

2107 est 211 # 90

BIBLIORVM

SACRORVM

CVM GLOSSA ORDINARIA

IAM ANTE QVIDEM

A STRABO FVLGENSI COLLECTA
NUNC AVTEM

NOVIS, CVM GRAECORVM, TVM LATINORVM PATRV M
EXPOSITIONIBVS LOCVPLETATA:

Annotatis etiam ijs, quæ confusè antea citabantur, locis:

Et Postilla Nicolai Lyrani: Additionibus Pauli Burgensis ad ipsum Lyranum: ac ad
easdem Matthiæ Toringi Replicis:

Per Fratrem Franciscum Feuardenium Ordinis Minorum, Ioannem Dadream,
& Iacobum Guilly, Doctores Theologos Parisienses:

TOMVS QVARTVS

Hac sanè quidem Veneta editione à quàm plurimarum dictionum mendis expurgatus,
multis quoque verbis, & versibus aliàs prætermisissis suppletus.

Maximiliano

maxia
Dilectio di S. Joseph a
descalos de ombra

LIBRORVM QVI QVARTO TOMO CONTINENTVR, AVTHORVMQVE QVI IN SINGVLOS CITANTVR SERIES.

ISAI AE. In quem scripserunt.

A
Ambrosius.
Augustinus.
Athanasius.
Aquila. ..

B
Basilius.
Bernardus.

C
Chrysostomus.
Clemens Alexandrinus.
Cyprianus.
Cyrillus Alexandrinus.

D
Damasceus.

E
Epiphanius.
Eusebius.

G
Gregorius Magnus.
Gregorius Nazianzenus.

H
Hieronymus.
Hilarius.
Haymo.

I
Irenaeus.
Isichius.
Iustinus Martyr.

L
Lactantius Firmianus.
Leo papa.

O
Origenes.

P ..
Prosper.
Procopius.

R
Rabanus.
Rupertus.

S
Septuaginta interpretes.
Seuerus Antiochenus.
Symmachus.

T
Tertullianus.
Theodoretus.
Theodotion.
Theophylactus.

IN IEREMIAM.

A
Ambrosius.
Aquila.
Athanasius.
Augustinus.

C
Chrysostomus.
Clemens Alexandrinus.

E
Eusebius.

G
Gilbertus.
Gregorius. ..

H
Hieronymus.

O
Origenes.

P
Paschasius.

R
Rabanus.
Rupertus.

S
Septuaginta interpretes.
Symmachus.

T
Tertullianus.
Theodoretus.
Theodotion.
Theophylactus.

IN BARVCH.

T
Theodoretus.

IN EZECHIELEM.

A
Ambrosius.
Anicetus.
Augustinus.

B
Beda Venerabilis.

C
Clemens Romanus.
Cyrillus Alexandrinus.
Chrysostomus.
Consilium quartum Carthaginense.
Consilium quartum Toletanum:
Cyprianus.

D
Dionysius Areopagita.

E
Eusebius Emiffenus.

G
Gregorius magnus.

H
Hieronymus.

I
Isidorus.

O ..
Origenes.

R
Rabanus.
Rupertus.
Ruffinus.

T
Tertullianus.
Theodoretus.

IN DANIELEM.

A
Ambrosius.
Aphricanus.
Aquila.
Augustinus.

B
Basilius.
Beda Venerabilis.
Bernardus.

C
Chrysostomus.
Clemens Romanus.
Clemens Alexandrinus.
Cyprianus.

E
Ephrem Syrus.
Eusebius Emiffenus.
Cathena Græca.

G
Gregorius.

H
Hieronymus.
Hippolitus.

I
Iosephus.
Irenaeus.

L
Lactantius Firmianus.

O
Origenes.

P
Prosper.

R
Rabbi Saabdius.

S
Septuaginta interpretes.
Symmachus.

T
Tertullianus.
Theodoretus.
Theodotio.

IN DVODECIM Prophetas Minores.

A
Ambrosius.
Anastasius.
Athanasius.
Augustinus.

B
Beda.
Bernardus.

C
Catena Græca.
Chaldaeus Paraphrastes.
Clemens Romanus.
Clemens Alexandrinus.
Cyprianus.
Cyrillus.

D
Damasceus.
Dionysius Areopagita.
Dorotheus martyr.

E
Epiphanius.
Eusebius.

G ..
Gregorius.

H
Haymo.
Hebraei.
Hieronymus.

I
Iocacius.
Irenaeus.
Isidorus.
Iulianus Pomerius.
Iustinus Martyr.

M
Martialis.

N ..
Novatianus.

O
Origenes.

P
Paschasius.
Petrus Venerabilis.

R ..
Rabbi Ionathan.
Rabbi samuel.
Rabbi Alfeci.
Rabbi Salomon
Rabbi Brachias.
Rabbi piufas.
Rabbi Iochai.
Rabbi Cahana.

Rabbi Iudas.
Rabbanus Haccados.
Remigius Aniffiodorensis.
Ruffinus.
Rupertus.

S
Septuaginta.
Seuerus.
Strabus.

T
Tertullianus.
Theodoretus.
Theophylactus.

IN LIBROS Machabæorum.

A
Ambrosius.
Arnobius.
Athanasius.
Augustinus.

B
Basilius.
Beda.
Bernardus.

C
Canones Apostolorum.
Chrysostomus.
Clemens Romanus.
Concilium Carthagi Tertium.
Cyprianus.
Cyrillus Alexandrinus.
Cyrillus Hierosolymitanus.

D
Damasceus.
Dionysius Areopagita.

E
Ephrem Syrus.
Epiphanius.
Eusebius Caesariensis.

G
Gregorius Nazianzenus.

H
Hebraei.
Hegesipus.
Hieronymus.

I
Iacobus Frater Domini.
Innocentius. Papa.
Iosephus.

L
Lactantius Firmianus.

M
Marcus Euangelista.

O
Optatus Milenitanus.
Origenes.

P
Petrus Comestor.

R
Rabbanus:
Rabbi Isaae.
Rabbi Simeon.
Rabbi Menachem.
Rabbi Isaae Abuhal.
Rabbi Isaae Haranrath.
Rabbi Rakanati.
Rabbi Rabuenachi.
Rabbi David Kimbi.
Rupertus.

S
Seuerus Sulpitius.
Tertullianus.
Theophylactus.

6

P R O L O G V S

S A N C T I H I E R O N Y M I

I N I S A I A M P R O P H E T A M .

N E M O cū prophetas
versibus viderit esse de-
scriptos, metro eos aesti-
met apud Hebræos liga-
ri: & aliquid simile habe-
re de Psalmis vel operibus Salomonis. Sed
quod in Demosthene & Tullio solet fie-
ri, vt per cola scribātur & commata, qui
vtique prosa & non versibus † cōscripse-
runt. Nos quoque vtilitati legentium pro-
videntes, interpretationem nouam, no-
uo scribendi genere distinximus. Ac pri-
mū de Isaiā sciendum, quōd in sermo-
ne suo disertus sit: quippe vt vir nobilis,
& vrbane † elegantē, nec habens † quid-
quam in eloquio rusticitatis admixtum.
Vnde accidit, vt præ cæteris florem ser-
monis eius translatio non potuerit † con-
seruare. Deinde etiam hoc adiiciendum,
quōd non tam propheta dicendus sit,
quā Euāgelista. Ita enim vniuersa Chri-
sti ecclesięque mysteria ad liquidum pro-
sequutus est, vt non eum putes de futuro
vaticinari, sed de præteritis historiam te-
xere. Vnde conijcio noluisse tunc tempo-
ris septuaginta interpretes fidei suę sacra-
menta perspicuē Ethnicis prodere, ne san-
ctum canibus & Margaritas porcis da-
rent, quæ cū hanc editionem legeritis,
ab illis animaduertetis absconditam. Nec
ignoro quanti laboris sit prophetas intel-
ligere, nec facile quempiam posse iudica-

re de interpretatione, nisi intellexerit an-
tē quæ legit. Nos quoq; patere morsu-
bus plurimorum qui stimulante inuidia,
quod consequi non valent, despiciunt.
Sciens ergo & prudens in flammā mitto
manum, & nihilominus hoc à fastidiosis
lectorib' precor, vt quomodo Græci post
septuaginta translatōes Aquilā, & Sym-
machum, & Theodotionem legunt, vel
ob studium doctrinæ suæ, vel vt septua-
ginta magis ex collatione eorum intelli-
gant: sic & isti saltem vnum post priores
habere dignentur interpretem. Legant
prius, & postea despiciant, ne videantur
non ex iudicio, sed ex odij præsumptio-
ne ignorata damnare. Prophetavit autē
Isaias in Ierusalem & in Iudæa necdum
decem tribubus in captiuitatem ductis,
ac de vtroque regno, nunc commixtim,
nunc separatim textit oraculum. Et cū in-
terdum ad præsentem respiciat historiā,
& post Babyloniæ captiuitatem reditum
populi significet in Iudæam, tamē omnis
eius cura de vocatione Gentium, & de ad-
uētū Christi est. Quē quantō plus amatis,
ò Paula & Eustochium, tantō magis ab
eo petite, vt pro obtreccatione præsentū
(qua me indefinenter emuli laniant,) ipse
mihi mercedē restituat in futuro, qui scit
ob hoc in peregrinæ linguæ eruditione
sudasle, ne Iudæi de falsitate scripturarum
ecclesijs eius diutius insultarent.

VITAI SAIAE EX EPIPHANIO.

Epiph. in lib.
d' vitis propheta-
rum.

ISAIAS in Ierusalem nobili genere ortus est, ibiq; prophetauit: sub Manasse rege lectus in duas partes occubuit. Sepultusque est sub quercu Rogel iuxta transitum aquarum, quas olim Ezechias rex iacto obstruxerat puluerē. Fontem quippe Deus Siloam causa Prophetæ efficit, quoniam priusquam moreretur, pusillum precatus est, uti vndas illic effingere dignaretur. Et confestim demisit illi cœlitus aquam viuentem, vnde sortitus est locus ille appellationem Siloam, quod si quis interpretetur, sonat demissum. Sub Ezechia quoque rege antequam stagnum pisci-

nasque fabricasset, precibus Isaia effectum, ut exigua lympha scaturiret, quod populus in obsidione hostium teneretur, & ne ipsa periret vndis destituta ciuitas. In cuius rei perennem memoriam, populus accuratè prophetam isthicsolo cum gloria & honore reddidit, ut per eiusdem intercessionem in consummationem vsque sæculi, aquæ eiusmodi fructus impetretur, cui scilicet vsum referebant acceptum: Extat autem monumentum Isaia, finitimum sepulturæ principum, post sepulchra sacerdotum versus Nothum partemque Meridionalem. Solomon enim Ierosolymam construens regum excitauit Mausolea, prout illa Dauid descripserat.

GLOSSA ORDINARIA.

Lib. 1. in Isa-
iam.

* **R**upertus. Ut materiam huius prophetiæ quasi breui tabella depingamus, Christi aduentum tribus re capitulat periochis, circa quem versatur omnis spiritus prophetici intentio. Prima est quem contra interfectores

res eius zelo doloris inuehitur, dicens: *Va genti peccatrici.* Secunda ab eo quod ait, *Cantabo dilecto meo.* Tertia ab eo quod ait, *In anno quo mortuus est rex Osias.* Quarta ab eo quod ait, *Primo tempore alleuiata,* &c. Quinta ab eo quod ait, *Egredietur virga,* &c. Sextam facit recapitulationem dicendo, *Cōsurge, consurge.* Septima sic incipit, *Surge & illuminare Ierusalem.*

POSTILLA NICOLAI DE LYRA SUPER ISAIAM INCIPIT.

Et primo eiusdem Præfatio.

Ierusalem Euangelistam. Isa. 41. g. Secundum quod dicit beatus Hieronymus in epistola ad Paulinum de omnibus sacra scripturae libris, Isaia non videtur prophetiam, sed magis Euangelium texere. propter quod dicit Hiero. in prologo super librum Isaie, quod non tam propheta dicendus est, quam Euangelista. Et ideo conuenienter dicitur verbum propositum de ipso: Ierusalem, &c. In quo tanguntur quatuor causa huius libri Isaie, quem pro manibus habemus. s. efficiens, materialis, formalis, & finalis. Efficiens autem causa duplex est. Vna principalis. s. spiritus sanctus, quo inspirante loquuti sunt prophetae, secundum quod dicitur 1. Pet. 2. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia, sed spiritu sancto inspirati loquuti sunt sancti Dei homines. Et hec causa tangitur cum dicitur: *Dabo, quia cognitionem prophetiam dedit Isaie, de quo potest accipi quod dicitur infra 42. b. Dedi te in foedus populi.* Isaia enim inter alios prophetas clarius descripsit mysterium Christi. per quod genus humanum est ipsi Deo federatum.

Alia verò causa efficiens instrumentalis est. s. Isaia, qui spiritu sancto distante hunc librum conscripsit, que notatur cum dicitur: *Euangelistam.* Et cum notatur etiam causa materialis & formalis. Ad cuius intellectum sciendum, quod Euangelista dicitur ab eo quod est bonum, & angelus quod est nuncius. Dicitur autem bonus nuncius triplici ratione. Vna ratio accipitur ex parte mittentis. s. quia à bono domino mittitur. Et secundum hoc sub nomine Euangelista, tangitur causa efficiens instrumentalis huius libri. s. Isaia à spiritu sancto destinatus ad nunciandum verbo & scripto illa que continentur in hoc libro. De quo potest accipi quod dicitur infra 61. Spiritus dñi super me, eò quod vnixerit, me ad euangelizandum pauperibus misit me. Hec est litera secundum translationem Lxx. Et eadem est sententia in translatione nostra, que sic habet: Spiritus domini super me. eò quod vnixerit me, ad annunciandum mansuetis misit me. Secundo modo dicitur aliquis bonus nuncius, seu Euangelista ratione boni quod per ipsum nunciatur. Et secundum hoc sub nomine Euangelista, materia hu-

ius libri designatur, in quo mysterium ipsius Christi quod non solum est bonum, sed etiam optimum describitur: quia sicut dictum est, magis videtur Euangelium quam prophetiam texere. vnde potest dicere illud Luc. 2. b. Euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo. Tertio modo dicitur quis Euangelista seu bonus nuncius ratione modi nuntiandi: & hoc est quando non solum nunciat bonum, sed etiam bono modo. videlicet lucidè & ornate. Et sic sub nomine Euangelista tangitur forma huius libri.

Sciendum tamen, quod duplex est forma libri. s. forma tractandi, & forma tractatus. Forma tractandi est modus agendi seu loquendi, qui in hoc libro est valde lucidus & ornatus. De claritate autem eius dicit Hiero. in prologo super librum istum de Isaia. Ita enim vniuersa Christi Ecclesie; mysteria ad liquidum prosequutus est, ut non putes eum de futuro vaticinari, sed de præteritis historiam texere. De ornatu verò ipsius dicit in eodem prologo de Isaia, Sciendum, quod in sermone suo disertus sit, quippe ut vir nobilis & urbana eloquentia, nec habens quicquam in eloquio rusticitatis admixtum. vnde accidit ut præ ceteris florem sermonis eius translatio non potuerit conseruare. Sic igitur forma tractandi huius libri (que est idem quod modus loquendi) designatur sub nomine Euangelista, eò quod talis modus est optimus: ut pote lucidus & ornatus, propter quod dicitur infra 40. b. Exalta vocem tuam qui euangelizas Ierusalem. Ille enim exaltat vocem suam qui ornate & lucidè annunciat suam intentionem. Forma verò tractatus est diuisio libri. De qua dicitur iterum prosequendo.

Causa verò finalis huius libri tangitur sub nomine Ierusalem. Ierusalem enim in scriptura aliquando accipitur pro ecclesia militante, Apoc. 21. a. Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem nouam descendentem de cœlo, &c. Aliquando vero pro ecclesia triumphante. Gal. 4. d. illa que sursum est Ierusalem, libera est. Finis autem huius libri duplex est. Vnus propinquus. s. instructio, seu edificatio ecclesie militantis sub nomine Ierusalem designat: propter quod dicitur infra 40. a. Surge illuminare Ierusalem, quia venit lumen tuum, i. prophetia Isaie illuminans totum statum ecclesie. Alius autem est finis vltimus & remotus, videlicet et consequutio supernæ beatitudinis in ecclesia triumphante que per Ierusalem intelligitur, propter quod dicitur infra 33. d. Oculi tui videbunt Ierusalem ciuitatem opulentam, tabernaculum quod nequaquam vltra transferri poterit. Per prophetiam enim Isaie videmus nunc per speculum & in enigmate: sed postea in futuro lucidè videbimus & aperte. Quod nobis concedat, &c.

C A P. I.

Visio Isaia, &c. Tria sunt genera visionis. Primum corporale, quo videmus caelum, & terram, & huiusmodi. Secundum spirituale, quo videmus sicut in somnijs imagines hoium

cuncta illius tempora sub fortitudine Domini transeunt & perfectione & robore. Et cum omnia fecerit, dicit. Seruus inutilis sum: quod debui facere feci.

Luc. 17. e.

Incipit liber Isaia Prophetæ.

C A P V T I.

VERECUNDE DE SE QUASI DE ALIO. SPIRITUALIS. HÆC EST. SALUATOR DOMINI. FORTIS VEL ROBUSTI. VISIO ISAIAE FILII AMOS, QUAM VIDIT, SUPER IUDAM, & IERUSALEM.

litteris. Ille. n. primam, & extremam literam habet Aleph, & Sade. ille autem: Ain: & Samech. Et iste (vt aiunt) interpretatur fortitudo vel robustus. Ille, populus grauis vel durus. Sed iste. s. pater Amos propheta fuit (si Hebraeis consentimus) qui patres auos atauosque prophetarum, quorum nomina in principio prophetiae eorum ponuntur, Prophetas fuisse contendunt.

Basilii. Patris nomen attexuit, vt ostenderet donum prophetalis gratiae patri prerogatum ad se est, velut per manus peruenisse.

Super Iudam & Ierusalem. Isaia principaliter de duabus tribubus. s. Iuda & Benjamin loquitur, exceptis decem quae Israel, & Ephraim vocantur: quas sub Ozia Rege Iuda, Phul Rex Assyriorum vastare iam coeperat. Denique quinquagesimo secundo imperij eius anno regnate in Samaria Phace filio Romeliae. Thegal phalar Rex Assyriorum

coepit cum multis alijs Galileam, & omnem terram Nephthali, & transtulit eos in Assyrios. Ex quo ostenditur vicina euerione Samariae, ad correctionem duarum tribuum hæc predicta esse.

Eusebius. Magnus hic & admirandus Propheta totius prophetiae argumentum ob oculos posuit, cum dicit, contra Iudam, & Ierusalem.

Visio Isaia, &c. Pro Iuda in quo signantur duæ trib. Lxx. & Theodotio posuerunt Iudam, quæ significat 12. tribuum totam terram. Et quod ex Hebreo vertimus super Iudam, & Ierusalem, illi posuerunt contra Iudam, & Ierusalem. Symmachus. manifestius de Iuda, & Ierusalem, qui nec prospera, nec aduersa in titulo vult demonstrari: sed quod de Iuda, & Ierusalem Propheta prædixerit.

Hiero. Scio quosdam Iudam, & Ierusalem de supercelestibus interpretari, & Isaia præferre personam Dni, qui captiuitatem illorum in terra nostra prænuntiet: & reditum ad montem sanctum in nouissimis diebus. Quæ nos contraria fidei iudicantes, vniuersa despiciamus, & sequentes hystoriae veritate, quidquid de Ierusalem celesti somniant, ad Christi referimus Ecclesiam, & ad eos qui vel pro peccatum ab ea egrediuntur, vel per penitentiam reuertunt, de qua. surge illuminare Ierusalem: quia venit lumen tuum.

lib. 2. de demost. c. 36.

Variæ lectio nes.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. I.

Visio Isaia. Hic accedendum est ad formam tractatus, quæ est diuisio libri. Qui diuiditur in duas partes: quia primò præmittitur quadam breuis præfatio. Secundò subditur narratio, ibi: Audite celi. Circa libri huius expositionem intendo quantum poterò prosequi sensum literalem, vitando multiplicationem particularum & concordantiarum: quia per talia magis impeditur intellectus hominis quàm iuuatur. In locis vero quorum intellectus a Iudeis deprauatur, intendo diutius immorari, sicut & feci exponendo libro Psalmorum. Igitur in præfatione huius libri quatuor manifestantur. Primum est ordo huius libri inter alios libros Canonicos, cum dicitur:

1 Visio. id est, prophetia, per quod patet, quod liber iste in ordine librorum propheticalium computatur. Sciendum tamen, quod visio proprie dicta est cognitio prophetica, quæ fit in vigilia prout dictum fuit diffusius in principio libri Psalmorum, vt dictum fuit de diuersis gradibus

gradibus prophetiae. Secundum est scriptor ministerialis huius libri, qui manifestatur hic ex duobus, scilicet ex nomine, cum dicitur.

2 Isaie. Qui inter alios Prophetas fuit notabilis & famosus. Secundo ex generatione, cum dicitur.

3 Filij Amos. Et vt dicit hic Rab. Sa. iste Amos, & Amasias Rex Iuda fuerunt fratres, & sic Isaia fuit de genere Regio. Vnde & dicit Hier. in prologo quod fuit vir nobilis & urbanus eloquentie, vt supra allegatum est. Et per hoc patet quod ille Amos est alius ab illo qui inter 12. Prophetas ponitur tertius. quia ille fuit pastor, & rusticanus, vt habetur in principio sue prophetiae. Hoc etiam patet per literas Hebraicas quibus scribitur, quia אמוס Amos pater Isaia habet primam literam Aleph, & ultimam Sade, & ideo robustus interpretatur. Alius autem אמוז Amos habet primam literam Ain, & ultimam Samech, propter quod auulsus interpretatur. Tertium quod in hac præfatione manifestatur est populus cui Isaia prophetauit, cum dicitur.

4 Super Iudam, & Ierusalem. Ita quæ per Ierusalem, quæ erat circumuis

MORALIFER.

1 Visio Isaia filij Amos, &c. In hoc c peccata populi Iudaici

arguit. et quæ populus Christianus gualiter significat. Specialiter tñ clericalis status, put se extēdit ad prælatos,

2 Dominus loquutus est. Nō vobis, sed mihi, ut quod in spiri
A tu audiui referā vobis qui ipsum audire nō meremini.
 * **Basiliius.** Quia dominus loquutus est. Neglectum transmittere
 nec velle audire sermones dñi, res est prorsus plena for-
 midinis & expauescenda.

b Filios enutriui. q. d. Ego
 eos adoptavi in filios, & ap-
 pellavi primogenitos, & ip-
 si nec sicut bruta animalia
 beneficijs sunt victi, ut in-
 telligerent nutrimum suū.

c Nec comparat eos cani saga-
 cissimo animali, qui pro
 paruo cibo tecta domini-
 rum defendit, sed stolido
 sensui bouis, & asini, quorū
 alter terram vertit, alter ho-
 mines subuchit. Vnde & iu-
 menta appellatur, quia ho-
 mines iuuant. *Filios enutriui.*

d Ab hoc loco narrant quid
 dominus loquutus est ad fi-
 lios Israel quos seruos com-
 muni lege condidit, sed in

k filios conuertit, dicens. *Fi-*

lius meus primogenitus Israel. Apostolis quoq; dicitur. Quia
 si fecerint voluntatem dñi, non dicantur serui, sed amici.
 Primogenitus autē dñi Israel, ne superbiat: quia sunt & se-
 cundi filij ex Gentib. & tamen s̄m mysteria scripturarū
 non accipiunt h̄reditatē primogeniti, sed secundi. Non
 Cain munera, sed Abel dño placuerunt. Nec Ismael, sed
 Isaac cepit h̄reditatem. Nec Esau primogenitus: sed Ia-
 cob benedictionem arripuit. Ruben quoq; postposito,
 benedictio feminis transfertur ad Iudam. Iudæi ergo iux-
 ta vocationis ordinem fuerunt primi, & caput vocati.
 Nos secundi, & cauda dicti: versi sumus in caput. & fi-
 lij Dei appellamur, vnde. *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.*

* **Basiliius.** Generationis duę sunt nobis species. Vna, qua
 operib. conformamur Deo. Altera introitus ad hanc vi-
 tam, ut est illud. *Hic liber est generationis celi & terre.* Vtram
 que obijcit & exprobrat, qd ex nihilo cōditi, ad imaginē
 insuper Dei facti sint. Hoc n. est genitos esse & exaltatos.

* **Theophylactus.** Cur Iudæi non vocabant patrē Deū,
 cum scriptura dicat. Ipse est pater tuus, & Deum qui te
 genuit, dereliquisti. Et si hęc dicta sint de illis, nemo tamē
 inuentus est, qui in orationibus Deum vocaret patrem,
 ut nos vocamus post baptisma.

* **Rupertus.** Quid dominus conquestus est? Filios enutri-
C ui, & c. Enutriui, inquā, in Abraham, Isaac, & Iacob, benedi-
 cēdo & multiplicādo. Exaltaui in Moyse, Iosue, & Da-
 uid. educēdo illos mirabiliter de terra Aegypti, diuidēdo
 illis terrā decorādo illos regalibus victorijs regia ciuitate
 Dauid & tēplo. Parū est autē qd spreuerunt me, qd dixerunt
 præ-

præter Cæsarem, non habere se regem quod prælecto D.
 Barraba, crucifixerunt me. Hoc attoniti audite cœli, &
 stupefacta terra, reuerendo indignamini.

c Cognouit bos, & c. vnde. *Non arabis in vitulo simul & asino:*
 sicut Ebion qui confudit Euangelium & vetus testamen-

tum: *Beatus qui seminat super omniē aquam ubi bos calcatur & asinus.* id est, in eloquijs diuini-
 nis scilicet sanctarum scri-
 pturarum veteris, scilicet
 & noui testamenti, & calcatur
 aquam occidentis literæ, ut
 fructū metat spiritus viuifi-
 cantis. Bos, ad Israel refer-
 tur, qui legis portauit iugū
 quasi animal mundum.
 Asinus, significat Gentilem
 populum peccatorum onere
 grauatū, cui dicitur:

1 *Venite ad me, qui laboratis &*
2 *onerati estis.*

3 * **Origenes.** Venerunt pa-
4 flores, & inuenerunt Mariā
5 & Ioseph, & puerū Iesum, E-
6 iacentem in præsepio: illud

erat, de quo propheta vaticinatus est, *Cognouit bos, & c.*

* **Rupertus.** Dicat aliquis filiorum eiusmodi, Quid mi-
 rum si spreuimus? Non cognouimus. Veni si nimium oc-
 cultus. Ad hęc, *Cognouit bos, & c.*

d *Asinus.* Gentilis vel conuersus lasciuus, antē immu-
 dus, peccatis oneratus, qui incarnationem Christi credi-
 dit, qui natus statim reclinatus est in præsepio, ut carnis
 suæ fræno reficeret vniuersos.

e *Israel.* Scribæ & Pharisei clauem scientiæ & legis ha-
 bentes. Vnde Israel, Deum videntes, appellati sunt.

f *Non cognouit me.* Cuius. s. diem vidit Abraham & lætatus
 est: cuius aduentū chorus proph. expectādo vaticinatus est.

g *Væ Genti, & c.* In hoc titulo personam, causam, tem-
 pusq; commemorat. Secundō, attentos fecit. Tertiō, nar-
 rat quid locutus dñs. Quartō, quasi excessibus Gentē in-
 crepat peccatricem. *Væ Genti, & c.* Aeternum minatur in-
 teritum: quia respuunt filium qui salutem attulit.

* **Basiliius.** Acerrima est hęc obiurgatio, quod tota gēs
 nuncupetur peccatrix, quasi ne vnus quidem in tota gen-
 te bonus sit. Populus insuper plenus peccatis, quasi nul-
 lum non genus iniquitatis ab illo exerceatur.

h *Iniquitate.* vnde *Iniquitas sedit super talentum plumbi.* vnde
 de alibi. *Quasi onus graue grauata sunt super me.*

i *Nequam, Alij,* pessimorum, ut non seminis sit vicium,
 sed maliciæ eorum qui voluntate propria Deum dereli-
 querunt. Non n. boni & mali diuersa putanda est natura.

k *Blasphemauerunt.* Dicentes. *Dæmonium habes.* Et. *Samaritanus es tu.* Et. *Non habemus regem nisi Cæsarem.* Et. *Nonne hic est filius fabri?*

1 *Et pop. meus i. populus Israel qui a Deo recepit leg. peccatē.*
2 *Non intellexit. mea beneficia & præcepta intra se legendo,*
 & recitendo, ideo subditur.

3 *Væ genti peccatrici. i. peccato assuetæ sicut dicitur aliquis*
artifex ex arte iam acquisita per operis exercitium.

4 *Populo graui iniquitate. Quia peccatum quod per peniten-*
tiā non diluitur, mox suo pondere ad aliud trahit.

5 *Semini nequā filijs sceleratis. Quia per talia homines effi-*
ciuntur semei diaboli & eius filij, sicut per contraria bona opera effi-
ciuntur filij Dei. Et illa peccata magis explicat in speciali, dicens.

6 *Dereliquerunt dominum. Eius cultum debitiū negligentes.*
7 *Blasphemauerunt, & c. Eius bonitati detrahentes. Et dicitur hic*
sanctus Israel ipse Deus, q. est sanctus sanctus. Et dicebat hie sanctus
Israel speciali modo: eo q. illum populum elegit ad suum cultum.

8 *dixit. Surgunt indocti & rapiunt cœlum, nos autem cū*
literis nostris mergimur in infernum.

9 *Væ Genti peccatrici. i. inuerecundæ: propter quod inue-*
recūda meretrix peccatrix vocatur: & sic est de apostatis
religionis & de alijs exponentib. te inuerecundē peccatis.

10 *Populo graui iniquitate. Cuiusmodi sunt mali prælati, &*
mali religiosi, quia quāto status altior, tāto calus grauior.

11 *Semini iniqua. i. peccantib. ex certa malicia, q. magis cō-*
tingit hominib. literatis: & sic non peccant ex ignorātia.

12 *Dereliquerunt dominum. i. sceleribus assuetis, q. frequenter cōtin-*
git malis clericis, eo quod non timent iudicium mortis.

13 *Blasphemauerunt. i. Deum sanctificātem populum Chri-*
stianum per peccata commissiōnis.

NICOLAUS DE LYRA.

- * **1** Filios enutriui. s. populum Israel pascendo manna in deserto & terram lacte & melle fluentem ei conferendo.
- 2** Et exaltaui. Regnum Amorrhæorum & Chanæeorum eis tribuendo, ut patet in libris Numerorum ex Iosue.
- 3** Ipsi autē, & c. Idolis seruiendo ad quæ declinauerūt post mortem Iosue ut patet in libris Iud. Reg. & 1. Para. Quorum cecitatē arguit consequenter comparando eos ad bruta animalia rudissima, dicens.
- 4** Cognouit bos possessorem suum. Quia seruiendo ei in aratro recognoscit pabuli sibi ex h. b. beneficiū.
- 5** Et asinus præsepe domini sui. In quantum seruit domino in deportandis on. ribus pro pabulo, quod recipit in præsepio suo.
- 6** Israel autem me non cognouit. Mibi seruiendo pro tot & tantis beneficijs a me sibi impensis.

MORALITER.

- † **1** Filios enutriui s. clericis generaliter sumptos. Ipsi nam que præ cæteris catholicis pane Sacræ Scripturæ & Eucharistiæ sacramento sunt nutriti.
- 2** Et exaltaui. A tempore Constantini Imper. qui multū honorauit statum clericalem, & dotauit tēporalib. bonis
- 3** Ipsi autem spreuerunt me. Mandata mea transgrediendo manifeste.
- 4** Cognouit bos possessorem suum. & asinus. Per bonū & asinū intelliguntur simplices Christiani. Per Israel (qui vidēs Deū interpretat. clerici, & specialiter theologi. Frequenter autē cōtingit, qd Christiani simplices deuotē recognoscūt beneficia Dei, & clerici, & pbēdati, & eleuati a Deo, sūt ingrati. Propter quod Augu. cum legisset vitam Pauli simplicis

Io. 2. a.
Deut. 22. b.
Lia 42.

Mat. 1. d.
Hom. 13. in
uicam.

Ir. itauerūt.
Vbi supra.

Io. 8. g.
D. uisū

Zech. 5. 2.
Pia. 37

Io. 8. f.

defecerunt
me (vel cō
trauc. in me)

10. 4. f.
15. b.

en. 4. 2.
id. 17. d.
id. 40. 2.
id. 49. 2.

1. 2.
euc. 22. b.

ca. 8. epist.
Rom.

bi supra.

A abalienati sunt. Qui dicebantur pars & filij Dei. Dicitur de eis, *Filij alieni mentiti sunt mihi.* vnde. *Nemo mittens manum suam ad aratrum, &c.* vnde Apostolus. *Ad priora se extendens, posteriorum oblitus.*

Io. 19. c.
Mat. 13. g.
Psal. 17. g.
Luc. 9g.

* Procopius. Istæ calamitates non possunt nisi ad ca tã tum referri tempora, quæ salutarem Christi necem secura sunt, quibus gentē tradi contigit. Neque. n. in aliquo ludæi grauius peccare potuerūt, quam cum dixerunt, Tolle, tolle, crucifige eum, &c.

† vltra additis.

B Super quo percutiã vos, &c. Q. d. Frustra percuti vos: disciplinam nõ recepistis: quare & zelus meus recedet a te. Tale est illud. *Nõ est firmamentum in plaga eorum.* Sæpe percutit Deus, vt corrigat. His autem qui incorrigibiles sunt, dicit. Super quo percutiam? Q. d. Non inuenio medicinam quam adhibeam vobis: omnia membra vulneribus plena sunt. adhibui sæpius curationem, modo nullam partem corporis reperio, quæ nõ sit iam percussa, & plagis plena. Vel, nullas inuenio plagas quibus confringam duriciam vestram. Eò n. crescit duricia, quo maiora adhibeo flagella. Quòd autem iam non sit locus medicinæ aptus ostendit sic.

Psal. 72. a.

† integrum.

Hierony.

* Basilii. Hæc vox hominis est non habentis in promptu quid statuat, ac desperantis correctionem, quemadmodum in Ezechiele, *zelus meus recedit a te, non tibi irascar amplius.* Porro afflictionum quædam contingere creduntur fortuito, nonnullæ propter peccata, quædam ad morum correctionem, aliæ pro exterrendis & è terra delendis his, quorum spes correctionis deplorata est.

Ezechiel

* Rupertus. Ac si dicat, non peccastis per infirmitate non errastis per ignorantiam. Si ita esset, scire vnde vos percutere deberem, nunc autem vnde vos percutiam vltra, addentes præuaricationem, addentes, inquam, peccato, defensionem peccati?

Vbi su. c. 4.

C Omne caput languidum. Sicut lætitia animi aliquando dolores corporis mitigat, etsi accedat langor mentis duplicat infirmitas:

Iniusticia
princi pũ
qd
operatur.

firmas, & sicut si caput dolet, oĩa membra sunt debilia. Ita si principes & doctores iustitiam seruassent, populus vicinque medicinã habuisset. Sed quia oēs infirmati sunt ablata est medicina animarum, vnde. *A planta pedis, &c.*

* Procopius. Quidam (omne caput languidum) vnum quemque sigillatim hominem intelligunt, quomodo & illud. Sumite initium ab omni congregatione Israel per capita ipsorum, tanquã nullos, qui minas istas effugere possit reperiatur.

d *Vulnus, & liuor, &c. Q. d.* Aut vulneribus hiant corpora, aut verberibus liuor: aut plagis tumens; quod proprie extremæ captiuitati conuenit, cui nullum remediũ est in qua impletur illud. *Omnes declinauerunt simul inuitiles facti sunt.* Vulnus baculo, liuor virgis, plaga gladio, plerunque baculo. Sciendum hæc prædicta esse de domini aduentu & vltima captiuitate Romanorum. s. quando iam nullam curationem receperunt, quia verũ, & piũ medicum ad se missum occiderunt.

Psal. 13. a.
† recens
niora.

* Procopius. Vulnus est continuitatis in corpore solutio, cum parte quadam modica connexio scinditur: quo possunt ecclesiæ significari dissidia. Liuor autem plagæ vestigium subruentum, cum teli quidem impetu contuditur corpus, sed coit parte aliqua, vnde subdola & fallacia corda innuntur. Plaga denique tumens seu phlegmone, tumor ingens, cum in debiliorem partem decumbit humor, & affectam calore præter naturam accendit, vnde elatio animi notatur.

Vbi supra.

* Rupertus. Malum est vulnus, peius liuor, pessimum plaga tumens. Malum est peccato saltem ad horam vulnerari, peius malo huius liuescere pessimum cum tumore superbiæ, culpam defendere. Talis vestra insania est. Non est circumligata, &c. Volui circumligare, & ad poenitentiam astringere, & nolulistis euangelij ligamenta suscipere. Effudi de latere meo sanguinem, medicamentum salutis æternæ, & nolulistis accedere. Dedi oleum, i. Spiritus sancti gratiam credentibus, ita vt loquerentur omnibus linguis idiotæ, & nolulistis audire.

† Nec

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Abalienati sunt retrorsum. A Deo recedentes, & honorẽ sibi debitum dijs alienis tribuentes.
- 2 Super quo percutiam. Hic consequenter tangitur peccatorum incorrigibilitas, cum dicitur. Super quo percutiam vos vltra, quasi dicat, frustra, quia non sequeretur correctio vestra, idco subditur.
- 3 Addentes præuaricationem. q. d. ex percussionibus meis non estis emendati, sed magis & magis peiorati, sicut Pharaõ rex Aegypti. Quod ostenditur consequenter in diuersis populi statibus cum dicitur.
- 4 Omne caput, &c. Et per caput intelligitur rex & principes qui sunt capita populorum, & dicit.
- 5 Languidum. Quia languor est infirmitas incurabilis, & per hoc ostenditur eorum vta mala incorrigibilis.
- 6 Et omne cor mœrens. Per cor intelliguntur doctores & sa

- cerdotes: quia sicut ex corde procedit sensus & motus ad alias partes corporis, sic per doctores & sacerdotes debent alij accipere sensum bonæ cognitionis, & motum sancte operationis, accipiendo ab eis doctrinam & exemplum virtutis. Sed contrario dicitur hic. Omne cor mœrens. Non mœreore contritionis de peccatis: sed mœreore qui est defectus doctrinæ & virtutis.
- 7 A planta pedis, &c. Per hoc intelligitur reliquus populus procedendo a minoribus vsque ad maiores.
- 8 Non est in eo sanitas, s. gratiæ & virtutis. Et per hoc intelligitur qd ibi sit contrarium. i. infirmitas culpæ ad mortem gehennæ deducens. Et hanc infirmitatem specificat, dicens.
- 9 Vulnus, &c. i. peccatum patens.
- 10 Et liuor. i. inuidia latens.
- 11 Et plaga tumens. i. peccatum superbiæ inflans.
- 12 Non est circumligata. Ligatura legis diuinæ a peccato retrahentis.

* Nec

MORALITER.

- † 1 Abalienati sunt retrorsum. Apostatæ religionis.
- 2 Super quo, &c. Hic consequenter describitur incorrigibilitas prædictorum cum dicitur. Super quo percutiam vos, vltra azartes præuaricati. Q. d. Hoc esset frustra quia non sequitur ex hoc emendatio poenitentia, sed magis peioratio culpæ. Percussa est. n. ecclesia in schismate Græciæ, & in amissione terræ sanctæ, & non est sequuta humiliatio poenitentia, sed augmentatio pompæ.
- 4 Omne caput languidum. i. prælati languentes ambitione; quia nihil eis sufficit.
- 6 Et omne cor mœrens. Per quod significantur doctores Theologi a quibus. sicut ex corde, debet sensus bonæ cognitionis per eorum doctrinam procedere, sed docent

- modo vana & curiosa pro maiori parte.
- 7 A planta pedis vsque ad verticem. i. a minoribus vsq; ad maiores.
- 8 Non est in eo. i. in corpore ecclesiæ.
- † Sanitas. Dispositionis debite. Per hoc autem qd dicitur omne caput & omne cor, non includuntur boni vt dicitur infra: sed est hyperbolæ ad designandum multitudinem malè se habentium, vnde subditur.
- 9 Vulnus. s. discordiæ, eo quòd diuidit mentes sicut vultus corporis carnes.
- 10 Et liuor. Inuidiæ.
- 11 Et plaga tumens. superbiæ. Hęc. n. peccata regnant in clericis prædicto modo sumptis.
- 12 Non est circumligata. Dei timore a peccato retrahente.

† Nec

A Nec cura medica. vnde: *Curauimus Babylonem & non est curata.* urbem. s. confusionis, & viciorum. Legimus quoque descendentem a Ierusalem in Iericho a latronibus vulneratum: a Samaritano curatum, & post austeritatem vini infusam olei molliciem. Et notandum, q̄ ex quo dicit:

In quo percutiam vos, & c. hucusque nō est curata medicamine neque fota oleo, translationem seruauit: & irremediabilem Iudeorum captiuitatem expressit.

b Terra vestra deserta, & c. Hæc sub Babylonis partim complera sunt incensis ciuitatibus, Ierusalem subuersa, regionem Iudeorum Samaritanis incolentibus, Leonibus etiam terram vastantibus, sed omnino sub Romanis. Omnipotens Deus Ierusalem, & templum, & populum deseruit, cuius ipse custos fuit, cū afferret fructus boni operis. vnde: *Nisi*

B dominus custodierit ciuitatem frustra rigi. & c.

* Iustinus. *Terram vestram alieni deuorant.* Lege cautum erat, ne quis Iudeorum pedes inferret in vrbes Iudææ post crucem domini, post vastatas vrbes Iudææ, & si quis introisset, pledebatur capite.

* Tertullianus. Populus Israel secundum sua merita, in sanctam ciuitatem ingredi prohibebatur, secundum verba prophetarum. Vestram regionem in conspectu vestro alieni comedent.

* Eusebius. Legibus imperatorum, post vastitatem inuestam ab Adriano Iudæa Iudæis inaccessa.

Alleg. Qui de sanitate pristina corruerunt, & contrariis potestatib. traditi sunt. omnia bona eorum in desertum veniunt, & prioris iustitiæ Deus nō recordabitur, & igne diaboli oīa succendentur & fiunt pabulum bestiarum. de quib. dicitur: *Ne tradas bestijs animas constantes tibi.*

C Derelinquetur. Vnde. Surgite eamus hinc. Et alibi: *Relinquitur vobis domus vestra deserta.* Et alibi: *Reliqui domum meam, & c.*

* Procopius. Est uerò derelictionis absolutæ signum, desertum vineæ tentorium. Quamdiu enim fructus habet vinea, a custode habitatur tentorium, iisque collectis desertum relinquitur. Sic gens vniuersa cum fructus edebat, diuinum constabat templum, indeque veluti de specula, illius nomine excubias agebat Deus, qui ait, *Ego ero ei murus igneus in circuitu.* Itaque angelicis virtutibus tanquam vallo cingebatur. Narrat Iosephus ante

ceptam urbem auditas esse sacerdotibus angelorum voces, quæ ab ea discedendum monerent.

C Filia Sion, & c. Affectu piissimi patris. Et, *Omnes enim natura filij Dei sumus.* sed nostro vitio alieni efficiuntur. Vnde Babylon sæpe filia nuncupatur.

D
Ioa. 14. d.
Luc. 13. g.
Ier. 12. b.

Hicor. Per Sion (quæ est speculatio & pomorum paradysus, dicitur & vinea) anima accipitur quæ in contemplatione debet consistere, & fructus acceptabiles afferre cui si mens. i. vñs præsit, habet Deum custodem mentis. Si autem viria & peccata tanquam bestiolæ, virtutum germen depasta fuerint, illico Deum custodem amittit.

Vinea domini Sabaoth domus israel. Postquam ergo vastauit eam aper de silua, & vindemiauerunt transeuntes viam derelicta est a domino.

Ioa. 5. b.
Psal. 79. b.
Rom. 9. b.
Superstitiosos paucos.
Rom. 9. f.
Act. 2. g.

d Nisi dominus. Hoc ex persona prophetæ, & fidelium eadem plebe. *Nisi dominus.* Hic ostenditur quæ contra Iudam & Ierusalē dicta sunt, ad captiuitatem Romanorum esse referenda, quando in apostolis reliquiæ Iudæorum saluæ factæ sunt, & in vna die crediderunt tria milia, & in toto orbe Euangelium seminatum est. Dominus Sabaoth: quod. Lxx. pro locorū qualitate, vel dominum virtutum, vel dominum omnipotentem transeunt. Christus enim qui dicit. *Data est mihi omnis potestas in celo & in terra,* sicut Deus Dei, & dominus domini, sic omnipotens, filius omnipotentis est.

* Procop. Fortassis verò illud est, quod se Abrahamo & semini eius darurum pollicitus est. Tanquam enim de vno dixit Christo videlicet, qui ne Sodomis & Gomorrhæ similia paterentur prohibuit. Semen autem est Apostolorum chorus intelligendus est, non quidem tanquam impiorum. sed prophetarum potius, qui vniuersæ gentis salute deplorata, a Deo consolationem adepti, ab eo semine, quod de se in lucem proditurum erat, illuminati sunt.

* Ruper. Non dicatis, ira hæc grandis nimis, multitudine malorum nostris meritis maior, nam nisi dominus reliquisset nobis semen, nisi prædestinasset, vt reliquiæ ex nobis saluæ fierent, non gladij Romanorum interficeremur, non captiui in oēs gētes duceremur, sed sicut super Sodomam & Gomorrhā pluit sulphur, ita iustissime tu per nos in vindictā sui sanguinis pluisset sulphur & ignis.

Matth. 28. d.

Vbi supra

Audite

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Nec curata medica. i. verbo & exemplo sacerdotum & doctorum.
- 2 Neque fota oleo. i. operibus misericordie, quæ impetrant remissionem culpa. Dan. 4. e. Peccata tua elei mosynus redimet.
- 3 Terra vestra. Hic consequenter subditur debita pœna. Circa quod sciendum, q̄ sicut dicit Rab. sal. Isaia dixit ista d. abus tribus tēpore Ezechia decem tribubus iam antè captiuitatis, & de terra sua translatis in Assyrios, vt habetur. 4. Reg. 18. Et iācō propheta primò reducit ad memoriam illam destructionem, secundò comminatur regno Iudæ similem, ibi: Et derelinquetur. Circa primum dicitur: Terra vestra. idest terra decem tribuum quæ dicitur hic pertinere ad regnum Iudæ, quia sibi debebatur de iure eo quod fuit de regno Dauid & Salomonis, sed tempore Roboam rebellauit, vt habetur. 3. Reg. 12.
- 4 Deserta. idest derelicta ab habitatorib. suis in Assyrios translatis, vt dictum est.
- 5 Ciuitates vestre succense igni. Ab Assyrijs terrā Israel destruentibus. Et dicuntur hic ciuitates illius terræ pertinere ad regnū Iudæ ratione dicta. Et eodem modo intelligitur quod subditur.
- 6 Regionem vestram, & c. s. Samaritani qui erant Gentiles, illuc aduēti per regem Assyriorum, vt habetur 4. Reg. 17.

- 7 Et desolabitur sicut in vasti. hostili. idest bestes remanebunt in ea: & ita factum est: quia filij Israel in Assyrios translatis nunquam postea redierunt ad terram illam: vnde littera Hebraica sic habet: Et desolabitur sicut in versione extraneorum, quia illa terra fuit simpliciter versa ad extraneos. qui non erant de Gente Israel.
- 8 Et derelinque. Hic propheta consimilem pœnam quantum ad aliquid comminatur regno duarum tribuum, dicens: Et derelinquetur filia Si. idest Ierusalem, metropolis in regno Iudæ derelinquetur a suis habitatoribus transferendis in Babylonem per Nabuchodonosor regem, & per consequens aliæ ciuitates eiusdem regni.
- 9 Vt vmbra in vinea. derelinquitur a custode ipsius vindemia collecta: quia non habitat ibi vltra.
- 10 Et sicut turgurium in cucumer. Cucumeribus collectis derelinquitur a custode. Est autem cucumerarium locus vbi crescunt cucumeres.
- 11 Sicut ciuitas quæ vastatur. Ciuibus inde captiuitatis. Sed quia illa captiuitas reducta fuit in terram Iudæ per Cynum regem qui dedit populo Iudæe luentiam redcundi in terram suam. Ideo subditur.
- 12 Nisi dominus exercituum, idest angelorum.

F

7 Et

* Reliquisset

MORALITER.

- 1 Nec curata medicamine. i. amore Dei ad bonū attrahēte.
- 2 Neque fota oleo. Misericordie veniam impetrante.
- 3 Terra vestra deserta. idest animarum cura neglecta.
- 5 Ciuitates vestre succense igni. scilicet luxurie, auaritie, & superbie propter defectum custodie.
- 6 Regionem vestram curam vo. al. cui deuorant. Idest demones a Deo

- a Deo alienati subditos vestros sibi incorporant.
- 8 Et derelinquetur filia Sion. idest ecclesia.
- 9 Vt vmbra in vinea. quæ derelinquuntur a custodibus fructibus collectis, sic rectores ecclesiarum collectis pecunijs parum aut nihil curant de animabus.
- 12 Nisi dominus exercituum. idest aliquos bonos in quolibet ecclesie statu quorum mentis alij supportantur.

† Quasi

A *a* Audite verbum. Saluatis reliquijs per apostolos, ad Scribas & Phariseos & populum clamantem. Crucifige crucifige. sermo conuertitur. *Audite verbum.* Hoc ad Iudæos illius tēporis, specialiter pertinet ad Scribas & Phariseos & ad populum clamantem: *Crucifige crucifige eum.* Sicut. n.

Lue. 23. c.

† Superstites paucos. Gen. 19. b.

Iere. 18. c. Isa. 3. b.

infra. 6. a. Exod. 33. d.

2. Cor. 13. d.

Sodomitæ publicè peccabant cogitantes consilium pessimum cōtra virum iustum Loth: & sine verecundia dixerunt: *Educ viros qui ingressi sunt ad te, vt abutamur eis.* Si isti contra Christum inuerecundè dixerunt: *Venite cogitemus contra istum in cogitationes. Et reus est mortis & huiusmodi.* Vnde in sequētib: *Iniquitatem suam sicut Sodoma prædicauit, non abscondit.* *Audite verbum domini.* Tradunt Hebræi Isaiam, quia hoc dixerat occisum, vel quia dixerat. *Vidi dominum, &c.* Cum dixerit dominus ad Moysen: Non videbit me homo & viuet: & non poteris videre faciem meam. Nec considerant quidem faciem vel pedes domini vel suos. In Hebræo enim ambigendè dicitur Seraphim rexerunt: & media tamen eius Isaias se vidisse scripsit. Angeli ramen etiam, minorum in ecclesia, semper vidēt faciem Dei: homo autem redire nō potest. *Vidimus enim nunc per speculum in enigmate, &c.* Quando vero de hominibus in angelos proficimus, gloriam Dei reuelata facie speculamur, licet secundū proprietatem naturæ nulla creatura possit videre faciem Dei: & nunc mente cernitur; quando inuisibilis creditur.

B *a* *b* *c* *d* *e* *f* *g* *h* *i* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

* Procopius. Separato quod nobis relictum est semine, aptè reliquis principibus huiusmodi nomina attribuit, Sodomorum. quoniam vt erat vrbs illa præcipua; ita quoque nequitia præter cæteros abundabat, ipsiusque principes, scelere & maleficio longè populū superabant. Conuenienter autem & populum addidit, quod quemadmodum illi incorruptè iura dicentem Lothum reiecerunt, his verbis lacescentes, ingressus es vt aduena nūquid vt

a Reliquie Israel saluz sient. *b* Apostolos & sequaces eorum, vnde alij. *c* Mortui in peccatis similiter. *d* Muti a laude Dei. Sodoma enim muta interpretatur. Gomorra aspera.

reliquisset nobis semen quasi Sodoma fuisse

a *b* *c* *d* *e* *f* *g* *h* *i* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

a *b* *c* *d* *e* *f* *g* *h* *i* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

te verbum domini principes Sodomorum,

percipite auribus legem Dei vestri populus

Gomorra. Quo mihi multitudinem victima

rum vestrarum, dicit dominus. Plenus sum,

holocausta arietum, & adipem pinguium, &

sanguinem vitulorum, & agnorum & hircorum

vt iudices? Sic & iustum illi iudicem recusarunt, cum dicerent *Tolle, tolle, crucifige.* Præterea in externos illi fuere iniurijs: hi verò in eum qui in propria venerat. Illi item in Angelos: isti in Deum ipsum. Ipsa etiā Hierosolyma, propter impietatem euaserunt. Nam sicut in ipsis ne decem quidem probos reperit Deus, sic & in Hierosolymis mira erat integrorū virorum paucitas. Porro principes tanquam acutiores audiendi verbo præuocat, quod ad mentem referatur magis. populus autem crassiores, attendendi, aut vt alij reddiderunt, auribus percipiendi, quod tenuem sonum auribus capere & haurire significat. Possunt præterea non malè ista insolentes ecclesiæ præfectos, & in ex lege populū torqueri.

b *c* *d* *e* *f* *g* *h* *i* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

Plenus sum, i. nullo indigeo. Mea enim est terra & plēnitudo eius. Vel: plenus sum, id est tadio affectus, quia non bene offertis. *Holocausta arietum, &c.* vsque Iudicare pupillo, & c. Sacrificia Iudæorum respuit, obedientiam Euangelij commendat. *Holocausta arietum, &c.* Vltimam templi destructionem indicat, quæ in perpetuum perseuerat: Post Babyloniam enim captiuitatem a Zorobabel templum ædificatum est. Et in eo diu sacrificatum est.

* Procopius. Merito in principes & subditos, qui aduersus Christum talia ausi sunt, sermonem instituit: Itaque non amplius addit, remittam peccata vestra. Remisit enim his qui in Babyloniam abrepti fuerant, cum anni septuaginta præterissent, at his qui Christum crucifixerunt, remissurum negat. quanquam vltimis temporibus saluandæ sint reliquie. Causam affert, cum manus eorum plenas esse sanguine Christi cedem innuens, F adiungit.

Alle.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Reliquisset nobis semen. i. aliquos de regno Iudæ reuelantes sub Zorobabel duce & Iesu sacerdote, qui reedificauerunt templum & postea cecidit item tempore Neemie.

2 Quasi Sodoma fuisse. i. destructi irreparabiliter, sicut Sodoma & Gomorra, & aliæ tres ciuitates fuerunt subuersæ absque reparatione, Gen. 9.

3 Audite verbum domini principes Sodomorum. Hic consequenter ponitur medela contra prædicta mala. Et primò falsum remedium excluditur, secundò verum consulitur, ibi: Lauamini. Circa primum sciendum quod habitatores regni Iudæ, qui pro maiore parte erant ita mali, vt prædictum est. Tamen credebant malitiam suam expiari sacrificijs & alijs huiusmodi quæ fiebant in templo quod erat in Ierusalem. Et hoc est falsum, sicut dicitur Prou. 15. b. *Vi timæ impiorum abominabiles domino.* Et hoc est quod hic dicit propheta satis diffusè. Et primò excludit sacrificia, secundò festa solennia, ibi: Neomeniam. tertio orationum suffragia, ibi: Et cum extenderitis. Circa primum excitat maiores populi ad intelligendum, dicens: *Audite verbum domini principes Sodomorum. id est, similes illis quia publicè & inuerecundè faciebant mala supradicta, sicut Sodomitæ, vt habetur Gene. 19. Et idè*

Diuisio.

idè dicitur infra. 3. b. Peccatum suum sicut Sodoma prædicauerunt, nec absconderunt. Consequenter excitat minores dicens.

4 Percipite auribus, &c. Et vtitur hoc modo loquendi: quia sicut populus erat subiectus principibus, ita ciuitas Gomorre erat subiecta Sodome, quæ erat metropolis in quinque ciuitatibus subuersis. Vterius proponit intentum, dicens.

5 Quo mihi multitudinem, &c. i. in quo placent mihi. q. d. nullo modo, ideo subditur.

6 Plenus sum. i. talibus non indigeo, sed magis abhorreo, sicut homo plenus cibo abominatur ipsum. Ideo subditur.

7 Holocausta arietum. De istis enim speciebus animalium fiebant sacrificia maiora. Et per reprobationem istorum intelligitur etiam reprobatio minorum, quæ fiebat de turturibus & columbis. Dicebantur autem holocausta, quæ totaliter incendebantur ad honorem diuinum. De sacrificijs autem pro peccato vna pars erat in usum sacerdotum. Et similiter de sacrificijs pacificorum vna pars erat in usum sacerdotum, & alia in usum offerentium, sed in omnibus sacrificijs esus adipis & sanguinis erat totaliter prohibitus, quia adeps cremabatur in altari holocaustorum & sanguis effundebatur ad crepidinem illius altaris, vt habetur in Leuitico.

Sacrificiorum reprobatio.

* Cum re-

MORALITER.

† 2 Quasi Sodoma. id est totaliter destructi.

3 Audite. Descripta cleri malitia, hic subditur medela, primò tamen excluditur falsa, quæ consistit in diuinis obsequijs peruerse factis, cum dicitur: *Audite verbum domini principes.* Ezech. 16. f. dicitur: *Hæc fuit iniquitas Sodome sororis tue, saturitas panis & ocium, & manum pauperi non porrigebant.* Hæc autem vitia in clero regnant, scilicet gastrimargia per excessiua & delicata conuiuia, quod per saturitatem panis intelligitur, cò quod in sacra scriptura nomine panis

nis intelligitur omnis cibus, & acidia per ocium significata, & crudelitas erga pauperes quorum sunt ecclesiæ bona, præter conuenientem victum & vestitum ecclesiæ ministrorum.

5 Quo mihi multitudinem victima. id est sacrificia vestra in quantum sunt ex vobis mihi non accepta.

7 Holocausta arietum, &c. Per omnia legis sacrificia figuratum fuit Eucharistiæ sacramentum, sicut vnum perfectum per multa imperfecta: quod licet sit optimuni, tñ non proficit, sed nocet offerentibus. & iumentibus indignè.

† Neomeniam

Alleg. *Holocauſta arietum.* Poſeſt & de illis accipi. qui cū Dei præcepta deſpiciant, volunt illum multitudi- ne ſacri- ficiorū placare, & peccandi licentiam emere. Vel qui rapi- nam & auaritiā altari offerunt, & pauperib; tribuunt.

a *Nolu.* Præterito vtens, oſtendit ſe nunquam Iudæo- rum ſacrificia amaſſe, ſed propter ſignificatum ad tē- pus ſuſtinuiſſe: & vero ſa- crificio impleto, pro nihilo reputaſſe.

* *Baſilius.* Illud nolo, di- ci conuenit in eos qui ad inſumendas impenſas pro- fuſiores quidem ſunt, non tamen ipſos iniquē geſto- rum penitet. Quamobrem ſcriptura non reprobat vi- ſimas, ſed eas reiicit quæ Iudaico ritu offeruntur.

* *Rupertus.* Olim nolui, ſed tamen tuli.

b *Cum veniretis.* Hæc ſacri- ficia non quaſiuit Deus quaſi indigeret, ſed ne dæ- monibus immolarent, & vt per carnalia & typica ad ſpirituale, & verum ſacri- ficium facilius peruenirent.

c *Quis quaſiuit.* Audiant hoē Ebionitæ, q poſt Chri- ſti paſſionem putāt legem eſſe ſeruandam. Audiant hoc eorum ſocij, qui Iſrac- litico tantum generi cuſtodiendam decernunt.

d *Neomeniam, &c.* Feſtum nouę lunę, quod celebrabant in principio menſium Neos nouum, mene luna. vnde: *Buccinate domino in Neomenia tuba.*

C * *Orig.*

* *Orig.* Quoniam in loco ſancto, in die feſtiuitatis oc- ciderunt Dominū meū Ieſum Chriſtum, dicit Iſaias. Neo- menias & ſabbata & dies feſtos veſtros odiuit aīa mea.

* *Idem.* Iudæorum eſt, dies certos & ratos obſeruare, & ideo dicit Deus, *Neomenias, &c.* Chriſtiani omni die car- nes agni comedent, & ver- bo Dei paſcentur.

e *Iniqui ſunt cœtus veſtri, &c.* Quia ſpirituales hoſtias non offerunt, vnde: *Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus.*

f *Odiuit anima mea.* Antro- polpatos: Non quod ani- mam habeat, ſed noſtro lo- quitur more, quaſi omni- no odiui.

g *Laboravi, &c.* Symma- chus. Deſeci miſerans: qua- ſi dicat. Non potui vltra mi- ſereri, quia poſt ſeruos fi- lium occidis ſicut illud Ho- ſeę: *Perditio tua Iſrael: tantum in me eſt auxilium tuum: quod eſt: Pereaſ Iſrael, qui non tuo merito, ſed meo tan- tum ſaluatis auxilio.*

h *Manus enim, &c.* Pro- phetarum, tandem domi- ni eorum. vnde: *Implete meſuram patrum veſtrorum.*

i *Manus enim, &c.* Pro- phetarum, tandem domi- ni eorum. vnde: *Implete meſuram patrum veſtrorum.*

i *Lauamini, &c.* Q. d. Hoc odiui: placet veritas Euangelij.

F *Laua*

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Cum veniretis ante conſpectum meum, &c. i. ad talia offerendum ſacerdotibus in introitu atri; ſacerdotum, quod diceba- tur eſſe in conſpectu domini, eo quod erat ante templum, vbi daban- tur diuina reſponſa.

2 Quis quaſiuit hæc de manibus veſtris. quaſi dicat, ego non quaſiuit.

3 Vt ambularetis in atrijs meis. Hoc dicitur, quia præter atrium ſacerdotum in quo offerebantur ſacrificia, erant duo alia. Vnum, in quo orabant mundi, & aliud, in quo orabant immundi.

4 Ne offeratis, &c. quaſi dicat talis oblatio vobis non valet, ſed magis nocet: eod quod polluti peccatis ad loca ſancta acceditis.

5 Incenſum. id eſt oblatio thymiamatis in altari incenſi intra templum: qua oblatio erat ſacrificiorum oblatorum ſub diuo con- ſummatio. ſecundum quod dicitur: *Heb. 9.* In priori quidem ta- bernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificiorum officia conſummantes.

6 Neomeniam, &c. Hic excludit ſolennitates, dicens: Neo- meniam, id eſt feſtum quod fiebat in nouilunio apud Iudeos pro- pter beneficium diuine gubernationis, eod quod in nouilunio frequen- ter apparet mutatio temporis. Et dicitur a neos quod eſt nouum, & mene deſectus, eod quod nunc renouatur lumen lunę, quod deſe- cerat.

7 Et ſabbatum, &c. Quod eſt feſtum apud Iudaos in memo- riam beneficij creationis, vt habetur *Gen. 2.*

8 Et feſtiuitates alias, &c. ſcilicet Paſche, Pentecoſtes, tu- barum, expiationis & tabernaculorum, de quibus dictum ſuit ple- nius

Leuit. 23.

9 Non feram, &c. Loquitur ſcriptura de Deo ad modum homi- nis aggrauati onere. Et per hæc omnia & ſimilia oſtenditur quod ta- lia non erant Deo placita, ſed magis diſplicentia.

10 Iniqui ſunt cœtus veſtri, &c. In octaua enim die feſti ta- bernaculorum fiebat feſtum cœtus ſiue collecte.

11 Calendas veſtras, &c. id eſt principia menſium: per quod ſi- gnatur item quod ſupra ſignatum eſt per Neomeniam.

12 Et ſolennitates veſtras. omnes generaliter.

13 Odiuit anima mea. Et patet ex dictis ſententia.

14 Et cum extenderitis. Hic excludit orationum ſuffragia, di- cens: Et cum extenderitis, &c. ad me deprecandum.

15 Auertam oculos meos a vobis. Sicut homo auertit faciē ſuam ab eo quem non vult exaudire. Ideo ſubditur: Et cum multi- plicaueritis orationem non exaudiam. Et ſubdit omnium prædictorum rationem.

16 Manus enim veſtrę. i. opera veſtra, qua per manus designan- tur, eod quod manus eſt organum organorum 3. de anima.

17 Plenę ſanguine ſunt. Id eſt peccatis enormibus. Erant enim homicide & idololatre, & pauperum oppreſſores. Prædicta enim ſacrificia & huiusmodi non habebant efficaciam ex opere ope- rato, ſicut ſacrificium nouę legis, ſed tantum ex fide & deuotione offerentium. Fides autem erat in eis amota per idololatriam, & deuotio per malitiam obſtinatam.

18 Lauamini. Hic conſequenter vera medela conſulitur ſcili- cet per veram pœnitentiam & boni operationem. Et hoc eſt quod dicitur: Lauamini. a peccatorum maculis lacrymis contri- tionis.

* **1** Mundi

MORALITER

† **6** Neomeniam. per iſtas ſolennitates veteris legis ſignifica- ta fuerunt noui teſtamenti feſta, quorum tamen obſer- uatio per vacationem a terrenis operibus non valet, niſi fiat ceſſatio a peccatis, qua tamen frequenter magis fiunt tunc

tunc quam in diebus alijs.

14 Et cum extenderitis. in oratione.

15 Auertam oculos meos. quia non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris.

18 Lauamini. Excluſa falſa medela hic conſequenter poni- tur vera, cum dicitur. Lauamini. per veram pœnitentiam. † Mundi

Lauamini sanguine Christi, aqua baptismi. Mundi estote, manentes in innocentia vite. Baptismus enim solummodo potest esse in remissione peccati, vnde: *Nisi quis renatus, &c.* Et alibi: *Ite docete omnes Gen. bapt. e. in no. pa. &c.*

Ioa. 3. d.
Matth. 28. d.

Ordo præcipuus. Non sufficit, lauamini, nisi adiungatur, mundi estote: vt post la uacrum aquæ, cordis habeant puritatem. *Beati enim mundo corde, quoniam ipsi Deum.* Habita autem cordis puritate, de mentibus suis de-

Matth. 5. a.
operum ve-
strorum.

† 87. dist. c.
defensionis.
Ioa. 5. c.

* infra 49. c.
† discepta-
tibus.

benent malum auferre, non solum in conspectu hominum, sed etiam in conspectu Dei, cui nihil potest celeri.

* Procopius. Quare cum ea admissione quæ medellam nõ ferant, etiam si orationes suas multiplicarent, eos se non exauditurum dixit eisdem iam tanquam sanare possit, alloquitur. Nimirum quod in lege deficiebat, aduentu suo supplēuit Christus, non corporis, non vestium imperata lo-

Lib. 4. e. 18.

Apoc. 14. a.

Ecl. 1. d.
Ila. 6. b.
secundum lxx.

tione, sed animorum per baptismum purgatione, & ad virtutum superstructionem adhortatione.

* Lactantius. Et dixit Esdras ad populum. *Hoc Pascha Saluator noster est & refugium nostrum, cogitate, & ascendet in cor vestrum, quoniam habemus eum humiliare in ligno, & post hec sperabimus in eum, ne descratur hic locus in æternum tempus.* Dicit dominus Deus virtutum si non credideritis ei, neque exaudieritis annuntiationem eius eritis derisio in gentibus. Vnde apparet, Iudæos nullam aliam spem habere, nisi se abluerint a sanguine, & sperauerint in eum ipsum quem negauerunt.

a *Quiescite agere peruersè.* illud Euangelij sonat: *Ecce janus factus es, iam amplius noli peccare.* Recedens ergo a vitijs discat bonum, quærat iudicium, oppresso subueniat: pupillum viduamque defendat. Si autem hæc fecerit, peccata quæ prius in modum coccini sanguinea fuerant, dimittentur, & opera sanguinis in vestes domini mutabuntur, quæ de agni vellere confecta sunt: quem sequuntur in Apocalypsi qui splendent candore virginitatis.

b *Discite benefacere.* Non confisi naturæ, virtus est discenda & imitanda. vnde: Iesus filius Sirach: *Desiderasti sapientiam, serua mandata, & dominus tribuet tibi eam.* Et Isaias: *Omnes qui non didicerunt iustitiam super terram, veritatem non facient.* Discenda est ergo iustitia, & magistrorum terenda sunt limina.

C

c *Quærite iudicium, &c.* Victimis Iudæorum Euangelica D succedunt mandata. Pupillis & viduis prouidetur, vt secundi de coniugibus & liberis martyres ad bella procedant. d *Iud care pupillo.* * Tertullianus. Duo ista nomina pupillus & vidua, quo magis

Lib. 1 ad rem.

habetur despectui hominibus, eò magis diuinæ misericordiæ sunt curæ.

1 e *Defend te viduam, & veni*

lib. de bid

2 *ec, &c.* * Ambrosius. In nullo Iudæi grauius dominum læsisse proditur quæ quod viduæ gratiam minorumque iura violarunt.

3 Hæc sola causa delicti iniuriam mitigatura memoratur, si honoretur vidua, in honoribus equi iustitiæ iudicij deferatur. *Iudicare pupillo, iustificate viduam. venite disputemus.*

4

Lib. 9. mo cap 20.

5 * Gregorius. Quid est quod dominus cum agere sanctè vsq; præceperis, adiuuat, venite & arguite me? nisi quod aperte insinuat quantam bonis actibus fiduciam præstet, ac si planè

dicat. Recta agite, & animaduersionis meæ motibus, nõ iam per deprecationis meritum, sed per fiduciam autoritatis obuiate.

* August. Quid est disputatio hominis ad Deum, nisi confessio peccatorum? confitere quod est, & disputa si cū illo, disputa ergo cum Deo, hoc est, te illi iudica scienti, vt ille se tibi iudicet nescienti.

in Psal. 10

* Procopius. Postulat pro sua clementia coram nobis argui, vt quanta ille contulerit, quanta quoque ipsi repositi fuerimus beneficia demonstret. Multis verò in scriptura locis, Deum habemus pari veluti conditione in iudiciū cum hominibus descendentem. Ait enim propheta ipse, *dominus venit in iudicium cum sacerdotibus, &c.* Sed sunt ista scripturis vsitata personarum fictiones, vt defensionis eius quæ ab operibus est, nobis curam inijciant. Neque enim quidquam tum audiemus vel dicemus. Erit autem tunc iudicium *inter se inuicem cogitationum accusantium, &c.*

Ila. 3.

Rom. 2.

f *Vt coccinum, &c.* Idem est coccus & coccinum & vermiculus, grande, scilicet peccatum, & homicidium & adulterium, &c. Quod autem per niuem, hoc per lanam significatur, purgatio, scilicet, & ablutio peccatorum.

g *Quasi nix.* Quia frigidi erunt contra incentiua vitiorum. Et velut lana, quia vestiti contra frigus perfidiæ.

F

Lana

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Mundi estote. idest a reciduo caute.
- 2 Auferte malum cogitationum, &c. quia non sufficit munditia exterior sine interiori.
- 3 Ab oculis meis. Homo enim videt ea quæ patent, sed Deus intuetur cor. 1. Reg. 16. b.
- 4 Quiescite agere peruersè. a malo declinando.
- 5 Discite benefacere. in bonis operibus vos exercendo. Ista enim sunt duæ partes iustitiæ, scilicet declinare a malo, & facere bonum.
- 6 Quærite iudicium, &c. idest executionum debite iustitiæ.
- 7 Subuenire oppresso. cum reuelando.

8 Iudicate

* Si volue-

MORALITER.

- † 1 Mundi estote. idest a reciduo caute.
- 2 Auferte malum. Nam exterior munditia sine interiori non est Deo accepta.
- 4 Quiescite. quia declinare a malo & facere bonum, sunt duæ partes iustitiæ.
- 6 Quærite iudicium. Iustitiam exequendo.
- 7 Subuenire oppresso. scilicet peccatis ipsum dirigendo vel

- 8 Iudicate pupillo. ipsum in iure suo fouendo.
- 9 Defendite viduam. ab iniuriante ipsam.
- 10 Et venite & arguite. si vobis non benefaciām.
- 11 Si fuerint. per ruborem coccini & vermiculi, significatur sanguinis effusio. Est igitur sensus: si peccata vestra sic horrida fuerint, sicut effusio sanguinis innocentis, tamen expiabuntur.

† Si volue-

A Lana alba. &c. De qua fiat vestis Christi, vnde. Quotquot baptizati estis, Christum induistis. Et alibi: Vixit Dominus, quia his sicut vestimento indueris.

* Procopius. Aiunt quidam sacrosanctum lanacrum factis esse, vt quasi nix dealbemur: quomodo nulla adeo punicax macula existit, vt Deo mudate clui non queat, Paulo teste in hac verba.

B *Vbi abundauit delictum, superabundauit, & gratia.* alij in co-purgandi vim admittunt, sed tamen operibus ad tantum splendore, qualia sunt pupillo iudicare &c. opus esse contendunt. Est porro purpura rubrius coccinum vnde istud ad niuem, illam autem ad lanam retulit. Ideo autem rubro color peccata assimilat, quod ad animas nostras leprae instar se habeant, eiusque alia quidem pertinax, veluti in coloribus nunquam deponatur, alia autem in summa cute haerens facile eluatur: quomodo prompte vel difficulter ab animo, pro eorum ratione solent peccata remoueri.

B *Si volueritis & audieritis, &c.* Liberum arbitrium referuatur, vt non ex prauidicio Dei, sed ex singulorum meritis praemia vel poenas sequi probetur.

C *Terra.* Cum caetera elementa sunt in motu, terra immobilis stat. Ideo per eam significatur soliditas aeternae beatitudinis.

D *Gladius.* Babyloniorum vel Romanorum, vel Dei: pessilientia. s. mortalitas: fames, poena aeterna: quidquid enim affligit gladius solet dici.

E *Quomodo facta est.* Hae ad tempora prophetae: sed specia-liter ad incarnationem Christi referuntur, quando penitus recesserunt a Deo Barrabam eligendo, filium Dei occidendo, vnde admirans ait. *Quomodo facta, &c.*

C *Ciuitas fidelis.* Lxx. addiderunt Sion propter manifestiore sensum

sensum. Sion mons est in quo Ierusalem condita est Sed postquam a Dauid capta est ciuitas, appellata est ciuitas Dauid, in qua sancti viri fuerunt dum habuit tabernaculum domini. Et postea templum quando Nathan & alij prophetauerunt: & super choros, Asaph & Idithun, Etha, Eman, & filij Chore constituti sunt: vt paulatim a sacrificijs victimarum ad laudem Dei transiret religio.

Moraliter. Anima fidelis & plena iudicij du Deo obedit, Deus in ea habitat: qui est iustificans iustitia. Si autem a Deo recedit non loco: sed merito habitat a malignis spiritibus, qui sunt homicidae animarum.

* Basilii. De ecclesia aliquando dicitur, (absit vt de nostra.) *Quomodo facta meretrix, &c.* idque ob repudiatu fidei verbu, cui ab exordio iuxta patrum traditionem sposalitio iure copulata est, qui eum exhibuerunt vni viro virginem castam. Multa admittit & versi coloria femina verbi ecclesia, ab illis inducta, qui puritatem sacramentorum contaminant, & dogmata impietatis difeminant, ad extremam animaru perniciem, homicidae non modo corporum, sed animarum.

G *Iustitia.* Iustitia, in Hebraeo sedek, quod magis iustum significat: vt intelligamus dominum commoratum in eade quo: *Iustus autem quid fecit.* quod in Ezechiele per Ooli ba significatur, quod interpretatur tabernaculum, vel tabernaculum meum in ea.

H *Argentum, &c.* Clari scilicet & lucidi ad vitia sunt reuersi. Argentum tuum, &c. vnde: *Eloquia domini, eloquia casta, a gentium, &c.*

* Basilii. Hoc est sermo fidei vestrae quasi moneta adulterina, reprobusest, nec retinet exactam figuram regiae imaginis.

I *Argentum tuum.* idest, lingua doctorum & sacerdotum, secundum illud Prouer. 10. c. *Argentum electum lingua iusti.*

II *Versum est, &c.* idest, a veritate in falsitatem per malam legem expositionem.

In

NICOLAUS DE LYRA.

1 Si volueritis & audieritis me. *Praeceptis meis obediendo.*

2 Bona terrae comedetis. *Per hoc etiam intelliguntur alia bona spiritualia, quae in talibus promissis sunt principaliter intellecta: quia praemium non debet esse minus bonum quam meritum, sed maius: bona autem temporalia sunt minora bona quam opera virtutum.*

3 Quod si nolueritis. *Praecepta mea transgrediendo.*

4 Gladius. *Aduersariorum vestrorum.*

5 Deuorabit vos, &c. *Mortem temporalem inferendo, & ad mortem gehennae deducendo, quae sub morte temporali intelligitur. Gentes autem rudes quales erant in veteri testamento, potissimum non attendunt, nisi bona & mala sensibilia: & ideo in diuinis promissionibus, & comminationibus prophetae mala & bona sensibilia exprimebant sub illis, intelligendo spiritualia & aeterna.*

6 Quomodo facta est. *Hic consequenter ostenditur populus iustus puniendus pro peccatis in proximum. Et primo describitur culpa,*

pa, secundo poena, sibi: Propter hoc ait dominus. Circa primum primo describitur hominum vulgare culpa, cum dicitur. Quo facta est, idest, plena meretricio per peccatum adulterij, secundum quod dicitur Ierem. 5. c. Equi amatores in feminas & emissarij facti sunt, vnusquisque ad uxorem proximi sui hincibat. Et hoc est valde graue peccatum contra proximum, quia fit sibi iniuria in re sibi charissima: scilicet in uxore, quae est vna caro cum ipso, Gen. 2. d. Et in prole quae substituitur falsa.

7 Ciuitas fidelis. *i. prius conseruans fidelitatem matrimonij.*

8 Plena iudicij. *Tempore Dauid & Salomonis. ideo subditur.*

9 Iustitia habitauit in ea. *Nunc autem homicidae, vt expositum est supra. Consequenter describitur culpa doctorum & sacerdotum, cum dicitur.*

10 Argentum tuum. *idest, lingua doctorum & sacerdotum, secundum illud Prouer. 10. c. Argentum electum lingua iusti.*

11 Versum est, &c. *idest, a veritate in falsitatem per malam legem expositionem.*

* Vinum

MORALITER.

1 Si volueritis, & audieritis me, bona terrae comedetis. *scilicet terrae viuientium per fruitionem beatam.*

3 Quod si nolueritis. *Sequitur.*

4 Gladius deuorabit. *scilicet sententiae meae. Ite maledicti in ignem aet. &c. Mat. 25. d.*

6 Quomodo facta est. *Hic post peccata clericorum arguitur peccata laicorum, cum dicitur: Quomodo facta, idest inuerecunde peccans.*

7 Ciuitas fidelis, idest communitas populi credentis. *De cuius fidelitate pristina dicitur Act. 4. f. Multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna.*

9 Iustitia habitauit. *scilicet legalis quae continet omnem virtutem.*

† *Nunc autem.* quia Christiani quaerunt se mutuo iugulare.

10 Argentum tuum. *idest veritatis eloquium, Prou. 10. c. Argentum electum lingua iusti.*

11 Versum est. *idest falsitatem.*

† Vinum

A In scoriam. Scoria, Hebraicè siggim: quod est rubigo metallorum: vel purgamenta & sordes quæ igne excoquuntur. **B** Vinum tuum, &c. Alij. Caupones tui miscent vinum aqua. Symmachus. Vinum tuum mixtum est aqua.

Moraliter. Vinum tuum mixtum est aqua: quia præcepta sancte scriptura quibus corrigere debent auditores, ad illorum voluntatem emollit sensu suo admixto vinum corrumpit.

Moraliter. Vinum tuum, &c. Hæretici quoque Evangelium corrumpunt, pessimi caupones de vino aquam facientes, cum aquam in vinum verterit dominus, quod miratur Architrachelinus. Et regina Saba in convivio Salomonis collaudans pincernas & ministros vini.

C Socij furum. Accipientes à scribis & Phariseis munera, quæ pauperibus auferabant. In passione quoque domini infideles fuerunt nolentes credere in Christum, & socij furum scribarum & Phariseorum, & Indæ proditoris.

Hieron. Socij furum, &c. Nos quoque debemus cauere ne ab illis accipiamus munera, qui de lacrymis pauperum congregant diuitias, ne simus socij furum, & ne dicatur de nobis: Si videbas furem currebas cum eo & cum &c.

* Basilii. Fures censendi sunt, quibus ductandi esserctus demandata est prouincia, aut certe hi qui assumpto principatu ciuitatum & gentium clanculum quidem supplantant, quæ autem ad rem publicam attinent, extorquent. Et qui præsidet ecclesiæ munera accipit, ad suam oblectationem & usum, obtento interim prætextu honoris istius se contingentiis, rationes præsentia, aut quod inire rationem debeat, concedit sibi dispensationis in usus pauperum ecclesiæ, is planè fur est particeps.

D Sequuntur retributiones. Quia amicos non putant nisi qui donant, quorum non os, sed manus considerant. Et tantum quorum marsupia exhauriunt sanctos iudicant. Illis donant a quibus sperant, illis fauent, illos extollunt, vel laudant eorum causam.

C Summachus. Vicissitudines vel vltiones, vt ille quoque in

in culpa sit, qui malum pro malo exigit, dentem pro dente, oculum pro oculo, non audiens illud: *Si reddidi retribuendum tibi, mibi mala.* Vel illud: *Percutiunt se dabit maxillam, &c.* Euangelico enim viro dicitur. *Qui te percusserit in dexteram, præbe ei & aliam maxillam.* id est patienter tolera.

E Fortis Israel. Lxx. Væ fortes Israel. quæ potentes patienter tormenta patientur. Cui plus datur, plus exigitur ab eo. Quod contra principes ecclesie dicere possumus qui dignitatem destruant operibus vel moribus.

* Basilii. Væ potentibus, nec obedientibus, infirmioribus enim parabilis est venia. Væ, quia cum praualeant, subleuare inopiam pauperum, opibus abutuntur. Vt etiam ei qui altero solertior, abutitur naturæ beneficio, ad indaginem diuinorum. Væ item his qui obtentam ecclesiæ dignitatem non adornarint conuersatione.

F Heu ego. Affectu pij patris eos (licet inimicos) plangit & percutit, quia pereunt & poenitere nolunt. * Basilii. Vtique Deo sunt inimici, qui iniqua perpetrant. Inimica est summo bono malignitas, iusto illi iniustitia, sancto immunditia, veritati mendacium. Ob hæc non conquiescet furor meus, quandiu fuerint inimici.

G Consolabor, &c. Vltione consolatur quippe super hostibus suis, dum qui in prosperitate beneficia Dei cognoscere dedignantur, supplicijs & afflictionibus corriguntur.

H Et excoquam. Quia supra nominauerat argentum, seruat metaphoram. Excoquam, &c. Igne tribulationis sordes & vitia purgando, vt separato stanno, purum remaneat argentum, quod absque igne fieri non potest. vnde: *Quasi ignis conflagans, & quasi herba sillonum.* Et alibi. *Fruentum congregabit in herrea, paleas autem comburet igni inextinguibili.* In quo significat eos tormenta passuros.

* Basilii. Vide quam foelicem exitum forriatur iustum iudicium, ac supplicia ad reuerentiam iudicij inuecta. Non conquiescet furor meus. Iudicium faciam. Inducam manum ignem exami-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Vinum tuum. id est correctio populorum per doctores & sacerdotes, secundum quod dicitur Luc. x. in parabola saccati infundens oleum & vinum, vbi per vinum intelligitur correctio, eod quod est mortificatum.
- 2 Mixtum est, id est relaxatum a correctione debita, quia doctores culpabiles non habent frontem corrigendi peccatores. Consequenter describitur culpa principum, vnde dicitur.
- 3 Principes tui. in regimine populi.
- 4 Socij furum. sustentantes eos, eod quod communicant furtis eorum.
- 5 Omnes diligunt, &c. Per auaritiam.
- 6 Sequuntur retributiones, &c. Peruertentes iniustitia, ideo subditur.
- 7 Pupillo non iudicant, &c. Dando pro eo sententiam iniustam.
- 8 Causa viduæ non ingreditur ad illos. Quia non vident inde lucrum temporale consurgere.
- 9 Propter hoc ait dominus Deus exercituum. Hic consequenter

- 10 Fortis Israel. potens ad puniendum malos de Isr.
- 11 Heu. Pro malo populi mei.
- 12 Ego conso. super hostibus meis. Et subditur modus consolationis.
- 13 Et vindicabor de inimicis meis. Et accipitur hic & pro id est. Passiones enim irascibilis terminantur in passionibus concupiscibilis. Iratus enim delectatur cum punit iniuriam sibi illatam, & sic ira terminatur in delectationem.
- 14 Et conuertam manum meam. potestatem meam punientem.
- 15 Ad te. Debitè puniendum, ideo subditur.
- 16 Et excoquam ad purum scoriã tuam, &c. Loquitur de Deo admodum aurifabri, qui per virtutem ignis consumit quicquid est impuritatis in auro vel argento, & sic purgatur. Sic in proposito per ignem tribulationis immisse à Deo Iudæis per regem Babylonis fuit purgatus populus Iudæorum, qua purgatione facta reductus est à captiuitate Babylonica. ideo subditur.

* Et

MORALITER.

- 1 Vinum tuum. Debitæ correctionis.
- 2 Mixtum est. Indebitæ remissionis.
- 3 Principes tui. Data sibi potestate abutentes.
- 4 Socij furum. sustentantes vsurarios & alios malos propter temporale lucrum.
- 5 Omnes diligunt. In iustitiæ peruersu.
- 6 Sequuntur retributiones. peruersè iudicantes.
- 7 Pupillo non iudicant. s. pro eo in iure suo.

- 8 Et causa viduæ. Quia non vident ibi lucrum temporale.
- 9 Propter hoc ait Dominus Deus exercituum. descripta malitia hic ponitur debita pena, cum subditur.
- † Heu ego. Facièdo vindictam de eis. Loquitur enim Deus de ipso ad modum hominis, qui delectatur se vindicans de suis inimicis.
- 14 Et conuertam manum meam. puniendum secundum ordinem iustitiæ meæ.
- 16 Et excoquam. Hoc maximè fiet tempore Antichristi, cuius persecutio fiet ad purgationem populi Christiani.

A examinabo, vt purum denique exhibeam. Sic peccatori-
B bus indignatur Deus, vt eos beneficentia sua afficiat. Ne-
 que enim ad extremam inanitionem eos plectit, sed ca-
 stigmat ad morum correctionem. Infert autem igne hunc
 vt ad nihilum perducatur quod malum per ignita diaboli
 iacula infertum est
 anime non habenti
 fidei clypeum.

a *Stannum tuum.* Fal-
 sam doctrinam Scri-
 barum, & Pharisaeo-
 rum, quae est similis
 verae, sicut stannum
 argento. Et dabo pu-
 ram, & perfectam le-
 gis, & Euangelii scien-
 tiam.

* Septuaginta. Et
 auferam omnes ini-
 quos a te. Basil. In-
 gens beneficiu con-
 fertur animae, quae
 per occasionem per-
 uersae praesidentium
 deficiuit a Deo, qua-
 do ab ea auferuntur
 iniqui praesides. Ob

B hoc & signa quaedam
 circum Ecclesiam statuuntur, quae deprehensos in inter-
 dictis peccatis arcent ab ingressu, & segregant a reliquo
 corpore Ecclesiae. Sed haec iniqui irrident non intelligen-
 tes quia istae declinationes separationis ea subindicant,
 quae in tremendo Dei iudicio fient. Porro quantum no-
 xae resiliat, ex eo quod non tolluntur de medio iniqui do-
 cuit Apostolus, Corinthios increpans, quod luctum non
 emisissent, ut tolleretur de medio eorum qui eiusmodi
 malitiam esset operatus.

b *Et restituam iudic. es, &c.* Non solum post captiuitatem,
 ut Zorobabel, Esdram, & alios, qui vsque ad Hircanum
 praefuerunt populo, sed & post aduentum Domini Apo-
 stolos & alios Ecclesiae doctores.

* Basil. Cur omissis Regibus meminit iudicium?
 An quia Reipublicae administratio per iudices fuerit li-
 berior, quod populus tunc solum Deum agnoscebat
 Regem? Tandem regum institutio illorum temerita-
 te successit. Quare non Reges, sed iudices pollicitus
 est, cupiens eorum libertati consulere. *Nam non erat
 Rex*

erat Rex in Israel, sed vnusquisque quod placebat, hoc faciebat. Aut
 certe ex quo opus non erat Regum serie post aduentum
 veri Regis, qui pollicitus est se iudices exhibiturum prio-
 ribus nihilo dispares, idque propter discipulos, de quib.
sedebitis, &c. indicantes super duodecim tribus.

a *Moyse, & Aaron, & Gedeon, Iosue, & filij.*

b *Qui conuulsa D. & secreta tibi aperiant.* *Illis restituis*

c *Non poterit ciuitas ab te iudi supra non veni posit.* **b** *Christi.* **c** *In Christum credens.*

d *Non omnis, sed in discretionem credentium, & non credentium reliquiae Israel saeva fient.* **e** *anguine filii.*

a *Ad fidem Christi Apostoli, & alij praedicatores.* **b** *Ab infidelitate.* **c** *Quae abducta est per*

d *inuitiam.* **e** *Sed.* **c** *Domini.* **f** *Per Romanos, vel in interno.* **d** *Prælatos.*

a *Subiectos.* **b** *Qui in Christi morte consenserunt, & credere noluerunt.* **c** *Contra peccato-*

d *ribus, qui Dominum dereliquerunt.* **e** *Merito.* **f** *Permanentes in malicia sua.* **g** *Hic & in*

a *faruro.* **b** *Saluarij bonis.* **c** *Intus, & exterius.* **d** *Erubescendo.*

a *More propheteo cito mutat personam.* **b** *Loc. s. uoluptatis.*

c *Luauit uerba.* **d** *Cum defecerit uobis aqua sapientiae, cum aridi, & steriles eritis.* **e** *Instructio.*

a *Qui debuimus esse hortus conclusus, sens. signatus.* **b** *Sapientiae.* **c** *Instructio.* **d** *Tunc.*

e *In persecutio, & captiuitate.* **f** *Superbia.* **g** *In qua conu. eratis.*

a *Qui debuimus esse hortus conclusus, sens. signatus.* **b** *Sapientiae.* **c** *Instructio.* **d** *Tunc.*

e *In persecutio, & captiuitate.* **f** *Superbia.* **g** *In qua conu. eratis.*

a *Qui debuimus esse hortus conclusus, sens. signatus.* **b** *Sapientiae.* **c** *Instructio.* **d** *Tunc.*

e *In persecutio, & captiuitate.* **f** *Superbia.* **g** *In qua conu. eratis.*

a *Qui debuimus esse hortus conclusus, sens. signatus.* **b** *Sapientiae.* **c** *Instructio.* **d** *Tunc.*

e *In persecutio, & captiuitate.* **f** *Superbia.* **g** *In qua conu. eratis.*

a *Qui debuimus esse hortus conclusus, sens. signatus.* **b** *Sapientiae.* **c** *Instructio.* **d** *Tunc.*

e *In persecutio, & captiuitate.* **f** *Superbia.* **g** *In qua conu. eratis.*

c *Ciuitas iusti, vrb. fi-
 delis Sion, &c.* Eccle-
 sia in qua reuocan-
 tur ad iustitiam uiuen-
 dum. Est enim ciui-
 tas congregatio ho-
 minum ad iustitiam ui-
 uendum.

* Procop Nō ani-
 plius meretrix, sed
 recenti nomine, iu-
 stitiae ciuitas, non
 homicidii sed iusti-
 tiae plena, non ciui-
 tas tantum, sed ciui-
 tatum magistra uo-
 cabitur, eritque re-
 liquis dux, & au-
 ctor salutis, quippe
 quae de se coetus co-
 rum, qui solitario
 uitae genere dele-
 ctantur, tanquam

colonias emittet.
d *Ve'ut quercus defluen.* Sicut a quercu ariditate concus-
 sa, defluunt folia, & sicut hortus non valet proferre fru-
 ctus herbarum nisi irrigetur aqua. Ita uos nisi habueritis
 folia uerborum Dei, quae non marcescunt, & aquam spi-
 ritualis intelligentiae, non poteritis bona operari, sed om-
 nes labores uestri ariditate deficient. Usque hodie Iudaei
 legentes scripturas sanctas terebinthus sunt, uel quercus
 secundum Symmachum, uel ficus secundum Euange-
 lium. In qua Dominus poma quaesuit, & non inuenit,
 & aeterna ariditate damnauit. Ipsaque folia, & pompam
 uerborum iam amiserunt, hortus quoque irriguus, s. scien-
 tia scripturarum, uel paradus (alia litera) diuersarum ar-
 borum, quia sine gratia spirituali nec olera afferunt, quae
 infirmus manducet.

* Basil. Qui gloriam per succum aucupantur ab homi-
 nibus, post occultorum manifestationem, cum fuerint
 omnia nuda, praebent de se tale spectaculum, quale quercus,
 aut therebinthus spoliata foliis.

7 Et conter. quia illi, qui erant in peccatis suis obstinati, fuerunt
 mortui parum in captione Ierusalem, & terra in circuitu, & par-
 tim in captiuitate Babylonis.

8 Confundentur enim ab ido. Videntes per experientiam,
 quod non poterant eos iuuare contra Babylonios.

9 Et erubescetis super hortis, ad colendum ibi idola in locis
 amoenis & delictiosis, ubi etiam suam luxuriam exercebant in uere
 ratione idolorum, & Priapi maxime, unde & dicebatur Deus hor-
 torum.

10 Cum fueri, uelut quercus deflu. i. morti propinqui: sicut
 folia defluunt a quercu, cum incipit mortificari.

11 Velut hortus absque aqua. In quo mortificantur seminata
 & plantata.

12 Et erit for. i. applicata debite pena.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1** Et restituam iudic. tuos. s. Zorobabel, & Iesum filium Ioseph, Machabeos, & similes.
- 2** Et consiliarios tuos. s. Esdram & Neemiam: Aggeum, & Zachariam prophetas.
- 3** Post haec uoc. ci. iusti. Dei.
- 4** Vrbs fidelis. In diuino cultu.
- 5** Sion in iudicio redimetur. Per Sion, ubi erat templum ad quod populus tenebatur ter in anno conuenire, intelligitur ipse populus, qui redemptus fuit de Babylone per uiam iustitiae, in quantum pro culpa sustinuit poenam debitam. Et quod per Sion intelligatur populus, ostenditur per hoc quod subditur:
- 6** Et reducent eam. Mons enim Sion, qui est immobilis non fuit trans-

- 7** Et conte. i. demones, & peccatores obstinatos, dicens illud Matt. xxv. d. *ite maledicti in ignem aeternum, qui parati estis diabolo, & angelis eius.*
- 8** Confundentur enim ab ido. Nam idolum auari est pecunia, & luxuriosi ribalda.
- 9** Et erubescetis. Ad exercendum lasciuiam & gulam.
- 10** Cum fue. ve. quercus. i. propinqui gehennae igni, sicut quercus desiccata combustioni.
- 11** Et uelut. s. gratiae.
- 12** Et erit fortuna. i. non potens resistere.

- 1** *Et re.* Quia tempus poenitentiae dabitur electis ab Antichristo deceptis, ideo subditur:
- 2** *Post haec uocaberis ciuitas.*
- 3** *Sion in iudicio redi.* Ecclesia militans per poenam debitam expiabitur.
- 6** *Et redu.* s. Enoch, & Elias per suam praedicationem: & hoc quantum ad electos.

¶ *Ut fauilla. & Basil.*
 A Vel hinc liquet, sua
 cuiq. opera cam sup
 peditatur esse mole
 ftiaru, q in supplicio
 illo erit, dum nos ip
 fos reddimus future
 con-

† qui facit cu.

a vt fauilla stuppæ, & **b** opus vestrū quasi scintilla, & succen
 detur virumque simul, & non erit qui extinguat.

conflagrationi ido- D
 neos. Alleg. vel Mo-
 ral. Hæc oia de cōtra
 riis dogmatib. possūt
 accipi q̄a & magistri
 & discipuli pariter
 sunt perituri, & op^o Allegor
 corum, cibus ignis.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et opus, & c. q̄a opus demeritorū generat tribulationis cōcediū.
- 2 Et succ. vtrū. si in igne gehennæ quātum ad obstīnatos in malis.
- 3 Et non erit qui extinguat. quia ille ignis est perpetuus. Po-

test et hoc refertur ad ignem, quo Nabuzardan incendit domum Do
 mini, & domum Regis, & domos Ierusalem per circuitum. 4. Reg.
 vit. Et sic ille ignis non fuit extinctus ab homine, sed solum per con
 sumptionem combustibilis materie.

MORAL. 1 Et opus vestrum. s. malū. 2 Et scintilla & c. igne gehennæ. 3 Et non erit qui extin. co qd est durationis æternæ.

Moraliter.

ADDITIO I.

In cap. i. Isaiæ ubi dicitur in Postilla. Tertium quod in hac preser
 tione manifestatur est populus cui Isaias prophetavit.

B Queritur hic quare nō fecit mentionē in hac pfatione de Regibus
 Israel, vt de croboā filio Ioas, q̄ fuit cōtemporanc^o Hoseæ. Regi Iudæ,
 sicut Hoseas fecit in sua pfatione. Similiter quare Isaias nō facit hic
 mentionē de Samaria, nec de Israel, sicut Hoseas fecit, licet multa Isa
 ias de his pphetauerit, prout patet infr. vi. c. & xvij. & in aliis lo
 cis. Ad q̄ solet dici, q̄ Isaias prophetavit principaliter contra duas
 tribus. & ideo carū Reges, & suā metropolim. s. Ierusalem tantum
 in titulo habet. Sed Hoseas cōtra vtroq; prophetavit. Sed vltorius
 circa hoc posset dici, q̄ cū Isaias prout dicit Hiero. in prologo de ad
 uētū Christi, & vocatione Gentiu, & alijs mysterijs nouę legis, qua
 si historiā Euangelicam videatur texere, ideo de Iuda, a quo Chri
 stus descendit secundum carnem, & de Iudæa, in qua natus est, pas
 sus, & sepultus, & c. de quibus principaliter intendit, tantummodo
 facit mentionem alijs dimissis quasi incidētaliter ab eo introductis.

ADDITIO II.

In eodem c. i. ubi dicitur in Postilla. Circa primum dicit prophe
 ta: Audite cæli. i. Angeli.

C Quod in hoc capitulo continetur circa deiectionem populi Iudai
 ci, & causam ipsius & eius medelā. Postillator exponit de captiui
 tate Babylonica, & eius causa similiter in remedio, ut patet in Po
 stilla. Quæ quidē expositio videtur a plano sensu literæ deuiare, nam
 causa præcipua p̄dictæ captiuitatis fuit peccatū idololatria, ut patet
 iij. Reg. & i. Para. tamē in p̄senti c. nō exprimitur hoc peccatū vt
 causa, sed vt defectus diuinę cognitionis, & alia huiusmodi: Licet
 enim in fine capituli dicatur: Confundentur. n. ab idolis qui
 bus sacrificauerūt hoc non ponitur vt causa, prout ibidem decla
 rabitur. Item quia Iudæi in captiuitate Babylonica fuerūt purgati
 a peccatis p̄dictis scdm Postillatorem antequam reducerētur ad ter
 ram promissionis: quod est contra illud quod dicitur: Super quo
 percussit vos iura addentes præuaricationē: quod exponitur
 etiam secundū eū de incorrigibilitate corū, vt patet in Postilla. Itē
 quia manifestum est, quod Iudæi redeuntēs de captiuitate Babyloni
 ca pro maiori parte non fuerunt purgati, seu mudati a peccatis: sed
 erant implicati abominationibus Chanæeorū, & Amorrhæorum,
 vt habetur expresse Esdræ. ix. quod non consonat huic, quod in loco
 dicitur: Et ecce excoquam ad purū scoriā tuā, & auferā
 omne stannū tuū: Quod exponitur in Postilla sic, quod sicut per
 virtutem ignis cōsumitur quicquid est impuritatis in auro, & argē
 to, sic per ignē tribulationis immixta a Deo Iudæis per Reges Babyl
 onis fuit purgatus populus Iudæorū, qua purgatione facta reducētis est
 a captiuitate Babyl. Hæc in Postilla. Ex quibus, & alijs que patebūt
 prosequēdo veram expositionem videtur præsens capitulū exponen
 dum de Iudæis circa finem templi secūdi in Iudæa, & Ierusalem resi
 dentib. qui Christū negātes dereliquerunt Dominū, & blasphemaue
 rūt sanctū Israel, & alienati sunt retrorsum, prout litera sonat, &
 historia Euangelica testantur, & etiam experientia certificat.

Ad cuius expositionis ulteriorē declarationē considerādum est,
 quod Isaias tanquā propheta Euangelicus prosequitur in principio
 suæ prophetiæ, ubi intēdit agere de eiectione populi Iudæici, & vo
 catione Gentiu, eundē ordinē, quē Christus in Euangelio pronostica
 uit. s. q̄ abiectio Iudæorū ex eorū demeritis præcedere, debebat voca
 tionē Gentiu, vnde Matth. xxi. d. Christus loquens cum doctoribus,
 & principibus sacerdotū eis proposuit parabolā de patre familias,
 qui plātauit vineā, & sepe circūdedit, & c. ex qua parabola, & eius
 expositione concludit, ideo dico vobis, q̄ auferetur a vobis regnum
 Dei, & dabitur Gēti faciēti fructus eius, vnde & Isaias sequēs mo
 dum Euangelicū de simili parabola vineæ Iudæis impropertuit. inf.
 v. c. vt ibid. patebit. Et ideo in hoc loco, quod denūciat uocationem
 Gentium, ut patet in principio sequentis ca. præmisit expressam re
 probationem Iudæorum circa quod decemnouem facit.

Primo.

Primo. n. testimonia inuocat cælestiū, & terrestriū, dicens, Au
 dite cæli, & auribus percipite terra. Cuius ratio secundū glossā
 talis est. Nam sicut populo Israel per Mo. sen dictum fuit: Audite
 cæli, quæ loquor, & audiat terra verba oris mei, sic post præuarica
 tionem populi eisdem uocat Isaias in testimonium, ut omnia cogno
 scāt Deum in uocationem mandatorum suorum ad iracundiā concita
 ti, vnde aduertenti utrūque capitulū, s. illud Dent. xxxij. & primū
 Isaiæ, satis patet, q̄ ea q̄ in illo c. pronosticatur p̄ modū prophetica
 moni-

n. onitionis p̄senti c. denūciantur tanq̄ procedentia ad executionem.

Cōsequēter secūdo ostēdit breuiter suæ attestatiōis materiā di
 cēs, Filios enutriui, & exaltavi, ipsi autē spreuerūt me. In q̄
 bus verbis epilogat cōpendiosē multa, q̄ fuerūt in carmine Mosai
 co supradictō, tanq̄ præambula ad deiectionem populi illius. Dicitur est
 n. ubi: Nunquid non ipse est pater tuus q̄ possedit, fecit, &
 creauit te, & c. in quo ostenditur ipsos fuisse filios Dei per creatio
 nem, similiter & per adoptionem cū dicit: Pars autē Dñi populus
 eius. Similiter ibi facit mentionem de educatione, nutritiōne, & e
 xaltatione corū, cū dixit: Circūduxit eū & custodiuit, & c. Cō
 stitues eos p̄ excelsum terrā & c. ad quæ uerba alludit Isa. d. Fi
 lios enutriui & exaltavi, ipsi nero spreuerunt me.

Consequenter tertio, quia secundum Apostolum Ro. xi. c. Cæci
 tas ex parte contingit in Israel, ut plenitudo Gentium in
 traret. ideo ostendit quod p̄dictū peccatū pertinet ad cecitatem,
 & de hoc dicit. Cognouit bos possessorem suum, & c. q. d. e
 tiam si non haberent lumen naturalis rationis, sed solum sensualem
 cognitionem, sicut bruta, adhuc debuissent cognoscere ex instinctu
 naturali benefactorē suum, & nutritorem, cum bos & asinus rōnem
 non habentes hoc cognoscant, & sic manifestē concluditur p̄dictum
 peccatum pertinere ad cecitatem, nō solū mentis, sed etiam sensus.

Cōsequenter quarto ostendit ex quibus causis deuenērūt ad tan
 tā cecitatem. Et de hoc dicit: Væ Gēti peccatrici. Vbi tria assi
 gnat, ut causas seu occasiones incurrēdi p̄dictū cecitatis peccatū.
 s. de nō cognoscen lo Christum. Prima est, quia Gens illa pro maiori
 parte tantā cōsuetudinē habebat peccati, q̄ iā incrata eis habitus
 vitiosus, ad peccatū inclinās per modū naturæ. Et de hoc dicit: Væ
 Gēti peccatrici. vnde nō dicit: Væ Gēti peccati, sed peccatrici
 ci, vt significet actū cōuersum in habitū. Secūda, quia ut dicit Gre
 go. Peccata grauiā suo pōdere iā alia trahūt. Et de hoc dicit: Popu
 lo graui iniquitate. q. d. peccata huius populi tā grauiā fuerūt, q̄ ex
 magno pōdere ad tā magnā cecitatem eos deduxerūt. Tertia, quia li
 cet populus ille a sanctis Patriarchis descenderit, tamen tota fere
 multitudo populi descendebat secundū carnem ab illis qui frequenter
 & enormiter in Deū peccauerūt, ut illi qui fecerūt vitulū in Oreb,
 Exod. xxxij. Similiter in sepulchro cōcupiscentiæ, & apud aquas cō
 traditionis, & in pluribus alijs, ut patet in libris Mosaiçæ legis,
 & Iudicū, & Regū. Et de hoc dicit: Semini nōq̄ filijs sceleratis. q. d.
 nō immeritō ad tantā cecitatem deuenit ille populus, quia quasi a
 natura secundū suam generationem inest eis peccare in Deum.

Cōsequenter quinto ostendit illud q̄ prius dixerat. Spreuerūt me.
 Et de hoc primo dicit: Dereliquerunt Dñm, quia dixerūt Ioan.
 xix. c. Nō habemus Regē, nisi Cæsarē. Secūdo, quia blasphemaue
 rūt sanctū Israel, quia dixerunt Ioan. viij. f. Samaritanus es, & de
 moniū habes. Tertio, quia cū ipsi a veris prophetis eruditi semp̄ ex
 peccabāt Messia de genere David, cū tamen eis adfuit p̄sentialiter,
 dicent s. Matt. xij. g. Nōne hic ē filius fabri, de quo dicit: Alie
 nati sūt retrorsum: quia spreto uero Christo adheserūt cuidam
 pseudo Messie qui dicebatur Bencozba, ut patet in Thalmud. Vel ali
 ter in quodā libro quī dicitur Cabrid. Ex qua adhesionē fuerunt ex
 eis multa millia interfecta. ut ibidem & sic alienati sūt retrorsum.

Consequenter sexto ostendit ipsos esse incorrigibiles per flagella
 seu tribulationes sibi a Deo inflictas, seu infligendas de quo dicit:
 Super quo percussit uos, & c. Ad quod sciendum quod in tempori
 bus q̄ ante Christi aduentum seu passionem p̄cesserunt, cum ille po
 pulus frequenter peccasset, Deus puniebat eum uarijs, & diuersis
 modis, ad finem, ut ad penitentiam reuertērentur. vnde Dent. vij. c.
 Sicut pater corrigit filium suū, sic Dominus Deus tuus
 corrigit te. Pater enim flagellat filium, ut corrigatur, sed in hoc
 peccato, q̄ in Christo cōmiserūt, q̄ est summū peccatū iā Deus non
 punit illos tanq̄ filios, vt corrigantur, sed tanq̄ hostes, ut penā pro
 p̄dicto peccato scdm ordinem suæ iustitię patiantur. Quia illud
 Matt. xxi. d. Malos malē p̄det, & vineā tuā locabit alijs a
 gricolis, ideo dicit: Super quo pcutiā vos. q. d. qua de causā ha
 beo vos percutere, quia iā non est causa correctionis, cum ex pens
 sionibus magis deteriores estis effecti. Quia omne caput languidū,
 & exponatur prout in Postilla vsque ibi: Terra vestrā dererta.
 In quo consequenter septimo destructionem Ierusalem, & templi,
 & totius regionis Iudææ per Romanos propriē p̄gnoscat, ideo
 dicitur. Et desolabitur, sicut in uastitate hostili, scilicet irrepara
 biliter. iuxta illud Danielis. ix. g. Et finis eius vastitas.

Et

A Et subdit: Et derelinquetur filia Sion. s. Ierusalem, vel templū, que non solum ab hominibus, sed à Deo fuit derelicta. Iuxta illud *Matth. 23. d. Relinquetur vobis domus vestra deserta.*

Consequenter octavo ut ostēderet, quod licet maior pars & principalior apud Iudeos predicta scelera & pœnas incurrissent, nihilo minus aliqua reliquie parue ut semina ad salutem remanserunt. ideo subditur: Nisi dominus reliquisset nobis semen, &c. Vbi glossa. Hic ostenditur que contra Iudā & Ierusalem dicta sunt, ad captiuitatem Romanorum esset referenda, quando in Apostolis reliquie saluę factę sunt. & in vna die crediderunt tria milia, & in toto orbe euangelium seminatum est. hęc in glossa.

Consequenter nono ut ostendat quod predictę reliquie seminales non erant de maioribus seu principalibus, nec in tanta quantitate, ut dicerentur populus. Ideo subditur: Audite verbum domini principes Sodomorum, percipite legem Dei vestri populus Gomorreę q. d. Licet dominus reliquerit semē ex vobis, adhuc tamen principes Sodomorum sunt, & populus communiter populus Gomorreę. Vnde glossa. In hoc, saluat is reliquias per apostolos, ad Scribas & Phariseos & populum clamantem: Crucifige: sermo conuertitur, dicens: Audite verbum domini principes Sodomorum, &c. Sicut enim Sodomus & publicē peccabant & sine recundia dixerunt ad Lotb. Adhuc viros qui ingressi sunt ad te, ut abutamur eis. *Gen. 19. b.* Sic isti in recundia contra Christum dixerunt principes: Reus est mortis. Et populus. Crucifige eum. vnde de ipsis dicitur infra. Iniquitatem suam quasi Sodomam prædicauerunt, ut in tertio capitulo. Hęc in glos.

B Consequenter ostendit decimo, quod nō solum predicti principes populus erant à Deo electi, sed etiam ceremonialia & obseruantie legales erant euacuata post passionem Christi: Quod declarat in duobus. Primo, in victimis & holocaustis & alijs sacrificijs, & hoc cum dicit: Quo mihi multitudinem sacrificiorum, & victimarum vestrarum &c. Secundo, in obseruantis festiuitatum veteris legis, ibi: Neomeniam & sabbatum &c.

Circa primum sciendum, quod licet in dictis quorundam prophetarum inueniuntur aliqua dicta, que videntur sonare, quod sacrificia veteris legis non erant Deo accepta, ut in *Psal. Non in sacrificijs tuis arguam te, &c. & Iere. 7. e.* dicitur: Holocaustoma za vestra addite super sacrificia, & comedite carnes. non tamen expresse leguntur huiusmodi sacrificia prohiberi, sic ut non offerrentur, prout in hoc loco. vbi non solum *Isa. dixit: Quo mihi multitudinem sacrificiorum & victimarum vestrarū.* In quo ostenditur, quod Deus eis non indigeret, sed etiam superaddit expressam prohibitionem, ne vltra talia offerret. vnde dicit: Ne offeratis vltra sacrificium frustra. In quo ostenditur manifestē, quod post tempus istud de quo propheta hic loquitur, non erat licitum offerre sacrificia legalia, & huiusmodi: & sic oportet quod hoc intelligatur de vltima destructione templi per Romanos, quando obseruatio legalium erat mortifera secundum doctores: non autē de destructione Chaldaica. quando legalia non erant euacuata. vnde glossa in hoc loco vltimam templi destructionem indicat. Post *Babyloniam enim captiuitatem à Zorobabel templum edificatum est, et in eo diu sacrificatum est Deo. hęc in glossa.*

C Circa secundum dicitur: Neomeniam & sabbatum & festiuitates vestras non feram, &c. vsque ibi: Laboraui sustinens. in quo ostenditur obseruantiarum euacuationem circa festiuitates quas non solum dicit fore inuitiles, sed & nociuas. vnde de eis dicit: Odiuit anima mea, &c. Et sic patet, quod ista intelliguntur post passionem Christi, & diuulgationem euangelij, quando huiusmodi obseruantie sunt mortifere. Consequenter vndecimō dicitur: Cum extenderitis manus vestras, &c. Vbi notandum, quod non prohibuit eis orare sicut fecit in sacrificijs, dicens: Nō offeratis vltra. Nam orare Deum non pertinet ad ceremonialia veteris Testamenti seu ad eius obseruantias. Nec fuit determinatus certus modus seu forma orandi in veteri lege: ut sic esset ceremoniale seu figuratiuum, sed orare pertinet ad præceptum Charitatis, seu religionis: & ideo non fuit euacuatum per nouam legem, sicut sacrificia & festiuitates. vnde non prohibet eorum orationes: sed solum comminatur, quod non essent impetratiue. vnde dicit: Cum multiplicaueritis orationem non exaudiam. Cuius rationem subdit dicens: Manus vestrę plenę sanguine sunt. Vbi glossa: sanguine prophetarum tandem domini. vnde: Implete menturam patrum vestrorum. hęc in glossa: & *Matth. 23. d. Et subditur: Ut veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est ab Abel iusto, &c.*

Consequenter duodecimū ponit remediū ad predicta dicens: Lauamini, & mundi estote: Quod intelligitur secundū glossam de lotione baptismi, per quem rite susceptum omnia peccata mūdantur. Et quia post baptismum oportet facere dignos fructus pœnitentię: in quo primo requiritur recedere à malo, ideo dicit: Auferte malū cogitationū vestrarū ab oculis meis, &c. Vbi notandum secundū glossa, quod malum non solum debet auferri à conspectu hominum, sed etiam à conspectu Dei quem nihil potest celari. In quo agitur de directo contra hypochrisim Phariseorum & Scribarum, quorū ma-

litia tempore passionis Christi maximē vigeat. de quibus ipse dicit *Matth. 23. a.* Omnia opera sua faciunt, ut videantur ab hominibus. Cetera exponantur prout in Postilla vsque ibi, quia os domini loquutum est.

Consequenter terdecimō dicit: Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis. In quo sermonem suum dirigit ad ciuitatem Ierusalem, sicut direxerat sermonem ad Iudam, cum dixit: Audite verbum domini principes Sodomorum & populus Gomorreę, & sic videtur tenere ordinem sui tituli. vbi dicitur: Visio *Isaię* quam vidit super Iudam & Ierusalem. Et procedit ad miratiuē, dicens. Quomodo facta est meretrix. Vbi glossa, nō tã corpore quam mente recedendo à Deo qui quidem recessus licet possit intelligi per idololatriam vel alia peccata que separant hominē à Deo que contigerunt etiam tempore *Isaię* tamen secundū glossa. specialius ad tempus incarnationis Christi refertur, quando penitus recesserunt ab ipso Christo vero Deo, & *Barrabam* ut liberaretur eligendo, filium Dei interfecerunt quod maxima admiratione dignum est. & ideo dicit. Quomodo. Et quia istud seculus precipue processit à falsa suggestionē Sacerdotum, seu scribarum, vel doctorum. Ideo subdit. Argentū tuū verum est in scorium, per falsas legis interpretationes & traditiones iniquas. vnde eis dicebat Christus *Matth. 15. a.* Irritū fecistis mandatum Dei propter traditiones vestras. Cetera exponantur prout in postilla vsque ibi; Et conuertam manum meam & excoquam ad purū scorium tuam, quod non intelligitur impletum fuisse in captiuitate *Babylonica*, quia ibi populus non fuit purgatus, ut patet ex supradictis, sed debet intelligi de purgatione facta post passionem Christi per ignem Spiritu sancti, de quo proprie potest dici. Excoquam ad purum scorium tuam. quia tunc discipuli fuerunt omnino purificati à sorde peccati, quod per scorium intelligitur, vel per stannum argento mixtum.

Consequenter decimoquarto dicit. Et restituiam iudices tuos ut fuerunt prius. v. s. *Moyse* & *Aaron* & *Iosue*, ut in glossa. Et consiliarios tuos, sicut antiquitus. Et intelliguntur secundum glossam, qui consilia Dei, & secreta populo aperiuunt quod proprie pertinet ad apostolos, non autem ad *Zorobabel* nec *Esdras* & huiusmodi, qui nulla secreta consilia leguntur aperuisse populo, sed solū legem *Mosaicam* plenē legisse.

Sequitur decimoquinto. Post hoc vocaberis ciuitas iusti, v. s. *bs fidelis*. quia post predicta ecclesia que intelligitur per *Ierusalē* vocatur ciuitas iusti, scilicet Christi, & vrbs fidelis, scilicet in eius fide fundata.

Consequenter 16. dicit. Siō in iudicio redimetur, & reducet eam iniustitiam. que quidē redemptio non potest intelligi de *Babylonica*, quia non fuit per iniustitiam facta, sed per Dei misericordiam. vnde *Zach. 1. d.* de reedificatione templi secundi dicitur. Hęc dicit dominus. Reuertar ad Ierusalem in misericordijs. domus mea reedificabitur in e. Cuius ratio est. nam *Esdrę 9. de populo iam redulto in Ierusalem legitur. Nō est separatus populus Israel & sacerdotes & Leuitę à populis terrarū, & de abominationib. eorū. Chananeis videlicet & Ethieis &c.* Et ibidem infra *Esdras* cōfiteo peccata populi tēpore sacrificij vespertini Dei dicebat. A dieb. patrū nostrorū & nolipsi peccauimus grauiter vsq; ad diē hanc. *Milathias* etiā qui fuit de redeuntibus à captiuitate *Babylonica* in primo tempore templi secundi de multis grauib. increpat populum dicens in primo capitulo sacerdotibus. O sacerdotes qui despicitis nomen domini. & in secundo capit. Vos autem recessistis de via scandalizatis plurimos in lege. Et ibidem arguebat populum de peccato infidelitatis seu blasphemie dicens eis in capitulo tertio in eo quod dicitis. Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu domini, & talis placeat ei. Que quidem verba manifestē derogant diuine bonitati & iustitię, quia sunt blasphemie. Ex quib. & alijs similib. satis patet, quod populus ille non fuit redemptus à captiuitate *Babylonica* per viam iustitię, sed in miserationibus Dei, ut dictum est. Redemptio autem de qua hic agitur, proprie intelligenda est ad literam de redemptione ecclesie per mortem Christi. Que quidem redemptio fuit in iudicio diuino. s. discretionis, quo iudicio iusto licet nobis occulto, quos elegit vocauit, &c. secundum *Apostolum ad Rom. 8. f.* Et de hac proprie intelligitur. Siō in iudicio redimetur. Et quia hęc redemptio *Sion*. s. ecclesie per mortem Christi fuit facta per iniustitiam, non per potentiam, ut magister in tertio per autoritatem *Augu.* declarat. ideo subdit. Et reducet eam in iniustitia: quod non potest competere reduclis à captiuitate *Babylonica*, ut dictum est. Vnde & alii qui expositores *Hebręorum* moderni, ut tam *Rabbi Danid* quam *Hug.* omnia ista applicant ad tempus *Messie*, non ad redemptionem *Babylonicę* captiuitatis.

Consequenter 17. dicit. Et cōteret scelestes. i. sceleratos & peccatores simul, & q. derelinquūt dñm contumentur: que verba referuntur ad ea que prius dixerat circa principium ea. vbi dixit. Vx Genti peccatrici, &c. Filijs sceleratis, &c. derelinquerūt dominum. &c. Et est sensus, sicut iudicio discretionis diuine *Sion* redimetur, ut dictum est, quod intelligitur de electis, sic

A eodē iudicio cōterentur scelerati, & cōsumentur qui dereliquerūt dominū, quod impletur in perfidis Iudæis & alijs Christum malitiose negantibus, qui quotidie consumuntur, vt infra dicitur.

Consequenter decimo octauo dicitur: Cōfundentur. n. ab idolis, quib. sacrifi. &c. quod prima facie videtur contra prædictam expositionem. Nam vt dictum est in templo secundo pro maiori & principali parte non fuerunt idololatrae. Ad quod dicendū q̄ hoc intelligitur secundum falsam assertionem Iudæorum, qui cū interrogantur de causa huius diuturnæ captiuitatis in qua sunt, respondēt q̄ causa est idololatria quam commiserunt patres eorum in templo primo, & etiam peccatū vituli quod fecerunt in Oreb. quod est manifeste falsum. Non enim punit Deus filios pro patribus ultra quartam generationem, vt patet Exod. 20. præsertim cum filij non sunt imitatores paternorum scelerum, vt est in proposito. Iudæi enim in hac captiuitate existentes non sunt idololatrae, sed propriè imitatur scelus patrum approbantes occisionem Christi, & hoc est quod dicitur hic: Confundentur enim ab idolis quibus sacrificauerunt, quasi diceret: hi qui dereliquerunt dominum cōsumentur, q̄ non confundentur. s. p̄nitentes de hoc q̄ Christum dereliquerunt, sed potius confunduntur ab idolis quibus sacrificauerunt, hoc malitiose fingentes ratione prædicta. Et eodem modo intelligendum est quod subditur: Et erubescetis super hortis quos elegeratis.

B Consequenter decimonono dicitur. Cum fueritis velut quercus defluentibus folijs, & velut hortus absq; aqua: vbi declarat illud quod dixerat parum supra. Qui dereliquerunt dominum cōsumentur. Quæ quidem consumptio fit tribus modis, quorum duo sunt in hac vita. Consumuntur enim perfidi Iudæi in sua malitia perseuerantes, velut quercus defluentibus folijs, quia status eorum quasi vetustate consumitur. Iuxta illud Hebr. 8. D. Quod veterascet prope interitum est. Consumuntur etiam alio modo velut hortus absque aqua. s. sapientiæ seu gratiæ. Tertio modo cōsumitur status prædictorum finaliter in igne gehennæ inextinguibili. de quo dicit. Et erit fortitudo vestra vt fauilla, &c. Et exponatur secundum primam expositionem, quæ ponitur in postilla.

Replica. Circa Isaiam prophetam & primum eius cap. Cum Postillatores exponit de Iudæis tempore primi templi peccantibus, & punitis pro peccatis suis, & reductis ad captiuitatem Babylonicā. Qualiter etiam S. Tho. hoc capitulum exponit. Burg. immemor prologi sui valde redarguit Postillatorem, quia sepe dicta sancti Tho. declinat, quæ tamen vt ipse dicit sunt igne charitatis examinata, & naturalis rationis dictamine multipliciter purgata: ipse hic eum & Postillatorem redarguit, tanquam eos qui à plano sensu literæ deniarum pro eo, quia vt dicit culpa deiectionis hic descripta fuit idololatria. quod in hoc capitulo non assignatur. Hoc & quædam alia mouent ipsum ad exponendum præsens capitulum de Iudæis circa finem templi secundi in Iudæa, & Ierusalem residentibus, qui Christum negantes dereliquerunt dominum: blasphemauerunt sanctum Israel, &c. prout litera sonat, & euangelicæ hystoriæ testantur, & experientia certificat. Sed huic expositioni obuiant multa, quæ primo ponentur, de hinc respondebitur ipsius motiuis.

C Quomodo ad primum primo obuiat, quia dicitur in litera de tempore huius deiectionis, quod eo tempore oblationes, festiuitates, sabbata, &c. enumerata fuerint Deo molesta, ciecta & reprobata. Tempore autem secundi templi Deo fuerint accepta tanquam grata vt patet à capitulo 10. Neemia, & infra, & Esdræ tertio libro à capitulo octauo vsque ad finem libri. Et de redeuntibus à captiuitate Babylonica exponitur ibidem ad literam id quod in hoc capitulo continetur, videlicet: Nisi reliquisset nobis dominus semen, &c. quia dicitur cap. 3. quod orauit Esdras dicens: Et nunc quanta misericordia facta est super nos abs te domine Deus vt relinqueres radicem nostram, &c. quæ in illo capitulo continentur. Similiter in isto capitulo continetur: Conuertam manum meam ad te, & excoquam ad plenum scoriā tuam. Esdras ad literam exponere videtur de redeuntibus à Babylonica captiuitate, vt patet cap. ult. 3. Esdræ, vbi cum Esdras nihil irreprehensibile in populo reperisset, nisi quod haberent uxores alienigenas, ad eius persuasionem dimiserunt eas cum prole. Quibus factis & sacrificijs consummatis dixit Esdras. Ite manducate nunc: sanctus enim hic dies est domino. Nolite contristari, dominus enim clarificauit vos. Ex quibus patet quod deiectio de qua dicit hoc cap. fuit dicta de captiuitate Babylonica, & clarificatio de reditu ab ipsa captiuitate. Nam re vera deiectio & sacrificiorum & festiuitatum detestatio, prout hic enumerantur non possunt intelligi de tempore secundi templi, & circa eius finem, prout Burg. quia Ista ante Christi natiuitatem ceremonialia legis erant accepta Deo, vt patet Luc. 1. de Zacharia patre Ioannis Baptistæ, cuius oratio tempore incensi fuit exaudita, quando meruit etiam angelum videre, immo & dominus noster Iesus Christus tempore templi secundi nõ venit soluere legem, sed implere: & ipse iussit discipulos ad diem festum ascendere, & ipse ascendit, opera legis fecit, Pascha manducavit, prout in historia euangelica clarè continetur: & Apostoli post mortem Christi multa legalia seruauerunt, vt patet in epistolis Pauli, & actibus apostolorum. Nam & si in morte Christi legalia

D fuerunt mortua, ante publicationem tamen euangelij non erant mortifera prout haberi potest ex epist. ad Gal. & alibi. Legalia enim toto tempore templi & vsque ad mortem Christi valuerunt. assistente opere operante, scilicet fide & deuotione, quo tempore idololatria publica non permittebatur. Detestatio igitur legalium, de qua in hoc cap. dicitur, tempore secundi templi non habuit locum, sed tempore primi templi, quando reges & populi fuerunt idololatriæ dediti, tunc deficientes fide.

Secundum quod obuiat expositioni Burg. trahitur ex hoc cap. in quo dicitur: Quomodo facta es meretrix ciuitas fidelis. Meretricium autē & adulterium in scriptura pro idololatria ponitur: quæ tempore secundi templi locum non habuit; immo præfides illius temporis eam ex corde persequebantur. Quod autem Burg. meretricium illud exponit de Iudæis negantibus Christum & petentibus Barrabam, non videtur rationale: quia meretrix & adultera dimisso vero sponso adhæret alieno. Iudæi autem Christo abiecto ex malitia petierunt Barrabam, nõ vt ei ex amore adhererent, vt adultera consueuerunt. Et hoc innuitur cum dicitur: Ciuitas fidelis. Non enim fidelitatem quam ad Deum habere debuerunt, ad Barrabam conuerterunt, cum cum non fidelitate sed malitia saluarunt à morte. Tempore autem primi templi ille passus locum habet, quia tempore Dauid fuit ciuitas fidelis per cultum vnus Dei veri, sed temporibus multorum aliorum regum facta est meretrix & infidelis defluens ad idola, ideo assignatur pro Babylonica deiectionis culpa & causa.

E Tertium quod obuiat expositioni Burg. dicitur in hoc cap. Et restituiam iudices tuos sicut prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus, quia apostoli de quibus Burg. exponit non erant tales iudices & populi consiliarij, sed potius à populo reputati aduersarij qui etiam non fuerunt sicut prius & antiquitus: quia populus antiquitus consensit in iudices, & stetit eorum sententiæ & dictamini. Apostolis autem & verbis & factis manifestè contradixerunt. Item iudices antiquitus consiliarij cum populo remanserant, & pro populo quantumcunque peruerso intercesserant, sicut Moyse qui dixit domino: Aut dimitte noxam populo, aut dele me, &c. Apostoli autem monitu Spiritus sancti ab eis recesserunt dicentes: Quia indignos vos fecistis regno Dei, ecce conuertimur ad Gentes. Act. 13. g. Non enim est bonum iudiciū. & consiliarium bona conditio, eos quibus consulendum est relinquere, sed vsque ad mortem consulendo non deficere ita fecit & docuit apostolorum magister dominus Iesus. Exponitur igitur hic passus de Ierusalem terrestri & iudicib. Zorobabel, Neemia & ceteris. Nam exponere de ecclesia prout Burg. & Gl. ord. est potius literam mysticare, quam ad literam sensum exponere, &c.

Quo ad secundum videndum de motiuis. Burg. Non enim concludit primum eius motiuum, cum dicit causam huius deiectionis fore. quia non cognouerunt dominum, igitur non idololatria. Illa enim consequentia non valet, quia potius ex antecedente infertur oppositum quam propositum. Cum enim Deus à viatore cognoscitur per fidem, & in litera assignatur defectus cognitionis, igitur & fidei. Defectus autem fidei reducitur ad idololatriam: quia nemo latræ colit nisi eum quem Deum fortè fide cognoscit. nihil enim amatum, nisi cognitum. Quia igitur verum Deum fide non cognouerunt: sequitur quod nec verum Deum coluerunt, & per consequens idola, quod est propositum. Veritas huius consequentis patet ex litera huius ca. vbi dicitur. Confundentur ab idolis quibus sacrificauerunt, &c. Sed Burg. huius dicti extortam ponit expositionem dicens, quod Iudæi confunduntur ab idolis non quibus ipsi sed patres eorum sacrificauerunt tempore primi templi. Ista autem expositio ledit fidem nostram, quia fauet Iudaismo moderno, qui falsam excusationem huius extremæ deiectionis sumunt ab idolis patrum suorum. Vt etiam Burg. dicit: Quando enim queritur à Iudæis causa tam extremæ & protense captiuitatis eorū respondent, vt Burg. quod est culpa patrum colentium idola: sic autem se false excusando non erubescunt, sed gloriantur, quod non sit ex demeritis eorum ista captiuitas: & per hoc persuadent simplicibus quod per patientiam sustinent hanc captiuitatem pro peccatis non suis, sed aliorum: & sic per falsam excusationem sibi formant vanam spem: cui Burg. hic seruit. Non igitur confunduntur & erubescunt ab idolis sic expositis, sed potius vt dictum est sperant & gloriantur.

Nec valet Burg. secundū motiuū, quia dicitur in litera: Excoquam ad purum scoriā tuā ex quo arguit, quia Iudæi in captiuitate Babylonica non fuerunt emendati, sed manserunt incorrigibiles, ppter hoc quod dicitur in eodem cap. Super quo percutiā vos ultra addētes præuaricationē. Dicta igitur depuratio scoriæ non habet locū in Babylonica captiuitate. Respondeo hic q̄ Burg. hic sicut multoties facit literæ transpositionē. Nā illud super quo percutiam vos, pertinet ad Iudæorum captiuandorum incorrigibilitatem. Hoc autem quod dicitur in fine capituli. Excoquam ad purum scoriā tuā, secundum Glos. nihil pertinet ad purificationem reductorū de captiuitate, de qua purificatione allegatum est supra vltimum capit. Esdræ tertio. Nunc autem nititur Burg. improbare emendationem reductorum à captiuitate per incorrigibilitatem nondum

A captiuorum. Videat Burg. grandipensor quantum valeat. Ex mutatio-
 ne. n. temporum, causarum & circumstantiarum saepe in scripturis tali-
 ter in consonantia referuntur. sicut Matth. 26. d. statim correpto Pe-
 tro & discipulis, quia dormierunt. postea sequitur: Dormite iam
 & requiescite. Et statim sequitur: Surgite eamus. Nec valet re-
 plica Burg. q. populus reductus non fuit purgatus, sed potius impli-
 catus abominationibus Chanaan. eorū: quia dictum est supra, quod ad
 persuasionem: Esdræ dimiserunt uxores cum prole. & sic clarificati
 fuerunt prout dicitur in loco per Burg. allegato. f. 2. Esdræ xl. c. Cū
 aut Burg. dicit illam purificationem ad apostolos pertinere, nō vide-
 tur verū ad literam: quia litera dicit de purificatione ciuitatis Ieru-
 salem, ideo subditur post purificationem. Ciuitas iusti, vrbis fidelis, cu-
 ius ciuitatis ad literam apostoli, nec erant ciues, nec pars principa-
 lis, nec fortassis integralis, nec quantitativa. Si dixeris, q. ciuitas ac-
 cipitur pro ecclesia, cuius ciues & principes erant apostoli, non ne-
 go secundum sensum allegoricum, sed non ad literam. Nec valet ter-
 tium motiuum Burg. sumptū ex hoc capitulo. cum dicitur: Sion in
 iudicio red. metur, & reducet eam in iustitia. Arguendo sic: Captiui-
 tas Babylonica non est reducta per iustitiam, sed potius per miseri-
 cordiam. Respondeo, q. hoc argumentum fundatur super falsa imagi-
 natio

natione. Sonat. n. quasi misericordia & iustitia in omnibus operib. I
 diuinis non concurrant, quod est contra magistrum, in 4. distin. 46.
 Vnde & si vna videatur redundare in vno effectu, alia in alio, ma-
 nent tamen semper inseparabilia secū dū sanctos doctores: Misericor-
 dia exhibetur sine meritis, iustitia aut pro meritis aut demeritis.
 Nunc igitur genus humanū non meruit redemptionē per Christum
 factam, ideo dicit Apostolus ad Titum. 3. b. Secundū miseri-
 cordiam suā saluos nos fecit, non ex operibus iustitiæ quæ
 fecimus nos. Male igitur nititur probare Burg. q. sit facta p. Chri-
 sti iustitiam nobis occultam, quia contradicit Apostolo in multis lo-
 cis dicenti, q. solum secundū misericordiam. Id igitur quod hic dicitur
 secundum expositionem Postillatoris populū de Babylonica ca-
 ptiuitate iudicio & iustitia redemptum, est verum, in quantum pro
 sua culpa sustinuit penam debitam, concurrente tamen misericordia
 in punitione citra condignū. Et cū Burg. in hac materia vltimo ad-
 ducit, quod videlicet populus reductus a captiuitate Babylonica nō
 fuit immunis a peccato: idem potest argui de populo per Christū re-
 dempto in ecclesia, qui non fuit sine peccatis, sicut patet de primo re-
 dempto latrone: & hodie in sagena ecclesie capiuntur pisces, boni cū
 malis admixti, qui omnes sunt per Christum sufficienter redempti.

C A P. II.

Verbum quod, &c.
 * Chryso. Cur tam saepe
 in pphetis ite-
 rantur hec ver-
 ba. Dixit dominus, factus est ser-
 mo domini. Quoniam Spiritus sanctus descendebat qui-
 dem in prophetam, sed rursus recedebat. Quomodo dici-
 tur ergo, factus est sermo domini, ostenditur quia Spiritus
 sanctus qui recesserat, rursus veniebat. vnde Ioannis
 1. dicitur de Christo, super quem videtis Spiritum sanctum de-
 scendentem & manentem.
 * Procopius. De Iudæa ista sunt inscripta: quia cum
 gentibus de quibus sermo est, Iudæos etiam ad veritatis
 notitiam vocat, his verbis, & nunc domus Iacob, venite & am-
 bulemus in luce domini. Vel intelligitur hoc de Iudæa alia,
 & Ierusalem alia recentem enim legem, aliudque verbū
 & montem nouum alium, antea quidem obscurū nūc
 verò illustrem, domumq; Dei gentibus notam: non Iu-
 dæis inducit.
 * Basilius. Quid est quod alibi, verbo adijcitur, illud do-
 mini, alibi verò nō. vt verbum domini quod factum est
 ad Osee. Hic item, verbum quod factum est ad Isaiam.
 Hæc causa est. Nam quando concionē habituri erant ad
 populum imperuasiibilem, contradicentem, & qui pror-
 lus

C A P. II.

Verbum quod vidit Isaias filius
 A mos super Iudam & Ierusalem.
 a Venturum in carne visibile. Scilicet. b Intellexit.
 c Probata natura dignum q. viderit cui oporteat credi
 a Idem de Iuda & Ierusalem.

sus descuerat a Dei cultu,
 silentio præmebant nomē
 domini suum sermonem
 hac temperie moderantes,
 vt cōmodius exciperetur.
 Quapropter ex psona dñi E
 concionabantur apud eos.

* Hieronymus. In prima visione post comminatio-
 nem prospera promittuntur. Restituam iudices tuos, vt fue-
 runt prius &c. In ista post prospera aduersa nunciantur.
 Ecce dominator dominus exercituum auferet a Ierusalem, & Iuda
 validum & fortem, &c. Ergo iuxta Hebraicum, & in illa &
 in ista nō contra Iudam & Ierusalem intelligendum est:
 vel pro Iuda & Ierusalem vt voluere. Lxx. sed secundum
 Symmachum de Iuda & Ierusalem, in qua possunt læ-
 te & tristitia contineri. Et notandum, quia ibi visionem
 vidit, hic verbum quod erat in principio apud Deum.
 Et in illa Iudæis comminans, venit ad salutem gentium.
 In ista autem a gentium salute incipiens, punito Israele
 ex utroque pariete credentes in ecclesia congregat. Quan-
 do hæc fiunt, ostendit: cum verbum fiet caro quod vidit
 idest intellexit Isaias. Cetera enim verba audiuntur, non
 videntur. de hoc enim dictum est: Spiritus terram visus est, &
 cum hominibus conuersatus est. & de hoc subdit: Et erit in nouis
 semis die, &c.

a In

NICOLAUS DE LYRA. C A P. II.

Verbum quod vidit Isaias. Postquam propheta descripsit
 regni Iudæa deiectionē, hic consequenter describit regni Chri-
 sti. i. ecclesie erectionem. Et diuiditur in duas partes: quia primo hæc
 erectio describitur. & secundū propheta ad describendum prædictā
 deiectionem reuertitur. ibi: Proiecasti enim. Prima pars a Chri-
 stianis & Iudæis de tempore Christi exponitur, contrario tamen mo-
 do, quia Christiani dicunt hanc scripturam fuisse impletam in adu-
 tu Iesu Nazareni, quem constituentur esse Christum in lege & prophe-
 tis promissum. Iudæi verò dicunt ipsam implendam fore tempore
 Messie, quem expectant: quia Iesum Nazarenum negant esse Chri-
 stum. Et arguunt ex litera huius partis. Primo: quia dicitur hic: Et
 erit in nouissimis dieb. præparatus mōs domus dñi &c.
 & sic in nouissimis diebus litera huius partis est implenda. Dies au-
 tem Iesu Nazareni non fuerunt nouissimi, quia post mortem eius flu-
 xerūt multi anni. f. 1293. ergo nō fuit Christus: sed alius expectatur
 qui erit in nouissimis. Ite subditur: Mons domus dñi in vertice
 montiū, & eleuabitur super colles, & sic in aduentu Christi
 mons Sion eleuabitur in altum, quod nō est adhuc factum, ergo, &c.
 Item sequitur. Et fluent ad eum oēs gentes. f. per credulitatem
 in Christum. Hoc aut non est factum de Iesu Nazareno, quia Sarace-
 ni, tartari, & plures Gentiles alij, & etiam Iudæi pro maiori parte
 non crediderunt in Iesum Nazarenum, ergo, &c. Item sequitur: Et
 cōstabūt gladios suos in vomeres, & læccas suas in falces.
 Nō leuabit Gēs cōtra gentē gladium, &c. Ex quo videtur,
 quod in aduentu Messie debeat tanta pax esse in mundo, quod cesset
 vsus

vsus armorū, & materia eorum in instrumenta pro agricultura cō-
 uertatur. Ista non solū possunt solui, sed etiam in aduersarios retor-
 queri, saltem pro magna parte. Ad primum dicendum, quod nouissi-
 mum vno modo accipitur simpliciter & absolute, & sic tempus noui-
 simum seu dies nouissimi dicitur tempus futurum prope iudicium.
 Alio modo accipitur respectiue, & sic tempus gratie seu aduentus
 Christi dicitur nouissimum, quia legi euangelice alia non succedet.
 propter quod argumentum non valet: quia istud tempus nouissimū
 habet longum tractum. Sicut vltima ætas hominis aliquando tantū
 durat quantum omnes alie præcedentes. Itē Gen. 49. a. dicitur. Cō-
 gregamini filij Iacob, vt annunciē quæ ventura sunt vobis
 in dieb. nouissimis, &c. Et oia illa iam diu sunt aimpleta.
 etiam secundum opinionem Iudæorum. sicut ibidem fuit expositū.
 Propter quod ex illo verbo: In nouissimis dieb. non habent argu-
 mentum. Item ibid. subditur. Nō auferetur sceptrū de Iuda, &
 dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. idest,
 Christus. Vnde in translatione Chaldaica qua tanta auctoritatis est
 apud Hebræos: qd nullus iniqua fuit ausus ei contradicere, habetur
 Messias. i. Christus, vbi nos habemus qui mittendus est. Cum igitur
 sceptrum & dominatio sint totaliter ablata a Iudæis, & iam diu est,
 sequitur quod aduentus Christi transsit in præteritum. Et cum fuerit
 ablatum tempore Herodis ad quem deuolutum fuit regnum Iudæo-
 rum, et m. esset alienigena, & tempore ipsius natus fuit Iesus Na-
 zareus: sequitur quod fuit & est vere Christus, quia illo tempore
 nullus alius apparuit qui ex doctrina & operib. dici posset Christus:
 & sic argumentum reducitur ad propositum nostrum. Ad secundū
 dicendum, quod ratione illius dicti aliqui doctores hebrei dixerūt,
 quod

F Nonissimi dies.

M O R A L I T E R.

† Verbum quod vidit Isaias, &c. Principium huius capitu-
 literaliter exponitur de dilatione militantis ecclesie. Ana-
 gogicè,

gogicè, verò potest exponi de dilatione triumphantis Chri-
 sto cum electis, qui a principio mundi detenti fuerant
 in limbo illuc ascendente: & sic dicitur.

A *In nouissimis.* Hierony. De quibus Iacob dixit filiis suis: *Congregamini vt annunciem vobis, quod futurum sit in nouissimis diebus. Et paulo post. Non deficiet princeps de Iuda, donec veniat cui proximum est. Inde Iohannes: Nouissima hora est, in qua lapis abscisus de monte sine manibus creuit in montem magnum.*

Gen. 49. a
Ioh. 2. c
Dan. 2. g.

b *Mons.* Montes, angeli, prophetæ, patriarchæ, apostoli, martyres, & alij qui miraculis effulserunt. Colles, minores à maioribus lumen accipientes. vnde: *Saliens in montibus, transfiliens colles.* Et alibi: *Montes in circumitu eius, &c.*

† Mic. 4. a
Cant. 2. b
Psal. 124. a

li. aduersus Iudzos.

c *Tertulianus.* Mons hic Christus est, sine manibus præcisus, implens omnem terram: apud Danielem ostensus.

d *Procopius.* Montem dixit ecclesiam Christi, de qua quæ supra montem est, cui tatem abscondi non posse legitur. Montiporro, Christi comparatus est in terram descensus, quia mons est quod in terra multum eminent, ipsa que dñi caro, terra alioqui naturæ cõmunionem existens per eam quã habet cū Deo assinitatē. sursum assumpta eleuataque est, quã qui imitantur montes illi, & petra domum Dei fulcientes vocantur. qualis Petrus extitit qualis est itē quisquis super hæc caduca euectus rerū diuinarū cognitione pfruitur. lidem vero ipsi montium vertices, in quibus constructa est domus domini eleuata super colles, idest, terræ cumulos,

B *montes illi, & petra domum Dei fulcientes vocantur. qualis Petrus extitit qualis est itē quisquis super hæc caduca euectus rerū diuinarū cognitione pfruitur. lidem vero ipsi montium vertices, in quibus constructa est domus domini eleuata super colles, idest, terræ cumulos,*

modicè quidem a terra elatos. Christus vero super omnes colles eleuatur.

c *Et eleuabitur.* Super omnes sanctos, quia de plenitudine eius omnes accipiunt (de quibus: Montes in circumitu eius) qui a monte Christo montes dicuntur.

D
Psal. 124.
Ioh. 1. b
Psal. cod.

a *¶ Vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum. b ¶ In vltima ætate. c ¶ Prædestinatus a Deo agnus occisus ab origine mundi.*

† *Et erit in nouissimis diebus præparatus mons domus domini in vertice montium:*

& eleuabitur super colles. Et fluent ad eum omnes gentes: & ibunt populi multi, & dicent: Venite, ascendamus ad montem domini, & ad domum Dei

† *¶ Incarnatum. b ¶ Plures de gentibus. c ¶ Postula a me, & dabo tibi gentes. d ¶ Passibus fidei. Iudæi.*

a *¶ Non omnes, quia pauciores de Iudæis. b ¶ Non contenti propria salute hortabuntur se inuicem. vnde: Verite ascen &c.*

¶ *Chritum. ¶ Dei. a ¶ Ecclesiam. b ¶ Iunioris populi. i. Christiani per Iacob significati.*

d *Et fluent.* *Procopius. Venient enim saluari prædicatione vocati quoniam prædicabitur euangelium hoc in vniuerso mundo, Cæterum quo pacto venturas gentes omnes, deinde multas ambulaturas significat. Nimirum, vt ad fidem, quod præcedit, quod sequitur autem ad vitæ genus referatur. Fidem. n. nulli non profitemur, cum tñ fm præcepta non omnes ambulemus. At vero vrgentes multas dixit, cum paucos esse, qui viam inueniant, testetur Dominus? Quia aliud est, gētem dicere vniuersam,

Et erit. &c
illud (et) ad
pi debet p
qm causa e
additur cu
vastanda e
Ierusalem.
scil. crescer
ecclesia D
& lex cuan
lica.

aliud subiectam genti multitudinem. Sunt ergo gentes multæ. inter quas non desunt, qui rectè viuant, ex illis aut, qui singularem gentium nomine cõtinentur, pauci. **c** *Domum.* Quod ideo dicitur, vt vetus testamentum suscipiamus, non secundum Manichæum aliam quam domum Dei Iacob quæramus.

E
Matt. 6. a

Vias suas, quas alij triuerunt. Dominus quoque ascendens in montem docebat discipulos suos. Prius ergo descendæ viæ. post ambulandum in semitis.

De Sion

NICOLAVS DE LYRA.

* *quod in aduentu Messie mons Sinai & mons Thabor & mons Carmeli qui sunt prope montē Sion sunt adducendi diuina virtute & super illos mons Sion debet poni: vt sic impleatur quod dicitur: Erat mons domus domini in vertice montium, &c. Sed hoc dictū reprobatur. Sa. super locū istū, dicens: Quod talis eleuatio non est intelligenda secundum loci mutationem, sed per signorum operationem, quia maiora signa fienda sunt tunc in monte Sion, quã in alijs tribus sunt facta. Et in hoc dicit veritatem: sed in hoc deficit, quod dicit futurum quod per Iesum Nazarenum fuit factum, quod sic patet: Maius signū factum in monte Sinai, fuit datio legis per angelum loquentem in persona domini Act. 7. maius signum sine comparatione fuit, quod Christus verus homo, verus Deus, in templo docuit legem euangelicā: in quo legitur pluries docuisse. Quod quidem templum erat in monte Sion, vt frequenter dictum est, vbi etiam cecos & claudos curauit, & multa alia miracula fecit: Vbi etiã ianuis clausis ad discipulos intrauit, suam resurrectionem manifestando: Et ibi super apostolos, aliosque discipulos, spiritum sanctum in die pentecostes misit. Quod fuit maximū miraculū, scilicet homines simplices & illiterati cõscripturas intelligerent, & linguis omnium gentium loquerentur. Et per hoc patet, quod maiora fecit Iesus nazarenus in monte Sion, quam vnquam fuerunt facta in tribus montibus prædictis. Ex quibus concluditur Christum venisse in persona Iesu Nazareni. Ad tertium dicitur quod hoc signum omnes, non distribuit pro singulis generibus singulorum, quia de omnibus Gentibus aliqui conuersi sunt ad fidem Christi, etiam à tempore apostolorum, sicut diffusus declaratum fuit Psal. 18. a. super illud verbum: In omnē terram exiuit sonus eorum: Sicut hæc propositio vera est: Omne animal fuit in arca Noe, quia aliqua indiuidua de singulis generibus animalium fuerunt ibi. Ad fidem verò Christi non solū aliqui de gentibus singulis, sed multi sunt conuersi. Et quia secundum expositores catholicos & Hebræos prædicta distributio sic est intelligenda, ex hoc concluditur Iesum Nazarenum esse vere Christum. Ad quartum dicendū, quod per hoc quod dicitur, Non exercebuntur vltra ad prælium, non habetur quod post aduentum Christi nullum debeat esse prælium, sed quod debet esse magna pax tēpore sui aduentus, & ita fuit: quia Christus fuit natus*

tus tempore Cesaris Augusti, subiectis omnibus gentibus Romano imperio & pacatis intantum, quod sub eo numeratus fuit totus orbis, vt habetur Luc. 2. Et durauit ista pax per magnum spatium temporis, Nec plus habetur per illam dictionem vltra: loco cuius ponitur in Hebræo וְיָוֹד. & similiter 4. Reg. 6. e. habemus: Et vltra non venerunt latrones Syriæ in terram Israel, quia cessauerunt venire per aliquod tempus, tamen postea pluries venerunt, vt patet ex 4. Reg. 5. militer Genes. 35. b. dicitur ad Iacob: Non vocaberis ultra Iacob, sed Israel. & tamen postea vocatus est Iacob multoties. Per hoc concluditur Iesum Nazarenum esse verum Christum, quia natum tpe maxime pacis, & tēporibus à prophetis præuuntiat. Ex prædictis patet sententia huius partis. Tamen adhuc ad maiorem intellectū discurrenda est breuiter applicando ad propositum, scilicet de ecclesia promotione, & præmittitur breuis præfatio, cum dicitur: Ver. quod vidit Isaias filius Amos super Iudam & Ierusalem. q. d. verbū quod subditur est notabile, quia de maxima re, & ideo maxime attendendum. Et quid sit illud ostenditur, cum dicitur.

- 1 Et erit. i. tempore gratiæ, quod dicitur nouissimum, vt prædictum est. Et hoc modo dicitur. I. Iob. 2. c. Nouissima hora est.
- 2 Præparatus mons. i. ecclesia, quæ dicitur hic domus domini, Tū quia fundata fuit per prædicationem Christi, & eius miracula in monte Sion, vbi erat templū domini, vt prædictum est. Tū quia ecclesia quæ est domus domini, dignitate excellit omnem aliam congregationem à principio mundi ad Dei cultum ordinatam.
- 3 Et eleuabitur. i. super terræ principes, quia tempore Constantini reprunt se supponere iugo Christi.
- 4 Et fluent. i. aliqui de omnibus gentibus. vt prædictū est. Vel potest dici quod hæc est locutio hyperbolica, ad designandum multitudinem Gentilium, quæ fidem Christi suscepit, Iudæis pro maiori parte excæcatis in infidelitate remanentibus, secundum illud ad Rom. 11. c. Cæcitas ex parte contingit in Israel, donec plenitudo gentium intraret. sicut dicitur. Omnes de ciuitate currunt ad tale spectaculū ad signandum multitudinem currentium, licet aliquando maior pars remaneat.
- 5 Et dicent: Venite, ascendamus ad montē, domini, &c. Quia illi qui recipiebant fidem Christi, hortabantur alios ad similiter agendum.

* Et do-

MORALITER.

† 1 *Et erit in nouissimis præparatus mons.* idest Christus, de quo dicitur Dan. 2. e. Lapis qui percussit at statuam, factus est mons magnus.
2 *Domus domini.* i. triumphantis ecclesiæ.
† *In vertice montium, &c.* idest angelorum. Psal. 124. a. Montes in circumitu eius, i. angeli, vt exponit Augustinus. Homo nãque Christus est super omnes angelos exaltatus. Et quia triumphans ecclesia nō solū est dilatata per sanctos ascen-

ascendentes cum Christo, sed etiã per illos qui post eius ascensionem susceperunt eius fidem, subditur.
4 *Et fluent ad eum omnes gentes, &c.* Credendo. nam aliqui ex omnibus gentibus in Christum crediderunt a tēpore Apostolorum, & credentes alios exitauerunt ad credendum. In quorum persona subditur.
† *Venite ascendamus ad montem, &c.* & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius. per Apostolos & successores eorum.

† Quia

a De Sion. Non de Sina petra, sed de monte Sion in quo Ierusalem, in qua templum & religio Dei. Dominus quoque in templo docuit, quod non oportuit propheta mori extra Ierusalem.

b Lex & verbum. Sicut supra verbum & legem simul posuit, vt principes audirent verbu, legem populus aure perciperet. Qui. n. fecerit legem, perueniet ad verbu Dei, exhibit lex d verbo quasi de fonte, vt alios irriget.

* Iustinus. Verbum domini ait propheta exisse de Ierusalem, quod sic factum esse videmus. A Ierusalem. n. viri duodecim numero profecti idiotar, dice di imperiti & rudes, sed nixi ope diuina, conuerterunt totum orbem: missi enim sunt a Christo, vt docerent omnes gentes sermonem Dei.

c Iudicabit inter gentes. * Tertullianus. Iudicabit inter gentes de errore earum intellige, & concident macheras tuas in aratra, animorum nocentium, & linguarum infestarum, & omnis malitiae ingenia conuertent in studia modestiae & pacis.

* Procopius. Iudicabit inter gentes, secernens sibi dignos, & eligens vocatos, redarguet populum multum, s. nō credentē, tanquam sua ipsorum culpa pereuntem.

d Et constabunt gladios suos. Omne studium bellandi vertetur in pacem, quod incarnato domino aperte factum est. Tanta enim ante eum in orbe discordia fuit vsq; ad vigesimū annum Octauiani Caesaris, sub quo natus est vt non esset de prouincia in prouinciam transitus. Eo autem nato, qui est pax nostra, qui fecit vtraq; vnum, in cuius natiuitate angeli cecinerunt; Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonae voluntatis, omnia bella cessauerunt, & agriculturæ exercitæ sunt.

Spiritualiter gladij mutantur in vomeres, & lanceæ D in falces, cum seditiones discordiarum & iræpelluntur, & duritia cordis vomere, idest verbo Dei frangitur, & spinæ vitiorum eradicantur, vt semen sermonis crescat, & tandem labores manuum nostrarum manducemus in tempore messionis, scilicet mortis.

e Non leuabit gens contra, &c. * Iustinus. Olim ante Christi tempora, multis bellis se conficiebant gentes: temporibus Christi, nō solum non bellabant cum inimicis, verum libenter moriebantur, & subibant omne cruciamentorū genus ne viderentur mentiri aut decipere, in his quæ de Christo pollicerentur, cum de Christianis haberetur quæstio, aut cum tormentis veritas fidei quæreretur.

f Domus Iacob, &c. Post vocationem gentium & ostensionem montis Dei, inuitat populum suum qui est de Iacob, vt exiens de tenebris infidelitatis suscipiat lumen Christi.

* Iustinus. Necessè est duas hic intelligi domus Iacob, alteram secundum carnem, alteram secundum spiritum. Nec enim par erat eandem & vnam domum Iacob ad promissā admitti, & ad Dei hæreditatem: & rursus repudiata dici: dereliquit enim populum suum domum Iacob.

g In lumine. Dum lucem habetis, credite in lucem. Accedite ad eum, & illuminamini, &c. Quasi d. qui malè agit, odit lucem: sed venite mecum, ambulemus in luce domini qui dicit: Ego sum lux mundi, &c.

h Proieicisti enim. Postquam exhortatus est vidit in spiritu duritiam eorum, & subito oculos mentis ad dominū conuertens ait: Proieicisti enim, &c. Quasi dicat, & ideo hortandi quia Proieicisti, &c.

Spiri-

Quia

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et docebit nos vias suas & ambulabimus in semitis eius. Quia adulti venientes ad fidem Christi, antequam baptizarentur, catechizabantur, & instruebantur de his quæ pertinent ad fidem. 2 Quia de Sion exhibit lex, &c. Hoc non est referendum ad credentes, quasi sit verbum ipsorum: sed est verbum Isaia reddentis causam & modum de dicta multitudine gentium ad fidem Christi conuertenda: quia de Ierusalem & Iudæa exierunt apostoli, alique discipuli ad prædicandum gentibus fidem Christi, propter quod dicitur Act. 13. g. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quia repellitis illud: & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad gentes: sic enim præcepit nobis dominus.

3 Et iudicabit gentes. iudicio discretionis, quo per prædicationem apostolorum aliquos de gentibus vocauit ad fidem, alijs in infidelitate dimissis. Quod quidem iudicium iustum est, licet nobis occultum.

4 Et arguet populos multos. de infirmitate & alijs malis suis sicut patet in actibus Apostolorum & legendis sanctorum.

5 Et constabunt gladios suos in vomeres, &c. Hoc dicitur ad designandum diurnitatem pacis, quæ fuit vbique tempore natiuitatis Christi, vt prædictum est, & durauit in Iudæa, de qua terra Isaia principaliter loquebatur a 20. annis & plus ante natiuitatē Christi vsq; post mortē eius per 40. annos vel circiter sub dominio Romanorum, vt potest colligi ex dictis Iosephi & aliorum historiographorum, sed Iudæi finaliter rebellantibus Romanis, destructi sunt & captiuati per Titum anno 42. a passione Christi. Verisimile autem est quod in pace tam longa cessantibus bellis multa arma & instrumenta bellica fuerit conuersa in instrumenta agriculturæ apta, sicut sensibiliter videtur in terris, vbi post bella sequitur pax diuturna.

6 Non leuabit gens, &c. Hyperbole est ad designandum pacis diurnitatem, prout communiter dicitur de aliquo negotio, quod protrahitur vltra modum consuetum. Istud negotium nunquam terminabitur, licet aliquando terminetur infra annum vel infra mensem seu etiam in minori spatio secundum conditionem negotij. Et hic modus loquendi hyperbolicus, frequens est in prophetis.

7 Domus Iacob venite. Hic post conuersionem Gentilium ponitur conuersio Iudæorum, qui circa finem mundi recipient fidem Christi generaliter: & a tempore Christi vsq; nunc recipiunt eā aliqui particulariter. Et quia ad hoc inducti sunt per doctores conuersos ad fidem de Gentilitate vel in se, sicut patet de Augustino & Ambrosio, & alijs multis, vel in parentibus suis, sicut est de illis doctores, qui nati sunt de parentibus Christianis: tamen parentes eorum propinqui, vel longinqui fuerunt de Gentilibus conuersi ad fidem Christi, & in persona talium dicitur hic Iudæis: Domus Iacob. i. in lumine fidei Christianæ.

8 Proieicisti. n. populum suum. Aliqui doctores nostri hanc literam & sequentem vsque ad sextum caput exponunt consequenter ad præcedentem, referendo eam ad tempus Christi, dicentes qd in istis capitibus describitur pena Iudæorum propter mortem Christi. Sed hoc non videtur mihi, quia hic premititur culpa pænæ quæ describitur in sequentibus. Culpa autem ista est principaliter multiplicatio idololatrig, vnde subditur: Et repleta est terra. A tempore autem Christi & antè per longum tempus vsque ad destructionem ciuitatis Ierusalem per Romanos, quæ fuit inducta propter mortem Christi vt patet Lu. 19. non fuit idololatria apud Iudæos, imò etiam mirabiliter horruerunt, intantum quod cum Herodes sub quo natus fuit Christus, supra portam templi posuisset aquilam auream, quod

est

fiastici culturam. 6 Non leuabit gens contra gen. gladium, &c. Hoc intelligitur de Iudæis & gentibus in vna ecclesia charitate coniunctis, qui prius aduersabantur sibiipsis. 7 Domus Iacob, i. supplantatores vitiorum. † Ambulemus in lumine Dei nostri. hic per fidem, & postea per apertam visionem. 8 Proieicisti. Hic reuertit propheta ad scribendū punitioes & peccata Iudæorū, per quæ significant punitioes, & culpæ malorum Christianorum, cum dicit: Proieicisti. n. potuum. de terra sancta, & de Aphrica in multis locis.

M O R A L I T E R. 2 Quia de Sion exhibit lex & verbum domini de Ierusalem. i. ecclesia. 3 Et iudicabit gentes. i. iudicio discretionis, quo credentes a non credentibus discernuntur. 4 Et arguet populos multos. de peccatis commissis per prædicatores veritatis. 5 Et constabunt gladios suos in vomere, &c. propriè dicitur de doctoribus ad fidem conuersis de Gentilib. & Iudæis, qui gladijs scripturarum fidem impugnabant ante conuersionem suam, & conuersi vsi sunt scripturis ad agri ecclesiastici

Apolog. 2. pro Christi.

In dialogo cū Triphone. Ioan. 12. f. Plal. 33. 2. Io. 3. c. Ibidem. 8. b.

Iudæi imagines idolorum valde detestantur, vbi & qu.

Quia repleti sunt, vt olim, &c. Romanis. Sci. cientibus Iudæos, in Iudæa habitauerunt alienigenæ, vnde cunq; ad ducti à Tito & Vespasiano, vel cæteris principibus. Vel, priusquam a Babylonijs vastarentur, hæc commiserunt sub impijs regibus.

Procopius. Quanta ma la pariat diuinatio (habet .n. causam cur a Deo relin quantur) eorum exemplo intueri, qui fidem professi eiusmodi rebus agitantur. Videtur autem Philistinorum inuentum esse diuina tio, vt Caldæorum astrologia, Aegyptiorum incantatio & veneficium, Creten sium, auguratio.

Basilus. Ne quæso te dedas huiusmodi diabolici arbor. Diabolus. n. mox, vt animam sic ductilem ac ceperit ad perditionem, nil illi indulget, nec remittit impetum. Tanta proinde est inimici aduersus hominem proteruita, vt in felis aut mustelæ figura se ostendet, nonnunquam vt canis se discerpens, sub hominis etiam forma diluculo cõspicitur, vt is fuerit ex maximè beneuolis.

Philisthijm. Philisthijm qui hodie Palesthini, quia. p. literam sermo Heb. non habet, sed pro ea Philisthijm Græco vtitur.

Pueris, &c. Victorum significat libidinem in Iudæam gentem. Græci .n. & Latini diu hoc vitio laborauerunt: sed sub Constantino Imperatore & cornuscante euange lio, cum cæteris deleta est turpitudine hæc.

Procopius. Septuaginta. Et filij alienigenæ nati sunt in ipsa. Cũ .n. sceleratos mores semel amplexa est ciuitas, ad posteros tanq̃ in legẽ, parentũ flagitia transeunt; sicq;

qui erant ab ipso nascendi principio a Deo alieni, alieni- D genæ nuncupantur, & ob id forsã quod aucti a fornicatione, de mulieribus alienigenis nati essent.

d Allegorice. Pueris alienis, vel satellitibus dæmonum. Ifa. 18. d. Habent enim pueros sicut & Christus, qui dicit: Pueri mei quos dedit mihi dominus.

Naturam. a Scilicet. ¶ Quendam. ¶ Cui deberent esse similes. b ¶ Et merito proiecitur quia.

a enim populum tuum domũ Iacob, quia a iniquitate & dolis. b ¶ In Agypto, vel in terra promissionis, temporibus in iudicium. c ¶ Quia garruli auium futura prædicunt vel præsciunt.

trepleti sunt vt olim, & augures ¶ habue- a ¶ Lxx. Alienigenæ, vnde: alienigenæ mihi subditi sunt. ¶ Vel Palestini. alia litera: qui huic superstitioni maxime seruiunt. b ¶ A Deo recedendo: vel Gentilibus quos emebant ad abutendum. c ¶ Libidinose.

b runt vt Philistijm, & pueris alienis adhæse- a ¶ Quæcum abundant dicitur, cupidi sunt & auari. b ¶ Tamq̃.

c runt. Repleta est terra argento & auro, et a ¶ Semper auarus egit. b ¶ Cupiditatis thesaurum. Auarus nõ implebitur diuitiis

d non est finis thesaurorum eius. Et repleta a ¶ Victorum vel Iudæorum. b ¶ Quia non est dignum numero quod contra Deum est. c ¶ Hi in curribus, & hi in equis. nos &c.

e est terra eius equis, & innumerabiles qua- a ¶ Nimiã abundantiam sequitur idololatriã. b ¶ Terenti.

f drigæ eius. Et repleta est terra eius idolis:

1 manorum, & Iudæorum auaritia suggillatur. Græca .n. & Latine testantur hi-

2 storiam nihil vtraque gente auarius esse. Inter idola auaritia condemnatur, vnde

3 Paulus: Auaritia quæ est idolorum seruitus.

4 ¶ Procopius. Diuitiarum studium quàm graue malum sit, ex eo ostendit, quod in tantorum scelerum numero & hoc etiam crimen

5 haberi voluit. Ist enim que iniuste partis opib. caret ad

6 pietatem dux & magistra paupertas, diuitiæ verò cõ-

7 tumeliæ & iniuriarum adhortatrices.

¶ Equis & innumerabiles. Et hoc contra dominum, qui multiplicari currus prohibuit & equos. Hæc enim animalia data sunt ad adiunandum, non ad superbicndũ, vnda & iumenta dicuntur.

Allegorice. Fallax equus ad salutem Et alibi. Equum & asinorem deiecit in mare.

Opus manuum suarum, &c. Allegorice. Omne dogma contrarium veritati adorat opera manuum suarum: & incuruatur homo colligatus a diabolo, nec erigitur nisi a domino. Sicut mulier euangelica, quam alligauit satanas.

a Incur-

NICOLAUS DE LYRA.

est signum Romani dominij, eo quod regnũ Iudæe receperat a Romanis, non ad hoc q̃ illa aquila adoraretur, sed solum ad portæ decorem, & imperatoris honorem, & tamen Iudæi zelo legis accensi, dicentes non esse licitum aliquam imaginem quauunque de causa esse in templo vel circa templum, illam ad terram deiecerunt, scientes tamen quod ex hoc inuinebat eis mortis periculum, sicut & cõigit: quia plures rationes huius facti fuerunt ab Herode occisi. Item tempore Tyberij sub quo passus est Christus, Pilatus Iudæe præfectus, imaginem Cesaris portari fecit in Ierusalem. Quod cum cognitum fuisset a Iudæis, in magna multitudine venerunt ad Pilatum, rogantes vt illam auferret, asserentes non esse eis licitum aliquam imaginem esse intra ciuitatem. Et Pilatus videns multos esse paratos magis mori quam permittere imagines in ciuitate, fecit illos in Casaream deportari ad præcauendum dissensionem populi. Et simile factũ legitur tpe Caij qui successit Tyberio, eod̃ q̃ Petronius Iudæe præfectus volebat imaginem Cesaris ad Ierusalem portare, vt refert Iosephus libro de Iudæico bello. Et ideo saluo meliori iudicio, mihi videtur q̃ hæc litera & sequens vsque ad 7. cap. referenda est ad tempus præcedens captiuitatem Babylonicam, quæ fuit inducã super Iudæos maxime propter idololatriam, quæ tunc in eis multum viguit vt patet ex 4. Reg. & 2. Paralip. Igitur secundum hanc sententiam litera ista in qua Isaias reuertitur ad describendam punitionem regni Iudæe, quam describere supra inceperat, vt supra dictum est. Primò in duas partes diuiditur, quia primò exprimitur culpa. Secũdò subditur pœna debita, ibi: Non ergo dimittas. Circa primum dicit propheta: Proiecit. n. populũ tuum, domũ Iacob. i. projicias. Loquitur enim de futuro per modum præteriti propter certitudinem prophetiæ, quæ fuit impleta quando Nabuchodonosor Iudæos de Ierusalem & de Iudæa eiecit; & captiuos in Babylonem duxit. Consequenter ostenditur ratio di. & captiuitatis, cum dicitur.

¶ Quia repleti sunt, &c. In Hebræo habetur: Repleti sunt ab Oriente id est magica arte, quæ reperta fuit in parte Orientali respectu Iudæe, vnde & Balaam ariolus & magus habitabat in partib.

Iudæi indignatione imperatorũ propter repulsiõnem imaginũ incurserunt.

Diuisio.

MORALITER.

¶ Quia repleti sunt vt olim. i. sicut olim ciecti fuerunt Iudæi de terra sancta propter eorum peccata, sic & Christiani tempore Cosdroe, & postea tempore Saladini.

¶ Et augures habuerunt, &c. vtendo diuinationibus superstitiosis.

¶ Et pueris alienis adhæserunt. in vitio contra naturam: Hæc enim vitia dicuntur fuisse in illa terra, antequam a Saracenis caperetur.

¶ Repleta est terra. s. ecclesie.

Orientis, vt habetur. Numeri 24. Et eadem sententia est in translatione communi, cum dicitur. Quia repleti sunt, vt olim. quia a tempore iudicium Iudæi ceperunt magica rti.

2 Et augures. i. diuinos diuinatione superstitiosa: cum augurium propriè est diuinitio per garrutum & volatum auium.

3 Habuerunt, vt Philisthijm. qui talibus intendebant. Scien Diuinatione per auguriam licita.

dũ tamen q̃ aliqua diuinitio per garrutum & motum auium est licita, videlicet in quantum se extendit cognitio naturalis. Aues. n. & bruta animalia citius sentiunt immutationem aeris, eod̃ quod non habent intellectum distrahentem vim sensitiuam. Et secundum talem immutationem incipiunt garrere, vel moueri de loco ad locũ aliter quàm antè: ad hoc quod sequitur pluuia vel siccitas, vel ventus, vel huiusmodi, secundum diuersitatem naturæ auium vel brutorum. Et ex tali experientia cognoscunt homines, quod talis garritus seu volatus est signum effectus naturalis sequentis. Et hoc modo etiam nauis pronosticant de futura tempestate per motum delphinorum in superficie maris. Sed si diuinitio talis extendatur ad actũ humanos, qui dependent ex libero arbitrio, superstitiosa est talis diuinitio, qua vtebantur Iudæi sicut & Philisthæi.

4 Et pueris alienis adheferunt. exercentes in eis vitium Sodomiticum, vt dicunt communiter expositores nostri. Rab. Sa. verò exponit aliter dicens, quod Iudæi acceperunt vxores alienigenas idolorum cultrices, sicut dicitur de Salomone 3. Reg. 11. Et filij qui nascobantur, ex eis sequebantur idololatriam matrum, & sic Iudæi faciebant filios alienos a cultu Dei.

5 Repleta est terra argento & auro & non, &c. In hoc tangitur peccatum auaritiæ ad quod Iudæi semper fuerunt proni.

6 Et repleta est terra eius equis, &c. In hoc tangitur peccatũ dissidentie, quia in defensione per talia contra aduersarios magis cõfidebant, quàm de diuino auxilio.

7 Et repleta est terra eius idolis. Hic tangitur peccatum eorum multiplicis idololatriæ & quantum ad idolorum fabricationẽ, & quantum ad venerationem, ideo subditur. Opus manuum suarum adorauerunt. Et subditur.

¶ Auro & argento & non est finis thesaurorum. quia satiari non potest cupiditas multorum.

¶ Et repleta est. adhuc.

¶ Terra eius equis. multis & magnis ad pompam.

¶ Et innumerabiles quadrigæ eius. i. summarijs propter superpellectilis abundantiam.

¶ Et repleta est terra eius idolis. Id est pastoribus fictis, secundum illud Zachari. 11. d. O pastor & idolum derelinquens gregem.

¶ Auro-

¶ Opus

a Incuruauit se. Vbi quoniam templum & religio Dei, ibi statua Adriani & idolum Iouis. vnde: Cum videritis abominationem desolationis stantem in loco sancto, &c. *** Basilii.** Exaggeratio est malitiae, quod vir qui longe erat princeps dono intelligentiae & idem praeualebat in digerendis operibus suis, propriae dignitatis oblitus, se eò deiecerit, vt adoraret idola. Is inquam, qui imago est & gloria Dei, Christum habens supra se caput infra idolum se substrauit.

† Ne His adde, quia vir. Hoc omnem vincit calamitatem.

b Non ergo. Non maledicit Isaias, sed benedicit: quia imprecatur eis quod iustum est, & oē iustum bonū est. Sed de Romanis melius intelligitur, ne propheta contra populum suum imprecari videatur. Ab eo loco quo distū est: Repleti sunt, vt olim vsq; ad hunc locū: **B** quidam tam ad Iudaeos referunt vt diximus: quam ad Romanos Chaldaeosq; qui Iudaeis captiuatis, terrā eorum incoluerunt, & repleti sunt idolis, &c.

* Hieronymus. Septuaginta verterūt. Non dimittam eis. Si Deus loquitur, ita intelligendum est, quia tanta fecerunt non parcam eis. Si propheta, sic sentiendum, ne ergo dimittas eis quia tanta scelera perpetrarunt.

c Ingredere in petram. Allegori. Confuge ad Christum. De quo alibi: Petra autem erat Christus. Et Psal. *Petra refugium herinacis.*

d Abscondere in fossa humo. Allego. In protectione carnis eius in cruce fossae vnde *Foderunt manus me. & pe. & c.*

* Basilii. Nemo scripturae calumniator, putet eā hoc loco consulere ineundam fugam a facie timoris domini vt se abscondant in petrarum concauitatibus. Quo ibo a spiritu tuo? &c. Melius fortē innuit liberationem malorum quae supra enumerata sunt, vt ingrediantur in tegumentum petrae, hoc est, se substernant solido fundamento fidei, qua in Christum credimus. Illis ait ingredere, & abscondere in terra, hoc est, vos ipsos sepelite. Cur id? Vt conspulti per baptismum & commortui in nouitate vitae ambuletis, mortui peccato:

c A facie timoris domini. Ab ira iudicij.

f Et a gloria maiestatis eius. Quia veniet eum potestate magna, & maiestate. **Moraliter.** Abscondere in fossa hu. *Intra in cubiculum, & clauso ostio ora patrem, &c.* Vel in fossa humo absconditur, qui intra speluncam carnis malam occultat quae cogitat, ne per operationem carnis prodeant foras.

† g Oculi sublimis, &c. Nec diuitiae, nec potentia, nec nobilitas generis quenquam saluabit, omnibus superueniet vna captiuitas. Post sunt, & de iudicij die haec accipi, cum omnis creatura in conspectu Dei humiliabitur, & nihil se esse sentiet comparatione eius.

h Exaltabitur autem solus in die illa.

* Basilii. Ad diem omnium vltimam, quam neque nox intercidet, non exrudet tempus aut definit. **Die igitur illa exaltabitur Dominus solus quia celsitudo & fastus superbiorum concidet.**

* Irenaeus. Significatur his verbis quoniam post passionem, & assumptionem omnes qui contra Christum fuerunt, sub pedibus eius subiciuntur a Deo, & ipse Christus super omnes exaltabitur.

i Domini exercituum. Vbi quoniam de victoria vel vindicta domini loquitur, dominum exercituum eum commemorat, ne dubitemus de eius victoria, cuius tanta est potentia.

k Cedros Libani. Vox Domini confringentis cedros. Et, *Vidi impium super exaltatum & eleuatum sicut cedros Libani, & transiui, & ecce non erat.* Sunt tamen cedri boni odoris, qui cum Apostolo dicere possunt: *Christi bonus odor sumus.* Vnde *cedri Libani* quas planta, &c. Et alibi: *Ponam in terram absque aqua cedrum, & baxum.* Libanus mons est Phoenicis regionis, cedros habens excelsas super omnes arbores. Basan, regio Arabiae, cui Rex Og imperauit. Quercus habet glandiferas, qui cibus est porcorum, non hominum. Per cedros Libani, de nobilitate superbi: Libanus. n. candidatura. Per quercus Basan (quae ignominia interpretatur) qui in caeno libidinis voluntantur, accipiuntur. quorum fructus daemonum cibus est, non hominum.

Proco-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1** Et incuruauit se homo. *Idolis inclinando. Omnia. n. ista peccata multiplicata fuerunt inter Iudaeos ante captiuitatem Babyloniam, vt patet. 4. Regum. & maxime tempore Manasse, 4. Reg. 21.*
- 2** Non ergo dimittas eis. *Premissa culpa, hic consequenter describitur poena, & primo in generali, secundo magis in speciali, c. sequenti. Prima in duas: quia primo describit poenam, secundo ostendit medelam, ibi. Quiescite Circa primum dicit propheta: Non ergo dimittas eis, quasi diceret: Ex quo faciunt ista turpia, vt praemissum est, non est dimittendum tantum dedecus culpa sine decore iustitiae. Consequenter conuertit sermonem suum ad populum dicens.*
- 3** Ingredere in petram, & abscondere in fossa &c. *Quia multi de populo timore regis Nabuchodonosor & exercitus eius absconderunt se in caernis petrarum, & in fossis terrae.*
- 4** A facie timoris domini. *i. ipsius Nabuchodonosor a Deo missi ad puniendum praedicta peccata, qui fuit in hoc flagellu domini.*
- 5** Et a gloria maiestatis eius. *i. a maiestate eius gloriosa, quia fecit*

- fecit Nabuchodonosor venire cum valde magna & excellenti potestate cui nullus de regno Iudae potuit resistere, ideo subditur.*
- 6** Oculi sublimis hominis. *i. Sedeciae regis, qui elenatus in superbiā rebellauerat Chaldaeis.*
- 7** Humiliati sunt. *Quia fuit captus & exoculatus, vt habetur 4. Reg. 25.*
- 8** Et incuruabitur altitudo virorum. *Quia viri bellatores fuerunt occisi & captiuati.*
- 9** Exaltabitur autem solus dominus in die illa. *i. tunc apparebit eius potentia in puniendo peccatores. Ideo subditur.*
- 10** Quia domini exercituum. *i. tempus vindictae eius.*
- 11** Super omnem superbum. *i. corde elatum.*
- 12** Et excelsum. *i. ex ambitione.*
- 13** Et super oēm arrogantē. *i. superbe loquentē contra Deum.*
- 14** Et super omnes cedros Libani sublimes & crectas, & super omnes quercus Basan. *i. machinamenta ex talibus lignis non potuerunt eos defendere.*

† Et

MORALITER.

- † Opus manuum suarum adorauerunt.** Scilicet illi qui eos elegerunt.
- 1** Et incuruauit se homo. *a reitudine rationis.*
- † Et humiliatus est vir.** *i. deiectus a statu virtutis.*
- 2** Non ergo dimittas eis. *sine debita punitione.*
- 3** Ingredere. *Descripta culpa, hic subditur medela, cum dicitur: Ingredere in petram. Id est Christum, per penitentiam recurrendo ad ipsum.*
- † Abscondere in fossa humo.** *i. in carne Christi in fossa clauis*

- uis & lancea.*
- 4** A facie timoris domini, & a gloria maiestatis eius. *i. in iudicio finali, in quo Christus apparebit in maiestate.*
- 6** Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum. *i. superbi tunc humiliabuntur.*
- 10** Quia dies domini exercituum super omnem superbum. *scilicet corde.*
- 12** Et excelsum. *i. abutentem potestatem.*
- 13** Et super omnem arrogantem. *locutione.*
- 14** Et super omnes cedros. *i. principes superbos.*

A * Procopius. Eos per Libanos cedri intelligit, qui fa-
 ftu occitati intumescunt. Nā & ipse procerā valde sunt
 nec vsibus idoneos fructus gerunt, vixque vel senescunt
 vel putrescunt. Erat verò omni idololatriæ genere refer-
 tissimus libanus. Hinc & quæ in eo vagabantur, malas

naues onere nimio grauate facile subeunt naufragium,
 ita corpora multa alimonia obesa, per voluptatem illece-
 bras, in voraginem perditionis demerguntur.
 d Tharsis. Cuiuslibet maris. Heb. n. quodcunque mare
 Tharsis appellant, & quascunq; congregationes aquarū

Ezech. 2. b.

Allegoricè.

Ifa. 47. d. fecū
 dum LXX.
 2. Pa. 20. g.
 Ibidem 9. c.
 † infra 3. d.
 † Omnia.

3. Reg. 11. a.

Pfal. 47. b.
 Pfal. 106. c.

a Montes excelsos. Pro varie-
 tate virtutum, alij bonorū
 montes, alij colles appellan-
 tur. Pro diuersitate vitiorū,
 alij impiorum montes, alij
 colles, quib. dicitur: *Ego inducam
 super vos gladium, &c.*
 b Et super omnem turrim.
 Ad literam. Venientibus
 Romanis, & turres & mu-
 ri funditus euersi sunt.

Allego. Quia qui vita, & vir-
 tutib. eminebant, vel præ-
 minere debebāt, in illa die
 subuertantur. Turris, vel
 ad munitionem vrbs est,
 vel ad speculum fit. Hanc
 computatis sumptibus de-
 bemus ædificare omnes.

B Sed si superbierit, cadet su-
 per eum a quo ædificata
 fuit: sicut illa in Siloa vel Ie-
 rusalem quæ 18. homines
 interfecit. Muri ecclesiæ, sa-
 pientes viri & omni ratio-
 ne firmati, ne dogma per-
 uersum præualeat veritati,
 vnde dominus ad Ierusalē
 loquitur. *Super manus meas
 depinxi muros tuos.*

* Procopius: Murus est
 ars differendi, eos qui dogmata diripere, & dissoluere co-
 nantur, propulsans. Inde & vrbs Ierosolimitanæ muri
 in Domini manibus descripti esse dicuntur. Hiericon-
 næ autem sola Iosue voce deieci, prostratique. Superius
 ergo excelsa quæ essent sola reprehensa sunt, hæc autem
 quæ robor aliquod celsitudini coniunctum nacta sunt,
 .i. qui persuadendi facultate potentes attolluntur, excelsi
 muri nomine a propheta figurate designati, in die Domi-
 ni perdendi veniunt.

C Naues. Habuit Iosaphat naues quas mittebat in Thar-
 si, sed contritæ sunt in Aſiongaber. Habuit & Salomon
 naues quæ ibant in Tharsis, & reuertebantur, cum argē-
 to, & auro, & ebore, & simijs. Sed quia vterq; peccauit,
 alius voluptate Gentilium feminarum, alius regis Sama-
 riæ societate: vterq; ad ethnicos refertur & hæreticos, in
 quibus fulgor tantum eloquentiæ & sensus diabolica ar-
 te constructus, & sermo mortuus: quod significatur in
 ebore, & similitudo humanæ rationis, quam veneramus
 in simijs, vnde: *In spiritu vehementi conteres naues Tharsis. Sūt
 & naues bonæ, de quib. dicitur: Qui descendunt mare in nauī, &c.*

* Basiliius. Per naues corpora designantur, per quæ ia-
 ctantur hoīes, in falluginosa huius vitæ fluctuatione, vt. n.

sublimēs & erectas, & super omnes quercus
a Scilicet Nobilitate: b Superbia. c Luxuriosos qui fructificant
 porcis. i. demonibus.

a Basan. Et super omnes montes excelsos, & su-
a Superiores.

b per omnes colles eleuatos, & super omnē tur-
a Superbos.

c tum, & super omnes naues Tharsis, & super
a Templum quod valde pulchrum, virgines & iuuenes. b Humana ratione con-
 structū erigens se cōtra rationē D. c. Alij venūdati, alij occisi, alij fame mortui

d omnē quod visu pulchrū est. Et incuruabitur
a Potentia, nobilitas.

e omnis sublimitas hominū, & humiliabitur
a Id est altus apparebit, vel in iudicio.

f altitudo virorū, & eleuabitur dominus solus
a Cum dederit inimicos suos in captiuitatem. † Idola. † Hoc ad vtrumque.

g in die illa. Et idola penitus conterentur. Et in-
a Id est latibula cordium in quibus condita sunt. b Vt abscondantur præ-
 cipitijs terræ hiantis.

h troibunt in spelūcās petrarū, & in voragine
a Immissa a domino. b Quando apparebit gloriosus qui contemebatur.

i terræ a facie formidinis dñi, et à gloria ma-
a Qui videbat dormire b Per Romanos vel Chaldæos vel i iudicio. c Terrenos
 iestatis eius: cum surrexerit percutere terram.

k In die illa proiciet homo idola argenti
a Promissionis. † Captiuitatis. a Falsa dogmata. b Eloquentia.

l sui & simulacra auri sui, quæ fecerat sibi,
a In quibus confidebant. b Sapientia.

Beda. Aedificauit Salomon rex in Ierusalem Astaroth
 idolum Sydoniorum, &c. vbi (ni fallor) ostenditur, quia
 Salomon nunquam perfectè pœnituit, quia idola quæ
 edificauerat, non deleuit.

* Basiliius. Quandoquidem scriptura multis locis edi-
 ferit de Christi in carnem aduentu, & de eo quod ad iu-
 dicium venturus est nonnūquam de vtroque enunciat.
 Quæ autem nūc occurrunt de primo aduentu: studium
 .n. illud, quod manufactis idolis adhibebatur in nihilū
 abiit. Non iam significes & statuarij, non etiam quæcun-
 que olim erant venerationi, pari studio perfruuntur sed
 in spelæa & cauernas deiecta sunt.

g In die illa. Allegoricè. Argentum, eloquentia, aurum
 sapientia, quæ a Deo dantur hominibus vt seruiant Deo,
 & de Deo loquantur. Illi verò abutuntur in idolorum si-
 mulatione, vnde: *Dei eis argentum, & aurum: ipsi vero inde ope-
 rati sunt B. al.* Cum ergo quis perterritus primum in spe-
 lunca pectoris sui idola condiderit, & in voraginibus
 terre absconderit, non audens proferre quod male fin-
 xit, secundus profectus est vt proiciat, & in se esse non
 patiatur.

¶ a vt

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et super omnes montes excelsos, & super omnes col-
 les eleuatos. i. fortalitia in rupibus, & locis quasi inaccessibilibus
 destruentur per regem Babylonis, quantuncunque sint fortia in mu-
 ris. Ideo subditur. Et super omnem turrim excelsam, & su-
 per omnem murum, &c.
- 2 Et super omnes na. quia Sedecia & populo suo defecerunt
 omnino virtualia, Ier. 51. quæ solebant apportari in copia per naues
 Tharsis.
- 3 Et super omne quod vi. &c. quia Chaldæi abstulerunt de
 regno Iudæ quicquid erat pretiosum & pulchrum.
- 4 Et incurua om. sub ho. i. deijcietur per captiuitatem &
 mortem.
- 5 Et eleuabitur do. exponatur vt supra.

MORALITER.

- † Et super omnes quercus Basan. i. super luxuriosos, eò qd Ba-
 san interpretatur pinguedo.
- 1 Et super omnes montes excelsos & super omnes colles. i. super
 prelatos maiores & minores superbos.
- † Et super omnem turrim excelsam. i. doctorem superbum.
- † Et super omnem murum. i. congregationem superborum.
- 2 Et super omnes naues Tharsis. i. superbientes de fortitudi-
 ne classis.

- 6 Et ido. pe. con. quia Chaldæi confregērunt ipsa, portantes se-
 cum aurum & argentum & alia metalla, Iere. 52. d.
- 7 Et introibunt in spe. pe. ibi fugientes & se abscondentes a
 Chaldæis, vt prædictum est. nam & ipse Sedecias rex fugit per viā
 subterraneam, vt dictum fuit 4. Reg. 25.
- 8 A facie formidinis domini, sic est in Hebr. eo, & expona-
 tur vt supra.
- 9 Cum surrexit percutere terram. i. Iudææ per Nabucho-
 donosor, tanquam per suum flagellum.
- 10 In die illa proiciet homo id. ar. sui. quia plures de populo
 fugientes portabant secum talia. Sed quia propter pondus impedi-
 ebantur a velocitate fugæ, proiecerunt ea ne caperentur a Chaldæis, si-
 cut proijciuntur merces in mari, ne homines submergantur.

* vt

- 4 Et incuruabitur omnis sublimitas. i. superbia quocunque
 modo facta.
- 6 Et ido. pe. conte. i. pastores ficti, & religiosi falsi.
- 7 Et intro. in spe. &c. i. intrarent si possent.
- 10 In die illa proiciet. i. proijcienda cognoscet.
- † Idola ar. sui, &c. i. fictiones sanctitatis & sapientiæ, quas
 faciunt hypocrite, vt honorentur ab hominibus: parum,
 aut nihil de cognitione veritatis habentibus: pp quod
 per talpas & vespertiones significantur & ideo cum dñ.
 † vt

A *vt ador. tal.* Non in te, sed sicut talpæ simulacragentium oculos habent & non vident. Et sicut vesper tiones que lucē fugiunt, cecē. n. sunt. Sic omnia dogmata veritati cōtraria: quibus proiectis ingrediūtur: qui preiccerant in fissuras petrarum, & in cauernas saxorum vt non in puluere & vili luto, sed in firma ratione versentur, & inueniant sibi diuersa virtutum foramina, quibus ad verita-

tem peruenitur. **D**
b *Quiescite er.* Quia hæc euenient nisi quiescatis. Quiescite ergo ne sæuiatis in Christū, qui purus homo videtur: quia spirat naribus, & viuit sicut alij homines.
c *Excelsus.* Excelsus super oēs gentes dominus. Et ipse fundauit eā altissimus.

Quiescite ergo ab homine, cuius spiritus in naribus eius est: quia excelsus, reputatus est ipse.

Hebræum tamen excelsum significat. non excelsus. Ipse est enim ipsa altitudo, non tantummodo altus.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** *Vt adoraret talpas & vesper tiones.* In talibus enim imaginibus per artem negromantie factis demones aliquando dabant responsa.

2 *Et ingredie sis. pe.* Exponitur vt supra quia est replicatio eiusdem sententiæ ad maiorem terrorem.

3 *Quiescite ergo ab homine.* Hic consequenter ostendit medelam contra prædicta mala pæneg. sc. cessationem a prouocatione iræ diuinæ, maxime per peccatum idololatriæ, & hoc est quod dicitur: Quiescite ergo ab homine. Id est a Deo, eius offensam cauendo. Scriptura enim veteris testamenti sacra frequenter loquitur de Deo more humano. Et similiter vocat eum aliquando hominem vel virum, & maxime, quia erat humanatus. vnde dicitur Exod. 15. 2. Dominus quasi vir pugnator. In Hebreo habetur, Dominus vir pugnator, siue quasi. Et sicut ibi vocatur vir pugnator, ita hic homo iratus, quasi ad vindictam paratus, ideo subditur.

MORALITER.

† **1** *Vt ado. exponendum est.* id est, adorare faceret. s. seipsum a prædictis.

3 *Quiescite.* Hic ponitur medela contra mala prædicta cum dicitur: Quiescite & c. i. Christo eius offensam cauendo.

CAP. III.

Ecce enim. Hucusque de iudicio dici putant, quod sequitur de captiuitate vetera: quam alij ad Babylonios, alij ad Romanos referunt. Sed melius est cuncta referri ad passionem Christi, postquam oēs gratiæ donationes a Iudæis ablatae sunt.

* **T**errullianus. Quonia ad huc contendunt Iudæi, recognoscant exitum suum, quem prædictum erat a

robur panis, & omne robur aquæ, & for-

prophetis eos post aduentum Christi esse relatueros, ob impietatem qua ipsum despexerunt, & occiderunt. Primum enim ex qua die nationes secundum vaticinium Isaia, in fine secundi capituli, recepta luce euangelij abiecerunt idola, abstulit dominus a Iudæa inter cætera, sapientem architectum qui edificat ecclesiam Dei, & ciuitatem sanctam, & domum domini. Nam statim apud ipsos gratia Dei desijt esse.

* **P**rocopius. Absoluto de vltionis die sermone, alium exorditur de penis a vetere populo auferendis, quod aduersus iustum consilium inierunt.

CAP. III.

Ecce enim dominator dominus exercituum auferet a Ierusalem & a Iuda validum & fortem: omne

robur panis, & omne robur aquæ, & for-

diget, cibus est, quando facile & sine labore sumitur, potus.

Hanc abstulit Deus Iudæis, & dedit gentibus. vnde: *Auferetur a vobis regnum Dei, & c.* Et alibi: *Mittam famem in terram, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Dei.* Habent Iudæi panem, habent & aquas: sed sine fortitudine vel robore. Legunt scripturas, & non intelligunt: tenent membranas, sed Christum ibi scriptum fugiunt: & lacte aluntur quasi paruuli, non solido cibo: quia fortitudinem perdiderunt, infirmi sunt, & oleræ comedunt. Athetarum solidus cibus est, qui vitam sustentat, cor confirmat.

Hiero-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. III.

* **E**cce enim do. Hic consequenter describitur pæna comminata magis in speciali. Et primo propheta ostendit propositum, secundo ad hoc inducit exemplum parabolicum cap. 6. tertio confirmat dictum suum, cap. 6. Prima in duas, quia primo pæna describitur, secundo ab ea pars populi excipitur, sequenti cap. ibi: *In die illa erit germen domini.* Prima ad huc in duas: quia primo describitur pæna sexu virili, secundo in muliebri, ibi. Et dixit dominus Deus pro eo. Prima ad huc in duas: quia primo describitur pæna, secundo subditur causa, ibi: *Ruit enim Ierusalem.* Circa primam premiuitur pæna transmigrantiū, & secundo subditur pæna

pæna remanentium, ibi: *Et dabo pueros, & c.* Circa primam dicitur.

- 1** *Ecce enim dominator.* quantum ad actum gubernandi.
- 2** *Domi.* quantum ad potestatem.
- 3** *Exercituum.* Id est Angelorum qui sunt executores diuinæ voluntatis.
- 4** *Auferet.* per Chaldeos in hoc sibi ministros.
- 5** *A Ierusalem & a Iuda validum.* quantum ad agilitatem membrorum.
- 6** *Et fortem.* quantum ad robur.
- 7** *Omne robur panis & omne robur aquæ, & c.* Quia in Ierusalem obsessa a Chaldeis defecit omnino cibus & potus vnde dicitur: *beret robur bellatorum sustentari.*

* **1** *Et iudi-*

MORALITER.

† **1** *Ecce Dom.* Hic propheta describit magis in speciali penam malorum Iudæorum, per quam significatur punitione malorum Christianorum, cum dicitur.

2 *Do. ex. au.* id est auferri permittet.

5 *A Ieru-*

5 *A Ierusalem.* id est ab ecclesia metropoli & circumstante dicecesi.

† *Validum.* ad sustinendum pro iustitia laborem.

7 *Omne robur panis.* i. spiritualis nutrimenti, eo quod in scriptura per panem & aquam, ois cibus & potus signatur.

† **1** *Et virum*

Psal. 112. 2. Ibid. 89. 20

E

Matth. 21. d. Amos. 8. d. F

A Virū bellatorem. Non est apud Iudeos qui pro lege bel-
let qui s'm eam iudicet: omnes enim vani & stulti sunt.

Num. 24.c.
1. Reg. 6.a.

B Et ariolum. Quia aliqui vera ariolantur vt Balaam, &
diuini quinque vrbium Palæsthorum, quorū consilio
arca domini remissa est. q.d. Et veri propheta & falsi auge-
rentur a Iudæis.

Prove. 2.c.d.
Eccl. 25.a.

C Senem. Quem LXX. pre-
sbyterū transtulerunt. Glo-
ria senis canicies. i. sapien-
tia, de qua: Canicies homi-
num prudentia est. Solus
Abraham presbyter. i. se-
nex appellatus est, quia pau-
cioribus annis quam mul-
ti qui ab Adam vsque ad
Sem vixit. Roboam perdi-
dit regnum quia presbyte-
ros audire noluit.

3. Reg. 12.b.

Allegoricè.

D Principem super quinquaginta, &c. Allego. Princeps
pœnitentiæ, & eorum qui
saluantur per penitentiā

Gene. 18.d.
† pueri.

E Christus est. vnde dicitur:
Quod si quinquaginta viri in-
sili inueniantur in ciuitate, saluan-
da sit. Iubileū quoq; quin-
quagenarius significat, cuius
Christus est princeps, si-
cut sabbathi & aliarum so-
lemnitatū. vnde: Dominus est filius hominis etiam sabbathi.
Pœnitentialis Psal. quinquagesimus ponitur: Misere mei
Deus. Per quinquagenariū a parte totum intellige. Per
hos omnes principes intellige ablatis, & ideo nō est mi-
rum, si apud eos omnis dignitas perit, quib. non conce-
ditur bellandi potestas.

† eriget se in
solecet.
Matth. 12.a.
Psal. 50.

F Prudentem. Doctorem vel auditorem. Primus. n. bea-
tus est, qui sapiens est. Secundus qui sapiētem audit. Pru-
dentem LXX. auditorem: qui in ecclesia necessarius. Vn-
de sacerdotes olim constituti sunt, qui discernērent quo
spiritu propheta loquerentur.

Matth. 13.g.
Allegoricè.
1. Paralip. 4.c.
1. Cor. 15.b.
3. Reg. 12.b.

G De architectis. Ipse Christus fabri filius dicitur. & in Paralipomenon vallem artificum legimus. Ibi quippe erant ar-
tifices quos non inflabat scientia, sed humilem Christi
sequēbantur. vnde: Ego sum minimus Apostolorum.

H Ambr. Abstulit Iudæis. nobis dedit. inuenimus, Iudæo-
rū spolia multa, pentateuchū Moysi, Regnorū libros, pro-
phetas, psalmos, proueria, inuenimus admirabile consi-
liariū Christi, Paulū prudentē architectū, sapientē audito-
rē populū Christianū, qui nouit ea que leguntur audire,
Iudæus hēt libros, sensum librorū non habet, hēt prophe-
tas, non habet quem illi prophetarūt Iesum Dominum.

g Et

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et iudicem. idest iudices ad quos referēbantur casus varij in Ierusalem de alijs ciuitatibus.
- 2 Et prophetam. idest prophetas falsos qui decipiebant Sedeciā regem & populum, afferentes quod non traderentur in manu regis Babylonis, vt habetur Ierem. 37.
- 3 Et ariolū. i. ariolos, qui immolando demonib. in aris diuinabāt.
- 4 Et sc. quia Chaldei nō deserebāt etati aut dignitati. iō subditur.
- 5 Principē su p quinquaginta. & hon. vul. & q. i. agilibilib. dubijs.
- 6 Et sapientem de archi. idest principales in mechanicis.
- 7 Et prudent. elo. my. i. doctores magnos qui intelligebant legem et prophetas: nō tantū secundū sensus literales sed etiam mysticos. Quod autem de omnib. statibus prædictis multi fuerunt ducti in Babylonē cum Ioacim Rege Iuda. patet 4. Reg. 24. Et dicitur illa captiuitas propriē trāsmigratio, quia Ioacim reddidit se regi Babylonis.
- 8 Et dabo pueros principes eorū. Hic cōsequenter ponitur pēna remanētium. Et primo a transmigratioe Ioacim vsq; ad destru-

MORALITER.

- † Et virum bellatorem. contra vitia.
- 1 Et iudicem. scilicet iustum.
- 2 Et prophetam. idest prædicatorem deuotum pro salute animarum, & non propter quæstum.
- 3 Et ariolū. i. diuinatōrē supersticiosū, in quo cōfidūt mali Christiani. pp quod in pœnam eorum dī hic auferri.
- 4 Et senem. moribus & atate. nam in ecclesia præficiuntur iuuenes, quantum ad vtrumque.
- 5 Principem super quin. i. dominantē quinq; sensib. cū obseruatione decalogi: quinquies. n. decē faciūt quinquaginta.
- † Et honorabilem vultu. i. verum religiosum.
- † Et consiliarium. i. confessorem discretum.

6 Et

G Et dabo pueros. Cum cætera in persona † sua dixisset, su-
bitō inducit dominum loquentem pro maiori authori-
tate, Dabo, &c. Talis fuit Roboam qui secutus est consilia † populū.
cepisset. Salomon aut. 12. annorū, nec tamen iuuenis di-
Dan. 13.

A tēm & uirum bellatorem, & iudicem & pro-
phetam & ariolum & senem: Principem super
quinquaginta & honorabile vultu, & consilia
rium, & sapientem de architectis, & prudentē
eloquij mystici. Et dabo pueros principes eo-
rum, & † effœminati dominabūtur eis. Et † cor-
ruet populus, uir ad vir: vnusquisque ad pro-
ximum suum: † tumultuabitur puer contra se-
nem, & ignobilis cōtra nobilem. Apprehendet

†
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

†
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

†
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

contra senem, nullusq; ordo honoratur. Sanctus eccle-
siæ status confunditur.

I Puer cōtra senem. Basil. Metuo, ne mala hæc ad nos vsq;
perueniant, vel et ad sint nunc tēporis. quo pueri quidem
atate adolēcentes, morib. aut iuniorēs, presbyteros offen-
dant ecclesiæ, minimē agnoscentes eorū facta, nec obser-
uantes decorum ordinem ecclesiæ: cumq; ipsi flagitiosē
vixerint etiam bellum inferant his qui probē vixerint.
K Apprehendet. Ad litteram. Dum Iudæi Romanorum
obsidione clauderentur, in tres partes diuisi erant. Alij
templum arcem que tenebant, alij superiorem partem ci-
uitatis, alij inferiorē, & quos volebant, sibi præficiēbant,
etiam vernaculos patrum suorum dicentes. Vestimen. i.
est prin. no. & c. rui. autem hæc sub ma. tua. Hoc est victū
habes & vestimentum, princeps esto noster, dūmodo a
fame eruas nos, & ruina nostra tuo sustentetur auxilio.

L Basilius. Verus princeps non per hæc externa insignia
dignoscitur, cuiusmodi sunt purpura, torques, sed quia
virtutē obtinet principe dignā. Præsenti quidē loco ar-
gumentū quod possit gerere principatū, sumitur non ex
eo quod aīam expoliuerit, sed ab ambitu & cultu vesti-
mētōrū. Oremus & nos, vt qui præsumt ecclesijs, aut qui
duces

M Et dabo pueros principes eorum quia post Ioacim
prædictum regnavit filius eius 18. annorum. & post illū Sedecias.
21. annorum, & sic fuerunt iuuenēs atate, & iuniorēs moribus, &
per consequens fuerunt pessimi.
N Et effo. do. cis. q. a fuerūt ignorātes, et mutabiles sūt sicut mulie-
res: Vterq; .n. rebellauit regi Babylonis in malū suū et totius populi.
O Et cor. po. in peccata et miserias pp defectū regimīnis, secundū
quod dicitur Prou. 1. b. Vbi non est gubernator, populus corruet.
P Vir ad virum. idest contra virum. ideo subditur.
Q Tumul. puer. con. se. & c. subtrahit oī reuerentia & honore.
R Et ignobilis cōtra nobile. subtrahit timore ex defectu regētū
S Apprehendet. n. vir fratrem suū. Hic describitur miseria

T Et sapientem de architectis. Ille est qui disponit opus, &
alij exequuntur. ideo per ipsum significatur doctor scri-
bendo, cuius scripturā alij exequuntur legendo vel præ-
dicando. **U** Et prudentem eloquij mystici. i. exponere scientē
scripturā literaliter & mysticē. Dicitur namq; personę pro
magna parte defecerunt pro peccatis ecclesiæ. **V** Et dabo.
Hic ponitur mutatio q̄ nō est dexteræ excelſi, cum dī:
Et dabo pueros. s. moribus, etate, & scientia. **W** Et effœminati.
delicijs & lasciuia. **X** Et corruet populus vir ad, &c. Pro-
uerbiorum 11. b. Vbi non est gubernator, populus corruet.
Y Tumultuabitur puer cōtra senē. qd frequēter fit in religio-
ne. **Z** Et ignobilis. morib. † Cōtra nobile. i. bene morigeratū.
A Apprehendet. n. vir fratrem suū, &c. Sequitur: Et dicit ve-
† stimentum

Dan. 13.

1. Tim. 3. b.
Luc. 10. c.

Iudic. 19.

Allegoricè.

† vi faciet
affliget.

Diuisio
dzorum.

Duces sunt populi, non quidem testificationem reportēt ab externo cultu aut habitu sed ab ipsa veritate
a *Respondebit.* Hoc in Hebræo non est, sed de LXX. hoc additur. Scđm Hebreum. n. ita iungitur: In die illa dicit.
b *Non sum me.* Non statim multitudinis iudicio acquiescamus, sed electi ad principatum, mensuram nostrā nouerimus, quia Deus superbis resistit, humilib. aut dat gratiam. Multi esurientes & nudi, cum nec spirituales cibos, nec Christi tu nicam habeant, alijs vestimenta promittunt & alimoniam, & vlcerosi se esse medicos iactant, non timētes quod dicitur: *Ne queras iudex fieri, ne forte non possis auferre iniquitates.*
c *Ruit enim Ierusalem.* Ex persona prophete Quasi dicit. Ideo nō inuenient, qui velit eis subuenire, quia dominum blasphemauerūt, dicentes: *Demonium babes, & huiusmodi.*
d *Quia lingua.* Quamuis Romani quantū ad se pro tributo quod negabatur, in obsidionem venerunt, tamen præcipuē mors domini causa fuit.
e *Agnitio.* Agnoscent, propter peccata sua hoc contigisse, vel ante oculos mentis super peccata sua habebunt.
f *Septuaginta.* Cōfusio siue pudor vultus eorum restitit eis, vel sterit contra eos.
g *Basilus.* Hoc est, nulla illis relinquitur fiducia oculos sustullendi oculos ad Deum, q̄ peccatum eorū non qualecunque, sed tale, vt meritō comparetur Sodomitis, quod quidem non clam aut suppudescētes commiserunt, immo ea palam omnibus prodiderunt.
Dixit.

Dixerunt enim ad Loth: *Vbi sunt viri qui ingressi sunt ad te?* D
 * Greg. Nazian. vt Sodomitæ quorum scelera vulgata-
 rissima sunt toto orbe, pœna tamen multo nobilitatior, In laudem
 igne & sulphure consumpti sunt, ita Iudæi, quorū faci- Athanasij.
 nus illud inmane crucis domini, toto orbe nobilitatum
 est. & pena incendij vulga-
 rissima, ferro, fame & in-
 cendio sunt consumpti, &
 Sodomitis similes effecti.
 f *Et peccatum.* Moraliter.
 Peccatum suum quasi So-
 doma prædicat nec absco-
 dit, qui peccati sui exem-
 plo tanquam foetore alios
 corrumpit.
 g *Væ animæ eorum.* LXX.
 Væ aīæ eorum, quoniam
 cogitauerunt consilium
 pessimum contra semetip-
 sos, dicentes: *Alligemus in-* Sap. i c.
stium, quoniam inutilis est no-
bis.
 * Basilus. Cōsilia. n. ad-
 uersus inita, in capita mali
 E
 gnē consultantium retor-
 quētur, quemadmodum
 tela quæ semel inciderint
 in corpus solidum, nec ce-
 dens, sed repercussiuū, in
 suos iaculatores resiliunt.
 h *Fructum adinventionum, &c.*
 * Basilus. Illorum ope-
 rum foetus sunt, captiui-
 tas, dispersio, templi euer-
 sio, delapsus a priore glo-
 ria, confusio vultus eorū,
 † non sinens tollere ad Deū
 aciem mentis.
 Ex his lege
 70. vsōs testi-
 monium Sa-
 pientia.
 † * Hieronymus. Iuxta se-
 ptuaginta interpretes, qui
 dixerunt: *Væ animæ eorum,*
quoniam cogitauerunt consilium pessimum dicentes: Alligemus in-
stium quia contrarius est nobis: itaque fructus operum suorum co-
medam, perspicue dicitur de Christi passione, quod inie-
runt consilium pessimum.

NICOLAUS DE LYRA.

* remanentium post ciuitatis destructionem, quia illi qui euaserant per diuersas societates, fugiebant ad loca deserta, et erant positi in tāto timore & miseria, q̄ nullus volebat recipere curā regimini alicuius urmæ, seu societatis, & hoc est quod dicitur: Apprehendet enim vir fra suum, vt sit sub cura & protectione eius. ideo subditur.
 1 Et dicit: vestimentum, &c. prin. esto. no. Qui sumus omni bus denudati, in ciuitate enim eorum monocolus est rex.
 2 Ruina autem hæc. Scilicet populi nestri.
 3 Sub manu. id est, sub cura tua sit.
 4 Respondebit. Hoc renuendo, dicens.
 5 Non sum me. i. non habeo potestatem nec scientiā vos saluādi.
 6 Et in do. mea non est pa. id est, in tātia paupertate sum sicut & vos, ideo nolo vobis præesse.
 7 Ruit enim Ie. Hic consequenter ponitur causa pœnæ prædictæ. Licet enim sit superius posita causa, tamen hic replicatur & adducitur alia. Causa autem ista fuit multiplicatio peccatorum, inter quæ primò ponuntur peccata contra Deum: secundo contra proximum: ibi. Populum meum. Circa primum dicitur: Ruit enim Ierusalem. quantum ad ciuitatem & populum.
 8 Et Iudas concidit. i. regnum Iudæ, cuius metropolis erat Ierusalem

MORALITER.

† Vestimentum est tibi: princeps nosler esto. Sic eliguntur modò præfidentes in ecclesijs communiter. s. ratione propinquitatis, sanguine vel natione. Quod notatur cum dicitur: Apprehendet vir fratrem suum, &c. Vel ratione lucri temporalis: quod notatur cum dicitur: Vestimentum tibi est.
 4 Respondebitque. Id est, debet respondere.
 5 Non sum medicus. i. habens scientiam aīas medicandi.
 6 Et in domo mea non est panis. Scilicet sacræ scripturæ, quo possem subditos pascere.
 † Neque vestimentum. Scilicet virtutum.
 † Nolite constituere me. vobis pastorem. Sed oēs quantuncunque defectuosi respondent sicut thamnus, Iudic. 9. b.

† Populum F
 rusalem, & subditur causa, cum dicitur.
 9 Quia lingua eorum, &c. Per hoc quod dicitur: Lingua ostenditur quod erant blasphemæ. Per hoc autem quod subditur.
 10 Et adinventiones ostenditur, quod non peccabant ex passione, vel ignorantia, sed studiosè, & ex certa scientia siue malitia, quod erat grauissimum.
 11 Agnitio vultus eorum. Id est, ita erunt excæcati in malis quod malitia relucebit in vultibus suis, sicut luxuria meretricis relucet in facie eius. Et non solummodo in eorum vultibus, sed etiam in verbis, & gestibus, ideo subditur.
 12 Et peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt. inuerecundè & publicè peccando.
 13 Væ animæ eorum. Propter culpam, & etiam penam sequentem, ideo subditur.
 14 Quoniam reddita. Scilicet mala pœnæ pro malis culpe. Væ vultus eorum, quia, qui fuerunt iusti in uenerunt tunc Babylonios propitios, vt patet de Ieremia, Jerem. 40. ideo subditur.
 15 Dicite iusto quoniam bene. Scilicet sibi erit.
 16 Quia fructum adinventionum, &c. i. retributionem bonorum suorum percipiet. Et contrariū dicitur de impio cum dicitur.
 17 Væ impio in malum. Et patet sententia.
 * Populum

† Populum
 Si vere me regem constituitis, venite, & sub umbra mea requiescite.
 7 Ruit enim Ierusalem. Hic consequenter ponitur causa diuæ punitionis, quæ fuit peccatum contra dominum, ideo subditur.
 † Lingua eorum, &c. contra do. Blasphemando.
 10 Et adinventiones eorum. Ad nouitatē malorū studendo.
 11 Agnitio vultus eorū. i. eorū malitia aperta in mō & verbo.
 † Respondebit eis: Pœnā debitā sustinendo. ideo subditur.
 13 Væ aīæ eorum. Quod est comminatio eternæ pœnæ.
 15 Dicite iusto, &c. Supple erit sibi in retributione.
 † Fructum adinventionum. Quæ sunt in bono.
 † Comedet. In beata fruitione.
 17 Væ impio in malum. Scilicet in pœna gehennæ.

raliter.
 p. 4. d.
 rabit.
 l. 7. a.
 m. 8. f.
 stificabi-
 cōtra eos
 alo.
 iuiso.

A Populum meum. Hierony. Loquitur sermo propheti-
cus contra Scribas & Phariseos, qui turpis lucri gratia,
vt acciperent decimas & primitias filiū Dei negauerunt.
Caucamus ne simus exactores in populo, ne iuxta im-
pium Porphirium matronæ & mulieres sint noster fena-

* Basilius. Perspicuum est in nos intendi sermonem D
hunc, qui quidem in presbyterij ordinē cooptati sumus.
Vestrae fidei concedidi vineam istam, vt eam excolere-
tis, vos autē in vepres redactam absumpsistis. Fit autē hoc,
dum docemus quæ non conueniunt, dum palmites ari-

Porphirij stul-
ticia.
† populi mei
exactores pu-
eri sunt.

tus, quæ dominantur in ec-
clesijs: & de sacerdotali
gradu fauor iudicet foemi-
narum.

b *Popule meus.* * Basilius.
Qui adolescentulis subij-
ciuntur, qui iugo premun-
tur illusorū, & ab exacto-
rib. ad vltimum vsque cul-
num exiguntur, qui penu-
ria rerum quib. exoluant
debita, in seruitutē redacti
sunt, libertatē insuper per-
immodicā seruitutē perdi-
dere, digniores sunt quorū
misericantur exactores,
quam vt eos beatificent.

† duatores
tui.

c *Et viam gressuum,* &c. In-
terrogate quæ sit via bona, &
ambulate in ea. Sed si erraui-
mus, audiamus dñm in
Ezechiele dicentem: *Dabo
eis viam alterā.* De qua: *Ego
sum via, veritas & vita.*

Iere. 6. d.

Ezech. 11. d.

Ioa. 14. 2.

* Procopius. Vias con-
fundebant, qui vmbri ac-
quiescere docebāt. Neque
verò parū nocet, qui adu-
latoriē beatos dicit, cum
adempto scelerum sensu,
quæ ad poenitentiam ducit,
viam claudat. Parit. n.
afflictio humilitatem, ti-
morem autem & superbiā
foelicitatis prædicatio.

† confunditis

d *Stat ad iudicandum.* Iam quasi iratus. Non sedet paratus
vnicuique reddere secundum opera sua. Vel. Non sedet
adhuc vt in præsentī iudicet, sed stat, considerans & di-
scernens omnium opera, quasi adhuc poenitentię locus
est, & spatium referuat. Populus qui propter imperitiā,
& simplicitatē deceptus est, ad huc vocatur, vt saluetur.
Non sedet dominus quasi iudicās, sed stat ad iudicandū,
volens populum stare, cuius via dissipata est. Cōtra prin-
cipes & presbyteros venit, vt iudicet, dans eis locum de-
fensionis. vnde: *Vt iustificeris in sermōibus tuis.*

Pfal. 50. a.

lib. 4. contra

Marrionem.

Tertull. sumit

adiudican-

(dum) passiuē.

Dialo. cum

Tryphon.

* Tertullianus. Sgnificat iudicium quo constitutus est
dominus in iudicio, atque ex inde omne scriptum pro-
phetarum passionis suæ impleuit.

* Iustinus. Stat ad iudicandos populos, id est, propediē
seniores & Scribas & Phariseos ad iudicium vocabit,
immissō Romanorum exercitu.

e *Vos enim depasti.* Hieron. Reor hoc fuisse inter senes &
principes veteris populi, quod inter præsbiteros & epif-
copos nostri temporis.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Populum meum. Hic consequenter ponuntur peccata contra
proximum cum dicitur: Populum meum exactores sui. id est,
superiores qui erant tyranni non principes.

2 Spoliauerunt. Bonis suis.

3 Et mulieres dominatæ sunt eis. Quia pertrahabant viros
suos ad idololatriam.

4 Popule meus, &c. Ipsi erant falsi prophete promittentes eis
prospera, ex quorum promissione populus rebellauit regi Babylonis,
& sic cum ciuitate perijt. Et quia hoc factum fuit iudicio diuino.
ideo subditur.

5 Stat ad iudicandum. i. ad punitionem malorum paratus. Et
quia ista mala erant principaliter in superioribus, vt dictum est, se-
quitur: Dominus ad iudicium. s. vt iudicet eos de suis tyranni-
dibus, ideo subditur verbum ipsius Dei ad eos dicentis.

MORALITER.

† 1 Populum meum. scilicet principes & prælati tyrānidem
exercentes.

3 Et mu. i. principes & prælati per mollitiem carnis effœ
minati.

4 Popule meus. Adulando.

† Ipse te deci. in malis nutriendo, & a bonis peruerterido.

5 Stat ad iudicandum. s. ad puniendum prædictos malos.

Ad

a Operatum. b A domino. c Bene quia.
enim manum eius fiet ei: † populum meum

a Non doctores. † Scribæ & Pharisei exhibentes primitias & decimas, qui doce-
re debuerant. b Eorum, vel ipsi effeminati.

exactores sui spoliauerunt, & mulieres domi-

a Quasi: Sed ne creda. eis, quia Popu. me. b Oleum autem peccatoris non im-
pinguet caput meum. † Sacerdotes adulantes eis: quibus accipiunt.

natae sunt eis. Popule meus † qui beatum te di-

a Haudis verbis. b Ne laudes hominem in vita sua. c Restitudinem operum.
cunt, ipsi te decipiunt: & viam gressuum tuo-

rum dissipant. Stat ad iudicandum dominus, &

stat ad iudicandos populos. Dominus ad iudi-

a Prophetis & patriarchis vno. Quando sedebat cum senatoribus terræ.
cium veniet cum senibus populi sui & princi-

a Apostolis De quibus, Constitues eos prin. s. o. t. b O Pharisei & scribæ.
c Violenter exigendo decimas, & huiusmodi.

pibus eius. Vos enim depasti estis vineam meam,

a Domum Israel. b Sensu vel spiritu, qui soluere si poterat nec se defendere.
c Innocentis. d Est. e Quasi. Ideo damnabit vos in iudicia. Nanque
o principes.

& rapinam pauperis in domo vestra. Quare

a Vel affligitis alia litera. b Orphanorum, viduorum.

atteritis populum meum, & facies pauperum

a Famine attenuatis. vnde. Demoliuntur enim facies iuas, &c.
b Quem timere debetis.

† commolitis, dicit dominus exercituum? Et

a In superbiam.

dixit dominus Deus: Pro eo quod eleuatae sunt

a Minores, scilicet vici, oppida, quæ in libro Iesu filie nominantur.
b De vitio in vitium. c In quo notatur superbi.

filia Sion, & ambulauerunt collo extento,

a Signis lasciuæ. b Ludendo.

& † nutibus oculorum ibant, & plaudebant,

6 Vos enim, &c. i. populum Israel, qui dicitur vinea domini in-
fra cap. 5. b. cuius bona deuorabant principes, & populus remane-
bat pauper & nudus. ideo subditur: Et rapina pauperis in do-
mo vestra.

* Basilius. Quamuis sermo præcedens acriora quædam
insinuet, continet tamē quiddam per utile onerosæ mul-
titudini. Vitam. n. mulierum procacium ad moderatio-
nem reuocant, quæ ipso habitu aspectu, incessu, stolaque
ad talos demissa suam ostentant procliuatē ad libi di-
nem explendam. *Collo extente.*

* Idem. Nam quæ pudica est mulier, præ pudore incedit
oculis in terram demissis, *Quibus oculorum.* Probatio
redditur mulieris fornicariæ ad opera ipsa anhelantis fa-
scino ac noxio aspectu. Ipso enim contuitu obscenam
denuntiat impuritatem. Iactu enim oculorum sagittam
planē exitiālē emittit, vt basiliscus qui aspectu solo suos
corrumpit (pectatores. An non etiam filia ecclēsiæ ob
eadem in ius vocatae sunt?

* Tertullianus. Caput maritis subijcite, & satis ornatæ
eritis, Manus lanis occupate, pedes domi figite, & plus-
quam in auro placebunt. Vestite vos serico probitatis,
byssino sanctitatis, purpura pudicitia, taliter pigmentate
Deum habebitis amatorem. MORALITER.

6 Vos enim, &c. i. populum Israel, qui dicitur vinea domini in-
fra cap. 5. b. cuius bona deuorabant principes, & populus remane-
bat pauper & nudus. ideo subditur: Et rapina pauperis in do-
mo vestra.

7 Quare atteritis, &c. Angarijs, & iniurijs.

8 Et facies paupe. i. macie attenuatis, quia in tantum rapiebant
bona populi, quod non remanebat ei sufficientia victus.

9 Et dixit do. Hic consequenter describitur poena in sexu mulie-
bri. Et primò quantum ad subtractionem ornamentorum. secundò
quantum ad mortem virorum, ibi: Pulcherrimi quoque viri. Circa
primum præmittitur insolentia mulierum, cum dicitur.

10 Pro eo quod eleua. Elatione mentis.

11 Et ambul. exten. col. Quod est iudiciū interioris elationis.

12 Et nutibus oculorum ibant. Impudicè respiciendo.

13 Et plaudebant. Dissolutè ludendo.

Ad iudi. ve. i. cum Apostolis, & eorum imitatoribus.

6 Vos enim. i. populum Christianū vos tyrannides.

9 Et dixit dominus. Hic consequenter ponitur malitia &
punitio mulierum, cum dicitur.

10 Pro eo quod. i. malè Christianè superbiendo.

11 Et amb. Superbiam cordis exterioris ostendendo.

12 Et nutibus oculorum ibant. Impudicè inspiciendo.

13 Et plaudebant. Dissolutè ludendo.

† Pedibus

Pfal. 79. a.
Infra 5. b.

Moraliter. Pro eo, quod eleua
A *ta sum.* Corripiuntur animæ
 quæ in superbiâ eriguntur
 & non virilem duritiâ, sed
 dissolutionē femineâ secta
 tur, & perdūt ornamenta
 virtutū, quæ torqbus, mo-
 nilibus, armillis, & huius-
 modi describuntur. Contra
 quoque foeminas hæc dicitur,
 quæ ambulat extento collo
 nutu, signisq; loquuntur.

a *Decaluabu.* Quod occultū
 est patebit, & foeda calu-
 cies apparebit. Nihil enim
 opertū est, quod non reue-
 letur.

b *In die illa.* scilicet Baby-
 lonicæ captiuitatis. Vel ve-
 rius quando capti sunt à
 Romanis, & omnia orna-
 menta perdidit. Siue
 metaphoricè mulierum,
 idest vrbium ornamenta
 destructa sunt, quæ in pla-
 teis, porticib' foro & gym-
 nâsiis, & in mœnibus pub-
 licis. Moraliter, quoque
 ad animâ hæc referimus.

c *Calceamentorum.* Quæ in
 solitudine nō sunt attrita,
 sed ita, vt extraxerunt de
 Aegypto, per quadraginta
 annos in deserto habuerūt
 His calcæatur qui agni car-
 nes sunt comesturi. Calcea-
 ti pedes in præparationem
 Euangelii pacis. *Calceamen-*
torum. Hæc durare non pos-
 sunt, si extento collo am-
 bulatur. Si pedib' vestimē-
 ta trahuntur, vt pro munditia
 matronali terræ spurcitiâ
 vertatur.

a *Ut etiam in cessu videntes allicerent.*
 debāt, & ambulābant, † pedibus suis, & com-
 † *Ornate rapina pauperum.* *b* *Ut pro ornatu sit ignominia.*
 † *Quo peccata deteguntur.*
 † *Romanis irruentibus.*
 † *Lunulæ Ecclesie ornamenta, quæ a loie iustitiae illuminantur.*
 † *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
 † *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
 † *Rebecca in s' onsalibus.* *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Quo peccata deteguntur.*
 † *Romanis irruentibus.*
b *Lunulæ Ecclesie ornamenta, quæ a loie iustitiae illuminantur.*
c *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
d *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

a *Ornamentum colli vsque ad pectus dependens, in quo intelligentia, mētis*
b *Quælibet ornamenta.* *c* *Brachiorum, scilicet bona opera. His accepit*
Rebecca in s' onsalibus. *d* *Capitis in quo est omnis sensus.*

1 *d Anulos. Quib' signamur D*
ad militiam Christi, quæ Ezech. 8. c.
2 *pater signauit. vnde: Tu si. Luc. 15. c.*
guaculum similitudinis. Filius
quoque prodigus cum sto
la anulum recepit, & cal-
ceamenta.

3 *Gemmas in fronte. Quibus Ezech. 23. a.*
4 *ora nostra decorantur, &*
5 *caput De quo. Sicut vnguen. † Nates.*
tum in capite, quod descendit in
barbam bar. Aaron, & c. Psal. 132. a.

6 *Linteamina. Hieronymus*
7 *vt latis in dño perfrua*
8 *mur deliciis. Vnde. Torren-*
9 *te voluptatis tua potabis eos.*

10 *Vittas. Quæ animū huc,*
11 *illucque fluentem cōstrin-*
12 *gunt.*

13 *Theristræ. Vestis mulie-*
14 *bris tenuissima, & visui p*
15 *uia æstati idonea, & inde E*
16 *nominatur: † theria enim † Theros.*
17 *æstas dicitur: 2. Cor. 11. d'*

18 *Fascia pectorali cilicū. Qua*
19 *castigatur vbera, ne exube-*
20 *rent. Despondi enim vos, & c.*
21 *Et alibi: In Aegypto mammae*
22 *tuæ confractæ sunt.*

23 *Et mœrebunt atque. Quicū*
24 *que locum suum diabolo*
25 *dederit, & cor suum omni*
26 *custodia non seruauerit, lu-*
27 *gebunt portæ eius, & ab-*
28 *sente sponso semper in lu-*
29 *ctu erit, & corruens in pul-*
30 *uerem sedebit.*

31 *Lugebunt portæ eius, & de. † Cingulū sac-*
32 *solata in terra sedebit. Meto. ci adustio, p*
33 *nomicos, iudices, reges, pulchritudi-*
34 *principes, qui solebant se- ne viri. Psal. 68. c.*
dere in porta, vnde: Aduer

sum me loquebantur, qui sedebant in porta. **Cap.**

C NICOLAVS DE LYRA.

- * **1** Et ambulabunt. curiosè, & lasciuè incedendo per que prouocabuntur homines ad luxuriâ, ideo subditur pœna debita cū dicitur
- 2** Decaluabit Dominus: auferendo naturale ornamentum: quia crines à natura dati sunt mulieri in ornatum.
- 3** Crinem earum. declarando falsitatem capillorum extraneo rum ad compositionem capitis addidorum.
- 4** In die illa. scilicet diuinae punitionis.
- 5** Auferet dñs. quia mulieres sotalibus curiosis vtabantur.
- 6** Et lunul: idest incisores ad modum lunæ factas in sotalibus, vt dicunt aliqui. Alij verò dicunt, quod lunule erant quedam parue bullæ aureæ dependentes circa collum.
- 7** Et torques. idest ornamenta in superiori parte vestimentorum facta circa collum, & descendentiã vsque ad pectus, sicut, & diuisio vestium erat in superiori, parte pectoris.
- 8** Et monilia. ad coniungendum illam diuisionem.
- 9** Et armillas. que sunt ornamenta brachiorū circa scapulas, ideo dicuntur ab armo. **10** Et mitras. idest cucufas.
- 11** Et discriminalia. idest pectines. **12** Et periscelides. que sunt ornamenta brachiorum, vel propriè manuum.
- 13** Et murenulas. que fiebant in sinibus vestimentorum contextę ex diuersis coloribus: ideo vocabantur murenule.
- 14** Et olfactoriola. idest vasa parua argentea, vel aurea, vbi reponerantur redolentia ad magis homines prouocandum.
- 15** Et in aures. idest ornamenta aurium.
- 16** Et anulos. idest ornamenta digitorum.
- 17** Et gēmas in fronte pendentes. habebāt enim ferta in qui-

bus erat gēme positę pendentes in fronte. 18 Et mutatoria. idest diuersa vestiu paria. *19* Et palliola. idest exteriora vestimenta. *20* Et linteamina, idest interiora iuxta carnem. **F**
21 Et acus, & specula. instrumenta sunt, cum quibus mulieres optabant ornamenta corporibus suis.
22 Et syndones. idest subtilia velamina, quibus operiuntur humeri in terra illa. **23** Et vittas. idest pepla.
24 Et theristræ. Est autem theristrum vestis linea, qua vtitur mulieres in estate. & dicitur à tero teris. quia teruntur, vt ibi sūt rugę multe, & tenues ad curiositatē. **25** Et erit. mulieribus predictis.
26 Pro suau. ex infirmitate, & miseria. Et quia multa fuerunt in carceratę in locis fetidis. **27** Et pro zona. quoligabatur, vt capiti. **28** Et pro crispanti. quia traherantur per capillos, ex infirmitatibus, & miseris fluctabant capilli ac capitis suis.
29 Et pro fascia. Est autem fascia pectoralis vita tenuis, & delicata, cū qua stringitur māmilla, ne ex sua grossitie turpitudinē ingerant. Quia enim ista inflata sunt mulieribus tēpore captiuitatis Babylonice. **30** Pulcherrimè. Hic consequenter describitur earum pœna ex morte virorū. Et primò circa hoc ostenditur propositum secundò infertur quoddã correlatiū, ibi: Et apprehendent: circa primū dicitur: Pulcherrimi quoq; viri tui. idest iuuenes cū quibus mulieres impudicę deliciabantur: **31** Gladio cadent. s. per Chald.
32 Et fortes tui in prelio. non potuies se defendere.
33 Et mœrebunt. scilicet Ierusalem, & aliarum ciuitatum. Quæ dicuntur lugere metaphoricè propter populi destructionem, sicut pratum videre dicitur, quai do fluret.
34 Et desolata. Quia muri per Chaldęos fuerant ad terrã deiecti, malum infamie, ideo sequitur.
25 Et erit pro suau. scilicet famæ præcedentis.
 Factor. scilicet infamie, **27** Et pro zona. Nam omnia quæ videbantur in eis bona propter infamiam sequentē ficta fuisse iudicantur, & falsa.
 Pulcherrimi viri tui. scilicet linguæ: nam propter adulterium vxorum suarum vituperantur.

MORALITER.
 † **Pedibus, & c.** ad luxuriâ homines, puocâdo, Segi pœna
2 *Decaluabit. i.* manifestabit earū vilitatē latentē, scilicet earū adulteriū, & fornicationē, & sic quicquid boni videbatur in eis, amouebitur per earum infamiâ, ideo subdit
4 *in die illa.* Per ista ornamenta significantur oēs conditiones, quæ videbantur in eis bonæ, & auferuntur per

ADDITIONO.
In cap. vbi dicitur in postil. Et prophetæ. i. pphetas falsos.
Hoc quod dicitur hic: Et prophetâ iecunã glo. intelligitur de vero propheta, prout planè litera sonat, quia exponitur secundum illud quod

quod dicitur in Psal. Iā nō est ppheta, & nos nō cognoscer amplius: vnde secundum hoc, hæc prophetia, q̄ incipit ab illo loco: Ecce. n. dominator dñs. non pertinet ad statum Babylonice captiuitatis, in qua multi fuerunt prophetę, vt Ierem. Ezech. Dan. & huius-

quod dicitur in Psal. Iā nō est ppheta, & nos nō cognoscer amplius: vnde secundum hoc, hæc prophetia, q̄ incipit ab illo loco: Ecce. n. dominator dñs. non pertinet ad statum Babylonice captiuitatis, in qua multi fuerunt prophetę, vt Ierem. Ezech. Dan. & huius-

A & huiusmodi vnde aspicienti bene singula que de hac materia continentur in hoc ca. magis videntur pertinere ad statum huius captiuitatis, in qua nullum robur habent, seu valetudinem, nec prophetam, nec ariolum, & sic de singulis hic contentis. Que in glo. proprie applicantur huic statui eorum hodierno, & specialiter cu redditur causa huiusmodi pœnarum, cum dicitur. Ruit Ierusalem, & concidit Iudas, quia lingua eorum, & adinventiones eorum contra Deum, proprie videtur competere Iudæis modernis, qui quotidie in suis expositionibus, & scripturis conantur adinuenire aliqua falsa contra Christum. Similiter quod sequitur: Peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt, non nisi eis proprie competit, qui publicè approbant quantum in eis est occasionem Christi, non abscondentes aliquid de malicia ibidem perpetrata. Vnde expiata miseria eorum, tam in sexu virili, quam in femineo statum prophetat de felicitate eorum, qui saluati sunt de Irael, abiectis non credentibus & hoc

& hoc cum dicit in cap. seq. f. 4. In die illa erit germen domini in D magnificencia, & gloria, &c. exponatur prout in postilla.

REPLICATA. Inc. 3. postil. & Burg. differunt in applicatione: quia postill. applicat ad captiuitatem Babylonicam, similiter, & S. Thom. Burg. autem applicat ad captiuitatem Iudæorum hodiernam. Sed cum Postillator exponit primam partem huius cap. Quod Deus auferet à Ierusalem fontem, validum, & prophetam, scilicet falsum, in quo confidere solebant, & fuerunt decepti. Bur. di. secundum gl. intelligi debere de vero propheta, Et ex hoc arguit, quod hoc ca. in captiuitate Babylonica locum non habuit, in qua quam plures sancti prophete fuerunt, scilicet Ierem. Baruch, Ezechiel, Daniel, &c. Soluat hoc argumentum Thomista, qui exponit de captiuitate Babylonica, & cum hoc de propheta de instinctu diuino. Postill. autem exponit de propheta falso: ideo argumentum est contra eum, nisi quantum est de gl. per Burg. allegata, quam, & Burg. & postill. non reputant authenticam.

Cap. 14.

C A P. I V.

Aprehendent septem. Cū Nabuchodonosor Sedeciā regis, & principes Iudæorū, & tribū Iudæ, & Benjamin captiuauit (aliqui enim iam abducti erant ultra montes Mædorū, & Persarū nec postea reuersi sunt) potuit fieri, vt multo plures mulieres remanserint, & septem vnū apprehenderint, dicentes: Panē, & vestimentum habemus, ne sine femine moriamur, & hoc maledictum legis incurramus. scilicet: *maledicta sterilis, quæ non auferit semē super terram: aufer opprobriū sterilitatis à nobis.*

Et apprehendent septem mulieres virum vnum in die illa dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos aufer opprobrium nostrum. In die illa erit

Omnes viros transeunt, vsque ad Christum nullū apprehendunt. Non est enim homo, qui non peccet. In hominibus alijs hospitium habet spiritus tribulationis, non mansionem quietis. Fuit enim in prophetis, & in alijs iustis: sed quia homines, & ideo peccatores, in eis fuit, sed non mansit. vnde de solo Christo: *Super quem videris spiritum descendentem, & manentem, hic est qui baptizat.*

August. Septem mulieres, septem Ecclesie sunt quibus scribit Ioan. in Apoc. per quas omnes designantur. Hæ apprehenderunt Christum per

fidem post ascensionem, per Apostolorum predicationem. **a** Panem nostrum. Panis noster Xps est, virga de radice Iesse, & flos mulierum panis pater est, sicut, & Christi, q air: *Meus cibus est, vt faciam voluntatem patris mei. Panem nostrum comedemus.* Corpus Xpi. **c** Vestimentis nostris operiemur. ornamentis virtutum. **d** Inuocetur nomen tuum. A Christo dicamur Christiani. **e** Aufer opprobriū. quod patimur à Iudæis tanquam sine Deo sine lege, vnde: *non estis hospites, & aduenæ, &c.* Panem nostrum comedemus, &c. Quod est Spiritum sanctum, cum patre, & filio equaliter possidere omnia, & nihilo indigere. Inuocetur nomen tuum super nos, hoc est à te dicuntur Christiani, q nostra habitatione cupiunt perfrui: Aufer opprobriū nostrum, ne amplius foetore vitiorum expulsi, à cordibus hominum sæpe cogamur mutare hospitium.

Aufer. Quia cōsurgēt cōtra sapientiā falsæ doctrine, & cōtra ceteras mulieres id est, virtutes. Vnicuique suū inlurgit cōtrariū, cum nomē earū falsæ virtutes subripiunt. **f** In die illa erit germen. * August. In illo die in quo promissam Dei adimpletum est, & fidei sacramentum declaratum hominibus illuminati sunt homines super terrā, vt per cognitionē creatoris purificati, qui rei fuerāt mortis, hērēt æternæ vitæ hæredes.

* Euseb. In die illa in qua prædicta cōplebuntur, de vocatione gentium. de ruina Iudæorū, splendet Deus super terrā, ad exaltandum, & glorificandum residuum quod fuerit in Sion, & quod fuerit residuum in Ierusalem.

* Gregor. Pro nobis incarnatus est, fructus terræ factus est nobis, sed iā fructus terræ sublimis, qui homo natus in terra super Angelos regnat in cœlo. **In spi-**

est quod dicitur. Et apprehendet septem &c. querentes tū habere sponsam. Et quia sponsam peruenit prouidere vxoribus, & filiis de necessarijs, quod est difficile pro tot vxoribus: & sic vnus vir reuertet coniūgi tot vxoribus, ideo hoc remouetur, cum subditur,

- 2 Panem nostrum. prouidebimus nobis, & plijs de vultu, & vest.
- 3 Tantummodo inuocetur. scilicet quod sumus vxores tue.
- 4 Aufer opprobriū. scilicet sterilitatis, & nihil plus petim⁹ à te
- 5 In die illa. Hic incipit caput in Hebræo: quia ibi premittitur. & spatium

Inuocetur nomen tuum super nos, vt vir dicaris noster. Septenarius, & denarius numerus propter Sabbarum, & decalogum Iudæis familiaris est. Tamen iuxta ambiguitatem Hebræi sermonis quo verbū sabba nunc septem, nunc plures, nunc iuramentum interpretatur, hoc loco plures possumus intelligere.

* Cyrillus: Cum finisset dñs minas aduersum Iudæos qui Christum in lucē iustulissent, & aduersus fœminas Iudæas quæ vt lasciuarent luxu, gemis, ac margaritis niterent, non induere Christum, & suis viris causa fuere, vt plebem a Christo auerterent. Subiungit Propheta tantā vastitatē per Rom. futurā, vt virorū mira paucitas sit.

Septem mulieres. Septem dona Spiritus sancti. Spiritus sapientiæ, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientiæ, & pietatis, & replebit eū spiritus timoris domini. Quæ mulieres dicuntur. quia nemo generatur Deo. nisi per spiritum. Et pluraliter, quia plura sunt dona, cum spiritus vnus

Allegor. Septem dona Spiritus sancti septem mulieres sunt. vnde: *Reuertet super eū spiritus domini, spiritus sapientiæ, &c.* vir autē Christus dicitur, vnde Zachar. *Ecce vir oris est nomen eius.* In die illa, id est, dominice incarnationis apprehendent septem dona Spiritus sancti virū vnū scilicet Christū, quia nullū aliū inuenerunt, in quo requiescerent. vnde: *super quem videris spiritum descendentē, & manentē, &c.* Hi sunt septem oculi, de quibus Zachar. *super lapidē vāū sunt septem oculi,* & in vno aureo candelabro lucernæ septem, suffusoria septem. Nec tunc primū spiritus eū repleuit, quando super eū baptizatus in colūba apparuit sed in tēpore conceptionis.

Moral. Apphēdent, vt firmiter teneāt, & nō dimittāt.

NICOLAUS DE LYRA. Cap. 14.

Et apprehendēt. Hic ex dictis concluditur correlarium. Circa quod sciendū, quod in hebræo non incipit hic caput. Sed licet ista: Et apprehendent, &c. immediatē coniungitur cum præcedentē absque alio spatio vacuo intermedio, quod est signum alterius sententiæ, seu capituli apud Hebræos: ideo est conclusio sequens ex prædictis. Ex hoc enim quod dictum est, quod viri interficerentur in prelio, sequitur quod multe remanerent mulieres sine viris: quia mulieres non sic interficiuntur in prelijs. Et hoc

M O R A L I T E R.

† Et apprehendent. Aliquando cōtingit, quod meretrices ad Christū deuotissimè reuertunt, sicut patet de Maria Mag. & de Maria Aegypt. & alijs plurib. & de talib. pōt exponi quod dicit. Et apphēdēt septem mulieres virū, secundū quod dicit B. Greg. hom. 25. quia septem diebus omne tēpus cōprehenditur, rectē septenario numero vniuersitas figurat. Gregor. Per septem mulieres, vniuersitas meretricū ad Christum

stū reuertētū designat: ideo dicit, quod apphēdēt virū vnū id est Christum De quo dicit 2. Cor. 11. a. *Despondi vos vni viro virginē castā exhibere Christo.* Licet enim virginitas quantum ad id quod est corporis recuperari non possit, tamen quantum ad id, quod est ex parte mentis, pōt reparari, dicentes. **2** Panem nostrum comedemus. id est nouimus amplius otiose viuere, sed de laboribus nostris. **3** Tantummodo inuocetur nomen tuum super nos. Id est nobis

Infra 11. 2.

7. 1. c.

10. 1. c.

10. d.

Eccl. 7. c.

E

Ioan. 1. c.

Quæst. 47

ex ver. test.

Apoc. 1. c.

Ioan. 4. c.

F

Ephes. 2. c.

Vbi supra.

Lib. 2. de c.

montr. c

37.

Homil. 3.

Ezech.

A *Et erit.* * Eusebius. Illi sunt quos appello residuum, qui ex vastitate Iudæi, inuicta à Romanis relictis fuerint in populum Dei, Apostoli discipuli omnes & fideles, reliqui autem fame, aut incendio, aut peste, aut ferro absumpti sunt, aut pulsibonibus omnibus per totum orbem sunt dispersi, soli Apostoli, & fideles seruati ex illa clade, per omnes terras illustres, & incliti sunt facti, in ædificatis ecclesijs.

b *Qui scriptus est.* * Basil: In superna Ierusalem credibile est esse librum viuentium, in quo conscripti sūt Christi discipuli. *Gaudete enim, ait, quia nomina vestra scripta sunt in calis.*

c *Si abluerit.* * Iren. Cū veni plenitudo tēporis ipsū verbū p seipsum abluat sordes filiorū Sion, cū lauit pedes, discipulorum, ut quē ui eramus mortis, ablatis quæ sunt mortis, in vitam veniremus Dei, qui enim pedes lauit discipulorum, totum sanctificauit corpus, & tunc ministravit escam, id est, vitam.

* Clem. Alexandr. Optimum lauacrum expurgat sordes animæ, estque spirituale, de quo dicit aperte prophetia. *Abluit dominus sordes*

des filiorum, & filiarum Israel, & mundabit sanguinem ex medio D ipsorum, sanguinem iniquitatis, & sanguinem Prophetarum. Purgationis autem modum subiunxit dominus dicens: In spiritu iudicij, & in spiritu ardoris.

d *In spiritu iudicij, &c.* scilicet tribulationis, & passionis, quibus purgantur electi. vnde: *Vasa figuli probat fornax.* Vnde Ioannes: *Ego baptizo vos in aqua, iose in spiritu sancto, & igne* Homo enim aquā tū tribuit, Deus Spiritum sanctū, qui sordes abluat, & peccata sanguinis.

Spiritus ardoris, q datur in baptismo. Ex tūc. n. apparet, quibus poena sit p̄de stinata, quibus corona.

c *Et creabit: Septuaginta. Et veniet, & erit omnis locus montus Sion.* * Hyppolitus Christus à Prophetis dictus est veniens, & quoties veniet absolutè legimus, de Christo intelligi debet.

* Basilus. Post expiationem in quē lauacrum regenerationis fit, veniet rēpus E quando omnis locus conuenietur monti Sion.

f *Nubē id est obumbrationē spiritus p̄seris ne cluē t̄, sicut filijs Israel in nubes in die erat, ignis in nocte.*

g *Et fumū*

germen domini in magnificētia, & gloria, & fructus terræ sublimis, & exultatio his, qui saluati fuerint de Israel. Et erit: omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vitā in Ierusalem. Si abluerit dominus sordē filiarum Sion, & sanguinem Ierusalē lauerit de medio eius, in spiritu iudicij & spiritu ardoris. Et creabit dñs super omnē locū montis Sion, & t̄ vbi inuocatus est, nubē

NICOLAUS DE LYRA.

- * *spacium vacuum. Superius enim descripta est puniio malorum, & hic consequenter ponitur consolatio bonorum fienda per Christum: Quia sicut dictum est supra modus Isaia est cum alijs, qui tractat simul describere mysterium Christi quod intendit principaliter. Et Hebræi residuum huius capituli referunt ad tempus Messie. Vnde quod dicitur hic: In die illa erit germen domini, &c. In translatione Chaldaica qui apud Hebræos dicitur Thargum, & est authentica, apud Hebræos dicitur: In tempore illo erit Messias domini, &c. & ideo expositores Latini hoc exponentes de prosperitate redeuntium de captiuitate Babylonica magis Iudæizant, quantum ad hoc, quā Hebræi. Igitur secundum hanc sententiam hæc litera in duas partes diuidit, quia primò ponitur dicta consolatio bonorum quantum ad corū exaltationē, secūdo quantum ad diuinā protectionē, ibi: Et creauit. Circa primū dicitur: In die illa erit germen, &c. id est tempore gratiæ, quæ dicitur dies propter claritatem nouitiæ ad Rom. 13. d. Nox præcessit, dies autem appropinquauit.*
- 1 *Germen domini. id est Christus, qui dicitur germen domini quia non fuit conceptus virili semine, sed virtute Spiritus sancti.*
- 2 *In magnificētia, & gloria. in miraculorum operatione, in sua resurrectione, & ascensione.*
- 3 *Et fructus terræ sublimis. id est virginis, de qua dicitur in fra, 45. b. Aperiat terra, & germinet Saluatorem.*
- 4 *Et exultatio his, q saluati fuerint de Israel. id est Apostolis, & alijs fidelibus, qui post Christi resurrectionem viso domino gauisi fuerunt, Ioan. 20. e. Et in die Pentecostes recepto Spiritu sancto. Act. 2. a.*
- 5 *Omnis, qui relictus fuerit in Sion, &c. id est in Ecclesijs, vt dictum est supra 2. cap. Sed hoc est intelligendum de illis, qui in Ecclesia sunt numero, & merito, & ideo sequitur.*
- 6 *Omnis, qui scriptus est in vita. id est in libro vite, propter quod Rab. Sal. sic glossat, omnis scriptus, scilicet seculi venturi.*
- 7 *Si abluerit dominus. Hic accipitur si, pro quia.*
- 8 *Sordem*

- 8 *Sordem filiarum Sion. id est ecclesiam spiritu iudicij: quia Christus per viam iustitiæ pro nobis satisfecit.*
- 9 *Et spiritu ardoris. Quia hoc fecit ex maximo seruire charit.*
- 10 *Et creauit, hic consequenter ponitur consolatio bonorum, quantum ad diuinam protectionem. Circa quod sciendum, quod in exitu de Aegypto dominus protexit filios Israel per columnā ignis & nubis. Exod. 13. Tollensque Angelus domini qui præcedebat castra filiorum Israel, abiit post eos, & cum eo pariter columna nubis: Sequitur: Et erat nubes tenebrosa, & illuminans noctem, ita quod ad se inuicem toto noctis tempore accedere non valerent. Fuit etiam postea columna nubis in protectionem contra glum solis de die, & columna ignis contra tenebras de nocte: & hoc fuit in figura gratiæ Spiritus sancti dande Christo discipulis in signo visibili. Act. 2. quæ protegit ardorem contra concupiscentiam, & illuminat contra tenebras ignorantis: quæ tanto melior est ista columna ignis & nubis quanto veritas est melior umbra. Et ad literam: signum illud gratiæ Apostolis datæ habuit speciem ignis lucentis, non comburentis. Potest etiam probabiliter dici, quod apparuit ibi nebula lucida in signum diuinæ presentis specialis per gratiam, sicut in dedicatione templi Salamonis 2. Reg. 8. & in erectione tabernaculi, Ex. 40 de quo potest exponi quod dicitur Act. 2. Et impleuit totā domum, vbi erant sedentes, secundum hoc igitur dicitur: Et creabit dominus, id est creauit, loquendo de futuro per modum præteriti propter certitudinem prophetiæ.*
- 11 *Super omnem locum montis Sion. id est ecclesiæ militantis quæ Sion dicitur, vt ostensum est supra cap. 2. & quia ad literam in monte Sion fuit missus Spiritus sanctus in signo visibili super Apostolos in die Pentecostes, vt dicit Hieron. in epistola ad Paulinum de omnibus sacre scripturæ libris.*
- 12 *Et vbi inuocatus est. & pro id est vbi inuocatus est fidelibus, quia est locus orationis.*
- 13 *Nubem per diem, & fumum. id est gratiam Spiritus sancti modo predicto protegentem.*

MORALITER.

† *sufficit tibi per poenitentiam reconciliari. Et quoniam plurimæ tales Christo reconciliatæ, fecerunt fructum bonorum operum multiplicem ex dono gratiæ diuinæ, ideo subditur.*

1 *Germen domini in magnificētia & gloria, &c. & exultatio his, qui saluati fuerint. id est sanctis qui gaudent cum Angelis de bonis operibus poenitentium, Luc. 15. b. Gaudium erit Angelis Dei, super vno peccatore poenitentia agente. Et quia tales poenitentes, cum ciuibus cœlestibus ascribuntur, sequitur.*

† *Sanctus vocabitur omnis qui scriptus est in vita in Ierusalem. Et quoniam nihil coinquinatum in Ierusalem supernam admitti-*

admittitur, sequitur.

7 *Si abluerit dominus sordem filiarum Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de me. Scilicet inferioris. Et subditur modus abluitionis cum dicitur.*

In spiritu iudicij. id est perfectæ contritionis, & satisfactionis.

9 *Et spiritu ardoris. id est seruentis amoris, Luc. 7. g. Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit.*

10 *Et creauit. Post poenitentium conuersionem hic ponit propheta bonorum consolationem dicens: Et creauit dominus, &c. id est ecclesiæ militantis.*

12 *Vbi inuocatus est. Nomen eius per officium solemne.*

13 *Nubem per diem, id est Eucharistiæ sacramentū quod dicitur tur nubes*

A Et fumum, &c. unde: De-
mus impleta est fumo. Et ali-
bi: Qui tangit montes, & su-
migant.
B Super omnem enim. Plu-
rimii Iudeorum: & hec, &
quibus sunt sociata de Ba-
bylonica captiuitate, & de
reditu in Ierusalem sub
Zorobabel, & Esdra, &

A Per diem sol non vret te, neque luna per noctem. **B** Compunctionis vn
de lachrymę. **C** Ad illuminationem ne viam perdant. **D** Deus nullus
ignis consumens est.
A per diē, & fumum: & splendorē ignis flāman-
tis in nocte. **B** Sup omnē enim gloriā protectio.
Et tabernaculū i vmbra culū diei ab estu, & in
† securitatē & absconsonē à turbine & à pluuiā

Nehemia intelligunt. **S**uber D
omnem enim, &c. Hunc lo-
cum Iudæi ad Antichristū
referunt quem turbinem,
& tempestatem significari
conijciunt, seque virtute
diuina ab eo defendi con-
fidunt. Nos autem ad pri-
mum Christi aduentum.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Super oēm enim. columna ignis, & nubis data filiis Israel.
- 2 Protectio. f. spiritus sancti, quia excedit eā vt veritas vmbra
- 3 Et tabernaculum. scilicet spiritus sancti.
- 4 In vmbra culū. contra concupiscentiæ estum.
- 5 Et in securitatem, & absconsonem. superbia.
- 6 Et à pluuiā. carnalis lasciuie. Vel à turbine persecutionis q̄

MORALITER.

tur nubes refrigerans concupiscentiæ æstum, & ignis flā
mans propter charitatis incendiū: ideo dicitur amoris sa-
cramentum. Dicitur etiam fumus, scilicet incensorum
quia celebratur cum orationibus sanctorum Apoc. 8.a.
Et ascendit fumum incensorium de orationibus sanctorum.

non timentur spiritus sancto roborati. Et à pluuiā. prosperitatis
temporalis, ne per cam mollificetur homo ad vitia Ra. Sal. dicit hic
quod per turbine, & ignem, & huiusmodi intelliguntur gehem-
ne pænę, i dicens ad hoc istud Psal. 103.b. Pluet super peccatores
laqueo ignis, sulphur & spiritus procellarum, &c. & quantum ad
hoc conuenit mecum: quia gratia spiritus sancti protegit ab illa pœ-
na, & maximè gratia consummata, quę est ipsa gloria.

- 1 Super omnem gloriam. idest super locum ad Dei gloriā
consecratum, cuiusmodi est ecclesia materialis.
- 2 Protectio. idest Xps in sacramēto q̄ protegit à demone
- 3 Et tabernaculum. Scilicet cupiditatis.
- 5 Et in securitatē, &c. tribulationis per virtutē patientiæ.
- 6 Et à pluuiā. scilicet carnalis concupiscentiæ, per virtu-
tem continentiæ.

CAP. V.

A Cantabo dilecto, &c.
Canticū aliquādo
in lætitia, aliquādo
in tristitia, vt hoc, scilicet
quod ille cōposuit, qui vi-
dens ciuitatē fleuit, dicens:
Quia si cognouisses, & tu, &c.
* Theodoret. Cantāt etiā
homines Threnos, & ver-
sus lugubres, & elegias, q̄-
bus deploratur calamitas
eorum quos diligunt.
Patruelis mei. * Rupertus.
Patruelis propheta est or-
do leuiticus, & sacerdotā-
lis. Ipse etiā propheta de tri-
bu fuit Iuda patruelis eius
quodammodo fuit Leui.

CAP. V.

A Antabo dilecto meo
canticū patruelis mei
vineę suę. Vineā fa-
cta est dilecto meo in
† cornu filio olei
Et sepiuit eam, & lapides
elegit ex ea,
† & plantauit vineam electam. Et ædifi-

mul. verò armatura est ad
repellendas iniurias. Quin-
etiam sua siccitate est torri-
dū, quia omni humore car-
ret: eo q̄; cornigera anima-
lia nō ad cornu matris im-
petu feriuntur, sed nullo li-
cet docēte matris māmā re-
grūt, locū humidū, & pin-
guē. Declarat hic sermo q̄
Iudæorū regio esset ex se ad
vtraq; sufficiens, quę eos p-
tegeret ab hoste, simul, &
capax esset eorū qa eā inco-
lere vellent huic coniunxit
vtrāq; particulam in cornu
& in loco fertili.

Luc. 19. g.

† Jerem. 2. d.
† Platis vitis
optimæ.

* Nunc
de vinea

† Amici

†. i. loc
de pingui

† Basi-

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. v.

A Antabo. Postquā propheta descripsit punitionē re-
gni per verbū narratiuum, hic consequenter hoc idē
facit per exemplum parabolicū. Et diuiditur in duas
partes, quia primò ponitur parabola, secundo argui-
tur multiplex populi culpa ibi: Væ qui conijgi.
Prima in duas, quia primò sub parabola vineę describitur ingrati-
tudo populi, & secundo reſtitudo diuini iudici, ibi: Et nunc ostē-
dam. Circa primum, sciendum quod parabola ista est de vinea cū
magno sumptu, & diligentia exculta, quæ tamen fructum non fecit
& sic à domino vineę contempta fuit, & derelicta: & per vineam
intelligitur populus Israel, vt habetur infra cod. cap. Vineā autē
domini exercitiū domus Israel est, quam vineam Deus exco-
luit suis beneficijs, & tamen ad idololatriam declinauit, & sic eam
contempſit subtrahendo suum auxilium, & per consequens tradidit
in manibus aduersariorum, dicit igitur.

- 1 Cantabo. idest altē pronuntiabo.
- 2 Dilecto meo. idest pro dilecto meo, in persona eius loquens,
sicut apparebit infra, & iste dilectus intelligitur Deus, qui sic voca-
tur in libro Canticorum quasi per totum.
- 3 Canticū patruelis, &c. idest quod cantauit de vinea sua. In
scriptu-

scriptura aliquando accipiuntur parabole, seu similitudines ex re-
bus gestis, & ideo dicunt aliqui, & satis probabiliter, quidam pa-
truelis Isaie, idest filius patris sui habuerat vineam cum magno sū-
ptu, & labore excultā, & acquisitam, & tamen fuit sterilis, propter
quod de ipsa sicut de re insolita fecit dictamen, quod vocatur hic cā-
ticum, & quia Isaia similiter locutus est hic de populo Israel sub
nomine vineę, ideo subditur.

- 4 Vineā facta, &c. idest Deo, qui dicitur dilectus ratione dicta.
- 5 In cornu. idest in loco excelso, & eminenti, quia Ierusalem
metropolis in Iudæa erat in alto loco respectu terrę adiacentis, sal-
tem quantum ad illam partem in qua erat templum, & domus re-
gia in monte Sion.
- 6 Filio olei. idest in loco pleno oliuis, ex quorum fructu expri-
matur oleum. Vnde & iuxta Ierusalem est mons Oliueti sic nomi-
natus à fertilitate olei, & tali modo loquendi dicitur aliquis filius
mortis, quia plenus est scelere, pro quo dignus est morte.
- 7 Et sepiuit eam. mandatis legis, & sua & angelica protectione
- 8 Et lapides. Chananeos cultores lapidum de terra illa cūcien-
do, vt habetur lib. Iosue.
- 9 Et plantauit vineā. idest populū Israel, quem ad cultum suum
præ ceteris populis elegit, & in terra promissionis plantauit.
- 10 Et ædificauit turrin in medio. idest tēplū ad modū turris
* factum

MORALITER.

I Cantabo. hic arguitur ecclesię malitia sub vineę para-
bola, cū dicitur Cantabo d. idest pro Christo, qui dilectus
in canticis nominatur.
3 Canticum, scilicet lugubre de ecclesię sterilitate.
† Patruelis mei. idest Xpi, q̄ est naturalis filius Dei patris.
† Vineę suę. idest de vinea sua, quæ est ecclesia. Et subdi-
c anti forma cū dicitur:
4 Vineā facta est dilecto meo. idest Christo.

5 In cornu. i. in charitate, & pietate potēri, sicut dicit Aet.
4. f. Multitudinis credentium erat cor vnum, & anima vna.
7 Et sepiuit eam. Custodia angelica, vnde ecclesia primiti-
ua ante subuersionem Iudææ per Roman. angelico mo-
nitu transit in regnum Agrippe, & ibi fuit saluata.
8 Et lapides elegit ex ea. idest malos amouit, scilicet Ana-
niam, & Saphyram, vt habetur Aet. 5. & alios similes.
10 Et ædificauit, &c. idest Euang. & doctrinam Apostolo-
rum, quæ sunt turris contra insultus hæreticorum.

5 In cor:

† MORALITER

* **Basilii.** Nō cessat ubique scripturæ vitibus nostras animas comparare. Eas circumdedit septo, tum ea securitate quæ ex præceptis resultat, tum ipsa angelorum custodia. *Immitte enim se aut medium se constituit angelus Domini in circuitu timentium eum.* Deinde quasi valla, siue perti-

cas nobis defixit, positis in ecclesia primum Apostolis, secundò, prophetis, tertio doctoribus. Exemplis veterum sensus nostros in sublime erexit, neque permisit nos in humū esse deiectos. Vult etiā nos quasi claviculis, amplexibus charitatis proximis inniti. **Quin & à nobis deposcit, ut dum defodimur, sustineamus.** Defoditur autem anima, dum se exiit mundi curis. Opus est etiam, ut ne vitem hanc nostram sinamus farmētis noxiis sylvescere, & luxuriari, ostentationem, & laudem fugientes.

* **Idem.** Turris in medio ædificata, templum est in medio iudææ. Torcular ipse synagoga, vel præparatio p legis obseruationē. * **Ambros.** Torcular sic dictum est, ut psal. de torcularibus, eo quod in his mysterijs dominicæ passionis sint, modo musti sancto spiritu seruente prophetarum, redundantius æstuauerint.

* **Procopius.** Quoniam viticole hic nulla mentio habetur ob id Christus ipse apponit parabolam ubi addit quod deesse videbatur, dum populi principibus vineam suam se locasse significauit.

a. *Labrus.* Hebraicè beussim **דְּבַשׁ**.
b. *Nunc ergo hab. Et.* Similiter Narhan David interrogat. ut de se tanquam de alio sententiam proferat. vnde *Malos malè perdit, & vineam suam locabit alijs agricolis.* Agricola Apostoli sunt.

c. *An quod expectaui, &c.* Hoc secūdū quosdā supra apud se dixit, hic vero quod cogitauerat, alios interrogat.

d. *Et nunc osten. vo. q. d.* Quia non vultis respondere, ego

NICOLAUS DE LYRA.

factum, sicut dictum fuit. 3. Reg. 6. quod fuit ædificatum per Salomonem in Ierusalem in medio iudææ existente tãquam metropoli.

1 Et torcular extr in ea. i. altare holocaustorum, quod dicitur hic torcular, eo quod ibi effundebatur sanguis victimarum, sicut in torculari sanguis vinarum.

2 Et expecta. ut fa. vuas. i. opera bona Deum colendo.

3 Et fecit labruscas. id est opera inutilia, & nocua ad idolatriam delinendo.

4 Nunc ergo habi. Ierusalem, &c. Hoc dicit inducendo populum ad considerationem prædictorum beneficiorum.

5 Quid est quod vl. de. fa. vi. mex. Q. d. nihil defuit ex parte mea, quin deberes facere optima opera, & fecit pessima.

6 Et nunc ostendam. Hic consequenter describitur reuerentia diuini iudicij, quia propter ingratitude debet contemni, & in manu aduersariorum dimitti, ideo subditur.

7 Auferam sepem eius. i. verum legis intellectum, non quia Deus inducat aliquem ad errorem seu falsum astimandum, sed quia sacerdos & legisperiti declinauerunt ad viti, propter qđ Deus iu-

MORALITER.

1 Et tor. extruxit in ea. i. constantiam martyrum, propter quam expressus est sanguis eorum.

2 Et expecta. ut fa. vu. id est, opera bona per imitationem prædictorum.

3 Et fecit la. Nam multi qui sunt de ecclesia numero, sed non merito carent fructibus bonorum operum.

4 Nunc er. ha. Ierusalem. i. vos angeli & sancti qui habitatis in Ierusalem superiori.

† Iudicate inter me. & vi. meam. Angeli namq; & sancti iudicant cum Deo de agēdis in mundo, sicut dicitur Dan. 4. c. In sententia vigilum decretum est sermo sanctorum:

5 Quid est quod vl. de. q. d. nihil omisi de pertinentibus ad eius fructificationē, sed ipsa defecit per seipsam Osee. 13.

Perditio

respondebo pro vobis.

e. *Auferam, &c.* Ut scilicet qui Deum non senserunt per beneficia sentiat per supplicia: & ideo minatur poenatur, ut conuertatur ad poenitentiam.

* **Basilii.** Clementiæ diuinæ erga homines, peculiare hoc est, nō etiā aut silēter ingerit supplicia, sed intendens cōminationes, ea p̄dicat astore, per hoc peccatores inuitans ad poenitentiam.

* **Chrysostomus** Cū tanta ederentur à Christo miracula, cum vox patris de cœlo delapsa, filium suū restaretur, cur Iudæi nō crediderunt, sed an oīa facta sint, quæ illis fidem facere debuerint. Vnde propheta. *Quid debui facere, & nō feci.*

f. *Et nubibus.* Quæ sub Elia (quia oēs idololatræ erāt) tribus annis, & sex mensibus non pluerunt, ne prouis afferrent spinas: sed per ariditate rogarent eum, quod dat imbres virtutum, vnde. *Ponam vobis cælum ferreum, & terram, æneam.* Et alibi. *Erit cælum super caput tuū æreum, & terra subter te ferrea.* Et nu. manus. Hoc post ascensionem domini, quā nec prophetas habuerunt,

& apostolos repulerunt, de quibus dicitur: *Qui sunt isti, qui vt nubes volant.*

* **Theodoret.** Nubes appellat prophetas, & Apostolos, quia sicut nubes baiulant pluuias & effundunt eas super terras, sic prophetæ & Apostoli accipiunt verba a Spiritu sancto & effundunt ea super rationalē creaturā.

* **Tertull.** mādatur est nubib ne pluerent imbrem. i. cœlestibus beneficijs ne prouenirent domui Israel, fecerat enim spinas, ex quibus Christum coronauerat, & ita subtractis prioribus charismatis, lex & prophetæ vique ad Ioannem fuerunt, & piscina Betaida vsque ad aduentum Christi, curādo inualetudines ab Israel desijt a beneficijs.

Do. Israel.

stē retraxit ab eis lumen suæ gratiæ: & sic ex sua defectibilitate ceciderunt in errorum cecitatem.

8 Et erit in di. Quia demones ex hoc habuerunt super eos potestatem diripiendo spiritualia bona, & dispositiones ad ipsa scilicet bona.

9 Diruam. macer. i. Salicet macer. protectionem, & angelicam custodiam subtrahendo.

10 Et erit in com. id est in depressionem ab aduersarijs, & maxime à Babylonijs qui terram destruxerunt, & populum partim occiderunt & partim captiuauerunt.

11 Et ponam eam deser. à Protectione mea.

12 Non putabitur. Quia ad verba prophetarum noluerunt se corrigere auferendo mala vitæ suæ.

13 Et non fo. Quia fossorio diuini timoris non fuerunt retracti ab iniquitatibus suis.

14 Et ascendent super eam vepres, & spinæ. i. miseria: et quia ad lucram populo ducto in captiuitatem vepres, et spinæ eruerunt in terra pro defectu culturæ.

15 Et nubi ma. &c. Quia in terra illa secuta est siccitas magna.

* Vinca

Perditio tua ex te Israel, tanquam modo ex me auxilium tuum. Et subditur punitio cum dicitur

7 Auferam sepem eius. i. angelorum custodiam, qui aliquā ab hac custodia se retrahūt diuino iudicio propter hominum malitiā. Vnde in persona corū dicitur, Ierem. 5. 1. a. *Curauimus Babylonem, & non est sanata, derelin quamus eam.*

8 Et erit in di. Per demones & malos homines.

9 Diruam macer. eius. i. dirui permittā virtutū clausurā.

10 Et erit in com. s. demonum & infidelium.

12 Non putabitur. falce correctionis.

13 Et non seditur. fossorio diuini timoris.

14 Et ascendentur super eam vepres, & spinæ. s. multiplicium peccatorum.

15 Et nubib. mā. ne pluant super imbrem. subtrahēdo fructi-

a Do. Israel &c. Ex quo diuisum est regnū, decē tribus
A Israel dictæ sunt. duæ autē Iudæ, in quibus reges de Iuda
 regnauerunt. Cuius viri germen delectabile Deo, quia
 apud eos erant sacerdotes Leuitæ viri religiosi, quoniã
 hæc Isaias loquebatur, vel quia Christus ex eis natus est.

Genes. 4. b.

b Ecce cla. Vel clamorem
 pro iustitia fecerunt, quia
 Christū interfecerunt, cu-
 ius sanguis clamat ad do-
 minū: *Vox sanguinis fratris*
tui Abel clam. ad me de terra.

Vir.

c Væ qui coniungitis. Hoc specia-
 liter ad Iudæos qui auarifi-
 simi: Generaliter ad oēs
 auaros. qui aliorum neces-
 sitatem, suam faciunt vo-
 luptatem. *Væ qui coniungitis.* Cō-
 tra hæreticos hæc dicitur,
 qui domos domibus idest
 dogmata dogmatibus con-
 iungunt, similes viro stulto,
 qui ædificat domū suā
 super arenam. Coniungūt
 autem noua veteribus, do-
 nec deficiat terra, sensus sci-
 licet & sermo humanus.

† Donec non sit locus.

Matth. 7. d.

B * Gregor. Nazianz. Non
 cumulabit domos supra
 domos, neque agris agros
 adiunges, neque opprimes
 pauperes. Nobis plura im-
 perat Christus, vt nos pro-
 prijs spoliemus dem? pau-
 peribus, sic expediti magis
 baiulabimus crucem.

† Domini exercituum.

d In auribus. Quasi diceret
 propheta, hæc verba inter-
 ioribus auribus audiui, q̄
 sunt domini exercituum.

† Barthum.

e Nisi domus, &c. Pompa scilicet, & structura hæreti-
 corum verborum, & dialectica argumenta. Agricul-
 tura quoque, & ædificatio hæreticorum eradicabitur. Et
 de denario, & tricenario numero (in quo prophetauit
 Ezechiel, & dominus baptizatus est redigentur ad ephi
 qui ad comparationem multiplicis numeri vnione con-
 stringitur, quia de vinca Sodomorum, vinum eorum,
 & vna

Ezech. 4. b.
Luc. 3. c.
Deut. 3. a. c.

& vna eorum vna fellis.

* Basilus. Plerumque Dei iustitia futurum illud an-
 ticipat iudicium, & ædes prius numerosa hominū tur-
 ba cultas, succedente licet luculento annonæ prouentu
 eò tamen adducit, vt destituat habitatoribus, quod edifi-
 ficatæ sint sumptibus per
 iniustitiam comparatis.

f Decem enim iugera. Sterilitas terræ, quæ captiuitatē secutura est, ostenditur.

g Væ qui consurgitis. q. d. Captiuitas imminet, vos tamen luxuriæ vacatis. vnde

va vobis. Nostris quoque prælati hæc dicuntur, qui de mane bibunt vsque ad vesperam, qui delicijs occupati, ex creaturis non intelligunt creatorem, nec considerant opera eius. vnde

de: Verbo domini celi firmati sunt, &c. Væ qui surg. ma. ad ebriet. &c. Omnis perturbatio animi, ebrietas est, quæ conficitur de vino furoris draconum, & veneno aspidum. Hoc multi bibunt, de mane vsque ad vesperam idest ab adolescentia, vsq; ad senectutem. Alij hora tertia, sexta, nona, vel vndecima suscitantur ab hoc

vino. Et dicitur eis illud: Expergiscimini qui ebrii estis à

vino. Super hoc vinū plu- tur sulphur, & ignis à do- mino, quicumque ergo ex eo biberit comburetur. vnde

de: Vinum & siceram non bibe- tis, quādo ingredimini in tabernaculum: Requiritur citharam & psalterium, cuius repertor Tubal de stirpe Cain gene- ratus. Hæc musica instrumenta rex Babylonis habuit, quibus populi prostrati in terram, adorabant statuam auream. In foelicissimi enim sunt qui ad senectutem gula, & ebrietate, & diuersis voluptatibus occupati, non in- telligunt in se opera domini.

Et opus

9 In auribus meis sunt, &c. Quia ex auditu iniuste oppres- sos ad vindicandum: ideo subditur, clamorem iniuste oppressorum.

10 Nisi domus multe desertæ, &c. idest sicut fuerant male acquisitæ, & hoc impletum est quando populus ductus fuit captiuus.

11 Decem enim iugera vinearum faciunt, &c. idest sicut vineæ, & agri fuerunt male acquisiti, ita efficiuntur steriles in pœnam. Est autem iugerum spatium terræ, quod par boum in die arare consuevit.

12 Væ qui consurgitis mane. Hic consequenter arguit populum de carnalitate dicens: Væ qui consurgitis mane, &c. Sic enim solent facere illi, qui fuerunt ebrii præcedenti vespere, eò quod in mane sunt sitibundi.

13 Ad ebrietatem sectandam. Sicut præcedenti. Ideo subditur.

14 Et potandum vsque ad vesperam. Et quia ex tali potatione calefit caro, & inducitur ad luxuriam, & ad alia mala, scilicet ad rixas, & ad homicidia, & consimilia, ideo subditur.

15 Vt vino æstuetis. Et potest teneri hic ly, vt vno modo causa liter, quantum ad illos, qui sic vacabant potationi, vt ad mala sequentia essent magis apti, & proni. Alio modo consecutiue, quia talia mala nata sunt sequi ex ebrietate: etiam si inebrians se inebriare non intendat.

16 Cithara, & lyra. Ad excitandum luxuriam per dissolutionem.

17 Et vinum. scilicet forte, & electum.

C NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Vineam domini &c. in hoc ostenditur, quod parabola prædicta intelligitur de populo Israel, & sic est exposita.

2 Et viri Iudæ. hoc potissime dicitur pro Christo, quia erat de tribu illa secundum carnem nasciturus.

3 Expectaui vt faceret iudicium. iustam sententiam profere- rendo, quod pertinet ad iudices, quorum est iudicare.

4 Et ecce iniquitas. idest iniustitiæ inæqualitas: quia peruertere- bant iusticiam in fauorem patris, & propter munera.

5 Et iusti. idest opera iustitiæ in populo cōmuni viuendo iuste ad inuicem.

6 Et ecce clamor. de iniurijs vnus contra alterum.

7 Væ qui coniungitis. Hic consequenter arguitur populi mul- tiplex culpa. Et primò propheta arguit culpam, & comminatur pœnam coniuictim, secundo prosequitur pœnam separatim, sibi: Ideo iratus est. Prima in tres: quia primò arguit populum de cupiditate. secundo de carnalitate. tertiò de superbia vanitate, sibi: Væ qui trahitis, & in qualibet parte comminatur pœnam. Circa primam dicit: Væ qui coniungitis, &c. Iudæi enim semper succurrunt ad auaritiã proni, & ideo in illo populo mul- ti per potentiam auarum rebant possessiones aliorum, & aliqui per fraudulentiã.

Diuisio.

Iudæi auari.

8 Nunquid habitabitis, &c. q. d. videmini hoc querere, & tamen terra fuit data à Deo filijs Israel communiter pro habitatio- ne pauperum sicuti, & diuitum. Et subditur comminatio pœnæ, cū dicitur:

9 In

* Et opus

MORALITER.

† feram doctrinam, quod iam pro magna parte factum est, quia multi doctores catholici, & prædicatores Deo permittente, & diabolo procurante, magis student curiositati, quàm utilitati.

17 Væ qui coniungitis domum ad domum, & agrum ad agrum. Hic arguit aliqua mala in speciali. Et primò mala cupi- ditatis possessionū, & domorū, cum dicit: Væ qui coniungitis &c. quod

&c. quod frequenter contingit in Christianis principi- bus prælati & religiosi. Et subdit debita pœna, cū dicit. 10 Nisi domus multe fuerint desertæ grandes, & pulchre, &c. Hoc enim videmus frequenter accidere, quod ædificia magna iniquè constructa propter ruinam sunt derelicta & possessiones magnæ deserte.

12 Væ qui consurgitis. Hic arguit vitium carnalitatis, & ineptæ letitiæ, & patet sententia. Et subditur pœna cū dicit. † Propte-

A Et opus Domini. * Basil. Qua .n. temporis parte possent
 A & isti, quibus de Deo edoceri? mane. Sed cōfessim vt sōno
 à se excusso surrexerunt confectantur ficerā. Media die?
 Sed tunc augefcit libido bibendi. Vesperene? Sed & tum
 bibunt. Et quidem illos destituit dies, non eos deferuit
 ebrietas.

* Idem. Nomen
 πρῶτος matuturū
 nidiluculi, quo fiat
 explanatius, sciēdū
 quia à tenebris re
 gressio est, siue eius
 q vitio adolefcētiā
 priuat vfu rationis
 aut certē πρῶτα dici
 tureius q̄ ab igno
 ratione Dei reuo
 catur, inditur pri
 marius aditus ad
 cognitionem veri
 tatis. Hæc colliges
 ex prophetis: Emit
 te manē prophetas: Et
 illud: Mane exaudies
 vocem meā. Mane asta
 bo tibi, & videbo. De⁹
 Deus meus ad te de lu
 ce vigilo, in matutino
 interficiebam oēs pec
 catores terra. Ad ve
 sperum, demorabitur
 fletus, & ad matutinū
 lætitia,
 b Propterea, &c. Mo
 raliter. Quicquid
 de populo Iudæo
 rum diximus, ad
 eos, qui delicijs sa
 culi occupantur, referamus. Qui non respicientes ope
 ra Dei, in peccatum ducuntur captiui, nec habent scien
 tiam Dei, & percuntes fame, & siti operū, & virtutū de
 trahuntur in gehennam in perpetuū cruciandi, pro po
 tentia

tentia, & superbia miserabiliter humiliati.
 * Procopius. Quod infernum animam dilataffe, ait,
 id vt eorum, qui perierunt, cruciatus exprimeret, addi
 dit. Neque enim hunc animal quod in mortuos dilate
 tur existimandum est. Deinde cū os ei attribuit, locum
 quēdā in ipsis ter
 re visceribus caligi
 nosum, peccati au
 tores descendentes
 excipientem signi
 ficat.

a ¶ Vesipposquare creati sitis, vel quod dominus facturus est vobis, prouidere negligitis.
 a conuiujs vestris, & opus domini non respicitis, nec
 Ergo.
 a ¶ A Romanis, vel diabolo. b ¶ Quia noluit habere. c ¶ Futurorum
 vel presentium.

ductus est populus meus, quia non habuit scientiam,
 a ¶ Gehennaz. ¶ Reali vel veri Dei. Non in solo
 pane viuit homo.
 & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti
 a ¶ Realiter, vel doctrinā super aquam refectionis edu. me. b ¶ Supra dicta. c ¶ Vt multitudi
 nem recipiat. d ¶ Affectum deuorandi, non quod habeat animam, sed secundum huma
 nam consuetudinem dicitur.

exaruit. Propterea dilatauit infernus animam suam, & ape
 a ¶ Infariabiliter.
 ruit os suum ¶ absque vllō termino, & descendentes fortes
 ¶ Populi. a ¶ Superbi. ¶ Nobils. ¶ infernum. b ¶ Tunc. c ¶ A superbia.
 eius, & sublimes eius, gloriosiq; eius ad eum. Et incuruabi
 a ¶ Minores, quia intelligent se mortales, qui modo offeruntur tanquam nunquam morituri.
 tur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium depri
 a ¶ Cum supradicta impleta fuerint. b ¶ Quia despiciatur. ¶ Qui iniustus videatur.
 c ¶ Nolite ante tempus iudicare. ¶ Iustus es domine rectum iudicium.
 ¶ Iusto.

mentur. Et exaltabitur dominus exercituum in iudicio, &
 a ¶ In se. b ¶ Sanctus apparebit. ¶ Sanctificetur nomen tuum. c ¶ Facta. d ¶ Tunc.
 ¶ Illis remotis. e ¶ Doctrina patris.
 Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. Et pascetur
 a ¶ E. e. t. in manu. b ¶ Capacitatem. c ¶ Scripturas a Iudæis desertas. d ¶ Spiritualis intelli
 gentia. ¶ Non hædi.
 agni iuxta ordinem suum, & deserta in vbertatem ver
 a ¶ Gentes.
 sa aduenæ comedent. Væ qui ¶ trahitis iniquitatem

quēdā in ipsis ter
 re visceribus caligi
 nosum, peccati au
 tores descendentes
 excipientem signi
 ficat.

c Et exaltabitur, &c. ¶ 11. q. 3. c. ve
 * Idē. Exaltatur in
 quaz, dicitis.
 iudicio Deus, pro
 pter iustā, de quib.
 dictū est, meritorū
 retributionē. Deū
 preterea singulis
 rebus bene gestis
 exaltamus.

d Et pascetur agni.
 Iuxta historiā idē
 est quod supra, re
 gionem vestram
 alieni deuorant co
 ram vobis.

e Aduenæ. Aufere
 tur à vobis regnū Dei
 & da. fa. fru. eius.
 f Væ qui trahitis.
 Hec ad principes
 Iudæorum, qui va
 ricinia prophetarū
 negligentes, pecca
 tis peccata annexa
 bant. ¶ e, qui trahitis.
 Dicunt hæc ad prin
 cipes Iudæorum, q
 sepē ad pœnitētiā vocati, vsque hodie perseuerant in
 blasphemijs, & ter per singulos dies in omnibus synago
 gis sub nomine Nazaræorum anathematizant vocabu
 lum Christianorum.

NICOLAUS DE LYRA.

C 1 Et opus domini non respicitis. Nihil agendo ad eius ho
 * norem, siue obsequium, cum tamen ab eo habeatis abundantiam
 temporalium.
 2 Nec opera manuum eius considerabis. scilicet qualiter
 puniuit acriter vitium carnalitatē propter ipsum mundum dilu
 uio submergendo, Gen. 7. & quinque ciuitates igne, & sulphure suc
 cendendo, Gen. 19. Consequenter subditur cum dicitur.
 3 Propterea captiuus ductus est populus meus. id est duc
 tur. Isaias enim loquebatur de futuro per modum præteriti pro
 pter certitudinem euentus.
 4 Quia non habuit scientiam. Applicando ingenium suū
 ad diuinum obsequium, & ad iudicia sua considerandum in puni
 tione carnalitatū, vt dictum est.
 5 Et nob. eius interierunt fame, &c. Quid in obsidione ciuita
 tis sub Sedecia defecerunt omnino victualia, vt habetur 4. Reg. 25.
 6 Propterea dilatauit infernus animā suā. &c. id est capa
 citatem suam: & est locutio metaphorica, q̄ infernus non habet
 animā proprie loquendo. Accipitur autem infernus in scriptura au
 pliciter. Vno modo pro fossa, vbi ponuntur mortuorum cadauera.
 Alio modo pro loco, vbi descendunt animæ damnatorū ad purgā
 dū, & generaliter illorum, qui non admittuntur statim ad gloriā. Et
 quia tūc nullus ad eam admittebatur, quantumcuque iustus, ideo
 tunc omnes mortui, quantum ad animas ad infernum descenderūt
 & corpora eorum partim fuerunt sepulta, & partim in fossatis pro
 iecta, & putrefacta: & sic, infernus vtroque modo hic accipitur.
 Cetera

Cetera patent vsque ibi.
 7 Et incuruabitur homo, & humiliabitur (&c. id est dei
 cientur totaliter à sua superbia.
 8 Et exultabitur dominus exercituum in iudicio. id est
 per hoc quod iudicium prædictum faciet de peccatoribus, manifesta
 bitur celsitudo ipsius.
 9 Et pascetur agni. id est, comedentur agni filiorum Israel ab
 hostibus, vt ponunt doctores nostri.
 10 Et deserta in vbertatem versa aduenæ comedent. ho
 stes scilicet, quia non solum comederunt Babylonij animalia Iudæo
 rum, sed etiam terrę nascentia. Rab. Sal. ad contrarium sensum ex
 ponit istam literam sic: Et pascetur agni, id est iusti, quia filij Isiael
 ducti in Babylonem habebant victum sufficientem secundum ordi
 nem suum, id est secundum sui status decentiam. Hoc de Daniele pa
 tet, & socys eius, Daniel 1. & de Ioachim rege 4. Regum vlt. Et
 idem est dicendum de alyis iustis saltem pro maiori parte. Et de
 deserta in pinguedinem versa, id est, domos peccatorum pinguis ple
 nas. Aduenæ comedent, id est iusti de Israel inter Gentes vt adue
 nę habitantes. Sed melius videtur intelligi de filijs Israel reuersis
 de captiuitate Babylonica, vt sit sensus, Deserta in pinguedinem
 versa, id est, fructus terrę Israel, quę fuit deserta tempore captiuita
 tis, quia mansit inculta, & ideo quando incepit coli à reuertentibus
 de captiuitate, protulit fructus vberiores, & meliores. Aduenæ
 comedent. id est filij Israel de captiuitate reuersi, qui fuerant ad
 uenę in Babylone.
 11 Væ qui trahitis iniquitatem. Hic consequenter propheta ar
 * guit

MORALITER.

1 3 Propterea captiuus ductus est populus meus. Dicitur enim q̄
 ante captionem Achon talia vitia vigeant ibi, & in alijs
 locis pluribus captis à Saracenis.
 4 Quia non habuit scientiā. scilicet practicā bene operandi.
 5 Et nobiles eius interierunt fame. in carceribus reclusi.
 6 Et multitudo eius siti exaruit. propter labores magnos, &
 ditos à Saracenis sibi impositos.
 6 Propterea dilatauit infernus animam suam. hoc dicitur ad si
 gnificandū dānatorū multitudinem. Matth. 7. b. Lata est
 p. a, & spatioza via, quę auert ad perditionem, & multi sunt qui
 intrant

intrant per eam. Et quia sicut mali puniuntur, ita iusti præ
 miantur, ideo subditur.
 9 Et pascetur agni. id est innocentes in pasena cælesti.
 10 Iuxta ordinē suū. id est secundū qualitatem meritorum.
 10 Et deserta in vbertatem vrsa aduenę comedent. id est scriptu
 ram veteris testamenti à Iudæis quantum ad intellectū
 sanum desertam, Gentes comedent per spirituales in
 telligentiam. Consequenter arguitur superbia malorū
 Christianorum, cum dicitur.
 11 Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. Superbia
 namque trahit post se multa peccata: propter quod dici
 tur initium omnis peccati, vt dicitur Eccl. 10. b.

A *In funiculus Sanitatis.* In quibus erant, quibus dixit dominus: Exite. Vacca quoque rufa, nec iugum traxit, nec funiculis fuit alligata. Achitofel quoque, & Iudas, quorum alter David, alter Christum prodidit, longo fune trahentes peccata, suspendio perire, tanquam malum

Ioan. 2. c.
Num. 19. 2.
8. Reg. 27. f.
Matth. 27. 2.

Pfal. 118.

Prouerb. 5. d.

conscientiæ possent præfenti morte finire, putâtes post mortem nihil esse. *Funes peccatorum circumplexi sunt me. Et funibus peccatorum suorum quisque constringitur.* Merito iniquitas in funiculis vanitatis trahitur, quia peccata peccatis cõnectuntur, & inania sunt, vt fila aranearum. Sed si exire voluerimus, tanquã solidis simis vinculis tenemur.

B * *Basiliius.* Exemplum huius sententiæ. Sit aliquis propensus ad lubricitatem explendam. Obserua per quot sibi acciscit peccatum luxuriæ, primùm corpus suum cõponit. Crines hoc modo ei circumtenduntur, taliter verò veste amittitur. Per hæc ostentat ambitiosam, & superfluam curam ac studium suæ honestatis. Deinde suppeditat pecunias, vt redimat fructum pulchritudinis scorti. Verba adornat, comotationes, & conuiuia. His omnibus sibi accersit flagitium prostitutiæ pudicitiae. Hic est, qui attrahit peccatum in funiculo logi.

Augustinus. In modum funis qui ex pluribus minimis crescit in multum, peccata semper tanquam longo fune tenduntur.

In Psal. 108.

Procopius. Diuinam iram prouocabat his verbis, prophetarum minas, & Saluatoris ipsius easdem inculcantis magna perfidiæ contumacia in suam perniciem inuocantes. Inde quidam propheta imprecatur his verbis. *Vae desiderantibus diem domini.*

Amos. 5.
Matth. 27. b.

C *Vae qui dicitis, &c.* Hoc specialiter contra Iudæos, qui

Barrabam elegerunt, Christum condemnauerunt. Generaliter ad omnes, qui iniustum iustificant, iustum condemnant. Malum, tenebras amarum, in simili significatione, & figura ponuntur. In Barraba diabolus intelligitur, de quo *Libera nos a malo.*

Allegor. Vae qui dicitis, Matth. 6. b.

& c. Omnia dogmata veritati contraria, amara sunt, veritas dulci. Cauendum est ergo ne pro veritate sequamur mendacium pro luce, tenebras. *Multa via videntur recta, & nouissima eorum in inferno.* Est iustus, qui perit iniustitia sua, cui dicitur: *Nescis nimis iustus, vnde: Non declinabimus ad dexteram, neque ad sinistram.* Difficile enim vitamus hoc male dictum, cum malis adulemur propter potentiam, & bonos despiciamus propter inopiam, vnde: *Aquila significatius: Vae, qui dicitis malo, bonus es: & bono, malus es.* Scribete quoque, & Pharisei verba Saluatoris non recipientes, sed traditiones hominum, & fabulas aniles, fecerunt bonum malum, & malum bonum.

Eccles. 7. c.
Ibidem.
Deuter. 5. d.

1. r. q. 3. v. qui dicitis.

Matth. 1. 3.

Luc. 11. 8.

1 in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustris, peccatum. **2** Qui dicitis: Festinet: & cito veniat opus eius, vt videbamus: & appropiet & veniat consilium sancti Israel, & sciemus illud. **3** Vae qui dicitis malum bonum & bonum malum, ponentes tenebras lucem & lucem tenebras; ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. **4** Vae qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. **5** Vae qui potentes estis

a Vinculum peccati, b Peccatis onerati. c Corrigiam secundum. Lxx.

a Vae vobis. b Non putatis iram Dei venturam, sed prophetias frustra minari.

a Captivitas quam prædicit vos Propheta. b Si verum sit.

a Quod vos soli contemplantini. b Qui modo non credimus.

a Consilium. b Mortificant animas, quæ motiuntur, & viuificant quæ non viuunt. c Iniustum. d Barrabam. e Diabolus. f Iustum.

a Diabolus, qui est nox, & tenebra, transfiguratur se in Angelum lucis, vnde: Quæ societas lucis ad tenebras?

a Christum; Ego sum lux mundi. b Falstatem.

a Veritatem.

a Superbi cordis. b Nolite esse prudentes apud vosmetipsos.

a Vnde supra; Vae qui confurgitis mane ad festandam ebrietatem. b Potentior iudicatur magis ebriosus.

specta Dei sapientia, de vestra apud vos extollimini. Sapientia est diuinarum humanarumque cognitio rerum. Prudentia tantum est humanarum secundum Stoicos. Hæc contra Scribas, & Phariseos, qui habent clauem scientiæ, nec intrant ad Christum, nec permittunt intrare.

* *Basiliius.* Sapiens apud semetipsum est, quicumque proprio sensu vititur, & non secundum fidem verba Dei loquitur. *Vae qui sapientes.*

* *Rupertus.* Sexies hoc capitulo vae Spiritus sancti per prophetam clamat. *Vae qui coniugitis domum, vae qui confurgitis mane*

Vae qui

F

NICOLAUS DE LYRA.

C * *quit populum de peccato superbiæ, quæ trahit hominem ad alia peccata, secundum quod dicitur Eccl. 10. b.* Initium omnis peccati superbia. Et hoc est, quod dicitur. Vae qui trahitis iniquitatem, vobis aggregando eam.

1 In funiculis vanitatis. id est superbiæ, quæ est occasio omnium aliorum peccatorum, vt dictum est.

2 Et quasi vinculum plaustris peccatum. id est procedendo ulterius ad peccata grauiora. Vinculum enim plaustris est grossius quam funiculus, & sic per hanc similitudinem designatur, quod superbia, primò est occasio peccatorum minorum, & postea maiorum, & sic erat in populo regni Iudææ, in tantum quod incidere in errorem circa diuinam providentiam, tenendo quod Deus non haberet providentiam de istis inferioribus, nec per consequens inferre propter ea, quæ sunt hic aliquam penam, ideo subditur.

3 Qui dicitis. diuinam iustitiam deridendo.

4 Festinet, & cito veniat, & c. Propheta enim comminabatur eis penam a Deo inferendam pro malis suis: Et ipsi deridendo respondebant. Festinet, & cito veniat opus eius. id est pena, quam comminamini nobis, quasi dicant non timemus eam, vnde de ipsis dicitur Ezech. 19. d. Dixerunt: dereliquet Dominus terram, & non videt nos. Et ex hoc errore ceciderunt ulterius in aliud malum, dicentes quod cultus diuinus non erat alicuius valoris hominibus. Hoc enim sequebatur ex eo, quod ponebant Deum non habere providentiam de humanis actibus, & contrario cultum idolorum dicebant esse bonum, quia in illis dabatur aliquando responsa hominibus de agibilibus, & tanquam esset ibi aliquid numinis habens providentiam de actibus humanis, & hoc

hoc est quod dicitur.

5 Vae qui dicitis malum. id est cultum idolorum.

6 Bonum. id est vtilem hominibus.

7 Et bonum. scilicet diuinum cultum, qui est bonus secundum veritatem.

8 Malum. id est esse nullius utilitatis.

9 Ponentes tenebras. erroris.

10 Lucem scilicet veritatis.

11 Et lucem. scilicet fidei.

12 Tenebras. esse ignorantiae.

13 Ponentes amarum. id est idololatriam, quæ ducit ad gehennam amaritudinem.

14 In dulce. tanquam per eam homo consequatur optatum finem.

15 Et dulce. id est ipsam latriam, quæ coniungit summo bono.

16 In amarum. quod sit ibi labor inutilis, & expensæ, & ex hoc sequebatur, quod isti sic errantes suam scientiam præferebant notitiæ prophetarum contrarium asserentium, ideo subditur.

17 Vae, qui sapientes estis. id est cognoscetes diuina, non secundum veritatem, sed tantum secundum opinionem vestram, ideo subditur.

18 In oculis vestris. scilicet, & sicut se estimabat scientes circa diuina. ita & circa humana falso tamen, ideo subditur.

19 Et coram vobismetipsis prudentes. Prudentia enim est proprie circa agibilia, humana. Ex prædictis autem erroribus sequebatur, quod absque illo timore implicarent se peccatis carnalibus, ideo subditur.

20 Vae qui potentes estis ad bibendum vinum. De hoc enim iactabant se, quod vnus poterat tantum bibere, quantum plures alij: & sic poterant eos inebriare.

* Qui

MORALITER.

3 Qui dicitis: deridendo poenas scriptas, & prædicatas pro peccatis reddendas.

4 Festinet, & cito veniat opus eius, vt videamus, & appropiet. Peccatores enim obstinati non timent alia.

5 Vae qui dicitis bonum malum, & c. Hoc enim faciunt Advocati

uocati mali, falsas causas scienter sustinendo, & legitimas impugnando.

17 Vae qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Isti sunt vani doctores relinquentes vtilia & curiosa docentes.

20 Vae qui potentes estis. Isti sunt ebriosi.

† Qui iusti

A * *Vae qui trahitis. Vae qui dicitis malū, &c. Vae qui sapientes, &c. Vae qui potentes, &c.* Duo vae præterea sunt subaudienda, in his duabus ire sententijis, *Qui dicitis, festinet, &c. Qui iustificatis impium, &c.* Planè hæc omnia de cantico sunt, quod dilecto suo cantare proposuit, quæ & malis decantat agricolis, i. interfecto ribuseiuldem dilecti Scribis & Phariseis. Testificatur ipse dilectus qui cætata sibi ab ipso propheta totidem vae, i. octo, recantat, cum dicit post parabolam de vinea. *Vae vobis Scribe & Pharisei, qui clauditis regnū celorū, &c. Vae vobis hypocrite qui comeditis domos viduarum, &c. Vae vobis qui circuitis mare & aridam, & faciatis vnum profelytum, &c. Vae vobis duces caecorum qui dicitis, Quicumque iura uerit per templum, &c. Vae vobis hypocrite, qui decimatis mētham, &c. Vae vobis hypocrite, qui mundatis quod desoris est calicis, &c. Vae vobis hypocrite, qui similes estis sepulchris dealbatis, &c. Vae vobis hypocrite, qui edificatis sepulchra mortuorum.*

B *Ad bibendum vinum, &c. Allegorice.* Vinū quodlibet vitium. Ipsi .n. ebrij inebriant populos, vt bacchantes contra dominum clament. Sacerdotes ingressi tabernaculum non debent vinum bibere & siceram, nec Nazarei, quibus nec vua passa, nec acetum ex vino datur. Vnde: *Noli vinum dare regibus. ne .i. obliuiscantur sapientiam, ne qui plus possunt cæteris vitijis, & ira præcipuè subiectis, nocent.* Misceat autem siceram, qui cum ebrietate plenus sit, ymbras quasdam & imagines virtutum mentitur. *b. Ebrietas.* Vinū cōtinet vnū vitium. Ebrietas (quæ Hebraicè sicera) significat omnia quæ statū mētis euertunt.

C *Ad bibendum vinum, &c. Allegorice.* Vinū quodlibet vitium. Ipsi .n. ebrij inebriant populos, vt bacchantes contra dominum clament. Sacerdotes ingressi tabernaculum non debent vinum bibere & siceram, nec Nazarei, quibus nec vua passa, nec acetum ex vino datur. Vnde: *Noli vinum dare regibus. ne .i. obliuiscantur sapientiam, ne qui plus possunt cæteris vitijis, & ira præcipuè subiectis, nocent.* Misceat autem siceram, qui cum ebrietate plenus sit, ymbras quasdam & imagines virtutum mentitur. *b. Ebrietas.* Vinū cōtinet vnū vitium. Ebrietas (quæ Hebraicè sicera) significat omnia quæ statū mētis euertunt.

D *Ad bibendum vinum, &c. Allegorice.* Vinū quodlibet vitium. Ipsi .n. ebrij inebriant populos, vt bacchantes contra dominum clament. Sacerdotes ingressi tabernaculum non debent vinum bibere & siceram, nec Nazarei, quibus nec vua passa, nec acetum ex vino datur. Vnde: *Noli vinum dare regibus. ne .i. obliuiscantur sapientiam, ne qui plus possunt cæteris vitijis, & ira præcipuè subiectis, nocent.* Misceat autem siceram, qui cum ebrietate plenus sit, ymbras quasdam & imagines virtutum mentitur. *b. Ebrietas.* Vinū cōtinet vnū vitium. Ebrietas (quæ Hebraicè sicera) significat omnia quæ statū mētis euertunt.

E *Ad bibendum vinum, &c. Allegorice.* Vinū quodlibet vitium. Ipsi .n. ebrij inebriant populos, vt bacchantes contra dominum clament. Sacerdotes ingressi tabernaculum non debent vinum bibere & siceram, nec Nazarei, quibus nec vua passa, nec acetum ex vino datur. Vnde: *Noli vinum dare regibus. ne .i. obliuiscantur sapientiam, ne qui plus possunt cæteris vitijis, & ira præcipuè subiectis, nocent.* Misceat autem siceram, qui cum ebrietate plenus sit, ymbras quasdam & imagines virtutum mentitur. *b. Ebrietas.* Vinū cōtinet vnū vitium. Ebrietas (quæ Hebraicè sicera) significat omnia quæ statū mētis euertunt.

Ex abundantia panis & vini peccatum Sodomorū creuit. **C** *Qui iustificatis impium pro muneribus.* Suprà dictum est, *supr. co. b.* quia pro vuis attulerunt spinas, & foenum, & ligna, & stipulas, & vepres arduos: quia non tantum ista fecerunt, sed & legem abiecerunt, & eloquium Dei blasphemaerunt. De quibus. *De Ston cxi bu lex, & verbum domini de ierusalem.*

1 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis.

2 *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **3** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **4** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

5 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **6** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **7** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **8** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

9 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **10** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **11** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **12** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

13 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **14** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **15** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **16** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

17 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **18** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **19** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **20** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

21 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **22** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **23** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **24** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

25 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **26** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **27** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **28** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

29 *Irençus.* Vae vobis Scribae & Pharisei, qui coepistis a tempore legis cōtemnere Deum, diligere munera, absolvere nocentes, innocentes opprimere, vnde nunc in maximo omnium crimine, vestra non trepidauit audacia, cum Christum dominum morte famulissima multastis, nocentē Barabam liberastis. **30** *Radix eorum.* Praua cogitatio, ex qua procedit opus tanquam germen. Vnde **31** *Apostolus: Ne qua radix amaritudinis suum germinans, &c.* **32** *Ideo iratus.* Notandum, quod non exprobrat idololatricam, &c. peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemaerunt sanctū sermonē domini. Qui iratus fuerat contra principes & potentes, qui erant sapientes sibi & munera sequentes: quos deuorauit lingua ignis, vt potentes potenter tormentapantantur.

NICOLAVS DE LYRA.

- 1** Qui iustificatis impium. dando sententiam iniquam pro eo contra iustum pauperem. Consequenter propter prædicta subditur dedita pœna, cum dicitur.
- 2** Sicut deuorat stipulam lingua ignis. In Hebr. & in libris correctus habetur: Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis. Quando enim ignis modicum tangit stipulam, quasi lambendo statim exurit. Et sic dicit propheta, quod pœna prædictorum peccantium cito veniet a Deo, ideo subditur.
- 3** Sic radix eorum quasi fauilla erit. i. totaliter exterminabitur sicut arbor, cuius radix est totaliter incinerata.
- 4** Et germen eorum. i. proles eorum.
- 5** Vt puluis ascendet. quia sicut puluis eleuatus in aere per ventum ad alium locum dispergitur, sic filij eorum extra terram suam fuerunt ducti in captiuitatem. Cuius causa adhuc repetitur in generali, cum dicitur.
- 6** Abiecerunt enim legem domini. eam absq; timore transgrediendo.
- 7** Et eloquium sancti Israel. i. ipsius Dei: quod per prophetas eis mandabat.
- 8** Blasphemaucrunt. verba eorum deridendo, secundum quod habetur. 2. Paralip. 45.
- 9** Ideo iratus est. hic consequenter propheta comminatur pœnā populi separatim. Et primò pœnam quæ præcessit captiuitatem Babylonis

bylonis. *Secundò pœnam huius captiuitatis, ibi: In his omnibus. Circa primum dicitur: Ideo iratus est furor domini. propter peccata prædicta. In populum suum. contra regnum iudæ, ubi erat templum domini.*

- 10** Et extendit manum suam super eum. multipliciter affligendo populum & principes per reges Assyriorum & Babylonis ante captiuitatem Babiloniam, vt patet 4. Reg. & 2. Paralip.
- 11** Et percussit eum. s. populum.
- 12** Et conturbati sunt montes. i. principes. nam & Maraffes rex iuda tunc fuit captus & catenatus ductus extra terram suam per regem Assyriorum, vt habetur 2. Paralip. 33. Et similiter ioabhan filius Orze per regem Aegypti. 4. Reg. 23.
- 13** Et facta sunt morticina eorum quasi sterces in medio platearum. quia Iechonias rex iuda fuit occisus, & cadaver eius extra muros ierusalem proiecitur sicut dixerat ierem. de eo. 22. c. c. Sepultura asini sepelietur. & ita fuit de pluribus alijs.
- 14** In his omnibus. hic consequenter describitur pœna Babylonis & captiuitatis, cum dicitur: In his omnibus. i. ex pœnis prædictis a Deo illatis.
- 15** Non est auersus furor eius. quia ex pœnis illis populus non fuit emendatus: sed magis obstinatus in malo, vt patet ex 4. Reg. & 2. Paralip. ideo subditur.
- 16** Sed adhuc manus eius extenta. ad puniendum populi obstinationem per exercitum regis Babylonis, ideo subditur.

MORALITER.

- 1** Qui iustificatis impium, &c. Ipsi sunt iudices iniqui.
- †** Propter hoc. Hic ponitur pœna pro prædictis, cum dicitur: Propter hoc sicut deuorat stipulam, &c. quia prædicti malefactores sunt digni pœna infernali, & etiam imitatores eorum, ideo subditur.
- †** Et germen eorum, &c. Et subditur causa cum dicitur

tur. **6** Abiecerunt enim legem domini. s. euangelicam, quæ tradita est inmediate a domino Iesu Christo, propter quod multi Christiani ab infidelibus grauitur sunt afflicti in terra sancta & alijs locis pluribus, prout frequenter superius expressum est. Sed quoniam adhuc rellat maior tribulatio Antichristi tempore futuro, sequitur. **13** In his omnibus non est auersus furor eius sed adhuc, &c.

A a Eleuabit signum.
 * Basilius. Prædicat Romanum a exercitū, in extre- b ma illa obsidione. In eo enim procin- tu bellico, formu- læ militares & de- lectus legionum complebantur ex- gentibus tum è lō- ginquo accitis, tū è vicino. Porro hoc signum est crucis signū eius qui per eam dilatatus est. Et quidem gentes ad fidē accitæ sunt, **B** Ierusalem verò solo adæquata. Sanè illi tam citò venie- bant ad bellum, vt eis in obliuionem veniret ratio parā- di comneatus. **C** b Et sibilabit ad eū de finibus terræ, &c. Hebræi hunc locū de

† Tribulatio.

a Quia eloquium domini blasphemauerunt. b Vocationis, quo congregabit Romanos contra Indæos. c Comemoratum. d Hoc est signum. e Insuperabit.
 Et eleuabit signum in nationibus procul, et sibilabit ad eum de finibus terræ: & ecce festinus veniet velociter. a Romanum exercitum congregandum. b Percepto signo. c Non sua, sed Deitæ potentia. a Hyperbolice. b Tanto itinere aliquis. c Vt videtur pro desiderio efficiendi. d Exercitu. e Ardore præbandi.
 Non est deficiens neque laborans in eo: non dormitabit, neque dormiet, neque soluetur cingulum renum eius, neque rumpetur corrigia calceamenti eius. Sagittæ eius acutæ, & omnes arcus eius extēti. Vngulæ equorum eius ut filex, & rotæ eius quasi impetus tempestatis. Rugitus eius vt leonis, rugiet vt catuli leonum. Et frendet & tenebit prædam, & amplexabitur, & non erit qui eruat: & sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris. Aspicimus in terram, & ecce tenebræ & tribulationis, & lux obtenebrata est † in caligine eius.

de Babylonij in- D telligunt: Nos autē consequentia attē- 1 dentes Romanos 2 intelligimus, qui 3 in finibus terræ com 4 morantur. Vnde 5 Italia eō quæ ibi He- 6 sperus occidat, o- 7 lim dicta est Hesperia. Si. n. de Babylo- 8 nijs sermo esset, prophetali consue- tudine dixisset: Vo- 9 cabo eum qui est 10 ab aquilone, eō quæ iuxta Iudææ situm E 11 Assyrij atq; Chal- 12 dæi in Septentrio- 13 nali plaga sint. Vel apertius Baby- 14 lonios Assyriosq; demonstrasset. 15 c *Aspicimus.* Non ausi respicere celū, 16 cuius habitatorem Deū offendimus.

CAP.

† in caligine

NICOLAUS DE LYRA.

C 1 Et eleuabit. i. faciet eleuari.
 2 Signum. i. vexillum, ad congregationem bellatorum.
 3 In nationibus procul. quia ex longinquis partibus venit ille exercitus contra Ierusalem.
 4 Et sibilabit ad eum de finibus terræ. i. faciet eum venire.
 5 Et ecce velociter, &c. quia ille exercitus quamuis fuerit valde magnus, tamen fuit in breui tempore congregatus: & citò venit ad Ierusalem, quia non fuit impedimentum in via. Quod declarat consequenter, di.
 6 Non est deficiens neque laborans in eo. Ex tanta. n. voluntate veniebant contra Ierusalem, quòd quasi non sentiebant laborem, & sic tollitur impedimentum lassitudinis.
 7 Non dormitabit. i. cum magna sollicitudine festinationis veniet, & sic tollitur impedimentum pigritiæ.
 8 Neq; soluetur cingulum renum eius. & sic tollitur impedimentum, quod aliquando prouenit in exercitu ex dissipatione armorum ad sustinendum. Similiter & impedimentum armorū ad inuadendum, cum subditur: Sagittæ eius acutæ. Similiter tollitur impedimentum, quod aliquando prouenit ex defectu equorum, cum dicitur: Vngulæ equorum eius, vt filex. q. d. in via non ledentur

tur quamuis cum festinatione veniant.

9 Et rotæ eius. i. currus eius, in quibus pugnabant antiquitus.
 10 Quasi impetus tempestatis. i. terribiles ad modum tempestatis, cui non potest resisti humana virtute.
 11 Rugitus eius. q. d. non flexetur misericordia, vnde & rex Babylonis filios Sedecie regis occidi in eius oculis, & postea oculos eius eruit, & nobiles de regno Iudææ captos occidit. 4. Reg. vii. Sedeciam autem ex oculatum duxit ligatum in Babylonem, & populū terræ captiuum, vnde subditur.
 12 Et frendet. per iracundiam.
 13 Et tenebit prædam. quia nec a Deo nec ab homine fuerunt de manibus eius saluati.
 14 Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: quia in tanta destructione fuit magnus clamor & terribilis tam ex parte Babyloniorum se ad eadem populi exhortatium, quam ex parte morientium & aliorum in captiuitatem ductorum, ideo subditur.
 15 Aspicimus in terram, & ecce. præ confusione non potentes oculos sursum leuare, & associat se propheta cum eis, eō quæ erat pars illius populi, quamuis mortuus fuerit diu ante istam captiuitatem, scilicet tempore Manasse regis, vt dictum est supra, cap. i.
 16 Et lux obtenebrata est in caligine eius. quia tribulatio illius captiuitatis fuit tanta, quod tota gloria quæ fuerat in populo Israel videbatur simpliciter extincta.

* In

MORALITER.

† 1 Et eleuabit signum in nationibus procul, &c. Eleuari permit- tet, s. ad congregandum exercitum Antichristi de diuersis partibus mundi.

5 Et

5 Et ecce festinus veniet velociter. nam in breui tempore vltra humanam æstimationem aggregabitur sibi multitu- do magna & ad bellum expedita, ideo subditur.

6 Non est deficiens neque laborans, &c.

† In an-

C A P. VI.

N. anno, &c. Ozias ipse est Azarias, qui cum temere sacrificium offerret, lepra percussus est. Eo regnante praedicta visa sunt, quo mortuo Isaias vidit dominum sedentem super solium excelsum. Mora

li. Dum. n. Rex leprosus. i. diabolus regnat in nobis, nec dominum in sua maiestate videre, nec mysteria Trinitatis possumus agnoscere: sic filij Ierusalē mortuo Pharaone ad dominū potuerūt clamare Ezechiel mortuo Phacea pessimo principe, cadens in faciē excelsa voce clamat ad dñm.

* Origenes. In dieb. Regis iniqui & pessimi non potuit Isaias videre visum, non potuit videre. Dñm sedentem super thronum excelsum. Sed ex quo mortuus est rex nequam, tunc potuit videre Propheta visionem Dei.

* Chrysostomus. Regnante Rege impio Deum non

videbant, quia nobis erat iratus, venit mors impij & soluit iram. Vide Domini benignitatem, non erant haec benefacta, alia mala non irrogabat, tantum expectauit, vt exiret impurus. Sed vide Dei clementiam non irrogat penam vrbi, quam quae solet irrogari inter amicos equales cum incidit aliqua offensus, abstinente conuictu & cōsuetudine, sublata causa simultatis, reditur in gratiam.

b Rex Ozias. Rex, leprosus, qui sacerdotium, vsurpauit.

c Vidi dominum. Christum. vnde Ioa. Haec dixit Isaias, quā do vidit gloriam eius. Et Paulus in Actibus Apostolorum. Bene locutus est Spiritus sanctus per Isaiam: Aure audieris & non intelligetis, & videntes, videbitis, & non perspi. &c. Visus est filius in habitu regnantis. Locutus est Spiritus sanctus pp confor-

C A P. VI.

¶ Extat liber Hiero. de hac visione.

N anno quo mortuus est Rex Ozias, vidi Dominum sedentem super

solium excelsum & eleuatum, & plena erat domus a maiestate eius: & ea, quae sub ipso erant, replebant templum. Seraphim

solium excelsum & eleuatum, & plena erat domus a maiestate eius: & ea, quae sub ipso erant, replebant templum. Seraphim

¶ Ecclesia. ¶ Quae Iursum non quae deorsum, quam sapiens mulier aedificat, in plenis dissipat. ¶ Regnante. ¶ Maiestas superiora, angeli inferiora replent. ¶ Agmina Angelorum vel miracula. ¶ Inferiora Deo

¶ Ministerio suo. ¶ Diuersis donis. ¶ Id est, Ecclesia quae deorsum. ¶ Moraliter fact. templum vt implearis. ¶ Duo scilicet vel duo sunt testamenta, quod melius est. Ardentes, vel incendentes amore Dei. ¶ Vnde: Et ministros suos ignem videntem.

¶ Munus. ¶ Id est, Ecclesia quae deorsum. ¶ Moraliter fact. templum vt implearis. ¶ Duo scilicet vel duo sunt testamenta, quod melius est. Ardentes, vel incendentes amore Dei. ¶ Vnde: Et ministros suos ignem videntem.

¶ Munus. ¶ Id est, Ecclesia quae deorsum. ¶ Moraliter fact. templum vt implearis. ¶ Duo scilicet vel duo sunt testamenta, quod melius est. Ardentes, vel incendentes amore Dei. ¶ Vnde: Et ministros suos ignem videntem.

consortium maiestatis, vnitatem q; substantiae. Deū nemo vidit vnquam, s. oculus carnis. Pōt autē quis eum videre oculis cordis, sicut vidit Isaias, vnde: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Vel certē non in natura sua, sed in subiecta creatura visus est a Prophetis.

* Eusebius. Hoc caput si millimus est initio Euangelij Ioannis. In principio erat verbum. Nam sicut postquā demonstrauit Deum rerū omnium effectorem & autorem, subiecit. Et verbum caro factum est, ita Isaias, vbi describit Deum sedentem super solium excelsum, dicit cap. 7. illa verba. Verbum caro factum est. Quid. n. aliud sonat. Ecce Virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel? Quid aliud sonat. Emmanuel, quā, Verbum caro factum est.

d Super solium excelsum, &c. Qui videt Dominum regnantem in caelestibus virtutibus, videt eum super solium excelsum & eleuatum, quae sunt throni & domi. &c.

Moraliter. Daniel vidit Dominum sedentem, sed non super solium excelsum. Et alibi dicitur. Sedebo. & iudicabo populum in valle Iosaphat. Qui peccator est, videt Dominum sedentem in valle Iosaphat, i. iudicij. Iustus vt Isaias super solium excelsum. Dum consideras quomodo humana dispensat, & pro nostra salute descendit ad terras, vides humilem & proximum terrae thronum eius.

c Domus a maiestate eius. Superna Ecclesia plenē cognoscit maiestatem eius, id est, quantus ipse est, quod non facit ea quae deorsum.

f Seraphim. Seraphim interpretatē incendiū. De quo: Ignē veni mittere in terram, &c. Et: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis,

¶ Dan. 7. c. Iocel 3. c. Luc. 12. f. Ibid. 24. c. Riā. 11. b.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. VI.

In anno. Hic consequenter Isaias confirmat dictum suum. Nam posset aliquis dicere, qd verbum eius non esset autenticum, eo qd praedicta non dixisset Spiritus sancto: propter quod in hoc capite ostendit se locutum fuisse spiritu diuino. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur diuina apparitio. Secundò Isaiæ legatio, ibi: Et dixi.

Ad intelligentiam primae partis sciendum, quòd Isaias visione imaginaria vidit Dominum in specie cuiusdam magni viri sedentis, cuius sedile erat in caelo, & scabellum pedum eius in templo, secundū quod dicitur infra 66. a. Caelum mihi sedes est, & terra scabellum pedum meorum: & duos Angelos stantes in vtroq; latere eius, & intellexit significationem visionis: aliter non esset visio prophetica, sicut Pharaon qui vidit spicas, Genes. 41. & Balhsar, qui vidit manum scribentem in pariete, Dan. 5. b. Visione imaginaria ille dormiens, iste vigilans: nauiter tamen fuit propheta: sed Ioseph, & Daniel qui visiones intellexerunt, vnde dicitur Dan. 10 a. Intelligentia opus est in visione. sicut diffusius dictum fuit in principio libri Psalmorum. Vbi dictum fuit de modis & gradibus prophetiae tanquam praebulum ad omnes libros Prophetarum. Igitur circa istam visionem Isaiæ quae fuit intellectualis & imaginaria. Primò ponitur apparitio diuina. Secundò Angelica, ibi Seraphim. Circa primum primò notatur tempus, cum dicitur.

1 In anno quo mortuus est, &c. Secundū quod dicit Ra. Sa. Isle non fuit annus mortis Oziae Regis, accipiendo mortem pro separatione animae a corpore, sed annus quo fuit a Deo percussus lepra, & voluit sibi officium sacerdotale vsurpare, vt habetur 2. Para. 26. c. quia ex tunc mundo reputatus fuit mortuus: quia ex tunc habitauit in domo sequestrata, & Ionathan filius eius regebat palatium, & iudicabat populum terrae, vt habetur 4. Reg. 15. & 2. Paral. 26. Huic autem dicto Rab. Sa. consonat litera sequens in hoc cap. vt videbitur. Consequenter ponitur ipsa apparitio Dei, cum dicitur.

2 Vidi Dominum. Secundum Dionysium in 3. c. caelestis Hierarchie, angelus fuit, tamen Dominus nominatur, id qd ad representandum persona Domini appareret, & in eius persona loquebatur, sicut & Angelus loquens Moysi in monte Sinai, Dominus nominatur, vt patet in Exodo in plurib. locis. Quod autem fuerit Angelus habetur Act. 7. e. vbi dicitur de Moysi: Hic est qui fuit in Ecclesia in solitudine cum Angelo, qui loquebatur in monte Sinai, & cum patribus nostris, quia praeccepta decalogi dedit audiente populo, vt habetur Exod. 20.

3 Sedentem. Sedere autē proprie est iudicantis: illa autem apparitio fiebat ad proferendum sententiam contra Oziam Regem thurificare volentem de praesenti: quia tunc lepra fuit percussus, vt dictū est: & contra populum de regno Iudae de futuro, vt videbitur infra: & ideo illa apparitio fuit in effigie hominis sedentis. Per illam et apparitionem in effigie hominis sedentis significabatur Deus humanus in persona filij. Et hoc est quod dicitur 10. 12. vbi allegatur scriptura, quae ponitur infra in hoc capite. Exceca cor populi huius, &c. Et subdit Euangelista. Hoc dixit Isaias, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo.

4 Super solium excelsum. Hoc est supra expositum.

5 Et plena erat domus. i. templum a Salomone aedificatum, ibi enim fiebat illa visio.

6 A maiestate eius. Quia ab illa effigie videbatur fulgor mirabilis procedere. Sciendum quod istud. Et plena erat domus a maiestate, non est in Heb. nec in libris correctis.

7 Et ea, quae sub ipso erant, &c. In Heb. habetur. Et ora eius replebatur templum. Et accipitur hic ora, pro sinu, vestimento rē seu vestimenti sui. Illa. n. effigies apparebat quasi induta ad honorem statem: & finis vestimenti deiecerat vsq; ad templi pavementū, sicut communiter fit de oris vestimentorum hominum sedentium.

8 Seraphim. Hic consequenter describitur apparitio Angelica cū dicitur. Seraphim stabant. sic. n. apparebant tanquam parati ad

tibus per fidem, & a beatis per apertam visionem, ideo subditur.

2 Vidi Dominum sedentem super solium, &c. f. caelestis.

6 A maiestate eius. Nam ciues caelestes reficiunt interius in aspectu suae deitatis, exterius in aspectu suae humanitatis.

7 Et ea quae sub ipso erant, &c. i. Spiritus sanctus ab ipso procedens in signo visibili repleuit collegium Apostolorū, Act. 2 a. Et repleti sunt omnes Spiritus sancto, &c.

8 Seraphim stabant super illud, &c. f. templum. Nam ant-

Tom 4 C 4

S nobis, cum aperiret, &c. Et, eloquia Domini argētum igne examina-
A tum. Est ergo salutare incendium in sacris Scripturis, qui-
 bus peccata purgantur. Vel initium oris, quod significat
 linguam Hebræam, qua vetus Testamentum scriptum
 est. Incendium ergo, & initium oris duo sunt testamēta,
 quæ circa Deum stant, & per ea cognoscitur.

Allegorice. Duo seraphim, duo sunt testamenta inuicē se aspiciētia, per omnia. f. conuenientia, quibus media tantū cognoscimus.

Origenes. Duo seraphim Dñs meus Iesus & Spiritus sanctus. Ne putes Trinitatis discindere naturam, sed nominū seruantur officia. Quod Hier. impium dicit.

Quidam dicunt seraphim virtutes in cœlo Deo assistētes, & laudantes, quæ in ministeria mittuntur, maximē ad eos qui purgatione indigent, & propter peccata aliqua ex parte supplicij.

B Hiero. Cherubim, multitudo scientiæ, super quos Dominus in modum aurigæ sedere ostenditur, vnde. *Qui sedes super Cherubim ma. co. eff. be. & ma.* Seraphim autem præter hunc locum in scripturis Canonicis me legisse non memini. Errant ergo qui in precibus solēt scribere. Qui sedes super Cherubim & Seraphim.

a Stabant. i. stant assistentia Deo, volant demonstrantia Deum, nudant quasi medietatē: non manifestant quæ velata sunt, nō velāt quæ nota sunt.

b Sex alæ vni. Hiero. Victorinus duo decim Apostolos intelligit. Nos autē duodecim lapides altaris quos ferrū non tetigit. Et duodecim gemmas in diademate sacerdotis.

Alas habere dicuntur angeli: quia in superioribus comorantur, vel propter velocem in omnibus discursum, sicut & venti alati dicuntur.

c Duabus velabant faciem eius. Ante hæc quæ fuerunt nescio, ex his quæ sunt, Deum intelligo, vnde Isaias: *Priora annuntiate mihi, & nouissima quæ erunt, & dicam quod dii estis.* Seraphim, i. prædicta testamēta duab. alis suis (doctrina. f. sua, quæ habet alas: quia leuat ad cælū, & duas: quia duo sunt testamenta. Vel duas alas, quia docent dilectionem Dei & proximi) velabant faciem Dei, i. nihil docēt quod ante

ante mundum fuerit. Angeli quoque & prædicatores nihil inde docent, similiter velant pedes.
d Velabant pedes. Quid post hunc mundum futurum sit, ignoramus: media tamen quæ sex diebus, vel ætatibus facta sunt, vel fiunt, cognoscimus tantum. *Duabus velabāt.*

- 1 quia de præsentis tantummodo notitiam habemus.
- 2 Hieron. Hebræus meus longè alia via ingressus est.
- 3 Ait. n. nullum prophetarū extra Isaiam vidisse seraphim circa Deum stantia, & nec ipsa quidē seraphim alibi lectitari. De hinc summationis & captiuitatis Ierusalem, quæ sub Nabuchodonosor facta est signum esse præmissum. Ab

Ozia quippe sub quo prophetare orsus est vsq; ad Sedeciam, qui extremus regnauit: & qui cæcus in Babyloniā ductus est fuisse Reges vndecim, & duodecimum Godoliam, quem constituerat Rex Babyloniæ super terram, quem interfecit Ismahel filius Nathanael inter medias

epulas reliquiarum patriæ parricida. Et has esse 12. alas ex quibus quatuor faciem velent, sicut in quibusdam exemplaribus inuenitur, quatuor pedes contegant. Ex his quippe duodecim Regibus quatuor iustos tantum fuisse constat: Oziam, Ioathan, & Ezechiam, & Iosia, qui sublimes per singulas captiuitates glorificare audent Dominum. *Sanctus Sanctus Sanctus Dominus Deus Sabaoth.* Reliquos verò propter peccata faciem velare, & alios quia in captiuitatem ducti sunt, pedum vela reuestigia. Superliminare verò sub

latum, & domum impletam fumo (sicut supra diximus) euerisionem Ierusalem, & incendium templi exposuit: Forcipende qua altaris carbo comprehensus est, & labia purgata, propriam Isaiæ asserit passionem. quia sub Manasse interfectus est, & tunc verè purgatus labijs dixi ad Dominum. *Ecce ego, mitte me.*

e Et clamabant. Non leuiter dicunt, sed salutarem omnibus confessionem clamore pronuntiant: Sanctus Sanctus, quia & ipsa s. Seraphim sancta: Sanctius. n. his nihil est. Mirantur autē, quod de filius tantum se humiliauerit, & crucem subierit, & terrenis innotuerit.

f Sanctus Sanctus, &c. Mysteriū Trinitatis. In vtroque testamento

C NICOLAUS DELYRA.

ministrandum Deo, & exequendum eius imperium. Sciendum tamē quod non erant de superiori ordine, qui dicitur ordo seraphim: sed erant de Angelis qui mittuntur in ministerium ad exteriora: nominantur tamen seraphim ab effectu propter purgationem labiorum Isaiæ per incendium, sicut dictum est de alio Angelo, quod nominabatur Dominus, eò quòd loquebatur in persona eius.

1 Super illud. f. super templum, vt dicunt expositores nostri: tamen in Hebræo habetur, de super ei. i. Domino: quia stabant super templum parati ei obsequi, ideo sic apparebant, quòd vnus erat ad dexteram Dei, alius ad sinistram.

2 Sex alæ vni. Per alam contemplatio designatur, vt dicit Greg. super Ezech. Igitur per duas alas superius erectas intelligitur contemplatio diuinorum, quæ sunt supra naturam Angelicā. Per duas protensas inferius ad cooperiendum corpus, & pedes ipsorum seraphim, cognitio eorum quæ sunt inferiora Angelis designatur, p. duas medias ad volandū extensas, cognitio angelicæ nature, ideo subditur

3 Duabus velabant. In Hebræo habetur: Faciem suam. f. ipsorum Seraphim secundum Hebræos, non quòd essent extense ante faciem eorum, sed super capita, quasi transversaliter, & sic velabant caput superius: & per consequens faciem, quæ est pars capitis.

4 Et

† MORALITER, gelorum custodia stabat super Apostolorum collegia. Vel per templum intelligitur Ecclesia. Per Seraphim Prælati, qui super curam Ecclesiæ debent stare, & non exterius euagare.

2 Sex alæ vni, &c. Per quas designantur eorum motus ad bonum. Nam per duas alas super caput erectas signi-

4 Et duabus velabant. In Hebræo habetur. Pedes suos. id est, ipsorum seraphim: quia transversaliter versus inferiora protendebantur: & sic corpora seraphim, & pedes velabant. Et hoc ad quamdam decentiam & honestatem. Apparebat. n. in figura humana, quæ honestior apparet operta quàm nuda.

5 Duabus. scilicet alijs medijs.

6 Volabant. Ad designandum, q. Angeli semper sunt parati ad diuina ascendere, & ad inferiora descendere secundum Domini voluntatem: ideo volatus in medio loco disponitur, quasi ad vtrumque paratus. Et ad melius capiendum posui hic figuram secundum intentionem Hebræorum.

7 Et clamabant alter, &c. i. simul concorditer, vel quia vnus primò dicebat, & postea idem alius repetebat, sicut duo chori in Ecclesia aliquando idem dicunt alternatim.

8 Sanctus Sanctus Sanctus. Secundum Hebræos dicitur ter Sanctus ad maiore diuine sanctitatis expressionem, sicut Iere. 2. 2. dicitur. Terra terra terra, audi verbū Dñi. ad excitandum maiore attentionem. Secundū vero Doctores Catholicos hic dicitur ter Sanctus, ad designandum in Deo personarum trinitatem, & subditur.

9 Dominus Deus exercituum. Ad designandum essentie vnitatem.

* Plena

gnificatur motus contemplationis in Deum. Per duas protensas versus pedes, motus compassionis ad proximum. Et per duas medias, motus debitæ considerationis circa seipsum.

7 Et clamabant alter ad alterum, & dicebant. Nam excitare mutuò se debent ad laudandum Deum trinum & vnū, ideo dicitur ter Sanctus, & semel Dominus.

† Et com-

mento trinitas prædicatur, dñs Christus, s. qui hic quatuor literarum est: quod proprie de Deo ponitur, Iod He: Iod He. i. duo ia. q̄ duplicata ineffabile nomē Dei faciunt. **✱ Epiphanius.** Seraphim cum ter clamant Sanctus Trinitatem declarant, non enim per duas voces, neque per quatuor Deum glorificāt, neque per vnam solā sed per tres, & singulis vocibus numero singulari vtuntur, non enim dicitur, sancti, sancti, sancti, vt multas personas singulari numero de signent, patrem & filium & spiritum sanctum. Et in clausula orationis, dominus Deus Sabaoth, vt trinitas personarum, & deitatis vnitas declaretur.

✱ Damascenus. Testatur totus diuino numine afflatus parrū chorus, quod sancta illa Seraphim per triplicem sanctitatem, tres super essentialis diuinitatis personas nobis subindicent, per vnam autem dominationem, vnam diuinæ Trinitatis substantiā imperiumque declarent. **Quin** etiam narrat ecclesiastica historia, cum plebs Constantinopolitana, ob minas quasdam diuinitus intentatas,

supplex Deo preces adhiberet, puerum quendam è plebe in sublimem raptum fuisse, atque angelis quibusdā magistris ter sanctum hunc hymnum didicisse, *Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miserere nobis.*

a Plena est omnis terra. Et implebitur cum hoc impletum fuerunt. *Fiat voluntas tua, &c.* Adhuc voluntas patris in celo est, quæ in terra nondum impleta est: vt credatur, scilicet in terra, quod nondum in omni terra habuit. Primò in omni terra gloria domini prædicatur, & postea templum fumo repletur, quia prius euangelium toto orbe prædicatum est, & tunc templum a Romanis incensum est, post 42. annos a passione domini.

b Superliminaria. In veteri testamento locutus est dominus ad ostium tabernaculi, quia nondum introduxerat in sancta sanctorum, i. in cœlum, sed Christo ad terras descendente superliminare quasi obstaculum quoddam sublatum est, & totus mundus impletus est, fumo, i. gloria Dei. *Deus noster ignis consumens est.* Sed quia totā substantiam eius capere non possumus, leuior quædam & quasi rarior natura in mundo dispergitur quasi fumus, quæ ca pietes dicimus. *Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus.*

✱ Cyril-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Plena est omnis terra, &c. quia in omnis creaturis refulget virtus & bonitas ipsius.
- 2 Et commota sunt, &c. quia hæc visio facta est die percussio nis Ozia, vt dictum est supra, & tunc fuit tremotus terribilis, secundum quod habetur Zach. 14. a. Et fugietis sicut fugisti a facie terræmotus in dieb. Ozia regis Iuda: qui terræmotus factus fuit ad ostendendum indignationem domini contra præsumptionem Ozia. Ex illo autem terræmotu, moti fuerunt parietes templi, & per consequens superliminaria & cardines ostiorum.
- 3 A voce clamantis. quia talia sunt in inferioribus, per angelos.
- 4 Et domus. ad designandum incendium futurum domus domini per Chaldaeos, vt habetur. 4. Reg. vlt.
- 5 Et dixi. Hic consequenter describitur Isaia legatio. Et primò describitur dispositio debita, secundò, legatio sibi iniuncta, ibi: Et audiui. Dispositio autem ista facta est primò per Isaiæ contritionem de eo quod peccauerat per omissionem, ideo dicit.
- 6 Vt mihi quia tacui. à reprehensione vel repressione Ozia regis

MORALITER.

† 1 Et commota sunt superliminaria, &c. Per superliminaria significantur intellectus & voluntas superiores animæ potentie. Per cardines, electio boni & detestatio mali. Per vocem clamantis, vox prædicatoris, per quam intellectus & voluntas auditorum moneri debent ad eligendum bonum, & detestandum malum.

✱ Cyrillus. Ante crucem domini per celebre illud templum fuit: cæterum post crucem, postquam Iudæi Euangelij lucem recipere noluerunt, dereliquit dominus domum suam & transiit ad gentes, & ois terra repleta est gloria domini, omnis Iudæa vastata est, & templum incensum, quod significat verba illa, *Superliminare templi conculsum, fumoque impletum est.*

✱ Procopius. Talibus & asyli fiduciam, templo videlicet spoliato, ademptā iri, & domum conflagratūrā, cum gentibus innotuisset Christus, significabat. Quo tempore, non vna amplius, sed pluribus & præstantioribus, per orbem vniuersum constructis domibus, diuinitatis ipsius gloriæ apparuit.

c Pollutus. hoc dicit pro societate populi, cum quo cogebatur loqui. Noxiū est cum peccatoribus viuere. *Qui tangit picem, coinquinabitur ab ea.* Eccl. 13. a.

✱ Gregorius Nazianzenus. Isaias antequam videret gloriam domini, Iudæos reprehenderat, se non reprehenderat, vt verò vidit, cœpit dicere, o miser ego, Væ mihi quia tacui.

✱ Procopius. Comparata hominum natura cum ea quam viderat, miserum se exclamat, non animi, non corporis vniuersi, sed laborum impuritatem confessus, nisi quis ex parte totum intelligat. Conscientiæ spiculo se iam compungi, ait propheta, qui hinc duo dicentibus potestatibus, eadem ipse cū illis personare non valeat, qui ingrati Deo in ore peccatorum laudem esse non ignoraret. Sed præter eas rationes, modestiæ causa propheta sese populo admiscet. Fortasse verò humanæ naturæ morbum cōfiteatur, iuxta Dauidicum illud, *Omnes homines mendaces.*

✱ Origenes. Apparet verbo tenuis peccasse prophetam, alioqui dixisset, quia immundum corpus habeo vel immundos oculos, si peccasset in concupiscentia, vel immundas manus, si in rapiendo.

d Ego habito. Nota cum peccatoribus non esse morandum.

e Et regem dominum exercituum vidi oculis meis. Et voluit ad me vnus. Sic Abraham postquam vidit dominum, & vocem eius audiuit, se cinerem & puluerem esse confiteatur: quia quantacunque sit hominum dignitas, vilescit in comparatione eius.

De ser-

gis de sua presumptione. erat enim Isaias de genere regio vt dictum est supra. 1. cap. & propter hoc magis poterat ad regem accedere, & defectus suos sibi ostendere, quam alius de populo: ideo peccauit hoc omitendo, ideo subditur.

7 Quia vir pollutus, &c. Sicut enim polluantur labia loquendo quod non decet ita etiam tacendo quod dici debet.

8 Et in medio populi, &c. non solum per omissionem, sed etiam per commissionem, quia multi de populo isto erant blasphemii, vt dictum est supra.

9 Et regem dominum exercituum, id est angelorum.

10 Vidi oculis meis, q. d. ex quo sum peccator, ista visio nō est mihi ad profectum, sed ad inuentum. Et sic etiam dixerat Manue ad uxorem suam, Iud. 13. d. Morte moriemur, quia vidimus dominum. Secundo est Isaiæ dispositio per angelum purgantem eius peccata, hoc tamen sicut solum instrumentaliter, quia solius Dei est purgare peccata principaliter, dicit igitur.

11 Et voluit, &c. Per istum volatum intelligitur velocitas angelica ad exequendum domini mandatum seu beneplacitum.

✱ Et in

4 Et domus impleta est fumo. quia domus conscientie debet impleri fumo pœnitentiæ.

5 Et dixi. Væ mihi. Per Isaiam qui tacuit, donec purgatus se cognouit, significatur prædicator, qui conscius sibi de peccato mortali debet a prædicatione cessare, donec purgatus sit vera confessione vel saltem contritione, aliter verbum Dei tractaret indignè, Psal. 49. c. Peccatori autem dixit Deus: quare tu enarras iustitias meas, &c.

† Extrema

A De seraphim. Seraphim per, m, in masculino genere. per, n, in neutro genere plurali dicimus. Seraphim tamen singulariter dici potest, sicut cherubim & cherub.

b Et in manu eius. i. operatione eius, i. Christi. Calculus, i. charitas, quem forcipe, i. doctrina duorum testamentorum, de altari rulerat, & Isaiam in exemplum posuerat.

† carbo

c Calculus. LXX carbunculus, lapis ignitus, qui propter flammeum colorem igneus dicitur.

Gen. 28. c. Luc. 21. 2. Matth. 17. d.

d Forcipe. Hæc est scala Iacob gladius bis acutus. Hæc sunt duo minuta, quæ mittit pauperula in Dei dona. Hic est stater duorum denariorum, qui in ore piscis repertus pro domino, & Petro redditur. Nouum testamentum habens utraque, mandata, s. sua & veteris testamenti, Dei sermonem duplici acie præceptorum comprehendens.

† 8. q. 1. c. in scriptur. Act. 8. f. Apoc. 2. c. Psal. 17. b.

e De altari. Quod Ioannes vidit in Apocalypsi, quod est plenum calculis ignitis, quibus possunt peccata purgari, vnde: *Carbones succensi sunt ab eo. Et alibi: Ignem veni mittere in ter.*

Luc. 13. f.

† impingua Psal. 119. a.

f Ecce tetigi labia tua. vnde: *Quid datur tibi, aut quid adijciatur tibi ad linguam dolosam? Sagittæ potentis acutæ cum carbonibus desolatorijs.* Hic est sermo Dei, de quo dicitur: *Habes carbones ignis: sedebis super eos, hi erunt tibi in adiutorium.*

Iere. 1. b.

g Et auferetur iniquitas. Ieremias qui puer erat ideo penè immunis a peccato solius manus tactu purgatur. Ad Isaiam verò qui dicitur, vir pollutus labijs ego sum: angelus cum calculo mittitur.

h Quem mittam. Non cogit, sed voluntatem quærit: voluntas enim sola præmium meretur. Isaias autem tanquam purgatus, offert se spontaneus.

* Procopius. Hæc vox probantis est, & alacritatem illius pronocatis, boni quæ; instituti tanquam mercedem pollicentis.

Orige. Nota filius a patre missus, solus hic dimittit peccata quæ dimittit tota trinitas. Qui. n. in vno credit in omnibus credit: ne putes filium quasi minorem a patre missum. Simile dictum: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. Ego & pater unum sumus.* Vnum, propter naturam sumus, propter diuersitatem personarum. Sic iubente domino trinitas imperat.

Genes. 1. b. Ioa. 10. f.

i Mitte me. Putat se bonum nuntiaturum, & ideo dicit: *Mitte me.* & ideo se vltro offert. Sed quia audiuit: *Dic populo huic: Auribus audietis, & non intelligetis, &c.* cum postea dicatur sibi: *clama: non statim clamat, sed interrogat, quid clamabo? Ieremias quoque cui dictum est:*

Accipe

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et in manu eius calculus. i. carbo ignitus. Calculus enim plura significat. Vno enim modo significat lapidem parvulum. Alio modo significat numerationem. quia antiquitus solebant homines cum lapillis numerare. Significat etiam carbonem ardentem, & etiã quedam alia vnde versus: *Calculus est ratio, numerus, sententia, carbo. Calculus est pondus, minimus lapis, ensis acutus. Per calculum autem istum significabatur prophetiæ donum tunc Isaiæ datum.*

2 Quem forcipe tulerat de altari. s. holocaustorum, ubi erat ignis continuus vt habetur Levit. 6. sciendum tamen, quod non accipitur hic altare seu carbo, materialiter, quia ista fiebant visione imaginaria, sicut dictum est, qua videbatur angelus accipere carbonem de altari holocaustorum.

3 Et tetigit os meum. ad designandum purgationem peccati sui per tacurnitatem predictam, ideo subditur: *Et auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum, &c.*

4 Et audiui vocem. Hic consequenter describitur legatio iniuncta Isaiæ a domino. Primò quantum ad illud quod pertinet ad afflictionem malorum, secundò ad consolationem bonorum, ibi. Et multiplicabitur. Primum describitur cum dicitur: *Et audiui vocem domini, apparentis in effigie predicta.*

5 Dicentis

Accibe calicem, & propinabis omnes gentes, &c. libenter accipit. Cum verò audit, primò propinabis Ierusalem, respondit: *Decepisti me domine, &c.* Nos autem dicimus non temeritatis esse, sed obedientiæ, quod se obtulerit.

* Procopius. Cum duo distinctè, quem mittam, & quis

ibit, essent postulata, vnica ambobus responsione satisfecit, cū ecce ego domine mitte me, non autem amplius iterum se, adiecit. Est .n. in nostra situm potestate, Apostolatū admittere. Vires autem ad obeūdum sufficere, Dei vnus qui istā gratiam largitur. Humanæ itaque imbecillitatis conficius, nihil ad id respondens, soli Deo reliquit, & quod sibi nō arrogauit, domino largiente accepit.

fam

k Audite Audientes. Lucas secundum LXX. in Actib. apostolorum: *Aure audietis, & non intelligetis, & similia.*

† Mat. 13

In quo facilis interpretatio, quæ dicit quid populo facturus sit. Quam interpretationem Paulus quoque in epistola ad Hebræos posuit. Vnde ei contradicitur, quia Hebræis testimonijs

E

† Ro. 11

non vtatur. Nec Iudæi ante scripturam falsauerant. Dominus enim & Apostoli hoc non tacuissent: nec apostoli vel euangelistæ ita protulerunt, vt Iudæi falsaturi erant.

Colof. 4.

Tradunt autem Lucam medicum fuisse, & magis Græcas literas quam Hebræas nouisse. vnde in vtroque volumine secularem redolet eloquentiam, & magis Græcis quam Hebraicis vtitur testimonijs.

* Origenes. Prophetizat hoc loco de his, quæ in aduentu Christi erant futura, audituros Iudæos Christum corporaliter, non audituros spiritualiter. Siquidem cum audirent dominum meum Iesum Christum, vocem tantum audierunt non sensum. Et hæc de aduentu domini esse dicta ipse saluator ostendit, cum ait. *Bene prophetauit de vobis Isaias, aure audietis.*

* Procopius. Christus siquidem quia luxerat, ita animis omnium illucebat, vt cæcis visum etiam restitueret. At qui oculos claudere voluerunt, videntes ipsi non viderunt, id est, cum videre possent, noluerunt. Efficitur autem istud vel cum eius quod cernitur contempu, oculos auertimus, vel cum ea quæ videmus, non videre simulamus.

l Excæca, &c. Cui simile: *Suscitauit te: vt ostendam in te virtutem meam. Et dedi eis oculos, vt non videant: & aures, vt non audiant. Excæca cor populi, &c.* Præuidens Propheta cæcitate superuenturam in Israel, ut plenitudo gentium intraret ad fidem dicit.

Domine

5 Dicentis. Quem mittam, & c. Hoc non quasiuit ex ignorantia, sed ad conuenientius iniungendum negotium Isaiæ se offerenti ad obediendū, sicut Gen. 3. b. dicit Dominus Adam: *Vbi es? vt ex eius responsione conuenientius argueret eum de transgressione.*

6 Et dixit, & c. paratus ad obediendum.

7 Mitte me. nec se offerendo peccauit, quia ante dispositum se vidit per purgationem predictam.

8 Et dixi. Vade ad arguendum peccata regum Iudæ. Ex hoc dicunt Heb. & rationaliter, vt videtur, quod istud quod dicitur in hoc. c. precessit tempore ea quæ scripta sunt supra a principio huius libri, in quibus Isaias arguit multipliciter peccata eius populi ad ea quæ arguenda missus fuit a Deo, sicut alij propheta. Et in hoc cap. ponitur prima eius missio, ut videtur. Nec obstat quod vltimò scribitur, quia frequenter in sacra scriptura scribuntur posterius prius facta, & econuerso. vt frequenter dictum est supra in alijs libris canonicis.

9 Et dices populo, & c. auribus torporis.

10 Et nolite intelligere. id est, noletis. Non enim incitauit eos Propheta ad non intelligendum, & non obediendum sed prædixit hoc futurum, prænuntiando, scilicet populi obstinationem in malo. ideo subditur.

11 Excæca cor populi. id est denuntiā ad excæcandum per errorem in intellectu.

* Et aures

MORALITER.

† 11 Excæca cor populi huius, & aures eius aggraua, id est excæ-

† candum

Dominus excæca cor populi huius. Quasi dicat: Si totum mundum saluare desideras, excæca cor populi huius. Si enim populus hic excæcatus fuerit, gentes illuminabuntur. Nec est Dei crudelitas, sed misericordia, infidelibus excæcatis humiles illuminare. vnde: Quoties volui congregare filios tuos, &c. Et, Conclufit Deus omnia sub peccato, ut omnium miseretur. Et paulo post. O profundum diuinarum sapientia, & scientia Dei.

a Et conuertatur. Quamuis graue peccatum sit, si conuertatur quis, potest saluari. Sed hi pro magnitudine sceleris, poenitentia sunt indigni vnde: Volui congregare filios tuos, & noluerat.

b Et adhuc. Et pro. i. adhuc ex gente decimatio, quasi adhuc decima pars illius gentis remanebit.

* Theodoretus. Describit propheta mala quæ patientur Iudei, ut voluntatis rebelles poenas luant, quia dominum audire noluerat, & ipsos ait sibi futuros causam tantorum malorum, ut incendio, gladio, fame, peste absumantur.

c Et

c Et erit. Sub Adriano Iudæa iterum vastata est. I. verò anno post captiuitatem Romanorum. Prohibiti enim sunt publicis legibus Iudæam intrare.

* Eusebius. Post cladem inuictam Iudæa a Vespasiano, residuum fore decimam partem Iudæorum in vrbe Iudææ, & postea rursum futuram sub Adriano in pabulum ignis, ut quercus & terebinthus, quæ cadunt de loco suo auulsæ.

Lib. de dem. 5. ltrac. cap. 38.

& aures eius aggraua, & oculos eius claudere: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat,

& corde suo intelligat, & conuertatur, & sanem eum. Et dixi: Viquequo domine? & dixit: Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquetur deserta, & longè faciet dominus homines, & multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terre.

Et adhuc in ea decimatio: & conuertetur, & erit in ostensionem, sicut terebinthus, & sicut quercus quæ expandit ramos suos. Semen sanctum erit id quod steterit in ea.

Et dixi: Viquequo domine. Scilicet, durabit hæc execratio & obduratio.

Et dixit: Donec desolentur, &c. Quod impletum fuit tempore Titi, qui destruxit ciuitatem & templum & terram Iudæam, & duxit populum captiuum, & dispersit per orbem, ut non habitaret amplius in Iudæa. ideo subditur: Et longè faciet dominus homines.

Et multiplicabitur, &c. Hic consequenter propheta denuntiat in consolationem creditum, quod frequenter fit in hoc propheta & alijs, scilicet denuntiatio consolationis bonorum iuxta denuntiationem desolationis malorum, ut opposita iuxta se posita magis luceant, & hoc est quod dicitur. Et multiplicabitur, &c. Quia ante aduentum exercitus Romanorum contra Iudæam, Christiani qui erant ibi per admonitionem angeli transferunt in regnum Agrippæ, qui erat confederatus Romanis, et sic fuerunt derelicti alijs partim captiuatis, & partim trucidatis, qui postea multiplicati sunt per orbem vniuersum, ut patet ad sensum.

Et adhuc decimatio in ea. Quia decimæ dantur a fidelibus ecclesie.

Et conuertetur. Ab abiectioe, & paucitate, & persecutioe, quam passa est ecclesia. Primo a principibus Iudæorum, ut patet Act. 8. & in pluribus locis alijs eiusdem libri: & postea ab imperatoribus Romanis, & eorum præfæctis, ut in sanctorum legendis, & in chronice habetur.

Et erit in ostensionem sicut terebinthus. Quod impletum videtur

videmus maximè a tempore Constantini, in quo incepit ecclesia notabiliter & mirabiliter exaltari & dilatari.

8 Semen sanctum erit id quod steterit. Quia fideles non multiplicantur per generationem carnalem: sed per gratiam sanctificationis in baptismo. veruntamen quia excæcationis & obdurationis Iudæorum tempore prædicationis Christi & Apostolorum eius figura fuit obduratio prædecessorum suorum tempore prædicationis Ieremiæ et aliorum prophetarum, qui fuerunt inuenti tempore destructionis factæ per Nabuchodonosor regem Babylonis. ideo litera ista potest exponi pro illo tempore, licet principalis intentio prophete feratur ad obstinationem Iudæorum tempore prædicationis Christi & Apostolorum. Et secundum istam sententiam, dicitur: Et dixi: Viquequo domine. supple durabit ista excæcacio & obduratio. Et dixi: Donec desolatae sint ciuitates absque habitatoribus. Quod adimpletum fuit tempore Cedecie, quando rex Babylonis destruxit ciuitates regni Iudæ, & populum duxit captiuum in Babylonem, ideo subditur: Et longè faciet dominus homines, & multiplicabitur. Hic consequenter propheta denuntiat consolationem bonorum, & istud fit frequenter in hoc libro & in alijs libris prophetarum iuxta consolationem malorum, denuntiando consolationem bonorum, ut opposita iuxta se posita magis eluceant. hoc est quod dicitur. Et mul. id est, terra Iudæ, quæ derelicta fuerat a suis habitatoribus in captiuitatem ductis: multiplicabitur adhuc in hominibus animalibus, & alijs bonis, quod impletum fuit post captiuitatis reditum sub Zorobabel, & Nehemia, & Machabæis. in medio terre, hoc dicitur, quia Iudæa est in quarto climate terra habitabilis. Et adhuc in ea decimatio, id est, adhuc dabuntur ibi decimæ bonorum sacerdotibus & Leuitis deo ministrantibus, sicut habetur Nehemia 10. Et conuertetur a captiuitate in prosperitatem. Et erit in ostensionem sicut terebinthus, &c. quia prosperitas eorum post tantam captiuitatem fuit magis admirabilis: & hoc tempore Machabæorum, quando recuperauerunt ciuitatem & templum contra Antiochum regem tunc valde potentem. Semen sanctum erit, id quod steterit in ea. Quia post reditum captiuitatis Babylonis non legitur Iudæorum populus ad idololatriam declinasse, nisi aliqui pauci ex violentia regis Antiochi, ut habetur 1. Machab. 2. & tunc etiam aliqui licet pauci comparati respectu totius populi acceperunt aliquas conditiones Gentilium, faciendo sibi prepuriam, palestram, & ephebiam, ut habetur 1. Machab. 1. Non tamen dicitur ibi, quod declinauerunt ad idololatriam.

* Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et aures eius. Id est, aggrauandæ denuntia in affectu per obstinationem. Circa quod sciendum, quod talis excæcacio & obduratio non est a Deo directè, sed ex liberi arbitrij defectibilitate. Homo enim auertens se a Deo, meretur ut insensibilis Deus retrahat gratiam suam ab eo cuius effectus est illuminare intellectum, & mollificare affectum, & ideo ipsa subtracta homo excæcatur & obduratur ex sua malitia. Hoc adueram fuit impletum, quando ad prædicationem Christi Iudæi pro magna parte fuerunt obdurati, secundum quod dicitur expresse, Ioa. 12. Propterea non poterant credere, quia dixit Isaia. Excæcauit oculos eorum: & indurauit cor eorum, &c. Et sequitur. Hoc dixit Isaia, quando vidit gloriam eius. scilicet Christi. & locutus est de Deo. Cognouit enim tunc Trinitatem personarum, & filium in carnatum, ut prædictum est, et sic tunc vidit gloriam Christi, id est, eius diuinitatem.

2 Et dixi: Viquequo domine. Scilicet, durabit hæc execratio & obduratio.

3 Et dixit: Donec desolentur, &c. Quod impletum fuit tempore Titi, qui destruxit ciuitatem & templum & terram Iudæam, & duxit populum captiuum, & dispersit per orbem, ut non habitaret amplius in Iudæa. ideo subditur: Et longè faciet dominus homines.

4 Et multiplicabitur, &c. Hic consequenter propheta denuntiat in consolationem creditum, quod frequenter fit in hoc propheta & alijs, scilicet denuntiatio consolationis bonorum iuxta denuntiationem desolationis malorum, ut opposita iuxta se posita magis luceant, & hoc est quod dicitur. Et multiplicabitur, &c. Quia ante aduentum exercitus Romanorum contra Iudæam, Christiani qui erant ibi per admonitionem angeli transferunt in regnum Agrippæ, qui erat confederatus Romanis, et sic fuerunt derelicti alijs partim captiuatis, & partim trucidatis, qui postea multiplicati sunt per orbem vniuersum, ut patet ad sensum.

5 Et adhuc decimatio in ea. Quia decimæ dantur a fidelibus ecclesie.

6 Et conuertetur. Ab abiectioe, & paucitate, & persecutioe, quam passa est ecclesia. Primo a principibus Iudæorum, ut patet Act. 8. & in pluribus locis alijs eiusdem libri: & postea ab imperatoribus Romanis, & eorum præfæctis, ut in sanctorum legendis, & in chronice habetur.

7 Et erit in ostensionem sicut terebinthus. Quod impletum videtur

MORALITER.

† candum denuntia, si perseneret in malitia, propter quâ Deus retrahit gratiam suam, & sic excæcatur mens peccatoris & obstinatur, quod debet prædicator denuntiare populo ut caueat a malo. Et consequenter subditur remedium, cum dicitur.

3 Donec desolentur ciuitates, absque. Id est, homines peccatores

res per amaritudinem poenitentia. Et quia sequitur ad hoc bonorum operum fructificatio, subditur.

4 Et multiplicabitur quæ derelicta fuerat. A Deo propter peccatum.

7 Et erit in ostensionem sicut terebinthus. Nam bona fructificatio peccatoris per poenitentiam conuersi proponitur alijs in exemplum poenitendi, ut patet de Magdalena.

A

ADDITIO I.

In cap. 6. ubi dicitur in postilla: Posset enim aliquis dicere, quod verbum eius non esset autenticum.

Isaias in principio sua prophetie dixit: Audite caeli, & auribus percipite terra: quoniam dominus locutus est: & ideo nullus posset dicere ei, quod verba illa dixisset spiritu suo, & non spiritu Dei: nisi taliter contradiceret sua prophetia: quam qui negaret, similiter posset negare presentem visionem, & ideo non oportet dicere, quod hec visio ponitur ad confirmationem predictorum, sed est visio per se reuelata prophetie.

ADDITIO II.

In eo. c. 6. ubi dicitur in post. Sicut Ier. 22. dicit: Terra terra terra.

Quod legitur in Iere. Terra, terra, terra, audi verbum dñi. Non oportet vt intelligatur ad excitandam maiorem attentionem sicut Iudgi dicunt: sed ad denotandam terræ cui loquebatur, expressam distinctionem. Erat enim terra cui loquebatur tripartita, cuius vna pars dicebatur terra Iudæ, alia Galilee, alia verò trans Iordanem, vt patet in libro qui dicitur Canbedrin. Unde ad denotandam talem diuisionem ter nominat terram, & ideo in hoc loco cum seraphin ter sanctus clamabant, ad literam planè intelligendum est ad designandam trinam distinctionem in diuinis personis, prout fides catholica tradit. Vnde & quodlibet istorum trium nominum in concreto significat sanctitatem, vt denotetur pluralitas suppositorum, quæ concretiuè intelliguntur. Verbum autem substantiuum ibi subintellectum, in singulari numero ponitur, vt essentia vnitatis intelligatur. Et notandum qd quidam expositores Hebræorum attendentes, qd in vnitatis diuina quæ summa est, periculum esset iterare nomina quæ omnino similia essent, ex quo necesse erat vt intelligeretur aliqua pluralitas, ideo aliter interpretati sunt hec dicta, scilicet, vt sanctus qui in primo loco dicitur: & etiam sanctus qui in secundo loco dicitur, intelligatur in vocatiuo casu, sic qd vterque seraphin clamabat ad alterum, dicens: O sancte sanctus dñs Deus exercituum, &c. & hoc audent dicere, eò quod in lingua Hebraica in his nominibus non est differentia casualis. Sed hoc non valet aspicienti proprietatem harum dictionum, prout hoc ponuntur. vnde transla-

B

a

CAP. VII.

H factum est in diebus Achaz, &c. Quæ supra scripta sunt vsq; ad locum sub Ozia & Ioathan filio eius, visa sunt quæ sequuntur sub Achaz rege impijssimo, qd a Deo derelictus ab inimicis expugnatur.

b Achaz. Qui clausit ianuas tēpli, & Baalim adorauit, filium suū idolo cōsecrauit,

C

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VII.

H factum est. Postquam Isaias denuntiavit regni Iudæ punitiōem, hic denuntiat eius liberationē a persecutiōe duorum regum, vt tanquā bonus Samaritanus post vinū mortificatiuum infundat oleum lenitiuum. Sciendum tamē, quod principalis intentio prophete est denuntiare Christi aduentū qui interponitur. vnde dicit Ra. Sa. super 9. ca. Zach. Quod vniuersi prophete non sunt locuti, nisi super annos redēptionis, & ad dies Messie, quod est intelligendum de principali intento. Et ideo pars ista in tres diuiditur. quia primò in signum dictæ liberationis denuntiat Christi incarnatiō. secundò eius resurrectiō, se. ca. tertio eius ascensio, ca. 9. Sciendum tamen qd hec diuisio non est præcisa, quia in secunda et tertia parte fit mentio de contentis in prima quantum ad aliquid, quia prophete frequenter replicant idem, alio tamen modo: quia modo exhortatiuo loquuntur. Præsens autem ca. in tres partes diuiditur: quia primò ponitur regni Iudæ imminens periculum. secundò promittitur liberationis

Luc. 10. f. Diuisio.

CAP. VII.

H factum est in diebus Achaz filij Ioathan, filij Ozia regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel in Ierusalem ad præliandum contra eam, & non

a Id est, rex Aran. b Qui ante cxx. milia bellatorum percusserat de Iudæa, & ducenta milia mulierum, puerorum & puellarum, cum in tanta præda in Samariam duxerat.

nis beneficium, ibi: Et dixit dñs. tertio datur huus liberationis signum, ibi. Et adiecit. Circa primum præmittitur tempus cū dicitur.

- 1 Et factum est. Quia quarto anno regni sui factum est illud quod sequitur.
- 2 Filij Ioathan, filij Ozie. Secundū quod dicit Ra. Sa. hic exprimuntur pater & auus ipsius Achaz, ad ostendendum quod beneficium diuinum factum ipsi Achaz, prout in hoc c. describitur, non fuit factum propter bonitatem ipsius Achaz, cum esset idololatra pessimus, vt habetur 4. Reg. 16. & per consequens indignus diuino beneficio. sed factū est propter meritum patris sui Ioathan, qui fuit bonus & iustus, vt habetur 4. Reg. 15. Et Ozie auis sui, qui dictus est etiam Azarias, qui fuit etiam bonus & iustus, vt habetur 4. Reg. 15. Vtrum tamen postea anno 22. regni sui superbiuit, & officium sacerdotale sibi vsurpare voluit: propter quod a Deo lepra percussus fuit, quam patienter portauit habitans in domo sequestrata, & sic peccatum eius purgatum fuit per penitentiam & penam illatam.
- 3 Ascendit Rasin rex Syriæ & Phacee fil. Ro. &c. Isti duo reges non

altare æneum abstulit, & altare idolorum in templo posuit. Iure ergo a domino derelictus est, & surrexerunt aduersus eum inimici.

c Ascendit. secundò. Primò .n. Assyrij tribu Iudæ multos interfecerat, & captiuos in Damascū duxerat: & hac fiducia reuertunt tpe Achaz sed nō pualēt auxiliāte Deo, nō meritis Achaz, sed sola misericordia Dei. Ascendit. Rasin

MORALITER.

H factum est. Per Ierusalem significatur anima fidelis secundum sensum morale, in qua ciuitate debet Christus regnare, contra eam venit Rasin, qui interpretatur iniquus. i. non æquus, & signat superbiam. Nam superbus vult alios excedere, & sic refugit æqualitatem, & Phacee qui interpretatur oris apertio, & signat auaritiā. vnde auarus dicitur quasi æris audis: & sic os apertum habere dicitur: quia nunquam pecunijs satiatur. Et hæc duo vitia dicuntur hic titiones fumigantes & caudas habentes: titiones, quia concupiscentiam inflammant, fumigantes, quia mentis oculos tanquam fumus excæcāt: & caudas habentes, quia post se alia vitia trahunt. De superbia

superbia namque dicitur Eccl. 10 b. Initium omnis peccati superbia. De auaritia. 1. ad Tim. b. Radix omnium malorum, est cupi. Per Isaiam verò dictam ciuitatem assecurantem, predictator significatur veritatis, dans pro signo liberationis conceptionem & natiuitatem spiritualem Christi in hominibus bonæ voluntatis. Per Achaz verò recusantem signum, significatur peccator obstinatus in malo. De bello verò vitiorum contra Ierusalem morale dicit Bern. super Missus est: Venit auaritia, & vendicat in me sibi sedem, iactantia cupit dominari, superbia vult mihi esse rex, luxuria dicit: ego regnabo, ambitio, inuidia, & iracundia certam in memetipso, cuius potissimum esse videar, ego quantum valeo resisto, renitor quantum iuuor, dñm meū Iesum reclamo, & dico, non habeo regē nisi Iesum. † In die

Rasin rex. Hic est rex Arā qui interpretatur excelsus, fa-
A piētia, seculari tumidus. Et Phacee fili⁹ Romeliæ (rex. f.
 decem tribuum fm prophetam Osee) rex hæreticorū.
 Hi. f. vt expugnent ecclesiam, consentiunt. Quod audiēs
 domus David. i. simplex populus Christi pertimescit, q̄a

nō arboribus frugiferis, sed
 infructuoso cōparatur sal-
 tui. Hæretici. n. & Gentiles
 argumentorum gladijs pu-
 gnant contra domū David,
 cū dissentiant sibi. vnde: Fa-
 cti sunt amici Herodes, &
 Pilatus in passione Christi.
a Egredere. Tropo. Conside-
 randum est, quod impio re-
 gi Isaias iubetur occurrere,
 erigens vel exurgēs de loco
 suo, non in principio aquæ
 ductus, sed in extremis fini-
 bus piscinæ superioris, quæ
 erat i agro Fullonis, vbi sor-
 des & maculæ purgabātur. **c**
 Quamuis. n. Achaz regna-
 retur super Iudam, quia im-
 pius erat, in extremis finib.
 piscinæ morabatur. Deus
 ergo non rā eius miseretur,
 quam populi sui. Caudas ti-
 tionum fumigantiū vocat
 sapiētiam secularem, & hæ-
 reticum sermonem quorū
 finis exustio est. Qui frustra
 inierunt consilium, vt ascē-
 derent cōtra Iudā. & pone-
 rent super eum filium Ta-
 beel, i. bonū Deum. Vterq;
 enim doctrinam suā putat
 optimam: sed Deo iuuante
 non stabit consilium eorū.

Quandiu autem stabit mundus & quæ sunt eius, in fini-
 bus suis dominantur. Cum autem finis mundi aduene-
 rit, hoc est 65. annis, & tam mundi rex, quæ 6. diebus fa-
 ctæ sunt: quam omnia quæ ad 5. sensus pertinent, finem
 acceperunt, vniuersa soluentur. Quod Gentiles, & hære-
 tici

NICOLAUS DE LYRA.

*** non venerūt tunc similiter contra regem Achaz, sed quilibet per se
 & successiue, & licet nō expugnaverint Ierusalem ciuitatem regiā,
 tamen de regno Achaz duxerunt magnam prædam, quia non pote-
 rat eis resistere in campo, secundū quod dicitur. 1. Paral. 28. a. Tra-
 diditque eum dominus Deus in manu regis Syriæ, qui
 percussit eum, magnamque prædam cœpit de eius impe-
 rio. Et subditur ibidem. Manibus quoque regis Israhel tradi-
 tus est, & percussus est plaga grandi.**

- 1 Et nuntiauerunt, &c. idest, Achaz, qui descenderat de domo David & populo eius.
- 2 Dicentes. Quia exercitus duorum regum non possunt sic congregari, quin currat rumor, & potissimè ad illos contra quos intendunt bellare. Et quis fuerit ille rumor, subditur.
- 3 Requieuit Syria. idest, rex Siria.
- 4 Super Ephraim. i. super regnum Israel, siue decem tribuum, quia Ieroboam primus rex fuit de tribu Ephraim, vt habetur 3. Reg. 11. & alij post eū cōmuniter. Per hoc aut quod subditur: Requieuit Syria, &c. intelligitur confederatio duorū regum ad veniendū simul contra regnum Iuda, ex hoc enim quod quilibet eorum per se victoriam habuerat contra Achaz, cogitauerunt quod ambo simul possent destruere regnum & transferre ad alium, vt habetur infra.
- 5 Et commotum est cor eius. Scilicet Regis Achaz.
- 6 Et cor populi eius. Præ timore.
- 7 Sicut mouentur ligna. Eō enim q̄ fuerant debellati à quolibet rege per se, vt dictum est, in campo, fuerunt valde territi, credentes quod non possent resistere ambobus simul, etiam in ciuitatibus munitis & fortaliter.
- 8 Et dixit dominus. Hic consequenter promittitur liberationis beneficium, cum dicitur: Et dixit dominus ad Isaiam. pro cōsolatione regis & populi, licet non meruisset, vt prædictum est.
- 9 Egredere in occursum, &c. Dicunt aliqui expositores nostri, quod Rabfates erat filius Isaiæ, qui nō fuit honoratus à rege Iuda secundū decetiam sui status, cum esset de genere regio, sicut & pater suus, vt supra dictum est, propter quod indignatus transtulit se ad regem Assyriorum, qui posuit eum inter principes sui exercitus, secundum quod habetur 4. Regum 18. & ideo subditur hic: Tu

& qui

tici non credunt: & ideo nō intelligunt iuxta Septuagint. D
 ra quæ dicuntur, qui dicunt: *Aure audietis.*

* Procopius. Non defuerunt qui typum baptismatis pi-
 scinam habere docuerunt.

b *Derelictus est.* A fratre suo Rabface, qui ad Assyrios trā-
 serrat, vt tradunt Hebræi.

c *Iasub filius tuus.* Qui inter-
 pretatur reliquus comes &
 conuertens, quia populus
 Iuda de manibus duorum
 regum liberandus erat.

d *In via.* Ibi Rabfates,
 postea ex præcepto Senna-
 cherib Dei populū blasphe-
 mauit.

e *Duabus caudis.* Duæ cau-
 dæ titionum, Rasin rex Sy-
 riæ, & Phacee filius Rome-
 liæ: quia in illis finitum est

regnum Syriæ & Samariæ: **†** & Sear Ia-
 Nam Theglathpharnasar **sub.**

interfecit Rasin, & Osee in-
 terfecit Phacee, & pro eo re-

gnauit nouem annis, & ob-
 sessus à Salmanasar tribus

annis, captus est: & ductus
 cum decē tribubus in mon-

tes Mœdorum, & Perfa-
 rum.

* Procopius. Fumigan- **†** mollescat.

tes titiones reges vocauit,
 tanquam qui luce ipsa, iam

vrendi facultate extincta,
 priuentur. Per hoc autem

titiones, nec plausibiles gē-
 tium nugas vereri amplius

nec male sentitium homi-
 num blasphemias metue-

re monemur. Priuari enim

titiones non communi modo plantarum vita destituti,
 sed ligni etiam robore, ipso denique qui solet in igne re-
 lucere, splendore, hoc solum habent virium, vt à quibus
 præhensi fuerint, eosdem queant denigrare tantū, & in-
 tumentium oculis lacrymas prouocare.

† Tabeel **F**

† qui derelictus est Iasub a fratre suo ad alienigenas transeunte. Et
 dicunt ibi expositores hoc dictum Rabfatis haberi ab Hebræis, sed
 vbi habeatur nescio. vnde & Ra. Sa. aliter exponit secundum inter-
 pretationem huius nominis Iasub, qui interpretatur reuersus, & sic
 dixit dominus: tu & qui derelictus est Iasub filius tuus, quasi dicat
 dominus: pauci de populo Iudæ qui reuertentur ad me per peniten-
 tiam, ad dictum tuum erunt tibi sicut filius tuus Iasub. In scriptura
 enim sacra ille qui per doctrinam suam aliquos conuertit ad Deum,
 dicitur pater eorum, & ipsi eius filij. secundum hunc modum dicit
 Apostolus 1. Corint. 4. d. In Christo enim Iesu per euangelij
 ego vos genui.

10 Ad extremum, &c. Erant enim ibi duæ piscinæ, vbi collige-
 bantur aquæ, & vna erat superior altera, ita quod de ipsa stuebat
 aqua in aliam, sicut fit frequenter in stagnis.

11 In via, &c. idest, per quam itur ad agrum illum, vbi Fullones
 pannos ab eis lotos in piscina extendebant ad desiccandum.

12 Et dices ad eum. Ex parte mea.

13 Vide vt silcas. idest, sis in bona pace & quiete, ideo subditur:
 Noli timere, &c. Sequitur.

14 A duabus caudis. idest, exercitibus reges sequentibus.

15 Titionum fumigantium, &c. Titiones fumigant, quan-
 do extinguuntur flamma. & quia gloria regis Syriæ, & regis Israel
 erat extinguenda, sicut denuntiat propheta in hoc cap. ideo & quipa-
 rat eos titionibus fumigantibus.

16 In ira furoris Rasin regis Syriæ. idest, regni eius.

17 Et filij Romeliæ. idest, regis & regni Israel. supple in ira istorū
 contra te. Noli timere, eō quod consilium inierit contra te Syria in
 malum. Et Ephraim, idest, regnum Israel.

18 Et filius Romeliæ. idest, rex eius.

19 Dicentes: Ascendamus ad Iudam. Similiter & concorditer,
 & dicit:

20 Ascendamus. Eō q̄ regnum Iuda est in eminentiori loco quā
 regna Syriæ & Israel.

21 Et suscitemus eum. A sua quiete ipsum impugnando.

22 Et euellamus, &c. i. auferamus & diuioni nostræ subiciamus.

23 Et ponamus regem. idest, Romeliæ, qui vocatur hic Tabeel,
 vt dicit hic Ra. Sa.

* Hæc

A *Tabeel.* Tabeel bonus Deus, q.d. Ibi ponamus idolum Dei nostri. Vel ad literam, filium hominis, sic vocat.
b *A. huc sexta, &c.* q.d. Interim cōtēnterunt finibus suis, & Damasco tanquam metropoli Syriæ imperabit Rasin & caput ciuitatū Ephraim Samaria erit, & in ea interim regnabit filius Romeliæ.

c *Sexagintaquinque anni.* A a vigesimo sexto anno regni Ozia quando lepra percussus est, ex tūc Ioathan filius eius regnavit xxvij. annis, patre adhuc viuente: Post mortem eius xvj. post quē Achaz alijs xvj. Postea regnante Ezechia sex annis. Ephraim, idest x. tribus in captiuitatem ductæ, cessarunt esse populus.

Li. 7 demon-
strat cap. 2.
† Intelligetis.

d *Si non credideritis.* * Eusebius. Valde necessario propheta virginis partui & natiuitati Emmanuelis Dei, inter homines prætulit. *Nisi credideritis non intelligetis.*

B * Idem. Vnde sunt qui ex circumcisione, cum Christū non credant, hæc non intelligunt, quem hic propheta vaticinetur.

e *Pete tibi signum.* Vt qui propheta non credidit, domini autoritate terreatur. q.d. difficile videtur tibi, quod regna potentissima breui finiantur, & tu libereris & populus tuus: sed pete tibi signum.

Psal. 134. b
Ibid. 10. 4. a

Isa. 38. b
Iosue. 10. e.

1. Reg. 28. b
Ionæ 2. a

Pete tibi signum. Moyses accepit signum de terra. vnde: *Misit signa & prodigia in medio tui Aegypti.* Ranas, locustas, cynifes, & cynomiam: de cœlo grandinem, ignem, & tenebras triū dierum. Ezechias quoque accepit signū de cœlo, quando sol x. lineis regressus est. Et Iosue in Gabaō & Hailon stantibus sole & luna. Pleriq; putant Saulem signū accepisse de terra & de profundo inferni, qñ per incantationem visus est Samuelē suscitasse. Ionas de abyssō & mortis

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Hæc dicit dominus Deus. Cuius verbū nō pōt esse falsum.
- 2 Non erit istud. Scilicet q̄ transferatur ad eos regnum tuum.
- 3 Non stabit. idest consilium eorum non habebit effectum.
- 4 Sed caput Syriæ Damascus. Et non Ierusalem.
- 5 Et caput Damasci Rasin. q.d. non erit caput, seu dominus Ierusalem. vnde subditur.
- 6 Et adhuc sexaginta & quinque annis. idest regnum decem tribuum.
- 7 Esse populus & caput Ephraim Samaria. idest Samaria desinet esse metropolis in regno Ephraim.
- 8 Et caput Samariæ filius Romeliæ. idest, filius Romeliæ desinet esse caput in regno Ephraim: quia in fine 65. annorum Osee rex Israel satis citō fuit captus, & in captiuitatem ductus cum populo suo per Salmanasar regem Assyriorum, vt habetur. 4. Reg. 18. Sciendum tamen, quōd isti 65. anni non sunt numeradi ab illo anno, quō Isaias loquebatur ista: quia a principio regni Achaz cui loquebatur, fluxerunt tantum 22. anni. Achaz enim regnavit 16. annis tantum, vt habetur. 4. Reg. 16. cui successit Ezechias, in cuius anno 8. Captus fuit Osee, vt habetur 4. Reg. 18. & ideo dicit Ra. Sa. q̄ numerandi sunt a tempore quo Amos cepit prophetare, qui prophetizauit contra regnum Syriæ, & contra regnū Israel, & cepit pphezare per duos annos ante terramoiū, quādo Ozias voluit thurificare, vt dictū est supra, & sic prophetizauit duobus annis antequam Ozias percuteretur lepra. Vixit autē leprosus 25. annis, cui successit Ioathan filius eius in regno 16. annis, & post ipsum Achaz 16. & Ezechias 6. annis ante captionem Samariæ, qui simul iuncti faciūt 65. ann. Alij vero dicūt, q̄ isti anni sunt numerandi a tempore quo Ozias fuit lepra percussus, eō q̄ ex tūc reges Israel & Syriæ acceperunt frontem insidendi regnū Iuda, cō quōd rex erat percussus lepra: sed dicunt eum vixisse leprosum 27. annis, & sic in idem redit quantum ad numerum annorum, & ante filius Romeliæ fuerat occisus ab Osee, & sic desinat esse caput Samariæ.

mōrtis faucibus liberatus, signū inferni & accepit & dedit. Quia prioribus prophetæ non credidit verbis, iubet signum petere, cuius autoritate cogat credere. q.d. Vis vt scindatur terra, & pateant inferi, qui corde terræ esse dñr an aperiantur cœlit ad quod vtrunque mortem domini, & ascensionem respicit. vnde: *Qui enim descendit, ipse est, & quia ascendit.* vnde: *Ne dixeris in corde tuo, quis ascendit in cœlum?* hoc est, Christum deducere, aut quis descendit in abyssum, hoc est Christum de mortuis ducere.

1 dio eius filiū Tabeel. Hæc dicit dominus Deus: **2** Non erit istud, & non stabit: sed caput Syriæ **3** Damascus, & caput Damasci Rasin. Et adhuc **4** sexaginta & quinque anni, & desinet Ephraim **5** esse populus: & caput Ephraim Samaria, & ca **6** put Samariæ filius Romeliæ. Si non credideri **7** tis, nō t̄ permānebitis. Et adiecit dominus lo **8** qui ad Achaz, dicēs: Pete tibi signū a domi **9** no Deo tuo in pfundum inferni, siue in ex **10** cellum supra. Et dixit Achaz: Non petam, & **11** nō tentabo dominum. Et dixit: Audite ergo **12** domus Dauid. Nunquid parū vobis est mole **13** stos esse hominibus, quia molesti estis, & Deo **14** meo? Propter hoc dabit dominus ipse vo **15** vnum tantum erat pollicitus. Largitur enim dominus **16** duo ab excelso, verbum suū quod misit a profundo, car **17** nem quam propria voluntate, verbum assumpsit. **18** g. Audite ergo domus Dauid. * Procopius. Achaz veluti col **19** loquio indignum dedignatus, qui suam alioqui contu **20** maciam pietatis fuco prætexerat, ad domum Dauid ex quo secundum carnem Christus oriturus, ad ipsam pri **21** mum peruenturus erat, sermonem conuertit.

Qui enim descendit, ipse est, & quia ascendit. vnde: *Ne dixeris in corde tuo, quis ascendit in cœlum?* hoc est, Christum deducere, aut quis descendit in abyssum, hoc est Christum de mortuis ducere.
f Non petā. Non humiliter, sed superbē. Multi enim leguntur à dño signa petiuisse & accepisse: sed Achaz ita respondit tanquam autoritatem habens. *Non tentabis dominum Deum tuum.* Vel timuit q̄ in signo Deus gloriificaretur, & idola vilificarentur.
* Augustinus. Achaz apud Isaiam timet signum petere, ne Deum tentare videatur, cū hoc enim dominus admoneat per prophetam, credo existimans, q̄ ab ipso propheta exploraretur vtrū præcepti memor esset, quō tentare Deum prohibetur.
* Epyphanus. Qd Achaz per humilitatem respondit. *Non petam.* hanc regis humilitatē duobus signis remunerat dominus: qui prius vnum tantum erat pollicitus. Largitur enim dominus duo ab excelso, verbum suū quod misit a profundo, carnem quam propria voluntate, verbum assumpsit.
g. Audite ergo domus Dauid. * Procopius. Achaz veluti colloquio indignum dedignatus, qui suam alioqui contumaciam pietatis fuco prætexerat, ad domum Dauid ex quo secundum carnem Christus oriturus, ad ipsam primum peruenturus erat, sermonem conuertit.

Ephc. 4
Baruch

Verior
tia de
Achaz.
Matr. 4.

E

L. r. qu
per Ger
63.

In ano

F

9 Si non credideritis. Scilicet in veritate. hoc dicit Isaias; quæ sciebat Achaz idololatram pessimum, verbis suis non crediturum. Quod patet ex hoc, quia de diuino auxilio diffusus, refugit ad auxilium regis Assyriorum, vt habetur 4. Reg. 16.
10 Et adiecit domi. Hic dicitur liberationis ponitur signum & diuiditur in duas partes, quia primo ponitur signum liberationis ab hostibus tempore Achaz, secundo tempore filij sui Ezechia, ibi: *Adducet dominus. Prima in duas, quia primò promittitur signum: secundò dauir, ibi: Ecce virgo. Circa primum dicitur: Et adiecit dominus loco ad Achaz. per Isaiam.*
11 Dicens: Pete tibi signum. Liberationis tuæ & populi tui, vt prædixi.
12 A domino Deo tuo. Et non ab idolis, quæ tu colis.
13 In profundum inferni. Secundū Ra. Sa. hic accipitur infernus pro fossa siue sepulchro, idest, Pete tibi signum per resurrectionem alicuius mortui.
14 Siue in excelsum supra. Sicut factum fuit tempore Iosue per stationem solis, Iosue 10.
15 Et dixit Achaz: Non petam. Et secundū quod dicit Rab. Sa. cū esset idololatra pessimus, signum renuit, nolens quōd aliquid ad Dei gloriā monstraretur, ideo subditur.
16 Et non tentabo dominum. Fuit excusatio ficta ad cooperiendum malum suum: propter quod Isaias intulit, dicens.
17 Nunquid parum vobis, &c. idest, prophetis, quos saepe molestabant deridendo, affligendo, & aliquando occidendo, vt patet 4. Reg. & 2. Paral. in pluribus locis.
18 Quia molesti estis, & Deo meo. Signum ab eo oblatum renuendo, ne nomen eius glorificetur.
19 Propter hoc. idest, ad declarationē nominis sui principaliter.
20 Dabit dominus ipse vobis. Scilicet liberationis vestre & consequenter quamuis sitis ingrati, quia Deus multa bona facit ingratis & iniuris. Vnde dicitur Matth. 5. Pater vester cœlestis solent suum oriri facit super bonos & malos.

* Ecce

A *Ecce virgo concipiet.* Hebraicè alma, Latine quoque alma dē sancta. Omnium penè linguarum verbis vtuntur Hebraei. Vnde in canticis de Græco *קפישו* idest ferculū fecit rex Salomon. Sic enim Hebræo legimus: Alioquin quod nouitas est miraculi, si iuencula conceperit, vt metiuntur

Hebraei? Alma tñ virginem nubilem & adoleſcētulam significat. Non amplius loqueretur vobis per ænigmata: *Ecce virgo concipiet*, hoc erit nouum & mirabile. Iudæi mentiuntur adoleſcentulam concipere, sed alma

B quod in Hebræo scriptum est, lingua Punica virginem sonat. Alma apud Hebræos adoleſcentula dicitur. vel abscondita, idest apocrypha quæ nunquam virorum patet aspectibus. *Ecce virgo conc.* Hebræi de Ezechia hoc dici putant

tāt, quia eo regnante Samaria capta sit. Sed Achaz filius D. Ioathan regnauit annis 16. cui successit Ezechias filius, & regnauit annis 29 qui erat 25. annorum cum regnare cœpisset. Quomodo ergo primo anno Achaz dicta est ad eum pphetia de Ezechia nascituro, qui iam erat nouem

annorum, nisi fortè sextum regni Ezechia annum, quo capta est Samaria, infantia eius applicari dicant: Non ætatis, sed imperij: Quod violētè esse extortum etiā stultis patet.

* Tertulianus. Signum à Deo, nisi nouitas aliqua monstrōsa tam dignum nō fuisse. Denique Iudæi hic reuincuntur quod nihil signi videri possit res quotidiana, iuenculæ, scilicet prægnatus & partus.

¶ a Emmanuel

¶ Salutis & liberationis. ¶ Hoc scilicet.
bis signum. † Ecce virgo † concipiet & pa-

¶ De quo: Oſculerit me oſculo oris iui. Et dñs virtutum ipse est rex glo. 12. ¶ O Iuda ¶ In periculis. ¶ Alias hic virgo. secundū Hebræum n. vtumque significat. vocabitur autem, quod in Mathæo est, in Hebræo non habetur. sed Mathæus sensum non verba sequitur

riet filium: & † vocabitur nomen eius

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** *Ecce virgo.* Hic consequenter ponitur signum, & quia scriptura ista multipliciter peruenitur à Iudæis, intendo hic aliquantulū immorari, & sic procedam: Quia primò ponam obiectiones quibus nituntur ostendere, quod non possit intelligi de Christo ad litteram. Secundo ponam falsas expositiones eorum, & eas excludam. Tertio ponam expositionem catholicam & veram. Quarto obiectiones Iudæorum solvam.

Circa primum arguunt ex hoc quod dicitur hic: Dabit dominus ipse. vobis signum, scilicet liberationis Achaz & populi sui à duobus regibus regnum eius destruere volentibus, vt dictum est. Iesus autem Nazarenus natus fuit post tempus Achaz per quingētos annos & amplius, vt posset de facili ostendi per tempora regnorum: sed dimitto propter prolixitatem vitandam, & quia hoc conceditur ab omnibus Christianis: ergo conceptio, seu natiuitas Iesu Nazareni nullo modo fuit signum diuine liberationis. Item ex hoc quod dicitur: Ecce virgo concipiet, & pariet filium, &c. arguunt, quia in Hebræo habetur: Ecce alma concipiet, & pariet &c. quod nomen significat virginem, sed adoleſcentulam: quod nomen indifferenter dicitur, de virgine & corrupta. Quod Christiani negant de Maria, quam dicunt virginem concepisse. Item ex hoc quod sequitur: Et vocabitur nomen eius Emmanuel, & in Hebræo habetur: Et vocabit ipsa, scilicet alma, nomen eius Emmanuel. Iesus autem Nazarenus non fuit vocatus à matre sua, nec etiam ab alijs Emmanuel, sed Iesus, vt patet ex euangelij eorum: ergo hæc littera non potest intelligi de ipso. Item arguunt ex hoc quod subditur in hoc capite: Antequam sciat puer vocare patrem & matrem &c. Ex quo patet, quod in puero de quo fit hic sermo, fuit ignorantia quod Christiani negant de Iesu Nazareno, dicentes eum habuisse plenitudinem scientiæ ab instanti conceptionis in quantum homo: & in quantum Deus ab æterno.

Circa secundum sciendum quod propter ista que dicta sunt, aliqui Hebræi exponunt scripturam istam de Ezechia filio regis Achaz qui post dictum prophetæ natus fuit, vt dicunt in signum liberationis regni Iudæ à prædictis regibus. Et ad hoc inducunt quod habetur infra sequenti cap. Et erit extensio alarum eius imprensam latitudinem terræ tuæ d' Emmanuel. Ezechias autem fuit dominus terræ post Achaz patrem suum. Sed hoc dictum reprobatur Rab. Sa. per hoc, quia Ezechias erat 25. annorum quādo cepit regnare post Achaz patrem suum immediate, vt habetur 4. Regum 18. Achaz vero regnauit 16. annis tantum vt habetur 4. Reg. 16. ergo in principio regni Achaz antequam diceretur ista prophetia, Ezechias iam erat natus & erat 9. annorum & sic non potest hæc scriptura intelligi de Ezechia. Et adhuc ad dictum Rab. Sa. potest addi, quia secundum ipsum & secundum doctores catholicos prophetia ista fuit dicta quarto anno regni Achaz & sic Ezechias tunc nō solum habuit nouem annos, sed etiam tredecim, ergo nō potest intelligi de eo. Propter quod Ra. Sa. dicit, quod hæc prophetia intelligenda est de filio Isaia. Dicit enim quod Isaia acceperat in uxorem quandam iuenculam, & quod iam conceperat de eo: vnde dicit, quod talis est littera: Ecce adoleſcentula concepit, & pariet filium, & denuntiatio huius partus fuit signum ab eo prædictum quia de puero existente in matris vtero nescitur, an sit masculus vel femina: & ideo quando certitudinaliter prædicitur, signum est credibile, quod illud quod promittitur ad tale signum sit futurum, vt sit sensus verbi Isaia: Ecce adoleſcentula concepit & pariet filium, & quādo in natiuitate eius videbis verbum meum verificatum, scias te à duobus regibus te inuadere disponentibus cito liberandum. Et ita fuit vt iste Rab. Sa. prosequitur: quia cito post ad petitionē Achaz rex Assyriorum venit in Damascum contra Rasin regem Syriæ, & eum interfecit, & populum eius transtulit in Cyrenen, vt habetur

quarti Regum, decimosexto, & eodem anno vt dicit Osee filius Elza coniurauit contra Phacee filium Romelie regem Israel, & eum interfecit, vt habetur quarti Regum 16. Adsum autem propositū confirmandum adducit illud quod scribitur cap. seq. Et accessi ad F prophetissam, & concepit & peperit filium. Ex quo patet, quod ista adoleſcentula de cuius conceptu, & partu fit hic sermo, fuit vxor Isaie, ad quam accessit maritali affectu. Et puer cōceptus, & natus de ea fuit filius eius. Sed ista expositio non potest stare, quia cap. sequenti dicitur de puero nato. Et erit extensio alarum eius, idest exercitus regis Assyriorum implens latitudinem terræ tuæ d' Emmanuel. & loquitur ibi de terra regni Iudæ, cuius nunquā fuit dominus Isaia nec filius eius: & sic Emmanuel de cuius conceptione, & natiuitate fit hic sermo, non fuit filius Isaie. Item quod dicit denuntiationem natiuitatis pueri in sexu masculino esse signum à domino promissum videtur falsum, quia de mandato domini dixit Isaia: Pete tibi signum à domino Deo tuo in profundum inferni, &c. per resurrectionē mortui vel per aliquā mutationem notabilem & supernaturalem in cursu celesti, vt dictum est supra. Et idem dicit Rab. Sa. & sic illud signum debuit esse aliquid valde magnum, & excedens totam creaturæ facultatem, cuiusmodi non est talis denuntiatio: quoniam aliquando medici experti per aliqua signa & experientias præcognoscunt sexum pueri nascituri. Et si dicatur, quod non cognoscunt per certitudinem: tamen negari non potest, quin demones præcognoscant certitudinaliter, cum a hoc se extendat eorum notitia naturalis, que remansit integra in eis: & per consequens tale signum potest certitudinaliter prædici à diabolo. Item quartum Regum decimosextimo, dicitur, quod Osee filius Ela regnare cepit anno 12. Achaz, & secundum hoc Phacee filius Romelie vixit vsque ad 12. annum Achaz. Et sic falsum videtur, quod dicit Ra. Sa. ipsum interfecit ab Osee eodem anno, quo natus fuit Emmanuel, qui secundum eum natus fuit anno Achaz 11. vel v. ad tardius. Item cap. 8. dicitur: Antequā sciat puer vocare patrem & matrem, auferetur fortitudo Damasci, & ipolia Samariæ coram rege Assyriorum. Sed non legitur Samaria spoliata à rege Assyriorum, ante nouum annum regni Osee, in quo fuit capta à Sahnasâr rege Assyriorum, vt habetur 4. Reg. 18. licet Osee antè fuerit tributarius regis Assyriorum, & sic a natiuitate pueri de quo est hic sermo, quod fuit filius Isaie secundum dictum Ra. Sa. vsque ad captiōem Samariæ fluuerunt anni 17. scilicet 8. de regno Achaz: & 9. de Osee, vt patet per prædicta, quia puer fuit natus 4. anno Achaz vel 5. ad plus: & Osee cepit regnare 12. anno Achaz: vt dictum est. ante vero 17. annos puer fuit vocare patrem & matrem. Si autem dicatur quod Osee cepit regnare 4. anno Achaz, vt dicunt aliqui adhuc sequitur quod puer in spoliatioe Samariæ habuit 9. annos ante quos puer fuit vocare patrem & matrem ad tardius. Item quod assumit ad confirmationē sui propositi, cū dicitur: Et accessi ad pphetissam &c. magis est ad oppositum, vt ostendetur ea sequenti.

Circa tertium utriusque est, quod dicitur Matth. 1. d. Hoc autē totū factū est, vt adimpleretur quod dictum est à dño per prophetam dicentem: ecce virgo habebit in vtero & pariet filiū & vocabitur nomē eius Emmanuel. Ex hoc patet, quod ista scriptura Isaie loquitur de domino Iesu Christo, cū Matth. Apostolus & euangelista, Spiritu sancto plenus magis quā fuerit propheta, & veteris test. dicat eā fuisse impletam in natiuitate Christi. Et secundum hoc sic exponitur à doctoribus catholicis. Ecce virgo concipiet & pariet filium, idest beata virgo Maria à prophetis denuntiatā, que concepit & peperit matrem virginem.

2 Et vocabitur nomen eius Emmanuel, quod vocatus est Christus, quod est nomen significans duplicem naturam in vno supposito, diuinam, scilicet & humanam, & hoc idem significat Emmanuel, quod est interpretatum nobiscum Deus.

* Buty-

A *Emmanuel.* Quidam Isaiam duos filios habuisse dicunt, Iasub & Emmanuel. Emmanuel de vxore prophetissa generatum in typum saluatoris. Et Iasub qui interpretatur relictis vel conuertens in typum Iudaici populi qui relictus est, & postea reuersurus Emmanuel, idest nobiscum Deus) gentium vocatione significat, propter qua verbum caro factum est.

Lib. de Trinitate.

* Tertulianus. Quomodo inquit Isaias, vocabis nomen eius Emmanuel, idest, nobiscum Deus, sic Christus ipse dicit. Ego vobiscum sum vsque ad consummationem seculi. Est ergo nobiscum Deus, & quoniam nobiscum est Christus, est nobiscum is, cui nomen est, nobiscum Deus.

Lib. 4. cap. 12.

* Lactantius. Emmanuel nunquam est vocitatus, sed Iesus, qui Latine dicitur salutaris siue saluator, quia **B** cunctis gentibus salutaris venit. Sed propheta declarauit hoc nomine quod Deus ad homines in carne venturus esset.

Luc. 8.

b *Reprobare malum.* q d. in panis infantiae positus habebit boni mali que discretionem. His verbis percipimus saluatoris infantiam diuinam in eo non minuisse sapientiam. Quauis dicatur: *Puer autem proficiebat etate & sapientia, vt veritas*

veritas humani corporis probaretur. Infantia enim non d preiudicabar diuinae sapientiae.

* Irenaeus. Diligenter significat Spiritus sanctus, hunc natum e virgine Deum esse, cum dixit. *Vocabitur Emmanuel, idest, Deus inter homines, & declarat hominem esse,*

appellat enim infantem cum dicit, *Butyrum & mel comedet, & cum dicit, priusquam cognoscat bonum aut malum.*

Haec enim omnia sunt infantis.

c *Develinquetur.* &c. quasi dicit Terra Syriæ & Samariæ ab inuocatione nominis eius vastabitur, & domus Iuda a duobus regibus liberabitur.

* Eusebius. En deletum est regnum Samariæ, & regnum Damasci, hoc signum

datum erat aduentus Christi, hoc signum completum vides o Iudæe, aduenit ergo Christus. Vides hæc omnia completa, puerum e virgine natum, qui melle & butyro pastus, qui infantiam te

pus excessit, vt reliqui infantes, in quo dolus non sit inuenis, vides duo regna deleta. Si vides hæc duo regna stare, expecta adhuc dum veniat Messias, sin vides hæc iam olim dituta, venit ergo Messias.

Musce

C NICOLAUS DE LYRA.

1 Buty. & me. co. hoc dicitur ad denotandum veram eius humanitatem que talibus nutritur maxime in pueritia.

2 Vt sci. re. ma. li. vt, non tenetur ibi causaliter, sed consecutiue, quia ab infantia sua habuit plenitudinem scientie ad reprobandum malum, & eligendum bonum, loquendo de scientia humana. Et quia istam habuit ab instanti conceptionis & non ante ideo subditur.

3 Quia an. pu. sci. re. ma. & c. dere. ter. & c. idest odio habes tanquam tibi noxiã, scilicet terram Israel & terram Syriae.

4 A fa. du. reg. su. quia rex Assyriorum regem Syriae interfecit, & populum eius transtulit in Cyrenen, vt dictum est supra, & postea Osee regem Israel cepit, & populum eius transtulit in Assyrios, vt habetur 4. Regum 18.

Signum futuri euentus.

Circa quartum dicendum. Ad primum quod in sacra scriptura ponitur duplex signum alicuius euentus. Vnum pronosticum, quod est indicatiuum effectus futuri, sicut Iudic. 6. datum fuit signum Gedeoni in vellere indicatiuum suae victoriae futuri: & tale signum frequentius datur in scriptura. Aliud est signum rememorative effectus preteriti, sicut Exo. 3. c. dixit dominus Moysi: Hoc habebitis signum quod miserim te, cum eduxeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum. idest immolabis Deo de ista missione, quae tibi imponitur ad liberationem populi reddendo gratias Deo. Et sic patet quod istud fuit signum rememorative missionis praeterita, nec obstat magna distantia temporis, quia signum rememorative ita respicit praeteritum in magna distantia, sicut in parua, sicut & signum pronosticum respectu futuri. Sciendum etiam quod liberatio regni Iuda a persecutoribus fuit signum figuratiuum saluationis mundi fienda per Christum. & quia Achaz erat incredulus verbo prophetae, vt dictum est supra, conuenientius fuit, vt sibi daretur signum rememorative futurum in longinquum, vt ipse in propria persona non videret sicut, vt Maria, & Ioseph. ideo signanter propheta non dixit verbum ad Achaz, dicens: Audi Achaz: sed ad domum Dauid di. Audite ergo domus Dauid: de qua domo fuerunt Ioseph & Maria, non tamen ad eos refertur quod ibi dicitur: Nunquid parum vobis & c. Sed illud quod subditur: Dabit dominus vobis signum.

Ad secundum dicendum, quod almuth in Hebreo significat absconditionem, & inde dicitur alma, abscondita, quod significat inuenculam aspectibus hominum absconditum, ita quod de eius pudicitia & integritate non dubitatur, maxime quando preponitur litera He, tunc sic sonat haalma. Nec inueniuntur in tota sacra scriptura aliqua sic scripta, nisi tantum tres. Rebecca, Gen. 24. b. vbi dicitur de ea, Puella decora nimis, virgo pulcherrima & incognita viro. Et sequitur ibidem: Puella quae egredietur, ad hauriendam aquam. in Hebreo habetur: Haalma quae egredietur, &c. Et Maria soror Moysi, Exo. 2. b. vbi dicitur de ea: Et fuit puella, & vocauit matrem pueri. In Hebreo habetur: Iuit haalma, & c. & ista quae scribitur in hoc capite: ideo cum duae primae fuerint virgi-

nes purissimae, quando nominatae fuerunt nomine haalma. idem tenendum est de ista.

Ad tertium dicendum, quod duplex est nomen alicuius, scilicet impositionis, & naturae sicut fortes est nomen impositionis, homo vel hoc nomen homo nomen naturae. Iesus fuit nomen impositum ipsi Christo, vt patet Luc. 2. Emmanuel autem est nomen naturae, seu proprietatis, significat enim nobiscum Deus, vt dictum est supra, & hoc est proprium nomen ipsius Christi, in quo diuina natura & humana sunt coniunctae in eodem supposito. Et hoc modo vocatus est pluribus alijs nominibus proprietates eius significantibus, sicut vocatus est lapis, Daniel 2. & Dauid Osee. 3. & nomine domini tetragrammaton. Ierem. 23. b. Et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster. vbi habemus, dominus, in Hebreo habetur nomen domini tetragrammaton, & pluribus alijs nominibus consimiliter nominatur in scriptura.

Ad quartum, iam solutum est ex his quae dicta sunt, quia licet in Christo non fuerit aliqua ignorantia, tamen factus est homo in tempore, & sic habuit scientiam infusam in tempore, & antequam illam haberet, liberatio populi per Isaiam denuntiata fuit impleta.

5 Adducet dominus. Sciendum, quod pars ista ad finem capituli multipliciter exponitur a diuersis: Sed vnam tantum expositionem intendo prosequi, quae rationabilior mihi videtur, & eam prosequitur Ra. Sa. videlicet quod in hac parte describitur signum liberationis a Deo facta tempore Ezechiae filij Achaz, quia rex Assyriorum cum magno exercitu venit contra eum, cui Ezechias resistere non potuit via humana, & ideo conuertit se ad diuinum auxilium implorandum: & ideo misit dominus angelum suum, qui vna nocte percussit in exercitu regis Assyriorum centum octogintaquinque milia bellatorum. Quod videns rex mane territus & confusus fugit ad terram suam cum paucis, & ibi interfecit fuit a filiis suis. 4. Regum 19. igitur secundum hoc residuum huius capituli in duas partes diuiditur, quia primo tangitur hoc factum in genere ali. secundum, explicando partes eius in speciali, ibi: Et erit. Circa primum dicitur ipsi Achaz: Adducet dominus super te, quia Theglathphalnar rex Assyriorum vastauit terram eius nullo resistente, & eum afflixit, vt habetur. 1. Paralip. 28.

6 Et super do. patris tui. idest super Ezechiam filium tuum & eius populum. Ezechias enim fuit iustus & bonus: & ideo magis designatur hic per nomen suum Ioatham, qui fuit iustus, quae per Achaz patrem suum, qui fuit pessimus, cum dicitur. Super do. patris tui. scilicet Ioatham: de qua domo exiit Ezechias filius tuus.

7 Dies qui non veni. a diebus separationis. Ista separatio fuit facta tempore Roboan, vt habetur. 3. Regum 12. a tempore illo vsque ad tempus Ezechiae non veniunt dies ita terribiles & consolabiles diuersis respectibus, sicut venerunt tempore Ezechiae, quando Sennacherib venit ultimo ad destruendum eius regnum. ideo subditur.

8 Cum rege Assyriorum. quoniam in aduentu eius ad Ierusalem fuerunt illi dies ratione eius & formidinis exercitus, & pro Rab-

* facti

A Musca. i. Aegyptijs populo imbelli & idololatria for-
 A denti. Legimus ab Aegyptijs Iosiam occisum, & populo
 rum Israel subiugatum, ne multo post tpe Nabuchodo-
 nosor cum innumerabili exercitu cepit Ierusalem, tem-
 plum succendit, & habitatores Assyrios in Iudæa posuit.

* Procopius. Muscarum nomine, militares Aegyptiorum copias intelligit, vel quod idolorum cultui intēti, sanie & cruore gaudentes muscas imitantur, vel quod eorum ita multitudinem, vocisque exilitatē demonstrat. Ostendit autem Dei nutu, tanquam sibilo, non ab omni quidem Aegypto, sed ab ipsius parte aliqua, vt Iudæam inuaderent, excitos Aegyptios. Vē

B turos etiam Assyrios ait, quos apum nomine significat, vel ppter militaris aculei vsum, & imperium in gentes reliquas, vel propter coloris in apibus varietatē & pulchritudinem, qualibus vestiri solent Assyrij quos facta in Iudæam impressione, in vetita absconditaque loca penetraturos, nedum ab vrbibus esse temperaturos dicit, idest, omnem regionem ita perscrutaturos, vt nihil cos lateat quod occultum sit.

b Nouacula. Rex Assyriorum (qui in Ieremia, columba Dei vocatur) in eo, & in his qui trans flumen scilicet Assyrijs sunt, radet dominus, in Iudæa caput & pilos scilicet omnem fortitudinem regum, & principum, & subiectorum.

c Et erit in die illa. Post subuersionem vrbis Nabuzardā princeps militiæ, quem Lxx. Archinarum vocant: pauperes

peres reliquit, qui vineas & agros colerent. Vnde Gudio-
 lias de regio genere, qui eis præpositus erat, dicit: *Seruite regi Babylonie, & bene erit vobis*, quo tempore tanta solitudo in Iudæa fuit, vt nec greges ouium haberent, nec armenta bouum.

† ^a Inspirabit. ^b Nili. ^c Quia data est ei Aegyptus pro labore quo seruiuit domino apud Tyrum. ^d Alias conducta alia litera. ^e Euphraten. ^f In terra tua. ^g Ut nihil forte, nihil pulchrum remaneat, sed efformatiois hominibus imo ignominiosis mulieribus comparentur. ^h Decor: m & virtutem. ⁱ idest cum omnia translata fuerint in Chaldæam. ^k Tempore gratiæ.

† Assyriorū. Et erit in die illa: sibilabit dñs muscæ quæ est in extremo fluminum Aegypti, & apī quæ est in terra Assur, & veniet & requiescent omnes in torrentibus† vallium, & in cauernis petrarum, & in omnibus† frutetis, & in vniuersis foraminibus. In die illa radet dominus in nouacula acuta in his qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum caput & pilos pedum & barbam† vniuersam. Et erit in die

* Procopius. Post Christi natales hostilis exercitus omnibus viribus fractis & dissipatis, in sponte factis receptaculis colligentur Israel filij, tumq; captiuitate liberati, magno insidiantis regis dedecore requiescent. Quo tempore tanta anno-
 † desertorum
 † spinis.
 næ feracitas futura est, vt q
 vaccam vnam & oues duas possederit, et in alimoniam sit satis. Deinde vt Iudæos significet, sermonem de mille viribus instituit. Vineam de Aegypto transtulit. Hæc enim bene culta multos & suaves fructus edebat, sed neglecta tandem in amato rem desit.
 * Eusebius. Dies illa aduē-
 Lib. 2. de
 monit. ca. 39.

enim die qui relictus fuerit de totius gentis interitu, hoc est, quicumque ex his in Christum crediderit, nutriturū iuuençā bouū & duas oues prædicat, & ex ijs butyrū & mel comesturum. Hæc si mystice contēplaberis, intelliges in Apostolis suum finem accepisse. Quorum singuli in suis ecclesijs binas oues, hoc est binos ordines instar onū ad gregem Christi conuenientes, alterū quide in primis elementis versantem, alterum qui iam per lauacrum sit illustratus: ac præterea iuuençam vnam, idest, ecclesiasticū principatum: diuinis & rationalibus cibis nutritures, fræcundum ex illis lac & mel perceperunt.

☞ Tropolo.

NICOLAUS DE LYRA

* **C** facis blasphemationibus fuerunt terribiles & tristabiles. Sed ratione miraculosa liberationis fuerunt consolabiles.

1 Eterit. Hic describitur factum per partes in speciali. Et primò quantum ad aduentum exercitus. secundò quantum ad percussionē ipsius, ibi. In die illa radet. tertio quantum prouisionem victus Ezechie, & populi eius, ibi. Et erit. Circa primum dicitur.

2 In die illa. idest in tempore illo, quia congregatio tanti exercitus non potuit fieri vno die.

3 Sibilabit domi. idest inspirabit voluntatem veniendi contra Ezechiam.

4 Muscæ quæ est in extremo. Per muscam intelligitur hic populus Aegypti, qui cum magna turba venit cum Sennacherib cōtra Ezechiam, vt dicunt aliqui. Sed hoc videtur falsum, quia Rabscaces tunc volens terrere Ezechiam & populū eius dixit 8. Reg. 17. c. In quo confidis, vt audeas rebellare? an speras in baculo arūdineo atq; cōfracto Aegypto? Hoc autē non dixisset, si populus Aegypti esset in exercitu cū Sennacherib contra Ezechiam, & ideo alij exponunt de rege Aegypti qui alie tēpore venit contra Iudæam, s. tempore Ioachaz filij Iosia, quem vni. xit & imposuit terræ centum talenta argenti, & talentum auri 4. Regum 23. Sed videtur mihi quod melius potest exponi de populo Lybie, qui erat subiectus regi Assyriorum, & ideo venit ad eius exercitum. vnde nō dicitur hic: Sibilabit dominus muscæ quæ est in Aegypto: sed, quæ est in extremo fluminum Aegypti. Et vocatur ille populus musca, ad designandum quod venit cum magna turba sicut musca. Dicitur autem hic fluminum Aegypti, quia in Aegypto rarò pluit, sed terra irrigatur per irrigationem Nili, qui ad hoc ab incolis per multos diuiditur riuos, vt habetur Deu. 11.

5 Et apī quæ est in terra Assur. Vocatur ille populus Assyriorum apīs, non a dulcedine mellis, sed ab aculeo: quia ille populus pupugit alias nationes i circūitu, eas psequēdo, vt habetur. 4. Reg. 8. 6 Et

6 Et veniet & requiescent oēs in torrentibus & c. Per hoc designatur quod essent occupaturi & deuastaturi omnia loca regni Iudæ. sicut factum fuit tempore Ezechie, excepta Ierusalē quā Sennacherib non cepit Deo exercitum eius percutiente.

7 In die illa. Hic consequenter describitur ista percussio, quia dominus misit angelum, & percussit in castris Assyriorum 185. milia ita quod corpora redacta fuerunt in cineres, intactis vestibus & armis: quo viso rex Sennacherib fugit, & diuino iudicio in terra sua gladio filiorum suorum interfectus fuit 4. Regum 19. & hoc est qd dicitur hic: In die illa. idest in tempore quo Sennacherib veniet contra Ierusalem, vt destruat eam.

8 Radet do. idest acuta: quia illud quod acuitur, super cotem, deducitur. Per nouaculam acutam quæ velociter scindit multitudinē pilorum, intelligitur diuina potentia, per quam velociter cecidit rex Sennacherib & exercitus eius.

9 In his qui & c. scilicet Euphraten vltra quod erat terra Assyriorum respectu Ierusalem.

10 In rege Assyriorum. hoc dicitur ad excipiendum alios populos, qui habitant vltra Euphraten, qui non venerunt cum Sennacherib ad destruendum Iudæam.

11 Caput. idest regem, qui à filijs suis interfectus fuit, vt dictum est.

12 Et pilos pedum. idest pedites de suo exercitu,

13 Et barbam vniuersam. idest equites, qui erant circa regem adherentes ei, sicut barba capiti.

14 Et erit in die illa. Hic consequenter describitur prouisio victus circa Ezechiam & populum eius: quia licet exercitus Sennacherib terram Iudææ in circumitu Ierusalem destruxerit, & bona partim vastauerit, & partim rapierit, tamen dominus de victu Ezechie & populo suo prouidit, vt dictū fuit 4. Reg. 19. exponēdo illud: Hoc erit signum comedere hoc anno quod reperis, & c. & quantum ad hoc dicitur hic: Eter. in die il. tempore post deuastationem per Sennacherib. * Nutriet

MORALITER.

† In die illa sibilat dominus musca & c. Per muscas & apes pūgentes significantur contentiosi & detractores, qui dicuntur hic requiescere.

† In torrent. val. quoniam sunt impetuosī, propter quod signant domus potentum.

† Et in cauer. idest in domibus claustralium.

† Et in omnibus frutetis. quæ sunt parua nemora: propter quod

quod significant habitationes vulgarium. In omnibus. n. istis locis vigent vitia contentionis, & detractionis. Et subditur dictorum vitiorum punitio, cum dicitur.

7 In die illa. idest grauitur punitur prædicta vitia in maioribus qui per caput significantur, & in mediocribus q per barbā, & in minorib. q p pilos pedum intelliguntur.

14 In die illa. Hic describitur modus viuendi bonorū, cū dicitur: In die illa nut. iet homo. idest rationabiliter viuens.

Tropolo. Nutriet
A homo vix vnā vac-
 cam, & duas oues,
 scilicet, munda ani-
 malia habent Iu-
 dæi, vt lacte nutrian-
 tur infantia, non so-
 lido cibo, vt come-
 dāt verborum mel-
 la de labijs mere tri-
 cis, idest doctoribus
 prauis, nec habeant
 vinum quod letifi-
 cat cor hominis. Sed
 opera eorum vertā-
 tur in spinas, & vul-
 nerentur ab eis, qui
 sagittant in obscuro
 rect. cor. si voluerit
 altius sapere, quam
 deberent, vt laborantes in scripturis mysticum possint
 inuenire. Non fruges afferant, sed vepribus complean-
 tur

Psal. 10.

^a ¶ Rarus habitator. ^b ¶ Vnam tantum, quia pauper. ^c ¶ Carnem Robustam vnitatem.
^c ¶ Vnde pascatur & vestiatur. ¶ Duos simplices affectus, ad dominum, scilicet & proximum.
 illa: nutriet hōmo vaccam boum, & duas oues, & præ
^a ¶ Quia multa pascua & pauca animalia ^b ¶ Doctrinæ euangelicæ. ^c ¶ Agreste.
 vbertate lactis comedet butyrum. Butyrum enim & mel
^a ¶ Præ inopia panis.
 manducabit omnis homo, q̄ relictus fuerit in medio ter-
^a ¶ Deficiente vino, desertis vineis singulæ vites singulis ementur argenteis.
 ræ. Et erit in die illa: omnis locus vbi fuerint millē vites,
^a ¶ Ementur. ^b ¶ Vineæ. ^c ¶ Timore latronum.
 mille argenteis: & in spinas, & in vepres erūt. Cum sagittis
^a ¶ In agros viscendos.
 & arcu ingredientur illuc. Vepres enim & spinæ erunt in
^a ¶ Fructus tales.
 vniuersa terra. Et omnes montes qui in sarculo sarientur,
 non veniet illuc terror spinarum, & veprium, & erit in
^a ¶ Cætera terra. ¶ Alias am. ^b ¶ Tantum: non in habitationem hominis.
 pascua bouis, & in conculcationem pecoris.

† tur, & spinis quæ
 oriuntur in mani-
 bus ebrii: nec terra
 eorum vel doctrina
 a rationabili animā
 te, sed a bobus, quo-
 rum curam non ha-
 bet Deus, & a brut-
 tis animalibus con-
 culcetur.
 a Comedet butyrum.
 Delectabitur in pas-
 sione Christi, v̄ sua.
 Butyrum enim ex
 multis confectio-
 bus efficitur.
 b Et om. mon. qui in
 sar. sar. relictis cam-
 pestribus metu ho-
 stium ad montana
 confugient, aspera montium manu propria excolentes,
 vitam miseram sustentabunt. Cætera erunt in pascua.
 CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Nut. ho. i. vaccam vnicam sibi remanentem de magno armen-
 to boum cæteris raptis & consumptis ab exercitibus Sennacherib.
- 2 Et du. oues. sibi remanentes de magno grege ouium, cæteris
 consumptis ab Assyrijs.
- 3 Et præ vber. Quia dominus dabit benedictionem suam: & sic
 habebunt tantū de lacte, quod sufficiet ei ad sustentationem domus
 suæ in tantum, quod non solum comedet lac, sed etiam pinguedinem
 lactis, quæ colligitur in butyro. Aliqui autem exponunt hoc ad op-
 positum dicentes, quod per hoc exprimitur defectus victus illo tēpe-
 re propter vastationē terræ, sic exponentes: Comedet butyrum.
 propter panis defectum: Sed litera precedens videtur repugnare
 vbi dicitur. Et præ vbertate. & similiter subsequens, cum dicitur.
- 4 Butyrum enim & mel co. vel māducabit. Vbiq; enim
 ista duo iunguntur in scriptura, significant abundantiam bonorum
 terræ: vnde & terra promissionis ad sui commendationem frequen-
 ter dicitur in veteri testamento fluens lacte & melle.
- 5 Om. ho. qui relictus fue. in me. ter. i. homines iusti viuen-
 tes vita humana, & non bestiali. isti fuerunt relictī in medio ter-
 ræ Iudææ euadentes gladium Sennacherib: sed mali qui erant in
 peccatis

C

peccatis obstinati, fuerunt per eum exterminati: & istis iustis rema-
 nentibus fuit sufficiens prouisum de victu.
 6 Et erit in die & c. mil. vi. valentes mille argenteos.
 7 Et in spinas & c. propter defectum colentium, quia sicut dictū
 est multi perierant per exercitum Assyriorum Rab. Sa. aliter expo-
 nit dicens quod tempore Ezechie post mirabilem liberationem ab
 exercitu Sennacherib, vt prædictum est, Ezechias induxit populum
 ad legis studium, & vt magis possent in hoc proficere, abstraxerūt
 se a vino, ita quod parum aut nihil bibebant, & sic remanserunt vi-
 neæ incultæ.
 8 Cum sagittis & arcu ingredien. il. propter seras & serpē-
 tes ibi latentes inter fruteta ibiā crescentia. ideo subditur: Vepres
 enim & spinæ.
 9 Et omnes montes qui sarculo sarientur. idest spinis &
 vepribus purgabuntur: ad hoc quod possit ibi bladum seminari.
 10 Non veniet illuc terror spinarum & veprium. Quia
 Deo faciente seruabitur terra in puritate sua, vt sic faciat fructum
 bonum & multum. ideo subditur.
 11 Et erit in pascua bouis & in cōculcationem pecoris.
 idest, ita erit fertilis in fructu, quod non solum sufficiet ad sustenta-
 tionem hominum, sed etiam animalium domesticorum.
 * CAP.

MORALITER.

- † Vaccam boum. idest corpus suum non ad luxuriandum,
 sed ad seruiendum domino secundum statum suum.
- 2 Et duas oues. scilicet intellectum pabulo sacræ scriptu-
 ræ, &

ra, & voluntatem cælestium degustatione, quantum per-
 tinet ad statum præsentis vitæ.
 3 Et præ vber. lactis. idest diuinæ consolationis.
 4 Comedet butyrum. idest sentiet excellentem suauitatem
 cœlestium.
 † MORALITER.

ADDITIO. I.

In cap. 7. vbi dicitur in postilla: & dixit Achaz: Non petam.
 In hac responsione Achaz recte intellecta non recusauit petere
 signum, timens ne aliquid ad Dei gloriam monstraretur, vt Rab. Sa.
 dicit. Potuisset enim Isaias virtute diuina ostendere aliquod signum
 etiam Achaz nolente. Sed hæc responsio aliter exponi potest, & pla-
 nius. Pro quo sciendum, quod aliqui quærunť a Deo signa non tentā-
 do quasi dubitantes de diuina potentia, sed vt firmiter verbis diuinis
 adhareant, vt patet de Gedeone, Iudic. 6. cap. & de Ezechia, infra
 38. & de multis iustis. Alij vero signa quærunť, quasi volentes ex-
 perientiam sumere de diuina potentia, de qua dubitant: & hoc est p-
 priè tentare Deum, sicut legitur de Israelitis, Num. 14. d. Tenta-
 uerunt me decies. Alij verò in tanta infidelitate sunt excacati, q̄
 nolunt tentare Deum: sed quasi certificati de impotentia seu impro-
 uidentia Dei, credunt quòd de hoc non requiritur tentatio, sicut nul-
 lus sensatus tentat, an ignis calefaciat, cum sit certus de hoc. Et isto
 modo Achaz pessimus tanquam non solum dubius de fide, sed tãquā
 certus de opposito dicit, non petam, & non tentabo dominum, quasi
 diceret. Nec primo modo quod est petere signum, nec secundo modo
 quod est tentare, ego volo signa. In quo manifestè ostendebat nullam
 habere fidem nec confidentiam de Deo. Vnde notandum, q̄ cū Isaias
 dixerat sibi: Pete tibi signa a domino Deo tuo, correspondē-
 ter debuisset dicere: Non petam, & non tentabo dominum Deum
 meum, sed in sua responsione pessima rescindit Deum meum, meum,
 vt manifestè ostenderet, q̄ Dominus de quo Isaias loquebatur, non
 erat Deus suus, scilicet Achaz. Ex quo Isaias consequenter intulit:
 Nunquid parum vobis est & c. Infidelitas enim quam Achaz
 ostendebat in predicta responsione, maxime offensa Dei erat.

Quætere si-
gnū a Deo.

ADDITIO. II.

In eodē c. 7. vbi dicitur in postilla. Et si dicatur qd̄ nō cogno. & c.
 Posito quod demones præcognoscunt certitudinaliter de aliqua
 muliere pregnante, an sit paritura masculum vel feminam, ex co-
 r̄ū notitia naturali quæ integra in eis remansit, vt postillator dicit:
 adhuc potest negari quod de muliere quæ nōdum concepit, demones
 ex sua notitia naturali præcognoscant an conceptura sit & paritu-
 ra: cū demonum cognitio naturalis nō se extendit ad futura merè
 contingentia. & ideo cum in proposito Isaias loquebatur de virgine
 quæ nondum conceperat, sed conceptura erat. Non enim dixit: Ecce
 virgo concipit, seu concepit, sed concipiet. Non obstante ratione
 postillatoris, adhuc videtur cauillatio Iudæorum in suo vigore: ad
 quam euacuandam videtur aliter dicendum. Pro quo attendendum
 est, quod ex contingentibus quæ equaliter ad vtrumlibet consueue-
 runt se habere non potest sumi rationabiliter certificatio alicuius
 propositi dubij: etiam si ab aliquo antequam contingat prænosce-
 tur, v. g. Si aliquis dicat alicui de aliqua re dubitanti. Crede mihi
 hanc rem tibi dubiam: in cuius signum do tibi quod semel projicias
 taxillos, & in illa eiectione vnica tua puncta erunt paria, manife-
 stum est quod posito quod paria eiciantur, dubitans si sit discretus,
 non certificabitur de dubio suo: quia ad talem prænoscationem nō
 requiritur aliqua supernaturalis cognitio, sed potest rationabiliter
 asstimari quod fuit casualiter facta. vnde in proposito quod mulieres
 cōmuniter pariunt masculos vel feminas, casualiter posset quis verā
 partem prædicere sine hoc quod sibi credatur in alijs dicendis. Vt-
 de ridiculum videtur, quod in materia tam ardua & dubia tale si-
 gnum offertur ad certificationem.

De futu-
contingen-
bus.

ADDITIO III.

A In eodem ca. ubi dicitur in postilla: Ut sciat reprobare malum. Notandum, quod in hoc quod dicitur: Ut sciat reprobare ma. &c. videtur propheta alludere ad hoc quod dicitur Genes. 3. 4. Eritis sicut dii, scientes bonum & ma. Primum enim Adam scientiam boni & mali illicitè appetiuit scilicet vt esse sicut Deus. vnde ibidem dicitur: Eritis sicut dii, scientes bonum & malum. & sic lapsus est in peccatum superbiæ, volens se adquare Deo, sed secundus Adam scilicet Emmanuel de quo hic agitur, non habuit scientiam boni & mali, nisi vt sciret reprobare malum & eligere bonum quasi dicit licet iste virginis filius de quo loquor, butyrum & mel comedet tanquam verus homo, in hoc tamen differt à primo homine: quia ille bonum & malum scire appetiuit, vt aqua retur Deo: iste vero vt sciret reprobare malum & eligere bonum, quod intelligitur de malo culpa, quod est simpliciter & verè malum. † Malum verò pœne, est malum secundum quid tantum. Et notandum quod si scire intelligatur hic de scientia experimentalis, sic in predictis verbis inuenitur impeccabilitas Christi, etiam secundum humanam naturam. Isto enim modo sciuit Christus malum, quia peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. infra 53. c. Sed tantum sciuit reprobare malum culpa scilicet. Item notandum, quod ubi nos habemus. Ut sciat re. ma. &c. Heb. litera habet: quia scit. vel eo quod scit. secundum quod inuenitur quod scientia eligendi bonum, & reprobandi mali fuit in ipso Emmanuel antequam butyrum & mel comederet, scilicet ante natiuitatem suam si cuius causa præcedit effectum. Et sic virtute huius literæ habetur, quod ante natiuitatem suam habuit sciens: em. reprobandi malum, & eligendi bonum: quod non competit alteri puro homini.

ADDITIO IIII.

In eodem ca. ubi dicitur in postilla: Circa quartum dicendum. Ad primum quod in sacra scriptura ponitur duplex signum.

Signum indicatum alicuius effectus dupliciter datur in scriptura. Uno modo cum signum datur in presenti vt aliquid credatur: & hoc vel sciendum in futuro, vt de signo dato Gedeoni & similibus. Vel iam factum in præterito sicut apertio terræ de glutius Dathan & Abirō, fuit signum vt populus crederet, quod Deus miserat Moysen ad probandum & gubernandum populum, Num. 16. Alio modo cum signum datur in futuro, quod in futuro cum venerit credatur. vnde Iob 13. d. Et tunc dixi vobis antequam fiat, vt cum factum fuerit credatis. Et isto secundo modo intelligitur hoc quod dicitur hic: Ecce dabit dominus ipse signum. Non enim istud signum dabatur in presenti, nec presentibus, sed futuris de domo David, quibus hoc signum innotuit scilicet beata Virgini & Ioseph, & sic non requiritur, vt hoc signum dicatur memoratiuum, sed verè pronosticum. Sea contra hoc dicent Iudæi: quod hoc signum impertinenter seu inutiliter ponitur in hoc loco, cum solum in futuro in magna distantia temporis erat dandum, nec est memoratiuum præteritorum secundum hanc positionem. Ad quod dicendum, quod hoc interponitur hic ad exprobatorem maiorem incredulitatis ipsius Achaz, qui omnipotentiam diuinam & eius providentiam intantum contempsit, vt signum pesseret à Deo, & et sentire dedignaretur: vt supra in prima additione istius ca. vnde.

C Quia opposita iuxta se posita clarius elucescunt propheta introduxit hoc signum q. d. O domus David que nunc tam incredula es, quod dedignaris petere signum à Deo, &c. adhuc erit tempus in quo dabitur domui David signum altissimum & profundum. scilicet. Ecce virgo concipiet. & c. & signum simpliciter ab angelo propositum, tam mirissimum & supernaturale illa virgo de radice Iesse electissima per fidem purissimam maximè meritorie acceptabit. vnde de illa dicitur, Luc. 1. Beata quæ credidisti, & c. & sic in domo David incredulitas seu infidelitas ipsius Achaz iuxta fidelitatem sincerissimam virginis gloriosæ posita, clarius illucescit. Itè prædicta prænotificatio Isaiæ & si non esset utilis ipsi Achaz & etiã suis cõtemporaneis, fuit tamen maximè utilis figuris, præsertim his qui fuerunt contemporanei Christi & posteris, quibus ab ipso Christo dicitur: Scrutamini scripturas, in quibus putatis vos vitam æternam habere, &c. Iob. 5. f. Huiusmodi. n. scrutantes cum inueniunt concordantiam huius dicitur prophetici: Ecce virgo concipiet. cum dicitur euangelii: Ecce concipies in utero, & c. ad veram fidem attrahuntur, vel in ipsa fortius cõfirmantur: & ideo notatè dixi Mat. in hoc loco. Vt impletur quod dictum est per prophetam. quasi dicat. Attendite concordantiam prophetici vaticiniij cum euangelico testimonio.

ADDITIO V.

In eodem cap. ubi dicitur in postilla: Ad secundum dicendum: Alma significat absconsionem.

Circa hoc quod dicitur in Heb. haalma. Attendendum est quod alma significat virginem absconditam: vt dicitur in post. Sed hoc quod additur na, est quoddam syncretismum connotans quod virgo illa de qua agitur aliqua ratione est notior ceteris propter aliquam præminentiam. Vel quia de eam facta est mentio: prout super Psalterium in additionibus, supra Psal. 8. largius est oppositum. ex quo aliqua difficultas in proposito videtur emergere circa significationem propriam huius dictionis naalma. Dicitur n. aduersarij, quod per Isaiam non erat nota beata virgo,

cum nondum esset in rerum natura, nec de ea iam esset facta aliqua mentio in scripturis sacris. vnde non de illa proprie potest intelligi haalma, sed de alia tempore Isaiæ apud eos quibus loquebatur nota, seu ceteris notior. Ad quod respondendum secundum Ray. Martinum in pugione, in tertia parte dist. 3. ca. 8. quod iam longe ante Isaiam Salomon de cuius stirpe nascitura erat expressa, de ipsa fecit mentionem. s. Proucr. 30. cap. ubi dicitur: Tria sunt mihi difficilia, & quartum penitus ignoro. Viam aquilæ in cæ. &c. & viam viri in alma. i. in virgine abscondita seu secreta: ubi prædictus autor prædictas quatuor vias applicat, quatuor vias Christi. scilicet ascensionem viam aquilæ. Viam quoque Christi de cruce ad sepulchrum, quod erat excisum in petra. de quo tertio die resurrexit via colubri supra petram applicat. Viam etiam Christi per tempestates & fluctuationes huius mundi transuentis, via nauis in medio maris applicat. Viam vero Christi, in utero virginis, incarnati, via viri in alma applicat. Quæ viam ipse Salomon dicit se penitus ignorare. s. quomodo absque humano semine virgo posset concipere perfectum Deum & hominem. vnde Isaias non dixit: Ecce alma concipiet sed haalma tanquam de nota, de qua iam Salomon longe ante fecerat mentionem, loqueretur. Sed ex hac expositione licet vera & rationabili Iudæi sumunt occasionem subsannandi seu blasphemandi puritatem & sanctitatem virginis gloriosæ. Dicunt n. sic legatur series textus prout iacet in littera, Prou. 30. & ibi inuenitur: quod cum dixisset sapiens. Viam viri in alma. statim sequitur: Sic est via mulieris adulteræ, quæ comedit & tergit os suum, & ait: Non fecit iniquitatem. Ecce inquit, ostenditur manifestè, quod alma in hoc loco non potest esse nisi corrupta, eo quod mulieri adulteræ comparatur. Ad quam obiectionem prædictus autor respondet: quod verba Salomonis in dicto libro parabolice intelligi debent, sicut ipse liber parabola Salomonis intitulatur. vnde frequenter vnum prætextitur, & aliud intenditur, ut pertinet ad parabolice locutionem: vnde via mulieris adulteræ, intelligi debet hic non femina adulterans, sed plebs Iudæica, de qua infra Isai. lxxi. Accedite huc filij auguriaricis, semen adulteri & fornicariæ. ex quo & alijs similibus patet, quod mulier adultera in sacra scriptura saepe accipitur pro synagoga Iudæica: Quod ex multis rationibus prædictus autor ibidem confirmat. Vnde quemadmodum via aquilæ in celo, & via serpentis in petra, & via nauis in aquis, & via viri in alma, mirabiles seu difficiles fuerunt Salomoni, atque distantes ab intellectu eius, sic fuit apud eum mirabilis, & valde distans à ratione via istius adulteræ nequissimæ scilicet synagoge. Non enim Salomonis ratio debuit aut potuit capere malitiam immensitatem, impietatis profunditatem, & perfidiam pertinacitatem, quæ hæc adultera verum Messiam Christum dominum innocentem condemnaret, & Barrabam seditiosum & homicidam petere. Quia etiam fatuitate seu insania, vel qua invidia diabolica stimulata potuit Messiam repellere, ceteros illuminantem, claudos curantem, mortuos resuscitantem, & innumera miracula facientem: Barrabam verò qui nihil tale vnquam fecit, pro Messia suscipere. Bene igitur Salomon celsitudinem sanctitatis prædictorum quatuor & profunditatem & immensitatem, fatuitatis huius adulteræ considerantis, vehementer admiratus subiunxit: Sic est via mulieris adulteræ sic. scilicet admiranda ad intelligendum difficilis, & ultra modum stupenda, quæ panem tot mendiciorum comedit: & comedere tam anide non desinit, & tamen quasi tergens os suum, ac si nihil insana vel iniquitatis fuerit operata, erubescere nescit. vnde Ierem. 3. b. ei dicitur: Frons mulieris meretricis facta est tibi. renuisti erubescere. quæ & alia ad hæc pertinentia largius ponuntur à prædicto autore lib. 2. ubi supra.

ADDITIO VI.

In eodem capite ubi dicitur in postilla: Et erit in die illa omnis locus ubi fuerunt mille vites.

Ad intelligentiam huius quod dicitur: Et erit in die illa omnis locus ubi fuerunt mille vites. attendendum, quod in v. statione facta per exercitum Sennacherib fuerit vinea de iysa intantum, quod non poterant ex eis incolæ habere fructum vsque ad longum tempus, & ideo dimittebantur incultæ: & sic crescebant in eis spinæ & repres & feræ sylvarum, quæ in eis degebant. Et hoc est quod dicit. Omnis locus ubi fuerint mille vites, mille argenteis. dato quod vites fuerint in bono, & aliis valeret mille argenteos, tamen ex defectu cultus in spinas & in repres erunt: quia ratione cum sagittis & arcibus ingredientur illuc, & timore ferarum. Et quia hoc non tantum erat in vineis, sed etiam in omnibus locis planis terre, ideo dicit: Vepres. n. & spinæ erunt in inuerta terra, s. planæ. Sed quia multi tempore belli relictis campestribus metu hostium ad montana confugerunt, & aspera montium propria manu excolbant, ideo in his locis micosi, in primis refugium habuerunt seminandi bladus & pro paucis animalium: eod quod illa loca alta erant culta etiã tempore belli, sic quod non erant spinæ ibi & vepres: & hoc est quod dicit: Et omnes micosi qui in sarculo firientur, non veniet illuc terror spinarum & veprium ratione iam dicta, & erit in pascha bonis, &c.

Replia. In c. 7. cum post illud passum: Non petam, & non terabo dominum, & c. exponit sicut communiter exponit Burg. tanquam Ismael: contra omnes exponit, quod Achaz ideo petere

A noluit, quia p certo tenuit Deum Israel nihil posse. Sed illa expositio nō videt verisimilis: nā auus et pater Achaz, Ozias & Ioabā fuerāt boni cultores Dei, vt habetur 4. Reg. 15. Et Achaz, viginti anno rū erat, antequam pater eius moreretur, & fortassis viuebat adhuc Ozias auus Achaz qui fuit à domino lepra percussus, quod etiam Achaz latere nō potuit. Et quarto anno regni Achaz hac recusatio signi oblata facta est, vt patet, non est igitur verisimile, q̄ infra tam breue tempus de notitia Dei, & eius potentia per patrem à proculdubio instructus, quia dicitur bonus. 3. Reg. 15. ponuerit transire ad illam certitudinē impotentie Dei, quam Burg. describit in Achaz fuisse. Et et enim idololatrie deditos de Dei bonitate, potentia & auxilio diffidere, imò & desperare sine tali certitudine. Non. n. potest in intellectu quantumcunq; deprauato talis poni certitudo sine rō-

ne manifesta, vel autoritate, quæ in proposito assignari nō possunt; D certum enim est, q̄ Achaz idololatrando habuit effectum deprauatum, sed non intellectum: quia nulla ratio cum ad idololatriam mouit, sed sola malitia quæ est prauitas voluntatis contra dictamen re- Et rōnis: ideo dicitur de ipso 4. Reg. 16. q̄ ambulauit in vijs regum Israel, qui quamuis essent idololatre, hoc non processit ex rōnis prauitate: sed affectionis: quia fecerūt vitulos colēdos, ne populus iret Ierusalem ad cultum veri Dei, & rediret sic per assuefactionem ad regnum domus regis David, prout habetur, 3. Reg. 12. imo & Iorā filius Achab, cum esset cultor idolorum, sciuit tamen dominum & eius potentiam, quem tamen nō coluit, vnde dixit: Heu, heu, heu. Congregauit nos dominus tres reges, vt traderet in manu Moab, prout dicitur. 4. Reg. 3. b. Modicum valet quod Burg. hic exponit. Sed nihil probat.

CAP. VIII.

ET dixit dominus. ad me: Sume tibi. Primū propheta p̄dicit Achaz futura:

B post, ipse dñs p̄cipit vt signū p̄tat, inde ad domum Dauid verba cōuertuntur, & virgo paritura filium promittitur, & filius nasciturus. Quo filio inuocato subuertatur Samaria, & Syria à rege Allyriorum, qui postea capiat Iudæam, & in solitudinem vertat. vnde rursus partus virginalis describitur.

* Cyrillus. Nouus liber & magnus, hic dñ nouum testamentum, non. n. ad instar veteris noui est conscriptum.

* Procopius. Quoniam omnium aures ea ferre non poterant, prophetæ librum ipsum, siue codicem siue dicit,

Sub alia figura partus virginalis describitur. ¶ O Isaiā.

CAP. VIII. **T** dixit dñs ad me: Sume tibi librum grandem, r

membranam, siue volumen, vt reliqui transtulerunt. Sume re p̄cipit. Quem nouum & magnum

dicit, vt recentis magnique testamenti tanquam priore antiquato, figura adumbret. Tibi, addidit, vt credentes, ab infidelibus distingueret. Dicitur verò hic liber magnus, quod legalis historiae humilitatem minimè complectitur. Rursus stylo hominis dixit, quòd humana dialecto vulgo quæ intelligibili euangelij verba conscribantur. Fortasse, tamen de vnigeniti diuinitate, vt de eiusdem incarnatione scribere, humani styli opus non fuerit. Nouit enim filium nullus, nisi pater & cui Deus reuelare voluerit.

¶ Velociter

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VIII.

* **E**T dixit dominus, &c. Antequam descendam ad diuisionē huius capituli & eius expositionem per partes. Primò videndum est, quid sit tenendum de puero, de quo fit sermō in hoc ca. cum dicitur: Et accessi ad prophetissam & concepit filiū, &c. & dixerunt aliqui, quòd iste fuit filius Isaiæ de sua uxore quæ vocatur hic prophetissa, & hoc dictum videtur sequi Thomas de Aquino in quadam postilla, quæ sibi attribuitur tanquam ex eius dictis reportata, vbi soluuntur argumenta quæ solent fieri ad cōtrarium.

Ad quod primò arguitur per illud quod dicitur hic: Dicitur. n. Adhibui mihi testes, & accessi ad prophetissam. &c. Isaias autem cum esset honestus & sanctus, nullo modo induisset testes sui concubitus cum uxore. Item per hoc quod dicitur: Adhibui mihi testes fides Vriam sacerdotem, &c. Iste enim Vrias fuit idololatra: quia fecit altare ad similitudinem altaris quòd erat in Damasco ad cultum idoli: & super istud offerebat holocausta & victimas, vt habetur. 4. Regum 16. c. & sic non potest ad literam dici testis fidelis. Item quia subditur: Et Zachariam filium Barachie qui fuit in duodecim prophetis vndecimus, & nondum erat natus: quia prophetauit tempore Darij regis persarum, cuius tempore consumatum fuit templum vt habetur. i. Esdræ 6. ¶ Quarto autem anno regni Achaz in quo dictum fuit ista prophetia vel cito post vsq; ad illud tempus fluxerunt anni 267. & sic nullo modo tempore Isaiæ potuit in lucem testis: & assumptum declaratur sic: quia Achaz regnauit 16. annis. 4. Regum 16. & sic à tempore huius prophetie de regno eius remanebant 12. anni. Cui successit Ezechias regnans. 29. ann. 4. Regum 18. post quem Manasses regnauit. 55. ann. 4. Regum 21. Post quem Amon duobus. 4. Regum 21. d. post quem Iosias. 31. 4. Regum 22. a. Post quem Ioachim. 11. 4. Regum 23. Post quem Sedechias 10. 4. Regum 24. Postea secutum est tempus captiuitatis Babylonicæ 70. annorum secundum communem computationē vsque ad annum primum Cyri, à quo etiam vsque ad consummationē templi post reditum captiuitatis Babylonicæ fluxerunt anni 46. Iob. 2. d. Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, &c. quia anni simul iuncti faciunt numerum predictum. Ex quo arguitur, quòd non potuit Isaias ipsum adducere in testimoniu. Secundum autem computationem Hebræorum, quam frequenter secutus sum, fluxerunt pauciores anni; sed per hoc non infringitur argumentum: quia secundum breuiorem computationem à tempo-

re quo Isaias dixit. Et adhibui mihi testes, &c. vsque ad Zachariam filium Barachie fluxerunt 200. & plus. Nec potest dicere, quòd Zacharias filius Ioiahe, qui Matth. 23. d. dicitur filius Barachie, fuerit ille testis: quia ante mortuus erat per 100. annos & amplius: Quod patet sic quia post Ioas qui interfecit hunc Zachariam regnauit Amastias filius eius 29. annis. 4. Regum 14. Et post eum Ozias. 52. ann. 4. Regum 16. Post eum Ioatham 16. ann. 3. Regum 16. Post eum Achaz 4. annis, antequam Isaias diceret prophetiam istam, vt dictum est supra, qui anni simul iuncti faciunt annos 101. Item arguitur per hoc quod subditur antequam sciat puer vocare patrem & matrem & auferetur fortitudo Damasci & spolia Samariae, &c. quæ spoliatio facta fuit 6. anno Ezechie, vt dictum est ca. p̄cep. Et sic puer natus tunc habuit 19. annos ad minus 12. de regno Achaz, vt predictum est, & 6. de regno Ezechie. Puer autem scit vocare patrem & matrem antequam habeat tot annos, & sic non esset verum quod dicitur: Antequam sciat puer vocare patrem & matrem &c. Igitur propter ista tenent doctores catholici communiter, quòd illud quod dicitur in hoc ca. de puero predicto non sit intelligendum ad literam de filio Isaiæ. Sed hoc soluit Thomas sic.

Ad primum dicit, quòd inductio testium non fuit ad videndum concubitus Isaiæ, sed scripturam eius: quia dictum fuit sibi à domino: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo, &c.

Ad secundum dicit, quòd Vrias sacerdos fuit testis fidelis non ratione vitæ, sed officij dignitate: & quia à rege Achaz fidelis reputabatur, quia similiter erat idololatra.

Ad tertium dicit, quòd iste Zacharias neuter fuit illorum, qui alligati sunt, sed alius illius temporis qui sic nominabatur: Cuius ratio potuit esse duplex, vt dicit. Vna quia fuit de genere Zacharie prophete, quem interfecit Ioas rex Iuda, vt habetur 2. Paral. 24. qui dicitur filius Barachie, Matth. 23. & sic iste qui fuit tempore Achaz fuit nominatus eodem nomine: quia consuetudo fuit apud Hebræos nominibus eorum, qui fuerant autentici in illo genere pueros nominare. Alia, quia iste Zacharias fuit similis in sanctitate & autoritate illi quem interfecit Ioas: & sic appellatus est nomine illius quamuis habuerit aliud nomen proprium, sicut in euangelio Iohannes Baptista vocatur Elias propter similitudinem officij, qui Iohannes p̄uenit Christi primum aduentum, sicut Elias p̄ueniet secundum.

Ad quartū, q̄ ista spoliatio Samariae, de qua hic agitur, non fuit illa quæ facta fuit. 9. an. Osee. & 6. Ezechie, sed ista quæ facta fuit per Theglathphalasar quæ p̄cessit iram, quia fuit facta in diebus Phaceæ, secundū quod dicitur 4. Reg. 15. f. In diebus Phaceæ regis * Israel

MORALITR

Et dicit ad me: Sume tibi librum grandem. Hoc dicitur doctori theo-

ri theologiae & auditori, qui debent accipere Bibliam quæ grandis est liber multitudine verborum: & grandior profunditate sententiarum.

† Et scri-

A *Velociter spolia.* Hoc nomen pueri. q. d. Ne patiaris ultra diabolom regnare. Et non angelos non prophetas mitte: sed ipse descende.

a Ne publice praedices arcanum nouae natiuitatis. *b* More hominum, quod scilicet intelligi possit. *c* Verba patris ad filium. *d* Captiuam reduc captiuitatem. *e* Homines.

& scribe in eo stylo hominis velociter spolia

* Procopius. Scribit ut cito spoliatorum direptionem faciat. Instare. n. tempus, quo regem vtrunque ab Assyrio

rio Emmanuelis opera, quem in pugna Iudaeos inuocare iussit, ista pati deceat. Ipso deinde aduentu velox quidam & coruscatione celerior per orbem vniuersum saeculi huius & tenebrarum principem spoliator, euangelicae doctrinae splendor illuxit.

Uriam

NICOLAUS DE LYRA.

Israel venit Teglatphalnasar rex Assur, & cepit Ahion, &c. & hoc fuit antequam puer natus sciret vocare patrem & matrem. Hoc dictum videtur nimis fauere errori Hebraeorum, qui dicunt quod in istis trib. casibus. s. 7. 8. & 9. non fit mentio de Christo.

* Ad excludendum vero hanc falsitatem, & ad declarandum veritatem, primo ponenda est hic translatio Chaldaica, quae apud Hebraeos dicitur Thargum, & est tantae autoritatis apud eos, quod nullus fuit ausus contradicere. Est etiam in passibus obscuris, qualis est iste declaratiua veritatis Hebraica.

Sciendum igitur, quod ubi nos habemus hic: Et adhibui mihi testes fideles Uriam sacerdotem, & Zachariam filium Barachiae, & accessi ad prophetissam, &c. Illa translatio sic habet. & contestatus sum ex parte mea testificationes malas, quas dixi venturas in prophetia Uriae sacerdotis. Ecce futurum est quoque, sic omnem consolationem quam dixi venturam in prophetia Zachariae filij Barachiae ego adducturus sum: & accessi ad prophetissam & concepit, &c. Ex ista translatione patet, quod non est verbum Isaiae, cum in prophetijs istorum duorum testium nihil dixerit vel fecerit, nec impictione eorum: sed ipse Deus qui illustrando mentes, prophetas constituit: & praedicta ab eis impleri fecit, & per consequens illud quod loco illius habemus: Et adhibui mihi testes fideles, Uriam, &c. Non est verbum Isaiae testes ad scripturam suam seu concubium inducentis, sed magis ipsius Dei introducentis dictos prophetas ad praenuntiandum istud quod praedixit futurum: & per consequens illud quod subditur in eadem serie. Et accessi ad prophetissam non est verbum Isaiae ad suam uxorem carnaliter accedentis, sed ipsius Dei, qui sicut prophetas illustrando testes suos constituit, ita sua gratia virginem fecundauit, ut patet Luc. 1. Secundo, ex thargum praedicto patet quod Urias qui hic testis inducitur non est ille Urias sacerdos qui fuit tempore Achaz: quia ipse fuit pessimus idololatra, iste autem hic dicitur domini propheta: & hoc concedit Ra. Sa. super locum istum, dicens, quod iste Urias qui hic testis inducitur, fuit Urias filius Semei qui prophetauit in nomine domini tempore Ioachim filij Iosia, ut habetur Iere. 26. Dicit etiam quod Zacharias qui inducitur hic testis secundus, fuit ille qui in duodecim prophetis est undecimus, de quorum testimonijs postea dicitur. Sed ex dictis sequitur, quod ista inductio testium non est corporalis, nec in praesenti facta sed spiritualis & de futuro in longinquum, quia quarto anno regni Achaz, in quo Isaia dixit illa quae ponuntur in hoc ca. & praeced. ut supra dictum est, usque ad principium regni Ioachim sub quo Urias prophetauit, ut praedictum est, fluxerunt anni 129. ut potest videri per tempora regum suprapositorum in hoc ca. & multo plures fluxerunt usque ad tempus secundi testis. s. Zachariae filij Barachiae. s. anni 267. secundum omnem computationem, & secundum breuiorem 200. anni et plus & supra declaratum est: & per consequens cum testes debeant respondere rei testificatae, accessus ad prophetissam non fuit corporalis nec de praesenti, sed spiritualis & de futuro in longinquum, secundum quod habetur Luc. 1. d. Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. Quod autem beata Virgo Maria prophetissa fuerit, patet Lu. 1. ubi prophetauit de sua reuerentia futura, di. Beata me dicent omnes generationes: quia de omnib. gentib. sunt aliqui Christiani dicentes eam beatam, & non solum a Christianis dicitur beata, sed etiam a Sarracenis est. n. in Anchorano Mahumeti: Dixerunt angeli. O Maria utique, Deus elegit te ut purificaret te, & elegit te claram super mulieres saeculorum. Item ibidem: Dixerunt angeli: O Maria Deus annuntiet tibi verbum ex ipso, nomen eius Iesus filius Mariae & erit honorabilis in hoc saeculo, & in futuro. Itē ibidē. Dixit ipsa: Deus meus quomodo erit mihi filius & non tetigit me homo? Dixit: sicut Deus creat quod vult, cum decreuit utique, acquiratur dicit. n. esto, & erit: Et hoc modo dixit Gabriel Mariae, Lu. 1. d. Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Item in eodem cantico prophetauit Maria de futura reprobatione Iudaeorum, & vocatiōe gentium dicens. Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles, & sic patet eam fuisse prophetissam. Nunc videnda sunt testimonia testium supra inductorum. Et quia per prophetiam Uriae non habemus scriptam explicitam, sicut nec de multis alijs prophetis ut patet ex decursu libri Regum, ideo recurrendum est ad illud quod de eo dicitur Iere. 26. f. Fuit quoque vir propheta in nomine

ne domini Urias filius Semei, & prophetauit aduersus ciuitatem istam, & aduersus terram hanc iuxta vniuersa verba Ieremiae. Ex quo habetur quod prophetauit destructionem ciuitatis Ierusalem & Iudaeae per Chaldaeos futuram sicut & Iere. Et hoc est quod dicitur in translatione Chaldaica supra posita, & contestatus sum. ex parte mea testificationes malas, quas dixi venturas in prophetia Uriae sacerdotis. Prophetiam autem Zachariae filij Barachiae habemus duodecim prophetarum in quo Zachariae 9. ca. dicitur. Exulta satis filia Sion, iubila filia Ierusalem: Ecce rex tuus venit tibi iustus & saluator, ipse pauper & alcedens super asinam, &c. quod intelligitur de Christo etiam secundum Hebraeos, ut plenius ostenditur, quando ad locum illum deuenimus domino concedente: & hoc est quod dicitur in translatione Chaldaica supra allegata. Ecce futurum est quoque, omnem consolationem quam dixi venturam, in prophetia Zachariae filij Barachiae ego adducturus sum: quae consolatio implenda dicitur in aduentu Messiae ab ipso Zacharia, ut dictum est: ideo statim subditur de aduentu eius in mundum. Et accessi ad prophetissam. i. beatam Virginem: & concepit & peperit filium. Et ex dictis patet quod impletio prophetiae Uriae de destructione ciuitatis fuit certum signum de impletione prophetiae Zachariae futurae pro Christi aduentu. His igitur praedictis patet, quod solutiones Thomae ad rationes supra inductas ad probandum, quod littera huius ca. non possit nisi de filio Isaiae intelligi non valent: quia falsum assumunt. Discurrendum tamen est per singulas ad maiorem declarationem veritatis. Cum n. dicitur in prima, quod testes fuerunt inducti ad videndum scripturam, patet falsum, quia nondum erant nati, nec fuerunt usque ad tempus post, valde logicum. Item si fuissent praesentes, adhuc non valeret, quia postquam dixerat: Adhibui mihi testes, Uriam &c. non dixit: & scripsi, sed accessi ad prophetissam &c. Similiter cum dicitur in secunda, quod Urias fuit testis fidelis ratione officij & reputationis regis: quia ille Urias non ponitur hic testis, ut patet per praedicta, & sic falsum assumit. Nec fidelitas quam allegat, est secundum veritatem, sed secundum falsam hominum estimationem quae a prophetis sanctis non reputatur. Quod similiter in terra dicitur tempore Achaz fuisse quendam prophetam nomine Zachariam filium Barachiae, videtur fictitium, quia de scripturis non habet auctoritatem: & ideo eadem facilitate contemnitur, quae probatur. Et dato quod talis tunc fuisset, tamen non fuit ille qui hic testis inducitur ut patet per praedicta. Similiter quod in quarta dicitur Teglatphalnasar spolia Samariam, ad quod probandum allegatur 1. 5. c. 4. Reg. ex eodem loco apparet falsitas huius dicti: quia ibidem dicitur, quod cepit aliquas ciuitates in extremitatibus regni Israel existentes, sed ad Samariam quae erat metropolis non accessit nec per consequens spoliavit. His praelibatis ad expositionem huius ca. accedamus in quo (ut supra dictum est) denuntiatur Christi resurrectio futura ad spoliationem inferni principaliter & per consequens ad significandum tanquam per signum rememoratiuum spoliationis duorum regum, scilicet Israel & Syria. Et diuiditur in duas partes, quia primo denuntiatio signi, secundo occultatio mysterij, ibi: Liga testimonium. prima adhuc in duas, quia primo ponitur signi denuntiatio. Secundo ad propositum applicatio, ibi: Et dixit. Circa primum dicit Isaia: Et dixit dominus, &c. In Hebraeo habetur rotulum grandem, qui dicitur grandis, quia ibi scribendum erat mysterium Christi resurgentis, quod est maximum.

- 1 Et scri. in eo. i. clare & plane, ita quod quilibet homo et parum literatus possit legere & intelligere, unde & in translatione Chaldaica habetur: Scribe in eo exposito. Sciendum tamen, quod hoc non intelligitur quantum ad mysterium resurrectionis Christi: quia quantum ad hoc ponitur hic: Preuiter & celate: sed non quantum ad captiuitatem & spoliationem regum Israel & Syria: quae clare & lucide ponuntur infra eodem cap. sicut n. dictum est c. praeced. hoc dicens fuit, ut regi Achaz incredulo daretur signum, cuius non intelligeret principale intentum: & tamen cum hoc ex Dei liberalitate perciperet de propinquo liberationis suae effectum: quia secreta fidei in credulis sunt celanda, unde dicit Saluator, Matth. 7. Nolite sanctum dare canibus.
- 2 Velociter spolia de. Istud conuenit Christo resurgenti, qui tunc celeriter spoliavit infernum: & in hoc fuit signum rememoratiuum spoliationis duorum regum, & conuerso. Hec spoliatio fuit signum pronosticum spoliationis fiendae per Christum.

* 1 Et ad-

MORALITER.

† 1 Et scribe in eo stylo homin. exponendo lucide & clare.

A *Vriam, &c.* Vrias, lux domini. Zacharias, memoria domini. Barachias benedictio domini: his testibus natiuitatis domini comprobatur. Vnde duobus testibus euntrib. in Emaus incipiens a Moyse, & prophetis, quæ de se dicta erant, differuit.

* Procopius. Erant tunc temporibus historia teste, Vrias quidē sacerdos, propheta autem Zacharias. Vixit enim Ezechia ætate, vt in Paralipomenonis habetur. Hos autem non sine arcano sensu testes appellat. Lex enim Vriæ nomine, quam pontifex ipse docebat, significatur, sicut per Zachariam, prophetæ.

b *Ad prophetissam.* Ad Spiritum sanctum, a quo omnis propheta, quæ Græcè neutri generis pneuma, Hebraicè feminini Ruha, Latinè masculini generis est, & ideo diuersis positionibus sortitur, nullius est. n. Vel ad Mariam quam prophetissam fuisse nemo dubitat.

B *Tertulianus.* Esaias futurum non quasi futura prædicit, sed quasi iam facta. Nam cum nondum accessum esset ad Mariam, Accessi, inquit, ad prophetissam.

hæresis contra Collyridianos. * Epyphanus. Hæc Esaias futura prædicit, quæ complenda erant de filio Dei, inquit, Ecce virgo in utero habebit. Et quoniam virgo erat quæ peperit, & Deus inter homines qui natus est, ne dubitaret propheta de modo huius natiuitatis, eam videt in visione, & narrat de Spiritu sancto futuram. Ingressus inquit, ad prophetissam. Quibus verbis prænunciat ingressum Gabrielis ad Mariam.

* Procopius. Itaque Christi matrem, tanquam spiritus sancti participem, nominat, iuxta illud, *Spiritus sanctus descendet in te, &c.*

C *Et concepit, &c.* Tropologicè in anima virgine (nec polluta sorde) de Spiritu sancto sermo Dei conceptus, demones spoliat, & sibi facit seruire vniuersa. Et cum ex parte videat & prophetet, antequam sit perfectus, & merito Deum patrem, & matrem suam vocat Ierusalem cælestem, quasi infantia vincit Damasci fortitudinem. id est, sapientiam secularem & auferet spolia Samariæ, quibus hæretici ecclesiam spoliant, dicentes: *Non est nobis pars in David, &c.* Præsenterege Assyriorum diabolo, qui non potest eis auxiliari, tales filios & virgo Maria & sanctæ mulieres generant. Sara. i. principes, & Rebecca. i. patientia, vxores patriarcharum.

d *Spolia detrahe.* * Ireneus. In ipso suo ortu spoliabit homines, auferet ignorantiam ipsorum, sui cognitione præbebit, quod verba illa significant, *Velociter spolia detrahe.*

Lib. 3. c. 18. Euse-

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et adhibui mihi testes fideles. *Verbum est ipsius Dei, vt prædictum est, & de fidelitate & testimonijs ipsorum testium dictum est.*
- 2 Et accessi ad prophetissam. *i. Virginem Mariam, vt prædictum est.*
- 3 Et dixit dominus, &c. *Hic consequenter ponitur signi adaptatio & secundò subditur ratio dicti, ibi: Et adiecit. Circa primò dicitur.*
- 4 Voca nomen eius. *s. pueri nati. Loquitur tamen hic scriptura de futuro per modum præteriti, propter certitudinem prophetiæ, vt frequenter supra dictum est.*
- 5 Accelera spolia detrahe. *Quia hæc proprietas competit Christo, vt dictum est.*
- 6 Quia antequam sciat puer vocare, &c. *s. sciencia creata vt dictum est cap. præcedenti, vnde idem est ac si diceret: Antequam*

* Eusebius. Spolia his verbis appellat omnes eos qui abducti ab errore dæmonum adhæserunt Christo.

e *Puer.* Augustinus. de quo dicitur, priusquam sciat puer bonum aut malum contemnet malitiam. Hæc duo aliter sciuntur: per prudentiam boni, & aliter per experientiam mali, Per prudentiam boni malum scitur, & non sentitur. Tenet enim bonum, ne sentiat malum. Per experientiam mali scitur bonum. Qui. n. amiserit sentit, cui amisso bono malè fuerit. Puer ergo antequam sciret per experientiam bonum quo careret, aut malum quod amisso bono sentiret, cõtempnit malum, vt eligeret bonum, idè noluit amittere quod habebat, nec sentiri amittendo quod amittere non debebat.

* Idem. Priusquam sciat vocare patrem & matrem, id est, antequam per humanam carnem verba proferret humana, accepit virtutem Damasci, illam. s. vnde Damascus præsumebat, præsumebat auro, aurum accepit a Magis, & spolia Samariæ, idè ipsi magi erant.

Samaria pro idololatria posita est, vna vrbs idolis seruiens pro omnibus. Debellaturus igitur Christus gladio spiritali vniuersum orbem, hæc prima spolia abstulit in hac terra, nondum loquens per linguam, locutus est per stellam.

* Eusebius. Puer Christus tradidit virtutem Damasci Romanis, & deleuit duo regna.

* Epiphanius. Cur Christus qui sapientia patris est, esset, qui homines loqui docuit, nesciuit vocare patrem aut matrem. Si natus locutus esset, phasma videretur, & ficta eius natiuitas non vera: & ideo ordinem naturæ in his exteris sequi voluit, vt verum se esse hominem probaret.

Allegoricè. Aquas Siloe. In quibus cæcus se lauit & vidit. Quia aliter, non sanatur cæcitas Iudæorum, nisi doctrina Christi quæ sine strepitu & clamore leniter fluit.

Anagogi. Hæreticus qui iungit sibi auxilium sapientiæ secularis, & Ierusalem, i. ecclesiam vult oppugnare, relinquit aquas Siloe, qui interpretatur missus, & qui salit in vitam æternam, & traditur principi Assyriorum, i. diabolo ducendus in profundum peccatorum. Hic. n. ausus est dicere illud. *Hæc omnia tibi dabo, si procidens adoraueris me.* Iudam quoque, i. domum confessionis conatur intrare: & per negligentes vsq; ad collum venit, credentes in Christo cupiens suffocare, sed non potest, quia Iudas habet secum præsentem Emmanuel.

f *Aquas Siloe.* * Procopius. Aquæ Siloe quæ cum silentio

quam fiat homo.

7 Auferetur fortitudo Damasci. *quæ est ciuitas metropolis in regno Syriæ.*

8 Et spolia Samariæ coram rege Assyriorum. *qui citò post interfecit Rasin regem Syriæ, & postea cepit Osce regem Israel & Samariam, vt dictum est capite præcedenti.*

9 Et adiecit dominus loqui ad me adhuc dicens. *Hic consequenter ponitur ratio dicti, videlicet quare regnum Israel fuit ita vastatum. Et primò ponitur destructionis ratio, secundò regni Iudæ afflictio, quasi per quandam redundantiã: quia erat immediate coniunctum regno Israel, ibi: Et ibi: Tertiò, vt ilis monitio, ibi: Hæc. n. Ratio verò vastationis regni Israel fuit, quia recesserat a regno Iudæ, & a Dei cultu colendo vitulos aureos, & confitendo in regibus idololatriis, scilicet Syriæ & hoc est quod dicitur.*

10 Pro eo quod abiecit populus iste. *i. populus Israel.*

11 Aqua Siloe, &c. *regimen regni Iudæ, & Dei cultum qui erat*

* *magis*

MORALITER.

† *Accel. spo. detra.* Studium. n. sacre scripturæ ad hoc ordinari debet, vt diabolus spoliatur animabus quas decept.

Sed quia multi recusant hunc modum docendi, recurrendo ad doctores curiosos & inutiles. Sequitur. 10 Pro eo quod ab ipse a. Siloe. quæ vadunt cum, &c. i. modum docendi moralem & sine ostentatione.

† De

A silentio fluunt, Christum innuunt qui fons est aquae salientis in vitam, qui non dum in lucem editus, nec gentibus adhuc predicatus cum populo tamen latenter uersari eorumque animas irrigare & pascere solitus esset. Exiit ita quies eius & sine strepitu aduentus.

* Eusebius. Minatur Deus interitum his qui non receperunt Siloam. i. missum Emmanuelem illum prophetissa Maria prognatum, aquas illas potabiles & fecundissimas Euangeliorum, & minatur interitum illis qui praepararunt regem gentium idololatrarum Caesarem potius quam Christum.

B **a** *Aquas fluminis.* Exercitum Sennacherib, cuius potentia occupans terram Samariae inundationi fluminis comparatur.

b *Congrega. popul.* Quasi contra Emmanuel nihil potestis. Hoc etiam omnis terra procul cognoscat. *Congre. popul.* Hoc testimonio contra superiores utimur. Quamuis. n. fortes esse & nos in lapsis superare videantur, vincuntur tamen in his qui pro Christo sanguinem fuderunt, & post bella pax ecclesijs redditur, & omnia consilia contra Emmanuel dissipantur. Contradictes quoque; veritati utiliter audiunt, quia tandem ratione superantur: & ne velint

^a Reges de Iuda qui onere & legitime regnabant. ^b Regem Syriae. **quae vadunt cum silentio, & assumpsit magis Rasin**

^a Phacee regem Iudae. **sin & filium Romeliae: propter hoc ecce adducet dominus super eos aquas fluminis fortes**

^a Exercitum Sennacherib. ^b Assyrii. **tes & multas, regem Assyrionum, & omnem gloriam eius. Et ascendet super omnes riuos eius, & fluet super vniuersas ripas eius: & ibit per Iudam inundans, & transiens usque ad collum veniet. Et erit extensio alarum eius implens latitudinem terrae tuae o Emmanuel.**

^a Quia non tunc caplet eum, ^b Vicinam significat captiuitatem. **Congregamini populi, et vincemini: & audite vniuersa procul terrae. † Confortamini & vincemini: accingite vos & vincemini. Inite consilium, et dissipabitur: loquimini uerbum, & non fiet quia nobiscum Deus. Haec enim ait dominus ad me. † Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Suffocationem. ^b Usque adeo se extendit. ^c Principum. **Ne dicatis, coniuratio. omnia enim quae loquitur populus iste, coniuratio est. Et timorem eius ne timeatis neque pauceatis.**

^a Sicut. ^b Sicut. ^c Sicut. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Quamuis multi, uamuis fortes, quamuis accincti tamen vincemini. ^b Unde Iupia Ascendamus ad Iudam, &c.

^a Emmanuel. ^b Ponam. ^c Sicut regem filium Tabeel. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Interpretatio Emmanuel. ^b Contra quem nihil potestis. ^c Pizantia. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Operis & virtute. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Sicut. ^b Sicut. ^c Sicut. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

^a Sicut. ^b Sicut. ^c Sicut. **† Sicut in manu forti erudiuit me, ne ire in uia populi huius dicens.**

in mendacio vincere, quia D peruerfitas non potest reatum superare.

2 * Basilius. Vocem hanc crediderint profiliisse & esse se relatum ex praegestenti ac profusiore gaudio eorum, qui Christi quidem aduentum agnouissent, intellexissent verò quam sit gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

3 † aduentum agnouissent, intellexissent verò quam sit gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

4 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

5 † aduentum agnouissent, intellexissent verò quam sit gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

6 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

7 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

8 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

9 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

10 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

11 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

12 gentibus formidabilis & expauenda virtus sanctae crucis. Ideò ait, Scitote gentes & vicinini, ut succumbentes gloriosae & uobis utili uictoriae, abducami

C **NICOLAUS DE LYRA.**

* *magis in quiete & mansuetudine, maxime tempore regum bonorum, ut Dauid Salomonis, & similibus.*

1 *Et assumpsit magis Rasin, regem Syriae.*

2 *Et filium Romeliae. de protectione eorum magis confidendo quam de Deo.*

3 *Propter hoc ecce adducet dominus. i. aduersarios cum fortitudine & impetu uenientes: propter hoc subditur exponendo.*

† *Regem Assyrionum. i. potentiam exercituum eius.*

4 *Et ascendet super omnes riuos eius. i. destruet totum regnum Israel, sicut inundantia aquarum destruit omnia quae inuenit.*

5 *Et ibit. Hic consequenter ponitur regni Iudae afflictio per redundantiam, cum dicitur: Et ibit per Iudam inundans, quia exercitus Assyrionum qui destruxit Samariam in regno Iudae, multa vadit quasi per quandam redundantiam.*

6 *Et transiens usque. i. in tantum affliget regnum Iudae, quod vix poterit sustinere: quod factum fuit tempore Ezechiae, ut dictum est ca. praecedenti.*

7 *Et erit. i. exercituum eius, quia ad literam cohortes pugnatorum uocantur a. e.*

8 *Implens latitudinem terrae tuae. i. Iudae, quam Assyrii vastauerunt.*

9 *O Emmanuel. i. Christe, ut dictum est c. praecedenti. cuius dicitur illa terra specialiter, quia ibi fuit natus, conuersus, & passus. Sed quia Sennacherib rex Assyrionum cum suo exercitu fuit diuinitus debellatus, ut dictum est, ideo subditur.*

10 *Congregamini populi. quia Sennacherib populus multos adduxit secum qui fuerunt deuicti per angelum.*

11 *Et audite vniuersa. Istud. n. factum tanquam valde mirabile fuit divulgatum valde longe.*

12 *Con-*

12 Confortamini. *Confidentes in virtute uestra. i. confortabimini, quia propheta non induxit eos ad praesumptionem de sua virtute sed eam praedixit futuram.*

13 *Et vincemini. virtute diuina.*

14 *Accingite uos. ad vincendum secundum asimationem uestram.*

15 *Et vincemini. secundum veritatem.*

16 *Inite consilium. de captione Ierusalem.*

17 *Et dissipabitur. s. consilium uestrum a Deo, cuius causa subditur*

18 *Quia nobiscum Deus. in adiutorium nostrum vos debellatis per angelum suum.*

19 *Haec. n. Hic consequenter ponitur utilis monitio ut scilicet, quod populus Iudae non timeat ab humana persecutione, sed solum Deum, & hoc est quod dicitur: Haec. n. ait dominus ad me, & c. i. ostendit mihi fortitudinem suam, qua potest protegere omnem hominem in se confidentem.*

20 *Ne irem in uia, & c. i. timendo aduentum duorum regum, sic populus regni Iudae timuit valde, sicut dictum est c. praecedenti de Achaz & populo eius. Et commotum est cor eius, & cor populi eius, sicut mouentur ligna a facie venti.*

21 *Dicens. s. Dominus.*

22 *Ne dicatis coniuratio. non timeatis a coniuratione regum Israel & Syriae contra vos.*

23 *Omnia enim. i. populus Iudae.*

24 *Coniuratio est. i. multum loquitur de coniuratione duorum regum contra se. sicut homines multum timentes de periculo aliquo super se venturo quasi continue loquuntur de ipso. Et quia iste timor erat malus, ideo subditur.*

25 *Et timorem eius. i. illius coniurationis.*

26 *Ne ti. sed quid sit timendum ostenditur cum subditur.*

MORALITER.
 † *Et assumpsit magis Rasin. qui interpretatur varians eos, i. doctores per varias & dubias doctrinas discipulos variantes.*
 † *Et filium Romeliae. qui interpretatur magister frangens labores, i. uerborum extraneorum multitudinem per sua ostentatione.*
 † *Adducet dominus. i. adduci permittet.*

† *Aquas fluminis fortes. i. doctrinas erroneas a diabolo excitate, qui per regem Assyrionum designantur, ideo subditur.*
 † *Regem Assyrionum. Sed quoniam ueritas praevalet, ideo sicut ueritas fidei praevalet tempore Artii & aliorum haereticorum, ita praevalet in futuro per Dei gratiam, ideo subditur.*
 † *Congregamini, & c. i. uos doctores peruersi per Dei gratiam eritis confusi. Sed quia Deus ex hoc debet laudari, sequitur.*

A ^{† palatium re fugij.} **a** In lapidem. Quem repro bauerunt edificantes, hic fa ctus, &c. Et hoc loco sumit Apostolus testimonium, quod *Christus factus sit Iudæis scandalum, Gentibus autem stul ticia.*

b ^{† Machir.} **Duabus domibus.** Vel in duabus familijs, Samai. f. & Helles, ex quibus scribæ & Pharisei. Hi duo non mul tō prius quam dominus na ti sunt in Iudæa. Horum scholam suscepit Achibā, quem magistrum Aquilæ profelyti autumant. deinde † Achir cui successit Ioan na filius Zachæi, & post eū Eliezer, & per ordinem Tel phor, & Ioseph Galileus, & vsque ad captiuitatem Ieru salem Iosue. Samai, dissipator. Helles, prophanus, q̄a per traditiones suas legis præcepta dissipauerunt & maculauerunt.

c ^{† Heb. 2. c.} **Signa legem. q. d.** Aperi cā domine discipulis meis. i. Apostolis, & apostolicis vi ris. Vel, lex & prophetæ vs que ad Ioānem ligati sunt, vt non intelligant. Pro di scipulis .n. iuxta Hebraici sermonis ambiguitatē possumus et doctrinas intelligere

d ^{† Heb. 2. c.} **Pueri mei vnde. Qui non ex voluntate carnis, sed ex Deo nati sunt.** Et. *Filioli mei quos iterum parurio, donec formatur Christus in.*

^{† Sed timete dominum ex.} **Dominum exercituum ipsum sanctificate, &**

^{a † Dominus. † Sit. b † Corpore. † Beatus vir qui timet dominum. c † Mente. d † Ita.} **ipse pauor vester & ipse terror vester: et erit**

^{a † Fidelibus.} **vobis in † sanctificationem: in lapidem autē**

^{a † In fidelibus de duabus & decem tribubus.} **offensionis & petram scandali duabus domi-**

^{a † Qui Christum non receperunt.} **bus Israel, & in laqueum & in ruinam habitā**

^{a † Præcipua. b † In lapidem. † Per infidelitatem. c † Non omnes: quia reliquæ salutē sicut.} **tibus Ierusalem. Et offendent ex eis plurimi,**

^{a † Ruina æterna. b † Gladio & saue c † Peccatorum funibus. d † A Romanis.} **& cadent, & conterentur, & irretientur, & ca-**

^{a † Ergo. † Deus ad prophetam. † Ne videant. † Quia Christum nolunt suscipere. † Ea quæ tibi testor. b † Visionem. c † Id est absconde. Quod enim si gnaur absconditur. † Figuris. d † Vererem.} **pientur. Liga testimonium, signa legem in dis-**

^{a † Vel in doctrinis meis: alia litera. b † Propheta. Quia præcipis signati & abscondi Iudæis ergo expe. do. c † Iesum Emmanuel quem promittit venturum: qui erit nobis in sanctificationem.} **cipulis meis: expectabo dominum qui absco-**

^{a † Cognitionem. b † Iudæis non credentibus.} **dit faciem suam a domo Iacob, & præstola-**

^{a † Hoc repetit vt addat de prophetis præstolantibus. b † Præstolabor dominum. c † Præstolabuntur.} **bor eum. † Ecce ego & pueri mei, quos mihi**

^{a † Socios. † Ad quid: † Propheta in signum futuri precesserunt. † Id est vt signa & potentia faciunt.} **dedit dominus in signum & in portetum Is-**

^{Quasi hoc fiat.} **rael a dño exercituum qui habitat in monte**

^{† Ecclesia.} **†**

in vobis. Alij prophetæ, & D eorum discipuli. Legunt hoc quidam de duobus fi lijs Isaiæ, quos genuit de prophetissa: sed falso. Pau lus in epistola ad Hebræos (licet eam inter canonicas scripturas non recipiat La tina consuetudo) hoc testi monium ex persona salua toris ponit: *Ecce ego & pueri mei. i. Apostoli qui in portē tum secularis sapientiæ, & superbiæ Iudæorum fue runt. Stulta. n. & infirma elegit Deus, vt fortia, & sapientia con funderet.*

† **Basilius.** Conuictis in credulis, loquitur Deus in propria persona. Equidem inquit, illi recesserunt in manu forti a via populi eius, assimilantes se operi ri, velle dominū, qui avertit faciem suam a domo Ia cob. Ego autē complexos e fidem erga me & recens re generatos eos asciscam mi hi quos visceribus misericor dia excalefaciens offeram patri.

† **In signum & portentum.**

† **Idem.** Signa & por tentia fuere miracula quæcunque palam ab Apostolis edita, ad manifestandum omnibus diuinam vnigeniti maiestatem.

† palatium re fugij.

† Machir.

† Heb. 2. c.

† Heb. 2. c.

† Heb. 2. c.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Dominum exercituum. i. angelorum.
- 2 Ipsum sanctificate. ei. seruiendo.
- 3 Ipse pauor vester, &c. Offensam illius sollicitè cauendo.
- 4 Et erit vobis, &c. vos confirmando in bono, si ei crederis.
- 5 In lapidem autem, &c. Quas iusto iudicio fecit rueri. Et istæ duæ domus fuerant domus Phacee filij Romelia, quam fecit rueri per Osee filium Ela. 4. Reg. 15. & domus Osee filij Ela, quam cum ro to regno Israel fecit rueri per Salmanasar regē Assyriorum. 4. Reg. 18. Et quia in regno Iudæa erant aliqui mali & increduli qui ruerūt gladio Sennacherib ex diuino iudicio, ideo subditur,
- 6 Et in laqueum & ruinam habitantibus Ierusalem. Quia tamen boni remanserunt salui tempore Ezechia, ideo subditur
- C** 7 Et offendent, ex eis plurimi, non dicit omnes, quia sicut di ctum est boni sunt saluati.
- 8 Liga testimonium. hic ponitur occultatio mysterij Christi in principio huius cap. positi. Et primò præcipitur ista occultatio, se cundo prohibetur superstitiosa inquisitio, ibi: Et cum dixerint. Cir ca primum dicitur Isaiæ a domino: Liga testimonium. i. inuolue prophetam obscuritatibus propter incredulos, quibus talia sunt ce llanda, vt dictum est supra.
- 9 Signa legem, &c. i. designa legem euangelicam dandam di scipulis meis, i. apostolis alijsque Christi discipulis, qui prædicando legem euangelicam obscuritates prophetiarum aperuerunt & decli nauerunt, ostendentes eas in Christo impletas, vt patet in Actibus apostolorum, sicut fuerat a Deo præordinatum, & hoc modo fuit di ctū, Da. 12. c. Vade Daniel, quia clausi sunt signatiq; sermo nes

- nes vsq; ad præfinitum tempus.
- 10 Expectabo dominum, &c. Verbum est Isaiæ responden tis; expectabo dominum, scilicet Iesum Christum in carne ventu rum.
- 11 Qui abscondit, &c. a domo Iacob, a populo Iudaico de scendente a Iacob: quia in aduentu eius populus ille pro maiori par te fuit cæcatus per infidelitatem, secundum quod dicitur Rom. 11. c. Cæcitas ex parte contigit in Israel, &c.
- 12 Et præstolabor eum, i. patienter expectabo eius aduentum, licet differatur in tempus longum.
- 13 Ecce ego, &c. Aliqui exponunt hoc de duobus filijs Isaiæ. f. de Iasub, & de eo qui vocatus est accelera spolia detrahe, in principio huius cap. quem dicunt fuisse filium Isaiæ: Sed istud osten sum esse falsum. Item isti magis Iudæizant in hoc quam Ra. Sa. Hebreus qui dicit hoc esse intelligendum de discipulis prophetarū, qui dicuntur eorum pueri seu filij: quia sunt ab eis in lege diuina in structi. Et per talem modum dicit Apostolus 1. Cor. 4. d. In Chri sto Iesu per euangelium ego vos genui, & secundum hoc di cit Isaias: Ecce ego & pueri mei. i. discipuli, quorum aliqui ha buerunt spiritum prophetandi. ideo subditur.
- 14 Quos dedit mihi dominus. i. quo est prophetia spiritus.
- 15 In signum & portentum. Fuerunt .n. propheta contempti, & vilipensi, & multi eorum occisi. de quorum numero fuit Isaias in signum Christi nasciturus, cuius erant nuntij.
- 16 A domino exercituum. i. angelorum.
- 17 Qui habitat, &c. ibi enim tunc erat propitiatorium, quod se des Dei dicebatur vt dictum fuit Exod. 25, & inde diuina responsa dabantur.

Diuisio.

† Et cum

MORALITER.

- 1 Dominum exercituum. i. angelorum.
- 2 Ipsum sanctificate, &c. i. laudate & timete.
- 4 Et erit vobis, &c. i. vos confirmans in sanctitate.
- 5 In lapidem, &c. duabus do. Israel habi. Ierusalem. Per duas domos possunt intelligi clerici & laici, per inhabitantes Ierusalem, religiosi. De statibus enim istis plures carent erroribus decepti, maximè tempore Antichristi, non ta men omnes, ideo subditur.
- 7 Et offendent ex eis plurimi. Liga testi. Quoniam cōtra ma la futura maximè tempore Antichristi, per prædicatores muniendi sunt simplices Christiani: ideo dicitur cui libet prædicatori: Liga testimo. scilicet apostolorum, qui per orbem

- orbem facti sunt testes Christi, Act. 1. a. Eritis mihi testes in Ierusalem, & in Iudæa & Samaria, & vsque ad vltimum terræ.
- 9 Signa legem euangelicam.
- † In discipulis meis. i. in veris Christianis. Et subditur eo rum responsio.
- 10 Expectabo dominum. ad iudicium venturum.
- 11 Qui abscondit faciem suam a Iacob, i. populo Iudaico. Et subditur in persona prædicatoris.
- 13 Ecce ego, & pueri mei. i. fideles a me edocti.
- 15 In signum, &c. f. Christi ad iudicium venturi. Et quoniam circa tempus Antichristi surgent multi propheta falsi, vt habetur Mat. 24. Ideo sequitur.

† Et

Ca Pro viuis, & mor
A tuis, &c. Origenes
 Mortui sunt da-
 mones priuati ve-
 ra vita. Nolite er-
 go mortuos scisci-
 tare de viuis nego-
 tijs. Legem enim a-
 suscepistis. O vos
 quibus persuadere
 non potuit, vt que-
 reretur ista de ven-
 triloquis, & de ter-
 ra clamantis vanis
 sermonibus; ser-
 monem & legem,
 suscipietes eam in
 adiutorium legis
 vestrae; attendite.
 In lege vestra scribi-
 tur: Non sequaris
 idola; iuxta legem fa-
 cientes, non attenda-
 tis ventriloquis, ne-
 que his qui de terra clamant.

Sion. Et cum dixerint ad vos: **Quaerite a pytho-
 niibus, & a diuinis,† qui strident incantationibus suis. Nunquid non
 populus a Deo suo requirit visionem pro viuis ac mortuis?
 ad legem magis, & ad testimonium. Quod si non dixerint
 iuxta verbum hoc, non erit eis matutina lux, & transibit
 per eam, † & conuet, & esuriet: & cum esurierit irasce-
 tur, & maledicet Regi suo & Deo suo: Et suspiciet sursum,
 & ad terram intuebitur: & ecce tribulatio, & tenebra, † &
 dissolutio, & angustia, & caligo † persequens: & non pote-
 rit auolare de angustia sua.**

tem a Domino D
 quaerere, non ha-
 bebunt Christum,
 scilicet lumen ve-
 ritatis, quam ne-
 gligit.
 c Regi suo. Diabo-
 lo, & paternis tra-
 ditionibus, id est,
 antiquis errori-
 bus.
 * Procopius. Quis
 quis enim Dei le-
 ge despecta, damo-
 num fraude elu-
 sus, scandalizatur,
 verbi ille fame, ec-
 stasi praeterea &
 exacerbatione co-
 usque laborabit,
 vt Regem suum,
 vel vt habent 70.
 17 interpretes, Prin-
 18 cipem, legesque pa-

B Non erit eis. Hoc est si populus iste noluerit verita-
 tem

trias contitijis insectari non dubitabit. E

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et cum dixerint. Hic consequenter superstitiosa inquisitio
 prohibetur, cum dicitur: Et cum dixerint ad vos. Scilicet homi-
 nes idololatrae & superstitiosi.
 2 Quaerite a pytho. Responsum de occultis & futuris. Dicitur
 autem pythones, qui diuinant quodam modo speciali, scilicet per ap-
 parentem suscitationem alicuius mortui, sicut dictum fuit diffusius.
 1. Regum 28. b. Dicuntur autem diuini generaliter diuinatores su-
 perstitiosi.
 3 Qui strident, &c. Quia vtuntur quibusdam nominibus, &
 verbis ignotis, & subditur responsio populi fidelis.
 4 Nunquid, &c. q. d. Sic respondebitis talibus malis persuaso-
 ribus. Nunquid non, &c. q. d. Sic: quia infideles requirunt hoc
 a Deo suo falso, & sic debent fideles quaerere a Deo suo vero, ideo
 subditur.
 5 Ad legem magis. Id est, ad legem diuinitus datam, & ad te-
 stimonium prophetarum a Deo inspiratorum magis est recurren-
 dum, quam ad pythones & diuinos.
 6 Quod si non dixerint. Id est, fecerint.
 7 Iuxta verbum hoc. Scilicet ad pythones, & diuinos contra
 C verbum hoc.

8 Non erit eis matutina lux. Id est, vera Dei cognitio, & di-
 uina consolatio, sicut accidit tempore Regis Sedechie, ideo subditur.
 9 Et cum esuriat. Quia tunc propter obsidionem longam Na-
 buchodonosor, praeualuit fames in ciuitate. 4. Reg. 25. a.
 10 Et maledicet regi suo, &c. Quia multi valde de populo Iu-
 da ducti impatientia maledicebat Sedechie, sub quo venerat eis ista
 miseria, & etiam Deo, dimittendo legem eius, & ad ritum Genti-
 lium transendo.
 11 Et suspiciet sur. Quasi querens a Deo auxilium necessitate
 compulsus, & hoc dicitur pro populo qui cum Sedechia remansit in ci-
 uitate & in lege.
 12 Et ad ter. Prae confusione & desperatione, ideo subditur.
 13 Et ecce tribulatio. Quantum ad afflictionem corporum.
 14 Et tenebrae. Quantum ad deiectionem mentium.
 15 Et dissolutio. Vitium ex timore.
 16 Et angustia. Scilicet mentis, eo quod non apparebat via eua-
 sionis.
 17 Et caligo persequens. Quia Sedechias, & viri bellatores de
 nocte fugerunt & Chaldaei eos insectati sunt.
 18 Et non poterit auolare, &c. Quia Sedechiam comprehende-
 runt. 4. Reg. 25.

8 Non

* Cap.

MORALITER.

† 1 Et cum dixerint ad vos, &c. Nolite credere, sed verbis Do-
 mini & Apostolorum, ideo subditur.
 5 Ad legem magis, &c. Supple est recurrendum.
 6 Quod si non dixerint. Id est, fecerint.
 7 Iuxta verbum hoc. Scilicet recurrendo ad verbi Christi,
 & Apostolorum.

8 Non erit in eis matutina lux. Scilicet gratiae per quam in
 nobis oritur sol iustitiae.
 9 Et cum esuriat, &c. Scilicet credes falsis Prophetis pro-
 pter defectum verae doctrinae.
 10 Et maledicet Regi suo. Christum blasphemando.
 11 Et suspiciet sursum. Id est, ex nulla parte habebit auxi-
 lium, sed ineuirabile tormentum.

8 Non

† MORAL-

ADDITIO I.

In cap. 8. vbi dicitur in postilla. Hoc dictum videtur saeuere nimis
 errori Hebraeorum.
 Ea quae continentur in postil. sancti Tho. vel quae ei attribuuntur,
 non videntur saeuere errori Hebraeorum in aliquo. Nam in hoc loco
 postquam posuit expositionem Hebraeorum, intelligentium quod iste
 puer qui vocatur: Accelera, spolia detra, &c. intelligitur fuisse fi-
 lius Isaiae. Consequenter ponit contra eos obiectiones quae in hac po-
 stil. continentur, postea ponit expositionem glossae communis, scilicet
 quod hoc intelligatur de Christo, qua posita subiungit haec verba.
 Haec autem expositio non est tanta auctoritatis sicut superior, quae
 fuit supra cap. 7. de alio signo: quia magis extorta est, & ex scriptu-
 ris non habet auctoritatem. Vnde quidam dicunt non esse inconueniens
 si hoc intelligatur ad literam de filio Isaiae: ita tamen quod puer ille
 sit figura Christi. Haec ille. Ex quibus verbis patet manifeste, quod ip-
 se non improbat illam expositionem, quae dicit ista intelligi de Chri-
 sto ad literam, sed dicit quod non est tanta auctoritatis sicut superior:
 Cuius rationem reddit manifestam. Nam prima habet auctori-
 tatem ex Euangelio Matthaei primo d. hoc totum factum est, vt imple-
 retur quod dictum est per Prophetam: Ecce virgo concipiet.
 Sed expositio huius non habet tantam auctoritatem, cum in sacra Scri-
 ptura non contineatur, quod hoc quod dicitur hic: Accessit ad pro-
 phetissam,

phetissam, intelligatur de Beata Virgine, & sic manifestum est,
 quod non est tanta auctoritatis sicut praecedens. Item principale fun-
 damentum, quod ponit postil. ad firmandum hanc expositionem, est
 illud quod continetur in translatione Chaldaica: ex qua concludit &
 bene, quod hoc quod dicitur hic: Accessit ad prophetissam: non est
 verbum Isaiae, sed ipsius Dei. Et quia hoc fundamentum, licet sit
 verum: non tamen est tanta auctoritatis, sicut si in litera contineretur.
 Ideo, verba sancti Thomae, praedicta vel eidem attributa sunt manife-
 ste rationalia, nec in hoc saeuatur errori Heb. Nam illa quae con-
 tinentur in 7. & 9. cap. necesse est, vt intelligantur de Christo ad lite-
 ram, sed ea quae continentur in hoc cap. 8. non habentur ex necessi-
 tate literae, vt intelligantur de Christo ad literam: sed auctoritate Chal-
 daica translationis, vt dictum est.

ADDITIO II.

in eod. c. vbi dicitur in postil. Similiter quod in 4. Reg. dicitur The-
 glathphalassar spoliasse Samariam, vt in 4. Reg. dicitur. Licet The-
 glathphal. non expoliasset Samariam, quia tamen aliquas ciuitates
 regni Israel cuius Samaria est Metropolis cepit: satis vero posse di-
 ci, quod expoliavit Samariam: licet non totam nec totum regnum
 expoliasset, sicut qui expoliat aliquem de aliquibus bonis suis, dicitur
 ipsum expoliasse, quamuis non ex toto.

ADDI-

A ADDITIO III.

In eodem cap. vbi dicitur in postil. In quo vt supra dictum est, denunciatu

Et quæ continetur in hoc cap. non videntur pertinere ad signum indicatiuum nec rememoratium: non enim in hoc cap. dicitur: Dabit vobis signum, sicut in precedenti, vt patet discurrenti literam, & ideo licet expoliatio duorum Regum fuit figura expoliationis inferni per Christum sciende, sicut historia veteris Testamenti fuerunt figura eorum quæ contigerunt in nouo, non tamen ex hoc dicuntur fuisse data tanquam signa indicatiua seu rememoratia.

A D D I T I O IIII.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Et erit vobis in sanctificationem.

Hoc quod dicitur hic: Et erit vobis in sanctifi. & in la. & c. Proprie videtur referendum ad tempus aduētus Christi in carnem, in quo tempore fuit Christus, in sanctificationem credentibus, & in lapidem offensionis & petram scandali duab. domibus Israel, scilicet regali & sacerdotali quas propter suam incredulitatem in isto iudicio fecit rueri. Et vtraque earum consuevit dici domus in scriptura, vnde in precedenti cap. Audite nunc domus Dauid, quod intelligitur de domo regali, & in Psalm. Domus Aaron benedicite Domino: intelligitur de domo sacerdotali. Dicere autem quod istæ duæ domus intelligantur de domo Phæce filij Romelie, & de Osea filio Ela, qui fuerunt Reges Israel, non videtur cōuenienter dictum.

Nam sicut in regno Iuda licet fuerint multi Reges successiue, non tamen propter hoc dicuntur multe domus, sed domus Dauid tantum. Sic dicendum est de Regibus Israel. Sequitur: Et in laqueum, & in ruinam habitantibus Ierusalem: quia in ciuitate Ierusalem vbi Christus passus fuit, multi ruerunt per infidelitatem, non tamen omnes, & ideo sequitur: Et offendent ex is plurimi, id est, nō omnes. Secundum istam expositionem proprie sequitur immediate: Liga testis, & c. quod intelligitur de occultatione mysterij Christi, de quo statim in precedentibus agitur, & exponatur sicut in postil.

A D D I T I O V.

In eod. cap. 8. vbi dicitur in postil. Non erit eis matutina lux.

Secundum glossam quod dicit hic: Matutina lux, intelligitur ipse Christus, & hoc est proprie dictum. Nam Christus est lux vera, quæ illuminat omnem hominem, Ioan. 1. a. Et dicitur matutina, quia ante omnem lucem creata. Vnde hic Propheta reuertitur ad declarationem eorum, quæ supra dixerat: Erit in sanctificatione, scilicet credentibus. Et in lapidem offensionis, scilicet non credentibus. Et primo agit de secundo vsque ad finem. Secundo verò de primo a principio sequenti cap. vsque ibi: Zelus Domini faciet hoc. Vnde circa primum cum dixisset: Non erit ei, scilicet populo non credenti. Matutina lux, id est Christus, ne forte qui estimaret quod hoc contingeret illi populo incredulo, eò quod non habuissent presentiam prædictæ lucis, ideo dicit: Transibit per eam. vnde Luc. 4. e. Iesus transiens per medium illorum ibat. Et hoc quod dicitur, per eam, intelligitur Iudæam, vel Ierusalem, de qua dicit: Et corruet & esuriet, quod potest intelligi ad literam de tempore obsidionis Ierusalem Romanos, & sequitur: Et cum esuriet, irascetur & maledicet Regi suo & Deo suo, quod proprie intelligitur de Christo cui maledicebant sicut & hodie, & sequitur: Aspiciet sursum, id est, pro auxilio diuino seu cælesti. Et ad terram

C A P. IX.

a

Rimo tempore. Hæ duæ tribus ab Assyrijs in captiuitatem ductæ sunt, &

fic terra pondere peccatorum releuata: postea reliquæ, quæ habitabant trans Iordanem & in Samaria. Regio ergo populi prius in captiuitatem ducti, & quæ erant in tenebris angustiar, vidit prius lucem prædicantis Christi.

C A P. IX.

a Dominice incarnationis. Onere peccati releuata.

Rimo tempore alleuiata est terra Zabulon, & terra Nephthalim,

* Septuagin. Hoc primū bibe velociter fac. Regio Zabulon & terra Nephthalim. * Eusebius. Tu prima bibe poculum Euangelij, & crede citò ò terra Zabulon. Sunt verò hi qui in his verbis significantur, & qui ex gentib. in Christū Dei crediderunt, & Saluatoris nri Discipuli atq; Apostoli, quos de terra Zabulon & Nephthalim, pconis sui Euāgelij elegit. b Terra Zabulon. In qua Chr̄s primū pdicauit, & miracula fecit:

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. IX.

* P Rimo tpe alleuiata est terra Zabulon, & c. Antequam descēdam ad diuisionem huius cap. Sciendū quod Iudæi & alii qui

ram intuebitur. Pro subsidio terreno. Et quia neutrum inueniebant, ideo sequitur: Et ecce tribulatio & tenebræ scilicet ignorantie & infidelitatis. Et dissolutio, scilicet virium seu virtutum. Et angustia præcipitationis seu perplexitatis. Et caligo persequens, scilicet cæcitas indurati cordis. Et non poterit auolare de angustia: quocunq; remedio, & sic Propheta declarat illud quod dixerat de Christo. Quia in lapidem offensionis, & in petram scandali habitantibus Ierusalem, vt supra. Et sequitur in sequenti cap. Primo tempore alleuiata est, & c. In quo declarat primū quod dixerat, scilicet: Et erit in sanctificatione. scilicet credentibus, de quibus per oppositum dicit: Videret lucē magnam, & lux orta est eis: & incipit à tempore prædicationis Christi, & ab initio miraculorum eius, de quo dicit: Primò tempore alleuiata est, & c. & exponatur sicut in postil. & c.

REPLICA. In cap. 8. cum postillator amore veritatis fidei Christianæ per motus diceret sanctum Thom. nimis fauere errori Iudeorum, exponendo principium huius cap. de filio Isaiæ quem admodum Iudæi faciunt: quod tamen verè exponi debet de Christo spoliante infernum, & c. Burg. assumit certamen pro sancto Thom. asserens quod in nullo fauet Iudeorum falsæ expositioni. Quod quam verum sit, patet ex hoc primo: quia frivolis & falsis assertionibus nititur. Soluere argumenta Catholicorum quæ fieri consueuerunt contra illum Iudeorum errorem. Secundo, quia non roborauit argumenta Catholicorum, nec aliquid facit pro vera Christianorum expositione, sed literam presentem diuidit, exponit, concordat quantum potest pro perfidia Iudeorum. Tertio, quia dicit Catholicam expositionem extortam. Denique quia dicit eam non esse tantæ autoritatis, sicut illā supra cap. 7. vbi ille passus: Ecce virgo concipiet, exponitur de Christo autoritate euāgelicæ. Sed quero: ista autoritas quæ præfert, an sit apud Iudæos autentica magis an apud Christianos? Sed certum est quod apud Iudæos, quia translatio Chaldaica cui innotuitur expositio huius literæ, est apud Iudæos maximæ autoritatis. Exemplum autem cui innotuitur 7. cap. expositio nullius autoritatis est apud Hebræos: igitur maioris autoritatis est apud Iudæos expositio huius loci quam 7. cap. Ad faciendum enim fidem infidelibus per Euangelium, quod non recipiunt nihil cōcludimus, nisi cum hoc imitamur eorum fundamentis, quæ negare consueuerunt. Nec valet quod Burg. ponit contra replicam postil. de spolio facto per Theglathphalnasar: quia per hoc spolium non est ablata fortitudo Damasci & Samariæ, prout innititur in litera, sed fuit particularis inuasio facta tempore Ozæ & Ioatham. Quid autem hoc pertinet ad filium Isaiæ de quo Iudæi falsè exponunt, & sanctus Tho. approbat. Sed quia postil. hic expositionem sancti Tho. Burg. oppidò offensus nescit in hoc cap. pacificè loqui: quia nescit tolerare Theologicum modum loquendi post. quo dicit destructionem duorum regnorum fore signum prænoslicum destructionis spoliationis inferni. Spoliatio nem autem inferni fore signum rememoratium spoliatiois, de quibus hic dicitur ad litteram, quod egre ferens Burg. facit argumentum suum consuetum a modernis hæreticis receptum: Hoc non ponitur in textu, igitur non est, & c. quia, vt inquit, de signo nulla fit mentio. Quamuis autem in litera etiam non sit mentio de figura, dicit tamen Bur. quod vna spoliatio est figura alterius. Nunc autem figura est significatiua figurati. Significatiuum autem, & signum quantum distant, dicat Burg. grandi pensor.

qui expositores Catholici in hoc eos nimis sequentes exponunt principium huius cap. ad literam de captiuitate duplici filiorum Israel. Prima aut fuit facta per Th glathphalnasar Regem Assyriorum, qui captiuauit duas tribus vlt. a Iordanem, & transiens Iordanem * captiuauit

M O R A L I T E R.

† P Rimo tempore. Hoc literaliter exposui de credentibus ad prædicationem Christi, quorum aliqui in fide steterunt, & aliqui ab ea recesserunt. Moraliter autem potest exponi de religionem intransigentibus, quorum aliqui ibidem proficiunt, & aliqui deficiunt, vnde dicit August. Sicut non inueni meliores illis qui in monasterijs profecerunt, ita non inueni deteriores his qui in eis defecerunt. Hæc

Hæc igitur litera missim exponitur de istis, & de illis. Et quantum ad proficientes in principio tantum, dicitur: Primo tempore. Id est, in principio professionis. 2. Alleuiata est terra Zab. Qui interpretatur habitaculum pulchritudinis. Ideo per terram Zabulon significantur illi qui per pulchritudinem conscientiar, Deo preparant habitaculum pulchrum cordis. 2. Et terra Neph. Qui interpretatur dilatatio, pp quod per terram

A fecit: Ibi enim aquas in vinum conuertit, Apostolos elegit, vnde: *Principes Zabulō, & Principes Nephthalim.*
a *Via maris.* Mare in hoc loco lacus Genezareth, qui Iordane influente efficitur. In cuius littore est Capharnaum, Tyberias, Bethsaida & Corozain, in quibus Dominus maximè commoratus est, & sic populus qui ambulabat in ten. vidit lucem magnam.

b *Galilæa Gentium.* Galilæa duæ sunt. Vna Gentium, vna cina Tyrijs in tribu Nephthali. Altera circa Tyberiadē, & stagnum Genezareth in tribu Zabulon.
c *In regione vmbrae mortis.* Hieronymus. In vmbra mortis sunt, qui in peccatis adhuc viuunt. In regione vmbrae mortis. Qui iam cum mortuis operib. ad inferna descenderunt.
d Non

a *Idest, generali captiuitate.* **b** *Plurimis in errore manentibus, grauior afflictio.* **c** *Genezareth.*
& nouissimò aggrauata est via maris trās Iordanem Galilæa Gentium. Populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam: habitantibus in regione vmbrae mortis lux orta est eis. Multiplicasti Gentem, non magnificasti lætitiā. Letabuntur coram te,

a *Ignorantiæ.* **b** *Christum, qui dicit: Ego sum lux mundi.* **c** *Erat lux vera, quæ lūminat omnem hominem venientem in hunc mundum.*
d *Peccati.* **a** *Christus.*
a *Notitia tua.* **b** *Vox Apostolorum ad Christum ad lucem ortam.* **c** *Gentiles.*
† *Apostoli.* **†** *Christe.*

d *Non magnificasti lætitiā.* **D** Nobis de salute Iudeorū. Quamuis enim gaudeant de Gentium conuersione, dolent tamē de Iudeorum repulsione, vnde Apostolus: *Optabā esse, anathema pro vobis.* Rom. 6. 2.

c *Letabuntur coram te, &c.* Propheta ad Christum de discipulis.
† *Procopius.* Ad verbum, quòd septē ea in regione, & quinque panibus conscrauit, tantam hominū turbam saturauit. Ad sensum autem, quia Apostoli ipsi, nō aliter quam messorum Gen- tium messem operati sunt.

† *Idem.* Spolia, id est, hominū animas, quibus vi apud se prædonum more, potestates abutebantur.
† *Idem.* Latantur illi quidē qui Christi adhuc vsq; tēpora.

NICOLAUS DE LYRA.

* captiuauit multos de terra Zabulon & Nephthalim, vt habetur 4. Reg. 15. & de hoc exponunt quod dicitur in principio huius cap. Primò tempore, id est, prima captiuitate: Alienata est terra Zabulon, & terra Nephthalim, scilicet a pondere peccatorū, habitatoribus suis in captiuitatē ductis. Postea verò Salmanasar rex Assyriorum cepit Oseam Regem Israel, & residuum populi quod remanserat trāstulit in Assyrios, vt habetur 4. Reg. 18. & de hoc exponit quod subditur: Et nouissimò aggrauata est via maris trans Iordanem Galilæa Gentium: quia aggrauata fuit tota terra per Domini flagella in captiuitatem ducta. Dicitur autem illa terra via maris, quia est ibi via publica ad portandum merces a Iordane ad mare Mediterraneum, & econuerso. Sed ista expositio videtur inconueniens. Primò quia implicat contraria saltem in modo loquendi, quia primam captiuitatem nominat alienationem, & secundam aggrauationem, cū tamen fuerunt eiusdem rationis. Item quia si loqueretur de secunda captiuitate, cum dicitur: Et nouissimò aggrauata est, &c. Non fieret ibi mentio de Galilæa, quæ in prima captiuitate fuit captiuata saltem in magna parte, sed magis de Samaria quæ erat ciuitas Metropolis regni, & principaliter fuit obfessa & capta per Salmanasar. Tertiò quia Matthæus 4. cap. dicit hanc prophetiam fuisse completam ad literam in Christo, dicens sic de Christo: Et relicta ciuitate sua Nazareth venit, & habitauit in ciuitate Capharnaum maritima in finibus Zabulon & Nephthalim, vt adimpleretur quod dictum est per Isaiaam Prophetā: Terra Zabulon & terra Nephthalim, via maris trans Iordanē Galilæa Gentium. Populus Gentium qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam, &c. Item cum omnes expositores Catholici dicāt, quòd necesse est de Christo intelligi illud quod dicitur supra 7. cap. Ecce virgo concipiet, & pariet, &c. eò quod dicitur Matthæi 1. d. Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam, dicentem: Ecce virgo habebit in vtero, & pariet filium, &c. Eadem necessitate compellitur quilibet Doctorum Catholicus exponere de Christo quod dicitur hic: Primò tempore alienata est, &c. cum Matthæus dicat hoc impletum esse in Christo. Igitur sequendo sententiam Beati Matthæi præsens cap. in quo ponitur mysterium Christi, quantum ad eius exaltationem in signum liberationis regni Iudæ, in duas partes diuiditur: quia primò ponitur Christi exaltatio. Secundò dicta liberatio, ibi: Verbum misit Dominus. Circa primum sciendum, quòd Christus fuit exaltatus primò quantum ad declarationem suæ deitatis in prædicatione sua & miraculis. Secundò quantum ad exaltationem humanitatis ad dexteram patris. Primò igitur ponitur

tur primum, & secundò secundum, ibi: Paruulus. Circa primum sciendum, quod ad prædicationem Christi aliqui Iudæi crediderunt, & in fide permanserunt: aliqui autem obstinati in sua malitia remanserunt, & aliqui a principio credentes postea ad vomitum reuersi sunt: & de istis mistim loquitur hic Propheta. Circa primum dicitur: Primò tempore alienata est terra, &c. quia ibi Christus circa principium suæ prædicationis publicè frequenter docuit & miracula fecit, vt dicit Matth. & supra allegatum est: & sic fuit terra illa alienata a iugo diaboli per potestatem Christi. Iruntamen quia plures eorum reuersi fuerunt ad vomitum: ideo subditur.
1 Et nouissimo. *Idest, circa finem prædicationis Christi.*
2 Aggrauata est via maris. *Quare autem illa terra dicatur via maris, supra expositum est. De ista autem aggrauatione habetur Matth. 1. c. vbi dicitur: Tunc cepit exprobrare ciuitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes eius, & ideo subditur: Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida: quoniam si in Tyro & Sidone factæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis. olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent. Iste autem ciuitates erant supra mare Galilæe in finibus Zabulon & Nephthalim. Et postea subditur de Capharnaum: vbi Christus habitauit circa prædicationis suæ principium, vt supra dictum est: Et tu Capharnaum nunquid exaltaberis vsque ad cœlum, & vsque in infernum descendes? quia per prædicationem Christi primo fuit disposita ad consecutionem beatitudinis credendo, & postea depressa per demeritum damnationis ad vomitum redeundo, sicut dictum fuit plenius super Matth.*
3 Galilæa Gentium. *Salomon enim dedit Hiram Regi Tyri 20. oppida in Galilæa. 3. Reg. 9. b. Et ideo illa pars vocata est Galilæa Gentium: quia Hiram erat Gentilis.*
4 Populus, &c. *Ignorantiæ & erroris.*
5 Vidit lucem magnam. *Idest, Christum, qui est lux mundi per prædicationem & miracula propria virtute facientem.*
6 Habitantibus, &c. *Error enim & ignorantia sunt quasi mortis vmbra.*
7 Lux orta est eis. *Scilicet veritas Evangelica. Vel potest hæc litera referri ad patres detentos in limbo inferni, quibus lux orta fuit, quando Christus ad eos descendit post passionem suam.*
8 Multiplicasti, &c. *Hoc refertur ad illos qui Christo prædicante primò crediderunt, & postea ad vomitum reuersi sunt, vt prædictum est, & ideo ex eis non fuit materia lætitiæ. Et consequenter subditur de credentibus, & in fide permanentibus.*
9 Letabuntur coram te, &c. *Messores enim in plenitudine messis, & victores in spolijs diuidendis valde letantur. Et ita fuit*
* de

MORALITER.

† terrā Nephthalim significantur illi, qui dilatantur in operibus bonis. Per hoc igitur quod dicitur: *Primò tempore alienata est terra.* Significatur quòd isti in professione alienantur a pondere terrenorum per votum voluntariæ paupertatis.
1 *Et nouissimo aggrauata est via maris.* Per mare tumultuosū, significatur præsens sæculum. Ideo via maris est vita secularis ad quam nouissimò reuertuntur, deficientes in religione per apostasiam, vel in habitu religionis ducentes vitam secularem, quod notatur cum subditur.
3 *Trans Iordanem Galilæa Gentium.* Galilæa namque volubilis

interpretatur. Nam ex volubilitate mentis procedit, quòd tales a bono proposito sic mutantur.
4 *Populus qui ambulabat in tenebris.* Scilicet peccatorum ante religionis ingressum.
5 *Vidit lucem magnam.* Ingressu & profitendo per inspirationem diuinam.
6 *Habitantibus in regione vmbrae mortis, &c.* Repetitio est eiusdem ad maiorem expressionem.
8 *Multiplicasti Gentem.* Scilicet religiosam. Sed quoniam aliqui deficient, vt dictum est, ideo subditur malis.
† *Non magnificasti lætitiā, &c.* Et de bonis subditur.
9 *Letabuntur coram te,* Spirituali deuotione.
† *sicut*

pora extiterunt, quia iugum quod spolijs imminebat, virgamque ipsam, quæ ceruicibus suis sublata vident.

Math. 11. d.

a *Iugum enim.* Habet Christus iugum, sed suauis: & diabolus, sed importabile onere. Et Christus principatum super humerum, in quo crucem portauit, & diabolus in humero virgæ, qua superbit.

Num. 21.

b *Exactoris.* Ipsi, scilicet, exigitis. Quotidie enim numerum peccati quem primo homini commisit, a posteris cum usura exigit.

† omnis qui pugnat, pugnat.

Iudic. 8.

* *Procopius.* Historiam Madian meminit Numero rum liber & Iudicum Numerorum, vis verbis: *Pugnarunt aduersus Madianitas, sicut præceperat Mosi Dominus, trucidaruntque; quicquid erat masculini sexus, ipsos denique Madianitarum reges.* Iudicum autem, ubi Gedeonem itaque loquentem facit. *Surgite: Tradidit enim in manus nostras Madianitarum castra Dominus.*

Psal. 9.

c *Quia omnis via, prope.* Ac si dicat: Genus humanum quod diabolus deprædatus est, auferet ei Dominus violenter, id est, potenter, & ipsum cum tumultu detruget in infernum. Vnde tam de ipso quam de membris eius dicitur: *Perijt memoria eorum cum sonitu.*

* *Procopius Q. d.* Quoniam animæ ornatum, & virtutis amictum deprædari ausus est diabolus, ideo restituit deinde restitutionis tempus metuentes, cupient, si nati essent, igne potius esse combusti, quam Saluatorem omnium intueri.

Ioan. 8. f.

d *Vestimentum mistum.* Diabolus qui plenus omnium sanguine,

guine, qui homicida ab initio. Vel homines, quibus diabolus tanquam veste circumdatur, quorum manus plene sunt sanguine.

c *Paruulus enim.* Procopius. Intulit quem exhorresceret. Quia pijs natus est nobis filius. Ter in hac prophetia filius & puer nominatur.

a *Gentis quam ad fidem colligunt, vnde, Messis quidem multa, operarij Messorum.*

† *Sicut qui lætantur in messe: sicut exultant victores capta præda, quando diuidunt spolia.*

a *Apostoli, qui carnem & diabolum vicerunt.* b *Alios Pastores, alios Doctores, & huiusmodi.* c *Genus humanum a diabolo ablatum.*

a *Iugum enim oneris eius, & virgæ humeri eius, & sceptrum exactoris eius superasti, sicut in die Madian.* Quia † omnis violenta prædatio cum tumultu, & vestimentum mistum sanguine erit in combustionem et cib. ignis. Paruulus enim natus

a *Imperium.* a *Quo Linnæus.* b *Quam fide, scilicet & sine sanguine a Gedeone via sunt Madianitas, in quo Christi victoria significatur.*

b *& sceptrum exactoris eius superasti, sicut in die Madian.* Quia † omnis violenta prædatio cum tumultu, & vestimentum mistum sanguine erit in

c *Geheonæ.* a *Erit.* † *Æterni.* b *Qui pugnat pro nobis.* † *Secundum carnem.*

c *cōbustionē et cib. ignis.* Paruulus enim natus

tius est conditor creaturæ. *Puer natus est nobis, non Iudæis, nobis, non Manichæis, nobis, non Martionitis.* Nobis, hoc est, credentibus, non incredulis. Et ille quidem, misericordia sua omnibus natus est. Sed perfidia hæreticorum fecit, ut non omnibus nasceretur, qui omnibus natus est. Nam & lumen diei oriri iubetur super bonos & malos, sed oriri non videntibus, non videtur.

* *Idem.* Ex illo puero qui antequam sciret vocare patrem, aut matrem coepit spolia Damasci, sancti vocati sunt pueri. Ipse enim Christus est puer, qui natus est nobis, qui nos docuit pueritiam esse virtutem, iuxta hoc prophetissa illa sacrata *Maria virgo, accepit Israel puerum suum.*

† a *Princi-*

NICOLAUS DE LYRA.

* *de discipulis Christi, quando in die Pentecostes receperunt plenitudinem Spiritus sancti, alta voce, & varijs linguis loquentes magnalia Dei, Act. 2. b.* Et huius lætitiæ subditur ratio, cum dicitur.

1 *Iugum enim oneris eius.* Id est, veteris legis, de quo onere dicitur *Act. 15. c.* quod hoc est onus, quod nec nos, nec patres nostri portare potuimus.

C *supra onus legis addebant ordinationes populo graues, secundum quod dicitur Matt. 22. a.* Alligant. n. onera grauia & importabilia, & imponunt ea super humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. *Ab istis autem oneribus fuit liberatus fidelis populus per libertatem Spiritus sancti, quæ est in lege noua.*

Disputatio Ierusalē.

3 *Et sceptrum, & c.* Secundum quod dicit Iosephus lib. de Iudæico bello, post ascensionem Christi Iudæa fuit multis dissensionibus intraneis dissipata, & erant ibi aliqui tyranni, qui populum vexabant multipliciter, & rebus spoliabant, & maxime populum credentem in Christum, ut patet in Actibus Apostolorum, a quibus fidelis populus fuit liberatus per exercitum Romanum venientem contra Iudæam: quia tunc admonitus fuit per angelum, ut transiret in regnum Agrippæ, qui erat confederatus Romanis, ut habetur in Ecclesiastica historia: & exactores prædicti fuerunt destructi, & ciuitates eorum successæ igni.

4 *Sicut in die Madian.* Ista fuit victoria Gedeonis, de qua habetur Iudic. 7. quæ fuit sibi prænuntiata per angelum, sicut et fidelis populus liberatus fuit per denuntiationem angeli in regno Agrippæ, ut dictum est, & exactores eorum occisi per exercitum Romanorum, & ciuitates eorum successæ, & bona eorum, ideo subditur.

5 *Quia omnis, & c.* Id est, acquisita cum clamore & rapina.

6 *Et vestimentum, & c.* Id est, vestimentum occidentis & occisi, quia non solum vestimenta occisorum inquinantur sanguine, sed etiam cum hoc vestimenta occidentium.

7 *Erit in combustionem.* Quia Romani incendentes Ierusalē & alia loca, ubi erant prædicti exactores, & tyranni simul combusserunt vestimenta illorum tyrannorum, & ea quæ rapuerant ab alijs, quorum multos interfecerant, ut habetur libro de Iudæico bello. Ex hoc autem quod dicitur hic: *Et erit in combustionem. Illi qui exponunt*

nunt hunc passum de exercitu Sennacherib ab angelo percusso, ut supra dictum est 7. cap. videntur contradicere textui. Dicunt enim, & angelus percussit exercitum plaga ignea, sic tamen quod corpora belatorum erant incinerata, arma tamen & spolia remanserunt intacta, ita quod populus Ezechie cxiens ad colligendum spolia, valde facilliter accipiebat ea remanentibus cineribus. Illud autem quod comburitur, & est cib. ignis, non sic remanet intactum, sed conuertitur in ignem, sicut cib. in cibatum.

8 *Paruulus.* Hic consequenter ponitur exaltatio Christi secundum humanitatem in sua ascensione. Sciendum tamen, quod Ra. Sa. & Iudæi moderni sequentes ipsum exponunt hunc passum de Ezechia Rege Iudæ, literam corrumpendo. Dicit enim quod hæc est litera Hebræica: *Infans natus est nobis: filius datus est nobis, & erit principatus super humerum eius, & vocabitur nomen eius admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater sempiternus, Principem pacis.* Et talis corruptio potest de facili fieri in Hebræica hæc dictio *וַיֵּקֶם* vaiquare, quæ significat, & vocabitur, & *וַיֵּקֶם* vaiqra, quæ significat & vocabitur, eiusdem literis penitus scribuntur in Heb. sed variè sonant propter aliam & aliam pronunciationem. Item similiter quod dicit Principem pacis in accusatiuo pronominatiuo facilliter fit in Heb. quia nomina sunt apud eos indeclinabilia, sicut apud Latinos cornu & gelu. Igitur sic exponit auctoritatem prædictam: *Infans natus est nobis, & filius datus est.* Quasi diceret Propheta, licet Achaaz sit idololatra pessimus: tamen filius eius Ezechias qui erit Rex noster post eum, erit bonus & iustus. Et vocabitur nomen eius admirabilis, & c. id est, Deus noster, qui est admirabilis consiliarius, Deus fortis, pater sempiternus, uocabitur, scilicet Ezechiam Principem pacis: quia faciet pacem in diebus suis, ita quod nomina deitatem exprimentia non referuntur ad puerum natum: Sed quod iste corrumpat literam ponendo vocabitur pro vocabitur, patet ex translatione LXX, interpretum, qui fuerunt Hebræi & valde literati, quorum translatio talis est: *Puer natus est nobis, & filius datus est nobis, cuius imperium super humerum eius, & vocabitur nomen eius magni consilij angelus, ita quod pro istis dictionibus, admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater futuri seculi, Princeps pacis, posuerunt hoc solum, magni consilij angelus. Cuius causa fuit secundum quod Diuus Hieronymus dicit in*

* *epistola*

MORALITER.

† *Sicut qui lætantur in messe.* Ex bonorum fructuum collectione.

† *Sicut exultant victores.* De mundo, carne, & diabolo triumphantes, ideo subditur.

1 *Iugum enim oneris eius.* Scilicet carnis aggrauantis.

2 *Et virgam humeri eius.* Id est, mundi, qui humeris feruorum

rum suorum imponit graue iugum.

3 *Et sceptrum exactoris eius.* Id est, demonis, de quo dicitur Iob. 41. d. quod ipse est Rex super omnes filios superbie.

† *Superasti, sicut in die Madian.* Id est, ex diuina virtute, sicut Madian fuit superatus a Gedeone. Iudicum cap. 7. f. ideo subditur.

8 *Paruulus enim natus est vobis, & c.* Id est, Christus, cuius virtute diabolus est superatus.

† 4 *Et vobis.*

A Principatus super hu. Dū duceretur ad patibulum, portauit crucem, in qua meruit principatum.

Iustinus. Significatur his verbis vis sanctissime crucis cui Dominus subiecit humeros.

Theophylatus. Quoniam crux Iesu fuit gloria, merito dicitur principatus ipsius, siue principatus insignis crux ipsa est, ut senatorum insignis pratexta fuit: & consulum, & Imperatorum duodecim fascis, Regum insignis, diadema & sceptrum.

Tertullianus. Quis omnino Regum, insignis potestatis suae humero pretere? & non aut capite diadema, aut manu sceptrum? sed solum nouus Rex nouorum aeternorum Christus Iesus, nouae gloriae potestate humero extulit, crucem scilicet, ut secundum prophetiam regnaret a ligno.

Septuaginta. Magni consilij angelus. Quod in Hebraeo non habetur, sed nominum maiestate perterriti non ausi sunt de puero dicere, quod aperte Deus appellandus sit. Ideo pro his sex nominibus hoc posuerunt, magni consilij angelus.

est nobis, & filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerum eius, & vocabitur nomen eius admirabilis, consiliarius,

Deus fortis, pater & futuri seculi, Princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis. Super solium Dauid, & super regnum eius sedebit, ut confirmet illud, & corroboret in iudicio, & iustitia a modo & usque in sempiternum. Zelus Domini exercituum

Deus fortis, pater & futuri seculi, Princeps pacis.

Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis.

Super solium Dauid, & super regnum eius sedebit, ut confirmet illud, & corroboret in iudicio, & iustitia a modo & usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum

in sempiternum.

Tertullianus. Dicitur D est magni consilij angelus, id est, nuncius: magnum enim cogitatum patris super hominis restitutione annunciaturus seculo venit.

Augustinus. Nec mirandum, quia angelus Dei dicitur est Christus. Sicut enim seruus propter formam serui, in qua venit ad homines, dicitur est, sic angelus propter euangelium quod nuntiavit hominibus. Nam Euangelium bona nuntiatio est, & angelus nuncius.

Deus fortis. Procopius Symmachus, Theodorius, & aquila uno contentu quod habent 70. Deus fortis reddiderunt, tanquam de puero qui nasceretur, Dei nomen usurpare vererentur Penitus autem interpretes 70. ut Dei maiestatem decuit ad ea, quae de eo dicerentur, mentis aciem intendentes, quod est apud Hebraeos el, merito Deum reddiderunt quia Princeps pacis dicitur est, & Princeps futuri seculi, & pacem habere nullo fine terminatam.

Zelus Domini. Coepit Emmanuel prophetia, ubi dicitur Pete tibi signum a Deo. Hic finitur.

Proco-

Procopius

Symmachus

Theodorius

et aquila

uno contentu

quod habent 70.

Deus fortis

reddiderunt

tanquam de puero

qui nasceretur

Dei nomen

usurpare vererentur

Penitus autem interpretes

70. ut Dei maiestatem

decuit ad ea, quae de eo

dicerentur, mentis aciem

intendentes, quod est apud

Hebraeos el, merito Deum

reddiderunt quia Princeps

pacis dicitur est, & Princeps

futuri seculi, & pacem

habere nullo fine terminatam.

Zelus Domini. Coepit Emmanuel prophetia, ubi dicitur Pete tibi signum a Deo. Hic finitur.

NICOLAUS DE LYRA.

epistola ad Desiderium, quae proponitur in Biblijs principio Genesis: quia translulerant libros veteri Testamenti Ptolomaeus Regis, qui erat Philosophus, & vnus Dei cultor. Et ideo ubi in Hebraeo fit mentio de deitate Christi, sicut fuit in hoc loco tacuerunt, vel aliter translulerunt, ne Ptolomaeus crederet eos ponere duplicem deitatem & ut secretum fidei non aperirent Gentili, patet tamen ex eorum translatione, quod in hebraeo habetur, & vocabitur, & non vocabitur, & quod illud quod sequitur: Admirabilis, consiliarius, Deus fortis, &c. Refertur ad puerum natum, & quod in fine autoritatis non habetur, Principem pacis, in accusatiuo, sed Princeps pacis in nominatiuo, quia loco omnium istarum distinctionum ponitur in translatione Septuaginta, Magni consilij Angelus, in nominatiuo. Item hoc idem patet per translationem Chaldaicam, quae authentica est apud Hebraeos, ut dictum est supra. praecedenti capite, quae talis est: Infans natus est nobis, & filius datus est nobis, & recipiet super se legem ad seruandum eam, & vocabitur nomen eius ab ante mirabilis consilio, Deus fortis, permanens in saecula, saeculorum Messias, in cuius diebus multiplicabitur pax super nos. Ex hoc patet manifeste, quod passus iste loquitur ad literam de Christo, qui expectabatur in lege, & Prophecia ad salutem mundi venturus. Quod autem in hac translatione ponitur: Et recipiet super se legem ad seruandum eam, loco cuius in hebraeo habetur. Et erit principatus super humerum eius, conuenit ipsi Christo, qui factus est sub lege, ut dictum est ad Galat. 4. Et qui dicit de seipso, Matth. 5. b. Non veni soluere legem, sed adimplere. Quia etiam in ea dicitur: Et vocabitur nomen eius ab ante admirabilis, &c. Conuenit Christo, qui vocatus fuit ab angelo Iesus antequam in vtero conciperetur ut dicitur Luc. 2. in quo nomine quod salus interpretatur, omnes condiciones hic tacite implicite continentur. Igitur remota falsa expositione accedamus ad veram, quae est de Domino Iesu Christo, cuius hic introducit principatus, verumtamen praemittitur eius natiuitas, cum dicitur: Paruulus enim natus, &c. Qui verè fuit paruulus in humanitate. Et loquitur hic Propheta de futuro per modum praeteriti, propter certitudinem prophetiae. Et subditur eius magnitudo in deitate.

I Et filius. scilicet naturalis ipsius Dei patris, & per consequens sibi aequalis.

Datus

MORALITER.

- 4 Et vocabitur nomen eius admirabilis. Facit enim mirabilia in bonis religiosis, eos de terrenis coelestes faciendo.
- 5 Consiliarius. Eos ad consiliorum obseruantiã inducẽdo.
- 6 Deus fortis. Patientiã in aduersis praebẽdo.
- 7 Pater futuri saeculi. Filijs charissimis bona futuri seculi refer-

2 Datus est nobis. Secundu quod dicitur Ioan. 3. b. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, &c.

3 Et factus est principatus super humerum eius. Crucem sibi baiulauit, ut dicitur Ioan. 19. Per quam potestates aereis rebellant, & regnum suum potenter intrant, Luc. vlt. d. Oportuit pari Christum, & ita intrare in gloriam suam.

4 Et vocabitur nomen eius admirabilis. miracula faciendo

5 Consiliarius. Consilia Evangelica praeceptis decalogi superaddendo.

6 Deus fortis. Infernum spoliando

7 Pater futuri seculi. Electos ad ciuitatem caelestem admittendo

8 Princeps pacis. Scilicet internae, quantum ad conscientiam, & supernae quantum ad caelestem gloriam, propter quod in eius natiuitate angeli contauerunt: Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonae voluntatis. Luc. 2. b.

9 Multiplicabitur eius imperium. Unde dixit Matth. vlt. d. Data est mihi omnis potestas in caelo, & in terra.

10 Et pacis non erit finis. Scilicet pacis caelestis ab eo datur, quae est aeterna. Et ex hoc patet, quod haec littera non potest intelligi de Ezechia rege Iuda, quia pax parum durauit sub eo, scilicet per quindecim annos, vel circiter, quia Manasses filius eius fuit pessimus in principio regni sui: propter quod turbata fuit pax regni, & ipse fuit in captiuitatem ductus, ut habetur 2. Paralip. 33. Sciendu autem, quod ubi dicitur hu: Multiplicabitur eius imperium &c. In hebraeo habetur: למרחב Lemarbel, quod significat au multiplicandum: Et ponitur ibi littera ם Mem clausa in medio dictionis contra naturam suam: quia semper ponitur in fine dictionis, & nunquam in medio, nec in principio. Et hoc ad denotandum, quod Christus de quo Scriptura hic loquitur, natus fuit contra cursum naturae de virgine lausa.

11 Super solium Dauid, & super regnum eius. Videlicet caeleste figuratũ super solium Dauid, vel Super solium Dauid. id est, super Ecclesiam militantem per regnum Dauid figuratũ.

12 Ut confirmet illud, & corroboret. Et hoc patet, quod non est hic sermo de regno Dauid, & de regno Ezechiae ad literam: quia illud regnum non fuit confirmatum.

13 In iudicio & iustitia a modo, & usque in sempiternum. Sed Ecclesia sic est a Christo confirmata, non solum triumphans, sed etiam militans propter quod dicit Christus, Matth. vlt. d. Ecce vobiscum sum omnibus diebus usque ad finem saeculi.

14 Zelus Domini exercituum, &c. Zelus est amor singularis. Ex amore

referuando.

8 Princeps pacis. Scilicet triplicis quia dat pacem conscientiae internam, & cum proximo pacem fraternam, & finaliter pacem gloriae supernam.

9 Multiplicabitur eius imp. Scilicet multiplicatione Sanctorum.

14 Zelus Domini exerc. facit hoc. Id est, eius charitas ad genus humanum.

† 1 Verbum

Procopius. Sic de puero prophetiam concludit. **Zelus Domini.** Zelus inquam, bonuseique congruens maximè qui à diabolo in potestatem redactos eripere, & saluare satagat. Aliter ipsum ad æmulationem prouocauerunt Israelitæ: *Ipsi me prouocauerunt in eo, qui non est Deus, ait Moses: Et ego prouocabo eos, in eo, qui non est populus.*

Verbū hebraicū דבַר Dabar per tres consonantes scribitur: Daleth, Beth, Res. Si legat Dabar, verbum significat, si Deber mortē, & pestilentia. Vnde quidā ambiguitate decepti mortē dicunt esse missam. Verbū præceptū ad literā, vt de Iuda Reges fierēt, qui omni Israel imperarēt. Cecidit autē Israel, idest, in decē tribus, quæ neglecto Dei mandato domum Dauid abiecerunt, & Ieroboā de tribu Ephraim elegerunt.

1. Reg. 12. c.

B

vnde & Ephraim cognominatæ sunt. Spiritualliter autē verbū Euangelij misit dñs in Iacob, idest, in Apostolos, & alios, & cecidit in Israel. Præuaricatum est, scilicet ab incredulis. Vel verbū, idest, filiū misit in Iacob

scilicet populum Iudæorum, & cecidit in Israel, cui agētes eum receperunt. *Verbum misit Dom. in Iacob.* idest, in ecclesiam, scilicet quæ priorem populum supplantauit. Et cecidit in Israel, idest, in hæreticos, qui Deum videre se iactant. Sciant itaque principes eorum, & omnes qui habitabant in Samaria, idest, qui legem se custodire dicunt, & in vbertate virtutum esse, & fructus afferre iustitiæ (Ephraim namq; interpretatur vbertas) qui scilicet despiciunt Ecclesiam, & simplicitatem eius putant imperitiā.

Lib 2. in Isai. cap. 4.

C

Populus Ephraim. * Rupertus. Populus Ephraim rectè intelliguntur oēs super quos lapis iste cecidit, quos verbū istud terribili casu contriuit, tã Iudæi, quã hæretici. Quare? Quia Ephraim cū hæc propheta scriberetur, scissus erat à domo Dauid, & aureos vitulos colebat, relicto tēplo Dñi. Igitur sciet omnis populus Ephraim, quia malū est eis cæcidisse in ipsis verbū istud quod Dominus misit propter superbiā ipsorū, qua dicunt. *Lateres ceci-*

derunt. Per contemptum lateres, & sycomoros vocant Iudæi, qui in Christum credunt, omnesque hæretici Catholicos, qui suæ sectæ non sunt.

Lateres ceciderunt. Dicebant superius: *Ascendamus ad Iudam, & suscitemus eum, &c.* Nunc despectiue de Iuda, & Beniamin. *Lateres ceci.* Reges Iudæ, infirmi scilicet imbecilles in manu hostiū. Sed cum subiugati fuerint nobis, quadris lapidibus ædificabimus. ex fortibus, & bellicosus Principibus populum munemus.

Cedros. Idest, inuincibiles ex nobis Principes inuasimus eis. **Et leuabit.** * Rupertus. Vbi supra. Re vera Rasin, idest, sapientiam secularem cuius utebatur auxilio, eleuauit super eum, in quemcumque cecidit hoc verbum. **Et inimicos eius in tumultu.** † Loco eplantabitur.

Idem Nam dñs in sapientia seculari confidunt aduersarij verbi, per eandē sapientiā destruuntur. Etenim aduersus Christū cōcorditer dimicāt, sed inter se implacabilem trahunt discordiam. Vnde postea dicitur: *Nusquisque partem brachij sui vorabit.* Quod tripliciter intelligitur primum de bellis Samarię ciuilibus, dum alij pro alijs Regibus dimicant, & suis interfectis regibus in Iudæ expugnatione cōcordant. Secūdo in Ierosolymitano excidio, vbi inuenitur triplex intus discordia dñi inter se dimicant, & in rebellionem pertinaciter currendo, Romanorum iram cōcorditer prouocant, vt irato Deo nullam hominum mereantur clementiam. Tertiò de rixis hæreticorum in se intucem, & tamen dñi seipsos cōtraria sentiendo dilaniant, concordiam tamen malignitatis spiritu, aduersus Catholicam debacchantur Ecclesiam.

Syriam ab Oriente. Vox Prophetæ. Hoc est quod supra dixit, sciet omnis Ephraim, quod scilicet adducet dominus Syriam ab oriente, quæ ante amica, & Philistiim ab occidente. Quod factum est, quando Sennacherib cepit Syros, & Philistiæos, & cum illis irruit in decem tribus.

Et deuorabit. Quia demones super incorporant sibi superbos Ecclesiæ.

faciēt hoc. Verbum misit Dominus in Iacob, & cecidit in Israël. Et sciet omnis populus Ephraim, & habitantes Samariam in superbia & magnitudine cordis, dicentes: Lateres ceciderūt, sed quadris lapidibus ædificabimus: sycomoros succiderūt: sed cedros † immutabimus. Et eleuabit Dominus hostes Rasin super eum, & inimicos eius † in tumultum vertet. Syriam ab Oriente, & Philistiim ab Occidente, & deuorabunt Israel toto ore.

^a Mittere filium saluare mundum. ^b Prophetæ reuertitur ad euerfionem Ephraim, & Rasin. ^c Iudam vel in omnes tribus. ^d Frustratum.

^a Alias decem tribus. ^b Ideo quod Rasin, & Syri, scilicet qui erant et amici, quandoque contra eos pugnant, vt in sequentibus ostenditur.

^a Decem tribuum, quæ ex multitudine superbiæ erant contra Iudam.

^a Quia plures quam Beniamin, & Iuda, vel quia coniuncti Rasin, & Assyriis.

^b Infirmi, fragiles, qui & sycomor.

^a Fortibus. ^b Ecclesijs nostras.

^a Ficus tarus, instructuos se licet, & fatuos. ^b Hostes, Philistiim, Rasin, & Syri. ^c Quas conteret dominus, vnde: Vidi impium superexaltatum.

^a Prophetæ contra Assyrios, & Rasin. ^b Exstabit. ^c Sennacherib. ^d Secularis sapientia in quò confidebat Ephraim. ^e Assyriis.

^a Belli

^a Quia scilicet debellauit Iudam.

^a More feram.

NICOLAUS DE LYRA.

* Ex amore autem singulari ipsius Dei ad genus humanum impletum est, Christi mysterium, propter quod dicitur ad Heb. 2. Nusquam Angelos apprehendit, sed semen Abraham.

1 Verbū misit do. *Descripta Chisli exaltatione, hic consequenter ponitur liberatio regni Iudæ à Regibus Israel, & Syria ipsum persquentibus, & destruere volentibus, vt supra dictum est ca. 7. Et remouet hic Prophetæ tria, in quibus confidebant illi Reges, scilicet primò eorū ad inuicē confederationem. Secūdo personarum reputationem, ibi: Et disperdet. Tertiò populi multiplicationē, ibi: Succensa est. Circa primū dicitur: Verbū misit dñs, &c. Per hoc verbum intelligitur propheta Isaiæ contra regnum Israel, & quia Iacob vocatus fuit Israel, ideo subditur.*

2 Et cecidit in Israel: *Tanquã pondus destruens illud regnum.*

3 Et sciet. *Per experientiam suæ deiectionis.*

4 Omnis po. Ephraim. *Idest, regni Israel, qui sic nominatur, eò quod primus Rex Ieroboam fuit de tribu Ephraim.*

5 Et habitantes Sama. *Quæ erat Metropolis in illo regno quam cepit Salmanasar, & populum captiuauit 4. Reg. 18.*

6 In superbia, &c. *A itequã per Salmanasar caperentur.*

7 Lateres cecide. *Per lateres hic intelliguntur Reges Israel, sub quibus regnum fuerat attritū, videlicet tēpore Ioachaz, & ante, secundum quod dicitur, 4. Reg. 13. Attriuerat eos Rex Syrię, &c.*

MORALITER.

1 *Verbū misit Dominus.* Residū huius capitis exponit ad † literā de deiectione regni Israel, per quã Eccl. deiectio à statu virtutis mysticè designatur, cū dicit: *Verbū misit dominus in Iacob.* Idest, cōtra Iacob, qui supplantans interpretatur, ideo per Iacob Principes, & prælati superbi qui cōculcant sibi subditos significantur.

2 *Et ceci.* Idest, contra Doctores vanos, qui doctrinā vtilē antiquorū cōtemnunt, & nouitates inutiles ad sui iactantiam anteponunt, ideo subditur.

hoc prædixerat Eliscus 4. Reg. 8. dicens Asaheli. Scio quæ facturus sis filijs Israel mala: ciuitates eorū munitas igne succendes, & iuuenes eorū interficies gladio, & paruulos eorū elides, & prægnantes diuides.

8 Sed quadris lapidibus. *Idest, Reges fortiores habebimus, sicut murus de lapidibus quadris fortior est, quã lateritijs. Quod dicebant de Phacee, & filio eius, quē intēdebāt facere Regē in regno Iudæ, vt dictū est supra 7. cap. Et idem significat, quod subditur:*

9 Sycomoros succi. *Idest, Reges parui valoris transferunt.*

10 Sed cedros immu. *Idest, altiores, & potētiore statuerunt. Intendebant enim sibi subiugare regnum Iudæ, vt dictū est supra. Et quia talia præsumebant ex confidentia Rasin Regis Syriæ, qui erat eis confederatus, ideo hanc confidentiam remouet Prophetæ dicens.*

11 Et eleuabit Domi. *Scilicet Assyrios, qui interfecerunt eum, vt habetur 4. Reg. 16.*

12 Et ini eius, &c. *Hoc est in præliū contra eum quod committitur cum clamore, & tumultu. Et quia capta Syria Rex Assyriorū adduxit inde bellatores contra regnum Israel, ideo subditur.*

13 Syriam ab ori. *Supple faciēt dominus venire. Et dicit ab oriente, quia Syria est in parte Orientali respectu regni Israel.*

14 Et Philist. ab occiden. *c. Quia terra Philistinorum existēs super mare Mediterraneū, est in parte Occidentali respectu dicti regni.*

15 Et deuora. *Idest, destruxerunt ipsum toto affectu, & conatu.*

6 *in superbia, &c. Lateres ceci, &c.* idest, doctores, q nos pecciferūt respectu nostri rudes fuerūt. Sicut lateres respectu lapidū quadror. & sycomorū respectu cedror. parū valēt
11 *Et eleuabit, &c.* Qui interpretat varietas: & signat quærētes opinionēs varias & nouas, ad sui ostentationem.
13 *Vertet Syriā.* Syrii, interpretat sublimēs, & Philistiim, cades. Et vtraq; interpretatio congruit demonibus, per superbiā sublimēs sunt: tamē de cœlo empyreo ceciderunt
15 *Et deuorabit.* Quia demones super incorporant sibi superbos Ecclesiæ.

A Et disperdet dominus, &c. Tropologicè. Auferet dominus caput & caudā. Maiorē scilicet, & minorem. Caudā dicendo, hereticos non homines, sed iumēta demonstrat, quæ hoc mēbro tegunt sterora, & arcēt altera parua animalia. Incuruantē, & deprauātē quia verba legis, vel præcepta subuertunt, & rectā deprauant viā Lōgeuū quæ que qui caput est, & pseudopphetā, idest, caudā disperdet, magistros pariter, & discipulos, & q̄ propter munera laudant, & glaudati non agunt pœnitentiā. Ideo in iuuenibus non lætatur dñs, quia: *vg ciuitati eius Rex iuuenis est*, & q̄ Deū patrē, vel sponsum verum perdiderunt misericordiā non impetrabunt. Omnis verò hæreticus hypocrita est, & quicquid loquitur, stultitia est. Iam extendit dñs manum suā ad puniēdū, & spinas impietatis eorū stānia vorax consumet, & verba absque virtutibus (quæ infructuose saluti comparantur) fumo superbiæ inuoluentur. Ad corū pœnas contromiscet terra, & decepti populi æternis tradētur ignibus, vel ardoribus: quia turpis lucrigratia, nec suis parcent, sed certatim deceptos prædātur, relinquentes bona, sequentes mala: & nūquā satiātur erroribus, seipos deuorant, & cōtra ecclesiā pariter dimicant. Propter luxuriam autem, & voluptatē, & deceptotū prædā, inter se discordant, & de vna hæresi duas faciunt.

† In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta, & populus non est reuersus ad percutientem se, & dominum exercituum non inquisierunt. Et disperdet Dominus ab Israel caput, & caudam incuruantem, & deprauantem in die vna. Longauius, & honorabilis, ipse est caput: & Propheta docens mendacium, ipse est cauda. Et erunt, qui beatificant populum istum seducentes, & qui beatificantur, † præcipitati. Propter hoc super adolescentulis eius non lætabitur Dominus, & pupillorum eius, & viduarum non miserebitur. Quia omnis hypocrita est, & nequam, & vniuersum os locutum est stultitiam. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta, & populus nō est reuersus ad percutientem se. Succesa est enim quasi ignis impietas: vepres, & spinam vorabit, & succendetur in densitate saltus, & † conuoluetur in superbia fumi. In ira dñi exercituū † cōturbata est terra, & erit populus quasi esca ignis. Vir fratri suo

b In die vna. * Procopius. D Quod una die dicit, certū quoddam, & statum Romani belli tempus significat. Quidam tamen ex quo ad eos, quod missum est, verbum peruenit oēm peruersum ordinē ipsorū cōfufum iri significari volūt Deinde capitis, & caudæ nomine, animal ratione carens innuit, cui populū similitē fecit, aut certē ratione p̄ditū, & quod ea destituitur: aut denique principē, & subditorū quēlibet. **c** Longauius. * Idem. Hoc ad sacerdotes retulit, quos ita cōpellasse Apostolos legitimus. **†** Principes populi, & seniores, si nos hodie diudicamus in beneficio hominis infirmi, &c. Est autē caput populi sacerdos, cū tanquam in vno corpore consideratur cauda autē, qui iniqua docet Propheta, nullū in populo gradū, vel ordinē sortitus, nisi quem sua autoritate vaticinādi spiritum ementitus, falso sibi arroget, qualis Hieremiæ, Micheæq; temporibus Ananias, & alij extiterunt. **d** Vir fratri suo. * Procopius. Fame enim tanquam rabie huc illuc acti dentibus in quoslibet irruent. Imò ne à suis quidem ipsi carnibus abstinebunt, sed in se inuicem, qui fratres sunt, in singulos, singuli, & in alterum gemini conturgent, non aliter quā olim sese mutuo Ephraim, & Manasses, & ambo simul Iudam adorti sunt. Sunt autem, vel Saluatoris ore significata, cum se non, vt pacem in terram, sed vt gladium mitteret venissē, pronūrianit

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 In omnibus his. scilicet percussionebus regni Israel.
- 2 Non est auersus furor eius. scilicet domini.
- 3 Sed adhuc. Ad amplius puniendum, scilicet per Salmanasar Regem, qui postea captiuauit regnum Israel. 4. Reg. 18.
- 4 Et populus. scilicet Israel.
- 5 Non est reuersus. Per pœnitentiam, & emendationem.
- 6 Ad percu. se. scilicet ad dominum cuius voluntate, & permissione fiebat punitio illa.
- 7 Et disperdet. Hic consequenter Propheta excludit secundum de quo confidebant scilicet personarum reputationem, quia confidebant de principibus & militibus prouentis a tate & sortibus armis, quod excluditur cū dicitur: Et disper. do. Secundò etiam confidebant in Prophetis falsis, qui propter quæstum sequebantur Principes & milites, falsò eis prospera promittendo, quod excluditur, cum dicitur.
- 8 Et cau. Dicuntur autem Prophetæ falsi, cauda: quia propter, lucrum principibus adharebant, sicut vulgariter adharentes alicui Principi, dicuntur eius cauda, & in ista cauda per mendacia sua incuruabat eos a rectitudine iustitię, & refrenabat eos a Dei reuerentia & timore.
- 9 Et erunt qui. s. Prophetæ falsi promittentes eis prospera.
- 10 Et qui beati. Quia vtrique fuerunt captiuati.
- 11 Propter hoc. Quia ante a tatem adultam fuerunt partim occisi

- & partim captiuati.
- 12 Et pupillorum. Et multò minus aliorum, quia, istis propter debilitatem in potentiam esset magis paruum.
- 13 Quia omnis. scilicet de populo Israel.
- 14 Hypocrita. Per iustitię simulationem, quia secundum quod dicit Ieronymus. Simulata sanctitas duplex est iniquitas. Et dicit Propheta: Ois, &c. Quia licet in populo illo essent aliqui boni, vt Tobias & similes ei, tamen erant ita pauci, quod non computabantur, quia illud quòd modicum est nō reputatur, vt habetur 2. Physi.
- 15 In omnibus his. Exponatur vt supra.
- 16 Succesa est. Hic excludit consequenter tertium de quo confidebant, scilicet populi multitudinem, dicens: Suc. est enim, idest, impietas populi Israel prouocauit iram Dei contra se quasi ignem ardentem.
- 17 Vepres. Idest, populum omnem.
- 18 Et suc. in den. sal. Q. d. densitas multitudinis eis nō valebit.
- 19 Et con. Idest, maiores de populo in summo superbiæ laborantes simul punientur cum populo. Et quia non solum imminabat eis malum ab aduersariis intrinsecis, sed etiam ex diffensionibus intrinsecis, que sunt magis periculose. Ideo subditur.
- 20 In ira Domini exer. con. est ter. In seipsa.
- 21 Et erit populus. Idest materia diuinæ vltionis.
- 22 Vir fratri suo. Propter intrinsecam diffensionem.

MORALITER.

- † 4 Et popu. Idest, ad Deum per pœnitentiam, qui permittit talem percussione.
- 7 Et disper. do. Idest, a populo Christiano.
- † Caput & cau. i. malos Principes & Prelatos, & obsequētes eis, & quā ista cauda deprauat eos adulationib. suis, & incuruat eos a rectitudine rationis iō subditur: Incuruantem

- tem & deprā. & vtriq; erunt præcipitati in fossam inferni.
- 11 Propter hoc super ado. Nā subditi mala superiorū imitantur. Gre. in pasto. Cum pastor per abrupta graditur, cōsequens est, vt ad præcipitiū grex sequatur, iō sequitur.
- 13 Quia omnis hy. Et subditur obstinatio, cum dicitur.
- 15 In omnib. his. Sequitur: Non est re. pp quod sequit pena.
- 18 Succesa est, &c. Idest, igni gehennæ deputata.

tiauit. Innuit autē acerbo eos alioqui iuter se odio laborantes, instruendis proximo insidijs coituros tamen, & ipsum Indā, idest, verum Dei cultum professi, obfessuros. Vitium enim

† Supra, 5. f. Infra 10. a.

non parceret, & declinabit ad dexterā, & esuriēt, & comedet ad sinistram, & non saturabitur. Vnūquisq; carnē brachij sui vorabit Manasses Ephraim, & Ephraim Manassen, & ipsi contra Iudā. † In oibus his nō est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta.

alioqui male secū consentiens in virtute coit tamen opugnāda, verbi gratia, audacia, & timidas inter se cōtrariæ sunt, mediam tamen fortitudinē obfidere videbis.

NICOLAUS DE LYRA.

Et de. In hoc comminatur ei Propheta malum famis, quod aliquid quando magis nocet quā gladius, vt dicit Vegetius libro de re militari.

ADDITIO.

In cap. 9. vbi dicitur in postilla. Item hoc idem patet per translationem Chaldaicam.

Ra. Mo. Aegyptius in quādam sua evis. in qua tractat de Messia, dicit quod sex nomina, quæ hic ponuntur, scilicet Admirabilis consiliarius, &c. sunt nomina pueri nati. Idem tenet Ra. Abenbazzra in sua expositione, licet postea extorēt referant significata

2 Vnus. Idest, illum de quo prius confidebat, sicut de brachio, & hoc propter dissensionem intrinsecam, ideo subditur. 3 Manass. Eph. Iste enim duæ tribus descenderunt de duobus filijs Ioseph. Cetera patent ex dictis.

horum nominum ad Ezechiam.

REPLICA. Circa principium 9. cap. vel secundum aliquas Biblias circa finem 8. cap. circa illum passum: Primo tempore alieniata est terra Zabulon. Bur. fortassis pœnitentia ductus: vel in defensionem Iudæi morum attediatus, commendat præter (imò contra suum morem) expositionē postil. & ad eum dirigit, non obstante quod postil. in ea parte sanctū Thomam satis reprehendit.

Cap. X.

Ve qui con. Anagogè. Omnis hereticus iniquitatē scribit, & decipit pauperes, non diuites, vnde. Re demptio anime viri proprie diuitie. Pauper autem nō sustinet comminationem. humilis vero citò scandalizatur: & vidua, quæ virū perdidit Deū & pupillus. qui patrē amisit creatorē, vnde: Deum, qui te genuit dereli. & obliuiscis domini creatoris tui. Quid ergo facient in die iudicij, cum tantos deceperint, & calamitatis de longe venientis Ad iustū dicitur: Propè est verbum Dei in ore tuo. Et alibi Regnum Dei intra vos est. Et cōtra calamitas hereticorū de longe venit, multo tempore præparata. Ad quem confugient cum fictū habeant Deum? Cui tradent gloriam suam cum simulata sint omnia? Non poterunt euadere vinculū quo plurimos ligauerunt, cum singulis quoque interfectis cadent, & in aliorum, nece pereunt. Et cum multa patientur, diesque visitationis aduenerit, nō erit finis interitus eorū, sed semper sibi impendentem manum Dei pertimescunt. † Nisi cum incuruabitur sub vinculo, & cadetis inter occisos.

Pro. 13. b. B a

Deut. 13. c.

Rom. 10. b. Luc. 17. c.

† Nisi cum incuruabitur sub vinculo, & cadetis inter occisos.

† 23 q. 5. c. fi. nali.

CAP. X.

Propheta contra Scribas, & Phariseos, qui traditiones in iuas præponūt legi Dei. † Cominatio contra duas tribus.

Ve qui condunt leges iniustas: & scribentes iniustitiam scripserunt, vt operimerent in iudicio pauperes: & uim facerent causę humilium populi mei, vt essent vidię præda eorum, & pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis, & calamitatis de longe venientis? Ad cuius confugietis auxilium, et vbi derelinquetis gloriam vestram, † ne incuruemini sub vinculo, & cum interfectis cadatis. † Super omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. † Væ Assur: Virga furoris

† Traditioes. Vt de: Donum. quodcumque ex me tibi proderit, cum Dominus dixerit: Honora patr. tuum & matr.

† Iniuſto.

† Peruertendo.

† Quæ non habent defensionem.

† Condolendo. † Et quia tales estis vos Scribæ, & Pharisei.

† Sennacherib, vel a Romani, vel iudicij atemi longe ante prædicti. b. † Qui Deum offenditis.

† Nihil proficient vobis diuitie.

† Et ad eius confugietis auxilium. b. † Captiuitatis hostium.

† Pro. b. † Sicut supra dicitur est contra Samariam.

† Etiam in hostiu terra puniet eos

† Perditio imminet. b. † Idei. a. v. r. c. † Quia in ea corrigo.

Regnū Dei intra vos est. Quæ autem saluti sunt cōtraria, è longinquo veniunt, & à nobis extrema sunt. d. Væ Assur. Hucusq; cōtra decē, & duas tribus, scilicet prophetia cōtra Assyrios scribit. Dicit Dominus ad Sennacherib

* NICOLAUS DE LYRA.

Cap. x.

Ve qui con. Hic consequenter Propheta concludit ex prædictis conclusionem, scilicet populi Israel exterminationem propter quod ista littera, in aliquibus Biblijs antiquis est de cap. 9. In qua Propheta primò rememoratur Principum Israel malitiam, dicens:

- 1 Væ qui con. Eas instituendo.
2 Et scri. Eas in posterum confirmando: & hoc ad depressionem subiectorum, quod est proprium tyrannorum, ideo subditur.
3 Vt op. Et patet littera vsque ibi.
4 Quid fa. Vbi denunciat penam debitam.
5 In die vi. Qua Dominus visitauit peccata vestra, ea per Assyrios puniendo, ideo subditur.
6 Et cala. de lon. Quia exercitus Assyriorum venit de longe cōtra regnum Israel.

- 7 Ad cuius confu. Ad euadendum Assyriorum gladium.
8 Et vbi derelin. Per modū custodię, & depositi seu saluationis.
9 Nec incur. sub vinculo. Ducti in captiuitatem vinculis alligati.
10 Et cū inter. cada. Quia populus Israel ab Assyrijs partim captiuatus fuit, & partim occisus. Et dicit Propheta: Ad cuius, &c. Q. d. Nullus poterit vos liberare ab istis malis, quia Deus sic decreuit.
11 Super omni. his. Scilicet Dei contra vos.
12 Sed adhuc ma. Ad vtiorem punitionem: quia decem tribus in captiuitatem ductę, ibi fuerunt in magna afflictione, nec inde postea redierunt ad terram suam, vt dicunt Iudei.
13 Væ Assur. Ibi secundum aliquos incipit cap. 10. In quo Propheta incipit describere punitionem extraneorum. Et primò Assyriorum, qui captiuauerunt regnum Israel. Secundò Babyloniorum, qui captiuauerunt regnum Iuda. 13. cap. Tertiò, aliorum de afflictione Iudeorum gaudenium. 14. capit. ibi: In anno quo. Prima in duas, quia primò Propheta describit Assyriorum exterminium: * secundo

MORALITER.

† Væ Assur. Vbi secundum litteralem sensum incipit Propheta

† descri-

rib. & populū eius. In quo
 A secularis sciētia signūcat.
 Comminatur dominus Sē
 nacherib, licet enim permi
 ferit ei debellare decem tri
 bus non tamen voluit vt
 penitus contereret, sed fla
 gellaret, & conculcāret, vt
 lutum platearum. Ille autē
 immodicē elatus, assigna
 uit hoc suis viribus, & non
 Deo. & non solum capti
 uauit, sed partim deleuit.
 * Theodoretus. Quāren
 dum, cur ministri diuinæ
 iustitiæ puniantur. Quia
 vitur dominus malis ho
 minibus, vt quibusdā car
 nificibus, ad irrogandas pe
 nas, armatque eos aduersū
 impios, hi verō non vt ser
 uiant Deo ea faciunt, neq;
 putant se illa ope Dei fecit
 se, sed viribus suis, ideo
 luunt pœnas.

a Ipse autem. Sic philosophi
 sic hæretici, & sic persecu
 tores Christiani nominis:
 cum Deus aliquos eis ver
 berandos permittit, in om
 nes sapiunt, nec verberare
 sed occidere cupiūt: & pau
 cis superatis in omnes au
 daciā sumunt.
 b. Nunquid nō principes mei
 simul. Ordo. Reges sunt
 mei principes, idest mihi
 serui entes. Multos enim re
 ges secum adduxit, quos
 subiugauerat.
 * Procopius. Calanaci
 uitas est, in qua turris extructæ facinus confusio lingua
 rum secuta est.

mei, & baculus ipse est. In manu t̄ eius indi
 gnatio mea, ad gentem fallacem mittam eum
 & contra populum furoris mei mādabo illi,
 vt auferat spōlia, & diripiat prædam: & po
 nat illum in cōculationem quasi lutum pla
 tearum. Ipse autem nō sic arbitrabitur, & cor
 eius non ita æstimabit: sed ad conterendum
 erit cor eius, & ad interneccionem gentium
 non paucarum. Dicit enim: Nunquid non
 principes mei simul reges sunt? Nunquid nō
 vt Carchamis sic Calano: & vt Arphad, sic
 Emath? Nunquid nō vt Damascus, sic Sama
 ria? Quomodo inuenit manus mea regna ido
 li, sic et simulacra eorum de Ierusalem, & de
 Samaria. Nunquid non sicut feci Samarię & ido
 lis eius? sic faciam Ierusalē, & simulacris eius?
 Et erit cū impleuerit dominus cuncta opera
 sua in monte Siō, & in Ierusalem. Visitabo su
 per fructū magnifici cordis regis Assur, & sup
 gloriā altitudinis oculorū eius. Dixit enim:

nec mouere linguam contra sui sermonis fortitudinem
 audeant.

c Damascus. Damascus est D
 metropolis in Syria: hæc cō
 didit Eizezer seru⁹ Abrahæ
 in hac regnauit Rasin.
 d Quomodo inuenit manus.
 Vox Sennacherib admira
 tis potentiam suam. Plenē
 dicta compleuit. Omnes
 enim ciuitates decem tri
 buū, & Iuda, & Benjamin
 præter Ierusalem depræda
 tus est: & ipsius patrem in
 feriozem, quam tradidit ei
 Sobna scriba.
 e Cum impleuerit dominus.
 Subuersionis, scilicet vrbis
 etiam obsidionem quādo
 venit Rabsases, & fecit ea,
 quæ in sequentibus com
 memorantur.
 f Visitabo super fructum. Tio
 pologicē. Cum Samaria,
 & Ierusalem iram domini
 sustinuerint, & se in idolo
 rum fabricatione errasse
 senserint: tunc destruetur
 sensus magnus Assyrio
 rum, qui in tantam con
 tra dominum inflatur su
 perbiā, vt sapientiæ suæ
 æstimet contra cessura. Et
 quamuis sint excelsa dog
 mata, & dialectica arte mu
 nita, concutienda tamen
 & penitus destruenda, vt
 (tanquam pulli) non va
 leant in sublime consurge
 re, & necdum animata in
 sensibilia esse, atque torpē
 tia, quod in ouis significa
 tur: nec mutire quidem,
 nec mouere linguam contra sui sermonis fortitudinem
 audeant.

C * C Dama- a Ganni- F

NICOLAUS DE LYRA.

secundō reuertitur ad describendum Christi mysterium, quod erat
 suum principale intentum, cap. seq. Prima in duas: quia primò de
 scribit Assyriorum punitionem, secundò populi Iudæ confortatio
 nem, ibi: Propter hoc dicit dominus. Prima adhuc in duas:
 quia primò describitur Assyriorum culpa, & secundò pœna, ibi: Pro
 pter hoc mittet. Circa primum sciendum, quòd culpa Assyriorū
 fuit in hoc, quòd potestate sibi à Deo concessa ad puniendum popu
 lum Israel, & etiam aliorum peccata, abusi fuerunt dupliciter. Vno
 modo attribuendo victorias illas virtuti suæ, & non diuinæ. Secun
 dō, quia illa potestate vtebantur cum nimia crudelitate. Primò ergo
 describitur causa dictæ potestatis à Deo, in cuius persona dicitur
 Vx Assur: quia instrumentum fuit Dei ad puniendum illos, qui
 per peccata suæ enormia prouocauerant iram Dei.
 1 Ad gentem fallacem. idest ad populum Israel, vbi erant
 falsi propheta decipientes principes, & principes defraudabant in
 feriores per iniquas leges, vt prædictum est.
 2 Mittam eum. vt puniat eum spoliando bonis, & annihilan
 do. ideo subditur.
 3 Et ponat illum. quod sine resistentia conculcatur. Consequē
 ter tangitur abusus huius potestatis, cum dicitur,
 4 Ipse autem non sic arbitrabitur: quod sua victoria sit vir
 tute mea.
 5 Sed ad conterendum erit cor eius. Abutendo sibi con
 cessa potestate ex nimia crudelitate. Et secundò hoc attribuendo po
 testati suæ, ideo subditur.
 6 Dicit enim. corde, & ore iactando.
 7 Nunquid non principes. idest æquales regibus, vel maiores
 vnde

vnde dixit Rabsases Ezech. regi 4. Reg. 18. e. Quomodo potestis
 resistere ante vnū satrapam de seruis dñi mei minimis?
 8 Nunquid non vt Carchamis. Nomina sunt ciuitatum
 regaliū quas caperet rex Assyriorum.
 9 Quomodo inuenit manus mea. Ea mihi subiiciendo.
 10 Sic, & simulacra eorum de Ierusalem. Nam in Ieru
 salem tempore Ezechie non erat simulacra secundum veritatem,
 quæ Ezechias ea abstulerat: sed tantum secundum reputationem
 regis Assur: quia idem reputabat cultum quæ fiebat in templo domi
 ni, & cultum idolorum in alijs terris.
 11 Nunquid non sicut Samariæ. Quia iam eam destruxe
 rat, & inde simulacra aurea abstulerat.
 12 Sic faciam Ierusalem. quam proponebat destruere, & tem
 plum domini: sed quia frustratus fuit ab intento, vt habetur 4.
 Reg. 19. ideo subdit Propheta.
 13 Et erit. scilicet aliter, quam cogitet.
 14 Cum impleuerit dominus cuncta opera sua in mon
 te Siō. Affligendo eam propter aliqua peccata.
 15 Visitabo super fructum. idest opera mala.
 16 Magnifici cordis. idest superbi.
 17 Regis Assur. Puniendo eum de malitia sua. Et mutat hic
 Propheta modum loquendi de persona propria ad dominum, quod
 frequenter fit in Prophetis, qui à Deo inspirati loquebantur. Et
 ideo locutio Prophetarum est locutio diuina, sicut operatio instru
 menti, est etiam operatio artificis.
 18 Et super gloriā altitudinis. Hoc dicitur, quia superbia
 cuius, & magis apparet in oculis, quā in alijs partibus corporis.
 19 Dixit enim. Ex superbia cordis.
 * 1 In for-

MORALITER.

describere culpā, & pœnā regis Assur, p quē Antichrist⁹
 mysticē signatur. nā Assur tollens robustū interpretatur:
 Antichristus verò robur auferet principū aliorū, ideo
 † Baculus, & c. Ad percutiendū alios potētes. (subdit.
 4 Ipse autē non sic arbitrabitur, scilicet quod sit ex pmis
 sione diuina, sed imputabit ex sua superbia.
 8 Nunquid non vt Carchamis sic Calano, & vt Arphad sic, & c.

Per hoc signantur reges, & regna, quos sibi subiiciēt
 Antichristus.
 13 Et erit cum impleuerit dominus cuncta opera sua, & c. scili
 cet punitionem malorum per Antichristum, sicut per
 flagellum suum.
 15 Visitabo super fructum magni cordis regis Assur, & c. Idest
 puniam superbiā Antichristi victoriā attribuētis
 suæ potestati. ideo subditur.

A In fortitudine. * Hylarius. Hæc superbientis diaboli vox est, qui Deo, ac domino nostro Iesu Christo, ostensa terrenorum imperiorum gloria, dicere ausus est; *Omnia hæc tibi dabo si cadens adoraueris me.* Non esse autem hunc solitarium, sed plures ei adesse spiritualium nequitiarum

ministros, per eum docemur, qui ait, *Discedite à me maledicti, &c. quem preparauit pater meus diabolo, & angelis eius.*

* Rupertus. Assur diabolus est, cuius tyrannidis similitudo processit in Assur.

Primò enim tanquã virga furoris dom. & baculus in dignationis eius ad gentem fallacem missus est, ad gentem decem tribuum Israel vitulos aureos fallaciter adorantem, & contra illud populum mandauit ei dominus, vt auferret spolia. Fecit, & prosperatus est: Ipse autem non sic arbitratur, sed applaudebat sibi tanquã si gloriaretur securis contra eum, qui secat. Tandem venit Angelus domini & percussit in castris Assyriorum 185000. Sic dominus diabolum ad gentem fallacem misit. Ille verò non sic arbitratur, & cor eius non ita assignat. Nec enim ita seruit vt Deo conferri velit, nõ ita veritatis rebelles æterna morte captiuat, vt iustitiam Dei facere intendat. Et nunc interim facit, & prosperatur, omnem gentem fallacem captiuando, quia permittitur. Futurum autem est, vt meritas excipiat poenas, quia Iudam quoque & Ierusalẽ aggredi ausus est, quia catholice confusio-

nis ecclesiam subuertere conatus est. *Egredietur Angelus domini, & castra eius percutiet.*

b Ganniret. Gannire est vulpium, ¶ vel vt alij auium.

c Nunquid gloriabitur securis contra. Quasi dicat, sicut hæc inanimata tantum sunt instrumenta nihil facientia per se, sed per eum, qui mouet ea, sic nec Sennacherib per se sed per Dei virtutem operatus est: vnde & gloriatio eius stulta, & vltione digna. *Nunquid gloriabitur.* Diabolus, securis, ferra, & virga dicitur: quia per illum infructuosæ arbores succinduntur, diuiduntur, & serrantur incredu-

lorum duritia: & percutiuntur virga, qui non recipiunt disciplinam. Hæretici quoque sentium quem à Deo accipiunt, peruertunt, & loquuntur contra Deum à quo cõditi sunt: & linguæ ministerium quo dominus laudandus est in blasphemiam conuertunt.

d *Et subtus gloria:* Dicit Hieronymus secundum Hebræos corpora interfectorum caelesti igne exusta, & in puluerem redacta, vestimenta illaesa: & venientes Iudæi vestium summitate arrepta puluerem excutiebant. Idem. Quidam volunt hunc regem significare contrariam fortitudinem, & eum esse Assyriorum principem, sicut legitur: *Princeps Persarum, & Medorum, & Græcorum.* Et eum volunt propter superbiam sensum magni vocari, & iudicio gehennæ tradi, quæ preparata diabolo, & angelis eius. Lumen autem Israel, & sanctum, idest ipsum dominum succendere vepres & spinas, & omnem Assyrij potentiam, & innumerabiles populos ad nihilum deducendos: tunc enim timore perterritum quasi colubrum tortuosum, & fugituum imminentes poenas velle vitare. Qui autem de saltu, & de confusione eius lignisque perituris potuerunt euadere, eos dignos esse qui numerentur, & scribantur à puero, cuius principatus super humerum eius. * Procopius. Placet nonnullis inter honorem, & gloriam aliquid interesse. Gloriam enim à populo, honorem verò à bonis tantum deferri. Item, quæ laudem à quibuslibet aliquando. Præmium autem virtutis esse honorarium.

e *Et erit lumen.* Dicunt Hebræi, quod Michael Archan-gelus fuerit, cui commissa est custodia illius gentis, sicut Daniel dicit.

f *Et gloria saltus.* Carmelus mons magnus, fecundus arboribus. Quasi exercitus innumerus (sicut ligna sylvarum) & corpore, & anima peribit.

¶ Velut garrire ouium.

¶ Substantiã.

¶ 21. dist. c. 23. q. 5. c. re mittitur peccata.

¶ Non Dei.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

In fortitudine manus meæ feci, & in sapientia mea intellexi, & abstuli terminos populorum, & principes eorum deprædatus sum, & detraxi quasi potens in sublimi residentes.

Et inuenit quasi nidum manus mea principes fortitudinem populorum, & sicut colliguntur oua quæ derelicta sunt, sic vniuersam terram ego congregaui, & non fuit qui mouerat pennam, & aperiret os, & ganniret. ¶ Nunquid gloriabitur securis contra eum, qui secat in ea? Aut exaltabitur ferra contra eum, à quo trahitur?

Quomodo si eleuetur virga contra eleuantem se, & exaltetur baculus qui vtique lignum est. Propter hoc mittet dominator dominus exercituum in pinguibus eius tenuitatem: & subtus gloria eius succensa ardebit quasi combustio ignis: & erit lumen Israel in igne, & sanctus eius in flamma: & succedet, & deuorabitur spina eius, et vepres in die vna, & gloria saltus

horem verò à bonis tantum deferri. Item, quæ laudem à quibuslibet aliquando. Præmium autem virtutis esse honorarium.

e *Et erit lumen.* Dicunt Hebræi, quod Michael Archan-gelus fuerit, cui commissa est custodia illius gentis, sicut Daniel dicit.

f *Et gloria saltus.* Carmelus mons magnus, fecundus arboribus. Quasi exercitus innumerus (sicut ligna sylvarum) & corpore, & anima peribit.

¶ Velut garrire ouium.

¶ Substantiã.

¶ 21. dist. c. 23. q. 5. c. re mittitur peccata.

¶ Non Dei.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

lorum duritia: & percutiuntur virga, qui non recipiunt disciplinam. Hæretici quoque sentium quem à Deo accipiunt, peruertunt, & loquuntur contra Deum à quo cõditi sunt: & linguæ ministerium quo dominus laudandus est in blasphemiam conuertunt.

d *Et subtus gloria:* Dicit Hieronymus secundum Hebræos corpora interfectorum caelesti igne exusta, & in puluerem redacta, vestimenta illaesa: & venientes Iudæi vestium summitate arrepta puluerem excutiebant. Idem. Quidam volunt hunc regem significare contrariam fortitudinem, & eum esse Assyriorum principem, sicut legitur: *Princeps Persarum, & Medorum, & Græcorum.* Et eum volunt propter superbiam sensum magni vocari, & iudicio gehennæ tradi, quæ preparata diabolo, & angelis eius. Lumen autem Israel, & sanctum, idest ipsum dominum succendere vepres & spinas, & omnem Assyrij potentiam, & innumerabiles populos ad nihilum deducendos: tunc enim timore perterritum quasi colubrum tortuosum, & fugituum imminentes poenas velle vitare. Qui autem de saltu, & de confusione eius lignisque perituris potuerunt euadere, eos dignos esse qui numerentur, & scribantur à puero, cuius principatus super humerum eius.

* Procopius. Placet nonnullis inter honorem, & gloriam aliquid interesse. Gloriam enim à populo, honorem verò à bonis tantum deferri. Item, quæ laudem à quibuslibet aliquando. Præmium autem virtutis esse honorarium.

e *Et erit lumen.* Dicunt Hebræi, quod Michael Archan-gelus fuerit, cui commissa est custodia illius gentis, sicut Daniel dicit.

f *Et gloria saltus.* Carmelus mons magnus, fecundus arboribus. Quasi exercitus innumerus (sicut ligna sylvarum) & corpore, & anima peribit.

¶ Velut garrire ouium.

¶ Substantiã.

¶ 21. dist. c. 23. q. 5. c. re mittitur peccata.

¶ Non Dei.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

¶ Multi regna deuicit, eorum terminos abstulit: & sub potestate sua omnia conclusit.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 In fortitudine manus meæ, & non diuina.
- 2 Feci. scilicet victorias prædictas.
- 3 Et in sapientia mea intellexi. qualiter talia essent agenda.
- 4 Et abstuli terminos. Adiuuando regno meo.
- 5 Et detraxi quasi potens. idest propria potentia captiuauit.
- 6 In sublimi residentes. idest in solio regali.
- 7 Et inuenit, &c: idest ita facilliter eos debellauit, sicut pulli existentes in nido capiuntur.
- 8 Et sicut colliguntur oua, &c. scilicet à matre fonte, quæ colliguntur absque difficultate.
- 9 Sic vniuersam terram, &c. idest habitatores, & diuitias vniuersæ terræ.
- 10 Et non fuit, qui moueret pennam. idest manum contra me. Prosequitur metaphoram suam de auiculis inuentis in nido.
- 11 Et aperiret os. Ad contradicendum.
- 12 Et ganniret. idest conqueri audiret. Consequenter arguitur eius superbia, cum dicitur.
- 13 Nunquid gloriabitur securis contra eum, qui secat in ea, &c. Attribuendo sibi sectionem, & non artifici mouenti eam quasi diceret, sic est in proposito. rex enim Assur attribuebat sibi victorias diuina virtute factas, cum tamen ipse non esset nisi solum instrumentum Dei, vt supra dictum est:

14 Propter

- 13 Nunquid gloriabitur securis, &c. Quasi diceret: Non.
- 14 Propter hoc. Scilicet propter hanc superbiam.

15 Mittet

- 14 Propter hoc. Præmissa Assyriorum culpa, hic consequenter denuntiatur pœna, cum dicitur: Propter hoc: idest, propter superbiam prædictam, & gloriationem falsam.
- 15 Mittet dominator. idest Angelorum: & per consequens nullus potest ei resistere, cum etiam Angeli sibi seruiant.
- 16 In pinguibus eius. idest principibus suis, & bellatoribus robustis.
- 17 Tenuitatem. idest defectum roboris per angelum suum, qui vna nocte interfecit in castris Assyriorum 185. milia bellatorum, vt habetur 4. Reg. 19. g.
- 18 Et subtus gloria eius, idest sub armis, & vestibus.
- 19 Succensa ardebit. quia eorum corpora, sic combusta fuerunt, quod in cineres fuerunt redacta, intactis armis, & vestibus secundum aliquos, vt dictum est supra cap. 7. a.
- 20 Et erit lumen Israel. idest angelus custodiæ illius populi deputatus, qui dicitur fuisse Michael Dan. 12. a.
- 21 In igne. idest in percussione Assyriorum per ignem modo dicto.
- 22 Et sanctus eius. idest idem Angelus.
- 23 In flamma. idest per flammam eos interficiet.
- 24 Et succendet, & deuorabit. &c. idest maiores sui exercitus.
- 25 Et vepres. idest minores.
- 26 In die vna. idest simul. Illa enim percussio fuit de nocte: quæ tamen est pars diei naturalis dicitur hic. In die vna.
- 27 Et gloria saltus. idest principes sui exercitus.

* 1 Et

- 15 Mittet dominator dominus. super eam pœnam debitam.
- 19 Et subtus gloria eius succensa ardebit. Nã in motu Oliueti cum exercitu suo fulminabit, paucis exceptis de quibus subdit.

† Præ-

A *Ad carnem.* Hæretici quoque cum ecclesiastica doctri-
na illuxerit, & eorum decipula patuerit, ad tantam ve-
nient solitudinē, vt de saltu & infructuosis arboribus, &
innumerabili multitudine, vix pauci resideant, qui eo-
rum sequantur errorem.

b *Reliquia ligni saltus, &c.*

¶ Euseb His verbis pauca-
tatem Iudæorum, qui inte-
ritum sint euasuri vna cū
vrbis Ierusalem incendio
ostendit Hi verò, inquit, q
residui fuerunt, numerus
erunt, hoc est, non plures
quam vt numero compre-
hendi possint, vtpotè, qui
& pauci, & facile numera-
biles futuri sunt. Non plu-
res igitur extiterunt Iudæo-
rum multitudini cōparati
qui in Christū crediderūt.

c *Puer scribet eos. ¶ Idem.*
Ille scilicet puer de quo di-
ctum est: *Eccie virgo concipiet
& pariet filium, & antequam
sciat puer vocare patrem, aut
matrem, qui paucos illos
scripsit ad vitam.*

¶ Basilus Per puerum si-
gnificantur præsidēs eccle-
siæ, quibus reuelantur ar-
cana, & quæ peccatores
prorsus latent, quorum ne-
mo testis esse potest, præter

eum, qui occulta cordiū vniuscuiusque scrutatur. Hic,
inquā, scribe tales per peccatum alioqui oblitteratos, ac
denuò illos priori libro inscribet, quod incēdiū fugerint
seleque expurgarint austeritate pænitiæ. Vel pūio il-
le est quē Magi adorauerunt, qui ascribit libro vite eos
qui p penitentiā proprius pertingunt ad cognitionē Dei.

d *Et erit in die illa.* Cum Phacee & Rasin vellent venire,
& duas tribus captiuare, misit Achaz ad Regem Aegy-
pti, dicens: *Seruus tuus sum, veni, & aufer iugum Phacee, &
Rasin de collo meo.* Ille autem non liberavit eos, sed domi-
nus propter David seruum suum, quo mortuo, Eze-
chias filius eius regnavit pro eo, & omnia simulacra quę
impious Achaz vbicunque posuerat, confregit, & populū
quem ille ad ritū gentium peruerterat, ad Deum reuoca-
uit. Quod audiens Sennacherib, iratus est valde. Cum q;
iam Syros, & Philisthæos haberet, & decem tribus capti-
uasset, cū innumerabili multitudine Ierusalē aggressus
est. Alias .n. ciuitates Iudæiā antè vastauerat. Inde dicit
duabus tribubus, vt nō confidant in Assyris, & Aegyptijs,
qui

qui sepè eos percutiebant, sed in Deo suo spem ponant. **D**
Reliquia conuertentur. Secundum Iosephum innume-
rabili Iudæorum multitudine occisa, intelligimus pau-
cos in Apostolis, & Apostolicis viris esse saluatos.
¶ Eusebius. *Quasi arena.* Nam cum duo promiserit Deus

a eius, & **†** Carmeli eius ab anima vsque ad car-

a *¶ Percussio enim exercitu, fugit tetram suam, & in Ninive
adorans Deum tuum: à filijs suis occisus.*

nem consumetur: **Et erit** **†** terrore profugus,

a *¶ Exercitus innumerabilis, vt ligna sylvarum. b* *¶ Decem.*

& reliquias ligni saltus eius, præ paucitate nu-

a *¶ Poterit scribere. b* *¶ Qui ante innumerabiles.*

merabuntur, & puer scribet eos. Et erit in die

a *¶ Pauci remanentes. ¶ Id est de decem tribubus.*

illa, non adijciēt residuum Israel, & hi, qui fu-

a *¶ Elapsi in Ierusalem ad Ezechiam. ¶ Confidere. ¶ Assyrio.*

gerint de domo Iacob, inniti super eo, qui

a *¶ Ex amico factus inimicus, qui enim prius pro eis Damascum ce-
pit, & Rasin interfecit.*

percutit eos, sed innitetur super dominū fan-

a *¶ Qui sanat. ¶ Sanctificat. b* *¶ Vero corde.*

ctum Israel. In veritate reliquias cōuertentur:

a *¶ Conuertentur. b* *¶ Qui potest liberare.*

reliquias, inquam, Iacob ad dominū fortem.

a *¶ Propheta de aduentu Christi. ¶ Pauli. b* *¶ Apostoli.*

† Si enim fuerit populus tuus Israel, quasi arc-

a *¶ Ad Cbristum. ¶ Euangelii*

na maris, reliquias conuertentur ex eo. Con-

a *¶ In duobus mandatis legis. b* *¶ Inundare faciet, quia, in omnem
terram exiit: inus eorum: Et in his oib; ter & verba eorum.*

summatio abbreviata inundabit iusticiam.

g

1 Abrahæ, de his qui ab illo
2 orituri erant, vnum quod
3 futuri essent sicut stelle cœ-
4 li, alterum, quod tāquam
arena maris. Dei quidem
amici, quales fuerunt illi
5 veteres, & Prophetæ, &
6 Apostoli luminibus celesti-
bus ipso splendore compa-
rantur. Reliqui verò terre-
7 ni. s. atque in humū spectā-
8 tes, arenæ similes habentur
9 ¶ Procopius. Sunt verò,
& hæc verba in eam, quæ
est ad Romanos, epistolam
10 paucis immutatis, à Paulo
transumpta. Neque enim
vt solemus, ille cuiusquam
verba sequitur interpretis,
sed Hebræa Hebræus ipse
ad arbitriū exprimit. Pro-
hibet autem mirari, quod à
puero describi paucos au-
diamus, cum nomine qui-
dem permultos, sed opere
paucos Christum proteri
certum sit At est salutis cō-
sequendæ optima ratio, si

¶ Rom. 9. t.
euangelij capitibus complectaris. *Diligens enim, ait, Dominū*
Deum tuum, & proximum sicut teipsum.
¶ Confirmatio abbreviata. Perfectio eorum, quæ de Chri-
sto erant tam longo tempore ante prædicta tribus annis,
& dimidio completa.
¶ Eusebius. Euangelicam prædicationem perspicuè si-
gnificat, in qua omni Mosaico ambitu sublato, qui ima-
ginibus, & signis, & corporalibus adorationibus constab-
bat, breuitate præditum euangelij verbum in omnes ho-
mines emissum, prophetiæ veritatem comprobauit.
¶ Procopius. Qui perscicit, & opere legem tuetur, dif-
fusam eius latitudinem breuibus præceptis, & capitibus
complectens, eum esse reliquias illas, quæ saluandæ sunt
credimus. *Omnia, ait, quæcumque vultis vt faciant vobis homi-
nes, & vos facite illis.*

g *Iusticiam, quia iniuste occisus, mortem, & diabolum
iuste vicit, & mundum redemit morte.*

¶ Noli

C **NICOLAUS DE LYRA.**

¶ **1** Et Carmeli eius. *id est acies bellatorum.*
2 Ab anima vsque ad carnem consumetur. *quia anima
eorum descenderunt ad ignem gehennæ, & carnes fuerunt incinera-
tæ. Quia tamen vestes remanserunt intactæ, ideo dicitur hic.*
3 Vsque ad carnem. *scilicet inclusiue, quia combustio illa
non processit vsque ad vestes, & arma.*
4 Et erit terrore profugus. *quia Sennacherib vidēs in mane
plagā illā, teritus fugit ad terram suam cum paucis. Ideo subditur.*
5 Et reliquias. *id est residui de suo exercitu, qui nō fuerunt percussi*
6 Præ paucitate numerabunt. *enō & de facili. Ideo subditur*
7 Et puer scribet eos. *id est scribere poterit: quia potest facere
vnum modicum simplicem tractum, cuius figura est litera Iod apud
Hebræos, quæ in numeris significat decem apud eos, & tot euase-
runt cum Sennacherib.*
8 Et erit in die illa. *id est tempore illo Sennacherib fugato.*
9 Non adijciēt. *id est, illi qui euaserant manū Salmanasar,
quando cepit Samariam, & regem Israel, & non audebunt intrare
regnum Iuda propter inimicitias, quæ fuerant inter regnum Israel,
& Iuda. Sed post recessum Sennacherib, Ezechias asscurauit eos
per epistolas: & sic venerunt in Ierusalem in Deo confidentes pro-
pter percussione prædictam.*
*Vel aliter, & melius vt credo, exponitur hoc de regno Iudæ, quā-
tum ad ciuitates alias à Ierusalem, vnde habitatores fugerant timo-
re Sennacherib: & plures eorum non fuerant ausi venire in Ierusa-
lem, vel*

10 Inniti super eo, &c. *id est, super regem Assyriorum, in quo
tempore Achaz, & populus Iuda fuit confisus, & ad petitionem
Achaz regem Syriæ interfecit, & regnum Israel in parte spoliavit
vt habetur 4. Reg. 16. sed postea de amico factus inimicus inuasit
regnum Iuda tempore Sennacherib.*
11 Sed innitetur super dominum, &c. *Quia visa mirabili
percussione Sennacherib, ex tunc hūmiler cor hsi fuerunt de Deo, qui
sacrificat Israel. ideo subditur:*
12 In veritate reliquias conuertentur, &c. *quia Iudæi, qui
remanerant, ad Deum veraciter conuersi sunt.*
13 Si enim fuerit populus, &c. *id est in magna multitudine.*
14 Reliquias conuertentur ex eo. *Quia pauci remanebunt,
scilicet ad Deum verè conuersi: quia post captiuitatem regni Israel
per Salmanasar regem Assyriorum, & post vastationem regni Iu-
dæ per Sennacherib remanserunt pauci Iudæi respectu multitudinis
eorū, quæ fuerat temporibus præteritis.*
15 Consummatio abbreviata est. *quia exterminatio ex-
citus Sennacherib, quæ facta est in breui tempore, scilicet in vna
nocte fecit inundare, id est abundare iusticiam in Iudæis, quia viso mi-
raculo laudauerunt Deum fideliter, & ex corde. aliqui verò libri
habent, inundabit, & falso ex vitio scriptorum propter similitudi-
nem literarum. Et quia illa exterminatio facta fuit virtute diuina,
vt prædictum est. ideo subditur.*

MORALITER.
¶ **6** Præ paucitate numerabuntur. *i. de facili: & quæ remanentes
detecta falsitate Antixpi firmiter adhærebunt. ideo seqt.*
8 Et erit

8 Et erit, &c. scilicet inniti saluati, sed diuinæ veritati
Residuum autem huius capituli, est quedam replicatio
sententiæ prædictæ, ideo pertransco.
Tom. 4. E 2

a Consummationem enim. Ad
A literam. Fecit, quia tantam
† Infra 28. f. multitudinem præter decem
occidit breui spatio vnus
noctis.

b Noli timere. Anagoge. Præ
cipitur populo ecclesiæ, ne
timeat aduersarios, qui ad
pugnandum semper para
ti sunt, & multa disputatio
ne animas subuertit. Ideo

† Pusillam.

enim contra populū. Dei
† pauci illam potestatem ac
cipiunt, & non tam gladio
quam virga percutiunt, quia
in via Aegypti ambulaue
runt, & non sunt confisi in
domino. Cum autē reuersi
fuerint, & viā Aegypti de
reliquerint, flagellum Dei
in iudicio suscitabitur con
tra aduersarios. Madian nā
que ex iudicio interpreta
tur, vt spiritu oris eius, &
oleo misericordiæ iugum
hostium computrescat.

Iudic. 7.
† Ad consum
ptionem eo
rum.

b Super te in via Aegypti.
Captiuatis decem tribubus
reuersus est per ciuitates Iu
dæ, & Benjamin, quæ erant
in via Aegypti, quas sub
uertit. Vel captis ciuitati
bus Iudæ, & Benjamin, etiā
parte Ierusalē inferiore, re
uersus est in Aegyptū. Cū
que iterum rediret ad Ieru
salem captiuandam, ciuita
tes, quæ remanserant, & in
via ab Aegypto venientibus
in Ierusalem, erant, cepit,
& subuertit.

† Propter pin
guedinem.

† Recensuit
exercitū suū.
Diuisio.
† Transierunt
vadum in Ga
baa diuerso
riorū perno
ctarunt.

d Paululum modicumq; Hoc longo tempore post comple
tum est: sed omnia sæcula æternitati (in qua omnia præ
sentia sunt) comparata momentanea sunt.

c In pe-

a † Ut supra, vel quæ prædicta erant de sua passione, & resurrectione, humani
generis liberatione, tribus diebus consummavit.

a † Consummationem enim, & abbreviationem

dominus Deus exercituum faciet in medio

omnis terræ. Propter hoc hæc dicit dominus

b Deus exercituum: Noli timere populus meus

habitor Sion ab Assur: In virga enim per-

cutiet te, & baculum suum leuabit super te in

d via Aegypti. Adhuc enim paululum, modi
cumq; & consummabitur indignatio mea,

& furor meus † super scelus eorum. Et susci
tabit super eum dominus exercituum flagellum

iuxta plagam Madian in petra Oreb, & vir
gam suam super mare, & leuabit eam in via

f Aegypti. Et erit in die illa, auferetur onus

eius de humero tuo, & iugum eius de collo

tuo, & computrescet iugum † a facie olei. Veniet

g in Aioth, transibit in Magro, apud Machmas

† commendabit vasa sua. † Transierunt cursim,

Gabaa sedes nostra. Obstupuit Rama: Gabaa

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

e In petra Oreb, & virgam

† Procop. Vbi in loco affli
ctionis. habet 70. In Sur Oreb

interpretatus est Symma
chus, ne illam, quæ Gedeone

Madianitarū duce, sed
que per Mosen inflata est

plagā intelligeremus. Sur
enim ipse soluendo voca
batur, eratque monti no
men Oreb, cum & eodem

tempore sunt masculi om
nes, ipsique adeo Madiani
tarum reges interruptione
deleti.

f Virgam suam in mare. Quia

si: Antequam veniat super
te aggredietur Tharacam

regem Aethiopiæ, & tran
sibit mare rubrum, & leua
bit virgam super Aegyptū

& sic cum multo exercitu
reuertetur contra Ierusalē.

g Et iugum eius de collo tuo.

† Procopius. Habet Regū
historia Assyrium tributi

nomine trecenta auri talē
ta Ezechia imperasse, ad
quorum solutionē sacros

thesauros, & regios neces
se fuit exhauriri, quod iu
gi nomine non immerito

significatum est.

h Computrescet iugum a facie.

† Gregor. Sub iugo quip
pe tenebamur dæmoniæ

dominationis, sed vncti su
mus oleo Spiritus sancti.

Et quia nos gratia liberta
tis vnxit, dominationis dæ
moniacæ iugum putruit.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

Paulo attestante, qui ait, vbi spiritus domini, ibi libertas.

h Transierunt cursim. Gabaa sedes, &c. Præteritum pro fu
turo more prophetico.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Consummationem enim, & abbreviationem domi
nus Deus exercituum faciet in medio. Idest in Iudæa, quæ
est in quarto climate terræ habitabilis, quæ diuitur in septem cli
mata: & ibi fuit percussus exercitus Sennacherib ex diuina iusti
tia. Sicut enim pater pius castigato filio proicit virgam in ignem,
sic pater misericordiarum Deus Sennacherib cum suo exercitu, qui
erat virga domini ad castigandum populum suum, vt prædictum
est, facta debita castigatione proiecit in ignem materiale, & in
ignem gehennæ, vt prædictum est. Sennacherib tamen in persona
propria non fuit combustus corporaliter, sed fugiens ad terram suā
ibi interfectus fuit a filiis suis miserabiliter 4. Reg. 19.

2 Propter hoc. Posita Assyriorum punitione, hic consequen
ter ponitur Ezechia, & populi sui consolatio, secundò ponitur redi
tus Sennacherib in Iudæam, & sui exercitus percussio ibi: Veniet.
Circa primū dicitur: Propter hoc, scilicet propter punitionem
Assyriorum a Deo prædictam.

3 Hæc dicit dominus. Cuius verbum est infallibiliter verum.

4 Noli timere populus meus. quia ibi vigebat diuinus cultus
ideo specialiter dicitur Dei populus.

5 Ab Assur. Idest a rege Assyriorum, & eius virtute.

6 In virga enim percutiet te. Ex mea ordinatione ad tuam ca
stigationem, & non ad delectionem.

7 Et baculum suum leuabit. Idest super Ierusalem.

8 In via Aegypti. Sennacherib enim cum esset in Iudæa eam de
uastans, audiuit nuntium de Taracha rege Aethiopiæ, quod egres
sus erat de terra sua ad pugnandum contra eum, vt habetur 4. Reg.
19. & tunc recessit de Iudæa, vt iret obuiam ei, & sic via sua erat

versus Aegyptum: & tunc misit nuntios, & litteras, quibus com
minabatur Ezechia, & populo eius de destructione eorum in suo re
ditu, & hoc est quod dicitur: Et baculum suum leuabit super

te in via Aegypti, idest existens in via versus Aegyptum com
minabitur tibi, verum tamen, quia illa comminatio non habuit ef
fectum, quia in illo reditu exercitus Sennacherib fuit percussus per

Angelum, vt habetur infra. Ideo dicitur: Leuabit baculum
suum

suum: Et non dicitur percutiet, quia illa comminatio non habuit
effectum. Ideo subditur.

9 Adhuc enim paululum. Quia post paucos annos redit Sen
nacherib scilicet et post duos, vt dictum fuit 4. Reg. 19. & tunc fuit
percussus eius exercitus: Ideo subditur:

10 Et consummabitur indignatio mea. Idest vindicta.

11 Et furor meus. scilicet Sennacherib, & sui exercitus:

12 Et suscitabit super eum dominus. Idest Angelum percu
tentem ipsum.

13 Iuxta plagam Madian in petra Oreb, & virgam tuam
super. Quia percussio exercitus Sennacherib fuit miraculosa, sicut
& percussio Madianitarum, de qua habetur Iudic. 7. f. Et percussio
Aegyptiorum in mari rubro de qua habetur Exod. 14. ideo subditur

14 Et leuabit eam in via Aegypti. Hoc est, sicut leuauit po
tentiam suam ad percutiendum Aegyptios persequentes Hebræos
in via maris rubri exeuntes de Aegypto, vt habetur Exod. 14.

15 In die illa. scilicet percussiois exercitus Sennacherib.

16 Auferetur onus eius. Idest grauamina, quæ tibi inferebat.

17 Et computrescet iugum a facie olei. Idest diuine mise
ricordiæ, quia dominus condescendens Ezechia interfecit exercitū
Sennacherib per Angelum, & ipsum Sennacherib per filios suos,
vt dictum est supra.

18 Veniet in Aioth. Hic describitur reditus Sennacherib in Iu
dæam, vbi tunc fuit eius exercitus percussus, cum dicitur. Ve
niet in Aioth. Nomina sunt ciuitatum per quas veniebat con
tra Ierusalem.

19 Apud Machmas commendabit vasa sua. Ibi enim in
quodam fortalio reposuit partem suppellectilis sue, vt expeditius ve
niret ad destruendum Ierusalem. Ideo dicitur.

20 Transierunt cursim. Quia festinanter ibat versus Ierusalē.

21 Gabaa sedes nostra. Idest, illuc poterimus venire ad figendū
tentoria hoc dicebat Sennacherib ad incitandum exercitum defesti
natione contra Ierusalem.

22 Obstupuit Rama. Idest habitatores eius audientes aduer
tum Sennacherib, quia Rama est ciuitas prope Gabaa.

23 Gabaa Saulis fugit. Idest habitatores eius non audentes ex
pectare

† pectare

A *Confortamini adhuc dies est.* Postquam Sennacherib re-
tendit in Nobe tentoria, vo-
lens mane expugnare Ieru-
salem, non cessauit vsque
in mediam noctem mina-
ri desolationem Ierusalē,
dicens: En, ista sola ciuitas
liberari de manu mea po-
terit?

B *Ecce dominator dominus*
exercituum, &c. Dixit pueri
nomen de virgine nasci-
tur, s. Emmanuel, & postea
in vtero prophetissae conce-
pti, s. accelera, spolia detra-
he se. p. & q. esset lapis of-
fensionis duabus domibus
Israel. Sed nunc antequam
dicat, q. de Iesse, & Dauid sit
nasciturus, per translatio-
nē describit eius passionē.
* Procopius. Ad gentes
iam sermonem conuertit.
Erant. n. ipsarum principes
despecto conditoris cultu
idola amplexi, & animi fe-
roci-

Saulis fugit: Hinni vocetua filia Gallim at-
tende Laifa, paupercula Anathoth. Migravit
Medemena, habitatores t Gabim, conforta-
mini, adhuc dies est vt in Nobe stetur. Agita-
bit manum suam super montem filiae Sion,
collem Ierusalem. Ecce dominator dominus
exercituum t confringet lagunculam in ter-
rore, & excelsi statuta succidentur, & subli-
mes humiliabuntur, & subuertentur condensa
saltus eius ferro, & libanus cū excelsis cadet.

a Quia duae sunt huius nominis. b Hoc audito.
c Ergo. d Nimio ululatu hines. e Equorum more.
f Ciuitates Israel per quas tranſiit. a Idest declina te diligenter impetum
currentis. b Quia. c Iam. d Fugit. e Ciuitates Iudae Medemena
& Gabbim.
a Quasi: iusto. i hora diei vt in Nobe figat tentoria. b Ciuitas in
lu. ra, de qua fuit Gesbi vnus de regina principibus Dauid.
a Minas, ot nra. b Sion mons est. in cuius col. I. Ierusalē est.
a Prophecia de passione domini. f Sed. b Pater.
a Percutiam pastorem, & dispergentur oues gregis.
f In passione. b Corpus Christi terrenum.
a Quia terra motus factus est magnus. monumeta aperta sunt. b Iudaei.
c In vindictam passionis Christi. d A terra tua. e Superbi.
f Desicientur. a Vocat Ierusalē propter multitudinem populi translatiue.
f Romanorum. a Ierusalem vel templum. b Sacerdotibus.
vnde: Aperi libane portas tuas, & deuorct ignis
pressus tuos, & cedros tuas.

rocitate valde tumidi. Ait D
1 n. nonnulli quia de Salua-
2 toris aduentu sermonem
instituat, corum cui legis
3 vmbra superbd olim glo-
4 riabantur, euerſionem de-
5 nuntiare. Per Libanum autē
6 quod cum excelsis cader, *Zach. 1.1.*
7 templum ipsum cū elatis
8 tumidiſq; sacerdotib. intel-
9 ligit. Libanum ē Ierusalē
10 nuncupare solet scriptura,
11 vt Zacharias, *Aperi Liban*
12 *portas tuas & depascatur ignis*
13 *cedros tuas.* *Vbi supra.*
14 * Rupertus. De confra-
15 ctione lagunculae diuersa
16 diuersorum sententia est. *textu dicitur xam*
Alij volunt per hanc Chri- *num in ro-*
sti passionem significari, q. *lore.*
volēte Deo caro eius mor-
ti tradita sit, vt Iudeorum
sublimitas destruat, &
excelsi corruant in terrā &
Libanus cū suis cedris fac-
cidatur. Alij volūt hunc lo-
cum dici etiam de Assyrio.

CAP.

NICOLAVS DELYRA.

peccare aduentum Sennacherib. Et dicitur Gabaa Saulis, quia Saul eam inhabitauit, vt habetur 1. Reg. 22. Et tempore eius fuit ibi sedes regia.

- 1 Hinni voce tua. i. gemitu p. anxietate & aduētu Sennacherib
- 2 Filia Gallim. Gallim est mons in quo est ciuitas, quae dicitur si-
lia montis illius, eo quod est ibi fortalium, vnde ciuitas illa defen-
ditur, sicut filia per matrem.
- 3 Attende Laifa. s. aduentum Sennacherib, vt ibi caueas.
- 4 Paupercula. ciuitas est vnde fuit Ieremias propheta, quae dicitur
tur paupercula, quia fuit ab exercitu Sennacherib spoliata.
- 5 Migravit Medemena. i. habitatores eius fugerunt p. timore
Sennacherib.
- 6 Habitatores Gabim. similiter fugerunt. Quod autem sequi-
tur, dicitur in persona Sennacherib festinantis versus Ierusalem, di-
centis exercitui suo.
- 7 Confortamini. Talis. n. mutatio in modo loquendi fit fre-
quenter in prophetis, est enim Nobe locus prope Ierusalem, ad quam
uertendam fistinabatur, ideo subditur.
- 8 Agitabit manum suam. i. sui exercitus virtutem.

ADDITIO.

In cap. 10. vbi dicitur in postilla. Quod autem sequitur de persona Sennacherib.

*Hoc quod dicitur. Confortamini, adhuc dies est, &c. Simi-
liter potest intelligi in persona Isaiae fuisse dictum, sicut & preceden-
tia & sequentia vsq; ad finem capituli. Ad quod sciendum, q. post-
quam propheta denuntiavit reditum Sennacherib in Iudaeam nomi-
nans ciuitates, per quas veniebat contra Ierusalē, dicens: Remet in
Anoth, & ostendens quo ciuitates obſtuebant, & aliqui fugiebant
p. timore suorum, vt cum dicit: Obſtupuit Rama, Gabaa Saulis fu-
git, migravit Medemena similiter & habitatores Gabim, scilicet su-*

9 Super montem filiae Sion. quia ciuitatem & ten p. inter-
debat destruere quod erat in monte Sion: sed quia fuit deſ. audatus
ab intento ex percussione sui exercitus per angelum, etiam antequā
obſideret Ierusalē, vt dictum fuit 4. Reg. 19. Ideo subditur.

10 Ecce dominator dominus. i. exercitus Sennacherib virtute-
tem. Laguncula. n. fit de terra, ideo signifi. at humana corpora, quae a
domino sunt de terra, corpora verō bellatorum Sennacherib fuerūt
in cineres redacta.

11 In terrore. quia Sennacherib mane confurgens, & contritionē
sui exercitus videns territus fugit.

12 Et excelsi statuta. i. principes sui exercitus.

13 Succident. i. interficientur ab angelo, sicut arbor q. succiditur

14 Et sublimes humiliabuntur. i. superbi, quia Sennacherib
cum paucis fugit, a superbia sua deſectus.

15 Et subuertentur. i. multitudo sui exercitus destruetur virtute
angeli. Quae hic dicitur ferrum metaphoricē, quia ferrum domat
omnia, vt habetur Dan. 2. f. Et nulla virtus humana potest resistere
virtuti angelicae.

16 Et libanus. i. Sennacherib cum principibus suis: fugiens. n. ad
terram suam interſectus fuit ibidem.

*gerunt, prout in postill. Consequenter reuertitur propheta ad confor-
tandum eos, similiter ad consolandum a praedicto timore & fuga, di-
cens: Confortamini: adhuc dies est, vt in Nobe stetur. Et est sensus:
Nolite timere tumultum huius inimici Sennacherib, quia adhuc est
dies, scilicet in propinquo, vt in Nobe, quae est quaedam villa parua,
quae erat sacerdotum. Sietur, scilicet securē & sine fuga sublato ti-
more: & quomodo hoc fiat, declarat subdens: Agitabit manum suā
scilicet dominus Deus super montem filiae Sion, & collem Ierusalē,
scilicet ad protegendum eā. Et qualiter haec protectio fiat, cōſtitit di-
cens: Ecce dominator dominus exercituum, confringet lagunculā, sci-
licet exercitum Sennacherib. Et exponantur cetera sicut in post. illa.*

CAP. XI.

CAP. V. T. XI.

ET egredietur virga. Hic a
ro. vsq; ad principiū
visionis Babylonis pro-
phetia est de Christo, q.
per partes explanamus,
ne lectoris memoriam

ET egredietur virga de radice Ies-
se, & flos de radice eius ascendet.

confundamus.
a Egr. di. tu. virgam & florē
Iudaei ipsum Christum inter-
pretantur, quia in virga, re-
gnantis potentia: in flore, pul-
chritudo. Nos per virgam,
Mariam

NICOLAVS DE LYRA.

Cap. XI.

ET egredietur. Hic propheta reuertitur ad describendū Christi
mysterium, quod erat suum principale intentū. Et diuiditur in
duas partes: quia primō ponitur huius mysterij descriptio, secunda
subditur gratiarū actio pro tanto beneficio, ca. se. Prima in tres: quia
primō describitur ipsius Christi natiuitas, secundō eius sanctitas, ibi:
Et requiescit, tertio sublimitas, ibi: In die illa. Circa primū sciendū

quod istud caput exponitur ad literā de Christo a docto. b. Heb. 1. s
& catholicis, vnde in translatione Chaldaica sic habetur: Exibit rex
de filijs Isaī, & Messias de filijs filiorū eius, &c. Iudaei tamen hoc ex-
peclant futurum. Christiani verō hoc dicunt esse impletum in Iesu
Nazareno. Et si cundum hoc dicitur hic.

- 1 Et egredietur virga. i. virgo Maria, quae dicitur virga graci-
lis puritate & humilitate flexibilis pietate.
- 2 Et flos de radice eius ascēdet. i. Christus, qui dicitur flos vōne

MORALITER.

† *Egredietur virga.* Caput istud literaliter exponitur de
Christo. Moraliter autem potest exponi de bono ipsius
vicario, scilicet de bono Papa in tota ecclesia, & episcopo
bono in diocesi vna; & primō quantum ad eius creatio-

nem, cum dicitur: *Egredietur virga* Idest pastor bonus cui-
us est ferre virgam pastoraleni.
† *De radice Iesse.* i. incendij. nam ex inspiratione spiritus
sancti debet institui.
2 *Et flos de radice eius ascēdet.* i. puritas, & decor sanctita-
tis apparebit in operibus suis.

A Mariā intelligimus, cui nullus frutex adhæsit. vnde: Virgo concipiet & pa. fil. & florem Christum, qui dicit: Ego sum flos campi & lilium conuallium. In euangelio Nazareorū (quod Hebraicè scriptum est) ita habetur: Factum est autem cum ascendisset dominus de aqua, descendit fons

Supra. 7. c. Canti. 2. a.

omnis spiritus, & requieuit super eum, dixitq; illi: Fili in omnibus prophetis expectaui te vt venires, & requiescerem in te. tu es .n. requies mea, & tu es filius meus primogenitus, qui regnas in sempiternum.

Hom. 9. in Numeros.

* Origenes. Dicitur Christus exire virga, & flos ascendere, quia singulis diuersus efficitur: ei qui segnior est & negligentiore fit Christus virga ascendet sed exit. Exeū dum namque est qui segnior est, de eo statu in quo est, & transeundum ad alium in quem virga compellit. Ei vero iusto qui sicut palma floret, dicitur Christus ascendere vt flos, vsquequo afferat fructus spiritus, qui sunt charitas, gaudium, pax.

lib. de carne Christi.

* Tertulianus. Ipse Christus est flos de virga, nata de radice Iesse: radix autem Iesse, genus David, virga ex radice, Maria ex David: flos ex virga, filius ex Maria, ipse erit & fructus ventris: flos .n. fructus, quia per florem & ex flore omnis fructus.

lib. 3. off. c. 14

* Ambrosius. Virga est verbum directum, regale, plenum potestatis, in signe imperij: virga serpens facta est, quā qui erat filius Dei, homo factus est ex virgine, qui quasi serpens exaltatus in cruce, medicinā vulneribus infudit

Sermone 8. de tempore.

* Augustinus. Virga crucis mysterium præferbat. Sicut .n. per virgam Aegyptus decem plagis percutitur, ita per crucem totus mundus humiliatur & vincitur. Et sicut Pharaon & populus Aegyptius affligitur per virgam, vt populum Dei dimittat, ita diabolus & angeli eius fatigantur per crucis mysterium, vt a Dei cultu reuocare non possint populum Christianum.

lib. 2. cōmentaria in Isa. Sap. 6.

* Rupertus. Vide quā pulchra oppositio. Supra ostēdebatur ille spiritualis Assur, virga furoris domini, & in manu eius baculus indignationis eius. Ecce autem virga gratiæ (Maria) virga requiei domini, & in illa flos in quo habitat.

a Et requiescet, quia in ipso habitat omnis plenitudo diuinitatis, vnde: Super quem videtis spiritum descendentem.

b Spiritus. Sicut sermo dñi, lux, vita, & resurrectio vocat, sic spiritus sapientiæ intellectus consilij, & for. pietatis & pie. &

C

NICOLAVS DE LYRA.

Diuisio.

* ritatis: quoniam nullum peccatum actuale seu originale habuit in eo locum. Et quia protulit fructum nostræ salutis. Hebræi autem exponunt vtrumque de Christo, qui dicitur hic virga, propter regiam dignitatem & flos, propter vitæ puritatem. Et dicitur ascendisse de radice Iesse, quia pater David vocatus fuit Isai & Iesse: Christus autem descendit de David secundum eos.

1 Et requiescet super eum. Hic consequenter describitur ipsius Christi sanctitas: Et primò in seipso, secundò in corpore eius mystico, ibi: Et exiit in iustitia. Circa primum dicitur: Et requiescet. quia in baptismo eius apparuit spiritus sanctus in specie columbæ super eum. Mat. 3. ad designandū plenitudinē omnis gratiæ in eo, ideo subditur

2 Spiritus sapientiæ. i. dator sapientiæ, vel spiritus qui est sapientia, & sic intelligitur de alijs, cum dicitur.

3 Et intellectus. Et enumerantur hic septem dona spiritus sancti quorū sufficientia sic accipitur. Dona .n. spiritus sancti perficiunt animam, ad hoc qd sit bene mobilis secundum iustinctum ipsius Dei, tāquam a quodam motiuo principio superiori, secundum illud Ro. 8. c. Quicunq; enim spiritu Dei agitur, hi filij Dei sunt, & ideo dona sunt in ratione, & voluntate. Ratio verò speculatiua est, & practica & in vtraq; cōsideratur apprehensio veritatis, quæ pertinet ad inuentionem & iudiciū de veritate. Ad apprehensionē igitur veritatis perficitur speculatiua ratio per donum intellectus: practica verò per donum consilij. Ad rectē verò iudicandū speculatiua ratio perficitur per donū sapientiæ, practica verò per donū scientiæ. Voluntas autem in his que sunt ad alterum perficitur per donum pietatis.

In

MORALITER.

† **1** Et requiescet super eum spiritus domini, & .i. Spiritus sancti

pie. & timoris domini Non qd diuersus sit iuxta differentias nominum, sed vnus & idem est fons cunctarum virtutum. Sine Christo ergo nec sapiens quis est, nec intelligens, nec consiliarius, nec fortis, nec eruditus, nec timore domini plenus. Hi sunt septem oculi in lapide vno secundum Zachariam.

D. Zach. 3. d. Orat. in recollectem

* Gregor. Nazianzenus. **1** Operationes Spiritus sancti (arbitror) Isaias appellat spiritus, quos septem dicit, & infra requieuisse ait super dominum septem spiritus idem propheta Isaias. * Procopius. Hæc non sibi sed nobis, qui summa bonorum penuria laboramus, assumpsit.

† timoris domini. se benef. tem in re domin. Voi sup.

* Rupertus. Spiritus intellectus in eo requieuit, sciuit .n. quib. aperiret mysteria Dei, quibusve loque

* suorum

retur in parabolis, nec demones admittēbat confitentes ipsum esse Deum, nec indignis loquebatur mysteria Dei, imò prohibebat sanctum dari canibus. Spiritus quoq; consilij requieuit, vnde: Hæc abscondebatur sapientibus & reuelabatur paruulis. Spiritus quoq; fortitudinis, cuius sibi conscius, nemo, ait, potest rapere de manu patris mei. Spiritus scientiæ, quia de omni scriptura tēpori vel rei congruas proferēbat sententias, ita vt mirantes dicerent aduersarij, Quō hic literas scit? Spiritus pietatis, quia semper intentus fuit, vt vitam daret mortuis, mitemq; patientiam habēs, reddidit bona pro malis. Spiritus timoris domini, ita vt pro delictijs haberet, cum voluntate patris saturari opprobrijs, dicens semper verbis & factis, Pater non mea sed tua voluntas fiat.

E

c Et replebit eum spiritus. Spiritualiter propter paruulos qui timore indigent, quem foras mittit perfecta charitas. Qui .n. timet, pœnam habet, & non est perfectus in charitate, vnde: Timorem domini docebo vos.

† Io. 4. d. Psal. 33. c. Act. 10. c.

d Non secundum. Non accipiet personā, quia non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente quæ timet Deum, acceptus est illi, vnde ait: Væ vobis scriba, & Pharisæi.

Matth. 23. Ibidem.

* Irenæus. Secundum id quod verbum Dei homo erat ex radice Iesse, & filius Abrahæ, requieuit spiritus Dei super eum spiritus sapientiæ & intellectus. Secundum quod Deus erat, non secundum gloriam iudicabat neq; secundum loquelam arguebat, non .n. opus erat illi, vt quis testimonium ei diceret de homine, cum sciret ipse quid esset in homine.

F

* Rupertus

In his autem que sunt ad seipsum perficitur per donum fortitudinis contra terrorem periculorum. Contra concupiscentiam vero inordinatam delectabilium perficitur per donum timoris, secundum illud Prou. 16. c. In timore domini declinat a malo, & sic patet quod dona se extendunt ad omnia ad quæ se extendunt virtutes intellectuales & morales. Ista autem dona perfectissimè fuerunt in anima Christi, quæ fuit perfectissima in omnibus donis & charismatibus spiritus sancti.

4 Non secundum visionem oculorum. s. corporalium. **5** Iudicabit. Quod exponit Ra. Sa. dicens, quod Messias iudicabit per scientiam Dei in eo existentem, per quam cognoscet quis sit innocens, & quis reus: & in hoc benedicit: Sed secundum catholicos ista scientia Dei existens in Christo duplex est. Vna increata, quæ conuenit ei inquantum Deus, de qua dicitur 1. Regum 16. b. Homo videt ea quæ patent, Deus autem intuetur cor. Alia creata que competit ei inquantum homo, diuinitus tamen ei data, & ista scientia se extendit ad omnia que cognoscit Deus scientia visionis scilicet ad omnia que sunt, fuerunt vel erunt, secundum quamcunque differentiam temporis quantumcunq; sint occulta. Et sic de vtraque scientia verificatur in Christo, quod per scientiam Dei in eo latet cognoscit cordium occulta. Et ad idem refertur quod subditur.

6 Neq; secundum auditum arietum. i. non indigebit edoceri de veritate ab aliquo, quia per seipsum cognoscet & hoc impletum fuisse dicitur in Christo, Ioan. 2. d. Opus ei non erat, vt quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

* 1 Sed

† septiformis gratia

4 Non secundum visionem oculorum iudicabit, & .i. sine personarum acceptione.

† Et

* Rupertus. Omnia quae de hac virga & flore eius dicuntur repugnantia sunt, dicitur Assur arrogantis. Dicebat ille, Nunquid non principes mei simul reges sunt? De isto autem spiritu sanctus dicit, Non secundum visionem oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet. Hoc verissime di-

ctum est. Non enim in personam primatos quoslibet elegit, quos faceret senatores celi, quibus daret claves regni sui. Non secundum auditum aurium arguit, ut loquentes assumeret, quos faceret caudicos veritatis sed idiotas, & homines sine literis. Et iudicavit in iustitia pauperes, Apostolos scilicet quos iudicavit iustitia fidei, per quam Abraham iustificatus est, & Petrus ob fidei confessionem.

a Arguet. Phariseos & reprehendentes Apostolos, quando in sabbatho ambulantes per fata: spicas vellentes manibus confricabant, & manducabant.

* Clemens. Alexan. Vide paedagogi curam, sapientiam, & potestatem. Non secundum opinionem iudicabit, neque secundum loquelam arguet, sed iudicabit humili iudicium & arguet peccatores terrae. Et per David, Castigans castigavit me dominus, & morti non tradidit me. A domino enim castigari, & tanquam paedagogo erudiri, est a morte liberari.

b Virga oris sui. Potest per virgam sententia iudicij intelligi. In principio enim praedicationis dixit: Penitentiam agite, appropinquabit enim regnum caelorum. Et subiunxit: Omnis arbor quae non facit fructus boera. & in ignem mittetur.

c Interficiet impium. Si enim Michael interficiet (ut quidam dicunt) ipse Deus tamen in Michael hoc faciet.

d Fides. Fideles bene operando adhaerebunt ei qui factus est sapientia, iustitia, & sanctificatio, qui ait: Ego lux & vita. unde: Veritas de terra orta est. Et alibi: State ergo accincti lumbos vestros in veritate.

e Lupus cum agno. Paulus cum Petro, unde: Benjamin lupus rapax. Et: Pasce oves meas. Habitat lupus cum agno. Nota agnus & haedus habitant cum lupo & pardo, sed lupo & pardo, agni & haedi imitantur innocentiam scilicet Christum.

Hieron. Habitat lupus. Iudaei nostri Iudaizantes contumeliosum dunt, quod in adventu Christi quem expectant, in fine mundi omnes bestiae mansuescent. Quos interrogamus: si omnia ad literam accipimus, quomodo rebus incorporeis (iustitia scilicet & veritate) renes domini circuncidentur? & quid dignum sit maiestate domini, ut lupo & agno pascantur & similia. Si autem responderint haec pro beatitudine futura, ut homines securi fruatur bonis, audiant nihil bonum nisi virtutem esse, & nihil malum nisi vitium. Unde: Cobibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum: declina a malo, & fac bonum. Diuitiae autem & sanitas corporum, & omnium abundantia his contraria, etiam apud philosophos, nec bona dicuntur, nec mala. Unde de Stoici: qui in plerisque nostro concordant dogmati, nihil dicunt bonum, nisi solam honestatem & virtutem, nihil malum nisi turpitudinem.

omnes bestiae mansuescent. Quos interrogamus: si omnia ad literam accipimus, quomodo rebus incorporeis (iustitia scilicet & veritate) renes domini circuncidentur? & quid dignum sit maiestate domini, ut lupo & agno pascantur & similia. Si autem responderint haec pro beatitudine futura, ut homines securi fruatur bonis, audiant nihil bonum nisi virtutem esse, & nihil malum nisi vitium. Unde: Cobibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum: declina a malo, & fac bonum. Diuitiae autem & sanitas corporum, & omnium abundantia his contraria, etiam apud philosophos, nec bona dicuntur, nec mala. Unde de Stoici: qui in plerisque nostro concordant dogmati, nihil dicunt bonum, nisi solam honestatem & virtutem, nihil malum nisi turpitudinem.

arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in aequitate pro mansuetis terrarum. Et percutiet terram virga oris sui, & interficiet impium. Et erit iustitia cingulum lumborum eius, & fides cinctorium tenum eius.

Habitabit lupus cum agno, & pardus

Ensebius. Quae de feris mansuefaciendis, in eius adventu per prophetam dicuntur, per figuram referri poterunt ad mores immites, & ad vitia hominum feroces qui per Christi doctrinam feritatem priorem abiecerint. Horum figuratus sensus aperietur, si quis radicem Iesse & virgam & florem ad sensum convertens interpretetur, exponaturque quo pacto intelligatur iustitia latera cinxisse, & veritate lumbos in lumbis. Sicut enim haec non aliter possumus quam per figuratam locutionem interpretari, ita accipere oportet, quae varijs in locis sub animalium nominibus proferuntur.

Origenes. Existimant Iudaei lupo in adventu Christi pacis cum agno, pardam requiescere cum haedis, vitulum pasci cum leone. Horum igitur nihil gestum esse secundum historiam pervidentes, in quibus praecipue signa adventus Christi observanda credebant, suscipere praesentiam domini nostri Christi volebant.

Vitulus & ovis, humiles & innocentes, carnem suam Deo mortificando consecrantes. Haec enim animalia sacrificijs sunt deputata. Hanc diuersorum morum coniunctionem in linceo quod Petro de caelo quatuor initijs demissum est, per quae quatuor mundi plagas intelligamus: erant ibi quadrupedia, & serpentes, & bestiae, & volucres caeli, figurari non dubitamus, ut quod arca in diluuium, hoc praestet ecclesia in mundo.

Leo

Et sic ex dicto Ra. Moyses patet defectus argumenti. Similiter patet ex textu, quia a principio huius capituli loquitur metaphoricè, cum dicitur: Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, &c. ubi dicunt Hebraei: Et botrus de radice eius ascendet, & secundum eos Messias tibi nominatur virga & botrus metaphoricè. Similiter quod dicitur: Et erit iustitia cingulum lumborum eius, & fides cinctorium renu eius, secundum Hebraeos iusti, & fideles Messiae adherentes dicuntur metaphoricè, & eius cingulum & cinctorium, ut allegatum est supra per translationem Chaldaicam: & eadem ratione quod immediate sequitur. Habitat lupus cum agno, est metaphoricè locutio: per quam intelligitur pacifica conuersatio, & cohabitatio fidelium in primitiua ecclesia. secundum quod dicitur Act. 4. f. Multitudinis autem credentium erat cor unum, & anima una, nec quisquam eorum quae possidebat, aliquid suum esse dicebat: sed erant illis omnia communia. & sic quantumcumque fuissent ante discordes in actibus & moribus, vel modo viuendi, recepta fide Christi, & gratia spiritus sancti fiebant concordantes in actibus, moribus, & modo viuendi. & hoc est, quod dicitur. Habitat lupus. Id est ille qui prius fuit raptor seuerus.

Cum agno. id est cum innocente & mansueto. Potest et hoc exponi specialiter de Paulo, qui fuit de tribu Benjamin, Phil. 3. a. Benjamin vero vocatur lupus. Gen. 49. d. Benjamin lupus rapax etc. & Paulus post conversionem suam habitavit quiete cum Anania simplici & innocente. Quia enim homines nominantur nominibus animalium patet, Gen. 49. ubi Iudas vocatur leo, Dan coluber, & Benjamin lupus. Hoc etiam patet ex communi modo loquendi hominum: quod raptor vocatur lupo, iracundus canis, & mitis agnus, & sic de alijs secundum diuersas conditiones.

Pardus. id est habens maculas diuersas ex diuersis erroribus.

NICOLAVS DELYRA.
1 Sed iudicabit. scilicet euangelicos, iudicans eos diuitius caelestibus dignos, Matth. 5. a. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.
2 Et arguet. Quod fuit impletum, quando Phariseos arguit pro apostolis, quos falso notabant de transgressione sabbathi, Mat. 23. a.
3 Et percutiet terram. id est homines terrenos.
4 Virga oris sui. doctrina sua arguendo eorum peccata.
5 Et spiritu labiorum suorum, &c. i. Antichristum, secundum quod dicitur 2. Thessa. 2. b. Tunc reuelabitur ille iniquus, quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui.
6 Et erit iustitia. hic consequenter describitur sanctitas in Christi corpore mystico, cum dicitur: Et erit iustitia cingulum lumborum eius.
7 Et fides. id est iusti & fideles adherent sibi, sicut cingulum & lumbare adherent homini. Unde translatio Chaldaica hic habet: Et erunt iusti circumcirca ei, & agentes fideliter appropinquantes ei, & hoc patet impletum in apostolis aliisque discipulis & fidelibus sibi per fidem & charitatem adherentibus.
8 Habitat lupus. Ex hoc enim & sequentibus dicunt Hebraei, quod in adventu Messiae sive Christi, animalia quantumcumque ferocia sic domesticabuntur, quod non nocebunt ad inuicem, nec etiam hominibus. Et ex hoc arguant, quod Iesus Nazarenus non fuit Christus in lege & prophetis promissus: quia ista domesticatio non est adimpleta temporibus eius. Sed Ra. Mo. istud dictum improbat, quantum ad domesticationem animalium dicens: Non ascendat super cor, quod in diebus Messiae deficiet aliquid de via huius seculi, vel innouetur aliquid de operibus sex dierum: sed ibi mundus iuxta solitam viam & per consequens animalia remanebunt in conditionibus suis natu-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

Propter ma-
fectos.
Psal 33. c.
2. Thef. 2. b
Bonu & ma-
lum quomo-
do & quae di-
cantur.
Lib. 7. de de-
monstr. c. 9.
Lib. 4. periar.
chon. c. 2.
Ag. 11. a.
Leo

MORALITER.
3 Et percutiet terram. id est cupidus terrenorum.
4 Virga oris sui. id est sententia ex ore suo procedente.
6 Et erit iustitia cingulum lumborum eius. id est iusti, & fideles adhaerebunt sibi, sicut cingulum vel lumbare adheret corpori.
8 Habitat lupus. id est feritatem magnorum suis monitis, & doctrinis reduces ad mansuetudinem, ita quod habitabunt pacifice cum simplicibus personis.

Tom. 4. E 4

A *Leo quasi bos, &c.* Principes enim huius seculi, & simplices, alij historiarum superficie sunt contenti: triticum. n. & medullam idest, interiorum sensum non intelligunt.

Historia oblectat simplices

B *Infans.* Christus, vel Apostoli, malitia paruuli, sensu perfecti: qui daemones eiciebant de corporibus obsessis.

C *Procopius.* Per aspidum foramina & cubilia, haereticorum latibula effugiat; intellige in qua qui in Christo pueri existunt, tuto manus iniicere possunt.

† Infrā 65. d.

Regulus

† Vaca

C *Reguli.* Regulus rex omnium serpentium, qui flatu & visu non solum caetera, sed & aues volantes necat, & diabolum significat. Sancti ergo ablaetari, qui scilicet in solido cibo possunt uti, gaudent mittere manu praedicationis in cauernis aspidis & reguli, ut diabolus eiciant de obsessis corporibus scilicet.

† laetens

D *Manum.* i. diuinam potentiam in comprehensum exinde aspidem vel regulum idest, diabolum tradet captiuum.

E *Quia repleta.* More suo in fine prophetae verba panduntur, ne ad litteram accipiantur.

† Ro. 15. c.

F *Procopius.* Per montem sanctum & ecclesiam intelligit. Quod autem addidit, f

reple-

repleta est vniuersa terra scientia domini, sicut aqua multa cooperit mare, ecclesiam quae toto orbe continetur, pia doctrina, deiq; cognitione, quicquid habet scelerata vita falsuginis, multa veluti fluminis inundatione deleturam, significat.

Lac. 1

F *Qui stat in signum.* vnde: *Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israel, & in signum cui contra dicitur. Lxx. Qui consurget ut sit princeps gentium, in ipsum gentes sperabunt, & erit requies eius honor, i. mors eius gloriosa. Postquam de natiuitate eius & de caeteris sacramentis dictum est, venit ad mortem quae requies dicitur, quia in Christo vita perpetua idem significat sepulchrum.*

F *Procopius.* Quae de feris antea tropice dixerat aperite iam ad gentes referri significat. inde fit, ut quotquot in Christum gentes & populi crediderunt oes mortis eius salutare signum gestare videamus. **E** *Eusebius.* Solus. n. Christus, vbi a morte surrexit, non Iudaico populo, sed vniuersis gentibus imperauit, adeo quidem ut ne vlla interpretatione indigere videatur oraculum.

† Erat † vexill

A *Humili peccatore in ecclesia.* *Qui immolatus in pascha, non qui a sin. stris.* **B** *Nobilis atque ferax.* *¶ Prius ferocissimus.* *¶ Innocens pauper.*

C *In ecclesia.* **D** *Petrus piscator & Andreas & alij.* **E** *Ducet.* *¶ In viam pacis.*

F *Innocens.* **G** *Horrendus.* **H** *Verbo Dei.*

I *Familiae disciplinae domini coniuncta, ipsis inter se coniunctis.* **K** *Rex.* **L** *Rusticus.*

M *Intellectum simplicem.* **N** *Non carnes.* **O** *Alias ablaetabitur.* **P** *A motus a carnalibus desiderijs.*

Q *Malorum corda.* **R** *Diaboli.* **S** *Occulte fauientis,*

T *Aperte ferientis.* **V** *Diaboli.* **X** *Pradicationis.*

Y *Serpentes.* **Z** *Diaboli.* **AA** *Aliquem fidelem.*

BB *Ecclesia.* **CC** *Per apostolos.* **DD** *In omnem terram exiit.* **EE** *Euangelij.*

FF *Terram scilicet fluitibus.* **GG** *Alias res.*

HH *Scilicet praedicta sent.* **II** *Erant.* **KK** *De Iudaeis credentibus.*

LL *Ut omnia trahat a se.* **MM** *Crucis.*

NN *Qui stat in signum populorum, ipsum*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Cum haedo. i. cum simplici fidei.
- 2 Accubabit. i. commorabitur pacifice post suam conuersionem ad fidem Christi: & sic intelligitur de sequentibus, cum dicitur.
- 3 Vitulus. i. homo prius superbus.
- 4 Et leo. i. prius superbus.
- 5 Et ouis. i. innocens.
- 6 Et puer paruulus. i. Christus, qui supra. 9. cap. vocatur paruulus, ducet eos ad voluntatem suam, quod adimpletum est in illis qui obediunt ei per fidem.
- 7 Vitulus. i. petulans, ut dictum est.
- 8 Et vrsus. i. ille qui prius fuit gulosus, & post fidem sobrius.
- 9 Pascenur. vniiformiter viuendo, quia sicut dictum est, in primitiua ecclesia omnia erant illis communia.
- C 10 Simul requiescent catuli eorum. i. filij & familiae ipsorum.
- 11 Et leo quasi bos, &c. i. superbus & delicatus, cum rusticano fidei, visu simplici erit contentus. Quod impletum fuit in primitiua ecclesia, ut dictum est, & quotidie impletur in religionibus, vbi nobiles & ignobiles, literati & illiterati visu simplici vniiformiter sunt contenti.
- 12 Et delectabitur, &c. i. de nouo renatus per baptismum.
- 13 Super foramina aspidis. i. super personas a demonibus obsessas, inde daemones eiciendo, secundum quod dicitur Mar. vlti. d. Signa autem eos qui crediderint, haec sequentur. In nomine meo daemonia eicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent, &c.
- 14 Et in cauernam reguli. Repetitio est eiusdem sententiae per alia verba, quia demon qui prius vocabatur aspis, hic iam vocatur regulus, qui est serpens venenosus.
- 15 Non nocebunt & non occident. i. in ecclesia quae dicitur mons sanctus, ut dictum est supra 2. c. In primitiua enim ecclesia credentibus dabatur potestas super daemonia, sicut dictum est. Et quia ista

ista procedebant ex receptione fidei ad praedicationem apostolorum per orbem, ideo subditur.

- 16 Quia repleta est terra, &c. i. euangelio Christi.
- 17 Sicut aquae maris aperientis. Quia tempore apostolorum fuit publicata fides catholica per orbem vniuersum, sicut declaratum fuit Psal. 18. super illud. In omnem terram exiit sonus eorum, &c.
- 18 In die illa radix Iesse. Hic consequenter describitur sublimitas Christi, ad quam peruenit in quantum homo per suam benedictam passionem, secundum quod dicitur Phil. 2. a. Humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis, propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen, &c. Et describitur primo eius exaltatio secundo exaltationis diuulgatio, ibi: **D** *Et erit.* Circa primum dicitur: In die illa radix Iesse. i. Christus egrediens de radice Iesse, ut dictum est in principio huius capi. Et ad hoc denotandum vbi translator secundum proprietatem grammaticae debuit dicere, quae, in feminino genere: dixit qui, in masculino: quia Christus naturam humanam accepit in sexu perfecto ideo subditur.
- 19 Qui stat in signum populorum. i. in signum salutis gentium: & hoc fuit in sua passione impletum, quando fuit eleuatus in cruce propter quod dixit saluator, Io. 3. b. Sicut exaltauit Moyses serpentem in eremo in ligno, ita exaltari oportet filium hominis ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam aeternam. De exaltatione autem serpentis a Moyse dicitur, Num. 21. b. Fac serpentem aeneum, & pone eum, pro signo, & qui percussus aspexerit eum, viuet. Qui serpens aeneus fuit figura Christi passuri, quoniam sicut per aspectum illius serpentis saluabantur homines a morsibus serpentum, sic qui fide intuentur mortem Christi sanantur a morsibus peccatorum, sicut dictum fuit plenius Num. 21. & Io. 3.
- 20 Ipsum gentes deprecabuntur. Quia post Christi resurrectionem & ascensionem Gentiles conuersi ad fidem per praedicationem apostolorum deprecati sunt ipsum deuote.

* Et erit

MORALITER.

- † 6 Et puer paruulus minabit eos. i. ipsemet bonus pastor qui puer est per innocentiam, & paruulus, per humilitatem.
- 11 Et leo quasi bos. i. potentissimis cibis simplicibus erit contentus, hoc potissimum fuit in ecclesia primitiua, in qua omnia erant coia. Hoc est in religione, in qua nobiles genere contenti sunt cibis illorum, qui sunt de humili plebe.
- 12 Et delectabitur infans. i. praelatus bonus vel doctor vel confessor, qui de infans per innocentiam, magis delectabitur

- tur extrahendo impios a malitijs suis, quam fugendo lac diuinae contemplationis: cuius dulcedo aliquando est interrupta propter necessitatem fratris.
- 15 Non nocebunt, &c. i. impij ad bonum conuersi.
- 18 In die illa radix Iesse. i. bonus praelatus vel doctor vel confessor.
- 19 Qui stat in signum, &c. ad congregandum eos charitate, & animandum eos verbo, & exemplo, ad pugnam contra vitia, sicut vexillum erectum congregat & animat bellatores
- 20 Ipsum gentes, &c. ut pro ipsis dominum deprecetur.

† Et

A *Erit sepulchrum eius gloriosum.* * Hieronymus. Venerabantur quondam Iudaei sanctam sanctorum, quia ibi erant Cherubim & propitiatorium, & arca testamenti, manna, virga Aaron, & altare aureum. Nonne tibi venerabilius videtur sepulchrum domini? quod quotiescunq; ingredimur, toties iacere in syn-done cernimus Saluatorē. Cuius sepulchri gloria, multo antequam excideretur a Ioseph, scimus Isaia vaticinio prophetatum, dicentis: *Et erit requies eius honor.* quod scilicet sepulturae domini locus esset ab omnibus honorandus.

b *Residuum.* Apostolus: *Residuum saluae sumus.* Tradunt. n. historiae, quod Apostoli toto orbe diffusi praedicaerunt euangelium: & quidē Persas Indosque penetraerunt, vt Aethiopia manum daret Deo.

c *Signum.* Crucis in qua est victoria, vt sciant omnes in quo diabolus sit victus.

* Eusebius. Apostoli ex diuersis tribubus oriundi, vna vocatione, vna gratia atque vno spiritu digni effecti, omnem zelum abiecerunt, quo inter se dissidebant duodecim tribus, vna eadēque sententia, non solum continētem terram, sed insulas peragrarunt, & omnes hominum animas depradati sunt, eas ducentes captiuas, vt imperio Christi subijcerentur.

d *A quatuor plagis.* Hoc in Pentecosten videtur impletū.

Vnde: *Erant in Ierusalem Iudaei viri religiosi ex omnibus nationibus.* Ex his crediderunt vna die tria milia, alia de quinque. Quatuor plagas mundi, Orientem, Occidentem, Meridicem, & Septentrionem significat, vt totius mundi vocatio demonstraretur.

1 *gentes deprecabuntur: et erit sepulchrum eius gloriosum.* Et erit in die illa adijciet dominus secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui, quod relinquetur ab Assyrijs & Aegypto, & a Phetros, & ab Aethiopia, & ab Elam, & a Sennaar, & ab Emath, & ab insulis maris. Et leuabit signum in nationes, & congregabit profugos Israel. Et dispersos Iuda colliget a quatuor plagis terrae, & auferetur zelus Ephraim, & hostes Iuda peribunt: Ephraim non aemulabitur Iudam, & Iuda non pugnabit contra Ephraim. Et volabunt in humeros Philisthijm per mare, simul praedabunt filios Orietis Idumaea & Moab, & conceptum manus eorum: & filij Ammon obe-

* Procopius. Quemadmodum ex quo Babylonica feruitute Iudas & Ephraim liberati sunt, non seorsum amplius, aut diuisa imperij sede, habitasse, sed Hierosolymis oēs sub vno Zorobabele qui de stirpe Dauidi ca prodierat, sub ipso item Iesu Iosedechi filio vixisse leguntur. Sic ex quo venerandae crucis erectū signū est, omnes restituta prius quae mente concepta, non cernitur oculis, libertate, in fidei communionem coiuisset, & in vnam Christi ecclesiam, nemo non videt.

E *Et auferetur.* Et. Quando Isaia hoc praedicebat, inter duas & decē tribus discordia inexorabilis erat, credentes autē pacificati sunt in fide Christi & vnitate charitatis.

f *Et volabunt.* Apostoli, de quibus: *Qui sunt illi qui vt nubes volant.* Saepē nauigio insulas adierunt, inter quos & Philisthinorū, quib. verbū vitae annūtiauerunt, & fidei subiugauerunt. Quod Pauli exemplo cōiicimus, qui nauigabat ad multas insulas, & vt ipse scribit, ad Hispanos.

g *Praeceptum magis.* Quod praecipiant operantur, & verbo docent & exemplo.

Linguam

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** *Et erit sepulchrum eius gloriosum.* Tum quia licet mors Christi fuerit contemptibilis, sepultura tamen eius fuit honorabilis, quia in sepulchro nouo lapideo & cum linteaminibus & aromatibus pretiosis, vt habetur Ioan. 19. g. Tum quia fideles per orbem existentes, etiam magni & nobiles vadunt ad eius sepulchrum venerandum.

2 *Et erit in die illa.* Hic consequenter describitur exaltationis diuulgatio, quae facta est per praedicationem Apostolorum, aliorumque Christi discipulorum per orbem, cum dicitur.

3 *Adijciet dominus, &c.* Quia primò praedicaerunt per seipsum, & secundo praedicaerunt per Apostolos suos aliosque discipulos.

4 *Manum suam. i. virtutem suam, praedicationem istam confirmando miraculis, secundum quod dicitur Mar. vlt. d.* Illi autem profecti praedicaerunt vbi que domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.

5 *Ad possidendum. Per fidem & charitatem.*

6 *Residuum populi sui. i. electos qui sunt pauci respectu aliorum.*

7 *Relinquetur ab Assyrijs & ab Aegypto, &c.* Nomina sunt diuersarum terrarum et locorum, ex quib. per praedicationē Apostolorum aliqui sunt vocati ad fidem Christi, & per ista intelliguntur alia loca, quae non exprimentur, ad quae peruenit praedicatione eorum. Hebraei verò exponunt hoc de sua congregatione in Iudaea tempore Messiae, quem expectant. Sed huic expositioni quae falsò innittitur fundamento, cum aduētus Christi transferit in praeteritum repugnat etiam textus. Primò per hoc quod dicitur hic: *Adijciet dñs secundo, &c.* Quia primò Iudaei fuerunt adducti in Iudaeam de Aegypto, et secundo de Babylone. Si autem reducerentur iterum ab hac dispersione in qua sunt, diceretur: *Adijciet tertio. Secundo quia ista dispersio in qua sunt, facta fuit per Romanos, qui tamē non numerantur hic inter populos, cum dicitur: Ab Assyrijs & Aegypto,*

principaliter enim tunc nominarentur Romani.

8 *Et leuabit signum, &c.* Idest, virtutem crucis faciet praediciari per Apostolos aliosque discipulos, quam praedicationem etiam signis confirmabit. Quod iam est impletum, vt dictum est.

9 *Et congregabit profugos, &c.* Idest, illos qui fuerant prius fidem professi, & postea facti profugi a cultu Dei, & dispersi per varios errores, colligent in vnitatem fidei catholicae.

10 *A quatuor plagis terrae.* Idest, ex omni parti terrae.

11 *Et auferetur zelus Ephraim.* Per hoc intelligitur mutua concordia & amicitia Christianorum, maxime in primitiua ecclesia, vt dictum est supra.

12 *Et volabunt in humeros Philisthijm per mare.* Post resurrectionem. Christi & ascensionem Philippus praedicaerunt in ciuitatibus Philisthinorum vt habetur Act. 8. g. vbi dicitur: *Philippus autem inuentus est in Azoto, quae est ciuitas Philisthinorum, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, &c.* Terra autem Philisthinorum est supra mare Mediterraneum, & sunt ibi portus & naues, in quibus aliqui de Apostolis & discipulis Christi fuerunt deportati ad praedandum in alijs terris, vt patet de Paulo & Barnaba, & pluribus alijs. Et hoc est quod dicitur hic: *Et volabunt in humeros Philisthijm per mare.* Idest, expediti nauigabunt in eorum nauibus. Quae dicuntur hic humeri metaphoricè, eò quod super humeros portantur onera sicut & super naues. Praesens enim caput vbi que loquitur metaphoricè.

13 *Simul praedabuntur.* Quia aliqui eorum nauigauerunt versus Orientem, & praedicaerunt ibi fidem rapuerunt inde praedam, conuertentes aliquos ad fidem qui prius erant in possessione diaboli.

14 *Idumaea & Moab, &c.* Quia in istis terris ad praedicationem Apostolorum aliqui crederunt ad obedientiam fidei venientes.

* *Et deso-*

MORALITER.

1 *Et erit sepulchrum eius gloriosum.* Idest, mors eius erit coram Deo pretiosa. Psal. 115. **b.** *Pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius.* Potest autem hoc specialiter exponi de episcopis & doctoribus canonizatis, ad quorum sepulchra deuotè vadunt fideles orandi causa.

2 *Et erit in die illa.* Hic ponitur reuocatio electorum ab Antichristo deceptorum per praedicationem Enoch & Eliae & suorum discipulorum, cum dicitur.

Et erit in die illa, adijciet dominus secundo manum suam. Prima namque vocatio fuit per praedicationem Christi & Apostolorum eius & discipulorum eius. ideo dñs hic secundo.

7 *Quod relinquetur ab Assyrijs & ab Aegypto, &c.* Idest, ab omnibus partibus, in quibus erunt aliqui Antichristo consentanei.

11 *Et auferetur zelus Ephraim, &c.* Quia tunc omnes credentes ad eorum praedicationem erunt vnanimes.

12 *Et volabunt in humeros Philist.* Per humeros qui supponuntur oneribus naues significantur, in quibus onera magna portantur.

Et erit

a *Linguam maris*. Quæ idola laudabat. Mare i. populus Aegypti, qui super omnes idola colit, vt cum laudet & timeat, & idola condemnet & abiiciat.

b *Et leuabit*. Vt Idumæa, & Moab, & filij Ammon tradent manus Apostolis, sic & Aegyptij.

c *Et percutiet*. Idest, minuet

*eis. pro vno septem principes ponendo. Vnū regem habebat Libya, & alium Pentapolis, alium Thebaidis, aliū Alexandria, aliū Aegyptus. Et percutiet, &c. Cum hæc Isaias prædiceret, nondum Nilus diuisus erat, quē postea Alexander in septem riuos diuisit. Regnante autē Octauiano Augusto, & Christo nato, cum primum facta est descriptio, regnum Aegypti in morte Cleopatræ destructum est, & diuisum est in septem principes. Nilus quoque, qui antequam ab Alexandro diuideretur, imbecibilis erat, cum Romani riuos ampliassent, penè exsiccatas per imas valles serpebat, vt siccis pedibus transiret.

† populi. Alexandria, aliū Aegyptus.

† eius Luc. 2. 2.

a *dientes * erunt*. Et desolabit dominus † linguā

b *maris Aegypti*: & leuabit manum suam super

c *per flumē in fortitudine* † spiritus sui, & per-

d *cutiet eum in septem riuis*, ita vt trāseant per

eū calceati. Et erit via residuo populo † meo,

c *qui relinquetur ab Assyrijs sicut fuit Israel* in

die illa, qua ascendit de terra Aegypti.

d *Vt transeant per eum*, &c. Sub metaphora Nilus diuisus, & in parte cæsus dicitur vt Apostoli calceati, id est, securè & sine impedimento prædicantes libere possent discurre re ad vltimas partes Aegypti Romanorum virtute pacati. Ante natiuitatem dñi non licebat de gente in gentē trāsire, quod post passionem eius licuit, domino euangelio viam præparante.

* Theodoretus. Regno Aegyptiorum diuiso a Romanis in prouincias septē, extenuata eorum potentia est, & peruia facta verbi prædicatoribus.

c *Sicut fuit Israel*. * Procopitis. Quando enim mare rubrum transierunt, alacres carmen a propheta editū, huic non multū distimile quod ita incipit (Cantemus domino.) in lætitiæ signum cantauerunt: Cum enim de gentium conuersione ecclesias facerent, tanquam eis de mari tempestuoso sublatis, Ecce aiunt, Deus meus Saluator meus.

d *Vt*

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et desolabit dominus. i. Nilum, qui ingreditur mare Mediterrancum transiens per Aegyptum. ideo subditur quasi expositiue.

2 Et leuabit manum suam super flu. Et accipitur hic &, pro idest, ita quod illud quod prius dictum est desolatio lingue maris, dicitur hic percussio fluminis.

3 In fortitudine spiritus sui. Quia dedit virtutem hoc facienti, quod subditur.

4 Et percutiet eū in septem riuis. Alexander. n. magnus per magnum tempus post Isaiam, & per aliquod tempus ante Christi aduentum, vt facilius cum exercitu suo accederet ad Alexandriam, & ad aliquas alias ciuitates Aegypti, fecit diuidi Nilum in septem portiones intra mare Mediterraneum separatim cadentes.

5 Ita vt transeat per eum calceati. i. vt per ipsum possint homines transire facilius. Et istud fuit prænotificum, quod prædicatores euangelij transirent facilius per orbem remotis impedimentis virtute diuina. Quod patet ex hoc, quod adhuc viuente beato Petro fides catholica diuulgata est versus Occidentem vsque ad mare Oceanum. Quod patet ex hoc quod missi a beato Petro ad prædicandum, fundauerunt ecclesiam Senonis, quæ tunc erat Metropolis Fræciæ in honore beati Petri viui. Cum igitur Apostoli alijque discipuli exiuerunt de Ierusalem ad prædicandum per orbem, quæ est in quarto climate, & sic in medio terre habitabilis: sicut tunc viuente Petro diuulgata est fides catholica versus Occidentem vsque ad Oceanum, qui est

est terminus terre habitabilis: ita tenendum est eam fuisse similiter diuulgatam ad alias partes orbis. Et propter velocitatem huius diuulgationis subditur.

6 Et erit via, &c. i. electis meis ad fidem vocandis.

7 Qui relinquetur ab Assyrijs. Idest, a demonibus eam prius possidentibus.

8 Sicut fuit Israel. i. sicut diuina virtute remota fuerunt impedimenta exitus Israel de Aegypto, sic diuina virtute remouebuntur impedimenta ab electis exeundo de ignorantia & errorum tenebris, quod impletum est in prædicatione Apostolorum aliorumque Christi discipulorum, vt visum est. Aliter exponitur ab illo loco: Et desolabitur, &c. Ita q̄ per linguam maris Aegypti intelligitur ipsa Aegyptus, quæ est prope mare, & sic legitur ipsum. Per flumen potestas regia, quæ fuit fortis & magna: propter quod Cesar Aug. sub quo nauis fuit Christus diuisit eam in septem principatus: & sic fuit multum diminuta ne possent rebellare. Et talis subingatio huius regni, & aliorum imperio Romano, fuit quedā dispositio ad hoc, quod prædicatio euangelij fieret liberè per orbem. Vnde dicit Leo Papa in sermone de Apostolis Petro & Paulo: Dispositioni diuini operis maxime congruebat, vt multa regna vno confederarentur imperio, vt citò peruios haberet Apostolos prædicatio generalis, quos vnus tenebat regimen ciuitatis. ideo subditur. Et erit via, &c. & exponatur vt supra: Et hoc maxime fuit impletum tempore Constantini, qui voluit per orbem ecclesias licitè fabricari, & fidem Christi prædicari.

* Cap.

MORALITER.

portantur. Est ergo sensus, quod discipuli Enoch, & Eliæ in nauibus Philisthim ibunt ad partes longinquas, vt re ducant deceptos ab Antichristo & discipulis eius.

1 Et desolabit dominus linguam maris Aegypti. Per mare Aegypti, quæ interpretatur tenebra, significatur Antichristus & discipuli eius, qui erunt amari & tenebrosi et roribus

roribus: lingua verò ipsorum desolabitur, quando falsitas ipsorum detegetur.

2 Et leuabit manum suam. i. super Antichristi persecutionē.

4 Et percutiet eum. Idest, totaliter auferet eam. Nam vniversitas Septenario numero designatur, eò quod reuolutione septem dierum comprehenditur omne tempus.

6 Et erit via. Idest, electis ab Antichristo deceptis erit libera redeundi ad Christum per poenitentiam veram.

* MORAL.

ADDITIO I.

In cap. 11. vbi dicitur in possi. Et egredietur, &c.

Licet materia huius ca. quæ est de mysterio Christi secundum omnes expositores, multum distat tempore & ratione a materia immediate præcedenti, in qua agitur de interitu Sennacherib & suorum, continuatur tamen in litera per interpositionem huius coniunctionis copulatiuæ, & cum dicitur: Et egredietur. Non enim dixit solū: Egredietur virga: sed cum additione, & dicens: Et egredietur. vnde huius copulatiuæ superaddita aliqualis ratio est querenda, quæ videtur talis esse. Nam in præcedenti cap. propheta prænotificabat populo liberationem a Sennacherib & exercitu suo, per quam habituri erant pacem temporalem & tranquillitatem, quia licet esset vltimè grata & miraculosa, non tamen erat tam excellens nec fructuosa, sicut liberatio fienda, per Christum, in qua pax perpetua & spiritualis danda erat, & ideo propheta postquam descripsit primam liberationem, adiungit secundam. q. d. Hæc liberatio a Sennacherib licet magna, ad modicum tamen reputatur respectu alterius liberationis per Christum fiendæ, de qua dicitur: Et egredietur, &c. eo modo quo Christus dixit discipulis et apostolis Luc. 10. c. Ecce dedi vobis potestatem, &c. sed in hoc nolite gaudere. &c. ideo gratiarum actionem in sequenti cap. subdit pro hoc vltimo beneficio.

ADDI-

ADDITIO II.

In eo. ca. vbi dicitur in possi. Et anumerantur hic 7. dona spiritus sancti.

Sufficiencia donorum sancti spiritus quam pos. hic ponit, est vera & propria. Et ponitur sub eisdem verbis in prima secunda, q. 68. ar. 4. secundum quam huiusmodi dona se extendunt ad omnia ad quæ se extendunt virtutes intellectuales & morales, prout dicitur in pos. Sed statim animus pulsat quedam inquisitiua questio. s. talis: Cur non ponuntur aliqua dona pertinentia ad Theologicas virtutes, cum virtutes Theologicæ maxime ordinant nos ad Deum? Ad quod dicendum secundum Tho. ibidem, quod virtutes Theologicæ præsupponuntur ad dona sicut radices quedam donorum. Non enim mouetur animus a Spiritu sancto, nisi ei secundum aliquem modū vnitur: sicut instrumentum non mouetur ab artifice, nisi per contractū vel aliquam aliam vnionem. Prima autem vnio ad Deum est per fidem, spem & charitatem. vnde omnia dona pertinent ad has tres virtutes tanquam ab eis deriuata.

Consequenter circa hoc quod dicit pos. quod ista dona perfectissime fuerunt in anima Chri. &c. Videtur querendum, quod licet hoc sit verissimum, quomodo tamen hoc posset ostendi per literam, cum de quolibet viatore in gratia existente verificatur, quod requiescit super eum spiritus domini, sapientiæ & intelle. &c. Ad quod videtur dicen-

A dicendum, quod plenitudo horum donorum in Christo ex hoc cōfide-
ratur, quod ab ipso gratia Spiritus sancti derivatur in membris suis. s.
in corpore suo mystico. vnde cum Ioa. dixisset de eo: Plenum gra-
tiae & ver. subiunxit: Et de plenitudine eius omnes accepi-
mus. Ioan. 1. Quam quidem plenitudinem propheta ostendit in-
fra cum dixit. Erit iustitia cingulum lumborum eius, &c.
Quod exponitur de iustis & fidelib. adherentib. Christo sicut cingu-
lum & lumba re adherent homini. Ex qua metaphora satis patet,
quod omnes iusti seu fideles habent virtutem fidei & iustitiae, &
alia huiusmodi ex adherentia ad ipsum. Ex quo patet intentum. s.
quod ista habet Christus plenarie, vt ab ipso in alijs deriventur.

Consequenter videtur querendum, quare sex dona, hic primò enu-
merata ponuntur vnitim. Non enim dicit spiritus sapientiae & spiri-
tus intellectus, sed spiritus sapientiae, & intellectus. Similiter non di-
cit spiritus consilij, & spiritus fortitudinis, sed spiritus consilij & for-
titudinis; sic de alijs duobus. Ad quod dicendum, quod in combi-
natione innuitur connexio donorum ad inuicem, eo modo quo virtu-
tes

cardinales vno modo probantur connexae, ex hoc quod vna earū D
quodammodo per aliam perficitur. vnde Greg. in 1. Moral. de huius-
modi donis Spiritus sancti loquens dicit: Minor est sapientia si intelle-
ctus carcat, & valde inutilis est intellectus, si sapientia non subsistit.
Vile est consilium, cui opus fortitudinis deest, & valde fortitudo de-
struitur, nisi per consilium fulciatur. nulla est scientia si utilitatem
pietatis non habeat, & valde inutilis est pietas, si scientia discretio-
nis caret, timor quoque ipse si non has virtutes habuerit, ad nullum
opus bona actionis surgit hec ille.

ADDITION III.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Et auferetur zelus Ephraim.

Exemplificat propheta mutuam concordiam seu amicitiam Chri-
stianorū adinucem per hoc qd dicit: Auferetur zelus Ephraim.
quia secundum glo. quando Isaias hoc pr. edicebat: inter duas & de-
cem tribus discordia inexorabilis erat, credentes autem pacifici sunt
in Christi fide & vnitate charitatis, prout patuit in primitiua eccle-
sia, quando multitudinis credentium, erat cor vnum & ani-
ma vna, Act. 4. f.

C A P. XII.

C A P. XII.

Confitebor tibi. Sicut tran-
sita mari rubro, dixe-
runt. Catechus dño, &c. Sic
regno mundi destructo di-
cit ecclesia: Confitebor tibi.

B* Theodoretus. Hoc can-
ticum habet significationē
beneficij accepti a domino,
quo redempti sumus. Nam
qui salutem sunt assecuti
per Christū authorem hu-
ius salutis agnoscētes, quas
possunt gratias agunt.

b Saluator meus. * Proco-
pius. Non est pratermitten-
dum, si ad Hebraea verba re-
spicias, &c. hic communi
omnium salutis autore Ie-
su, mentionem fieri, cū vbi
saluatoris vocem vsurpa-
mus, Iesum Hebraica ha-
beant. Prophetiam. n. quae
de radice Iesae habetur, Ie-
su saluatoris appellatione
desitui, cum de eo esset in-
stituta, nequaquam decebat.

c Quia fortitudo mea & laus.
* Procopius. Quae in Aegypto accidisse legimus, a sal-
uatoris in terra nobiscum peregrinatione differre nihil
videntur. Tum enim sub sensum cadentis, hoc autem lo-
co Pharaonis mente comprehensi feruitutis iugum ex-
cussum est. Tum in sanguinem rursus aqua mutari visa
est,

T dices in die illa: Con-
fitebor tibi domine, quo-
niam iratus es mihi: con-
uersus est furor tuus, &
consolatus es me. Ecce

^a Iesus qui saluum faci. po. a pec. eorum. ^b Non timebo quid
faciat mihi homo.

b Deus saluator meus: fiducialiter agam, &

^a Quia non confidam in idolis. nec timebo non timenda
scilicet diabolum. ^q Non idola. ^q Incarnatus.

c non timebo. Quia fortitudo mea & laus mea

dominus, & factus es mihi in salutem. Haurietis

^a Doctrina. ^b Flumina de vent. e eius fluent aquae viuae. ^q Euangelio.
^q Non de flumine Aegypti quo I. percussam est. ^c Ipse enim sa uum
faciet populum suum a pec. eor.

aquas in gaudio de fontibus saluatoris, & di-

^a Vt. reliquit Isael. conuersis gentibus. ^b Relictis idolis, cum
laudando, vos accusando. ^c Vt Iesus saluaueris.

cetis in die illa: Confitemini dño, & inuocate

^a Solius cui cantandum est. ^b Prædicare. ^c Infidelibus.

nomen eius. Notas facite in populis adinuen-

Et vocabis nomen eius Iesum. Ideo saluatorem quoque appel-
lat, vt prophetia cum euangelio conueniat.

* Procopius. Fontes salutis sunt, vel Apostoli, vel li-
bri, qui spiritu dictante tanquam imbres, caelitus immis-
si sunt.

Hic.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XII.

T dices. Descripto Christi mysterio, hic consequenter
describitur gratiarum actio pro tanto beneficio, cum
dicitur.

1 Et dices in die illa. Idest, tempore gratiae Christi
reuelatae, quod tempus vocatur dies, Rom. 3. Nox
praecessit, dies autem appropinquauit.

2 Confitebor tibi do. Confessione laudis & gratiarum actionis.

3 Quoniam iratus es mihi. Propter peccata mea, me punien-
do in captiuitate Babilonica, & in persecutione Antiochi illustris,
& pluribus temporibus alijs.

4 Conuersus est furor tuus. In mansuetudinem.

5 Et consolatus es me. Per tuam benedictam incarnationem.
ideo subditur.

6 Ecce Deus saluator meus. Visibiliter apparens in carne
assumpta.

7 Fiducialiter agam, &c. Amplius retardari a vita beata,
qua per Christum fuit aperta. Sic enim confitebatur primitiua eccle-
sia

sua sub Apostolis in Ierusalem congregata, quae pro maior parte
erat de gente Iudaorum, vt patet in Actibus Apostolorum.

8 Quia fortitudo mea, &c. idest, dans mihi fortitudinem in
aduersis.

9 Et laus mea dominus. Quia virtute diuina in primitiua ec-
clesia fideles non solum patienter sustinebant tormenta, sed gauden-
ter, & cum laudibus diuinis.

10 Et factus est mihi. Quia immediatè transibant ad vitam
caelestem, quod non fiebat sanctis veteri testamenti.

11 Haurietis aquas. Idest, vos catholici haurietis dona Spiritus
sancti de sacramentis nouae legis, in quibus confertur gratia, quod
non fiebat in sacramentis veteris legis.

12 Et dicetis. Exhortando vos mutuo ad laudem diuinam.

13 Confitemini domino. Eius beneficia recognoscendo.

14 Et inuocate nomen eius. Ipsum deuotè laudando.

15 Nota facite in populis. Idest, in omnibus gentibus per pre-
dicationem euangelicæ veritatis.

16 Adinventiones eius. Idest, modos mirabiles humanae salu-
tis, quos adinuenit diuina sapientia in filij Dei incarnatione, predica-
tione, passione, resurrectione, & ascensione.

* Memen-

MORALITER.

2 Confitebor tibi. Hic consequenter ponitur gratiarum
actio ecclesiae a persecutione Antichristi liberatae, cum di-
citur: Confitebor tibi. flagellando per Antichristum pro cul-
pis meis.

5 Et consolatus es me. In beneficio liberationis & gratiae
tuae

tuae donis. ideo sequitur.

11 Haurietis aquas. Scilicet gratiae & gloriae.

† De fontibus saluatoris. i. de plenitudine suae pietatis.

12 Et dicetis. Inducendo vos mutuo ad confessionem
diuinæ laudis.

15 Notas facite, &c. i. varios modos saluandi electos.

† Annun-

A Hier. Liberis alle-
goriæ spatijs in Iſa-
ia euagatur, & inter-
preteratis nominib.
ingenium ſuum fa-
cit eccleſiæ ſacramē-
tum. Euſebius Pā-
phili hiftoricam ex-
poſitionē promit-
tens, oblitus propo-

7 habitatrix.

^a Mandatum nouum do vobis vt dili. inuicem. ^b Excelsus domus & humili. respicit.
tiones eius: mementote, quoniam excelſum eſt nomen,
^a ſonus cui cantandam eſt. ^b Morie n morte vicit, carnem in celo vexit, & huiusmodi.
eius. Cantate domino, quoniam magnificē fecit, annun-
^a O Apoſtoli. ^b Magnalia eius. ^c In omnem terram exiit ſonus eorum. ^d Vbi miſ ricordia
eius. ^e Ergo tibi. ^f Alijs. ^g Deum tuum. ^a Dei tui. ^b Ideſt, primitiua, vel eccle-
ſia de gentibus, eccleſia Catholica.
tiāte hoc in vniuerſa terra. Exulta & lauda † habitatio Sⁱō,
^a Olim tamen notus in Iudæa. ^b Qui ſanctificat Iſrael.
quia magnus in medio tui ſanctus Iſrael.

ſiti i Origenis mor D
tem excidit.
^a Mementote quoniam
excelsum, &c.
³ Theodoretus.
Celebrare memo-
ria exaltationē ni-
⁵ raculorū, & crucis
⁶ exaltationē, qua no-
⁷ mē dñi exaltatū eſt.

NICOLAUS DE LYRA.

- ¹ Mementote quoniam. Vnde Philip. 2. b. Dedit illi no-
men, quod eſt ſuper omne nomen, vt in nomine Ieſu
omne genuſclectatur, cœleſtium, terreſtrium & inferno-
rum, & omnis lingua confiteatur, quia dominus noſter
Ieſus Chriſtus in gloria eſt Dei patris.
- ² Cantate domino. Ponendo naturam humanam in Chriſto
ad patris dexteram.
- ³ Annunciate hoc. Quod impletum eſt per prædicationē Apo-
ſtolorum aliorumq; Chriſti diſcipulorum per orbem vniuerſum.
- ⁴ Exulta. In corde.

- ⁵ Et lauda. In ore.
- ⁶ Habitatio Sion, ideſt, eccleſia, que vocatur Sion, Heb. 12. f.
Accellit ad Sion montem & ciuitatem Dei viuētis cœ-
leſtem Ieruſalem, &c.
- ⁷ Quia magnus in medio tui ſanctus Iſrael. Chriſtus ſan-
ctificans fidelem populum, nō omne Iſrael appellatum, vt frequenter
ſupra dictum eſt. Poſteſt etiam hæc litera referri ad montem Sion, in
quo erat templum, vbi legitur Chriſtus frequenter prædicaffe & mi-
racula ſeciſſe. Ibi etiam Apoſtoliſ ſuam reſurrectionē manifeſtauit,
& ſuper eos Spiritum ſanctum in ſigno viſibili miſit, vt dicit Hier.
in epiſtola ad Paulinum, de omnibus ſacra ſcripturæ libris.

MORALITER.

B † ³ Annunciate hoc in vniuerſa terra. i. nō ſolum in terra mo-
rientium, ſed etiam in terra viuētium, in qua ſancti Deo
de

de ſuis beneficijs regratiantur. ideo ſubditur.
⁴ Exulta & lauda habitatio Sion. Ideſt, habitatores cœli.
⁷ Quia magnus, &c. Ideſt, ſanctificans Iſrael.

ADDITIONO.

In cap. 12. vbi dicitur in poſtil. Haurietis aquas de fontibus
Saluatoris.

Hoc quod dicitur: Haurietis aquas cum gaudio de fonti-
bus Saluatoris, poſſet exponi magis proprie ad literam de aqua
baptiſmi, qui eſt ianua ſacramentorum, in qua gratia ſalutaris con-
fertur, & dona Spiritus ſancti dantur.

REPLICA. In cap. 12. vbi poſtil. exponit illum paſſum: Hau-
rietis aquas de fontib. Saluatoris. de gratia Spiritus ſancti &
donis que in eangelio dicuntur aquæ viuæ, que hauriuntur de fon-
tibus. i. ſacramentis, que fontes Saluatoris hic dicuntur: Burge. dicit
quod magis propria eſt expoſitio de aqua baptiſmi, que eſt ianua ſa-
cramentorū. Sed expoſitio Bur. q̄ dicit magis propriam, poſſumus di-
cere

cere magis extortam rōne illius termini aquas. Nam non reſert an
aqua baptiſmi hauriatur ex fontib. vel fluminibus: Et quia vult ſuā
expoſitionē fore magis propriam, cum dicit baptiſmum fore ianuā
ſacramentorum, idcirco ſenſus eſſet: Haurietis ianuam ex fontibus.
Quanta ſit huiusmodi expoſitionis proprietates patet etiam parum
intelligenti. Et cum omnes communiter catholici, exponant ly fonti-
bus Saluatoris pro ſacramētis, impropiſſima eſſet Burg. expoſitio.
Haurietis aquam. i. baptiſmum ex fontibus Saluatoris. i. ſacramētis.
Qua ratione enim baptiſmus hauriri deberet ex alijs ſacramentis
eadem ratione & fortiori alia ſacramenta hauriri deberent ex ba-
ptiſmo quia omnia illa ſacramenta ritē ſuſcepta baptiſmum præſup-
ponunt: cum baptiſmus eſt vnus de fontibus ſacramentalibus. Impro-
priſſima igitur videtur expoſitio Burg. qua ſignificatur, haurietis
fontem ex fontibus, ſic igitur Burg. ſepe mouetur lana caprina.

CAP. XIII.

B ^a **O** Nus Babylonis. Babylō
metropolis Chaldeo-
rum, cuius muri 16. milia
aſſuum, per quadrum ab
angulo in angulum, qui eſt
† eleuatum.
^c ſimiliter 64. milia. ſ. 40. dua-
bus leucis & duabus vnus
leucæ partibus tendebatur.

Ibi turris trium milium paſſuum in altitudine. i. duabus
leucis a lato in anguſtum coartata. Et quia ibi cōfuſum
eſt labium, Hebraicē Babel, Græcē dicitur Babylon. Ibi
Nabuchodonosor rex potentiffimus, qui inter cæteras
terras etiam Iudæam captiuauit, in cuius conſolationem
per Iſaiam illius deſolationis Spiritus ſanctus longē antē
prædicat, ſic: Onus Babylonis. i. mundi: qui linguas, opera,
mentesq; cōfundit: Cuius rex, velut Nabuchodonosor,
qui dicit: Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adora. me.

Matth. 4. b.

* Procopius. Babylon hæc ſi ad hiftoriam ſpectes locus
ipſe

CAP. XIII.

^a Hoc eſt miſeria. ^b Corde.
O Nus Babylonis, quod vidit Iſaias ſi
^a Babylonem ſuperbam. ^b Tenebras tribulationis vel fumo
incendij: multi enim ſuccenſi incendio eius.
lius Amos. Super montem caligi-
^a O prædicatores. ^b Mædi & Perſæ. ^c Crucis victoria.
noſum leuate ſignum, & exaltate vocem:

ipſe eſt, in quo linguas eorū
qui turrim adificabant, con-
fuſas eſſe accepimus. Quod
ſi arcanum poſtulas intelle-
ctum, mentem optimē Baby-
lonem dixeris, que ſuis con-
fuſa malis Deo ſemper ad-
uerſatur, quæque confictis
dogmatibus alienis, dum il-
lis delectatur eleuatur.
^b Montē cal. Myſteria eccleſie: Poſuit tenebras latibulū ſuū.
* Procop. Eſt ad Mædos & Perſas ſermo prophetæ dire-
ctus, vt tanquam Babylone iam potiti, victoriæ ſymbolū
in altum attollant, & trophæum vrbe in foelici vidēdum
aperte proponant, de qua in hæc verba apud eundem le-
gimus. Quomodo captus eſt, & virtutis malleus vniuerſe terra?
^c Leuate. O angeli, & o pphete, p̄dicate eius deſolationē.
* Gregorius. In ſcriptura ſacra cum numero ſingulari
mons ponitur, aliquñ incarnatus dñs, aliquando eccleſia,
aliquando

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

* **O** Nus Babylonis. Poſtquam propheta denuntiauit punitionē
Aſſyriorum, qui captiuauerunt decem tribus, hic conſequēter
denuntiat punitionem Babyloniorum, qui captiuauerunt regnū dua-
rum tribuum. Et primò denuntiat Babyloniorum deſtructionem. ſe-
cundò Iudæorum conſolationem, ca. ſe. Prima in tres partes. quia
primò deſcribitur vaſtantis exercitus conuocatio. Secundò, Babylō-
niorum

niorum afflictio, ibi: Vlulate. Tertio, ſequens deſolatio, ibi: Et crit.
Circā primum dicitur.
¹ Onus Babylonis. Miſeria eam opprimens.
² Quod vidit Iſaias. i. præuidit in ſpiritu futurum.
³ Super montem. ideſt, contra Babylonem timore ſuperbię
eleuatam.
⁴ Caliginofum. ideſt, erroribus obtenebratam.
⁵ Leuate ſignum. ideſt, vexillum præcedens exercitum.
⁶ Et exaltate vocem. Exhortando ad prælium.
* Leuate

MORALITER.

† ¹ Onus Babylonis. Hic ad literam deſcribitur deſtructio
Babylonis. Per Babylonem quæ confuſio interpretatur,
ciuitas diaboli quæ eſt malorum hominum congrega-
tio, ſignificatur. Hæc autem ciuitas dupliciter debellatur.
Vno modo per conuerſionem malorum ad bonum: quō
fit per prædicationem, & orationem bonorum. Aliò mo-
do

do per punitionem obſtinatorum. Quantum ad primū
modum dicitur.
³ Super montem celi. Ideſt, ſuper populum ſuperbum pec-
catis obtenebratum.
⁵ Leuate ſignum. Scilicet crucis vōs prædicatores in prin-
cipio veſtræ prædicationis vos ſignando.
⁶ Et exaltate vocem. Exhortationis. Iſa. 58. Quasi tuba exal-
ta vocem tuam: & annuntia populo meo ſelectorum.
† Leuate

Modus de-
bellandi ciui-
tates diaboli.

A aliquando testamē
tum Dei, aliquan-
do apostata Ange-
lus, aliquando qui-
libet hereticus desi-
gnatur. Hoc loco ve-
rò sub Babylonis re-
gis specie, de anti-
quo hoste prædica-
toribus dicitur: *Super montem caliginosum leuate signū.* Prædicatores quippe sã
B * Procopius. Qui
magna vocis contē-
tione crucem præ-
dicat, is in monte si-
gnum eleuare, id-
est, potenti oratio-
ne Christi mortem
amplificare posse di-
citur, & promissiones planas apertasque reddere.
a *Vox multitudinis.* * Procopius. Promiscuam eorum vo-
cem ostendit, qui in prælio sunt, hominum, equorum,
vincentium, fugientium, qualem paucorum nullus dixerit.

a Prædicando de altis. **b** Opera bona faciendo. **c** Hostes Babylonis contra ipsam adiuuando.
d Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. **e** Babyloniz. **f** Scripturæ sacramenta.
g Persarum & Mædiorum **h** Cyrus & Darius **i** *vt venient.* **k** *inspirando.*

leuate manum, & ingrediētur portas duces. Ego mēdaui
a *Mædis & persis obediētibz m. hi. In comparatione Babyloniz. b* Ministris. **c** *Sicut Paulum. In hoc mihi seruientes. d* Vindicta. **e** *Ostētia, vt tunc tenui postea.*

† sanctificatis meis, & vocaui fortēs meos in ira mea exul-
a *vt vnde: Sancti estote: quoniam ego sanctus sum. b* Non in fortitudine sua.
c *Impetum & multitudinem hostium describit. f* Audita. **g** *Conlona, vnde ad
iplum dicamus omnes. d* Mædiorum & Persarum. **e** *Babyloniz. f* Sanctis.

tantēs in gloria mea. Vox multitudinis in montibus quasi
a *Mulcerum. b* Audita est. **c** *Magistrorum. f* *Darij, Cy, & aliorum cum eis.*
d *Discipulorum.*

populōrum frequentium, vox sonitus regū gēntium
a *Omnis potestas a Deo. b* *Mædis & persis.*

congregatarum. Dominus exercituum † præcepit militiae
a *A antibus terræ ad tecla. b* *A summo caelo egressio eius. f* *Quin bus te ra. c* *veniet.*

belli, venientibus de terra procul. A summitate cæli domi-
a *Bellatores. f* *Cyrus & Darius. b* *Terrēna sapientes. c* *Ergo ò Babyloniz. f* *Penitendo.*

nus, & vasa furoris eius, vt disperdat omnem terrā. Vlula-
a *Uitionis f* *iudicii, vel mortis cuiusque. b* *Metaphoram bellatoris leruat.*
c *Vallabitur scilicet Babylon.*

te, quia prope est dies domini, quasi vastitas a domino ve-
a *Contro: i. e. manus dissolutas b* *Chazorum. c* *Pauore inimicorum.*

niet. Propter hoc omnes manus dissoluentur, & omne cor
f *Deficiet. a* *Conscientia peccati. b* *Tunc. f* *Conscientiz.*
g *Ventris. c* *Aliorum membrorum.*

hominis contabescet, & conteretur. Torsiones & dolores
a *Eos scilicet. b* *Incomparabiliter c* *Et. f* *Videns eum in eisdem tormentis.*

tenēbunt, quasi parturientes dolebunt. † Vnusquisque ad

b *Militie belli. Præ-* D
dicatoribus instru-
ctis armatura Apo-
stoli, vt omnes inter-
ficiant erigentes se
contra scientiā Dei.
c *Vlulate quia prope*
est. * **Basilius.** Ex
quo die dictus est
7 dies domini appro-
8 pinquare multum
† intercessit temporis,
† eius propinquitatē
9 contestantibus pro-
phetis omnibus. vt
10 nemo à spe excide-
ret, quasi ob diutur-
11 nam extractionem
12 temporis possit de-
13 prehēdi imparatus.
14 Et si communis ille
15 dies consummatio-
16 nis totius mundi se-
† rius foret venturus,
17 suus alioqui singu-
18 los quosque nostrū
19 quidem vnus cuius-
que est consumma-

tio, proinde è vicino adest.
d *Dissoluentur, &c.* Quia nullum opus Dei iustitia dignū
reperietur. vnde: *Non iustificabitur in conspectu tuo omnis vi-*
uens. Et: Si iniquitates obseruaueris domine domine, &c.
g *Com-*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Leuate manum. In signum confidentiæ & victoriæ obtinen-
dæ, ideo subditur.
- 2 Et ingrediantur. Scilicet Babylonis tanquam victores.
- C** 3 Duces. Scilicet Persarum & Mædiorum: quia Cyrus rex Per-
sarum, & Darius rex Mædiorum cum suis exercitibus Babylonem ce-
perunt, vt habetur Dan. 5.
- 4 Ego mandauit, &c. Hebræi dicunt, citatis meis. Distio enim
Hebraica quæ ponitur hic, equiuoca est ad citationem & sanctifica-
tionem. Hebræi tamen videntur hic melius dicere, quia exponentes
translationem nostram dicunt: Mandauit sanctifi. meis. id est, mi-
nistris meis. Inspirauit enim dominus voluntatem & audaciam
Persis & Mædis pugnandi contra Babylonem.
- 5 Et vocaui fortes meos. Dando eis fortitudinem.
- 6 In ira mea. i. ad exequendum punitionem a me dispositam.
- 7 Exultantes. i. in victoria gloriosa a me concedenda. vel quia
Cyrus rex Persarum illam victoriam attribuit gloriæ diuinæ vt ha-
betur 2. Paral. vlt. & 1. Esd. 1. Hæc dicit Cyrus rex Persarum:
Omnia regna terræ dedit mihi dominus, &c.
- 8 Vox multitudinis. id est, maximi exercitus contra Babylo-
nem venientis.
- 9 Vox sonitus. i. Cyri regis Persarum, & Darij regis Mædo-
rum. Et quia forte isti aliquos alios reges adduxerunt secum.
- 10 Dominus exercituum. Quia militibus & bellatoribus
inspirauit voluntatem & audaciam veniendi contra Babylonem.
- 11 De

- 11 De terra procul. Non abhorretes laborem itineris. Et quia
non solum homines fuerunt executores diuinæ iustitiæ contra Baby-
lonem, sed etiam angeli, ideo subditur.
- 12 A summitate cæli, &c. id est angeli, qui sunt quædam instru-
menta ad exequendum diuina iudicia.
- 13 Vt disperdat omnem terram. scilicet Babylonis. Et est
locutio hyperbolica, ad denotandum magnitudinem ciuitatis Babylo-
nicæ & populi multitudinem, sicut aliquando dicitur: Parisius est to-
tus mundus.
- 14 Vlulate. Hic cōsequenter describitur Babyloniorum afflictio.
Et primò quantum ad eorum anxietatem, secundò quantum ad eorū
pænæ acerbiteratem, ibi: Ecce dies domini. tertio quantum ad ad-
uersariorum ferocitatem, ibi: Ecce ego. Circa primū dicitur: Vlula-
te, scilicet ò vos Babylonij. Vlulatus qui est clamor confusus, iudi-
cium est magni timoris probentis formare vocem distinctam.
- 15 Quia prope est dies domini. Id est, punitionis eius super
vos.
- 16 Propter hoc omnes manus dissoluentur, &c. A sua
virtute præ cordis timore, quia timor retrahit spiritus & calorem à
membris exterioribus, & sic remanent frigida & tremētia, & per
consequens inualida.
- 17 Et omne cor hominis contabescet. Id est, conteretur præ
tristitia.
- 18 Torsiones & dolores, &c. id est, Babylonij affligentur præ
angustia: sicut illi qui patiuntur talia.
- 19 Vnusquisque, &c. Non potēs eum iuuare, nec ab eo iuuari.
* **Facies**

MORALITER.

- 1 Leuate manum. Bonæ operationis. Nam in prædicatione
plus mouent facta quam verba.
- 2 Et ingrediantur. i. Prædicatores qui sunt duces verbi di-
uini: sicut dicitur Act. 14. de Paulo quod erat dux verbi,
ingrediantur aures audientium ad mouendū corda per
efficaciam prædicandi.
- 4 Ego mandauit. Id est, prædicatoribus deuotis inspirauit
spiritum prædicandi.
- 5 Vocauit fortes meos. id est, prædicatores, qui ad sustinen-
dum aduersa debent esse fortes.
- 6 In iramea. Contra vitia.
- 7 Exultantes, &c. Quia veri prædicatores non quærunt
gloriam propriam. Et quoniam in principio prædicatio-
nis debet fieri oratio communis, subditur.

- 8 Vox multitudinis. Scilicet orantis.
- † In montibus. Nam oratio est ascensus mentis in Deum.
- † Frequentium populorum. Nam minores & maiores in
prædicatione debent orare.
- 10 Dominus exercituum præcepit, &c. Hic ponitur secundus
modus debellandi ciuitatem diaboli, i. per punitionem
obstinatorum, quòd erit maximè in iudicio finali: in quo
executores erunt angeli, & ideo sequitur: Dominus ex-
cituum præcepit militiæ belli, &c. id est, angelis sanctis vt retrudāt
damnatus in inferni pœnis. Et quia nullus poterit resi-
stere, ideo subditur.
† Omnes manus dissoluentur. Quia nec alium iuuare, nec
ab eo iuuari poterit, ideo subditur.
- 19 Vnusquisque ad proximum suum stupe. &c. Quoniã stelle cæli
& splendor earum non expandent lumen suum. i. angeli sancti nō
agent amplius vt reducant peccatores ad gratiæ statum.
† *Obseru-*

A *Combustæ. Quasi carbonum nimio dolore: vel in re. Multi enim fuere combusti. Combustæ 12. Igne quem sibi succenderunt: quia dicere non possunt: signatum est super nos lumen vultus tui domine. Et: Nos autem reuelata facie gloriam domini contemplantur.*

B *Ecce dies domini. *Basilii. Superius dixit. Prope est dies domini, hic autem, dies domini venit, ad ponendam terram in solitudinem. Hinc obserua vtramque hanc incisionem prophetiæ, non de eodem die debere enarrari. Prior enim illa de consumptione cuius; nostrum propria intelligenda venit, quæ è vicino adest, hæc autem de die vniuersali. Forsan dies illa peculiariter dicitur dies, propter continuum vnionem sui status & perpetuæ tranquillitatis. Nulla enim intercipientur nocte, non vespera vlla certo circumferibet eam limite, quod eodem die, quæ catenus delituerant occulta tenebrarum in apertam lucem proferentur.*

C *Obtenebratus est sol. Possunt hæc ad diem iudicij referri, quando omnia luminaria obtenebrari videbuntur comparata splendori Christi.*

D *Et visitabo super orbis mala. Vindicabo vt corrigam, vehementer autem super impenitentes. Itatus. (inquit) non visitabo super filias vestras cum*

proximum suum stupebit facies combustæ vultus eorum. Ecce dies dñi veniet crudelis & indignationis plenus, & iræ furoris quæ ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de terra: quoniam stellæ cæli & splendor earum non expandent lumen suum. Obtenebratus est sol in ortu suo, & luna non splendebit in lumine suo. Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum. Et requiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. Pretiosior erit vir auro, & homo mundo obrizo. Super hoc cælum turbabo: & mouebit terra de loco suo propter indignationem domini exercituum, & propter diem iræ furoris eius. Et erit quasi damula fugiens, & quasi ovis, & non erit qui congreget. Vnusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. Omnis

cum formi fuerint, &c. De his autem qui in Christo sunt credituri, dicitur: Visitabo in vrga iniquitates eorum: misericordia autem mea non auferetur ab eis.

e Et requiescere, q.d. Hoc faciam: vt qui superbit, humilietur vnde: Deus enim superbis resistit: humilibus autem dat gratiam: ante ruinam exultabitur cor.

* Basilius. Sicut exorto sole, tenebræ euanescent, ita contumax superbia iniquorum pessum it, iustitia Dei de eationem exigente.

f Pretiosior erit vir auro, &c. Omnia rara pretiosa, idest, vir Babylonis rarius inuenietur auro. Similiter dicitur sermo domini pretiosus, idest, raro inueniebatur. In die quoque iudicij visitabit dominus mala orbis, & quiescere faciet arrogantiam demonum, & pauci inuenientur electi propter persecutionem Antichristi.

g Cælum turbabo, &c. Non quod animata sint, sed propter indignationem domini, qui respicit terram, & facit eam tremere. Forsitan imminente captiuitate, cælum tonando, & terra concutiendo mota est. Potest & de die iudicij legi.

h Damula fugiens. Damula, diabolus est vel praua doctrina, cuius magistri in da-

Psal. 4. b
1. Cor. 3. d

† Superborum vel fortium.

† Pretiosior faciem virum.

Orax. 4. d

C non visitabo super filias vestras cum

mula significantur, quæ Græcè dicitur: *δοχμας*. **E** *Ecce*

* NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Facies combustæ, &c. Quia Persæ & Mædi incenderunt Babylonem: & multi fuerunt ibi combusti.
- 2 Ecce dies. Hic consequenter describitur afflictio Babyloniorum ex pœnâ accerbitate cum dicitur: Ecce dies domini. idest, pœnitionis eius.
- 3 Veniet crudelis. Ipsi Babylonij præ acerbitate pœnitionis, ad quod designarum subditur.
- 4 Indignationis plenus, &c. Ad hoc enim ponuntur tot verba quasi vacuum significantia, vt designent maiorem exaggerationem pœnæ.
- 5 Ad ponendam terram. Scilicet Babylonis.
- 6 In solitudinem. Occisis incolis.
- 7 Quoniam stellæ cæli. idest, principes magni.
- 8 Et splendor earum. idest, sapientia eorum.
- 9 Non expandent lumen suum. Quia fugiet ab eis mens, & consilium contra imminens periculum.
- 10 Obtenebratus est sol. idest, Balthasar rex qui occisus fuit, Dan. 5. Et tamen adhuc erat prope principium regni sui.
- 11 Et luna non splendebit. idest, regina non procedet ulterius in apparatu regie.
- 12 Et visitabo. Hoc dicitur in persona domini.
- 13 Super orbis mala. idest, Babylonis. Et propter hoc aliqui dicunt hic, vrbis & malè: quia in Hebræo est orbis. Et dicitur de Baby-

Babylone hyperbolicè, sicut dicitur: Parisus totus mundus, quia Babylon erat vrbis magna. Vnde dicit Philosophus in libro peluicorum, quod erat magis regio clausa muris quam ciuitas, eo quod excedebat notabiliter magnitudinem ciuitatis. Dicit enim Hic. quod muri erant in quadro adificati, & quolibet latus habebat 16. miliaria, quæ faciunt octo leucas.

14 Et requiescere faciam. Quia Babylonij erant idololatre, vt patet in Daniel.

15 Et arrogantiam. Iactant enim se de fortitudine.

16 Pretiosior erit vir auro. idest, rarior, eo modo loquendi quod dicitur: Omne rarum pretiosum, quia valde pauci de Babylonis remanserunt viui.

17 Et homo mundo. idest, amo puro & rutilante. Et dicitur obrizum, ab ob, & radio radias.

18 Super hoc cælum. Locutio est hyperbolicè, ad signandum magnitudinem iræ Dei contra Babylonem.

19 Et erit quasi damula fugiens. Scilicet exercitus qui venerat ad ad auxilium Balthasar.

20 Et quasi ovis. Fugiens lupum,

21 Et non erit qui congreget. Ad reducendum eos in Babylonis auxilium. ideo subditur.

22 Vnusquisque ad populum suum conuertetur, &c. Quia timore perterriti fugerunt ad loca sua vnde venerant.

23 Omnis qui inuentus. Remanens enim Babylonij.

† Babylonis magnitudo.

MORALITER.

- 10 Obtenebratus est sol. idest, Christus non in se sed peccatoribus: qui non videbunt eum amplius.
- 11 Et luna non splendet. idest, virgo Maria peccatoribus non condescendet: quia suo filio conformis erit.
- 16 Pretiosior erit, &c. Quia pauci erunt virtuosus & saluati respectu multitudinis damnatorum, Math. 7. b. *Lata est via,*

via, & spatiosa porta, quæ ducit ad mortem, & multi intrant per eam, &c.

18 Super hoc cælum tur. &c. Matth. 24. a. *Erunt terramotus per loca, & virtutes calororum mouebuntur.*

19 Et erit quasi damula fu. Scilicet si posset.

22 Vnusquisque ad po. &c. Quia similes in culpa, similiter punientur.

23 Omnis qui inuentus fuerit. s. in peccato mortali.

† Occi-

a Ecce ego suscitabo, &c. Legimus in Genes. 10. a. Quod & Madai filius Noe autor Moedorum fuit: qui interpretatur mensura, siue a potente vel forti. Igitur contra Babylonios qui mente confusi sunt, suscitantur a potente, & forti Deo fortitudines ad puniendum, quae reddant vnicuique secundum opera sua. In qua enim mensura mensi sunt, remittitur eis.

* Procopius. Quod ait Moedos gentem diuitijs abundantem pecunias aspernari, ideo facit, vt ab illis spem omnem amputet redimendi expugnationem & feruitutem.

b Et erit Babylon illa ciuitas, &c. Non postea reaedificata est, sed dicitur in medio eius esse lacus serpentes plenus, & arbuta in quibus odibiles bestiae & aues, & venatio regia, & inhabitabilis est propter portentosa. Duae ciuitates apud Moedos dicuntur factae ex ea, Cithesiphontes & Seleucia scilicet. Notandum, quod per sermonem domini vrbe confusionis euerfa, vt Sodomae, & Gomorrhae comparatur: non habitabitur a sanctis ibi, sed bestiae requiescent. Quicquid enim haeretici loquuntur in synagogis satanae, non est doctrina domini, sed vlulatus demonum, & pilosorum, quos imitatur Esau. Syrenes quiescent in delubris voluptatis, quae dulci

dulci & mortifero carmine animas trahunt in profundum, dum a lupis & canibus deuorandas. c Bestiae, &c. Per has omnes bestias lucis refugas, demonum vel angelorum fortitudines intelligimus, quibus ad puniendum traduntur.

qui inuentus fuerit, occidetur, & omnis qui superuenerit, cadet in gladio. Infantibus eorum allidentur in oculis eorum, diripientur domus eorum, & uxores violabuntur. Ecce ego suscitabo super eos Moedos, qui argentum non querant, nec aurum velint: sed sagittis paruulos interficient, & latrantibus vteris non miserentur, & super filios non parcat oculus eorum. Et erit Babylon illa ciuitas gloriosa, in regnis inclita, in superbia Chaldaeorum subuersa: sicut subuertit dominus Sodomam & Gomorrham. Non habitabitur vsque in finem, & non fundabitur vsque ad generationem & generationem. Nec ponet tibi tentoria Arabes nec pastores requiescent ibi: sed requiescent ibi bestiae, & replebuntur domus eorum draconibus. Et habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi, & respondebunt ibi vlulae in edibus eius, & syrenes in delubris voluptatis.

* Theodoretus. Incorporea demonum natura est. Solent autem decipere homines, & se illis sistere varijs figuris. Posuit ergo nomina demonibus, qualia vulgus agnoscit, onocentauros, veteres nominabant empefas, nunc appellant onoscelidas: Syrenas demones nominat, qui omni voluptatum genere animos hominum demulcent. d Struthiones. De quibus in Iob satis tractatum est, quae de terra altius non eleuatur, cum pennas habere videantur. e Pilosi. Syluestres homines hispidi, & incubones vel Sathyri, vel genera demonum. f Vlulae in adibus. Magnitudinis coruinae, sed maculis resperse, quae rostro in palude sito horrendum stridunt. g Syrenes. Sunt serpentes cristati & alati, velut alij pisces marini in specie muliebri, vel portenta diaboli, quae dulci cantilena decipiunt homines huius seculi naufragium non clausis auribus transeuntes.

CAP. F

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Occidetur. A Madis & Persis.
2 Et omnis qui superuenerit. Vt Babylonios adiunet.
3 Cadet in gladio. Aduersariorum.
4 Infantibus eorum. Scilicet Babyloniorum.
5 Allidentur. Contra parietes.
6 In oculis eorum. Quod videre est grauissimum.
7 Diripientur domus eorum. i. opes & utensilia domorum.
8 Ecce ego. Hic describitur afflictio Babyloniorum ex persecutiuum ferocitate, cum dicitur. Ecce ego susci. super eos, id est Babylonios.
9 Moedos qui. Ita quod pro desiderio occidendi, retardabuntur praedari, ideo subditur.
10 Sed sagittis paruulos. Et tamen talibus personis ad se defendendum inualidis solet parci in bellis, & per hoc arguitur maior crudelitas, contra viros defendere se potentes.
11 Et erit. Hic post occisionem Babyloniorum describitur ciuitatis destructio totalis absque spe reaedificationis, cum dicitur: Et erit Ba. &c. Quia de ea gloriabantur Babylonij propter murorum fortitudinem & populi multitudinem.
12 In regnis inclita. Id est, nominata propter nobilitatem suam in omnibus regnis.
13 In superbia Chaldaeorum. Quia de ipsa se iactabant.
14 Subuersa. id est, destructa, & deuicta a statu suo.
15 Sicut subuersa. &c. id est, irreparabiliter. ideo subditur:
16 Non habitabitur. Ab hominibus.
17 Non fundabitur. Ad sui reaedificationem.

18 Nec ponet tibi, &c. Arabes tunc temporis habitabant in tabernaculis, frequenter mutantes loca pro pastu animalium, per hoc ergo quod dicit: Nec ponet, &c. Designatur destructio Babylonis totaliter, quia sicut erit inepta habitationi hominum, ita & pascuis domesticorum animalium. ideo subditur.
19 Sed requiescent ibi be. Scilicet feroces & venosae, & etiam monstruosae, ideo subditur.
20 Et replebuntur. &c. Aues sunt magnae solitudinem amantes.
21 Et pilosi saltabunt. vulpes & lupi, vt dicunt aliqui. Alij vero dicunt quod pilosi hic accipiuntur pro quibusdam animalibus monstruosis, quae in parte habent effigiem hominis, & in parte bestiae. Alij vero dicunt, quod pilosi hic accipiuntur pro hominibus syluestribus, quibus multitudo, & magnitudo pilorum est pro indumentis. Alij vero dicunt, quod pilosi hic accipiuntur pro demonibus incubis. Sed istud non est verisimile, cum locus ille sit inhabitabilis naturae humanae vt praedictum est. demones autem non habitant inter bestias, quae peccare non possunt, sed inter homines eos ad peccatum pertrahere nitentes.
22 Et respon. Aues sunt magnitudinis coruinae, sed maculis resperse, quae fixo in palude rostro strident horrendae. ideo dicuntur vlulae. ab vlulatu dictae.
23 Et syrenes. Dicit Hiero. quod sunt serpentes alati & cristati. Alij vero dicunt, quod sunt pisces marini, in forma muliebri in parte superiori apparentes. Sed quicquid sit de talibus piscibus, tamen non accipiuntur hic syrenes pro eis, quia si sint tales pisces habitant in mari, & non in ciuitatibus destructis.
24 In delubris voluptatis. In templis dolorum in quibus Gentiles exercebant voluptatum carnis, vt in templo Priapi & Veneris.

MORALITER

1 Occidetur. Mordegehennae
4 Infantibus eorum, &c. id est, imitatores paternorum scelerum cum eis cruciabuntur: quod erit ad aggrauationem poenae ipsorum: pp quod diues epulo petebat, vt fratres sui non venirent cum eo ad locum tormentorum, Luc. 16. g.
8 Ecce

8 Ecce ego susci. id est, demones qui non curant de bonis temporalibus, sed tantum de animabus.
11 Eteri Babyl. Cuius gloria est quasi momentanea in hoc mundo, erit subuersa in inferno.
16 Non habitabitur vsque in finem. Id est, a poenis non liberabitur, sed erit cum demonibus. ideo sequitur.
† MORA-

A ADDITIO In cap. 13. vbi dicitur in postil. Et pilosi saltabunt ibi. idest, vulpes & lupi.

In Heb. ponitur quaedam dictio que sonat שׂירי seirim, quod est plurale huius nominis שׂיר Seir, & habet multiplicem significationem. Vno modo significat pilosum. vnde Gen. 27. de Esau qui erat vir pilosus, in Heb. dicitur Seir. Alio modo significat idem quod hircus caprarius. vnde Leuit. 16. b. vbi dicitur: Et a multitudine filiorum Israel accipiet duos hircos. vbi in Heb. habet Seirim. Alio modo significat demonem. Leuit. 17. b. vbi dicitur. Non immolabunt ultra victimas demonibus. in Heb. dicitur Seirim. In hoc vero loco dicitur: Seirim saltabunt ibi. quia secundum translationem LXX. interpretum intelliguntur tertio modo s. demones idem secundum translationem Chaldaicam, idem etiam secundum omnes expositores Hebræorum

bræorum. Nec obstat quod obijcit possillator dicens, quod cum ille locus sit inhabitabilis natura humane, demones non habitarent ibi. & c. Nam licet ciuitas Babylonie fuerit penitus destructa, prohi habetur in hoc cap. terra tamen Sennaar vbi sita erat Babylon, non legitur hic destruenda, imò fuit habitata a multis hominibus, specialiter a Iudeis, qui remanserunt ibi post captiuitatem Babylonicam, & etiam qui ibi redierunt post passionem Christi, & ibidem fabricauerunt illud opus catholice fidei inimicum. (Thalmud Babylonicum, prout plenius domino concedente declarabitur, Zacha. 5. vbi de hoc ad literam agitur. Et quia illud opus fuit maxime diabolicum, ideo congrue dicit propheta, quod in illa regione Babylonis demones saltabunt. s. procurantes fieri illud perniciosum opus. Replica. In cap. 3. pilosus exponit Burg. saltantes in terra Sennaar pro demonibus habitantibus ibi: vbi ut dicit, fabricatum est opus diabolicum Thalmud Babylonicum, transeat illud contra Iudeos.

CAP. XIII.

CAP. XIII.

Rope est, vt veniat tempus. Allego. Tempus incarnationis: Sic. n. misertus dominus Iacob, idest noni populi. de Israel elegit Apostolos & alios quos requiescere fecit super humum suam, idest, b ecclesiam.

Rope est ut veniat tempus, eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humum suam. Adiungetur aduena ad eos, & adheret domui Iacob. Et tenebunt eos populi, & adducet eos in locum suum. Et possidebit eos domus Israel super terram domini in seruos & ancillas: & erunt capientes eos qui se ceperant, & subiciet exactores suos. Et erit in die illa cum requie dederit tibi Deus a labore tuo, & a concussionem tua, & a seruitute dura qua ante seruisti, sumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices: Quomodo bitus est exactor, coercitus ille qui instabat.

tibus seruos, & ancillas haberent, secundum Hebræos. Et erunt capientes eos, & c. Hieronymus. Locum istum Iudæi interpretantur carnaliter, quod postquam reuersi sunt de Babylone, factum esse dicere non poterunt. Neque enim Babylonij seruierunt eis, qui eos prius ceperant: neque victis Babylonijs, domus eorum possederunt, neque haberunt eos in seruos, & ancillas. Quomodo, & c. Admirando quomodo vastator terrarum, & tributis cuncta opprimens sit contritus, & ad nihilum redactus. Et possunt hæc in persona electorum in die iudicii de diabolo legi, vel de Nabuchodonosor, vt fabulantur Hebræi: Quomodo. A domo Dei iudicium incipit. vnde. A sanctis meis incipite. Pro diuersitate enim peccati disponitur ordo iudicii, ut qui minus deliquerunt, ante purgetur: nouissima autem inimica destruetur mors. Athanasius. Postquam tu domine ab illo extorsisti chirographum quod erat contra nos, idque affixisti cruci, omnes sathanæ insultant, dicentes. Quomodo cohibitus est exactor, coercitus ille qui instabat.

Nota.

† faciam.

† tollent.

Lib. 3. aduersus Marcionem.

b Iacob. Nota proprietatem verborum. Iacob qui adhuc in lucta est, miseretur. Israel qui post victoriam nomen accepit, elegit. c Adiungetur aduena, & c. * Procopius. Quem hic aduenam, Græce γένωπαι dicit, profelytum ceteri interpretantur. At non profelytum nonnulli simpliciter, sed qui agrorum cultui incumbat. Estigitur proprie γένωπαι id est quod vernaculus & indigens. Futurum enim erat qui de Babylonijs indigenæ Iudæos sequerentur, apud illos profelytorum nomen haberent. * Terrulianus. Esaias ipsos quoque profelytos ait per Christum accessuros ad Deum & nationes, quod sumus nos. d Seruos & ancillas. Legi obediens de utroque sexu: vel in tantum exaltati sunt, vt post captiuitatem de gentibus.

a Deo cui omnia presentia sunt. b Quasi hoc cito. c Captiuitatis, vel ruina hæreticorum. d Deserta Babylonia. e Primo anno Cyri, qui Iudæos captiuos soluit de captiuitate Babylonis. f Eorum qui supplantant vitia. g Apostolos videntes Deum mente. h Eos qui redierant cum Zerobabel & alijs ducibus. i Ecclesiam. j Terram viuientium. k Gentilium. l Qui redierunt. m Electos. n Fide. o Affectu, non captiuitate. p Reuertentes. q Gentiles. r Aduenas. s Ecclesiam ierusalem. t Prodest malis seruire bonis. vnde Elai dicitur. Fratris tuo seruius. u Vinculis fidei, vel in tempore Assueri, vel Holofernis. v Sophistatibus. w Poenitentia seruituti. x Qui omnia lucri causa faciunt. y O Israel & Iacob. z Ecclesia. aa Quo contra hæreticos, vel quoslibet alios compugnasti. bb A violentia qua tractus es in captiuitate. cc Falsi dogmatis. dd Chaldæorum. ee Hoc erit. ff Non simpliciter historiam. gg Sermonem hæreticorum. hh Erroris vel confusionis.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

Rope est. Hic consequenter propheta denuntiat Iudeorum consolationem. Circa q. primo nuntiatur eorum liberatio de captiuitate Babylonica. secundum coram hostes insultatio, ibi: Et erit. tertio, insultationis confirmatio ibi: Non vocabitur. Circa primum dicit. 1 Prope est ve. i. liberationis Iudeorum de Babylone, que facta est in principio regni Cyri, vt patet Esdræ 1. Sed qui a hoc fuit Cyro inspiratum a Deo vt ibidem dicitur: Suscitauit dominus spiritum Cyri regis Persæ. ideo subditur. 2 Miserebitur. i. populi regni Iudæ descendens a Iacob. 3 Et eliget adhuc. Paucus de regno Israel cum Zerobabel reducendo. Capti. n. Samaria, & translato inde populo per Salmanassar, aliqui euadentes manum eius intrauerunt regnum Iudæ ibidem habitates vsque ad captiuitatem Babylonis: & sic cum illis de regno Iudæ fuerunt captiuati, & cum redeuntibus de captiuitate redierunt. 4 Et requie. eos. Tpe Zerobabel, Esdræ, Nehemiæ & Machabeorum. 5 Adiungetur. Quia aliqui de Gentilibus conuertebantur ad

Iudaismum per vniuersum Dei cultum & isti dicebantur aduena. 6 Et tenebunt. i. dabunt eis in via securitatem. 7 Et addu. Quia Cyrus dedit eis conductum. 8 Et possidebit eos. In Iudæa que erat diuino cultui deputata. 9 In seruos. Hoc dicitur quantum ad pauperes Gentiles: qui iuncti sunt eis ad seruendum. 10 Et erunt ca. Hoc fuit impletum tempore Machabeorum, qui regnum Iudæa recuperauerunt a Græcis, multis eorum occisis & captis, & aliquibus eorum in seruitutem redactis, vt patet 1. Machab. & 2. 11 Et erit. Hic consequenter ponitur insultatio contra hostes. & primo insultatio viuorum. & secundum mortuorum, ibi: Infernus. Circa primum dicitur: Et erit in die illi. i. tempore reductionis captiuitatis Babylonicæ. 12 Cum requiem sitineris quando ductus fuisti in Babylonem. 13 Et a con. Quia captiui ducuntur impellendo, & concutiendo. 14 Et a ser. in Babylone. 15 Sumes par. istam. Quæ sequitur contra regem Babylonis. Et dicit regem indefinitè, quia aliqua de his que sequuntur verificantur de vno rege, & aliqua de altero. 16 Quomodo ces. Quia rex Babylonis per violentiam bonæ aliorum rapiebat.

* Qui cuit

MORALITER.

1 Prope. Sicut dies iudicii erit tristabilis per bis. sic erit consolabilis electis, per quod saluator loquens designis precedentibus. dicit Apostolis, Lu. 21. c. His autem fieri incipientibus. vt spicite & leuate capita vestra. i. exhilarate corda, vt exponit beatus Greg. & hoc describit in hoc ca. Moraliter intellecto, ideo subdit: 2 Miserebitur. i. cuiuslibet qui studet supplantare vitia: quia Iacob supplantator interpretatur. 4 Et requie. idest in terra viuentium, que debet supplantatoribus viuorum. 5 Adiun-

5 Adiungetur. Nam ex gentibus & Iudæis facta est vna ecclesia militans, & etiam triumphans. 7 Et addu. Multi namque Iudæi conuersi sunt ad fidem per doctores ecclesiæ ex gentibus oriundos. 11 Et erit. Hic ponitur insultatio contra diabolum & eius exercitum: & primo ab electis cum dicitur. † In die illa. Scilicet in beatitudine superna: 15 Sumes par. istam. idest, contra principem demonum. 16 Quomodo. Per penas corporales que hic exprimitur, que non

A **a** Exa. Qui exigit vs que ad nouissimū quadrantem a debitoribus suis, qui dicunt illud: Dimitte nobis debita. Huic traditur debitoribus huic tradidit Paulus Corinthum fornicantem.

b **Baculum.** Vocat Nabuchodonosor, vel diabolus, quia sicut per illum flagellantur a Deo impij, sic per hunc in pœnis inferni, vel quotidie in peccati suggerendo, insidiando.

c **Abietes quoque.** Principes diuersarū gentium ab illo afflicti. Vel filij quorum patres interfecit.

d **Ex quo dormi.** Quia victo forti & direptis vasibus eius satellites corruerunt. unde: *Itē in ignem aternū, qui paratus est diabolo, & angelis eius.* Nota, mors dormitio dicitur.

e **Qui succidat.** unde psal. *Opernit montes umbra eius, & arbusta eius*

cessauit exactor, quieuit tributum? Contriuit dominus baculum impiorum, virgam dominantium, cedentem populos in indignatione plaga & insanabili, subijcientem in furore gentes, persequentem & crudeliter. Conquieuit & siluit omnis terra, gauisa est, & exultabit: abietes quoque lætatae, sunt super te, & cedri Libani. Ex quo dormisti, non ascendit qui succidat nos. Infernus & subter te conturbatus est, in occursum aduentus tui, suscitabit tibi gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de solijs suis: omnes principes nationum. Vniuersi respondebunt, & dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus es. & detracta est ad inferos superbia tua: & concidit cadauer tuum

h **Subter te.** quia infernus dicitur esse in terra profundo.

i **Conturbatus est, in occursum aduentus tui.** i. commotus & intentus eo modo loquendi quo communiter dicitur: quando aliquis magnus & pessimus homo moritur, quod demones sunt multum occupati circa receptionem, & deductionem animæ eius: propheta enim aliquando utbantur modis istis communibus loquendi.

j **Suscitabit tibi gigantes.** idest animas gigantum in inferno existentes, qui fuerunt mali homines, Genesi sexto ad insultandum tibi.

k **Omnes principes terræ.** scilicet defuncti.

l **Surrexerunt de solijs tuis.** idest de locis in inferno sibi deputatis: & eodem modo exponitur quod subditur. Omnes principes nationum.

m **Et dicent tibi.** insultando.

n **Et tu vulneratus.** idest deiectus in infernum ab honore tuo mundano.

o **Concidit cadauer tuum.** per mortem corporis.

p **Subter te sterne tinea.** quia cadauer hominis mortui vermiculicat circumcirca. Aliqui tamen referunt hoc ad vermem conscientie, qui cōtinuè remanet in damnatis. Si autem aliquis vellet exponere

eius cedros Dei. Has D aliquando peccantes tradit dñs supplicio conterendas. Vnde dicitur: *Conteret dominus cedros Libani.* Psal 28 a Luc. 16 f Zach 9.6

f **Infernus.** Habitatores vel principes eius inferni subter te Sub terra enim est infernus, i quo visus est diues ille a Lazaro. unde dominus vincit suos eruit, vincit diabolus dimisit.

g **Omnes principes.** Etsi hæc facta non sunt, tamen fieri potuerunt. Solatium est malorum inimicos habere socios pœnarum. **E**

h **Vulneratus.** Qui immortalis, & Deus videbaris. Nos pro imbecillitate sensuum putamus non posse resistere potentie Dei, & te solum in altitudine tua permanere.

i **Subter-**

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1. **Quiieuit tributum?** quod imposuerat super alias gentes & regna, & hoc fuit potissime tempore Nabuchodonosor, qui fuit potentissimus inter reges Babylonis.
- 2. **Contriuit dominus baculum.** idest virtutem.
- 3. **Impiorum.** idest Babyloniorum. Et hoc fuit impletum in Balthasar, quem dominus per Cyrum & Darium expugnauit & occidit, Daniel. 5.
- 4. **Virgam dominantium.** idest sceptram Babyloniorum, qui dominabantur multis gentibus.
- 5. **Cedentem populos.** idest superbe.
- 6. **Plaga in sanabili.** quia non poterant eis resistere.
- 7. **Subijcientem in furore gentes.** quia victorij sibi a Deo concessis abutiebantur in crudelitate nimia.
- 8. **Conquieuit & siluit omnis terra.** idest habitatores omnis terræ habitauerunt in pace regno Babylonis deiecto.
- 9. **Gauisa est.** in corde. Et exultauit. in signo exteriori. Exultatio enim dicitur quasi extra saltatio.
- 10. **Abietes quoque.** idest principes magni terræ.
- 11. **Lætatae sunt super te.** idest ex tua deiectione, dicentes.
- 12. **Ex quo dormisti.** somno mortis.
- 13. **Non ascendit qui succidat nos.** idest impugnet: prosequitur enim parabolam de arboribus magnis principes significantibus, ut dictum est.
- 14. **Infernus.** Hic consequenter ponitur insultatio mortuorum. Et primo contra animam. secundo quantum ad corporis sepulturam, ibi: Omnes reges, alias principes. Prima in duas, quia primo ponitur insultatio contra regem Babylonis. secundo occasione huius fit transitus ad casum demonis, ibi: Quomodo corruisti, alias cecidisti. Circa primum sciendum, quod Heb. & aliqui expositores catholici, exponunt locum istum de anima Nabuchodonosor descendente ad penas damnatorum. Sed saluo meliori iudicio, istud non videtur mihi conuenienter dictum: quia Daniel 3. Nabuchodonosor reuersus de amentia videtur ex tunc vixisse in confessione laudis

ne laudis diuine. unde ibidem dicitur: Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad celum leuaui. & tentus meus redditus est mihi, & altissimo benedixi, & c. & postea subditur in fine capitis. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo & glorifico & magnifico regem celi: quia opera eius vera, & oēs viæ eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare. & sic videtur vitam suam in bono terminasse, quia ulterius non fit mentio de reciduo ad malum. unde & in decretis 23. quæst. 4. cap. Nabuchodonosor, dicitur, quod fecit penitentiam fructuosam. Et ideo dicendum est, quod hoc refertur ad Balthasar nepotem suum qui in contemptum Dei fecit apportari vasa consecrata diuino cultui, & bibit in eis, & principes eius, uxores, & concubinae. propter quod interfectus fuit eadem nocte, Daniel quinto, & secundum hoc dicitur. Infernus, idest, diabolus qui præest inferno.

15. **Subter te.** quia infernus dicitur esse in terra profundo.

16. **Conturbatus est, in occursum aduentus tui.** i. commotus & intentus eo modo loquendi quo communiter dicitur: quando aliquis magnus & pessimus homo moritur, quod demones sunt multum occupati circa receptionem, & deductionem animæ eius: propheta enim aliquando utbantur modis istis communibus loquendi.

17. **Suscitabit tibi gigantes.** idest animas gigantum in inferno existentes, qui fuerunt mali homines, Genesi sexto ad insultandum tibi.

18. **Omnes principes terræ.** scilicet defuncti.

19. **Surrexerunt de solijs tuis.** idest de locis in inferno sibi deputatis: & eodem modo exponitur quod subditur. Omnes principes nationum.

20. **Et dicent tibi.** insultando.

21. **Et tu vulneratus.** idest deiectus in infernum ab honore tuo mundano.

22. **Concidit cadauer tuum.** per mortem corporis.

23. **Subter te sterne tinea.** quia cadauer hominis mortui vermiculicat circumcirca. Aliqui tamen referunt hoc ad vermem conscientie, qui cōtinuè remanet in damnatis. Si autem aliquis vellet exponere

* prædicta

MORALITER

non habent locum in demonibus, signantur pœnæ spirituales, maiores, quæ sunt demonibus corpora non habentibus, affliguntur tamen ab igne corporali. Et quoniam sancti in punitione malorum ex diuina iustitia lætantur, sicut dicitur Psal. 57. b. *Lætabitur istius cum viderit*

rit vindictam: & hæc lætitia designatur cum dicitur: *Sumeres.* Consequenter ponitur insultatio damnatorum contra principem inferni & eius exercitum de augmentatio ne pœnæ demonum, eò quod induxerunt damnatos ad peccatum, sicut angelorum gloria crescit de saluatis per mysterium eorum: & hæc insultatio damnatorum cum dicitur: *Infernus sub, &c.*

Tom. 4. F

Sa subter. Putredo tinea & operimentum vermium, pœ
næ æternæ sunt quas propria genuit conscientia. Vel sup-
pliciorum materia, quæ ex proprijs peccatis nascitur. Sicut
enim quandiu humor est in cadavere, vermes nascuntur
ex putredine, sic ex ipsa materia peccatorum gignuntur
supplicia. Requies diaboli,

Matt. 4. 5
Lib. 10. de de
monit. ca. vlt.

lectulus tentationis, qui dice-
bat Christo: Hæc omnia
tibi dabo, si cadens adoraue-
ris me.

† aureo filij.

* Eusebius. Credibile est
Christum cruci affixum vi-
disse infernas belluas formi-
dabiles, de quibus Isaias ad-
eum qui de cœlo ceciderat

Luciferum sermonem in-
tendens, ita loquebatur, *In-
fernus subter te conturbatus est
in occursum tui, suscitati sunt tibi
omnes gygantes.* Hæc itaque
omnia conspiciens, suum ex-
trinsecus cruci affixum cor-
pus in orbem eicientia, seq;

† cœli.

aduersus ipsum comparan-
tia, multitudinem eorum
collectam describit, sic dicens,

B

*Circumderunt me vituli multi,
tauri pingues obsederunt me.* Et
enim dum animam huma-

† Ecclesiæ.

Psal. 21.

nam & cæteris similem pu-
tabant, aperuerant os suum
vt quemadmodum alias ho-
minum animas consueuerant, ita hanc deuorarent.

b *Qui mane ori.* Hi sunt falsi apostoli, operarij mendaces q
transfigurantur in Apostolos Christi qui solium super-
semin aut dormientibus prælatis, & nolentibus, vel non
valentibus resistere.

Matt. 13. d
allegorice.
Lucæ 20. c

Alle. *Lucifer qui mane orie.* Diabolus in exordium mun-
di creatus, vel inter angelos gloriosus sed corruit secun-
dum illud. *Videbam Satanam sicut fulgur de cœlo cadentem,* qui
prius cogitabat: In cœlum conscendam super astra cæ. ad
solum Dei. f. Post lapsum quoq; arrogatidem sibi, vnde &
gloriatur ascendere super angelos in celum, vel super nu-
bes, corda scilicet electorum & sedere in monte testamē-
ti in ecclesia, & in lateribus aquilonis in frigidis.

* Origenes. Manifestè ostenditur de cœlo cecidisse is qui
prius erat lucifer & qui mane oriebatur. Si enim, vt qui-
dam putant, aliqua natura tenebrarum erat, quomodo
ante fuisse lucifer dicitur? vel quomodo poterat oriri manè
qui

Lib. 1. periar-
chon cap. 5.

C

NICOLAVS DE LYRA.

* *prædicta ad literam de anima Nabuchodonosor, dicendū esset, quod
ista prophetia Isaiæ non fuit prædestinationis, quæ semper impletur,
sed comminationis, quæ aliquando non impletur, sicut Iona 3. b. di-
citur: Adhuc 40. dies & Ninive subuertetur: quæ tamen non fuit
subuersa. Talis enim prophetia non denuntiatur prout est in diuina
presentia, quæ est immutabilis, sed secundum merita vel demerita
hominum, quæ mutabilia sunt. Secundum enim demerita Niniuitarum
Ninive erat subuertenda, sed quia egerunt penitentiam ad præ-
dicationem Iona, non fuit impleta comminatio subuersionis dictæ. Sic
in proposito: Nabuchodonosor enim antequam propter peccata sua
percuteretur amentia, meruerat penam gehennæ, & quod sibi fieret
talis insultatio a dæmonis. Veruntamen quia post amētiā recognouit
dei potentiā, & egit penitentiam fructuosam, vt dictum est supra, ideo
pena per Isaiam comminata non fuit impleta. Et licet sic posset dici, vide-
tur tñ mihi, q̄ prima expositio melior est, & magis cõsonat textui.*

1 *Quomodo cecidisti de cæ.* Hic cõsequēter occasione regis Ba-
bylonis agitur de casu dæmonis secūdū regulam exponēdi sacræ scri-
pturam, quæ dicitur de diabolo & eius corpore, quam inter alias po-
nit Aug. 3. de doctrina Christiana, & Isid. de summo bono. 20. cap.
Et illas ego posui in principio Gene. pro expositione totius sacræ scri-
pturæ. Ista autē regula quæ hic vtendum est, intelligitur per hoc quod
diabolus est caput omnium iniquorum, secūdū quod dicit Greg. hom.

10. Et ideo propter connexionē capitis ad mēbra & econuerso, scri-
ptura sacræ aliquādo sub vno contextu de vno trāsīt ad aliud, & ecō-
uerso: & hoc modo Isaias hic loquens de rege Babylonis, qui erat dia-
boli membrum simpliciter quantum ad ipsum Balthasar, & ad tem-
pus quantum ad ipsum Nabuchodonosor, transit ad loquendum de
dæmone dicens: Quomodo cecidisti. de cœlo. scilicet empyreo.

2 *Lucifer. i. pulchrior inter angelos, sicut Lucifer quæ est stella
matutina pulchrior est inter stellas: ideo alio nomine vocatur Ve-
nus & venustate,*

3 *Qui mane oriebaris. Quia inter creationem eius quæ dicitur
hic ortus, & lapsum fuit tempus modicum.*

4 *Corruisti in terrā. Quia proiectus fuit in hoc aere caliginoso.*

5 *Qui vulnerabas gen. i. angelos alios quibus ipse fuit occasio
cadendi. Angeli. n. boni & mali frequenter apparuerunt in specie hu-
mana, & ideo nomine gentium, & hominum nominantur, sicut Act. 1. b.
de duobus sanctis angelis dicitur. Ecce duo viri astiterunt iuxta
illos in vestib. albis & c. & de diabolo dicit saluator, Mat. 13. d.
Inimic⁹ homo supereminuit zizaniā in medio tritici.*

6 *Qui dicebas in cor. tuo. superbiendo.*

7 *In cœlum asc. Idest super alios angelos. Sic. n. voluit præesse a-
lijs angelis indebite, scilicet vt sibi exhiberent honorē soli Deo debi-
tū, & nulli subesse, non simpliciter, cum sciret se non posse esse ab-
sque dei manutentione, sed quantum ad regulam agendorum.*

8 *Sedebo in monte te. Idest in cœlo empyreo, vnde procedūt om-
nia quæ in terris fiunt tanquam de aula summi imperatoris.*

9 *In lateri. aqui. Quia licet secundum Philosophū altitudo mū-
di sit in polo antarctico, tamen secundū apparentiā hominum est in
polo opposito, scilicet arctico: quia iste polus est nobis semper mani-
festus, & super nostrū hemisphariū eleuatus & circa ipsum viden-
tur moueri stelle. Polus autē antarcticus est semper nobis occultus.
Vel aliter: Sedebo in mon. te. i. super ecclesiā quæ dicitur mons
supra c. 2. & sic dicitur mons noui test. Super personas enim ecclesia-
sticas appetit diabolus maximè dominari. In lateribus aqui. i. in
cordibus frigidis ex defectu charitatis.*

10 *Ascendā su. al. nu. Idest angelorum. Qui dicuntur nubes me-
taphoricè propter velocitatem motus, sicut, & supra dicuntur astra
propter claritatem naturalis intellectus.*

11 *Similis er. al. Appetijt enim similitudinem diuinā, vt præ-
dictum est.*

12 *Ver. ad. in. quia sicut culpa eius fuit grauior, ita pena maior.*

13 *Qui te viderint. Idest angeli sancti, qui viderunt eum caden-
tem*

qui nil in se habebat ex luce? Quod autē apostata sit iste, i. D
refuga, etiam Dominus in Iob ita dicit, *Educes draconem in
humo apostatam*, idest, refugam. Certum est autem quia
draco ipse diabolus intelligitur. Si ergo contrariæ virtu-
tes refugæ nominantur, immaculatæ fuisse aliquando
dicuntur. Immaculatum
autem esse præter patrem,
& filium, & spiritum san-
ctum nulli substantialiter
inest, sed sanctitas in omni
creatura accidens est, quod
autem accidit, decidere po-
test.

a ¶ Omnis pena diaboli requies per contrarium erit.
b ¶ Qui super regum pectora recumbas. c ¶ Cum prius pallia auro gemmisque
distincta. ¶ Per tineam & vermes inferni tormenta designat.

a Subter te sternetur tinea; & operimentum tuum
crunt vermes. Quomodo cecidisti de cœlo

a ¶ Nabuchodonosor alijs regibus gloriosior, vt Lucifer stellis splendidior.
b ¶ Factus hecperus modo occidens.

a Lucifer, ¶ qui mane oriebaris? Corruisti in
terram qui vulnerabas gentes, qui dicebas in

a ¶ Ante casum vel post.
a ¶ Cum subiecerim mihi terram, qui restat nisi in cœlum conscendam.
b ¶ Non infra. ¶ Quæ non ceciderunt. ¶ Idest ludæos qui & astra cœli, Dei
cognitione ingentes.

a corde tuo: In cœlum conscendam, super astra
a ¶ Ecclesia. Non potest abscondi ciuitas supra montem posita: ¶ Sion vbi tem-
plum in quo est testamentum, quod est in latere aquilonis.

a ¶ Dei exaltabo solium meum: sedebo in mon-
te ¶ testamēti, in lateribus aquilonis. Ascen-

a ¶ Infirmamento erat in cœlum vbi est domini solium cupiebat ascendere.
b ¶ Diabolorum.

a dam super altitudinem nubium, similis ero
a ¶ Vt sicut ille prophetas & apostolos habeam. b ¶ Nabuchodonosor vel dia-
bole. ¶ Qui se exaltat humiliabitur. ¶ A tanta altitudine.

a altissimō: Veruntamen ad infernum detra-
heris, in profundum laci. Qui te vide-

a ¶ In pœnis.

ratio suo diabolus ascensorem suscepit.

f *Veruntamen ad infernum detraheris.* Qui per virtutes potui
sili ascendere, per vitia cades. Sancti habent pennas colū-
bæ & aquilæ, vt volent & requiescant. Impij quasi plūbū
merguntur in aquis vehementibus, & descendunt in p-
fundum quasi lapis. Iniquitas sedet super talētum plūbi.

g *Detraheris.* Inuitus Christus descendit voluntarius.

h *Profundum.* Ad infimas & pessimas pœnas. Quanto em
gradus altior, tanto casus grauior.

i *Laci.* Idest inferni. vnde. *Cum descendentibus in lacum sa-
tus sum, & c. & posuerunt me in lacu nouissimo.* Sicut la-
cus aquas, sic infernus animas suscipit: & ad quem
Banaias descendit tempore niuis, & leonem inter-
fecit. Hæretici relinquunt fontem aquæ viuæ, & fo-
diunt sibi lacus contritos, qui aqua non volent conti-
nere. Vnde, sicut refrigerat lacus aquas, sic malitia habē-
tes se, qui nec calidi nec frigidi sunt, idest nec credūt, nec
omnino

3 *Qui mane oriebaris. Quia inter creationem eius quæ dicitur
hic ortus, & lapsum fuit tempus modicum.*

4 *Corruisti in terrā. Quia proiectus fuit in hoc aere caliginoso.*

5 *Qui vulnerabas gen. i. angelos alios quibus ipse fuit occasio
cadendi. Angeli. n. boni & mali frequenter apparuerunt in specie hu-
mana, & ideo nomine gentium, & hominum nominantur, sicut Act. 1. b.
de duobus sanctis angelis dicitur. Ecce duo viri astiterunt iuxta
illos in vestib. albis & c. & de diabolo dicit saluator, Mat. 13. d.
Inimic⁹ homo supereminuit zizaniā in medio tritici.*

6 *Qui dicebas in cor. tuo. superbiendo.*

7 *In cœlum asc. Idest super alios angelos. Sic. n. voluit præesse a-
lijs angelis indebite, scilicet vt sibi exhiberent honorē soli Deo debi-
tū, & nulli subesse, non simpliciter, cum sciret se non posse esse ab-
sque dei manutentione, sed quantum ad regulam agendorum.*

8 *Sedebo in monte te. Idest in cœlo empyreo, vnde procedūt om-
nia quæ in terris fiunt tanquam de aula summi imperatoris.*

9 *In lateri. aqui. Quia licet secundum Philosophū altitudo mū-
di sit in polo antarctico, tamen secundū apparentiā hominum est in
polo opposito, scilicet arctico: quia iste polus est nobis semper mani-
festus, & super nostrū hemisphariū eleuatus & circa ipsum viden-
tur moueri stelle. Polus autē antarcticus est semper nobis occultus.
Vel aliter: Sedebo in mon. te. i. super ecclesiā quæ dicitur mons
supra c. 2. & sic dicitur mons noui test. Super personas enim ecclesia-
sticas appetit diabolus maximè dominari. In lateribus aqui. i. in
cordibus frigidis ex defectu charitatis.*

10 *Ascendā su. al. nu. Idest angelorum. Qui dicuntur nubes me-
taphoricè propter velocitatem motus, sicut, & supra dicuntur astra
propter claritatem naturalis intellectus.*

11 *Similis er. al. Appetijt enim similitudinem diuinā, vt præ-
dictum est.*

12 *Ver. ad. in. quia sicut culpa eius fuit grauior, ita pena maior.*

13 *Qui te viderint. Idest angeli sancti, qui viderunt eum caden-
tem*

omnino non credunt, sed per teporem & simulationem fidei a domino reijciuntur.

a Est vir. Non Deus vnde: Inimicus homo superseminavit zizaniam.

b Vrbes. Ecclesias, vt faceret synagogas diaboli, & hæretica prauitate pollueret munditiam fidei.

c Vincis eius non. Quos soluant Apostoli imitatores magistri, qui ait: Quacunque solueritis super terram, erunt soluta & in celis. Soluunt autem sermone Dei, & testimonio scripturarum, & exhortatione virtutum. Vincis eius. Imensa eius crudelitas designatur, qui non modo captiuos catenis onerabat, sed in tenebris recludebat, vt nec Euilmerodach filio suo aperiret.

d Omnes reges. Hieronym. Reges gentium quibus Deus gentes crediderat gubernandas, qui concussi sunt a Nabuchodonosor, nec tamen subuersi: quorum non regnat peccatum, quia cor eorum in manu dei erat, minime corruerunt. quomodo enim Deus deorum Christus: sic Dominus dominantium & rex regum. Hi requieuerunt in gloria sua: vnusquisque in domo sua: quæ apud patrem diuersæ mansiones sunt: & pro varietate virtutum varietates mansionum, sed Nabuchodonosor, nec in morte quiescit a cruciatibus.

e Tu au. Videretur fabulæ consentire, qua dicunt Iudæi Nabuchodonosor in statum pristinum regressum Euilmerodach

rodach filium suum (qui eo interuallo septem annorum regnauit) in carcerem misisse, & cum ibi cum rege Ioachin in vita patris fuisset. Quo mortuo cum non auderet regnum suscipere dicens: pater meus. quando vult moritur, & resurgit, consilio Ioachin. ccc aues de diuersis

De Nabuchodonosor multa concilio a filio.

rint, † ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir qui conturbauit terram, qui concussit regna, qui posuit orbem desertum, & vrbes eius destruxit, uinctis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentium uniuersi dormierunt in gloria, † vnusquisque in domo sua, tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps † inutilis pollutus, & obuolutus cum his qui interfecti sunt gladio, & descenderunt ad fundamenta lacu. Quasi cadauer putridum non habebis consortium, neque cum eis in sepultura. Tu enim tetram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti. Non uocabitur in aeternum semen pessimorum

1 rint, † ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir qui conturbauit terram, qui concussit regna, qui posuit orbem desertum, & vrbes eius destruxit, uinctis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentium uniuersi dormierunt in gloria, † vnusquisque in domo sua, tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps † inutilis pollutus, & obuolutus cum his qui interfecti sunt gladio, & descenderunt ad fundamenta lacu. Quasi cadauer putridum non habebis consortium, neque cum eis in sepultura. Tu enim tetram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti. Non uocabitur in aeternum semen pessimorum

partibus mundi exquisiuit, & corpus effossum in minutias discerpit, & vni cuique partem alligauit. Dixit enim Ioachin, cum aues simul conuenerint hæc, reuiuifcet pater tuus. f Quasi cada ser. Multitudine peccatorum putruerunt & corruptæ sūt cicatrices meæ. Virtus suauis odoris est, vnde. Sicut unguentum in capite, & odor tuus suauis, & facies tua speciosa. g Consortium. Scilicet sepultura. Altera est enim pena autoris, altera eius qui ab authoritate compulsi. Hic est gladius quo vulnerati sunt plurimi, & interfecti. vnde: Gladium suum vi. ar. su. teten. h Tu enim terram. quasi: In superbia tua regnum Chaldeorum destructum est, quod adhuc mansisset, nisi superbia tua non fuisset. i Populum. Quem tibi Deus commiserat corrigendam, & regendam: vnde audet dicere illud: Hæc omnia mihi tradita sunt. k Occidisti. Non Deo referens uiuos, sed poenitentiam

preparans socios. l Non uocabitur. Ideo non uocabitur in aeternum, quia ipse semen

NICOLAUS DE LYRA.

tem, & vident eius damnationem. 1 Ad te inclinabuntur. per considerationem diuinæ iustitiæ dicentes. 2 Nunquid iste. Id est calum empyreum, quod dicitur terra trinentium. 3 Qui concussit. Id est ordines Angelorum: quia de omnibus ordinibus aliqui ceciderunt cum eo. Angeli vero in scriptura dicuntur reges, quia per eos regitur tota corporalis creatura: & per consequens ordines Angelorum dicuntur regna. Vel potest istud intelligi de terra habitationi hominum deputata, cuius pacem diabolus nititur perturbare & frequenter perturbat. 4 Qui posuit orbem desertum. quia ante mortem Christi omnes decedentes traheret ad infernum. 5 Et vrbes eius destruxit. id est loca diuini cultus, quæ frequenter destruxit a deo permissus. 6 Vincis eius non aperuit carcerem. id est eos detinuit. Quod autem inde aliqui sunt amoti in resurrectione Christi, fuit contra eius voluntatem. Aliqui vero expositores exponunt de rege Babylonis ad literam dicentes sic: Quomodo cecidisti Lucifer. i. rex Babylonis gloriosior regibus alijs, sicut Lucifer alijs stellis: Qui mane oriebaris, quia licet regnum Babylonis fuit valde gloriosum, tamen in hac gloria durauit tempus modicum, quia primus rex gloriosus legitur fuisse Nabuchodonosor, cui successit Euilmerodach filius, eius, & isti successit Balthasar eius filius, vt declaratum fuit diffusius, Dan. 2. & in isto desecit regnum Babylonis, & translatum fuit ad Medos, & Persas, Dan. 5. Corruisti in terrâ. deiectus a regni dignitate. Qui vulnerabas gentes, ex nimia crudelitate. Qui dicebas in corde tuo: In celum ascendam, & opinio enim erat Gentilium, quod post dignitatem regni in vita presentem transferebantur ad celum secundum quod dicitur. 2. Mach. 1. 1. e. Patre nostro inter deos translato. Sedebo in monte testamenti. i. super Ierusalem extendam regnum meum, sicut & factum est, quando cepit Sedeciam. In lateribus aquilonis. quia Ierusalem dicitur esse in latere aquilonari montis Sion. Ascendam super altitudinem nubium. id est prophetarum: Similis ero altissimo. i. monarcha in mundo, sicut ipse est in celo. Veruntamen ad infernum detraberis, inquit. In profundum lacu, qui plus se exaltat per superbiam magis deijcitur per poenitentiam quod impletum

impletum fuit in Balthasar, vt supra dictum est. Qui te viderint, ad te inclinabuntur, quasi dicat. ita profundè acieueris, & qui te voluerit viuere, oportebit se inclinare. Nunquid iste est qui conturbauit terram. i. habitatores terræ. Qui concussit regna, subijciedo ea violenter suo imperio. Rex enim Babylonis multa regna imperio suo subiecit armorum violentia. Qui posuit orbem desertum pro magna parte, interfectis incolis. Et vrbes eius destruxit, sicut patet de Ierusalem, & de multis alijs quas destruxit rex Babylonis. Vincis eius. i. ab eo. Non aperuit carcerem, dimittendo eos etiam post longam macerationem, & secundum istam expositionem litera ista dicitur de demone figuratè tantum. Prima tamen expositio magis consonat dictis sanctorum. 7 Omnes reges. Hic consequenter ponitur insultatio contra regem Babylonis quantum ad sepulturam. Et intelligatur pars ista de Nabuchodonosor, de quo dicunt Hebraei, quod ipso mortuo Euilmerodach filius eius, quem incarcerationat propter mala, quæ tempore amentia patris fecerat, timens ne resurgeret a morte, sicut redierat de amentia, de consilio Ioachin fecit eum de sepulchro extra trahi, & particulatim etiam diuidi, & vulturibus dari, vt sic ipsis molantibus partes non possent iterum congregari: secundum hoc dicitur: Omnes reges gentium, & c. somno mortis. 8 In gloria. id est honorificè sepulti. 9 Tu autem proiectus, & c. Modo predicto. 10 Quasi stirps inutilis. Que ad nihilum est utilis. 11 Pollutus. Scilicet sanie: quia cadauera sic extracta sanie sunt polluta. 12 Cum his qui, & c. quorum cadauera remanent in sepulta, & sic a bestijs & aibus deuorantur. 13 Et descenderunt ad fundamenta lacu, quia carnibus deuoratis ossa remanentia per inundatiam pluuiarum trahuntur ad lacus, & paludes descendunt ad fundum. Cætera patent ex dictis. 14 Tu enim. Posita insultatione contra regem Babylonis, hic consequenter ponitur insultationis confirmatio, per hoc quod denuntiatu terminatio regni: & primo confirmatur verbo, secundo exemplo ibi: Iurauit dominus. Circa primum dicitur. Tu enim terram discedisti. id est eius perditionem meruisti. Et similiter exponitur quod subditur. Tu populum tuum, & c. 15 Non uocabitur, & c. semen pessimorum, regnum Babylonis.

Semen pessimorum est. Non quod semen malum sit per se, Deus enim fecit omnia bona. Sed ab his qui voluntate pessimi sunt, ortum est semen malum, quod voluntate non natura fit. vnde: *Semen Chanaan & non Iuda*. De bonis dicitur: *Per euangelium ego vos genui*. Omnes concor-

de Babylone, & regibus eius & populis, nunc de Sennacherib, & quæ tunc imminabant super Assyrios, qui Samariam Iudæamque vastauerunt præter Ierusalem, & in superbiam contra Deum elati. Vnde vna nocte 185. millia de eis ab Angelo sunt percussa. Et hoc in terra Iuda & in montibus eius sicut dominus prædixerat.

Gen. 1. d

Dan. 13. f
1. Cor. 4. d

† in inimicis

† filium & nepotem

† scopis diffipationis

Ioh. 8. f.

A Balthasar, nullus postea de progenie Nabuchodonosor, regnavit. Deleta est omnis progenies pro superbia & impietate patris.

* **B**asiliius. Malorum operum abolitio hic accipitur per filiorum iugulationem vt non mediocrem vilitatem eius qui genuit patris. Hoc igitur loco tropologia in se complectitur amorē erga homines latentē multos, dum iubet semini nequam, quatenus fieri potest vt se alleuet excusso graui onere vitiorum suorum.

Qui enim se informarint ad similitudinem maligni patris, suntque effecti filij nequitiae, par est, vt omnem eam animæ suæ propaginē trucident, nempe peccata. **a** *Iniqui, Lxx.* Pro iniquitate patris tui. Quod quidā non intelligentes, draconē qui regnat in mari, quem Leuiathana appellant, Hebræi volunt esse patrem diaboli, secundum illud: *Quia mendax est & pater eius.* quod malè intelligendo deprauant.

b *Et ponam.* Nihil est in ea, nisi venatio regia: & coctilibus muris post annos plurimos resectis inclusa.

c *In pos. hericij.* Mundus quoque ab hericio & paludibus possidetur modò. id est ab immundis spiritibus, sed in fine mundi scopabit, id est purgabit eum dominus igne purgatorio.

d *Iurauit Dominus.* Hucusque de Ba-

a Et ideo. **b** Cogitationes opera mala ex impiis patribus nata. **c** Nabuchodonosor.

a *Præparate filios eius occisioni & in iniquitate patrū eorum.* Non consurgent, nec hæredita-

b *bunt terram, neque implebunt faciem orbis*

a Domini. **†** Nisi dominus custodierit ciuitatem. **†** Vel ris. **†** Pro quia. **b** Non est perfecta hominis victoria. **†** In Cyro & Dario. **c** Filios scilicet Nabuchodonosor.

† *ciuitatum, & conlurgam super eos dicit dominus exercituum, & perdam Babylonis nomen & reliquias, & germen & progeniem,*

d *icit dominus. Et ponam eam in possessionem hericij, & in paludes aquarum, & scopabo eam & in scopam terens, dicit dominus exercituum.* Iurauit dominus exercituum dicens;

a *Non aliter potest fieri. † a postoposis: Q. Non credideritis mihi: si hoc non fecero. † b Vel itaui.*

d *Si non vt putauit, ita erit: & quomodo mente tractauit, sic eueniet, ut conteram Assyrium in terra mea, & in montibus meis conculcem eum, & auferetur ab eis iugum eius, & onus illius ab humero eorum tolletur. Hoc consilium quod cogitauit super omnem terram, & hæc est manus extēta super vniuersas gentes. Dñs enim exercituum decreuit, & quis poterit infirmare? Et manus eius extēta: & quis auertet eam? In anno quo mortuus est rex Achaz*

a *Hic etiam cætera monstra intellige. † vel ibus. † b Quibus circūdantur diuites. c similitudo, vt omnes, quasi sordes auferantur.*

a *† vt pereant Babylonia semina. † vt nihil remaneat nisi hericij.*

a *† immobiliter statuit. † q. his peractis iuramentum domini complebitur.*

d *† q. Non aliter potest fieri. † a postoposis: Q. Non credideritis mihi: si hoc non fecero. † b Vel itaui.*

a *† scilicet & † contrarium fortitudinem.*

a *† Ecce deū vobis potestatem calcandi super serpentes.*

a *† s. n. s. i. u. t. a. i. s. b. a. s. s. i. c. t. i. o. n. i. s. g. i. a. u. c. † b. 10*

a *† Assyriorum & Sennacherib vel diaboli. † b. Ne terunt amplius.*

a *† Si non vt putauit, & c. † b. Ad protegendam omnem terram.*

a *† Id est Sennacherib, vel manus, scilicet mea est extēta ad protegendam omnem gentem. † b. Quasi dicat propheta. & hoc inuerti non potest.*

a *† Quasi dicat: Nullus.*

a *† Decretum eius. † b. Ad percutiendum. † Nemo.*

a *† impūs. † cōtēntio vel pōssētia.*

a *† Quasi dicat: Nullus.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Præparate filios, &c. Quia Balthasar fuit interfectus, & tota cognatio eius, & translatum fuit regnum. vt prædictum est, & sic patet litera vsque tibi.
- 2 Et ponam eam. id est Babylonem.
- 3 In possessionem hericij. Quia facta est inhabitabilis hominibus. Est autem hericij animal spinosum.
- 4 Et scopabo eam. Auferendo peccatores de ea, sicut de domo auferuntur sordes cum scopa.
- 5 Iurauit dominus. Hic prophetiæ veritas de destructione Babylonica confirmatur. exemplo scilicet regis Assyriorum, quem Deus destruxit ante destructionem regni Babylonis: & vramque destructionem prædixit Isaias in pluribus locis. Et hæc destructio regis Assyriorum ponitur ab eo prima, in signum certum destructionis Babylonicæ futuræ. Quasi diceret: Cum videritis dictum meum impletum de rege Assyriorum, sciatis ipsum ceritudinaliter implendum de regno Babylonicorum, & secundum hoc dicitur: Iurauit dominus. id est firmiter statuit.
- † 6 Si non vt putauit ita erit, &c. id est in presētia mea disponi.
- 7 Sic eueniet. Et quid sit illud subditur.
- 8 Vt conteram Assyrium in terra mea. id est in Iudæa, vbi vigeat diuinus cultus: & ideo dicitur terra Dei specialiter.
- 9 Et in montibus meis. Quia Iudæa est terra montosa.
- 10 Conculcem eum. Quia Angelus domini, de exercitu Assyriorum existente in Iudæa percussit 185. millia bellatorum, vt patet 4. Regum 19. g.

- 11 Et auferetur ab eis iugum eius. Scilicet ab Ezechia, & populo ipsius.
- 12 Hoc consilium quod cogi. super omnem terram. Scilicet ab Assyrijs depressam, & grauata, quod ab eo auferetur iugum Assyriorum, & per hoc quod dicitur hic: Hoc consilium quod cogitauit. patet quod est hic prophetia prædestinationis: & per consequens infallibiliter implenda, vt patet ex prædictis.
- 13 Et hæc est manus. id est, virtus domini.
- 14 Extēta super vniuersas gentes. Ad liberandum eas de oppressione Assyriorum. Cetera patet.
- 15 In anno quo mortuus est rex Achaz. Postquam propheta denuntiavit punitionem Assyriorum qui captiuauerunt regnum Israel, & Babylonicorum qui captiuauerunt regnum Iuda, hic consequenter denuntiat punitionem aliarum gentium de afflictione. vtriusque regni gaudentium, & affligentes adiuantium. Et primo denuntiat punitionem Philistinorum, & secundo aliorum, capite sequenti & ultra prout patebit prosequendo. Circa primum sciendum, quod tempore Achaz fortitudo regni Iudæe fuit multum debilitata propter eius malitiam: quia Phacee filius Romelia occidit de regno Iuda 120. milia: & propter Philistinorum intrauerunt regnum Iuda, & acceperunt plures ciuitates, & habitauerunt in eis. 2. Paral. 28. & de hoc letabantur, sed mortuo Achaz, Ezechias filius eius fuit bonus, & iustus, fortificauit regnum, & preualuit aduersus Philistheos: secundum quod dicitur 4. Regum 18. b. Ipse percussit Philistheos vsque ad Gazam, & omnes terminos eorum a turre custodum vsque ad ciuitatem munitam. Et hoc denuntiat hic propheta futurum ad populi Iudæe consolationem, & Philistinorum desola-

A Ne lateris. Rege mortuo inimici latantur, quasi aliquid lucri facturi novis reb Hinc Philistæi quos Achaz afflixit, de morte eius latantur, & Iudæis insultant, quia maturo rege perditio, subiaceant eius filio, quo regnante se putant fines eorum posse inuadere.

B Virga percussoris. Abiecto iugo Dei, primum in cogitationibus nostris radicatur semen colubri, post de semine pessimo nascitur regulus qui est rex serpentum, qui flatu & visu homines occidere dicitur. Hæc sunt peccata varia de prauo thesauro cogitationum ad opus pessimum prorumpentia. Hæc cum regnauerint in his, quia Deo sunt alieni, egredientur serpentes pennati, vt non sufficiat cogitasse vel fecisse quæ mala sunt, sed patrocinia malorum quærant, & hæreses cõfingant. Possunt hæretici per pennatos serpentes intelligi, qui se eleuant contra scientiam Dei & venenato ore absorbent volucres. i. ad cella volare cupientes. Quæ diligit dominus, corripit, &c. Quasi filios erudit nos Deus, qui visitat in virga iniquitatis. Hæc est virga & iugum quod vult imponere ceruicibus omnium, vt deposito iugo Assyrij portent iugum Christi, quod si quis abiecerit vel contriuerit, statim de radice colubri tortuos egredietur regulus, & aspides secundum LXX. & de eis serpentes volantes, vel qui absorbent volucres.

C Inverire faciam. * Basilius. Qui sermonibus nutrium Datur improbate doctrina, fami & inedia traduntur, ad animarum tuarum vtilitatem. Siquidem peritua magistri instruentis ad malitiam, ansam vtique præbet animabus, vt reualecant & salutem consequantur.

D Pluta. Quasi Philisthæi plorate miseriam vestram, quæ venit per Sennacherib. Vlula porta, clama ciuitas. Philisthæi portione cadentes inebriati scilicet calice Babylonis, & vino in quo est luxuria. Hi tamen propter cætera vitiatum propter ebrietatem regnum Dei perdidit. Præcipitur ergo eis, vt vlula porta eorum: porta hæreticorum, os blasphemum, ciuitas, anima malis cogitationibus repleta.

E Ab aquilone enim fumus. Exardescit sagittis diaboli qui noxius oculus, & contrarius lumini. Ab aquilone olla Ieremiæ succenditur. vnde in Prouerbijs: Aquilo ventus durus nomine autem dexter. Non est qui effugiat agmen eius. Nullus præter Ierusalæ. Et si quæsierunt angeli qui præsumt Assyrijs, cur sola saluetur? Respondebitur: quia dominus fundauit Sion, &c. Et sicut Ieremias catenas ligneas posuit super colla eorum, qui ad se missi fuerant. Dicit Isaïas ad dominum: Quid respondebitur nuntijs diuersarum gentium, si quæsierint super aduentum Sennacherib? Cui dominus, quod ipsi capiendi, & sola Ierusalem sit liberaanda.

ophe
eius
vo-
fic.
3.
te.
r.a.

Ephes. 5. d.
Ierem. 1. c.
Prou. 25. d.
Iere. 27. a.
† vt ne vel vnus solus m. f. feru in cætu- bus eius.

A factum est onus istud. Ne lateris Philisthæa
B omnis tu, quonia cõminuta est virga percussoris tui. De radice enim colubri egredietur regulus, & semem eius absorbens volucrem. Et pascetur primogeniti pauperum, & pauperes fiducialiter requiescent, & interire faciam in famem radicem tuam, & reliquias tuas interficiam. Vlula porta, clama ciuitas, prostrata est Philisthæa omnis. Ab aquilone enim fumus veniet, & non est qui effugiat agmen eius. Et quid respondebitur

^a Id est hæc visio. ^b Lxx. verbum. ^c De morte Achaz. ^d Cadens portione. ^e Ex hoc. ^f Virga tua & baculus tu. ^g Achaz. ^h Achaz qui Philisthus morordit se non absorbit. ⁱ Ezechias. ^j Sicut basiliscus solo flatu vel visu. Plus enim omnibus Philisthus percussit. ^k Lxx. volantes serpent. ^l Cum te absorberit. ^m Dominus pascit me. & nihil mihi deerit. ⁿ Iuda. ^o de quibus. ^p Filius meus primogenitus Israel. ^q Spiritus qui non abiiciunt iugum. ^r Spiritus qui ponant in Deo spem suam, non in diuitijs. ^s Ab ipse pauore. ^t Rateris pro eis sollicito. ^u In pace cum Lazaro in sinu Abræhe. ^v Verbi Dei. ^w Fortitudinem tuam. ^x Qui relinquuntur ab Ezechia. ^y Abijciotes iugum. ^z Ne quid de malo semine germinetur. ^{aa} Per Assyrios & Chaldæos. ^{ab} Ergo. ^{ac} Qui habitatis in portis ciuitatis Philistinorum. ^{ad} Vel cines. ^{ae} Quia. ^{af} Ab Assyrijs. ^{ag} Nihil in ea diuine sapientie. ^{ah} Iulius exercitus Sennacherib vel sama. ^{ai} Neino enim sine peccato. nec iustans vnus diei. ^{aj} Fumi. ^{ak} Cum Philisthæa contruerit. ^{al} Fumus eius vnuerla penetrauerit.

C Inte-

Nu-

NICOLAUS DE LYRA.

* desolationem. Et primò notat tempus, di. In anno. i. anno primo Ezechie, qui mortuo Achaz regnauit immediatè.

1 Factum est onus istud. i. facta est reuelatio Isaïe de Philisthinorum punitione, ideo subditur.

2 Ne lateris Philisthæa omnis tu. i. nulla ciuitas tua letetur quia omnis non, & nullus equipollent: vnde quod dicitur hic omnis ciuitas non letetur, secundum ordinem constructionis idem est ac si diceretur: nulla ciuitas Philisthinorum letetur. s. de hoc quod subditur.

3 Quoniam cõminuta est virga. i. potens.

4 Percussoris tui. i. Iudæ, quod ante tempus Achaz consuevit te percutere & subijcere, sicut patet tempore David 2. Reg. 5. & tempore Ozis, vt habetur 2. Para. 26. ubi dicitur de Ozia: Egredius est, & pugnavit contra Philisthim, & destruxit murum Geth, & murum Iannæ, murumq; Azoti, tamen propter malitiam Achaz tempore eius diminuta fuit potentia regni: sed iterum fortificata tempore Ezechie, ideo subditur.

5 De radice enim colubri. i. de ipso David, & aliorum regum potentum.

6 Egredietur. non nascendo, quia iam erat in primo anno regni sui, sed ad bellandum contra vos ò Philisthæi.

7 Regul. id est. Ezechias, qui plus nocbit vobis quam præcedentes

tes sicut regulus qui idem est quod basiliscus, quasi rex serpentum (à βασιλεύς Græcè quod est rex Latine) plus nocet quam alij serpentes, quia interficit flatu, & visu. Nec mirandum est, quod David sanctus, & Ezechias deuotus nominantur colubri, & reguli nominibus, quia hoc est propter nocumenta quæ fecerunt infidelibus sicut & Sanson (qui in catalogo sanctorum ponitur. Heb. 11.) nominatur coluber & cerastes. Gen. 49. secundum omnes expositores.

8 Et semen. i. deprimens Philisthinorum superbiam nimis eleuatam ex victoria tempore Achaz habita.

9 Et pascetur primogeniti. i. Iudæi tempore Achaz de pauperati re leuabuntur tempore Ezechie.

10 Et pauperes. Interfecto exercitu Sennacherib per angelum, & Philisthæis per Ezechiam depressis, ideo subditur.

11 Et interire faciam. i. virtutem Philisthinorum in obsidione propter defectum virtualium.

12 Vlula porta. i. custodes portarum & habitatores ciuitatum propter miseriam in vobis futuram. Ab aquilone enim fumus veniet, i. exercitus Ezechie tendens ad terram Philisthinorum, quia Geth & aliæ ciuitates Philisthinorum supra positæ, quas destruxit Ezechias declinant versus australem partem respectu Ierusalem. vnde mouit se exercitus Ezechie: vt dicit Ra. Sal. alij vero exponunt de exercitu Assyriorum & Babylonomum, qui venerunt a parte aquilonari ad destruendum terram Iudæorum: sed prima expositio magis consonat præcedentibus & subsequenibus, vnde subditur.

13 Et quid respondebitur nuntijs gentis. i. nuntijs Ezechie, & principum

MORALITER.

2 Ne lateris Philisthæa. Philisthæa interpretatur cadens portione, ideo signat quamlibet personam in potu excedentem, ideo subditur: Ne lateris. nam latitia proueniens ex tali excessu, & etiam talis excessus prouenit ex defectu debitæ correctionis, ideo subditur.

3 Quoniam cõminuta est vir. est. i. tui correptoris qui te minus debite correxit. Et quoniam ex potu excessiuo oriuntur frequenter alia peccata grauiora. Sequitur.

5 De radice colubri. i. vini, eo quod de ipso scribitur Prou. 23: d. Ingreditur blandè, sed in nouissimo mordebit vt coluber.

6 Egredietur. peccatum grauius, vt adulterium vel homicidium.

8 Et semen eius absorbens volucem. i. intellectum qui natus est sursum in Deum eleuari, sed absorbetur per excessiuam potationem vini.

9 Et pascetur primogeniti pauperum. ab excessu potus abstinentium, & dicuntur hic primogeniti vires animi quæ reficiuntur, & saluant in sobrietate. Eccl. 3. d. Sanitas animæ & corporis sobrius potus.

11 Et in fame radicem tuam. id est, Humidum radicale in quo consistit vita, & hoc consumpto per ebrietatem, substantia tua consumitur Eccl. 9. a. Operarius ebrius non locupletabitur.

† Et reliquias tuas. id est prolem tuam, quia consumpta patris, substantia, filij non habent vnde sustententur in vita.

A Nuntijs gentis. Angelis qui præsunt ciuitatibus & gentibus: singulis mirantibus, cur sola Sion amaritudinem sumi vitauerit vel enaserit.

a Nuntijs gentis? **Quia dominus fundauit Sion & in ipso sperabunt pauperes populi eius.**

^a Hoc scilicet respondetur.

^a Et ideo saluantur. [†] Spiritus.

tiæ, fortitudinis, temperan-
tia quæ sunt Christus, unde
Fundamentum aliud nemo po-
test ponere præter id quod posi-
tum est: Qui autem satuus est,

edificat super arenam.

b Fundauit Sion. Super fundamentum prudentiæ, iusti-

NICOLAVS DE LYRA.

* principum eius, qui discurrerent per Iudæam predicabant dicentes: Reuertimini ad dominum Deum Abraham Isaac & Israel, & reuertentur ad reliquias quæ effugerunt manus regis Assyriorum, & c. 1. Paral. 30. Et subditur responsio.

1 Quia dominus fundauit Sion. Eligens locum illum ad suum cultum.

2 Et in ipso sperabunt. Quia non solum illi de regno Iudæ, sed etiam multi de regno Israel uenerunt ad Ezechiam in Ierusalē confidentes de diuina protectione ut ibidem subditur: sic exponit Ra. Sa. Aliqui uero expositores nostri exponunt de nuntijs Sennacherib, quos misit in Ierusalem ad terrendum Ezechiam & populum eius, ut habetur 2. Para. 2. Et responsum fuit eis, quod non traderent se regi Assyriorum: sed magis confiderent de diuina protectione contra eum: Ezechia ad hoc adhortante populum, ut habetur ibidem.

ADDITIO I.

An aliquamora inter creationem & lapsum angeli Philosopho?

In cap. 16, ubi dicitur in postilla: Qui mane oriebaris, quia inter creationem eius.

Duplex est opinio circa hoc: an aliqua mora fuit inter creationem & lapsum angeli, Probabilior tamen est, et magis sanctorum dictis consona quod statim post primū instans suæ creationis diabolus peccauit: unde de eo Io. 8. dicitur quod in ueritate non stetit. Nec obstat, quod inter qualibet duo instantia temporum est dare tempus medium, prout probatur in sexto Physicorum. Nam hoc habet ueritatem de tempore continuo, in angelis tamē qui non sunt subiecti celesti motui (qui per tempus continuū mensuratur) tēpus accipitur pro ipsa successione operationū intellectus seu affectus & ideo inter operationes tales licet non sint simul, non requiritur dare tēpus mediū. ut in prima parte, q. 63, ar. 6. in responsione ad ultimum argumentū.

ADDITIO II.

In eodem cap. ubi dicitur in postilla: Sic enim uoluit præesse alijs angelis.

Licet angelus malus sciret se non posse esse absq; Dei manutentione, nihil tamen prohibet, ut ipse uellet nulli subesse simpliciter. Voluntas enim quandoque est impossibilem præsertim uoluntas damnata, sicut in diabolo.

ADDITIO III.

In eodem cap. ubi dicitur in postilla. Aliqui uero expositores exponunt de rege Babylonis.

Hoc quod dicitur. Quo cecidisti lucifer, magis proprie uideatur exponendum de angelo lapsso quam de Nabuch. Cuius ratio est: Nam Nabuch. prout dicunt historie: fuit primò homo infimæ cōditionis: & ideo non mirū si post suam magnam exaltationē cecidisset cū res facilliter conuertuntur in naturam suam, præsertim cum bona fortuna sint ualde mutabilia secundum Philosophū. unde non uideatur dignum tantæ admirationis, quod cecidisset, ut de eo diceretur: Quo cecidisti lucifer, sed potius esset admirandum, quomodo ascendisset ad tantam sublimitatem: sed de angelo primo peccate ualde proprie conuenit admirari: qui fuit in tanta puritate nature, quod ceteras creaturas excedebat, præsertim cū secundū quosdā in gratia fuit creatus. Et de eo legitur Ezech. 28. c. Tu signaculū Dei fuisti, & c. De tali igitur merito admiratur propheta dicens. Quo cecidisti lucifer? Non, n. est modicæ admirationis, ut creatura tā pura in naturalib. & etiam in gratia creata, quæ nullum habebat impedimentum, nec contrarium, sic cecidisset ab altissimo loco in profundissimum. Sed de Nabucho donosor rationabiliter cōtingit per oppositum admirari. Unde de eo proprie intelligitur illud quod infra dicitur: Nunquid iste est uir, qui conturbauit terrā qui cōcussit regna & c. q. d. non modicæ admirationis est, quod natura tā contemptibilis attingeret ad faciendum tam magna & insolita: quæ quidem admiratio est opposita admirationi prædictæ.

REPLICA. In c. 14. Burg. circa casum & ortum luciferi uoluit aliquid dicere cum suo auctore, quomodo statim post primū instans suæ creationis peccauit, quasi motus spirituum mensuratur tempore in æuo: non enim ponitur communiter prius & posterius instans nisi nature, perfectionis, uel originis: non successionis, quia eadē est mensura operationis rei quæ est nature. Cum igitur natura angeli secundū esse sit indiuisibilis, erit etiam indiuisibilis secundum operari quod ad mensuram successiuam quæ indiuisibilis est, & ex diuisibilib. esse non potest. Ponentes igitur morulas aut duas aut tres aut quatuor inter creationem, & lapsum angeli, oportet habere respectū ad ordinem nature, quæ est ordo permanentium: quia secundum illum ordinem prius est esse quam bene esse: nam non conuertitur subsistere di consequentia: & ita non est apud intelligentem terminos capibile angelum fuisse bonum uel malū, nisi præintelligatur fuisse. Si igitur accipitur illa bonitas & malitia tanquā moralis, tunc est solū bonus uel malus vsus liberi arbitrii & sic habemus duas morulas ante appositionem uel negationem gratiæ, qua apposita uel negata oportet ponere tertiam, quia nō potest intelligi aliquem esse bonum bonitate gratuita, nisi præintelligatur bonus bonitate naturali. Et sic de malitia. In hac autem tertia morula omnes tam boni quam mali fuerunt in uia, quia in statu merendi & demerendi: quia meritum beatitudinis non est sine gratia: oportet igitur assignare quartam morulā, in qua fuerunt in termino meriti: uel demeriti, quia non est intelligibile statu lege ordinata, quod quis sit in termino præmij, nisi prius fuerit in uia meriti, nisi qd cū Hug. & magistro uelit dicere in angelis præmij præcessisse meritū, sed in hoc magistri illi non tenentur: de quo uide circa quartā dist. 2. libri sententiarum. Illas autem oēs morulas possibile est esse in eodem instanti tempore, etiam si plures ponentur secundum ordinem nature perfectionis uel originis. Sed de angelorum motib. & operationib. per tpa & loca dicendum, quod non mensurarentur successione, sed solum coexistentijs, & presentijs sicut fluxus aquarum circa planū, & motus sphericus in plano uide Scotum circa dist. 4. & 5. lib. 2. Et cum postilla uult luciferum sic superbisse, quod nulli uoluit subesse, hoc intelligendum esse nō simpliciter, quia sciuit se sine Dei manutentione esse non posse. Burg. aut dicit, quod uoluit simpliciter, ex hoc medio, quia uoluntas est impossibilem. Ad hoc medium respondet postillator, quod potest esse uerum ordine agendi, sed non essendi: Sciens. n. modum essendi secundum ordinem essentialis dependentis, qui immutabilis est, ille scit fore ens prohibendum, ut in illo ordine noluit subesse. Non est igitur ad illud uoluntas sed in ordine agendorum sunt multa impossibilia, non simpliciter sed sibi: & ad ea bene fertur præsumptio uoluntatis qualis fuit in proposito, & c. In locis medijs vsq; ad cap. 26. multa dicit Burg. Quæ quamuis sint aliæ applicationes, non tamen contra postillatorem quia eadem litera varijs expositionibus sine absurdate applicari uariè potest.

CAP XV.

O Nus Moab. Hæc est uisio Isaiæ habita de oncre, i. de destructione Moab. Moab filius Loth,

CAP XV.

^a Bene quia Moab de incestu filiz nocte conceptus est: uel nox magnitudinem mæroris significat.

Nus Moab. Quia nocte uastata est

cuius progenies & prouincia Moab uocata est: In ipsa est ar. quæ nūc Ariopolis metropolis.

Onus

NICOLAVS DE LYRA.

Cap. XV.

O Nus Moab. Hic post denuntiationem punitionis Philistinorum propheta denuntiat punitionem Moabitaram, qui descenderunt a Loth, cui Abraham pater Iudæorum fecit multa bona educendo eum de Aran, & inde ducendo eum in Aegyptum & reducere, Gen. 12. & liberando eum de manu Amraphel, qui duxerat eū captiuum, Gen. 14. & per preces suas liberando eum de subuersione Sodomorum, Gen. 18. & ideo Moabite debebat filios Israel diligere: sed ipsi ecōtrario tāquam reddentes malum pro bono gaudebant de

eorum afflictionibus, & fauebant eorum afflictoribus, & ideo propheta hic denuntiat eorum uastationem. Et circa hoc primò uastationem eorum denuntiare incipit. Secundò causam cuiusdam dicti sui reddit in principio sequentis cap. Tertio ad propositum redit, ibi: Audiuimus. Circa primū incipit denuntiare eorum uastationem duplicem, primò per Assyrios, secundò per Babylonios, ibi: Ad torrentem. Circa primū dicit. Onus Moab. eius uastatio mihi reuelata, supple est quæ sequitur.

2 Quia nocte uastata est. Ar. nomen est ciuitatis regie in regno illo. * Moab

MORALITER.

† Onus Moab & c. Per Moab quod ex patre interpretat, pueri

tas Iudæorum signatur, quib. dicit Io. 8. f. Vos ex patre diabolo estis. & desideria, & c. **2** Quia nocte uastata est Ar. Per Ar quæ

Onus Moab, est circuncisio carnali & spiritualis. vnde: Nos sumus circuncisio, qui spiritu domino seruiimus. Ad differentiam spiritualis Israel dicitur: Videte Israel secundum carnem: Sic Moab spiritualiter accipitur. (qui interpretatur de patre, vel aqua paterna) de incestu, & ebrietate generatus: qua si absente, & nesciente patre. *Moab*, a ^a autor sensus, qui videtur de Deo patre nasci. Sed quia aduersarius est populo Dei, de incestu in spelunca, & nocte generatur. Mœrore ergo noctis sempiterno perijt, sicut Aegyptij vigilia matutina nocturno. s. tempore, Loth quoque Sodoma percunte venit in Segor, & ortus est sol. vnde: *Non sumus filijs noctis, neque tenebrarum.* Et alibi. *Nox praecessit, dies autem appropinquabit, &c.*

Ar. i. aduersarius: sapientia secularis quæ aduersaria Deo. Cuius murus dialectica arte constructus non vaestatur & conticescit. **Historialiter.** Quia Moabitæ gauisi sunt de captiuitate Israelitarum, sicut & Philistinum, quod passuri sunt, prædicitur eis. Et sciendum, quod primo ab Assyrijs, post a Chaldejs vastati sunt.

Quia nocte vastata est.

Basilius. Quod noctu erogatur supplicium, atrocius esse solet & amarulentius. Qui enim interdum quauis affligatur calamitate, lucem ipsam habet qua se soluetur.

Ascendit domus. Ad excelsa, in quibus superbiat, vt non immolet, sed vt plangat vbi peccauerat.

Septuaginta. Contristamini in vobis ipsis, peribit. n. & Dibon, voi altare vestrum.

Basilius. Ad assumendam tristitiam quæ s. m. Deum est, inuitat eos qui per multiuarias excogitationes humani intellectus in errores prolapsi sunt, nec se permiserunt moderationi & præsidio Spiritus sancti, vt in terram deiecti eiularent ob pestilentes suos doctores. Nomine Nabo tales mihi innuere videtur scriptura.

Dibon. Fluxus eorum: Mendacium transit & fluit, & nunc quam in eodem statu permanet: Sermo autem domini est compactus, & stabilis. Vnde manna videtur quasi glacies non fluit sed consistit.

Super Nabo. Hieronymus. Quia, & omnis prophetia huius vnus est sensus, non eam per partes laceravi Nabo sessio vel prophetia. *Medaba*, de saltu: *Esebon*, cogitationes: *Eleale*, ascensio: *Isa*, factum siue mandatum: *Segor*, parua:

Ar: Moab conticuit: quia nocte vastatus est ^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

† munit, Moab conticuit. Ascendit domus & Dibon ad excelsa in planctum, super Nabo & super Nedaba Moab vlulabit. In cunctis capitibus eius clauicium, & omnis barba raderetur. In triuijs eius accincti sunt sacco: super recta eius & in plateis eius omnis vlulatus descendit in flatum. Clamabit Esebon & Eleale, vsque Isa audita est vox eorum. Super hoc expediti Moab vlulabunt, anima eius vlulabit sibi. Cor meum ad Moab clamabit: uerbes eius usque

ua: Luith, gene: Oronaim, foramen mœroris: Nerim, Dardi vel præuicariotes: Gallim vituli, vel arenarum cumuli: Elim, arietes vel fortes: Dibon, sufficiens mœror. Quia ergo peruersum dogma, quod sine Dei inspiratione humano sensu in tenebris erroris nascitur, nocte vastatum est, & argumeta eius .i. muri ecclesiastico sermone destructa sunt, & conticuerunt, & ad penitentiam uersa sunt, super Nabo, .i. prophetiam & sessionem .i. magistros eorum, & Medaba vbi est saltus infertilis, & habitatio bestiarum erit vlulatus & plactus: & de capitibus eorum ornamenta eloquentiae, tollentur, vt nudi maneant & deformes. Et si quid virilitatis in barba habere videbatur, rasum a viro ecclesiastico, effeminatum & debile comprobetur. In triuijs quoque eorum, & diuerticulis errorum dum fingit vnusquisque quod vult, eccingetur sacco penitentiae: & super recta, .i. dogmata in quibus se sublimes esse credebat, & in plateis quia latam ingrediuntur viam, quæ ducit ad mortem, erit vlulatus Neque ascendit in superbiam, sed descendit in fletum, tunc intelligent cogitationes suas vanas (quod Esebon significat) & vanum ascensum superbiae, quod Eleale sonat, & vox eorum audietur vsque ad mala opera quæ fecerint, & mandatum quod putabant Dei propria confessione damnautes. Propterea uerbes. .i. qui firmi fuerunt in Moab, & errorem suum intellexerunt, vlulabunt, & spem profectus habere incipient, cum anima eorum vlulauerit sibi. Vnde propheta compatiens affectu: *Cor meum ad Moab clamabit* f. *Omnis vlulatus.* Alia litera Omnis vlulat. Moab. f. & sic descendit in fletum. Quasi: Ascendit ad excelsa, vt ante idola ploret. Sed cum ibi nullum auxilium reperiret, dedit ad fletum in terram vel in domum suam.

Clamabit Esebon. A principio regni quod est in Esebon, vsque Isa ciuitatem, vbi finitur, vbiq; clamor, vbiq; luctus.

Expediti Moab vlula. Ab vxoribus fortes bellatores. Inde dicitur Abraham vernaculos domus suæ elegisse expeditos, id est, sine vxoribus.

Cor meum ad Moab. Vt. s. *prouocem eos ad penitentiam.* Verbes eorum. .i. firmamenta quæ in hæresibus habere videbantur ad Segor, .i. ad paruulam peruenient: vt non robusti, sed fragiles videantur. Segor autem. .i. parua penitentia, si perseuerauerit perducet eos ad perfectam salutem, quæ in vitula trium

Quia nocte vastata est.

Basilius. Quod noctu erogatur supplicium, atrocius esse solet & amarulentius. Qui enim interdum quauis affligatur calamitate, lucem ipsam habet qua se soluetur.

Ascendit domus. Ad excelsa, in quibus superbiat, vt non immolet, sed vt plangat vbi peccauerat.

Septuaginta. Contristamini in vobis ipsis, peribit. n. & Dibon, voi altare vestrum.

Basilius. Ad assumendam tristitiam quæ s. m. Deum est, inuitat eos qui per multiuarias excogitationes humani intellectus in errores prolapsi sunt, nec se permiserunt moderationi & præsidio Spiritus sancti, vt in terram deiecti eiularent ob pestilentes suos doctores. Nomine Nabo tales mihi innuere videtur scriptura.

Dibon. Fluxus eorum: Mendacium transit & fluit, & nunc quam in eodem statu permanet: Sermo autem domini est compactus, & stabilis. Vnde manna videtur quasi glacies non fluit sed consistit.

Super Nabo. Hieronymus. Quia, & omnis prophetia huius vnus est sensus, non eam per partes laceravi Nabo sessio vel prophetia. *Medaba*, de saltu: *Esebon*, cogitationes: *Eleale*, ascensio: *Isa*, factum siue mandatum: *Segor*, parua:

Ar: Moab conticuit: quia nocte vastatus est ^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

† munit, Moab conticuit. Ascendit domus & Dibon ad excelsa in planctum, super Nabo & super Nedaba Moab vlulabit. In cunctis capitibus eius clauicium, & omnis barba raderetur. In triuijs eius accincti sunt sacco: super recta eius & in plateis eius omnis vlulatus descendit in flatum. Clamabit Esebon & Eleale, vsque Isa audita est vox eorum. Super hoc expediti Moab vlulabunt, anima eius vlulabit sibi. Cor meum ad Moab clamabit: uerbes eius usque

ua: Luith, gene: Oronaim, foramen mœroris: Nerim, Dardi vel præuicariotes: Gallim vituli, vel arenarum cumuli: Elim, arietes vel fortes: Dibon, sufficiens mœror. Quia ergo peruersum dogma, quod sine Dei inspiratione humano sensu in tenebris erroris nascitur, nocte vastatum est, & argumeta eius .i. muri ecclesiastico sermone destructa sunt, & conticuerunt, & ad penitentiam uersa sunt, super Nabo, .i. prophetiam & sessionem .i. magistros eorum, & Medaba vbi est saltus infertilis, & habitatio bestiarum erit vlulatus & plactus: & de capitibus eorum ornamenta eloquentiae, tollentur, vt nudi maneant & deformes. Et si quid virilitatis in barba habere videbatur, rasum a viro ecclesiastico, effeminatum & debile comprobetur. In triuijs quoque eorum, & diuerticulis errorum dum fingit vnusquisque quod vult, eccingetur sacco penitentiae: & super recta, .i. dogmata in quibus se sublimes esse credebat, & in plateis quia latam ingrediuntur viam, quæ ducit ad mortem, erit vlulatus Neque ascendit in superbiam, sed descendit in fletum, tunc intelligent cogitationes suas vanas (quod Esebon significat) & vanum ascensum superbiae, quod Eleale sonat, & vox eorum audietur vsque ad mala opera quæ fecerint, & mandatum quod putabant Dei propria confessione damnautes. Propterea uerbes. .i. qui firmi fuerunt in Moab, & errorem suum intellexerunt, vlulabunt, & spem profectus habere incipient, cum anima eorum vlulauerit sibi. Vnde propheta compatiens affectu: *Cor meum ad Moab clamabit* f. *Omnis vlulatus.* Alia litera Omnis vlulat. Moab. f. & sic descendit in fletum. Quasi: Ascendit ad excelsa, vt ante idola ploret. Sed cum ibi nullum auxilium reperiret, dedit ad fletum in terram vel in domum suam.

Clamabit Esebon. A principio regni quod est in Esebon, vsque Isa ciuitatem, vbi finitur, vbiq; clamor, vbiq; luctus.

Expediti Moab vlula. Ab vxoribus fortes bellatores. Inde dicitur Abraham vernaculos domus suæ elegisse expeditos, id est, sine vxoribus.

Cor meum ad Moab. Vt. s. *prouocem eos ad penitentiam.* Verbes eorum. .i. firmamenta quæ in hæresibus habere videbantur ad Segor, .i. ad paruulam peruenient: vt non robusti, sed fragiles videantur. Segor autem. .i. parua penitentia, si perseuerauerit perducet eos ad perfectam salutem, quæ in vitula trium

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 - Moab conticuit, tanquam confusus, & non potens rebellare. Et accipitur hic Moab pro populo Moabitarum.
- 2 Quia nocte vastata est murus. i. fractus ab Assyrijs, eò quod custodes muri non poterant ita defendere de nocte, sicut de die.
- 3 Ascendit dominus re. i. regis familia.
- 4 Et Dibon. i. habitatores Dibon.
- 5 Ad excelsa. vbi erant eorum idola.
- 6 In planctum. q. d. non ad sacrificandum pro victoria, sed ad flendum pro deiectioe sua.
- 7 Super Nabo & super Medaba, nomina sunt ciuitatum ab aduersarijs eius captarum.
- 8 Moab vlulabit. prae dolore emittens, s. sonum confusum.
- 9 In cunctis capitibus eius clauicium, &c. quia in signum tristitiæ deponentur capilli & barba, sicut dicitur de Iob. Tonso capite corruit in terram, vel quia antiquitus capita, & barbae captiuorum radebantur. vnde dicitur Deu. 3. 2. f. De cruore occisorum, & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

- 10 In triuijs eius accincti sunt sacco. in signum tristitiæ vel captiuitatis, sicut dicitur de capillis. Quia. n. homines in signum tristitiæ induerent se sacco, patet Esther 4. a. vbi dicitur: Quæ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco: & in pluribus locis similiter sacco vestiebantur captiui bonis visibus spoliati.
- 11 Super rec. eius, &c. In hoc tangitur magnitudo doloris ex magnitudine clamoris.
- 12 Vsque Isa. quæ est ciuitas in extremitate regni Moab.
- 13 Super hoc expediti, &c. Et dicuntur hic expediti iuuenes fortes, carentes vxoribus & liberis: & ex clamore istorum intelligitur maior clamor aliorum.
- 14 Cor meum, &c. Verbum est prophete compatiens eius miserie, cuius causa dicitur ea. sc.
- 15 Verbes eius &c. fortes illius populi, qui deberent esse clausura & defensio alijs, fugerunt vsque ad Segor Vitulâ pp luxurie pecculentiam. Et dicitur vitulam in seminario, quia sexu masculino vtebantur habitatores eius pro faminino infecti vitio Sodomitica.

MORALITER.

† erat metropolis in terra Moab signat Ierusalêm metropolis Iudeæ. Per hoc ergo quod dicitur hic nocte vastata est Ar, significatur, quod per noctem erroris Iudeorum contra Christum destructa sunt Ierusalêm per exercitum Romanorum, & aliæ ciuitates Iudææ per ciuitates Moab hic nominatas signare per

per clamores autem & vlulatus Moabitarum, signantur fletus & clamores Iudeorum in destructione ipsorum.

9 In cunctis capitibus eius, &c. per hoc signatur distractio captiuorum, inam Iudæi per Romanos partim fuerunt interfecti, & partim in seruitutem venditi, & per orbem dispersi. Per hoc autem quod sequitur infra.

Gen. 15. b. **A** trium annorum significatur. vnde, Abrahę præcipitur, vt offerat vitulum & arietem, & hircum trium annorū, perfectum scilicet sacrificium, vt hæres domini esse mereatur. Cum autem egerint pœnitentiam per Luith. i. genarum lachrymas, ad altiora ascendunt, & quasi meroris foramine & introitu, clamorem contritionis leuabunt ad dominum dicentes: *Sacrificium Deo spiritus cōtribulatus, cor cōtritum.* Et hoc fiet, quia doctrina hæreticorum qui pardis & præuaricatoribus comparantur de ferta erit. Omnis quoque herba & germen, & quicquid in sermone eorum videri videbatur exaruit, & secundum magnitudinem peccatorum a Deo visitati sunt, vt quem per beneficia non senserant, per flagella cognoscant. Ducuntur denique per vallem vel torrentem salicum, vt nullus in eis fructus hæreticorum remaneat. Hanc. n. seminis harum arborum dicit esse naturam, vt qui illud in poculo hausert careat liberis. Vnde sancti. *In salicibus in medio eius. i. Babylonis. suspendimus organa nostra.* Omnes terminos Moabitarū clamor circumiuit, ad pœnitentiam vocantium, vt offerre possint per vlulatum suum vitulos labiorum, & peruenire ad fontem dominicorum arietum vel fortium: quia Elim vtrunque significat: Aquæ verò Dibon (quod interpretatur sufficiens mœror vel dolor) quæ multos sua aspersione polluerant, arguentur deceptis populis nō saluti fuisse, sed sanguini. Vnde propheticus sermo promittit, vt superfluentes lacrymas (quæ interpretatur Dibon)

non vnum mœrorem, sed plura mœroris additamenta congeminent, vt cum plenam egerint pœnitentiam & fugerint de Moab leonem principem habere mereantur, quæ Septuaginta dixerunt Ariel quæ interpretatur leo Dei. *Ad Segor.* Hieronymus. Segor est ex. v. vrbibus Sodomorū, quæ propter Loth liberata est. Vitulam, propter luxuriam conternantem, non conternantem, vt quidam legunt, sed falso. Tradunt Hebræi, quod his concussa, tertio terræ motu corruerit. Vel conternantem dicit robustam, sunt enim animalia robusta tertio anno sicut homo 30. & potest intelligi quod robusta mansisset, si post liberationem non peccasset. **b Nemrim.** Nemrim oppidum, est super mare: & habet fontes multos, & aquas sed falsas & amaras, & ideo steriles. Et notandum quia non ideo aruit herba in Moab, quod aquæ falsæ & amare esset in oī Moab, sed aquæ falsæ & amare erunt in oī Moab sic ut aqua Memrim: & iō arefcet herba. *Et visitatio eorum.* Visitatio in malo. *Visitabo in virga iniquitates eorū.* Visitatio in bono. *Visitauit nos orīs ex alte.* **d Ad torren. sali.** Hactenus de captiuitate Moabitarum per Assyrios, modo, de illa quæ per Chaldæos. **c Plula eius.** Quasi ideo vlulabit Moab, quia vbi luxu prius, & delectatio propter irrigua, & fontium amœna, ibi modo riuus sanguinis. **f Aquæ Dibon.** Dibon silentium, Dibon flens, & tamen vna est ciuitas.

Psal. 60. d.
† triennem
† Berelim
Psal. 136.

Gen. 1
† Aron
† pre
quod
fecit
ad tor
salicū
rent
E
† Dim
fra.
Psal. 8
Luc. 1

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Conternantem. *Quia terræ motu corruit in subuersione Sodomæ. Hebræi dicunt: Vitulam שלישית Selisith. Et dicit Rab. Sa. quod est ciuitas fortis in terra Moab: propter quod dicitur Selisith ad quam Moabitæ fugerunt propter eius fortitudinem: & hoc videtur verius, quia alia Segor erat subuersa.*
- 2 Per ascensum. n. Luith. *Nomen est montis, ad quem fugit pars populi Moab.*
- 3 In via Oronaim. *Nomen est loci, per quem incedebant fugientes & clamantes.*
- 4 Aquæ enim Nemrim. *Nomen est territorij abundantis in fontibus, & per consequens bene habitabilis.*
- 5 Deserte erunt. *Ab habitantibus, inde fugientibus, quasi dicitur: multo fortius alia loca remanebunt deserta. Et subditur causa.*
- 6 Quia aruit herba defecit germen. *i. iuuenes fortes & robusti de Moab perierunt.*
- 7 Secundum mag. operis. *i. malitiæ eorum per culpam.*
- 8 Et visitatio eorum. *i. per pœnam ex vindicta diuina, quæ*

- 9 *correspondet malitiæ.*
- 9 **Ad torren.** *Hic consequenter denuntiatur vastatio Moabitarū per Babylonios, cum dicitur: Ad torren. i. ad terram Babylonis quæ abundat fluminibus & salicibus, secundum quod dicitur psalm. 136. 2. Super flumina Babylonis &c. Sequitur: In salicibus, in medio eius, &c.*
- 10 **Ducent eos.** *i. Babylonij.*
- 11 **Quæ circumiuit clamor.** *Quasi diceret, in tota terra Moab erit clamor partim morientium, & partim fugientium, ideo subditur.*
- 12 **Quia aquæ Dibon.** *Nomen est fluminis in terra Moab.*
- 13 **Repletæ sunt sanguine.** *Interfectorum.*
- 14 **Ponam. n. super Dibon addita.** *i. sanguinis, quia post effusionem sanguinis per Assyrios addita est effusio per Babylonios. ideo subditur.*
- 15 **Leonem.** *i. Nabuchodonosor, qui vocatur leo. Iere. 4. b. Ascendit leo de cubili suo, & hoc propter crudelitatem eius & audaciam: & quia forsitan portabat leonem in armis suis depictum, sicut rex Romanorum aquilam.*

MORALITER.

12 *Aquæ Dibon repletæ sunt sanguine.* Signatur multiplex effusio sanguinis ipsorum.

CAP. XVI.

a Mitte agnum. Idcirco propheta vix intelligitur, a qua & psonas et numeros et

† Mitte agnū dñe † dominatorem terræ

tēpora subito cōmutant: & de qualibet re trāseunt ad aliam. Dū. n. modò loqueretur Isaias de captiuitate

Quare propheta diffculter intelliguntur.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XVI.

1 **E** Mitte. *Hic consequenter redditur ratio cuiusdam dicti in capite precedenti. Dixerat. n. Isaias: Cor meum ad Moab clamabit scilicet per compassionem: & ideo hic redditur huius compassionis causam. s. propter Christum, quæ propheta videbat nasciturum de populo Moab per Ruth. Moabitidem quam acceperat Booz in vxore, ex qua genuit Obed, & Obed Iesse siue Isai, qui fuit pater David, Ruth ultimo: de quo descendit Christus. Igitur circa hęc Isaias pri-*

mò denuntiat Christi natiuitatem, secundo eius regiam dignitatem ibi: Et præparabitur. Prima in duas: quia propheta primò facit quod dictum est secundo quoddam correlarium infert, ibi. Et Erit, Circa primum sciendum, quod antiqui patres multum desiderabant Christi aduentum: ideo propheta denuntiat Christum per modum deprecantis dicens. 2 Emitte agnum domine. i. d. tu domine pater mitte Christum qui dicitur agnus. Io. 1. Ecce agnus Dei, &c. 3 Dominatorem terræ. Propter quod dicitur Mat. ult. d. Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. * De pe-

Diuisio

MORALITER.

1 **E**mitte agnum domine. *Istud caput literaliter exposui de Christo, & Moabitis, mistim tamen. Exponendo tamen mysticè, primò ponam totum quod pertinet ad Christum, per quem signatur hic bonus prælatus, eo quod est Christi vicarius siue sit secularis, siue religiosus. Igitur cum*

cum dicitur: Emitte agnum. vox est ecclesiæ viduatæ Deū deprecantis pro bono pastore qui sit dulcis & mansuetus sicut & Christus dicit. Matth. 11. d. Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde. 2 Do. ter. i. carnis sue, p rigore disciplinæ: Talis erat Paulus: iō † dicebat

Domi
† domi

Moab & miseris, inspirato conuertit oculos mentis ad natiuitatem Christi, & coepit Moab alloqui. q. d. Ne desperes, age poenitentiam, quia licet captiuandus, de tua ramen progenie nascetur agnos qui tollet peccata mundi, qui dominetur in toto orbe.

a Petra deserti. Ruth. s. quia iuxta praecipit dñi Moabitae vsq; ad decimam generationem non ingrediuntur ecclesiam Dei. Ruth Moabitis, Booz nupsit, ex quo Obed genuit, ex quo Iesse pater Dauid, de cuius semine virgo Maria processit, quae concepit & peperit Christum. Sicut. n. Christus pro utroque populo venit, sic de utroq; nasci voluit.

b Ad montem filiae Sion. Ierusalem, vel potius ad ecclesiam, quae est in contemplatione, tanquam speculationis filia. In Ierusalem quoque maximè predicauit, miracula fecit, passus est, mortuus est, & resurrexit, & genus humanum redemit.

c Sic erunt. Sic in captiuitatem transibunt per Arnon: qui est terminus Moabitarum & Amorrhæorum.

d Arnon. (quae interpretatur illuminatio) eorum, qui de relictiis erroribus, transcendent ad scientiam veritatis.

e Ini consilium. Nihil agas sine consilio, nec circumferaris omni vento doctrinae, sequere magni consilij angelum.

f Coge consilium. De vagis. s. & errantibus ecclesiam faciendo.

g Pone quasi noctem. Tabernaculum. s. in quo quiescere te putabas, quod erat noctis & tenebrarum: pone in Meridie, i. in clarissimo lumine, in quo abscondere debes de errore fugientes, & prius vagos ultra non proderet. Pone in Meridie, dum erit persecutio Iudaeorum. Pone ò tu Moab vmbra, i. defensionem, quasi noctem, i. securam absconsonem Iudaeis. Notandum, quia ante vastata est Ierusalem ab Assyrijs, & post a Chaldaeis quam Moab. Ideo q; praecipitur ei, vt fugientem populum Dei apud se recipiat & abscondat.

* Basilii. Facite operimentum lucis ipsi semper. Qui pro his quae iniquè gesserunt, contristantur, ita vt ad beatum lucum per-

pertingant, tales faciunt tegmen lucis. Quales ego vidi, qui in errore oppressi seipos in domucula includerent, omnemq; aditum includerent, ne qua lux transfraderet, & quodammodo de seipsis vltionem expeterent.

h Profugi mei. Qui me fugerunt, qui de ecclesia egressi sunt, qui sensum suum sunt secuti non doctrinam spiritus sancti.

* Hieronymus. Vastata .n. Ierusalem & omni Iudaea quae confinis est Moabitis, ad te meus populus transmigrabit: esto igitur latibulum eorum, nec timeas impetum vastatoris, quia sicut puluis citò transibit. Quidam huc locum male de Antichristo interpretantur, vt putent sanctos eo tempore propter viciniam vrbs Ierusalem ad Arabas transuros, & nunc eis praecipitur ne prodant fugientes ad se.

Mystice. Consideremus a principio huius oneris, quomodo Moabitis per gradus & ordinem poenitentiae fiant Israelitae, & fugiant quasi auis, & volent quasi pulli de nido, vt transcendant per Arnon, & habitent in monte filiae

Sion, & diaboli vel Antichristi potestate contrita, Christus in his regnet, & solium suum ponat qui saluati sunt misericordia atque iustitia. Non enim pater iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit filio.

i Finitus est enim pul. Subito transit ad interfectionem Sennacherib, qui puluis & miser, quia gloria eius tanquam puluis, quem projicit ventus a facie terrae, & miserabiliter ab hac luce migravit, occisus a filiis suis in templo Dei sui.

k Et preparabitur. Iudaei exponunt hoc de Ezechia, qui post mortem Sennacherib in pace regnauit. Sed melius ad Christum referuntur, & quaedam ad primum quaedam ad secundum referuntur aduentum. * Finito enim Antichristi puluere, qui conculcabat vniuersam terram, rex Christus adueniet, qui sedebit in tabernaculo Dauid, & in die iudicij reddet cunctis pro operibus suis.

Sede.

NICOLAUS DE LYRA.

* r De petra deserti. Locus est in terra Moab, de qua fuit Ruth. Vnde dicit Hieronymus in epistola ad Paulinum de omnibus sacrae scripturae libris. Ruth Moabitis Isaia explet vaticinium dicentis: Emitte agnum domine, &c.

2 Ad montem filiae Sion. Id est, ad Ierusalem, in qua erat templum in monte Sion. vbi beata virgo obiulit filium suum, Luc. 2.

3 Erit sicut auis. Hic propheta ex dictis infert correlarium, videlicet, quod sicut ipse compatiebatur populo Moabitarum propter Christum: ita e converso populus Moab debebat compati populo Iudaeorum, ex quo descendit Christus per Booz: sicut & ex Moab per Ruth, vt dictum est. Addit etiam propheta aliam rationem compatiendi, scilicet propter angustiam quam Moabitis erant passuri. Afflucti enim solent alijs afflictis compati. Et hanc rationem praemittit dicens. Et erit sicut auis fu. scilicet timore, ne capiatur.

4 Sic erunt filij Moab. scilicet fugientes ne capiantur ab Assyrijs & Babylonijs.

5 In transcon. Arnon. fluius est in finibus Moabitarum.

6 Ini con. cum sapientibus Moab.

7 Coge consi. id est, congrega in loco secreto ad videndum, quomodo possis effugere manus vastatoris. Et consequenter dat modum, dicens.

8 Po. qua. no. i. fac latibula, in quibus possis filios Israel fugientes

tes abscondere in meridie, ita quod ibi lateant, ac si esset tempus noctis: & ideo subditur.

9 Absconde fugientes. eis compatiendo.

10 Et vagos ne pro. scilicet persecutoribus tradendo. Et quod de filiis Israel intelligat, subdit.

11 Habitabunt apud te profu. mei. i. fugientes de populo meo timore Sennacherib: quia licet non ceperit Ierusalem tamen vastauit alias ciuitates Iudae, vt habetur 4. Reg. 18. & de illis multi fugerunt ad terram Moab. Et vltius denuntiat propheta casum Sennacherib de propinquo futurum, & Moabite non retrabantur a receptione populi Israel timore Sennacherib, dicens.

12 Finitus est enim puluis. i. in propinquo est exercitus Sennacherib terminandus qui dicitur hic puluis, eo quod corpora bellatorum fuerunt redacta in cinerem, vt dictum est supra.

13 Consummatus est miser. id est, Sennacherib est in proximo occidendus a filiis suis in terra sua.

14 Defecit qui conculcabat terram. scilicet Sennacherib, qui subiebat sibi habitatores terrae.

15 Et preparabitur. Hic describitur ipsius Christi regia potestas, cum dicitur: Et preparabitur in misericordiam. s. quia post resurrectionem Christus ascendit in caelum, & sedet ad dexteram patris, vt habetur Mar. vl. d. cuius regnum est in dulcore misericordiae, vsque ad iudicium extremum, in quo erit tempus iustitiae, ideo sequitur.

* Iudicans

MORALITER

dicebat 1. Cor. 9. d. Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne forte cum alijs praedicauerim, ipse reprobus efficiar.

1 De petra deserti. id est, de solitudine contemplationis.

2 Ad montem. i. ad regimen ecclesiae: ad hoc enim tales sunt praeficiendi, qui hauserunt in exercitio studij sacrae scripturae

scripturae quod possunt in populum sibi creditum effundere per doctrinam. Et quia secundum Greg. in bonis rectoribus debet esse iustè consulens misericordia, & pie sciens disciplina: ideo subditur.

15 Et preparabitur. Quoniam aliqui sunt nimis tardi iustitiam exequendo, ideo sequitur.

† Et velo-

A *a* *Sedebit super eum. Quiescens & iudicans, super corda bonorum.*

b *Audiuimus superbiam Moab. More scripturae, quia laeta nuntiauerat, ne negligentes faceret, comminatione terret.*

† Ierd. 48. c.

c *Basilius. Aduersus mundi principem haec dicta sunt, qui primus apostasiam de signauit, & superbia elatus suum contempsit creatorem. Hic qui instigat antistites haeresion, vt in excelsis iniqua loquantur, qui quidem si quoniam eum se demiserint, vt essentiantur propositione quaestioni, ille docet quidem non excuti oportere ac liberari rationem sermonis, imo vero eum qui praeualet coarguere absurditatem dogmatum ipsius, debere potius incessi contumeliosis.*

† Super dolia Ciraharefath loquimini, vt rursus me percusu.

B *qui praeualet coarguere absurditatem dogmatum ipsius, debere potius incessi contumeliosis.*

Ioan. 10. b.

c *Et indignatio. Contra Deum in caelum posuit os suum prophetis detrahens. Illud euangelicum apponens. Omnes qui venerunt ad te ante me fures fuerunt, & latrones. Moysen & Dauid homicidas vocat, Iosue sanguinarium.*

a *¶ Vt post misericordiam iudicet, & querat iustitiam, & reddat unicuique secundum opera sua. b* *¶ In ecclesia. ¶ Quod corruerat & succitatum est.*

a *& sedebit super illud in veritate in tabernaculo David iudicans & querens iudicium, &*

a *¶ In secundo aduentu. b* *¶ Dicens malis. Ite in ignem aeternum. Bonis. Venite benedicti patris mei perci. etc.*

a *¶ Vn cuique secundum opera sua b* *¶ Hoc iterum de Moab. ¶ Vox sanctorum, qui de Moab saluati sunt, & superbiam in eius expecti*

b *velociter reddens, quod iustum est. † Audiui mus superbiam Moab, superbus est valde.*

c *Superbia eius & arrogantia eius & indignatio eius, plusquam fortitudo eius. Id circo vlulabit Moab ad Moab, vniuersus vlulabit.*

d *† His qui latantur super muros cocti lateris, loquimini plagas suas: quoniam † suburbana Efebon deserta sunt. Et † vineam*

f *Sabama domini gentium exciderunt: Moabirica ad domini seruitutem aliqua ex parte velle conuertere. Domini ergo gentium, vineae Sabama exciderunt flagella.*

g *† Super dolia Ciraharefath loquimini, vt rursus me percusu.*

h *¶ Multi tudinem populi. b* *¶ Principes Assyriorum vel Chaldaeorum. ¶ Apostoli vel apostolici viri. Vel sic distingue: Et vinea Sabama domini gentium. c* *¶ Habitatores. i. Sabama ceciderunt.*

i *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

k *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

l *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

m *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

n *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

o *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

p *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

q *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

r *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

s *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

t *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

u *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

v *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

w *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

x *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

y *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

d *¶ Vlulabit. Alter ad alterum omnes scilicet haereticorum & philosophorum diuersitates contra se in tormentis mugient.*

e *¶ Super muros. Non aedificatos quadro lapide, sicut templum Dei sunt, in quo simili lapides positi, vt nec malleus auditus sit nec ferris.*

f *¶ Suburbana Efebon. Omnes cogitationes eorum non pertinet ad ciuitatem Dei de qua: Fluminis impetus latificat, ciuit. Dei. Sed suburbana sunt, vt ad urbem domini pertinere credebantur.*

g *¶ Sabama. Attollens altitudinem. Qui in altum se erigit, & superbiae turrem vsque ad caelum extruere cupit, praecipue comburitur. Sabama. Non solum extollens altitudinem, sed etiam conuersio aliqua: quia videtur in regione*

h *¶ Moabirica ad domini seruitutem aliqua ex parte velle conuertere. Domini ergo gentium, vineae Sabama exciderunt flagella.*

i *¶ Super dolia Ciraharefath loquimini, vt rursus me percusu.*

k *¶ Multi tudinem populi. b* *¶ Principes Assyriorum vel Chaldaeorum. ¶ Apostoli vel apostolici viri. Vel sic distingue: Et vinea Sabama domini gentium. c* *¶ Habitatores. i. Sabama ceciderunt.*

l *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

m *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

n *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

o *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

p *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

q *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

r *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

s *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

t *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

u *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

v *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

w *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

x *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

y *¶ O prelati ecclesiae uel de Moab saluati. b* *¶ Mortem captiuitatem. ¶ Haereticorum iaculis factas. c* *¶ Vici & villae.*

z *¶ Qui confidunt & gloriantur in munitione murorum.*

NICOLAVS DE LYRA.

1 *Iudicans & querens iudicium. scilicet extremum.*

2 *Velociter reddens, quod iustum est. quia in breui tempore dabitur sententia pro iniustis: Venite benedicti, & c. & contra iniustos: Ite maledicti, & c. Matth. 2. d. vnde versus: Mortis vel vite breue verbum, ite venite. Dicitur reprobis ite, venite. pbis.*

¶ Versus.

Totum autem istud de capite praesenti exponit. Rab. Sa. de Moab ad litteram continuando capite precedenti. Ad cuius intellectum sciendum, quod Mesa rex Moab soluebat pro tributo regi Israel centum milia agnorum, vt habetur 4. Reg. 3. tamen postea mortuo Achaz negauit: et quia ex tunc populus Moab exiit se in superbiam, de qua dicitur in parte sequenti. audiuius superbiam Moab super est valde:

ideo Isaias volens eius superbiam repellere, impropereat ei tributum istud dicens: Emitte agnum domine dominator terrae. nomina enim Hebraea sunt inclinabilia. ideo de facili dicit potest dominator pro dominatore, sicut haec nomina cornu & gelu indifferenter accipiuntur in casu accusatiuo & nominatiuo apud Latinos. Et est sensus secundum Rab. Sal. Emitte agnum. quasi diceret propheta, quid superbis popule Moab contra regnum Iudae contemnendo, quia ille qui fuit dominator, & dominus in terra vestra, scilicet rex vester aliquando misit pro tributo regi Israel: Agnum. i. agnos accipiendo singulare pro plurali, sicut Exod. 8. f. Venit musca grauissima, i. multitudo muscarum. De petra deserti. id est, de tali loco terra Moab. vnde mittebantur agni praedicti. Ad montem filiae Sion. id est, ad Samariam quae aedificata fuit in monte improprie a Somer. 3. Reg. 16. & erat metropolis in regno Israel. Et dicitur mons filiae Sion, quia omnes ciuitates totius Iudae fuerunt sub Ierusalem, in qua est mons Sion vsque ad diuisionem regni tempore Roboam. Et erit propter superbiam Moab. Sicut auis fugiens, & c. quia vastatio haec fuit eis inflata, pro superbia sua cum alijs malis. Consequentur ostendit propheta modum euadendi hanc poenam, scilicet per compassionem ad filios Israel dicens: In consilium, & c. exponatur vt supra vsque ibi: Finitus est enim puluis, consummatus est miser, defecit qui conculcabat terram. vbi Rab. Sal. dicit quod haec est littera Hebraica: Defecit factio, consummata est mammilla, defecerunt mobilia de terra. Quam litteram sic exponit. Defecit factio, i. animalia quae antea abundabant in terra Moab. Non sument amplius lac matrum suarum: consummata est mammilla, id est defecit lac de mammillis animalium: vnde Moabites in lacte & butyro solebant abundare. Defecerunt

Diuisio.

mo-

mobilia de terra, i. animalia quae gradiuntur super terram: quia hostes deduxerunt ea per praedam: hanc enim poenam comminatur eis Isaias: & tunc conuertit se ad nuntiandum fortificationem regni Iudae tempore Ezechiae dicens: Et praeparabitur in misericordia solium, quia ex Dei misericordia exercitus Sennacherib ab angelo percussus fuit, & ipse fugiens ad terram suam ibi interijt: & tunc Ezechias in pace & gloria regnavit, vt habetur 2. Paral. 32. Et sedebit super illud in veritate. vnde dixit: Fiat pax & veritas in diebus meis. 4. Reg. 20. dicit. In tabernaculo David, id est in ciuitate quam aedificauit David iudicans et querens iudicium, & c. quia ipse fuit iustus, & in alijs iustitiam seruauit.

3 *Audiuius. Quia secundum expositores Hebraicos & Latinos Moabites non fecerunt secundum monitionem Isaias de conseruando fugiuos de populo Israel: ideo non euaserunt poenam comminatum: & ad hoc designandum reuertitur hic propheta ad describendum eorum poenam & culpam. Et primo praedicit exterminium. secundum excludit eorum remedium, ibi: Et erit. Circa primum dicit: Audiuius superbiam Moab. per samam volantem.*

4 *Super eius. in factis.*

5 *Et arrogancia eius. In verbis.*

6 *Et indignatio eius. In exterioribus signis.*

7 *Plusquam fortitudo eius. Est enim modus superbi plus astimare de se, quam sit in veritate.*

8 *Idcirco. id est propter istam superbiam.*

9 *Vlulabat Moab ad Moab. Querentes ab inimicem auxilium, non inuenient.*

10 *His qui latantur super muros. Tales enim muri fiebat antiquitus, scilicet de lateribus coctis, & in fortitudine talium murorum gloriabantur Moabites.*

11 *Loquimini. O vos prophetae*

12 *Plagas suas. id est miseriae eis superuenturas.*

13 *Quo. suburbana Efebon. Nomen est ciuitatis famosae in terra illa*

14 *Deserta sunt. A suis habitatoribus inde fugientibus.*

15 *Et vineam Sabama. Ciuitas erat in Moab abundans in vineis.*

16 *Domini gentium exciderunt. id est, Assyrij primo, & postea Babylonij. Et dicuntur vtrique domini gentium, quia temporibus suis multas gentes subiecerunt suis dominis.*

* Flagel-

MORALITER.

† *Et velociter reddens quod iustum est.*

Audiuius superbiam Moab. Hic ponitur expositio mystica, quantum ad Moabitas per quos signatur Iudaei, vt dictum est capite praecedenti. Sic ergo dicitur: Audiuius superbiam Moab. id est, Iudaeorum primo Christum eis missum despiciendo & crucifigendo. & secundo Romanis rebel-

rebellando, vt dicit Iosephus libro de Iudaico bello.

9 *Vlulabit, etc. Per quod designatur contentio Pharisaeorum & Saduceorum de resurrectione mortuorum, vt habetur Act. 23.*

10 *His qui latantur. Ex confidentia namque fortaliorum rebellauerunt Romanis.*

13 *Quoniam suburbana Efebon. Per ista loca signantur Iudaeae ciuitates desertae per Romanos.*

† Super

a Errauerunt. Lustrantes.
A vniuersam terram Moab.
b In deserto. Vt rande quos interficeret, non haberent.
c Propagines. Metaphorice vinea prosequitur.
d Transierunt mare. Vt mirabilia domini viderent in profundo tentationum liberati ex eis.
e Vine. Vineam Moab, ex vincina loci talis est, qualis Sodomorum vinea eorum.
f Sabama. Qui se extollit contra sententiam Dei.
g De Car. Carmelus mos est inter Phoenicem, & Palaesthinam imminens Ptolomaidi, in quo Elias curauit. Et ponitur sepe pro qualibet fertilitate. Vnde & hic: Auscetur latitia & exul de Carmelo. i. fertilitas in qua laborantur Moabitae.
h Exultabit. Quia spiritalis circumcissionis notitiam se habere iactant haereticus.
i Vosem. Ne draconis venena inde exprimantur, & bibentes interficiantur.
k Venter meus. Prophetæ qui tanquam cithara musica arte compositus, & de Dei timore concipiens multos liberos generat, vt omnis chorda sonum suum reddat.
l Et viscera. Sicut cithara sonum compositum non emittit, si vna chorda rupta fuerit, sic spiritalis venter prophetæ, si vna chorda virtutum defuerit, dulce melos non resonabit, nec ad laudum teritium murum cunctis clamabit visceribus. Philosophorum quoque sententia est, haerere sibi inuicem virtutes. Et Iacobus: cui vna deest, defunt omnes.
m Sancta sua. Ad sanctam scilicet ecclesiam, quæ conabitur

a Ne ex alijs haereticis alia nascerentur in infinitum: exciderunt flagella eius &c.
b Etiam. c. Ciuitas. Quod est fortitudo eorum, id est ac fortissima quæque haereticorum dogmata in quibus confidunt. d. Domini gentium.
† flagella eius usque ad Iazer peruenierunt: et rauerunt in deserto propagines eius, & relictae sunt, transierunt mare. **†** Super hoc plorabo in fletu Iazer, & vineam Sabama: Inebriabo te lacryma mea Efebon & Eleale, quoniam super vindemiam tuam & super messem tuam in fletu Iazer, & vineam Sabama: Inebriabo te lacryma mea Efebon & Eleale, quoniam super vindemiam tuam & super messem tuam in fletu Iazer, & vineam Sabama: Inebriabo te
† vox calcantium irruit. Et auferetur letitia & exultatio de Carmelo, & in vineis non exultabit, neque iubilabit. Vinum in torculari non calcabit, qui calcare consueuerat: uocem calcantium abstuli. **†** Super hoc uenter meus ad Moab, quasi cithara sonabit, & viscera mea **†** ad murum cocti lateris. Eterit: cum apparuerit quod laborauit Moab super excelsis suis, ingrediatur ad sancta sua ut obsecret, & non ualebit. Hoc uerbum quod locutus est dominus ad Moab ex tunc: & nunc locutus est dominus: dicens: In tribus

tur sua facere, non preualebit: non enim statim perfectè virtutem capimus.
n Non uale. In eis. i. non inuenient auxilium, in quibus sperabat, & sic apparuit, quia incassum colebat.
o Hoc uer. In proemio. i. ubi dicitur: *Onus Moab.* Ex tunc, ex quo. i. loqui coepit, vt omne quod dixit vnum uerbum id est, vna sententia sit. Hoc uerbum proemium reddit epilogum. Quod enim ibi coeperat, hic est completum.
p In tr. a. q. d. Sicut paucissimi racemi remanent post vindemiatores, ita ex multitudine Moab pauci effugerunt hostes. In tr. o. Prophetia contra Philistheos, & Moabitas mortuo Achaz coepit dirigi. Et potest intelligi, quia ex tunc tertio anno Moabite fuerunt uastati, ac si diceret: Sicut mercenarius expectat finem anni, vt recipiat mercedem operis, sic Moab post tres annos debebitur ab Assyrijs. Potest de Babilone intelligi, quia post captam Ierusalem tertio anno a Chaldaeis uastanda sit, vel quod in tribus annis nulla requies sit danda eis. Sicut misericordia Dei in pondere est & mensura, sic in Iudæis cruciatus & supplicium: vt cum tres anni transierint, quibus relinquatur paruus & modicus, inglorius esse desistat. Moab igitur qui externus erat, nec de populo Dei, sed relicto errore conuersus tribus annis tantum paruus & modicus & inglorius relinquatur. de quibus: *Cogitavi dies antiquos annos. eternos in mente habui.*

NICOLAUS DE LYRA.
1 Flagella eius. i. palmites, qui uulgariter uocantur flagella, et sic est in Hebraeo: tamen accipiuntur hic palmites metaphoricè, pro populo illius ciuitatis quæ abundabat in vineis, vt dictum est.
2 Usque ad Iazer perue. Fugiendo aduersarios.
3 Errauerunt in deserto. Homines enim praetimore fugientes de facili errant propter mentis perturbationem.
4 Propagines eius. id est, uiri fortes.
5 Relictae sunt. Scilicet a Deo tanquam inutiles.
6 Transierunt mare. Id est, Euphratem ducti in captiuitatem ad terram alienam. Et uocatur hic fluius Euphrates mare, propter eius magnitudinem, secundum morem Hebraici sermonis, quo congregatio aquarum mare uocatur, secundum illud Gen. 1. a. Congregationesque aquarum appellauit maria.
7 Super hoc plorabo. Hoc dicit propheta compatiens populo Moab ratione supradicta.
8 In fletu. i. ueraciter, & non fidele compatiens.
9 Iazer. Est nomen ciuitatis in Moab.
10 Et vineam Sabama. i. super Sabama ciuitate, vineis abundantem, quia ille ciuitates fuerunt destructae. Et eodem modo exponitur quod subditur.
11 Inebriabo te. Efebon & Eleale sunt nomina ciuitatum in Moab. Et causam suae compassionis subdit.
12 Quoniam super uinde. Vnde debebas uinere.
13 Vox calcantium irruit. i. hostium sibi rapientium.
14 Et auferetur laeti. Locus est in Moab fertilis in uino et blado.
15 Et in vineis non exultabit. Quando. n. uindemia est abundans & messis, & colligitur pacifice, homines exultant & cantant: &

ideo quando ab aduersarijs partim occiduntur, & partim fugantur, & messis, & uindemia ab aduersarijs capitur, tunc habetur materia tristitiae & ploratus.
16 Super hoc uenter meus. mens mea, eo modo loquendi, quo dicitur de aliquo parum luerato: Parum habet in ventre.
17 Ad Moab quasi cithara sonando uocem lugubrem gemitus, sicut in fletu mortuorum aliquando cantabatur carmen lugubre in cithara.
18 Et viscera mea. mouebuntur per compassionem.
19 Ad murum cocti lateris. id est, ad Moabitas qui habitabant in ciuitatibus clausis talibus muris, vt supra dictum est.
20 Eterit. Hic consequenter propheta excludit remedium, dicens: Et er. cum apparuerit quod laborauit Moab, scilicet in uanum ad defendendum.
21 Super excelsis. i. ad idola in montibus posita, quæ reputantur sancta. ideo dicitur hic: Sancta sua. non simpliciter & absolute, sed cum determinatione eius, quod est sua.
22 Ut obsecret. pro sua liberatione.
23 Et non ualebit. quia idola nullam habent uirtutem adiudandi.
24 Hoc uer. quod. i. de punitione Moab absque retractatione.
25 Ex tunc. i. ab aeterno, qui ex tunc omnia futura disposuit. Ra. Sa. exponit: Ex tunc, id est, ex tempore quo Moabite conduxerunt Balaan ad male dicendum populo Israel, Num. 22. disposuit Deus hanc penam super Moabitas futuram: non tamè intelligit per hoc, quod aliqua nouitas sit in Deo, sed quia illud factum fuit dispositiuum seu meritorium respectu penae quæ hic describitur.
26 Et nunc lo. est do. s. per me prophetam suum dicens.
27 In tri. annis. Aliqui numerant istos tres annos a morte Achaz.

MORALITER.
† Super hoc uenter meus. Gemendo per compassionem, sicut in cithara cantatur lugubre carmen, licet. n. destructioni Iudaeorum parum aut nihil esset compatiendum, tamen compatiens

dum erat sanctitati locorum, in quibus Christus fuerat conceptus, natus, oblatu & sepultus: propter quod Christus precuidens hanc destructionem fleuit per compassionem, Luc. 19. g. videns Iesus ciuitatem sanctam, fleuit super illam, &c.
MORAL.

A Mercenarij. Falsa doctri-
na omnia lucri causa fa-
cit. Mercenarius enim videt
Exod. 12.g. lupum venientem, & su. Et iō
dictum est: Aduenam &
mercenarium sacerdotē
de sanctis non comedere,
sed seruos sanctorum esse
participes: quia non pro dilectione domini, sed pro mer-
cede cuncta faciunt, vt lanis vestiantur, & lac mulgeant.

annis quasi anni mercenarij auferetur gloria
Moab super omni populo muto, & relinque-
tur in eo sicut racemus paruus & modicus,
nequaquam multus.

Similiter, qui facit elec-
mo synam, vt laudetur ab
hominibus, recipit merce-
dem suam: quia mercen-
narius est. Qui castum se
simulat, habens aliud in
corde, supplicia peccato-
ris recipit: Ideo in compa-
rationem duorum malorum leuius peccatum est aper-
tē peccare, quam sanctitatem si mulare.

NICOLAUS DE LYRA.

Sed hoc non videtur verum: quoniam vastatio Moabitarum fuit post
destructionē regni Israel, ut patet ex supradictis. Samaria verō me-
tropolis in regno Israel fuit capta, & populus captiuatus 6. anno
Ezechie 4. Reg. 18. & per consequens 6. anno post mortē Achaz: et
ideo alij numerant a captiuitate regni Israel: alij a captiuitate regni
Iuda. Ra. Sa. autē exponit aliter dicens, quod Salmanasar trib. annis
pugnauit contra Samariam, & tandem eam cepit 4. Reg. 8. & in
suo exercitu erant Moabite stipendiarij: & sic exponit quod dicitur
hic: In tribus annis. id est, pro tribus annis quibus Moabite cum
Salmanasar impugnaverunt filios Israel.

B Quasi anni mercenarij. i. anni qui fuerunt Moabitis quasi

mercenarij, eo quod pro stendys erant ibi.

2 Auferetur gloria Moab. per vastationem terre sue. q. d. il-
lud factum eorum in tribus annis dictis fuit causa punitionis sue a
Deo, & sic per hoc, quod dicitur hic in tribus annis, non praefigitur
tempus suę punitionis, sed assignatur eius causa partialis, quia con-
ductio Balaam praedicta, & ista impugnatione populi Israel concurre-
runt ad hoc: & etiam Moabitarum, superbia, vt dictum est.

3 Et relinquetur quia pauci de Moabitis effugerunt manus va-
statorum: vel quia aliqui pauci vel pauperes a vastatoribus fuerunt
dimissi pro cultura terra, sicut Nabuzardan destructa Ierusalē du-
xit populum reputationis in Babylonem & de pauperibus terra re-
liquit vitatores & agricolas, vt habetur Iere. vi.

ADDITIO.

In cap. 16. vbi dicitur in postil. Ex tunc, id est, ab aeterno: quia
ex tunc omnia futura disposuit.

Expositio Ra. Sal. videtur irrationabilis. Tum quia Deus vsq; ad
tertiam & quartam generationem punit peccata patrum in filios, vt
patet Exo. 20. & ideo iam transuerat multo plures generationes a

tempore conductionis Balaam, vt manifestum est. Tum quia alia
peccata hic expressa sufficiunt ad promerendam talem punitionem,
scilicet pugnatio filiorum Israel fugientium, & etiam superbia ip-
sius Moab, qua maximum peccatum est. vnde quod dicitur: Ex tunc
melius exponitur secundum postil. scilicet ab aeterno, scilicet secun-
dum diuinam praescientiam.

CAP. XVII.

CAP. XVII.

O Nus Damasci. Ecce Da-
mascus. Damascus
metropolis Syriae, quam
condidit Eliczer seruus A-
brahami, cuius rex Rasin
semper praebat auxiliū
decem tribub. contra Iu-
dam. Ideo spiritus sanctus
minatur ei captiuitatem p
Isaiam. Per eam autem, to
tam intelligimus prouin-
ciam. Damascus fugēs san-
guinem vel bibens, vel san-
guinis osculū, quia ibi oc-
cidit Cain Abel, vel sāguis
cilicij. Hi. n. qui multū san-
guinē fundebant, poenitē-
tiam agere debuerant: qđ
significatur per cilicium.
Sed quia non egerunt poe-
nitentiam captiuati sunt.
* Procopius. Quod Da-
mascum non futuram esse ciuitatem ait ad tempora Ro-
mana

N VS Damasci. Ecce
Damascus desinet esse
ciuitas, & erit sicut acer-
uus lapidum in ruina. Derelictae ciuitates A-
roer gregibus erunt, & requiescent ibi, & non
erit qui exerceat. Et cessabit adiutorium ab
Ephraim, & regnum a Damasco: & reliquiae

a Ethnicorum qui ante fidem
Christi amici erant sanguinis
& crudeliteris: & opera digna
placitu & theco agebant.

a Gentes. Quae conuersae non erunt
in praelina conuersatione. De voca-
tione enim gentium hic agitur.

a Potens nobilis.

a Grex fidelis de multis collectus. b Vinorum. c Iudaeorum execa-
torum. d Intraeura. e Ab hominibus.

a Regio Syriae, in qua plures ciuitates. b Mirica. c Infructuosa. d Scilicet
ecclesiasticis. e In pascha. d Mente pacata. e Tanta solitudo erit vt
nec lauro timendus sit.

a Quia dominus inter eos, praesente pastore non timebunt lupos. b Damasci. c Dei.

a Scribis & Phariseis, qui contrarij populo Dei.
b Cessabit. c Eorum qui de gentibus crederunt.

mana referri potest, cū ab
ipso saluatoris aduentu sin-
guli reges vbiq; sublatis sint.
b Aroer gregibus. Mirica
quae est arbor infructuosa
nascens in desertis & sal-
sosis locis. q. d. Omnes Syri
fructuosi erunt & desolati.
Alij dicunt ex hac arbore
maleficis artibus odia con-
citari.
c Reliquiae Syriae. Ironice.
Pro ignominia. q. d. Sicut
filij Israel in captiuitatem
ducti sunt, quia spem suā
non in Deo, sed in homini-
bus posuerunt: Sic Syri qui
promittebant auxiliū eis,
vt separarent illos a cultu
Dei, quod & fecerunt, am-
bo ergo captiuati ignomi-
niose.
d Et regnum. Vt peccatum
non regnet in ea quae prius sanguinem diligebat.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XVII.

O Nus Damasci. Hic ponitur punitio Syrorum, populum
Israel ad peccatum inducentium, quia Phacee rex Israel
fuit confederatus regi Syriae, vt dictum est supra. c. 7. &
sicut communicauit ei in amicitia, ita & in idololatria. Similiter
Achaz rex Iuda fecit sibi fieri altare holocaustorum in Ierusalem
ad similitudinem altaris, quod erat in Damasco, vt habetur 4. Reg.
16. Diuiditur autem praesens ca. in tres partes: quia primō describitur
punitio Syrorum, filios Israel ad peccatum trahentium, secun-
dō, filiorum Israel in ipsis confidentium, ibi. Et erit. & tertio Assy-
riorum utrosque vastantium, ibi: Vae multitudini. Circa primū
dicitur: Onus Damasci. id est, punitio Syriae a Deo praesens, quia
Damasco erat metropolis in Syria. Ecce Damascus desinet esse ci-
uitas scilicet notabilis, vt exponunt aliqui, eo quod Theglathphal-
nasar qui interfecit Rasin Regem Syriae nō legitur eam destruxisse.
Sed illud quod subditur, videtur repugnare: & erit sicut aceruus lapi-

lapidum in ruina. & ideo dicendum quod Damascus fuit de-
structa per Theglathphalnasar, vel alium sibi succedentem, & po-
stea reedificata, sicut de Ierusalem legitur, quod fuit bis destructa,
& bis reedificata.

2 Derelictae ciuitates Aroer. Nomen est regionis in regno
Syriae in qua sunt plures ciuitates. Aroer autem prout est nomen
vnius ciuitatis, est in Iudga.

3 Gregibus erunt. Scilicet gregibus aduersariorum.

4 Et requiescent ibi. Et non erit qui exerceat. s. de Syris: quia
populus Syriae fuit translatus Cyrenem, vt habetur Amos 1. Et
quia Syri erant confederati regno Israel, vt dictum est supra. 7. c.
ideo subditur.

5 Et cessabit adiutorium ab Ephraim. i. a regno Israel no-
minato ab Ephraim, eo quod Ieroboam primus rex fuit de illa tribu.

6 Et regnum a Damasco. Eo quod nomen regum fuit abla-
tum per Theglathphalnasar.

7 Et reliquiae Syriae sicut glo. i. isti & illi captiuabuntur
* paucis

MORALITER.

† Onus Damasci. In hoc ca. literaliter intellecto describi-
tur punitio Syriae, per Damascum eius metropolin intel-
lectae, propter hoc quod Israel ad peccatum idololatriae
pertraxit, & punitio Israel quod in hoc sibi consensit,
& punitio Assyriorum qui captiuauerunt: utrosque ta-
men iniqua voluntate. Moraliter per Damascum quae

sanguinem bibens interpretatur, signatur quilibet, qui la-
bore & sanguine simplicium nutritur & potatur sicut
est malus dominus per tyrannidem, & quilibet deceptor
per fraudem, & vsurarius per cupiditatem. Per Israel
assentiens Damasco signatur ministrantes praedictis in
opere malo. Per Assur qui captiuauit utrosque, signa-
tur princeps superior malus, qui spoliat multos sua cu-
piditate & potestate.

A * Procopius. Iudeorum apparet infidelitas, quod plantationem infidelem, vnde ipsos errasse certum est, planta uerunt. Quod si mutata tententia, ait, ad exorientem mudo euangelicæ lucis, solisque iustitiæ matutinam horam intuens, semen aliud nempè verbi Dei, adieceris, florebit in te ad messem, & alios tanquam transmissa in filios hæreditate docebis.

a *Mane semen tuum.* Cum s. visum fuerit germen, & aliquam vmbra habere pietatis, dū homines ab idololatria retrahis. Cū ad fructū colligendū veneris, dolebis, cernēs populū gentiū tibi prelatū vnde: *Frustrata est mihi magna, & continuus dolor cordi meo.* Volebāt enim oēs sancti cum ramis oleastri radicem saluari.

b *Væ multitudini.* Sennacherib, & exercitui eius, quem congregauerat cōtra populū Dei, minatur sermo propheticus. Cū tāta enim multitudo venit, sonitus eius comparetur sonitui maris. *Væ mult.* Dixit gentiū vocationē, Iudæorū abiectiōnē, & in paucis electiōnē. Sed quia de gentibus multi vocati, pauci electi, nec oīni est fides, incredulis gētibus væ pdixit, q̄ psecuti sūt populū Dei, q̄ cōparātur fremētī mari, cū cōtra opprimere, & occupare cupienti.

* Procopius. Explicata gētiū cōuersione, Iudæorūq; in Christum peruicacia, ad

eam se iam multitudinē conuertit, quæ Damasci, ceterisque locis perfidiam seruans, Christi Ecclesiam essent oppugnatura, quam sicut mare fluctibus agitata, cum idololatria liberata ad Euangelij prædicationē admitti contigerit, conturbata iri, multarumq; gentium humerum, velut aquam sonitum edituram esse significat. Vt enim maris terga cum ventis agitantur, sursum eleuatur, & sonitu aures audientium obtundunt: Sic quæ incredulitate remansi multitudi, si ab inuisibilibus gētibus vexetur, eorū aduersus ecclesiā rebellionē, & impetū sonitu demonstrabit, quorū quidē furorē per mare fluctuans; minas autē aduersus fideles per resonantem aquam significauit.

c *Rapietur.* Raptus est a Ierusalem, quando cū paucis fugit in Niniuē. De mūdo raptus est, quādo a filiis suis citō occisus est, vt patet.

d *Hæc est pars eorum qui vastauerunt nos.* Propheta ex persona Israel. q. d. Sic solet Deus beare inimicos nostros.

* Procopius. Ne ergo quotiescunque, vel perturbationibus in nobis tāquā fluctibus excitatis, vel exterius rationibus admotis, animum nostrū male obſidebunt potestates, metuemus, sed Ezechiam secuti, Deum inuocemus; qui timorem domini amplexos, & ab eiusdē Angelo sopiti, & liberari nō dubitamus.

a *Ide est.* primum semen tuum pulchrum erit, & deficiet cum maturerit: vel ante tempus florebit, & ideo non valebit.

b *Ab hostibus,* vel sicut dictum est.

a & mane ne semen tuū florebit. Ablata est mes

a *Cum deberet in horreum recondi,* **b** *Graparum spiritualium.*

f *Ideo.* **c** *Qui leminauit,*

b sis in die hereditatis, & dolebis grauiter. Væ multitudini populorum multorum, † vt multitudo maris sonantis, & tumultus turbarū,

a *Aque multæ populi multi.* **b** *Contra Sanctos.* **f** *Voce confina impietatis.*

sicut sonus aquarum multarum. Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium,

a *Venientes cum Sennacherib.*

a *Dominus occidendo exercitum.* **b** *Autorem seditionis diabolum.*

f *Sennacherib domus tanti exercitus.* **c** *A populo Dei.* **f** *In Niniuen.*

f *Vi religetur in abyſſo.* **f** *Ab Ierusalem, vel de mundo.*

f *Tanto fortius, quanto excellentior.*

& increpabit eum, & fugiet procul. Et rapietur † sicut puluis montium a facie venti, & sicut

a *Separatus a populo Dei.* **f** *Qui de terra confurgit,* **b** *In extrema parte noctis.* **c** *Consummationis.*

turbo coram tempestate. In tempore vesperi,

a *Multitudinis Angelo percussente.* **f** *Ex conscientia peccati.* **b** *Similiter turbat o.* **f** *In die resurrectionis.* **c** *Exercitus.* **f** *Lxx. Non erit. Quomodo ergo perueniet, & archangelum fatigatum obtinebit.*

& ecce turbatio: in matutino, & nō subsistet.

a *Vox Christiiani p. puli.* **f** *Hæc quæ supra dicta.*

Hæc est pars eorum, qui vastauerunt nos, &

a *Aeternus interitus.* **f** *Aeternam damnationem, recipient in futuro.*

foris diripientium nos.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et mane semen t. flo. idest ante tempus dabitur: & sic fruſtu carebit. Hoc modo populus Israel glorians de confidentia Syrorum inconuenienter effloruit, & ideo pœna secuta fuit, vt predictū est, ideo subditur.

2 Ablata est m. scilicet Israel de Assyrijs.

3 In die hæ. Hebræi dicunt: In die infirmitatis, quia virtus populi Israel tunc fuit infirmata, & annihilata, ideo subditur: Et dolebit grauiter. Secundū autem translationem nostram sic exponitur: In die hereditatis. idest tempore, quo debebat colligi messis, & recondi in horreis, & sicut hereditas possideri.

4 Et dolebit grauiter. Scilicet Israel ex malis sibi illatis. Causa autem diuersitatis huius literę est: quia dictio Hebraica quæ ponitur hic, scilicet נחל נחל Nahclah æquiuoca est ad infirmitatem, & hereditatem.

5 Væ multitudini. Hic describitur punitio Assyriorum regna Israel, & Syria vastantium, cū dicitur: Væ multitudini popu-

lorū multorū, qui venerunt cū Sennacherib contra Ierusalem. Et ponitur hic væ, pro onere, quia idem importat in proposito.

6 Vt multitudo maris sonantis. In processu enim exercitus fit magnus tumultus ex collisione armorum, & motu curruum, & sonitu buccinarum, & maxime quando exercitus est valde magnus, qualis erat exercitus Sennacherib.

7 Et increpauit eum. per angelum tuum percussendo eius exercitum 4. Reg. 18.

8 Et fugiet procul. quia Sennacherib visa plaga cum paucis fugit ad terram suam valde velociter, ideo subditur. Et rapietur sicut puluis montium.

9 In tempore vesperi, & c. tur. quia percussio dicta facta fuit de nocte, quæ incipit a vespere.

10 In matu. & non sub. quia Sennacherib in mane videns plagam sui exercitus fugit, vt dictum est. Et concludit Propheta.

11 Hæc est. idest pœna dicta est illud, quod iuste redditur inimicis nostris.

Cap. XVIII.

a **V**æ terræ. Quia de cæteris persecutoribus ecclesiæ dixerat, addit de hæreticis, qui cymbalū dicuntur charitatem domini nō habentes. vnde: *Si charitatem non habeam factus sum velut es so. sicut cymbalum tinniens.* Nectamen cymbalum, rauicum concrepans, sed propter leuitatem sermonis discurrantis, cymbalum alarum, quæ est trans flumen

Væ terræ scilicet quæ in vmbra alarum suarum promittit auxiliū, sicut Damascum decem tribubus.

a *Idest, riuos Nili, qui per Aethyopiam fluit.* **b** *Hæreticus.* **f** *Aegyptius populus.* **f** *Mundo.*

trans flumē Aethiopiæ, qui mittit in mari le-

inutilia fecerit.

a *Væ terrę cym. ala.* Cōuertitur iterū ad Aegyptū, & vocat eum

Aethi. omnes enim sua impietate vincunt. Dicit Epicurus non esse prouidentiam; & voluptatem summum bonum, sed illi peiores, qui prouidentiam recipiunt, & auctorem accusant, quasi errando

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. XVIII.

* **V**æ terræ cymba. Ra. Sa. exponit hoc caput de destructione exercitus Gog Magog, per regem Messiam quem Iudei expectant futurum. Sed exp. innitur falso fundamento, cum aduentus Christi transferit in præteritum: & ideo expositores nostri dicunt, quod Isaias incipit hic scribere punitiōnem Aegyptiorum, qui tempore Sedecie fecerunt populū de regno Iuda confidere in suū auxiliū, & sic rebellauit contra regem Babyloniorum, propter quod captiuatus fuit populus, & destructa ciuitas, & templū. Sic igitur præsens caput in duas partes diuiditur: Quia primò describitur Aegy-

tur Aegyptiorum præuaticatio, secundo pœna comminatio ibi: Omnes habitatores. Circa primum dicitur:

1 Væ terræ. Scilicet Aegypti.

2 Cymbalo alarum. Dicitur autem Aegyptus alarum cymbalū, quia rex Aegypti denuntiando regno Iudæ magna promissa faciebat ipsum in vnum in vanum confidere sub alarū suarū vmbra. Quæ est trans flumē Aethiop. Illud flumen est Nilus diuidens Aegyptum ab Aethiopia, & per ipsam transiit Alexander Magnus de Aethiopia in Aegyptum.

4 Qui mittit in mari ligatos. idest nuncios per mare ad regem Iudæ ipsum asscurando.

* In v-

MORALITER.

† *Væ terrę.* In hoc cap. & duobus sequētib; describitur ad litteram

terā præuaticatio Aegyptiorū, & punitio eorū in hoc p fuerunt tribus vicibus debellati, semel per regem Babylonis:

Cum cymbalum alarum. Nilus enim (qui, & Geon) flu-
A uius immentus per Aethiopiam, veniens, & per Aegy-
ptum fluens, hic antequam diuideretur magno fonitu per
montana descendens, sonitum simile sonitui alarum mul-
tarum grandium auium dabit. Ideoq; multitudo illius popu-
li alarum comparatur sonitui.

Velox quippe, & concitus a
auium volatus sono cym- b
bali comparatur. vel simpli-
citer Nilus citissimus soni-
tum alarum in modicum cym-
bali habet. Vel cymbalum
alarum, quia sicut auis cito
transuolat, sic cito Nilus fru-
ges generat. Vel percymba-
li alarum, auxilium, & pro-
tectionem, quam duabus
tribubus illi promittebant.
accipiamus secundum illud:
Sub umbra alarum tuarum pro-
fuge. Ideo minatur Aegyptijs,
quia sicut Syri decem tribu-
bus, ita Aegyptij promittendo auxilium Iudæis, timorem do-
mini abstulerunt eis.

* Oecumenius. Inuenimus in veterum commentariis
sacerdotes, scribas, & seniores, qui Hierosolyma habitabant,
exaratas literas ad omnes nationes transmitterent ad Iudæos
vbiunque terrarum dispersi essent. Christi doctrinam calum-
niantes, atque adeo alienam, atque epistolis admonebant
ne illam susciperent, quod Isaias significat his verbis: *Ve-
teris nauium ala, que mittit per mare pacis, vel concordis, & epi-
stolas papyraceas super aquas.* His enim verbis significat, quod
ultra Aethiopiæ regiones, & nouissimos terre fines sonus
malitiæ eorum, qui Iudæam inhabitabant per quædam ve-
lut alata nauigia processerit, & illorum legati litteras papy-
raceas deferentes, super aquas nauigantes, mareque tran-
seuntes vbiunque terrarum discurrebant, sermonem de
Christo calumniantes.

* Gregorius. Terra illa cui ve dicitur, est homo damna-
tus, qui alarum cymbalum vocatur, quia hi, qui per su-
perbiam in altitudinem cogitationis euolant, eundem
peruersum hominem predicando sonant.
a In vasis papyri. Id est in nauibus de papyro factis, quæ
tantæ sunt magnitudinis secundum historiam Alexandri, vt
naues fiant ex eis, vel chartis de papyro factis, quas per le-
gatos mittebant, vel, indiculorum capsulis de papyro fa-
ctis. In vasis papyri. Qui hæreticorum portant volumina,
recte vasa papyri, id est chartacea super aquas portare di-
cuntur, quæ cito delentur, libri enim vicino humore ob-
securantur, & delentur, ita doctrina eorum, quæ in prin-
cipio fortis videtur, pertransit, & labitur.

* Gregorius. Per papyrum secularis scientia designa-
tur. Va-

tur. Vasa papyri sunt corda doctorum secularium. In va-
sis papyri legatos mittere, est predicationem suam in sapi-
entum carnalium sensibus ponere, & defluentes ad culpam
populos vocare.

b Ite Angeli. * Procop. Ite tanquam hoc primum ad Sal-
uatoris discipulos referat

1 quos vt à Iudeorum distin-
2 gueret Apostolis, hoc no-
mine appellauit. Neque ab
3 istis illa dissentiant, quibus
4 eos Christus ad perditas
5 primam Israelis oues, tum ad
6 gætes iubet proficisci. Quod
7 vt fieret facilius, & expedi-
8 tius, nihil quod iter impediret,
9 assumere, non aurum, non ar-
10 gentum, non ferrum, non
peram, non tunicas duas
non baculum, non calceos
possidere permisit.

11 Allegoricè. Ironicè disci-
pulis hæreticorum hæc dicitur.

tur, qui operarij sub doli transfigurati in Apostolos lucis
Ite ad gentem euulsam, à Deo scilicet, laceratam moribus hæ-
reticorum populum horredum, nihil horribilius, blasphemiam,
quæ ponit in cælum os suum. Post quem non est alter.
Omne enim peccatum comparatum blasphemiam leuius est:
c Gentem expectantem, & conculcatam. Omnes enim hære-
tici sibi promittunt ingentia, sed à demonibus concul-
cantur, cuius terram diripuerunt flumina: non de cælo,
sed de terra. Quæ enim terra est ad quam turbidus sermo
hæreticorum non perueniat. Itaque omnes, qui morantur
in orbe terrarum, ad signum hæreticorum, quod
quasi in montibus eleuatum est, oculos erigunt, & clan-
gorem tubæ, id est doctrinam eorum audiunt.

d Flumina, &c. * Procop. Vt populum fidelem bono
animo esse faciat, fluminum nomine, eorum multitudi-
nem intelligens. Sicut enim infideles antea agitato mari si-
miles fecit, sic & fideles iam dulcibus aquis sedatisque
fluminibus comparauit. De his alibi legimus: *Eleuauerunt
flumina vocem suam.* Et, *Flumina plaudent in actu.* Ideo nimirum,
quod cum prius minimè habitarentur à Deo alienos esse,
& regionem pietate carcere contingebat, quam iam ipsaq;
adeo flumina vestra habitari faciet Euangelij promulga-
tio. Ita deinde crucis manifestum signum futurum est,
vt in monte eleuari: ita rursus buccinæ sonus ingens fu-
turus vt ab omnibus, qui attendere velint, exaudiri faci-
lè vestra faciat predicatio.

e Ad montem. Exponit Isaias ad quam terram nuntios
mittant. Vel, Aegyptij: q. d. quarentibus nuntijs, quo
mittantur, exponit ad montem nominis domini exer-
ironicè.

F Ego

ueniente: quia populus cadens in infortunijs, & miserijs, ex sui consi-
deratione incutit terrorem alijs, ne similiter eis contingat.

5 Post quem non est, &c. scilicet miserabilior.

6 Gentem expectantem. scilicet auxilium ab Aegyptijs co-
tra regem Babylonis: sed quia illa expectatio fuit frustra, ideo subditur.

7 Et conculcatam. Ab exercitu Babylonis.

8 Cuius diripuerunt flumina. Id est impetus aduersariorum.

9 Terram eius. Et quæ sit illa terra, subditur.

10 Ad montem nominis domini, &c. Quia in Ierusalem
erat templum nomini Dei dedicatum.

11 Omnes habitatores. Hic consequenter ponitur Aegyptiorum punitio.
Circa quam sciendum: quod punitio Aegyptiorum posita in hoc cap. &
duobus sequentibus communiter exponitur à doctoribus nostris de
punitioe Aegyptiorum, quæ facta est per Assyrios, sed saluo meliori
iudicio videtur mihi, quod melius exponatur de triplici punitioe
Aegypti: quarum prima secundum ordinem historiae facta fuit
per Assyrios, secunda per Babilonios, tertia per Romanos. Et pri-
mo hic ponitur secunda secundo tertia cap. secundum & tertio prima
cap. 20. Scriptura enim sacra non semper procedit secundum ordinem
historiæ, & maxime in Prophetis sed frequenter prius facta po-
sterius scribuntur vt patet quasi in omnibus libris sacre Scripturæ.
* Rationa-

decepti designant. Et quia hæretici per magnas, & falsas promif-
siones decipiunt simplices, ideo terra Aegypti per quam hæresis
designatur, cymbalum alarum vocatur, eo quod hæretici habent ma-
gna verba, sed veritate, & pietate vacua. 1. Cor. 13. a. *Si lin-
guis hominum loquar, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus
sum velut aes sonans, aut cymbalum tinniens.* Per consolationem
autem Iudæorum in fine capitis positam cum dicitur.

† In tem-

NICOLAUS DE LYRA.

1 In vasis papyri: Id est in nauibus de papyro factis. Est enim
species iunci ita magni, quod inde poterant fieri nauicule, vt dicunt
aliqui, vel vt dicunt alij. In vasis papyri. id est litteris in papyro
scriptis, quas portabant dicti nuntij: videtur tamen mihi quod papy-
rus non accipitur hic pro iunco realiter, sed tantum similitudina-
riè, scilicet pro ligno complanato, sicut iuncus habet superficiem pla-
nam, & absque nodis. vnde & Gen. 6: c. vbi dicitur: *Fac tibi ar-
cam de lignis leuigatis. id est dolatis, & complanatis, vt dictum
fuit ibidem.* In hebræo habetur: *De lignis Gofcr: Et ista eadem
dictio ponitur hic, vbi enim nos habemus: In vasis papyris, in hebræo
habetur: in vasis Gofcr, & secundum Hebræos significat iuncum,
non tamen realiter, sed similitudinariè accipitur hic, & ibi modo
dicto Arca enim Noë, quæ fuit tantæ quantitatis non potuit fieri de
iuncis.*

2 Ite Angeli veloces, id est nuntij.

3 Ad gentem conuulsam. Id est ad gentem regni Iudæ, vt patebit ex
fine huius partis. Hæc enim gens fuit multipliciter conuulsa, & dila-
cerata, & frequenter, scilicet à Regibus Israel, Aegypti, Syriæ Af-
syrorum, & Babiloniorum, vt patet 4. Reg.

4 Ad populum terribilem. non a potestate sed à miseria sibi super-
ueniente:

MORALITER.

lonis, & hoc describit in hoc c. cuiuscumque fuit, quia per literas,
& nuntios Iudæis auxilium promiserunt, sed non impederunt: &
sic Iudæi sub eorum falsa confidentia fuerunt per Babilonem de-
uastati. Mysticè verò per Aegyptios qui tenebrosi interpretantur
hæretici diuersis erroribus obtenebrati signantur. Per Iudæos
autem ab Aegyptijs deceptos, simplices Christiani ab hæreticis
decepti

† In tem-

A Ego quiescam, & considerabo in loco meo, &c. * Septuaginta. In mea ciuitate. **a** Procopius. De qua scriptū est, *Gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei*. Nec est q̄ in ea vulgare lumē expectes, sed quale meridiana luce: nullo intuentium dispendio roris nube temperatum conspicitur.

b Nubes roris. *Gra*ta messoribus fatigatis, quibus refrigerium præstat, & stipulam arentem facit humectando secabilē: sic sermo meus cōtra Aegyptū, gratus omnib⁹ erit in me credētib⁹ & Assyrijs a me eis data victoria.

c Ante messem. * Procopius. Atque hæc quidem erunt, inquit, ante messem, vt in Dei ecclesijs spicarum more florentes significaret, sicut antea, cum lætabuntur coram se, tanquam qui lætantur in messe, dixit **C** quas etiam regiones albescere, & operarijs multis indigere, ipse docuit Saluator. Atque hæc quidem de Dei ciuitate

Psal 86.

a ¶ Victorie Assyriorum. **b** ¶ Alias nationibus. **c** ¶ Aegyptiorum. **c** ¶ Quæ cogitauerim super Aegyptios. **d** ¶ Quæ in incipientibus populis Assyrijs per Aegyptum. **e** ¶ Incipientibus populis Assyrijs.

cū eleuatū fuerit signū in montibus videbitis: et clangorem tubæ audietis, quia hæc dicit dominus ad me: Ego quiescā, & considerābo in loco meo: sicut t̄ meridiana lux clara est, & sicut nubes roris t̄ in die messis. Ante messem enim t̄ tot⁹ effloruit, & immatura perfectio germinauit, et præcidentur ramusculi eius falcibus, & quæ derelicta fuerint abscedentur, & excutientur, & relinquentur simul auib⁹ montium, & bestijs terræ: & æstate perpetua erunt super eum volucres, & omnes bestię terræ super eum hyemabunt. In tempore illo deferetur munus, domino exercituum a populo diuiso, & dilacerato, a populo terribili post quem non fuit alius: a gente expectante et concalcata, cuius diriperunt flumina terram eius: ad locum nominis domini exercituum montem Sion.

ciuitate ante con-D summationem futura sunt. **d** Ramusculi. Inutili les. vnde: *Ego sum vitis vera, & pater meus agricola est: omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum, & omnem, qui fert fructum purgabit eum.* **e** *Et omnes bestię terræ. Hyperbolicos.* **f** Neque enim omnes bestię terræ super eum hyemabunt. Sed significat & occisionem imensam, & bestiarum multitudinē maximam superuenturam, quibus æstate, & hyeme caueria sufficiant in escam. **f** *In tempore: Reuer titur Propheta ad populum Israel, & promittit ei, bona, dicens: In te, quasi dicat, Vastata Aegypto, non separabit ultra Iuda in vmbra eius: sed fidei, & bonorum operum domino offeret munus. Quod impletum est lxx. annos post captiuitatem sub Zorobabel, & alijs du-*

operum domino offeret munus. Quod impletum est lxx. annos post captiuitatem sub Zorobabel, & alijs du-

Cap. F

NICOLAUS DE LYRA.

- * *Rationabiliter etiam primò ponit Propheta punitionem per Babylonios factam, continuando se ad partem præcedentem, in qua posuerat præuocationem Aegyptiorum, præbendo confidentiam falsam Iudæis rebellandi contra Babylonios, & ideo immediatè subiunxit punitionem Aegyptiorum per ipsos. Et diuitur in duas partes, quia primò ponitur Aegyptiorum punitio, secundò Iudæorum consolatio, ibi: In tempore illo. Circa primum dicit Propheta: Omnes habitatores orbis, idest Aegypti, & est locutio hyperbolica ad denotandum magnitudinem illius regni, & multitudinem populi, sicut dicitur: *Parisius est totus mundus.**
- 1** Cum eleuatū fuerit signum. *i. vexillum regis Babylonis*
- 2** In montibus. *idest in fortalitijs in alto situatis.*
- 3** Videbitis. *ad desolationem vestram.*
- 4** Et clangorem tubæ audietis. *ad concitandum bella contra totam terram Aegypti residuam.*
- 5** Ego quiescam. *a tota protectione Aegyptiorum.*
- 6** Et considerabo in loco meo *idest in me ipso.*
- 7** Sicut meridiana lux clara est. *Quia omnia nuda, & aperta sunt oculis domini.*
- 8** Et sicut nubes. *Quæ refrigerat messorum a labore & calore, ita refrigerabo Babylonios a labore belli, vt de facili possint eos deuincere, & detruicare.*
- 9** Ante messem enim. *idest ante perfectionem.*

10 Totus

- 10** Totus effloruit. *scilicet populus Aegypti.*
- 11** Et immatura perfectio germinauit. *idest ante tempus debitum: & sic citò corrumpetur, ideo subditur.*
- 12** Et præcidentur ramusculi eius falcibus. *i. populus Aegypti etiam vsque ad minimos interficietur.*
- 13** Et relinquentur simul auib⁹. *scilicet cadauera Aegyptiorum ad eis deuoranda.*
- 14** Et æstate perpetua. *idest vna æstate integra.*
- 15** Erunt super eum volucres. *quia inde satis habebunt ad comedendum pro illo tempore.*
- 16** Et omnes bestię terræ. *idest satis ad comedendum per totā hyemem habebunt. Per æstatem enim hic positam, & hyemem, intelligitur tempus vnius anni, vt dicit Rab. Sa.*
- 17** In tempore illo. *Hic consequenter describitur consolatio Iudæorum facta per Cyrum regem Persarum, qui dedit licentiam Iudæis redeundi in Iudæam: & vasa templi remisit cum eis, vt habetur 1. Esdræ 1. & hoc est quod dicitur. In tempore illo, quia postquam Nabuchodonosor debellauerat Aegyptum, tempore Balibasar nepotis sui regnum Babylonie fuit ad Mædos, & Persas translatum.*
- 18** Deferetur munus. *i. vasa a Cyro remissa, vt dictū est: & etiā quia Iudæi remanentes in Babylone miserunt ad locū diuini cultus per Iudæos illuc redeuntes munera plurima, vt habetur 1. Esdræ 1.*
- 19** A populo. *scilicet regni Iudæ.*
- 20** Diuiso, & dilacerato. *modò supra exposito.*

* Cap.

MORALITER.

f *In tempore illo deferetur munus domino exercituum. signatur euersio Iudæorum a sua perfidia ad fidem Christi, & maxime circa finem mundi.*

MORA-

MORALITER autem per Aegyptios, qui induxerūt Iudæos ad rebellandum Babylonis, signantur illi qui suis persuasionibus simplices inducunt ad rebellandum superioribus suis, & tunc nullum ferunt eis auxilium, & sic rebellantes remanent confusi.

* MORA-

ADDITIO.

In cap. 18. vbi dicitur in po. Circa primum dicitur: Væ terræ scilicet Aegypti.

Hoc cap. 18. quod incipit. Væ terræ cymbalo alarū, videtur primum exponendum de filijs Israel, qui fuerunt transmigrati per Salmanasar

nasar regem Assyriorū, vt habetur 4. Reg. 17. vbi dicitur: Et trāstulit Israel in Assyrios, posuitq; eos in Hailā, & in Habor iuxta fluuiū Gozā in ciuitatibus Mædorū: qui tēpore Alexandri Magni reclusi fuerunt miraculosè ad orationem ipsius Alexandri, vt narrat Iosephus: ita quod locus ille in quo sunt, est imbecillitas: egredientur tamen circa finem mundi magnam hominum stragem fac-

A gem facturi, prout habetur in historia Scholastica. Unde de istis videtur agere Propheta in hoc capite, cum dixit: Væ terræ cymbalo alarum. De gente enim seu terra, quæ est in valde remotis, seu in locis communiter intransibilibus, non habetur notitia, nisi quasi in sono cymbali, qui de longinquo sentitur: & quando quis de illa parte longinqua venit quasi etiam volare dicitur, vnde Deut. 8. c. dicitur: Adducet Dominus super te gentem de longinquo in similitudinem aquilæ volantis: & hoc est, quod dicit: Væ terræ cymbalo alarum. Id est, væ terræ ita remotæ & exclusæ à conuersatione hominum communi, quod quasi cymbalo, sonus eius euenit per volatum alarum, & sequitur. Qui est trās flumina Aethiopiæ: alludendo ad illud quod dicitur cap. supra dicto 4. Regum 17. quod fuerunt transmigrati trans flumina Gozan, quæ hic videntur vocari flumina Aethiopiæ. Vnde Propheta hic non nominat proprio nomine terram nec ciuitates, in quibus erant, sicut nec fuerunt nominatæ in propria historia sua transmigrations supra dicta. Et sequitur. Qui mittit in mari legatos, & in vasis papyreis super aquas. Pro quo sciendum, quod illi de decem tribubus sic exterminati, & reclusi veri similiter creditur, quod desiderant scire ea quæ geruntur circa illos, qui in his partibus remanserunt in Iudea. Tum quia multi de illis decem tribubus remanserunt in Iudea, & in alijs dispersi partibus fugientes à Rege Assyriorum, vt patet de Tobia, qui erat de tribu Nephthali: & sic de alijs: Tum quia illi licet pro maiori parte fuerunt idololatæ, tamen spectabant Saluatorem seu Messiam, sicut & alij de genere Iacob: & ideo aliquando mittebant nuntios versus Ierusalem, vt aliquid scirent ex prædictis: sed quia hoc non poterant facere per terram propter reclusionem, nitebantur hoc facere, per aliquas aquas subterraneas seu occultas. Et in vasis papyreis, id est, in fiscellis scirpeis. Dicitio enim Hebraica, quæ hic ponitur, non consonat in aliquod dictioni quæ ponitur Gene. 6. cum dicitur. Fac tibi arcam de lignis leuigatis, ibi enim dicitur de lignis Goffer, **B** hic autem de lignis Gomæ, & est dicitio eadem omnino et quæ ponitur, Exod. 2. vbi dicitur: Fecit fiscellam scirpeam & liniuit eam. Vnde dicitur Gomæ quæ hic & ibi in Exod. ponitur, significat iuncum. Sunt enim aliqui iunci marini ita duri, quod possent ex eis fieri aliqua vasa ad nauigandum per flumina. Et quia huiusmodi iunci licet duri, non tamen habent duritiā lignorum, & ex quibus nauigia fiunt: & ideo dicunt Hebræi, quod tutius nauigatur in eis per aliquas ripas fluminum, eo quod non ita citò franguntur, sed quandoque cedunt tangenti; & ideo talibus nauigijs mittebant legatos suos, vt securius per loca subterranea seu occulta transire possent. Hoc autem quod dicitur in mari, intelligendum est de congregatione aquarum, prout sæpe consuevit dici in Scriptura. Quid autem deberent facere isti nuntij subdit, cum dicit. Ite ad gentem conuulsam & dilaceratam. Id est, ad Gentem Iudeorum prout in postil. declaratur, & sequitur. Ad populum terribilem. Gens enim Iudeorum licet propria potestate non esset terribilior alijs, potestate tamē diuina frequenter mirabilia pro eis operante terribilis erat, vt patet Iosue 2. a. de Raab dicente exploratoribus, quod omnes habitatores terræ Chanaan timebant eos propter transitum Iordanis, & huiusmodi. Et ideo dicit. Post quem non alius, scilicet terribilior in signis & prodigijs. Et sequitur. Gentem expectantem, scilicet Saluatorem & Redemptorem. Et conculcatam cuius diripuerunt flumina terra eius. q. d. quantumcunque conculcata est ab impetu aduersariorum, semper est expectans suam liberationem à Deo. Et vt ostendat in qua terra esset illa gens conuulsa & dilacerata & expectans, subdit: Ad montem nominis Domini exercituum montem Sion. In illo enim loco vbi est inuocatum nomen Domini, habitabat illa gens ad quem mittebant illi qui trans flumina Aethiopiæ recludebantur: & sequitur. Omnes habitatores orbis qui moramini in terra, &c. Quæ quidem verba secundum omnes expositores intelliguntur esse dicta per Prophetam **C** in persona Domini: Ad quorum declarationem attendendum, quod in his quæ dicta sunt, exprimitur ratio huius legationis. Dicit enim: Ite Angeli veloces ad Gentem conuulsam. Non autem dicit quid illi Angeli seu nuntij debebant nuntiari illi Genti cui mittebantur, vel qui ab eis debebant scire: sed hoc aliquantulum inuenitur in hoc quod dixit supra. Ad Gentem expectantem. q. d. sciat ab eis si illud quod expectant à Deo, habeant in re, vt & nos ipsi participemus eorum redemptionem. Ad quod respondetur in persona Dei: Omnes habitatores orbis, qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus, videbitis, & clangorem tubæ audietis. Cuius sensus est, quod redemptio veri Messie, scilicet Christi, quam omnes fideles expectabant, ostendenda erat publicè omnibus habitatoribus orbis in duobus principaliter. Primo in leuatione signi crucis, vnde. Si exaltatus fuero

a terra, omnia traham ad meipsum. Ioann. 12. c. Secundo in **D** prædicatione vniuersali Apostolorum, & discipulorum Christi per orbem diuulgata, de quo dicit. Et clangorem tubæ audietis. q. d. nuntijs missis prædictis, non oportet vos mittere ad inquirendum de tempore expectationis redemptionis vestræ: quia hoc publicabitur omnibus commorantibus in terra prædictis duobus modis. Potest etiam referri hoc quod dicitur: Cum eleuatum fuerit signum in montibus, videbitis, ad exaltationem crucis per victoriam Constantini Imperatoris, quæ per totum orbem saluiferè fuit diuulgata, & sic in hoc quod dicitur. Omnes habitatores orbis, &c. Ostenditur quod Saluator non erat sic expectandus, vt circumiret per orbem ad saluandos eos qui saluandi erant prout quidam Hebræorum erroneè putabant, sed per eleuationem signi, & auditum clangoris tubæ supra dictis salus erat per orbem & vsque ad reclusos prædictos extendenda. Ad quod amplius declarandum subdit: Quia hæc dicit dominus ad me quiescam & considerabo in loco meo. Et est sensus: quia postquam passio Christi fuit celebrata, non oportebat vt Christus per mundum discurreret, sed vt iam quiesceret à laboribus, de quo dicit. Quiescam & considerabo, id est, prouideret suæ Ecclesiæ ipso sursum in loco suo ad dexteram patris existente, de quo dicit. Et considerabo in loco meo. Et quæ hæc consideratio seu provisio fit mediante lumine fidei, & seruire charitatis ab ipso Deo infusus, ideo subdit. Sicut lux clara est, & meridiana. vt per hoc quod dicitur: Lux clara, intelligatur lumen fidei, & per hoc quod dicit, meridiana, seruire charitatis. sicut seruire diei viget præcipue sole exilente in meridie. Et quia ex istis virtutibus quæ à Deo quiescente, & considerante in loco suo in Ecclesiâ infunduntur, deriuantur dona Spiritus sancti, qui sui roris asperzione Ecclesiam fecundat, ideo subdit. Et sicut nubes roris in die messis. Et sequitur. Ante messem enim totus effloruit, in quo Propheta insinuat istis trans flumina Aethiopiæ existentibus, quo tempore, & modo ad Christum accessuri erant, & hoc erat suum principale intentum, quod quidem tempus erit circa finem mundi, vt dictum est. Finis enim mundi dicitur missis, Matth. 13. d. Sinite vtraque crescere vsq; ad messem. Et est sensus: Ante messem, id est, ante finale iudicium, ille populus floruit, id est, tendet ad fructificandum in bonis operibus, & cultu Dei, sicut flos tendit in fructum. Et dicit, effloruit, præteritum pro futuro. Et ne cum dicitur, totus intelligatur pro toto illo populo nemine deficiente, ideo subditur. Et immatura perfectio germinabit. quia non omnes venient ad maturitatis perfectionem. Præcedunt ramusculi cuius falcibus, &c. Quia illi ramusculi qui sunt quasi inutiles præscinduntur, & quæ derelicta sunt abscinduntur, scilicet à corpore Ecclesiæ, & excutientur, scilicet de terra sua in qua sunt reclusi. Et sequitur. Derelinquentur simul auibus montium, vsque ibi. Super eum hyemabunt. In quo prædicit strages & morticina, quæ debent fieri in sua excussione, prout dictum fuit in principio huius expositionis. Et quia iam de exeantibus quam de obuiantibus erant multi mortui, ideo dicit: Derelinquentur simul, scilicet ab vtraque parte pugnantium. Sequitur. In tempore illo deferetur munus, &c. in quo Propheta postquam prædixit modum suæ egressionis, subdit tempus suæ conuersionis ad Christum, dicens: In tempore illo, scilicet ante messem (vt expositum fuit) deferetur munus Domino exercituum, scilicet per latræ cultum. A populo diuulso & dilacerato, &c. Scilicet à reliquijs populi Iudeorum: & etiam ab illis qui excutiendi sunt à terra trans flumina Aethiopiæ supra dicta. De vtrisque enim possunt proprie poni illa quæ hic traduntur. Nam tam illi de decem tribubus, qui vltra flumina prædicta existunt, vt est dictum, quam illi de duabus tribubus, proprie possunt dici Gens conuulsa, & dilacerata expectans & huiusmodi, vt patet intuenti. Et sequitur: Ad locum nominis Domini in **F** Sion, scilicet ad ecclesiam. Concordat autem hæc sententia seu expositio quod legitur Sophonie cap. 3. b. Vbi sic vltra flumina Aethiopiæ inde supplices mei filij disperforum meorum deferent munus mihi. Ad quod sciendum, quod ibi loquitur de statu finali quomodo omnes Gentes reducende sunt ad verum cultum diuinum, vnde immediatè ante dicitur. Tunc reddam populis labium electum, vt vocent omnes in nomine Domini, & seruiatur in humero vno. Et ibidem vocat illos qui sunt extra flumina Aethiopiæ, filios de decem tribubus prædictis supplices Dei in quantum ei humiliabuntur per penitentiam de præteritis. Dicit etiam eos filios disperforum meorum, eo quod descendunt ab illis qui dispersi fuerunt per Assyrios ex sententia diuina, de quibus concludit, quod ex tunc deferent Deo munera pariformia, sicut hic dicitur. In illo tempore deferetur munus Domino exercituum a populo diuulso, &c.

CAP. XIX.

Nus Aegypti, &c. Sciendum multa quæ hic dicuntur ad Aegyptum historialiter pertinere. Sed & hic & in alijs locis scripturarum multa ponuntur, quæ non possunt iuxta historiã stare, vt rerum

necessitate cogamur altiorũ intelligentiam quærere. * Procopius. Superiorib⁹, quæ mari fluuioque Aegypti conuenirent(vnde & eorum qui Christum annuntiant, viam fore perfacile patuit)allata sunt. Iam Aegyptijs quæ faustissima impendeant, istis demonstratur. Inscritbitur autem Aegypti visio, non aduersus Aegyptum, vt superiores nonnullas, vel quod perspicaciori mente quæ dicuntur, intuitura sit Aegyptus, vel quod Aegypto quæ conductant, prophetia contineat. Quid enim quàm quòd in ea peregrinatus est Dominus, habebat beatius?

b Ecce Dominus ascendet, &c. Aegyptus tenebræ vel mœror, significat hunc mundũ ante aduentum Domini in fidelitate tenebrosũ, quẽ Christus ingressus in leui nube, idest, corpore nulla grauato corruptione. Et tunc idola sunt commota, idest, confracta, & ab hominibus ad Christum venientibus abiecta. Quæ hic de Aegypto dicuntur, tam ad eius destructionem, quæ per Assyrios, quàm ad Christi aduentum referuntur. Nubem. n. leuẽ, dicit exercitiet Assyriorum velocem. Dicit ergo, non per Angelum percutiet Dominus Aegyptum, sed ipse ascendet super exercitum Assyriorũ velocissimum: & sic ingredietur Aegyptum, &c. Ascendet autem inspirando, & in bello vires ministrando, vt percutiat Aegyptũ quæ seduxerat populum suum promittendo auxilium. Simulachra Aegypti mota sunt, idest, cõfracta ab Assyrijs. Vel forsitan Domino cooperante dæmones, qui erant in idolis, non poterant dare responsum Aegyptijs superuenientibus Assyrijs. Dominus quoque super nubem leuem ascendet, corpus humanum assumpsit non grauaturu-

CAP. XIX.

a ¶ In Hco. Massa. ¶ Alii assumptio. Lxx. visio. b ¶ Mundi.

Nus Aegypti. Ecce Dominus

a ¶ Exercitum Assyriorum, vel carnem pondere peccati immunem. Corpus sanctæ Virginis.

ascendet super nubem leuem,

a ¶ Ad literam vel mundum. ¶ Sic.

& ingredietur Aegyptum, &

mouebuntur simulachra Aegypti à facie eius,

a ¶ Scilicet sapientes. b ¶ Deficiet.

& cor Aegypti tabescet in medio eius. Et con-

a ¶ Ciues contra ciues, cum alii se tradere cupiebant, alii contradicebant.

currere faciã Aegyptios aduersus Aegyptios,

& pugnabit vir contra fratrem suum, & vir

a ¶ Non credentes contra credentes.

contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum, & ¶ dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius, &

a ¶ Quo rebellare conantur. b ¶ Obstinati in malo. ¶ Quærent quare hæc fient.

cõnsilium eius ¶ præcipitabo, & interroga-

a ¶ Hec Assyrijs superuenientibus, & in Domini aduentu simili modo gerebantur.

bunt simulachra sua, & diuinos suos, & py-

rum, & pereant idola ipsorum, & pereat idololatria, & fugiant ex Aegypto dæmones, vt pro multitudine abominationum, multitudo exuberet Ecclesiarum, vt pro multis vitijs multa sit sanctitas.

d Et cor Aegypti. * Procopius. Quod superatũ iri cor Aegyptiorũ dixit. nõ diuine p̄dicationi reluctaturos, sed pulchra vtiliq; rōne in victoriã sese præbituros significauit. Alij cordis nomine, latētes in simulachris dæmones, idẽ significari putant, q̄ ex quo tẽpore Ecclesias eos habere contigit, eorundẽ fraudes excidisse paulatim videamus.

e Et concurrere faciã. Vnde in Euangelio: Non veni pacẽ mittere in terrã, sed gladiũ. veni. n. separare hominẽ a patre suo, &c.

* Eusebius. Confirmat propheticam prædictionem etiã ipse Saluator noster in Euangelijs, dicens: Tradet frater fratrem in mortem, &c.

f Et dirumpetur, &c. Diuidet in cõtraria voluntas Aegypti, vt non

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XIX.

* Onus Aegypti. Hic consequenter denuntiatur punitio Aegyptiorum per Romanos, & primò ponitur dicta punitio. Secundo Indæorum consolatio, ibi: In die illa erunt: Circa primum sciendum, quòd Antonius collega Augusti Cesaris (sub quo natus fuit Christus) amore Cleopatræ Reginæ Aegypti captus, repudiavit uxorem suam, Augusti sororem, & Cleopatram accepit: & Augusto bellum induxit, à quo tamen fuit debellatus & capta Aegyptus. Et quia tempore Augusti Christus fuit natus, & in Aegyptum portatus, idẽ ab hoc incepit Propheta, dicens:

2 Ecce Dominus ascendet, &c. Assumendo sibi carnem humanam. Quæ dicitur nubes: quia formata fuit Spiritus sancti virtute, sicut nubes sursum generantur in aere virtute solis. Et leuis, quia non fuit aggrauata pondere peccati originalis.

3 Et ingredietur Aegyptũ. Fugiens p̄secutionẽ Herodis. Mat. 2

4 Et mouebuntur simulachra, &c. Quia eo egrediente Aegyptum,

MORALITER.

1 Onus Aegypti. Principium huius capituli literaliter expo- f sui de translatione Saluatoris in Aegyptum propter persecutionem Herodis, vt habetur Matt. 2. Mystice per hæc translationem signata fuit translatio verbi Dei (eo quòd Christus est Dei verbum ad Gentiles, Iudæis persecuentibus Apostolos prædicantes: propter quod Paulus & Barnabas constanter eis dixerunt, Act. 13. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, sed quoniam repellitis illud, & indignos vos indicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gentes: sic enim præcepit nobis Deus.

4 Et mouebuntur, &c. Quæ corruerunt ingrediente Domino Aegyptum, vt dicitur in Scholastica historia: per hoc

ptũ, simulachra corruerunt, vt dicitur in Scholastica historia, in signũ destructionis idololatriæ per prædicationem Euangelij destruendæ.

5 Et cor Aegypti tabescet. Hoc refertur ad Antonium Regem & Cleopatram Reginam, quia sicut cor mouet alia membra, sic populum Aegypti mouebant Rex & Regina. Et bene dicitur: Tabescet in medio eius. quia exercitum Aegypti debellato, Antonius fugies seipsum interfecit, ne caperetur ab Augusto, & similiter Cleopatra excitauit serpentem venenosum ad se mordendum. & sic morsu serpentis interijt.

6 Et concurrere, &c. Quia aliqui eorum timentes Augusti potestatem iunxerunt se ei, & sic pugnant contra alios Aegyptios, qui erant cum Antonio.

7 Et dirumpetur spiritus Aegypti. Idest fortitudo eius.

8 Et consilium eius. Quia Antonius intendebat Augustum deicere ab imperio, & accidit e contrario.

9 Et interrogabunt simulachra sua. Quia Antonius & Cleopatra in talibus confidebant.

* Et tradam

hoc autem signata fuit idololatriæ deictio per prædicationem Apostolorum.

5 Et cor Aegypti, &c. Hic describitur percussio Aegypti per Romanos. Et sicut in parte præcedenti per Aegyptũ signata fuit Gentilitas ad quam uerbum Dei transit per prædicationem Apostolorum, ita hic per Aegypti percussionem à Romanis, fuit persecutio credentium ex Gentilitate a Romanis Imperatoribus, & eorum ministris. In qua persecutione multi fuerunt mortui corporaliter, & aliqui spiritualiter apostatantes à fide Christi suscepta. Et quoniam Imperatores dicti eorum ministri Gentiles erant, ideo subditur.

6 Et concurrere faciã Aegyptios, &c. Scilicet permissiuẽ.

7 Et interrogabunt simula- sua. f. manentes in infidelitate.

† In die

vt non magna sentiant sicut ante, sed spirituali gladio se-
parati, consilium suum cognoscant precipitatum esse.
* Eusebius. Licet plane Aegyptios & omnes synula-
rorum cultores, eumq; qui in ipsis vim suam exercet
superstitionis spiritum, intueri perturbatos, & multu co-
sultantes & commi-
niscetes cōtra Chri-
sti doctrinam vt eā
extinguant, disper-
gi, & dissipari ab eo
qui ait in propheta:
*Et conturbabitur
spiritus Aegyptiorum
in eis; & consilium eorum
dissipabo.* Cum-
que innumerabilia
sint, quae interrogēt
in oraculis, nihil ta-
men amplius ex il-
lishabent.
a *Et tradam Aegyptum.*
* Procopius. Ab
aduentu Saluatoris
Cesare Augusto im-
perante, Aegyptiaci
regni coepit abroga-
tio. Primus enim
iste deuictam Aegy-
ptum Romano ad-
iecit imperio.
b *Dominorum crudelium.* Multis domi-
nis Aegyptus tradi-
ta est. Primum Assy-
rijs, post Nabucho-
donosor, tertio Ale-
xandro, ad vltimū
Romanis, Antonio
& Cleopatra ab Au-
gusto iuperatis.
c *Et arefcet.* Fieri so-
let, vt cum ira Dei
captiuitas venit, vt
indignationem eius
pestilētia subsequa-
tur, & contra pecca-
tores elementa de-
sautiant. Veniente
ergo captiuitate per
Chaldaeos vel Ro-
manos, forsitan, &
Nilus, & fontes sic-
cati sunt. Hyperbo-
licos quoque propter nimiam tribulationem flumina
possunt

^a Qui & ventriloqui. ^b Tamen. ^c Q Nihil proderit: cum hae fecerint. ^d Mundani.
thōnes suos, & ariolos: et tradam Aegyptum in manu
^a Chaldaeorum scilicet. ^b Daemonum, vt dicant non blasphemare. ^c Dabolus, de quo dicitur: Cum fortis ar. eu. atrium suum, &c.
dominorum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum,
^a Cuius dicere est facere. ^b Dominante rege forti. ^c Doctrina secularis. ^d Marioride Iacu.
ait dominus Deus exercituum. Et rarefcet aqua de mari, &
^a Nilus & Diabolus a quo omnia mendacia. ^b Cetera. ^c Nilus septemfluis.
fluuius & desolabitur atque siccabitur, & deficient flumina.
^a Tandem. ^b Qui de turbidis aquis Nili implebantur. ^c S. imo vacuus.
Et attenuabuntur, & siccabuntur & riuus aggerum. Calamus
^a De quo charta fit. ^b Lxx Papyrus, qui videbatur habere medullam, & non est vacuus, sed fragilis & cito marcescit. ^c Siccabitur. ^d Riuus & fors ^e Arefacto capite.
& iuncus marcescet, & nudabitur alueus riuus a fonte suo. Et
^a Irrigata aquis Aegypti.
omnis sementis irrigua siccabitur: arefcet, & non erit. Et
^a El-bans. ^b Siccitatem nauium. ^c Aegypti, qui conuarias sunt piscatoribus euangelij. ^d Ad decipiendum, ut decipiant recule.
mœrebut piscatores, & lugebunt omnes mittentes hamū
^a Aquas turbidas. ^b Publice loquentes in synagogis satanae, & adducentes. ^c Aegyptiarum. ^d Deceptorum reges.
in flumen, & expandentes rete super faciem aquarum emar-
^a Ut faciunt uelites sacerdotum. ^b Illud.
cescent. Confundentur qui operantur linum, plectentes &
^a Ad faciendas: agenas. ^b Argumenta. ^c Vestimenta, uel qui texebant ex iunco diuersi generis
vulcula. ^d Aegypti. ^e Aenua. ^f Mœrebut. ^g Omnes. ^h Inuidiz piscatorum Aegypti
dextentes & subtilia. Et erunt irrigua eius flaccientia, omnes
^a Viuaria. ^b Animas. ^c Enim, s. eo tempore.
qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. Stulti principes
^a Metropolis Aegypti in qua Moyses multa signa fecit. ^b Opinione. ^c Regis Aegypti, qui dissipator & d. nifus. ^d Inutile
Thaneos, sapientes consiliarij Pharaonis & dederunt consi-
^a Qui perdidit dominus sapientiam sapientium. ^b O heretici sicut solent. ^c Qui ab initio doctrinam apostolicam mihi tradid-runt. ^d Qui contemnebant eccl. l. fia simplicitatem.
lium insipiens. Quomodo dicetis Pharaoni, filius sapien-
^a Sum. ^b Eorum. ^c qui reges sunt philothophorum. ^d O Aegypte, o heretici, o Pharao. ^e Qui contemnebant eccl. l. fia simplicitatem.
tium ego, filius regum antiquorum? Vbi nunc sunt sapien-
^a Si potunt. ^b Factoris in contuminatione.
tes tui? Annuntient & indicent tibi, quid cogitauerit do-
^a Cui non potest resistere. ^b Mundum. ^c Ideo non possunt, quia. ^d Ut supra
minus exercituum super Aegyptum. Stulti facti sunt prin-
^a Qui potabantur sapientes. ^b Defecerunt. ^c Eloquentis, quae sonat os vel ex ore. ^d Ciuitas
cipes Thaneos, & emarcuerunt principes Mempheos,
^a Mundum vel regnum. ^b mundanz sapientiz. ^c Regnum more Hebraico.
deceperunt Aegyptum angulum populorum eius. Do-
^a Bibendum vnde: Tradidit vitos in reprobam scalam. ^b Aegypti. ^c Erroris. ^d Sapientes.
minus miscuit in medio eius spiritum & vertiginis, & errare

possunt dici defecisse, & fontes aruisse & riuuli.
* Cyrillus. Patabant Aegyptij se posse effugere serui-
tutis iugum, quod septem Nili alueis maximis, & nauig-
gabilibus tota Aegyptus cineta erat, vt neque Augustum
timeret, neque Vespasianum: fefellit eos spes, omnes
enim fluuij aruerūt
& paludes sunt exic-
catae, vt Nili aluei fa-
cile pedibus traice-
rentur.
2 Metaphoricē au-
tem in flumine sic-
cato, regnum deso-
latum intelligimus
in riuus duces, in ca-
lamo, & in iunco
Aegypti abundan-
tiam: horum enim
fertilissima est Ae-
gyptus.
d *Stulti.* Adue-
niente capriuitate
Babylonica vel Ro-
mana, omnia ma-
gorum defecerunt
consilia.
e *Principes Thaneos
sapientes consil. Phar.
Humilis mandati.*
6 Omnes enim hæ-
retici cōtrariam al-
titudini humilita-
tem docent, & ad
7 inferos detrahunt,
8 & humilis manda-
9 ti, & deieci sunt
principes.
f *Filius sapientium.*
10 Hæc dicebat vnus-
11 quisque Pharaoni,
filius sapientium e-
go, vt commenda-
ret cōsiliū suum.
12 Quasi viriliter de-
bes pugnare contra
13 Assyrios vel Roma-
14 nos, quia filius sa-
pientiu ego filius re-
gū antiquorū. Ac-
15 gyptij nanq; heroes
& Deos magnos au-
16 tores suæ gētis fuif-
17 se iactāt Isim & Osi-
rim & Tiphonem.
Quasi dicat. Habeo
scientiam scripturarum cum sapientia seculari.
E brius

NICOLAUS DE LYRA.
1 Et tradam Aegyptum. Quia multi Aegyptij in illo bello fue-
runt occisi. Et quia capta Aegypto a Romanis, fuerunt ibi positi pre-
felli Romanorum, qui super eos ponebant graue iugum.
2 Et rex fortis dominabitur eorum. Scilicet Augustus qui
imperator fuit potentissimus.
3 Et arefcet aqua de mari, &c. Per hoc intelligitur desolatio
terrae Aegypti, quae ex vna parte est sup. mare, & ex alia sup. Nilū.
4 Calamus & iuncus marcescet. Per hoc designatur, qd gau-
dium & latitia deficient de Aegypto, quia viror iunci & calami le-
titiam significant. vnde paratum virens communiter dicitur ridere.
5 Et mœrebut piscatores. Multi enim illius artis erant in
Aegypto, eo quod abundat aquis. habet enim mare ex vna parte,
& Nilum ex altera.
6 Confundentur qui operantur. Id est, qui faciebant opera
subtilia de ligno.
7 Et erunt irrigua eius. Id est, arentia.
8 Omnes qui faciebant lacunas. Id est, viuaria, per ista quae
dicta sunt intelligitur, quod omnes artifices Aegypti per Romanos
spoliarentur & vastarentur. Et consequenter idem ostendit de prin-
cipibus & maioribus, cum dicitur.
9 Stulti principes Thaneos. Dicitur a Thanis ciuitate Aegy-
pti vnde dicitur.

10 Sapientes consiliarij Pharaonis. Antonium vocat Pharao-
nem quia omnes reges Aegypti ab antiquo & tempore Isia voca-
bantur Pharaones.
11 Dederunt consilium insipiens. Scilicet Antonio de mo-
uendo praedium contra Augustum.
12 Quomodo dicetis. Allegabant enim, qd in Aegypto vique-
rat sapientia ab antiquo, vt habetur 1. Metaph. & quod illud regnū
erat valde antiquum, et antiquius quam regnum Romanorum, quod
inceptum tempore Achaz regis Iudae, vt habetur in historia Seholas-
tica, & sic dicebant, quod nomen monarchiae ibi poneretur. Et quia
accidit contrarium, ideo subditur.
13 Vbi nunc sunt sapientium. Quasi dicat: Apparet co-
rum insipientia.
14 Annuntient. q. d. Non poterunt, & patet litera vsque ibi:
15 Deceperunt Aegyptum. Scilicet consiliarij praedicti, &
subditur modus deceptionis.
16 Angelum populorum eius. Angelus qui duabus lineis
concurrentibus efficitur, hic dicitur coniunctio Antonij & Cleopa-
trae, & sic est sensus, quod decipiente Cleopatram & Antonium, de-
ceperunt per consequens totam Aegyptum.
17 Dominus miscuit in medio eius. Id est, controuersiae, &
erroris. hoc enim fecit dominus permittente propter mala Aegyptio-
rum puniende.

A *Ebrius & vomens. Furor draconum, vt tandem post vomitum intelligant ebrietatem suam. Quandiu enim ebrij fuerint, nec principium habebunt, nec finem.*

B *Refrenantem. Haymo. Pro eo quod Hieronymus debuit transferre incuruantem & lasciuientem, idest, senē*

& puerum, ambiguitate deceptus transtulit incuruantem & refrenantem. Quod est venientibus Assyrijs, vel

Chaldaeis nō erit Aegypto opus, i. consilium, quod aut

caput habeat, aut finem, aut senibus conueniat, aut par-

† *despiciunt.*

uulis, quorum alij senio† de-

ficiunt, alij prae lasciuia qd faciant, nesciunt.

C *Mulieres. Quas amat Aegyptus, quas solas vult Pharaon viuere necatis viris. Diabolus virtutes interficit, vitia conseruat.*

D *Terra Iuda Aegypto. Scientia scripturarum lex & Prophetæ, Euangelia erunt Aegypto in festiuitatem cum se cognouerit. Vel in timorem, cum se mendacia habuisse intellexerit.*

E *In pauorem. Alij in festiuitatem, sed secundum Hieronymum, melius est in pauore, vel formidinem, q. d. cū Aegyptij quasi mulieres timore hostiū dissoluti fuerint, tunc terra Iuda erit Aegypto in pauorem. Recordabitur enim quia tanta mala passa sit, quia Iudæos a cultu Dei auertit, promittēdo auxilium eis, vnde & sequitur. Omnis qui illius fuerit record.*

F *Quinque ciuitates. Quidam quinque libros Moysi intelligunt, qui in Alexandria prius translati sunt. Sed hæc melius*

lius ad Domini aduentum referuntur. In die illa, s. per Domini passionē, erunt quinque ciuitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaanæ. Aegyptus quæ est mœror vel tenebræ, mundus est, Chanaan commutata. Quinque ciuitates, quinque sensus corporis, quarum vna solis est, s. oculi quibus lumen aspiciamus. Qui verò vitij seruiunt, sensus corporis a prauis voluptatibus nō custodiunt, lingua Aegyptia loquuntur: quia in tenebris peccatorum moratur. Qui verò operam tribuunt virtutibus, lingua Chananitide commutata, scilicet loquuntur: quia de vitij ad virtutes commutantur.

G *Lingua Chanaanæ. Quæritur, cur nō lingua Hebræa, sed Chananitide loquatur quinque ciuitates Aegypti? Quia, s. Hebræus trāsitorē sonat, qui de loco trāsfit ad locū. Quādiu ergo in Aegypto huius mūdi sumus, lingua Hebræa loq nō possumus, sed lingua Chananitide, q̄ inter Hebræā linguā, & Aegyptiam media est, & Hebrææ magna ex parte cōfinis. Chanaan interpretatur cōmotio, vel quasi respondens. Qñ de Aegypto recedim⁹ cōmouemur, & quasi rñdimus Dñi volūtatē. Sā*

H *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

I *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

J *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

K *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

L *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

M *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

N *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

O *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

P *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

Q *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

R *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

S *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

T *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

V *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

X *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

Y *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

Z *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

AA *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

BB *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

CC *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

DD *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

EE *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

FF *ga adhuc in seculo sumus, lingua Hebræa loq nō possumus. Vidētes mulierē ad cōcupiscendā, loquuntur lingua Aegyptiaca, & audientes iudiciū sanguinis. Et qui primis delectantur vnguentis, & quorum Deus venter est, gustus eorum Aegyptiaca lingua loquitur, & qui tactu immundo delectantur.*

fecerunt Aegypto in omni opere suo, sicut

a ¶ Vnde, vā qui ebrij sunt absque vino.

errant ebrius & vomens. Et non erit Aegypto

a ¶ Consilium. b ¶ Principium. c ¶ Finem.

opus quod faciat, caput & caudam & incur-

a ¶ Senem. b ¶ Lasciuientem. c ¶ Quando miscebit Dominus spiritum erroris. ¶ Captiuitatis per Assyrios, vel Chaldaeos, vel Romanos.

uantem & refrenantem. In die illa erit Aegy-

a ¶ Infirma, imbellis. ¶ Timida e vomito fuore. b ¶ Admiranda.

ptus quasi mulieres, & stupebunt & timebunt

a ¶ Præsentia. b ¶ Suppliciorum, mouebit enim Dominus manum, vt percutiat Aegyptum. c ¶ Vindictæ commotæ à Domino per Sennacherib, vel Nabuchodonosor, vt percutiat Aegyptum.

à facie commotionis manus Domini exerci-

¶ Vel vi. ¶ Dominus. ¶ Aegyptum.

tuum, quam mouebit ipse super eam: & erit

a ¶ Alias festiuitatem. ¶ Aegyptus s.

terra Iuda Aegypto in pauorem. Omnis qui

¶ Terra Iudææ. a ¶ Principium sapientiæ timor Domini, tota die vel 4 quotidie hareticus a recordatione Ecclesiastici viri pauet.

illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij

a ¶ Vt Aegyptum per Assyrios, Chaldaeos, Romanosque deleat.

Domini exercituum, quod ipse cogitauit su-

¶ Aegyptum.

per eam. In die illa erunt quinque ciuitates in

terra Aegypti loquentes lingua & Chana-

a ¶ Dei omnipotentis recordantes, non demonum.

næa, & iurantes per Dominum exercituum,

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et non erit Aegypto. Idest, populus Aegypti non habebit se introumittere de Rege proficiendo, qui per caput designatur, nec de familia eum sequente, quæ dicitur cauda, nec de iudicibus & præfatis populis gubernantibus, eum refrenando ab iniurijs inferendis, & pœnis incuruando pro illatis, quia capta Aegypto per Augusti, gubernatio Aegypti deuoluta est ad Imperium Romanum, quod ponebat ibi præfectos, & iudices.

2 In die illa. Idest, Aegyptij erunt totaliter subiecti Romanis, sicut mulieres viris.

3 Et timebunt. Idest, potestates eius quam tribuit Augusto contra Aegyptum, quia omnis potestas à Deo est.

4 Et erit terra Iuda. Imputando vastationem suam euenisse propter mala quæ fecerat Antonius, in terra Iuda, qui Antigoni descendente à Machabæis interfecit, & Herodem alienigenam Regem Iudææ instituit, vt habetur in Scholastica historia.

5 Omnis qui illius fuerit recordatus. De malis quæ fecit Antonius in Iudæa, & de illis qui propter hoc venerunt in Aegypto.

6 Pauebit a facie consilij Domini. Timens eius iudicia.

Diuisio.

7 In die illa. Hic consequenter describitur Aegyptiorum reuelatio per susceptionem fidei & cultus diuini, quæ prævalent omnibus temporalibus bonis. Et diuiditur in duas partes, quia primò describitur ista receptio fidei ab Aegyptijs. Secundò ab Assyrijs, ibi: In die illa. Circa primum sciendum, quod aliqui Hebræi, & similiter aliqui Catholici, in hoc eos sequentes, exponunt partem istam de Onia sacerdote, qui de Iudæa cum pluribus alijs intravit Aegyptum, dicens se velle implere prophetiam Isaia, quæ ponitur hic. Et cū Rex Aegypti honorificè eū recepisset, & ciuitatem ad habitandum concessisset, erexit ibi altare Domini hostias & oblationes offerens super illud: Sed hoc non videtur verum. Primò quia hic dicitur: Erunt quinque ciuitates, &c. Onia verò non legitur, nisi una tantum ciuitas assignata. Secundò quia illud factum Onia non fuit laudabile, sed

le, sed magis vituperabile, secundum quod dicitur Daniel. 1. 1. c. Filij quoque præuaricatorum populi tui extollentur, vt impleant visionem, & cornent. Quod exponitur de hoc factō Onia. Non enim licebat Iudæis erigere altare & sacrificare, nisi in Ierusalem, & maxime post templi Salomonis adificationem. Factum autem quod hic dicitur commendabile est, & Deo acceptum, ut patebit literam prosequendo. Rab. Sa. aliam expositionem ponit, dicens: quod Sennacherib ultimo veniens contra Ierusalem adduxit secum aliquos Principes de Aegypto quos ceperat in bello contra Tharacam Regem Aethiopiæ, quem iuuabant, de quo bello habetur 4. Regum 19. Et illos Principes adduxit secum compeditos, vt ostenderet eos Ezechia, & populo eius ad terrendum eos: Sed quando exercitus Sennacherib fuit percussus ab Angelo, ipsi fuerunt saluati, & per Ezechiam à vinculis liberati, & sic reuertentes in terram suam fecerunt altaria ad colendum Deum Israel, qui eos liberauerat de manu Sennacherib, & sic exponit literam istam.

8 Erunt quinque ciuitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaanæ. Sed contra hoc est quod subditur: loquentes linguam Chanaanæ, &c. Idest, Hebraicam: quia terra Chanaan tunc & à lōgo tpe antè ab Hebræis habitabatur. Si autē dicitur Ra. Sa. esset verum, Prophetæ diceret: Loquentes linguam Aegyptiacam, &c. Si autem dicatur, quod duxerunt secum Hebræos ad faciendum diuinum officium in Aegypto, non ualere: quia non erat eis licitum ibi erigere altare, ut dicitur, & sic factum eorum esset vituperabile. Nulla etiam scriptura canonica, nec historia famosa de hoc aliquid dicit, & ideo illud dictum videtur esse fictitiū. Propter quod pars ista exponitur de receptione fidei Christianæ ab Aegyptijs, quæ Beatus Simon Apof. predicauit in Aegypto, quæ ei forte aduenit, ut habetur in legenda sua. Et similiter Marcus Euangelista secundum quod dicit Hieronymus libro illustrium uirorum, & tunc ipsi ordinauerunt ibi Ecclesias, & erexerunt altaria in nomine Domini Iesu Christi. Et secundum hoc dicitur hic. In die illa. Idest, tempore Christi, qui natus fuit sub Augusto. Erunt quinque ciuitates. Idest, Hebraica. In Aegypto enim erant multi Iudæi, qui

* fuerant

MORALITER.

7 In die illa. Hic describitur reuelatio Aegypti per susceptionem fidei Christianæ per prædicationem Simonis

nis Apostoli, & Beati Marci Euangelistæ, sicut plenius dixi in expositione literali. Et quoniam hæc expositio est etiam spiritualis, ideo pertransco, de alia hic ponenda.

† MORALITER.

a In die illa. Hoc non intelligens Onias sacerdos, cum venisset in Aegyptum cum multitudine Iudaeorum s'm Iosephum edificavit templum Domino, & altare in civitate Heliopoli, tanquam implens vaticinium Isaia, cōtra hoc praeceptum faciens. Non edificabitis mihi altare per omnes vrbes vestras, sed in loco quem elegero. Sciendum autem quia non solum Heliopolis, sed quatuor huic vicinæ quæ iuxta t̄ Rinocoloram sunt sitę lingua Chanaan, i. Syra loquuntur. Putant quidam Nabuchodonosor Syros & Arabes in eas civitates translulisse, & eos vsque hodie linguam propriā tenuisse.

Ec * Augustinus. *Annuncia mihi, quem diligit anima mea, vbi pascas, vbi cubas in meridie.* Ista est Ecclesia quæ loquitur, & quærit vbi sit in Ecclesia in meridie. Per meridiem, Aphricam intelligere non debemus: Aphrica. n. in parte quidem meridiana mundi est, sed ad Aphricum non ad austrum, vbi verè meridies est. Ibi. n. Sol facit medium diē, sub qua celi plaga potius Aegyptus inuenitur, vbi mille serui Dei per eremum in sancta societate viuunt. Nam de Aegypto Isaia prophetat: *Illo die erit altare in regione Aegyptiorum, &c.* Quare ergo non communicant Ecclesie, quæ prædicta est, Aegyptiorum? aut si præfiguratione prophetica, Aegyptus mundum significat, quare non communicant Ecclesie orbis terrarum?

b Et titulus. Titulus Domini Euangelica doctrina & Apostolica, quæ est vsque ad terminos terræ, vnde: *In omnem terram exiit sonus eorum.* Vel titulus iuxta terminum fidei, operatio bona, quæ quantum & fides extendi debet, vel imitatio passionis Christi.

c Clama enim. Cum Euangelica doctrina creuerit, & persecutio

secutio ingruerit, tunc qui crediderint, clamabunt ad Deum patrem.

d *Et percutiet.* * Theodoretus. Regni ablationem appellat Propheta plagam, voluit enim Dominus Aegyptū esse sub Romanorum imperio, cum reliquis nationibus vt Apostolorum prædicationi peruia esset, sanationem nominat Dei cognitionem, delevit. n. regnum Aegypti Dominus, & traduxit Aegyptum de impietate ad pietatem.

e In die illa. Ante aduentū Domini singulæ nationes suos habebant Reges, nec licebat de vna regione transire ad aliam: quia exploratores timebant. Romani aut omnes in vnam redegerunt omnia quibus vnita sunt, & maximè postquam crediderunt. Ad Euphratem verò vsque ad Tigrim regio Assyrii fuit, & quos antiqui Assyrios vocant, nos Syros, partem ponentes pro toto. Post Domini ergo passionem vias patuit de Aegypto in Assyrios, & Aegyptij in Assyriam liberè transeunt, & maximè negotiatores, qui de regno in regnum discurrunt.

f *Et seruiunt Aegypti.* Non quod postea illi fuissent subiu-gati, sed quia legiones Romanorum instructæ Syromilite, custodiebant Aegyptum. Vel, quia vtraque gens sibi inuicem exhibuit seruitiū recipiēdo commercii. Sicut in libro Machabæorum legitur, quod Iudæorum regnum sibi Assyrij & Aegyptij alternis vendicabant vicibus. In Domini verò aduentu neq; illis neq; his, sed Romanis seruebat, eiusdē cū ipsis ydōnis.

* Procopius. Quod Assyrijs seruire Aegyptios inquit, vel charitatis seruitutem intellexit, vel quod nonnullis placet, id ideo dixit, vt misum Romano nomine Syrorum in Aegyptum exercitum, Syroq; Duce aliquo in seruitutem redactos Aegyptios significet.

a In die

NICOLAUS DELYRA.

fuerant illuc dispersi tempore Machabæorum & ante, qui credentes ad prædicationem Simonis Apostoli, & Marci Euangelistæ fuerunt ab eis ordinati, & dispositi ad regimen & doctrinam Aegyptiorū in Christum credentium, & ad celebrandum diuinum officium in lingua Hebraica. Potest etiam dici, quod Aegyptij ad fidem conuersi Deum laudabant Hebraica lingua: quia in primitiua Ecclesia baptizatis per impositionem manuum Apostolorum dabatur Spiritus sanctus in signo visibili, & loquebantur varijs linguis, vt habetur Act. 8. & 19. Fit autem hic mentio magis in speciali de lingua Hebraica, quam de alijs: quia illa est lingua prima, & fuit omnibus cōmunis vsque ad ædificationem turris Babel, vt habetur Genes. 11. Et exprimentur hic quinque ciuitates tanquam principales in quibus Euangelium prædicatum est in Aegypto, licet in pluribus alijs locis eiusdem regni prædicatum fuerit tempore Apostolorum.

1 Ciuitas solis vocabitur vna. Dicunt aliqui quod hæc est Alexandria, quæ dicitur ciuitas solis, i. Christi, qui est Sol iustitiæ, eodē qd fides Christi ibi viguit tpe Marci Euangelistæ sub quo fideles viuabant in Alexandria, habentes omnia communia eo modo quo leguntur vixisse sub Petro in Ierusal: m, Act. 4. propter quod Philo dixerit iudæorum, librum composuit ad commendationem vitę ipsorum, vt dicit Hieronymus in libro illustrium virorum. Alij verò dicunt, quod ciuitas solis hic dicitur Heliopolis, quæ est ciuitas in Aegypto. Et dicitur ab Helios, qui est sol, & Solis quod est ciuitas. Et de hac hic fit specialis mentio, eo quod sacerdotes ibi manserunt ab antiquo, vt habetur Gen. 41.

2 In die illa erit, &c. Dedicatum in honore Christi, ideo subditur.

3 Et titulus iuxta Domini terminum, &c. Illud potest referri ad Christum, ut quod iste titulus sit Iesus Nazarenus Rex Iudæorum, qui in termino vitę Christi passibilis fuit positus super crucem. Signum autem crucis ponitur in altaribus & locis Christi nomine dedicatis. Potest etiam referri ad terram Aegypti, vt sit sensus, quod fides Christi fuerit prædicata per totam Aegyptum, vsque ad terminos eius.

4 Clamabunt enim ad Dominum. Scilicet Aegyptij.

5 A facie tribulantis. Scilicet demonis.

6 Et mittet eis, &c. Videlicet Iesum Christum ab eis receptum per veram fidem, ab Apostolis ab eo missis prædicatam.

7 Qui liberet eos. De tenebris erroris & potestate demonis, ideo subditur.

8 Et cognoscetur Dominus ab Aegypto. Hostia noui Testamenti est Eucharistia. Quæ dicitur hic hostię in plurali: quia succedit omnib; hostijs & sacrificijs veteris Testamenti. Potest et hoc referri non solū ad Eucharistiam sed et ad orationes et suffragia Ecclesię, quæ dicuntur hostię, Psal. 9. d. sacrificium laudis honorabit me &c.

9 Et percutiet Dominus, &c. i. temporali pœna, vt dictum est, ad eius castigationem.

10 Et sanabit eam. Per veram fidem.

11 Et reuertentur ad Dominum. Veraciter & perfecte, ideo subditur: Et placabitur eis, & sanabit eos.

12 In die illa erit via de Aegypto in Assyrios, &c. Quia prædicatores Euangelij de vna terra discurrerant ad aliam, & e conuerso, vt patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis.

13 Et seruiunt Aegyptij Assyrijs. s. ex mutua charitate:

3 Et

Tom. 4. G 3

A In die illa erit. Non vicissim ab Assyrijs Aegyptisque medius vexabitur, sed erit tertius cum ipsis seruiens, scilicet Romanis.
 * Cyrillus. Dicitur est Israel primogenitus in filiis, postquam autem in filium Dei est debachatus, post nationes collocat, sortitus post Gētes sūm locum. Post-

a In die illa erit Israel tertius Aegyptio & Assyrio, ^a *¶* Ut omnem massam suae benedictionis fermento misceat. ^b *¶* Benedictur in toto mundo in Apostolis & alijs. ^c *¶* Quia in ipso clementiam suam demonstravit. ^d *¶* Quia ibi natus, nutritus, passus est, & caetera nostrae redemptionis, mysteria consummavit. ^e *¶* Qui mente conspicit Deum. ^f *¶* Quis potest dicere: Pars mea Deus.

b benedictio in medio terrae cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Aegypti, & opus manuum mearum & Assyrius: haereditas autem mea Israel.

quam. n. intraverit plenitudo Gentium, Israel saluus fiet. Aduerte hoc loco Israel tertium nominari post Assyrios & Aegyptios, affecit. n. cruce Dominum, & positus est in dorso iuxta illud: *Quoniam pones eos dorsum.*
b Benedictus. Hae regiones praeter omnibus alijs monarchis abudauerant, & ideo benedici meruerunt.

NICOLAUS DE LYRA.

* quia in primitiua Ecclesia fideles undecunque essent quando conuenerunt adinuicem, vivebant in maxima concordia, ut patet Act. 4. Et ad hoc refertur quod subditur.

1 In die illa erit Israel tertius Aegyptio & Assyrio. Quia

ADDITIO

In cap. 19. ubi dicitur in postil. Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis. Vertigo prout in hoc loco competit, significat conuolutionem seu

CAP. XX.

B Anno. * Procopius. Aegyptiorum per Assyrios expugnationem predicat, qui de eorum pace supra disputauit. His ergo quae longo postea tempore euentura essent, per ea quae iam instabant, fidem afferre dicemus. Quae. n. de prospero rerum successu edicta sunt ad ea Saluatoris tempora, quibus in Aegypto tanquam leni nube, peregrinaturus esset referenda fuerunt. Quo de autem nunc agitur, id ipsum Prophetarum aetate factum est. Praedicantur verò ista de Iudaeis, qui instantem ab Assyrijs expugnationem, Aegyptiorum auxilio arcere se posse confidebant, cum Azotum iam illi, urbem Palaestinae maximam & munitissimam cepissent, ut vicinorum malis deterriti, desperato omni humanae opus momento, ad Dominum conuersi, ingruentia damna valeant effugere. Ita verò de istis ait quidam Prophetas. *Et erat Ephraim columba amens & vecors.*

In anno. Assyria nomina sunt haec: Thartan, turris, vel superfluus, vel elongans. Sargon, Princeps hortorum. Rex Assyrius, s. sensus magnus habet plurimos duces, quorum vnus est Thartan, elatus in superbiam in scelere longè procedens, qui mittitur ad expugnandam Azotum, quae Hebraicè dicitur *Estor*, i. ignis generationis. Dux namque Regis Assyrii expugnat eos qui seruiunt generationi & libidini.

Diuisio. **I**n anno. Azotus, vrbs Palaestinarum potentissima de quinque quam Sargon qui & Sennacherib (sex enim nominibus dicitur secundum Hieronymum) misso Thartan Duce exercitus expugnauit & tenuit. Quando autem capta est, locutus est Dominus in manu

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. XX.

* **I**n anno. Hic consequenter ponitur punitio Aegyptiorum facta per Assyrios. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur punitio Aegyptiorum. Secundo, ex hoc sequens suspensio Iudaeorum, ubi: Et timebunt. Circa primum praemittitur tempus reuelationis factae de ista punitio, cum dicitur.

MORALITER.

In anno quo ingressus est Thartan in Azotum, cum misisset eum Sargon Rex Assyriorum, & pugnasset contra Azotum & cepisset eam, in tempore illo locutus est dominus in manu Isaiae filij Amos, dicens. Vade & solue saccum de libis tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus tuis.

In anno quo ingressus est Thartan in Azotum, cum misisset eum Sargon Rex Assyriorum, & pugnasset contra Azotum & cepisset eam, in tempore illo locutus est dominus in manu Isaiae filij Amos, dicens. Vade & solue saccum de libis tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus tuis.

Apostoli fuerunt de Israel. Et per praedicationem Euangelij conuenerunt diuersos populos adinuicem mutua charitate, ideo subditur.
 2 Benedictio in medio terrae cui benedixit. Quia benedictio Dei datur existentibus in charitate. Et his dictis patet sententia litera sequentis.

congratulationem, quae quandoque fit in cerebro a morbo, sicut in terra fit a vento, prout medici tradunt. Vnde qui talem morbum patitur, non potest rectè iudicare de agendis, sed erat sicut ebrius, prout dicitur in litera.

Isaiae verbis conueniente opere, opera enim his attestabantur, quae per eum loquebatur Dominus.

b Cum misisset. Pulchre Rex Assyriorum Sargon, id est, Princeps hortorum dicitur, cui similis est Achab. Qui vineam Naboth in hortum vertere cupiebat, quod ille tropologicè intelligens, maluit mori, quam facere, ne paterna haereditas & possessio antiqua in Regis impij mutaretur delicias.

c Vade & solue. Praecipitur Prophetarum, ut sacco calceamentisque depositis incedat nudus & discalceatus, in signum Aegyptijs & Aethiopijs, qui Dei populum persecuti sunt. Aegyptus. n. prosequens, vel tribulans, Aethiopes humiles & deiecit. *Qui enim se exaltat, humiliabit.* Hi ducendi sunt in captiuitatem tribus annis tormentata passuri: De quibus: Annos aeternos in mēte habui. Nec putemus parua esse supplicia, sed magnis elongata erunt temporibus. In ipsa autem captiuitate Aegypti iuuenes, s. malitia roborati, senes qui ad perfectae aetatis vitia peruenerunt, ibunt nudi, ut omnia eorum scelera pateant. Nihil enim occultum, quod non reueletur.

* Proco Prophetas qui vno tamen pallio antea eoque trito & crasso, vrebatur, pro summum sapientiae studium & dolorem quo de Israelis impietate angebatur: eo est nunc exure se, nudusque & sine calceis, quo futurae Aegyptiorum calamitatis specimen edat, Hierosolymam redire iubetur ad metum. n. incussionem, inusitatus hic habitus, nudo sermone his praecipue futurus efficacior, qui Prophetarum monita ita parui penderent, ut alium eos errorem sibi annunciare, iuberent, quo absurdam illi inusitaramque vestitus formam intuiti, ad eius postulandam causam, inuitarent.

1 In anno quo, &c. *Quae est ciuitas Palaestinarum, quam cepit iste Thartan Princeps militiae Regis Assyriorum.*
 2 In tempore illo, &c. *De punitioe Aegyptiorum.*
 3 Vade. Prophetas. n. aliquando denuntiabant prophetiam suam non solum verbis, sed et aliquando se sibi libris signis, sicut Ieremias posuit catenas in collo suo, ad designandum, quod sic ducerentur locatenati illi contra quos propheta bat. It. 27. Et sic Isaiaes iuit nudus et discalceatus, auferre molitur. Nec curat antiquus hostis haec facies, ut terrena tollat, sed ut charitatem in nobis feriat, &c.

1 Vade & solue saccum de libis tuis. Per hoc quod Isaiaes Propheta iuit nudus, tunc & discalceatus, signatur quod praedicator veritatis crescentibus vitijs per defectum charitatis, sicut dicit Mat. 24. a. *Et quonia abundabit iniquitas, refrigeret charitas multorum.* Debet plus solito magis austerè viuere, ut contra vitia efficacius praedicet verbo & opere. Per hoc est, quod per illam nuditatem Isaiaes, signata fuit captiuitas Aegyptiorum & Aethiopiae, qui tenebrosi interpretantur, signatur quod peccatores tenebris peccatorum excecati, ducentur per diabolum in captiuitatem inferni, nisi peniteant ante mortem.

† Nudam

A Et fecit sic. Mira obediētia, solo cilicio induebatur vir nobilissimus, ut Hebraei tradunt. Cuius filiam Rex Manassēs accepit in coniugium, nō erubuit nudus incedere, nihil honestius iudicās, quam Domino obedire. **b** *Discalceatus.* Notandū quod antequam caperetur Azotus Propheta sit sacco vestitus, & calceatis pedibus: ut plangat eos qui ardentibus sagittis diaboli vulnerati sunt, & libidini seruiunt, & calcare possit super serpentes & scorpiones, qui sūt in cremo huius saeculi, ubi omnium bonorum est sitis. Postquam autē Azotus captus fuit, in signum captiuitatis Aegypti & Aethiopiae, discalceatus & nudus vadit. Sacco. n. vestitus, & pelle opertis pedibus non potest in terra sancta, ad quam festinat, vel stare, uel ambulare. **c** *Ad ignominiam.* Quia pascha Domini comedere non poterant, quod comedit lumbis accinctus, baculum te-

^a Prophetæ non solum verbis, sed factis futura prae dicebant, sicut in hoc loco. ^a Tribus diebus. **Et fecit sic: vadens nudus & discalceatus. Et dixit Dominus. Sicut ambulauit seruus meus Isaías nudus & discalceatus, triūm annorum signum & portentum erit super Aegyptum & super Aethiopiaem: Sic & minabit Rex Assyriorum captiuitatem Aegypti, et transmigratiōem Aethiopiae, inueniem & senem, nudam & discalceatā, discoopertis natibus ad ignominiam Aegypti. Et & timebunt, & confundentur ab Aethiopia & spe sua: & ab Aegypto gloria sua Et dicet habitator insulae huius in die illa: Haecine erat spes nostra: ad quos confugimus in auxilium, ut liberarent nos a facie Regis Assyriorum. Et quomodo effugere poterimus nos?**

nens manu, calcetis pedibus, ne per huius sacculi solitudinem transiens a serpentibus mordeatur. **d** *Haecine erat Admiranda Dei prouidentia omnia regna contra se iniuicem superbentia destruxit. Israel contra Dei uoluntatem, in Damasco Syriis; sperauit, & ideo utriusque captiuati ab Assyriis. Iudas uero in Aethiopiis & Aegyptiis, & ipsi quoque uicti ab Assyriis & Chaldaeis Assyrii quia de se praesumpsērunt, a Chaldaeis perierunt. Chaldaeus & Babilonii erecti contra Dominum Moedis, & Persis subiugati sunt, & hi Alexandro Magno. Qui cum se tanquam Deum extulisset, ueneno enectus est, & regnum eius in partes scissum, & post a Romanis subiugatum. Romanum imperium quod quasi ferreis dentibus, & unguibus carnes sanctorum lacerauit, ex magna parte iam perijt. In fine ex toto peribit, cum regnum Christi illuxerit.*

D Exod. 12. **†** captiuos dicit Rex Assyriorum Aegyptios, & expulsos ex Aethiopia. **†** horrescent. **†** aspectu suo

NICOLAUS DE LYRA.

† *ius ad designandū, qd Aegyptij & Aethiopes nudi & discalceati ducuntur in captiuitatē p Regē Assyriorū. Et patet litera hoc excepto. 1 Trium annorū, &c. Quod exponitur sic, qd hoc fecit Isaías per tres annos, antequam accideret istud factum, quorum numerus incipit ab illo tempore quo Thartan intrauit Azotum. Rex enim Assyriorum vi existens in Iudaea & eam deuastans: audiuit de Rege Aethiopiae quod egressus erat ad impugnandum ipsum, & cum eo erat Rex Aegypti, & tūc recessit de Iudaea, & illos Reges debelauit & populum duxit captiuum in fine trium annorum postquam Isaías praedixerat hoc. Ra. Sa. dicit, quod ly trium annorū, non solum refertur ad tempus reuelationis factae Isaia vsq; ad eius impletionem, ut dictum est, sed etiam refertur ad factam Isaia. s. quod tribus annis iuis sic nudus & discalceatus. Sed hoc non est uerisimile, quod Dominus tandiu faceret eum incedere taliter, maximē cū esset de stirpe*

*regia. Et ideo alij expositores dicunt, quod iuis sic tantum tribus diebus in signum trium annorum dictorum, sicut dicitur Eze. 4. b. Diem pro anno dedi tibi. 2 Et timebunt. Hic consequenter ponitur stupefactio Iudeorum qui conuenerant in adiutorio Regum Aegypti, & Aethiopiae contra Regem Assyriorum. Et ideo quando scierunt eos captiuos a Rege Assyriorum, & fuerunt territi & stupefacti, & hoc est quod dicitur. Et timebunt, & confundentur, scilicet Iudei. 3 Ab Aethiopia spe sua. i. de cuius auxilio sperabant. 4 Et ab Aegypto gloria sua. i. de cuius auxilio gloriabantur. 5 Et dicebat habi. &c. i. populus regni Iudae. Qd dicitur in insula eod quod est inter duo maria, s. mare mortuum ab Oriente, & Mediterraneum ab Occidente. Dicunt tamen aliqui, quod dicitur in insula, eod quod conuiciebatur hinc & inde tribulationibus, sicut insula in Elib. sed prima expositio est magis literalis. Cetera patent ex dictis. **F***

MORALITER

† *Nudam & discalceatam discoopertis natibus ad ignominiam.*

Per quae signatur omnis boni subtractio, & extrema confusio in damnatis.

CAP XXI.

Nus deserti maris. **B**abyloniis, pro multitudine populi dicta mare, unde: Desertum faciet Dominus mare eius. **†** Procopius. Conferunt isthaec non nihil ad Aegypti uisionem, quantum uis secundum quosdam peculiaris Babyloni uisio habeatur, ut Babylonijs Iudaeos, minime confidere doceat, qui & ipsi capientur. Sic. n. apud Prophetam quendam legimus: *Aegyptum inuocabat, & ad Af-*

CAP. XXI.

Nus deserti maris. Sicut turbines **†** *† A Deo & hominibus. In quo non habitat Deus. b. Mundi, unde: Qui descendunt in nani. c. Vox Babylonis. d. Tentationum.*

*syrios profecti sunt. Tanquam Osee. 7. ca uis allatis, quibus ab Assyrijs urbem & templū cōtingit expugnari, adhortarētur 2 Sin autem eos qui sunt accuratiores, sequamur, post designatū Aegypti & Aethiopiae per Assyrios expugnationem, qualia expugnatores ipsos maneat. declarat. Iustitia. sentētia Deus Aegyptios Assyrijs, Assyrios Medis, Medos Persis, Persas denique propter fastum & superbiam alijs euerendos concessit. **De***

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. XXI.

Onus deserti maris. Praesens caput in tres partes diuiditur: quia Propheta primò loquitur cōtra Babylonijs. Secundo cōtra Idumaeos, ibi: Onus Du. Tertio cōtra Agarenos, ibi: Onus in Arabia. Circa primum sciendum, quod spiritus prophetia non semper adest prophetis: & quādo tangit mentē Prophetæ de aliquo negotio futuro, non semper reuelat oēs conditiones, sicut plenius dictum fuit in principio libri Psalmorum, cū ageretur de uario tactu spiritus sancti circa mentes Prophetarū. Et inde est, qd de eod negotio pluribus vicibus tangit aliquando mentes Prophetarum, reuelando vna vice, quod non erat in alia reuelatū: & sic Prophetae frequēter idem repetunt, addendo ad ea qd prius dixerant, uel magis explicando quā prius fecerant: & sic est in proposito. Superius enim Isaías de destructionem Babylonijs denuntiauerat 13. c. 14 & hic eandē destructionem repetit explicando aliqua quae non fuerant prius taliter explicata. Et diuiditur in duas partes secundū duo quae hic explicat.

Secundum ponitur ibi: Babylon dilecta. Prima in duas, quia primò ponitur dicta explicatio. Secundo Prophetae compassio, ibi. Propterea. Circa primum dicitur. 1 Onus, &c. i. Babylonijs, ut patebit ex seq. et secundū aliquos dicit hic mare propter populi in ea existentis multitudinē. Et mare desertum, eo qd Propheta de uocabat eā deserendam a suis habitatorib. Sed mihi uidetur melius hic dici desertū maris, uel mare desertū, ad explicandū modū captiōnis Babylonijs, q non fuerat superius explicatus. Per se. n. & Medis obsidentes Babylonijs, & non potentes eā capere propter murorum altitudinē & spissitudinem, lōgē a ciuitate diuisi: uel fluiū Euphratē, qui per arcus transibat per mediam ciuitatem in multos riuos ita quod intrauerunt ciuitatē per arcus illos. Et sic dicitur Babylon desertum maris propter attenuatiōem. Euphratis, qui est magnus fluius: propter quod dicitur hic mare more Hebraicu sermonis, quo congregatio magna quae mare uocatur, secundum illud Gen. 1. Congregationesq; aquarum appellauit maria. 2 Sicut turbines. Africus. n. est uentus lateralis inter Meridie

MORALITER

† *Onus deserti. Per desertū maris signatū mūdus, ut sonat*

in malū 1. Io. 5. d Totus mundus in maligno positus est. Et dicitur

A *De deserto venit. In quo Dominus tentatus, in quo israelitæ percussi a serpentibus.*

Matt. 42. Num. 11. b.

B *Qui incredulus. Generalis sententia, quasi culpa singulorum est, quod in tēpestate opprimunt. Ascende Aelam. Lxx. Aclamite, & legati Persarū. Aclamite, despicientes Ascende. q. d. O Persæ & Mœdi nolite timere, equos ascendite, Babylonem obsidete. Ascendete. Dei fortitudine cōfixus, audacter contra aduersarios loquitur.*

d *Omne gemitum. Quate & alias Gentes gemere faciebat. Vel, ut nullus iam gemat pressus potentia Babylonis. Vel rantis malis sit afflicta, ut contra te gemere non audeat.*

c *Pone mensam. q. d. O Persæ & Mœdi sumite cibum, præparantes vos ad bellum, contemplantini in specula, quæ exarata sunt*

a *Vnde ventivehementissimi. b* *Sic de deserto Mœdorum, & Persarum mihi vastitas irruit.*

ab *Africo veniunt, de deserto venit, de terra horribili. Visio dura nuntiata est mihi. Qui incredulus*

a *Contra Dominum suum Balthasar, occidendo illum quamuis Deo permittente. Me.*

est *infideliter agit, & qui depopulator est vastat.*

a *Vox Domini ad Peras & Mœdos. b* *Despicientes, qui scilicet tentare solent & contemnere. c* *Prouincia Persarum & ciuitas. d* *Babylonem. e* *Ciuitas in Mœdia. f* *Maris vel duræ diuisionis.*

Ascende *Aelam, obsidet Mœde, omnem gemitum*

a *Vox Prophetæ, quia Babylon sic conteretur, b* *Quia lumbi mei agentes penitentiam non voluptate ut prius, sed dolore pleni sunt.*

eius *cessare feci: Propterea repleti sunt lumbi mei dolore: angustia possedit me, sicut angustia parturientis.*

a *Tantæ miseræ. b* *Mulier cum parit tristitiam habet, quia venit hora eius. c* *In tristitiam vel in tetram. d* *Miseriam Babylonis. e* *Visionem duram. f* *Vel turbatus.*

Corru *cum audirem, conturbatus sum cum vidērem. Emarcuit cor meum, tenebræ*

a *Mentem meam ut turbatus nescirem pene quid cernerem. b* *Mundus qui in maligno positus. c* *Quondam. d* *Vnicuique sua species facta est, ut homo homini. e* *Dei uel Prophetæ.*

stupefecerunt *mē. Babylon dilecta mea posita est*

a *Itaiz. b* *Quia subuersa. Quomodo tam cito potuit a superbis euerri. c* *Domini ad prophetam. d* *Domini, cuius cibo saturatus quæ ventura sunt non do contemplatur acutius. e* *O Balthasar. f* *O Babylon. g* *Ventura ut annunties. h* *dicens: Comeden. & biben.*

m *hi in miraculum. Pone mensam, contemplantini*

a *In spiritu. b* *Angustia vel oculi caligauerunt præ lacrymis. c* *Mentem meam ut turbatus nescirem pene quid cernerem. d* *Mundus qui in maligno positus. e* *Quondam. f* *Vnicuique sua species facta est, ut homo homini. g* *Dei uel Prophetæ.*

in *pariete: Mane, Tethel, Phares,*

D *in pariete, prospicite quia Deus regum huius numeravit. Surgite postquam comederitis, & biberitis, arma arripite, Babylonem debellate. Comedite & bibite credētes sanguinem & corpus Domini, ut principes Ecclesiæ sitis, ut clipeum fidei & armaturam. Pauli arripatis, in quo ignea tela diaboli restrin gatis.*

Procopius. *Sunt qui verba hæc (pone mensam) ad Aclamitas Mœdos, Persarumque legatos, qui Babylonem inuasuri sunt, & hic ad bellum, certamque futuræ victoriæ spem, non secus atque ad epularum luxuriam inuitantur, esse existiment.*

f *Contemplantini. Quid post mensam ingratum ei. Vel, Contemplantini Balthasar quid scripserit in*

Specula

Specula

Specula

Specula

Specula

NICOLAUS DE LYRA.

* Occidentem. *Et dicunt hic aliqui expositores, quod Persæ & Mœdi ex illa parte venerunt contra Babylonem, si de hoc non videtur verum, quia regiones Mædiæ & Persidis magis declinant ad oppositam partem, & ideo per hoc quod dicitur hic.*

1 *Ab Africo. Non designatur terminus seu plaga, vnde venit exercitus contra Babylonem, sed magis designatur modus veniendi: quia Africus est ventus tempestuosus generans turbines, fulgura & tonitrua, quæ sunt valde terribilia. Et ex hoc Persæ & Mœdi venerunt contra Babylonem quam destruxerunt & populum occiderunt, ut prædictum est supra cap. 13.*

2 *De deserto venit. Quia inter Babylonem & locum vnde venit exercitus, erat quoddam desertum per quod transiit.*

3 *De terra. i. de Mædia & Perside, quæ erat horrenda Babylonis.*

4 *Visio dura. Contra Babylonios.*

5 *Nunciata est mihi. Et quæ sit illa, subditur.*

C **6** *Qui incredulus, &c. In Heb. habetur. Contēnens contēneris, vel decipies, decipieris, deuastans deuastaueris. Qd ex ponit Rab. Sa. de regno Babylonis, & regno Persarū: quia post regnū Babylonis quod contempnit seu decepit, & deuastauit multas prouincias, surrexit regnum Persarum sub Cyro, qui sibi subiecit regnū Babylonis & deuastauit, secundum quod dicitur infra 33. a. Væ qui spernis & ipse sperneris? Væ qui prædatis, nonne & ipse prædaberis, &c. Et ad eundem sensum reducitur translatio nostra. Qui incredulus est infideliter agit. Hoc dicitur de Balthasar Rege Babylonis, qui fuit idololatra pessimus, ut habetur Dan. 5. & sic fuit incredulus, vel quia dictum Iere. 29. de regni sui terminatione credidit esse falsum, propter quod fecit illud conuiuium magnum, Dan. 5. Egit t̄ infideliter, quia vasa diuino cultui dedicata applicauit vasis communibus in illo conuiuium.*

7 *Et qui depopulator est vastat. Quod intelligitur de Cyro, qui Babylonia em et multas alias Prouincias depopulauit et vastauit.*

8 *Ascende Aelam. Regio est Persidis, cuius bellatores cū Cyro*

ascenderunt contra Babylonem.

9 *Obside Mœde. In Hebræo & in libris correctis habetur Mœde, quoniam Persæ & Mœdi obsederunt Babylonem.*

10 *Omne gemitum eius cessare feci. i. faciam de propinquo, eò quod Babylonij a vobis capti, non audeant coram vobis conquerit præ nimio timore & depressione.*

11 *Propterea. Hic consequenter ponitur Prophetæ compassio: quia licet uideret Babyloniorum militiam, diligebat tamen naturam, & ideo compatiebatur miseriam eius quam videbat futuram. Et propter hoc dicit Prophetæ: Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, &c. Et patet lirera vsque ibi.*

12 *Tenebræ stupefecerunt me. i. miseria ventura super Babylonem stupefecerunt me præ admiratione.*

13 *Babylon. Hic ponitur secundum, explicans captionis Babylonice modum. Et primo ex demerito Balthasar Regis. Secundo, quæ tum ad modum exercitus contra eum venientis, ibi. Hæc enim dixit, Circa primum dicitur.*

14 *Pone mensam. In hoc alloquitur Balthasar qui fecit grande conuiuium, Dan. 5. Dicunt enim aliqui, quod Cyrus & Darius fuerunt in hoc conuiuium inuitati a Balthasar, eo quod dolose simulauerunt se velle pacificare cum eo, & sic recedere cum amicitia sedere: propter quod Balthasar fecit eis conuiuium. Sed hoc non videtur verum: quia Dan. 5. dicitur. Balthasar Rex fecit grande conuiuium optimatibus suis mille. Si autem fecisset illud conuiuium Cyro & Dario Regibus, principaliter fuissent expressa eorum nomina, propter quod dicunt Hebræi, quod fecit illud conuiuium suis principibus, estimans dictū Iere. fuisse falsum determinatione regni sui, quia terminum posuit Iere. 29. credidit esse transactum, pp q̄ in Dei contemptum fecit apportari vasa Dei in illo conuiuium. Et quia ex hoc meruit a Deo condemnari, ut ibidem dicitur, ideo sequitur.*

15 *Contemplantini. Scilicet manum scribentem sententiam Dei contra te, contra candelabrum in superficie parietis aulae regie, cuius scriptura & expositio diffusè ponuntur, Dan. 5.*

MORALITER:

† *tur desertum, eò quod est moribus incultus, peccatorū spinis & vepribus repletus. Et desertum maris, eò quod est turbibus caularum turbatus, contra ipsum dicit prædicator veritatis, quod turbines veniunt contra ipsum, i. horribiles poenæ, nisi peniteat verè, ideo subditur.*

6 *Qui incredulus est. Verbis prædicatoris.*

† *Infideliter agit. In peccatis perseverando. Et quia talis perseverantia contempnum parit, sicut dicitur, Prou. 18. a. Impius cum in profundum peccatorū venerit, contempnis, ideo sequitur.*

8 *Ascende Aelam. Qui interpretatur despiciens, propter quod significat contemptum.*

9 *Obside Mœde. Quæ interpretatur fames antiqua. Et significat ambitionem qua parentes primi voluerunt esse sicut*

sicut dij, Gene. 3. Item Mœdeba aliter interpretatur, aquæ eminentes, ideo signat profundum peccatorum.

10 *Omne gemitum eius cessare feci. Per defectum penitentia, & quoniam prædicator de talibus angustatur, ideo sequitur.*

11 *Propterea repleti sunt lumbi mei dolore.*

13 *Babylon dilecta mea. Idem signatur nomine Babylonis, quod prius signatum est per desertum maris, s. mundus peccatis plenus, de quo dicitur: Babylō dilecta mea, non propter culpam, sed propter naturam.*

† *Posita est mihi in miraculum. i. admirationis materiam, s. quomodo liberum arbitrium, quod est ordinatum ad bonum, sic obstinatè conuertitur ad malum.*

14 *Pone mensam. Id est, sacram scripturam, tu prædicator qui designaris per Itaiam.*

15 *Contemplantini in specula. Diligenter videndo ipsam.*

† *Comeden es*

a *Speculatores.* Speculantes dicuntur prophetae. vnde ad Ezechielem: *Speculatores dedit domini Israel.*
b *Ascensorem.* Cyrus princeps imperabat Medis & Persis post mortem Darii auunculi sui. Hunc ergo ascensorem vidit propheta cum Medis & Persis venientem contra Babylonem cum Dario auunculo suo. Asinus regnum Persarum est, quod ante Cyrum ignobile fuit & nullius dignitatis. Camelus, regnum Medorum, quod semper potentissimum. Qui vidit currum duorum equitum ascensorem asini, & ascendam ascensorem cameli, & contemplatus est diligenter multo intuitu. Et clamavit leo. Super speculam domini ego sum stans iugiter per diem, & super custodiam meam ego sum, stans totis noctibus. Ecce iste venit vir ascensor bigae equitum, & respondit, & dixit: Cecidit cecidit Babylon, & omnia sculptilia decorum eius contrita sunt in terra. Tritura mea & filia areae meae, quae audiui a domino exercituum Deo Israel, annunciaui vobis.

d *Super speculam domini.* Id est per diem in contemplatione positus diebus ac noctibus paratus audire & loqui quae praeeperit.
e *Stans totis noctibus.* Vt me custodiam ab omni peccato, vt sim dignus audire verbum domini.

a *Vos Dari & Cyre cum rege comedentes & bibentes surgite & interficite dominum vestrum.*
a *in specula: † comedentes & bibentes, surgite principes,*
† *accipite.*
† *arripite clypeum. Haec enim dixit mihi dominus: Vade,*
a *In corde tuo, id est diligenter intueri quae in mundo uentura sunt.*
b *Temerisum. Christum in quo uenturae, & uenturae.*
c *Spiritu prophetiae.*
**& pone speculatorem, & quodcunque viderit annuntiet.
a *Speculator: ego scilicet. b Bigam quae duobus equis trahi solet.*
c *Videlicet qui est pro equis ascensor asino & camelo abutebatur.*
b *Et vidit currum duorum equitum ascensorem asini, & ascendam ascensorem cameli, & contemplatus est diligenter multo intuitu. Et clamavit leo. Super speculam domini ego sum stans iugiter per diem, & super custodiam meam ego sum, stans totis noctibus. Ecce iste venit vir ascensor bigae equitum, & respondit, & dixit: Cecidit cecidit Babylon, & omnia sculptilia decorum eius contrita sunt in terra. Tritura mea & filia areae meae, quae audiui a domino exercituum Deo Israel, annunciaui vobis.*
a *Christus qui & speculator. b Vel ego. c Exponit quis sit speculator.*
a *Isaias. b In lumine scilicet domini constitutus: vnde uentura prospiciam.*
b *Officium mihi iniunctum vt scilicet in tenebris seculi prospiciam uentura.*
c *Stans iugiter per diem, & super custodiam meam ego sum, stans totis noctibus.*
a *Non solum in prosperitate. b Leo qui supra clamauerat.*
a *Mihi uerba eius audire cupio. b Ita in scientia Dei. c In aduentu meo primo, & poenitentia in secundo. c Totus orbis confusus. d Falsa dogmata, acuto acumine dialecticae scripta & rethorice colorata.*
a *Qui de terra est, de terra loquitur. b Vox prophetae vel Christi: quasi quae debet tibi. & ne dicas non scire dictum. c O Ierusalem multis tribulationibus triturata. d Videlicet templi constructi in area. Oritur Ierusalem qui & Aeneas.*
a *Non sunt mea uerba crede dominum enim sunt qui nescit fallere. b Vel alij.*
d *Super***

f *Ecce iste venit vir. Quod sequitur, se vidisse significat, venire, scilicet saluatorem super bigam sedentem, & duobus animalibus, id est asino & camelo unum currum iungentem.*
g *Cecidit cecidit. Cyro & Dario Babylonem vastantibus, etiam idola sunt confecta templo Beli subuerso, & igne concremato.*
h *Tritura mea, quae si dicat: O popule, qui reconduendus es in horrea mea, quem triui varijs angustijs, vt excutere paleas & triticum purum, conferre in horrea, quae audiui a domino ex Deo Israel, &c.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 Comedentes & bibentes surgite principes. *q. d. propheta, non est vobis tempus festinandi, sed magis vos deseruendi quia eadem nocte Persae, & Medae intraverunt civitatem modo supra dictam, & interfecit Balihasar cum populo suo, Dan. 5.*
2 Haec enim dixit mihi. *Hic consequenter propheta explicat modum veniendi Persarum, & Medorum contra Babylonem dicit. Haec enim dixit mihi. d cuius uerbum non potest esse falsum.*
3 Vade & pone speculatorem. *Dicunt Hebraei, qd iste fuit Abacuch propheta, eo quod subditur infra: Super speculam domini ego sum stans, &c. Cuius sententia ponitur, Abacuc. 2. ex persona ipsius dicta, sed melius intelligitur de ipso Isaias, vt habetur ex fide huius partis. Sic igitur exponitur: Vade & pone speculatorem. scilicet teipsum ad videndum & nuntiandum populo tuo quae uentura sunt super Babylonem.*
4 Et vidit. *Loquitur de seipso quasi de altero. Et hic modus loquendi frequens est in prophetis & etiam in euangelij.*
5 Currum duorum equitum. *Id est Cyri regis Persarum, & Darii regis Medorum, qui erant iuncti quasi due rotae in vno curru ad currendum contra Babylonem.*
6 Ascensorem asini. *Vidit enim visione imaginaria duos equites, quorum vnus equitabat asinum, & alter camelum: et intellexit, qd equitans asinum significabat Cyrum presidentem regno Persarum: quod usque ad tempus Cyri fuerat humile & subiectum, & quod ascensor cameli (qui est animal nobile & magnificum) significabat Darii presidentem regno Medorum, quod a longo tempore fuerat nobile & magnum.*
7 Et contemplatus est diligenter. *Ad percipiendum reuelationem diuinam sicut bonus discipulus ad intelligendum magistri sui doctrinam. vnde dicit infra. l. b. Mane erigit mihi aurem, vt audiam eum quasi magistrum.*
8 Et clamavit leo. *Quia sicut rugitus leonis est terribilis, sic propheta sua erat terribilis Babylonij.*

9 Super speculam domini ego sum stans, &c. *Paratus ad videndum illud quod mihi ostendit. r.*
10 Et super, &c. *Vt per deserviam seu peccatum meum diuinis reuelationibus non ponam impedimentum. Et subditur visio sibi ostensa.*
11 Ecce iste venit. *scilicet contra Babylonem.*
12 Vir ascensor. *Id est Cyros in proximo accepturus super duo regna dominium. Vt aliter: Vir ascensor. i. viri ascensores, accipiendo singulare pro plurali. sicut Exod. 8. t. Venit musca grauiissima, id est, multitudo muscarum: & isti viri sunt Cyrus & Darius, ita quod per bigam equitum idem intelligitur quod supra per currum duorum equitum.*
13 Et respondit & dixit. *scilicet Isaias propheta, qui nomina tus est hic speculator, vt dictum est.*
14 Cecidit cecidit Babylon. *& duplicatur cecidit, ad maiorem affirmationem, vt communiter exponitur. Rab. Sal. dicit quod duplicatur ad significandum duplicem Babyloniam casum, vnum a Cyro et Darii, a quibus capta fuit & incensa, alium a domino a quo postea subuersa est totaliter qd est inhabitabilis facta vt dictum est supra 13. Erit Babylon subuersa, sicut subuerit dominus Sodomam, & Gomorrhham.*
15 Et omnia. *Quia Persi & Medae ea confringentes, aurum & argentum asportauerunt. Consequenter Isaias conuertit se ad loquendum de regno Iudae, dicens.*
16 Tritura mea. *In Hebraeo habetur filius, idem tamen significatur utroque vocabulo. Propheta enim populum regni Iudae vocat trituram suam, & filium seu filiam areae suae, per quod intelligitur granum purum a palea excussum. Intentio enim eius erat excutere a populo illo omnem malitiam, & castigare eos per aliorum flagellationem ab eo denuntiata. Ideo subditur.*
17 Quae audiui. *Qui fallere non potest, nec falli.*
18 Annunciaui vobis. *in veritate pro vestra correctione. Et per hoc patet, qd tota pars ista a loco illo: Vade & pone speculatorem, &c. intelligitur de Isaias, & non de alio propheta. * Onus*

MORALITER.

1 Comedentes & bibentes, &c. id est vos praedicatores sacrae scripturae refecti, & principes in exercitu Christiano constituti, Psal. 43. d. Constitues eos principes.
† *Arri. cly.* scilicet orationis deuotae ad resistendum potestati diabolicae.
2 *Hec enim.* per sacram scripturam, vel specialem inspirationem.
3 *Vade & pone speculatorem.* id est intellectum tuum ad intelligendum.
4 *Et vidit.* per duas currus rotas, duo testamenta designantur, per duos equites Christus & Moyses intelliguntur.
6 *Ascensorem asini.* Christum, qd pullum asine dicitur equasse, Mat. 21.
† *Et ascensorem cameli.* scilicet Moysen populi Iudaici ducem. Camelus enim est animal gibosum: ideo signat popu-

populum Iudaicum superbum contra Deum.
9 *Super speculam domini, &c.* ad sciendum eius voluntatem.
11 *Et ecce venit, &c.* i. viri, accipiendo singulare pro plurali, sicut dicitur, Exod. 8 f. *Veni musca grauiissima,* i. multitudo muscarum. Et isti viri sunt Christus & Moyses.
† *Et dixit.* id est dixerunt contra peccatores obstinatos, contra quos Christus & Moyses locuti sunt.
14 *Cecidit cecidit Babylon.* Primus enim casus est in culpa mortalem, & secundus in gehennam.
15 *Et omnia sculptilia, &c.* Sculptile namq; luxuriosum est ribalda, & auari pecunia: & sic de alijs in quibus sine ponunt peccatores, quae coterunt eum in morte penitus auferunt.
16 *Tritura mea.* i. gens a me percussa, sed non emendata.
17 *Quae audiui, &c.* i. poenam aeternam obstinatis.
18 *Annunciaui vobis.* hoc. n. annuntiare debet praedicator veritatis.
† *Onus*

† Iere. 51. 1. Apo. 14. c.

Duplex Babylon.

qui in ecclesia positi, superni spiritus charitate perficiantur. Fugit autem qui huius mundi mala euadere concupiscit. Qui ergo in terra Austri habitat, fugienti cum panibus occurrat, i. is qui iam sancto spiritu intra ecclesiam plenus est, cum qui mala sua euadere nititur, eruditionis alioquo coloretur. Fugientis. cum panibus occurrere, est metuenti aeterna supplicia, doctrinae sacre escas offerre: & modo tumorē terrore cōprimere, mō pauore exhortatione refouere.

a Adhuc in vno, &c. q. d. Quia non habuisti in eos misericordiam prope sustinebitis captiuitatis miseriam. Post annum a Iudaea captiuitate, & Ierusalem subuersione, hi quoque vastati sunt.

* Procopius. Aperit quae fugientibus Israelitis praestare docuerat. Vos. n. ait o Thamanite, in itinere Dedā fugientib. obuiam prodire, & ea quib. egebūt offerre oportuit. Quod humanitatis officium cum a vobis neglectū sit, nō dubium est, quin anno consequēte, qñ diuine predictionis

manet indubitata fides, damna grauissima patiemini. Possunt & haec de his intelligi saeuente in ecclesiam persecutione, dū Christiani esse se simulant, recte sentientes cum haereticis oppugnant, quorum flagitium non diu postea diuinae iustitiae vindicta ultura est.

a Occurrite fugienti, quoniam. ¶ Ne despiciatis miseris: cito enim veniet dies vestra, &c. ¶ Futura.

praelij. Quoniam haec dicit dominus ad me: Adhuc in vno anno † quasi in anno mercennarij, & auferetur omnis gloria Cedar: & reliquiae numeri sagittariorum fortium de filijs Cedar imminuentur: Dominus enim Deus Israel locutus est.

b Quasi in anno mercennarij, quod est: Quomodo mercennarius annum suum putat velocem, & breuē omnem laborem, dum inhiat ad mercedem, sic & vobis minimum restat spatium, quia prope est excidium. Si cut. s. annus mercennarij citō preterit, qui tantum expectat mercedem laboris vel semper laborat, vt laboris mercedem recipiat: sic gloria Cedar, qui interpretatur tenebrę, vnde; Habitu-

ni cum habitantibus Cedar. Omnis quoque sagittariorum, id est diuersorum dogmatum numerus, qui in saltu Arabiae vulnerabat, redigetur in nihilum, cum fugientes fuerint de saltu libertati & aquas baptismi acceperint, panemque caelestem comederint.

NICOLAUS DE LYRA.

*B*cedit ex pusillanimitate, sed ex necessitate, propter quod debetis eis magis compati. Et quia hoc non fecistis, ideo subditur pena vestra cum dicitur.

- 1 Quoniam haec dicit dominus. Cuius dictum non potest esse falsum.
- 2 Adhuc in vno anno. id est post captiuitatem Iudaeorum per vnum annum tantum stabitis in gloria & potestate vestra.
- 3 Quasi in anno mercennarij. i. sicut mercenarius considerat finem anni in quo locatus est ad seruendum & recipiendum premium

mum, sic ego considero reddere vobis penam pro vestra duritia et nequitia statim illo anno transacto. Ideo subditur.

- 4 Et auferetur omnis, &c. id est terra Agarenorum sic nominata a Cedar filio Ismaelis per vnum annum enim post captiuitatem regni Iudae captiuauit eos Nabuchodonosor.
- 5 Et reliquiae, &c. Erant enim Agareni exercitati in arte sagittandi, sicut & Ismael eorum pater, vt dicitur Gen. 21. d. Factusque est iuuenis sagittarius.
- 6 Dominus enim Deus. Cuius verbum est stabile & firmum, & in hoc ostendit propheta, quod haec est prophetia praedestinationis, quae infallibiliter adimpletur.

CAP. XXII.

Onus vallis. Ierusalem quondam domina gentium, ciuitas regis magni, nunc despectiue dicitur vallis. non enim vallis est, quia in monte est. sed quia humilis est facta, & vilis subdita idolis, sicut & castellum despectiue dicta est. Ite in castellum, quod contra vos est, & bene vallis visionis. Ibi enim prophetae fuerunt, qui visiones videre meruerunt. Nec pertinent haec ad ob-

CAP. XXII.

Onus vallis visionis. Quidnam quoque tibi est, quia ascendisti & tu omnis in tecta clamoris plena: vrbs † frequens, ciuitas exultans.

* Procopius. Nō simpliciter dixit Sion, vel vallē Sion vt p illo vite genere & excelso quo vtebantur antea excidisse, & in profundis iam vitiorum vallibus iacere doceat. Est. n. Sion mons peraltus, vbi constructum fuerat domini templū. Si gnificat etiam Sion verbum Dei a cuius fide qui deflexerunt, in ipsa valle, quae Sioni adiacet, prostrati sunt. Virtuti enim cuiuslibet malitia semper adiacet, in istamque delabatur necesse est, qui illa excidit, quales existunt, qui a fide in incredulitatem deturbati, inter gentes exterarum Iudaei numerantur, qui tamen in tam infelici rerum successu ita intusmescunt, vt a propheta audiant. Quid fuit in tibi, quia ascendisti omnes in tecta vana, & aduersus Christum, Tolle tolle crucifige clamare, ijsque vobis totam urbem replere, non desistis?

sidionem quae facta est a Sennacherib tempore Ezechie, sed magis ad eam quae tempore Sedechiae a Nabuchodonosor facta est. Onus haereticorum, qui de sublimi sensu scripturarum ad infima corruerunt.

* Procopius. Vallem ideo Ierosolyma nominat, quod ad Sionis radices sita sit.

a Vallis. visi. LXX. Sion id est speculę, scilicet ecclesie. vnde: Constitutus sum rex ab eo super Sion mon. &c. Qui cōfidunt in domino, sicut mons Sion. Et: diligit dominus por. Sion super omnia tabernacula Iacob.

b Quidnam tibi quoque. q. d. cum philosophia & sapientia secularis de sublimibus disputans, simplicitatem ecclesie contemnat, cur tu quoque sectaris excelsa?

c Plena. doctrina haereticorum plena est multiloquio & clamore.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXII.

Onus vallis. Hic inter punitiones aliarum gentium resumit propheta punitionem regni Iudae, addendo aliqua quae non fuerunt superius dicta. Et diuiditur in duas partes, quia primo propheta loquitur contra regnum, secundo contra sacerdotium, ibi: Haec dicit dominus. Prima in duas, quia primo describitur regni Iudae punitio, secundo subditur punitionis ratio, ibi. Et reuelata est. Prima adhuc in duas, quia primo ponitur denuntiatio poenae, secundo subditur compassio propheta, ibi: Propterea dixi. Circa primum dicitur.

1 Onus vallis. visi. Licet. n. Ierusalem quantum ad vnam partem sit in monte, tamen vna pars eius est in valle. Et quia propheta hic denuntiat futuram eius deiectionem per Nabuchodonosor regem,

ideo potius nominat eam nomine vallis quam montis.

2 Visionis. quia multi prophetae visiones habuerunt de eius destructione.

3 Quidnam tibi quoque est. id est qua de causa.

4 Quia ascendisti, &c. id est ad sacrificandum idolis super tecta domorum, vt dicunt communiter expositores nostri: & in hoc tangitur culpa ciuitatis propter quam destructa fuit. s. idololatria. Rab. Sal. exponit, quod appropinquante exercitu Nabuchodonosor ad Ierusalem homines ascendebant super tecta domorum, quae sunt plana in terra illa ad considerandum inde magnitudinem exercitus: & ad proiciendum inde contra aduersarios lapides & spicula cum machinis ad hoc ibi dispositis.

5 Clamoris plena. quia in preparatione sit clamor populi.

6 Vrbs frequens, &c. id est quae fuisse exultans ex frequentia populi in te habitantis.

MORALITER.

1 Onus vallis. visi. Hic ad literam loquitur propheta contra Iudaicum populum. Mystice verò contra ma-

malum populum Christianum, qui per Iudaicum signa 1. Corinth. 10. c. Omnia in figura contingebat illis. Qui † populus

A *Interfecti tui.* Vallis scilicet Sion, voluntate propria ad hæreticos. I. transferunt, Comparatione eorum qui post prælium victi sunt, infœlicius vulnerantur, qui sponte se tradunt. Quomodo in martyrio qui post pœnas negat, leuius punitur, quam qui sine necessitate Christum abnegat.

* Procopius. Quando peccatum ad mortem est, quo anima interit, dicitur interfici, non interficiferror.

b Cuncti principes, &c. Sicut in Jeremia legitur: Sedechias nocte per muri foramen cum principibus exiit & aufugit, sed in campis Ierichontinis capti, ad Nabuchodonosor (qui tunc erat in Reblata: ibi enim manens exercitum suum ad capiendam urbem præmiserat) adducti sunt. Hic

Sedechia filios ante ipsum occidi fecit, ipsi oculos eruit, & excæcatum secum in Babylonem duxit. Principes autem & alij qui cum eis capti sunt, aut occisi, aut dure ligati, & in Babylonem ducti sunt.

* Procopius. His verbis significat non futuros reges amplius apud Iudæos, nec duces, nec prophetas, nec sacerdotes.

c Fugerunt. In fuga concordis, quorum princeps est dracho fugiens, coluber tortuosus.

d Amaré flebo. * Chrysostomus. Mos est prophetarum & iustorum omnium, non solum pro his tantum dolere, qui sibi proximi sunt, sed pro reliquis omnibus. Sic Isaias, Non valebitis consolari me in contritione filia generis mei.

a Maxima sine certamine & contentione ab hæreticis supplantatur pars. **b** Sed fame & siti. **c** Quia omnes fugerunt.

Interfecti tui non interfecti gladio, nec mortui tui, mortui in bello. Cuncti principes tui fugerunt simul, & dureque ligati sunt. Omnes qui inuenti sunt vincti sunt pariter procul fugerunt. Propterea dixi, recedite a me, amaré flebo. Nolite incumbere, ut consolemini me super vastitate filia populi mei. Dies enim interfectionis & conculcationis, & fletuum domino Deo exercituum in valle visionis, & scrutans murum, & magnificus super montem, & Elam sumpsit pharetram, & currum hominis equitis, & parietem nudavit clypeus: Et erunt electæ valles tue plenæ quadrigarum, & equites ponent sedes suas in porta: Et reuelabitur operimentum Iudæ. Et videbis in die illa armamentarium domus

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18**

a Ad synagogam Iathana ab ecclesia. **b** Capti a Chaldæis. **c** Vinculis diaboli. vnde: Anima nostra sicut passer ere. et de la. **c** Quia obturauerunt aures suas, & non audierunt bonum.

a Quos decipiunt hæretici se inuenisse gloriantur. **b** Laqueis peccati. **c** Cum principibus.

a A domino. **b** Quia fugiunt. **c** Ego Isaias. **d** Consolantes. **e** O propheta. **f** Vnde: Quis in hincatur, & ego infirmus?

a Vastitatem populi mei. **b** Sic Samuel plangebat Saul, & Ierusalem Christus. **c** Inclinari a me ægotantem nimio dolore.

a Non filij: qui virilitatis perdidit dignitatem. **b** Scilicet. **c** Non quæ singulorum operum demonstrat.

a Non Ierusalem: quæ visio pacis, sed antiqui nominis hiebus quod interpretatur conculcatio.

a Oritur. **b** Non in monte visionis. **c** Ierusalem.

a Faciens sceler, omnino destruat. **b** Hæreticorum contra ecclesiam constructum. **c** Extitit.

a Doctores qui se in Christo monte consilere gloriantur. vnde: Venite ascendamus ad montem, &c. **b** Templum quod euerit fecit. **c** Vel tes. **d** Contra populum meum.

a Templum auro vestiti.

a Fortitudo Chaldæorum. **b** O in delectabiles. **c** Humilia dogmata. **d** O Ierusalem. **e** Chaldæorum quos non potuit, capere ciuitas.

a Quæ cum Pharaone subinerguntur. **b** Quæ in irare potuerunt. **c** Ne quis effugiet & saluetur.

a Ne conclusi in te pariantur exire. **b** Tunc. **c** Ingredientibus Chaldæis. **d** A Deo per ecclesiasticos viros. **e** Secretum eorum, qui in fidei confessione sunt.

a O vallis Sion. **b** In lumine veritatis. **c** Euersum. **d** Euersum. **e** Armaturam fidei apostoli.

* Procopius. Iudæorum grauem calum intuitus phœra, luctu ad calamitatis modum temperato, gentis instare non repudium tantum, sed vrbis etiam expugnatione, trepidationem, ciuium errationem, & derelictionem significat.

e Et fletuum LXX. Erroris. Non quod fletus & error a domino sit, sed occasione scripturarum quas dedit eis legendas, nascitur erroris occasio: & possunt dicere. Quare nos errare fecisti a via tua? Vnde: Dedit dominus spiritum & erroris, &c.

f Elam. Ciuitas in Persida prouincia in qua optimi sagittarij. Elam sumpsit pharetram. Elam ascensus eorum, i. superbia hæreticorum sumpsit pharetram. vt sagittæ in obscur. rec. cord.

* Procopius. Per calamitates, inuisibiles potestates, quibus a Deo Iudæi traditi sunt, designat, qui nominis proprietate ideo contemptores sonant, quod percuntium salutem aspernati, cuiquam non pareant.

g Parietem. Ecclesie firma menta, clypeo suo, idest impugnatione nudauit.

h Operimentum: Templum quod a gentibus & pollutis ante opertum & clausum erat.

i Armamentarium. Iuxta templum erat domus quæ ædificauit Dauid ad reponenda arma in cuius circum

mitu arbores multæ. Vnde dicitur domus saltus. Ipsa quoque non lapidea, sed lignea fuit: ex humore enim cimenti & lapidum (vt aiunt) eruginat ferrum.

* Pro-

Et congre-

C NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Interfecti tui. de populo tuo.
- * 2 Non interfecti gladio. tuo: q̄ est mors breuis, sed fame q̄ est mors ainturnior, scdm̄ quod d̄ 4. Reg. vlt. a. Præualuit fames in ciuitate.
- 3 Cuncti principes tui fugerunt. s. Sedechias & viri bellatores. vt habetur ibidem.
- 4 Dureque ligati sunt: quia exercitus regis Babylonis comprehendit Sedechiam, & eos qui erant cum eo.
- 5 Propterea dixi. Hic consequenter ponitur compassio Isaiæ propter malum quod videbat futurum genti suæ, cum dicitur. Propterea dixi recedite a me. q. d. nolo consolationem humanam, & parat uera vsque tibi.
- 6 Domino Deo exerci. i. a domino Deo exercituum ordinata est.
- 7 Dies interfectionis. populi mei.
- 8 Scrutans murum. s. d. n. faciens scrutari per Chaldæos & destrui.
- 9 Et magnificus super montem. s. Sion, vbi erat templum & domus regia cum magnis sumptibus & laborib. ædificata: quæ oia in momento destructa fuerunt a Chaldæis, magis uirtute diuina q̄ humana pp̄ idolatriæ peccata. Rab. Sal. dicit q̄ ab illo loco: Propterea dixi, &c. verba sūt ipsius Dei cōpatiētis populo suo i afflictione posito. Vnde & in lib. qui apud Hebræos d̄ Berakoth. i. benedictionū, dicitur, q̄ q̄ De⁹ recordatur de destructione tēpli et captiuatione Iudæo

- 10 Et Elam sumpsit pharetram. idest, Elamitæ qui sunt optimi sagittarij sumpserunt pharetras ad ueniendum cum Nabuchodonosor contra Ierusalem.
- 11 Et currum. i. currus ad portandum arma et alia necessaria exercitus.
- 12 Et parietem nudavit clypeus. idest clypei pendentes ad parietes inde fuerunt assumpti a bellatoribus Nabuchodonosor, vt uerent ad bellandum contra Ierusalem.
- 13 Et erunt electæ valles tue. idest in quibus crescebat triticum & vinum in abundantia.
- 14 Plenæ quadrigarum. omnia terra nascentia conterentur.
- 15 Et equites ponent sedes suas: idest, custodias suas.
- 16 In porta. i. in portis Ierusalem, ita q̄ nullus posset ingredi ad auxiliandum, nec exire ad alij significandum, alias fugiendum.
- 17 Reuelabitur. Hic ponitur destructionis Ierusalem ratio duplex. Secunda ponitur ibi: Et uocabit. Prima ratio fuit, quia non confidebant de Deo, sed magis de propria uirtute & industria ad resistendum Nabuchodonosor: & hoc est quod dicitur: Et reuelabit, &c. s. templum quod propter sanctitatem sui sic erat opertum, quod oli sacerdotes intrabant, sed tunc fecerunt inde fortaliuum.
- 18 Et videbis in die, &c. i. locum vbi reponbantur arma a tempore Salomonis, vt illis te munias contra Chaldæos. * Et scilicet

MORALITER.

populus Christianus dicitur vallis visionis, eo quod in multis declinavit ab eminentia, virtutis, licet informi fide maneat saluatoris. Et primò prophetat cōiraregnū, & secundò contra sacerdotium ibi: Hæc dicit dominus. Circa primum ad literam describitur destructio regni Iudæ per Nabuchodonosor tempore Sedechiæ. 4. Reg. vlt. per q̄ significata fuit destructio regni Ierolimitani per Sardinum tempore Guidonis regis anno domini 1177. q̄a tamen valde compatiendū est & dolendum, & sequitur.

5 Propterea dixi, &c. Et sicut destructionis factæ sub Sedechia fuit duplex causa scilicet falsa confidentia da auxilio Aegypti, & derisio prophetarum, prout describitur hic ad literam, sic destructionis factæ sub rege Guidone fuit duplex causa. i. falsa confidentia qua magis confidebant Christiani de uirtute propria quam diuina, vt dicit episcopus Athonenfis in libro de gestis transmarinis: & derisio prædicatorum ad pœnitentiam eos inducētium: ipsi vero per contrarium vitam voluptuosam ducebant. Ideo subditur.

5 Propte-

† Et ecce

a Et congregastis. Terra promissionis quamuis vberri-
ma, magnā penuriā, aquae
sustinebat, & maximē Ieru-
salē. Ideo faciebāt cisternas
ad colligendas aquas. Flu-
uius enim Iordanis inter
Galilaeam, & Iudeam fluit.
Siloa autē ad radicē mōtis
Sio oritur. In Ierusalē duae
piscinae erant. Inferior quae
ab hostibus capi poterat, su-
perior quae non poterat.

* Procop. Piscina illa nihil
aliud, quam scripturae di-
uinitus inspiratae sermo,
quem auersati, alienam
aquam quaeherunt, docen-
tes disciplinas, mandata hominū
& auercentes verbum domini
propter traditionem suam. De
quibus Hieremias, Me reli-
querunt fontem aquae viuen-
tis, &c.

b Et destruxistis, &c. * Idē.
Iudaei ciuitatis domos in
muri sui cōstructionē euer-
terūt. Nā vsurpatas scriptu-
re sacrae voces excogitatis a
se fabulis muniuerūt, nihil
omnino de Deo solliciti, a
quo per sanctos homines
scriptura vetus, ipsa nimirū
de Spiritu sancti fontibus
piscina profuit.

c Et lacum. Non puteum,
qui aquam vitalem habet, &
aeternā: sed lacus cōtritos q
continere nō valent aquā.
d Inter duos muros: Scilicet,
& nouū, & vetus testamen-
tū fecerūt sibi nouas aquas
quas interiores putant, &
maiora continere mysteria, quā
vetus testamentum.

e Et vocabit dominus Deum exercituum.
Quotidie prouocat
dominus haereticos ad poenitentiam,
& ad fletum. *Beati enim*

a In quo confisit turba gentium, vnde: Inuenimus eam in campis silae:
b Tunc. **c** Scissinata, scilicet Ecclesiae, quae multiplicasti, vt
deceptos congregares. **d** Ierusalem.

faltus, et scissuras ciuitatis Dauid videbitis:
a Scissura. **b** Vos. f. qui vidistis scissuras Ciuitatis Dauid.
c Intra ciuitatem per occultos meatus. **d** In lacum vnum.

a quia multiplicatae sunt Et congregastis aquas
a Doctrinae. **b** Non superioris. **c** Quae de terra habet aquas. **d** Quae
anferri poterat. **e** Ecclesiae. **f** V. numero & mensura dispensatur.

b piscinae inferioris, & domos Ierusalem nmu-
a Contra hostem

c rastis, & destruxistis domos ad muniendum
a Concilium malignantium. **b** Piscinae inferioris. **c** Fluere.
d Noui & veteris testamenti. **e** Duos, quibus ciuitas cingebatur. alij infra
primum murum, alij habitant infra secundum. **f** Vt neutrum habere-
ris dum vetus reprobet, quia nouum probatur testimonijs veteris.

d murum. Et lacum fecistis inter duos muros,
a Restaurastis. **b** Quae diu non habuerat aquas. **c** Secundum.
d neglexistis.

e et aquam piscinae veteris: et non inspexistis
a Datorem legis. **b** In quo magis sperandum. **c** Aquam.
d Ante vltionem.

f ad eum qui feceram eam, & operatorem eius
a i. x. **b** Omnino neglexistis. **c** Dominus exercituum.
dicitur quoties aliquid magnum potenter factum laudatur.

a de longe non vidistis. † Et vocabit dominus
a Oculorum.

Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad
a Manuum. **b** Antiqui poenitentes, & caput condebant, & barbam rade-
bant, & sacco induti in cinere sedebant.

planctum, & ad caluitium, & ad cingulum
a E contra. Quasi contra dominum monentem poeni-
tentiam, & tristitiam: habuere gaudium, & letitiam.

facci: & ecce gaudium, & latitia: occidere
a Dum in hoc saeculo sumus, delictijs assuamus. Crallinum enim, id est futu-
rum tempus sicut sensu est vel erit. **b** Quasi omnia morte finiantur, con-
tra Deum blasphemiam loquuntur.

& bibere vinum. † Comedamus & bibamus
a Haec blasphemia. **b** Haec vox Domini est.

cras enim moriemur. Et reuelata est in auri-
a Apoptosis. **b** Non dimittetur.

bus meis vox domini exercituum. Si dimit-
a Mihi. **b** Mihi.

tetur iniquitas haec vobis, donec moriamini,
dicit dominus Deus exercituum. Hec dicit

D enim flentes, quoniam ipsi vide-
bunt. Et ad planctum: ne di-
catur eis: *Lamentauimus vo-
bis, & non planxistis.* Et ad cal-
uitium: vt opera multis ra-
dāt, & de corpore suo quid
quid non viuūt auferant. *Et
ad cingulum facci.* ne pro cin-
gulo veste cingantur. Cūm
Nabuchodonosor (sicut Ie-
remias ostēdit) coepisset ob-
sidere ciuitatē misit domi-
nus Ieremiam ad Sedechiā
& ad Iudaeos, vt poeniterēt
& miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

1 catur eis: *Lamentauimus vo-
bis, & non planxistis.* Et ad cal-
uitium: vt opera multis ra-
dāt, & de corpore suo quid
quid non viuūt auferant. *Et
ad cingulum facci.* ne pro cin-
gulo veste cingantur. Cūm
Nabuchodonosor (sicut Ie-
remias ostēdit) coepisset ob-
sidere ciuitatē misit domi-
nus Ieremiam ad Sedechiā
& ad Iudaeos, vt poeniterēt
& miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

2 dāt, & de corpore suo quid
quid non viuūt auferant. *Et
ad cingulum facci.* ne pro cin-
gulo veste cingantur. Cūm
Nabuchodonosor (sicut Ie-
remias ostēdit) coepisset ob-
sidere ciuitatē misit domi-
nus Ieremiam ad Sedechiā
& ad Iudaeos, vt poeniterēt
& miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

3 gulo veste cingantur. Cūm
Nabuchodonosor (sicut Ie-
remias ostēdit) coepisset ob-
sidere ciuitatē misit domi-
nus Ieremiam ad Sedechiā
& ad Iudaeos, vt poeniterēt
& miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

4 remias ostēdit) coepisset ob-
sidere ciuitatē misit domi-
nus Ieremiam ad Sedechiā
& ad Iudaeos, vt poeniterēt
& miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

5 & miseretur corū: sed vi-
lipendentes, & desperantes
dicebant: Comedamus, &
bibamus, cras enim mo-
riemur.

6 bibamus, cras enim mo-
riemur.

7 moriemur.

8 moriemur.

9 moriemur.

10 moriemur.

11 moriemur.

12 moriemur.

13 moriemur.

14 moriemur.

15 moriemur.

16 moriemur.

17 moriemur.

18 moriemur.

Matth. 21. 2.

Hierem. 3. 4. 2.

Vocauit.

Lib. 1. pedag. cap. 1.

† 1. Cor. 15. d. De poen. dist. 2. cap. si enim verfic. Petrus quocq; meis vox. Sobna.

Epicuri ferētia.

F Secunda cau- sa destructio- nis Ierusalē.

Diuisio.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et scissuras ciuitatis Dauid videbitis. *Ad reparandum & ponendum ibi defensores contra Chaldaeos, propter loci debilitatem.*
2 Et congregastis aquas piscinae inferioris. *Ad prouidendum hominibus, & iumentis de potu, & tempore obsidionis.*
3 Et domos Ierusalem numerastis. *Ad sciendum quot es- sent ibi persona, & qualiter possent eis victualia sufficere.*
4 Et destruxistis domos ad muniendum murum. *Id est muros Ierusalem ad fortificandū eos de lapidibus, & lignis inde assumptis: & etiam ne hostes possent ibi habere latibula. Loquitur tantum hic de domibus quae erant in suburbijs, quae solent destrui ante aduentum aduersariorū, ne sint ciuitati obesse in nocuentū.*
5 Et lacum fecistis: *Id est, fossam in qua aqua curreret.*
6 Inter duos muros. *Ad muros maiorem sortitudinem. Ciuitas enim clausa erat tripli muro.*
7 Et aquam piscinae veteris. *Scilicet in statum pristinum restituitis. In obsidione enim plus indiget ciuitas aqua, eō quod plu- res conueniunt ibi ad defensionem ciuitatis: & ideo quaedam piscina quae alio tempore non erat necessaria, propter quod fuerat derelicta imminente obsidione fuit reparata.*
8 Et non suspexistis ad eum, qui fecerat eam: *Scilicet Ierusalem.*
9 Et operatorem eius de longe. *Quia ab eterno praordina- uit ibi ponere templum suo nomini dedicatum.*
10 Non vidistis. *Ad eius auxilium recurrendo. Hoc ponitur ad ostendendum, quod alias talis preparatio pugnae esset licita, & bona, sicut Ezechias diligenter se preparauit ad resistendum Sennacherib, vt habetur 4. Reg. & 2. Paral. quia principaliter de Deo confidit, & illud quod erat humanae prouidentiae non omisit: sed isti diuinum auxilium totaliter neglexerant in sua virtute, ac prouiden- tia confidentes.*

titus peccato blasphemiam iungit, vt omnem sensum vi-
uentiū putet finiri morte, secūdū illud Epicuri. Post mor-
tē nihil est, & mors ipsa nihil est. Quae hic dicūt nō perti-
nēt ad captiuitatē factā tēpore Ezechiae. *Sobnam*

11 Et vocabit dominus. *Hic ponitur secunda causa destructio-
nis Ierusalem scilicet contemptus verbi diuini per prophetas eis di-
cti, & hoc est quod dicitur. Et vocabit dominus. scilicet per
Prophetas.*

12 In die illa. *Scilicet ante destructionem Ierusalem.*

13 Ad fletum, & ad planctum, &c. *id est ad debitam con-
tritionem, & satisfactionem de peccatis, vt euitaretur poena diui-
nae vltionis.*

14 Et ecce gaudium, & latitia. *Per contrarium in contemptū
verbi Prophetarum eos ad poenitentiam reuocantium.*

15 Comedamus, & bibamus: cras enim moriemur. *Hoc
enim inter epulas derisorie dicebant, eo quod prophetae cōminabatur
eis captiuitatem, & mortem nisi poeniterent: Et quia talis contem-
ptus malum eorum aggravabat supra modum, ideo subditur.*

16 Et reuelata est in auribus, &c. *prouocari p talē cōtēptū.*

17 Si dimittetur, &c. *id est nō dimittetur, accipiendo si pro non.*

18 Donec moriamini. *Non solum corporis morte, sed etiam
gehennae. Et accipitur hic donec, absque temporis determinatione
sicut Psal. 109. a. Donec ponam inimicos tuos scabellū
pedum tuorum.*

19 Hec dicit. *Hic consequenter loquitur Propheta contra sacer-
dotium, & primo contra Sobnam in speciali, secundo contra alios
magis in generali, ibi: In die illa. Prima in duas, quia primò po-
nitur ipse Sobnae deicctio, secundo Eliachim substitutio ibi: Et erit
Circa primum sciendum, quod iste Sobna, & ei adherentes suade-
bant Ezechie, quod redderet se, & ciuitatem Sennacherib, vt di-
cunt Hebraei. Isaia autem persuadebat contrarium. Et quia Sobnae
non fuit factum consilium, ideo partim motus indignatione partim
timore ne Sennacherib ex magnitudine potentiae temporalis ciuita-
tem caperet armis, finaliter cum suis occultē exiuit, & se reddidit
Assirijs, & inde ductus in eorum terram ibi mortuus fuit, & hoc
est quod praedicitur in hic Isaie a domino.*

Et

Vade

MORALITER.

† Et ecce gaudium, &c. Hec dicit dominus, &c. Hic Propheta contra

contra sacerdotium, & Sobnam praepositum tēpli signi-
ficatur malus praelatus in ecclesia Dei. Cui dicitur.

† Quod

Sa Sobnam. Vertere nunc, vel conuersio, interpretatur:
A Cui dicitur: vt conuertatur de lege ad Euangelium & reli-
 ctis figuris transeat ad verum sacrificium. Sobnas, su-
 perbus, lupus rapax, hic timore perturbatus inferiorem
 partē vrbis tradidit exercitui Sennacherib. vn, de ei dñs
 hæc mala minatur.

b Quid tu hic? Ac si
 diceret: Cur tibi vis
 ædificare domum
 occidentem literā:
 & tabernaculū tuū
 quod nō habet fun-
 damentum in pe-
 træ figuræ firmita-
 te: quod non tam ta-
 bernaculum & do-
 mus, quam sepul-
 chrum & memoria
 appellandum.

† ad eum.

† profectioe
viri, i. vehe-
menti, & ami-
ciet te ami-
ciendo.

Exod. 28. f.

c Coronans coro. te:
 Qui. f. quondam ha-
 bebas coronam pō-
 tificis, & sanctifica-
 tionem in lamina
 auri (in qua scriptū
 erat nomen Dei) tri-
 bulatione & angu-
 stia coronaberis.

d Tribulatione. Pro
 lamina aurea in
 qua scriptum erat
 nomē domini, quā
 in fronte portabat
 sacerdos semel in
 anno.

e Quasi pilam. Si-
 cut sphaera in loco
 decliui & spaciofo
 stare non potest, sic
 populus tuus in or-
 bis terminos dispergetur.

f Et expellam te, &c. *Inde discimus adepto nos in alios
 domi-

NICOLAUS DE LYRA.

1 Vadingredere ad Sobnam prepositum templi. *ideft*
 summum sacerdotē, vt dicunt aliqui Hebræi. Alij verò dicunt, quòd
 erat thesaurarius & custos vasorum templi domini. Primi tamen
 videntur melius dicere, quia infra dicitur quòd Eliachim filius Hel-
 chie fuit substitutus loco eius, qui Eliachim fuit sacerdos summus
 tempore Ezechie. vt dicit hic Ra. Sa. & scriptura hoc satis innuit
 in hoc cap. & 4. Reg. 19.

Theaurariū
istum.

2 Quid tu hic, scilicet agis in templo Dei indignè ministrando.
3 Aut quasi quis hic? quasi diceret, factō te ostendis ac si esses
 de genere regis David ideo subditur.

4 Quia excidisti tibi, &c. *Aedificauerat enim sibi sepulchrum*
notabile in ciuitate David inter sepulchra regia. vt post mortē esset
in memoria celebri, sicut & Ioiada sumus sacerdos fuerat ibidem
sepultus propter bonitatē ipsius, vt habetur secundo Paralip. 24. sed
non erat simile de isto: pp quod priuatus fuit intento, ideo subditur.

5 Ecce dominus asportari te faciet. *ab Assyrijs.*

6 Sicut asportatur gallus gallinaceus, &c. *i. per castrationem*
in pusillanimitatem gallinæ reductus. Et in hoc designat prop-
pheta, quòd partim erat ex timore se Assyrijs redditurus.

7 Et quasi amictum sic subleuabit te. *ideft faciliter &*
sine resistentia.

8 Coronans coronabit te tribulatione. *i. vndiq; suscitabit*
tibi

MORALITER.

2 Quid tu hic. q. d. non deberes in hac dignitate stare.

3 Aut quasi quis hic. quasi dicat, non es vere prælatus, sed
 phantasticus. Zach. 1. d. O pastor & idolum derelinquens gre-
 gem.

4 Quia excidisti tibi hic sepulchrum. q. d. in inferni poena
 erit sepultura tua. Sicut Luc. 1. f. dicitur de diuite epulo-
 ne: Mortuus est diues, & sepultus est in inferno.

5 Ecce dominus asportari te faciet. de præsentī sæculo per
 mortem.

6 Sicut asportatur gallus, &c. qui non facit opera galli, sed
 gallinæ: Sic malus prælatus non facit opera prælati scili-
 cet

dominatu. nec inflati oportere, nec diuini iudicij obli-
 uisci. Rectè autem ad ea, quæ de Sionis valle dicta sunt,
 & ista quoque adduntur quibus ad dominicæ passionis
 tempus relatis, qui tum veluti Sobnas iste, non superbi-
 mō & arrogantes, sed auari ex Mosaicæ legis præscripto
 sacerdotij munere
 fugebātur corpo-
 raliter, exciderint.

† O Isaias.

dominus Deus exercituum: Vade, & ingredere ad † eum

a † Sermo. scilicet iudaicæ legis, & ratio quæ versata est in lectione veteris testamenti. **b** Domi-
 ni. **c** Scilicet.

qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum tem-
 pli, & dices † ei: Quid tu hic, aut † quasi quis hic? Quia ex-
 cidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excelsō memoria-

a † Facis in domo mea. **b** † Quia sedes hic quasi aliquis hic dui stare possit.

a † In ciuitate. **b** † Non timens captiuitatem. **c** † Vt etiam sepultus superbiebas.

a † Sepulchrum. **b** † Se. **c** † Noli laborare de occisione sepul-
 chri: quia transferet dominus sacerdotium tuum.

le diligenter in petra tabernaculum tibi: Ecce dominus a-

a † Captiuitatem. **b** † Facile sine labore. **c** † Qui nutrit gallinæ filios.

sportari te faciet, † sicut asportatur gallus gallinaceus: &

quasi amictum sic subleuabit te. † Coronans coronabit te

a † Quæ facile ima petit. **b** † A morte gloriæ in vallem ignorantie & ignominie.

tribulatione, quasi pilam mittet te in terram latam & spa-

a † Cum litera tua. **b** † Potentia. **c** † Quo ante in clyrus ferebaris. **d** † Splendor scilicet
 domus domini vertetur in ignominiam.

ciosā ibi morieris, & ibi erit currus gloriæ tuæ, et ignomi-

a † Ceremonijs scripturarum. Translato sacerdotio necesse est, vt legis translatio fiat.

nia domus domini tui. Et expellam te de statione tua, & de

a † Depositionis tuæ. **b** † Te eiecto de ministerio. **c** † De quo: Magnum est tibi vocari seruum meum

ministerio tuo deponā re. Et erit in die illa, vocabo seruum

a † Vnum, scilicet de 24. sacerdotibus, qui post Sobnam pontifex factus, quia iustus. **b** † Vt episcopatum
 tuum accipiat a†

meum Eliachim filium Helchæ, & induam illum tunica

tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuā da-

a † Vt quod habebas in litera. ille possideat in spiritu.

bo in manus eius, & erit quasi pater habitantibus Ierusa-

a † Vbi est vera fidei confessio. de quo: Fides tua te saluum fecit. **b** † Scientiam scripturarum.

lem & domui Iuda. Et dabo clauem domus David

vnde: Factus est principatus super humerum eius.

i. Dom. Da. Domum David vocat domum dñi, in qua
 erat

tibi tribulationes sicut corona caput circumdat.

9 Quasi pilam mittet te. *quæ a ludentibus proicitur de ma-
 nu ad manum: Sic iste Sobna primò redditus manibus maiorū, sub-*
positus ad manus minorum, qui duceret eum ad terrā Assyriorum.

10 Ibi morieris. *& non hic vbi statuiti tibi sepulchrum.*

11 Ibi erit currus gloriæ tuæ. *conuersus in ignominiam.*

12 Et in ignominia domus domini tui. *quia eius ignomi-
 nia redundabat in templum domini, cui fuerat prepositus.*

13 Et expellam te de statione tua. *ideft, de dignitate sacerdo-*
tali, in qua credis stabiliri.

14 Et erit. *Hic consequenter describitur ipse Eliachim substitui-*
tio, cum dicitur.

15 Vocabo seruum meū Eliachim. *i. mibi fideliter seruierem.*

16 Et induam illum tunica tua. *ideft tunica sacerdotali hie-*
cyntina.

17 Et cingulo tuo. *De preciositate materia, & speciositate for-*
me istorū ornamentorū summi sacerdotis dictū fuit diffuse Exo. 28.

18 Et erit quasi pater habitantibus Ierusalem. *ideft ha-*
bens curam de eis pastorem.

19 Et dabo clauem domus David. *ideft templi, quod di-*
citur hic domus David, eo quòd præcepit ipsum fieri per Salomonem
filium suum, & preparauit expensas pro magna parte, & tradidit
Salomoni descriptionem templi & edificiorum circa ipsum, vt ha-
betur. Paralip. 28.

* 1 Super

cet verbo & exemplo docere, sed magis opus muliebre
 viuendo delitiose.

8 Coronans coronabit te tribulatione. *i. vndique tribulabit*
 sicut corona circumdat caput.

† Mittet te in terram latam. *i. in gehennæ poenam. Mat. 8. b.*
 Lata est via & spatiosa porta quæ ducit ad perditionem.

10 Ibi morieris. morte secunda.

† Indie illa, &c. Contingit autem aliquando ex Dei be-
 neficio, quòd optimus prælatus succedit pessimo, & sic
 dicitur.

14 Et erit in die illa vocabo seruum meū. *i. bonum prælatū.*

18 Et erit quasi pater habitantibus Ierusalem. *i. religiosus.*

† Et domui Iuda. secularibus actiuis.

19 Et dabo clauem. scilicet scientiæ & potentiæ.

† Et si

erat aurea clavis.
 a Et aperiet: Vnde: Qui aperit, & nemo claudit, claudit, & nemo aperit. Quod in passione relerauit: claudi non poterit, quod in caeremonijs clausit, nemo aperiet.
 b Et suspendam super Vnde in Euangelio: Omnis populus pendebat ex eo. Hodie quoque ad verbum sapiētiā eius pendent.
 c Auferetur paxillus. Quæ hic dicitur, nō pertinet ad capti-

a ^a Sanctam Scripturam. [¶] Vnde: Aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas.
 a super humerum eius: & aperiet, & non erit, qui claudat, & claudet, & non erit qui aperiat. Et figam illum † paxillum in loco † fideli: et erit in solium glorię domus patris sui, & suspendam super eum omnem gloriā domus patris eius: † vāforū diuersa genera: omne vas paruulum à vāsis cratarum vsque ad omne vas musicorum. In die illa, dicit dominus exercituum, auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli, & frangetur, & cadet, & peribit * quod pependerat in eo, quia dominus locutus est.

captiuitatē Sobnæ, D sed Sedechiæ, quæ vltima. Et notandum cum supra per paxillum Eliachim intelligeret, modo ipsum sacerdotium post mortem eius destruet. Adueniente. n. captiuitate tēpore Sedechiæ sacerdotio carebant. Aufertur paxillus: Cum plenitudo gentium intrauerit, &c. Antichristus venerit in p̄dicatione Elię, Iudæi conuertentur ad fidem.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Super humerum eius: quasi habens onus curæ templi, & totius populi.
 2 Et aperiet, &c. Hoc dicitur ad ostendendum superioritatem eius ad disponendum de ingressu templi, & ministerij ibidem exercēdi. Ex quo satis ostenditur, q̄ fuit in summo sacerdotio constitutus
 3 Et figam illum, &c. Id est principalem in templo domini.
 4 Et suspendam super eum omnē gloriā domus patris sui: Id est omnes alij sacerdotes, & leuitę inuidentur eius potestati, sicut appensa in paxillo inuidentur ei.
 5 Vasorum diuersa genera, &c. per hoc imuens, quod omnia essent sub ordinatione, & potestate sua.
 6 Vsque ad omne vas musicorum. Vasa musicorum dicuntur, hic instrumenta, in quibus cantores cantabant diuinas laudes: modo loquendi Hebraico quo instrumentum cuiuslibet artificis dicitur vas eius: vnde 1. Reg. 20. g. vbi dicitur: Dedit ergo Ionathas arma sua puero. In hebręo habetur, vasa sua.

7 In die illa. hic loquitur Propheta etiam contra alios sacerdotes in generali, secundum quod dicunt expositores nostri communiter dicentes, quod hic prophetizat de abiectioe sacerdotum tempore Sedechiæ, quando templum fuit combustum, & sacerdotes in captiuitatem ducti, cum dicitur.
 8 Auferetur paxillus. i. Ioseph. qui tūc fuit summus sacerdos.
 9 Et peribit, &c. id est alij, sacerdotes, & ministri inuitentes ei sicut principali. Ra. Sal. verò hoc exponit de eiectione sacerdotij minus generaliter, referens hanc scripturam ad ipsum Sobnā, de quo supra fecerat mentionem in speciali, & hoc iterum, vt ostendat deiectionem aliorum sibi adherentium cum eo, & secundum hoc, etiam dicitur: Auferetur paxillus. intelligitur ipse Sobna, qui fuit sacerdos summus: Qui fixus fuerat, &c. id est constitutus in summo sacerdotio tempore, & propter hoc oblatas a domino, quia ministrabat infideliter, & indignè. Et peribit, &c. id est adherentes sibi, & videtur ista expositio melior quàm prima, quia literę precedenti magis consona.

MORALITER.

3 Et figam eum paxillum. Ad debiles supportandum.
 7 In die illa dixit, &c. Id est Prelatus malus.

† Qui fixus, &c. Quantum ad officium, tamen indignè propter abusum.
 9 Et peribit, q̄ pependerat in eo. i. omnis adherēs sibi in malo.

CAP. XXIII.

ONVS TYRI. Tyrus nobilissima ciuitas Chanaanorum. Cū hæc Isaia prædicebat insula magni maris erat post autē longo tempore Nabuchodonosor voluit eam continētem terræ facere, sed multo frustratus labore non potuit. Qui autem in ciuitate erant, cum non possent resistere, qui naues potuerunt habere fugerunt in Aegyptum, & in Moab. & in vicinas regiones. vnde Nabuchodonosor furore succensus, naues succendit, ciuitatem subuertit, captiuos abstraxit, sicut patet in sequenti. Et in Chaldæam reuerso datum est ei a domino pro Tiro regnum Aegypti reedificata Tyro. Post 70. annos cum Alexander pergeret ad captiuandam Aegyptum dimisit ibi partem exercitus, & terræ eam æquare voluit, & non potuit. Aegypto verò subiugata, Aethiopes, & multas alias gentes secum adduxit, & lapidibus, & arboribus continentem terræ fecit, ciues coepit, ciuitatem subuertit. Nunc autem Isaia de illa captiuitate agit quam Nabuchodonosor fecit. Hoc verò ideo accidit, quia cū Ierusalem caperetur, & populus eius in captiuitatem duceretur, a Chaldaeis, tempore Sedechiæ, Tyrus quæ debuit compati, coepit insultare. Hanc miseriam prædicit Isaia. Onus Tyri, &c.

CAP. XXIII

ONVS TYRI. Vlulate naues maris, quia vastata est † domus vnde venire cōsueuerant:

1 verò ideo accidit, quia cū Ierusalem caperetur, & populus eius in captiuitatem duceretur, a Chaldaeis, tempore Sedechiæ, Tyrus quæ debuit compati, coepit insultare. Hanc miseriam prædicit Isaia. Onus Tyri, &c.
 * Procop. Prophetæ de gētib; futura prænuñtiant, quod Deum meminerint non suū tantū existere, sed eiusdem obiri prouidentia oīa, semper q̄; pœnas impietatis a reliquis gentibus reposcere, sicut nunc a Tyrijs, qui in Dei populū non tanquam suo scelere laborantē, sed Dei impoŕtētia a quo salutē expectarēt, cōrumeliosè insultabāt.
 a Vlulate, In Græco apertius: Vlulate naues Carthagini vos, s. q̄ Tyrū venire cōsueuistis causa negotiationis.
 b Naues maris. Hebraicè Tharsis, id est exploratio gaudij, vel contemplatio, quia gaudij, vel contemplatio, & lētitia vertetur in lachrimas.

NICOLAUS DE LYRA. Cap. xxiii.

ONVS TYRI. Ad intelligentiam huius capituli sciendum, quod Tyrus fuit ciuitas sita in mari mediterraneo vndique mari circumclusa: tamen ex vna parte non multum distabat a litore: & ideo erat aptissima ad receptionem nauium propter quod afferebantur ibi multa mercimonia: vnde processu tēporis fuit multū ditata, & in superbiam eleuata. propter quod diuino iudicio bis fuit euersa. Primò per Nabuchodonosor, qui vt eam facilius posset capere, voluit eam contiguare terræ implendo spatium intermedium lapidibus, & lignis, & terra: sed hoc non potuit: verum tamen nauigio eam caput, & subuertit: postea reedificata iterum per Alexandrum Magnum fuit euersa, qui per multitudinem populi cum eo existentis contiguauit eam terrę: & sic eam caput sine nauigio. De prima verò euersione agitur in hoc capitulo, & specialiter ratione captiuitatis Iudaicę, quia regnum Tyri, & regnum Iudæ fuerunt ad inuicem confederata tempore Salomon. 3. Reg. 5. & ideo captiuitatis Iudæ debuerunt compatiratio-

ne antique confederationis: Iea contrario magis gauisi fuerant eos deridentes, propter quod Propheta hic denuntiat Tyri deiectionem. Et diuiditur in duas partes: quia primò denunciat huiusmodi deiectionem, secundo eiusdem restitutio, ibi: Et erit. Prima in duas: quia primò denuntiat destructio Tyri, secundo a quibus debeat destrui, ibi: Ecce terra Chaldæorum. Prima adhuc in duas, secundum duo, quæ simul describit cum Tyri destructione. Primum est tristitia amantium, secundum fugam inhabitantium: ibi: Transite maria. Circa primum dicitur:
 1 Onus Tyri. id est eius depressio, quæ subditur.
 2 Vlulate. pr. tristitia.
 3 Naues maris, id est o vos nautę, quia ponitur hic continens pro contento, sicut frequenter in scriptura accipitur domus, vel ciuitas, pro habitantibus in domo, vel ciuitate. Et subditur causa huius iustitię cum dicitur:
 4 Quia vasta, &c. id est, Tyrus, in cuius domibus solebatis recipi.
 5 Vnde venire cōsueuerat. supple vobis cōsolatio. Nauigā-

MORALITER.

† Onus Tyri. In hoc capit. secundū sensum literalē descri-

bitur Tyri destructio per Chaldaeos, & eius reparatio per dominum

A Tacete. * Procopius. Antea enim ferocientes, cum verbis vterentur arrogatibus, nunc abiectos, & depressos silere iubet oratio.

B *Negotiatio*. *Negotiatores*, scilicet in insula sunt de Sidone, quae interpretetur vena trix, in qua venatores pessimi. Vnde: *Anima nostra sicut passer erepta*, &c. Qui habitant in Insula, negotiatoribus huius saeculi similes sunt, qui omni vento doctrinae cedunt, & de alijs vitijs ad alia transeunt.

C *Semen Nili messis fluminis fruges*, &c. Sic construitur: Semen Nili fluminis erat messis, & fruges eius, scilicet Tyri terra Chananeorum in qua Tyrus est, infertilis est Aegyptus quam irrigat Nilus fertilis frugibus, quas Tyrus ab Aegyptijs commutabat.

D *Mare*. Saeculi scilicet in quo parua animalia cum magnis, draco (quem dominus formavit ad illudendum ei) videns a venatoribus Christi capi: qui a daemonibus fuerunt capti, dicit contrariae fortitudini venatorum, (quam significat Sidon) erubescere Sidon.

* Theodoretus. Confite tur Tyrus malis oppressa, se non peperisse illam multitudinem civium, & opum nec se sua potentia comparasse imperium, sed diuino beneficio. Deus ergo inquit, largiebatur dona haec omnia, non ergo pariebant.

* Procopius. Sunt qui putant haec verba Tyri esse Sidonem

† Negotiatores.

Psalmi 123.2.

† Exultans a diebus antiquitatis eius.

A de terra Cethim reuelatum est eis. Tacete qui habitatis in insula, & negotiatio Sidonis. Transfretantes mare repleuerunt te in aquis multis, semen Nili, messis fluminis fruges eius: & facta est negotiatio gentium. Erubescere Sidon, ait mare fortitudo maris dicens: Non parturivi, & non peperivi, & non enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxivi virginem. Cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt, & cum audierint de Tyro. Transite maria, vlulate, qui habitatis in insula. Nunquid non haec vestra est, quae gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua? Ducent eam longe pedes sui ad peregrinandum. Quis cogitauit hoc super

donem alloquentis, tanquam ira quoque ipsam inuafuram sit. Ad eam igitur insulares, quos maris nomine intellexit, Tyro iam capto accedunt, & factum eius mouent concidisse: cum Tyrus maris robur alioqui, suam ipsa vastitatem intuita, non meliori conditione esse se, quam quae omnino nec pepererint nec iuuenes aut virgines eduxerint, fateatur. Nonnulli tamen personae fictionem, & tanquam maris ipsos lugentis quod virginibus, & iuuenibus destituta sit, vocem esse volunt.

C *Non parturivi*. q. d. Nihil profuit parturisse, peperisse, enutrisse iuuenes: quia Tyrus sine defensione capta est.

F *Cum auditum fuerit in Aegypto*, &c. Tum de omnibus vitijs. Tum de haeribus hoc sentitur, quia vna capta, alia pertimescit & in alterius confusione, altera se capiendam sentit.

G *Transite maria, vlulate, qui habitatis*. Sicut supra dictum est, cum non possent Nabuchodonosor resistere, se sinauerunt, qui potuerunt naues conscendere: alij remanserunt in ciuitate.

H *Nunquid non haec vestra est, quae gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate*, &c. q. d. Haec ideo praecipio, quia vrbis vestra Tyrus deposito errore veteri, transibit ad veritatem.

Principes

NICOLAVS DE LYRA.

tes enim per mare multum consolantur, quando veniunt ad portum bonum, & quietum. Et est hic modus loquendi truncatus: quem oportet perficere per aliquam suppletionem, & tali modo loquendi videtur hic propheta, quia modus loquendi dolentium est in truncatione verborum dolore impediendo perfectam expressionem.

1 De terra Cethim reuelatum est eis. In illa enim terra Tyri habebant amicos, ut videbitur infra, & illi praescientes apparatus Nabuchodonosor ad veniendum contra Tyrum, praenuntiauerunt eis, ut se munirent: tamen quia hoc non valuit eis, ideo subditur.

2 Tacete, qui habitatis in Insula. Id est in Tyro mari circumclusa, quasi dicerent, non loquimini de defensione, quia non valebit vobis.

3 Negotiatio Sydonis. Multi enim mercatores de ciuitate Sidonis frequentabant Tyrum, propter quod dicitur hic, negotiatio eius.

4 Transfretantes mare repleuerunt te. Diuitijs in suis nauibus apportatis.

5 In aquis multis. id est venientes per multas partes maris.

6 Semen Nili messis fluminis, fruges eius & facta, &c. In Aegypto raro fit pluuia, sed flumens Nili diuiditur per riuos ad hoc, ut fructificent semina in terra proiecta, ut habetur Deuter.

11. & ideo fruges Aegypti dicuntur fruges fluminis Nili, & quia ibi crescunt in magna abundantia ferebantur inde ad Tyrum per nauigium.

7 Erubescere Sidon ait mare fortitudo maris dicens. id est Tyri quae vocatur hic mare, eo quod erat mari circumclusa. Erubescere Sidon, quia deiecto Ciuitatis Meropolis cuiusmodi erat Tyrus respectu Sidonis, cedit in confusione aliarum ciuitatum. Et modus destructionis subditur, cum dicitur in persona Tyri.

8 Non parturivi, quia in eius obsidione, & destructione multa mulieres passae fuerunt abortum: & multi de pueris natis, & de iuuenibus, & de virginibus mortui fuerunt ante aetatem adultam, & debitum incrementum.

9 Cum auditum fuerit in Aegyptum. quod destructa fuerit Tyrus.

10 Dolebunt: eo quod habebant cum Tyrijs amicitiam propter abundantiam frugum quam ibi adducebant ad vendendam.

11 Transite. Hic cum destructione Tyri denuntiantur fuga inhabitantium cum dicitur: Transite maria. fugiendo per nauigium ad diuersa loca.

12 Vlulate: Trae confusione, & tristitia.

13 Qui habitatis in Insula: id est in Tyro quae dicitur insula ratione predicta.

14 Nunquid non haec vestra est. Supple ciuitas. Et est modus loquendi truncatus eadem ratione qua superius.

15 Quae gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua: quia multa tempora cucurrerant a sua fundatione, & nullus potuerat eam debellare.

16 Ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum. id est habitatores eius.

17 Quis cogitauit hoc super Tyrum? quasi dicat, nullus homo cogitasset, quod sic posset destrui. Cuius ratio subditur.

7 Erube-

* Quon-

MORALITER.

dominum: & sanctificatio diuitiarum eius domino post septuaginta annos.

Moraliter autem per Tyrum qui interpretatur angustia, peccator signatur, qui peccatorum aculeis cruciatur Isai. 48. d. Non est pax impijs dicit dominus. Per Chaldaeos, eius destructores, signantur daemones ipsum spoliantes gratuitis, & in naturalibus vulnerates, sicut signat Luc.

10. e. per parabolam illius, qui incidit in latrones. Per repa rationem vero Tyri post anno 70. signatur peccatoris restitutio ad statum gratiae poenitentia perfecta. Septuaginta namque resultant ex ductu denarii, qui signat perfectionem, eo quod est limes numerorum. Per septenarium qui signat vniuersitatem, eo quod omne tempus reuoluitur septem diebus: & sic septuaginta perfectam poenitentiam signat de peccatis omnibus. Per hoc autem, quod subditur:

† Et rur-

a Principes infitores eius inclyti terra, &c. Inter alios negotiatores, vel etiam in regnis.
b Ad ignominiam deduceret, &c. Non dñs ignominia autor est, sed quod ignominiosum est ostēdit, s̄m illud: *Contaminatione contaminabit eum, non q̄ sacerdos cōtaminatio nis autor sit: sed q̄ ostendit contaminatum eum quem mundum putabant multi.*
 * Procopius Graec & periculosum, sanctis ipsis, cū flagellantur, insultare, vel q̄ ipsos semper tueri cōsuevit, manum defatigari & imbecillio rem fieri putare, non aut̄ potius a Deo p̄sepe aduersa immittēte tentari credere. Sunt enim iniquis ista respondēda. *Nolite iniquē agere, & delinquentibus: Nolite exaltare in altum cornu vestru, cum ea de causa Tyri splendor in ignominiam deducisq; conuersus sit.*
c Flumen. Babyloniorum. *Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordamur Sion.*
d Cingulum ultra tibi. Fortitudo resistendi. Cingulo .n. lumbos restringimus. In lūbis fortitudinem habere dicimur.
e Conturbabit regna. Scilicet Aegyptiorū & Moabitarū, & aliarū in cirenmitu. Tyro .n. capta & subuersa, alia regna cōturbata sunt timore. Regnū quoq; Aegypti pro subuersa Tyro datū est Nabuchodonosor. vnde in Ezechiel: *Fili hominis, Nabuchodonosor seruo meo, nō est reddita merces pro seruitute qua seruiuit mihi contra Tyrum: da ergo ei Aegyptum pro Tyro.*
f Chanaan. Allego. Omnis ani-

nis anima in seculi fluctibus posita, vento doctrinae agitata, Chanaan appellatur, quae fluctuatio vel commotio interpretatur, vnde *Semen Chanaan, & non Iud.*
g Filia Sidonis. In terra Chanaan sunt Tyrus, & Sidon, vnde: Mulier Chanaanæ exiuit de finibus Tyri & Sidonis occurrens saluatori. *Matt. 23. b.*
h Transfreta. Sape videmus quosdam a proposito suo transire ad aliud, a militia ad negotiationem: a causis ad arma mutant industria, vt mutēt in felicitatē. Sed Deo dispēfante, omnia eueniunt cōtraria: vt per miseriae coacti non in se, sed in domino creatore confidant. *Talis populus non fuit. Vtq; ad mortem Nabuchodonosor fortissimi super omnes Chaldaei & Assyrii, postea populus Graecorum & Romanorum fortior fuit.*
k Suffoderunt. Quando Nabuchodonosor Tyrum inuasit nauigio, non solum murū, sed & domos subuertit, & quae erat negotiatio ciuitatū facta est p̄ septuaginta annos siccatio fagenarū. *Nauis maris, &c. Hebraicē Tharsis, quod consummatio vel letitia interpretatur. Sex diebus mundus factus est, qui postea consummabitur. Omnia autem bona seculi incerto nauium cursui comparantur: quia cito peritura: & cuncta nauigantium fortitudo soluitur. vnde: Ciuitatis magnas firmas ascedit sapiens, & destruxit munitiones earum. Quidquid enim haereticorum & sapientie secularis arte componitur, vir ecclesiasticus destruit & subijcit sibi.*
 Septua-

NICOLAUS DE LYRA.
 * 1 Quondam coronatam. *Idest super alias ciuitates reginam propter diuitias eius & fortitudinem.*
 2 Cuius negotiatores principes. *Idest, aequales magnis principibus terra vel maiores.*
 3 Dominus exercituum cogita hoc. *Inspirando Nabuchodonosor audaciam inuadendi eam. Et subdit causam.*
 4 Vt detraheret super. *omnis glorie. Idest, Tyri quae dicitur hic omnis gloria hyperbolicē, ad designandum magnitudinem superbiae eius, sicut de aliqua ciuitate in qua multum viget superbia dicitur vulgariter, quod in ea est superbia totius mundi. Et eodem modo intelligitur quod subditur de nobilibus Tyri.*
 5 Et ad ignominiam deduceret. *Consequenter denuntiat volocitatem fugae habitantium in Tyro dicens.*
 6 Transi terram tuam quasi flumen. *Idest, ad modum fluminis continuē & velociter currentis.*
 7 Filia ma. *O tu Tyre, quae dicitur filia maris, eo quod erat mari circumclusa, vt dictum est supra.*
 8 Non est cingulum ultra tibi. *Idest, fortitudo resistendi, quae designatur per cingulum militare.*
 9 Manum suam. *Idest potestatem suam.*
 10 Super mare extendit. *Scilicet Tyrus quae per nauigium suum habebat in mari magnam potestatem.*
 11 Conturbabit re. *Per potentiam suam iniuste deprimendo. Et quia haec fuit vna causa suae subuersionis, subditur.*
 12 Dominus man. *Idest, aduersus Tyrum quae sita est in terra Chanaan: Fily enim Israel non potuerunt expellere totaliter Chanaanos. vnde dicitur Matth. 23. b. Iesus secessit in partes Tyri & Sidonis: & ecce mulier Chanaanæ a finibus illis egressa, &c.*
 13 Vt conter. *for. Per Nabuchodonosor.*
 14 Et dixit. *scilicet dominus.*

15 Non adijcies ultra vt gloriaris, &c. *Idest, in tantam superbiam eleuata.*
 16 Calumniam sustinens. *A Nabuchodonosor.*
 17 Virgo filia Sidonis. *Dicitur autem filia Sidonis, quia Sidonij existentes prope illam insulam edificauerunt eam de precepto regis Assyriorum, cui tota terra illa fuit subiecta longo tempore. Et ideo vnus rex Assyriorum considerans quod illa insula erat aptissima pro portu nauium, fecit eam edificare per populum prope existentem.*
 18 In Cethim, &c. *Fugiendo. Ibi enim habebant Tyri amicos, & ideo ibi fugerunt aliqui pro receptaculo habendo: quia tamen hoc non valuit eis, ideo subditur.*
 19 Ibi quoque non erit req. *Quia Nabuchodonosor misit ad terram illam, vt redderentur sibi fugitiui de Tyro. terra illa non fuit ausa eos retinere.*
 20 Ecce terra. *Hic consequenter propheta denuntiat a quibus Tyrus foret destruenda scilicet a Chaldeis & hoc est quod dicitur: Ecce terra Chaldaeorum talis. Parata ad inuadendum Tyrum.*
 21 Talis populus non fuit. *Idest tam fortis & crudelis.*
 22 Assur fundauit eam. *Aliqui expositores per ly eam intelligunt Chaldaeorum terram: sed hoc non est verum, quia Gene. decimo. b. dicitur. De terra illa egressus est Assur. s. de Chaldea, & iste Assur fuit filius em, & ab eo denominatus est populus Assyriorum, vt dictum fuit diffusius, Genesis decimo. Sed per ly eam potius accipiendum est Tyrum: Et quia procedente tempore quidam rex Assyriorum fecit edificari eam, & ideo dicitur hic de ea: Assur fundauit eam. Sed quia destructa fuit postea per Chaldeos, ideo subditur.*
 23 In captiuitatem traduxerunt robustos eius. *Et patet litera.*
 24 Vlulate naues maris: *Idest, nauis, vt expositum est in principio huius capituli.*
 25 Quia deuastata est fortitudo vestra. *Idest, Tyrus in qua erat portus solemnissimus.*

A Septuaginta annis. Tyrus quondam angustiata dimittitur, ut expleto solitudinis tempore carmen meretricum in laudes Dei vertat, citharam assumat, omnes chordas concinentes habeat, ut postquam bene cecinerit, apud Deum in memoria sit quæ pro fornicationem obliuioni tradita fuit in pristinum restitatur: & mercedes congreget domino. Quis ergo non habeat spem salutis si bene cecinerit, si chordas, i. virtutes bene composituerit? unde: *O filia Tyri, in muneribus vultuum tuum deprecabuntur, &c. & concupiscent rex decorem &c.*

Psal. 44. c.

† veluti.

† merces

-erit cum

Psal. 89.

Daniel. 9.

Gen. 7.

B autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. Sume citharam circumi ciuitatem meretrix obliuioni tradita. Bene cane, frequenta canticum, ut memoria tui sit. Et erit post septuaginta annos visitabit dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum erit cum fornicabitur cum vniuersis regnis terræ super faciem terræ. Et erunt negotiationes eius, & merces eius sanctificata domino. Non condentur neque reponentur, quia his qui habitauerunt coram do-

set, pro sua in eos beneuolentia breuiorem esse voluit, ut calamitates ingruentes auerteret, presentemque temporis progressu maiores fieri prohiberet. A Niniuitis autem cum penitentiam egissent, non alia ratione decretas certorum spatium minas remouit, quam solet medicus a signifi-

ficata ante vel sectione, vel vitione abstinere, cum facta est corporis in melius mutatio.

Septenarius & septuagesimus, qui vel singulis diebus vel septem decadibus perficitur, perfectam significat penitentiam, ut tempore penitentiae expleto iure Tyrus ad antiquum statum restitatur.

C Canticum meretricis. Quæ ab amatoribus derelicta tollet carmina in consolationem componere, & præterita commemorare, sic & Tyrus reuersa.

C Sume tibi citharam. Quæ de hoc onere sequuntur ad reuersionem Tyri spectant.

D Bene cane, frequenter, &c. Admonet eam canticum miseriarum suarum semper cantare, ne iterum eadem patiatur. Dicunt enim hanc esse musicæ naturam, si lætum inuenierit, lætorem facit, si tristis, tristorem reddit.

E Et erunt negotiationes eius, & merces eius. Sicut dicit Hieronymus in Ieremia, reuersus filius Israel de captiuitate sub Zorobabel & Neemia. Tyri quoque non longo tempore post reuersi cum eis amicitia coniuncti sunt, nec

iam diuitias retinebant, sed in Ierusalem domino offerre bant: quarum pars in templum ornandum, pars sedebat in usum sacerdotum: & sic erant sacrificata domino merces eius. Ad prædicationem et Pauli Tyrii & Sidonij conuersi sunt, & ecclesias ædificando, & prædicatoribus necessaria ministrando, mercedes domino sacrificauerunt.

* Procopius. Non fuerit ea penitentia indignum, quæ musica præstantiore excitatur, Christianam vitæ rationem intelligere. Itaque & Aquilas ipsa & Hebraica lectio, nulla articulorum verbi que omnis facta mentione: *Et erit emporium eius, & merces sancta domino, dixerunt.* Neque enim totum eius emporium neque merces tota, sed pars primitiarum nomine consecrabitur, quod

ne corporali, quia mercatores elongati a suis vxoribus sic solent fornicari, & de fornicatione spirituali, quia illa ciuitas idololatriæ fuit dedica vsque ad tempora Christi.

9 Et erunt negotiationes eius. Hic incipit versus in Hebræo in quo describitur reedificatio Tyri in spiritualibus, cum dicitur: Et erunt negotiationes eius & merces eius sanctificata in domino, &c. Quod dicunt aliqui impletum fuisse tempore Neemia post reditum captiuitatis Babylonicæ dicentes, quod tunc in Tyro fuerunt homines deuoti, & offerentes munera domino in Ierusalem ad eius obsequium & sustentationem ministrorum: Sed quia hoc non apparet ex his quæ scripta sunt in Esdra & Neemia, nec ex historia Iosephi, seu alia historia autentica, ideo videtur mihi saluo meliori iudicio, quod impletio huius prophetiæ reduci debeat ad tempus Christi, in quo multi de Tyro deuote venerunt ad audiendum prædicationem Christi: ut habetur Matthæi tertio & Lucæ sexto & reliqui de Tyro postea crediderunt ad prædicationem discipulorum Christi, se & sua ad obsequium Dei deuote offerentes: Huic etiam expositioni concordat Rab. Sa. quantum ad aliquid, dicens quod hæc prophetia implenda est in aduentu regis Messie qui diuitias Dei cultoribus applicabit. Sed in hoc discordat, quod dicit implendum de futuro, quod in rege Christo de præterito est adimpletum.

* Cap.

neque enim totum eius emporium neque merces tota, sed pars primitiarum nomine consecrabitur, quod

ne corporali, quia mercatores elongati a suis vxoribus sic solent fornicari, & de fornicatione spirituali, quia illa ciuitas idololatriæ fuit dedica vsque ad tempora Christi.

9 Et erunt negotiationes eius. Hic incipit versus in Hebræo in quo describitur reedificatio Tyri in spiritualibus, cum dicitur: Et erunt negotiationes eius & merces eius sanctificata in domino, &c. Quod dicunt aliqui impletum fuisse tempore Neemia post reditum captiuitatis Babylonicæ dicentes, quod tunc in Tyro fuerunt homines deuoti, & offerentes munera domino in Ierusalem ad eius obsequium & sustentationem ministrorum: Sed quia hoc non apparet ex his quæ scripta sunt in Esdra & Neemia, nec ex historia Iosephi, seu alia historia autentica, ideo videtur mihi saluo meliori iudicio, quod impletio huius prophetiæ reduci debeat ad tempus Christi, in quo multi de Tyro deuote venerunt ad audiendum prædicationem Christi: ut habetur Matthæi tertio & Lucæ sexto & reliqui de Tyro postea crediderunt ad prædicationem discipulorum Christi, se & sua ad obsequium Dei deuote offerentes: Huic etiam expositioni concordat Rab. Sa. quantum ad aliquid, dicens quod hæc prophetia implenda est in aduentu regis Messie qui diuitias Dei cultoribus applicabit. Sed in hoc discordat, quod dicit implendum de futuro, quod in rege Christo de præterito est adimpletum.

* Cap.

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Et erit in die illa. Hic consequenter agitur de Tyri reedificatione, & primo in temporalibus, secundo in spiritualibus, ibi: Et erit.

Diuisio.

2 In obliuione eris o Tyre, &c. Quia non venient ibi homines ad habitandum.

3 Sicut dies regis vnius. Scilicet ipse David, ut dixit Rab. Sa. qui vixit septuaginta annis, ut habetur secundo Regum 5.

Meretricum laqueus.

4 Post septuaginta annos. Scilicet vastationis Tyri.

5 Erit Tyro quasi canticum meretricis. Meretrix enim derelicta suo amasio solet conari ad cantandum melodiose, ad renouandum amasium ad se. Et in hac metaphora intelligitur desiderium illorum qui remanserant de fugitiuis Tyri ad reedificationem ipsius, ut sic mercatores de diuersis regnis iterum venirent ad Tyrum. Ideo subditur.

6 Et erit post septuaginta annos: visitabit dominus Tyrum. Faciens eam reedificari.

7 Et reducet eam ad mercedes suas. Illic apportatas de diuersis regnis.

8 Et rursum fornicabitur, &c. Quod potest intelligi de fornicatione cor

MORALITER.

8 Et rursum fornicabitur cum vniuersis. Significat. Quod habitatus in peccatis post penitentiam veram aliquando recidit: ut prope habitum inclinante qui non statim tollitur pro penitentia.

nitentiam: sed quoniam talis recidivatio per opera misericordie sanatur. Ideo subditur.

9 Et erunt nego. &c. propter quod dicitur Dan. 4. c. Peccata tua elemosynis redime, & iniquitates tuas misericordijs pauperum.

MORA.

quod vel nunc in Dei eccle
sij, quæ ibi habentur quori
die licet intueri. Adducunt
autē his, q corā dño habitāt
ideft

^a In vltim. ^b Sancta. ^c Frange esurienti panem tuum.
mino. erit negociatio eius, vt manducet in sa-
^a Cum videris nudum orerium. ^f In omni via sua.
turitatem, & vestiāntur vsque ad vetustatem.

ideft, altari præfectis, cum D
domini decreto statutum
sit, vt qui Euangelium docent, de
Euangelio viuant.

Cap. XXXIII.

Ecce dominus nuda-
bit, &c. Post spe-
cialē gentiū sin-
gularum corre-
ptionē Iudææ,
Babylonis, Philisthijm, Mo-
ab Damasci, Israel, Aegypti
deserti maris, Arabiæ, Idu-
mæ, vallis visonnis, & Ty-
ri: quod totus orbis in con-
sumatione passurus sit de-
scribit. Nec de singulis gen-
tibus, sed de cunctis pariter
agit. Prius, quæ sunt impio-
rum tormenta, quomodo
transeat coelū, & terra, & de-
ducantur peccatores in in-
fernū. post, quomodo san-
cti rapiantur obuiam dño
in aera. De speciali ergo de-
scriptione transit ad genera-
lem, quæ est quarta regula
Tyconij, de specie enim &
genere agitur, nec persona
mutatur. *Ecce do. nudabit.* A
specie ad genus transit, de-
scripto enim speciali onere
Babyloniorum, Assyriorū,
Aegyptiorum, & multorū
aliorum, ad generale onus
iudicij extremi transit.
* Ambrosius. Quasi manu
sanctus propheta demon-
strat; quasi oculis aduenien-
tē videat iudicij diem, ita di-
cit: *Ecce dominus, &c.*
* Procopius. Quod se reue-
laturum faciem terræ dicit,
demonstrat se poenas ex actu-
rū, & impietate, q̄ olim sub
cuiusq; p̄sona latebat, pro-
diturum se, & redarguturū.
^b Et erit. Oēs similiter, vel
p̄ bonis remunerabunt vel
p̄o malis dānabunt. Nulla diuer-
sitas erit inter nobilē, &
ignobilē, sacerdotē, & laicū ser-
uū, & dñum, &c. Oēs enim
ex æquo stabunt ante tribunal Christi.
nec erit acceptio per-

CAP. XXIV.

Ecce dominus nudabit
terram, & dissipabit eam,
& affliget faciem eius,
& disperget habitatores eius. Et erit sicut po-
pulus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic domi-
nus eius: & sicut ancilla, sic domina eius: si-
cut emens, sic ille, qui vendit: sicut ꝑ ꝑ̄nera-
tor, sic is qui mutuum accipit: sicut ꝑ qui re-
petit, sic qui debet. Dissipatione dissipabit
terra, & dirēptione prædabitur: Dominus e-
nim locutus est verbum hoc. ꝑ Luxit, & deflu-
xit terra, & infirmata est: defluxit orbis, & in-
firmata est altitudo populi terræ: & terra ꝑ in-
terfecta est ab habitatoribus suis, quia trans-
gressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt
foedus sempiternum. Propter hoc maledi-

personarū apud Deū. vnde
Iob. Paruus, & magnus ibi sūt.
& seruus non timet dominū suū.
* Procopius. Dei furore il-
lorum nobis ostēditur me-
ritū, qui patiuntur quo om-
nes siue excelsi, siue humi-
les fuerint, similes habentur.
Eximiorum enim, & ma-
gnarum rationem non so-
let hostis habere, sed vsitatu
ordinem confundere.
* Theodoretus. Post resur-
rectionem Christi, huius ꝑ-
sentis vitæ mutatur facies,
& cessat dignitatum varie-
tas, non enim est seruus, &
liber in Christo Iesu? Et erit
sicut populus, sic sacerdos,
quia qui sacerdos erit, amo-
uebitur sacerdotio, & qui
ex media plebe erit, sacer-
dos, fiet sicut seruus, sic do-
minus eius, quia seruus fiet
dominus in aduentu Chri-
sti, & dominus fiet seruus.
^c Sic sacerdos. Bonus popu-
lus cū bono sacerdote per-
cipiet coronam vitæ, mali
simul sustinebunt tormen-
ta gehennæ sine acceptione
personæ.
^d Terra. Terrena opera ad
nihilum redigentur, vt abo-
lita imagine terreni homi-
nis permaneat imago cœ-
lestis. Caro enim, & sanguis
regnum Dei non posside-
bunt, quia mortale hoc in-
duet immortalitatem.
^e Maledictio vorabit terram.
Sicut in principio benedixit
Deus omni creature, sic in
fine maledicit his qui terre-
ni sunt: nec peregrini, sed habitatores terræ: & q̄ in ea pec-
cant oblitū conditionis suæ, contra se mutuo debacchan-
tes. Et pauci remanebunt, qui habeant imaginē cœlestis.
Luxit

Rom. 14. b.
Col. 3. d.
Iob. 3. c.

Quod alij re-
ferunt ad se-
cundū Chri-
sti aduentum
Theodoretus
refert ad pri-
mum.

Destructa
est, ruit.

1. Cor. 15. f.
Ibidem.

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. XIII.

Ecce dñs. Aliqui expositores dicunt, quod hoc ca-
pitulū exponendū est ad literalē de destructione Idu-
mæ, quā supra tetigit propheta breuiter capitulo
21. Sed hic resumitur, vt diffusius pertractetur. Sed
hoc dictū non habet apparentiā, quia nec ex lucra hu-
ius capituli nec ex circumstantia habetur aliquid per quod intelligi
debeat de Idumæa: propter quod B. Hieronymus dicit quod prophe-
ta hic loquitur ad literam de euersione generali totius mundi in iu-
dicio finali, ita quod in precedentibus propheta locutus fuerat de
subuersione diuersarum gentium in speciali scilicet Iudæorum, Baby-
loniorum, Aegyptiorum, & huiusmodi, vt patet ex precedentibus.
Hic autem loquitur generaliter de subuersione mundi circa finale
iudicium. Et quia illud iudicium erit ad ignominiam iniquorum, &
gloriam iustorum, ideo sic proceditur. Quia primò ponuntur perti-
nentia ad istud iudicium. Secundo propheta insurgit ad Dei præco-
nium capit. sequen. Prima in duas, quia primò ponuntur quedam
iudicium antecedentia, & secundo, consequentia, ibi: Et erit. Prima
in duas, quia primò describitur tribulationis circa finem mudi acer-
bitas. secundo eius inuitabilitas, ibi: Formido. Circa primū scien-
dum, quod tribulatio mundi præcedens iudicium, licet futura sit hor-
ribilis iniustis, tamē erit iustis materia consolationis, propter quod
saluator Luc. 21. de hoc loquens, dixit Apostol: His autē fieri in-
cipiētibus respicite, & leuate capita vestra. exhiberate cor-

da, vt exponit Greg. hom. 1. Et ideo hic primò ponitur malorum tri-
bulatio. Secundo in florū consolatio, ibi: Quia hæc erunt. Prima
in duas, quia primò ponitur malorum afflictio, secundo latitij sub-
tractio, ibi: Luxit vindemia. Circa primum dicitur:
1 Ecce dominus nudabit terram. Quia per ignem conflagra-
tionis, præcedentem iudicium a statu suo immutabitur.
2 Nudabit terram, & dissipabit eam. Herbis, & arboribus.
3 Et affliget faciem eius. Quia igne prædicto superficies eius
cremabitur. Et accipitur hic afflictio metaphoricè, sicut & per op-
positum dicitur terra, vel pratum ridere, quando virefeit.
4 Et disperget habitatores eius. Quia tunc omnes morientur
vt resurgant in iudicio.
5 Et erit sicut populus. Ideft, quantum ad hoc non erit acce-
ptio conditionis, statur, aut sexus.
6 Luxit, & defluxit. Ideft habitantes in terra.
7 Defluxit orbis. A statu suo.
8 Et infirma. Quia defecit in hominibus dominium, & princi-
9 Et terra inter. Ideft habitatores terræ. (patet.)
10 Ab habitatoribus suis. Ideft, propter peccata inhabitant-
ium, id est s̄ b̄ditur:
11 Quia transgressi sunt leges. Diuinas, mutauerunt ius bone
consuetudinis quæ est ius humanum.
12 Dissipauerunt foedus sempiternum. Facientes contra
ius naturæ, quod in mentibus humanis indelebiter est scriptum.
13 Propter hoc maledictio. Scilicet Dei. * Vora-

MORALITER.

1 Ecce dominus, &c. In p̄cedētibus Isaia denūtiavit diuer-

farum gentiū, & regnorū subuersionē, & hoc est secūdū

A *Luxit vindemia, infirmata vitis est.* In cōsummatione mū di prāteritarum deliciarum recordatio erit materia cruciatuum. vnde: Purpurat⁹ diues qui receperat bona in vita sua eleuans oculos de inferno cernit Lazarum in requie. vnde: *Væ vobis, qui saturi estis, quia esurietis.*
B *Infirmata est vitis: ingemuerunt omnes, qui letabatur corde.* † Cessauit gaudium tympanorum: quicquid sonitus latantium, conticuit dulcedo citharæ. Cūm gaudio nō bibent vinum amara erit potio bibentibus illam. *Attrita est ciuitas vanitatis.* Mundus in quo omnia vana vanitas vanitatum & omnia vanitas.
C *Clamor erit super vino.* Per vinum, errorem. ebrii enim errant. Per plateas (quæ græcè à latitudine dicuntur) spaciosam & latam viam; quæ ducit ad mortē, accipimus. Super his ergo qui errauerūt in lata, & spatiosa via huius sæculi, in die iudicij clamor doloris erit.
D *In medio terre.* Ierusalem quæ est (vt aiunt) vmbilicus terre. Et autumant multi, quia dominus iudicaturus, super montem Sion ex quo ascendit, in aere sedebit, in nube veniet. vnde: *Quemadmodum vidistis eum cum, in cæ. sic veni.* Et alibi. *Tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus.*
E *Quomodo si pauca oliua, &c.* Paucis relictis, cūm persecutio vorauerit terram, tanta erit sanctorum paucitas, tanta pressura, vt tententur etiā electi si fieri possit: & paucitas eorum baccis oliuarum

Luc. 19. f.

Luc. 6. d.

† Cessabit.

Ecclesiast. 1. a. Matth. 7. b.

† Sicut excussio oleæ.

Matth. 13. c.

A&. 1. b.

† Exultabunt hi, qui erunt ab Occidente.

A *Terrenos.* **V**orabit terram, & peccabunt habitatores eius: ideoque infancient cultores eius, & relinquentur homines pauci † Luxit vindemia, infirmata est vitis: ingemuerunt omnes, qui letabatur corde. † Cessauit gaudium tympanorum: quicquid sonitus latantium, conticuit dulcedo citharæ. Cūm gaudio nō bibent vinum amara erit potio bibentibus illam. *Attrita est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte.* Clamor erit super vino in plateis, deserta est omnis lætitia translatum est gaudium terræ. Relicta est in vrbe solitudo, & calamitas. opprimet portas; quia hæc erunt in medio terræ, in medio populo- rum. † Quomodo si pauca oliuæ quæ remanserunt excutiantur ex olea, & racemi cū fuerit finita vindemia, & leuabunt vocem suam, atque laudabunt: cum glorificatus fuerit dominus, & de mari hinnient. Propter hæc t. in doctrinis glorificate dominum, in insulis maris nomen domini Dei Israel. A finibus

rarissimis comparetur, quibus excussis vix pauca remanent in cacumine arboris: collectis quoque racemis vix pauci remanent in vitibus vacuis.

* Procopius. Qui pietatē colunt, non patitur dominus in istas minas incurere. Non enim cum impijs iustos perditurus est dominus. Quod Ezechielis voce didicimus: *Fili hominis, inquit, terra in qua iudicium iudicio, sanguinis est.* Quod si in medio corū fuerint Noe, & Daniel, & Iob, illi quidē pro sua æquitate seruantur, sed terra erit in interitum. Per Noem, fide probatos, per Danielem, prudentes, & perspicaces, per Iobū, qui manent infra cōtra aduersus oīa animo intellexit.

g *Atque laudabunt: cum glorificatus fuerit dominus.* Laudabunt qui poterunt remanere, & pressuram Antichristi fugere, vel ardorem imminentis gehennæ.

h *Hinnient.* Equorum similitudine, lætitia gestientes magnitudine.

i *A finibus terra laudes audivimus, gloriam iusti.* In Hebræo, *alis terra.* Alæ autem vel fines terræ, prophetæ sunt, & Apostoli, qui de terrenis ad cælestia volant, & quibusdam præceptorum finibus viuendi modū terminant. Dicunt ergo sancti Sicut à Prophetis, & Apostolis audiuius, sic modo impletum videmus.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Vorabit terram. *Idest homines terrenos.*
2 Et peccabunt, &c. *Quia appropinquante iudicio abundabit iniquitas, & refrigescet charitas, Matth. 24. a.*
3 Lux vindemia: *Hic consequenter describitur subtractio gaudij: & primò ex defectu vini, quod solet esse materiam gaudij secundum illud Psal. 103. b. Vinum lætificat cor hominis, ideo dicitur: Luxit vinde. Secundò ex subtractione ludij recreatiui cūm dicitur: 4 Cessauit gau. tym. Et patet litera. Tertiò, ex destructione habitaculi, cum dicitur:*
5 Attrita est ciui. *Idest, qualibet ciuitas mundi, quæ dicitur vanitas, Ecclesiast. 1. a Vanitas vanitatum dicit Ecclesiast. &c.*
6 Clausa est omnis domus, &c. *quia deficient homines.*
7 Clamor erit super vino, *idest, ex defectu vini: per quod intelligitur defectus cuiuslibet potus.*
8 Deserta est omnis lætitia. *In presenti vita.*
9 Translatū est. *Ad locū beatorū, vbi solū remanebit gaudium.*
10 Relicta est in vrbe so. *Idest in vrbe, accipiendū singulari pro plurali, sicut Exod. 8. f. Venit musca grauissima, idest multitudo muscarum: Sciendum etiam, quòd propheta loquitur de futuris per modum præteriti propter certitudinem prophetiæ. Et quia talis modus loquendi frequenter est in prophetis.*
11 Quia hæc erunt. *Hic consequenter describitur iustorum cōsolatio, qui nunc sunt depressi, sed in iudicio erunt exaltati. Et dicitur in duas partes, in partem principalem, & incidentalem. secunda ibi: Væ mihi. Circa primum sciendum, quòd electi ad gloriam erunt valde pauci respectu damnatorum, secundum quod dicit saluator, Matt. 7. b. Lata porta, & spatiosa via est, quæ du-*

cit ad perditionem, & multi sunt, qui intrant per eam. Quam angusta porta & arcta via, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inueniūt eam. Et hoc quod dicitur hic: Quia hæc erunt in medio terræ. *Iudicium enim vltimum dicit futurum prope Ierusalem, quæ est in medio terræ habitabilis, quia est in quarto climate.*

12 Quomodo si pau. oli. *Fructus enim remanentes in oliua post excussionem, & racemi remanentes in vinea post vindemiationem sunt valde pauci respectu collectorum: sic electi in iudicio erunt valde pauci respectu aliorum, & de istis paucis subditur.*

13 Hi leuabunt vocem suam. *Ex magno affectu.*

14 Atque laudabunt. *Cum toto conatu.*

15 Cum glorificatus fuerit do. *Idest, cum dominus Iesus Christus in iudicio apparuerit in forma humanitatis gloriosa.*

16 Hinniet, i. *Signa lætitiæ ostendit, sicut equus hinnit ex lætitia.*

17 De mari. *quia tunc transferentur de hoc mūdo qui est ad modum maris tēpēstiuosi, ad portum gloriæ in anima, & corpore. Et quia hoc est valde desiderabile, ideo admonet propheta fideles, vt se, & alios ad hoc disponāt per prædicationem, & susceptionem fidei catholice, dicens: 18 Propter hoc. vt cū electis in iudicio exultentis.*

19 In doctrinis glorifica dominum. *Quod fecerunt Apostoli aliique discipuli Christi.*

20 In insulis maris. *Qui prædicauerunt non solum habitantibus in arida, sed etiam in insulis maris, vt patet de Paulo in Actibus Apostol. & in pluribus locis: Et quia publicatio Euangelij processit ad omnes partes orbis, ideo subditur:*

21 A finibus terræ. *Scilicet diuinas.*

† Audiui

MORALITER.

† sensum literalem. In hoc autem cap. denunciat ad litem, vt videtur generalem mundi subuersionem, per tribulationem Antichristi, & per ignem conflagrationis aduentum iudicis præcedentem: qui erit ad gloriam electorum, & ignominiam iniquorum: & sic lite-

raliter exposui: propter quod sensus literalis est etiam moralis, & ideo de moralitate non mihi videtur hic aliquid addendum, nisi quòd ista prædicta sunt à propheta, vt quilibet ex istorum consideratione se præparet per opera iustitiæ, vt venientem videat iudicem, consolabitur & securè.

a *Secretum meum mihi.* Nec potest plenius enarrare premia bonorum, nec poenas malorum quae praevideat per spiritum: & inde dolet dicens: *Vae mihi.*

b *Formido, & fouea.* Possunt haec tam ad tempora martyrum quam ad tempora Antichristi referri. Imminente enim persecutione multi formidinetormeti, Christum voce. & non corde negabant, & post poenitere nolebant, & sic in foueam cadebant, post instante diabolo in laqueum aeternae damnationis, sic etiam fiet in tempore Antichristi.

* *Seuerus Antiochenus.* Habitator terre est, qui a cogitationibus, & meditatione rerum coelestium auocatur, terrenis cogitationibus implicatus, & excogitat rationes aduersum veritatem. Hic enim proprie habitat in terra, veluti clavis quibusdam affixus solo, & humanis cogitationibus grauius, ad caelum animum tollere non potest, hos perdet Deus.

c *Apritesunt, &c.* Ut videat Deus iniquitates Antichristi & iudicet. Dum enim non punit peccata, se videre ea dissimulat.

d *Fundamenta terra.* Principes saeculi, terrena opera.

e *Confractioe confringetur.* Non quod terra redigatur in puluerem, vel nihilum, sed quia omnia terrena transibunt. Et quomodo ebrius nescit quid agat, sic oes qui versantur in terra maiorum magnitudine ebrii erunt, & stuperbunt ad omnia.

f *Tabernaculum vnus noctis.* Quod

a *Pradicari.* b *Quia omnia praedicta impleta.* c *Christi iustificantis omnes.* d *Haec iuentibus alijs.*

terrae laudes audiimus, & gloriam iusti: Et dixi: *Secretum meum mihi, secretum meum mihi.* Vae mihi. Praeuaricantes praeuicati sunt, & praeuicatione transgressorum praeuicati sunt. *Formido & fouea & laqueus super te, qui habitator es terre.* Et erit qui fugerit a facie formidinis cadet in foueam: & qui se explicauerit de fouea tenebitur laqueo, quia cataraetes de excelsis aperte sunt: & concutientur fundamenta terrae. Confractioe confringetur terra, & contritione conteretur terra. Comotione commouebitur terra, agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum vnus noctis. Et grauabit eam iniquitas sua, & corruet & non adiciet ut resurgat. Et erit in die illa, visitabit dominus super militiam caeli in excelsis, & super reges terre, qui sunt super terram. Et congregabuntur in congregatione vnus fascis in lacum. Et claudentur ibi in carcere, & post multos dies visitabitur

Quod a viatore transferretur, D vt nullum remaneat vestigium, sic transibit figura huius mundi, & erit terra deserta vt non sit habitatio amplius hominum in ea.

g *Etera, &c.* q. d. Fenestreae caeli aperte sunt, vt prospiciente domino terrena peccata, omnis figura terrenorum operum praetereat, & corruat, neque in pristina statura resurgat. Visitabit ergo dominus in die illa super militiam caeli, vt non solum terrena, sed caelestia iudicet.

h *Super militiam. Inebriatus est in caelo gladius meus.* *Astra non sunt munda in conspectu eius.* *Et in Angelis suis reperit prauitatem.*

i *Reges terra. Reflores tenebrarum, contra spiritualia nequitiarum, in caelestibus.* vnde in Daniel. *Exiit in occursum mihi princeps regni Persarum, & princeps regni Medorum.*

k *Et congregabuntur.* Hieronymus. Origenes dicit, quod post hanc sententiam: *Ita maledicti in ignem eternum:* post multos dies, id est post mille annos visitandi, & liberandi sunt. Sed hoc Ecclesia non recipit. Dicitur enim. *Ibunt impij in supplicium eternum, iusti autem in vitam eternam.* Quod autem eternum est omni fine caret, & sicut gaudium eternum, ita & supplicium.

l *Vnius fascis in lacum.* vnde *Alligate ea per fasciculos ad comburendum.*

m *Et post multos.* Notandum quod non addit a domino vel ab Angelis, sed absolute visitabuntur. Ex qua ambiguitate verbi, & remedium potest intelligi & correctio. id est quod postquam iusti premia receperint

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Audiuimus glo. f. Christi, cuius gloria vbiq; terrarum est praedicata. Et quia mysterium Christi erat occultum, & secretum tempore veteris testamenti: propter quod Lxx. Interpretes pro eo quod habetur, supra 9. cap. de Christo: Et vocabitur nomen eius admirabilis, consiliarius Deus fortis, pater futuri saeculi, princeps pacis transulerunt. Et vocabitur nomen eius magni consilij angelus. Ideo dicit hic propheta.*

2 *Et dixi: Secretum meum. Et duplicatur ad maiorem affirmationem. Vel et quia duplex continebatur secretum, ibi: Vnum, personae, in qua duplex coniungitur natura scilicet diuina, & humana, quod est valde arduum. Aliud temporis, quia determinatum tempus sui aduenit. erat valde occultum. Vae mihi. Haec est pars incidentalis in qua propheta deplorat casum populi sui, quia in aduentu Christi pauci Iudaei crediderunt, & multi remanserunt excaecati: & per consequens sorte & gaudio electorum privati, quod praevidens propheta, dicit: Vae mihi. ex casu populi mei.*

4 *Praeuaricantes praeuicati sunt. Hic quater ponitur praeuicatio: Quia Primo praeuicati sunt Iudaei, Christi humanitate blasphemantes: Ecce homo vorax, & potator vini publicanorum, & peccatorum amicus. Matth. 11. c. secundo eius diuinitatem miracula virtute diuinitatis facta, demonibus attribuentes, Luc. 11. b. In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia. Tertio, mortem eius procurante. Quarto, ipsum in suis discipulis persecuentes, vt patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis.*

5 *Formido, & fouea, &c.* Postquam supra circa malos descripta est poena acerbitas, hic consequenter describitur eius immutabilitas, vel inevitabilitas cum dicitur: *Formido, & fouea, & laqueus super te, qui habitator es terre. Generaliter etiam dicitur hic: Formido. Ex persecutione Antichristi, quae aliqui nimis formidantes cadent in foueam transgressionis ei obediens. Ideo subiicitur: Qui fugerit, &c.*

6 *Et qui se explicauerit &c.* Post mortem Antichristi de transgressionem poenitendo, quia secundum sanctos, & doctores nostros post mortem eius dabitur aliquod tempus poenitentiae deceptis ab eo.

7 *Tenebitur laqueo.* id est igne conflagrationis, quantum ad oes generaliter, vel sententia damnationis, quantum ad reprobos partialiter.

8 *Quia cataraetes de excelsis.* id est talis poenitentia veniet a Deo cui resisti non potest.

9 *Et concutientur fun. ter.* quia per terrae motum montes adque quabuntur terrae plana. ideo sequitur: *Confractioe confringetur terra, &c.* Et patet littera vsque ibi.

10 *Et auferetur quasi,* &c. *Quod non habet stabilitatem:* q. d. firmitas terrae non poterit resistere voluntati diuinae.

11 *Et grauabit eam iniquitas sua.* A suo statu pristino.

12 *Et non adiciet, vt resurgat.* Ad hoc, quod sit apta habitationi hominum, & animalium: quia cessabit motus caeli, & generatio & corruptio in elementis: tamen terra innouabitur, & meliorabitur sicut & caetera elementa.

13 *Et erit.* Hic ponuntur consequentia ad diuinum iudicium scilicet reclusio demonum & damnatorum in infernum: & deductio electorum ad caelum empyreum. Primum ponitur cum dicitur.

14 *In die illa, id est super demones in quibus remanserunt, id est naturalia integra, & in quibus conuenerunt cum angelis sanctis, & sic sunt de militia caeli, vel qui habitant in hoc aere caliginoso vnde dicitur aereae potestates, & hoc modo possunt dici militia caeli, sicut dicuntur aues caeli, eo quod volitant per caelum, aereum.*

15 *Et super re. i. super tyrannos:* & p. consequens super oes alios malos.

16 *Et congregabuntur, &c. i. in infernum, vbi simul detrudentur demones, & damnati secundum quod dicitur Matth. 25. Ita maledicti in ignem eternum, qui parati sunt diabolo, & angelis eius, &c.*

17 *Et claudentur ibi.* Quia inde non poterunt egredi.

18 *Et post multos.* Visitatio Dei aliquando accipitur in bonum, si

A illi in perpetuis pœnis visitentur. Et tamen sciendū, q̄ iudicium Dei humana nō potest scire fragilitas, nec de pœnarum magnitudine, vel mensura ferre sententiā: q̄ dñi arbitrio derelictum est.

a Et erubescet. Vnde creatura ingemiscit & parturit. Cernens homines, scilicet qui suo fruebantur lumine, nihil dignum Dei bonitate

Pœnarum in fernalū magnitudinē humana fragilitas scire non potest. Rom. 8. d.

a buntur. Et erubescet Luna & confundetur Sol, cum regnauerit dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in cōspectu senū suorum, fuerit glorificatus.

a ¶ Non lucem amittendo: sed in comparatione veræ lucis quæ Christus est, tanquam nihil lucendo.
a ¶ Peracto iudicio ablati impijs ne videant gloriam Dei.
a ¶ Cuius hominis sapientia est. ¶ Patriarcharum, Prophetarū, & Apostolorum. ¶ Cælesti.
¶ E a gloria quam vident soli filij Dei.

fecisse, qui solē suū oriri facit. Quomodo si dispensator veniēte Domino cernat familiā varijs subijci cruciati bus. Vnde: *Sol obscurabitur, & luna non dabit lucem suam.* Senum. Qui imitantur vetustum dierum, quales presbyteros iubetur Moyses eligere, qualis fuit Abraham mortuus in senectute bona.

Matth. 17. d.
Matth. 24. d.
Exod. 1. d.
Genes. 12. d.

NICOLAUS DE LYRA.

cat Luc. 1. f. Visitavit & fecit redēptionē plebis suæ. Et hoc modo dicitur hic eā accepisse Origenes, dicēs, quod post magnū circum amonū saluabuntur damnati, & demones: quod est contra dictum Saluatoris allegatum, Matth. 25. d. Ite maledicti in ignē æternum, &c. Alio modo accipitur visitatio Dei in malū pœna, sicut infra 27. g. Visitabit Dominus in gladio suo duro, &c. Et hoc modo accipitur hic secundum doctores catholicos. Et est sensus: Post multos dies visitabuntur. Id est, post quodēque tempus datum in pœna detinebuntur. Sciendum tamen quod sic in Hebræo habetur, de diebus multis, vel à diebus multis visitabuntur. Id est, pro peccatis diebus multis perpetratis punientur, scilicet pro peccatis perpetratis à principio mundi. Consequenter ponitur secundum de gloria bonorum, cum dicitur.

quenter ponitur secundum de gloria bonorum, cum dicitur.

1 Et erubescet luna. Non quia tunc lumen eorum minuetur, sed magis augmentabitur, vt habetur infra 30. f. Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis septemplex. Sed dicitur hic erubescere metaphorice, quia lumen eorum quasi nullum erit respectu luminis patrię secundum quod dicitur Apoc. 21. g. Ciuitas non eget sole neque luna vt luceant in ea, sed claritas Dei illuminabit illam, & lucerna eius est agnus.
 2 Cum regnauerit dominus exercituum. Id est angelorum.
 3 In monte. Scilicet cælesti de qua dicitur Gal. 4. d. Illa quæ sursum est Ierusalem libera est, quæ est mater nostra.
 4 Et in conspectu senum suorum. Scilicet patriarcharum, prophetarum, & aliorum sanctorum. Fuerit glorificatus.

ADDITIO I.

B In cap. 24. vbi dicitur in postilla, ideo subditur: A sinibus terræ laudes. Scilicet diuinas, &c. Hoc quod dicitur: A sinibus terræ laudes audiuius, &c. Sequendo expositione postilla, quæ est vera, potest referri ad hoc quod dixerat paulo ante, quia hæc erunt in medio terræ. Pro quo sciendum, quod hic propheta dolet de hoc quod pauci de gente sua scilicet Israel adhaeserunt doctrine Christi: cum tamen in medio eorum Christus conuersatus est, & illi qui longe erant scilicet in insulis, & extremis terræ in magna copia ipsi Christo adhaeserunt. vnde cum dixisset supra: quia hæc erunt in medio terræ scilicet Ierusalem, quæ vt dicitur in glo. est umbilicus terræ à qua pauci exclusi sunt, scilicet Apostoli, de quibus dicit: Hic leuabunt vocem suam, &c. Per quorum doctrinam glorificatus est Deus etiam

etiam in insulis maris scilicet in remotis. Nunc autem subdit: A sinibus terræ laudes audiuius gloriam iusti. q. d. admirando in medio terræ, vbi salus fuit celebrata. Iuxta illud Psalm. Operatus es salutem in medio terræ, non fuerunt nisi pauci inuenti, sicut racemī fructa vindemia. & tamen in sinibus terræ, id est ab extremis laudes audiuius gloriam iusti, scilicet Christi. Et quia hoc contigerat eo quod propter peccata illius populi secretum Christi à seculis non cognouerat. Ideo subdit: Secretum meū mihi. Et est sensus, secretum scilicet mysterium Christi meū, scilicet quod prophetizo mihi, id est, non eis profuit, sed mihi illud quod habetur supra 6. cap. Excæca cor populi huius: Et duplicat ista verba scilicet secretum meum mihi, quia non solum verbis, sed etiam rerum figuris huiusmodi secretum prophetauerat: Et sequitur: Væ mihi. ex compassione gentis suæ, vt dictum est. Cætera exponantur, prout in postilla.

Psalm. 136. d.

CAP. XXV.

D Omne Deus, &c. * Procopius. Absoluta disputatione de vniuerso piorū, & impiorū iudicio cuius finē Xpi regnū secutū est in his Deū laudare, & glorificare pphetes aggreditur.

b Cogitationes anti. * Idem. Huius cōsiliij antiquitatem Christ⁹ meminit, cum dixit, Possidete regnū quod vobis paratum est, à constitutione mundi. Et Paulus: Sicut elegit nos in ipsa mundi cōstitutione, vt sancti, & immaculati in cōspectu eius essemus in charitate. Quod si eos sequaris, q̄ ad Xpi aduentū ista retulerūt, cōsiliij antiquitatem expressit Simeō, dicēs: Quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciē omnīū populorum. Et Zacharias, Et crexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt prophetarum eius.

es tu
Matth. 25.
Ephes. 1.
Luc. 2.
Luc. 1.

CAP. XXV.

D Omne Deus meus + es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo, quoniam tu fecisti mirabilia, & cogitationes antiquas fideles amen. Quia posuisti ciuitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum vt non sit ciuitas, & in sempiternum non ædificetur.

a ¶ Hæc istas de die iudicij, vel de passione domini gratias agens patri.
¶ Ergo
a ¶ Predicando magnitudinem tuam.
b ¶ Gratias agam.
a ¶ Retribuendo unicuique secundum opera sua.
a ¶ Quos prædestinauit, hos & magnificabit. b ¶ Ab æterno. c ¶ Veritate impletas, quando dicitur: Venite benedicti &c. d ¶ Hoc est, est, e ¶ Causa quare confiteatur, & quæ sint mirabilia & cogitationes antiquæ.
b ¶ cogitationes antiquas fideles amen. Quia
a ¶ Ierusalem, b ¶ Ruiuæ, c ¶ Id est.
a ¶ Humiliasti. b ¶ Iudaorum. ¶ Filij alieni mentiti sunt mihi. Et alibi. Vos ex patre diabolo estis.

c Amen. Hebræum, quo sepe dominus vtitur in Evangelio: Amen amen, id est, verè verè dico vobis. * Procopius. Horū bonorū euentū, quia quàm celerimè intueri cupit, fiat dñe deprecatur. Precatur autem corū nomine, qui beatitudi ne positi sunt, de reliquis q̄ in mortali vita ante præterierūt, Posuisti ciuitates in tumulis, adijciens: vt eū etiā idco laudaret, & impias Atheorum hominū ciuitates euerit, mala eorū opera fortasse, ipsasq; aduersarias potestates, vrbū appellatione significās, quas murū, & vrbē saepe vocauit, ppter robur. Ciuit. Euerā à Nabuchodonosor, restituta est à Nemia, & à Iesu sūmo sacer. Euerā à Roman. restituta est ab Aelio Adrian. sed nō in eodē loco, nec in statu pristino. Et in sempiternum. Vt mille annorū regnum, & aurea Ierusalem, & gematæ fabula quiescat.

¶ con quæ d longe firma ¶ pala

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. XXV.

D Omne Deus Hic consequenter insurgit propheta ad Dei præconium ex visione prædicta, & primò ponitur prophete præconium. secundò cælestiū ciuium, ibi: Super hoc laudabit. Circa primum dicit propheta:

- 1 Domine. Ratione generalis gubernationis.
- 2 Deus. Ratione creationis.
- 3 Meus. Ratione specialis illuminationis.
- 4 Estu. & non alius.

Diuisio.

MORALITER.

† Domine Deus meus, &c. In principio huius capituli secundum sensum literalem ponitur gratiarum actio prophetæ de sibi facta diuinitus reuelatione, sicut dicitur

5 Exaltabo &c. Collaudando te assidue.
 6 Quoniam fecisti mira. In damnatione malorum, & glorificatione iustorum.
 7 Cogitationes. Quia ista disposuisti ab æterno.
 8 Fideles. Quia vniuersę vię Domini misericordia, & veritas.
 9 Quia posuisti, &c. Quod exponunt aliqui doctores nostri de destructione Ierusalem facta per Titum & Vespasianum. Sed huic dicto obuiat quod sequitur.
 10 Vt non sit Ciuitas, &c. Ierusalē autē reedificata est post illā destructionē, sed ad hoc respondent quod est alia penitus ciuitas

tur Dā. 2. Ponit gratiarum actio de visione Nabuchodonosor reuelata Danieli. Et in hoc Moraliter docemur quod de omni cognitione veri, maximè circa diuina debemus Deo regitari.

† Super

A Et faciet dominus. * Procopius. Ne de se ista usurpanti putaret Iudaei, gratia quae in caeteras geressidiffusa est, his uerbis adiecit, *Et faciet &c.* & bibent uere uitae uinum illud, quod se non prius bibiturum affirmauit Christus, donec nouum cum apertis in calice sumeret.

B Qui ad incarnationem Christi ista referunt, per montem, ecclesiam designatam dicunt, quae & specula & pacis visio, per dogmatum altitudinem, aitarumque quiete uocat. Per uinum autem & uinguentium my-

Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum
a. q. Destruita Ierusalem & hac uindicta. b. q. Gentium. c. q. In passionibus pro nomine Christi. d. q. Ecclesia. e. q. Gentilium.

Timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua, spes a turbine umbraculum ab aestu. Spiritus enim robustorum quasi turbo impellens parietem. Sicut aestus in siti, tu multum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torrete propaginem fortium marcescere facies. Et faciet dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium uindemiae pinguium medullatorum, & uindemiae defecatae. Et praecipitabit in monte isto faciem uinculi colligati super omnes populos, & telam quam orditus est super uniuersas nationes, praecipitabit mortem in sempiternum. Et auferet dominus Deus lachrymam ab omni facie & opprobrium populi sui auferet de uniuersa terra,

stici uindictio- D
 ne, & saluare Lib. r. de de
 re sanguine. monstr. c. 10
 * Euseb. Hu-
 iusmodi erant
 Isaia mirabi-
 lia quae bone
 cuiusdam fra-
 grantiae, un-
 guentique un-
 ditione, non Is-
 rael, sed omni-
 bus gentibus, p-
 mittebant: ex
 quo non im-
 merito ppvnt
 gnati uindictio-
 ne Christiano-
 rum appel-
 lationem con-
 secuta sunt.
 Sed uini quo-
 que laetitiam
 gentibus uati-
 cinatur, in eo
 noui testame-
 ti, quod a Chri-
 sto conditum est
 subobscurum si-
 gnificans quod la-
 ne apud oes gen-
 tes in presenti
 tpe perspicue
 celebratur.

NICOLAUS DE LYRA.

* Et in alio situ. Quod arguitur ex hoc quod Christus passus fuit extra Ierusalem. ut habetur 1c. 19. & Heb. 13. Loca autem ubi passus fuit & sepultus sunt clausa intra Ierusalem quae nunc est. Sed hoc non videtur ualere, quia historiographi dicunt Ierusalem, quae nunc est, esse in eodem situ cum praecedenti: hoc excepto quod a parte Aquilonari murus fuit dilatatus ad includendum loca praedicta, & ideo nomine huius ciuitatis intelliguntur omnes ciuitates mundi, accipiendo singulare pro plurali, quae omnes destruntur in fine mundi, sicut dictum est cap. praecedenti. Propheta enim in hoc ca. gratias agit de uisione sibi facta, prout continetur praecedenti cap. & ad talem destructionem sequetur alia reaedificatio.

1 Super. Hic consequenter ponitur gratiarum actio caelestium ciuium, & primo de sua promotione, secundo, de daemonum deprecatione. c. 27

Prima in duas: quae primo gratiarum actio de beneficiis collatis in terra, secundo de collatis in caelesti patria. ca. se. Circa primum ponitur gratiarum actio de quadruplici beneficio. scilicet de duplici uisione mali, & de duplici consecutione boni. Et secundum hoc pars ista in quatuor diuiditur, & patebunt partes prosequendo. Primum malum est persecutio tyrannorum huius mundi, a qua sunt penitus liberati, et hoc est quod dicitur hic: Super hoc. i. caelestis qui non potest amplius a suo statu deici.

2 Ciuium gen. Ro. i. ciuium caelestium. Et est replicatio eiusdem sententiae ad maiorem affirmationem.

3 Timebit te. scilicet timore filialis reuerentiae, qui timor remanebit in patria, secundum illud Psal. 18. Timor domini sanctus permanet in seculum seculi. Et huius laudis & reuerentiae subditur ratio cum dicitur: **4 Quia factus.** Praestans ei patientiam contra tyrannos pauperes spoliantes. **5 Fortitudo egeno.** Quia conculcabatur a diuitibus in presenti uita. **6 Spes.** i. superborum rabie.

7 Umbraculum ab aestu. Cupiditatis antiquorum. unde subditur, quasi expositione praecedentium.

8 Spiritus enim, &c. Id est, tyrannorum potentium.

9 Quasi turbo. &c. Quia impellunt iustos et innocentes per tyrannidem

10 Sicut aestus in siti. Sicut enim homo sitiens ab aestu aggrauatur, sic pauperes per tyrannidem iniuorum, quae tamen a Deo destruitur, ideo subditur. **11 Et quasi calore.** i. tyrannorum.

12 Marcescere facies. i. deficere faciet. Nubes enim multum calefacta sub sole immitit calorem inferius super terram nascentia: ex quo aliquando subito marcescunt & desiccantur, sic uirtus diuina aliquando repente destruit potentiam iniuorum.

13 Et faciet. Haec est secunda pars, in qua ponitur consecutio primi boni, quod respicit refectionem animae in sacramento Eucharistiae: quod instituit dominus in cena imminente sua passione: & quantum ad hoc dixit propheta: Et faciet. Id est, Christus rex angelorum.

14 Omnibus. i. electis suis qui assumuntur ex omnibus populis.

15 In monte. i. in monte Sion, ubi dicitur dominus seuisse cenam discipulis suis. **16 Conuiuium pinguium. i. conuiuium excellentissimum,** habens in se omne spirituale delectamentum, quod designatur per delectabilia corporalia hic expressa. Tunc enim dedit discipulis suis corpus suum in cibum, & sanguinem in potum: & hoc sacramentum est uinum maxime refectionis & per apostolos suos, & discipulos fecit, & facit hoc conuiuium ministrari omnibus Christianis per orbem diffusis. Alii qui autem exponunt istud conuiuium de conuiuio a Iudaeis factum pro gaudio de interfectione Holofernis: sed hoc non uidetur benedictum. Tunc quae illa historia non est de canone, nec apud Hebraeos habetur. Tunc quia ista expositio non se habet consequenter ad praecedentia. & ideo melius exponitur primo modo sequendo Alexandrum.

17 Et praecipitabit. Haec est tertia pars in qua ponitur causa secundae mali. scilicet persecutionis antichristi quae grauior erit omnibus praecedentibus, cum dicitur. Et praecipitabit &c. id est, in monte Sion in quo fuit templum, ubi stauit antichristus sedem suam, secundum quod dicitur 2. ad Thess. 2. b. de antichristo. quae extolletur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat & Christus eum, ibi interficiet. unde ibidem subdit apostolus: quod dominus Iesus interficiet eum spiritu oris sui. secundum alios uero hoc erit in monte Oliuetti in illo loco ubi dominus ascendit in caelum, & istud communiter tenetur.

18 Faciem uinculi &c. id est, faciem antichristi, qui erit quasi quoddam uinculum constringens omnes populos sub sua potestate.

19 Et telam quam orditus est. i. processum suum & intentionem.

20 Praecipitabit. Haec est quarta pars in qua ponitur consecutio secundae boni. scilicet incorruptio corporis. Et diuiditur in duas partes, quia primo propheta describit consecutionem huius boni secundae. Secundo redit ad describendum deiectionem antichristi, ibi: Et triturabit. Circa primum dicit. Praecipitabit &c. Quia in iudicio omnes resurgent ad uitam immortalem: ista tamen immortalitas corporis erit in augmentum pena damnatorum: sicut erit in augmentum gloria beatorum.

21 Et auferet dominus Deus. quod partim habet ueritatem in re probis, sicut & in electis. Tunc enim cessabit omnis generatio & corruptio. & ideo non erit resolutio lachrymarum a cerebro, nec defluxus earum per oculos, tamen in eis erit turbatio cerebri, & dolor capitis & tristitia mentis. & consilia, quae possunt esse absque corruptione. secundum istum intellectum dicitur Mat. 13. g. Ibi erit fletus & stridor dentium, sed in electis non erunt lachrymae corporales seu materiales, nec dolor aliquis in corpore seu morte: sed plena delectatio uerorumque. Ideo subditur: **22 Et opprobrium. i. electorum,** quoniam frequenter opprobria sustinent in presenti uita.

23 Auferet de uniuersa. Conferendo eis honorem caelestem.

MORALITER

1 Super Istud literaliter exposui de sanctis laudatibus. Deum de euasione duplici mali. scilicet persecutionis tyrannorum praeteritae, & persecutionis Antichristi future. Et de duplici boni colla-

tionem. scilicet sacri Eucharistiae de praeterito, & immortalitatis gratiae de futuro. Et sic sensus literalis, est spiritualis, nec occurrit mihi aliud addendum, nisi quod per hoc docemur Deo gratias agere de cuiuslibet mali euasione, & cuiuslibet boni consecutione.

A Et dicent in illa die, &c. Theodoretus. Saluati per Christu, cu videant sperata bona post hac vita, hoc can-
 + expectabi-
 + & cu sal-
 + uauit.
 Lib. 4. c. 22.
 + Irenaeus. Sicut aduenien-
 te perfecto, non alterum
 patrem videbimus, sed hunc
 quem nunc videre concu-
 piscimus: Beati. n. in udo corde,
 quoniam ipsi Deu videbunt. ita
 neque alium Christum &
 Dei filium, sed hunc qui ex
 Maria natus est, ut ait Isaias,
 + Iheronimus. Ecce dominus Deus noster.
 + in medio e-
 + ius.
 B
 + Iere. 48. b.
 Et triturbabitur Moab, &c.
 Licet generaliter de consum-
 matione mundi loqueretur, ne-
 tm praesentia omnino negligere
 re uideretur, nominat Moab
 inimicu Israel: qui fecit eu
 fornicari cu Madianitis & p
 secerari Beelphegor, q inter-
 preta Priapus. Contra que
 Ieremias loquens, ait: Egredietur
 Chamos in captiuitatem sacerdotes eius & principes illius simul.

a quia dominus locutus est. Et dicent in die illa:
 + Quem increduli hominem tantum putauerunt. b Est. c Patiendo
 vnice: Exposita dou i su & uirgiter age, & con. &c. Verbis eius credidimus.
 Ecce Deus noster iste, + expectauimus eum, &
 + Promissa complendo. + Est. b Ergo.
 saluabit nos. Iste dominus, sustinuimus eu, et
 + Corpore. + De faucibus mortis, repti. b Men'e. c Saluatione.
 exultabimus & laetabimur in salutari eius:
 + Potentia diuinitatis, quae ante in membris suis laborabat. b Sion.
 + Ecclesia. + De diabolo & principibus eius. + Communiuitur amissa poten-
 + tia.
 quia requiescet manus domini in motu isto.
 + De patre. + Diabolus. + Christo.
 Et triturabitur Moab sub eo, sicut teruntur
 + Ritu palearum. b Sicut soleo, qui labuntur.
 paleae in + plastro. Et extendet manus suas
 + Domino. + Totum corpus.
 + sub eo, sicut extendit natus ad natandum:
 + Dominus + Diaboli. + Operum potentiae.
 & humiliabit + gloria eius cum allisione ma-
 + Satellites. b Imitatorum quibus quasi muro cingitur.
 num eius. Et munimenta sublimium muro
 + Principes demonum. + In baratratum.
 + rum tuorum concident, & humiliabuntur,
 & detrahentur + in terram usque ad pulue-
 rem.

1 Et iteru: Confunditur Moab in D
 Chamos. Ex vno idolo & de-
 mone qui ei praesidebat, indi-
 cat oes contrarias fortitudi-
 nes humiliandas, & in infer-
 nu deducendas, & ad instar
 pulueris contereandas. Moab
 filius Loth a quo Moabitae
 qui seper filijs Israel infesti
 fuerunt: & Balach rex eoru
 consilio Balaam filios Israel al-
 lexit in peccatu. Per Moab
 igit recte intelligim^o diabo-
 lu, filijs Dei sp aduersariu.
 c Palea in plastro. Ferratis
 plastristeruntur paleae, ut
 eas facilius animalia & pas-
 cant & ruminent.
 d Et munimenta. * Proco-
 pius. Discas porro ab vno,
 qualia demones ipsi et, qui
 reliquas genes in fraude de-
 duxerunt, passuri sunt. Id. n.
 colligendu relinqui ppheta
 nobis uoluit. At illis delectis
 regnabit in suos Chrs, in ce-
 lesti illa Ierusalē qua Iudaea
 nomine appellabit sequenti

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Et dicent. s. iudici, quando videbunt Christum in forma glorio-
 sa, & dicentem eis. Venite benedicti patris mei, &c. Matt. 25.
- 2 Ecce Deus noster. Visibilis in demonstrata humanitate.
- 3 Expectauimus eum. Per veram spem.
- 4 Et saluabit nos. Sicut promissit. 5 Iste scilicet omnium.
- 6 Sustinuimus eu. i. patieret sustinuimus aduersa propter ipsum.
- 7 Exultabimus. Gaudio exterius, quia exultatio dicitur quasi ex-
 tra saltatio. 8 Et laetabimur. Interius.
- 9 In salutari eius. i. in salute aeterna nobis ab eo concessa.
- 10 Quia requiescet. Id est, potestas eius.
- 11 In monte. Id est, in monte Sion, qui imminet valli Iosaphat, vbi
 tenebitur finale iudicium, ut habetur Iobelis 3. Et tunc requiescet ibi
 Christi potestas qua damnati detrudentur in infernum, & electi in ani-
 ma & corpore transferentur ad caelum.
- 12 Et triturabitur. Hic redit propheta ad describendum deiectione
 antichristi, quam supra tetigerat in breui. Dicit igitur. Et tri. Moab.
 Id est, antichristus: Nec mirandum si sic nominatur, quia propheta
 (& ma-

(S maxime Isaias) frequenter metaphorice loquuntur. Antichristus
 vero erit totaliter a demone obsessus, & opera eius sicut virtute demo-
 nis: & ideo nominatur hic Moab: qui interpretatur ex patre, quia erit
 filius perditionis, ut dicit Apostolus, 2. ad Thessal. 2. & sic erit ex dia-
 bolo sicut ex patre, eo modo loquendi quo saluator dixit Iudaeis, Ioan.
 8. f. Vos ex patre diabolo estis.
 13 Sicut teruntur. Quia virtus eius totaliter annihilabitur.
 14 Et extendet. Scilicet antichristus.
 15 Manus suas: Per hoc enim intelligitur, quod valide a Christo
 percutietur, sicut aliquando inter homines alicui dicitur: Ego percu-
 tiam te ita valide quod extenderis ad modum natantis rana. Prophe-
 ta enim frequenter vtuntur communi modo loquendi.
 16 Et humiliabit. Scilicet Christus.
 17 Gloriam eius. Scilicet antichristi, qui se ostendet tanquam sit
 Deus primum superbia, ut dicitur 2. ad Thessal. 2. b.
 18 Cum allisione manuum. Id est, ministrorum eius.
 19 Et munimenta sublimi. O antichriste.
 20 Concident, &c. Quia omnia per que credebatur stabiliri in pote-
 state sua deficient. Caetera patent.

ADDITIO.

C In c. 25. vbi dicitur in postilla. Quia posuisti ciuitate in tumultu.
 Hoc quod dicitur: Quia posuisti ciuitate in tumultu. proprie
 potest intelligi de destructione Ierusalē per Romanos, prout doctores
 nostri exponunt: Nec obstat quod obijcit postillator, dicens: quod Ieru-
 salem postea fuit reaedificata ab Adriano: quia hoc non fuit in statum
 pristinum. scilicet ut ibi fieret cultus Dei, prout in veteri testamento ad
 quem cultum templum in illa ciuitate constructum fuit & ordinatu,
 ut habe-

ut habetur 3. Reg. 8. Vnde secundum philosophum, vnumquodque est se-
 cundum illud quod est principale in eo. Et secundum hanc expositio-
 nem hoc quod sequitur: Super hoc lau dabit te populus fortis,
 & ciuitas gentium robustarum timebit te. proprie intelligi-
 tur de ecclesia militante, que est fortis propter tolerantiam martyrio-
 rum pro nomine Christi: que quidem fortitudo non ita fuit inuenta in
 populo veteris testamenti: Quae quidem expositio videtur magis con-
 sona literae. Caetera autem exponuntur prout in postilla, correspondent
 praedictis.

CAP. XXVI.

In die illa, &c. Hoc ad pre-
 sentem ecclesiam potest
 referri, & ad diem iudicij.
 Nunc ecclesia canticu nou-
 um cantat Christi natiui-
 tatem,

CAP. XXVI.

In die illa cantabitur canticu istud in terra
 + Cum Moab fuerit humiliatus. b Nouum. c Quia
 non potest cantari canticum Domini in terra aliena.

tatem, passionem, resurrectionem, ascensionem. Vetus
 namque & antiquum ho-
 minem ad inferna descen-
 dere, nouum ad caelum a-
 scendere.

NICOLAVS DE LYRA.

CAP. XXVI.

In die illa. Hic consequenter ponitur gratiarum actio de
 beneficijs collatis in caelo. Et primo ostenditur propositu
 secundo concluditur duplex correlatiu, ibi: Morientes.
 Prima in duas quia primo ponitur apertio ianue electis.
 secundo: s. idem clausio reprobis, ibi: Cum feceris iudicia. Prima
 in duas, quia primo ponitur apertio beatitudinis, secundo, ratio huius
 apertio-

apertionis, ibi: Semita iusti. Circa primum dicitur.

- 1 In die illa. scilicet peccato iudicio.
- 2 Cantabitur canticum istud. ab electis.
- 3 In terra. que interpretatur confessio, id est, in terra viuentium
 vbi est iugis confessio diuine laudis, secundum illud Psal. 83. a. Beati
 qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum
 laudabunt te, Et ideo terra Iuda secundum sensum literalem hic me-
 taphoricē accipitur, & sequitur forma cantici, cum dicitur.

* Vrbs

MORALITER.

In die illa. In hoc capitulo iuxta literalē sensu describitur
 gratiaru actio sanctoru, & eoru exultatio de Dei beneficijs in
 caelo receptis, que sunt admissio eoru ad gloria & exclusio
 reproboru ab ea: ga sicut sancti laetantur de propria gloria,
 sic

sic et laetatur de diuina iustitia in reproboru pena. Psal. 57:
 Laetabitur iustus cum vindictam. & sic sensui literali non videtur
 addendum, nisi quod per ipsum debemus excitari ad imitan-
 dum vitam sanctorum, ut cum ipsis possimus ad gloriam
 admitti, & multoru vita deuitare, ne locij simus suae pena:
 MORALITER.

A *Urbs for. Vox iustorum, & nunc, & in futuro.*

* **Procopius.** Est autem canticum eiusmodi, Ecce ciuitas munita, Salutare nostrum. Neque enim munita inferior ista in terris, vi capta saepius & expugnata, sed superior illa & munita & Salutare, quod Iesus vocabulo apud Hebræos significatur, dicitur. Est enim ipse beatorum saluator, ciuitas, murus & circummurale. Cuius portarum appellationem, mansionum ibidem existentium aditus nos docet intelligere, & non Iudæis, non Israël, vel quibuslibet alijs simpliciter, sed ijs tantum qui iustitiã, veritatem & pacem colunt, aperiri iubet.

B *Aperite portas. Hoc canticum repente mutat personas.*

C *Portas. iustitiã. Vnde. Aperite mi. portas iustitiã. Portæ vitæ & iustitiã, fides, charitas, humilitas & ceteræ virtutes. Et portæ mortis, iniquitas, infidelitas, & cetera vitia. Qui liberatur de portis mortis, potest ingredi portas vitæ. qui has non fuerit ingressus, non inueniet vnã portam. de qua: Hac porta domini, iusti intrabunt in eam. Per plures margaritas, ad vnã margaritã veniunt: & per multas*

a Confessionis. f. protectio. f. Hoc est canticum Sanctorum Christi b. f. O. c. f. Christus. f. Et.

a *Iuda. Vrbs fortitudinis f. nostræ Sion saluator*

a f. A Christo. b. f. Operatio: f. Fides. f. Non sufficit fides nisi bonis operibus consumetur. f. De viuis lapidibus. c. f. Prophetæ d. f. Deus ad angelos.

b *ponetur in ea murus & antemurale. Aperite*

a f. Opera virtutum. b. f. electi. f. Non Iudæus, quia reus. c. f. Omnes vitæ veritas f. Euangelium.

c *portas, & ingredietur gens iusta, custodiens ve-*

a f. Ref. onio populi f. Cultus idolorum. b. f. Nobis. c. f. Ideo. d. f. Quietem animæ & corporis. e. f. Pacem relin. vo. pa. me. du. vob.

d *ritatem. f. Vetus error abiit, seruabis pacem, pa-*

a f. Ecce meritum. f. In te domine speravi, non confundar in æternum. b. f. Propheta.

c *quia in te sperauimus. f. Sperastis in domi-*

a f. Qui scilicet, retribuitur est æternus. b. f. Semper. c. f. Et merito. d. f. Sperantes. f. Cuius auxilium in perpetuum. f. Qui perseverauerit vsque in final. ent. f. Sperate.

n *o in sæculis æternis, in domino Deo forti in*

a f. Iudæos humiliabit aduersarios vestræ prædicationis. b. f. Superbos. f. Qui se exaltat, hum.

p *erpetuum. Quia incitruabit habitates in ex-*

a f. Romam secundum Iudæos. Ierusalem secundum nos quæ occidit prophetas. b. f. Sub Babylonis prius. c. f. Per Vespassianum & Titum post.

c *celso, ciuitatem sublimem humiliabit. Humi-*

li *abit eam vsque ad terram, detrahet eam vs-*

que *ad puluerem. f. Conculcabit eam p̄s, pes*

a f. Ego sum pauper & dolens. f. a. r. Deus, & c. b. f. Qui excusserant puluerem iuper eam. c. f. Propheta f. Doctrina. f. Rectæ vitæ Domini, & iusti ambulabunt in eis. f. Christi

f *pauperis gressus eḡnorum. Semitã iusti rectã*

a f. Idem.

e *st, rectus callis iusti ad ambuladum. Et in se-*

a f. Vox sanctorum in die iudicij. f. In Euangelio in quo omnia iudicia tam veteris quam noui testam. b. f. Pariter expectauimus.

m *itã iudiciorum tuorũ domine sustinuimus*

te, *nomen tuum & memoriale tuum in desi-*

derio *animæ. Anima mea f. desiderauit te in*

a f. Lauabo per singulas noctes lectum meum. f. Tribulatione. Per diem sol non vret te, neque luna, & c. id est nec prosperis, nec aduersis mouebis. f. Vel nocte & die id est. omni opere.

n *octe, sed spiritu meo in præcordijs meis f. de*

nocte, *sed spiritu meo in præcordijs meis f. de*

nocte, *sed spiritu meo in præcordijs meis f. de*

per multas portas, ad eum D
qui dicit: *Nemo venit ad pa-*
trem, nisi per me.

Ioan. 14. a. f. est nobis salus fecit nobis muros & ante murale. f. Ezech. 14. a. Nu. 5. b.

d *Pacem. Repentio, confir-*
matio est. Hanc habet ille
de quo dicitur? Homo homo
fili rum Israel. Et alibi: Vir
vir cuius vxor cubile macula-
uit, vt duplex homo & du-
plex vir pacem consequa-
tur duplicem.

e *Conculcabit eam pes, & c.*
Quia Omnis qui se exaltat hu-
miliabitur. Etiam ad contra-
rias fortitudines hæc refer-
re possumus.

Luc. 18. c. f. fide domi- no in perpetuũ, quia in domino Deo positũ est om- nis mundi ro- bur.

f *Egnorum. Apostolorũ,*
quos expulerunt Iudæi de
finibus suis, qui Domini i-
mitantes paupertatem pri-
uilegium virtutis eius con-
secuti sunt.

E

g *Anima mea desiderauit, & c.*
Non caro. vnde, sicut ani-
ma mea ad Deum fontem viuũ.
Caro concupiscit aduersus spiri-
tum.

Psal. 41. a. Gal. 5. c.

h *Gregorius. Anima*
mea, & c. quasi dicat, In hac
obscuritate vitæ præsentis
videre te appeto, sed adhuc
infirmittatis nubilo circũ-
scribor. Nox quippe est vita
præfens, in qua quandiu su-
mus, per hoc quod interna
conspicimus, sub incerta
imaginatione caligamus.

Lib. 23. mo- ral. cap. 31.

f. callem iusti p̄derabis re- de.

f. est desido- rium. f. desiderabit. f.

f. mane qua- ram.

Atiscatur

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** *Vrbs forti. no. id est ciuitas celestis, cuius excellentia non potest verbis humanis exprimi: propter quod non nominatur hic. Quod enim in aliquibus libris ponitur hic Sion, additum fuit ab aliquo expositore secundum suam imaginationem: quia non est in Hebræo, nec in libris correctis.*

2 *Saluator in ea, & c. id est erit nobis pro omnimoda protectione.*

3 *Aperite. de plano & liberè.*

4 *Gens. pro qua habitat diuina sententia. Venite benedicti, & c. loquendo de ingressu electorum generaliter in corpore & anima: tamen à tempore passionis Christi aperta fuit ianua, & ingressi sunt electi quantum ad animas, & aliqui etiam quantum ad corpora ex gratia speciali, vt piè creditur de beata virgine, & de beato Ioanne eius ministro, ab aliquibus. f. Custodiens. vitæ & doctrinæ.*

6 *Vetus. quandiu homines sunt in presenti vita possunt errare, sed in beatis Deum clarè videntibus est impossibile. Et quia non solum ibi est clara visio, sed etiam perfecta fruitio totaliter quietans appetitum, ideo subditur.*

7 *Seruabis. & est vox sanctorum ad Christum: Et pacem duplicatur propter quietem duplicis appetitus intellectiui & sensitivi, per gloriam corporis & animæ.*

8 *Quia in te, & c. tanquã in redemptorẽ nostrum & glorificatorẽ.*

9 *Sperastis in Domino. Vox est propheta alloquentis sanctos.*

10 *In sæculis æternis. id est ad consequendum ab eo vitam æternã.*

11 *In Domino Deo, & c. per cuius fortitudinem reprobi tenebuntur in penam perpetuam, ideo subditur.*

12 *Quia. Idem superbos demones, & etiam tyrannos, & potissime Antichristum superbissimum, & sibi adhaerentes.*

13 *Ciuitatem, & c. id est, ciuitates accipiendo singulare pro plurali vt frequenter dictum est, in quibus abundat superbia & alia vitia.*

14 *Conculcabit. id est pedes, & quorum sunt isti pedes subditur.*

15 *Pes pau. Sic est in Hebræo & in libris correctis. Et iste pauper est Christus etiam secundum quod exponit hic Ra. Sa. adducens ad hoc pro concordia illud Zach. 9. b. Ecce rex tuus venit tibi iustus, & saluator ipse pauper, & c. sed reducit ad hoc primũ Christi aduentum, in quo dicit orbem ei subiugatum. Sed in hoc falsum dicit, quia primus eius aduentus transiit in præteritum, & fuit in humilitate. secundus autem erit in potestate: de quo loquitur hic scriptura, cum dicitur. Conculcabit. f. Christi, qui in primo suo aduentu dixit vitam pau-*

pauperem.

16 *Gressus. i. Apostolorum, qui propter Christum omnia tempora reliquerunt: propter quod ei in iudicio assessores erunt. secundum quod ipse dicit Matth. 19. Ecce reliquimus omnia, & c. Sequitur Sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus Israel. Et sic superbi huius mundi, erunt pedibus eorum subiecti.*

17 *Semitã iusti. Hic consequenter ponitur ratio apertionis ianue celestis, quæ duplex. Prima & principalis, est meritum Christi: per quod aperta est generaliter quantum est ex parte Dei, qui vult omnes homines saluos fieri. Secunda, est meritum electorum, quo aperitur electis se disponentibus ad ingressum, & non reprobi. Primum tangitur, cum dicitur: Semitã iusti. i. via Christi quam tenui & docuit. Et dicitur semitã propter altitudinem consiliorum. Dicitur autem Christus iustus absolute, quia per excellentiam, scilicet formaliter & effectiue, qui alios iustificat.*

18 *Recta est. distorsionem nullam habens à rectitudine virtutis, ceteras enim alie leges ab Evangelica permittunt aliqua mala, sicut manifestè patet de legibus humanis quæ permittunt meretrices in ciuitatibus, & plura alia quæ non possunt corrigi lege humana, vt dicit Aug. Similiter de lege Moisaica quæ permittit vsuras cum extraneis, & libellum repudiij ex parua causa: sicut diffusus declarauit in principio Matt. Lex ante Evangelica nullam perfectionem virtutis omittit, nec aliquid illicitum permittit. Secundum autem tangitur cum dicitur in persona electorum.*

19 *Et. id est in via euangelica te sequendo.*

20 *Susti. id est propter te sustinuimus tribulationes & opprobria.*

21 *No. scilicet Iesus.*

21 *Et. vnde dicit Bern. Iesus mel in ore, melos in aure, iubilus in corde, ideo subditur in persona cuiuslibet iusti.*

22 *Anima mea. f. presentis vitæ in qua videmus per speculum & in enigmate. Desiderium enim proprie loquendo est rei non habitæ, sicut delectatio rei præsentis, & ideo electi in vita præsentis, proprie loquendo Deum desiderant cui desiderio succedit fruitio.*

23 *Demane vigilabo ad te. id est. à mane iuuentutis incipiam te querere. Cum feceris. Descripta apertione ianue celestis electis hic consequenter describitur eiusdem clausio iniustis. Clauditur autem aliquibus iniustis simpliciter, aliquibus ad tempus, primo ergo ponitur primum, secundo secundum, ibi: Domine dabis. Circa primum sciendum, quod clauditur simpliciter & ad semper*

Ecl. 12.2.2.

a Misereatur. Dominus ad prophetam. An misereatur im- pio. i. ita vt discat. scilicet clementiam meam, dum ipse sal- uatur quasi hoc melius est.

b Et non discet iust. & c. q. d. quomodo poterit nosse tuam iu- stitiam, expertus tuam clementiam?

c Et non vide. Dominus ad prophetam, quasi melius est, vt videat, & erubescat de malis suis. Et non q. d. ad pœ- nam sufficit q non videbit me regnantem in celo cum sanctis meis. Lxx. Auferetur impius, vt non videat claritatem Dei.

* Quoniam cum primum iudicia tua ve- nerunt in ter- ram iustitiam didicerunt. † misericor- dia allecucus est impius. † non reuere- bitur maiesta- tem domini. † ubi debebat recta facere.

* Procopius. Pôd & istud in diabolum recordetque Iudœos vturpari. Cum. n. his Deus minitetur, qui iustitiã non didicerunt, ea prophe- tã, quã ab incredulitate Iu- dæorũ profecta est, in recor- dationem subit ignoratio. Dei siquidẽ filius, patris ma- nus, qua cuncta effecta sunt, appellatus, ideoq; incarna- tus, vt terrã incolas per fidẽ

B iustificaret mirabilia opera batur. Sed præterq̃ quod nõ credebant, Samaritanũ, Dæ- moniacũ, temulentum, fa- briq; filium, contumeliosẽ vocabant. Inde est, quod cõ- uersa ad patrẽ oratione. cun- dã sic alloquitur, Domine ex- cellsum braciũ tuũ, & nescie- bant: quia tanq̃ vulgare ali- quem hoĩem despiciabant, quem ab operibus cogno- scere debuerant.

† sed tamen so- lum tui me- mores sumus

Lib. cõtra ser- monem, Aria- norum cap. 1.

Damnati for- mam filij ho- minis nõ Dei videbunt in iudicio.

* Augustinus. Formam namque Christi filij homi- nis, tunc ab eo iudicandi videbunt, iuxta illud: videbunt in quem confixerunt. Dei formam in eodem ipso Christo, qua æqualis est patri, non videbunt, iuxta illud, Tollatur impius, ne videat gloriam Dei.

d Confundantur zelantes. Lxx. Zelus apprehendet populum ineruditum.

* Procopius. Erubescant rursus, cum in patris gloria venientem intuebuntur. Nunc autem, & tunc etiam gen- tes æmulabuntur, cum igni perpetuo tradentur. Ipsi enim, scribitur, ad æmulationem me prouocauerunt in eo quod non erat Deus, sed eos ipsã in non gente prouocabo.

Deut. 32.

C

e Domine dabis. Notandum, quod postquam opera nostra reddiderit nobis, pacem etiam daturus sit. & quod ideo pos- tulent pacem, quia operatus sit in eis: Dicunt se, scilicet tor- menta sustinuisse, vt post misericordiam consequantur.

* Procopius. Postulat propheta à Deo, vt eis ipse secum pacem largiatur. Potest & istud ad se retulisse prophe- ta videri, quasi inter multa Dei inter se beneficia: istud maximum profiteatur, si genti suã pacem impetret, patrem rursus & cum for- tẽ appellauit, de quo legi- mus, Ipse est pax nostra.

a Prosperitate. b Deus Deus meus, ad te de nocte vi. & c. c Pro merendum. d Propheta ad d. inuim. e Non ante.

mãne vigilabo ad te, * cum feceris, iudicia tua

a Sola vexatio dat intellectum auditui. b Iudici. c Qui modo te curant in iustam.

in terra, iustitiam discẽnt omnes habitatores

a Culibet, vel qui cultum Dei non habet. b Prophe- ta. c Nisi flagellaueris, non ager pœnitentiam. d Ex persona humana impatientia.

orbis. † Misereamur impiõ, & non discet iusti-

tiam facere. In terra sanctorum iniqua gessit,

& † non videbit gloriã domini. Domine † exal-

retur manus tua, & non videant: videant &

confundantur zelantes populi, & ignis hostes.

tuoõ deuoret. Domine dabis pacem nobis: o-

mnia enim opera nostra operatus es nobis:

Domine Deus noster, domini possederunt

nos absque te: † tantum in te recordemur nõ-

minis tui. Morientes non viuant, gigantes

h Morientes non viuant. * Procopius. Aiunt nonnulli

mortuos hic intelligi, qui vt lazarus, essent in vitam reuo-

cati, quos quia nullus suscitare medicis potuisset, ad Isra-

lem aduerrere & Christum confiteri debuisset.

* Gregorius. Quos mortuos, nisi peccatores, nomi-

nat? Et quos gigantes, nisi eos qui de peccato superbiunt,

appellat. Illi autem non viuunt, quia peccando vitam iu-

stitiã amiserunt. Isti etiam resurgere post mortem neque-

unt, quia post culpam suam inflati ad pœnitentiã remedia F

non recurrunt.

Perdidisti

NICOLAUS DE LYRA.

* semper malis in sua malitia perseverantibus, & sic morientibus. & isti sunt proprie qui non corriguntur diuinis flagellis, nec etiam be- neficiis. & hoc est quod dicitur primò de flagellis.

1 Cum feceris iudicia tua in terra. Flagellando peccatores.

2 Iustitiam discẽnt. idest iustitiam tuam discẽnt per expe- rientiam flagelli, non tamen per emendationem peccati, sicut Pharaõ expertus fuit diuina flagella, non tamen ad sui correccionem, sed magis ad ob- turationem. Secunda, de beneficiis, cum dicitur in persona Dei.

3 Misereamur. & loquitur in plurali, propter trinitatem perso- narum. Vel est sermo Dei ad angelos, qui sunt executores suorum be- neficiorum.

4 Impio. obstinato.

5 Et non discet iustitiam. Reuertendo ad ipsam pro beneficiis di- uinis sicut patet de Pharaone, a quo Deus frequenter ex sua misericor- dia retraxit pœnas inflctas: & tamen ex hoc non fuit reuersus ad sta- tum iustitiã.

6 In terra sanctorum iniqua gessit. Non retractus ex loci san- ctitate, quia talis peccat ex contemptu & ideo subditur.

7 Et non videbit gloriam domini. Quia nunquam admittetur ad gloriam paradisi.

8 Domine exaltetur manus tua. Idest potestas tua iustitiã.

9 Et non videant. Idest vt non illuminentur à te propter suum demeritum.

10 Videant. scilicet meritum sanctorum.

11 Et confundantur. Sicut de Cain dicitur, Gen. 4. a. Iratus est Cain vehementer & concidit vultus eius, quia Deus respexe- rat ad

rat ad Abel & ad munera eius, vt ibi pr. emittitur.

12 Zelantes populi. Id est illi qui inuidet fraternæ gratiã.

13 Et ignis, scilicet, infernalis.

14 Hostes tuos deuoret. Non per eorum consumptionem, sed per continuam afflictionem.

15 Domine dabis pacem nobis. Hic consequenter ostenditur quibus malis inuua cœlestis ad tempus plauditur, scilicet quandiu ma- nent in peccatis, sed cum pœnitent, à Deo visitati, eis aperitur. Et hoc est quod in eorum persona dicitur: Domine dabis pacem nobis, nos reconciliando. Et quia hoc prouenit ex diuina gratiã, subditur.

16 Omnia enim opera nostra. Scilicet, meritoria. Operatus es nobis. Quia non sunt meritoria, nisi ex acceptatione diuina, & gra- tia per quam sunt acceptabilia, a solo Deo in nobis efficitur.

17 Domine Deus noster, possederunt nos domini, & c. Id est, spiritus maligni qui sunt alieni a te, possederunt nos vt seruos. quia qui facit peccatum, seruus est peccati, Ioannis octauo.

18 Tantum in te recordemur nominis tui. Ita quod de cœ- tero non seruiemus nisi tibi.

19 Morientes non viuant gigan. Hic ex prædictis cõcluditur du- plex correlatiũ. Secundũ ponitur ibi: Dñe in angustia, Superius locu fuerat propheta de resurrectione generali oĩum, quẽ non erit simi- lis in reprobis & in electis, vt patet ex supradictis. Ideo cõcludit quod reprobi non resurgent ad gloriam, sed ignominiam & pœnam. & hoc est quod dicit propheta: Morientes non viuant. vita gloriẽ. hoc di- cit optando ex conformitate suę voluntatis ad diuinam iustitiã, se- cundum illud Psalm. 57. b. Lætabitur iustus, cum viderit vin- dictam. Et loquitur hic de morientibus in peccato mortali.

20 Gigantes. Qui fuerunt in composui moribus & tyranni.

* Non resur-

a Perdidisti omnem. Lxx. masculinum eorum, Hisdem enim tribus literis, zai & caph & res hebreu scribitur sed quando memoriale dicimus legitur zachar : quando masculinum zachor. Hac ambiguitate Saul arbitrantur esse deceptum, quando de Amalech interfecit omne masculinum, Deo enim precipiente, vt deleteretur omnis memoria Amalech, non tã errore, quã cupiditate prædæ pro memoria masculinum interpretatus est contra illud: *Nolite errare, Deus non irridetur.*

b Nunquid. Non penitentiam egit. & hoc est: Nunquid, & c. q. d. Securitas negligentiam, negligentia contemptum parit.

c Sicut qua. * Origenes. Sicut femina grauida viro fit, quæ cum parturit, clamat ad dominum quod acerrimi oboriuntur dolores, sic anima celesti semine grauida, cum conceptu Dei verbum in opere producit sæuos dolores suffert, & ad Deum clamat. Conceperat illa scilicet anima de dilecto, id est, de Christo, *Tolle crucem tuam, & ambula. Et, Potestis bibere calicem, quæ ego bibiturus sum. Et, Nolite timere eum, qui corpus occidit.*

d Concepimus. * Augustinus. Omnis homo concipit animo, neque vllus potest esse

a Ad gloriam in iudicio nisi humilientur. **b** Quia mortui in peccato, & fortes in malo, vel hæresi **c** Vindicabis in iudicio.

non resurgant. Propterea visitasti, & contriui-

asti eos, & perdidisti omnem memoriã eorum.

† Indulxisti dñe gēti, indulxisti gēti. Nūquid glorificatus es? Elongasti oēs terminos terræ.

Domine in angustia requisierunt te, † in tribulatione murmuris doctrina tua eis. Sicut

quæ concepit cum appropinquauerit ad partum dolens clamat in doloribus suis, sic facti

sumus à facie tua domine, concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum

† salutis. Iustitiã non fecimus in terra, ideo nõ ceciderunt habitatores terræ. Viuent mortui tui † interfecti mei resurgent. Expergiscimini & laudate, qui habitatis in puluere, quia

ros † lucis ros tuus, † & terram gigantum tim cœlo demissum, commissã terrã semina n utrire videmus.

esse sine cõceptu, sed alij cõcipiunt de diabolo, iuxta illud, cõcepit dolorẽ, & peperit iniquitatẽ Alij cõcipiunt de Christo, vt à timore tuo in vtero concepimus, &c. *Et peperimus. Alij distinguunt sic: Et peperimus spiritum id est, sufficientem ex nobis, sed ex te salutem non fecimus in terra.*

f Spiritum salutis. Vt totamente credamus, & per quẽ beneficia non sensimus, per tormenta discamus.

g Viuent. * Procopius. Quia spiritum salutis in terra pariturum dixit, mortem autem his, qui in terra degunt superiorem apparet, tanquam existat aliquis, qui vbi sit euangelici præconij vtilitas, vbi salutis spiritus quærat, defensione adducta resurrecturos mortuos significat.

h Ros lucis. * Procopius. Resurrectionis causa illis erit ros ille tuus, id est à te effusum verbum illud vniuentum quod viuificat guttas suas in proprios mortuos instillans eadem opera & eorum quæ humanitas admiserunt, medelam adferet, & eorum qui in terra dispersi sunt, resurrectionẽ corporum largitur, non aliter quam ros ille oculis subiectus solet, quæ paulatim cœlo demissum, commissã terrã semina n utrire videmus.

† Effuderunt orationẽ quã do correctio tua fuit eis.

† Terra projiciet mortuos

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Non resurgant. Scilicet ad gloriam, sed magis ad penam. Ideo subditur.
- 2 Propterea visitasti, & contriuiisti eos, per penã duram.
- 3 Et perdidisti omnẽ memoriã eorũ. Secundũ illud Prou. 10. b. Nomen impiorum putrescet. quia si remanet aliqua eorum memoria, non est eis ad honorem, sed ad confusionem.
- 4 Indulxisti genti, &c. Punitiõem eorum differendo vt haberent locum penitendi. Sed quia tales dilaciones beneficio abusi sunt, subditur.
- 5 Nunquid glorificatus es. Scilicet ab eis p penitentiam q. d. non. Ideo subditur.
- 6 Elongasti. Scilicet, a te.
- 7 Omnes terminos terræ. Idest obstinatos in peccatis, in quacunque parte orbis.
- 8 Domine in angustia. Hic ponitur secundum correlarium, scilicet, quod electi resurgenti ad gloriam. Et diuiditur in tres partes, quia propheta primò describit circa resurrectionem, iustorũ desiderium. Secundò, resurrectionis actum, ibi: Viuent mortui, Tertio, terminum, ibi: Vade popule meus. Desiderium autem resurrectionis ad vitam beatam consurgit principaliter ex duobus: Primũ est afflictio, quam iusti sustinent de communi cursu in presenti vita. secundum quod dicitur 2. Timoth. 3. d. Omnes, qui pie volunt viuere in Christo persecutionẽ patientur. propter quod dicit Greg. Mala quæ nos hic comprimunt ad Deum ire compellunt, & hoc est quod dicitur hic: Domine in angustia positi electi tui in vita presenti. Requisierunt te desiderantes vitam futuram ex toto corde.
- 9 In tribulatione murmuris. Idest in tribulatione quæ de communi cursu est occasio murmuris in tribulatis.
- 10 Doctrina tua eis. Scilicet valet in dando eis patientiã, quia tamen non aufert totaliter tristitiã sensibilem, licet diminuat. Ideo subditur: Sicut quæ concepit. &c.
- 11 Sic facti sumus. Et associat se propheta iustis positus in tribulationibus & merito, quia post multas tribulationes fuit serratus, vt dictum fuit supra capitulo primo.
- 12 A facie. Hic ponitur secundum ex quo consurgit desiderium future vite scilicet claritas faciei diuine, cuius aspectus est desiderabilis intantum, quod in eã desiderant Angeli prospicere. 1. Petri 1. & hoc est, quod dicitur: A facie tua Domine. id est ex pulchritudine faciei tue.

- 13 Concepimus & quasi, &c. Hic est punctus in Hebræo & in libris correctis: & per spiritum hic intelligitur seruens desiderium, & benedicatur: Parturiuimus, & peperimus, In partu enim est afflictio, & tamen cum peperit mulier, sequitur delectatio, secundum illud Tob. 6. Mulier cū parit tristitiam habet: cum autem peperit puerum, iam non meminit pressurę propter gaudium. sic desiderium visionis diuine in presenti habet aliquid afflictionis, ratione dilacionis, quia spes, quæ differtur affligit animam, Prouerb. 14. b. & habet aliquid delectationis propter spem consequendi optatum: sed cum venerit visio diuina: tunc erit delectatio summa absque vlla tristitia.
- 14 Salutes non fecimus, &c. Sic est in Hebræo, & libris correctis. Et est sensus, per ea, quæ fecimus non obtinimus, nec obtinere possumus in terra. Salutes id est, anime, & corporis beatitudines: quia primò requiritur mors generalis omnium, ad quam sequetur correctio mortuorum quæ in electis erit ad gloriam anime & corporis, propter quod subditur.
- 15 Ideo non ceciderunt. per mortem corporalem.
- 16 Habitatores terræ. generaliter, & teneur hic ly ideo consecutiũ, & non casualiter.
- 17 Viuent mortui. Postquam descripsit propheta desiderium resurrectionis, hic consequenter describit eiusdem resurrectionis actum dicens: Viuent mortui. Vita glorię quantum ad electos de quorum resurrectione fit hic sermo, ideo subditur.
- 18 Interfecti. propter Deum, & iustitiam.
- 19 Resurgent. Et dicit mei, se eis connumerando, quasi de sua morte prophetando, quia fuit serratus, sicut dictum est in principio huius lib. de præcepto Manasse regis idololatæ pessimi, eo quod ipsũ & alios idololatras arguebat. Consequenter conuertit sermonem ad electos resuscitandos, dicens:
- 20 Expergiscimi. A somno mortis.
- 21 Et laudate. Deum de vestra glorificatione futura.
- 22 Qui habitatis in puluere. quantum ad corpora in cinerem redacta. Consequenter alloquitur Deum, ex cuius virtute fiet resurrectio mortuorum dicens:
- 23 Quia ros. id est sicut ros celestis est suavis terræ nascentibus qui sauit ea de terra resurgere, sic benignitas tua erit suavis electis dormientibus, quos faciet ad gloriam resurgere. Et e contrario hæc resurrectio erit terribilis damnatis, ideo subditur:
- 24 Et terra gigantum. id est peccatorum, qui per potentiam fideles oppresserunt.

A * Augustinus. Sicut rore madefacta femina germinant, & exurgunt, sic rore sancti spiritus ossa fidelium, visitata cum suo corpore, in æternam gloriam germinabunt.

Sermon. 2. de consolatione mortuorum.

B a Vade populus meus. * Procopius. Cubiculorum nomine intelligit mansiones illas que apud patrem multe, singulis pro meritorum ratione tributæ sunt: Sunt tñ qui dicant, Dei personam eos demulcentem introduci, qui saluatoris spiritum cunctis anuntiantes, grauib. malis mor-

tiq̄ue

a ¶ In battatrum. b ¶ Dominus ad martyres ¶ O martyres.
a detrahes in ruinam. Vade populus meus,
a ¶ Cum oraueris intra in cubiculum tuum, &c. b ¶ Pone domine cubiculum ori meo. ¶ Sepulchrum.
intra in cubacula tua, claudes ostia tua super
a ¶ Fruere bono conscientia. b ¶ Usque ad iudicium. c ¶ Ad comparationem æternitatis. ¶ Idest quasi breue tempus est. d ¶ Reddam ipsis secundum opera sua.
te, abscondere modicum ad momentum do-
a ¶ Quam thesaurizant sibi impenitentes.
nec pertranseat indignatio. † Ecce enim do-
a ¶ In die iudicij videbitur egredi malis scilicet. b ¶ Misericordia pietas locus eius. c ¶ Vindicando.
minus egredietur de loco suo, vt visitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum &
a ¶ Terrenorum amatoris. b ¶ Habitatorum.
reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos.
¶ Vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad mede terra.
¶ Martyres.

rique futuri erant obnoxij, D
omnesque vnus nomine verbis istis cōpellare, per cubacula, sepulchra significando.

* Gregorius. Cubicula ingredimur, cum secreta mentis nostræ intamus. Ostia autem claudimus, cum illucita desideria coercemus.
b Reuelabit terra. Terreni tunc non poterunt celare, quos occiderunt, quia tunc omnia aperta. Vel terra que suscepit sanguinem martyrum & operuit tunc reuelabitur quando resurgent.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Detrahes in ruinam. Id est gehennam. Et accipitur hic terra pro peccatoribus in ea habitantibus eo modo loquendi, qui dicitur: Terra destructa, quando eius habitatores destruuntur.
2 Vade. Hic consequenter describitur resurrectionis tempus. Posset enim aliquis credere ex predictis, quod esset propinquum tempus resurrectionis, quod non est verum: sed erit in fine temporis, ideo dicitur: Vade populus meus, prius recedendo de vita presenti.
3 Intra cubacula tua. Idest sepulchrum quantum ad corpus. & purgatorium, quantum ad animas electorum, qui tamen habent aliquid purgandum in futuro. Vel limbum patrum quantum ad purgatas & ante apertionem ianue per mortem Christi, vel celum empireum, quantum ad purgatas post apertionem ianue.
4 Abscondere. Quia defuncti ab hominibus huius vite sunt absconditi.
5 Modicum ad momentum. Quia tempus vsque ad iudicium respectu æternitatis est modicum, &c. Hoc modo dicitur animabus electo-

electorum desiderantibus vltimum iudicium: Apocal. 6. c. Et dictum est illis, vt quiescerent tempus adhuc modicum, donec compleantur cōserui eorum, & fratres eorum.

6 Donec pertranseat indignatio. Idest electorum perturbatio per tribulationes Tyrannorum, & maximè Antichristi tempore. In aliquibus libris additur, mea. sed non est in Hebræo, nec in li-

7 Ecce enim dominus. Iesus Christus. (bris correctis.)
8 Egredietur de coelo suo. Idest de celo empireo ad iudicium veniendo: Quantum enim ad humanitatem egredietur, & veniet per localem motum. Quantum verò ad deitatem que est vbique egredietur per nouum effectum.

9 Vt visitet iniquitatem habitatoris terræ. Id est iniquitates peccatorum terrena amantium.

10 Et reuelabit terra sanguinem suum. Id est mortem & depressiones fidelium, quia tunc manifestabuntur omnia latentia.

11 Et non oportet ultra interfectos suos. Quia de cetero non committentur talia.

* Cap.

ADDITIO I.

In cap. 26. vbi dicitur in postilla Nomen tuum, scilicet Iesus & memoriale tuum:

Quomodo Deus nomen suum proprium, scilicet Tetragrammaton reseruauit Moyse. Exod. 3. d. legitur sic. Hoc est nomen meum in æternum, & memoriale meum in generatione, & generationem: Vbi in additione ibidem fuit notatum quod hoc dicitur: Hoc est nomen meum, refertur ad nomen Domini Tetragrammaton: quod propriè significat essentiam diuinam, prout ibidem fuit expositum. Et quod sequitur: Hoc est nomen memoriale meum, refertur ad nomen Iesus, quod est conforme maximè nomini Tetragrammaton, prout ibidem fuit declaratum. Et de hoc propriè intelligitur illud ad Philip. 2. b. Et donauit illi nomen, quod est super omne nomen. Vnde in persona expectantium, seu desiderantium Christi aduentum Isaias dicebat in hoc loco: Domine sustinimus te nomen tuum & memoriale tuum desiderium animæ. q. d. desideramus notitiam non solum nominis tui. scilicet, Tetragrammaton nobis in veteri testamento propositi, sed etiam notitiam memorialis tui. quod scilicet est hoc nomen Iesus, vt dictum est, de quo plenius habetur in predicta additione.

ADDITIO II.

In eo cap. vbi dicitur in postil. Indulxisti domine genti, Vbi in translatione nostra dicitur: Indulxisti domine genti, &c. In Hebræo habetur sic: Addidisti domine genti, addidisti, glorificatus es, elongasti omnia extrema terræ, & secundum istam litteram propheta loquitur de additione gentium ad populum Israeliticum: Et est sensus: Addidisti domine genti. scilicet Israeliticæ, gentes aliarum nationum. Et quia ex hac additione Deus fuit magis glorificatus in quantum non solum laudatus est in Iudæa, sed etiam a solis ortu vsque ad occasum. ideo subditur: Addidisti glorificatus es. Et ne ex hoc intelligeretur, quod omnes indifferenter fuerunt additi per vere fidei susceptionem. Ideo subdit: Elongasti omnia extrema terræ. scilicet infideles, & reprobos.

ADDITIO III.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Vade. Hic consequenter describitur resurrectionis tempus.

Si propheta in hoc quod dicit: Vade popule meus intra in cubicu-

cubicula tua, &c. intendisset excludere, ne aliquis diceret propinquum esse tempus resurrectionis, vt postil. dicit, sic valde impropiè diceret: Abscondere modicum ad momentum. Iste enim dictio nes significant breuitatem temporis, non autem prolixitatem seu dilationem. Hoc autem quod dicitur: Claude ostia tua super te, non videtur pertinere ad intrantem in sepulchro, vel in limbo, vel in empireo. vnde melius videtur dicendum, quod quia propheta immediatè ante locutus fuerat de resurrectione electorum dicens: Viuet mortui, &c. quod in magnum gaudium vertitur electorum, ideo de persecutione Antichristi que modicum ante tempus resurrectionis futura est, que inter alias est maxima vt habetur Daniel 12. eos monet. q. d. eis, de hoc quod vobis prophético debetis exultare cum tremore, vt sitis parati ad persecutiones futuras patienter tolerandas, que sunt propinque predictæ resurrectioni. Et qualiter debeant se preparare ostendit, dicens: Vade popule meus, intra in cubacula tua, scilicet ad orandum Deum eo modo quo dicitur Mat. 6. a. Intra cubiculum tuum, & ora patrem tuum. Oratio enim est maximum remedium in tribulationibus. Iuxta illud Psal. 119. Ad dominum cum tribulaber clamauit. Item monet eos, vt à Deo petant ne ex vehementia tribulationis aliqua verba prorumpant in Dei offensam, seu in vere fidei derogationem. Et de hoc dicit: Claude ostia tua super te. Que quidem clausura a Deo impetratur per orationem iuxta illud Psal. 140. a. Pone domine custodia ori meo, & ostium circumstantiæ in labijs meis Item monet eos vt abscondant se à seuerissimis contradictionibus aduersantium, quod non nisi virtute diuina fieri posset. iuxta illud Psal. 30. f. Abscondisti eos in abscondito faciei tuæ à contradictionibus hominum, &c. Et quia tempus huiusmodi periculossimæ persecutionis Deus abbreviabit propter electos, vt Mar. 13. ideo propriè subdit: Modicum ad momentum.

REPLICA. In cap. autem 15. cum post. dicit circa illum passum Abscondere modicum ad momentum, de tempore iudicij exponendo, quod à tempore prophetiæ est modicum respectu æternæ durationis. Burgenfis dicit impropiè sic dici: quia ille dictiones significant breuitatem temporis: Sed illa obiectio est contra rotundum textum in multis locis sacræ scripturæ. Dicitur enim supra cap. 2. de tempore Christi. Erit in nouissimis diebus, post quos tamen multa centena annorum fluxerunt. & Ioā. in Canonica: Filioli nouissima hora est, que tamen propriè ab omnibus exponuntur de multis centenis annorum qui restant, & sic de alijs ocis scripturæ.

CAP. XXVII.

In die illa, &c. Tradunt Hebraei diabolū (id est criminatorem, quod graecum nomen est) hebraicè dici fathan. id est aduersarium. vnde. *Stabat fathan a dextris eius, vt aduerjetur ei.* Dicitur & belial. id est apo-

stata. id est prauaricator, & absque iugo vnde: *Quæ communicatio Christi ad belial?* Dicitur quoque, & alijs nominibus vnde: *Super aspidem, & basiliscū &c.* Et alibi: *Qui captus est magnum cetum. Itē: Nunquid capies leuiathā hamo.* Et alibi: *Draco iste. quem formasti ad illudendū.* factus est enim, vt angeli illudāt ei. vnde Apostoli accipiunt potestatem calcandi super serpentes, & scorpiones: quia ergo ab eo loco scilicet, Dominus dissipabit terram, & nudabit eā, vsque ad præsens capitulū contra totum orbē in consummationem mundi iudicium prædictū est, & nouissimus inimicus destruetur mors: contra diabolū extrema sententia est, vt inducatur gladius super eū.

Procopius. Moses in genesi fraudem serpentis recitasse contentus, quid cum supplicij maneret prætermisit quod nūc propheta facit. Virga Dei recta, at serpens totus vbique sinuosus & prauus. humi deinde in ventrem & pectus repens, omnium calces obseruans, post impiorum hominum interitum duro illi & magno, validoque gladio tradetur: cuius nomine verbum Dei viuens & efficax & quolibet gladio acutis significatur. Quo quidē gladio cum interficere in priori aduentu Saluator nōmit, sed adoriri tantum, eiusque vires infringere & conculcare. Sed interficiet tandem poenitus in mundi consumatione.

Super leuiathan. Greg. in moral. Draco vt fertur in terra serpit, natat in aquis, volat in aere. Inde Diabolus, & serpens, & cetus, & leuiathan. *Veſtem.* Lxx Fugitiuū. Tūc. n. fugiet, q fugere nesciebat nesciēs illud: *Quo ibo à spiritu tuo, &c:* Vnde qdam pul-

cris, qui seruo eam: t repente propinabo ei, & varios habeat flexus ad uaria uitiorum genera, ad hæc & ad illa pugnantia, & sibi contraria, nec vnquam recta via ingrediatur, sed flexa ad hæc & illa mala, vt serpens tortuosus incedit capite in hanc, vel illam partem lateribus in partes obliquas in contrarias partes cauda: ita qui serpentem sequitur intortam viam sequitur, per omnia vitiorum genera, quædam etiam contraria. Qui Deum sequitur, rectas facit semitas.

Cetum Hebr. tannim, vnde Heb. fabulabantur leuiathan habitare sub terra, & in æthere: tamin verò in mari. *Vinea meri cantabit.* Cui Hieremias propinat ealice meracissimum. Merum græcè purum latinè. * Procopius. Post prænuntiata mysteria euangelica. aduentus Christi, desidero, inquit dominus, cantare contra vineā meā pulchrā id est, contra synagogā, quæ cap. 5. dixit: vineam domini Dei Sabaot.

NICOLAVS DE LYRA.

Cap. xxvii.

In die illa. Postquam descripta est gratiarum actio de promotione electorum, hic consequenter ponitur gratiarū actio de deiectione demonū. Et diuiditur in duas partes, qua primo ponitur huiusmodi deiectione. secūdo soluitur duplex questio, ibi: Ego Dominus. Circa primum dicitur:

- 1 In die illa. scilicet iudicij generalis.
- 2 In gladio, &c. quantum ad penę asperitatem.
- 3 Et grandi. quantum ad eius latitudinem.
- 4 Et forti: quantum ad inmutabilitatem.
- 5 Super leuiathan, &c. per leuiathan, qui hic bis ponitur, & per cetum, idem intelligitur, scilicet diabolus vt dictum fuit diffusius Job. 40. & dicit hic leuiathan veſtem propter eius fortitudinem, secundum quod de eo dicitur. Job. 41. d. Non est potestas super terram, quæ ei compareretur.
- 6 Tortuosum. propter eius caliditatem ad decipiendum.
- 7 Et occidet cetum, &c. id est diabolus, qui habitat in hoc aere caliginoso tanquam in mari tempestuoso: non tamen intelligitur eius occisio per mortem naturę, cum hoc modo sit immortalis, sed per mortem gehennę, quia tunc ibi retrudetur, nec poterit inde exire & homines tentare, seu ad peccatum inducere, quod erit

MORALITER.

1 In die illa visitabit dom. &c. Hic ad literā describitur deiectio demonū, quæ fiet in iudicio finali, & quā secundum Greg. hō. 10. omniū iniquorū caput est diabolus: & huius capitis mēbra sunt oēs iniqui. ideo cap. istud moraliter pōt exponi de deiectione iniquorū q simul cū dæmonib⁹ tūc deiciēt in penā gehennę. & sicut dicit. In die illa. s. iudicij finalis. 2 *Vinea. do. in gla. suo du.* Iste gladius est illa terribilis sententia, q ponit Mat. 25. d. *hic maledicti in ignē eternū, qui parati est diabolo, & angelis eius, &c.* 5 *Super leuiathā* Qui interpretatur additamentū corū. ideo signat peccatōē addētē peccato peccatū t serpentē veſtē. Id est in peccatis firmatū per

chrē lusit in gigantomachia: *Quo fugit Enclade? quasunque* D accesseris, oras, sub Ioue semper eris. Leuiathan additamentū eorum interpretatur quorum, nisi hominum? Rectē autem additamentum eorum dicitur, quia postquā primā culpā mala suggestionē intulit, hanc quotidie augere gra-

CAP. XXVII.

In die illa visitabit dominus in gladio suo duro, & grandi & forti, super leuiathan serpentem veſtē & super leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est. In die illa vinea meri cantabit ei. Ego dominus, qui seruo eam: t repente propinabo ei,

a Animaduerte. *a* Verbo id est filio per quem iudicabit pater. *b* Impius. *a* Vt omnes comprehendat. *b* Vt nemore restat. *a* Leuiathan additamentum eorum, per antiphrasim: cum enim se addere promittat, minuit. *b* Serpit ne audiat. *a* Malle in vniuersa terra. *†* Alias claudentem: eo quod carcere suo multos clauerit. *b* Qui in veritate non stetit. *c* Qui dirigi non potest virga directionis. *†* In accipiendo. *a* Qui absorbit Ionam. *b* Mundo falso, & amaro. *a* Vinea facta est dilectio. *†* Olim in Prophetis, & alijs sanctis. *†* Populus Izororum. *b* Inebriata. *c* Canticum dolor. *d* Domino. *†* Quia. *a* Vel modo ab omnibus aduersis, vel obseruo dans locum poenitentia: *b* In iudicio. *c* Quia conuerti non vult. *†* Calicem vx.

uibus persuasionibus non desinit. Leuiathā qpe iste in eo quod se homini tradere spopōdit tortuosus ad cum finibus irrepit. Et dum falso impossibilia pmittit, vera & possibilia sustulit. querendum nobis, cur qui serpentē dixerat & tortuosum illi subiūgebat, interposuit veſtem? Nisi forte: quod in serpentis tortitudine fluxa mollicies, in veſte autē est duritiæ rigiditas. Vt ergo hunc, & duorum signaret & mollem: & veſtē nominat, & serpentem. Durus quippe est per malitiā mollis per blandimentum Veſtis dicitur, quia vsq; ad necem percutit. Serpens autē quia insidias molliter infundit.

d Serpentem tortuosum. * Basil. Serpens dicitur tortuosus, quod peccati dux sit & ad illa pugnantia, & sibi contraria, nec vnquam recta via ingrediatur, sed flexa ad hæc & illa mala, vt serpens tortuosus incedit capite in hanc, vel illam partem lateribus in partes obliquas in contrarias partes cauda: ita qui serpentem sequitur intortam viam sequitur, per omnia vitiorum genera, quædam etiam contraria. Qui Deum sequitur, rectas facit semitas.

c Cetum Hebr. tannim, vnde Heb. fabulabantur leuiathan habitare sub terra, & in æthere: tamin verò in mari. *f* Vinea meri cantabit. Cui Hieremias propinat ealice meracissimum. Merum græcè purum latinè. * Procopius. Post prænuntiata mysteria euangelica. aduentus Christi, desidero, inquit dominus, cantare contra vineā meā pulchrā id est, contra synagogā, quæ cap. 5. dixit: vineam domini Dei Sabaot.

& ad illa pugnantia, & sibi contraria, nec vnquam recta via ingrediatur, sed flexa ad hæc & illa mala, vt serpens tortuosus incedit capite in hanc, vel illam partem lateribus in partes obliquas in contrarias partes cauda: ita qui serpentem sequitur intortam viam sequitur, per omnia vitiorum genera, quædam etiam contraria. Qui Deum sequitur, rectas facit semitas.

c Cetum Hebr. tannim, vnde Heb. fabulabantur leuiathan habitare sub terra, & in æthere: tamin verò in mari. *f* Vinea meri cantabit. Cui Hieremias propinat ealice meracissimum. Merum græcè purum latinè. * Procopius. Post prænuntiata mysteria euangelica. aduentus Christi, desidero, inquit dominus, cantare contra vineā meā pulchrā id est, contra synagogā, quæ cap. 5. dixit: vineam domini Dei Sabaot.

sibi graue: & in hoc crescet pena eius quæ etiam portat modo ignē suum secū crescet etiā pena sua accidentalē ex dānatione hominum quos inducit ad peccatū, sicut & gloria sanctorū angelorū ex gloria electorū, quos inducit ad bonū. 8 In die illa, deiectionis demonis. 9 Vinea meri. In Hebr. habetur, vinea vinosa. Ex quo patet, q meri hic non est nomen propriū, sed cōmune, & significat hic vinum purū, & optimū. Vinea igitur meri, hic accipitur societas supernorū ciuū, in quibus nihil erit inapuri: & ipsi Deū laudabunt de deiectione demonū. 10 Ego do. hic consequenter soluitur duplex questio oriens ex prædictis, secunda soluitur ibi: Quis dabit me. Prima questio oritur ex hoc, quod hic dicitur: vinea meri societas electorū quia ex quo fuerunt à Deo ita electi, & dilecti ab eterno, videretur alicui extraneū, quomodo Deus permittit eos tribulari in hoc mundo, secundū quod dicitur 2. Tim. 3. t. Oēs qui piē volunt viuere in Christo persecutionē patientur. Et respondet do. ad hoc quod talis permissio nō est ex odio, sed magis ex dilectione, ne ex pspere in superbiā eleuentur, & per exercitiū patientiē in bono cōsuetudiantur, secundū dictū saluatoris Luc. 21. a. In patientia uestra possidebitis animas uestras. & hoc est q dicitur hic: ego do. q teruo eā. s. vineā meā quæ est vniuersalis eccles. eo quod a primo Abel iusto vsq; ad vltimū electū, qui in fine mundi nasciturus est, quot electos ptulit tot palmutes misit, vt dicit Greg. hō. 7. 11 Repēte p ci. s. potū tribulationis rōnib. j. dicitis, ideo subditur.

per malū habitum acquisitū, sicut veſtis firmat ostium. t super leuiathā serit dicitur. Sicut. n. peccator dicit leuiathā eo q addit peccatū peccato, sic dicit serpens ex peccati veneno. Et etiā tortuosus, quia declinat à diuinæ legis & rationis recto iudicio. 7 Et occidet cetū, qui est in mari, id est tyrannū, qui deuorat simplices: sicut cetus maris pisces. 8 In die illa. sicut in die finalis iudicij reprobi cōfundētur sic iusti exaltabūt. Ideo dicit: In die illa, &c. id est Ecclesia Xpi à peccato purissimi. t Cantabit ei. gratias agēdo sibi. 9 Ego do. q seruo eā. à neqtiā hereticorū, dādo sibi verā sapientiam: & à violentia tyrannorū dando sibi patientiā. 10 Repēte ppinabo ei. potum aduersitatis temporalitatis.

Ne forte

In lib. de paradiso ca. 13. t In momento irrigabo eam.

Hiere. 25. d.

An po-

A *An potius.*
Vox patris de
liberatiue mo
re nostro, qui
magna factu
ri deliberam⁹.

† Faciet.

a q. d. miram si
lium ad incar
naudū? *An po
tius te fortitudi
nem meam.* Ut
scilicet potius
id agar fortitu
do mea, vt irā
differā, & sal
uem eos per
Euangelij cle
mentiam, qui
nō sunt salua
ri auctoritate
legis.

† Fructu.

B *Ipsa eam iu
dicabit solū
in propagini
bus eius spa
cium iugeri,
& auferet vē
ro suo duro
tēpore quo
flat. Durus
† posuerint.*
b *Israel, id est*
populus Iu
dæorum con
uersus, videns
doctrina filio
rum suorum
orbem floruis
se.

† Calcis.
Psal. 18.

c *Et implebūt.*
* Procopius.
Simile est, quod dixit Dauit. *In omnem terram exiit sonus*

C

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Ne fortè visitetur. Idest ne ex prosperis insolenscat. & sic pro insolentis visitetur contra eam in die iudicij.
- 2 Nocte, & die. Idest tempore aduersitatis & prosperitatis sub paterna disciplina.
- 3 Indignatio non est mihi. Idest hoc non facio ex ira, seu indignatione, sed ex paterna correctione.
- 4 Quis dabit. Hic soluitur secūda questio, q̄a videretur alicui, quod pro merito iustorum de populo Israel, & maxime Apostolorū parcendum fuisset alijs eiusdem populi de captiuitate, quā facta est per Romanos, & sic in hac questione proceditur, quia primò ponitur ad vtramque partem ratio. Secundò ponitur questionis solutio, ibi: Nunquid iuxta est. Primò arguitur, quod non debuit parci, sed magis pro multitudine malorum iusti cum eis debuerunt affligi, sicut frequenter factum fuit in veteri testamento: & hoc est, quod dicitur in persona domini. Quis da. ad succedendum ciuitatem.
- 5 In prælio. Scilicet Romanūrum, qui captam ciuitatem incenderunt.
- 6 Gradiar. Eam calcando per Romanos.
- 7 Succendam. Scilicet fideles in Christum tunc credentes cū infidelibus in sua cecitate obstinatis q. d. hoc videretur decens iustitie meæ, sicut succensa fuit Ierusalem per Caldeos: & multi iusti fuerunt ibi mortui, & captiuati occasione iniustorum.
- 8 An potius. Hic ponitur argumentum ad oppositum scilicet quod debeat parci malis, cum dicitur: An potius timetur. Id est retinebo.
- 9 Fortitudinem meam. Cessando à punitione sub spe correctionis: ideo subditur:
- 10 Faciet mihi pacem. Et pro Apostolorum aliorumque Christi discipulorum meritis, propter quod subditur:
- 11 Qui egredientur. Scilicet ad prædicandum fidem catholicam per orbem.
- 12 Imperu. Idest cum feruenti desiderio.
- 13 A Iacob. Idest à populo Israel cuiusmodi fuerunt Apostoli, & alijs septuaginta discipuli: qui pro maiori parte fuerunt Iudæi.
- 14 Florebit. In Apostolis scilicet floribus sanctæ vitæ, & doctrina.

Diuisio.

15 Et im-

MORALITER.

- † 1 Ne fortè visitetur. In condemnatione iudicij finalis.
- 2 Nocte, & die seruo eam. Nocte aduersitatis, ne per impatientiam frangatur, & die prosperitatis, ne per superbiam eleuetur.
- 4 Quis dabit me spinam. Hic vsque ad finem capituli secundum sensum literalem tractatur vna questio scilicet vtrum Deus parcere debuit Iudæis Romanorum propter bonos eiusdem populi, scilicet Apostolos, & alios

a *Aliqua aduersitate. b* Ne visset eam aper de sylua, & alix bestix. *c* Quasi toties irritatus, non indignabor quando iue. *d* Ut sciam ferire, & reddere secundum opera sua. *e* Non quid indignatio
ne fortè visitetur contra eam, nocte, & die seruo eam indignatio nō
a *Quasi iniquitas vestra. b* M t m & m sericordem meo. *c* Per antiphrasim. *d* Per antiphrasim. *e* Per antiphrasim. *d* Deū.
aurum & eudelem, vt vineam naturam meam, *e* Conculcabo eam.
est mihi? Quis t dabit me spineam & veprem? in prælio gradiar su-
a *Quam ante seruan. b* Destruam. *c* Fium. *d* Christus Dei victus, & D sapi-ntia.
per eam succendam eam pariter. An potius tenebo fortitudinē meā?
Non quia. *a* Carne assumpta mundum reconciliabit mihi, *b* Propheta de Apollolis. *c* Apostoli. *d* Ad præ-
dicandum. *e* De Sion. exhibet lex, &c.
Faciet pacem mihi, pacem faciet mihi. † Qui egredientur impetu
a *Tunc. b* Fide. *c* Operatione. *d* Apostoli.
à Iacob florebit, & germinabit Israel, & implebunt faciem or-
a *Prædicationis. b* In omnem terram exiit sonus eorum, &c. *c* Sicut in misericorditer crucifixe sunt eum, & mar-
tyres eius occiderunt. *d* Populum Iudæorum.
bis t femine. Nunquid iuxta plagam t percurientis se percuf-
a *Minimè. b* Martyres. *c* Tam crudeliter. *d* Non diu enim iustinuit eos, sed quia non egerunt pœ-
nitentiam, tandem in men. contra men. *e* Porng.
sit eum? Aut sicut occidit interfectos t eius, sic occisus est. † In mēn-
a *Culpæ. b* Cum Apostoli ad gentes uanierint. *c* Per Romanos, vel in die iudicij. *d* Ierusalem. *e* Do-
minus. *f* Quid retribuunt eis
sura contra mensuram cum abiecta fuerit iudicabit eam Medita-
a *Opinione malorum. b* Sux passionis, vel suorum. *c* Persecutionis: quando ardentior est indignatio.
tus est spiritu suo duro per diem ætus. † Idcirco super hoc di-
a *Iudæis de quibus Apostoli. b* Non alius. *c* Idest vt virtutes præbeat & vitia reseret. *d* In alijs, vel in alijs.
mittetur iniquitas domui Iacob, & iste t omnis fructus, vt aufera-
a *Chorus Apostolorum. b* Idolorum.
tur peccatum eius. Cum t posuerit omnes lapides altaris, sicut
a *In quibus sacrificabant dæmonibus.*
lapides t cineris allisos, non stabunt luci, & delubra.

1 *corum. Sunt. n. D*
2 *indorū Apo-*
3 *stolicorū cre-*
4 *dentes ipsi,*
5 *quos gaudiū, † Vt pr-*
6 *& coronā vo-*
7 *cavit Apost.*
8 *d LXX. Num t Ed-*
9 *quid sicut ipse*
10 *percussit, & ipse*
11 *sic percussit.*
12 ** Procopius.*
13 *Sensus est. Nū t Perc-*
14 *malum malo ab eo.*
15 *gentibus pen- t suos.*
16 *sarunt, qui pa-*
17 *cem eis annū-*
18 *tiantes, graui-*
19 *ssima quæque*
20 *ab eisdem pas-*
21 *si sunt. † Et sic*
22 *c Idcirco. q.*
23 *d. Ideo dimitt-*
24 *tetur iniqui-*
25 *tas domui Ia-*
26 *peccat-*
27 *cob: & car.*
28 *propter me-*
29 *rita, scilicet*
30 *Apostolorū,*
31 *qui per mun-*
32 *dum idolo-*

rum altaria comminuerunt.

Con-

- 15 Et implebunt. Scilicet herba Evangelica doctrinæ, secundum quod dicitur in parabola seminantis, Luc. 8. a. Semen est verbum Dei.
- 16 Nunquid. Hic ponitur solutio in qua sic proceditur, quia primo soluitur quantum ad malos, secundò quantum ad bonos, ibi: Et erit. Circa primum primò ostenditur, quod pro prædictis non est malis parcendum, secundò soluitur argumentum, ibi: Idcirco. tertio ponitur malorum exterminium, ibi: Ciuitas. Circa primum dicitur: Nunquid iuxta plagam percutientis se. id est populi Iudæici dum Christum crudeliter affligerent.
- 17 Percussit eum. q. d. non ante Ciuitatis destructionem.
- 18 Aut sicut occidit. Idest Apostolos Christiane discipulos à Iudæis occisos, quos occiderunt Iudæi & persecuti sunt grauiter, vt patet Act. 7. de Stephano. & 2. de Iacobo, & 8. de persecutione generali Christianorum, & in pluribus locis de persecutione Pauli, & aliorum Apostolorum.
- 19 In mensura contra mensuram. Quasi diceret, non conuenit diuina iustitie, quod tanta facinora transeant absque debita pœna. ideo subditur.
- 20 Meditatus est in spiritu. Idest disposuit diffinitiuè ista punire.
- 21 Idcirco. Hic soluitur argumentum ad oppositum de merito Apostolorum cum dicitur: Idcirco super hoc. Idest propter meritum Apostolorum.
- 22 Dimitte iniqui. prædicta.
- 23 Domui Iacob. Idest, Iudæis in sua malitia obstinatis.
- 24 Et iste omnis fructus. Idest ne totus fructus meriti apostolorum quod dimittatur alijs Iudæis dicitur peccatum. Et ulterius specificat meritum istud dicens:
- 25 Cum posue. Scilicet prædicatio Apostolorum:
- 26 Omnes lapides altaris. Idest altarium idolorum.
- 27 Sicut lapides cineris allisos. Per prædicationem enim Apostolorum fuit cultus idolorum multum destructus. per orbem etiam ipsis viuentibus: & quasi totaliter ablatus: per successores eorum, ideo subditur:
- 28 Nō stabunt luci, & delubra. Vbi exercebatur idololatria. Nec potest illud intelligi de idololatria Iudæorum, quæ à reducta captiuitatis Babylonica non legitur in populo Iudæico fuisse nisi

* MORALITER.

A *Contenterentur.* Sicut Deibo
ra ad bellum iuit, & popu-
lum ad ignominiam Iu-
daeorum iudicauit, & im-
minente Chaldaeorum ca-
ptiuitate uiris tacentibus
Oida prophetauit: Sic im-
minente captiuitate Roma-
norum ueniebant fortè mu-
lieres & docebant eos.
B *Mulieres.* diuerſae syna-
gogę. Vel apertę mulieres,
quę nudatis pectorib. san-
guinantes ferunt lacertos.
* Tertullianus. Reuer-
tentes quoque a ſepulchro
mulieres, & ab illa Angelo-
rum uisione proſpiciebat
Iſaias *Mulieres*, inquit, *ueni-
tes* à uisione, uenite ad re-
nuntiandam ſcilicet domi-
ni reſurrectionem.
* Origenes. De iſtis mu-
lieribus (Maria Magdale-
næ, & Maria Iacobi) pro-
phetasſe referunt Iſaiam,
Mulieres uenientes ad ſpe-
ſtaculũ, uenite, uocat enim
mulieres ut relinquunt po-
pulum inſenſarum & ac-
cendant ad nouum teſta-
mentum, aſpiciant paſ-
ſionem Chriſti.
* Procopius. Quoniam
populus Apoſtolorũ præ-
dicationi

1 *Ciuitas enim munita* & deſolata erit, & ſpacioſa
2 relinquetur, & dimitteur quasi deſertum.
3 *Ibi paſcetur uitulus,* & ibi accubabit, & con-
4 ſumet & ſummitates eius. & in ſiccitate meſſis
5 illius conterentur mulieres uenientes & do-
6 centes eam. Non eſt enim populus ſapiens,
7 propterea non miſerebitur eius qui fecit eum,
8 & qui formauit eum, non parceret ei. Et erit in
9 die illa, & percutiet dominus ab alueo flumi-
10 nis uſque ad torrentem Aegypti, & uos con-
11 gregabimini vnus & vnus filij Iſrael. Et erit in
12 die illa, clangetur in tuba magna, & uenient
13 qui perſiſti fuerant & de terra Aſſyriorum, &
14 qui eieſti erant & de terra Aegypti, & adora-
15 bunt dominum in mote ſancto in Ieruſalem.

dicationi nõ credebat, quã D
audẽ gentes recipiebant
mulieres ob id diuinus cõ-
pellat Spiritus. Apoſtolos
enim tanquam noctu cor-
pus ſuſtulſſent, falſo accu-
ſabant. Ideoque minimẽ
ſuſpectos teſtes ad eorum
reſurandam ueſaniam te-
ſtes ciet. At mulieres pri-
me reſurrectionis fidẽ arri-
piũt, quia mulier prima ſer-
pentis deceptioni patuit.
* *Docentes eam.* Magna in-
foelicitas populi, & repre-
henſio a mulieribus, lamẽ
rationis carmina diſcere.
13 *Ab alueo.* LXX. ab Eu-
14 phrate uſque Rinocorula.
Eſt enim riuus, non ma-
gnus, qui diuidit terrã pro-
miſſionis & Aegyptum, ſu-
per quem ciuitas Rinoco-
rula ſita eſt, quaſi ab eo
quo incipit uſquequo ter-
minatur. *Ab alueo.* flu. Eu-
phrate. ſcilicet uide a flu-
mine uſque ad terminos
orbis terrarum. Alij Iorda-
nem putant. & nota quod
in terminis Iudę, fluuius
appellatur, in Aegypti fini-
bus torrens, quia habet tur-
bidas aquas, & non perpe-
tuas.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

nisi tempus modicum, & per uolentiam & in pacis ſcilicet tempo-
re Antiochi illuſtris, qui cogebat Iudeos idolis immolare, ut patet.
1. & **2.** *Maſhab.* Nec quod dicitur: Cum poſuerit omnes la. al.
ſi. lapi. cineris, poteſt conuenienter exponi de deſtructione tẽpli per
Romanos, ut uolunt aliqui dicere, quia ſtatim ſubditur: Non ſta-
bunt luci, & de. per quod intelligitur idololatria, quę nullo modo
tunc erat apud Iudeos: & ideo intelligitur de deſtructione idolola-
trie Gentilium per prædicationem apoſtolorum ut dictum eſt.
1 *Ciuitas.* Hic ponitur Iudeorum exterminium quantum ad
obſtinatos. cum dicitur. Ciuit. enim munita. ſcilicet Ieruſalem.
2 *Deſola. er. per Romanos qui eam deſtruxerunt.*
3 *Spacioſa relin. i.* Ieruſalem quę antè erat ciuitas ſpacioſa re-
linquetur a ſuis habitatoribus: quia a principio obſidionis uſque ad
finem, multi fuerunt mortui gladio & fame & peſte, ſcilicet decies
centum milia, ut dicit Egeſippus libro. 5.
4 *Et dimit. qua. de.* quia alij fuerunt in captiuitatem ducti, &
ciuitas ſuit deſtructa, ita quod non erat habitationi hominum apta.
5 *Ibi paſcetur vi.* ſcilicet populus Romanus qui dicitur hic vi-
tulus propter carnis petulantiam. Ibi enim ſuit paſtus. i. diuitijs ci-
uitatis repletus.
6 *Et ibi accu. i.* poterit ſecure dormire: quia eorum aduerſarij
erant mortui uel captiuati, ut dictum eſt.
7 *Et conſumet ſummitates eius.* id eſt, templum & ædificia
in circumitu, quę erant in monte Sion, qui eſt ſuperior pars ciuitatis.
8 *In ſiccitate meſſis illius. i.* ex defectu uictus in Ieruſalem.
9 *Conterentur mulie. ve.* ſcilicet in Ieruſalem ad diem fe-
ſtum. unde refert Egeſippus lib. 6. quod quędam mulier de ultra Ior-
danem uenerat in Ieruſalem & cum alijs ſuit ibi obſeſſa, & angu-
ſtia famis conſtricta coxit proprium filium & comedit. Et idem cre-
dibile eſt de pluribus alijs, licet non fuerint deprehenſe, quia talia
enormia fiunt clanculo.
10 *Et docen. eam.* Sicut eſt in Heb. & libris correſtis: Et acci-
piuntur hic docentes, ipſi ſacerdotes, qui ex officio habebant docere
populum: & iſti fuerunt tunc contriti, quia cum a Tito poſtulerent
miſericordiam, iuſſit eos occidi, dicens eos degeneris eſſe animi,
quia templo & numini cuperent ſuperuiuere. Et cauſa ſubditur.
11 *Non eſt e. po. ſa.* id eſt, habens Dei ſapiẽtiam, quę ſapida eſt:
ſed tan-

ſed tantum terrenam ſapiẽtiam quę eſt aialis & diabolica, Iac. 3. d.
12 Propterea non mi. & patet litera.
13 Et erit. Hic ſoluitur quęſtio quantum ad bonos qui de Iudeis
crediderunt Chriſto, qui deſtructa Iudę fuerunt ſaluati in uita, ideo
dicitur: Et erit. ſcilicet quod ſequitur.
14 In die illa percutiet. Et dicitur hic *Aluens fluminis,* locus
ubi oritur Iordanis. *Torrentis autem Aegypti dicitur Rinocorula,*
qui eſt paruus fluuius in extremitate Iudę in parte aſſyriaci uerſus
Aegyptũ. Orius Iordanis eſt in termino Iudę in parte aquilonari in
radicibus montis Libani, ut dicit Hiero. & ſic deſignatur hic terra
Iudę percuſſa à Romanis.
15 Et uos congregabimini vnus & vnus. id eſt pauci reſpe-
ctu multitudinis percuffe & captiuatę.
16 Filij Iſrael. id eſt uos in Chriſtum credentes fidem Patriar-
chę Iacob, qui alio nomine dicitur Iſrael imitantes. Scribitur enim
in Eccleſiaſtica hiſto. quod ante obſidionem Ieruſalem per Roma-
nos, fideles qui erant in Ieruſalem & Iudę fuerant admoniti per an-
gelum, ut tranſirent in regnum Agrippę qui erat conſideratus Ro-
manis: & ſic fuerunt ibi ſaluati.
17 Et erit in die illa, clangetur in tuba. ma. Per hanc tubã
intelligitur edictum Aelij Adriani Imperatoris Romani qui Ieru-
ſalem deſtructam per Titum reedificauit, & ſuo nomine Aeliam ap-
pellauit: Sed poſtea magis tenuit nomen antiquum, & ipſe edicto pu-
blico prohibuit ne aliquis Iudeus ibidem habitaret, ſed ſuit permis-
ſa ipſis Chriſtianis ad habitandum, ut dicit Hugo Floriacenſis lib. 4.
Et tunc in Ieruſalem conſluebant undecunque Iudei ad Chriſtum
conuerſi. eo quod diligebant locum illum, ideo ſubditur.
18 Et uenient qui perſiſti fuerant de terra Aſſyriorum
& qui eieſti. quia in iſtas terras per captiuitates præcedentes mul-
ti Iudei fuerant ducti & habitabant ibidem, qui per prædicationem
apoſtolorum & aliorum diſcipulorum fuerunt conuerſi ad fidem &
ſic ueniebant in Ieruſalem ratione dicta. Et per iſtas duas terras in-
telliguntur etiam alię in quibus Iudei captiuati habitabant. Poſſe
etiam hæc litera intelligi de eccleſia nomine Ieruſalem ſignificata
ſecundum quod dicitur Apoc. 21. a. Vidi ciuitatem ſanctam Ie-
ruſalem nouam deſcendentem de cœlo, & c. ad quam perue-
nerunt per fidem multi de omnibus terris. qui prius erant perſiſti,
per errores & idololatriam Deum adorantes ſciãtiter & deuote: &
hoc adoratione latrig.

* CAP.

C A P. XXVIII.

A *De corona super.* Huc vsque ad consummationem mundi, dictum est, ab hoc loco: Ecce dominus dissipauit terram & nudauit eam. *Ue corona.* Di-

* Procopius. Vx coronæ superbie, quam superbi & insolentes Iudei imposuere Dño. Mercenarij Ephraim, Iudæi qui mercede conduxistis Iudam.
* Eusebius. Ephraim. Sapienter omnem populum Iudaicum Ephraim nominauit, non autem Israel, ne uen-

C A P. XXVIII.

V *Magistris erroris.* *Posuerunt in eelum os suum.* *Vitijs.* *Vino.* *fornicationis, idololatriæ.*

A *Hæreticorum.* *Qua de gloria domini excident de flore & spe, celesti.*

Ephraim, & flori decidenti gloriæ exultationis eius, † q

Ebrijs. *Tempore David vocati a rege vel exigente solemnitate, non enim ibi habitabant neque ad eam sortem pertinebant.* *Id est culmine superbie.* *Ierusalem, quæ erat super Gethsemani.* *Quia non tenuit Manna & humilitatem ecclesiæ sequuntur, sed in monte pinguisimo tanquam ebrijs ver-*

erant in vertice vallis pinguisimæ † errantes à

vino. Ecce validus & fortis † dominus sicut

impetus grandinis, turbo confringens, sicut

impetus aquarum multarum inundantium,

† & emissarum super terram spaciosam. Pe-

dibus conculcabitur corona superbiæ ebri-

orum Ephraim, & erit flos decidens gloriæ exul-

tationis eius, qui est super verticem vallis pin-

guum, quasi temporaneum ante maturitatē au-

tumni. Quod cum aspexerit, uidens statim vt

manu tenuerit, deuorabit illud. In die illa erit

ticinium prophetale *Ue.* Superius de die iudicij, de subuersione Ierusalem de cōuersione gentium, nūc agit contra decem tribus quæ Ephraim dñr: Vel Ieroboā qui de tribu Ephraim primus super eam regnauit vel a Iosue qui Moyſi successit. Hæc corona superbiæ, quia de multitudine super bierant, quæ est quasi corona regis. *Multitudo. n. populi gloria regis.* Flos decidit quia a gloria sua cito decident. vnde spiritus sanctus. *Ue corona superbiæ.* Secundum prophetiam. *Ue corona.* Scribæ & Pharisei qui iuxta LXX. dicuntur mercenarij Ephraim, pp Iudam, qui de tribu Ephraim, & vico eiusdem tribus Scarioth, dñm vendidit, qui vere flos apostolicæ doctrinæ decidit super montem pinguisimū. vñ: In crassatus est dilectus, & recalcitrauit, ī vertice. s. vallis Gethsemani s̄m Hebraum, vbi dñm tradidit; quæ dicitur vallis pinguis: propter vbertatem & Scribas & Phariseos, qui ibi dñm comprehenderunt.

vnde *Tauri pingues obsederunt m̄.* Ebrius autem fuit Iudas, non vino, sed auaritia, & diaboli cibo: qui post buccellā intrauit in ipsum, & penitus deuoratus est, quia orō eius in peccatū cōuersa est, nec pñtīe fructū salutis habuit.

† *domini scilicet dies.*
† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

ratione digniores calumniatur appellationes. Inuenies autem in alijs quoque prophetijs, totam gentem Ephraim cum multa calumnia & accusatione nominari. Cū igitur post reditum de Babylone, non amplius itidem vt prius, in tribus diuisus esset populus, per Ephraim intellige eos qui Ierusalem inhabitant.

Vallis pinguisimæ. Gethsemani fertilitate frugum, per eam erat eis ascensus in ciuitatem, & ibi figebant aliqui, ludi causa, tentoria dum in ciuitate morabantur.

Ecce validus. * Cyrillus. Significat propheta Iudæos duros pœnas impietatis in Christum, & vitur similitudine grandinis, & aque omnia vastantis, quæ tanto impetu omnia obruit, vt natantium manibus locum non relinquat, nec liceat natando effugere periculum.

In die illa. Secundum prophetiam, cū dominus Scribas & Phariseos, & Iudam proditorē subuerterit, erit corona gr̄e hjs q̄ de Iudeis crediderint. i. apostolis, & sp̄s iudicij, inspirans ecclesiæ prælati, & fortitudo bellatoribus, ad se qui est porta, reuertētib. Scribæ. n. & Pharisei vino & ficera inebriati sūt. *Tropo. In die illa.* Hæreticis, a diabolo deuoratis, dñs erit

C NICOLAUS DE LYRA. C A P. XXVIII.

V *De corona superbiæ.* Superius locutus est propheta contra duarum tribuū persecutores, hic propheta contra prophetarū cōtemptores. Et diuiditur in duas partes, quia primò propheta prophetat cōtra cōtemptores presentiu, secundò futurorū. 30. c. Prima in duas: quia primo prophetat contra contemptores de decem tribubus, secundò contra eos de duabus. ibi: In die illa. Circa primum dicitur.

1 **Vx coronæ superbiæ.** idest regno decem tribuum quod intantum superbiebat, quod prophetas domini omnino contempserat, & prophetis idolorum adhaeserat.

2 **Ebrijs Ephraim.** quia illud regnum non solum infectum erat per peccatum superbiæ, sed etiam gula, & luxuria, & denominatur ab Ephraim illud regnum, quia primus rex, scilicet Ieroboam fuit de tribu Ephraim.

3 **Et flori decidenti.** Per hoc designans, quod destructio illius regni erat propinqua, quæ facta fuit per Salmanasar regem Assyriorum 9. anno Osee regis Israel 4. Reg. 18.

4 **Qui erant in ver.** Ista vallis secundum Rab. Sa. est vallis Zenereth ferilissima existens in regno decem tribuum.

5 **Ecce validus.** Cui nullus potest resistere.

6 **Sicut impetus.** Per hoc intelligitur exercitus Salmanasar, in itinere diuino venturus cum magna fortitudine ad destruendum regnum Israel, ita quod Ismaelites non possent resistere, sicut factum

fuit: ideo subditur: Pedibus conculcabitur, & patet ex dictis litera vsque ibi.

7 **Quasi temporaneum.** idest primitiuum.

8 **Ante matur. autum.** idest ante maturitatem de cursu cōi.

9 **Quod cum aspe.** Et est sententia, quod sicut aliquis videns fructum aliquem maturum ante alios, vt pomum vel ficum vel huiusmodi, ex desiderio nouitatis, statim accipit & comedit, sic Salmanaſar, & eius exercitus cum magna auiditate destruendi regnum Israel venturi erant de propinquo: & sic contigit: quia populū partim occiderunt, & partim captiuum duxerunt in Assyrios, & terrā populauerunt alienis gentibus. 4. Reg. 18.

10 **In die illa.** Hic consequenter prophetat cōtra contemptores, qui erant de duabus tribubus, & primò contra maiores populi specialiter. secundò contra totum populum communiter capit. sequenti.

Prima in duas, quia primò vt appareat contemptus grauior, premit tit Dei beneficium eis exhibitum. secundò propheta prædicit eorum interitum, ibi: Verum h. Circa primum sciendum, quod captiuitatis decem tribub. per Salmanasar, Sennacherib voluit destruere regnū Iudæ, sed angelus domini percussit eius exercitum, ita quod oportuit eum fugere ad terrā suam, vbi a filijs suis fuit interfectus. 4. Reg. 19. Et tunc Ezechias rex Iudæ cum populo suo & spolijs mortuorum fuerunt valde ditati, & sic habuerunt duplicem materiam gaudij, scilicet de morte aduersariorum suorum, & de spolijs eorum, & hoc quod dicitur. In die illa, &c. idest angelorum.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

† *in terra in fortitudine.* Deut. 32. b. Matthi. 26. d.

M O R A L I T E R.

1 *Ue coronæ superbiæ.* Postquam Isaias prophetauit cōtra diuerſas gentes, hic ad literam prophetat contra prophetarum contemptores. Et primò contra illos de regno Israel, per quos signantur in ecclesia sacerdotes, & clerici peruersi, qui prædicatores ueritatis pauperes contēnunt, impediūt, & affligūt, sicut Amasias sacerdos Samariæ frequēter afflixit Amos prophetā dñi, & Ozias filius eius ipsum uerē per tpa transfixit, ut dicit Hieron. in prologo super Amos pphetā. Talib. ergo clericis mysticē dñ hic. *Ue coronæ superbiæ.* q̄ fuit primò signū humilitatis, sed nūc abutunt ea mali clerici p̄ signo superbiæ & malignitatis.

2 **Ebrijs Ephraim.** idest excedentibus in cibis & potibus.

3 **Flori decidenti.** Nā tales exciderūt ab honestate clericali.

† **Gloriæ ex. eius,** idest dæmonis, qui gaudent in rebus peccatis, inter quas est delectio clericalis sanctitatis.

4 **Qui erant in ver.** Hoc dñr propter plenitudinē diuitiarū Ecclesiæ, quibus mali abutuntur ad carnalitatem & superbiā deducendam propter quod subditur pœna, cū dñr.

5 **Ecce validus & fortis dominus.** Ad puniendum tantum malum.

10 **In die illa.** Sicut. n. mali clerici cōtēptores bonorū sūt acriter puniēdi, ita boni ab eis cōtēpti sūt magnifice præmiandi, iō subditur: *In die illa.* i. reddens præmiū gloriosū.

corona gloriae his qui in ecclesia commorantur, multitudine errantium pauci sunt. Est autem spiritus iudicij, fordes lauans filiarum Sion, & fortitudo reuertentibus, de beilo quo diabolus vicerunt, ad portam quae est Christus, cui omnia tribuunt. Verum hi quoque pra vino ne. &c.

ter rudimenta primae aetatis positus, nequaquam gladium percussuri patris horruerit. Plures filios habuit Abraham, sed in hoc solo legitur fecisse epulum magnum, & bene magnum, quia typus erat eius quem semper epulantur corda iustorum.

Vinum est quod de vinea fit. Sicera, omne quod inebriare potest, quam proprie Aquila ebrietas translit. Sacerdos & propheta nescierunt, pra ebrietas, &c. Tales fuerunt Prisca & Maximilla & Motanus, qui nesciebant quid dicerent. Inebriantur vino, qui scripturas male intelligunt, & peruertunt. Scira qui seculari scientia abutuntur.

Fortitudo reuerentibus. Non leguntur bella Ezechiae, sed dominus pro eo bellum gessit, interfecit 185 milibus Assyriorum, quorum Iudaei spolia collegerunt: & ad portas Ierusalem cum gaudio reuersi sunt. Omnes enim. Deum scripturarum non digerunt cibos, nec corpori faciunt vitales, sed immaturos & foetentes egerunt, vt in eis dominus nullum inueniat locum.

Ablactatos a lacte auulsos. Alios non, quia portare non possunt. Hi enim sunt qui iam solido cibo vti possunt. Alijs dicit Apostolis: Lac de di vobis potum non escam. Ambrosius. Ablactatos a lacte, hoc est eos qui prima infantie alimenta transissent, cibo iam habiles fortiori. Exemplo sit quod ablaclatus Isaac patriarcha, tantus euaserit, vt adhuc inter

dominus exercituum corona gloriae, & ser-

tum exultationis residuo populi sui, & spiritus iudicij sedenti super thronum, & fortitudo reuerentibus de bello ad portam. Verum hi quoque pra vino nescierunt, & pra ebrietate errauerunt. Sacerdos & propheta nescierunt pra ebrietate, absorpti sunt a vino, errauerunt in ebrietate, & nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. Omnes enim mensae repletae sunt vomitu sordiumque, ita vt non esset vltra locus. Quem docebit scientiam, & que intelligere faciet auditum? Ablactatos a lacte, & auulsos ab vberibus, & manda, remanda, manda, remanda, expectata, reexpectata, expectata, reexpectata, modicum ibi, modicum ibi. In loquela enim labij,

Quasi ex auro & gemmis. Ex floribus. Duabus tribubus quae non sunt captivatae ab Assyrijs tempore Ezechiae. Ipse Deus inspirando quomodo iudicet. Ezechiae. Regum. Interfectione Assyriorum. Ierusalem.

Duz tribus. Sicut aliz tribus. Quia Iuda & Benjamin legem prauaricati sunt, & ipsi in captiuitatem ducti sunt. Fornicationis. Creatorem, qui saepe liberauit eos.

A via Dei. Iniquus. Falsus.

Deum qui omnia videt. Iustum.

Super, quas comedebant ante idola. Omni immunditia.

In eis. Domino. Dignum doctrinae domini. Dominus.

Quod auerit a domino. Qui habet aures a audiendi audiat, aut quod a vberibus hausit, corde intelligat. Verbum caro factum est.

Sicut Isaac, propter cuius auulsiorem Abraham lactus fecit gen & conuiuium. Idem. Propheta.

Responsio prophetae: vel ipsi derisorie representant verba prophetarum.

Manens in expectatione.

Quia balbutientibus labij.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Coronagloriae. quantum ad maiores.
2 Et fertum exultationis. quantum ad minores, quia corona fit de auro, & argento & gemmis: fertum vero de floribus.
3 Residuo populi. duabus tribubus quae remanserant alijs capti uatis.
4 Et spiritus iudicij. inspirantis voluntatem iudicium faciendi.
5 Sedenti super iudicium. Sic est in Hebraeo, & in libris correctis, id est, Ezechiae regi qui fuit iustus.
6 Et fortitudo. i. populo Ezechiae, qui exiit ad colligendum spolia Assyriorum, vt praedictum est. Et redijt ad portam ciuitatis Ierusalem plenus diuitijs aduersariorum, & ideo dicitur hic. Reuerentibus de bello, & non bellantibus: quia illam victoriam non scit dominus per homines, sed per angelum.
7 Verum hi quoque. Hic praemisso beneficio denuntiat interitus ratione ingratitude. Et primo ponitur interitus duarum tribuum factus per Chaldaeos, secundo per Romanos. ibi: Propter hoc audite. Prima in duas, quia primo propheta describit eorum culpam secundo debitam penam. ibi: Et erit. Circa primum dicitur: Verum hi. id est illi de duabus tribubus.
8 Pra vino nescierunt. Quia exposuerunt se epulis & potib. & alijs malis, & cito Dei beneficium oblitii fuerunt, ideo subditur.
9 Sacerdos & propheta. Qui deberent alios de Dei beneficijs instruere, & ad Dei laudem inuitare.
10 Nescierunt pra, &c. Et loquitur hic Isaia de prophetis falsis.
11 Absorpti sunt. Inculcatio est verborum idem significantium ad ostendendum magnitudinem excessus eorum in talibus.
12 Nescierunt videntem. id est verum prophetam secundum quod dicitur I. Reg. 9. b. Qui enim hodie dicitur propheta, olim

Chrysostramus. Quomodo Apostoli attraxere tot nationes, qui non nisi vnam linguarum habebant, nempe

- olimi appellabatur videns. Sacerdotes enim mali & prophetae falsi, veros prophetas domini contemnebant: ideo subditur.
13 Ignorauerunt iudicium. Quia nolabant dirigi per verba sanctorum prophetarum.
14 Omnes. n. & c. ex nimio expulsiōnis & potationis excessu.
15 Ita vt non esset & c. scilicet mundus a talibus sordibus: Et quia talis excessus causat cecitatem intellectus, sic e contrario abstinentia clarificat, secundum quod dicitur. Dan. 1. de ipso & socijs eius, qui fuerunt valde abstinentes, vt ibidem dicitur; Pueris autem his dedit Deus scientiam & disciplinam in omni libro & in omni sapientia, & c. ideo subditur.
16 Quem docebit, & c. i. per sacrarum scripturarum studium.
17 Et quem intelligere. i. verba doctorum vel etiam angelorum reuelantium & respondet.
18 Ablactatos a lacte. segregatos a delectationibus carnalibus, quae sunt circa cibos & venerea. Et quia deienti dilectionibus carnalibus sunt adhuc inepti, ideo subditur.
19 Manda, remanda, & c. sic enim loquebantur sacerdotes mali & prophetae falsi deridendo verba prophetarum sanctorum quae non intelligebant. Circa quod sciendum, quod prophetae nitebantur populum retrahere a malis aliquando comminando eis mala si in malis perseuerarent: & tunc utebantur verbo mandati sicut supra. 5. b. Mandabo nubibus ne, & c. 13. a. Mandabo militiae belli, Aliquando vero promittendo bona si a malis delisterent, & tunc utebantur verbo expectationis sicut Abacuch. 2. a. Si moram fecerit expecta eum, & c. & ideo sacerdotes mali & prophetae falsi eos deridendo dicebant, Manda re. & subditur.
20 Modicum ibi. q. d. de comminationibus eorum seu promissionibus modicum aut nihil vidimus impletum.
21 In loquela. n. In Hebraeo habetur: In balbutiendo. Balbutiens enim jatis mouet labia, sed tamen loquitur male intelligibiliter.
* Et in

MORALITER.

Residuo populi sui. i. pauperibus religiosi fideliter laborantibus in ecclesia Dei, verum tamen quia aliqui corum irretiti sunt vitijs praedictis, ideo subditur.

Verum hi. Propter quod mouetur quae stio, cum subditur. Quem docebit. i. salutis: non solum speculatiue, sed etiam practice. Et respondetur cum subditur. Ablactatos a lacte, & c. ab vberibus. i. separatos a delitijs carnalibus, cuiusmodi sunt boni religiosi & studiosi.

A nempe Iudai
cam acceperant a spiritu
sancto gratis
multi iugarum
dona linguarum,
& hoc quoque
prophete dicunt,
duo hæc declarantes,
scilicet, quod
linguarum
varietatem acceperint
Apostoli, & cum
attraxerit omnes
gentes, non attraxerit
Iudæos.
B In varijs linguis
& in labijs alijs
loquar populo huic,
& non sic

Lib. 6. in lib.
Reg. cap. 2.

Ro. 9. g.

& lingua altera loquetur ad populum istum, cui dixit: Hæc est requies mea, reficite lapsum, & hoc est meum refrigerium, & noluerunt audire. Et erit eis verbum domini manda, remanda, manda, remanda, expecta, repecta, expecta, repecta, modicum ibi, modicum ibi, vt vadant & cadant retrorsum, & conterantur & illaqueentur & capiantur. Propter hoc audite verbum domini viri illusores, qui dominamini super populum meum qui est in Ierusalé. Dixistis enim: Percussimus foedus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non veniet super nos, quia posuimus mendacium spe nostram, & mendacio protecti sumus. Idcirco hæc dicit dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis.

1 non sic me exau
2 dient, dicit Do-
3 minus.
4 a Percussimus
5 foedus. * Gre
6 gorius. Cum
7 morte foedus
8 percutere, est
9 mala auda-
10 ster perpetra
11 re, & ea sem-
12 per ageda pro
13 mittere. Mala
14 quippe in de-
15 sinenter fa-
16 ciunt, sed dili-
17 gendo quod
18 faciunt, quasi
19 a mortis ami-
20 citia se nun-
21 quam recede-
22 re pollicetur.
23 **Lapi-**
24
25 26 27

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et in lingua altera. idest extranea.
2 Loquetur ad populum istum. & est sensus, quod sicut loquela balbutientis & loquentis alicui in lingua sibi extranea non est sibi intelligibilis, sic verbum domini per prophetas loquentis non intelligebatur saltem quantum ad effectum a contemporibus predictis. Et ponitur exemplum cum subditur.
3 Cui dixit. scilicet dominus.
4 Hæc requies mea. idest impletio meae voluntatis.
5 Reficite lapsum. idest afflictis impendite opera misericordie
6 Et hoc est refrigerium meum. secundum illud Mat. 25. d. Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.
7 Et noluerunt audire. mihi obediendo, & sic factum est eis verbum domini quasi non intelligibile.
8 Et erit eis. Hic consequenter ponitur poena debita ex Dei iustitia per Chaldaeos inflata. Circa quod sciendum quod Sedechias rebel lauit regi Babylonis ex confidentia adiutory per regem Aegypti: et ideo veniente rege Babylonis contra eum misit pluries ad regem Aegypti, ad habendum auxilium, & ille pluries promisit, & de terra sua exiit ad hoc agendum, sed non perfecit, quia rediit in Aegyptum, vt habetur Iere. 27. & sic Sedechias fuit defraudatus a suis petitionibus & promissis regis Aegypti: & hoc sibi impropertur hic, sicut ipse & sui impropertant prophetis domini, quod verba eorum non haberent effectum, vt predictum est, & hoc est quod dicitur: Et erit eis verbum domini. eos deridendo.
9 Manda remanda. regem Aegypti pro succursu habendo.
10 Expecta repecta. eius aduentum sicut dixit promittendo.
11 Modicum ibi, modicum ibi. i. nullum remedium habebis ab eo, ideo subditur.
12 Vt vadant. in rebellionem suam procedendo,
13 Et cadant retrorsum. tanquam victi.
14 Et conterantur. fame & gladio quantum ad mortuos.
15 Et illaqueentur, & capiantur. quantum ad ceteros in captiuitatem Babylonicam in vinculis deductos.
16 Propter hoc. Hic consequenter contra illusores veritatis praedicitur afflictio per Romanos. Circa quod sciendum, quod illa afflictio fuit quadam figuratio iudicij finalis: propter quod apostoli simul quaesierunt de tempore vtriusque, Mat. 24. a. Dic nobis quando hæc erunt. s. destructio ciuitatis & templi? & quod signum aduentus tui, & consumationis seculi? Et Christus ad vtrumque simul respondit, Matth. 24. & Mar. 13. & Luc. 21. Et ideo primo ponit hic afflictionem primam, secundo secundam, ibi. Et nunc. Circa primam sciendum, quod prima afflictio facta est propter maliciam Iudæorum contra

Diuisio,

- contra Christum, vt habetur manifestè Luc. 19. & ideo hic primo ponitur contra Christum Iudæorum malignitas. Secundo ipsius Christi firma stabilitas, ibi: Idcirco, tertio poena Iudæorum acerbitas ibi: Et ponam. Circa primum dicitur: Propter hoc. propter destructionem ciuitatis per Chaldaeos, quæ contigit propter illusores prophetarum, vt dictum est.
17 Audite verbum domini viri illusores. s. veritatis quales fuerunt sacerdotes & legisdoctores tempore Christi: propter quod dixit eis, Mat. 15. a. Irritum fecistis mandatum dñi pp traditionem vestram. Doctrinam enim Christi verissimam illudebant
18 Qui dominamini super, tunc enim Sacerdotes & Scribae regerant populum.
19 Dixistis enim. i. facto ostendistis.
20 Percussimus foedus. Ille. n. qui habet foedus vel pactum cum alio, non timet ab eo. Est igitur sensus. Vos ostendistis per facta, quod non timueritis mortem naturæ nec gehennæ: quia ita obstinatè persecuti sunt Christum innocentem vsque ad mortem, ac si nullam poenam timerent, inde sequitur in presenti vel in futuro: ideo subditur.
21 Flagellum inundans. super alios: Et intelligitur hic flagellum inundans exercitus Romanorum, qui afflixit totum mundum.
22 Non veniet super nos. destruendo nos, & captiuando.
23 Quia posuimus mendacium. Ad hoc enim procurauerunt mortem Christi, vt euaderent flagellum exercitus Romani, vt habetur Io. 11. c. Si dimittimus eum, sic omnes credent in eum, & venient Romani & tollent nostrum locum, & gentem. Hanc aut mortem procurauerunt per mendacia accusantes eum coram Pilato, eò quod prohibebat tributa dari Caesari: & quod volebat se facere regem vt habetur Luc. 23. Sciebant autem ista esse falsa, quia responderat eis contrarium Mat. 22. c. Reddite quæ sunt Caesaris, &c. & quod fugerat populum qui volebat eum regem constituere, Io. 6. b. hoc enim fuerat ita publicum, quod non poterat eos latere, & sic per talia mendacia procurando mortem Christi, credebant euadere insultus Romanorum, per hoc tamen accidit eis contrarium, vt predictum est.
24 Idcirco. Hic ponitur consequenter ipsius Christi stabilitas, quia per afflictionem & mortem a Iudæis sibi procuratam peruenit ad stabilitatem immortalitatis corporis, & hoc est quod dicitur Idcirco. i. propter nequitiam Iudæorum predictam.
25 Hæc dicit dñs Deus. Cuius verbum non potest cassari.
26 Ecce ego. Verbum illud est patris de filio vel totius Trinitatis de homine Christo. Secundum enim omnes expositores Hebraicos & Latinos scriptura hæc loquitur de Christo.
27 Mittam in fundamentis Sion. i. ecclesie militatis, quæ fundata

* fuit

MORALITER

† 8 Et erit eis verbum domini manda. ad literam describitur poena veritatis illusoribus inflata per Romanos, quæ fuit breuis respectiue: quia durauit tantum septuaginta annis secundum numerum maiorem, & quinquaginta duobus tantum secundum minorem: propter quod Mora. signat poenam quæ illusoribus veritatis aliquando infligitur a Deo in presenti.

16 Propter hoc audite. Hic ad literam describitur poena veritatis illusoribus inflata per Romanos, scilicet Iudæis obstinatis, quæ fuit & est longa, quia iam durauit, 1262. annis. scilicet anno domini 1307. nec adhuc apparet aliquod signum liberationis ipsorum: propter quod moraliter signat poenam æternam, veritatis illusoribus infligendam.

24 Idcirco, &c. Posita poena illusorum veritatis, hic consequenter descri-

A Lapidem quem adificantes reprobauerunt, hic factus est in caput anguli, viri, scilicet illi fores.
 * Cyrillus. Dicitur Christus lapis angularis, qui fecit vtraque vnum, qui in se populum gentium, & populum Israel coniunxit, & ex vtroque vnu populum fecit, & idem fundamentum est dictum, quod fundamentum aliud nullus potest ponere, prater id quod positum est, qui est Christus Iesus.
 b Sola vexatio.
 * Gregorius. Hoc de reprobis dixit propheta, quia videlicet

Sion lapidem angularem, lapidem probatum pretiosum, & in fundamento fundatum. **†** Qui crediderit non **†** festinet, & ponam **†** in pondere iudicium, & iustitiam in mensura. Et **†** subuertet grando spem mendacij & **†** protectionem. Aquae inundabunt, & delebitur foedus vestrum cum morte, & **†** pactum vestrum cum inferno non stabit. Flagellum inundans, cum transferit, eritis ei in conculcationem. Quandoque pertransierit, toller vos. Quoniam mane diluculo pertransibit in die & in nocte, & tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui. Congustatum est enim stratum, ita vt **†** alter decidat, & **†** pallium Breue vtrunque operire non potest. Sicut enim in monte **†** diuisionum stabit dominus, sicut in valle quae uid auxilio domini diuisit viuos a mortuis, & peruersa loca dispersit, vnde locus ille

delicet aeterna D non intelligit nisi cum temporalibus iam sine emendatione puniuntur, tunc iniquus estuat & infructuosa poenitentiae se ignibus inflammatur, duci ad supplicium timet, praesentem vitam ex desiderio retinet. Lxx. Discite audire angustias, q. d. pleni malis intelligitis completas prophetias, & discetis credere prophetis. **†** Sicut enim Philistheos gregatos superueniens Dauid nomen

NICOLAUS DE LYRA.

fuit in Sion per praedicationem Christi: quia plures in templo exsistente in monte Sion praedicauit: Et quia in monte Sion suam resurrectionem discipulis manifestauit: & ibidem super apostolos spiritum sanctum in signo visibili misit.
1 Lapidem. idest Christum, qui dicitur lapis Daniel. 2. Lapis qui percusserat statuam, factus est mons manus.
2 Lapidem probatum. multis persecutionibus in sua passione, & approbatus a Deo Patre, & quod hoc intelligatur de Christo ad litteram etiam secundum Iudeos, patet per translationem Chaldaicam quae sic habet: Ecce ego statuens in Sion regem Messiam regem potentem angularem, quia ex Iudaeis & Gentibus tanquam ex duobus parientibus simul iunctis fecit vnam ecclesiam, secundum quod dicitur 10. 10. c. Alias oues habeo quae non sunt ex hoc ouili, & illas oportet me adducere, & fiet vnum ouile, & vnus pastor.
3 Pretiosum. Humanitas enim Christi coniunctione ad deitatem habet quodammodo infinitum valorem.
4 In fundamento fundatum. Hoc dicitur, quia apostoli aliquando dicuntur ecclesiae fundamenta, Apoc. 21. d. Murus ciuitatis habens fundamenta duodecim: tamen hoc eis solum conuenit in quantum inuicem inuicem ipsi Christo.
5 Qui crediderit. Hoc potest referri ad dictum Isaia, & sic est sensus: Qui crediderit. mihi denuntianti aduentum Christi primum.
6 Non festinet. Sic intelligendo verbum meum, quod Christus statim sit venturus, quia adhuc est longum tempus. A tempore Isaiae vsque ad tempus Christi fluxerunt anni quingenti vel circiter. Alio modo potest referri ad ipsum Christum, & sic est sensus, qui crediderit, scilicet doctrinae Christi: quia plures locutus fuit de aduentu suo ad iudicium, vt patet ex praedictis. Non festinet, imo expectet patienter tempus a Deo determinatum, vnde & apostolis quarentibus de tempore huius aduentus, Act. 1. a. respondit: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, &c.
7 Et ponam. Hic consequenter describitur poena Iudeorum acerbitas, pro morte Christi nequiter procurata, cum dicitur. Et ponam. idest puniam eos secundum demerita.
8 Et subuertet grando. idest exercitus Romanorum cum magno strepitu veniens ad modum grandinis descendens.
9 Spem mendacij. quia sperabant euadere insultum exercitus Romani, mendaciter procurando mortem Christi, vt praedictum est.
10 Et protectionem. ex hoc mendacio speratam.

11 Aquae. tribulationum.
12 Inundabunt. idest simpliciter auferent, sicut aquae inundantes rapiunt quae inueniunt: ideo subditur.
13 Et delebitur. quia vos inuadet inuitabiliter: a principio enim obsidionis per Romanos fuerunt decies centum milia mortuorum, vt dictum est supra.
14 Et pactum vestrum. quia obstinati in sua iniquitate detracti fuerunt secundum animas ad poenam gehennae.
15 Flagellum inundans. exercitus Romanorum valde potes.
16 Dum transferit. ad terram vestram.
17 Eritis ei in conculcationem. quantum ad mortuos.
18 Quandoque. quantum ad captiuos.
19 Quoniam mane. idest quocumque tempore vel hora venerit, contingeret vobis sine dilatione ista miseria.
20 Et tantummodo. Pradixit enim Christus hanc destructionem pluries: vt patet in Euangelijs: sed noluerunt credere donec senserunt per experientiam.
21 Congustatum. idest cor humanum non potest capere simul Deum & diabolum, sed suscepto diabolo per peccatum, exit Deus: & econuerso suscepto Deo per charitatem, exit diabolus.
22 Et pallium breue. scilicet amoris.
23 Vtrunque operire. quia diabolus non potest operari pallio charitatis, nec Deus pallio amoris male inflammantis: & quia Iudaei a se eiecerant Deum humanatum, & per consequens receperant diabolum dominum ex quo merito debebat sequi dicta poenitentia.
24 Sicut enim. hic tanguntur breuiter duae historiae. Prima habetur 2. Reg. 5. vbi dicitur, quod virtute divina Philisthaei venientes contra Dauid fuerunt debellati & fugerunt relinquentes idola sua, & tunc dixit Dauid: Diuisit dominus inimicos meos sicut diuiduntur aquae, & propter hoc vocatus est locus ille Baalpharasin, idest campus diuisionum secundum Hebraeos. Secunda historia habetur Iosue. 10. c. vbi dixit Iosue: Sol ne moueris contra Gabaon, & sic stetit sol immobilis donec fuerunt eius aduersarii totaliter debellati. Est ergo sensus quod sicut tunc dominus ostendit iram suam tempore Dauid contra Philisthaeos, & tempore Iosue contra Chanaanos, sic ostendit iram suam contra illusores veritatis praedictos: ideo subditur.
25 Vt faciat opus suum. idest vindictam de peccatoribus. Quia tamen puniri non est sibi proprium, sed magis misereri & parcere, secundum quod dicit ecclesia. Deus cui proprium est misereri semper & parcere, punire autem conuenit ei per accidens scilicet propter hominum malitiam, ideo subditur.

11 Aque * Alienum

MORALITER: describitur stabilitas veritatis catholicae, supra petram firmam scilicet

.s. Christum fundatae, propter quod sensus literalis est et spiritualis, nec occurrit alius conuenientior hic ponendus: Tom. 4. I 4

nomen accepit.

a Alienum opus. Opus proprium Dei a est misereri, parcere, condonare. Non suum sed alienum, est irasci, punire.

† Quod proprie non est opus eius.

Hom. 6. in Ezechielem.

Greg. In mundū veniet, vt faciat opus suum, s. redimat genus humanū. Sed ab ipso est alienum opus eius Non conuenit .n. deitati conspui, flagellari, crucifigi.

b Et nunc nolite.

* Theodoretus. Monet ipsos ne latentur & exultent, neq; fidant proprijs viribus, ne hæc vaticinia eos opprimāt, & ne implicentur his malis quæ dicta sunt. Ait enim propheta, hæc omnia quæ dixit, audiuisse a Deo, cuius sermo verus est.

† Signatum. † perream.

B

† tribula

* Cyrillus. Non oportet Christo illudere & insultare, ne permittat vos Deus permanere in vinculis legis veteris, & non illustrati luce euangelica.

* Procopius. Est enim lex ipsa vinculum, quæ iustum quidem efficiat neminem, sed ad pœnas veluti constrictos seruet.

† sal.

Quin & Dauid ipse cum ad gratiam per fidem alacriter propere suaderet, Dirumpamus vincula eorum, inquit.

c Consumationem, &c. * Procopius. Id est, compendiosam

a † Hoc est, irascetur nunc vt tunc contra impios vt faciat opus suum? Non quia non est opus Dei perdere quos creauit. b † Non, quia alienum.

est in Gabaon irascetur, vt faciat opus suum? † Alienum

† Idem reperit alijs verbis.

Non, quia.

est opus eius, vt operetur opus suum? Peregrinum est opus

a † Vos qui dicitis: Manda remanda. b † Prophetis. c † Super vos. vt non euadatis. † Eunibus peccatorum suorum quisque constringitur.

b eius ab eo. Et nunc nolite illudere, ne forte † constringantur

a † Peccatorum uel captiuitatis quæ iam non differtur. † b Quasi: Cito veniet vester captiuitas, ut audiui a domino, vel dies iudicij.

c tur vincula vestra. Consumationem enim † & abbreviationem

a † Iudæorum vel omnium. b † Ideo. c † Viri illusores. † Scriba & Pharisei.

fam terram. Auribus percipite & audite vocem meam,

a † Diligenter.

b † Semper.

d attendite & audite eloquium meum. Nunquid tota die

a † Arator. b † Non. c † Sed. † Cum trah. † d † Cum sarculo & iastro.

arabit arans, vt serat? profcindet, & sarriet † humum suam?

a † Communicauerit & quærit. b † Superficiem. † Gith, genus leguminis simile cimini in quantitate, sed nigri coloris, & in pane dulcorando spargitur.

e Nonne cum adæquauerit faciem eius, seret † gith, & ciminum

a † Conuenienti loco. Non eadem tellus parit omnia.

sparget, & ponet triticum † per ordinem, & hordeum

a † Viciam enim in circumitu messium solet seminari.

& milium & † viciam in finibus suis? Et erudiet illum

† Agricolam. a † Discretionem, vt discrete & tempestiue vnum quodque fiat, alias faciat.

Deus suus, in iudicio docebit illum. Non enim in

a † Cum tritura tempus fuerit.

† ferris triturabitur gith, nec rota plaustrum super ciminum

a † Ferris & palustro.

circumhibet: sed in virga excutietur gith, & ciminum in baculo,

panis autem comminuetur. Verum non in perpetuum

triturans triturabit illum, neque vexabit eum rota

plaustrum, nec vngulis suis comminuet eum. Et hoc a domino

Deo exercituum exiuit, vt mirabile faceret consilium,

& magnificaret iustitiam.

a † Secundum quam plus exigit ab eis, qui plus acceperunt.

ecclesiæ Sacerdotes, clauem scientiæ habentes. f Et hoc a domino Deo exiuit. * Procopius. portentum & admiratione dignum vocat, quod Israeli tantis peccatorum sordibus inquinato, misericordiæ locus pateat.

† CAP. F

C

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Alienum est. q. d. opus puniendi non inest ei ex sua conditione, sed ex malorum transgressione.

2 Et nunc. Hic consequenter agitur de punitione quæ erit in finali iudicio, cum dicitur. Et nunc, id est post destructionem ciuitatis per Romanos.

3 Nolite illudere. virtutem Euangelicæ prædicationis.

4 Ne forte. pœna irremediabili in iudicio finali, ideo subditur.

5 Consumationem enim. scilicet mundi, & abbreviationem, id est infra breue tempus respectu æternitatis.

6 Audiui a domino. qui est regula veritatis.

7 Super vniuersam terram. malos generaliter puniendo pœna irremediabili, & bonos præmiando gloria interminabili.

8 Auribus percipite. id est attendite diligenter ista. Et ponit exemplum ad hoc sensibile: & primo quantum ad præmiationem bonorum, dicens.

9 Nunquid tota die. id est singulis diebus continuè.

10 Arabit arans. vt serat semen suum in agro.

11 Profcindet. cum aratro vel ligone.

12 Et sarriet. id est purgabit a sentibus & herbis nociuis. q. d. non, ideo subditur.

13 Nonne cum adæquauerit faciem eius. id est superficiem terræ perfecte disposuerit ad recipiendum semina.

14 Seret gith, secundum glossam genus est leguminis cimini simile.

15 Et ponet triticum. i. ponet semina ordinatè secundum variam dispositionem terræ, cuius vna pars est apta vni semini, altera alteri.

alteri. Per hac intelligitur, quod Christus qui est agricola agri sui qui est ecclesia peracto finali iudicio ponet electos suos in distinctis mansionibus gloriæ secundum varia eorum merita: propter quod dicit Io. 14. a. In domo patris mei. man. multæ sunt.

16 Non enim in ferris. Hic ponitur exemplum de punitione malorum, quia terræ nascens collecta non similiter triturantur seu excutuntur vniiformiter, sed aliqua cum leuiori instrumento, vt potè cum virga, vt ciminum & similia. Alia autem triturantur cum instrumentis ferreis & ponderosis. Similiter in finali iudicio, vbi erit vniuersalis peccatorum collectio, non omnes vniiformiter punientur, sed aliqui grauius & alij minus grauius secundum eorum demerita. Et secundum hoc intelligitur ista parabola. Nec mirandū, quod per eadem semina intelligantur iusti premiandi & peccatores puniendi: quia hoc est propter identitatem naturæ in ipsis, sed est varietas in meritis & demeritis.

17 Panis autem. id est triticum vnde fit panis, quod comminuitur inter molas.

18 Verum non in perpetuum. Hoc refertur ad pœnas temporales, quibus Deus secundum ordinem sapientiæ suæ aliquando puniunt peccatores ad correctionem eorum, vel ad terrorem aliorum, & talis punitio cessabit in iudicio, & succedet pœna æterna, quæ Deus committet executioni demonum quibus erunt subiecti in pœna qui ante fuerant eis subiecti in culpa.

19 Et hoc a domino Deo. tanquam verbum irretractabile.

20 Vt mirabile faceret. quia nullus scit in qua parte sit futurus scilicet præmij vel pœnæ finalis.

21 Et magnificaret iustitiam. quia finale iudicium omnibus apparebit iustum.

* CAP.

ADDITIO I.

† In cap. 28. vbi dicitur in psilla. Qui crediderit non festinet.

Vbi

Vbi dicitur in translatione nostra: Non festinet. in Hebræo habetur quoddam verbum quod significat indifferenter, nō festinet, vel non

non festinabit. Et in secundo significato est sensus: Quòd qui crediderit doctrinæ Christi, de quo hic loquitur non festinabit ad credendum eo quòd doctrina Christi maximè est supra sensum hominis. Vnde, & discipuli Christi, qui eius doctrinam continuè audierunt, & eius miracula viderunt, non tamen festinauerunt credere, vnde eis dicitur etiam post resurrectionem: O tardi corde ad credendum.

ADDITIO II.

In eo cap. ubi dicitur in postilla. Sicut enim in monte diuisionum.

Ad vltiorem declarationem huius quod dicitur hic: Sic enim in monte diuisionum, &c. vsque ad finem considerandum, quod hæc due historiae quæ hic tanguntur, scilicet de monte diuisionis, & de valle Gabaon, videntur propriè referendæ ad duos aduentus Christi, in quorum vtroque iudicium mundi consideratur. Nam in primò fuit iudicium discretionis, seu separationis, secundum quod separati fuerunt credentes ab infidelibus. De quo iudicio Ioan. 12. e. Nunc iudicium est mundi, & ad hoc iudicium refertur, quod dicitur hic: Sicut in monte diuisionum stabit dominus, id est iudicio discretionis, seu separationis. In secundò verò aduètu erit vniuersale iudicium in valle Iosaphat, in quo iudicium finaliter reprobos punientur. Ad quod iudicium refertur illud, quod hic dicitur: Sicut in valle, quæ est in Gabaon irascitur: quia in eodem iudicio sol iustitiæ stans ad iudicandum contra damnatos irascetur, scilicet signa iræ ostendendo. Et quia in primo aduentu opus redemptionis humani generis, Christus expleuit per passionem, quam sustinuit, quæ nõ conuenit eius deitati, ideo subditur: Vt faciat opus suum, alienum est opus eius: ubi glossa: & est Gregor. In mundum veniet vt faciat opus suum, scilicet redimat genus humanum, sed ab ipso alienum est opus eius. Non enim conuenit deitati conspui, flagellari, crucifigi. Hæc in glo.

Et notandum, quòd iste modus exponendi huius quod dicitur: Alienum est opus eius, &c. Videtur verior, quam dicere quod punire non est proprium Deo, sed magis parcere, & misereri, prout in postilla. Tunc quia licet verum est, quod Deo proprium est misereri inquantum ad ipsum propriè pertinet releuare defectus aliorum, non tamen videtur concedendum, quod opus puniendi peccatores est alienum à Deo: cum hoc opus pertineat ad veritatem iustitiæ, quæ Deo maximè competit, vt sacra scriptura in quam plurimis locis testatur. Tum quia opus puniendi transgressores est bonum simpliciter, licet secundum quid scilicet respectu puniti habeat rationem mali scilicet pænæ. Constat autem, quòd omne opus boni Deo maximè competit, & sic patet quòd punire delinquentes secundum ordinem diuinæ iustitiæ non est dicendum esse alienum opus Deo, licet misereri sit Deo maximè proprium.

In secundo verò aduentu, quia iudicium vniuersale competit Christo etiam secundum, quod homo. Vnde Ioan. 5. c. Potestatem dedit ei iudicium facere, quia filius hominis est. Quæ quidem potestas etiam se extendit ad Angelos, vnde Apostolus 1. Corint. 6. a. Nescitis quoniam Angelos iudicabimus. scilicet auctoritate Christi, ideo sequitur: vt operetur opus suum, peregrinum est opus eius. Nam sicut alienum est, id est non conueniens deitati flagellari, & crucifigi, ita peregrinum est humanitati omnes homines, & Angelos iudicare nisi ex vnione ad verbum, & alijs gratijs in Christo singularibus hæc ei competere. Et quia ista sic sunt supra sensum hominum, vt in infidelibus lumine fidei carentibus, quandoque ludibria videantur, ideo subditur: Et nunc nolite illudere, ne fortè constringantur vincula vestra. Consummationem enim, & abbreviationem audiui à domino. q. d. propter tales illusiones ordinata est à Deo consummatio abbreviata. Quod intelligitur de captiuitate Babylonica, vel Romana. Et quia ad credenda illa, quæ dixerat de Christo esse aliena, & peregrina, videntur dispositiones humane, & diuina auxilia, ideo subditur: Auribus percipite, &c. Nunquid tota die arabit arans, &c. Quod quidem exemplum non videtur referendum ad finalem præmiationem bonorum. Tum quia in futura remuneratione valde impropiè electi dicerentur poni, vt semina. Semina enim, dicuntur esse in hac vita, in scriptura, vt cum dicitur in Psalm. Euntes ibant, & flebant mittentes semina sua. Fructus verò seminum, propriè dicuntur esse in vita alia in qua manipuli rerum seminatarum portantur, vnde dicit: Venientes venient cum exultatione portantes manipulos suos. Tunc quia hic dicit Propheta: Et ponet triticum per ordinem, & hordeum, &c. statim subiungit: Et erudiet illum Deus suus in iudicio docebit illū. Constat autè, quòd in finali statu beatorum cessat cruditio, & doctrina, quia tunc omnes electi erunt perfectè in domino docti, vt infra 54. cap. Et ideo hoc exemplum videtur potius esse referendum ad illa, quæ facit Deus misericorditer circa genus humanum, vt credant quæ salutem pertinent, & bonum fructum afferant more boni agricolæ, qui multa, & diuersa opera in agrum suum facit, vt bene fructificet. vn-

cet. vnde in hoc loco glo. sic dicit: Pius, & misericors dominus genus humanum, vt fructum boni operis afferat, arat vt agricola vomere prædicationis, proscindit verberibus tribulationis: nunc pestis, nunc captiuitate corrigit, & hoc est quod dicit: Nunquid tota die. Hæc in glo. Vbi notandum, quod in hoc quod dicitur: Nunquid tota die. secundum hanc expositionem, quæ valde propriè est Propheta monet auditores, quos ante ad attentionem excitauerat supra dicens: Auribus percipite, &c. vt estimet, quod sicut agricola non tota die arat, sic Deus non semper faciet dispositiones istas sed tantum vsque ad tempus futurum, ex qua consideratione auditores discreti ad penitentiam reuocantur. Quod autem sequitur in litera: Non enim in ferris triturbabitur Gith, &c. referendū videtur ad diuersum modum mortis electorum.

Possent enim aliquis querere, ex quo omnes iusti cum de hac vita transeunt sunt in statu gratiæ, per quam vitam mereantur, quare aliqui eorum moriuntur, in maximis tormentis, & alij leuiter hanc vitam transeunt? ad quod respondendum per exemplum de collectione fructuum diuersorum. Quorum aliqui cum duritia, & asperitate colliguntur, sicut bladum de quo fit panis. Alij verò leuiter per leuem excussionem virgæ, vel baculi, & hoc est quod dicitur: Nõ enim in ferris triturbabitur Gith, nec rota plaustris super ciminum circumibit, supple sicut super bladum: sed in virga excutietur Gith, & ciminum in baculo, scilicet leuiter, panis ante comminuetur, scilicet ferris, & plaustris, prout in glo. Sed quia posset quis dicere, quòd licet res quæ deducit in exemplum sit vera, tamen ad propositum non videtur pertinere, eo quòd videtur iustitiæ Dei esse inconsonum, quòd in his qui in statu gratiæ exeunt de hac vita, tanta inueniatur diuersitas in ipso modo mortis: Ad quod dupliciter respondet. Primò dicens: Verumtamen non in perpetuum triturbans triturbabit. quasi dicat momentanea sunt ista tormenta respectu perpetuæ præmiationis, in qua omnia reducentur ad veram iustitiam. Secundo respondet sic. Et hoc à domino Deo exercituum exhibit, vt mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam. quasi dicat secundum consilium diuinum, mirabile, ista exeunt, vt magnificet iustitiam. Glossa interlinearis secundum quam plus exigit ab eis, qui plura acceperunt.

R E P L I C A. In cap. vigesimo octauo circa illum passum: Alienum opus est. Postillator dicit, quòd per hoc intelligitur opus iustitiæ Dei quod est alienum, inquantum alienum distinguitur contra proprium, idcirco sicut Deo proprium est misereri, ita punire dicitur hic Deo alienum, quia etiam punit circa condignum. Burgen. instat rationibus, quæ ex dicto postillatoris sunt solutæ. Nam cum dicit iustitiam, & veritatem, secundum quam punitur iniquus bonum simpliciter, &c. Non negat postillator: sed loquitur solum secundum comparationem proprii, vt distinguitur contra alienum, qui sunt modi dicendi. Dicitur ergo quòd secundum esse iustitiæ, & veritas, & misericordia sunt vnum in Deo & æque propria secundum esse, sed non secundum dici, argumentum igitur quod facit Burg. contra postil. & sanctum Thom. optimè reducit contra expositionem Burg. quam dicit verior em quamuis in continuam. Exponit enim Burg. illum passum de opere redemptionis dicens: Id opus Deo esse alienum, nam non conuenit deitati conspui, flagellari, crucifigi. Tunc arguitur sic: Ita verè, & catholicè dicimus: Deum consputum, flagellatum, & crucifixum: sicut de Virgine natum, & neutrum est alienum, nisi vt distinguitur contra proprium idioma: Communicatione enim idiomatum ita verum est Deum conspui, sicut à puero secundum Damasc. stellas creari. Et mirandum, quòd tam solubili ratione Burg. contra suū magistrum sanctum Thom. laborat, quem tamen præ cunctis colere consuevit Burg. etiam notat postillatorem exponentem seminacionem, pro retributione finali. Burg. enim vult, quòd semen serendo, vt faciat fructum, pertinet ad presentem vitam, non futuram, & maximè quia de significato per semen sequitur: Erudiet illum Deus, & docebit illum. Nam eruditio, & doctrina, prout ipse vult, cessabunt in futura vita, quando omnes erunt perfecti. Sed & illud videtur impropiè appropriari presentis statui. nam si modi seminandi, & plantandi propter fructum, qui venit à fruitione habent aliquam appropriationem ad statum viæ, in quo est fructus & fruitio imperfecta, multo maiorem habent appropriationem ad statum gloriæ in quo est fructus, & fruitio perfectissima. Et si Christus seminat iustos in terra morientium, propriissimè eos plantat, & seminat in terra viuientium. Et saluo iudicio meliori minus eruditè videtur dictum, in vita beata eruditionem, & doctrinam cessare, quia sic dicens destruit actus hierarchicos, qui actus non distrahunt à perfectione, vt dicit Beatus Dionysius de celesti hierarchia: nec dicit imperfectionem in vita beata accipere doctrinam, sicut nec esse: Idcirco sicut Christus accepit à patre esse, ita, & doctrinam: & in hoc sensu dicit Ioan. 7. Mea doctrina non est mea, secundum expositionem beati Hilary ab hoc loco vsque ad cap. 43. Multa dixit Burg. quæ non sunt contraria postillato. nisi secundum aliam applicationem, quæ vt dictum est supra non variant catholicam veritatem.

CAP. XXIX.

A

AE Ariel. Ad Ierusalem compa-
tietis affectu. quia b
si cognouisset, & tu,
Ariel. leo Dei. Leo enim
Dei Ierusalem potētissima c
& fortissima fuit.

Luc. 19. g.
2. Reg. 5. b.
1. Par. 11. b.

* Procopius. Aiunt nō-
nulli urbem id nominis
ob id sortitam esse, quod
ipsa Dei auxilio non aliter
quam leo sibi reluctantes
dissiparet. Ipsam autem
quæ alienigenarum erat,
& Iebus vocabatur, tum
demum Dauid expugna-
uit, cum cæcos & claudos
reluctantes, internecione
deleuit. Ad hunc modum
Christus eius incolas cecos
& claudos esse ostendit, cū
eos rectè incedere diuinū-
que lumen admittere nol-
le scribas, & pharisæos te-
statis est. Hinc illa Davidis
filijs alieni inueterati sunt, &
claudicauerunt à semitis suis.

† Eris.

2. Reg. 5.

Psal. 17.

† Dispergen-
tium.

† Gluma.

b Expugnauit. Cum potē-
tissima esset, repugnanti-
bus cæcis, & claudis, quan-
do Iob primus domatum
excelsa conscendit.

c Additus est annus. Cū
captiuati essent à Nabucho-
donosor, neque templum
habebant neq; sacrificium,
& hoc per multos annos,
& hoc est annus ad annum
additus.

d Quasi spheram in circumi-
tu tuo. Templi similitudinem
retinentis antiquam, non
magnificentiam.

* Theodoretus. Quo hic prædictum est, factum nar-
rat Luc. dicēs, Nūc absconditū est à te, quod tūc nō planē

CAP. XXIX.

Quasi omnis gloria tua auferetur à Chal-
dæis, & Romanis. a. Templum, & altare.

AE Ariel, Ariel ciuitas
† quam expugnauit Da-
uid. † Additus est annus
ad annum, solemnitates
euolutæ sunt, & circum-

uallabo Ariel, & † erit tristis, & mœrens, &
erit mihi quasi Ariel. Et circumdabo quasi
spheram in circumitu tuo, & iaciam contra
te aggerem, & munimenta ponā in obsidio-

nem tuam. Humiliaberis, de terra loqueris, &
de humo audiētur eloquium tuum. Et erit
quasi phythonis de terra vox tua, & de humo
eloquium tuum mufsitabit. Et erit sicut pul-

uis tenuis multitudo † uentilantiū te, & sicut
† fauilla pertransiens multitudo corū qui cō-

tra te p̄ualuerunt. Eritq; repente, confestim
à domino exercitiū uisitabitur in tonitruo,
& cōmōtione terræ, & uoce magna turbinis
& tēpestatis & flammę ignis deuorātis. Et erit

manorū armis ad uastitatem Iude, aliq; paratis ad cedē.
h In tonitruo. Visi sunt Romani irruere cum tonitruo,
& terra moueri eorum aduentu, & cum flamma ignis
quia & ciuitatem succenderunt, & templum.

† Quasi circumdabunt te inimici tui vallo, & coangustabunt te undique.

a. Sub Iesu Sacerdote magno. b. Vmbra tamen antiquæ retinens dignitatis.
c. Hæc ad Romanam obsidionem.

† Quasi circumdabunt te inimici tui vallo, & coangustabunt te undique.

a. Terrenis, quæ ante de cælestibus per prophetas, & patriarchas.

a. Significat de illo populo magos futuros ut Simeon Magus.

a. Innumerabilis. b. Romanorum.

a. Quæ semper in motu pertransit, & ideo non potest numerari.

a. Calamitas. b. Quia subito obsessi sunt ante expectatum.

a. In uisione. b. Quod auditum est ante aduentum
Romanorum, & terra mota est.

a. Etiam elementa uindicabunt auctorem.

a. Fulgur. b. Templum significat comburendum. c. Homines.
c. Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

hic locus Prophetæ, quod D
ipsum rerū eūctus aperuit.
* Cyrillus. His uerbis præ-
dicitur obsidio Ierusalem,
quæ facta est post crucem
domini.

c Humiliaberis. * Cyril-
lus. Cum arrogantes fuis-
sent pharisæi, & iactassent
superbas uoces contra do-
minum, Hunc nescimus
qui sit dæmonium habet.
Auerex Iudæorum & si-
miles uoces, qui fenestris
& de tectis supbo elo-
quio tonabant, deprimen-
tur, & de terra, inquit, lo-
quentur.

f Phythonis, &c. Phyto-
nissa, quæ erat in Endor p
necromantiam Samuelē,
immo dæmonem suscita-
uit: & huiusmodi futura
prædixit in populo illo. Ma-
nia, infania. unde Mani-
chæos, Manthos, diuinitio
g Et erit sicut puluis. * Au-
gustinus. Loquens de illo
qui conuitiabatur Dauid,
Ecce quomodo probatur
Deum uti cordibus ma-
lorum ad commodum
bonorum. Sic Iuda traden-
te Christus est vsus, sic Iu-
dæis crucifigentibus Chri-
stum, sic diabolo pessimo
uitur ad sanctorum utili-
tatem, qui tamen merito
omnes suas pendunt pœ-
nas: Sic vsus est dominus
exercitu nationum, & Ro-

manorū armis ad uastitatem Iude, aliq; paratis ad cedē.
h In tonitruo. Visi sunt Romani irruere cum tonitruo,
& terra moueri eorum aduentu, & cum flamma ignis
quia & ciuitatem succenderunt, & templum.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

NICOLAVS DE LYRA.

Cap. XXIX.

* C

AE Ariel. Hic consequenter loquitur Propheta cō-
tra illusores ueritatis generaliter. Et diuiditur in
duas partes: quia primo declarat suum propositum,
& secundo remouet dubium ibi: Propter hoc. Pri-
ma adhuc in duas, quia primò comminatur populo
captiuitatem per Chaldaeos, secundo per Romanos, ibi: Obstupe-
scite. Prima adhuc in duas, quia primò populo comminatur, secū-
do, ipsum aliquantulum consolatur more Samaritani post uinū mordica
uini infundēs oleū lenitiuū, secūda, ibi: Erit. Circa primū dicitur.

Diuisio.

Ariel.

1 Væ Ariel. Et quid per Ariel intelligatur ostēditur, cū subditur
2 Ariel ciuitas, quā expugnauit Dauid. Scilicet Ierusalem,
quam expugnauit in principio regni sui inde eijciēs Iebus. 2. Reg. 5.
3 Additus est annus ad annū. q. d. appropinquat finis dura-
tionis Ieruf. q. Chaldæi destruxerunt eam tēpore Sedechiæ Regis.
4 Solēnitates, &c. Quia destructo templo per Chaldaeos cessau-
runt, unde in Hebræ. habetur: Præcisæ sunt, & loquitur Prophe-
ta de futuro per modum præteriti, propter quod subditur.

5 Et circumuallabo Ariel. id est Ierusalem, quæ à Chaldæis
fuit obsessa in circumitu. 4. Reg. ultimo.

6 Et erit tristis, &c. ex fame, & gladio superueniente.

7 Erit mihi. Scilicet Ierusalem.

8 Quasi Ariel. hoc dicitur ad exprimendū quare Ierusalem hic
uocatur Ariel in loco isto. Ariel enim secundum heb. signat altare
holocaustorum: & hoc etiam habetur Ezech. 43. per hoc autē quod
dicitur de Ierusalem hic: Erit mihi quasi Ariel, intelligitur q
sicut altare holocaustorum erat operiū, & circumdatū carnibus ani-
malium immolatorū, quia vna pars ponebatur super altare cremanda.
aliæ autem partes dimittebantur circa altare distribuendæ Sacer-
dotibus,

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

† Quia sibi, & suis dijs hoc assignauerunt nec Deum
eius nutu, & uirtute hoc egerant, glorificauerunt.

MORALITER.

† Væ Ariel. In hoc ca. literaliter intell. cōto prædiciū du-
plex destructio Ierusalē, ppter ueritatis illusionē. Prima
facta fuit p Chald. quo tēpore fuerūt illusores ueritatis,
sicut

sicut patet illusionē uerborū Ier. & aliorū sanctorū pphē-
tarū, sicut scribit 3. Reg. Secūda destructio fuit p Rom.
pppter illusionē ueritatis à Xpo eiusq; discipulis p̄dicatæ.
Per primā, cui⁹ captiuitas fuit breuior, ut dictū est c. præ-
cedenti

A *Obstupescite & admiramini.* Post subuersionem Ierusalem & tēpli, idest, Ariel contra Scribas & Phariseos prophetia dirigitur.

Matt. * Origenes. Dissoluiimini & ecstasin patimini, idest, populus dissoluatur animo & mente p̄ multitudinem peccatorum, & ecstasin patimini, i. extra se sit impios mentis, insaniat contra Saluatorem: inebriamini, i. sit ebrius contra Christum.

B *Claudet oculos.* * Idē. Idest, claudet dominus oculos Iudæorum, & claudet prophetarum & principum oculos, qui pollice batur videre se occulta & abdita scripturarum.

C *Signatus est enim.* Hæc impleta sunt, quando & dignitatem & sacerdotiū amiserunt, & ciuitas destructa est & templum a principibus Romanorum.

Eusebius. Quæ tandem sigilla nisi prophetarum obscuritates? quas cum planè bene notas haberet Isaias, dixit, Et erunt verba hæc tanquam verbalibri signati. Non

Quasi nihil & inane cito peribunt. b *Pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.*

sicut somniū visionis nocturnæ multitudo omnium gentium quæ † dimicauerunt contra Ariel: & omnes qui militauerunt & obsederunt & præualuerunt aduersuseam. Et sicut somniat esuriens & comedit, cum autē fuerit expergefactus, vacua est anima eius. Et sicut somniat sitiens & bibit, & postquam fuerit expergefactus lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est, sic erit multitudo omnium gentium quæ dimicauerunt contra montem Sion. *Obstupescite & admiramini, † fluctuate & vacillate, inebriamini, & non à † vino, mouemini, & non † ebrietate.* Quoniam miscuit vobis dominus spiritum soporis. † Claudet oculos vestros, prophetas & principes vestros, qui vident visiones operiet. Et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati, quem cum dederint scienti literas, dicent: *Lege istum.* Et respondebit: *Non possum, signatus est enim.* Et dabitur liber nescienti literas, diceturque ei, *lege, & respōdebit.* Nescio literas. Et dixit dominus: *Eo quod appropin-*

de verbo expressisse, nec Lxx. interpretes secutos esse, quorum iam editio legebatur, sed quasi Hebræos & lege instructos sine damno sensuum verbis proprijs vsos.

ergo vt clauderet D visionem aut prophetiā venit Christus, sed vt aperiret potius. Omnes .n. de ipso prophetiæ, inanes & imperfe ctæ manserunt, do nec ille seipsum ostendens, omnib. q̄ de ipso p̄dicta sūt, finem imposuit.

* Origenes. Sed & Isaias, quod ani gmata sint que scripsit, declarat, in quiens. Erunt verba libri huius verba libri signati, eo quod figuris perplexus est, & ænigmatib. inuolutus.

1 *Et quod appropin-*

2 *quat populus iste.* Do-

3 *minus in Euange-*

4 *lio Matthæi vtitur*

5 *hoc testimonio:*

6 *Populus iste labijs me*

7 *honorat, cor autem eo*

8 *rum longe est a me:*

9 *frustra autem colunt*

10 *me docentes doctrinas*

11 *& præcepta hominū.*

12 *In quo notandum*

13 *Euāgelistas & apo-*

14 *stolos, non verbū*

Labijs

NICOLAUS DE LYRA.

C *lectatur: sed hæc delectatio modicum durat quia vigilans sentit se esurientem & sitientem: sic gloria regni Babylonis modico tempore durauit respectu aliorum regnorum, quia incepit esse gloriosum sub Nabuchodonosor & sub nepote eius Baltasar desecit illud regnum: & secundum istam sententiam patet litera sequens.*

1 *Obstupescite & admiramini.* Hic consequenter propheta comminatur destructionē per Romanos, quæ facta fuit. 42. anno post passionem Christi: & illo tēpore aliqui de Iudæis, licet pauci compariuē, receperunt fidem Christi, & alij remanserunt in sua infidelitate excacati. Primò igitur propheta denuntiat dictam destructionem, secundò malorum excacationem, ibi. *Claudet oculos vestros.* Tertiò honorum illuminationem, ibi: *Nonne adhuc. Circa primum dicit propheta: Obstupescite & admiramini, &c. Præ magnitudine mali super vos venturi.*

2 *Fluctuate, &c.* Quia sicut dicit Iosephus: Imminente obsidione Ierusalem a Romanis, Iudæa dissensionibus interius erat lacertata, & aliqui sequebantur vnum tyrannum, & alij alium: appropinquantibus etiam Romanis aliqui consulebant, quòd ciuitas redderet eis, alij autem contrarium, & sic totus populus erat in quadam fluctuatione & vacillatione.

3 *Inebriamini, per defectum sensus & consilij.*

4 *Et non a vino, sed a stupore vos conturbante.*

5 *Mouemini, de vno proposito ad aliud.*

6 *Et non in ebrietate, sed scilicet ex perplexitate.*

7 *Quoniam miscuit vobis, &c. idest mortis, quæ sopor nominatur: & iste potus fuit eis propinatus a Romanis, qui populum in maxima multitudine occiderunt, & residuum captiuauerunt, vt dictum est supra c. 27. e.*

8 *Claudet.* Hic consequenter ponitur malorum excacatio. Et primò quantum ad maiores, secundò quātum ad vulgares, ibi: *Ve qui profundi estis.* Prima in duas, quia primò ponitur malorum excacatio, secundò excacationis ratio, ibi. *Et dixit dñs. Circa primū dicitur: Claudet oculos vestros, idest excacabit sacerdotes, & Scri-*

bas, qui debent vos dirigere, sicut oculi cetera corporis membra. Sciendum tamen, quod Deus non est causa excacationis directè: sed indirectè in quantum iuste a malis subtrahit gratiam suam mentis illuminatiuam.

9 *Prophetas, imminente enim euersione Ierusalem apparuerūt plura signa huius euersionis, vt dicit Iosephus: quæ tamen aliqui tanquam prophetæ falsi interpretabantur in contrarium, scilicet in bonum ciuitatis futurum.*

10 *Et principes vestros. Quia decepti a talibus prophetis rebellauerunt Romanis.*

11 *Et erit vobis visio, &c. f. prophetarum antiquorum, qui prophetauerunt de aduentu Christi, & de destructione ciuitatis & templi propter eius mortem.*

12 *Sicut verba libri signati. Qui non potest legi quandiu est sigillatus, ideo subditur.*

13 *Quem cum dederint. Sic enim respōdent Iudæi moderni. Multi enim doctores eorum qui præcesserunt, determinauerunt tempus Messie vnus post alium, & omnes defecerunt: quia tempora ab eis præfixa transierunt, secundum quod dixit Ra. Sal. super Daniele. Et causam huius defectus dicunt doctores moderni, scilicet quod sermone prophetarum sunt clausi.*

14 *Et dabitur liber. scilicet apertus predicatione Christi & apostolorum.*

15 *Nescienti literas. Quia quando simplicibus Iudæorum sit mentio de aduentu Christi præterito & de similibus, dicunt se non esse peritos in lege. Sed magistri eorum scirent de talibus responde quorum erroribus firmissime adherent.*

16 *Et dixit dominus. Hic ponitur causa dictæ excacationis, scilicet hypocrisis sine simulata sanctitas, quæ secundum Hieronymum est duplex iniquitas: & maximè etiam vigeat in sacerdotibus, Scribis & Phariseis tempore Christi, vt patet ex decursu Euangelij: & hoc est quod dicitur.*

17 *Eo quod appropinqua. popu. &c. falsè simulando iustitiā*

* Et timue-

MORALITER

cedenti, signatur poena temporalis, quæ aliquando infligitur illudoribus veritatis. nam & tunc fuerunt tempora liter

liter afflicti. Per secundam verò quæ est diuturnior, signatur gehennæ poena, quæ est illudoribus veritatis permanentibus in sua malitia referuata.

A Labijs suis. Lxx. Labijs suis me honorat, cor autē eius longe est a me: frustra autem colunt me, docentes præcepta hominum atque doctrinas.

† Matth. 15. a.
Marc. 5. b.
8. dif. c. 5n.

Lib. 4. cap. 26

* Irenæus. Verba legis enūtiabant Iudæi, erant autē sine charitate, & pp hoc iniusti in Deum & in proximos, docebant doctrinas hominum, i. presbyterorū quas finxerant, vt frustrarent legē Dei, ne ei essent subiecti, hoc est. n. quod a Paulo dī, ignorantes iustitiā Dei, & suam volentes statuere iustitiæ Dei non erant subiecti.

† Abdi. 1. c. 1.
Cor. 1. c.

B Peribit enim. Ab loco hoc Apostolus testimonium ponit: Perdam sapientiam sapientium, & intellectū prudentium reprobo: alijs verbis eundem sensum. Verē grande miraculū fecit Deus in populo vt eodem tempore ciuitas arderet, & templum corrueret, & omnis magistrorum scientia deperiret.

1. Cor. 1. c.

† Ecc. 23. c.

* Origenes. Perdidit dominus sapientiam Iudæorum, non est. n. sapientia apud ipsos, quemadmodum neque prophetia. Sapientiam. n. ipsorum obsecrauit Deus, vnde non splendet vt olim.

23 c. 15. Mat.

† Infr. 23. dif.

C A domino abscondatis. Quasi non videat Deus. Hoc error Adam & Eua absconderūt se. Cain quoque dixit: a facie tua abscondar.

Genes. 3. b.
Ibidem, 4. b.

* Cyrillus. Profundi estis corde, vt a dño abscondatis consilium, quādo. f. proditorem Iudam conduxistis, vt dominum dolo teneretis dicentes, ligemus iustum, quia inutilis est nobis.

Supra 2.
Rom. 2. d.
in c. 9. epi sto.
ad Tim.

D Peruersa est, &c. vt creator ignoret creaturam, vnde populus: O homo tu qui es? qui respondeas Deo, nunquid dicit figmentum factori suo, quare me sic fecisti?

* Ambrosius Ostendit contra autorē opus eius q̄ri nō posse

C

A pinquat † populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me: cor autem eius longē est a me:

B & timuerunt me mandato hominum & doctrinis, ideo ecce ego addam, vt admirationem faciam populo huic miraculo grandi & stupendo. † Peribit enim sapientia a sapientibus eius, & intellectus prudentium eius abscondetur. Væ qui profundi estis corde, vt a domino abscondatis consilium, quorum sunt in tenebris opera, & dicunt: † Quis videt nos, & quis nouit nos? † Peruersa est hæc vestra cogitatio, quasi si lutū cōtra figulum cogitet, & dicat opus factori suo, non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo, non intelligis.

C † Nonne adhuc in modico & in breui conuertetur Libanus in Carmel, & Carmel in saltum reputabitur? Et audient in illa die surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi cæcorum videbunt. Et addent mites in dño lætitiā, & pauperes homines in sancto Israel

D bano, idest gentibus, Carmeli gratia, idest, Iudææ gratia, quod Carmelus mons est Iudææ. Et Carmelus, hoc est, Iudæi, erunt in saltum, erunt inculti cultura coelesti.

E Et audient. * Procopius. Idest, qui prius in caligine & tenebris versabant, libri lucē intuebunt, qui autē prius Dei arcana & mysteria spectabant, in eisde cæci euadent.

F Consumptus

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

V

X

Y

Z

posse. In potestate. n. autoris est, qualem velit condecreaturam. Vasa enim omnia vnus sunt substantiæ, sed differunt honore, voluntate autoris: sic cum omnes ex vna & eadem massa simus in substantia, & cuncti peccatores, alijs miseretur, alijs non miseretur, non sine iustitia. In figulo. n. sola valuntas est, in Deo voluntas cum iustitia.

1 In modico & in breui. Modicū & breue ex quo hoc prædictum est vsque ad ascensionem domini: Omnia. n. tempora æternitati comparata, breuia sunt & momentanea.

2 Libanus in Carmel. Libanus mons in Phœnicia, Carmel in confinio Palestinae & Phœnicis est. Est & alius vbi Elias habitabat in terra promissionis eiusdē nominis. Libanus candidatio. Carmel, scientia circuncisionis: in quo fuit Nabal, homo stultus, maritus Abigail: quo mortuo nupsit Dauid. Illo. n. viuentē, virū Dauid accipere non poterat, ne vocaretur adultera si esset cum adultero viro.

3 * Theodoretus. Vos o Iudæi repellam cito & assumā nationes. Nationes. n. appellat libanum, qui non Iudæorum sed Gentium mōs est. Carmel verō mōs est Iudææ. Allegoria autem docet commutationem Iudæorum cum gentibus, vt relinquuntur Iudæi, assumantur gentes. Dabitur libano, idest gentibus, Carmeli gratia, idest, Iudææ gratia, quod Carmelus mons est Iudææ. Et Carmelus, hoc est, Iudæi, erunt in saltum, erunt inculti cultura coelesti.

4 Et audient. * Procopius. Idest, qui prius in caligine & tenebris versabant, libri lucē intuebunt, qui autē prius Dei arcana & mysteria spectabant, in eisde cæci euadent.

5 Consumptus

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et timuerunt me mandato hominum & doctrinis. propter quod Christus improperat eis Matth. 15. a. Irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram.
- 2 Ideo ecce ego addam. ad cæcitate eorum: propter quod subditur.
- 3 Peribit enim sapientia a sapientibus. Idest illis qui sunt in statu sapientum, sicut erant sacerdotes, Scribæ & Pharisei.
- 4 Væ qui profundi estis. Hic consequenter ponitur excacatio vulgariū. Tempore. n. Christi in Iudæis erat vna secta Saduceorum qui negabant spiritum & angelum, & per consequens resurrectionem futuram. Act. 23. & per consequens negabant punitionem omnem post vitā istam: & per hoc processit error in vulgariū. hominibus, quod Deus non intromitteret se de humanis actibus punire neque agnosceret, & hoc est quod dicitur: Væ qui profundi estis corde. intantum secundum estimationem vestram, quod diuina scientia non attingit ad ipsam.
- 5 Quorum sunt in tenebris opera. intantum, quod non sunt Deo occulta secundum errorem vestrum, & absurditatem: Hanc arguit propheta, dicens.
- 6 Peruersa est hæc vestra cogitatio, &c. pp quod Ierem. 18 sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea domus Israel.
- 7 Nonne adhuc in modico & breui. Hic consequenter ponitur simplicium illuminatio: Sicut. n. in aduentu Christi Sacerdotes, & Scribæ qui erant literati, fuerunt suis demeritis excacati, sic apostoli alijque discipuli Christi, qui prius erant simplices illiterati, fuerunt diuinitus illuminati: pp quod dicit saluator Matth. 11. d. Confiteor tibi domine pater cæli & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis & hoc est quod dicitur hic. Nonne adhuc in modico & in breui. quia illuminatio apostolorum fuit statim post Christi resurrectionem: tunc enim aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas, Luc. ultimo.
- 8 Conuerte Libanus, &c. In Hebræo habetur: In nemus reputabitur. per Carmel intelligitur hic mons Carmeli, vbi Elias interfecit prophetas Baal, qui locus est aridus & sterilis. Libanus autem est nemus vbi arbores sunt pulchre & aromatica. Per hanc igitur parabolam intelligitur, quod Sacerdotes & Scribæ qui erant magnæ reputationis & autoritatis, annihilarentur per excacationem: & tandē per occisionem in destructione ciuitatis per Romanos: & apostoli alijque discipuli Christi, quia nullus erant reputationis eleuantur per illuminationes diuinas & operationes miraculosas, vt patet in actibus apostolorum in pluribus locis. Et quia per eorum predicationem conuersi sunt Gentiles ad fidem, ideo subditur.
- 9 Et audient in die illa surdi. idest Gentiles qui prius erant idololatriæ dediti.
- 10 Verba libri scilicet veteris ac noui testamenti.
- 11 Et de tenebris, &c. errorum scilicet & ignorantie.
- 12 Oculi cæcorum. idest Gentilium.
- 13 Videbunt, & addent mites. i. apostoli quibus dixit Christus, Matth. 11. d. Discite a me, quia mitis sum, &c.
- 14 In domino lætitiā. de conuersione Gentium ad fidem.
- 15 Et pauperes hominum. i. paupertatem Euangelicam sequentes: quia in primitiua Ecclesia omnia erant fidelibus communia, quasi renuntiendo proprietatis, Act. 4.

* Quoniam

A ^a Consumptus est illufor. * Idem. Iudai, f. qui Chriftu contumeliose, adorti, ista iactare au si sunt. Num hic est fabri filius? quomodo igitur dicit, de calo descendi, &c.
^b Et declinauerunt frustra a iusto. Demones conati sunt declinare iustum a iustitia, sed frustra. Melius est n. legere, iustum q̄ a iusto. Vel, Scribae & Pharisei declinauerunt frustra a iusto dicentes: Non habemus regem nisi Caesarem.
^c Redemit Abraham. De igne Chaldeorum. Legitur n. Chaldaeos Arae & Abraham in ignem proiecit; eo q̄ nolent eum colere. Aram aurem ibi expirauit, Abraham illesus exiuit. vnde: ego dominus qui eduxi te de vr Chaldeorum. Ignis enim lingua eorum vr dicitur.
^d Confundetur Iacob. * Procopius. Hoc est, praedicta gentium

^a In morte Chrifti. ^b Princeps mundi.
 exultabunt, quoniam defecit qui praeualebat, consum-
^a Consumptus est. ^b Deceptor humani generis. ^c Ministri diaboli.
 matus est illufor, & succisi sunt omnes qui uigilabant su-
^a Alias festinabant.
^a Admonebant. ^b Iudaeos.
^c Blasphemia, in Beelzebub princ. de & huiusmodi.
^a Suggestendam.
 per iniquitatem, qui peccare faciebant homines in uerbo,
^a Chriftum, vel quemlibet iustum peccatores corrigentem. ^b Voto non facto: Sed ipsi declinauerunt frustra a iusto.
 & arguentem in porta supplantabant, & t̄ declinauerunt frustra a iusto. Propter hoc haec dicit dominus ad domum
^a Hoc tempore scilicet Isaia. ^b Mente super iniquitate sua.
 Iacob, qui redemit Abraham. Non modo confundetur
^a Poenitendo. ^b Quasi: Tunc poenitebit.
 Iacob, nec modo vultus eius erubescet, sed cum uiderit fi-
^a Apostolus. ^b Scilicet. ^c Ipse fecit nos & non ipsi nos.
 lios suos opera manuum mearum, in medio sui sancti-
^a Vnde: Repleti sunt omnes Spiritu sancto loquentes magnalia Dei. vnde: Confusi Iudaei dixerunt: quid faciemus viri fratres. Quibus Petrus: Scio fratres, quia per ignorantiam, feci.
^b Prophetar. ^c Apostoli. ^d Chriftum de Iacob.
 ficantes nomen meum, & sanctificabunt semen Iacob, &
^a Patrem & Filium & Spiritum sanctum. ^b Tunc. ^c Iudaei idola colentes.
 Deum Israel t̄ praedicabunt, et scient errantes spiritu intel-
^a Mysticum. ^b Qui semper contra dominum murmurauerunt. ^c Spiritualiter.
 lectum, & mussitatores discent legem.

gentium uocatio- D
 ne, vestri que reie-
 ctione, quo tpe
 ista praenuntiatur
 non erubescitis,
 ait, tanq̄ minimè
 futura credatis,
 sed fidem uobis fa-
 ciet suo tpe reru
 euentus. Tum de-
 mum n. erubescet
 filij vestri, cu Deu
 Iacob, alienigenis
 laudari uiderint.
 * Cyrillus. Non
 cum primum Iu-
 dai impiè egerint
 in Chriftum, sua
 peccata cognos-
 scet, sed temporis
 progressu, cu ex Iu-
 daeis nati uidebunt
 opera mea couer-
 sum orbem, idola
 cotrita, demptum
 errorem gentium.
 e Mussitatores discent.
 * Procopius. Hi. f.
 qui Chrifto obstrepebant, q̄ nondum annos quinquaginta adeptus, Abraham uidisse diceret, quod sabbatum solueret, quod patrem suum Deum appellans, aequallem se Deo faceret.

C
 * NICOLAUS DE LYRA.
 1 Quoniam defecit qui praeualebat. Cetus Sacerdotu Scribarum, & Phariseorum qui in destructione ciuitatis fuit occisus.
 2 Consummatus est illufor. Illuserunt enim multipliciter doctrinam Chrifti.
 3 Et succi. sunt omnes. quia tota eorum intentio uersa erat ad auariciam, & rapinam.
 4 Qui peccare faciebant homines, &c. quia querebant de ore Chrifti discipulorumque eius aliquid calumniabile rapere, ut patet in Euangelio, & in actibus apostolorum in pluribus locis.
 5 Et arguentem. scilicet Chriftum arguentem eorum uitia in palam.
 6 Et declinauerunt. idest a Chrifto qui dicitur iustus. Anthonomasticè, eo quod alios iustificat, quem negauerunt coram Pilato.
 7 Propter hoc. Hic remouetur quoddam dubium circa praedicta de exc. catione sapientum, & illuminatione simplicium, ne forte crederet aliquis, quod hoc deberet accidere propè tempus Isaia. ideo remouet hoc, cum dicit.

8 Non modo confundetur Iacob. idest populus Iudaicus, qui maiori parte aduentu Chrifti fuit exc. catus, & per Romanos per orbem in captiuitate dispersus, ubi multas confusiones sustinet, & ideo determinatio huius temporis subditur. cum dicitur.
 9 Sed cum uiderit filios. i. apostolos qui fuerunt de gente ista.
 10 Opera manuum mearum. Quia per infusionem Spiritus sancti de idiotis, & timentib. fecit eos sapientissimos & constantes.
 11 In medio sui. Et hoc fiebat potissime in die Pentecostes. Act. 2.
 12 Et sanctificabunt. idest sanctum praedicabunt.
 13 Semen Iacob. i. Chriftum, quem Iacob patriarcha praedixit venturum ad sanctificandum mundum, Gene. 49. b. Non aufertur sceptrum de Iuda, & dux de foemore eius, donec ueniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium.
 14 Et Deum Israel praedicabunt. Gentib. per orbem dispersis.
 15 Et scient errantes spiritu. i. Gentiles prius multis erroribus implicati intellectum legis & Euangelij.
 16 Et mussitatores. i. qui prius erant ociosi & uanis occupati.
 17 Discent legem. Mosaicam & Euangelicam, & hoc patet impletum iam per orbem: quasi uniuersum.

MORALITER.

7 Propter hoc haec dicit dominus. Hic ad literam praedixit Isaia tempus exc. cationis Iudaeorum futurum tempore illuminationis apostolorum qui fuerunt de eodem populo, per quod Moraliter signatur quod praedicator veri-

veritatis catholicae, qui per Isaia figuratur, annuncian do virtutes & praemia bonorum debet simul denunciare uitia poenaeque malorum. Nam opposita iuxta se posita magis elucescunt: & sic mali habent maiorem occasionem conuertendi se ad bonum, & boni ad magis proficiendum.

ADDITIO.

In cap. 29. ubi dicitur in postilla. Propter hoc hic remouetur quoddam dubium, &c.
 Hoc quod dicitur: Propter hoc haec dicit dominus ad domum Iacob, propheta uidetur remouere quandam opinionem erroneam. Posset enim quis dicere, quod cum Pharisei, & Scribae de quibus statim supra agit. qui tantum errauerunt declinando a Chrifto & eum negando, & huiusmodi, descenderunt de Iacob secundum carnem quod haec redundaret in confusionem Iacob patris eorum, sicut dicit Prou. 17. Sed haec propheta improbat, dicens: Propter hoc. i. propter peccata & scelera praedictoru Phariseorum & Scribarum non modo. i. non hac ratione confundetur Iacob. i. patriarcha pater eorum. Nec modo vultus eius erubescet, & est eadem sententia

tia sub diuersis uerbis. Cuius rationem subdit, dicens: Sed cum uiderit filios suos, &c. sic est in Hebræo, & est sensus: Non habet Iacob rationem qua confundatur ex hoc nec erubescat, quia cum uiderit filios suos scilicet apostolos ab eo descendentes tam secundum carnem quam secundum fidem sanctificantes nomen meum, quia repleti Spiritu sancto loquebantur magnalia Dei, Act. 2. b. Et sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum Israel. Praedicabunt. i. praedicabunt quod Chriftus sanctus sanctorum de Iacob descendit, et ipse fuit promissus, quod in magnam gloriam ipsius Iacob uertitur. Non autem in confusionem, praesertim cum per huiusmodi praedicationem idololatry uenerunt in cognitionem ueritatis de quo dicit. Et scient errantes spiritu intellectum. Similiter & mussitatores. s. plurimi ex Iudaeis contra Deum murmurantes. Discent legem. scilicet spiritualem per apostolos praedicatam.

CAP XXX.

Vae filij desertores dicit dominus. Post prophetiam contra Ariel & caetera, usque ad hunc locum vaticinatur quae post 150. annos (quae fuerunt inter Isaiam & Ieremiam) probantur esse completa. De his dicit. qui spreto consilio Dei & Ieremiae post mortem Godoliae quem reliquis praefecerat Nabuchodonosor fugerunt in Aegyptum: & hoc est.

* Procopius. Luget eorum vicem, qui Ieremie non crediderint, & qui antea filiorum ordini ascribebantur, praevicariatores nunc appellat, qui a Deo ita ad impietatem defecerint, ut suos ipsi si liberos mactare, nedum praefectis repugnare non dubitarint.

Vae filij desertores. Tropol.

Vae filij desertores. Omnes, qui Dei religione contempta ineunt consilium non per dominum, & addunt peccata peccatis, ut superati blanditijs peccatorum recipiant etiam praevitatem dogmatum & descendant in tenebras Aegypti quarentes Pharaonis auxilium qui regnat in Aegypto. cuius fortitudo ducit in opprobrium sempiternum. Sunt enim in Thaphnis id est in mandato humili & deiectione, principes eius qui

CAP XXX.

Vae filij desertores dicit dominus, ut faceretis consilium, & non ex me, & tunc ordiremini telam, & non per spiritum

meum, ut adderetis peccatum super peccatum. Qui ambulatis, ut descendatis in Aegyptum, & os meum non interrogastis, sperantes in auxilium in fortitudine Pharaonis,

habentes fiduciam in umbra Aegypti, & erit vobis fortitudo Pharaonis in confusione, & fiducia umbrae Aegypti in ignominiam.

Erant enim in Thaphnis principes tui, & nuncij tui usque ad Anes pervenerunt. Omnes confusi sunt super populo qui eis pro-

quasi dicat, An ideo recessistis a me ut fugeretis usque in Thaphnis & Anes. Thaphnis civitas in qua magi contra Moysen signa fecerunt. Anes in finibus Aegypti sita est, forsitan timore turbati non ausi sunt in Thaphnis manere: fugerunt & usque ad Anes.

qui frustra laborabant super populo. Sanctos magistros adiuuat discipulorum salus, perditio seductorum perditioni quos.

b. Qui ambulatis. Ut dicit Hiero. Ieremias cum eis iuit, & super portam civitatis Thaphnis lapides comportavit, & dicit: Hec dicit dominus: Ecce ego adducam Nabuchodonosor servum meum, & ponet sedem suam super hos lapides & comprehendet vos pariter cum omnibus Aegyptijs, in quibus confusi estis & peribitis fame, captivitate dura, gladio, eo quod nolistis audire vocem meam, ut habitaretis in terra vestra.

c. Os meum, &c. * Procopius Videtur contra historiam fidem os meum non interrogastis, habere Isaias, cum illos per Ieremiam Deum constet consulisse. Verum non interrogavit, qui aliter quam decuit, aut ei penitus non credat, consulit.

d. Erant enim in Thaphnis. Thaphnis civitas in qua magi contra Moysen signa fecerunt. Anes in finibus Aegypti sita est, forsitan timore turbati non ausi sunt in Thaphnis manere: fugerunt & usque ad Anes.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXX.

Vae filij desertores dicit dominus. Hic consequenter Isaias loquitur contra irrisores prophetarum futurorum & potissime Ieremiae qui prophetauit tempore captivitatis Babylonicae. Isaias vero ante prophetauit per plures annos. Interfectus enim fuit circa principium regni Manasse, ut dictum fuit supra l.c. A principio vero regni Manasse usque ad destructionem civitatis Ierusalem per Chaldaeos fluxerunt anni 110. quia Manasses regnavit 55. annis. Amos. 2. Iosias 31. Ioskim. 11. Sedechias. 11. Secundum igitur, quod regnum Israel & regnum Iuda fuerunt destructa ex confidentia adiutorij regis Aegypti. Expositores igitur nostri communiter exponunt hoc capitulum ad literam de Iudaeis qui evaserunt manus regis Babylonis: sed interfecto Godolia quem rex Babylonis praefecerat terrae Iuda, transferunt in Aegyptum timore Chaldaeorum contra mandatum domini factum eis ex ore Ieremiae ut habetur Ier. 4. Sed hoc dictum non videtur verum, quia de ipsis descenditibus in Aegyptum dicitur infra cap. isto: Nuncij tui usque ad Anes pervenerunt, quae est civitas Aegypti: illi autem qui interfecto Godolia transferunt in Aegyptum, non fuerunt illuc sicut nuncij ad redeundum, sed sicut fugitivi ad illic manendum. propter quod Ra. Sa. exponit hoc ca. de Osee rege Israel, qui misit nuncios ad regem Aegypti pro auxilio habendo contra regem Assyriorum, ut sic liberaretur a tributo, quod sibi reddebat singulis annis, ut habetur 4. Reg. 17. Et licet litera posset ad hoc applicari, videtur tamen mihi, quod melius debeat intelligi de Sedechia rege Iuda, qui ex confidentia regis Aegypti rebellavit Nabuchodonosor regi contra consilium Ieremiae, ut habetur Ier. 37. Et pro isto auxilio habendo misit frequenter Sedechias solennes nuncios ad regem Aegypti: sed defraudatus fuit ab intento: quia rex Aegypti non adimplevit permillum deferendo ei auxilium: igitur sciant hanc sententiam procedit sic propheta, quia primo comminatur poenam regno Iuda propter confidentiam in Aegyptijs. secundum, idem facit regno Israel ca. se. Et prima in duas quia primo comminatur illis de regno Iuda afflictionem, secundum denunciat eis consolationem oleum

oleum infundens post vinum. secundum ibi: Propterea expectat dominus, prima in duas. quia primo arguit culpam, secundum subdit debitam poenam, ibi: Propterea haec dicit. Prima adhuc in duas, quia primo arguit confidentiam eorum super Aegyptum. secundum Dei contemptum, ibi: Nunc ergo ingressus Circa primum dicit.

- 1 Vae filij desertores dicit dominus. consilij Ieremiae & aliorum prophetarum domini.
- 2 Ut faceretis consilium. De requirendo Pharaonis auxilium.
- 3 Et non ex me. Quia prophetae domini hoc non consulebant, sed magis disconsulebant.
- 4 Et ordire, &c. id est faceretis processum ad rebellandum Chaldaeis.
- 5 Et non, &c. sed per spiritum mendacem in ore prophetarum falsum Ier. 28.
- 6 Ut adde. Quia primo diffisi fuerunt de divino auxilio, secundum nimis confisi de humano. ideo subditur.
- 7 Qui ambulatis. Et patet litera ex dictis usque ibi.
- 8 Et erit vobis fortitudo Pharaonis. Quia ex confidentia eius falsa rebellaverunt Chaldaeis, qui venientes destruxerunt civitatem & templum, & partim occiderunt, & partim captivaverunt confusibiliter populum.
- 9 Erant enim in Tanis. Aliqui libri habent: Ierant, quod fuit sic dictum ab aliquibus correctoribus, eo quod subditur: Usque ad Anes pervenerunt, & male: quia in Hebraeo & in libris correctis habetur. Erant enim in Thaphnis. quae est civitas nobilis Aegypti.
- 10 Principes enim & nuncij tui, &c. missi tanquam solennes nuncij.
- 11 Usque ad Anes pervenerunt. Primo enim inveniunt regem Aegypti in Thaphnis, sed antequam responderet eis, transulit se ad Anes: quae etiam est civitas Aegypti: sic secuti sunt cum ad habendum eius responsum.
- 12 Omnes confusi sunt super populo. scilicet dicti nuncij: quia non habuerunt inde aliquod remedium, sed confusionem, & cum hoc magnum damnum. ideo subditur.

* Onus

MORALITER:

† I. Vae filij desertores dicit dominus. In hoc cap. secundum literalem sensum arguuntur filij Iuda de hoc, quod confidentes de Aegyptijs rebellaverunt Nabuchodonosor regi cui servire iurauerant per dominum Deum: ut habetur 2. Paralip. in fine: Nec ista rebellio profuit eis, sed multum nocuit.

cuit. Moraliter autem per istos qui dominus hic filij desertores, significant claustrales, qui ex confidentia secularium claustrum deserunt: quod in eis confusibile est, & noxium. Primo spiritualiter: quia sunt fractores voti & excommunicati. ruunt et de peccato in peccatum tanquam derelicti a Deo, & potestati demonum subiugati. Secundum nocet eis corporaliter, quia seculares in quibus confidebant frequenter at tediatur de ipsis & expellunt eos a se: aliqui propter expensas, & aliqui

Lxx. Quia sunt in Tanis principes Angeli. * Iustus . vt intelligas Angelos malos tenuisse Aegyptum, citabo tibi Isaiam testem, qui Angelos malos habuisse in Tanai, regione Aegypti ait.

* Procopius. Cum ante de Aegyptio Propheta disputa- ret, principes Taneos defecisse commemorauit. Nec immerito, cum de Saluatoris aduentu verba faceret. At hic de Ierem. reponibus loquens, non defecisse dicit sed quosdam esse principes Angelos malos, eos ipsos intelligens, quos principes Taneos nominauit, demones scilicet, qui cuncta in Tani infestarent, in qua tu regia Pharaonis habebat.

a Onus iumentorum. Post decem onera diuersarum gentium, vnde decimum onus reliquarum duarum tribuum ponit. que remanserunt duo Sedechia, & alij principibus in Babylonem.

Iumentorum. Lxx. quadru pedu in deserto. Oes q creatoro deserto saculi erroribus se dederunt, quadrupes in deserto saculi sunt, a quo frustra quaerunt auxiliu qui Deu dereliquerunt. * Procopius. Quadrupedu nomine innuit animalia illa, qua apud Aegyptios pro dijs habebantur.

b In terra. Eremus per qua Pontif. Ioanna filius Charez, & alij duces traduxerunt reliquias in Aegyptum contra preceptum Domini, vel ipsa Aegyptus in qua multas tribulationes, & angustias substinuerunt.

* Procopius. In tribulatione enim & angustia, locu sibi & aspidu & leones & si q sunt illis mala similia, repperunt: quoru imagines ea, q ab illis in deos assumunt animalia extiterunt. Iisdemq; vrbes etia de leonu, de canu, de crocodylorum,

desse non poterat. Non fuerunt in auxilium, & in aliquam vtilitatem. Sed in cofusionem,

a ¶ Dux tribus. ¶ Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est iu mentis insipientibus. b ¶ Quia in australi parte habitabant.

a & in opprobrium. Onus iumentorum Austri.

a ¶ Metaphoricos. ¶ Ierusalem, vel populus. ¶ Ioanna, & alij principes.

b In terra tribulationis, & angustie, leena, & leo

a ¶ Venenatis venenati. b ¶ Generatio viperarum. c ¶ Cito transiens sicut patres eorum. d ¶ Secum in Aegyptum.

ex eis vipera & regulus volans, portantes super humeros iumentorum diuitias suas, & super gibbum camelorum thesauros suos, ad populum qui eis prodesse non poterit. Aegyptus enim frustra & vane auxiliabitur. Ideo

a ¶ In Aegypto, non constantia belli.

clamaui t super hoc, superbia tantum est,

a ¶ Ergo. ¶ In terra tua. b ¶ Aegyptum.

quiesce. Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum, & in libro diligenter exara illud, & erit in die nouissimo in testimonium vsque in t æternum. Populus enim ad iracundiam

a ¶ Me. ¶ Qui semper rebelis, & incredulus. b ¶ Dixerunt enim Ieremias: Ora pro nobis dominum ut dicat nobis quid agere debeamus, & audire noluerunt.

d prouocans est, & filij mendaces, filij nolentes

a ¶ Si promittunt se bene facturos, cito deficiunt. b ¶ Futura. ¶ Ieremias, & Baruch, & Olde. ¶ Spiritu prophetico, propria industria. ¶ Nolite anuntiare nobis uerbum Domini, non enim audiemus.

audire legem Dei. Qui dicunt videntibus, nolite videre, & aspicientibus, nolite aspicere nobis ea, quae recta sunt, loquimini nobis

a ¶ Si inaneamus hic. b ¶ Ut comus in Aegyptum.

placencia, videte nobis errores, t auferte a me viam, declinate a me semitam, cesset a

a ¶ Quam docetis. b ¶ Auferte a me veritate n hanc. c ¶ Tandem.

lotu deq; ceteroru eiusmodi nominibus vocatas extruxerunt, in quas diuitias suas Iudai coportabāt.

c Nunc ergo. Dominus ad Ieremiam, vel ad Isaiam fecit dudu Hebraeos. Vnus enim

2 spiritus est in Prophetis, & apud Deum omnia tempora sunt coniuncta. Dominus

4 ad Ieremiam: O Ieremia in gressu cu eis in Aegyptum

5 scribe diligenter que mandau eis, vt non fugerent scilicet in Aegyptum, sed maneret in terra sua, vt sit scriptura hec in testimoniū quia benefeci eis, bene docui, & ipsi spreuerunt.

6 * Procopius Tanquam n. certis temporibus, hec eura esse non dubitet, scribi

7 imperat, vt ex conuenientia corum exitu, no falso praedicta esse appareat. Vel certe

8 quia eos non adeo viua vox qua reprehenduntur, ac que literis consignantur

9 vrget oratio, ista conscribi imperauit, fortasse vero, & id fecisse videatur, vt eoru

10 de quibus loquitur scriptura, sterilitatem, & inopiam buxo notaret.

d Et filij mendaces filij nolentes audire legem Dei. Tropologi

11 ce. Omnis haereticus filius appellatur. Ex nobis enim exierunt, sed non fuerunt ex nobis, qui interioribus

12 auribus nolunt audire legem Dei Sed praetatis dicunt. Nolite nobis videre quae recta sunt, nec minari gehennae

13 flammam, sed promittite nobis Recedite de via, declinate de semita. Auago.

14 bis regna caelorum. Ad populu quoq; Ecclesiae negligenter, austeritate magistrorum fugientem, & adulationem quaerentem, haec referuntur.

15 * Procop. Mendaces appellat, qui Moyse legem rogati oia q iussisset dñs Deus rata habere se, & obseruatuos esse professi, lege tamen idola prohibente, Deo relicto ad idola confugerunt.

¶ Pro eo

auertur Deus loquens ipsi Isaiæ dicens: Nunc ingressus, ieiunctu Isaiæ locum vbi scribis tibi a domino reuelata.

10 Scribe ei. Idest populo Iudae.

11 Super buxum. In Hebraeo habetur: Super tabulam, sed Hieron. translulit buxum, eo quod tabule ad scribendum sunt communiter de buxo.

12 Et in libro, &c. Scilicet per notarium tuu. Habebant enim Prophetæ aliquando notarios, seu Baruch fuit notarius Ieremie vt habetur Ierem. 36. & magis probabile est de Isaiæ, qui fuit nobilis, & de stirpe regia, quod habuit notarium scribentem in volumine illud quod Propheta prius scripserit in tabula pro exemplari.

13 Eterit, &c. Et vocatur ibi nouissima dies, in qua Ciuitas fuit destructa per Chaldaeos: tunc enim impleta fuit comminatio pæne hic posita.

14 Vsq; in æternum. Idest vsque ad finem mundi: quia semper erit prophetia Isaiæ in testimonium malitiæ illorum contra quos loquebatur, ideo subditur.

15 Populus enim ad iracundiam, &c. Scilicet ipsum Deu per malitiam, & contemptum.

16 Qui dicunt videntibus. Idest viris Prophetis: quia verba eorum verissima reputabant inania, & falsa. Et patet littera vsque ibi.

17 Cesset a facie nostra sanctus. Idest Deus sanctificans Israel, ex tali enim contemptu verbis, & factis ostendebant, quod Deus deberet eos dimittere propter malitiam suam.

* Propter

latrocinia se ponunt, vel celebrant excommunicati vel alia mala perpetrant, & aliqui egestate compulsi reuertuntur, & grauitur, ac confusibiliter puniuntur.

* Expectat

NICOLAVS DE LYRA

* 1 Onus iumentorum austri. Idest iumentorum portantium onera versus Aegyptum, qua est in parte australi respectu regni Iudae. Munera multa, & magna pro habendo eius auxilio, & vnde portarentur subditur.

2 In terra tribulationis. Idest in regno Iudae, cui imminet magna tribulatio, & angustia a Nabuchodonosor rege.

3 Leena, & leo: Idest rex Sedechias, & regina.

4 Ex eis vipera, & regulus, &c. Idest, filij ex eis nati veneno malicie pleni.

5 Portantes super humeros, &c. Filij enim regis aliquando mittebantur ad querendum tale auxilium, vel potest exponi de quibuscunque uuncijs a rege, & regina missis, & propter hoc dicuntur esse ex eis.

6 Super gibbum camelorum. Habet enim camelus gibbum super dorsum, super quem ponitur sella, & onus: Catera patet ex dictis vsque ibi.

7 Superbia tantum est. Ex magna enim superbia procedebat, quia ipse Sedechias, & populus eius nolebant seruire regi Babylonis, secundum consilium Ieremie a domino sibi reuelatum.

8 Quiesce. A quereudo tale auxilium ab Aegyptijs contra regem Babylonis, & seruias ei in pace.

9 Nunc ergo ingressus. Hic consequenter arguitur populus de contemptu Dei, & prophetarum suorum. Primo tamen introducit

MORALITER.

aliqui propter conscientiam timentes excommunicati, & aliqui propter vtrumque, & sic defraudati ad latrocinia

latrocinia se ponunt, vel celebrant excommunicati vel alia mala perpetrant, & aliqui egestate compulsi reuertuntur, & grauitur, ac confusibiliter puniuntur.

* Expectat

A Pro eo quod reprobastis verbum. Hæretici quoque & omne dogma contrarium veritati confidunt in calumnia, & mendacio, propterea impietatis eorum ciuitas destruetur, quam scilicet ædificauit Cain, cui veniet repentina perditio cum capti fuerit ab ecclesiasticis viris, & ideo destruetur, & comminuta, vt nihil remaneat in ea, quod possit ignem emortuum reaccendere, & saltem cœnosam, & paruulam aquam siccantibus præbere.

B Sicut interruptio cadens. Quasi quomodo interruptio muri altissimi, qui longam traxit ruinam difficile instaurari, & pristinum decorem recipere potest, sic veniet vobis repentina contritio.

C Quia hæc dicit dominus Deus sanctus Israel. Anagoge. Omnes

violentia.

que se pandit.

faciē nostra sanctus Israël. Propterea hæc dicit sanctus israel. Pro eo quod reprobastis verbum, & sperastis in calumnia & tumultum, & innixi estis super eo. Propterea erit vobis iniquitas hæc, sicut interruptio cadens & requisita in muro excelso. Quoniam subito dum non speratur veniet contritio eius, & comminuetur sicut conteritur lagenam figuli contritione per valida, & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aque de fouea, quia hæc dicit dominus Deus sanctus Israel. Si reuertamini & quiescatis, salui eritis. In silentio & in spe erit fortitudo vestra. Et nolulistis, & dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et super veloces ascendemus. Ideo velociore erunt qui persequentur vos. Mille homines à facie terroris vnus, & à facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus naui in vertice montis, & quasi signum super collem. Propterea

nes ad penitentiam, precipue, & maxime hæreticos hortatur: quia si reuersi à vitijs ingemuerint, & pœnitentiam egerint, salui erunt. Illi contrario confidentes in falsis magistris, & in incertis seculi equos Aegyptios desiderant, & eorum velocitate lætatur, quos multiplicare dominus prohibuit. Ideo ecclesiastici viri persequuntur eos, & vnus bellatoris vocem, vel quinque, quod ad mentem, & ad quinque sensus referre debemus mille homines, & incomposita turba fugientium sustinere non poterunt.

* Procopius. Si enim resipiscetes, ait Hierosolymis quieti, nec amplius de Aegyptiaca professione solliciti manseritis, in pace non tantum & requie saluabimini, sed in spe vobis erit fortitudo vestra.

Plorans

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Propterea erit, &c. Descripta populi malicia. Hic consequenter denuntiat debita pœna, cum dicitur.
- 2 Pro eo quod reprobastis verbum hoc. i. verbum domini per prophetas dictum.
- 3 Et sperastis in calumnia. Quærendo occasionem recedendi à seruitute regis Babylonis: cui tamen Sedechias rex & principes iurauerunt seruire, vt habetur 2. Paral. vlt.
- 4 Et in tumultum. scilicet exercitus regis Aegyptiorum, quæ sperabant venire ad eorum auxilium, in magno fragore armorum, & pompa.
- 5 Et innixi estis super eo. Magis quam super diuino auxilio.
- 6 Propterea erit iniquitas hæc. De transgressione iuramenti & de contemptu Dei.
- 7 Sicut interruptio cadens. Quæ quanto cadit a loco altiori, tanto magis opprimat illa super quæ cadit: & per hoc intelligitur quod iniquitas esset causa destructionis ciuitatis & populi. Et patet litera vsque ibi.
- 8 Et non inuenietur de fragmentis eius testa. id est, non remanebunt aliqui residui de populo in terra Iuda, qui possint eam operari quia illi quos dimisit Nabuzardan ad colendum terram, mortuo Godolia fugerunt in Aegyptum timore Chaldeorum.
- 9 Quia hæc dicit dominus Deus sanctus Israel. Qui non potest mentiri.
- 10 Si reuertamini. Per penitentiam ad Dei misericordiam.
- 11 Et quiescatis. a rebellionem contra regem Babylonis.
- 12 Salui eritis. Ita enim prædicauit Ieremias regibus & populo regni Iudæ, vt patet in multis locis sue prophetiæ.
- 13 In silentio. i. humiliter & pacifice seruiendo regi Babylonis secundum domini voluntatem.
- 14 Et in spe. diuini auxilij non humani.
- 15 Erit fortitudo vestra. Conseruans ciuitatem & populum à destructione: sed quia Sedechias noluit credere Ieremiæ & populus eius. ideo subditur: Et nolulistis.
- 16 Et dixistis nequaquam. Scilicet faciemus Ieremiæ consilium.
- 17 Et ad æquos fugiemus. i. ab equitibus Aegypti refugium & auxilium quæremus.
- 18 Ideo fugietis. Quia deficiente auxilio Aegypti & rupta ciuitate, Sedechias rex & viri bellatores fugerunt nocte. quarto Regum vltimo.

- 19 Et super veloces ascendemus. i. si rex Babylonis aduersus nos preualuerit, per velocitatem equorum nostrorum euademus manum eius. Quod excludit dicens.
- 20 Ideo velociore erunt qui persequentur vos. Quia Chaldei insequentibus Sedechiam fugientem ipsum comprehenderunt. quarto Reg. vlt.
- 21 Donec relinquamini quasi malus naui. In signum naufragij præteriti.
- 22 Et quasi signum super collem. Vbi aliquando in sublimitate arboris magna ascendit speculator ad videndum si hostes veniant & ex qua parte: & sic dat signum fugiendi illis pro quibus speculatur, & ad quam partem debeant fugere, ne cadant in manibus hostium: & ipse etiam velociter descendens fugit cum alijs: Sic fuerunt illi qui remanserunt de populo Iuda, quorum aliqui fuerunt ducti in Babylonem in signum victoriæ Chaldeorum, & destructionis Iudæ, sicut malus est signum naufragij præteriti: & alij fugerunt in Aegyptum, timentes contra se aduentum Chaldeorum.
- 23 Propterea expectat dominus, &c. Hic consequenter propheta post vinum mortificationis infundit oleum lenitium denuncians populi consolationem. Circa quod sciendum quod hanc partem exponunt doctores nostri communiter ad literam de redemptione populi Iudæ de captiuitate Babylonica facta per Cyrum, destructo regno Chaldeorum, vt habetur Esdræ primo. Sed huic expositioni non videtur litera bene consonare in pluribus locis, vt pote quod dicitur infra: Plorans nequaquam plorabis. i. post reditum de captiuitate Babylonica materiam tristitiæ non habebis, vt isti exponunt: Contrarium videtur Neemi. primo vbi dicitur, quod populus reuersus de Babylone erat in afflictione magna & opprobrio. Item quod subditur postea: Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, id est in redeundo de Babylone sustinebis penuriam victus. Secundum istos hoc non bene consonat prædictis ab eis. scilicet quod non haberent materiam tristitiæ. Item ei quod postea subditur. Et dabitur pluuia semini tuo & cetera quod exponunt de magna abundantia in terræ fructibus & animalibus. cuius contrarium videtur post reditum, Neemi quinto capite. vbi dicitur, quod multi de populo disponebant vendere filios & filias suas in seruos, & ancillas pro victu habendo. Item quod dicitur: & non faciet auolare à te vltra doctorem tuum, scilicet Esdræ, vt dicunt quod non videtur verum, quia Esdras non semper stetit cum eis, sed pauco tempore, quia post alios longo tempore venit de Babylone, & non multum superuixit. Item q. infra dicitur. Et erit lux lunæ sicut lux solis, &c. exponunt dicentes, quod hoc intelligitur de maiori letitia quam habuerunt post captiuitatem quam ante: tantus tamen excessus letitiae non

* ut non

A *Piorans nequaquam plorabit.* Iudæi referunt hoc tempus ad illud, quâdo sub Zorobabel & Iesu magno Sacerdote post 70. annos redierunt de captiuitate Ierusalem, & bona fuerunt quæ prius habuerant nos autem omnes promissiones quæ excedunt mediocritatem illius temporis ad Christi referimus aduentum: In quo captiuus quondam populus passione dñi liberatus, habitat in Sion & in Ierusalem in specula scilicet & visio ne pacis, i. ecclesia.

b *Et dabit tibi do. etc.*

* Procopius. Per panem artum seu afflictionis, intelligit principium reuersionis quo tempore a vicinis affligebantur. Deinceps enim illis omnem vbertatem & copiam denuntiat, imprimisque errore carcerem securitatem, quamnis non defuturi sint, qui auerte re, & in vias quasi bet inducere conentur.

c *Et erunt oculi tui, &c.* * Procopius. Auersi a Deo sumus, & tamen non auertitur vnde per Itaiam dicitur. *Et erunt oculi, &c.* Quasi in faciem suam homo monitus est, quando ad iustitiam conditus, præcepta rectitudinis accepit. Sed cum hæc eadem præcepta contempsit, quasi conditori suo dorsum mentis in faciem dedit. Sed ecce adhuc post tergum

gum sequitur & monet: quia iam & a nobis contemptus est, & tamen nos vocare non cessat. Quasi dorsum ei in faciem dedimus, cuius verba despiciamus. Sed stans post tergum nos auersos reuocat.

d *Post tergum.* Prima conditione quasi in facie Adam audiuit a domino: *Crescite & multiplicamini, & replete terram.* Gene. r. d. Gene. 3. c.

1 post peccatum quasi post tergum positus, maledicta terra in opere tuo. Huius casu nos omnes retrocedimus, & modo audiimus a domino: *Conuertimini ad me, & ego con. ad vos.* Et alibi: *Conuertimini ad me in toto corde uestro, etc.* Zacha. r. a. Iohel. 2. c.

2 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

3 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

4 *Neque ad dextram. In vtraque parte quidquid supra modum est, in vitio est. Neque ad dextram, &c. declinandum est sed via publica gradiendum idest regia que non fallit.*

5 *Et contaminabis laminas. Idola scilicet quæ ad similitudinem veritatis artifex lingua composuerit in splendore eloquentie, quod significat argentum, & in ratione sapientie quod significat aurum: comminues & disperges, & immunda iudicabis.*

¶ Quasi: Hæc venient nisi poenitentiam egeritis: Propterea ex do. **a** Poenitentiam vestram. **b** In misericordia, Superexaltat misericordia iudicium. **¶** Vel in cruce, vt omnibus pateat.

1 *Expectat dominus, vt misereatur vestri, & ideo exaltabitur parcens vobis, quia Deus iudicij dominus. Beati omnes*

2 *qui expectant eum. Populus enim Sion habitabit in Ierusalem.*

3 *Plorans nequaquam plorabis, miserans miserabitur tui. Ad vocem clamoris tui statim vt audierit, respondebit tibi. Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum. Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

4 *Neque ad dextram. In vtraque parte quidquid supra modum est, in vitio est. Neque ad dextram, &c. declinandum est sed via publica gradiendum idest regia que non fallit.*

5 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

6 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

7 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

8 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

9 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

10 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

11 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

12 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

13 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

14 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

15 *Et dabit tibi dominus panem artum, & aquam breuem, & non faciet auolare a te vitra doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tuæ audient verbum monentis post tergum.*

16 *Hæc via, ambulate in ea, neque ad dextram, neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti*

C **NICOLAUS DE LYRA.**

Ue non videtur bene prædictis concordare, & maxime quia nunquam redierunt ad tantam prosperitatem sicut fuerant ante de multo: maxime tempore Dauid & Salomonis, et aliorum regum plurimorum. Et ideo saluomeliori iudicio, videtur, qd Iudæi melius quantum ad aliquid exponant partem istam, sc. de redemptione eorum fienda per Christum: sed in hoc errant, quod expectant futurum, quod iam transit in præteritum. Igitur accipiendo ab eis quod est verum, & falsum respicientes, exponamus literam de redemptione facta per Christum. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur redemptio facta per Christum in suo aduentu primo, secundo fienda in secundo, ibi: Et erit. Prima hic prædicitur ab Isaia cum dicitur: Propterea. Idest propter mala vestra multiplicata.

1 *Expectat dominus, vt misereatur vestri. Idest differt redemptionem vestram perfectam per Christum fiendam: veruntamen quia non aufert eam, subditur.*

2 *Et ideo exaltabitur parcens vobis. quia tempus sui aduentus erit tempus magnæ misericordie: veruntamen non erit sine iustitia, que semper Dei misericordiam concomitatur. ideo subditur: Quia Deus iudicij dominus.*

3 *Beati omnes qui expectant eum. firmiter credendo eius aduentum.*

4 *Populus enim Sion. i. fidelis & catholicus.*

5 *Habitabit in Ierusalem. i. ecclesia, secundum quod dicitur ad Heb. 22. f. Accessistis ad montem Sion, & ciuitatem Dei videntis Ierusalem cœlestem. Et quia ad literam in monte Sion incepit fides catholica per prædicationem Christi in propria persona, et permissionem Spiritus sancti super apostolos, vt dictum fuit supra 2. c.*

6 *Plorans nequaquam plorabis. pro dilectione Christi ven-*

turi, pro qua suspirabant ingemiscetes patres veteris testamenti.

7 *Miserans miserabitur tui. intantum qd exponet se morti.*

8 *Ad vocem clamoris. In primitiua ecclesia, et per longum tps postea, sancti viri habebant frequentissime ad vota diuina responsa.*

9 *Et dabit tibi dominus panem artum. i. ex Dei gratia eris contentus paruo victu, alias parco, sicut patet in diuersu ecclesie in viris perfectis, & religiosis.*

10 *Et non faciet, &c. i. Christum, qui dicit de seipso Matt. 23. a Vnus est magister vester Christus. Et de sua permanentia dicitur Mat. vlt. d. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consummationem seculi. Secundum enim diuinitatem vbi que est per essentialem presentiam & potentiam: & in ecclesia sua per specialem gratiam, & secundum humanitatem in eucharistie sacramento, in quo corpus est ex vi sacramenti, & anima & diuinitas ex concomitantia inseparabili post resurrectionem. In translatione Chaldaica sic habetur: Et non recedet vltra diuinitas eius. Ex quo patet, quod non potest conuenienter intelligi de Esdra doctore. sed de Christo conuenit optime.*

11 *Et erunt oculi tui, &c. idest Christum, qui apparuit visibilibus etiam oculis corporalibus in forma humanitatis, & in sacramento sub specie panis.*

12 *Et aures tuæ audient verbum. scilicet Euangelicum.*

13 *Monentis post tergum. i. ad sequendum vestigia Christi prædicationis in persona propria primo, & postea in apostolis alijsq; discipulis.*

14 *Hæc via. scilicet fides catholica.*

15 *Ambulate in ea. qui ecclesia nunquam declinabit generaliter a fide catholica.*

16 *Et contaminabis laminas. Quia Gentiles ad prædicationem apostolorum confregerunt idola sua materiam & ornamenta idolorum pauperibus erogantes. * Egred-*

MORALITER.

† *Expectat dominus. Hic ad literam post filiorum Iuda increpationem, propheta denunciat eorum consolationem per Christum futuram, more boni Samaritani post vinum mordicatum infundentis oleum lenitiuum. Moraliter autem potest exponi consequenter ad prædictam de apostatis expositionem. nam aliqui eorum ex diuino respectu verè poenitentes reuertuntur, & impositam sibi poenam non solum patienter sustinent, sed et maiorem accipiunt ex seipsis, & sic magis proficiunt in bono virtutis,*

virtutis, quam aliqui qui nunquam per apostasiam ceciderunt. vnde Greg. exponens illud Luc. 15. b. *Gaudium erit in celo super vno peccatore poenitentiam agente, quam super nonaginta iustis.* Dux in prelio militem illum plus diligit, qui post fugam reuersus, hostem fortiter premit: quam illum qui nunquam terga præbuit, nec vnquam aliquid fortiter fecit. Sic & agricola illam terram plus amat, quæ post spinas, vberes fructus facit, quam illam quæ nunquam spinas habuit, nec vnquam frugum vberem producit. De talibus subditur: *Erunt oculi tui, &c.*

† Ecce

a Et dabitur plu. In Regum volumine scriptum est, quod interfecit ab Elia pseudo prophetis data fit pluuia terræ Israel, & panis Elisæi. Et postea saluatoris vberimus fuerit, atque pinguius, & tantam plenitudinē habeat, vt multa hominum milia saturata sint. In præfenti quoq; loco non datur pluuia semini spirituali, & panis terræ vberimus atq; pinguius, nisi idola deargentata & deaurata fuerint, cōminuta & reputata in sterquiliniū: nisi. n. vitia abice- rint, virtutes non subeunt.

b Pascetur. Quidam hæc hyperbolicos Cyri tempore bus qui captiuitatem populi relaxauit, in Iudæa completa, contendunt.

c Commixtum migma. Isaac hordeum seuit, quia apud Allophylos erat: & centenariam hordei frugem recepit. Et Hosee, choro & dimidio hordei adulteram conduxit. Saluator quoq; quinque milia virorū, quinque sensus corporis & legē Moy si sequentium, hordeaceis panib. saturauit, qui in alio loco, frangens septem panes & in frustra comminuens, quatuor milia triticeis panibus repleuit, qui Euangelicum numerum sequebantur. Huiusmodi populi, partem comedunt palearum in quibusdam sequentes literam: & per paleas & hordeum paulatim proficiunt, & transeunt ad frumentum.

d Et erunt. In die iudicij super montes & colles erunt riui currentium aquarum, quia bona opera sanctorum clarebunt, quæ obseruantes mādāta impleuerunt, & doctrina Euangelij appropinquante die iudicij, prædicatione Elisæ & Enoch penè per oēs gentes abundabit. Et erunt super Iudæi, multos interfecit, & ruentes turres, ad Romanum referunt imperium. vnde: *Vt qui tenet nunc teneat, donec de medio fiat: quod eo tempore tanta beatitudo fuerit populo Israel, vt non solum valles & campestria, sed montes*

3. Reg. 18. g.
4. Reg. 4. g.
Ioan. 6. b.
† pabulū mundum.
† quod ventilatū est ventilabro & vano.
Gen. 26 c.
Osee. 3. a.
Ioan. 15. d.
Matth. 15. d.
† contritio.
2. Theff. 2. b.

rui, & vestimentum conflatilis auri tui, & disperges ea sicut immundiciam menstruata.
a Egre dēre, & dices ei. Et dabitur pluuia semini tuo ubicunq; seminaueris in terra, & panis frugū terrę erit vberimus & pinguis. Pascetur in possessione tua in die illa t agnus paciosē, & tauri tui & pulli asinorū, qui operantur terram t commixtum migma comedent, t sicut in arca ventilatum est. Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem eleuatum riui currentium aquarum in die interfectionis multorum, cum ceciderint turre. Et erit lux lunę sicut lux solis, & lux solis erit septēpliciter, sicut lux septē dierū, in die quā alligauerit dñs t vulnus populi sui, & percussurā plagę eius sanauerit. Ecce nomen

^a Ornamentum.
^a Olsaia vel Ieremia. ^b Populo credenti d: Gentibus. ^c Gratia Spiritu sancti. ^d Prædicationi.
^a In quacunque Gente. ^b Ego sum panis viuus.
^a In cordibus sanctorum. ^b Gratia & pinguedine Spiritu sancti.
^a Iane verbi Dei. ^b Ecclesia. ^c Cum idola confregeris. ^d Mitis corde, qui sequitur agnum quocunque ierit, & semper ad dexteram est.
^a Apostoli duces gregis. ^b Filij scilicet Iudæorum qui per aīnam, vel Genitilium, qui per aīnā pullum significantur. ^c Subiecti. ^d Vt fructificent.
^a Ecclesiam, vel vnusquisque corpus suum. ^b Historiam cum spirituali sensu. ^c Migma est hordeum cum palea.
^a Scripturę. ^b A Spiritu sancto examinatum. ^c De die iudicij.
^a Sanctos virtutibus eminentes. vel plus vel minus, vel expositores diuinarum eloquiorum.
^a Doctrina Euangelij.
^a Iudicij.
^a Dæmones, munimentum malorum, & principes huius seculi.
^b Post iudicium, & calum erit nouum & terra noua. Quia enim propter hominem facta in eius lapsu peiorata sunt, sol & luna suo lumine minorata.
^a Finitum pro infinito. ^a Scilicet quando creatus est mundus.
^a Scilicet. ^b Sanando. ^c Mortalitem peccati & omnes miseria. ^d Absolute, ut omnes Deo seruientes significet. ^e Sanctorum. ^f Fugiet dolor & gemitus.
^a Bonis promittit præmia, contra peccatoribus minatur supplicia.

montes & colles aquis fluētib. irrigentur. Nos montes & colles intelligimus, quod virtutibus eleuatur, & qui esuriunt & sitiunt iustitiā, quos dominus prouocat ad bibendum. Qui. n. biberit de aquis eius, non sitiet in æternum. vnde: *Benedicite domino de son. Israel.*

c Interfectionis multorum. Multi enim sūt vocati, pauci verò electi. Turres, potestates dæmonum, vel superbi, de quibus Psalm. *Vidi impium superexaltatum & eleuatum sicut cedros Libani.* Has turres ædificare cupiebant qui mouerunt pedes suos ab oriente, quorum linguæ in Babylone confusæ, & super quos cecidit turris in Siloe.

f Et erit lux. Cū præmium laboris percipient, quia creatura liberabitur a seruitute corruptionis. Non mirum si luna solis fulgorem recipiat. Quia iusti fulgebunt sicut sol.

g Indie illa. August. Hic dies potest intelligi, quo promisit dominus sanare contritionem populi sui. Hunc opinor esse diem, de quo Zacharias. *Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitauit, &c.* Et Simeon. *Hic positus est in ruina, & resurrectionem multorum.*

Hæc ruina est phariseorum & principum quos significauit Isaias per turres. Si quis aut saluam hanc in secundo aduentu continere intelligat, in vtraque tñ aduentu maximè in secundo, sol conuertetur in tenebras, quomodo ergo augebit solem, & lunam die quo visitabit Dñs populū suum, quando vtroque in tempore quo cœpta est liberatio populi & adimpleta est solem & lunam non minui sed contenebrari ligamus, nisi plane solem & lunam sanctis comparatos intelligamus, iuxta illud. *Tunc iusti fulgebunt sicut sol, &c.*

h Ecce nomen domini. Filius in nomine patris. vnū. n. nomen est patris & filij & spiritus sancti. vn: Baptizantes eos

C
* **NICOLAUS DE LYRA.**
1 Egre dēre & dices ei. idest idololatria, quæ cessauit quasi in vniuerso orbe.
2 Et dabitur pluuia semini tuo ubicunq; seminaueris in terra. Semen parabolicè dicitur hic verbum Euangelicum, secundum quod dicit saluator in parabola seminantis Luc. 8. b. Semen est verbum Dei. Et recipientibus ipsum per fidem, data est pluuia gratiæ Dei. Et per talem modum dicitur Deuteronom. 32. a. Concresecat vt pluuia doctrina mea.
3 Et panis frugum terræ erit vberimus & pinguis. Iste est panis Eucharistiæ, qui dicitur panis frugum terræ, quia materia huius sacramenti est panis triticeus de terra productus, & continet iste panis pinguedinem gratiæ diuinæ.
4 Pascetur in possessione tua in die. i. Christus. de quo dicit Ioan. 1. d. Ecce agnus Dei qui tollit peccata mundi. &c. Pascitur spaciōse in dilatione castitatis Ecclesię, secundū qđ dicitur Can. 2. d. Qui pascit in lilijs, donec alporet dies & inclinent vmbre.
5 Et tauri tui. i. Apostoli.
6 Et pulli asinorum. alij inferiores prædicatores.
7 Qui operatur terrā, laborando in agro dñico verbo & exēplo.
8 Commixtum, &c. Glossa super istum locum dicit, qđ migma est hordeum mixtum cum palea: & eam sequuntur expositores nostri. Sed huic dicto videtur contrariari quod subditur.
* 9 Sicut in arca ventilatū est. i. purgatum a palea. Quid autē intellexerit Hiero. per migma, nescio. Sed in Heb. habetur sic: Mixtum sorte comedent. i. commixtionem diuersorum granorum absque aliqua corruptione in sua bonitate manentiū: Per quod metaphorice intel-

ce intelligitur congregatio fidelium ex Iudæis & Gentilibus & varijs nationibus, qui incorporati sunt ecclesię per prædicationem apostolorum aliorumque prædicatores.
10 Et erunt super omnem. Per montes excelsos intelliguntur apostoli, per colles, qui sunt montes minores prædicatores alij.
11 Riui currentium aqua. i. abundantia sanæ doctrine, eo modo loquendi quo dicitur supra 11. Repleta est terra scientia domini, sicut aquę maris operientis
12 In die interfectionis. idest tempore destructionis Ierusalem, in qua erant multe turres, quę cum muris destructæ fuerunt per Romanos, & illo tempore multum viguit prædicatione Euangelij per aliosque discipulos Christi.
13 Et erit. Hic denunciatur liberatio fidelium in secundo aduentu Christi, tunc enim liberabuntur a pœnalitatibus vitę presentis. Et dicitur in duas quia primò ponitur huiusmodi liberatio, secundò dæmonis abiectio ibi: Ecce nomen. Circa primum sciendum, quod secundum sanctos doctores & catholicos, in finali iudicio mundus innouabitur & meliorabitur ad augmentum glorię electorum, qui in elementis & corporibus celestibus melioratis videbunt clarias relictas diuinę virtutis & bonitatis, scđm illud Sap. 13. a. A magnitudine speciei creaturę poterit cognoscibiliter creator horū videri. Decor aut corporū celestium maximè consistit in luce, & ideo tunc augebitur, & hoc est quod dicitur: Et erit lux lunę sicut lux solis, &c. In die q. al. do. vul. po. sui. quia fideles resurgent in corporib. gloriosis ab oī corruptione et pœnalitate liberatis.
14 Ecce nomen. Hic cōsequenter agitur de deiectione demonis. Sciendum tamen, quod Hebr. & expositores nostri exponunt par-

MORALITER.
† 14 Ecce nomen domini. Hic ad literā describit deiectione dæmonis in iudicio finali. Et sic expositio ista nō solū est literalis, sed et spūalis, pp quod aliam addere nō oportet.
† MORALITER

a ¶ Ad damnandum malos, & remunerandum bonos. b ¶ Post multa tempora. c ¶ In vindicta more nostro. d ¶ Reprobis.

Domini venit de longinquo, ardens furor eius, & grauis ad por-

a ¶ Verba. b ¶ Filij. c ¶ Dicendo: Esuriui, & non dedistis mihi manducate, &c.

tandum. Labia eius repleta sunt indignatione, & lingua eius quasi

a ¶ Diabolum & membra eius.

ignis deuorans. Spiritus eius uelut torrens innundans usque ad me-

a ¶ Diabolum qui subiectos trahit in ruinam. ¶ Dominationem.

dium colli, ad ¶ perdendas Gentes in nihilum, & frænum erroris

quod erat in maxillis populorum. Canticum erit uobis sicut ¶ uox

sanctificatæ solennitatis, & lætitia cordis sicut qui pergit cum tibia

a ¶ Iudæi in templum, sancti in cælum. ¶ Redit ad pœnam malorum. b ¶ Venit hora, ut omnes qui in monumentis.

ut intræt in montem Domini ad fortem Israel. Et auditam faciet

Domini ¶ gloriam uocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in

comminationem furoris, & ¶ flamma ignis deuorantis. ¶ Allidet

in turbine, & in lapide grandinis. A uoce enim Domini ¶ patebit

Assur uirga percussus, & erit ¶ transitus uirgæ fundatus quam re-

a ¶ Te maledicti, in ignem æternum. b ¶ Ignis succensus est in fu. meo, & ar. usque ad inf. &c.

quiescere faciet Dominus super eum, in citharis, & tympanis, & in

bellis ¶ præcipuis expugnauit eos. Præparata est enim ab heri

quia exultabunt in Dei laudibus, eodem modo in conuer-

sione Gentium.

d Sicut qui pergit. Præceptum est filiis Israel, ut decimam

bonorum

dicatione A. D. postolorum, cum Gentes ad fi-

dē uenerint, & idola relin-

quent.

c Canticum erit uobis. Post

pœnam ma-

lorum agit de

gloria sancto-

rum. Sicut fi-

lij Israel tran-

sito mari ru-

bro, cum vi-

discent. Pha-

raonē & Ae-

gyptios sub-

mersos, cum læ-

titia dixerūt: E

Cantemus domi-

no gloriose enim

Exod. 51.2.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

Exod. 22. d.

Leui. 27. d.

Num. 18. d.

NICOLAUS DE LYRA.

* rem istam ad literam de deiectione Sennacherib Regis Assyrio-
rum uenientis contra Ierusalem, quando exercitus eius percussus
fuit ab angelo, sic & corpora bellatorum fuerunt incinerata intectis
uestibus & armis, sicut dictum fuit supra septimo capitulo, & ad
hoc satis posset applicari litera. Sed contra hoc uidetur, quod dici-
tur hic in principio: Ecce nomen Domini uenit de longinquo. Ex
quo uidetur Isaias loqui de tempore longinquo, quod est tempus
iudicij finalis, & non de propinquo seu presenti, cuiusmodi
fuit dicta percussio Sennacherib, quia fuit tempore Isaiæ ut habe-
tur 4. Regum 19. Item quod dicitur in fine huius ca. Præparata est
enim ab heri Tophet, &c. id est pœna gehennalis, secundum quod di-
citur ab omnibus expositoribus Hebræis & Latinis. ideo uidetur
Isaias hic loqui de tempore finalis iudicij, in quo demones cum dam-
natis retrudentur in inferno. Et hanc sententiam sequitur hic magi-
ster Alexander de Ales, qui fuit maximus theologus temporibus
suis. Igitur secundum hanc sententiam hæc pars in tres diuiditur
partes: quia primò describitur aduentus iudicis terribilis impijs, se-
cundò delectabilis iustis. ibi: Canticum erit, & tertio ut abiecti uis
demonis. ibi: Et auditam. Circa primum dicit Isaias: Ecce nomē
domini. quia in iudicio apparebit dominus, quia iudicatus fuit
coram Pilato, ut seruus, & abiectus:

- 1 Venit de longinquo. quia a tempore Isaiæ erat magna di-
stantia usque ad tempus iudicij.
- 2 Ardens furor eius: quia ignis conflagrationis præcedet
aduentum iudicis.
- 3 Et grauis ad portandum. quia terribilia signa apparebunt
prope iudicium.
- 4 Labia eius repleta sunt. contra reprobos, contra quos pro-
feret illam sententiam: Ite maledicti, &c. Matth. 25. d.
- 5 Et lingua eius quasi ignis deuorans. quia per sententiam
ab eo prolata deducuntur ad ignem gehennæ interminabilem.
- 6 Spiritus eius. i. eiusdem indignatio contra reprobos.
- 7 Velut torrens inundans usque. quia non poterunt pu-
nitionem eius euadere.
- 8 Ad perdendas gentes. s. quantum ad reprobos.
- 9 Et frænum erroris. quia cognoscent se errasse, illa tamen co-
gnitio non erit eis utilis, sed magis afflictio per remorsum conscien-
tiæ, de quo dicitur infra vlt. g. Vermis eorum non morietur.
- 10 Canticum. Hic describitur dictus aduentus delectabilis
electis qui tunc lætabuntur non solum de sua glorificatione, sed etiã
de reproborum punitione, applaudendo diuinæ iustitiæ: & hoc est
quod dicitur: Canticum erit uobis. scilicet electis.
- 11 Sicut uox. sic est in Hebræo.
- 12 Sanctificatæ solennitatis. s. solennitatis Paschalis, in qua
filij Israel laudauerunt dominum pro suo exercitu de Aegypto, in
quo figuratus fuit exitus electorum de omni pœnalitate, quando ad
cælum transferentur gloriosi in anima & corpore.

13 Et lætitia cordis. Ly sicut importat hic æqualitatem, quia
lætitia electorum tunc excedet omnem lætitiã quæ potest exprimi
a nobis: sed propheta utitur talibus exemplis hominibus cognitis:
quia secundum quod dicit Greg. Balbutiendo prout possumus, excl-
sa Dei facta resonamus.

14 Et auditam. Hic consequenter ostenditur dictus aduentus, ut
dæmonis abiecti uis: quia tunc auferetur eius potestas inducendi ho-
mines ad peccatum. Et quia tunc cum reprobis retrudetur, in infer-
num, ex quorum pœna augebitur pœna demonum, sicut gloria ange-
lorum augmentabitur ex gloria electorum, quos induxerunt ad meri-
tum. ideo dicitur: Et auditam faciet dominus gloriam uo-
cis suæ. dicens electis: Venite benedicti. &c.

15 Et terrorem brachij sui ostendet. in dæmonum deie-
ctione.

16 In comminationem furoris. cum dicit: Ite maledi-
cti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis
eius, Matth. 25. b.

17 Et flamma ignis. s. gehennæ.

18 Allidet in turbine & in lapide grandinis. per ista quæ
sunt hominibus terribilia intelligitur terror iudicis.

19 A uoce enim domini. id est sententia iudicij.

20 Patebit Assur. i. diabolus, qui hic ad literam intelligitur sub
nomine regis Assur, qui multum afflixit populum domini, sicut su-
pra 14. ca. sub nomine regis Babylonis significatur diabolus ad lite-
ram, ut dictum fuit ibidem.

21 Virga percussus. id est uirga diuinæ sententiæ.

22 Et erit transitus uirgæ fundatus. id est firmus & stabilis,
quia illa sententia erit irretactabilis, ideo sequitur.

23 Quam requiescere faciet dominus super eum. quia
pœna illius sententiæ tenebit eum depressum in perpetuum.

24 In tympanis & cytharis, in bellis præcipuis expugna-
uit eos. Per ista intelligitur electorum lætitiã de potestate demo-
num eicta, secundum quod dicitur Apoc. 12. c. Audiui uocē ma-
gnam de cælo dicentem: Nunc facta est salus & uirtus
& regnum Dei nostri, & potestas Christi eius, quia proie-
ctus est accusator fratrum nostrorum.

25 Præparata est. n. ab heri Tophet. id est gehennæ pœna, se-
cundum expositores Hebræos et Latinos. Tophet enim uno modo signi-
ficat laxationem vel ampliationem: & ideo sic nominatur gehenna:
quia omnis homo, qui non restringit somitem suum, sed magis laxat
ei habenas, cadit in gehennam, ut dicit glossa Hebraica. Dicitur au-
tem præparata ab heri, id est a secunda die creationis mundi, ut di-
cunt aliqui, quia ab illa die non fuit nudius tertius, sed tantum heri.
Sed hoc non est uerisimile, quia secunda die facta fuit distinctio cæ-
li siderei ab aquis inferioribus, & superioribus, ubi non est gehenna,
sed circa centrum terræ, ut dicunt sancti doctores. Item ratio eor-
um magis concludit contrarium, quia si secunda dies fuit prima
habens heri: sequitur quod non ipsa fuit primum heri, sed magis
dies præcedens: & ideo melius dicitur: quod heri hic accipitur pro
* princi-

Bonorum suorum
 A dño offerret, dato-
 rem bonorū glori-
 ficātes, sic sancti in
 iudicio offerret ma-
 nipulos suos exul-
 tantes

^a Vallis gehennæ. ^b Omnipotenti. ^c Impiis.
 Tophet, ^a a rege preparata: profunda & dilatata, nutri-
 menta eius ignis & ligna multa, flatus domini sicut torrens
 sulphuris succendens eam.
^a Quod flammam excitat vel excutit. ^q Gehennam.

tantes, & Deū lau-
 dantes, & Gentes
 cōuertē similitē.
 a Sulphuris. In in-
 ferno foetor into-
 lerabilis & inextin-
 guibilis ignis.

NICOLAUS DE LYRA.

* principio temporis, in quo Deus calum creauit & terram, ita quod sicut tunc fecit calum empyreum pro electis, ita & infernum pro reprobis.

I A rege preparata. Idest a Deo qui regit vniuersa: quia sicut fecit habitationem electis in celo empyreo, sic etiam reprobis in inferno. In Hebræo habetur. regi preparata: idest demoni & angelis eius, qui dicitur rex super omnes filios superbiæ, Iob. 41.

ADDITIO I.

B In c. 30. vbi dicitur in postil. Ploras nequaquam plorabit. Licet patres veteris testamenti desiderassent aduentum Christi, non tamen leguntur pro dilatione huius aduentus plorasse. vnde hoc quod dicitur: Plorans nequaquam plorabit, videtur intelligendum de sanctis ecclesie Christi, qui persecutiones aduersariorum pro amore Christi gaudent tolerabant, sicut de apostolis legitur Act. 5. g. Ibant Apostoli gaudentes, &c. Et de sanctis martyribus frequenter legitur, qd tormenta sibi illata letanter sustinebant. Et de istis dicit: Plorans nequaquam plorabit. Patres vero antiqui testamenti tribulationibus aduentibus anxiantur, & quandoque plorabant, vt patet de Iacob Gen. 37. & de Ezechia infra 38. Ratio autem huius differentie videtur esse passio Christi, quam sancti ecclesie considerant, vt iam experti. Antiqui vero considerauerunt, vt futurum, nondum factum. Constat autem, quod

- 2 Profunda. quia dicitur esse circa centrum terra.
- 3 Et dilatata. quia multi vadunt ad perditionem, secundum dictum saluatoris, Mat. 7.
- 4 Nutrimenta eius ignis & lingua multa. per hoc designatur acerbitas pena.
- 5 Flatus domini. idest effectus sue iustitie.
- 6 Sicut torrens. per hoc etiam ostenditur horror illius pæne, & quod impediri non possit, eo quod procedit secundum ordinem diuine iustitie.

in ea que sunt in actu magis mouent quam ea que sunt in potentia.

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in postil. Et frenum erroris. quia cognoscent se errasse

Hoc quod dicitur: Et frenum erroris, quod erat in maxillis populorum canticum erit vobis, &c. continuatur sub vna sententia. Ad quod sciendum, quod diabolus ante eius eiectionem seu reclusionem, sic dominabatur suis possessis, quod trahere eos ad libitum suum, sicut ascensor trahit equum cum freno. vnde in glo. vbi dicitur: Et frenum erroris: dicit dominationem diaboli, qui subditos trahit ad ruinam. Quod quidem frenum erroris in canticum erit vobis scilicet eo modo quo dicitur: Cantemus domino, gloriosum enim honorificatus est, equum & ascensorem proiecit in mare. Cetera exponantur prout in postilla.

CAP. XXXI.

V An qui descendunt in Aegyptum. Egredietur de gloria bonorum & de poena reproborum, nunc reuertitur ad reliquias que remanserunt in terra Iuda ducto Sedechia & alijs in Babylonem. Sed prius monuit, ne irent in Aegyptum: modo quia ierunt minatur malum.

CAP. XXXI.

V An qui descendunt in Aegyptum, ad auxilium in equis sperantes, & habentes fiduciam super quadrigis, quia multae sunt, & super equitibus, quia praeualidi nimis, & non sunt confisi super sanctum Israel, & dominum non requisierunt. Ipse autem sapiens adduxit malum, & verba sua non abstulit. Et confurgit contra domum pessimorum, & contra auxilium

cerdotibus dictum est.
 c Ipse autem sapiens. vnde Ierem. Male dictus homo qui confidit in homine, & ponit car. &c. Et alibi. Vana salus hominis. Possumus hoc intelligere super eos qui in persecutionis tempore non confidunt in domino, sed in saeculi auxilio, nescientes Abraham in Aegypto periclitatum, & in luto & in latere seruisse ibi, Dei populum, quae spiritualiter dicitur fornax ferrea. Vnde in Apocalyp. locus vbi crucifixus est dominus, specialiter vocatur Sodoma & Aegyptus.

respexerunt
 † exquisierunt

Ier. 42. d.
 Esl. 13. b.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXI.

* **V** An qui descendunt. Postquam locutus est Isaias contra regnum Iudae, eo quod ex diffidentia diuini auxilii recurserunt ad humanum tempore regis Sedechia: hic ex simili causa loquitur contra regnum Israel tpe Hosee, qui vt euaderet reddere tributum regi, quod regi Assyriorum dare consueuerat, misit nuncios ad Susach regem Aegypti, & sic ex eius confidentia rebellauit. pp quod Salmanasar rex Assyriorum venit contra eum, & regnum eius destruxit, vt habetur 4. Reg. 17. Scdm hoc igitur, istud capitulum diuiditur in duas partes, quia primo ponitur destructio regni Israel ex dicta causa. Secundo saluatio regni Iudae p tunc rone opposita, ibi: Quia hec dicit. Circa primum sciendum, qd sicut regnum Israel fuit destructum ex mala confidentia super Aegyptum, sic rex Aegypti cum suo exercitu fuit ductus a Nabuchodonosor rege Babylonis quarto anno Ioachim filij Iosie, vt habetur Iere. 46. &

46. & hoc, quia falsam fiduciam dederat regi Israel, & vtrumque istorum denunciat Isaias hic, et patet litera ex dictis paucis exceptis.
 1 Vae qui descendunt in Aegyptum. s. de populo Israel.
 2 Habentes fiduciam super quadrigis quia multae sunt. ad portandum arma & omnia exercitui necessaria.
 3 Et super equitibus quia praeualidi. tunc enim Aegyptij erant in armis famosi.
 4 Et non sunt confisi super sanctum Israel. idest super Deum qui sanctificat Israel.
 5 Ipse autem sapiens. i. ipse Deus cuius sapientie non est numerus.
 6 Adduxit malum. s. pæne super regnum Israel.
 7 Et verba sua que per prophetas dixit de destructione regni Israel.
 8 Non abstulit. s. ab effectu, sed ea impleuit.
 9 Et confurgit, &c. i. regnum Israel. qui vitulos aureos adorabant.
 10 Et contra auxilium. Idest contra regem Aegypti, regi Israel auxilium promittenti.

* Aegy-

MORALITER.

† **V** An qui descendunt in Aegyptum, &c: Hic ad literam arguitur populus Israel, eo quod ex confidentia regis Aegypti rebellauit regi Assyriorum: propter quod fuit a rege Salmanasar captiuatus. Moraliter, per hoc signantur illi qui procedunt ad bellum, magis confidentes de apparatu magno in equitibus & cæteris bellicis dispositionibus

bus quam de Deo, propter quod frequenter superati leguntur, & per experientiam videntur. Per hoc etiam signantur illi qui in bella contra vicia nimis confidunt de virtute propria, propter quod aliquando dimittuntur cadere in vicia enormia, vt sic cognoscant propriam fragilitatem, & humiliantur, & in bonum melius reformatur, propter quod subditur: Conuertimini sicut in profundum recesseratis filij Israel.

† MORA-

a Quia haec dicit. Hoc de illis qui cum Sedechia in captiuitate ducti post 70. annos domino miserante reuerſi sunt, caſis in Aegypto Iſraelitis & Aegyptijs, in quorum auxilio confidebant.

b Quomodo ſi rugiat leo. * Procopius. Leonē ferunt poſtquam rugitu primū greges, & paſtores terruerit, eoſdē aggreſſi. Ad hunc modum & dominus ipſe poſtquam minas propoſuit, non poenitentes ulciſcitur, quod vel in ſuperbientib. Aſſyrijs videas: atq; etiam cū ab accolarū iniuria, quam poſt reuerſionem patiebatur, Iſraelē tueri placuit. Non deſunt q̄ ſimilitudinem leonis ad Iſraelitas referant, qui ne ferarum quidem metum erga Deum ducem ſuū retinuerunt. Vnde & in eoſe leonum more geſturum ſignificat. Aliās ſi poenitere & reſipiſcere contigerit, eoſdem ſe auis inſtar, quæ pullos tuetur eſſe reſecturum.

c Sic proteget dominus. Ita fecit dominus contra Samaritanos, qui impedire conati ſunt ædificationem templi. Et in tempore Machabæorum in paucis multos fudit.

* Procopius. Quidam hæc incidiffe putant in ea tempora, quibus Ierofolymorum eccleſiam Chriſtus ipſe protexit. Tum demum enim ad ipſam urbem redijt, cum ſublato idolorum cultu, & Aſſur ipſe intelligi-

intelligibilis, non viri gladio, ſed verbo diuino percuſſus, D cum ſuis poteſtatibus in abyſſum detrufus eſt.

d Conuertimini. In prophetia nec temporis nec hiftoriae ordinē ſeruat: locutus eſt de illis qui ſub Ieſu Sacerdote magno reuerſi ſunt de captiuitate, modo reuertitur ad iēpora Ezechiae. Admonet autem propheta tribū Iuda & Benjamin, vt anteq̄ Sennacherib reuertens de Aegypto cū Aſſyrijs veniret in Ierufaſē ſicut in profundo malorum reſeſſerant, ſic toto affectu mentis redirent

* Procopius. Symmachus. Poenitemini filij Iſrael, ſicut de transgrediendo p̄funde cogitaſtis. Significat autē eos, quæ mala ſunt, alitē cogitare, quæ Dei autem ſuperficie tenus iquirere & meditari.

e Ignis eſt in ſi. Sion eccleſia in qua ignis & caminus qui deuoret peccatores ſcilicet ligna, fœnum, ſtipulam quæ conſumat.

* Procopius. Loquitur de Deo, qui Babylonium ſuſtulit. Atq; hoc igne illos comburit, qui eius urbem & eccleſiam auſi ſunt contemnerē, de qua dictum legitur, Gloria dei ſunt de te, ciuitas dei. Et, Fluminis impetus laſſicat ciuitatē dei. Eſt enim ignis in ipſa quidem, & clibanus, vt vniuſcujuſque animæ ligna, fœnum & ſtipulam comburere valeat.

a Aegyptiorum. **b** Aegyptius. **c** Fragilis. **d** Inuicibilis.

1 operantium iniquitatem. Aegyptus homo & nō Deus, & equi eorū caro & non ſpiritus. Et dominus inclinabit manum ſuam, & corruet auxiliator, & cadet cui præſtatur auxilium, ſimulq; omnes conſumentur. Quia hæc dicit dominus ad me: Quomodo ſi rugiat leo, & catulus leonis ſuper prædam ſuam, cū t̄ occurrerit ei multitudo paſtorum, à voce eorum non formidabit, & a multitudine eorum non t̄ pauebit, ſic deſcendet dominus exercituum vt prælietur ſuper montem Sion, & ſuper collem eius. Sicut aues volātes, ſic proteget dominus exercituum Ierufaſem, protegens & liberans, tranſiens & ſaluans. Conuertimini t̄ ſicut in profundum reſeſſeratis filij Iſrael. In die enim illā abijciet vir idola argenti ſui, & idola auri ſui, quæ fecerunt vobis manus veſtræ in peccatum. Et cadet Aſſur in gladio nō viri, & gladius non hominis vorabit eum, & fugiet non a facie gladij, & iuuenes eius vectigales erunt: & t̄ fortitudo eius à terrore tranſibit, & pauebunt t̄ fugientes principes eius. Dixit dominus cuius ignis eſt in Sion, & t̄ caminus eius in Ierufaſem.

2 **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17**

f est auxilio.

E

f Sobeli. 2. b. Eſa. 5. f.

f Pal 86. Pal. 44. t̄ a vexillo.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA

1 Aegyptus homo. Et ſic eſt ſub Deo ad puniendum illum pro libito ſue voluntatis.

2 Et nō Deus. Vt poſſet ſaluare regē Iſrael contra ordinem Dei.

3 Et equi eorum caro, &c. Ideſt, ſpirituales ſubſtitiæ: cuiuſmodi ſunt angeli, qui ſunt exercitus Dei.

4 Et dominus inclinabit manum ſuam. Ad accipiendum de viroque rege vindictam, ideo ſubditur. Et corruerunt, &c.

5 Simulque omnes conſumentur. Lyſimul, non importat identitatem temporis, quia duo reges prædicti tunc, ſcilicet eodem tempore non fuerunt debellati, vt patet ex prædictis: ſed deſignat ſimilitudinem pœne viriſque regis.

6 Quia hæc dicit. Hic conſequenter ponitur ſaluatio regni Iudæ pro tunc ex cauſa oppoſita, ſcilicet ex vera confidentia in domino. Ezechias enim qui tempore Hoſee regnauit, vt habetur 4. Reg. 18. totam confidentiam ſuam poſuit in domino: & ad hoc induxit etiā populum ſuum, propter quod dominus modo mirabili liberauit eum de manibus Sennacherib regis Aſſyriorum, 4. Reg. 19. Et hæc ſaluatio deſcribitur hic diſſuſe. & primo prophetice, ſecundo hiſtorice, c. 36. Prima in duas, quia ponitur modus diſtæ ſaluationis in generali, ſecundo magis in ſpeciali, cap. ſeq. Prima in duas: quia primo ponitur regni Iudæ ſaluatio, ſecundo Sennacherib deiectio, ubi: Et cadet. Circa primum ponitur exemplum de leone, qui non dimittit prædam timore paſtorum ſibi occurrentium: ſic dominus conſtanter & ſine impedimento protexit & ſaluauit Ierufaſem contra Sennacherib & eius exercitum. Et ſicut aues volantes non habent timere arcum ſagittarum, ſic nec habitantes in Ierufaſem impetum Sennacherib re-

gis, & ſic patet littera vſque ibi.

7 Conuertimini ſicut in profundum reſeſſeratis filij Iſrael. Hoc dicitur, quia populus Iſrael dum tranſerebatur in Aſſyrios per Salmanazar regem: aliqui de illo regno euaserunt, latitantes ubi poterant: ſed poſtea ventrunt ad Ezechiam regem, & reiecta idololatria, conuerſi fuerant ad verū Dei cultū, ideo ſubditur.

8 In die illa abijciet vir idola argenti ſui, &c. i. deſpiciet pro amore cultus diuini.

9 Et cadet. Hic conſequenter ponitur Sennacherib deiectio, quæ facta fuit per hoc q̄ angelus domini percuffit in exercitu eius 185. milia. Quod dicens Sennacherib cum paucis fugit tertius. & hoc eſt quod dicitur: Et cadet Aſſur. ideſt, exercitus Aſſyriorum.

10 In gladio non viri. Sed angeli.

11 Et fugit. ſcilicet rex Sennacherib.

12 Non a facie gladij. ſcilicet aduerſariorum ſuorum, ſed ex terrore ſuprad. &c.

13 Et iuuenes eius. ideſt, tributarij qui antea tributum ab alijs accipiebant.

14 Et fortitudo eius, &c. Quia amplius non terrebit populos in circumitu, ſed magis econuerſo: ideo ſubditur vt dictum eſt.

15 Et pauebunt fugientes. ſcilicet cū rege Sennacherib, vt dictum eſt.

16 Dixit dominus cuius ignis eſt in Sion. Quia in altari holocauſtorum quod erat in monte Sion, erat ignis perpetuus, qui nutrebat a Sacerdotibus. Leuit. 6.

17 Et caminus eius in Ierufaſem. Hoc dicitur pro altari incenſi, ad quod ingrediebantur omni die ſacerdotes, vt ibi comburerēt thymiam ad conſumandum ſacrificia, vt habetur ad Heb. 9.

CAP. XXXII.

CAP. XXXII.

Cce in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio præerunt. Et erit vir sicut qui absconditur à vento, & celat se à tempestate. Sicut riuus aquarum in siti, & umbra in petra prominente in terra deserta. Non caligabunt oculi videntium, & aures audientium diligenter auscultabunt, & cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur & planè. Non vocabitur ultra is qui insipiens est princeps, neque fraudulentus appellabitur maior. Stultus enim factus loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad dominum fraudulenter, & vacuam faciet animam esurientis, & potum sitiendi au-

Cce in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio præerunt. Et erit vir sicut qui absconditur à vento, & celat se à tempestate. Sicut riuus aquarum in siti, & umbra in petra prominente in terra deserta. Non caligabunt oculi videntium, & aures audientium diligenter auscultabunt, & cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur & planè. Non vocabitur ultra is qui insipiens est princeps, neque fraudulentus appellabitur maior. Stultus enim factus loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad dominum fraudulenter, & vacuam faciet animam esurientis, & potum sitiendi au-

sicut qui ventum & D
turbinem fugiens
tuto se abscondit lo
co. & qui fontes pu
rissimos inuenit in
deserto, qui solis ar
dorem suum pmi
nenti deuitat saxo.
c *Et celat se à tempe
state.* * Procopius.
Ex his eos etiam q
aduersum se coie
rant, cum nondum
pati statuisset, nihil
profuturas tentatio
nes vocabat. Itaque
cum saxo peteretur
idipsu nihil facies,
medium pertransi
bat illæsus. Hinc illa
Dauidis. *Nihil pro
ficiet inimicus in eo,
&c.*
d *Sicut riuus aqua
rum in siti, &c.*
* Idem. Multos in
scriptura vocari flu
uios reperias, qua
les fuerunt sancti,
qui discentium si
tim leuare conan
tes, his Dauidis ver
bis iudicantur. Ele-

locus in quo quis se abscondit.

discipuli grauis.

festinabit loqui nitida.

Christus solus rex iustus.

Christus solus rex iustus.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXII.

Cce in iustitia regnabit rex. Hic prosequitur predictum magis in speciali. Et diuiditur in duas partes: quia primo describitur iustitia Ezechie, propter quam facta fuit tunc dicta saluatio. Secundo, malitia Sennacherib, propter quam facta est eius deiectione. cap. seq. Prima diuiditur in duas partes, quia primo describitur iustitia Ezechie que meruit dictam saluationem. Secundo, malitia Manasses que de meruit regni Iudæ destructionem ibi. Stultus. Circa primum dicitur:
1 Ecce in iustitia regnabit rex. s. Ezechias qui fuit iustus.
2 Et principes in iudicio præerunt. Ab eo informati & inducti.
3 Et erit vir sicut qui absconditur. Secundum hanc literam ly vir refertur ad quemlibet de populo Iudæ qui fuit protectus ab impetu & tempestate Sennacherib meritis Ezechie. In Hebræo autem habetur. Et erit vir sicut absconditio à vento, &c. Et sicut ly vir refertur ad Ezechiam, qui dicitur vir à virtute. Et absconditio, id est protectio: à vento, id est tempestate ad ipsius Sennacherib populum siue exercitum, ut dictum est.
4 Sicut riuus aquarum in siti. Sunt valde amabiles & vtilis, sic Ezechias populo suo.
5 Et umbra petra prominente in t. d. Ex siccitate tibus, & coloribus maximis: Nam talis umbra est valde delectabilis hominibus ibi quiescentibus, sic Ezechias populo suo.
6 Non caligabunt oculi. vi. Quia Isaias illo tempore multas habuit reuelationes & claras, & alij prophete qui tunc temporis erant.
7 Et aures audientium diligenter auscultabunt. Quia Ezechias, & eius populus verba Isaiæ deuotè receperunt.
8 Et cor stultorum. Id est, illorum qui fuerant stulti tempore precedenti scilicet tempore Achaz patris Ezechie qui fuit idololatra pessimus.
9 Intelligentiam. tempore Ezechie, qui fuit deuotus & studiosus.
10 Et lingua balborum id est, illorum qui tempore Achaz non aude-

audebant Deum laudare manifestè, & idololatriam detestari.
11 Velociter loquetur & planè. promptè Deum confitendo, & idololatriam manifestè detestando.
12 Non vocabitur ultra is qui insipiens est. scilicet Achaz qui a vera sapientia decidit per idololatriam.
13 Neque fraudulentus app. Id est, Achaz qui fraudulenter. Respondit Isa. supra 7. b. Non petam, & non tentabo dominum. in hoc fraudulenter simulans Dei reuerentiam, cum tamen ob hoc recusaret signum à Deo dari, ne ex hoc glorificaretur nomen domini, ut dictum fuit ibidem.
14 Stultus. Hic consequenter ponitur malitia Manasses filij Ezechie: propter cuius malitiam destructa fuit ciuitas per Chaldæos 4. Reg. 25. Et primò describitur eius transgressio, secundo ciuitatis destructio, ibi: Mulieres. Circa primum sciendum, quòd sicut Isaias describendo iustitiam Ezechie simul tetigit malitiã Achaz patris sui, sic describendo malitiam Manasses tangit iustitiam Ioseph nepotis sui, ut opposita iuxta se posita magis elucescant. Dicit igitur: Stultus, scilicet Manasses: qui ad idololatriam declinauit super omnes, quia idololatria non solum est stultitia, sed magis insania.
15 Fatua loquetur. Quia per verba sua seduxit principes & habitatores Ierusalè, ut declinarent cum eo ad idololatriã. 2. Par. 24.
16 Et cor eius faciet iniquitatem. Quia ex magna libidine talia faciebat.
17 Ut perficiat simulationem. Ostendendo se querere bonum commune, ut per cultum omnium idolorum impetraretur à multis dijs auxilium, sicut de ciuitate Romana dicit Leo Papa, quod magnè arbitratur se suscepisse religionem, cum nullius Gentis respuerit falsitatem.
18 Et loquatur ad dominum fraudulenter. Quia cū hoc quòd adorabat idola, adorabat etiam Deum, ut sic haberet gratiam aliquorum principum, qui à cultu Dei non totaliter recesserant.
19 Et vacuam faciet animam esurientis. Quia ad cultum multorum deorū dicebat requiri magnas expensas. Et sub istopretexu leuabat à populo magnas pecunias, vnde pauperes grauabantur.
* Fraudu-

Philosophus.

M O R A L I T E R.
1 Ecce in iustitia regnabit rex. Hic ad literam agit de virtute regis Ezechie, propter què bonus rex signat. de quo dicit: Ecce in iustitia regna. rex. Quæ sicut dicit Philosoph. 5. ethico est præclarissima virtutū, propter què decet statū regis præclarū.
2 Et principes. Nā mēbra regni debent capiti conformari.
3 Et erit vir, id est, quilibet de populo subdito.
† Sicut qui absconditur. Quia quando rex, & principes sunt boni, subditi sunt in magna securitate positi.
6 Non caligabunt oculi, vident, id est talis regis consilij non

sunt per auaritiam excæcati.
7 Et aures audientium diligenter auscultabunt. Id est, populus subiectus erit ad obediendum paratus,
10 Et lingua balborum velociter loquetur & planè. Id est, simplices de populo poterunt iustitiam suam in iudicio proponere sine aduocatorum consilio, qui magis suis fraudulentis impediunt quam expediunt noticiam veritatis.
12 Nō vocabitur ultra is qui insipiens est. Tales. n. in statu suo non sunt nisi æquiuoce, sicut princeps lapideus aut depictus, imo peius: quia nulli nocet talium malicia, ideo subdit.
† Frau-

A Princeps verò ea quæ digna. * Procopius. Duces enim nobis Apostolos rex iustus largitus est, qui in psalmis ita loquitur: Tu vero homo vnanimis dux meus, & notus meus. Nul la autem hic omnino vel Israelis, vel Iacobi, vel Iudæ mē rio facta reperitur, quòd de Christo & ecclesiæ præfectis homo instituitur, i quâ germē illud bea torū hominum fru ctus adeo vberesedi dit, vt orbē vniuersum sua benedictio ne repluerit.

b Mulieres. Matro nas alloquitur cap tiuādas à Romanis vt pœniteant. Vel, per mulieres syna gogas notat, vel vr bes Iudæ. *Mulieres opulenta surgite.* Post vocationē Gentiu quib. Christus i ius titia imperauit ad mulieres opulentas sermo dirigitur.

B Tertulianus. Qd̄ diuites Christo mu lieres adhærebant, quæ & de facultati bus suis ministrabāt ei, iter quas & vxor regis procuratoris, de pphetia est. Has enim vocabat per Isaiam: *Mulieres diui tes exurgite, & audite vocem meam, vt discipulas primo, de hinc vt operarias, & ministras ostenderet.* *Filiæ in spe audite sermones meos.*

C *Post*

c Post dies & annum. Vnde: *Eccē nunc tempus acceptabile, ecce D nunc dies salutis.* Et alibi: *Annum placabilem domino.*

d Super vbera plan gite. Filie Ierusalem nolite flere sup me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros.

e Super humum po puli mei. Gregorius: Allego. Humanum quippe sui populi dominus electorū, omnium mentes vocat, super quas ascendere perhibet, quia necipias quo que esse sine puni tionibus vitiorum videt. Domus gau dij ciuitatis exul, est mens prauorum, quæ dum ventura supplicia conspice re negligit: in car nis voluptate se de ferens inaniter hila rescit. Ait ergo: Si & illorum niētem vitia deprimūt, qui se pro cœlestis patriæ desiderio affli gunt, quibus culpis subtracti sunt qui sine formidine se in carnis voluptate derelinquunt.

f Fraudulenti vasa pessima sunt. Ipse enim cogitatio nes cōcinnauit ad perdendos mites in sermone mēdaci j, cum loqueretur pauper iudicium. Princeps verò ea quæ digna sunt principe cogitabit, & ipse super duces stabit.

b Mulieres opulētæ surgite, & audite vocem meā, filiæ con fidētes percipite auribus eloquium meum. Post dies & an num, & vos conturbabimini cōfidentes. Consummata est enim vndēmia, collectio vltra non veniet. Obstupescite opulētæ conturbamini cōfidentes. Exiite vos, & fundemini, accingite lumbos vestros super vbera, plāgite super regione desiderabili, super vinea fertili. Super humum populi mei spinæ, & vepres ascendent, quanto magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

c Post dies & annum, & vos conturbabimini cōfidentes. Consummata est enim vndēmia, collectio vltra non veniet. Obstupescite opulētæ conturbamini cōfidentes. Exiite vos, & fundemini, accingite lumbos vestros super vbera, plāgite super regione desiderabili, super vinea fertili. Super humum populi mei spinæ, & vepres ascendent, quanto magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

d Num, & vos conturbabimini cōfidentes. Consummata est enim vndēmia, collectio vltra non veniet. Obstupescite opulētæ conturbamini cōfidentes. Exiite vos, & fundemini, accingite lumbos vestros super vbera, plāgite super regione desiderabili, super vinea fertili. Super humum populi mei spinæ, & vepres ascendent, quanto magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

e Super humum populi mei spinæ, & vepres ascendent, quanto magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

f Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

g Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

h Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

i Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

k Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

l Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

m Magis super omnes dōmos gaudij ciuitatis exultantis.

NICOLAVS DE LYRA.

1 Fraudulenti vasa pessima sunt. Id est, ministri Manasses regis sunt pessimi. Apud Hebræos enim instrumenta cuiuslibet artis dicuntur vasa, & quia Manasses rex per ministros suos suam ma litiā exercebat tanquam per instrumenta, ideo dicuntur hic vasa pessima.

2 Ipse enim, scilicet Manasses.

3 Cogi. con. Id est, machinationes suas malas verbis iustitiæ ap parentis colorauit.

4 Ad perdendos mites. Id est, innoxios, secundum quod dicitur 4. Reg. 21. c. Sanguinem multum innoxium effudit Ma nasses in sermone mendaci j, id est, per mendacia, sermonibus iu stis & apparentibus colorata, sicut dictum fuit supra. 1. cap. quod Isaiam condemnauit ad mortem quasi zelo legis. Et idem credendū est, quod fecit de multis alijs.

5 Cum loqueret. paup. iu. Id est, diceret veritatem. Eo enim quod Isaias & alij prophete eius malitiā veraciter arguebāt, quæ rebat occasiones interficiendi eos. Consequenter transit propheta ad describendum iustitiā Iosia, qui per duos annos post mortem Ma nasses regnauit dicens.

6 Princeps verò. Id est, Iosias.

7 Ea quæ digna sunt principe cogitabit. quia à iuuentute sua cepit esse multum sollicitus de cultu Dei, & cōi bono regni sui.

8 Et ipse super duces stabit. Quia nobiles Iuda ad cultum Dei induxit, & toto tempore regni sui in hoc eos stabiliiuit.

9 Mulieres opulētæ. Hic consequenter subditur ciuitatis, & regni Iudæ destructio & secundò restitutio, ibi: Eterit. Circa pri mum dicitur: Mulieres opulētæ. Habitatores enim Ierusalem tempore Sedechiæ vocat mulieres, eo quod non habuerunt virtutem se defendendi velut effeminati.

10 Filiæ c. in fortitudine murorum, & in auxilio Aegyptiorum, vt patet ex supradictis cap. 30.

11 Perci-

* Domus

MORALITER.

1 Fraudulenti vasa. Quia simplices decipiunt. ideo subdit.

4 Ad perdendos mites in sermone mendaci j. Et quoniam vxores talium de rapinis gaudent, ad eas viros suos excitant. ideo subditur.

9 Mulieres opulenta. de rapina.

† Audite vocem meam. Et quæ sit illa subditur.

11 Percipite auribus eloquium meum. Quasi dicat: Cordi bus vestris deberet esse impressum. Et quid sit illud, subditur.

12 Post dies & annum. Per hoc intelligitur aliquod tempus certū & determinatum, vt dicit Rabi Salomon. Sed est sensus, sicut dies addentur ad dies præcedentes & annus ad annū, sic multiplicabuntur vestre iniquitates, quousq; veniat destructio per Chaldæos.

12 Et vos contur. consi. Id est, vos qui modo confiditis vt secu ri, eritis vltra modum conturbati.

13 Consummata est enim vin. Quia ducetur populus in captiuitatem, & sic non erit qui vltra colat terram, nec per consequens qui f uctus colligat.

14 Obstupescite. Præ nimio terrore vobis imminente.

15 Exiite vos. vestibus gloriosis.

16 Et cōfundemini. induentes vos vilib. & asperis, ideo subditur.

17 Accingite lumbos vestros. scilicet cilicis.

18 Super vbera. i. signum planctus & doloris ostendite. Hebræi dicunt hic: Super agros plāgite, quia dimittentur inculti & deserti & consonat hoc liter. e sequenti, cum dicitur.

19 Super regio. de. Id est, Iudæa, quæ frequenter in scriptura di citur fluens melle & lacte pro sua fertilitate.

20 Super humum po. mei. i. super terram habitantium in lo cis campestribus, vbi solent esse homines innocentes & sine malitiā.

21 Spinæ & ve. al. Propter cultorum absentiam, qui ducentur in captiuitatem.

22 Quanto magis super omnes do. gau. Id est, hominum va cantium gaudijs & delicijs, quales de communi cursu sunt homines habitantes in ciuitatibus magnis. In Hebræo sic habetur: super hu mum populi mei spinæ & vepres ascendent, & etiam super omnes dōmos, &c. Et sic est sensus contrario modo: Quasi diceret: Non est mirum, si super terram Iudæ inducā talem destructionem, quia etiā hoc faciam in Ierusalem meo cultui electam, & in domibus templi vbi solent Leuite canere in domino exultantes.

A *Onagrorum.* Quorumlibet syluestriū animalium, & auīū quæ ibi longo tempore habitauerunt. Allegor. Pagani bestialiter insanientes, diuersa portenta ibi coluerunt.

B *Donec effundatur.* Spiritus sanctus p̄dicante Elia & Enoch descendat super nos sicut in Pentecoste super Apostolos. Adiungit autem se propheta compatiēdo illis.

C *Desertum.* Solitudo, scilicet Gētiū vertetur in diuitias Israel, & Israel reputabitur in Gentes.

D *Et cultus iustitię.* Vt in silentio oramus, non in plateis, non clamantes, non in multiloquio. vnde: *Tu autē cum oraueris itra i cubiculū, &c.*

E *Gregorius.* Cultus iustitię silentium, videlicet indicans, quia mens à iustitia desolatur, quando ab immoderata locutione non parcitur. Hinc Iacobus: *Sit omnis homo velox ad audiendū, tardus ad loquendum.*

† Palatium. † arx & munitio.
† vos.
† Agrum culsum.
† 9. q. 4. ca. in loco.
Mat. 6. 2
s. par. pastor. admonit. 15.
Iacob. 1.

A *Domus mea domus orationis vocabitur.* Relinquitur domus vestra deserta. Templum. *A Deo, Surgite eamus hinc.* b *Domorum.* c *Ab habitatoribus.*

† *Domus enim dimissa est, multitudo vrbis relicta est*

† *tenebræ & palpatio factæ sunt super speluncas vsque in ætēnum.* Gaudium onagrorum pascua gregum donec effundatur super nos spiritus de excelso. † Et erit desertum in Charmel, & Charmel in saltū reputabitur. Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in Charmel sedebit.

† *Et erit opus iustitię pax, & cultus iustitię † silentium & securitas vsque in sempiternum.* Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta. Grando autē in descensione saltus, & humilitate humiliabitur ciuitas. Beati qui seminatis super omnes aquas, † innectentes pedem bouis & asini.

a *Ex densitate veprium & spinarum.* b *Palpabiles.* c *Abdita, & secreta loca tempore & myseria.*
a *Manebit captiuitas.* b *Erunt.*
a *Vnde: Mittam vobis spiritum veritatis.* b *Vestra.* c *Repulsis Apostolis à Iudæis, & transiuntibus à Gentibus.*
a *Quæ exuperat omnem sensum.* b *Reconciliatione cum Deo.* c *Christus enim reconciliauit nos Deo.* d *Iustificantis.*
a *In spe.* b *Securi in æterna pace requiescunt.* c *In plateis iudicando.* d *Gentes.*
a *Honestate.* b *Est sanctis data pax mentis & requies, etiam in hac vita.* c *Myſticis veteris & noui testamenti.*
a *Torrente voluptatis tux potabis eos.* b *Miseria & nunc quotidie, à Romanis in die iudicij.* c *Populo Iudæorum syluestri mente viuentium.* d *Omnino.*
a *Delruetur.* b *Ierusalem.* c *Apostoli.* d *Verbum Dei.*
a *Corda Gentium emollita.* b *Scripturæ.* c *Vinculis præceptorum.* d *Iudæi qui iugum legis diu sustinuerunt.* e *De utroque populo congregatur ecclesia.* f *Gentilis qui sine lege & ratione.*

e *In tabernaculis.* Iā D in mētionibus celi cōfidenter habitat. vnde: *Tu domo patris mei mansiones multæ sunt.* Vel, in ecclesijs quæ in domino fiducialiter sperant.

f *Grando.* q. d. Cum populus Christianus in pulchritudine pacis federit, tunc ira Dei in saltū sæuiet.

* *Procopius.* Quidam per gradinē Dei irā intelligunt, per quam credentibus in eū tantū conseruatis, Romanorū prædæ patuerūt.

g *Beati qui seminatis.* Hieronymus. In expositione Ecclesiasticis. Ille magister dignus beatitudine habetur, qui super irriguum pectus seminat audientium, tam de Iudæis, quā de Gentibus populo congregato.

* *Procopius.* Per bouem enim quia purus est, & in sacrificium offertur, Israel significatur, vt per asinum gentes. Ideoque ex legis præscripto, quod primum asini peperissent, in oues commutari solere reperimus.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA

- 1** *Domus. n. dimissa est. f. domus regia à Sedechia fugiente relicta. Et loquitur de futuro per modum præteriti propter certitudinem prophetiæ.*
- 2** *Tenebræ & palpatio factæ sunt. A volentibus introire.*
- 3** *Super speluncas. Hoc est cellaria & foueas ex ruina ædificiorū.*
- 4** *Vsq; in ætēnum. In Hebræo habetur, vsq; in seculum. i. vsque ad tempus a Deo præordinatum de eius reedificatione.*
- 5** *Gaudium onagrorum. Hic consequenter agitur de populi reparatione vsq; ad finē huius capituli. Et exponunt aliqui doctores nostri totum istud de tempore reedificationis templi & ciuitatis per Zorobabel, Neemiā, & alios sanctos patres eiusdē temporis. Sed contra hæc videtur, quia in reditu captiuitatis populus nunquam fuit in tanta prosperitate temporalis, & spirituali, qualis describitur in hac parte, vt videbitur: propter quod Ra. Sa. exponit partē istam de tempore magnæ felicitatis & prosperitatis quæ expectant Iudæi habere in aduentu Messie, & ideo de dictis eius quod falsum est, relinquendo. f. quod Christus in mundum sit venturus, videtur mihi locus iste exponendus de statu prospero, quem fecit nobis Christus Oriens ex alto. Propheta tamen continuando dicenda dictis, recollit afflictiones populi a tempore suo futuras, vsq; ad aduentum Christi dicens: Gaudium onagrorum pascua gregum. Greges hic dicuntur Iudæi, qui quamuis quantum ad multos essent idololatriæ, & peccatis alijs multiplicati, tamen multi de illis erant boni, & cultores Dei. Onagri autem dicuntur hic reges infideles, qui eos seruituti subiecerunt, & afflixerunt. f. primò Babylonij, postea Persa, & Mædi, tertio Græci, & quarto Romani: ita quod a tempore captiuitatis Babylonicæ vsq; ad tempus Christi fuerunt subiecti aliqui istorum successiue, & si fuit aliquod interuallum: fuit tamen ita modicum respectiue, quod quasi non est computandum. Et isti onagri gaudebant rapere bona Iudæorum vnde deberent viuere.*
- 6** *Donec effundatur super nos spiritus de excelso. Quod fuit impletū, quando post Resurrectionē & glorificationē Christi Spiritus sanctus effusus est super Apostolos aliosq; discipulos in signo visibili, Act. 2. qui est spiritus perfectæ libertatis secundum illud 2. Cor. 2. d. Vbi spiritus domini. ibi libertas.*
- 7** *Et erit desertum. i. Gentilitas, quæ fuit inculta & deserta non habens legem diuinam, & prophetas.*
- 8** *In Charmel. i. abundans in bonis spiritualibus, sicut Iudæa quantum ad bonos, vnde accipitur hic Charmel pro Charmelo, qui est in regno Iudæ: & erat locus fertilis.*
- 9** *Et Charmel in saltū reputabitur. i. Iudæa meliorabitur quantum ad suscipientes Christi fidē, quia apostoli & alij 70. disci-*

MORALITER.

- † 4** *Gaudium onagrorum. Residuum huius capituli ad literā exponi-*

puli, qui ferè omnes fuerant Iudæi, fuerunt magnæ arbores in ecclesia Dei, quæ dicitur eius saltus, per eos. n. publicata est fides per orbem: Ideo subditur.

- 10** *Et habitabit in solitudine. i. in Gentilitate quæ prius erat inculta, vt dictum est.*
- 11** *Iudicium. i. executio iustitiæ quæ est per fidem.*
- 12** *Et iustitia. scilicet Euangelica.*
- 13** *In Charmel se. i. in credentibus ex Iudæa: ex quibus & Gentibus facta est vna Ecclesia.*
- 14** *Et erit opus iustitiæ pax. Quam Christo nato Angeli clamauerunt, Luc. 2. b. Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus, &c.*
- 15** *Et cultus iustitiæ silen. In prosperis cauendo a verbis iactatorijs, & in aduersis a murmuratorijs.*
- 16** *Et securitas vsq; in sem. Quia in primitiua Ecclesia ita erat firmata virtute Spiritus sancti, q. tormenta non timebant, sed magis in eis gaudebant, Act. 5. Et quia ex hac vita transibant ad securitatē & gaudium caeleste amoto impedimento per Christū, ideo subditur.*
- 17** *Et sedebit populus meus. Quia pax caelestis ex nulla parte impediatur seu obscurabitur.*
- 18** *Et in tabernaculis. i. in mansionibus diuersis secundum varietatem meritorum de quibus dicitur Ioa. 12. In domo patris mei mansiones multæ sunt.*
- 19** *Fiduciæ. q. oēs sunt ibi certi de suæ beatitudinis æternitate.*
- 20** *Et in requie opulenta. Quia ibi totaliter quietabitur appetitus, secundum illud Psal. 16. d. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Et quia post glorificationem Christi destructa fuit Ierusalem in vindictam mortis Christi, ideo subditur.*
- 21** *Grando autem. i. multitudo exercitus Romani.*
- 22** *In descensione. i. in descensione templi & domus regis, quæ dicuntur saltus, eo quod ligna illius ædificationis apportata fuerunt de saltu Libani.*
- 23** *Et humilitate humiliabitur. f. Ierusalem quæ fuit destructa & proiecta ad terram. Et quia illo tempore fides catholica fuit valde publicata per orbem, ideo subditur.*
- 24** *Beati qui seminatis. f. verbum Euangelicum, Luc. 8. b. Semen est verbum Dei.*
- 25** *Super omnes aquas. i. super omnes populos, Gentiles, & Iudæos, Apoc. 17. b. Aquæ multæ populi multi. Patet autem q. propheta loquitur hic metaphoricè, quia semen materiale non seminatur super aquas materiales.*
- 26** *Innectentes pedem bouis, & asini. i. indifferenter & sine acceptione, docentes fortes & debiles literatos & simplices.*

ponitur de saluatione facta per aduentum Christi: propter quod non indiget alia expositione spirituali

† MORALITER.

CAP. XXXIII.

C A P. XXXIII.

Ae qui praedaris. Co-
tra Sennacherib
possunt hec etiam
referri ad quemlibet rapto-
rem, & ad ipsum diabolū.
Cyrillus. Consolatur
credentes, dicens. Vae illis
qui vos faciunt miseros,
vos autem nemo miseros
reddet: pari. n. propter Chri-
stum, parit sanctis gloriam
persequentibus exitium.
Domine miserere nostri. In
persona populi obsessi a
Sennacherib, vel potius A-
postolorum, & omnium
fidelium.

Procopius. Apostolo-
rum voce praeces fundit,
quod sublati impijs a qui-
bus oppugnabantur, salutē
a Deo cōsecuturi sint. Qui
dam locum hunc sic expli-
cant. Cum neq; minis, neq;
promissionibus persuade-
retur populus, tanquam
unicum supercesserit plagari
remedium, eius commise-
ratione commotus, praeces
ad Deum fundit propheta,
significans compleras esse
ab his iniquitates, poenasq;
mereri. Sed tua, inquit, mi-
seratione his opus est, qui
afflicti in respes suas collo-
carunt. Da igitur eis salutē
qui propter metum tuum
obstupuerunt. Hæc dicit,
non tanquam Deum rerū
ignarum docere videatur, sed
vt exemplum populo, quē
ad salutem faciunt postulandi
proponat.

C Mane. Qui de exercitu Sennacherib remanserunt, so-
cios

Va qui praedaris, t nonne
& ipse praedaberis? Et q
spernis, nonne & ipse
sperneris? Cum consum-
maueris depraedationē,
depraedaberis, cum fati-

gatus desieris contemnere, contemneris. Do-

mine miserere nostri, te enim expectauimus,

esto brachium nostrū in mane: t & salus no-

stra in tempore tribulationis. A voce t Angeli

fugerunt populi, & ab exaltatione tua disper-

sa sunt Gentes. Et congregabuntur spolia ue-

stra, sicut colligitur bruchus, t uelut cum fos-

sa plenae fuerint de eo. Magnificat° est domi-

nus, quoniam t habitauit in excelsō, impleuit

Sion iudicio & iusticia, & erit t fides in tē-

poribus tuis. Diuitiae t salutis sapientia &

scientia, timor domini ipse est thesaurus

eorum animas tanquam ludicrum aliquod in satanae po-
testatem venturas esse asserit.

f Tuis. O Ezechia. Vel, suis secundum alios, **F**
scilicet

cios mortuos viderunt, & D
in fugam versi sunt.

Procopius. Adijcit in
tempore tribulationis salu-
tem fieri, iuxta illud. Cum
infirmor, tunc potens sum. Et il-
lud, Sufficit tibi gratia mea. Vir-
tus enim mea, in infirmitate per-
ficitur.

Angeli. Michaelis. s. qui
princeps Iudaeorum, vel Ga-
brielis fortitudo, & dux
praeliorum.

Bruchus. Ex locusta bru-
chus nascitur, & quousque
alas habeat sic vocatur. Cū
autem alae crescere coepe-
rint, atelabus dicitur cum
plane volare coeperit, & est
locusta, & dicitur: Nocet
enim bruchus plus quam
atelabus vel locusta, qui
alis caret, nec moveri po-
test: & sic vbi infederit ni-
hil reliqui. i. residui facit.
Ideo sunt fossae & obrun-
tur locustae, ne a vento ra-
pantur in mare, & ad ter-
ram reiectae, ex ouis quae vi-
uae conceperant, mortuae
etiam bruchos gignant.

Procopius. Quasi Deus
eos qui dispersi sunt in gen-
tes, alloqui videatur. Nunc
autem congregabuntur spo-
lia vestra, ait, quasi iam iam
captū iri significet. Quod
vt facilius persuadeatur,
non aliter quam a ludenti-
bus locustae capiuntur, sic

eorum animas tanquam ludicrum aliquod in satanae po-
testatem venturas esse asserit.

f Tuis. O Ezechia. Vel, suis secundum alios, **F**
scilicet

5 A voce Angeli Percutientis exercitum Sennacherib.

6 Fugerunt populi. Quia Sennacherib cum illis qui remanserunt fugit.

7 Et ab exaltatione tua. i. ab ostensione tuae virtutis i. Angelo percussore

8 Dispersae sunt Gentes. s. Sennacherib cum exercitu suo: quia
aliqui mortui remanserunt, & alij fugerunt. In Heb. habetur: A vo-
ce multitudinis fugerunt populi, & secundum hoc istud refertur ad
exercitum Sennacherib. Quem populi audientes superuenire, non au-
debant expectare quia plurimos denecerat, & expugnauerat. Ab
exaltatione tua, i. a potestatis tuae ostensione o tu Sennacherib. Disper-
se sunt Gentes per diuersas vias fugientes.

9 Et congregabuntur spolia, & c. i. faciliter & in magna co-
pia: quia exercitus Sennacherib fuit sic percussus quod corpora erant
incinerata, s. ab vestibis & armis ill. estis, & ideo faciliter & copio-
se colligi poterant.

10 Magnificatus est dñs. In percussione Sennacherib mirabili.

11 Quoniam habitabit in excelsō. i. in caelo empyreo, vbi spe-
cialiter relucet excellentia suae gloriae: licet secundum potentiam,
praesentiam, & essentiam sit vbique.

12 Impleuit Sion iudicio, & iusti. In diebus Ezechiae qui fuit
iustus, & principes suos ad iustitiam induxit, vt habetur in principio
praecedentis ca.

13 Et erit fides. i. fidelitas.

14 In temporibus suis. s. Ezechiae: hoc enim petiuit, vt habetur
infra 39. d. Fiat t innum pax & veritas in diebus meis.

15 Diuitiae salutis sapientia, & scientia. i. in cognitione re-
rum diuinarum.

16 Et scientia. In cognitione humanarum.

17 Timor domini ipse est thesaurus eius. s. Ezechiae, qui
preposuit ista omnibus bonis temporalibus. Consequenter reuertitur
propheta

NICOLAUS DE LYRA. Cap. XXXIII.

Va qui praedaris. Hic consequenter describitur in
particulari saluatio praedicta regni Iudae quantum ad
malitiam Sennacherib, quia in exercitu eius fuerunt
Idumaei, qui semper fuerunt Iudaeis infesti, sicut Esau
a quo descendere sicut infestus Iacob, a quo descen-
derunt Iudaei, ideo propheta primo inuehitur contra Assyrios, secu-
do contra Idumaeos, ca. sequenti. Circa primum sciendum, quod pre-
sens cap. ab expositioibus nostris secundum litteram refertur totum
ad tempus Ezechiae, in quo deiectus fuit Sennacherib, & populus Iu-
dae liberatus. Ra. Sa. vero exponit ad litteram totum istud cap. reducē-
do ad tempus Messie, in quo expectant Iudaei de omnibus Gentibus
triumphare, & eis simpliciter dominari. Videtur autem mihi, quod
expositores nostri melius dicant, Et secundum hoc praesens capitulum
diuiditur in duas partes, quia primo ponitur Sennacherib deiectio,
secundo status Ierusalem melioratio, ibi: Respice Sion. Prima in
duas, quia primo describitur deiectio Sennacherib regis. Secundo
Sobne sibi adherentis, vt dictum fuit supra 22. ca. secunda ibi: Au-
dite. Circa primum sciendum, qd ad deiectionem Sennacherib secu-
ta est exagitatio populi Iudae, & ideo propheta mixtim loquitur de
vetroque. Primo tamen inuehitur contra Sennacherib, dicens.

- 1 Vae qui praedar. s. populum domini.
- 2 Nonne & ipse praed. Quasi diceret, sic: quia exercitu eius percus-
so ab Angelo. 4. Reg. 11. populus Ezechiae exiit ad colligendū spolia
- 3 Et qui spernis. s. ipsum Deum, contra quem blasphemias di-
xit & scripsit, vt habetur 4. Reg. 19.
- 4 Nonne & ipse spe. s. a domino & populo tuo, quia percusso
suo exercitu fugit confusus ad terram suam, vbi fuit interfectus a fi-
lijs suis. Consequenter propheta conuertit sermonē ad Deum pro libe-
ratione populi, dicens. Domine misc. no. & patet littera vsq; ibi.

MORALITER.

Va qui praedaris. Hoc ad litteram exponit de rege Sennache-
rib, qd superbe Deū blasphemauit, & populū Israel afflixit
multipliciter & spoliavit. Mystice vero potest exponi de An-
tichristo, de quo dicit 2. Thes. 2. b. Quia aduersatur & extollitur
supra omne quod dicit Deus, aut quod colitur, ita vt in templo Dei
sedeat tanquam sit Deus. Ipse et populū Dei multū affliget &
spoliabit, tñ finaliter destruetur sicut dicit ibidem. Quem
dñs

dñs Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratio-
ne aduentus sui. Et hoc faciet Christus ad praeces fidelium
ab Antichristo afflictorum, in quorum persona subdit.
t Vae miserere nostri, & c. Et qui f m cōem opinionē per an-
gelū de mādato Chri fulminabit, & magna pars sui exer-
cit⁹ & alij fugient territi: pp q corū spolia remanebūt si
delib. post mortē Antichristi remanentib. ideo subditur.

5 A voce Angeli fuerunt populi. s. Antichristo coniuncti,

scilicet liberati populi.
 A a *Eius*. Scilicet salutis: Sine timore .n. neque sapientia, neq; scientia quidquam prodest, unde: *Habebis multa bona si timueris Deum.*
 Et, *Initium sapientie timor domini.*
 b *Pañum*. Quod pepigit dominus cum Abraham .f. *Multiplicabo semē tuū sicut stel. &c.* Et alibi *Habitabis in loco isto amodo & vsq; in sempiternum.*
 c *Libanus*. Templum unde: *Aperi Libane portas tuas, & deuoret ignis cedros tuas.* Et in Ezech. *Aquila magnarum alarum venit ad Libanum, & tulit medullam cedri.*
 d *Basan*. Regio Og, quā dedit Moyfes trans Iordanem duabus tribub. & dimidia: hæc quoque vberima. Carmelus monsterræ promissionis fertilissimus. Per hæc ergo debemus intelligere Iudæos omnem fertilitatem amisisse.
 e *Nunc consurgam*. * Procopius. Hortatur vt secundū illum & gloriosum aduentum cogitent, quod diuinita-

a *Reuertitur ad vltimam captiuitatem.* b *Apostoli.* c *Besti oculi qui vident quæ vos vi.* Et in Euangelio: *Ecce ego mitto ad vos prophetas, sapientes & scribas* c & *Imminente captiuitate inter Gentes.* d *Nuncios, expulsū a Iudæis.* e *Recōciliationis inter Deum & homines.*
 a *De perdicione suæ Gentis.* b *Post captiuitatem Romanorum.* c *Vnde: Vix Sion lugent, eo quod non sint, qui veniant ad solennitatem* d *Qui solebat venire ad solennitatem.*
 a *Secundum opinionem hominum.* b *Domini.* c *Dominus.* d *Iudæorum.* e *Eos.*
 a *Sed iumenta, quia bestiali more viuentes non reputauerunt cum Deum, nec timuerunt.* b *Terteni.* c *Templum.*
 a *Ne ibi exaudiantur preces a domino sicut ante.* b *Prouincia inter Ioppen & Lydam, ibi campi fertiles & latissimi.*
 a *Regio Og.* b *Contra Iudæos, vel a morte, vel a parentia.* c *Quia apostolos recipere noluerunt.*
 a *In cruce.* b *In Gentibus spretus a Iudæis, vel ascendens ad celos.* c *O Iudæi.* d *Inuidia contra apostolos.*
 a *Verba blasphemie inania vt stipula, quibus tantum nutriatur inuidia.* b *Sed. Malus.*
 a *Post captiuitatem.* b *Pauci relictū in memoriam.* c *Peccata Iudæorum.*
 a *Gethenna.* b *O gentes.* c *Hinc vel a Deo.* d *Inimicis, neis Iudæis.*
 a *In hac vltione & timere.* b *Moabitæ.* c *Delecti.*
 a *Qui Deum occiderunt.* b *Romanorum.* c *Scribas, & Phariseos.* d *Vz vobis Scribæ, & Pharisei hypoeri.*

tem tum dæmum D
 cis intueri experi-
 ri q; licebit, cū glo-
 rificabitur. Non-
 nulli hæc ad penas
 referri volunt, qui
 bus expugnata &
 direpra ciuitate, eo-
 rum in secōtume-
 liam vltus est, quo
 tempore gloriam
 eius, quem cruci af-
 fixerunt, propheta-
 rum qualibet lōgē
 superiorem esse pa-
 ruit.
 f *Quis poterit.* Dei
 magnalia narratus
 & Deū ignē vocat,
 f *millud: Deus noster*
 ignis con. est. Et ipse:
Ignem veni mittere in
terram: & quod vt. ni.
vt ardeat.
 * *Lxx. Quis annūcia*
bit vobis quia ignis ar-
det? quis annūciabit vo-
bis ignem æternum?
 * *Procopius. Lo-*
cum æternum cū
intelligit, qui sara-
næ & angelis eius
præparatus est. De his alibi propheta: Vermis eorum non mo-
rietur, & ignis eorum non extinguetur. Quis igitur annuncia-
uit vobis æternum locum? Propheta. f. & Apostoli, qui
de iudicio publicè docuerunt, vt a futuris penis deinceps
caueremus.
 Et ex-

NICOLAVS DE LYRA.

* *propheta ad narrandum afflictionem populi per Sennacherib, dicit:*
 1 *Ecce videntes clamabunt foris. Litera est intricata, quia*
 C *li foris reduciunt ad videntes. Speculatores. n. existentes in alto, vide-*
bant foris longè exercitum Sennacherib: & sic denuntiabant Eze-
chia regi & populo suo, vt præsauerent se.
 2 *Angeli pacis. i. nuncios Ezechie quos misit ad loquendum cū*
Rabsace de pace, vt habetur infra 35.
 2 *Amare flebunt. Quia propter blasphemias contra Deum di-*
ctas a Rabsace, scissis vestibus stentes ad Ezechiam redierunt.
 3 *Dissipatæ sunt viæ. Ab exercitu Sennacherib.*
 4 *Cessauit transiens. f. de populo Iudæ: quia nullus audebat ti-*
more Assyriorum per terram ire.
 5 *Irritum factum est pactum. Primò. n. Sennacherib fecit*
pactum cum Ezechia, sed fregit illud, vt dictum fuit 4. Reg. 18.
 6 *Proiecit ciuitates. Quæ erant in regno Iudæ circa Ierusalē.*
 7 *Non reputauit ho. f. quod possent sibi in aliquo resistere.*
 8 *Luxit & elanguit terra. Scilicet Iuda.*
 9 *Confusus est Libanus & obsurdit. In Hebreo habetur:*
Et præcisus fuit, quia ibi exercitus Sennacherib præcidi multa ligna ad
faciendū machinamēta, et ex tali decisione fuit Libanus deturpatus
 10 *Et factus est Saron sicut desertum, & concussa est Ba-*
san, & Carmelus. Ista. n. loca erant fertilia, sed per exercitum Sē-
nacherib fuerunt deuastata. Sciendum est, qd Carmelus non accipitur
hic pro monte Carmeli, in quo Elias occidit prophetas Baal, & erat
in regno Israel: sed accipitur pro Carmelo vbi manebat Nabal, qui
erat mons fertilis, & erat in regno Iuda, & consequenter ponitur
vindicata de maleficijs Sennacherib.
 11 *Nunc consurgam dicit dominus. Ad percussidum Sen-*
nache-

nacherib & exercitum eius, quia nunc est tempus.
 12 *Concipietis ardorem. Ex maleficijs enim vestris sequitur*
demeritum.
 13 *Et parietis stipulā. i. vt efficiamini sicut stipula applicata igni*
 14 *Spiritus vester. i. voluntas vestra mala.*
 15 *Vt igni vora. vos. i. meretur, vt igne consumamini: & ita*
factum fuit: quia exercitus Sennacherib sic percussus fuit ab Ange-
lo, qd corpora eorum redacta fuerunt in cineres, ac si fuissent igne
materiali combusta. ideo subditur.
 16 *Et erunt populi. Exercitus Sennacherib.*
 17 *Quasi de incen. ci. i. vt cinis remanens de incendio.*
 18 *Spinæ congregatæ. i. bellatores Sennacherib qui pungebant*
populum domini.
 19 *Igni comburentur. Non solum ex percussione Angeli, vt*
dictum est, sed etiam igne inferni.
 20 *Audite. Hic consequenter describitur deiectio Sobnæ pontifi-*
cis, qui consulebat ciuitatem reddi Assyrijs: Et quia hoc non fuit s-
ctum, partim indignatione, partim timore, cum sibi adherentib. ad
Assyrios transiit occulte, & ei successit in pontificatu Heliachin, vt
dictum fuit supra 22. & hoc est quod dicitur hic. Audite qui lon-
ge estis. Et in hoc notat magnitudinem rei nunciandæ.
 21 *Contriti sunt in Sion peccatores. i. Sobna et ei adherētes*
 22 *Possedit tremor. Quia erant in statu ministrandi domino, &*
sic apparebant boni & deuoti exterius: sed ipsi nihil habebant inte-
rius dignum Sacerdotio. Et consequenter conqueritur de ista digni-
tate Sacerdotali, cum dicitur.
 23 *Quis poterit habitare de vobis, & c. i. digne ministrare in*
altari holocaustorum, vbi erat ignis perpetuus: Leuitic. 6. Et eadem
sententia replicatur cum subditur.
 * *Cum*

MORALITER.

† 1 *Ecce videntes clamabunt foris.* Hic reuertitur propheta ad denunciandum mala quæ faciet Antichristus ante mortem suam, dicens: *Ecce videntes clamabunt foris. i. homines literati clamabunt contra Antichristum in oratione secretè, qui tunc non audebunt loqui contra eū publicè.*
 2 *Angeli pacis amare.* Quia religiosi occultantes se gemēt.
 3 *Dissipatæ sunt viæ cessauit transiens per semitam.* Quia fideles non audebunt per terram transire.
 5 *Irritum factum est pactum, proiecit.* Nam ecclesia quantum poterit, destruet, quæ signatur hic per Libanum, Sa-

ron & Carmelum. Et quia de mandato domini fulminabitur, vt dictum est, sequitur.
 11 *Nunc consurgam dicit dominus, &c.* Patet litera quæ de facili potest ad propositum applicari.
 21 *Contriti sunt in Sion peccatores.* Hic describitur ad literā abiectio Sobnæ pontificis qui Sennacherib adhæsit, per quē mysticè signatur quilibet prælatus malus, qui timore mortis Antichristo adhæserit. Sed quia tunc electi firmiter stantes merebuntur gloriam celi, sequitur.
 23 *Quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante. i. firmiter stare in Antichristi tribulatione.*
 † *Quis*

A *a* Et excutit manus suas ab om. **Gregorius.** Quia non solum fraus in acceptione pecuniae est, munus procul dubio vnum non est. Tres vero sunt acceptiones munerum, ad quas ex fraude festinatur. Munus namque a corde est, captata gratia a cogitatione. Munus ab ore, est gloria per fauorem. Munus ex manu, est premium per dationem. Sed iustus quisque ab omni munere manus excutit, quia in eo quod recte agit, nec ab humano corde inanem gloriam, nec ab ore laudem, nec a manu donationem recipere querit.

B *b* Qui obturat, &c. **Idem.** Quid est obturare aures suas ne audiat sanguinem, nisi peccatis suadentibus, quae de carne & sanguine nascuntur, non praebere consensum? Et quid est ne malum videant, oculos claudere, nisi omne quod recti tudini aduersum est, non approbare? Iste in excelsis habitabit, quia quamuis cum adhuc caro in inferioribus retinet, mentem iam in sublimibus fixit. Munimenta saxorum sublimitate eius, quia qui obiecta desideria terrenae conuersationis calcat, ad supernam patriam per precedentium patrum exempla se subleuat.

C *c* Sanguinem. Lxx. iudicium sanguinis. Omnis iniquitas & oppressio, & iniustitia iudicium sanguinis est & sine gladio voluntate interficit.

d Munimenta saxorum. **Cyrillus.** Petra dominus noster Iesus Christus est, in quo, tanquam in spelunca quadam, ecclesia

† Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis: Qui ambulat in iustitijs, & loquitur veritatem, qui proijcit auaritiam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere. Qui obturat aures suas, ne audiat sanguinem & claudit oculos suos, ne videat malum. Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius. Panis ei datus est, aqua eius fideles sunt. Regem in decore suo videbunt, & oculi eius cernent terram de longè. Cor tuum meditabitur timorem. Vbi est literatus? vbi est legis verba ponderans? vbi est doctor parvulorum? Populum imprudentem non videbis populū alti sermonis, ita ut non possis intelligere, & disertitudinem linguae eius, in quo

ecclesia est, iuxta illud: Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam, &c. **Justinus.** Contra Thryphonem. Prophetia haec de pane est, quae dedit nobis Christus, & de suo quod facere iussit in suam commemorationem. **Procopius** Ecclesiae in colis, panis vitae Christus ipse a patre, & aqua fidelis diuini baptismatis, vnde summentibus, omnis manat securitas, sepe suppeditant. **Idem.** Regem videbit dominum, qui etiam terram mansuetorum nondum adepti, ipsam mentis oculis in hac vita mortali Deum pie reuerenti, procul intuebuntur. Sunt qui de longè ad impios referant, dum terram quidem promissionis visuros, sed ea non potius introputant. **Gregorius.** Regem in decore videbunt, quia redemptor noster in iudicio a reprobis homo videbitur forma seruili, sed ab electis in decore suo, in ipso splendore diuinitatis. **Tertullianus.** Viuentium Beati Petri mites, quoniam ipsi perituri vel in caelo positi, terrena despiciunt. **Reprobis,** quia malis doctoribus crediderunt. ita exprobrat, vbi sunt qui literam legistantum nouerint? Vbi nam illi inquit iudicij die parent, qui assentando pessimè discipulis consuluerunt? **Chrysostomus.** Gentiles & Iudaeos simul reprehendit. Quis n. philosophus, quis Iudaeorum doctrina eruditus, salutem dedit, & docuit veritatem nisi Christus

C **NICOLAUS DE LYRA.**

1 Cum ardoribus sempiternis: Subditur responso.

2 Qui ambulat in iusti. Quantum ad perfectionem vitae.

3 Et loquitur veritatem. Quantum ad sanitatem doctrine.

4 Qui proijcit auar. &c. Ita quod nullam habet notam auaritia, rapine ad aliena per violentiam, nec est accipiendo dona contra iustitiam.

5 Qui obturat aures suas, ne audiat sanguinem. i. sermonem de sanguine effundendo per mortem innocentis vel eius mutilationem.

6 Et claudit oculos suos ne videat malum. i. mulierem alienam ad concupiscendum.

7 Iste in excelsis habitabit. i. talis dignus est fungi summo Sacerdotio in monte Sion vbi erat templum: & talis fuit iste Eliachim, qui in hoc officio successit Sobnae.

8 Munimenta saxorum sublimitas eius. Salomon. n. edificauit templum in monte Moria de lapidibus magnis, & preciosis, & Reg. 5. Et aedificia ad templum pertinentia: & ibi erat habitatio summi Sacerdotis.

9 Panis datus est ei, &c. Nomine panis & aqua intelligitur omnis cib. & potus in scriptura. Vnde 2. Reg. 6. a. Pone eis panem & aquam. Et subditur: apposita est eis magna ciborum preparatio. Summo autem Sacerdoti debebantur primitiae fructuum & animalium.

10 Regem in decore videbunt. i. Ezechiam gloriose regnantem post Sennacherib deiectionem, ut habetur 2. Para. 32. & in hac gloria viderunt ipsum Eliachim pontifex, & alij ministri templi.

11 Oculi eius. Scilicet Eliachim.

12 Cernent terram de longè. Quia de monte Sion, vbi erat eius habitatio, poterat videri Iudaea pro magna parte.

13 Cor tuum. I. Eliachim: mutat. n. propheta modum loquendi de tertia persona ad secundam: quod fit frequenter in prophetis.

14 Meditabitur timorem. Scilicet domini ex casu predecessoris sui, & ideo subditur.

15 Vbi est literatus, &c. i. vbi est modo Sobna predecessor tuus in officio pontificis: pro quod debuit esse literatus ad ponderandum.

16 Legis verba. Ad decendum ignorantes, qui dicuntur hic paruuli quod. perijt in terram alienam, ut habetur supra 22. idco subditur.

17 Populum imprudentem. i. Sobnam & sibi adherentes.

18 Non videbis. Amplius in templo domini.

19 Populū alti sermonis. i. profundis, sicut dicitur 10. 3 b. Puteus altus est. Et dicitur hic profundus sermo, qui propter extraneitatem non est intelligibilis. Et populū talis sermonis vocat hic propheta Sennacherib & Assyrios, quos intendebat Sobna intrudere in urbem & templum: sed defecit a proposito.

20 In quo nulla est. s. in Sennacherib & populo eius. quia vera sapientia non potest esse in infidelibus. **Respice**

11 Oculi eius terram cernent longe. s. terram viuentium, quia viuentes in corpore mortali caelestia meditant: Et per oppositū subditur ad literam de Sobna eiectione, per quē malus praelatus signatur: propter quod de eo mysticè dicitur.

15 Vbi est literatus. i. vbi est malus praelatus qui scripturam scire debuit, & verba legis ponderare, & paruulos docere, cui quaestioni potest responderi: Absconditus est in inferno inferiori, quia quanto status altior, tanto casus grauior ideo de ipso & existentibus cum eo subditur.

17 Populum imprudentem, &c. i. praelatum damnatum cum familiaribus suis non videbis amplius in magnificentijs suis.

19 Populum alti sermonis. i. superbum in verbis quales sunt mali praelati & adherentes sibi.

20 In quo nulla est sapientia. s. de sursum descendens. Sed illa quae est terrena animalis & diabolica. Et quā opposita

MORALITER.

† Quis habitabit ex vobis, &c. In tentationibus demum semper ardentium, quia portant ignem suum secum, & Antichristi tribulatione astabunt sibi in persecutione: & respondet.

2 Qui ambulat in iustitijs. Iste supple in Antichristi tribulatione poterit stare, ideo subditur.

7 Iste in excelsis habitabit. muni. saxorum subli. eius. i. firmitas thronorum: nam sancti secundum qualitatem meriti assumuntur ad ordines angelorum.

9 Panis ei datus est. i. Christus, qui est panis viuus.

† Aqua eius fideles sunt. i. dona Spiritus sancti. Vnde dicit Saluator, Io. 7. f. Qui credit in me, sicut dicit scriptura, flumina de ventre eius fluunt aquae viuae. Hoc autem dixit de spiritu quem accipientes erant credentes in eum.

10 Regem in decore videbunt. visione clara & beatifica.

A *Tabernaculū quod.*
 Tabernaculum quod habuerūt Iudæi per eremum de loco ad locum translatum est. Primum in Silo, deinde in Nobe: de Nobe in Ierusalem ad Moysi sepulchrum, ut dicit liber Machabæorum. Ecclesia autem immobilis fundata est supra firmam petram. * Procopius Veneris igitur Ierusalem, quæ toties oppugnata sit, tabernacula ceciderunt. At noua ciuitas, quia super petram stat, ipsis persecutionum temporibus immobilis manet. Neque enim portæ inferi aduersuseam præualebunt.

Ios. 18. 2.

1. Mac. 2. b. Psal. 9. b.

Ierem. 5.

^a Quantum ad Deum, sed tantum verba. ^b Perdam sapientiam sapientium, &c. ^c Quicumque iustus. ^d Presentem ecclesiam, in qua vera est solennitas.

Nulla est sapientia. Respice Sion ciuitatem solennitatis nostræ.

^a Cordis. ^b Nanque. ^c Cælestem. ^d Quam nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis &c.

Oculi tui videbunt Ierusalem et ciuitatem opulentam,

^a Ecclesiam presentem significatam in tabernaculo Moysi. ^b Sicut tabernaculum Iudæorum translatum est. ^a A fide, a charitate.

tabernaculum quod nequaquam transferri poterit, nec auferentur clauis eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur, quia et solummodo ibi magnificus

^a Videtur. ^b Ibi. ^c Prophetarum, Apostolorum. ^d Expouitores

dominus Deus noster. Locus fluuiorum riuus latissimi & patentes, non transibit per eum nauis remigium, neque tricris magna transgredietur eum Dominus enim iudex

^a Plane exponentes. ^b Locum. ^c Diaboli dominatio. ^d Nauis tres ordines remorum habens, id est diabolus, qui tres partes mundi, Asiam, Africam, Europam, suo subiugauerat imperio.

ster, dominus legifer noster, dominus rex noster. Ipse saluabit nos. Laxati sunt funiculi tui, sed non præualebunt.

^a In superbia. ^b Sicut olim. ^c Vox congratulantis ecclesie.

Sic erit malus tuus, ut dilatare signum non queas. Tunc di-

^a Legis naturalis, Euangelicæ, Mosaicæ. ^b Reges eos in virga ferrea.

uientibus, cum vela contrahi nequeunt, eorundem impetu malus inclinatus, naufragium efficit: sic & tibi quod que accidet.

^a A diabolo. ^b Nihil timendum est. ^c Dilata fortitudo populi ad pugnandum contra Romanos.

^a Templum altissimum in quo olim vela preciosa. ^b Ut non appareant signa tuinæ eius, quia non relinquetur lapis super lapidem. ^c A Romanis.

uetibus, cum vela contrahi nequeunt, eorundem impetu malus inclinatus, naufragium efficit: sic & tibi quod que accidet.

Claudi

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Respice. Hic consequenter describitur ciuitatis melioratio, quia per dejectionem Sennacherib fuit mutata de timore in securitatem, de tristitia in lætitiā, & de penuria in abundantiam. Primum igitur hæc melioratio describitur. Secundum propheta contra Sennacherib iterum inuebitur, ibi: Laxati sunt. Circa primum tangitur primum melioratio quantum ad diuinum cultum, cum dicitur: Respice Sion ciuitatem solennitatis nostræ. Vocabatur enim illa pars ciuitatis Ierusalem, ubi erat mons Sion, ciuitas Dauid: in illa erat templum, ubi celebrabantur solennitates per annum, scilicet Pascha, Pentecostes, & Tabernaculorum, in quibus populus de tota terra debebat conuenire: quod non poterat propter exercitum Sennacherib existentem in Iudæa: sed ipso deiecto venerunt undique gaudentes. Secundum ponitur melioratio, quantum ad abundantiam cum dicitur.

2 Oculi tui videbunt. Quia de spolijs exercitus Sennacherib omnes de ciuitate fuerunt repleti & ditati. Tertiū, quantum ad securitatem, cum dicitur.

3 Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit. Vocat hic templum Salomonis tabernaculum, quod dicitur immobile ad differentiam tabernaculi Moysi, quod transferrebat de loco ad locum, ut patet in libro Numeri. Et ad idem pertinet quod subditur.

4 Nec auferentur clauis eius in sempiternum. In tabernaculo enim Moysi parietes erant de tabulis simul coniunctis per incastraturas & clauis qui amouebantur de locis suis, quando tabernaculum deponeretur, & portabatur ad alium locum. In templo enim Salomonis parietes erant interius de lignis laminis aureis operatis, & erant ibi clauis positi, ut inseparabiliter manerent ibi.

5 Et omnes funiculi eius non rumpentur, &c. Id est, stabilitas templi per impetum Sennacherib non dissoluetur. Et causa subditur.

6 Quia solummodo ibi magnificus dñs Deus, &c. Quia magnificè deiecit Sennacherib cum exercitu sine opere humano.

7 Locus fluuiorum riuus latissimi & patentes. Hoc refertur

ad illud quod fecit Ezechias propter exercitum Sennacherib, quia aquam de ciuitate Ierusalem egredientem extra, ipse retinuit ad implendum fossata, & piscinas magnas sicut stagnum: & residuum aquæ quod non poterat ibi capi: fecit ibi decurrere per alium locum, ut sic exercitus Assyriorum nullum inde haberet solatium, ideo subditur.

8 Non transibit per eum nauis remigium. Quia sic disposuit Ezechias aquas illas, quod erant ad munimentum ciuitatis, & in nullum auxilium aduersarijs, quia non deseruiebant eis ad portum nec ad nauigium, ut sic cum nauigio possent obsidere vel intrare ciuitatem. Et quia omnia ista attribuenda erant bonitati diuinae principaliter, ideo subditur.

9 Dominus enim iudex noster. i. indicabit pro nobis contra Sennacherib.

10 Dominus legifer noster. Quia ab eo recipimus legem in monte Sinai, ut habetur Exod. 20. & Deut. 5.

11 Dominus rex noster. Reges enim Iuda non erant nisi eius vicarij.

12 Ipse saluabit nos. In aliquibus libris interponitur venit, sed non est in Heb. nec in libris correctis.

13 Laxati sunt. Hic propheta iterum inuebitur contra Sennacherib, cuius exercitus percussus fuit ab angelo antequam obsederat Ierusalem, ut dictum fuit 4. Reg. 18. Disponebat tamen de propinquo obsidere eam figendo tentoria ibidem, ideo dicitur: Laxati sunt funiculi tui. id est, dispositi, ut cum eis figantur tentoria circa Ierusalem.

14 Sed non præualebunt. Quia non obsedit eam.

15 Sic erit malus. Malus hic dicitur lignum longum quod in medio tentorij erigitur sicut malus in medio nauis: Et quia desuper ponitur signum vel vexillum illius cuius est tentorium, sicut in summitate mali nauis ponitur signum aliquod. Ligna autem tentorium Sennacherib circa Ierusalem non fuerunt erecta nec signa supra posita, ideo dicitur: Ut dilatare sig. &c.

16 Tunc diuidentur spolia. Scilicet Assyriorum: quia habitatores Ierusalem percusso exercitu Sennacherib exierunt ad prædam.

* Præda.

MORALITER.

† iuxta se posita magis elucescunt, ideo propheta consequenter inducit ad contemplationem gloriæ cælestis, dicens.

1 Respice Sion, &c. Nam ibi est laus iugis.

† Ciuitatem opulentam. Id est, in omnibus bonis plenam.

3 Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit. Per quod significatur securitas sempiterna. Et subditur causa cum dicitur.

10 Dominus legifer noster, &c. Laxati sunt funiculi tui. Hoc ad litteram dicitur de Sennacherib, per quem sicut dictum est Anti-

Antichristus signatur cuius funiculi ad capiendum omnes fideles extendentur.

14 Sed non præualebunt. Nam electi saluabuntur, propter quos breuiabitur eius persecutio, ut dicitur Matth. 23: ideo subditur.

15 Sic erit malus tuus ut dilatare signum nequeas. Aliquando namque sic impeditur virtus nauis, quod non potest velum leuare: & tunc impeditur eius nauigatio, sic Antichristi virtus auferetur, & cessabit eius persecutio.

16 Tunc diuidentur, &c. Ab Antichristo raptarum, quæ diuidentur fidelibus post Antichristi mortem.

† MORALITER.

Ca claudi diripient. * Theo-
Adoretus. Romani claudi
appellantur & debiles ad
tantum opus, quibus ta-
men Dominus tantum ro-
bur dabit contra Indæos,
vt claudj & debiles, quod
eo iam tempore Romano-
rum vis elanguerat, vt su-
pra dictum est, velociore
fuerint aquilis, neque quif-
quam

uidentur spolia prædarum multarum, claudi
diripient rapinam, nec dicet t vicinus, relan-
gui. Populus qui habitabit in ea, auferetur ab
eo iniquitas.

non est consequutus Israel.

quam illorum ad illud D
opus elangueret.
* Procopius. Gentes que
prius propter idololatriam
claudicabunt. prædam fa-
cient, ea quæ Dei sunt, lu-
cratæ, quibus Sarana deu-
cto, peccatorum remissio-
nem sunt cõsecratæ, quam

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Prædarum multarum. Tum quia magna fuit multitudo per-
cussorum. s. 185. milia quia apportauerant ibi spolia que in alijs lo-
cis Iudæe rapuerant. Tum quia rex Sennacherib, & fugientes cum
eo nihil secum asportauerunt, vt velocius fugerent. Et quia ad ta-
le lucrum cucurrerunt homines etiam debiles, ideo subditur.
- 2 Claudj etiam, & c. i. illud quod Assyrij aliunde rapuerant.
- 3 Nec

- 3 Nec dicet, & c. i. ex longa infirmitate precedente non detinebi-
tur, quin cum alijs vadat ad prædam prout poterit.
- 4 Populus qui habitauit in ea. i. in Ierusalem.
- 5 Auferetur ab eo iniquitas. s. idololatriæ, quæ ibi viguerat an-
te tempus Ezechie, propter quam ciuitas meruerat subuerri: sed
propter bonitatem Ezechie qui abstulit idololatriam, & reduxit po-
pulum ad Dei cultum, dicta pœna non fuit iniecta.

* Cap.

ADDITIO.

In cap. 33. vbi dicitur in postilla: Audite. His consequenter de-
scribitur.

Ab hoc loco in quo dicitur: Audite qui longè estis: incipit ca-
pit. secundum Hebræos, & continuatur vsque ibi: Auferetur ab eo
iniquitas. Quod quidem capit. propriè videtur exponendum de eie-
ctione Pharisæorum respicientium doctrinam Christi, & de prosperi-
tate adhaerentium Christo, & de quibusdam ad hoc pertinentibus.
Dicit enim. Audite qui longè estis. i. post longa tempora. Quæ
fecerim. Glo. inimicis meis Iudæis. Et cognoscite vicini. s. contempo-
ranei. Fortitudinem meam, in hac vitione. Conterriti sunt in
Sion peccatores. In Hebræo habetur. Timuerunt in Sion
peccatores, quia & vt in Ioan. 11. dicitur. Timuerunt ne per-
derent gentem & regnum si Christo adhaesissent. Possedit tre-
mor hypocritas, scilicet Pharisæos & Scribas, quos frequenter
Christus hypocritas nominat, prout in multis locis Euangelij habe-
tur, qui principaliter prædictum timorem habuerunt. Et quia in
hoc trepidauerunt timore, vbi non erat timor, quia potius debuif-
sent timere offensam Dei, & pœnas perpetuas quas propter hoc in-
currebant, ideo quasi in persona eorū propheta subdit dicens: Quis
poterit habitare, & c. ex vobis cum ardoribus sempiternis. Q. pro-
pheta: Magis essent timendi ardores gehennæ sempiternæ, quam bo-
na temporalia perdere per Romanos, præsertim cum ille cui non fi-
de sicut Pharisæi, sed rectè in iustitijs ambulat & loquitur verita-
tem, scilicet absque hypochochris fitione, securus ab aduersitatibus
periculum quo ad spiritualia inducentibus, de quo dicit: Ille in
excelsis habitabit munimenta saxorum, scilicet exempla
sanctorum. Sublimitas eius. idest protectio eius apud Deum. Si
autem queratur, in quo reficitur talis antequam habitet in excelsis.
subdit dicens: Panis ei datus est, scilicet panis viuus qui de celo
descendit. Aquæ eius fideles sunt. scilicet doctrinæ spirituales,
iuxta illud Iob. 7. f. Aquæ viuæ fluent de ventre. Quæ autem sit
ista præmiatio huius iusti de quo loquitur cum dicitur, habitabit
in excelsis, subdit dicens: Regem in decore suo videbunt o-
culi tui, scilicet regem Christum in deitate, in qua visione clara tota
merces consistitur secundum Aug. vel per actio iudicio oculi eius vi-
debunt regem Christum indutum decore humanitati: assumptæ. Et
quia hoc maximè longè est a statu huius vitæ, ideo subdit: Oculi
eius cernent terram de longe, scilicet terram viuentium: Et sequi-
tur: Cor tuum meditabitur timorem. s. admirationis. Quæ
quidem admiratio consurgit ex hoc & illi qui videbantur pruden-
tes, & speculatiui in præsentis statu, non videntur attingere ad cer-
nendam illam terram de longe, & de hoc dicit. Vbi est literatus? id-
est, philosophus secundum glo. Vbi est verba legis ponderans? scili-
cet, Pharisæus, & Scriba, qui verba legis potius quam mentem le-
gis ponderabant. vnde Matth. 12. a. & Luc. 12. curare hominem in
Sabbatho dicebant illicitum esse: Vbi est doctor paruulorum? scili-
cet, legisperitus, qui dicitur doctor paruulorum, eo quod dicitur ad
Gal. 3. a. Lex pedagogus noster fuit in Christo. Populum im-
prudentem, scilicet in compositum in moribus. Non videbis. scili-
cet in illa terra longinque, populum alti sermonis, ita quod non pos-
sis intelligere disertitudinem linguæ eius, quod secundum glo. intel-
ligitur de rethoricis, vt Tullius, cuius facundiam & subtilitatem
sermonis secundum glo. pauci intelligunt. In quo nulla est sapien-
tia, scilicet quantum ad diuinam: Quæ omnia ponuntur ad designan-
dum, quod doctrina Christi non in persuasibilibus humane sapien-
tiæ

tiæ verbis sit, sed in doctrina & veritate, vt in 1. ad Cor. 2.
Consequenter dicit: Respice Sion. In quo propheta loquitur
peccatoribus, & Pharisæis qui timuerunt Gentem perdere et regnum
propter adhesionem Christi, ostendens eis hunc timorem esse vanum,
cum ecclesia Christo adherens habet opulentiam, & firmitatem nõ
obstaculis aduersarijs. Et de hoc dicitur: Respice Sion scilicet.
O Pharisæe hypocrita. Respice Sion ciuitatem solennitatis
nostræ: scilicet ecclesiam militantem. Oculi tui videbunt Ieru-
salem, scilicet huiusmodi ecclesiam. Habitationem opulentiam,
scilicet in qua nihil deficit de necessarijs ad salutem. Tabernacu-
lum quod nequaquam transferri poterit, & c. Ecclesia enim
militans licet Tabernaculum dicitur, respectu triumphantis, non
tamen transfertur de loco ad locum sicut Tabernaculum Iudeorum
factum in deserto: quia immobilis est tanquam fundata super firmam
petram. Quod intelligitur de Ecclesia spirituali presenti, quæ in fi-
de Christi fundata est. Et ideo rationem huius immobilitatis sub-
dit, dicens: Quia solummodo tibi magnificus dominus Deus noster,
supple est proprium fundamentum. Et quia in hac Ecclesia viget sa-
na doctrina, plana & patens, sine aliquo artificio seu industria hu-
mana, ideo subdit: Locus fluuiorum riuu latissimi, & paten-
tes, non intrabit per eum nauis remigum nec trieris ma-
gna transgredietur eum, quia non per artificia magna nec par-
ua huiusmodi doctrina acquirenda est. Dominus enim noster,
Iudex, dominus legifer noster, & c. q. d. Totum regimen huius
Tabernaculi seu Ecclesie est in Deo, a quo spe. amus salutem. & F
ideo hoc Tabernaculum est intransferibile, quia non per industria
humanam, sed per prouidentiam diuinam regitur.
Consequenter dicit. Laxati sunt funiculi tui, sed non præ-
ualebunt, & c. q. d. O Pharisæe contrarium prædictorum tibi con-
tingit, quia cum magis respiceres ad humana subsidia, quam ad di-
uinam, funiculi tabernaculi tui sic laxati sunt, quod iam non possunt
ulterius præualere. Sic erit malus tuus: Quod intelligitur de tem-
plo in quo vela preciosa pendeant, quod destructum fuit irrepara-
biliter per Romanos, & spoliatum, de quo dicit: Tunc diuiden-
tur spolia prædarum multarum: Quæ quidem spoliatio dene-
nit ad tantam facilitatem, quod etiam infirmi vel debiles ea diripe-
rent, & de hoc dicit: Claudj diripient rapinam. Et quia in hac
vastatione Ierusalem, & templi per Romanos discipuli Christi non
suerunt lesi, quia in inspiratione diuina recesserunt ad terram Aggrip-
pe, ideo dicitur: Non dicet vicinus, clanguit. discipulos enim
Christi vocat vicinos illius Ierusalem materialis, non autem ciues,
quia non erant cum eis vniti. Qui quidem discipuli non solum fue-
runt non lesi in illa persecutione Ierusalem, sed indulgentiam pecca-
torum ibidem consequuti sunt: ideo subdit: Paulus qui habitat
in ea auferetur ab eo iniquitas. scilicet ex merito passionis
Christi ibidem celebratæ. Et attendendum quod prædicta expositio
non solum est propria & vera, sed magis literalis quam illa quæ
continetur in postilla. Nam hoc quod dicitur in principio huius pro-
phetie: Possed t timor hypocritas, proprius verificatur de Phari-
sæis qui hoc nomine sepe a Christo vocantur, & qui perniciose ti-
muerunt ne tollerentur ab eis regna per Romanos, quam de Sobna
de quo non legitur quod transisset, nec quod fuisset hypocrita. Simi-
liter magis proprie dicitur. Tabernaculum quod nequaquam
transietri poterit, de ecclesia quam de templo Salomonis: quod
non post multa tempora fuit penitus destructum, & sic de alijs. vt
patet intrinseci.

CAP. XXXIII.

A Ccedite. * Pro-
copius. Su-
pra etiam cū a
Microfoly morū ob-
sionē vaticinare-
tur, iudicium adiun-
xit, quod in omnes
gentes futurum est,
vt facit hoc loco.
Censent nōnulli Iu-
daicæ synagogæ nau-
fragio, gentiumque
vocatione præmis-
sis, (multos. n. clau-
dos prædas facturos
dixit.) istis necessariū
qui olim claudica-
runt, de Dei in oēs
iudicio cathedram
institueret, & tanquā
longè a se propter
idololatriam remo-
tas gentes, vt acce-
dant, in clamare. Nō
desunt, qui ideo ad
Assyrios, quod Hie-
rusalem suis se viri-
bus, non cōcedente
Deo, expugnasse pu-
tarent, referri existi-
ment, & ab his ad
vniuersū iudici ser-
monē traduci. Ita. n.
& Saluatorem aiūt,
in Euangelio postquam monuisset quæ Hie-
rosolymis cuentura essent, subiungere de vniuerso.

CAP. XXXIII.

A Ccedite Gentes, & audite, & populi
attendite, audiat terra & plenitudo
eius, orbis & omne germen eius, quia
indignatio domini super omnes Gen-
tes, & furor super vniuersam militia
eorum. Interfecit eos, & dedit eos in occisionem. Interfecti
eorum proijcientur, & de cadaveribus eorum ascendet
foetor. Tabescet montes à sanguine eorum, & tabescet
omnis militia celorum, & complicabuntur sicut liber celi &
omnis militia eorum defluet, sicut defluit folium de uinea
& de ficu: quoniam inebriatus est in celo gladius meus. Ec-
ce super Idumæam descendet, & super populum interfe-
ctionis meæ ad iudiciū. Gladius * domini repletus est san-
guine, incrassatus est adipe de sanguine agnōrum & hircōrum,
de sanguine medullatorum arietū. Victimā enim domini
durent, erunt corpora in terra, qñ verò venerit eis qui
coelū plicat, & librum & terrā concutit resurgent mortui.

b Omnis militia celo
rum. Sol & luna &
stellæ obscurari vide-
buntur, clarescente
vera luce, quæ est
Christus. Spiritus
quoque mali amissa
potestate in inferno
recludentur.
c Et complicabuntur
sicut liber. Non. s. inte-
ribunt, sed postquā
oīa peccata aperta
fuerint & derelicta,
complicabuntur le-
bri, q aperti fuerāt,
vt ultra in eis nō scri-
bantur delicta. vi-
de: Iudicium sedit, &
aperti sunt libri. Compli-
cabuntur sicut liber celi.
Aer iste igne inuo-
luctur, & plicari vi-
debitur sicut liber.
Postquam. n. omnia
peccata aperta fue-
rint & relicta cōpli-
cabuntur libri. qui
fuerant aperti: nihil
.n. postea scribetur
in eis. Hic Daniel: Iudi-
cium sedit, & libri aper-
ti sunt.
* Epiphanius Quo-
ad cœlum & terra

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XXXIII.

A Ccedite Gentes. Hic propheta comminatur Idumæis qui fuerunt contrarij Iudeis, cum tamen debuissent eos iuuare, eo quod a duobus gemellis fratribus descenderent, s. Esau & Iacob. Primo tamen propheta comminatur omnibus existentibus in circumiui regni Babylonis generaliter Secundo Idumæis specialiter. ibi: Ecce super Idumæam. Circa primum dicit: Accedite Gentes, &c. & per hoc, insinuat, quod vult dicere magna, ideo subdit.
2 Quia indignatio, &c. quas scilicet rex Babylonis virtute armorum sibi subiecit, quæ fuerunt multe valde, secundum quod diffusius exprimitur Iere. 25.
3 Et furor. quia non potuerunt sibi resistere virtute armorum: & bene ponitur hic indignatio domini, quia Nabuchodonosor non fecit illas victorias virtute propria, sed in quantum erat flagellum Dei ad puniendum peccata illius temporis.
4 Interfecit eos. id est interficiet, loquendo de futuro per modum præteriti.
5 Interfecti eorum proijci. bestijs & auibus insepolui.
6 Et tabescet montes, &c. per hoc designatur multitudo interfectionum.
7 Et tabescet oīs militia celorum. exponit Ra. Sa. de angelis præfectis ad custodiam dictarum Gentium quos dicit simul puniri & contritari cum Gentibus quibus præsumunt: quod est erroneū: Illi enim sunt angeli beati, & ideo non potest eis aliquid contingere quod sit contrarium voluntati ipsorum: & ideo in nullo tristantur, nec grauantur de punitione temporali seu æterna Gentium quas custodiunt:

studium: quia talia procedunt secundum ordinem diuine iustitiæ, cui per oīa simpliciter et assentiunt: & ideo aliqui expositores hoc exponunt de dæmonibus. Sed non videtur rationabiliter dictum, quia de talibus occasionebus non videntur, sed magis delectantur, ideo per militiam celi sol & luna & alia astra notabilia intelliguntur, quæ frequenter in sacra scriptura militia celi dicuntur. Huiusmodi verò astra multi Gentiles antiquitus colebant sicut deos: & ideo metaphoricè dicuntur tabescere in destructione Gentium ea adorantium, eo quod apparet manifeste, quod non poterant eas saluare.
8 Et complicabuntur quasi liber celi. In libro enim plicato quæque scripta sunt non possunt legi: & eodem modo dicitur hic quod Gentiles ex constellationibus futuræ prænotificantes non poterant ibi videre infortunia sepeuentura per Nabuchodonosor.
9 Et omnis militia eorum defluet. id est influentia stellarum eis non proficiet.
10 Quoniam inebriatus est in celo gladius meus, gladius iudiciæ meæ ex ordinatione cælesti seu diuina extensus est ad afflictionē Gentium, & effusionem multæ sanguinis eorum.
11 Ecce super Idumæam ascen. Hic consequenter propheta inuehitur contra Idumæos specialiter. Et diuiditur in tres partes, quia primo comminatur eis omnium occisionem. Secundo terræ destructionem, ibi: Et conuertentur: & tertio partem vniuersæ dicit confirmationem, ibi: Requirit diligenter. Circa primum dicit in personam domini: Ecce super Idumæam, & patet littera vsque ibi.
12 De sanguine agnōrum. 13 Ethirc. i. mediorum.
14 De sanguine medullat. arie maiorū in potētia et diuinitis.
15 Victimam enim domini. i. interfectio peccatorum ex snia domini.
* In Bosra

MORALITER.

A Ccedite Gentes. Hic ad litteram describitur persecutio generalis aliarum gentium per regem Babylonis quæ cōfusio interpretatur. ideo per ipsum diabolus signatur, qui est rex inferni, vbi nullus est ordo, sed summa confusio. Ipse vero persequitur generaliter genus humanum cum potentia, nequitia, & astutia, propter quod solliciti debemus esse de bona resistantia, ideo dicitur: Accedite Gentes. s. ad resistendum impugnationi dæmonum.
2 Quia indignatio, &c. Dicitur autem dominus Gentibus indignari, in quantum permittit homines a dæmonibus grauius tentari.
3 Et furor, &c. Id est super magis perfectos, quos Deus aliquando permittit tentari grauius: & patet in negatione Petri.
5 Interfecti, &c. peccato mortali.

† Projicien. in foueam inferni.
6 Tabescet montes, &c. quia & religiosi qui per montes signantur dolent de damnatione hominum.
8 Et complicabuntur, &c. i. viri perfecti, quorum conuersatio in cœlis est. Qui dicuntur hic complicari ex timore propriæ fragilitatis & diuinæ severitatis.
11 Ecce super Idumæam. Hic ponitur persecutio specialis Idumææ quæ sanguinea interpretatur, & sic dicitur: Ecce super Idumæam descendet. scilicet: ira Dei in quantum permittit eam peccatis enormibus maculari.
† Et super populum, &c. i. super clerum qui dicitur populus interfectionis.
† Ad iudicium. quia iusto Dei iudicio sic permittitur spiritualiter iugulari, & sic iustius puniētur, vnde subditur.
† Gladius domini, &c. Per sanguinem signantur peccata iracundiæ, inuidiæ, & huiusmodi. Per adipem verò pec-
† cata

Projicien.

a In Bosra. In ciuitate mundi contra Deū munita. Bosra enim t̄ munita vel ex Deo. Mundus. n. voluntate domini firmatur. Vnde. *Ipsē super maria fun. eum. Et ego confirmauī columnas eius.* Bosram & Edom, Hebræorum magistrī Romanam volunt intelligi, & omnia de ipsa dici quæ sequenti cōtinētur capitulo.

b Quia dies ultionis domini annis retributionis. Post generalē mundi ultionem, ad Ierusalē reuertitur, cui primū loquebatur, & destructionē eius plano sermone describit, quæ facta est a Romanis.

c Et conuertentur torrentes eius in picem. Hyperbolicē, sc̄ntiam Romanorū & prouinciæ & ciuitatis & templi significat incendium.

d Et Hericius. Gregorius. Per Hericiū impuræ mentis sese que callide defendēris duplicitas designatur. Hericius cū apprehenditur, caput & pedes conspiciuntur, sed apprehensus in spheram colligitur. Caput cernitur & pedes, cum quo initio peccator ad culpam uenerit, vel quibus uerit, vel quibus uerit, vel quibus uerit.

stigijs culpa perpetrata sit, cognoscitur. Sed adductis excusationibus, & initia iniquitatis, & uestigia absconduntur, cū is qui corrigit cuncta quæ prius nouerat amittēs tergiuersatione prauæ defensionis inuolutū intra cōscientiam

tiam peccatorē t̄ cōperit. Maliciose n̄ mētis duplicitas sese intra se colligens, absconditur in tenebris defensionis. **e** Ibis. Auis aquatica serpentibus inimica: Etas aues dicit Iosephus a Moyse delatas in bellū contra Aethiopes: quia serpentes abundant in terra illa: per quē aditus erat.

f Nobiles eius. Apo stoli enim iam transferant ad Gentes: Alij fideles admonitione Spiritu sancti, imminente captiuitate transferunt Iordanem in regnum Agrippæ qui pacem habebat cum Romanis.

g Spina & vrtica et Palurus in munitioibus. Moraliter Gregorius. Quid per spinas, nisi punitiones uitiorum: Quid per vrticas, nisi peccatorum pruriginēs? In domibus Babylonis spinæ & vrticæ pullulant: quia in confusione mentis reproba, & desideria cogitationū surgunt quæ exasperant, & peccata operum quæ pungunt. Palurus tanta spinarum circumdatione densescit, ut pro asperitate uix tangi possit.

Intus vrtica & spina nascitur, sed utrunque exterius per palurum munitur, quia minores iniqui mala quælibet faciunt, si ea nequissimi maiores uentur.

h Et erit. Greg. in Mora, Contra peruersam mētem sub

in Bosra, & interfectio magna in terra Edom. Et descendent vnicornes cum eis, & tauri cum potentibus. Inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium.

Quia dies ultionis domini annis retributionis iudicij Sion. Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur, & erit terra eius in picem ardentem, nocte & die non exstinguetur in sempiternum. Ascendet fumus eius a generatione in generationem, desolabitur in secula seculorum, non erit transiens per eam, & possidebunt illam Onocrotalus, & Hericius & tibus, & coruus habitabunt in ea. Et extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilū, & perpendicularū in desolationē. Nobiles eius non erunt ibi, regem potius inuocabunt, & oēs principes eius erunt in nihilū. Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius, & erit cubile draconū,

NICOLAUS DE LYRA.

1 In Bosra. De hac enim ciuitate fuit Iobab rex Edom, Gen. 36
2 Et descendent vnicornes. Idest superbi & cernicofi.
3 Et tauri cum potentibus. Idest indomiti.
4 Inebriabitur terra eorum sanguine. In hoc notatur magnitudo effusionis sanguinis humani cuius causa subditur eū dicitur.
5 Quia dies ultionis domini. Sic enim fuerunt puniti Idumæi, eo quod fuerunt molisti & aduersarij Iudæis, quorum ciuitas Metropolis fuit Ierusalem in qua erat mons Sion:
6 Et conuertentur. Hic consequenter propheta comminatur eis terræ destructionem cum dicitur. Et conuertentur torrentes eius in picem. i. in corruptionem et amaritudinem ex multitudine sanguinis ibidem decurrentis, & cadauerum ibidem proiectorum.
7 Et humus eius in sulphur. hoc est in fatorem ex cadaueribus exhalantem.
8 Et erit terram eius in picem ardentem nocte & die. quia habitacula illius terræ fuerūt combusta ab aduersarijs ita facilius, ac si essent linita pice.
9 Non exstinguetur opere humano: Ignis. n. ille non fuit extinctus ab incolis qui erant pro maiori parte interfecti & residui fugitiui vel capti, nec ab aduersarijs qui ignem accenderant, sed solum cessauit per defectus materiae combustibilis. Vel potest dici, quod in aliqua parte illius terræ in signū diuinæ vindictæ apparuit ignis exiens de

de uenis sulphureis terræ qui adhuc persequitur sicut est in Sicilia in monte Aethna, ideo subditur: Ascendet fumus eius.
10 Non erit transiens per eam. quia euacuabitur ab incolis.
11 Et possidebit eam Onocrotalus. auis est immunda: Et dicitur ab onos quod est asinus, eo quod habeat faciem aliquo modo similem asino, ut habetur in libro: qui dicitur catholicon. Hebræi tamen dicunt hic Noctua, que est auis uolans de nocte.
12 Et Hericius. animal est paruum spinosum.
13 Et ibis. i. Ciconia: Hebræi dicunt monedula: per ista designatur ualtatio terræ, quia ista habitant in locis desertis.
14 Et extendetur super eam mensura. i. destructio erit, & ualtatio secundum mensuram peccatorum, ideo sequitur.
15 Nobiles eius non erunt ibi. Quia erunt interfecti vel capti, ideo subditur.
16 Regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. Idest, regem Babylonis cui erunt subiecti inuocabunt, ut eorum misereatur, quia tamen non inuenient apud eum misericordiam subditur: Et erunt, &c.
17 Et orientur in domibus eius. ruinosi & derelicti.
18 Spinæ & vrticæ, & Palurus in munitioibus eius. Carduus est spinosus, cum quo parantur panni.
19 Et erit cubile draconum. Per omnia ista intelligitur quod terra ad solitudinem redigetur.

MORALITER.

1 In Bosra. De hac enim ciuitate fuit Iobab rex Edom, Gen. 36
2 Et descendent vnicornes cum eis. Per vnicornes & tauros signantur dæmones cum eis puniendi.
4 Inebriabitur terra eorum sanguine. Per terram intelliguntur laici terrenis actibus implicati, qui peccatis in ficiuntur clericorum dicentes: Quare non faceremus, quia clerici, & religiosi talia faciunt, qui sunt doctores nostri?
6 Et conuertentur torrentem eius in picem. i. doctrinæ ecclesiæ in contemptum & uilitatem. Greg. Hom. 37. Cuius uita despicitur: restat ut eius prædicatio contemnatur.
7 Et humus, &c. i. corpus quod de humore post eius resurrectionem a debit igne gehennæ foetido & æterno.

10 Non erit transiens. quia nullus euadere poterit de gehenna.
11 Et possidebunt eam Onocrotalis. per hæc animalia signantur diuersa dæmonia.
14 Et extendetur, &c. scilicet diuinæ iustitiæ.
† In desolationē. s. finalē & cōsummatā. sicut per oppositū gloria sanctorum est gratia consummata, ideo subditur.
15 Nobiles eius. idest uirtuosi de ecclesia.
† Non erunt ibi. sed in gloria cœlesti.
16 Regem potius inuocabunt. i. Deum continuè laudabunt.
† Et omnes prin. &c. i. oēs in ecclesia superbè dominantes:
† In nihilum. idest totaliter deiecti.
17 Et orientur in domibus eius spi. per quæ designantur diuersæ pœnæ quæ sunt in gehenna.
19 Et erit cubile draco. i. dæmonum diuersorū. Et quæ hæc scriptæ

D. Iopetit. Ibis. Iosephus c. 7.

Lib. 33. mor. cap. 5.

† vlula.

Lib. 8. moral. cap. 15.

ludææ F

Onocrotalus.

Et occurr.

A Idumæa seruiens Dauid. Ex quo patet, quod ista dux Gentes Israel, scilicet & Idumæa nō habebāt se ad inuicē, vt fratres, sed potius vt aduersarij, prout fuit prophetatum de eis, Gen. vbi supra. Duo populi ex ventre tuo diuidentur, populūq; populū superabit. Non ergo ex tali fraternitate videtur sequi, quod Idumæam acerbissimē debuissent puniri, eō quod non adiuuissent Israelem.

Vnde aliqui expositores nostri hoc cap. vidētur exponere principaliter de finali iudicio, in quo oēs reprobi punientur ex omnibus nationibus. Et licet huic expositioni plurima, quæ in hoc cap. cōtinentur concordēt tamē non consonat ei hoc quod dicitur infra Regē potius inuocabunt, cum in iudicio, nec post iudicium non sit aliud regnū, nisi regnū Christi, quē non possunt inuocare damnati, in quibus malignitas odij semper permanet, vt in 4. sententiarū dist. 47.

Rab. Sal. verò, & cōmuniter omnes Hebræorū expositores, hoc cap. exponunt de Romano imperio, seu regno. Vnde glo. nostra per Bosra, & Edō, Hebræorū magistri Romā volunt intelligi, & omniā de ipsa dici quæ continentur in seq. cap. Hęc gl. Circa quā attendēdū, quōd per Romā intelligunt ecclesiā Romanā, cuius caput in terris est Roma, quā dicunt esse destruendā per Messīā ab eis expectatum. Quod quidem regnum Ecclesiæ dicunt esse præfiguratum per

B quartam bestiam, Dan. 4. cap. quæ destruenda est per vnum regnum incorruptibile à Deo suscitandum, prout ibidem habetur, in qua ex positione duo falsa præsupponunt. Primum, scilicet quōd regnum Christi, seu ecclesiæ sit figuratū per quartam bestiam in visione Danielis contentam. Quōd est manifestē falsum, prout plene fuit expositum in additione super Dan. cap. supradictō. Secundum præsupponunt, quōd populus Christianus est Idumæus, & sic tenent in omnibus suis libris tam Thalmudicis. quā alijs, vnde in hoc cap. Ra. Carbi. sic dicit, quōd regnum Romanum, & omnes qui tenent legē Nazareni pro maiori parte sunt Idumæi, licet eis fuerunt aliqua nationes admixtæ. Similiter dicit, quōd Cesar, & omnes Reges, qui fuerunt ante eum in Roma sunt Idumæi. Ad quod probandum nihil allegat, sed solum suam fabulosam narrationem præsupponit tanquam veram: cuius falsitas tamen est manifestissima. Christiani enim si dicantur descendere secundum fidem, tunc principaliter descendunt à Christo, cuius fidem, & denominationem tenent qui de Dauid, & per consequens de Iacob descendit, non autem de Esau.

Si autem loquentur de descensu secundum carnem, tunc de omnibus nationibus sunt indifferenter, vnde Petrus Apostolus. Act. 10. e. In veritate comperi, quōd non est acceptor personarum Deus, sed in omni gente, &c. Paulus etiam ad Rom. 10. Inquit, Non est distinctio Iudæi, & Græci. Dicere ergo quōd per Idumæam intelligatur Christianitas, seu Ecclesia Romana, non solum non habet fundamentum, sed etiam manifestē est falsum.

Et notandum quod in hoc loco, sicut in aliquibus alijs verificatur de eis illud Psalmistæ: Gladius eorū intret in corda ipsorū: Nā si benè considerentur scripturæ, Idumæa in hoc loco, & in alijs similibus, significat ad literā Synagogā Iudæorū, quæ per peccatū negationis, & occisionis Christi facta est ecclesiæ Dei inimica: sicut Idumæa ab Esau descendens, aduersatrix fuit ipsi Ierusalem.

Ad cuius declarationem ostendendum est quomodo Idumæa, quæ doque sub metaphora literaliter significet prædictam Synagogam Iudæorum. Secundò, qualiter litera huius cap. applicetur Idumæa in hoc sensu sumptæ. Circa primum sciendum, quōd secundum Isidorum. 7. Ety. Esau primogenita sua propter escam fratri suo maior vendidit, ac postmodum paterna benedictione sibi promissa priuatus est: signat eundem populum Israeliticum, qui à Deo, vt Exod. narrat liber, primogenitus filius nuncupatus est: Qui etiam propter presentis seculi lucra non solum primatus sui honorem amisit, verum etiam, & regni cælestis præmium præparatum adipisci non meruit Domino exprobrante cum dicitur: Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti, facienti voluntatem eius. Hęc ille. Ex quo per locum ab oppositis per quem, sicut propositū de proposito, sic & oppositum de opposito verificatur, quōd sicut primogenitura, & benedictio Esau primogeniti secundum carnem transiit in Iacob minorem, sic primogenitura, & benedictio Synagogæ Sathanæ primogeniti secundum carnem, transiit in ecclesiam atate minorem: & sic in Israelicam dignitatem gentium transiit plenitudo, intantum quōd Gentes, veram fidem ipsius Iacob recipiētes populus Israelis dicantur, vnde infra 44. a. de Gentili ad fidem accedenti legitur: Et in nomine Israelis assimilabitur. Sic eadem ratione descendentes à Iacob secundum carnem, & ab eius fide recedentes, sicut est Synagoga Iudæorum Christum negatiui, & crucifigentiui, in abiectiōnem transeunt Idumæicam: vnde, & nōmen Idumææ sibi vendicauerunt, quæ ab exordio fuit Israeli inimica, & ideo Apoc. 2. c. de ipsis dicitur: Qui dicunt se Iudæos & non sunt, sed sunt Synagoga Sathanæ.

Et notandum, quōd exordium huius distinctionis scilicet Synagogæ, & ecclesiæ propriè figuratur in exordio horum duorum fratrum scilicet Esau, & Iacob Gen. 25. Si diligētē attendatur: omnia enim horum fratrum gesta principaliter fuerunt figuratiua, vt ibidem in additione dictum fuit. Sicut enim ibid. colligebant in vtero par

uuli, sic hic in vtero materno, scilicet in gremio sacre scripturæ, D quæ est mater vtriusq; cū ex ipsa scriptura sacra materia vitæ spiritualis sumit. In quo quidē vtero tā Synagoga, quā ecclesiæ cōtinuè colliduntur, repugnantes sibi inuicē in eius intellectu. Sicut etiā primò egressus est Esau, secūdò verò Iacob, sic & hic Synagoga patrū scilicet antiqui testamēti primò egressa est. Cōsequēter verò ecclesiæ Christi, scilicet noui testamēti. Sicut etiā ibi Iacob egrediens, plātā fratris tenebat manu, sic Ecclesiæ in primo suo exordio quæ incepit à passione Christi, quodāmodo ritum Synagoge tenebat in obseruatōis legalibus. Nā à tēpore passionis Christi vsq; ad diuulgationē Euangeliij secundū Aug. licet legalia mortua erant, nō tamē mortifera. Vnde, & Paulus circūcidit Timoth. Sicut autē ibi post egressū totaliter sunt diuisi, vnde dicit: Duo populi ex ventre tuo diuidentur: Sic, & hic Ecclesiæ, & Synagoga omnino sunt diuisæ in fide, & moribus. Sicut etiā ibidē dicitur populus populū superabit, & maior minori seruiet: sic Synagoga, quæ est maior natu ecclesiæ; quæ minor est natu seruit. Ex quibus patet intentū, scilicet quod si cut vniuersalis ecclesiæ Gentium vnitāte fidei Christi adunata, verè, & propriè dicitur Israel, & domus Iacob (de qua Angelus ad virgīnē: Regnabit in domo Iacob in ætern. Luc. 1. c.) sic & Synagoga Sathanæ, scilicet Iudæorum quæ domus Iacob, scilicet veræ ecclesiæ est inimica, Idumæa dici debet.

Item ad hanc veritatem confirmandam facit quoddam valde notabile, quod habetur ex codicibus eorum valde authenticis. Tradūt enim, & firmiter credunt, quod doctrina Thalmudica nefanda eorū fuit data Moyse à Deo in monte Synai oretenus. Quæ quidem doctri

na falsa, & Pharisaica redacta fuit in scriptis per quemdam qui dicitur apud eos Ra. Iudanaſci, qui totam illam doctrinam accepit à quodam qui dicebatur Ra. Myr. à cuius auctoritate dependet illa doctrina: sed constat per eos quod Ra. Myr. ille qui fuit principalis autor erat Idumæus natione, & recepit fidem, & ritum Iudæorum per tempus post passionē Christi: vnde & profelytus Idumæus apud eos dicitur, quæ omnia habentur in diuersis locis in Thalmud & epilogantur per ordinem in summa Rabbi Moyse Aegyptij: quæ apud eos est solemnissima in prologo suo vbi agit de auctoritate Thalmudicæ doctrinæ.

Ex quo patet, quod sicut ecclesiæ Christi dicitur ecclesiæ. Apostolica, eo quod doctrinam Euangelicæ legis recepit à Christo mediāntibus Apostolis sic Synagoga Iudæorum, qui doctrinam Thalmudicā habent pro lege, dicenda est Idumæica, eo quod recepit doctrinam illam mediānte illo Rabbi Myr. Idumæo: & sic habetur primum intentum.

Circa secundum dicitur in litera. Accedite gentes, & audite, populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius: in quo in uitat propheta omnes gentes ad audiendum sententiam latam contra Idumæam, scilicet Synagogam. Nam sicut passio Christi per Synagogam malitiosè procurata, fuit diuulgata per orbē per prædicationem Apostolorum, & sic condecens est vt pænā Idumææ, scilicet Synagoge, omnibus gentibus insinaretur ad laudem diuinę iustitię: & sequitur: Quia indignatio Domini super omnes gentes. Ad quod sciendum, quod sicut cum Israele de Aegypto exeunte, multum vulgus promiscuum exiuit, vt habetur Exod. 12. sic cum ipsis ascendentibus de Babylonia multi se miscuerunt, vt patet Esdr. 5. idcirco tēpore passionis Christi dicuntur fuisse in Ierusalē de cunctis nationibus, vt habetur Act. 2. Et quia de ipsis multi adhæserūt Synagoge: vnde in lapidatione Stephani Act. 6. c. Surrexerunt quidam de Synagoga, quæ appellabatur libertinorum: ideo dicit: Indignatio domini est super omnes gentes, vt intelligatur distributio pro generibus singulorum, non pro singulis generum: Fuit etiam Synagoga postmodum per orbem terrarū ignominiosè dispersa, prout fuit pronosticatum per Moysen, Deuteron. trigesimo octauo, & sic vindicta de ipsis inflicta publicatur per omnes Gentes. Qualis autem fuerit hæc vindicta declarat dicens. Interfecit eos, &c. Quod primum impletum fuit per Romanos, qui capta ciuitate Ierusalē innumerabiles occiderunt. Consequenter post modicum tēps in ciuitate quæ dicitur Biber, vbi falsum Messiam super se posuerunt & postea à Romanis obsessi & capti, multa millia ex eis cum suo Messia fuerūt occisi, prout in historia Iosephi, & in alijs Thalmudicis historijs narratur. Et quia talis cadauera propter eorum multitudinem insepulta remanebant. ideo subdit interfecit eorum proycientur, & de cadaveribus eorum ascedet fætor: Quæ quidem interfecitio seu occisio non cessat, sed quodāmodo continuè durat, cum per interualla temporum quandoq; in Gallia, quandoq; in Angliā, aliquando in Hispania, & sic de alijs nationibus multa millia occiduntur à regib. seu à populis. Nam vt hæc vindicta esset in memoria hoīum, & non traderetur obliuioni, disposuit Deus, quod in processu tēporum, & in diuersis nationibus seu regionib. exerceretur, & nō simul de terra delerentur, prout propheta orauit in Psal. dicens: Ne occidas eos, s. simul ne forte obliuiscantur populi mei, prout fuit ibi expositum in additione.

Sequitur in litera & tabescet omnis malitia cælorum, scilicet demonum aereorum secundum glossam: quia deficientibus membris eorum, quodāmodo videntur tabescere vel annihilari de quo

A de quo dicit: Et non complebuntur, sicut nubes cœli, quia sicut in libro complicato nihil apparet legendum, sic non apparebunt huiusmodi ac. potestates, ac si essent vetustate ad consumptionem tendentes, de quo dicit: Et omnis militia eorum defluet, &c. & sequitur: Quoniã inebriatus est in cœlo gladius meus: quia scilicet per cœlestem sententiam inebriatus est sanguine interfectorum gladius diuina vindicta modo predicto, & sequitur: Et descendet scilicet gladius meus de cœlo super Idumœam scilicet synagogam predictam. Et super populum interfectionis mee, scilicet qui me interfecerunt ad iudicium, scilicet diuinum manifestandum.

Et quia hæc ratio se habebat extendere ad omnes tam maiores, quam minores, ideo sequitur: Gladius domini repletus est sanguine, &c. usque ibi: Victimam enim domini in Bosra. Ad quod sciendum, quod Bosra est ciuitas regia in terra Idumœa, ut habetur Genes. 36. Et sicut hic, Idumœa accipitur pro synagoga rationibus iam dictis, sic Bosra pro eodem accipitur, sub alia tamen ratione. Bosra enim interpretatur vindemiata. Nam Vitis in Hebr. significat vindemiam. Synagoga enim ante aduentum Christi dicebatur vinea domini, supra 5. cap. Vineam domini domus Israel est. Quæ quidem vinea licet ante habuisset palmites cum racemis, seu fructum, tamen post passionem Christi nihil in ea remansit boni fructus, sicut in vinea post vindemiam nihil fructus remanet, quæ consideratione proprie dicitur Bosra scilicet vindemiata. Cetera patent ex dictis usque ibi: Quia dies ultionis domini, scilicet sanguinis Christi, prout in glos. Annus, id est tempus retributionum iudicij Sion, quia non solum Idumœa, scilicet synagoga per secuta est Christum caput, sed etiam membra sue Ecclesie, quæ per Sion designantur. Unde Matth. 23. Cum reprobasset synagogam Iudeorum ex persecutione Prophetarum, & huiusmodi dicens: Ecce ego mitto ad vos Prophe. &c. Et ex illis occideris in synagogis vestris subdit: Ut veniat super generationem istam omnis sanguis innocuus, qui effusus est à sanguine Abel iusti, &c.

B Ex quo patet, quod vindicta omnis sanguinis effusa iustorum Ecclesie ab Abel incipientis, descendere debet super Synagogam, quæ per Idumœam hic intelligitur, & sequitur: Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur, &c. Et ascendet fumus eius in generatione, & generatione: Per torrentes enim intelliguntur doctrina, quæ à sacra scriptura fluunt per veros doctores, sicut supra cap. 33. de simili dicitur: Locus fluminum riuulatiissimi, & in sequenti cap. dicitur: Et torrentes in solitudine; unde torrentes Synagogæ, quæ in antiquis fluctabant à sanctis Prophetis, & doctoribus in aquas saluberrimas, postea conuersi sunt per doctrinam Pharisaicam, & Thalmudicam in picem, & sulphurem, quæ generant fetorem. Ad cuius intellectum notanda sunt aliqua de multis, & immemorabilibus quæ in eorum doctrinis absurda, & nefanda leguntur:

C Ad quod sciendum, quod synagoga Iudeorum post passionem Christi intantum fuit excæcata, quod in sua Thalmudica (quæ falsè Dei legem vocant) multa tradiderunt maximè absurda de Deo: unde in libro, qui dicitur Baratoch Rabbini eorum planè dicunt, quod Deus in qualibet vigilia noctis dolens de destructione templi sui, & captiuitate Iudeorum rugit ut leo, & dicit de se ipso: Væ mihi, qui destruxi domum meam, & cõbussi templum meum, & captiuauit filios meos inter gentes sæculi. Et hanc sententiam multis, & varijs modis replicat. In principio etiam libri Abodozera, querunt quid facit Deus in duodecim horis diei; Ad quod respondent, quod in tribus horis primis sedens studet in lege, & in tribus secundis indicat vniuersum mundum, in tribus tertijs pascit totum mundum, in tribus quartis illudit Leviathan, iuxta illud Iob: Leviathan istum, quem formasti ad illudendum ei, dicunt tamen, quod à die, qua templum est destructum: non fuit ludus, nec risus coram Deo, sed fletus, & planctus, iuxta illud Isaiæ: Vocabit dñs exercituum in die illo ad fletum, & ad planctum, &c.

Consequenter ibidem querunt: Quid facit in duodecim horis nocturnis: Et respondent alia similia in fatuitate: unde quilibet habens usum rationis admirari debet de tanta cecitate, quomodo illi, qui gloriantur habere legem Dei, attribuant verò Deo, qui nec in dijs habet similem passionem fletus, & planctus, & huiusmodi, quas pessime idololatre suis dijs non attribuunt. Et quod deterior est, quod Rabbini eorum determinant in libro qui dicitur Hulin, quod Deus peccauit faciendo lunam maiorem sole in quantitate, pro cuius peccato, scilicet Dei expiando, dicunt, quod offerebatur tercio kalendas: hircus caprarum de quo habetur Numer. 28. Omnia, & brutalis insania, quæ Deo audent attribueri, quod etiam beatissimis minimè competit, prout est, v. c. quod miseriam significat: quæ aliena est à quolibet beato. Similiter, & peccare, & expiatione pro peccato indigere, & huiusmodi, quæ horrenda sunt, & stupenda. Sed sunt nonnulli modernorum, qui ad has insanias colorandas, dicunt quod predicta, & multa similia, quæ in Thalmud, de Deo dicuntur, sunt Metaphoricè intelligenda, eo modo quo sacra scriptura Deo attribuit penitere, ut Gen. 6. & irasci, ut Num. 22. & in alijs quamplurimis locis, quæ & similia intelligenda sunt similitudinariè scilicet, quod se habet in effectibus suis de quibus in illis

illis locis agitur, ad modum tales possessiones habentis. Quæ quidem dicitur canitatio non valet. Tum quia licet in sacra scriptura prout Prophetæ quandoque more humano loquuntur, talia quandoque traduntur, in dictis tamen expositorum sacra scriptura talia non sunt admittenda, cum ad expositores pertineat, ut sacram literam exponant, non ante quod talia tradant in actis suis, quæ sunt errorum inducitur sicut predicta. Tum quia penitere, vel irasci, aut moueri & huiusmodi, quæ in sacra scriptura Deo attribuntur, importat aliquid quod in hominibus esset laudabile. Penitere enim in homine, qui peccatum commisit laudabile est. Irasci etiam secundum moderationem rationis, ut iustitia exerceatur, est laudabile. Moueri etiam ad bona prosequenda, & mala fugienda laudabile est: & talia Deo attribuntur, ut bonum quod important, homines conentur imitari. Sed miserum esse, vel peccare, nihil boni importat, ad quod imitandum homines prouocari debeant: & sic talia Deo attribueri stultissimum est.

Sunt etiam in predicta Thalmudica doctrina nefanda quedam fetida, quæ aures cuiuscunq; modesti offendunt: quorum multa epilogat magister Raymudus in pugione 3. parte dist. 3. cap. 20. Et quia talia non sunt digna repetitione, seu relatione, ideo illa omitto. Sed solum ex his infero, quod talis doctrina manifestè est absurda, & fatida: de qua proprie dicitur hic: Et ascendet fumus eius, scilicet horridus, & fetidus modo predicto.

Sunt etiã in iuribus eorum Thalmudicis multa iniquissima, & naturalis dictaminis rationi omnino inconsona, ut plenius declarabitur Deo duce super Zachar. cap. 5. vbi proprie agitur de hac materia: E ideo ad presens omitto.

Et sequitur: Et desolabitur in secula seculorum: scilicet Ierusalem illa materialis à Iudeis secundum glos. Non erit transiens per eam, quia Romani decreuerunt, ut nemo ex Iudeis reuertetur in terram suam, prout in glos. Et possidebit illam Onocrotalus, & Hericius. Per aues, & animalia, quæ in hoc cap. ponuntur, intelliguntur vitiosi homines, sicut communiter exponitur Deu. 14. vbi horum, & similibus eius prohibebatur. Sicut per coruum intelliguntur illi, qui sunt voluptatibus denigrati, vel qui sunt expertes bonæ affectionis, quia coruus semel emissus ab arca non est reuersus: Et in miluo qui maximè vititur insidijs, designantur fraudulenti. Ista enim vitia similia frequenter in Synagoga Iudeorum inueniuntur, quæ postquam à Christo recessit, nunquam ab ea reuersa est, saltè vniuersaliter, & quæ fraudulentis frequenter vititur, & sic de alijs animalibus hic expressis, intelligenda sunt vitia, quæ ut per sua animalia hic expressa designantur, sed etiam alia: quæ hic non exponuntur intelligantur inesse eis, ideo subdit: Requirit diligenter in li. domini, scilicet Mosaicæ legis. Et legite: Vnum ex eis non defuit. scilicet ex auiibus, & animalibus immundis contentis in lege, quia omnia secundum eorum significata modo predicto vbi manent. Quæ omnia dicuntur in eis durare in secula seculorum: scilicet durante eorum perfidia, sicut Prou. 31. dicitur de bibente vinum, quod doloris eius non recordatur amplius. scilicet ebrietate durante. Et secundum hoc exponi potest residuum huius cap. conformiter ad predicta, exceptis duobus passibus qui specialiter sunt exponendi.

Primus enim dicit: Nobiles eius non erunt ibi: regem potius inuocabunt, & erunt omnes principes eius in nihilum. Ad quod sciendum, quod Iudei scientes se confusos in negatione Christi per prophetiam patriarche Iacob dicentis: Non auferet sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat, qui mittendus est, scilicet Christus, prout in eorum Thargum, scilicet in translatione Chaldaica exponitur, eo quod iam à magnis temporibus ablatum est ab eis sceptrum, & ducatus, tamen Messiam non habent, ideo fingunt quod illi qui regunt eos in hac captiuitate, per Thalmudicam doctrinam dicuntur habere sceptrum, & ducatum, prout tradunt in libro qui dicitur Canhedrin, quod tamen exacuat propheta dicens: Nobiles eius non erunt ibi. quasi dicat: Ad ducem, seu sceptrum habentem nobilitas pertinet: quam tamè ipsi non habent, sed regem potius inuocabunt. Manifestè enim confessi sunt coram Pilato. Non habemus regem nisi Cesarem, & etiam extunc ubicunque sint, sunt sub potestate regia alicuius dominantis, seu regentis. Et sic patet, quod falsum est dicere se habere sceptrum, & ducatum presertim cum etiam Scribæ, & Pharisei, sub cuius doctrina sunt, iam à longo tempore defuerunt. Et de hoc subdit: Et erunt omnes principes eius in nihilum. Gloss. Scribæ, & Sacerdotes, & Pharisei.

Secundus passus est, cum dicit: Et pilosus clamabit alter ad alterum. Circa quod sciendum est, quod pilosus in hoc loco intelligendus est demon. Eadem enim dictio ponitur hic & Leu. 17. vbi dicitur: Non immolabunt ultra victimas demonibus: & est sensus: nã fabricatores Thalmudicæ facultatis, vel potius falsitatis. habebat duos demones maximè sibi familiares, quorum unus vocabatur Benthamalehon, & alius Iosepheda, & cū istis maximè cõuersabantur prout in multis locis ipsius Thalmud habetur: & etiã narratur ab eis quod semel fuerat à Cesare prohibitum, ne illam Thalmudicam doctrinam divulgaret, & tamen ad consilium, & procuracionem predictorum demo-

Fabulosa, & irridenda opinio Iudeorum de penitentia Dei propter templi destructionem.

Iob. 40.

A demonum huiusmodi prohibitio fuit reuocata, & sic Thalmudica doctrina recuperata fuit demonum procuratore. Quae quidem histor. narratur per extensum in lib. textuali ipsius Thalmud, qui dicitur Mehila, qui est authenticus apud eos, secundum quod proprie dicitur in Idumaea s. synagoga Sathanae. Et pilosus alter clamat ad alterum s. vnus demon ad alium consocium ad opus suum explendum, seu recuperandum. Possent etiam hoc intelligi de duobus diabolicis hominibus, qui inter ceteros persecutores Christi, & Ecclesiae perniciosiores censentur. Primus seu principalior in primitiua synagoga sathanae fuit Schariothes, de quo Christus. Qui tradidit me tibi. &c. vnde a Christo diabolus nominatur, Ioan. 6. g. Nonne 12. elegi & vnus ex vobis. &c. Alter vero pilosus potest intelligi Antichristus, qui principalior erit in persecutione vlt. eccl. & virtute demonum miracula saltem apparentia, de quo Apost. 2. ad Thess. 2. b. q. secundum operationem Sathanae, &c. & sic pilosi clamabant alter ad alterum, licet valde remoti in tempore: quia affectiones eorum diabolicae ad inuicem correspondent, nitentes s. Christum, & Ecclesiam subvertere, alter s. in ca. alter vero in omnib. membris vniuersaliter sibi contra temporaneis. Si autem obijciatur contra expositionem praedictam, q. videtur esse mystica non literalis, eo quod Idumaea proprie significat illam terram

ram Seir, quam Esau possedit: similiter Bosra ciuitas principalis in ea existens, vnde quod per ista intelligitur Synagoga, videtur pertinere ad sensum mysticum, seu spiritualem; & sic de multis in hoc cap. contentis secundum praedictam expositionem. Dicendum, igitur quod in dictis prophetarum multa traduntur parabolicè, seu metaphoricè, sicut supra 5. Vinca domini accipitur pro domo Isr. & 25. per Moab intelligitur Antichristus ad literam, vt ibidem habetur in postil. vnde & in hoc loco, quia litera huius cap. non bene adaptatur nec proprie Idumaeae, nec Romae, nec alius de quibus dictum est, sed Synagoga Sathanae modo praedicto. Idcirco de illa exponitur ad literam, quia in locutione parabolica, vt dictum fuit supra in questione supra prologum Gen. sensus literalis est non ille; qui significatur primò per vocem, sed ille, qui per res intenditur significari, praesertim cum in hoc loco multa inueniuntur huic veritati consona: vnde & in alijs locis frequenter accipitur Idumaea pro Synagoga praedicta, vt infra 53. a. Qui est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? & in alijs locis, vt ibidem Deo date videbitur, & eadem est ratio de alijs in hoc cap. parabolicè contentis.

REPLIC.A. Sed in cap. 34. recedit à postil. qui exponit hoc ad literam. Burg. ipse autem per allegoriam satis extensam ponit propositiones Thalmudicas, & alia mira, de quibus non indi-

CAP. XXXV.

Letabitur. Exposita captiuitate Iudaeorum agit de conuersione gentium.

* Iustinus Deserta appellat nationes, quod Dei viri cognitionis essent expertes, & destitutae

testibus bonis, quibus laeta nuntiat, quod omnia bona, quae apud Iudaeos erant, ad illos essent transferenda per Apostolos, qui dixerunt. Ecce conuertimur ad gentes.

* Euseb. Hoc loco palam salutaris Dei canitur aduentus, qui multa bona sit allaturus surdis auditum, caecis visum, &c. Desertum vero oraculum significat eam, quae de gentibus collecta est, ecclesiam, quae cum antea sine Deo esset per eos, de quibus nunc agitur, euangelium accipit.

* Theo-

* Theodoretus. Desertum sitiens dicitur, quod non fuit irriguum Prophetarum vaticinijs, & pluuia caelesti Desertum, quod Dei agriculturam non acceperit, huic laeta nuntiat, & gaudere iubet, & letari.

* Eusebius. His verbis significat prophetia, non ipsam Ierusalem, neque Iudaeam sed ipsarum gentium terram, cui diuina cognitio exhibenda sit. Carmel enim & Saron externarum gentium loca erant. Et haec quidem ad verbum. Ad sensum autem dicendum est, quod hi, qui prius animis excæcati erant, adeo vt ligna & lapides, nec non demones loco summi Dei colerent, his omnibus malis per Saluatoris doctrinam liberentur, & multo prestantiorem quam ea est, quam ad corpus pertinet salutem, operamque recipiunt.

Lib. 6. de demonstr. c. 21.

E Vbi supra.

CAP. XXXV.

Letabitur deserta & inuisa, & exultabunt montes domini nec ascendet super eos, nec recordabitur illius, &c.

mentis domini nec ascendet super eos, nec recordabitur illius, &c. Tertium est vultus regum, & Pontificum, quia Pontifices, qui fuerunt post captiuitatem Babylonicam non fuerunt instituti per vultionem sacram, sed instituebantur frequenter per Reges, quibus Iudaei erant tributarii, qui frequenter vendebant summum sacerdotium. Similiter toto illo tempore Iudaei reges non habuerunt nisi aliquos paucos parum ante tempus Christi: & illi non fuerunt per vultionem instituti. Quartum est Spiritus sanctus seu diuinitas, quae pro tanto dicebatur in templo Salomonis habitare, quia ibi à summo sacerdote audiebantur diuina responsa non autem in secundo templo. Quintum est. אורים ותרומים Urim, & Thummim pro quo ponitur in latino doctrina & veritas. Exod. 28. & secundum Iosephum erat quidam fulgor subito proficiens de lapidibus rationalis & superhumeralis: quando Deus acceptabat preces summi Sacerdotis de quo dicit Iosephus. 3. lib. antiquitatis Iudaicae, q. desecit per ducentos annos antequam inciperet scribere librum illum, quem incepit scribere anno quadragesimo secundo a passione Christi vel circiter, quia librum illum obtulit Vespasiano imperatori: qui cepit imperare anno dominicae incarnationis 71. & sic secundum ipsum cessauit per magnum tempus ante Christum: & adhuc per maius tempus ante cessauit secundum librum praedictum: & secundum hoc dicitur.

1. Letata. deser. id est, Iudaea, quae fuit deserta à Deo quantum ad quinque praedicta.
2. Ha in via. Tempore enim primi templi prophetae discurrebant per Iudaeam populum à malis retrahendo, & bonum exhortando. Tempore vero secundi templi non leguntur habuisse nisi Aeggeum, Zachariam, & Malachiam, qui propaetauerunt tpe reedificationis templi secundi: sed postea populus Iudaicus caruit prophetis talibus per 300. annos, vsque ad tps Ioannis Baptistae, qui cepit praenuntiam praedicare, & aduentu Christi nunciare: Letata. deser. i. Iudaea quae fuerat praedicto modo deserta. Et in aduentu Christi habebit materiam gaudij quantum ad defunctos quos Christus de limbo patrum transfudit ad gloriam, & quantum ad viuos credentes in eum, qui potissimum fuit impletum quando recepto Spiritu sancto in die Pentecostes confidenter, & magna voce laudabant dominum. act. 2
3. Et exultabit multitudo. i. gentilitas, quae ad modum solitudinis caruerat cultu legis & prophetarum, cum gaudio suscepit fidem Christi ad praedicationem apostolorum.

F Iosephus.

* Et flore

NICOLAUS DE LYRA.

Cap. xxxv.

Letabitur. Andreas, & aliqui expositor. cathol. in hoc ipsum sequentes exponunt istud cap. ad literam nimis Iudaicè s. de prosperitate Iudaeorum post reditum de Babylone, sed hoc non videtur rationabiliter dictum, quia ab illo tempore, vsque ad Christum fuerunt in seruitute quauis in terra sua, sicut dictum fuit supra 22. Fuerunt etiam in multis afflictionibus, & angustijs, vt patet in lib. Esdr. & Neemie, & Dan. & ideo prosperitas, & iucunditas, q. in hoc ca. describuntur, ad tempus illud nullo modo referri videntur. Si faciet autem quod immo, quia hic est hyperbolica locutio, sicut dicitur de alba muliere, quod est albius niue, quamuis multum desiciat à niuis albedine, hic non videtur conuenienter dictum in proposito, quia magnificum, & pium decet plus conferre quam promittere, vel saltim non minus, & minus punire, quam comminari: Deus autem magnificissimus, & piissimus est: ideo eius promissiones de bonis non videntur rationabiliter exponi per restrictionem impletionis, nisi aliqua do appareat manifestè, quod sic debeant exponi, vt propter demeritum manifestè superueniens, propter quod bonum promissum iuste rescinditur, vel totaliter aufertur: comminationes tamen de malis rationabiliter aliquando excessum, siue restrictionem exponuntur secundum qualitatem, & mensuram peccatorum ipsorum delinquentium: propter q. Ra. Sal. hoc cap. exponit de felici statu quem expectant Iudaei in aduentu Messie. Igitur dimittendo quod falsum est in dictis eius s. q. Christus sit adhuc venturus in mundum, & accipiendo quod verum est, s. q. hoc cap. sit ad tempus Christi referendum potest sic continuari ca. praecedenti, in quo Propheta denuntiavit destructionem Idumaeae ad consolationem Iudaeorum. Hic consequenter denunciat eis consolationem perfectam Christi tempore credentibus affuturam. Et diuiditur in tres partes, quia primò consolatur eos de futura multiplicatione: secundò de credentium roboratione, ibi: confortate manus. Tertio de demonum deiectione. ibi: In cubilibus. Ad euidenciam primi sciendum, q. in senbedrin Ierosolymitano (qui apud Hebraeos est liber authenticus) dicitur: quod quinque res notabiles defuerunt in secundo templo per Zorobabel edificato, quae fuerant in templo Salomonis. Primum est ignis continuus in altari holocaustorum, qui tunc per pluuiam, vel ventum non extinguebatur, quamuis etiam sub dio. Secundum est arca testamenti, vnde dicitur Ierem. 3. e. In illis diebus non dicent arca testa-

MORALITER.

1. Letabitur deserta. Istud cap. literaliter exposui de ecclesia tempore Christi ex Iudaeis, & gentibus collecta: & sic sensus literalis

ralis est etiam spiritualis, potest tñcū hoc exponi moraliter de quolibet peccatore ad Deū cū magna poenitentia reuertente, & sic aliquando plus in merito proficit, quā ille qui ¶ innocen-

a Saron. Populi Iudaorum. vnde: *Erit Saron sicut desertum.*
b Videbitur gloriatur. ** Tertul. Quam gloriatur Turbam miraculorum. ut paralytici tollant grabatum, & ambulent cæci videant.*
c Confortate manus. ** Athanasius. Hec propheta Deum aduenire denunciat signaque, & aduentus eius tempus significat.*
d Origenes. Exigite demissas manus venisti ad aquam baptismi, istud est certaminis, & pugnae spiritalis principium aduersus Zabulum si remissior fueris, si flexi facile poteris quomodo aduersus astutias Zabuli stabis.
* Ambrosius. Dñ ad perfectionem desiderant Dei famuli peruenire, commacerant corpus suum castigando seuerius: Hoc faciunt in Spiritu sancto, & valido. Est enim spiritus consilij, ut nimia abstinentia dissoluat corpus suum, quo omnes eius

bit solitudo, & florebit quasi lilium **Germinans** germinabit, & exultabit letabunda, & laudans. **† Gloria Libani** data est ei, decorem Carmeli, & Saron. ipsi videbunt gloriam domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. **Dicite** pusillanimes, confortamini, & nolite timere. **Eccè Deus** noster ultionem adducet retributionis, **Deus** ipse veniet, & saluabit nos. **Tunc** aperietur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. **Tunc** salietur feruor claudus, & aperta erit lingua mutorum, quæ scissæ sunt in deserto aqua, & torrentes in solitudine, & quæ erat arida in stagnum, & sities in fontes aquarum: **In cubilib.** in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & iunci, & erit ibi

euacuent voluptates, ut dicatur eis conualescere manus remissa, & genua dissoluta. Cū enim solutus quis fuerit ab ista compage terrena, tunc fortius ad vitam confurgit æternam.
d *Uimite pusillanimes. * Euseb. Vos qui prius pusillo eratis animo, nullus vos capiat timor eorum, qui euangelicæ prædicationi resistunt, verum contra hos quoque robur accipite, & ne timete.*
† *Viror calami. Impletio scripturæ, quæ per calamum, & intentionis adiutorium, quæ per iuncum. Calamus enim, & iuncus iuxta aquas oriuntur, & virent. Et erit ibi semita, & vita. * Athan. Cõsiderent filij Israel viam quam dereliquerunt, Deum esse, qui dicit, Ego sum via. Deus porro trinus: & vnus est, & ideo ter repetita via est.*

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et flore quasi lilium. *decore sanctitatis, & odore bone fame.*
- 2 Germinans germina. *per talem replicationem, & reduplicacionem intelligitur multitudo Gentilium recipiens Christi fidem.*
- 3 Et exultabit letabunda. *corde.*
- 4 Et laudans. *ore.*
- 5 Gloria libani, &c. *per ista tria loca, quæ alijs in Iudæa fuerunt amena, & fertilia, intelligitur quod quidquid erat pulchritudinis, & amœnitatis in sanctitate, & honestate in Synagoga, transfuam est ad ecclesiam ex Iudæis, & gentibus congregatam.*
- 6 Ipsi videbunt gloriam dñi. *idest ipsius Christi, quem viderunt Apostoli, alijsque discipuli oculis corporeis, quantum ad humanitatem, & oculis mentis quantum ad deitatem. Ioan. 1. b. Vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à patre, &c. Viderunt etiam gloriam eius in miraculorum operatione, & resurrectione eius & ascensione. Gentiles etiam postea ad fidem conuersi viderunt gloriam eius in miraculis factis per Apostolos in nomine Christi.*
- 7 Confortate manus dissolutas. *Hic consequenter denuntiatur materia gaudij ex roboracione credentium, cum dicitur. Confortate. Et est verbum prophete ad Apostolos: Confortate manus dissolutas. idest Gentilium qui ante erant tardi, & pigri ad opus bonum*
- 8 Et genua debilia. *Gentilium.*
- 9 Roborate. *verbo, & exemplo ad quæcunque aspera pro Christo sustinendum.*
- 10 Dicite. *idest communiter predicate.*
- 11 Pusillanimes. *tempore præcedenti.*
- 12 Confortamini. *in virtute Christi.*
- 13 Et nolite timere. *scilicet tormenta tyrannorum. Cuius causa subditur.*
- 14 Ecce Deus noster ultionem adducet retributionis. *su per ve-*

per vestros persecutores.

- 15 Ipse veniet, & saluabit nos. *per passiones modicas ad gloriam deducendo, & sic factum fuit in primitiua ecclesia, & per longum tempus postea: quia multi Gentiles ad Christum conuersi: ita erant in domino confortati, quod non timebant tormenta, sed magis appetebant, ut patet in legendis multorum sanctorum.*
- 16 Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. *Ista enim miracula facta fuerunt per Christum, & postea per Apostolos, & alios credentes in nomine Christi, ut patet in Euang. & Actib. Apostolorum. Et fuerunt facta spiritualiter in illuminatione infidelium fidem recipiendo. Et aures eorum fuerunt aperte mandatis Christi obediendo. Et claudi sanati per viam morum incedendo, & multi loquelam receperunt, fidem liberè confitendo. Cuius causa subditur:*
- 17 Quia scissæ sunt in deser. Iudæa, & Gentilitatis, ut patet ex supradictis.
- 18 Aquæ. *scilicet sacramenti baptismi.*
- 19 Et torrentes in solitudine. *idest varie gratiæ Spiritu sancti, de quibus dicitur. 1. Co. 12. a. Alij datur sermo sapientiæ, &c.*
- 20 Et quæ erat arida in sta. & si. in fon. aqua. *Per hoc notatur plentitudo gratiæ data tempore ecclesie primitiue.*
- 21 In cubilib. *Hic consequenter denuntiatur materia gaudij ex demonum deiectione, cum dicitur: In cubilib. idest in phanis, & templis idolorum.*
- 22 In quibus habitabant dracones. *idest demones in idolis responsa dantes, & aliquando in talibus locis apparuerunt demones in specie draconum.*
- 23 Orietur viror calami, & iunci. *Quia idolis inde abiectis talia loca frequenter per Apostolos, aliosque discipulos diuino cultui applicabantur.*
- 24 Et erit ibi semita. *quantum ad obseruationem consiliorum.*

* Et via

MORALITER.

† innocenciam seruauit, ut dictum est supra 30. c. propter quod dicitur Ro. 2. d. *Vbi abundauit delictum superabundauit & gratia.* Et de tali conuenienter potest dici: *Letabitur deserta, & muia, &c.* quia persona prius à Deo deserta letabitur in domino, & germinat in bono, propter quod subditur de talium præmio.
 6 *Ipsi vident gloriam domini.* facie ad faciem: Et quoniam tales non sibi tantum proficiunt per vitæ meritum, sed etiam alijs per exemplum. ideo subditur.
 7 *Confortate manus dissolutas.* ad bene operandum. Et subditur præmium, cum dicitur.
 † *Deus ipse veniet, & saluabit nos. Tunc aperietur oculi.* Qui prius erant clausi ad videndum ea, quæ sunt salutis.

† Et au-

† *Et aures, scilicet surdorum patebunt.* ad audiendum Dei verbum cum effectu impletionis.
 † *Tunc saliet, sicut cernuus claudus.* ad ambulationem velociter in via morum.
 † *Et aperta erit lingua mutorum.* ad Deum magnificè laudandum.
 17 *Quia scissæ sunt in deserto aquæ.* idest dona gratiæ diuinæ.
 21 *In cubilibus in quibus prius dracones habitabant.* idest mentibus humanis in quibus habitabant demones per culpam.
 23 *Viror calami, & iunci.* Per pulchritudinem mentis, & exterioris honestatis ut sit locus aptus diuinæ habitationi.

† Et via

A Non transibit. *†* Cyril-
lus. Hæc via euangelica
his qui nondum emun-
dati sunt sacro baptisma
te, inaccessa est.

2 transibit per eam pollutus, & hæc erit vobis
directa via, ita vt stulti nō errent per eā. Non
erit ibi leo, & mala bestia nō ascendet per eā,

1 semita & via, & via san-
ctorum vocabitur. Nō t

2 & hæc erit vobis
directa via, ita vt stulti nō errent per eā. Non
erit ibi leo, & mala bestia nō ascendet per eā,

6 nec inuenietur ibi. Et ambulabunt q̄ liberati
fuerint & redempti à domino, cōuertentur,
7 & venient in Sion cū laude & lætitiā sempiterna
super caput eorum. Gaudium, & lætitiā
obtinēbit, & fugiet dolor, & gemitus.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et quia. quantum ad obseruationem mandatorum.
2 Et Hæc crit, &c. perueniendi ad beatitudinem.
3 Ita vt stulti. idest simplices, & illiterati etiam,
4 Non errent per eam. Frequenter enim contingit, quod simplices directus incedunt per hanc viam, vnde cum Augustinus legisset vitam Pauli Monachi simplicis, dixit: Simplicis, & illiterati rapiunt cælum, & nos cum iheris nostris trahimur ad infernum. Et non transibit per eam pollutus. Ex hoc patet, quod Propheta non loquitur hic de via materiali, per quam indifferenter transit pollutus & mundus. Et sic metaphorice loquitur Propheta in præcedentibus, & sequentibus, cum dicit.

MORALITER.

† Non transibit per eam pollutus. idest diabolus.
2 Et hæc erit vobis directa via. idest exemplum directiuium ad bonum. Nam moralibus magis mouent operum exempla, quam verba, ideo subditur.
3 Ita vt stulti, &c. Simplicis enim, qui non possunt cape-

ADDITIO.

In cap. 35. vbi dicitur in postilla. Igitur dimittendo, quod falsum est in eius dictis.

Præfens capitulum bene, & proprie videtur exponi à postill. sed circa eius continuationem ad præterita autēdū est, q̄ in ca. 33. præcedenti ab illo loco in quo dicitur: Audite, qui longē estis, &c. vt dictū est, incipit cap. secundum Hebr. vsque ad finem illius cap. Propheta tractauit de deiectione, & reprobatione Phariseorum, do-

5 Non erit ibi leo, &c. Per hoc intelliguntur demones, qui in primitiua eocl. fugabatur p̄ credētes, Mar. vlt. d. Signa eos, q̄ crederint hæc sequēt. In nomine meo demon. eiiciēt, &c.
6 Et ambulabunt. per viam iustitiæ. qui li. fuc. ad demones seruitute.
7 Et redempti, &c. Iesu Christo suo sanguine precioso.
8 Cōuertēt, &c. idest a. Eccle. militatē, primō, postea ad triumphatē, secundū quod dicitur Hebr. 12. f. Accessistis ad Siō mōtem, & ciuitatem Dei viuentis Ierusalem cœlestem, &c.
9 Et lætitiā sempiterna sup caput eorū. Ex hoc, & pluribus alijs in hoc cap. positis videtur, quod hoc capitulum referri nō possit ad tempus Iudæorum de captiuitate Babylonica redeuntium.

re verba prædicatorū, bene capiunt opera bona ipsorum
4 Non erit ibi leo. idest dæmon ad nocendum, licet sit ad exercitium.
5 Et ambulabunt, scilicet de virtute ad virtutem.
7 Et venient, &c. Finaliter ad videndum Deum deorum in Sion. cuius visio habet annexam lætitiā sempiternā

Annam Christi respiciunt, & de prosperitat. aubarentium Christo, & de quibusdā ad hoc pertinentibus, vt ibidem fuit ostensum.

In ca. verō præcedenti s. 34. specialius agit de destructione Synagoge Iudæorum que per Iudam ibi designatur, & de pluribus ad hoc pertinentibus, vt ibidem fuit largē ostensum.

In præfenti vrrō cap. tractat de consolatione, & statu credentium in Christo. Vt sic opposita iuxta se posita clarius elucescant. Et exponatur totum præfens capitulum sicut in postilla.

Cap. xxxvi.

CAP. XXXVI.

ET factum est. Libri Regum, & Paralip. cōsentiant sexto anno regni Ezechie venisse Salmanasar regē Assyriorū, & ex parte maxima 10. tribus transfuisse ultra mōtes Medorū, & Perfarū, cū qbus, & Tobias captiuatus: sicut habet in lib. ei. Post Salmanasar Phul, qui, & ipse populū ex parte captiuauit. post Teglatphalasar, & Sargō successerunt vsq; ad Sennacherib, q̄ quarto decimo anno regno Ezechie ascendit. Sed quomodo tot reges tantillo spacio? Sed tradunt Hebræi, quod tot nominibus dictus sit vnus Sennacherib, nec est

T factum est in quattodecimo anno Regis Ezechie, ascendit Sennacherib Rex Assyriorum super omnes Ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem ad Regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aqueductu piscine superioris in via agri Fullonis. Et egressus est

diffimile veri. Sacra narrat hist. primū Phul. Assyriorū regē sub Manahē rege Isr. vassasse. x. tribus Secundū Teglatphalasar, sub Phacee filio Romeliæ venisse in Samariā. Tertū Salmanasar sub Osee rege Israel totam cæpisse Samariā. Quartum fuisse Sargō, qui expugnavit Azotū. Quintū Asaradon qui translato Israel, Samaritanos cultores misit in Iudæa Sext. Sennach. qui sub Ezechia rege Iuda cæpta Lachis, & multis alijs, Ierusalem obsedit.
4 Reg. 15. d. Ibidem f.
4 Reg. 17. a.
4 Reg. 17. d.
4 Reg. 18. c.
† Sobna

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXVI.

ET factum est. Superius Isaia descriptit liberationē Ezechie & populi per modū prophetiæ. Hic cōsequēter eam describit & per modum historiæ. Circa quod sciendum, quod Ezechias misit magnas pecunias regi Assyriorum tali pacto, quod à terra eius recederet, & ipsum pace dimitteret, vt dictū fuit 4. Reg. 18. scilicet accepta pecunia pactum fregit, nitens Ierusalem destruere, & populum transferre, & ad terrendum Ezechiam, & populum suum verbis comminatorijs misit Rabfacem cum magno exercitu ante Ierusalem. Circa hoc igitur sic proceditur, quia primō ponitur dicta comminatio, secundō Ezechie liberatio cap. seq. Primā diuiditur in tres, quia primō ponitur dicta comminatio, secundō comminati postulatio, ibi: Et dixit Eliachim. Tertio petitionis refutatio, ibi: Et dixit ad eos. Prima in duas, quia primō præmittuntur quedam præambula secundō, comminatio dicta, ibi: Et dixit ad

cos Rabiaces. Circa primum præmittitur tempus, cum dicitur:

1 Et factum est, &c. Secundo, locus, ibi:
2 Super omnes, &c. Excepta Ierusalem, & paucis fortalicij.
3 Et misit rex Assyriorum. vbi remansit cum parte exercitus ad expugnandum locum istum.
4 In manu graui. i. in tanta potestate, quod Ezechias se non poterat in campo sustinere: ideo tenebat se inter muros Ierusalem.
5 Et stetit, &c. illum enim aqueductum, qui exibat extra ciuitatem diuerterat Ezechias, vt dictum est supra 33. tamen locus retinebat nomen aqueductus.
6 In via agri fullonis. sic nominati, eo quod fullones extendebant ibi vestes ad desiccandum.
7 Et egressus est ad eum. ad tractandum de pace de consensu vtriusque partis.

MORALITER.

† Et factum est. Huius historiæ, quæ ponitur in hoc capit. & duobus alijs immediatē sequentibus sensus myfficus

† 1 Qua-

fficus posuit est 4. Regum 18. capit. 9. & 20. propter quod hic pertransco.

A Sobna. Sobna Scriba, ali^o nō superbus, qui vt tradūt Hebrēi cōmī natione Rab facis perterritus inferiorē partem ciuitatis tradidit, arce remanēte & templo.

B Hęc dicitur: Si cut forsan à patre audierat, hęc dicit dominus: & vt verba eius habeant maius pondus. Notat arrogā tiam. Hęc dicit rex magnus quascō traria fortitudo.

C Procopius. Superba valde, & insolēs propheteque maximē contraria, vox illa Rabfacē, cum pro hęc dicit dominus, rex magnus vsurpauit:

D Idem. Pro uocat Ezechiam ad pugne discrimē. sed ei sic respōdere q̄at Ezech: *Hi in curribus, & hi in aquis.*

E Ecce confidis. Mentitur plane. Nusquam enim legitur Ezechiam in Aegypto spem posuisse.

† Dixi, vel pu to: consilium & vis tua ad bellum tantū modo est in labijs tuis. † Inuixus.

† Fideiufforē da, vel da vadem. † siquidem. † Vertere facies faciē ducis vnus.

Psal. 19.

A ad eum Eliachim filius Helchiæ, qui erat super domum, & Sobna Scriba, & Ioahē filius Afaph à commentarijs. Et dixit ad eos Rab-

faces: dicite Ezechia: Hęc dicit rex magnus rex Assyriorum

Quæ est ista fiducia, qua confidis, † aut quo consilio, vel fortitudine rebellare disponis? Super quem habes fiduciam, quia re-

cessisti à me: Ecce confidis super baculum arundineum confractum istum super Ægyptum, cui si † innisus fuerit homo, in-

trabit in manum eius. & perforabit eam, sic Pharaō rēx Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. Quòd si rēponderis mihi, in do-

mino Deo nostro confidimus, nonne ipsē est cuius abstulit Ezechias excēssa, & altaria, & dixit Iudæ, & Ierusalem: coram altari-

isto adorabitis? Et nunc † trade te domino meo regi Assyriorum, & dābo tibi duo milia æquorum, † nec poteris ex te prēbere ascē-

lores eorum. Et quomodo † sustinebis faciem iudicis vnus loci ex seruis domini mei minoribus? Quod si confidis in Ægy-

pto, in quadriga, & in æquitibus, & nunc nūquid sine domino ascēdit ad terram istam, vt disperderem eam? Dominus dixit ad me: Ascende super terram istam, & disperse eam. Et

dixit Eliachim, & Sobna, & Ioahē ad Rabfacē. Loquere ad seruos tuos Syrā lingua, intelligimus enim, ne loquāris ad nos Iudaicē in auribus populi, qui est super murum. Et dixit ad eos

Rabfacēs: Nunquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, vt loquerer omnia verba ista, & non potius ad viros

qui sedent in muro, vt comedant stercore sua, & bibant † vrinam

Quēadmodū fordes, & limus aures corporis obstruūt, sic

† d Nec

† f Ut comedant stercore sua, &c. † Chrysof. † Ac Hon Mar

† d Nec

† d Nec

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Qui erat super domum. s. domini. quia erat summus Sacerdos, vt dictum est supra. 33.
- 2 Et Sobna Scriba. idest scriptor animalium, & iste est alius ab illo, ut quo habetur supra. 22. qui ante Eliachim fuit summus Sacerdos.
- 3 Et Ioahē filius Afaph a commentarijs. i. Cancellarius regis. Et est a cōmentarijs vnum nomen indeclinabile & communis generis. In Hebræ. tamen habetur, recordator. Et vt dicit Ra. Sa. habebat officium reducendi ad memoriā casus tractandos coram rege, & secundum debitum ordinem prout casus debebāt prius vel postea x. d. i.
- 4 Et dixit ad eos. Positis quibusdam pręambulis, hic cōsequenter describitur comminatio Rabfacis ex parte regis Assyriorum loquentis.
- 5 Quæ est ista fiducia qua confidis scilicet te posse resistere. quasi licet nulla est. quia si confidis ac auxilio humano per regem Ægypti, illud nullum est, ideo subditur: Ecce confidis super baculum arun. & patet litera vique ibi.
- 6 Quod si responderis mihi. vbi excludit ab Ezechia auxilium diuinum, dicens.
- 7 Nonne ipse est cuius. Quasi dicat non debes a Deo sperare auxilium, cuius dimisisti cultum. iste tamen Rabfacēs dicebat falsum, quia post edificationem templi per Salomonem non fuit Iudæis licitum alibi offerre sacrificia, nisi in casu ex dispensatione diuina, sicut Elias obtulit in monte Carmeli. 3. Reg. 18.

- 8 Et nunc trade te. i. oblige te per cautionem sufficientem.
- 9 Et dabo. Vnde Hebr. habetur: Sis vadiatus. s. pro duobus milibus equorum quos tradam tibi.
- 10 Nec poteris. Quasi dicat in toto populo tuo non inuenies tot homines, qui sciant & possint equitare.
- 11 Et quomodo sustinebis faciem iudicis, &c. Quasi dicat nullo modo, quia quilibet eorum habet satis plures equites in acie sua.
- 12 Quod si confidis. i. in adiutorio Dei & regis Ægypti simul excluditur hoc dicens.
- 13 Dominus dixit ad me, &c. hoc falso dicebat ad terrendum Ezechiam.
- 14 Et dixit Eliachim. Hic consequenter ponitur Ezechie petitio per nuncios suos facta, cum dicitur.
- 15 Loquere ad seruos tuos. que non erat intelligibilis populo communi. Et erat petitio rationabilis, quia talis tractatus debet esse secretus quousque sit perfectus, & firmatus.
- 16 Et dixit ad eos Rabfaces. Hic consequenter ponitur dictę petitionis refutatio, cum subditur.
- 17 Nunquid ad dominum tuum. scilicet Ezechiam.
- 18 Et ad te. eius nuncium.
- 19 Misit me dominus meus. q. d. non, sed magis ad populum.
- 20 Ut comedant stercore sua. idest nisi reddant se voluntariē, ita diu erant obsessi, quod non habebunt aliquid ad comedendum, & bibendum.
- 21 Et bibant vrinam pedum suorū. idest fluentē ad pedes suos

meretricij cā
 A tuis, & huius
 sæculi fabulæ
 aures mentis,
 ne D. Paulū
 aut Ioannem
 audiamus. cū
 publicè legū-
 tur in eccle-
 sijs, sed confa-
 bulemur, &
 quasi sterco-
 auribus no-
 stris immittūt
 negotia hu-
 mana, & q̄
 barbarus ille
 minabatur di-
 cens, comede-
 ris sterco ve-
 strum, id nūc
 multi nō ver-
 bo, sed re in
 vobis faciunt
 imō etiā mul-
 to foediū. Nā
 B fornicarij cā-
 tus, multo
 magis quam
 stercoꝝ sunt
 abominabi-
 les.
 a. Facite mecū
 benedictionem,
 &c. Laudate
 me, benedici-
 cite me. Vel
 sicut habet a-
 lia editio. Fa-
 cite quod vo-
 bis vtile est,
 vt mericipia-
 tis, & pax ma-
 neat vobiscū.
 b Nunquid li-
 berauerunt dij, Gentium vnusquisque, &c.
 * Procopius. Malè autem se ciuitatem adoriri se col-
 ligit in hunc modum. Si magnus est, & Iudæam tueatur
 aut eo nolente eam sumus adorti, & nulla est eius potē-
 tia:

pedum suorum vobiscum? Et stetit Rabfaces, & clamauit voce
 magna Iudæicè, & dixit. Audite verba Regis magni, regis Assyrio-
 rum. Hæc dixit rex: Non vos seducat Ezechias, quia non poterit
 eruere vos, & non vobis tribuat fiduciam Ezechias super domino,
 dicens: Eruens liberabit nos dominus, non dabitur ciuitas ista
 in manu regis Assyriorum. Nolite audire Ezechiam. Hæc enim
 a dicit rex Assyriorum: Facite mecum benedictionem, & egredi-
 mini ad me, & comedite vnusquisque vineam suam, & vnus-
 quisque ficum suam, & bibite vnusquisque aquam cisternæ suæ
 donec veniam, & tollam vos ad terram, quæ est vt terra vestra,
 terram frumenti, & vini, terram panum, & vinearum. Nec t̄ con-
 turbet vos Ezechias, dicens: Dominus liberabit nos. Nunquid
 liberauerunt dij Gentium vnusquisque terram suam de manu
 regis Assyriorum? vbi est Deus Emath, & Arphat? Vbi est Deus
 Sepharuaim? Nunquid liberauerunt Samariam de manu mea?
 Quis est ex omnibus dijs terrarum istarum, qui eruerit terram
 suam de manu mea, vt eruat dominus Ierusalem de manu mea?
 Et siluerunt, & non responderunt ei verbum. Mandauerat enim
 eis rex, dicens. Ne respondeatis ei verbum. Et ingressus est Helia-
 chim filius Helchiæ, qui erat super domum, & Sobna Scriba, &
 Ioahel filius Asaph à commentarijs, ad Ezechiam scissis vestibus, &
 nunciauerunt ei verba Rabfaces.

tia: aut eodē D
 volente acces-
 simus, & ea-
 dem quoque
 sicut alijs po-
 tiemur. Itaq;
 & Israëlē fra-
 trem vestrū
 bello supera-
 rum captiuū
 habemus, ne
 alios iam quē
 sui nō essent
 Deum tradi-
 disse asseratis.
 Sed Israëlē
 iā à Deo pro-
 pter idolola-
 triam iā alie-
 nū fuisse igno-
 rabat. Ita de-
 inde ratioci-
 natur. Si alios
 sui non serua-
 runt dij, neq;
 dominus Iu-
 dæos, quem
 ceteris præ-
 stare non vi-
 deo.
 c Et siluerunt,
 & nō responderūt
 ei verbum. Mā-
 dauerat enim,
 &c.
 * Procop. At
 nihil ad bla-
 sphemias ist. Eccl. 8.
 responderi pas-
 s' est, pius rex
 ne ad maior.
 puocaret iux-
 ta illud: Ne
 succendas car-
 bones peccato-
 ris. Inutile siquidem fuerit cum illis quibus est animæ
 salus deplorata, verbis decertare, quos silentio præstat
 retundere, sermonisque veritate in nobis tandiū præme-
 re, donec idoneo tempore à Deo in eos excitemur.

Cap. F

NICOLAUS DE LYRA.

suos. Hominibus enim in timore, & angustia magna positis so-
 let fluere vrina versus pedes, & per hoc innuit famem, & anxietate
 tem eis futuram in obsidione, nisi reddiderint se.
 1 Et clamauit, &c. Ex hoc dicunt doctores quod iste erat aposta-
 ta à Iudaismo.
 2 Non vos seducat Ezechias. Promittendo vobis auxilium
 à domino futurum.
 3 Facite mecum benedictionem. ad reddendum vos mihi
 voluntariè.
 4 Et comedite, &c. idest habitate pacificè, & quietè in ter-
 ra ista.
 5 Donec veniam & tollam vos. quasi dicat hic est modus
 regum Assyriorum, scilicet transferre Gentem sibi subiectam de
 terra sua natua ad aliam, vt de eius obedientia sit magis securus
 iam enim ante fecerat hoc rex Assyriorum de Hofee rege Israel, &
 eius populo, vt habetur 4. Reg. 18.
 6 Ad terram, quæ est vt terra vestra. idest similis in fertili-
 tate, & amānitate: propter quod talis translatio non debet ver-
 bis

bis esse grauis. Nec conturbet vos Ezechias. retrahendo vos
 ab isto, quod vobis offero.
 7 Dicens dominus liberabit nos. Quasi dicat poterit: quod
 nititur probare cum dicitur.
 8 Nunquid liberauerunt dij gentium. Quasi dicat cum
 essent multi dij, non potuerunt defendere cultores suos contra regē
 Assyriorum: ergo Deus vester qui vnicus est, vt dicitis, non po-
 terit vos defendere. sed istud argumentum nullum est, quia illi non
 erant dij veri, sed falsi, & nullius virtutis. Deus autem verus vni-
 cus est, & potentia infinita.
 9 Et siluerunt de manda. regis Ezechie. Timebant enim
 ne si responderent, quod Rabfaces multiplicaret verba blasphemie
 contra Deum.
 10 Et ingressus est Eliachim filius. vt referret Ezechia Rab-
 facis verba.
 11 Scissis vestibus. Hic erat modus Iudæorum, quod scin-
 debant vestimenta sua in signum doloris, quando contra Deum
 blasphemiam audiebant. Vnde, & summus sacerdos imponens
 Christo, quod blasphemasset scidit vestimenta sua, vt habetur
 Mar. 14. g.

Scindere ve-
lles.

* Cap.

ADDITIO.

In cap. 36. vbi dicitur in postil. Et nunc tradite domino
 meo, &c. Dicitio Hebraica, quæ hic ponitur, vbi nos habemus:
 Nunc

Nunc trade te, proprie significat mixtionem. Et est sensus: Et
 nunc admisce te domino meo, idest sis de societate eius, & ipse da-
 bit tibi plus de equis quam tu poteris habere de ascensoribus: & pa-
 tet litera.

A de Tharacha rege Aetiopiae, dicentes: Egressus est, ut pugnet contra te. Quod cum audisset, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: Haec dicetis Ezechiae regi Iudae et loquentes: Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis dicens: Non dabitur Ierusalem in manu regis Assyriorum. Ecce tu audisti omnia quae fecerunt omnes reges Assyriorum omnibus terris quas subvertunt. & tu poteris liberari? Nunquid eruerunt eos dii Gentium quos subverterunt patres mei, Goza, & Aron, & Reseph, & filios Eden, qui erat in Thalsar? Vbi est rex Emath & rex Arphat, & rex urbis Sepharuain, Ana & Aua? Et tulit Ezechias tres libros de manu nunciorum; & elegit eos, & ascendit in domum domini, & expandit eos coram domino, & oravit ad dominum, dicens: Domine exercituum Deus Israel, qui sedes super Cherubim, tu es Deus solus omnium regnorum terrae: tu fecisti caelum, & terram. Inclina domine aurem tuam, & audi. Aperi oculos tuos, & vide: & audi omnia verba Sennacherib qui misit ad blasphemandum Deum viventem. Verè enim domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras, & regiones earum, & dederunt Deos earum igni. Non enim erant dii, sed opera manuum hominum, lignum & lapis & comminuerunt eos. Et nunc domine Deus noster salva nos de manu eius, & cognoscant omnia regna terrae, quia tu es Deus solus. Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Haec dicit dominus Deus Israel. Pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum, hoc est verbum quod loquutus est dominus super eum. Despexit te, subsannavit te virgo filia Sion: potest te caput mouit virgo filia Ierusalem. Cui exprobrasti, & quem blasphemaisti, & super quem exaltasti uocem tuam, & tenuisti altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum Israel. In manu seruatorum tuorum exprobrasti domino, & dixisti: In multitudine quadrigarum mearum

1 de Tharacha rege Aetiopiae, dicentes: Egressus est, ut pugnet contra te. Quod cum audisset, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: Haec dicetis Ezechiae regi Iudae et loquentes: Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis dicens: Non dabitur Ierusalem in manu regis Assyriorum. Ecce tu audisti omnia quae fecerunt omnes reges Assyriorum omnibus terris quas subvertunt. & tu poteris liberari? Nunquid eruerunt eos dii Gentium quos subverterunt patres mei, Goza, & Aron, & Reseph, & filios Eden, qui erat in Thalsar? Vbi est rex Emath & rex Arphat, & rex urbis Sepharuain, Ana & Aua? Et tulit Ezechias tres libros de manu nunciorum; & elegit eos, & ascendit in domum domini, & expandit eos coram domino, & oravit ad dominum, dicens: Domine exercituum Deus Israel, qui sedes super Cherubim, tu es Deus solus omnium regnorum terrae: tu fecisti caelum, & terram. Inclina domine aurem tuam, & audi. Aperi oculos tuos, & vide: & audi omnia verba Sennacherib qui misit ad blasphemandum Deum viventem. Verè enim domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras, & regiones earum, & dederunt Deos earum igni. Non enim erant dii, sed opera manuum hominum, lignum & lapis & comminuerunt eos. Et nunc domine Deus noster salva nos de manu eius, & cognoscant omnia regna terrae, quia tu es Deus solus. Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Haec dicit dominus Deus Israel. Pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum, hoc est verbum quod loquutus est dominus super eum. Despexit te, subsannavit te virgo filia Sion: potest te caput mouit virgo filia Ierusalem. Cui exprobrasti, & quem blasphemaisti, & super quem exaltasti uocem tuam, & tenuisti altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum Israel. In manu seruatorum tuorum exprobrasti domino, & dixisti: In multitudine quadrigarum mearum

NICOLAVS DE LYRA:

1 De Tharacha rege, &c. s. nuncios, qui ad hoc venerant ad eum, dicentes quod sequitur.

2 Egressus est, &c. Quod cum audisset misit nuncios ad Ezechiam, ne gloriatur aut assecratur in aliquo propter recessum Sennacherib de Iudaea, afferens pro certo, quod rediret contra eum & populum suum in tanta fortitudine, quod non posset ei resistere, non solum virtute humana, sed nec etiam diuina: ideo subditur.

3 Non te decipiat, &c. Et sic blasphemaui Deum tanquam falsiloquum, & impotentem, & ad hoc inducit rationem, cum subditur.

4 Ecce tu audiisti. aliis nosti: & est eadem ratio quae posita est capitulo precedenti a Rabface dicta.

5 Et tulit Ezechias, &c. Hic consequenter ponitur ipsius Ezechiae deuota deprecatio cum dicitur: Et tulit Ezechias. id est, accepit.

6 Libros. i. literas regis Assyriorum, qui ei comminabatur liberis, & verbis ad maiorem assertionem.

7 Et ascendit, &c. ad deuotius deprecandum ex sanctitate loci.

8 Expandit eos, &c. s. Ezechias, quia continebant blasphemias contra ipsum, ut sic indignaretur contra regem Assyriorum.

9 Domine exercituum. i. Angelorum.

10 Deus Israel, &c. Propiciatorium. n. quod sedes Dei dicebatur super alas Cherubim ponebatur, ut dictum fuit Exo. 25. & per hoc designabatur quod praerat omni Angelica creatura.

11 Inclina domine. i. effectum tuae iustitiae ostende contra Sennacherib te blasphemantem: Caetera patent usque ibi.

12 Cognoscant, &c. Contrendo Sennacherib, qui Deos aliarum Gentium destruxit.

13 Et misit. Hic consequenter ponitur Ezechiae consolatio per Isaiam

ruinam Sennacherib de propinquo futuram denunciando. Et primo dicta ruina praedicitur, secundo ad hoc signum mirabile inducitur, ibi Tibi autem. Circa primum dirigitur primo verbum ad Ezechiam, cum subditur.

14 Haec dicit dominus. Cuius verbum non potest esse falsum.

15 Pro quibus rogasti me, &c. Sunt exaudita.

16 Despexit te. In corde suo virtutem tuam pro nihilo reputando.

17 Et subsannauit te. sensibili signo. Subsannatio. n. proprie dicitur contemptus qui fit per rogationem nasi.

18 Virgo filia Sion. i. habitatio templi in monte Sion, mihi dicta sicut filia. Et dicitur virgo propter integritatem fidei, quae semper remansit ibi in aliquibus, & maxime etiam tunc vigeat tempore Ezechiae.

19 Post te caput mouit. Comminando a longè.

20 Filia Ierusalem. Quae dicitur virgo & filia ratione iam dicta, quia Ierusalem fuit ciuitas electa ad Dei cultum, ut habetur 2. Paral. 6. Consequenter Isaias dirigit sermonem ad Sennacherib, dicens.

21 Cui exprobrasti, &c. Comminando & blasphemando ex nimia superbia. Et respondet propheta.

22 Ad sanctum Israel. i. ad Deum sanctificantem Israel. Vel sic Ad illum quem Israel adorat ut sanctum sanctorum: & sic superbiisti contra Deum, & non contra hominem tantum.

23 In manu seruatorum tuorum. ut patet de Rabface precedenti capitulo, & de alijs nuncijs a Sennacherib missis, ut habetur in isto capitulo. Et iste sui maior contemptus, quam si Sennacherib hoc fecisset in propria persona, sicut dare aliam alicui per personam vilem, quam si aliquis notabilis hoc faceret manu propria.

24 Et dixisti. Presumptuose attribuendo tibi victorias quas diuina virtute habuisti. Ideo subditur. In multitudine quadrigarum mearum.

A disse. i. nationes vastasse, quod libanus nationum infidelium mons sit celeberrimus. Carmelum, i. Israel, quod Carmelus Galilææ mōs sit.

Inuenalis. Credit olim velificat us arhos epotaq; flumina celo prandent. † munitos

† sine viribus.

B a *Et exsiccaui.* Tan tus fuit exercitus, vt fluenta exsicarent, & ideo puteos, aque inopiam facerent. * Procopius. Sequitur alia de ponte & fluminibus exsicatis iactatio, qualia ab Asiæ regibus facta narrantur, legimus. n. & fluuios pōte iunxisse, & Xerxē Helespontum, & exhaustos bibentium multitudinem amnes fluere desisse. Sed nō tua sunt, inquit, ista. Ego. n. laborum illis patiendiq; terminū defixi. At tu quæ mihi iam dudū certa constat, de impiarum gentium in teritu, sententiam meam non vides.

† decidua, & anno secundo sponte nascētia.

Qui vero de Samaria, & Iudæa dicitur ar bitrantur, Decebat te, aiunt, Prophetas meos euoluere, & quæ de illis prædicta sunt, quæq; te ipso nunc vltus, tanquam instrumento, te ipsa compleo & præsto, intelligere. Eos. n. clemētia mea veluti manu, diu tutatus, postquam ad saluatorem suum redire nolle animaduerti, ad te remisi, neq; prius in tuam potestatem venerunt.

C

b *Superbia.* Non vltiā sustinebo, vt scias te non viribus tuis

^{† Ierusalem.} ego ascendi altitudinem montium, † iuga Libani, & succidam excelsa cedrorum eius, & electas abietes illius, & in ^{† Idest templum.} ^{a † cōtinentes reges. Iudæis parentes.} ^{a † Populum,} ^{† Domum domini.} ^{† Metaphoricos. Quasi in transitu reges. & regiones subegi cum habitatoribus suis.} troibo altitudinem summitatis eius, saltum Carmeli eius.

a Ego fodi & bibi aquam, & exsiccaui vestigio pedis mei

omnes riuos † aggerum. Nunquid non † audisti quæ olim

fecerim ei? Ex diebus antiquis ego † plasmaui illud, &

nunc adduxi, & factum est in eradicationem collium cō-

pugnantium, & ciuitatum munitatum. Habitatores earum breuiata † manu contremuerunt, & confusi sunt, facti

sunt sicut fœnum agri & gramen pascuæ, & herba re-

ctorum quæ exaruit antequam maturet. Habitatio-

nem tuam, & egressum tuum, & introitum tuum ego cog-

nooui, & insaniam tuam contra me. Cum fureres aduer-

sum me, superbia tua ascendit in aures meas. Ponam ergo

circulum in naribus tuis, & frenum in labijs tuis, & redu-

cam te in viam per quam venisti. Tibi autem hoc erit si-

gnum. Comede hoc anno † quæ sponte nascuntur, & in

anno secundo pomis vescere. In anno autem tertio semi-

gè post futura, sed in proximo complenda testabantur. **c** *Comede hoc anno.* * Procop. Q. d. Si quo tibi signo ad eorū fidem quæ dicta sunt, opus est, scito te anno isto reb. quæ sponte nascunt, victurum, qui terram colere ppho stes nō possis. Illorum aut reliquijs anno scdo nutrieris. **f** *Et in anno. s. iminēte messe irruerūt Assyrij, & vastauerūt messes*

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ego ascendi altitudines montium. i. Iudæa quæ est terra montiuosa.

2 Iuga Libani. i. montem Sion vbi erat templum, quod dicitur hic Libanus, eò qd erat edificatū de lignis Libani, vt habetur 3. Reg. 5. Et loquitur de futuro per modum præteriti, quia præ superbia cre debat certitudinaliter hoc futurum esse, ac si iam fecissent: verumta men quia realiter non erat factum, ideo subditur per modum futuri.

3 Et succidam, & c. Templum. n. erat edificatum, partim de lignis cedris, & partim de abiegnis.

4 Saltum Carmeli eius. ad deprædandum animalia quæ ibi de pascebantur in magna copia.

5 Ego fodi, & c. s. puteos & cisternas de nouo. Et causa subditur **6** Et exsiccaui. q. d. Tanta est multitudo exercitus mei in hominibus, & animalibus, quod aquæ præexistentes ibi non sufficerent.

7 Nunquid non audiisti. tu Sennacherib.

8 Quæ olim fecerim. Creando mundum de nihilo. Vel aliter, & melius, vt videtur. Quæ olim fecerim. transferēdo regna de Gente in Gentem pro voluntate mea? quasi diceret sic, vt ex annalib. & chronicis in conspectu tuo lectis, sicut & de Assuero legitur Esther 6. in aliquib. libris addatur ei. Sed non est in Hebræo, nec 4. Reg. 19. vbi ponitur ista historia: si tamen addatur non est referendū ad regem Assyriorum, vt aliqui expositores dicunt, sed ad genus hu manum cuius Deus transtulit potestates & regna, vt dictum est.

9 Ex diebus antiquis. i. ab æterno.

10 Ego plasmaui illud. i. disposui fiendum quidquid sit successio ne temporum.

11 Et nunc adduxi. s. victorias quas per patres tuos & te feci propter peccata hominum puniēda, secundum quod dicitur supra de cimo. b. Væ Assur, virga furoris mei, & baculus ipse est.

12 Et factum est, & c. i. principum ad inuicem discordantium: quia aliqui volebant se reddere, alij verò contradicebant.

13 Habi-

13 Habitatores earum, & c. potestate eorum diminuta.

14 Facti sunt sicut fœnum agri, & gramen. in quo non est potentia resistendi.

15 Et herba rectorum. Quæ defecit antequam veniret ad perse cutionem.

16 Habitationem tuam. i. regno tuo.

17 Et egressum tuum. ad veniendum contra populum meum.

18 Et introitum tuum. intra Iudæam.

19 Ego cognoui. i. autē disposui.

20 Et insaniam tuam contra me. Vt permitterem hoc te facere: quia Deus non est actor mali culpæ, nisi tantū permittēd.

21 Cum fureres, & c. meam maiestatem blasphemando.

22 Superbia tua. qua facta prædicta attribuisti tuæ virtuti.

23 Ascendit, & c. Quasi dicat tempus est te reprimendi & puniē di, ideo subditur.

24 Ponam ergo, & c. sicut fit bybalis, vt iugo supponantur.

25 Et frenum, & c. sicut equis indomitis.

26 Et reducam te. malis gradibus tuis.

27 In via per quam venisti. vt habetur infra eodem cap.

28 Tibi autem, & c. Hic ad prædictorum confirmationem datur mirabile signum, cum subditur.

29 Comede hoc an. i. sine cultura hominis: & illa fuerunt qui germinauerunt ex granis contritis ab exercitu Sennacherib, qui vastauit & diripuit bona terre, quando iuit ad pugnandum contra regem Aethiopiæ vt dictum est, quia sicut dicunt Hebræi ex illis granis tot bona creuerunt, quod totus populus Ezechie potuit vno anno ex illis viuere.

30 Et in anno, & c. dicit Ra. Sa. qd exercitus Sennacherib præcide rat arbores fructuosas, & ipse Ezechie promittitur, quod miraculo se facerent ramos ita magnos, quod de fructibus ibi nascentibus populus anno secundo poterit sustentari.

31 In anno autem, & c. Quasi dicat. O tu Ezechia cū videris ista * duo

messes, & vineta, & oliueta: & ob nimiam obsidionem, quod ex granis repertum est, habuerunt in victum primo anno, & secundo: quia .n. in anno obsidionis serere non potuerunt, quæ repperunt ex pomis, & frugibus sumpserunt.

a *Et mittet, &c.*
* Gregorius. Radicum nomine latentes cogitationes accipimus, quæ in occulto procedunt, sed in ostensione operum per apertum surgunt, sicut de verbi semine per prophetam dicitur. *Et hoc quod saluatum fuerit, &c. mittet radices deorsum, & faciet fructum sursum.* Radicem quippe deorsum mittere, est cogitationem bonam in abditis fructificare. Fructum verò sursum facere, est per efficaciam operis recta quæ cogitauit ostendere.

b *Eusebius.* Manifestissime hæc Apostolorum domini, & discipulorum electionem significat. Hi enim relictæ ex populo Iudæorum radicem deorsum agunt, hoc est, doctrinam toto orbe disseminant, ut toto orbe euangelium radices agat fortissimas & faciat semine sursum ad celestia promissa, & ad mansiones coelestes vberem fructum præmittant.

c *Propter me.* Significat, quia non ex merito suo sed Dei clementia conseruantur, imo & patris eorum David memoria. In quo admonentur suæ negligentia, & fidei illius atque iustitiæ quam tantum diligit Deus, ut posteros sanctorum merito eorum tueatur.

d *Chrysostomus.* Magnum indicium diuinæ misericordiae, quod cum non inuenit homines viuos & fiducia præditos, qui possunt intercedendo veniam obtinere, confu-

confugit ad defunctos, & per illos inquit se remissurum peccata, quemadmodum Ezechia dicit, protegam ciuitatem hanc propter me, & propter Dauid puerum meum. Olim enim mortuus erat Dauid.

* Idem. Venit ad Ezechiam Isaias, & dicit (ne putaret

Hom. 2. in Psal. 50 Sanctorum merita & intercessio quantum proficiunt.

nate, & metite, & plantate vineas, & comedite fructum

Quæ vastatae sunt.
a Reliquia Iudæorum quæ se euarias non credunt: sed tantam recipient abun tantiam, ut quasi arborum fertilissima pomis replentur.

earum. Et mittet id quod saluatum fuerit de domo Iuda,

Idem est.

A simili arboris fructuosa.

& quod reliquum est, & mittet radices deorsum, & faciet fructum sursum.

Quia & decem tribus, & ciuitates Iudæ vastatae.

Saluati.

Dilectio & misericordia, non eorum merita. Qui contra aduersarios zelatus est populum tuum

& saluatio de monte Sion. Zelus domini exercituum faciet istud.

Quamuis oblitus.

Propterea hæc dicit dominus de rege Assyriorum.

Unde quenquam occidat.

Non introibit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi sagittam,

& non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem.

In via qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingredietur, dicit dominus.

Et protegam ciuitatem istam, ut saluem eam propter me, & propter Dauid seruum meum.

Non macro vestro. Nota tibi aliquos esse & fide & opere hæredes David.

Pro bonis patribus etiam malis filiis miseretur Deus.

Egressus est autem Angelus domini, & percussit in castris Assyriorum, centum octogintaquinque milia.

De potentia sine inere occidit & in cinerem redegit.

Sennacherib, & pauci cum eo decem tantum, ut tradunt Hebræi, & Israelitæ.

Et surrexerunt mane, & ecce omnes cadauera mortuorum.

Mortui erant.

A Iudæa.

Et egressus est & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninive.

Conte uxor veri Dei quasi victor.

Et factum est cum adoraret in templo Nefrach Deum suum, Adramelech, & Sarasar filij eius

* Procopius. Hinc omnes intelligant, quantum pietas ipsa valcat, quæ posteris etiam indignis salutem pariat.

d *Et reuersus.* Ideo reseruatus, ut sciat potentiam Dei & blasphemantia comprimat ora: & prædicat maiestatem illius quem ante despexerat.

c *Filij eius.* Inuidentes (secundum traditionem Iudæorum) Asaraddon fratri suo, & ex altera matre, quem ob amorem matris sibi decreuerat in regnum succedere. Et quia ille iam coeperat regnare, fugerunt occiso patre. In hoc nequior populo suo ostensus, quia non in terra sua ab ipso percussus: sed ad gloriam Dei (sicut Pharaon inter multas plagas) reseruatus a filiis in templo Dei sui occidendus.

Hom. 3. in c. 1. ad Philip. E

surrexit.

Filij Sennacherib quare fugerunt.

Ara-

NICOLAUS DELYRA.

duo signa, scias ruinam Sennacherib futuram in principio anni tertij quando reuertetur ab obsidendum Ierusalem, ita quod ipso deiecto poteris tute seminare & metere & viuere quietè, ideo sequitur. Et mittet. Subditur.

- 1 Radices deorsum. i. stabilietur in terra.
- 2 Et faciet fructum sursum. i. opera sancta.
- 3 Quia de Ierusalem exhibunt reli. i. due tribus quæ remanserant, alijs decem captiuatis, & istæ due tribus timore Sennacherib intrauerunt Ierusalem fugiendo de circumstantibus locis timore Sennacherib: sed exercitu eius percusso exierunt inde securè ad loca sua redeuntes.
- 4 Et saluatio, &c. quia orationes Ezechia ibidem in templo stans & sacrificia sacerdotum cum precibus Isaiæ meruerunt illam saluationem populi de manu Sennacherib.
- 5 Zelus domini. vindicans blasphemia Sennacherib.
- 6 Propterea hæc dicit dominus. cuius verbum non potest esse falsum.
- 7 Non intrabit ciuitatem. ut credit.
- 8 Et non iaciet, &c. quia non permittetur tantum appropinquare, ut hoc possit facere.
- 9 Et non occupabit eam clypeus. i. bellatores clypeati ad inuadendum ciuitatem parati, vnde 4. Reg. 19. g. dicitur. Et non occupabit

pabit eam munitio, quia sicut dicit Ra. Sa. adhuc exercitus Sennacherib non erat ante Ierusalem: quia fuit percussus in Nobe, quæ non multum distat a Ierusalem & huic consonat quod dictum est supra decimo. g. Adhuc dies est, ut in Nobe stetur. Et dicitur ibi Nob locus ille quem Ra. Sa. vocat Nobe.

- 10 Et non mittet in circuitu eius aggerem. ad implendum fossata.
- 11 In via qua venit. quia compulsus fuit fugiendo redire in terram suam, ut habetur parte se.
- 12 Propter me. id est propter meam iustitiam demonstrandam in Sennacherib destructione, & gloriam meam in templi protectione.
- 13 Egressus est autem Angelus domini, &c. Præmissa denunciatione prophetica de ruina Sennacherib. Hic consequenter ponitur executio Angelica, ubi primo ponitur percussio exercitus, cum dicitur. Egressus est autem. Secundo percussio regis, cum dicitur.
- 14 Et egressus est & abiit, & reuersus, &c. de Iudæa confusibiliter fugiens.
- 15 Et factum est, &c. Dicunt aliqui, quod hoc fuit quia ordinauerat Asaraddon regnatum um post se, istis duobus. sc. Adramelech, & Sarasar filijs suis postpositis: & sic interfecerunt eum desiderio regnandi. Sed huic videtur obuiare quod subditur.

Diuisio.

Ararath *Ararath. Regio Armeniæ campestris, per quam fuit Araxes incredibilis vbertatis ad radicem Tauri montis, qui illuc vsque tenditur. Arca verò Noc*

Non Angelus, à quo percussis alijs. patricidio filiorum referuatus est.
 percusserunt eum gladio, fugeruntq; in terram Ararath: & regnavit Asaraddon filius eius pro eo.

non ad montes generalis Armeniæ delatata est, quæ appellata est Ararath, sed ad montes Tauri altissimos qui imminent campis Ararath.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Fugeruntq; in terram Ararath. i. Armenia, & sic videtur quòd non interfecerunt eum cupiditate regnandi: propter quod Reg. Sa. aliam causam assignat dicens, quòd principes regni sui erant turbati contra eum, eò quod filij eorum & amici fuerant mortui pro-

pter eius superbiam & blasphemiam contra Deum Israel, ut dicitur est: propter quod tractabant de morte ipsius. Quod cum ad aures eius pervenisset intrauit templum Dei sui, orans & promittens quod si periculum hoc cuaderet, in eius honorem duos filios predictos sacrificaret: quod intelligentes filij eum interfecerunt, ne ab eo occiderentur: & huic consonat quod dicitur. Cum adoraret.

CAP. XXXVIII.

In diebus illis ægrotavit. Quia de victoria dignas Deo grates nō retulit, sed in superbia evanuit, sicut, Reg. & Paralip. liber aperit unde. Quem Deus diligit, corripit, ne eleuetur in superbiam post incredibiles triumphos.

Morieris tu. Cui simile. Niniue subuertetur. & multa sub comminatione prædicta, nec impleta non Deo

mutante sententiam, sed prouocante nos ad sui notitiã. Dominus enim patiens est super malicia.

Augustinus. In Psal. 50. *Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.* Super hoc incerto Niniuitæ pœnituerunt: dixerunt. n. Quis scit si conuer. & ig. Deus? Stetit ergo Niniue, an uersa est? Aliter videtur hominibus, aliter Deo Ego autem impletum esse quod propheta prædixit video. Respice quæ fuit Niniue, & vide quia euersa est in malo, ædificata est in bono. Sic dictum est Jeremiæ. *Eccedabo tibi eradicare, & rursus ædificare & plantare.* Inde est etiã illa vox. *Ego percussam, & ego sanabo.*

Idem. Ezechias ne de victoria aduersus Sennacherib esset eleuatus, & forsitan etiam gratiarum actione exiguus, in grauissimi languoris morbum incidit. Ad quæ in ipso languore visitandum, Isaias propheta veniens, dixit dispone domui tuæ, &c. *Qui* tristi nuntio per motus ad parietem faciẽ suã conuertit, lachrymabilemq; pro uita precem fudit. Non quod de suo, ut pote perfectus, merito in conspectu conditoris sui incertus fuit, sed quia in Christi venturi generatione sui generis profapiam in throno Dauid lucernam non dereliquit.

Gregorius cum prophetia rerum euentus immobili veritate pronunciet, falsum videtur quod Isaias ait ad regem ægrotantem. *Dispone domui tuæ, quia morieris, & non viues.* cum regi pœnitenti & oranti quindecim annos addiderit dominus ad vitã Similiter de Iona dicitur quod prædicauit Niniuitis. *Adhuc quadraginta dies, & Niniue subuertetur.* & tamen postea ante 40. dies Niniuite misericordiam Dei consecuti sunt. Sed dicendum est qd prophetæ in libro ipso præscientiæ Dei ubi omnia scripta sunt legentes, non omnia percipiebant, sed quædam, & eodem modo quo Deus permittebat. Legerat n. Isaias in illo libro,

CAP. XXXVIII.

*I*n diebus illis ægrotavit Ezechias vsque ad mortem Et introiuit ad eum Isaias filius Amos propheta, & dixit ei. Hęc dicit dominus. *Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues.* Et conuertit

bro, quòd rex Ezechias secũdum operã quæ fecerat longiorem nō merebatur vitam: & secundum rei physicam viuere non poterat. Sed non legerat, quòd per lachrymas & orationes esset impetraturus. Legerat similiter Ionas in eodem libro quod Niniuitarum nequitia secundum hoc quod agebant quadragesima die complenda erat & ita ciuitas eorum destruenda. Sed illud non legerat quod per suam commonitionem essent acturi pœnitentiam & ita misericordiam consecuturi. Vterq; igitur quod legerat prædicauit, & quantum ad eos pertinebat, incommutabilis erat veritas, quia neminem intēdebant fallere. Dicit. n. August. Quicumque sic credit ut loquitur, & si non vera loquitur, tamen fideliter loquitur.

Deus etiam secundum quod Gregorius dicit, sententiam mutat, sed non consilium. Sententiam debemus intelligere sensum verborum, consilium verò ab æterna dispositione est. Sententiam verò seruis suis Deus reuelauerat, non tamen consilium: sed ut eorum comminationibus pœnitentiam incuteret populis suis, & sic eorum miseretur. Videtur tamen, quòd ea verba quæ dixerunt in libro vitæ non legissent. Cum enim Isaias simpliciter diceret, morieris & non viues, & Ionas. Niniue subuertetur, & ista non essent futura, non videntur illa esse in libro Dei, quæ non erant futura. Sed sciendum est, quòd Deus duobus modis aliquas res cõsiderat secundum merita & secundum rei naturam (quæ dicuntur causæ inferiores esse) & secundum suum consilium. Vnde Ezechiam moriturum Deus præuiderat secundum meritum, vel secundum physicam, licet non futurum & nō moriturum, vel secundum consilium suum. Vtrũque igitur scriptum erat in libro vitæ, sed alterum suo prophetæ permittit legendum, alterum verò non permittit.

Verũ dixit, nec est deceptus quia sic legit, nec est mentitus quia sic credidit: & secundum illas inferiores causas locutus est, quamuis simpliciter & sine additamento. Si quis videret cæcum & diceret. Iste amplius non videbit, etiam si diuino consilio lumen reciperet: ille non mentiretur, quia rei physicam est secutus. Eodem modo, & Ionas subuersionem Niniuitarum vidit in mente diuina, quæ tamen

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXVIII.

In diebus illis ægrotavit Ezechias vsque ad mortem. Post liberationem Ezechia ab hoste, hic consequenter ponitur eius liberatio ab infirmitate. Circa quod primo ponitur eius mirabilis sanatio, secundo reprimitur ex hoc insurgens elatio, cap. seq. Prima in tres, quia primo denuntiatur sanatio, secundo interponitur Ezechia oratio ibi. Scriptura. tertio sanationis executio, ibi. Et iussit. Prima in duas: quia primo sanatio denunciatur, secundo, ad hoc signum mirabile datur. ibi. Hoc autem. Circa primum præmittitur infirmitas, secundo nunciatur sanitas, ibi. Et factum est. Circa primum dicitur.

1 In diebus illis ægrotavit Ezechias vsq; ad mortem. i. taliter, quod non poterat curari per naturam. Dicunt autem aliqui, quod hoc contigit ei eo quod non reddiderat gratias domino sufficienter

ter de percussione exercitus Sennacherib. Sed hoc improbat Rab. Sa. per hoc quod Isaias dixit sibi postea. Et de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam. Ex quo videtur, quod illa percussio exercitus fuit post infirmitatem Ezechia, & non ante, propter quod dicit hoc ei accidisse: eo quòd noluerat uxorem accipere, quod tamen scire tenebatur, ut linea Dauid in regno per ipsum continuaretur: propter quod conualescens accepit uxorem de qua genuit Manassen. Et huic dicto concordare videtur quod habetur 4. Regum 21. ubi dicitur quod Manasses erat duodecim annorum cum regnare cõpisset immediatè post mortem Ezechia, qui vixit quindecim annis post sanationem istam, ideo dicit Reg. Sa. quod illud quod sequitur.

2 Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. i. fac testamentum tuum. Isaias Ezechia tertia die ante percussionem exercitus Sennacherib, & tertia die sequenti qua fuit illa percussio facta, Ezechias sanatus ascendit in domum domini, ut habetur 4. Reg. 20.

3 Et conuertit Ezechias faciẽ suã ad parietẽ, & orauit ad domi-

tamen futura non erat quia illud quod vidit, secundum A merita eorum vidit. Quod verò conuersi sunt consilio Dei fuit, quod ipse non vidit.

a Ad parietem, templi, scilicet iuxta quod Salomon ex- truxit palatium.

b *Obsecro domine.* Iturus ad dominū narrat opera sua. Foelix conscientia quæ in tempore malorum potest recordari bonorum.

b. *Obsecro domine.* audiens se moriturum, non annos plu- rimos petit, sed Dei iudicio dimittit quid præstare velit. Nouerat Salomonem Deo placuisse, quia non petierat ampliores annos vitæ.

c. *Et quod bonum.* Idola pa- tris sui destruxit, ostia do- mus domini quæ ille clau- serat aperuit: serpentem æneum quem in Gabon Iudæi adorabant cōminuit, & in ventum sparsit.

d. *Et fleuit.* Fleuit quia mo- riebatur sine filiis, & pro- missionem patrib. suis factā timebat perituram pro pec- catis suis: de qua ad Dauid: *Cum dormieris cum patrib. tuis suscitabo semen tuum quod egre- dietur de lumbis tuis, & ponam illud super thronum Israel in sem- piternum, & erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem.* Alij asserunt etiam sanctos mor- te terreri pro incertitudine iudicij. Notandum autem, quod dies mortis non ne- cessitate singulis præscita sit, sed volūate Dei & igno- tis mortalib. causis vel vi- uat aliquis vel moriatur, præsertim cum nunc statu- ta mortis necessitas differatur & post mortem plurimos resuscitados legamus.

c. *Et factum est verbum domini.* Prepostero ordine hic refer- tur historia, quæ in Regū volumine cōsequentius legitur.

f. *Ecce ego adiiciam super dies.* Secundum quod visum est. In præsentia enim in qua & hi anni erant, nihil additū est. Præsciebat enim Deus, cum quidem vsque ad mor- tem infirmitate animi affligendum, sed oratione & pœ- nitentia conualiturum. Dicunt quidam quod malè vi- uendo, nō mereatur quis ad vitæ suæ terminū peruenire, vel

vel bene agendo, ante tempus mereatur rapi ad præmia D vitæ, vnde: *Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos.* Et illud: *Raptus est ne malitia mutaret cor illius.* Historia libri Regum & Paralipom. prophetiæ mixta est, quia & pro- phetia historiæ copulata, de liberatione vrbs, de interitu Assyrij, de reuersione solis, & de annis Ezechie additis.

Psal. 54.d. Sap. 4.d.

a Quia ad templum ire non poterat. Domus vel templi, ne gemitus audiat vel lachrymæ videantur.

Ezechias faciem suam ad parietem, & orauit ad dominum, & dixit: *Obsecro domine me- mento quæso quomodo ambulauerim corā*

a Quæ regionis. b Non caludicans post idola. Quis enim gloriatur mundum se habere cor?

c te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Eze- chias fletu magno. Et factum est verbum do- mini ad Isaiam dicens: *Vade & dic Ezechie:*

¶ Inuitquam extret mediam partem atrij.

Hæc dicit dominus Deus Dauid patris tui:

a Quis promissionem desideras, opera lætatis. Fecit enim rectum sicut Dauid pater eius.

Audiui orationem tuam, & vidi lachrymas tuas. Ecce ego adiiciam super dies tuos quin-

a Quia ambulasti in veritate & in corde perfecto. b Quia fleuisti fletu magno.

decim annos, & de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam, & protegam

¶ Quos non postulasti. ¶ Insuper regni securitas promittitur.

eam. Hoc autem tibi erit signum a domi- no quia fecit dominus verbum hoc quod lo- quutus est: Ecce ego reuerti faciam um- bram linearum, per quas descenderat in

¶ Iudæi semper querunt signum.

horologio Achaz in sole retrorsum decem lineis: & reuersus est sol decem lineis per

a A decima enim hora in primam, & pene duplicatus est dies.

gradus quos descenderat. Scriptura Eze- chie regis Iuda, cum ægrotasset & conualuis-

a LXX. oratio. sed hoc melius, quia præterita narrat de beneficio agens gratias.

festinare inciperet, qui diei totius exceptis duabus horis spatium consummasset. Per quas duas horas ut multi æstimant, celeri cursu de occasu in ortum reuertitur, ut dies integra rursus sine interueniente nocte in ortu in- nouaretur, ut scilicet dies duos etiam in hac vice in una luce concluderet. Quomodo & sub Iesu filio Nun in illo prædicto bello moram fecisset indubitanter & hac uiceluna reuerti minimè dubitatur, quatenus ne quic- quam ut prædiximus in cyclorum cursibus, contubaretur. Vnde in hac reuersione conuenit sol non mutasse, sed suo

lachrymam tuam.

Lib. 2. de mi- rabilib. sacre scripturæ c. 28.

NICOLAUS DE LYRA.

dominum. ut oraret secretius & deuotius, & non impediretur ab assistentibus.

1 *Obsecro domine memento quæso quomodo ambu- lauerim coram te in ueritate & in corde, &c.* Hoc non dixit ad iactantiam, sed magis ad gratiarum actionem, recognoscens quod hoc processit ex bonitate diuina, ut sic gratus de præcedentibus, vl- teriorem gratiam impetraret.

2 *Et factum est uerbum domini ad Isaiam dicens.* Hic consequenter denunciat eus sanitas, & patet litera vsque ibi.

3 *Ecce ego adiiciam super dies tuos.* quos iam per- fecisti.

4 *Quindecim annos de manu regis Assyriorū eruam te, &c.* Ista fuit prophetia prædestinationis, quæ est, quando fit reue- latio prophete alicuius futuri: prout est in dispositione diuina et eius præsentia: & hæc infallibiliter impletur quia diuina præsentia est immutabilis. prophetia autem supra posita qua dixit: *Morieris tu, & non uiues.* fuit prophetia comminationis quæ est quando re- uelatur aliquid futurum, non prout est in mente diuina, sed prout est in causis inferioribus: & sic erat de infirmitate Ezechie, quæ erat incurabilis per naturam, non tamen per hoc excludebatur di- uina uirtute curaretur & ideo talis prophetia non semper im- pletur.

5 Hoc autem tibi erit signum a domino quia faciet do- minus uerbum hoc, &c. Hic consequenter datur signum mirabi- le ad confirmationem dictæ prophetiæ, quæ erat prædestinationis, cum dicitur in persona domini.

6 *Ecce ego reuerti faciam umbram linearum per quas descenderat in horologio Achaz, &c.* Et hoc patet, quod il- lud horologium erat ad solem ad cognoscendum horas diei per um- bram, & dicunt aliqui, quod due lineæ faciebant unam horam: & se- cundum hoc illa dies artificialis fuit augmentata decem horis tantum, s. quinque horis in ingressu solis uersus orientem & quinque ho- ris redeundo ad locum ubi inceperat retrocessio. Alij uerò dicunt, & conueniens uidetur, quod quælibet linea faciebat unā horam: & sic illa dies artificialis fuit augmentata viginti horis, decem retro- cedendo ad orientem, & decem redeundo ad locum pristinum, & sic illa dies artificialis fuit triginta duarum horarum, quia antequam sol retrocederet, habuerat decem horas, & postea per retrocessum & regressionem viginti: & tandem duas habuit sole tendente ad occasum. Et hæc uidetur opinio Dionysij in epistola ad Policarpum, ubi loquens de ista retrocessione solis, dicit sic: *Sol cum decima hora esset Deo præcipiente repedauit ad orientem alijs decem horis desi- gnatis, deinde rursus decem horis alijs ad occidentem eueniente sole: sed & residuis diei duabus horis, &c.*

7 Scriptura Ezechie regis Iuda cum ægrotasset, &c. Hic inter- ponitur oratio Ezechie pro gratiarum actione de sua iuratione, &

5 Hoc

* primò

sed suo conditori in omni-
bus naturaliter praecepto
obedire. Conuenienter aut
tale signum regi in mortis
expectatione posito, aptissi-
mum euenit, quod domi-

† Carebo re-
duo.

† dominum

† orbis
† habitatio,
vel tempus
meum.

nus per solem fieri taliter,
per solem congrua dispen-
satione disposuit, quoniam
sicut sol in procinctu occa-
sus sui positus, in diei initium
reducitur, sic rex in mortis
expectatione constitutus,
quasi ad incipientis vitae gau-
dia reuocatur. Tantum quo-
que temporis, id est, quindecim
annos dominus addi-
dit, quatenus nasciturus tunc
filius consumpto illo tem-
pore regnum defuncti pa-
tris valeret gubernare.

B *Ego dixi.* Cum Deus Eze-
chiae sine labore victoriam
dedisset, nec ille ei condignas
gratias reddidisset, infirmi-
tate coactus laudes persol-
uit, quas in prosperitate neg-
lexit, & postquam conua-
luit, quae in angustia cogita-
uerat, dicit: *Ego dixi in dimi-
dio.* Sancti implent dies suos
sanctos: Abraham, mortuus
est plenus dierum senectute
bona, peccatores in dimi-
dio dierum moriuntur.

† confumer.

In dimidio dierum meorum. unde. Viri impij & dolosi
non

^a Desperando. ^c In angustia.
set de infirmitate sua. Ego dixi: † In dimidio
^a Quia non complebo numerum annorum meorum sicut patres mei.
^b Hic est vti a quibus portae inferi.
dierum meorum, vadam ad portas † inferi.
^a A domino. ^b Ob superbiam mihi ablatam. ^c Apud me.

† Quasiui residuum annorum meorum. Di-
^a Damnatu apud iustos. ^b Beatitudine. ^c Sanctorum.

xi: Non videbo † Deum in terra viuentium,
^a Timet, ne aspiciat cum sanctis Dei, & h. b. tet in requie, & Deum videat.
^b Christum nobis promissum, verum hominem
& verum Deum. ^c Ipsum Christum
vel quemlibet iustum.

non aspiciam hominem ultra, & habitatorem
^a Aeternae. ^c Vel: Quietis generatio ablata est, vt sic incipiat verus.
^b Filiorum ^c Mihi.

† quietis. † Generatio mea ablata est, & † con-
^a Plicata sit generatio mea, ne extendatur in posteros.
uoluta est a me, quasi tabernacula pastorum.
^a Ante tempus. ^b Tela imperfecta.

Præcisa est velut a texente vita mea: † dum
^a In iuuentute. ^b Dicebam. ^c More infirmi,
qui finiri vel mutari sperat infirmi-
tatem suam mutari ne tempore.

adhuc ordire succidit me: de mane vsq; ad
^a O domine. ^b Et de nocte, spera. vsque ad ma. ^c Sicut
Iob qui in die expectabat noctem & e conuerso, vt anxius.

vesperam † finies me, sperabam vsq; ad mane,
^a Sed. ^b Omnipotens. ^c Omnia comminuens ^d Non solum carnes.
^e Suspendit dicit. Quali aut mane
aut vesperae dabis mihi finem.

quasi leo sic contriuit omnia ossa mea. De mane
^a Hoc dicebam. ^b Ad matrem cla-
mat, vt escam percipiat.

vsq; ad vesperam finies me, sicut † pullus hiru-
ta, ait imitaturum se auiculas, & semper Dei laudes can-
taturum.

non dimidiabit dies suos, D
quia non implent opera vir-
tutum, nec poenitendo emen-
dant delicta.

Ad portas inferi. Quasiui.
vbi constituta est domus om-
ni viuenti ante aduentum
Christi.

Quietis. Quidam codices
habent, quicquid generatio
mea, quod & Hieronymus.
aliquando transtulit, decep-
tus ambiguitate verbi, &
postea correxit.

*Quasi tabernacula pasto-
rum, &c.* Isidorus. Praesen-
ti saeculo quasi tabernaculo
vtimur. Sic enim Isaias ap-
pellauit dicens. Quicquid ge-
neratio mea, ablata & con-
uoluta est a me quasi taber-
naculum pastorum. Non
ergo transitum vel decur-
sum eius ignoramus, diuitias
congregantes, vel do-
mos edificantes, sed quem-
admodum Paulus ait. intē-
damus quia tempus breue
est, vt ementes sicut non
ementes simus.

Sicut pullus hirundinis, &c.
Theodoretus. Leua-
tus morbo & restitutus vi-
tae, ait imitaturum se auiculas, & semper Dei laudes can-
taturum.

Respondet

C

Utrum autem ista dies sub Ezechia fuerit ma-
ior quam illa quae prolongata fuerit tempore
Iosue dictum fuit Iosue cap. 10.

NICOLAUS DE
LYRA.

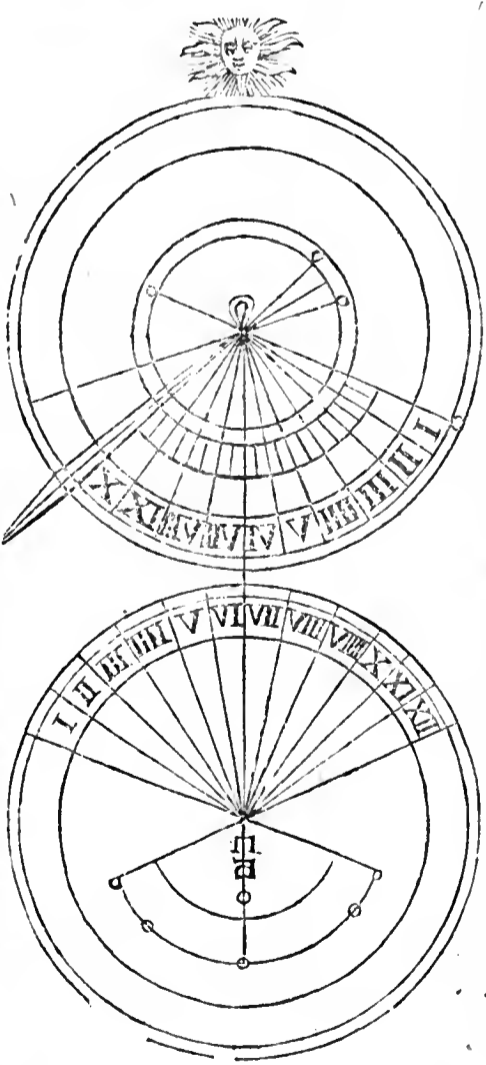
primò praeimitur titulus cum dicitur: Scri-
ptura, &c. secundo tractatur, cum dicitur:
Ego dixi. Et diuiditur in duas partes, quia pri-
mò Ezechias recolat anxietatem animi in qua
fuerat. secundo bonum quod Deus sibi per Isa-
iam promiserat, bi: Tu autem eruisi. Circa pri-
mum dicit.

1 In dimidio dierum meorum. Tunc
enim Ezechias erat in trigessimono anno
vite suae. Quod sic patet, quia quarto Regum
decimooctauo. dicitur quod Ezechias erat vi-
ginti quinque annorum, quando regnare cepit,
& viginti nouem annis regnavit, simul iun-
cti faciunt quinquaginta quatuor annos, a qui-
bus si subtrahantur quindecim, quibus regna-
uit post infirmitatem istam, remanent trigin-
tanouem, & sic erat in trigesimo anno,
quando infirmatus fuit: quod est quasi me-
dium vite hominis secundum cursum na-
turae.

2 Vadam ad portas inferi. In Hebraeo
habetur *והוה* scilicet, quod aliquando accipitur
pro fossa vel sepulchro, & sic accipitur quan-
tum ad corpus Ezechiae. Aliquando autem ac-
cipitur pro inferno, & sic accipitur quantum
ad animam eius: Accipiendo tamen infernum
pro limbo patrum, & ideo non dicitur hic ad
in infernum, sed ad portas inferi, quia limbus
ille a sanctis dicitur esse in parte superiori in-
ferni.

3 Quasiui residuum annorum meo-
rum, &c. id est mecum considerabam, quot an-
nis possem viuere per naturam.

4 Dixi. *Figura secundum secundam opinionem, in
qua qualibet linea fecit unam horam.*

4 Dixi. *Audito verbo Isaiae: morieris
tu, &c.*

5 Non videbo dominum. id est tem-
plum domini.

6 In terra viuentium. inter emnes vi-
uentes non aspiciam hominem ultra, &c.
in presenti vita.

7 Et habitatorem quietis. id est popu-
lum regni mei habitantem in pace mortuo
Sennacherib: hoc dicebat Ezechias, quia
iam Isaias sibi dixerat hoc ante ruinam Sen-
nacherib & liberationem ciuitatis, & po-
puli, vt patet capit. precedenti: & ideo gra-
ue erat Ezechiae illud bonum tempus non vi-
dere.

8 Generatio mea ablata est. id est non
habeo filium mihi succedentem in regno, &
hoc consonat dicto Rab. Sal. supra posito, quod
non habebat adhuc filium.

9 Et conuoluta est a me. ne extendatur
ultra per generationes futuras, sicut pallium
plicatum non extenditur.

10 Quasi tabernacula pastorum. Quod
quando mutant, locum deponunt & plicant ad
alibi portandum

11 Praecisa est velut a texente vita
mea: dum adhuc ordire succidit me:
de mane vsque ad vesperam finies me,
sperabam vsque ad mane, quasi leo sic
contriuit omnia ossa mea. De mane vs-
que vesperam, &c. *est in medio processus
sui. sicut tela aliquando scinditur a texente,
dum est adhuc in feri.*

12 Sicut pullus hirundinis, sic clama-
bo. clamans pro partu recipere a matre.

Meditator

a *Respondebit mihi.*
A Quod errani emen dabo, tu esto fideiuf for & protector. *Nō est enim volentis neque currentis, sed Dei miserentis.*

b *Cum ipse.* Hec mihi iussit. q. d. nihil restat nisi patienter sustinere, & ipsū for tem exorare qui fecit quod voluit.

c *Recogitabo.* Quod præteritum est non adiuvat sustentē. vnde stulta est Epicuri sententia, qui asserit recordatione præteritorū bonorum mala præsentia mitigari.

d *In amaritudine animæ.* q. d. Et hi etiam in amaritudine, quæ præfens tribulatio nihil boni præteriti sentit, & semper humana felicitas ali quibus aspergitur auersis.

e *Bernard.* Olim prædictum est, & nunc tempus impletionis aduenit, Ecce in pace mea amaritudo amarissima. Amara prius in necem martyrum, amarior in conflictu hæreticorum, amarissima nunc in moribus domesticorum.

c *Quia non infernus confitebitur.* Sine fine damnati, neque in inferno poenitentiam agunt, neque laudes Deo referunt.

f *Viuens viuens.* &c. Non infernus vel mors.

g *Pater filijs.* vnde: interroga patrem tuū & annun. &c.

a *Ad Deum.* **a** *In domino.* **b** *Gemitu compunctus.*
dinis, sic clamabo: meditabor vt columba. Attenuati sunt

a *Ad dominum: vnde auxilium.* **b** *Violentiam infirmitatis ultra vires corporis.* **c** *Plus quam possunt merita.*
oculi mei suspicientes in excelsum. Domine vim patior,

a *Vel sponde idem est.* **b** *Facti mei.* **c** *In se reuertitur.* **d** *Figulus luto.*
t responde pro me: quid dicam, **t** aut quid respondebit

a *Vel fecerim.* **q** *Alij reputabo.* **a** *Etiam infideles*
mihi cum ipse fecerit? **t** Recogitabo tibi omnes annos

a *De statu humanæ vitæ philosophatur iam securus.*
meos in amaritudine animæ meæ. Domine si sic viuitur,

a *Fragilis & caduca vita & miseris plena, vt scilicet facile cadat.*
b *Seueritate tua, & culpa mea.* **c** *Sic.* **d** *Misericordia.*
& in talibus vitæ spiritus mei: Corripies, me et viuificabis

a *Salutem & vitam dando.* **a** *Percussio enim Assyrio pax erat in populo.*
me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem

a *Corrigendo.* **q** *Per flagella.* **b** *Modo in inferno præsentis vitæ vel futuræ.*
eruisi animam meam, ut non periret, proiecisti post ter-

a *Vel sensum tuum vel meum.* **b** *Ne ego aspicerem, ea, sed tuam misericordiam*
gum tuum omnia peccata mea. Quia non infernus confi-

a *In inferno autem quis confitebitur sibi?* **q** *Lauando.* **b** *Diabolus.*
tebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui

a *Qui omnino damnati.* **b** *Inferni.* **c** *Filij liberationem qui dicit: Ego sum via veritas & vita.* **d** *Nunc protectione tua.*
descendunt in lacum ueritatem tuam. Viuens viuens ipse

a *In futura requie.* **q** *Laudando.* **b** *Liberatus ab hostibus gratias ago.*
confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam fa-

a *Illis quos post genuit, quia tunc non habebat filios.* **q** *Cultum veræ religionis.*
ciet ueritatem tuam. Domine saluum me fac, & Psalms

a *Ego & populus meus, laudant usque hodie Iudæi: & si non proficit illis.*
nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo

q *Corde.* **a** *Famulus regis.* **b** *Vt Dei mirabilior esset potentia: Mors enim regio secundum Symmachum laborabat, cui nocent omnia dulcia vel tacta, ut aiunt, vel gustata.*
domini. Et iussit Isaia, ut tollerent massam de ficis, & ca-

a *Domino insidum: non corpus totum.*
taplasarent super vulnus eius, & sanaretur. Et dixit Eze-

a *Histeron Proteron. Ante enim hæc dicta sunt quam de sanitate & oratione præcesserunt.*
chias: Quod erit signum, quia ascendam in domum do-

mini?

h *Super vulnus eius.* **D**

Aiunt Hebrei: **t** Sin

vltus sonare non

vulnus: quod Aquila & Symmacus

morbum regium

interpretati sunt:

Alij, non vltus sed

apostema suspicari

sunt, qui iuxta artē

medicorum ficioribus ficis & con-

tusis subueniatur.

quibus sanies in su-

perficiem cutis pro-

uocatur: nec sper-

ndam esse medi-

cinam, cum Deus

fecerit eam.

* *Basilius.* Omne

incolumitatis suæ

spem habere in ma-

nibus medicorum,

planè iumentorum

simile sit. Omnes

antem penitus quæ

ab illis proficiscun-

tur, utilitates fuge-

re, hominum est

valde in sua senten-

tia pernicatiū. Eze-

chias massam fico-

rum illam, neuti-

quam præcipuam

sanitatis suæ causā

fuisse at bitratusest,

neque salutem cor-

poris sui, quam re-

cuperauerat, illi ac-

ceptam tulit, sed ad

Dei gloriā, et quod fi-

cos creasset, gratiarū

actionē adducit.

* *Procopius.* Cum miraculum edere statuisset Deus, sicum illi, quæ vulnere dolore augere maximè solet, in remedium tradidit, quo pede vtens, in templum postea ascendere valeat proficetur.

Cap. F

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Meditabor. in gemitibus multis.
- 2 Vt columba. quæ habet gemitum pro cantu.
- 3 Attenuati sunt oculi mei, &c. quia ex diuina attentione oculorum ad aliquid debilitatur virtus visiva.
- 4 Domine vim patior. ratione infirmitatis ad mortem me auentis.
- 5 Responde pro me. Sic est in Hebræo, & in libris correctis. quasi dicat non possum mortem euadere, nisi negotium meum accipias super te.
- 6 Quid dicam. creatori meo.
- 7 Aut quid respondebit. sicut figulus luto quasi dicat non habeo de factis suis contendere.
- 8 Cum ipse fecerit. me creando. Vel aliter: Cum ipse fecerit: hanc infirmitatem, suo iusto iudicio mihi inferendo pro delictis meis: & ideo non habeo nisi illa referre humiliter coram ipso. ideo subditur: Recogitabo, &c.
- 9 Domine si sic, &c. vt. s. constitutus sim in tali angustia.
- 10 Corripies me. i. corripias, ita quod hæc infirmitas non sit mihi ad mortem, sed ad correctionem.
- 11 Et viuificabis me. i. viuifices, Hebræi enim non habent optatum, sed loco eius vtuntur futuro indicatiui.
- 12 Ecce in pace. i. tempore pacis mihi annuntiatæ per Isaia super deiectione Sennacherib de propinquo futura.
- 13 Amaritudo mea amarissima. i. amaritudo mortis mihi imminens, nisi tu iuues me valde augmentabitur, eo quod per mortem priuabor ab afflictione & beneficio dictæ pacis.
- 14 Tu autem. Hic consequenter Ezechias recolat beneficium a Deo sibi præstitum de prolongatione suæ vitæ, dicit. Tu autem eruisi animam meam. id est vitam meam.
- 15 Vt non periret. per mortem.
- 16 Proiecisti post tergum, &c. quasi nolens ea videre amplius ad puniendum: & sic viuificasti me, non solum corporaliter sed etiam spiritualiter.

- 17 Quia non infernus confitebitur tibi. Post mortem enim non habet locum confessio peccatorum.
- 18 Non expectabunt, &c. i. infernum damnatorum.
- 19 Veritatem tuam. id est effectum tuæ veritatis qua promissisti salutem humano generi per Christum, quia non eduxit illos qui ibi detinebantur.
- 20 Viuens viuens ipse, &c. ad confessionem enim peccati requiritur vita præfens, quia non habet locum post mortem, vt dictum est. Ad confessionem laudis requiritur vita gratiæ, quia non est speciosa laus in aure peccatoris, Eccl. 15. b. ideo duplicatur ly viuens.
- 21 Sicut & ego hodie. confitebor vtroque modo. Fecit enim hanc orationem post conualescentiam de infirmitate, vt prædictum est.
- 22 Pater. scilicet quicumque de populo Israel.
- 23 Filijs. s. i. icet suis.
- 24 Nota faciet, &c. quia sanasti me sicut dixisti per Isaia, & hoc narrabunt patres filijs suis ad gloriam tuam. Et quia Ezechias semper indigebat diuino auxilio etiam post sanationem, ideo concludit in fine.
- 25 Domine saluum me fac. quia ex te pender salus corporis mei & animæ.
- 26 Cunctis diebus. i. in aliqua parte duorum singulorum.
- 27 In domo domini. vbi est locus deputatus orationi, & sic oratio ceteris paribus est magis exaudibilis ibi quam alibi.
- 28 Et iussit. Hic ponitur executio sanationis Ezechie, que tamē ordine temporis præcessit orationem prædictam, vt patet ex præcedentibus. & etiam ex sequentibus. Dicit igitur: Et iussit Isaia vt tollerent massam de ficis, &c. Dicunt aliqui & satis apparenter, quod emplastrum de ficis de natura sua erat aggrauatiuum illius infirmitatis, & ideo iussit propheta apponi, vt sanatio mirabilior appareret.
- 29 Et dixit, &c. Illud refertur ad illud quod ponitur supra. Hic autem tibi erit signum, vbi propheta respondet ad questionem Ezechie hic motam. Scriptura enim sacra non semper obseruat ordinem temporis, sed frequenter prius dicta vel facta postea scribuntur, & e conuerso.

A

ADDITIO I.

In cap. 38. ubi dicitur in postilla. Hic consequenter datur signum mirabile.

Licet communis expositio doctorum sanctorum circa hoc signum factum Ezechie sit conformis huic quod exponitur in postilla, multa tamen occurrunt in hoc maxima admiratione digna, prout in additione super 4. Reg. 20. cap. ubi de hoc eodem signo similiter tractatur fuit largè ostensum. vnde ad predictas admirationes tollendas, & ad veritatem literæ prout planè sonat prosequendam, salua semper sanctorum autoritate & absque aliqua temeraria assertione, hoc signum aliter videtur exponendum, prout ibidem planè fuit declaratum. Vide ibi.

ADDITIO II.

In eod. cap. ubi dicitur in postilla. Et dixit Ezechias.

Licet frequenter in sacra scriptura non seruetur ordo temporis. vt dicitur in postilla, tamen quod questio iam determinata & satisfacta statim sine medio iteretur, non recolo me vidisse. vnde de hoc quod dicitur hic: Dixit Ezechias: aliter videtur posse exponi. Ad

CAP. XXXIX.

a

Tempore illo. Superius dictum est,

quia Asaraddo, Sennacherib successit, qui imperabat Assyrijs, & Babylonijs. hic autem quia Merodach, qui misit nuntios ad Ezechiam illo adhuc viuente, rex erat Babyloniorum. Sed duo regna erant, & ille preerat Assyrijs, hic Babylonijs. Ferunt autem historiae, quod Merodach pater Nabuchodonosor fuit, qui regna illa subiugata vniuit. Venerunt autem nuntij, quia portentum in sole viderant, & astronomi erant, & arte sua cognoscere non poterant. venerunt ergo in Ierusalem vt hoc a prophetis & sapientibus discerent. Tradunt Hebraei ideo agrotasse Ezechiam, quia post inauditam victoriam domino laudes non cecinerit, sicut Moyses subuerso Pharaone, & Delbora interfecto Sisara, & Anna nato Samuele. vnde fragilitatis sue com monitus est per infirmitatem. Rursumque post corporis sani-

† omnia.

Exod. 15. 2. Iudic. 5. 2. 4. Reg. 2. 2.

C

Diuisio.

In tempore illo. Postquam descripta est Ezechie mirabilis sanatio, hic consequenter describitur ex hoc con surgens elatio. Et diuiditur in duas partes: quia primo huiusmodi elatio describitur, & secundo reprimitur, Introitu autem. Circa primum sciendum, quod Babylonij circa cursum siderum erant intenti. Vnde & astronomia ibidem primo fuit inuenta, scilicet in Chaldaea, cuius Metropolis est Babylon, & ideo quando perceperunt retrocessionem solis predictam contra cursum nature, fuerunt solliciti querere qualiter hoc acciderat: & cum audissent hoc accidisse in sanatione Ezechie, de consilio sapientum rex Babylonis misit libros, i. literas ad Ezechiam ad sciendum de retrocessione solis mirabili, secundum quod dicitur 2. Paral. 32. g. ubi dicitur, quod nuntij regis Babylonis missi fuerunt ad Ezechiam, vt interrogarent ipsum de portento quod acciderat super terram: & misit

CAP. XXXIX.

a ¶ Assyrio interfecto Ezechia sanato. ¶ Alia litera Maradach.

In tempore illo misit Merodach Balada

filius Baladan rex Babylonis libros & munera ad Ezechiam. Audierat enim

quod agrotasset & conualuisset. Latatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri & odoramentorum & unguenti optimi, & omnes apothecas supellectilis suae, & uniueria quae inuenta sunt in thesauris eius.

Non fuit uerbum quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. Introiuit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei: Quid dixerunt uiri isti, & unde uenerunt ad te? Et dixit Ezechias: De terra lon ginqa uenerunt ad me, de Babylone. Et dixit: Quid uiderunt in domo tua? Et dixit Ezechias. Omnia quae in domo mea sunt, uiderunt. Non fuit res, quam non ostenderim eis in thesauris meis. Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi uerbum domini exercituum: Ecce dies ueniet, & auferentur omnia quae in domo tua sunt, & quae thesaurizauerunt patres tui usque ad diem hanc in Babylone. Non relinquetur quidquam,

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

quodcunque haberet in potestate templi, scilicet supellectilem: vnde infert Isaias: Audi uerbum domini, &c.

sanitatem & signi magnitudinem offertur alia occasio superbia: quam vt prudens Dei cultor debuit vitare, nec diuitias quas Deo tribuente possidebat, alienigenis monstrare. Nos quoque secundum Topologiam non debemus Margaritas ante porcos ponere, nec sanctum canibus dare. Qui enim fidelis est, spiritu abscondit negotia. Qui uero hoc fecerit, uirtus illius eneruatur, & perit posteritas, & amisso uirili robore in muliebrem redigitur molliciem.

Et in omni potestate sua. In thesauris domus domini, in quo precipue offendit. Hoc enim non erat potestatis eius. Iam tamen de ualuis illis templi auri laminas tulerat. In thesauris eius. Tacet de thesauris domini, metuens reprehendi, quod scilicet ostendit eis

Erunt

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXIX.

In tempore illo. Postquam descripta est Ezechie mirabilis sanatio, hic consequenter describitur ex hoc con surgens elatio. Et diuiditur in duas partes: quia primo huiusmodi elatio describitur, & secundo reprimitur, Introitu autem. Circa primum sciendum, quod Babylonij circa cursum siderum erant intenti. Vnde & astronomia ibidem primo fuit inuenta, scilicet in Chaldaea, cuius Metropolis est Babylon, & ideo quando perceperunt retrocessionem solis predictam contra cursum nature, fuerunt solliciti querere qualiter hoc acciderat: & cum audissent hoc accidisse in sanatione Ezechie, de consilio sapientum rex Babylonis misit libros, i. literas ad Ezechiam ad sciendum de retrocessione solis mirabili, secundum quod dicitur 2. Paral. 32. g. ubi dicitur, quod nuntij regis Babylonis missi fuerunt ad Ezechiam, vt interrogarent ipsum de portento quod acciderat super terram: & misit

misit munera in signum reuerentiae. Latatus est, &c. Letitia incipit procedente ex elatione: ex hoc quod talis rex & tantus & de tam longinquis partibus misisset sibi nuntios solennes & munera. vnde subditur. Et ostendit eis, &c. Dicit Ra. Sa. quod non solum ostendit eis diuitias regni sui ad suam uanitatem, sed etiam ea quae secretissime & reuerentissime seruabantur in templo, scilicet sacram uentionem regum & pontificum, tabulas testimonij & legem, quae non erant Gentibus ostendenda, & hoc notatur cum subditur: Non fuit uerbum, &c. Et subditur. In omni potestate sua. Introiuit. Hic consequenter reprimitur dicta elatio per reprehensionem prophetae cum dicitur: Quid dixerunt uiri isti. Non quesuit ex ignorantia, quia totum erat sibi a Deo reuelatum: sed ut ex responsione Ezechie conuenientius argueret eum. De terra, &c. q. d. hoc mihi fuit ad magnam gloriam: & ideo ostendi eis totius regni magnificentiam. Ecce dies ueniet, & auferent. &c. Istud fuit completum, quando Nabucho-

MORALITER.

† In tempore illo misit Merodach Baladan filius, &c. Per illum regem

regem Babylonis, qui misit nuntios & literas ad Ezechiam: ex qua missione Ezechias licet esset bonus & sanctus, tamen fuit in vanam

a Et erunt eunuchi. Tradunt
A Hebraei hoc impletum esse
 in Daniel & eius socijs, qui
 capto Ioakim filio Iosue,
 cum suo populo sunt capti
 & in Babylonem ducti, &
 eunuchizati vel cuirati, nō
 tamen putandum quod eu-
 nuchi fuerint corpore, sed
 mente, sicut qui se castraverunt
 propter regnum celorum.
b Fiat tantum pax. Debit
 peccatum suum cū Dauid
 confiteri, & iram Dei remouere a posteris, aut compati

^a Cuius sententia est firma.
 dicit dominus. Et de filijs tuis, qui exhibunt de
^a De femine tuo.
a te, quos genueris tollent. Et erunt eunuchi in
^a Iustus.
 palatio regis Babylonis. Et dixit Ezechias ad
^a Iustum. ¶ Eui.
 Isaiam: Bonum verbum domini quod locu-
^a Ab Assyrijs. ^b Religionis.
tus est. Et dixit: Fiat tantum pax & veritas in
3 diebus meis.

Cum Moyses, qui dicit: **Di-**
D ^{Exod. 32. a} *mitte eis hanc noxam, aut dele-*
me de libro quem scripsisti. Quia
quia non fecit, propterea
non responderet ei, sed con-
uersus ad populum dicit.
 Consolamini, & c.
 * Ambrosius. Non vtique
 iustus Ezechias ærumnam
 captiuitatis in filios incidit
 se gaudebat, sed voluntati
 domini obuiare non pote-
 rat, & ideo mandata eius
 æquanimiter accipiebat vt seruulus.

NICOLAUS DE LYRA.

* Nebuchodonosor rex Babylonis tempore Sedechie in Babylonem
 transfudit de Ierusalem quidquid erat ibi pretiosum, vt habetur 4.
 Regum ult.
 Et de filijs tuis qui exhibunt de te. hoc fuit impletum in Da-
 niel & socijs eius, qui fuerunt de femine regis Iudae, & ducti in
 Babylonem tempore Ioakim, & ibi nutriti & eruti, vt possent stare

in palatio regis, vt habetur Daniel. 1.
 2 Et dixit Ezechias. Pœnitur enim de sua elatione, & sic accepta
 uit domini sententiam super se & super regnum suum: propter quod
 pena ista non fuit dilata vsque ad tempus Ioakim regis & Sedechie.
 quod postquam sibi dictum fuit per Isaiam, respondit.
 3 Fiat tantum pax. recognoscendo in hoc beneficium diuinum
 de predictæ pœnæ dilatione.

MORALITER.

in vanam gloriam eleuatus, signatur diabolus, qui mittit
 adulatores ad hominem virtuosum. ex quorum adula-
 tione in gloriam erigitur. Per hoc autem quod Ezechias
 ostendit eis thesauros suos, & quæcunque habuit pretio

sa, signatur quod virtuosus adulationibus deceptus me-
 rita sua manifestat ad sui gloriam: & sic amittit ea per
 diuinam sententiam. Matth. 6. a. Amen dico vobis receperunt
 mercedem suam. Et Greg. Homil. 37. Deprædari desiderant
 qui thesaurum in via publicè portant.

CAP. XL.

Consolamini. q. d. Quia
 rex vester non com-
 patitur vobis, con-
 solamini Christo. Potest ad
 Gentes referri, de quib. do-
 minus per Zachariam. Ego
 congregabo populum orientis, et
 erunt mihi in populum, & ego
 ero illis in Deum.
 * Procopius. Qui sunt isti
 consolatores? Ipsimimirum
 qui cōsolatorem spiritum
 habentes, ista a Saluatore au-
 dierunt. Ego rogabo patrem
 meum, & alium paraclitum da-
 bit vobis. Qui ergo paraclitum
 acceperunt, Dei popu-
 lum non Israelis, non Iaco-
 bi, nō Iudæorum denique,
 sed alium consolari iubentur, de quo Zacharias, *Gaude fi-*
lia Sion, quia ego venio & habitabo in medio tui, dicit dominus. Et
confuegent gentes multæ ad dominum in die illa.
 * Chrysofost. Puniri non esse malum discas ex propheta, q
 docet pœnā Deo nos cōciliare, irāque dñi dissoluere his
 verbis, cōsolamini, consolamini populū meū sacerdotes.
a Loqui. ad cor. Ad cor loquitur qui mœstum consolatur,
 sicut de Sichem dicitur: *Locutus est Sichem ad cor eius, & con-*
solatus est eam.
b Ierusalem. Ierusalem a Chaldæis & Romanis corpore,

CAP. XL.

Consolamini consolami-
^{¶ Fidelis.}
 ni **†** popule meus, di-
^a Eliachim & Iudæorum fideles. vel Apo-
^{¶ Aliis.}
 cit Deus vester. **L**oqui-
^a Ablande consolando.
 mini * ad cor Ierusa-
^a A tristitia & idololatria. ^{¶ Iudæos & Gentiles.}
 lem, & aduocate eam, quoniam, com-
^a Afflictio, & quies reddita. ^b A domino baptismo,
 vel in martyrio.
 pleta est **†** malitiā eius, dimissa est iniqui-
^a Quia. ^b Qui scit voluntatem domini sui, & non
[¶] facit, vapulabit multis.
 tas illius. Suscepit de manu domini du-
 plicia pro omnibus peccatis suis. Vox cla-

& anima, Ecclesia à persecu-
 toribus corpore cruciata,
 animo angustiata.
c Malitia eius. Malitia affli-
 ctio sicut illud: *Si est malum*
^{Amos 3. b.}
in ciuitate q̄ nō faciat dominus.
[†] populum
 meum.
d Dimissa est. Causa consola-
^{Marc. 2. a}
 tionis, remissio peccatorū,
 causa remissionis quia su-
 scipit duplicia. Notandum,
[†] i. benigne
 blandē.
 quod non soluuntur pecca-
 ta nostra, nisi de manu dñi
 susceperimus ea. Nec idem
 & solui peccata & dimitti,
 cui enim dimittuntur solu-
 tione non indiget: vnde: *Di-*
mittuntur tibi peccata tua. Cui
 autem soluitur, propterea
 soluuntur, quia purgata sunt
 & soluta per pœnas.

* Cyrillus. Quemadmodum charissimum filium pater
 castigans, pro magno peccato, pœna leuissima præ amore
 videtur sibi duplo grauiores pœnas intulisse, quam pro
 sceleris grauitate filius commeruerat: Sic dominus.
 * Chrysofostomus. Ille beatus qui hic pœnas luit, vt pec-
 catis omnibus depositis, probatus migret & mundus, ac
 insons hoc propheta dicit quod suscepit de manu domi-
 ni duplicia pro omnibus peccatis suis.
e Vox clamantis. Huius vocis memores Iudæi miserunt
 ad Iohannem, vt interrogarent eum: Tu quis es?
<sup>Hom. 5. ad
 populum.
 Iohan. 1. c
 F</sup>

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XL.

Consolamini. In præcedentibus huius libri, Isaias cum my-
 sterio Christi denuntiavit peccatorum punitionem, hic conse-
 quenter describendo idem mysterium, denuntiat iustorum consolatio-
 nem. Et diuiditur in duas partes: quia primò inducit eos ad expec-
 tandum promissa diuina. Secundo magis in speciali prosequitur il-
 la 45. cap. Prima adhuc diuiditur in tres secundum tria ex quibus
 inducit rationem ad dicta promissa expectandum: Quia primò indu-
 cit hoc ex diuina potestate. Secundo ex eius charitate, cap. seq. Ter-
 tiò ex eius veritate. 44. cap. Prima in duas: quia primò denuntiat
 consolatoris personam, secundo declarat eius potentiam, ibi: Quis
 mensus est. Prima adhuc in tres, quia primò alloquitur populum
 verbis consolatorijs, secundo denuntiat personam præcursoris, ibi:
 Vox clamantis. tertio personam Christi consolatoris, ibi: Super
 montem. Circa primum dicit.

1 Consolamini consola. replicat hoc verbum, quia promittit
 eis duplicem cōsolationem, scilicet in bonis temporalibus & spiritualibus.
 2 Loquimini. vos propheta.
 3 Ad cor Ierusalem. id est, ad cōsolationem fidelium.
 4 Quoniam completa est. id est terminata.
 5 Malitia eius. quia peccatum Adæ per Christum fuit amotum.
 6 Dimissa. quia Christus contra peccata personalia attulit reme-
 dium, quod loquitur hic propheta de futuro per modum præteriti
 propter certitudinem prophetiæ.
 7 Suscepit de manu. id est, duplicem cōsolationem per Christum,
 scilicet in collatione gratiæ, & apertione gloriæ, sicut pro peccatis
 accepit duplicem pœnam, scilicet corporis & animæ.
 8 Vox clamantis. Hic consequenter introducit personam præcur-
 soris, scilicet Iohannis Baptistæ, de quo intelligitur ad litteram hæc
 scriptura, vt patet Ioh. 1. & Matt. 3. ppter quod aliqui doctores ca-
 tholici malè vidētur dicere exponēdo hunc passū ad litterā de reditu

MORALITER.

1 Consolamini. Capitulum illud literaliter exposui de con-
 solatione populi facta per Christum in aduentu suo pri-
 mo, quæ duplex est, scilicet ex collatione gratiæ, & glo-
 riæ per apertionem ianue cælestis. sicut dicitur Ioh. 1. b.
 Lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum.
 deo dicitur hicbis, consolamini. Semel pro consolatione
 gratiæ, & semel pro collatione gloriæ in apertione ianue

cælestis. Et sic patet, quod hæc expositio non solum est li-
 teralis, sed etiam spiritualis: propter quod de alia spiritua-
 li pertraseo, maxime quia alij expositores communiter
 exponunt hoc cap: ad litteram de consolatione facta po-
 pulo Iudæorum per Cyrum regem Persarum quando
 dedit eis licentiam redeundi in Iudæam: Et expositionē
 quam hic posuit dicunt esse mysticam tantum, sed con-
 trarium ego ostendi per textum Euangelij.

* Augustinus. Desertum
 A & solitudo gentilium popu-
 lus est, vacua enim timore
 † Expurgate. Sermone de S. Ioh. Bapt.
 Dei pectora, & Spiritusan-
 to carentia, deserto com-
 parantur: desertus enim est
 hic mundus, ab omni cultu-
 ra fidei, & timoris Dei,
 peccatorum spinis obsitus,
 squallebat tanquam ager in-
 cultus, nullam bonorum operum
 fecunditatem afferebat.

Luc. 13. e.

a **Omnis vallis exaltabitur. Qui se exaltat, hu. & qui se hu. &c.**
 Hoc usque hodie in deserto
 Gentilium Ecclesiarum
 clamant magistri.

* Theodoretus. Hæc verba
 curius euangelicæ prædica-
 tionis significant, cum mō-
 res humiliandos propheta
 dicat, & valles implendas, ut
 recta & plana sit via prædi-
 cationi euangelicæ.

† gratia misericordia.

b **Et videbit omnis caro.** De
 primo aduentu subito adse-
 cundum raptus dicit: **Et vi-**
debit omnis caro.

† Dei nostri manet. supra. e.

c **Os domini.** Prophetæ qui
 prædicauerunt futurum Chri-
 stum. salutare Dei nostri.

d **Quid clamabo.** Non sine
 causa quærit: cum enim se

1. Cor. 15. f. Homo fœnū & caro dicit.

sponte obtulit, dicens: **Ecce ego mitte mi:** populo suo dura
 nuntiavit, & nunc idem metuit.

e **Omnis caro.** Qui portat imaginem terreni, & vitis ser-
 uit, fœnum & flos præteriens. Qui custodit imaginem cœ-
 lestis caro est, sed quæ cernit salutare Dei, quæ quotidie
 renouatur secundum imaginem creatoris: & tandem in-
 corruptibilis & immortalis gloriam mutat non naturam.

Fœ-

† Parate viam domini, re-
 mantis in deserto.

Etas facite in solitudine semitas Dei nostri.

a **Omnis vallis exaltabitur, & omnis mons &**
collis humiliabitur, & erunt praua in directa.

& aspera in vias planas. Et reuelabitur gloria

domini, & videbit omnis caro pariter quod

os domini locutum est. Vox dicentis: Clama, et

dixi: Quid clamabo? Omnis caro est fœnum,

& omnis gloria eius quasi flos agri. Exsicca-

tum est fœnum, & cecidit flos, quia spi-

ritus domini sufflauit in eo. Verè fœnum

est populus. Exsiccatum est fœnum, & ce-

cidit flos, verbum autem domini stabit

in æternum. Super montem excelsum

Fœnum nascendo habet vi-
 rorem: crescendo decorum
 deinde florem tandem ar-
 dore solis siccatum redigi-
 tur in puluerem. Sic homo
 per ætatum successiones
 amittit decorem, & cadit
 in mortem.

* Augustinus. Totus splendor
 generis humani, honores,
 diuitiæ, potestates, triū-
 phi, minæ, tumores, flos fœ-
 ni est, multi anni tibi viden-
 tur florentis domus aut fa-
 milia, in cōparatione eter-
 nitatis, quasi flos est agri, p-
 exiguo tempore transeunt
 flores. Cognouit ergo pater
 figmentum nostrum, quia
 fœnum sumus & ad tēpus
 florere possumus, & misit no-
 bis verbum suum; & fecit
 illud fratrem fœno nostro,
 verbum caro factum est no-
 li mirari, quia fœnum tuū,
 id est, caro tua facta est parti-
 ceps eternitatis illius, factus
 est ille prius particeps fœni
 tui.

f **Verbum autem domini.** Ver-
 bum Christus cum corpo-
 re suo, quod est Ecclesia.

g **Super montem excelsum.**

Greg. Qui celesti prædicatione vitur, ima iam terrenorum
 operum deserens in rerum culmine stare vult: tantoque facilius
 subditos ad meliora pertrahit, quanto per vitæ meritum
 de supernis clamat. Illa nanque vox auditorum cor libentius
 penetrat, quam dicentis vita commendat: quia quod lo-
 quendo imperat, ostendendo adiuuat ut fiat. Vnde in le-
 ge præcipitur armum dextrum & separatum dari Sacerdotibus.

* Ambro-

C

NICOLAUS DE LYRA.

captiuitatis Babylonica, in hoc magis Iudæi autes quantum ad ali-
 quid, quam Hebræi: qui hunc passum & totum cap. exponunt ad li-
 teram, referendo ad tempus Messie, dicentes quod tunc superficies terra
 habitabilis complanabitur diuinitus per eleuationem vallium & de-
 pressionem montium, ut sic amotis omnibus impedimentis Iudæi p-
 orbem dispersi possint faciliter in Iudæa congregari, & sic exponunt
 quod hic dicitur: **Omnis vallis imple, &c.** Sed deficiunt dupliciter.
 primo quia aduentum Christi dicunt futurum, qui iam transit in præ-
 teritum. Secundo quia literalem sensum hic accipiunt secundum signi-
 ficata verum, cum dicitur: **Omnis vallis imple, &c.** quod non est
 verum in locutione parabolica, sicut Iudæi. 9. b. cum dicitur, **Ierunt**
ligna ad arborem Rha. &c. Sensus literalis ibi non est de arbo-
 ribus materialibus per voces significatis, quia sic scriptura esset fal-
 sa, sed de Abimelech & viris Sichem, qui ibi per arbores metapho-
 ricè significantur. Quod autem sit hic metaphorica locutio patet non so-
 lum per dicta doctorum catholicorum, sed etiam per dicta Ra. Mo.
 dicentis. Non ascendat super cor, quod in diebus Messie defi-
 ciat aliquid de via huius seculi, vel innouetur aliquid de operibus
 sex dierum, sed ibi mundus iuxta solitam viam, & per consequens
 non est intelligendum, quod in aduentu Messie fiat talis cōplanatio mō-
 tium & vallium, nisi intelligatur de aduentu Christi ad iudicium,
 quia tunc innouabitur mundus. Iudæi hoc modo non intelli-
 gunt, sed de aduentu eius in mundum, ut satis patet ex prædictis. Igi-
 tur sequendo sententiam Euangelistarum, passus iste exponendus est
 ad litteram de Iohanne Baptista, & eius prædicatione cum dicitur:
Vox clamantis, id est Iohannis prædicantis.

Matth. 3. b. Marc. 1. a. Lucæ. 3. f. Ioh. 1. c.

- 1 In deserto, id est in Iudæa, quæ dicitur desertum ratione dictæ
 f. perius in prin. 35. cap. Et quia ad litteram Iohannes incepit prædi-
 care in deserto Iudææ, ut habetur Matth. 3. a. ubi dicitur. In dieb.
 illis venit Iohan. Bapt. prædicans, &c.
- 2 Parate. Prædicatio enim eius & ius baptismus erant quedam
 dispositiones populi ad suscipiendum de propinquo fidem Christi ven-
 turi, ut patet ex decursu Euangelij. Et di.
- 3 Viam domini. quantum ad mandata decalogi.
- 4 Semitas. quantum ad consilia euangelica.
- 5 Omnis vallis. id est humilis.
- 6 Et omnis, &c. i. superbus, quia sicut dictum fuit in prin. huius
 libri, per aduentum Christi superbi deiecti sunt & humiles exaltati.

- 7 Et erunt praua. Id est homines deprauati ex cōsuetudine pec-
 candi.
- 8 Indirecta. id est ad rectitudinem iustitiæ reducti.
- 9 Et aspera. id est crudeles & duri.
- 10 In vias planas. id est mansuetudinem deducti. sicut patet de
 Paulo, qui factus fuit agnus de lupo. Potest etiam hoc aliter exponi
 de operibus penitentia, quæ videntur dura & aspera, sed per gratiam
 Christi facta sunt credentibus leuia: vnde dicit August. Omnia seu-
 & immania leuia & propè nulla facit amor.
- 11 Et reuelabitur gloria domini. id est Dei filius, qui dicitur
 gloria patris, eo quod gloria secundum Tullium est clara notitia tui
 laude. vnde gloria dicitur quasi quedam claritas. c. mutata in g. Illa
 autem quæ ad notitiam pertinent in diuinis, filio appropriantur, &
 ideo sicut dicitur sapientia patris, ita eius gloria.
- 12 Et videbit omnis caro. id est poterit videre.
- 13 Quod os domini, &c. Cuius verbum deficere non potest ab
 impletione.
- 14 Vox dicentis. scilicet domini loquentis ad Isaiam, vel ad Ioh-
 annem Baptist.
- 15 Clamabo. id est publice denuntia.
- 16 Omnis caro fœnum. id est nullam firmitatem, seu stabili-
 tatem ex se habens, & accipitur hic caro pro omni homine carnali-
 ter viuente, secundum quod dicitur 5. Corint. 15. f. Caro & sanguis
 regnum Dei non pos.
- 17 Et omnis gloria. Quoniam repente deficit ex modico calore
 febrili ex voluntate Dei. ideo subditur.
- 18 Quia spiritus domini sufflauit in eo.
- 19 Vere fœnum est populus. per hoc ostenditur manifestè,
 quod propheta loquitur hic metaphoricè, ut prædixi.
- 20 Verbum domini. Quod potest intelligi de verbo increato,
 secundum quod dicitur Ioh. 1. a. In principio erat verbum. &c.
 & de verbo creato per prophetas dicto. quod infallibiliter impletur
 in prophetia prædestinationis, ut dictum est supra frequenter.
- 21 Super montem. Hic consequenter introducitur persona cōso-
 latoris, scilicet domini nostri Iesu Christi, & est verbum domini ad
 Isaiam vel potius ad Iohan. Baptist. cum dicitur.
- 22 Super montem excelsum. scilicet ad præminentiam sancti-
 tatis vite. tu scilicet Iohannes de quo dicit Saluator Matth. 11. In-
 ter natos mulierum non surrexit maior Iohan. baptista.

* Qui

* Ambrosius. Ascende in montem, vt excelsorum vertice possis eminere meritorum, Deus enim montium & non Deus vallium est: Ascende eò vbi Christus sedet ad dexteram Dei, cuius fundamenta in montibus sanctis, & montes in circuitu eius. Mons tuus Paulus, mons tuus Petrus est, supra illo rum fidẽ, mētis tuæ locato vestigium.

a *Sion.* Per Sion, & Ierusalẽ, apostolos & alios doctores intelligit, quos admonet, vt quẽ a dño acceperant prædicent, & culmina virtutũ ascendentes, verbo & exẽplo doceant.

b *Ecce dominus, &c.* * Procopius. Eius aduentum indicat, quo mercedem vni cuique secũdũ opera persolaturus est.

Sunt qui ad priorẽ aduentum ista referant, in quò non vt ex pphetis aliquẽ, qui miracula edentes putabantur ipsũ venturum demonstrẽ, cum sua vnus potestate morbos, & dzmones corporibus Christus abegerit.

c *Gregem suum, &c.* nunc contemplatione, in futuro ipsa visione: nunc docendo postea saluando vel sariando.

d *Fatas.* doctores filios quòtidie Deo parturiẽtes. vñ apostolus: Filioli mei, quos iterũ parturio.

e *Quis mensus est.* Ne de vocatione Gentium dubitetur, magnitudo vocantis describitur. f *Pugillo.* Pugillus cõtractis digitis pugnus palmus, à pollice vsque ad minimũ digitũ extenta manus: vt per palmũ, & pugillũ cęlos extentos & globũ terræ nouerimus.

g *Spiritum domini.* Spiritus domini super me, eo quòd vn. me ad D annuntianum mansuetis mi. me: Et requiescet super eum spiritus domini.

h *Ecce gentes.* * Origenes. Omnes gentes apud dominum, sunt vt stilla situlæ. Ipse dominus pro omnium salute factus est stilla situlæ. Quid enim nõ factus est, vt nos liberaret? Nos inanes, ille se exinanuit: nos stilla situlæ, ille stilla factus est, vt per eum à vestimentis nostris odor stillæ procederet, iuxta illud, Myrrha & gutta & casia à vestimentis tuis.

ascende tu quẽ euangelizas Sion, exalta in fortitudine vocẽm tuam quẽ euangelizas Ierusalẽ, exalta, noli timere.

Dic ciuitatibus Iudæ: Ecce Deus vester. Ecce dominus Deus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur. Ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo. Sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnõs, & in sinu suo leuabit, foetas ipse portabit. Quis mensus est pugillo aquas, & cęlos palmo t ponderauit? Quis appendit t tribus digitis molem terrę, & librauit in pondere montes, & colles in statera? Quis t adiuuit spiritum domini, t aut quis consiliarius eius fuit, & t ostendit illi? Cum quo inijt cõsiliũ? & quis instruxit eum, & docuit eum semitã iustitiæ, & erudiuit eum scientia, & viam prudentiẽ ostendit illi? Ecce Gentes quasi stilla situlæ, & quasi t momentum stateræ reputatæ sunt. Ecce insulæ quasi puluis t exiguus & Libanus nõ sufficiet ad succendendum, & animalia eius non sufficient ad holocaustum. Omnes

a Bona nuntias. b Nota quod Sion quæ est mons iubetur montem ascendere, idest Christum. c Vt multiaudiant. d Prædicationem. e Persecutorum scuitam, diaboli astutiam. f Ecclesiis vel synagogis. g Vnde: non sum missus, nisi ad oves quæ perierant domus Israel. h Apostoli de secundo aduentu. i Vobis promissus o Iudæi, vel Gentes, suscipite illum. k Quem spreuistis, quasi vilem & debilem. l Fortitudo. m Qui formam serui accepit. n Retributio omnium. o Potestas iudicij. p Propheta de primo aduentu. q Sed prius. r Qui venturus est in maiestate. s Ego sum pastor bonus. t Fortitudine. u Ex omnibus Gentibus. v Facile. Mensuras enim & pondera omnium noui. w Metaphora. x Super nihilum. y Potestas trinitatis. z Libratos suo pondere fecit. aa Nullus. ab In creando. ac Verbo domini cœli firmati sunt. & spiritu oris. &c. ad Quod ageret. ad Quis iter operari debuisset. ad Regulam operandi. ad Nullus. a Quia. b Idola colentes vel omnes. c Gentes. d In comparatione eius. e Quæ cadens pro nihilo ducitur. f Quod velut ex nihilo in vtranque partem inclinatur. g In comparatione eius. h Hoc addit vt Gentes ab idololatria reuocet auferendõ victimas: quia nec ligna nec animalia sufficient. i Hostiarum ignem.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

Isa. 68. 2. supra. 1. 1. a. Hom. 2. in cãtica.

Lib. 6. Stromaton.

ante se ducet. præparauit.

Sp. 9. e direxit. Rom. 11. d.

vberimus & arboribus: Sed etsi omnia ligna succidantur ad succendendum, & omnia animalia immoientur ad holocaustum, ad implendam vel placandam tamen maiestatis potentiam non sufficient.

Cui F

NICOLAUS DE LYRA.

Qui euangelizas Sion. Idest populo Iudaico: & dicitur Euãgelizas, quia prædicatione Iohannis ad Euangelium pertinet. Exalta noli timere. Iohannes enim timore Herodis aut Pharisæorum & Sacerdotum non destitit à constanti veritatis denuntiatione. Ecce Deus vester. idest Deus humanatus. Sic enim denuntiauit Iohannes Iohan. 1. d. Ecce Agnus Dei qui tollit peccata mundi. Nomine agni exprimens humanitatem: & per ablationẽ peccati eius diuinitatem. Ecce dominus Deus, In aduentu enim suo Christus egit miracula stupenda quæ fieri non poterant, nisi virtute infinita. Et brachium eius dominabitur. Per brachia enim eius in cruce extensa peruenit ad gloriam suæ resurrectionis, & sic ad dominum plenã potestatis. propter quod tunc dixit Matth. 28. d. Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Ecce merces eius cum eo. Quia virtute diuinitatis de se poterat dare gratiam in presenti & gloriam in futuro. Et opus illius cum illo. idest in voluntate & potestate. Sicut pastor. vnde dicit de seipso Iohann. 10. Ego sum pastor bonus. In brachio suo. Per hoc designatur Christi pietas ad fideles suos, propter quod ibidem dicit: Et animam meam pro ouibus meis. Quis mensus est pugillo. Hic consequenter ponitur potestas consolantis, ad ostendendum, quòd de eius promissione nullus debeat dubitare, cum sit potens adimplere. & dimiditur in duas, quia primò declaratur eius potestas contra idololatrias, ei creaturam adæquantem. Secundò contra pusillanimes Iudæos de ipso minus debito confidentes.

ientes, ibi: Leuate. Prima in duas: quia primò dicta potestas ostenditur, secundò ex hoc idololatria arguitur, ibi: Cui ergo. Circa primum dicitur. Quis mensus est pugillo. idest valde faciliter: aquas quamuis sint multæ & magnæ. 11 Et cęlos palmo. idest sine difficultate aliqua, sicut illud quod continetur in palma. 12 Quis appendit tribus. idest valde faciliter. Quando enim aliquis vult leuare aliquod ponderosum, apponit duas manus: sed quando est valde leue, apponit tantum duos vel tres digitos. Per hoc autem ostenditur Christi potestas, qui virtute diuinitatis omnia ista fecit. Vt utrumque hic scriptura verbis ponderis & stateræ, quia Deus omnia disposuit in numero, pondere, & mensura. Sap. 11. d. propter dictam potentiam subiungit. 13 Quis adiuuit spiritum domini. quasi minus potentem, quasi dicat nullus. 14 Aut quis consiliarius eius fuit. quasi haberet sapientiam diminutam. Et patet litera vsque ibi. 15 Ecce gentes. omnes generaliter. 16 Quasi stilla situlæ. idest cadens de situla, quæ nullius momenti reputatur. 17 Et quasi momentum stateræ. idest lingula stateræ, quæ valde de facili ad vtranque partem mouetur, de se nullam habens stabilitatem. 18 Ecce insulæ quasi puluis exiguus. In conspectu eius. 19 Et Libanus non sufficiet ad succendendum. idest si aliquis vellet facere sibi sacrificium debitum, omnia ligna non sufficerent ad ipsum cremandum, nec per consequens omnia animalia sufficerent ad offerendum sibi debitum holocaustum. 20 Omnes gentes, &c. Quia ex se non habent aliquod esse.

Diuisio.

* Omnia

A Cui ergo similem fecistis. Tropologicè. Increpantur princi- pes hereticorum qui diuersa idola de corde suo fingunt, vel elo. qui venustate, id est argento, vel sensus splendore qui significatur in auro, vel ligno imputribili que viliora sunt dogmata, quæ dialectica firmanē arte ne corruant.

* Clemens Alexan.

Lib. 7. Straton.

Antisthenes Socraticus vocem illam prophetica circūlocutione exprimēs quæ dicit, cui me assimilauiſtis, dicit dominus, ait cum nulli esse similem, quoniam nemo potest eum discere ex similitudine & imagine.

† Theſaurari⁹ qui est super oblationes, lignum imputribile. Lib. 4. de fide cap. 17. laudietis.

B

* Damascenus. Extremæ dementiæ, & impietatis fuerit, diuinum numen fingere. Hinc est quod in veteri testamēto minimè tritus imaginum vsus erat. Posteaquam autem Deus homo factus est, miracula edidit, passus, crucifixus est, resurrexit, & assumptus est, literarū quidam monumentis ad alendam memoriam nostram, & doctrinam eorum qui tū aderant, ista mandata sunt: vt ea quæ non vidimus audientes, ac credentes, beatitudinem eam quā dominus prædicauit assequamur. Verum quia nō omnibus hoc cōtigit, vt literas norint, idcirco patribus visum est, vt reftricandæ memoriæ causa, hæc tanquam præclara quædam trophæa in imaginibus pingerentur.

† globum. † Sciam, pellem.

b Nunquid. Stultitiam Gentium redarguit, vt ab idololatria recedant.

c Forte lignum. Hebraicè mesuchan, quod genus ligni est impu-

imputribile, de quo maximè idola fiunt. hoc autem dicit vt idolis reprobaris suscipiatur doctrina Euangelij & reuelet gloria domini, vt videat omnis caro salutare Dei.

d Ab initio. Legis Moyſi vel à principio mūdi in ipsis creaturis quæ omnes suum modo prædicant artificem.

^a Quæ sub celo sunt. ^b In comparatione eius. Gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum

^a Simulacro. ^b Vnum qui omnia fecit. & inane reputatæ sunt ei. Cui ergo similem fecistis Deum,

^a Qui spiritus est, in omnibus. ^b Dominus ad omnes Gentes. aut quam imaginem ponetis ei? Nunquid sculpsit et con-

^a Sim. I. Deo qui vbique. flabit faber, aut aurifex auro † figurabit illud, & † laminis

^a N. n. ^b D. stabile. vnde factum simulachrum durat in longum. argenteis argentarius? † Forte lignum & imputribile ele-

^a In hac arte. git artifex sapiens: quærit quomodo statuat simulachrū,

^a d. Gentes. ^b Naturali ratione idola nihil esse, & me Deum æternum esse. quod non moueatur. Nunquid non scietis? Nunquid nō

^a Saltem secundum legem scriptam quæ hoc prohibet. tauidistis? Nunquid nō annuntiatum est vobis ab initio?

^a A domino fundata. ^b Omnia regit & ambit. Nunquid non intellexistis fundamenta terræ? Qui sedet

^a Tet. x. ^b Quod e. p. superbiunt? super † gyrū terræ, & habitatores eius sunt quasi locustæ.

^a Etiam. ^b Tenues, subtiles. ^c Sub eis quali sub tabernaculo habitant homines, supra angeli & sancti. Qui extendit velut † nihilum cælos, & expandit eos quasi

^a Philosophos. ^b Omnes mortui obliuioni dati. ^c Principes. ^d Quia transeunt cito. tabernaculum ad inhabitandum. Qui † dat secretorum

^a Firmato scilicet. scrutatores quasi non sint, iudicēs terræ velut † inanes fecit. Et quidem neque plantato, neque sato, neque radica-

^a in presenti vita. ^b raru. ^c spiritus Dei. to in terrā truncō eorum, repente flauit in eos, & arue-

^a Monui. ^b Transiit & ecce non erat. ^c Repentina lententia. ^d Ab hac vita. ^e Cum tanta sit potentia. ^f Deorum vestrorum. ^g O Iudæi vel Gentiles idola colentes. runt: & turbo quasi stipulam auferet eos. † Et cui assimi-

^a Singulariter. lastis me, & adæquastis me dicit Sanctus? Leuate in ex-

celis se habere iudicauit.

i Cui assimilastis me, & adæquastis me dicit Sanctus, q. d. Quare similitudini Deum comparatis, nec ex creaturarum magnitudine Deum creatorem intelligitis? si nō creditis verbis, credite oculis vestris, & elementorum omnium seruitute omnipotentiam domini cogitate.

In nu-

NICOLAUS DE LYRA.

* Omnia ista inducuntur ad ostendendum, qd in nullo indiget alterius auxilio, seu consilio.

1 Cui ergo similem fecistis Deum? Hic consequenter ex di-ctis idololatria reprehenditur, in qua cultus soli Deo deditus creatura impenditur. & sic ei secundum reputationem idololatriæ adæquatur, propter quod dicitur: Cui ergo similem fecistis Deum? Hoc dicitur contra idololatrias credentes aliquid diuinitatis esse in imaginibus factis.

2 Aut quam imaginem. Et hoc dicitur contra idololatrias, q imaginibus non attribuēbant aliquid numinis, sed quibusdam dijs inuisibilibus in imaginibus representatis: ponebant tamen pluralitatem Deorum.

3 Nunquid sculpsit conflabit faber. Omnia ista inducuntur hic ad ostendendum, quod idola nullam stabilitatem habent à se, sed magis ab artifice. Et cum omnes Gentes quasi nihil reputatæ sint respectu Dei, vt prædictum est, ex hoc concluditur quod idola adhuc minus sunt reputanda, deo subditur.

4 Nunquid non scietis. Illud quod dictum est de idolis, quod sensibiliter potestis experiri.

5 Nunquid non audiuistis. q. d. sic quia in libris Gentilium & ebronicis semper sunt facta memio de ortu idololatriæ per opus hominum, vt magis videbit in cap. sequenti.

6 Nunquid non intellexistis. q. d. intelligere debuistis, quod a solo Deo habeat stabilitatem: cum nihil sit sub ea sustentans eam.

7 Qui sedet super girum terræ. Tanquam princeps terrenus.

8 Et habitatores. id est homines ei subditi.

9 Sunt quasi locustæ. respectu Dei.

10 Qui extendit velut cælos. Cum sint nature vel materie subtilis, quæ dicitur quasi nihil, eo quod non est palpabilis: eò modo loquendi quo aer nihil vocatur propter suam subtilitatem. Vnde dicitur communiter nihil in puteo esse, cum tamen sit plenus aer. In Hebræo habetur. Qui extendit velut telam cælos. Et sic plana est litera & sequentibus consona, cum subditur.

11 Et expandit eos. Loquitur hic de celo secundum apparentiā visus, quia extrema cæli in circumitu orizontis nostri videntur super terrā figi, & medium quod est super capita nostra in alium erigi. & sic habet apparentiam tabernaculi exteri.

12 Qui dat secretorum scrutatores. id est sapientes in speculabilibus.

13 Iudices terræ. id est prudentes in agibilibus.

14 Velut inanes fecit. id est nullius reputationis in Dei comparatione: quod ostendit per simile, cum subditur:

15 Et quidem. id est, certè.

16 Neque plantato neque sato. id est sicut plantula non radicata adhuc nec firmata terra à modico vento eradicatur, sic etiam omnes prædicti quantumcumque magni ad nutum Dei eradicantur, & tolluntur de vita presenti, & ideo in fine concluduntur.

17 Et cui assimilastis me, & adæquastis dicit sanctus? Quasi diceret, talis assimilatio est valde erronea.

18 Leuate in excelsum oculos vestros. Hic consequenter ostenditur Dei potestas contra Iudeos de Deo nimis debito confidentes, & primò ad considerationem diuine maiestatis inducuntur, cū dicitur: Leuate in excelsum oculos vestros. id est ad opera celestia.

* Et vi-

a In numero. Illi numerata sunt, quae Abraham numerare non potuit: & iterum delegato officio, ut sol cursum caeli vno expleat anno, & cetera suo modo.

b Militiam eorum, &c. Angelos scilicet, unde: *Milia milium ministrabant ei.* Inde & dominus Sabaoth dicitur, id est militiae, vel exercituum vel virtutum.

c Quare dicit, &c. Cuius haec propheta diceret decem tribus iam captiuatae erant, duae restabant captiuandae. In captiuitate autem omnes desperantes, dicebant terrena: Deus non considerat, nec curat quid quisque faciat. Ideo sine rege, sine iudice sumus, & immerito affligimur.

d Via mea. Bona opera non pertinent ad Deum terrena, non considerat quid quisque agat. Inde iniuste opprimimur, quasi iumenta & pisces, sine rectore.

e Creauit. Omnia nouit, omnia continet, omnia maiestate sua dispensat.

a Caelum. **b** Intelligite saltem per creaturas. **c** Quae in caelo. **d** Ille scilicet qui educit caelum oculos vestros, & videre quae creauit haec: qui educit in numero militiam eorum, & omnes ex nomine vocat. Prae multitudine fortitudinis, & roboris virtutisque eius, neque vnium reliquum fuit. Quare dicitis Iacob, & loqueris Israel, abscondita est via mea a domino, & a Deo meo iudicium meum transiit? Nunquid nescis, aut non audisti? Deus sempiternus dominus, qui creauit terminos terrae non deficiet, neque laborabit, neque est inuestigatio sapientiae eius. Qui dat lassio virtutem, & his qui non sunt fortitudinem & robur multiplicat. Deficient pueri & laborabunt, & iuuenes in infirmitate cadent. Qui autem sperant in domino, mutabunt fortitudinem: affument pennas sicut aquilae, current & non laborabunt, ambulabunt, & non deficient.

f Sapientia eius. Ex hoc loco aliud apostoli sumptum videtur: *incomprehensibilia iudicia eius, & inuestigabiles viae eius: quod d. Solus Deus aeternus, impassibilis, cetera omnia deficient.*

g Deficient pueri, qui scilicet gaudent corporis sanitate, & pueritiam & adolescentiam putant esse perpetuam.

h Mutabunt. Ut sint fortes in Deo, sicut debiles mundo, & post mortem carnis sicut immortales.

i Sicut aquila. Sicut Aquila secundum Physicos allito ad si licem rostro, vetustate nimia adunca to innouatur: sic qui verustatem peccati per petram, quae est Christus mortificat mortui mundo innouantur Deo, unde: *Renouabitur ut aquila iuuentus tua.*

* Procopius. Sic ergo & in hac vita singulorum quoddam iudicium est, ut in futura vniuersorum, etiam si ita esse minimè arbuteris à Israel. indeque ista tibi reliquitque gentibus congrua denuntio. Innouamini ad me insulae.

f Sapien-

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Et videte quis creauit haec. id est, ex hoc considerate magnitudinem creatoris, secundum quod dicitur Sapien. decimo. **2** A magnitudine enim speciei & creaturae poterit cognoscibiliter creator eorum videri.

2 Qui educit in numero militiam eorum. id est multitudinem stellarum inordinatè in suo cursu procedentium.

3 Et omnes ex nomine vocat. Quia omnia cognoscit perfecte usque ad minima.

4 Prae multitudine forti. Ista tria in Deo sunt vnum, tamen in nobis differunt. Fortitudo enim respicit magnitudinem & correspondentiam membrorum, robur fortitudinem ossium, & neruorum, virtus magnitudinem eff. Et sum.

5 Neque vnium reliquum fuit. i. nulla res quantumcunque modica laet potentiam & scientiam diuinam. ideo concluditur:

6 Quare dicitis Iacob. id est popule Iudaice descendens à Iacob.

7 Abscondita est via mea. id est opera mea.

7 A domino. id est, non reddet pro eis mercedem.

8 Et à Deo meo iudicium. id est, non faciet vindictam de iniurijs mihi illatis. Ex hoc videtur, quod in populo illo erat aliqui qui deciderant in illum errorem, quod Dei providentia ad actus humanos non se extenderet: Vel dicendum, quod propheta vitatur communi modo loquendi, quo homines in afflictione longa positi dicuntur à Deo derelicti.

derelicti & traditi obliuioni.

9 Nunquid nescis aut non audisti. Et quid sit illud subditur.

10 Deus sempiternus. id est sua deitate.

11 Dominus qui creauit terminos terrae. & sic dicitur dominus, ex tempore quo habuit creaturam subiectam. q. d. ista debuisti scire, quia Moyses tibi annuntiavit in principio Genesim.

12 Non deficiet in opere gubernationis.

13 Neque laborabit. quia lassitudinem operando non incurrit.

14 Neque est inuestigatio sapientiae eius. ad perfectum, quia excedit inuestigationem humanam in infinitum. Rom. 11. d. O altitudo diuitiarum sapientiae, & scientiae Dei, &c.

15 Qui dat lassio virtutem & his qui non sunt. producendo eos de non esse ad esse.

16 Deficient pueri, scilicet moribus & sensu.

17 Et iuuenes. id est insolentes.

18 In infirmitate cadent. primo in culpam & postea in penam.

19 Qui autem sperant in deo. & non in seipsis presumptuose.

20 Mutabunt fortitudinem. quia qui erant prius debiles ad grauiam sustinendum gratia diuina efficiuntur fortes.

21 Assument pennas sicut aquilae. id est qui prius erant tardi & pigri ad bona opera, efficiuntur veloces ad ipsa: Et hoc videtur impletum in vete. & no. testa. per successiones generationum in illis qui veraciter conuersi sunt ad Deum.

CAP.

ADDITIO I.

In cap. 40. ubi dicitur in postil. Super montem, hic consequenter introducitur persona consolatoris.

Licet expositio postillatoris de hoc quod dicitur; Super montem excelsum, &c. sit satis consona literae & veritati secundum translationem nostram, secundum tamen Hebraicam non totaliter consonat litera. Pro quo sciendum quod Grammatica Hebraici sermonis in multis deuiat à Grammatica Latina, & specialiter in hoc, quod secundum Grammaticam Hebraicam in verbis habetur differentia inter sexum masculinum & femininum, sicut nos habemus in nominibus, & hoc secundum quolibet differentiam trium personarum. Verbi gratia, aliter dicitur a femina, ego comedo quam à masculo, & sic in secunda & tertia persona. Similiter in hoc pronominè tu tui, &c. est differentia inter sexum masculinum & femininum. Loquens enim masculo aliter pronominat tu quam si cum femina loqueretur: & hoc est valde manifestum cuiusque habenti aliquam notitiam in illa lingua. unde in hoc loco ubi dicitur. Super montem excelsum ascende, & ascende est feminini generis, non masculini. Similiter ty tu, & ty Euangelizas, & ty exalta, & sic de ceteris verbis & pro-

nominibus hic contentis quae omnino pertinent ad femininum genus, & quae ibi: Ecce Deus vester, & ideo ut magis proprie haec verba secundum veram litteram Hebraicam intelligantur, referenda sunt ad beatam virginem & ad sanctam Elisabeth, secundum ea quae traduntur de eis, Luc. 1. ut sit sensus quod Isa. in persona domini dicit Beata virgini. Super montem excelsum ascende tu quae Euangelizas Sion, s. Beata virgo: quod impletum est quando concepto filio Dei in vtero virginali Maria exurgens perrexit in montana, ubi manifeste patet quod ascendit in montem excelsum. nam Iudaea ubi Zacharias manebat, erat altior Galilea, à qua recessit Maria. Christus enim de Galilea in Ierusalem pergens dicebat. Ecce ascendimus Ierusalem, & quia de Galilea in Ierusalem beata virgo non per planam viam, sed per montana iuit. ideo proprie ei dicitur. Super montem excelsum ascende.

Et quia in sua saluatione ad Elisabeth non solum mater, sed etiam infans in vtero eius Christum instinctu spiritus sancti cognouit; quia ut dicitur Luc. 1. d. Factum est cum audiuit salutationem Mariae Elisabeth exultauit infans cum gaudio. In quo designatur gaudium de ipsius domini, ideo de beata virgine in ipsa sancta saluatione pro-

Priè intelligitur. Quæ Euangelizas Sion. scilicet, quæ nuncias bo-
na sanctis animabus, scilicet Elisabet & Iohanni.

Luc. 1. c.

Consequenter propheta in persona domini alloquitur ipsam Elisa-
bet di. Exalta vocē tuā quæ Euangelizas Ierusalem: quod im-
pletū est quando Elisabet exclamavit voce magna Euāgelizādo ipsi
Ierusalem videlicet beatæ virgini dicēdo: Beata quæ credi. quā
perfi. in te quæ dicta sunt tibi a domino. Luc. vbi supra.

Consequenter propheta in persona domini alloquitur virginē di.
Exalta, noli timere. In quo innuit canticū eius altiori voce formā
dum, quam cum primo solum salutando Euangelizavit. q. d. Non tā-
tū loquere voce submissa, prout sufficit ad cognatæ tuæ salutatiōnē,
sed etiam exalta vocem, s. prout requiritur ad modum canticū: per
quod canticum civitatibus Iudæ, id est ecclesiis præsentibus & futu-
ris annuncians præsentiam filij Dei in te incarnati, & hoc est q. dicit:

Dic civitatibus Iudæ: Ecce Deus vester. quod continue imple-
tur in ecclesiis, cū per canticū prædictum solemniter memoratur, seu
annūciatur aduentus domini in eadē virgine: Interposuit tamen ibi
propheta. Noli timere. quia virginalis pudicitia pauida est, &
timida. vnde angelus ei dixit: Ne timeas Maria. Et etiā vt innue-
ret, quod tanta erat humilitas virginis, quod non præsumbat canti-
cum publicè cantandum formare nisi Spiritus sancti instinctus eam

† cogeret.

† tangeret, seu moueret de quibus tam aut in canticum virginis contē-
tis, quæ edā innuēdo propheta hic ponit: vt cū dicit. Ecce dñs in for-
titudine veniet, & brachiū eius dominabitur. Quæ quidem

B verba videntur correspondere huic, quod dicitur in canticum. Fecit
potentiā in brachio suo. Verobique. n. datur intelligi, q. incarna-
tio filij Dei pertinet ad infinitatē diuinæ potentie. Et sequitur. Ecce
merces eius cum eo. In prophetiis. n. locutionibus promitteba-
tur incarnatio filij Dei quasi merces a Deo danda in futurum. sicut
Gen. 22. d. Abrahæ dictū fuit: Benedicetur in semine tuo oēs
Gentes, sed in prædicto canticum h. c. merces, vt iam data annūcia-
tur, vnde dicit: Suscepit Israel puerū suū: cui correspondēt ver-
ba prophetæ. di. Ecce merces eius cū eo. Et quia vt dicit Grego.
in benedictione creari: Nihil nobis nasci profuit, nisi redimi profuis-
set, ideo subdit: Et opus illius corā illo, s. opus redemptionis, q. d.

maximè pertinet ad diuinā misericordiam: quæ inter diuina opera D
preeminet, vnde Psal. 144. b. Miserationes eius super oīa ope-
ra eius: & ideo in canticum cum dixisset. Suscepit Israel puerū
suū. subdit: Recordatus est misericordie suæ. sequitur. Sicut
pastor gregē suū pascet: In quo innuit propheta, q. Christus se ha-
beret, vt pastor ad gregem suū: non vt ad gregem alienū sicut mer-
cenarius. cui non est cura de ouibus, Ioh. 10. b. quod correspondet
huic quod dicitur in canticum, Sic locutus est, & c. Ad patres. n.
semper se habuit Deus vt pastor cū proprio grege. vnde Psal. 94. b.
Nos autē populus eius, & c. Cetera exponantur, vt in postil. Quæ
quidem expositio non solum videtur consona literæ, sed in se rationa-
bilis. Isaias. n. qui Euangelicus propheta dicitur, vt in prologo & in
proemio, sicut de voce Baptiste in deserto clamantis historiā prophe-
tiæ texuit, vt statim supra sic nō immeritō de voce virginis salu-
tatis & cantantis prophetiam historiā prædicere debuit: præ-
mittit tamen historiā de voce Baptiste, quamvis ordine temporis
posterior fuit, eò quod illa fuit omnibus notior: A notioribus enim
incipit processus disciplinæ, prout in primo Phisic.

ADDITIO. II.

In epist. cap. vbi dicitur in post. Præ multitudine forti-
tudinis, & roboris.

Vbi nos habemus: Præ multitudine fortitudinis, Hebrai-
ca litera sic habet. Præ multitudine & fortitudine roboris
& virtutis nec vnus defuit. Cuius sensus potest esse talis, quod
militia celestis quæ in tanta multitudine est, considerari debet quod
quælibet stella habet fortitudinem, scilicet potentiam & virtutem
ad influendum in istis inferioribus, vnde. Genes. de sole.
& luna & stellis dicit. Posuit ea in firma: cæ. & c. in Psalm.
Solem in potestatem dicit, & c. & sic diuinam potentiam, &
scientiam commendat propheta, non solum ex numerosa multitudi-
ne celestis militie, sed etiam ex fortitudine, & robore, & virtu-
te influxiua eis a Deo collata, a quibus nulla stella quantumcunque
modica deficit, quin habeat aliqualem potentiam; ex quibus excita-
tur magis humana mens ad considerandum magnitudinem potē-
tiæ creatoris.

CAP. XLI.

Accant insulas.
Quia ī salo Gē-
tes, scil. quæ sal-
sis, & amaris flu-
dibus seculi tū

duntur.
* Theodoretus. Insulas
ecclesias vocat, quod vt in-
fulę tumidos fluctus maris
excipiunt, & frangunt, sic
ecclesiæ persequentium tē-
pestates & procellas perfe-
runt, & super petram id est,
Christum sunt collocatæ.
* Procopius. Tacere insu-
las iubet, vt sermoni & salu-
tari prædicationi se attētas

præbeant, insularum nomine, conflatas è gentibus eccle-
sias intelligens, in quas huius vitæ nequitia, tanquā ma-
ris salisago vndis & fluctibus vndique insurgit. Nonnulli
insularū appellatione, ciuitates & pagos aliqui, qui vastis
incultis que terris ambiantur (quales in Idumæorum, &
Moabitariū solitudine esse dñr) intelligi, quos velut in exē

CAP. XLI.

Accēat ad me in fulę, & Gen
tēs mutent fortitudinē. Ac

cēdant & tunc loquantur: simul ad iudiciū
propinquemus. Quis suscitauit ab oriente iū-
stum, vocauit eum vt sequeretur se?

a Audi Israel & tace. b Ad audiendum per
apostolos.
a Qui erant fortes in mundo, sint fortes in
Deo. Fortitudo mundi voluntatem imple-
re, Dei mortificare.
a Fide ad me. b Alii prædicent.
c Vt dilectant inter D. um & idola, &
vtrum Deus omnia iudicē dispouat.
a Nisi ego. b In Iudzam (quæ est in orientali pla-
ga) Christum incarnari, mori, suscitari voluit. c Vel iustitiam.
a Inspirando, & de sepulchro. d: Exurge gloria mea exu-
ge: Et securus
respondet: Exurgam diluco. b Obediens vsque ad mortem.

plū cæterarū nationū affu-
mit, vt gentiū assumptionē
ex parte indicet, quas erro-
re veteri relicto, ad vitæ no-
uitatem transire significat.
b Accedant. * Theodoretus.
His verbis præcipit Apo-
stolis & ecclesiæ principib.
consentire omnes summo
consensu in doctrina Euan-
gelica, & euāgelium omni-
bus gentibus prænuntiare. F
c Quis susci. ab or. Quidam
Hebræorum hoc ad Cyrū
regem Persarum referunt,
quod suscitatus sit aduer-
sus Babylonios ab oriente,
q. d. ei fecerit dominus pa-
rere plurimas gentes, subijciens gladio & arcui eius. Sic
quoque cetera ad ipsum referunt quod scilicet, Babylo-
nijs idola non profuerunt humano studio facta. Alij He-
bræorum hoc ad Abrahā referunt, qui vocatus sit iustus
ab oriente. i. de Chaldæis: q. solus iustus inuētus sit: & secu-
tus est Deū. Egre diens de terra sua, & tradidit eis reges q

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XLI.

* **T** Accant ad me. Postq. propheta induxit populū Israel ad cer-
tā expectatiōnē promissorū ex diuina veritate, hic cōsequenter
idē facit ex eius charitate, q. amicos nō de fraudat a promissi cōsecu-
tione. Et diuiditur in duas partes, q. primò ostenditur Dei dilectio
ad dictū populū ex beneficijs quæ ei in patrib. cōcessit. Secūdo, ex p-
prio filio quæ ei pmisit e. seq. Prima in tres secūdū tria beneficia. Se-
cūdū ponitur ibi: Et tu Israel. Tertū ibi: Prope facite. Circa primū
sciendū, q. primū beneficiū fuit collatū in Abrahā, quæ Deus se para-
uit ab infidelib. educēdo eū primò de Vr Chaldæorū, Gen. 11. 1. Et secū-
do Arā Gen. 12. & q. cōsequēs populū ab eo descēdētē p Isaac & Ia-
cob ab infidelib. separauit: pp q. & legē ei in mōte Sinai specialiter
cōcessit: pp q. dicitur Psal. 147. b. Nō fecit taliter omni nationi, &

iudicia sua nō manifestauit eis. Et diuiditur in duas, quia primo po-
nitur huiusmodi separatio secūdo cōtra idololatras inuētiō, ibi. Vi-
derūt. Circa primum primò ad huius considerationem inducit di.
1 Taceat ad me. i. habitatores insularum. 2 Et Gētes: Terram
aridā habuātes. 3 Fortitudinē mutēt. i. qui erāt fortes ad ma-
la, sint fortes ad bona. 4 Accedāt & tūc, & c. Si habent aliquid
iultū pro se secūdo beneficiū recolit di. 5 Quis susci & c. i. Abra-
hā, vt exponunt cōiter catholici & Hebræi quem dominus vocauit
primò a Chaldæa. vt dictū est. & postea Abraham, & vtraq. regio
virgāt ad orientem respectu Iudæ, quā dominus ei repromissit, Gen.
13. 6 Vocauit eum. Per viam fidei & obedientiæ, vnde & ex
fide secūdū mādātū Dei voluit filium immolare, Gen. 22. & ad Heb.
11. & ideo dominus ei assistit ipsum protegendo, propter q. subditur.
* Dabit

MORALITER.

1 Taccant ad me. Hic primò ponitur quædā excitatio au-
dientium ad intellectū dicendorū quæ sunt duo secun-
dum sensum literalem huius cap. Primum est vocatio
Abrahæ a domino, quæ habetur Gene. 12. per quā mysti-
cè signatur institutio debita boni prælati, de qua dicitur.
2 Quis suscitauit. Dñs. n. bonus prælatus suscitari ab oriente

pp splendorem sapientiæ, & iustus propter rectitudinem
vitæ, q. debent attendi in institutione prælati, quia ponit
in statu perfectionis exercendæ. Quod quidē exercitiū præ-
supponit perfectionis habitū acquisitum, ideo subditur.
6 Voc. eum. i. Christus, vt sequeretur se. Iesus. n. non venit
ad acquirendū in se perfectionem quā habuit ab instāti
conceptionis, sed ad perfectionē alijs cōmunicandam.
† Dabit

Apo. 1. d.

contra Sodomā & Gomorā venerant, & fecit eos ante gladiū, & arcū eius quasi puluerem & stipulam percussus est illos, reuersus est in pace, nec lōgi itineris cursum sensit, & hoc nec suis viribus, sed domini misericordia fecit, qui ab initio cognouit hæc.

* Origenes. Putabamus Christum ab Apostolo tm̄ dictum iustitiam, sanctificationem & redemptionē, & sapientiam, & fortasse ille a prophetis accipit, nouit ille etiam animatam esse iustitiam & uiuentem, i. v. nigenitum Dei filium, qui est vinens iustitia & sanctificatio, id. n. est illud Isaie. Quis surgere fecit ab oriente iustitiam, & vocauit ad pedes suos? Vocauit autē Christū pater ad nostrā salutē, vt ad nos iter faceret, & descenderet ad nos de coelo.

a *Dabit in conspectu eius, &c.*
* Theodoretus. Reges amouebit folio, qui edebāt omne cruciamentorum genus in Christianos, & persequentes ecclesiam, ecclesia demum vicit, & persecutores suos superauit.

* Procopius. Quāquā reges terræ delectos audis & more pulueris & palce disiectos, intellige tm̄ præcipuē aereas potestates & principes tenebrarum, qui reges terræ erāt.
b *Semita in pedibus.* Laborem vel lassitudinem eius vitæ non sentiet, *Exultauit ad currendam viam.*

a Postula à me & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam & possessionem tuam.
b Conuersos. c Vinculis hōi.

Dabit in cōspectu ei⁹ Gētes, & regēs obtinēbit.

a Pater. b Contrarias potestates. c Verbi.
Dabit quasi puluerē gladio eius sicut stipulā

a Prædicationi. b Filij. c Filius. d Aduersarios. e De mundo ad patrem.
vēto rapram arcui eius. Persequētur eos, tran-

a Pacem relinquo vobis. pacem meam do vobis.
sibit in pāce: semita in pedibus eius non ap-

a Prædicta. b Per. c Ad se.
parebit. Quis hæc operatus est & fecit, vocans

a Omnes. b Mundi. c Feci, quia primus, &c.
generationes ab exordio. † Ego dominus, pri-

a Sine principio. b Sine fine. c Gentes, vel ecclesiaz.
mus, & nouissimus ego sum. Viderunt insulæ

a Initium sapientiz timor domini. b In omnem terram exiit tonus eorum. c Audito prædicatione apostolorum.
& timuerunt, extrema terræ obstupuerūt: ap-

a Fide ad eum. b Fidei sum.
propinquauerunt, & accesserunt. Vnusquisq;

a In hæc. b Verbo & facto. c Infirmitate.
proximo suo auxiliabitur, & fratri suo dicet,

a n. domino Deo viuo & vero, quia idola dii non sunt, sed opera hominū & est, confortauit. b Deum suum studiose faciendo.
confortare. Confortauit † faber ærarius

a Formam simulacri. b Cum idola colebantur.
percutiens eum malleo, qui cudebat tunc

a Glutinum hoc.
temporis, dicens glutino bonum est, & con-

a Dum. b Quolibet impulsu.
fortauit eum clavis, vt non moueretur. †

* Theodoretus. Tanquam D summa pax esset, & non insurgeret aduersus Apostolos orbis, peragruere totū orbem Apostoli.

* Cyrillus. Sic percuttere orbem tanquam si per planam viam esset iter, quod nostro creatori nemo possit resistere.

c *Viderunt insulæ.* i. Gentes in circumitu: & illius virtute perterritæ sunt, & extrema terræ i. Sem filius Noe, qui

in extremo terrarum ipse cū patre & fratrib. diluuiū euasit, vsque ad tēpus illud

referuatus quem Melchisedech intelligi volunt, & venisse obuiā Abrahæ de prælio reuertenti, & eū benedixisse & Dei bñdictionib. roborasse. Ipsum quoq; fabrū esse ærariū, qui Abrahā cōflauerit & malleo suæ artis ad meliora pduxerit, & dixerit: Bonum est vt timori Dei glutineris, & ei iūgaris, & confortauit eum clavis

præceptorum, vt in timore domini permaneret.

* Cyrillus. Postquam viderunt gentes Christū oculis mentis & gloriam ipsius, timuerunt ab extremis terræ, vsque ad extrema, per vniuersum orbem, & aggregatæ sunt & appropinquauerunt Christo per fidem & purificationem peccatorum.

d *Vnusquisque, &c.* * Cyrillus, Christi mysteriis initiatus dicit alijs qui colerit idola, faber fabrescit hoc idolum,

† faber lignarius auri fabricum, & lapideida fabricum laminarum.

qui dicit de sede idoli bene se habet consolabitur illum qui affigit i dolum clavis, ne vacillet.

F

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Dabit in cōspectu. Et loquitur hic propheta de præterito per modum futuri, sicut frequenter fit in prophetis: hoc fuit impletū quando Abraham cum.ccc. vernaculis suis quatuor reges fortes debellauit, Gen. 14. a.

2 Dabit quasi puluerem. quia eos facillimè debellauit diuina uirtute sibi assistente.

3 Persequetur eos. Quia persecutus fuit fugientes vsque Soba & Phenicem Gene. 14.

4 Transibit in pace. Quia nullus de suis in bello illo cecidit.

5 Semita in pedibus eius. Quia valde faciliter ad bellum iuit & rediit, sicut de homine faciliter transeunte & leuiter, dicitur, & non sicut vestigium in terra, vel non tangit terram.

6 Quis hæc operatus est. q. d. Deus, & nō homo ideo subditur.

7 Vocans generationes. s. ad fidem & amicitiam suam.

8 Ab exordio. scilicet temporis quod patet in Abel iusto, Seth, Noe, Abraham, & sic de alijs.

9 Ego dominus. Et ideo possum vocare ad meam amicitia quos volo sine iniuria cuiuscumque cum nulli teneat, sed omnes id quod sunt tenēt a me, ideo subditur: Primus & nouissimus ego sū.

10 Viderunt. Hic consequenter per oppositū ponitur inuēctio cōtra factores & cultores idolorum. Circa quod sciendum, quod sicut dicit Eusebius in chronica sua anno. 7. Abrahæ Ninus rex Assyriorū condidit Ninuē, & ipse incepit idololatriam, quia fecit imaginē Belo patri suo defuncto, cui exhibebat tantam reuerentiam, quod parcebat reis fugientibus ad ipsam, vt dicitur in Schola. historia: propter quod dicti confugientes inceperunt adorare illam imaginem, & ad imitationem huius facti alijs fecerūt imagines charis suis defunctis. Et sicut imago facta à Nino vocabatur Belus, & fuit pri-

num idolum: sic hoc nomen deriuatū est ad alia idola, vt potē Bel, Baal, Baalim, Beelphegor, & Beelzebub, & huiusmodi secundum diuersitates Gentium & linguarum: & quia hoc fuit multiplicatum tempore Abrahæ vt dictum est, ideo iuxta ipsius fidelitatem arguitur hic idololatria istorum, & hoc est quod dicitur: Viderunt insulæ & timuerunt, extrema terræ obstupuerūt: appropinquauerunt. i. habitatores insularū & aliarū terrarū viderunt reuerentia idolis à potentibus exhibita: & sic in timore positi cōsugerant ad ipsa veneranda, vt sic eis parceretur: ideo subditur: Appropinquauerūt & accesserunt, s. ad idola. Vnusquisq; proximo suo, &c. quia quando aliquis habebat amicum in periculo positū, consulebat sibi refugere ad idolum: Et quia exemplo Nini alijs potentes secerunt idola per manus tamen artificum, ideo subditur.

11 Confortauit fab. Ad cuius intellectum sciendum, q. in fabricacione idoli de metallo per malleationē tres operarij sunt necessarij. Primus est ille, qui materiā in igne calefactam cum martello ducit ad formam partium idoli. Secundus est qui partes sic formatas cū martello cum lima polit. Tertius est qui partes sic preparatas ad inuicem conglutinat, & coniungit, & hoc notatur cum dicitur. Confortauit fab. Et construitur sic litera: Faber ærarius, idest metallicus, Percutiens malleo, idest martello scilicet materiam ducendo ad idoli formam. Confortauit, idest efficaciter monuit.

12 Eum qui cur. idest cum lima poliebat. Cudere enim in vna significatione idem est quod polire qui dicitur in libro Catholicon.

13 Tunc temporis idest, tempore Abrahæ quo fabricatio idolorum cepit multiplicari ut dictum est.

14 Dicens. iste qui poliebat erat dicens supple consolatori.

15 Glutino bonum est. i. bonum est partes idoli conformatas

Tres operarij ad fabricacionem idoli.

* & politas

MORALITER.

7 Dabit in conspectu. Quia debet cognoscere statum sibi subiectum, paruorum & magnorum.

2 Dabit quasi. Per gladium qui propè percussit signatur doctrina per verbum, per arcum verò qui à longè ferit doctrina per scriptū: Vtroq; nāq; modo sancti prælati, vt Aug. Greg. & alij, hæreses & uitia destruxerunt, quibus alij prælati debent quantum bono modo possibile est conformari.

4 Transibit. Nā de prælato dicitur, 2. Tim. 2. d. Seruū Dei nō oportet litigare, sed mansuetū esse ad omnes, saluatamen iustitia; aliter non esset mansuetudo vera, sed pusillanimitas detestanda.

5 Semita in pedibus. Per semitam quæ est parua uia declinans via communi, signatur declinatio aliqua a cōmu-

ni doctrina ecclesie, quæ quantūcūq; parua in prælato non dēt esse. Et q. promotio prælati talis a Deo, subditur.

6 Quis hæc. & sequitur.

9 Ego dominus. Vnusquisque proximo suo, &c. hoc ad litteram exponitur de fabricantibus idolum, per quod signatur malus prælatus, de quo dicitur, Zach. 1. d. O pastor & idolum relinquens gregem. ideo per istos fabricantes idolum signantur illi qui laborant ad promouendum prælatum indignum. Et subditur. modus.

13 Dicens glutino bonum est. Tales enim faciunt colligationes, ut obtineant multitudine, q. non possunt ratione.

† Confortauit eum clavis. scilicet aureis & argenteis per dona superioribus facta.

† Vt non moueretur. Idest, pp insufficientiam iuste repellere

& vos decepit qui A hanc ram bellam figuram lapide, & ligno expressit, quid vos innuat lapides colere & ligna.

† quia.

† infr. 43. a Nota. † terreatis.

† suscepit dextera iulij sive mex.

Sup. 40. b

† nihil viri bellantes.

† viri ex Israel.

† ut trahan, ut tribulam nouam, habet rem ora. † quisquillas. † ces.

a Verè. b Prius spiritu timoris. c Luctat contra demones. d Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, &c.

Et tu Israel serue meus iacob que elegi, semen Abraham

amici mei, † in quo apprehendit te ab extremis terræ & à

longinquis eius vocauit te, & dixi tibi Seruus meus es tu :

elegi te, & non abieci te. † Ne timeas, quia ego tecum sum :

ne declines, quia ego Deus tuus. Confortaui te, & auxilia

tus sum tibi, & † suscepit te dextera iusti mei. Ecce con-

fundentur & erubescunt omnes qui pugnant aduersum te.

Erunt quasi non sint, & peribunt † viri qui contradicunt ti-

bi. Quæres eos, & non inuenies, viros rebelles tuos, & erunt

quasi non sint, & velut † cõsumptio hominis bellantis ad

uerfum te: quia ego dominus Deus tuus apprehendens ma-

num tuam, dicensque tibi; Ne timeas, ego adiuui te. Noli

timere vermis iacob, † qui mortui estis ex Israel. Ego au-

xiliatus sum tui dicit dominus, & redemptor tuus sanctus

Israel. Ego posui te † quasi plaustrum triturians nouum

habens rostra ferrantia. Triturabis montes, & commi-

nues, & colles quasi † puluerem pones. Ventilabis eos,

& ventus tollet, † & turbo disperget eos, & tu exultabis

in domino, & in sancto Israel lætaberis. Egeni & pauperes

& inde ad fidē mul-

ti vocati. vnde: vobis

oportebat primum loq

verbum, &c.

c Ecce confundentur.

* Theodoretus.

Hæc propriè conue

niunt sanctis Apo

stolis & martyrum

viatricibus palmis,

nam qui illis aduer

fabantur, in ignomi

nia sūt sempiterna.

d Vermis iacob. Ver-

mes dicuntur Apo

stoli tanquam eius

imitatores q dicit:

Ego sum vermis & non

homo. Et sicut ver-

mis penetrat ter-

ram, sic prædica-

tio eorum corda au

dientium.

* Theodoretus. His

verbis significat nu

merum credētium,

si cum cæteris, qui

non crediderunt, cõ

ferantur, fuisse per

exigium, quod signi

ficauit paulus cum

dixit, reliquias fuis

se saluas, reliquos

obcæcatos.

e Qui mortui estis ex

Israel. sicut ille qui

dicit: Quotidie morior

propter vestram glo

riam fratres: Et alibi:

Vino autem iam non

ego: vixit vero in me Christus.

f Ego posui te quasi plaustrum. Vir ecclesiasticus habetur prædicationis rostra ferrantia in plastro nouo, quod non

C

NICOLAVS DE LYRA.

* & politas adinuicē cõiungere glutino. i. forti iunctura. Ita quod accipiuntur hic glutinum pro illo metallo, quo consolidantur partes ad inuicem. Et vocatur Gallicè soudure: vnde in Hebræo sic habetur: Diceas consolidatori: bonū hoc. s. quod fortiter consolidas partes idoli & sic preparatas, sic enim mutuo se exhortabantur artifices propter maius lucrum habendum, & propter grauiam dominorum.

1 Et tu Israel. Hic recolitur secundū beneficiū exhibitū populū tēpore Moysi, scilicet eduētio de seruitute Aegypti. Et diuiditur in tres partes: quia primò describitur hic exitus, secundo aduersariorū casus, ibi: Ecce confundentur. Tertio Hebræorum profectus, ibi Egeni. Circa primum dicitur in persona Dei: Et tu Israel serue meus. q. d. ex quo eduxi te de seruitute Aegypti, factus es specialiter seruus mihi.

2 Iacob quem elegi. Esau reprobat, secundum quod dicitur Malach. 1. a. Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Et accipitur hic Iacob pro populo descendente ab eo.

3 Semen Abraham amici mei: quia amore mei paratus fuit filium vnigenitum immolare.

4 In quo apprehendi te. idest mihi appropriavi eius meritis.

5 Ab extremis terræ & à longinquis eius vocaui te. quia Abraham fuit vocatus de Chaldaea, vt dictum est supra.

6 Seruus meus. exponatur vt supra.

7 Ne timeas. minas Pharaonis.

8 Quia ego tecum sum. te protegens & defendens.

9 Ne declines. à verbis Moysi serui mei.

10 Quia ego Deus tuus.

MORALITER.

† retur vel promotus deponeretur: Sed qd bonus platus talibus cautelis & fraudulentis non fulcitur, indiget diuina cõsolatione q̄ insurgentes iniuste, ideo sibi dī a domino.

1 Et tu Israel. per veritatis notitiam.

† Seruus meus. per debitam obedientiam.

2 Iacob. per vitiorum supplantationem.

† Quem elegi. promouendo ad prælationem.

3 Semen Abraham amici mei. imitando suam perfectionem.

Et

Et subditur.

7 Ne timeas quia ego tecum sum. te protegens contra insurgentes tibi iniuste.

22 Egeni. Hic secundum sensum literalem describitur exitus Israel de Aegypto & progressus eius per desertum: per quæ signatur exitus hominis de peccato, & progressus eius per desertum poenitentiae vt sic perueniat ad gloriam per terram promissionis signatā; & sic dicitur: Egeni. idest peccatores in spiritualibus egentes.

† Querunt

non operatur in vetustate literæ, sed in nouitate spiritus conterit incredulorum corda durissima separans triticum a palea, montes collesque comminuens, i. hæreticorum qui comminuti, in puluerem rediguntur, & nihil esse dicuntur, vt malè congregati bene diuidantur.

a *Ponam desertum.* * Procopius. His verbis innuitur Spiritus sanctus, qui vitales aquas in ecclesiam ex veteris & recētis scripturæ fontibus effundit, vbi desertum antea viri sancti fluiorū instar irrigant. Videas. nec ecclesiam aquis olim & Deo omniq; bono desitutam, abunde nunc irriguam, vegetas animas & sublimes è terra attollere.

b *Dabo in solitudinem cedrum.* Arborum varietates diuersitatem spiritualis gratiæ significat, ne saltè vna chorda de cithara domini & aliqua virtus gratiarum ecclesiæ deesse videatur: quarum sublimitatem ad cœlestia festinantem illuminat lignum oliuæ, fomes lucis, requies laborantis vel lassati.

c *Spinam & myrtum & lignum oliuæ.* Lxx. Sethim que est arbor albæ spinæ similis miræ & lenitatis & pulchritudinis & impubibilis, de qua arca facta est. Ex hac erit terra dicta Sethim. Spina primo homini in penam fuit data, vnde: *Cum operatus fueris terram, non dabitur fructus ei.* *sed spinæ & tri. ger. ti.* Gentibus pro gloria prædicatores spinæ sunt, qui subditorum vitia non palpant sed pungunt Myrtus Aromatica species impubibilis fessa membra consolidat & reparat. & ideo consolatores sanctæ ecclesiæ significat. vnde apostolus: *Benedictus Deus & pater domini nostri Iesu Christi.*

c * Gregorius. Per spinam signati sunt doctrinæ spiritualis viri, qui dum de peccatis & virtutibus differunt, modo æterna supplicia minantur, modo cœlestis regni gaudia promittunt corda audientium pungunt. Myrtus verò temperatiuæ virtutis est, ita vt dissoluta membra cōstringat. Per myrtum ergo signati sunt, qui afflictio-

afflictionibus proximorum compati sciunt, eorumq; tribulationem per compassionem temperant per oliuam misericordes accipimus. Per abietem, quæ valde crescendo ad aeris alta sustollitur, nisi hi designati sunt qui intra ecclesiam adhuc in terrenis corporibus positi cœlestia cōtemplantur. Per vltimum secularium mētes expressæ sūt. Buxus q̄ in altum non proficit & sine fructu viriditatem hēt, eos designat, qui intra sanctam ecclesiam adhuc ex ætatis infirmitate bona opera ferre non valent, sed tamen parentum fidelium credulitatem sequentes, fidem perpetuæ viriditatis tenent.

a *Philosophie.* **b** *Doctrinæ.* **c** *In philosophis.* **d** *Ideo.*
† *quærunť aquas & non sũnt, lingua eorum siti*
† *aruit. Ego dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos. Aperiam in*
† *superis. Et in medio campo*
† *fontes. Ponam desertum in stagna aquarum, & in riuos aquarum.*
† *Da bo in solitudinem cedrum & spinam & myrtum & lignum oliuæ. Ponam in deserto abietem, vltimum, & buxum simul, vt videant & sciant, & recogitent & intelligant pariter, quia manus domini fecit hæc & sanctus Israel creauit illud. Prope facite iudicium vestrum, dicit dñs: afferte si quid forte habetis dicite rex Iacob. Accedant & annuntient vobis quæcunque ventura sunt. Priora quæ fuerunt nunciate, & ponemus cor nostrum, & sciemus nouissima eorum, & quæ ventura sunt indicate nobis. Annunciate quæ futura sunt in futurum, & sciemus quia dii estis vos. Bene quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

† *ne quoque aut malè si potestis facite & lo-*

* NICOLAVS DE LYRA.
bitur profectus filiorum Israel per desertum, vbi filij Israel primò passi sunt aqua defectum, sed dominus suppleuit nõ solũ semel, sed pluries vt patet. Exo 15. 17. & Nu. 20. & hoc est qd dicitur. Egeni & pauperes quærunť aquas, & non sũnt. Et patet litera vsq; ibi.
† *Dabo in solitudinem. In deserto. n. illo vigeat ardor solis: sed dominus prouidit de vmbaculo per columnã nubis. Exo. 13. 4. Et secundũ hoc dicitur. Dabo in so. ce. i. vmbaculum ita bonum vel melius quam facerent arbores istæ. Vmbaculum. n. nubis erat excellentius, quia datum diuina virtute non naturæ, ideo subditur. Et intelligant pariter, quia manus domini fecit hæc.*

MORALITER.
† *Quærunť aquas. scilicet gratiæ.*
† *Et non sũnt. Donec fuerunt debite contriti: sed nunc habebunt ideo subditur.*
† *Aperiam in superis. Per quod signatur effectus Angelorum ad hoc quod poenitentes proficiant in gratia.*
† *Et in medio camporum. i. doctrinas prædicatorũ ad promouendum bonum poenitentium.*
† *Ponam desertum. i. cor poenitentis quod prius erat a me derelictum.*
† *In stagna aquarum. per abundantiam charismatum, fm illud Rom. 5. d. vbi abundauit delictum superabundat & gratia.*
† *Dabo*

2 *Prope facite iudicium vestrum. Hic recolitur tertium beneficium populo exhibitum ipse Zorobabel. s. liberatio de captiuitate Babylonica. Et diuiditur in duas partes, quia primo contra idola quæ vigeant in Babylone ponitur inuictio. Secundo subditur populi liberatio ibi. Suscitauit. Circa primũ dicitur. Prope facite iudicium vestrum. s. declarate iustitiam vestram, si habetis à Babylony.*
3 *Afferte si quid habetis. s. iustitiæ & veritatis.*
4 *Accedant & nuncient vobis. s. idola vestra, de quib. cõfiditis*
5 *Quæcũq; neutra sunt. qd est propriũ diuinitatis, nõ subditur.*
6 *Et sciemus. Quia dii estis vos à idola. 7 Bene quoque aut malè. q. d. non potestis, quia sensu & intellectu caretis, iaco com. l. dicitur.*

1 *Dabo in solitudinem. per istas arbores signantur diuersæ virtutes, quæ cum gratia infunduntur.*
† *Et sanctus Israel creauit illud. i. Deus sanctificans populũ suũ.*
2 *Prope facite iudicium vestrum. Hic ad literã describitur destructio Babyloniõrũ per Cyrũ qui fuit figura Christi, ideo mysticè signatur hic confusio Scribarum & Phariseõrũ per Christũ vt patet in Euangelio. Sic ergo dñs eis deridendo. Prope facite iudicium vestrum. Nitebant. n. ostendere iustitias coram hominibus ad quærendam vanam gloriam.*
† *Annuntient vobis, & c. ventura sunt. q. d. non potuerũt pronuntiare aduentum Romanorũ ad destructionẽ ipsorũ.*
7 *Bene quoque aut malè. q. d. eis non poteritis resistere.*

A *Suscitavi.* Adhuc contra idola loquitur & contra cultores eorū post Christi aduentum quibusdam in errore manentibus suscitatur populus nationum. Hebræi suscitari ab aquilone, & venire ab ortu solis Assyrium, & Persam interpretantur, qui Ierusalem venerunt & principes illius conculcaverunt, nullumque idolorum quæ colebant, hoc sciuit esse venturum, nisi solus Deus, qui vitus est eos pro peccatis suis. *Suscitavit ab aquilone, & venit ab ortu solis.* Gentes quæ frigida torpentes, sine calore dilectionis, vt credant in eum qui venit ab ortu solis, vnde supra. *Quis suscitavit ab oriente iustū.*
B *Quis annunciauit ab exordio.* q. d. Nullus in Gentibus fuit qui

† venit super principes.
 † Ego primus sum qui dixi ad Sion ecce hic sum. & mittam nuncios ad Ierusalem, qui afferant bona nuncia ei. Sup 41. d. † sciet aliquid. Suprà. ca.

Quis debet coll. c. *Idolum nihil est.*
1 *Quamur, & videamus simul.* Ecce vos estis ex nihilo, & *Abominatio est qui opus vestrum ex eo quod non est.*
2 *Abominatio est qui elegit vos.* *Suscitavi ab aquilone, & venit ab ortu solis.* *Vocabit nomen meū, & adducet magistratus quasi lutū, & ve lut plastēs conculcans humū.* *Quis annunciauit ab exordio, vt sciāmus & a principio, vt dicamus, iustus es? Non est annuncians neque prædicens, neq; audiens sermones vestros.* *† Primus ad Sion dicet: ecce adsum, & Ierusalem euangelistas dabo.* *Et vidi & non erat ex istis quisquā qui tiniret consilium, & interrogatus responderet verbum.*
3 *Ecce omnes iniusti, & vana opera eorum: ventus & inane simulacra eorum.*

qui annunciauerit D aduentum filij. Si est autem qui annunciauerit, dicemus, quia iustus est. In aduentu filij, dæmones qui in idolis ventura nunciabāt obmutuerāt. *c. Audiens sermones vestros.* quia bruta Gentilium corda errorē suum intellexerunt, & vaticinia falsa reliquerunt. *d. Primus ad Sion dicet.* Ecclesiam significant, ecce astiterunt filij, s. tui quos per fidem meam donavi tibi. scil. Apostoli quorum prædicatione nati sunt tibi filij. *e. Ecce omnes iniusti.* Quidquid de idolis vel de Gentibus diximus, ad hæresiar-chas & prauitatis dogmata referamus, quia Christo pacem ecclesiæ nunciante, & veritatem monstrante, ipsi errores sequuntur, & vento & turbini comparantur. **CAP.**

C NICOLAVS DE LYRA.

- 1 *Ecce vos. Vos. i. Babylonij.*
- 2 *Et opus vestrum. idola vestra quæ fecistis.*
- 3 *Ex eo quod. i. nullum habens fundamentum seu firmamentum, conuertit sermonem ad idola dicens.*
- 4 *Abominatio est. i. supra modum abominabilis Deo, ideo dicitur abominatio in abstracto, sicut excellens in liberalitate dicitur liberalitas.*
- 5 *Qui elegit vos. i. quicumque; reputavit vos tanquam Deos suos.*
- 6 *Suscitavi. Hic consequenter ponitur liberatio populi de Babylone, quæ facta fuit per Cyrum, & hoc est quod dicitur. Suscitavi s. Cyrum ei v. i. vntatem inspirando pugnandi contra Babylonem.*
- 7 *Ab aquilone. regio. n. Persidis est quasi in medio aquilonis, & orientis: medium autem ab utroque termino nominatur, & ideo aduentus Cyri contra Babylonem dicitur hic esse ab aquilone & ab oriente. Vel quia Darius rex Medorum venit cum Cyro contra Babylonem & regnum vnius magis declinat ad orientem, alterius autem ad aquilonem.*
- 8 *Vocavit nomen meum. i. confitebitur, confessus. n. fuit Cyrus se obtinuisse monarchiam virtute Dei cæli, vt patet. I. Est. i. a. Hæc dicit Cyrus rex Persarum Omnia regna terræ dedit mihi dominus Deus cæli, & c.*
- 9 *Adducet ma. potentes Babylonis.*
- 10 *Quasi lutum. onculcans eos & deiciens.*

- 11 *Quasi annunciauit ab exordio. i. antequam fieret. q. d. hoc non fecerunt idola Babyloniæ, quia non prædixerunt casum illius terræ, ideo subditur.*
- 12 *Nō est annuncians. consequenter ostenditur quis annunciauit.*
- 13 *Primus. i. ipse Deus qui est primus & nouissimus, vt dictum est supra eo. cap.*
- 14 *Ad Sion dicet. i. ad populum Iudæ denominatum a loco principaliori, in quo vigeat cultus Dei.*
- 15 *Ecce adsum. ad vestram liberationem per Cyrum seruum meū.*
- 16 *Et Ierusalem Euangelistas dabo. i. prophetam hoc bonū prænunciantes. Et ponitur hic Euangelistā in singulari pro plurali, sicut Exo. 8. f. Venit musca grauissima. i. multitudo muscarum quia Deus per plures prophetas hanc liberationem prænunciauit.*
- 17 *Et vidi. s. reuelationem a domino mihi factam. Et est verbum Isaia cui plures reuelationes fuerunt factæ de ista liberatione, vt patet ex præcedentibus, & magis apparet ex sequentibus.*
- 18 *Et non erat ex istis. i. ex Babyloniæ idolis.*
- 19 *Quisquam qui iniret consilium. pro liberatione cultorum suorum.*
- 20 *Et interrogatus. a suis cultoribus. responderet verbum. ideo concluditur.*
- 21 *Ecce omnes iniusti. s. Babylonij.*
- 22 *Et vana opera eorum. i. idola ab eis facta, ideo subditur. Ventus & inane simulacra eorum.*

II Quasi

* CAP.

MORALITER.

- † *Ecce vos estis ex nihilo. Fingebant n. bonitatem quæ fictio nihil est.*
- 5 *Abominatio est qui elegit vos. i. ille qui elegit imitari fictionem vestram, abominabilis est apud Deum.*
- 6 *Suscitavi ab aquilone. s. Christum hominem, qui fuit coceptus in Nazareth, & nutritus est in aquilonari parte terræ promissionis.*
- † *Et venit ab ortu solis. quia fuit Baptizatus in Iordane, qui est terminus orientalis terræ sanctæ, & inde venit prædicandum in alijs partibus Iudææ. ideo subditur.*
- 7 *Vocavit nomen meum. ipsum prædicando.*
- 8 *Adducet magistratus quasi lutum. Scribas & Legisperitos confutando, vt patet in pluribus locis Euangelij.*

- 11 *Quis annunciauit. s. aduentu Christi q. d. Vos Sacerdotes & Legisperiti non annunciauistis ideo subditur.*
- 12 *Non est annuncians, & c. Primus ad Sion dicet ecce adsum. Christus. n. declarauit aduentum suum per scripturas Sacras, & opera miraculorum.*
- 16 *Et Ierusalem Euangelistas dabo. s. Christum qui pluries in Ierusalem prædicauit.*
- 17 *Et vidi, & non erat. i. Legisperitis superbis.*
- 19 *Quisquam qui iniret consilium. de salute animæ suæ, sed de humilibus peritis venerunt aliqui ad Christum, sicut Nicodemus. & Nathanael & plures alij.*
- † *Ventus & inane. i. Legisperiti superbi, erant simulachra, quia falso fingebant sanctitatem.*

II Quis

MORA-

ADDITIO. I.

In c. 41. vbi dicitur in post. Bene quoque; aut male si potestis facite. Vbi nō habemus bene quoque; aut male si potestis facite in Heb. habetur. Bene quoque; aut male potestis facere, cuius sensus est quod propheta idola a loquebatur. Sic nunciet. s. nobis quæcumque; ventura sūt & sciemus quia dii estis v. s. & sciemus etiam quod bene aut male potestis facere. Et ratio est, quia sicut per annunciationem futurorū si non se essent idola, sciretur quod esse. s. dii: cum scire futura sit propter diuinitatis: eadem ratione sciretur quod possent bene vel male facere sicut aij, vnde cum dicitur. Et sciemus quod dii estis, ista

ista copulatiua, & coniungit similes orationes, sciemus quod dii estis vos & sciemus quod bene & male potestis facere: sed propheta concludit, quod quodlibet prædictorum est falsum. d. Ecce vos estis ex nihilo, s. idola. Et opus vestrum ex eo quod non est quia, s. nec indicatis futura, nec potestis bene facere & ideo concludit. Abominatio est qui elegit vos: exponatur prout in postil.

ADDITIO II.

In eo. c. vbi dicitur in postil. Primus. i. ipse Deus. Vbi in translatione nostra dicitur. Ecce adsum, quod est verbum primæ personæ singularis numeri. In Heb. habetur. Ecce adsum. quod est tertie

A est tertiae personae pluralis numeri: & est sensus secundum gl. & primus f. Deus ad Sion, f. ecclesiam dicit. Ecce adfunt, f. filij tui quos per fidem meam dedi tibi, f. Apostoli, quorum praedicatione nati sunt tibi filij, & sic quod sequitur. Et Ierusalem Euangelistam dabo intelligitur proprie de Euangelistis Christi qui a Deo fuerunt Dati Ierusalem. f. ecclesiae ad annuncianda bona spiritalia a Christo sibi

data. Et sequitur. Et vidi & non erat, &c. quia nullus fuit ex idololatriis nec ex incredulis, qui iniret consilium: ad redemptionem animarum, nec responderet verbum. Cum omnes essent iniusti & vana opera eorum, & sequitur. Ecce seruus meus, suscipiam eum, electus meus. quod exponitur de Christo ad literam prout in postil. Et sic continuatur cap. sequens cum praesenti.

CAP. XLII.

C A P. XLII.

Ecce seruus. Notandum quia Apostoli, Iacob Israel, & semen abraham appellatur, quibus postea quasi seruis & hominibus dicitur. Noli timere verum Iacob, &c. Christus autem non semen Iacob vel Israel, sed seruus dicitur. Vnde Ecce: seruus meus, &c. Humiliauit. n. se. for. ser. acci. * Hilarius. Hic dicitur Christus dilectus & a Deo & paterne beneplacitus voluntati, & plenus Spiritu sancto secundum humanitatem, nempe quod habebat Spiritum sanctum qui in eo habitabat corporaliter. * Procopius. Iacob ipsum appellauit, tanquam qui de sanguine Iacob secundum carnem natus esset.

Ecce seruus meus & suscipiam eum: & electus meus, complacuit sibi in illo anima mea. Dedi spiritum meum super eum, iudicium Gentibus proferet. Non clamabit, neque accipiet personam, nec audiet uox eius foris. Calamum quassatum non conteret, & linum fumigans non extinguet. In ueritate educet iudicium: non erit tristis neque turbulentus, donec ponat

C Calamum. Scribas, & Pharisei. extra nitidos, intus uacuos, qui idola non colebant unde nitentur, sed fide non habebant unde uacui. Hos non contriuit, sed ad penitentiam uocauit. Calamum ergo secundum istos, & regnum Iudaeorum dicitur quassatum: quia iam alienigena regnabat. * Chrysostomus. Cum ipse dominus tam potens esset ut tanquam arundinem & eam quidem contritam, posset conterere omnes Iudaeos, & sicut linum fumigans iam & pene consumptum igni posset consumi, nam illorum iram accessam & furorem linum fumigans appellauit, quod apud dominum omnis illorum furor tam debilis erat quam est linum fumigans, non extinguet tamen illos,

Matth. 3. d. uocatur ei.

Matth. 12. b. 2. q. 7. c. nota si in li.

E

Lib. 9 de demonit. c. 15.

F Mat. 12. b.

Addidit suscipiam eum, simul. n. cum eo pater operabatur, tanquam propria uirtute & potentia res magnas pararet. Est uero electus tanquam qui formae pulchritudine mortales omnes superaret, & acceptus tanquam qui diligeretur. b Dedi spiritum. In conceptione. Vnde. Spiritus sanctus superuenit in te, &c. Et in baptismo claruit, cum spiritus in specie columbae super ipsum requieuit. * Theodoretus. Licet Spiritus sanctus sit datus patribus sanctis, plenitudo tamen tota Spiritus sancti data est Christo, quia in eo habitauit corporaliter. Est. n. Deus & homo, & in filio pater est & Spiritus sanctus.

praemensa humilitate & mansuetudine. * Eusebius. Calamum quassatum colligauit, & non fregit. i. infirmos & debiles corroborauit morbo affectos non perdidit, sed ualentes effecit, morbo pulso, perturbationibus animi inquinatos, & fumigantes prauis cupiditatibus, & affectibus animi non pessundedit neque poena affecit merita, sed extinctis prauis cupiditatibus sanauit. d Linum fumigans Sacerdotium iam penes extinctum: de lino autem fit sacerdotale uelamentum. e Educet iu. Iudicabit, s. non metuens Scribas, & Phariseos. f Non erit tristis. Hoc Matth. non potuit, siue inter iudicium &

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XLII.

* **E**cce seruus. In precedenti ca. ostensa. est dilectio Dei ad populum Iudaicum ex beneficiis quae ei in patribus concessit, hic consequenter idem ostenditur ex filio quem ex ei dilectione misit, secundum quod dicitur Ioan. 3. b. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, &c. Et diuiditur in duas partes: primo agit de filij missione, secundo de fidei multiplicatione, ca. seq. Prima adhuc in duas quia primo describitur huius beneficii magnitudo, secundo malorum ingratitudo ibi. Hae uerba. Prima in tres: quia primo praedicatur filij Dei aduentus, secundo malorum casus, ibi. Dominus sicut fortis, tertio iustorum prosperitas, ibi. Et educam. Prima adhuc in tres quia primo describitur filij nuntij conditio, secundo praedicatur eiusdem missio, ibi. Haec dicit dominus, tertio inducitur gratiarum actio, ibi. Cate domine. Circa primum sciendum, quod littera ista secundum Latinos, & Hebraeos est de Christo ad litteram intelligenda, & hoc patet Mat. 12. b. ubi ista littera allegatur impleta in Christo: & hoc et patet per translationem Chaldaicam, quae uocatur Thargum apud Hebraeos, & est tanta auctoritatis apud eos quod nullus fuit ausus ei contradicere: propter quod aliqui doctores catholici exponentes passum istum, & totum capitulum de Cyro rege qui Iudaeos liberauit a captiuitate Babylonica, male dicunt, & quantum ad hoc magis Iudaeis quam Hebraei exponentes ipsum de tempore Christi: tamen hoc expectant in futurum & male, quia transit in praeteritum. Igitur sequendo dictum beati Mat. Apostoli & Euangelistae exponatur de Christo, ut uerbum patris, cum dicitur. Ecce seruus meus. quia licet ab aeterno fuit in forma Dei, in tempore tamen accipit formam serui, ut habetur Phil. 2. a. 1 Suscipiam eum. Quia humanitas Christi assumpta est in unitate suppositi diuini. Per hoc. u. quod dicitur. Suscipiam eum. Non est intelligendum, quod pater naturam humanam assumpsit.

quia solus filius est humanatus sed hanc assumptionem tota trinitas fecit. 2 Electus meus. ad redimendum humanum genus. 3 Complacuit sibi in illo. Per hoc intelligitur patris ad filium dilectio perfecta. 4 Dedi spiritum. i. plenitudinem gratiae Spiritus sancti in anima Christi, 10. 1. b. Vidimus eum quasi unigenitum a patre, plenum gratiae, & ueritatis. 5 Iudicium. iudicium. n. extremum denunciauit hominibus futurum, ut patet Mat. 25. Item in forma humanitatis in qua iudicatus fuit coram Pilato, feret sententiam in ultimo iudicio: hoc excepto quod tunc apparebit in forma gloriosa. Act. 1. b. Hic Iesus qui assumptus est a uobis sic ueniet. s. ad iudicium, sicut uidistis eum ascendente. i. in forma humanitatis gloriosa in qua ascendit in celum. 6 Non clamabit. Clamorem conuentiones licet clamauerit clamore praedicationis, 10. 7. f. In nouissimo festiuitatis die stabat Iesus & clamabat, &c. Et clamore orationis, ad Heb. 5. Cum clamore valido, & lachrimis offerens. 7 Neque acci. per. s. e. uidetur quod dicitur Mat. 22. b. Non respicis personam hominum. 8 Nec aud. u. s. uox praedicationis extra Iudaeos, quia in persona propria non praedicauit praeterquam Iudaeis: nisi uero ut pote Samaritanis, 10. 4. q. tamē erant in parte Iudaei, quia recipiebant quinque libros Moysi: & per hoc dicit Mat. 15. c. Non sum missus nisi ad oues quae perierunt domus Israel. 9 Calam. i. populū Gentium uacuum a fide ad modum calami & quassatum uarijs erroribus idololatriae. Hinc calamum non contriuit, sed magis resarciunt uocando ad fidem per apostolorum praedicationem. 10 Et li. fu. i. populū Iudaicum modicum aut nullius potestatis contra exercitum Romanorum. 11 Non ex. Quia ignis per Romanos accessus in Ierusalem non fuit extinctus, nisi per consumptionem carbonis stibilis materis. 12 In u. Quod intelligitur de iudicio discretionis quo aliquos uocauit, & uocat ad fidem suo iusto iudicio, alijs dimissis: & de iudicio extremae examinationis: in quo procedet secundum lineam equitatis. 13. Non erit tri. In animo. 14 Neque tur. In exteriori si-

* gno.

MORALITER.

† 11 Ecce seruus meus. Illud capitulum & duo sequentia exponunt ad litteram communiter doctores nostri de liberatione populi Iudaici, de captiuitate Babylonica per Cyrum, & de multiplicatione eiusdem populi post eiusdem populi reditum in Iudaeam, & de eius prosperitate temporalis. Mystice uero exponunt dicta capitula de Christo

& prosperitate spirituali populi Christiani. Ego uero sequendo dictum B. Mat. Apo. dicentis 12 c. hanc litteram Ecce seruus meus. impleta de Christo fuisse exposui dicta capitula literaliter de liberatione fidelis populi facta per Christum, & de multiplicatione eiusdem populi per praedicationem apostolorum, & de eius spirituali prosperitate: per quod de alia exponere spirituali pertransisco, maxime quia expositio mea ab alijs mystica nominatur.

judicium media scriptoris errore sublata sunt. Est autem sensus, æqualitatem vultus omni tempore conseruabit. Quod de Socrate falso gloriantur Philosophi, quod .f. plus solito nec tristis fuerit nec lætus.

Socratis facies semper qua lis. I. 9. g. in Matth.

a In t. iudi. vnde. In iudicium ego veni in hunc mundum, vt qui nō vident videat, &c.

* Chrysolomus.

Semper mansuetissimus erit dominus? Nequaquam. Sed cū omnia optatum finem fuerit consecuta, tunc illos punit donec eiciat iudicium, irroget pœnas.

b Legem eius insule.

* Procopius. Insularū appellatio ecclesias ipsas, quæ a fide alienis tanquam mari vndique obsidentur, intelligimus, legē autem nouum testamentum.

† infr. 47. b.

c Iusticia. Iustum fuit vt trāsiret per Apostolos ad Gentes contemptus a Iudæis.

A. 13. g. † infr. 43. b. Vbi suprā.

d Oculis cæcorum.

* Eusebius. Eorum vtiq; qui quōdam mente excæcati erant, neq; eorum modo, sed et qui ipsum corpus perdidissent qui vinculis & catenis peccatorum in tenebris & ignoratione veræ pietatis

† 149. a.

prius versabantur, per eundem a peccatis soluti, lumen cognitionis libertatemq; a Deo accipere meruerunt.

e Vinctum. Funibus peccatorum in Euangelio quem Sathanas vinxerat, dominus soluit.

† villis quas dialogo cum Tryphone.

f Alteri. Filius & Spiritus sanctus in deitate a patre alter non est, & ideo eandem & gloriam & laudem habet.

* Iustinus. Facta est mentio Patris & Filij & Spiritus sancti. Aut fateatur Iudæus in scriptura esse pugnantia, aut dicen-

C

NICOLAUS DE LYRA.

* gno. hoc tamen non est intelligendum de tristitia naturali quæ passio existens in parte sensitiua: illa. n. assumpsit ad ostendendum in se veritatem humanæ naturæ. Mat. 26. d. Tristis est anima mea vsque ad mortem: sed de tristitia obnubilante rationem quæ in eo, non habuit locum vbi habemus. Non erit tri. In Heb. habetur nō obscurabitur donec ponat in terra iudicium. Quod potest intelligi de duplici iudicio prædicto.

1 Et legem eius. Quod patet impletum in Sicilia, Anglia, Cipro, & alijs insulis quæ legem Euangelicam receperunt. Etiam aliquæ a tempore Apostolorum, vt patet in Actibus apostolorum in pluribus locis, quomodo Paulus prædicauit in insulis.

2 Hæc di. Hic consequenter describitur ipsa missio, cum dicitur. Hæc di. q. d. sicut creauit omnia de nihilo sua virtute infinita, ita eadem potestate mittit filium in mundum, ideo subditur.

3 Ego do. quia Christus mundum redemit per viam iustitiæ satisfaciens pro peccato plenissime.

4 Et ap. ma. tu. Humanitas. n. Christi est instrumentum diuinitati coniunctum: & ideo non mouetur ad aliquid, nisi secundum motū diuinitatis.

5 Et ser. te. Recipiendo animam tuam in morte, secundum quod saluator petijt Luc. 13. g. Pater in ma. tu. &c.

6 Et dedi. quia per mortem eius sumus Deo reconciliati.

7 In lu. Recipientium fidem ad apostolorum prædicationem.

8 Vt aperires. i. gentium qui prius erant erroribus excæcati, quia ad literam Christus multos cecos illuminauit corporaliter.

9 Et educa. i. patres de limbo qui tenebantur sicut in carcere reclusi.

10 Sedentes, &c. quia carebant claritate diuine visionis.

11 Ego dñs hoc est nomen .f. simpliciter, & absolute. Alij autem

dicendum est gloriam alteri vel alij non dabo, quā filio, & Spiritui sancto, quarum duarum personarum mentio facta est.

D Rom. 7.

g Vobis faciam. Vt sciatis quia ego dominus non est alius præter me: & qui priora cernitis impleta, credatis quæ polliceor futura.

h Nouum. In nouitate spiritus non in vetustate literæ, nec solum in veteri testamento, sed etiam in nouo.

* Procopius. Canticum nouum canere mortales omnes præcipit, cum principatus eius summa que eius potestas per orbem vniuersum glorificetur: His. n. totus refertus est, q. de Christi nomine Christiani appellantur.

i Qui descenditis in mare. Prius piscatores piscium post hominum vnde ad literam multa maria trāsierunt, vnde. Euntes in mundum vniuersum prædicare Euangelium omni creature.

* Procopius. Hi sunt Apostoli qui nauigadi peritia mare superarunt. Qui mare deinde nobis circumfusum oberantes, Christū quidē alias insulis, alias et ultra Italiā, & Hispaniam promulgauerunt Nauigarunt ve-

ro huius vitæ pelagus dum. ecclesias gentiū, quæ vitæ huius insultibus tanquam vndis & ventis quatiebantur, in insulis docuerunt. De quo sunt illa Davidis Hoc mare magnum & spatiosum, &c.

k Cedar. Filius Ismaelis. Saraceni ab eo, q. melius Agateni sed nomine libere velauerunt ignominā ancillæ. Ismael. n. filius ancillæ Agar fuit, ab hac Saraceni. Duodecim. n. duces genuit Nomine quoq; eius ipsa dicitur provincia.

12 Gloriam meam. i. honorem mihi soli debitum.

13 Alteri non dabo, &c. Concedendo, q. hoc possit licite fieri.

14 Quæ prima fuerunt. s. nunciata per Moysen.

15 Ecce venerunt. sicut patet de ingressu terræ promissionis, & pluribus alijs per Moysen nunciatis quæ impleta sunt a tempore Isaiæ, & suprā.

16 Noua quoq; ego annūciabo. s. de missione filij in carnem.

17 Antequam oriantur. i. incipient fieri.

18 Audita vobis faciam. Per Isaiam ad Alios prophetas.

19 Cantate. Hic consequenter ponitur gratiarum actio pro tanti beneficij promissione, cum dicitur. Cantate dominum canticum nouum. pro nouitate tanti mysterij, vnde & nato Christo nouum canticum cantauerunt Angeli Luc. 2.

20 Laus eius, &c. quia in omnibus terræ partibus sunt aliqui fideles Christiani laudantes. Et quia Christus laudandus est, non solum in arida, sed etiam in mari & eius insulis, ideo subditur. Qui descenditis in mare, &c.

21 Leuet desert. id est, Gentilitas exurgat ad fidei Christianæ statum.

22 In domibus habitabit Cedar. Cedar fuit filius Ismaelis, Genes. 25. b. & ideo per ipsum designatur populus Ismaelitarum, qui antiquitus habitabat in tabernaculis: vagando de loco ad locū, & per hoc metaphoricè populi Gentiles in diuersis erroribus vagantes, qui modo per fidem habitant in domibus Christi. i. ecclesijs per fidem charitate formatam.

23 Laudate habitatores petre. Dicit Ra. Sa. quod per hoc intelligitur mortui sepulchra lapidea inhabitantes, quos dicit suscitandos in aduentu Messie. Sed hoc iam est adimpletum, quia Christus La-

rum

De ver-

Psal. 10

Gene. F

A De vertice montium. Super montem excelsum. ascen. tu. q. c. Sion. De vertice montis. De altitudine virtutis & contemplationis, vt etiam exemplo doceant quæ prædicant.

b Vociferabitur, vnde: *Ipsi me prouocauerunt eo qui non erat Deus.* Et ego in Gête stulta irritabo eos.

c Sicut parturiens. Partum consilij mei profundam in lucem sicut mulier infantem, sic proferam dissimulatum dolorem.

B * Tertullianus Licet Deus sit patiens, tamen per Isaiam cominatur patientiæ finem. Tacui, nunquid & semper tacebo & sustinebo? Quieni velut parturiens, exurgam & arefcere faciam.

C * Procopius. Patienter egi, satis superque peccates ferens. Ipso deinde passionis tempore, calumnijs impetitus, tacui.

* Augustinus. Amas Deum, quia dulcis est, time quia rectus est. Tâquam mâfuetus dixit, Tacui: sed tanquam iustus nunquid semper tacebo? Quod enim modo sustinet peccantes, iudicaturus est contemnentes.

a de uertice montium clamabunt. Ponent domino gloriam, & laudem eius in insulis nunciabunt. Dominus sicut fortis egredietur, sicut uirtu præliator suscitabit zelum. Vociferabitur, & clamabit super inimicos suos & confortabitur. Tâcui & semper, filii, patiens fui: sicut & parturiens loquar.

d Dissipabo & absorbebo simul: desertos faciam montes & colles, & omne & gramen eorum exsiccabo. Et ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. Et educam cæcos in uiam quam nesciunt: in semitis quas ignorauerunt ambulare eos faciam. Ponam tenebras coram eis in lucem, & praua in recta. Hæc uerba feci eis, & non dereliqui eos: conuersi sunt retrorsum. Confundantur in confusione qui confidunt in sculptili, qui dicunt conflatili, uos dii nostri. Surdi audite, & cæci intuemini ad uidentium. Quis cæcus nisi seruus meus, & surdus, nisi & ad quem nuncios meos misi? Quis cæcus nisi qui uenundatus est & quis cæcus nisi seruus domini. Qui uidet multa, nonne custodies? Qui apertas habes aures, nonne audies?

d Dissipabo. * Procopius. Montium nomine populi principes, sicut per fœntum eorundem peccata intelligit, Paulolo suffragante: *Si quis edificauerit super fundamentum istud, ligna, fœni, calami, &c.* Populum tâquam fœntum exaruisse dixit. Deinde fluuiorum appellatio ne legis doctrinam designat.

e In semitis. In cognitione prophetarum, qui sunt semitæ ad Christum cû eius natiuitatem, resurrectionem, & ascensionem prædicant.

f Confundantur. Cum plenitudo gentium intraverit, tunc etiam Israel conuersus, erroris sui poenitebit, qui idolis ante seruiuit.

* Procopius. Reuera enim cum ab idolorum cultu, ad pietatē gentes transiissent, Iudæi confusi sunt, sed iam deserunt confundi, qui cæcos olim iam nunc uisum ad optos intueantur.

g Et cæci. Ille præcipuè cæcus dicitur: qui ante uidit: ille improprie, qui nunquam. Ita Iudæus proprie. Gentilis improprie.

d Dissipabo.

Laqueus

NICOLAUS DE LYRA.

A Zarum suscitauit de monumento, & eo resurgente multa corpora sanctorum resurrexerunt de monumentis, Matth. 27. f. Potest etiam aliter exponi de terra Moab, que petra nominatur supra. 16. a. Emitte agnum dñe dominatorem terræ de petra deserti, &c. Et de terra illa aliqui crediderunt ad prædicationem discipulorum Christi in domino exultantes.

1 Ponent domino gloriam, &c. Scilicet discipuli Christi gloriam eius prædicantes.

2 Dominus sicut fortis egredietur. Hic consequenter prædicatur malorum casus, cum dicitur: Dominus sicut fortis egredietur, in exercitu Romanorum propter incredulitatem Iudæorum.

3 Sicut uir. Scilicet in Romanis ad destruendum ciuitatem & populum.

4 Vociferabitur. Et quid dicit subditur.

5 Tacui. Coram Pilato a sacerdotibus accusatus falso.

6 Semper filii. De iniurijs mihi illatis.

7 Patiens fui. expectans eorum poenitentiam.

8 Sicut parturiens loquar. q. d. non possum nec debeo ultra continere me a punitione eorum, ideo subditur.

9 Dissipabo & absorbebo, &c. desertos faciam montes. Idest, maiores.

10 Et colles. Idest, mediocres.

11 Et omne gramen eorum exsiccabo. Idest, maiores de populo destruiam.

12 Et ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. subtrahendo ab eis omnes delectationes & diuitias.

13 Et educam cæcos. Hic consequenter describitur saluatio credentium, cum dicitur. Et educam cæcos. Idest, Geniiles erroribus cæcatos.

14 In uiam quam nesciunt. Per obseruantiam mandatorum.

15 In semitis quas ignorauerunt ambulare eos faciam. Per obseruantiam consiliorum.

16 Ponam tenebras coram eis in lucem. Per diuinorum cognitionem.

17 Et praua ex consuetudine peccandi.

18 In recta. Per operum reificationem.

19 Hæc uerba feci eis. Supra posita est diuini beneficii magnitudo in filij missione: hic consequenter ponitur malorum ingratitude ex sua obstinatione cum dicitur: Hæc uerba feci eis. filium scilicet eis mittendo.

20 Et non dereliqui eos. sed ipsi me. ideo subditur.

21 Conuersi sunt re. Per infidelitatem. Et quia aliqui de Gentilibus fuerunt contra fidem Christi obstinati propter idola Christum persequente, ideo subditur.

22 Confundantur confusio qui con. in scul. & aliqui de Iudæis ideo subditur.

23 Surdi audite. Scilicet uerba prophetarum ad uos missorum qui annunciarunt Christi aduentum.

24 Et cæci. intuemini ad uidentium. Scilicet impletionem prophetiarum de Iesu Nazareno. Et quia Iudæi pro maiori parte remanserunt in sua cecitate, ideo subditur.

25 Quis cæcus nisi ser. &c. Idest populus Iudaicus diuine seruituti specialiter obligatus a tempore susceptæ legis. Et subditur.

26 Nisi qui vnum. est. Scilicet populus Iudaicus in destructione Ierusalem per Titum in vindictam mortis Christi. Dicit enim Hugo Floriacensis, quod Romani multa cæda Iudæorum fessi quarebant quibus captiua mancipia venderent. Sed quia plurimi uenales & pauci inueniebantur emptores, non desuere qui triginta mancipia vno numismate mercarentur: sicut econuerso Christum emebant triginta numismatibus.

27 Quis cæcus nisi seruus domi. Idest, populus Iudaicus, qui fuit specialiter ad seruitutem Dei obligatus, ab illo tempore quo Deus percussit primogenita Aegypti.

28 Qui uidet multa. In lege & prophetis scripta.

29 Nonne custodies. q. d. melius deberes custodire quam alij, sed tu magis deuiasti.

30 Qui apertas habes aures. Idest, qui frequenter aperuisti aures ad audiendum legem & prophetas.

31 Nonne audies. q. d. audisti aure corporis, sed non mentis.

* Et domi

† Et dominus voluit, & sanctificaret eum, & magnificaret legem & extolleret. Ipse autem Laqueus iuuenum.
 Reuertitur ad praedicationem dñi, increpans Scribas & Phariseos: Hi enim erant laquei simplicib. ne ad dominum conuenterentur
absconditi sunt: facti sunt in rapinam, nec est qui eruat in direptionem, nec est qui dicat, reddere. Quis est in vobis qui audiat hoc: attendat

† Attamen bene ei vult dominus obiuertitiam suam, & magnificabit & glorificabit legem suam.

8 & auscultet futura? Quis intelligat & caueat. Dedit in direptionem iacob, & israel vastantibus? Nonne dominus: ipse est cui & peccauimus? Et noluerunt in vijs eius ambulare, non audierunt legem eius. Et effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum: & combussit eum in circumitu, & non cognouit: & succendit eum, & non intellexit.

Qui is capti omnes uernis clusi in carceri

B

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et dominus voluit vt sanctificaret eum. scilicet populū Iudaicum, mutans eis filium suum.
 2 Et magnificaret legem. In Christo implens eam, secundum quod ipse dixit Math. 5. b. Non veni soluere legem, sed adimplere.
 3 Ipse autem populus direptus & vastatus. Per Romanos propter incredulitatem suam.
 4 Laqueus iuuenum omnes. Id est, a iuuenibus ducti sunt, ligati scilicet a bellatoribus.
 5 Et in domibus carcerum. Pro magna parte positi.
 6 Facti sunt in rapinam, nec est qui eruat. A huc enim sunt in hac captiuitate, que iam durauit per annos 1252. Scilicet anno domini 1327. quo liber iste fuit scriptus.
 7 Quis est in vobis qui audiat hoc. Auribus mentis, quasi dicai pauci.

8 Quis dedit in direp. iacob. Et respondet: Nonne dominus, Iesus Christus.
 9 Ipse est cui peccauimus. Eum negando coram Pilato, & mortem eius procurando. Et loquitur de futuro per modum praeteriti in persona Iudaeorum, qui post destructionem ciuitatis non crediderunt in Christum.
 10 Et noluerunt in vijs eius ambulare. Scilicet increduli sequendo Christum per opera bona vite.
 11 Non audierunt legem eius. Scilicet Euangelicam, sed magis responderunt eam.
 12 Et effudit super eum indigna. Per exercitum Romanorum.
 13 Et combussit, &c. Quia Romani non solum combusserunt Ierusalem, sed & alias ciuitates in circumitu.
 14 Et non cognouit. Scilicet quod hoc esset in vindictam mortis Christi, & sic etiam in infidelitate permansit.

C A P. XLIII.

C A P. LXIII.

† Et tunc haec. Superius locutus est de captiuitate Iudeorum, & malicia eorum qui credere noluerunt, nunc primitiuam alloquitur ecclesiam, quae est de Iudaeis, vt creatorem animae suae & corporis intelligant: Deum. Hi sunt apostoli & apostolici viri, qui & vicia supplantauerunt, & Deum videre meruerunt.

† Tunc haec dicit dominus creans te iacob, & formans te israel. Noli timere quia redemi te, & uocaui te nomine tuo, meus es tu. Cum transferis per aquas

feci te, animam ad meum exemplar & ad imaginem expressio, corpore autem de terra creato & assumpto. Ego, inquam, qui & sanguinem meum tua causa effundens redemite, peculumque existere mihi volui. Hic ergo per me dignus habitus, perge quo tuberis itinere proficisci, euangelium depraedicans. Quod si insurgit nonnulli, confide, Ecce enim ego vobiscum sum, dies omnes ad Ma

Diuisio.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XLIII.

† Tunc. Postquam actum est cap. praecedenti de missione filij Dei. Hic consequenter agitur de multiplicatione fidelium. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur Gentium illuminatio, secundo Iudaeorum excaecatio, ibi: Haec dicit. Prima in duas: quia primo ponitur multiplicatio fidelium. Secundo huius multiplicationis esse etiam principium, ibi. Quis in vobis: Circa primum sciendum, quod fides multiplicata est per opera miraculosa virtutem totius naturae transcendentia, quibus visis infideles conuertebantur ad Christum, vt patet in Actibus apostolorum in pluribus locis, & in sanctorum legendis. Et ideo primo ponitur hic talis operatio. Secundo fidelium multiplicatio, ibi: Dedi propiciationem. Circa primum

unum dicitur.
 2 Haec dicit dominus. Sicut enim fides patrum sanctorum a Iudaeis transit in Christianos, sic & nomina, secundum quod dicitur capitulo sequenti. Ille vocabit in nomine iacob, & hic scribet manu sua domino, et in domino israel assimilabitur, vt plenius ibi dicitur. Et ideo nominibus iacob & israel intelligitur hic populus Christianus, cum dicitur.
 3 Creans te iacob. Id est, adducens ad esse gratiae per fidei suspensionem.
 4 Et formans te israel. In moribus per Apostolorum praedicationem.
 5 Noli timere. Inter pressuras primitiue ecclesie.
 6 Quia redemi te. Sanguine meo.
 7 Et uocaui te nomine tuo. Id est, nomine Christiano.
 8 Cum transferis per aquas. i. per tribulationes temporales.
 * Tecum

C magnitudine Nili. Per flumina Chaldaei: quia apud eos sunt flumina multa Per ignem (quia crudeles & igniti) Macedones designantur. Per flammam (quae omnia consumit) Romani. Haec quoque regna praedicando transierunt apostoli, & dominus vbique cum eis.

* Gregorius. Illos flumina operiunt, quos actiones huius saeculi meritis perturbatione confundunt. Nam qui sancti spiritus gratiam tenet in mente, transit aquas, & tamen fluminibus non operitur, quia etiam inter medias populorum turmas, sic peragit gressus sui itineris, vt non submittat actionibus saeculi caput mentis.

B a Dedi propiciationem. Vt inde acquiras tibi misericordiam & coronam, praedicando, scilicet, Aegyptijs & Aethiopicis (qui pene vltimi) & Sabaeis. est autem Saba ciuitas in finibus Aethiopiae sita. In omnem terram exiit sonus eorum, & in fi. & c.

* Procopius. Me igitur imitatus, qui sanguinem meum redemptionis tuae propiciationem esse volui, fias & tu impiorum propitiatio, qui per te vocati, ad extremas orbis partes propagantur, quorum tibi exemplum Aegypti ipsi Aethiopesque & Syenae incolunt vel Saba, esse queant. Tantum enim a me glorificatus es, vt caeteros omnes per te vocari voluerim. Est vero Saba, gens illa Aethiopiae, ex qua reginam ad Salomonem profectam legimus.

Ex quo audierunt a domino: Euntes in mundum vniuersum praedicatae Euangelium omni creaturae. Illi autem profecti pra.

C b Ab

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Tecum ero, & flum. non ope. te. Id est, ad literam multi Christiani super aquas ambularunt ad confirmationem fidei.
- 2 Cum ambul. in igne non combur. & flamm. & c. Dicit hic Rabbi Sal. q. tempore suorum, quod vocat tempus Messiae: accenditur ignis diuinitus comburens alios populos, & non ledens Iudaeos. Sed quod expectat futurum, iam transit in praeteritum: quia multi christiani ab infidelibus in ignem proiecti fuerunt diuinitus liberati, & frequenter carnifices combusti.
- 3 Dedi propicia. tuam. Hic consequenter ponitur fidelium multiplicatio cum dicitur: Dedi propiciationem tuam Aegyptum. Glossa dicit hic, & similiter magister Alexander de Ales, quod hoc intelligitur ad literam de conuersione Aegypti & Aethiopiae ad fidem Christi. & sic est sensus: Dedi propi. tuam Aegyptum. id est, dedi Aegyptum similem tibi in propiciatione incorporando eum Christo per fidem, qui est propiciatio pro peccatis totius mundi. 1. Ioa. 4. & in hoc alloquitur Deus ecclesiam primitiuam, quae primo fuit in Iudaea collecta, & inde ad alias nationes dilatata, sicut dicitur supra cap. 2. Nominatur autem hic specialiter Aegyptus & Aethiopia, quia ibi satis cito fides fuit multiplicata: in Aegypto sub Marco & Alexandria, & per beatum Matth. in Aethiopia, rege cum vxore & filio baptizato & populo suo ideo subditur.
- 4 Aethiopia & Saba. Nomen est ciuitatis in Aethiopia, vt dicit hic glossa.
- 5 Pro te. scilicet dilatanda dedi. Et per istas duas terras in. elliguntur alia ad quas dilatata est fides ecclesiae.
- 6 Ex quo honorabilis factus es. Tu popule mens: hoc potissime impleum fuit in Christi incarnatione, accipiendo. s. naturam humanam de Iudaeis in vnitate persona, quem honorem non fecit angelis, ad Heb. 2. a. Nusquam angelos apprehendit, sed semen Abrahae.
- 7 Dilexi te. Dando animam meam pro te.
- 8 Et dabo homines. Scilicet ad mortem multo fortius.
- 9 Pro te. Conseruanda & dilatanda, sicut patet de Iuliano Imperatore, qui cum magna parte exercitus Romani perijt in bello contra Persas,

Tutor.
tecum ero, & flumina non operiente. Cum
ambulaueris in igne, non combueris, & flamma non ardebit in te: quia ego dominus Deus

tuus sanctus Israel saluator tuus. Dedi tui propiciationem tuam Aegyptum, Aethiopiae, & Saba pro te. Ex quo honorabilis factus es in oculis meis & gloriosus, ego dilexi te. Et dabo homines pro te, & populus pro anima tua.

Noli timere, quia ego tecum sum. Ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te. Dicam Aquiloni: Da, & Austro: Noli prohibere. Affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extremis terris. Et omnem qui inuocat nomen meum, in gloriam meam creauit eum, formauit eum, & feci eum.

Educ foras populum caecum, & oculos habentem: surdum & aures ei sunt. Omnes Gentes congregatae sunt simul, & collectae sunt tribus.

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

b Ab Oriente. Multi venient ab Oriente & Occidente, & recum. cum Abraham, Isaac, & Iacob, ab omnibus. s. mundi partibus.

* Procopius. Confide, na & ipse filios tuos, quos Deo opitulante, per orbem vniuersum propagasti, in meam caelestem ciuitatem sublimis per aerem angelicis virtutibus, tanquam peninis, subnixos, congregabo.

c Dicam Aquiloni. Gregor. Aquiloni dicitur da. cum offerre Deo suae fidei munera Gentilitas imperatur. Austro autem iubetur ne prohibeat, quia Hebraeis in lege confidentibus praecipitur, ne vita Gentium contemnendo repellant, & c.

d Creauit eum. Procopius. Ait se populum creauisse, quomodo legitur in Psalmis: Et populus qui creatur, laudabit dominum. Quod idem planè est, ac si recreari, & ita ad imaginem Dei reuocari dixisset, vt veteri homine deposito, nouus euadat. Est enim in Christo noua quaedam creatio. Iuxta illud: Nolite conformari huic saeculo, sed reformamini.

e Educ foras. Vox patris ad filium de Iudaeis mente caecis. Et nota prius esse factam vocationem Iudaeorum, deinde Gentium. vnde &

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

Paulus: Vobis oportebat primo loqui verbum Dei. Omnes Gentes. Propheta ad Gentes increpans de idololatria & admiras, quod nullus in Gentibus hoc praescire potuit: sed tantum populus Dei, qui legem Dei accepit. prophetas habuit. vnde: Notus in Iudaea Deus

F Proco-

Persas, eo quod firmiter statuerat in suo reditu destruere ciuitatem Casarem cum populo Christiano ibidem existente sub Sancto Basilio episcopo, & multi etiam Imperatores Romani, vt Nero, Domitianus, & plures alij perierunt, eo quod mouerant persecutiones contra ecclesiam. Ideo subditur.

10 Noli timere. Pressuras quae in primitiua ecclesia fuerunt magna.

11 Quia ego tecum sum. Te protegendo & multiplicando. vnde & illis pressuris multum creuit ecclesia in Gentibus, constantiam martyrum & miracula Dei quae circa eos fiebant admirantibus. & sic ad fidem Christi conuertebantur. Ideo subditur.

12 Ab Oriente adducam semen tuum. Ista adductio, seu congregatio fidelium non est intelligenda per localem motum, sed quia sunt aggregati Christo capiti per vnitatem fidei & charitatis, Ideo dicitur Matth. 8. b. Multi venient ab Oriente & Occidente, & c.

13 Affer filios. Hic accipitur longinquitas non secundum distantiam loci, sed peccati quod facit homines a Deo elongari.

14 Et omnem qui inuocat nomen meum. Ex quo patet quod non loquitur de populo Iudaico tantum, sed de omni adueniente ad fidem.

15 Creauit eum. In esse gratiae, quae est per creationem.

16 Formauit eum. Moribus.

17 Et feci eum. Deducendo ad perfectionis statum. ideo subditur.

18 Educ foras. Id est, extra errorem.

19 Populum caecum. Prius.

20 Et oculos habentem. Nunc per fidei susceptionem.

21 Surdum. scilicet, prius per inobedientiam.

22 Et aures ei sunt. Nunc per obedientiam, & intelligentiam. Et intelligitur hoc de Iudaeis ad fidem Christi conuersis, qui precedenti capitulo vocati sunt caeci & surdi. Et quia ecclesia non solum ex Iudaeis est collecta, sed etiam de omnibus Gentibus: ideo subditur.

23 Omnes Gentes congregatae sunt. scilicet, in vnitatem fidei Christianae. Et cum dicitur hic: Omnes Gentes. Est distributio pro generibus singulorum: quia in ea congregati sunt aliqui de omnibus Gentibus.

* Quis in

A * Procopius. Quod dixit congregatae sunt, more prophético extulit, vt congregatum iri demonstret. De futuris enim tanquam de preteritis, vñtate scriptura loquitur, cuius generis illud est: *Dorsum meum prebui in flagella. Et illud, Partiti sunt vestimenta mee.*

Psal. 37.
Psal. 22.

a *Quis in vobis.* * Procopius. Hæc locutus est Deus, tanquam qui de eorū euentu quæ prædicit, nil ambigat cum dæmones ipsi, falso pro dijs habiti, ignorata futurorū prædictione, vos in fraudem inducant. His enim Ethnicos erudit, dum eos in sermonem inducēs, futura se prænosse prophetarum suorum testimonio demonstrat. Quis autem de monibus testis erit, tale aliquid eos ex sese de Christi aduentu, deq; suo ipforum interitu prædixisse?

† Osee. 13. b.

B *Vestisatis, & credatis, &c.* * Procopius. Fides enim cognitione, fide autem intelligentia comparatur. Nisi enim credideritis, inquit, non intelligetis.

c *Non est forma.* Quidam codices habent, plimatus: sed non conuenit bene. sic tamen potest exponi: Ante me non est formatum idolum, quia feci hominem iustum a quo iniuste formatum est idolum.

† descendere faciam iugiter uos.

d *Ego annunciaui & sal.* Per prophetas natiuitatem filij. vocationem Gentium, expulsiōnem dæmonum.

† vehementibus.
Ioan. 10.
† robustoque

e *Non est qui de manu.* * Procopius. Hinc est illud quod de suis ouibus dicebat Saluator: *Et ego dedi eis vitam sempiternam, neque peribunt in seculum, neque eas abripiet quisquam de manu mea.*

f *Hæc dicit dominus filius, &c.* Hæc, scilicet, quæ sequuntur: Pater ad apostolos. Propter vos qui. f. testes mei estis, qui. f. Euangelium prædicatis. Quibus dixit: Noli timere.

supra eo. 2.

a *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum & iustificentur, et audiant & dicant. Vere vos testes mei, dicit dominus, & seruis meus quem elegi, ut sciatis, & credatis mihi, & intelligatis, quia ego ipse sum. Antè me non est formator Deus, & post me non erit. Ego sum, ego sum dominus, & non est absque me Saluator. Ego annunciaui, & saluaui, auditum feci, & non fuit in uobis alienus. Vos testes mei dicit dominus, & ego Deus: & ab initio ego ipse, & non est qui de manu mea eruat. Operabor, & quis auertet illud? Hæc dicit dominus Saluator vester sanctus Israel. Propter vos emisi in Babylonem, & detraxi uectes uniuersos, & Chaldaeos in nauibus suis gloriantes. Ego dominus sanctus uester, creas Israel rex uester. Hæc dicit dominus, qui dedit in mari uia, & in aquis torrentibus semitam. Qui eduxit quadrigam & equum, argumentrobustumq; simul obdormierunt, nec resurgent: contriti sunt quasi*

1 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

2 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

3 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

4 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

5 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

6 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

7 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

8 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

9 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

10 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

11 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

12 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

13 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

14 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

15 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

16 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

17 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

18 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

19 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

20 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

21 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

22 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

23 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

24 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

25 *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

g *Chaldaeos in nauibus. Secū- dum historiam Chaldaei abundant fluminibus, & strenui sunt nauibus & inde gloriantur.*

* Procopius. Vos cum corripere statuissem, Babylonis tradidi. Postea cum in libertatem assererē, eos etiam a quibus passi estis, vltus sum. Chaldaeis ipsis qui iuxta habitant, partim in fugam versis, partim verò vincētis, & nauibus in captiuitatem abductis.

h *Ego dominus sanctus vester. Olim filijs Israel, modo vobis apostoli, in mundo expulsis dæmonibus & omnibus victis principibus.*

i *Qui dedit in mari uia, &c.*

* Procopius q. d. Olim Egiptu eduxi per mare, in quod Pharaonis exercitum ita demersi, vt in profundo sepultus, inde postea non resurrexerit, quo factum est, vt flammæ non absimiles extincto lino comparerentur, quod vt facillè incendium concipit, ita nullo negotio, nuda tantum solaque manu restringitur. At eduxi, inquit, non è mari solum, sed per aquæ semitam etiã, idest, per Iordanis fluuium. Quomodo autem eduxit currus? Certum est Pharaonem sua tantum voluntate Israellem persecutum esse, cum a Deo in hunc modum audiuerit, *In hoc exitu ui te, vt ostendam in te potentiam meam.* Sic & eos qui rerum humanarum curas fugiūt, vel ipso insequente diabolo liberabit Deus, sic item huius vitæ iter, tanquam maris æstuosi, ne fluitibus eius absorbeantur, desiccatis quæ occurrunt, tentationibus, per uiam faciet, vt in terra deserta panem de coelo edere, aquamque de petra libare, idest, Christi participes fieri valeant.

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

† *Quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire vos faciet? Dent testes eorum &*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quis in uobis. Hic consequenter describitur, dicitur congregatio est etiam principium. s. ipse Deus, qui talia potest predicere, & sic asserere: Non autem idola que a Gentibus colebantur, & hoc est quod dicitur hic: Quis in vobis: Id est, in dijs Gentium.
- 2 Annunciet istud. Quasi dicat nullus: quia futura contingentia ceritudinaliter predicere est proprium Dei per se, vel prophetas suos, ideo subditur.
- 3 Dent. Scilicet dijs Gentium.
- 4 Testes eorum. Id est prophetas eorum.
- 5 Et iusti. I test, examinentur, utrum sint veri vel falsi.
- 6 Et audiant. A dijs suis futura contingentia.
- 7 Et dicant. Et alijs ex nomine deorum suorum. q. d. non poterūt, sed ego potero, ideo subditur.
- 8 Ve. vos te. Et est verbum Dei ad prophetas suos, & maxime ad apostolos, qui fuerunt testes eius, secundum quod dicitur Act. 1. 8. Eritis mihi testes in Ierusalem & in omni Iudæa & Samaria, & vsque ad vltimum terræ.
- 9 Et seruis meus quem ele. Id est, quemcunque elegero ad seruiendum mihi supple erit testis meus.
- 10 Vi sciatis & credatis mihi. Cum videritis imp'eta que ante denunciani.
- 11 Ante me non est formator Deus, & post me non erit. Quia ipse est solus æternus a parte principij, & e. a. n. a parte finis proprie loquendo de æternitate.
- 12 Ego sum. Non habet esse aliunde sed ex me.
- 13 Ego sum dominus. Quia omnia alia habent a me esse.

14 Ego

- 14 Ego an. Scilicet salutem generis humani per prophetas.
- 15 Et saluaui. Per Christum sicut promiseram.
- 16 Et non fuit in vobis. Scilicet Deus qui talia nunciaret. Cætera paruit ex dictis.
- 17 Hæc dicit dominus. Hic consequenter ponitur Iudeorum excusatio ex ingratitude procedens. Et ideo diuiditur in duas partes, quia primo ponitur beneficiorum Dei magnitudo. Secundo Iudeorum ingratitude, ibi: Non me. Prima in duas, quia primo ponitur beneficia veteris testamenti. Et secundo noui, ibi: Ne memineris. Inter beneficia exhibita Iudæis tempore veteris testamenti, ista fuerunt magis famosa & nota, scilicet liberatio de captiuitate Babylonica. Primo igitur hic recollitur secundum cum dicitur.
- 18 Propter vos. Scilicet liberandos.
- 19 Emisi in Babylonem. Scilicet Cyrum & Darium cum exercibus suis.
- 20 Et detraxi uectes. Id est, clausuras in quibus confidebant.
- 21 Et Chaldaeos in nauibus suis gloriantes. Quia debellauerunt plura regna non solum bellis campalibus, sed etiam naualibus consequenter recollitur primum beneficium, cum dicitur.
- 22 Hæc dicit dominus. Diuidendo mare rubrum vt præberet filijs Israel transitum per sicum.
- 23 Et in aquis tor. Desiccando Iordanem fluuium in transitu arca. vt habetur Iosue 3.
- 24 Qui eduxit quadrigam & equum. i. currus & equites Aegyptiorum ad insequendum filios Israel intra mare rubrum.
- 25 Simul obdormierunt. Somno mortis, quia fuerunt submersi in aquis. Exod. 14.

* Ne memi-

Facio

a Facio noua. Multa, quæ re-
A ficiunt animas, non cotpo-
 ra: olim de petra vnum rã-
 tum produxi fontẽ ad cor-
 pora reficienda.
b Dracones, & struthiones.
 Maligni, venenosi, q̄ in soli-
 tudine Gentium moraban-
 tur, idololatriæ sanguine
 morũq; feritate bestiales.
c Non me inuoca. Ad Iudæos
 loquitur, qui ante aduentũ
 domini idola coluerũt. Vel
 ad eos qui post aduentum
 credere noluerunt.
d Procopius. q. d. Cum
 enim mihi feræ ipsæ, & stru-
 thiones etiam benedicerẽt,
 tacuisti solus, meq; omnino
 non esse inuocandum cen-
 suisti.
e Nec laborasti. Non feci te
 laborare post aduentum fi-
 lij, vt præciosa quæque of-
 ferres, quia: *Sacrificium Deo
 spiritus cor. &c.* Vel non la-
 borasti in me tantum quia
 idolis offerebas.
f In thure. Per thus, & cala-
 mum, qui est surculus arbo-
 ris aromaticæ, omnia aro-
 mata accipe.
g Veruntamen seruire. Grego-
 rius Heretici verba iusto-
 rum ad sensum proprium
 rapere conantur, & scriptu-
 ræ sacræ conditorem quasi
 vi opprimunt, quia eius sen-
 sum in verbis sacri eloquij
 inflectere conantur, qui di-
 cit: *Seruire me fecisti in peccatis
 tuis, præbuiſti mihi laborem in
 iniquitatibus tuis.*
h Ego sum. q. d. Fecisti me
 laborare sub onere peccati
 tui. Ideo iam non seruum
 meum, non puerum voco sed
 simpliciter appello Iacob,
 & Israel, vt ostendam, & arguam
 peccatores.
i Reduc me. Bona, quæ feci tibi. *Quid
 ultra debui facere tibi,*

1 linum, & extincti sunt. Ne memin-
 eritis priorũ, & antiqua ne intueamini. **†** Ecce ego facio
 noua, & nunc orientur: vtiq; cognoscetis ea.
 Ponam in deserto viam, & in niuiso flumina.
 Et glorificabit me bestia agri, dracones, &
 struthiones quia dedi in deserto aquas, & flu-
 mina in inuiso, vt darem potum populo meo,
 electo meo. Populũ istum formauĩ mihi lau-
 dem meam narrabit. **†** Non me inuocasti Iac-
 ob, nec laborasti in me Israel. Non obtulisti
 mihi arietem holocausti tui, & victimis tuis
 non glorificasti me. Non te seruire feci in ob-
 latione, nec laborem tibi præbui in thure. Nõ
 emisti mihi argento calamum, & adipe victi-
 marum tuarum non inebriasti me. Veruntamen
 seruire me fecisti in peccatis tuis: præ-
 buisti mihi laborem in iniquitatibus tuis.
 Ego sum, ego sum ipse q̄ deleo iniquitates tuas
 propter me, & peccatorũ tuorũ nõ recordabor.
 Reduc me in memoriã, & indicemur simul,
 narra si quid habes, vt iustificeris. Pater tuus primus

bi, & non feci? Vel si quid iu-
 si habes, ego libenter reci-
 piam.
 Gregorius. *Ego sum, qui
 deleo iniquitates tuas, & memor
 non ero. Tu autem memor esto.*
 Audi qua conditione ini-
 quitatum tuarum se esse
 inmemorem dicat, videli-
 cet, si memor fueris. Caue
 ergo ne vnquam quod de-
 liquisti à memoria exci-
 dat, aut aliqua obliuione
 peccata tua obliteres.
 Ambrosius. Graue est
 hoc iudicium, cum domi-
 nus postulat de se cõtra ho-
 minẽ iudicari. Quid enim
 respondeas ei, qui tibi vni-
 uersa contulit, qui te crea-
 uit, & suo sanguine rede-
 mit? & tu tradiste vt ser-
 uias eius inimico? Ille tibi
 peccata dimisit, & tu grauro
 ra cõmittis, vocauit te in iu-
 diciũ, veniens quid respon-
 surus es ei? qui nisi iterũ at-
 que iterũ tibi donet, perijisti
 Chrysostomus. Quem-
 admodum peccatorũ me-
 moria iustificat, ita bono-
 rum operum destruit: hæc
 iustis consuetudo, vt suorũ
 peccatorum semper sunt
 memores, virtutis suæ rarò
 aut nunquam.
 Ambrosius. Cur bapti-
 zatis, si per hominem pec-
 cata dimitti non licet? In
 baptismo vtique remissio
 peccatorum est. Qui inter-
 est vtrum per poenitentiam
 an per lauacrum hoc in Sa-
 cerdote sibi datum vendi-
 cent? Vnum in vtroque my-
 sterium est.
 Narra si quid. Septua-
 ginta de suo addiderũt. *Dic
 tu prior iniquitates tuas, vt iusti-
 ficeris. Narra tu prior. Si
 prior dixero, oppones forsitã,
 vel sapientia mea, vel
 fortitudine verborum.*
 Pater tu. Abraham s. qui dño terrã pmissionis pollicẽte

D
 Isa. 5. b.
 In Psal. 50.
 In Psal. 36.
 In Psal. 50.
 Lib. 1. de poe-
 nit. ca. 7. Cõ-
 tra hæret.
 qui ex hoc lo-
 co It. docent
 Sacerdotibus
 non esse cou-
 fitenda pec-
 cata.
 F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Nememineritis. Hic recoluntur beneficia noui testamenti,
 cum dicitur: Ne memi. prior. Idest prædictorum beneficiorum
 q. d. licet fuerint magna, tamen in comparatione ad beneficium in-
 carnationis sunt modica, aut nulla, id eo subditur.
2 Ecce ego fa. noua. Secundum quod dicitur Ier. 31. d. Crea-
 uit dominus nouum super terram, mulier circundabit
 virum. idest, christum in vtero suo ab instanti incarnationis virũ
 perfectum virtutibus, & scientijs.
3 Ponã in deser. viã. Scilicet perfectionis, & institutã. Et voca-
 tur hic desertum Iudæa, & Gentilitas, sicut dictum est supra 35.
4 Et inuiso flu. idest, spiritus sancti dona. Vnde dicit Saluator,
 Ioã. 7. f. Qui credit in me, flumina de vtre eius fluẽt aque
 viua. Quod exponens Euangelista subdit. Hoc autem dixit de spiri-
 tu, quem accipiuri erant esedentes in eum.
5 Et glori. me bestia agri. idest, illi, qui ante conuersionem
 bestialiter, & crudeliter vivebant.
6 Vt da. potum po. meo. Christiano.
7 Electo meo. Ad vitam beatam. Hoc additur, quia non omnes
 Christiani saluabuntur, sed tantum electi.
8 Non me inuoca. Hic ponitur Iudæor. obstinatorum ingratitude,
 cum dicitur: Non me inuoca. Iacob. gratias agendo de tantis
 beneficijs.
9 Nec laborasti. idest, nec laborẽ magnũ sustinuisi in Hebreo
 habetur: Quia laborasti. Exponitur tamen ad eundem sensum
 al He-

ab Hebræis sic: Quia laborasti, idest, citò attediatus, & fatigatus
 fuisti seruiendo mihi.
10 Non obtulisti mihi arietem. Hoc refertur ad beneficium
 liberationis de Aegypto, secundum quod dicitur Iere. 7. c. Non pro-
 cepi eis in die, qua eduxi eos de terra Aegypti, de verbo holocau-
 stomatum, & victimarum, &c.
11 Non emisti mihi, &c. Scilicet in exitu de Aegypto. Est au-
 tem calamus vna de quatuor speciebus aromaticis, quæ ponebantur
 in Thymiamate.
12 Veruntamen seruire me fecisti in peccatis tuis. idest Calamus.
 pro peccatis tuis expiandis. Hoc perfectissime fuit impletum in Deo
 & homine Christo, qui formam serui accepit, vt pro peccatis nos-
 tris satisfaceret.
12 Præbuiſti mihi laborem. idest, fuisti mihi occasio, vt la-
 bore passionis sustinere.
14 Ego sum. Et non alius.
15 Qui deleo iniquitates tuas propter me. idest, ex mi-
 sericordia mea, & charitate, & non propter tua merita, id eo
 subditur.
16 Reduc me in memoriã. Scilicet alicuius meriti, pro-
 pter quod deberem talia pati, quasi dicat, non potest, id eo sub-
 ditur.
17 Narra si quid habes, vt iustifice. &c. Si autem dica-
 tur, quod patres hoc mernerunt, consequenter hoc excluditur, cum
 dicitur.
18 Pater tuus primus peccauit. Dicit Rab. Sa. q. iste pater fuit
 Abraham

Respondit: In quo sciam, quia possidebam eam? Pater, vel ipse Abraham, qui peccasse dicitur in promissione filij dubitando, vel populus in deserto contra Deum murmurando. q. d. cognoscat de peccatoribus generatim. **a** Inceptantes. q. d. inter patres, scilicet pacem ferentes. * Procopius. Est hic triplex ordinis oratio, patrum interpretum, & principum quorum alij quidem imperandi

a ¶ Moyses & Aaron, ad aquas contradictiones, qui medii sunt inter me, & te peccavit: & interpretes tui preuaricati sunt in me. Et contaminaui principes sanctos, dedi ad interuersionem Iacob, & Israel in blasphemiam.

perandi, alij scripturas interpretandi munere fungentur: alij etiam etate tantum ceteros antecirent, quorum scelere periisse Israel in opprobriumq; vel blasphemiam incidisse dicit. Vna deinde tria hæc accipias significatione, si quos erudire subditos, & institue

re diceret, quia ipsi deliquerunt, venia indignos existimes.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

* Abraham, qui peccavit quando dixit, Genes. 15. b. Domine Deus, unde scire possum, quod possessurus sum eam? dubitans de diuino promisso. Sed quia ibi tenui contrarium, sicut, & alij doctores catholici, & maxime, quia ibidem premititur: Creddidit Abraham Deo, & reputatum est ei ad iustitiam. Iaco meus, dicitur, quod iste pater primus intelligitur Adam, de quo certum est quod peccavit transgrediendo Dei mandatum, Gen. 3. Et quia peccatum eius transit ad posteros, non sic autem peccata aliorum parentum, ideo fit hic specialis mentio de eius peccato. **1** Et inter. idest, Moyses, & Aaron, qui verba domini rescrebant ad populum, & conuerso verba populi, ad Deum.

2 Præuaricati sunt in me. Aaron in fabricatione vituli. Exo. 31. & uterque simul ad aquas contradictionis, Num. 20. **3** Et conta. idest, contaminatus ostendi. **4** Principes sanctos. scilicet David in adulterio Bethsabee, & homicidio Uri, & Ezechiam in elatione, quando nuncij Regis Babylonis fuerunt ad eum missi, 4. Reg. 20. **5** Dedi ad interne. Iacob. Per reges Assyriorum, & Babylonis, ut patet ex supradictis, & propter peccata populi, & principum. **6** Israel in blasphemiam. Ex hoc enim quod Deus Israel, non liberauerat suum populum, Gentiles dicebant eum impotentem. Alii qui etiam de populo Israelis impatientia fracti prorumpbant in blasphemiam Dei.

* Cap.

ADDITIO I.

In cap. 43. ubi dicitur in postilla. Vere vos testes mei dicit dominus. Sicut Apostoli fuerunt veri testes Christi, prout allegatur in postilla. per illud quod dicitur Act. 2. a. Eritis mihi testes in Ierusalem. Sic, & potius Christus testis Dei dicitur: unde de Christo, ad litteram dicitur. Ecce testem gentium dedi cum Et in Euangelio: Ego ad hoc veni in mundum, &c. unde quod dicitur hic. Et seruus meus, quem elegi, scilicet erit testis meus, intelligendum est proprie ad litteram de Christo.

Ioan. 9. g.

ADDITIO II.

In eodem capitulo ubi dicitur in postilla: Consequenter hic excluditur, cum dicitur. Pater tuus. Quod autem dicitur hic. Pater tuus primus peccavit: Recte exponitur de Adam, sicut in postilla. prout verba plane sonant. Adā enim fuit primus pater simpliciter, & peccauit, Gen. 3. Sed quod sequitur, Et interpretes tui præuaricati sunt in me: Non bene exponitur de Moysse, & Aaron. Tu quia Moyses, & Aaron propheta domini dicuntur, non interpretes gratia enim prophetandi distinguuntur à gratia interpretandi, ut patet per Apostolum. 1. Corin. 12. Cum quia licet Moyses, & Aaron peccassent, nunquam tamen præuaricati diuinitus fuisse in Deum, præuaricari enim addit super rationem peccandi, sic quod præuaricari importat transgressionem legis præ alijs, ut habetur in Catholicon. Quod non potest dici de Moysse, cuius peccatum ad aquas contradictionis non fuit ita graue, ut ostensum est in additione Num. 20. Et ideo videtur aliquid hic dicendum. Pro quo attendendum est, & Propheta hic facit mentionem de duobus peccatis, quæ ad posteros transferunt, & de penis illis peccatis correspondentibus. Primum est peccatum. Adq; quod transit ad posteros per originem, secundum est peccatum Pharisæorum, legem diuinam peruersè interpretantium, quibus Christus Math. 15. a. Irritum fecistis mandatum Dei, &c. Quod quidem peccatum transit ad posteros, non per originem, sed doctrinæ successionem. Falsa enim interpretatio legis per Pharisæos primo inuenta transit in posteros, scilicet, in Iudæos hodiernos eam suscipientes. unde isti Pharisæi proprie diuinitus interpretes, non enim suam doctrinam tradunt ut Propheta, sed ut legis expositores, seu interpretes: Qui quidem proprie dicuntur præuaricati in Deum, quia præ alijs: transgressionem legis committunt per falsam interpretationem. De quorum falsa & peruersa doctrina dictum fuit supra in additione cap. 34. Et vltimus dicitur Deo dice infra Zach. 5. De pena autem primo peccato correspondente, scilicet, Adā dicit propheta: Et contaminaui principes, &c. ubi in Hebræo habetur: Et prophanauit principes sanctorum. Est et sensus, quod propter peccatum Adæ principes sancti, scilicet Patriarcha & alij iusti, non debuerunt gaudere diuino consortio, fuerunt a Deo prophanati. carentes diuina visione quasi prophanati.

De pena autem correspondente secundò peccata dicit: Et dedi ad interuersionem Iacob. scilicet per Romanos, qui exequentes vindictam sanguinis Christi (qui per maliciam Pharisæorum suis effusus recipientium ipsum sanguinem super se, & filios suos) ipsum Iacob, idest, populum Israeliticum, ad interuersionem dederunt, & principes Israel in blasphemiam: quia sunt à Deo condemnati tāquā blasphemii Dei.

Consequenter autem ut ostendat Propheta, quod Iacob, qui datus est ad interuersionem, & Israel in blasphemiam, distinguitur à vero Iacob, qui est populus fidelis, & à vero Israel, qui est à Deo electus: Ideo subdit in principio huius cap. sequentis. Et nunc audi Iacob serue meus, & Israel quem elegi. q. d. tu Iacob, serue meus, scilicet populus fidelis, quia infideles Israel non vult ut in glo. Et Israel quem elegi, scilicet prædestinando. q. d. non loquor Iacob prædicto in præcedentibus, qui tantum secundum carnem Iacob dicitur, qui datus est ad interuersionem, nec Israeli qui in blasphemiam, sed Iacob seruo meo, & Israel quem elegi. Et huic sententiæ concordat glof. & sequitur: Hæc dicit dominus. In quo præuicit quomodo Iacob seruus, & Israel electus à Deo erant saluandi scilicet per aquam baptismi, & infusionem Spiritus sancti dicens: Effundam enim aquas super sitientem, &c. Effundam spiritum meum super semen tuum. Exponatur totum sicut in postilla.

REPLICATA. In cap. igitur 43. cum dicitur. Verè testes mei eritis, & seruus meus quem elegi. Burg. dicit illud vltimum ad litteram proprie intelligi de Christo contra expositionem postillatoris. sed hoc videtur periculosum, sicut periculosum est dicere Christum proprie creaturam: quemadmodum Arius, qui propter hoc crepuit, & eius diffusa sunt viscera, ita dicere Christum simpliciter, & proprie seruum, cum sit filius, & hæres per Deum, ad Galat. 3. a. Nam ad Philip. 2. dicitur accepisse formam serui, ex hoc non debet dici seruus, sicut missus in similitudinem, & formam carnis peccati nullo modo dicendus est peccator. Et si aliquando dicitur seruus, ut infra 49. hoc debet accipi specificatiuè. scilicet in quantum homo, vel secundum similitudinem, sed propter hoc non debet concedi simpliciter seruus, sicut nec creatura nisi cum reduplicatiōe specificatiuè tenta.

In eodem cap. Burg. nota postilla. &c. quia dicit Moysen, & Aaron interpretes. Primo, quia fuerunt Propheta domini: Sed ex hoc non bene infert, igitur non sunt interpretes. Nam dominum Iesum prophetam omnium prophetarum Euangelista non designatur dicere interpretem, quia interpretabatur scripturas, Luc. 21. Secundò obijcit Burg. quia hic dicuntur præuaricati, quod de Moysse, & Aaron dici non potest. Respondeo, quod Aaron præuaricator fuit in fabricatione vituli, & uterque ad aquas contradictionis: quorum peccata sic fuerunt graua, ut eorum occasione terram promissionis ingredi non permittuntur à Deo, ut patet Num. 20. Nec Burg. huius motiuis inualidis solum impugnat postillatorem, sed etiam sanctum Thomam cum postilla. in hoc concordem.

Peccata patrum ad posteros transierunt.

De

CAP. XLIV.

CAP. XLIII.

A T nunc audi Jacob. Pri-
 mos fideles de In-
 daeis alijs obduratis
 cum quodam privilegio
 nominis, & dignitate hono-
 ris alloquitur Apostolorū
 scilicet chorū. *Aud. Iacob
 serue meus.* Prima seruitus
 secunda electio.
 b *Ab vtero auxiliator tuus.*
 In quo fratris plantam arri-
 puiti, vel in principio ec-
 clesie manus persecutorū
 euasisti.
 c *Et rectissime quem elegi.* Israel
 secundū Hebraicam verita-
 tem, rectus, vel rectissimus.
 Quod ante, vir videns Deū
 dicitur, non à proprietate,
 sed à sono vocis habetur.
 d *Effundam spiritum meum.*
 Scilicet in baptismo per im-
 positionem manuum.
 * Procopius. Vocat Dei be-
 nedictiones, multiplicem
 spiritus largitionem, & gra-
 tiā. Alij enim datus est ser-
 mo sapientie, &c.
 e *Quasi salices iuxta præterflu-
 tes aquas.* Salix arbor infru-
 ctuosa, sed citò crescit, ma-
 ximè si iuxta aquas sit, &
 aiunt Physici, quia si quis
 eā sumpserit, vel cibo, vel
 potu, sterilem eum facit, be-
 ne ergo Gentes significat,
 quæ ante steriles iuxta fluē-
 ta Euangelij, citò crescētes
 fructificauerunt contra na-
 turam. Vel vtriusque popu-
 li vocationē hic possumus

T nunc audi Iacob serue
 meus, & Israel quem ele-
 gi. Hæc dicit dominus fa-
 ciens, & formans te, ab
 vtero auxiliator tuus.
 Noli timere serue meus Iacob, & rectissime
 quem elegi. Effundam enim aquas super sitiē-
 tem, & fluenta super aridam effundam spiri-
 tum meum super semen tuum, & benedictio-
 nem meā super stirpem tuam: et germinabunt
 inter herbas quasi salices iuxta præterfluentes
 aquas. Iste dicit, domini ego sum: & ille voca-
 bit in nomine Iacob. Et hic scribet manu sua
 domino: & in nomine Israel assimilabitur.
 Hæc dicit Dominus rex Israel, & redemptor
 eius dominus exercituum. * Ego primus, &
 ego nouissimus: & absq; me nō est Deus. Quis

accipere p herbas. Scilicet D
 multitudinē gentiū ad fidē
 venientem. Per salices verò
 primitiuam de Iudæis Ec-
 clesiam, quæ citò credidit p
 dicantibus Apostolis.
 * Procopius. Per salicem
 vitalem facultatem indicat
 qua genus hoc plantæ re-
 creat semper, & viret, fon-
 tibus enim perpetuò, & flu-
 uiorum ripis adnascitur.
 * Hilarius. Salicum natu-
 ra est hæc, vt licet arefactæ
 sint, si modo aq̄s alluantur
 reuirescant, reuiuiscūt: de-
 inde scissæ in humido fixæ
 radicibus, sese ipsæ demer-
 gant. vnde mortui peccato-
 res illis cōparantur, q̄ aqua
 baptismatis, & aqua Spiri-
 tus sancti sacramēto pœni-
 tentiæ reuiuiscūt mortui.
 f *Iste diceret.* Credentiū va-
 rietatem describit.
 g *Et in nomine Israel assimila-
 bitur.* Vt recipiant legem, &
 prophetas, & Spiritus sancti
 gratias, quæ Israeli promif-
 sæ sunt.
 h *Ego primus, & ego nouissi-
 mus.* Post vocationem gentium
 quæ abiectis idolis credide-
 runt, agit contra eos, qui cō-
 uerti noluerunt.
 i *Absque me non est Deus.* Nō
 dicit se solū esse, sed præter
 virtutē, & sapientiā suā nul-
 lum extenrū Deū esse, deo-
 rum multorum opinionē,
 & simulacra condemnans.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLIV.

T nunc audi Iacob. Superius Isaia induxit populum
 ad expectationē diuinorū promissorū ex diuina potestate
 & eius charitate: hic facit illud idem ex diuina veritate
 cuius est implere promissa: & diuiditur in tres partes, quia primò
 declaratur diuina veritas ex impletionē promissi. Secundò ex dese-
 ctione idoli, ibi: Hæc dicit dominus rex. Tertio, ex liberatione
 populi, ibi: Hæc dicit dominus redemptor. Circa primam partem
 sciendum, quod aliqui doctores catholici eam exponunt de liberatio-
 ne populi à captiuitate Babylonica quam promiserat Deus ante per-
 prophetas, & de prosperitate eius temporalis, & spirituali post il-
 lum reditum. Sed quia populus non legitur tunc tantam prosperita-
 tem habuisse, sicut dicitur in supra 35. ideo Rab. Sal. exponit eā
 magis catholicè quantum ad hoc de impletionē promissionis factæ
 ipsi Iacob, Gen. 29. c. Erit semen tuum quasi puluis terre,
 dilataberis ad Orientem, & Occidentem, &c. Quam pro-
 missionem Rab. Sal. dicit implendam tempore Messie per conuer-
 sionem aliorum ad eius fidem, & in hoc verum dicit: Sed quod ex-
 pectat futurum iam transit in præteritum, vt ostendetur, igitur sic
 exponatur.
 Et nunc. Primò excitat attentionem per hoc insinuans, quod de
 nuociaturus sit aliquid magnum.
 2 Nolite timere, &c. Alloquitur populum nomine Iacob à quo
 descendit. Et rectissime Iacob dicitur est altero nomine Israel, qui in-
 terpretatur directus cum D. o, vt plenius ostendit Gen. 32. ideo loco
 Israelis dicitur hic.
 3 Rectissime quem elegi. Esau reprobato.
 4 Effundam enim aquas. Diuina gloria.
 5 Super sitientem. scilicet Iudæam.
 6 Et fluenta. sang doctina.
 7 Super aridam. idest Gentilitatem, vtraque enim supra nomi-
 nata est deserta, & solitudo 35. & eadem ratione dicitur hic: Sitiēs
 & arida. Et quod per aquas intelligatur diuina gratia, ostenditur
 cum subditur.
 8 Effundam spiritum. Idest, super hominem Christum, qui
 secundum carnem descendit de semine Iacob, & ab instanti incarna-
 tionis sui repleus Spiritu sancto.

9 Et benedictionē meā, &c. idest, super Apost. & alios Chri-
 sti discipulos, qui fuerunt Iudæi in principio super quos est effusa di-
 uina benedictio in effusione Spiritus sancti super ipsos in signo vi-
 sibili.
 10 Et germinabunt inter her. Quod glossat sic Ra. Sal. idest
 in medio Esau: per quem intelligit Romanum imperium.
 11 Iste dicit domini ego sum. Iste erunt iusti perfecti.
 12 Et ille vocabit in nomine Iacob. Iste sunt paruuli filij
 impiorum, idest, Iudæi descendentes à malis patribus, & sic paruuli
 sunt in notitia legis, tanquam malè edocti à parentibus. Vcl quia
 communiter Romanos designat sub nomine impiorum paruulos in-
 telligit filios Romanorum tempore Messie crediturorum.
 13 Et hic scribet, &c. Iste sunt viri pœnitentię, seu reuersionis
 14 Et in nōie Israel assimilabit. in Hebræo habetur p nōinabi-
 tur. Iste sunt conuersi de gentibus. Hæc est glo. Ra. Sal. & patet quod
 litera ista etiā accipiēdo secundū expositionē suam est impleta, li-
 cet hoc non intendat: quia in Ciuitate Romana quæ est Metropolis
 Romani imperij, tantum creuit fides catholica, quod Romana sedes
 facta est caput populi Christiani. Viri autem perfecti veraciter dicū-
 tur Apostoli, qui fuerūt in gratia confirmati. Et de quolibet istorū
 dicitur. Iste, dicit dñi, ego sum, scilicet Apostolus ad Euangeliū
 eius prædicandū. Similiter multi filij Iudeorum, & etiam Romano-
 rum fidem Christi receperunt per baptismū. Item à principio Ecclē-
 siæ multi delicati facti sunt viri pœnitentiæ accipientes religiosum
 statum, conuersi etiam ex Gentibus apparent per totum mundum.
 Patet etiam, quod nomina Israel, & Iacob communicantur Gentili-
 bus conuersis ad fidem.
 15 Hæc dicit do. Hic consequenter ostenditur diuina veritas ex
 defectu idolorum. Et primò ostendit idolorum defectū, secundò re-
 uocat Iudæos ad verum Dei cultum, ibi: Memento horū. Prima
 adhuc in duas, quia primò ostenditur idolorum defectus, secundò fa-
 bricandi modus, ibi: Quis formauit: Circa primum, vt opposi-
 ta iuxta se posita magis elucescant, primò ponitur diuine excellen-
 tię singularitas, cum dicitur.
 16 Ego primus. Vt per hoc magis appareat idolorum defectibi-
 litas, cum dicitur.
 17 Quis similis mei. q. d. nullus, sed sunt dij falsi, quod
 probatur per hoc, quod subditur.

In Psal. 136.

Cognomina bitur.

Supra 41. d. & infra 48. b.

Nolite

F

Diuisio.

A ^a *Et. quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt.* ^b *Ego creavi omnia ex nihilo ipse exponit ordinem eorum.*
similis mei? Vocet, & annunciet, & ordinem 1
^a *Ab Adam, et ex quo elegi populum Israelicum in peculiarem mihi.*
^b *Deus meus est sicut ego annunciat.*
[†] *Sæculi.* **exponat mihi, & ex quo constitui populum † an-** 2
tiquum: ventura & quæ futura sunt, annun-
^a *Nolite timere.* **O Israel** ^b *Officiles.* ^c *Vinas idolatrarum.*
simulacra, quæ in mon- ^a *Timendo.* ^b *Quidolom nihil est.* 3
te Sinai nihil esse didi- ^a *Timendo.* ^b *Quidolom nihil est.*
culis neq; cõbeminis. ex tunc
audire te feci, & annun-
^a *O Apostoli.* ^b *Quia Deus sum omnium.*
[†] *Præter.* **ciaui: vos estis testes mei. Nunquid est Deus † ab** 4
^a *Alterius mundi.*
sque me, & formator quem ego nõ nouerim? 5
^a *Factores non solum idola.* ^b *Similis illis hanc qui faciunt ea.*
^c *Quia idolum nihil est.* ^d *Preclarissima in oculis.*
[†] *Concupiscibilia.* **plaste idoli oēs nihil sunt, & † amantissima** 6
^a *In die iudicii, vel quolibet tempore vindicæ.* ^b *Sicut torus.*
^c *Factores.* ^d *Idolorum.*
eorum non proderunt eis. Ipsi sunt testes eor- 7
um, qui nõ vident, neq; intelligunt, vt con- 8
fundantur. Quis formauit Deum, & sculptile 9
^a *Vel quia.* ^b *Oculos habent, & non vident.* ^c *Factores.*
^d *In oculis suis.* ^e *Quali infans, qui sic quærit.* ^f *Dei.*
conflauit ad nihil vtile? Ecce omnes partici- 10
^a *Qui facit, & qui colit.*
^b *Assumpti ad eorum tibi cordos.*
pes eius cõfundentur. Fabri enim sunt ex ho- 11
^a *Ad m. c. m.*
^b *Esuriet, & deficiet.* **Fame, & siti artificis, & ar-** 12
^a *Quæ in iudicandi.* ^b *Con-*
^c *si in peccati.*
tis utilitas demonstratur
Quidquid de idolis di- 13
ctum est, ad hæretico-
rum referri potest princi-
pes qui simulacra dog-
matum suorum artifici-
corde componunt & ve-
nerantur ea, quæ se simu-
lasse sentiunt. Nec sufficit
eis error proprius, nisi
simplices eorum adora-
tionem decipiant, qui
quæstum pietatem putar
[†] *Lassus erit.* [†] *Sap. 13. c.* **& denorant domos vi-** 14
duarum abutentes vul-
gi imperitia: ita diale-
ctica arte quasi terebro,
& li-

sex lignari^o extēdit nor & lima, & runcina for- D
^a *Extēdit.* ^b *Normam.* ^c *Normam.* ^d *Normam.* ^e *Normam.* ^f *Normam.* ^g *Normam.* ^h *Normam.* ⁱ *Normam.* ^j *Normam.* ^k *Normam.* ^l *Normam.* ^m *Normam.* ⁿ *Normam.* ^o *Normam.* ^p *Normam.* ^q *Normam.* ^r *Normam.* ^s *Normam.* ^t *Normam.* ^u *Normam.* ^v *Normam.* ^w *Normam.* ^x *Normam.* ^y *Normam.* ^z *Normam.*
nam, formauit illud in mant Deum suum, &
runcina. Fecit illud † malleis endunt, & inau-
^a *Quadranguli, uel octanguli.* rant Rethorici sermo- † Cæc
in angularibus, & in nis venustate: quorum † Dol
^a *Torno.* ^b *Ut repente in Deum confurgeret.* Deus venter est, gloria † Circino
circinio tornauit illud, & fe- in confusione eorum. † Plit.
^a *Alud.* ^b *In quadrato, vel rotundo.* ^c *Ut quanto pulchrior.*
^d *Tanto potius Deus augurior.*
cit imaginem viri: quasi speciosum homi-
^a *Clauum æterni carceris, qui illo tempore creauerat in salibus, vel ce-*
^b *rus vel pinus.* ^c *Faber ad idola faciend.*
nem habitantē in domo. Succidit cedros, tu- 21
^a *Di.*
lit illicem, & quercum, † quæ steterat inter li- † Et o
^a *Ut faceret idum.* uit se
gna salus. Plantauit pinum quam pluuia E
^a *Ut faceret.* ^b *Paris.* ^c *Ut calefactet artificem De.*
nūruuit, & facta est hominibus in focum. Sū
^a *Ex prædictis arboribus.* ^b *Inde.*
psit ex eis, & calefactus est, & succēdit, & coxi
^a *Opus tuum.*
panes. de reliquo autem operatus est Deum
^a *Quod fecit.* ^b *Ligni.*
& adorauit, & fecit sculptile, & curuatus est
ante illud. Medium eius combussit igni, & de-
^a *Aliis non habet coxit.*
medio eius carnes coxit, & comedit: coxit pul-
^a *Inde.* ^b *Ex ligno eodm.*
mentum, & saturatus est: & calefactus est, &
dixit: † Vah calefactus sum: vidi focum: Reli- † Eug
quum autem eius Deum fecit, & sculptile si-
bi. Curuatur ante illud, & adorat illud, & ob-
secrat, dicens: Libera me, quia Deus meus es
tu. Nescierunt, neque intellexerunt; † obli- † Q
ti enim sunt ne videant oculi eorum, & ne intel- sunt
^a *Me fecisse eos.* ^b *Quamuis rationales.* ^c *Annose.*
ligant corde suo. Non recogitat in mente sua,
^a *Ita esse opera manuum hominum.* ^b *Annose.*
neque cognoscunt, neque sentiunt, vt dicant.
^a *Ligni.*
Medietatem eius combussi igni, & coxi super
^a *Quali hoc facere infamia est.*
carbones eius panes, & coxi carnes, & come- F
di, & de reliquo eius idolorum faciam. Ante

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Vocet & annunciet. ordinatē referat illa quæ feci a prin-
 cipio mundi ante hominis conditionē, quæ non potuerunt fieri per
 hominem nisi ex diuina reuelatione, sicut factum est Moysi qui in
 principio Ge. ordinatē narrat creationem mundi.
 2 Ventura, &c. i. contingētia futura quæ soli Deo sunt nota.
 q. d. hæc non poterunt facere idola sed ego possum. Ideo subditur.
 3 Ex tunc audire. Id est, ante per longum tempus scilicet illud
 quod erat sic futurum.
 4 Vos scilicet prophete estis te. mei. quod talia ante aduentum
 vobis nuntiati.
 5 Nunquid est Deus. q. d. non.
 6 Plaste idoli. Id est, formatores idolorum. Et declinatur hic
 plastes, huius plaste.
 7 Omnes nihil sunt. Id est, nullius virtutis ad faciendum ali-
 quid iuuunt.
 8 Et amantissima eorum. Id est, idola sua.
 9 Ipsi sunt testes eorum. Ex hoc enim quod fecerunt ea de ma-
 teria insensibili & manimata, possunt veraciter testificari, quod in
 eis non est virtus visiva nec intellectiua, & sic debent in seipsis con-
 fundi de cultu eorum.
 10 Quis formauit Deum. Hic consequenter ponitur circa
 idola formationis modus vt per hoc quilibet aduertat quod nihil est
 ibi diuinitatis. quia illud quod fit per artificium hominis non potest
 esse nobilius ipso. sed est vilius & desecrabilius, idolum est huiusmo-
 di. ergo. &c. P. virtutem huius rationis deducit hic diffusē. Et primò
 in formatione idolorum metallicorum, cum dicitur. Quis forma-
 Deum.

Deum, q. d. nullus, nisi secundum reputationem suam, qua ido-
 lum reputat eum verum.
 11 Fabri enim, scilicet idolorum sunt ex hominibus, id est, de nu-
 mero hominum, & sic non possunt facere aliquid maius homine.
 12 Conuenient omnes. Homines ad iudicium extremum.
 13 Et pauebunt. A facie domini.
 14 Et confundentur signi. per eius sententiam.
 15 Faber ferrarius. Totum hoc inducitur ad ostendendum quo-
 modo idolum de metallo formatur labore hominis, & per conse-
 quens est aliquid minus ipso.
 16 Esuriet, & deficiet, scilicet faber ferrarius, & per hoc ostē-
 ditur diligentia artificum ad faciendam idola: tum propter lacrum-
 tum propter gratiam dominorum.
 17 Artifex lignarius. Hic inducitur virtus prædictæ rationis
 quantum ad idola lignea labore artificum facta, & patet sententia
 aliquibus paucis exceptis quæ discurrentur.
 18 Et extendit normam. in Hebræo habetur, lineam, quia
 primum in factone idoli lignei est extendere lineam super lignum
 secundum quantitatem idoli formandi.
 19 Formauit illud, &c. Est autem runcina instrumentum ad
 cauandam ligna.
 20 Fecit illud in angularibus. in idolis enim sunt multe fi-
 guræ angulares. Cetera patent vsque ibi.
 21 Succidit cedros, &c. Ista inducuntur ad ostendendum quod
 idola aliquando fiunt de vili materia, & applicabili foco pro neces-
 sarijs hominis, & ideo non est applicabilis ad hoc quod fiat ibi ali-
 quid numinis, & sic patet fatuitas colentium, propter quod in fine
 includitur.

A *In dextera mea.* * Procop. Dexteræ nomine vnigeni-
 tum filium vſitate appellauit qui ſiue Deus, ſiue dominus
 ſiue lux, ſiue virtus, ſiue rex, ſiue mundi opifex, ſiue vita
 nominetur, verè, & propriè iſtis oĩbus ſignificat, q̄ dæmo-
 nibus, & idolis falſo tribuũt. Natura enim ex Deo De eſt
 b *Memento horum.*
 * Idè. Optimè ve-
 rò in obliuiolum
 Iſraelem, memento
 verbũ ſurpauit, for-
 matus. n. in filiũ nõ
 debuit idola muta
 amplecti, vt dignita
 tis obliuiſceret. *Qui b*
enim nouit voluntatem
domini, nec facit eã va-
pulabit mulus. Eorũ
 deinceps quæ admi-
 ſeris, quantumlibet
 eadè obliuioni me-
 traditurum polli-
 ceat, etiam te volo
 meminiffe.
 c *Formauit te, &c.*
 * Idem. Dicit verò
 in filiũ per legẽ for-
 matus. Vt. n. Ada-
 mus ipſe de terra,
 oĩſq; deinceps in v-
 tero formatus eſt in
 fans: Sic, & qui in
 Chriſto degunt, per
 Spirituſancti parti-
 cipationẽ in eiũdẽ
 ſpeciẽ efformãtur,
 iuxta illud: *Filii,*
quos iterum parturio,
donec informetur Chri-
ſtus in vobis.
 d *Iubilate extrema ter-*
ra: Angeli, qui habi-
 tatoribus terræ præ-
 ſunt. Vel Apoſt. vel
 Prophetæ ſup quos
 & alij eſſe conſtant.
 vnde: *Superedificati*
ſuper fundamentũ Apo-
ſtolorum, & Prophetarum,
 &c.
 * Procopius. Voce
 exili, & præpedite
 fuit Moſes, quod le-
 gem in Iudæa tan-
 tũ exaudiri neceſſe
 eſſet, ipſi autẽ p̄co-
 nes Chriſti buccina-
 tores, magna;q; alta
 & voce p̄diti, vt eũ
 vbiq; annũtiarent
 e *Hæc dicit dominus redemptor, &c.* Supra locutus eſt idolo-

rum ſubuerſione, & Iſrael pœnitentis redemptione. n̄c D
 autem de potentiæ ſuæ magnitudine, ne quis dubitet de
 ſaluatione quam promittit
 f *Qui dicit.* de reſtaurat. q̄ facta eſt à Zorobabel alijs duci-
 bus. Cyro pmittete loq̄, cũ tũ adhuc implẽda eſſet capti.
 g *Elumina tua.* Sub
 Dario ſ. & Cyro ne
 pote eius. Noſte. n.
 qua ab eis Balthaſar
 occiſus eſt Euphra-
 tes fluuius q̄ per me-
 diã ciuitatẽ fluebat
 ab eorũ exercitu in-
 riuos diuiſus eſt vt
 per eius alueũ ciui-
 tatẽ ingrederentur.
 * Procop. Nonnul-
 li per abiffum, ſeu
 pfundũ populi fre-
 quentiã, qui Baby-
 lonia continebatur
 innui putauerunt:
 per fluuios autẽ gẽ-
 tes in eandẽ cõfluẽ-
 tes, quas vndiq; in
 auxil. accerſuerat E
 atq; hæc quidẽ illi.
 Caterũ q̄ ad vos Ba-
 bylonioſq; attinet
 oẽ ego illud inquit
 viri vſus miniſterio
 præſtitero cuius no-
 men longe ante vo-
 bis eſſe ignotum nõ
 patior, Cyrum ap- **†** *Expandens*
 pellans, quem con-
 filiorum meorum
 miniſtrum præſi-
 ciam, ſapientiaque
 ornabo, vt quæ ad-
 uerſus Babylonem
 agi, quomodo po-
 pulus liberari, &
 Hieroſolymorũ ci-
 uitas, ipſumq; tem-
 plum inſtaurari de-
 beant, intelligat.
 h *Ex templo fundabe-*
ris Iosephus. Poſtea
 quã Cyrus Iſaia p̄-
 phetã ſibi à captiuis
 demonſtratã legiſ-
 ſet hæc ipſa agnouit
 eaque, qui ſuo no-
 mine ante ducẽtos
 & decem annos eſ-
 ſet appellatum vide-
 ret magna alacritate
 teimperata præſtitit
 Cap.

truncum † ligni procidam: † Pars eius cinis eſt. Cor inſi-
 piens adorauit illud, & non liberabit animam ſuam, neque
 dicet: fortẽ mendacium eſt in dextera mea. Memento ho-
 rum Iacob, & Iſrael, quoniam ſeruus meus es tu. Formauit
 te ſeruus meus es tu Iſrael. non obliuiſcaris mei. Deleui, vt
 nubem iniquitates tuas, & quaſi nebulam peccata tua. Re-
 uertere ad me, quoniam redemi te. Laudate cœli, quoniam
 fecit dominus: iubilate extrema terræ. Reſonate montes
 laudationem ſaltus & omne lignum eius, quoniam redemit
 dominus Iacob, & Iſrael gloriabitur. Hæc dicit dominus,
 redemptor tuus, & formator tuus ex vtero. Ego ſum domi-
 nus faciens omnia, extendens cœlos ſolus: † ſtabiliens, ter-
 ram, & nullus mecum, irrita faciens ſigna diuinorũ, & ariolos
 in furorem vertens. Conuertens ſapientes retroſum, &
 ſcientiam eorum ſtultam faciens. Suſcitans verbũ ſerui ſui,
 & cõſilium nunciõrum ſuorũ cõplens. Qui dico Ieru-
 ſalem, habitaberis, & ciuitatibus Iuda, ædificabimini, &
 deſerta eius ſuſcitabo. Qui dico profundo, deſolare, &
 flumina tua arefaciam. Qui dico Cyro paſtor meus es, &
 omnem voluntatem meam cõplebis. Qui dico Ieruſa-
 lem ædificaberis, & templo, fundaberis.

1 *Cor inſipiens adorauit, &c.* Adoratione latrig.
2 *Neque dicet, ſcilicet idoli quod de ſe eſt mendaciũ, quia eſt ſi-*
liõ eius quod non eſt.
3 *Memento horum, &c.* Hic ex prædiſtis inuitat populum
 juum ad veri Dei cultum, dicens.
4 *Quoniam ſeruus, &c.* eo q̄ eduxi te de Aegypti ſeruitute.
5 *Formauit te.* Dando tibi legem in monte Sinai.
6 *Deleui, vt nubem iniquitates tuas.* Quando veraciter p̄-
 nituiſti, ideo ſubditur: Reuertere ad me quoniam, &c.
7 *Laudate cœli.* Angeli ſancti, qui eſtis ciuis cœleſtes.
8 *Iubilate, &c.* vulgares homines, qui ſunt extremi in populo.
9 *Reſonate montes.* id eſt maiores.
10 *Saltus, & omne lignum eius, id eſt mediocres.*
11 *Quoniam redemit, &c.* Redemptione perfecta per filium
 ſuum. Et loquitur de futuro per modũ præteriti propter certitudi-
 nem prophetiæ.
12 *Hæc dicit dominus.* Hic conſequenter oſtenditur diuina ve-
 ritas ex liberatione populi de captiuitate Babylonica, quam prædi-
 xit per prophetas, & ſic adimpleuit, & p̄. imò oſtenditur Dei poten-
 tia ad hoc agendum cum dicitur.

NICOLAUS DE LYRA.
1 Cor inſipiens adorauit, &c. Adoratione latrig.
2 Neque dicet, ſcilicet idoli quod de ſe eſt mendaciũ, quia eſt ſi-
 liõ eius quod non eſt.
3 Memento horum, &c. Hic ex prædiſtis inuitat populum
 juum ad veri Dei cultum, dicens.
4 Quoniam ſeruus, &c. eo q̄ eduxi te de Aegypti ſeruitute.
5 Formauit te. Dando tibi legem in monte Sinai.
6 Deleui, vt nubem iniquitates tuas. Quando veraciter p̄-
 nituiſti, ideo ſubditur: Reuertere ad me quoniam, &c.
7 Laudate cœli. Angeli ſancti, qui eſtis ciuis cœleſtes.
8 Iubilate, &c. vulgares homines, qui ſunt extremi in populo.
9 Reſonate montes. id eſt maiores.
10 Saltus, & omne lignum eius, id eſt mediocres.
11 Quoniam redemit, &c. Redemptione perfecta per filium
 ſuum. Et loquitur de futuro per modũ præteriti propter certitudi-
 nem prophetiæ.
12 Hæc dicit dominus. Hic conſequenter oſtenditur diuina ve-
 ritas ex liberatione populi de captiuitate Babylonica, quam prædi-
 xit per prophetas, & ſic adimpleuit, & p̄. imò oſtenditur Dei poten-
 tia ad hoc agendum cum dicitur.

13 Ego ſum dominus, &c. Quasi diceret multo plus poſſum,
 quam populum liberare de captiuitate Babylonica.
14 Irrita faciens ſigna diuinorum, &c. Quia carent effectu.
15 Et ariolos, &c. Ad uicũ contrarium illius quod prædicunt.
16 Conuertens ſapientes retroſum, id eſt, Astrologos, qui de
 futuris contingentibus aſtrunt per conſtellationes, & deſiciunt.
17 Suſcitans, id eſt implens in effectu.
18 Verbum ſerui tui, ſcilicet Moſi, cuius verba id impleuit
 educẽdo populũ de Aegypto, & ad terrã promiſſionis introducẽdo.
19 Et cõſiliũ, &c. uicũ, quod ſecretè reuulauerat prophetis ſuis.
20 Qui dico. Longe antequam ueniat.
21 Ieruſalem habitaberis. Per Neumiam.
22 Et ciuitatibus Iuda, &c. Per populum de Babylone redeun-
 tem ad ciuitates ſuas, & loca.
23 Quid dico profundo, &c. i. fluuiõ per Babylone tranſeuntĩ
 quem exercitus Cyri longe à ciuitate diuiſit in plures partes, & ſic
 intrauit per eius alueũ ciuitatem, vt dictum eſt ſupra 11. cap.
24 Qui dico. Cyro nomen eius prædicũdo longe ante eius con-
 ceptionem.
25 Paſtor meus es. Coram gerens de ouibus meis, ſ. Iudæis.
26 Et omnem voluntatẽ, &c. puniendo Babylonios pro pecca-
 tis ſuis, & populum meum liberando, Eſdr. 1.

Lib. 11. Anti-
 quit. cap. 1.

ADDITIO.

A In cap. 42. ubi dicitur in postilla. Quis formavit. Hic consequenter. Cum Gentiles non solum idola manufacta colebant, sed etiam solem, & lunam, & stellas. Deut. 4. non videtur ratio Prophetæ

que ex fornicatione idolorum per artificium hominis sumitur sufficere, cum prædicta caelestia non sunt per manus hominum fabricata, ad quod dicendum, quod colentes talia semper faciebant aliqua humano artificio, quibus credebant influentias caelestes ad se attrahere, & ideo ratio Prophetæ, contra eos militat.

Cap. XLV.

CAP. XLV.

Allegoricè. † Suo. A. 6. c.

Hæc dicit dominus. Allegorice Post sumus hæc de ecclesiast. viro dicere, cui Deo dat sermonem. & sapientiã, ut contrarias sectas sua dispositione subvertat, sicut Stephanus, cuius non poterant inimici resistere sapientiæ: & ut reges. i. patriarchas singularum hæresum suarum subiciat potestati. & aperiat, atque confringat per dialecticam arte videtur conclusum, & in medium proferat arcana hæreticorum superas, & convincens. vel Christi secta agnoscat, in quo omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi. Talis virum Deus nomine vocat, quia defensor est pueri sui Iacob & electi sui Israel. Hunc suscipit, & assimilat sermoni suo, quod quis cauere debet, ne suum putet esse quod loquitur, ne audire mereatur: Accinxi te, & non cognouisti me. Cum enim omnes docuerit non esse alium Deum, nisi unum Deum Iacob, & Israel confundetur Marcion duos deos intelligens, unum bonum, alterum iniustum, alterum visibilibus alterum invisibilibus conditorem. Quorum prior lucem faciat secundus tenebras. Ille pacem, hic malum. cum utrunque pro diuersitate meritorum unus Deus, idemque condiderit.

Hæc dicit dominus Christo meo Cyro, cuius apprehendi dexteram, ut subiciam ante faciem eius gentes, & ter dorso regum veritatem. Et aperiam ante eum ianuas, & portæ non claudentur. Ego ante te ibo, & gloriosos terræ humiliabo. Portas æreas conteram, & vectes ferreos confringam. Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum, ut scias quia ego dominus qui voco nomen tuum, Deus Israel propter seruum

dñs dño meo, sedead dextera mea, donec ponam, &c. & apud Isaiam: Hæc dicit dñs Christo meo, cui tenui dexteram, ut obaudiant eum omnes gentes. Et dorso regum. Quæ ciuitas illi non patuit? Quis regum terga non vertit, quæ muri ante inexpugnabiles, non sunt eius obsidione subuersi? hæc autem completa plenius inuenies in historia Xenophontis. Augustinus. Nonne reges terræ vides, qui ante persequerentur Christianos, nunc Christianos esse? Nonne vides eos, qui humiliabant ecclesiam, humiles intrare ecclesiam? Nonne ipsos defensores vides, quos ante habuit persecutores? Et aperiam. Idem. Audis, quia, qui miserat, & comitatur, & præcedit, mittit, & non discedit, insuper & præcedit. Parum est quod non discedit, insuper, & præcedit. Iam tu discernes, quod sit maior, quod potior, ego nullam discretionem inuenio, sed æqualitatem cõspicio. Filii dicit de patre, misit me: Pater filio dicit, ego ante te ibo: æqualitas hoc exhibet non disparitas. Thesaurus absconditus. Cunctarum urbium, ut abieceris idolis, beneficiis inuitatus, unum Deum sentires, qui ante prædixit nomen tuum antequam esses. Procopius. Nonnulli per thesauros eos inuenerunt, qui vel maximè potentes, Cyro cum exercitu audente, in speluncis se se abdiderunt, in quibus, & ipsi cum regem latere non potuissent, facibus accensis reperti sunt.

† Tortuosam recta faciam.

Col. 2. a.

Contra Marcionem.

Christus.

Lib. de vnitate. T. init.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLV.

Hæc dicit dominus. Postquam Isaias induxit populum ad expleandum diuina promissa tanquam certitudinaliter ad implendum, hic consequenter profertur magis in spirituali illa benedictione. Et primo quantum ad liberationem malis. Secundo quantum ad conseruationem in bonis, cap. 56. Prima in duas, quia primo promittit eis liberationis beneficium. Secundo excludit huius liberationis impedimentum ca. 50. Prima adhuc in tres, quia primo præsignat liberatorem. Secundo detinentium destructionem, ca. 2. Et tertio prædixit Iudeorum liberationem cap. 48. Prima in tres, quia primo qui contradixit. Et tertio denūciat liberationem: ibi: Hæc dicit: Prima in duas, quia primo describitur liberatoris potestas. Secundo eius natiuitas ibi: Rorate cœli: Prima adhuc in duas, quia primo præannūciat liberationem. Secundo refellit contradicentem, ibi: Væ ponitur liberatoris virtus. Secundo consequens fructus, ibi: ut sciant circa primum sciendum quod Rab. Sal. exponens hanc litteram. 1 Hæc dicit dominus Christo meo, sic enim est in Hebræo, dicit hic Rab. Sal. m. g. str. rojri, sic dixerunt, id est sic exposuerunt, & vocat magistros suos doctores Hebræorum antiquos, quorum plures fuerunt ante Christi aduentum, Deus sanctus, & benedictus dicit Messie suo id est Messie in lege, & prophetis promisso. Apponens ego te ipse Cyro, id est designans te per Cyrum, ex quo patet, quod secundum intentionem antiquorum Hebræorum per Cyrum, hic introductum, liberatorem populi de Babylone principaliter intelligitur Christus mundi saluator, & per saluationem populi de Babylone partialem, intelligitur principaliter saluatio mundi generalis, Sciendum tamē,

quæ figura non correspondet in omnibus figurato, quia tunc non esset figura, vel similitudo, sed identitas, & ideo Cyrus non fuit Christi figura in omnibus quæ de eo dicuntur, ut potest in illis quæ sunt imperfectionis, ut cum dicitur: Non cognouisti me. quod dicitur de Cyro tantum, & è contrario illa, quæ sunt perfectionis simpliciter: intelligenda sunt de Christo solum. Et sic in hoc cap. aliqua dicuntur ad litteram de Cyro tantum: & aliqua de Christo, seu tempore Christi tantum aliqua de utroque, scilicet in quibus, Cyrus fuit Christi figura, & verificantur de utroque, principaliter tamen de Christo, siue de redemptione facta per Christum.

- 2 Cuius, scilicet Cyri.
- 3 Apprehendi dexteram. Dans ei fortitudinem ad Babylonium, & aliarum gentium subiectum.
- 4 Et aperiam ante eum ianuas. id est faciam aperiri: quia dominus tantum imminet timorem aliquibus quod recipiebant Cyrum in dominum sine contradictione.
- 5 Ego ante te ibo. Formidinem tuam populis incutiedo.
- 6 Et gloriosos terræ humiliabo. eos tibi subijciendo.
- 7 Portas æreas conteram. scilicet ciuitatum tibi resistendum.
- 8 Et dabo tibi, &c. A regibus Babyloniis, & alijs.
- 9 Et arcana secretorum. i. preciosissima magis secretè seruata.
- 10 Ut scias quia ego dominus. irasferes regna, & potestates de gente in gentem secundum voluntatem meam hoc enim recognouit Cyrus, ut habetur 1. Esdr. 1. Hæc dicit Cyrus rex Persarum. Omnia regna terræ dedit mihi dominus cœli, &c.
- 11 Propter seruum meum Iacob. id est propter populum descendentem à Iacob per te liberandum. Et vo-

MORALITER.

1 Hæc dicit dominus Christo meo. Capit. istud literaliter exposui partim de Cyro, & partim de Christo. Moraliter autem potest exponi de quolibet doctore notabili catholico, specialiter autem de Paulo Apost. vel August. qui per Cyrum significatur, eo quod Cyrus hæres interpretatur: Talis autem sanctus hæres est æternæ vitæ, & sic dicitur de eo: Hæc dicit dominus Christo meo, Cyro cuius apprehendi dexteram. Dans ei contra fidei aduersarios potentiam, & virtutem. Ut subiciam ante faciem eius gentes. Eas iugo Christi per fidem, & mores subijciendo. Et dorso regum veritatem. Id est dæmonum: eos ab obsessis corpore,

corpore, vel mente repellendo, qui dicuntur reges, & principes. Eph. 6. b. Non est nobis cõluctatio aduersus carnem, & sanguinem, sed aduersus principes, & potestates, aduersus mundi retores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitia. 4 Et aperiam ante eum ianuas. id est intellectus literales, & mysticos sacre scripturæ. 5 Ego ante te ibo. in doctrina dirigendo. 6 Et gloriosos terræ humiliabo. supbos hæretic. confutando. 7 Portas æreas, &c. obstinatos ad poenitentiam reducendo. 8 Et dabo tibi thesauros absconditos, &c. scilicet gratiæ, & gloriæ 1. Cor. 2. b. Oculis non vidit, & auris non audiuit, &c. 11 Propter seruum meum Iacob, &c. id est propter salutem populi

A Et vocauit te. Sicut vocauit Abraham Isaac, & Iacob, & mul-
 tos ante p̄dixi, vt Isaac, & Ios̄a, ne ille esse videaris in cui-
 us typū p̄cessisti, & nō cognouisti me. *Et vocauit te in nōie.*
 Assimilauit te filio meo in nōie, scilicet Cyrus enim hæ-
 res, q̄a auunculi hæreditatē suscepit X̄ps quoq; hæres est
 secundū illud. *Postula à me,*
& dabo tibi Gentes, &c. Cyr̄
 quoq; X̄ps dignitate impe-
 rij. Filius autem Christus
 oleo lætitiæ vnctus præ par-
 ticipibus suis.
B Extra me. Quia filius, &
 Spiritus sanctus in patre præ-
 ter sermonē gpp̄e, & ratio-
 nē, virtutēque meam, & sa-
 pientiam quæ in me est, nō
 est alius Deus.
C Vt sciant. Esd. dicit Cyrum
 scripsisse oībus gēribus nō
 esse Deū nisi Deū Israel, vel
 ex captiuorum liberatione
 Dei clemētia, & potētia om-
 nibus magis nota Iosephus
 autē in lib. Antiq. ideo pop-
 ulum fuisse dimissum, q̄a
 Cyrus legit in lib. Isaia, quē
 de eo dominus per prophe-
 tam dixerat ante.
D Formans lucem, &c. Grego-
 rius non mala, quæ nulla
 sua natura subsistunt, creā-
 tur à Domino, sed creare
 semala dominus indicat,
 cum res, benè creatas nobis
 malè agentibus in flagellū
 format. vt ea ipsa, & per do-
 lorē quo fuerint delinquē-
 tibus mala, sint, & per natu-
 ram qua existunt bona, vnde venenum quidem mors
 est homini, & vita serpenti. *Formans lucē, &c.* quia cū p̄ fla-
 gella exterius doloris tenebræ creantur, intus per eru-
 ditionem lux mentis accenditur. *Faciens pacem,* quia tunc
 nobis

nobis pax cū Deo redditur cū hæc, quæ benè sunt condi-
 ta, sed non concupira, in ea, quæ nobis mala sunt flagella
 vertuntur.
 * Chrysostomus. Mala non intelligit propheta auari-
 tiā, aut rapinas, aut aliquid eius notæ, sed plagas, quæ diui-
 nitus inferuntur. Hæc sunt
 quæ dominus creat mala,
 pestilentia, fames, &c.
E Tenebras. Noctē, vel capti-
 uitatē. Quasi penitentes mi-
 fertus à captiuitate reduco
 iratus peccantes captiuo.
F Malum. Bellū, scilicet affli-
 ctionē secundū quod dicitur:
 sufficit diei in malicia
 sua. Confundantur ergo q̄
 Deū malorū conditorē ar-
 bitrantur. Hic. n. malū non
 contrarium bono sed p̄ af-
 flictione ponitur, & bello.
G Rorate celi. De aduētu X̄pi
 per Cyrū significari, quia à
 captiuitate diaboli libera-
 bit gen̄ humanū, cōueniē-
 ter adiūgit. Vel possunt hæc
 hæres superiorib; vt Cyro
 captiuitatē laxatē metono-
 micos cælū, & terra lætetur
 h. *Et nubes.* Prophetæ corda
 nostra salutari pluuia irri-
 gantes, & X̄pi natiuitatē, &
 resurrectionē, & ascensio-
 nē annunciātes, vnde: *Māda*
bo nubibus meis ne plu. super eā
imbrem, Et alibi: Veritas tua
vsque ad nubes.
 i. *Creauit eum, qui.* scilicet ver-
 mis fuit, & germinatus de
 terra legitur secundum humanitatem.
 k. *Væ qui contradicit.* q. d. Credite, quæ prædico Christum
 scilicet venturū, quia: *Væ qui contradicit factori suo,* vel
 Cyrum, cui per liberationem populi mei omnia regna
 substernam.

Hom. 23. in
Matthæum.

Deus.

E

F

Supra 5. b.
Psalm. 35. b.

F

Cyri educa-
tio p̄ canem.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et vocauit te, &c. i. nomen tuū reuelauit longè ante tempus tuū.
- 2 Assimilauit te. Notabilibus personis, quoque nomina prædixi
ante tempora eorum, vt Ismaeli. Gen. 16. & Iosue 3. Reg. 13.
- 3 Non cognouisti me. Quia adhuc non eras.
- 4 Accinxi te. Fortitudine ad bellandum gentes, & regna.
- 5 Et non cognouisti me. Etiam postquam dedi tibi fortitudi-
nem, quamuis enim Cyrus recognouerit omnia regna à Deo sibi da-
ta, vt prædictum est, tamen non cognouit eum tanquam solum ado-
randum, quia colebat idola.
- 6 Vt sciant. Hic consequenter ponitur potestas Cyri sequēs fructus
scilicet in liberatione populi Iudæ de Babylone, & in confessione po-
testatis diuine, quia sicut habetur 1. Esdr. 1. a. Cyrus verbis, & li-
teris significauit per totum suum imperium monarchiam à Deo si-
bi datā, & ab eo sibi mandatū fuisse de templi reedificatione, & ad
hoc faciendū populū Iudæ ad terrā suam remittit, & hoc est quod
dicitur: Vt sciāt hi, q̄ ab ortu solis, & qui ab occidente, idest
per totum imperium Cyri per literas eius missas, modo prædicto.
- 7 Qui absq; me non est Deus. Qui possit tot, & tanta facere.
- 8 Formans lucem. Iudæis ipsos de carceribus educendo.
- 9 Creans tenebras. Babylonijs, ipsos per Cyrum destruendo.
- 10 Faciens pacem. Iudæis reuertentibus in Ierusalem.
- 11 Et creans malū. scilicet p̄næ ad punitionem peccatorum.
- 12 Rorate celi. Hic consequenter describitur liberatoris natiui-
tas, sicut dictum est: principalis intentio propheta est hic designa-
re Christum per Cyrum, & sic designatur hic Christi natiuitas per
natiuitatem Cyri. Primò ergo exponatur figura. Ad cuius intelle-
ctum sciendum, quod Astyages rex Mædorum, & Persarum vidit
in somnis de genitricibus suæ filiæ vitē oriri qui totā Asiā occupabat,
& dictum sibi à conuictoribus de ea filium nasciturum quo to-
tam terram illam occuparet, quod impletum fuit in Cyro filiæ
Astyages filio, & ideo natiuitas Cyri hic describitur sub metaphora

vitæ, seu plantæ orientis de terra, ad quam requiritur influentia cæ-
 lestis, & dispositio terræ per descensum super eam, & pluuia, & ro-
 ris, & hoc est, quod dicitur: Rorate celi desuper. roratus, & in-
 fluentiam emittendo: Et nubes pluant iustum. idest disponant
 materiam ad ortum iusti, idest Cyri, qui vocatur hic iustus, inquan-
 tum fuit executor diuinæ iustitiæ erga Babylonijs. Aperiatur ter-
 ra. idest Astyages filia, & germinet Saluatorem, idest Cyrum
 ad saluandum populū Iudæ à Babylonica captiuitate. Et iustitia
 oriatur simul. virtus exequendi iustitiam meam: Ego dominus
 creauit eum. dando ei imperium, sicut Papa, vel Imperator dici-
 tur creari, quando promouetur ad talem dignitatem. Consequenter
 exponatur litera de re figurata, idest de Christi natiuitate. Rorate
 celi. Terra ista germinans Saluatorem, est beata virgo concipiēs
 Saluatorē mundi, non ex virili semine, sed virtute Spiritus sancti tā
 q̄ rore cælesti. Et quia principalis intentio propheta hoc est signifi-
 care ideo sub isto sensu, hanc autoritatē allegauit in aliquibus locis.
 13 Et iustitia oriatur. Idest gratia iustificans. Ioa. 1. c. Gratia &
 veritas per te sum Christum facta est.
 14 Ego dñs. Quantum ad humanitatē, quæ est creatura Dei.
 15 Væ qui contradicit. Hic Propheta increpat contradictorem,
 seu impeditorem Astyages enim audiens expositionem somnij præ-
 dicti, timeas ne regno priuaretur filiam suam dedit uxorem cuidā
 plebeio militi, vt si filius de ea nasceretur non haberet inimicos potē-
 tes, qui inuarent ipsum ad obtinendum regnum: cum hoc etiam fecit
 diligenter obseruari tempus impregnationis filiæ suæ, & partus
 & puerum natum secū sibi apportari, quem cuidam principi occi-
 dendum tradidit: Ille autem compassus, tradidit eum cuidam seruulo,
 vt secreto eum ad nemora portaret, & cum ibi dimitteret. Quod
 cum factum fuisset, canicula pastorum iuxta nemora habitantium,
 quæ catulos nutiebat, diuina prouidentia horis competentibus ac-
 cedebat ad puerū, & eū lactabat: quā sequens pastor miris ad quid
 nemora intraret, inuenit puerū, quem uxori suæ tradidit nutriendū,
 7 Quoniā absq; me, &c. Hoc enim docuerūt Paulus, & Aug.
 8 Formans lucem. prosperitas.
 11 Et creans tenebras. Aduersitatis: & quoniam talis doctor
 datur Ecclesiæ ex beneficio diuinæ gratiæ. Sequitur.
 12 Rorate celi desuper, &c. Væ qui contradicit factori suo. Nā cō-
 tradicendo tali doctori contradicit Deo, q̄ dedit illū, & q̄
 pater est Ecclesiæ filios generando, & mater eos nutriendo.

MORALITER.

- 1 puli Christiani, qui dicitur Iacob quātum ad actiuos, &
Israel, quantum ad contemplatiuos.
- 2 Assimilauit te. mihi per gratiam.
- 3 Et non cognouisti me. Ante vocationem tuam.
- 6 Vt sciant, hi, qui ab ortu solis, & qui &c. Scilicet per doctri-
nam tuam verbo, & scripto.

7 Quoniā absq; me, &c. Hoc enim docuerūt Paulus, & Aug.
 8 Formans lucem. prosperitas.
 11 Et creans tenebras. Aduersitatis: & quoniam talis doctor
 datur Ecclesiæ ex beneficio diuinæ gratiæ. Sequitur.
 12 Rorate celi desuper, &c. Væ qui contradicit factori suo. Nā cō-
 tradicendo tali doctori contradicit Deo, q̄ dedit illū, & q̄
 pater est Ecclesiæ filios generando, & mater eos nutriendo.

✱ Procopius. Illis succen-
A set. qui post tantas promif-
 siones ad eum non festinant
 qui tanquam omnium Deus,
 cum populum aliquandiu
 afflixit, admittit rursus, te
 ploque, & vrbe in melius
 pręparatis, quę cõtrita fue-
 rant, non aliter quam figu-
 lus instaurat. Sumus enim
 luti instar qui de terra fin-
 gimur, si ad omnium opifi-
 cem figulum respicimus.
a Mulieri quid parturis? Vir
 mulieris potens, mulier vi-
 ri potens.
✱ Procopius. Non desinunt
 enim Deo sic cõuitari nõ
 nulli, Ecquidnam vita ista
 opus fuit? Ecquid est hæc
 administratio? Ecqua illo-
 rum vtilitas?
b Plastes eius. Filij, secundũ
 humanitatem in vtero vir-
 ginali, vnde: Spiritus sanctus
 superuenit in te, & virtus altis-
 simi obumbrabit tibi, &c.
c Et omni militia. Hac occa-
 sione putant quidam astra
 esse rationalia, aiunt enim
 quia insensatis non manda-
 ret aliquid, quę mandata
 non intelligerent.
d Ego suscitauit. q. d. Qui su-
 pradicta feci: quid mirum
 si & filium mittam in mũ-
 dum vt redimat genus hu-
 manum, & a mortuis susci-
 tem eum?
✱ Procopius. Commo-
 dius de Christo, quam de
 Cyro hoc interpretatur, cũ
 de se ita loquatur: Ego constitutus sum rex ab eo super Sion
 montem sanctum eius. Cuius sine controuersia rectę vię,
 sunt,

a Ipsa est. **b** Fictilibus, Samos ciuitas est: vbi singulorum ars reperta est.
c Homo
† de Samijs terrę. **†** Nunquid dicet lutum
a Deo.
† figulo suo, quid facis, & opus tuum absque
a Omnipotentis. **b** Fictum æqualem patri.
† manibus est? Vę qui dicit patri: Quid generas,
a Mariz. vnde: Natiu de muliere, factum sub lege.
b Cum ex viro non conceperit.
a & mulieri quid parturis? Hęc dicit domi-
a Plaster. **b** Myseria
† nus sanctus Israel plastes eius. Ventura inter-
a Ironicę. **†** O Iudæi. **b** Adoptiuus, qui per filium creditur quomo-
 do debemus eos regere.
† rogare me super filios meos, & super opus
a Ironicę. **†** Pręcipite, quasi ignorant quomodo creata disponam
† manuum mearum mandate mihi. Ego feci
a Tanquam dominum. **b** Hominibus habitandam.
† terram, & hominem super eam creauit ego.
c Manus meę tetenderunt celos: & omni mili-
a Stellis, & Angelis. **b** Quę faciant. **c** A mortuis. **†** Mortuus est propter
 peccata nostra, & surrexit propter iustificationem nostram.
d tix eorum mandauit. Ego suscitauit eum ad iu-
† Opera. **a** Christi non Cyri.
c ficiam: & omnes vias eius dirigam. Ipse ædi-
a Supra firmam petram; & portę inferi non preualebunt aduersus eam.
b Quę in monte posita non potest abscondi. **†** Ex Genibus, & Iu-
 dæis ecclesiam, **c** Exules a paradiso, & captiuos pro primi ho-
 minis peccato.
† ficabit ciuitatem meam, & captiuitatem meam
a Liberam in patriam. **b** A nobis ei dato. **c** Sed gratis misericordia pura.
† dimittet, non in precio neque in muneribus
† Grata salui facti sumus, Grati accepistis, gratis date.
† dicit dñs Deus exercituum. Hęc dicit dñs
a Cultus idolorum, cui Aegyptus præcipue subdita. **b** Tertia.
c Ad Deum conuertę.
g Deus: Labor Aegypti, & negociatio Aethiopię
† Cessabunt adueniente Christo. **a** Sabaim quę, & Saba, vnde. Omnes de Sa-
 ba venient, aurum, & thus esse. **†** Per Aegyptios, & Aethyopios, & viros
 Sabaim de toto mundo collecti intelliguntur.
b Potentes. **c** O fili. **d** Per fidem.
† & Sabaim viri sublimes ad te transibunt, &
a Imitantes. **b** Profiterentur. **c** Pręceptis Dei.
† rui erunt. Post te ambulabunt: vinceti manicis

sunt, quique veram ciuita-
 tem extruxit, dicens: Super hæc
 petram & edificabo ecclesiam meam,
 & portę inferi non preualebunt
 aduersus eam, quę viuus lapi-
 dibus constans expugnari
 non potest.
c Viam eius dirigam. Qui pecca-
 tum non fecit, nec inuentus est
 dolus in ore eius.
f Ipse edificabit. De quo di-
 ctum est: Non cognouisti me:
 Nec ipse edificauit ciuitatem
 vel templum, sed permisit
 ædificari. Nec in eius tem-
 pore hoc consumatum est,
 sed Assueri.
g Labor Aegypti: Cultus ido-
 lorum. Multum enim labo-
 rabat in exequendis idolo-
 rum sacrificijs. Sed Apосто-
 lis prædicantibus conuersi
 sunt, & præ omnibus re-
 gnis abundant ibi religio-
 nes monachorum, vt vbi
 abundauit delictum superabun-
 det & gratia.
✱ Hilarius. Quis tandem
 existimandus est labor Aeg-
 ypti, & mercatus Aethio-
 pum & Sabaim? Recorde-
 mur orientis magos adora-
 tes dominum, & numeran-
 tes, & laborẽ veniendi vsq;
 in Bethleem Iudeę, tanti iti-
 neris metiamur, labor Aeg-
 ypti, labor sæculi est, Aeg-
 yptus enim pro mũdo po-
 nitur, & pro sæculo. Ita cũ
 magi Aegyptij Sabai, idolo-
 latrę, abdicato errore domi-
 nũ adorant, pro omni mun-
 do ponuntur, qui idololatria relicta dominum adorant, &
 labores, & negociationes suas domino dicant.

C NICOLAUS DE LYRA.

✱ vocans eum Spartacum: quia Spartes lingua Persica canem signat,
 sed postea ab eodem principe cui traditus fuerat occidendus vocatus
 fu. i. Cores, quod signat heredem in illa lingua quasi dicat quantum-
 cunque relictetur Astyages, iste erit heres. Et hoc modo scribitur in
 Hebræo: sed quãdo transfertur ad Latinum, vocatur Cyrus, sicut hoc
 nomen Saul translatum ad Latinum pronunciat & scribitur Sau-
 lus, & iste Cyrus postea obtinuit monarchiam: Et illa quę dicta sunt
 hic de Astyage & Cyro habentur in scholastica historia. Igitur: cum
 dicitur, Vę qui contradicit factori suo. In hoc increpatur
 Astyages, qui volebat diuinam prouidentiam impedire.
1 Testa de Samijs terrę, & c. i. opus terrenum seu testum:
 quod dicitur de Samijs, eo quod in Samo insula primò fuit repertum.
2 Nunquid dicet lutum i. sicut lutum nõ potest aliquid cõtra
 figulum, sic nec tu potes impedire voluntatem meam et propositum.
3 Vę qui dicit. In hoc increpatur Astyages, qui generationem
 & aduentum Cyri nitobatur impedire vt dictum est.
4 Hęc dicit dominus. Hic consequenter ponitur liberationis
 vtilitas. Et primò quantum ad Iudeos. secundò quantum ad Genti-
 les conuersos, ibi: Congregamini. Prima in duas: quia primò ponitur
 Iudeorum liberatio. secũdo huius liberationis confessio. secunda ibi:
 verè tu es Deus. Circa primum primò declaratur potestas diuina
 ad suscitandum. Cyrum liberatorem Iudeorum, cum dicit.
5 Ego feci terrã, & hoĩem super eã creauit. & patet litera.
6 Et

MORALITER.

† Ventura interroget. per orationem deuotam, & non di-
 uinos per obseruationem superstitiosam.
5 Ego fici. & sic possum respondere de omnib. veritatẽ.
7 Ego suscitauit eum. i. doctorem bonum, ad iustitiam ope-
 randam & docendam.
8 Ipse edificabit ciuitatem. i. ecclesię militantis.
9 Et captiuitatem meam. populũ meũ eruendo a peccatis.
 Non in precio. quia scriptum est Matth. 10. 2. Grati accipi-
 stis, gratis date.
11 Labor Aegypti. Per hoc significatur laborantes diuer-
 sis vi-

6 Et omni militię eorum mandauit. Idest cursum syderum
 disposui & ordinaui.
7 Ego suscitauit eum. i. Cyrum eadem potestate. Ad iustitiã.
 scilicet faciendam de Babylonis.
8 Ipse edificabit ciuitatem meam. i. licentiabit reedificare.
 Et loquitur de reedificatione Ierusalem. Circa quod sciendum, quod
 hac reedificatio potest dupliciter intelligi. Vno modo quantum ad
 domos inhabitantium: & sic Cyrus dedit licentiam reedificandi Ie-
 rusalem, quia mandauit reedificare templum ad Dei cultum & sic
 concessit quod Sacerdotes & ministri & alij indifferenter habitarent
 ibi. Alio modo accipitur reedificatio quantum ad muros ciuitatis et
 portas: & hoc modo fuit reedificata per Neemiam de licentia &
 voluntate regis Artaxerxis.
9 Et captiuitatem meam. i. Iudeorum in me credentium.
10 Dimittet. gratis. Et quia ex hoc facto potestas Cyri sunt am-
 pliata, ideo subditur.
11 Labor Aegypti. i. preciosa pro quib. Aegyptij laborauerunt.
12 Et negociatio Aethiopię. i. preciosa diuitię Aethiopum,
 quę de longe per mercatores ibi apportate sunt. Et quia non solum
 diuitię iste sed etiam domini earum facti fuerunt subiecti Cyro in
 premium liberationis Iudeorum de Babylone, ideo subditur.
13 Viri sublimes. i. reges & principes dictarum terrarum.
14 Ad te transibunt. Idest sub domino tuo.
15 Post te ambulabunt. te sequentes vt dominum.
16 Vinceti manicis. i. est compedibus manualibus.

✱ Pergent

sis vicij, Sap. 5. b. Lassati sumus in uia iniquitatis et perditionis, &c.
 Per Aegyptum. n. quę tenebri interpretatur, vicium luxu-
 rię designatur, Iob. 24. c. Oculi adulteri obseruet caliginem. Per
 Aethiopiã detractio, quę denigrat fratris famam. Per Sabaim,
 idest clamantes, aduocatum malitia designatur qui per
 clamores veritatem subuertere nituntur.
13 Viri sublimes. per superbiam.
14 Ad te transibunt & tuerunt. per verã humiliationem.
15 Post te ambulabunt. tuam sequendo doctrinam.
16 Vinceti manicis pergent. idest operibus vinculo charita-
 tis, quę est vinculum perfectionis, Colos. 3.

† Te adora-

A Tantum in te est Deus. * Tertullianus. Dicendo Deus in te & tu es Deus, duos pponit Christum, & Spiritum sanctum.

* Ambrosius. In te est Deus, quonia in filio pater. Scriptum est .n. pater, qui in me manet & ipse loquitur. Et ego in patre, & pater in me est.

b Non in abscondito. olim in mote Sinai vni tantum populo dixit. *Non erant tibi ay alieni.* Euangeliu autē per apostolos omnib. Gentib. prædicauit, vnde. *In omnem terram exiuit sonus eorum.*

* Procopius. Diuinitū Euangeliū omnib. explicauit. *Mosis. n. oracula sermone quidem & characteribus Hebræis, locis inuijs & aqua destitutis clanculū edita reperias: Christi autem Euangelium omnium gentium linguis & literis celebratum.*

c Non dixi. Primū quidem ad Iudæos veni: & vt vmbra

a Pergent: & te adorabunt teq; deprecabuntur. Tantum in te est Deus et non est absque te Deus. Verē tu es Deus absconditus: Deus Israel saluator. Confusi sunt & erubuerunt omnes simul, abierunt in confusionem fabricatores terrorum. Israel saluatus est in domino salute æterna. Non confundemini & non erubescetis vsq; in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit dominus creans cælos, ipse Deus formans terram & faciens eam, ipse plastes eius. Non in vanum creauit eam, sed vt habitetur formauit eam. Ego dominus, & non est alius. Non in abscondito locutus sum in loco terre tenebroso. Non dixi femini Iacob frustra, & querite me. Ego dominus loquens iusticiā, annūcians recta. Congregamini, & venite: & accedite simul, & qui saluati estis ex Gentibus. Nescierunt qui leuant signū sculpturæ suæ, & rogāt Deum nō saluantem. Annūciāte, & venite & cōsiliamini

vmbra legis relinquentes, veritatem sequentur admonui vñ. *Nō sum missus nisi ad oves quæ perierunt do. Is.*

* Procopius. Non dixi femini Iacob frustra querite me. Euangelium siquidem vobis ipse antē omnes promulgauit, ac ne pietatem frustra colere videremini mercedem etiam vitam æternam pollicitus sum.

d Annūciāns reuera. Vt creatura creatorem adoret, vt relictis figuris sequatur veritatem Euangelij.

e Nescierunt. Noluerunt scire quidā remanentes in errore, simulacrorū scilicet onere grauari, & sperantes in quibus non est salus.

f Consiliamini. Vt omnes per mundū euntes idem annūciētis. Hic .n. simul symbolum composuerunt de trinitate, & vnitāte, de communione ecclesiæ de generali resurrectione.

C NICOLAUS DE LYRA.

1 Pergent Quia aliqui eorum sicut ducebantur compediti, ad declarationem victoriae Cyri.

2 Et te adorabunt. Suppliciter postulando a te misericordiam.

3 Verē tu es. Hic propheta conuertit sermonem ad Deum per modum gratiarum actionis confitendo, eius diuinitatem & potestatem pro liberatione populi sui, dicens.

4 Tantum in te, &c. i. nullus est Deus nisi tu qui potes facere talia. *quia diuinitas Dei non patet hominum oculis, ideo subditur. Verē tu es Deus, &c. ex hoc consequenter inuebitur contra idololatrias, dī.*

5 Confusi sunt, &c. i. idolorum. Et vocantur hic fabricatores non solum artifices facientes idola, sed etiam illi qui faciunt fieri, vt adorent ea. Et isti dicuntur hic confusi, quia per idola sua non potuerunt saluari de manu Cyri.

6 Israel saluatus, &c. i. per virtutem domini omnipotentis.

7 Salute æterna. Ex hoc videtur, quod istud sit referendum ad salutem factam per Christum, quia illa que facta sunt tempore Cyri, non sunt talis: quia postea populus Israel fuit multum afflicus tempore Antiochi illustris, & post captiuatus per Romanos. Et si dicatur quod hic in Hebræo habetur: Salute holamim, i. salute seculorum: quæ non importat æternitatem, sed tempus longum: hoc remouetur: per illud quod subditur.

8 Non confundemini. In Hebræo habetur. Vsq; in secula & vltra. Et talis locutio vbiq; in sacra scriptura importat æternitatem a parte finis secundum doctores Hebræorum. Et quod Deus sit potens ad dandam talem salutem, ostenditur cum subditur.

9 Quia hæc dicit dominus creans cælos. de nihilo virtute sua infinita, & pater liera vsq; ibi.

10 Non in abscondito locutus sum. dādo filijs Israel legē, sed

sed in monte Sinai in aperto.

11 Non dixi femini, adimplendo præcepta mea pro modico premio, sed pro magno valde. scilicet eterna salute. Sicut .n. supra frequenter dictum est. *Vbiunque lex vetus pro virtutum operibus (de quibus sunt mandata legis) promittit pro premio bona temporalia, sub illis intelliguntur eterna bona principaliter promissa: quia diuinitatis premium principale, non est minoris bonitatis quam meritum, sed maioris. Bona autem temporalia sunt minora bona, quam opera virtutum: propter quod non sunt eorum principale premium.*

12 Congregamini. Hic consequenter agitur de salute Gentium: Et exponunt partem istam aliqui doctores nostri de Gentilibus conuersis ad Iudaismum, quando viderunt liberationem eorum per Cyrum: & sic cum eis venerunt in Ierusalem. Sed hoc non videtur bene dictum: quia illi fuerunt pauci, vt patet in libro 1. Esdræ. Conuersio autem istorum de quibus est hic sermo, se extendit ad omnem nationem & linguam, vt patebit prosequendo literā. Et ideo intelligenda est de conuersione Gentilium ad fidem Christi per predicationem Apostolorum, & secundum hoc dicitur. Congregamini & venite. i. venite per fidem. Congregamini per charitatem.

13 Qui saluati estis ex Gentibus. Et quia non omnes crediderunt ad predicationem Apostolorum, sed multi in idololatria remanserunt, ideo subditur.

14 Nescierunt intelligere veritatem fidei.

15 Qui leuant. In Hebræo habetur. Qui leuant lignum sculpturæ suæ. Et credo, quod aliquis scriptorum posuit, s. pro, l. tamen est eadem sententia, quia per lignum vel signum intelligitur idolum sculptum quod a suis cultoribus leuatum in altum, vt reuerentius adoretur.

16 Annūciāte, & venite. adinuicem conseruando.

MORALITER.

2 Te adorabunt teq; deprecabuntur. adoratione dulci tantū.

4 Tantum in te Deus est: supple per verum cultum patriæ, de quo dicitur vera cōfessione. Tu es Deus absconditus. sub assumpta humanitate.

5 Confusi sunt, &c. Hic ex prædictis ponit inuectio rebbelles Christo: & consolatio credentiū in ipsum, cum dicitur Confusi sunt & erubuerunt omnes simul abierunt, &c. subditur. Fabricatores errorum. Isti sunt Iudæi dimittentes mādata Dei p̄ traditiones Scribarum, & Phariseorum, Mat. 15.

6 Israel saluatus, i. populus Christianus in Christo dño.

Non in vanum creauit eam. s. viuentium terram: sed vt habitetur a sanctis post hanc vitam.

10 Non in abscondito locutus sum. Io. 18. d. Ego palam locutus sum mundo.

11 Non dixi femini Iacob frustra, querite me. Hoc dicitur propter Apostolos & alios credentes de Iudaismo, quorum fides non est frustrata.

12 Congregamini, & venite. Hoc dicitur propter credentes ex Gentibus, ex quibus cum Iudæis facta est vna ecclesia.

Nescierunt qui leuant signum. i. idololatriæ: nesciunt Christum.

CAP. XLVI.

CAP. XLVI.

A **Onfractus est Bel.** Post vocacionē Gētium subijcitur destructio idolorum. **b Nabo.** Nabo est aurū, Nabo est idolum. Sed hic magis interpretatio nominis operatur. Dicitur. n. prophetia vel diuinatio: Et nota cum dixit. **Cōfractus est Bel & Adieci.** Cōtritus est Nabo. de specie ad genus trāsuit significans qđ post ascensionem domini per predicationem Apostolorum, idola destructa sunt: & prophetia dæmonum, & diuinatio magorū ad nihilū deuenerunt. **c Contritus est Dagō.** * Procopius. Aludit Isaias ad historiam quæ capta arca & ad idolum introducta cecidisse ipsum & cōtritum fuisse doceat. * Idem. Placet nonnullis Deum quæ sua sunt, manere se per, indicare: quæ autem idolorū falsa omnia existere, & in nihilum abire. **d Bestijs, & iumentis.** Bestias .n. & iumenta adorabant, &

† Onfractus est Bēl, contritus est Nabo: † facta sunt simulacra eorū in bestijs & iumentis. **Onera vestra graui pondere vsq; ad lassitudinem † contabuerunt et contrita sunt simul.** Non potuerunt † saluare portantem, & anima eorū in captiuitatem ibi. **Audite me domus Iacob, & omne residuū domus Israel.** Qui portamini à meo utero, qui gestamini a mea vulua. **Vsq; ad senectam ego ipse, & vsque ad canos ego portabo.** Ego feci, & ego feram: ego portabo, & saluabo. **† Cui assimilastis me, & adæquastis, & cōparastis, me, & fecistis similem? Qui † confertis aurū de sacculo, & argētum in statera ponderatis, conducentes aurificē vt faciāt Deum, et procidunt & adorant.** **Portāt illum in humeris gestātes, & ponētes in loco suo. & stābit, ac de**

^a Saturnus primum idolum Babyloniorum, inde ad alias Gentes translatum, in tanta ueneratione habitum est, vt etiam filios suos ei immolarent. ^b Prophetia vel diuinatio. ^c Deorum. ^d Adoranda, non hominibus. Homo enim cum in honore esset, non intellexit, &c. Et alibi similes illis fiāt qui faciunt ea.

^a Onerosa, simulacra sunt scilicet tantum. ^b Portantium sacerdotum. ^c Defecerunt scilicet in aduentu Christi. ^d Omnino. ^e Ideo. ^f Sc.

^a Colentium vel idolorum. ^b Dæmonum. ^c Pro precio metalli primo captiuntur. ^d Iuda & Beniamin. ^e Propinquitate carnis & sanguinis.

^a Pecces reliquiarum. ^b Decem tribuum, quæ iam abductæ in Assyrios. ^c Etiam peccantes. ^d Misericordia.

^a Non quod ineffabilis materiae membra habeat, sed per membra nostra, affectus eius discimus. ^b Egredientes de Aegypto. ^c Clementia quasi a matrice. ^d Vestram. ^e Creator omnium suæ partem creaturæ. ^f Scilicet qui dixi Moyse: Ego sum qui sum.

^a Vestros, finem scilicet mundi ^b Vos. ^c Protegam vos. ^d Donec plenitudo Gentium intrauerit, & tunc vos quoque intretis: ^e Vos. ^f Expectabo.

^a Si conuersi fueritis. ^b Quia hæc omnia feci uobis. ^c Ad idola facienda. ^d Quamuis carum, quamuis absconditum.

^a Vt sciatis quantum quisque obtulerit. ^b Precio. ^c Cuius est facere, non fieri. ^d Facto Deo. ^e Omnes. ^f Deum talem. ^g Quia per se moueri non potest.

^a Sacerdotes. ^b Peditus.

^a Sacerdotes. ^b Peditus.

^a Sacerdotes. ^b Peditus.

^a Sacerdotes. ^b Peditus.

^a Sacerdotes. ^b Peditus.

regio eorū plerisq; D
oppidis ex bestijs & iumentis quæ adorabant nomina imposuit, vt. l. Leonata a Leone, & alia huiusmodi.

c Et anima eorum. Non qđ simulacra habeant animā, sed metaphoricè, & anima & membra, eorum rerum dicunt, quæ & sensu & mēbris carent, vñ *Mors & vita in manib. linguæ.* Vel est sensus error idololatriæ grauissimum onus

Gētibus fuerit, quæ cultores suos depressit ad terram, & saluare animas non potuit, quas diabolus & dæmonibus subiugauit.

f Domus Iacob. Nō dicit Iacob serui mei electi mei cum adiectione honoris sed simpliciter: & loquitur tanquam carnales & recedentes a mandatis suis.

g Qui portamini. Qui gestamini tanquam foetus conceptus per desertum vsq; ad terram promissionis. Diu. n. partienter eos expectauit: & in terra promissionis, & post passionem per 42. annos.

h Cui assimil. In eos præcipuè inuehitur, qui tpe Achaz, & Eze. idola coluerunt in angulis platearū in hortis, in lucis super domos.

Memor-

NICOLAUS DE LYRA.

Onfractus est. Post liberatoris præsignationem, hic consequenter propheta denunciatur hostium, s. Babyloniorum destructionem. Et diuiditur in duas partes, quia primò denunciatur destructio idololatriæ, & populi scissūdō cessatio regni. c. seq. Prima in tres, quia primò dicitur destructio denunciatur, secūdō populus ad cultum latræ reuocatur, ibi. Audite me. tertio liberatio ei promittitur, ibi. Recordamini. Circa primum præmittitur idolorum destructio, cum dicitur. **1 Onfractus est Bel.** alias constatus, quod erat principale idolum Babyloniorum, & loquitur de futuro per modum præteriti. **2 Contritus est Nabo.** Aliud idolum minus principale. Dicunt tamen aliqui, quod Nabo non est nomen proprium sed appellatiuū: & signat prophetiā suæ diuinatiōis, & sic est sensus. Cōfracto idolo nomine Bel, cōtrita est prophetia seu diuinatio, quam sacerdotes Bēli fingeant. Vel quia dæmones in idolis aliquando dabant responsa. **3 Facta sunt simulacra eorum bestijs & iumentis.** i. similia eis, quia carentia intellectu. Consequenter denunciatur destructio idololatriarum. Circa quod sciendum, qđ Sacerdotes idolorum quærentes fugere de Babylone, quando capta fuit per Cyrum, secum portabant idola: & sic propter pondus a veloci cursu fuerunt impediti: & sic cum idolis capti & destructi, & hoc est quod dicitur.

4 Onera vestra graui idola.
5 Graui pondere vsq; ad, &c. Vos a cursu impediētia.
6 Contabuerunt & contrita sunt simul. i. vna uobiscum.
7 Anima eorum. s. sacerdotum & idololatrarum.
8 In captiuitatem ibit. Quia aliqui eorum fuerunt capti uiui, & in captiuitatem deducti.
9 Audite me domus Iacob. Hic consequenter reuocat populū Iudæ ad verum cultum, quia multi fuerunt idololatræ ante captiuitatem Babylonicam, vt patet 4. Reg. in pluribus locis. Et ex hoc probabile videtur, quod multi eorum qui fuerunt ducti in Babylonem, sequebantur Babyloniorum idololatriam. Et ad reuocandum eum primò ostenditur affectus Dei ad ipsum, cum dicitur in persona Dei: **Audite me domus Iacob.** Sequitur.
10 Qui portamini, &c. i. qđ afficior ad vos, sicut mater ad filios
11 Vsq; ad senectam. i. istam affectionem ego continuabo. Consequenter reuocat populum ab idololatria, dicens.
12 Cui assimilastis me. fabricando uobis idola: ideo subditur.
13 Qui confertis. q. d. quamuis diligitis aurum sicut auari, amē ita fuitis ad idololatriam proni, quod ibi posuistis aurum uestrum.
14 Conducentes aurificem. Et consequenter ostendit idolorū impotentiam, dicens.
15 Portant illum in humeris. propter quod in fine cōcluditur. * Redite.

MORALITER.

1 Onfractus est Bel. qui deuorator interpretatur: ideo per ipsum gulosus & ebriofus signatur, & sic in corpore & anima frāgitur: quia sicut dicitur Eccl. 31. d. Sanitas est anima & corpori sobrius potus. Et per oppositum excessus in cibis & potibus est infirmitas corporis & animæ.
2 Contritus est Nabo. qui interpretatur superueniens, pp quod signat superbium, qui supergredi vult oēm alium, & sic cōtritur in mente: quia non pōt ad hoc attingere.
3 Facta sunt simulacra eorum. Simulacra Gastrimargi sunt imaginationes de cibis & potib. & simulacra superbi, sūt imaginationes de excellentijs indebitis, & honoribus, quæ confringuntur, nam a Deo grauius puniuntur.
4 Onera vestra graui pondere, &c. hoc de peccatorib. in quorum

rum persona dī. Sap. 5. b. Lassati sumus in via iniquitatis, &c. Non potuerunt saluare portantem. s. in vita præsentī, quia magis accelerat mortem.
9 Audite me domus Iacob. i. supplantatores viciorū & contemplatores diuinorum, qui per Iacob & Israel signant.
12 Cui assimilastis me. Hic increpantur homines mali, qui non solum æquant hoīem mortalem Deo, sed et præponunt magis timentes offensam mali principis vel prælati, quam offensam Dei: propter quod eis dicitur in persona Dei. **Cui assimilastis.** q. d. in hoc fecistis pessimè.
13 Qui confertis. Isti sunt mediatores simoniæ, vt per munera hēant sibi fauorabilem prælatū, qui non sūt nisi idolū sicut dicitur Zach. 11. d. O pastor & idolum relinquens gregē.
15 Portant illum. excusando suos defectus ne deponant.

a *Mementote istud.* Quia vos genui, & vsq; ad senectam
A portavi. deferite idola quæ fecistis, & ad vnus Dei cul-
 tum reuertimini.
b *Ad cor.* Intellectum, qui quasi bestię vixistis, simula-
 cra venerantes, vt furiosi in ligna & lapides impingētes.

Et Ioan. Filioli inquit, nouissima hora est.
c *Consilium.* redimendi mundum per filium, quasi con-
 filium meum statutum nunc dico, vt cum videritis esse
 ctum, sciatis nullum esse Deum nisi qui futura cognouit, & fieri præcepit.

in Psal. 76.

* Augustinus.

Redire præuaricato-
 res ad cor, quo itis?
 quo currietis? redi-
 te à vijs vestris, & re-
 dite ad me qa ego
 sum via & veritas,
 quo curritis? nō so-
 lum a Deo sed a vo-
 bis fugitis. redite ad
 cor scrutamini spi-
 ritum vestrum, re-
 colite annos æter-
 nos, inuenite mise-
 ricordiam Dei cir-
 ca vos, attēdite ope-
 ra misericordię ei.

† roborate vos.

* Procopius. Præ-

dicta Babylonis vl-
 tione Israelitas re-
 creat Deus, qui nō
 odio sed salutis a-
 more prouocatus:
 ad Israelitarum pe-
 nas accessit. non ali-
 ter quam ad ampu-
 tandum vel vren-
 dum medici.

† iustum.

c *Annuncians.* Per

prophetas, vt cum
 prædicta impleuero per diuinationem. i. prophetam præ-
 dicentem futura probem diuinitatem meam.

1. Cor. 10. c. Gal. 4. 2.

d *Nouissimum.* Nos sumus in quos fines seculorum deuenerunt.
C Et alibi. *At ubi uenit plenitudo temporis misit Deus filium suum.*

loco suo non mouebitur. Sed & cum clamauerint ad eū,
 non audiet, de tribulatione non saluabit eos. Mementote

istud, & confundamini: redite præuaricatores ad cor. Re-
 cordamini prioris seculi, quonia ego sum Deus, & non est

ultra Deus, nec est similis mei, annuncians ab exordio no-
uissimum, & ab initio quæ nondum facta sunt, dicēs: Consi-

lium meum stabit, et omnis voluntas mea fiet. Vocans ab

oriēte tuum, et de terra longinqua virum tuum voluntatis

meæ, Et locutus sum & adducam illud creauī, & faciam il-

lud. Audite me duro corde, qui longè estis a iusticia. Prope

feci iusticiam meam, & non elongabitur, & salus mea nō

mōrabitur. Dabo in Sion salutem & in Israel gloria meam.

cit. Non quæro gloriam meam. Et pater in me manens ipse fa. opera In Sion, quia in Iudæa natus, passus. Vel, per Sion significat ecclesiam in speculatione positam.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Redite præuaricatores. i. idolorum fabricatores, & cultores.
- 2 Ad cor. cogitando, q; in idolis nihil numinis sit seu virtutis.
- 3 Recordamini prioris. Hic denūciatur libertatio populi: primò tamē ostēditur Dei potētia ad hoc agendū, cū dicitur. Recordami- ni prioris seculi. i. creatoris mūdi, q; à me creatus est, iō subditur.
- 4 Quoniam ego sum Deus solus. creator, & ideo possum populum meum liberare, & liberationem prædicere, ideo subditur.
- 5 Annūcians ab exordio nouissimum. i. antequam fieret an- nunciati principium rei & terminū, sicut patet Gen. 15. ubi simul denūciat Abraham descensum Iacob & filiorum eius in Aegyptū, & afflictionem eorum ibidem & liberationem. Et eodē modo Isaiæ, reuelauit futuram captiuitatem populi per Nabuchodonosor, & li- berationem per Cyrum. Et q; istud sit certum, ostēditur consequen- ter cum dicitur.
- 6 Consilium meum stabit. de liberatione populi per Cyrum.
- 7 Vocans ab oriente tuum. idest, Cyrum ad modum auis

- 8 Virum voluntatis. i. executorem meæ voluntatis.
- 9 Creauī. i. creandum disposui.
- 10 Et faciam illud. voluntas mea non potest impediri. Et ad hu- ius considerationem excitat Iudæorum attentionem di.
- 11 Audite me duro corde. i. qui habetis durum cor. Propter quod dicit dominus Exo. 32. c. Cerno, quod populus iste duræ ceruicis sit.
- 12 Prope feci. i. fiendam disposui.
- 13 Iusticiam: in Babyloniorū destructione, & vestra liberatione.
- 14 Dabo in Sion salutem. i. edificando ibi templum ad nomi- nis mei cultum, & er quem cultores consequuntur salutem.
- 15 Et in Israel. sic est in Hebr. & in libris correctis, i. in populo imitante fidem eius.
- 16 Gloriam meam. Quod fuit impletum imperfectè in liberatio- ne facta per Cyrum, & perfectè in liberatione facta per Christum, de qua est principalis intentio huius capituli, vt dictum est.

MORALITER.

† Sed & cum clamauerim. pro aliqua tribulatione ecclesiæ.
 Non audient. i. remediū adhibere non poterit neq; sciet.
 Mementote. verè penitendo de promotione talis prelati.
 3 Recordamini prioris seculi. i. tēporis ecclesiæ primitiue, in qua non promouebant nisi digni rōne vitæ & sciētię qui personam Dei verè repræsentabant: ideo sequitur.

4 Quoniam ego sum Deus & non. annūcians per bonos præ-
 latos voluntatem meam.
 7 Vocans ab oriente tuū. i. bonum contemplatiuum, vt ab oriente contemplationis descendat ad ecclæ regimen pp populi necessitatem: & sic solebat fieri, vt patet de beato Greg. S. Martino, & multis alijs. Et qa tales, ecclę sunt vti- les, ideo subdit: Dabo in Sion saluē, & in Israel gloriam meam.

CAP. XLVII.

D *Descende sede, &c.*
 Quia oēs crea-
 turę Dei sumus. Nec
 iuxta hæricos, na-
 tura Babylonis dā-

Descende sede in puluere uirgo filia Babylon, sede in

CAP. XLVII.

nabilis: vel ob luxu-
 riā & ornatū poten-
 tissimę vrbis, quę iā
 senex & vicina occa-
 sui virgunculam se
 & puellam iactat.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XLVII.

* **D** *Descende.* Hic consequenter describitur deiectio Babyloniorū
 quantum ad cessationē regni. Et diuiditur in tres partes quia
 primò ponitur huiusmodi cessatio, secundo subditur huius pænę rō-
 ibi:

Diuisio

ibi: Iratus. & tertio excluditur eius euasio, ibi: Sta cum incanta.
 Circa primum dicit. Descende. de dignitate regni.
 2 Sede in puluere. tanquam vilis & abiecta.
 3 Virgo filia Babylon. i. ciuitas Babilonis, & dicitur virgo,
 quia alias non fuerat violata siue capta ab aduersarijs.

MORALITER.

† 1 Descende sede in puluere. filia Babylon. quę confusio inter-
 pretatur: ideo per filiam Babylonis persona peccatrix, q;
 est digna confusione significatur sicut 2. Reg. 12. b. d. Vir-
 mor-

mortis est vir ille, i. dignus morte. igitur tali peccatrici perso-
 næ dicitur. Descende. de sublimitate superbię.
 2 Sede in puluere. per iugem meditationem mortis tuę,
 quia puluis es, & in puluerem reuerteris.

† Non

* Procopius. Regno personam tribuens, filia Babylo- nis & virginem: magnitudine virium, taquam q; ipso eta ris flore. tumidam & elatam appellauit, quam e sublimi descendere imperat. Nonnulli filias Babylonis aut etiam mulieres voluit intelligi, quas a moedis captas, in seruitu-

Sed Chaldecorum filia mollis & tenera no vocatur, quia D mens prauis desiderijs dedita, huius seculi labori relin- quitur vt foris mundo velut ancilla seruiat, quia intrus Deum nequaquam vt filia amat: vnde & molam tollere & farinam molere perhibetur. Mola in gyro ducitur, &

a ¶ Vt ancilla, quia non est so. b ¶ Dignitas regni. c ¶ Quia a Chaldaeis condita. 1 terra: non est solium filiae Chaldecorum, quia ultra non uo 2 a ¶ Delicata, delictis affluens. b ¶ Quae paulo ante regina. c ¶ O captina: hoc est enim opus captiuorum. 3 caberis mollis & tenera. Tolle molam, & mole farinam 4 a ¶ Dominis tuis moedis & persis victoribus. b ¶ Vt mulier videaris.

1 Vnaqueque autem 2 huius mundi actio 3 mola est, quae dum 4 multas curas conge 5 rit, humanas metes 6 quasi in gyrum ver 7 tit, atque ex se fari- 8 nas proijcit, quia se- 9 ducto corde semp 10 minutissimas cogi- 11 tationes gignit. No- 12 nunquam vero qui 13 getus alicuius mo- 14 menti creditur: po- 15 situs in qualibet 16 actione denudatur.

Denuda t turpitudinem tuam, discooperi t humerum, re uela t crura, transi flumina. Reuelabit ignominia tua, & ui

† plantam pe dis.

debitur opprobrium tuum. Vltionem capiam, & t non re

† non occur ra tibi fi...

stet mihi homo. Redemptor noster dominus exerci-

† homo.

tuum, nomen illius sanctus Israel. Sedet tace & intra in

† tacens.

tenebras filia Chaldecorum, quia non uocaberis ultra

E

domina regnorum. Iratus sum super populum meum:

15 ne operis turpido 16 denudatur, dum vi- 17 lis abiecta q; mens

Moraliter. Grego rius. Descen. &c. Hoc loco humana mes, virgo non incorru- pra (vt arbitrator) dici tur, sed infocunda. Et quia Babylon co fusio interpretatur, recte in fecunda mes filia Babylonis vo- catur, quae in eo q nequaquam bona operagerminat (du nullo ordine rectae vite componitur) quasi matre confu- sione generatur. Sin autem virgo non infocunda dici- tur, sed corrupta, postquam statum salutis perdidit, ad co fusionis suae cumulu appellatur, qd fuit, descende: In alto quippe humanus ams stat, qn supernis retributionib. in- hiar: Sed ab hoc statu descedit, cu turpiter t vt t se se defluet tib. mudi desiderijs subijcit cui mox bene additur: Sede in pul. Descendens. n. in puluere residet quia celestia deseret terrenis cogitationib. aspersus in infimis vilescit. Sede in terra. quia de coelesti couersatione noluit te erigere: sub temetipso in terrenis prostratus humiliare. Vnde necessa riò subditur: Non est solium filiae Chaldecorum. Chaldaei: feroces interpretantur: valde aut feroces sunt qui voluptates pro prias sequentes, nec suis motib. parcere sciunt. Sed filia fe rocium solium non habet, quia mens quae ad amorem mundi ex prauis desiderijs nascitur, atq; eisdem obscu- ratur: in eo quod se terrenis desiderijs subijcit, sed amit- tit: & quasi a iudicis sui sessione repellitur, qui per exte- riores concupiscentias vagatur: & sepe iusto iudicio in sua ipse voluntate relinquitur: & sub ea quae anxie appetit la- boriosa mundi ministerium relaxantur. Quia ultra non vo- mol. & te. Constat nimirum, quia tenerae filiae suae parentes parcunt, nec duris atq; seruilib. operib. hanc affligunt. Oï- potens ergo Deus quasi teneram filiam vocat, qn dilectam cuiusq; aiam a laboriosis huius mundi seruitijs reuocat, ne du ab exteriorib. afficit, ab internis desiderijs obduretur.

in actionis ostentatione cognoscitur, quae queta prius magna putabatur. Humerum mens discooperit, qn opus suum quod ignorabatur ostendit. Crus reuelat, qn qui- busdam desideriorum passib. lucris mundi inhiat, manife- stat. Flumina et transit: qn actiones huius seculi quae quo tidie ad terminum defluunt, indefinenter appetit, dum q; alias reliquit, alias sequit. quasi de flumine ad flumem trahit.

a Non vocaberis mollis. Metaphoricè. Solent regine mol- les esse & delicate, nec seipsas ferentes pre teneritudine. sub hac specie alloquitur Babylon.

b Farinam. vel coitum prebe Medis & Persis, qui in hoc feruentissimi sunt. Secundum hoc dicunt Hebraei, q Phi listhei Samsonem erutis oculis molere cogerunt, id est cum mulieribus suis coire, vt ex eo susciperent homines magnae & inuincibilis staturae.

c Et non resister. sicut Moyles Deo volenti delere filios Israel. Significat autem angelum Babylonie prepositum: qui cum alijs ait: Cur auibus Babylonem, & non est sanata. d Sed. Sermo ad Babylonem refertur, & quasi quondam regina, modo ancillam alloquitur. Sede humilis & vilis: Tace vt tristis considerans miseriam tuam.

e Iratus sum. Causam reddit quare Chaldaeos ita afflixerit, ne sine causa fecisse videretur qui nihil sine causa ope- ratur, & vt cognoscant Chaldae, quia non in viribus suis superauerunt populum Dei.

Samson coa- tus molere.

Exo. 32. Iere. 51. 22

Subito

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Non est solium. i. regni thronus. 2 Filiae Chal. i. Babylonis, quae erat Metropolis in Chaldea. 3 Quia ultra. i. regina seu domina, quae solent esse delicatae, sed magis seruituti subiecta. i. subditur. 4 Tolle. quod est officium ancillae. 5 Denuda. In Hebraeo habetur, denuda ligaturam tuam. i. orna- mentum capitis, quod descendit vsque ad humeros: ideo subditur. 6 Discooperi. Per ista designatur applicatio ad opus seruale. Cum enim ancilla ad talia se applicat, tales cooperturas amouent. Et eadem sententia importatur per literam communem cum dicitur: Denuda, &c. quia ornamentum ablatio est quaedam turpitudinis denudatio. 7 Reuela, &c. q. d. in captiuitatem duceri peditando, & sic oportebit te eleuare vestes, & discooperire partes inferiores ad transeun- dum aquas & flumina.

- 8 Vltionem capiam. de malis tuis. 9 Redemp. no. Prius locutus est propheta in persona domini, nunc loquitur in propria persona dicens: Red. no. de Aegypto et Babylone. 10 Dominus, &c. id est, angelorum. 11 Nomen. Et sic est in Hebraeo, ita quod nomen domini hic dicitur dominus exercituum, i. angelorum. 12 Sanctus Israel. i. sanctificans Israel. 13 Sedet tace. tanquam confusa. Et redit hic propheta ad loquendum in persona domini. 14 Et intra. Quia multi de Babylonijs in captiuitate ducti fuerunt & incarcerati in locis tenebrosis. 15 Iratus sum. Hic consequenter ponitur dicitur punitio ratio, quae triplex est. Prima accipitur ex crudelitate quam Babylonijs exercuerunt in populum regni Iudae, & hoc est quod dicitur in persona domini: Iratus sum. de praeterito. 16 Super populum meum. propter eius peccatum. 1 Con-

Quare Chal- dæi puniti.

MORALITER.

- 1 Non est solium. tibi. scilicet in coelis. 2 Quia ultra. i. non debes vacare carnalib. delicijs, sed au- steritatib. poenitentiae pro peccatis commissis. i. subditur. 3 Tolle molam. id est contere carne. 4 Denuda. turpi. peccati spiritualis per veram confessionem. 5 Discooperi. abijciendo a te peccati sarcinam. 6 Reuela crura. consistendo peccata carnalia. 7 Transi flumina. carnis illecebras dimittendo. 8 Reuelabitur. in foro conscientiae Sacerdoti, ne mani- festetur in iudicio finali. 9 Vltionem capiam. per poenitentiam poenam. 10 Et non resister. Nam vtens ratione non renuit poenam pe- nitentiae, sed magis acceptat satisfaciens diuinae iustitiae. 11 Sede Tace. per veram humiliationem. 12 Et intra. peccatorum tuorum.

† Non vocaberis. i. non queras ultra per superbiam eleuari, sed magis humiliari. Aliter potest dici sic. In hoc enim c. ad literam pronuntiatur destructio Babyloni- orum propter tria. Primum est quia victoria de Iudaeis ha- bita, vsi fuerunt nimis crudeliter & dure, partim occiden- do, & partim captiuando. Secundum, quia vsi sunt ea ni- mis superbe: attribuentes eam totaliter virtuti propriae. Tertium, quia ad habendum ipsam vsi fuerunt diuina- tionib. superstitiosis. Per hoc autem moraliter docentur bellatores, ut victorijs habitis vtantur temperate. scilicet mo- deramine misericordiae, & vtantur humiliter. scilicet attribu- do victoriam virtuti diuinae. tertio cauendo ne in talib. vtantur aliqua superstitiosa obseruatione, ne sicut Baby- lonij tradantur confusibiliter manib. inimicorum suo- rum, & sic primo temporaliter, & post eternaliter con- fundantur.

† Non

† MORAL-

A ^a A te contaminati permisi. ^b Sed. ^c Scilicet ut flagellares, non ut occideres.

Cōtamināui hereditatem meam, et dēdi eos ¹
^a Natus misertus.

† manum tuam. in manu tua. Non posuisti eis misericordias. ²
^a Etiam qui misericandus & hosti. ^b Crudititas

Super senem aggrauasti iugum tuū valde, & ³
^a Superbia. ^b Semper regnabo.

dixisti: In sempiternum ero domina. Non po ⁴
^a Que modo pateris. ^b In prosperis. ^c In prosperis. ^d In prosperis.

fuiſti hęc super cor tuum, neque recordata es ⁵
^a Recogitans iutura. ^b Venturi mali. ^c Ideo. ^d Prædicta.

† teius. nouissimi tui. Et nunc audi hęc delicata & ⁶
^a Nisi metue s.

habitans confidenter, quæ dicis in corde tuo: ⁷
^a Domina mundi. ^b Qui regnet.

ego sum, & non est præter me amplius. Non ⁸
^a Sine rege. ^b Quia Semper erit qui regnet ex in. ^c Ergo.

sedebo vidua, & ignorabo sterilitatē. Venient ⁹
^a Subitè. Ex improviso

tibi hæc duo subito in ¹⁰
^a Populorum. quasi si iorum.

die una, sterilitas & ui ¹¹
^a Regis.

ditas. † Vniuersa ve ¹²
^a A me & propter heris prædicta.

nerunt super te, pro ¹³
^a Non solum propter credulitatem & superbiam tuam. ^b Quia felicit in magis & in maleficijs tuis & eorum consilijs confidis

† maledicorū pter multitudinem † maleficorum tuorum, ¹⁴
^a Quia mentientes, te semper regnaturam, duram & superbam faciebant.

† fortitudinē. & propter duritiām incantatorum tuorum ¹⁵
^a Regnandi. ^b In consilio maleficorum tuorum.

vehementem. Et fiduciām habuisti in malicia ¹⁶
^a Qui corrigat ea quæ facio. ^b Arioli, magi, aruspices.

† Ier. 49. c. tua, & dixisti: Non est qui uideat me. † Sapien ¹⁷
^a Diuinitio, arborum aspectio. ^b Quia peius.

tia tua & scientia tua hæc † decepit me. Et di ¹⁸
^a Domina mundi.

xisti in corde tuo: Ego sum, & præter me non ¹⁹
^a Regnatura.

† rebellare, fecit te. b Nescies ortum. Ex inspe ²⁰
^a Regnatura.

rato veniet calamitas, est altera. Veniet super ²¹
^a Rebutio mali quod fecisti.

nec a Magis nec diuinis prædi ²²
^b te malū, & nescies, or-

^a Initium ^b Mali. ^c Irruunt mali: prædicta, despectum. n. D
 tum eius: & irruet su- & subiectum populum
 per te calamitas, quā nontimebant.

non poteris expiare. Veniet super te miseria ¹⁶
^a Modo itonia. ^b Contra Cyrum & Darium. ^c In quibus confidis.

repente quam nescis. Sta cum incantatoribus ¹⁷
^a Multitud. ^b A principio regni, eorum consilio cuncta disponis.

tuis, & cum multitudine maleficorū tuorū, ¹⁸
^a Quæ modo pateris. ^b In prosperis. ^c In prosperis.

in quibus laborasti ab adolescentia tua, si for ¹⁹
^a Sed. ^b Quibus prius multas gentes superasti. ^c Ironice.

† Defecisti in multitudine consiliorum tuorū. ²⁰
^a Astrologi.

Stent & saluent te au- ²¹
^a Augures celi. Astrologi, qui per stellas arbitra-
 gures celi, qui contem- tur oia regi. Q. d. Quare
 plabantur sydera, & non prouiderunt oia tibi?
 supputabant menses, Hi vulgo appellatur
 vt ex eis annunciarent matematici, qui cursu
^a Quæ dominus cogitauit super te. ^b Illis tacentibus propheta ventura
 annunciat.

† ventura tibi. Ecce fa- ²²
^a Impotentes, resistere.

cti sunt quasi stipula: ²³
^a Ciuitatis, vel tribulationis. ^b Vobiscum.

ignis combussit illos. ²⁴
^a Etiam. ^b Vitam.

Non liberabunt animam ²⁵
^a Diuina sapiētia, qua possint iudicare & euadere, & stigmata erroris expellere.

suam de manu flammæ: ²⁶
^a Diuina sapiētia, qua possint iudicare & euadere, & stigmata erroris expellere.

non sunt prunæ quibus ²⁷
 caleſiant, nec focus, vt

† sedēant ad eum. † Sic facta sunt tibi in quibus ²⁸
^a Magi. ^b Incantatores tui mendacia tibi vendentes.

25 cunque laboraueras. Negociatores tui ab ado ²⁹
^a A principio regni. ^b Te seducentes. ^c Diuersa secta.

26 leſcentiā † tua, vnusquisque in via sua errauit ³⁰
^a Ex eis. ^b A miseria.

27 runt: non est qui saluet te.

NICOLAUS DE LYRA.

* **C** 1 Contaminauit, &c. idest contaminari permisi Ierusalem & templum a Babylonijs ingredientibus & succendentibus vtrumque 4. Reg. vlt. b.

2 Non posuisti eis. crudeliter vtens victoria a me tibi data.

3 Super senem aggra. cui propter etatem omnes debent com-
 Secunda ratio. pati.

4 Et dixi. Hic ponitur secunda ratio, quæ accipitur ex Babyloni-
 rum superbia, cum dicitur: Et dixisti. pro nimia elatione.

5 In sempiternum, &c. aliorum regnorum.

6 Non posuisti, &c. scilicet quoddam in momento deicere te possum
 a dignitate & confidentia tua, & patet litera vsque ibi: Venient
 tibi hæc duo subito: & quæ sint illa subditur.

7 Sterilitas. idest carentia prolis per interfectionem habitan-
 tium in te.

8 Et viduitas. i. carentia dominij.

9 Vniuersa. Hic ponitur tertia ratio, quæ accipitur ex malefico
 rum multiplicatione, cum dicitur: Vniuersa venerunt. Et dicun-
 tur malefici, qui viuuntur inuocationibus demonum.

10 Et propter duritiām. qui deludunt sensus humanos.

11 Et fiduciām habuisti, &c. in ipsa perseverando absque ti-
 more. Cuius ratio subditur.

12 Et dixisti, &c. Ille enim error erat tunc in Babylone scilicet
 quoddam diuina providentia ad actus humanos se non extendat: & sic
 tollitur timor domini.

13 Sapiētia tua, &c. Et bene dicitur, tua, quia non erat vera
 scientia nec sapiētia, sed deceptio.

14 Præter me, &c. similis in potestate & dignitate.

15 Veniet super te malum, &c. & ideo non poteris tibi proui-
 dere. In Hebræo habetur: Et nescies requirere ipsum. hoc est, non proui-
 debis, & sic remedium querere non poteris. Cetera patent ex dictis.

16 Sta cum incantatoribus, tuis, &c. Hic consequenter exclu-
 ditur ducta pænæ euasio: Et hanc excludendo ponit tria, per quæ re-
 gnum

gnum Babylonis confidebat manere in sua potentia. Primum e at F
 multitudo incantatorum & maleficiorum per quorum artes & ope
 ra credabant se posse scire occulta & futura: & sic cauere pericula: Chr
 trib
 deb

hoc autem excluditur cum dicitur: Sta cum incantatorib. tuis
 & cum multitudine malefico. quasi dicat per eos non stabit.

17 In quibus laborasti, &c. hoc est a principio, ex quo Baby-
 lon fuit fundata: vnde & Necromantia cepta fuit in Chaldea.

18 Si fortè quid prosint tibi. eorum scientia, quasi diceret,
 non proderit.

19 Aut si possis fieri fortior. te muniendo contra futura peri-
 cula tibi per eos præannunciata: quasi diceret non quia te præmunire
 non poterunt: ideo subditur, Defecisti in, &c.

20 Stent, &c. Hic excluditur secundum, de quo confidebant, scien-
 tia astrologorum & diuinorum, ad præcognitionem futurorum hoc
 excludit dicens: Stent & saluent, &c. i. diuinantes de futuris per
 motum celi, q. d. nihil poterunt indicare tibi: ideo subditur.

21 Ecce facti sunt, &c. i. materia ad incendium parata.

22 Ignis combussit eos. quia perierunt in incendio Babyloni-
 ca ciuitatis.

23 Non sunt prunæ. i. ille ignis non erit ad recreationem sicut
 ille qui fit in camino huiusmodi, sed ad exterminationem.

24 Sic facta sunt tibi. idest data combustioni.

25 Negociatores tui. Hic excluditur tertium de quo confidebat
 Babylony, s. multitudo & potentia mercatorum, quibus abundabat il-
 lud regnum, qui discurrebant ad diuersas partes per mare & per ter-
 ram, & inde diuicias multas apportabant ad muniendum regnum
 Babylonicum. Explorabant et cōditiones aliarū Gentium, quod mul-
 tum facieb. ut ad stabiliendum regnū suum: hoc igitur excluditur cū
 dicitur: Negocia. &c. i. quos habere consueuisti a fundatione tua.

26 Vnusquisque. i. in itineribus suis & operibus & ideo ex su-
 prædictis concluditur.

27 Non est qui saluet te. s. in omnibus illis per quos confidebas
 saluari & stabiliiri, vt patet per exclusionem eorum ex prædictis.

* Cap.

CAP. XLVIII.

CAP. XLVIII.

A *Vdite hæc.* Consectu-
tudo est vt quando
agitur de carnali Israel, sim-
pliciter & sine nominis
adicione Iacob vel Israel
dicatur, sicut in hoc loco,
vbi eos alloquitur, qui no-
mine tenus Iacob vel Isra-
el appellantur.

b *Et de aquis Iuda.* Iudæ fa-
cit mentionem, quia decem
tribubus captiuatis, Iuda
& Benjamin & læuitæ in
terra promiss. manebāt &
Regem de Iuda habebant.

c *Et Dei Israel.* Populus hic
labijs me honorat, cor autem
eorum longè est a me.

* Procopius. Quemad-
modum falso Israelitæ vo-
cabantur, qui nominibus
his erant indigni: sic cum
iurarent Deique Israel re-
cordarentur, labijs ipsum
honorabant, qui corde ab
eodem semoti erant.

d *De ciuitate enim sancta.* Ac
si dicat: Habitatores Ierusa-
lem vos esse iactatis, & do-
mini Sabaoth habere priui-
legium, cum cassâ vobis, Ia-
cob, Israel, & sanctæ vrbs,
& Dei omnipotentis affir-
matis vocabula.

e *Priora ex tunc.* Prædixi
Babylonios superandos, &
repente faciam quod mina-
tus sum: vt venerint quæ
prædicta sunt, scias nec for-
tuito nec deo um tuorum
nutu accidisse.

A *Vdite hæc domus Ia-
cob, qui vocamini nomi-
ne Israel, & de aquis Iuda
existis, qui iuratis in nomine domini, & Dei
Israel recordamini, non in veritate neque
in iustitia. De ciuitate enim sancta uocati
sunt, & super Deum Israel t constabiliti sunt,*

e *dominus exercituum nomen eius. Priora ex
tunc annunciaui, & ex ore meo exierunt, &
audita feci ea: repete t operatus sum & uene-
runt. Sciu enim quia durus es tu, & neruus
ferrus ceruix tua, & frons tua t ærea. Præ-
dixi tibi ex tunc, antequam uenirent indi-
caui tibi, ne forte diceres: idola mea fecerunt hæc, & sculpilia mea, & conflatilia
mandauerunt ista. Quæ audisti uide om-
nia. Vos autem non annunciaſtis. Audi-
ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

g *ferreus ceruix tua, & frons tua t ærea. Præ-
dixi tibi ex tunc, antequam uenirent indi-
caui tibi, ne forte diceres: idola mea fecerunt hæc, & sculpilia mea, & conflatilia
mandauerunt ista. Quæ audisti uide om-
nia. Vos autem non annunciaſtis. Audi-
ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

h *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

i *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

l *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

m *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

n *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

o *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

p *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

q *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

r *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

s *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

t *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

u *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

v *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

w *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

x *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

y *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

z *ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

*Quid dicam? Ac si dicat, quæ Babyloni prædixi
neceſſe est impleri: vos autem audite attentius
quæ sum dicturus.*

*Vdite hæc domus Ia-
cob, qui vocamini nomi-
ne Israel, & de aquis Iuda*

*existis, qui iuratis in nomine domini, & Dei
Israel recordamini, non in veritate neque
in iustitia. De ciuitate enim sancta uocati
sunt, & super Deum Israel t constabiliti sunt,*

*dominus exercituum nomen eius. Priora ex
tunc annunciaui, & ex ore meo exierunt, &
audita feci ea: repete t operatus sum & uene-
runt. Sciu enim quia durus es tu, & neruus
ferrus ceruix tua, & frons tua t ærea. Præ-
dixi tibi ex tunc, antequam uenirent indi-
caui tibi, ne forte diceres: idola mea fecerunt hæc, & sculpilia mea, & conflatilia
mandauerunt ista. Quæ audisti uide om-
nia. Vos autem non annunciaſtis. Audi-
ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

*ferreus ceruix tua, & frons tua t ærea. Præ-
dixi tibi ex tunc, antequam uenirent indi-
caui tibi, ne forte diceres: idola mea fecerunt hæc, & sculpilia mea, & conflatilia
mandauerunt ista. Quæ audisti uide om-
nia. Vos autem non annunciaſtis. Audi-
ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata*

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

ta feci tibi noua ex tunc, & t conseruata

*Priora miracula. s. quæ feci D
in medio eorū ex quo ab
Aegypto exierūt: & immi-
nente captiuitate a Nabu-
chodonosor. Nunc autē an-
tequam captiuentur prædi-
ci eorum liberationem, &
Chalæorum vastationē:
vnde repente. s. quæ ventu-
ra prædico, operatus sum.
* Procopius. Ostendit
Deum de se antè non ad
ostentationem sed utilitatē
futura prædicere, partim
quidem ut rerum euentum
idolis non ascribant, partim
verò vt de futuris edo-
cti resipiscerent.*

*f Neruus ferreus. Hinc Ste-
phanus: dura ceruice t incir-
cuuisci cor.*

*g Frons tua ærea. vnde Eze-
chiel: Omnis quippe domus Is-
rael attrita fronte est, & i. Et le-
remias: Frons mulieris merevi-
cis facta est tibi, nolui, eru.*

*h Et conseruata sunt. Quasi
dicat. Plurima annunciatu-
rus eram, sed quia non re-
cordaris quæ dico, quæ di-
cturus eram reseruo.*

** Procopius. Sed quæ-
runt nonnulli quomodo
se noua fecisse asserat, cum
docente Ecclesiaste, nihil no-
uum sub cælo sit. Christi igi-
tur mysterium, longe ea
quæ cernitur creatura. ma-
ius, quod a Paulo etiam
absconditum nominatur,
intellexit.*

Propter

*ratio, ibi. Congregamini. Cōditio autē liberantis est, q. sit sciens &
potens ad hoc: & ideo primò ostenditur ipsius Dei scientia, & secū-
dò ipsius potentia, ibi: Audi me. Prima in duas. quia primò Dei
scientia ostenditur, secundo quædam obiectio soluitur, ibi: Pro. no-
meum. Circa primum sciendum. q. Dei scientia ostenditur duplici-
ter, vno modo ex certa reuelatione contingentium futurorum, alio
modo ex occultatione eorum, secundum ponitur, ibi. Audita feci.
Circa primum dicitur in persona domini: Priora ex tunc. id est an-
tequam fierent.*

*9 Annunciaui. sicut patet, Gen. 15. d. vbi denunciauit Abrahæ
peregrinationem seminis sui futuram in Aegypto: & inde reditu-
ram quarta generatione: & sicut denunciauit, ita postea in effectum
produxit, ideo subditur. 1 Repente, &c. Et causa huius reuela-
tionis & consimilium subditur. 11 Sciu enim, &c. s. ad creden-
dum veritatem & pronus ad idololatriæ falsitatem. ideo.*

12 Prædixi. scilicet longè factum.

13 Ne fortè diceres. si euenissent absque mea denunciatione.

14 Quæ audisti. per me reuelata.

*15 Vide omnia. sicut prædixi adimpleta & sic potes scire, quod
ego feci & non idola.*

16 Vos autē. sed ego qui hæc reuelauit Abrahæ et alijs prophetis.

*17 Audita feci. Hic ostenditur propositum ex aliquorum occul-
tatione. Sicut enim Deus aliqua reuelauit Iudæis antequam fierent,
ne idolis eorum adscriberentur, vt dictum est: ita aliqua non reuela-
uit eis, ne præcognitio idolis adscriberetur: & hoc est quod dicitur:
Audi ti. fe. &c. i. antequam fierent, vt dictum est parte præceden-
ti: & sic continuat se ad præcedentia.*

18 Et conseruata sunt. i. nota apud me tantum. * Quæ

*tant ea quæ sunt in ecclesia triumphante. Vnde dicit Hu-
go de sancto Victore: Supernæ matris gaudia represen-
tat ecclesia. In ecclesia verò triumphantè nulla est figura,
sed oīa sunt tibi clara absque ænigmate. ideo de ciuitate
cœlesti dicitur Apo. 21. Et templum non vidi in ea: dominus. n.
omnipotens templum est eius. Igitur prima liberatio mysticè
exponitur de secunda: & iō sicut Cyrus primā liberatio-
nem fecit, & per nuncios & literas in suo imperio publi-
cauit, vt habetur 1. Esdræ 1. sic Christus qui secundam li-
berationem fecit, eam in orbe per apostolos suos & disci-
pulos alios publicauit: sicut dicitur Mar. ult. d. Euntes in
mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creature, &c.*

† Secun-

NICOLAVS DE LYRA.
CAP. XLVIII.

A *Vdite hæc.* Postquam Isaias propheta denunciauit Babylonia
niorum destructionem, hic consequenter denunciat populi Iu-
de liberationem, qui captiuus a Babylonijs tenebatur: Et diuiditur
in duas partes: quia primò excitat audiendum intellectum secundo
prosequitur propositum, ibi: Priora. Circa primum recolit duo de qui-
bus gloriabantur, & quæ debebant eos mouere ad bonum. Primum
est, nobilitatis ortus, quæ debet mouere ad bonum: vnde dicit Boe-
tius, 3. de consol. q. in nobilitate generis istud est optimum: quia per
hoc est imposta ipsis nobilibus quædam necessitas ne a maiorum
suorum probitate degenerent, & quantum ad hoc dicit.

1 *Audite hæc. i. qui descendistis a tanto patriarcha, & ab eo vo-
cati estis filij Israel.*

2 *Et de aquis, &c. i. de tribu nobiliori filiorum Israel: quia erat
regia. Secunda est, sanctitatis cultus, quia soli Iudæi dicebantur præ
alijs cultores Dei, & quantum ad hoc dicit. 3 Qui iur. quasi ad eius
reuerentiam homines enim per maiorem sui iurant, Heb. 6. c. Sed
quia reuerentia debita non est in illicito iuramento, sed magis irre-
uerentia, ideo ad remouendum eorum falsam gloriam subdit.*

4 *Non in ue. Et si: eos notat de iuramento falso, quod caret ve-
ruatè, & de iuramento iniquo, quod caret iustitia.*

5 *De ciuitate, &c. i. Ierusalem ad cultum Dei electa.*

6 *Vocati sunt. i. denominati ciues, de quo similiter gloriabatur.*

7 *Et super Deum. quia legem eius seruare promiserunt. & hoc
etiam debebat eos mouere ad bonum.*

8 *Priora. Hic exequitur propositum. s. de populi liberatione. Circa
quam primò ponitur liberantis conditio, secundo subditur ipsa libe-*

MORALITER.

1 *Audite hæc.* In hoc c. secundum sensum literalem de-
scribitur duplex liberatio. Prima est liberatio Iudæorū
a captiuitate Babylonica, quæ fuit facta per Cyrū. Secun-
da est liberatio fidelium oīum a seruitute demonis, quæ
facta est per Christum. Prima verò fuit figura secūda: &
ista secunda quæ est liberatio a dæmonis seruitute figura
est tertiæ liberationis. s. a corruptione præsentis miseræ:
quæ erit in futura resurrectione: Sicut. n. ea quæ fuerunt
in ve. test. figurauerunt ea quæ sunt in nouo sm quod di-
citur 1. Cor. 10. c. omnia in figura contingebant illis: sic ea quæ
sunt in ecclesia militante, suo modo figurāt & repræsen-
tant

*ratio, ibi. Congregamini. Cōditio autē liberantis est, q. sit sciens &
potens ad hoc: & ideo primò ostenditur ipsius Dei scientia, & secū-
dò ipsius potentia, ibi: Audi me. Prima in duas. quia primò Dei
scientia ostenditur, secundo quædam obiectio soluitur, ibi: Pro. no-
meum. Circa primum sciendum. q. Dei scientia ostenditur duplici-
ter, vno modo ex certa reuelatione contingentium futurorum, alio
modo ex occultatione eorum, secundum ponitur, ibi. Audita feci.
Circa primum dicitur in persona domini: Priora ex tunc. id est an-
tequam fierent.*

9 *Annunciaui. sicut patet, Gen. 15. d. vbi denunciauit Abrahæ
peregrinationem seminis sui futuram in Aegypto: & inde reditu-
ram quarta generatione: & sicut denunciauit, ita postea in effectum
produxit, ideo subditur. 1 Repente, &c. Et causa huius reuela-
tionis & consimilium subditur. 11 Sciu enim, &c. s. ad creden-
dum veritatem & pronus ad idololatriæ falsitatem. ideo.*

12 *Prædixi. scilicet longè factum.*

13 *Ne fortè diceres. si euenissent absque mea denunciatione.*

14 *Quæ audisti. per me reuelata.*

15 *Vide omnia. sicut prædixi adimpleta & sic potes scire, quod
ego feci & non idola.*

16 *Vos autē. sed ego qui hæc reuelauit Abrahæ et alijs prophetis.*

17 *Audita feci. Hic ostenditur propositum ex aliquorum occul-
tatione. Sicut enim Deus aliqua reuelauit Iudæis antequam fierent,
ne idolis eorum adscriberentur, vt dictum est: ita aliqua non reuela-
uit eis, ne præcognitio idolis adscriberetur: & hoc est quod dicitur:
Audi ti. fe. &c. i. antequam fierent, vt dictum est parte præceden-
ti: & sic continuat se ad præcedentia.*

18 *Et conseruata sunt. i. nota apud me tantum. * Quæ
tant ea quæ sunt in ecclesia triumphante. Vnde dicit Hu-
go de sancto Victore: Supernæ matris gaudia represen-
tat ecclesia. In ecclesia verò triumphantè nulla est figura,
sed oīa sunt tibi clara absque ænigmate. ideo de ciuitate
cœlesti dicitur Apo. 21. Et templum non vidi in ea: dominus. n.
omnipotens templum est eius. Igitur prima liberatio mysticè
exponitur de secunda: & iō sicut Cyrus primā liberatio-
nem fecit, & per nuncios & literas in suo imperio publi-
cauit, vt habetur 1. Esdræ 1. sic Christus qui secundam li-
berationem fecit, eam in orbe per apostolos suos & disci-
pulos alios publicauit: sicut dicitur Mar. ult. d. Euntes in
mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creature, &c.*

† *Secun-*

A *Propter nomē meū.*
 Scilicet ne violaretur. *longe faciam feci.* f. *furorem meum* ne disperderem te, quia adorasti vitulum: & *laude mea.* vt me. *laudares: Infrē nabo te.* lege mea.

lib. 7. contra celsum.

† purgavi.

† ex camino afflictionis

† propter me † supra 42.

B Origenes Ignē Deus mundo illaturus est, non vt coquus aliquis, sed vt beneficus erga eos, qui dolore afficienti sunt & igne indigent, vnde sacrae litterae truciore que dam edicunt, vt eos perterrefaciāt, qui aliter nequeunt a peccatis auerti, qđ docet Isaias, *Propter nomen meū ostendam tibi furorem meum, & gloriosa mea inducam super te, ne te perdam.* b *In camino paupertatis.* Purgando per paupertatem, diuitias tuas dando hostibus, vel in Aegypto, vbi ostenditur diuitijs & paupertate plerosque tentari.

* Procopius. Fornacem paupertatis, seruitutis locū appellat

a A me. *b* Apud me antequam fiant. *c* Cognouisti. *d* Quo creata sunt.

a Quae implentur. *¶* A dijs tuis. *¶* A dijs meis.

a Ex quo apud me fuerit. *b* Iudicis ea.

a Cordis vel corporis. *b* Legem Moyli. *c* In aduentu filij legem. *d* Angelij.

a Ex quo legem accepisti, quia illico idolum adorasti. *b* Quando de Aegypto liberatus, quali meo utero conceptus es. *c* Alias ventre. *d* Ne vilescat. *¶* Non tuum meritum.

a In c. *¶* Differendo. *b* Feci scilicet ne disperderem. *¶* Reducendo a captiuitate. *c* Vt me laudes. *d* Freno legis, vt quasi iumentum sequaris.

a Fornacem tribulationis. *b* Quia non es purgatus.

a Me seicotiam meam. *b* Non pro meritis vestri. *c* Libero vo.

a In gentibus quasi impotens liberare. *¶* Laudem. *¶* Holo. *b* Ne videatur opprēssisse populum Dei.

a Carnalis. *b* Nomine non te. *c* Ad poenitentiam, & l. litem. *¶* Viuus.

a Inuitum. *b* Finit. *¶* Mortuus. *¶* Quia viuus & filius mortuus. *b* Filius. vnde: Omnia in sapientia fe.

a Filius. *b* Caelos. *c* Coram me.

a Vt iux pateant vilitati. *b* Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *c* Quae dicitur sum. *¶* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

a Cui vel omnis creatura, vel filij Israel. *b* Quae dicitur sum. *c* Coelis vel creaturis.

pellat, in quo eos qđ ad eam adacti sunt, etiam mendicare necesse sit. *c* Audi me iacob. Eisdē adhuc loquitur quibus dixerat: *Audite me domus iacob*, qui vocamini nomine, non re Israel. *Multi .n. vocati, pauci verò electi.* Ideo non electos. quia nondum Saluatorē receperant, sed vocatos appellat. *d* Ego ipse. * Procopius. Eos ad suę diuinitatis meditationē inuitat, cum se principium non habere significat legitur vt rōde vnigenito, *Ego primus & vltimus*: qđ non obscure significauit, cum vixisse se & mortuum fuisse. *Et .n. idem vitæ initium & finis*, quia seipsum exinaniuit, vt serui

formam acciperet. *e* *Congregamini omnes vos.* Quid ergo gloriatur terra & cinis ignorans fragilitatem suam?

Annun-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quae nescis. i. in effectu posita.
- 2 Non ex tunc. i. longe antequam essent horam in qua facta sunt illi cognouisti. Cuius ratio subditur.
- 3 Ne fortē dicas ecce, &c. per me vel per idola antequam fierent, ideo subditur.
- C** 4 Neque audisti. ab idolis tuis.
- 5 Neque cognouisti. per te ipsum.
- 6 Neque ex tunc, &c. & subditur causa.
- 7 Scio enim, &c. i. scio pronitatem tuam ad idololatriam.
- 8 Et transgressorem, &c. alias de ventre. i. de deserto in quo portabam te, quasi mater puerum in ventre: ibi enim fabricauit populus Israel vitulum conflatilem, & adorauit hostias immolando, Exo. 32. & ideo aliqua sunt illi populo celata vel velata vsque ad horam euentus, ne expronitate eius ad idololatriam attribueret idolis istam praecognitionem.
- 9 Propter nomen meum. Hic remouetur quedam obiectio, quia posset aliquis dicere ex quo Deus praesciuit maliciam & pronitatem huius populi, non debuit eis tot bona fecisse: hoc remouet dicens, qđ illa non fecit propter populum, sed propter nomen suum, & hoc est quod dicitur: Propter nomen meum longe faciam. i. feci. Et loquitur de praeterito per modum futuri, sicut frequenter fit in prophetis: Quia tunc penitus non te deleui, vt seruarem promissum meum ad Abraham, Isaac & Iacob de conseruando scmen eorum: propter quod dicente domino Moyse, Exo. 32. c. Cerno quod populus iste durę ceruicis sit, dimitte me vt irascatur furor meus contra eos, & deleam eos. *Moyse orauit dominum dicens: Quiesce t ira tua. & esto placabilis super nequitia populi tui. Recordare Abraham, Isaac, & Israel seruatorum tuorum quibus iurasti, &c.*
- 10 Et laude mea, &c. i. deus in serena subigam. occupando te in ceremonijs.
- 11 Ne in tereas, &c. f. idolis: ista fuit vna de causis multiplicationis ceremonialium.
- 12 Ecce excoxi te. per tribulationes multiplices in deserto, et postea in terra promissionis per reges Assyriorum & Babylonic.
- 13 Sed non quasi argentum. qđ semper in te remansit aliquid impurum.
- 14 Elegi te, &c. i. in Aegypto, vbi in paupertate & afflictione coquebas

Indignū populo ingrato Deus quare tot beneficia contulit.

- 15 Propter me, &c. i. propter honorem meum seruandum: Et applicatur propter me, ad maiorem assertionem.
- 16 Faciam liberationem tuam & saluationem.
- 17 Vt non blasphemem. a dicentibus, quod non tenerem ad patres praedictos fidelitatem.
- 18 Et gloriam meam. idest cultum mihi debitum.
- 19 Alteri non dabo. i. dari licitē non concedam.
- 20 Audi me. Hic consequenter ostenditur potentia Dei liberantis, & hoc ex creatione rerum de nihilo, ad quam requiritur potentia infinita: quia inter nihil & aliquid non est proportio aliqua: & hoc est quod subditur.
- 21 Ego ipse. & non alius supple est creator.
- 22 Ego primus & ego nouissimus. a quo dependet omne esse creatum.
- 23 Manus quoque mea. hoc dicitur: quia terra est pars infima mundi, sicut fundamentum in domo.
- 24 Et dextera mea mensa est caelos. In Hebr. eo habetur. Palmizauit caelos. idest palmo mensurauit: per quod intelligitur facilitas mensurationis, sicut est in eo quod mensuratur palmo hominis.
- 25 Ego vocabo eos. i. corpora caelestia imponendo eis propria nomina, Psal. 146. a. Qui numerat multitudinem stellarū, & omnib. eos nomina vocat.
- 26 Et stabunt simul. idest parati sunt ad obsequium meum: & sic ostenditur Dei potestas non solum ex rerum creatione, sed etiam ex earum gubernatione.
- 27 Congregamini omnes vos. Postquam Isaias denunciavit Dei liberantis conditionem, hic consequenter denunciat ipsam liberationem: & secundō liberationis modū & ordinem. ibi: Egredimini. Circa primum sciendum quod liberatio populi de Babylone facta per Cyrum, figura fuit liberationis a potestate demonis factae per Christum: & ideo primō ponitur liberatio prima, & secundō secunda, ibi: Accedite ad me: Modus est enim istius prophetae, vt frequenter dictum est supra denunciando statum illius populi, simul denunciare mysterium Christi. Circa primum dicitur: Congregamini omnes vos. i. vos Iudaei.
- 28 Et audi. Vocem domini loquentis per os prophetae.
- 29 Quis de eis idest de Chaldeis, de quibus supra fecerat mentionem.

* Annun-

MORALITER.

† Secunda verò liberatio mysticē exponenda est de terra. Christus n. per passionem suam aperuit gloriae ianuam, & tunc liberati fuerunt patres in limbo detenti, & cum Christo retargente surrexerunt aliqui: sicut dicitur Mat. 27. f.

th. 27. f. Multa corpora sanctorum surrexerunt, &c. Et haec resurrectio particularis, figura fuit resurrectionis generalis, quae erit in fine mundi: & tunc creatura quae ingemiscit & parturit, liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei, vt dicitur ad Rom. 7: & haec sufficiant pro mystificatione huius capituli.

† MORA-

a Annunciauit hæc.
A Quod Cyrus Baby-
 lonē destrueret, vel
 quod filius meus de
 virgine nasciturus
 esset.
b Dominus dile. eum.
 Hæc ppriè ad Chri-
 stū ptinent. Possunt
 tamē ad Cyrum re-
 ferri, & ad Darium
 vsque ad locum il-
 lum: Directa est via
 eius.
c Suam. quia capiet
 eam. Vel filius in
 mundo redimēdo
 eum, qui & Chal-
 dæos, scilicet dæmo-
 neseiecit: vnde, prin-
 ceptus huius mundi
 eiicietur foras.
d Vocauit eum: Cyrū,
 vel filium, per Ga-
 brielem dicens: Et
 voca-

a Cyrum & Darium. quō dimisit populum suum.
 annunciauit hæc? Dominus dilexit eum: faciet volunta-
 tem suam in Babylone, & brachium suum in Chaldeis.
a De Cyro per prophetas meos vel de filio. **b** Proprio nomine per Isaiam antequam na-
 sceretur. **c** Scilicet filium in carnem mihi.
d Ego ego locutus sum & vocauit eum, adduxi eum, & t̄ di-
 cti. **a** Ad orientem contra Babylonios. **b** Non Cyri, qui idololatra, sed Christi qui peccatum non
 fecit. nec inuentus est, &c. **c** Filius ad Gentes: Venite ad me: omnes qui labor, &
 onerati estis, & ego reficiam vos.
 recta est via eius. Accedite ad me, & audite hæc. Non à
 principio in abscondito locutus sum. Ex tempore ante-
 quam fierent, ibi eram: & nunc dominus Deus misit me,
 & spiritus eius. Hæc dicit dominus Deus redemptor tuus
 sanctus Israel: Ego dominus Deus tuus docens te vtilia,
 & gubernans te in via qua ambulas. Vtinā attendisses man-
 data mea. Facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua
 sicut gurgites maris. Et fuisset quasi arena semen tuum,

vocabis nomen eius Ie-
 sum.
c Misit me. Totam
 trinitatem breuiter
 plenè, & apertè di-
 stinguunt.
* Procopius. Ego
 cum patre tunc ade-
 ram, cum de rebus
 istis consilium agita-
 ret. Iam verò & me
 pater ipse & sancti-
 tatis eiusdem spiri-
 tus, ad ea quæ ab ip-
 so decreta sunt exci-
 quenda, mittēdum
 censuit.
f Ego dominus. Qui
 Israel futura p̄mit-
 to. Reddit causam
 quare eos prius affli-
 xerit.
g Et fuisset quasi are-
 na semen. * Proco-
 pius. Per semen eos
 in

B _____ E

NICOLAUS DE LYRA.

1 Annunciauit hæc. mala eis futura per Cyrum. q. i. nullus est
 de idolis hæc annunciare potuit.
2 Dominus dilexit eum. f. Cyrum. Circa quod sciendum, q̄ dili-
 gere est velle alicui bonum. Deus autem promouit Cyrum ad dignita-
 tem regni de statu infimo & vili: vt dictum fuit, supra 45. & sic di-
 lexit eum quantum ad bonum regni & Monarchiæ, non tamen quã-
 titū ad bonū gratiæ & gloriæ: quia licet Deū cæli confessus fuerit, vt
 habetur 1. Esdr. 1. tamē cū hoc idola coluit. vt dictū fuit supra 45. c
3 Faciet voluntatem, &c. f. dedi in Babylone Chaldæos propter
 peccata sua puniendo secundum ordinem diuinæ iustitiæ, & Iudæos
 inde liberandos.
4 Ego ego locutus sum. in persona Dei hoc dicitur, qui mentiri
 non potest.
5 Et vocauit eum. ad dignitatem regni.
6 Adduxi eum. contra Babylonem.
7 Et directa est via. per victoriam sequentem.
8 Accedite. Hic consequenter denunciatur liberatio à potestate
 dæmonis figurata per liberationem à captiuitate Babylonis. Hæc
 autem liberatio facta est per missionem filij Dei in mundum: ideo
 primò describitur hæc missio, secundo facta per eū liberatio, ibi: Hæc
 dicit. Circa primum est aliquantum immorandū, quia ibi exprimi-
 tur sanctæ trinitatis mysteriū. Sciendum igitur q̄ illud quod hic di-
 citur: Nō à principio, &c. secūdū doctores catholicos & Hebræos
 intelligitur de datione legis in mōte Sinai, quæ nō fuit data occultè
 sed manifestè, intantum q̄ totus populus audiebat vocem domini lo-
 quentis quantū ad decem præcepta decalogi. vt habetur Exo. 22. &
 sic quod dicitur hic: Nō à principio &c. non est verbum Isaiæ qui
 legē nō dedit, sed ipsius Dei: & in hoc conueniunt catholici & He-
 bræi: quod autē subditur. Exten. an. sic. ibi erā. i. antequā lex da-
 teretur. Et in Hebræo habetur. A principio sui esse ego ibi. i. a
 principio dationis legis. Quæ exponit aliqui Hebræi de persona Isaiæ
 dicentes, q̄ omnes prophete fuerunt in monte Sinai, & ibi accepe-
 runt à Deo prophetias suas, sicut Moyses legem: futuris tamen tēpo-
 ribus secundum ordinationem Dei ab eis pronuntiandas, & secūdū
 hoc subdit Isaias. Et nūc dñs Deus misit me, & spiritus eius.
 f. ad denunciandū prophetiā quam tunc acceperant. f. ipso tempore
 dationis legis: Sed istud dictum est falsum, quia post dationem legis
 Isaias fuit natus. f. per 600. annos & amplius: multi etiam prophe-
 te adhuc posterius. f. Ieremias Ezechiel, Daniel, Agæus, Zacha-
 rias, & plures alij. Si autem dicatur quod anime prophetarum ex-
 tunc vel ante fuerunt create, & sic fuerunt ibi prophete secundum
 animas. Hoc non solū est contra doctores catholicos & Philosophos
 (qui dicunt animam hominis non præcedere corpus duratione) sed
 etiā contra aliquos doctores Hebræos: vnde super illud Zachar. 1. 2. a.
 Ego formās spiritū hominis in medio eius. vbi translatio
 nostra habet: Fingens spiritū eius in eo, dicit quædā glo. Hebrai-
 ca, q̄ creator creat animā cum perfectione figuræ corporis humani:
 & ita dicunt philosophi: quia anima est actus primus corporis physi-
 ci orga. & c. 2. de anima. Hoc etiam apparet Gene. 1. vbi dicitur q̄
 formato corpore Adæ, Deus inspirauit in faciē eius spiracu-
 lū vitæ. Ergo quod dicitur hic: Ex tpe antequā fierent ibi erā,
 vel à principio sui esse. Ego ibi. non potest intelligi de Isaiæ: hoc etiā
 patet in quodam libro apud Hebræos autentico, vbi ista litera indu-

citur, dicta in persona Dei, sicut & præcedens immediatè. f. Non à
 principio in abscondito locutus sum, & eodem modo quod subditur
 in eodem contextu, & sub eodem versu. Et nunc misit me dominus,
 & c. in persona Dei dicitur: Si enim ad personam Isaiæ referretur,
 esse ibi principium noui versus, vt esset distinctio inter personas lo-
 quentes: nunc autem in Hebræo vnicus est versus qui ibi incipit:
 Accedite ad me, & c. terminatur, ibi. Et tunc dominus Deus mi-
 sit me, & spiritus eius, inclusiue. Et dictis patet mysterium sanctæ
 Trinitatis, quia hic expressè dicitur Deus missus à Deo & spiritus
 eius, inter missum & mittentem est personalis distinctio, & sic appa-
 ret distinctio personalis ipsius filij missi à patre & Spiritu sancto, à
 quibus missus est in carnem pro mundi salute; Resumatur ergo lite-
 ra à principio, cum dicitur; Accedite. hoc verbum est filij Dei, vt
 patet ex prædictis, qui excitat attentionem audientium ad significā-
 dum q̄ vult dicere aliquid magnum scilicet sanctæ trinitatis & in-
 carnationis filij mysterium.
9 Non à principio. scilicet dationis legis.
10 In abscondito, &c. quia in manifesto eam dedi. Circa quod
 sciendum, quod licet lex illa fuerit data a tota trinitate, cuius ope-
 ra sunt indiuisa, tamen ista datio appropriatur filio. Sicut enim illa
 quæ pertinent ad potentiam appropriantur patri & quæ ad bonita-
 tem Spiritu sancto, ita quæ pertinent ad sapientiam appropriantur
 filio: cuiusmodi est datio legis & prophetica cognitionis & similium.
11 Ex tempore antequam. cum patre & Spiritu sancto secun-
 dum diuinitatem.
12 Et nunc. idest tempore gratiæ.
13 Dominus. idest Deus pater.
14 Misit me. ad humanitatis assumptionem.
15 Et spiritus eius. qui est tertia in trinitate persona.
16 Hæc dicit. Hic consequenter describitur liberatio facta per fi-
 lium incarnatum, & hoc per suam sanctam doctrinam & opera, cū
 dicitur. Hæc dicit. i. Dei filius incarnatus, qui redemptor est mūdi,
 & vnus Deus & dominus cum patre & Spiritu sancto.
17 Sanctus Israel. idest sanctificans Israel.
18 Ego dominus. ratione deitatis.
19 Docens te vtilia. i. Euāgelica cōsilia, quæ licet non sint neces-
 saria ad salutem, disponunt tamen ad perfectionem Christus enim
 quantum ad moralia præcepta non addidit nisi consilia.
20 Gubernans in presenti vita quæ est via ad patriam, & quia
 licet doctrinam Christi plures Iudæi acceperint, tamen multo plures
 recusauerunt, vt patet in Euāgelij & Actibus apostolorum, ideo
 subditur.
21 Vtinam attendisses. quantum enim ad credenda Christus
 plura docuit tanquam de necessitate salutis, vt de articulo sanctæ tri-
 nitatis, & incarnationis, de baptismo, & consimilibus.
22 Facta fuisset. Videlicet quantum ad pacem temporalem, quia
 Romani non venissent ad destruendum locum & Gentem, quæ de-
 structio fuit in vindictam mortis Christi, & quantum ad pacem in-
 ternam conscientie, & pacem supernæ gloriæ finaliter consequendā,
 sicut angeli clamauerunt in natiuitate Christi credentibus assuturā.
 Luc. 2. b. Gloria in altissimis Deo, & in terra pax, & c.
23 Et iustitia. idest valde abundans, quia iustitia quæ est per fi-
 dem Christi, illa est iustitia abundans.
24 Et fuisset quasi arena sem. tuum. i. filij tui, & filij fuissent
 * multo

A intellige, qui non ex sanguinibus, sed ex Deo nati sunt. Iudæos enim corpora liter propagari etiã si prophetiã non paruerint ppagari cõ tigit. Neque enim magnum quid con sequentur, si qua ratione videmus i yer mibus effici, corpore multiplicentur.

a Non iuerunt. De Aegypto venientib. ad literam. De capti uitate autem Baby lonis redeũtib. hoc in re impletum fuis

B se non legimus, sed hyperbolice accipiẽ dum est sicut cætera multa: Apostolis autem gratia spi

¶ Item: Filioli mei, quos iterum parturio, de nec fer & c. **a** Arenz. **b** Semen. **c** Semper essent veri Israelitæ, vel Christianum nomen: A Christo enim omnes filij Apostolorum Christiani dicuntur.

& stirps vteri tui vt lapilli eius. Non interiisset, & nõ fuis

set attritum nõmen eius à facie mea. Egređimini de Baby

lone: fugite à Chaldæis. In voce exultationis annunciate:

auditum facite hoc, & effertẽ illud vq; ad extrema terræ.

a Dicitẽ: Redemit dominus seruum suum iacob. Non sitie

runt in deserto, cum educeret eos: aquam de petra produ

xit eis: & scidit petram, & fluxerunt aquæ. Non est pax

impijs dicit dominus.

ritussancti de Chri-
sto profluxit. Non si-
tierunt. fideles de mũ
do mente exeuntes,
satiati aqua sapiẽ-
tiæ.

b Scidit petram. Pe-
tra erat Christus.

Scinditur in partes
fermo diuinus, vt
quem totum susci-
pere non possumus
p partes sumamus.

c Et fluxerunt aquæ.
Vnus militum lan-
cea latus eius ape-
ruit, & cõtinuo exi-
uit sanguis nostræ
redemptionis, & a-
qua baptismi, bap-
tismum, & marty-

NICOLAUS DE LYRA.

* multo plures quam sunt: quia in destructione Ierusalim ppter Chri-
sti mortem multi Iudei fuerunt interfecti, videlicet decies centum
Numerus in tersectorum Iudæorũ Ege sippus.

1 Et stirps vteri tui. id est filij & filia.

2 Vt lapilli eius. i. maris. Repetitio est eiusdẽ sententiæ. Vocan-
tur etiam hoc semen & filij & filie omnes qui credidissent doctri-
næ Iudæorum, si fidem Christi recepissent.

3 Non interiisset. i. non fuisset destructio iam dicta.

4 Egređimini. Postquam Ihas denunciavit duplicem libera-
tionem, scilicet per Cyrum, & per Christum hic consequenter describit
vtriusque ordinem siue modum: & primò primæ, secundo secunde
cap. seq. Circa primũ dicũ. Egređimini de Babylone. Quasi di-
cat. prope est destructio eius per Cyrum & exercitus ipsius.

5 Fugite a Chaldæis. quia non solum ciuitas metropolis fuit
capta a Cyro, sed etiam tota regio.

6 In voce exultationis annunciate. hanc destructionem
applau-

applaudendo diuina iustitię: & etiam liberationi Iudæorum que
post destructionem facta est per Cyrum.

7 Dicitẽ Redemit. in liberatione de captiuitate Babylonica,
reducite etiam ad memoriam tanquam grati liberationem de serui-
tute Aegypti.

8 Non sitierunt in deserto. cũ exirent de Aegypto: per hoc
non excluditur situs generaliter, quia filij Israel exeũdo de Aegypto
possi sunt plures situm in deserto, vt patet Exo. 15. & 17. & Nu.
20. sed excluditur situs ducens ad periculum mortis. Et quia domi-
nus subuenit eis, ideo subditur.

9 Aquam de petra. & c. vt patet Exod. 17. & nu. 20.

10 Non est pax impijs. quia quantumcunque dominus presta-
ret eis hæc beneficia & plura alia, fuerunt tamen multi mali in po-
pulo Israel contra dominum murmurantes, qui mortui fuerunt ra-
gabundi in deserto, vt habetur Num. 14. Non enim potest istud de
productione aque de petra exponi conuenienter de reditu captiuita-
tis Babylonicæ, quia non legitur tunc dominum talia fecisse. Et nõ
est verisimile, quòd Esdras & alijs, qui idẽ reditũ descripserũt hæc
tacuissent, & ideo melius exponitur modo dicto de reditu de Aegy-
pto.

* C A P.

A D D I T I O. I.

In capit. 48. vbi dicitur in postil. Propter nomen meum longe faciam.

Quod in prophetis scripturis frequẽter sit sermo de futuro per modum præteriti, ratio est propter certitudinem prophetię prout communiẽter dicitur, sed quod de præterito per modum futuri fiat sermo: hæc ratio non sufficit, sed assignanda est alia.

A D D I T I O. I I.

In eodem capitulo vbi dicitur in postilla. Et laude mea in frenabo te.

Per diuinam laudem homo ascendit in Deum per effectum, intantum, quod per hoc retrahitur ab his que sunt contra Deum: & hoc est quod hic dicit propheta. Laude mea infrenabo te, ne intereas secundum sanctum Thom. in 2. 2. q. 91. que videtur magis propria expositio quam illa que in postil. continetur de laude.

A D D I T I O. I I I.

In eo. ca. vbi dicitur in postil. Et dextera mea mēsa est cælos.

Per hoc quod dicitur. Dextera mea palmizauit cælos, secundum Hebraicam literam, non solum intelligitur facilitas mensurationis, sed etiam mensurationis debita congruentia, seu coaptatio ad rem que edificari intenditur, sicut ille qui palma aliquid mēsurat, sic vt non excedat, nec deficiat ab intento, secundum illud, Sap. 11. d. Omnia fecit dominus numero, pōdere & mēsurā.

Replica. In cap. 48. Post. exponit illum passum: Propter nomen meum furorem meum longe faciam. Id est, feci, ponendo futurum pro præterito. Burg. dicũ vsuatum in prophetis ponere præteritum pro futuro, propter certitudinem prophetię: Sed ponere futurum pro præterito habet aliam rationem, quam tamen non assignat: potest autem præter alias rationes dici, quòd proph-

te vtuntur, & sacra scriptura de Deo loquentes verbo omnium tẽporum indifferenter: quia eternitas soli Deo conueniens coexistit omnibus differentijs temporum, sicut dictum est supra Exod. 30.

In eodem capitulo vbi dicitur. Et laude mea infrenabo te ne intereas. hoc frenum dicit postil. ceremoniales obligationes quibus populus tenebatur, ne ad idola deflueret. Burg. autem hoc factum paruipendens dicit illam laudem fore ascensum mentis in Deũ per affectum tam seruidum, vt per hunc tanquam per frenum retrahatur ab his que sunt contra Deum. Sed manifestum est ex litera, quòd illi Iudæi de quibus hic dicitur, huiusmodi affectum non habuerunt ad Deum: quia coluerunt Deum timore seruili. Dum enim tribularentur ad dominum clamaucrunt, vt dicitur de hoc populo in multis locis sacre scripturæ. Tempore autem prosperitatis defluerunt ad idola: ideo dicitur de eodem: Populus hic labijs honorat, & c. Vnde alia est laus Dei que procedit à libera voluntate, quã que à seruili obligatione. Prima non habet rationem freni quia fit timore pænę. Prima non retrahit à malo, sed tendit in bonum quod fit liberè sine freno. Secunda autem retrahit à malo, sed non afficitur ad bonum. Et quod de prima hoc non dicatur, sed de secunda probat sanctus Thom. exponens hunc locum & dicens: Infrenabo, id est, obligabo te ad ceremoniales laudes meas, ne sacrificia in lis offerens intereas. Et adducit ad id concordantiam Psal. In chamo & freno maxillas eorum constringe. Puto hic & ab oculos Burg. odio & luore cecatos vt videre non potuit, quòd viuendo postil. sanctum Thom. vilipendit: cuius tamen dicta diuina in prologo sui operis igne charitatis examinata, & naturalis ratio nis diuinae multipliciter purgata, & tamen hic Burg. pro sui eius confirmatione allegat sanctum Thom. secunda secunda q. 91. eum sic relinquat in contradictione.

C A P. X L I X.

Vdite infula. Post reliquiarum Israel vocationem & infideliu abiectionem; (de quibus: Non est pax impijs dicit dominus) sub insularum nomine alloquitur in persona filij ecclesias de Gentibus.

b Attendite populi. * Procopius. Intuere vti de praesentibus loquatur dominus, deque alio domino, per ea quae sequuntur, suam ipse natiuitatem & seruitutem, caeteraque eiusmodi explicans, disputet, cum ait. Dominus de ventre vocauit me, de utero matris meae recordatus est nominis mei. Habuit. n. ante incarnationis tempus, nomina naturae suae cognata, Deo, vita, lumen, sapientia, virtus, & similia, sed Christus, & Iesus & nobiscum Deus, ad ea quae oconomiam secuta sunt tempora, referuntur vnde sunt & illa. Et patet: solum & vocabis nomen Iesum, cuius vt interpretationem doceret, ipse enim populum suum a peccatis eorum liberabit, adiunxit. At nobiscum Deus, ex naturae & oconomiae ratione inditum est, vt Iesus a facultate & viribus.

c Gladium acutum. Non veni pacem mittere, sed gladium, malos. s. a bonis separans.

* Procopius. Tanquam gladium acutum esse ait, qui dignos ab indignis separet. nam & ipsa euangelij promulgatio, gladius aduersus diaboli tyrannidem extitit. dedit nobis & ipsum spiritus

C A P. X L I X.

a Ecclesiae fluctibus seculi vndique concussa.

Vdite insulae, & attendite populi de longe. Dominus ab utero vocauit me: de ventre matris

meae recordatus est nominis mei, & posuit os

meum quasi gladium acutum: in umbra manus

suae protexit me, & posuit me sicut sagittam electam: in pharetra sua abscondit me, & dixit mihi:

Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriorabor,

alij seruis. Pater glorificami nomen tuum. Et alibi: Exurge gloria mea &c.

* Procopius. Corpore quidem quod a seruis dixerat, seruus dicatur Christus, genere autem, quod ab Israele, Israel. Sed tanquam Dei virtus rebus ipsis quae operatur, eum cuius virtus est gloria afferat, in forma serui factus.

Et ego

alij seruis. Pater glorificami nomen tuum. Et alibi: Exurge gloria mea &c.

* Procopius. Corpore quidem quod a seruis dixerat, seruus dicatur Christus, genere autem, quod ab Israele, Israel. Sed tanquam Dei virtus rebus ipsis quae operatur, eum cuius virtus est gloria afferat, in forma serui factus.

Et ego

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. X L I X.

Vdite infula. Hic consequenter describitur modus, s. secundum liberationis factae per Christum. Sciendum tamen, quod aliqui doctores catholici totum istud capitulum exponunt de liberatione facta per Cyrum. Sed istud non videtur verum, quia populus de Babylone rediens non fuit in tanta prosperitate, quanta describitur hic: imo fuit in multa angustia, & paupertate, sicut dictum est sup. 35. c. & in pluribus alijs locis: Praeterea sic exponentes u. agis Iudaei quantum ad hoc quam doctores Hebraeorum antiqui, qui aliqua dicta in hoc c. referent ad tempus Christi. s. illud: Dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea usque ad extremum terrae, & per consequens alia quae annectuntur huic sententiae, consequenter vel antecedenter. Quod autem ita sit, patet in gl. magna super Gen. 41. c. ubi mouetur talis questio de Messia: Poterit ne dici, q. redemptor cum venerit, su leuans facies. i. acceptor personarum secundum modum loquendi Hebraicum: & respondetur ibi: Absit: sed oes confitentes ei corde & ore & operibus saluabit, sicut scriptum est Ier. 23. b. In dieb. illis saluabitur Iuda & Israel, &c. ac si dicat: Confitentes ei: sic dicitur Isa. 49. b. Dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea usque ad extremum terrae: Haec gl. secundum oes doctores catholicos intelligitur ad literam de Christo, vt plenius videbimus: quando erimus ibi domino concedente: & per consequens alia quae ad idem inducuntur de c. isto: Dedi te in lucem Gentium, &c. secundum autorem vel autores illius intelligitur ad literam de Christo. Item Act. 13. g. hac auctoritas: Dedi te in lucem, &c. a Paulo & Barnaba inducitur tanquam dicta ad literam de conuersione Gentium ad fidem Christi, Item. Ro. 9. a. dicit. q. habetur versus finem huius ca. Nunquid tollitur a forti praeda, &c. intelligitur de Esau, per quem intelligitur Romanum imperium, quia cum alijs Iudaeis expectat per Messiam futurum liberari de seruitute in qua sunt: & sic secundum eum referendum est ad tempus Christi: quod verum est. Sed expectant futurum quod per Iesum Nazarenum impletum est:

M O R A L I T E R.

1 Audite infula, &c. Capitulum illud literaliter exponitur de modo liberationis factae per Christum Moraliter autem potest exponi de modo liberationis ecclesiae per bonum praelatum: Qui primo cognoscit promotionem suam a domino factam dicens.

2 Dominus ab utero, &c. i. de studio sacrae scripturae vocauit me ad regimen ecclesiae suae: & haec est debita vocatio, non de curijs principum & tumultibus. secularium negotiorum. De ventre, &c. Repetitio est eiusdem sententiae per alia verba.

3 Et posui os meum, &c. Per sanam doctrinam haereses,

& vicia rescindentem.

4 In umbra manus, &c. A daemonum peruersitate.

6 Et posuit me, &c. a longo ferientem: ideo signat doctrinam sanam datam in scripto, quae non solum docet praesentes, sed etiam futuros.

7 In pharetra sua, &c. Per specialem mei custodiam.

8 Et dixit mihi, &c. Diuina celebrando.

11 Quia in te gloriorabor. i. per te gloriam meam ostendam alijs exemplo vitae & verbo doctrinae. Et quoniam dicitur Luc. 17. c. Cum omnia quae praecepta sunt feceritis, dicite: Serui inuiles sumus. Ideo subditur verbum boni praelati.

† Ego

pp quod dicit Mat. 17. d. Ergo liberi sunt filij: & loquitur de tributo Romano imperatori reddendo. Igitur exponendo capitulum secundum hunc sensum in duas partes diuiditur. Quia primo ponitur modus saluationis. Secundo tollitur metus desperationis, ibi. Et dixit Sion. Prima in duas, quia primo ponitur Saluatoris conditio, secundo subditur salutis operatio, ibi: Et ego dixi: Circa primum dicitur.

1 Audite infula. Hic excutatur attentio, vt per hoc designetur nunciande rei magnitudo.

2 Dominus ab utero, &c. Hoc dicitur in persona Christi hominis, de quo adhuc existente in utero matris dixit dominus per angelum suum ad Ioseph. Vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum Mat. 1.

3 Et posuit os meum. In quo notatur efficacia verbi Christi ad praescindendum vitia.

4 In umbra manus suae. i. potestatis suae.

5 Protexit me. non enim fuit captus a Iudaeis, nisi quando voluit, & se obtulit, Iob. 18. a. Dixi vobis. quia ego sum: si ergo me queritis, sinite hos abire.

6 Et posuit me sicut. In Hebraeo habetur: Claram. i. limatam: per hoc intelligitur puritas & claritas doctrinae Christi.

7 In pharetra sua. i. in sua prouidentia.

8 Abscondit me. usque ad tempus reuelationis meae.

9 Et dixit mihi Seruus. ratione humanitatis in qua accepit formam serui. Phil. 2. a. Semetipsum exinaniuit for. ser. ac. &c. Christus & minatur Iuda

10 Israel. sic nominatur Christus, qui de populo Israel natus: & ratione interpretationum, quarum vna est: Videns Deum quia anima Christi vidit diuinam essentiam ab instanti suae creationis. Alia interpretatio est: Directus cum Deo: quod optime conuenit Christo homini, quia eius humanitas est instrumentum diuinitatis coniunctum ei: & sic in omnibus mouetur secundum deitatis instinctum.

11 Quia in te gloriorabor. Per miracula, diuinae potestatis & excellentiae demonstratiua. * Et ego

A *Et ego dixi.* Quasi dicat quomodo te glorificauit q magna partem Iudæorum ad te reuocare non potuit? Hic autem liberū hominis monstratur arbitrium. Dei enim est vocare, nostrum credere: ipso tamen adiunante, vt iusti voluntatis præmium consequentur.

* Procopius. Putat nonnulli, frustra laboranti ex prophetæ persona dici, sed propriè magis ad salutorem referatur, q auditis superioribus ista reponat. Enim verò pater quomodo in me glorificaberis, cum multis p salute hominum laboribus sublati, nihil profecerim, multis adhuc in infidelitate permanentibus & ipsis Iudæis.

† Parum est legendum est interrogatiue. Iohan. 17. a Ibidem. † de Ieros Irael v: reducas.

Psal. 29. b.

B *Ergo iudicium, &c.* Iudicabit pater, vtrū omnia fecerim eis quæ debui: *Manifestaui nomen tuum hominibus, quos demisti. Et alibi: Ego te glorificauit super terram.*
C *Opus meum.* Alij: Labor & dolor meus: quia fletit ciuitatem. Et ait in psal. *Quæ utilitas in sanguine meo? Iuxta Hebrai*

C

NICOLAUS DE LYRA.

Diuisio.

- * 1 *Et ego dixi.* Hæc consequenter ponitur salutis operatio, & primò resp. etu Iudæorum, secundo respectu Gentilium, sibi: Et glorificatus sum. Circa primū sciendum, q labores Christi, ieiunando, vigiando, docendo, predicando, & omnia alia erant ad nostram salutem ordinata, secundum quod dicitur Psal. 73. c. Operatus est salutē in medio terræ: & quāuis principib. uer. missus fuerit ad predicandū Iudæis in persona propria, propter quod dicit. Mat. 15. c. Non sum missus nisi ad oues q perierūt domus Israel: tamē pauci Iudæi edocati ad alios crediderunt, & quantum ad illos dicit.
- 2 *In vacuum laboraui.* Propter incredulitatem Iudæorum. Et ad idem facit quod sequitur.
- 3 *Sine causa & vanè.* licet enim mortuus fuerit in state virili, tamen ex laboribus videbatur iam antiquus, & in parte consumptus, propter quod dixerunt ei Iudæi, Ioh. 8. g. Quinquaginta annos nondum, &c.
- 4 *Ergo iudicium.* quia ipse videt, quod nihil omisi de contingentibus ad salutem Iudæorum.
- 5 *Formans me.* quia ab instanti incarnationis fuit diuinus corpus Christi formatū, & animatum, & sic ex tunc perfectus fuit Christus omnibus fuerit us. & charismatibus.
- 6 *Vt reducam Iacob ad eum.* id est populum Israel descenditum a Iacob, ad quem docendum fuit missus, vt dictum est.
- 7 *Et Israel non congregabitur.* in oculi domini per susceptiōnem fidei, quia pro maiori parte in infidelitate sua permansit. Sicut enim Iacob & Israel sunt duo nomina vnius personæ, Gen. 32. ita sunt hic nomina vnius populi ab illo descendenti. Potest etiam hæc littera exponi, vt quod dicitur hic. Vt reducam Iacob ad eum. intelligatur de illis qui crediderunt ex populo Iudæorum, sicut fuerunt apostoli alijq; discipuli multi, vt habetur in Actibus apostolorum. Et quod subditur. Israel non congregabitur, intelligitur de illis qui remanserunt increduli.
- 8 *Glorificatus sum.* Hic consequenter describitur operatio salutis

Augustin. de Paulo simplici.

- † 1 *Ego dixi.* In uacuum laboraui, & c.
- 4 *Ergo iudicium.* i gratiā eius tantum expecto, ideo subdit.
- 5 *Formans me.* ex infusione suæ gratiæ.
- 6 *Vt reducam, &c.* f. simplicem baptizatum.
- 7 *Et Israel.* Literatus superbus cum sanctis nō sociabitur Vnde beatus Aug. cum legisset vitam Pauli simplicis fertur dixisse: Simples & illiterati rapiunt celum, nos autem cum literis nostris tradimur ad infernum.
- 8 *Et glorificatus sum, &c.* f. in spe, sed quia bonus prælatus non

cum. pendens in cruce longe a salute mea verba lamentationum mearum.

d *Et uocat. q. d.* Ego Iudæos perdidit, sed glorificatus sū in Gētibus. vnde: *Data est mihi omnis potestas in celo & in terra. Parum est. Lxx. magnum, est.* * Procopius. Magnum te

vera opus extitit cū ad seruitutem formatus esset filius, ad humanæ naturæ salutem, quam condidit, serui formam assumere. Atque inde est quod glorificatur, tanq rapinā minimè arbitratus esse se equalē Deo. *Abominatim.* Christum, & Nazaræos eius, quos quotidie Iudæi in synagogis maledicunt: quia propter eos regnū, locum, & Gentem amiserunt. *f Reges.* Propheta ad filiū. *Reges vi.* te veniēt ad iudiciū. Reges. apostoli & alij qui cum domino iudicabunt. *¶ Procopius.* Adorabunt omnes tum dæmum præcipuè, cum venerit in patris dextera cum angelis suis.

A *Et ego dixi.* In vacuum laboraui sine causa, & vanè fortitudo meam consumpsi. Ergo iudicium meum cū domino, & opus meum cum Deo meo. Et nunc hæc dicit dominus, formans me ex vterō seruum sibi, vt reducam Iacob ad eum, & Israel non congregabitur. Et glorificatus sum in oculis domini, & Deus meus factus est fortitudo mea. **B** *Et dixit: ¶ Parum est, vt sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & feces Israel conuertendas: ¶ Dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea vsque ad extremum terræ. Hæc dicit dominus redemptor Israel sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatam Gentem, ad seruum dominorum. Reges videbunt & consurgent principes, &*

tis quantum ad Gentiles, qui fidem Christi receperunt; & diuiditur in duas partes, quia primo describitur huius salutis operatio, & secundo subditur gratiarum actio. ibi: Laudatæ cæli. Circa primū dicitur in persona Christi. Et glorificatus sum. mer credentes nomen meum, quod factum est virtute Dei patris, ideo subditur.

- 9 *Et dixit parum est.* in humanitate assumpta ad suscitandas tribus Iacob de morte infidelitatis ad vitam fidei, secundam quam dicitur. Abac. 2. 1. Iustus autem ex fide viuuit.
- 10 *Et feces Israel.* id est vitia.
- 11 *Conuertendas.* in virtutes.
- 12 *Dedi te in lucem Gentium.* Per susceptiōnem luminis fidei.
- 13 *Vt sis salus mea iacta a me missa & data.*
- 14 *Vsque ad extremum terræ.* Et hoc modo dicit Christus apostolis. Act. 1. a. Eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimum terræ.
- 15 *Hæc dicit dominus.* scilicet Deus pater.
- 16 *Redemptor Israel.* quia dedit filium pro eius redemptione.
- 17 *Sanctus eius.* id est factus.
- 18 *Ad contemptibilem animam.* i. Christum denominando à parte mortis, qui in humanitate assumpta contemptibilis apparuit infra 53. b. Quasi absconditus vultus eius, & pe. peccatus, &c.
- 19 *Ad abominatam Gentem.* i. primitiuam ecclesiam, quam sup a modum abominati sunt principes Iudæorum, vt patet in actibus apostolorum in pluribus locis. similiter postea multi Romani imperatores, vt Nero, Domitianus, Diocletianus, Maximianus, & multi alij eam totalit. r exterminare querentes.
- 20 *Ad seruum dominorum.* i. populum catholicum, quia tunc Christiani frequenter condemnabantur ad metalla fodienda, & alia opera seruilia facienda.
- 21 *Reges videbunt.* miracula in virtute nominis Christi fienda per apostolos, & eorum successores.
- 22 *Et consurgent principes.* ad statum fidei Christiane, quod maxime patuit tempore Constantini.

* Et

MORALITER

nō solū in sua diocesi proficit, sed etiā in aliis. sicut patet de B. August. & Ambrosio & similibus. qui per libros ab eis cōditos proficiūt toti ecclesie Dei. ideo dī à domino sibi. *¶ Parum est, &c.* Sequitur.

- 12 *Dedi te in lucem Gentium, &c.*
- 15 *Hæc dicit aom.* quoniam sub bono prælato proficiunt magni, & parui, ideo subditur. *Hæc dicit dom. &c.* ad contemptibilem animam, &c. in quo notantur parui.
- 21 *Reges videbunt & consurgent principes,* in quo notantur magni.

† Et

a In tempore pla-
A cito. Passionis,
 resurrectionis
 in quo placuit a
 Deo redimere
 genus huma-
 num.
 * Procopius.
 Fuerat enim
 ante mudi co-
 structione pre-
 cognitum Chri-
 sti mysterium,
 sed his emicuit
 temporibus, q
 bus prapoten-
 ti placuit. Ita-
 que incarnationis
 tempus diei
 nomine signi-
 ficat, vt Paulus:
 Ecce nunc tempus
 acceptabile, ecce
 nunc dies salutis.
B Super vias pa-
 scentur, &c.
 * Eusebius.
 veteri lege cau-
 rum erat, ne
 quis extra Ie-
 rosolymitanum
 templum sacri-
 ficia Deo offer-
 ret, aut vescere
 tur ante dominum.
 Ecce quomodo iam
 in lege noua, in
 oibus viis pas-
 cuntur, & in oibus
 viis pascua fide-
 lium sunt.

1 & adorabunt propter dominum, quia fidelis est: & sanctum Israel
a In salutem mundi. b Pater ad filium. c Gratia de quo: Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc di. fa.
d Dicitur: Pater clarifica filium tuum, vt filius tuus cla. te. &c.
2 qui elegit te. Hæc dicit dominus: In tempore placito exaudiui te, &
a Humana. b In cruce. c Dicitur: Quare me de. e. d Morte superata. e A morte superata.
f Amicitia & charitatis.
3 in die salutis auxiliatus sum tui. Et seruaui te, & dedi te in foedus po-
f Fidelis. a Ad vitam animæ. b Iudæorum qui credere noluerunt. c Terrenos, qui in idololatria iacebant
d Erroribus. e Gentes: Postula a me, & dabo tibi Gen. hære tu.
4 puli, vt suscitares terram, & possideres hæreditates dissipatas, vt di-
a Per varios errores. b Funiculis peccatorum: Funiculus enim peccatorum suorum quisque contringunt.
c Infidelitatis & ignorantia, qui lucem videre non possunt. d Illuminamini.
5 ceres his qui vincti sunt, exite: & his qui in tenebris, ⁊ reuelamini.
a Et sic. b Conuersi lumen Christi aspicientes. c Doctrinas apostolorum & prophetarum. d Dominus
e pascit, & nihil mihi deerit, &c. f Aperis scripturas. g Erunt. h Passi ante. i Panem verbi.
6 Super vias pascuntur, & in omnibus ⁊ planis pascua eorum. Non
a Aquam sapientia. b Aduersa seculi non nocebunt. Per diem sol non urit te, neque luna per noctem.
c Christus qui in miser cordia sua redemit
7 esurient neque sitiënt, & non percutiet eos æstus & sol: quia mise-
a Benedicite domino de fontibus Israel. Et alibi: Haurietis aquas de fontibus saluatoris.
b Veteris & noui testamenti.
8 rator eorum reget eos, & ad fontes aquarum ⁊ portabit eos. Et ponam
a Impedimenta mundi, vel apostolos, qui via alijs. b Eis. c lanam. d Gra fientes super semitas meas.
e Quibus paratur via.
9 omnes montes meos in viam, & semitam meam ⁊ exaltabuntur. Ecce isti
a Ab Oriente. b Ad fidem ad unitatem ecclesiæ. c Alii fideles. d Quasi ab omnibus mundi partibus.
e Occidentem.
10 de longe venient, & ecce illi ab Aquilone ⁊ mari, & isti de terra
a Ergo. b Domum de salute humani generis. c O angeli. d Habitatores terræ.
e Ex immania cordis laticia. f Ex eminentes virtute.
11 Australi. ⁊ Laudate cæli, & exulta terra: iubilate montes laudate, quia
a Per filium. b Pater. c fidelem, qui scilicet ex Iudæis crediderunt. d Beati pauperes spiritu,
e quoniam ipsorum est regnum caelorum. f Gentium quæ sine lege & sine Deo. g Qui deserti dæmo-
h nibus tubiacebant.
12 consolatus est dñs populum suum, & pauperum suorum miserebitur. Et dixit

1 c Et ponam ois D
2 modo. * Proco.
3 Dicas, & mon
4 tes peculiari-
5 ter magis aias
6 eas que rerum
7 præclare gesta-
8 rum virtutisq;
9 gloria, dum in
10 terris versant,
11 in altu erigun
12 tur Humiles ⁊ migrate ma
13 aut eos quos nifestate vos.
14 d quatuor mñ
15 di cardinibus
16 Spiritus sancti
17 participes esse
18 atos, diabolica
19 seruitute Chri
20 stus liberauit.
21 d Dixit Sion. Ie t ducet.
22 rusalem & Siõ
23 quatuor mo- E
24 dis dñ. Terre-
25 na. s. de qua: Ie
26 rusalem quæ occi-
27 dis prophetas.
28 Cõgregatio iu-
29 storum in ter-
30 ra positorum.
 vnde. *Digit*
 dominus pias Matt. 13. d
 Sion. Multitu Psal 85. a.
 do caelestium Gal 4. d.
 Apoc. 21. 2.

virtutum, & sanctorum iam cum domino regnantium.
 vnde: *Quæ sursum est libera est, quæ est mater nostra.* Et illa quæ
 Iudæi

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et ado. propter do. *scilicet patrem.*
- 2 Quia fide est. *Mittendo redemptorem mundo, sicut patribus promiserat.*
- 3 Et saa. Israel. *idest sanctificatorem eius.*
- 4 Qui elegit te. *scilicet Christum hominem ad opus redemptionis humanæ.*
- 5 Hæc dixit do. *idest, Deus pater.*
- 6 In tempore placito. *idest gratia.*
- 7 Exaudi. te. *Omnis enim creatio Christi ad patrem fuit exaudita quæ processit secundum deliberatiuam voluntatem.*
- 8 Et in die salutis. *idest, in die passionis, qua operatus est salutem in medio terræ.*
- 9 Auxiliatus sum tui. *Dando constantiam patiendi.*
- 10 Et serua te. *Recipiendo animam tuam in morte, ⁊ priuando corpus a corruptione.*
- 11 Et de te, &c. *Vt per te Deo sãdere.*
- 12 Vt su. ter. *idest habitates in terra a morte culpæ ad vitam gratiæ.*
- 13 Et possideres hæ. dissipatas. *idest, nationes Gentium diuersis erroribus laceratas.*
- 14 Vt diceres his qui vin. sunt. *Consuetudine peccandi.*
- 15 Exite. *Per veritatem penitentia.*
- 16 Et his qui in tenebris sunt. *scilicet ignorantia.*
- 17 Reuelamini. *In veritatis cognitione.*
- 18 Super vias pascuntur. *idest, in obseruatione mandatorum ⁊ consiliorum.*
- 19 Et in omnibus planis. *idest in sanctorum exemplis quæ sunt ita plana quod possunt ab omnibus videri.*

20 Pascua

* Dereli-

MORALITER.

- 1 Et adorabunt propter dominum Deum, &c. *Proficientes in bono ex tua doctrina. Et quoniam boni prælati Deum deprecantur pro tali profectu populi sui, subditur.*
- 5 Hæc dicit dominus. *In tempore placito exaudiui te. idest, homines terrena morte culpæ.*
- 13 Et possideres hæreditates, &c. *idest, animas peccatis laceratas.*
- 14 Vt diceres his qui vincti sunt. *Cõsuetudine peccandi quæ est quædam cathena ligans peccatorem in culpa.*
- 16 Et his qui in tenebris sunt. *scilicet ignorantia.*
- 18 Super vias. *s. mandatorum Dei, ⁊ consiliorum.*
- † Pascuntur. *Doctrina tua.*

- 19 Et omnibus planis. *Idest, sanctorum exemplis quæ de plano etiam a simplicibus capiuntur.*
- 20 Pascua eorum. *Idest, refectio mentis.*
- 21 Non esurient, &c. *scilicet illi qui perducti fuerint ad celi gaudia.*
- 23 Et ponam omnes montes in viam. *Idest, impedimenta prædicationis auferam, nã & prælati qui ratione status montes possunt dici, dant proficere valentibus autoritatẽ prædicandi in omnibus partibus suæ diocesis. Ideo subditur.*
- 24 Ecce isti de longe venient. & quoniã ex tali profectu laudandus est Deus. *Sequitur.*
- 26 Laudate celi. *Idest Angeli.*
- 28 Et exulta terra. *idest, habitatores terræ: nam vtrique debent de conuersione peccatorum gaudere.*

Iudei, & nostri
A Iudaizates, fingunt descende re de celo ornatam sicut in Apocalypsim Iohannis. Sciendum autem quia congregatio sanctorum in captiuitate Babilonis, hoc dicit: *Dereliqui me do.*

a *Ecce in manibus, &c.* Ex hoc discimus Ierusalem in regione Palestina non esse querenda: quae totius prouinciae deterrima, & saxosis montibus exasperata penuriam fontium patitur.

B *Structores.* Apostoli & alij: Culpa Iudaeorum, id est, Scribarum, & Pharisaeorum destructa es, praedicatione quorundam Iudaeorum, id est, apostolorum tam de Iudaeis, quam de Gentibus congregata es.

† Augustinus. Breui edificaberis (o ecclesia) ab his a quibus euerfa es, id est, a regibus terrae qui prius persequerentur.

Sion: dereliquit me dominus, & dominus oblitus est mei. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uterino sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Ecce in

manibus meis descripsi te, muri tui coram oculis meis semper. Venerunt structores tui, destruentes te & dissipantes a te exibunt. Leua

in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti congregati sunt, uenerunt tibi. Viuo ego, dicit dominus: quia omnibus his velut ornamento vestieris, & circumdabis tibi eos quasi sponsa. Quia deserta

tua, & solitudines tuae, & terra ruinae tuae, nunc angusta erunt praehabitoribus: & longe fugabuntur qui absorbebant te. Adhuc dicent in auribus tuis filij sterilitatis tuae. Angustus est mihi locus:

fac spacium mihi, ut habitem. Et dices in corde tuo: Quis genuit mihi istos? Ego sterilis & non pariens, transmigrata & captiua: & istos quis enutriuit? Ego destituta & sola, & isti tibi hic erant: Haec dicit dominus Deus. Ecce leuabo ad Gentes manum meam: & ad populum

spontae ambitio, de qua dicitur: *Assit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.* Ego sterilis. Quia post Aegum, & Zachariam, & Malachiam, qui

omnes isti congregati sunt. In fide formata charitate. Omnibus his velut ornamento vestieris. Multitudo enim fidelium est ecclesia ornamentum. Quia deserta tua &c. Sic vocat terram Iudaeae, quia post passionem Christi a Romanis fuit destructa. Nunc angusta erunt. id est, omnes fideles non possent ibi capi, propter quod apostoli aliique discipuli pro maiori parte egressi sunt inde ad alias partes mundi pro dilatatione fidei. Et longe fugabuntur qui absorbe. id est, sitiebantur absorbere quia principes Iudaeorum qui conabantur ecclesiam nascentem absorbere, ut patet Act. 4. 5. & 8. & in pluribus alijs locis, per Romanos partim fuerunt trucidati & partim captiuati. Adhuc dicent in auribus tuis, &c. id est, paucitatis fidelium. Angustus est mihi locus. Quia sicut dictum est, exierunt apostoli per diuersum orbem pro multiplicatione fidelium. Et dices in corde tuo. Prae admiratione tantae multiplicationis. Transmigrata & captiua. Quia tempore persecutionis quae facta est sub Stephano, omnes fideles qui erant in Ierusalem dispersi sunt ad alias regiones praeter apostolos, Act. 8. illi etiam qui poterant capi, trahebantur ad carceres ut captiuati, Act. 9. & modus huius multiplicationis ostenditur cum subditur. Haec dicit dominus. Ecce leuabo ad Gentes. Non fiet virtute humana, sed diuina. Manum meam. in operibus miraculosis, quibus uisites Gentes conuertebantur. Et ad populum exal. sig. meum. id est, signum crucis.

† *Et dixit Sion.* Aliquando fuit ecclesia in tanta tribulatione, quod videbatur aliquibus Deus eam deseruisse: & adhuc magis videbitur Antichristi tempore: propter quod in eius persona dicitur. *Et dixit Sion: Dereliquit me do.*

† *Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum.* Quasi diceret non, sic nec ecclesiam meam derelinquam.

† *Muri tui coram oculis meis.* id est, dispositi te claudere claustra virtutum.

† *Leua in circuitu oculos tuos & vide: omnes isti, &c.* Et hoc modo literaliter exposui usque ad finem huius capitali. Nec occurrit mihi alia spiritualis expositio conuenientior hic ponenda, nec eadem ratione in residuo libri huius quod simili modo literaliter exposui, scilicet de Christo & ecclesiae processu.

† *MORALES.*

† *Et dixit Sion.* Aliquando fuit ecclesia in tanta tribulatione, quod videbatur aliquibus Deus eam deseruisse: & adhuc magis videbitur Antichristi tempore: propter quod in eius persona dicitur. *Et dixit Sion: Dereliquit me do.*

† *Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum.* Quasi diceret non, sic nec ecclesiam meam derelinquam.

† *Muri tui coram oculis meis.* id est, dispositi te claudere claustra virtutum.

† *Leua in circuitu oculos tuos & vide: omnes isti, &c.* Et hoc modo literaliter exposui usque ad finem huius capitali. Nec occurrit mihi alia spiritualis expositio conuenientior hic ponenda, nec eadem ratione in residuo libri huius quod simili modo literaliter exposui, scilicet de Christo & ecclesiae processu.

† *MORALES.*

† *Et dixit Sion.* Aliquando fuit ecclesia in tanta tribulatione, quod videbatur aliquibus Deus eam deseruisse: & adhuc magis videbitur Antichristi tempore: propter quod in eius persona dicitur. *Et dixit Sion: Dereliquit me do.*

† *Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum.* Quasi diceret non, sic nec ecclesiam meam derelinquam.

† *Muri tui coram oculis meis.* id est, dispositi te claudere claustra virtutum.

Apoc. 21. **†** *Iste obliuiscen: ur.*

† *ligabis.*

† *effugabuntur.*

† *appropinqua. vade ultra propter me.*

† *leuo Lib. 1. de uirtute ecclesiae cap. 7.*

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Dereli. me. do. Hoc dicebant Iudei Babilonem ductam, post destructionem ciuitatis & templi: quod remouetur cum subditur.
- 2 Nunquid obliuisci potest. Et patet litero.
- 3 Ecce in manibus meis descripsi te. id est, ita te habeo in memoria, sicut illud quod tenetur manu.
- 4 Muri tui. scilicet ciuitatis & templi.
- 5 Coram oculis. Quia prauidet eorum reparationem.
- 6 Venerunt structores tui. id est, cito uenient, scilicet Zorobabel & Iesus filius Iosedech, ad reedificationem templi, & Neemias ad reedificationem ciuitatis.
- 7 Destruentes te. id est, conantes te destruere.
- 8 A te exibunt. Quod patet impletum de Samaritanis quos non luerant reuersi de captiuitate associari sibi in templi reedificatione, ut habetur. 1. Esdr. 4. & similiter de adificatione ciuitatis, dixerunt eis Neemie 2. d. Vobis non est pars & iustitia & memoria in Ierusalem.
- 9 Leua. Hic remouetur metus desperationis respectu redemptionis fienda per Christum. In primitiua enim ecclesia erant credentes pauci, & de humi plebe, & persecutionibus principum oppressi, ut patet in Act. Apo. propter quod aestimari posset de facili, quod totum cito deberet annihilari: & ideo denunciat ecclesiae primitiuae multiplicationem magnam fidelium. & primo denunciat hanc multiplicationem, secundo remouetur quaedam obiectio, ibi. Nunquid tolletur. Circa primum dicitur: Leua in circuitu oculos tuos. id est, ad omnes partes orbis.
- 10 Et vide. multi populi ad te per fidem uenientis.

11 Omnes

- 11 Omnes isti congregati sunt. In fide formata charitate.
- 12 Omnibus his velut ornamento vestieris. Multitudo enim fidelium est ecclesia ornamentum.
- 13 Quia deserta tua &c. Sic vocat terram Iudaeae, quia post passionem Christi a Romanis fuit destructa.
- 14 Nunc angusta erunt. id est, omnes fideles non possent ibi capi, propter quod apostoli aliique discipuli pro maiori parte egressi sunt inde ad alias partes mundi pro dilatatione fidei.
- 15 Et longe fugabuntur qui absorbe. id est, sitiebantur absorbere quia principes Iudaeorum qui conabantur ecclesiam nascentem absorbere, ut patet Act. 4. 5. & 8. & in pluribus alijs locis, per Romanos partim fuerunt trucidati & partim captiuati.
- 16 Adhuc dicent in auribus tuis, &c. id est, paucitatis fidelium.
- 17 Angustus est mihi locus. Quia sicut dictum est, exierunt apostoli per diuersum orbem pro multiplicatione fidelium.
- 18 Et dices in corde tuo. Prae admiratione tantae multiplicationis.
- 19 Transmigrata & captiua. Quia tempore persecutionis quae facta est sub Stephano, omnes fideles qui erant in Ierusalem dispersi sunt ad alias regiones praeter apostolos, Act. 8. illi etiam qui poterant capi, trahebantur ad carceres ut captiuati, Act. 9. & modus huius multiplicationis ostenditur cum subditur.
- 20 Haec dicit dominus. Ecce leuabo ad Gentes. Non fiet virtute humana, sed diuina.
- 21 Manum meam. in operibus miraculosis, quibus uisites Gentes conuertebantur.
- 22 Et ad populum exal. sig. meum. id est, signum crucis.

* Et

M O R A L I T E R

† *Et dixit Sion.* Aliquando fuit ecclesia in tanta tribulatione, quod videbatur aliquibus Deus eam deseruisse: & adhuc magis videbitur Antichristi tempore: propter quod in eius persona dicitur. *Et dixit Sion: Dereliquit me do.*

† *Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum.* Quasi diceret non, sic nec ecclesiam meam derelinquam.

† *Muri tui coram oculis meis.* id est, dispositi te claudere claustra virtutum.

† *Venerunt structores tui.* id est, doctores sacri.

† *Destruentes te.* id est, heretici.

† *A te exibunt.* A sacris doctoribus confutati. Promittitur etiam ei multiplicationem fidelium, & bonorum spiritualium, cum dicitur.

† *Leua in circuitu oculos tuos & vide: omnes isti, &c.* Et hoc modo literaliter exposui usque ad finem huius capitali. Nec occurrit mihi alia spiritualis expositio conuenientior hic ponenda, nec eadem ratione in residuo libri huius quod simili modo literaliter exposui, scilicet de Christo & ecclesiae processu.

6 Venc-

† MORA-

qui & Eldras, non habuerunt prophetas, qui eos in lege nutrent, vsque ad Ioanem Baptistam.

a Regina. Idem, sed magis affectuose. Vnde: *Assunt regina, &c.* Quae, scilicet quotidie Christi paruulos nutrit & ad perfectam aetatem ducit.

* Procopius. Summum fore fidelibus honorem demonstrat, quod eorum nutritios reges, & reginas nutritios fore significat. imò, & ipsa gentium imperia, de mensis in pauperes nutritio rum more, distributis, ecclesiae subseruitura. Aliàs autè & ipsa vehemens sollicitudo, nutritijs gloriam conciliat, qui genu flexo in ecclesia terrae frontem allidunt, puluerem ipsum vt ita dicam, propter fidem delingere gestientes.

b Adorabunt. Venerabuntur secundum illud: *Adorabunt scabellum pedum eius*, in quo pede maiestas indicatur.

c Puluerem pedum tuorum. Omnem. s. terrenitatem verbo & exemplo mundabunt, secundum quod dictum est: *Quodcumque solueris super terram erit solutum, &c.* vnde. *Excute puluerem pedum vestrorum.*

* Prosper. Prosternent se ad pedes tuos, o ecclesia. & pedum tuorum puluerem lingent, idest, basiabunt pedes principum ecclesiae humiles, cum petent baptisma.

d Quia haec dicit dominus. Respondet quaestioni, quia haec, scilicet in aduentu suo compleantur.

e Carnibus suis. Non aliena morte, sed propria, vt qui carnales

a Filium. In vexillo crucis. b Crucem. c Quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. d Tunc. e O primitiua ecclesia. f Apostoli ad fidem. vel angeli post mortem ad requiem.

los exaltabo & signum meum. et afferent filios suos in vlnis, & filias tuas sup humeros

a Filios meos, quos it. p. b Verbo & opere. c Feminas vel animas. d Vnde: Lac vobis potum dedi, non escam.

portabunt. Et erunt reges nutriticij tui, & reginae nutrices tuae. Vultu in terra demisso adorabunt te, & puluerem pedum tuorum lingent.

a Apostoli. b Quorum cor in manu Dei: vnde Abrahæ dicitur. Rex ad Deum tuum nobis es. c In h. ste verbi.

Et scies quia ego dominus, super quo non confundentur qui expectant te. Nunc quid tolletur a forti praeda, aut quod captum fuerit a robusto, saluum esse poterit? Quia haec dicit dominus: Equidem & captiuitas a forti tolletur, & quod ablatum fuerit a robusto saluabitur. Eos vero qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnibus suis, & quasi multo sanguine suo inebriabuntur. Et sciet omnis caro quia ego dominus saluas te, & redemptor tuus fortis Iacob.

a Sup. plices. b Alias dimisso.

a O primitiua ecclesia in capite tuo, qui est Christus.

a Per haec omnia. b Non alius. c Trinitas. d Super n. et c. licet.

a In iudicio. b Fidelis. c Per quemlibet sanctorum.

a Diabolo. Cum tonis armatus custo atrium suum, in pa sunt omnia quae possi. b Humanum genus. c Idem. d Mundus in malitioso positus est.

a Qui aude dicit: Haec omnia dabo tibi si pro a. ine.

a Humanum genus captiuum duxit captiuitatem. b Diabolo. c Per filium.

a Diabolo. b Per sanguinem filij.

a Demones, vel Gentes, vel Iudaeos. b Iniuste. c Et in presenti & in die iudicij.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

a S. c. b Tunc. c Quae videbit salutare Dei.

a In sanguine filij. b Qui iustatus sum cum Iacob, vel fortitudinis Iacob auxiliator fui: vt in passione superatus, benediceret crucifigentibus. Pater ignosce illis, &c.

a In fide. b A morte aeterna. c In presenti, & in futuro. d Contrarias potestates

a Poena carnalitat. s. scilicet suis peccatis. b Non aliena morte, sed propria. c Poena sanguinis quem fuderunt.

nales sunt, (quia domini spiritum perdiderunt suis carnis saturentur. vnde: *Dum appropriant super me nocentes, vt edant carnes meas.* Non enim spiritus, qui incorporalis est, sed caro comeditur, ferocium bestiarum patens morsibus.

f Fortis Iacob. Qui dedit fortitudinem Iacob luctandi cum angelo oratione (vt aiunt) non manibus. Volebat enim angelus, qui cum custodiebat in peregrinatione, ad Deum recedere. Eui-cit autem oratione, vt eum benediceret & audiuit: Si cum Deo fortis es in oratione, scilicet, quanto magis contra homines praeualebis? quasi & oratione contra Esau quem metuis, praeualebis.

* Origenes. Tibi praestatur vt deuictis gygantibus, intres in regnum, quod illi perdiderunt, vt impleatur quod scriptum est. Quis accipiet a gygante spolia? Vnde dominus dicebat in Euangelio. *Nemo potest intrare in domum fortis, &c.*

Qui licet propter superbiam suam a domo caelesti sit deiectus, tu tamen nisi viceris illum, non intrabis in domum fortis. Neque vincis solum, verum & alligari oportet, nisi enim alligetur, haud tutum esse poterit iter nostrum.

Nunc ergo quantum ad comparationem humanae & demonicae naturae, nos locustae sumus, & illi gygantes, si vero sequamur Iesum, tanquam nihil erunt in conspectu nostro.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et afferent filios suos. Quia se & prolem suam offerebant apostolis alijsque discipulis, vt fierent filij ecclesiae per susceptionem sacramenti baptismatis.

2 Et erunt reges nutriticij tui. Hoc patet impletum in multis regibus & reginis, qui fidem catholicam suscipientes pascebant pauperes fideles.

3 Vultu in terra demisso, &c. Idest habebunt te in maxima reuerentia, quod patet impletum tempore Constantini & aliorum regum Christianorum.

4 Et scies, quia ego do. Per experientiam tanti boni.

5 Super quo non. Quia finaliter consequuntur expectata.

6 Nunquid tolletur a forti praeda. Tanta enim erat potestas principum Iudaeorum in primitiua ecclesia quod primo conati sunt ecclesiam absorbere, & multo maior imperatorum Romanorum qui postea idem attentauerunt, vt supra dictum est, quod non videbatur possibile ecclesiam erui de manibus eorum: Et per sortem hic intelligitur potestas Iudaeorum, per robustum potestas Romanorum. Consequenter remouet hanc obiectionem, dicens.

7 Equidem &c. a for. tol. quia in vtraque persecutione non solum

lum ecclesia fuit saluata, sed etiam mirabiliter multiplicata.

8 Eos vero. Idest, Iudaeos & Romanos.

9 Qui iudicauerunt te. Iniuste.

10 Ego iudicabo. Inferendo poenam debitam pro peccato: ideo subditur:

11 Et cibabo hostes tuos carnibus suis. Idest, istos satiabo de carnibus illorum, quia Romani multum sanguinem Iudaeorum effuderunt. Iudaei etiam inter se multa bella intrinseca tunc temporis habuerunt, vt dicit Iosephus multi etiam imperatores Romani persequentes ecclesiam per senatum ad mortem condemnati sunt, vt patet de Nerone, qui primam mouit persecutionem, & de Domitiano, qui mouit secundam.

12 Et sciet omnis caro. idest, scire poterit omnis homo.

13 Quia ego dominus saluas te. Tantas enim persecutiones sustinuit ecclesia, quod quilibet rationabiliter scire potest, quod stetit sola virtute diuina.

14 Redemptor tuus. Proprio sanguine.

15 Fortis Iacob. idest, fortis supplantator diaboli, & sic Iacob est nominatiui casus. vel fortis ad defendendum populum meum catholicum: & sic Iacob est genitiui casus vel datiui. nomina. n. Iacob & Israel translata sunt ad populum catholicum, vt ostensum est supra.

* CAP.

ADDITIO

In cap. 49. vbi dicitur in postil. Reges videbunt miracula in virtute Christi.

Iste versus. Reges videbunt. puniatur sic in Hebraeo. Reges videbunt & consurgent. ibi punctus. Et est sensus quod reges

reges videntes miracula Christi, seu discipulorum eius. Consurgent. s. ad venerandam doctrinam Christi, eo modo quo dicitur Leui. 19. g. Coram cano capite consurge. sequitur. Et principes adorabunt dominum Deum tuum. Et est sensus: Principes videbunt miracula supra dicta. Et adorabunt Deum, scilicet qui prius adorabant idola: & est quasi repetitio eiusdem.

C A P. L.

Hæc dicit dominus: Quis est. Post vocationem Gē rium, post captionem fortis, cuius præda diuisa est Apostolis, loquitur ad populum Iudæorum super Sion quæ superius ait: Dere-

Sup. 49. d. Li. 6. in Leuiticum.

liquit me dominus, &c.

* Isichius. Synagoga repudiata est à Deo suo tãquam a viro suo, qui ei per electionem vir factus fuerat, sed quia postea culpabilem reperit, propterea eam repudiavit. Osee 2. *Iudicate matrē vestram, iudicate quia ipsa non vxor mea, & ego non vir eius.*

Rom. 7. c. Ioan. 8. d

b *Vendidi. Ego autem carnalis sum venundatus sub peccato. Qui facit peccatū seruus peccati est. Vnde. Non regnet peccatum in corpore vestro.*

Rom. 6. d

* Ambrosius. Venditur, qui obligatus sceneratori fuerit, & venditur non vno pretio, sed quotidiano, & qui tali domino animam vendit, non vendit ære, sed culpa & peccato.

Lib. de Tobia cap. 8.

* Origenes. Diaboli serui sūt peccatores, & vide qua pecunia eos emat, homicidio, adulterio, furto, hæc. n. diaboli est pecunia, fecisti adulterium, diaboli pecuniam suscepisti, in eo enim est diaboli imago & superscriptio. redempti verò sumus Christi sanguine.

Hom. 16. in Exod.

infra 59. a

c *Quia veni &c.* Hoc est, vt sciatis me matrem vestram non repudiasse: sed eam voluntate propria recessisse. Post multa beneficia carnē assumpsi. nec iam per prophetas, sed præsens ipse locutus sum.

† eo quod non sit aqua Luc. 13. g.

d *Non erat vir.* Herodi propter malitiam dictum est: *Dicite vulpi illi.* Et Phariseis.

C A P. L.

^a Quasi: Nullus. ^q Quasi: Dicitis d Iudzi me abiecit me. ^r sed ipsa prior abiecit me.

Hæc dicit dominus: † Quis est hic liber repudij matris vestræ quo dimisi

^a Ac si dicat: Libellū repudij ostendere non potestis. Sed dicitis forsitan, quod creditori meo non aliud habens, vos reddiderim. ^b Tanquam non habens quid aliud reddam.

eam? Aut quis est creditor meus, cui

^a Quasi: Ego non vendidi vos, sed vos ipsi.

vendidi vos? † Ecce enim in iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestram: † quia veni, &

^a Pro libidine auaritia & huiusmodi. ^q Diabolo. qui animas accepit propter peccata vestra. ^b Non culpa mea. ^c Ultra tenere non potui: volentem abire permisit. ^d Fornicantem. ^e In carne.

non erat vir: vocaui, & non erat qui audiret.

^a Quia omnes quasi bestia. ^q Homo cum in honore esset non intellexit. ^b Ad penitentiam. ^c Vocantem.

† Nunquid abbreviata, & paruula facta est manus mea, vt nō possim redimere: aut non

^a Potentia. ^b A diabolo sicut liberaui ab Aegypto. ^q A Babylonijs. ^c Populum meum sicut olim.

est in me virtus ad † liberandum? Ecce in increpatione mea desertum faciam mare: ponam flumina in siccum. Computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. Induam

^a Iustione mea. ^b Aquis. ^c Si voluero, sicut feci mare rubrum. ^d Mundum. vt eius amaritudo sicetur.

coelos tenebris, & saccum ponam operimentum

^a Alia sicut Arnon & Iordanem. ^q Præuas doctrinas, de quibus draco dicebat. Mea sunt flumina, & ego feci ea. ^b In stercore suo. ^c Curiosi. ^q Sicut in flumine Aegypti. ^b Spiritus sancti gratia. ^c Separati a bonis piscibus. ^d Aquæ viuæ. ^q Sicut in Aegypto arefcantibus fluuiis.

^a Aerios. ^q Tribus diebus in Aegypto tenebras palpabiles fecit, vt coelum sacro operum videretur.

Et saccum ponam operimentum

^a Et saccum ponam. Vt agant penitentiam in timore, & cilicio. ^b Dominus.

C

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. L.

Hæc dicit dominus. Superius denunciata est populi Dei liberatio. Hic consequenter ponitur impedimenti remotio. Et diuiditur in tres partes, secundum triplex impedimentum, secunda incipit se. cap. tertia 52. Circa primum sciendum, quod impedimentum sic excluditur ex parte Dei, quod conuerso concluditur ex parte populi increduli. Diuiditur ergo in tres partes. quia primò excluditur impedimentum. secundo declaratur propositum, ibi: Ecce in increpatione. tertio concluditur incredulorum interitus, ibi. Quis ex vobis. Impedimentum autem posset esse ex parte Saluatoris tripliciter, vt potè si esset nolens, vel nesciens aut in potens ad saluandum, & ideo primò excluditur ab eo defectus voluntatis, cum dicitur.

Diuisio.

1 Hæc dicit dominus. Saluator noster Iesus Christus alloquens Iudæos incredulos.

2 Quis est hic liber repudij matris vestræ, quo dimisi eam? quasi dicat non potestis ostendere, quod ego dimiserim Synagogam matrem vestram propter odium, sicut in lege veteri vir dimittebat vxorem ratione odij, nec etiam propter lucrum meū: Ideo subditur.

3 Aut quis est creditor meus cui vendidi vos? A me alienando: & ideo consequenter verum impedimentum concluditur contra incredulos, cum dicitur.

4 Ecce enim in iniquitatibus. Id est, pro iniquitatibus vestris.

5 Venditi estis. in seruos & ancillas à Romanis.

6 Et in sceleribus. Id est, Synagogam. Sciendum, quod scelus pro priè accipiendo est peccatum contra Deum: Iniquitas autem contra

proximum, eo quod sit contra aequitatem iustitiæ. Iudæi autem primò peccauerunt in Christum, vt contra proximum, dicentes: Ecce homo vorax & potator vni &c. Et iterum quando proditori emerunt ipsum vt morti traderet secundum humanitatem: quia diuinitas mori non poterat: & propter hoc venditi fuerunt per Romanos in seruos & ancillas in tantum, quod non desuerunt aliqui venditores qui triginta pro vno numismate darēt, vt dicit Hugo Floriacen. sicut conuerso, Christum triginta denarijs emerant. Peccauerunt etiam in Christum tanquam in Deum opera miraculosa diuinitatis ostensua demonibus attribuentes, Luc. 11. b. In Beelzebub principe dæmoniorum eicit dæmonia. Secundo remouetur impedimentum ignorantie, cum dicitur.

7 Quia veni. In humanitate perfecta sciens & virtutibus.

8 Et non erat vir. Quia pauci virtutes operum Christi imitabantur.

9 Vocauit. per predicationem claram & efficacem.

10 Et non erat. Cum effectu quia comparatiuè multò plures non crediderunt ei. Tertio remouetur impedimentum impotentie, cum dicitur:

11 Nunquid abbreviata. q. d. non & patet litera.

12 Ecce in increp. Hic consequenter declaratur propositum, & primo ponitur huiusmodi declaratio, secundo soluitur quedam obiectio, ibi: Iuxta est. Declaratio verò ponitur primò quatum ad exclusionem impotentie, cum dicitur. Ecce in increpatione mea. id est, in verbo meo.

13 Desertum faciam mare, ponam flumina in siccum. id est, siccū potero facere cū voluero, sicut feci in exitu de Aegypto.

14 Induam coelos tenebris. Sic enim fecit tempore sue passionis.

15 Et saccum ponam operimentum eorum. Id est, nigredinem. secundo declaratur propositum quantum ad exclusionem ignorantie, cum dicitur.

* Dominus

A Dominus dedit. &c. Quamuis possint hæc referri ad Isaïam, proprie tamen referuntur ad Christum. q. d. Qui olim talia operatus sum, & modo similia operari possum, non est potentia immutata.

B Corpus meum, &c. August. Perpende inter hæc, qui pro nobis talem pecuniam dedit, hoc est, qui flagella pertulit a lapas, qui fel bibit qui sanguinem pro nobis effudit, & vitam qualem a nobis sit vsurâ exacturus, in passione .n. domini ista prophetia cõpleta est. *Corpus meum dedi percutientibus.*

C Quasi vestimentum. Vestimentum vetustate & tinea consumitur. Iudæi quoq; quadraginta duobus annis post passionem ad penitentiam vocati sunt: tadem negligentes contriti sunt aduenientibus Romanis, & malæ conscientie tinea deuorati.

D Qui ex vobis. Qui timet non est perfectus in charitate: sed hic timor pro bonitate ponitur. vnde *Beatus vir qui omnia meruit. i. qui timoratus est in religione Dei. De hoc timore scriptum est. Timor domini superat omnia. Et, timentium sapien-*

a Pater. Homini. b Scilicet. c Scientiam & sapientiam.
a tum eorum. Dominus dedit mihi linguam eruditam, vt
a Humanum genus. b In peccatum: in mortem. c Alias: Iustus. c Prædicationis.
f sciam t sustentare eum qui lapsus est verbo. Erigit mane,
a Sicut magister. b A natiuitate. c Vel ab initio prædicationis. c Mens.
d Ego autem a meipso non loquor.
a Intelligendi. b Voluntati eius.
a manẽ erigit mihi aurem, ut audiam, quasi t magistrũ. Do-
a Recedens ab ipso. b Vltro. c Iudæis vel militibus Romanis.
a minus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contra-
a Quia dabant ei alapas. b Hæc omnia in passione impleta sunt.
b dico: retrorsum non abij. Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas uellentibus. t Faciem meam non auerti
a Quia pater.
a ab increpantibus & cõspuentibus in me. Dominus Deus
a In passione. b Spe resurrectionis.
a auxiliator meus, & ideo non sum cõfusus. Ideo posui faciem meam, ut petram durissimam, & scio, quoniam nõ
a Irridentibus & percutientibus.
a confundar. Iuxta est qui iustificat me. Quis cõtradicit mihi? Stẽmus simul. Quis est t aduersarius me? accedat ad me
a Paratus auxiliari. b Dicens Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. c Quasi non sim iustus.
a Ecce dominus Deus auxiliator meus. Quis est qui cõdemnet me? Ecce omnes quasi uestimentum t contẽrentur, &
a Aduersarii. b Quia nullus potest iustificari p. ante domino. c A Romanis. d In inferno.
a tinea comedet eos. Quis ex uobis timens t dñm, audiens
a Conscientia peccatorum vel zelus Gentium. b Etenim. c Iudæis infidelibus. d Principium sapientie timor domini: sed perfecta. c. f. m. t. e Vt filius patrem. e Corde.
a uocẽm serui t sui? Quis ambulauit in tenebris, & non est
a Penitentiam agit, &c. b Secundum carnem. c Filij. c Christus abiectus, vnde. Nec repulimus eum, & non est lu. in eius gloria, f. in populo suo, sicut ait. Non est propheta sine honore, nisi in patria sua.
a lumẽ ei? Spẽret in nomine domini, & innitatur super Deũ
a Ita ueniet ei lumen gaudij & lætitiæ. Christus vel Gentilis populus. q Ammodo. b Non in idolis. c Vt humana fragilitas diuina maiestate sustentetur.
a suum. Ecce omnes uos accendentes ignem accincti flammis. Ambulate in lumine ignis uestri, & in flammis quas

pietia timor domini. D
Et alibi. Non est incipua uentibus eum. Et, Timor domini sanctus permanet in seculum seculi. Hic custodit animas sanctorum integras & pudicas, & puras, vnde. Time te dominum, & date gloriam ei.
c Quis ambulauit in tenebris. Gentilis populus in tenebris in fidelitatis, & nõ est lumen ei Christus, qui dicit. *Ego sum lux mundi. q. d. Vos me flagellastis, & conspuistis: ego tamen ad penitentiam uoco. Nolo. n. mortem peccatoris, &c.*
f Ecce omnis. q. d. Nihil prodest exhortatio, nec est spes salutis post scelera. *Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt.*
g Accedentes ignem. Ciuitatis igne quoa Romanis succensa est accenderunt, quando cõtra Christum zeli, & inuidie igne exarserunt.
Hinc discimus pro qualitate peccati uinumquemque sibi ignem accendere. Et quomodo in eodem loco vel lectulo, alij sani sunt, alij februnt ex diuersitate humorum diuersa supplicia sentientes. Sic peccatoribus diuersa peccati materia plus vel minus succenditur.

NICOLAUS DE LYRA.
1 Dominus dedit mihi. i. loquentem ex interiori cognitione, quia humanitas Christi fuit plena omnibus scientijs & virtutibus.
2 Ut sciam sustentare. Sic est in Heb. & in libris correctis, i. monere eum ad tolerantiam patientie verbo prædicationis meae: quia in Christo est duplex scientia, una diuina & aeterna, alia temporalis & humana, & veraque est a patre in filio secundum duplicem naturam, ideo subditur.
3 Erigit mane. Ita q; primum mane accipitur pro aeternitate, in qua filius habet scientiam diuinam a patre, & secundum pro instanti incarnationis, in quo habuit scientiam infusam, tertio declaratur propositum quantum ad exclusionem inimicitie ex parte uoluntatis, per hoc quod Saluator Iesus Christus ex maxima charitate sustinuit passiones multas pro omnibus: cum dicitur.
4 Dominus Deus. s. pater.
5 Aperuit mihi aurem. Insinuando mihi futuram pro populo passionem meam.
6 Ego autem non contradico. Imò dixit. Fiat uoluntas tua. Mat. 26. d. loquens de passione sua.
7 Retrorsum non abij. Imò quærentibus ipsum ad mortem iuit obuiam, lc. 18.
8 Corpus meum dedi. Et patet in Euangelijs.
9 Et genas meas uel. Licet non sit scriptum in Euangelijs, quod euellerent eius b. ham tamen paratus fuit hoc sustinere, sicut alia maiora, & forsitan sustinuit: quia non omnia sunt scripta.
10 Faciem meam non auerti. Hoc patet ex Euangelijs.
11 Dominus Deus. s. pater.
12 Auxiliator meus. Præbens mihi uoluntatem & constantiam patendi.
13 Et ideo non sum confusus. Quia per passionem suam transit ad gloriam suæ resurrectionis: corpus etiam eius mortuum fuit honorificè sepultum.
14 Ideo posui faciem meam, vt petram durissimam. i. me exposui ad sustinendum quæcumq; aspera.
15 Iuxta est qui iustificat me. Hic soluitur quedã obiectio. Iude

enim dixerunt Christo Io. 8. b. Tu de teipso testimonium perhibes, testimonium tuum non est uerum. Et Saluator respondit. Testimonium perhibet de me qui mecum est pater. Et ista responsio præuisa in Spiritu sancto ponitur hic cum dicitur. Iuxta est qui iustificat me. s. pater qui dicitur esse iuxta filium faciendo opera diuina per ipsum, propter quod ibidem dixit saluator Io. 10. e. Opera quæ ego facio in nomine patris mei, illa testimonium perhibent de me.

16 Quis contradicit mihi. Secundum ueritatem. q. d. nullus uerum, Christus. n. frequenter legitur imposuisse Iudæis silentium, propter ueritatis euidentiam.
17 Ecce do. Deus auxiliator. In mea passione modo prædicto.
18 Quis est qui condemnet me. s. iuste. q. d. nullus. Fuit. n. in iuste condemnatus ad mortem, primò per Sacerdotes, postea per Pilatum: sed ex hoc deportauerunt exterminium, in tantum q; Pilatus per Tiberium Imperatorem fuit missus in exilium, & ibi ignominiose mortuus & Sacerdotes per Titum fuerunt interfecti in destructione templi. Dixit enim iustum esse sacerdotes cum templo perire: ideo subditur.
19 Ecce omnes quasi uest. &c. Quantum ad mortuos in exilio.
20 Tinea comedet eos. Quantum ad interfectos gladio, sicut tinea consumit uestimentum quadam uolentia.
21 Quis ex uobis timens dominum. Hic consequenter concludit incredulorum interitum. Et primo arguit eorum culpam, dicens. Qui ex uo. ti. do. au. uo. ser. sui. i. Christi, ratione formæ serui assumptæ.
22 Quis ambulauit in tenebris. s. ignorantis.
23 Et non est lumen ei. Si credidit uerbis Christi q. d. nullus, ideo subditur.
24 Spere in nomine domini. s. quilibet fidelis. Secundo subiungit p. n. a. cum dicitur.
25 Ecce omnes uos accendentes ignem. i. ex incredulitate uestra meremini quod succendimini cum ciuitate & regione uestra

A In doloribus dormietis. Quia nec beneficijs, nec tormētis

a Peccando. **b** Potentia. **c** Christi. **d** Malum afflictio. **f** succēdistis. † De manu meā factum est hoc vobis. In doloribus dormietis.

tis Dei filium suscipere voluerunt, unde. *Ite maledicti in ignem aeternum.*

NICOLAVS DE LYRA.
Et sic fuit factum per exercitum Romanorum. Et quia factum est hoc secundum ordinem diuine iustitiae, subditur.
1 De manu mea factum est hoc vobis, in doloribus dormietis.

mictis. i. moriemini. Nunquam enim populus Iudaicus tot & tantos dolores sustinuit, sicut in obsidione & destructione Ierusalem per Titum, ut patet per Iosephum libro de Iudaico bello, & alios Historiographos illis temporibus vicinos.

CAP. LI.

1. Cor. 10. 2.

A Videte me qui sequimini quod attendite ad petram. Christum de qua. Petra autem erat Christus: unde excisus est. a Christo Christiani dicti.
* Hieronymus. Hoc considerate cum Abraham esset centum annorum, & sterilem haberet uxorem, multiplicauerim filios eius quasi stellas caeli. Si ergo de vno homine tanta populorum nata sunt millia, quid mihi grande est ut instaurem ruinas Sion, & deserta eius mutem in paradisi voluptatis.
b Et ad cauernam laeci. Propter fissionem lateris Christi. De qua praecisi estis, quando exiit sanguis redemptionis, & aqua baptismatis. Vel, sepulchrum domini, de quo resurgens innumerabiles filios genuit. Vel, ecclesia quae diu sterilis, de qua quotidie excidimur, id est, nascimur per lauacrum baptismi.

CAP. LI.

A Videte me qui sequimini quod iustus est, & quem ritis dominum. Attendite ad petram unde excisi estis, & ad cauernam laeci de qua praecisi estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram quem peperit vos. Quia unum vocavi eum, & benedixi ei, & multiplicavi eum. Consolabitur ergo dominus Sion, & consolabitur omnes ruinas eius. Et ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinem eius quasi hortum domini. Gaudium & laetitia inuenietur in ea, gratiarum actio & vox laudis. Attendite ad me popule meus, & tribus mea audite. Quia lex a me exiit, & iudicium meum in lucem populorum requiescet. Propere est iustus meus, egressus est

* Procopius. Erat petra docente Paulo Christus ipse, cui mortem obeunti manus & pedes clavis esse transfossos scriptura testatur. Significatur ite per foueam latius ipsum hastae mucrone vulneratum. Per haec enim parta salus est ipsaque etiam ecclesiae constituta plenitudo, non aliter quam ex Abrahamo & Sara infinita illa multitudo.
c Gaudium, & laetitia. Nota in Sion quae comparatur paradiso Dei, tantum debet esse gaudium, & laetitia & confessio & vox laudis, ut qui in celo facturi sunt cum Angelis, in terra iugiter meditentur.
d Attendite ad me. *** Augustin.** Quis tam surdus, quis tam demens, quis tam merte caecus, ut istis euidetibus testimonijs obloquatur, nisi qui nescit quid loquatur?
e Iustus meus. Omnes iustificans, vel iustitia eleganter: non ut vna gens, sed totus orbis saluetur.

C

NICOLAVS DE LYRA. CAP. LI.

Diuisio

A Videte me qui sequimini. Hic remouetur secundum impedimentum ex dilectione promissi. Ex hoc enim quod liberatio per Christum fienda tantum differebatur, aestimabant aliqui Iudei, quod illa liberatio nulla foret: ideo hoc remouetur in hoc capitulo. Et primo confertur spes assequendi promissum. Secundo, auferitur timor circa malum poenae huic liberationi annexum, ibi.
1 Audite me qui. Primum facit dupliciter, scilicet exemplo, & verbo. Secundum ibi: Attendite ad me. Circa primum sciendum, quod Abraham facta fuit promissio de obtentu terrae Chanaan, Gen. 15. Et tamen ista promissio non fuit impleta tunc, sed post quadringentos annos, ut habetur ibidem: tamen finaliter fuit impleta propter fidem Abraham & Sarae, quae eiusdem fidei fuit. Et hoc concluditur, quod dilatio aduentus Christi non debuit Iudeis diffidentiam inducere. Primum igitur circa hoc ponitur exemplum: cum dicitur:
2 Attendi ad petram, id est, ad Abraham, & Saram, ut exponitur postea, cum dicitur.
3 Atten. ad Abraham patrem. Et vocatur Abraham petra propter fidei firmitatem.
4 Quia unum. id est, solum sine prole.
5 Et bene ei. Conferendo ei bona temporalia, & spiritualia.
6 Et multiplicavi eum. In multitudinem populorum per Isaac, Ismaelem & alios filios eius, consequenter concluditur intentum. scilicet de consolatione populi per Christum, cum dicitur.
7 Consolabitur ergo. id est, ecclesiam, quae vocatur Sion, eo quod ibi incipit. Ut dictum est, supra 2. c. & in pluribus alijs locis.
8 Et consolabitur. Ex diuersis erroribus, orta in populo Iudeorum ex mala doctrina doctorum, quos amouit Christus per suam doctrinam propter quod dicit Saluator de eis Mat. 15. b. Caeci sunt, & du-

ces caecorum.
9 Et ponet desertum eius quasi delicias. Quia Iudaea bonis spiritualibus erat deserta: sed per Christum fuit adimpleta potissime per infusionem Spiritus sancti super credentes in signo visibili Act. 2. & in pluribus alijs locis.
10 Gaudium, & laetitia. Quia Spiritus sancto repleti loquebantur magnalia Dei, & gaudent, manifeste, & constanter.
11 Attendite. Hic consequenter remouetur dictum impedimentum verbo, & primo remouetur impedimentum, secundo confirmatur dictum ibi. Leuat. Remouetur autem impedimentum in hoc quod asseritur aduentus Christi de propinquo, & primo excitatur attentio cum dicitur. Attendite. quia nunciantur hic magna & ardua. scilicet, lex Evangelica, cum subditur.
12 Quia lex a me exiit. Et quod de lege Christi intelligatur, ostenditur cum dicitur.
13 Et iudicium meum. Scilicet secundum legem meam.
14 In lucem populo. Quod non potest intelligi de lege Moysaica, quae fuit data vni populo tantum, sed lex Christi diffusa est per orbem vniuersum. Ra. Sa. etiam dicit hic quod istud erit quando dictum Sophonie implebitur 3. cap. ubi dicit dominus. Tunc reddam populis meis labium electum, ut inuocent omnes nomen domini, & seruient ei humero vno. Quod secundum omnes expositores catholicos & Heb. refertur ad tempus Christi, ex hoc patet, quod aliqui expositores catholici in vno magis Iudaizant hic quantum ad hoc, quam Hebraei exponentes, quod dicitur hic. Quia lex a me exiit, &c. dicendo quod intelligitur de edicto Cyri per totum imperium suum publicato, quod Iudaei dirent libere in terram suam. Consequenter exprimitur legislator, cum subditur.
15 Propere est i. Christus qui dicitur iustus absolute & antonomastice, eo quod non solum est iustus formaliter, ut alij: sed etiam effectiue, alios iustificando.

* Etbra-

Ca Caeli sicut fumus.
A De sanctis scriptū est: Omnes quidem dormiemus, sed nō omnes immutabimur. Quanto magis ergo de caelo, sole, & stellis credendum est? qñ luna solis lumē accipiet, & sol septuagies fulgore rutilabit. vnde: Omnis creatura ingemiscit, & paratur expectans liberationem filiarum Dei, ut. s. mutentur in melius non solum animæ, quæ immortales erunt, sed & corpora quorū substantia clarificabitur. Quidā tamen perire & inueterascere p̄ abolitione & morte accipiūt.
B Et habitatores.
 * Chrysostomus. Hęc Isaias, dixit, nō quod omnimodā perditionem significet, non. n. eūdem cum caelo ac terra patientur interitū, qui terram inhabitant hoīes, sed temporalem, per quam ad incorruptionē commutabuntur.
C Nolite timere opprobria.
 * Tertullianus. Beati eritis cum vos odio habebunt homines & exprobrabunt. Et eijcient nomen vestrum velut malum, propter filium hominis. Quod idem est cum hoc, Ne metueritis ignominiam ab hominibus, & nullificatione eorum ne minuiamini, quibus verbis ad tolerantiam hortatur martyres & fideles.
 * Chrysostomus. Multi propter hęc opprobria animas

saluator meus: & brachia mea populos iudicabunt. Me in-
fulē expectabūt, & brachium meum sustinebunt. Leuate
in caelum oculos vestros, & videte sub terra deorsum, quia
caeli sicut fumus liquefcent, & terra sicut vestimentum at-
teretur, & habitatores eius sicut hęc interibunt. Salus au-
tem mea in sempiternum erit, et iustitia mea non deficiet.
Audite me qui scitis iustum: populus meus lex mea in cor-
de eorum. Nolite timere opprobrium hominum, & blas-
phemiam eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum,
sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos ti-
nea. Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea
in generationes generationum. Consurge consurge,
Induere fortitudinem brachium domini Consurge si-
cut in diebus antiquis, in generationibus saeculo-
rum. Nunquid non tu percussisti superbum, vulnerasti
draconem? Nunquid non tu siccasti mare, aquam abyssi

a Qui saluum faciet po. su. a pcc eo. b Virtus. c Apostoli iudicantes 12. tri. Israci. d In nouissimo die.
a Gentes, vel ecclesie: vel sanctorum animæ. b Sicut erit expectatio Gentium. c Filium per quem omnia feci. d Patienter expectabunt. e Gentes vel ecclesie.
a Mentis.
a Aerei. b Secundum figuram. n. n. secundum essentiam. c Coelum & terra transibunt.
a Qui in uenientur. b Ex hoc habemus quod cetera non in nihilum rediguntur, sed in melius mutabuntur. c Secundum figuram & vetustatem. d Filius, de quo: Viderunt oculos mei statu. Et alibi: Salutare tuum expectabo domine.
a Ideo. b Idem
a Quia lex a me egredietur, & c. intelligite. b Christum vel iudicium, quo discrete omnia faciatis. c Fideles. d Euangelium. e Lex Dei eius in corde ipsius, & c. e Non in ore tantum.
a Apostoli. a Nolite timere eos, qui corpus occidunt. Contra persecutores. quos futuros fore praesabat exhortatur eos.
a Quasi: cito transibunt, & opprobrium eorum: Sicut vestimentum vetustate & tinea corruptum.
a Conscientia qui non moritur.
a Inique mentis. b Christus
a Prioris populi & posterioris, qui aduentum illius receperunt, de quo supra. Prope est iustus meus. b In eternum. c De solo patris gloria. d Redimendo genus humanum.
a Diuinitatis contra principem mundi. b Fili. c Genus humanum redimendo.
a Ab Aegyptiis liberando. b Et sicut. c Si ut patribus nostris ostendisti potentiam tuam.
a Fili. b Cum patre. c Diabolum.
a Pharaonem vel Diabolum. b Fili. Quasi: Qui hęc fecisti hoc quoque facturus es. c Rubrum. d Huius saeculi. e Doctrinam philosophicam. f Secularis profunditatis.

mas perdiderunt, D
 & beato Iob ami-
 corum opprobria
 vermibus & vlceri-
 bus molestiora ex-
 rant, & plerique lu-
 deorū propter glo-
 riam populi, nolue-
 runt credere, ne a
 synagogis eijceren-
 tur, ideo Ioannis 5.
 dicitur. *Quomodo po-
 teſtis credere gloriam
 inuicem accipientes? &
 multos nouimus,
 qui oīa grauius con-
 temperūt, & a glo-
 ria victi sunt.*
 d *Consurge. Vox
 prophetae & fidelis
 populi aduentum
 Christi deprecātis,
 in quo promissum
 erat auxilium.*
 * Procopius. Iu-
 deos ad poeniten-
 tiam proposita vti-
 litate inuitat, & qđ
 excitari postulat,
 spontaneū fuisse la-
 psū demonstrat.
 Si. n. ab alio impedi-
 retur, ad hunc ipse
 nō ad illos de exur-
 gendo sermonē di-
 rigeret. Quis. n. la-
 psus, etiam si mem-
 brum fregerit, non
 totis viribus excita-
 ri se contendat?

* Rupertus. Quasi diceret. Quid tandiu te contines in sinu patris. o brachium Domini, o dextera domini? Cur te quiescente tandiu superabit fortis armatus, princeps mundi huius? Consurget & induere fortitudinem: induere pulchram & fortem dilectionem, pulchram & fortem obedientię charitatem.

Quis

NICOLAUS DE LYRA.

* Et brachia mea populus. idest Apostoli qui dicuntur brachia corporis ecclesie, sicut & Christus caput, quibus dicitur Matthaei decimonono. d. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis & vos super sedes iudicantes duodecim tribus, & c.
 2 Me infulē. i. Gentiles ut dicunt Hebraei.
 3 Expectabunt. sicut dicitur Genes. 49. b. Et ipse erit expectatio Gentium.
 4 Et brachium meum. idest Christum, qui brachium domini dicitur infra. 53. cap. ut videbitur.
 5 Sustinebunt. legem eius recipiendo.
 6 Leuate in caelum: Hic consequenter ponitur confirmatio dicti per stabilitatem ipsius Christi. cum dicitur: Leuate in caelum. idest, considerate instabilitatem superiorum & inferiorum corporum.
 7 Quia caeli sicut fumus liquefcent. Aduentum enim Christi ad iudicium praecedet ignis conflagrationis, purgans caelum aereū, & terram. Vel, si intelligatur de caelo sydereo, per hanc liquefactionem intelligitur cessatio a motu, qui cessabit in finali iudicio.
 8 Habitatores eius sicut hęc interibunt. quia in igne conflagrationis morientur omnes qui tunc viui reperientur.
 9 Salus autem mea in sempiternum. i. Christus, qui dicitur salus a Deo data.
 10 Et iustitia mea. idest Christus similiter qui propter excellentiam iustitiae non solum dicitur iustus in concreto, sed etiam iustitia in abstracto.
 11 Audite me. Hic consequenter tollitur timor mali annexi Receptioni enim fidei Christi annexa erat permissio mali poenae. propter quod saluator dicebat Apostolis, & per consequens fidelibus alijs, Ioannis decimo. x. 2. Venit hora, ut omnis qui interficit

ficit vos, arbitretur obsequium se praestare Deo. Et hoc patuit in persecutionibus ecclesie praeteritis, & in persecutione Antichristi magis apparebit. Primo ergo tollitur timor persequentium generaliter, secundo Antichristi specialiter, ibi: Quis tu ut timeas, & c. Primus autem timor tollitur per hoc quod illa persecutiones ostenduntur paruae & breues, & c. & consolatio futura est perpetua, ideo dicitur: Audite me qui scite iustum. idest Christum per fidem cognoscitis.
 12 Lex mea. s. Euangelicam, ut declaratum est supra.
 13 In corde eorum. radicata & firmata.
 14 Nolite timere opprobria, propter Christum, sed magis gaudete, quod fuit impletum Actuum quinto. g. Ibant Apostoli gaudentes a conspectu concilij, quoniam digni habitus sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. & idem apparuit & apparet in multis sanctis.
 15 Sicut enim vesti. idest cito morientur persecutores, & rodent eos vermes.
 16 Salus autem mea. idest Christus.
 17 In sem. e. saluans fideles suos salute aeterna: & ideo aduentum eius desiderans Isaias propheta orando exclamat di.
 18 Consurge consurge. & dupliciter propter duplicem Christi aduentum, primum, & secundum.
 19 Induere fortitudinem brachium domini. Consurge. ad saluandum populum tuum: & ad hoc adducit exemplum per scripturam temporum dicens.
 20 Nunquid non tu percussisti superbum. i. Pharaonem, qui superbiuit contra dominum, dicens. Nescio dominū, & Israel non dimittam, Exod. 5. 2. Dicitur etiam draco propter malitiam qua filios Israel opprimebat iniuste. Exod. 1. propter quod dicitur de Pharaone Ezech. 29. a. Draco magne qui cubas in medio fluminum.
 21 Nunquid non tu sic mare, ut habetur Exod. 14.
 * Et nunc

Diuisio.

A Quis tu ut
 timas ab homi-
 ne mort. In
 crepat fideles,
 ut nō timeant
 minas vel tor-
 menta princi-
 pū: quia om-
 nis caro fœ-
 num. Eos etiā
 increpat qui
 in passione fu-
 gerunt & per-
 territi negave-
 runt, ut eru-
 bescant & pœ-
 nitentiam a-
 gant.

B * Rupertus.
 Nemini du-
 biū quin hæc
 dicat paracle-
 tus, i. consolator
 Spiritus
 sanctus, in au-
 rem eius cui
 datur. Omnes
 enim quot-
 quot fortes in
 Christo fu-
 mus, ex illo
 consolatore
 fortitudinem
 accepimus.
 Ipsi Petro Spi-
 ritu. hæc lo-
 cutus est, Quis ut
 timeas ab homi-
 ne mortali & a filio
 hominis? Imo quis tu ut
 timeres a mulierecula,
 ab ancilla
 ollaria? Certum quippe
 est quia Petrus a tali
 persona timuit,

Vehementis? Qui posuisti profundum maris viam, ut transirent libe-
 rati. † Et nunc qui redempti sunt a domino reuertentur, & uenient
 in Sion laudates, & lætitia sempiterna, super capita eorum. Gaudiū
 & lætitiā tenebunt: fugiet dolor & gemitus. Ego ego ipse consola-
 bor uos. Quis tu ut timeas ab homine mortali, & a filio hominis: quasi
 fœnum ita arefcet, & oblitus es domini creatoris tui? Qui te-
 tendit celos & fundauit terram, & formidasti iugiter tota die a facie
 furoris eius qui te tribulabat, & parauerat ad perdendum. Vbi est
 nunc furor tribulantis? Cito ueniet gradiens ad aperiendum, & non
 interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis eius. Ego au-
 tem sum dominus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt
 fluctus eius: dominus exercituum nomen meum. Posui ver-
 ba mea in ore tuo, & in umbra manus meæ protexi te, ut
 plantes cælos, & fundes terram, & dicas ad Sion: populus meus
 es tu. Eleuare, eleuare, confurge Ierusalem: quæ bibisti de manu
 plia, & dominum audire dicentem: Cum ira furoris mei
 transierit, rursum curabo, & alibi: Nunquid qui cadit, non resur-
 get dicit dominus.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

mult, & obli-
 tus est creato-
 ris sui. Vbi au-
 tem consolator
 datus est,
 ut iam non ti-
 meret Roma-
 ni Imperij po-
 tentiam.

b. Eleuare ele-
 uare. Eos hor-
 tatur ad pœni-
 tentiam, qui
 in passione ne-
 gauerunt vel
 in infidelita-
 te perstiterūt
 clamantes Cri-
 stus, crucifige,
 crucifige,
 &c.

Moraliter.
 possumus hæc
 iuxta anago-
 gem sup ani-
 ma intellige-
 re peccatrice,
 quæ nolens bi-
 bere calicem
 furoris dñi di-
 cit: Domine ne
 in furore tuo ar-
 guas me, neq; in
 ira tua, &c. Si
 autē biberit,
 bonum est ei
 sua sēire sup

C NICOLAUS DE LYRA.

1 Et nunc. id est tempore gratie.
 2 Qui redempti sunt a domino. Iesu Christo.
 3 Reuertentur. ad unitatem fidei ecclesiasticæ.
 4 Et uenient in Sion. i. sanctam ecclesiam, que uocatur Sion
 ut predictum est. Potest etiam per Sion intelligi ecclesia triumphans
 que uocatur Sion in pluribus locis scriptura. unde ad Heb. 1. e. ac-
 cessistis ad Sion montium & ciuitatem Dei uiuentis Ierusalem
 cælestem & multorum milium agelorum frequen-
 tiam: ad quam perueniunt fideles Christi post hanc uitam: Et
 huic sensui concordat litera sequens.
 5 Et lætitia sempiterna super capita eorum. Gaudium
 & lætitiā tenebunt. f. do. quod non potest haberi in præfenti
 uita, ideo subditur.
 6 Ego ego ipse. & non alius.
 7 Consolabor uos. consolatione eterna que a solo Deo potest fieri.
 8 Quis tu. hic consequenter amouetur timor Antichristi: & hoc
 duplici ratione. Secunda: ponitur ibi: Ego autem. Prima autem
 ratio accipitur ex breuitate temporis, quia licet persecutio Antichri-
 sti futura, sit valde grauis: tamen erit breuis tempore propter quod
 minus timenda. unde dicitur Math. 24. b. Nisi breuiati fuissent
 dies illi, non fieret salua omnis caro, &c. dicit ergo. Quis tu
 ut timeas. & alloquitur quemlibet futurum fidelem tempore An-
 tichristi, qui cum sit regeneratus in Christo, non debet timere persecu-
 tionem Antichristi timore deiciente a b. no.
 9 Ab homine mortali. Antichristus enim erit homo, purus
 & cito morietur post affectum mem dominij. ideo subditur.
 10 Qui quasi fœnum ita arefcet. Fœnum enim existens in
 uiride, si superueniat aestus immoderatus facit ipsum arefcere. sic
 Antichristus existens in sua potestate interficietur a Deo repente.
 11 Oblitus es domini creatoris tui? Qui tetendit celos.
 hoc dicitur pro illis qui cadent a fide vel constantia morum timore
 Antichristi, ideo subditur.
 12 Et formidasti iugiter tota die. i. nimis diu et irrationabiliter
 13 A facie furoris eius qui te tribulabat. Tunc. n. erit tri-
 bulatio magna, qualis nō fuit a principio mudi, Mat. 24.
 14 Et parauerat ad perdendum. Vbi est nunc furor. Dis-
 sponet. n. Antichristus totaliter exterminare populū Christianum.
 15 Cito ueniet. i. uelociter attinget gradum suæ potestatis.
 16 Gradiens ad aperiendum. suum pessimum intentum con-
 tra Christum. In Heb. habetur ad laxandum quod exponit Ra. Sa. de
 laxatione seu deficiu virtutis, licet ad aliam intellectum. Per hoc
 igitur

igitur secundum intellectum nostrum designatur, & sicut potestas
 Antichristi cito ascendet, ita cito deficiet, ideo subditur.
 17 Et non interficiet usque ad internecionem. f. Christianos
 morte repentina præuentus. In Hebr. eo habetur: Et non morietur in
 terfectione. id est humano gladio.
 18 Non deficiet. i. non morietur fame, sicut nec gladio, sed do-
 mini nostri Iesu Christi uerbo, secundum quod dicitur. 2. Thes. 2. h.
 Quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, &c.
 19 Ego autem sum. hic exponitur secunda ratio ad tollendum
 timorem Antichristi: & accipitur ex consolatione fidelium illam
 persecutionem sequente, propter quod est minus timenda. Et quia op-
 posita iuxta se posita magis elucescunt ideo primo ponitur magnitudo
 tribulationis præcedentis. Secundo subditur magnitudo consola-
 tionis sequentis, ibi: Idcirco audi. Circa primum Deus pater alloquitur
 filium qui deiciet Antichristum, & consolabitur populum suū,
 cum subditur: Ego autem sum dominus Deus tuus. ratione
 humanitatis tue a me create.
 20 Qui conturbo mare & intumescunt fluctus eius do-
 minus. i. facio tribulationes in mundo venire secundum ordinem
 sapientiæ meæ & iustitiæ.
 21 Posui uerba mea in ore tuo. Ad nunciandum Euangelij
 propter quod dicit Christus 1oa. 7. b. Mea doctrina non est mea,
 sed eius qui misit.
 22 Et in umbra manus meæ protexi te. a Iudæis uolenti-
 bus te occidere: quod tamen non permisi fieri ante completionem do-
 ctinæ tuæ. ideo subditur.
 23 Ut plantes cælos. id est homines contemplatiuos.
 24 Et fundes terram. i. aetiuos. utramque enim uitam prædi-
 cauit Christus. scilicet et contemplatiuam & aetiua.
 25 Et dicas ad Sion. id est ecclesiam.
 26 Populus meus es tu. per susceptionem baptismi. Ex hoc fa-
 tet, quod ista uerba non sunt ipsius Dei ad Isaiam, ut aliqui expo-
 nunt, quia populus Sion non fuit sub domino Isaiæ. Et quid dicat
 Christus ecclesiæ in Antichristi persecutione subditur.
 27 Eleuare. a persecutione temporali ad pacem quantum ad om-
 nes quia illa erit ultima persecutio ecclesiæ.
 28 Eleuare. de culpa ad gratiam, quantum ad penitentes, qui ti-
 more Antichristi ceciderant.
 29 Confurge. ad accipiendum præmium a Christo ueniente ad
 iudicium.
 30 Ierusalem. i. ecclesia rationibus dicitur supra.
 31 Quæ bibisti de manu do. i. ex eius pmissione et ordinatione.
 Calicem

exciter: Nā vbi ipsa est poenarū acerbitas, ibi est, & frequēs consolario. Deinde vt vires suas inflaret. ac resumat. Habet per magnam etiam gloriam quod ad conditoris exēplar effecta eo etiā, qui gloria est, potitur.

Epist. 22.

* Leo. Nisi Xpm, q̄s agnoscat, & induat nuptiali nō potest interesse cōiuiio, Caro enim Xpi velamē est verbi quo omnis qui Christū cōfiterur, integrē induitur.

In ca. 17. epi stol. ad hom.

* Chrystost. Dominū gloriā regem vestimenti loco tradit Paulus, dicens: *Induimini dominū nostrū Iesum.* Hoc vestimēto indutus, vniuersam virtutē habet, & cū dicit induamini, vndiq; nos illo iubet circumdari.

Allegor. Eadē, & de ecclesia possum' dicere (q̄ visio pacis, & specula) si in hāresim corruerit, iubet exire, & pristinā fidei ornāmēta suscipere. Et si fuerit suscitata sanctitatis eius, & cōtinētā p̄nia p̄mittunt, vt p̄ eā nō transeat incircūcisus. & immūdu, q̄ ad immūdicie opera referri pōt. Incircūcisus. n. & immūdi sūt q̄ corporis volupt. & libid. seruūt.

Moraliter.

a *Induere vestimentis* Moral. Aīa quoq; si p̄ poenitētiā pristinū robur receperit, vocabit habitaculū sanctū, & sic fit Tēplum Dei, nec pertransibit per eam incircūcisus, & immundus, de quib. dicit: *Si mei non fuerint dimmati, sūt imi.*

Psalm. 118. d.

Oīa autē quæ promittuntur Sion, & Ierusalem. non vt Iudæi somniant ad lapides, & cineres illius dicūtur, vt in staurētur in pristinum statum: sed ad populū Ierusalem, quæ occidit Prophetas, corruēs in passione Christi in resurrectione illius est resuscitatus: quādo multa milia de Iudæis crediderunt, & reliquā saluā facta sunt.

Rom. 9. f.

b *Quia non auctori.* Hæc ad cælestem Ierusalem, quam nullus immundus ingreditur. * Proco-

Procop. Nā & eā olim vicinæ gētes frequēti exercitū D rōnq̄ humi iacētē cōculcantes p̄trāserūt. Sed iā velut ere cta rebusq; terrenis oppletā. puluerē ipsū. i. carnis cōsiliū excutere adhortat, quo nō nisi abiectō ad Xpm lic. acced. c *Excute.* Aīa polluta sordib. cādorē pristinū amittit, sed exciuit puluerē cū Apost.

a *Sion. arx, & ciuitas David. Ierusalem, relinqua pars ciuitatis.* b *Virtutibus induere fortitudine tua Sion. Induere velti-*

a *Et sicis.* b *Dei, vel templi.* b *mentis gloriæ tuæ Ierusalē ciuitas sancti quia*

a *Si poeniteris, si mandata mea custodieris.* non adijciēt vltra, vt pertranseat per te incir-

a *Spiritualiter.* q̄ *Quæ facietas lucis ad tenebras, quæ conuentio Christi ad Belial?* b *Facit.* c *Decina a malo.* d *Peccati.* c *uncircūcisus et immundus. Excute de puluere,*

a *Fac bonum.* b *Quæta mente.* c *Captiua.* d *Peccata.* c *consurge, sedē Ierusalem. Solue vincula colli*

a *Cuiam immittet captiuis.* q̄ *Eliminatione animi vique hodie populus Iudæorū Nabuchodonosor iugum portat peccatorum funibus constingitur.* tui captiua filia Sion, quia hæc dicit domi-

a *Vestra sponte.* b *Diabolo.* c *Nulla merito vestro, sed gratuito Dei beneficio.* nus: *Gratis venundati estis, & sine argēto*

a *anguine filij.* redimēmini. Quia hæc dicit Dominus

a *In mundum, qui teneor.* & tenebræ b *In patribus, q̄ c Genus humanum* Deus: *In Ægyptum descendit populus*

a *In Adā.* b *peregrinus, quia patria nostra paradysus, c̄ In terra Gessen.* meus in principio, vt colonus esset ibi

ga imaginē terreni accep- rat, vt portet imaginē celestis. De puluere hoc dicitur *Nūqd̄ cōstribetur tibi puluis, & c.* Soluēt quoq; vincula colli vt non audeat neruus ferreus collū tuū, sicut monilia, vt graui onere liberata, & recipiēs pristina ornāmēta cesset esse captiua, & redēpta ab eo, q̄ venit p̄dica re captiu. remissionē: nō cor ruptibilib. argē. & auro, sed sanguine agni, immaculati. d *Gratis.* Nec cōmodū habuistis, nec incōmodū effugistis, cū filiū Dei tradidistis * *Ruper.* Dicitio breuis, sed digna ore dñi. *Gratis venundati estis.* Verē gratis, ēptor .n. diabolus, totū venundationis p̄tiū defraudauit. *Comedite, inquit, eritis sicut dii* mēdaciū locut' est, nō .n. de

hominib. Deos fecit. Ergo nō solū gratis sed dānosē venūdati estis. q̄ cū potuissetis nō mori, iā secūdū aīā mortui simul etiā secūdū carnes mortal. facti estis. Et sine argēto redimemini. Verē sine argēto, sed nō sine p̄tio. *Nō corruptibilib. auro, & argento, sed sanguine Xpi redēpti estis, dicit petrus.* * *August.* Quare vēditi gratis, & sine p̄tio, nō potius donati dicā? Nā forte scripturarū locutio est, vt vēditus etiā q̄ donatur dici possit, q̄ sensus est optimus. In eo q̄ dictū est gratis venundati estis, & vendidisti populū tuum sine p̄tione, quia illi quibus tradidisti populū impijs fuerunt c *In Ægypt.* Arguit Iudæos, & ventura p̄dicit, s. quod descen-

NICOLAUS DE LYRA.

C *expestando futurum quod iam est preteritū. Igitur sequendo sententiam & dictum Ro. 8. in hoc c. quantum ad id q̄ cōtinēt veritatis, potest dici consequenter, quod in hoc ca. remouetur tertium impedimentum liberationis facte per Christū quantum ad incredulos, quod prouenit ex contemptu humilitatis Christi principes enim sacerdotū & Scribæ de aduentu Christi nimis carnaliter sapientes, expectabāt eum temporaliter regnaturum: & dominium a Romanis ablatū, & ideo cum viderunt eum humilem, abiectū & pauperem, & contemptum terrenorum docentem, contempserunt eum, & sic fuerunt cecati: & fructu suæ redemptionis priuati: & hoc iustē: quia aduentus eius fuerat p̄nūciatus in paupertate, Zach. 9. b. Ecce rex tuus venit tibi iustus & Saluator, & ipse pauper, & c. q̄ sic cunctas omnes dicit. Heb. de aduentu Christi intelligitur. Hoc igitur impedimentum remouetur hic, ostendendo q̄ humiliatio Christi fuit dispositio ad gloriā, secūdū q̄ dicitur Phil. 2. a. Humiliauit semetipsū factus obediens vsq; ad mortē, mortē autē crucis propter q̄ Deus exaltauit illū, & c. & non solū post mortem fuit glorificatus, sed etiam ante operib. miraculosis ad declarationē suā diuinitatis propter q̄ Christo petente Io. 12. d. Clarifica me pater, & c. responsum fuit: Clarificauit & iterū clarificabo. i. clarificauit te in miraculis, & iterū clarificabo per gloriā resurrectionis: & sic est in corpore mystico Christi, q̄ est ecclesia, quia post depressiones eius per Iudæos & tyrannos eleuata est in magna gloria etiā temporaliter: & ipsis depressionib. fuit multū eleuata spiritualiter in receptione Spiritus sancti & in miraculis quæ fiebāt p̄ apostolos & alios sanctos in nomine Christi, vt patet in Actib. apostolorū in plurib. locis, & in sanctorū legendis. Secundum hoc igitur p̄sens capitulum in duas partes diuiditur: quia primō ostenditur propositum in mystico Christi corpore secūdo in ipso ca. ibi: Ecce intelliget. Prima in duas q̄ primō describitur ecclesie depressio sublimatio, ibi: Quā pulchri. Prima in duas, quia primō ostēditur p̄positū, secūdo adducitur exemplū, ibi: Quia hæc dicit. Circa primū propheta alloquitur ecclesiam primitiuam dicens. *Consurge, consurge, ad opera virtutum & duplicatur li consurge, ad maiorem exultationem.**

Diuisio.

1 *Induere, & c. ad tolerandū cōstāter aduersū q̄ cito post ascensionē Christi ad cēlos, facta est persecutio magna in ecclesia, & c. & postea Romæ per Neronem & alios plures persecutores ecclesie sed q̄ post persecutionē ecclesie secūta est pax et honor, et ideo subatur.*

2 *Induere vestimentis gloriæ tuæ. & hoc fuit impletū Constantini imperatoris tempore, qui pacem ecclesie per totum Romanum imperium dedit, & mirabiliter eam honorauit.*

3 *Quia non adijciēt vltra, sic te calcando & vilificando.*

4 *Incircūcisus, id est persecutor Gentilis.*

5 *Et immundus, i. persecutor Iudæus. Si autem cōtra hoc obijciatur, quod post mortem Constantini Licinius persecutus est ecclesiam et postea Iulianus apostata: dicendum, q̄ ille persecutiones nō fuerunt tantę q̄ deyerent ecclesiam ab honore, nec diu durauerūt. Licinius enim in bello fuit deuictus, apud Thessaloniciā capite truncatus Iulianus etiam apostata a sancto Mercurio lancea fuit transfixus. Potest etiā dici q̄ illa dicitio, vltra, cū dicitur: Nō adijciēt vltra & c. non importat semper perpetuitatem a parte post, sed durationem temporis determinatam, & aliquando non multum longam, sicut dictū fuit plenius supra ca. secūdo. Toto autem tempore Constantini post eius baptismum vniuersalis ecclesia fuit in pace & honore.*

6 *Excute de puluere, i. de presenti abiectioe, vel de puluere ad literā. quia multi Christiani fuerant condemnati ad fodiendū & deportandū arenā vnde puluerizabantur: qui omnes fuerunt absolui de mandato Constantini.*

7 *Sede Ierusalem, in sede honoris, q̄ tunc fuit impletum quādo Roma quæ erat caput mundi, facta est sedes summi pontificis per Cōstantinum, sede imperiali translata apud Constantinopolim.*

8 *Solue vincula colli tui, quia omnes Christiani in diuersis partib. orbis carcerati, per Constantinum fuerunt liberati.*

9 *Gratis venundati estis, i. sine causa deputati operib. seruilib.*

10 *Et sine argento redimemini, quia Constantinus non accepit inde pecuniam, sed magis econuerso pecunias suas distribuit per orbem ad edificationem ecclesiarum & sustentationem ministrorum.*

11 *Quia hæc dicit dominus Deus. Hic adducitur exemplum ad propositum & ponitur hic duplex exemplum. Primum est de descensu populi Israel in Ægyptum: cum dicitur:*

12 *In Ægyptum descendit populus meus in principio. De quo descensu habetur Genesis quadragesimo sexto.*

13 *Vt colonus esset ibi: habitator ad enadendū famis periculum sed postea fuit ibi multū depressus & afflictus: sed dominus liberui eum. Ista tamē liberatio hic non exprimitur quia erat nota & famosa: & ideo satis datur intelligi per hoc q̄ descensus in Ægyptum tangitur: & idem dicendum de secundo exemplo, cum subditur.*

descenderunt spōte ad Aegypt. tēpore famis post ab Assyrijs sine cā oppressi sunt. In Aegypti. de. q. d. Aegyptij voluerūt populū meū seruiture opprimere. & videbāt aliqd inderationis habere: q̄a subucnerūt eis in famis necessitate Sed ego liberaui eū, & eduxi eū p̄ desertū in terrā promissionis. Sed q̄d causā est Assyrio, vt etiā in terra sua op primat illū, & calumniēt ei

bus ait: Pacē relinquo vobis, pacē meā do vobis. Super quos do D minus sedens praedicabat: Ipsī et iam pedes Christi, predi cationem eius portando. Ioan. 1. 4. d.

Quid mihi est hic. Nihil hic ait, apud eos reperio. Iuxta illud. Ideo veni, & nō erat homo, vocauī, & nō erat, q̄ audiret. Quod si ad eā q̄ sub Roman. fuit, captiuitatē referas ad gentiū regiones in qb. dispersi vagant, loci particula referetur, nimirū, vt eos ideo in tali rerum statu versari ista. quē pati indicet quod redemptorem suum cruci affixerint.

a ¶ Diabolus. ¶ Assyrii cum Nabuchodonosor. b ¶ Adam enim ei nihil nocuerat: quare eum ad peccandum compelleret. c ¶ In terra promissionis.

& Assur absque vlla causa calumniatus est eū. 1

a ¶ Quali: Quod meror amplius in Iudaea, ubi tam pauci fideles, transibo ad gentes, vnde fideles, transeamus ab his sedibus. 2

a Et nunc quid t̄ mihi est hic, dicit domin⁹ quo 3

a ¶ De terra tua, vel à Deo male viuendo, vnde: Populus meus ablat⁹ est gratis. b ¶ Reges, principes, sacerdotes, per quorum peccata saepe populus tam corpore, quam anima captiuatur. 4

niam ablat⁹ est populus meus gratis? Domi- 5

a ¶ Populi. natores eius t̄ iniquē agunt, dicit dominus. Et 6

a ¶ Ter quotidie maledicunt dominum, & Nazaros eius. b ¶ In synagogis, vel in Gentibus. vnde, per vos nomen domini blasphematur in gentibus. 7

b iugiter tota die t̄ nomen meum t̄ blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen 8

a ¶ Qui blasphemor à Iudaeis. b Fideles à Christo Christiani vocati. 9

c meum in die illa: quia ego ipse, qui loquebar, 10

a ¶ Abraham pater vester exultauit, vt videret diem meum. b ¶ Per me ipsum. ¶ Propheta de filio. c ¶ Sanctos. ¶ Iudaeos, vel Apostolos, virtutibus eminentes. d ¶ Apostoli quorum pede. dominus lauit. 11

d ecce adsum. t̄ Quam pulchri super montes pē 12

a ¶ Nobis. b ¶ Cum Deo, & Angelis. ¶ Facem, his, qui longe, & his qui prop. Hic est pax nostra, qui fecit vtraque vnum. 13

e des annunciantis, & praedicantis pacem, an- 14

a ¶ Euangelium, gratiam Spiritus sancti. b ¶ Nobis. ¶ Quam dedit. ¶ Redemptionem, & beatitudinem. 15

nunciantis bonum, & praedicantis salutem, di 16

a ¶ O. b ¶ Visio diabolo. c ¶ Non peccatum. d ¶ Audiant in toto orbe. e ¶ Super muros tuos constituti sunt cubodes. 17

centis: Sion regnabit Deus tuus. Vox speculā- 18

a ¶ Ipsi. ¶ Alie loquentes. b ¶ Praedicationis. In omnem terram exiit sonus eorum. c ¶ Corda quae discordat non laudat. d ¶ Dominum. 19

torum tuorum leuauerunt vocem, simul lau- 20

a ¶ Cordis. b ¶ Facie ad faciem. ¶ Oculi mei semper ad domum. 21

dabunt; quia oculo ad oculum videbunt, 22

a ¶ Ad fidem. b ¶ In conuertendo dominus captiuitatem, &c. c ¶ Ecclesiam b ¶ Quia iustitiam. 23

g cum conuerterit dominus Sion. t̄ Gaudete 24

a ¶ Reliquiae Iudaeorum Apostoli, & alii. b ¶ Per Spiritum sanctum subintrante multitudine Gentium. 25

& laudate simul deserta Ierusalem, quia con- 26

¶ Fidelem. a ¶ Sanguine Iuij. solatus est dominus populum suum, redemit 27

pellauit, vt quos Saluator abluisset mūdōs esse significaret nō alit. q̄ p̄ mōtes, ipsā p̄dicationis sublimitatē. Pacē verò cū Deo nō vicinis t̄m, sed remotis etiā gētī b' euāgelizabāt, q̄ Xpm̄ docebāt euāgelizabāt itē bona reuera cum beatitudines denunciabant.

¶ Rup. Speciosi pedes, misericordia, & veritas, duob. istis pedib. iste q̄ nūc dicit, ecce adsū. in hūc mūdū venit videl. quē admodū dicit vt q̄ nō vidēt videāt, & q̄ vidēt cēci fiāt Nā, vt q̄ nō vidēt, videāt misericordiae est & q̄ vidēt. cēci fiāt veritatis est. Pes iste Iudaeos cōtrinit pes ille gentes subleuauit.

¶ Orig. Euāgelizabāt Apostoli bona f. Iesum. Nec miratur quisq̄ si nō die bonorū numeromultitudinis. expo fuerimus annūciari Iesum ab euāgelizantibus facile enim intelliges, quō multa bona sūt Iesus vita bonū est Iesus est vita resurrectio bonū est, Iesus est resurrectio: lux mundi bonum est, Iesus est lux vera, veritas, ostium sapientia, potētia, thesaurus denique omniū bonorum Iesus est.

f Vox p̄pec. Apostolorū, & aliorū, q̄ specula sunt semp. vt omnia prauideant, & subiectos promoneant.

g Gaudete. Primitiuā ecclesiā cōsolat, de multitudine gētium, q̄ excacatis Iudaeis in locū cor. subintrauerunt ducto autē populo à Rom. in captiuit. & succēsis vrbib. habita

b Et iugiter. ¶ Iustinus. Post dñm actū in cruce, vt intellexerūt eū reuixisse, & conscendisse coelū, vt à Prophetis p̄significatū, nō solū nō doluere ob admissum tam immane nefas, sed elegere viros. quos ex Hierosolym. in oēs terrarū partes mitterēt, qui aduersum Xpm̄, & Xpianos foedissimos spargerēt rumores, & suos, qui toto orbe terrarū erant dispersi, cōcitarent aduersus dominum: & docerent Christo conuertiari.

c Quia ego ipse loquebar. ¶ Eusebius. Docet propheta, q̄ nō alius Christus est, sed idē ipse dominus, qui loquebatur in prophetis; inquit, enim, ecce ego, qui loquebar adsum.

d Quā pul. De eo, qui supra dixerat. Ego ipse qui loquebar, ecce adsum, testatur propheta quod ipse supra mōtes euāgelium praedicauit.

e Annunciantus. Christi per semetipsum, per Apost. quibus

¶ Spernitur.

In praefat. In Ioan.

¶ Sup. 49. d.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et Assur. idest rex Assyriorum.
2 Absque vlla causa calumniatus est eum, tamen dominus mirabiliter liberauit ipsum tempore Ezechie, vt habetur 4. Reg. Cōsequenter applicantur exempla ad propositum, cum dicitur.
3 Et nunc quid mihi est hic. idest in persecutione ecclesie, quia si di. decet me eam liberare. Et subditur causa.
4 Quoniam ablat⁹ est populus meus gratis? quia in primitiua ecclesia multi fuerunt ablati per occisionem de presenti vita, & multi de locis suis per incarcerationes, & exilia.
5 Dominatores eius iniquē agunt. Quia Iudaei sub quorum dominio primo fuit ecclesia in Ierusalem, & Iudaea, iniquē tractauerunt populum Christianum, & postea Imperatores Romani, & eorum praefecti.
6 Et iugiter tota die nomen meum blasphematur, scilicet nomen Christi, qui ab infidelibus magnus, & deceptor fuisse dicebatur.
7 Propter hoc idest propter iniurias dictas.
8 Sciet populus meus. scilicet Christianus.
9 Nomen meum. idest officium nominis mei per experientiam Iuxta Iulianum, sicut vocor Iesus, idest salus, vel Saluator.
10 In die illa. scilicet notabili, & famosa, quando Constantinus recepit baptisma.
11 Quia ego ipse, qui loquebar. in humanitate assumpta discipulis meis.
12 Ecce adsum. per saluationis effectum, & etiam in persona propria, quia Constantinus de baptismo consurgens confessus est se vidisse Iesum Christum.
13 Quam pulchri. Hic consequenter describitur ecclesie dilatauo per praedicationē Apostolorum, aliorumque discipulorum, cum dicitur

- dicitur: Quam pulchri. idest valde pulchri.
14 Super montes. idest terrenos principes fidem Christi recipientes ad praedicationem praedicatorum.
15 Annunciantis. idest legem euangelicam, quae est lex pacis, & amoris. Posset etiam haec litera exponi de nuncijs Constantini missis per orbem ad denunciandum ecclesiae pacem. Sed prima expositio magis consonat dicto Apostoli, vt supra dictum est: & etiam litera sequenti, in qua subditur.
16 Dicentis Sion regnabit Deus tuus. Apostoli enim, & alij praedicatorum ecclesie praedicauerunt, & praedicant regnum Christi, propter quod dicitur Mat. 4. b. Et praedicabitur in hoc euangelium regni in vniuerso orbe, &c. vnde in sine legendarum sanctorum communiter ponitur: Regnante domino nostro Iesu Christo, &c.
17 Vox specu. idest praedicatorum, secundum quod dicitur Ezech. 3. d. Fili hominis speculatorem dedi te domui Israel, &c.
18 Leuauerunt vocem. constanter praedicando.
19 Simul laudabunt. concorditer gratias agendo.
20 Quia oculo ad oculum. idest sensibiliter.
21 Cum conuerterit dominus Sion. videntes multitudinem gentium conuersam ad Christum: & hoc fuit impletum tempore Constantini. Anno enim quo baptizatus fuit, tanta multitudo credidit, vt ad duodecim millia, & amplius baptizandi adscriberentur, vt habetur in gestis sancti Syluestri, absque mulieribus, & paruulis, id est subditur.
22 Gandete, & laudate simul. idest loca seruituti Christi: dedicata, quae ante tempora Constantini, ita fuerunt deserta, quod nullus Christianus, nisi surtim audebat accedere, si d Constantinus per totum orbem iussu ea aperiri, & a fidelibus frequentari, & alia de nouo edificari.

A vero processus ad virtutes: et sequitur. Induere fortitudine tua Sion, s. fortitudine gratie, per quam resistitur aduersitatibus mundanis, & diabolicis tentationibus, iuxta illud Luc. 6. c. Estote fortes in bel. &c. Et quia per talem fortitudinem deuenitur ad statum glorie, prout ibidem sequitur: Et accipietis regnum aeternum. ideo subditur: Induere vestimentis gloriae tuae Ierusalem ciuitas sancta. sc. celestis, de qua proprie verificatur quod subditur: Quia non adijcet vltra, &c. quam exhortationem & excitationem iterum ad maiorem confirmationem sub alijs verbis repetit, di. Excute de puluere. s. peccatorum, iuxta illud Psal. 29. c. Nunquid confite tibi pul. Confurge. s. ad faciendum bonum. Ierusalem sede. s. mente quiete. Solue vincula colli tui, &c. s. per contritionem veram per quam vincula peccatorum soluitur. qualiter autem seu qua virtute possent homines vincula captiuitatis peccatorum solui, subdit, di. Haec dicit dominus gratis venundati estis, &c. In hoc enim quod dicit gratis venundati estis, intelligitur venundatio quae est per peccatum vnde supra 50. c. dixerat: Ecce in iniquitatibus vestris venundati estis. Nam qui facit peccatum seruus est peccati, Iob. 8. d. In hoc autem quod sequitur: Et sine argento redimemini ostenditur quod passio Christi de qua interdit in proximo loqui, operata est salutem nostram per modum redemptionis non corporalis, secundum quam quandoque aliqui pecuniali precio redimuntur: sed per redemptionem spiritualem. s. per sanguinem preciosum Christi vnde 1. Petri 1. c. Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis, sed precioso sanguine agni immaculati & contaminati Christi. Quae quidem verba apostoli manifeste correspondent praedictis verbis prophetis. s. cum dicitur: Sine argento redimemini. Et ad declarationem praedictorum subdit: Quia haec dicit dominus Deus: in Aegyptum descendit populus meus. Vbi propheta ostendit differentiam inter captiuitatem Babylonicam & Aegyptiacam, a quibus fuerunt per Deum liberati, & captiuitatem peccati seu diaboli a qua Christus redemit humanum genus per suam passionem. Nam in praedictis duabus captiuitatibus licet essent inter se differentes, quia Aegyptiacam incurrerunt sponte descendentes in Aegyptum, vt coloni essent ibi, vt patet Gen. 46. & sic Aegyptij habuerunt aliqualem rationem detinendi eos, quia subueniunt eis in famis necessitate, vt in glos. In captiuitate autem Babylonica quae significatur hic per Assur, eo quod Assurum cum Nabuch. venerunt, non fuit talis causa, vt in terra sua calumniarentur & opprimerent eos, vt in gl. In vtraque autem captiuitate praedicta quae solum corporalis erat in manu violenta per coactionem opprimentium sufficienter fuerunt redempti per potentiam diuinam aduersarios violenter populum Dei detinentes opprimentem vt patet in sacris scripturis de hoc loquentibus. Sed in hac captiuitate, a qua Christus per suam passionem redemit, hoc non solum non congruebat. s. quod Deus per suam solam potentiam diabolum spoliaret, eo quod humanum genus per peccatum (quod secundum August. non est nisi voluntarium) captiuatum fuit: qua ratione erat iuste sub seruitute diaboli derelictus a Deo, vt tractatur a doctoribus in 3. di. 19. & hoc est quod sequitur: Et nunc quid mihi est? Haec dicit dominus, quia ablati estis populus meus gratis. q. d. & nunc. s. in hac captiuitate hoc non sufficit. sc. per solam potentiam redimere. Quoniam ablati estis populus meus gratis. s. sponte tradendo se peccato seu diabolo, qua ratione conueniens est, vt per iustitiam redimatur. Si autem contra hoc dicatur quod Christus per suam passionem non solum ab actuali sed a peccato originali principaliter redemit: Quod quidem originale peccatum non est voluntarium in ipsis descendentiibus per propagationem. Dicendum quod licet peccatum originale non est voluntarium in ipsis propagatis, fuit tamen voluntarium in primis parentibus a quibus trahunt originem. Et ideo simpliciter dicit: Ablati estis populus meus gratis. s. sponte se tradidit diabolo seu peccato. & ideo non per solam potentiam redimendus est sicut in alijs captiuitatibus supra dictis, & sequitur: Dominatores eius iniqui agunt q. d. licet dominatores eius. s. principes tenebrarum iniqui agunt, deducendo eos ad peccandum, nihilominus quia gratis. s. sponte (vt dictum est) se tradiderunt. Et iugiter tota die nomen meum blasphematur. s. eo quod in eis remanet culpa peccati secundum quam Deus offenditur: & ideo dicitur blasphemari, iuxta illud ad Rom. 2. d. Per vos nomen domini blasphematur in gentibus. Ex supra dictis igitur concluditur, quod captiuitas de qua agit non per solam potentiam opprimentem aduersarios redimenda erat sicut alijs captiuitatibus, sed per aliquod remedium sufficiens ad tollendam culpam seu maculam peccatorum: & ideo subdit: Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa. s. propter necessitatem seu congruentiam praedictam sciet populus meus. s. populus nouiter per me redemptus nomen meum. s. nomen Iesus, quod significat redemptorem seu Salvatore a tali captiuitate diaboli seu peccati iuxta interpretationem huius nominis per angelum factam ipsi Ioseph, Mat. 1. Ipse enim saluum faciet populum a peccato. & sequitur: In illa die. sc. tempore gratiae, quando hoc nomen fuit manifestum. Tps enim gratiae dies dicitur iuxta illud ad Ro. 4. d. Nox precessit, dies autem appropinquabit: Et quia haec redemptio a Deo vero facta transiit omnes alias redemptiones, quae factae fuerunt mediantibus Angelis, seu hominibus modo praedicto, ideo subdit: Quia ego ipse, qui loque-

bar

bar: scilicet per Prophetas, ecce adsum, scilicet per carnem assumptam q. d. Redemptiones praeteritae particularis, & corporales per Angelos, seu prophetas in persona mea loquentes factae sunt, sed haec redemptio quae spiritualis, atque vniuersalis est oportet, vt per me fiat. Vnde ego ipse, qui loquebar, ecce adsum. Item circa hoc, quod dicitur: Sciet populus meus nomen meum. Notandum, quod sicut in redemptione Aegyptiaca fuit Moysi, & deinde senioribus Israel, & deinde populo reuelatum nomen domini Tetragrammaton: secundum cuius veram significationem ad Deum pertinet signa, & prodigia facere facultatem naturae excedentia, quae requirebatur ad illam redemptionem, prout fuit dictum Exod. 3. in additione ar. 7. sic in hac redemptione vniuersali reuelatum fuit nomen Iesus, primo virgini gloriose, deinde Ioseph, & alijs discipulis, & fidelibus. per quod nomen intelligitur salus, vel Saluator a peccatis, vt dictum est. Sequitur: Quam pulchri super montes: vbi postquam Propheta ostenderat, quod praedicta redemptio spiritualis erat ab ipso vero Deo fienda, de publicatione huius redemptionis, dicit: Quam pulchri super montes. Ad quod sciendum, quod facta redemptione per passionem Christi, licet pluries suis Apostolis in sua resurrectione apparuit, tamen de apparitione eius facta in monte Galilaeae specialem mentionem fecit praedicans mulieribus: Annunciate fratribus meis, vt eant in Galileam, quae quidem apparitio fuit in quodam monte Galilaeae, vnde Matth. 28. b. Vndecim discipuli abierunt in Galileam in montem, vbi constituerat illis Iesus de quo proprie potest intelligi istud verbum. Quam pulchri super montes, id est, super montem, sumendo plurale pro singulari, sicut in alijs multis locis. Et sequitur: Pedes annuntiat, & praedicantis pacem, scilicet pedes Christi, qui in illo monte annuntiauit eis, & iniunxit praedicationem Euangelij pacis, di. Euntes docete omnes gentes, s. Euangelium pacis. Mat. 28. d. Annuntiantis bonum, praedicantis salutem: quia tunc dictum fuit eis: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. Mat. 28. d. In quo verbo manifeste praedicauit salutem omni credenti, dicentis: Sion regnabit Deus tuus: quia tunc Christus dixit Sion. s. apostolis in quibus praecipue ecclesia residebat: Data est mihi omnis potestas, &c. Mat. 28. d. Si autem queratur quare pedes Christi singulariter nominauit propheta: dicendum, quod in hoc designatur adoratio apostolorum fuisse ibi facta usque ad pedes. eo modo quo de mulieribus ibidem dicitur: Ille autem accesserunt & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum: Et sequitur: Vox speculatorum tuorum: quod coeter exponitur de apostolis & praelatis eis succedentibus. Sed saluo meliori iudicio magis proprie videtur exponendum de patribus in limbo existentibus, qui speculatores vocantur in re. tc. Exech. 3. d. & 31. b. Fili hominis speculatorem dedi. Isti enim patres dicuntur leuare vocem & laudare pro gaudio sua liberationis simul, quia conuictim liberati fuerunt, & beatitudinem sibi promissam & diu spectatam attigerunt. de quo dicit: Quia oculo ad oculum videbunt. s. facie ad faciem. Cum conuerterit Sion: Et sequitur: Gaudete & laudate simul deserta Ierusalem. quod satis proprie applicatur primitiuae ecclesiae, prout in gl. Parauit dominus brachium sanctum, &c. exponatur sicut in postilla, referendo tamen ad tempus praedicationis apostolorum. Recedite, recedite, exite inde. exponatur de primitiua ecclesia sicut in gl. quia antequam Romani superuenirent, apostoli & alij fideles a Iudaea quae contaminata remanserat ex occisione Christi in regnum Agrippae transferunt, & ad alias Gentes Spiritu sancto admonente, vt in historia ecclesiastica habetur. Sequitur: Muidami. s. a vicij qui fertis vasa domini Per vasa domini secundum gl. intelliguntur sancti. unde Paulus uas electionis dicitur, uel, uasa domini sunt armatura Dei. lorica iustitiae, clipeus fidei, galea salutis, & homini. Et ne quis estimaret ex hoc quod dixerat: Recedite, recedite, exite inde quod in hac redemptione requirebatur recessus corporalis per modum fugae, sicut in redemptione Aegyptiaca, Exo. 12. ideo subdit: Quoniam non in tumultu exibitis, nec in fuga properabitis. s. sicut tunc. Praecedet enim vos dominus. s. ipse Dei filius in persona propria. Et congregabit vos dominus Deus Israel, in fide & charitate: quis autem sit iste Deus Israel statim subdit, d. Ecce in eum get seruus meus, quem hic uocat seruum, eo quod fuit obediens usque ad mortem: de qua morte statim in sequenti tractat & sequitur: Exaltabitur. s. ad calos secundum glo. quia per obedientiam usque ad mortem Deus exaltauit illum. vt habetur Phi. 2. d. Et eleuabitur super oes celos, & sublimis erit valde quia ad dexteram patris sedens, haec in gl. Antiqui autem Hebraeorum istas eleuationes exponunt de Messia sic: Exaltabitur, plusquam Abraham, & eleuabitur. plusquam Moyses. Et sublimis erit valde, plusquam angeli superiores: Ex quo patet, quod Messias de quibus etiam secundum ipsos loquitur propheta, esset sublimior angelis superioribus. Et cum secundum eos inter naturam diuinam & angelicam non sit medium, consequenter concedere habent, quod ipse sit Deus, & cum propheta hic uocat eum seruum, quod non competit diuinae naturae, sequitur quod in ipso sint duae naturae diuinae scilicet, & humana: quod tamen ipsi negant licet concedant praemissa. In his enim & similibus non verentur ueritati per eos implicitè concessa contradicere.

P

Ephes. 6. c.

a *Liore*. Perspicuum est, quia sicut corpus laceratum, & flagellatum, ita anima verè doluit pro nobis, ne ex parte veritas, ex parte mendacium in Christo credat. *** Ambrosius**. Dominus Iesus, etsi vulneratus est propter peccata nostra, in illa infirmitate non permansit, sed se veravit in melius, ad vniuersorum salutem passionis infirmitas est soluta, mors resurrectione & eius liore sanati sumus. Habent hoc luctatores, vt se subiciant his quibuscum congregiuntur, atque luctantur, vt opprimi posse videantur, & subito quadam arte se versant vt effundat superiore, & ita victores euadant. **Spiritali palæstra dominus onera nostra suscipiens, in illa se passioni suæ congesione subicit, & in infirmitatis specie, vt eum aduersarius hominum parè cæteris iudicaret quem facile posset opprimere: diuinitatis arma deposuit, humanitatis tegmen assumpsit securus victoriæ tentator in costa eum telo militis voluit vulnerare, reputans hunc sicut Adam per costam posse prosterni, sed vulneratus latere dñs Iesus, vitam duxit è vulnere.**
b Omnes nos, &c. *** Augustinus**. Totius ecclesiæ vox est, Erraui sicut ouis perdita omnium membrorum Christi vox est, omnes sicut oues errauimus. Hoc Isaia loco exposito p Philippum, spado ille Candacis reginæ credidit. Act. 8.
c Non aperuit, &c. Pilato vel Herodi. Pauca enim respondit ne differretur salus humani generis.
* Procop. Tacuit cum falsa in eum testimonia producerentur. Sciebat. n. cum apud hostes ageretur, nihil esse profuturam defensionem: sed his ferociore aios effecturam cum se Dei filium saluatoreque; omnium & redemptorem se diceret.
d Et quasi agnus. In cuius figura populus Israel agnum in

Peccatorem. **a** Pro peccatis suis. **b** Abiectum propter nos, quia cum latronibus crucifixus.
leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum.
a Nos putauimus eum se sed ipse, &c. **b** Foderunt manus meas & pedes meos. **c** Vt suo vulnere nostra vulnera curarentur
Ipsè autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.
a Non fuit. **b** Flagellis, alapis, tactus pro nobis maledictum.
a Flagellum quo Deo & Angelis reconciliari sumus. **b** Ipse est max nostra, qui fecit vitæque vnum. **c** Virgarum.
† Disciplinā pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisque in viam suam declinauit, & dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum. † Oblatus est, quia ipse voluit: & non aperuit os suum. † Sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia & de iudicio sublatus est.
a Non inuoco cogit, vnde potestatem habeo ponendi animam meam, & iterum tumentiam. **b** Innocens mansuetus. **c** Pasca nostrum immo. est Christus.
a Poenam omnium iniquitatum, vel peccatorum nostrorum, quam iustitiam nequissimi, iustitiam hominis Deus.
a Hostia pro nobis in ara crucis.
a Non inuoco cogit, vnde potestatem habeo ponendi animam meam, & iterum tumentiam. **b** Innocens mansuetus. **c** Pasca nostrum immo. est Christus.
† Generatorem eius quis enarrabit? † Quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussus eum. † Et dabit impios pro sepultura, & diuites pro morte sua, eò quòd iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius, et dominus voluit
a Diuinitatem vel humanam, quam nemo ratione humana comprehendit vel dissent. **b** Rarus aut nullus.
a A Iudæis, & si Deo inspirante scierit. **b** Conuersatione hominum. vnde. Eradamus eum de terra viuentium. **c** Vt videret in celo.
a Delendum. **b** Peculiaris. **c** Permissione vnde. Percutiam pastorem, & dispergentur oues gregis. **d** Romanis.
a Iudæos. **b** Quia vsque ad mortem persecuti sunt eum, & munierunt sepulchrum sig. la cum cul. **c** Quia morti tradiderunt eum.
a Quia de nullo alio potest dici. Nemo enim mundus a sordibus. **b** Facto iustus fuit.
a Verbo verus fuit. **b** Ideo quia. **c** Pare. **d** Sola gratia.

Aggypto comedit. Hic est D agnus qui tollit peccata mundi, qui occisus est ab origine mundi, qui carne & sanguine suo nos pascit, & vellere protectionis nos vestit.
c De iudicio. Iudex omnium. iudicij non reperit veritatem, sed sine culpa damnatus est. Vnde admiratur propheta, quod omnium Deus passioni se tradiderit.
f Generationem. *** Athanasius.** Hic qui natus est de virgine. inenarrabilem habet sibi carnem generationem. Non enim habet patrem secundum carnem cum p se sit conceptus ex virgine & Spiritu sancto. Omnium patriarcharum retexere seriem generationis possumus, Christi non possumus. non enim habet patrem. Stella signat eius natiuitatem quæ de celo descendit.
g Quia abscissus. *** Procop.** Si generationis modus queratur, ideo enarrari non potest, quod tollitur a terra vita eius, id est, quod coram qui in terra degunt, ipsa eius sit in carne vita longè excelsior, qui solus peccatum non admisit. quamquam & alias supra omne quod natum est, ipsa vnigeniti sit essentia.
h Dabit impios. id est, Gentiles quæ sine pietate Deo patri, quia mortuus & sepultus eos acquisiuit, & diuites Iudæos scilicet diuitijs legis & prophetarum gloriantes.
* Procopius. Eos intelligit, qui quæ dicta sunt admiserunt. Nam & Romanis ipsi traditi sunt. præterea diuites olim, id est, prærogatiuis superiores cæteris, se pro morte eius traditurum significat, eos intelligens, quæ legali & sacerdotali regiaque etiam dignitate illustres habebantur. Isti siquidem præter admittam eodem pecunijs non pepercerunt, vt eius resurrectionem occultarent. **i Diuites.** Scribas & Phariseos doctrinæ legis diuitijs gloriantes.

NICOLAVS DE LYRA.
1 Et percussus a Deo propter peccata sua propria. Imposuerunt enim sibi Iudæi, quod haberet demonium, & quod subuertebat populum, & multa alia crimina, vt patet ex decursu Evangeliorum.
2 Ipse autem. Hic consequenter ostenditur passio Christi nobis fructuosa, quia non passus fuit pro peccatis proprijs, sed pro nostris expiandis & hoc est quod dicit: Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. & patet litera. Ra. Sa. dicit, quod istud dicitur in persona Gentilium: Et vocat Gentiles oēs præter Iudæos, dicens quod in aduentu Messie Gentiles videntes Iudæos per eum mirabiliter exaltari, dicent quod afflictiones quas modo sustinent Iudæi in hac captiuitate, fuerunt propter peccata Gentilium: & in hoc sibi ipsi contradicit, quia alibi in multis locis dicit, quod hæc captiuitas est propter peccatum vituli constabilis expiandum, Exo. 32.
3 Omnes nos, &c. Quia nullus quantumcumque iustus potest euitare omnino peccatum saltem veniale.
4 Et dominus posuit, &c. id est penam pro iniquitatibus omnium expiandis: Et quia Christus hanc penam ex maxima charitate sustinuit ideo subditur.
5 Oblatus est. s. ad passionem.
6 Quia ipse voluit. propter obedientiam Dei patris & liberationem humani generis.
7 Et non aperuit os, &c. verbis recalcitrando, & iniurias pro iniurijs reddendo: sed magis coram falsè accusantibus tacendo, sicut patet ex Evangelijs. Cætera patent.
8 De angustia, &c. Hic consequenter ostenditur eius passio finaliter

a Semen **F**
naliter gloriosa, quia per eam transit ad resurrectionis gloriam, Luc. vii. Oportuit pati Christum, & resurgere a mortuis, & ita intrare in gloriam suam. & hoc est quod dicitur: De angustia mortis. 9 Et de iudicio. quo omnes descendentes ex diuina sententia detinebantur in limbo.
10 Sublatus est. per potentiam suæ resurrectionis.
11 Generationem, &c. quod secundum Hier. super Matth. intelligitur de generatione diuinitatis, quæ inenarrabilis & incomprehensibilis est non tantum ab hominibus, sed etiam ab angelis.
Ambrosius. Impossibile est scire generationis secretum, mens de ficit, vox silet, non mea tantum, sed etiam Angelorum. videtur tamen mihi saluo meliori iudicio, quod melius exponatur de spirituali generatione per multiplicationem fidelium, ideo subditur.
12 Quia abscissus, &c. per mortem corporalem, ad quem secuta est multiplicatio fidelium, secundum quod dicitur Ioa. 12. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Ad generationem vero æternam filij non videtur habere aliam quam convenientiam quod sequitur: Quia abscissus est.
13 Propter scelus, &c. expiandum.
14 Percussus enim. i. percuti permisi.
15 Et dabit, &c. i. Iudæos impios & auaros dabit in manibus Romanorum in penam mortis suæ, quod tempore Titi fuit adimpletum.
16 Eo quod iniquitatem. & sic mors eius fuit punitione digna.
17 Et dñs. s. pater voluit cõtere eum in infirmitate. s. carnis, quia quod diuinitas patitur est impossibile. Per hoc autem quod dicitur
 Tom. 4. P 2

A *Semen longeuum.* Verbum Euangelij. s. quod non vete-
 rascet sicut vetus testamentum vnde. *Exiit qui se. se. f.*
 Luc. 8. 2. *Procopius.* Sensus est. Quantumuis talia admiseritis
 si quis tamen pro suo peccato hostiam offerre voluerit,
 .i. eorum qua peccauit poenitentiam agere, illud effu-

† expiatione
 peccati.
 † & videbit
 dies.

Io. 7. b.

† magnā mul-
 titudinem da-
 bo ei pro spo-
 liis & fortis-
 erunt ei pro
 prada.

B *Et voluntas, &c.*
 Ut quidquid pater
 voluit illius virtuti
 bus impleatur, vnde.
*Seruauit eos in nomi-
 ne tuo, & quos dedisti
 mihi custodiri.*
 Procopius. Hoc
 vni tantū saluatori
 congruit. Perpetuō
 .n. patris voluntas
 in manu eius pro-
 sperē successit.

C *contētere eum in infirmitate.* Si posuerit animam suā pro
 peccato, videbit semen longeuum, & voluntas domi-
 ni in manu eius dirigetur. Pro eo, quod laborauit anima
 eius videbit & saturabitur. In scientia sua iustificabit ipse
 iustus seruis meis multos, & iniquitates eorum ipse por-
 tabit. Ideo dabitur ei plurimos, & fortium diuidet
 spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suā, &
 cum sceleratis reputatus est. Et ipse peccata multorum tu-
 lit: & pro transgressoribus rogauit.

D *Saturabitur.* Fide gētium: vnde esuriens, & sitiens supra
 puteum iacob emptis cibis vti noluit, quia iam Samarita-
 næ & eorū qui de ciuitate ad eū exibant, fide satiatus erat.
 d *Fortium diuidet spolia.* Vnde. *Cum diuideret caelis vel ali-*
tissimus Gentes. Et alibi. *Rex virtutum dilecti di.* Er de Paulo.
 Mane com. pra. & ves.
 di. spo.
 e *Cum sceleratis.* Vt
 sceleratos a pecca-
 to redimeret oīa
 omnibus factos.
 Peccata enim nostra
 portauit in cor. suo. Cu-
 ius imitator Paulus
 ait. *Omnibus omnia fa-*
ctus sum, vt omnes lu-
crificarem.
 f *Rogauit.* Pater
 ignosce illis. Ad
 hanc vocem secun-
 dum Euangelium
 Nazareorum mul-
 ta milia Iudæorum
 astantium circa cru-
 cem crediderunt.
 CAP. E

NICOLAUS DE LYRA.

*hic. Eo quod iniquitatem. patet falsa expositio Ra. Sa. exponen-
 tis hoc c. de populo Iudaico, vt supra dictum est. quia ab antiquo vs-
 que ad presens populus ille multas iniquitates fecit contra Deum,
 & proximum, vt patet ex decursu scripturarum. Neq; dolus fuerit
 in ore eius, quod similiter patet falsum de populo Iudæorum, cum
 inter omnes homines sint & fuerunt multum mendaces & dolosi,
 non solum erga alios, sed etiam inter seipsos.*

- 1 Si posuerit, &c. Accipitur hic si pro quia, Christus animam suam posuit pro peccato mundi.
- 2 Videbit, &c. i. multiplicationem fidelium qui sunt semen Christi, & hęc multiplicatio secuta est ad mortem eius, vt predictum est.
- 3 Et voluntas. de salute mundi.
- 4 In manu eius. i. per ipsum complebitur.
- 5 Pro eo quod. ieiunando, vigilando, predicando, mortem sustinendo.
- 6 Videbit. resurrectionem suam.
- 7 Et saturabitur. Tunc enim & non antē habuit gloriam in corpore & sic fuit satiatus ex omni parte.
- 8 In scientia. diuina & humana.
- 9 Iustificabit ipse. quia nullus iustificabitur nisi per ipsum. Sed quia multi reddunt se indignos, ideo dicitur hic.
- 10 Multos. & non cunctos.

- 11 Et iniquitatis. i. poenam pro iniquitatibus.
- 12 Ipse portabit. ex obedientia ad patrem & charitate ad hominem.
- 13 Ideo dabitur ei. i. reddam ei plures de Gentilibus quā ceciderunt de Iudæis.
- 14 Et fortium. i. demonum, de quorum fortitudine dicitur Iob 41. d. Non est potestas super terram quæ comparet ei, &c.
- 15 Diuidet spolia. extrahendo patres de limbo: quod fecit Christus in sua resurrectione.
- 16 Pro eo quod. Ex maxima charitate.
- 17 In mor. valde acerbam, & cū hoc confusibilem, ideo subditur.
- 18 Et cum. quia inter latrones fuit crucifixus, vt per hoc particeps maleficij eorum a vulgaribus reputaretur. Ad hoc. n. impetraverunt Iudæi a Pilato, vt duo latrones cum eo crucifigerentur: sed ex Dei ordinatione etiam hoc factum est, vt hęc scriptura impleteretur, vt dicitur Mar. 15. d.
- 19 Et ipse. quantum ad efficaciam, omnium tamen quantum ad sufficientiam.
- 20 Et pro transgressoribus rogauit. Luc. 23. c. Pater ignosce illis, &c. Et ex hoc patet expositio Ra. Sa. falsa quia populus Iudæus non orat pro Gentilibus, imō quotidie orat pro destructione Romani imperij, & maximē pro destructione discipulorum Christi secundum quod dicit Hieron. & per eius discipulos intelligunt Christianos.

ADDITIO. I.

In c. 5. 3. vbi dicitur in postil. Et dabit impios pro sepultura. Hoc quod dicitur hic. Et dabit impios pro sepultura. non proprie videtur exponi de Iudæis, qui traditi fuerunt Romanis in penā mortis Christi, prout in postil. quia sic debuisse dicere. Dabit impios pro morte sua, non pro sepultura quia licet in morte Christi maxime peccauerunt, in sepultura tamen non. Meritorie. n. & honorifice. Christus fuit sepultus vnde Isa. 11. c. Erit sepulchrum eius gloriosum. vnde aliter videretur vicendum. Pro quo attendendum est q; sicut aliqui errauerunt circa diuinitatem Christi credentes eum purum esse hominē sicut Fotinus & Nestorius, & alij heretici. Similiter alij errauerunt circa humanitatem, sicut Manicheus, qui euacuabat mysterium incarnationis humanā naturam a Christo auferendo: sic fuerunt aliqui qui negauerunt Christi mortem & sepulturam sicut Saraceni, vnde Mahometus in suo Alchorano nequādo dicit expressē, q; Iesus non fuit suspensus, nec mortuus, sed q; sic assimilabatur vidētib; s. apparitionē phāsticam nō veram: quorum errorem propheta excludit, dicens. Et dabit impios pro sepultura sua. Et est sensus, q; impij. s. milites custodientes sepulchrum domini fuerunt testes suę sepulture, & sic dedit impios. s. milites testes pro sepultura sua. Et sequitur. Et diuitē pro morte sua. s. Iosaphab. Arimathæa qui nobilis decurio erat. Iste .n. fuit testis mortis domini, quia ipse corpus eius petijt. Mat. & sic dedit testem diuitem pro morte sua, vnde notanter posuit impios in plurali & diuitem in singulari, quia custodes sepulchri plures erant, & diues ille vnus tantum.

ADDITIO. II.

In eo. c. vbi dicit in postil. Si posuerit animam suā pro peccato. Vbi nos habemus. Si posuerit animam suam, pro peccato. In

Heb. habetur. Si posuerit peccatum animam suam. Ad quod sciendum, quod hic videtur loqui propheta contra Iudæos, & alios peruersē credentes seu opinantes, quod Christus pro peccato suo proprio fuisset passus quorum falsam credulitatem seu opinionē euacuat propheta per hoc quod ex morte Christi secuta est propagatio fidelium longæua, & humana vita per ipsum Christum Deum directā. Quod patet ex hoc quod seruantes legem Christi, & præcipuē eius consilia, non solum vt homines secundum rationem viuunt sed etiam quasi Angeli in caelis conuersantes, vnde Apostolus ad Philip. 3. d. Conuersatio nostra in caelis est. At enim Hieronymus. In carne præter carnem viuere non terrena vita est, sed celestis, secundum quam sententiam litera sic exponitur. Si posuerit pro peccato animam suam. i. si tu infidelis posueris peccatum animam suam. i. si asserueris peccatricem fuisse animam Christi. Videbit semen longeuum. quod intelligitur admiratiuē seu interrogatiuē dictum. q. d. quomodo videbit semen longeuum. s. multiplicationem fidelium, quæ secuta est ad mortem Christi quæ quidem fideles semen Christi sunt per adoptionem, quæ quidem ratio prophete consonat rationi Gamalielis honorabilis legis doctoris qui Act. 5. g. Phariseus dicebat. Discedite ab hominibus istis. s. a discipulis Christi, sinite illos quoniam si est ex hominibus consilium hoc aut opus, dissoluetur. Si vero ex Deo est, non poteritis dissoluere. Si autem contra hoc dicatur, quod aliqua secte prauæ quandoque durant magno tempore permissione diuina, vt patet de Saracenis. Ad hoc euacuandum inducit propheta aliam rationem. di. Et voluntas domini in manu eius dirigetur. Constat autem quod voluntas domini est sanctificatio nostra. i. ad Thes. 4. a. Sed constat, quod sanctificatio humana nunquam in le. ve. nec in aliqua lege seu secta fuit sic frequenter directā in Deum, sicut in sequentib; doctrina & vita Christi reperitur: quorum quamplurimi intar-

A sanctimoniam sequuntur, & terrena omnino despiciunt, & vsq; ad sanguinis effusionem pro veritate pugnant: & sic voluntas domini in manu Christi directa est, unde quod dicitur. Voluntas in manu eius dirigetur. legatur admiratiue seu inquisitiue conformiter ad verba immediatè præcedentia sic. Si posueris tu. s. infidelis peccatum animam suam. s. peccatricem animam Christi. Nūquid videbit semen longæuum, & nunquid voluntas domini in manu eius dirigetur?

RESPONSIO. In c. 53. cum dicitur. Et dabit impios pro sepultura. Post. & S. Tho. concorditer exponunt de Iudæis, qui dati sūt in manu Romanorum ob vindictam mortis Christi. Burg. se opponens dicit illam expositionem non propriam, quia vt inquit secundum hoc debuit dicere, dabit impios pro morte non pro sepultura: quia licet in morte Christi valde peccauerunt, non tamen in sepultura. Meritorie. n. inquit sepultus: ideo dicitur supra. Erit sepul-

chrum eius gloriosum. Sed ista videntur frustra dicta, quia se pultura est consequens mortem: ideo si Iudæi malè egerunt mortem inferendo, peius egerunt mortuo non parcendo: quinimmo fecerūt custodire sepulchrum ne (prout prædixit) resurgeret, quāuis non crederent resurrectionem futurā. Sed & custodes corruerūt pecunia, ne resurrectionē factam publicarent. Infideliter igitur & falsè dicit Burg. quod Iudæi in sepultura non peccauerunt.

Nec valet, quod allegat sepulturā fuisse honorificam, & merito riā, quia hoc pertinet ad credentes, non ad perfidos Iudæos quibus hodie sepulchrum Christi non est gloriosum. Et falsum est, qd dicit testes sepultura custodes fuisse: quia nō fuerunt positi in testimoniū: quia ratione notorietatis nō egebat testimoniū, sed erant positi ex cautela contra discipulos, ne furarentur corpus Iesu, vt habetur in historia Evangelica: & sic extortis expositionibus Bur. phantasia- tur contra sanctum Tho. & Postillatorem.

B **L**auda steri- lis. Ha- ctenus d̄ natiuita te passione, resurre ctione, nunc de Gē tium & Iudæorum vocatione. Sterilis Gentilitas: quæ tūc filios non pariebat Deo, quia nec legē nec prophetas habe bat, nunc autē plu- res generat quam synagoga, quæ se Deum verum ha- bere putat. Vel ec- clesia, quæ in Iudæis deserta erat: quia ad ueniente dōmino filio ei nō pariebat, vt hoc referamus ad ecclesiam tam de Iudæis quā de Gentilibus congregatam.

a Cuius dicere facere est. b O sterilis. c Per totum mundum, non in Iudæa tantum. d Id est ec. lesia per tabernaculum Moyū figurat. e Rubricatas. i. martyres, & hiacinthi- nas. contemplantiuos.

C A P. LIV.

a ¶ Creatorem tuum. b ¶ Ecclesia. c ¶ Quia modo paries. **† Audā sterilis quæ non paris: decā-** 1
a ¶ Nimio gaudio sicut equus ad victoriam. 2
ta laudem & hinni quæ non parie- 3
a ¶ Opinione. b ¶ Ecclesie vel Gentilitatis. ¶ Quia & ipsa Apo- 4
stolos, & per eos genuit multos. 5
bas: quoniam multi filij desertæ, ma- 6
a ¶ Synagoga de qua: Vacua facta est quæ pariebat septem pro- 7
pter mysterium scilicet Sabbati. cui prior populus alligatus erat 8
b ¶ Videbatur habere. c ¶ Deum. 9
gis quā eius quæ habebant virum,

dicit dōminus. Dilata locum tentorij tui, & pēlles ta- 6
bernaculorum tuorum extende. Ne parcas. Longos 7
a ¶ præcepta diuina. b ¶ Rationem & intellectum quibus præcepta consistunt. 8
c ¶ Ad omnia loca mundi. 9
fac funiculos tuos, & clāuos tuos consolida. Ad dexterām 7

erumpe & clama quæ non parturis, quia mul- 1
ti filij desertæ, &c. 2
* Ambrosius. San- 3
cta ecclesia imma- 4
culata coitu, fecun- 5
da partu, virgo est 6
castitate, mater est 7
prole, nutrit vos vir- 8
go. n̄ corporis lacte, 9
iā lacte apostolorū. 10
Virgo est sacramen- 11
tis & virtutibus: ma- 12
ter est populis, cu- 13
ius fecunditatē scri- 14
ptura testatur, quia 15
plures filij desertæ. 16
Nostra virum non 17
habet, habet spon- 18
sum sacræ doctrinæ verbis, sine vllo fluxu pudoris, quasi 19
sponso innubit æterno. 20
b Ad dexteram. n. ad oīa loca mundi. Vel nec elata prospe- 21
ris nec fracta aduersis. Vel, ad bona futuræ p̄sentis. Unde 22
longitu-

a **L**auda steri. Apostolus iuxta. 70. **L**etare sterilis, quæ nō paris erum-

sum sacræ doctrinæ verbis, sine vllo fluxu pudoris, quasi sponso innubit æterno. b Ad dexteram. n. ad oīa loca mundi. Vel nec elata prospe- ris nec fracta aduersis. Vel, ad bona futuræ p̄sentis. Unde longitu-

NICOLAVS DE LYRA.
C A P. LIV.

Lauda sterilis. Aliqui doctores catholici exponūt hoc c. de reditu captiuitatis Babylonicæ, ita qd eadē gens s. Iudæa dicitur hic habens virum & fecunda, steri- lis & deserta secundum diuersa tempora. Habens vi- rum & fecunda, a tempore legis datæ: quo fuit tunc desponsata Deo per legis susceptionem: derelicta & sterilis, tpe Ba- bylonicæ captiuitatis. Sed hoc non videtur bene dictum, quia sterili & desertæ promittitur hic maior multiplicatio prolis, exaltationis & honoris, quam habenti virum: populus autem reuersus de capti- uitate Babylonica nunquam fuit postea in tanta prosperitate quan- tum ad multitudinem populi, diuitias, honores & huiusmodi, sicut fuerat ante captiuitatem, & maxime tēpore Dauid & Salomonis: sed fuit in seruitute licet in terra sua & afflictionib. multi, vt dictū est supra. 35. Item infra eo. c. dicitur. Ecce sternam per ordinē Lapi- des tuos, & fundabo te in saphiris: in quo denotatur reedificatio ci- uitatis & templi multò excellentior quā antè. Reedificatio verò templi & ciuitatis post captiuitatem Babylonicam nulla fuit respe- ctu illius quæ præcessit. Et ideo Ra. Sa. exponit istud c. de tpe Christi ita quod secundum eum Iudæa dicitur habens virum & fecunda pro tpe ante captiuitatem factam per Titum. Sterilis & derelicta a viro, pro tpe captiuitatis in qua est modò: sed in aduētū Messie erit in maiori prosperitate quasi incomparabiliter, quā fuerat vnquam, sed istud dictum fundatur super erroneum fundamentum. sc. qd Chri- stus sit adhuc venturus: propter quod Paulus Apostolus ad Gal. 4. exponit principium huius c. de vocatione Gentilium ad fidem Chri- sti, quam sententiam intendo prosequi. Igitur ad intellectum dicen- dorum sciendum, qd sicut vna est fides antiquorum & modernorū, licet sit modo magis explicata, ita est vna ecclesia a principio mun- di vsq; ad finem, unde dicit Greg. Ho. 7. Quis rectius patris familias similitudinē tenet. quam conditor noster qui eos quos condidit qua- si subiectos possidet in domo? qui habet vineam vniuersalem. s. eccle- siam, quæ a primò Abel iusto vsq; ad vltimum electum, qui in fine mundi nasciturus est quot sanctos protulit, quasi tot palmites mis- sit: & sic vna & eadem ecclesia dicitur sterilis & fecunda virum habens & derelicta, secundum diuersas Gentes, & tempora: qd pro tempore veteris testamenti dicitur fecunda, & virum habens quā tum ad Iudæos ratione legis acceptæ & diuini cultus; quæ duo vi- gauerunt apud eos. Sterilis & derelicta quantum ad Gentiles, quo- rum pauci habuerunt fidem mediatoris, vt sanctus Iob & aliqui alij: nec data fuit eis lex diuina. E conuerso autem pro tempore noui testa-

testamenti in quo pauci de Iudæis comparatiuè, & multi de Gentili- bus crediderunt. Secundum hoc igitur dicendum, qd in præsentī capi- tulo ponitur remedium oppositum impedimento liberationis fiende per Christum tacto supra c. 51. quia ex dilatione promissionis dicte saluationis ab aliquibus poterat estimari, licet falsò, quod promif- sio posset frustrari. In hoc autem c. ostenditur dicta promissio non so- lum adimpleri quantum ad Iudæos omnes, qui credere noluerūt, sed etiam quantum ad Gentiles, quod videntes adimpleri Iudæi qui cre- diderunt in primitiua ecclesia admirantes & glorificātes Deum di- xerunt. Ergo & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est. Act. 11. g. Secundum hoc igitur præfens capitulum in tres partes diuiditur: quia primo describitur saluationis fiende per Christum dilatio, secundo fidelium exaltatio, ibi. Noli time. tertio hostiū prostratio. ibi. Ecce ego creauī. Circa primum dicitur. **L**auda sterilis. i. ecclesia que fuisse sterilis in Gentilibus tempore veteris te- stamenti, & dicit. **L**auda s. interius corde. 2 **Decanta laudem. exterius ore.** 3 **Et hinni in corpore. quia fortis motus deuotionis redundat exterius in motibus corporis, Psalm. 83. a. Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum vi. Et subditur ratio tantę exulta- tionis, cum dicitur. 4 **Quoniam multi. i. Gentilitatis que fuit deserta tempore ve- testa.** 5 **Magis quam. i. Gentis Iudæicę, quia in nouo testamento plu- res sunt fideles de Gentilibus, quam de Iudæis fuerunt tempore vete- ris testamenti. Et quia ad multiplicationem fidelium sequitur augu- mentatio diuini cultus, subdit. 6 **Dilata locum. Per locum tentorij intelligitur locus sacrificij, eo qd sacrificia in veteri lege fieb. ut in tabernaculo, accipiēdo taber- naculum pro atrio sacerdotum, quod erat ante tabernaculum Moyse factum de cortinis, pellibus, tabulis, & similibus ad erectionē taber- naculi necessarijs. Locus autē sacrificij fuit arctus tpe veteris testa- menti: quia non erat licitum offerre sacrificium nisi in Ierusalē nec in tota ciuitate, sed in monte Sion, vbi erat tēplum sed tpe noui testa- menti dilatatus est locus per orbem vniuersum, vbi a Christianis of- fertur Eucharistia que est noui testamenti sacrificium, secundum quod fuit prædictum Malac. 1. c. Ab ortu enim solis vsque ad occasum magnum, est nomen meum in Gentibus dicit dñs: & in omni loco sacrificatur & offerē nomini meo oblatio munda, &c. & propter hoc dicitur hic. **D**ilata locum. ad designandum ampliationem cultus diuini. 7 **Ad dexteram. i. dilataberis ad omnem partem orbis.********

E lib. r. de vir- g. n. bus.

Diuisio

longitudo dierum in dex.eius,et in sinistra eius di.& gloria.

Prou.3.b. lib.25.mor. c.11. dilato bis te,

Mat.10.b. lib.3.de demoustr.c.2.

maritus tu

lib.de vnit.ecclia cap.7.

adolescencia rum, seu iu uenculam.

Deut.32.b. Zach.11.b.

Ibidem.

lib.1.de confentu euange list.c.32.

Gregorius. In trante multitudi- ne Gentium, ecclesia ad dexteram extenditur, dum quosdam iustificandos suscipit. Ad laeuam vero dilatur, dum ad se quosdam etiam in iniquitatibus permansuros admittit, unde. Multi uocati pauci uero electi.

Senem tuum. Eusebius. Hoc manifestissime describitur ecclesia ex gentibus toto orbe fusa, ab ortu solis usque ad occasum, maxime uerbis illis, semen tuum hereditabit gentes.

Noli timere. Cum turris Babel edificaretur. Gentilitas quam Deus sibi desponsauerat in Noe & filiis eius, quasi in adolescentia sua fornicans, a domino derelicta est usque ad tempus incarnationis. Iudaica plebs electa: & ideo illa uidua: ista maritata, unde: Pars autem domini populus eius, iacob fuit. b. eius unde per Zachariam. Assumpsi mihi uirgas. Vnam uocaui decoram. Gentes. s. in Noe & in filiis eius alteram parauit. s. Iudaeos quos elegit dominus sibi in confusione linguarum in familia Heber, unde ibi habetur. Et succidi a cultu meo. s. uirgam quam Deus dicitur, & adhibui illa mihi, quam tuniculus.

Augustinus. Ne timeas de ecclesia hominum minas, & furias, quando in sanguine martyrum tanquam honore purpureo uestieris. Ne timeas preualituras persecutiones aduersum te ne erubescas quod detestabilis sis futura,

NICOLAUS DE LYRA.

Et semen. Quia apostoli & alij fideles acquisierunt ecclesie alias Gentes per suam predicationem.

Et ciuitates. s. a Deo propter idololatriam cultum.

Inhabitabit. fidem ibi seminando. Noli timere. quam multiplicatio hominum non est ad leuitiam, nisi sit ordinata ad bonum, secundum quod dicitur supra 9. a. Multiplicasti Gentem non magnificasti latitiam. Ideo post multiplicationem fidelium, hic consequenter describitur exaltatio eorum. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur remota cuiuscumque confusions. Secundo affectio honoris. ibi. Pauperula. Circa primam dicitur. Noli timere. Cuius ratio subditur, cum dicitur.

Diuisio

Iudaeorum & Gentilium distinctio, quando & per quem initium habuit

Quia confusio. Ad intellectum huius littere sciendum, quod a principio non fuit distinctio Iudaeae & Gentilitatis, sed incipit in Abraham qui circumcisionem accepit in signum distinctionis. Unde circumcisto sic diffinitur. Circumcisto est signum distinguens Israel a Gentilibus. & ideo confusio adolescentiae Gentilitatis est idololatria, ad quam statim declinauit cultus Dei remanente in Abraham & suis successoribus per Isaac. Opprobrium uero uiduitatis in Gentilitate accipitur a tempore legis datae, quo propter idololatriam quasi a Deo dimissa est & repudiata ipsa Iudaea ab ipso per legem desponsata. Confusio uero adolescentiae ipsius Iudaeae est idololatria, ad quam declinauit post dationem legis in deserto, & postea in terra promissionis, unde dicitur Ier. 2. a. Recordatus sum tui miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuae, quam secuta es me in deserto. Opprobrium autem uiduitatis eius est a tempore legis nouae, quam renuit recipere: & sic derelicta est a Deo & repudiata pro maiori parte. Nunc autem ista est, quod istae conclusiones & opprobria Gentilitatis & Iudaeae, non sunt recordanda in ecclesia ex Iudaeis & Gentilibus constituta tempore gratiae eo quod sunt aequales Iudaeis & Gentilibus ad participandum gratiam Christi in uia, & gloria in patria. Et hoc est quod dicit apostolus ad Ro. 10. c.

Verbum Euangelij. Apostoli, de quibus. Nisi dominus Sabaoth reliquisset nobis semen.

enim & laeuam penetrabis, & semen tuum Gentes hereditabit, & ciuitates desertas inhabitabit.

Noli timere, quia non confundentur, neque erubesces. Non enim te pudebit, quia confusions adolescentiae tuae obliuisceris, & opprobrii uiduitatis tuae non recordaberis amplius.

Quia dominabitur tui qui fecit te, dominus exercituum nomen eius, & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terrae uocabitur.

Quia ut mulierem derelictam & moerentem spiritu uocauit te dominus, & uxorem tibi ab adolescentia abiectam.

Dixit Deus tuus. Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congre- gabo te.

In momento indignationis abiecti faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui: Dixit redemptor tuus dominus.

Sicut in diebus Noe istud mihi est, cui iuravi, ne inducerem aquas diluuij ultra super terram, sic iuravi ut non irascar tibi, & non increpem te.

Montes enim commouebuntur, & colles contremiscent: misericordia autem mea non recedet a te & foedus pacis meae non mouebitur, dixit

pum esse redemptionis generis humani. Nam Noe iustus Christi typus est, octonarius numerus

quando magnum erit erimen, fieri, uel esse Christianum: confusionem. n. in perpetuum obliuisceris.

Opprobrium uiduitatis, &c. lib. Ambrosius. Ideo fortasse uidua dicitur ecclesia, quae amisit quidem uirum secundum corporis passionem, sed in die iudicij filium hominis quem amisisse uisa est, est receptura, unde sequitur. Tempus breue dereliqui te, ut gloriosius. s. si dem relicta seruares.

Quia, ut mulier. Qui sequitur tropologiam & in locis difficillimis ex cursu liberae disputationis nascentes fugiunt quaestiones, haec ad animam peccatricem referunt, quae abiecta a Deo fit non ex odio, sed ex dispensatione, ut pressa pondere malorum: ad uirum reuertatur pristinum, & perditam substantiam non desperet de patris clementia qui filio reuertenti anulum, stolam osculumque porrigit.

Sicut in diebus Noe, &c. Ut credat sanctorum congregatio misericordiam domini sempiternam, & ad punctum esse desertos, ut amici Dei foedere aeterno fiant: maiorum ponit exempla.

Augustinus. Nulli nostrum dubium est. per arcam Noe salua rerum gestarum fide, ut delectis peccatoribus domus iusti a diluuiio liberaretur, ecclesiam fuisse figuratam, quod forte humani ingenij coniectura uideretur, nisi hoc Petrus in epistola sua diceret.

Iustinus. Docet nos Isaias diluuium Noe ty-

Non n. est distinctio Iudaeae & Graeci, nam idem dominus omnium di-

in omni qui inuocant illum: ad Gal. 5. a. & 6. d. In Christo. n. Iesu neque circ. ualeat aliquid neque praep. sed noua creatura. s. per baptismum regenerata: qui baptismus est culpe & peccati deletio: & consequens confusions & opprobrii, propter quod Iudaei credentes non possunt aliquid improbare Gentilibus. Creditur. de praeteritis, nec e conuerso, ideo dicitur Quia confusio, &c. & patet littera ex praedictis usque ibi.

Quia ut. ubi alloquitur ecclesiam prout se extendit ad Iudaeos, & Gentiles & fideles, qui in praesenti uita conter affliguntur, ut pateat ex decursu ueteris ac noui testamenti: ideo assimilatur mulieri derelictae & moerenti. Sed quia ista tristitia conuertitur in gaudium in uita beata, quae a tempore passionis Christi est aperta, ideo subditur

Ad punctum. quia quaecumque tribulatio uis & praesentis quasi momentanea est respectu consolationis caelestis: ideo subditur. Et in misericordia sempiterna misertus sum tui. Notandum quod in hac parte ubi translatio nostra habet. Quia dominabitur tui, quod fecit te, dominus exercituum nomen eius. In hebr. eo habetur sic. Quia domini factores tui dominus exercituum eius. ubi manifeste apparet pluralitatem personarum in Deo, cum dicitur in plurali. Dominator tuus factores tui, & unitas essentiae, cum subditur. Dominus exercituum eius. Nota quod non pluralis numeri coniunguntur nominibus numeri singulari

Sicut in hic consequenter ponitur confirmatio dicti, & hoc iuramento diuino, cum dicitur. Sicut in, &c. Pactum. n. firmum subdit Deus cum Noe de diluuiio ultra non inducendo super terram & eodem modo dicitur de tribulatione ulterius non inducenda per ecclesiam, cum dicitur.

Sicut iuranti. Increpatio diuina est tribulatio a Deo immissa: et patet quod scriptura loquitur hic de statu ecclesiae triumphantis, ubi confusio & tribulatio nullum locum habent, unde & haec subditur.

Montes enim. ante aduentum Christi ad iudicium.

Foedus pacis, &c. si intelligatur de federe gratiae non mor-

rus animarum quæ seruatz sunt in arca Noe , octaui diei, quo Christus a mortuis resurrexit, figura est. Noe principium instaurationis generis humani: Christus alterius generis fuit principium, eorum qui regenerantur in filios Dei. Et quomodo Noe cum suis ligno quod in aquis fluctuabat, seruat

uatus est, sic ecclesia per aquam baptismi & crucis lignum credens Christo seruatur. Fundabo te in saphyris. Hieron. Lxx. Præbebo vel præparabo tibi carbunculum, &c. Carbunculus sermo ignitus, qui fugatis tenebris errorum illuminat corda credentium. Hic est quo Isaia la

bia purgantur, & iuxta Gene. in terra Enilath nascitur. Saphyrus cæli habet similitudinē, significans qui cum Socrate dicunt, Scando aërem solemq; despicio, & cum Paulo: Nostri conuersatio in cælis est. Iaspis autē munit propugnacula, qui possunt omnē altitudinem eleuantem se contra scientiam Dei destruere, & mendacium veritati subijcere. Iaspidum multa genera sunt: alius est Smaragdo similis, qui reperitur in fontibus Termoodontis, & vocatur grammatas, quæ omnia phantasmata fugari putant. Alius viridior mari, & tinctus quasi floribus. qui in Phrygia reperitur in Ida in profundissimis specubus. Alius iuxta Hyberos Hircanosque & mare Caspium, & præcipuè lacum Neusim. Alius niui & spumæ similis est marinæ. clementer mixto colore sub-

rutilans. Hæc diximus. vt omnes spirituales gratias in ecclesia propugnaculis cognoscamus, quib. vani timores fugantur, quas qui habet dicit: Fratruel meus dilectus, candidus, & rubicundus. Vniuersos fil. tuos doctos. * August. Illud est certissimum iudicium, quod a Deo didiceritis si id quod diceritis feceritis. Isto modo sunt omnes secundum propositum vocati, sicut scriptum est in prophetis, docibiles Dei. Qui autem nouit quidem quid fieri debeat & non facit, nondum a Deo didicit secundum gratiam sed secundum legem, non secundum spiritum sed secundum literam. Recede procul. Cõsolatus est ecclesiã de Gentibus, promittens ei spirituales gratias: nunc docet quid agat, ne aduersarius timeat. Ecce accola. Hoc ad se innertunt Iudæi, tanquam sint futuri profelyti ex Gentibus tempore Christi sui. Ecce ego. Non quod sim causa perditionis eorum, sed aduersarius pugnans, victis perditionis victoribus causa est præmij. * Chryl. Si in hoc Deus nos creasset vt perderet, iure dubitasset de propria salute. Cæterum quia non ob aliud quam propter bonitatem suam quo bonis fruamur sempiternis, atq; in hoc oia facit vt salui simus, quis dubitationi relinquit locum? Hæc est hæreditas. Ne iustus tribulatus deficiat, addit præmia.

Can. 5. c. Lib. 1. de gratia c. 13. † ex christallo fenestras tuas. † carbunculi. † Loge eris. E † prosperabitur. † condēnabis. Apistola ad Theodorum lapsum.

miserator tuus dominus. Paupercula tempestate conuulsa

absq; ulla consolatione. † Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fundabo te in saphyris: & ponam † iaspidem propugnacula tua, & portas tuas in lapides † sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. Vniuersos filios tuos doctos a domino, et multitudinē pacis filijs tuis, & in iustitia fundaberis. † Recede procul a calumnia, quia non timebis, & a pauore, quia non appropinquabit tibi. † Ecce accola veniet, qui non erat mecum: aduena quondam tuum adiungetur tibi. Ecce ego creau fabrum sufflatem in igne prunas, et proferentem vas in opus suum, & ego creau interfectorem ad disperdendum. Omne vas quod fictum est contra te non † dirigetui: & omnem linguam resistentem tibi, in iudicio † iudicabis. Hæc est hæreditas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

dem propugnacula tua, & portas tuas in lapides † sculptos,

& omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. Vniuersos filios tuos doctos a domino, et multitudinē pacis filijs tuis, & in iustitia fundaberis. † Recede procul a calumnia,

quia non timebis, & a pauore, quia non appropinquabit tibi. † Ecce accola veniet, qui non erat mecum: aduena quondam tuum adiungetur tibi. Ecce ego creau fabrum sufflatem in igne prunas, et proferentem vas in opus suum, & ego creau interfectorem ad disperdendum. Omne vas quod fictum est contra te non † dirigetui: & omnem linguam resistentem tibi, in iudicio † iudicabis. Hæc est hæreditas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

quod fictum est contra te non † dirigetui: & omnem linguam resistentem tibi, in iudicio † iudicabis. Hæc est hæreditas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

reitas seruatorum domini, & iustitia eorum apud me, dicit dominus.

NICOLAUS DE LYRA.

bitur ab ecclesia militante generaliter, sedus autem gloria est omnimodo immutabile.

1 Paupercula. Hic consequenter ponitur honoris affectio, vbi primo recolitur præcedens tribulatio, cum dicitur: Paupercula tempestate. s. primo fuit, &c.

2 Conuulsa, &c. quia ecclesia, vt plurimum fuit & est afflicta, & erit in presenti vita loquendo de ipsa quantum ad illos qui numero & merito sunt in ecclesia: & hoc præmittitur hic, vt opposita consolatio siue honoratio clarius elucescat, cum subditur.

3 Ecce ego sternam, &c. Quod vno modo potest intelligi de ecclesia militante: & sic lapides isti sunt viri sancti in diuersis gradibus & officijs ecclesie constituti, ex quibus edificatur ecclesia. Alio modo de ecclesia triumphante: & sic lapides isti sunt beati in diuersis mansionibus & gradibus glorie collocati: De quo edificatio habetur Apocal. 21. vnde ibi concluditur: Et ciuitas non eget sole neque luna, vt luceant in ea. nam claritas Dei illuminabit illam.

4 Vniuersos filios, &c. Quia in beatitudine cælesti omnes vident in diuina essentia illud quod pertinet ad eorum beatitudinem: & sic sunt edocti a domino immediate & hoc est quod dicitur Ierem. 31. f. Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens cognosce dominum. Omnes. n. cognoscet me a minimo eorum vsque ad maximum ait dominus.

5 Recede. id est recedes.

6 Procul a calumnia. quia non habebit locum in patria.

ADDITIO.

In cap. 54. vbi dicitur in postil. Quia dominabitur tui qui fecit te dominus exercituum nomen eius.

Vbi translatio nostra habet. Quia dñabitur tui qui fecit te.

Cap. F

7 Ecce accola veniet. id est Gentilis.

8 Qui non erat mecum. ante conuersionem ad fidem.

9 Aduena quondam tuus. i. qui non fuit natione Iudæus.

10 Adiungetur tibi. id est adequabitur tibi in donis gratie & glorie, vt supra dictum est.

11 Ecce ego. Hic consequenter describitur hostium deiectio. s. demonis & Antichristi, qui erit instrumentum diaboli ad persequendum ecclesiam: & hoc est quod dicitur: Ecce ego creau fabrum. id est diabolus, qui quantum ad naturam que bona est, a Deo creatus est, sed per suam malitiam deprauatus: de quo dicitur Iob. 41. Halitus eius prunas ardere facit, i. tentationes in cordibus peccatorum & persecutiones contra ecclesiam fidelium.

12 Et proferentem vas in opus suum. i. Antichristum quem possidebit, & ad persecutionem fidelium applicabit.

13 Et ego creau interfectorem ad disperdendum. id est Michaelem Archangelum cuius ministerio de precepto domini Antichristus & magna pars adherentium sibi interficientur, vt dicunt doctores sancti: ideo subditur.

14 Omne vas quod factum est contra te, diaboli instigationi.

15 Non dirigetui. i. intentio frustrabitur.

16 Et omnem linguam. i. aduersantem catholicæ fidei.

17 In iudicio iudicabis. quia sancti in extremo iudicio cum domino impios iudicabunt.

18 Hæc est hæreditas. Quia per acto iudicio cælestem hereditatem in corpore & anima possidebunt.

Cap.

In Heb. habetur: Quia dominator tui, &c. & sic in hoc loco apparet pluralitas personarum in Deo. Nec inde debet sumi argumentum contra Hebræos, quia forte cederet eis in derisum: sunt tamen multa alia loca in quibus hoc mysterium clarius comprobatur.

CAP. LV.

Quia vas fictum
cōtra ecclesiam
dixerat conteren-
dum, & omnem linguam
armatam contra scientiam
Dei superandam, prouocat
credentes ad fluuium Dei
qui repletus est aquis.
b *Ad aquas.* Spiritus sancti
baptismatis. vnde: *Apud te
est fons vitæ. & in lu. tuo videbi-
mus lu.* Et alibi: *Si quis sitit ve-
ad me, & bi.* Has aquas spar-
gunt nubes, ad quas venit
veritas Dei.

Pfal. 35. c.
102. 7. f.

in sanctum
luacrum.

† idest pro re
quæ non est
panis, & ta-
men panem
esse putatis.

E. hef. 2. d.
Matth. 10. a.

† Gentes quas

* Gregorius Naz. Si sine
labore, sine vllio negotio rā-
to bono tibi licet potiri, cu-
ius dementiæ est, tantum bo-
num differre? Qui sititis ve-
nite, ò benignitatem & libe-
ralitatem mirabilē? ò com-
mertij singularem facilita-
tem? Ipsa voluntas accipien-
da est tibi pro magno pre-
tio. Sitit dñs sitiri, potū cœle-
stem propinat his qui tantū
volunt bibere, beneficium
accepit, qui tantum petit.
c *Et qui non habetis argentum.
Gratia salui facti estis.* Et alibi:
Gratis accepistis, gratis date.
d *Comedite.* Audiendo, lo-
quendo, legendo, meditan-
do, operando, corde retinē-
do. Diuina siquidem scri-
ptura, & potus est, aperta: &
cibus, occulta. Ipsa etiam &
aqua est & panis qui de cœ-
lo descendit.

e *Vinum & lac.* * Proco-
pius. Significatur aquæ no-
mine Euangelij promulga-
tio: vt vini & lactis mystica regeneratio. Qui .n. aqua
& Spiritus sancto regeneratur, verbi rationali lacte tan-
quam recenter nati infantes, nutriuntur, vinumque bi-
bunt, de quo dicitur. *Hic est sanguis meus qui pro vobis effunditur.*
Et verò quibus olim dabatur baptismus, iisdem lac
etiam

CAP. LV.

a *¶ Tam iudæi quam Gentiles.* b *¶ Po-
tum doctrinæ & vere. & nouæ legis*
Mnēs sitientes venite ad
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
**aquas: & qui non ha-
betis argentum, prope-
rate, emite & comedi-**

te. Venite emite absq, argento & absque ulla
commutatione vinum & lac. Quare appen-
ditis argentum † non in panibus, & laborem
vestrum non in saturitate? Audite audientes
me, & comedite bonum, & delectabitur in
crassitudine anima vestra. Inclinate aurem
vestra, & venite ad me: audite & viuēt anima
vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum,
misericordias Dauid fidelis. Ecce tes-
tem populis dedi eum, dūcē ac præceptorem
Gentibus. Ecce † Gentes, quæ nesciebas, voca-
bis: & Gentes quæ te non cognouerunt ad te

† *Fide.* a Humana sapientia emitur auro & argento. b *¶ Argentum
vestrum te probum est.*
a *¶ Terrena.* b *¶ In principio erat verbum, &c. huiusmodi.*
c *¶ Simplicium doctrinam.* vnde: Verbum caro factum est.
d *¶ Scribæ & Pharisei, hæretici & philosophi.*
a *¶ Nitorem eloquentiæ.* b *¶ Spiritualibus.* qui sequimini
literam quæ occidit, non spirituales intellectum qui refici-
cat. Hic est Christus qui dicit. Ego sum panis viuus.
c *¶ Studium scilicet in solis verborum, quæ autem præ-
teruolant, non animam satiant.*
a *¶ Auribus cordis.* b *¶ Aq.
a *¶ Conseruandæ.* b *¶ Christum vel Euangelij verbum.*
a *¶ Charitatis & aliarum virtutum.* c *¶ Et si corpus maceretur.
b *¶ Quasi humiles.* c *¶ Audiendi:*
a *¶ Fide & opere.* b *¶ Obedite.* c *¶ In Deo qui est vita animæ.*
a *¶ Sanguine filij confirmando Euangelium cui non succedet alia lex.*
a *¶ Non breue sicut populus Iudæorum.* b *¶ Confirmatio.* c *¶ Promissiones
sola misericordia tactas.* d *¶ Misericordias domini in æternum cantabo.
c *¶ Christi.* d *¶ Veteris.*
a *¶ Ego in hoc natus sum, vt testimonium perhibeam veritati.* c *¶ Omnium
quæ promisi.* b *¶ Fidelium.* c *¶ Ego pater.* d *¶ Nemo uenit ad
patrem nisi per me.* e *¶ Legislatorem.*
a *¶ Non solum Iudæis.* b *¶ Pater ad filium.* c *¶ Fili.* d *¶ Pro-
pter idololatriam.* e *¶ Ad Fidem per Apostolorum prædicationem.****

Iudæos ad credendum, sed quia sciebat illis non creden-
tibus Gentiles esse credituros, dicit se filium misisse qui
præcepta ipsius populis nunciaret.
1 *Ad te current.* * Theod. Ad quem hæc possunt referre
Iudæi? quem inuocauere gentes & nationes? ad quem
accurrere

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. LV.

* **Q**uia vas fictum
cōtra ecclesiam
dixerat conteren-
dum, & omnem linguam
armatam contra scientiam
Dei superandam, prouocat
credentes ad fluuium Dei
qui repletus est aquis.
b *Ad aquas.* Spiritus sancti
baptismatis. vnde: *Apud te
est fons vitæ. & in lu. tuo videbi-
mus lu.* Et alibi: *Si quis sitit ve-
ad me, & bi.* Has aquas spar-
gunt nubes, ad quas venit
veritas Dei.
2 Et qui non habetis. q. d. ista non cadunt sub precio tempora-
li. sed dantur ex mera liberalitate diuina.
3 Vinum & lac. per ista quæ in nutritilib. sunt præcipua, intel-
liguntur bona gratiæ et gloriæ spūalia anime nutritina: quia propriū
est hominibus ad cognitionem spiritualium per sensibilia deuenire.
4 Quare appenditis, &c. i. ponitis studium & laborem ve-
strum circa bona temporalia transitoria & deceptoria quæ non refici-
unt, sed magis famem & sitim faciunt quia cupiditatem augent.
Vnde dicit poeta. Crescit amor numi, quantum ipsa pecu-
nia crescit. Et idem dicit Amb. super Lucam de hydropico: Et idē
est de ambitione honorum, & huiusmodi.
5 Et delectabitur, &c. idest gratiæ pinguedine.
6 Anima vestra. non corpus quod non sentit talia.
7 Inclinate aurem, &c. ad euangelicam veritatem.
8 Et viuēt, &c. vita: gratiæ & postea gloriæ, & vnde ista pro-
ueniant subditur.
9 Et feriam vobiscum. i. legē euangelicā cui alia nō succedet.
10 Misericordias Dauid, &c. Sic est in Hebræo & libris cor-
rectis, i. misericordias Christi fideliter adimplendas. Quod per Dauid
intelliga-

Diuisio.

Iuuenalis.

intelligatur Christus, patet Ose. 3. b. Reuertentur filij Israel &
querent dominum Deum suum, & Dauid regem suum
vbi translatio Chaldaica habet. Et obediēt Messie filio Dauid
regi suo, & Iere. 30. b. Seruiēt dño Deo suo, & Dauid regi
suo quem suscitabo eis. Glo. Hebraica. Obediēt Messie filio Da-
uid. Certum est tamē, qd Dauid diu ante erat defunctus, qd isti proph-
tæ essent, & ideo non intelligitur hoc de ipso sed de Christo ab eo de-
scensuro, sed qm quod dicitur Ro. 1. a. Qui factus est ei ex semine
Dauid fm carnem: & eodem modo. Hic per Dauid intelligitur
Christus. Hoc et patet per Paulum Apostolum, qui Act. 13. c. allega-
hanc scripturā de Christo dictum, di. Dabo vobis sancta Dauid
fidelis, vbi. a. translatio nostra habet hic: Misericordias Dauid
fideles. Translatio. Lxx. quam allegat Paulus habet: Sancta Dauid
fidelis. vt dicitur glossa. Act. 13. c. Ex quo etiam vltius patet,
sententia totius capituli ad literam reducenda est ad tempus Chri-
sti: hoc etiam sentit R. Sal. vt patet ex supra dictis.
11 Ecce testem. Hic consequenter describitur ipse Christus sub-
mitas: & primò in doctrina, cum dicitur. Ecce testem, &c. i. in
ritatis diuine testimonium propter quod dixit Ioa. 8. g. Ego in hoc
natus sum, & ad hoc veni in mundum, vt testimonium perhibeam
veritati. Secundò in potestatis eminentia: cum subditur.
12 Ducem ac præceptorem. secundū quod dicitur Mar. vlt.
Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra.
13 Ecce Gentem. Hic mutatur modus loquendi de tertia per-
na ad secundam, quod frequenter fit in prophetis: & dirigit sermo
ad Christum: dicens: Ecce Gentem. i. populum Gentilem.
14 Quæ nesciebas. per approbationem pp eius idololatriam,
modo loquendi quo dicitur fatuus uirginibus: Nescio vos. Mat. 25
15 Et Gentes quæ te non cognouerunt. per fidem.
16 Ad te current. per celere conuersionem ad prædicationem
Apostolorum.

* Propter

accurrere populi? Il liquidem non possunt hoc ostendere. Nos videmus esse completum, & illi quae nationes adorabant, toto orbe adoratum.

a Dominus Deum suum. Quando pater dicitur, pater Christi secundum diuinitatem dicitur pater gloriae secundum humanitatem, pater domini nostri Iesu Christi.

b Quae sit dominum. Haec pertinent ad Iudaeos vel ad Gentes specialiter, & ad vnumquemque generaliter. Propheta ad Iudaeos. Quae sit dominum. q. d. Gentes suscipiunt misericordias David, & vos dedignamini, sed agite penitentiam, & conuertimini domini tempus habebitis. Unde: Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.

c Cyrillus. Nunquam in sordido vasculo immittuntur pretiosa vnguenta, idcirco Isaias munitur primò iubet eos, qui Christo per fidem volunt adhaerere.

d Dum prope. Ne vestris vicis recedat qui appropinquat appropinquatibus sibi, & filio reuertenti letus occurrit.

e Non enim. Ne putetis difficile esse quod spondeo considerate, & inter mea & vestra consilia multa sit differentia: & quanta naturae tanta voluntatis diuersitas.

f Theodoretus. Multum ab inuicem distamus, toto

a ^a Domini, e refugium factus es nobis. ^f Fide. ^f Patrem. ^b Secundum humanitatem. **a** current propter dominum Deum tuum & sanctum Israel, quia glorificauit te. ^a In morte. ^f Hic est filius meus dilectus. ^f In resurrectione & ascensione. ^f Gloria quam habes antequam mundus fieret. Vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnguenti a patre, &c. ^b Secundum humanitatem. ^c Fide, opere, simplicitate. ^d Dum uiuisti. ^e Dum poenitentiae locus est. ^f Modo potest inueniri merito fidei. in futuro videbitur, non inuenietur.

b potest: inuocate eum, dum prope est. ^a In veritate. ^b Dum tempus habebis. ^c Non est satis quare. ^e dominum, nisi derelinquat impius viam suam. ^f Declina a malo. ^d Gentilis.

c viam suam, & vir iniquus cogitationes suas: & reuertatur ad dominum, & miserebitur eius, & ad Deum nostrum ^a Quia non vult mortem peccatoris, sed ut magis conuertatur & uiuat.

d quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meae cogitationes vestrae, neque uia mea uia uestra ^a Multum misericors. ^b Clementissimus pater. ^f Consilium domini manet in aeternum, cogitationes eius in gene. & gene. ^c Quasi: Et miserere uolo, & possum: non enim cog. me. ^d Inmutabiles.

e dicit dominus. Quia sicut exaltatur caeli a terra, sic exaltata sunt uia mea a uis uestris, & cogitationes meae a cogitationibus uestris. ^a Recte. ^b Immobiles & inuestigabiles. ^f Praus. ^d Inferabilia eius iudicia.

f de caelo, & illuc ultra non reuertitur: sed inebriat terram & infundit eam, et germinare eam facit, & dat semen ferenti, & panem comedenti: sic erit uerbum meum quod egredietur de ore meo: Non reuertetur ad me uacuum, sed faciet quaecumque uolui: & prosperabitur in his ad quae misi illud. ^a Quoniam uanæ sunt. ^f Cogitauerunt consilia quae non possunt. ^b De nubibus. ^c Euange. ita doctrina: ^d Qui seminat in lacry. in exul. &c. ^e Filios spirituales.

a ni. Montes & colles cantabunt coram uobis laudem, & omnia ligna regionis plaudent manu. ^a Humore. ^b Terrenorum corda.

b Pro saliuuncula. ^a Praedicanti. ^b Verbi. ^c Doctrinae. ^d Exercenti. ^e Promissio de salute Iudaeorum & Gentium.

c istud in his qui sunt ex Israelis stirpe. ^a Filius. in principio erat uerbum. ^b Prophetarum, Apostolorum, humana similitudine.

d dam & conyza cum essent Matthaeus & Paulus, ille quidem publicanus, hic autem persecutor, Christum tamen ubique bene olere curarunt. ^a Unde: Quae placita sunt ei facio. ^b De redemptione humani generis. ^c Etiam secundum hominem praedicando ad fidem conuertendo.

e Gregor. ^a Gentes ab idololatria, Iudaei a legis umbra. ^b Christo qui est pax nostra. ^c Gratia uobis & pax ab eo, &c. ^d Ad patriam caelestem.

f ^a Angelorum. ^b Hominum. ^c Latet de salute uestra. ^d Deo. ^e Vel siluam. ^f Primitiue ecclesiae. id est fideles qui erant tanquam lig. quod plant est. f. d. a. ^b Opere. ^c Spinosis & uiciosis. ^d Pro uitijs virtutes.

a ^a Inuenias uero & ^b rubo

b ^a Pro saliuuncula. Sa

c ^a liuncula, aculeis & punctationibus plena. Abies, alta, pccera, fabricandis domibus apta pice foecunda.

d ^a Procopius. Ac si forte dixisset pro malitia iustitiam, pro lasciuia, temperantiam, pro audacia, fortitudinem, pro stultitia, prudentiam.

e ^a Inuenias uero & ^b rubo

f ^a Inuenias uero & ^b rubo

a ^a Inuenias uero & ^b rubo

b ^a Inuenias uero & ^b rubo

c ^a Inuenias uero & ^b rubo

d ^a Inuenias uero & ^b rubo

e ^a Inuenias uero & ^b rubo

f ^a Inuenias uero & ^b rubo

a ^a Inuenias uero & ^b rubo

b ^a Inuenias uero & ^b rubo

c ^a Inuenias uero & ^b rubo

d ^a Inuenias uero & ^b rubo

e ^a Inuenias uero & ^b rubo

f ^a Inuenias uero & ^b rubo

a ^a Inuenias uero & ^b rubo

b ^a Inuenias uero & ^b rubo

c ^a Inuenias uero & ^b rubo

caelo, inquam, vos enim odistis me, & ego amo uos: vos fugitis, ego uoco: vos bellatis aduersum me, ego nihil aliud quam beneficis uos prosequor. ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d Et quomodo. Alia similitudine ostendit, quia multus est ad ignoscendum. ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

f ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

a ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

b ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

c ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

f ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

a ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

b ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

c ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

f ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

a ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

b ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

c ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

f ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

a ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

b ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

c ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

f ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

a ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

b ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

c ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

d ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

e ^f Inuenitur ipse. ^f De pe. dist. ^f his autoritatibus.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Propter dominum. i. patrem, qui est Deus in ipso Christi uero.
- 2 Et sanctum Israel. i. Deum sanctificantem Israel.
- 3 Quia glorificauit te. quantum ad gloriam corporis in resurrectione, quam tunc habuit Christus, & non ante: & quantum ad sessionem ad dexteram patris in humanitate, quam habuit in ascensione, & quantum ad operationem miraculorum per Apostolos factorum in nominis Christi inuocatione: quae uidentes populi Gentiles ad Christum conuertebantur, ut habetur in actibus Apostolorum in pluribus locis.
- 4 Quae sit dominum. Hic consequenter excitatur humana sedulitas ad querendum Deum tempore gratiae ex consideratione suae liberationis, & maiestatis. Et primò sit propositum. secundò declaratur dictum, ibi: Non enim. Circa primum dicitur.
- 5 Quae sit dominum. i. ante quam ueniat seueritas iudicij.
- 6 Inuocate eum. per deuotam orationem.
- 7 Dum prope est. ad exaudiendum paratus: Et quia peccatoris oratio non est exaudibilis, ideo subditur.
- 8 Derelinquat impius viam suam. i. opera sua mala.
- 9 Et vir iniquus. Ex hoc patet falsitas Iosephi dicentis, quòd cogitationes intra manentes non sunt peccata.
- 10 Et reuertatur ad dominum. per ueram poenitentiam.
- 11 Et miserebitur eius. dando ei gratiam.
- 12 Quoniam multus. i. prouior quam ad condemnandum.
- 13 Non. n. cogitationes meae. Hic consequenter declarat dictum suum. Et primò de diuina pietate: dicens: Non. n. cogitationes meae. Cogitationes enim humanae sunt ad iniurias vindicandum, cogitationes autem diuinae sunt magis ad miserandum.
- 14 Quia sicut exaltantur caeli a terra. quia caelum sursum est,

est, & terra deorsum, sic cogitationes diuinae & opera sunt semper eleuata ad superiora. secundum quod dicitur Prou. 16. a. Vniuersa propter semetipsum operatus est dominus. Cogitationes autem humanae & opera tendunt ad deorsum. Gen. 8. d. Sensus & cogitatio humani cordis prona sunt ad malum ab adolescentia sua. Secundò quantum ad uerbi sui stabilitatem cum dicitur.

- 15 Et quò descendit imber. absque effectu: ideo sequitur.
- 16 Sed inebriat terram & infundit eam. & patet usque ibi.
- 17 Sic erit uerbum meum. per prophetas dictum. Vel aliter uerbum meum, id est filius, de quo dicitur, Ioan. 1. a. In principio erat uerbum, &c.
- 18 Quod egredietur. quia semper nascitur a patre: Ista enim natiuitas mensuratur aeternitate, quae completitur omne tempus.
- 19 Non reuertetur. Filius enim procedens a patre, & ueniens in mundum, non redit uacuus in caelum, sed patres detentos in limbo adduxit secum: ideo subditur.
- 20 Sed faciet. id est quaecumque per ipsum fieri disposui. Similiter si hoc referatur ad uerbum domini per prophetas dictum, non frustratur effectu a Deo intento.
- 21 Quia in laetitia egrediemini. uos patres in limbo detenti.
- 22 Et in pace deducemini. ad gloriam caeli.
- 23 Montes, & colles. id est Angeli superiores, & inferiores eodem modo loquendi quo dicitur, Psal. 124. a. Montes in circumitu eius. id est Angeli, ut dicit glossa Augustini.
- 24 Cantabunt coram uobis laudem. Quia Christo ascendente cum electis, fuit gaudium, & laetitia Angelis sanctis.
- 25 Et omnia ligna. id est omnis creatura etiam insensibilis.
- 26 Plaudent manu. congaudentes suo creatori.
- 27 Pro saliuuncula ascendet abies. exponit Ra. Sal. sic id est. ^f Potestas

Gregorius. Pro saluone
 A la ascendit abies. dū in san-
 Lib. 18. mor. storū corde pro abiectione
 c. 11. terrenae cogitationis al-
 titudo supernae contem-
 plationis exoritur. Vrtica
 † domino in verò oīno igneae naturae
 nomen vel dī: Myrtus verò temperati-
 † oriam. uae fertur esse virtutis. Pro
 vrticæ ergo crecit Myr-
 tus, cum iustorum mētes a
 prurigne & ardore vitiorum ad cognitionis temperiem
 tranquillitatemq; perueniunt: dū iā terrena non appe-

^a Scilicet. [¶] Virtutes. [¶] Virtutibus exaltati. ^b Igneis
^{acutis pleni.} [¶] Libidinosi cupidis. ^c Odores virtutum
^{pleni, animarum medici.} Myrtus enim est odor aromaticus.
^{vrtica ignea aculeis plena.}
 ascendet abies, & pro vrticā crescit myrtus.
^a Tunc. [¶] Commutatus de malo in bonum. ^b Quia a Christo nomi-
^{nabuntur} [¶] Christi ani, hoc signo insigni.
 Et erit † dominus nominatus in signum eter-
^a Nomen Christi. ^b Veritatis eius caractere omnes mu-
^{niuntur} [¶] vel innuantur. [¶] Fidelibus.
 num, quod non auferetur.

runt, dū flāmas carnis desi-
 derijs caelestibus extingūt.
 a Et erit dominus. Alii. Et
 erit dñs in nomē & ī signū
 sēpitemū qđ non deficiet.
 * Procop. Vbique enim
 1 Christianos a Christo nun-
 2 cupatos videas, & signum
 3 salutis hoc inscribere noīe
 quod non est vnquam de-
 fecturum. Non desunt ta-

men qui sine appellatione, crucem cam per quam salu-
 tem sumus adepti, purent significari.

NICOLAUS DE LYRA.

potestas auferetur ab impijs, & dabitur iustis: Et istud fuit impletū
 in resurrectione Christi, per quam patres in limbo detenti fuerūt de
 potestate demonum liberati, & plenius implebitur in iudicio finali,
 quando demones retrudentur in infernum, & omnes electi in corpo-

re & anima transferentur ad caelum: ideo subditur.

- 1 Et erit dominus nominatus. ab omnibus electis.
- 2 In signum æternum. i. in signum salutis æternæ.
- 3 Quod non auferetur. quia perpetuitas in ratione vera bea-
 titudinis incluat.

CAP. LVI.

Acc dicit dominus.
 Custodite iudi-
 cium. Terminato
 Gentium vaticinio,
 quæ in aduentu Christi de
 B saluocula & vrtica in abie-
 tem myrtumq; mutantur,
 loquitur ad auditores il-
 lius temporis, vt se parēt ad
 aduentum Saluatoris, qui
 est misericordia iustitia.
 * Procop. Ad Iudæos iam
 transit oratio qui prophete
 re temporibus viuentes, ge-
 neris nobilitate superbie-
 bant prolique fecunditate
 pietatis esse præmium
 existimabāt. Vnde qui alie
 nigenæ eunuchi que erant,
 animis cœcidebant: hi qui-
 dem tanquam ignobiles il-
 li autem vt infœcundi libe-
 risq; carētes. Quo fit, vt in
 morib. ipsis, & virtutibus,
 esse beatitatē demonstrat
 Deus. Neque n. quicquam
 profecerit, qui prædicta ha-
 beat, si iustitia caruerit.

CAP. LVI.

Acc dicit dominus: Cu-
 a Custodite iudiciū, & fa-
 cite iustitiam: quia iu-
 sta est salus mea, vt ve-
 niat: & iustitia mea, vt reuelētur. Beatus vir
 qui facit hoc, & filius hominis qui apprehē-
 det istud. Custodiens Sabbatum, ne polluat
 illud: custodiens manus suas, ne faciat omne
 d malum. Et non dicat filius aduenæ, qui ad-
 haret domino dicens: Separatione diui-
 det me dominus a populo suo. Et non
 dicat eunuchus: ecce ego lignum ari-

bus dicitur: si de mundo esse-
 tis, mundus quod suum erat dili-
 geret, & c. Ego elegi vos de mū-
 do, idcirco odit vos mundus.
 * Theodoretus. Cū bea-
 titudinem pro præmio po-
 fuerit supradictorum, tunc
 quia sub lege erant, iubet
 custodire sabbatum, & san-
 ctificare, & docet sanctifica-
 tionem sabbati esse, puras
 manus seruare sceleris. ab-
 stinere manum ab omni
 iniustitia, quod sabbatum
 consecratum a Deo est ad
 Dei cultū ad virtutis actus
 ad celebrationem cœlestiū
 mysteriorum.
 d Et non dicat. Hoc contra
 8 Iudæos. qui sibi tantum ad-
 uentum, Christi vendica-
 bant, & alios desperare co-
 gebant. Sed non est distinctio
 11 Iudæi & Græci.

12 * Theodoretus. Re-
 13 primit Iudæorum fastus
 14 dominus qui se iactabant
 quod ab Abraham traherent
 originem, & hoc nomine reliquos contemnebant.
 Ostendit ergo separationem habiturum sanctitatis & reli-
 gionis non generis & sanguinis.
 e Eunuchus. Propter regnū cœlorū, qui mortificāt mēbra
 sua sup terrā, quales erāt apostoli: Quib. pro difficultate
 rei admi-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. LVI.

Acc dicit dominus. Superius prope-
 ta consolatus
 est fidelis denunciando eis liberationem a malis. Hic
 uerum eos consolatur denunciando eis conseruationē
 in bonis. Et diuiditur in tres partes. Quia primo poni-
 tur huius salutis preparatio. Secundō huius salutis
 collocatio ca. 59. Tertiō salutis collatæ discretio 63. c. Prima in
 duas, quia primō ponitur dispositio seu dispositio. Secundō
 tollitur erroris occasio, ibi: Et non dicat. Circa primum sciendum,
 quod debita dispositio ad recipiendum salutem per Christum donan-
 dam, est quod homines iuste se habeant erga proximum, & deuotē
 erga Deum. Primum tangitur, cum dicitur.
 1 Custodite iudiciū. quod dicitur iudicibus & maioribus:
 vt non declinent a rectitudine iudicij timore vel amore.
 2 Et facite iustitiam. hoc dicitur quantum ad omnes, quia qui
 libet tenetur viuere iuste cum proximo.
 3 Quia iuxta est salus mea. i. Christus, per quem a patre data
 est merito salus.
 4 Vt veniat. carrem assumendo.
 5 Et iustitia mea. i. Christus, qui per viam iustitiæ satisfecit
 Deo patri. Dicitur autem Christus iustitia & salus, quia perfectio
 Christi vno nomine non potest explicari, & ideo nominatur pluribus
 nominibus hic & alibi. Consequenter ponitur secundum de diuino
 cultu. cum dicitur.
 6 Beatus vir qui faciet, & c. l. quod postea subditur.
 7 Custodiens Sabbatum, & c. Per Sabbatum, quod erat ordi-
 natum specialiter diuino cultu, vt intelligitur omne illud quod pertinet
 ad

ad diuinum cultum in noua lege.
 8 Custodiens manus suas. a malis operibus, in quibus maxi-
 me est transgressio Sabbati & culus diuini magis quam in operib.
 corporalibus vilitati hominum deseruientibus.
 9 Et non dicat filius aduenæ. Hic consequenter remouetur er-
 ror oriens circa prædictā dispositionem. Et diuiditur in tres partes,
 secundum tres errores: Secunda pars incipit sequenti cap. Tertia
 58. cap. Prima in duas, quia primō ponitur erroris remotio. secundi-
 do errorum punitio, ibi: Omnes bestiae. Prima adhuc in duas quia
 primō error tollitur, secundo cōtraria veritas, ibi: Quia hæc dicit
 iste autem error primus procedit ex defectu naturali. s. generis &
 prolis. Ex hoc enim g. Gentiles conuersi ad Iudaismum non admit-
 tebantur ad cœtum Iudæorum equaliter, quia recipiebantur ad legis
 obseruantiam: non tamen admittebantur statim ad ea que erant be-
 noris, sed aliqui in tertia generatione & aliqui in decima, & aliqui
 nunquam, vt dictum fuit plenius, Deuter. 23. & ex hoc credebant g
 in præmio beatitudinis esset tanta distantia, & hoc remouetur cum
 dicitur: Et non dicat filius aduenæ, id est. Gentilis natione.
 10 Qui adhæret domino. per veram fidem.
 11 Separatione diuidet me dominus. in retributione ius-
 torum.
 12 A populo suo. scilicet Iudaico Similiter: quia defectus pro-
 lis in lege erat vituperabilis, aliqui simplices prole carentes, quan-
 nis essent de populo Israel estimabant se deficere a præmio iustorum:
 eo quod non multiplicauerant opulum, & hoc remouetur cum di-
 citur.
 13 Et non dicat Eunuchus. i. impotens ad generandum.
 14 Eccelignum aridum. & non faciens proles fructum: &
 subintelligitur diminutio mercedis vel ablatio.

* Quia

S rei admirantibus & A dicentibus: Quis potest saluus fieri? respōdit Saluator: Qui potest capere capiat. Vnde apostolus de huiusmodi eunuchis, idest virginibus dixit: Præceptum domini non ha. consili. aut do. Eunuchi à natiuitate, eunuchi pp regnū cœlorū, oēs consolatur, quia in lege dicebatur: *Maledictus qui non reliquerit semē super ter. Quod de semine spiritualis operis dicitur, non plis.* Quia hæc dicit dominus. Duo proposuit, profelytos, scilicet, & eunuchos. Prius eunuchis dat præcepta viuendi, & præmia promittit: post ad profelytos venit quibus similia promittit. Hic ergo loquitur eunuchis q̄ desperantes dixerūt: Ecce ego lignum aridum, ne se putent subiacere maledictioni legis.

b Et filios aduenæ. Post eunuchos ad aduenas transit, & præmia promittit.

c In seruos. Qualis Paulus qui de se ait: Paulus seruus Christi Iesu, & Moyses famulus Dei.

b Holocausta eorum. Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram. Et exhibeatis corpora vestra ho. Deo vi. Holocaustum totum offertur Deo & incenditur. Victimæ pars sacerdotibus datur. Holocaustum Deo tribuit, qui mundum relin-

a Quia sine prole. **¶** Vere. **b** Continentibus. **¶** Vnde: Beata sterilis, immaculata, quæ non cognouit virum in delicto, c. A vicij cessando, **¶** Qui custodierint Sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & tenuerint fœdus meum dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen melius t̄ filijs, & filiabus. Nomen sempiternum dabo eis quod non peribit. Et filios aduenæ qui adhærēt domino vt colant eum, & diligant nomen eius vt sint ei in seruos: omnem custodientem Sabbatum, ne polluat illud, & tenentem fœdus meum: adducam eos in montem sanctū meum & lætificabo eos in domo orationis meæ. Holocausta eorum, & victimæ eorum placebūt mihi super altari meo: t̄ Quia domus meâ domus orationis vocabitur cunctis populis, ait dominus Deus qui congregat dispersos Israel. Adhuc congregabo ad eum t̄ congregatos eius. Omnes bestiaæ agri venite ad deuorandum, vniuersa bestiaæ saltus. Speculatores eius cæci omnes, nesciunt vniuersi, t̄ canes muti, non valentes latrare, vident

custodes cæci, & canes muti non valentes latrare. Sed qui se primi excæcarunt, veramque lucem non ad miserunt, cum apertè clamantem audierint. Ego sum lux mundi.

¶ Canes. **F**

relinquit, vt semper vacet orationi. Victimam, qui Deo seruit, & quæ mundi sunt disponit iustè. **e** Super altari meo. Fidem super quam omnia offeruntur, sine qua impossibile est Deo placere. **¶** Vnde: *Iustus autem in fide sua viuet.* **f** Omnes bestiaæ. Vox prophetæ qui aduocat Romanos ad excidium Ierusalem quibus pene totus orbis seruebat. Vel per bestias demones. quibus ad deuorandum Iudæi traditi sunt. * Procopius. In ferarum enim naturam transierunt, qui sub diaboli tyranni de vitam vixerunt ab omni humanitate alienam, quos tamen ad intelligibile mensam nunc inuitat, panis vitæ, scilicet comestione, vt leti illud, *Parasti in cõspectu meo mensam, vsurpare queant.* **g** Cæci. Non habentes Christum verū lumen vel fidem & alias virtutes. * Procopius. Dicuntur hoc loco Iudæicæ gentis principes,

relinquit, vt semper vacet orationi. Victimam, qui Deo seruit, & quæ mundi sunt disponit iustè. **e** Super altari meo. Fidem super quam omnia offeruntur, sine qua impossibile est Deo placere. **¶** Vnde: *Iustus autem in fide sua viuet.* **f** Omnes bestiaæ. Vox prophetæ qui aduocat Romanos ad excidium Ierusalem quibus pene totus orbis seruebat. Vel per bestias demones. quibus ad deuorandum Iudæi traditi sunt. * Procopius. In ferarum enim naturam transierunt, qui sub diaboli tyranni de vitam vixerunt ab omni humanitate alienam, quos tamen ad intelligibile mensam nunc inuitat, panis vitæ, scilicet comestione, vt leti illud, *Parasti in cõspectu meo mensam, vsurpare queant.* **g** Cæci. Non habentes Christum verū lumen vel fidem & alias virtutes. * Procopius. Dicuntur hoc loco Iudæicæ gentis principes,

relinquit, vt semper vacet orationi. Victimam, qui Deo seruit, & quæ mundi sunt disponit iustè. **e** Super altari meo. Fidem super quam omnia offeruntur, sine qua impossibile est Deo placere. **¶** Vnde: *Iustus autem in fide sua viuet.* **f** Omnes bestiaæ. Vox prophetæ qui aduocat Romanos ad excidium Ierusalem quibus pene totus orbis seruebat. Vel per bestias demones. quibus ad deuorandum Iudæi traditi sunt. * Procopius. In ferarum enim naturam transierunt, qui sub diaboli tyranni de vitam vixerunt ab omni humanitate alienam, quos tamen ad intelligibile mensam nunc inuitat, panis vitæ, scilicet comestione, vt leti illud, *Parasti in cõspectu meo mensam, vsurpare queant.* **g** Cæci. Non habentes Christum verū lumen vel fidem & alias virtutes. * Procopius. Dicuntur hoc loco Iudæicæ gentis principes,

NICOLAUS DE LYRA

1 Quia hæc. Hic consequenter contraria veritas asseritur, videlicet quod eunuchus, & Gentilis veniens ad fidem tantum bonum consequetur gratiæ in presenti & gloriæ in futuro. ceteris tamen paribus quantum recipiet Iudæus natione & dotatus multa prole, & hoc patet impletum in noua lege, Act. 10. g. vbi Spiritus sanctus in signo visibili descendit super Cornelium & alios Gentiles cū eo exsistentes, sicut ceciderat super apostolos & alios fideles de Iudæis exsistentes. propter quod dicit Paulus apostolus Rom. 10. c. Non est distinctio Iudæi & Græci. nam idem dominus omnium diues in omnes qui inuocant illū. & hoc est quod dicitur. Quia hæc dicit dominus. idest debite Deum coluerint.

2 Et elegerint quæ ego. scilicet iuste viuere cum proximo.

3 Et tenuerit. i. legem Euangelicam per quam Deo fœderamur.

4 Dabo eis in domo. i. ecclesia militate, vt dictū est supr. 2. c.

5 Et in muris meis. i. in ecclesia triumphante, quæ per muros intelligitur, eo quod violentia non potest ibi inferri.

6 Locum. recipiendo gratiam in presenti & gloriæ in futuro.

7 Et nomen melius. Istud proprie refertur ad illos qui se castrauerunt propter regnum cœlorum, & per castitatis obseruatiā, quæ melior est & magis meritoria quā sæcunditas prolis, secundum quod dicit Saluator Matth. 19. b. Sunt eunuchi qui se castrauerunt pp regnum cœlorum, qui potest capere capiat. id tantum bonum propter sui altitudinem non præcipitur sed consulitur.

8 Nomen sempiternum dabo eis. quod non potest intelligi de vita presenti, vbi non continuatur nomen talium per successionē generationum, sed intelligitur de vita beata. Consequenter ostenditur propositum in Gentilibus, cum dicitur:

9 Et filios aduenæ. & patet sententia ex dictis vsque ibi:

10 Ad ducam eos. i. in gloriā cœlestem, vbi nihil admittitur nisi sanctum. Apoc. 21. g. Non intrabit illā aliquid coinquinatū: Et præmittitur hic status ecclesiæ triumphantis, eò quod est primus in intentione. Et subditur status ecclesiæ militantis, cum dicitur.

11 Et lætificabo eos. orationes eorū acceptando, ideo subditur.

12 Holocausta eorum. & dicuntur hic holocausta & victimæ quæcunque bona ad gloriā Dei facta. Potest etiam hoc accipi specialiter de eucharistia, quæ est sacrificium fidelium, & dicitur holocausta & victimæ in plurali, quia continet in se virtutem omnium sacrificiorum veteris legis modo supereminenti.

13 Cunctis populis. sine aliqua acceptatione. propter quod dixit Petrus Act. 10. e. In veritate comperi, quod non est personarum acceptor Deus, &c.

14 Qui congregat dispersos Israel. idest omnes electos in vnitare charitatis & fidei.

15 Adhuc congregabo ad eū oēs, &c. quia post congregationem fidelium in vita presenti modo predicto: fiet iterum congregatio ipsorum in cœlo, & illa congregatio amplius non dispergetur.

16 Omnes bestiaæ. quia error præmissus procedebat ex ignorantia credentium. Hic cōsequenter ponitur punitio doctorum, qui debebāt eos de contraria veritate docere: & ita fuit in destructione Ierusalē per Titum, qui sacerdotibus noluit parcere, dicens, iustum esse sacerdotibus cum templo perire. Et hoc est quod dicitur: Omnes bestiaæ agri. idest multitudo exercitus Romani.

17 Venite ad deuorandum. idest destruendum sacerdotes, & templum, & causa subditur.

18 Speculatores eius. idest sacerdotes & doctores, ad quos spectat pericula præuidere, & populo nunciare.

19 Cæci omnes. idest, cognitione Saluatoris, quæ reprobauerūt. quod de ipsis dicitur: Math. 15. c. Cæci sunt & duces cæcorum.

20 Canes muti. quia non latrabant contra populi vitia, eò quod erant similibus & maioribus peccatis irretiti.

21 Videntes vana. quia tunc magis studebant in curiosis, vtpotè cursu syderum, & similibus. quā in lege & prophetis. pp quod saluator dixit eis Matth. 16. a. Faciem cœli diiudicare nōtis signa autem temporum non potestis. Et vocat ibi temporum signa quæ, de aduentu Christi per prophetas erant dicta.

* Domi-

A *Canes.* Sicut canes a gregem, sic prelati debent custodire plebem. *Canes impudentissimi.* Quod est sicut canes sine discretionem etiam bonos saepe persequuntur: sic & Iudaei impudenter clamauerunt: *Cum ciffige cruciat ge em.* nec domini saturati sunt opprobriis. * Eusebius. Iudas ipsos canes mutos appellat, oportebat. n. ipsos si non pastores bonos se prebere, saltem bonos imitari canes & seruare gregem rationalem domini & prudenter latrare agnoscentes domini & pecoris magistrum,

Luc. 13. c. 1
Iere. 6. c.
Sap. 1. b
Lib. 10 c 8 de demon.

^aSapientes in mundo. ^bIn pecca is. ^cQuibus decipiebantur a demonibus ^{Quali:} non pollunt loqui veritatem, sed mendacium.

tes, vana, & dormientes & amantes somnia, & canes impudentissimi nescierunt saturitatem. Ipsi pastores ignora-
^aPeccatorum vnde. Canis reuertus ad uomitum. Et alibi. Qui deuorant plebem ineam sicut escam ^bQui & canes.

uerunt intelligentiam. Omnes in viam suam declinauerunt, & vnusquisque ad auaritiam suam, a summo vsque ad nouissimum. & venite sumamus vinum, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

^aLegis & prophetarum. vnde. Eratis nescientes scripturas. ^bPrauum. ^cNon Dei. ^dOmnes decipuerunt, simul inuidentes facti sunt.

^aQuia. via domini declinauerunt. ^bQuae sua sunt, non quae Iesu Christi querentes. ^cA principibus. ^dPlanta pedis vsque ad uerticem non est in eo sanitas.

^aPopulum. ^bCon edamus, & bibamus, cras enim moriemur. ^cVel scieram: In Hebr. enim scire est omne quod inebriare potest.

^aVnde supra. Nescierunt saturitatem.

ei cauda blandientes, insidiantibus & exteris allatrare, ipsi rabidorum canum more, non solum allatrarunt aduersus dominum & domesticos eius, sed in ipsos irruerunt & discerperunt. ^bVenite sumamus. Sic perueriebant qui corrigere debuerant. Et quia omnes peccauerunt: traditi sunt in manus Romanorum.

Moraliter. Venite vitemus exempla malorum, nec inebriemur vino in quo est luxuria, nec voluptatibus obruamur, nec contra aduersarios muti simus.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Dormientes & amantes somnia. in hoc notat eos de carnalitate, & etiam de gulofitate, cum subditur: Canes impudentissimi nescierunt saturitatem.
- 2 Ipsi pastores. idest sacerdotes & doctores, qui pascere debent populum verbo & exemplo.
- 3 Ignorauerunt intelligentiam. veram scripturarum, propter quod saluator improperat eis. Mar. 7. quod irritabant mandata Dei propter traditiones suas. & de falso intellectu in scriptura arguit eos in pluribus locis Euangelij.
- 4 Omnes in viam, &c. Et quae sit illa subditur cum dicitur.
- 5 Vnusquisque ad auaritia suam. Sacerdotes enim & Scri

be multum ad auaritiam declinauerunt, & sub specie religionis obtinibus & consimilibus populum multipliciter spoliabant, propter quod statuerant in templo homines qui vendebant oves & boues & numularios, vt dictum fuit plenius Iob. 2. & Matth. 21. vnde & in libro Heb. quod dicitur Ionia, & est authenticus apud Iudaeos, dicitur quod in secunda domo erant auaritia intenti. Et vocatur secunda domus templum in reditu captiuitatis Babylonice edificatum, vbi Christus fuit oblat: & vbi legitur pluries docuisse.

- 6 Venite sumamus vinum. Iudaei erat verbum eorum semet ipsos ad carnalitates inuitantium.
- 7 Et erit sicut, &c. quia semper inueniebant novos modos extrahendi pecuniam a populo ad continuandum ista. & ampliandum.

CAP. LVII.

Vstus perit. hec referunt Iudaei ad Iesum qui terra lignea factus est a Manasse impijssimus, & alios prophetas quos ipse occidit, appellant viros misericordiae. Sed verius hoc de illo dicitur quod est summus iustus. de quo: *Nihil tibi iusto illi.* Et Pilatus: *Quid faciam de Iesu qui dicitur iustus?* * Tertulianus. Quis est hic iustus nisi Christus? Venite inquit, auferamus iustum, quia inuiti is est nobis. ^b Et nemo est. Propter speculatores caecos & canes mutos. ^c Qui recogit. quia caeci & surdi ignorantes sapientiam, non cogitant ea quae Dei sunt. ^d Veniat pax, requiescat in cubili suo, qui ambulauit in.

Mat. 17. b
Ibidem. c
Sap. 2.
Iudulteri.

CAP. LVII.

^aQuia. ^bChristus moritur. ^cOpinione infidelium vel imenitate tormentorum. ^dReprobatorum Iudaeorum. ^eEum pro nobis non posse cruciari.

Vstus perit, & nemo est qui recogitet in corde suo, & viri misericordiae colliguntur: & quia non est qui intelligat. A facie enim malitiae collectus est iustus. & Veniat pax, requiescat in cubili suo, qui ambulauit in directione sua. Vos autem accedite huc filij auguratricis, semen & adulterae, & fornicariae. Super quem iustus perit, nisi mortuus, neque sepultura eius sublata de medio, nisi per resurrectionem.

^aChristus. ^aAd Gentes per apostolos quibus dictum est. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. ^bChristi. ^cAeterna beatitudine.

^aApolloli misericordia Dei ad nos missi. ^bDe mundo ad Deum per tormenta transeunt.

^aEos iniuste pati, & ideo iuste coronari. ^bA praesentia peccati: vel quia peccata nostra pertulit in corpore suo super lignum, vt peccatis mortui iustitiam viuamus. ^cVt mala felicitate seculi non videat. ^dAd dexteram patris.

^aRecto tramite rediens ad patrem. ^bSublato iusto, ^cAuscultate verba mea. ^dIudaicae Gentes quae & idola coluit, & auguria obseruauit.

precaat vt Christus veniat, & resurgens a mortuis regnabit in gloria, scilicet paternae maiestatis, vel in ecclesia in qua in directione ambulauit: quia peccatum non fecit, nec inuenit. est dolus in ore eius. *Lxx. Erit in pace sepultura eius, ablata est de medio.* * Tertulianus. Mortem & sepulturam, & resurrectionem Christi mei, vna Iesua voce volo ostendere dicentis, sepultura eius sublata est de medio, neque sepultus enim esset, nisi mortuus, neque sepultura eius sublata de medio, nisi per resurrectionem. ^c Vos autem. * Theodoretus. His verbis aperte significatur blasphemiae editae a Iudaeis in Christum, cum impostorem appellabant & demonium habentem, & Samaritanum, & cum ei impientissime illudebant.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. LVII.

Vstus perit. Hic remouetur error secundus qui proueniebat ex defectu penali. Ex hoc enim quod aliqui considerabant iustos de communi cursu temporaliter affligi propter ceteris, & maxime Christum & apostolos & si delectos alios in primitiua ecclesia cogitabant quod esset pro peccatis eorum, & resugiebant vitam & delectationem ipsorum, ad opposita vitia se conuenientes in nouo & veteri testamento: & secundum hoc praesens capitulum diuiditur in duas, quia primo error excluditur. secundum malitia eorum arguitur ibi. Vos autem. Circa primum dicitur.

- 1 Iustus perit. idest Christus qui morte insusceptibili ex hoc mundo transit.
- 2 Et nemo est qui recogitet. quod hoc non est propter suum delictum, sed propter nostrum expiandum.
- 3 Et viri misericordiae. idest apostoli alijque fideles ex compassione animarum se laboribus & tormentis exponentes.
- 4 Colliguntur. de vita praesenti sicut fructus maturi ad reponendum in horreo caelesti.
- 5 Non est qui intelligat. quod hoc sit ad bonum ipsorum, sed magis ad malum vt estimatur, quod excluditur cum subditur.
- 6 A facie enim malitiae. hominum praesentis vitae.
- 7 Collectus est iustus. in b. r. r. caelesti.

- 8 Veniat pax. cael. illis super eum.
- 9 Requiescat in cubili. in gradu gloriae sibi preparato.
- 10 Qui ambulauit. in praesenti vita.
- 11 In directione. scilicet non declinando a recta via.
- 12 Vos hic consequenter arguitur errantium malitia, secundum commendatur redemptum penitentia, ibi: Qui autem. tertio amborum differentia, ibi: Non enim, &c. Prima in duas: quia primo arguitur malitia populi Iudaici captiuitatem Babylonicam praecedens, secundum subsequens, ibi: In multitudine. Malitia autem praecedens potissime fuit idololatria, propter quam secuta est captiuitas, vt patet ex 4. Regum & 2. Paral. & hoc est quod dicitur: Vos autem. accedite huc filij auguratricis. idest Gentes Iudaicae, quae fuit multum uentura augurijs tempore Manasse, & aliorum regum malorum.
- 13 Semen adulterae, &c. sic est in Hebr. & in libris correctis. Vocatur autem hic adulter ipsum idolum, & fornicaria ipsa Iudaea, quae per idololatriam cum idolo fornicata fuit. & sic posterius eorum dicuntur filij fornicariae & adulteri, & non solum illi qui fuerunt ante captiuitatem Babylonis, sed etiam illi qui fuerunt post. etiam tempore Christi, quia sicut merita patrum vt Abraham, Isaac, & Iacob recondantur ad laudem bonorum, ita mala idololatriarum improp. malis.
- 14 Super quem iustus perit? idest illius Iesus Christus sputis & colaphis illudendo.

8 Veniat

* Super

a Nunquid non. Tro-
pologicè pnt hæc de
hereticis legi, q sunt
filij scelesti, menda-
ces, semens diaboli
qui est pater menda-
cij, qui consolantur
se in se & suæ simu-
lachris: subter lignū
frondosum. s. volu-
brates suas. Sicut A-
dam post peccatum
abscondit se subter
lignum, ne Dei pate-
ret respectui. Hi fi-
lios quos deceperūt
immolant in vallib.
idest in baratro im-
pietatis subter imi-
nentes petras q sem-
per minatur ruinā.
Que pro diuersitate
mendacij & varia
teperuerorum dog-
matum plures dñr
petræ. Nos autē vnā
petram habemus. q
semper populū Dei
sequitur de qua po-
pulus Israel bibebat
cū familiaritate do-
mini fruebatur.
b Libamen. Vinum,
oleum, & huiusmo-
di liquores. Sacrifi-
cium panis, victima
& huiusmodi.
c Super montem excel-
sum. Hæretici quo-
que qui eleuātur in
superbiam qui ecclesie humilitate contempta sibi excel-
sa promittunt, dogmatum suorū montes ascendunt vbi
cubile suum dæmonibus prostituunt. Et quia conuersi
sunt retrorsum, vxorem Loth imitantes, mutantur in sta-
tuam salis habentes imaginem ecclesiasticæ condituræ,
saporem non habentes qui proiciuntur foras, vt concul-
centur ab hominibus.

a In passione. **c** Conspice do faciem, vellendo barbam **b** Inclamantes: Crucifige, crucifige. **e** **v**nde: Posuerunt os suum in cœlum. **d** Samaritanus tu es, & dæmo. ha. **e** **q** Quali. Vos ita fecistis, qui estis filij scele.

a **s**is? super quē dilatastis os, & eiecistis linguam? Nunquid
a **v**os ex parte diabolo estis. **b** **f**ilij diaboli qui est pater mendacij. **v**nde. Men-
dax est pater eius.

a **l**ibamen. **a** **i**mmolauerunt filios suos & filias suas de. **d** **i**is. **b** **i**nnocentes.

a **q**uasi: Derelinquens domum Dei, iuxta torrentes immolasti.

o **i**erusalem. **a** **c**ultus idolorum. **d** **i**is. **b** **s**acrificasti

peccatis tuis **a** **v**indicando

a **q**uasi: Meritus indignabor, quia. **b** **h**oc in tempore isaia, sub rege Achaz maxime **e** **v**nde: **i**dolam
colites. & luxuriam extitares.

tutela. **i**mmolacrum in tuitionem domorum. **a** **i**dolum in memoria habendum. **b** **e**tiam.

vnde. **a** **d**ibolum.

vnde. **v**nde. **b** **v**nde. **c** **a**dulterium.

a **q**uasi: **a** **u**terium. **b** **o**perum. **c** **s**ine verecundia, vt turpitudinem non absconderes. **d** **d**ibolico.
Diabolus enim rex super omnes filios superbia. **i**dolum Moabitarum, Moloch vel Molon
interpretatur, rex, qui ornabat se ierusalem.

quasi varia ornamenta quasiisti, vt vitu & odore. adulteros prouoca-
res. **i**nter.

d **e** culmine caluitus in baratrum libinis. **b** **a**ctionis prauæ **c** **d**eclinando ad dexteram vel
ad sinistram.

poenitendo. **a** **o**perum malo. **b** **a**bundantiam diuitiarum. **c** **a**lias. **v**iam.

c **o**rde & n. ore. **s** **m**e. **b** **p**ro. diuitiis. custodiendis. **q** **u**ia in diuitijs
confidens me rogare noluit. Et ideo multos timuisti. **e** **h**oltes vel Deos,
à quibus te cas habere putabas

d **e**t post osti. q d Nō
1 solum in monibus
2 idola adorasti, sed
3 etiam post ostiū po-
4 suisti, vt ingrediens
5 videres, & semper
adorares.

e **q**uia iuxta me di-
6 Metaphora adulte-
7 ræ sicut supra mere-
8 tricis, quasi dormiē
9 te viro clam susci-
10 piat adulterum, &
11 discooperiat palliū,
12 dilatat stratum & fa-
13 ciat pactum quasi
14 dotis instrumentum,
15 In quo significat, q
16 etiam in templo si-
17 mulacrum Baal po-
18 fuerunt, sicut & me-
19 tricem arguerat, vt
20 quod in introitu do-
21 morum & in locis
22 tenebrosis post o-
23 stia pstituta sit om-
24 nibus exposita in irā
25 tibus.

f **m**isisti legatos. **v**t
18 afferrēt longinqua
19 idola. quasi nō suffi-
20 ciant vicina. Et in
21 hoc Babylonios, &
22 Agyptios Deos si-
23 gnificat.

g **i**n multitudine via
24 ue laborasti. **q**ui am-
25 bulat via regia non
26 laborat. **v**na est via
veritatis quæ dicit:

*Ego sum via, veritas & vita. Multæ sunt viæ mundanorum.
vnde: Non sicut via meæ sunt viæ vestre.*
* Procopius. Quid enim virium habet mortalis Baby-
lonius, si eum Deo conferatur? Scribitur enim de Deo.
*Qui continet orbem terræ & habitantes in ea tanquam locustæ, Et,
nomine gentes omnes tanquam gutta de cado, & tanquam salina, &
quasi momentum statim reputantur.*

Qui F

NICOLAVS DE LYRA.

1 Super quem dilatastis os? ipsum diffamādo & vituperādo.
2 Et eiecistis linguam. ipsum blasphemādo, que patet in mul-
tis locis in Eua. g. l. o. q. d. hoc non fecistis super hominem tantum,
sed etiam super Deum saluatorem vestrum.
3 Nunquid non vos filij scelesti. idest sceleribus pleni.
4 Semen mendax. quasi dicitur sic.
5 Qui consolamini in diis subter. Ibi enim colebant idola,
& in locis vmbrosis iuxta hoc luxuriam exercebant in veneratio-
nem aliquorum idolorum scilicet Veneris & Priapi.
6 Immolantes paruulos in torrentibus. ita q sanguinē in
parte decurrere faciebant intra aquam ad habendū ibi diuinationē,
7 Subter eminentes. **v**nde. n. solent torrentes descendere.
8 In partibus torrentis pars tua. hoc dicitur, quia ad immo-
landum pueros eligebant talia loca.
9 Et ipsis. idest idolis.
10 Et effudisti libamen. de parte sanguinis puerorum. Libamē
enim est oblatio de liquidis.
11 Obstulisti sacrificium. de carnibus eorum.
12 Nunquid super his non indi. q. d. sic. Tum propter effusio-
nem sanguinis innocentis. Tum quia hoc fiebat ad impendendum
obsequium idolis.
13 Super montem excelsum. ad fornicandum per idololatriā.
14 Et post ostium. vt sic ingrediendo domum, videres idolum,
vt sic non elaberetur de tua memoria.
15 Quia iuxta me discooperuisti. loquitur de Iudæa sicut de
adultera effrenata, que in eodem lecto recipit adulterum cum mari-
to: & hoc fuit impletum potissimè tempore regis Manasse, qui po-
suit idolum in templum domini. 2. Para. 32.
16 Et pepigisti cum eis foedus. scilicet idololatrię.
17 Dilexi. fra. eorum manu aperta. scilicet ad faciendum
expensas magnas in idololatria.

18 Et ornasti te regio. sic est in Heb. & in libris correctis.
19 Vnguento. quo meretrices pingunt facies suas, vt magis pla-
ceant adulteris. & hoc fuit impletum maxime tempore Ioram filij
Achaz regis Israel per Iezabet matrem eius que ad introitum Iebu-
in Iezrael depinxit oculos suos sibi, & vt placeret ei sicut habe-
tur 4. Reg. 9.
20 Misisti legatos tuos procul. scilicet ad Theglathphasar re-
gem Assyriorum tempore Achaz, vt patet. 4. Reg. 16. & ad regem
Aegypti tempore Sedechie, confidendo de hominibus, & de domi-
no dissidendo: propter quod secuta est captiuitas Babylonica, vt habe-
tur. 4. Reg. 24. ideo subditur.
21 Et humiliata es vsq; ad inferos. In Hebræo habetur: *Plq;*
scil. quod aliquando accipitur pro fossa, aliquando pro inferno, &
vtroque modo accipitur hic, quia in captiuitate Babylonica multi
fuerunt mortui in peccatis suis quorum cadauera in fossis fuerunt
proiecta, & anime ad infernum descenderunt.
22 In multitudine. Hic consequenter ponuntur peccata Iudeorū
post captiuitatem Babylonicam, inter que primū fuit auaritia, vt ar-
bitrum est supra. & ex hoc processerūt alia, quia secundū quod dicitur.
1. Tim. 6. b. Radix oīum malorū est cupiditas. & hoc est q di-
citur. In multitudine. quia ceteros populi vt sacerdotes & huius-
modi: per diuersas vias queiebant extorquere pecunias à populo.
23 Nec dixisti quiescam. quia auaritia semper inuenescit.
24 Vitam manus tuæ inuenisti. idest omnia necessaria ad vi-
tam venerunt tibi ad manum.
25 Propterea non rogasti. me deprecando deuotē, quia homi-
nis pleni diuitijs oblitiscuntur Dei Deu. 32. b. In crassatus est dile-
ctus & recalcitrauit, icrassatus, impingnatus, & dilatatus,
& diuitijs, & sequitur. Dereliquit Deū factorem suum, & c.
26 Pro quo sollicita timuisti. Hic incipit versus in Heb. & le-
gatur interrogatiue, vt sit sensus. Pro quo sollicita timuisti? quia
si diceret, non pro me, nec pro cultu nominis mei, ideo sequitur.

Pingere faciē
sibi.

A Qui autem fiduciam
 A habet mei. Qui idola
 non coluerunt, vel
 in captiuitate ducti
 pœnituerunt: sub Zo
 robabel & alijs duci
 bus reuerſi Deū tuū
 in loco ſuo adoraue
 runt ſecundū Heb.
 Theodoretus. Ipſe
 recum euentus veri
 tatem huius oracu
 li comprobat. Nā a
 credētes Chriſto vr
 bem Ieroſolymam b
 poſſedere, & toto or
 be ſummo ſunt in c
 honore.

† an non ego
 ſemper tace
 rem, & tu nō
 timeres me.

† dicet.

† mundatē
 viani.
 Pſal. 26. d
 -dominus.

B Qui autem fiduciam.
 Allegorice. Qui
 in eum, verē confi
 dunt, terram viuē
 tium hæreditabunt
 ſecundum illud: Cre
 do videre bona domini
 in terra viuētiū.

b Poſſidebit montem
 ſanctum tu. ſcilicet le
 gem veteris & noui
 teſtamenti vtrumq;
 enim in monte da
 tum. Et ad præmio
 rum † altitudinē in
 uitat, vel Chriſtum,
 de quo Venite aſcen
 damus ad montem do
 mini.

† multitudi
 nem.

Mich. 4. a

† De pœn.
 di. 3. c. i. alis.
 -a te faciem
 meam.

quia mentita es, & mei non es recordata: neque cogitaſti
 in corde tuo, quia ego tacens, & quaſi nō videns, & mei
 oblita es. Ego annuntiabo iuſtitiam tuā, & op̄ta tua non
 proderunt tibi. Cū clamaueris, liberent te congregati
 tui. Et omnes cōs auferet ventus, tollēt taura. Qui autem
 fiduciā habet mei, hæreditabit terram, & poſſidebit mon
 tem ſanctum meum, & dicam: Viam facite, præbete iter,
 † declinatē de ſemita, auferte offendiculā de via populi
 mei. Quia hæc dicit dominus excelfus & ſublīmis habitās
 æternitatem, & ſanctum nomē eius in excelfo, & in ſan
 ctū habitans, et cum cōtrito & humili ſpiritu, vt viuificēt
 ſpiritum humilium, & viuificēt cor contritorum. Non
 enim in ſempiternum litigabō, neque vſque † ad finem
 irascaſ, quia ſpiritus à facie mea † egredietur, & flatus ego
 faciam, † propter iniquitatem auaritię eius iratus ſum, &
 percuffi eum. Abſcondi à te faciem meam, & indignatus

a† Dicens: Omnia quæ locutus eſt dominus faciemus b† Dicentis honora dominum & con
 ſortaberis. c† In iſtitiā tua.

Hoc ſcilicet, a† Diſſimulando. Quia: & ſi non timore, ſaltem p̄ p̄tuen
 tia mea eſt. b† Ad horam non ſemper; Tacui: nunquā d ſemper tacebo: b† Peccata tua.

a† Sed, † Qui diu tacui. b† Omnibus. † Tand m tradens te Chaldais, Ro
 manis vel iudicio. c† Ironice. d† Idola. † Quæ contra me egitū tempore
 p̄titionis.

a† In iudicio. b† Ad me tempore captiuitatis, vel in die iudicij. c† A periculo,
 d† Dixi ex diuerſis Gentibus acquiſitū

a† Deos. b† In tempore captiuitatis. c† Imperis oſtium. d† Idem eſt.

a† Viuentium, b† Terriſtan caſtrem, vel ſi p̄pturas ſanctas.

a† Chriſtum. a† Cyro & principibus eius. b† Populo meo repatriandi licentiam date. c† Doctores.
 a† Ne impediatis ſemitam eorum. b† Omnia nociua vel quæcunque diſſicilia videntur
 vltra interpretatione diſſoluite.

a† Super nines Gentes dominus, non loco ſed merito eorum in quibus habitat vnde:
 Exaltabo te domine, quoniam iuſce. inc.

a† Sine fine, ſine principio. b† S̄ n̄ ſificetur nomen tuum. c† Cælo vel cæleſtibus.

a† Filio vel quodlibet per fidem & dilectionem. b† Habitat. c† Cor contritum & humiliatum
 Deus non deſpicies. d† Remiſſione peccatorum & incremento virtutū.

a† Vt conſolando de triftitia ſeculi ad iſtitiā, de morte ad vitam tranſeant.

a† Ego, pater excelfus & ſublīmis. b† Ac ſi dicat, iram & vltionem non ſemper effundam ſuper eos.

a† Sanctus. † Anima ſcilicet. vnde. Inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ.

a† Quia ſcilicet iniquitatem concupiuit, non vna contentus. b† Iudaici populi.

a† Ad breue vt ſanarem. Per Aſſyrios, per Chaldaos, tandem per Romanos.
 b† O Iudæe. c† Contra te propter idololatriam, & pro nece filij mei.

a† De pœn. di. 3. c. i. alis. -a te faciem meam.

creo indignum eſt, vt æternaliter pereant. Referuntur
 autem hæc generaliter ad omnes fideles, qui corripun
 tur in præſenti à dominō ſpecialiter ad Iudæos.
 g Abſcondi à te, &c. ſcilicet auxilium meum, vt amplius
 deſideres dicens, Oſtende faciem tuam, & ſalui erimus.

Abijt

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quia mentita es. ſcribitur enim Exod. vigefimoquarto a. Ve
 nit ergo Moyses, & narrauit plebi vniuerſa verba domini atque
 iudicia. Reſponditque totus populus vna voce. Omnia verba do
 mini quæ locutus eſt faciemus: & ſic promiſit pro ſe & pro
 ſua poſteritate legem domini ſeruare, quod non fecit.
- 2 Neque cogitaſti in corde tuo. i. diſſimulans punire pecca
 ta vſque ad tempus tamen poſtea punit grauius, ideo ſubditur.
- 3 Ego annuntiabo. i. deſt. manifeſtabo.
- 4 Iuſtitiam tuam. i. iniuſtitiam tuam, quia ironice loquitur, ſi
 cut ſauro ironice dicitur. tu es multum ſapiens.
- 5 Et opera tua. i. diuitiæ tibi congregatæ.
- 6 Non proderunt tibi. ideo ſubditur.
- 7 Cum clama. in anguſtia obſidionis per Romanos.
- 8 Liberent te congregati tui. ſcilicet numi aurei & argentei,
 quos indebitè congregaſti. q. d. non poterunt ideo ſubditur.
- 9 Et omnes eos auferet ventus. i. deſt. Romanorum impetus.
- 10 Qui autem. Hic conſequenter deſcribitur reuertentium pœni
 tenti. quia ad prædicationem Chriſti & apoſtolorum plures de Iu
 dæis crediderunt, & pœnam & per Romanos inſlictam euaserunt:
 quia ante aduentum Romanorum in Iudæam admoniti fuerunt fide
 les per angelum, vt tranſirent in regnum Agypte, qui erat conſæ
 deratus Romanis, vt habetur in Eccleſiaſtica hiſtoria. ideo dicitur:
 Qui autem fiduciam habet mei. i. deſt. in me, & non in pecu
 nijs ſuis, cuiusmodi tunc erant fideles, nihil proprium poſſidentes, vt
 habetur Act. 4.
- 11 Hæreditabit ter. ſcilicet Ieruſalem in qua eſt mons Sion. Ac
 lius enim Adrianus imperator Ieruſalem deſtruxit per Titum
 reædificauit, prohibens Iudæos habitare in ea: concedens eius habi
 tationem Chriſtianis ideo ſubditur.
- 12 Et dicam. i. dici faciam per Aclium Adrianum.
- 13 Viam facite. ſ. quod populus meus Chriſtianus abſq; vllō im
 pedimento poſſit ibi redire. Poſſet etiam aliter exponi, vt per hoc

Adrianus Ier
 uſalem reæ
 dificauit.

- quod dicitur hic. Hæreditabit terram: intelligatur terra viuētiū,
 quam verē pœnitentes poſſidebunt. vnde quod ſubditur poſtea.
- 14 Declinate de ſemita, auferte offendicula de via popu
 li mei. in Heb. habetur: expedite viā. Quod ſic gloſſat Ra. Sa. Amo
 uete de vijs veſtris ſigmentum malum, per quod intelligit inclinatio
 nem ſomitis ad peccatum, & ſic patet, quod ſecundum ipſum paſſus
 iſti non intelligitur ad literam de expeditione viæ materialis in re
 ditu Babylonicæ captiuitatis: vt aliqui expoſitores noſtri volum
 dicere ſed de expeditione vię in reditu ad Deum per pœnitentiam. El
 huic dicto concordat quod ſubditur. Quia hæc dicit excelfus &
 ſublīmis habitans æternitatem. Sequitur.
- 15 In ſancto habitans & cum cōtritu & humili ſpiritu
- 16 Non enim. Hic conſequenter ponitur obſtinatum & pœni
 tentium differentia in punitione & remedio. Circa quod ſciendum
 quod adueniente punitione ceſſat comminatio & ira punientis prou
 quilibet experitur, & hoc modo loquitur dominus dicens: Non e
 nim ſempi. liti. peccatoribus comminando.
- 17 Neque vſque in finem, i. deſt. ſemper.
- 18 Irascaſ. cuius ratio ſubditur.
- 19 Quia ſpiritus à facie mea egredietur. Loquitur de ſeiſe
 ad moam hominis punientis, de cuius naribus egreditur ſumus &
 flatus. q. d. punitione facta ceſſabit ira mea.
- 20 Propter iniquitatem auaritiæ eius. ſupple & aliorum ma
 lorum ad hanc auaritiā ſequentium.
- 21 Iratus ſum, & percuffi eum. per exercitum Romanorum
 Auaritia enim Phariſæorum, & Sacerdotum ſuit eis occaſio deri
 dendi Chriſtum, ſecundum quod dicitur Luc. 6. d. Audieban
 autem hæc omnia Phariſæi, qui erant auari & deridebā
 eum: & ex conſequenti odium contra ipſum conceperunt, ex qu
 vltimus eius mortem procurauerunt: propter quod poſtea à Roma
 nis puniti fuerunt.
- 22 Abſcondi à te faciem meam. ſcilicet me gratiam meam
 ab eis iuſte ſubtrahendo.

* Et abiit

A *Abijt.* Quod qui dam intelligens ait: *Tota die contristatus ingrediebar.*

B *Vias eius vidi.* &c.

Allegoricè. Videt actiones bonas credentis populi, & reddit consolationem Spiritus sancti, qui paracletus idest consolator dicitur, quam Adam per inobedientiam perdidit, poenitentibus & peccata lugentibus reddit.

C *Creauit.* q.d. Liberationem a captiuitate quam per Ieremiam post 70. annos promisi, opere compleui. *Creauit fructum.* 50.

A *Ut non in facie hominum, sed in corde poeniteret.* **B** *Amens sicut Cain, cui dictum est Vagus & profugus eris sup. ter.* **C** *Actione praua.* **D** *Conuerfionis. Opera bona.*

E *Iudici populi.*
F *sum.* Et abijt vagus in via cordis sui. *Vias eius vidi, & sanauit eum, & reduxi eum, & reddidi consolationes ipsi & lugentibus eius.* **G** *Creauit fructum laborum pacem, pacem ei qui longè est, & qui prope dixit dominus, & sanauit eum.*

H *Impij autem quasi mare feruens, quod quiescere non potest: & redundant fluctus eius in conculcationem & lutum.* **I** *Non est pax impijs, dicit dominus Deus.*

K *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

L *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

M *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

N *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

O *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

P *ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.*

Allegoricè. Quod de filio per prophetas prædixi, adim

pleui, faciens per ipsum pacem iudæis, qui per legem prope, & Gentibus, quæ a Deo longè: quia sine lege: & sanauit eum a peccato scilicet vtrunque populum.

D *Impij autem.* Suprà de illis qui in captiuitate poenitentia egerunt, & ideo liberati sunt & de illis qui post ascensionem crediderunt.

Hic de illis speciali

ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.

ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.

ter loquitur, qui in infidelitate sua remanserunt, vnde: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et abijt vagus. per diuersa vicia.
- 2 In via cordis sui. pronitatem somitis sequendo.
- 3 Vias eius vidi. quia omnia nuda & aperta sunt oculis Dei.
- 4 Et sanauit eum. idest dedi pro omnibus sanationis sufficiens remedium.
- 5 Et reduxi eum. per poenitentiam: quod intelligitur non de omnibus, sed de verè poenitentibus solum.
- 6 Et reddidi consolationes ipsi. i. donum spiritus sancti in signo visibili apostolis alijsque credentibus, Act. secundo.
- 7 Et lugentibus eius. quia eadem die ad prædicationem Petri multi corde compuncti receperunt fidem Christi secundum quod dicitur Actuum secundo g. Et appositæ sunt in illa die animæ circiter triamillia: propter hoc subditur.
- 8 Creauit fructum laborum. idest prædicationis Christi & apostolorum.
- 9 Pacem. scilicet gratiæ in presenti & gloriæ in futuro. quibus subditur.

10 Pacem ei qui longè est. i. populo Gentili ad Christum conuerso, qui legem & prophetas non habuerat.

11 Et qui prope est. i. populo Iudaico legem & prophetas habenti. Hanc autem scripturam inducit Apostolus, Ephe. 2. d. in Christo impletam di. Et veniens euangelizauit pacem vobis qui longè suis. Ex quo patet, quod passus iste non intelligitur ad literam de nũ eius Cyri per regnum suum missis ad denunciandum licentiam datã Iudæis redeundi pacificè in Iudæam, vt aliqui expositores nostri volunt dicere.

12 Impij autem. i. Iudæi in sua malitia obstinati.

13 Quasi mare feruens. quia per sequebantur ad mortem creditis in Christo vt patet in Actibus apostolorum in pluribus locis.

14 Et redundant fluctus in conculcationem & lutum. Sicut n. fluctus maris venientes ad littora generant ibi lutum, quod postea a transeuntibus conculcatur, sic persecutiones a Iudæis illatæ Christi meruerunt quod conculcarentur tanquam viles a Romanis.

15 Non est pax impijs. quia Iudæi qui remanserunt obstinati, sunt per orbem vagi in opprobrio & seruitute graui.

ADDITIO.

In cap. 57. vbi dicitur in postil. Qui autem habet fiduciam meci.

Cum hoc quod dicitur hic. Qui autem habet fiduciam meci. exponatur de fidelibus Christi nihil proprium possidentibus. Hoc quod sequitur. Hæreditabit terram & possidebit montem sanctum

meum, nullo modo intelligendum est de Ierusalem illa materiali: quamuis, n. Adrianus Imperator illam Ierusalem concessisset Christianis ad habitandum, nunquam tamen est dicendum quod hæc propheta præsticauit in præmium fidei & spei fidelibus Christi, vnde talis expositio tanquam Iudaica est respueda: & secunda quam ponit Postillator est proprie catholica & vera.

CAP. LVIII.

Lama. Dominus ad prophetas, vel ad apostolos: finito priorica. in quo pax iustis, & nulla requies nunciatur impijs.

Augustinus. Si cui forte displiceo, consideret periculum meum & audiatur Deum comminantem. Si non annunciaueris iniquo iniquitatem suam sanguinè eius de manu tua requiram. Et iterum, clama ne cesses &c. Sauius est frater hic sustinere paruam amaritudinem, & post ea ad æternam beatitudinem peruenire, quam hic habere falsum gaudium & illic sine fine supplicium.

corde ad templum, ad sinagogam conueniendo, legem Dei legendo.

CAP. LVIII.

Lama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam: & annuncia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Me etenim de die in diem quærunt

dere, sed tantum vocem suam sicut tuba exaltare, & futura nunciare bella, vt quomodo mortui ad vocem tubæ sunt viuificandi, vnde. Canet, n. tuba & mortui res. sic Israel peccato mortuus audiat scelera sua.

C *Populo meo.* Ac si dicat videant qualem patrem perdidit qui est peccatores populum suum vocat.

Q *uasi*

Lama. Vbi apostolis dicitur. In montem excelsum ascende tu qui euas. Si. nec buccina nec tuba assumitur, sed montem iubetur ascendere & propria voce personare. Hic autem, quia & peccatores sunt & deorsum quibus est nunciandum, non iubetur prophetam in montem ascendere, sed tantum vocem suam sicut tuba exaltare, & futura nunciare bella, vt quomodo mortui ad vocem tubæ sunt viuificandi, vnde. Canet, n. tuba & mortui res. sic Israel peccato mortuus audiat scelera sua.

C *Populo meo.* Ac si dicat videant qualem patrem perdidit qui est peccatores populum suum vocat.

Q *uasi*

Q *uasi*

Q *uasi*

Q *uasi*

Q *uasi*

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. LVIII.

Lama ne cesses, Hic remouetur tertius error procedens ex defectu morali. Aliqui enim confidentes de apparenti iustitia seu simulata, per hoc præsumebant saluari: & istud multum vigeat tempore Christi, vt patet ex decursu Euangelij, vbi multum arguitur hypocrisis Pharisæorum, Sacerdotum & Legislatorum. Et secundum hoc istud capitulum in duas partes diuiditur: quia primò falsum remedium excluditur secundo verum concluditur, ibi: Nonne hoc est. Prima adhuc in duas quia primo falsitas ponitur, & secundo excluditur ibi: Ecce in die. Circa primum. Deus pater alloquitur hominem Christum.

1 Clama ne cesses. prædicationem debitè continuando.

2 Quasi tuba exalta vocem tuam: manifestè docendo: hoc enim modo prædicauit Christus, vt patet in Euangelio.

3 Et annuncia populo meo. i. Israhel.

4 Scelera eorum. i. peccata contra Deum commissa.

5 Et domui Iacob. qui alio nomine dictus est Israhel.

6 Peccata eorum. commissa in proximum huic populo prædicauit Christus in propria persona, propter quod dicit, Mat. 15. c. Non sum missus nisi ad oues quæ perierant domus Israel.

7 Me etenim de die in diem quærunt. legendo scripturas, de quo Tom. 4. Q 2

3a Quasi. Hoc est quare ego non exaudiam eos sicut illos
A qui in ecclesia iustitiam faciunt, iuste & pie viuentes Christi-
 sum verum Deum & verum hominem confitentes.
b Rogant. Alia temeritas Iudæorum quasi confidentes
 in conscientia bona iudicium iustum postulant, secundum

Psal. 25.

illud. *Iudica me domine quoniam ego in inno. m. ingres. sum.*

c Quare ieiunauimus. Obliti sunt veteris, historiae, quod dominus non respexit ad munera Cain. eo quod non recte diuidebat cum fratre suo cui charitatem Dei inuidebat.

Genes. 4.2.

* Procopius. Cum. n. hostes ingruerent, Deum ieiunio demereri se putabant si a cibis, non a vitijs abstinerent idque animæ humiliationem nuncupabant.

At quod non aspexisti addit, non Dei ignoracionem sed infelicem eorumque sponte admiserunt exitum demonstrat.

De con. dif. s. c. ieiunium. inuenientis concupiscentiam

d Ecce in die. Ieiunium Deo acceptum est non solum a cibis, sed ab omnibus rebus illicitis abstinere.

Hom. 16. in Euang.

e Voluntas vestra. Gregor. Voluntas ad iustitiam, pignus pertinet ad iram. In cassum per penitentiam corpus atteritur, si inordinatis morib. mens vicij dissipat. **f** Repetit. Qui repetit non habentem, Deo facit violentiam.

g Nolite ieiunare sicut vsque ad hanc diem. Ne videatur reprobare ieiunium docet quomodo sit ieiunandum.

Sermo. 172. de tempore.

h Nunquid tale est ieiunium. Augustinus. Spiritus sanctus per Isaiam ieiunium probat, cum non solum in remissa corporis refectio est, verum etiam a malis actibus facta discessio. Itaque

C si neque mens tua grauetur oppressa peccatis, neque animus tuus vitiorum illecebris, delectet digna Deo exoluisti ieiunia, Ceterum si corpus tuum longa ieiunia consumat, vitia

vitia non detrahis, in malis perseveras, non places, cur corpus fame discrucias, cui rursus peccando blandiris?

1 Colligationes. Peccata intelligimus que in die ieiunij proximis dimittere iubemur, ut nobis dimittat Deus, ut securi dicamus. Dimitte no. de. &c. Lxx. apertius. Omne scripturam iniquam conscinde, falsa. f. chirographa, qui bus sepe pauperes deprimebant impiet. Si. n. impium est debitum ab eis exigere, qui non possunt reddere, multo magis ab his qui non debent. Tropologi. Qui ieiunat ab omnibus malis, & vult ieiunium suum respici, non solum declinet a malo, sed & faciat bonum, ut soluat omne vinculum iniquitatis quo simplices hereticorum ligati sunt fraudibus, vnde. *Declinantes autem in obligationes, adducet dominus cum o. ini.* Huiusmodi. n. qui confracti sunt, dimittere debet vir ecclesiasticus, atque dissoluere omnem scripturam hereticorum, vnde propheta: *Et qui scribunt iniquitatem, &c.* Frangat quoque esurientibus panem doctrinæ. Dominus. n. fractos panes apostolis tradidit, quos eis in 7. sportis & 12. cophinis comminutos atque confractos in Euangelio non intergo, sicut erant in lege dereliquit ut haberet quod pauperibus erogaret. Quos non habentes calorem fidei, & extra ecclesiam argentes frigore infidelitatis inopes atque peregrinos, inducat in domum ecclesie, & operiat in corruptionis pallio, ut tunica Christi vestiti non maneant in sepulchris: quod de eo legimus qui possessus a demonum legione in monumentis mortuorum habitabat nudos. Cumque hoc fecerit carnem suam ne de

spexerit. i. spiritualiter domesticos fidei, quod dixerunt Lxx. domesticos seminis tui ne despexeris.

Frangere

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22**

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

a & scire vias meas volunt. Quasi Gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare Deo volunt. Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiet. Nolite ieiunare, sicut vsque ad hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorque quasi circulum caput suum, & faccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem domino? Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos

NICOLAUS DE LYRA.

multum gloriabantur: tamen hoc magis faciebant ad habendum dominium super populum, qui tunc gubernabatur per sacerdotes, & legisperites, quam propter notitiam veritatis.

- 1 Et scire vias meas volunt. i. pretendunt quod hoc velint.
- 2 Quasi Gens quæ iustitiam fecerit. cum tamen contrarium egerit. secundo gloriabantur de oratione, & quantum ad hoc dicitur.
- 3 Rogant me iudicia iustitiæ. i. quod iudicem pro eis contra aduersarios. Romanos qui eos tenebant subiectos.
- 4 Et appropinquare Deo volunt. s. in iudicio ad allegandum suam iustitiam ideo subditur in persona eorum.
- 5 Quare ieiunauimus & non aspexisti? per exauditionem.
- 6 Humiliauimus animas nostras. i. nosmetipsos in cilicio, & cinere.
- 7 Et nescisti? per approbationem. Quod autem tempore Christi iustitia ieiunia, sacerdotum patet Mat. 9. b. ubi discipuli Ioannis dixerunt Christo. Quare nos & Pharisæi ieiunamus frequenter, tui autem discipuli non ieiunant?
- 8 Ecce in die ieiunij. hic excluditur remedium falsum per responsionem domini, cui dicitur. Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra. accipitur hic voluntas pro appetitu sensitiuo, quæ sequebantur contra dictamen rationis & diuine legis, ideo subditur.
- 9 Et omnes debitores vestros repetitis. cum austeritate et impotentibus ad soluendum & tempore prohibito. s. anno septimo qui est remissionis, Deut. 15.
- 10 Ecce ad lites & contentiones ieiunatis. i. in die ieiunij vestri talia exercetis.
- 11 Et percutitis pugno impiet. iniuriando proximo non solum

- verbis, sed etiam factis, ideo subditur.
- 12 Nolite ieiunare. per talem modum.
- 13 Ut audiat in excelso clamor vester. contentiones & brigas suscitando.
- 14 Nunquid tale est ieiunium quod elegi. i. probaui.
- 15 Per diem affligere hominem animam suam? i. seipsi per abstinentiam absque pietate. q. d. non, quia exercitatio corporalis ad modicum utilis est, pietas autem ad omnia. i. ad Tim. 4.
- 16 Nunquid contorque quasi circulum. In Hebræo habetur quasi hamum.
- 17 Caput suum. quod faciebant ad ostentationem ieiunij, in hoc designantes dolorem capitis ex ieiunio.
- 18 Et faccum & cinerem sternere. i. pro lecto sibi parare.
- 19 Nunquid istud vocabis ieiunium? s. Deo acceptum, quasi si dicat non. ex quo est pietate & virtute vacuum.
- 20 Nonne hoc est. hic consequenter verum remedium concluditur, & primo quantum ad pietatis exercitium, secundo quantum ad diuinum cultum, ibi. Si aduerteris. Quantum ad primum dicitur. Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? i. probaui. s. in quo fit abstinentia a vicijs, & exercitium in operibus pietatis, ideo subditur.
- 21 Dissolue colligationes impietatis. i. cauillationes quibus sacerdotes & Pharisæi inuoluebant simplices ad pecunias eorum extrahendum.
- 22 Solue fasciculos deprimentes. i. penas graues quas imponebant super populum, secundum quod dicitur. Matth. 23. a. Allegant enim onera grauia & importabilia super humeros hominum.

* Dimitte

A sicut fons. Affimi-
laberis Christo ca-
piti tuo.

B Aedifica. Iudæi
referunt hoc ad re-
stitutionem quæ
facta est sub Zoro-
babel. & Iesu Sacer-
dote magno, vel ad
illam quæ delirant
futurâ in ultimo.
Melius ad ecclesiã
hec referri possunt.

C Theodoretus.
Per has similitudi-
nes promittit ho-
mo bona sempiter-
na. Nec potes intel-
ligere edificationes
sensibiles: sed spiri-
tuales. Quomodo
.n. erunt sensibiles:
quas nominat sem-
piternas.

D Fundamenta. Apo-
stolos, prophetas &
similes. Vnde: Fun-
damenta eius in montibus sanctis. Fundamentum autem sin-
gulari numero Christus est. Vnde. Fundamentum aliud ne-
mo potest ponere præter id quod positum est, quod est Christus Iesus.

† ate.

† vt non facias

Psal. 86. a.

1. Cor. 3. c.

A virtutum floribus & operum fructibus conspicuus. **B** Christus. **C** spiritualium virtutum no-
test. **D** Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. **E** Per iter cetera.
A gūus, & sicut fons aquarum, cuius non deficient aquæ. Et
B aedificabuntur in te deserta seculorum, fundamenta gene-
C rationis & generationis suscitabis. Et uocaberis. **D** aedifica-
E tor sepium, auertens semitas iniquitatum. Si auerteris a
Sabbato pedem tuum, **F** facere uoluntatem tuam in die san-
cto meo, **G** et uocaberis Sabbatum delicatum, & sanctum
domini gloriosum, & glorificaueris eum, dum non facis
uias tuas, & non inuenitur uoluntas tua, ut loquaris ser-
monem: tunc delectaberis super domino, & sustollam te
super altitudines terræ, & cibabo te hæreditate Iacob pa-
tris tui. Os enim domini locutum est.

D Aedificator. **D**
* Procopius. Ma-
teriam rursus ædifi-
care dicit, qui ecclesie
dogmata dialecticis
demonstrationibus
tanquam excitato
muro obsepit, ne
eadem, veluti hor-
tum desertum, qui
cuique uoluerint per-
uagentur. Nam &
istud ipsum quæ p-
petuo deses est ani-
ma, patitur, cum ea-
dem hosti cui libet,
siue dæmonē siue
animæ cupiditatē
appelles, tandiu per-
uia est, donec metu
Dei tanquam val-
lo muniatur.
E Iniquitatum. alias
in quietem. s. semi-
tas erroris, in quie-
tē vel veram pacē.
F Terra. Viuentium, q̄

sursum non deorsum, vñ Loth dicitur in monte saluū te fac-
Her edi. Cælesti, quam dedi Iacob cuius filius es per fi-
dem & operationem, vitia atq; peccata supplantando.
Cuius enim si quis imitator fuerit, eius filius dicitur.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et Aedificabuntur in te deserta seculorum. i. Gentiles adiungentur tibi in vna ecclesia, qui fuerunt deserti in pristinis seculis, in quantum caruerunt lege & prophetis.
- 2 Fundamenta genera. & c. i. per generationem successionem adduces aliquos ad fidem: quod impletum est in apostolis, & in alijs credentibus de Iudæis: per quorum prædicationem & doctrinam in scripturis eorum relictam conuertuntur Gentiles ad fidem.
- 3 Et uocaberis aedificator, & c. Aedificare sepes materiales est officium pauperum & rusticorum, & ideo non est tale quid quod debeat promitti pro operibus virtutum. Et ideo per sepes hic intelliguntur impedimenta per sanam doctrinam & ordinationes sacras. Et hoc impletum est in apostolis & eorum successoribus, qui per sacram doctrinam & sacræ ecclesiæ instituta, opposuerunt peccatis obacula. Et ideo subditur.
- 4 Auertens semitas in quietem. Sic est in Hebræo & in libris correctis ad cessationem. n. peccatorum sequitur quies mentis, propter quod dicitur in fine capituli præcedentis. Non est pax impijs, dicit dominus Deus.
- 5 Si auerteris. Hic ponitur verum remedium, quantum ad Dei cultum. Circa quod sciendum, quod per observationem Sabbati hic intelliguntur omnia quæ pertinent ad debitum Dei cultum, sicut & in præcepto decalogi, Exo. 20. Memoro vt diem Sabbati fan-

- 6 Facere voluntatem tuam. sequendo appetitum tuum irrationabilem. Secundo ad observationem Sabbati requiritur occupatio & meditatio circa diuina. Ideo subditur.
- 7 Et uocaberis Sabbatum. i. intendendo ad diuina.
- 8 Et glorificaueris. i. honoraueris debite obseruando.
- 9 Dum non facis vias tuas. sequendo tuas concupiscentias.
- 10 Et non inuenitur uoluntas tua. i. effectus sensibilis appetitus.
- 11 Vt loquaris sermonem. s. malum contra Deum vel proximum, sed magis sis intentus ad Deum laudandum.
- 12 Tunc delectaberis super domino, sentiens intra te consolationes diuinas.
- 13 Et sustollam, & c. per contemptum terrestrium & appetitum cælestium.
- 14 Et cibabo te, & c. in beatitudine cælesti. Bona. n. terrena cum sint multo minora bona operibus virtutum, non possunt esse principale premium promissum patriarchis pro operibus virtutis, sicut declaratum fuit diffusius, Gen. 15.
- 15 Os enim domini locutum est. quasi dicat hoc stabile est & firmum.

ADDITIONO.

In c. 58. ubi dicitur in postil. Nolite ieiunare.
Vbi translatio nostra habet: Nolite ieiunare. Hebraica litera habet quadam verba que vno modo signant. Et non ieiunetis. Et alio modo signant. & non ieiunatis. Et si primo modo intelligatur, ex-

ponuntur sicut in postil. Si autem secundo modo, sensus est. Et non ieiunatis. vt audiat in excelso clamor vester. i. non intenditis in ieiunando, vt audiamini a Deo: quia si sic, cessaretis a contentione. & iniurijs quæ Deo non placet. Et hæc ex positio videtur magis propria specialiter pp ly & q̄ proponitur huic verbo ieiunatis seu ieiunetis.

CAP. LIX

E cce non est. Pro-
cop. Absoluta
disputatione de a-
gentium & non a-
gentium premijs &
penis, nunc contu-
maces & improbos arguit. Deinde quia bello urgente ie-

CAP. LIX.

Propheta ad Iudæos. a Breuiata potentia ex qua liberauit vos ab Aegypto.
b Vos si credideritis.

Ecce non est abbreviata manus dñi, ut saluare ne-
queat: neq; aggrauata est auris ei, ut non exaudiat
quominus opem ferat, prohibet.

iuuasse se, neq; Deū
tñ ad id aduertisse
dicebant, eos pro-
pheta reprehendit.
feruarique ab ipso
potuisse demonstrat
sed peccatis eorum

Sed ini-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. LIX.

Ecce non est abbreviata. Postquam posita est præparatio ad salutem. Hic consequenter ponitur salus, & diuiditur in duas partes, quia primo ponitur ipsa salus. Secundo magnitudo ipsius. c. sequenti. Prima in duas, quia primo ponitur salutis necessitas. Secundo eius aq̄itas, ibi Et vidit dñs. Circa primum sciendum, quod necessitas ista est propter miseriam culpæ & pænæ quam incurrerunt Iudæi ex contemptu Christi & de ista eadē miseria exponit Ra. Sa.

presens e. & quantum ad hoc conuenit mecum: sed disconuenit in quantum dicit Iudæos ab ea liberari per Christum venturum: cuius aduentus transiit in præteritum. Igitur primo ponitur huius miserie descriptio. Secundo eiusdem confessio, ibi: Propter hoc. Prima in duas quia primo describitur miseria culpa. Secundo pænæ, ibi: Cogitationes. Circa primum dicitur.
1 Ecce non est abbreviata. i. minora.
2 Manus domini. i. potestas eius.
3 Neque aggrauata est auris. q. d. ista miseria in qua estis, non prouenit ex Dei impotentia vel ignorantia ad saluandum, sed ex parte vestra, Ideo subditur.

Diuisio.

a Sed iniquitates vestra. Ostendit quare non exauditi, & in captiuitatem ducti.
b Manus eius. Iniquitates per partes exponit, nec idololatriam obijcit quæ tempore Isaia colebatur, sed sanguinis effusionem. Vnde supra: *Iustus perit, & non est qui recogit.* Manus enim vestre Jeremiã lapida uerunt, Isaia secuerunt, Ezechielẽ in Babylone occiderunt, & tandem in filium Dei in clamantes: *Sanguis eius super nos & super filios nostros.*

* Procopius. Vbi peccata in vniuersum accusauit, eadem sigillatim recuset, homicidia & obrectationes nominatim, non iam idolorum cultum insectans.

c Conceperunt. Qui expectant Antichristum. Quem enim multo labore perquirunt in iniquitate suscipient.

* Procop. Concipiunt laborem & pariunt iniquitatẽ, qui dicere non possunt: *In timore tuo domine in vtero accipimus & parturimus & peperimus spiritum salutis.* Est porro scripturæ vsitatum laboris nomine id inuidiam significare, quod quia laborant, tabescant. Conceperunt ergo in Christum inuidiam, & eadem in eundẽ pepererunt.

d Oua. Ex ouo foetus, ex corde consilium ex quo actus.

c Oua ergo ruperunt, dum corda iniqua & venenosa consilia verbis ostenderunt. dicentes: *Reus est mortis.*

a *¶ Cultus idolorum. b ¶ Quasi murus interpositus. ¶ Christus soluit parietem medium macerie. c ¶ Ne vos saluet vel audiat.*
1 sed iniquitates vestra diuiserunt inter vos & Deum vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem eius a uobis, ne exaudiret. **†** Manus enim vestrae pollutae sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate. Labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua uestra iniquitatem fatur. Non est qui inuocet iustitiam, neque est qui iudicet verẽ, sed confidunt in nihil, & loquuntur uanitates. **†** Conceperunt **†** laborem & pepererunt iniquitatem. Oua aspidum ruperunt, & telas araneae texuerunt. Qui comederit de ouis eorum morietur: & quod **†** confotum est, erumpet in regulum. Telae eorum non erunt in uestimentum, neque operientur operibus suis. Opera eorum opera inutilia. Et opus iniquitatis in manibus eorum. **†** Pedes eorum ad malum currunt, & festinant, ut effundant sanguinem innocentem. Cogitationes eorum, cogitationes inutiles: uastitas & contritio in uis eorum.

a *¶ Non potest faciem peccatorum uestrorum sustinere. b ¶ Ne videat turpitudinem uestram, sed statim feriat. c ¶ Quasi murus interpositus. ¶ Penitentiam auxilium, gratiam.*

a *¶ In tempore tribulationis. b ¶ Prophetatum, & ipsius Christi.*

a *¶ Quando dixerunt: Omnia quae praecepit dominus nobis faciemus. Vel demonium habes: & huiusmodi. ¶ Pro Christo Antichristum ponunt vel promittunt b ¶ Blasphemiam.*

a *¶ Credat in Christum. b ¶ Quia elegerunt barrabam, crucifixi xerunt Christum. c ¶ In idolo: Idolum nihil est: vel in nescio quo Messia futuro.*

a *¶ Parient, scilicet suscipient Antichristum. b ¶ Consilia venenosa. c ¶ Manifestando. d ¶ Consilia, opera uana & inutilia, muscas & culices scilicet stultos & simplices capientia.*

a *¶ Contra Christum machinantes. b ¶ Acquiescendo. ¶ Sicut Abel acquiescens Cain, dicenti egressiamur in agrum. c ¶ Consilij. d ¶ Iudiciorum. e ¶ Morte aeterna.*

a *¶ Nutritum ex ouis. b ¶ Dum corda iniqua & venenosa consilia uerbis ostenderunt, dicentes: Reus est mortis. c ¶ Antichristum regem omnium malorum. d ¶ Consilia, opera, doctrina.*

a *¶ Animæ. b ¶ Contra frigus inferni. c ¶ Sanctorum uestimenta, opera bona. Vnde: Sacerdotes sui induantur. ¶ Malis quia.*

a *¶ Telae araneorum. b ¶ Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt. c ¶ Mors Christi.*

a *¶ Quamuis dicant: Nobis non licet interficere quemquam. b ¶ Auctus. c ¶ Cum lanternis & facibus ad comprehendendum Christum. d ¶ Operando. e ¶ T. diose Pilatum rogando.*

a *¶ Ut uilem aquam. b ¶ Christi vel prophetarum. vnde: I uasa em quae occidis prophetas, &c. c ¶ Contra Deum. Vnde: Eradamus eum de terra uiuentium, & huiusmodi.*

a *¶ Ab hostibus a diabolo. b ¶ Actionibus prauis pro quibus uastati & contriti.*

* Procop. Oua aspidum fregerunt, qui aduersariarum potestatum semina tanquam in uero suo gerebant. Vnde sunt malitiosa eorum proles & viperarum genimina nuncupata.

c *Aspidum.* Aspides ad primam uocem incantatoris alteram aurem terrae infigit, alteram cauda obturat, ne possit incantari. sic Iudaei inhaerentes terrenis, ne locum & Gentem perderent, mentes, Christi praedicationem repulerunt, uenenati uenatorum filij. vnde: *Genimina viperarum.*

f *Erumpet in regulum.* Ex ouis aspidis regulus, qui & basiliscus, ex Iudaeis Antichristus. Ex eis enim nascetur flatus uosofono multos occidens volantes ad patriam caelestem.

g *Tela araneorum.* Occidit. n. basiliscus flatus suo aues volantes per aera.

* Procop. Lege enim despectu, doctrinas & mandata hominum sibi confixerant. Itaque cum non fore telam araneorum in uestimentum dixit nihil aliud ut placet, quam nullum illis quis gerunt, allatura ornamentum significauit, sicuti nihil ad ornatum corporis, quod Deo ueritate gesserat, Adamo consulit.

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

h *Vastitas.* Hoc apostolus posuit ad Romanos, sicut illud: *Manos, sicut illud: Rom. 3. b.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Sed iniquitates vestrae. Separantes vos ab eo.
- 2 Et peccata uestra. absconderunt. scilicet demeritorie.
- 3 Ne exaudiret. Quia non est speciosa laus in ore peccatoris.
- 4 Manus enim uestrae. Id est, opera uestra quae per manus designantur, eod quod manus est organum organorum 3. de Anima.
- 5 Pollutae sunt sanguis. pauperum bona eorum rapiendo.
- 6 Et digiti ue. iniqui. Per hoc designantur iustitiae minores, sicut digitus minor est manu.
- 7 Labia uestra lo. menda. Contra Christum dicendo, quod fuit magus & propheta falsus.
- 8 Et lingua ue. iniqui. fatur. Replicatio est eiusdem sententiae ad maiorem assertionem.
- 9 Non est qui inuocet iusti. Id est, Christum. Qui factus est nobis a Deo sapientia, & iustitia & sanctificatio, &c. 1. Cor. 1.
- 10 Neque est qui iudic. ue. De factis Christi. Et loquitur propheta quantum ad illos qui sunt infidelitate obstinati.
- 11 Sed confidunt. i. in aduentu Messiae futuro, qui iam transit in praeteritum, & ideo talis confidentia est super nihilum.
- 12 Et loquunt. uanitate. Quia doctores Iudaeorum multoties terminos praefixerunt de aduentu Messiae & omnes transferunt tanquam praenunciati inaniter & false.
- 13 Conce. lab. Id est, excogitauerunt inferre laborem Christi & discipulis eius.
- 14 Et peperit. iniquita. Procedendo ad effectum. ut patet ex euangelijs & Actibus Apostolorum.

euangelijs & Actibus Apostolorum.

- 15 Oua aspi ruperunt. i. consilia venenosa contra Christum & discipulos eius in effectum uenerunt produxerunt.
- 16 Et telas araneae texuerunt. i. adinventiones falsas contra doctrinam Christi, ut ab ea populum auerterent.
- 17 Qui comede. de ouis eorum. Consentiendo malignis consilijs uobrum.
- 18 Morietur. Morte culpae.
- 19 Et quod conso. est. erump. in regu. Quia quidquid procebat ex dictis consilijs, totum erat venenosum.
- 20 Telae eo. non erunt in uesti. Scientiae uirtutis, quibus animae uestiuntur & ornantur: sed magis ad contrarium.
- 21 Opera eorum opera inu. i. nocua. Minus enim dicendo plus significat. Ideo sequitur.
- 22 Et opus iniqui. &c. Pedes eo. ad ma. cur. scilicet ad effusionem sanguinis Christi & suorum discipulorum, ut de Christo patet in Euangelijs, & in Actibus Apostolorum de eius discipulis.
- 23 Cogitationes. Hic consequenter ponitur miseria paene. Dicit enim Iosephus libro de Iudaico bello, quod post mortem Christi ante destructionem ciuitatis per Titum Iudaea erat multum lacerta intestinis dissentionibus, & sic cogitabant se mutuo spoliare & interficere: Ideo dicitur: Cogitationes eorum eo. inuti. Id est, nocuae.
- 24 Vastitas & contritio. Id est, mutua priuatio rerum & occisio personarum.
- 25 In uis eorum. Vt dictum est.

A Prop̄ter h̄c in persona populi p̄nitētis responder post accusātionem quid loqui debēat p̄nitentes. **Theodor.** Euentus ipse h̄c comprobat verissimā, Legētes enim scripturam sacram non vidēt veros scripturę sensus, & c̄cis sunt similes, palpant parietem, & parietem nō vident. **Rugiemus quasi vrsi omnes.** Iudæorū meditatio, & doctrina in sacra scriptura rugitui vrsi & gemitui columbæ cōparatur, quasi inuis & vana sicut & illa. Cōtra subiectos quoque faciunt vt vrsi contra maiores vel æquales, gemunt vt columbæ vt illud Ephraim: *Factus est quasi columba non habens cor.* **Theodoretus.** Significatur crudelitas Iudæorum & odium quo nos prosequuntur cum se vident in tantis

† gemitō gemimus.
† quōd a domino defecimus, & quod negauimus eum.
† a longē.
Osee. 8. c.

viam pacis, nescierunt, & non est iudiciū in gressibus eorum. Semitamam corum incuruata sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignorat pacem. Propter hoc elongatum est iudiciū a nobis: & non apprehendet nos iustitia. Expectauimus lucem, & ecce tenebræ: splendorem, & in tenebris ambulauimus. Palpauimus sicut cæci parietem, & quasi absque oculis attrectauimus. Impēgimus meridie, quasi in tenebris, caliginosis quasi mortui. Rugiemus quasi vrsi omnes, & quasi columbæ & meditates gememus. Expectauimus iudiciū, & non est, salutem & elongata est a nobis. Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, & peccata nostra responderunt nobis. Quia scelera nostra nobiscū, & iniquitates nostras cognouimus, & peccare & mentiri cōtra dñm: & auerſi sumus, ne iremus post tergū Dei nostri, vt loqueremur calumniā & transgressionē. Concepimus & locuti sumus de corde verba mēdācij. Et cōuersū est retrorsum iudiciū, et iustitia longē stetit. Quia corruit in plateis veritas, & aequitas nō potuit ingredi. Et facta est veritas in obliuione, & qui re-

1 ^a Christum qui est pax vera, qui ait: Pacem relinquo vobis, &c. ^b Credere nolentes. ^c Christus. ^d De quo iudicium Gentibus profert. ^e Diferentia boni & mali vel reſtitudo. ^f Operibus. ^g Actiōnes.

2 ^a Non natura, sed voluntate, quidquid enim inuenerit de recto torqueret in prauum.

3 ^a A bono in malum. ^b Imitatur. ^c Non solum non inuenit, sed nescit quid quærite debeat

4 ^a Circillum. ^b Quia ignorauimus pacem. ^c Transiens ad Gentes. ^d Filius cui datum est iudiciū.

5 ^a Fide trahendo.

6 ^a Sed Gentes. ^b A Gensibus communi sententia. ^c Christus. ^d Christum in lege promissum, de quo: Emitte lucem tuam, &c. ^e In iudicibus, Antichristus. ^f Christum, qui splendor gloriæ, & figura substantiæ patris

7 ^a Ignorantia, peccat. ^b Scripturam sacram, Christum in ea non videntes: verba tantum & s̄c̄ra, non sensum fructumque querentes.

8 ^a Quia pene oculis etiam visibilis offertur Christus. ^b In scripturam sacram quæ quasi meridies clara & aperta sanctis. ^c In toto orbe sole iustitiæ iustitiant.

9 ^a Non intelligentes. ^b Obscuris mysteriis, quamdiu enim legitur: Moyses, velamen super cor. ^c Iam est.

10 ^a Non inuentes cor. ^b Christum, de quo: Deus iudicium tuum redat.

11 ^a Nobis, sed Gensibus. ^b Vique ad Gentes. ^c Relinquetur vobis, vobis vestra deserta. ^d Quia & scripturam contempserunt, & autorem occiderunt.

12 ^a A quibus faciem auertens, ne cernas, ne lernas. ^b Cui nihil occultum. ^c Secundum iniquitates nostras accepimus

13 ^a Secundum peccata nostra: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. ^b Sunt adhuc. ^c Quas parabamus esse iustitiam. ^d Poenitentes quando compuncti corde dixerunt: Quid faciemus tibi frater? & huiusmodi.

14 ^a Tradendo Pilato. ^b Dicendo: Reus est inquit, &c. ^c A domino. ^d Dicentes: Scimus quoniam Moysi locutus est dominus hunc autem nescimus vnde sit. ^e Imitantes. vnde: Si quis mihi ministrat meſ. Et illud: Post dominum Deum tuum ambula.

15 ^a Contra Christum. ^b Hic homo non est a Deo: qui Sabbathum non custodit. ^c Legis.

16 ^a Inuenimus eum subuertentem Gentem nostram. ^b Traditiones hominum. ^c Ad Gentes.

17 ^a Malitiam. ^b Sciēter.

18 ^a Christus. ^b Idem. ^c Quæ pars iustitiæ cum iniquitate? ^d A nobis. ^e In Gensibus. ^f Quasi Non mansit in eis qui mundi iniquitatem & voluptatem sequuntur Scribis & Pharizæis & huiusmodi. ^g Idem.

19 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

20 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

21 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

22 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

23 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

24 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

25 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

26 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

27 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

28 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

29 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

30 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

31 ^a Quæ in cordibus habitat per fidem, non potuit ingredi propter infidelitatem. ^b Corda Iudæorum. ^c Christus. ^d Iudæis. ^e Credendo in Christum.

versari malis, & mala ista sibi inuenta vident per Christum nostrum, per colubas, loquacitatem Iudæorum in suo lectu significat propheta.

c Iniquitates. **Cyrillus.** Multis modis fatentur Iudæi se impios fuisse contra Christum. Impietatē enim commiserunt, cum illū suffixerē cruci, & eius nomē blasphemauerunt. Mentiti sunt cōtra dominum, cum dicebant. *In Belzebub principe demoniorum eijcit demonia.* **Benedicimus uos quia Sammaritanus es, & demonium habes.**

d Veritas in Christo qui est via, veritas & vita. vnde: *Veritas de terra orta est, & in terra de ca. pro.* Et

C notandum, quod crebro veritas nominata est in Christi persona monstratur, quam deserentes secuti sunt mendacium.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Viam pacis nescierunt. Quia post dissensiones intestinas Romanis rebellauerunt.
- 2 Et non est iudicium. i. executio operum iustitiæ.
- 3 In gressibus eorum. i. in suis processibus.
- 4 Semitamam corum. A rectitudine iustitiæ & veritatis.
- 5 Omnis qui cal. &c. Per eas procedende.
- 6 Ignorat pacem. Cum Deo & proximo.
- 7 Propter hoc. Hic consequenter ponitur prædictæ miserie confessio. Isaias enim ipsam prædicans eam confitetur se cum illis numerando, eo quod erat de populo Iudaico sicut Daniel. 9. cap. confitetur peccata populi sui numerando se cum peccatoribus, licet esset innocens, & sic dicit Isaias: Propter hoc elongatum, &c. Id est, executio iustitiæ actualis.
- 8 Et non apprehendet nos iustitia. Habitualis. Et loquitur de suo uero per modum præteriti, propter certitudinem prophetiæ.
- 9 Expectauimus. Id est, Christum qui dicitur lux. supra 49. b. Dedit te in luce Gentium, &c.
- 10 Ecce tenebræ. Quia in aduentu Christi Iudæi pro maiori parte fuerunt excaecati.
- 11 Splendorem & in tenebris. &c. Repetitio est eiusdem sententiæ ad maiorem exaggerationem.
- 12 Impēgimus meridie, &c. Id est, in tempore lucis gratiæ, quod maxime habuit rationem meridiei tempore prædicationis Christi propter euidentiam miraculorum.
- 13 Rugiemus, &c. Hoc fuit impletum in aduentu Romanorum contra Iudæos.
- 14 Expectauimus iudicium. Id est, quod fieret nobis vindicta de Romanis nos affligentibus.
- 15 Et non est. Quia conuerso fuerunt destructi a Romanis.
- 16 Salu. Scilicet Christum, quem patres veteris testamenti expectauerunt.
- 17 Et elongata est a nobis. Id est, a Iudæis incredulis propter suam incredulitatem.

- 18 Multipli. sunt enim iniqui. no. Quia Iudæi a Christo elongati sunt de peccato in peccatum.
- 19 Et pec. no. rep. no. Per miseriam subsecutam.
- 20 Quia scelera no. no. Per miseriam effectum.
- 21 Et iniqui. no. cog. Id est, ex certa scientia peccauimus, quod est grauius, quam ex ignorantia vel infirmitate.
- 22 Et auerſi. &c. Non obediendo doctrinæ Christi.
- 23 Vt loqueremur calum. Cōtra Christū & eius familiam.
- 24 Et transgressionem. Persequendo innocentes ad mortem.
- 25 Conce. & locu. su. de cor. sciēter & a proposito.
- 26 Verba mendacij. Contra Christum, vt patet Luc. 23. vbi accusauerunt eum quod prohibebat tributa dari Cæsari, & quod volebat rex fieri, cum tamen de contrario essent certi: quia dixerat eis. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, Matth. 22. c. Et similiter sciens quod venturi essent vt constituerent eum regem fugitiu montem Ioa. 6. b.
- 27 Et conuersum est retrorsum. In condemnatione Christi innocens per Pilatum.
- 28 Et iustitia longē ste. Quia non habuit locum.
- 29 Quia corruit in plateis. Quia sacerdotes auerterunt populum a veritate contra Christum vt Barrabas liberaretur, & Christus crucifigeretur. Ideo sequitur.
- 30 Et facta est. Quia veritas doctrinæ Christi quam populus audierat, a mente eius recessit per sacerdotum deceptionem.
- 31 Et qui recessit. De persecutione & morte Christi penitendo, cuiusmodi fuerunt Iudæi, qui contriti fuerunt ad prædicationem Petri, Act. 2. f. vbi dicitur. His auditis Compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum & ad reliquos apostolos: Quid faciemus viri fratres? Petrus uerò ait ad illos: Poenitentiam agite, & baptizetur unusquisque uestrum in nomine Iesu Christi, &c. Sequitur ibidem. Et appositæ sunt in die illa animæ circiter tria milia.

* Prædæ

a Et vidit. Ostendit, quia poenituerunt, ostendit non placuisse dno poenitentiam eorum, quia non puro corde plures poenituerunt.

b Quia non est vir. Mente oes effoemi nati sunt, sicut & illud: Vocavi & non erat qui audiret.

c Et salua. sibi. Pater. s. per filium Gentes. Et iustitia eius, vel misericordia fm Lxx. confirmabit eum, qui voluerit couerti: non merito, sed misericordia & iustitia. Iustum. n. est vt poenitenti creaturae creator parcat, que meritis suis saluari non poterat.

d Et time. qui. Prae monstrata vindicta Dei in Iudaeos per Romanos, describit fidem Gentium de quatuor partibus mundi venientium audita praedicatione Apostolorum.

e Quasi flu. Quia citissime mundum sua praedicatione & fide impleuit, de quo: *Velociter currit ser. eius.*

* Procop. Hoc indicauit in actis, cum essent omnes in vnum congregati, factus est repente sonus tanquam spiritus violenti, &c. quibus tandem omnes Spiritu sancto repletos concluditur.

a cessit a malo, praedae patuit. Et vidit dominus, & malum apparuit in oculis eius: quia non est iudicium. Et vidit Deus, quia non est uir: & t aporiatus est, quia non est qui occurrat, & saluabit sibi brachium suum, & iustitia eius ipsa confirmauit eum. Indutus est iustitia ut lorica, & galea salutis in capite eius, Indutus est vestimentis ultionis, & opertus est quasi pallio zeli. Sicut ad uindictam, quasi ad retributionem indignationis hostibus suis, & uicissitudinem inimicis suis: insulis uicem reddet. Et timebunt qui ab occidente nomen domini, & qui ab ortu solis gloriam eius. Cum uenerit quasi fluuius & uolentus, quem spiritus domini cogit, et uenerit Sion redemptor, & t eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob, dicit dominus. Hoc foedus meum cum eis, dicit dominus. Spiritus meus qui est in te, & uerba mea quae posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore seminis tui, dicit dominus, a modo & usque in sempiternum.

a Infidelitatis. **b** Aliorum Iudaeorum qui diripiebant fidelium bona. unde: Rapinam bonorum uestrorum cum gaudio suscepistis. **c** Poenitentiam eorum infruosam. **d** Quia non puro corde.

a Qui omnia uidet. **b** Eis. **c** Qui translatus est ad Gentes. **d** Discretio boni & mali. vel inter simplicitatem & dupliciter. vel in eorum poenitentia iudicium reuerentis.

a Pater. **b** In Iudaeis. **c** Sanctus. **d** Sicut Moyses, Dauid, & alij. **e** Contritatus est de infidelitate eorum.

a Iudaeis in infidelitate obstinat. **b** Interueniens pro eis sicut Moyses in deserto. **c** Deo ne percutiat. **d** A persecutione illorum resuscitando a mortuis. **e** Filium per quem omnia facta sunt. **f** Id est, filius per quem omnis iustitia.

a In Gentibus per fidem. **b** Patrem. **c** Electos suos ab inimicorum persecutione liberando, & pro ipsis pugnando. **d** Hoc est, iuste quasi lorica, & galeatus in uisione inimicorum suorum uenit, cum per Romanos euerit Iudaeam.

a Militibus Romanis. **b** Paratus armis indutus.

a Ut secundum opera sua recipiant. **b** Iudaeis.

a Retribuendam. **b** Ut sicut prophetae & ipsum Christum occiderunt, a Romanis occidantur. **c** Mercedem iniquitatis. **d** Delendo eas. **e** Sancte, caste, sibiliter unde: Beatus uir qui timet dominum. vel seruilis timore.

a Multi ab Oriente & Occidente uenerunt, &c. **b** Patris. unde: Manifestum nonien tuum hominibus.

a Finem cui dicitur: Exurge gloria mea. **b** Patris. **c** Autor beatitudinis. **d** Filius incarnatus, vel ad Gentes in praedicatione Apostolorum. **e** Quia in ipso fons sapientiae, & doctrinae, & scientiae, qui dicit: Si quis sitit, ueniat, &c. **f** Cui nihil resistit. unde: Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra.

a Amor, bonitas, charitas. **b** Cum. **c** Fidelibus Iudaeis vel ecclesiae. **d** Christus. **e** Non omnibus.

a Qui fidem habent, scilicet, & operationem. **b** Infidelitatis & negationis. **c** Ad eos qui cum uitijs & concupiscentijs pugnant.

a Quod est, qui redeunt ab iniquitate. **b** Sanctus a quo propheta.

a O Isaia. **b** Euangelium meum cui non succedit alia lex. Unde Ioannes dicit Euangelium aeternum.

f Quem spiritus do. D Ad redimendum genus humanum, Spiritus sanctus. Unde: Qui conceptus est de Spiritu sancto. Et, Requiescet super eum sps domini, &c. Hoc foedus. vt. f. eos sanguine filij redimam, & ipsi praeccepta mea faciunt, & memoriter teneant: & hoc est: Spi. meus qui est in te. Procop. Verba quae locutus est Christus, testamentum meum sunt, inquit, in sempiternum duratura. Ait. n. in huc modum Saluator: Caelum & terra transibunt, uerba autem mea non transibunt. Est igitur aperitissimum redemptionis argumentum, Spiritu sancti participem fieri, linguaque ipsa uerbum ueritatis accipere. Cyrillus. Prophe tam, inquit, suscitaborum, & ponam sermones meos in ore ipsius, & loquetur eis omnia quae precepero. Seminis. Sequentium prophetarum, Apostolorum, Martyrum, qui eodem spiritu repleti sunt. Spiritus enim sanctus, qui docuit Isaia: ad alios quoque quasi per successionem transit. Et hoc est, a modo & usque in sempiternum.

Isa. 11.2.

Luc. 2.2.

Lib. 1. de spiritu & litera. Deut. 18.

† admiratus foret, intercedar.

† hostis. Lib. 1. de spiritu & litera. Deut. 18. † ad eos.

f Quem

Cap. F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Praedae patuit. Vt patet Act. 8. a. Facta est autem in die illa persecutio magna in ecclesia quae erat Ierosolymis.

2 Et vidit. Hic consequenter ponitur salutis aequitas per punitionem malorum & saluationem bonorum: hoc enim exigit aequitas: & hoc in destructione Iudaeae per Romanos fuit impletum per quam increduli mortui fuerunt & captiuati, & credentes fuerunt saluati. Primo ab exercitu Romanorum: quia monitu angeli transferent in regnum Agrippae ante aduentum eorum, vt dictum est supra. Postea a Iudaeis, quia per eorum destructionem fuerunt liberati a persecutionibus, quas eis faciebant: & reaedificata ciuitate Ierusalem per Aelium Adrianum, eam inhabitare pacifice permitti fuerunt, Ideo dicitur: Et vidit dominus, &c. Scilicet quod fideles a Iudaeis incredulis sic affligerentur. Ideo sequitur.

3 Quia non est iudi. Ed quod iniuste principes Iudaeorum Christianos condemnabant.

4 Et vidit quia non est. Id est, quod non apponebatur sibi remedium humana potentia.

5 Et apo. est. i. de miseria & infelicitate eorum molestatus.

6 Et salua. sibi br. suum. Id est, fideles uirtute sua.

7 Indutus est iu. & lo. Loquitur de Deo ad modum militis armati procedentis ad saluationem populi sui.

8 Indu. est. ve. ultio. Id est, exercito Romanorum preparato ad punitionem malorum ex instinctu diuino.

9 Et opertus est, &c. Id est, Tito qui erat super exercitum, sicut pallium super alia uestimenta. Et uocatur pallium zeli, quia multum fuit sollicitus de captione Ierusalem ad malorum punitionem. Ideo subditur.

10 Quasi ad retributionem. Id est, Iudaeis in infidelitate obstinatis:

natis: Licet enim Titus debellaret ciuitatem, eo quod se rebellauerat Romanis, Deus tamen ad hoc eum instigabat, vt per eum uindicta fieret de Christi inimicis.

11 Insulis uicem reddit. Dicuntur autem hic insulae Ierusalem & aliae ciuitates Iudaeae, eo quod sint sitae inter maria. Tota enim Iudaea secundum suam longitudinem sita est super mare mediterraneum ex parte occidentis, & in latere opposito habet Iordanem fluiuium transeuntem per mare Galilaeae & mare mortuum.

12 Et timebunt qui, &c. Quia a tempore apostolorum fides catholica fuit multum dilatata ad omnes partes orbis.

13 Cum uenerit quasi fluuius. s. Romanorum exercitus.

14 Quem spiritus domini cogit. Quia spiritus domini ad hoc eum instigauit, vt praedictum est.

15 Et uenerit Sion redemptor. Et est hic Sion datiui casus, per quam intelligitur ecclesia, vt dictum est supra 2. cap. ad quam redimendam uenit in passione sua, & iterum uenit per effectum in destructione Ierusalem, ad accipiendum uindictam de morte sua ueniet etiam ad recipiendum poenitentes in sua misericordia, & maxime Iudaeos seruile reuertentes ad ipsum detecta falsitate Antichristi per Enoch & Eliam. Ideo sequitur.

16 Eteis qui redeunt, &c. Et in hoc sensu allegatur haec scriptura. Rom. 1. t. e.

17 Hoc foedus meum cum eis. Quod subditur cum dicitur.

18 Spiritus meus qui est in te. Ad hoc enim descendit Spiritus sanctus super credentes in die Pentecostes, vt qui prius erant timidi, fierent firmi & stabiles in amore Christi.

19 Et uerba mea quae posui in ore tuo. Quia illa ex tunc praedicaui ecclesiae, & praedicabit usque in finem mundi, & tunc gloria & ueritas hic praedicata, lucide apparebit in parria.

* Cap.

ADDITIO I.

In c. 59. ubi dicitur in post. Quia corrui in plateis veritas. Hoc quod dicitur: Quia corrui in plateis veritas, proprie videtur exponendum de ipso Christo, qui de seipso 10a. 1. 4. 2. Ego sum via, veritas & vita. Et quod sequitur. Et facta est veritas in oblivionem, bene exponitur de veritate & doctrina Christi, prout in postil. Prima enim veritas predicta corrui in plateis per mortem. Secunda vero veritas, scilicet doctrina facta est in oblivionem.

ADDITIO II.

In eod. cap. ubi dicitur in postil. Et timebunt qui ab Occidente nomen domini. Circa hoc quod dicitur: Et timebunt qui ab Occidere nomen domini, &c. Considerandum, quod timor Dei scilicet filialis fuit in toto orbe quantum ad illos diffusus apostolis predicantibus, de quo dicitur

dicitur hic: Et timebunt qui ab Occidente nomen domini, & ab ortu solis gloriam eius. & hoc principaliter ex quinque que hic exprimuntur, licet non servato temporis ordine.

Primo, eod quod manifesta sunt vindicta Dei in occisores Christi de quo dicitur. Cum venerit quasi fluvius violentus quem spiritus domini cogit. Exponitur sicut in postil. Secundo, eod quod venit redemptor ipsi Sion. scilicet ecclesia in tpe determinato a prophetis, de quo dicitur: Et venerit Sion redemptor. Tertio ex hoc quod redemptor ille reconciliavit sibi penitentes etiam de populo Iudaico, de quo dicitur: Et eis qui redeunt ab iniquitate Iacob. Quarto ex hoc quod Spiritus sanctus super apostolos & discipulos descendit, & continuo manet in ecclesia, de quo dicitur: Spiritus meus qui est in te. Quinto per verba predicationis Evangelij similiter in ecclesia continuantur, de quo dicitur: Et verba mea que posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore seminis tui.

CAP. LX.

Surge illuminare. Hec referunt Iudaei ad ipsam Christum suum, quem nos Antichristum dicimus, & intelligunt Ierusalem illam quam auream & ornatam de caelo autumant descensuram. Cuius loca in Apoc. facit mentionem, per quam nos sanctam ecclesiam accipimus. Dicunt enim. Quod tunc omnes Gentes servient eis, camelii, dromedarii, Madia, & Effa, omnes de Saba venientes, aurum deferant & thus, & oves Cedar, & arietes Nabaioth congregentur ad offerendum domino super altare templi, quod tunc extruxerunt. Nos autem eorum infanias contemneres, hoc ad ecclesiam primitivam referimus. Quidam autem haec omnia Iudaeis carnaliter promissa, dicunt, ut vel pro his suscipiant Dei filium. Procopius. Christi adventu denunciato, eius primum fieri participes Israelitas postulat, in xta illud: Non sum missus nisi ad oves que perierunt domus Israel. Surge. In ecclesijs, quae occidisti in synagogis. Surge in gentibus quae occidisti in Iudaeis. Surge per confessionem, per virtutes quae occidisti per negotiationem per vitia: & cum surrexeris illuminare, id est accipe Christi fidem. Lumen. Tibi loque ante promissum ad redemptionem tuam venturum quod illuminat omnem hominem venturum in hunc mundum. scilicet qui dicit: Ego sum lux mundi. a quo illuminaberis si fidem Christi susceperis. Gloria domini. Ad illuminandum filius. scilicet sicut sol ortus illu

Apoc. 21. f.

Iudaeorum opinionis contentio de aurea Ierusalem.

Math. 15.

Ioan. 1. a. Ibidem. 8. b.

Iudaeorum error de continua solis stationem tempore M. 11. x.

CAP. LX.

Surge illuminare Ierusalem, quia venit lumen tuum, & gloria domini super te orta est. Quia ecce tenebrae operient terram, & caligo populos: super te autem orietur dominus, & gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. Leva in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti congregati sunt

minat mundum in cuius figura Moyse & Salomoni alteri tabernaculum, alteri templum edificanti ostenditur gloria domini. Gloria quoque domini fuit mortui resuscitatio, leprosi mundatio, & hominum. Procop. Vide si non aperte ipso exurgendi verbo mortuorum resurrectionem indicavit, quam radijs suis lux ipsa mortuos recreans praebitura est, qui postquam ex citati fuerint, eius gloriam intuiti sint. quo factum est ut statim gloriam domini in eam apparuisse adjiceret, novam Dei civitatem, quae sola per Christum illuminatur, intelligens. d. Terram. Iudeos terrena amant, quibus dicitur: Bona terra comeditis, quae carnaliter accipiunt.

Theod. Voluit Deus Babylonem captos ducere Iudaeos omnes, & omnia subvertere ut appareret gloria domini, quoniam sine vlla Iudaeorum opera, sine vllis armis nuntius Dei subvertuntur Babylonij & liberantur Iudaei, & gentes in fideles edificandam civitatem & templum curant qui typus huius rei erat: Sic enim. Deus permisit omnes gentes esse in tenebris, & persequi ecclesiam cui Christus illuxerat, & fideles esse praedicationibus. & Iudaeis, ut cum ecclesia vinceret & superaret omnia, Dei opera factum appareret. Ortus tui. Quo. scilicet ex aqua & Spiritu sancto nata es, omnes in splendore ortus primitivae ecclesiae ambulamus: quae eandem fidem habemus, eodem baptismo renascimur. Leva in circuitu oculos. Cui simile: Levate oculos vestros & videte regiones, quia iam albae sunt ad messum.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. LX.

Surge illuminare. Ad intellectum sequentium considerandum, quod aliqui doctores catholici exponunt totum cap. istud de prosperitate redeuntium de Babylone. Sed hoc non videtur verum quoniam illi nunquam fuerunt in tanta prosperitate, ut prius immo quasi omnia quae dicuntur hic non possunt exponi de ipsis, nisi valde extortum, quia dicitur hic. Mirabitur & dilatabitur cor tuum, quoniam conversa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo Gentium venerit tibi: licet enim aliqui Gentilitate relicta eis adhaeserunt, tamen fuerunt pauci & parvae reputationis & virtutis. Item quod postea subditur: Et edificabunt filij peregrinorum muros tuos. quia ipsi simul edificaverunt eos tpe Neemia, & cum magno labore & anxietate, ita quod vna manu faciebant opus, et altera tenebant gladium, Neemia. 4. & hoc timore adversariorum eos impedire volentium. Et quod hic subditur. Aperientur portae tuae iugiter, &c. quia magis tenebantur clausae adversariorum timore. Item quod postea subditur: Gens enim & regnum, quod non servierit tibi, peribit: quia illa regna non servierunt eis, sed magis econverso. Primo, Persis tribuum reddendo, postea Graecis, & postea Romanis, ut patet ex libris Esdrae & Neemiae & Machabaeorum & Evangeliorum, & ex libris Iosephi, & aliorum historiographorum. Item expositores isti magis videntur Iudaizare quantum ad hoc quam Hebraei, qui exponunt totum istud capitulum de tempore Christi, unde Ra. Mo. super Genesim 25. dicit quod illud quod dicitur hic: Et ambulabunt gentes in lumine tuo, intelligitur de Messia. Dicunt igitur, quod ea quae ponuntur hic, implenda sunt temporaliter in adventu Messiae. Sed contra hoc arguitur per hoc quod versus finem capituli dicitur: Non occidet ultra sol tuus, &c. Quia secundum antiquos doctores Hebraeos: in adventu Messiae non est intelligendum aliquid immutari de cursu mundi, ut dictum fuit supra. Et ideo quod dicitur hic de statu solis & lunae, & de diuino lumine, non potest convenienter referri ad

ad statum huius mundi seu prosperitatem terrenam, sicut Iudaei intelligunt dicentes Messiam temporaliter regnaturum super omnes gentes, & quod tunc Iudaei prosperentur eo modo quo in hoc cap. describitur. Igitur dicendum, quod sicut cap. praeced. descripta est salus Christi. Ita in hoc consequenter describitur magnitudo salutis huius. Et primo ex parte materiae recipientis. Secundo ex parte cause efficientis, cap. seq. Circa primum sciendum, quod materia siue subiectum recipiens Christi salutem est ecclesia fidelium, quae habet duplicem statum, in mundo, quantum ad ecclesiam militantem: & in caelo, quantum ad triumphantem. Primo ergo ponitur magnitudo salutis ecclesiae respectu status primi. Secundo respectu secundi, ibi: Non audietur. Prima dividitur in tres: quia primo describitur prosperitas militantis ecclesiae ex fidelium multiplicatione. Secundo ex ecclesiarum edificatione, ibi: Et edificabunt. Tertio ex honorum affecutione, ibi: Et venient. Circa primum dicitur.

- 1 Surge illu. Ieru. i. ecclesia militans, ut dictum fuit sup. cap. 2. quae surgere capit & illuminari a principio doctrinae Christi.
- 2 Quia venit lu. tuum. i. Christus qui est vera lux 10a. 1. & sup. 49. b. ubi dicitur de Christo: Dedi te in lucem Gentium, &c.
- 3 Et glo. do. i. filius qui est gloria Dei patris, sicut & eius sapientia. Gloria enim a claritate dicitur quasi quaedam clavis. c. mutata in g. et sic appropriatur filio, sicut & cetera ad notitiam pertinentia.
- 4 Super te orta est. Natura humana assumpta.
- 5 Quia ecce tenebrae ope. &c. Vbi quae enim extra ecclesiam sunt tenebrae erroris & ignorantiae.
- 6 Et glo. eius in te videbi. Per operationem miraculorum gloriam diuinae virtutis demonstrantium.
- 7 Etambu. Gen. in lumine, &c. i. in lumine fidei Christianae, quod apparet impletum in diuersis partibus orbis in filiis ecclesiae.
- 8 Leua in cir. oculos tuos. Ad omnem scilicet differentiam orbis respectu Ierusalem ubi primo predicatum est Evangelium, & inde alibi per Christi discipulos deriuatum.

* Filij

Ca Filij tui. Quos in fide genuisti, unde Paul. *Per Euangelium*
A ego vos genui. Primi fideles de Iudaeis quando spiritus da-
 tusest, erant in Ierusalem viri religiosi ex omni natione
 quae sub coelo est, vel gentes ex omnibus partibus mundi
 b *De longè venient.* Quia longè erant à Deo per idololatriã
 vnde: *Vos, qui eratis longè, su-*
si estis propè.
 c *De latere.* Hieronym. Qui-
 dã codices habet: *De latere.* Perforato, n. in cruce dñi la-
 tere, effluxit sanguis redem-
 ptionis & aqua baptismi. de
 quib. facta est ecclesia, sicut
 ex costa lateris Adæ mater
 omnium Eua. Vnũ horum si-
 ne altero nõ pdest. Nisi. n.
 Christi passionẽ, & resurre-
 ctionẽ pro nostra redẽprio-
 ne credamus, quamuis ba-
 ptizemur, non saluabimur.
 Nec si hæc credamus, ni-
 si baptizemur. Sed hoc ne-
 que in Hebr. neque in Lxx.
 inuenitur, neque Hierony-
 mi sensus ad hoc inclinatur
 d *Camelorum.* Camel. animal
 est gibbosum & oneriferũ.
 Hi sunt diuites onus diuiti-
 arum, & peccatorum gib-
 bum portantes.
 * Procop. Diuites & opulẽ-
 tos in ecclesia significauit.
 Nam, & Saluator ipse, cum
 qui diues sit, camelo cõpa-
 rauit, cũ facilius esse came-
 lum per foramen acus trã-
 sire dixit, quam diuitem in
 regnum cœlorum ingredi.
 e *Dromedarij.* Dromedarius
 vel Dromas, vtrumque n.
 dicitur, est enim animal ca-
 melo min. sed velocius, in
 quo figurantur. Gentes ve-
 lociter ad fidem currentes.
 f *Madian, & Effa.* Regiones
 trans Arabiam camelis, &
 dromedarijs abundantes, p-
 quas designãtur oēs partes
 mundi de quib. veniunt ad
 fidẽ Gentes. Madian. iniqui-
 tas. Effa, resolutus, vel effu-
 dēs. Saba cõuerfatio, vel ca-
 ptiuitas. Diuites ergo, & potentes huius sæculi, & gentes
 velociter ad fidẽ venientes, resolutis vinculis iniquitatis
 animas suas domino effuderunt, & reuertentes de capti-

uitate diaboli, & vanæ conuerfationis munus fidei, quæ D
 per aurum, & orationis mundæ, quæ per thus figuratur
 domino obtulerunt.
 g *Omne pecus Cedar congregabitur.* Simpliciter, qui ante erant
 tenebræ, & mœror, vnde: *Fuistis aliquando tenebræ, nunc autẽ* Ephes. 3. b.
lux in domin. Interpretatur. n.
 Cedar tenebræ, vel mœror
 Cedar filius Ismaelis à quo
 regio nomẽ accepit vbi ha-
 bitant Saraceni de illius stir-
 pe progeniti.
 h *Arietes.* Predicatores, gre-
 ges, duces, filij prophetarũ,
 qui ea quæ prophete predi-
 xerunt de Christo impleta
 docuerunt.
 i *Nabaioth.* Filius Ismaelis, &
 interpretatur prophetia. *† illuminabe-*
ris & timebis
 k *Ministrabunt tibi.* Sãcti epi-
 scopi, p̄sbyteri ministri
 ecclesiæ corpus, & sanguinẽ
 Xpi fidelib. administrando
 l *Qui sunt.* Admiratur p̄phe-
 tagẽtes tã citò ad fidẽ currẽ-
 tes. vel primitia ecclesiæ.
 m *Vt nubes volant.* Greg. Vt
 nubes volant, pluũt verbis,
 coruscant miraculis, ad cœ-
 lũ volant cõtẽplatione mẽ-
 tis. Imbriũ gurgites de nubi-
 bus fluunt, quia profundæ
 prædicationis sequentiũ in-
 telligentiaẽ originẽ à sanctis
 Apost. receperunt, vnde: *Te*
nebrosa aqua in nubib. aeris.
 * Ambros. Mortis Xpi simi-
 litudini cõtẽpulti, imaginẽ
 vitæ eius assumpsimus, alas
 gratiæ spiritualis accepimus
 sic igitur volate, vt dicatur
 de vobis, qui sunt isti. vt nu-
 bes volant? sicut colũbæ cũ
 pullis suis, vt nebulae vestrae
 rorent iustitiam, & colum-
 bę pariant simplicitatem.
 n *Ad fenestras.* Ad fenestras
 suas stant sãcti custodiẽtes
 quinq; sensus corporis, ne
 per eos tanquam per fene-
 stras intret mors in animas
 vnde: *Estote prudentes sicut*
serpentes, & simplices sicut col. Mart. 10. b.
 Rom. 10. b.
 o *Argentum eorum.* Hoc est: *Corde creditur ad iustitiam, ore*
autem confessio fit ad salutem.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Filij tui de lōge venient. & filiaẽ tuẽ de latere. i. de propè.
 2 Surgent. Q. d. viriusque sexus personę nascetur filij & filie
 ecclesiæ tam in longinquis partibus quam de propinquis.
 3 Tunc vi. Multitudinem credentium.
 4 Et afflues. Consolationibus diuinis.
 5 Et mirabitur. Ex tam veloci multiplicatione, quia a tempore
 apostolorum deriuata est fides ad omnes terræ habitabilis partes, si-
 cut declaratum fuit super illud Psal. 18. a. In omnem terram exi-
 uit sonus eorum.
 6 Et dila. cor. tuum. Præ gaudio.
 7 Quando conuersa. &c. Idest, habitantium in insulis, sicut
 patet de Sicilia, Anglia & alijs insulis maris.
 8 Forti. Geni. Idest, imperium Romanorum, quod toti mundo do-
 minabatur.
 9 Venerit ti. Quod impletum fuit tempore Constantini.
 10 Inũda. came. ope. te &c. Constantinus enim imperator &
 multi alij potentes exẽmplo sui animati diuitias suas multas per or-
 bem miserunt super talia animalia ad sustentationem ministrorum
 ecclesiæ & pauperum Christianorum & edificationes ecclesiarum.
 11 Madian & Effa. Hoc dicitur, quia in terris illis specialiter
 nascuntur talia animalia fortia.
 12 Omnes de Saba veni. Hoc dicunt expositores nostri com-
 munitè impletum in illis regibus qui venerunt ad adorandum Chri-
 stum natum, & ideo subditur: Omnes, &c. Quia populi subiecti in
 illis regibus virtualiter continebantur.

13 Omne pec. Nabaioth & Cedar descenderunt de Abraham
 per Ismaelem, Gene. 25. Et isti habitabant in tabernaculis nu-
 trientes pecora: ideo ex tali occupatione designatur hic eum dicitur
 tui: Omne pecus Cedar. Quantum ad minores illius populi.
 14 Congregabitur tibi. In ou. domini. Loquitur enim hic pro-
 pheta metaphorice, sicut etiam in multis alijs locis.
 15 Arietes Nabaioth. Idest, maiores illius populi.
 16 Ministrabunt tibi. Sicut deuoti filij. De istis enim Gentib.
 plures crediderunt ad Apostolorum prædicationem, aliorumque di-
 scipulorum, licet postea gens illa fuerit infecta perheretia Mahumeti.
 per istos autem intelliguntur alij Gentiles ad fidem venientes, sed
 isti specialiter exprimuntur, quia descenderunt de Abraham patre
 fidei nostrę.
 17 Offerentur super placabili altari meo. Idest, ipsi Chri-
 sto, qui est altare & hostia.
 18 Et domum maiestatis meæ. i. ecclesiam militantem.
 19 Glorificabo. Miraculis doctrinam verlesie confirmantibus.
 20 Qui sunt isti qui vt nubes volant? Idest, apostoli alijque
 predicatorum per orbem velociter discurrẽtes ad modum nubium et
 columbarum, quasi diceret, sunt valde mirabiles.
 21 Me enim insulæ expectant: Idest, habitatores insularum
 ad recipiendum fidem, vnde & Paulus in multis insulis fidem publi-
 canit, vt habetur in Actibus Apostolorum.
 22 Et naues. Per hoc designatur promptitudo eorũ ad credendũ.
 23 Argentum eorum, & aurum. Quia venientes ad fidem
 offerebant Deo se & sua, vt habetur Act. 4.

A *Filij peregrinorū. Principes gentiū. qui per orbem ecclesias edificauerunt sicut Constantin. qui Rom. 12. ecclesias in honorē. 2. Apostolo rū fecit. & alii multi, q multas extruxerunt ecclesias, & necessaria præbuerunt*

Allegor. Filios peregrinorū, & reges eorū, dicit martyres & doctores gentium, quorum fide & virtutibus sancta fundatur ecclesia.

* Procop. Hoc etiā nunc cōtigisse videas. Præfunt n. ecclesijs Ethnici, suaq; eas doctrina, & præceptis obtegent ne detur verbo alieno & dissentaneo insidiarū locus. Et reges eorū astabunt tibi. Nā, & hodie quoq; Romanorū copiarū duces, regūq; timor insidias ab ecclesijs ppellūr, vel certē obdituros significauit Parent n. sacrosanctis oraculis, & q cōcionatur eccles. oī ratione venerātur. & seruāt. Reperias etiā secundū historiā quo tēpore. Cyri Darijque mandato instaurata est Ierusalē cōtigisse: Alexandrū deinde, vbi sacrū amictū esset intuitus, irā statim qua fuerat accensus, in adorationem commutasse.

b In indignatione. * Idē. etiā bonitate impulsus vltionē inducit Deus, vt ex pœnarū modo quibus peccantes vltiscitur, quanta percepturi sunt, qui rectē fecerint. intelligatur. Si n. minimē iratus vtilitatis nostræ gratia accedit ad pœnā, propter q etiā iratus dicitur: Quāto magis idem qui fons est bonitatis, cū iuxta operabimur, nostri miserebitur.

c Gloria libani. Libanus mons est cōfinis terre promissionis: ex quo ministravit Hiram rex Tyri Dauid ad palatium,

a ¶ Hæc ad literam, & spiritualiter. b ¶ Gentium. ¶ Constantinus, & alii, qui per orbem ecclesias edificauerunt c ¶ Ne hostis possit intrare

Et edificabunt filij peregrinorū muros tuos,

a ¶ Spirituales, & sæcul. res. ¶ In iudæis.

& reges eorum ministrabunt tibi. In indignatione enim mea percussisti te, & in t̄ reconcilia

a ¶ Tribulatione præfenti, vt congererem per tyrannos. per captiuitates plurimas, b ¶ In gentibus

tione mea misertus sum tui. Et aperientur

a ¶ Ministri Ecclesiz, qui alios introducunt. b ¶ Prosperitate, & aduer. ¶ in gaudio, & tribulatione.

portæ tuę iugiter dię, ac nocte, nō claudetur,

a ¶ Principes, vel Martyres fide forte. b ¶ Vt Constantinus, vel sancti, qui se & alios regunt, & in viam iustitiz dirigunt.

vt afferatur ad te fortitudo gentium, & re-

a ¶ Ad fidem quasi captiu. b ¶ Iudæorum, vel qualibet c ¶ Regnantes.

ges earum adducantur. Gens enim, & regnum

a ¶ Fide; & opere. b ¶ Eccles. a c ¶ Quis non sit. ¶ In die iudicii. d ¶ Gentiles.

quod non seruiert tibi peribit: & Gentes t̄ so-

a ¶ Detelicta à Deo, quem noluerunt in se pere hospitem. b ¶ A diabolo, vel igne gehennæ. c ¶ Potentia mundi.

litudine vastabuntur. t̄ Glōria Libani ad te

a ¶ Fide. b ¶ Fide virentes.

veniet, abies, & buxus, & pinus simul ad or-

a ¶ Sapientia, doctrina, & virtutibus. b ¶ Ecclesiam scilicet, quam fundauerunt Apostoli.

mandum locum sanctificationis meę, &

a ¶ Multitudine credentium.

locum pedum meorum glōrificabo. Et

a ¶ Passibus fidei. b ¶ Iustum les, vel qui in necessitate Christiani sunt, ne principes offendant. c ¶ Tana Iudæi, quam gentes. d ¶ Persecutorum.

venient ad te t̄ curui filij eorum, qui humili-

a ¶ Sanctos attingendo. b ¶ Venerabuntur. c ¶ Signa, & opera Apostolorum.

liauerunt te, & adorabunt vĕstigia pedum

a ¶ Prius sicut Paulus

tuorum omnes qui detrahebant tibi, & vo-

a ¶ Vere. ¶ Cum hæc impicta fuerint. b ¶ Non potest abscondi ciuitas supra montem posita c ¶ Speculatiuam s. æterne vitæ.

cabūt te ciuitatem domini Sion sancti Israel.

a ¶ A Deo. b Ab infidelibus iudæis, & gentibus

Pro eo, quod fuisi derelicta, & odio habita, &

a ¶ Fractis ramis infæctiois. b ¶ Pro fractis ramis aliis infertis.

nō erat qui per te transiret, ponam te in t̄ su-

ritū, Salomoni ad tēplū ligna pulchra, & impuribilib. Cuius gloria altitudo arborū, & diuersitas, & bestiarū copia. Libanus ergo mundus. eius gloria mundi sublimitas, reges s. & principes, qui ad ecclesiam venerunt.

* Procopius. Eos intelligit, qui de gentib. sæculati doctrina instructi, orationis industria ecclesiam exornant, Deique locum, & pedum eius glorificant, id est, ecclesiam ipsam.

d Abies. Supbi s. diuit. Phi. Diuitias enim, & scientiā tequitur superbia. Cypria. & Hylar. excelsa in sæculo arbores, ecclesiam Dei edificauerunt. Arborū diuersitas, diuersos in ecclesia ordines significat. Ex quibus omnibus constructa est ecclesia miro decore distincta.

*e Locū ped. Ecclesiam, in qua Apostoli, qui domini pedes eū s. predicatione circumferētes, vnde: *Inhabitabo in illis, & in ambulabo.* Et alibi: *Beati pedes pacem.* i. Christum, portātes, vel prædicatores dicuntur pedes qui totum corpus s. ecclesiam sustinent institutis miraculis, & exemplis.*

*f Ciuitatē do. Ciuit. n. à communionē dicitur. Ecclesiam ante omnib. vna, & oīa habēt cōmunia. *Vnus dom. vna fides, & vnū baptis.* vnde. *Multitud. credent. r. c. v. & a.* g *Derelicta. Cū venit Xps, nō erat in Iudæis, vel Gentibus propheta, neque Apostolus qui sollicitē circummiret, & auxilium præberet.**

h Odio habita. Iudæis, quia fidem Christi prædicabat, legis obseruantias destruebat. Gentibus, quia vnum Deū asterebat. idola nihil esse astruebat.

*i Nō erat, q per te irā. Trāsfret, & benediceret tibi, vnde: *Et non**

C

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et edificabunt. *Hic consequenter des. ribitur prosperitas ecclesie militantis i. ecclesiarum constructione, cum dicitur: Et edificabūt filij peregrinorū. i. venientes ad fidem nati de gentibus, qui fuerant peregrini à lege, & cultu Dei.*

2 Muros tuos. *i. ecclesias materiales ad Dei cultum. Et hoc patet impletum à tempore Constantini, vt dictum est supra.*

3 Reges eorum ministrabunt tibi. *Expensas ministrando vt dictū est. Pot etiā hoc referri ad re. edificationem Ierusalē per Titū adstruētā quam postea quasi per quinquaginta annos, vel circiter Adrianus Imperator re. edificauit, sic quod loca sancta possession. Christi, & sepulture fuerunt inclusa intra ciuitatem per dilatationē muris ex illa parte, que prius extra fuerant, vt patet Ioan. 19. Iste autē Adrianus erat gentilis, & ciuitatem edificauit per gentilis artifices. Et sic pōt exponi q dicitur: Et edificabūt si. pere. mu. tu. i. Ierusalem, & reges eo. ministra. tibi. scilicet expensas, quia reges terræ reddebant tributum Imperatori, qui eam edificauit.*

4 In indignatione. n. mea. *cōtra p̄fidos Iudæos into habitā es.*

5 Percussisti te. *Per Titum.*

6 Et in reconciliatione mea, *Erga Christianos fideles.*

7 Misertus sum tui. *Re. edificando te per Adrianum, qui ciuitatem Christianis concessit ad habitandum, & Iudæis habitationem prohibuit. Referendo autem hanc litteram ad ecclesie edificationē vt prius, sic exponenda est hæc littera: In indignatione enim mea: Quia primitiua ecclesia fuit multum afflicta, & rimō à Iudæis postea à tyrannis, & hoc secundum iudicium humanum videbatur procedere ex indignatione Dei, licet hoc esset ex paterna castigatione, & probatione, scriptura autem frequenter loquitur secundum mod. in humanum, & secundum hoc dicitur hic: In indignatione enim mea, &c. Dans tibi pacem ampliationē & honorem tēpore Constantini. iteo subditur:*

8 Et aper. portæ tuę iugit. *Quia ecclesias prius clausas p̄cepit aperiri, & per imperiū suū nouas edificari. Pōt etiā hoc exponi de apertione spirituali, quia ecclesia semper est aperta ad recipiendū m̄ penitens: Et quia à tempore Constantini ceperunt homines sine timore confugere ad ecclesiam Christi, iteo subditur.*

9 Vt afferatur ad te fortitudo gent. &c. *Quia ex p̄lo Constantini in li. potentes, & reges venerūt ad fidem Christi.*

10 Gens enim, & regnum. *Quia nullus potest fieri saluus nisi si. fiat per Christi, & ecclesie seruos.*

11 Gloria libani ad te veniet. *Quia ad edificationem ecclesiarum adducebantur ligna electa, & preciosa per deuotionem imperatoris, regum, & potentum ad hoc sumptus præbentū. Possunt etiā per istas arbores intelligi personę notabiles ad ortum ecclesie per fidem venientes.*

12 Et loc. ped. meo. *id est, ecclesiam militantem, in qua habitat special. ter per gratiam. Dicitur tamen locus pedum Dei eo modo loquendi, quo dicitur infra 66. Cælum mihi sedes est, & terra scabellum pedum meorum.*

13 Et venient. *Hic consequenter ponitur prosperitas ecclesie militantis, quantum ad consecutionem honoris, cum dicitur: Et ven. ad te curui. Facientes reuerentiā tibi.*

14 Filij eorum, qui humiliat. te. *id est, regum, & tyrannorum. qui persecuti fuerunt ecclesiam, vt videmus impletum per orbem in fidelibus, qui ex eis descendunt.*

15 Qui detrahebant tibi. *Quia Christianos vocabant magos, & magicians, vt patet in legendis multorum martyrum.*

16 Pro eo quod fuisi. *permissa ab eis affligi.*

17 Et odio habita. *Principibus mundi.*

18 Et non erat. *Ad te temporaliter consolandum.*

19 Ponam te. *i. in gloriam, & honorem, ita quod superbia non sonat nec in vitium, sed in honoris excessum.*

non dixerunt qui pre-
terbant: benedi. domi-
ni super vos. Præter-
cūtes. n. de more o-
perarijs benedice-
bāt. vnde: Booz di-
cit messorib. suis: do-
minus vobiscū. In lup-
superbia aliqñ ma-
la, aliquando bona
vnde: Opes super-
bæ, & iustitia.
a Pro lignis es. Per
ligna, & lapides du-
ri, & stulti, & insen-
sati idola colentes, b
gredētes, in aliqñ
vsum ecclēf. cōuer-
si sunt, q̄ signat p-
æs, & ferrū. Et rur-
sum p aurū, & ar-
gētū, dū ad perfect.
sensum fidei, & cō-
fessionē verā acce-
dunt, vel p ferrū &
æs habemus, q̄ ali-
cuius utilitatis sunt
in gen. b. secundū
q̄ diuersas gratias si-
deles accipiūt. Vt a-
lij sonent in prædi-
catione sicut es, alij
efficiātur doctrina,
& sapientia insign.
q̄ p aurū, & argen-
tū significatur, vnde:
Thesaurus desiderabilis
requiescit in ore
sapientis. Alij for-
tes fide, vt Cyprian.
& alij martyres, si-
cut ferrum.
Procop. Signifi-
catur oīa per Chri-
stū in tantō melio-
ra commutatū iri,
quantū est ære fer-
rū præstantius. Ha-
bere enim æs auri
quidem speciē, nec
aurū tamē esse. Habere, & ferrum argenti propter splen-
dorem

peribiam faculorū, gaudium in generationem, & genera-
tionem. Et surgēs lac Gentium, & mammilla regum lacta-
beris. Et scies quia ego dominus saluans te, & redemptor
tuus fortis iacob. Pro ere afferam aurum, & pro ferro affe-
ram argentum, & pro lignis es, & pro lapidibus ferrum.
Et ponam t̄ visitationem tuam pacem, & prepositos tuos
iustitiam. Non audietur vltra t̄ iniquitas in terra tua, va-
stas, & contritio t̄ in terminis tuis: & t̄ occupabit salus
muros tuos, & portas tuas laudatio. t̄ Nō erit tibi amplius
sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminabit
te: sed erit tibi dominus in lucem sempiternam, & Deus
tuus in gloriam tuam. Nō occidet vltra sol tuus, & luna
tua non t̄ minuetur: quia dominus erit t̄ in lucem sempi-
ternam, & cōplebuntur dies luctus tui. Populus autem
tuus omnes iusti in perpetuū hereditabunt terram, t̄ ger-
men plantationis meæ, opus manus meę t̄ ad glorifican-
dum. Minimū erit in mille, & paruulus in Gentem fortif-
simam. Ego dominus in tempore eius subito faciam illud.

dorē, nec esse tamē D
argentum.
b Visitacionem tuam.
Xpm, vel Apostol.
pacificos, & præpo-
sitos iustos, vt rectē
doccāt, & iudicent.
c Nō erit. Hoc de die
iudicii. Hoc cap. co-
gimur q̄cūq; dicta
sunt, vel dicenda,
ad vlt. tēpus refer-
re qm̄ cœli, terræ-
que, solis, atq; lunæ
nobis cessabit offi-
ciū, & erit ipse dñs
lumen in perpetuū
Isid. in lib. creatu-
rarū. Post iudiciū
sol laboris sui mer-
cedē recipiet, vnde
propheta: *Lucebit se-
mpliciter, & non
veniet ad occasū,
nec sol, nec luna,
sed in ordine, quo
creati sunt stabunt:
ne impij in tormē-
tis positi sub terra
fruat̄ luce eorū, vnde,
Abac. sol, & lu-
steterūt in habi. suo
d Germē. Angeli oēs
electi, q̄ fidē, quam
habent operib. im-
plent. Ipsi germen
plātationis domini
& opus manuū eiꝝ
ga ab ipso creati, &
in ecclesia per fidē
plantati ad glorifi-
candū creatorē suū
vnde, p Ierem. *Quos
ego creavi in laudem
& glo. no. &c.*
e In tēpore. aduētus
Christi, vel in tēpo-
re oportuno, vel p̄
finito, cum miserit
filius hominis An-
gelos, & colligent de regno eius omnia scandala*

NICOLAUS DE LYRA.
1 Et sug. lac gent. &c. i. ab eis accipies nutrimenta, sicut vide-
mus impletum in dotacione ecclesie de bonis principum.
2 Et scies qa, &c. per experientiam boni quod faciant tibi,
3 Pro ære. in primitiua. n. ecclesia calnes, & alia ecclesie vasa
fuerunt de materia parū p̄ciosa, vt de stāno, cupro, & ferro, & hu-
iusm. quæ postea facta sunt de auro, & argēto, & lapidib. p̄ciosis
4 Et ponā, &c. q. d. sicut visitauit te castigando, & probando in
persecutionib. ita visitabo te dando tibi pacem, & quietem.
5 Et prepositos tuos. id est episcopos, & alios prelatos.
6 Iustitiam. s. effectū quāntum ad omnes, quia officium eorum
est docere iustitiam, quæ est per Christi fidem, & etiam formaliter
quāntum ad bonos, in tantum enim fuerunt iusti, quod vsque ad tē-
pora satis nobis propinqua omnes serē episcopi faciebant miracula,
& adhuc multi sunt boni.
7 Nō aud. Hic cōsequēter ponitur prosperitatis magnitudo, & sa-
tis, quantū ad stānū ecclesie triūphantis, quæ aperta est fidelibus à
tēpore passionis, & quātū ad hoc dicitur: Nō audietur vltra ini-
quitas, &c. in calisti patria vbi iniquitas non habet locum, Apoc.
21. 2. Non intrabit in ea aliquid coinquinatum, &c.
8 Vastitas, & contritio. quia sicut non habet ibi locū culpa, sic

nec pana, sed omnimoda securitas, & exultatio iucunda, ideo subdi-
tur. Et occupabit salus.
9 Nō erit tibi amplius. Et hoc est, q̄ dicitur, Apoc. 21. g. Ciui-
tas nō eget sole, neq; luna, vt luceant in ea. sed clarit. Dei
illuminabit eā. Et quia hec illuminatio est æterna, ideo subditur:
Non occidet vltra sol tuus, & luna tua, &c.
10 Et cōplebuntur dies: secundum quod dicitur Apoc. 7. c.
21. Et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorū
11 Populus autem tuus omnes iusti. Iustitia confirmata, quæ
beati non possunt vltra peccare. ideo subditur.
12 In perpetuum hereditabunt terram. scilicet viuendum,
quæ non amittitur nisi per peccatum.
13 Germē plātationis meæ. ill. refertur ad hoc q̄ præmittitur:
Populus autem tuus, qui est germen plantationis diuine, primò in
terra morientium per gratiam à Deo datam, sed postea transplan-
tabitur in terra viuendum per gloriam, ideo sequitur:
14 Opus manus meæ. id est ad gloriam consequendum.
15 Minimū erit in mille. ideo dicit Saluator, Mat. 11. b. Qui
autem minor est in regno cœlorum, maior est illo.
16 Ego dominus. ideo possum hoc facere.
17 In tempore. id est in tempore debito, & à me disposito.

ADDITIO.

In cap. 60. vbi dicitur in post. Qui sunt isti, qui vt nubes
volant.
Circā hoc quod dicitur hic: Qui sunt isti, qui vt nubes vo-
lant, & quasi columbæ ad fenestras suas: Notandū est, quod
hæcursus Apostolorum assimilatur nubibus, eo quod totum orbem
hæcursurunt, sicut nubes totum orbem discurrunt, quasi non tenden-
tes ad vnū certū locū, iuxta illud psal. In oēm terrā, &c. & de
hoc dicit: Qui sunt isti, qui vt nubes volant? Assimilantur etiam co-
lumbis

lumbis: eo quod in suo decursu retenderunt ad certa loca, & deter-
minata, in quibus locis spiritualiter nidificabant, & fecundant:
& vbi corpora sua in pace requiescunt, sicut Petrus, & Paulus
Romæ, & Iacobus in Hispania, & sic de alijs, & de hoc dicit:
Et quasi columbæ ad fenestras suas, quasi diceret: Licet as-
similantur nubibus in discurfu vniuersali, & quasi indetermi-
nato, assimilantur tamen columbis in hoc. quod in lo: um certum
tendunt.

C A P. L X I:

Spiritus domini. Christus secundum humanitatē, qui supra dixerat: Ego dominus. in tempore cōgregabo eos, &c. * Ireneus. Verba Christi sunt secundū quod

Lib. 3. c. 10. homo erat de radice Iesse, & filius Abrahę, & secundū hoc regescebat spiritus Dei super eū, & vngebatur ad euangelizandū hominibus. **†** Luc 4. c. De facta vntione c. vni-co. **†** Dominus. **†** Libertatem. Epist. ad Serapionem. **†** vt glorificer **†** longi tēpor. Psal. 44. a.

C A P. L X I.

Spiritus domini super me, eō quod vnixerit me. **†** Ad annuntiandū mansuetis misit me: vt mederer contritis corde, & prædicarem captiuis **†** indulgentiam, & clausis **†** apertionem. Vt prædicarem annū **†** placabilem domino, & diem vltionis Deo nostro. Vt cō-

solarer omnes lugentes, vt **†** ponerē consolatiōnem lugentibus Sion, & darem eis, cōronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro spiritu mœroris. Et vocabuntur **†** in eā fortes iustitię, plantatio domini **†** ad glorificandum. Et ædificabunt deferta **†** à sæculo, & ruinas antiquas erigent,

* Euseb. Nos appellamur pauperes. quos secundū Deū mendicos Saluatoris alit sermo, doctrina intelligibili, viuifico animorū pastu, vt postea nos sēpiterna vita donet d *Capitius indulgentiam, &c.* * Euseb. Non solū reddidisse visum cæcis dominū videmus iuxta hanc prophetiā, sed

cæcas hominū mentes illustrasse Dei cognitione, cum cæcis hominū animis celestem lumē intulit, & reuictis, & dæmoniis potestatib. & peccatorum vinculis obligatis, libertatem, & remissionē peccatorū prædicauit si prædicationi crederent. **c** *Apertionem.* scilicet resolutionem: sic enim Symmachus apertius transtulit. **f** *Annū placabilem domino.* * Procop. Incarnationis domini tēpus innuit, quo cum in terris versaretur, lucem diei venientibus ad se prebebat. Huic. n. tanquam soli iustitię, talis est annus debitus, & cōmodus: vel futurū sæculū significat, quo tēpore non sol, non luna tibi futura est, inquit, sed dominus lux ipsa sempiterna. Quo fit, vt annus domini, tāquā ab ipso lucē habeat, & acceptabilis nominetur. Est enim Deo gratus, & acceptus, quo laborū suorum mercedē quique accepturi sunt. Alij annū acceptū, ad crucis tēpus referri voluerunt. Tū enim nos esse Deo factos acceptabiles, tum patri per ipsum oblatos. **g** *Diem vltionis,* dānationis, quæ per Romanos, secundū illud: *Venet dies in. & circumte int. &c.* Et, *Cum videritis ab*

exercitu circundari Ierusalem, &c. **h** *Coronā.* Cum s. viderint de Iudæis plurimos credisse, & pro lugubri indumento stolam mundissimam accipere. **i** *Pro cinere.* Pro luctu, & dolore fructuū suorū cū s. viderint gētes ad fidē cōfluētes: habebūt oleū gaudij pro luctu, palliū laudis pro spiritu mœroris. **Venit-**

NICOLAUS DE LYRA. C A P. X L I.

Spiritus domini. Hic consequenter ponitur magnitudo salutis ex parte causę efficientis quę Christus est in autore verò salutis requiritur clementia, & potentia primum ponitur cap. presentis, secundum in sequenti: Propter Sion, &c. Prima in duas, quia primò ostenditur in Christo pietatis dulcedo, secundò ex hoc oriens ecclesię gratitudo, ibi: Gaudens. Prima in duas, quia primò ostenditur in Christo dulcedo pietatis ex multiplici afflictionum consolatione, secundò ex fidei multiplicacione, ibi: Et vocabuntur. Circa primum sciendum, quod aliqui expositores cathol. volūt hoc exponere ad literam in pers. Isaię dicentis: Spiritus domini, &c. s. spiritu prophetie: Ad annuntiandum, &c. scilicet liberationē populi à captiuitate Babylonica, & ad hoc adaptant consequēter literam prout possunt. Sed hoc non potest stare, vt videtur, ex eò quod Saluator Luc. 4. expresse dicit hanc prophetiam in eo fuisse completam. Igitur in persona Christi hominis dicitur hic.

- 1 Spirit. dñi. quia secundum humanitatem minor est patre.
- 2 Eō quod vnixerit me: dominus plenitudine gratię. 1o. 1. b. Vidi mus eū quasi vnigenitū à patre, plenū gratię, & veritatis.
- 3 Ad annuntiandum mansuetis. idest, Apostolis, & alijs doctrinam Christi in mansuetudine suscipientibus.
- 4 Misit me. quantum ad efficiēciam, licet missus fuerit ad salutem omnium, quantum ad sufficiēntiam.
- 5 Vt mederer contritis, quia verè penitentibus datur gratia finans vulnē peccatorum.
- 6 Prædicarem captiuis. i. captiuitate peccati detentis.
- 7 Indulgentiam. per diuinam misericordiam.
- 8 Et clausis. idest patribus in limbo detentis.
- 9 Apertionem. Illos enim inde e duxit Christus in sua resurre-

- 10 Vt prædicare annū. *Isle est annus dominię passionis, in quo Deus placatus est humano generi, soluta emēda pro populi peccato*
- 11 Et diem vltionis. *Isle est dies iudicij extremi denuntiatus à Christo, Mat. h. 25.*
- 12 Vt consolarer oēs lugentes. i. lugētes statum presentis miserię. & dilationē celestis patrię. Hoc fecit Christus, Mat. 5. a. dicens. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.
- 13 Lugentibus in Sion. idest ecclesię militante per Sion designata, extra quam luctus non est meritorius.
- 14 Et darem eis coronam. scilicet glorię.
- 15 Pro cinere. i. abiectione, Mat. 5. a. Beati paup. spirit. &c.
- 16 Oleum gaudij. idest consolationem mentis.
- 17 Pro luctu. interiori.
- 18 Pallium laudis. idest gaudium exterius.
- 19 Pro spiritu mœroris. i. pro luctu exteriori.
- 20 Et vocabuntur. Hic consequenter ostenditur pietas Saluatoris ex fidelium multiplicacione: Vbi primò ponitur Apostolorū aliorumq; Christi discipulorum prædicatione, & vocatio, per quos fecit Christus hanc multiplicacionem, & per hoc intelligitur conditio ministrorum ecclesię eis succedentium: cum dicitur: Et vocabuntur in ea. idest in ecclesię militante.
- 21 Fortes iustitię. i. Apostoli, & alij discipuli eorūq; successores qui ad maiorem tenentur iustitiā, quam populus communis.
- 22 Plantatio domini, quia Apostoli, & discipuli fuerunt prima planta in horto militantis ecclesię.
- 23 Ad glorificandum. idest gloriā Christi prædicandum, idest subditur.
- 24 Et ædificabunt. idest gentiles reducent ad ædificiū ecclesię militantis, qui fuerunt quasi à Deo derelicti ab antiquo, eò quod non habuerunt legem, nec prophetas.
- 25 Et ruinas antiquas erigent. idest gentiles erigent ad statum

Genitores. Mali cul-
Atores vinee, Scribae,
 & Phar. de qb. dici-
 tur: *Malos, male pde-
 & vineam suā locabit
 alijs agricolis.*
b Vos autē. Hoc ad
 pdicatores de gētib.
g filij peregrinorū,
 vel ad Apostolos,
 de quib. dicitur: *Re-
 liqua salua sient vt q
 maioris dignitatis,
 dicantur Sacerdoti
 domini, vt istud de
 filijs David, q erāt
 sacerdot. in domo
 domini.*
c Partē corū, domi-
 ni. Vnde P sal. *Domini
 pars heredit. mea,
 &c.* Quod nemo
 veraciter dicit, qui
 aliam partē querit
 * August. Habent
 sancti ante resurre-
 ctionē singulas sto-
 las, quia in sola aīa
 beati sūt, postea re-
 ceptis corporib. ac-
 cepturi sunt binas,
 h qui anima, & cor-
 pore immortales i
 beati erunt, vnde: **k**
*Isaia. in terra sua du-
 plicia possidebunt.*

**& instaurabunt ciuitates desertas. † dissipatas in genera-
 tionem, & generationem. Et stabunt alieni, & pascēt pe-
 cōra vestra, & filij peregrinorū agricolē, & vinitōres vestri
 crūt. Vōs autem Sacerdotes domini vocabimini, ministri
 Dei nostri dicitur vobis. † Fortitudinem gentium comē-
 detis, & in gloria eorum † superbiētis Pro cōfusione vestra
 † duplici, & rubore laudabunt partem eorum. Propter hoc
 in terra sua duplicia possidebunt: letitia sempiterna erit
 eis. Quia ego dominus diligens iudicium, & odio habens
 rapinam in holocaustum. Et dabo opūs eorum in verita-
 te, & fœdus perpetuum feriam eis. Et scietur in gentibus
 semen eorum, et germen eorum in medio populorum.
 Omnes, qui viderint eōs cognoscent illos, quia isti sunt se-
 mē cui benedixit dominus. Gaudēs nō gaudebo in domino:
 & exultābit anima mea in Deo meo. Quia induit me ve-
 stimentis salutis, & induimēto iustitię circūdedit me. † Quasi**

d Quia ego dominus. q. d. hoc faciet dñs, q magis diligit iu-
 stitiā pauperū, & iudiciū verū, quam munera diuini que
 saepe de rapina sunt, nec magis q scortij præciū, vel Cain
 sacrificium, vel si quis inmolet filium domino placent.
e In veritate. Vt in veritate comedant agnum, vt faciant
 circumcisionum cordium, & q̄ data sunt in figura, om-
 nia in veritate faciant.
f Fœdus perpetuum. Euangelium æternum, non vt vetus
 testamentum, cui succedit Euangelium.
g Semen eorum. Fideles, quib. Apostoli semen verbi cōmi-
 serunt, q̄ a domino acceperunt, vnde: *Ite docentes omnes*

disfestinantissimi, vt veniret ipse dilectus, & assumendo
 carnē, oscularetur eam osculo oris sui. Hoc factō hilari-
 ter nunc delectata dicens: *Gaudēs gaudeb. &c.*
i Vestimēt. sal. virtutib. ipsi Xpo, vnde: *Xpm induistis, &c.*
k Quasi sponsum. Xps, ecclesie sponsus, sed tñ perfectos in
 eccles. eodē nomine dignat. De qb. sapientia loquimur in-
 ter perfectos. Imperfecti spōsa, de qb. dicitur: *Tanquā paru-
 lis in Christo lac vobis potū dedi, non escā.* Ipse ergo sponsus
 Christus sponso facit, & sponsas, tamen vna in capit. &
 in membris est Ecclesia.

Gēt. baptizāt eos, &c. D
 * Procop. Semen, † Et quod de
 nō corporeū, quo fertum est a
 gloriatur Iudei, sed Generatione.
 ad ecclesiam relatiū q̄
 est omnib. cognitū
 Seminis. n. appella-
 tione, vel doctrinā,
 vel discipulos licet
 intelligere, q̄ semē
 à Deo benedictum
 existunt. Cuiusmo-
 di sunt sãcti mona-
 chorū cœtus, de q-
 bus Paul. *Qui Chri-
 sti sunt, carnē crucifixe*
 vnt cū affectib. & cō-
 cupiscentijs.
h Gaudēs. Gaudebo E
 in domino, non in
 mūdo, vnde: *Gaude-
 re in domino semper.*
 * Rupert. Aduēt⁹ Ph. 1. 4. 2.
 iste, vel p̄sentia Sal- Lib. 2 in Isa.
 uatoris, vnde p̄phe- cap. 26.
 ticus hic sermo est
 osculum illud est,
 quod spōsa deside-
 rās dicebat in cãti.
*Osculetur me osculo o-
 ris sui.* Ecclesia quip-
 pe spōsa fidelis, na-
 ra in patriarch. sub
 arata in Moyse, &
 Prophetis, illud de-
 siderabat vto cor-
 † Sicut sponsa
 magnificabit
 gloriā, & sicut
 sponsa, quæ 2
 dornat ornat.
 suum
 Cant. 1.
 Gal. 3. d.
 1. Cor. 2. d.
 Ibid. 3. 2.

NICOLAUS DE LYRA.

*fidei, quia ab antiquo fuerunt ruinosi in peccato idololatrie & alijs
 multiplicibus peccatis.*
1 Et instaurabunt ciuitates desertas & dissipatas. per ido-
 latriam, quæ per eos fuerunt instaurata ad lairiam.
2 Et stabunt alieni. id est Gentes ad fidem conuersi.
3 Et pascēt pecora. ista deserunt ad victum & vestitū. Et
 per hoc designatur, quod pdicatores Euāgelij possent accipere sum-
 ptus ab illis quibus pdicauerēt, vt dicit Christus Luc. 10. Et Paulus
 Apost. 1. Cor. 9. b. Dominus ordinauit his qui Euāgelij annūciāt
 de Euāgelio viuere. Per hoc etiam intelligitur, quod ministri eccle-
 siæ habituri essent de iure decimas animalium & terræ nascentium,
 sicut videmus impletum. Et quantum ad illam partem decimam lai-
 ci dicuntur pascere eorum pecora. id est pro eis:
4 Et filij peregrinorum. & sic alieni & peregrini dicuntur hic
 laici qui non debent ad diuinum ministerium accedere.
5 Vos autem Sacerdotes. vos apostoli & alij discipuli & suc-
 cessores vestri dato etiam quod sint ex Gentilitate vocati. A tempo-
 re enim apostolorum multi de Gentibus vocati ad fidem fuerunt ab
 eis instituti Episcopi & Sacerdotes. vt patet de S. Clemēte, Dionisio,
 Tito, Timotheo, & multis alijs.
6 Fortitudinem Gentium. quia ministri ecclesie de bonis lai-
 corum sustentantur.
7 Et gloria eorum. i. à gloriosis & potentibus laicorum eritis
 honorati, sicut videmus quod principes p̄latos ecclesie honorant
 sicut patres.
8 Pro confusione. Istud refertur ad tempus primitiue eccle-
 się, in quo qui populo p̄latus p̄ficiēbatur, primus ad tormenta du-
 cebatur, & duplex malitia eis imponebatur scilicet sui & populi,
 quia eis imponebatur quod essent in se sacrilegi, & quod ab eis alij
 essent decepti: & sic grauius puniebantur.
9 Laudabunt par. corū. i. vestram, s. mercedem. Et est hic me-
 taplasms, vt exponunt aliqui. Sed quia iste modus loquēdi videtur
 extraneus à cōi modo loquendi scripturę sacrę, maxime quia meta-
 plasmus secundum Doctores grammatice est trāsformatio syllabæ in
 syllabam,

*syllabam, vel luerę, in literā, vel accidentiū eius causa metri, vel a
 lia causa rationabili: sed quod sit mutatio dictionis in dictionem, vt
 dicitur hic, non inueni, ideo potest aliter dici: Laudabunt partem
 eorum. i. suam, quia opprobria & tormenta apostolis & alijs ec-
 clesie p̄latis illata cedebant ad bonum populi.*
10 Propter hoc in terra id est celesti patria.
11 Duplicia possidebunt. id est duplicem gloriam animæ, scilicet
 & corporis, ideo subditur.
12 Letitia sempiterna. Potest et hęc duplicitas intelligi in p̄-
 senti, secundum quod dicitur 1. Tim. 5. c. Qui bene p̄sunt p̄f-
 byteri, duplici honore digni habentur: quia à populo debe-
 tur eis victus & honor. h. x. hac aut litera patet quod dictū est su-
 prā, s. quod p̄sens ca. intelligi non pōt de prosperitate redeuntium
 de Babylone: quia prosperitas eorū non fuit dupla respectu temporis
 captiuitatem p̄cedentis sub regibus Israel & Iuda, imō multo mi-
 nor quia quasi continue fuerūt in afflictione & seruitute, vt dictū est
 suprā frequenter: nec eorum letitia fuit sempiterna, sed satis breuis.
13 Quia ego dominus diligens iudicium. & ideo sanctis pa-
 tribus volo reddere duplex p̄mium.
14 Et odio habens rapinam in holocaustū. Non enim vult
 dominus quod sibi fiat oblatio de alieno.
15 Et dabo opus eorum. i. apostolorum & eis succedentium.
16 In veritate. i. in p̄dicatione veritatis catholice.
17 Et scietur in Gentibus. i. successores eorum.
18 Omnes qui viderint. Distinctos ab alijs in operibus mira-
 culosis & virtuosis, in quibus apostoli & alij successores communē
 populū excellēbant, & adhuc excellent in multis.
19 Gaudens. Hęc consequenter ponitur ecclesie gratitudo, cum di-
 citur. Gaudebo Gaudens, &c. Et duplicatur verbū gaudij, quia
 ex gaudio & gratitudine interiori sit redundantia in signo & ope-
 re exteriori.
20 Quia induit me vestimentis. i. notitia diuine gratię: &
 virtutis, quę sunt ecclesie vestimenta & ornamenta.
21 Et indumento iustitię. i. opere iusto ad proximum.
22 Quasi sponsum, &c. Hoc dicitur propter p̄latos, qui sunt

A Et quasi sponsa. Al-
terius comparationis
ponit exempla, quo-
rum prius ad sponsum,
sequens refertur ad
sponsam.
- enim.
Psal. 116. 2.
b Et laudem suam.
vnde: Laudate domi-
num omnes gentes. Et
alibi.

Sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatam
monilibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, &
sicut hortus semen suum germinat, sic dominus Deus ger-
minabit iustitiam, & laudem coram uniuersis Gentibus.

alibi: Domine domi-
nus noster, &c. Q. d. Psal.
Sicut terra, & hor-
tus irriguus germi-
nat, sic ecclesia Spi-
ritu sancto fecunda-
ta, reddet domino fru-
ctum laudis, & bonae
operationis.

NICOLAUS DE LYRA.

sponsi ecclesiarum sibi commissarum, & in hoc sunt Christi vicarij.
1 Et quasi sponsa, hoc refertur ad populum prelati subditum.
2 Sicut enim terra profert germen suum, ex influentia solis.
3 Sicut dominus Deus, qui est sol iustitiae.

4 Germinabit, id est germinare faciet.
5 Iustitiam, id est, corde, & opere.
6 Et laudem, in ore.
7 Coram uniuersis gentibus per predicationem Apostolorum,
& aliorum Christi discipulorum, & eis succedentium.

ADDITIO.

In cap. 61. ubi dicitur in psalmo. Et in gloria corum superbiatis.
Vbi in translato, nostra dicitur: Et in gloria corum superbiatis.

in Hebraeo habetur: Et in gloria eorum exaltabimini: quod
magis concordat sententiae, quia superbia sonat in malum, non autem
exaltatio, seu honor.

B

CAP. LXII.

Propter Sion.
propheta in
persona, sui
impedio
exhilaratus ex his
omnibus, quod mundo confert
filius incarnatus. Et
hoc est, propter. Si non
tacebo, quauis loqui
prohibeat quauis
mortem minetur.
* Procop. Perpe-
tuo se clamaturum,
ait, praecipue effla-
gitaturum, ut eorum
quae dicta sunt eum
intueatur: qui tunc
demum futurus est, cum iustitiam,
& salutare Ierusalem
mortalibus omnibus illucere con-
grigerit. Non quiescam
igitur, inquit, donec ea impleuerit
dominus, quae ipse
pollicitus est.

CAP. LXII.

Propter Sion non tacebo, & propter Ierusa-
lem non quiescam, donec egredietur, ut splen-
dor iustus eius, & saluator eius ut lampas accendatur: &
videbunt Gentes iustum tuum, & cuncti reges incly-
tum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum, quod os do-
mini nominauit. Et eris corona gloriae in manu domini,

imponere. ut enim
ait, Abrahama prius
dictus est Ram quod
inde conuincit. Aeliu
filius Barachel. Bu-
zites de cognatio-
ne Ram. deinde dictus
est Abraham, id est pater
excelsus tamen Abra-
ham. Similiter
prius Simon postea
Petrus.
* Euseb. Nomen
nouum, quod erat apud
veteres incognitum,
quodnam esse potest
aliud quam a Ser-
uatore nostro Iesu

† iustitia.
† salus.

† declarauit.

b Lampas accendatur. Lampas graece, flamma, latinè, vnde: Ignem
veni mittere in terram, & quid uolo nisi ut ardeat? Hoc succensit
Apostoli loquebantur varijs linguis.
c Nomen nouum. Mos est Hebraeis ex nouis rebus noua nomina
impo-

Christo, ductum Christianorum cognomen, toto terra-
rum orbe benedictum.
* Chrysofostomus Olim varia, ac differentia singuli nomina ac-
ceperant, pro ratione rerum, ac virtutum, quibus postea
excellere debebant, nunc omnes uno appellamur nomi-
ne Christiano omnium maximo, ac prestantissimo, cum
quo, & filij Dei, & amici, & corpus Christi dicimur.
d Coronam gloriae. De omnibus partibus mundi, quasi coro-
na venientibus fidelibus. Non

C

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. LXII.

* **P**ropter Sion. Aliqui expositores catholici exponunt hoc
capitulum, sicut, & praecedens de prosperitate reuerentium de
Babylon. dicentes, quod per illud, quod dicitur hic, donec
egredietur, ut splendor iustus eius, &c. intelligitur Cy-
rus, qui fecit iustitiam eos remittendo, & de captiuitate saluando: &
sic consequenter litera adaptant ad suum propositum: sed valde ex-
torde in multis, quorum pauca accipiam. Quod n. subditur hic: Et
eris corona gloriae, &c. exponunt de dignitate sacri dotalis, & re-
gia. Quod non potest conuenienter dici, quia dignitas sacerdotalis, &
regia consistebat in hoc, quod instituebantur reges, & sacerdotes p-
sacramentum, quae secundum Iudaeos cessauit a destructione primi
templi, ita quod toto tempore templi secundi praecedentes de Babylone
aedificati, non fuerunt aliqui reges, vel sacri dotes sic institui. tunc
toto illo tempore caruerunt regibus usque ad Aristobolum filium
Hyrcani, qui primus sibi diadema imposuit, post quadringentos unum
& octoginta annos, & tres menses, ex quo populus de captiuitate
Babylonica liberatus ad propria remeauit, ut dicit Iosephus 13. li-
bro antiquitatum, cap. 21. Item quod dicitur infra: Si dederit triti-
cum tuum ultra cibum inimicis tuis, &c. exponunt de pacifica col-
lectione terrae nascentium a Iudeis post dictum reditum. Quod non est
verum quia frequenter illo tempore fuerunt molesti a Samaritanis,
& alijs gentibus se circumstantibus, non solum in bonis exterioribus,
sed etiam in personis. ut patet in lib. Esdr. & Nemiae Machabaeorum
& Iosephi. Regibus etiam Persarum reddebant tributum de bonis suis
& postea Graecis, & Romanis. Propter quod etiam Ram. Sal. & alij
Hebraei exponunt istud cap. & praecedens de prosperitate quam ex-
pectant eis futuram tempore Messiae. Propter quod nos qui secundum
veritatem consistimus Christum venisse habemus ipsum exponere
de prope-

Regum, sacer-
dotumque in-
stitutio ve-
re. testis. quando
imperfici coe-
pit.
Iosephus.

de prosperitate ecclesiae. Igitur sicut capitulo praecedenti ostensa
est clementia Saluatoris in consolationibus, & beneficijs ecclesiae ex-
hibitis, ita in hoc capitulo, & consimilibus ostenditur eius potentia.
& augetur in duas partes, quia primo describitur eius potestas, se-
cundo potestatis veritas, ibi: Iurauit dominus. Circa primum
dicit propheta.
1 Propter Sion non tacebo, & propter Ierusalem, non
quiescam. id est propter gloriam ecclesiae, quam video in futuro.
Non tacebo a diuinis laudibus, & precibus.
2 Donec egredietur de sinu patris in mundum.
3 Ut splendor iustus eius. i. Christus, qui ratione diuinitatis est
splendor patris & figura substantiae eius, ad Hebr. primo a.
4 Et Saluator eius. per suam omnipotentiam, propter quam subditur
in autoritate allegata ad Hebr. a. Portansque omnia verbo vir-
tutis suae, purgationem peccatorum faciens, &c.
5 Ut lampas accendatur. ardore charitatis ad alios accendendum,
sicut de lampade accensa accendentur alij propter quod dicitur Lu-
cae duodecimo, s. Ignem veni mittere in terram, & quid vo-
lo nisi, ut accendatur.
6 Et videbunt gentes iustum tuum. per fidem in predicatione
Apostolorum.
7 Et cuncti reges inclytum tuum. Quorum multi receperunt
fidem Christi, & omnes recipient ante finem mundi.
8 Et vocabitur tibi nomen nouum. scilicet ecclesia Christiana,
quae prius vocabatur Iudeorum Synagoga.
9 Quod os domini nominauit. Mat. 16. c. Super hanc petram
id est super me Christum, aedificabo ecclesiam meam.
10 Et eris corona gloriae. i. coronata gloriose, sicut de notabi-
liter liberali non solum dicitur, quod sit liberalis in concreto, sed
etiam liberalis in abstracto.
11 In manu domini. i. in eius protectione.
* Et dia-

E
Luc
Ab
diti
acc
Ge
†
Li
me
Ho
to
F

* Cyrillus. Vnam
A quamque animam
& vniuersam eccle
siam, sanctoru co
rona comparat ex
multis floribus con
textæ, vel regio dia
demati lapidib. pre
tiosis radianti.

a Non vocaberis vl
tra derelicta. Ecclesia
de vtroq; populo al
loquitur quasi non
hoc vocabulorum
fine contenta eris.

* Rupertus. Hæc
tuæ vetustatis erāt
noia, & à patre tuo
Adam tibi hæredi
taria, desolata, dere
lictæ. Non sic voca
beris vltra.

b Et gaudebit. Pro
pter hoc relinquet ho
mo patrem & matrē.
Sacramentum hoc ma
gnum est in Christo
& in ecclesia.

* Procopius. Descē
dit. n. de cælis verbū
vniuersa, vt eccle
siam fecundaret,
quam ipse sibi vir
ginem castam ascī
uit, non habentem maculam aut rugam.

c Super muros tuos. Apostolos prædicatores, qui ecclesiam
muniunt, quorum custodes angeli sunt. vnde: Omnes ad
ministratores sui itus sunt propter eos nisi qui hæreduatem ca
piunt saluis. Vel muri ecclesiarum, apostolorum discipuli
i, quorum custodes ipsi apostoli.

a ¶ Honoris, quod martyres sua varietate distinxerunt. b ¶ Vt filium suum eorum coronet victorijs.
a & diademā regni in manu Dei tui. Non vocaberis vltra
derelicta: & terra tua non vocabitur amplius desolata. Sed
vocaberis voluntas mea in ea, & terra tua inhabitabitur.

Quia cōplacuit domino in te, & terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuuenis cum virgine, & habitabunt in te
filij tui. Et gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit
super te Deus tuus. Super muros tuos Ierusalem constitui

custodes: tota die & tota nocte, perpetuo non tacebunt.

Qui reminiscimini domini, ne taceatis: & ne detis silen
tium ei, donec stabiliat, & donec ponat Ierusalem laudem
in terra. Iurauit dominus in dextera sua & in brachio for
titudinis suæ. Si dederō triticum tuum vltra cibum ini
micis tuis, & si biberint filij alieni vinum tuum in quo la
borasti. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt. Quia qui congregabunt illud, comedent, & lau
derunt.

f Donec ponat Ierusa
lem. Quod est, vel ip
sa longè lateq; dif
fusa, vbiq; laudat,
vel vbiq; laudet sē
per creatorē suum.
e Iurauit. per filiū. f inhabitata
qui Dei virtus est
& Dei sapientia.

f In dextera. in filio
vnde: Oia in sapientia
fecisti, qui & brachiū,
& fortitudo patris.
vnde: Omnia per ipsū

facta sunt.
g Si dederō triticum
tuum. Triticū Iudæo
rum & vinū, sæpe
dedi inimicis eorū.
sicut in lib. Iudicū

legitur: quod in tpe
messis Medianitæ
irruerant & corū
fruges colligebant.
Et qñ captiui ducti
sunt, Samaritani
eorū messes come
derēt, substituti sūt.

Sed in hoc loco in
telligit cibū ecclesie
virtutes, & bona o
pera, corpus Chri
sti & sanguinem.

Idest laudes, ope
ra, quæ cum idolis impenderis, demones comedebant.
Sed post aduentū filij dominus delectatus est in eis Triti
cum ergo & vinum, cibus. s. Iudæorum, corpus Christi &
sanguinem significabant. vnde: Caro mea verè est cibus,
sanguis meus verè est potus. Hoc hodie non sumitur ab hære
ticis, Paganis, Iudæis inimicis ecclesie.

Donec

Per

NICOLAUS DE LYRA.

Et diadema regni in manu Dei tui. Ista secunda corona
perinet ad honorem ecclesie triumphantis, prima ad honorem
ecclesie militantis.

Non vocaberis. a sponso tuo, qui dicit Matt. ult. d. Ecce ego
vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consummationem
seculi.

Et terra tua non vocabitur amplius desolata. idest di
uini consolationibus destituta: quæ semper aderunt ecclesie, etiam
in pressuris.

Sed vocaberis. per bona opera mihi accepta.
Et terra tua inhabitabitur. a fidelibus: Et sequitur iterum
ost hoc.

Et terra tua inhabitabitur. per hanc secundam intelli
gitur terra viuentium, ad quam fideles de presenti vita transfe
rentur.

Habitabit enim iuuenis cum virgine. sancte & caste, vt
Ioseph & Ioannes cum Maria, Valerianus cum Cecilia, & Chry
stus cum Daria, & plures alij hanc perfectionem imitantes, vt
dicitur in collationibus patrum & in alijs pluribus locis.

Et habitabunt in te filij tui. per baptismum regenerati.
Et gaudebit sponsus super sponsam. idest Christus super
ecclesiam.

Gaudebit super te Deus tuus. idest tota Trinitas.
Super muros tuos Ierusalem. idest constituendos a Deo
edixi, vt sit verbum Isaie. Dicit autem hic glossa Hebraica, quod
per muros intelliguntur hic patres sancti Abraham, Isaac, Iacob
& ceteri quorum merita sunt posteris quasi defensionis mu
nes. Et per custodes angeli sancti, eorum merita coram Deo reco
mendes. Et nos multo fortius secundum veritatem possumus dicere,
quod isti muri sint Apostoli secundum quod dicitur Apocal. 12. d.
murus ciuitatis habens fundamenta duodecim, & in
his nomina duodecim Apostolorum & agni scripta.
Et per custodes intelliguntur angeli ad custodiam fidelium deputa
ti eorum merita coram Deo presentantes. Et quia pro bono statu ec
clesie non solum angeli sunt solliciti, sed etiam homines deuoti. ideo
is exhortando subdit.

Qui reminiscimini domini ne taceatis. cessando a preci
bus & laudibus diuinis.

Donec

Tom. 4.

R 3

13 Donec stabilitat. contra omnem aduersitatem.

14 Et donec ponat Ierusalem. idest ecclesiam.

15 Laudem in terra. quod implebitur circa finem mundi quan
do omnes conuertentur ad fidem Christi.

16 Iurauit dominus. Hic consequenter describitur Saluato
ris veritas, quia non sufficeret potestas ad saluandum, nisi simul
adesset veritas in adimplendo promissum. Et diuiditur in duas
partes, quia primò ponitur huius veritatis ostensio. secundò ex hoc
inducitur quedam salubris monitio, ibi: Transite. Primum osten
ditur per certitudinem iuramenti, cum dicitur: Iurauit domi
nus in dextera sua. Idest in filio, qui dicitur eius dextera
& brachium, vt supra 53. a. Brachium domini cui reue
latum est.

17 Si dederō. idest non dabo.

18 Triticum tuum. Triticum ecclesie est sacramentum Eucha
ristie in pane viticeo confectum, quod non est infidelibus dandum,
Nec per hoc quod additur.

19 Vltra cibum. Intelligendum est, quod antè fuerit eis datū:
qui hæc dictio vltra, non semper importat talem antecessionem, si
cut patet Deuteron. ult. d. vbi dicitur: Non surrexit vltra pro
pheta sicut Moyses, qui posset dominum videre facie ad
faciem, sed Deus per angelos, &c. quia nec similis ante eum
fuerat in conditionibus. ibi tamen expressis.

20 Et si biberint. idest non bibent.

21 Filij alieni. a fide catholica.

22 Vinum tuum. idest Christi sanguinem sub specie vini con
tentum.

23 In quo laborasti. Licet enim summus Sacerdos Iesus Chri
stus hanc consecrationem faciat, tamen Sacerdotes ad hoc laborant
ieiunijs & orationibus, & alijs pijs operibus se disponendo, vt ver
ba consecrationis debite proferant, & sacramentum percipiant.

24 Quia qui congregabunt illud. scilicet triticum præ
dictum.

25 Comedent & laudabunt dominum. per congregationē.
hic intelligitur labor fidelium, disponendo se ad debite communi
candum, sicut dictum est de Sacerdotibus. Nominatur tamen iste la
bor nomine congregationis: quia istud sacramentum est sacramentū
ecclesie & vnitatis. Et etiam circa hoc sacramentum labor fide
lium corporalis in preparatione materiæ. scilicet panis & vini, in
quibus conficitur hoc sacramentum.

F

Diuiso.

A Per portas. Mi-
nistros ecclesie,
† congregant qui alios intro-
ducunt. Vel vir-
tutes quæ du-
cunt in celum,
† remouere
Pfal. 33.b.
quasi de virtute
in virtutem.
b Planum facite
iter. aufcendo
scandala, in bap-
tismo remittē-
do peccata.
c Eligite. Vel,
proiicite secun-
dū. LXX. quod
est auferte du-
ritiam infideli-
tatis à cordibus hominum, vel reprobos & duros à con-

dabunt dominū: & qui † comportant illud, bibent in atrijs fan-
ctis meis. Transite, transite per portas, preparate viam populo, pla-
num facite iter, & † eligite lapides: & leuate signum ad populos.
Ecce dominus auditum fecit in extremis terrę. † Dicite filiæ Sion:
† Ecce saluator tuus venit, ecce merces eius cum eo, & opus illius
coram eo. Et vocabunt eos populus sanctus, redempti à domi-
no. Tu autem vocaberis ciuitas quaesita, & non derelicta.

sortio fidelium. D
d Dicite filiæ Sion.
scilicet primiti-
ue ecclesie, que
ex Iudæis pri-
mum. vnde: Fi-
lij matris mee pu-
gnauerunt con-
tra me. Vel fe-
cundum illud:
Quotquot autem
repperunt eum.
Et est.
c Et vocabunt
eum. dicentes:
Vos estis popu-
lus sanctus, vos
estis redempti à

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et qui comportant illud, scilicet vinum, per comportationem intelligitur hic labor predicantis fidelium.
- 2 Bibent in atrijs sanctis meis, id est in locis diuino cultui consecratis. Et hoc patet, quod non est hic sermo de pane triticeo & vino communiter acceptis, quibus vtuntur homines in locis non sacris, & magis quam in sacris: quia loca sacra non sunt epulis & conuiujs communibus apta, nec erant in veteri lege.
- 3 Transite. Hic ex predictis ponitur monitio siue exhortatio. Ex hoc enim quod saluator est potens & fidelis in promissis adimplendis, debent omnes ad ecclesiam transire, cui bona promissa promittuntur & conceduntur: & hoc est quod dicitur: Transite ad ecclesiam militantem.
- 4 Transite ad triumphantem.
- 5 Per portas. porta militantis est baptismus. Porta triumphantis est extrema vntio, que est sacramentum exeuntium de hoc mundo ad tritium lumen ad celum.
- 6 Preparare viam populo. Vos predicatores & sacerdotes sacramenta ministrantes.
- 7 Planum facite iter. amouendo impedimenta que sunt pecca-

ta. vnde dicit Rab. Sal. quod hoc dicitur de hgmēto malo, per quod intelligit somnum inclinatum ad peccatum. Et sic patet etiam secundum ipsum, quod non est hic sermo de preparatione materiali.
8 Et leuate signum ad populos. virtutem sancte Crucis eis predicando. Et quia iam factura est quantum ad aliquos credentes in omnibus terrę habitabilis locis à tempore Apostolorum secundum quod diffusius declarauit super illud Psal. 18. In omnem terram exiit sonus eorum, ideo subditur: Ecce dominus auditum fecit in extremis terrę. Et subditur.
9 Dicite filiæ Sion, id est congregationi fidelium.
10 Ecce saluator tuus venit, id est veniet ad iudicium, sicut per incarnationem iam venit in mundum.
11 Ecce merces eius cum eo. ad reddendum pgnam vel premium secundum merita & demerita hominum.
12 Et vocabunt, angeli sancti, qui erunt executores diuini iudicij.
13 Eos, scilicet electos.
14 Populus sanctus, eos ad gloriam reducendo.
15 Tu autem, scilicet ecclesia.
16 Vocaberis ciuitas, scilicet à domino & angelis sanctis.
17 Et non derelicta, in manibus demonum cum reprobis.

ADDITIO.

In cap. 72. vbi dicitur in postilla. Et videbunt Gentes iustum tuum.

Hec quod dicitur: Et videbunt Gentes iustum tuum. potest intelligi de visione Christi in corpore assumpto, in qua Deus visibiliter cognoscitur. & etiam de visione Eubaristie eadem ratione.

CAP. LXIII.

A Vis est iste. Quidam angeli non plenè cognoscetes mysterium incarnationis, passionis, resurrectionis, videntes ad caelos ascendere

CAP. LXIII.

VIS EST ISTE

dere dominum cum multitudine angelorum & sanctorum hominum propria virtute, non auxilio angelorum, admirantur incarnationis, & passionis, & resurrectionis, & ascen-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. LXIII.

Q Vis est iste. Capitulum istud exponitur de Christo communitur ab Hebræis expositioibus, & Latinis, aliter tamen. Dicit enim Rab. Sal. quod per Edom cum dicitur hic: Quis est iste qui venit de Edom. intelligitur Romanum Imperium, prout fuit in latitudine sua, quando dominabatur vniuerso orbi, dist. quod Messias in aduentu suo multos de habitatoribus orbis interficiet, propter hoc describitur hic eius vestimentum sanguine rubricatum, & omnes residuos Iudæis subiiciet. & ad hoc aptat literam prout potest. Sed non prosequor hanc expositionem, quoniam fundatur super falsum, cum aduentus Christi transierit in preteritum. Catholici vero communiter exponunt de Christo post passionem suam redunte ad patrem, sequente in hoc beatus Hieronymus & Dionysius. secundum quos illud quod dicitur: Quis est iste qui venit de Edom. est verbum angelorum Christum ascendente admirantium, & de eius mysterijs plenius doceri & illuminari potentium, aliter tamen: quia secundum Hieron. est verbum angelorum inferiorum quarentium edoceri à superioribus. Secundum Dionysius, verò 7. cap. celestis Hierar. est verbum omnium: quia etiam supremi angeli quesierunt de predictis plenius edoceri. Sed istis videtur obuiare dictum Aug. 5. super Gen. ad literam. vbi dicit quod angeli à principio cognouerunt omnia mysteria gratia fienda. Cui dicto respondetur ab alijs, quod licet cognouerint dicta mysteria in generali, non tamen quantum ad omnes condiciones particulares, & de istis quesierunt plenius edoceri. Hanc autem expositionem intendo prosequi per omnia, quia diffusè traditur in glossis & aliorum postillis: ad quas quislibet potest recurrere.

vere, nec ipsam intendo in aliquo reprobare, sed tantum per modum inquisitionis subtilitice aliqua circa eam dicere. Primum est, quod ista expositio in aliquibus videtur extranea, quia secundum ipsam cum dicitur hic: Quis est iste qui venit de Edom. Per Edom intelligitur locus vnde Christus ascendit, scilicet mons Oliueti vel Ierusalem: que est iusta eum. Quod autem Ierusalem vel Iudæa intelligatur per Edom, videtur extraneum, cum Idumee semper fuerit Iudæe inimica, sicut Esau ipsi Iacob. Item quod dicitur in f. d. Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, sic exponitur ab eis: ut sit verbum Christi de sua passione loquentis. Et aspersus est sanguis eorum, id est sanguis meus qui dicitur eorum, eo quod est effusus per procuracionem Iudæorum. Hoc extraneum videtur, quia non recolo me vidi disse alibi in scriptura talem loquendi modum. Item Christo ascendente, mysterium incarnationis iam erat in effectu completum, quantum ad substantiam facti & circumstantias. Talia verò postquam sunt in effectu posita non videntur excedere facultatem cognitionis angelicæ, & maxime, quia angeli etiam inferiores qui mittuntur in ministerium, fuerunt in istis ministri, ut patet de angelis natiuitatem Christi nunciantibus ipsis pastoribus & de angelis apparentibus Mariae & Ioseph & Magis, & consimilibus, ut patet ex Euangelio in pluribus locis. & ideo dubium videtur, quod ascendente Christo quererent plenius edoceri de passione Christi, dicendo: Quare ergo rubrum est indumentum tuum? &c. ut dicit expositio ista. Item dato quod non sit ibi aliquod tale dubium seu modus loquendi extraneus, tamen non sumus artati ad tenendum ipsam, ut videtur. Tum quia sacra scriptura expressè non determinat, quod iste debeat esse sensus huius scripture, sicut determinat de pluribus alijs in hoc libro scriptis, & alijs veteris testamenti. Verbi gratia quod dicitur supra in principio. 61. a. Spiritus domini super me eo quod vnxit me. Saluator

Iudæorum opinio de regni Romani depulsioue.

† dicit

ascensionis mysterium, & quomodo sibi & alijs aperiat regnum caelorum, vnde & angelis dominum comitanti bus dicunt: Quis est iste. Et David similiter: Quis est iste rex gloriae. Videtur tamen Ang. dicere super Gene. qd omnes angeli ab ipsa creatione sua, statim cognouerunt in con- replatione sui crea- toris quidquid ipse erat factururus.

Hierony. autem aperrè declarat quia quidam angeli do- nec perficeretur my- sterium incarnatio- nis ad plenum non cognouerunt.

Athanas. Ver- ba sunt diaboli ac- cedentis ad Iesum tanquam ad homi- nem, qui non inue- niens in eo veteris suae superfeminatio- nis vestigia, & supe- raturus in tentatione a domino cum pu- dore proruperit in

hac verba, Quis est iste qui venit ex Edom, è terra hominum incedens cum tanta potentia & robore: Ideo dominus ait Venit princeps mundi huius & in me non habet quicquam.

De Edom. Edom? Ab edulio rufalenti, propter qd ven didit primogenita. Vel à calore: interpretatur. n. terre- nus, vel sanguineus: & mundum significat. Esau verò quer- cus vel roboreus. Seir hirsutus, i. pilosus. Hic at non ipsu hominem, sed mundum s. in interpretatione significat. Sicut & Bosra. i. munita vel firma, non rem suam hic sed infernum s. in suam interpretationem significat, vbi fir- miter quasi sub multis custodibus anime tenebant. vnde: Quis deducet me in ciuitatem munitam? Vel terrenam Ierusa- lem, quae firmissimis muris munita fuit in qua passus est dominus. vnde Homerus: s. in Iosephum Ieron inquit, à quo Ierusalè interpreta- tur munita vel firma. Bosra at ciui- tas neq; in terra promissionis neque in Edom sita, sed in Moab. Venit ergo Christus de mundo sanguineo, venit de Bosra, tinctis vestibus. i. corporeis mēbris. de ciuitate mu- nita, scilicet Ierusalem, vbi passus. Vel de inferno spolia-

to victor cum fidelibus suis.

b Formosus in stola. Formosum, calidum. Vnde formo- sus quasi calidus, quia ex colore rubeus & roseus efficitur vultus, & inde speciosus.

c Quare ergo. Tanquam dicant Angeli. Didicimus, quod loqueris iustitiā, & salus t. hominum.

qui venit de Edom t. tinctis vestibus de Bosra: Iste formo- sus in stola sua, t. gradus in multitudinē virtutis suae. Ego qui loquor iustitiā, & t. propugnator sum ad sal- uandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est t. vir me- cum. Calcaui eos in furore meo, & conculcaui eos

in illo. Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vnae amictum suum, quid aliud quam vinum calicis domini sanguinis ostenditur? necnon apud Isaia hoc idem Spiritus sanctus de domini passione testatur. Quare rubicunda sunt vesti- menta & indumenta tua, velut a calcatione torcularis pleni & per calcati? vini utique mentio est, & ideò ponitur ut domini sanguis vino intelligatur. predicatur. n. verbis propheticis & praesignificatur quod postea manifestatum est in cali- ce Dominico.

d Torcular. Scilicet crucem & omnia tormenta passio- nis, in quib. quasi praepressus, vt etiam sanguis fundere tur. Torcular, pro supplicijs peccatorum ponitur. vnde: Ieremias: Torcular calcauit dominus virgini filiae Iuda. Interdū in congregatione nouorum fructuum. Vnde in bonam partem quidam Psalmi, pro torcularibus intitulantur.

e Solus. Solus Samson praecisis crinibus Philistinis ex- ponitur, nec Angelus nec Archangelus vel quilibet coele- stis spiritus. Denique humani generis nullus vel Iudaeus vel Gentilis auxiliator, solus pugnat, solus superat.

f a Asper-

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

w

x

y

z

aa

ab

ac

D

t. hominum.

t. quisquam.

E lib. 2. epist. 3. Gen. 49.

Tren. 1. c.

Iudic. 16. c.

F

a Asper-

Methodius de temporib. Antichristi.

Diuisio.

Methodius dicit Methodius martyr, & doctores communiter, ad detegen- dam Antichristi perfidiam, mittentur a Deo Enoch & Elias. Qua detecta Iudaei conuertentur ad fidem Christi penitentiam agentes. Et ideo hic primo ponitur Antichristi deus, & secundo Iudae- rum conuersio, sibi: Miserationum domini. Circa primum Isaias praedicens Antichristi potestatem futuram, & per Christum subito deiciendam, admiratiue dicit de Christo: Quis est iste, i. quam victoriosus.

1 Qui venit de Bosra. i. de Ierusalem ciuitate munita, in qua Antichristus sedet in templo tanquam sit Deus. 1. Thef. 2. & ipsam munit ad sui stabilitonem.

2 De Edom tinctis. i. rubricatis secundum quod dicitur infra: Quare ergo rubrum est indumentum tuum? & per hoc designatur interfecio Antichristi quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui in monte Oliueti iuxta Ierusalem. Et loquitur hic pro- pheta de Christo ad modum hominis victoriosi, cuius vestimenta sunt rubricata sanguine victorum ab eo.

3 Iste formosus. i. in humanitate sua gloriosa, quae est quasi ve- stimentum factus, & habitu inuentus vt homo.

4 Gradiens in multitudine. quia tunc apparebit cum angelo- rum multitudine. Consequenter ponitur Christi responsio ad questio- nem prophetae dicentis.

5 Ego qui loquor. spiritu oris mei interficiendo impium & magnam partem sibi adherentium.

6 Et propugnator. s. electos de persecutione Antichristi. Et consequenter quae it propheta iterum.

7 Quare ergo. & patet ex dictis sententia: Et subditur Christi responsio dicentis.

8 Torcular calcaui. & accipitur hic continens pro contento, s. torcular pro vuis in torculari calcatis, per quas hic intelligitur An- tichristus & satellites eius.

9 Et de Gentibus. quia nullus de hominibus poterit deicere Antichristum.

10 Calcaui. i. in vindicta iustitiae meae.

* 1 Et aspe-

NICOLAVS DE LYRA.

dicit Luc. 4. c. impletum fuisse in ipso. Tum similiter nec autoritas ecclesiae determinauit hoc quod viderim vel audierim, sed solum ad hoc habemus autoritates sanctorum Dionysii & Hieronymi: ex quibus non habetur argumentum necessarium, sed tantum probabile, quod sic debeat intelligi, vt habetur in summa Sancti Thomae parte prima: art. 8. 1. q. Et ideo dicit sanctus Aug. in epistola ad Vincen- tium donatistam, qui arguebat contra ipsum de dictis sancti Hilarij. Ad quod respondens dicit. Hoc genus literarum ab autoritate cano- nis distinguendum est. Non enim sic leguntur tanquam ita ex eis testimonia proferantur, vt contra sentire non liceat, &c. Item de ob- scura traditione sacrae scripturae in pluribus locis, & maxime in prophetis vna causa a doctribus assignatur, vt per studiosos multi- pliciter exponatur. secundum quod dicitur, 1. 2. b. Tu autem Daniel claude sermones & signa libri v. s. que ad tem- pus statutum: pertransibunt plurimi, & multiplex erit scientia, i. expositio, vt dicunt doctores nostri. Propter quod absq; prauidicio aliquo expositionis praedictae intendo aliam prosequi, quae mihi clarior videtur. praedicta verò sic diffusè posui: non solum pro isto loco sacrae scripturae, sed etiam pro alijs, vt diligens lector consti- deret quae expositiones, sacrae scripturae necessario sunt tenenda, & quae non. Ad euidenciam expositionis ponenda, considerandum, quod Edom & Bosra in Heb. sunt nomina propria & appellatiua, prout autem sunt propria: Edom est nomen filij Isaac, qui alio nomine vo- catur Esau, Gene. 23. & etiam terra ab eo denominata, quae larine dicitur Idumaea. Bosra vero vel potius Bysra, sic enim scribitur in He- bryo, nomen est ciuitatis, vnde fuit Iobab rex Edom, Gen. 37. Prout vero sunt nomina appellatiua, Edom signat rubedinem, & Bosra mu- nitionem. His igitur praedictis veniamus ad diuisionem. Superius. n. posita est facta per Christum saluatio hic consequenter ponitur sal- uationis discretio, quae perfecte fiet finali iudicio. Tunc enim Saluator segregabit electos a reprobis, sicut segregat pastor oves ab haedis, Matth. 25. Illud autem iudicium praecedet persecutio Antichristi & eius exterminium. Et ideo primo ponitur Antichristi extermina- tio.

A *Aspersus est.* Sanguis meus, eorum rancore, demonū
 suasionē effusus. vnde: *Diabolus misit eos, ut traderet eum*
 In. *Et.* Eorum est sanguis suasionē fusus, & ipsi ibidem vi
 sti & occisi. Similiter sanguis Christi Iudæorum dicitur,
 quia fuderunt: & inde vindictam sustinuerunt. Et est a si-

Ioan. 13. a.
 Verg. *5.*
 Aene. Sanguis
 ne ceruis ad-
 huc sparsoq;
 infecta cete-
 bro.

& victi, cuius saepe
 sanguis super vesti-
 mēta victoris asper-
 gitur.

b *Et non fuit qui ad-
 iunget, vnde, Omnis
 amici mei derelique-
 runt me, & noti mei
 quasi alieni recesserunt
 a me.*

* Procopius. Salus
 enim exinanivit se-
 metipsum serui for-
 mam accipiēs. Cru-
 cis mortem prae-
 rea pertulit, quā nul-
 lus vel angelus vel
 potestas vel homo
 fuerat subiturus.

* Ambro. Christi
 passio adiutore nō
 eguit, sicut longē an-
 tē dominus ipse prae-
 dixit: & respexi &
 non erat adiutor.

c *Et salua.* Hiero-
 nymus ad Augusti-
 num & Alipium.
 Impietatem Sabel-
 lij declinantes, tres
 personas expressas
 sub proprietate di-
 stinguimus, non ip-
 sum sibi patrem, nō
 ipsum sibi filiū, nō
 ipsum sibi Spiritum
 sanctum esse dicen-
 tes sed aliam patris,
 aliam filij, aliam Spi-
 ritu sancti personā
 esse. Non enim no-
 mina tantūmodo,
 sed proprietates nominum confitemur.

d *Et conculcaui, &c.* * Rupertus. Duplici contritione
 contriui eos, praesenti furore meo & futura ira mea con-
 demnauit eos. praesenti videlicet furore, vt Romani tol-
 lentibus suum & locum & gentem perdant. futura ira,
 vt vsque ad inferni nouissima descendant.

† fulcra.

de insti. virgi-
 nis cap 7.
 † potentiam.

Iob. 16. b. se-
 cundum lite-
 ram.

† verē.

† auxiliabi-ur
 etiam ipse.

† gestauit.

e *Miserationum.* Propheta in persona Iudaici populi poe-
 nitentis, & misericordiam domini recognoscentis.
 * Rupertus. Q. d. Licet post tot miseraciones iram in-
 ferat, non tamen mutatus est, neque mutationis arguen-
 dus. Nam & multitudine bonorum largitus est domui

¶ Meus. a. ¶ Ab eis fusus. b. ¶ Membra.

a in ira mea. Et aspersus est sanguis eorum super vestimen-
 ta mea, et omnia indumenta mea inquināui. † Dies enim

b vltionis in corde meo, annus † redemptionis meae venit.

c Circumspexi, & non erat auxiliator: † quaesui, & non fuit
 qui † adiuuaret. Et saluaui mihi brachium meum, & in-

d dignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcaui popu-
 los in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea: &

e detraxi in terram † virtutem eorum. Miserationū domini
 recordabor, laudem domini super omnibus quae reddidit

nobis dominus, & super multitudinem bonorum domui
 Israel, quae largitus est eis secundum † indulgentiam suam,

et secundum multitudinem miseracionum suarum. Et
 dixit: † Verumtamen populus meus est, filij † non negan-

tes. Et factus est eis Saluator: In omni tribulatione eorum
 † non est tribulatus, & angelus † faciei eius saluaui eos. In

dilectione sua & indulgentia sua ipse redemit eos, & por-
 tauit eos & † eleuaui eos cunctis diebus saeculi. Ipsi autem

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

Israel secundum in-
 dulgentiam suam.
 f. secundum indulgē-
 tiam. Q. d. Ducti em
 in Babylonem pro-
 pter peccata nostra,
 reduci sumus mise-
 ricordia eius.

g. *Verumtamen.* * Ru-
 pertus. Q. d. Ego qui
 dem Abraham Isaac
 & Iacob elegi, & ve-
 raciter dictum est.

semen Abraham sicut
 eius, filij Iacob et
 eius, verumtamen
 non omnes qui ex
 Israel, si sunt Israeli-
 ta, sed soli non ne-
 gantes filij reputan-
 tur in semine.

h. *Non est tributus.*
 Vox quae est Ioth,
 apud Hebr. Ambig-
 ua est, & significat,
 non: vel, & ipse. Vn-
 de utroque modo
 possumus legere. I.
 In omni tribu eor-
 um, non est tribula-
 tus compatiēdo: sed
 ad horam distulit
 auxilium vt coge-
 ret ad rogandum.
 Vel & ipse tribula-
 tus est, compatiens
 tandem eorum ini-
 iurijs & miserijs. Et
 misit eis angelū qui
 saluaret eos: Michae-
 lem. I. qui praeposi-
 tus erat illi populo.
 vnde: *Veni est adu-*

tor nisi Michael princeps vester, qui astat pro filijs populi mei.
 i. *Et angelus septuaginta.* Non legatur, nec ipse angelus sed
 Dominus saluaui eos.

* Chrysof. Noli ositanter dictum percurrere, non an-
 gelum neque archangelum neque seruum misisse, sed ip-
 summet dominum descendisse.

e. *Mise-*

a. *spiri-*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta. *Et patet ex dictis sententia.*
- 2 Dies enim vltionis. *f. sanctorum de imperio Antichristi interfectorum.*
- 3 In corde meo. *f. firmiter disposita.*
- 4 Annus redemptionis meae venit. *reddendo sibi & satellitibus suis penam debitam pro peccatis. Vt aliter: Annus retributionis, id est iudicij generalis.*
- 5 Circumspexi & non erat auxiliator. *exponatur sicut supra: De Genibus non est vir mecum.*
- 6 Et saluaui mihi. *scilicet electos meos de persecutione Antichristi.*
- 7 Brachium meum. *i. potentia mea.*
- 8 Indignatio mea. *contra Antichristi mala.*
- 9 Ipsa auxilia. *est mihi, in quantum ex decencia diuinae iustitiae procedit ista vindicta. Loquitur hic propheta de futuro per modum praeteriti, vt frequenter fit in prophetis, propter certitudinem prophetiae.*
- 10 Et conculcaui populos. *Antichristo adherentes.*
- 11 Et inebriaui eos auferendo eis sensum et potentiam euadendi.
- 12 Et detraxi. *annihilando ipsam.*
- 13 Miseracionum. *Hic consequenter ponitur conuersio Iudaeorum ad Christum. Vbi primò pro gratia impetranda recolluntur beneficia antiqua secundo ponitur eorum petitio deuota, ibi: Vbi est.*

Diuiso.

Circa primum recolluntur primò in generali beneficia exhibita Iudaeis, cum Iudas dixit in eorum persona: Miseracionum domini recordabor, & patet sententia vsq; se ibi.

- 14 Et dixit. *f. dominus.*
- 15 Verumtamen populus. *i. quamuis sint peccatores in multis etiam a temporibus antiquis, tamen elegi eos in populum a tempore Abrahæ, cui data fuit circumcisio, quae est signum distinguens Israel a Gentibus.*
- 16 Filij non negantes. *f. nomen meum in afflictione Aegypti quasi dicat. Decens est propter hoc apud me ipsorum misereri. ideo subditur.*
- 17 Et factus est. *quam sustinuerunt.*
- 18 Non est tribu. *f. populus Iudaicus quantum demeruit & ideo subditur.*
- 19 Et angelus faciei. *i. a facie Dei missus.*
- 20 Saluaui eos. *secundum quod dicitur Exod. 24. e. Tollensque se angelus domini qui praecedebat castra filiorum Israel, abiit post eos, & cum eo pariter columna nubis vt Aegyptij non possent nocere eis. Et ibidem subditur, vt toto noctis tempore ad ianuam accedere non valerent.*
- 21 In dilectione sua. *gratuita.*
- 22 Et indulgentia. *remittente eorum peccata.*
- 23 Ipse redemit eos. *f. dominus, & non ex populi iustitia. Quod patet ex ingratitude sequenti cum subditur.*
- 14 Ipsi autem. *f. dominum in fabricatione vituli, Exod. 32. & in multis alijs factis, vt patet in libris veteris testamenti.*

* 1 Et af-

Circa

a spiritum sancti eius. i. Moysi, vnde. Exacerbauerunt Moysen in castris, & ad. san. domini. Vel sancti eius, Christi, cui credere noluerunt. Filius enim Dei qui nos redemit, ipsos de Aegypto & mari rubro liberauit. spiritum sanctum vel sancti eius. Quidam codices habent. f. Spiritum sanctum, quem

dominus de spiritu eius, & dedit. 70. viris. D f Qui scidit aquas ante eos. Vel dicitur. Cum Moyses mare percussisset, & in duodecim vias scidisset & alijs hæsitantibus, tribus Iuda ingressa est, & ob regni dignitatē adpta est.

spiritualē contristat. vnde. Qui vos tangit, quasi qui tangit pu. oculi mei. Vel angelum in custodiam missum, quem sæpe malè faciendo offenderunt. b Ipse debelauit eos. Procopius. Ita eum sibi loquendum esse existimauit ne quas ipsi pœnas pertulerunt, demonibus attribueret. Siquidem & Iob ipse, licet quæ patiebatur, sibi a diabolo inferri nō ignoraret, de eo tamen esse sibi tacendum arbitratus. ea Deo ipsi qui fieri permitteret ascribit.

a ad iracundiam prouocauerunt, & affligerunt spiritum

a Quia pius amicus infirmos laudando, mortuos suscitando. b Male agentibus. c Opinione. d Vitorem mali

b sancti eius. Et conuersus est eis in inimicū, & ipse debel

a Per Romanos 42. anno ascensionis. b Inmissis hostibus in eos. c Credere nolentes. Potest enim ad tempus incarnationis hoc referri. d Post flexus ad misericordiam pro Moysi. f. tuo. qui orauit pro eis in deserto: Aut dimitte eis aut dele me de libro quem scripsisti. e Saluari oratione Moysi.

c lauit eos. Et recordatus est dierum t̄ seculi, Moysi & popu

a Moyses scilicet b Moyses & Aaron, Maria, Vr & alijs.

d li sui. Vbi est qui eduxit eos de mari cū t̄ pastoribus gre

a In h. bilis misericordia Dei. b Populi c Paracletum. d Filii.

e gis sui. Vbi est q̄ posuit in medio eius spiritum t̄ sancti

a Vbi est. b De Aeg. pro c Prosperere. d Filio qui potentia & virtus patris est.

f sui? Qui eduxit ad dexterā Moysen brachio maiestatis

a n. 12. vias. b Mare rubrum. c Laudem.

suæ: qui scidit aquas ante eos, vt faceret sibi nomen sem

f profunditates maris.

piternum: qui eduxit eos per abyssos, quasi equū in de

a Sine impedimento. b Inoffenso cursu. c Descenderunt scilicet in terra promissionis

ferto non impingentem: quasi animal in campo descē

a Ideo scilicet offendere non potuit, cura spiritus domini, &c. b Populi c Sing. offensa. d In terram promissionis.

dens, spiritus domini ductor eius fuit. Sic t̄ adduxisti

a Tot miracula. b Gloriosum. c In persona penitentis populi d Qui terra fecisti nobis.

g populum tuum, vt facerēs tibi nomen gloriæ. Attē

a Misericordiam nostram. b Miserece, secundum illud. Videns vidi afflictionem populi mei. c Angelis & alijs iustis.

h de de cælo, & vidē de habitaculo sancto tuo, & solio

a Vnde: am non irasc. tibi, & zelus meus recessit a te. b Quo dilexisti uos, & patres. c Quia eduxisti, patres nostros de Aegypto.

i gloriæ tuæ. t̄ Vbi est zelus tuus & fortitudo tua, mul

a f. sum circa nos. b Quasi obliuiscetur misereri Deus.

titudo viscerum tuorum, & miserationum tuarum?

a Creator. b Augustinus dicit: quia mortui nesciunt, etiam sancti, quid agant viuī, etiam eorum filii.

t̄ Super me continuerunt se. t̄ Tu enim pater

ratur, si cœlum regit & superna omnia. i Vbi est zelus tuus & fortitudo tua, multitudo. Quasi dicat. Quia peccauimus, & nos odisse capisti, recessit zelus tuus, quo recedente recessit fortitudo, & paternorum iussurū superatur affectus.

Et F

NICOLAUS DE LYRA.

Exod. 32. & in multis alijs factis, vt patet in libris veteris testamenti.

1 Et affligerunt spiritum sancti eius. scilicet Moysi, cuius spiritum multipliciter affligerunt, vt patet in libris Exod. & Deut. & Nume.

2 Et conuersus est eis. scilicet dominus, non ex odio, sed iustitia puniens eos per vicinos eorum, vt patet libro Iudicum, & postea per reges Aegypti, Assyriorum & Babylonis. 4. Regum.

3 Et recordatus est. Quia sicut per Moysen liberauit eos de Aegypto, sic postea liberauit eos de captiuitate Babylonica per Cyrum.

4 Vbi est qui. Hic consequenter ponitur petitio eorum deuota, & primò pro liberatione à pœna, secundò pro liberatione à culpa, ubi: Tu autem. Circa primum dicitur in persona Iudeorum tempore Antichristi futurorum quantum ad penitentes. Vbi est qui eduxit eos de mari. scilicet rubro aquas coram eis diuidendo, Exod. 14.

5 Cum pastoribus gregis sui. i. cum Moysse & Aaron. Psal. 76. d. Deduxisti sicut oues populum tuum, in manu Moysi & Aaron. quasi dicit. Ita facilliter posset nos educere de persecutio ne Antichristi. Et hoc modo subintelligendum est in omnibus sequentibus partis huius.

6 Vbi est qui posuit in medio eius. scilicet populi Israelitici.

7 Spiritum sancti sui. scilicet Moysi, cui dedit spiritum prophetandi, & sapientiam & constantiam ad educendum Israel de terra Aegypti.

8 Qui eduxit ad dexteram. i. ad partem bonam & prosperam, liberando eum de persecutio ne Pharaonis cui occidere volentis, Exod. 2.

9 Brachio maiestatis suæ. i. fortitudine deitatis suæ.

10 Qui scidit aquas. scilicet maris, vt patet ex dictis.

11 Vt faceret sibi nomen. Ad gloriam enim nominis Dei recoliunt & recoletur in futuris generationibus istud factum.

12 Qui eduxit eos. i. per profundum maris rubri.

13 Quasi equum. id est promptè & absque aliquo impedimento procedentem.

14 Quasi animal in campo. id est in terra plana, vbi non habet obstacula.

15 Descendens. i. angelus à Deo missus.

16 Ductor fuit. vt patet ex predictis.

17 Sic adduxisti. Istud enim factum fuit redactum ad memoriam vsque nunc, & reducitur in posterum ad gloriam diuini nominis.

18 Attende, &c. ad orationem nostram.

19 Et vide de habitaculo. afflictionem nostram, sicut alias fecisti ideo subditur.

20 Vbi est. q. 10 dilexisti patres electos.

21 Et fortitudo. quoties liberauisti eos?

22 Multitudo viscerum tuorum. id est pietatum quibus eis bona preestitisti.

Diuisio.

23 Super me. à condescensione. Ista enim tribulatione mea cessauerunt.

24 Tu enim. Hic consequenter petitur liberatio à culpa. Circa quam primo allegatur pietas & potentia diuina, cum dicitur. Tu enim pater noster. In generatione enim mater ministrat materiam, & pater dat formam: & ideo in generatione hominis Deus dicitur pater, quia corpori organizato infundit animam creando.

A Et Abraham ne. Quasi dicat. Quia te offendimus, filios suos non agnoscit esse filios suos, quia scilicet dissimiles illi recessimus a Deo qua de causa non orat pro nobis, quia nihil impetraret, unde ad Ieremiam: *Relinquitur pro populo isto, quia non exaudiam te: Peruersi enim filij oratione sanctorum*

Iere 7 c.

Eze. 14 c.

patrum non possunt liberari. Unde ad Ezechielem: *si fuerint tres viri in medio iherusalem: Noe, Daniel, & Iob, filium, & filiam non liberabunt, sed ipsi soli iustitia sua liberabunt animas suas, & de Jacob similiter. Abraham nesciuit nos, &c. Abraham de Gentibus ad fidem vocatus est, & pro qualitate prioris, & sequentis conditionis fortis est mutationem nominis Iacob quoque ut appellaretur Israel, multo labore acquisiuit. Unde Abraham habet tres uxores, Iacob quatuor. Isaac usque ad finem antiquum nomen possedit, & ecclesie indicans castitatem vna fuit uxore contentus. Illi ergo qui precantur de peioribus commutatio*

Gene. 17. a & 2. f.

† Conuerte.

B † Paruo tempore possedit populus sanctus tuus. *Sup. 2. b. † quasi a principio non fuit dominus nostris, & quasi nunquam inuocatum fuerit nomen tuum super nos. lib. de cura pro mortuis cap. 14. 15.*

† Paruo tempore possedit populus sanctus tuus. Illi ergo qui precantur de peioribus commutatio

nem in meliorem statum eorum assumunt similitudinem quibus laeta post tristitia successerunt. Hoc autem est quod petiuit, ut qui pater eorum est non obliuiscatur filiorum suorum, ne per ipsos nomen Dei blasphemetur in gentibus.

* Procopius. Non enim Abraham quamuis generatio nis minister, pater noster fuit, sed tu qui de nihilo productus, non modo spirituum omnium pater es, sed animarum etiam quae sunt ad imaginem procreatae. Illi enim etiam promissio facta est, nos tamen non vidit.

* Augustinus. Quomodo quid hic ageretur Abraham nesciebat? Fattendum est, nescire mortuos quid hic agatur, sed dum hic agitur, postea audire ab eis qui hinc ad eos moriendo pergunt: non quidem omnia, sed quae sinunt indicare, qui sinuntur

^a Jacob scilicet & Isaac quouque adiunxisset, nisi per extrema medium inieci si voluisset.

a noster, & Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit nos. Tu domine pater noster, & redemptor noster, a seculo nomen tuum.

^a Erroris & dantur causa videtur, dum non corripit delinquentes. ^b Permissi.

Quare errare nos fecisti domine de visis tuis,

^a Indurari permisisti, suspendendo flagella, secundum illud: Indurabo cor Pharaonis, &c.

indurasti cor nostrum ne timeremus te?

^a Ad interitum. ^b Patres nostros. ^c Abraham & Israel qui non cognouerunt nos. ^d Scilicet. ^e el possessionis.

† Conuere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuae. † Quasi nihilum possederunt

^a Chaldea, babilonii, Romani.

populum sanctum tuum hostes nostri, conculcauerunt sanctificationem tuam. Facti sumus

^a Templum. ^b Quia.

† quasi in principio cum non dominaberis nostri, neque inuocaretur nomen tuum super nos.

^a Sine Deo. ^b Du a populus Dei non vocatur.

nunt etiam ista meminisse, & quos illos quibus haec indicant, oportet audire. pater & ab angelis, qui rebus quae aguntur hic presto sunt, audire aliquid mortui pater etiam spiritus mortuorum aliqua quae hic aguntur, spiritu reuelante cognoscere.

b Quare errare nos fecisti domine de visis tuis, indurasti cor nostrum ne timeremus te? Conuere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuae. Quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri, conculcauerunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio cum non dominaberis nostri, neque inuocaretur nomen tuum super nos.

populum ciuitatis pro variare habitantium sanctorum. scilicet & peccatorum nunc laudat, nunc reprehendit. Sic per sens capitulum quod ex oratione populi Deum deprecantis coeexistit nunc laudat deum, nunc accusat, iuxta secundam regulam Ticonij, quae est de corpore domini.

* Origenes. Figura illa sermonis eius qui scriptus est de induratione, ex quotidiana usu dicendi ortum traxit Indulgentissimus pater aut maritus solent dicere, mea patientia te perdidit, malo te dicere mea facilitas multa.

* Chrysostomus. Peccatum est poena peccati, ut apud Isaiam. *Quid errare me fecisti de via tua.*

* Theodoretus. Indurasti non corripuisti nos dum peccaremus, & tua licentia fecit nos peccare licenter, & sine freno, non castigasti nos, & hinc durum cor habuimus.

* Procopius. Non quod peccata uos sit Deus, sed quia peccare permittit.

c *Quasi in principio.* Antequam vocares nos in Abraham. Vel cum in Aegypto colebamus idola sine rege, sine principe, sine prophetis, sine Deo, sine lege Sacerdote, quae parum in aduentu Christi, omnino post eius ascensionem completa sunt. Complentur autem quotidie secundum illam maledictionem: *Sanguis eius super nos, & super filios nostros.* Dum enim permanserint in vetustate legis, nec suscepissent veritatem Euangelij, non vocabuntur populus Dei a Christo, scilicet Christiani.

subtractionem enim gratiae sequitur subtractio timoris filialis, qui est ei annexus.

9 Conuere peccata nostra remittendo, & nos iustificando.

10 Propter. id est propter merita patriarcharum in fide Christi venturi mortuorum, ideo subditur.

11 Tribus hereditatis tuae. Et ut petitio sit magis exaudibilis, adhuc reuelatur atrocitas persecutionis Antichristi, cum dicitur.

12 Quasi nihilum possederunt, scilicet Christianum, ipsum nihil reputatio.

13 Hostes nostri, scilicet Antichristus & sibi adherentes.

14 Conculcauerunt. Antichristus enim conculcabit ecclesiam Dei cultum eius auferendo.

15 Facti sumus. Quasi dicat tamquam extranei a te dimissi sumus in manibus inimici tui.

CAP.

* CAP.

C NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et Abraham nesciuit nos. quasi dicat ab eo non habemus animam nec a Iacob.
- 2 Tu domine. animam dando.
- 3 Redemptor noster. ipsam iustificando.
- 4 A seculo scilicet patris nostri redemptoris.
- 5 Quare errare. id est permisisti.
- 6 De visis tuis. id est preceptis & consilijs Euangelicis.
- 7 Indurasti cor nostrum. subtrahendo gratiam tuam cor mollescentem tamen in se pro nostra incredulitate.
- 8 Ne timeremus te. Non est intelligendum istud causatiue, sic quod Deus subtrahat gratiam suam, ut per hoc ab hominibus excludat diuinum timorem: sed intelligitur tantum consecutiue. ad subtra-

- 9 Conuere peccata nostra remittendo, & nos iustificando.
- 10 Propter. id est propter merita patriarcharum in fide Christi venturi mortuorum, ideo subditur.
- 11 Tribus hereditatis tuae. Et ut petitio sit magis exaudibilis, adhuc reuelatur atrocitas persecutionis Antichristi, cum dicitur.
- 12 Quasi nihilum possederunt, scilicet Christianum, ipsum nihil reputatio.
- 13 Hostes nostri, scilicet Antichristus & sibi adherentes.
- 14 Conculcauerunt. Antichristus enim conculcabit ecclesiam Dei cultum eius auferendo.
- 15 Facti sumus. Quasi dicat tamquam extranei a te dimissi sumus in manibus inimici tui.

ADDITIO I.

In cap. 63. ubi dicitur in postil. Primum est, quod ista expositio in aliquibus videtur extranea. Expositio sanctorum in hoc loco non videtur extranea, si bene consideretur, sed satis rationalis, non obstantibus Postillatoris rationibus contra eam factis. Et ideo sicut per modum inquisitionis scholasticae eam Postillator impugnant, sic pari modo defendenda esse videtur. Ad hoc quod primo dicit, quod Iherusalem, seu Iudaea non debet intelligi per Edom, cum Idumaea semper fuerit Iudaeae inimica, dicitur quod descendentes a Iacob secundum carnem, & ab eius fide recedentes, sicut fuit synagoga Iudaeorum, Christum negatum, & crucifigentium: talis synagoga mera transit in Idumaeam inimicam contra veram Iudaeam: unde & nomen Idumaeae sibi vendicat, quae ab exordio fuit Israelis inimica, prout plene declaratum est supra 34. in additione. ubi ostensum fuit, quod per Idumaeam intelligitur ibi ad litteram sub sensu metaphorico synagoga Iudaeorum, quae est synagoga Sathanae, apocal. 2. cap. Similiter per Iosaphat dicitur intelligitur synagoga ad litteram sub alia ratione: vide

ibi. Item ad hoc quod dicit quod ex hoc quod dicitur: Aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, non recte intelligitur de sanguine Christi, quia non inuenitur talem modum loquendi in scripturis sacris. Dicendum quod sicut in scripturis sacris quandoque attribuntur Christo aliqua quae ei non competunt secundum se, sed secundum alias considerationes, ut cum dicitur in Psalmo in persona Christi, Verba delictorum meorum. In quibus verbis Christus dicit delicta aliorum esse sua, in quantum pro eis peccatum sustinuit, ut ipse Postill. ibidem exponit: Sic in hoc loco aspersus dicitur esse sanguis eorum, non quia esset eorum sanguis proprius, sed quia per prourationem eorum fuit effusus: vel etiam quia ipsi fecerunt se obnoxios huius sanguinis, dicit. Sanguis eius super nos & super filios nostros. Item ad hoc quod dicit, quod Christo ascendente mysterium incarnationis iam erat in effectu completum. Dicendum, quod licet angeli visione beatifica mysteria gratiae cognoscunt, non tamen omnia, neque aequaliter omnes, sed secundum quod Deus voluerit eis reuelare, ut in prima parte. quest. 57. artic. 1. in corpore questionis. Et ideo cognitio omnium mysteriorum incarnationis Christi videtur excedere facultatem angelicam cogniti-

cognitionis. vnde de talibus angeli amplius querebant edoceri. Dato etiam quod hec ratio esset valida, tamen adhuc cogeret exponere hanc prophetiam de Christo post passionem suam ad patrem redeunte: & hec exponendo quod dicitur hic: Quis est iste qui venit de Edō? Ite verbum Isaię admirantis de victoria passionis, prout Postillator vult secundum suam expositionem. Item ad hoc quod dicit, quod non artatur ad tenendum expositionem prædictorum sanctorum, dicendum, quod licet verum est quod ea quę habentur tantum ex dictis sanctorum doctorum, non sunt tantę autoritatis, vt ex eis testimonia proferantur, prout dicit Aug. tamen secundum pietatem, seu ex dono pietatis oportet honorare sanctos, & non contradicere temere videtur eorum scripturis, prout in 2. 2. q. 121. ar. 2.

ADDITIO. II.

In eo. ca. vbi dicitur in Postilla. Indignatio mea, contra Antichristi mala.

Vbi nos habemus: Indignatio mea: in Heb. habetur: Ira mea auxiliata est mihi. Cuius sensus est: Nam secundum philosophum, ad presentiam vindictę delectatio sequitur. Quę quidem vindicta si sit perfecta totaliter excludit tristitiam, in prima secunda, quęst. 48. vnde hic loquitur Deus ad modum hominis, qui vindictam perfectam exercens per suam iram ex hoc consequitur quietationem & delectationem: & sic ira auxiliatur irato, de quo dicit: Ira mea, seu Indignatio mea auxiliata est mihi.

ADDITIO III.

In eo. ca. vbi dicitur in Postilla. Tu enim pater noster. In generatione enim mater ministrat materiam.

Sicut Deus infundit animam corpori organizato creando, ita etiam est creator materię de nihilo eam producendo. vnde secundum considerationem Postillatoris sic pertinet ad Deum respectu hominis ratio maternitatis. sicut & paternitatis. Et ideo aliter videtur licendum. Pro quo attendendum est, quod ad hoc quod affectum filiam habeamus ad Deum, requiritur donum spiritus sancti, scilicet donum pietatis, per quod donum cultum & officium exhibemus Deo, vt patri secundum illud Rom. 7. cap. Accepistis spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus Abba pater: vnde secundum sanctum Thomam in secunda secunda, quęst. 121. artic. primo. in responsione secundi argumenti, Deo exhibere cultum vt patri, est excellentius quam exhibere cultum Deo, vt creatori & domino. Et deo ad proclamandum paternalem pietatem Dei cum dixisset: multitudo viscerum tuorum, &c. subdit: Tu enim pater noster. quasi dicat non solum ad te clamamus, vt creatorem, seu dominum, sed vt ad patrem ad quem magis pertinet ostendere viscera miserationum ad filios. & sequitur: Abraham nesciuit nos. quasi dicat paternitas tua erga nos non est ita sicut paternitas Abraham vel Israelis, quia tu non solum es pater, sed etiam dominus, & redemptor: vnde subdit. Tu pater noster, redemptor noster a seculo, &c.

Replica. In cap. 63. postillator allegat expositionem beati Dionysii & beati Hieronymi exponentium prout communiter de Christo, post passionem redeunte ad patrem. Sed dicit salua reuerentia sanctorum illam expositionem nec velle sequi, nec reprobare, sed per motum scholasticę inquisitionis pauca circa eam dicere. Primum quod illa expositio videtur ad literam esse extranea, vbi per Edom accipitur mons oliueti vel Ierusalem, cum Edom fuit Iudę semper hostis: sicut Esau Iacob. Secundo circa hoc quod dicitur: Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: exponitur quod sanguis Christi dicatur sanguis Iudeorum, quia per procuracionem eorum effusus est, dicit postillator se non recolere similem modum loquendi in scripturis. Tertio est sibi dubium, quo ad admirationes hic positas, quas ista expositio dicit esse angelorum, &c. Et finaliter se excusans a sequela illius expositionis dicit: Dato quod non esset talis loquendi extraneitas, non sumus tamen artati ad tenendum illam expositionem: Tum quia sacra scriptura expressę non declarat, quod iste sit sensus huius scripturę, & non alius sicut in plerisque locis fit ex-

plum supra 8. cap. Ecce virgo concipiet: sensus illius determinatur D autoritate Euangelij: & sic de alijs. Nec ecclesia determinavit, sed solum habemus ad id autoritatem Dionysii, & Hieronymi: ex qua non habetur argumentum necessarium quamuis probabile prout vult sanctus Thomas. prima parte summę art. 8. primę quęstio. in responsione ad secundum argumentum: Et hoc idem vult beatus Augustinus. ad Vincentium Donatistam. qui arguebat contra eum de dictis beati Hilarij: cui respondit beatus Augustinus dicens: Hoc genus scripturarum ab autoritate sacri canonis distinguendum est. Non enim sic leguntur tanquam ex eis testimonia proferantur, vt contra non liceat sentire. Sic & isdem beatus Augustinus libros suos, non vult legi vt necessitatem credulitatis imponant, vt patet in libris. retractationum. Sed his bene dictis, & ad multa valentibus Burgen. se opponit volens dicta motiua postill. euacuare. Ad primum respondet per sensum quem ipsemet dicit metaphoricum. quod per Edō significetur Ierusalem: Quod si ita est, nihil est ad propositum. quia postillator dicit ad literam non ad metaphoram. Nam multa sunt vera per metaphoram quę ad literam (vt termini sonant) sunt absurda, vt Iudicum 9. b. Ierant ligna, vt eligerent sibi regem: vnde sicut secundum Burg. & omnes communiter doctores a solo sensu literali sumitur efficax argumentum. igitur etiam a solo sensu literali, non a metaphoricum sumitur efficax ad argumentum responsio, quia igitur Burgen. per metaphoram respondet, non euacuat primum postillatoris argumentum. Ad secundum argumentum postill. respondet Burgen. per literę corruptionem, quia mutat actiuum in passiuum; propheta enim in persona Christi dicit hic de sanguinis effusione quam actiue Christus fecit, non quam passiuę sustinuit, patet hoc ex litera in qua dicitur. Calcaui eos in ira, & concalcaui in furore meo, & aspersus est sanguis eorum super vestem meam, &c. Hic fit sermo de ira, furore, & indignatione Christi, quę in effusione sanguinis Christi qui de corpore eius effusus est locum non habent: quia in ea ex parte Christi, nec fuit ira, nec furor, nec indignatio, sed charitas, patientia, & diuina misericordia. Ad tertium argumentum postilla. Burg. respondet quasi actus aliquis hierarchicus esset inquisitiuus. Quod non videtur verum, quia actus hierarchici sunt superiorum ad inferiores, vt docet beatus Dionysius. Cum igitur non sit minor difficultas in querendo quam in determinando quę sita, talis igitur actus hierarchicus si esset, non esset inferiorum ad superiores, sed econuerso: Sunt igitur actus hierarchici reuelationes spontaneę, non inquisitiones exactę. Sunt etiam beati in his quę ostenduntur contenti, non inquirendo curiosi: & videtur in hac parte Burgen. postillatorem non recte vidisse, quando dicit eum sentire, quod ille inquisitiones sint Isaię de victoria passionis Christi. Non enim postillator hoc dicit, sed dicit quod Isaias admiratur per huiusmodi inquisitiones de victoria Christi contra Antichristum, de qua & Burg. de ratione compulsus dimittendo sententiam sanctorum & sequendo postillatorem exponit hunc passum. Et indignatio mea auxiliata est mihi contra Antichristum inquit. Ad ultimam rationem postill. non recte innuit Burg. quasi postill. temerarię se opponat dictis sanctorum, quod patet in sua protestatione, quia vt dicit, sine præiudicio sententię sanctorum intendo aliam prosequi.

In eodem cap. vbi dicitur: Tu pater noster es, Postill. dicit quod Deus potius dicitur pater hominis, quam mater, quia ministrat formam, mater verò materiam in hominis generatione. Burgen. volens hoc benedictum infirmare, arguit, quod secundum dictum postill. Deus habet ita rationem maternitatis sicut paternitatis, creando materiam ministrat, sicut formam. Respondeo quamuis Deus creauit materiam primam, ex hoc tamen non dicitur mater in generatione hominis quia non componitur homo ex illa materia prima & anima, sed ex corpore & anima: Corpus enim organizatum non est ex nihilo, per consequens non est creatum, sed opere parentum generatum: Parens autem in hoc opere ministrans materiam verè mater dicitur, adiuuans formam dicitur pater: quia igitur Deus huic corpori generato dat formam, scilicet animam, igitur dicitur pater. Est igitur obiectio Burg. tentatiua sicut in dico ltraminum Parisius conuenit fieri contra beiaunos.

quis denotatus est, huic & seruus addictus est, & fit ei peccatum consequens praecedentis poena peccati.

a Menstruata vniuersa iustitia nostra. Mene Hebraicè, Luna Latine. Vnde menstruata quæ singulis mensibus solent sanguinis fluxum sustinere: Et tunc viri abstinere debent ab eis. Tunc enim concipiuntur membris damnati, cæci, claudi, leprosi, & huiusmodi: Vt quia parentes non erubuerunt misceri in conclauis, eorum peccata pateant cunctis, & aperte redarguantur in paruulis.

b Ventus. Comotio aeris, vt ibi: Imperaui vens & mari. Vel spiritus sanctus. Aduenientis spiritus rebe mentis.

c Non est qui inuocet. Theodoretus. De cidimus in indolentia, vt iam nihil pressis sentiamus, vnde in tanta mala incidimus, neque sentimus cur hæc simus passi neque peccatum a te liberari.

Hic enim spiritus pro vento ponitur significatione spiritus sancti. Vel, tentatio demonum, & malorum hominum vt illud: *Venerunt flumina, & flauerunt venti: & hoc est quasi ventus.*

d Et nunc domine. A confidat: Si consideremus nostra merita, desperandum est: si clementiam tuam qui flagellas omnem filium quem recipis, audemus precos fundere; tu

tu enim pater noster es.

* Procopius. Quem operibus placare non possunt, vt conditorem lenire contendunt, seruari eos postulant, qui ab ipso primum. Hoc ipsum quod sunt, acceperunt.

c Opera manuum tuarum. q.d. Respice opus tuum non merita nostra. Myserium trinitatis, recta confessio est ignorantia scientia.

a Quia scilicet. Vnde hæc mala nobis. *b* Histeron proteron. *c* Peccatis. *d* Gratia tua, non meritis nostris.

f & peccauimus: in *b* ipsis fuimus semper & saluabimur. Et *1* facti sumus vt *b* immundi omnes nos, quasi pannus men-

a *f*struata vniuersa iustitia nostræ. Et cecidimus quasi fo-

b lium vniuersi, & iniquitates nostræ, quasi ventus abstu-

c lerunt nos. Non est qui inuocet nomen tuum, qui consur-

d gat & teneat te. Ascondisti faciem tuam a nobis & allisi-

e sti nos in manu iniquitatis nostræ. Et nunc domine, pater

f noster es tu, nos vero lutum, & fictor noster tu, & opera

g manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris domine facti

h est ne vltra memineris iniquitatis nostræ. Ecce respice, popu-

i lus tuus omnes nos. Ciuitas sancti tui facta est deserta,

k Sion deserta facta est, Ierusalem desolata est: domus sancti

l ficationis nostræ & gloriæ nostræ, vbi laudauerunt te pa-

m tres nostri, sancta est in exustionem ignis: & omnia desi-

f Ne irascaris domine. Hoc est, non vitamus iram, nec vltra quam

g rimus patientiam, per quam thesaurizamus nobis iram in die vindictæ. Sed quod

h sumus ne irascaris nobis satis, scilicet, ne tempore ultionis memineris iniquitatis nostræ.

i g Sion deserta. Sion & Ierusalem in hoc loco idem significat,

k templum, scilicet & ciuitatem, vbi quodam specula virtutum & visio pacis.

l Sed postquam populus Iudæorum negauit regem suum, & addidit illud. Non habemus regem nisi Ca-

m sarem. Ierusalem deserta est a Deo. Vnde: Relinquetur vobis domus vestra deserta.

n Et illud. Surgite eamus hinc. Et in templo, auditæ sunt voces (sicut dicit Ecclesiastica historia.)

Transeamus ab his sedibus.

h Domus. Allegorice. Domus Dei, ecclesia, vnaquæque fidelis anima, quæ aliquando ignibus luxuriæ corrumpitur & auaritiæ.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

Circa quod sciendum, quod duplex est Dei iudicium: Vnum discretionis, quod est vocatio aliquorum ad fidem alius dimissis iudicio Dei occulto tamen iusto. Et istud iudicium quantum ad suum statum potissimum incipit a principio predicationis Christi per quod dicitur Ioann. 12. e.

Nunc iudicium est mundi, secundum quod exponit sancti. Aliud est iudicium discussionis quo Dei iudicio redduntur pæne ac præmia pro peccatis & meritis: Et istud potissimum fiet in iudicio finali, quando in anima & corpore beatificabuntur electi, & cruciabitur reprobi.

A tempore tamen passionis Christi capit præmiatio electorum quantum ad gloriam animæ: & punitio reproborum in anima non solum ex tunc, sed etiam ante. De istis autem duobus iudicijs videtur Isaïas loqui mixtum usque ad finem libri. Et diuiditur in duas partes. In prima ponitur Iudæorum querimonia. In secunda domini sententia ca. se. Circa primū sciendum, quod Iudæi per orbem dispersi frequenter lamentantur destructionem ciuitatis & templi per Titum

sectam, & suam dispersionem per orbem, precantes in Iudæa congregari, & ciuitatem, & templum sibi restitui. Licet autem dicta destructio & dispersio in fide fuerint eis propter mortem Christi, vt habetur expressè Luc. 19. tamen hoc non credunt Iudæi, sed attribunt hoc peccato idololatriæ vniuersi constitutis: Inducentes ad hoc illud quod Exod. 32. g. dicitur. Ego autem in die ultionis visitabo hoc peccatum ipsorum, & idololatriæ antiquorum, quæ continetur in libris Iudicum & Regum tempore templi primi: & peccatis auaritiæ & odij fraternalis, quæ viguerunt tempore templi secundi: & secundum hoc potest hæc liuera exponi. In hac igitur querimonia primo ponitur confessio peccatorum, cum dicitur: Ecce tu iras contra nos. Et causa subditur cum dicitur.

1 Et peccauimus. q.d. Et iuste iratus es, quia peccauimus, & non solum de nouo, sed etiam ab antiquo: ideo subditur.

2 In ipsis, scilicet, peccatis.

3 Fuimus. Tamen de tua misericordia speramus ideo subditur.

4 Et saluabimur: Non ex nostra iustitia, sed tua misericordia, ideo subditur.

5 Et facti sumus vt im. Immunditia peccati. Potest etiā hoc

exponi corporaliter, quia Iudæi per orbem dispersi & alijs Gætibus reputantur viles & abominabiles.

6 Quasi pannus menstruata, &c. Quia Iudæi modo non possunt sacrificia pro peccatis offerre, quia talia non possunt offerri ab eis nisi in Ierusalem, & sine talibus sacrificijs non reputant se perfectè mundari, & iustificari.

7 Et cecidimus quasi folium. De arbore cadens, sic cecidimus ab honore regni & sacerdotij.

8 Iniquitates, &c. Expellendo de terra promissionis ad longinquas partes orbis.

9 Non est qui inuocet nomen tuum, quia non habemus summum sacerdotem qui oret pro nobis & offerat sacrificium, vt nobis placeris, secundum quod dicitur Leui. 4. de expiatione peccati totius multitudinis: Et post determinationem sacrificij debiti pro peccato subditur: Et orante pro eis sacerdote propitius erit eis dominus. ideo subditur.

10 Qui consurgat. Pro nobis.

11 Et teneat te. In nostra reconciliatione.

12 Ascondisti faciem tuam. Loquitur de Deo ad modum hominis irati, qui non vult ostendere faciem suam illis contra quos iratus est.

13 Et allisisti nos. Id est, confregisti.

14 In manu iniquitatis. Propter iniquitatem nostram. Consequenter notatur misericordie petitio, cum dicitur.

15 Et nunc domine pater noster es tu. Per creationem.

16 Nos vero lutum. Et fictor noster supple es tu, secundum quod dicitur Iere. 18. a. Sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea domus Israel. *17* Ne irascaris, &c. i. abudanter.

A ^a *sancta sanctorum.*
 derabilia nostra versa sunt in ruinas. Nun-
^a *Ergo.* ^b *Miseris nostris.* ^c *A misericordis.*
^d *Anuquiforij blasphemantibus*
 quid super his continebis te domine, tace-

^a *Quasi durus, indignans audire nos.* ^b *Humiles.*
^c *Non more solito.* ^d *In perpetuum.*
 4 bis & affliges nos vehementer?
 3 Tacebis & affli. nos. i. *affligi permittes ab inimicis nostris.*
 4 Vehementer. i. *ultra possibilitatem nostram sustinendi, quasi diceret. non deat u.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 Nunquid super his miseris nostris.
 2 Continebis te do. i. *nostra consolatione. q. d. non.*

CAP. LXV.

CAP. LXV.

A ^a *Passerunt, &c.* Ad hoc responder filius. Quare nos er. sed dñe de vi. q. d.

Si non alieni me quæretes tam clementer inuenerunt, non est crudelitas mea que vobis neget auxilium, sed iniquitas vestra, & impœnitens cor vestrum. vnde: *Populus quem non co. ser. mihi: Et Filij alieni mei. sunt mihi.*

Procopius Quonia per preces alij cõntebatur, alij autem erroris sui autorẽ

Deum esse exprobrabant, responder hoc sensu, Quo ego peccantes contempsi, qui non peccatoris morte sed poenitentia delector? Quo in errorem induxi, q vt ad se redirent oēs hortatus sum? Quo vos iduravi, qui ad longẽ remotos spõte aduolau? Quomodo deniq; nõ clemens esse potui, qui in alienos talis extitit?

Origenes. Si Isaias sciebat, secandum se esse & interficiendum ab impijs: audet tamen & ex persona Christi dicit, Inuētus sum a nõ querentibus me, certũ est quod gentes erant quæ Christum nec quære re no uerant, inuenerunt tamen.

Expandi manus meas. In cruce orans pro eis: *Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.* Vel, vt eos reciperẽ & collocarem in sinu meo. Vel, beneficia operum largiendo ex quo eduxi eos ab Aegypto. Incarnatus quoque infirmos eorum curavi, mortuos suscitavi, paucis panibus eos pavi. Ipsi tamen semper extiterunt increduli.

Orig. Hoc est, cū penderet in cruce, illi non solum nõ inuenerunt eum, sed insuper dixerunt, Si filius Dei es, descende

ego, ecce ego, ad Gentẽ t quæ non inuocabat

nomen meum. Expandi manus meas tota die ad populum t incredulũ, qui graditur in

via non bona post cogitationes suas. Populus qui ad iracundiam prouocat me, ante faciem

meam semper, qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres, qui habitant in sepul-

chris, & t in delubris idolorũ dormiunt: q comedunt carnem suillam, & ius prophanũ in

Quæsierunt me qui ante non interrogabant: inuenerunt qui non quæsierunt me. Dixi: Ecce ego, ecce ego, ad Gentẽ t quæ non inuocabat nomen meum.

Expandi manus meas tota die ad populum t incredulũ, qui graditur in via non bona post cogitationes suas.

Populus qui ad iracundiam prouocat me, ante faciem meam semper, qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres, qui habitant in sepulchris, & t in delubris idolorũ dormiunt: q comedunt carnem suillam, & ius prophanũ in hortos Adonidis vocat.

Sacrificant aut heretici sup lateres qn exq̄sita mēdacia dialectica cupiunt arte firmare, & in quadru extruere, & secti i latere pulueris roborare lineis.

Aut faciem. Procopius. Per faciem templũ quod sibi cõsecratum est, intellexit quod etiam per Hieremiã, Quam dilectũ in domo sua fecit, abominationem, quibus verbis idolum scriptura significat.

In delubris. Delubra a delēdo dicta, eõ q̄ ibi putabatur ablu

descende nunc de cruce, & credimus tibi. Sed audi qd in sapientia Salomonis dicitur quia non inuenietur ab his qui tentant eum, apparebit verò his qui non sunt increduli ad eum.

Clemens Alex. Hoc loco causam reddit vocationis gentium & exclusionis Iudæorum his verbis. qd populus Iudæorũ non credit Christo, quin ei cõtradixit, Nõ habemus, inquiens, regem nisi Cæsarem, crucifige, crucifige, sed bonitas Dei in ruina Iudæorum admisit gētes infideles, vt emulatione gētium traheret ad fidem Iudæos quod dixerat Moses, *In gente stulta ad emulationem prouocabo vos.*

Populus qui ad iracundiam. Alleg. Omnis hæreticus Deum ad iracundiam prouocat, in falsitate doctrinæ offert immunda sacrificia non in perpetuũ mansura, sed ad instar hortorũ ad breue virentia. Carnis. n. delictijs prouidet vnde: *Omnis caro sicut fenulum.* Hinc quoq; illius apud Græcos sapientissimi laudatur sententia, q omnes seculi voluptates & mundi pompam, & celeriter transeuntem luxuriam,

hortos Adonidis vocat. Sacrificant aut heretici sup lateres qn exq̄sita mēdacia dialectica cupiunt arte firmare, & in quadru extruere, & secti i latere pulueris roborare lineis.

Aut faciem. Procopius. Per faciem templũ quod sibi cõsecratum est, intellexit quod etiam per Hieremiã, Quam dilectũ in domo sua fecit, abominationem, quibus verbis idolum scriptura significat.

In delubris. Delubra a delēdo dicta, eõ q̄ ibi putabatur ablu

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. LXV.

Quæsierunt. Hic consequenter ponitur domini sententia & primo, de Gentium vocatione: secundo de Iudæorum reprobatione, ibi: Expandi. Sic enim allegat Paulus Apostolus ad Ro. 10. hanc litteram dictam esse de vocatione Gentilium, & reprobatione Iudæorum. Circa primum dicitur.

- 1 Quæsierunt me. ad me deuotè per fidem venientes ad prædicationem apostolorum.
- 2 Qui an. non inter. f. Gentiles, quia legem diuinitus datam & prophetas non habebant.
- 3 Inue. scilicet me per gratiam.
- 4 Qui non quæsierunt me scilicet ante prædicationem apostolorum: ideo subditur.
- 5 Dixi. scilicet determinatè diffiniendo.
- 6 Ecce ego ecce ego. & sit duplicatio ad maiorem assertionẽ.
- 7 Ad Gen. quæ ne. quia ante prædicationem apostolorum Gentiles erant communiter idololatriæ dediti: & sic inuocabant idola, & non nomen domini.

Expandi. vbi ponitur ista sententia domini quantum ad Iudæos. Et primo ponitur sententia: secundo remouetur Iudæorum falsi fiducia, se. ca. Prima diuiditur in tres, quia primo ponitur multitudinis Iudæorũ reprobatio, secundo paucorum electio, ibi: Hæc dicit dominus. tertio vtrorũq; retributio, ibi: Et vos. Ista tamen diuisi non est omnino præcisa, quia in prima parte ponitur aliud de punitione reprobõrũ, quia prophete frequenter de vno trã-

seunt ad aliud, & conuerso, & maximè Isaias. Circa primũ dicitur in persona domini. Expandi manus meas. volens ad me trahere.

- 9 Tota die. ab antiquo vsque ad presens, primo per prophetas. postea per meipsum incarnatum.
- 10 Ad po. incre. i. Iudaicum qui semper fuit duræ cervicis, vt patet ex decursu veteris ac noui testamenti.
- 11 Qui graditur, &c. i. post inclinationem fomitis ad malum et non post leges meas.
- 12 Populus, &c. qui etiam in loco diuini cultus exercebant idololatriam tempore Manasse, & aliorum aliorum regum, vt patet 4. Reg. & 2. Paral.
- 13 Qui immolant in hortis. vbi colebant idola in locis, s. nemorosjs, vbi etiam luxuriam exercebant in venerationem idolorũ, vt patet Veneris & Triapi.
- 14 Et sacri. su. la. i. super tecta domorum, & in loco patenti, ad dandum alijs idololatriæ exemplum.
- 15 Qui habitant in sepulchris. querendo diuinationes in mortuis per artem phytonicam, & alijs modis superstitiosis.
- 16 Et in delubris idolorum dormiunt ibi. n. antiquitus super corium hostiæ immolatæ dormiebant ad habendum reuelationes in somnijs, sicut legitur de Bruto in historia Britonum.
- 17 Qui comedunt carnẽ suillam. Idolis immolatam: sic erat ibi duplex transgressio, s. legis moysaicæ, (que absolutè prohibet talem carnem comedere) & prohibitionis idololatriæ.
- 18 Et ius prophanũ in va. eo. i. oblatio de materia liquida, quæ fiebat cum oblatione sacrificij de animalibus.

* Qui

Ablui anima. Vel, quia propè erant piscinæ ubi & Sacerdos lauabatur & hostia.
 * Procopius. Sepulchrorum meminit, vt diuinationem p mortuos innueret: Meminit & speluncarū ybi simulacra in mōte collocabant, aut èt sacra quædam, mactatis sub proceris arboribus hostijs, faciebant.

Allegor. Hæretici in memorijs magistrorum, & in specubus dormiunt, qui lumen spiritus sancti relinquētes, & coenaculum in quo Apostoli versabatur in diaboli tenebris commoratur, & speluncas diligunt de quibus: *Vos autem fr. il. spe. lu. Sōnijs credunt & phantasijs, Carnem porcorum comedunt, de quibus: Ne mittatis margaritas ante porcos: & ius prophanum quod in libris eorū hæretica arte conditū est. Vasa eorū immundatā doctrinæ. f. quām corpora. In tantam quoque amenitiam veniunt, vt qui ipsis non fuerit similis, quasi perditum detestentur.*

a In furore meo. Furorē obliuionem, iram, penitentiā, ita in Deo accipere debemus, quō manus, pedes, oculos, aures, & cetera membra quæ habere dī, non quæ his pareat perturbationib⁹, qui eas extinguit in nobis, sed per verba nostra Dei intelligimus affectū erga nos.

b Non tacebo. Qui superius dixit: Tacui, semper filii, patiens sui, modo dicit: Non tacebo. id est, ne parcā amplius, neq; sustinebo iniquitates eorum.

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24**

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24**

c Iniquitates patrum ve Vt. f. non solūm pro peccatis ve **D** stris puniamini, sed etiam pro patrum iniquitatib. quos **Ezech. 18 d.** imitati estis. Aliter. n. non porrat filius iniquitatē patris. **d** Qui s. c. ificauerūt su. mon. Qñ in Bethel & in Dan, aureos **3. Reg. 12. g.** vitulos adorauerunt: Hæreticus quoq; cōtemnens simplicitatē ecclesiæ sacrificat in montibus, & exprobrat Deo dum eius præcepta cōtemnit.

e Quomodo si. q. d. Propter malos nō perdam bonos: **Sed quomodo si, &c.** Dixerat enim perituum Israel. **f** De iacob semen. Semen Iacob & Iudæ, Apostoli, possidentes montes, alios. f. credentes virtutibus eminentes. vnde: **Nisi dominus Sabaoth reli. no. se. quasi So. facti essem.**

* Eusebius. Præ significat propheta pauculas futuras reliquias, & pauculum futurum semen ex Iacob, quod assequatur promissa veterum patrum, & lectos appellat Apostolos, quos habituros dicit in monte sancto, hoc est, in ecclesia, & in sylua, hoc est, inter arbores ecclesiæ. Intelligit propheta Apostolos & fideles seruādos, reliquos Iudæos delendos & eorum vrbes subuertendas.

g Montes sanctos meos. Lxx. Montem meū. f. Christū, quod est mons montium. Montes. n. sunt Apostoli, qui de Iudæis possederunt Christum, in quo fundati sunt.

h Et hereditabunt: unde: Semen Abrahæ serui eius si. i. a. e. eius. Quicumque adhuc semen sunt: nec formati in filium, serui domini sunt, quibus dicitur. Scio, quia semen Abrahæ estis n. n. m. scilicet filij. Qui autem filius est domini; electus est. unde: **Electi possidebunt Ierusalem, serui habitant in ea.** unde: **Non accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adop. filiorum Dei.**

10 Qui sacrificauerunt super montes. **Istud refertur ad Iudæos illos qui præcesserunt captiuitatem Babylonicam qui fuerunt multipliciter idololatæ vt patet in libris Iudicum, Regum, & Paralipomenon. Post captiuitatem verò Babylonicam non leguntur Iudæi fuisse idololatæ, nisi aliqui pauci circa tempora Machabeorum: sed postea agitur de peccatis eorum, & iam in parte dictum est supra.**

11 Et super colles, &c. Colendo in im idola faciebant Deo opprobria.

12 Et remetiar opus eorum. **Inferendo penam secundum mensuram peccati & modum.**

13 Primum in sinu eorum. **Id est, peccatum factum in iuuetute simul puniam cum peccato facto in senectute Vel aliter: Primum. i. peccatum patrum in filijs modo dicto.**

14 Hęc dicit dominus. **Hic consequenter circa Iudæos ponitur paucorum electio, scilicet Apostolorum, & aliorum qui crediderunt in Christo, eum dicitur. Hęc dicit dominus. Cuius verbū frustrari non potest.**

15 Quomodo si inueniatur granum. **Scilicet, vnum.**

16 In botro. **Post tempestatem, quod est modicum respectiue.**

17 Et dicatur. **Volenti accipere.**

18 Ne dissipet illud, quoniam benedictio est: i. donum Dei quod remansit ceteris pereuntibus.

19 Sic faciam propter seruos meos. **Id est, propter patriarchas & prophetas antiquos.**

20 Vt non disperdam totum. **Scilicet, populum Iudaicum.**

21 Et educam de Iacob semen. **Scilicet, Apostolos, & alios de Iudaismo credentes.**

22 Et de Iuda. **De qua tribu natus est Christus secundū c. ueneri**

23 Possidentem montes meos. **Id est, ecclesiam militantem & triumphantem.**

24 Et hereditabunt eam. **Scilicet Ecclesiam militantem primò & triumphantem postea.**

Campe

NICOLAVS DE LYRA.

1. Qui dicunt. **Genuli.**

2 Recedē a me. **Reputabant enim Gentiles ita immundos, quod non communicabant cum eis, vt patet ex libris vete. & no. test. Iste tamen contemptus sic inualuit, & maximè apud Iudæos qui Pharisæi dicebantur, quod etiam Iudæos contemnebant qui non erant de seclā sua: vnde & domino discumbente in domo Matthæi qui erat natione Iudæus, dixerunt, Matth. 23. b. Quare cum Publicanis, &c. & tamen matthæus erat natione Iudæus: & simile legitur in Euangelio in pluribus locis. Isti enim Pharisæi erant iusti apparenter, sed non realiter. Et quia simulata sanctitas duplex est iniquitas, secundum quod dicit Hieronymus. ideo subditur debita punitio, cum dicitur.**

3 Isti fumuserunt in furore meo. **id est materia applicabilis igni gehennæ.**

4 Ignis ardens tota die. **i. continuè & absque fine, & sicut dicitur infra in fine libri: Ignis eorum non extinguetur.**

5 Ecce scriptum est. **Indelebiliter, secundum quod dicitur Iere. 17. a. Peccatū Iudæ scriptum est stylo ferreo in vngue adamantino.**

6 Non tacebo. **Dissimulando.**

7 Sed reddam & retribuam. **Ad intellectum huius sciendū, quod sicut gloria cuiuslibet beati crescit ex gloria sibi coniunctorum, sic pena cuiuslibet damnati crescit ex pena sibi coniunctorum, propter quod dicit epulo in inferno positos petijt Lazarum muti ad fratres suos, vt contestaretur illis, ne venirent in locum tormentorum, Luc. 16. g. & hōc est quod dicitur: Sed reddam & retribuam in sinu eorum. id est, Iudæorum reprobarum generaliter priorum & posteriorum.**

8 Iniquitates uestras. **Hoc dicitur quantum ad Iudæos qui fuerunt post captiuitatem Babylonis, maximè tempore Christi & dnceps.**

9 Et iniquitates patrum. **Ita quod ex pena vestra crescit pena eorum, & e conuerso: vt dictum est.**

10 Qui sacrificauerunt super montes. **Istud refertur ad Iudæos illos qui præcesserunt captiuitatem Babylonicam qui fuerunt multipliciter idololatæ vt patet in libris Iudicum, Regum, & Paralipomenon. Post captiuitatem verò Babylonicam non leguntur Iudæi fuisse idololatæ, nisi aliqui pauci circa tempora Machabeorum: sed postea agitur de peccatis eorum, & iam in parte dictum est supra.**

11 Et super colles, &c. Colendo in im idola faciebant Deo opprobria.

12 Et remetiar opus eorum. **Inferendo penam secundum mensuram peccati & modum.**

13 Primum in sinu eorum. **Id est, peccatum factum in iuuetute simul puniam cum peccato facto in senectute Vel aliter: Primum. i. peccatum patrum in filijs modo dicto.**

14 Hęc dicit dominus. **Hic consequenter circa Iudæos ponitur paucorum electio, scilicet Apostolorum, & aliorum qui crediderunt in Christo, eum dicitur. Hęc dicit dominus. Cuius verbū frustrari non potest.**

15 Quomodo si inueniatur granum. **Scilicet, vnum.**

16 In botro. **Post tempestatem, quod est modicum respectiue.**

17 Et dicatur. **Volenti accipere.**

18 Ne dissipet illud, quoniam benedictio est: i. donum Dei quod remansit ceteris pereuntibus.

19 Sic faciam propter seruos meos. **Id est, propter patriarchas & prophetas antiquos.**

20 Vt non disperdam totum. **Scilicet, populum Iudaicum.**

21 Et educam de Iacob semen. **Scilicet, Apostolos, & alios de Iudaismo credentes.**

22 Et de Iuda. **De qua tribu natus est Christus secundū c. ueneri**

23 Possidentem montes meos. **Id est, ecclesiam militantem & triumphantem.**

24 Et hereditabunt eam. **Scilicet Ecclesiam militantem primò & triumphantem postea.**

A Et interficiet te. Ut vel hinc non habeatis qui dicit. Ego sum via veritas, & vita. Nec vo-
 centini circumcisio, sed conscientio.
 Hilarius. Si a seculis Christiani vocabuli beatitudo nunquam fuit, nunc nouum nomen religionis quod benedicatur super terram
 Cyprianus Quod Christianorum nomen benedicatur in terris, apud Isaia dicit dominus.
 Cyrillus. Nos in nouitate vite euangelice quasi corona quadam insigniti nomine Christi, Christiani nominamur, quod est nomen benedictum in terra.
 Quia obliuioni. Ut non idolorum meminerint, & pristini erroris, non obliuione memoriae, sed successione bonorum. vñ In die bona obliuio malorum. El alibi. Afflictio horum obliuionem facit deliciarum.
 Forfitan & in futuro pristinae conuersationis memoria omnino delebitur.
 Quia ecce. Ex angelis. f. & hominibus vnam ecclesiam, & exultabunt & gaudebunt ut ego qui creauit exultem, & gaudeam in eis.
 Exultationem. Vniuersae terrae, ut quae vetus vniuersi erat gaudium, noua cunctis nationibus laetitia sit.
 Gaudium. Quod vel post resurrectionem possumus intelligere, vel post baptismum in prima resurrectione. Hoc ad generale resurrectionem, quae omnes in perfecta aetate resur-

Etis meis. Et interficiet te dominus Deus, & seruos suos, vocabit nomine alio. In quo qui benedictus est super terram benedicetur in Deo, amen. Et qui iurat in terra, iurabit in Deo amen. Quia obliuioni tradita sunt angustiae priores, & quia abscondita sunt oculis nostris. Ecce enim ego creo celos novos & terram nouam, & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor: sed gaudebitis & exultabitis vsque in sempiternum in his quae ego creo. Quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium & exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo: & non audietur in ea vox fletus ultra, & vox clamoris. Non erit ibi amplius infans dierum, & senex qui non impleat dies suos. Quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. Et aedificabunt domos, & inhabitabunt.

gent. Et hoc est. Non erit. Qui centum annorum. Et c. Ille. f. qui etsi diu, tamen pueriliter vixit, seruiens vitij: & hoc exponit sic.
 Greg. Puer centum annorum. Et peccator centum annorum. Vita quidem pueri longum trahitur, ut a factis puerilibus corrigatur. Sed si a peccati perpetracione, nec temporis longinquitate cōpescitur: haec ipsa vitae longinquitas quam per misericordiam Dei accepit, ei ad cumulū maledictionis crescit.
 Proco. Infantis nomine gentium populū intelligit, ut & Dauid, populum qui creatur, laudaturū dñm affirmat. Et Petrus est, vbi sicut modo genitos infantes rationabile lac & sine dolo concupiscere precipit. Intelligit porro senis appellatione Iudaeū, veluti tpe superiorum, habita ad ecclesiam ratione, in qua neutrius fore discrimen significat.
 Doms. Virtutes per quibus in celestibus requiescent. vñ. In domo patris mei man. mul. sunt: vnusquisq; propriam mercedem accipiet secundū proprium laborem. Tales domos obstrices sibi dñr aedificasse, quae timuerunt Deū, iacob quoque habitat in domo quam Esau qui feris delectabatur possidere non potuit Adlitteram n. stare non pot. Multi n. sancti aedificant domos sed non habitant in eis.

D Quicunque in terra ista benedictet sibi, in Deo fidelium sibi benedictet: & qui iurat & c. Moraliter. Lib. 17. mor. c. 4.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Interficiet. Quod fuit impletum per Titum.
 2 Et seruos. In eum credentes.
 3 Vocabit. Quia vocantur Christiani a Christo.
 4 In quo. Benedictione gratiae, quae datur in baptismo in quo accipitur nomen Christiani.
 5 Benedicetur. i. benedictione caelesti, si in gratia perseueret.
 6 Amen. i. fideliter sic fiet.
 7 Et qui. i. hominibus aliquid affirmando.
 8 Iurat in terra. Et non in idolo.
 9 Amen. i. fideliter debet iurare.
 10 Quia obliuioni. Hic consequenter describitur retributio electorum separatim, tamen aliquid interponitur de punitione malorum, ut videbitur, & primo ponitur retributio quantum ad consecutionem boni, cum dicitur. Quia ob. quas fideles sustinuerunt propter magnitudinem gloriae superuenientis in patria. Et quod sic intelligatur, patet per hoc quod subditur.
 11 Ecce. n. Quia in futuro innouabuntur corpora caelestia & elementa; non quantum ad substantiam, sed quantum ad claritatem & decorem, ut sic magis reluceat in eis bonitas diuina ad gloriam Dei, & etiam electorum in ipsis bonitatem Dei clarius contemplantium quam antea: & talis innouatio vocatur hic creatio. Sicut dicitur rex vel papa creari propter immutationem status quamuis eorum substantia non mutetur.
 12 Et non erunt in mem. Hoc est dictum quod status eorum praecedens nullus momenti reputabitur respectu sequenti.
 13 Sed gaudebitis. Vox electi.
 14 Vsque in sempiternum. Quia aeternitas a parte post est de ratione beatitudinis.
 15 In his quae ego creo. i. in corporibus caelestibus & elementis praedito modo melioratis.
 16 Quia ecce. i. ecclesiam triumphantem. Heb. 12. f. Accessistis ad Sion montem & ciuitatem Dei viucentis Ierusalem caelestem, & c. Non. n. dicitur creari simpliciter, quia caelum empyreum

a principio mundi fuit factum, & angelis repletum: sed dicitur creari quantum ad nouam exultationem quae fiet in fine mundi: quia per actum iudicii electi transferentur illuc in perfecta beatitudine corporis & animae, & ex hoc crescit gaudium angelorum: ideo subditur.
 17 Et populum eius. Quia angeli gaudebunt de perfecta beatitudine electorum, & electi de consortio angelorum.
 18 Et exultabo in Ierusalem. Non est intelligendum, quod aliquid per hoc Deo accrescat, cum ex seipso sit perfecte beatus, sed quia faciet ciues caelestes in seipso perfecte exultare, sicut dicitur, Gen. 22. c. Nunc cognouit. i. cognoscere feci.
 19 Et non audietur. Hic consequenter ponitur dicta retributio quantum ad amotionem mali, cum dicitur. Et non audietur. In quo notatur amotio omnis tristitiae interioris & exterioris.
 20 Non erit. i. aliquis habens multos dies deficientis tamen in industria vel scientia.
 21 Et senex qui non impleat. i. habens multos annos in vacuiū transactos, sed plenos meritis: & per hoc a ciuitate caelesti amouetur defectus notitiae & virtutis. Et quod sic debeat haec littera intelligi, patet per hoc quod subditur.
 22 Quoniam puer. i. qui multum vixit, pueriliter sequens passionem suam.
 23 Morietur. Morte aeterna.
 24 Et peccator centum annorum. Qui transiegit tempus suum inuacuum a bonis operibus, peccans ex certa malicia.
 25 Maledictus erit. Illa maledictione quae habetur. Matth. 25. Ite maledicti in ignem aeternum, & c.
 26 Et aedificabunt. Per hoc remouetur malum infortunij a Ierusalem caelesti. Circa quod sciendum quod magnum infortunium reputatur inter homines quando quis multum laborat in aliquo, & non percipit fructum: in aedificatione autem domus & plantatione vineae autem quam faciet fructum, est magnus labor: ideo magnum infortunium reputatur antiquitus, & adhuc reputatur: quando aliquis praeventur morte antea quam experiatur bonum sequens domus ab eo aedificata, & vinea plantata propter quod Deut. 20. b. dicitur

G *Secundum .n.* Sicut Christus iam non moritur, mors il-
 A li vltra non dominabitur, sed in æternum regnat cum pa-
 tre, sic & illi. Lignum .n. vitæ Christus est, quod erat in
 medio paradisi. f. ecclesie. Vnde Salomon. *Lignum vite est*
his qui apprehenderunt eam. f. sapientiam quæ est Christus .

Rom. 8. b.
 Gen. 3. b.
 Prov. 3. e.

* Theodoretus. Lignum
 vite interdictum est Adam
 ne ad illud manum porri-
 geret, & vita viueret sempi-
 terna, si ex eius fructu ve-
 sceretur, quod nobis pro-
 mittit. Fuit .n. nobis lignum
 vite crux domini recepit
 .n. veluti quendam fructum
 admirabilem corpus domi-
 ni viuificum, in quem fru-
 ctum qui manus extende-
 rimus & fructum ederimus,
 vita sempiterna viuemus.

B *Opera manuum.* Fidem do-
 ctrinam, operationem Apo-
 stolorum inueterabunt, vs-
 que ad finem seculi seruan-
 do, fideles eorum imitato-
 res. f. Vel secundum quod qui
 dam codices habent electis
 meis inueterabunt. i. eterna
 liter saluabunt eos opera
 eorum. f. Apostolorum.

C *Semen benedictorum.* Apo-
 stoli, & alij doctores in præ-
 dicatione vel in alijs operi-
 bus sicut Iudæi, quia æter-
 nam mercedem percipient,
 quia venient cum exultatione
 h portant manipulos su.

* Clemens Alexad. Electi
 mei non laborabunt in va-
 num, neque procreabunt filios in maledictionem, quia
 semen est benedictum a domino, quia regeneratis in Chri-
 sto proposita merces est. Reliqui maledictionem filios
 generant, & non intelligunt contra illos esse hanc pro-
 phetiam. Hæretici quoque in maledictionem generant:
 electi non dogmatizant, nec generant in maledictionem.

f. a: borum

Psal. 125. a.
 Lib. 3. a. rom.

^a Opera bona, vnde. Inebriabuntur ab vbertate d. tuz. Er alibi Satiabor
 cum a. g. r. ^b Hæc est vinea quæ ait. Ego sum vitis vera, & vos palmi-
 tes, & pater meus agricola est.

bunt, & plantabunt vineas, & comedent fru-
 ctum earum. Non ædificabunt, & alius habi-
 tabit: non plantabunt, & alius comedet. Se-
 cundum enim dies ligni erunt dies populi
 mei, & opera manuum eorum inueterabunt
 electi mei. Non laborabunt frustra, neque ge-
 nerabunt in conturbatione: quia semen be-
 nedictorum domini est, & nepotes eorum
 cum eis. Eritque antequam clament ego exau-
 diam, adhuc illis loquentibus ego exaudiam.

^a Diabolus i non deuorabit virtutes eorum.
^a Vitz. ^b De quo. Iustus vt palma flo. quæ. f. quotidie triumphum
 reportat de aduersarijs suis.

^b Fidelis.
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9

^a Filius spiritualis sicut Rachel carnalem filium.
^a Apostolorum.

^a Sicut domini, vel in æternum gaudebunt. ^b Ore. ^c Clamantes
 corde.

^a Saulus. ^b Ananias. ^c Fide credentium, pane verbi Dei. ^d In ad-
 uentu Christi. ^e Prædicatores corda auditorum vomere prædicatio-
 nis arantes.

^a Simul in ecclesia. ^b Simplicem doctrinam cum profunditate mysterij pa-
 scuntur, sicut quidam codices habent. ^c Diabolo.
^d Leues instructio. ^e Impij tamquam puluis quem pro. v. a. f. t.
^e Vnde. Terram comedes

Lupus & agnus pascuntur simul & leo & bos
 comedet paleas, & serpenti puluis panis eius.

d *Nepotes.* Quos filij eorum in fide genuerunt, sicut Mar-
 cus Petri discipulus, & Lucas Pauli filius.
e *Antequam clamen.* In conturbatione, in dolore metis:
 sed in gaudio & læticia. vnde. Quod .n. est gaudium no-
 strum aut corona gloriæ, nonne vos? &c.

* Theo. Sic Hierosolymis
 carcere concluso Paulo, di-
 xit dominus. Confide Pau-
 lo, vt .n. de me testificatus
 es Hierosolymis, sic oportet
 Romæ de me testificari.
 Sic Philippis concussit car-
 cerem & vincula.

f *Lupus.* Lupus Saulus, id
 est persecutor. de quo. *Benia-
 min lupus rapax*

* Theo. Lupus, & agnus,
 .i. principes & subditi, re-
 ges & eorum ciues, sapietes
 & idiotæ vnam habebunt
 mensam, doctrinam Spiritu-
 sancti. Agnos appellauit
 viros virtute præditos, lu-
 pos, qui plura appetunt. Leo-
 nes appellauit reges & prin-
 cipes: boues, sacerdotes &
 antistites: paleas, cibum sa-
 cratum sacerdotum, qui è pa-
 leis veteristestamētī doctri-
 nam euangelicam eruunt.

* Ambrosius. Lupi sunt
 heretici & persecutores, do-
 cere nesciunt, vlulare con-
 fucuerunt. Sed nemo mo-
 ueatur, si mittatur in me-
 dium luporum, beneficio
 Christi lupi mutantur. Be-
 niamin lupus rapax erat,

mutatus est, factus est Apostolus.
g *Agnus.* Qui. f. in candidis vestibis sequuntur agnum
 quocumque ierit. De quibus Petro dicitur. *Pasce agnos
 meos.*
h *Et leo & bos come.* Vir. f. disertus & potētissimus in secu-
 lo, spreta philo. eloquētia comedet paleas. i. vtilitatē & su-
 perficiem

NICOLAUS DE LYRA.

* illi qui ædificauerant domos novas, & plantauerant vineas non in-
 trarent ad prelium: sed reuertere utur ad domos suas ne fortè interfi-
 cerentur in prelio, & priuarentur bono consequente modo prædicto.
 Et ex horrore huius infortunij mluti postea possent a bello pro repu-
 blica defendenda retrahi, per hoc igitur quod dicitur hic.

- 1 Non ædificabunt. Datur intelligi, q nulla infortunia erunt
 in ciuitate cælesti. Ista tamen specialiter exprimentur, quia commu-
 nis inter homines huius vite reperitur, ideo subditur.
- 2 Secundum .n. dies ligni. De quo ligno debeat intelligi expri-
 mit translatio Chaldaica, que dicitur Thargum apud Hebræos: &
 est valde autentica apud eos, que sic habet. Secundum dies ligni vite.
 Per es .n. ligni vite durante statu innocentie continuabatur vita
 humana absque aliqua inueteratione, & illud fuit figura Christi, se-
 cundum quod dicit Ioan. in Apoc. vlt. Quo ligno reficiuntur beati
 interius in aspectu sue deitatis & exterius in aspectu sue humani-
 tatis: ideo subditur.
- 3 Erunt dies populi mei. Quia vita beatorum est perpetua a
 parte post, sicut & Christus qui per lignum vite hic intelligitur.
- 4 Opera manuum eorum. i. merita sanctorum tantum dura-
 bunt in premio pro eis reddito quantum ipsi: secundum quod dicitur
 Apoc. 14. c. Opera .n. illorum sequuntur illos. Per hoc autem
 q dicitur hic. Inueterabunt. non intelligitur aliqua corruptio, sed
 perpetua duratio, eo modo loquendi quo dicitur de Deo, Dau. 7. f.
 Donec veniat antiquus dierum, & iudicium dedit san-
 ctis, &c. Per a. antiquitatem ibi intelligitur eternitas, & non defectio
 que concomit. i. v. antiquitatem communiter dicitur, Heb. 8. b. Qd
 antiquatur & senescit propè interitum est.
- 5 Non laborabunt. i. non laborauerunt, quia frequenter hic ac-
 cipitur futurum pro præterito, & conuerso.
- 6 Frustra. Quia consequuntur premia,
- 7 Neque generabunt. In conturbatione. i. carnaliter, quam ge-
 nerationem sequitur conturbatio sollicitudinis circa prouisionē vx-
 oris, familie, & prolis, quod non habet locum in cælis, ideo dicit Sal-
 uator. Mat. 22. c. In resurrectione non nubet neque nubentur,
 sed erunt sicut angeli Dei in cælo.

- 8 Quia semen benedictorum domini est. i. Apostolorum.
- 9 Et nepotes eorum. Ipsi sunt electi, per successores & discipu-
 los Apostolorum in fide regenerati. Potest et exponi quod dicitur.
 Neque generabunt in conturbatione, de generatione bap-
 tismali. que est per gratiam Spiritus sancti mentis quietatiuam.
- 10 Eritque. Hic tertio ponitur retributio electorum, quantum ad Dei
 familiarem assistentiam, & mutuam charitatis concordiam. Quan-
 tum ad primum dicitur. Eritque ante &c. Clamor .n. orationis est
 propter impletionem desiderij clamentis. sancti vero in patria nihil
 volunt absolute nisi quod Deus vult: & ideo non orant, nisi pro eo
 quod estimant Deum velle: & sic Deus exaudit eos antequam cla-
 ment in quantum in sua dispositione immutabili iam est ordinatum
 quidquid simpliciter volunt seu optant. Secundum ponitur ibi.
- 11 Lupus. Si hoc referatur ad statum ecclesie militantis, patet
 sententia ex dictis supra 11. c. Excepto q hic additur. Et ser. pul.
 pa. c. Per serpentem hic intelligitur diabolus, qui sub specie serpen-
 tis primos parentes decepit, Gen. 3. Cuius panis. i. nutrimentum
 sunt homines vani & terreni in quib. delectatur, qui nomine pulue-
 ris designantur. Si autem referatur ad statum ecclesie triumphantis
 eò q propheta semper transit de vno statu ad alium, & conuerso,
 sic exponatur. Lupus. i. ille qui in mundo prius fuit rapax, sed post-
 eam penituit bene viuendo.
- 12 Et agnus. i. ille qui bene vixit in innocentia perseuerando.
- 13 Pascuntur. Quia in cælesti patria simul reficiuntur, vt Pau-
 lus & Ioannes Euangelista, & consimiles.
- 14 Et leo & bos. i. rex vel princeps secularis, & homo ruralis.
- 15 Comedent paleas. i. similiter reficientur in patria dum tamē
 sint similes in meritis. Et si dicitur hic, quod per paleam non intelli-
 gitur conuenienter refectio cælestis, dicendum, quod hic est metaphori-
 ca locutio, vt satis patet ex prædictis, quæ non importat semper simi-
 litudinem in omnibus: sicut Christus metaphoricè leo dicitur Apoc.
 5. b. Ecce vicit leo de tribu Iuda. propter eius constantiam, &
 victoriam, & non quantum ad crudelitatem. Et eodem modo tenet
 hic propheta similitudinem quantum ad refectiois vniformitatem
 & non quantum ad palearum vtilitatem.
- 16 Et serpenti puluis panis eius. Exponatur vt prædictum est.
 * Non

perficiem historiae cum bobus. i. praedicatoribus ecclesie.
 A Hæc comedunt leones donec multis laboribus veniatur ad profunditatem mysterij sicut Aug. & Cypria. & alij.
 Et serpenti. * Ambrosius. Damna serpenti hæc est sententia. Erit tibi terra cibus. Quæ terra, ea vtiq; de qua distum est. Terra es, & in terram ibis, corpus. s. hominis. Manducat terram. meam serpens, dentem carni meæ infigat, dicat dominus de me, tibi trado eum, tantum modo animam eius custodi. Quanta vis Christi vt custodia hois imperetur ipsi diabolo, qui semper vult nocere.

a Neque occident. Deposita feritate, vel in præsentia, vel D in futuro, & hoc est.
 b In omni monte, &c. Hoc Iudæi carnaliter accipiunt dicentes, quod in tempore Christi sui tanta pax & securitas sibi erit, vt lupi, & agni, leones, & boues, serpentes, & homines commorentur simul & comedant neq; eis noceant quæ in templo, & in monte sancto habitant. Ex quo colligit, quod omnes alij occidetur. Sed hoc falsum esse ostenditur his verbis. Hæc dicit dñs. Cælum se. mea ter. scabell. pe. me. &c. hoc tñ Iudæi carnaliter intelligūt.

a Agnis & bobus. b Lupus & leo conuersi.
 Non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit dominus.

NICOLAUS DE LYRA.

I. Non nocebunt. Illa enim ciuitas celestis erit immunis a mutuo nocimento, & omnibus modis iniucem consolabuntur.

ADDITIO.

In cap. 65. vbi dicitur in postil. Benedicetur in Deo. i. benedictione celesti si in gratia perseueret. Amen.

Ista dictio Amen, non legitur in vete. testam. dici in Dei persona aliqua affirmatiue annunciantis seu promittentis, sed solum in persona hominis supplicantis, vnde Deuter. 27. c. Respondit omnis populus, Amen. Et Jer. 11. a. Et dixi Amen domine. i. suppl. c. o vt ita fiat, & sic in alijs similibus. Sed in Euangelio hæc dictio frequenter inuenitur dici in persona Christi promittentis seu annunciantis, vt cum dicitur. Amen dico vobis. quod denotat promissiones seu asseriones a Christo factas fore veras seu fideliter implendas: vnde Christus proprie potest dici Deus amen, eo quod ipse solus hæc dictionem amen frequentabat promittendo seu asserendo. Et quia eius significationem firmiter obseruat implendo promissa, & ideo postquam propheta dixit quod nomina Iudæorum Christum non recipientium dimitterentur in iuramentum. s. execratorium, eo modo quo dicitur Ierem. 29. Et assumetur ex eis maledictio omni transmigratori Iudæ, quæ est in Babylone dicentium. Ponat te dominus sicut Sedechiam, & sicut Achab. quos frixit rex Babylonis in igne: & subiunxit. Quod serui Dei vocarentur nomine alio. Christiani. Consequenter dicit, quod Deus etiam sortiretur aliud nomen. s. Deus amen. & hoc est quod dicit. Qui est benedictus super terram, benedicitur in Deo amen. quia omnis benedictio gratiæ seu gloriæ non habetur nisi a

Deo amen. s. Christo. Similiter qui iurat in terra debet iurare in Deo amen, quia iuramentum pertinet ad patriam, vnde Deut. 6. b. cum dixisset: Dominum Deum tuum timebis, &c. subdit: Et per nomen illius iurabis. & sic ex prædictis verbis propheta tenet quod omnis benedictio expectanda est a Deo amen. s. a Christo & omnis patria debetur Deo amen. s. ipsi Christo qui dicitur Deus amiratione prædicta. Et nota quod Deus in ve. le. promittebat bona spiritualia & aterna implicite, & tamen non totaliter dabat, sed Christus prædicta promissa impleuit, vnde super illud Rom. 1. b. Ex fide in fidem. glo. Ex fide promissionis in fidem impletionis: & ideo Deus in vet. test. nunquam legitur dici Deus amen: quia principalia promissa non erant impleta, sed in nouo proprie dicitur Deus amen propter eorum impletionem.

REPLICA. In cap. 65. vbi dicitur. Qui benedictus est super terram, benedicitur in Deo amen. Vbi Burg. facit vnam exortam expositionem dicens hic amen esse debere cognomen Christi vt dicatur Christus Deus amen proprie, quia frequenter utebatur illo nomine, vt patet in pluribus locis Euangeliorum. Sed videtur ironia imponere alicui nomen ex aliquo termino per loquelam frequentato, sicut frequenter prædicans de nomine Iesu per discipulos nominatus fuit Iesita ironice. Quid. n. prohibet hic amen accipi significatiue in propria significatione sine tali abusua expositione? Postill. la. n. expositio valde rationalis est vsque ad finem huius libri.

CAP. LXVI.

Cælum. Omnes sancti quorū conuersatio in cælis est. vnde. Anima iusti sedes est Dei. Cælū sedes mea. q. d. Ne putetis hæc ad literam esse complenda.
 * Proco. Quia trib. duæ cū dimidia non operum suorum & pietatis, sed tēpli Dei virtute, expugnationē se esse vitaturas arbitrabant, ista non sibi sed illis conducere demonstrat, vt cū legalib. inhæserint, non indignos se p̄stent, qui in ipsis habitet. Auerfari se p̄terea hostias significat, quæ ab animi rectitudine non proficiantur.
 * Origenes. Cum terram scabellū pedū eius appellat dominus, nō ignominiam sed

CAP. LXVI.

Hæc dicit dominus: † Cælum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum. Quæ est ista domus quam ædificabitis mihi, & quis est iste locus † quietis meæ? Omnia hæc manus mea fecit: & facta sūt vniuersa ista, dicit dominus. Ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum

sed gloriā significat, quæ de Deo modicā aliquā & nouissimā intelligit partē, quæ moraliter appellatur pedes eius, quæ paruum cognitionē habet de Deo, quæ videmus nunc in ænigmatē, & dñm cognoscimus per speculū p̄ visibilia quæ fecit, quæ pedes domini appellamus. vnde de ecclesia super terram, appellatur scabellum Dei.
 b Quæ est ista. q. d. Putatis me localem, & in templo tantum manentem. Sed quæ est ista domus &c.
 c Ad quem, &c. Ablato altari tēploq; terreno quæ humana manus construxit, recte auferent victimæ Iudæorum ne fortē dicerent Non tam fumus stulti, vt Deū putem?
 hoc

NICOLAUS DE LYRA. CAP. LXVI.

Hæc dicit domi. Hic circa prædicta remouetur Iudæorum fiducia falsa. Et primò hæc fiducia tollitur. Secundò propheta ad propositum reuertitur, ibi. Audite verbum domini. Circa primum sciendum, quod Iudæi in aduentu Messie expectant templum reaedificandum, in quo offerentur sacrificia Deo acceptissima: hoc remouet propheta. Et primò confidentiam ædificationis, secundò dictæ oblationis, ibi. Ad quem. Circa primum dicit in persona domini.
 2 Cælum sedes mea: terra autē scabellum pedum meorum. Non est per hoc intelligendum, quod in Deo sint lineamēta corporis, sicut intellexerunt aliqui Iudæi, & etiam aliqui simplices Christiani, qui propter hoc dicti sunt antropomorphi, vt habetur in Collationibus patrum. Collatione Isaac 2. sed per hoc datur intelligi, quod

diuina essentia non est loco comprehensibilis, ideo subditur.
 3 Quæ est ista domus, &c. i. quam creditis in futuro ædificari pro meo cultu? q. d. in hoc frustra confidite.
 4 Et quis est iste locus quietis. Alias requietionis meæ? q. d. non quiesco nisi in meipso, quia in seipso perfecte beatus est.
 5 Omnia hæc. q. d. Istis non indigeo, sed e conuerso indigent conseruatione mea, aliter redigerentur in nihilum, sicut & ex nihilo facti sunt.
 6 Ad quem autem. Hic consequenter remouetur confidentia sacrificiorum. Circa quod sciendum, quod sacrificia veteris legis ex duobus fuerunt accepta. Vnum erat deuotio & obedientia offerentium, eo quod Deus talia præceperat offerri: & secundum hoc motus voluntatis interior ad obediendum Deo erat principaliter Deo gratus: & quantum ad hoc dicitur. Ad quem autem respiciam nisi ad pauperculum? ad verè humilem.

Hoc loco posse co-
 A ciudi, sed in separa-
 to ad glorifican-
 dum Deū loco vi-
 timas immola-
 mus sicut in lege
 præcipitur.

† sacrificandū
 Deo.

Hom. 6. ex va-
 rias in Matt.
 † suffumigat
 thus.

† Attamē illa

& Chrylōstomus.
 Multi sunt modi
 humilitatis: pro-
 pheta cum dicit. Su-
 per humilē requie-
 scam, non simpliciter
 humilem signi-
 ficat, sed contractā
 nobis mentem desi-
 gnat, & nimis con-
 fractam, vt in illo,
 spiritus contribula-
 tus & cor contritū.

a Qui immolat bo-
 nem. q. d. Sacrificiū
 vestrum nō placet
 mihi post immola-
 tionem veri sacrifi-
 cij, in cuius vmbra
 illa sacrificia con-
 cessi vobis, & ne
 immolaretis idolis
 b Canem. De quo

Deut. 23. c.

per Moysen. Non offeres in domo Dei tui mercedem meretricis,
 neque premium canis. Et bene canis & meretrix copulantur,
 quia similiter libidinantur.

1. Cor. 5. b.
 Io. 11. 6

c Elegerunt in vris suis. Nō mea voluntate, ex quo agnus
 immolatus est. Vnde. Pascha nostram immolatus est Christus.
d Et quæ timebant. Romanos vnde. Venient Romani, & tol-
 no. le. & Gentem. Vel famem, pestem, captiuitatem.

a spiritu & tremementem sermones meos? † Qui immolat bo-
 uem, quasi qui interficiat virum. Qui mactat pecus, quasi
 qui excerebret canem. Qui offert oblationem, quasi qui
 sanguinem suillum offerat. Qui † recordatur thuris, quasi
 qui benedicat idolo. † Hac omnia elegerunt in vris suis, &
 in abominationibus suis anima eorum delectata est: unde
 & ego eligam illusiones eorum, & quæ timebant adducam
 eis: quia uocaui, & non erat qui responderet: locutus sum,
 & non audierunt: feceruntq; malum in oculis meis, & quæ
 nolui elegerunt. Audite uerbum domini, qui tremitis ad
 uerbum eius. Dixerunt fratres uestri, odientes uos, & abij-
 cientes propter nomen meum. Glorificetur dñs & † uide-
 bimus in letitia uestra, ipsi aut confundentur. Vox populi

a Misericordiam volo, & non sacrificium.

a In sacrificio. **b** Quod prohibitum est.

c Secundum legem.

a Quod contra legem.

b Ut afferat quod lex præcipit

a Ut uer veneretur. **b** Supradicta. **c** Propria auitio. **d** Non Dei s qui est vis

a In his s quæ abominari debent. **b** Animalitas, non ratio. **c** Quia sui magis quam Dei
 amatores. **d** Permissione.

a Dæmonum & Romanorum quibus illudantur. **b** Scilicet illuso. es, diabolau, An-
 nichristum ma os principes, Sacerdotes, Scribas, & Phariseos. **c** Venite ad me
 om. qui lab. & oner. est & egref. vos. Et Penitentiam agite.

a Eos. **b** Ex eis. **c** Ut supra obocurendo, imitatio. **d** Ibidem.

a Exaudierunt. **b** A pette malum suum sicut Sodoma prædicauerunt.

a Errorem. **b** Barrabam. **c** Propheta ad Apostolos.

c Reuerentes, uerentes.

a Iudei secundum carnem.

c Vester.

a Iosum in ipsa ma citate. **b** Qui talia loquuntur. **c** Quia. **d** Doloris & planctus.

tes. Alij sibi alium principem præponentes. Pars autem
 populi & Sacerdotum, tenebant templum, arcem verò
 & regiam domum pars populi & principum: reliquam
 verò ciuitatem tertia pars & maximè vulgus. Pugnabant
 ergo & extrà contra hostes, & intrà contra ciues. Roma-
 nis ergo urbem irrūpentib. audita est vox populi plangē-
 tis de ciuitate, vox Sacerdotū, & q cū ipsi erant de tēplo.
 Vox

NICOLAVS DE LYRA.

1 Et tremementem sermones meos. i. verè obedientem qui re-
 formidat transgredi verba mea ut in marinis. Aliud erat fides of-
 ferentium. Sacrificia. n. illa fuerunt quæ lam signa oblationis Christi
 futuræ in cruce: & ideo talis oblatio erat quædam protestatio huius
 fidei: oblatio autem Christi in cruce iam transiit in præteritum, &
C ideo oblatio talium sacrificiorum post publicationem Euangelij est
 mortifera, si quis vellet protestari quod Christus sit venturus, qui ve-
 nit: & hoc est quod dicitur hic.

2 Qui immolat, &c. Istud semper fuit prohibitum & illicitū,
 & eodem modo offerre tale sacrificium post Euangelij publicationē

3 Qui mactat pecus. i. caprum vel ouem: de istis. n. tribus spe-
 ciebus animalium. s. bouis, capræ, & ouis fiebant sacrificia veteris
 legis, sicut dictum fuit plenius super Leuit.

4 Quasi qui excerebret canem. Reputabatur. n. canis tanta
 vilitatis, quod non solum erat aur. al immundum ad immolandum
 & comendendum, sed etiam ad redimendum. Primogenitum. n. asmi-
 licet non offerretur, tamen redimebatur oue, Exo. 13. b. Non autē
 primogenitum canis, sed excerebrabatur.

5 Qui offert oblationem. De terræ nascentibus vt de panc,
 vino, oleo, & thure.

6 Quasi qui sanguinem suillum offerat. Quod erat abo-
 minabile coram Deo. Tum quia sus est animal immundum secundū
 legem. Tum quia idololatra in suis sacrificijs tali sanguine uteban-
 tur, vt patet 1. Machab. 1.

7 Qui recordatur thuris. i. oblationis thymiamatis.

8 Quasi qui benedicat. i. offerat idolo. Accipitur. n. hic ben-
 dictio pro oblatione vel x. io. sicut dicitur 1. Reg. 25. e. Accipe be-
 nedictionem quam attulit famula tua, &c.

9 Hæc oia elegerunt in vris suis. Dimittentes vias Euangelij

10 Et in abomi. suis. i. in talib. oblationib. Deo abominabilibus.

11 Anima eorum delectata est. Non quia modo offerant talia
 sacrificia cum offerre sit eis illicitum nisi in templo quod erat in Je-
 rusalē quod est destructum, sed quia sperant talia delectabiliter exer-
 cere in aduentu Messie, vt dictum est. Potest et hoc referri ad tem-
 pus quod fuit post publicationem Euangelij in Ierusalem per Apo-
 stolos vsq; ad destructionem templi. quia illo tempore offerebant sa-
 crificia, sicut tempore obsidionis ciuitatis per Titum, vt dicit Iosephus
 lib. 6. de Iudaico bello, quod sacerdotes offerentes sacrificia in altari
 holocaustorum aliquando interficiebantur lapidibus machinarum.

12 Vnde & ego eligam. Frustrando eos sua fiducia.

13 Et quæ timebant. s. destructionem templi & ciuitatis si rese-
 ratur hoc ad tempus immediatè prædictum quod præcessit templi

destructionem. Si autem referatur ad tempus sequens hoc exponen-
 dum est de eiectione & opprobrio, & alijs malis temporalibus in
 quibus sunt & erunt, quæ timebant Iudæi & timuerunt. Et causa ho-
 rum malorum subditur, cum dicitur.

14 Quia vocaui. Eos ad fidem in persona propria eis prædican-
 do, & per Apostolos, & eorum successores.

15 Et erat. Quia pauci comparatiuè hanc prædicationem recepe-
 runt.

16 Locutus sum. Repetitio est eiusdem sententiæ ad maiorem
 exaggerationem.

17 Feceruntq; malum. Quia Iudæi vsuris, rapinis, & sortilegijs
 sunt valde intenzi communiter.

18 Audite. Remota falsa fiducia Iudæorum, hic propheta reuer-
 titur ad propositum, quod est describere duplex Dei iudicium a prin-
 cipio cap. 64. vsque ad finem libri, vt dictum fuit ibidem. Et diui-
 ditur residuum huius cap. in tres partes, quia primò propheta descri-
 bit aliqua pertinentia ad iudicium discretionis, secundò aliqua per-
 tinentia ad iudicium retributionis, ibi. Lætamini. teriò ali-
 qua pertinentia ad vtrumque, ibi. Et mittam. Circa pri-
 mum sciendum, quod iudicium discretionis est quo aliqui Iudæi
 vocati sunt ad fidem, alijs in sua infidelitate dimissis iusto Dei iudi-
 cio, licet nobis occulto. Primò ergo tangitur iudicium discretionis
 quantum ad dimissos, secundò quantum ad vocatos. ibi. Antequā.
 Circa primum sciendum q Iudæi in infidelitate permanentes suc-
 runt valde molesti credentibus, vt patet in Actibus Apost. in mul-
 tis locis. Et hoc est quod dicitur hic. Audite uerbum domini.
 Vos Apostoli & alij credentes.

19 Qui tremitis ad ver. Tanquam verè humiles & obedientes

20 Dixerunt fra. ve. i. Iudæi infidelitate obstinati.

21 Obedientes vos. Interius in corde.

22 Abicientes. id est, exterius ingerentes persecutiones in cor-
 pore.

23 Propter nomen meum. i. quia confitemini me tanquam ve-
 rum Christum.

24 Glorificetur dominus. Istud dicebant ironicè de Christo,
 vnde. Et ipsi in cruce pendentem dicebant Mat. 27. e. Alios saluos
 fecit, seipsum non potest saluum facere, &c.

25 Et videbimus in letitia uestra. q. d. Finis vestræ credulita-
 tis non erit vobis ad letitiam, sed magis ad tristitiam & confusionē.
 Sed quia accidit contrarium, ideo subditur.

26 Ipsi autem confundentur. s. in destructione ciuitatis & tē-
 pli per Romanos facta post mortem Christi, ideo subditur.

27 Vox populi, &c. Clamantis in eius destructione.

* Vox

Vox etiã domini audita est
A in Romanis exultantib. qui etiam nutu Dei venerunt red-
 dentis re. ini. scilicet ludæis s.
 per Romanis.
 * Theo. Describit prophe-
 ra clamorem & lamentatio-
 nem futuræ vastationis &
 depopulationis vrbis Hiero-
 solymorum post crucem do-
 mini. Et cum dicit vox retri-
 buetur aduersarijs, meritò il-
 las pœnas irrogatas Iudæis
 ostendit.
 a *Antequam par.* Non paula-
 tim, sed nec multo tempore
 vt populus Iudæorum cre-
 uit ecclesia: sed statim mun-
 dus concepit audita prædica-
 tione & peperit masculum
 quem Pharaõ & Herodes co-
 nabantur occidere, qui in
 Moysè & in Christo salua-
 tus est in Aegypto. Abra-
 ham quoque & Isaac mascu-
 los habuere filios. Iacob in-
 ter multos filios Dinam ge-
 nuit, pro qua multa sustinuit.
 Peperit ergo Sion, idest re-
 liquiẽ Israel masculum, idest
 Christum qui in toto orbe
 generator simul quod nullus
 audiuit: nulla historia nar-
 ravit, vt alicuius doctrina om-
 nes simul crederent natio-
 nes, & de diuersis Gentibus
 vna fieret. Vnde: *adorac in con-
 spectu eius vniuersi fines terra.*
*Et Dauid inquit, spes omnium fi-
 nium terra & in mari lon.*
 * Eusebius. prædicatur hoc loco
 illud qd admiratione non

a *Audita est.* b *Sacerdotum.* c *Exultationis in Romanis.* *Audita est.*
de ciuitate, vox de templo, vox domini red-
 a *Pro morte patriarcharum, prophetarum & ipsius Christi.* b *Iudæis scilicet*
 qui olim filij. *Iudæis per Romanos.* c *Iudæis pro impietate sua damnatis,*
 ecclesia parit. *Maria.* *Primitiua ecclesia.*
 a **dentis retributione inimicis suis. Antequã**
 a *Deus pater verbum filium sibi coæternum.* b *idem.*
Quasi imperare, citissime
parturiret peperit. Antequã veniret partus
 a *Marię.* *Primitiua ecclesia.* b *Deus, pater.* *Genit sine tempore* c *Vna*
 die tri millia, alia quinque qui potius voluerunt mori quam a fide Christi
 & charitate separari. c *Fortem filium per quem oia facta sunt & subsistit.*
eius peperit masculum. † Quis audiuit vnq̃
 a *Antequam parturiret pariat cum naturaliter parturire partum præ-*
 cedat, & in tam breui spacio pignat tot millia hominum.
rale, & quis vidit huic simile? Nūquid partu-
Semel tanquam omnia sit in lucem futura a. Quam illi ultra sol iustitiae. b *Fi-*
lioli mei quos iterum parturio donec Christus formetur a vobis. c *Tota.*
riet terra in die vna, vt parietur Gens simul?
 a *Quasi: Multo labore genuit in fide.* b *politici.* c *Spirituales.*
quia parturiuit & peperit Sion filios suos.
 a *Simile. Qui planctum, non audiet.* b *Carnaliter.*
Nunquid ego qui alios parere facio ipse
 a *Spiritus iter filium coæternum & alios spirituales. Vnde: Dedit*
eis potestatem filios Dei fieri.
non pariam dicit dominus? Si ego qui ge-
 a *Quasi non erit.*
nerationem † ceteris tribuo sterilis ero? ait

non solum orbis terrarũ est D
 profecutus, verum etiam ip-
 se Isaías, dum narrat vide-
 tur non satis posse admirari
 post Christi crucem, intra
 breuissimum tempus, natũ
 populum illum nouũ, non t dolor-
 in vno aliquo obscuro ter-
 rarũ loco sed qui sese fuderit
 toto orbe terrarum.
 * Ambr. Habet filios ec-
 clesia sine partus dolore vn-
 de dicitur de ecclesia. Quis
 audiuit si parturit terra die
 vna? Vna die terra non par-
 turit sed parit gratia. Venit
 pasche dies in toto orbe ba-
 ptismi sacramenta celebra-
 tur, vno ergo die sine ali-
 quo dolore multos filios, &
 filias solet ecclesia parturire E
 * Theodo. Hoc experien-
 tia docuit Nam vna concio
 ne Petri simul tria hominũ
 millia conuersi & sacro ba-
 ptismate regenerati sunt in
 filios Dei. Et rursũ cũ con-
 tionaretur, quinq; millia filiorũ
 simul peperit ecclesia Dei.
 b *Masculum.* populum fortem de quo
 Stephanus. Paulus qui dicit:
Quis nos separabit a charitate Christi?
 * Proc. Non enim mollitie effœminatur
 Dei populus.
 c *In die vna.* Apostolus filios suos tanq̃
 vna die simul genuit, quia in
 Christo qui lux & dies, & in vnitate
 fidei.
 d *Si ego. q. d.* Ego qui omnes
 creauit homines ex nihilo, creabo
 mihi ex omnibus Gentibus ecclesiam
 vnã que ædificatur de viuis
 lapidibus. a *Lætamin.*

In exhortatione ad virginem. † Iere. 18. c.

A. 6. c. Rom. 8. g.

F

NICOLAUS DE LYRA.

1 **Vox de templo.** s. sacerdotum, quando templum fuit combu-
 stum, & ipsi fuerunt occisi de precepto Titi, dicentes instum est sa-
 cerdotes cum templo perire.
 2 **Vox domini.** i. Romanorum ex victoria exultantium, vt
 dicit Iosephus libro de Iudaico bello. Et dicitur vox eorum vox do-
 mini, quia in illa victoria fuerunt instrumenta Dei & ministri.
 3 **Reddendis retributionem.** i. debitam pœnam.
 4 **Inimicis suis.** i. Iudæis qui eius mortem procurauerunt.
 5 **Antequam.** Hic agitur de iudicio discretionis quãtum ad vo-
 catos ad hæm: Et quia Christus est caput fidelium, idẽ primò agi-
 tur de natiuitate Christi, secundo de natiuitate fidelium in genera-
 tione baptismali, ibi: Nunquid parturiet. Circa primum sci-
 endum, quod pars ista ab Hebræis antiquis & etiam a modernis com-
 munitè exponitur de natiuitate Christi. Et quòd debeat sic intelli-
 gi, patet per translationem Chaldaicam apud Hebræos autenticam,
 quæ ubi hic habemus: *Antequam parturiret peperit, antequam ve-*
niret partus eius peperit masculum sic habet: Adhuc non erat ei ve-
niens angustia redimetur, & adhuc non veniet ei timor ex dolori-
bus propter partum, vt scilicet rex Messias. Dicunt Iudæi moder-
ni, quòd eadem die qua fuit destructum templum per Romanos na-
tus fuit rex Messias, sed adhuc non liberauit Iudæos de captiuitate:
quia adhuc non habuit licentiam a Deo propter eorum peccata sed
statim cum habuerit exequetur, et idẽ expectant eum venturum sci-
licet ad suam liberationem, sicut filius regis natus adhuc magno tem-
pore expectatur ad regnandũ. Sed potest queri ab eis, vbi stetit tan-
tum temporis, quia a destructione templi vsque nunc fluxerunt anni.
 M. CCL. quia templum fuit combustum anno a passione domini. 42.
 & modo currit annus domini. M. CCC. XXV. Ad hoc autẽ respon-
 dent variè, quia aliqui dicunt quod est cum angelis, sicut fuit Moyses.
 quadraginta diebus & 40. noctibus cum angelo qui loquebatur ei
 in persona domini. A. 7. Alij vero dicunt, quod ipse est Romæ in
 porta sedens cum pauperibus & leprosis, allegantes ad hoc illud,
 Isa. 53. a. Et nos uidimus eum quasi leprosum a Deo per-
 cussum & humiliatum, & intelligitur de Christo etiam secun-
 dum Hebræos, vt dictum fuit ibidem. Alij dicunt, quod vadit per
 mundum in paupertate & afflictione ad satisfaciendum pro pecca-
 tis Iudæorum. Sed iste responsiones & consimiles satis apparent fri-
 uole & falsæ ex eorum variatione. Item secundum eos Messias est
 purus homo, vt patet ex dictis: & quia reputant eum hominem pu-
 rum, & per consequens habet senectutem & corruptionem annexã,
 & idẽ nulla apparentia est quod tandiu vixerit. Item extortè ex-
 ponunt

ponunt literam istam: *Antequam parturiret peperit. q. d. dum par-*
turiret scilicet Iudæa vel ciuitas Ierosolymitana sentiens dolorem de
ciuitatis & templi destructione, peperit Saluatorem scilicet. Mes-
siam dicendo quod eadem die fuit dicta destructio & Messie nati-
uitas: quia ista dictio antequam semper denotat temporis anteces-
sionem, & idem est de dictione Hebr. hic posita scilicet, Betherem
quæ semper signat ante, & nunquam signant dum vel quando. Igi-
tur accipiendũ id quod est verum in hoc dicto Hebræo, scilicet quod
iste passus intelligendus est ad literam de natiuitate Messie, idest
Christi, & dimittendo id quod est falsum, sic exponitur secundũ ve-
ritatem: Antequam parturiret peperit, idest antequam beata
virgo Maria dolorem partus sentiret peperit: quia sicut virgo con-
cepit, ita sine dolore peperit.
 6 **Antequam ueniret partus eius.** idest dolor ex partu: &
 est replicatio eiusdem sententiæ ad maiorem expressionem & con-
 firmationem.
 7 **Quis audiuit vnquam tale.** q. d. nullus, quia sicut nulla
 alia virgo concepit, ita nec sine dolore peperit.
 8 **Nunquid parturiet.** Hic consequenter agitur de natiuitate
 fidelium per regenerationem baptismalem: quia post resurrexio-
 nem & ascensionem Christi fideles breui tempore fuerunt valde mul-
 tiplicati vt patet in Actibus apostolorũ in pluribus locis & in le-
 gendis aliorumque Christi discipulorum, ita quod viuente Petro
 fuit fides publicata in omnibus partibus terræ habitabilis, sicut fuit
 dictum plenius super illud Psal. 18. a. In omnem terram exi-
 uit sonus, &c. & hoc est quod dicitur: Nunquid parturiet
 terra in die vna. idest in tempore breui. Et dicit: Parturiet.
 scilicet ecclesia primitiua quæ fuit in afflictione & persecutione
 multa.
 9 **Aut parietur Gens simul?** i. Gentiles de omnib. partibus.
 10 **Quia parturiuit & peperit Sion.** idest ecclesia sic nomina-
 ta, vt dictum est supra cap. 2.
 11 **Filios suos.** in Christo regeneratos. Et quia talis multiplicatio
 repentina facta est virtute diuina, idẽ subditur.
 12 **Nunquid ego qui alios parere facio.** idest fecunditatem
 naturalem omnibus tribuo.
 13 **Ipse non pariam?** dicit dominus. multiplicando fideles di-
 elo modo, quasi diceret, immo sic faciam, idẽ subditur.
 14 **Si ego qui generationem ceteris tribuo sterilis ero.** Re-
 plicatio est eiusdem sententiæ ad maiorem affirmationem. Aliqui au-
 tem doctores catholici exponunt hoc de eterna generatione filij a pa-
 tre secundum naturam diuinam: sed hæc expositio videtur magis
 mystica quam literalis.

* Lætamin

Ca *Lætamini cum.* ò Angeli ò Apostoli tristes de perditio-
 A ne Iudæorum infidelium. Lætamini consolati de fide &
 salute Gentium de quibus ædificatur ecclesia.

b *Ut fugatis.* Fidem simplicium, & opera bona inde dele-
 ctati. Fides credentium lac & cibus est prædicatorum. Vn

Ioan. 4. d.

*Ego cibum ha-
 beo manducare, quem vos nesci-
 tis. Ut fugatis & repleamini.*

Puerpera quæ genuit ma-
 sculum non caret abundan-
 tia lactis in educatione Gen-
 tis & paruulorū qui simul
 nati sunt, vt pberet eis duo
 vbera veteris & noui testa-
 menti. Et norandum quod
 paruuli lacte consolationis

indigent quasi adhuc in car-
 ne versantes: Qui verò post
 lac consolationis ad solidū
 cibum profecerunt affluēt
 delicijs veritatis & scientiæ
 omnimodæ gloriæ.

B *Ut mulgeatis.* Sancta eccle-
 sia in omnibus vna in alijs
 habet, lac, simplicem, s. fidē
 operationem. In alijs affluit
 omnimoda gloria, charit-
 matum scilicet abundātia,
 & diuinitatis scientia & hu-
 manitatis Christi; Sancti er-
 go prædicatorum in oībus de-
 lectantur tanquam carpētes
 ab alijs hoc, ab alijs illud.

† pacem.

† super latus.

C *Ab vber.* Ab apostolis &
 prædicatorib. ad dona Spiri-
 tus sancti, vel ad doctrinam
 veteris & noui testamenti.
 Quod enim prædicant ope-
 rib. monstrant, vt sic audito-
 ribus, ducatum præbeant.

Lib. 20. de ci-
 uitate cap. 21

* *Augustinus.* Post labo-
 res ærumnarum curarum-
 que mortalium consolabi-
 mur tanquam paruuli do-
 mini in humeri genibusq;
 portati, rudes enim nos &
 novos blandissimis adiuto-
 rijis blandissima illa beatitu-
 do suscipiet.

Rom. 12. 2.

Hom. 12. 2.
† Reddere vt
 reddat.
 1. Pet. 2. b.

C *Blandientur vobis.* Susten-
 tantes lac dātes, sicut ille qui
 dicit: *Obsecro vos. fratres per
 misericordiam Dei vt exhibe-
 corda vestra, & c.* Et *Obsecro vos tanquam ad.*

C *Quomodo.* Omnipotens Deus tanquā misericors & mi-
 serator, modo aquilæ, modo gallinæ, modo matri blan-
 dienti se comparat, vt vos saltē blandicijs alliciat, Sicut ēt
 aquila

a dominus Deus tuus. Lætamini cum Ierusa-
 lem, & exultate in ea omnes qui diligitis eā.

a *Quæ ædificatur ex viuis lapidibus.* Cælestis, & ecclesia præfenti ex Gen-
 tibus cælestis. b *In fide alioquin eius.*

Gaudete cū ea gaudio vniuersi qui t̄ lugeatis

super eam, vt fugatis & repleamini ab vbe-
 ribus consolationis eius, vt mulgeatis, & de-

licijs affluatis ab oīmoda gloria eius. Quia

hec dicit dominus: Ecce ego declinabo super

eā, quasi flumen t̄ pacis, & quasi torrentem

inundantē gloriam Gētium, quam fugētis.

† Ad vbera portabimini, & super genua blan-
 dientur vobis. Quomodo sicut mater blan-
 diatur, ita ego consolabor vobis, & in Ierusalem

consolabimini. Videbitis & gaudebit cor ve-
 strū, & ossa vestra quasi herbā germinabunt.

Et cognoscetur manus domini seruis eius, &
 indignabitur inimicis suis. Quia ecce domi-
 nus in ignē veniet, & quasi turbo quadrigæ

ei. Reddet i indignatiōe furorē suū & incre-
 pationem suā in flāmma ignis, quia in igne

8 Et gaudebit cor vestrum. quia dicta visioni annexa est frui-
 tio beata.

9 Et ossa vestra. quæ modo sunt in terra partim arida, partim
 putrefacta.

10 Quasi herba germinabunt. in resurrectione futura. vnde
 & prima Corinth. 15. b. resurrectio mortuorum assimilatur semini
 germinanti.

11 Et cognoscetur. Hic agitur de retributione p̄ne quantū ad
 reprobos. Et continuando sequentia premissis dicit: Et cognosce-
 tur manus dñi seruis suis & in electis, ita apparebit eius
 potestas in retributione p̄ne infidelibus reprobis. ideo subditur.

12 Quia ecce dominus in igne. quia ignis conflagrationis an-
 te faciem eius ad iudicium venientis præcedet, Psal. 96. a. Ignis an-
 te ipsum præcedet.

13 Et quasi turbo quadrigæ eius. i. angeli qui erunt executo-
 res diuini iudicis, & venient eum magna potestate.

14 Reddet indignatione suā. id est sup̄ iustitię effectum.

15 Et increpationem suam. quæ dicit reprobis. Esuriui, &
 non dedistis mihi manducare. Sitiui, & non dedistis mi-
 hi bibere, & c.

16 In flāma ignis. quia post increpationem dictam proferet con-
 tra eos sententiā d. Itē maledicti in ignē etc. & c. vt habetur ibi

17 Quia in igne dominus. hoc potest referri ad ignē præceden-

aquila in rupibus inaccessis nidum parat, ne accessus ali-
 cui pateat. Et in medio amerhustum lapidem qui omnia
 venena fugat secundum Physicos, propter serpentes ar-
 cendos, quædam alia secreta naturæ collocat. Sic ipse in
 cordibus nostris lapidem. i. fidem suam ponit scilicet, seip-
 sum qui est lapis abscisus fi-

ne manib. de mōte quo om-
 nia venena diaboli fugātur.

Aquila enim plus omnibus
 bestijs, & iumentis, pecudi-
 bus, atibusque fœtus dili-
 git, vt aiunt qui de animan-

tium scripsere naturis.

g *Videbitis.* O apostoli mul-
 titudinem viuentium ad fi-
 dem. Et gaudebit cor vestrū
 de salute illorum, & ossa ve-
 stra virtutes germinabunt

in aliorum cordibus, fru-
 ctus bonæ voluntatis & ope-
 rationis. Sicut enim corpus
 ossibus, ita anima sustentat-
 ur virtutibus.

h *Et ossa vestra.* In die iudi-
 cij corpora vestra reuiuiscēt
 in immortalitate, vt sicut
 corpore & aīa in præfenti vi-
 ta Deo seruiuistis, sic corpo-
 re & aīa præmia recipiatis.

† Theo. Mortuorum signi-
 ficatur resurrectio, vbi in-
 stauratiōe ossium assimil-
 lat reuiescenti herbæ post-
 quā fuerit exsiccata & mor-
 tua & in terram resoluta.

i *Cognoscetur.* In iudiciō sci-
 licet bonis suauis & mittis
 impijs vltor, & fortis cogno-
 scetur filius, qui patris ma-
 nus est, per quē oīa operat̄.

k *In igne.* qui æternius erit
 malis quos inuoluet, & ad-
 ducet ad supplicium eternū,
 quo purgabitur quid in bo-
 nis erit purgandum.

* *Theod.* Videntur his si-
 gnificari ea quæ in sacris
 enangelijs dicuntur, videbi-
 tis filium hominis venien-
 tem in nubibus cœli cum
 potestate & gloria cum ele-
 ctis, angelis.

l *Quadrigæ eius.* Reddet indi-
 gnatione. Currus quia tūc triumphaturus, & omnes aduer-
 sarios debellaturus nō quod egeat ministerio angelorū.

m *In igne do.* In iudicio. Vel, discretio eius & iustitia
 monstratur, dum bonos a malis diuidit iusto iudicio,
 non potentia.

Gladio.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea. Hic conse-
 quēter agitur de pertinentibus ad iudicium retributionis, & primò
 retributionis bonorum, secundò malorum sine reproborum, ibi: Et
 cognoscetur. Circa primum dicitur: Lætamini cum Ierusa-
 lem & exultate in ea. i. cum ecclesia militante ad triumphantem
 transeunte in finali iudicio.

2 Omnes qui diligitis eam. id est habentes veram & firmam
 charitatem.

3 Gaudete cum ea gaudio. Replicatur gaudium propter du-
 plicem læt. tiam tunc perfectè habendam, scilicet interioris & exte-
 rius ex gloria animæ & corporis.

4 Vniuersi qui lugebatis super eam. i. afflictionibus tyran-
 norum, & maxime Antichristi.

5 Ut fugatis & repleamini ab vberibus consolationis
 eius. tot verba consolatiua & assuetiua boni expressiua ponuntur
 hic ad designandum excellentiam retributionis cælestis quæ excedit
 nostram apprehensionem, sicut dictum est, sup. 64 b. Oculus non
 vidit Deus absque te quæ præpara. expecte.

6 Ad verba. Ista dicuntur ad exponendam familiaritatem &
 beniuolentiam Dei erga electos per afflictionem matris ad filios.

7 Videbitis. i. in effectu quod prænuuciauit vobis. Vel: Viſiſbitis
 faciem meam clarè & apertè.

a Gladio. Sententia. vnde: Amos: Gladio Dei peribunt oēs pec.
A & Dum. n. reddet vnicuique quod meretur, omnes cognoscent illum iustum iudicē, & laudabunt eius iudiciū.

* Theod. Vulneratos & gladium nominat rebus corporalibus spiritualia significans, quod Iudæi per corporalia ducendi erant ad spiritualia. Significat autem idē quod Apostolus. *Secundum duritiam tuam & impoenitens cor, thesaurizas tibi iram, &c.*

b Qui san. opinione sua in fontibus & baptisimatibus quæ sibi in locis amēnis parabant: vbi & luxuriabatur libentius, vt statim se mundarent & abluerent tanquā sic mundari potuissent. Ibi ante idola luxuriabantur cū masculis & foeminis more canum & hoc est.

c Post vnam intrinsecus. id est retrō, quod turpē est dicere, sed tamen dicitur ad confusionem eorum qui nec erubescunt facere.

Qui sanctifica. Possumus secundum Tropologiam dicere, omnes voluptatis magis quam Dei amatores dicere sanctificari in hortis in liminibus secundum LXX. quia in mysteria veritatis non valent introire & comedere cibōs pietatis quia non sunt sancti corpore & spiritu. Nec comedunt carnē Christi, vt habeant vitam eternam. *Etenim pasca nostrum immo. est Christus.* qui non foris sed in una domo & intus comeditur.

d In hor. non in sacrificio vitulæ rufæ quod præcipiebatur in lege.

e Ego autem. Q. d. Ideo venio ad iudicium cum omnib. Gentibus & linguis vt iudicem simul omnia opera eorum & cogitationes, & reddam eis omnia quæ merētur.

* Cyril-

NICOLAUS DE LYRA.

tem aduentum iudicis. vt dictum est, & ad ignem gehenn. in quem post sententiam iudicis reprobi detruentur, vt dictum est. Aliqui libri habent. Quia in igne dominus dijudicabitur. & sic est in Hebræo, & isteadem sententia.

1 Dijudicabitur. id est eius iustitia ostendetur, quia quilibet eius iudicium iustum videbit.

2 Et in gladio suo. id est in sententia sua quæ gladius dicitur.

3 Ad omnem carnem. id est carnaliter viuentem.

4 Et multiplicabuntur interfecti a dño. morte gehennæ.

5 Qui sanctificabatur & mūdōs se putabāt. falso tamen.

6 In hortis. i. in locis amēnis vbi colabant idola ad suam sanctificationem secundum suam erroneam estimationem.

7 Post vnam intrinsecus. Sic est in Hebræo & in libris correctis, & est sensus: intrinsecus, id est intra hortos dictos. Post vnam. s. portam vel clausuram & ideo aliqui libri habent post Iannā. Rab. Sal. sic exponit: Post vnam, id est vna societas post aliam quia nō omnes idololatra intrabāt simul hortos ad venerationem idoli, sed vna societas primō, qua egressa, alia post intrabat, & sic consequenter.

8 Qui comedebant carnem suillam. idolis immolatam.

9 Et abominationem & murem. i. animalia immunda secundum legem, non solum ad offerendum, sed etiam ad comedendum quæ Gentiles sacrificabant idolis, & inde aliquam partem comedebant in venerationem idolorum. Et similiter multi Iudæi hoc faciebant, qui non solum imitabantur Gentiles in idololatria, immo etiā frequenter excedebant vt patet 4. Reg. & 2. Paral. quod dicitur de Iudæa sub nomine Ierusalem, Ezechia. 5. Vt plus esset impia quam Gentes, &c.

10 Simul consumentur dicit. non per pœnæ terminationem sed magis per eius continuationem, sicut dicitur in fine huius capituli: Ignis eorum non extinguetur. Et istud quod dictum est de idololatria idolorum, referendum est ad illos qui captiuitatem Babylonicam præcesserunt, vt supra dictum est: Et quod subditur ad eos qui post fuerunt, quia tamen isti & illi fecerunt vnum populum, sub eodem contextu de primis dicitur ad postiores, cum dicitur.

11 Ego autem opera eorum. i. rapinas & homicidia ex odio fraterno procedentia, quæ vitia viguerūt in ipsis, vt dictum est sup.

12 Et cogitationes eorum. ad interficiendum Christū, & etiam

* Cyrillus. Anacephaleosis totius prophetiæ Isaiæ fit D hoc loco, breuiterq; recapitulatur omnis œconomia redemptionis de qua toto opere Isaias, declaratur vocatio gentiū, declaratur p̄dicatio Apostolorū toto orbe futura.

* August. Commemorato vltimo iudicio. recapitulat

ab initio gratiam noui testamenti, a primo aduentu vsque ad vltimum iudicium.

f Linguis. Quæ secundum apostolum non solum hominum sed etiam angelorū. Vnde intelligimus omnes creaturas a domino iudicandas non solum super terram sed & in mari & in cœlestib. Iuxta illud: *Inebriatus est in celo gladius meus, &c.* Isa. 34. b.

g Et po. in eis si. Crucis, Christianitatis, salutis: Quo signati in Ezechiele nō interficiuntur Quo in Aegypto postea signatur & Israelitæ saluantur. Hoc signum Achaz noluit petere quod supponit

h Et mittam ex eis. Videtur esse contrarium cum de iudicio prius dictum sit reuertenti ad primum aduentum, quo apostoli ad Gentes diriguntur & audiunt: *te docete omnes Gentes.* Sed iudicij dies prædicatur. vt metu futuræ

pœnæ perterriti, accipiant aduentum Saluatoris: & apostolorum prædicationem qui sunt præmittendi.

* Theodoretus Completa est hæc prophetia, cum Matth. 28. dixit dominus, Euntes docete omnes gentes. Apostoli enim missi a domino promulgauere euangelium apud omnes Nationes.

i In mare. Mundum scilicet cuius partes subdit Africam, & cæt. meridianam, scilicet plagam in qua Africa est.

13 Venio vt congregem, & cū omnib. Gentib. & linguis. Et venient, & videbunt gloriā meā. Et ponā in eis signū, & mittam ex eis q̄ saluati fuerint ad Gentes, in mare, in Africā & Lydiā tenentē sagittā, in Italia

14 Quibus cogitationes accusabunt vel defendent. **b** Omnes Gentes ad iudicium, vel ad fidem. hæc enim pertinent ad primum aduentum & vndem Gentium.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

a Quæ modo int. n. **q** Quæ etiam iudicabuntur. vnde: Qui viderit mulierem ad concep. s. n. iam eam, &c. **b** Vnde: Et congregabuntur ante eum omnes Gentes.

Lib. 20. de ci
uitate ca. 21.
ad

Ezech. 9. b.
Ex d. 12. a.
Sup. 7. c.
omnes Gen
tes & linguas

Matth. 28. d.

In equis.

F

Lazarum resuscitatum, eo quod propter eum multi credebant in Christum, vt dicitur 10a. 11. & 12. & post resurrectionem Christi & ascensionem idem machinati sunt contra apostolos aliosque fideles.

13 Venio. ad iudicium extremum.

14 Vt congregem. i. in manifesto ponam simul.

15 Cum oibus. quia illud erit iudicium generale, et peccata omnium erunt manifesta singulis, vt diuinum iudicium appareat iustum.

16 Et vide. quia Christus in iudicio apparebit in forma humanitatis gloriosa, cuius tamen aspectus erit terribilis & tristabilis reprobis & delectabilis iustis.

17 Et ponam. s. sanctę crucis, secundū quod dicitur Matth. 24. c. Tunc apparebit signum filij hominis in celo, quod exponunt Origenes & Chrys. de signo crucis mirabiliter radiante in iudicio ad gloriam fidelium, & confusionem reproborum, & maximē eorum qui eum crucifixerunt manibus sine linguis, ideo dicitur Matth. 24. c. Et tunc plangent omnes tribus terre. i. aliqui ex omnib. Gentibus.

18 Et mittam. Hic vltimō ponitur simul aliquid pertinet ad iudicium discussionis, præmittitur tamen illud quod pertinet ad iudicium discretionis. Et subditur illud quod pertinet ad iudicium retributionis, ibi. Quia sicut ce. iudicium autem discretionis separando fideles ab infidelibus factū est executiue p̄ prædicationem apostolorum aliorumque discipulorum primō Christo credentium qui omnes vel ferē omnes fuerunt Iudæi, & secundum hoc dicitur: Et mit. &c. alijs in infidelitate permanentibus cuiusmodi fuerunt apostoli & alij discipuli.

19 Ad Gentes. i. ad Gentiles conuertendos. Sic enim dixerūt Paulus & Barnabas Iudæis obstinatis Act. 13. g. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, sed quoniam repellitis illud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gentes: sic enim præcepit nobis Deus.

20 In mare. i. ad habitantes in insulis maris, in quib. publicata est fides catholica. primō per Barnabam & Paulum, vt patet in Actibus Apostolorum, & postea per alios prædicatores in diuersis insulis maris.

21 In Africam. quia beatus Mattheus predicauit in Aethiopia, & Marcus in Alexandria quæ sunt in Africa.

22 In Lydiam. in qua prædicauerunt etiam alij.

23 Tenentem sagittam. Petrus enim et Paulus prædicauerunt

* Romæ

Laza-

A In equis sunt adducti, qui velociter credunt, & cito ad fidem currunt.

b In quadrigis & in lecticis. Philosophos. s. & doctrina & morum honestate fulgētes. vnde citius ad doctrinā quam quatuor Euangelistarū perueniunt & quatuor principibus virtutibus subleuati cœlestia mente attingerunt.

3 Reg. 1. a.

c In mulis. Super quos Dauid & Salomon sedisse legitur: Qui enim a mundi fecerunt steriles sunt domino qui per illos figuratur, quasi mansuetis deseruiunt.

d In carris. lxx. textis vehiculis: alij simpliciter vehiculis: Hi sunt quib. dicitur: *In uicem onera uestra portate.*

Gal. 6. d.

e Quomodo. Q. d. Cum tanta lætitia adducunt apostoli fratres vestros quorum munera, fides, spes, charitas, oratio munda, bona opera, &c. uasa pura corda & corpora immaculata.

f Inferant. quod s̄m legem ter in anno faciebant. scilicet in Pascha, in Pentecoste, in festiuitate Tabernaculorum vnde: *Non apparebit in conspectu meo uacuis.*

Exo. 1. b. 1. Cor. 3. d. 2. Cor. 6. d.

g Domum domini. Templum Dei sanctum est, quod s̄s vos. Et alibi: *Templum Dei estis & spiritus sanctus habitabit in uobis.* Quia sicut cœli. Q. d. Sicut hæc innouata in æternum manebunt immobilia, sic se-

C uatū ab oī corruptione carnis in æternū meū regnabit.

NICOLAUS DE LYRA.

* Roma que est caput Italiæ. Et dicuntur hic tenentes sagittam quia multi discipuli Christiani fuerunt facti sub eis Roma, quos tanquam sagittas domini miserunt in partes longinquas ad predicandum, ut Dionysius in Franciam. Marcum in Alexandriam, & sic de multis alijs. Quod autem prædicatores uerbi diuini sagittæ dicantur patet sup. 49. i. Posuit me quasi sagittam electam, &c.

1 Et grāciam. in qua Paulus prædicauit, s. Athenis & multis alijs locis, & Ioannes Euangelista in Epheso.

2 Ad insulas longe. ut dictum est supra de Paulo & Barnaba.

3 Ad eos qui non audierunt de me. i. ad gentiles legem & prophetas non habentes, in quibus fit mentio de Christo uenturo.

4 Et non uiderunt gloriam meam. quia non uiderunt Christum docentem & miracula facientem, sicut uiderunt Iudæi in quorum terra prædicauit in propria persona & fecit multa miracula, ut patet ex decursu Euangelij: propter quod dicit Matth. 15. c. Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israel.

5 Et annuntiabunt s̄ gloriam meæ resurrectionis & ascensionis, & miracula in nomine meo faciendo ad confirmationem sui sermonis: Et subditur fructus huius doctrine, cum dicitur.

6 Et adducunt omnes fratres vestros. i. Christianos.

7 De cunctis Gentibus. fidem Christi recipiendo.

8 In equis & in. Non est per hoc intelligendum, quod talis adductio sit per motum localem & instrumenta corporalia, quod patet per hoc quod subditur: *Ad montem sanctum meum Ierusalem.* quia eadem ratione hic acciperetur Ierusalem & mons Sion ad literam pro ciuitate & templo materialibus, quod non potest dici, quia non posset ibi congregari totus populus Christianus, immo nec etiam Iudæus per orbem dispersus, & ideo talis adductio seu congregatio intelligenda est in unitate fidei & charitatis, de qua dicit Saluator Matth. 18. c. Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, in medio eorum sum. Et per varios uelut & modos, cum dicitur hic: *In equis & in quadrigis.* intelliguntur ministeria apostolorum & adiutoria angelorum quibus adducti sunt ad fidem, ita quod per equos & quadrigas secundum Hier. intelliguntur auxilia angelorum, cō quod Elias equis & curru igneo legitur raptus in cœlum.

& grāciam, ad insulas longè, ad eos qui non audierunt de me, & non uiderunt gloriam meam. Et annuntiabunt gloriam meam Gen- tibus, & adducunt omnes fratres uestrōs de cunctis Gentibus donum domino, in equis & in quadrigis & in lecticis, & in mulis & in carrucis ad montem sanctum meum Ierusalem, dicit dominus: quomodo si inferat filij Israel munus in uase mundo in domum domini. Et assumam ex eis in sacerdotes & Le- uitas, dicit dominus: quia sicut cœli noui & terra noua quæ ego facio stare coram me, dicit dominus, sic stabit semen uestrum et nomen uestrum. Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbato. Veniet omnis caro, ut adoret coram facie mea, dicit

1 * Aug. Cum de ecclesiæ mi-
2 seratione perspicua notissi-
3 ma prædixerit uaticinia, que
4 completa uidemus omnia,
5 promisit & fines ad quos
6 per ultimum iudicium fa-
7 cta bonorum malorumque
8 discretione ueniet.

9 * Tertull. Is finis est prophe-
10 tiæ Ilaie, qui est futurus finis
11 huius mundi. Quando ergo
12 futurum est hoc quod hic
13 prædicitur? Qñ præterierit fi-
14 gura huius mundi. fiet hoc
15 quod dico quando fuerit cœ-
16 lum nouum & terra noua.

17 *Quia sicut.* Hæc vsq; ad finē
18 libri pertinent ad diē iudicij.

19 *Mensis ex mense.* Mense Græ-
20 cè, Latine luna vnde neome-
21 nia, quasi noua luna. A me-
22 ne mensis apud illos qui ini-
23 tium kalendarum, non s̄m
24 solis cursum & diuersa spa-
25 cia mensium, sed secundum
26 lunæ circumitum & termi-
27 nant, & incipiunt, q̄ Hebræi
28 faciunt. Per mensem ergo
29 lunam: per lunam (quæ mo-
30 do crescit, & sicut aiunt Phy-
31 sici & Philosophi a sole qđ
32 non habet lumen recipit) ec-
33 clesia intelligitur de qua:
34 *Permanebit cum sole & ante lu-
35 nam.* Et alibi: *Pulchra ut luna,
36 electa ut sol.* & hoc est, erit mē-
37 sis ex mense.

38 *Omnia caro.* * August. Hoc dicit, quia ex omni ge-
39 nere hominum populus il-
40 le (beatorum) constabit.
41 Non enim omnes homines
42 ibi erunt, quando in pœnis plures erunt.

43 *Et*

44 *Et*

45 *Et*

46 *Et*

47 *Et*

48 *Et*

49 *Et*

50 *Et*

51 *Et*

52 *Et*

53 *Et*

54 *Et*

55 *Et*

56 *Et*

57 *Et*

58 *Et*

59 *Et*

60 *Et*

61 *Et*

62 *Et*

63 *Et*

64 *Et*

65 *Et*

66 *Et*

67 *Et*

68 *Et*

69 *Et*

70 *Et*

71 *Et*

72 *Et*

73 *Et*

ADDITIO.

In cap. 66. ubi dicitur in Postil. Hæc dicit dominus. In hoc cap. ultimo propheta agit de his quæ pri-

1 * Aug. Cum de ecclesiæ mi-
2 seratione perspicua notissi-
3 ma prædixerit uaticinia, que
4 completa uidemus omnia,
5 promisit & fines ad quos
6 per ultimum iudicium fa-
7 cta bonorum malorumque
8 discretione ueniet.
9 * Tertull. Is finis est prophe-
10 tiæ Ilaie, qui est futurus finis
11 huius mundi. Quando ergo
12 futurum est hoc quod hic
13 prædicitur? Qñ præterierit fi-
14 gura huius mundi. fiet hoc
15 quod dico quando fuerit cœ-
16 lum nouum & terra noua.
17 *Quia sicut.* Hæc vsq; ad finē
18 libri pertinent ad diē iudicij.
19 *Mensis ex mense.* Mense Græ-
20 cè, Latine luna vnde neome-
21 nia, quasi noua luna. A me-
22 ne mensis apud illos qui ini-
23 tium kalendarum, non s̄m
24 solis cursum & diuersa spa-
25 cia mensium, sed secundum
26 lunæ circumitum & termi-
27 nant, & incipiunt, q̄ Hebræi
28 faciunt. Per mensem ergo
29 lunam: per lunam (quæ mo-
30 do crescit, & sicut aiunt Phy-
31 sici & Philosophi a sole qđ
32 non habet lumen recipit) ec-
33 clesia intelligitur de qua:
34 *Permanebit cum sole & ante lu-
35 nam.* Et alibi: *Pulchra ut luna,
36 electa ut sol.* & hoc est, erit mē-
37 sis ex mense.
38 *Omnia caro.* * August. Hoc dicit, quia ex omni ge-
39 nere hominum populus il-
40 le (beatorum) constabit.
41 Non enim omnes homines
42 ibi erunt, quando in pœnis plures erunt.
43 *Et*
44 *Et*
45 *Et*
46 *Et*
47 *Et*
48 *Et*
49 *Et*
50 *Et*
51 *Et*
52 *Et*
53 *Et*
54 *Et*
55 *Et*
56 *Et*
57 *Et*
58 *Et*
59 *Et*
60 *Et*
61 *Et*
62 *Et*
63 *Et*
64 *Et*
65 *Et*
66 *Et*
67 *Et*
68 *Et*
69 *Et*
70 *Et*
71 *Et*
72 *Et*
73 *Et*

* Egredien-

Et Egredientur electi. quasi ad videndum non loco, sed intelligentia vel visione manifesta, vt ad laudem Dei magis accendantur.

* Augustinus. Qui enim erunt in poenis, quid agatur intus in gaudio domini, nescient, qui vero erunt in illo gaudio, quid agatur foris in illis exteriorib. tenebris scient.

* Theodoretus. Hoc ostendit Dominus in euangelio, vbi lazarus mendicus vidit poenas diuitis.

b Et vidi. Nō mirum si sancti iam immortales reprobos videant, cum prophetae adhuc mortales hec omnia videre meruerunt.

c Cadavera. quia in aeternam damnationem cadent, sicut quod & daemones cadauera possunt dici, secundū quod etiam homines appellantur. vnde: inimicus homo hoc fecit.

* Augustinus. Cadavera virorum. Virorum, id est, hominū. Nec enim quisquam victurus est, prauaricantes foeminas in illo supplicio non futuras, sed ex potiore praesertim de quo foemina facta est, vterque sexus accipitur.

d Vermis eorum. Materialis vel conscientiae. vnde: Sicut tinea comedit vestimentum. & vermis corrodit lignum, & ignis deuorat ligna, sic mavor & tristitia exurciat cor viri.

* Procopius. Significat vermis appellatione, assiduum eorum quae singuli peccamus, in poenirendo conscientiam: quae rantorum bonorum priuatione animam remordēs, suorum omnes scelerum recordatione accuset. fuerit deinde ignis inextinguibilis, qui sempiternus a Salvatore nuncupatus diabolo preparari dicitur.

* Origenes. Forsitan talis ignis est hic, vt inuisibilia cō-

burat, ipse inuisibilis constitutus. Nam sicut ait apostolus temporalia sunt quae videntur, quae autem non videntur, aeterna necesse est, si visibilis est ignis ille, temporalis sit, si autem aeternus, inuisibilis est, quo puniuntur qui recedunt a Christo.

dominus. Et egredientur & videbunt cadaue-

ra virorum qui prauaricati sunt in me. Ver-

mis eorum non morietur, & ignis eorum non

extinguetur & erunt vsque ad satietatem vi-

isionis omni carni.

a Omnia reprobatorum. Legem naturalem vel scriptam. Pruaricantes repu. om. pec ter. b Materialis vel conscientia. c Sic nec materia eius. d Materialis vel conscientia. e Quia semper erit ei quod consumat scilicet mali perdurates in poenis. b Re-probi electis. c Letabitur iustus cum vident vind. d Sanctis.

* Ambrosius. Vt ex multa cruditate febres nascuntur, & vermes, quoniam quis cibum sumit intemperanter, ita si quis peccata peccatis accumularet, nec decoquat ea poenitentia, sed misceat peccata peccatis cruditatem contrahat veterum & recetium delictorum, igne adiretur proprio, & vermibus consumetur. Ignis est quem generat moestitia deli-

torum: vermis est eo quod irrationabilia animi peccata mentem pungunt, & viscera exedunt, vermes ex vnoquoque nascuntur tanquam ex corpore peccatoris. * Cyprianus. Cremabit addictos perpetua semper gehenna, & voracibus flammis vorax poena nec erit vnde requiem vel finem possint habere tormenti. e Ad satietatem. quia scilicet boni videbunt eos a se iusto Dei iudicio separatos, amissa potentia qua sentiebant contra bonos, & vindictam Dei in illos tantam, vt maiorem non exposcant. Qui modo dicunt. Vixit quo aomine non vndicas sanguinem nostrum. Satiabuntur quoque, de beatitudine sua agentes gratias visa impiorum ineffabili poena. * Cyprianus. Spectabitur illic a nobis semper ardens sempiternis flammis, qui hic nos spectauit ad tempus, & in persecutionibus factus, oculorum crudelium, breuis fructus perpetua visione pensabitur, iuxta illud, stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustauerunt, &c.

In cap. 14. Lucz.

quod.

Matt. 9. g. 19. q. 3. cap. quoniam.

lib. contra de metrianum.

E

Apoc. 6. c

Vbi supra

Sap. 4.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Egredientur. sicut et beati, non per loci mutationem, sed per consuetudinem.

2 Et videbunt cadauera. corpora damnatorum in gehenna. Et quod iste in uultu eius, patet per hoc quod subiicitur:

3 Vermis eorum non morietur. quia vermes corpora mortuorum corrodes in sepulchris non deficiunt cum eis, & in puluere conuertuntur.

4 Et ignis eorum non extingue. Ex quo patet quod dictum est, sicut cruciatus corporum damnatorum in igne inferni, qui est inextinguibilis.

5 Erunt vsque ad satietatem. id est repletionem & perfectionem.

6 Visionis omni carni. id est, omni homini beato non sic in-

telligendo, quod beati delectentur per se in poenis damnatorum, sed quia talis intuitus damnatorum declarat eis diuinam iustitiam exercitum, & diuinam misericordiam beneficium, quo poenas illas euaserunt & propriae gloriae augmentum: in quantum maior apparet, comparata ad suum contrarium, quia oppositis iuxta se contrariis maiora & minora videntur. i. Elencorum. & ex illis tribus beati per se letantur secundum quod dicitur Psal. 57. b. Letabitur iustus cum viderit vindictam. Ecce primum. Manus suas lauabit in sanguine peccatoris in quantum Dei misericordia factus est immunis ab illis poenis. Ecce secundum. Si utique est fructus iusto. Accipitur hic si pro quia. quia per hoc apparet maior fructus propria, & sic totum cedit in gloriam electorum & ipsius Dei principaliter. Cui est honor & gloria in secula seculorum Amen.

An beati gaudebunt de poenis malorum

F

mo. cap. tractauit, scilicet de reprobatione Iudeorum & Gentium reprobatione, & de imperfectione, seu euacuatione quorundam contentorum in veteri lege: quae ad cultum Dei pertinere videbantur; vt sic reprobatio primi status non solum attribuitur peccatis Iudeorum, sed etiam imperfectioni legis antiquae. de qua apostolus ad Heb. 8. c. Quod autem antiquatur vetera, & prope interitum est. Et similiter concludit in fine cap. de statu finali iustorum, & supplicio reprobatorum. Circa quae octo facit. Primum ostendit imperfectionem legis circa determinationem solius vnus templi ad diuinum cultum. de quo dicit: Haec dicit dominus: Caelum sedes mea est, & terra scabellum pedum meorum, quae est ista domus quam edificabitis mihi? Licet. n. templum a Salomone edificatum similiter & templum secundum ad diuinum cultum pertinerent: non tamen huiusmodi domus materiales capaces sunt Dei vt forte (put habetur in glossa) aliqui stulti, seu nescientes estimabant: non autem sapientes. Nam vt dicitur in 3. Reg. 8. c. Si. n. caelum & caeli caelorum te capere non possunt, quanto magis domus quam edificauit? Et hoc est quod dicit propheta: -Caelum est sedes mea, &c. quae est ista domus quam edificatis mihi? q. d. Ista non sufficient ad habitationem meam: Quae quidem imperfectio per legem nouam fuit ablata. in qua non fuit tantum vnus locus deputatus ad diuinum cultum. vnde Ioan. 4. e. dicebat Christus Samaritanis: Venit hora, quando nec in monte hoc, nec in Ierusalem adorabitis. pa. etc. Vnde habitatio Dei prout in lege noua declaratur, principaliter consistit in corde ad hoc disposito. vnde Ioan. 1. b. Habitauit in nobis. in recipientibus Christum per veram fidem: & hoc est quod dicit propheta. Ad quem autem respiciam nisi ad pauperculum & contritum spiritus q. d. Habitatio mea non est in domo materiali, sed in creatura rationabili quae est Dei c. spax. cum per veram humilitatem, & contritionem ad hoc disponitur. vnde in Psal. Cor contritum, & humiliatum Deus non despicies. sancti enim & iusti in noua lege templum Dei dicuntur prima Cor. 3. d. Templum Dei

sanctum est quod estis vos. Possunt tamen ista verba: Ad quem autem respi. &c. principaliter & magis proprie exponi de Christo, in quo habitat plenitudo diuinitatis, vt dicitur ad Colossen. 2. b. Qui pauper & humilis corde, non solum simpliciter sed exemplariter fuit. vnde: Mat. 11. d. Discite a me, &c. Similiter & tremorem sermones meos. s. per summam obedientiam vsque ad mortem crucis, vt ad Philip. 2. a. q. d. inter omnia quae manus mea fecit, & vniuersa quae facta sunt: de quibus statim supra fecerat mentionem: haec est propria sedes mea & quies scilicet Christus pauperculus: non illa quam edificatis.

Consequenter secundum postquam ostendit imperfectionem legis antiquae quo ad templum materiale, hic consequenter ostendit ipsius imperfectionem quo ad sacrificia in templo oblata de quo dicit: qui immolat bouem quasi qui interficit virum, &c. prout in glossa. Sacrificium vestrum non placet mihi post immolationem veri sacrificij, in cuius umbra illa sacrificia vobis concessi. Haec enim habentur in glossa. secundum quam glossam continentur haec verba ad istud quod immediate dixerat: Ad quem autem respiciam? q. d. ad illum. s. pauperculum supradictum respiciam, non solum vt templum meum, sed etiam vt munus mihi suauissime oblatum. iuxta illud ad Eph. 5. a. Tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam, &c. Post hoc sacrificium, qui immolat bouem, quasi qui interficit virum: quia post euangelij publicationem talia sunt pestifera, prout in postil. & exponantur cetera prout ibidem vsque ibi: Audite verbum domini.

Vbi consequenter tertio propheta declaratur falsum motiuum, quod Iudei habuerunt: vt in abominationibus predictis permansissent, & infert eorum confutationem. Ad cuius declarationem sciendum, quod predicti duo quae sunt de principalioribus fundamentis fidei legis nouae. Quorum primum est, quod Deus dicitur proprie habitare in Christo homine singulari, & excellentiori modo quam in aliqua alia re. scilicet per vnionem personalem, de quo dicit: Ad quem autem

A autem respiciam. &c. ut fuit expositum. Secundum est, quod sacrificium Christi fuit Deo acceptissimum. propter quod dicitur: Qui immolat bouem, &c. Ista & similia que sunt vera fidei fundamenta Iudæi existimant esse valde derogatoria diuinæ excellentiæ. Primum enim credunt implicare, quod creator sit creatura. Secundum verò quod diuinitas sit passibilis, seu corruptibilis: quorum utrumque esset manifestè derogatorium diuinæ excellentiæ, si sic intelligeretur, ut ipsi false existimant: unde in hoc loco propheta dirigit sermonem ad discipulos Christi qui reuerenter susceperunt eius verbum & doctrinam, dicens: Audite uerbum domini, qui tremitis uerbum eius dixerunt fratres, vestri scilicet Iudæi infideles qui fratres sunt secundum carnem, odientes vos & abijcietes propter nomen meum: quia Iudæi tantum odium conceperunt de Christo quod inter se statuerunt, ut si quis confiteretur nomen Christi, extra synagogam eijceretur. & sic de eis propriè dicitur: Abijcietes uos propter nomen meum. Quid autem dixerunt hi fratres odientes subdit, cum dicitur: Glorificetur dominus, quia si dicant. Absit quod de Deo glorioso talia dicantur, scilicet, quod sit homo uerus. Similiter & quod sit in sacrificio oblatum, quia ista prout ipsi falsè concipiunt sunt contra diuinam excellentiam, ut dictum est: Quos propheta. consutat, dicens in persona sui & iustorum. Et videbitis in letitia uestra, q. d. ueritas prædicatorum elucet dabitur in euentu. Primo, quia videbitis in letitia uestra, scilicet discipulorum, prout in h. ca. declarat ubi dicitur: Letamini cum Ierusalem, ut ibidem exponitur. Secundo pro confusione fratrum odientium prædictorum dicit: Ipsi autem confundentur.

B de qua confusione statim subdit: Vox populi de ciuitate, &c.

Tria aduersa
Iudæis in de
structione tē
pli secundi.

Circa quod sciendum, quod in destructione templi secundi tria maximè aduersa Iudæis concurrerunt. Vnum, scilicet quod ciues eorum adinuicè odientes se interficiebant, prout dicit Iosephus, de quo dicit: Vox populi de ciuitate. Secundum est, quod in templo occurrerunt multa signa diuinæ reprobationis, ut cum velum templi scissum fuit Mat. 27. f. & alia multa que in Thalmud narratur ad hoc pertinentia de quo intelligitur illud: Vox de templo. Tertium est vox Romanorum exequentium diuinam iustitiam. de quo dicit: Vox domini reddentis retributionem inimicis suis, & sequitur. Antequam parturiret peperit: Ubi consequenter quarto propheta agit de natiuitate illius pauperuli, scilicet Christi de quo ante dixerat: Ad quem autem respiciam nisi ad pauperulum? de quo denunciatur, quod eius natiuitas de Beata Virgine fuit maximè admirabilis, & ideo subdit: Quis audiuit vnquam tale, aut quis vidit huic simile? Subiungit et propheta de regeneratione fidelium, di. Nunquid parturiet terra? & exponatur totum sicut in postilla. Subdit etiam propheta de generatione aeterna dicens: Nunquid ego qui alios parere facio, ipse non pariam? Quidquid perfectionis est in creaturis, per amplius & perfectius in Deo inuenitur seclusa quacumque imperfectione. unde hæc expositio que datur à sanctis doctoribus, in postil. non videtur esse mystica, sed literalis: Nam paternitas, & filiatio per prius & magis propriè dicuntur in diuinis, quàm in creaturis. Iuxta illud apostoli ad Ephe. 3. c. Flecto genua mea ad patrem domini nostri Iesu Christi, &c.

Consequenter quinto dicit: Letamini cum Ierusalem, &c. ubi extense declarat illud quod prius de discipulis Christi dixerat. Videbitis in letitia uestra. exponatur totum sicut in postil.

Consequenter sexto declarat extense ad punitionem fratrum odientium, & abijcientium discipulos Christi propter nomen eius, de quibus dixerat, supra. Ipsi autem confundentur, & de hoc dicit cum dicitur. Et indignabitur inimicis suis. usque ibi. Stimul contumentur dicit dominus. & exponatur totum sicut in postil. Et notandum quod ex hoc quod dicitur hic: Qui comedebant carnem suillam, &c. Simul contumentur. Expositores Hebræi credunt se habere efficax argumentum ad hoc quod status Christia-

Comedere
carnes suillas

nitatis consummatus est tempore sui Messie inaniter expectati, eo quod Christiani vescuntur carnibus suillis, non tamen Iudæi nec et Sarraceni. Sed falsitas eorum declaratur in glos. maiori super Genes. ubi expresse habetur, quod omnia quorum esus erat illicitus in veteri lege debebant esse licita ad esum tempore Messie, & specialiter hoc dicunt de porco. unde hoc quod dicitur: Qui comedebant carnem suillam. exponendum est prout in postil.

Consequenter septimo dicit: Ego autem opera eorum. In quo videtur ostendere exordium apostolicæ doctrine, scilicet quomodo processit post resurrectionem Christi. Quod continuatur ad prædicationem, specialiter ad illud quod dixerat: Peperit Sion filios suos.

Ad quod sciendum, quod prout legitur in actibus apostolorum. 2. co tempore quo Spiritus sanctus descendit in apostolos Christi, erant in Ierusalem habitantes viri religiosi ex omni natione que sub celo est: qui omnes viderunt gloriam Dei, in quantum videbant ipsos apostolos loquentes varijs linguis magnalia Dei, quod non nisi virtute diuina fieri poterat & hoc est quod dicitur hic: Ego autem opera eorum & cogitationes eorum, scilicet Iudæorum volentium suppressere fidei veritatem. unde & apostolos & discipulos intantum persequebatur, quod omnes erant congregati per metum Iudæorum in eodem loco: & sic Deus ex operibus, & cogitationibus prauis Iudæorum bonum elicit, scilicet congregare apostolos cum omnibus Gentibus & linguis, ut viderent gloriam Dei modo prædicto. Et in hoc quod dicitur. Cum omnibus Gentibus. intelligatur distributio pro generibus singulorum prout in multis alijs locis. Et sequitur: Et ponam in eis signum, scilicet in discipulis, signum sancte crucis, quia crucifixum communiter prædicabant, vel signum id est miracula, vel signa que in nomine Christi faciebant. iuxta illud Mat. 28. d. Signa ante eos qui crediderint hæc sequentur. In nomine meo demonia eiicient, &c. Et mittam ex eis qui saluati fuerint, ubi in Hebræo habetur. Qui euaserint: quia apostoli & discipuli quasi fugientes euaserunt de persecutione Iudæorum ab Ierosolymis ad Gentes scilicet ad Gentiles. Exponatur cetera, prout in Post. ibi: Et adducent omnes fratres vestros. Quod videtur exponendum de martyribus Christi, qui in diuersis partibus mundi fuerunt pro testimonio Dei interfecti quorum corpora, seu ossa adducuntur frequenter de cunctis Gentibus. In equis & quadrigis, &c. scilicet honorificè & diuersis & varijs modis: ad mortem sanctum meum Ierusalem, scilicet ad ecclesiam. Quomodo inferant filij Israhel munus in vase mundo in domum domini, quia tanta veneratio fit reliquijs sanctorum in ecclesia, sicut olim fiebat in templo, cum aliquod munus solemnissimum ibi offerbatur. Et hic inuicit propheta tertium pertinens ad perfectionem noui status. In veteri enim lege corpora, seu ossa mortuorum erant immunda intantum, quod continentabantur sacerdotes per contactum mortuorum, ut Leui. 11. a. Sed in noua lege hoc non habetur, immo reliquijs sanctorum in altaribus ponuntur. Cuius differentia ratio potest esse, quia animæ defunctorum in veteri lege quantumcunque sancta fuissent, separabantur tamen a visione diuina, unde & corpora eorum merito separanda erant à sanctuario: cuius oppositum est in noua lege, in qua animæ sanctorum beatificè Deo coniunguntur. unde ad perfectionem sui status pertinent prædicta.

Consequenter octauo dicitur. Et assumam ex his Sacerdotes & Leuitas. In quo inuicitur quartum pertinens ad status nouæ legis perfectionem, in quantum Sacerdotium ipsius se extendit ad omnes Gentes, & non coartatur ad certam tribum, sicut in veteri lege. Quæ quidem extensio pertinet ad perfectionem, sicut noua lex perfectior est, que obligat omnes, quam lex vetus quæ tantum obligat populum antiquum.

Et in hoc etiam ostenditur translatio legis antiquæ ad nouam iuxta illud Heb. 7. b. Translatio sacerdotio necesse est, ut legis translatio fiat: quod tamen Hebræi fatuè negant, de quo non est ad præsens agendum. Cetera exponantur prout in postil.

IN IEREMIAM PROPHE TAM^D

P R A E F A T I O .

HÆC interpretatio Hieronymi est. Si quid in ea nouerit, secundum Hebræos codices exploretur. Alia est Septuaginta interpretum Ecclesijs vsitata. Quæ quamuis nonnulla aliter habeat quam in Hebræis codicibus inuenitur, tamen vtraque, idest secundum

Septuaginta, & secundum Hebræam, apostolica autoritate firmata est, non errore neque reprehensione superiori, sed certo consilio Septuaginta nonnulla aliter dixisse vel contextuisse intelliguntur. Quod ideo præmonemus, ne quisquam alteram ex altera velit emendare. Quod singulorum in suo genere veritas obseruanda est.

P R O L O G V S S A N C T I H I E R O N Y M I .

I N E V N D E M .

IEREMIAS propheta cui hic prologus scribitur, sermone quidem apud Hebræos Isaïæ, & Hosee & quibusdã alijs prophetis videtur esse rusticior, sed sensibus par est, quippe qui eodẽ spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloqui. à loco ei in quo natus est accidit. Fuit enim Anathotites, qui est vsque hodie viculus tribus ab Ierosolymis distans milibus. Sacerdos ex Sacerdotibus, & in matris vtero sanctificatus, virginitate sua Euangelicũ virum Christi ecclesiæ dedicans. I sic vaticinari exorsus est puer, & captiuitatẽ vrbis atque Iudææ, non solũ spiritu sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus Israel Assyrij in Mœdos transtulerant,

iam terras earum coloniæ Gentiũ possidebant. **E** Vnde in Iuda tantum & in Benjamin propheta uit, & ciuitatis suæ ruinas quadruplici planxit alphabeto: quod nos mensuræ metri versibusq; reddidimus. Præterea ordinem visionum qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est, ad pridinam fidem correximus. Librum autem Baruch notarij eius qui apud Hebræos nec legitur, nec habetur, prætermisimus pro his omnibus maledicta ab æmulis præstolantes, quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior, quia vos me cogitis. Ceterum ad compendium mali rectius fuerat modum furori eorum silentio meo ponere, quam quotidie noui aliquid scriptitantem inuidorũ insaniam prouocare.

P R O L O G V S A L T E R .

IOA K I M filius Iosie, cuius ter tiodecimo anno propheta re orsus Ieremias: sub quo & Olda mulier prophetauit, ipse est qui alio nomine appellatur Eliachim, & regnavit super tribum Iuda & Ierusalem annis vndecim. Cui successit in regnũ filius Ioachim cognomento Iechonias, qui tertio mensis regni eius die decima captus à ducibus Nabuchodonosor, ductus est in Babylonem, & in loco eius cõstitutus est Sedechias filius Iosie patruus eius, cuius anno vndecimo Ierusalem capta atque subuersa est. Nemo igitur putet eundem in

Danielis principio Ioachim, qui in Ezechielis exordio IoaKim scribitur. Iste extremam syllabam Kim habet, ille chin. Et ob hanc causam **E** in Euangelio secundum Mattheum vna videtur deesse generatio, quia, secunda thesserodecas in IoaKim definit filium Iosie, & tertia incipit à Ioachim filio IoaKim. Quod ignorans Prophyrius, calumniam instruit ecclesiæ, suam ostendens imperitiam, dũ Euangelistam Mattheum arguere nititur falsitatis. Quodque traditum scribitur IoaKim monstrat non aduersariorum fortitudinis fuisse victoriam, sed domini voluntatis.

A R G V M E N T V M I N E V N D E M .

IEREMIAS Anathotites, qui est viculus tribus à Ierosolymis distans milibus, apud Thamnas in Aegypto à populo lapidibus obrutus occubuit. Iacet verò in eo loco sepultus, quo du

dum Pharaos rex habitauerat. Et quoniam postulatione sua defugatis ab eodem loco serpentibus, Aegyptios à tactu aspidum facit esse securos, magna eum ibi religione Aegyptii venerantur.

Homil. 1. in
Ieremiam
ver. 2.

Yonaz 3. b

Gene. 18. c
Ibid. 19. c

Quod.

Quæstio.

Benignissim^o
Deus ad pœ
nitentiã hor
tatur.

RIGENES. Deus ad beneficiendū promptus est. ad puniendum dissimulatur. Cū enim possit reos sine contestatione venturi iudicij punire, nunquam hoc facit. sed etiamsi condemnauerit, prædicat ut liberentur per penitentiam, quidā nati fuerant per delictum. Niniuitæ eodē

nati erant peccatores a Deo. Adhuc. n. tres dies, & Niniue erat subuertenda. Noluit enim Deus cū silentio punire damnatos. sed dans eis locum pœnitentiæ misit Hebræum prophetam, qui diceret: *Adhuc tres dies & Niniue subuertetur*, ne perirent. s. quia condemnati erant, sed agentes pœnitentiam impetrarent misericordiam. Sodomitæ quoque & Gomorræi diuino iam erant exitio destinati, sicut sermo Dei ad Abraham ostēdit: tñ quod suum erat fecerunt angeli volentes eos saluare. qui se indignos saluare iudicauerunt, & dicentes ad Loth: *Est ne al quis hic tibi gener, aut filij aut filia* &c. neque ignorabant non esse eos secutores Loth, sed ostenderunt suam pariter, & eius qui eos miserat benignitatem & amorem. Simile quiddam in Ieremia inuenimus. Notandum est. n. tēpus propheticæ eius, qñ pphetare cœperit vel finierit. Dicit ergo aliquis: Quid ad me tēpus historię quia cœpit pphetare in diebus Iosia filij Amon regis Iuda, & vsque ad annum tertiumdecimum in regno eius. Deinde prophetauit in diebus Ioaachim filij Iosia regis Iuda vsque ad consummationem vndecimi anni Sedechia filij Iosia regis Iuda: & per tres reges propheta eius extensa est vsque ad captiuitatē Ierusalem in 5. mense. Cōdemnauerat. n. Deus Ierusalem pp peccata sua & hæc erat extrema sententia sua, ut captiuitati relinqueretur. Sed cum hominum amator sit Deus, nec quemquam velit perire antequam depopulationis tempus instaret, misit & hunc prophetam qui inuiteret ad pœnitentiam. Misit eundem etiam sub secundo rege post primū. Misit quoq; sub tertio iam captiuitas imminabat, & adhuc ad salutem hortabitur Deus, tribuens & ante vnum diem locū pœnitentiæ. Vnde scriptū est: vsq; ad captiuitatem Ierusalem & vsque ad quintum mēsem prophetauit Ieremiam. Iam hostium vincula strinxerant manus, & nihilominus hæc dicebat Deus: Ecce captiui facti.

facti estis agite (licet sero) pœnitentiã. Rogate me, & ego parcam vobis: possum eruere de captiuitate qui tradidi. Hæc etiam de nobis possumus intelligere. Si peccauerimus, captiui futuri sumus. Tradi. n. peccatorē Satanę nihil distat ab eo quod Iudæi traditi sunt Nabuchodonosor. ut sicut illos Deus concessit aduersario pp frequētes impietates: sic nos propter peccata trademur spiritali Nabuchodonosor. Vnde: *Quos tradidi satanę, vt distant non blasphemare*. Putas quantum malum est peccare, vt tradaris Satanę captiuanti animas eorū qui relinquuntur a Deo non sine causa. s. nec sine iudicio. Cum enim miserit pluuiã super vineã, & ipsa p vna attulerit spinas, quid faciet nisi vt mandet nubibus, ne pluant super vineã imbrem? Propè est ergo & captiuitas nostra, si non egerimus pœnitentiã, vt tradamur. s. Nabuchodon. & Babylonijs quibus iam adiacentibus sermones prophetarū, legis, apostolorū: & ipsius Christi hortant nos ad pœnitentiã, puocāt ad salutē. Si audierimus, credimus ei q dixit: Et ego pœnitentiã agā de omnibus malis quæ locutus sum eis facere.

Hieron. ad Eusebium. Quia volumen est longissimū, & in plerisque historia manifesta in Ieremia latā explanationem non quæras super his maximè quæ iã in alijs prophetis sunt dicta. Vt nihil desit in sensibus cum multū desit in verbis: flamina tibi atq; subtegmina & litia pparabo, tu ipse vestē pulcherrimam conficito. Cæteri pphetæ, vt Isaias, Hosee, Iohel fuerūt ante captiuitatē duarum tribuum. s. Iudæ, & Benjamin. Alij post, vt Daniel Aggæus & Zacharias, Ieremias verò & Ezechias imminēte captiuitate prophetauerūt, alter in terra Iuda, alter in Babylone. Ieremias puer propheta cœpit, tertio decimo anno Iosia regis Iuda filij Amon: prophetauitq; sub eo decē & nouē annis, & sub Ioaachim filio eius annis 11. & sub Sedechia q vltimus fuit regū Iuda annis 11. vsque ad quintū mensem quo a Babylonijs captiuata est Ierusalē. Ioaachaz verò & Iechonia trinj menses (quorum alter in Aegyptum, alter cū matre ductus est in Babylonem ter) supradictis annis computantur. Ac per hoc ab exordio prophetiæ suæ vsque ad captiuitatem Ierusalē in qua & ipse captus est, pphetauit annis quadraginta, & vno, præter illud tēpus quo in Aegyptū ductus est, ibiq; prophetauit in Thamnys sicut in hoc ipso volumine cōtinetur.

CAP.

LYRANI IN IEREMIAM. P R A E F A T I O.

Propheta in Gentibus dedi te. Verbum propositum scribitur Ier. 1. b. Et dictum sibi a domino. In quo possunt notari quatuor cause huius libri Ieremiæ quem habemus præ manibus exponendum videlicet. Causa efficiens materialis, formalis, & finalis. Causa vero efficiens duplex est, vna principalis, s. Deus reuelans omnia in hoc libro contenta. Alia instrumentalis, scilicet, sanctus Ieremias qui Spiritu sancto distante scripsit librum istum. Et hæc duplex causa efficiens notatur, cum dicitur: Dedi te, ita quod in supposito huius verbi dedi, qued est ipse Deus, exprimitur causa efficiens principalis. In hoc autem pronomine te, causa efficiens instrumentalis. Et de vtraque potest accipi illud quod scribitur Ezech. 3. d. Fili hominis speculatore m dedi te domui Israel. Ad hoc enim ponitur speculator in excelsis, vt a longē speculetur, & que viderit fideliter annunciet: & sic fecit Ieremias, vt statim videbitur in quodam generali: & plenius in prosecutione libri. Causa verò materialis & formalis possunt notari in nomine prophete, cum dicitur: Prophetam. Ad cuius intellectum sciendum quod propheta secundum interpretationem nominis dicitur quasi procul fans, quia sator seu denunciatur ea quæ sunt longinqua a naturali cognitione humana. Et ista quantum ad præsens sunt in duplici gradu, quia aliqua sunt huiusmodi propter suam eminentiam respectu intellectus nostri, cuiusmodi sunt diuina, ad qua se habet intellectus noster sicut oculus noctuæ ad lucem solis. 2. & metaphisicæ. Inter ista verò valde longinquum & remotum est a cognitione nostra incarnationis diuine mysterium. Ex creaturis enim potest homo deuenire in cognitionem primæ cause que Deus est, quantum ad multas eius conditiones, & sic Philosophi concluderunt de Deo plurimas conclusiones. Similiter natura humana per se accepta, non excedit cognitionem nostram, sed vno naturæ diuine & humanæ in supposito verbi supra modum transcendit facultatem intellectus humani. Mysterium autem istud denunciatur Ieremias propheta inter alios valde clare 2. a dicens. Ecce dies veniunt, dicit dominus, & suscitabo David germen iustum & regnabit rex, & sapiens erit & faciet iudicium & iustitiam in terra. In diebus illis saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter. Et hoc est

nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster. Hæc enim autoritas ad literam de Christo dicitur secunda omnes doctores Hebræos & Latinos, vt plenius videbitur ibidem domino concedente. Per hoc autem quod dicitur. Suscitabo David germen iustum, exprimitur humanitas Christi, qui factus est ex semine David secundum carnem ad Rom. 1. a. Per hoc autem quod subditur: Et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster, exprimitur diuinitas Christi clarius vt mihi videtur quam in alijs libris veteris testamenti: quia vbi habemus dominus, in Hebræo habetur, nomen domini Tetragrammaton, quod secundum antiquos doctores Hebræorum sic etiam appropriatum est altissimo creatori, vt non liceat ipsum nomen de alio dici, prout plenius dicitur domino concedente quando ad locum illum venimus. Et quia Ieremias ita clare Christi mysterium denunciatur, propheticè potest dici de eo quod scribitur Luc. 1. g. Et tu puer propheta altissimi vocaberis, qui valde clare expressit altitudinem suę diuinitatis, & hæc est materia principalis huius libri. vnde dicit Rab. Sal. super 9. cap. Zacharia quod vniuersi prophete non sunt locuti nisi de diebus Messie que est intelligendum de principali intentione eorum, quia de pluribus alijs sunt locuti. Et secundum hoc, Deus humanandus est subiectus in omnibus libris prophetarum, sicut Deus humanatus in Euangelij: quia quod prophete nuntiant futurum, Euangelistę narrans factum. Sicut enim Deus sub ratione absoluta est subiectum in tota sacra scriptura, sic est in partibus eius subiectum sub rationibus determinatis, vt dictum sibi plenius in principio Genesis. Alia verò sunt longinqua a cognitione humana propter suę entitatis, & veritatis deficientiam, cuiusmodi sunt futura contingentia, de quibus non est determinata veritas apud nos, sed est determinata apud Deum. Et de talibus est propheta secundum quod dicit Cassiodorus super Psal. Propheta est diuina inspiratio rerum euentus immobili veritate denunciatus. De talibus verò erat destructio ciuitatis & templi, & captiuitas populi per Nabuchodonosor futura: quam Ieremias propheticè denunciatur, & scribit in hoc libro, in tantum quod voluerunt eum propter hoc occidere, secundum quod dicitur in Ier. 26. d. Iudicium mortis est viro huic, quia prophetauit aduersus ciuitatem istam. Et hæc est materia huius libri scilicet.

* data *

daria sub nomine propheta designata. Causa etiam formalis huius libri sub nomine propheta designatur. Circa quod sciendum quod duplex est forma libri, scilicet forma tractatus & forma tractandi. Forma tractatus, est diuisio libri per partes & capitula de qua videtur in prosecutione libri. Forma vero tractandi est modus agendi, qui modus est propheticus describendo diuinas reuelationes Ieremie factas, propter quod de ipso potest dici illud quod scribitur Iob. 6. b. Hic est verè propheta. Et dicitur verè propheta, ad differentiam pseudo prophetarum, qui non prophetabant ex diuina inspiratione sicut Ieremias, sed aliqui eorum ex propria fictione propter quatuor. Alij ex reuelatione demonum qui sunt mendaces, propter quod falsi erant, vt in pluribus demonstrant prophetie eorum. Causa finalis huius libri est utilitas vniuersalis ecclesie, que collecta est ex omnibus

Gentibus. Et hic finis notatur, cum dicitur: in Gentibus, id est ad D utilitatem omnium Gentium: propter quod de ipso potest dici illud Ija. 49. b. Dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea vsq; ad extremum terræ, vt sit verbum domini ad Ieremiam dicentis: Dedi te in lucē Gentium, ad illuminandum eos lumine fidei & claritate morum, vt sis salus mea vsque ad extremum terræ & hoc denunciatiue tantum, quia Christus est salus Gentium eff: Et tunc secundum quod dicitur. Operatus est salutem in medio terræ. i. in Ierusalem, que est in medio climitate terra habitabilis, in qua operatus est salutem humanam per suam passionem benedictam & resurrectionem & ascensionem in celum, vbi cum patre & spiritu sancto viuit & regnat in secula seculorum Amen.

C A P. I.

IEREMIÆ PROPHETÆ.

C A P. I.

Verba Ieremie. 75. Verbum a

Dei, quia verba Ieremie verbum domini est.

* Hieronymus. Post exordium vaticinationis Ieremie. 35. prophetie anno, Ezechiel in Babylone his que cum eo captiui erant exorsus est pphetare.

* Theodoretus. Duplici gratia præditus erat propheta, sacerdotali & prophetica, & illam quidem traxit a genere, hanc vero beneficio superno adeptus est. Refert et tempus prophetie.

In diebus, &c. Meminit etiam eorum qui deinceps regnarunt ad extremam vsque obsidionem.

b In diebus, &c. Hieronymus. Mirabilis Dei clementia. Iam captiuitate vicina, & Babylonio exercitu vallante Ierusalem, nihilominus populum ad pœnitentiam vocat, malens seruare conuersos, quam perdere delinquentes.

c Priusquam te. Non quod ante conceptionem fuerit vt hære-

Erba Ieremie filii Helchie de Sacer

dotibus qui fuerunt in Anathot

in terra Benjamin. Quod factum

est verbum domini ad eum in diebus Iosie filij Amon regis Iuda in tertio decimo anno regni eius. Et

factum est in diebus Ioachim filij Iosie regis Iuda vsq;

ad consummationem vndecimi anni Sedechie filij Iosie

regis Iuda, vsque ad transmigrationem Ierusalem

in mense quinto. Et factum est verbum domini ad

me dicens: Priusquam te formarem in utero, noui te

tusest in eo qd dñi. Propheta est & orabit pro te. Et tñ nō dixit ad eum. Priusquam te formarem, &c. Sed postea in extremo vitæ tempore sanctificatus est Abraham.

* Theodoretus. Electio non iniqua. Hanc enim notitia præcessit. Nouit enim tumque sanctificauit. Nam cognoscit omnia priusquam generentur.

hæretici suspicantur. Sed quia psciuit eum dominus futurum, cui facienda iam facta sunt: qui vocat ea que non sunt tanquam ea que sunt.

* Hier. Priusquam, &c. Quidam hunc locum super saluatorem intelligunt, qui proprie propheta Gentium fuit & per apostolos oēs nationes vocauit. qui priusquam in utero virginali formaretur, antequam de vulua exiret sanctificatus est in utero & notus patri qui semper in patre, & in quo semper pater.

* Origen. Ieremias, hoc præ ceteris decus consecutus est Abraham propheta nuncupatus est in eo qd dñi.

Propheta est & orabit pro te. Et tñ nō dixit ad eum. Priusquam te formarem, &c. Sed postea in extremo vitæ tempore sanctificatus est Abraham.

* Theodoretus. Electio non iniqua. Hanc enim notitia præcessit. Nouit enim tumque sanctificauit. Nam cognoscit omnia priusquam generentur.

¶ a Anti-

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. I.

Verba Ieremie. si. Liber iste diuiditur in duas partes scilicet proemium & tractatum. Secunda incipit, ibi: Et factum est. Prima in duas, quia primo ponitur autoris notificatio, secundo facta sibi commissio, ibi. & factum est. Circa primum notificatur autor, primo ex nomine cum dicitur.

1 Verba Ieremie. Supple sunt que sequuntur in hoc libro. Secundo ex genere, cum dicitur.

2 Filij Helchie. Qui fuit etiam propheta, licet non tam famosus, sicut Ieremias. Et hoc secundum regulam Hebræorum que dicit, quod quando in principio alicuius prophetie exprimitur nomen patris ipsius prophetie intelligendum est quod & pater fuit propheta.

3 De Sacerdotibus. Ex quo patet quoque dignitas sui generis: quia tribus Sacerdotalis commixta fuit tribui regie propter sui dignitatem. Tertio ex loco, cum dicitur.

4 In ter. Ben. Dicit enim Hieronymus in prologo huius libri. quod Anathot est vicus tribus milibus distans a Ierusalem in sorte Benjamin situs. Quarto notificatur ex tempore, cum dicitur.

5 Quod

5 Quod factum est verbum dñi, &c. Et sciendum quod istud quod non est pronomen, sed conunctio. Et ponitur pro quia, & referatur ad id quod dicitur in principio, verba Ierem. Et ad ostendendum, quod hec verba procedebant ex spiritu diuino, dicitur. Quod factum est. i. quia factum est verbum domini ad eum in diebus Iosie, &c. Tacentur hic duo reges quorum temporibus prophetauit, s. Ioachim & Iechonias filius Ioachim, eo quod quilibet eorum regnauit tantum tribus mensibus: & sit tempus eorum computatur sub alijs regibus vsque ad transmigrationem Ierusalem id est, captiuitatem populi eius & ciuitate destructa per Nabuchodonosor in mense quinto. Contrarium videtur infra 39. vbi dicitur. Mense 4. 5. die mensis, aperta est ciuitas, &c. Dicendum, quod mense quarto fuit capta a Babylonijs, vt ibi dicitur, sed ciuitas non fuit destructa, nec populus in Babylonem ductus donec super hoc audiretur voluntas Nabuchodonosor existentis tunc in Antiochia, per nuncios ad hoc missos, qui redierunt mense quinto, vt dicitur hic.

6 Et factum est ver. do. ad me dicens. Hic consequenter describitur commissio facta Ieremie de actu prophetandi, cum ei dicitur a domino.

7 Priusquam te forma. in utero noui te: Noticia prædestinationis, que est ab aeterno.

* 1 Et tan-

M O R A L I T E R.

1 Verba Ieremie. Per Ieremiam qui excelsus domino interpretatur, bonus prælatus vel doctor, vel prædicator significatur. Quilibet enim istorum in gradu suo est excelsus domino. Huic autem dicitur a domino.

7 Priusquam te formarem in utero noui te. & cetera. Vterus autem in quo formatur, est studium sacre scripturæ: & in de exit vel educitur a domino vt applicetur regimini populi vel eius doctrinæ, seu ipsius prædicationi, & propheta constituitur per denunciationem futuræ pænæ & gloriæ. Per hoc autem quod dicitur.

A *Antequam de vulua.* Hier. Orig. Secundum illud Pauli. *Postquam coplacuit ei qui me segregauit ex utero matris meae & vocauit per gratiam suam: ut reuelaret filium suum in me, ut euangelizarem eum in gentibus.* Ioann. sanctificatus quoque in utero & Spiritum sanctum accipit, & in vulua mouetur, & per os matris loquitur.

Ioan 14.b
Gal. 1.c

† Preparaui
† In fia. 14.b
8 q. 1 c. in in
scripturis.
Exod. 6. b

Officium pre
dicandi an sit
appetendum

Isa. 6. c

† 36. di. e. qua
ecclesiasticis
De maior. &
ob. c. solitz.

Gene. 4

B *A a a do. Deus.* Dete stat officium quod pro aetate non potest sustinere. Eadem verecundia qua Moyses gracilis, & tenuis vocis se esse dicit: sed ille quasi magna, & robusta aetate corripitur, quasi puero huic venia datur, qui verecundia, & pudore decoratur.

C *Noli ducere.* Gregor. Officium predicationis alij laudabiliter appetunt, ad quod alij laudabiliter cogunt Isaias non ultro se obrulit dicens: *Ecce ego mitto me.* Jerem. humiliter reluctat dicens: *A a a do. Deus.* Ab utrisque exterius diuersa vox prodit, sed non a diuerso fonte dilectionis. Duo enim sunt praecipua charitatis Dei. Sapor & proximi. Per adiuuam ergo vitam proximis prodesse cupiens Isaias officium predicationis appetit. Per contemplatiuam Ieremias amore Dei inherere desiderans. mihit ad predicandum renuit. Hic ne tacita contemplationis lucra loquendo perderet: Ille ne damna studiosi operis tacendo sentiret. Sed notandum, quia qui recusauit, penitus non resinit, & qui mitti voluit ante se per altaris calculum purgatum uidit: ne autem non purgatus adire quis sacra mysteria audeat, aut quem Deus elegit sub humilitatis specie superbe contradicat. Quia ergo difficile est purgatum se cognoscere, predicationis officium tutius declinatur. Non tamen pertinaciter declinare debet, cum ad hoc suscipiendum superna voluntas agnoscitur. Quod Moyses utrumque mirabiliter expleuit qui praesesse tantae multitudini, & noluit, & obediuit. Fortem enim superb. esset, si ducatum intrepidus susciperet, vel autoris imperio obedire recusaret. Utrobique ergo subiectus, & praesesse populis sese metiendo noluit, & tamen de imperantis viribus praesumendo consentit.

D *Ne timeas.* Theodoretus. Hoc etiam diuino Mosi dixit Dominus. Illi enim ministerium extimescenti ac dicenti. Qui ego sum ut vadam ad Pharaonem, inquit Dominus, *Quoniam ero tecum.* Eandem sacris Apostolis pollicitationem dedit ratam ac firmam quos cum iussisset docere omnes gentes, prospiciens quomodo viderent, & pauperes & facultate dicendi destituti vniuersam terram peragrarent, ambiguitatem soluit, excussoque timore dixit. *Ecce vobiscum sum usque ad consummationem seculi.*

A & antequam exires de vulua, & sanctificauite, & propheta in gentibus dedi te. Et dixit: **A a a domine Deus:** Ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit dominus ad me: **Noli dicere,** quia puer sum, quoniam ad omnia quae mittam te, ibis: & vniuersa quaecunque mandauero tibi, loqueris. **Ne timeas a facie eorum,** quia ego tecum sum, ut eruam te, dicit dominus, **Et misit dominus manum suam,** & tetigit os meum. Et dixit ad me: **Ecce dedi verba mea in ore tuo,** ecce constitui te hodie super Gentes & super regna, ut euellas & de-

tur Noli dicere quia puer ego sum.
2 **Et misit, &c.** Notandum, quod hic manus Dei mittitur que tangit os Prophetae. Et dicitur: *Ecce dedi verba mea in ore tuo.* In Isaias scriptum est. *Et missus est vnus de Seraphim, & in manu habebat carbonem quem forcipe tulerat de altari, & tetigit os meum, &c.* Quia Isaias perfectus erat, & immunda labia habebat, & in medio populi polluta labia habebat, mittit vnus de Seraphim, qui non manu, sed forcipe & carbone tangat os eius iniquitates eius auferat. Hic autem ipseus Dei manus mittitur, non ut peccata auferat, quae multa per pueritiam non fecerat, sed ut loquendi gratiam tribuat. Ezechiel vero librum deuorat intus & foris scriptum. Nam sacramenta diuina, quae simplicem historiam continentem, Ieremiae os tangitur, & domini verba tribuuntur, ut confidentiam accipiat predicandi.

† Ut euellas, &c. Origenes. Non aliquis existimet triste quiddam Ieremiam recepisse, quia constitutus sit ad eradicationem regnorum & gentium. Bonitatis Dei istud est iudicium, eradicare vitia per sermones, inimica coelestis regni regna destruere, & bellantes cum sua gente euertere nationes, eradicare & subuertere.

* **Idem.** Quid eradicat & quid subuertit? Cogitationes pias & castas. Quatuor tristibus duo letae succedunt. Neque enim poterant edificari bona, nisi destructa essent mala: nec plantari optima, nisi eradicarentur pessima. *Omnis enim plantatio quam non plantauit pater meus in caelis, &c.* Et edificatio quae non est edificata supra petram, sed super arenam sermone Dei suffoditur atque destruitur. Illa autem quam consumet dominus spiritu oris sui, & destruet aduentu praesentiae suae, omnem, scilicet sacrilegam peruersamque doctrinam disperdet in perpetuum. Ea vero quae eleuantur contra scientiam Dei, & in sua confidunt sapientia, quae est apud Deum stultitia, dissipabit atque deponet, ut pro his aedificentur humilia, & in locum superborum quae destructa sunt & euulsa extruantur, & plantentur quae ecclesiasticae conueniunt veritati, de quibus: *Dei aedificatio estis, Dei agricultura estis.* Multi hunc locum super persona Christi

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et antequam exi. de vul. Te purgando ab originali in utero matris per gratiam sanctificantem.
- 2 Et prophetae, &c. nunc tibi officium prophetandi imponendo. Et quia officium est magnum, ideo subditur excusatio Ieremiae.
- 3 Et dixi A a a dom. Deus. Et dicunt aliqui expositores, quod hic ter ponitur a: quia Ieremias se excusat a tanto officio propter triplicem defectum. scilicet aetatis, scientiae & eloquentiae: quia adhuc erat iuuenis, sed haec expositio procedit ex ignorantia Hebraei sermonis ubi ponitur hic vnus dictio, & dicitur aha composita ex tribus literis. scilicet Aleph he & he, quia bis ponitur haec litera he, & haec dictio sic sonat a a a. Litera enim he, aliquando sonat in Hebraeo sicut a in Latino: & est dicta dictio, interiectio dolentis vel admirantis. Sed quia Deus potest supplere omnem defectum. Ideo subditur.

- 4 Noli dicere, &c. q. d. potens sum ceterum defectum tuum supplere, & te ab impugnationibus eorum quos tu formidas protegere. Sciabat enim Ieremias quod prophetae qui ante eum fuerant, persecutiones usque ad mortem sustinuerant maxime tempore Manasse regis, ut habetur. 4. Reg. Et subditur iniunctio officij, cum dicitur.
- 5 Et misit dominus, &c. Vidit enim imaginaria visione quasi similitudinem hominis Deum representantis, os Ieremiae manus tangentis, & intellexit quod per hoc designabatur collatio don prophetiae sibi datae a Deo. Ideo subditur.
- 6 Ecce dedi, &c. Et quia Ieremias non solum prophetauit contra regnum Inaee, sed etiam contra plura alia, ut videbitur infra ideo sequitur.
- 7 Ecce constitui &c. Ut euellas. id est euellendo denuncies transferendos inde habitatores.

Noli

* Ut

MORALITER.

† *Ecce nescio loqui.* ostenditur quod quilibet reputare se debet insufficientem ad officia dicta, propter quod valentissimi viri leguntur officium pastorale quantum poterant recusasse, scilicet Ambrosius, Gregorius, Augustinus & plures alij. Sed multi valde insufficientes modo se ingerunt impudenter, sicut auicula festinans ad praedam,

& muscipulam non attendens.

4 *Noli dicere.* Sciens enim circa se voluntatem domini de sua promotione debet humiliter obedire: & sic fecerunt sancti predicti.

5 *Et misit, &c.* Promotis enim ex ordinatione diuina ipse dat gratiam exequendi debite officia imposita.

† *Ut euellas.* vicia.

† MORALITER.

Christi accipiunt. Jeremias. n. interpretatur excelsus domini, qui destruxit regna diaboli, quae sibi in excelsis montis ostendit, aduersarias perdidit potestates, delens chirographum errorum in cruce. De quib. post historiae veritatem tropicos dicitur. Quare fremuerunt Gentes, & populi

meditati sunt inania? *Assuerunt reges terre, & principes conuenerunt in unum. Pro his euulsis, destructis, perditis, & in inferiora detractis aedificatur & plantatur ecclesia Dei. Super Jeremiae autem persona nulla dubitatio est, qui in manu accipit calicem meri plenum vini, & propinare iubetur omnibus nationibus.*

* Origenes Dei verba prius eradicant, destruunt, perdunt, & postea aedificant, & plantant. Obseruauimus semper in scripturis, primum ea quae videntur tristia nominari, deinde ea quae hilariora sunt, secundò dici. *Ego occidam & ego uiuificabo.* Non dixit prius ego uiuificabo & postea decidam. Hae si intelligerent miserissimi haeretici, nunquam ad nos deferrent crebrò ista dicentes: videtne Deum legis & prophetarum quò ferus & inhumanus est.

a *Virgam vigiliarum.* Virgam vigiliarum. LXX. baculum nucem propter verbi similitudinem. Vigilia. n. & vigil & vigilare, Hebraicè sachad dicitur, & nux seched. vnde in sequentibus pardus vigilans hoc nomine ponitur. Quod & in Daniele iuxta Theodotionem scriptum est, vt ab arboribus schino & prino: ille. f. & lentisco scissio, & ser ratio adulteris presbyteris decernatur. Et in principio Genesios. A viro qui dicitur Is, appellatur ista mulier quasi quaedam virago. Quidam virgam vigilantem atq; nucem dominum intelligunt. De quo Isaias. *Exibit virga de radice Iesse.* Vnde. Virga Aaron quae putabatur emortua, in resurrectione domini floruisse narratur.

* Theo. Vigiliis appellat, excitationem ad vindictam: longanimitatem vero, somnum. Inquit. n. beatus Dauid. *Exurge quare obdormis domine.* Et iterum. *excitatus est in qua dormiens dominus.* virga amygdalina indicat obscure celeritate videlicet. Sigdè floret hac arbor ante reliquas arbores

* Moraliter. Virgam vigi. *Virga tua & baculus tuus ipsa me*

me consolata sunt. Ad hoc. n. corripit dominus, vt emender: D quomodo nux & amygdalum amarissimum habet corticem testam durissimam, vt detractis duris, & amaris, fructus dulcissimus repertiatur: sic omnis correctio, & labor continentiae amara sunt ad presens, sed fructum dul-

cissimum pariunt. **1** Vn̄ vetus illa s̄n̄a ē. **2** Literarū radices a **3** mare, fruct⁹ dulces. **4** b *Et factum est.* Gra **5** datim peccātes cor- **6** ripiuntur, qui no **7** luerunt percutiente **8** virga corrigi vel e **9** mendari: mittūtur **10** in Ollā succensam **11** de qua plenius Eze. **12** * Origenes. Requi **13** ramus de ista sentētia, quod propterea

simul virgam ostendit, & cacabum igne succensum, vt si quidem disciplinas accipias per virgam, & emenderis, cacabo non indigeas succenso, si verò permanes indisciplinatus & virga non emendaris. i. verbo correptionis, vel confutatus, vel poenitens, in cacabum mitteris, & cacabus succendetur.

* Idem. Quia sacramentum sacerdotale est virga nucis, arbitror Jeremiam vidisse virgam nucem, & prophetae de ea, illa quae scripta sunt vel de virga nucis vel de lebete, siue de olla succensa, quasi si ostenderet per hanc in virga nucis esse vitam, in lebete succenso esse mortem. Vita. n. & mors ponitur ante faciem nostram. Est & vita quidem Christus in sacramento nucis, mors autem diabolus in figura lebetis succensi.

* Theodoretus. Vocat lebetem urbem Ierusalem: igne autem regem Babylonium, quem denominat a Babylone, quia Babylon sita est a parte aquilonis ipsius Ierusalem, quam quidem Ierusalem Ezechiel etiam lebetem vocat & icolas eius canes.

* Greg. Olla succensa est cor humanum, saecularium curarum ardoribus, desideriorumq; anxietatib. eruens. Quia a facie Aquilonis succenditur. i. diaboli suggestionibus inflammatur. Ipse enim vocari nomine Aquilonis solet, qui dixit. *Sedibo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis.*

c *Ollam succensam.* Hinc dominus ad Iob dicit. *De narib. eius procedit fumus, sicut ollae succensa atque feruentis, halitus eius: & prunas*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et destruas. quantum ad occidendos.
- 2 Et disperdas. quantum ad fugientes per diuersas vias.
- 3 Et dissipēs. quantum ad morientes in fuga vel captiuitate.
- 4 Et aedifices, & plantes. i. denuncies Iudaeos reaedificandos, & plantandos in terra sua. Quod impletū fuit tempore Cyri, qui dedit populo licentiam redeundi in terram suam, & reaedificandi templum & tempore Artaxerxis qui dedit licentiam Neemię reaedificandi ciuitatem Ierusalem: vt habetur 1. Esd. 1. & Neemia. 1.
- 5 Et factum. Finito prooemio, hic incipit tractatus. Circa quē sciēdum, q̄ licet principalis materia huius libri sit mysteriū ipsius Christi, vt supra dictum est, tamen Jeremias multò diffusius scribit futuram ciuitatis, & templi destructionem pp̄ quod melius pot̄ accipi diuiso libri secundum istam materiam. Et secundum hoc liber iste in duas partes diuiditur, quia primò Jeremias hanc destructionem futuram denunciat. Secundò, ipsam factam deplorat in Threnis, qui non est liber distinctus ab isto, vt patet per Hieronymum in prologo gallico, qui prologus ponitur in principio libri Reg. Prima in duas, quia primò futuram destructionem denunciat. secundò dicta epilogat, c. 3. Prima adhuc in duas, quia primò pronunciatur destructio Iudaeorum. Secundò aduersariorum suorum, cap. 46. Prima adhuc in duas, quia primò denunciat dicta destructio propheticè. Secundò historicè cap. 39. Prima adhuc in duas: quia primò ostenditur destructio ciuitatis futura. Secundò subditur huius destructionis causa, ca: seq. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur dicta ostensio. secundò prophetiae confortatio ibi. Tu ergo. Ostensio vero destructionis futurae sui duplici visione. Secunda ponitur ibi. Et factum est. Prima ponitur, cum dicitur.
- 6 Quid tu vi. Non querit Dominus ex ignorantia, sed vt ex eius

responsione conuenientius eum instruat de futura destructione ciuitatis. Ideo consequenter ponitur prophetae responsio.

7 Vir. vi. Aliqui sic exponunt. Virgam vigiliarum. i. vigilantium. s. latronum qui vigilat de nocte quando alij dormiunt ad faciendum furta, & habent aliquando virgā longā in extremitate vnicinum ferreum habentē cum qua extrahunt vestes vel alias res de domib. per fenestras, & per hoc vt dicunt designabatur futura spoliatio ciuitatis per Chaldaeos. Sed istud dictum processit ex ignorantia Hebraici sermonis, qui sic habet hic. *Baculum amygdalinum ego video.* Et dicit baculum, ad designandum percussorem ciuitatis futuram. Amygdalinum, ad designandum huius percussoris accelerationem, eo q̄ inter alias arbores amygdalus multum accelerat emitere flores. Et ideo cum subditur.

8 Bene vi. quia vigi. In Heb. habetur. Quia festinabo ego & c. & eadē sententia est in litera nostra, cum dicitur. Vir vi. Et postea Vig. ego. per vigilantiam. n. intelligitur festinatio, eo modo loquendi quo cōter dicitur de homine multū festinante ad aliquid obtinendum quod vigilat super illud: sacra Scriptura. n. non semper transfertur de verbo ad verbū, sed aliquando accipiendo sensum ex sensu.

9 Et fa. est. Hic ponitur secunda visio, cum dicitur. **10** Quid tu vi. Exponitur vt supra. **11** Ollam suc Ego ui. non est intelligendum quod viderit imaginaria visione ollam ptenam igne ardente, vt aliqui imaginantur, sed videbat ollam bullientem, & hoc modo communi verbo dicitur olla succensa, quando sortuer bullit, vnde in Hebr. eo habetur. *Ollam bullientem ego video.*

12 Et fa. eius. i. ebullitiones eius quae apparent in superficie ollae bullientis. I. Hebr. n. facies ponitur in plurali.

13 A fa. aq. a parte aquilonis, olla enim posita ad ignem quando

MORALITER.

- 1 Et destruas. Haereseos.
- 2 Et disperdas, & c. malorum colligationes.
- 4 Et aedifices. Virtutes.

† Et plan. In ecclesia & bonas personas & sufficientes. Et talis praelatus uidet uirgam uigilantem, quia considerat finalis iudicij terrorem.

11 Ollam suc. i. Poenae gehēnalis horrorē, ut ipse timeat, &

Sprunas ardere facit, & flamma de ore eius egredietur. Quidam
 A hunc locum in bonam partem accipiunt. Quod hi vide-
 licet qui in olla area excocti sunt, & per cruciatus pur-
 gati, postea principes sint Ierusalem, & postquam domi-
 nus fuerit miseris eorum exprobreteis, quia se deserto
 simulachra colue-
 runt. Sed hæc violē-
 ta, & praua inter-
 pretatio est.

a *Hii iatores terræ.*
De quib. in Apoc.
V. & super habitatores
terræ. Simil. n. non
sūt habitatores ter-
ræ sed aduenæ, &
peregrini. Vnde v-
nus eorum dicit.
Auena ego sum & pe-
regrius, sicut omnes
patres mei. Et alius.
Parus sum, & pssimi
dies mei quibus ego pe-
regrius super terram.
Et Petrus. Elebis ad-
uenis Ponti, Galatis,
Cappadociæ, Asiæ, &
Bithyniæ.
Et lo. * Theo-
doretus. Quid por-
rò hæc vindicta iu-
stius? Quid hac im-
pietate dementius?
Illi. n. relicto pro-
prio conditore, sig-
menta sua Deos cõ-
stituerunt. Hic vero
post diuturnam pa-
tientiam, sepe nu-
mero grana sua pri-
uauit eos, qua desti-
niti, impuris homi-
nibus seruerunt
Tu ergo accinge,
et. Iob quoq; præ-
cipitur, vt accingat
lumbos suos. Et Apostolus. Stare ergo
accingat lumbos vestros in veritate. &c. vt accinctis lumbis,
quos Elias & Io. Baptista zonis mortificauere pelliceis, lu-
cernas teneant in manib. suis Euāgelicæ s. prædicationis.
Quicunq; prædicaturus est sermones Dei, det accingere

† soluitur, e-
mittetur.
Apoc. 8. d.
Psal. 38. c.
Gen. 47. b.
1. Pet. 1. 2.
† timeas.
† ne forte cõ-
terere te fa-
ciã ante eos.
Io. 4. 2. b.
Eph. 6. c.

a *De quo Salomon: Aquilo durus est ventus. Nominè autem dexter vocatur ab his*
qui eius frigore calorem si lei perdit seruit.
aquilonis. Et dixit dominus ad me. Ab aquilone t̄ pandet
omne malum super oēs habitatores terræ. Quia ecce ego
conuocabo omnes t̄ cognationes regnorum aquilonis ait
dominus, & venient & ponent vnusquisq; solium suum in
introitu portarum Ierusalē, & super omnes muros eius in
circũitu, & super vniuersas vrbes Iudæ. Et loquar iudicia
mea cum eis super omnem maliciam eorum qui dereli-
querunt me, & libauerunt dijs aliēnis, & adorauerunt
opus manuum suarum. Tu ergo accinge lumbos tuos, & sur-
ge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Nē
formides a facie eorum: t̄ nec enim timere te faciam vul-
tum eorum. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatē muni-
tã, & in columnã ferream, & in murum ænēum super om-
nem terram regib. Iudæ & Principibus eius & Sacerdotib.
& omni populo terræ. Et bellabunt aduersum te, & nō præ-
ualebunt, quia ego tecum sum, ait dominus, vt liberem te

lumbos suos. Diaboli. n. fortitudo in lumbis. Vnde. Lum-
 b: mei implentur illuſionibus. Accinctis lumbis audiat quod
 scriptum est. Surg, qui dormis: & illuminabit te Christus, vt
 semper vigilans & de somno confurgens imperata facit,
 & dicat.

d *Ciuitas. Non do-*
num vnã, nō tur-
rim aut aliqua me-
nia sed ciuitatem to-
tã quæ super mō-
tem posita latere
non potest.
e *Et in co. De qua*
Apostolus. Co. vna,
& firmamentum veri-
tatis. Et petrus, & Ia-
cob. & Ioannes qui
putabantur esse co-
lumnæ Ecclesiæ. &
Paulo, & Barnabæ
dederunt dextas
communione.
f *Murum ænēum.*
* Gregorius Nazia-
zenus. Murus ænēus
est ni fallor anima
firma & aurea, re-
centque ad pietatē
compacta.
g *Regib. Iudæ. Si*
quando reges Iudæ
(qui interpretatur
confessio) & princi-
pes, & Sacerdotes
eius, & populi. epi-
scopi. & presbyte-
ri, & diaconi, & vul-
gus vile atque igno-
bile, contra sanctū
virum confurgerē
voluerunt, fidei fir-
mitatē, habeat nec
timeat: in domino
spere vt vincat.

h *Et bellabunt, &c. * Theodoretus. Hanc pollicitatio-*
 nem fecit etiam ecclesiæ. Nam Petro dixit. Super hanc Pi-
 tram ædificabo Ecclesiam meam: & portæ inferi non præualebunt
 aduersus eam. Non dixit, non pugnabunt, sed pugnando nō
 præualebunt. Quoniam ex aduerso pugnantes, non sine
 labore victoriam comparant.

NICOLAUS DE LYRA.

bullit, eius ebullitiones incipiunt a parte ignis, & stentur ad par-
 tem oppositam, & per hoc significabatur quod Chaldaei ciuitatem in
 censuri venirent a parte aquilonis, & ideo sequitur exponendo di-
 ctam visionem

- C** 1 Ab aquilo. Et patet litera vsque ibi.
- 2 Et po. vnusq; sol. suum. i. tentorium suum.
- 3 In intro por. vt nullus possit egredi vel ingredi quin capia-
 tur. Vel ad literam. solium suum. quia capti ciuitate sederūt prin-
 cipes in portis, in solijs suis tanquam victores, vt habetur infra. 31.
- 4 Et loquar. reddendo eis pœnam debitam pro peccatis. Sed quæ
 ritur hic, quō Chaldaei dicuntur venisse ab Aquilone, cum Chaldea
 sit magis ad orientem respectu Iudæ. Ad quod dicendum, quod Ne-
 buchodonosor tunc erat monarcha, vt patet Dan. 4. Et sic regna æ-
 quilonis erant sibi subiecta, & pro maiori parte collegit inde exerci-
 tum ad veniendum contra Ierusalem, vt sic Chaldeam, dimitteret

munitam bellatoribus in sui absentia contra pericula imminetia,
 quod autem ponitur duplex visio ad significandum idem, s. ciuitatis
 destructionem, facit ad iudicium veritatis, vt sermo Dei velocius cõ-
 pleatur: secundum quod exposuit Ioseph de duplici somnio Pbarao-
 nis, famem futuram significante. Gen. 41.

- 5 Tu ergo accinge lumbos. Hic consequenter ponitur pro-
 pheta confortatio, cum dicitur: Tu er. ac. idest sis promptus, & pa-
 ratus ad exequendum mandatum meum abijciendo a te timorem hu-
 manum: propter quod subditur.
- 6 Nec enim timere te faciam. idest permittam., propter
 quod subditur.
- 7 Ego quippe, &c. q. d. sicut ciuitas munita non potest capi,
 nec columna ferrea frangi, nec murus ænēus penetrari: sic nec po-
 teris a tuis aduersarijs superari. Cuius causa subditur.
- 8 Quia ego tecum. qui sum infinitæ virtutis, & sic possum te
 in omnibus protegere.

MORALITER.

† ad hoc alios inducat quia maligni spiritus ad contrariū
 nituntur. Ideo sequitur.
 † Quia ecce ego, &c. Per quas signantur congregationes
 demonum Quas d̄ hic Deus congregare inquantū per-
 mittit demones suos fideles tentare, sicut patet de S. Iob.
 2 Et ponent, &c. Per quas signantur Sacerdotes curati,
 quia ministri sunt sacramentorum, & sic præbent alijs
 aditum ad ecclesiam Dei.
 † Et super omnes muros eius. Per quos signantur prælati, &
 prædicatores, qui debent esse muri ad defensionem popu-

li Christiani: propter quod de malis dicitur Ezech. 13. a.
 Non opposuistis vos murum pro domo Israel.
 † Et super vniuersas. i. super aliorum fidelium congrega-
 tiones. Super omnes. n. prædictos querunt demones do-
 minari, propter quod doctores. & prælati debent ad op-
 positum coronari: ideo sequitur.
 7 Ego quippe, &c. recipiendo charitatiuè confugientes ad
 tuum consilium.
 † Et in co. ad suportationem debiliū.
 † Et in murum. Resistendo violentiæ tyrannorum. Et
 subditur diuinum auxilium, cum dicitur.
 † Et non &c.

A. D. D. I. T. I. O.

In cap. I. Ieremiae ubi dicitur in Postilla: Filij Elchiae. qui fuit etiam propheta.

Quod sit regula apud Hebraeos. Quod quando in principio alicuius prophetiae exprimitur nomen patris ipsius prophetae, intelligendum est quod pater fuit propheta, nullum habet fundamentum in Sacra Scriptura, nec aliquem Hebraeorum expositorem, me recordar legisse hoc asserentem: licet in quodam Thalmudico libro hoc legatur quod tamen hoc non est pro regula reputandum, imò secundum R. Cimbi, & alios authenticos Hebraeorum expositores, Helchias hic nominatus, est Helchias ille summus Sacerdos qui inuenit librum legis tempore Iosiae, ut habetur 4. Reg. 22. Qui quidem Helchias non fuit propheta: quod patet ex hoc quod ipse cum alijs de mandato regis iuit ad querendum verbum domini ab Olda prophetissa, ut patet in cap. supradicto.

REPL. In cap. I. Ieremiae ubi postilla. Helchiam patrem Ieremiae hic nominatum dicit fuisse prophetam iuxta regulam Hebraeorum dicentem patres prophetarum nominatos fuisse prophetas, sed Burg. dicit se illam regulam non legisse, nec regulam esse, dicit tamen in Thalmud reperiri, unde quia Thalmud apud Iudaeos pro lege reputatur: lex autem & regula coincidunt, igitur Burg. negans illud dictum fore regulam concedit ipsum esse regulam ex eo: quia dicit ipsum in Thalmud fore contentum. Assumit autem Burg. quod Helchias hic nominatus non fuit propheta, sed fuit ille summus pontifex, de quo, 4. Reg. 22. b. dicitur, quod inuenit librum legis tempore Iosiae: & ad hoc allegat Rabi Cimbi, & alios. Sed videtur quod Burg. per assumptum illud probat propositum, quia summi pontificis officium fuit prophetare: si enim tempore Christi quando Sacerdotum, & prophetarum legis debuit obmutescere, ad pontificis officium pertinebat prophetare, sicut dicitur Io. 1. 1. g. de Caipha: cum esset Pon-

Pontifex, prophetauit, multò amplius tempore regum quando propheta fuit in maximo vigore, ad pontificis officium pertinebat prophetare, ergo quia secundum Burg. Helchias non fuit propheta, cum hoc secundum eundem fuit pontifex, ergo fuit propheta, saltem officio, & si non actu. Et ad hoc tenet argumentum Burg. per quod nititur ostendere ipsum non fuisse prophetam, quia missus est a rege ad Oldam prophetissam ad consulendum. Ad hoc autem communiter dicitur, quod aliqui sunt prophetae actu, sed non officio ut Dauid, Iob, & quam plures alij. Quidam autem fuerunt prophetae utroque modo, sicut Isaias, Ieremias, &c. Quidam autem officio, & non actu, sicut multi summi Pontifices, & sic Helchias. Et ad sedandam Burgensem contentionem potest dici, quod non est inconueniens vnum prophetam ad alium accedere & ab eo inquirere aliquid sibi non reuelatum, & ab eo instrui, ut patet factum in multis locis tempore regum. In primo lib. Reg. dicitur Num Saul inter prophetas? qui tamen consuluit Phitonissam: multò rationabilius Helchias existens propheta potuit consulere veram prophetissam, quia propheta spiritu prophetico non semper tanguntur, nec est in eorum potestate usus luminis prophetalis, quia domum supernaturale est. Sed quicquid sit de prophetia istius Helchin non videtur verisimile hunc summum Pontificem fuisse patrem Ieremiae, quia pater ipsius hic nominatus dicitur fuisse de Sacerdotibus qui sunt in Anathoth, quod secundum beatum Hieronymum fuit viculus ruralis, & inde accidit ei Ieremiae rusticitas in cloquio, fuit n. Anathotes, ut inquit idem beatus Hieronymus. Nec puto verisimile summum Sacerdotem in tali viculo habuisse, sed in ciuitate regia ad reddendum iura in causis perplexis. Nec videtur honestus modus loquendi litera beati Hieronymi de patre Ieremiae si fuisset summus Pontifex: non n. honestè de summo Pontifice dici potest, quod sit vnus de Sacerdotibus, praesides enim cum simplicibus Sacerdotibus non connumerantur honestè, sicut non decet regem populo connumerari.

C. A. P. II.

C A P V T II.

Afflictam adolescentiam. Plenius hoc in Ezechiele legitur ubi sibi dominus Ierusalem matrimonio copulat, & sub persona vxoris suis iungit amplexibus. Siue ut ardentiorum monstret affectum puellam eam, & adolescentulam, & desponsatam vocat. Quo in nondum potiti sumus, ardentius appetimus. Theodoretus. Adolescentiam vocauit, initium vocationis Iudaeorum. Tunc n. ipse in Aegypto miserè

Factum est verbum domini ad me dicens, † Vade & clama in auribus Ierusalem, dicēs. Hec dicit dominus. Recordatus sum tui miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuae quando sequuta es

afflicti ingemebant, ipse vero misertus est & ministerio moysis vtens liberauit eos. Istud autem, dilectione perfectionis iuxta translationem 70. ironice posuit. Non enim vnquam Iudaei perfectione dilectionis habuerunt erga benefactorem quod ex hymnorum autore Dauid discimus, Dilexerunt n. eum, inquit, in ore suo, & in lingua sua mentiti sunt ei. Cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habitati sunt in testamento eius.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. II.

Factum est. Hic consequenter describitur dictae destructionis causa. s. populi Iudaei malicia. Et diuiditur in duas partes: quia primò Ieremias arguit populi maliciam. Secundo ex hoc patitur multiplicem iniuriam. c. 2. 1. Prima in duas, quia primò arguitur populi malignitas. Secundo eius irremediabilitas. 13. cap. Prima adhuc in duas: quia primò Ieremias arguit populi transgressionem. Secundo plangit sibi futuram persecutionem. ca. 11. circa medium, ibi. Tu autem domine demonstra mihi. Sed istud dictum videtur repugnare ei quod dictum est capitulo precedenti. Nec n. timere te faciam. i. permittam, quia plangit de malo futuro videtur procedere ex timore. Ad quod dicendum quod sicut dicit Philosophus. 2. rethorico. Timor est passio de malo futuro de difficili euitabili, non tamen impossibili: quia si apprehendatur vt impossibile euitari, iam cessat timor, & succedit tristitia: quae est proprie de malo praesenti, quia iam apprehenditur illud malum vt praesens: propter quod iudicati ad mortem cum illuc ducuntur non timent, sed tristantur, & hoc est peius quam timere. Prou. 17. d. Spiritus tristis exsiccat ossa Ieremias autem per diuinam reuelationem erat certus de persecutione sibi futura. Et ideo non erat in eo timor de hoc, sed tristitia. Et sic plangebat, quia apprehendebat illam quasi iam praesentem, propter euasione impossibilitatem.

tem. Plangit n. proprie est de malo praesenti vel praeterito secundum rem vel secundum rei apprehensionem. Per praedicta patet solutio argumenti. Prima adhuc diuiditur in duas, quia primò arguitur populi multiplex flagitium. Secundo excluditur ab eo remedium, cap. 5. Prima adhuc in tres: quia primò arguitur populi malicia. Secundo peccandi inuerecundia, c. seq. Tertio peccantium contumacia, c. 3. Praesens autem capitulum in duas partes diuiditur, quia primò praemittitur Dei & populi mutua dilectio secundo ipsius populi deprauiatio: vt grauior apparet ex praecedenti bonitate. Secunda ibi. Audite. Circa primum sciendum, quod Deus magnam dilectionem ostendit populo Iudaico, quando sic mirabiliter eduxit de Aegypto & sibi specialiter desponsauit per dationem legis, secundum quod dicitur Psal. 142. b. Non fecit taliter omni nationi, & iudicia sua non manifestauit eis. Et è conuerso, populus magnam dilectionem ostendit ad Deum, quando ad mandatum eius exiit in desertum, ubi victualia non crescebant, nec cibos ad sufficientiam sibi praeparare poterant. Et hoc est quod dicitur hic. 2 Vade & clama in auribus Ierusalem. i. habitatorem eius, ita quod omnes possint audire tam maiores quam minores. 3 Hec dicit dominus Cuius verbum non potest esse falsum. 4 Recordatus sum tui s. d. Israel. 5 Mite. ado. tuam. i. tempus tui exitus de Aegypto. 6 Et charitatem desponsationis tuae. In legis datione. 7 Quando seq. es me in de. ad dictum Moysi serui mei.

MORALITER.

Recordatus sum tui. Hoc potest moraliter exponi de religiosis generaliter, & de mendicantibus specialiter, quibus ad memoriam reducitur seruor deuotionis suae in reli-

gionis ingressu, vt conuenientius arguatur tepor, & remissio in progressu. Et sic dicitur in persona domini. Recordatus, &c. In principio professionis. 7 Quando secuta es, &c. religionis.

A *Omnes qui de Hieronymus. Sicut qui primitias deuorant, non degenerare Sacerdotali rei sunt sceleris, sic qui contaminant Israel, unde. Dum opprobriant super iac nascentes ut edunt car. me. &c. vsq; ceciderunt. Neque. n. a supplicio immunes erunt, quia domini sententiam impleuerunt. Opor*

ret. n. ut veniant / scandala, sed v. x. ei per que scandalum venit. Primitia debentur Sacerdotibus, non hostibus.

* Theodoretus. Quando quidem. n. non tanquam Deo inferuientes. bellum gerebant, qui pugnant aduersus Israellem, sed quasi ipso Deo superiores eua dere possent, ut accidit Sennacherib, hac de causa etiam illis minatur vindictam.

B *Israel. Hierony. Vtrumque nomen ponitur, Iacob, & Israel, non secundum duas & decem tribus, sed iuxta omnem populum: cum ipse Iacob postea dictus sit Israel.*

c Quid inuen. patr. Offensam dicit Deus a patribus factam, non quod peccata patrum filijs imputentur, sed quia filij habentes similitudinem patrum, & suo, & parentum scelere puniuntur. Propter sanctos patres filiorum miseretur Deus.

* Theodoretus. Summa Dei humanitas ac beneuolentia, qui non vt iudex indicat, sed quasi reus defensionem proponit, & vult conuinci. Aut quod facere de-

debuerat, & non fecit. Cumque sit Deus sacrosanctus, D iniquis hominibus dicit, quid peccauit? Qua iniuria vos affecit? dicite, redarguite. Quam habentes accusationem patres vestri, me, me benefactorem quidem reliquerunt, idolis autem manifestis seruiuerunt.

* Chrysostomus. in Hoc facit, non volens grauiorem in eos reddere sententiam; sed volens eos adducere, vt peccata sentirent, eaq; confiterentur.

d Neque ha. hom. Qui semper ad maiora festinat, non est .n. perfectio in via, sed in fine, & mansione que sanctis in celis patatur, quibus dicitur. Qui stas in domo domini, in atrijs domus dei nostri. Frustra igitur heretici suspicantur hic perfectam esse victoriam vbi pugna est & non victoria, sed certamen & incertus exitus futurorum.

e Et induxi vos. q. d.

Pro labore durissimi itineris, dedi vobis abundantiam omnium rerum, quod significat Carmelis qui Hebraice Chermel. Latine, scientia circuncisionis. Quomodo autem populus ille terram sanctam, & omnium rerum fertilem idololatria polluit, & violauit, sic nos verum circuncisionis accipientes scientiam, comedimus fructum eius, & si negligentia surrepserit, contaminamus hereditatem Dei, & hereditatem illius abominabilem facimus.

Theodo-

me in deserto, in terra que non feminatur. Sanctus Israel

a dno primitia frugum eius. Omnes qui deuorant eum delin

quunt: mala venient super eos, dicit dñs. Audite verbum

dñi domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel.

Hac dicit dñs. Quid inuenerunt patres vestri in me iniqui

tatis, quia elongauerunt a me, & ambulauerunt post vani

tatem, & vani facti sunt? Et non dixerunt vbi est dñs qui

ascendere nos fecit de terra Aegypti, qui traduxit nos per de

sertum, per terram ingahitabilem & inuiam, per terram sitis

& imaginem mortis, per terram in qua non ambulauit

vir neq; habitauit homo? Et induxi vos in terram Carmeli,

9 Et ambulauerunt post va. i. idola que nullam habent virtutem aut bonitatem.

10 Et vani facti sunt. i. bonitate vacui, sicut & idola: propter quod dicitur, Psal. 113. c. Similes illis fi. qui facti. ea &c. Quod. n. declinauerunt ad idololatriam, patet Exod. 32. in adoratione vituli, & postea in libris Iudicum, Regum, & Paralipo.

11 Et non dixerunt. i. facti non ostenderunt.

12 Vbi est domi. &c. quia non ostenderunt se gratos de hoc beneficio.

13 Qui tradu. nos per deser. qui erat locus inhabitabilis, & inuius.

14 Per terram sitis. quia carebat fortibus & fluminibus.

15 Et imaginem mortis. propter serpentes & animalia venenosa ibi existentia, Deut. 8.

16 Per ter. in qua non ambulauit vir. s. mtea: & si aliqui ambulauerunt fuerunt ita pauci, quod quasi nihil sunt reputandi, & tamen in tota ista via Deus prouidit bonis de victu, & vestitu, ita qd nihil eis defuit, secundum quod dicitur Deut. 2. b. Dominus nouit iter tuum quomodo transieris solitudinem hanc magnam per 40. annos habitans tecum, & nihil tibi defuit. Et in hoc maior Dei delectio apparuit, quod tanto tempore prouidit eis & ita bene.

17 Et induxi vos. Mutatur modus loquendi de tertia persona ad primam.

18 In terram Carmeli. i. terram Israelis, exprimitur tamen specialiter Carmelus, eo qd ist locus fertilis, & amarus, iste tamen

Psal. 26. a.

Luc. 17. a.

Gen. 32. f.

Diuisio

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 In terra que non femina. eo quod est omnino sterilis.*
- 2 Sanctus Israel do. q. d. tunc populus Israel fuit domino sanctificatus.*
- 3 Primi. fru. eius. q. d. sicut primitia frugum offerbantur domino pro frugibus alijs, sic populus Israel fuit ei applicatus specialiter per susceptionem legis, tunc. n. dixerunt. Omnia quaecunque locutus est dominus faciemus, Exod. 24. 7.*
- 4 Omnes qui deuorant eum delin. Sicut. n. primitia non comedebantur licet nisi a Sacerdotibus & eorum familijs. sic populi terrarum vastante populum Iudaicum peccauerunt quia licet hec punitione procederet a diuina iustitia, tamen aduersarij Iudeorum exequabantur voluntate mala. Ideo subditur.*
- 5 Mala venient super eos, dicit dominus, &c. sicut declaratum est multipliciter in Isaia, & adhuc declarabitur infra.*
- 6 Audite verbum domini. hic consequenter describitur populi deprauatio. Et diuiditur in duas, quia primo describitur eius malicia. Secundo remouetur falsa fiducia, ibi. Si laueris te. Prima adhuc in tres, secundum quod malicia populi ex trib. ostenditur. Primo, ex eius ingratiuitate. Secundo ex Gentilium comparatione, ibi. Propterea. Tercio ex flagellorum multitudine, ibi. Nunquid seruus, &c. Circa primum dicitur.*
- 7 Quid inuenerunt patres vestri in mei iniquitatis. q. d. nihil, quia non habet locum in Deo.*
- 8 Quia elong. a me. q. d. non fuit defectus ex parte mea, sed sua.*

MORALITER.

- † 1 In terra que non semi. Quod de religiosi mendicantibus proprie dicitur. Et consequenter arguitur laxatio, cum dicitur.*
- 7 Quid inuenerunt, &c. Et non loquitur de primis patribus qui fuerunt valde feruentes, sed de sequentibus qui ceperunt paulatim declinare a prima perfectione.*
- 9 Et ambulauerunt post vanitatem. per secularium imitationem.*
- 10 Et vani facti sunt. i. superbi & cupidi, ita quod multi religiosi solo habitu a secularibus distinguntur, & aliqui peiores efficiuntur.*
- 11 Et non dixerunt vbi est dominus, &c. i. non recognouerunt*

- beneficium diuinae vocationis ad statum religionis.*
- 13 Qui traduxit nos per desertum. prouidendo sufficienter de necessarijs.*
- † Per terram inhabitabilem & inui. &c. hominibus carnalibus & vanis.*
- 14 Per terram sitis. i. desiderij patrie coelestis.*
- 15 Et imaginem mortis, &c. s. peccato propter quod religio si dicuntur mortui mundo.*
- 16 In qua non ambulauit vir. i. superbus innitens suis vitijs.*
- † Neque habitauit homo. carnalibus intentus.*
- 17 Et indu. vos. ego dominus.*
- 18 In te. Car. vt comederetis degustando bona spiritualia per studium Sacrae Scripturae, & orationis deuote.*

† Et

* Theod. Deinceps diuifim in fingulos ordines accu-
fationem depromit.

a *Sacerdotes non dix. vbi est do.* Greg. Nesciri fe a Sacerdo-
tibus quæritur veritas, & nescire se principatum nescien-
tium protestatur. Vnde: *Recedite a me operarij iniquitatis, ne-*

*scio qui estis: Qui ini-
qui dum ea quæ
sunt domini ne-
sciunt, a domino
nesciuntur. vnde: si
quis ignorat ignorabi-
tur. Quæ pastorum
imperitia sæpe me-
ritis subiectorum
congruit qui quæ-
uis lumen scientiæ
sua culpa exigente
non habeant. distri-
cto tamen iudicio
agitur vt per eorū
ignorantiam, & qui
sequuntur: offen-
dant, vnde: Si ca-
uero ducatū præbeat,
ambo in foueā cadunt.*

Quasi dicat post
multa benefici di-
gnitatis priuilegia

verterunt in contemptum vt sacerdotes dominum non
quærent, doctores legis ignorarent eum qui alios doce-
re deberent, & pastores per negligentiam præuaricatores
fierent. Et prophetæ qui in populis disputant non in Deo
loquuntur, sed in idolo, vt sua figmenta venerentur. His
verbis vtendum est aduersus magistros nostri ordinis qui
deorant populum Dei velut cibum panis, & per mala
opera non inuocant nomen domini.

b *Adhuc iudicio contendam.* * Theod. Perseuerat in mo-
destia, non enim dixit, iudicabo vos posterosque vestros,
sed iudicio cõtendam vobiscum; quasi diceret iudicium
inibo & conuincam transgressores, vt autem demonstret
transgressionis grauitatem, hortatur, vt exposcant viuen-
di rationem gentium, tum orientalium, tum occiden-
tialium.

c *Cethim.* Cethim, vel Italiæ scilicet, vel occidentalium
partium quia ludææ Cyprus insula, in qua vrbs huius
nominis vicina est, de qua Zeno princeps Stoicorum.

* Theodoretus. Cethim vocat Cyprum ad a centes-
que ei insulas, Cedar verò eos qui versus orientem solē,
inco

incolunt desertum.

* Chryf. Quod dicit Jeremias huiusmodi est. Illi cum
venerantur simulacra, colantque dæmones & adorent,
tam constant in errore, vt ne velint quidem illa relinque-
re & ad veritatem conuerti, vós autem, qui verum ado-

vt comederetis fructum eius & bona illius. Et ingressi cõtami-
nastis terram meam, & hereditatem meam posuistis in
abominationem. Sacerdotes non dixerunt, vbi est dominus:

& tenentes legem nescierunt me, & pastores præuaricati sunt
in me, & prophetæ prophetauerunt in Baal: & idola secuti

sunt. Propterea adhuc iudicio cõtendam vobiscum, ait dñs

& cum filijs vestris disceptabo. Transite ad insulas Cethim,

& videte: & in Cedar mittite, & considerate vehementer, &

videte * si factum est huiusmodi, si mutauit Gens Deos

suos. Et certè ipsi non sunt dij. Populus verò meus mutauit

& peccatum. Attamen illi nunquam mutarunt. Quando E
Pascha ieiunium celebrarunt illi? Quando martyrum fe-
stos dies nobiscum egerunt? Quando diem epiphaniarū
nobiscum celebrarunt? Illi non accurrunt ad veritatem,
& vos ad iniquitatem properatis.

* Idem. *Transite, &c.* Simile quid vobis dico. Cogitate Hom. 28. ad
gentilium Philosophos, & tunc scietis quanto digni su-
mus supplicio, despicientes diuinas leges, cum illi quidē
pro humana honestate infinitè laborauerint, vos verò ne
que pro cœlesti regno per exhibeatis.

d *Et considerate.* Possumus cõtrea eos hoc dicere, qui ma-
iori studio sequuntur vicia quam virtutes, quibus dicitur:
Humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae sicut ex-
hibuistis membra vestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniqui-
tatem, &c. o m. 6. d.

e *Populus meus.* Vel anthropophormitæ, qui occasione
huius testimonij: *Faciamus hominem ad imaginem & similitu-*
dinem, immentam & simplicem diuinitatis substantiam
lineamentis nostris, & humana figuratone compositam
pertinaciter contendunt. Anthropo-
phormitæ
hæresis.
Gen. 1. c.

Obstu-

NICOLAUS DE LYRA.
*Carmelus est alius ab illo Carmelo, qui est in sorte Ephraim, qui est
magis sterilis, sicut dictum fuit Isa. 29. Libanus cõuertetur in Cher-
mel, & Chermel in saltum reputabitur.*

1 Et ingressi contaminastis. multis idololatrijs.
2 Sacerdotes non dixerunt vbi est dominus, &c. Eum
deuotè requirendo.

3 Et tenentes legem. Quæ dat mei cognitionem.

4 Nescierunt me. Recognoscendo me dominum per debitam
seruitutem.

5 Et Pastores. idest reges & principes.

6 Præuaricati sunt in me. cultum mihi debitum idolis exhi-
bentes.

7 Et prophetæ prophetauerunt in Baal. Loquitur de falsis
prophetis quos reges & principes fouebant contra veros domini pro-
phetas, vt patet. 3. Regum, tempore Achab. & 4. Regum tempore
Manasse, & plurium aliorum, vt patet infra. 20. ca.

8 Propterea adhuc iudicio contendam. Hic consequenter
argui-

arguitur malitia populi ludæarum in comparatione aliarum Gen-
tium cum dicitur in persona domini: Propterea adhuc iudicio
contendam. quasi dicat, nolo vos, & filios vestros per violentiam
deprimere, sed per viam iustitiæ: quia peiores estis Gentibus alijs.
Ideo subditur.

9 Transite ad insulas Cethim. idest, ad insulas maris medi-
terraneæ in quibus habitant Barbari.

10 Et in Cedar mitti. idest, ad Agarenos qui descenderunt ab
Agar ancilla Abrahæ per Ismaelem & Cedar filium Ismaelis.

11 Et considerate vehe. idest, toto mentis conatu.

12 Si mutauit. Gens. scilicet alia quæcumque a vobis.

13 Deos suos. Quasi dicat, non: sed quælibet Gens alia, illud quod
primò coluit tanquam Deum tenuit eius cultum quamuis sint dij
falsi.

14 Populus verò meus. idest, populus Israel a me specialiter
electus.

15 Mutauit gloriam suam. idest, Deum suum in quo debebat
gloriarī.

* 1 In idol.

MORALITER

1 Et in cont. terr. meam. peccatis vestris.
† Et hę. meam. idest religionem.
† In ab. angelis & hominibus propter vestram malam
conuersionem.

2 Sacerdotes non dix. vbi est domi. idest simplices religiosi
qui circa diuinum officium debent esse intenti, non dix-
erunt illud attentè nec deuotè.

3 Et tenentes legem. idest lectores & studentes qui tenent
scripturam legendo, sed non operando.

4 Nescierunt me. practicè per imitationem.

5 Et pastores præuaricati sunt. magis quærentes præesse
quam

quam prodesse.

† Et propheta. idest prædicatores.

† Prophetauerunt in Baal. Qui interpretatur deuorator
sub prætextu prædicationum quærentes deuorare do-
mus viduarum.

8 Propterea adhuc iudic. conten. Hic arguitur prædicatorum
malitia, cum subditur.

12 Si mutauit Gens Deos suos. quasi dicat Non Dij militum,
sunt excellentiæ; Dij mercatorum, sunt diuitiæ: Dij carna-
lium sunt delitiæ, & seruiunt eis immobiliter. Sed reli-
giosi qui elegerunt Christo seruire: ipsum relinquentes
quærent excellentias cum militibus, & pecunias cum
mercatoribus & delicias cum carnalibus. Et quoniam
hoc est mirabile, subditur.

† 1 Obstup-

Spiritualium
peruersitas
ad munditiā.

A *Obstupescite caeli.* Hieron. LXX. Obstupuit caelum, scilicet de quo dicitur: *Attende caelum & loquar, & ai de caelum & auribus percipe terra.* Videns praeccepta Dei conculcata inhorrescit, & stuporem dissimulare non potest, omnis creatura contremiscit & condolet super peccatis hominum.

Aquila & Symmachus. caelos. LXX. & Theodotion, caelum, interpretari sunt. Sed *samaam* Hebreum communis numeri est, & tam caeli quam caelum eodem dicuntur nomine, ut Thebae, Athenae.

B *Me dereliqui.* Qui praecceptum dedi dicens: *Ego sum dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti.* Et secundum quod in eodem loco scriptum est: *Non sint tibi dii alii in conspectu meo: pro quo secutus est demones.*

C Tertullianus. Indubitare non recipiendo Christum fontem aquae vitae, lacus contribulatos coeperunt habere Iudaei, id est, synagogas in dispersiones gentium, in quibus iam Spiritus sanctus non inmoratur, ut in praeteritum in templo commorabatur ante aduentum Christi.

C *Fons vitae.* Fons perpetuus est & vitales habet aquas. Cisternae & lacus de torrentibus & aquis turbidis complentur impluuijs.

* Theodorctus. Cisternas dissipatas nuncupavit ipsa idola. Siquidem Cisterna manu fit, quae scaturientem aquam non habet, sed a nubibus partem & vndeunque collectam suscipit. Quod si etiam dissipata & praeterfluens fuerit, confestim aquam e caelo collectam perdit. Huiusmodi est idolorum natura. Suam enim ex materia & artificio substantiam emendicat, & quam

in rem quae auxiliari non potest. ut nam. Exod. 20.2. timete, de fol.

congregant tibi verticem. lib. aduersus Iudaeos.

A *gloriam suam in idolum.* Obstupescite caeli super hoc, porta eius desolamini & vehementer dicit dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt & fontem aquae vitae, & foderunt sibi cisternas dissipatas, quae continere non valent aquas. Nunquid seruus est Israel, aut vernaculus? Quare ergo factus est in praedam? Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam: polluerunt terram eius in solitudinem. Ciuitates eius exustae sunt, & non est qui habitet in eis. Filij quoque Memphis & Thameos & constuprauerunt te vsque ad verticem. Nunquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam? Et nunc

B *Me dereliqui.* Qui praecceptum dedi dicens: *Ego sum dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti.* Et secundum quod in eodem loco scriptum est: *Non sint tibi dii alii in conspectu meo: pro quo secutus est demones.*

C Tertullianus. Indubitare non recipiendo Christum fontem aquae vitae, lacus contribulatos coeperunt habere Iudaei, id est, synagogas in dispersiones gentium, in quibus iam Spiritus sanctus non inmoratur, ut in praeteritum in templo commorabatur ante aduentum Christi.

C *Fons vitae.* Fons perpetuus est & vitales habet aquas. Cisternae & lacus de torrentibus & aquis turbidis complentur impluuijs.

* Theodorctus. Cisternas dissipatas nuncupavit ipsa idola. Siquidem Cisterna manu fit, quae scaturientem aquam non habet, sed a nubibus partem & vndeunque collectam suscipit. Quod si etiam dissipata & praeterfluens fuerit, confestim aquam e caelo collectam perdit. Huiusmodi est idolorum natura. Suam enim ex materia & artificio substantiam emendicat, & quam

ex his comparauit pulchritudinem tempus delet. *Nunquid seruus.* Ex hoc loco Iudaei in superbiam elati dixerunt: *Semen Abrahama sumus, & nemini seruiuimus vnquam quomodo ergo tu dicitur: liberi eritis?* Nescientes, quod omnis qui facit peccatum seruus est peccati & seruiet ei a quo vincitur. Nati de amico Dei Abraham vicio suo quasi filij Cham facti sunt, cui dictum est: *Maledictus Chanaan seruus erit fratribus suis.*

C *Leones.* Secundum anagogam, leones, intelligimus aduersas potestates vel hereticorum principes, qui terram ecclesiae desolantes omnes vrbes illius haeticorum incendio vastauerunt illo igne, de quo dicitur: *Omnes aduersantes quasi cibus corda eorum.*

C *Usque ad ver.* Secundum illud: *A platu pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Tanta fuit libido Aegyptiorum qui sunt magnarum carnum, ut nulli parcerent membro. Iuxta literam haec ad idola Aegyptiorum referuntur. Spiritualiter ad magistros peruersi dogmatis qui puritatem ecclesiae sua polluant turpitudine.

Greg. *Usque ad verticem.* Tropo. Constuprari est post male operationis usum etiam in ipsa fidei sublimitate corrumpi. Cum enim nequissimi spiritus vniuersiusque animum impijs operibus inuoluunt, sed integritatem fidei vitare non possunt, quasi adhuc inferiora membra polluant. Qui autem in fide corrumpitur, iam usque ad verticem constupratur. Malignus enim spiritus quae si ab inferioribus membris usque ad summa pertingit, cum actiuam vitam polluens, castam celsitudinem fidei diffidentiae morbo corrumpit.

C *Usque ad ver.* Secundum illud: *A platu pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Tanta fuit libido Aegyptiorum qui sunt magnarum carnum, ut nulli parcerent membro. Iuxta literam haec ad idola Aegyptiorum referuntur. Spiritualiter ad magistros peruersi dogmatis qui puritatem ecclesiae sua polluant turpitudine.

Greg. *Usque ad verticem.* Tropo. Constuprari est post male operationis usum etiam in ipsa fidei sublimitate corrumpi. Cum enim nequissimi spiritus vniuersiusque animum impijs operibus inuoluunt, sed integritatem fidei vitare non possunt, quasi adhuc inferiora membra polluant. Qui autem in fide corrumpitur, iam usque ad verticem constupratur. Malignus enim spiritus quae si ab inferioribus membris usque ad summa pertingit, cum actiuam vitam polluens, castam celsitudinem fidei diffidentiae morbo corrumpit.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** In idol. Sicut patet Exod. 32. ubi tanquam Deum coluit idolum vituli. propter quod dicitur Psal. 105. c. Mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli, &c. Postea vero multis idolis & varijs seruerunt, ut patet in libris Iudicum, Regum, & Paralip. Et quia istud erat valde inhonorabile, ideo subditur.

2 Obstupe. caeli. id est angeli superiores & portae caeli, id est angeli inferiores. Sciendum tamen, quod in Hebr. sic habetur. Obstupescite caeli super hoc, turbetis ac dissipetis. Et secundum Hebr. loquuntur de caelo aereo, quod dicitur hic caeli in plurali propter diuersas eius partes, vel accipiendo plurale pro singulari: sicut Exod. 32. b. dicitur: *Isti sunt dii tui Israel.* Et tamen erat ibi tantum vni cum idolum. Dicitur autem caelum aerum metaphorice obstupescere quando notabiliter immutatur sicut homo stupidus in facie mutatur, & in modo se habendi, in tempestate & dissipatione quando sunt ibi tonitrua, procellae, & fulgura quae sunt irae diuinae signa. Et per hoc ut dicitur Rab. Sal. intelligitur destructio ciuitatis & templi futura per Nabuchodonosor, quae fuit magna tempestas Iudeis, sicut in communi modo loquendi dicitur aliqua gens vel ciuitas tempestari quando magnum infortunium accidit ei, & huius tempestatis subditur causa, cum dicitur.

3 Duo enim mala fecit populus meus. Et quae sint illa subditum.

4 Me dereliqui. fon. aq. vi. Sic nominatur Deus, eo quod est vita per essentiam dans omnibus alijs vitam & inspirationem.

5 Et fod. sibi. id est cum diligentia & labore quaesierunt.

6 Cister-

6 Cisternas dissip. id est idola nullam vitam virtutem in se nec in alijs habentia.

7 Nunquid. Hic ostenditur malitia populi ex flagellorum multitudine, cum dicitur: *Nunquid seruus sempiternus est Israel? aut vernaculus. id est seruus natus in domo, ut sic debeat flagellari? q. d. non est ista causa, & ideo inquiritur de ea cum dicitur.*

8 Quare ergo factus est in praedam. alijs gentibus.

9 Super eum ru. leo. id est Assyriorum & Aegyptiorum reges, rudeliter ipsum inuadentes, ideo subditur.

10 Polluerunt terram. & patet lucra usque ibi.

11 Filij quoque Memphis & Thameos. Aegyptij sic nominati, quia Memphis & Thameos erant ciuitates nobles in Aegypto.

12 Constuprauerunt te vsque ad verticem. Illud fuit impletum, quando Aegyptij interfecerunt Iosiam regem qui erat caput in Iuda. Et subditur dictorum malorum vera causa, cum dicitur.

13 Nunquid non est istud factum tibi. Quasi diceret sic.

14 Quia dereliquisti Dominum. Per idololatriam.

15 Eo tempore. id est ab illo tempore.

16 Quo ducebat te per viam. Scilicet per columnam ignis & nubis praecedendo, ut habetur, Exod. 13. d. Et hoc fuit, quando populus fecit sibi vitulum constati eum & adorauit ut Deum. Exod. 32. d. & postea tempore Iudicum, quando non habebant regem nisi Deum, ut habetur 1. Regum.

17 Et nunc quid tibi vis, &c. Aquam turbidam? Nihil, ut habetur in Hebr. 30, qui Nilus diuiditur per multos riuos ad irrigandam terram Aegypti: & sic ex comixtione terrae fit eius aqua turbida, et per

MORALITER.

† **2** Obstupescite caeli super hoc, & portae eius desolamini vehementer dicit dominus. Quo enim mala fecit populus, &c. Me dereliquerunt fontem aquae vitae. Fugientes orationis studium & facere scripturae exercitium.

5 Et foderunt sibi cisternas dissipatas quae, &c. Immiscentes se secularibus negotijs, & Gentilium doctrinis.

10 Filij quoque Memphis & Thameos. Ciuitates sunt Aegypti.

pti, in qua primo fuerunt Philosophi, ut habetur 1. Metaphys. ideo per istos filios intelliguntur Philosophi & eorum doctrina, qua multi abutuntur in theologia: & plura videntur reuereri dicta Philosophorum quam sanctorum, ideo subditur.

12 Constuprauerunt te vsque ad verticem. Propter quod subditur.

13 Et nunc quid tibi vis in via Aegypti, ut bibas aquam turbidam? id est doctrinam erroribus plenam.

si laueris

a *ut bibas aquam turbidam.* Moral. Qui fontem aquae vitae Christi reliquerunt, & haereticorum lacus sibi foditur, qui doctrinarum aquas continere non possunt, necesse est ut leonibus subiciantur qui redigant eorum terram in solitudinem, & uniuersas ecclesias destruant & usque ad verticem polluant, & bibant aquas turbidas, & Assyrii fluminis & Aquilonis: unde exardescunt mala super terram.

b *Et quid tibi cum via Assyriorum, &c.*

* Theodoretus. Quando bello periebantur a Syris vocabant Assyrios in auxilium suum: cum vero Assyrii in eos bellum gesserunt, tunc confugebant ad Aegyptios.

c *Arguet te malitia tua Hieronymus.* Nota quod malitia & praeruaricatio postquam praeruaricantem fatiauerunt, & instar coturnicium usque ad nauseam deuenierunt, erudiant agentem poenitentiam cui imperatur, ut videat quod reliquerit, quid secutus sit, quomodo spernens bona & dulcia mala elegerit & amara: hoc autem totum factum est quia dereliquit dominum Deum suum.

* Theodor. Non me, inquit vocasti in auxilium sed illos: propterea tradidi te illis. Tale quidpiam accidit his, qui Saluatorem crucifixerunt. Negantes enim illum, dixerunt se non habere regem nisi Caesarem. Hac de causa Caesari tradidit illos.

d *A sec. conf. Hiero.* Potest hoc ad eum dici qui ab initio Christianus & sacris literis ex parte deditus, postea desiderio secularis literaturae (quae significatur in collibus) & amoenae eloquentiae (quae in frondosis arboribus monstratur) prosternit se demonibus qui sub occasione eruditionis & sublimis scientiae polluunt animas credentium & faciunt diuaticare pedes suos omni transeunti.

e *Vineam et* In Hebraeo foreth, quod genus est vitis optimae de cuius sarculo plantauit Israel, & miratur quomodo nomen verum & electa vinea in amaritudinem versa facta sit aliena.

f *Quomodo ergo conuer. es.* Nullus securus sit, si plantatio domini, & semen verum, & vinea foreth, intantum vicio suo commutatur, ut per amaritudinem a Deo recedat & fiat vitis

vitis aliena. Et notanda creatoris clementia qui est vitis vera. Ipse enim discipulis suis & credenti in se populo dedit, ut sint vitis vera, vitis electa, si permanserit in eo quod plantata est.

* Theod. Ad eundem modum magnus ille Moses ait.

a *Hebraice fior. communis editio habet geon* **b** *Nilum scilicet cuius aqua turbida.*

a quid tibi vis in via Aegypti, ut bibas aquam turbidam? Et

b quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua, & auersio tua, increpabit te. Scito, & vide, quia malum & amarum est reliquisse te dominum Deum tuum: & non esse timorem eius apud te, dicit dominus Deus exercituum. A seculo confregisti iugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non seruiam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternerbaris meretrix.

c Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum. Quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es iniquitate tua coram me dicit dominus Deus.

d *Coniugii. b. salustior. c. Domino vel marito.*

e *Amoenae & excellae semper idolis dedicantur.*

f *Idolatriae. b. Quasi.*

a *Quasi. Ad meretricem loquar.*

a *LXX. In ad artem sine in vitis alienae.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

a *Quasi. munda in conspectu hominum. b. Qui noui cogitationes hominum.*

De vinea Sodomorum, vinea eorum: & palmes eorum de Gomorrha. vna eorum vna fellis, & botrus eorum amarissimus. Unde etiam fel domino obtulerunt. At quoniam diuinam plantationem contumelijs affecerunt, suntque in amaritudinem conuersi & pro vna germinauerunt spinas, Christus qui secundum carnem ex ipsius natus est seipsum veram vitam appellat, Ego sum vitis vera, eos autem qui crediderunt in eum, nominat palmites.

* Orig. Quod dicit, tale est. Ego feci pedes quibus ingredere retur mortale genus qua cauta factum est, ut claudicaret plurimum? Ego feci omnia membra valida atque integra quomodo video in multis debilia, atque inutilia? Itaque non solum primi hominis anima, sed & uniuersorum ad imaginem & similitudinem Dei facta est, & antiquior est haec imago quae Dei est, imagine Zabuli quam postea induimus ob peccatum. Unde debemus valde laborare, ut quomodo delinquentes portauimus imaginem terrestrem, ita ad poenitentiam conuersi portemus imaginem caelestis, ad quam uniuersa primum condita creatura est, ob cuius in malum conuersionem, nunc peccantes sermo corripiens ait. Quomodo conuersa es in amaritudinem, &c.

g *Borith.* Ipsum Hebraicum. LXX. verò herbam fullonum, quae in Palestina in humidis & virentibus nascitur locis, & ad lauandas sordes eandem vim habet quam & nitrum.

Hiero. Allego. Nitrum nostrum & herba fullonis poenitentia est. Ecclesiasticus quoque sermo qui arguit & increpat & corrigit delinquentem, mordacioris nitri habet similitudinem. Qui uero leui peccatorum sorde maculatus est, leuioribus purgatur. Porro, grauius peccata quae ad mortem trahunt, nec nitro nec herba Borith dilui possunt sed grauioribus tormentis indigent. Vniquisque opus quale sit ignis probabit.

a *Quomodo*

F

12 In omni enim colle sublimi & sub omni ligno frondoso tu prosternerbaris meretrix.

13 Ego autem plantavi te vineam electam. In sacris patribus primum, Abraham, Isaac, Iacob.

14 Quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es iniquitate tua coram me dicit dominus Deus.

15 Si laueris te. Hic consequenter remouetur falsa fiducia in diuisiis, quae excluduntur, secundum ibi: Quid niteris. Prima in duas: Quia primo fit ista remotio, secundò poenae comminatio, ibi: Prohibe. Primum in quo confidebant, erant sacrificia quae in templo offerebantur pro peccatorum expiatione: quae tamen non valebant absque debita poenitentia: id est subditur. Si laueris te nitro. Species est terra qua vtuntur purgatores vestium: Et dicitur a nitro nites, quia facit vestes nitidas.

16 Et multiplicaueris tibi herbam borith. Quae similiter habet vim purgatiuam. In Hebraeo non habetur herbam sed tantum borith, quod secundum Hebraeos significat saponem qui habet vim purgatiuam: Et per ista intelligitur multiplicatio sacrificiorum iuxta ritum legis ad expiandum peccata, quae non valent ad hoc sine debita poenitentia.

* I Quomodo

ne quae parum aut nihil ualet sine emendatione ideo dicitur: Si laueris te nitro, &c. Sed quoniam, aliqui malum suum falso uolunt excusare. Sequitur.

† Quomodo

NICOLAUS DE LYRA.

perhibitionem illius aquae intelligitur petitio subsidij ab illa Gente.

1 Et quid tibi cum via Assyriorum ut bibas, &c. fluminis, scilicet Euphratis per terram illam currentis. Terra enim Israel erat sita inter Syriam & Aegyptum, quia ab aquilone habet Syriam, a meridie Aegyptum: & quando infestabantur filij Israel ab vna parte, querebant auxilium ab altera, & nihil eis valebat, idcirco subditur.

2 Arguet te malitia tua. Desperantes enim de diuino auxilio recurrunt ad humanum: & ideo iusto Dei iudicio deficiebant cadentes in manibus aduersariorum: ideo subditur.

3 Scito & uide. poena intellectum dante.

4 Quia malum. Ex priuatione boni prius habiti.

5 Et amarum. Ex incurfione mali prius inexperiti.

6 Reliquisse te dominum. Per idolatriae cultum.

7 A seculo. Id est a principio legis datae.

8 Confregisti iugum meum. Faciendo & adorando constulitum vitulum, Exod. 32.

9 Rupisti uincula mea. Id est praercepta.

10 Et dixisti. Facto.

11 Non seruiam. Quia seruisti idolis, & numero potest duobus dominis seruire, Matth. 6. c.

12 In

MORALITER.

15 Si laueris te. Hic auferitur falsa confidentia praedicatorum quae consistit in sequenti confessione & celebratione

ne quae parum aut nihil ualet sine emendatione ideo dicitur: Si laueris te nitro, &c. Sed quoniam, aliqui malum suum falso uolunt excusare. Sequitur.

† Quomodo

a Videte verbum domini. Moyses videbat vocem dñi. Et Ioannes Apostolus verbum Dei, se vidisse & attrectasse dicit.

b Nunquid solitudo. * Theodoret Hæc dicit ironicè. Nunquid ait sum similis idolis? An perinde vt illa, nullū bonum fructū. eis protuli, obidque seruitutem meam re-

fugerunt?

* Tertullia. Id est, Nunquid non habeo quos allegā aut vnde allegam, quoniā dixit populus meus non venimus ad te? Itaq; misit ad alios vocandos ex cadē adhuc ciuitate.

* Chrysoſtom⁹. Quod dicit, est eius modi Num fui vobis inutilis? Num innumerabilia bona in vos contuli? ipsam naturā mutauit Non clementia vt vobis seruit et composui. Nō dedi vobis vitam, sed humanis laboribus liberam? Propterea dixit. Num solitudo fui domui Israel? Hoc est, non fructus tui innumerabiles? Libertatem Aegypti, liberationē barbarorum ostensionem miraculorū, vitam in deserto, hereditatem Palestinæ, subingationem gentium, cōtinuam trophæa, frequentes victorias, miracula incredibilia, terræ foelicitatem, generis vestri incrementum, q̄ vniuersum orbē peruadit, gloriam, alia innumerabilia?

c Nunquid ob. Hieronymus. Ornamentum suum perdit qui

qui a domino recedit, & intelligentiam doctrinæ, quæ D significatur in pectore. Vnde. Ioannes supra pectus domini in cenā recubuit, & Sacerdotibus inter cætera seruat pectus sculum victimarum.

d In om. Istis, siue sub omni quercu alia litera; Hebræorum enim & quercum & ista significat. In amoenis autem locis, vmbra & frondibus imolabant.

e Et dixisti. His vtendum est apud eos, qui nolunt peccata sua cognoscere, sed in tempore afflictionis dicunt se immeritos pati. Magisq; irā Dei prouocant, dū alterum (immo maius) peccatum sit quod fecisti, non lugere sed excusationes prætere-

f Ecce ego iudic. Hieronymus. Audiatur hæresis noua ex veteri, iram Dei esse vel maximam nolle peccatum humiliter cōfiteri, sed impudenter iactare iustitiam.

g Et ab Aegypto. Vt Aegyptiorum impetum declinarent ad Assyrios confugiebant qui nihil profuerunt. Ab Aegyptijs enim victi sunt. Rursus, vt iram Assyriorū fugerent ad Aegyptios fugiebant, sed nihilominus superati sunt. Increpantur ergo quia relicto Deo spem in hominibus ponunt.

a Quem pro peccatis vestris sustinetis. **b** Non sine meritis vestris. **c** Non meus. **d** Vos tamen in scelere persistitis nec prophetarum timore ad meliora reditis.

runt. Deuorauit gladius vester prophetas vestros, quasi leo

a vastator **b** generatio vestra. Videte verbum domini. Nunquid solitudo factus sum Israeli, aut terra ferotina? Quare

b ergo dixit populus meus, recessimus, non venimus vltra ad te? Nunquid obliuiscetur uirgo ornamenti sui, aut sponsa

c fasciæ pectoralis suæ? Populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. Quid niteris ostendere bonam viam tuam, ad

quærendam dilectionem: quæ in super & malitias tuas docuisti vias tuas, et in alis tuis inuentus est sanguis anima-

rum pauperum & innocentium. Non in fossis inueni eos, sed in omnibus quæ supra memorauit. Et dixisti: Absq; peccato & innocens ego sum, & propterea auertat furor tuus a

me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quod dixeris, non peccaui. Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas. Et ab

Aegypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. Nam

in omnibus quæ supra memorauit. Et dixisti: Absq; peccato & innocens ego sum, & propterea auertat furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quod dixeris, non peccaui. Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas. Et ab

Aegypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. Nam

in omnibus quæ supra memorauit. Et dixisti: Absq; peccato & innocens ego sum, & propterea auertat furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quod dixeris, non peccaui. Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas. Et ab

Aegypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. Nam

in omnibus quæ supra memorauit. Et dixisti: Absq; peccato & innocens ego sum, & propterea auertat furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quod dixeris, non peccaui. Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas. Et ab

Aegypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. Nam

NICOLAUS DE LYRA.

1 Deuorauit gladius vester prophetas vestros. Scilicet Zachariam tempore Ioas, & Iſaiam tempore Manasse, & plures alios qui occisi fuerunt ante tempus Ieremiæ. Ideò subditur.

2 Quasi leo vastator. Qui animalia innocentia occidit, vt ceruos & huiusmodi.

3 Generatio vestra. Quæ semper sitiuit sanguinem innoxium.

4 Nunquid solitudo factus sum aut terra ferotina. Quæ diceret. Non: Imo prouidi ei de terra feruli lacte & melle manante.

5 Quare ergo dixit populus meus. Quasi dicat nullam causam habuit nisi malitiam suam.

6 Nunquid obliuiscetur virgo. Desponsata.

7 Ornamenti. Quod dat ei sponsus in desponsatione sua.

8 Aut sponsa fasciæ. Id est, ligamenti mammillarum, ne grossities earum inarcenter appareat. q. d. Non: & per hoc intelligitur, quòd Gens Iudaica nullo modo debuit obliuisci legis quam Deus dedit ei in ornamentum, quando eam desponsauit in monte Sinai, & præceptorum restringentium inuicentiam vite. Quia tamen fecit contrarium & longo tempore, ideo sequitur: Populus autē & c.

9 Quid niteris ostendere bonam. Hic remouetur securitas, scilicet apparens iustitia per quam suam malitiam palliabant: vnde & rex Manasses occisionem Iſaiæ palliavit zelo legis, imponēs ei, quòd contra Moysen locutus fuisse: vt dictum fuit Iſa. 1. propter quod dicitur. Quid niteris. Quasi dicat frustra pallias malitiam tuam, quia secundum Hieronymum. Simulata sanctitas, duplex est iniquitas.

10 Ad quærendam dilectionem. Allegando quòd deberet de Deo allegere.

11 Quæ in super & malit. tu. Semper in malis crescendo.

12 Et in alis tuis. Id est, in Sacerdotibus & regibus per quos debebat populus subleuari sicut auis per alas.

13 Inuentus est sanguis animarum. Scilicet prophetarum, & maximè tempore Manasse, vnde dicitur 4. Reg. 21. c. Et sanguinem innoxium effudit Manasses multum nimis, ita vt impleretur Ierusalem vsque ad os.

† Non in fossis inueni. Quasi dicat. Ista occisio innocentum non facta fuit in occulto, sed in manifesto, ita quòd non potest negari. Ra. Sa. dicit quòd hæc est vera litera. Non in fossis inueni eos. Et est sensus: Non habuisti causam occidendi eos sicut ille qui inuenit furem de nocte domum effodientem, licet potest eum occidere, vt habetur Exod. 22.

14 Sed in omnibus, quæ su. m. Id est, quia inuenisti eos de idololatria tua & alijs malis prædictis te arguentes, ideo occidisti eos: cū tamen ceuisses eorū verba recepisse cum tremore & reuerentia.

15 Et dixi. Post ista flagitia manifesta.

16 Absque peccato. Quia licet malum sit peccare, grauius tamen est peccata perpetrata mendaciter excusare: ideo subditur.

17 Ecce ego iudic. conuincens te de malitia tua & puniens non violenter, sed rationabiliter, & patet litera vsque ibi.

18 Et ab Aegy. & cæ. ab Assur. Tempore enim Achaz processerat ista consilio ab Assur, quia spoliata domo domini misit regi Assyriorū munera, & tamen finaliter non valuit ei, sed magis nocuit: quia inuit ebuiam regis Assyriorum in Damascum, vbi videns altare idololatriæ fecit fieri simile in domo domini: quòd fuit occasio ruinae sibi & populo suo. Et eodem modo postea sequuta est consilio ab Aegypto tempore Sedechie qui est ex confidentia regis Aegypti rebellauit Nabuchodonosor regi: propter quod ciuitatem & templum destruxit, & populum partim occidit, et partim captiuit, Aegypti rege nullum auxilium tribuente: ideo subditur.

19 Nam & ab ista. Scilicet terra.

a Super F

* 1 Egre-

A *Super caput tuum.*
 2. Reg. 13. d. *vt Thamar ab Am*
 † *spreuit.* non corrupta cine
 re caput sparfit, &
 manus suprà po-
 suit, & ita reuer-
 fa

† Aegypto sicut ab Assyrijs. b † Sepè frustra. c † Lugentis, quia frustra sperasti auxilium.
 & ab ista egrēdieris, & manus tuæ erunt super caput tuu:
 2. *Quam in alienis posuisti.*
 quoniam † obtriiuit dominus confidentiam tuam, & nihil
 † *aduerso Deo.*
 habebis prosperum.

sa est in domum D
 suam.
 2 * Theodoretus.
 Proprium est lu-
 gentium manus
 3 complicatas impo-
 nere capiti.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Egrederis. In captiuitatem ducta.
- 2 Et manus tuæ erunt super caput tuum. In signum confu-

fusionis & tristitia, sicut Thamar ab Annon violata & eiecta po-
suit manus super caput suum. 2. Reg. 13. d.

3 Quoniam obtriiuit dominus conf. tuā. Quam habebas
 in rege Aegypti: Et loquitur de futuro per modum preteriti.

C A P. III.

A *Vlgo dicitur: si dimis.* Ecce de fornicata & relicta mu-
 liere argumentum iustitiæ proponitur, & tamen
 nobis post lapsum redeuntibus, nō iustitia sed pietas ex-
 hibetur: Vt colliga-
B mus, si nobis delin-
 quentibus tāta pie-
 tate parcitur, à no-
 bis (nec post deli-
 ctum redeuntibus)
 quanta improbita-
 te peccatur: aut q̄
 ab illo erit super il-
 los improbos veni-
 a, quæ non cessat
 vocare post culpā?
 † *pruaricā-*
 † *do pruaricia*
 † *est terra*
 † *hæc?*
 † *Esa. 30. e.*
 vnde: *Et erunt oculi*
tui, videntes præcepto
rē tuum, & aures tuæ
verbum post tergum
momentis audienti. De
 bebimus igitur pieta-
 tem vocantis eru-
 bescere, si iustitiā
 noluerimus formidare, q̄a rāto grauiori improbitate cō-
 temnitur, quantō contēptus adhuc vocare nō dedignā.
 b *si dimi. vir.* Hoc dicere possumus aduersus eos, qui fi-
 dem domini relinquentes & hæreticorum erroribus ir-
 retiti post multas fornicationes & deceptionem suarum
 animarum simulant se reuerti ad pristinam veritatem:
 non vt deponant venena pectoris, sed vt insinuent alijs.

C A P. III.

Vlgo dicitur: Si dimiserit vir vxorem suam,
 & recedens ab eo duxerit virum alterū, nun-
 quid reuertetur ad eam vltra? Nunquid non
 † polluta & contaminata erit mulier illa? Tu
 † *Alij terra, quia terram Isra:el adulteræ, comparabat.*
 † *Alias pastorius. Hebraum enim Kemi pastores Roma amatores significat.*
 † *Post fornicationem suscipit poenitentem, & horretur, vt ad se reuertatur.*
 autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuer-
 † *O Ierusalem.* † *Huc illucque.*
 tere ad me, dicit dñs: Leua oculos tuos † in directū & vide
 vbi nūc p̄strata sis. In vijs sedebas expectās eos quasi latro
 † *Sic.* † *Alias: interfecisti, quia multi idololatriæ malo perierunt.*
 in solitudine, et polluisti terrā in fornicationib. tuis, & in

c Tu autem fornic. es. Sine: Habuisti pastores multos in
offensionem tuam, vt Deum. f. offenderes, & qui magistri
esse debuerant, vt alios ab omni errore prohiberent, au-
tores impietatis extiterunt.

d Tamen reuerte. Si reuertebaris ad me dicit dominus.

Arguit impuden-
 tiam meretricis, q̄
 post adulteriū au-
 det reuerti ad virū.

e Leua oculos tuos.
 Iuxta anagogē: His
 qui hæreticos erro-
 res deserere se pro-
 mittunt, præcipitur
 vt leuent oculos in
 directum. Nisi. n.
 recta viderint, pri-
 stinam prauitatem
 damnare non pos-
 sunt.

f Quasi latro. Sicut so-
 lent latrones ad ve-
 sperā in desertis lo-
 cis viatoribus infi-
 diari, sic tu vt cōcu-

bitu tuo animas interficeres fornicantium. Pro latrone,
 & cornice, in Hebræo & Arabe: habetur quod & Arabes
 significare potest: Quæ Gens latrocinijs dedita, vsque ad
 terminos Palestinæ incurfat, & descendentes de Ieru-
 salem in Iericho obsidet vias vnde: *Homo quidam descende-*
bat ab Ierusalem in Iericho & incidit in latrones.

g a Quam-

NICOLAUS DE LYRA.
C A P. III.

Diuisio.

* **V** *Vlgo dicitur. Postquam propheta redarguit populi mali-*
tiam. Hic consequenter arguit peccantium inuerecundiam: &
hoc sub metaphora mulieris pro sua libidine à marito dimissa. Et
diuiditur in duas partes, quia primò arguitur hæc verecundia abso-
lute, secundò comparatiuè, ibi: Et dixit. Circa primum dicitur.
 1 Vulgo dicitur. Id est, vulgariter seu communiter.
 2 Si dimiserit vir vxorem suam. Propter effrenatam eius
 libidinem.
 3 Et recedens ab eo duxerit virum alterum. Nolens ali-
 qualiter continere & reconciliationem viri modicum expectare.
 4 Nunquid reuertetur ad eam vltra? Scilicet vir primus,
 quasi diceret, Non: Et causa subditur.
 5 Nunquid non polluta & cōtaminata erit mulier il-
 la? Quasi diceret, Sic: quia nimis vilis est: & ex hoc ostenditur
 Dei clementia, cum subditur.
 6 Tu autem for. es. Per idololatriam.

7 Cum

7 Cum amatoribus multis. Id est, seruiendo multis idolis.
 8 Tamen reuert. ad me. Quasi dicat suscipiam te. Quod au-
 tem subditur.
 9 Et ego suscipiam te. In aliquibus libris nō est de textu: qui
 non est in Hebræo nec in libris correctis, sed subintelligitur, propte-
 quod aliquis expositor posuit hic per modum glossæ interlineari
 quæ postea inserta fuit textus per imperitiā scriptorum.
 10 Leua oculos tuos in directum. Id est, ad facta tua rectè
 considerandum.
 11 Et vide vbi nunc prostrata sis. Quasi dicat, non est loci
 vbi non exercueris idololatriam.
 12 In vijs sedebas. Sicut meretrix in biuio, vt se exponat tra-
 seuntibus.
 13 Expectans eos quasi latro. Id est, cum magno fornicanti-
 desiderio, sicut latro expectat aliquem transeuntem desiderans ip-
 sum spoliare.
 14 Et polluisti terram in fornicationibus tuis. Id est,
 idololatrijs.
 15 Et in malitijs tuis. Peccando contra proximum.

* 1 Quam-

M O R A L I T E R.

Religiosorū
inuerecūdia.

† 1 *Vulgo dicitur: si dimiserit vir vxorem suam, & recedens ab*
eo. Hic arguitur inuerecundia malorū religiosorum sub
metaphora meretricis inuerecundæ. Nā aliqui deposita
verecūdia ita se gerunt dissolutè sicut seculares: veruntū
quia Deus semper est paratus recipere penitētes, sequit̄.
 8 *Tamen reuertere ad me dixit dominus, &c. Leua oculos tuos*
 in

in directum. Considerando tuum religionis ingressum
 bens profitendi propositum.

11 *Et vide vbi nunc prostrata sis.* Deuiando à rectitudi-
 obseruantia regularis.

12 *In vijs sedebas expectans eos quasi latro.* Tuis malis exer-
 plis iuniores virtutibus spoliando.

12 *Et polluisti terram in fornicationibus tuis.* Id est, religione
 tuam.

† 1 Quam-

a Quamobrem prohibita. Gregorius. Aliquando solis nomine claritas praedicatorum designatur, unde: *Factus est sol ut faceret lucem & cinis &c.* In extremo enim tempore sol quasi faccus cilicinus ostenditur, quia fulgens vita praedicatorum ante reproborum oculos aspera & despecta demonstratur. Qui stellarum quoque claritate figurantur, quia dum recta peccantibus referunt, vel praedicant, tenebras nostrae noctis illustrant. unde: *Prohibita sunt stellae pluviarum.* Quia vero sol per diem lucet, stellae vero per noctem, & plerumque praesentem praesens vita signatur, & per diem aeterna patria: praedicatorum sancti sol nobis sunt. cum con-

templationem verae lucis aperiunt: & stellae cum per actum vitam necessitatibus praesentis vitae prospiciunt. *b* *Frons mulieris.* Hoc possumus dicere de haereticis, qui in erroribus suis gloriantur. Quia supra c. 2. g. dixit, *non recav.* arguit eam ut mulierem procacem quae ad nullum declinare erubescit.

c *Dux virginittatis meae tu es.* Nunquid irasceris in perpetuum, ut perseverabis in finem? Ecce loquuta es & fecisti mala & potuisti. Despondit Deus animam amplexibus suis, & docet quomodo orare debeat & agere poenitentiam. Quanto autem ille clementior qui salutis viam post fornicationem ostendit, tanto inferior meretrix quae non vult recipere sanitatem.

d *Et dixit dominus.* Orig. Fit haec prophetia temporibus Iosiae regis iusti, sub quo coepit Ieremias prophetare. Si intellexisti populos duos, Israel scilicet & Gentium, intellige transmigrationem Israel in populo Iudaeorum. Et de eodem dictum: *amisi eum, & dedi ei libellum repudij*, vt. s. relinquens firmet exemplum. Iubet lex Moysi, mulieri viro displicenti dari libellum repudij & dimitti, & tunc viro licere ut alteram ducat. Sic intellige, Iudaeos accipientes libellum repudij, & ideo a Deo omnino relinq. Vbi n. apud eos propheta? vbi signa virtutum? vbi manifestatio Dei? Non templum, non victimae, non alijs eis cultus lege expressus. Eiecti sunt de regionibus suis, & ita dedit eis libellum repudij. Post eos nos scripturis in Iudaei vocamur pro tribu Iuda, ex cuius stirpe Saluator descendit conuersi sumus ad dominum, & nouissima nostra in consummatione seculi similia erunt peccatis Iuda imo peiora. unde:

Cum

Cum multiplicatae fuerint iniquitates refrigeret charitas multorum. Qui autem non perseverauerit usque in finem, hic saluus erit. Et: *Pu- tas veniens filius hominis inueniet fidem super terram?* Si etiam nunc iudicemus fidem nostram, non multitudinem & voluntatem hominum, non congregationem videbimus

in tanto numero ecclesiarum difficilime reperiri fidem, difficile enim est plures esse bonos. unde: *Multi vocati, pauci electi.* Si ergo dicit: primum dimissi propter peccata Israel, & reliqui cum in contaminatione: Iudas aurem audiens quae acciderunt Israel, noluit ad me conuerti: de nostris peccatis loquitur, qui legentes ea quae

Iudaeorum non timemus, neque dicimus: *si naturalibus ramis non peperit, quomodo magis nec nobis parcat Deus?* Non enim tantum benignus est, & non seuerus. Si benignus tantum esset, bonitatem eius contemneremus. Si seuerus tantum, desperare mus. Necessaria est nobis bonitas ob poenitentiam, & seueritas ob delicta.

e *Nunquid vidisti quae fecerit?* Facit comparisonem inter duas & decem tribus, quae iam captiuatae erant ab Assyrijs. Et cum hoc duae tribus vidissent non emendauerunt se sed deterius fecerunt. Et hoc est quod dicit: *Nunquid vidisti quae fecerit.*

f *Aduersatrix Israel.* Hieronym. Sub figura duarum sororum loquitur quae de vna stirpe Abraham Isaac & Iacob sunt generatae. Priorem aduersatricem vocat quae statuit in Dan & in Bethel vitulos aureos.

g *Abijt sibi.* Idem. Secundum Anagogen de haereticis propheta est, qui falsi nominis scientiam haeretica subtilitate putant se sectari, & ascendunt montem superbiae, & carnis voluptatibus delibuti sub omni ligno frondoso & amoenis exponunt fornicationem suam. Qui cum tradantur diabolo in interitum carnis frequenter euenit ut domus Iuda, i. confessionis & verae fidei non terreat exemplo, sed multo maiora committat, & a fornicatione sua contaminat terram Ecclesiae, & mechatur cum ligno & lapide, dogmata Deo contraria sequens. Si autem vir ecclesiasticus corrigere voluerit errantem, & putridas carnes refecare, & ad poenitentiam retrahere eos qui sequuti sunt falsitatem, illi nihilominus sub specie ecclesiasticae veritatis antiquum sequuntur errorem.

Et

9 *Et dixit dominus ad me in diebus Iosiae.* Hic consequenter arguitur inuerecundia praedicta comparatiue. *s. ad populum regni Israel.* Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur dicta comparatio, & secundo comparantium reuocatio, ibi: *vade & clama.* Circa primum notatur tempus huius reuelationis factae Ieremiae, cum dicitur: *Et dixit dominus ad me in diebus Iosiae regis Iudae.* Ante tempore Ezechiae regis Iudae Hosee rex Israel & populus eius fuerat debellatus & captiuatus & ductus in Assyrios propter idololatriam & alia peccata profutura, secundum quod dicitur 4. Reg. 18. & hoc est quod dicitur.

10 *Nunquid vidisti.* Considerasti. Ieremias enim non vidit oculis, non enim natus quando populus regni Israel fuit captiuatus, quia hoc fuit sexto anno Ezechiae 4. Reg. 18. & ex tunc usque ad decimum octauum annum regis Iosiae, in quo ista reuelatio facta fuit Ieremie & dicit Rab. Sal. fluxerunt anni 98. & patet 4. Reg. coniungendo annos intermedios per tempora quibus dicuntur regnasse reges Iuda illius temporis. Ieremias autem adhuc iuuenis cepit prophetare tempore Iosiae, vt dictum est supra c. 1.

11 *Quae fecerit auer. Israel.* i. populus regni Israel.
12 *Abijt sibi et super omnem montem.* id est exposuit se omni idololatriae.

9 Et

* 1 Et

MORALITER.

1 *Quamobrem prohibita sunt stille pluviarum.* i. distributiones diuinarum gratiarum. Et concluditur propositum cum deo.
2 *Frons mulieris meretricis facta est tibi.* per inuerecundiam peccandi.
9 *Et dixit dominus ad me in die.* Hic sub metaphora gentis Israel & Iuda potest intelligi transgressio duplicis religionis,

nis, s. habentium possessiones & mendicantium. Per Israel enim quae colebat vitulos aureos, vt habetur 3. Reg. 12. signantur transgressores religionis habentium possessiones, qui per vitium proprietatis coaceruant sibi aurum & argentum: & per hoc vt ascendant ad maiorem statum. Ideo subditur.
12 *Abijt sibi et super.* sequendo pompam secularium.
† *Et sub omni ligno frondoso.* ducendo vitam carnalium.

† 1 Et

A Et vidit. Idem. Aliorū tormenta, aliorū remedia sunt. Cumq; punitur homicida, recipit quidem ipse qđ fecit sed alij terrentur à scelere. Decē tribubus (q̄ vocabantur Israel) captis ab Assyrijs, in Moēdiamq; translatis, duę tribus Iuda & Benjamin q̄ debuerūt similia formidare, &

Pena vnus merus multo rum.

Ezech. 9. b.
† aduersa-
tix.

Hom. 14. in
Jeremiam.

† misericors.

vbi supra.

ligno frondoso, & fornicata est ibi. Et dixi cū fecisset hec omnia: ad me reuertere, & nō est reuersa. Et vidit p̄uaricatrix soror eius Iuda, quia pro eo qđ mōchata esset † auersatrix Israel dimississēm eā, & dedissēm ei libellum repudij, & nō timuit p̄uaricatrix Iuda soror eius: sed abiit & fornicata est et ipsa, & facilitate fornicationis suę contaminauit terram, et mōchata est cum lapide et ligno. Et in oībus his non est reuersa ad me p̄uaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mēdacio: ait dñs. Et dixit dominus ad me:

Iustificauit aiām suam auersatrix Israel † cōparatione p̄uaricatricis Iuda. Vade et clāma cōtra aquilonē sermones istos, et dices: Reuertere † auersatrix Israel, ait dñs, et † non auertā faciem meā à vobis, quia † sanctus ego sum, dicit dñs: et nō irascar in perpetuū. Veruntamen scito iniquitatē tuam, quia in dñm Deū tuum p̄uaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, et vocē meam

mendacio. Nos quoq; conuersi sumus ad Deū, sed ex toto corde, sed in mendacio. Neq; verò ait: Non est conuersa ad mē p̄uaricatrix Iuda & tacuit, sed addidit, ex toto corde suo, sed in mēdacio, vt ostenderet eos qui nō ex toto corde conuertuntur in mendacio, non in veritate conuerti.

C NICOLAVS DE LYRA.
* 1 Et dixi cum fecisset hec. Hoc dixit dominus per Amos & Hoseā qui prophetauerunt de regno Israel.
2 Et non est re. quia ad verba eorum non fecit p̄nitentiā, sed magis auxit malitiā.
3 Et vidit p̄. id est populus de regno Iudæ qui descenderat ex eisdem patribus: propter quod vocatur eius soror.
4 Quia p. eo quod mō. est. Exponendo se omni idololatriā, vt dictum est.
5 Dimississēm eam. in manibus regis Assyriorum.
6 Et dedissēm ei. permittendo, qđ duceretur in captiuitatem.
7 Et nō tim. p̄. ex dicta p̄na illata populo Israel et tamē debuisset timere ne accideret sibi simile, quod nō fecit, ideo subditur.
8 Sed abiit & forni. est. per idololatriā timore Dei postposito.
9 Et in omnibus his. licet eam reuocauerim verbo prophetarum, & facto p̄nitentiā in populo Israel, vt dictum est.
10 In to. cor. su. sed in mend. qđ in populo Iuda erat crāt multi qui exterius videbatur iusti, & tamen nō erant, vt dictū est c. p̄cedēti.
11 Et dixit dñs ad me. cuius dictum non potest esse falsum.
12 Iustificauit animam suam auer. Israel. Non simpliciter, sed comparatiuē ideo subditur.
13 Comparatione p. Iud. Hoc modo dixit Iudas Gen. 38. g. de Thamar: Iustior me est. quia minus peccauerat quā ipse: & sic est in proposito: Tum quia in regno Iuda erat templum & cultus diuinus quo debebat regnum Iuda teneri in timore Dei: tum quia regnum Iuda viderat p̄nitentiā p̄teritam regni Israel: ex qua debebat à peccato retrahi: regnum autem Israel non sic viderat p̄ni-

mendacio. Nos quoq; conuersi sumus ad Deū, sed ex toto corde, sed in mendacio. Neq; verò ait: Non est conuersa ad mē p̄uaricatrix Iuda & tacuit, sed addidit, ex toto corde suo, sed in mēdacio, vt ostenderet eos qui nō ex toto corde conuertuntur in mendacio, non in veritate conuerti.

M O R A L I T E R.
† 3 Et vidit p̄uaricatrix soror eius Iuda. i. religio, mendicā-
tium. Iuda. n. confessio interpretatur, mendaces autem saltem pro magna parte in confessionibus occupantur.
4 Quia pro eo quod mō. ruere de peccato in peccatum.
7 Et si. non p̄. Iuda. scilicet iudicia mea seuera.

1 d Iustificauit. i. iusti-
ficata est Sodoma
2 soror tua ex te. Et
3 alibi: Descendit hic iu-
4 stificatus in domum
5 suam ab illo.
6 d Vade & clama.
7 * Hieron. Contra
8 aquilonem & Assy-
9 rios dirigit sermo-
nē, & ad decē & ad
10 duas tribus, & earū
cōuersio p̄dicatur.

11 c Et non auertā fa-
12 ciē. Vnde: Auertē fa-
† ciem tuā, & c. Alij ve-
13 rō. Ob si mabo faciem
14 meā contra vos, i. nō
15 austeritate iudicis,
16 sed vultu miseri-
17 cordiæ suscipiam
18 vos. Sāctus. n. et mi-
19 sericors sum vt vl-
trā non memine-
rim iniquitatis ve-
stræ. Hoc ad hereti-
cos & negligētes in
ecclesia referri po-
test, q̄ quotidie per

ecclesiasticos viros ad p̄nitentiā vocant, quibus propriē aptatur. Et vocem meam non audistis. Oīs aut hereticus habit in aquilone sine fidei calore. Nec illud Apostoli p̄t audire: Spiritus feruentis, & c. Et qđ se voluptatib. tradidit à dño recessit, & vias suas alienis dogmatibus dispersit, & uoluptatē sequutus est. Nulla. n. heresis nisi p̄ gulā & uētrē, seducēs mulierculas oneratas peccatis, semper discētes, & nunq̄ ad scientiā ueritatis peruenientes: de quibus uerē dicitur. Qui deuorant populum meum sicut escam panis.
f Veruntamen sci. Quasi dicat cum misertus fuero tui nō te iustum putes sed semper memento iniquitatis tuæ & superbix colla dimitte, ut qui per arrogantiam offendisti, & per humilitatem placare Deum possis.

14 Vade. Hic consequenter p̄nititur peccantium reuocatio: & p̄mo de regno Israel specialiter, secundò oīum generaliter. ibi: Conuertimini. Circa primū dicitur: Vade & clama. Et est verbū de mini ad Ieremiā, qui (vt dicit Ra. Sa.) fuit missus in terrā Assyriorū, qđ est in plaga aquilonari respectu Iudæ, vbi populus Israel detinebatur captiuus ad p̄dicandū eis p̄nitentiā. Alij verò dicunt & uersimilius, vt uidetur, qđ fuit missus ad aliquos qđ de populo Israel effugerat manus regis Assyriorū, & latuerat in terris circumadiacentib. & postea ad terrā Israel redierat: & ibi multiplicati fuerat. Et qđ erant idololatra sicut ante captiuitatem fratrum suorū: ideo Ieremias iuit ad reducendū eos ab idololatriā ad Dei cultum qđ uigebat in Ierusalē, maximē tempore Iosif. Terra autem regni Israel est in parte aquilonari respectu Ierusalem & regni Iudæ.
15 Reuertere auer. Israel. ab idololatria.
16 Et non auertā faciē, & c. sed suscipiam vos in misericordia
17 Quia san. scilicet. Q. d. hoc faciā ex bonitate mea, non propter uestra merita: Et quia ad ueram conuersionem: requiritur p̄prij peccati cognitio: ideo subditur: Veruntamen scito iniquitatem tuam, & c.
18 Et dispu. ui. tu. ali. i. idolis quę dicuntur. dij alieni, & uocati hic vias tuas, i. pedes tuos quibus proceditur per uia. Loquitur. n. hic propheta de populo Israel sub metaphora meretricis quę parata est diuidere pedes suos omni transeunti in concubitu carnati, sicut dicitur Ezech. 16. c. Diuifisti pe tu. omni transe. & c.
18 Sub. In talibus. n. locis exercebatur idololatria, & cum hoc al quando etiam luxuria in uenerationem ueneris & priapia.

* 1 Con-
8 Sed abiit & fornicata est etiam. sequendo uitia p̄dicta
9 Et in omnibus his. per ueram p̄nitentiā.
† 7 Si d in mendacio. per falsam sanctitatis simulationem quę secundum Hiero. est duplex iniquitas, ideo sequit
12 Iustificauit animam suam auer. quia tñ Deus paratus est suscipere uerē p̄nitentes de religione utraque, sequit.

8 Sed
* 1 Con-

^a *Conuertimini.* Hieronymus. Iudaei putant hoc completum esse post reuersionem de Babylone sub Zorobabel. Et quod non omnes fuerunt reuersi, in hoc significari, Assumam vos, &c. Sed melius cōpletur in aduentu Christi quando reliquiae saluantur. vnde Apostolus. *Nisi dominus sabaoth reliquisset nobis semen, sicut So.* &c.

* Eusebius. In his quoque conuersionem Israel in aduentu Saluatoris nostri Iesu Christi futuram canit, in qua cum vnum de ciuitate, & duos de familia, & valde paucos elegerit, earum quae in ipsum crediderint, gentium pastores, cūque in terra gentes in sua ipsorum vocatione futura creuerint, non vltra, inquit, ab eis dicitur arca testamenti Domini, nō enim amplius ad Mosi corporales adorationes recurret, quippe quibus nouum tradendum sit testamentum.

* Theodor. Figuratè quidem facta sunt haec sub Zorobabel

babel. Redierunt. n. regnante Cyro Persarū rege, habētes D pastores Zorobabel filium Salathiel, & Iesum summum sacerdotē, filiū Iosedech. Re tñ vera vbi Deus factus est homo prophetia finē accepit. elegit. n. dūs ex Iudaeis vnū ex ciuitate, & duos ex cognatione, quos constituit pastores, sacros, scilicet Apostolos.

^a Alij vagi & recedentes.

a non audisti, ait dominus Conuertimini filij reuertentes, dicit dñs, quia ego vir vester. Et assumā vos vnū de ciuitate, & duos de cognatione, & introducā vos ī Sion. Et dabo vobis pastores iuxta cor meū, & pascent vos scientia, & doctrina. Cūq; multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait dñs, non dicent vltra, arca testamenti dñi, neque ascendet super cor, neque recordabūtur illius, nec visitabitur, nec fiet vltra. In tēpore illo vocabunt Ierusalem solium dñi, & congregabuntur ad eum omnes Gentes in nomine dñi in Ierusalem, & non ambulābunt post prauitatē cordis sui pessimi. In dieb. illis ibit domus Iuda

[†] Non enim omnium est fides.

^a Mundi. ^b in dilectione Dei & proximi. ^c Carnis. ^d De qua: Gloriosa dis. fur. de te ci. De.

^a Apostolos, & apostolicos viros. ^b Credentes. ^c Christi.

^a Non Iudaicis caeremonijs. ^b In toto orbe multiplicatio Euangelio. ^c In omnem terram exiuit sonus eorum.

b doctrina. Cūq; multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait dñs, non dicent vltra, arca testamenti dñi, neque ascendet super cor, neque recordabūtur illius, nec visitabitur, nec fiet vltra. In tēpore illo vocabunt Ierusalem solium dñi, & congregabuntur ad eum omnes Gentes in nomine dñi in Ierusalem, & non ambulābunt post prauitatē cordis sui pessimi. In dieb. illis ibit domus Iuda

^a Virtio pacis. De qua, factus est in pace locus eius

^b Ecclesiam. ^c Omnes perfecti credentes, thronus Dei erunt. ^d De toto mundo. ^e Fideles.

^a Ecclesiam. ^b Facientes de aedera sua & sequentes errores suos, sed dicent, Adhæsit anima mea poitre, me suscepit dextera tua &c.

c In diebus illis, ait dñs, non dicent vltra, arca testamenti dñi, neque ascendet super cor, neque recordabūtur illius, nec visitabitur, nec fiet vltra. In tēpore illo vocabunt Ierusalem solium dñi, & congregabuntur ad eum omnes Gentes in nomine dñi in Ierusalem, & non ambulābunt post prauitatē cordis sui pessimi. In dieb. illis ibit domus Iuda

stas apparebat, & loquebatur Moyfi & Sacerdotibus, sed modo aliter tempore fidei.

e In diebus illis. Hoc propriè in Christi aduentu cōpletur, cum

NICOLAVS DE LYRA.

1 Conuertimini. Hic cōsequenter ponitur reuocatio peccantium generaliter. Sciendū tamen, qd aliqui expositores nostri exponūt restidū huius capituli de reditu pliorū Israel de captiuitate Babylonica. Et qd plures eorū remāserūt in Babylone detenti amore prolis q̄ ibi genuerant, & possessionum quas ibi acquisierant. Ideo subditur. 2 Et assumā vos vnū de ciuitate, & duos de cogn. &c. & qd subditur, Et dabo vobis pastores, &c. exponunt de Zorobabel, Esdr. Neemia, Aggeō, & Zacharia, qui gubernauerūt populū in tēporalibus, & spūalibus. Nō dicēt vltra, arca testamēti, quia in tēplo ab eis reedificato non fuit arca, vt dicunt etiā Iudæi, & habetur. 2. Mach. 1. & sic consequenter adaptant literam ad istud propositū prout possunt. Sed huic dicto obuiat quod subditur, In tēpore illo vocabunt Ierusalē solium dñi. quia non legitur Ierusalem fuisse in tanta solennitate & reuerentia post tēpus captiuitatis Babylonicae, sed semper vel quasi semper erat subiecta seruituti. primò Persarum, postea Græcorū, & vltimò Romanorū, vt patet ex libris Esdræ Neemie, Machabeorum, & ex Euangelijs. Item qd subditur. Et congregabuntur ad eam oēs Gentes in noīe dñi. quia non legitur conuersi ad Iudaismum de Gentilibus nisi pauci. Similiter quod subditur. In diebus illis ibit domus Iuda ad domū Israel, & venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi. quia non legitur qd aliqui Iudæi eiusdem temporis iuerint ad reducendum filios Israel de regno Assyriorum, vbi fuerunt ducti per Assyrios. Propter quod Ra. Sa. exponit passum istum de tēpore Christi, & in hoc dicit magis catholicè quàm expositores prædicti. Dicit tamē quod ista sunt implenda de futuro sicut & expectat Christum venturum, cuius tamen aduentus transit in præteritum. Igitur sequendo niētum eius quantum ad id quod continet veritatis, pars ista in qua agitur de vocatione Christi qui venit vocare peccatores, Mat. 9. diuiditur in duas, quia primò circa hanc vocationē ponitur vocantis benignitas, & secundo Iudæorū malignitas, ibi. Sed quō. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur dicta vocatio, secundo circa hoc soluitur quæstio, ibi. Et dixi, Circa primum dicitur in persona Christi, Conuertimini filij reuertentes. idest verè penitentes reuertendo de tenebris ad lucem, de vmbra ad veritatem. 3 Quia ego vir vester. i. sponsus. Sic enim habetur in Hebr. 10. quod optimè conuenit Christo qui sponsus est ecclesie, secundum qd dicitur Ioannis tertio. d. Qui habet sponsam sponsus est. Veruntamē quia ad Christi vocationē pauci de Iudæis crediderunt, quibus ipse in persona propria predicauit, ideò sequitur. 4 Et assumā vos vnū de ciuitate, & duos de cognatione. idest, paucos respectu multitudinis in sua infidelitate remanētis. Et istud

istud fuit figuratū in ingressu terre pmissionis: quia de sexcēt. milib. qui exierunt de Aegypto duo tantū ingressi sunt cā s. Caleb, & Ios.

5 Et intro. vos in Si. idest in ecclesia militantē, quæ dicitur Sio, Sion dicitur & Ierusalem, eò quod ecclesia prout diuiditur cōtra synagogā, ibi in ecclesia militat capit per Christi prædicationem, & miraculorum operationem, vt patet ex Euangelijs, & Spiritu sancti missione super Apost. vt patet Act. 2. propter quod de ipsa dicitur, Hebr. xij. f. Accessistis ad Sion montem, & ad ciuitatem Dei viuētis Ierusalem, caelestē, &c. E

6 Et dabo vobis pastores. scilicet Apostolos.

7 Et pascent vos scientia. idest, fide certa, quæ dicitur scientia propter certitudinem adhesionis.

8 Et doctrina. est moribus sanctis.

9 Cumque multiplicati fueritis. scilicet post Christi ascensionem, secundum quod dicitur Act. 6. a. Augebatur numerus discipulorum, idest credentium in Ierusalem valde.

10 Et creueritis in terra in diebus illis. Per vocationem Gentilium ad fidem, quod videmus impletum per orbem.

11 Non dicent vltra, arca testamenti domini. scilicet, quod circa eam debeat esse cultus Dei, sicut fuit tēpore veteris testamenti.

12 Neque ascendet super cor. idest, fideles non ponent ibi fiduciā, sicut fiebat antiquitus quando portabatur ad bellū, vt saluaret ab inimicis populum Iudæorū, vt habetur 1. Reg. in pluribus locis.

13 Neque recordabuntur. Amplius de arca quā fecit Moyses

14 Nec fiet vltra. scilicet, alia noua. Et per ista designatur cessatio ceremoniarum veteris legis quam videmus impletam. Per dicta etiam patet falsitas Iudæorum dicentium, qd in aduentu Messie reddetur eis arca testamenti, & altaria holocaustorum & incensi, & cetera ad cultum veteris legis pertinentia.

15 In tempore illo vocabunt Ierusalem. idest ecclesiam, vt prædictum est.

16 Solium domini. Si hoc referatur ad ecclesiam triumphatē, hoc fuit impletum in ascensione Christi secundū quod dicitur Mar. ult. d. Et dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in caelum, & sedet a dextris Dei. Si autem referatur ad ecclesiam militantem, impletum fuit, quādo Christus sedens apostolos docebat, & impletur in Eucharistia quæ reuerenter seruatur in ecclesia, in qua totus Christus continetur.

17 Et congregabuntur ad eam omnes Gentes in nomine Domini Ierusalem. idest aliqui ex omnibus Gentibus per fidem charitate formatam.

18 Et non ambulābunt post prauitatē cordis sui pessimi. Sequendo idololatriam. sicut ante fidei receptionem.

19 In dieb. illis ibit domus Iuda ad domū Israel, & veniēt simul

MORALITER.

† 1 Conuertimini filij reuertentes, dicit dominus, &c. Quia tamē pauci comparatiuè reuertuntur. Sequitur.

2 Et assumam vos vnū de ciuitate, vt duos de cognatione, &

introducā. Malitia namque religiosorum videtur minus curabilis quàm secularium communium, quia quanto status altior tanto casus grauior, & per consequens ad sanandum difficilior.

Cum duodecim tribus simul Euangelio credunt, & terrā aquilonis relinquunt & diaboli imperium.
 * Theodoretus. Istud non contigit post reditum de Babylone. Non enim tunc gentes reliquerunt impietatem. At post Deum & Salvatorem hominem factum, pertulerunt Apostoli

predicationē salutarem in vniuersam terrā, reliquerunt autem rem pristinum errorem, qui illi inseruiebāt, & adorantes Deum concurrunt omnes in Ierusalem tanquam ad solū diuinum.

Ba in fil. In numero filiorū, qui de Gentib. crediderunt.

† excellis.

Quotquot enim receperunt eum dedit eis potestatem, ut fieri.

Ioh. 1. a

Et tribuam.

† rebelliones.

* Theodoretus Terrā promissionis ita vocauit. & ipsa gentium Deum omnipotentem nominauit, docēs illum esse omnium Deum, & vniuersorū opificem gentes item adepturas notitiam Dei, & ad eas peruenturam gratiam Sancti spiritus.

c Mulier a. Semel mixta, videns eum seruire libidini suæ, & in se mutaram legem naturæ per quam quondam viro subiecta fuerat, dicente domino. Et abs te conuersio eius.

d Vox in vijs au. Libenter suscipit dominus pœnitentem, occurrit

C

occurrit filio inopia & squalore confecto, pristinis vestibus induit, gratiam reddit reuertenti, si tamen cum ploratu & vlulatu redeat ad patrem.

e Auersiones vr. Alij conuersiones, quamuis propria voluntate ad eum conuertamur, nisi tamen ille nos traxerit &

ad domū Israel, & venient simul de terra aquilonis ad terram quā dedi patribus vestris. Ego autē dixi: Quomodo ponam te in filiis,

& tribuā tibi terram desiderabilem, hæreditatem præclaram exercituū Gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. Sed quomodo si cōtemnat mulier amatorem suū, sic cō-

tēpsit me domus Israel, dicit dominus. † Vox in tuijs audita est, ploratus & vlulatus filiorum Israel, quoniam iniquam fecerunt viam suā, obliti sunt domini Dei sui. Conuertimini filij reuertentes, &

sanabo † auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu .n. es dominus Deus noster. † Verè mēdaces erant colles, & multitudo montiū. Verè in domino Deo nostro salus Israel. Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra. Grēges corū &

armenta eorum, filios eorum, & filias eorum † comedit confusio. Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniā domino Deo nostro peccauimus nos & patres nostri ab adolescentia nostra vsque ad hanc diem, & nō audiuius vocem domini Dei nostri.

† comedit confusio.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

† Qui parentibus nostris loquebatur.

1 cupiditatē nostram suo praesidio corroborauerit, nō possumus esse salui. Intelligim⁹, & de populo Iudæorum ad eum reuertente, & de hæreticis qui dominū dereliquerunt.
2 f Confusio. &c.
3 * Theodoretus. Demonstrat quantum honoris, excessum idolis tribuebant. Nam non solum boves, & oues, sed etiam filios, & filias adolebāt & quod inde nō modo nullum quæstum faciebant, sed præter interitum animarū, pudorē & confusionem consequuebantur. Diuus etiam Apostolus fructum peccati dicit esse pudorem his verbis. Quem ergo fructum habuistis tunc ex illis, in quibus nunc erubescitis.
4 Domine. Vox Israel qui Deum suum non audiuit & hæretici pœnitentis. Pars enim est salutis peccata nosse & confiteri. vnde. Dic tu prius iniquitates tuas, vt iustificeris.
5 CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

de terra aquilonis. Sancti .n. apostoli Simon & Iudas fuerunt de domo Iuda, quia fuerunt cognati germāni ipsius Christi, ipsi verò predicauerūt in Perside, quæ est in parte aquilonari respectu terræ promissionis. vnde exierunt Christi discipuli ad prædicandum per orbem vbi erant multi Israelitæ qui non redierant de captiuitate & multos de illis adduxerunt ad fidem, sicut & de Gentilibus.

1 Ad terram quam dedi patribus vestris. i. ad terram viuētium, ad quam Christus ascendens in cælum transtulit patres sanctos, qui prius detenti fuerāt in limbo. Illa .n. terra fuit eis promissa principaliter, sicut declarauit plenius Gen. 15. Præmium enim à Deo promissum non est minus, sed maius merito, omnia verò bona terrena sunt minus bonum quàm opus virtutis, & ideo quādoque pro operibus virtutum à Deo promittitur aliquid terrenum, intelligitur principaliter promissum bonum spirituale & æternum.

2 Ego au. Hic circa prædicta mouetur questio. scilicet qualiter habeatur fidelium multiplicatio, & hereditatis cælestis adeptio, cum dicitur.

3 Quomodo p. Et patet ex dictis litera vsque ibi.

4 Hæredita. præ. quia ibi clarè videtur Deus facie ad faciem.

5 Exercit. Gen. Exercitus Gentium dicuntur hic angeli sancti ad custodiam regnorum, & Gentium deputati, & illorum propriè est hereditas cælestis.

6 Et dixi. Hic ponitur responsio. scilicet quòd duo prædicta habentur per fidem & mores, ideo subditur.

7 Pa. vo. mc. Non solū corde credendo, sed ore confitendo. ad Ro. 10. b. Corde .n. creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Et quia fides sine operibus mortua est, Iac. 2. d. ideo subditur.

8 Et p. m. bona opera vsque ad finem continuando.

Sed q. Hic consequenter circa Christi vocationem ponitur Iudæorum malignitas, cum dicitur, Sed q. si. i. maritum suum, vnde & in lib. 9. habetur, socium suum,

10 Sic con. me do. Is. blasphemando, persequendo, & tandem occidendo. Et quia in vindictam eius sequuta est destructio Iudæorum per Romanos, vt habetur Luc. 19. ideo subditur.

11 Vox in vijs. Quia destructa ciuitate Iudæi ducebantur captiui ad diuersas partes suam miseriam deplorantes.

12 Quoniam ini. recedendo à Christo, qui est via, veritas & vita. Sed quia post destructionem ciuitatis aliqui de Iudæis Christo crediderunt, tenentes quod propter eius mortem fuisset illa destructio subsequuta, ideo Ieremias hoc præuidens dicit quantum ad istos.

13 Conuertimini. exponatur vt supra.

14 Et sana. auer. ve. quibus auersi estis à Christo, & subditur penitentium responsio.

15 Ecce nos veni. per fidem.

16 Tu es. Iudæi enim verè conuersi Christum esse verum Deum confitentur.

17 Verè men. i. superbi colles, & montes hic metaphoricè designati, sicut Isa. 40. a. Omnis mons & collis humiliabitur, quia propheta vt communiter metaphoricè loquitur, & isti superbi fuerunt sacerdotes & Pharisei, qui per suam superbiam Christum contempserunt, & populum per sua mendacia à fide Christi auerterunt, quod mendacia conuersi de Iudaismo recognoscunt.

18 Verè in do. scilicet, Christo.

19 Salus Israel. secundum quòd dicitur act. 4. c. de ipso. Et non est in alio aliquo salus.

20 Confusio. i. peccatum in Christum, propter quòd venit super nos comedit.

21 Comedit. quia Romani omnia preciosa in quibus laborauerunt Iudæi, & animalia, & filios & filias eorū rapuerunt, & ideo si quis

22 Dormiemus. quādiu stabimus in infidelitate, ideo subditur

23 Quoniam do. d. Ista sunt verba penitentium peccata propria, sed patet litera ex dictis.

* CAP.

ADDITIO

In cap. 3. ubi dicitur in Postil. Nunquid irasceris in perpet. Vbi nos habemus. Nunquid irasceris, &c. In Heb. habetur. Nunquid irascetur in perpetuum, aut perseverabit in finem? Et exponitur sic, q. si illa vxor, seu sponsa de qua loquitur conuertere tur ad recognoscendum Deum, tanquam patrem suum & ducem virginitatis suae, nunquid Deus irasceretur in perpetuum ita quod non reconciliaret eam? q. d. non, iuxta illud Psalmistae. Non in perpetuum irascetur, &c. Et haec sententia videtur magis propria in proposito valde enim improprie de peccatore in quantum a Deo recedit dicitur quod irascitur, sed potius quod pronocat Deum ad iracundiam.

ADDITIO II.

In eo. c. ubi dicitur in post. Et conuertimini filij reuertentes. Vbi nos habemus, reuertentes, in Heb. habetur, filii rebelles, & sic vocant rebelles ad penitentiam, ad quam attrahit eos ad hoc quia ego vir vester.

ADDITIO III.

In eo. ca. 3. ubi dicitur in Post. Et istud fuit figuratum in regressu terra promissionis.

Non videtur proprie figurari paucitas Iudeorum in Christo credentium respectu multitudinis eorum in infidelitate remanentium per Caleb & Iosue prout in postil. Tum quia ibi fuerunt tantum duo de sexcentis milibus virorum, hic autem multo plures fuerunt credentes, scilicet in maiori proportione, ut patet in Actibus apostolorum. Tum quia Moses & Aaron qui fuerunt sancti & non fuerunt ingressi terram promissionis, figurarent infideles Christum negantes, quod

videtur inconueniens. Sed figura huius paucitatis credentium & multitudinis non credentium de Iudeis, proprie praecessit tempore Ieroboam. 3. Reg. 12. quando totus populus Israeliticus fuit divisus in duas partes, quarum maior, scilicet decem tribus recessit a regno David, quia fuit figura Christi, & a cultu Dei qui vigeat in templo, & coluerunt vitulos. Minor vero pars, scilicet duae tribus adhererunt regno David & cultui diuino, prout haec figura largius tractatur, in pugione, prima parte cap. 2. eam proprie ad propositum adaptando.

Replia. In capit. 3. Burg. mutat textum translationis nostrae ab actiuo ad passiuum, & sic Postillator vno modo applicat, Burg. alio modo. Veritas est in utraque applicatione. Sed quod dicit Burg. in Heb. haberi, rebelles, ubi nos reuertentes, credit Burg. qui voluerit, puto beatum Hieron. Postillatorem & omnes alios ita ignaros Hebraici sermonis vsque ad Burgen. non fuisse ut interpretarentur rebelles pro reuertentes filios.

In eo. cap. postil. dicit paucitatem credentium in Christum ex Iudeis, figuratam esse paucitatem ingredientium terram promissionis ex agritudinibus de Aegypto. Burgen. assignat aliam figuram putans figuram postil. non esse propriam.

Ad hoc dicendum, quod vnius facti possunt esse plures figurae, sicut patet in locis multis sacri canonis. Etiam cum figura alicuius sit eius similitudo, quae non semper currit quatuor pedibus. Si enim omnis similitudo esset omnimoda, nulla esset similitudo sicut arguit beatus Augustinus. Si omnia essent aequalia, non essent omnia. Omnimoda enim similitudo potius esset dicenda identitas quam similitudo ut dicit Burgen. Vide circa primum capitulum Hofe.

CAP. III.

Salua litera, conuerteris. si salutem a desideras, & te peccasse dicis plene, conuertere, id est, quem negasti crede. Si abstule. Patet, quia quando mouemur & dicimus. Mei autem penes moti sunt pedes, pe. eff. sunt gre. mei. Non ex imbecillitate naturae hoc patimur, sed quia contra Deum offendicula & idola nostra ponimus. Et iura vi. Hieron. In suggillationem, scilicet mortuorum deorum, per quos iurat omnis idololatra.

Quia salus ex Israel est. Verax fidei. Quia salus ex Israel est. Verax fidei.

CAP. IIII.

Si reueri vis a captiuitate. I reuerteris Israel, ait dominus, ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea, non commoueberis. Et iurabis, viuit dominus in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicet tui Gentes & ipsumque; laudabunt Haec. n. dicit dominus viri Iuda & habitatori Ierusalem: Nouate vobis nouale, & nolite serere super spinas. Circumcidimini domino, & auferite preputia cordium vestrorum viri Iuda & habitatores Ierusalem, ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succedatur, & non sit qui extinguat. Omnia autem haec mala venient propter malitiam

Dei. Quoadiu. n. illi verum Dei cultum retinebant, plerique vicina loca incolentes, religionem ediscebant. Non. eradicando vepres, & sentes, ut munda femina suscipiat arua munda, nec mittatis margaritas ante porcos, nec sanctum detis canibus. Non potest animus terrenis mundi plenus semen Dei suscipere & fructum facere. Theodo. Excolite, inquit, animas vestras, radicitus euellite memoriam idolorum, haec enim spinas appellat. Circunci. Hier. Viro Iuda & habitatoribus Ierusalem praecipitur,

Simul animaduertendum quod iusuradum hos habeat comites, veritatem, iudicium atque iustitiam. Si ista defuerint, nequaquam erit iuramentum sed periurium. Theodoretus. Adhortatur Iudaeos infirmum adhuc gestantes animam, iurare per ipsum, ut iusurandi consuetudine discerent ipsum solum adorare. Pollicetur autem modo haec fiant, quod per ipsum gentes benedicent & laudabunt

vt deserant occidendum literam, & sequantur viuificantem spiritum. Theodor. Docet aperte circumcisionem apparentem, latentis esse figuram, & si adsit interior superflua esse corporea. Hinc Apostolus. Non enim qui in manifesto Iudaeus est, neque quae in manifesto, in carne, est circumcisio, sed qui in abscondito, Iudaeus est. & circumcisio cordis in spiritu, non litera. Ne forte. Hier. Monet & praedicit, ne facere compellatur

NICOLAUS DE LYRA. CAP. IIII.

Si reuerteris Israel ait dominus ad me. Postquam Ieremias respondit populum de peccandi inuerecundia, hic arguit eum de contumacia. Et primo dicta contumacia arguitur, secundo poena debita subiungitur, ibi. Annuntiate. Circa primum dicitur in persona domini. Si reuer. Israel. hic accipitur si p. non: quia ista reuersio non fuit subsequuta, & sic apparet contumacia. Et eod. modo accipitur cum subditur. Si abstuleris, offen. &c. i. peccata quibus me offendisti. Non commoueberis. de terra tua in captiuitate Babylonicam. Et iurabis. hic ponuntur tres comites iuramenti liciti, & quolibet subtracto redditur illicitum, sicut est iuramentum mendax, quod caret veritate, & iuramentum iniurum, ut si quis iuret se hominem occisurum, quod caret iustitia. Et iuramentum incautum, quod caret iudicio discretionis, ut si quis iuret sine causa & ratione legitima.

Et benedicent eum &c. imprecando sibi bona si fecerit ista. Et mutatur modus loquendi de secunda persona ad tertiam, sed quia hoc non fecit, ideo in captiuitatem ductus fuit. Et per Israel intelligitur, hic populus regni Iudae, quia Israel est nomen generale ad omnes Iudaeos, & hoc patet per hoc quod subditur. Haec en. di. do. In aliquibus libris interponitur, habitatori, sed non est de textu. Nouate vobis noua. &c. est autem nouale terra de nouo culta prius spinis & sentibus plena, & per hoc innuit propheta quod erant inueterati in malitia. Circuncidi. do. In circumcisione spirituali quae placet ei. Et quae sit illa subditur. Et aufer. id est peccata, & consuetudines peccandi. Ne forte egred. i. vindicta mea per ignem. Et quia haec non fecerunt

MORALITER.

Si reuerteris. Hoc literaliter exponitur de contumacia Iudaeorum. Moraliter autem potest exponi de contumacia malorum religiosorum, quibus dicitur. si reuertere. Et accipitur hic si pro non: nam multi apostatae reuertuntur magis coacti fame & nuditate, quam deuotione, & eodem modo cum dicitur. Si abstuleris offendicula. accipitur si pro non, ne plurimi

reuertentes de apostasia sic offendunt sicut antea, id est subdit. Et iurabis vi. &c. quia reuertentes, fide promittunt emendationem vitae, ideo sequitur. Noua. vo. noua. auferentes totaliter pristina vitia. Auferite preputia cordium vestrorum. id est malas voluntates ad cauendum reciduum. Ne forte egrediatur ut &c. puniendo vos in gehenna.

que in Niniuitis probamus, quib. est prædicta sententia, ut imminentem furorem declinarent penitentia.

a Ascendit leo. Hiero. Si quis factor est aut auctor peruersorū dogmatū, de eo pōt dici, ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentium se. le.

Psal. 9. c. Ioh. 2. a toporum.

b Et prædo. De quo dicitur. Omnium inimicorum suorum dominabitur. Qui gloriatur dicens, Circumui terram, & perambulauit eam.

Quis est, enim, quē diaboli venena non tangunt nisi ille qui ait, venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam?

Tob 14. d

c De lo. suo. De abyssos, in qua est religandus, in quam ne mittatur exorat.

fleuauit.

d Super hoc. Sine penitentia seuisimam bestiam vitare non possumus, & nisi ad Deum, non solum mēte, sed etiam corpore conuertamur. Dum enim vastatur ecclesia ira Dei est aperta.

Theodor. Prædicit regis fortitudinē, tam Ioachim, quam Iechoniae succedentis: tandem quē ipse Sedechia, prædicit etiam principum & sacerdotum metum.

d Principum. qui legem docere debuerunt, & subiectos à leone defendere.

1. Cor. 1. c

e Sacerdotes. Qui putantur esse sapientes. Stultam enim fecit

fecit Deus sapientiam huius mundi, quia per illam non cognouerunt Deum.

f Propheta constet, &c. Aquila, amentes erunt. Quis enim non insaniat, nō perdat cor, cum principes & reges & Sacerdotes quondam suos sub leone conspexerit.

g Et dixi, Heu. Quia supra dixit, in tempore illo vocabunt Ierusalem solium domini. &c. & nunc dicit, peribit cor regis, &c. turbatur propheta, & in se putat Deum meritum, nec intelligit illud lōgē post hoc in proximo futurum.

Theodoretus. Hæc non verè dicit propheta, sed quod pseudo prophetæ mendacium redarguēs, vsus est his verbis. In tempore illo, dicent populo huic, & Ierusalem quæ spiritus seductionis est in deserto, via filii populi mei non tēdit ad purum & ac sanctum, nec spiritus plenitudinis veniet ab his mihi. In sa experientia dicent, inquit, tempo

1 cogitationum vestrarum. Annunciate in Iudæa & in Ierusalem

2 salē auditū facite, loquimini & canite tuba in terra, clama

3 te fortiter, & dicite: Congregamini & ingrediamur ciuitates

4 munitas, leuate signū in Sion. Confortamini & nolite sta

5 re: quia malū ego adduco ab aquilone, & contritionē ma

6 gnā. Ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentium se. leua

7 bit. Egressus est de loco suo, ut ponat terrā tuā in solitudi

8 nē. Ciuitates tuæ vastabuntur remanentes absque habitato

9 re. Super hoc accingite vos cilicijs, plāgite & ululate, quia

10 nō est auersa ira furoris domini à vobis. Et erit in die illa,

11 dicit dñs, peribit cor regis & cor principū, & obstupescēt

12 Sacerdotes, & prophetæ cōsternabuntur. Et dixi: Heu heu

13 heu domine Deus. Ergo ne decepisti populum istum &

14 Ierusalem, dicens: Pax erit vobis. Et ecce peruenit gladius

a In quo confessio Dei.

b Cui simile, Exalta in forti. vocem tuam, &c.

a In qua pax.

a In vnam fidem. b Quasi si hæreticorum bella consurgunt. Christi munimenta nos teneant.

a Cuius. b In specula & sublimitate eccle. x. c Qui timens. d Ad Christi auxilium currite.

a Verū Nabuchodonosor, l qui in mundo isto à me permittitur, ut fortitudo vestra comprobetur.

a Nabuchodonosor ferus qui tanquam leo circumit, quærens quem deuo.

b Id est, de nequitia, vel de inferno, vbi retrudetur.

a Scilicet, ecclesiam, vt egressi de ecclesia pugnent contra ipsam. vnde, A nobis exierunt, sed non erant ex no.

a Ecclesiz.

b Cum florant hæreticorum conciliabula.

a Lxx, a nobis. b Iradone ecclesia in vastante, ira Dei contra permanente.

a Inutile erit omne consilium.

b Quod debet esse in manu Dei.

a Qui fecerit & purget vitia, aliter enim pax & promissio non sequitur.

re calamitatum, quod spiritus erroris & seductionis erat ille, qui loquebatur per pseudo prophetas, non purus, nō sanctus, non spiritus plenitudinis, pro, completius trinitatis, a quibus nempe pseudo prophetis, mala ista mihi prouenerunt.

Ventus

C

NICOLAUS DE LYRA.

* cerunt in contumacia permanentes, ideo sequuta est successio ciuitatis & templi per Chaldeos tempore Sedechie. 4. Reg. vii. & infra. 39.

1 Annuntiate. Hic consequenter sequitur pœna contumaciae. Et diuiditur in duas, quia primò ponitur comminatio pœnae, secundò, compassio Ieremie, ibi, Et dixi, Circa primum dicitur, Annun. in Iud. id est omnibus nouificae.

2 Et canite tu. in terra. ad conuocandum bellatores vnde cūq;.

3 Et dicite, congregami. & ingrediamini ciuitates munitas. vt ibi possimus saluari.

4 Leuate signum. id est vexillum.

5 In Sion. vbi erat fortalitiū ciuitatis Ierusalem.

6 Confortami. ad inuicem.

7 Nolite stare. ociosi.

8 Quia malum. id est graue bellum, quod non poteritis sustinere, id est subditur.

9 Et contritionem magnam. id est, ciuitatis & templi destructionem, & id est, quod dicit Iere. Canite tuba, & postea leuate signū in Sion confortamini, &c. dicit ironice quasi dicat sic facietis, sed nihil valebit vobis. vnde subditur.

10 Ascen. leo de cubili suo. id est, Nabuchodonosor de regno suo, qui dicitur hic leo, eo quod in vexillo suo habebat imaginem leonis, vt dicunt aliqui, vel propter suam audaciam & ferocitatem.

11 Et prædo. Gen. se. leu. quia à multis Gētib. prædas accepit.

12 Egressis

12 Egressus est de loco suo. ad veniendum contra Iudæam id est subditur.

13 Ut ponat ter. tuam in soli. ciuitates destruendo, & habitatores captiuādo. Et quia hoc fuit Iudæis materia doloris, ideo subditur.

14 Super hoc accingite vos cilicijs & cætera. in signum tristitiæ & lamentationis.

15 In die illa dici. dom. peribit. &c. quia de nocte fugerunt per locum occultum, tamen non valuit eis, quia comprehendit eos exercitus Chaldeorum. 4. Reg. vii. & infra. 39.

16 Et obstupescēt Sacerdotes & prophetæ, quia dixerant Sedechie regi, & principibus contrarium.

17 Et dixi. Hic consequenter ponitur compassio Ieremie, eo quod erat de populo illo. Et diuiditur in duas, quia primò ponitur ipsius dolor in mente, secundò in corpore, ibi. Ventrem meum. Circa primum dicit Ieremias.

18 Heu. interiectio est dolentis, & ponitur ter propter triplicem destructionem, scilicet, templi, ciuitatis, & populi.

19 Ergo ne decepisti popu. istum. id est, decipi permisisisti pseudo prophetas. q. d. sic.

20 Dicens. id est, dicere permittens per eos.

21 Pax erit. Potest etiam exponi negatiuè. Ergo ne decepisti quasi dicat non, sed falsi prophetae fingentes loqui per te.

22 Et ecce perue. i. vsq; ad intima cordium populi & principū & loquitur de futuro per modum præteriti, ideo subditur. In tempore il. &c.

* Ventus

MORALITER.

1 Annuntiate in Iuda. Hic prænunciatur punitio contumaciae religiosorum. Et loquitur propheta ironice de populo Iuda, cum dicit.

3 Congregamini. quasi diceret, nō poteritis euadere manus regis Babylonis, & per hoc designat quod mali religiosi non poterūt euadere manus dæmonis, de quo subditur.

10 Ascendit leo de, &c. ad ducendum secum malos religiosos ad infernum.

15 Et erit in die il. &c. cor. vt. & cor principum. id est, dolebit cor bonorum regentium de perditione suorum subdito

rum, secundum illud Apostoli. 2. Cor. 11. g. Quis scandalizatur, & ego non vror? Ideo in eorum persona dicitur.

18 Heu heu heu dom. Deus. Debent enim timere ne contingat hoc ex aliqua negligentia ipsorum.

19 Ergo ne decepisti populum istum. id est, decipi permisisisti pseudo suggestiones dæmonum dicentium.

21 Pax erit vobis. Sic enim suggerunt dæmones hostibus quod non damnabuntur pro suis peccatis.

22 Ecce peruenit gladius vsque ad animam. ipsam iugulan morte culpæ, & consequenter morte gehennæ. Et quoniam boni pastores de perditione suorum subditorum non solum dolent mente, sed etiam corpore, quia mo

stus

a Ventus vr. quando. f. peruenit gladius vsq; ad aiam, & fuerit area consummata tunc vetus vr̄s veniet de deserto, qui non eam purget & vtilet vt paleis huc illucq; disperfis frumentum in horrea recondatur, sed spiritus plenus nequaquam populo, sed mihi veniet, vt meum triticum dissipetur.

b Spiri. ple. Quidā hunc locū sic exponūt, vt postquā purgata fuerit area, reliquæ saluæ fiāt. Vnde scriptū est, spiritus plentitudinis veniet mihi. vnde Euangelista, De plentitudine eius omnes accepimus.

c Et nunc ego, Apoc. siopessis sicut ait Vergilius, Quos ego sed moros præstat cōponere fluctus. Propheta diciturus p̄pera retinet se, & tristibus iunxit tristitia.

* Theod. loquar iudicia mea, &c. hoc est calamitates quas iustē adducam eis:

d Ecce quasi, &c. Vētura cernit vt præsentia, & Babyloniortū describit exercituum, cuius curraum rotarūque strepitus tempestati sauiissimæ comparatur, & equorum velocitas aquilis Exercitus diaboli currus. f. & equites Pharaonis, quod intelligens vit ecclesiasticus dicit.

e. Væ nobis quo. vasta. su. credens illi sententiæ Cum conuersus ingemueris, saluaueris. Væ nobis. quia Propheta quasi digito demonstrauit, populus ingemiscit. Et non futura, sed iam facta sentit dicens, Væ no.

f Laua à mali. Respōdet propheta, Immo in propheta dominus, Laua. vnde, Lauamini, mundi estote scilicet, aqua baptismi, aqua pœnitentiæ salutaris.

g Vox enim an. Iuxta situm Iudææ loquitur. Tribus enim Dan iuxta Libanū montem & vrbeū quæ nunc Pancas dī Aquilonem respicit vnde v̄turus Nabuchodonosor. h De monte. Post tribū enim Dan succedit terra Ephraim per quam venitur in Ierusalem.

Allegorice. Venit iudicium domini in terram domino delinquentem cum omni vbertate supplicij.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ventus vrens, &c. i. sicut ventus vrens omnia consumens que creuant in deserto eò quòd modicum habent de humiditate, propter quòd citius desiccantur & consumuntur à vento vrente.
- 2 Viē filij p̄o. m. q. d. sic populus meus cōsumetur. idē subditur.
- 3 Non ad vent. & ad pur. Sicut in aliquibus terris triticum purgatur à vento, quia granum cum palea projicitur sursum cum instrumento ad hoc apto, & ventus tulit paleas, & granum cadit in area. q. d. sic non purgabitur populus meus, sed magis consumetur. idē sequitur.
- 4 Spiritus. idēst ventus.
- 5 Ple. ex his. scilicet, ad voluntatem meam.
- 6 Veniet mihi. idēst, ad voluntatem meam.
- 7 Et nunc ego. supple faciam hoc ex odio vel violentia. q. d. Non, sea ex iniuria, & idē sequitur.
- 8 Sed lo. iu. puniens eos pro iniquitatibus suis.
- 9 Ecce quasi nu. f. tempestuosa quæ subito surgit.
- 10 Ascen. f. exercitus Chaldeorum. Et dicit, ascendet, quia Iudæa est in altiori situ quàm sit regio vnde venit.
- 11 Et quasi tem. cur. eius. ad portandum arma & alia exercitui necessaria, & isti currus propter multitudinem faciebant strepitum magnum & terribilem ad modum tempestatis.
- 12 Velo. aqui. equi. il. Hyperbole est ad designandum velocitatem & fortitudinem equorum.
- 13 Væ no. Verbum est prophete plangentis miseriam populi sui

MORALITER.

tus fortis animæ redundat ad corpus, idē in eorum

i Concit. Gen. aduersarios. f. qui tam diligenter obsideāt, D & munitionibus vr̄bem claudāt, vt magis vinearū agrorumque custodes quàm aduersarios putes. Vult dominus nationes omnes in circuitu suam nosse sententiam, & flagellata Ierusalem coactos recipere disciplinam.

a Quia nihil vitale in anima referuatur. b Cum venerit gladius vsque ad animam, & area fuerit consummata.

vsque ad animam. In tempore illo dicitur populo huic, & Ie

rufalem ventus t̄ vrens in vijs, que sunt in deserto viæ filiar

populi mei, non ad ventilandum & ad purgandū. t̄ Spiritus

plenus ex his veniet mihi. Et nunc ego, sed loquar iudicia

mea cum eis. Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas

currus eius. Velociores aquilis equi illius. Væ nobis, quoniā

uastati sumus. Laua à malitia cor tuum Ierusalem, ut salua

fias. Vsquequo morabuntur in te cogitationes noxiæ? Vox

enim annunciantis à Dan, & notum facientis t̄ idolum de

monte Ephraim. Concite Gentes. t̄ Ecce auditum est in

Ierusalem, custodes uenire de terra longinqua, & dare super

ciuitates Iuda uocem suam. Quasi custodes agrorū facti sunt

super eam in gyro, quia me ad iracundiam prouocauit, dicit

dominus. Viæ tuę & cogitationes tuę fecerunt hæc tibi. Ista

malitia tua quia amara, quia tetigit cor tuum. Vētrēm meū

uentrem meū doleo: t̄ sensus cordis mei turbati sunt in me.

Non tacebo, quoniā uocem t̄ buccinæ audiuit anima mea,

* Theod. Deplorat propheta vicē Iudeorū dicens, ventrē & sensoria cordis dolere, imitaturq; matrem sese obfiorū interitū laniantē, languescit. n. ait, anima mea, dilaceratur cor meū non tacebo, quia vocē tubæ audiuit aīa mea, clamorem belli, miseriam & tribulationē resonat.

* Gregor. In sacro eloquio nonnunquam venter pro mente poni consuevit. Vnde per Ieremiam dicitur ventrem meum doleo. Quod quia de spiritali vētre dixerat adiunxit, Sensus cordis mei conturbati sunt. neq; enim ad salutem populi pertinebat, si propheta ventrem corporeum se dolere prædicaret. Sed ventrem doluit, qui mentis afflictionem sensit. Ad quem sensum dixit Christus, Qui credit in me, flumina de ventre eius fluent aqua viua. Quia enim de mente fideliū prædicationes defluunt, quasi de ventre credentiū aquæ viuæ flumina decurrūt.

Ventrem me. Hier. Loquitur hoc dñs, cum feditionem

- 14 Laua à ma. vt per hoc rigor diuine iustitię temperetur.
- 15 Vsquequo mo. q. d. in nimis tardas agere pœnitentiam, quia in promptu est Dei vindicta, vnde subditur.
- 16 Vox e. an. f. aduentum regis Babyloniis.
- 17 A Dan. que est ciuitas in extremitate aquilonari iudæe, exercitus enim Chaldeorum venit ex illa parte.
- 18 Et notū fa. ido. i. regē Babyloniis, qui se fecit adorari, vt Deū in statua aurea, Da. iij.
- 19 De mon. Ephra. Locus est propinquior Ierusalem quàm sit Dan. & secundum quod exercitus Chaldeorum magis appropinquabat, secundum hoc currebant nūcij Sedechie destinati ad hoc ad nunciandum sibi, idē subditur.
- 20 Ecce audi est in Ier. vbi erat Sedechias.
- 21 Cust. ve. i. Chaldeos venientes ad obsidendum Ierusalem, & ita diligenter custodientes portas & exitus, quod nullus posset egredi quin caperetur. Cuius causa subditur.
- 22 Quia me ad ira. per idololatriam & alia mala supra posita.
- 23 Ventrem meum. Hic consequenter ponitur dolor prophete in corpore. Vehemens enim motus mentis gaudij vel doloris redundat ad corpus. Idē dicit propheta, Ven. meum. q. d. ita affligor in corpore sicut mulier parturiens, vel sicut vir torsiones horribiles sentiens.
- 24 Sensus cordis &c. ex vehementia doloris.
- 25 Quo. vocem bucci. audiuit anima mea. videbat enim in spiritu exercitum Chaldeorum de propinquo inuasurum ciuitatem Ierusalem cum tubis & clamoribus bellicis.

* Con-

persona subditur postea.

23 Ventrem meum doleo. Et subditur causa.

& discordiam cernit in ecclesia, & in conuenticulis suis
A clamare perdicem, & in bella conuerti Dei requiem.
 Vnde sequitur.
 a *Vsquequo vi.* Vox prophetae, & per prophetam Dei, do-
 lentis super contritionem populi sui, cuius viscera ad in-

sustineat q̄ formidat, Quidquid secundum historiā de Iu-
 daea & Ierusalem dicitur, ad ecclesiā Dei referamus, quae
 cum Deum offenderit, & vitijs & persecutione vastata
 fuerit, ubi quondam virtutum cohors & laetitia, ibi mul-
 tudo peccatorum & moeror versetur.

Ioh. 11. d.
 Luc. 19. g.

† vexillum.
 † 16. q. 7. c.
 & hoc dixi-
 mus.

† & desolata
 Isa. 1. a.

† locus ferti-
 lis.

† Propter
 hoc desolabi-
 tur.

† filias den-
 sas.

Luc. 16. b.
 Ibidem.
 Gen. 3. a.

ratur, Saluator in
 morte Lazari, &
 super Ierusalē fleuit.
 Nec dolorem ce-
 lat silentio, & clan-
 gor buccinae & stre-
 pitus praeritorū il-
 lius turbat affectū
 dū mala malis cu-
 mulantur, & vni-
 uersa duarum tri-
 buū terra vastatur.
 b *Quia stult. po. Lxx.*
 Quia principes po-
 puli mei non cog-
 nouerunt. Vt ma-
 gistrorū maior sit
 culpa, quam popu-
 li Dei scientiā nō
 habentis. Quae est
 maior stultitia q̄
 boue cognoscente
 dominum suum,
 & asino p̄sepe do-
 mini sui, Israel do-
 minum nō cogno-
 scere, praesentē cō-
 temnere quē sem-
 p̄ cupiebat videre?
 c *Sapientes sunt. &c.*
 Theodo. Istud
 enim est molestif-
 simū ferendum, q̄
 hi ad rē nobili vīu-
 tur sapientia velu-
 tiebrij vino: & ho-
 micidae ferro.

clamorem praerij. Contritio super contritionem vocata est,
 & vastata est omnis terra. Repente vastata sunt tabernacula
 mea, subito pelles meae. Usquequo videbo fugientes, au-
 diam vocem buccinae? † Quia stultus populus meus me non
 cognouit. Filij insipientes sunt & vecordes. Sapientes sunt
 ut faciant mala, bene autem facere nescierunt. Aspexi ter-
 ram, & ecce vacua erat, † & nihil: & caelos, & non erat lux in
 eis. Vidi montes & ecce mouebantur, & omnes colles con-
 turbati sunt. Intuitus sum & non erat homo, & omne vola-
 tile caeli recessit. Aspexi & ecce † Carmelus desertus, & om-
 nes vrbes eius destructae sunt a facie domini, facie irae furoris
 eius. Haec enim dicit dominus: Deserta erit omnis terra, sed
 tamen consumationē non faciam. † Lugebit terra, & moe-
 rebunt caeli desuper, eò quod locutus sum. Cogitavi & non
 poenituit me, & auersus sum ab eo. A voce equitis & mitten-
 tis sagittam fugit omnis ciuitas. Ingressi sunt † ardua, &
 ascenderunt rupes. Vniuersae vrbes derelictae sunt, & non ha-
 bitat in eis homo. Tu autē vastata quid facies? Cū vestieris te
 coccino, cū ornata fueris monili aureo, & pinxeris stibio

* Theod. Haec uenire solent his qui delabuntur in calamitates, quibus lux non videtur esse dies, nec dies esse dies, neque dulcia, dulcia, sed omnia mutantur eis in contrarium.
 c *Haec. n. d.* Mixta est dñi clementia irae, terra deseritur, sed non consumitur, ut remaneant qui intelligant clementiam eius.
 f *Cogitavi.* Ut praedictam auferrem sententiam, & irascentis non perueniret ad finem, minatus est dominus per Ionā, sed impendentem gladium lachrymarū & gemituum malignitudo supauit.
 g *A voce equi.* Describit furentis exercitum a cuius timore populus ciuitatem reliquit, & ardua conscendit, sed tamen irā Dei declinare non potuit. Hoc totū ad ecclesiā potest

Sapientes malitiosi, Cui illud simile, *Filij huius seculi sapientiores sunt filijs lucis in generatione sua.* Et villicus iniquitatis quaedā sapientius fecisse narratur, & serpens in paradiso prudentior cunctis bestiis legitur. Illa ergo est vera sapientia, quae cum timore Dei iungitur. Vbi autem infidiae & tergiuersatio est, non sapientia, sed versutia & calliditas vocatur.
 d *Aspexi ter.* Propheta cernit in spiritu quae uetura sunt, ut audiens populus terreatur & penitentiam agat, ut nō fusti-

referri cum Deum offenderit. & aduersarijs tēpore persecutionis vel vitijs atque peccatis tradita fuerit.
 h *Tu autem.* Hiero. Hoc idem dicendum contra eos qui conjugales affectus & verē fidei pudicitiam perdidērūt.
 i *Cum vestieris.* Haec enim & tuis amatoribus praeparas, & lectus angustus utrumque capere non potest. Nec Deus ornamenta suscipit, quibus antē amatoribus tuis placuisti.
 * The. Solebāt dieb. festis demonū, pulchritudini operā dare,

C NICOLAVS DE LYRA.
 1 **Contri. super contri.** quia primò vastatus est populus fame secundò gladio.
 2 **Repente vastata, &c.** idest, templum ubi erant multa tabernacula.
 3 **Sub. pel. meae.** loquitur de templo Salomonis ad modum tabernaculi Moysi, quod fuit opertum pellibus, ut habetur Exo. xxvj.
 4 **Usquequo vi. fu.** per hoc designat quod populus Israel non posset se defendere.
 5 **Stultus populus meus.** falsis prophetis credendo.
 6 **Me nō cog.** verba mea recipiendo, ut h̄ infra in multis locis.
 7 **Filij insipientes sunt.** nescientes distinguere vera à falsis.
 8 **Et vecor.** inquam insani pseudo prophetarum dicta sequētes.
 9 **Sapientes sunt ut fa. ma.** ista est sapientia mundana, quae est terrena, animalis & diabolica Iacobi. iij. d.
 10 **Aspexi terram.** scilicet, iudae.
 11 **Et ecce va. erat.** bonis omnibus per Chaldaeos inde sublatis & habitatoribus captiuatis.
 12 **Et caelos, & non erat lux in eis.** Loquitur metaphoricè, per hoc designans magnitudinem tribulationis imminētis secundum communem modum loquendi, quo positus in angustia magna, dicuntur caeli obtenebrati, Et hic modus loquēdi frequens est in scriptura.
 13 **Vidi montes.** idest, principes iudae & bellatores.
 14 **Et ecce mo.** ad fugam tanquam viribus dissoluti.
 15 **Intuitus sum, & ecce non erat homo.** quia partim fuerūt occisi, & partim in captiuitatem ducti, & per fugam euaserunt pauci, ut habetur infra. xl. cap. idē subditur.
 16 **Et omne volatile, &c.** per hoc designans euadentes in fuga.

17 **Aspexi, &c.** idest, iudaea à Carmelo denominata eò quod erat locus fertilis & amonus, intelligendo tamen de Carmelo qui est in sorte iudae, quia alius erat in sorte Ephraim sterilis. Caetera patent ex dictis vsque.
 18 **Sed tamen consumationem non faciam.** idest, populo Israel omnimodam destructionem, quia postea tempore Cyri redijt in iudaeam, & reaedificauit templum & ciuitatem, ut habetur. j. Esdrae & Neemiae. quia tamen hoc fuit post. lxx. annos secundum communiorem opinionem, idē subditur.
 19 **Lugebit terra.** tanquam inculta, quae dicitur metaphoricè lugere, sicut praerij uirens dicitur ridere, & eodē modo quod subditur.
 20 **Et moere caeli desu.** quia vos & pluuia inde descendentes nō proficiebant ibi propter defectum hominum colentium.
 21 **Eò quod locutus sum.** diffinitiuè hanc vindictam inferendo, ideo subditur.
 22 **Cogitavi, &c.** A voce equitis. idest, equitum regis Babilonis. Et accipiuntur hic singulare pro plurali, sicut dicitur Exod. viij. f. Venit musca grauissima, idest, multitudo muscarum.
 23 **Fugit omnis ciuitas.** idest, habitatores omnium ciuitatum.
 24 **Ingressi sunt ardua.** i. loca inaccessibilia equitibus. ubi multi fuerunt fame mortui, non audentes inde egredi ad querēdū sibi victū.
 25 **Tu autem vastata quid fa.** quasi dicat non habebis remedium. vnde subditur.
 26 **Cum vestieris te coccino.** Loquitur de iudaea sub metaphora meretricis se orantis vestibus & iocalibus & vaguentis meretricis, cum subditur.
 27 **Et pinxe. stibio.** i. sarditione, sicut dicitur de tezabel. iij. Reg. ix. & hoc ad querendum gratiam.

* Frustra

dare, unde reducit eis in memoriam eiusmodi ornamē- ta, docetq; illa omnia inutilia esse & noxia, quæ multum à dæmonibus auxilium compararunt, imò potius illis procurarunt hæc mala.

* Clemens Alexandrinus. Ornantur feminae vt alijs pla- ceant, quæ in facie non in corde glo- riatur. Sicut. n. no- te inuste fugitiuū, ita etiā floridī co- lores adulterā in- dicant. Nā etsi coc- cino induaris, & aureo ornamento orneris, & oculos tuos vngas stibio, frustra est pulchritudo tua, dicit verbū

per Hieremiam, An verò non absurdum est, equos qui- dem & aues & alia animantia, ex herba & pratis surgere ac euolare proprio ornamēto latantia, iubis & colore na- turali, & pēnis varijs mulierē verò ac si sit bestijs inferior, se eē adeo deformē existimare, vt externa & emptitia pul- chritudine egeat.

oculos tuos, frustra cōponeris. Contempserunt te amatores tui, animam tuam quærent. Vocem enim quasi parturien- tis audiui, angustias vt puerperæ. Vox filiaē Sion † inter mo- rientes expandentesque manus suas. Væ mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

1 Duo exēpla posita sunt, & parturientis & lugētis, vt qdqd mulier patitur, vel in fetu, vel in mor- te filiorū, Ierusalē patiatur ī populis. E * Theodoretus.

b *Væ mihi. Implet legem diuinam flere cum flentibus, con-* Rom. 12. dolens his qui pœnis affliguntur.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Frustra compone. cuius causa subditur.
2 Contempserunt te amatores tui. idest Chaldaei cum qui- bus mæchata fuisti per idololatriam.

3 Animam tuam quærent. quam auferent de corpore. idē subditur.
4 Vocem quasi parturientis audi. in quo Propheta descri- bit clamorem morientium fame & gladio, & idē subditur.
5 Væ mihi. lamentans interfectionem populi sui.

ADDITIO.

In c. iij. vbi dicitur. Postil. Circa primū dicit Ieremias, heu, &c. vbi dicitur, heu, heu, heu. eadē dictio ponitur in Hebræo, sicut in primo

primo cap. vbi dicitur, A a a. vnde nec ibi, nec hic ponitur triplex dictio, sed est vna dictio composita ex tribus literis, prout Postilla- tor ibidem exposuit: & eodem modo est in hoc loco exponendum.

CAP. V.

1 **C**ircumite vias Ierusalem, & aspici- te, & considerate, & quærite in plateis eius, an inueniatis virum facientem iudicium, & quærentem fidem.

c Percussisti eos. Gre. Oīs diuina percussio, aut purgatorio est nobis vitæ p̄sentis, aut initiū penæ sequentis. Propter eos q̄ proficiūt dictū est, Qui fingis laborē in p̄x. &c. quia dū flagellat iniquus & corrigitur, q̄ p̄ceptū audire noluit, audiuit dolorē, & à malis quasi p̄cepto dolore cohibet,

* Theod. Immen- sa est tum illorum impietas, tum dñi beneuolentia. Illic enim tendunt vna nimitè ad bene agēdum, hic aut vel vnius beneficio vi- tam legi consonā agentis, pollicetur omnibus veniam. b Dom. oc. t. Dānan- tur opera Iudeorū (in quibus iuxta le- gis ceremonias exultabant) per fidē Christianorū, per quam gratia salui facti sumus.

CAP. V.

1 **C**ircumite vias Ierusalem, & aspici- te, & considerate, & quærite in plateis eius, an inueniatis virum facientem iudicium, & quærentem fidem, & pro- picius ero eis. Quod si etiam, viuit do- minus, dixerint, & hoc falsò iurabunt. Domine oculi tui respiciunt fidem. Percussisti eos, & non doluerunt, attriuis- ti eos, & reuerunt accipere disciplinam. Indurauerunt fa- cies suas supra petram, & noluerunt reuerti. Ego autem di-

de his verò quos dānant flagella & nō emendant, dñ. Percussisti eos & nō do- lue. Hæc flagella in hac vita inchoant, in eternum perdu- rāt, vnde, Ignis exar- sit ab ira mea, & arde- bit vsq; ad inferos de- orsum. Et est vnum F flagellū quod tem- poraliter incipit & æternis cōsumma- tur supplicijs. d Et nō do. Inferū supplicia vt corri- gātur vicia, sed nō emēdatur Ierusalē nec per tormenta.

a *Post verbum quo dicit, Circumite vias Ierusalem, &c. Propheta loquitur ad dominum.*
b *Alias pro.*
c *Tamen.*
d *Impudenter, ne viria sua erubescerent.*
e *Saltem pudore.*
f *Mecum cogitans.*

NICOLAUS DE LYRA. CAP. V.

Circumite. Superius Ieremias arguit regni Iudæ multiplex flagitium propter quod meruit supplicium, hic consequen- ter excludit remedium, & diuiditur in duas partes, quia primò po- nitur remediij exclusio, secundò subditur Ieremiæ lamentatio, cap. ix. Primam quatuor, secundum quatuor remedia quæ excludit in hoc cap. & tribus sequentibus, quæ sunt populi iustitia, Sacerdotum san- ctimonia, templi sanctitas doctorum veritas, vt videbitur. Primum autem per quod posset populus habere remedium esset aliquorum iustitia, pro quibus parceret dominus toti populo, sicut Gen. xvij. dñs dixit se velle parcere toti ciuitati Sodomorū pro decem iustis sibi inuenirentur, & istud remedium in hoc capitulo excluditur. Et diuiditur in tres partes, quia primò excluditur iustitia vulgariū, secundò principum, ibi, Ego autem. tertio, simul istorum & illo- rum, ibi, Super quo. Circa primum dicitur.

& Baruch & Adramelech Aethiops, qui erant iusti. Ad hoc enim quod pro iustitia aliquorum cōmunitati parcat, sufficiens numerus requiritur. vnde & Abraham petēs a domino vt pro aliquib. iustis parceretur Sodome, nō fuit ausus vltra decē descendere, Gen. xvij.

3 Quod si etiam viuit do. dixerint. quasi faciendo reueren- tiam nomini diuino.
4 Et hoc &c. & sic tale iuramentum reuertitur in diuinam irreuerentiam.
5 Domine oculi tui respiciunt fidem. i. mentis fidelitatem & non tantum verba, secundum quod dicitur. i. Reg. xvj. b. Homo videt ea quæ parent, Deus autem intuetur cor.
6 Percussisti eos. Per reges Assyriorum & Aegypti qui ante tempus Ieremiæ afflixerant regnum Iudæ, vt patet. iij.
7 Et nō do. dolore cōtritionis de peccatis suis. Ideo seq̄tur postea.
8 Indurauerunt facies suas sup. petram. inuerecundē & contumaciter peccantes, vt patet per supradicta.
9 Et noluerunt reuer. de malitia sua admonita prophetarū.
10 Ego autem. Hic consequenter excluditur iustitia principum, cum dicitur.

1 Circumite vias Ieru. quærendo diligenter & non super- ficialiter.
2 An inueniatis, &c. idest aliquos viros iustos in tali numero, quod propter eos decens sit parcere communitati. Non enim accipi- tur hic virum facientem iudicium pro vnico, quia ibi erat Ieremias

* Forfi-

MORALITER.

1 Circumite vias Ierusalem & aspici- te. Hic ad literam ex- cluditur iustitia habitantium pro tunc in Ierusalem, per quam mysticè signatur militans ecclesia, in qua sunt cle- rici & laici. Et in hoc cap. excluditur iustitia laicorum, & clericorum in capitulo sequenti. nam de vtrisque pau- ci comparatiuè sunt iusti, & per oppositum concluditur iniustitia eorum. Et quātūm ad laicos vulgariter dicitur.

2 Quærite in plateis Ierusalem, an inuenietis virum facientem iudicium. quasi dicat paucos valde inuenietis, Matt. vij. b. Arcta est via quæ ducit ad vitam, & pauci inveniunt per eam.
3 Quod si etiam viuit dominus dixerint, &c. idest, si aliquid sub iuramento promiserint vel dixerint, non tenebunt.
6 Percussisti eos & non dolue. idest, flagellis tuis se non emē- daucrunt, sed obstinati in suis fecibus remanserunt.
10 Ego autem dixi. Hic consequenter ostenditur propo- situm quantum ad principes de quibus subditur.

a Forsitan pau. sunt. Sicut illud, *Mictam filium meum, forsita:*
A ipsum verebuntur, Vtitur Deus sermone dubitantis, vt ex
 Matt. 21. d. ambiguitate sententiæ, & verborum suspensione liberū
 hominis monstratur arbitrium.
b Ecce magis hi simul confre. Iuxta tropologiam. Qui ma-
 gni putantur in ec-
 clesia, quia soluūt
 iugum & rumpūt
 vincula: tradūtur
 in ignominias pas-
 sionum, vt faciant
 quæ nō cōueniūt.
 † quia igno-
 rant.
 † deferta in-
 colens.
 † rebelliones.
 † sociabuntur
 turmatim. Vt
 equi saturati
 singulo maæ
 erant.
 Psal. 1. a.

xit, ideò de Romano iacet imperio, de quo forsita dicit. D
 † Theodoretus. *Omnis qui egressus fuerit ex eis, &c.* Leo-
 nem vocat Nabuchodonosor, lupum autem vt puto Na-
 buzardan coquorum Principē, qui posteriore loco mis-
 sus ciuitatem Dei & templum incendit, pardū verò exi-
 stimo vocari An-
 tiochum Epipha-
 nem. Nam Daniel
 Macedonum re-
 gnum vidit assimi-
 latum pardo.
 † Super quo pro. t.
 † Catalogus pecca-
 torum Ierusalem,
 dum dicit se Deus
 ignorare qua ra-
 tione possit eis mi-
 sereri.
 † Theod. Recen-
 † set etiam speciem
 † trāsgressionis. Nō
 enim ait, vos soli
 & filij vestri iura-
 tis per eos qui non
 17 sunt dij, sed & a-
 18 lios adiuratis.
 19 f Saturai e. Au-
 20 diant hoc qui ac-
 21 ceptis diuitijs lu-
 22 xurix seruiunt.
 g Equi a. Equis, cū
 non vident iumē-
 tum, non apparēt
 genitalia, sed cum
 vident, imminent
 & irruunt super eam. Hebraicè mosechim. i. trahentes,
 vt ostendatur magnitudo genitalium. vnde in Ezechie-
 le, *Quasi asinorum carnes eorum.* Et alibi, *Assimilatus est iumen-
 tis insipientibus & similis factus est illis.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Forsitan paupe. sunt & stulti. vulgares isti. Cuius causa
 C subditur.
- 2 Ignorantes viam do. quantum ad præcepta moralia & ce-
 remonialia.
- 3 Et iudi. Dei sui. quantum ad iudicialia, quia tales homines
 sunt intenti agriculturæ & operibus mechanicis & non mandatis
 Dei audiendis.
- 4 Ibo igitur ad opt. idest, ad regē & principes et alios maiores.
- 5 Ipsi enim cog. idest, cognoscere debuerunt.
- 6 Viam do. & iud. exponatur vt supra De rege enim scribitur
 Deu. xvij. quod debet habere legem & eam meditari. & idem intel-
 ligendum est de principibus.
- 7 Et ecce. ma. &c. idest præcepta moralia & ceremonialia
 transferendo.
- 8 Ruperunt vincula. idest, præcepta iudicialia quæ erant que-
 dam retinacula à transgressione penarum timore, & quia peccatum
 istorum erat grauius ratione status altioris & maioris cognitionis.
 ideò subditur quadruplex pena quæ inflicta est Iudæis successiuè se-
 cundum diuersa tempora, cum dicitur.
- 9 Idcir per. eos leo de sil. idest, rex Babylonis, qui per leonem
 intelligitur, vt dictum est cap. præcedenti.
- 10 Lupus ad vesp. idest, rex Persarum & Mædorum, quia licet
 Cyrus fuerit Iudæis beneuolus, tamen post eum fuerunt aliqui alij
 eis duri, tenentes eos sub seruitute graui.
- 11 Pardus vigilans, &c. ad eos spoliandum. Per hoc intelli-
 gitur regnum Græcorum, & potissimè Antiochi illustris, qui multa
 mala intulit Iudæis, vt patet. j. Machab. & ij.
- 12 Omnis qui &c. per Romanum imperium per Edom signifi-
 catum,

- catum, vt dicit hic & Rab. Sa. & hoc potissimè fuit impletū quan-
 do Titius destruxit ciuitatem & templum, & captiuauit populum
 Et causa prædictorum subditur.
- 13 Quia multiplicatae sunt præuari. corum. ante captiui-
 tem Babylonicam.
- 14 Confortatae. &c. post templum dictæ captiuitatis, & potiss-
 imè tempore Christi, à quo Iudæi per deceptionem Sacerdotum &
 Phariseorum fuerunt auersi, vt dictum est supra cap. ij.
- 15 Super quo. Hic consequenter describitur malitia omnium
 laicorum generaliter. Et diuiditur in duas partes, quia primò exclu-
 dendo iustitiam eorum concluditur opposita malitia, & secundò
 subditur debita pena, ibi, Hæc ergo. Circa primum dicitur, Su-
 per quo tibi propi. &c. quasi dicat dominus, ex quo non est iust-
 tia in vulgaribus nec in principibus ex parte populi, non potest ti-
 bi remediari, ideo de vtriusque subdit.
- 16 Filij tui. idest, maiores & minores, qui dicuntur filij regni Iu-
 dæ, & etiam Ierusalem, quæ erat metropolis.
- 17 Dereliquerunt me. per idololatriam.
- 18 Et iu. in his. scilicet idolis ad eorum reuerentiam.
- 19 Saturai eos. replendo bonis temporalibus.
- 20 Et mæch. sunt. per idololatriam, quæ est spiritualis mæchia
 & etiam corporalis luxuria, ideo sequitur, Et in domo mære-
 tricis, &c.
- 21 Equi amatores in fœ. in hoc notat effrenatam eorum lux-
 uria, eò quod equi præ ardore libidinis aliquando insaniunt post equa-
- 22 Vnusquisque ad vxor. &c. id est, signum luxuriæ prætendi-
 bat inuerecundæ.
- 23 Nunquid su. &c. quasi dicat. Sic, Ideò conuertit sermone
 ad Chaldæos dicens.

* Ascen.

MORALITER.

- † 4 Ibi ergo ad optimates. &c. Et sequitur.
- † 7 Et ecce magis, &c. s. iustitiæ & legis diuinæ.
- 9 Idcirco percu. i. diabolus, qui dicitur leo in quantum
 percutit principes plaga superbiæ.
- 10 Lupus. in quantum percutit eos subditorum oppres-
 sione & bonorum suorum deuoratione.
- 11 Pardus. in quantum percutit eos plaga dolositatis &
 malitiæ. Et subditur eorum poena cum dicitur.

- 12 Omnis qui egressus, &c. s. de præsentī vita.
- † Capietur. &c. à demonibus & punietur in gehenna.
- 15 Super quo. Hic ostenditur propositum quantum
 vtrofque. s. vulgares & principes simul, & arguuntur
 infidelitate, cum dicitur à domino.
- 16 Filij tui dereliquerunt me, &c. Arguuntur etiam de lux-
 riæ fœditate, cum dicitur.
- 21 Equi amatores in feminas, &c. Et subditur poena cu-
 dicitur.

† Ascen.

Om-

a Et diffi. Audiat ecclesia quam citò muri & propugnacula dissipentur eorum qui non habent spem in domino: & præuaricantur in eum. Sed tamen nõ fiat consummatio propter clementiam iudicis, non propter meritum peccantium.

b Consummationem.

* Theodoretus. Per hæc designat obsecrationem & secundam instaurationem, sed prædicat aduersorũ causam, nepe quod ingrati in beneficiorum collatorem infestebant, seque meliores existimabant, quam qui merito afflictiones paterentur.

c Negauerunt do. etc.

E Audiat hoc ecclesia negligens: & prouidentiam Dei refusans quòd & gladiũ & famem sustineat, nisi ventura crediderit quæ dicuntur.

* Theodoretus. Autores eorũ erant pseudo prophetæ, quos in sequentibus arguit.

d In ignem, vt increpantur. Sicut Deus ignis consumens dicitur: vt consumat in nobis ligna, scœnum, stipulam: si supra fundamentũ Christi ædificauerimus.

eis neque frigidum permanebat, sed sicut ignis consumit omnem materiam, nec immundum quid recipit, ita & hi quorum cor diuini verbi ignis accederit, nõ patitur ultra mundanis sordibus pollui.

c Gentem de longinquo. * Theodoretus. Dicit Assyrios, quos appellat gentem antiquam, quæ regnum eorũ sit omnium vetustissimum: utpote post diluuiũ Nemrod imperauerit. Deinde recitat uocẽ alienæ linguæ, & cum aperto sepulchro pharetræ cõparat, eo quod tela sunt lethifera, ipsi verò iaculandi peritissimi. Enarrat etiam regionis vastationem, de populatione domorum & hominum stragem.

f Ignorabis linguam, nec intelliges quid loquatur, &c. In Hebræo: Non intelliges quid loquatur. Est. n. malorũ solatiũ, si habeas hostes quos rogare valeas qui intellegant preces tuas.

g Et comedet segetes tuas, & panẽ tuum, deuorabit filios tuos & filias tuas, comedet gregẽ tuũ & armenta tua, & comedet vineã tuã & ficũ tuã, & cõteret urbes munitas tuas, in quibus tuorum, abactionem peccorũ, subuersionem urbium & murorum, quod gladio hostili cuncta capiantur.

Verun-

* Origenes. Quare dixit in ignẽ? Quia sermones quos loquebatur accendebant auditores & nihil tepidum in eis

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ascen. mu. ciuitatem & Gentem.

2 Consummationem autem. id est, totalem populi exterminationem.

3 Nolite face. quia illi qui fuerunt ad vitam reseruati & in captiuitatem ducti: postea redierunt in Ierusalem tempore Cyri.

4 Auferte. pro eius. i. ramos & non radices: per hoc designans reditum dictum.

5 Quia non sunt do. i. seruietes ei.

6 Præuarica. enim, & c. i. decem tribus primò quæ erant iam captiuatae in Assyrios.

7 Et domus. i. duæ tribus postea.

8 Negauerunt do. s. factio idolis immolando.

9 Neque ve. super nos ma. a Ieremia & alijs prophetis nuntiatum: sic enim falsò astimabant, ideo sequitur.

10 Prope. fue. in ven. i. pro nihilo: Et responsum non fuit in eis: quia non est sequuta aliqua correctio.

11 Hæc ergo. Hic consequenter ponitur debita pœna: & primò ponitur huius pœnae comminatio. secundò comminationis ratio, ibi.

Quòd

Quòd si dixeritis. Circa primum dicitur: Hæc ergo eue. eis. i. pœnae quæ sequuntur.

12 Ecce ego. & c. in ignem. Verbum est domini ad Ieremiam: qui prophetauit ciuitatem succendendam supra. i. c.

13 Et populum istum in ligna quia multi de populo cum ciuitate fuerunt combusti.

14 Ecce ego adducam super vos Gentem de longin. quasi diceret: Non miserebitur vestri ex aliqua familiaritate pristina, si cut solet esse inter vicinos.

15 Gentem robustam. cui non poteritis resistere.

16 Gentem antiquam. quia Nemroth citò post diluuium regnauit in Chaldaea: quasi diceret exercitata est in armis ab antiquo.

17 Gentem cuius ignorabis linguam. & ideo preces tuæ non valebunt apud eam: quia non intelliget te, nec tu eam.

18 Pharetra eius quasi sepulchrum patens. quasi diceret: in ea sunt optimi sagittarij, ita quod percussi ab eis statim moriuntur & ad sepulchrum portantur.

19 Vniuersi fortes. ad sustinendum belli labores.

20 Et come. segetes tuas & pa. tuum. i. destruet omnia bona tua in rebus, prole, & animalibus, & terræ fructibus.

* Verun-

MORALITER.

1 Ascendite muros eius, & dissipate. auferendo ab eis præsidium Angelorum. Sic in persona eorum dicitur Ierem. 51. a. Curauimus Babylonem & non est sanata: derelinquamus eam.

2 Consummationem autem nolite face. Hoc dicitur eo quod in vita præsentis potest peccator semper ad bonum reuerti.

8 Negauerunt dominum & dixerunt. scilicet factis: de quibus dicitur ad Titum. 1. d. Consistentur se nosse Deum, factis autem negant.

9 Neque veniet super nos malum. Sic enim dicunt aliqui peccatores: Deus non fecit nos ad damnandum: & verũ dicunt, si faciamus debitum nostrum: ideo sequitur.

12 Ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem, & populum istum in ligna, & vorabit, &c. Debent enim prædicatores ignem gehennæ obstinatis in malo denunciare.

14 Ecce ego adducam super vos Gentem de longinquo domus Israel, &c. id est, demones de inferno qui dicuntur hic gens robusta: quia non est potestas super terram quæ eis comparetur: Iob. 41. d. Et gens antiqua. Nam a mundi principio peccauerunt.

20 Et come. segetes. i. consumet omnia bona tua.

Neque

† MORAL-

A Verunta. Reliquia. f. faluæ fient, vel eorum qui in Babylonem ducti sunt, vel relictis ad culturam terræ Iudææ, vel eorum qui post persecutionis ardorem vel fuga vel confessione fidem Deo seruauerunt.

Tropolog.

b Quod si dixit. Tropologicè. Potest hoc super Hæreticis accipi de quibus:

1. Ioan. 2. c.

a A nobis exierunt, sed ex nobis non erant, &c.

b Hæreticos namque proiecit dominus ab ecclesia, qui multo tempore sub nomine eius, mendaciorum tuorum simulacra venerati sunt, vt foris ea colant, vt paleæ separarentur a tritico.

dijs.

c Theodor. Iusta supplicij sententia. Quia meū, inquit, repulsiis regnum, ego vos alijs tradā dominis.

† pauebitis?

d Dys alie. in terra &c. Chaldeis, quasi dicat. Si vos peregrina religio delectat, quid necesse est longinquum errorem suscipere? Habitate immo seruite his quorum Deos colitis.

† praeuebitur

e Audi popule stult. Propriè ad Iudam loquitur, & ad domum Iacob. Israel enim multo iam tempore exaltabat in Assyrijs.

† declinans.

f Qui non habes cor. Dar intelligi quod absque præcepto, naturaliter debemus intelligere quæ reata sunt.

† hebdomadas præcepto rum messis. i. nepluat tempore messis.

g Qui habentes. Cui simile: oculos habent, & non vident, &c. Similes illis fiant, qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Psal. 13. b.

h Qui habentes. Cui simile: oculos habent, & non vident, &c. Similes illis fiant, qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

g Qui posui arenam, &c. * Theodoretus. Ostendit ipsis inanimatorum esse magis irracionales, cum mare suos custodiat terminos. Posui autem ei terminos, non murum adamantinum, sed arenam leuissimam, dum tamen exagatur & turbatur, non egreditur fines.

g Iniquitates. Si quæ mare transcendat terminos, & pluuia retrahitur, manus domini non abbreviatur, vt ista non faciat. Sed peccata nostra ad nos hæc venientia declinauerunt vt pergant ad alios, qui non peccauerunt. vnde: *Mandabo nubibus meis ne pluāt, &c.* Possumus per imbrem temporaneum & ferotinum, legem atque Euangelium accipere, & diuersas vocationes a prima hora vsq; ad vnde cimam: in quibus operarijs vineæ vniuersæ præmijs promittitur.

h Sicut deci. Dur inuicem se uenatur ad mortem, & aliorum damnis: que dispendijs de mos suas complem illam philosophorum sententia: Ois diues, aut iniquus, aut iniqui. Atque vti nam tantum ab eis fiat qui foris sunt, non a nobis, & venientium ad non non manus cõtepletur, sed ora.

i Incrassati sunt, et Cui simile: Incrassatus est dilectus & recalcitrauit.

k Et impinguati, et præterierunt sermones, &c. In diuitijs cõfici quasi

l Quasi Me: sentiunt quæ non habent sensum.

m Quoniam meo scilicet.

n Non solum continens.

o Ferga mihi dederunt.

p Per hæc omnia bona significat.

q A nobis.

r Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

s Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

t Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

u Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

v Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

w Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

x Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

y Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

z Qui aperte negant Deum: Iniquitas atque peccatum, si confiteatur errorem, facile ad misericordiam flexit Deum.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Veruntamen in. exponatur vt supra.
- 2 Quod si dixeritis. Hic consequenter ponitur dictæ comminationis duplex ratio. secunda ibi: Iniquitates. Prima ratio accipitur ex peccato idololatriæ, cum dicitur.
- 3 Dices ad eos. tu Ieremia ex domini persona.
- 4 Sicut dere. legem meam transgrediendo.
- 5 Et seruiistis. f. in Iudæa.
- 6 Sic seruietis. f. in Babylone, vbi multi de Iudæis translati secuti fuerunt illius terræ idololatriam.
- 7 Audi popu. &c. i. intelligentiam boni. Cor enim frequenter ponitur in scriptura pro mente seu intelligentia.
- 8 Qui habentes oculos. f. carnis.
- 9 Non videtis. oculis mentis.
- 10 Meer. q. d. ne debetis timere, & de offensa mea dolere? Cuius ratio subditur.
- 11 Qui po. are. idest, terram aridam.
- 12 Termini. ma. quem non transit ultra se effundendo.
- 13 Et commou. i. quantumcunque commoucantur & intumescant fluctus

fluctus eius, non tamen transeunt terminum a me præfixum, cum tamen nullam habeant cognitionem.

14 Popu. au. huic. ad imaginem Dei facti per rationem & intellectum.

15 Factum est cor. incre. verbis meis per prophetas dictis.

16 Et exasperans. idest, leges meas transgrediens. Cætera pau in litera.

17 Iniquitates. Hic consequenter ponitur secunda ratio, que accipitur ex peccato auaritiæ. Et primò continuatur litera hæc præcedenti. cum dicitur: Iniquitas. no. de hæc. i. abstulerunt, scilicet a plenitudine annuæ messis.

18 Et pec. &c. scilicet bonum spirituale & temporale, & subditur quomodo.

19 Quia inuen. &c. insidi. simplicibus ad eos decipiend. & de pauperandum.

20 Quasi au. qui student decipere aues, & ideò subditur.

21 Sicut deci pula. idest, rete aucupum.

22 Plena auib. ab eis deceptis.

23 Sic domus eo. idest, bonis simplicium dolose acquisitis.

24 Ideo magni. sunt, &c. & præte. &c. quia scdm quod dicitur * Apo-

MORALITER.

† 2 Quod si dixeritis, quare nobis fecit do. Deus noster hæc omnia? Et responderetur duplex causa. Prima est multiplicatio peccatorum contra dominum, cum dicitur.

Sicut

† MORAL

quasi dicat: *Ani ma, multa bona habes postquam nos plurimos: requiesce, comede, & bibe.*

viduæ non iudicauerunt, causam pupilli non direxerunt, & iudicium pauperum non iudicauerunt. *† Nunquid super his non visitabo, dicit dominus: aut*

super Gentem huiusmodi non visitabitur ante-

NICOLAUS DE LYRA.

Apostolus. I. Timoth. 6. b. Radix omnium malorum est cupiditas. ideo subditur.

Causam non iudi. scilicet iuste, sed iniuste propter munera. Aliqui libri habent: Causam viduæ, & pupilli non est in Hebræo nec in libris correctis.

Causam pupilli non direxerunt, & c. quia non sperabant de habere lucrum.

Nunquid super his non visitabo. quasi dicat immo peccatum debitam inferendo.

Stupor & mirabilia facta sunt in terra. et que sint illa, subdit.

MORALITER. 10 *† Quid igitur quasi dicat grauissime punietur.*

ADDITIONO.

c. 5. ubi dicitur in postil. Domini oculi tui respiciunt fidem. Quod dicitur hic: Domine oculi tui respiciunt fidem. pro-

re potest exponi de vera fide, per quam homo iustificatur, secundum illud. Abac. 2. a. Iustus in fide sua viuet. Quæ quidem fides non erat in viris Ierusalem, de quibus hic agitur: Quod propheta pro-

pter ex hoc quod licet Deus percussisset eos per aduersarios, non tamen dolerent per penitentiam eo quod credebant quod hoc non procedebat ex prouidentia diuina, eo modo quod Philistinii dice-

CAP. VI.

Confortamini. Quia iam iamque ab Aquilone Nabuchodonosor venturus est, o habitatores Ierusalem, arma & corripite, ut hostibus possitis resistere. Hæc omnia referamus ad ecclesiam, ut si & dereliquerit & per-

secutionis impetus uerit præparet se ad resistendum.

Theodoretus. a Tortatur Benjamin cam tribum, quæ b

ibui Iuda copulata erat, denuntiare tuba, ut se præpararet aciem, tanquam c

ab Aquilone irruerint hostes in Ierusalem.

Ieru. & in Theoc. Hierony. Ierusalem, in tribu Benjamin sita est: The-

quam viculum in monte situm. 12. milibus ab Ierusalem separatam quotidie oculis cert-

nimus.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VI.

Confortamini. Hic consequenter excluditur remedium secundum. s. Sacerdotum sanctimonia: pro qua parceretur populo, sed esset, sicut ad preces Aaron & oblationem incensi extinctus fuit ignis qui deuorabat populum, Num. 16. Sed hoc remedium in hoc capitulo excluditur. Quod diuiditur in quatuor partes: quia pri-

mo punitio populi nunciatur. Secundò causa punitiõnis assignatur, tertiò: Omnis calumnia. Tertiò remediũ per Sacerdotes euacuatur, quia: A minore. Quarto denunciatio punitiõnis iteratur, ibi: Pro-

pheta. Circa primum dicit propheta.

Confortamini filij Benjamin in medio Ieru. Ad defendendum hoc aut dicit, quia Ierusalem pro vna parte erat in sorte Benjamin. Et in Thecua clangi. Thecua. n. & Bethacaren erant duo sorta-

lia in Iudæa in parte Aquilonari respectu Ierusalem: & iõ in illis fue-

4 ma mea? *† Stupor & mirabilia*

5 facta sunt in terra. *† Propheta*

6 prophetabant mendacium, &

8 Sacerdotes *† applaudebant ma-*

9 nibus suis: & populus meus di-

10 lexit talia. *† Quid igitur fiet in nouissimo eius?*

5 Prophe. scilicet falsi.

6 Prophetabant mendacium. cum tamen fugebant, quod lo-

7 querentur quasi ex ore Dei qui est veritas.

8 Et Sacerdotes. Qui præ alijs debent esse intelligentes.

9 Applaudabant eorum mendacijs.

10 Et populus meus dilexit talia. Quia populus communis pronus est ad mala.

11 Quid igitur fiet. vos Sacerdotes & prophete falsi.

12 In nouissimo eius. s. populi mei, quando per Chaldaeos occidetur & captiuabitur. q. d. cum eis confusibiliter morientini & captiuabimini.

b. i. Reg. 6. b. Nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. unde perseuerabam in peccatis suis tanquam non essent a Deo flagellati: Et hoc est quod dicitur: Domini oculi tui respi-

ciunt fidem, per quam iustus credit, quod tu punis peccatores, quia das unicuique secundum opera sua, & tu respicis quod isti non

habent talem fidem, quod patet ex hoc, quia tu percussisti eos & non doluerunt, sed potius indurauerunt facies suas & noluerunt reuer-

ti, ut patet in liuera. Et sic ex sua impenitentia arguit defectum fidei eorum.

minus. Inter hos alius vicus est qui lingua Syra & Hebræa Bethacaren nominatur in monte positus.

c. Speciosa. Describitur pulchritudo Ierusalem, quæ est ipsa Sion, ut aliud totam urbem, aliud arcem vrbis sonet. Sion. n. arx. i. specula interpretatur, & speciose mulieri comparat.

* Theo. Formosam eam & delicatam vocat, formosam quidè ob pulchra ædificia, delicatam verò pro incolas delicatè viuentes.

d. Pastore. Satis eleganter ponitur hic verbum Hebræum, quod quatuor literis scribitur, res, quietè habita in do-

mo. legatur Reim amatores: si Roim pastores significat. Vel iuxta metaphoram, pulchre mulieris amatores, quorum

ruunt positi armatorum custodie ad impediendum ut exercitus Chaldaeorum venientis ex illa parte versus Ierusalem, ut dictum est sup. c. 1.

3 Speciosa & deli. mulieri, quæ non potest sustinere aliquid laboris.

4 Assimila. si. Sion. i. Ierusalem: Quæ dicitur filia Sion, eò quod templum & regis palatium erant in monte Sion, & Ierusalem intelligitur hic populus habitans in ea: & ideo quod dictum est: Con-

5 confortamini. dicitur ironice. q. d. propheta, sic facietis vos præparantes ad resistendum, sed non poteritis: unde subditur.

6 Ad eam, scilicet Ierusalem.

7 Venient, & c. i. principes exercitus regis Babylonis cum aciebus suis.

8 Fecerunt, in ea & c. sic eam obsidendo, ut nullus posset egredi ad fugandum, nec ingredi ad prebendum obsessis auxilium.

9 Pascet unusquisque principum dætorum. Eos qui sub manu. de prædis terre. s. Santamini, & c. literam dicitur ironice: propter quod idem est ac si diceretur: Desolamini, quia traditi estis in manu diaboli. per regem Babylonis designati.

3 Speciose, & c. quia sicut mulier delicata non potest se defendere, sic nec populus peccatis assuetus potest tentationibus dæmonis resistere, ideo subditur.

1. f.

12. c.

1. c.

† Peccatis.

† Tam malam.

† Affectus.

† Res admira-

† tione digna

& turpis.

† accipiebāt

† Quid igitur quasi dicat grauissime punietur.

† de medio.

† Mulieri quietè habita in do-

mo.

† in loco suo

rum

rum alij fellinant ad pollendum scortum. alij ad vrbis excidium.

* Theodoretus. Pastores appellat reges, qui cum Nabuchodonosor militabant: greges verò & ouilia, ipsos exercitus qui sub eis merebant.

a *Vene, qui de li, etc.*

Hierony. Illis dicitur: Surgite & ascen. isti respondent: Ve nobis, &c. Et est hic sensus: Si per diem hoc patimur, quid per noctem patiemur?

b *Surgit.* Qui dixerunt, confurgite & ascendite, &c. Sese illis verbis prouocant ad bellum: Surgite & ascendamus in nocte, vt sciant aduersarij non temporis esse victoriã, sed virtutum.

c *Si ut fru.* Sine calore fidei, ecclesia spiritu feruente. Mala autem frigida. vnde: *Refrigescit charitas multorum.* Et illud: *Assim labor descenditibus in lacum.* Semel sufficiat dixisse lacum, nõ statim tonare sicut Græcos, sed cisternam, quæ Syro & Hebræo sermone Gab dicitur.

d *iniquitas.* Lxx. Impietas & miseria audientur in ea contra faciem eius: per omnem dolorem & flagellum erudieris Ierusalem, &c.

c *Erudire te.* Hier. Per hoc discimus, quod flagellat Deus omnem filium quem recipit. & id plagis & tormentis eruditur Ierusalem vt corrigatur, & non recedat anima Dei ab ea. Si quoniam

manu sua sunt. + Sanctificate super eam bellum, confurgite & ascendamus in meridiẽ. Væ nobis, quia declinavit dies, quia longiores factæ sunt umbra vesperti. Surgite; & ascendamus in nocte, & dissipemus domos eius. Quia hæc dicit dominus exercituum: Cædite lignum eius, & effundite circa Ierusalem aggerem. Hæc est ciuitas + visitationis, omnis calumnia in medio eius. Sicut + frigidam facit + cisterna aquam suam, sic + frigidam fecit malitiam suã. Iniquitas & vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas & plaga. Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea à te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. Hæc dicit dominus exercituum. + Vsq; ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israel. Conuerte manum tuã quasi vindemiator ad + cartallum. Cui loquar, & quem contestabor, vt audiatis? Ecce incircuncis aures eorum, & audire non possunt. Ecce verbum domini factum est eis in opprobrium, & non suscipient illud. + Idcirco furore domini plenus sum, & laboravi sustinens. Effundẽ super paruum + foris, & super consilium iuuenum simul. Vir enim

a *Potestate.* b *Pastores sic dicent gregibus suis.* c *Domini enim imperium est.* d *Cito.* e *Ierusalem.* f *Firmate.* g *Non nocte non per insidias, plena luce pugnemus: nemo enim nobis resistet.* h *Alij deserunt.* i *Cui simile maiore sine cadunt alts de montibus vmbra.* k *Vel iunimenta.* l *Quæ firmitate murorum vallantur.* m *Quali: De victoria certi sumus quia dominus præcipit.*

a *Aliis fodite.* b *Hic significat vibem non statim, sed longa obsidione capiendam.* c *Munitionibus faciendis.* d *Enim.* e *Dei.* f *Visitabo in virga iniquitates eorum.* g *Sycophantia.* h *Hoc maximum inter peccata.* i *Ergo.*

a *Quia.* b *Qui nolunt non posse enim de contemptu & infidelitate descendit.* c *Idem.* d *Quod datum est eis in salutem.* e *Vitio eorum versum est in poenam.* f *Propheta ad Chaldaeos.* g *Furorem.* h *Qui ad repugnandum arma corripuerant.* i *Dulcissima eius nomina priter sentiant captiuitatem.*

a *Quia.* b *Qui nolunt non posse enim de contemptu & infidelitate descendit.* c *Idem.* d *Quod datum est eis in salutem.* e *Vitio eorum versum est in poenam.* f *Propheta ad Chaldaeos.* g *Furorem.* h *Qui ad repugnandum arma corripuerant.* i *Dulcissima eius nomina priter sentiant captiuitatem.*

a *Quia.* b *Qui nolunt non posse enim de contemptu & infidelitate descendit.* c *Idem.* d *Quod datum est eis in salutem.* e *Vitio eorum versum est in poenam.* f *Propheta ad Chaldaeos.* g *Furorem.* h *Qui ad repugnandum arma corripuerant.* i *Dulcissima eius nomina priter sentiant captiuitatem.*

a *Quia.* b *Qui nolunt non posse enim de contemptu & infidelitate descendit.* c *Idem.* d *Quod datum est eis in salutem.* e *Vitio eorum versum est in poenam.* f *Propheta ad Chaldaeos.* g *Furorem.* h *Qui ad repugnandum arma corripuerant.* i *Dulcissima eius nomina priter sentiant captiuitatem.*

a *Quia.* b *Qui nolunt non posse enim de contemptu & infidelitate descendit.* c *Idem.* d *Quod datum est eis in salutem.* e *Vitio eorum versum est in poenam.* f *Propheta ad Chaldaeos.* g *Furorem.* h *Qui ad repugnandum arma corripuerant.* i *Dulcissima eius nomina priter sentiant captiuitatem.*

igitur crebris angustijs subiaccemus, istius versiculi recordemur: per omnem dolorem & flagellum erudieris Ierusalem. Theod. Hæc declarant ineffabilem dñi humanitatẽ, qui comminatus eis dura pollicetur ab his liberationẽ, si mores mutauerint. Quia verò non receperunt exhortationem, conuocat

hostes vindemiatores, quib. præcipit, vt omnes eos colligant, perinde ac fructum vineæ.

f *Vsq; ad racemum.* Quasi cum vastata fuerit Ierusalem, reliquiae saluae fiet. Vel sic: Ne vnus quidẽ racemus remaneat: & quõo vindemiator, sic quocunque inueneris

pertrahe in Babylonem, quasi in cartallum vel in torcular.

g *Incircuncisa, &c.* Notandum, quod circuncisio in scripturis dicitur tribus modis: In præputio, in corde, in auribus.

vnde: Qui habet aures audiendi audiat. * Theodo. Vocat aures incircuncisas, quæ sine discrimine excipiunt omnia.

Tales erant isti qui facile quidẽ admittebant pseudo prophetarum sermones, prolatos delectationis gratia, verbis autẽ diuinis nolentibus attendere, sed sugillabant & subsannabant prophetas

Idcirco furore. Qd. Venientem iram Dei prospicio & furore eius & iracundia plenus sum, & ultra sustinere non possum. Nec pro peccatoribus audeo deprecari Deum.

Extensio

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Sanctifici. &c. id est, confirmate, quia sanctum, in vna significatione idem quod firmum.
- 2 Confurgite. Verbum est bellantium contra Ierusalem, & multo exhortantur.
- 3 Et ascenda. muros eius.
- 4 In meridiẽ. in quo designatur desiderium eorum ad bellandum contra ciuitatem, quasi non retracti prae seruore solis ab actu bellandi.
- 5 Væ nobis, &c. & sic non poterimus eam capere ante noctem.
- 6 Surgite & ascendamus in nocte. Totum istud dicitur ad exprimendum desiderium Chaldaeorum, quasi non retractantur a bello propter tenebras noctis, & quando homines solent quiescere a labore diuino.
- 7 Cædite lignum eius. i. ligna religionis in circumitu.
- 8 Et effundite. id est, effundite.
- 9 Circa Ierusalem aggerem. i. congeriem de lignis, terra & lapidibus ad implendum fossatam.
- 10 Hæc est ciuitas. &c. i. punitionis a Deo.
- 11 Omnis. hic consequenter dicitur punitionis assignatur causa, cum dicitur: Omnis calumnia quia potentiores omnibus modis querant occasiones contra muros ad rapiendum bona eorum.
- 12 Sic frigidam. hoc est dictum, quod charitas in populo erat totaliter refrigerata, & per consequens malitia augmentata, secundum quod dicit Saluator Matth. 24. b Et quoniam abundabit iniquitas, refrigeret charitas multorum. In Hebræo habetur. Sicut puteus effluit aquam suam. s. continue, sic populus continuat malitiam suam.

- 13 Iniquitas. & vastitas audietur in ea. i. destructio & plaga.
- 14 Erudire Ierusalem. Verbum est domini quasi patientis.
- 15 Ne forte recedat anima mea à te. i. dilectio mea.
- 16 Ne forte possit. &c. Vsq; ad racemum. &c. ly, vsque tenetur hic exclusiue, & est sensus, quod sicut pauci racemi euadunt manus vindemiatorum, sic pauci Iudei euadent manus Chaldaeorum. id est subditur.
- 17 Conuerte manum tuam. &c. ad cartam. Quod est instrumentum quo potantur vinee ad pressorium, & est verbum domini directum ad exercitum Chaldaeorum, qui partim occiderunt, & partim captiuauerunt ipsum populum ducentes ad pressorium mortis & angustiae. In Hebræo habetur. Ad iteratas scrutationes, per hoc designatur captiuitas Iudeorum, qui remanserunt cum Godolia, quo interfecto fugerunt in Aegyptum contra consilium Ieremie, vt habetur infra. 43. c. & ibi cum Aegyptij perierunt per Chaldaeos. vt habetur in fra. 44. c.
- 18 Cui loquar. Verbum est Ieremie desperantis de Iudeorum correctione: ideo subditur.
- 19 Ecce incircuncis aures eorum. In Hebræo habetur, obturatae.
- 20 Ecce verbum domini. quod est pressimum: quia peius est ipsum vituperare quam non audire, propter quod subdit propheta.
- 21 Idcirco furore domini plenus sum. i. eius vindicta.
- 22 Plenus sum. quia plene reuelata est mihi super populum futura.
- 23 Laboravi super populum meo. i. populo meo compatiens.
- 24 Effundẽ super paruum + foris. i. effundens dictam vindictam, et loquitur Ieremia ad dominum.
- 25 Super paruum. q. d. non parces alicui ratione ætatis, sexus, aut conditionis.

MORALITER.

+ 1 Sanctificati, &c. i. firmate. sanctum enim in vna significatione idem est quod firmum, & sanctificare idem est quod firmare. Et subditur causa enim dicitur.

11 Omnis calumnia, ad subuertendum simplices & resistere non

non potentes. 12 Sicut frigidam. &c. sic frigidam. &c. Per hoc signatur quod abundancia iniquitatis facit refrigerium charitatis, sicut dicitur Matth. 24. b. Quoniam abundabit iniquitas, refrigeret charitas multorum. Ex hoc autem sequitur obstinatio: propter quod sequitur postea.

+ MORALITER.

a Extendam. LXX Eleuabo, vtrumque autem percutien-
tis habitus est. vnde: *Et adhuc manus extenta sine excelsa.*
b *Et curabant contri.* Quasi dicat. Cum tanta facerent ma-
la, tamen prospera quæque populo meo nunciabant, &
quasi curate cupiebant vulnus: & ignominiam filia: po-
puli mei dicentes,
pax pax. Hoc pro-
priè de Sacerdotib.
& doctoribus intel-
ligendum est, qui
diuitibus & hono-
ratis repromittunt
prospera & clemē-
tem prædicant De-
um, magis illos sup-
plicio & Dei ira-
tundia: præparan-
tes.
Theodoretus.
Conueniebant eu-
rare dolores aspe-
riorib. medicamen-
tis, sed pollicitatio-
ne pacis attriuerūt
os. Vbi nam ergo
sermonum execu-
tio? Vident enim lo-
copacis, vnuerso-
um interitum.
Confusi sunt. † De
ressius hoc legen-
um est iuxta He-
raicum sermonē.
t cum inquit tan-
fecerunt, nūquid
confusi sunt? nun-
quid erubuerunt
a sceleribus suis?
quin potius pecca-
m auxere con-
mptu.
Nescie. Nolue-
ant: sed nimio cō-
mptu & vitio violenti mali nec intelligere quidem po-
uerunt. Grandis impietas nō solum non cauere sed nec
intelligere velle peccata, & nullam habere distantiam
bono-

bonorum malorumque operum.
c *State super vias.* Legamus Euangelicam parabolam, in
qua negociator bonus oēs vendidit margaritas, vt vnam
emat pretiosam: vt. s. per patriarchas & prophetas venia-
mus ad eū qui dicit: *Ego sum via, ve. vñ: State super vias, & c.*
D *Matth. 13. 6.*
Theo. Multæ *Ioan. 14. 3.*
quidem viæ sunt
sancti prophete:
via autē verè bo-
na, est dominus
noster. *Ego sum via*
veritas & vita. *Ioan. 14.*
Ad
hanc tamen ducit
vnaquæque via-
rum propheta-
rum Sic enim
vna est via quæ de-
ducit ad maximas
vrbes, quam regiā
appellare solem⁹,
ad hanc porrò se-
mite quædam a
pagis & agris de-
fluentes, dirigunt:
sic vna est via quæ
ducit ad patrem,
nēpe vnigenitus
filius Dei, at beati
prophete, veluti se-
mitæ quædam du-
cunt ad hanc eos,
quibus per hæc
ire libuerit.
* Clemēs. Alex. *Lib. 5. Strom.*
Pulcherrimè di-
ciť Iere. Hæc dicit
dominus. *State in*
vijs interrogate se-
mitas eternas, quæ
nam sit via bona
& in ea ambulate,
& inuenietis ex-
piationem aīabus
his qui norunt ci-
tra contentionem & decertationem.
f *Vocem tu.* Hier. *Vocem tubæ, mandata Euangelij vel*
doctrinam

NICOLAVS DE LYRA.
1 Et transibunt. i. bona de domibus eorum.
2 Agri. bona agrorum, Chaldaei enim non remanserunt in terra
possidendum domos & agros in Iudæa.
3 A min. Hic consequenter excluditur remedium quod posset ha-
beri per Sacerdotium, & primò propter malitiam eorum, secundo
propter displicentiam sacrificiorum, ibi: Vt quid. Circa primum di-
cur: A minore quippe. i. a leuita, qui ministrabat Sacerdoti.
4 Vsq̄ ad maio. idest, summum sacerdotem.
5 Omnes auari. s. v. *Varijs cautelis & dolis subtrahendo bona*
eorum.
6 Et curabant, & c. i. destructionem Ierusalem per prophetas do-
mi nunciata.
7 Cum igno. idest, cum falsitate.
8 Dicen. pax pax. s. populo & ciuitati.
9 Confu. sunt. i. confunduntur in destructione ciuitatis, quia tūc
eum falsitas apparebit, & ipsi ignominiosè occidentur & capti-
uuntur.
10 Quin potius, & c. quia ante destructionem ciuitatis apparuit
eum falsitas in multis: de quo non erubescabant, sed magis errorē
suum mendacijs palliabant.
11 Quamobrem, & c. quia in captione Ierusalem fuerunt cum
alijs

alijs partim occisi & partim capti.
12 State super vias. i. varios viuendi modos.
13 Et videte. inspiciendo scripturas.
14 Et interrogate. a prophetis domini, qui sciunt intellectum
scripturarum per reuelationem Spiritus sancti.
15 De semitis anti. i. antiquorum, scilicet Abraham, Isaac, &
Jacob, & aliorum sanctorum patrum.
16 Et ambu. in ea. Aliter etiam eius cognitio non proficeret.
17 Et inuenietis re. & c. In sinu Abraham cum patribus sanctis.
18 Et dixerunt. factō.
19 Non ambulau. quia viuabant modo contrario.
20 Et constitui super vos spe. s. prophetas sanctos, secundum
quòd dicitur *Ezec. 3. d. Fili hominis speculatorem dedi te do-*
mui Israel.
21 Audite vocem tu. sancti prophete, qui dicitur tuba eò quòd
sicut tuba materialis non potest emittere sonum nisi insufflata, sic
prophete sancti loquebantur a Deo inspirati. 2. Pe. d. Non volun-
tate humana allata est aliquando propheta, sed Spiritu-
sancto inspirati loquuti sunt sancti Dei homines.
22 Et dixit. non audi. quia prophetis non credebant, sed magis
eis calumniam inferebant, vt habetur infra. 20. propter quòd subdi-
tur *pæna eorum cum dicitur: Ecce ego adducam mala, & c.*
* Fru-

MORALITER.
3 A mi. Hic ponitur occasio dicti mali, quæ est malitia
cleri, ut prædictum est de qua dicitur: *A mi. s. clerico ha-*
bere solum tonsuram.
4 Vsq̄ ad. qui habet pontificalem dignitatem.
5 Omnes au. s. quia per diuersas cautelas pecunias ex-
toquent.

† Et a prophete. & c. idest, a simplici prædicatore vsque ad
curam habentem.
6 Et curabant. excusando potētum peccata propter quæ-
stum, propter quòd cum ipsis damnabuntur, & grauius:
ideo subditur.
11 Quamobrem cadent inter ruen. Et quoniam sacrificia ta-
lium non valent eis, sequitur postea.

doctrinam Apo
 Astolorum, vnde:
 † Cognosce. In monte excelsum
 Ifai. 49. b. *ascendens qui euangeli-
 zasset in, exalta sicut tuba vocem
 tuam, qui annuncias Ierusalem.*
 2 *Vt quid mihi thus.*
 Quasi dicat frustra mihi ad-
 uenta conficienda q̄ in lege p̄cep-
 ta sunt, suauissimi odoris pig-
 mēta offerunt, & holocausta suc-
 cenditis, quimēa in lege volūtatē
 nō facitis, vnde supra *Ueni meā
 non ad iudicium, &c.*
 Allegor. Hoc proprie cōuenit his,
 qui de rapinis & nudatione mise-
 rorū offerunt sacrificia, & ele-
 mosynas, & ex iniquitate putāt
 se redimere peccata cū scriptura
 dicat: *Redde ito anime
 vni propter diuinitate eius.*
 † Theod. Quod si regnante lege
 hęc iudicata sūt supflua, frustra
 profectō postea quā cessauit lex
 perseuerarūt Iudæi dare operā
 superfluis istis le-
 galibus tanquam necessarijs.
 † Miseric. Matth. 27. c. *Patris, &c.* Filij patrū sequuntur blasphemias, quoti-
 die illam imprecationē suscipientes: *sanguis eius super nos*

tes, & † cognoscite congregatio, † quanta ego faciam eis. Audi
 terra: † Ecce ego adducam mala, super populū istum, fructum
 cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem
 meam proiecerunt. † Vt quid mihi thus de Saba affertis, & ca-
 lamum suauem olentem de terra longinqua? Holocausta vestra
 non sunt accepta, & victimæ vestræ non placuerunt mihi.
 Propterea hæc dicit dominus † Deus: Ecce ego dabo in populū
 istum ruinas, & ruent in eis patres et filij simul, vicinus, & pro-
 ximus peribunt. Hęc dicit dominus? Ecce populus venit de ter-
 ra Aquilonis, & Gens magna conlurget à finibus terræ. Sa-
 gittam, & scutum arripiet, crudelis est, & non miserebitur.
 Vox eius quasi mare sonabit, & super æquos ascendent præpara-
 ti quasi vir ad prælium: & aduersum te filia Sion. Audiuimus
 famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ. Tribulatio apprehen-
 dit nos, dolores, vt parturientem. Nolite exire ad agros, & in
 vineam ne ambuletis: quoniam gladius inimici pavor in cir-
 cumitu. Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere
 cinere. Luctum vnigeniti fac tibi planctum amarum, quia
 repente veniet † vastator super vos. † Probatorē dedi te

† Super filios vestr.
 c. Ecce populus ve-
 nit de terra, &c.
 1 Proprie hoc di-
 citur de Babylo-
 nijs, qui venturi
 sunt contra Ieru-
 salem: Et omnis
 armaturæ ordo
 describitur, & p̄-
 liantiū impetus,
 vt terrore cōmo-
 ti agant pœnitē-
 tiā, & Deum cle-
 mentissimū pla-
 cent.
 6 d. Vox eius quasi,
 7 &c. Alleg. Hiero-
 nymus. Postm̄
 hoc testimonio
 abuti tēpore p̄-
 secutionis, quā-
 do omnis aduer-
 sū nos diaboli ra-
 bies concitatur,
 cuius nulla mi-
 sericordia est: &
 quasi vehemētū
 simi maris fluctū
 ita opprimūt re-
 sistentes.
 13 e. Nolite exire ad
 agros, & in vineā
 &c. Euangelium
 quoq; docet nō
 esse ex eundū in-
 agrum, nec de te-
 rorum altitudi-
 ne descendendū
 sed illud audien-
 dum: *In monte sa-*
 17 *uū te fac.* Ad quē
 in Isaia, & Mich-

re. Præcepit iuxta literam ne foras exeant ne mutes de-
 ferant sed firmissimē se tueantur munitionibus.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Fructum cogitatus. *Fructus est vltimum quod de arbore ex-
 peclatur, & similitudine signa, vel premium est illud quod pro opere ma-
 lo, vel bono v̄ timō recipitur.*
 2 Vt quid. Hic excluditur remedium per sacerdotes quantum ad
 sacrificia per ipsos oblata, quæ non erant iure Dei placatina, propter
 quod dicitur in persona Dei: Vt quid mihi thus de Saba offer-
 tis? In illa enim terra inuenitur thus lucidissimum, quod ponebatur
 in thymi: mate crema ido in altari incensi. Exod. 30.
 3 Et calamū suauem olentē de terra longinqua? id est, de In-
 dia. Est autem calamus arbor aromatica gracilis, & nodosa ad mo-
 dū canne, vel arundinis, & ponebatur in sacra v̄nctiōe qua v̄nge-
 bantur vasa diuino cultui consecrata, Exod. 30.
 4 Holocausta vestra. id est, sacrificia totaliter incensa.
 5 Non sunt accepta. quia sacrificia veteris legis non erant ac-
 cepta ex scriptis sicut Eucharistia, quæ est sacramentum nouæ legis,
 sed erant tantummodo accepta ex fide, & deuotione offerentium, sa-
 cerdotes autē isti erant infideles, & indenoti, vt patet ex prædictis,
 & ideo sacrificia, & victimæ eorum non placebant Deo.
 6 Propterea. Hic consequenter excluso remedio ex parte sacer-
 dotum, iura: vt denunciatio punitiōis. Et primō ponitur hæc itera-
 tio, secundo inferitur quedam conclusio, ibi: Probatorē: Circa pri-
 mū dicitur: Propterea: id est, propter mala supradicta.
 7 Ecce ego dabo in populū istum ruinas: scilicet famis
 gladij, & captiuitatis.

8 Ecce populus venit de terra Aquilonis. scilicet exerci-
 tus Nabuchodonosor, qui intravit Indæam ex illa parte.
 9 Gens magna. id est, fortis, & ad prælium docta.
 10 Crudelis est. & sic non parcat alieni pietate ducta.
 11 Vox eius quasi mare sonabit. id est, terribiliter sicut sonus
 maris ex v̄ndarum collisione est terribilis.
 12 Audiuimus famam eius. & loquitur Ieremias ex personā
 populi Iudæ.
 13 Dissolutæ sunt manus nostræ p̄ timore. Timor enim
 dis causat tremorem in exterioribus membris. Cct. patet vsque
 14 Filia populi mei: id est, Ierusalem, quæ dicitur populi fili-
 eo quod fuit ab eo edificata. Vel ad literam. Filia. id est, filij, ut
 piendo singulare pro plurali, sicut Exo. 8. f. Venit muscaga-
 uissima. id est multitudo muscarum.
 15 Accingere ci. signum tristitiæ, & doloris: Mulieres enim
 talibus tributatiombus ostendunt maiora signa tristitiæ, & doloris
 quàm viri.
 16 Luctum vni. f. t. id est, similem luctui quem facit mater p̄
 morte vnigeniti filij sui, qui est maximus, & amarissimus.
 17 Probator. Hic ex prædictis inferitur conclusio, scilicet quod
 bor Ieremij ad reuocandum sui erdotis, & populū de malo ad b-
 num, non habuit aliquem effectum, sicut labor examinatoris, s
 probatoris alicuius metalli, quando metallum illud non purgati
 sed magis in scoriā, & cineres consumitur, & hoc est, quod
 cit dominus Ieremij: Probatorē. id est examinatorē.

8 Ecce

† Dedi

MORALITER.

† Vt quid mihi thus de Saba af. Circa quod sciendum, q̄ oīa
 sacrificia veteris legis figura fuerunt vnus sacrificij per-
 fecti scilicet, Eucharistiæ, quod licet in se sit bonū, & san-
 ctū, tamen si offeratur pro obstinatis in malo, eis non va-
 let, &

let, & offerenti indignè multum nocet: quia iudicium
 manducat, & bibit. 1. Cor. 11. propter quod replicatur
 na cum subditur postea.
 8 Ecce populus ve. id est, exercitus dæmonis ad torquen-
 malum clerum in pœnis: Et subditur causa, quæ est
 speratio corruptionis, cum dicitur verius finem cap.
 † MORALITER.

Et probabis. Quasi dicat. Vt cum probaueris, & scieris via populi delinquentis, tunc intelligas argentum aere mixtum nulla ratione purgari. Quomodo enim plumbum immiscetur metallis, quae sunt adulterata, ut aliena separetur materia: & si forte purgata fuerint, plumbum omnino committitur, & in nihilum redigitur, sic doctrinae verbum, & sermo propheticus perit in eis, qui audire contemnant. Dicantur superbiae, qui sicut aspides stridant obturant aures suas, ne audiant vocem incantantium. Omnes isti. Gregor. Principes sunt a domino recedentes, & obediens, qui per se ambulant, & fraudulentem. De hac enim conflatio legitur: Habet argentum venarum suarum principia, & auro locum in quo conflatur. In argento eloquium: In auro, vite, vel sapientiae claritas signatur. Et quia heretici sic de eloquij more superbiunt, ut nulla factorum librorum autoritate solentur (qui nobis ad loquendum quasi argenti venae sunt, etiam de ipsis loquendi originem trahimus) eos ad sacrae autoritatis paginas reuocat, ut si verum loqui desiderant, inde quid loquantur sumant. Et auro locus est in quo conflatur. q. d. Vera fidelium sapientia (cui vniuersalis ecclesia est locus) tribulationem nobis persequentibus patitur: sed a cunctis peccatorum sordibus persecutionis non igne purgatur. Vnde: igne probatur aurum, & argentum: huius vero receptibiles in camino humiliationis. Vcl auro lo-

cus est in quo conflatur: quia quisque extra unitatem ecclesiae, patitur, potest quidem pati, sed non potest martyr fieri. Hinc ergo locum haeretici conflationis, quaerite hanc fornacem qua aurum recte purgatur, inuenite. Si quod pro Deo amaritudinis, si quod tribulationis extra hunc sustinetis: incedi potestis, non purgari, unde: frustra conflatae sunt. nimis eorum non sunt. Et alibi: si tradidero corpus meum, ut ardeam charitatem autem non habuerim, nihil mihi prodest. Alii. n. de Deo praua sentiunt, alij a proximorum societate dissentiunt. Illi errore fidei, isti schismatis diuisi sunt. Vnde in principio decalogi vtrorumque culpa reprimatur cum diuina voce dicitur. Diliges dominum Deum tuum ex toto corde, &c. Statim subditur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Qui enim de Deo praua sentit, non cum diligit. Qui ab Ecclesiae unitate discordat, proximum non amat. Defecit sufflatorium, &c. Theodor. Argentarium fabrum vocat sermonem ad erudiendum aptum: igne vero, & plumbum, ipsam poenam, conflatores autem sententiam diuinam, qua pronuntiator poena. Solent. n. fabri argentarii, volentes probare argentum, iniicere plumbum, quo per illud absumatur, quicquid est adulterinum, Ait igitur dominus volens eos conuertere methodis quibuscunque usus sum, castigationes varias inflixit, & tamen curari nequeunt.

^a Incredulo. ^b Quendam. ^c Vt nihil timeas, vllas populi insidias. ^d A domino. ^e Nihil profic ens. ^f Verbum Dei. ^g Alias argentarius. ^h Ergo. ⁱ Non aurum. ^k Longe a se.

NICOLAUS DE LYRA.
1 Dedi te in populo &c. robustum, & sci. quia propter quae sequae minas, & persecuciones non dimisit arguere etus malum: Si quia correctio non fuit sequuta, ideo sequitur.
2 Omnes isti principes declinantes: a cultu domini per idolatriam.
3 Aes, & ferrum vniuersi: id est, corrigibiles: ideo subditur: Corrupti sunt, & non emendati.
4 Defecit sufflatorium in igne. id est, non habuit effectum verbum tuum.

1 potestis, non purgari, unde: frustra conflatae sunt. ¹ Et alibi: si tradidero corpus meum, ut ardeam charitatem autem non habuerim, nihil mihi prodest. Alii. n. de Deo praua sentiunt, alij a proximorum societate dissentiunt. Illi errore fidei, isti schismatis diuisi sunt. Vnde in principio decalogi vtrorumque culpa reprimatur cum diuina voce dicitur. Diliges dominum Deum tuum ex toto corde, &c. Statim subditur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Qui enim de Deo praua sentit, non cum diligit. Qui ab Ecclesiae unitate discordat, proximum non amat. Defecit sufflatorium, &c. Theodor. Argentarium fabrum vocat sermonem ad erudiendum aptum: igne vero, & plumbum, ipsam poenam, conflatores autem sententiam diuinam, qua pronuntiator poena. Solent. n. fabri argentarii, volentes probare argentum, iniicere plumbum, quo per illud absumatur, quicquid est adulterinum, Ait igitur dominus volens eos conuertere methodis quibuscunque usus sum, castigationes varias inflixit, & tamen curari nequeunt.

MORALITER.
1 Defecit suffla. Loquitur de Deo, sicut de aurifabro, qui purgare volens aurum apponit plumbum, vel stannum, & ignis consumat aurum, sed quando consumptum est plumbum, tunc conflatio nocet auro ipso consumendo.

5 Consumptum est plumbum. Loquitur de Ieremia ad modum auri fabri, qui fundens aurum, vel argentum in igne, apponit simul plumbum, vel stannum, ut calor ignis aurum, vel argentum non consumat, sed magis stannum, vel plumbum, & ideo quando stannum est totaliter consumptum, ignis consumit aurum, vel argentum positum in fornace, & sic eo consumpto labor, aurifabri non habet effectum optatum, sed magis contrarium, & sic Ieremia in correctione Iudaeorum, ideo subditur.
6 Frustra conflauit conflator: ut patet sententia ex dictis.

ADDITIO.
In sexto cap. ubi dicitur in postil. ideo subditur: Ecce incircuncis aures eorum.

Deus autem ad purganda peccata aliquando conflatur verbis doctorum & aliquando flagellis aduersariorum, & quando ad neutrum, sequitur emendatio, frustra fit conflatio, & est signum quod talis peccator, qui verbis, & flagellis non emendatur, gehennae reseruetur.
In Heb. in hoc loco non dicitur, aures obturatae, sed proprie dicitur incircuncis aures. Sed quia auris incircuncisa intelligitur habere praepitium, quod aures videtur obturare, ideo per incircuncisionem aurium intelligitur earum obturatio.

CAP. VII.

CAP. VII.

Cap. VII.
Ta in porta domus domini, & predica illi verbum istud, & dic audite verbum, &c. pr quam multitudo populi ad rogam dominum ingreditur, ut hac occasione audiant, & do-

Erbum quod factum est ad Ierem. a domino dicens: Sta in porta domus domini, & praedica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis dominum. Haec dicit dominus exercituum Deus Israel. Bonas facite vias vestras, & studia vestra, & habitabimini.

dominus praecipit. Per quod intelligimus duritiam Iudaei populi, quasi mendaces, & vefanos habuerunt prophetas: & per occasionem, & celebritatem loci audire cogantur verbum domini. ^{† Opera.} ^{† Habitare faciam vos.} ^{Tem.}

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. VII.
Erbum. Hic consequenter excluditur tertium remedium, in quo confidebant Iudaei, scilicet sanctitas templi, propter quam debebant ab aduersarijs defensari. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur haec exclusio, secundo dicti confirmatio, ibi: Tu eris. Prima in duas, quia primo ponitur exclusio remedij, secundo instructio templi, ibi: Ite ad locum. Prima in duas: quia primo excluditur fiducia in templo ex omissione boni impositi, secundo ex-

commiissione mali prohibiti, ubi: Ecce vos: Circa primum dicitur Ieremie.
2 Sta in por. do. domini. ut omnes ingredientes, & egredientes possint te audire. Cetera patent usque ibi.
3 Bonas fa vi. ve. id est opera.
4 Et stu. ve. id est cogitationes.
5 Et habitabo vo. in lo. ist. vestras praeces exaudiendo, quasi dica, si ista omiseritis facite, non exaudiam, ideo subditur.
Nolite

MORALITER.
1 Verbum, quod factum est ad Ieremiam a domino, dicens. In hoc capitulo, secundum sensum literalem excluditur fiducia confidentia Iudaeorum de falsitate templi, qua credebant

debant peccata sua sine poenitentia expiari, quod est falsum. Moraliter autem per hoc signantur Christiani, qui capellas aedificant de rapinis, vel ministris Ecclesiae elemosynas dant: per hoc credentes saluari sine emendatione peccati: ideo talibus dicitur.
† Nolite

A *Templum domini.* Potest hoc conuenire illis virginibus, quae iactant pudicitiam, & impudenti vultu praefereunt castitatem, cum aliud habeant in conscientia. Virgo autem vera, & corpore, & spiritu casta est. Quid enim prodest corporis pudicitia si mente corrupta, vel si virtutes defuerint, quas propheticus sermo enumerat? Praecipit isti populo Iudaeorum, & hodie nobis, quod videmur in ecclesia constituti, ne habeamus fiduciam in splendore aedificiorum, & auratis laquearibus, & marmoreis parietibus, & dicamus: *Templum domini, templum domini.* Illud enim verum templum domini est, in quo fides vera, conuersatio sancta, & omnium virtutum chorus.

B *Virgo mente corrumpitur.* Virgo autem vera, & corpore, & spiritu casta est. Quid enim prodest corporis pudicitia si mente corrupta, vel si virtutes defuerint, quas propheticus sermo enumerat? Praecipit isti populo Iudaeorum, & hodie nobis, quod videmur in ecclesia constituti, ne habeamus fiduciam in splendore aedificiorum, & auratis laquearibus, & marmoreis parietibus, & dicamus: *Templum domini, templum domini.* Illud enim verum templum domini est, in quo fides vera, conuersatio sancta, & omnium virtutum chorus.

C *Virgo mente corrumpitur.* Virgo autem vera, & corpore, & spiritu casta est. Quid enim prodest corporis pudicitia si mente corrupta, vel si virtutes defuerint, quas propheticus sermo enumerat? Praecipit isti populo Iudaeorum, & hodie nobis, quod videmur in ecclesia constituti, ne habeamus fiduciam in splendore aedificiorum, & auratis laquearibus, & marmoreis parietibus, & dicamus: *Templum domini, templum domini.* Illud enim verum templum domini est, in quo fides vera, conuersatio sancta, & omnium virtutum chorus.

1 *Quia naturale est natale solum diligere, & nihil patria dulcius, Pollicetur praemia obedientibus Habitabo vo in loco isto.*
2 *Opera. Cogitationes*
3 *Hieron. Si iustitiam sequuti fueritis.*
4 *Qui non possunt se defendere. Si mala. Defendendo.*
5 *Simplices scilicet scandalizando. h. q. reuoc. dogmata adorando, qua simulatis in m. s. vo. ip.*
6 *Quem vocat. s. vel vocatis templum domini. h. q. Ap. h. s. & Apostolicis viris.*
7 *Quod putatis oculum. h. q. Et praedictis doceri neri praesentiam.*
8 *Similia scilicet.*

temnunt. Sed Deum non videre putant, quia non statim vinum dicta consequitur. Et in tantam prorumpunt amentiam, ut liberatos se iactent, quia a cultu Dei recesserunt. *Spelunca latronum facta est domus ista in qua inuocatum est nomen meum, &c.* Hieronymus. De hoc loco sumptum puto, quod dicitur in Euangelio. *Domus mea do. orationis vo. vos autem fecistis illam speluncam latronum.* Siue ut in alio Euangelio. *Domus negotiationis.* Ecclesia Dei vertitur in speluncam latronum, quae furta, homicidia, adulteria, pericuria, sacrilegium, haereses, & alia scelera versantur in ea, quae do auaritia facibus Principes inardescunt, & regum oves, quondam vile aut certe non vile palliolum possidet unde infert. *Ego ego &c.*
18 *Ite ad locum meum in Silo, vbi habitauit nomen meum a principio & videte quae fecerim ei propter malitiam.* Vbi scilicet fuit praesentia tabernaculi meum, unde: *Et reuertitur tabernaculum Silo.* Scilicet enim in cinere lapsus est, ita templum, cum simili fuerit.

NICOLAVS DE LYRA.

- * **1** Nolite confidere in verbis mendacii, quae dicebantur a sacerdotibus propter temporale lucrum, & quae sunt illa subditur.
- 2** Templum domini. sic enim dicebant sacerdotes, quod omnia mala remitterentur eis si facerent multas oblationes. Et replicatur ter, ut sacerdotes ostenderent deum suum magis firmum, quam tamen erat falsum, quia primo requiritur poenitentia de praeteritis, camela de futuris, ideo subditur.
- 3** Quonia si be. i. benedictione dignas feceritis.
- 4** Vias re. id est, operationes, & cogitationes vestras. Et explicat magis in speciali, dicens.
- 5** Si feceritis. vos iudices.
- 6** Iudicium. scilicet rectum, quantum ad intraneos, & etiam quantum ad extraneos, ideo dicitur.
- 7** Aduerſe & quantum ad impotentes se defendere, ideo subditur.
- 8** Et pupillo & viduae non feceritis calumnia, & istud agit iudices, ut in fauorem partis opposita non condemnent eos, & etiam alios inferiores, ut non moueant contra eos causas iniustas.
- 9** Nec sanguinem inno. effuderitis in loco. vos iudices innocentes condemnando, & vos interiores falso accusando, & in hoc monet eos, quod se habeant iuste erga proximum.
- 10** Et post Deos alie. colendo solum Deum verum, vos bene habentes erga Deum. Ista imponuntur hominibus facienda, scilicet bene se habere in his, quae sunt ad Deum & in his, quae ad proximum.
- 11** Habitabo vobiscum in loco. Exponatur, ut supra.
- 12** Ecce vos confiditis. Hic consequenter excluditur dicta fiducia ex commissione mali prohibiti, cum dicitur: Ecce vos confiditis in vo in sermen. Pseudo prophetarum, & sacerdotum.
- 13** Qui non prode. vo. Sed magis nocent. Minus enim dicendo plus signat.
- 14** Furari. Per quod nocetur proximo in rebus possessis:
- 15** Occi-

- 15** Occidere. Nocendo ei in persona propria.
- 16** Adulterari: in persona sibi coniuncta.
- 17** Iura. mendac. ista sunt peccata contra Deum directae. Et per hoc designatur quod sacerdotes, & prophetae falsi informabant populum quod omne peccatum commissum contra Deum, vel proximum, remittatur eis per solas oblationes in templo, quae cedebant in usum sacerdotum in toto, cuiusmodi erant oblationes pro peccato. De oblationibus autem pacificis una pars cedebat in usum offerentium, ideo subditur.
- 18** Et venistis. confidenter, secundum informationem praedictam.
- 19** Et dixistis, factis oblationibus vestris.
- 20** Liberati su. ab omnibus peccatis.
- 21** Eo quod feceritis abominationes istas. Quod potest exponi dupliciter. Vno modo sic, eo quod fecerimus, &c. i. ab omni malo, quae fecerimus absque alia satisfactione. Alio modo sic, eo quod feceritis abominationes istas, id est, quod fecimus oblationes in templo, quae cum veritate erant abominationes ipsi Deo, quia de alieno erant factae, & mala mentione, ideo subditur.
- 22** Nunquid ergo spelunca latronum facta est do. q. d. Spelunca enim latronum est eis ad refugium, & ad repositionem furum furorum, & sic ad templum recurrerant pro salute consequenda, & ibi offerebant praedas, & latrocinia.
- 23** Ite. Hic ex praedictis nunciatur templi destructio, cum dicitur: Ite ad loc. m.
- 24** In Si. quae est ciuitas in sorte Ephraim.
- 25** Vbi ha. no. me. a prin. quia tabernaculum Moysi, & arca testamenti primo habuerunt ibi stabilem mansionem, ut habetur Ios.
- 26** Et videte, quae fecerim ei. quia locus iam erat destructus, & cultus domini inae sublati.
- 27** Et nunc fecistis oia opera haec, dicit domi. i. mala praedicta, quae sunt tanta, vel maiora quam illa, propter quae destructa fuerat.
- 28** Et locutus sum ad vos. per prophetas vos reuocando.

MORALITER.

† *Nolite confidere in verbis mendacii dicentes: Templum domini, templum domini, templum domini est.* id est, peccata vestra non expiantur per praedicta absque debita poenitentia. Et dicitur ter templum domini, propter tres radices peccatorum, scilicet concupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum, & superbiam vitae.

Peccata namque ex eis procedentia non expiantur modum praedictum. Et quoniam edificia dicto modo citata cito cadere solent, ideo sequitur postea. *Ite ad lo. m. vbi fuit arca domini, & tamen fuit destructa propter malitiam populi, & sic temporibus modernis destructa sunt loca sancta Iudaeae propter peccata gentis Christianae, propter quod sequitur.*

erit habitatio peccatorum . Sicut autem Silo exemplū
 A templi, sic templum vobis, vnde. *Cum venerit filius homi-
 nis, sicut inueniet fidem super terram.*
 Ad vos ma. Nō q̄ ei tēpus absq; diluculo sit, sed q̄a post
 oētis quietē, corporis viribus instauratis, aīa hominūve
 entior sit, & non
 oluptatib. occu-
 ra audire, & fa-
 ere valeat, q̄ dicū
 et vnde: *Mane exau-
 as vocem meam: ma-
 a labo tibi: & vide.*
 In Isai. De nocte, si
 diluculo consurgit
 ritus me^o ad te De^o
 ia lex p̄cepta tua
 i super terrā: vnde
 ij lucis dicuntur, c
 non noctis, ne
 de tenebratū, nec
 ormiētes. qui sci-
 e
 let mandata Dei
 enseruant.
 Sicut feci Si. Abie-
 c Silo abiecturus
 tēplum abieci
 tribus abiectur^o
 duas trib. Quid
 id illi populo
 inatur, timeam^o
 nobis, ne simi-
 la faciamus.
 Theodoretus.
 lo locus est situs
 tra decē tribus,
 i quas cum Assy-
 duxissent exerci-
 tm, dilectus est e-
 am ipse. Suadet
 itur domin. ne fi-
 ant templo, sed
 itē legitimā.

Tu ergo a. Hieronymus Ne videatur propheta rogans
 on impetrare quod postulat. p̄cepit dominus ne oret
 ro populo peccatore, & nullam penitentiam agente.
 Chrysostom. Quando sumus negligentes, etiāsi iusti
 unt, qui pro nobis orāt, etiāsi p̄phetā, nulla nobis inde
 tilitas, p̄pterea Jerem. dixit Deus: *Noli orare pro populo hoc*
 c. Vnde domini misericordiā, p̄dicat p̄pheta, vt ne cum
 ost orationē nō exaudiat, tribuat hoc suis demeritis, &
 leō p̄dicat ei populi malitiā, & phibet ne pietur. Id sciē-
 s vilecti, confugiamus ad Sanctorum preces, & oremus
 t pro nobis intercedant, sed non illorum p̄cibus tan-
 tum

tum confidamus, sed, & nostra vt oportet dispensemus, D
 certē, & ad meliora semper conuertamur.
 d Et non ob. Sāctorū preces irā Dei possunt obistere, vn-
 de Moyſi dicit: *Dimitte me, vt percutiā populū isrl̄, &c. Et stetit*
 Phinees, & placau. &c. Aarō quoq; accepto thuribulo inter
 ignē, & populū ar-
 surū medius stetit
 & irā Dei cessauit
 Hierony. Duo
 sunt, quā obſistūt
 orationibus, ne au-
 diātur à domino,
 incorruptus scilic.
 & permanens er-
 ror, & cor impce-
 nitēs. Error enim
 namque veniam
 promeretur, sed q̄
 ab eo veraciter ab-
 soluitur Cor verō E
 impoenitens in Spi-
 ritum s̄ctum pec-
 cat quo in vnum
 populus Dei con-
 gregatur, quo spi-
 ritus immundus
 eicitur, quo bap-
 zamur, quo pecca-
 ta oīa dimittūtur,
 & quē accipit ec-
 clesia: vt cui dimi-
 serit peccata di-
 mittantur ei, ver-
 bū enim valde ma-
 lum, & nimis im-
 pium dicit contra
 Spiritū s̄ctū co-
 gitatione, vel lin-
 gua, vt secundum
 duritiam cordis
 thesaurizet sibi i-
 ram: hęc impoenitentia, hęc blasphemā: verbum in
 Spiritum s̄ctum remissionem non habet in aeternum.
 c Non. vi. Ne putemus crudelem Deum: qui nec roga-
 ri patiatur causam, reddit quare non audiat. *Nonne
 vides.*
 f *Nunquid me, &c.* * Theodoretus. De hisce etiam per
 aliū prophetā ait, Nonne ad iracundiam prouocauerunt
 dicit dominus, & non seipſos, vt facies eorum confundā-
 tur. Declarat speciem confusionis, & asserit futuram nō
 solum hominum interemptionem, sed iumentorum, &
 plantarum perditionem, desertam iri terram.
 g *Conflatur.* Hieron. Quasi dicat. Quod diū facere nolui,
 veltro

Exod. 32. c.
 Psal. 105. c.
 Nu. 26. g.
 Ge. 28. d.
 Duo exaudi-
 bilia nō sunt
 apud domi-
 num.
 non depre-
 ceris me.
 Inf. 44. c.

NICOLAUS DE LYRA.

Mane confurgens, &c. i. diligenter hoc faciens.
 Et non audistis. Vos corrigendo.
 Faciā do. huic. i. templo per Salomonem adificato.
 Sicut feci Silo Quod impletum fuit per Nabuchodon. qui de-
 ruxit Ierusalem, & templum, vt habetur infra.
 Et proj. &c. quando de terra vestra in Babylonicam captiuit.
 Sicut proieci, &c. id est decem tribus, iam enim erant in ca-
 iuitate inter Assyrios.
 Vniuersum, &c. Hoc dicitur, quia illa tribus erat, principa-
 or inter decem, & quia Ieroboam primus rex eorum fuit de tri-
 Ephraim.
 Tu ergo noli, &c. Excluse p̄dicto remedio, hic consequen-
 r ponitur dicta exclusionis confirmatio. Et hoc ex tribus, quę hic
 cluduntur: scilicet Jeremiae oratio, & holocaustorum oblatio, ibi,
 lac dicit, & adhesio populi cum Deo, ibi: Tōde capil. Circa
 rimum dicit dominus Jeremiae. Tu ergo noli orare pro pop.
 &c. & subditur post.
 Et nō subsistas mihi. rogando, quod non inferam ei p̄dicta
 mala.
 o Quia nō exaudiam te. cuius causa subditur.
 r Nonne vides quid isti faciunt, &c. i. quā horribile. q. d.
 ignum est, quod puniuntur. Et quid sit istud ostenditur.
 2 Filij colligunt lig. ad coquendū idololatrię sacrificia, ad hoc
 im pueri inducebantur à parentib. vt nutriti in talibus, in sene-
 uite non recederent ab eis, secundū quod dicitur Prou. 22. a. Ado

lescens iuxta viā suā etiam cū senuerit non recedebat ab ea.
 13 Et patres succendunt ignem. dantes filijs exemplum sic fa-
 uendi, cum veniant ad aetatem adultam.
 14 Et mu co. adip. i. farinam tritici delicatissimam, secundum il-
 lud Psal. 147. a. ex adipe frumenti fatiat te. in qua miscbāt
 aquam sariendo inde pastam.
 15 Vt faci. p. id est panes rotundos, & tennes.
 16 Reginae coeli, lunae, & sic patet, q̄ omnes personae domus in-
 trinsecq; sci. vir, vxor, & proles erant in illa idololatria occupatae.
 17 Et libent dijs ali. Libamina sunt oblationes deliquidis, vt de
 vino, oleo, & similibus.
 18 Et me ad ita pro. scilicet ad inferendum vindictam, quia
 ira, & aliae passionēs non sunt in Deo, sed eius punitio dicitur ira, eō
 quod ad modum hominis irati se habet, quando punit.
 19 Nonne semetips. supple prouocant.
 20 In confus. vul. sui. q. d. Sic eo quod procurant per mala sua
 per me confusibiliter puniri, propter quod subdiur.
 21 Ecce furor me. id est vindicta mea.
 22 Conflatur super loc. ist. ad destruendum ciuitatem, &
 templum.
 23 Super viros. puniendo eos in personis proprijs.
 24 Super iumen. & su. puniendo eos in bonis omnibus posses.
 25 Hęc dicit dom. exercituū, &c. Illic consequenter confir-
 matur propositum per exclusionem holocausti Deo oblati, ita quod
 non valeat populo ad aliquod remedium, cum dicitur.
 * 1 Holocausto-

MORALITER.

Nonne vides, &c. Dicit enim, q̄ ante destructionē multa
 pecca-

peccata, & enormia fiebāt in terra illa. Et quā hoc debet
 esse causā doloris omnibus bonis, idē dicitur post.
 Tom. 4. X

vestrorum peccatorum multitudine facere cōpellor sup
A viros, & super iumenta. Cum irascitur Deus etiā homi-
nes, & quæ sunt hominis similem severitatem sentiunt.
a Quia non, scilicet. Manifestè ostendit, quia primò deca-
logū dederit in lapideis tabulis scriptum digito Dei: &

Exod. 3 r. d.

post offensam ido-
latria, caputq; vi-
tuli iusserit sibi ho-
stias fieri magis q̄
dæmonib. auferēs
religionē purā mā
datorū Dei, & cōce-
dens sanguinem vi-
ctimarū, carnīūque
desiderium.

✱ Theodoret. Ex
his perspicuum est,
superflua legis ob
infirmatē Iudeo-
rum adiecta esse.
Cum enim in Aeg-
ypto didicissent i-
dolis sacrificare de-
siderans, vt ab hoc
ritu recederent, (p
omnes enim pro-
phetas hunc reijcit)
sed condescendens
cū infirmitate co-
rū, dixit istud come-
dite carnes: quasi di-
ceret, sacrificia etiā
repellens: Non verò
de carnibus edere,
si quidem volentes
in vrbibus, aut pa-
gis suis de carnibus
sumere, iubet in le-
ge immolare, & ef-
fusio in terram san-
guine, desumere nō
tanquam de sacri-
ficijs, sed vult de
car-

† Super loca
excellā.

cēnderet & nō extinguetur. Hæc dicit dñs exercituū Deus

Israel: Holocaustomata vestra addite victimis vestris, & co-
medite carnes, quia nō sum loquutus cū patrib. vestris & nō
p̄cepti eis in die qua eduxi eos de terra Aegypti † de verbo
holocaustomatū, & victimarū, sed hoc verbū p̄cepti eis, di-
cēs: Audite vocē in meā, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi
popul⁹ & ambulāte in omni via quā mādaui vobis, vt bēne
sit vob. Et nō audierūt, nec inclinauerūt aurē suā: sed abierūt
in voluptat. suis, & in prauitate cordis sui mali, factiq; sunt
retrorsum, & non ante, à die qua egressi sunt patres eorū de
terra Aegypti vsq; ad hāc diē. Et misi ad vos oēs seruos meos
prophetas per diē confurgens diluculo, & mittens, & non
audierūt me, nec inclinauerūt aurē suā, † sed indurauerunt
ceruicē suā, & peius operati sunt quā patres eorū. Et loque-
ris ad nos omnia verba hæc, & non audiet te, & vocabis eos,
et nō respondebūt tibi. Et dices ad eos: Hæc est gēs, quæ non
audiuit vocē domini Dei sui, nec recepit disciplinā. Perijt † fi-
des, & ablata est de ore eorum. Tonde capillū tuū, & proij-
ce: & sume in directū planctum, quia proiecit dñs, & reli-
quit generatōne futuris sui, quia fecerunt filij Iuda malum

carnebus communibus.
b A die q. Omne tempus medium dicit eos per offens
dñi transigisse. Necessaria ergo fuit, gratia Euangel. qu
eos non merito suo. sed Dei misericordia conseruaret.
✱ Theodoretus. Traditi sunt enim ob suam iniquitat

quandoque Mo-
bitis, quandoqu
Anmonitis inter
dū Madianitis sa-
pius alienigenis.

c Et loqueris ad
Ne dubiteris indi-
rare ceruices, &
Ecce do locum pe-
nitentia: Nec ide
loquor, vt fiat
quæ dico, sed qu
futura, ideo p̄ce-
co: Nunc salter
loquere eis verb
meis.

d Hæc est gens. Hæc
in tēpore proph
tarum factū est
in vmbra p̄ceps
In Christo ple
completum est,
ius disciplinā n
luerunt audire,
de eleganter inf
tur.

e Perijt fides, & a
ta est. Quæ p
priē Christiane
est.

f Tonde capillū
Apud veteres ce
suetudo fuit lug
tium tondere ca-
riem, nunc è co-
tra comam dem
tere luctus indie
est.

Theo-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Holocaustomata vestra. Ista erunt sacrificia digniora, eò quòd totaliter incendebantur ad diuinum honorem.
- 2 Addite victimis vestris. Idest, hostis pacificis, quarū vna pars cedebat in vsum offerentem, ideo subditur.
- 3 Et comedite carnes. Scilicet holocaustorum q. d. non incendi te pro m̄, quia in nullo placent mihi, idèò subditur.
- 4 Quia non sum loquutus cum patribus, & c. de ipsis mihi offerendis.
- 5 In die qua eduxi eos de terra Aegy. Sicut patet Exod. vigesimo, vbi Deus dedit p̄cepta decalogi populo, & de holocaustis non fit tibi sc. m̄.
- 6 Sed hoc verbum p̄cepti eis dicens, Audite vocē meā, & ero vobis Deus, & vos eritis mi. Ex hoc patet Exo. 19. a. vbi dicit. Si audieritis vocem meam & custodieritis pactū meum, eritis mihi in peculium. Melior est enim obedientia quam victimæ. 1. Reg. 15. c. Sciendum tamen quòd postea do minus per Moysen p̄cepit holocausta & victimas sibi offerri à populo, ne talia offerrent idolis ad quod erant proni, & ad experientium obedientiam populi, & ad p̄figurandum futuram immolationem Christi: Et propter hoc dictum est hic: Non p̄cepti eis in die qua ed. & c. per quod non excluditur p̄ceptum postea datum.
- 7 Et non audierunt. Obediendo.
- 8 Sed abierunt in volupt. quantum ad delicias carnis.
- 9 Et in prauitate cordis sui mali. seruiendo idolis.
- 10 Factique sunt retrorsum. à mercedentes.
- 11 A die qua egressi sunt patres eorū de terra Aegypti. Idest, à tempore illius egressionis quia tunc fecerunt & adorauerūt vitulum conflatilem. Exod. 32. b
- 12 Vsque ad hanc diem. non quia continuè fuerint idololatæ, sed pro maiori parte temporis, vt patet ex libris Iudicum, Regum & Paralip.

- 13 Et misi ad vos oēs seruos meos prophetas per diem scilicet reuocando. Sic est in Hebræo, & mutatur modus loque di de tertia persona in secundam. Cetera patent ex supradictis: que ibi.
- 14 Et vocabis eos. ad penitentiam.
- 15 Et non respondebunt tibi. per correctionem. Propter quod post sequitur.
- 16 Perijt fides. Idest, fidelitas populi erga Deum & pro m̄.
- 17 Et abl. est de ore eorū. Quia tantum modo loquuntur de mendacium.
- 18 Tonde. Hic tertio confirmatur propositum, excludendo e iunitionem & amicitiam populi cum Deo. Ad cuius intellectu sciendum, quod propheta domini non solum prophetabant vti, sed etiam aliquando sensibilibus signis, sicut Ieremias posuit collo suo catenas, ad significandum quòd sic ducerentur conuati in captiuitatem infra. vigesimo septimo, & sic in prope a dominus p̄cepit Ieremia vt tonderet capillos suos, suo capite herentes, & ei valde amabiles, eò quòd erat Nazareus ex vto matris suæ, vt dictum est supra. cap. primo, & sic nouacula non bebat super caput suum ascendere, vt dicitur de Samsone Iudi. motertio, Et hoc fuit ad significandum, quod dominus populi regni Iuda sibi prius adherentem & amabilem, separaret & p̄ceret à se, & hoc est quod dicitur: Tonde. ca. tu. idest, capillos: piendo singulare pro plurali.
- 19 Et proijce à te.
- 20 Et sume in directum. Idest, directè aspiciens capillos.
- 21 Planctum. cuius significatio subditur.
- 22 Quia proiecit dominus, & reliquit gener. furoris idest, populū Iudæ quem dilexit prius, quia per mala sua prouocit contra se irā Dei, & ideo hoc dicitur hic generatio furoris Dei, homo dignus morte dicitur filius mortis. 2. Regum 13. Cetero quenter ponitur duplex causa huius protectionis. Prima cū dicitur

13 Et

* 1 Posuerunt

MORALITER.

† † Tonde capillū tuū. Modus. n. antiquorū fuit tōdere capillos in

los in signū doloris & humiliationis, sicut dñ de sa Iob. Scidit vestimēta sua, & tonso capite corruit in t. † In tem

Posuerunt, &c. Theodoret. Hocausus est Manasses Ezech. filius. Admissam impietate etiam emulati sunt posterit. Testis est diuinus Ezechiel, q spiritali modo e Babylo- ne adductus in Ierusalē, se tales in tēplo spectasse memo- rat iniquitates. Criminatur autē eos, vt qui filios, & filias in holocausta im- molauerint demo- nibus.

Excelsa To. Hier. Prophet Hebraicē, titulus, Lat. q lo- cū est in valle filio- rum Ennō, & Hebr. dicitur Gehēnon, Gen. vallē Ennō nomen, f el gratiā sonat, & radiunt Hebræi ex hoc loco dictā ge- Bennā eō q oīs po- pulus Iudeorū, ibi offendens dñm pe- nit. In quo loco e- am filios suos in h- ne idolis conse- crauerint.

Que est in valle. Lo- cus qui Siloe fon- tus irrigatur, si- nificat amœnus, atque nemorosus, & vsque hodie hor- orum præbet delicias. Hic autem Gentilitatis error oēs rouincias occupauit, vr ad capita fontium, locusque mœnissimos victimas immolarent.

Et filias. Si Iephte obtulit filiam virginē, non sacrificiū Deo,

Deo, sed animus placuit offerentis. Neque enim si canis, D- aut asinus, aut immundum quodlibet animal primum occurrisset domino, offerre debuisset.

Que non præcepi. Theodoret. Qua enim ratione per- ferrem de huiusmodi homicidio sanciri legem, qui irra- tionaliū animalium sacrificia infirmita- ris eorum gratia cō- cessi?

Excelsa To. Hier. Prophet Hebraicē, titulus, Lat. q lo- cū est in valle filio- rum Ennō, & Hebr. dicitur Gehēnon, Gen. vallē Ennō nomen, f el gratiā sonat, & radiunt Hebræi ex hoc loco dictā ge- Bennā eō q oīs po- pulus Iudeorū, ibi offendens dñm pe- nit. In quo loco e- am filios suos in h- ne idolis conse- crauerint.

¶ Vel in templo meo. ¶ Quem nihil latet. ¶ Idola Basl. a in ocul. meis, dicit dñs. Posuerūt† offēdícula sua ī domo, in qua inuocatū est nomē meū, vt polluerēt eā, & ædificauerūt

¶ Quæ Hebraicē Ramath, siue Aram, Topā alia litera. b excelsa Tophet, quæ est in ualle filij† Ennō, vt incenderent

¶ Obsidionis scilicet quam à nono anno Sedechiz regis vsque ad vndecimum perpeffi sunt. c filios suos, & filias suas igni, quæ non præcepi, nec cogi- tauī in corde meo. Ideo ecce diēs veniunt dicit dominus, &

¶ Ob interfectionem plurimorum. ¶ Tanta erit caritas. ¶ In loco siue religionis. non dicent amplius Tophet, & vallis filij Ennon, sed vallis

¶ Qui sepeliri non poterant. interfectionis: et sepelient in Tophet, eō quod non sit loc⁹.

¶ Quia quisque sibi timebit, vel victus humandi officio. ¶ Hieronymus. Manifesta trans- currimus, vt in occultis immoremur. Et erit morticinium populi huius in cibum volucris. cæli

¶ Quæ Ierusalem subiacebant. & bestijs terre, & non erit qui abigat. † Et quiescere faciā de

¶ Et morte, & genua omnia compleuntur. vrbibus Iuda, & de plateis Ierusalē, vocē gaudij, & vocē leti- rię, vocē sponsi, & vocē sponsæ. In desolatione. n. erit terra.

dos esse, & pro pabulo, & epulis proponendos a iuis, & feris. Quin etiā loci denominationē mutandā, nec vltra vallē filij Ennon esse vocandā, sed vallem interfecto- rum. Et quies. Cū locus idololatriæ versus fuerit in sepul- cri, vbi Deū offenderāt, ibi cadauera corū inhumata iacerēt.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

Posuerunt offen. sua. idest, idola. In domo in qua. scilicet in templo diuino cultu deputato, vt dicitur. 4. Reg. 21. & hoc fuit valde detestandum, sicut cum mu- lier introducit adulterum in eodem lecto cum marito suo. Secunda dicitur ibi.

Et ædificauerunt excelsa. idest, altaria alta, quia locus ille erat in valle, vt patet ex littera sequenti.

Tophet. idest idolo Moloch, & secundum quod dicit hic Ra. Sa. nat tympanum, seu tympanizationem, eō quod in ritu illius idoli fiebat tympanizatio. Erat enim illud idolum creum, & interius cō- uertitur, & intra con. auitatem illam fiebat ignis foris, & quando totum erat ignitum, ponebatur puer, qui offerrebat in manibus suis, & tunc sacerdotes percutiebant fortiter tympana, & ne paren- tes pueri audirent clamorem pueri, & compaterentur, & vt credent sine dolore corporis animam euolasse. Et istud erat valde hor- ribile scilicet innocentem ad venerationem idoli sic interficere.

Filij Ennon. Nomen erat proprium hominis, cuius filius erat vnicus loci illius.

6 Vt in-

* Cap.

6 Vt incenderent filios suos. modo predicto.

7 Quæ non præcepi, nec cogitavi. Hoc dicitur, quia sacerdo- tes illius idoli asseriebant talem oblationem esse Deo valde acceptā, eō quod Dominus dixit Abrahæ: Tolle filium tuum vngeni- tum, quem diligis Isaac, & offer illum in holocaustum, &c. Gen. 22. c. quod est falsum, quia illud non fuit dictum Abra- hæ, vt Isaac moreretur, sed vt Abrahæ obedientia probaretur, pro- pter quod ibidem subiicitur. Ne extendas manum tuam su- per puerum, neque facias illi quidquam nunc cognouit quod timeas dominum, &c.

8 Et non dice. &c. Licet enim Ennon sit nomen proprium, vt di- ctum est, tamen alio modo est appellatum, & signat consolationē q. d. non vocabitur amplius locus consolationis, sed magis contra- rium, scilicet vallis interfectionis quia multi Iudei fuerunt postea interfecti à Chaldeis.

9 Et se. in To. scilicet sepultura asini: sicut dicitur infra 22. de Iechonia. Sepultura asini sepelietur, & hoc patet per hoc, quod subditur: Et erit morti. popu. hu. in ci. vo. Cætera patent.

ADDITIO I.

In cap. 7. vbi dicitur in postil. Et replicatur ter.

Secundum translationem Chaldaicam replicatur ter templum do- mi, eō quod ter in anno debebant apparere in templo coram domi- no, vt patet Deut. 16. per quam trinam apparitionem credebant ex- cari à suis delictis, quod tamen erat falsum nisi corrigerent vias suas, vt communiter dicitur.

ADDITIO II.

In eo. cap. vbi dicitur in postil. Regina cæli, idest luna.

Vbi nos habemus Regine cæli in Hebr. habetur dictio . . . . Telechet, quæ vno modo significat reginam, & alio modo significat lunam, & sic non designat vnum certum planetam, sed totum orbem cæleste, quod obseruatur ab astronomis secundum certas con- stellationes: Et quomodocumque sit irrationabile videtur dici, quod luna sit regina cæli, cum sol sit maioris efficacie luminis, & virt.

ADDITIO III.

In eo. cap. vbi dicitur in postil. Quia non sum loquutus vobis in diebus illis. Quia non sum loquutus vobis in diebus illis.

Licet in præceptis decalogi non fiat mentio de holocaustis, nec de sacrificijs, tamen antea, & spiritualiter quando Deus eduxit populū de Aegypto, præcepit eis de agno paschali immolando, quod fuit ce- lebratum in die propria, seu tempore educationis de Aegypto, vt ha- betur Exo. 12. Quod quidem sacrificium, vt habetur ibidem, vocatur pascha, & hoc fuit primum præceptum de principalibus datis si- nis Israël à Deo per Moysen. Vnde ratio Postillatoris qua dicit, q in hoc

in hoc quod dicitur Nō præcepi eis, in die qua eduxi, &c. non- excluditur præceptum postea datum scilicet de sacrificijs: sed præce- ptum antea, non videtur sufficere, vt patet: Et ideo aliter videtur hic dicendum. Pro quo sciendum est quod in præcedenti c. iam dixerat propheta, quod holocaustomata & victimæ non placebant Deo, eō quod legem non seruabant: nunc autem arguit eos de hoc quod im- molationes suas seu sacrificia non pro cultu Dei, sed magis pro vo- racitate sua faciebant. Vnde glo. interlinearis super illud verbum: Et comedite carnes, sic dicit quia non veneratione sui, sed epularum desiderio immolauerunt. Hec in glo. Vnde cum dicitur hic: Holo- caustomata vestra addite victimis vestris, &c. sensus est. quasi dicat. Ex quo ad appetitum vestrum satiatum immolatis, conuenientius est vt non offeratis holocausta que totaliter incen- duntur, & sic consequenter videntur consumi totaliter in honorem meum, sed addatis ea victimis vestris, vt saturemini carnibus, nam victimæ pro maiori parte cedebant in vsum offerentium. Et sequitur: Quia non solum loquutus sum vobis in die qua eduxi eos de terra Aegy- pti de verbo holocaustomatum, & victimarum, quia tunc non præcepit eis facere holocausta, & victimas, sed, solum victimas: Nam agnus paschalis victima erat, vt patet in predicto capitulo, Exod. duodecimo, non autem holocau- stum. Postea verò cum lapsi fuerunt in idololatriam, Deus præcepit & holocausta, & victimas sibi offerri à populo, ne talia offerrent idolis, prout in post. & sequitur: Sed hoc verbum præ- cepi eis: Audite vocem meam. quasi d. vt hoc mandatum de Tom. 4. X 2

A obediendo Deo, in quo verus Dei cultus consistit, semper fuit per se intentum a Deo: non autem holocausta, & victime, &c.

ADDITIO III.

In eod. cap. ubi dicitur in post. Perijt fides. i. fidelitas populi. Hoc, quod dicitur hic. Perijt fides. proprie potest intelligi de fide iustificante, quia qui idola colunt, sicut verus Deus, manifeste deficiunt in fide, credentes idolum habere potentiam, seu authoritatem divinam. Et quia duplex est actus fidei, scilicet intrinsecus in corde, quo creditur ad iustitiam, & extrinsecus in ore quo fit confessio ad salutem. ad Rom. x. Ideo de primo dicit: Perijt fides, scilicet in corde, de secundo vero Et ablata est de ore eorum, & istum sensum videtur tenere glossa.

Duplex actus fidei.

ADDITIO V.

In eo c. ubi dicitur in post. Tode. Hic tertio confirmatur p. p. & c. Hoc quod dicitur hic: Tode capillum, & pice, & sume. non sunt verba domini directè ad Ieremiam, quia ut dicitur in Isa. 40. sup illud verbu. Super montem excelsum ascende, Verba Hebraica, & pronomina distinguuntur secundum sexum, quia aliqua sunt masculina, & aliqua feminina: Et quod hic dicitur: Tode, & pice, & sume. sunt feminini generis in Hebraico in hoc loco, sic que diriguntur ad feminam. Et ideo haec verba intelligenda sunt tanquam dicta per prophetam in persona domini ad civitatem Ierusalem, ut scilicet in signum meroris tonderet capillos. quia, ut dicitur in glossa. Apud veteres consuetudo fuit lugentium tondere caesariem, sicut nunc contra comam dimittere luctus indicium est. Hec in glossa. &c.

ADDITIO VI.

In eo. ca. ubi dicitur in postil. Et non dicitur amplius Tophet, & vallis filij Ennon.

ubi

ubi nos habemus: Vallis filij Ennon, in Hebraeo habetur . . . Gehennam unde ex hoc nomine fuit assumptum in Heb. gehenna, ad significandum locum infernale ubi cruciantur damnati, & sic habent in Catholico. Et ratione etiam, quia in hoc loco crudelissime, & irremediabiliter cruciabantur homines per demonum administrationem, quodammodo sicut in inferno. Similiter, & Tophet nomen est inferni, iuxta illud Isa. 30. g. Praeparata est ab heri Tophet, &c.

REPL. In cap. 7. extraneum videtur Burg. quod Postil. reginam caeli vocat lunam, eo quod sol sit maioris efficaciae. Quod argumentum Burg. modicum concludit, sed vsu loquentium philosophorum, & poetarum concludit illa ratio per Postillatorem. Nam sol dicitur pater, quia generat hominem, & non hominum tantum, sed deorum. i. aliorum planetarum. Et a multis poetis dicitur sol rex, ratione maioris efficaciae. Luna dicitur regina, & mater, & bona congruentia quia sol, & luna sunt duo magna luminaria. Sol tamen maius, & luna minus, ut patet Gen. 1. Ita in regno magna personae sunt rex, & regina maior tamen rex, quam regina, &c.

In eo ca. ubi dicitur. Non praecipit eis in die, qua eduxi, &c. dicit Postil. per hoc non excluduntur praecipita post data, ubi Burg. accipit occasionem contra Postil. cum tamen hic, & ille volunt idem, ut patet.

In eo. ca. ubi dicitur: Tode capillos. Burg. hic, & supra Isa. 4. phantasiatur de generibus verborum, quod videlicet verba sunt masculini generis, & feminini generis in Grammatica Hebraea, sicut nomina in Grammatica Latina. Quod si ita est, puto Beatum Hieronymum, & alios non latuisse. Sed glossa. quam adducit, non facit pro eo, sed sicut cum expositione Postil. quod tonsio capitis Ierem. hic praecipit, praenosticè designavit merorem civitatis, & populi, sicut in ipsius collo. catena sui praenosticum signum captivitatis, de quo infra vigesimo septimo.

CAP. VIII.

In tempore illo, &c. Eiciet ossa. Omnia quae prophetalis sermo describit, nostro tempore videmus accidisse, non Ierusalem, quae ista perpeffa est a Chaldeis, & Romanis, sed uniuerso orbi, ut iam lachrymarum aruerint, & mortuorum ossibus compleantur omnia.

Theodoretus. Docet Babylonios irruentes non modo viuos neci tradituros, sed etiam Sacerdotibus, & regibus iam dudum defunctis illisuros, & effossis sepulchris ossa relicturos non sepulta, ita ut exponantur soli, & lyncibus, quorum, inquit dilexerunt adorationem.

In tempore illo ait dominus: Eiciet ossa regum Iuda, & ossa principum eius, & ossa Sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem de sepulchris suis, & expandent ea ad solem & lunam, & omnem malitiam caeli, quae dilexerunt & quibus seruiuerunt, & post quae ambulauerunt, & quae quaesierunt, & adorauerunt. Non colligentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terre erunt. Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerunt de cognatione hac pessima, in uniuersis locis quae derelicta sunt, ad quae eieci eos, dicit dominus exercituum: Et dices ad eos: Hec dicit dominus. Nunc qui cadit non resurget, & qui auersus est non reuertetur irae Dei praecipibus resistere, & auertere.

ponantur soli, & lyncibus, quorum, inquit dilexerunt adorationem. De sepulchris. Quae rentes aurum, & argentum, & caetera. quae in sepulchris, more antiquo ponebantur. Et dices. Post tanta mala ad poenitentiam prouocant eos, qui remanserunt. Siue, priusquam veniant, quae minatus est, hortatur ad conuersionem, & poenitentiae locum indicat. Auersus est, siu auertit. Quasi dicit. Conuersus pro-

CAP. VIII.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VIII.

In tempore illo. Hic excluditur quartum remedium scilicet sapientiae doctorum si inesset, per quam populus posset ab errore, & idololatria reduci, & a punitione diuina liberari, sed hoc excluditur in hoc cap. Quod diuiditur in duas partes quia primo praedicitur populi exterminium, secundo excluditur dictum remedium, ibi: Miluus in caelo. Prima adhuc in duas, quia primo ponitur populi exterminatio, secundo exterminationis ratio, ibi: Et dices. Circa prim. primo ponitur exterminatio quantum ad defunctos, quorum inter homines non remanent nisi ossa sepulta, & quantum ad hoc dicitur. In tempore illo. scilicet destructionis Ierusalem per Chaldaeos.

Diuisio.

Mos pompofus sepeliendorum apud Iudaeos.

Eiciet. O. r. Mos. n. fuit apud Iudaeos sepelire mortuos sumptuosè, ut habetur Io. 19. & maxime personas regum, & Pontificum, & aliorum notabilium, ita quod in capitibus regum ponebant coronas aureas cum lapidibus preciosis, & anulos in digitis, & circa alias personas ponebant alia praeciosa secundum conuenientiam sui status propter

propter quod Chaldaei in destructione Ierusalem, sepulchra talium effoderunt, ossa proiecerunt, & localia accipientes. Et expandent ea ad solem & lunam, & ceteris stellis, sic iustum est, quod ossa eorum proiecerentur ad solem, & lunam extracta de sepulchris, ideo subditur. Non c. & c. de cet. quia habitatores terrae in captiuitate ducentur in sterquilinum factum. putrescent super terram per pluuiam, & cinem desuper cadentem. Consequenter ponitur exterminatio quantum ad viuos, cum dicitur. Et eligent magis mortem. pro nimia anxietate, & miseria, quae sustinebunt. In uniuerso loco. quae derelicta sunt ad quae eieci eos in captiuitatem ducentur, ubi dicent mortuos fuisse beatos. Et dicitur. Hic consequenter ponitur huius exterminij ratio, quae obliuio populi in peccato, cum dicitur. Nunquid qui cadit ad terram libenter surgit, & qui auersus est a recta via, libenter reuertitur ad cam.

Quare

MORALITER.

In tempore illo. ait dominus. e. ossa. Per reges, & principes veteris testamenti signantur principes noui testamenti, & per sacerdotes, praelati nostri, & per Prophetas, Doctores, & Praedicatorum Catholicorum: & per habitantes in Ierusalem, Religiosi. Per istorum igitur ossa, quae post mortem

mortem remanent carne putrefacta, signantur eorum peccata, quae post mortem remanent punienda. Hae autem ossa sepulta sunt, quando publice perpetrantur, quae in multis de omnibus statutis praedictis fit hodie publicum namque peccatum, & inuerecundè in scandalum magis popularium, ideo subditur. In sterquilinum super. scilicet, per infamiam ipsorum inter

a Quare ergo Q. d. Quantò eos ad pœnitentiã prouocauì, tantò magis recesserunt, non tam studio peccandi, quam me superandi.

* Theodoretus. Manifestè docet nos malitiam non esse opus naturæ sed voluntatis.

b Nemo quod bonum. **a** *Omne genus hominũ pronum est ad malũ.*

c In tempore Saluatoris omnes declinaverunt simul inuiles. *Ubi sunt, non est qui sci. bonum.* Vnde dicitur: *Saluum me fac quoniã dese. sanctus.*

d Ubi sunt ergo qui sicut in nostra potestate, omni peccato carere? **Theod.** Hoc Syrus ita interpretatus est, Agunt oēs in su suo, quasi eius impetu uadens ad præliũ. Recta. n. lege diuina, suas ipsorũ sequuntur cogitationes. Voce in græca intelligendum est, nullum esse tẽpus ut fatietatẽ curis. Nã equus in metu utens aut hinc exhausto labore sudat: Hi uero nullã malorum sapiunt fatietatẽ. *Mil. in quasi dic.*

tiam aues sua norunt tempora, ut sciant quando ad calidam festinantes loca rigorem hyemis declinare debeant, & cris principio ad solitas redire regiones.

* Theod. Ab irrationalibus auget accusationem. Iterũ denorunt volucres varietatẽ temporũ, & nunc huc nunc illuc trãsuolates reperiũt natura quæ sibi sunt vsui: isti uerò licet rationis participes, fructum legis non decerpunt.

d Propterea da. Receperunt mercedem suam: & qui uerbum domini abiecerunt, ipsi abieci sunt.

e *Agros eorum hære* | rebellis est | *dibus.* *** Theod.** | populus ille | de Ierusalem | rebellioẽ for | ei?

1 Heredes appellauit hostes, ut potest successuros in dominium possessio-

2 num ad eos perrentium. Idque dicit se facturũ, propter communem omnium sacerdotum & pseudoprophetarum iniquitatem: qui promittentes pacem, impediabant, ne populus pœnitentiã ageret.

3 *f* Et sanabant con-

4 Quasi dicat. Boni medicinalia uulnera uerbis sanare cupiebãt, qui omnibus flagitijs uulnerati erant. Hæc quoq; quotidie in nostro populo cernimus. vnde: *Qui predicat non furandum, furaris, &c.* Huiusmodi enim cõ-

5 peccatores & diuites uiderint, sanare contritionẽ cupiunt filiarum populi mei, id est ecclesiarum, & ignominiam eorum qui decipiunt dicentes, pax pax, &c.

NICOLAUS DE LYRA.

Quare ergo auer. est po. iste in Ier. d. uia morum.

a Auersione contenti. *obstinata nolens reuerti. Et subditur huius causa.*

b Appre. en. men. pseudoprophetarum.

c Et noluerunt reuer. ad meum obsequium.

d Attendi & aud. Loquitur Deus ad modum hominis emendationem sui filij desiderantis. Et quia non fuit sequuta, subditur.

e Nullus est quia. pe. de peccatis præteritis, sed sunt obstinati futura perpetrandi: ideo sequitur.

f Omnes conuersi sunt ad cursum. suum. in quo notatur bido peccandi & obliuio maxima.

g Miluus. Hic consequenter excluditur remedium, quod posset haberi per sapientiam doctorum: & primò hoc remedium excluditur: secundò exterminium populi futurum repetitur, ubi: congregans. Circa primum præmittitur ignorantia populi per exemplum auum intellectus carentium, cum dicitur: Mil. in cæ. cog. te. su. f. nidificandi & pullificandi.

h Turtur & hyrun. & ciconia cust. tem. ad sui. quia tempore determinato recedunt & reuertuntur.

i Populus autem meus non co. iu. do. i. eius mandata, propterea transgressione Dominus iudicabit populum & condemnabit: quia ignorantia populi prouenit ex defectu doctorum, ideo consequenter arguit insipientiam eorum, dicens.

1 Quomodo dicitis: Vos scribæ doctores.

2 Sapient. n. su. Cognoscentes diuina de quibus propriè est sapientia.

13 Et rex do. nobiscum est. i. apud nos est eius intellectus, quod excluditur cum subditur.

14 Verè mendacium operatus est stylus mendax scribarũ. quia falsè & extortè legem interpretabantur sicut dictum est cap. præcedenti de relaxatione rapinarum per oblationes.

15 Confusi sunt sapientes, perterriti & capti sunt, i. confundentur, quando cum ciuitate capientur, scilicet cuius contrarium asserbant: Cuius causa subditur.

16 Verbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. ver prophetas dictum.

17 Proiecerunt, tanquam falsum.

18 Et fa. e. scilicet Domini.

19 Nulla. sed tantum sapientia qua terrena est, animalis & diabolica. iac. 3. d. propter quod subditur pœna, cum dicitur.

20 Propt. id est, Chaldæis qui eas uolabunt, & postea ducent captiuas.

21 Agros eorum. id est, bona agrorum.

22 Heredibus. i. extraneis non modicum tempus, sed ad longum quasi hereditario iure. Dimisit enim ibi rex Babylonis de pauperibus terræ qui colerent terrã, non sicut Domini, sed magis serui reddendo tributum regi, & post reditum Babylonie Iudæa fuit sub seruitute, primò Persarum: secundò Græcorum, & tertio Romanorum. ut patet ex libris Esdræ, Næmiæ, Machabæorum: & etiam ex Euangelij quantum ad seruitutem sub Romanis.

23 Quia à mi. usque ad locum illum: Congregans, expositum est supra 6. circa cap. medium.

MORALITER.

inter habitatores terræ: Et quia plures de talibus in sua malicia sunt obstinati, ideo sequitur.

a Nullus est qui a pœ. Talis autem obstinatio obfuscat intellectum, non solum quantum ad cognitionem legis diuinæ, sed etiam legis naturæ, ideo subditur.

b Mil. in cæ. scilicet ad agendum ea quæ secundum naturam suam sunt conuenientia.

c Pop. b. m. id est, legem naturæ scriptam in corde suo, & mentes tales frequenter se iactant de sapientia sua, quæ terrena est, animalis & diabolica, ut dicitur. Iac. 3. d. peruertit enim

* 1 Con-

enim legem naturæ quæ dicit: Hoc facias alij quod tibi vis fieri. Hoc non facias alij quod tibi non vis fieri. Propter quod contra sapientiam talium dicitur.

11 Quom. sic. sapient. nos. su. quia talis sapientia stultitia est apud Deum propter quod subditur.

14 Verè mend. op. est sty. &c. Et subditur ipsorum pœna cum dicitur.

20 Propterea dabo mulieres eorum exteris, agros, &c. Per mala temporalia hic diffusè posita signantur mala æterna iustitiarum subuersoribus infligenda propter quod subditur uersus finem capituli.

A Idcirco ca. Vt quorū dignitas excellebat. ēt ruinae popu-
 li miscantur, quia, s.ā minimo vsq; ad max. om. aua. stu.
B Non est vna, &c. Quasi dicat. Cum tpa pratercant, &
 aestati succedat autumnus: & hyeme arborum cadent fo-
 lia, de longe cuncta videbitis nec ex eis cibum capietis.
C Quare sedem? Vox
 populi inducitur rñ
 dentis, & vicia sua
 cōfītētis, & sese mu-
 tuò cohortātis. Con-
 uc. & ingre. ciui. mu-
 nit. Vel vnā ciuita-
 tem Ierusalē: iam. n.
 alix captā fuerant.
 * Hieron Persona-
 rum mutatio maxi-
 mē in prophetis dif-
 ficilem facit intelle-
 ctū: quā si in suis lo-
 cis, & causis, & tem-
 poribus reddantur,
 plana fient quā ob-
 scura videbantur.
D A Dan auditus est.
 Vbi Iordanis fluuius
 oritur. Nabuchodo-
 sor describitur à Dā
 veniens per Phoeni-
 cē cū exercitu suo.
E Mutam vo. se. Vt
 insanabiliter percus-
 tiant vos. Frustra
 prāces fundunt cō-
 tra serpētē antiquū
 colubrū tortuosū,
 qui Dei prācepta cō-
 tēperunt. Sic quoq;
 qui eloquia Domi-
 ni contemnunt tra-
 duntur aduersarijs
 potestatibus.
 * Theodo. Serpen-
 tēs mortiferos vo-
 cat ipsos hostes, qui
 incātari nequeunt,
 aut,

Consumen-
do consumā

deficere

† r. 4. d.
Difficultas in
telligendi p
phetas vnde
fit.

† Qui nō ad
mittunt inca-
tationem.

aut, quia nostris adtationibus non obtemperant.
 * Gregorius. Immittam, &c. At si diceret, iusto iudicio
 immundis spiritibus vos iradam, qui a vobis excuti ex-
 hortatione praedicantium quasi incantantium sermone
 non valeant.

Cōfusi sunt, quia abominatiōē fecerunt. Quinimō cōfu-
 sione nō sunt cōfusi, & erubescere nescierūt: Idcirco cadent
 inter corruētes, in tpe visitationis suā corruent, dicit Domi-
 nus. † Cōgregas cōgregabo eos ait Dominus: † non est vna
 in vitib⁹, & nō sūt ficus in ficulnea: folium defluxit, & dedi-
 eis quā p̄gressa sunt. Quare sedemus? Conuenite & ingre-
 diamur ciuitatē munitā, & † silcāmus ibi: quia Dñs noster
 † silere nō fecit, & potū dedit nobis aquā fellis. Peccauimus
 .n. Dño: † Expectauimus pacē, & nō erat bonū, tēpus mēde-
 lā, & ecce formidō. A Dān auditus est fremitus equorū eius
 à voce hinnitūū † pugnatorū eius cōmota est omnis terra.
 Et venerunt & deuorauerunt terram, & plenitudinem eius,
 urbē & habitatores eius, quia ecce ego mittā vobis serpētes
 pessimos, † quibus nō est incātatio, & mordebūt vos, ait dñs.
Dolor meus super dolorē: in me cor meū: mœrens. Ecce vox
 clamoris filiae populi mei de terra lōginqua. Nūquid dñs nō
 est in Siō, aut rex eius nō est in ca? Quare ergo me ad iracūdiā
 cōcitauerūt in sculptilib. suis, & in vanitatibus aliēnis? Trā-
 sijt messis, finita est aetas, & nos saluati nō sumus. Super con-
 tritione filie populi mei contritus sum & cōtūstus: stupor

f Dolor me. Ex perso-
 na Dñi hāc legen-
 da euerfionem Ieru-
 salem plangentis, &
 eius miseriam non
 ferentis.
 g Et ecce vox da. De-
 scribit fletū & vlu-
 latum vrbis ingres-
 sis hostibus: Hostes
 venientes de terra
 lōginqua clamant
 cōtra ciuitatem vel
 ciues contra ho-
 stes.
 h Transijt messis. Ver-
 ba populi in Ierua-
 lem longa obsidio-
 ne conclusi, quia
 mutata sunt tempo-
 ra, anni circulus re-
 uolutus. Spes au-
 tem nostra irrita.
 i Super contritione.
 Domini responsio,
 qui in afflictione Ie-
 rusalem videtur af-
 flictus.
 * Theodoretus.
 Plangit ppheta cō-
 missas à populo ini-
 quitates & earū cau-
 sa immisas calami-
 tates recēset vrbem
 vocat filiam populi,
 quoniam illam ipsi
 aedificauerunt. Con-
 tritus sum autem, ple-
 ga ex peccato con-
 tracta.
 Nunquid

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Congreg. postquam exclusum est doctorum remedium, hic cō-
 sequenter reperit populi exterminium, cum dicitur: Cong. cong-
 cos. quia timore exercitus Chaldaeorum de villis campestribus fugerunt Ierusalem.
- 2 Non est. u. idest non erit aduenientibus Chaldaeis, qui totum co-
 medunt, idē subditur.
- 3 Et de. c. scilicet Iudais terra nascētia in abundantia.
- 4 Quā prāt. sunt. scilicet ab eis & occupata à Chaldaeis.
- 5 Quar. s. verbum etiam habitantium extra Ierusalem. q. d. Si
 trademus fugere in Ierusalē quā est ciuitas fortis, & munita, à Chal-
 daeis capiemur.
- 6 Et si. ibi. Modus est enim obsessorum silere de die, vt audiant so-
 num tubae, & currant ad locum vbi fit insultus hostium.
- 7 Qu. ad hanc necessitatem nos adduxit.
- 8 Et po. dc. idest, anxietatem amarā dedit nobis: Cuius causa
 subditur.
- 9 Pe. c. hoc dicebant illi qui peccatum suum recognoscebant.
- 10 Expec. scilicet dicta pseudoprophetarum.
- 11 Et n. c. bo. scilicet pacis quod est summum bonum in vita, sicut
 dicit Priscianus in minori volumine: Si quaeratur quod sit summum
 bonum, in vita bene respondetur pax.
- 12 Tem. me. Aegyp. qui promiserat auxilium Sedechiae & dese-
 cit: idē subditur, Et. cc. for. Cuius causa subditur.

A Dan

- 13 A Da. au. est. fr. eq. Ab illa enim parte intravit Iudaeam exe-
 citus Chaldaeorum cum maxima potestate: vt patet litera vsque ibi.
- 14 Mittam vobis serpen. pessimos. idest, Chaldaeos.
- 15 Quib. n. est. inc. idest, deprecationib. vestris, non flectentur a
 parcendum vobis.
- 16 Dolor meus super dolo. Verbum Ieremiae dolentis de pop-
 li sui culpa, & de superuenienti pœna.
- 17 Ec. vox cl. fil. popu. mei. synagoga vel congregationis Ie-
 deorum.
- 18 De terra longin. scilicet de Babylone, vbi ducta in captiuita-
 lamentabatur Ierusalem destructionem, dicendo.
- 19 Nunquid do. non est in Sion. quasi dicat non, quia temp-
 est destruetum, & rex Sedechias captiuatus. Et subditur responsio
 mini ad hanc querimoniam.
- 20 Quare ergo me ad ira. quasi dicat ista est dictae destructioni
 causa. Consequenter ponuntur verba Ieremij lamentantis.
- 21 Transijt messis. idest, tempus quo rex Aegypti debebat nol-
 auxiliari, quia guerra sunt in estate.
- 22 Et nos sal. nō su. idest, destructi sumus: Minus enim dicēdo pl-
 signat. Ex confidentia enim regis Aegypti rebellauit Sedechias in
 Babylonis, & ex hoc sequuta est destructio ciuitatis & populi, vt l-
 betur infra. 37. & idē subdit Ieremias.
- 23 Su. cont. fil. popu. mei contr. sum. idest, afflictus corpore
- 24 Et contr. mente.
- 25 Stupor. idest, stupefactio membrorum.

* Opt

MORALITER.

- 21 Transijt messis. idest, tempus merendi.
- 22 Et nos saluati non sumus. quia tempore merendi neglexi-
 mus

mus bene operari hoc dicitur in persona damnatoru
 sicut & illud Sab. v. b. Quid nobis profuit superbia, & diuiti-
 iactantia quid contulit nobis, transierunt omnia velut umbra, la-
 sumus in via iniquitatis & perditionis.

† Qu

a Nunquid resina. * Idem. Medicos appellat sacerdotes, & doctrinam spiritalē figuratē resinam. Balaad autem vrbs erat sacerdotibus destinata.

a Medicina poenitentiae. b Propheta, vel sacerdos quorum medicamine curari debuit. 1 Conqueritur ergo quod ciuitas perseverauerit in delicto, nec penitentiam receperit, & praecepta legis. 2 go quod ciuitas perseverauerit in delicto, nec penitentiam receperit, & praecepta legis. 3 est tibi? Quare igitur non est tibi ducta cicatrix filiae populi mei? 4 cum tamen non decissent sacerdotes & praecepta legis. 5

1 Conqueritur ergo quod ciuitas perseverauerit in delicto, nec penitentiam receperit, & praecepta legis. 2 go quod ciuitas perseverauerit in delicto, nec penitentiam receperit, & praecepta legis. 3 est tibi? Quare igitur non est tibi ducta cicatrix filiae populi mei? 4 cum tamen non decissent sacerdotes & praecepta legis. 5

NICOLAUS DE LYRA.

1 Obt. me. praehorore tanti mali. 2 Nun. re. non est in Gal. Per resinam intelligitur grata aromatica & medicinalis per quam Ro. Sa. hic intelligitur sapientia, & per medicum sapiens, qui curat vulnera ut dicit peccatorum, & talis per Ieremias & etiam Baruch, & alij prophetae sancti, ideo subditur.

3 Qua. ig. non o. idest, perfecte curata. 4 Ci. idest, vulnus. 5 Filiae populi. m. ex quo habetur medicus & medicina, & taceatur responsio, quia loquitur ad modum hominis timentis qui truncat verbum suum, & non complet. Responsio tamen est, quod populus volebat audire medicum, nec eius recipere medicinam, ut patet ex supradictis.

3 Qua.

ADDITIO.

In c. 8. ubi dicitur in Postil. Nunquid resina non est, &c. ubi nos habemus: Resina. in Heb. habetur Tori. quod significat in

in Hebr. eo ubicumque ponitur tyi iaca, quae est medicina ad salutem hominum ordinata specialiter contra venena & toxicationes: & est significatio literae magis propria in proposito.

CAP. IX.

Vis dabit. Rex Ierusalem saltem obfessa ciuitate ab hostibus, nocte fregit murum ciuitatis & fugit: & in caepo Ierichonino captus est cum sequacibus & ductus Antiochiam exorbatus est coram filiis suis.

Quis da. Quasi di. Si totus vertat in fletum, & non sint guttae lachrymarum, sed abundantia fluminis dignetur flere non potero. Tanta enim sunt mala, ut omnem dolorem suum vincant magnitudine. Hoc autem tam ex persona domini, quam ex persona prophetae intelligi potest.

b Quis da. me in so. Quasi dicat. Melius est habitare in solitudine, quam inter tanta scelera hominum commorari. Vnde in Euangelio: Vsq̄quo sustinebo vos? Et alibi: Qui intelligit sedebit, quoniam tempus pessimum est.

c Quia de malo in. De malo in malum transeunt peccatores quando idolum idolo mutant, & de peccato cadunt in peius peccatum, vel de obsidione in captiuitatem. De sanctis

CAP. IX.

† Vis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum? Et plorabo die ac nocte interfectos filiae populi mei. † Quis dabit me in solitudinem diuersorum viatorum? Et derelinquam populum meum & recedam ab eis: quia omnes adulteri sunt, & ceterus prauaricatorum, & extederunt linguam suam quasi arcum mendacij & non veritatis confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt: & me non cognouerunt, dicit dominus.

Vnusquisque se a proximo suo custodiat & omni fratre suo non habeat fiduciam, quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet: & vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquetur. Docuerunt enim linguam suam loqui mendacij & non veritatis confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt: & me non cognouerunt, dicit dominus.

Vnusquisque se a proximo suo custodiat & omni fratre suo non habeat fiduciam, quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet: & vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquetur. Docuerunt enim linguam suam loqui mendacij & non veritatis confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt: & me non cognouerunt, dicit dominus.

d Vnusquisque se. Gregor. Callidus hostis cum a bonorum cordibus expelli se conspicit, eos qui ab illis valde diliguntur exquirat, & per eorum verba blandiens loquitur qui plus caeteris amantur ut dum vis amoris cor perforat, facile persuasionis gladius ad intimam rectitudinis intimam irrumpat.

e A proximo suo. Quia & inimici hominis domestici eius. Fratrum quoque gratia rara. Et tradet pater filium, & filius patrem. Et duo in tres & tres in duo diuidentur.

sanctis dicitur. Ibidem

de virtute in virtutem. De peccatoribus vero: De malo in malum egressi sunt. Causa autem malorum est, quod non cognouerunt deum, & ceterus sunt prauaricatum, & lingua armanium in blasphemiam.

Theodo. Declarat ex his conuersatione caritatem nequitiam, quia mala malis succedunt. Horum autem causa est, rerum diuinarum neglectus cum statim adiciet, & non cognouerunt me, dicit Dominus.

circumueniet. Mich. 7 b. Luc. 12. Ibidem. Eccl. 27. a.

munimina

¶ vt

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. IX.

1 Quis dabit. Postquam Ieremias descripsit malitiam populi, & exclusionem remedij, hic consequenter pro dolore incipit lamentari: & diuiditur in duas partes, quia primo ponitur Ieremiae lamentatio, secundo populi Iudae reuocatio, sicut pius pater post increpationem filij, & abiectionem, studet eum reuocare ad bonum, secunda incipit sequenti cap. Prima adhuc in duas: quia primo Ieremias lamentatur, secundo ceteros ad idem hortatur, ibi: Haec dicit. Primus adhuc in duas, quia primo ponitur dicta lamentatio, secundo lamentationis ratio, ibi: Quia omnes: Circa primum dicit Ieremias.

2 Quis da &c. q. d. vellem totus resolui in lachrymas. 3 Et plorabo die ac nocte. idest, continue, quantum potest fieri. 4 Interfectos filiae populi mei. idest, Ierusalem, ut dictum est supra. 5 Quis da. me. &c. Lugentes enim quaerunt loca solitaria. 6 Et dele. pop. meum. Hoc enim desiderabat propter mala culpa,

culpa, quae videbat inesse populo de presenti, & mala poenae de futuro, ut dicitur postea: sed de precepto domini cogebatur ibidem remanere ad arguendum.

7 Quia oēs. Hic consequenter ponitur ratio lamentationis: Et est duplex, prima propter malum culpae presentis, secunda propter malum poenae imminens: secunda ibi: Propterea. Circa primum dicitur: Quia omnes, &c. q. d. ex hoc habeo causam lamentandi, & fugiendi.

8 Et extendit linguam, &c. Verba enim mendacia sunt quasi quedam sagitte emissa, & sic lingua ex qua emittuntur arcus dicitur.

9 Conf. sunt in malitia sua, procedentes de malo ad peius.

10 Vnusquisque se a proximo suo, &c. quasi dicat vicinitas & consanguinitas non habent aliquam fidelitatem sibi adiunctam: quia vicini, & consanguinei nituntur prodere se ad inuicem, ideo subditur.

11 Quia omnis frater supplantans. Duplicatur autem supplantationis verbum, quia multum studebant ad hoc, quod vnus alium deciperet & supplantaret.

* 1 Docue-

MORALITER.

† Quis da. &c. Increpata malitia populi Iudae, Ieremias hic se conuertit ad lugendum populi sui culpas, & poenas propter hoc dicto populo infligendas, & in hoc dicit

dit exemplum ecclesiae praelatis lugendi propter peccata sibi subditorum, & propter poenas eis infligendas in aeternum. nec requiritur hic alia moralitas, quia sensus literalis est etiam moralis.

A *ut iniquè agerent laborauerunt.* Gregor. Ac si apertè diceretur. Qui amici esse veritatis sine labore potuerunt, ut peccent, laborant: cumque viuere simpliciter retinuerunt, laboribus exigunt ut moriantur.

B *Et proba. eos.* in fornace tribulationis. *Vasa figuli probat fornax.* ut quidqd in nobis adulteri ne materiè est excoquatur. Argētū enim domini igne ex. pro. ter. *Theod. Bellū & quæ ex eo nascuntur, appellauit igneam examinationem & probationē* Hūc in modum Dauid ex psona eorum qui erant in Babylone, ait. *Quoniā probasti nos Deus, igne nos examinasti, sicut examinat natur argentū. Sed illa piorum statū enunciarunt: qui per ignem examinati apparuerūt probi. At hic ignea examinatio declarat quid est reprobum.*

C *Nunquid super his.* Sæpe versiculum istum repetit, ut malis corū enumeratis inferat se iussè facere quod facit. *Theod. Absurdū siquidem esset talem iudicē inultā relinquere rantam nequitiam. Visitationē porrò vocauit vltionem. Istud autem anima mea, posuithumano more, cum numen diuinum nō con-*

D *stet anima & corpore, sed simplex sit incompositum & in-*

E *forme.*

F *Super montes.* Tropologi. Super montes fletus, assumitur, & lamentatio super speciosa deserti, dum peccant principes ecclesie nihil, & in ea inuenitur substantiæ Dei nec auditur vox Christi ecclesiam possidentis per Apostolicos viros. Et à volucris cæli, vsque ad pecora. Ab his scilicet, qui possunt in sublime ascendere vsque ad simplices recesserūt à Deo.

G *Et dabo Ierusalem.* Cum ecclesiastici doctores deficiunt, Ierusalem datur in acervum arenæ vel in transmigrationem, ut hæreticus sermo in ea præualeat. Et sic cubilia draconum, & ciuitates illius desolentur ne inhabitet sermo diuinus, & qui dicit: *Inhabitabo, & ambulabo in eis.* Cordis sui. Non in corde nostro, sed in dño confidendū est. Prauū est cor hominis, de quo exiit prauæ cogitationes. *Idcirco hæc dicit dominus. Potest de vicino tempore prophetari, quo capti sunt à Chaldeis: & propriè de hoc, quo in orbibus Gentib. sunt dispersi, & toto orbe diuisi.*

1 *dacium, ut iniquè agerent laborauerunt.* Habitatio tua in medio doli, in dolo renuerunt me scire, dicit dominus. Propterea hæc dicit dominus exercituum: Ecce ego conflabo, & probabo eos. Quid enim aliud faciā à facie filiarum populi mei? Sagitta vulneras linguam corū doli loquuta est. In ore suo pacem cum amico suo loquitur & occultè ponit ei infidias. Nunquid super his nō visitabo dicit dñs, aut in Gente huiusmodi nō vlciscetur anima mea? Super montes assumam fletum ac lamentum, & super speciosa deserti planctum, quoniā incensa sunt, & eò quòd non sit vir pertransiens, & nō audierunt vocem possidentis à volucre cæli usque ad pecora transmigrauerunt & recesserunt. Et dabo Ierusalem in acervos arenæ, & cubilia draconum: & ciuitates Iudæ dabo in desolationem, & eò quòd non sit habitator. Quis est vir sapiens qui intelligat hoc, & ad quæ uerbum oris domini fiat, ut annunciet istud: quare perierit terra, & exusta sit quasi desertum, & eò quòd nō sit qui pertranscat? Et dixit dominus: Quia dereliquerunt legem meam quæ dedi eis, & non audierunt uocem meam, & nō ambulauerunt in ea, & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim, quod didicerunt à partibus suis. Idcirco hæc dicit dñs exercituum Deus Israel: Ecce ego cibabo populum istum absinthio, & potum dabo eis aquam fellis, & dispergam eos in Gentibus, quas nō nouerunt ipsi & patres eorum, & mittam eos in gladium, quas nō nouerunt ipsi & patres eorum, & mittam eos in gladium.

In pastoralibus 3 par. adm. nit. 12.
Eccles. 27. a.
1. Sal. 1. b.
Cum filia.
in corde suo.
assumite.
Psal. 65.
habiraculo, pascua.
ita ut
ita ut
quos

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Docuerunt enim linguam loqui mendacium, &c. per uerba pulchra, & deceptoriam sua mendacia colorando, ideo subditur.
- 2 Habita. tua in medio doli. quia quiescentes in suis domib. dolos contra alios cogitabant.
- 3 In dolo renuerunt scire me. idest, mandata mea ut licentius peccarent.
- 4 Propterea. Hic ponitur secunda ratio lamentationis. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur hæc ratio, secundò queritur huius rationis consideratio, ibi: Quis est. Circa primum dicitur. Propterea. id est propter peccata populi predicta.
- 5 Ecce ego conflabo. idest, puniam eos debita pœna.
- 6 Quid enim aliud faciā, &c. quasi dicat Tantum dedecus culpæ non debet dimitti sine decore iustitiæ.
- 7 Sagitta vulnerans linguam eorum. quia habebant uerba nocua valde, ideo subditur.
- 8 In ore suo pa. nulla enim pestis grauior ad nocendum quam familiaris inimicus: & iste est amicus fletus.
- 9 Nunquid super his non visita. debitam pœnam inferendo quasi dicat. Sic.
- 10 Super montes assumam fletum. idest, assumi faciam, & per montes intelligitur Iudæa, quæ est terra montuosa.
- 11 Et super speciosa deserti planctum, quoniam incensa sunt. Loquitur de futuro per modum præteriti propter certitudinem.

- 12 Eò quòd non sit vir pertransiens. quia sunt occisi vel captiuati.
- 13 Et non audierunt uocem possidentis. id est, ipsius Dei, quæ est dominus totius terræ, & specialiter terræ promissionis.
- 14 A volucre cæli usque ad pecora. idest, à maioribus usque ad minores.
- 15 Transmigra. in Babyl. Vel, à volumine cæli. quia cum huiusmodi capti sunt pecora, & ad recessum animalium, & pecorum remanet terra deserta: & sic inde fugiunt aues nutrimentum ibi conueniens non habentes.
- 16 Et dabo Ieru in acervos arenæ. per destructionem murorum & domorum.
- 17 Et cubi. dra. Animalia enim uenosa habitant in ruinis.
- 18 Quis est. Hic consequenter queritur huius destructionis consideratio, cum dicitur: Quis est vir sapiens qui intelligat hoc idest, consideret dictam destructionem.
- 19 Ut annunciet istud. querendo quare perierit terra: Et subditur responsio domini.
- 20 Quia dereliquerunt legem meam, &c. & patet litera supradictis.
- 21 Ecce ego cibabo populum istum absinthio, &c. idest, mittam eis tribulationes amaras.
- 22 Et disp. eos in Gentibus. extraneis.
- 23 Et mittam eos in gladium. quia multi de Iudæis in uia captiuitatis Babyloniæ & in termino fuerunt mortui: & similes illis qui contra Ieremie consilium post destructionem ciuitatis fugerunt in Aegyptum.

a Gladium. Vel materialē vel spiritualē, quo diuiduntur ne in malū cōsentiant, sed in eo, qđ mali sunt, dispercant. **b** *Et uocate.* Uocate lamentatrices pp futurā captiuitatē, & ciuitatis euerسیونē. Lamentatrices vocari iubet, quā voce flebili, verberatis lacertis ad lachrymas inuitāt. Is. n. mos vsq; hodie pmanet in Iudāa, vt **a** parsis crinib. mu **b** ieres nudatis pe- torib. voce mo- dulata populum transfundant in la- chrymas. **c** *Ocu. no.* Propterea: vel ipse Deus adiungit se compa- tientis affectui, vt qđ populus susti- net, sustinere & sē- tire ipse dicatur. **d** *Quo vsq.* Dicant hoc i psequutione credentiū tubā qđ idcirco vastate sūt atq; confusa, quia dereliquerunt legē dñi, & deseruerūt tabernacula sua. **e** *Aud. er.* Superi⁹ dixit. uocate lamē- tatrices, &c. Nunc quasi p̄sentes al- loquitur in suggil- lationē Sacerdotiū, atq; doctorū & vi- rorū oīum: vt illis a doctrina cessan- tib. mulieres audi- ant verbum dñi. **f** *Quia ascen.* Quia tāta erit fortitudo, & velocitas hostiū vt non expectēt o- stiū, sed p fenestras & tecta cōscendāt. * Theo. Fenestras vocat erroris com- mentationes, per quas errorē susce- perunt, & illius er- gō inflicta est pō- na. Nec errauerit quispiā qui sensus corporis, appellaue- rit animæ fenestras, v. g. visum, gustum, olfactum, auditū & tactum. Per hoc enim vita & mors ingredi possunt. Nam qui temperatē intuetur, consequitur vitam, qui au- tem intemperatē, decerpit mortem. * Ambrosius. Fenestra tua est oculus tuus. Si videas malitiam ad concupiscendam, intrauit mors, si audias sermones meretrices, intrauit mors, &c.

g *Loquere, hec di.* Verbū Hebraicū quod trib. literis scribi- tur dalet, beth, res. Vocales. n. in medio non hēt pro con- sequentia, & legentis arbitrio si legatur dabit sermonem significat, si deber mortē, si daber. loquere. Vñ LXX. & Theodotio iunxere illud in fine capituli qđ sic termina- uerunt, vt dicere: **1** Iuvenes de plateis **2** morte. Aquila & **3** Symmachus tran- **4** sulerunt loqre, vt **5** i peret dñs pphete. **h** *Qua. /.* Quod post tergum metentis **†** vestrae quasi inutile negli- **†** in gitur. In quo osten- dit tantā in vrbe, & circa futurā cē- dē, vt nō sit qui se- peliat corruentes. **i** *Qui facio misericor- ditum.* Et si quādam videantur iniusta, oīa tñ facit iuste, oīa prouidē. Vbi sunt ergō qui di- cūt hoīem pprio regi arbitrio, & sic **E** dāt liberi arbitrij potestatem, ut Dei tollant misericor- diam atq; iustitiā? **†** tertia **2. Cor. 10. d.** Hoc apostolus po- nit testimoniū di- cens: *Qui gloriatur, in domino gloriatur.* **k** *Ecce di. ve.* Mul- ta Gētium, & ma- ximē Iudæ, & Pa- lestine cōfines vsq; **11** hodie circuncidi- **12** tur & p̄cipuē Ae- **13** gyptij, & Idumæi Ammonite & Mo- abite, & oīs regio Saracenorū qui ha- **†** dispersos **†** ad extrema **†** mundi. **15** bitant in solitudi- ne & qui attonsi sunt in comā. Non igitur debet glo- riarī Iuda, si ex le- ge circuncisus est. **16** Circuncisio enim non prodest, nisi legem obserues. * Theo. Idumæi quidē ducētes genus ab Esau, circunci- debantur, iuxta legē Abrahæ datā: Ammonitæ uerō & Moabite, vt uicinitate iuncti, æmulati sunt cognationē. Qui at ab Ismaele, & Cethura descēderūt, lege maiorū cir- cūcībāt. Hos ergo uocat circūcōs facie, qđ pilos gena- rū auellere cōsueuerāt. At Aegyptios incolē populi do- cuerūt circūcif. Cōiun. at eis Iudā, ut reprimeret arrogā.

g *Loquere,*

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Hæc dicit dominus exercituum. Hic consequenter Iere- mias alios inducit ad lamentum, dicens. **2** Contemp. Id est, considerate mala supradicta. **3** Et uocate lamen. Antiquitus enim in lamentationib. voca- bantur mulieres carmen lugubre precipientes ad commouendū alios ad fletum, eò quod mulieres magis sunt compassiue quam viri, & adhuc sit aliquibus terris. **4** Et ad eas. In hac arte. **5** Mitti. & pro. Q. d. tempus lamentationis instat. Cetera patent in littera vsque ibi. **6** Quia ascen. mors. Q. d. nihil valebit claudere ostia vel por- tas contra Chaldeos, quia ascendent, & intrabunt per fenestras ad interficiendum iuvenes & paruulos. **7** Et cadet &c. Q. d. non erit qui sepeliat, ideo subditur. **8** Non glo. sa. Hoc dicitur quia illi de regno Iudæ iactabant se posse Chaldæis resistere partim per sapientiam doctorum, partim per fortitudinem bellatorum, & partim per munitiones & diuitias in Ierusalem congregatas ista non valebunt vobis. **9** Sed in hoc glo. verè. **10** Scire, &c. Cauendo offensam meam & recurrendo ad meum auxilium, & non humanum. **11** Ecce dies uen. De propinquo. **12** Et uisi. Per punitionem. **13** Super o. Qui incur. sine sit p̄pitiū carnis, siue p̄pitiū cordis. **14** Super

14 Super Aegy. &c. Cum punitione Iudæ populi exprimitur hic punitionem aliquorū populorum, qui erant eis propinqui: & in quib. habuerant fidu- iam de adiutorio, & ipsi magis fuerunt eis in nocu- mentum: propter quod exprimitur puni- tio eorum. **15** Et su. o. q. Isti erant Agarenī descendentes de Ismael filio Abrahæ, qui habebant capillos recisos, vsque ad aurem ad modum pugilum. In Hebræo habetur: Et super omnem angulatum an- gulo. Et dicit Ra. Sal. quod per hoc intelligitur populus habitans in deserto iuxta angulum Iudæe. **16** Quia omnes, &c. s. carnis, & Iudæi p̄pitiū cordis. Scitū- dum autem, quod ubi nos habemus supra. Super o. q. &c. In He- bræo habetur: Super omnem incircuncisum habentem p̄pitiū. Quia aliqui de populis circumstantibus Iudæā, erant circuncisi in carne, scilicet Ismaelitæ & qui Agarē seu Saraceni dicuntur & similiter Idumæi, sicut Ismael filius Abrahæ, & Esau filius Isaac, a quibus descenderunt, fuerunt circuncisi: & sic quan- tum ad circuncisionem carnis filij Iudæ non p̄celebant istos po- pulos. Est ergo sententia, quod sicut circuncisio carnis non valebat extraneis, eò quod erant circuncisi mente per idololatriam, sic non valebat filijs Israel, qui hoc modo erant incircuncisi corde: & secū- dū hoc littera que sequitur: Quia om. &c. Sic est exponenda, quod habent p̄pitiū cordis, quantum ad circuncisos carne, vel p̄pitiū carnis, & cordis quantum ad alios.

CAP. X.

A

Audite ver. &c. Proprie aduersos eos

loquitur, qui coelestia veneratur: que in signum posita sunt annorum & temporum & mensium & dierum, b

tanquam ab his regatur genus humanum, & ex causis coelestium moderentur terrena. b *Lignum*. Quod de idolis diximus, ad hereticos referamus. Ipsi enim d

† tolluntur.

B

vani cultus de suo corde confingunt. Iactant grandia, & quasi sensibus aureis, & eloqueis argenteis imperitorum aciem, obstringunt: quorum dogmata a suis inuentoribus portantur, in quibus nulla utilitas. quorum cultura Gentium, propria est & eorum qui ignorant Deum.

CAP. X.

Vdite uerbum quod loquutus est dominus super uos domus Israel. Hæc dicit dominus: Iuxta uias Gentium nolite discedere, & a signis cœli nolite metue-

re, quæ timent Gentes, quia leges populorum uanæ sunt. Quia lignum de

salu præcidit opus manuū artificis in ascia. Argento & auro

decorauit illud, clauis & malleis compegit, ut non dissoluatur.

In similitudinem palmæ fabricata sunt, & non loquentur, portata tollentur, quia incedere non ualent. Nolite ergo timere ea, quia nec malè possunt facere nec bene.

Non est similis tui domine, magnus tu, & magnum nomen

c Argent.

c Argent. & auro. Hierony. Ut fulgore materiæ simplices occupet & decipiat. Hic error usque ad nos peruenit, ut religionē in diuitijs arbitremur.

d Nolite ergo timere. Solent plerique Gentium, demones colere ne officiant, & alios exorare, ut proficiant: unde Vergilius: Nigram hyemi pecudem, zephyris foelicibus albam.

e Non est similis tui domine, Deorum, scilicet qui ab hereticis finguntur.

* Theodoretus. Dissoluit hic superbiam Iudæorum quia non dixit, portio domini, populus ipsius Iacob: sed Deum omnium uocauit regem cunctarum, prædicentem agnitionem Dei gentibus euenturam.

a Tuum

NICOLAUS DE LYRA

CAP. X.

* I

Audite uerbum quod loquutus est dñs super, &c. Postquam Ieremias deplorauit populi inuoluntatem, hic consequenter reuocat eos ad penitentiam. Et primò reuocat eos a seruitute idololatriæ, secundo a transgressione legis diuine. c. seq.

Diuisio.

Prima in duas, quia primò ponitur dicta reuocatio, secundo abstinentium punitio, ubi: Congrega. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur reuocatio populi, secundo declaratio dicti, ubi: Quia lignum. Ad intelligentiam primæ partis, secundum quod Gentiles crediderunt corpora cœlestia esse animata, & non solum esse animata sed

Error Gentilium circa corpora cœlestia.

habere aliquid diuinitatis, & sic ex libero arbitrio influere in ista inferiora ad causandum effectus prosperos vel aduersos hominibus: & ideo statuerunt ea placare sacrificijs & oblationibus: & istud est falsum, quia ut dicit Damascenus cœli inania sunt, & insensibiles, & sic agunt in hæc inferiora ex necessitate nature: & sic offerre eis munera ad placationem ex timore effectuum est erroneum, & superstitiosum ad idololatriam pertinens: & quia Iudæi in hunc errorem inciderant, ut patet ex supradictis. 7. cap. quod faciebant placentes reginæ cœli, ideo ab hoc errore reuocat eos Ieremias, dicens,

- 2 Iuxta uias Gentium. i. leges & statuta earum.
- 3 Nolite discedere. scilicet idololatriam.
- 4 Et a signis cœli. i. a planetis & constellationibus diuersis.
- 5 Noli metu. scilicet metu superstitioso modo predicto.
- 6 Quia leges populorum uanæ sunt. Quibus statuerunt signa cœli placare muneribus, ut dictum est, per hoc tamen non excluditur metus rationabilis. Licet enim corpora cœlestia sint agentia de necessitate, habent tamen uirtutem immutandi elementa, & composita ex eis ad diuersas qualitates: ex quibus disponuntur humana corpora ad uarias infirmitates. Sicut ex dominio Martis cholera accenditur, ex qua a censione non solummodo corpora disponuntur ad infirmitatem aliquam, sed etiam appetitus sensitivus ad iram: ex quo sequuntur uariis lites & dissensiones, eo quod homines, ut in pluribus sequuntur suas passiones. Solum autem sapientes earum dominantur per rationem. Timor autem homines consiliatiuos efficit, ut dicit Philosophus. 2. Rhetoricæ, ad præcauendum de malis futuris: & ideo timere a cœli constellationibus ad hoc quod homo consulat de habendo remedio contra dispositiones ad infirmitates corporum & malas passiones, & alia huiusmodi quæ possunt ex influentia cœli causari, non est malum sed licitum & honestum & secundum hoc dicit Ptolemæus in cœlo loquio suo, quod sapiens dominabitur astris: in quantum prouidebit sibi de remedio contra effectus eorum.

7 Quia lignum. Hic ponitur declaratio dicti: Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur ista declaratio, secundo infertur quidam conclusio ubi: Sic ergo. Dixit enim Ieremias parte præcedenti, quod leges populorum uanæ sunt, quæ sunt de idololatria, & hic declarat hic diffusè ostendens, quod idola nullam habeant uirtutem inuandæ vel nocendæ hominibus: sed magis e conuerso, quia homines faciunt idola per artem, & possunt ea dissipare: & hoc est quod dicitur. Quia lignum de salu præcidit opus manuū artificis in ascia. Et patet litera usque ibi.

8 In simili pal. fabrica sunt. Quod exponitur uno modo, quod sicut arbor palmæ cœli: per artem non habet aliquam uirtutem faciendi fructum, sic nec idola habent aliquam uirtutem faciendi bonum vel malum. Alio modo, quod sicut palma crescit in altum uirtute nature sic idolum metallicum erigitur in altum uirtute artis, & non propria uirtute, & ideo subditur.

9 Non est similis tui domine. Quia omnia agis propria uirtute nullo dependens, & ideo subditur.

* I Quis

MORALITER.

† 1 Audite uerb. dom. Postquam Ieremias luxit populi sui peccata reuocat eum a sua malitia, & primò reuocat eum ab idololatria, dicens.

2 Iuxta uias Gentium noli discedere. Et subditur causa cum dicitur.

6 Quia leges populorum uanæ sunt. Nam inducunt ad seruiendum idolis quæ nihil sunt, ut dicitur 1. Cor. 8. & subditur ratio cum dicitur.

7 Quia lig. de sal. præ. Moraliter per saltum, cuius ligna sunt infructuosa, signatur quælibet congregatio quæ in pluribus caret bonis operibus: quod aliquando contingit in religiosiis & secularibus: Igitur lignum de saltu accipitur, cum aliquis insufficienti scientia pariter & uita, ad ecclesiæ regimen eligitur vel assumitur, ut inde fiat idolum. De quo dicitur. Zachar. 11. d. O pastor & idolum

idolum delinquens gregem. † Opus ma. artificis. Talis enim promotio est ab hominibus, & non a Spiritu sancto.

† Argent. & au. d. c. o. l. Quia tales promotores promouent eum ad congregationem auri, & argenti, ut habeat partem sibi.

† Clauis & malleis, &c. Tales enim promoti non stant in statu pastoralis per uirtutem intellectualem vel moralem, sed per potentiam temporalem.

8 In simili. palmæ fabri. sunt. Nam qui plantat palmam non comedit eius fructum, quia communiter moritur ante palmæ fructificationem. Similiter qui promouet prælatum inutilem non percipit inde fructum dulcem meriti, sed amarum peccati.

† Porta. tol. Nā a promotoribus, inuoluntate sustinetur.

† Quia incedere non ualent. Scilicet per uiam inorum.

† I Doctrin

a Tuum est. Quamvis haeretici iuxta sapientiam mundi que destruitur sibi, sapientes videantur, tñ in oibus regnis ecclesiam lacerant, nullus similis domino. Vnde: *Peraam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentium reprobabo.*

b Inuolu. de Thar. afferit. Aliter non decipit, fallitas inuoluitur, veritas aperit.

c Theodoretus. Tharsis appellat Carthaginē. Eiusmodi enim argenti maximē laudatur. Et proculdubio etiā nunc qui student opibus, Africam inquirunt.

d Ophir opus. Vñ de septem nominibus quib. aurum apud Hebræos appellatur quod dicitur repossimus obrizum, vt in superficie t̄ parēat quod intus latet.

e Hiacynthus & purpura, &c. Vt superficiem intuētes decipiant, dū cœli sibi colorem ostendunt, & coelestia f̄ promittunt.

f Caelos & terram. Quæ cooperatores Christi, qui dij vocantur & domini, per doctrinam ecclesiasticam partim fecerunt.

g Theodoretus. Nam Dei proprium est creare, non ab alio creari. Ideoque si filius est creatus, non est Deus. In vniuersorum est opifex & conditor, re vera Deus est.

h Qui facit. Origenes Dominus qui facit terram in for. &c. Tres quodammodo virtutes Dei assumens propheta, fortitudinem, sapientiam, prudentiam, vnicuique propria opera distribuit. Fortitudini terram, sapientiæ, orbem terrarum, prudentiæ, cœlum. In nostra ergo terra (de

(de qua dictum est: *Terra es & in terram ibis*) necessariam D habemus fortitudinem Dei, sine qua impossibile est exequi quod repugnat carni. Cum autem mortificata fuerint membra supra terram, tunc patet spiritus voluntari. Spiritu enim facta carnis mortificantur. Dominus ergo facit terram in fortitudine sua, quam (sicut scriptum est in Iob) statuit supra nihilum, quo constat in fortitudine Dei immediatē mundi terræ libram sustineri. Veniā & ad orbem terrarum qui Græcè *διουμένην* hic dicitur, id est, inhabitata. Scio animam inhabitatam. Scio desertā. Si ergo non habet Deum patrem & filium dicentem. Ego & pater apud cum mansionē facimus, & Spiritum sanctū, verē desertā est. Habitata autē est quæ Deo plena est, & habet Christum & Spiritum sanctum. Hinc Dauid in Psal. confessio nis: *Spiritu principali confirma me. spiritum re. in. in. vis. spiritum. st. ne aufer. a me.* Hæc autem in approbationem huius rei diximus, quod habitata, i. orbis terrarum, in sapiētiā Dei fabricata sit. Sapiētia. n. auxiliatur iusto super decem potestatem habenti ciuitates: Sapientiam Dei & disciplinā qui abiicit infelix est, & vana spes eius, labores insensati, & inutilia opera. Laboremus ergo vt habitata anima nostra Dei sapientia erigatur. Cecidit enim de sublimi venientib. nobis in locum miseriarum, cecidit postquam peccauimus. Denique quicumq; vel quidquid est in isto orbe,

Gen. 3. d. secundum aliam literā. Iob. 26. b.

† Industriorū

† verax.

† Infr. 51. b. Psal. 50. d.

Luc. 19. c. Sap. 3. c.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quis non time. Quasi dicat, nullus est, qui te non debeat timere.

2 Tuum est enim. Id est, honor debetur tibi ab hominibus. In Hebræo habetur: Quia tibi veniet, & subintelligitur, quicumque sapiens ad te honorandum, & sic est eadem sententia, sed translator posuit clarius transferens sensum ex sensu, & nō verbum de verbo.

3 Inter cun. sa. Apud omnes enim Gentes sapientes seu philosophi posuerunt vnam causam primam hominibus præsentem, & illam dixerunt esse Deum Deorum, & illum præ cæteris honorauerunt. Verumtamen cum vulgaribus hominibus vt communiter adorabāt idola in templis, ideo subditur.

4 Pariter incipien. & fatui pro. Dicuntur autem hic insipientes, idolorum factores, & fatui eorum cultores: & vtrique probabuntur: id est, reprobabuntur.

5 Doctrina vanitatis eorum. i. doctrina qua asserunt idolum esse Deum vana est, ideo subditur.

6 Lignum est. Scilicet idolum interius sed ornatum auro & argento exterius, ideo subditur.

7 Argen. inuolu. In Hebræo habetur. argentum ductile de Tharsis afferitur. Quia ibi inuenitur argentum ductilius.

8 Et aurum de Ophir. 3. Reg. 9. nominatur locus iste Ophir, & ibi

ibi inuenitur aurum valde bonum.

9 Opus artif. *supple est idolum ex istis factum.*

10 Hyacinthus & pur. &c. Idolis enim aliquando fiebant vestes de tali materia.

11 Dominus autem. Cæli & terræ.

12 Deus ve. est. Isti autem falsi.

13 Ipte Deus vi. Isti autem carentes vita.

14 Et rex sem. Isti temporaliter facti.

15 Ab indig. &c. aliquando induitur a Deo terræ motus propter hominum peccata.

16 Et non sustine. &c. Quæ in terræ motu aliquando subito moriuntur.

17 Sicer. Hic ex prædictis inferitur conclusio, scilicet quod idola non sunt veneranda, sed magis vituperanda, & hoc est quod dicitur: Sic ergo dicetis, &c. Rab. Sal. dicit, quod hoc est principium literæ missæ a Ieremia iohakim regi Iuda, & illis qui cum eo iam erant in Babylone, quia de consilio Ieremia se tradiderant regi Babylonis, vt habetur. 4. Reg. 14. vnde & Chaldaicè scribitur ab hoc loco. Sic ergo dice. vsque ibi: Quæ sub cælo sunt. Includit. Et est sensus secundum Rab. Sal. Cum Babylony inducent vos ad idololatram sic dicetis eis.

18 Dij qui cœlos & terram, &c. Et patet litera vsque ibi.

† 1 Ad vocem

MORALITER.

5 Doctrina. Hic moraliter arguitur doctrina curiosa, cū dicitur: Doctrina vanitatis eorum. Scilicet multorum Theologorum qui magis student curiositati quam veritati: & cum maiori pondere allegant autoritates philosophi, & commentatoris, quam dicta nostri Saluatoris.

6 Lignum est argentum inuolut. Talis enim doctrina, sicut lignum aridum caret humore deuotionis, & est inuoluta verbis ornatis.

† De Thar. affer. Tharsis, explorans gaudium interpretatur, ideo designat doctorem vanum qui non quærit docere vtilia, sed magis curiosis auditoribus placere.

8 Et aurum de Ophir. Quod interpretatur radians, quia non curat de veritate, sed magis de apparentia famæ.

9 Opus artificis & non Dei. Quia talis doctrina non est ex instinctu Spiritus sancti.

10 Hyacinthus & purpura indumentum eorum. Nam anhelant ad pontificalem ornatum.

11 Dominus autem Deus. Hic ostenditur diuina veritas iuxta prædictorum falsitatem, ut opposita iuxta se posita magis eluceant, ideo subditur.

† Dominus autem Deus verus est. In factis & in uerbis.

† Qui facit terram in fortitudine sua, &c. Id est, terrenos principes ad defensionem bonorum, & punitione malorum.

† 1 Preparat

Orbe, ante erectionem cecidit. Omnes enim corruimus per peccatum in orbem terrarum. Sed dominus eleuauit iacentes & in prudentia sua extendit caelum. Non fortitudo, no Sapiaentia in caeli extensione assumpta est, vnde. Dominus sapientia fundauit terra, praparaui aut celos prudentia.

bus silicibus sibi complofis medius ignis elabitur. Moy- Des nubes erat, & Iesu Naue qui dum sibi colliduntur, ex sermonibus eorum micant fulgura Ieremias quoque & Baruch sibi colloquentes rutilantia fulgura mittunt. d Et educit ventum de thesaur.

† stabilis.

† nubeculas. Sap. 3. c. Deus n. licet vnus diuersis vocabulis significatur.

Est ergo aliqua prudentia Dei qua nolo extra Christu requiras. Omnia .n. que Dei sunt Christus est. Ipse est sapientia eius, ipse fortitudo, iustitia, sanctitas. Ipse etiam prudentia. Sed cu vnum sint in subiacenti, pro varietate sensuum diuersis vocabulis nuncupantur. Aliud .n. significat sapientia, aliud iustitia. Qn .n. sapientia dr, discipliniste humanarum diuinarumque rerum instituit. Qn iustitia, distributor, & iudex meritorum significatur. Ita ergo prudentia eius

a ¶ LXX & erexit orbem. b ¶ Filio. vnde: Ipse enim dixit, & facta sunt, ipse manda. & c. lo quens ad filium: Faciamus ho. & c.

sua, † praparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit celos. Ad vocem suam dat multitudinem aquaru

a ¶ De quibus. Mandatum nam p. & c. b ¶ Non a consulis, non a duobus, non a tribus. beati enim pauperes spiritu, quo. ip. est re & c. c ¶ Cum acentia hominum cordi coruleant doctrina fatiat.

in caelo, & eleuat † nebulas ab extremitatib. terre. Fulgura

in pluuiam facit, & educit ventu de thesauris suis. Stultus

factus est omnis homo a scientia sua, confusus est ois artifex in sculptili, quoniam falsum est quod conflauit, &

non est spiritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum. In

tempore visitationis suae peribunt. Non est his similis

pars Iacob. Qui .n. formauit omnia, ipse est, & Israel virga

hereditatis eius: dominus exercituu nomen illi. Congrega

de terra † cofusionem tua, qua habitas in obsidione: quia

† in quibus omnes sunt thesauri sapientiae & scientiae ablati.

¶ Eorum scilicet qui supplantauerunt Iudaeos & acriter hareticos. vnde: Dominus pars hae mex. b ¶ Tam in anima quam in corpore. c ¶ Omnis qui dicitur est in Deo v. Iesu ceinens Deum, scriptum est hereditatis eius

¶ Sabaoth ¶ O Ierusalem.

¶ Agris. a Substant. eni. quidquid enim habes confusione dignum est.

Prou. 1. c. secundum aliam literam. Psa 103. 2.

Gen. 3. d.

1. Cor. 15. c.

Matth. 6. f.

Exod. 9. g. Iob. 29. d. Isa. 1. a.

Mar. 9. c.

hic intellige, cum doctrina est & demonstratio bonarum aut maliarum rerum aut neutrarum. Sicque nunc caelum extendisse dicitur in prudentia sua, vnde: Extendi verba mea, & non attendistis. Asserit enim quondam esse verboru extensionem, vt caeli. vnde: Qui extendit caelum sicut pellenti. Extenditur .n. anima nostra, qua prius fuerat contracta. Qui autem caelestem portant hoem, caeli sunt. Si .n. ad peccatorem dicitur. Terra es, & in terra ibis: Cur non dicatur ad iustum Caelum es & in caelum ibis? Aut si propter coyum dr ei qui portat imaginem coyi: Terra es, & in terram ibis: Cur propter caelestem ei qui portat imaginem caelestis non dicatur. Caelum es, & in caelum ibis? Vnusquisque nostrum aut caelestia facta habet, aut terrena. Si terrena sunt, ad cognatam sibi terram deducunt eum qui thesaurizauit sibi in terra, & non in caelo. Si vero caelestia, thesaurizatoru suu ad propinquu sibi regionem subuehunt.

a Nebulas. Quae nouerunt. i. quibus pluuias suspendat & quibus impendant. Moyses quasi nubes loquebatur, qui dicebat: Expectet terra, vt pluuiam verba mea. Et Isaias: Audi caelum, & auribus percipe terra quia dominus loquutus est.

b Abexte. Qui vult in vobis primus esse, sit omnium nouissimus. Aliter enim nemo fit nubes.

c Fulgura in plu. Origenes. Fertur, quod fulgura ex nubium vel imbruu collisione generantur. Sicut ex durioribus

& in terra. Verus ergo Deus horum omnium est opifex. e Stultus. i. Stultus comparatione Dei. Stultum .n. Dei sapientius est omnibus hominibus sapientibus. scilicet. Infatuauit .n. Deus sapientiam mundi, non in sapientia sua. Non enim potest sapientia mundi capere sapientiam Dei. Non enim dedignatur sapientia Dei ad mundi sapientiam conuincendam tota descendere. Sed modicum quid necessarium fuit, quod fatuum Dei erat. Omnia enim contraria assumpsit Deus, vt contraria dissoluat.

f Fal. st. Origenes. Quod ordine suo fingit. Falsum est enim quod conflauit, sicut stultus est omnis homo a scientia, stultum etiam est quod facit.

g Non est spi. in. Notandum quod in hoc ca. ventus & spiritus vno nomine apud Hebraeos appellantur ruah.

h Vana sunt. Aut enim rustica sunt vt lignum, aut pulchro sermone tinnientia, vt argenteum, aut de proprio sensu simulata mentiuntur vt aurum.

i In tempore vi. Ad tempus valet haeresis, vt qui proba sunt manifesti fiant Cum autem visitatio Dei venerit, oculus eius cuncta respexerit, omnia conticecent.

k Theodoretus. In tempore visitationis suae peribunt Nam Apostolica praedicatio prorsus deleuit eorum memoriam.

k Congreg. precipit Ierusalem vt quidquid substantiae for- habet,

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ad vocem suam dat, &c. Scilicet aereo, vbi vapores humidu condensantur & nubes in pluuias resoluuntur. 2 Et eleuat nebulas ad extremitatib. terrae. Id est, a mari Oceano, quod terminat terram habitabilem: inde enim eleuantur nebulae pro maiori parte. 3 Fulgura in pluuiam facit. Quia resolutis in pluuiam nubibus fulgura cessant quae procedebant ex eis. 4 Et educit ventum de thesauris suis. i. de locis occultis. 5 Stultus factus est homo, &c. Faciendi idola & colendi. 6 Vana sunt, &c. Id est, derisione. 7 In tempore visitationis suae. A Deo. 8 Peribunt. Idola & idololatrae. 9 Non est his. Scilicet idolis.

- 10 Similis pars Ia. scilicet ipse Deus, quem solum coluit. 11 Qui enim formauit omnia ipse est. i. Deus Iacob. 12 Et Israel. i. populus Israel. 13 Virga haere e. Id est, pars vel mensura inquam elegit eu specialiter ad cultum suum. 14 Domi. exer. Id est, angelorum. 15 Nomen il. Et non alieri. Homines enim bene dominant hominibus, sed non angelis. 16 Congrega. Hic consequenter describitur obstinatorum praesidio, & primo quantum ad Iudaeos, secundo quantum ad extraneos, ibi Effunde. Circa primum dicitur. Congrega. de te. Q. i. ventu tibi confusio ex vniuersis partibus. 17 Quae hab. in obsi. i. tu Ierusalem quae obsidebaris a Chaldeis: & loquitur de futuro per modum praesentis propter certitudinem prophetiae.

10 Similis

* 1 Ecce

MORALITER.

- † † Preparat orbem. Id est ecclesiam. † In sapientia. i. Evangelica, & non philosophica. † Et prudentia sua, &c. Id est, homines contemplatiuis extendit ad proxim regiminis ecclesiae propter populi necessitatem. 1 Ad vocem suam. Id est, sanarum doctrinarum. 2 Et eleuat nebulas. i. praedicatores ad praedicandum, de quibus

- quibus dicitur Isa. 60. b. Qui sunt isti qui vt nubes voluit? 3 Fulgu. in plu. facit. i. tormenta diuinitus comminata fare facit per pluuiam lachrymarum: exemplum de Niuitis poenitentiam agentibus ad Ionae praedicationem. 4 Et edu. ven. de thes. suis. Id est, multiplex Spiritus sancti donum de sapientiae suae occultis. 5 Stultus factus est om. &c. Nam ad talia pertingere non potest scientia humanitus reperta.

† MOR

habet, in urbem munitissimam congreget, & longæ obfidi-
dioni præparet alimenta. Non enim Deus sicut prius lo-
gè post futura minatus, sed statim futura.

a *Væ mihi super contritione.* Cōqueritur Ierusalem quod
vehementer afflicta sit & plaga insanabili.

* Theodoret. Con-
tritionē vocat pec-
catum, vā autē sup-
plicium. Nequitia,
inquit, tuam secu-
ra est poena, & gra-
uissimam plagā ac-
cepisti.

b *Tabernaculum.* Plā-
git Ierusalem tam
facilem factam sub
uersionem suam, vt
non mœnia eruta
sed tabernaculū ab-
latum pites.

* Theodoretus.
Tabernaculum vo-
cat, non modo tem-
plum diuinum, sed
etiam domos & tur-
res & porticus.

c *Et non subsistit.*
Neq. enim in Chal-
dæam trāslati sunt,
sed magna pars eo-
rum interfecta at-
que deleta est.

d *Stultè egerunt pa-*
stores.

* Theodoretus.
Pastores vocat re-
ges, & sacerdotes.
Hi siquidem, & illi
errorem prouoca-
uerunt, quæ clarius
docet Regum & Pa-
ralipomenon histo-
ria.

e *Grex.* Hieronym.

Lxx. pecora. Quod iuxta historiam stare non potest: In-
tam longa enim obsidione pecora non durassent.

* Theodoretus. Propterea omnis pastura eorum non
intellexit. Hoc loco *voquitur*, id est, pasturam vocat non her-
bam, sed ouilia, & ait imprudentiam pastorum fuisse cau-
sam erroris ouium.

f *Vox auditio.* Hæc oīa quæ præteritus & præsens sermo
describit ad persecutionis ecclesiasticæ tempora refera-
mus quādo tabernacula domini subuertunt, & habitatio
ecclesiæ

ecclesiæ in solitudinē redigitur. Quæ omnia culpa pasto-
rum fiunt, qui *stultè egerunt*, & dominum nō quæsierunt.
g *Draconum.* Vel Struthionum. Simmachus, Syrenarum.
Vt pro hominibus habitent scilicet dracones, & omnia
venenata: Vel struthiones, quæ solitudini familiares in

a Non alius. *b* A terra sua. *c* Quasi funda.
hæc dicit dominus: Ecce ego longè projiciam habitatores

terræ, in hac vice, & tribulabo eos, ita vt non inueniantur.

a *Væ mihi super contritione mea,* pessima plaga mea. Ego

autem dixi: Planè hæc infirmitas mea est, & portabo illam.

Tabernaculum meum vastatum est: omnes funiculi mei di-

rupti sunt, filij mei exierunt à me, & nō subsistunt. Non est

qui extendat vltra tentorium meum, & erigat pelles meas:

quia stultè egerunt pastores, & dominum non quæsierunt:

propterea nō intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus

est. Vox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra

aquilonis, vt ponat ciuitates Iuda in solitudinem, & habita-

culum draconum. Scio domine quia non est hominis via

eius, nec vtri est vt ambulet, & dirigat gressus suos. Corripe

me domine, verumtamen in iudicio, & nō in furore tuo, ne

fortè ad nihilum redigas me. Effunde indignationē tuam

super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super prouincias

quæ nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt

Iacob, & deuorauerunt eum, & consumpserunt illum, & †

decus eius dissipauerunt.

1 *2* *3* *4* *5* *6* *7* *8* *9* *10* *11* *12* *13* *14* *15* *16* *17* *18* *19* *20* *21* *22* *23* *24*

desertis nascuntur,
& nutriuntur. Aut
Syrenes, scilicet quedam
monstra, & dæmo-
nū phantasmata.
h *Scio &c.* Erube-
scat qui aiunt vnū-
quemq; suo regi ar-
bitrio. Nō est enim
hominis via eius,
&c. vnde Dauid: *A*
domino gressus hominis
dirigetur.

* Theodo. Nunquā
inquit, dñs, irrupis-
set ille cōtra nos, te
volente: & si irrupis-
set, nequaquam p-
spere egisset quæ de
creuerat, nobis opi-
tulante dextera tua.
Scio enim quæ acci-
derint Sennacherib.
Sed obsecramus te,
ne ille exigat à nobis
pēnas impietatis, ve-
rum tu ipse erudias
nos paterna castiga-
tione. Porrò perspi-
cuum est ex his quæ
dicta sunt, & quæ
subiiciuntur, clau-
sulam hanc. *Scio Do-*
mine, non subiicere
libertatem arbitrij
nostri, seruituti na-
turali, neque res no-
stras fatali necessita-
ti submittere, verū

† vt inueniā,
scilicet quæ
prædixi me
missurum.

Psal. 36. d

E

† habitaculū.

disertè nos docere, quò pacto dñs Deus totius mūdi gu-
bernacula tenet, suppeditans bona, & corripiens iustè.
i *In iudicio, & non in furore tuo.* Quasi quæ patimur iusta
sunt & maiora meremur: sed corripe vt pater filium, nō
affligas vt hostis inimicum. *Castigas enim omnem filium quē*
recipis, & omni dolore, & flagello emendas Ierusalem.
Gentes autem quæ non cognouerunt te non iudicium,
sed in dignationem merentur.

F

Heb. 12. b

Psal. 78. b

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ecce ego lon. pro. &c. Ante enim captiuitatem Babylonis
aliqui de regno Iudæ fuerunt captiuati in propinquis regionibus: vt
in Aegypto & Syria & similibus, sed Babylonia valde longè distat
a Iudæa.
- 2 Ita vt non iu. Scilicet ab amicis suis. In Hebræo habetur: Ita
vt inueniant, scilicet pœnam debitam pro peccatis suis, vt dicit
glossa Hebraica, idèò subditur.
- 3 Væ mi. su. Loquitur sub persona Ierusalem, seu populi habi-
tantis in ea.
- 4 Ego autem. Vexatione mihi intellectum dante.
- 5 Planè hæc in. id est, pœna ista processit ex culpa mea.
- 6 Et portabo. Mihi a Deo iustè inflictam.
- 7 Tabernaculum meum vasta. id est, templum de quo loqui-
tur ad modum tabernaculi Moysi, quod funibus extendebatur, &
pellibus cooperiebatur.
- 8 Filij mei. id est, habitatores mei in captiuitatem ducti.
- 9 Quia stultè egerunt pastores. i. principes & sacerdotes.
- 10 Et dominum non quæ. Per debitum cultum.
- 11 Propterea non intel. Verba prophetarum.
- 12 Et omnis grex e. id est, populus.
- 13 Dispc. e. Partim occisione, partim captiuitate.
- 14 Vox audi. Quia a parte Aquilonis intrauit exercitus Chal-

- dæorum Iudæam ad deuaslandum eam.
- 15 Scio domine, quia non. id est, non est in potestate hominis
rectè ambulare in via iustitiæ, nisi per te dirigatur. Quia tamen
Deus non deficit alicui, directionem istam debetè petenti, sed multi
per sua peccata demerentur a Deo dimitti: & sic erant Iudæi, idèò
subditur.
- 16 Corripe me do. De meo errore.
- 17 Verumtamen in. Tua misericordia temperato.
- 18 Et non in furore. id est, rigore iustitiæ.
- 19 Ne fortè ad nihilum redigas me. Ita quod nullus de po-
pulo meo remaneat.
- 20 Effunde. Hic consequenter pctitur punitio quantum ad ex-
traneos, qui Iudæam vastauerunt: quia licet in hoc fuerint execu-
tores diuinæ iustitiæ, tamen hoc fecerunt mala voluntate, scilicet
ex odio, & suæ virtuti presumptuose attribuēdo quod fiebat a Deo,
idèò dicitur. Effunde indignationem. id est, punitiōnem.
- 21 Super gentes quæ non cognouerunt te. Per fidem verā.
- 22 Quæ nomen tuum non inuocauerunt. Sed magis no-
mina idolorum.
- 23 Quia comederunt Iacob. Populum Israel crudeliter occi-
dendo.
- 24 Et decus eius dissipauerunt. id est, templum in quo Iudæi
maximè gloriabantur.

ADDITIO

In cap. 10. ubi dicitur in postilla. Ad intelligentiam primæ par- tis: Sciendum quod Gentiles &c.

Corpora cæ- lestia an ani- mata.

Non solum Gentiles, ut platonici posuerunt corpora cælestia esse animata, sed etiam de Flores nostri aliqui hoc sentire videntur, ut Origenes. Hieronymus. Augustinus vero super Gen. ad literam hoc relinquit sub dubio non declinans ad aliquam partem. Dicit etiam in Enchiridio, quod si corpora cælestia sunt animata, animæ eorum ad angelorum societatem pertinent, sanctus Thomas vero in prima parte. q. 70. artic. 3. in decisione questionis in fine dicit, quod interponentes corpora cælestia esse animata, & ponentes ea non animata, parua vel nulla differentia inuenitur in re: sed in voce tantum: unde non debet censerri erroneum dicere quod corpora cælestia sint animata. Item superstitio idololatrarum non solum se extendit ad colendum res animatas: sed etiam res inanimatas & corruptibiles, ut patet Isaię 44. & in multis alijs locis. Et ideo motuum idololatrandi cum planetis non pendet ex hoc quod credantur esse animata, seu inanimata præsertim cum secundum utramque opinionem moueatur a substantia apprehendente, &c.

Rep. In cap. 10. ubi in principio postil. Ponit notabile verbum, scilicet quod Gentiles crediderunt corpora cælestia animata, & non solum animata, sed habere aliquid diuinitatis & sic ex libero arbitrio influere in ista inferiora ad causandam in hominibus prosperitatem, & aduersitatem, & ideo statuerunt ea placare sacrificijs & oblationibus: hoc autem est erroneum & superstitiosum ad idolatriam pertinens. Et quamuis Burg. in quantum vult esse catholicus hoc totum notabile non audet negare, truncatim tamen postillatoris factum interpretatus, dicit quod postillator non bene dicit esse errorem quod corpora cælestia sunt animata quia ut inquit Burg. hoc dicunt Orig. & Hieronym. & B. August. relinquit sub opinione. Allegat sanctum

Thomam. in 1. par. q. 70. dicentem, quod interponentes corpora cælestia forte esse animata, & ponentes contrarium, parua, vel nulla differentia est in re, sed in voce tantum. Quidquid sit de opinione sanctorum circa illas propositiones, tamen ut Plato, & alij Philosophi posuerunt ex huiusmodi animatione mundum fore animal. hoc dicit beatus Aug. 1. retrac. c. 10. nec haberi posse ex ratione, nec scripturę autoritate. Unde patet q. & si opinabile sit sic dici cælum vel mundum animatum, non est tamen probabile quod sit animal, quia talis anima cæli si ponatur, non tamen est ut pars essentialis cum cælo constituens unum per se. Hoc dictum communiter doctores moderni exponentes, dicunt illas corporum cælestium animas coniungi solum ut motores, & coniunguntur illis corporibus secundum operari, non secundum esse. Ideo dicit B. Aug. in Enchiridio: Si corpora cælestia sunt animata, animæ eorum ad angelorum societatem pertinent. Unde patet esse falsum, q. modica sit differentia tantum vocis, & non rei inter tales positiones, quia positio Gentilium vult tales animas coniungi corporibus, ut constituant unum per se tanquam partes essentielles. Positio autem Christianorum est secundum rem contraria, quia tales animæ si sunt, non constituunt unum, nisi sicut motor & mobile: quod non est unum per se, sed per accidens. Inter modernos autem fortassis verum est, quod non sit differentia in re inter positionem affirmatiuam, vel negatiuam. Qui enim negant cælum animatum, intelligunt secundum esse & proprie, quod autem ponunt, intelligunt secundum operari tantum & improprie. Secundum enim propriam rationem anima quam ponit Aristotel. 2. de anima. ipsa est actus corporis organici habentis vitam in potentia, quę ratio non conuenit motoribus cæli proprie, igitur non dicuntur animæ corporum cælestium quę non sunt organizata, quia non mixta, sed simplicia, nec habentia vitam in potentia, quia sunt ingenerabilia & incorruptibilia. Patet ex his quam utiliter Burgen. mouetur contra Postilatorem.

CAP. XI.

Verbum. Orige. Quod scilicet a in principio apud Deum. Hac est enim utilitas prædicati, b si ad singulos fiat Dei verbum. Quid c enim prodest mihi eum venisse in mundum, si non habeam d eum qui factus est ad prophetas? Et discipulis ait: Vobiscum f sum usque ad consum- g mationem seculi. h

Ioan. 1.2 Hom. in Eze- chi.

Matt. 38. d

Allegor. Gen. 49. b

vbi sup.

Verbum quod factum est. Non est positum in titulo, quo tempore, vel quo rege vel quoto eius anno hæc prophetia facta est, sed intelligimus priori prophetiæ & tempori hæc esse iungenda. Vel quod post temporis intervallum hic sermo domini ad prophetam factus sit. Proprie autem nunc ad viros Iuda & Ierusalem sermo dirigitur. b Audi. r. Iu. Alleg. Christianos. f. Christianos enim de Iuda ortus est. De quo verè dicitur: Iuda te laudabunt fratres tui: manus tuæ super dorsum inimicorum tuorum. &c. c Ierusalem. Ecclesia, quæ est ciuitas regis magni, & visio pacis. Pax enim in ea multiplicatur & cernitur. d Maledi. Origenes. Iudæi enim maledicti sunt, qui non audierunt testamentum Dei, quoniam eduxit eos de terra Aegypti. Nos autem qui in Christo credimus, testamento eius obe-

CAP. XI.

Verbum quod factum est ad Ieremiam à domino, dicens: Audite verba pacti huius, & loquimini ad viros Iuda & habitatores Ierusalem, & dices ad eos: Hęc dicit dñs Deus Israel: Maledictus vir qui non audierit verba pacti huius quod præcipi patrib. vestris, in die qua eduxi eos de terra Aegypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia quæ præcepi vobis, & eritis mihi in populum,

1 Verbum Berith: Aquila & Symmachus semper pactum Lxx & Theodotion interpretantur testamentum.

† Sic scilicet, id est, non aliter.

obedimus quod per Moysem traditur. Et nobis hoc dicitur, ne maledicti simus. e Eduxi eos. Hieron. Origenes. Nos quod eduxit Deus de Aegypto & fornace ferrea, mundo, scilicet & eius angustia. Locus enim vbi crucifixus est dominus, vocatur spiritualiter Sodoma & Aegyptus. f Fornace f. Hieron.

Tribulationis & pœnæ magnitudinem significat: non locum aliquem ferri materiæ in pœnam præparatum. g Audi. vo. Ac si dicat: Non generis priuilegio, non circūcisionis prærogatiua, non sabbati ocio, sed propter obedientiam, Israel efficior Deus, & ipse populus meus. Et hic quidem ad seruos loquitur, in Euangelio ad amicos: Vos amici mei estis si feceritis quæ præcipio vobis. Iam non dicam vos seruos &c. Cum autem amici fuerint, de amicis transeunt in filios, unde: Quotquot enim receperunt cum dedit eis potestatem filios Dei fieri. Amicis autem & filijs præcepit: Estote perfecti sicut pater vestri perfectus est. Similitudinem imperat non æqualitatem. In lege obedientia mandatorum, hic similitudo Dei. h Eter. Non est Deus omnium, sed eorum tantum quibus se largitur.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XI.

Verbum quod factum est &c. Hic consequenter reuocatur populus a legis transgressione. Et diuiditur in tres partes, quæ primo ponitur reuocatio domini, secundo rebellio populi ibi: Et dixit dominus. Tertio insultio supplicij, ibi: Quamobrem: Circa primum dicitur. 2 Audite verbum pacti huius. id est, legis, quę fuit quasi quoddam

Diuisio.

dam pactum inter Deum & populum. 3 Maledictus vir qui non &c. Non solum aure corporis, sed etiam cordis & impletione operis. 4 Quod præcipi in die. id est, in tempore educationis de Aegypto, quia quinquagesima die a principio egressionis donata fuit lex in monte Sinai. 5 De fornace. id est, valde dura, eo quod afflicti fuerunt ibi filij Israel laboribus duris in compositione laterum & decoctione. * 1 Ut su-

MORALITER.

1 Verbum quod factum est ad Ieremiam. Secundum sensum literalem reuocat hic populus Iudaicus à Mosaicæ legis transgressione. Moraliter autem reuocatur populus Christianus à legis Euangelicæ transgressione cum dicitur. 3 Maledictus vir qui non audierit &c. Scilicet ego Christus. † Paribus vestris. id est, apostolis & fidelibus alijs.

† In die qua eduxi eos. Sicut enim lex Mosaica data fuit quinquagesima die egressionis populi de Aegypto, sic lex Euangelica per spiritum sanctum scripta fuit in cordibus apostolorum quinquagesima die educationis patrum delinbo, quæ dicitur fornax ferrea propter longam detentionem, scilicet à principio mundi vsque tunc. † Audite vocem meam, &c. Mihi fideliter obediendo. † Ut suscitarem

largitur. Vnde. Ego sum dominus Deus tuus sanctus Israel. Et alibi quoque inquit. Ero Deus eorum, Et, Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac & Deus Jacob. Quod exponens Saluator ait, Deus autem non est mortuorum, sed viuorum. Mortuus est, scilicet peccator.

a Lacte, & Melle. Melle & lacte reru omniu abundantia significat, sicut Vergilius: Mella fluunt illis ferat, & rubus asper amonu. Vel tropologicè. Terra lacte, & melle manans ecclesia est, in qua paruuli nutriu rurlacte donec possint solidum cibum accipere.

b Et dixi. Vox prophetae desiderantis impleri promissionem domini. Qd. Verè domine implesti quod promissisti. Vel fiat do. id est, semper maneat quod dedisti.

c Quia contestans contestatus sum patres. Vique, vt facerent hac. in Lxx. non habetur. Quod sequitur: Et non fecerunt, ab ipsis: in fine superioris capituli possum est. Audite verba pacti huius &c.

d Inuenta est coniuratio. Origen. Inuenta est colligatio in viris Iuda &c. Si peccauerimus, qui viri Iuda ppter Christum dicimur, de nobis dicitur: Inuenta est colligatio, vel, coniuratio in vi. lu. & in ha. 1e. cum in ecclesia tales sint in quibus, reperiatur laqueus iniquitatis, & vincula peccati, de quibus, dicitur. Vinculis peccatorum suorum quisque constringitur. Conuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priorum. Non ait sim-

simpliciter patrum, sed addidit patrum suorum priorum. Duplices enim habemus patres, & vna species est pessimorum patrum. Antequam crederemus, diabolus pater noster fuit, vnde: Vos ex patre diabolo estis. Cum autem credidimus, facti sumus filij Dei. Si postea peccamus conuertimur ad iniquitates patrum nostrorum priorum. Omnis enim qui facit peccatum, ex eis bonatus est. Toties ergo ex diabolo nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

& ego ero vobis in Deum, vt suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte & melle, sicut est dies hae. Et respondi, & dixi: Amen domine. Et dixit dominus ad me: Vociferare oia verba haec in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, dicens: Audite verba pacti huius, & facite illa, quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua eduxi eos de terra Aegypti vsque ad diem hanc. Mane confurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam & non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam, sed abierunt vnusquisque in prauitate cordis sui mali. Et induxi super eos omnia verba pacti huius quod praeci vt facerent, & non fecerunt. Et dixit dominus ad me, Inuenta est coniuratio in viris Iuda & in habitatoribus Ierusalem. Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea. Et hi ergo post Deos alienos abierunt, vt seruirent eis. Irritum fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum. Quia obrem haec dicit dominus: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

1 qui facit peccatum, ex eis bonatus est. Toties ergo ex diabolo nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

2 qui facit peccatum, ex eis bonatus est. Toties ergo ex diabolo nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

3 et ab bonatus est. Toties ergo ex diabolo nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

4 ties ergo ex diabolo nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

5 nascimur quoties peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

6 peccamus. Infelix ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

7 ille q semper a diabolo generatur, ille autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

8 autè felix qui semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

9 Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

10 semper ex Deo nascitur. Non enim semel dicam iustum ex Deo natum, sed per singula veritatis opera semper ex Deo nascitur. Saluator quoque noster splendor claritatis est, splendor autem non semel nascitur & desinit, sed quotiescunque ortum fuerit lumè ex quo splendor oritur, toties oriur etiam splendor claritatis. Saluator noster sapientia est Dei, sapientia verò est splendor aeternae lucis. Sic ergo Saluator noster semper nascitur: vnde ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

11 de ait: Ante omnes saecula generat me, non vt quidam malè legunt generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu.

12 Et clamabant ad me. Necessitate compulsi. Et non

generauit. Tu ergo in similitudinem eius, si tamen adoptionis habes spiritum, semper generaris à Deo per singulos intellectus, per singula opera & efficieris filius Dei in Christo Iesu. c Clamabunt. In necessitatibus, & non exaudia, quia me audire noluerunt. Qd & Saul passus est: Cū. n. Philistheos timeret

NICOLAUS DE LYRA.

1 Vt suscitem iura. Effectus adimplendo. 2 Quod iuravi. Abraham, Genesis. 22. & Isaac. 26. & Iacob. 28 3 Daturum me. In quo notatur bonitas terra. 4 Sicut est dies hae. i. sicut hae dies ostendit, q filij Israel crant in terra promissionis, quam obtinuerant à tempore Iesue. 5 Respondi. Verbum est Ieremie. 6 Amen domine. i. sit maledictus qui legem non obseruauerit. 7 Et dixit dominus ad me. Hic consequenter ponitur populi rebellio, quia mandato domini de obseruatione legis non obedierunt quamuis semper admoniti fuerint ad hoc per prophetas, per Moysen, Iosue, Samuelem, & alios sequentes vsque ad captiuitatem Babyloniam:

bylonicam: & patet litera huius partis hoc excepto. 8 Inuenta est coniuratio. In Hebr. eo habetur. Inuenta est colligatio, & est eadem sententia. Illi enim qui colligunt se ad aliquid malum agendum, solent se ad hoc astringere per iuramentum: & in hoc designatur obstinatio, populi in malo, quod videbatur vna nimitus operari, ac si esset iuramentum obstrictus. 9 Quamobrem. Hic consequenter ponitur inflictio supplicij, cum dicitur. 10 Ecce ego inducam super eos mala. scilicet famis, gladij & captiuitatis. 11 De quibus exire non poterunt. Per se nec per adiutores, de quibus confidunt. 12 Et clamabant ad me. Necessitate compulsi. * 1 Et non

MORALITER.

1 Vt suscitem iuramentum quod. In iuramento namque diuino facto patribus de terra promissionis, intelligebatur principaliter promissio de terra viuientium, sicut ostendi Genesis decimo quinto in expositione literali, & haec promissio per Christum est impleta, ideo sequitur. 2 Sicut est dies hae. Et respondi, & dixi: Amen domine. Nam à tempore educationis de limbo datur fidelibus purgatis verba beatitudo. 3 Inuenta est coniuratio. Quoniam multi Christiani & specialiter mali clerici & religiosi declinant à veritate Euange-

lij, dicitur postea: Inuenta est coniuratio. id est, mala colligatio in clericis qui signantur per viros Iuda, id est, confitens, quia deputati sunt ad confessionem diuinæ laudis. † Et in habi. te. Id est, in religiosi qui debent esse pacifici, & quieti, & tamen multi clerici faciunt litigia & appellationes: etiam multi religiosi sunt suis superioribus rebelles: ideo subditur. † Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores. Scilicet Adam & Euae qui fuerunt Deo inobedientes. Et poena subditur cum dicitur. † Inducam super eos ma. Nam in inferno nulla est redemptio. Et de celebrantibus indignè dicitur postea. † Quid

timeret & verbum Dei accipere non meruisset, conuersus est ad Pithonissam vt ab idolis disceret, quod instatia orationis & stertum a domino extorquere debuisset. Vnde discimus si dominus non exaudierit, non esse cessandum. Cuius iratus flectitur mutaturque sententiam, si qui

bus iratus est, commutentur. Totum hoc autem quod nunc dicitur ad Iudam & Ierusalem pertinet quibus instat captiuitas.

a secundum nu. In libro Regum & Paralipo. inuenimus Iudam, & Ieremiam multo peiora quam Israel fecisse, vt quot habebant vrbes, tot habebant idolorum species: & quot in vrbe platea, & viarum capita, tot in confusionem suam aras haberent, quibus idolis immolarent.

b Tu ergo. Præcipitur prophetæ, ne pro eis oret in quos est iam consummata sententia, ne videatur ratio eius infirma, & merito non exaudita.

c Et re. ffum. pro eis laud. q. d. Ne replicando veteris historiae clementiam qua misereri soleo: & laudando meam nitaris mutare sententiam. Non enim exaudiam eos, qui afflictione coacti clamant. Ex his discimus frustra pro aliquo rogari qui non meretur accipere.

d Quid est. Hieron. Dicamus hoc principibus ecclesiarum & diuitibus, qui cum aliena rapiant, & malitias cordis sui non auferant, putant se Dei mereri clementiam.

* Theodoretus. Vtrumque declarat grauitatem impietatis,

& non exaudiam eos. Et ibunt ciuitates Iuda & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad eos quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. **†** Secundum numerum enim ciuitatum tuarum erant dii tui & Iuda, & secundum numerum viarum tuarum Ierusalem posuisti aras confusionis ad libandum Baalim. **†** Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumas pro eis laudem & orationem, quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. **†** Quid est quod dilectus meus in domo mea facit scelera multa? Nunquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Oliuam tyberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit dominus nomen tuum. Ad vocem loquelæ grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. Et dominus exercituum qui plantauit te loquutus est super te malum,

† Quid est quod dilectus meus in domo mea facit scelera multa? Nunquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Oliuam tyberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit dominus nomen tuum. Ad vocem loquelæ grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. Et dominus exercituum qui plantauit te loquutus est super te malum,

dicat. Exaltatus per superbiam, non humiliter creatorem & dominatorem tuum intellexisti, sed contra dominum granditer loquutus, igne eius succensus redigeris in nihilum.

* Theodoretus. Postquam vocauit Oliuam, meminit purgationis. Purgationem enim nuncupat purgationem. Sic & dominus in euangelio dicit. Omnis palmis non ferens fructum exciditur, & in ignem mittitur.

h Et dominus. q. d. Oliuam tyberem pul. fru. spe. vo. d. n. tu. atque plantauit te: sed propter vocem loquelæ grandis flamma eius descendit in te.

† Sup. 7. c. & 14. b.

† Quid faceret dilectus meus ultra in domo mea cum fecerit ipsa tam multas abominabiles cum auferetur caro sancta a te ob maleficia tua in quibus exultasti.

Abusio grandis oblationum Christianorum. Marc. 12. d

ratis, tum hoc quod vocata est delicta, tum illud, quod in templo Dei collocauerit statuas eorum qui non sunt dii. e. *Ne inquit car. san.* At nunc publice offerentium nomina recitantur, & redemptio peccatorum in laudem mutatur, nec Euangelicæ viduæ memoria celebratur, que plus omnibus in gazophylatium misit.

1 * Theodoretus. Clare nos instruit intentio, & sermo prophetæ, dominum opera bona requirere: Quod etiam David in clamat, sacrificium & oblationem non luiti, corpus autem per fecisti mihi. Et iterum. Quoniam si voluisses sacrificium dedissem. vine que holocaustis non delectaberis sacrificium Deo spiritus contribulatus &c. f Oliuam. * Idem. Oliuam formosam vocat, vt inuitaret eam ad ferendum fructus, quomodo sapientia vocauit eam vineam.

dicat. Exaltatus per superbiam, non humiliter creatorem & dominatorem tuum intellexisti, sed contra dominum granditer loquutus, igne eius succensus redigeris in nihilum.

* Theodoretus. Postquam vocauit Oliuam, meminit purgationis. Purgationem enim nuncupat purgationem. Sic & dominus in euangelio dicit. Omnis palmis non ferens fructum exciditur, & in ignem mittitur.

h Et dominus. q. d. Oliuam tyberem pul. fru. spe. vo. d. n. tu. atque plantauit te: sed propter vocem loquelæ grandis flamma eius descendit in te.

a Tu au-

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et non exaudiam eos. Quia non promouerunt.
- * 2 Et clama. ad eos quibus libant. Offerendo sacrificia liquida, scilicet idolis.
- 3 Et non saluabunt eos. Qui nullam habent virtutem saluandi.
- 4 Secundum numerum e. ci. tu. Ex quo patet multiplicatio idololatricæ in terra Iuda.
- 5 Et secundum numerum viarum tuarum Ierusalem. Quia in singulis vicis & plateis erant altaria constructa idolis, & maxime tempore Manasse regis, quia idololatriam & alia mala supra modum multiplicauit in Ierusalem vt habetur. 4. Regum 21. Et subditur.
- 6 Tu ergo. Ieremia.
- 7 Noli orare pro populo hoc. q. d. Non est dignus vt preces tue pro eis exaudiantur. Et specialis ratio ad hoc subditur.
- 8 Quid est quod dilectus. idest, populus Israel a me specialiter electus.
- 9 In dom. mea. idest, in templo, meo nomini consecrato.
- 10 Facit scelera multa. ponendo ibi idola tempore Manasse reg. 4. Reg. 21. Et in hoc fuit maximus Dei contemptus, quia simile est ac si

- ac si vxor introducat adulterum in eodem lecto cum marito.
- 11 Nunquid carnes sanctae. Scilicet sacrificiorum mihi oblationum.
- 12 Aufe. a te ma. quasi dicat. Non: quia talia non placent nisi ex deuotione & bonitate offerentium, propter quod dicitur Gen. 4. a. Respexit dominus ad Abel & ad munera eius. Et quia principaliter respexit ad bonitatem offerentis, & ex consequenti ad eius oblationem. Rab. Sal. exponit. Nunquid carnes sanctae & c. idest, circumcisio. q. d. circumcisio non liberabit te, nisi cum ea adsint opera iustitia.
- 13 Oliuam vbe. In principio enim exitus de Aegypto vsque ad conflationem vituli aurei fuit gratiosus status populi. Vel istud potest referri ad statum ipsius tempore David & Salomonis, eoque David augmentauit cultum diuinum, & de precepto eius Salomon edificauit templum, vt habetur. 1. Paralipom. Et subditur: deterior ratio, cum dicitur.
- 14 Ad vocem lo. idest, ipsi as Dei cuius magnitudinis non est nis vel ipsius Nabuchodonosor, qui fuit instrumentum Dei in destructione templi.
- 15 Exarsit ignis. Nabuchodonosor enim precepit incendi ciuitatem & templum: & hoc contigit propter populi peccata. Cetera pertinent in littera.

† I Tu

MORALITER

- 8 Quid est quod dilectus meus. Signum maximæ dilectionis est quando dominus admittit aliquem ad sui corporis & sanguinis consecrationem: propter quod peccata talium scelera dicuntur propter grauitatem, nec per celebrationem expiantur sed magis aggrauantur, ideo subditur.
- 11 Nunquid carnes sanctae. Scilicet agni immaculati Iesu Christi.
- 12 Aufe. a te malitias tuas. Q. d. non, sed magis multiplicabunt. Et subditur debita conditio clerici & religiosi, cum dicitur.

13 Oliuam tyberem. Debet enim esse tybera oliua per pietatem pulchra per conscientiae puritatem, fructifera per operi boni multiplicatam, speciosa per conuersationis honestatem, nominata per famam celebritatem. Et subditur oliuæ dictæ deterioratio, cum dicitur.

14 Ad vocem loquelæ grandis. Idest, diabolicæ suggestioni exarsit vinea. Idem signatur hic per vineam quod prius per oliuam, de qua dicitur Isaia quinto b. Vineam uinum exercituum domus Israel est. Sed hæc vinea exarsit igne carnalitatatis & cupiditatis.

† Et combusta sunt. Idest, omnia Dei dona. † Iustus

Tu au. Iudæi & nostri iudaizantes ad personam Jeremiae hoc referunt, & propter vaticinium futurorum malorum hæc eum à populo sustinuisse asserunt. Sed quomodo eum crucifixum probant cum scriptura hoc non dicat? nisi forte dicant populum cogitasse, & non fecisse?

Origenes: Tu autem domine, & c. vel notum fac mihi domine & cognosca. iuxta Psal. Dominus occidit hominum scientiam. Vnde, Nolite vocari magistri super v. vnus quippe est magister vester qui in celis est, qui, scilicet et erudit homines vel per se, vel per filium Eruditiam per Paulum, et Petrum vel quemlibet sancto- rum. Tantum deus spiritus, & deus sermo de- endat & doceat. totum fac mihi domine cog. q. d. Non possum scire, nisi tu reuelaueris. Te autem demonstrante vi- bo cogitationes angularum & quid erant, vel cuius voluntatis: ut- m. lig. in pa. & c. anis Iesu quo nu- mur est sermo- us. Quia vero docente eo, voluerunt quidam scandalu- onere doctrinae eius crucifigentes eum dixerunt: Mittamus lignum in panem eius. & c. Cum enim verbo & disciplinae eius coniungitur crucifixo magistri in panem lignum mittitur, illi quidem insidiantes dicunt: Mittamus lignum in panem eius. Ego erò inuisibile, vel mirabile quoddam inferam lignum in panem eius panem fecit meliorem. doctrinam dulciorem. sicut lignum per Moysen missum in amarum aquam, fecit eam dulcem. Antequam mittetur lignum in panem us quando tantum erat panis & non lignum, non enim ter- ram non exierat sonus eorum. Sed postquam assumpsit forti- tudinem per lignum, in omnem terram, sermo passionis eius seminatus est. Ego autem autumo legem non intel- lam amarum esse aquam. Cum autem venit lignum Iesu Christi, & sermo Saluatoris in eam descendit, dul- oratur.

Theodoretus. In sequentibus docet propheta quæ omiserunt in seipsum & in Christum, in ipso enim propheta hæc adumbrata sunt. Domine demonstra mihi & c. Ipsa precatio testatur cum non modo referte- ræ commissa sunt in se. Alioqui nulla reuelatione opus- eat, ad perspicienda quæ tum fiebant, cum in eum ad- aitterentur. Reuelatio autem præmonstrat futura.

b Et non

b Et non cognoui. * Theodoretus. Istud non cognoui, qua- drat prophetae tristitia non speranti: qui non diligenter at- tendebat dominicis pronuntiationibus. Sed cum audiisset, *Posui te hodie in ciuitatem munitam*, arbitratus est se nequaquam molestia tentandum: Atqui sermo diuinus non hoc pol- licebatur, sed virtus aduersa. Verum sermo prolatus de do- mino, alium habet intellectum. Tan- quam enim agnus, inquit, qui ducitur ad victimam, non nouit quod passu- rus sit, sequitur du- centes.

pro malis domus Israel, & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. Tu autem domine demon- strasti mihi, & cognoui: tu ostendisti mihi studia eorum, & ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam. Et non cognoui, quia cogitauerunt super me consilia, dicentes, Mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra uiuentium, & nomen eius non memoretur amplius. Tu autem domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & cor- daeideam uisionem tuam ex eis. Tibi enim reuelauit causam meam. Propter hæc dicit dominus ad viros Anathot, qui quaerunt animam tuam, & dicunt, Non prophetabis in nomine domini, & non morieris in manibus nostris. Propterea hæc dicit dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos, iuuenes morientur in gladio, filij eorum & filiae eorum morientur in fame, & reliquiae non erunt ex eis. Inducam enim malum super viros Anathot, annum uisitationis eorum.

mittamus in panem eius lignum, & conteramus eum a terra uiuentium, & nomen illius non memorabitur amplius. Vtique in corpus eius lignum missum est. Sic enim Christus reuelauit, panem corpus suum appellans, cuius retrò corpus in pane prophetes figurauit.

d Probas renes. Theodoretus. Renes uocat, ut sæpe diximus, cogitationes: eo quod concupiscendi vis in renibus sita, frequenter incitat cogitationem.

e Tibi enim. Quia non merito meo, sed eorum scelere crucifigor. Venit princeps mundi huius, & in me non habet quidquam.

f Propterea hæc dicit dominus. Videtur hoc superiori sententiae contrarium, in qua quæ dicta sunt personae Christi aptamus, non Jeremiae, qui proprie habitabat in viculo Anathot. Sed per Anathot (quod obedientia interpretatur) Iudæos, & maxime Ierosolimitas intelligimus, qui quondam præceptis domini obediunt, sed quia a domino recesserunt, venit in eos extranea sententia, ut iuuenes eorum moriantur gladio, & c. Ut autem nos omnem molestiam interpretationis liberemus, illam regulam sequamur. Quod omnes prophetae in typum Saluatoris pleraque gesserunt & quod in presenti in Jeremia completur, hoc in futurum de domino prophetatur.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

Tu autem. Superius à principio tractatus huius libri Jeremias crepauit populi Iudæ malitiam, hic consequenter plangit imminentem ex hoc sibi iniuriam. Quia sicut dicit Ioannes aureus, Incurrit tunc qui arguit criminosos: Et diuiditur in duas partes, quia primo plangit suam aduersitatem. Et secundo aduersantium sibi prosperitatem. ca. sequen. Circa primum dicit: Tu au. do. de mi. certitudiniter per tuam reuelationem. Et quid sit illud subditur.

Tu ostendisti mihi, quia per vias occultas quærebant interficere eum, ideo subditur: Et ego quasi agnus mansuetus.

Et non cognoui ante reuelationem tuam factam mihi. Quia cor meum conuenit quod subditur.

Dicentes. Non est de textu, sed subintelligitur.

Mittamus lignum. Est enim in terra illa arbor nomine taxus uenata, & inde dicitur toxicum, id est, uenenum. & toxicitas, id est, uenare, a mutata in o. Et de ligno illius arboris minutatim inciso volebant ponere in cibo Jeremiae, qui cibum nomine panis intelligitur, ut sic moreretur & amplius eos non argueret.

6 Tu au. do. Id est, exercituum per quod angeli designantur.

7 Videam uel. Hoc non dicebat zelo uindictæ, sed amore iustitiæ: & maxime quia uolebant uerbum diuinum impedire.

8 Propterea hæc dicit dominus. Isti enim erant qui principaliter eum occidere uolebant. Erat enim Jeremias de eadem ciuitate: & sic frequentius, & acius eos arguebat, propter quod magis odiebant eum: Et quia propter donum prophetiae sibi magis inuidebant quam alij, id quod inuidia magis est inter compatriotas, & simul habitantes, quam inter extraneos & longinquos, secundum quod dicit Philosophus. 2. Rhetoricæ. Cuius ratio est, quia inuidia est tristitia de bono alterius in quantum æstimatur proprii boni diminutionem. Bonum autem, seu excellentia alicuius multum longinqui non apprehenditur sic diminutionem boni proprii, sicut excellentia propinqui. deo subditur.

9 Et dicunt, ex inuidia moti.

10 Non prophetabis, id est, si tu cesses à prophetia sicut & nos, non interficiemus te.

11 Propterea, & c. ego visitabo super eos. pœnam debitam inferendo pro sua malitia, & patet litera.

C A P. X I I.

Iustus qui tu es d. Contra omnes iniquè agentes disputa-
tio est, sicut in illo Psal. Quam bonus Israel Deus his qui
reli sunt, &c. Sed præcipuè contra hæreticos.

* Chrysostomus. Hæc solis nobis non sunt ambigua,
verum & his qui an

te nos fuerunt san-
ctis illis viris. Ait. n.

Job. ut quid impij vi-
uunt, diuini que veter-

scunt? & B. David,
Paulo minus offi sunt

gressus mei, pacem pec-
catorum videns. Post

hunc, & Ieremias,
Iustus es domine, &c.

Quare via imp. &c.

Ambigebant isti q-
dem atque inquire-

bant, sed non ita vt
faciunt impij neque

b. n. accusabant Deū,
neque ex his q̄ fiūt

c illius iustitiã repre-
hendebāt. Sed alius

quidem aiebat, Iudi-
tia tua abyssus multa.

Hic Ieremias pro-
uidens ne quis suspi-

caretur, interroga-
tioni iudicium iuū d

præposuit, dicens. Iu-
stus es domine, hoc est

Scio quidē à te om-
nia fieri iuste, modū

aūt ignoro quo fiūt.

* Clemens Alexandrinus. Prophetę non dicunt semper
quæ à Deo audierunt, sed etiam annunciant per antipho-
ram ea quæ vulgo iactantur à populo tāquam quæ-
stiones quasdam quæ afferuntur ab hominibus, quale
est illud Ieremiæ, Cur via impiorum prosperatur.

a Et tu domine. Ac si dicat: Non est scandalum si impij vel
hæretici tpe florēt. Licet. n. proficiant, filios faciant, licet
propè sis ori eorū, & lōgè à renibus eorū, i. a cōsciētia: nō
est tū cōsolatio parua q̄ signant ad victimā sicut pecora.

b Con-

C

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XII.

* Iustus quidem. Hic consequenter Ieremias plangit sibi aduer-
santiū prosperitatē. Aliqui tamen expositores dicunt, quod plan-
git hic prosperitatē Chaldeorum, qui erant infideles: sed litera præce-
dens & subsequens magis cōsonat, q̄ loquatur de viris Anathot per-
sequentibus Ieremiam, vt dictum est. Et diuiditur in duas, quia pri-
mo per modum querimonie ponitur Ieremiæ questio. Secundò domi-
ni responsio ibi. Si cum peditibus. Circa primum dicit.

1 Iustus quidem tu es domine, si disputem tecum. Hoc
enim præmittit Ieremias ne videatur loqui temere de diuinis iudi-
cijs hominibus occultis.

2 Verumtamen iusta loquar ad te. non per modum conten-
tionis, seu disputationis, sed per modum humilis questionis sicut di-
scipulus querit à magistro, volens doceri ab eo.

3 Quare via impiorū. i. virorum Anathot me persequentium.

4 Prosperatur, bene est omnibus qui præuarican. & ini-
que agunt. i. temporalia bona veniunt eis ad votū. ideo subditur.

5 Plantasti eos. & radi. i. firmati sunt in terra filijs & amicis.

6 Proficiunt. in bonis temporalibus.

7 Et faciunt fructum. prolem multiplicando.

8 Propè es tu ori eorum. Erant enim sacerdotes, vt habetur
supra primo ca. erat enim Anathot vna de ciuitatibus sacerdotum,
& sic diuinis laudibus laudabant Deum.

9 Et lōgè a renibus eorū. quia erant adulteri, secundū quod dici-
tur supra. 5. c. vnusquisq; ad vxorē proximi sui hincibat.

Et

M O R A L I T E R.

† Iustus quidem. Per hoc autem q̄ sanctus Ieremias in
hoc cap. dominum interpellat cōtra persequutores suos,
eis optando pœnam temporalem. d. infra.

11 Congrega eos quasi. ostenditur: q̄ innocentes possunt li-
cètè zelo iustitiæ diuinæ optare pœnas corporales & tem-
porales suis persequutoribus: quia sunt quædam medici-
næ, vt sic vexatione dante intellectum corrigantur vel sal-

C A P. X I I.

Vltus quidem tu es domine, si disputem
tecum, verumtamen iusta loquar ad te:

† Quare via impiorū prosperatur, bene
est omnib. qui præuaricantur, & inique

agunt? Plantasti eos, & radicē miserunt:

proficiunt, & faciunt fructum. Propè es tu ori eorum, &

lōgè à renibus eorum. Et tu domine nosti me, vidisti

me, & probasti cor meū tecum. † Congrega eos, quasi gre-

gem ad victimā & † sanctifica eos in die occisionis. Vsq̄

quò lugebit terra & herba omnis regionis siccabitur pp-

malitiam habitantiū in ea? Consumptū est animal, & vo-

lucere, quoniā dixerunt. nō videbit nouissima nostra. Si

cū pedibus currēs † laborasti, quomodo poteris contende-

b Congrega eos. In pascha, quando oēs congregabantur ad
diem festum, tunc obfessi sunt & ducti in captiuitatem.
* Theodoretus. Verbum istud sanctifica, dicit pro segre-
ga. Segregat enim se qui vult sanctificari. Propterea Sy-
rus, *επιτιθησεν*, idest, præpara posuit, pro *εγισον*, quod est
sanctifica:
c Occisionis. Occisio
hæreticorum, salus
est deceptorum cū
fuerint, scilicet, ec-
clesiastico iugulati
mucrone.
d Si cum pedibus. q. d.
Si captiuitas vicina
rum Gentium te fa-
tigauit Moabita-
rum, scilicet, Philis-
tiim, Ammonita-
rum, Idumeorū qu-
propter difficultat-
locorum non tan-
pugnæ quam latro-
cinio apti sunt.
Theodoretus. Ho-
ita interpretatus est
Syrus, victa es dur-
curreres ad dimicā-
dum cum peditib.
& quomodo equi-
tibus reluctari po-
ris. Itaque quod d-
cit est eiusmodi. H-
stes vicini, Moab-
tæ, Ammonitæ, Id-
mæi atque alienig-
næ, exercitu pedest-

bellum gerebant, & tu certans cum eis sæpe numero v-
cta es. Quæ fiet igitur vt resistas Babylois cum equestri
exercitu in aciē prodeuntibus? At secundum interpre-
tionē Græcam sic intelligendum est, nempe ob nequiti-
tuam cursus labefactauit te, & viribus spoliavit, fortitu-
dine vero destituta, quomodo repugnare poteris & ge-
re bellū cū his qui ingenti equorum numero militanti-
e Quomodo, i. quid facies, cum ad captiuitatem in Cha-
dæam venaris? Chaldæi enim & Persæ equis gaudent.

10 Et tu domine nosti me, vidi. me, & probasti me. quia
hil cis nocui, sed magis proficere volui.

11 Congrega eos quasi gre. hoc dicit zelo diuinæ iustitiæ.

12 Et sanctifica eos in die. In Hebræo habetur. Et præpa-
eos in die occisionis. vt tua iustitia impleatur, & ne propter e-
rum malitiam terra ulterius sterilis reddatur. ideo subditur.

13 Vsq̄quo. iam enim, vt videtur, dominus induxerat siccit-
tem, de qua habetur. inf. 14. c.

14 Consumptum est animal. victum in campis non inueni-
tia. Et causa huius siccitatis subditur, cum dicitur.

15 Quoniam dixerunt. viri Anathot & alij mali.

16 Nō videbit. scilicet dominus.

17 Nouissima nostra. Ad puniendum. Ex quo videtur, q̄ ecc-
rant in errorem, quo negatur animæ humane immortalitas, &
post mortem non remanet punitio aliqua vel illum errorem qui
gat diuinam providentiam se extendere ad actus humanos, eò q̄
procedunt ex libero arbitrio & sic non puniuntur à Deo.

18 Si cum pedibus. Hic consequenter ponitur domini respon-
quantum ad duo secundum ponitur ibi: Reliqui. Conquerebatur
tē Ieremias de viris Anathot cū persequentibus, & dominus res-
det sibi, quod su grauior passurus di. Si cū. Metaphorica est loq-
tio & est sensus. Si cum difficultate sustines persequitōnē virorū
Anathot qui sunt quasi pedites & parui momenti, quomodo sus-
bis persequitōnem regis & principum qui sunt quasi equites re-
tu eorum? & tamen oportebit te illam sustinere vt habetur inf. 1.
* Cum

tem ad male agendum impotentes efficiantur. Sed qui-
niam innocentes parati debent esse ad grauiora susti-
dum, si dominus voluerit, ideo sequitur.

18 Si cum. quod est minus.

† Quomodo. quod est grauius q. d. Si pœnalitates vita-
sentis cum difficultate sustines, quō pœnas purgatorijs
teris sustinere? hæc. n. meditatio, cum maiori potentia
stinere facit vitæ præsentis mala. & quoniam ad idē fi-
passionis Christi memoria, ideo subditur in eius pso-
† Le-

a Nam & fratres tui, & do. Potest hoc de Christo intelligi, contra quem fratres clamauerunt. Crucifige eum: Non habemus regem nisi Cæsarem.

b Reliqui domum. vnde. Relinquetur vobis domus vestra deferta. Et: Surgite eam hinc.

c Hereditas mea quasi, &c. Orige. Non est mirandū si tunc truci beluę comparata sit hereditas, cū vsque hodie sint leones i sylua anathematizantes Christū, & blasphemantes, & fidelib. insidiantes.

d Nunquid auis discolor hęreditas mea mihi? Hieronymus nocturna bestia mortuorum deuorat cadauera, & de sepulchris effodit corpora, & cunctis recitatur sordib. cuius immundicię Israel comparatur.

e Pastores multi, &c. Hieronymus. Audiant & principes uoluisse, & pro commissis sibi in die iudicij rōnē reddere: pro illis. n. pars dñi oculatur atq; poluitur, & ubi quodārat Dei hospitium est habitaculum bejarū. Alij non prępositos plebis & sacerdotes, sed hostiū principes intelligūt, qui populum Dei dissipauerunt.

f Defolatione. Orige. Quoniam Iudęi compleuerunt menturam patrum suorum & addiderunt ad prophetarum occisionem, etiā Saluatoris: tunc exterminatione exterminata est ois terra eorū. Considera terram quę in te est, quō

quō exterminata sit, & videbis post aduentū Christi impleta esse quę dicta sunt mortificatis mēbris nostris super terrā. Cū iā non operetur terra opera sua, nec fiant apud instum ea quibus caro antea fouebatur, fornicatio, immunditia, luxuria, &c. Vnde. Non ueni mutare pacem, sed gladium. Mat. 10. d

g Non est pax, &c. Caro pacem Dei in se recipere non potest. Sapientia enim carnis inimica est Deo, & qui in carne sunt, Deo placere non possunt.

h Seminauerunt. Hoc quoque ecclesiasticis dicitur, qui uerbū dñi mala conuersatione disperdunt. De quibus per Lxx. infertur. Clerici co-

i Non proderunt eis. Nihil eis enim proderit nomen episcopi presbyteri, & huiusmodi: sed magis dignitatibus suis grauiantur. Et: Potentes potenter tormenta patientur. Et, Cui plus committitur, plus ab eo exigitur.

Antequam ille ueniret, non erat gladius super terrā neque concupiscebat caro aduersus spiritum, neque spiritus aduersus carnē. Quā autē uenit & docti sumus quę sunt carnis vel spiritus, doctrina eius quasi gladius immissus diuisit terrā. i. carnē à spiritu, & exterminauit eam, quia mortificationem Iesu circūferimus i corpore nostro, & ideo non uiuimus iuxta carnē, uiuit autē spiritus.

i Cor. 17. f Rom. 8. b

g Non est pax, &c. Caro pacem Dei in se recipere non potest. Sapientia enim carnis inimica est Deo, & qui in carne sunt, Deo placere non possunt.

h Seminauerunt. Hoc quoque ecclesiasticis dicitur, qui uerbū dñi mala conuersatione disperdunt. De quibus per Lxx. infertur. Clerici co-

MORALITER.

10 Dedi dilectam animam meam in manus inimici. i. plebs Iudaica.

13 Quasi leo in sylua, &c. rugiens contra me neqtia magna.

14 Dedit contra me uocem. dicens: Crucifige crucifige eum.

15 Ideo odiui eam. uolendo per Romanos eius punitionē de qua subditur.

16 Nunquid auis, &c. Fuit. n. plebs Iudaica per Romanos partim rubea ex sui sanguinis effusione, & partim nigra ex ciuitatis cū populo combustione. Et quā principes Romanorū non solū persequuti sunt Iudęam, sed etiam postea grauius ecclesiā tempore Neronis & aliorum tyrannorum, ideo subditur pœna eorum cum dicitur.

Tom. 4. Y 2

* Origenes. Nos qui in clericatus ordine vobis p̄sides nos se debetis, nō statim in esse saluandos, quia clerici sumus, multi .n. clerici pereunt, & laici beatissimi reperuntur, sed si ordinē pariter mereamur, & habeamus. Quia igitur sunt quidā clerici non ita viuentes vt & ipsi ex ordine capiant fructum, & ornamento suā sint dignitati, idcirco aiunt qui exposuerūt prophetam nunc dicentem. *Cleri. eorum non proderunt eis.*

* Theodor. Admonet non esse collocādam infertilitate terræ fiduciam, sed in bonis illius operationibus. Qui enim nequitia vtitur, spinas ex ea colligit.

Hom 7.

^a *Rem omnium abundantiam a domino acceperunt.*
^a *Quibus, scilicet cleri non proderunt.*
^b *Vel vastant.* ^c *Id est. ecclesiam*
^d *De faucibus inimicorum hæreticorum.*
^e *Uentium.*
^f *Redeunt ab hæreticis.* ^g *In ecclesia.* ^h *Non idolorum quæ de corde finxerunt.*
ⁱ *A domino pars populi sui.*
^k *Verba mea.*
^l *Remanentes in hæresi.* ^m *De populo meo.* ⁿ *Perpetua vt non relinquantur locus poenitentia. Hoc quotidie cernimus & rebus probamus quod hæretici fidei veritatem simulant vt simplices decipiāt, ipsi tamen nunquam redeant.*
^o *Verba mea.*

messuerunt spinas: hæreditatem acceperunt, & non eis proderunt. Confundemini à fructibus vestris propter irā furoris domini. Hæc dicit dominus aduersum oēs vicinos meos pessimos, qui tangunt hæreditatem quam distribui populo meo Israel. Ecce ego euellā eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. Et cum euulsero eos cōuertar, & miserebor eorum, & reducam eos in terram ad hæreditatem suam, & virum in terram suam. Et erit si erudi dicit didicerint vias populi mei vt iurent in nomine meo, viuut dñs, sicut docuerūt populum meum iurare in Baal, edificabūtur in medio populi mei. Quod si non audierint euellam Gētē illam euulsione & perditione, ait dominus.

domibus exornatis, possessionibus multis, seculari sapientia. *Qui autem gloriatur in domino gloriatur.* Et, in cruce domini nostri Iesu Christi. Et, in infirmitatibus suis, vt in habitet in eo virtus Christi.

* Theodoretus. Quæ putatis illustrare vos, verbi gratia opes, potentiam, hæc vos pudore perfundent, dum causam ageris apud Deum. Eius enim beneficii abunde experti, contraria illi rependistis.

b Vicinos. Ad literam. Idumæos, Philistinim, Moab, & Ammon.

Allegorice. Hæreticos qui Christiani dicuntur, & magis terræ sanctæ fiunt affines quam habitatores.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Confundemini. in captiuitatem ducti.
- 2 A fructibus: Idem propter demerita vestra.
- 3 Hæc dicit do. Hic consequenter ponitur populi Iudæ reparatio, & hoc ad consolationē bonorum, sicut præmissa est destructio ad confusionem malorum: Præmittitur tamen destructio aduersariorū, cum dicitur: Hæc. Isli erant Idumæi descendentes ab Esau fratre Iacob & Moabitæ & Ammonitæ qui descenderant de Loth nepote Abraham propter quod debebant Iudæos diligere, & ipsi contrario aduersabantur eis, & incitauerunt Nabuchodonosor contra eos & in eius exercitu venerunt contra Iudæam. ideo subditur.
- 4 Qui tangunt. Ecce. quia post captiuitatem Iudæorum ipsi

- 5 fuerunt satis cito captiuati.
- 6 Et domum Iuda. quia ipsi habitabant circa terram Iuda.
- 7 Et cum euul. scilicet Iudæos.
- 8 Conuertar. & hoc fuit impletū tempore Cyri regi Persarum qui remisit captiuitatē Iudæorū, vt habetur. 1. Esdr. 1. a. & quia patres de Babylonijs cōuersi ad Iudæismū venerūt cū eis, ideo subditur.
- 9 Et erit. a Iudæis. Aliqui libri habent: Eruti. & male.
- 10 Didicerint. Idololatriam dimittendo, & vñ Deum colendū vt iurent. Iuramentū enim tale, quando habet circumstantiā debitas, fit in reuerentiam Dei.
- 11 Si do. quia ante cōuersionē inductbāt Iudæos ad ritū Gētilium.
- 12 Aedifica. fide moribus & temporalibus bonis.

MORALITER.

† Hæc dicit. Dicuntur autem Romani Christianorum vicini, eo quod Christiani inter eos habitabant.

† Euellam. Plures enim imperatores Romani Christianorum

rum persecutores fuerunt de sua dignitate deieci, sicut Nero, Domitianus & plures alij.

6 Et cum. f. tempore Constantini, qui baptizatus percepit gratiam Christi, & cum eo magna pars populi Romanorum

CAP. XIII.

Hæc dicit dominus. Vir sanctus lumbare Deidicitur, qui de limo terræ assumptus est, & eius confortio copulatur. Et quodammodo que in ecclesia videntur obscæna maiori diligentia circumdat, ne Gentilium & hereticorum morsibus pateant. Hoc lumbare si aquam tetigerit, & Euphratis fluentia transierit, Assyrio humore imbutū perdit pristinam fortitudinem, & computrescit. Et quamuis redeat in vsum Dei, tamen pristinā pulchritudinem habere non poterit: non Dei duritia, sed sua culpa, quia noluit audire verbum domini. Caueat ergo qui potest dicere: *Mihi autem adhaerere Deo bonum est.* Ne forte

CAP. XIII.

Hæc dicit dominus ad me: Vade & posside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud. Et possedi lumbare iuxta verbum domini, & posui circa lumbum

per negligētiam illius renibus sephratem & derur potestatem Assy regis, & nequaquam in solidissima petra sed in foramine petra corruptæ atque vitiatæ, hoc est hereticorum sordibus vitijs occupetur, in tantam veniat putredinem, vt in vsum & cinctorium domini vltra redire non possit.

a *Lūbare, etc.* Populus Israel est. Qui sicut linū de terra sumptus & illotus nec mollicie hær, nec cādorē, & tñ p Dei misericordiā Deo adhæsit. Cū autē peccasset trans phratē, i. in Assyrios eductus, & ibi absconditus. i. multitudine innumerabiliū Gentium quodāmodo absorptus.

Psal. 72. d.

tra valentis. Et diuiditur in duas partes, quia primo parabola ponitur ad propositum. secundo ad hoc adducitur exemplum, ibi: Si ita tate potest. Prima in duas, quia primo parabo a ponitur & secundo exponitur. ibi: Et factum est. Circa primum dicitur.

- 2 Et pones. te accingendo.
- 3 Et in aquam. ne ex madefactione citius putrescat, sed minus aliunde, cetera patent in litera.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

Hæc dicit. Superius a principio tractatus huius libri descripta est circa populū regni Iudæe malitia grauitas, hic consequenter describitur ipsius incorrigibilitas, seu irreparabilitas. Et diuiditur in septē partes secundum septem modos ostendendi propositum. Partes patebunt prosequendo. Primus autem modus continetur in hoc c. videlicet per parabolam lumbaris putrefacti ad nihilum vltra

Diuisio.

MORALITER.

† Hæc dicit do. Per Ieremiam qui interpretatur excelsus dominus noster Iesus Christus ad patris dexteram eleuatus, Mar. vi. Per lumbare verò lumbis eius adhærens, populus Christianus, qui sibi adhæret per fidem formatam charitate. Sed quia multi ab ea declinant, iubetur lumba

re poni in Euphrate per quod signatur declinatio ad amertrenæ cupiditatis & delectationis carnalis, & putredinis vitijs. Per foramen petrae in quo ponitur obstinatio malis signatur, & sic inutilis ad omne bonū hominiditur, ideo dicitur: *Et ecce computruerat lumbare.* Ita vt n vsum aptum esset. Et sequitur poena cum dicitur.

† MORALITER

nihil reputatus.
 * Origenes. Cur cinctorium dicitur lineum? Linum ex terra nascitur: Nam cum semen eius in humum fuerit abiectum, primum in gramine pullulat, deinde demersu transfertur domum, pectitur, lauatur, teritur, tuditur, & ingenti opera excutitur, quo tale fiat ex quo possit cinctorium, aut aliud quid in usus necessarios operari. Et nos ergo vniuersi generationem habemus ex terra, aut linum quod in cinctorium Dei pectitur, multa cura indigemus, vt lauenur, vt colorē terrebijciamus.

Et absconde, &c.
 Origenes. Iudei in igni extiterunt Deo et proiecti sunt ab eo, nobis pro illis cinctus est Deus. Neque enim putandum est cinctorium bijcientem mansisse incinctum: statim vt illos proiecit, alios sibi contexit, i. ecclesiam de gentibus que ex nira facta est lucida que condida. vnc: Quis est ista que aedit dealbata? Sciat amen, quia si naturalibus ramis non repercit, nec sibi parceret si non fuerit ligna lumbos eius: id est, si non adhærens domino, vnuspiritus fuerit Christo.

Et tuli lumbare. in captiuitate. Significat autē, quod propheta in typum omni populum berat, sed nihilominus peccat. Postea deos alienos se-

quitur, ad extremum in Dei filium manus mittit, ideo D æterna perditione contabescit.

* Theodoretus. Per prædicta mirificam Dei bonitatem declarat & copulationis modum edocet, & quod decreuerat eos claros & illustres reddere, at illi per iniquitatem probra sibi contraxerunt.

c Om. lagun. Hęc est ebrietas qua obliuiscimur præceptorum Dei, & vitij at que peccatis humana impletur conditio. Vnde. Non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Nō ad cōparationē Dei, vt veteres & noui volūt hæretici, & eorū patroni, sed ad sciētiam eius. Homo. n. videt in facie Deus i corde: & qd nobis mundum vř. ei immun-dū deprehenditur. E

Verbū Hebraicū nebel Aquilæ prima editio, lagūculā Secūda ipsum nebel. Symmachus craterē. Lxx. vtrē. Theodotio vas, interpretati sunt, quod oē vino nñ & ebrietate cōpletur. Sumus. n. vas fragile, & thesaurū habemus in vasis fictilib. in quibus id cōpletur: Nō

habitat in carne mea bonum. Non. n. quod volo bonū, hoc facio, sed q nolo malū, hoc operor. Et: Miser ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius? d Ecce ego. * Theo. Vltionem vocauit ebrietatem. Qui. n. in grauissimas calamitates labunt sunt perturbatis similes,

qui præ grauitate doloris lugere nequeunt.

Postquam peccauit.
 bos meos. Et factus est sermo domini ad me secundò, dicēs:

Tolle lumbare quod possedisti, quod est circa lūbos tuos,

& surgens vade ad Euphraten, & absconde illud ibi in foramine petre.

Et abij, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi dominus.

Et factū est post dies plurimos, dixit dñs ad me,

Surge & vade ad Euphraten & tolle inde lūbare, quod præcepti tibi, vt absconderes illud ibi.

Et abij ad Euphraten & fodi, & tuli lumbare de loco vbi absconderā illud.

Et ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vsui aptum esset.

Et factum est uerbum domini ad me, dicens:

Hęc dicit dominus Deus, Sic computrescere faciā superbiam Iudā,

& superbiam Ierusalē multam, populum istū pessimū,

qui nolunt audire uerba mea, & ambulānt in prauitate cordis sui,

abieruntque post deos alienos, ut seruiret eis, & adorarent eos.

Et erunt sicut lūbare istud, quod nulli vsui aptum est.

Sicut enim adhæret lūbare ad lumbos uiri, sic agglutinavi mihi omnē domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit dominus,

ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam, et non audierunt.

Dices ergo ad eos sermonē istū, Hęc dicit Dominus Deus Israel:

Omnis lagūcula implebitur uino: & dicēt ad te, Nūquid ignoramus quia omnis lagūcula implebitur uino?

Et dicēs ad eos, Hęc dicit dñs, Ecce ego implebo oēs habitatores terræ huius,

et reges qui sedent de stirpe Dauid super throno eius, & sacerdotes & prophetas, & omnes habitatores qui præ grauitate doloris lugere nequeunt.

Et factum est post dies plurimos, dixit dñs ad me, Surge & vade ad Euphraten & tolle inde lūbare, quod præcepti tibi, vt absconderes illud ibi.

Et abij ad Euphraten & fodi, & tuli lumbare de loco vbi absconderā illud.

Et ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vsui aptum esset.

Et factum est uerbum domini ad me, dicens:

Hęc dicit dominus Deus, Sic computrescere faciā superbiam Iudā,

& superbiam Ierusalē multam, populum istū pessimū,

qui nolunt audire uerba mea, & ambulānt in prauitate cordis sui,

abieruntque post deos alienos, ut seruiret eis, & adorarent eos.

Et erunt sicut lūbare istud, quod nulli vsui aptum est.

Sicut enim adhæret lūbare ad lumbos uiri, sic agglutinavi mihi omnē domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit dominus,

ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam, et non audierunt.

Dices ergo ad eos sermonē istū, Hęc dicit Dominus Deus Israel:

Omnis lagūcula implebitur uino: & dicēt ad te, Nūquid ignoramus quia omnis lagūcula implebitur uino?

Et dicēs ad eos, Hęc dicit dñs, Ecce ego implebo oēs habitatores terræ huius,

et reges qui sedent de stirpe Dauid super throno eius, & sacerdotes & prophetas, & omnes habitatores qui præ grauitate doloris lugere nequeunt.

Et factum est post dies plurimos, dixit dñs ad me, Surge & vade ad Euphraten & tolle inde lūbare, quod præcepti tibi, vt absconderes illud ibi.

Et abij ad Euphraten & fodi, & tuli lumbare de loco vbi absconderā illud.

Et ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vsui aptum esset.

Et factum est uerbum domini ad me, dicens:

Hęc dicit dominus Deus, Sic computrescere faciā superbiam Iudā,

& superbiam Ierusalē multam, populum istū pessimū,

qui nolunt audire uerba mea, & ambulānt in prauitate cordis sui,

abieruntque post deos alienos, ut seruiret eis, & adorarent eos.

Et erunt sicut lūbare istud, quod nulli vsui aptum est.

NICOLAUS DE LYRA.
 Et factum. Hic consequenter exponitur parabola. & primò quantum ad populi Iudæ culpam, secundò quantum ad pœnam, ibi: Dices ergo. Circa primum dicitur.
 Sic computresce. faciam. eam annihilando & per hoc insinuat quod Nabuchodonosor non annihilauit gloriam regni Iudæ & virtute propria, sed diuina: sicut lumbare non fuerat putrefactum & malefactione aquæ nec ex loci conditione, quia erat absconditum in foramine petre, sed diuina voluntate.
 Populum. primò propter eius inobedientiam, ideo subditur: Qui nol. Secundò, propter nequitia in proximum cum dicitur: Et ambulānt. ex certa scientia nocumentum inferentes proximis suis in rebus per auaritiam, sicut dicitur est supra. vj. c. A minore vsque ad maiorem omnes auaritiæ student, &c. & vxoribus per luxuriam. sup. v. c. Vnusquisque ad vxorem proximi sui hinniebat.
 Abieruntque post. per idololatriam.
 Et erunt sicut lumbare istud. destructi & annihilati.
 Sicut enim. &c. sic agglutinavi mihi. id est adiunxi mihi.
 Omnem domum Israel, &c. quantum ad decem tribus.
 Et

10 Et omnem domum Iuda. quantum ad duas.
 11 Vt essent mihi in populum. dando eis legem in monte Sinai præ cæteris populis.
 12 Et in nomen. vt nominarentur specialiter populus Dei.
 13 In laudem & glo. id est, vt essent famosi per totum orbem supple. si audirent uerba mea debite obediendo.
 14 Et non audierunt, &c. in contrarium rebellando.
 15 Dies ergo: Hic consequenter subditur debita pœna, & diuiditur in duas partes, quia primò ponitur denunciatio pœnæ quantum ad omnes generaliter, secundò quantum ad principes specialiter, ibi: Dic regi. Circa primum præmittitur parabola, cum dicitur.
 16 Omnis laguncula implebitur uino, & dicent ad te: nunquid ignoremus, quia omnis laguncula implebitur uino? Est autem laguncula vas terreum ad remendū uinum: & quia acceperunt uerba prophete ad literam, ideo exponit parabolam dicens.
 17 Hęc dicit dominus: ecce ego implebo omnes, &c. Id est, sicut laguncula materialis impletur uino, sic totus populus regni Iudæ quantum ad maiores & minores & mediocres, replebitur spiritali ebrietate, id est, defectu mentis & corporis ad resistendū aduersarijs sicut ebrietas aufert sensum & mēbrorū usum.
 * Et

MORALITER.
 Hęc. Per uinum enim mordicatum signatur pœna, vt

vt patet in littera sequente: & per impletionem laguncule magnitudo pœnæ.
 Tom. 4. Y 3

A *Et disper. rationabili ira. vt reducam ab errore dolorib. & tormentis, qui sermone non potuerunt conuerti.*
 * Origenes. Iusti congregantur, peccatores disperguntur. Scio quosdam reges eos qui imperio suo insidiati sunt ad desertas insulas deportari solitos, & pro magnis supplicijs hoc iubere ne in vno loco exilij penuriam sustineant, sed in alia partem orbis vxor, in alia liberi exterminentur, vt ne in calamitatibus quidem suis perfruatur solatio, aut pater filij, aut mater filie, aut frater fratris. Simili modo peccator per quandam dispensationem Dei maiora tormentum solitudinis appetitur, si solus in exiliu relegatur, ut emendatus in statum pristinum redeat.

B *Non parcam. Non credulitate sententiarum, sed iudicij seueritate. Qui enim trucidarunt, in eternum peribunt. Hoc iuxta historiam simpliciter accipimus, quod reges & sacerdotes & omnis populus Ierusalem calice Babylonie sit inebriatus, & captiuitate obruendus.*
 * Origenes. His verbis moti dicunt heretici (Basilidiani.) Videtur qualis sit prophetarum & legis Deus, qui dicit se non parciturum? Quomodo potest esse bonus? Accipiam exemplum iudicis, pro vtilitate communi quibusdam non miseris. Huic si offeratur latro honesta forma, etate satis integer, ex alio latere mater expansis crinibus, deprecetur vt senectutis suae misereatur, ex alio vxor ne virum suum interficiat, circumstant & paruuli orbi futuri, quid faciet iudex? Si misertus fuerit, reuertetur homicida ad pristinum scelus, sin vero iudiciaria seueritate permanserit, vnus homo interibit, & vniverso populo prouidebitur. Sic Deus si pepercerit peccatori, & noluerit eum punire, quis non accipiet licentiam similia audendi? Hec in ecclesia possumus considerare. Peccauit quispiam, & post peccatum postulet cõionem. Si ei conceditur quod rogat, in incommodum omnium venia procedit, & laxatis frenis sceleribus patitur via. Sin vero considerauerit populi damnatum in vnus venia, non dubium est quin faciat ei vnum de ecclesia, vt multos saluet incolumes. Idcirco ignis eternus paratus est, non tam ob eum qui puniendus est, quam pro vniversos homines. *Fertente flagellato, imprudens calidus erit.*
 c *No. cle.* * Origenes. Cum multis vitijs genus vexetur humanum, hoc peccato (superbia) maximè premitur,

C *Et dispergam eos. in captiuitatem ad diuersas ciuitates & loca.*
 2 *Neque miserebor &c. q. d. bene tamen miserebor in alio, scilicet, postea reuocans ipsos sicut dictum est c. prae.*
 3 *Audite &c. Verba sunt Iere. reuocantis populum ab errore.*
 4 *Date do. Deo ve. &c. confitendo humiliter culpam vestram & eius insuliam, sicut Iosue dixit Achan. Ios. c. Fili, Da gloriam Deo, &c.*
 5 *Antequam tene. &c. idest, antequam tribulatio importabilis super vos veniat.*
 6 *Expe. lu. idest, consolationem a rege Aegypti a quo tempore Sedechia sperauerunt contra Nabuchodonosor auxiliari.*
 7 *Et ponet, &c. quia fiducia fuit eis occasio destructionis, vt dicitur e. supra frequenter.*
 8 *Quod si hoc non audieritis. in malo perseverando.*
 9 *In abscondito plora. &c. vobis compatiens.*
 10 *A facie superbiae. idest, de malis vobis superuenientibus propter*

Nec vnus modus est superbiae, Alius stultorum more in his affertur quae magis pudore digna sunt. Alius quasi veri simulatione seductus super his eleuatur, quae sibi digna gloria putat, cum & in talibus periculosum sit gloriari. *d Date domino, &c.* Ad penitentiam prouocat, antequam ducantur in Babylonem.

1 *Allegorice. Date do. &c. Q. d. Operamini dum dies est: veniet nox, cum non poteritis operari. Vnde & Isa. Stella caeli non dabitur lucem, & tenebrabitur orto sole, &c. Et Sophonias: Dies tenebrarum & turbinis.*

2 * Origenes. Quomodo damus Deo nostro gloriam? Non verbis & vocibus tantum glorificandus est dominus. Glorifica eum in castitate & iustitia, & beneficentia. Glorifica eum in fortitudine. patientia pietate sapientia, ceterisque virtutibus.

3 *Quod si hoc non audieritis. Dicamus Iudeis & nostris Iudeis & nostris Iudeis zantibus, qui literam occidentem sequuntur. Nisi, scilicet, audieritis in abscondito, idest, in mysterio, vel secundum Aquilam in tenebris, quae*

posuit Deus latibulum suum. Et iuxta Salomonem, intellexeritis parabolam & tenebrosum sermonem: plorabit anima prophetae a facie superbiae eorum.

f Captus est, a diabolo vel Nabuchodonosor, vel, contra tus. Aliquando Israel fuit grex domini. Sed quia indigno se iudicauerunt salute, conuersus est sermo ad Gentes. Cauet oleaster in bonam oliuam contra naturam infertus, ne & ipse conteratur.

g *Dic regi & domina. Verbum Hebraeum Gebira, Aquila & Symmachus dominicem & dominam interpretati sunt. Exputantes esse Geburoth, potentes dixerunt, Dic regi & potentibus. Delirat in hoc loco qui regem Christum, & potentes angelos intellexit, vt assumat corpus humilitatis, in puluere sedeat & amittant de capite suo coronam & gloriae fortitudinis. Ciuitates quoque austri clausas, inferni nulli aperiantur & omnem gloriam Iudae esse translata, in possessione completum est. Omnes declinauerunt simul in uel facti sunt. Dic regi & domina, &c. Manicheus dicebat naturam bonam a Deo creatam, malam vero a diabolo. quod quidam angeli passi sunt pro redemptione demonum & post iudicium portas inferni claudi, & nullum ibi puniti, quod Origenes sentire videtur, quod friuolum est.*

Tu

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et dispergam eos. in captiuitatem ad diuersas ciuitates & loca.
- 2 Neque miserebor &c. q. d. bene tamen miserebor in alio, scilicet, postea reuocans ipsos sicut dictum est c. prae.
- 3 Audite &c. Verba sunt Iere. reuocantis populum ab errore.
- 4 Date do. Deo ve. &c. confitendo humiliter culpam vestram & eius insuliam, sicut Iosue dixit Achan. Ios. c. Fili, Da gloriam Deo, &c.
- 5 Antequam tene. &c. idest, antequam tribulatio importabilis super vos veniat.
- 6 Expe. lu. idest, consolationem a rege Aegypti a quo tempore Sedechia sperauerunt contra Nabuchodonosor auxiliari.
- 7 Et ponet, &c. quia fiducia fuit eis occasio destructionis, vt dicitur e. supra frequenter.
- 8 Quod si hoc non audieritis. in malo perseverando.
- 9 In abscondito plora. &c. vobis compatiens.
- 10 A facie superbiae. idest, de malis vobis superuenientibus propter

- pter superbiam vestram.
- 11 Dic regi. Postquam posita est poena super totum populum generaliter, hic consequenter ponitur quantum ad principes specialiter, cum dicitur, Dic regi & domina, &c. quod exponit Rab. 3. c. Iosue filio Iosue & matre eius, qui reddiderunt se Nabuchodonosor, & duxit eos in Babylonem, vt habetur infra xxix. cap. L. ra tamen sequens magis concordat quod intelligatur de Sedechia rege & eius vxore, qui captus fuit a Nabuchodonosor & cruciatus.
- 12 Ciuitates austri clausae sunt. Prae timore Nabuchodonosor venientis contra Sedechiam: & dicuntur hic ciuitates regni Iudae ciuitatis austri quia regnum Iuda respectu regni Israel est in parte australi.
- 13 Etnon est, &c. idest, exire audeat.
- 14 Transla. est omnis lu. quod fuit sub Sedechia: translata enim quae fuit sub Iosue, fuit tantum partialis.
- 15 Leuate oculos. &c. ab aquilone, exercitus enim Nabuchodonosor venit ab illa parte.

* Vb

A Tu enim docuisti eos aduersum te, &c. Quando Ezechias ostendit thesaurum nuncio regis Babyloniae. Tu enim, &c. Audiatur hoc ecclesia negligens quae docet aduersarios suos quomodo possint eam spiritali captiuitate comprehendere, & pecus eius bestiali crudelitate lacerare.

b Propter multitudinem iniquitatis tuae reuelata. Hierony. Hinc discimus quod diu peccata sunt minora Deum patienter agere, & penitentiam nostram expectare. Si autem delictis delicta copulamur, & cumulos peccatorum facimus, reuelabuntur peccata nostra vel in hoc seculo vel in futuro. Nihil enim opertum quod illud Danielis implebitur: *Isti resurgent in vitam aeternam.* & illi in opprobrium & conclusionem sempiternam.

c Si mutare potest, &c. Hoc testimonio videntur qui diuersas naturas asserere conantur, tantam nigredinem vel varietatem peccatorum dicentes, ut in candore & vnius coloris pulchritudinem transire non possit. Non hoc attendentes cum didiceritis malum. Quidquid enim discitur non naturae est, sed studij & propriae voluntatis quae consuetudine peccandi quodammodo in naturam transit. Sed quod hominibus impossibile est, Deo possibile est: ut non Aethiops vel pardus suam naturam mutare videatur, sed qui in illis operatur. Vnde Apostolus: *Omnia possum in eo qui me confortat.* Et: *Non autem ego, sed gratia Dei.* Et: *Non ego, sed non ego, viuit vero Christus.* Et: *Quid habes quod non accepisti? si autem accepisti, quare gloriaris quasi non accepisti? Non igitur gloriatur sapiens in sapientia sua, vel fortis in fortitudine sua, & huiusmodi, quae in omnibus operatur virtus Christi.*

d & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

Non hoc attendentes cum didiceritis malum. Quidquid enim discitur non naturae est, sed studij & propriae voluntatis quae consuetudine peccandi quodammodo in naturam transit. Sed quod hominibus impossibile est, Deo possibile est: ut non Aethiops vel pardus suam naturam mutare videatur, sed qui in illis operatur. Vnde Apostolus: *Omnia possum in eo qui me confortat.* Et: *Non autem ego, sed gratia Dei.* Et: *Non ego, sed non ego, viuit vero Christus.* Et: *Quid habes quod non accepisti? si autem accepisti, quare gloriaris quasi non accepisti? Non igitur gloriatur sapiens in sapientia sua, vel fortis in fortitudine sua, & huiusmodi, quae in omnibus operatur virtus Christi.*

D Luc. 19. c. Phi. 4. c. Gal. 2. d. 1. Cor. 15. b. 1. Cor. 4. b. 1. Cor. 9. g.

1 & videte qui veniunt ab aquilone. Vbi est grex qui datus est tibi, pecus & inelytum tuum? Quid dices cum visitauerit? Tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum.

2 Nunquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem? Quod si dixeris in corde tuo, quare venerunt mihi haec? Propter multitudinem iniquitatis tuae reuelata sunt tibi, & verecundiora tua pollutae sunt plantae tuae. Si mutare potest Aethiops pellem suam, aut pardus varietates suas, & vos poteritis bene facere, cum didiceritis malum. Et disseminabo eos quasi stipulam, quae vento raptatur in deserto. Hec fors tua parsque mensurae tuae a me dicit dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

3 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

4 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

5 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

6 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

7 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

8 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

9 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

10 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

11 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

12 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

13 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

14 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

NICOLAUS DE LYRA.

1 Vbi est grex, id est, populus. q. d. comparebit in terra tua, sed transferetur ad alienam.

2 Quid dices, &c. scilicet Nabuchodonosor te captiuando, q. d. non habebis excusationem, quia dedisti ei occasionem. ideo subditur.

3 Tu enim docuisti eos, id est, Babylonis.

4 Aduersum te, &c. hoc primo fuit quando Ezechias omnes quae in domo sua erant nuncios regis Babylonis ostendit, propter quod Isaias eum reprehendens dixit quod de filiis eius ducendi essent eunuchi in Babylonem, & quod ibi transportarentur bona Ierusalem. Isa. xxxix. c. Secundo hoc fuit quando illi de regno Iudae miserunt nuncios in Babylonem ad asportandum inde idola sicut habetur Ezechielis xxij. & sic Babylonij contraxerunt cum eis familiaritatem, & considerauerunt infirma terrae, per quae possent eam obtinere & habere preciosa quae ibi vidcrant tempore Ezechiae, & postea alijs temporibus.

5 Nunquid non dolores apprehendent te, q. d. Sic Nabuchodonosor te captiuante, & subditur causa cum dicitur.

6 Propter multitudinem iniquitatis tuae in proximum & in Deum.

7 Reuelata sunt, &c. id est, spoliata es bonis tuis, & loquitur de Ierusalem ad modum meretricis, quae cum spoliatur ad vituperium incipit a parte inferiori.

8 Pollutae sunt plantae tuae, id est, gressus tui, per quos opera designantur. In Hebraeo habetur: Praecitae sunt plantae tuae, q. d. non poteris ultra in malis tuis procedere.

9 Si mutare potest, &c. Hic adducitur exemplum ad propositum, Et diuiditur in duas: quia primo ad propositum ponuntur duo exempla. Secundo subditur debita poena, ibi: Et disseminabo. Primum exemplum est de Aethiope, qui non potest suam nigredinem immutare. Secundum de pardo, qui non potest mutare varietates pelles suas, quia utrumque istorum est a natura. Et sic dicit de Iudaeis,

15 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

16 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

17 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

18 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

19 & confisa es in mendacio. Vnde & ego nudauit femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae. Super colles in agro uidi abominationes tuas. Vae tibi Ierusalem: Non mundaberis post me: Usquequo adhuc?

F

Philos.

Allego.

ADDITIO.

In cap. xij. ubi dicitur: In abscondito plorabit anima mea. Dicit in abscondito se plorare. ut ostendat quod tanta esset superbia

bia inimicorum, quod non auderet libere plorare, seu gemere ne offenderentur inimici, qui erant maxime superbi, ideo subdit: A facie superbi.

Exp[er]atio Israel. Dicamus & nos in tempore siccitatis, & aquæ penuria. Tibi peccauimus, & malum coram te. Tu uero prestolamur aduentum qui saluas Israel, non suo merito, sed tua gratia.

Quasi colo. Greg. Qui n. vt dominus auditus non est, non possessor agri, sed colonus est creditus: qui quasi viator ad manendum a

antummodo declinavit, quia paucos ex Iudæa abstulit, & Gentium uocationem pergens iter ceptum peregit.

Theodor. i. Cur nos contemnis, & præ te fers morem duenæ, paruæ facientis domicilia in uibus habitat, tanquam aliena: & viator speratereuntis, qui eligigit, ea quæ occurrunt in uias.

Et quasi viator. Iuæi hunc locum exponunt: Quare se regas te a populo isto, & quasi viator propter unius hostis refrigerium, non cuius quali utaris hospitio: sed ad alia transurus non saluas opulum tuum, & templum quoddam idylitum tuum? Non

de incarnatione dici putant, quod futurus sit Christus peregrinus in terra, & tempore paruo terræ vsurus hospiti-

hospitio, & quasi vir pertransiens ac robustus relicto Israel tendat ad Gentes, vt de loco ad locum, de populo ad populum, de templo ad ecclesiam.

Mouere pedes suos & non quierit, & domino non placuit. No tandum in scripturis sanctis quod semper peccatorum pedes moueantur, & sanctis cum Mose dicatur: Tu uero hic stamcum Et alibi: Laudate serui dominum, qui statis in domino domini in atrijs domus Dei nelsi. Et qui turre Babylonis ædificauerunt, ab Oriente mouerunt pedes suos.

Noli ora. Stultum est orare pro eo qui peccauerit ad mortem. Vnde Ioa. est peccatum ad mortem, non pro illo dico vt roget quis: & est peccatum non ad mortem. Ieiunia & preces & victimæ & holocausta tunc proficiunt, cum a uitijs recedimus, & antiqua peccata deflemus. Si autem in scelerib. permagemus, putantes uotis atque sacrificijs redimi aures Dei, uehementer erramus quia Deum iniquum arbitramur. Qui n. semel gladio

Qui dilexit mouere pedes suos, & non quierit, & domino non placuit. Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & uisitabit peccata eorum. Et dixit dominus ad me: Noli orare pro populo isto in bonum. Cum ieiunauerint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocausta & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio & fame & peste ego consumam eos. Et dixi: A a a domine

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

Et dixi: A a a domine & fami & pesti destinatur. nullis precibus eruitur. Vnde: Noli orare pro populo isto in bonum.

NICOLAUS DE LYRA.

Quare quasi colo. Dicitur autem colonus, qui non est determinatus. Et ideo de facili recedet inde. Et per talem modum loquitur de Deo qui erat recessurus a Iudæa per subtractione auxilij sui intra Chaldaeos.

Et quasi viator. id est, quare ita paruum stabis nobiscum quasi viator qui tantum per unam noctem manet in domo in qua hospitatur.

Quare futurus es uelut vir uagus, nos dimittens, & ad eos transiens. In Hebræo habetur: Velut uir pavidus & fortis, &c. quasi dicat, quamuis sis potens ad nos saluandum, tamen Chaldaei dicent te pavidum & impotentem nos saluare, & ita dixerunt Chaldaei postea attribuentes uictoriam suæ uirtuti propria propter quod per Persas fuerunt destructi.

Tu autem in nobis es domine. Hoc dicit, quia in tempore erat propitiatorium quasi sedes ipsius Dei, vt dictum fuit plebis Exod. 25.

Et nomen tuum inno. est super nos. qualicet sit Deus omnium, tamen uocabatur specialiter Deus Hebræorum. Idola uero dicuntur dii Gentium, & ideo subdit propheta.

Ne derelinquas nos. in manibus aduersariorum nostrorum. Alio modo exponitur hæc litera: Quare quasi colonus, de Christo qui habitauit inter homines quasi alienus Ioa. 1. a. In propria uenit, & sui eum non receperunt. Et quasi viator de. quia Christus non habuit proprium domicilium, Matt. 8. c. Filius hominis non habet ubi caput suum reclinet. & ideo declinabat ad unum Marthe & aliorum deuorum ad hospitandum. Et uerba. quia discurrebat per Iudæam ad prædicandum. Et uir. for. qui non potest sal. In passione enim sua non fuit usus sua fortitudine

dine propter quod deridebant eum, dicentes: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Matth. 27. c. & hæc expositio magis consonat huic literæ præcisè & secundum hoc dicitur ab aliquibus expositio literalis et præcedens figuratiua, quia propheta nunciando populi captiuitatem futuram, per Christum redemptionem intermiscerant, vt patet in pluribus locis. Considerando uero literam præcedentem & subsequentem, dicitur ab alijs prior expositio literalis, & ista mystica.

Hæc dicit dominus. Hic consequenter ponitur domini responsio, & secundo circa hoc propheta admiratio, ibi. Et dixi. Circa primum dicit Ieremias explicans domini responsionem: Hæc dicit dominus. Ieremias enim rogauerat pro populo, & ideo populo sit responsio.

Qui dilexit mouere pedes suos. ad querendum aliunde idola, sicut dictum fuit supra cap. præced.

Et non quierit. in cultu diuino.

Et domino non placuit. id est, displicuit.

Nunc recordabitur. inserendo penam absque retractione, et ideo prohibetur propheta pro eis orare, cum dicitur: Et dixi, &c.

Cum ieiunauerint, non exaudiam preces eorum. quasi dicat, pro afflictione sua corporali & pro precibus & sacrificijs non dimittam penitentiam. Ideo subditur: Quoniam gladio & fame & peste ego consumam eos.

Et dixi: A a a domine Deus. Hic consequenter ponitur propheta admiratio de tanta populi sui destructione, cum subditur.

A a a domine Deus. Dicitur aliqui, quod hic ponitur terra, contra uia uæ posita, Ezech. 23. in simili materia. Sed hoc procedit ex ignorantia Hebræi sermonis, sicut dictum fuit plenius, supra capite primo, quia hic & ibi est una diuersio, quæ sic sonat: A a a, & est aducrium admirandi. Cuius causa subditur.

Propheta Iere. 14. b.

MORALITER. Quare quasi colonus. Hoc exponitur de domino nostro Iesu Christo qui Deus est ab æterno. ideo dicitur. Quare quasi colonus. Humanitatem assumendo. Et quasi viator declinans ad manendum. scilicet, in aliena domo Matthæi 8. c. Vulpes foueas habent, & volucres cali nis, filius autem, &c.

Velut uir uagus & fortis. id est, discurrens hinc & inde ad prædicandum. Et foris. secundum deitatem. Qui non potest saluare. Secundum Iudeorum errorem, qui putabant eum putum hominem. Ideo derisorie dicebant. Matth. 27. c. Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Ad questionem uero factam respondetur ueraciter, quod hæc omnia sustinuit pro nostra salute.

A *Prophete dicunt eis, &c.* Audiant hęc magistri qui peccantib. & in vitijs permanentibus prospera pollicentur. Multitales hodie sunt, qui non curant vnde cumq; sit oblitio, consulentes sine avaritia, vt quidam fecisse dñ. qui persuasabat vt secreta confiterentur peccata corā Deo ante altare: & ipse ex aduerso sedebat: & audiebat, & hanc te curatē dabat: Tan in modo largas elemosinas facite & iustit.

spiritualium abutō suadē tuu elemo synaelargiri.

Infra 27. d. & 27. c. & 29. b.

B *Hic dicit dominus.* Cauēat pseudoprophetar. ne qui decipiēdo laedant populum Dei, & ipsi pereant cum deceptis, & iaceant insepulti, & non sit qui operiat ignominiam eorum pulvere pœnitentię.

C *Deleat oculi mei.* Dupliciter hic loc⁹ intelligitur. Quod vel ipse Deus populum suum plangat & flere non desinat, vel imperet populo vt lachrymis effluat. Alij ex persona prophetę hęc dici arbitrantur.

D *Quoniam cōtritione magna, &c.* Iusta causa plangendi, virgo contrita, filia percussa, populus deletus.

E *Si egressus, &c.* Audiant hoc prophete nostri & sacerdotes, quod nec foris nec intus, propter negligētiam eorum sit vlla securitas. Qui foris sunt ab eis scandalizantur, & eos qui intus sūt, fame perire patiuntur. Sed qui autores fuerūt peccandi, in tormentis sint primi.

F *Propheta qui qui.* Qui prophetabant prospera & legis mā data aperire debebāt, abie. in ter. quā igni captiuati sunt. *Theod. Beatus David ppheta, & d. Ezechiel sacerdos & propheta & alij plurimi fuerunt participes aduersorum. Deus. n. volens iuuare & consolari profanos illos, misit cum illis prophetas, velut quosdam pædonomos & pceptores, ne pro fus ad impietatem declinarent.*

G *Nunquid proiciens abiecti iuda? aut sion abomin.* Vt vbi fuerat cultus Dei & tranquillitas, ibi sit seditio & hostilis fremus. Si qñ nostra Sion nosterq; iudas abominabilis abiectus, nequaq; in miremur, sed dicamus qđ sequitur. *h. Cognouimus dominus, &c. Q. d. Et nos & patres nostri eadē*

A *Pseudo.* **Deus, prophetę dicunt eis: Nō videbitis gladium, & fames** **1**
Verbi Dei. **in vobis nō erit: sed pacem veram dabit in loco isto. Et dixit dominus ad me: Falsō pphete vaticinatur in nomine meo.** **2**

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

A *Tormentorum Dei.* **Deus, prophetę dicunt eis: Nō videbitis gladium, & fames** **1**
Ecclēsię vel Ierusalem. **in vobis nō erit: sed pacem veram dabit in loco isto. Et dixit dominus ad me: Falsō pphete vaticinatur in nomine meo.** **2**

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

† **Non misi eos, & non pcepti eis, neque loquutus sum ad eos visionem mēdacem & diuinātionem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Idcirco hęc dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo, quos ego nō misi, dicētes: Gladius & fames nō erit in terra hac. In gladio & fame cōsumentur prophetę illi, & populi quib. prophetauerunt, erunt proiēcti in vijs Ierusalem pæ fame & gladio, & nō erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum filij & filię eorum, & effundam super eos malum suū.**

Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lachrymam per noctem & diem, & non taceant, quoniam contritione magna cōtrita ē virgo filia populi mei, plaga pessima vehemēter. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero ciuitatē, ecce attenuati famē. Propheta† quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant. Nunquid proiciens abiecti iudam, aut sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? Expectauimus pacem, & nō est bonum, & tempus curationis, & ecce turbatio. Cognouimus domine impietates nostras, iniquitates patrū nostrorū, quia peccauimus tibi: Ne nos des in opprobriū propter nomen tuū, † neq; facias nobis contumeliā. Solij glorię tuę recordare, ne irritū facies fœdus tuū nobiscū. Nūquid sunt in sculptilib. Gentiū qui pluant, aut cęli possunt dare imbres? Nōne tu es dominus Deus noster, quem expectauimus. Tu enim fecisti omnia hęc.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** *Prophete di. Et subditur re. spōto dominus, cū dicitur: Et dixit dom. ad. Et prim⁹ quat tñ ad prophetas populum decipientes cum dicitur. 2 Falsō prophetę, &c. Et patet litera. Secundō, quantum ad populum a falsis prophetis deceptum, cum dicitur. 3 Et populi. erunt proiēcti in vijs Ierusalem, cum dicitur. 4 Et di. ad eos ver. ist. Dedu. ocu. m. la. q. d. propheta: ex quo non possum pro vobis ex iudari, non restat mibi: l. chymari, cetera patenti in lit. 5 Nunquid. Hic ponitur ipsi s. Ieremie deprecation iterata, quis n. dicitū esset tibi, quod non exaudiretur quin populus captiuaretur, tamē in aliquo sperabat penā differri vel diminui. Et habetur similiter. 2. Reg. de David, qui licet audisset a Natan ppheta q. puer natus de Bethsabee moreretur, in ipso agrotate, ieiunabat et orabat pro eius sanatione. Similiter Samuel postq. cognouit Saulē abiectū esse a domino, tamen b. gebat tñ. 1. Reg. 15. Dicit igitur Ieremias lamētando. Nunquid. Et duplicatur verbū abiecti ad designandū abiectiōnis.*

Et tunc magnitudinē. 6 Expectauimus. Per auxiliū regis Aegypti. 7 Et quia nō. magis sunt in nocentū, vt frequēter dicitū est. 8 Cognouimus. Hoc dixit Ieremias in persona sua & aliorū bonorū peccata populi confitentium. 9 Ne nos des in oppro. Quod inuocatum est super nos, vt p. dicitur: q. d. quodammodo redundaret in te. 10 Solij glorię tuę. i. templi vbi est propitiatorium tanquē sedile tuum. 11 Recordare. temperando rigorem iustitię tuę. 12 Ne irritum facias, &c. Quo in monte sinai elegisti nos specialem populum. Et vt impetret aliquam misericordiam confitentur Dei magnificentiam, dicens. 13 Nunquid sunt in scul. q. d. Non, sed tu das pluuiam. 14 Aut cęli possunt dare imbres? q. d. Nullo modo sine te. 15 Nonne tu es. q. d. sic. 16 Quem expectauimus. Saluatorē in nostris tribulationib. 17 Tu enim fecisti omnia hęc. s. calos & imbres & omnia alique sunt in celo & in terra.

C A P. XV.

ET dixit dominus. Greg. Omisiss tot patribus, soli Moy- ses & Samuel ad medium deducuntur, quorum mi- ra obtinendi virtus ostenditur, dum nec ipsi posse interce- dere dicuntur. Q. d. Nec illos audio, quos propter magnū

petitionis suæ meritum mi- nime contemno. Quid est ergo quod Moses & Samuel cæteris patrib. in postulatio- ne præferuntur, nisi quod isti duo tantummodo in omni testamēti veteris serie etiam pro inimicis orasse leguntur? Vnus a populo lapidibus im- petitur, & tamen pro lapida- toribus precatur. Alter ex principatu eiicitur, & ait: *Ab- si a me hoc peccatum, quid cessem orare pro vobis.*

* Theodoretus. His demul- cet prophetam. Ne putes, in- quit, quod per tui contemp- tū supplicationē non susce- perim: quia neq; his acquie- uissem supplicantibus, qui tanta ediderunt miracula.

* Chrysostomus. Dicit quispiā, ergo nihil proiunt orationes? Quinimō iuant plurimum, sed tum cum ali- quid & nos boni peragimus. Nam operantib. nobis coo- perantur & iuant. Quod si deses manebis & otiosus, ni- hil magnæ utilitatis cōseque- re. Nam si possent aliorum preces desides nos & pigros subleuare ad cælos, quid im- pedit quominus & ipsi genti- les omnes Christi fidem cō- sequantur? Nonne pro vni- uerso orbe oramus. Sic san- cti prophætæ, qui pro amicis exauditi sunt, nequiverunt tamen Iudæos perdendos tu- rari ac saluos reddere. Si steterint (inquit) Moses & Sa- muel non id assequētur. Hæc cum ita esse intelligamus, sanctorum preces minus erunt per nos negligendæ, neq; illis profuserit confidendum, ne fortè his filii inertii otio torpeamus, quorum altero verendum est ne segriores reddamus, & frustra patiamur insidias, altero ne è maxi- mo lucro excidamur, quinimō hortemur cæteros pro nobis orant, & manus porrigant.

b Si steterint Moyses. Q. d. Nec illos modo pro amicis au- dio, quos magnæ virtutis merito, orare etiā pro inimicis scio,

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XV.

ET dixit dominus. Hic ponitur tertium ad ostendendum peccatum Iudæ irremediabile quantum ad pœnam tempo- ralem, scilicet, per exclusionem orationis Moysi & Samuelis, quorū amen orationes fuerunt valde efficaces. Et diuiditur in tres partes, quia primò ponitur populi reprobatio. Secūdo reprobationis ratio, ibi: Tu reliquisti. Tertiò Ieremiæ lamentatio, ibi: Væ mihi. Cir- ca primum dicitur in persona domini.

Si steterint Moyses & Samuel. qui sunt valde amici mei. Coram me. i. ad præcandum pro populo isto. Non est anima mea. id est, voluntas mea ad parcendum ei. deo subditur. Eijce illos. i. tu Ieremia denuntia eos deijciendos de terra sua. Et quod ista eiectio sit dura subditur. Qui ad mortem, ad mortem. Quia in obsidione Ierusalem aliqui

MORALITER.

Et dixit dominus, &c. Ex hoc patet, quod oratio iusto- rum facta pro peccatoribus obstinatis, non habet pro ip- sis effectum. Ideo subditur. Hæc dicit dominus, &c. Per septem quæ ponuntur hic ossunt notari septem vitia capitalia, propter quæ dam- antur peccatores obstinati, per mortem (quæ facit com- putre-

scio, &c. Virtus ergo veræ orationis est celsitudo charita- tis: & tunc quisque quod rectè petit adipiscitur, cū eius animus non in petitionis odio inimici fuscatur.

c Et visitabo super eos. Quatuor plagas quib. populos Iudæ traditus est, etiam Ezechiel propheta demonstrat, gladi- um, pestilentiā, & famē, bestias, & captiuitatē. Inter bestias autem canes quoq; & volatilia intellige quibus laceranda, & deuoranda & dissipanda corpora tradita sunt. Neque. n. fieri poterat, vt creatore neglecto non vniuersa creatura cōsurge- ret in peccatores.

C A P. XV.

T dixit dominus ad me:

a ¶ Pro populo. b ¶ Cui dictum est. Dimitte me. &c.

¶ Qui ira Dei pro populo leguntur reititue, & iam independentem sententiam a se esse.

Si steterint Moyses & Samuel coram me non est t̄ animā mea ad po-

a Quia consummata sunt scelera populi.

¶ Ergo. ¶ Ostende eiectos. b ¶ Quia indigni. c ¶ Non loco sed volun- tate. quanquam legamus, & Adam, & Cain, esse eiectos a facie domini.

pulum istum. Eijce illos a facie mea, & egre- dian- tur. Quod si dixerint ad te, quo egredie- mur? Dices ad eos: Hæc dicit dominus: ¶ Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuita- tem. Et visitabo ¶ super eos quatuor species, dicit dominus. Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandum, & volatilia cœli & be- stias terræ ad deuorandum & dissipandum, & dabo eos in ¶ feruorem vniuersis regnis terræ propter Manassen filium Ezechia reg- is Iuda super omnibus quæ fecit in Ierusa- lem. Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? Aut quis ibit

¶ Quia.

ad rogādū pro pace tua? Tu reliquisti me di-

a ¶ Nemo mittens manum ad aratum, &c. b Manus extensa, percutien- tem significat, interfectio peccatorum iram consummātam.

g cit dñs, retrorsum abijisti. Et extēdā manum

Nullus offenso Deo potest rogare pro flagitijs peccan- tium, quia nec tam clemens potest esse creatura quam creator, nec tam alienus externis, quam dominus tuis misereri.

* Theodoretus. Quis miserebitur, &c. Q. d. vniuersis ho- minibus iusta perpeti videberis. Solent enim homines cum quempiam eorum qui nequissimè viuunt, plecti vi- derint, non solum condolere. sed etiam congratulari his qui læsi sunt, tanquam ab eius nequitia liberatis.

g Retrorsum abijisti, &c. Cum iuxta Apostolū posteriora obliuiscens ad priora se extendere debuit, Aegyptias car- nes desiderauit.

¶ Multiplicata

aliqui fuerunt mortui infirmitate & peste, aliqui gladio, & aliqui fame. & reliqui in captiuitatem ducti.

7 Et visitabo super eos quatuor species dicit dominus. id est, quatuor modos consumendi eos, qui patent in lucra.

8 Et dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ pro- pter. in Hebr. eo habetur: In commotionem. quia vbicunq; au- diebatur eorum destructio, fiebat in hominibus cordium commotio siue concussio, quæ vocatur hic feruor.

9 Propter Manassen. Qui supra modum irritauit dominū, idolo- latriā multiplicando, & sanguinem innoxium effundendo 4. Reg. 21.

10 Quis enim miserebitur tui Ierusalem? q. d. Nullus, post tanta mala in te perpetrata.

11 Aut quis contristabitur pro te? q. d. quilibet iustus ma- gis lætatur de impletione diuinæ iustitiæ.

12 Aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? q. d. nullus, ex quo oratio Moysi & Samuelis est exclusa.

13 Tu reliquisti. Hæc consequenter ponitur dictæ reprobationis ratio, cum dicitur: Tu reliquisti me. Et patet litera vsque ibi.

* Labora-

pūtescere) luxuria. De qua dicit Greg. in moralibus. Iu- menta in luo stercore computrescere, est in fœtore luxu- riæ vitam finire. Per gladium, ira: quæ facit insurgere ad occisionem. Per famem, insatiabilis auaritia. Per captiui- tatem, animum deprimentem accidia. Per canes corro- dentes, mordax inuidia. Per volatilia, nimis eleuans su- perbia. Per bestias terræ deuorantes, vorax gula,

¶ Multipli-

¶ Multipli-

scio, &c. Virtus ergo veræ orationis est celsitudo charita- tis: & tunc quisque quod rectè petit adipiscitur, cū eius animus non in petitionis odio inimici fuscatur.

c Et visitabo super eos. Quatuor plagas quib. populos Iudæ traditus est, etiam Ezechiel propheta demonstrat, gladi- um, pestilentiā, & famē, bestias, & captiuitatē. Inter bestias autem canes quoq; & volatilia intellige quibus laceranda, & deuoranda & dissipanda corpora tradita sunt. Neque. n. fieri poterat, vt creatore neglecto non vniuersa creatura cōsurge- ret in peccatores.

d Et dabo eos in feruorem, etc. Hoc sub Babylonijs ex par- te completum est, & nunc expletur in toto, qñ pessim- um regem & qui Ierusa- lē a porta vsque ad portam repleuit cruore, iustorum ¶ populus impius imitatus est. Ex quo discimus regum ac principum ac præposito- rum scelere populorūq; ple- rumque deleri.

e Propter manassen. Legimus in dierū volumine Manas- sen post captiuitatem, & pœnitentiam reuersum in Ierusalē regnasse. Sed quō sanctorum merita ad poste- ros descēdunt, sicut David & ceterorum, sic peccatorū flagitia, si liberi nepotesq; similia gesserint ad posteros perueniūt. Iste Manasses ne- quissimus fuit, Isaiā serra li- gnea secuit, Amon filiū suū per ignem traduxit ad ho- norem idolorū & Tophet.

f Quis enim miserebitur tui?

¶ Multiplicata

aliqui fuerunt mortui infirmitate & peste, aliqui gladio, & aliqui fame. & reliqui in captiuitatem ducti.

7 Et visitabo super eos quatuor species dicit dominus. id est, quatuor modos consumendi eos, qui patent in lucra.

8 Et dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ pro- pter. in Hebr. eo habetur: In commotionem. quia vbicunq; au- diebatur eorum destructio, fiebat in hominibus cordium commotio siue concussio, quæ vocatur hic feruor.

9 Propter Manassen. Qui supra modum irritauit dominū, idolo- latriā multiplicando, & sanguinem innoxium effundendo 4. Reg. 21.

10 Quis enim miserebitur tui Ierusalem? q. d. Nullus, post tanta mala in te perpetrata.

11 Aut quis contristabitur pro te? q. d. quilibet iustus ma- gis lætatur de impletione diuinæ iustitiæ.

12 Aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? q. d. nullus, ex quo oratio Moysi & Samuelis est exclusa.

13 Tu reliquisti. Hæc consequenter ponitur dictæ reprobationis ratio, cum dicitur: Tu reliquisti me. Et patet litera vsque ibi.

* Labora-

pūtescere) luxuria. De qua dicit Greg. in moralibus. Iu- menta in luo stercore computrescere, est in fœtore luxu- riæ vitam finire. Per gladium, ira: quæ facit insurgere ad occisionem. Per famem, insatiabilis auaritia. Per captiui- tatem, animum deprimentem accidia. Per canes corro- dentes, mordax inuidia. Per volatilia, nimis eleuans su- perbia. Per bestias terræ deuorantes, vorax gula,

¶ Multipli-

¶ voluntas.

¶ Zach. 11. b.

E

2. Paral. 25.

¶ eos quatuor flagellis.

F Philip. 3. c.

A *a* multiplicatae sunt mihi. Diuersis medicaminibus cupit Deus saluare peccantis, vt qui contempserant blandientem, timeant minantem.

b *Septem.* Verbum Hebraicum Saba, vel septem, vel iuramentum, vel plurimos sonat. Vnde. LXX. Aquila & Theodotio, septem interpretatur: apud Symmachum, in plurimos, transfertur. Alij haec ad Synagogam referunt, quae infirmata est ecclesia crescente, Vnde: Sterilis peperit septem a

vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.

B *c* *Ve mihi ma.* Pote hoc Synecdochicos de Ieremia intelligi, qui non in toto orbe terrarum sed in Indaea iudicatus sit.

1 Reg. 3. 2. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

Mala. 4. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

Ioan. 9. 6. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

Luc. 2. c. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

Mich. 7. 2. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

Ibidem. *Vel plurimos, & quos multos habebat filios infirmata est. Inde occidit sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas. Confusa est in aeternum spirituali gladio perdens populum suum.*

atque idem filius Dei & hominis, nunc iuxta carnem, nunc iuxta deitatem loquitur.

* Chrysostomus. Haec omnia quasi monstra quaedam tragedijs q; simillima sancti exprimunt, vt tu postea discas, non in delitijs egisse vitam, sed innumera tolerantes, in agone necerrasse. Et patiebatur quidem Ieremias, vt homo, sustinebat autem quasi amicus Dei.

1 *d Non foenera. lxx.* Non profui, neq; mihi profuit quisquam. Theodotio, Non debui, neque debuit mihi, quisquam. Quorum omnium hic sensus est. Nullus dignè aera mea suscepit, nec foenerauit mihi quisquam in pauperibus, confouendis, me sibi debito rem faciès. Non se derauit, vel, Non pre-sui. Nullus. n. voluit tantum accipere, quantum ego dare, nec profuit mihi quisquam. Salus creature, lucrum est creatoris. Vnde: Non debui. i. nemo mihi dedit quantum volui, nec me sibi debitorem fecit, nec debuit mihi quisquam. Q. d. quomodo mihi vsuram debere potuit, qui foenus non est dignus accipere.

* Theodor. τὸ ὄφελος, Syrus interpretatus est ἐν φρασα, dicitur. Non profeci nec foeneraui: multos tamen comparaui comitatores assiduos, superbè se esse efferentes. Consilia enim vt plurimum parere solent contumacias. At verò iuxta Graecam interpretationem, ita debet intelligi, nempe, dignus sum lamentatione, frustra editus in hanc vitam, quia nulli profui, nec ab alijs emolumentum adeptus sum: maledicta duntaxat refero ab audientibus prophetas.

2 *Occidit ei.* quia regnum Israel fuit captiuatum, cum adhuc regnum Iudae stabat in prosperitate sub Ezechia rege.

3 *Et residuos eius.* i. illos de regno Iudae qui dicuntur eius residui, quia vtrumque regnum erat pars eiusdem populi, scilicet, Hebraeo.

4 *In gladium dabo.* per Chaldaeos.

5 *Vae mihi.* Hic consequenter ponitur Ieremiae lamentatio. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur eius lamentatio. Secundò domini consolatio, ibi: Dicit dominus. Circa primum dicit Ieremias: Vae mihi mater. Hoc dicit propter persecutionem virorum Anathoth contra ipsum, vt dictum est supra cap. 11. ideo subditur.

6 *Quare genuisti me.* quia ipsum persequerentur verbis & factis.

7 *In vniuersa terra.* s. illa, quia non intelligitur generaliter. Et consequenter ostendit quòd non erat ex culpa sua, dicens.

8 *Non foeneraui.* non commodauit q. d. nullum ei aetatum de re temporali cum eis habui vnde possent me odire, & persequi.

* Omnes

NICOLAUS DE LYRA.

- * **1** Laboraui rogans. In Hebraeo habetur: Laboraui recogitans, pluries punitionem differendo, tuam emendationem expectando, & ad eundem sensum pertinet litera ista: Laboraui rogans. i. laborare feci prophetas reuocando populum dulcius per deprecationis modum.
- 2** Et dispergam. Ventilabro iustitiae meae.
- 3** In portis terrae. Eijciedo eos ad diuersas partes et longinquas.
- 4** Interfeci & disperdidi populum meum. Per flagella multiocilia eos castigando, & tamen non sunt emendati.
- 5** Multiplicatae sunt mihi viduae maritis earum interfecisti.
- 6** Super arenam maris. Hyperbole est, ad denotandum magnam multitudinem virorum interfectorum.
- 7** Induxi eis super. i. adolescentium, accipiendo singulare pro plurali. Et haec mater dicitur Ierusalem, quae erat mater totius terrae.
- 8** Vastatorem meridie. i. palam & manifestè.
- 9** Misi super ciuitates. alias.
- 10** Repente terrorem. audita destructione Ierusalem.
- 11** Infirmata est quae peperit septem. Aliqui libri habent additum, Filios, sed non est in Hebraeo nec in libris correctis. Per istam infirmitatem intelligitur terra decem tribuum, quae iam erat capti-

MORALITER.

- † **5** Multiplicatae sunt. Hic describitur malum proueniens ex defectu praetatorum, cum dicitur: Multiplicatae sunt mihi viduae. Nam ecclesiae multae derelictae sunt a suis pastoribus quantum ad fructum animarum, sed non quantum ad leuationem pecuniarum quas expendunt excessiue in principium negotijs. Et alij, quod peius est in venationibus, & aucupijs, & alij quod pessimum est in rebus bellicis, non pro sua ecclesia defendenda, sed frequenter pro alia indebita causa & in alijs maleficijs.
- 7** Induxi. permissiue.
- † *Super matrem adolef.* idest, populi ignorantis & insolentis.
- 8** Vastatorem meridie. i. daemoneum meridianum deua-

stans bonum populi propter defectum pastoris boni.

- 11** Infirmata est i. ecclesia quae tempore boni sponsi patiebatur multos filios bonos, infirmata est quae peperit septem sponsi defectuosi.
- 11** Defecit anima eius. i. deuotionis spiritus.
- 12** Occidit ei sol. Cum adhuc esset dies, idest, tempus ben operandi. Et sic dicit Saluator Ioan. 9. a. Me oportet opera opera eius qui misit me donec dies est, &c.
- 15** Vae mihi. Verba sunt Ieremiae ad literam conquerentis de persecutione sibi mora a suis ciuibus propter prophetiam veritatis. Et in hoc signat quemlibet praedictorem vel doctorem bonum, qui propter doctrinam veritatis fit odiosus malis hominibus, & persecutioni patitur ab ipsis. Sed quoniam dominus tales consolatur sequitur.

† Dicit

a Omnes maledicunt mihi. Hæretici, scilicet peruersè credēdo: peruersus blasphemando. Omnes male. Hieron. Pro eo quod nos iuxta Hebraicū interpretati sumus: Omnes maledicunt mihi vsque ad hoc. In tempore tribulationis aduersum inimicū. In vulgata editione reperi: Fortitudo mea defecit in his, q̄ maledicūt mihi. fiat dñe dirigētib. illis si non astiti tibi in tēpe afflictō. cor. & in tēpe tribulationis cor. in bono cōtra inimicū q̄ d. Fortitudo mea defecit in his, q̄ maledicūt mihi, nō enim intelligūt virtutē meā quæ in infirmitate perficiē, & quātō plus mihi maledixerunt, tantō mea in illis defecit amplius fortitudo. Iūgitq; vel propheta, vel dñs, & ait: Fiat domine dirigētibus illis. Hoc est. Eueniant mihi maledicta, quæ loquuntur inimici, & illi dirigantur in bonū si nō in tēpore tribulationis cor. & angustie, qñ eos vastabat inimicus, steti in conspectu tuo, & rogauit te pro illis, & dixi: Pater ignosce illis, quod enim faciunt, nesciunt. Sed, & Ieremiam depræhendimus sæpe in hoc volumine rogasse pro populo. si non reliquia. Responso domini ad id, quod Ieremias upradixerat: Nā mihi mater mea, &c. q. d. Noli considerare presentia tantum, sed futura. Reliquie enim tuæ in bonum, & cæt. In presenti quoque cum te cuperent inimici opprimere, occurri tibi, & protexi te. si non reliquia in bonum. De Xpo quoq; secundū humanitatē possunt hæc dici: si non reliquie: Possunt hæc de Ieremia accipi, qui essimo tempore, imminenteq; captiuitate prophetae impulsus est, & dura perpeti à populo non credente. Nunquid fœderabitur ferrum ferro. q. d. Nec doleas quod populus tuus inimicus sit, te. n. dura nuntiante non potest e amare qui durus est, vel Babylonii, qui ab Aquilone veniunt

niunt, & sunt vt ferrum durissimum, huic populi durior. Dri, & indomito in similitudinem æris non poterunt amicitia copulari. Vel, ferrum durissimū, idest, populus Iff. Dei cognitione indignus est, qui in tantā peruenit malitiam, vt duriori metallo, idest, ære circumdatus sit.

d Et thesauros. Origen. Vnus thesaurus est Ieremias, alius Isaias, vel Moyses, & cæteri. Hos thesaur. abstulit Deus Iudæis, & dedit nobis, vnde dabitur gēt. sal. f. e. Primū credata sunt illis eloquia Dei, & postea data nobis. Habēt quidem legem, & prophetas, sed non intelligunt.

e In omnibus peccatis tuis. idest, propter peccata tua que in oēs terminos tuos peruenerunt, quia scilicet, quantū in te est interfecisti sapientiam, & veritatem. Si quidē Christus sapientia est, & veritas. Oīa ergo perdiderunt, & resurgens Xps non apparuit vltra interfectorib. suis sed tñ credentibus.

f Ardebit. Non potest extingui, quia materiam præbuit ardoris, vt meus ignis tua que in te sunt ligna cōsumat, & sanum, & stipulā. Nō est ergo causa ardoris in domino. Sed in his, qui fomenta ministrant incendio.

g Noli in patientia tua suscipere me. Vox Xpi q. d. Longanimis fuisti semper huic populo delinquenti, sed quia etiā contra me crexit temeritatē suā, noli iā esse longanimis. Si autē consideres tempora dominicę passionis, & ruine Ierusalē, videbis, quia omnino patiens fuit A xv. an. Tyberij Cæsaris, vsque ad subuersionē templi numerantur anni quadraginta duo. Quia spacium poenitentia oportebat dari propter eos, qui per Apostolos erant credituri. Theodoretus Nonnulla habent βελλῆς, hoc est, ne magna tolerantia vtens, & punire fontes differens, nos lætos discutes.

NICOLAUS DE LYRA.

Oēs maledicūt mihi. Et hoc erat quia vitia eorū arguebat. In urri enim odiū: qui arguit criminosos, vt dicit Ioan. os aureum. Dicit dñs. Hic ponitur primò domini consolatio, & secundò prophete petitiō, ibi: Tu scis: & tertio domini responso: Propt. hoc circa primum dicitur in persona domini consolantis Ieremiam. Si non reliquia tuæ in bonū. idest, nisi finis huius negocii eniat ad bonum tuum, supple non credatur mihi. Et est modus loquendi, qui apud Hebræos dicitur truncatus vbi oportet aliquid suppleri. Et eodem modo etiam cum dicitur. Si non occurri tibi, occurram. In tēpore afflictionis, in Hebr. habetur: Si nō feci tibi occurrere, &c. Et est eadem sententia, quia dominus potest occurrere vt se, vel per alium. Et exponit istud Ra. Sa. dupliciter. Vno modo de Sedechia rege Iudæ, qui tempore sue afflictionis misit nuntios ad Ieremiam rogans, vt oraret Deum pro ipso, & populo suo, vt haberet infra 21. qui Sedechias dicitur hic inimicus Chaldaeorum ipsū confidentium, vel Ieremiæ, quia permisit incarcerari, vt habetur infra 37. cap. cum tamen ex officio regis debuissent eum defendere. Alio modo de Nabuzardan, qui destructa ciuitate, & populo captiuito, occurrit Ieremiæ dando ei munera, & libertatem eundi, vel mendi vbi vellet, vt habetur infra 40. quando Sedechias, Sacerdos, & falsi prophetae inimici Ieremiæ in angustia, & afflictione erant.

Nunquid fœderabitur ferrum: Ferrum hic accipitur primò pro rege Aegypti, & iterum pro rege Babylonis, quia uterque rex erat fortis: Aes verò per Sedechia rege, qui erat debilis, est igitur sensus: Nunquid rex Aegypti, & Sedechias facient pacem cum Nabuchodonosor? qui dicitur ferrum ab Aquilone, eo quod venit contra Ierusalem ex illa parte, quasi dicat, non edificabuntur: quia sic prophetia tua inueniretur falsa, & magis persequerentur tamquam prophetam falsum conuictum. Ra. Sal. cit quod hæc est litera vera: Nunquid conteret ferrū ferro ab

ab Aquilone, & æs? Ratio huius diuersitatis est, quia verbum Hebraicum hic positum à Hieronymo æquiuocum est, & signat associationem, & contractionem. Primam significationem sequitur translatio nostra. Secundum verò Rab. Sal. & secundum eum per ferrū primo positum intelligitur rex Aegypti, de cuius auxilio confidebat Sedechias. Per ferrum secundò positum, rex de Babylonis, & per æs ipse Ieremias, qui in fine huius cap. vocatur murus æreus, & sic est sensus: Nunquid rex Aegypti per suam fortitudinem conteret regē Babylonis, & te, qui prophetizas pro rege Babylonis contra Sedechiam, & regem Aegypti? quasi diceret, non, imo accidit contrarium. Ideo subditur conuertendo sermonem ad regnum Iudæ.

7 Diuitias tuas, & thesauros tuos in direptionem dabo gratis. idest, pro nihilo Sedechias enim vnā partem misit regi Aegypti, vt auxiliaretur sibi, & nihil ei valuit, vt habebitur infra aliam verò partem rapuerunt Chaldei.

8 In omnibus peccatis tuis, idest, pro peccatis tuis accidit tibi hæc.

9 Et in omnibus terminis tuis, sicut in omnibus terminis tuis statuiti idola, vt habetur supra cap. 11.

10 Ignis succensus est in furore meo, idest, zelus vindictæ meæ.

11 Et super vos ardebit. idest, vindictam meam non euadetis.

12 Tu scis domine. Hic consequenter ponitur prophete petitiō, quando dixerat sibi dominus, quod finis suus esset bonus, ipsum cōsolando, ideo petit huius consolationis accelerationem, dicens: Tu scis domine. innocentiam meam, supple.

13 Recordare mihi. me citò consolando, & de aduersarijs liberando.

14 Noli in patientia tua suscipere me. i. diū supportando aduersarios meos, vnde in Hebræo habetur: Noli in prolongatione tua suscipere me, idest, meam petitionem exaudire in longinquum.

MORALITER.

1 Dicit dominus. idest, non dubites quin opus tuum habebat finem bonum.

2 Si nō

3 Si non occurri tibi. idest occurram.

4 In tēpore afflictionis. dādo tibi patientiæ virtutē, & meā cōsolationē, ideo sequit postea: Et facti mi. v. tuum in gau.

† MORAL-

Hom. 11. in Ieremiam.

Matth. 21. d.

3. Cor. 1. d.

† Putas quod ferrum, aliqd possit contra ferrum.

† Et transire faciam te ad inimicos tuos in terrā. E Deut. 32. c

† Longanimi tate.

Non

* Scito

A Non se. Hebræi arbitratur hæc ex psona Ierusalē, dici q̄ sola federit amaritudine repleta, & dolore eius pperuus: Et sicut aque p̄rāsēūt, sic verba p̄phetarū, q̄ p̄spera promittebāt, trāsierūt mēdaciter. Sed melius à p̄pheta, vel à viro sancto hæc dicūtur, q̄ nō sedit in cōcil. Iudētū, Præ-

Sedere in cōcilio Iudētū duplici sensu intelligitur.

† Cetera.

Vbi supra

Ret nobis dñs nō sedere in cōsilio Iudētū & corū, q̄ futura nō cogitat. p̄stet nobis aduersis non credere, sed semper Dei sententiā formidare, & cū p̄pheta dicere: Solus sedebā ga amaritudine repleta ē aīa mea. gaudēat illis Iusib. nob. autē bonū sit adhære Deo & ponere sp̄e nostrā in eo, saturari opp̄brijs, & expectare sententiā iudicis. q̄ opere monstrabit oēm amaritū. In Iar fuisse finētium aquarum.

B A fa. Orig. Facies manus Dei est ipsa p̄cussio iusti iudicij q̄ sup̄bientē hominē à paradiso expulit in hāc cecitate p̄sentis exilij. Cōminatio verò eius est terror adhuc p̄sēntis supplicij. Post faciē ergo manus, ad huc nos minæ terrificant, quia post exp̄imētum iudicij nos p̄cena p̄sēntis exilij percutit, & si peccare non desistimus, æternis adhuc supplicijs adijcit.

C Solus se. Greg. q. d. Dū considero qd iā per iudicij expe-

tiētia tua suscipere me. Scito quoniā sustinui propter te op-

probiū. Inuēti sūt sermonēs tui, & comēdi eos. Et factū est

mihī verbū tuū in gaudiū & lētitiā cordis mei: qm̄ inuocā-

tū est nomē tuū super me, dñe Deus exercitū. Non sedi in

concilio Iudētū, & gloriātus sum a facie manus tuę. † So-

lus sedebā, quoniā t amaritudine replesti me. Quare factus

est dolor me⁹ † perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit

curari? † Facta est mihī quasi mendaciū aquarū infidelīū.

Propter hoc hæc dicit dñs. Si conuerteris, conuertam te, &

ante faciē meam stabis: & si separaueris præciosum à vili,

quasi os meū eris. Cōuertentur ipsi ad te, & tu nō conuer-

teris ad eos. Et dābo te populo huic in murū arcū † forrem,

& bellabunt aduersum te, & non præualebunt: quia ego tecum sum, vt saluem te, & eruam te, dicit dñs. Et liberabo

te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

ris, ac persuaseris, vt amplectatur quæ tendunt ad meliora, ori meo assimilabere.

tempus fluunt aquis, quæ aduenire siccitate deficiunt, & per hanc similitudinem insinuat propheta, quod consolatio temporalis sibi deficiebat, quando ea indigebat, sicut aqua torrentis magis esset necessaria in estate, quam in hyeme.

12 Propter hoc. Hic cōsequenter ponitur dom. respōsio, in qua promittitur p̄pheta superua cōsolatio, q̄ est sūmē appetēda cū dicitur

13 Si cōuerte. s. aliquos de malo ad bonū p̄ tuam exhortationem

14 Cōuertā te. s. ad me dādo tibi internam cōsolationem.

15 Et ante faciē meam stabis. æternaliter videndo clarē faciem meam cum Angelis.

16 Et si separaueris. dicit, p̄destinatos à p̄scitis.

17 Quasi os meum. q. d. in hoc loqueris pro me, qui p̄destinatos ab æterno ad grauam voco in tempore. Ille enim, qui loquitur rege, dicitur os regis.

18 Conuertentur ipsi ad te. Malū dimittendo, & te imitandū.

19 Et tu non conuerteris. id est, ad eorum malitiam p̄cedentem, quasi dicit, dominus, non debes dimittere p̄dicationē ex hoc quod pauci tibi credunt. Et multi propter hoc te oderunt, & quero tecum contra eos, ideo subditur.

20 Et dabo te populo huic in murū creum, intantū, que non habebis eos umere. Cuius causa subditur.

21 Quia ego tecum sum. Qui sum virtutis infinitę.

22 Et lib. te de ma. p̄s. i. sacerdotū, & pseudop̄phetarū, q̄ s. p̄specie sanctitatis decipiebant populū, & dicebant Ieremiā esse p̄p̄tā falsum, & hoc est p̄ssimum sub p̄specie sanctitatis agere malū, vt de dicit Hieron. Simulata sanctitas duplex est iniquitas.

23 Et redimā te de manu fort. i. regis, & principū, qui p̄quebantur Ieremiā ad instigētū sacerdotum, & fals. p̄phetarū

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Scito quoniam. q. d. citò debes adhibere remedium.
- 2 Inuenti sunt, scilicet veritate pleni.
- 3 Et comedi eos, id est suscepi tanquam cibum suauem.
- 4 Et factum. s. a principio quando misisti me ad arguendum populū, cuius correctionē sperabā, cog. dixisti supra 3. a. Tu autem fornicata es cū amatorib. multis, tamē reuertere ad me. Et sic exponit Ra. sal. aliter exponitur sic: Et factū est, quia materia gaudiū debet esse homini, quādo illustratur reuelatione diuina, & maxime in iuuentute sua, sicut fuit de Ieremia: vt habetur supra 1. cap. Et huic expositioni concordat litera sequens cum subditur.
- 5 Quā inuo. eo quod sum institutus, & vocor propheta domini. Et quia propheta se abstrahēbant à vanitatibus mundi, vt essent magis apti ad percipiendum illuminationes diuinas, ideo subditur.
- 6 Nō sedi, & c. gloria sum. in te, non in mundana vanitate, vt rūtamen, quia p̄ssu tēporis reuelata est Ieremiæ destructio ciuitatis, & templi diffinitio, ita quod sciuit illam p̄phetiam esse p̄determinationis: de qua tamen in principio nesciebat, vtum esset p̄determinationis, vel tantū cōminationis: quia sicut in cognitione naturali est processus de cognitione minus determinata ad magis determinatam, vt habetur primo Physicor. Sic frequenter fit in cognitione supernaturali, qui processus est per reuelationē diuinā, ideo seqt.
- 7 A fac. ma. tuę. i. propter cognitionem vindictę tuę futurę.
- 8 Solus sedebam. tanquam tristis, & mœrens.
- 9 Quoniam amaritudi. reuelabo destructionem ciuitatis, & templi diffinitio, & subditur.
- 10 Quare fact. & c. id est, absque cōsolatiōne temporibus meis, quia videbat quod ciuitas, & tēplū non reedificaretur tempore suo.
- 11 Facta est mihī, & c. Dicuntur aquę infideles, torrentes, qui ad

MORALITER.

- † 16 Et si se. Hic ostēdit meritū boni p̄dicatoris, vel doctoris, cū dicit: si separaueris p̄ciosū à vili. i. aīas Xpi sanguine p̄cioso redēptas à vilitate peccati per tuam doctrinam.
- 17 Quasi os meū. Quia verbū boni p̄dicatoris, est ver-

ADDITIO.

In cap. 15. vbi dicitur in postil. Propter Manassē, & c. Hoc quod dicitur hic. Propter Manassē, & c. videtur esse cōtra illud, quod habetur Deut. 24. e. Non occidentur filij propatribus

rimētū patior à tumultu desideriorū tēporaliū. trepidus D mentis recessum peto. quia adhuc acrius illa, quę mina ris eterna supplicia formido.

d. si separ. Greg. Vilis quippe est Deo p̄sens mūdus, p̄ciosa est ei mūda aīa. Qui ergo p̄ciosū à vili separat, quasi os dñi vocatur, quia p̄ eū dñs verba sua exerit, & ab amore p̄sentis seculi loq̄ndo, q̄ pōt, humanā animam euellit.

* Chrystost. Qui e ducit p̄ciosū à vili, quasi os meū erit. Hoc est, q̄ ab errore ad veritatē manū duxerit, vel à peccatō ad virtutē. p̄ximū induxerit, p̄viriili humano me imitatur.

e. Quasi os meū. Cōsideremus quantam mercedē habeat sermo doctoris, si ab errore quēpiā liberare voluerit, & de peccantium numero reuocare.

* Theod. Nō exiguā, induit, mercedē cōferuo tibi, qui tantū laboris suscipisti. Nā si quēpiā errantem conuerteris multā apud me fiduciam consequeris, & indicat clausula, ante faciē meā stabis. Et si quemquē ex impijs conuer-

teris, ac persuaseris, vt amplectatur quæ tendunt ad meliora, ori meo assimilabere.

tempus fluunt aquis, quæ aduenire siccitate deficiunt, & per hanc similitudinem insinuat propheta, quod consolatio temporalis sibi deficiebat, quando ea indigebat, sicut aqua torrentis magis esset necessaria in estate, quam in hyeme.

12 Propter hoc. Hic cōsequenter ponitur dom. respōsio, in qua promittitur p̄pheta superua cōsolatio, q̄ est sūmē appetēda cū dicitur

13 Si cōuerte. s. aliquos de malo ad bonū p̄ tuam exhortationem

14 Cōuertā te. s. ad me dādo tibi internam cōsolationem.

15 Et ante faciē meam stabis. æternaliter videndo clarē faciem meam cum Angelis.

16 Et si separaueris. dicit, p̄destinatos à p̄scitis.

17 Quasi os meum. q. d. in hoc loqueris pro me, qui p̄destinatos ab æterno ad grauam voco in tempore. Ille enim, qui loquitur rege, dicitur os regis.

18 Conuertentur ipsi ad te. Malū dimittendo, & te imitandū.

19 Et tu non conuerteris. id est, ad eorum malitiam p̄cedentem, quasi dicit, dominus, non debes dimittere p̄dicationē ex hoc quod pauci tibi credunt. Et multi propter hoc te oderunt, & quero tecum contra eos, ideo subditur.

20 Et dabo te populo huic in murū creum, intantū, que non habebis eos umere. Cuius causa subditur.

21 Quia ego tecum sum. Qui sum virtutis infinitę.

22 Et lib. te de ma. p̄s. i. sacerdotū, & pseudop̄phetarū, q̄ s. p̄specie sanctitatis decipiebant populū, & dicebant Ieremiā esse p̄p̄tā falsum, & hoc est p̄ssimum sub p̄specie sanctitatis agere malū, vt de dicit Hieron. Simulata sanctitas duplex est iniquitas.

23 Et redimā te de manu fort. i. regis, & principū, qui p̄quebantur Ieremiā ad instigētū sacerdotum, & fals. p̄phetarū

bum Saluatoris. Matt. 10. c. Non enim vos estis qui loquimini sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis.

20 Et da. & c. n. est solidū, durabile, & sonorū, sic p̄dicator, vel doctor bonus in aduersis est solidū p̄ patientiā: rabilis p̄ cōstantiā, & sonorus p̄ eloquentiam efficace

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

tribus. Ad quod dicendum secundum glessam quod quomodo sctorum merita ad posteros descendunt, sicut David, & ceterum, sic peccatorum flagitia si liberi, nepotesque similia ager ad posteros perueniunt.

C A P. XVI.

ET factum est verbum domini ad me dicens: Non accipies vxorē. Instante captiuitate, ne sup ppritiū dolorē, vxoris quoque & liberorū miserijs torquearis. Bene ergo Apost. iubet: Quia tēpus breue est, & consummatio imminet, vt q vxores ha-

doloris. Praecipitur ergo propheta, ne quēquam de popu. Dolo consoletur, ne inimicorū Dei conuiujs misceatur, ne ista celebret in mortuorū funeribus. Aliud enim est mori cōmuni lege naturae, aliud Dei occubuisse sententia. Ieremias iuuenis ad praedicandū missus est à dño, vnde, ait:

C A P. XVI.

Factum est verbum domini ad me, dicens: Nō accipies vxorē, & non erunt tibi filij, & filie in loco isto. Quia hęc dicit dñs, super filios, & filias qui generantur in loco isto, & super matres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac. Mortibus aegrotationum morientur. Non plangentur, & non sepe- lientur, in sterquiliniū super faciē terrę erunt, & gladio, & fame consumentur, & erit cadauer eorum in escam volatilibus cęli, & bestijs terrę. Hęc enim dicit dominus: Ne ingrediaris domum, & non vadas ad plangendum, neque consolaberis eos, quia abtuli pacem meam à populo isto, dicit dominus: misericordiam, & miserationes. Et morientur grandes, & parui in terra ista. Non sepelientur, neque plangentur, & non se incident, neque caluicium fiet pro eis. Et non frangēt inter eos lugenti panē ad consolandū super mortuo, & nō dabūt eis potum calicis ad cōsolandū super patre suo, & matre. Et domū cōuiujs non ingrediaris vt sedcas cum eis, & comedas, & bibas. Quia hęc dicit dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, & in dieb. vestris vocem gaudij, & vo-

A a a domine, nescio loqui. Er virgo fuit, & castus, & sincliberis, vt expeditius praedicaret. Neque plangentur. Modus fuit apud veteres, & vsq; hodie permanet in quibusdā Iudæorum, in luctu lacertos incidere, quod etiam legimus Iob fecisse interdicatur ergo propheta ne panem inter eos frangat, ne ingrediatur domū contiuuij, ne misceatur eis, quos Dei sententia execrauit. Si autem de lugentibus hoc dicitur, quid fiet de hæreticorum sermo serpit, vt cancer, & quoti die deceptorum funera prosterunt in ecclesia. Ecce ego auferam. Si quoque peccanti ecclesie aufert Deus omne gaudium, & omnem lætitiā. de quo dicitur gaudete in domino seper, &c.

Theod. Denuntiat ei ne ducat vxorē, neue procreet liberos: eo quod patres, & liberi tradē di sint fami, pesti, cædi, ac seruituti. Mortibus aegrotationum. Nota q longa infirmitate tabescere tra Dei est: vnde Ioram filius Iosaphat infirmitate cōlūmitur. Et Apostolus ait: deo inter vos multi inermi, & imbecill. Ne ingrediaris domū: Cū huiusmodi, et cibū sumere. Nec lebes dicere ei aue. Apostolis quoq; interdicitū est, ne quēquam in itinere salutent: vnde, & Elizeus salutationem diazi interdicit: Mos autē est lugentium ferre cibos, & reparare cōuiuuiū uā parētia vocātur eo quod à paribus ista celebrantur: vnde alibi: Date munus his, qui sunt in luctu, vt obtiniscantur dolo.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XVI.

ET factum est. Hic ponitur quartum, per quod ostenditur peccatum Iudę irremediabile quantum ad euasione pœnæ, scilicet, mortalitas hominum futura sine retractiōe. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur huius mortalitatis denuntiatio. Secundo ipsius causa, vel ratio, ibi: Et cum annuntiaueris: Circa primum dicit dominus Ieremię. Non accipies vxorē. Ex hoc loco dicunt doctores, quod Ieremias ortuus fuit virgo: quia non est aliquo modo verisimile, quod cognouerit mulierem fornicarię, cum fuit sanctificatus in utero matris vt abetur supra prim. capit. & illustratus dono pphetie à iuuentute vsq; ad mortē. Sed contra hoc posset obijci quod subditur. In loco isto: Ex quo videtur, quod alibi accepit vxorem. Ad hoc dicendum, quod argumentum est magis ad oppositū quam ad propositum: quia cum dicitur. In loco isto, intelligitur tota Iudęa per Nabuchodonosor fuit vastata, & multo magis excluditur eo nuptia in terra aliena, scilicet, in Aegypto vbi descendit cum populo Iudęa fugituo, vt habetur infra 43. Nec habuit ibi materiam

riam, lætitię seu nuptiarū, seu magis tristitię, & miseriarū pro culpa populi, quam arguebat, & pro pœna sequente quam prauidebat cetera patent vsque ibi. 4 Ne ingrediaris domum. Scilicet gaudiosi, quasi dicat, non imminet tempus gaudij, & doloris. 5 Neque vadas ad plangendū. scilicet, mortuōs: Tum quia non vacabat alicui plangere amicum mortuū propter continuū insultū Chaldæorum: Tum quia præ nimia angustia melioris conditionis reputabantur mortui, quam viuētes, cetera patent vsque ibi. 6 Non te incident. in Hebręo habetur. Lacerabunt vnguibus. 7 Neque caluicium fiat pro eis. id est, eradicatio, seu tonsio capillorū, talia enim fiebant tunc in luctu mortuorum. 8 Et non frangent inter eos lugenti panem, &c. Conueniebant enim amici ad manducandum, & bibendum cum filio eius, vel alio representante personam defuncti ad consolationem pro morte eius, & adhuc fit in pluribus terris. Per hoc autem, quod hic dicitur talia non fient, designatur quod non vacabit alicui flere mortuos, nec flentes consolari rationibus predictis.

M O R A L I T E R.

Et factum est verbum domini ad me dicens: Non accipies vxorē. Vxor, accipienda est vera sapientia. sicut dicitur ap. 8. a. Hanc quasi mihi sponsam assumere. Et per oppositam mundana sapientia, (quæ vt dicitur Iacobi 3. d. est terrena animalis diabolica) est mulier refutanda. Et sic dicitur hic. Non accipies. id est, non facies opera à sapientia mundana procedentia, quæ sunt fraudes, lites, contentiones, & inilia. Mortibus. Et dicit mortibus propter mortem culpæ, & portem gehennæ, quibus moriuntur, tales filios facientes. Non sepelientur. Per occultationem, nam talia veniunt ad com-

ad communem notitiam. ideo subditur. In sterquilinum. per scandalum, & infamiam. Et erit cadauer eorum. id est, anime eorum in peccatis putrefactę tradentur demonibus, qui per volucres designantur, Matt. 13. a in parabola seminantis. cum dicitur Et volucres cęli comedent illud: id est, demones, vt Saluator exponit ibidem. Et quia in inferno nulla est consolatio, ideo subditur. 4 Ne ingrediaris domum conuiujs. per quod intelligitur exclusus omnis modus gaudij. Residuum huius capituli ad litteram, est repetitio punitiōis Iudæorum per Chaldæos, per quam signantur pœnæ damnatorum per spiritus malignos, quæ, non est à nobis plenè explicabilis: ideo pertranseo.

A comedisse vna acerba, & dentes filiorum obstupescere. **Jerem. 31.** **b** Ecce dies veniunt, &c. Prædicuntur miracula, quæ iuxta literam sub Zorobabel & Iesu pontifice partim cõpleta sunt spiritualiter plenius in Christo complenda *Ecce dies veniunt, &c.* Possumus hoc de persecutionibus dicere, quæ populo nostro accidere à dieb. Neromis vsq; ad tẽpora Maximiani Misertus enim dñs populo suo, reduxit eos in terram suã, idest, ecclesiam quã dedit patrib' eorũ, idest, apostolis & apostolicis viris.

c *Ecce ego mittam pifcatores.* Iudæi putãt piscatorum noie si gnificari Chaldeos, & p venatores Romanos, qui de mõtib' collibusque, & de cavernis petrarum venati sunt infelicem populum.

B * Origenes Si quis consideret discipulos Saluatoris, vt habeant nõ solum gratiã sermonis ita scripturarũ ratione cõtextã vt retia que possint sup humanas animas gyro ar tificis circumfundi, videbit quõ vsq; in præsentem diẽ Saluator mittat hominum piscatores, instituẽs eos animas liberare de mari, & ex acerbissimis fluctib' ad aurã prodocere liberio rem Verũ illi pifces, cum sagittis, hamis, retib' extracti de aqua fuerint, moriũtur: Apud nos verõ cũ aliquis fuerit sermonis reti cõprehẽsus, & educ' de mari sæculi moritur quidem ille, sed peccato, sed mundo, vt

do, vt confurgens Christo Deo viuat. **d** *Cavernis p. &c.* Apostolis & apostolicis viris: *Petra enim Christus, sed & Petro donauit, vt petra vocaretur, in cuius sensibus requiescentes rectẽ dicũtur translati de petra. Et ostendit vel apostolos vel qui postea venãdi sunt, peccata habuisse, & recepisse duplices iniquitates suas.*

* Origen. Qd est foramen petre? Vide cum (Christum) apud Deum patrẽ verbũ Deum, videbis integram petrã, vide dispensationẽ asũpti corporis videbis formã petrã, quod per posteriora Dei iuxta possibilitatẽ imbecillitatis sue humanis ituetur aspectus. Hoc. n. est quod ait, videbis posteriora mea. Hec est vna petra. Cæterã petrẽ & canerne sunt prophetarũ & apostolorũ chorus, qui oẽs imitatores Christi petrã sunt.

e *Duplices iniquitates & peccata eorũ.* Quia seruis sciens & non faciens volũtatẽ domini, vapulabit multis. Dignũ est enim eos q de Gẽtib' sũt simplicia peccata recipere, & nos duplicia. vnde: *Vultus d' nobis peccantibus, non relinquitur hostia pro peccatis.*

* Theodoret Quia si plenus humanitate, vltionem vocat peccatorum duplicationẽ. Non enim ad iuris normã & rationem persoluerunt peccatas.

f *Domine fortitudo* Eusebius. In his verbis dñs aliũ precatur, patrẽ videlicet ac Deũ viuẽtẽ

a *Qui habet sponsam, sponsus est.* **cem lætitiã, & vocẽ sponsẽ.** Et cum annuntiaueris populo huic oĩa verba hæc, & dixerint tibi, quare loquutus est dominus super nos oẽ malum grande istud? Quæ iniquitas nostra, aut quod peccatum nostrum, quod peccauimus domino Deo nostro? Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait dominus: & abierunt post Deos alienos, & seruiẽrunt eis, & adorauerunt eos, & me dereliquerunt & lægem meã non custodierunt. Sed & vos peius operati estis quã patres vestri. Ecce enim ambulat vnũsquisque post prauitatem cordis sui mali, vt me non audiat, & eijciam vos de terra hac in terrã quam ignoratis vos & patres vestri: & seruiẽtis ibi dijs alienis diẽ, ac nocte, † qui non dabunt vobis requiem. † Propterea ecce diẽs veniunt dicit dñs, & non dicetur vltra. viuit dñs, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti, sed viuit dominus qui eduxit filios Israel de terra Aquilonis, & de vniũersis terris ad quas † eieci eos: & reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. Ecce ego mittam piscatores multos dicit dominus, & piscabuntur eos. Et post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni cõlle, & de cavernis petrarum, quia oculi mei super oẽs vias eorũ. Non sunt absconditẽ à facie mea, & non fuit occulta iniquitas eorũ ab oculis meis. Et reddam primũ duplices iniquitates & peccata eorum, quia contaminauerunt terram meam in morticinijis idolorũ suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. Domine fortitudo mea, &

C **NICOLAUS DE LYRA.**

Diuisio.

* 1 Et cum annuntiaueris. *Hic consequenter ponitur dicta mortalitatis ratio. Et diuiditur in duas, quia primò explicatur causa. Secundo replicatur pena ibi: Et eijciã. Prima pars patet vsq; ibi.*

2 Quia dereliquerunt me patres vestri. *negligendo diuinum cultum.*

3 Et abierunt post Deos ali. *Per idololatriam, hoc patet Exo. 32. in adoratione vituli constitutis, & in libro Iudicum quasi per totum.*

4 Sed & vos peius operati estis. *qui non solum coluistis idola, sed etiã ea posuistis in templo domini, vbi habetur 4. Regũ 21. quod non fecerunt patres vestri, & in hoc etiam estis obstinati. Iaco subditur. Ecce enim vnũsquisque.*

5 Et eijciam vos de terra *Hic consequenter replicatur pœna: Et diuiditur in duas, quia primò ponitur Iudæorũ reprobatio, Secundo Gentium vocatio, ibi: Domine fortitudo. Circa primum dicitur: Et eijciam vos de terra hac. Hoc fuit impletũ quando Nabuchodonosor in Babyloniã transfudit populum, vt habetur infra 3.*

6 Et seruiẽtis ibi dijs alienis. *Quia multi Iudæorum adbeferunt idololatriã Babyloniã.*

7 Qui non dabunt vobis. *quasi dicit, ibi affligemini valde diuina seruittẽ, nec sequitur.*

8 Ecce dies veniet. *Per hoc innuĩ seruittẽ Babylonicam fore diuiniorem*

si, illic sanè vbi incipiẽs ait, Domine fortitudo mea. *Ad te*

diuinam Ægyptiã, quia faciet obliuisci seruitutis Ægyptiã, & liberatio de Babylone liberationem de Ægypto. Motus enim maiores repellunt minores, libro de somno & vigilia.

9 Ecce ego mittam piscatores, idest, Chaldeos qui ceperunt Iherusalem tanquam pifces conclusos intra rete.

10 Et post hæc mittam. quia rex Sedechias & viri, bellator & plures alij de Iherusalem fugerunt per viam occultam, sed Chaldei ad modum venatorum insequeuti sunt eos, & ceperunt, vt habetur 4. Reg. vlt.

11 Et venabuntur eos de omni monte, &c. idest, de omnibus latibulis, vbi refugient.

12 Quia oculi mei super omn. idest, super omnia mala opera sua ad puniendum.

13 Et reddam primum duplices iniquitates. idest, peccati cordis, & operis ipsorum. Vel peccata contra Deum, & proximum debite antequam reuocem eos de Babylone.

14 Quia contaminauerunt terram, &c. scilicet Iudam, quæ erat diuino cultui deputata ratione templi quod erat in ea.

15 In morticinijis idolorum. idest, in animalibus idolis imolans.

16 Domine fortitudo. *hic iuxta dicitur in Iudæor. ponit creatio Gentiliũ ad pãdẽ, sicut fit in plurib. locis in prophetis. Et quod illud fuit ex maxima Dei miseratione, & potẽtia: ideo prophet. * potẽtia*

Ad te gen. ven. Postquam eiectus est Israel, & a piscatoribus... Ab extremis. Primi...

potentia mea, qua nimirum per abiectos, & paticos ho- mines, procuraturus sum conuersionem gentium. c Deos. Non solum de corporis simulacris faciunt sibi...

NICOLAUS DE LYRA. potentia confitetur, dicens: Domine fortitudo mea. In aggrediendo magna, confidens de virtute tua. Et robor me. id est, me roborans in sustinendo aduersa.

10 Idcirco, in gentilibus ad fidem venientibus. 11 Per vic. hac. i. Apostolos, & qui ostendatur, subditur. 12 Ostendam eis. i. potentiam in operibus. miraculosis ad confirmationem veritatis predicatae per Apostolos...

ADDITIO I. In cap. 6. ubi dicitur in post. Non ingrediaris domum conuiuii. Vbi litera nostra habet, conuiuii, in Heb. habetur dictio marz each...

vigebat memoria liberationis Aegypti. sicut in prim. templo, & ideo hac prophetia de tempore redemptionis Christi intelligenda est, quae quidem redemptio incomparabiliter excedit redemptionem Aegyptiacam...

ADDITIO II. In eo. ca. ubi dicitur in post. Ecce dies venient dicit dominus. Liberationem ab Aegyptiaca captiuitate, quasi incomparabiliter excedit liberationem a captiuitate. Babyl. Illa. n. fuit cum maximis miraculis...

REPL. In ca. 16. ubi dicitur non ingrediaris domum conuiuii, Postul. dicit gaudiosi. Bur. lugētū tantū: quia mos inqt, erat ferre cibos & parare conuiuiū lugentibus. quia alibi dicitur: Date vinū his, q sūt in luā, vt obliuiscantur doloris. Hec Bur. sed haec expositio videtur...

CAP. XVII. Peccatum Iuda scriptum est. &c. q. d. gentium peccata deleta sunt de quibus ad Moysen dicitur: Dicitur me, vt interficiam a populum istum, & faciam te in gentem magnam. Peccatum vero Iuda indelebile quasi sciri.

scriptum stylo ferreo in vngue adamantino, q Hebr. dicitur famir nō quvllus vnguis appelletur famir, sed adamas. q in eo quindomitus sit, & infrangibilis. hoc nomē accepit: Tantū nitorē habet & lenitatem, vt absq; vilo impedimēto scribi possit i eo sty-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XVII. Peccatum Iuda. Hic ponitur quintum ad ostendendum peccatum populi Iudaei insanabile, per hoc quod dicitur: Scriptum stylo ferreo in adamante, quae scriptura est indebilis. Et diuiditur hoc c. in duas partes, quia primò ponitur populi Iudaei reprobatio, secundò Ieremiae deprecatio, ibi: Sana me domine. Prima in duas quia primò ponitur reprobatio populi propter eius idololatriam, secundò propter eius falsam confidentiam, ibi: Haec dicit. Circa primum dicitur. Peccatum Iuda scriptum est stylo, &c. i. per sculpturam. In vngue adamantino. i. in lapide adamantino ad modum vnguis

vnguis polito. Et in hoc designatur indebititas huius peccati, & eius manifestatio coram Deo. 3 Exaratum. id est, scriptum. 4 Super la. In Hebræo habetur: Super tabulam cordis eorum. Ex hoc patet, quod in vngue adamantino significauit cor populi Iudaei, quod sic nominatur propter obstinationem in peccato. In Hebræo habetur. In vngue famir. & dicitur Hebræi, q famir est nomen cuiusdam vermis, cuius sanguis habet vim cauandi & incidendi lapidē, & secundum hoc vnguis non accipitur hic pro politione, sed pro virtute illius sanguinis, & secundum eos sic fuerunt scissi lapides, qui ponebantur in templo Salomonis, sicut dicitur 3. Reg. 6. super illud: Malleus & securis nō sunt audita in domo domini, cū edificaretur. * 1 Et

MORALITER. Peccatum Iuda. Iuda tribus erat regia & Sacerdotali commixta, & ideo signat statum praelatorum, quibus dicitur 1. Pet. 2. d. Vos estis genus electum, regale sacerdotium, &c. quia quanto status altior tātò casus grauior, ideo dicitur:

tur: Peccatum. Iuda scriptum est stylo fer. i. indebiliter, quia propter eius grauitatem difficulter potest deleri. 3 Exaratum super latitudinem. Per quod designatur dilatio huius peccati ad alios per exemplum. Gregor. in pastoralis. Cum pastor per abrupta graditur consequens est, vt ad praecipitium grex sequatur. Tom. 4. Z

Stylo ferreo, vt dura ferri materies scribat in duriori tabula, & scriptum in æternum maneat, secundum illud Sanguis eius super nos, &c.

Math. 27. c. Hieron. Peccatum Iud. &c. De Gentibus conuersis dictum est: Idcirco ecce ego, &c. Nunc de obiecto Itrael loquitur:

Peccatum Iuda, &c.

Cur aut hoc a Lxx. permittum sit nescio, nisi pepercunt populo suo, sicut in eo loco. Isa.

Isai. s. d. t vitentium

Quiescite ab hoie cuius spiritus in me est.

Remissio e- ric in te ab x. deturaberis ab hæred.

Theod. Nihil potentius consciencia, in qua. sc. cõfixæ literæ sunt solide. Quãuis enim oēs hoies suæ ipsorū consciencia de bona vita testificari conentur, peccata nihilominus eorū, qui mentiuntur, consciencia ferre nequit, sed percutitur ac perforatur incorruptaq; profert suam. Quæ & hic dicit facinorosa tua videlicet rearguunt, & consciencia tua testimoniū præbet.

Hom. 12. in Ierem.

Origenes Forsitan peccatum Iuda peccatū nostrum, qui credimus in Christū de tribu Iuda. Antequā peccatū faciam, nulla in corde meo peccati imago veritatur. Cū aut conscientia peccati imaginem sumpserit, habeo formam illius & ante oculos cordis mei delicti pompa depingitur, & siquidem esset peccatū atramento conscriptū, deleri posset. Sed scriptū est stylo fer. in vngue. adam. super pectus cordis. vt cõpleat r. Nihil opertum quod nõ reueletur, neq; oc. quod non sciatur. Nudabitur pectoris mei conscientia & aperto corde videbuntur literæ peccatorū, quæ stylo ferreo in vngue adamantino scriptæ sunt, atq; vniuersa spectantiū multitudo leger in pectore meo signatas imagines peccatorū. Si de Iuda proditore volueris intelligere: Peccatū Iud. serio. est. repugnat quod sequitur eorū.

Luc. 1. a.

Excelsa. Quæ Hebraicè Ramoth. Et significantur hæretici, qui ponunt in cælum os suum, & in tantam insaniam proruperunt, vt sine Spiritu sancti gratia soli remanserint, & hereditatem domini priorem perdidierunt, idest,

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et in cornibus, &c. quia ibi erant sculpta nomina idolorum.
2 Cum recordati. imitantes idololatriam patrum in omnibus locis, vbi patres eorum sacrificabant idolis.
3 Fortitudinem tuam. idest, bellatores tuos.
4 Et omnes thesauros. idest, omnes diuitias.
5 In direptionem dabo. ipsis Chaldeis, qui diripient sibi oia.
6 Prpopter peccata in vniuersis. quia non solum in Ierusalem, sed etiam in alijs ciuitatibus Iudæe vigeat idololatria, vt habetur suprad. vndecimo.
7 Et reliqueris sola. idest, priuata.
7 Ab hereditate tua quam dedi tibi, & seruire te faciã. idest, a terra Iudæe.
9 Quoniam ignem succendisti. idest, occasionem te puniendi mihi præbisti.
10 Vsq; in æter. ar. hoc dicitur quantum ad illos, qui in peccatis suis mortui, & sic non tantum temporaliter, sed eternaliter puniti sunt.

11 Hæc

MORALITER.

1 Et in corni. idest, in mitris suis cornutis, quæ nimis sumptuose ornate sunt auro & lapidibus pretiosis, ad ostentationem, de bonis, quæ deberent expendi ad pauperum sustentationem.
2 Cum recordati sue. sc. Eorum filij dicuntur hic clerici inferiores, qui mente tractantes vitam superiorum in vanitatibus & carnalibus, student eos sequi.
3 Fortitudinem tuam. nam aliqui eorum corpora sua & diuitias suas expendunt, discurrendo & laborando pro temporalibus negotijs principum, sperantes per hoc altius

veritatem fidei. Vnde eis æternum paratur incendium, & seruitus demonum, qui inimici, & vltiores.

b Maledictus homo. Maledictus ergo Paul. Samosetanus & Photinus, q quãuis sanctū, & cunctib. virtutib. excel. Christum tamen prædicant hominem tantum. Nos autẽ benedicti, q credimus

eorum, & in cornibus ararum eorū. Cū recordati fuerint filij eorū ararum suarum & lucorū lignorumq; t frondentiū in montib excelsis, sacrificantes in agro fortitudinem tuã, & omnes thesauros tuos in direptionẽ dabo. Excelsa tua propter peccata in vniuersis finib. tuis. Et t relinqueris

q Babylonis, vel verius Romanis.

sola ab hereditate tua quã dedi tibi, & seruire te faciã inimicis tuis in terra quã ignoras. Quoniã ignem succendisti

q Hoc in Lxx. non habetur, ne perit a neat in gentes qn sententia æterna. a q Ignis.

in furore meo vsq; in æternū ardebit. Hæc dicit dominus:

a q Tantum. Homo enim & Deus, Christus. b q Non Deum.

Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnẽ brachiū suum, et a domino recedit cor eius. t Erit. n. quasi

myricẽ in deserto, & nõ videbit cū venerit bonū: sed habitabit in deserto in siccitate in terrã saluginis & inhabitabi

bitur. Benedictus vir, qui confidit in domino, & erit dominus fiducia eius. Et erit quasi lignum quod transplantatur

care. Nõ ideo quia possumus innumerabiles sanctos in catholica fide Episcopos intueri, sed ne cuiusquã, vt dixi

care. Nõ ideo quia possumus innumerabiles sanctos in catholica fide Episcopos intueri, sed ne cuiusquã, vt dixi

care. Nõ ideo quia possumus innumerabiles sanctos in catholica fide Episcopos intueri, sed ne cuiusquã, vt dixi

care. Nõ ideo quia possumus innumerabiles sanctos in catholica fide Episcopos intueri, sed ne cuiusquã, vt dixi speshominis collocetur in homine, & si fortẽ ei contingat in ea viuere ciuitate, vbi non sit bonus Episcopus arbitretur impunẽ se malum fieri, vsurpans ad defensionẽ suam, tam peruerse hanc scripturam, quã peruerse ab istis intelligitur, & dicens ideo se bonum esse non posse, quia, secundum principem populi, sic & ministri eius. Contradicatur enim huic errori veritatis ore: Quẽ dicunt facti. secundum opera eorum nolite facere.

c Benedictus vir qui confidit in domino &c. q. d. Iudæi maledicti, & hæretici, qui non habent spem in domino, idest, in Christo, quem non Dei filium, sed hominem putant purum Qui. n. confidit in domino, & domin. est fiducia eius: in tẽpore Iudaicæ siccitatis non metuet, sed semper afferet fructum, credens in eū, qui semel pro nobis mortuus est, & vltã non moritur. Et dicit: Ego sum vna.

a Quod

11 Hæc dicit: Hic consequenter ponitur reprobatio populi Iudæe propter falsam confidentiam, & propter confidentiam in Aegyptijs. seu vno propter confidentiam in diuitijs proprijs, ibi: Prauum est. Circa primum dicitur.

12 Maledictus homo. sicut fuit Sedechias cum populo sibi asserente, qui rebellans contra Nabuchodonosor, confidebat de auxilio regis Aegypti, & de Dei auxilio diffidebat: ideo subditur.

13 Et a domino re. cor. eius. quia considerare in homine, dum tamen confidentia principaliter sit in Deo, non est malum.

14 Erit enim quasi myrice in deserto, &c. i. sine fructu bono, sicut myrica, quæ alio noie vocatur genesta. Est. n. fructu inuitile ad ædificationẽ, nec facit fructum, qui est conueniens ad nutritionẽ.

15 Et non videbit, &c. quia Sedechias fuit exoculatus & in Babylonem ductus, & ibi in amaritudine mortuus: ideo subditur.

16 In terra saluginis, &c. idest, amaritudinis. Et quia in populo Iudæe erant aliqui boni, vt Ieremias Baruch, & Adramelech in domino confidentes. ideo de talibus subditur.

17 Benedictus vir. Et patet sententia vsque ibi.

* 1 Et

tius promoueri. ideo sequitur.

12 Maledictus homo. pro tali promotione ideo sequitur.

14 Erit enim quasi my. idest, inutilis ad ædificium ecclesie, sicut myrice non valent ad materiale ædificium, nec ad faciendum fructum pro pastu hominum.

15 Et non videbit cū venerit bonum. quia carebit visione diuina. Et e contrario dicitur de bono prelato.

17 Benedictus vir. idest, prælatus virtuosus.

t Qui confidit in domino. de bonis gratiæ & gloriæ obtinendis ab eo.

t Erit quasi lignum quod transplantatur: idest, semper in melius proficiendo.

Quod ad h. q. d. de siccitate Iudaica trāsīt ad baptis. gratiā
Ab Prāuū est cor. Lxx. Profundū est cor sup oīa, & homo ē
qs cognosceret eū? Verbū Hebraicū Enos quatuor lris scri-
bitur. Aleph, Nun, Vau, Schin, Si igitur legat Enos, homo
dicitur. Si autē Enon: inscrutabile, vel desperabile, qa cor

hominū nemo pōt
nuenire. Symmac.
Inscrutabile cor ho-
minū, vir autē qs
st, q inueniat illud
olentque nri zelo
Dei, sed nō secūdū
cientiā, hoc dicere
ontra Iudāos, q
homo sit Xps scēcū
lū carnē: & nemo
possit eius cogno-
cere natiuitatē, se-
cūdū illud: Genera-
onē eius, quis enarra-
it? & arcana rimatur
reddit vni. secū. o-
era sua. Quia dixit:
Benedictus homo q cō-
in ho. Et bened. Ius
ir, qui conf. in do. ne

orainū certū putemus esse iudiciū infert oīū prope esse
orda peruersa, vnde: *Ab occultis meis munda me. i. cogita-
onibus. Et in Genes. Cuncta cogitatio hominum intentia ad
malum: Et iterum: sensus & cogitatio humani cordis in malum,*
c. Patet ergo solum Deum nosse cogitationes homi-
um. Christus ergo Deus est, qui vidit cogitationes.

Perdix fouit. Quod ad Lxx. dicunt: clamauit perdix,
d hereticos referendū est, p quos diabolus clamat, & di-
itias congregat, quæ derelinquent eum. *Perdix fouit.* Au-
unt scriptores naturalis historię, tam bestiarum, & vo-
icrum, quā arborum, & herbarum (quorum princi-
es sunt apud Græcos, Aristotel. & Theophrastus: apud
os, Plinius secundus) hęc perdicis esse naturam, vt oua
lterius perdicis surripiat, incubet: & foueat: fœtus ve-
o adultos auolāre, & alienum parentem relinquere. Hu-
usmodi, diuites sunt, q aliena rapiunt, & sine respectu
udicij Dei diuitias faciunt, quas in medio tempore dere-
inquant morte præuenti, vnde. *Stultē hac nocte repetent au-
nam tuā a te que cū. e. e. Nihil autem insipientius, quā non
crauidere nouissima, & breuia potare perpetua. Perdix
quoque pugnacem dicunt, & immundum, vt palma sit
victoris polluisse victum: In quo significat diabolium.*

Orig. Perdix iste. i. diabolus clamādo p hereticos crea-
uras quas nō generauit, congregat, & alienas facit suas,
cilicet simplices fidelīū hæreticę laqueo sanctionis impe-
it. Diues factus est perdix. Ecce quāta sunt milia, sed nō
unt cū iudicio. Non enim cogitat iudicium, neque ha-
bet

bet in corde iustitiā, sed omnia sine lege. Christus autem D
facit diuitias suas cum iudicio, examinata, & cleuata est
eius opulencia.

* August. Si gentilis moueretur, cur etiā Xpiani in mul-
tas hærefes variasq; discedūt, pdixit Ierem. quod multi

Lib. 3. cont.
Faustum. c.
pit. 12.

^a Spiritus sancti diuisas gratias ^b Gratiam. ^c Vt à domino accipiat vbertatem.
a sup aquas, q ad humorem mittit radices suas, & nō t time-
^a Persequutiones, vel iudicij ^b Alias iude. ^c Non timeatis siccitatem.

bit cū venerit aestus. Et erit folium eius viridē, & in tempore
^a Quando dominus iratus mandabit nubibus, ne pluant super Israel imbrem.
^b Sicut hœus cui maledixit dominus,

siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere
^a Virtutum.

b fuctū. † Prāuū est cor hominis, & inscrutabile: Quis co-
gnosceret illud? † Ego dñs scrutans cor, & probans renes, q
do vnicuiq; iuxta viam suam, & iuxta fructum † adinuen-

tionū suarū. * Perdix fouit, q nō peperit: * fecit diuitias, &
^a Lxx. Clamauit perdix, Congregauit, qui non peperit. ^b Diabolus.
^c Dicens tibi dabo hęc omnia si cadens ador. me.

nō in iudicio. In † dimidio dierū suorū derelinquet eas: &
^a Iudicij. ^b Qui hōi f. iens videbatur. ^c Perdixce reliq. ^d Domini. f. qui habitat in sanctis
in nouissimo suo erit insipiēs. Solium glorię altitudinis à

sub nomine Xpīa
no, à Xpīana verita-
te deniarēt. Clama-
uit, inqt, pdix, cō-
gregauit, q nō pepe-
rit, faciens diuitias
nō suas. Perdix. n.
nimis contentiosū
animal, notum est,
quanta auiditate ip-
sius currat in laqū.
Non enim disputa-
re amant hæretici,
sed quoquomodo
disputare impudē-
tissima peruicacia, E
vt cōgregēt, q non
pepererunt, Xpīa-
nos enim iā p euan-
geliū Xpī natos in-
ueniunt, & faciunt

† Secus riuū.
† Sentiet.

† Apoc. 2. f.

† operum suo-
rum.

† Sic qui.

† medio.

illos diuitias suas, non sane cū iudicio, sed temeritate. Nō
enim intelligunt ibi esse quodammodo Germanam, at-
que radicalem Christianam societatem, vnde istos sepa-
rauerunt, quos ad suas diuitias compararunt.

* Theodor. Venatores perdicum mansuefaciunt per-
dices, & harum voce alias eiusdem generis conuocant q
concurrentes decidunt in casses. Huius perdicis similem
esse dicit regem Babylonis, qui dominari quidem nitiē
in omnes homines, at opes congregat iniquas.

d In dimidio dierum. Dies eius huius scēcū li sunt. Eruit nos
Xps de hoc sæculo nequā & sic derelinquimus perdicē.
Nouissimū eius erit insipiens, cū omnia subiecta fuerint
Christo. Nouissimus inimicus destructur mors.

* August. In dimidio. Id est, qui primo tanquam p pol-
licitationem, & ostentationem excellentis sapientię sedu-
cebat erit insipiens. i. apparebit insipiens. Eis quippe qui
bus primō sapiens erat, tunc erit insipiens, cum appare-
bit, quia dementia eius nota erit omnibus.

1. Cor. 15. d.
Vbi supra.

e Solium glorię. * Idem. Si quem catechisamus quærat,
quo manifesto iudicio tenebo ecclesiam Christi, in quē
iam credere tanta rerum antea prædictarum manifesta-
tione compellor? docet idem propheta. Ecclesiam Chri-
sti prædictam esse, quę omnibus eminet, & apparet. Ipsa
enim sedes glorię, de qua dicit Apostolus: *Templum Dei sū-
ctum est, quod estis vos:* vnde iste dicit, Sedes autem glorię
exaltata est, sanctificatio nostra, vnde dominus: *Non pōt
ciuitas abscondere supra montem posita.*

Ibidem. c. 2. r.

1. Cor. 3.

Matth. 5.

✱ a Domi-

NICOLAUS DE LYRA.

* Et non timebit cum venerit. scilicet tribulationis. Sicut
nim lignum super aquas plantatum non perdit viriditatem ad-
ueniente aestu, sic bonus non relinquit iustitiam adueniente tribula-
onis tempore.

Prāuum, &c. Hic consequenter ponitur reprobatio populi pro-
ter confidentiam in suis diuitijs cum dicitur: Prāuū est cor ho-
est proum ad avaritiam.

Et inscrutabile. ab homine, qui tantum videt, quę patent I.
eg. 6. non tamen à Deo, ideo sequitur.

Ego dominus, &c. id est cogitationes.

Et probans renes. id est ex animas affectiones.

Qui do vnicuique, &c. scilicet, priuans eum diuitijs malē
acquisitis, ideo sequitur.

Perdix fouit. scilicet, oua, quę non peperit, furatur enim alie-
na oua, & fouet ea: sed pulli inde nati, audientes vocē proprię ma-
ris, quādam industria naturali currunt ad eam, alienam dimittentes,
tes, &

tes, & tunc percipit se fatue egisse in furto, & fatū alienorum ouorū
& hęc parabola applicatur ad populum Iudæ, qui bona aliena ma-
lè aggregauerat cum subditur.

8 Fecit diuitias, id est, non modo licito, sed illicito.

9 In dimidio, &c. derelinquet. malis gratibus suis, Chaldeis
eas raptantibus.

10 Et in nouissimo suo. i. tunc percipiet insipientiam suam, a-
liena bona illicitē sibi aggregando. Sed quia in populo illo erāt ali-
qui boni, vt prædictum est, qui non ponebat spem suam in bonis tem-
poralibus, sed in spiritualibus, & æternis, ideo subd. quantum ad eos

11 Solium glorię altitudinis à princ. i. celum empyreum,
quod est altissimum, quod dicitur solium glorię, quia Deus præsidēs
omni creaturę, ibi clarē videtur, & laudatur à beatis à principio
confirmationis sanctorum Angelorum, & deiectionis malorum, nec
potest hoc conuenienter intelligi de templo Salomonis, quia non
fuit factum à principio temporis, sed ex quo celum empyreum fuit
factum, fuit Angelis repletum.

* 1 Locus

MORALITER.

Et non timebit cum venerit aestus. scilicet, persecutioni. hu-
nanę, vel diabolicę tentationis.

Prāuum est cor hominis. Hic ponitur vnde malū hominis
ritur, scilicet, ex inclinatione mala, ex parentibus con-
facta, ideo dicitur: Prāuum est cor hominis, Genes. 3. d. Sen-
s, & cogitatio humani cordis proua sunt ad malum ab adole-
centia sua.

3 Et inscrutabile, quis cognosceret, &c. f. ab homine, sed non à
Deo, ideo subditur, Ego dominus scrutans cor, &c.

7 Perdix fouit. oua aliena, quę furatur. Et quando pulli
sunt nati, fugiunt ab ea, sic diuitiæ malē acquisite fre-
quēter ab aliis rapiunt, & sic laborantes ad earum acqui-
sitionem defraudantur, propter quod non est in eis spes
ponenda, sed in gloria futura, ideo subditur: Solium glo-
rię, Sequitur.

A Dom. oēs q te derelinquunt, &c. * Idē Deinde quasi venires in mentē, quid ergo facimus de tā multis malis vbiq; per mixtis, subiecit statim, *expectatio Israel*, patienter. n. feren dū est opait, *sinite vtraque crescere ad messem*, ne impatiētia tolerandi malos, relinquuntur boni, qui propriē sūt corp

Vbi supra. Cap. 16. Math. 17.

† O spei.

ipsi relinquuntur, ille relinquitur, vn de subiecit: *Vniuersi qui te derelinquunt ter reantur. Evertentur quoniam dereliquerunt fontē vitę domi nī: Quid enim aliud clamat p diē nisi apud se esse & a se dari fontē vitę, ad quē cōgregati recedāt a xpō xpī pmissione direpti, cuius nomine tenebantur imbuti? Non. n. quos peperit congregat, sed vt congreget quos nō peperit dicat, salus, quā xp̄s promisit, apud me est, ego dabo.*

† Non recessi de effem past. post te. & diē doloris.

B

Sana me dom. Multi Medici curauerunt emorroissam Euāgelicā, sed a nullo potuit sanari, nisi ab illo, qui verus est medicus. Vnde propheta a populo passus op. p̄bria, & insidijs circūcūtes ab eocurari, & sanari cupit cuius vera laus, & vera med.

Luc. 8. f.

Hebr. 3. 2.

Ecce ipsi dicunt ad me, vbi est verbum, &c.

* Theodoretus. Quasi dicat, Conqueruntur de tarditate

rate vindictę, & dum differs supplicium, mendacem existimant prophetam. Ego verò, & si mihi perspectū erat, quod dolore nescirēt, eos in calamitates labi nolui. Hoc enim innuit, *diem hominis non concupivi.*

d Egonō sum turbet. te past. sequens. Quanto plus xp̄m sequeris tāro minus laboras. Non n. lassitudo in iacob, neque dolor in israel vnde, *Venite ad me oēs, qui labor. & oner. estis, & ego reficiā vos e Non sis. Lxx. Nō fias mihi in alienū parcēs mihi in die malo. q. d. ne parcas mihi in p̄senti seculo, q̄ malū est, sed redde mihi iux. peccata mea, vt regem sempiternā habeā. Quē. n. diligis, corripis, & flagellas omnē filiū quē recipis vel, dies iudicij malus his, qui tormenta patiuntur. f Vade, & sta. &c. q. d. Quia verba tua audire contēnūt & Dei sententiā nō regunt: vade ad locū celeberrimum, quo oēs ingrediuntur: p̄dica opportunē, & ip̄ortunē, nē possint excusari, q̄ si nō audierint, sed audiāt velint nolūg Custodite anim. Ne p̄ceptū sabbat. in flauratū per ierem.*

a Q̄ vbi que est. lacus sanctus est. *† Est. † Videntis Deum. † E contra.*

a Perpetuo.

a Deletū de libro viuentium, quorum cōuersatio est in celo, scribuntur in celo, Recedentes a domino scribuntur in terra cum his, qui terrena sapiunt. *b* Deletū de libro vitę.

a Qui dicit: Siquis sitit, veniat, & bibat. *†* Vn te. Flumina de ventre eius fluent aquę vitę

a Qui non credunt ventura, quę dico, dissimulationem sententię dilationem arbitantes.

a Illis ita dicentibus.

† Etiam. *a* Vitam longam, vel prospera huius seculi, sed diem domini. i. resurrectionis: *b* Q̄ tu testis, qui & iudex.

a Non mendosum. *b* Beneplacito tuo. *c* Non hominum.

a Bene in salutem, *†* Qui exprobrant, & dicunt, vbi est verbum domini &c. *b* Qui veta p̄dico

a Demū, vel p̄nas. *b* Vltionis.

a Tunc. *b* Gladio, & tunc, animi, & corpore.

† Templi, vel vrbis.

a Peccatorum. *b* Non enim portanda sunt, sed potius abiicienda. *c* Quietis. *†* Virtutes.

C NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Locus sanct. no. *Quia nullus pot̄ ingredi nisi sanctus.*
- 2 Expectatio Israel. *Supple est iste locus glorię. Et accipitur hic Israel pro bonis de populo Israel. Et iste locus fuit promissus Abrahę, & semini eius, Genes. 15. vt plenius dicitur ibidē, & ex hoc per oppositum concludit ieremias damnationem malorum, dicit.*
- 3 Domine oēs, per idololatriam, & alia opera mala.
- 4 Confundentur. *quia confusibiliter punientur: Et modus punitionis, subditur.*
- 5 Recedentes a te. *in inferno, qui a doctoribus esse super terrā dicuntur.*
- 6 Quoniam d. ve. &c. do. a quo fluunt omnes gratię: *que dicuntur aquę vitę, eo quod deducunt ad vitam eternam. Qui biberit ex aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquę salūtis in vitam eternam.*
- 7 Sana me. *Hic consequenter ponitur ipsius Ieremię deprecatio, & secundō domini responsio, ibi: Hęc dicit. Circa primum dicit Ieremias: Sana me. ab infirmitate culpa.*
- 8 Et sana. *q. d. de hac infirmitate nō possum sanari nisi p te. Licet enim esset iustus, tamē nō fuit immunis ab omni culpa, sicut veniali*
- 9 Saluum me fac. *ab insidiantib. mihi Iudais.*
- 10 Et saluus ero. *quia nil possunt contrate.*
- 11 Quoniam laus mea. *scilicet obicitur, & finaliter.*
- 12 Ecce ipsi dicunt ad me. *derisorie.*
- 13 Vbi est verbum domini. *idest, vbi est p̄na captiuitatis q̄ in nomine domini denuntiasti nobis.*
- 24 Veniat

Diuisio.

discrepamus: totum simul ponimus, vt simul omnia cognoscamus.

- 14 Veniat. *q. d. Certi sumus, quod non veniet, quia tu es falsus propheta.*
- 15 Et ego non sum. *turbatione rationem subuertentem propter verba eorum.*
- 16 Te pastorem sequens. *mandata tua exequendo.*
- 17 Et diem hominis. *i. vitam carnalem, & deliciosam.*
- 18 Non desideravi. *Tu scis, qui secreta cordium cognoscis.*
- 19 Quod egressum est. *peccatores arguendo.*
- 20 Redū in cōspectu tuo. *Hoc. n. feci de mandato tuo.*
- 21 Nō sis tu qui mihi. *p̄na quam super populum inducere distiposisti, non veniat super me, ideo subditur.*
- 22 Spes mea, &c. affli. *Futurę per Chaldaos, quam per te spes mea auare, sed super malos veniet, ideo subditur.*
- 23 Confundantur. *i. confundentur, ita quod non loquitur optime, sed magis denuntiatuē de malo futuro. Potest etiam dici, loquitur optime, non sitiens populi p̄nam, sed approbans diuinam iustitiam, secundum illud Psal. 57. Lætabitur iustus cum viderit vindictam.*
- 24 Et duplici con. *scilicet, mortis, & captiuitatis, quia aliqui fuerunt interfecti, & alij captiuati.*
- 25 Contere eos. *idest, conteres, vel optando diuinam iustitiam vt dictum est.*
- 26 Hęc dicit domin. *Hic ponitur domini responsio, in qua p̄cepit ieremię, quod timore hominum non dimittat malā arguentē & specialiter de sabbati violatione, & hoc p̄cipiendo asscureum, & patet litera vsque ibi.*
- * I Et

MORALITER.

- 2 Expectatio Israel. *E contrario dicitur de non confidentibus.*
- 3 Domine oēs qui te dere. &c. *confundentur. in finali iudicio.*
- 4 Recedentes a te in terra scribentur. *idest in inferno, qui dicuntur esse in terrę profundo.*
- 12 Ecce ipsi dicunt ad me, vbi est verbum? &c. *Veniat, secundū sensum literalem hoc dicitur ironice: Et similiter in peccatis obstinati derident p̄dicationes de p̄nis inferni, & gaudijs paradisi. Sed quia p̄dicator non debet propter*

pter hoc dimittere p̄dicationis officium, sequitur: *ego non sum turbatus te pastorem sequens.*

17 *Et diem hominis.* idest vitam voluptuosam. Sic dicit bat Paulus. prim. Corinth. d. *Castigo corpus meum, & in se redi. ne fortē cum alijs p̄dicauerim, ipse reprobus efficiar.* Et p̄dicator veritatis, aliquando propter hoc sustinet p̄sequutionem.

21 *Non sis tu mihi formidini.* i. auferas a me hominum formidinem per tuam consolationem Et subditur causa, dicitur: *Spes mea, tu in die afflictionis, &c.*

713 a Vt non inferatis one... raper per portas civitatis huius in die sabbati. Si nostri Iudaizantes explanationem tropicam repudiauerint, aut Iudæi esse cogentur, & cū observatione sabbati circuncidere præputia, aut reprehendere Salvatorem, qui iussit in sabbato paralytico tollere lectum suum: pro quo magis quærebant eum Iudæi interficere, quia non solum solvebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat Deum. Gregorius. Nos quod de sabbato scriptum est, spiritaliter accipimus, spiritaliter tenemus. Sabbatum .n. requies dicitur. Verum autem sabbatum Iesum Christum Dominum habemus. Et qui lumen fidei eius cognoscit, si peccata concupiscentiæ adnente per oculos trahit, in die sabbati onera per portas in-

alem, & nolite eijcere onera de domibus vestris in die sabbati, & omne opus non facietis. Sanctificate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam, sed induraverunt cervicem suam ne audiret me, & ne acciperent disciplinam. Et erit, si audieritis me dicit dominus, ut non inferatis onera per portas civitatis huius in die sabbati. Et si sanctificaveritis diem sabbati, ne faciatis in eo omne opus, ingrediens per portas civitatis huius reges, & principes sedentes super solium David, & ascendentes in carribus & equis, ipsi & principes eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem, & habitabitur civitas hæc in sempiternum. Et venient de civitatibus Iuda & de circumitu Ierusalem & de terra Benjamin & de caestribus & de montuosis & ab austro portantes holocaustum & victimam & sacrificium & thus, & inferent tibi oblationem in domum domini. Si autem non audieritis me, ut sanctificetis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Ierusalem in die sabbati, succendam ignem in portis eius, & devorabit domos Ierusalem, & non extinguetur.

714 troducit. Non ergo in die sabbati per portas introducimus onera, si in redemptoris nostri gratia constituti, pondera peccati ad animam, per sensus corporeos non trahamus. b Sacrificium & thus & inferent oblationem in domum domini. pro quo. Lxx. ipsum Hebraicum posuerunt manaa, quod in nostris codicibus scriptorum negligentia manna legitur. c Si autem non audieritis me, ut sanctificetis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Ierusalem, & c. Quasi dicat. Hæc sunt præmia eorum, qui sanctificant sabbatum, & nullo pondere gravantur. Si autem, & c.

NICOLAUS DE LYRA. Et omne opus non facietis. Quod intelligitur de opere servi Iesu corporali impediendo reuerentiam sabbati, tamen opera corporalia non prohibebantur, quæ non poterant bono modo differi nec anticipari: sicut animalia adquare, & pabulum eis præbere, & in casualibus remedium adhibere, quando periculum erat in mora, sicut bonum lapsum in foueam inde leuare & similia: poterant fieri licite, secundum quod dicit Saluator Luc. 13. & 14. & hoc modo Machabei pugnaverunt contra inuadentes eos die sabbati. 1. Macha-

b. eorum 2. Cetera patent in litera usque ibi. 2 Et succendam ignem. Hoc fuit impletum quando Nabuzardan incendit domum domini, & domum regis, & domos Ierusalem per circumitum. 4. Reg. vltim. 3 Non extinguetur. s. per humanum officium, sed tantum per materia combustibilis defectum. Chaldei .n. qui eam accenderant non extinxerunt: nec populus Iudæ, qui partim erat mortuus, & partim captiuatus.

CAPVT XVIII. Verbum quod factum est ad Ieremiam a domino, dicens. Per omnes sensus ad iudicium & intelligentiam animi peruenitur, auditum, odoratum, gustum, tactum: sed magis mente retinetur

CAPVT XVIII. Verbum quod factum est ad Ieremiam a domino, dicens: Surge & descende in domum figuli, & ibi audies verba mea. Et descendi in domum figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam: & dissipatum est vas quod ipse faciebat è luto manibus suis.

714 tinetur quod oculis cernitur. Vnde propheta iubetur ire ad domum figuli, & ibi audire præcepta domini. b Et dissipatum est, & c. Dissipatum diuina prouidentia, ut nescius artifex errore suo parabolam figuraret. a Repen-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XVIII. Verbum quod factum. Hic ponitur sextus modus ostendendi peccatum Iudæ irremediabile per similitudinem figuræ dissipatum reformantis, eò quod lutum non resistebat ei, sed populus Iudæ in peccato obstinatus resistebat diuina gratiæ: pro-

pter quod iusto Dei iudicio permissus est perire. Et secundum hoc præsens capitulum in duas partes diuiditur, quia primo ponitur miseratio Dei benigna, secundò obstinatio populi maligna, ibi. Qui dixerunt. Circa primum primò exemplum de figulo & luto ponitur, eum dicitur. 2 Surge. patet litera, secundò ad propositum applicatur, cū dicitur: 1 Nunquid

MORALITER. 1 Verbum quod factum est, & c. descende in domum figuli. In domum figuli descendere, est Dei potentiam & fragilitatem propriam considerare. Et ibi audies verba mea. nam humilibus reuelatur veritas diuina. Mat. 11. d. Confiteor tibi pater domine celi & terre, quia abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus.

1 Et ecce ipse faciebat, & c. Per figulum istum intelligitur Deus, cuius speciale opus est homo ad imaginem Dei factus: & præsidens alijs creaturis inferioribus, & ideo dicitur factus super rotam. i. creaturis corruptilibus præsidens, Gen. 1. d. Et presit piscibus maris & volatilibus celi, & c. 2 Et dissipatum est vas, & c. s. ipse Adam, cuius corpus erat vas animæ & anima scientiæ: quia factus fuit perfectus in scientia, potens docere sicut & generare.

A Repente loquar. Liberum arbitrium, significat dicens se annunciare regno & genti mala, & rursum bona: nec tamen ventura, sed in contrarium mutatis euenire contraria. Non q̄ hæc ignoret futura, sed q̄ hominem suæ voluntati dimittat, vt merito suo recipiat, vel præmia vel

c Post cogitationes. Vbi est absq; gratia Dei liberi arbitrij potestas, & propriæ voluntatis iudicium, cum sit Dei offensa sequi cogitationes, & prauis cordis facere voluntatem, vnde infert. *Interrogate Gentes. i. omnes in circumitu eius nationes.*

Psal. 116. 2.
† Rom. 9. c.

† 22. q. 4. c. in
cōmutabilis.

† De pœno. di.
1. c. si agamus.

Non enim volentis neque currentis, &c.

B * Theodoret. Ne desperetis, inquit, de salute. Etenim si decrevero condemnare gentem & cōminatus fuero supplicium extremū, videro autem pœnitentiam eorum, non inferam supplicium, sed misericordiam desidero. Sinè diuerso bonorum copiam promisero, illi verò cōtinentes amplectentur nequitiam, promissionem bonorū nō præstabo.

Lib. 2. contra
Martionem.

C * Tertullianus. Ecce ego mitto in vos mala, non peccatoria, sed vltoria, quorum satis diluimus infamiam, vt congruentiam iudici. Sicut autem licet mala dicantur, non reprehenduntur in iudice, nec hoc nomine suo malum iudicem ostendunt: ita & malitia hæc intelligenda nunc, quæ ex illis malis iudiciarijs deputata, cum ipsis comparati iudici.

Conuersusq; fecit illud vas alterū, sicut placuerat in oculis eius, vt faceret. Et factum est verbū domini ad me dicens:

† Nūquid sicut figulus iste nō potero vobis facere domus Israel? ait dñs: Ecce sicut lutū in manu figuli, sic vōs in manu mea domus Israel. † Repente loquar aduersum gentē & aduersum regnū, vt eradice & destruam & disperdā illud.

† Si pœnitentiā egerit gens illa à malo suo qđ loquutus sum aduersus ea, agam & ego pœnitentiā super malo quod cogitavi, vt facerē ei: & subito loquar de gente & de regno, vt ædificent & plātent illud. Si fecerit malū in oculis meis, vt non audiat vocē meā, pœnitentiā agam super bono quod loquutus sum, vt facerē ei. Nūc ergo dic viro Iudæ & habi-

tatori Ierusalē, dicēs: Hęc dicit dominus: Ecce ego fingō cōtra vos malū, & cogito contra vos cogitationem. † Reuertat vnusquisq; à via sua mala, & dirigite vias vestras & studia vestra. Qui dixerunt: Desperauimus. Post cogitationes. n. nostras ibimūs, & vnusquisq; † prauitatē cordis sui mali faciemus. Ideo hęc dicit dominus: Interrogate Gētes: Quis au-

diuit talia horribilia, quæ fecit nimis virgō Israel? Nunquid d-

rari. Cum. n. cetera ordinem seruent, populus meus oblitus est mei.

* Theodoretus. Fontes, ait, sine intermissione scaturiūt: Libanus semper habet niuem: aqua, quæ fertur impetu, trita via fluit: isti verò viam legis deseruerunt, & mandatorum meorum apud eos nulla est mentio.

c Post

a Vt

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Nunquid sicut fig. quidquid placuerit mihi. q. d. Sic. tamen ex parte materie est dissimilitudo, quia lutum non habet aliquid vnde de possit se subtrahere a figuli ordinatione: sed homo habet liberum arbitrium, per quod potest declinare a diuina lege per peccatum. Veruntamen hoc modo exiens Dei ordinationem ex parte vna, reuincit in eam ex parte altera. s. in ordinem diuine iustitiæ punientis de decus culpæ. Veruntamen quia Deus semper paratus est misereri, & parcere pœnitentibus. ideo subditur.

2 Repente. Comminando ei pœnam propter culpam suam.

3 Si pœnitentiam egerit. de peccatis suis vtrè pœnitendo.

4 Agam. non inferendo pœnam comminatam: & ideo inducit populum Iudæ ad pœnitentiam per Ieremiam, dicens. Nunc ergo.

5 Ecce ego fingō. i. inferre dispono. Dicit tamen fingō, prosequēdo parabolam de figulo.

6 Contra vos malum. s. pœnæ vobis inferendo.

7 Reuertatur vnusquisque. mala relinquendo.

8 Et dirigite vias vestras. in bonis vos exercendo.

9 Et studia vestra. de talibus meditando, & supplendum est, & ego pœnam comminatam retractabo. Circa prædicta sciendum, q̄ pœnitentia in Deo non habet locum, ita q̄ velit aliquid, & postea nolit illud, quia voluntas eius est immutabilis, sed sicut noster intellectus immaterialiter intelligit materialia, ita voluntas diuina immutabiliter vult mutabilia. Sciendum tamen, q̄ comminationes pœnarum & promissiones bonorum aliquando denunciantur, prout sunt in dispositione mentis diuinæ, & sic veniunt in effectum immutabiliter, & hoc modo dixit Samuel de abiectioe Saulis. 1. Reg. 15. f.

Porro triumphator in Israel non parcat, & pœnitentia nō sibi: Et tamen neq; .n. homo est, qui agat pœnitentiam, Aliquādo verò denuntiamur & cōius, prout sunt in causis secundis, videlicet in hominum meritis vel demeritis: pp̄ quæ secundum legem diuinam aliqui meruerunt premiari vel puniri, & talia non semper eueniunt sicut sunt nunciata: quia cause istæ sunt mutabiles, possunt .n. homines mereri de malo in bonum, & conuerso: & sic dicitur Iong 3. b. Adhuc. 40. dies & Ninive subuertetur. Sic .n. demeruerat peccata Ninive. Sed quia Ninive egerunt pœnitentiam, subuersio nō fuit subsequuta, vt dicitur ibidem. Sic ergo dicitur hic & in alijs locis scripturæ dominus pœnitentia, sed quod ad modum hominis pœnitentis se habet, in quantum non facit quod prædixit: sicut homo pœnitens de hoc qđ proposuit, illud non facit, voluntas tamē hominis in hoc mutatur, nō natura diuina.

10 Qui dixerunt. Hic consequenter ponitur Iudgorū obstinatio maligna: & primò contra dominū, secundò contra eius nuntiū, ibi Et dixerūt. Circa primū dicitur. Quid. s. Iudæi in malo obstinati.

11 Desperauimus. s. de Dei auxilio et eius promissionib. propt̄ hoc. n. recurrebant ad humanum remedium, vt dictum est c. præced.

12 Post cogi. absq; freno & retinaculo, ideo admiratiuè sequitur.

13 Interrogate gentes. Gentiles legem a Deo non habentes.

14 Quis audiuit talia horribilia. A Gentibus facta.

15 Quæ fecit nimis. reiterando & continuando.

16 Virgo Israel. i. populus Iudæ. q. d. inter Gentiles non inueniuntur talia, quia sicut habetur supra 2. c. quælibet alia gens coluit pro Deo illud quod primò recepit, & nō mutauit, populus autē Israel frequenter mutauit, & in idola multa, & in admiratione huius subditur.

17 Nunquid de petra In mōte Libani descendebant niues (vt d-

MORALITER.

†† Conuersusq; fecit illud vas alterum. i. Christum, qui dicitur nouissimus Adam 1. Cor. 15. f.

1 Nunquid sicut. in oculis eius. De Christo nāq; dñ Mat. 3. d. Hic est filius. &c. Potest et aliter exponi de eodem homine qui per seipsum dissipatur per culpam: & a Deo repara-

tur per gratiam, Osee 13. c. perditio tua ex te Israel, tātū modo ex me auxilium tuum. Similiter posset exponi de vno regno vel de vna gente, vt patet de Niniuitis, Ierem. 3. ideo sequitur.

2 Repente loquar, &c. & sequitur.

3 Si pœnitentiam egerit, &c. agam & ego pœnitentiam, &c.

d Virgo Israel. * Theodoretus. Virginem illam appellat. non quod sit intemperans, sed quod formæ det operam & de pulchritudine gloriæ. *c Nunquid de petra. Tale, ait, Virgil. Ante leues ergo passetur in æthere cornu. Et freta destituet nudos in litore pisces. Quam nostro illius labatur pectore vultus. Et alibi. Infreta dum fluij current, dum montibus umbra. Lustrabunt, cōnexa polus dum sydera pascet. Semper honor, non menque tuum laudesq; manebunt. Nunquid de petra. Q. d. Sicut de Libani summitatib. nix deficere non potest nec villo ardore solis superari, & fluites de montibus riuui nō siccantur, sic nomen meum stabile & perpetuum non potest immu-*

a *ut fieret terra.* Hoc plenius post auentum domini videtur esse completum, quando nullus Iudaeorum terram, & urbem sanctam ingredi lege permittitur. Sed cum ad planctum venerint, mirantur, & desit vaticinia prophetarum complera.

* Theodoretus. Exsibilatio desolatione urbis innuit. Qui n. ciuitate aliquam florentem viderunt, si postea desolatam conspexerint, & hoc modo calamitatem designare.

b *Sicut ventus.* Vsq; hodie haec sententia permanet in Iudaeis toto orbe dispersis, coram inimico, i. diabolo, vel inimicis, i. demonibus. Et cum diebus ac noctibus in synagogis Satanæ inuocent nomen domini, dorsum & non faciem ostendit eis, ut intelligant eum recedentem, & nunquam ad se venientem. Dies autem Iudaicae perditionis, omne tempus est post passionem Saluatoris vsque ad consumationem saeculi, ut postquam subintrauerit plenitudo Gentium, tunc omnis Israel saluus fiet.

c *Dorsum & non faciem.* *** Theodoretus.** Quia captiuorum & seruorum proprium est, inclinari in terram, ut dorsum

sum magis appareat quam facies. Potest & aliter intelligi. Auerforum. n. faciem non videmus, sed dorsum. Sermo igitur significat auersionem Dei. Vtinam verò medicinae loco nobis sint afflictiones Iudaeorum: ut aliorum poenis eruditi, & vitam legibus diuinis consonam agentes, legislatorum propitium habeamus in saecula.

d *Nor. n. peribit, &c.* *** Theodor.** Tria testificantur de conmaxima, sacerdotium, prophetiam, & sapientia: & charismatis cuiusque vim sciunt & certitudinem. Et cum obsequi deberent ijs, quae dicuntur, non solum ipsi contradicunt, sed mortem etiam moluntur.

e *Veni.* Ista tunc Iudaeorum contra Ieremiam vel Christum, & nunc hereticorum contra seruos Dei cogitatio est, ut calumnias instruant, & sanctos accusatione premant: non cogitantes quid illi loquuntur veritatis, sed quid ipsi instruant mendacij. Iactant. n. in sacerdotibus & in sapientibus & in pseudoprophetis suis legem Dei, consilium & eloquium permanere, cum in maleuolam animam non introcat sapientia.

F Hieronymus. Manifesta transcurrimus, ut in obscuris

NICOLAUS DE LYRA.

cunt aliqui expositores in tanta abundantia, quod ex earum resolutione continuabatur riuus descendens ad agros, petrosos.

1 Aut. e. pos. aq. er. de fontibus abundantibus. Per istos similitudines arguitur malitia Iudaeorum, quia quamuis aquae riuales, & fontales cogitationem non habeant, tamen cursum suum debitum tenent. Iudaei autem ad imaginem Dei facti & lege diuina directi, a Deo totaliter retrocedebant per idololatriam, ideo sequitur.

2 Quia oblitus est mei populus meus, dimittendo cultum meum.

3 Frustra libantes. idolis impotentibus ad eos adiuuandum.

4 Et impingentes. cadendo de peccatis in peccata.

5 In semitis se. in idolatrijs quibus tunc seculum erat infectum.

6 In itinere. Via. n. regia dicitur trita, & illa est per decalogi precepta quam Iudaei dimiserant: & per aliam incedebant. In Heremo autem sic habetur. Nunquid derelinquet de petra agri iuueni Libani? Quod sic exponitur. Nunquid derel. h. siti. ni. Li. i. quam frigidam ad modum nix fluentem de Libano, & consequenter de petra agri, i. de agro petroso, quia in aluco aquarum currentium pleni esse lapilli, q. d. non derelinquet. imò cum magno desiderio accipiet eam ad portandum. Aut. e. pos. f. de facili ab homine sitiente. Aquae erum. de Libano. Frigi. & d. q. d. non: & sunt eadem aquae, quae primo designantur sub nomine nix, cum dicitur. Nix Liba. De monte. n. Libani fluunt aquae abundantes & optimae. de quib. dicitur. Cant. 4. d. Fons hortorum puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. Igitur sensus huius terae est: quod homo sitiens non dimittit aquas istas voluntate propria, & si aliquis velit eas ab eo auferre, resistit quantum potest violentie, & per hoc designatur malitia populi Iudaei, qui voluntarie reuerat dominum, qui est vena aquarum viventium, ut dictum est ap. praece. ideo subditur. Quia oblitus est. & exponatur, ut prius ique ibi.

7 Ut fieret terra eorum in de. Vbi ponitur poena sequens malitiam praedictam, pp quam terra Iudaei fuit per Chaldaeos vastata.

8 Et in sibilum sempiternum. i. in derisionem.

9 Omnis qui praeterierit eam obstupescet. de tanta destructione.

10 Et mo. ca. su. Notandum, qd hoc contingit propter magnam malitiam

est, ut calumnias instruant, & sanctos accusatione premant: non cogitantes quid illi loquuntur veritatis, sed quid ipsi instruant mendacij. Iactant. n. in sacerdotibus & in sapientibus & in pseudoprophetis suis legem Dei, consilium & eloquium permanere, cum in maleuolam animam non introcat sapientia.

Hieronymus. Manifesta transcurrimus, ut in obscuris

malitiam habitatorum, ideo subditur.

11 Sicut ventus vrens, qui dispergit & consumit.

12 Dor. & n. f. o. e. i. non iuuabo eos, sicut homo vertit dorsum illi cui non vult prestare auxilium.

13 Et di. Hic consequenter ponitur obstinatio Iudaeorum contra domini nuntium. Et diuiditur in duas, quia primo haec obstinatio ponitur, & secundo Ieremiae deprecatio, ibi: Attende domine. Circa primum sciendum, quod dominus in filiis Israel instituit sacerdotium, ut habetur Exo. 29. & hoc ad colendum dominum, & docendum de lege domini populum. Similiter instituit 60. viros de senioribus Israel, qui cum Moysse sustinerent onus regiminis populi, Num. 11. & ex tunc vsq; ad destructionem ciuitatis & templi fuerunt sic statuti 70. viri, qui cum rege & summo sacerdote determinabant causas arduas. Similiter permisit populo dare prophetas per successionem temporis. Et quia ista tria a Deo fuerant instituta, credebant aliqui, & maxime illi de Anathoth, quod semper durarent: propter quod verba Ieremiae contrarium asserentis contemnebant, & eum persequabantur. Et hoc est quod dicitur.

14 Et dixerunt adinuicem conferendo.

15 Venite & cogi. & c. cogi. i. vias conuenientes ad eum occidendum, tanquam prophetam falsum. Cuius causi subditur.

16 Non. n. per. lex a sa. quin possit de ea populum docere.

17 Neq; consi. a sa. i. a sapientibus, ponendo singulare pro plurali, sicut Exo. 8. f. Veniet musca grauissima in multitudine muscarum. Et dicuntur hic sapientes 70. senes praedicti.

18 Nec sermo a pro. quia dominus instituit ista. Et isti male arguebant, quia sicut dat beneficia persecutoribus in bono, ita data subtrahit obstinatis in malo.

19 Percutiamus eum lingua. accusando eum esse prophetam falsum, & sic moriatur.

20 Et non atten. Haec littera est transposita: & sic est construenda Et ad viueros sermones eius non attendamus. s. ut sic negatio sequatur signum vniuersale, quae facit suo contrario equipollere: quia omnis non, & nullus, equipollent: & sic est sensus: Ad nullos sermones eius attendamus, cum sint friuoli & nullius momenti.

21 Attende dñe. Hic consequenter ponitur Ieremiae deprecatio dicentis. Attende domine ad me. liberandum de meis inimicis.

* 1 Et

MORALITER.

14 Et dixit. Venite cogitemus con. le. co. Per istos signantur mali clerici & mali sacerdotes, qui machinantur contra pauperes praedicatores, & suggerunt praetatis, ut auferat eis potestatem praedicandi & audiendi confessiones, icentes quod sequitur.

6 Non. n. peribu lex a sacerdote. Dicunt. n. se ad regimen ecclesiarum suarum sufficere. Et hoc frequentius dicunt illi,

illi, qui minus sufficiunt: nam intelligentes pondus oneris sui libenter volunt ab alijs adiuuari.

19 Venite & percu. eum. i. dicendo populis quia non habent potestatem nisi de licentia proprii sacerdotis, quod tamen est falsum, cum maior sit potestas praetatorum. Et quoniam in talibus recurrendum est ad Deum, subditur.

21 Attende domine. & audi vo. dando eis poenitentiae spiritum.

Gimmoremur. Non
 A deliramenta quorū
 dam & captiuitatē
 cęlestis Ierusalē in-
 terpretātes, sed per-
 spicuum historiam
 & manifestissimā
 prophetiam omni
 verborum & sen-
 suum confidentia
 persequentes.

2 *Attende domine ad
 me, & aud. vocē aduer-
 sariorum meorum.* In
 typo Saluatoris Ie-
 remias à Iudeis hęc
 vniuersa perpetit,
 quę postea Babylo-
 nio veniēte vastan-
 tur. Sed pleniū cō-
 pletur ī Christo vr-
 be subuersa Roma

† exercitum.

† fac cum eis

B no gladio, non pro-
 pter idololatriam,
 quę

^a *Crucifige eum, &c.* ^b *Indorum.*
 domine ad me, & audi vocem aduersariorum meorū. Nun-
 quid reddetur pro bono malum, quia foderunt foueā ani-
 mę meę? Recordare, quōd steterim in cōspectu tuo, vt lo-
 querer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam
 ab eis. Propterea da filios corū in famē, & deduc eos in ma-
 nus gladij. Fiant vxores absque liberis, & viduę & viri earū
 interficiantur morte. Iuuenes eorum confodiantūr gladio
 in pręlio, audiatur clamor de domibus eorum. Adduces
 enim super eos lātronem repēte, quia foderunt foueam,
 vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu
 autem domine scis omne consilium eorum aduersum me
 in mortem. Ne propitius iniquitati eorum, & peccatum
 eorum à facie tua non deleatur. Fiant cōrruentes in conspe-
 ctu tuo, in tempore furoris tui † abutere eis.

^a *Nabuchodonosor vel Romanum exercitum.* ^b *Merito.* ^c *Exponit quid fecerint contra
 filium Dei, & quid passi sunt.*

^a *Vel, in iungentes in lapidem, scilicet, offensionis, & petram scandalī, de quo Psal.
 Lapidem quem repro-*

quę tūc nulla erat, D
 sed qa filij Dei mor-
 tem inclamauerūt:
 Tolle, tolle eum: non lo-
 habemus regem nisi Cę-
 sare. Et imprecatio
 eorum in eternum
 completur: Sanguis
 eius super nos & super
 filios nostros.

b *Ne propitius in-
 quitati eorū, & pecca-
 tum eorum à facie tua
 non deleatur.* Nō est
 contrariū superiori
 snā in qua pro po-
 pulo deprecā. Sed
 quia spacium peni-
 tentię præterijt, illi
 permanētes in sce-
 leribus suis, non sū
 pro se puniuntur
 pro alijs, ne inultū
 peccatum illis, fie-
 ret in exemplum.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et audi vocem, &c. ad eam puniendum.
- 2 Nunquid reddetur pro bono, scilicet, mihi.
- 3 Pro bono malum, q. d. Sic:
- 4 Quia fo. foue. animę meę. quę ventis eam educere de cor-
 pore malitiosē.
- 5 Recordare, quōd laborauerim pro bono eorum.
- 6 Propterea da. fi. c. in fa. Quod dupliciter exponitur. Vno mo-
 do denunciati tē tantum. Sic: Da, id est, dabis. Alio modo deprecati-
 uē, non sūendo populi pēnam, sed magis diuinam iustitiam, sicut
 dictum est capitulo præcedenti.
- 7 Audia. c. de do. eo. familia suę ibidem fame & gladio mo-
 rientis.
- 8 Adduces e. su. eos la. id est, Nabuchodonosor cum suo exerci-
 tu po-

tu populū depradantem, occidentem & captiuantem. Cetera pa-
 tent vsque ibi.

- 9 Ne propitius iniqui. eorum. id est, non dimittas tantum
 dedecus culpę sine decore iustitię.
- 10 In tempore furoris tui. id est, vindictę à te inferendę.
- 11 Abutere eis. Circa quod sciendum, q. abusus proprię est vti ali-
 quā re ad aliud quam sit ordinata. Natura verò humana eo, q. est ad
 imaginem Dei facta, est ad gloriam Dei ordinata. Ista tamen ordi-
 natio est longinqua, quia disponitur de propinquo per gratiam, &
 ad panam disponitur per culpam. Et sic in damnatione hominum
 malorum si consideretur natura, tantum est abusus in hoc, quōd na-
 tura applicatur ad pēnam, quę erat ordinata ad gloriam. Si tamen
 consideratur natura obstinatione in malo deposita, non est abusus,
 sed debitus vsus iustitię. Sciendum tamen, quōd in Hebręo sic ha-
 betur: In tempore furoris tui. fac eis. scilicet, quod debet fieri se-
 cundum ordinem tuę iustitię: & sic est litera plana.

CAP. XIX.

a **H**aec dicit do-
 minus: Vade,
 & accipe lagunculam.
 C Vult diuina scriptu-
 ra nō solū auribus
 docere populū, sed
 et oculis. Magis. n.
 mēte retinetur qđ
 vīlupercipitur, quā
 quod auditu.
 b Lagunculam figuli.
 pro lagūcula figuli
 (quę Hebręicę dici-
 tur

CAP. XIX.

Haec dicit dominus: Vade, & † accipe la-
 gunculam figuli testeam † de senioribus
 populi & de senioribus sacerdotum, & †
 egredere ad vālem filiorū Ennom, quę
 est iuxta introitum portę † fictilis, &
 †

^a *Vel leges, vel elanabis: Hebręum enim Chorath hæc
 tria significat.*

prædicābis ibi verba, quę ego loquor ad te, & dices: Au-

tur Bakbuk
 Lxx. dolium trāte
 lerunt. Pro porta fi-
 ctili, Aquila & Sym-
 machus & Theode-
 tiō, ipsū Heb. postu-
 runt harsith
 Lxx. more suo pro
 aspiratione Heth
 terę addiderūt et
 Gręcū, vt diceret
 charsinh. p. Hebręo
 Chebrō, & pro Hi-
 rihoh Chiricho.
 a Eo

NICOLAVS DE LYRA.

CAP. XIX.

Haec dicit dominus. Hic ponitur septimum ad ostenden-
 dum irremediabile populi peccatum. s. per fractiōnem la-
 genę terreę, cuius fractura est irreparabilis. Et diuiditur in duas
 partes, quia primō ponitur domini præceptum, secundō ostenditur ip-
 sum

Diuisio.

sum adimpletum, ibi: Venit autem. Sententia prima partis patet
 in litera exceptis aliquibus, quę exponuntur:

- 2 Senioribus populi & de seniori sacerdotū. quia isti p-
 ceteris tenebātur verba Dei recipere, & ad hoc populū inducer-
- 3 Portę fictilis. sic nominabatur, quia ibi manebant figuli f-
 cientes vasa fictilia, vt dicunt aliqui. Ra. Sa. dicit, quōd extra ci-
 tatem prope portam illā projiciebantur fragmenta vasorum ficti-
 lium, propter quod sic nominabatur.

* 1 Et

MORALITER.

† **H**aec dicit dominus: Vade & accipe lagunculam figuli te-
 steam, &c. Quę moraliter accipitur quando diligenter hu-
 mana fragilitas consideratur: Quę consideratio pertinet
 ad prædicatorem, vt per hoc peccatores inducat ad cele-
 rem conuersionem.

† Et egredere ad vālem filiorum Ennom, qui interpretat
 fons doloris, id est, induc peccatores ad fontem lach-
 marum ex dolore verę contritionis.

† Et prædicabis ibi verba, quę ego loquor ad te & dices: sc-
 cet, pēnas obstinatorum in peccatis, vt patet in litera
 quenti; & per oppositum præmia veraciter cōrritori.
 Per hoc autem quod postea subditur.

† Et

† 9

Ca. *Et quod.* Omnis haereticus derelinquit Deum, & alienum facit locum habitationis Dei, quem sua fraude poluit, & libat dijs alienis, quos non nouerunt patres sui, i. apostoli, & apostolici viri. Reges autem Iuda. i. haereticarum implent locum Dei quondam sanguine deceptorum, & innocentum, Ne

Vespasiano & Tito & Adriano ciuitas obsessa, & in aeternum cineres collapsa est, ut qui obrulerant filios suos idolis, eos deuorarent necessitate compulsi, ut qui Dei muneribus abusi erant in impietate, & propria viscera idolis immolarent, ventres suos sepulchra facerent liberorum.

mo enim nisi stultus, & simplex cito subuertitur. Et edificat excelsa Baalim, dum de sublimibus disputant. Et comburunt idolis filios suos quos in haeresi genuerunt. *Quae non precepi.* Non precepi, vel cogitavi, &c. Non dominus futura efficiat, sed quae indigna sunt sua nota ignorare se dicat, sicut illud: *Receperunt a me, nescio vos: nouit enim dominus ui sunt eius.* Et, *Qui ignorat, ignorabitur.* Vel Anthropoponos, haec de Deo accipienda sunt sicut ia. *Tophet, & uallis filij Ennom, &c.* Hieronymus. Quae sit uallis filij Ennom (quae hebraice dicitur gennom, unde gennam appellatur) supra diximus. Miror autem quid sibi uolunt. *xx. pro Tophet* animam ponentes & pro ualle Polianon, i. uirorum multitudinem, nisi forte quod ibi populus corruerit, & caetera sit multitudo hominum uel specialiter errore idololatriae, uel historialiter Babylonio uastante. *Et dabo cadauera.* Quamuis haec in Babylonica captiuitate populo acciderint, uerius tamen in tpe Christi quoniam a Vespa-

^a Regia stirpis. ^b Populus, ut omnes inexcusabiles sint qui audire noluerunt. **dite** uerbum domini reges Iuda & habitatores Ierusalem. **Hec** dicit dominus exercituum Deus Israel: **†** Ecce ego inducam ^a *† Templum Deo ubi Baal & Ara eius, super quam immolauerunt, & incenderunt filios suos.* afflictionem super locum istum, ita ut omnis qui audierit illam ^a **tinniant** aures eius, eo quod dereliquerunt me, & alienum fecerunt locum istum & libauerunt dijs alienis, quos nescierunt ipsi & patres eorum, & reges Iuda, & repleuerunt locum istum sanguine innocuum: & edificauerunt excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim quae non precepi, nec loquutus sum, nec ascenderunt in cor meum. Propterea ecce dies ueniet dicit dominus, & non uocabitur amplius locus iste Tophet, & uallis filij Ennom: sed uallis occisionis: Et dissipabo consilium Iuda, & Ierusalem in loco isto, & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu quaerentium animas eorum, & dabo cadauera eorum escam uolatilibus caeli & bestiis terrae, & ponam ciuitatem hanc in stuporem & in sibilum. Omnis qui praeterierit per eam obstupescet, & sibilabit super uniuersam plagam eius. Et cibabo eos carnibus filiarum suarum, & unusquisque carnes amici sui comedet in obsidione, & angustia in qua concludet eos inimici eorum, & qui quaerunt animas eorum. Et conteres lagunculam in oculis uirorum qui ibunt tecum, & dices ad eos: **Hec** dicit dominus exercituum: Sic conteram populum istum, & ciuitatem istam sicut conteritur uas figuli, quod non potest ultra ^a *† in antiquum statum.* **instaurari.** Et in Tophet sepelientur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum. Sic faciam loco huic, ait dominus, & habitatoribus eius, & ponam ciuitatem istam sicut Tophet: ^f *† palatia.* **erunt** domus Ierusalem & domus regum Iuda sicut locus Tophet ^a *† in ruina.* ^b *† Merito.* *† idololatria.* **immunde,** omnes domus in quarum domatibus sacrificauerunt ^g *† Et erunt domus Ierusalem & domus regum Iuda sicut locus Tophet. Hoc in Hebraeo non habetur, sed a Lxx. interseritur.*

^e *Sic conteram populum illum* Sub Aelio Adriano ciuitas, & nomen perdidit, & statum, ad frangendam superbiam habitatorum, Sanctae autem crucis, & resurrectionis uocabula non urbem significat, sed locum. Hieron. Iudaei auream atque gemmatam Ierusalem restituendam putant, & uictimas, & sacrificia & coniugia sanctorum, & in terra Saluatoris regnum. Quae licet non sequamur, damnamus non possumus, quia multi & ecclesiastici uiri, & martyres testantur: Unusquisque abscidet in suo sensu, & uero iudicium cuncta referentur. *† Et in Tophet sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepel. etc.* Quod supra dixerat, non uocabitur locus iste amplius Tophet, & uallis filij Ennom, sed uallis occisionis: hic aperit quod tanta in ipso solo caedes futura sit, ut ibi aceruatim populus sepeliatur, & locus religionis fiat moruorum tumulus, & ipsa ciuitas quae huic imminet loco fiat sicut Tophet. *† Et erunt domus Ierusalem & domus regum Iuda sicut locus Tophet. Hoc in Hebraeo non habetur, sed a Lxx. interseritur.*

Opinio Iudeorum de aurea Ierusalem restauranda qualis apud ecclesiasticos recipiatur.

Rom. 14. 2.

Supr. eod. b.

F

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

Et alienum. scilicet a me, Cuius causa subditur.
Et libauerunt in eo. Idem enim locus non conuenit cultui demonum in idolis, & cultui diuino, sicut nec idem lectus marito & adultero.
Et reges Iuda. quod patet de Manasse rege quarto Reg. 21. c. de Ioas qui interfecit Zachariam in templo. 2. Paralipomenon 29. c. 1. & 2. c. 1. & 3. c. 1. & 4. c. 1.
Ad comburendos filios. dicentes se imitari in hoc Abraham: sed hoc est falsum, quia dominus prohibuit interfectionem inuoluntum: unde & Abraham uolenti Isaac immolare dictum fuit a domino. Ne extendas manum tuam, &c. Gene. 22. c. Illud enim preceptum fuit datum Abraham ad declarationem suae obedientiae: ideo ibidem subditur: Nunc cognoui quod timeas dominum, &c. id est, cognoscere feci.

5 Sed uallis occisionis. dicitur ab occisione Iudeorum ibi futura.
6 Et dissipabo consilium. quo rebellauit regi Babylonis contra consilium Ieremiae.
7 Et ponam ciuitatem hanc in stuporem. exponatur sicut capitulo precedenti.
8 Et cibabo eos. quia praeualuit nimis fames in Ierusalem obsessa a Chaldaeis. 4. Reg. ult.
9 Et conteres lagunculam. ut ostendas sensibili signo quod dixisti uerbo.
10 Et ponam ciuitatem istam. scilicet, absque domibus & habitatoribus.
11 In quarum domatibus. id est, in domibus.
12 Sacrificauerunt. Erant autem tecta domorum plana: & ibi constituerunt homines altaria ad sacrificandum militum caeli, id est, soli & lunae, & caeteris planetis, in aspectu eorum.

5 Sed

* Cap.

MORALITER.

19 *Et conteres lagunculam.* signatur quod praedicator non solum debet praedicare uerbis sed etiam sensibilibus exem-

exemplis. In moralibus enim magis mouent facta, quam uerba: Propter quod dicit Gregor. hom. trigesima octaua. Cuius uita despicitur, restat, ut eius praedicatione contemnatur.

† MORA-

^a Sol, luna, stellis. ^b Non contenti his
 omni militiae caeli, & liberauerunt libamina dijs
^a ubi fregit lagunculam presentibus senioribus quos duxerat seruum.
 alienis. Venit autem Ieremias de Tophet, quod
 miserat eum dominus ad prophetandum, &
 stetit in atrio domus domini, & dixit ad om-
^a Qui noluit eum exire in Tophet.
 nem populum: Hac dicit dominus exerci-

tuum, Deus Israel: Ecce ego inducam super
 ciuitatem hanc, & super omnes vrbes eius
^{Substitas.}
 vniuersa mala quae loquutus sum aduersus ea:
^a Non iniuste. ^b Dura ceruice, & in circuncisi corde, nec post
 multas impietates agunt poenitentiam
 quoniam indurauerunt ceruicem suam, vt
 non audirent sermones meos.

NICOLAUS DE LYRA.

* Venit autem Ier. Hic ostenditur mandatum domini adimple-
 tum per hoc quod Ieremias expleto mandato domini in Topheth,
 venit

venit inde ad atrium templi domini ad prophetandum illud quod
 in Tophet prophetauerat, vt quod dixerat coram paucis, reiteraret
 coram multis in atrio templi domini: ubi conueniebat populus ad
 orandum, & verbum legis audiendum, & patet litera ex dictis.

CAP. XX.

^a **E**t audi. Phas. Hic
 erat pontifex
 templi & dignita-
 te sacerdotij per-
^a
 uerse vtebatur, no
 vt doceret, & ser-
^B
 mone corripere-
 sed cruciatib. exter-
 reret. Dominus
 quoque & aposto-
 lus Paulus iustu
 pontificis verbera-
^a
 bantur, nec miru
 si vsq; hodie serui
 Dei a Phascor ca-
^C
 duntur, & in carce-
 rem mittuntur: da-
 tur enim hac po-
 testas a domino vt
 sanctoru fides oste-
 datur. Nec vincit
 qui caedit, sed qui
 caeditur, & domini
 iudicium humili-
 ter patitur, nec re-
 clamat ad verbe-
 rantem, sed consi-
 derat impetrantem.
^b Cumq; illu. No-
 tanda prophete pa-
 tientia atque prudentia. Missus in carcerem tacet, & si-
 lentio vincit iniuriam, nec tamen dissimulat quod scit
 esse

a Filij dexterz.

b Quae non veritatem indicat, sed iniustam pontificis potestatem.

Psal. 13. a.
 † carcerē, qui
 † carcere.
 † tibi & omni-
 bus diligen-
 tibus etc.
 † preciosum.

CAP. XX.

^a Lxx. Phascor qui interpretatur oris nigredo.
^b Verbum de quo nigredo generatur, non vitio parentis, sed scelere
 degenerantis

Taudiuit Phassur filius Emmet sacerdos
 qui constitutus erat princeps in domo
 domini, Ieremiam prophetantem sermo-
 nes istos. Et percussit Phassur Ieremiam
^a Genus tortorū.
 prophetam, & misit eum in [†] neruum

^a quod erat in porta Benjamin superiori in domo dñi. Cumq;
 illuxisset in crastinum, eduxit Phassur Ieremiam de [†] neruo,
 & dixit ad eum Ieremias: Non Phassur uocauit dominus no-
 men tuum sed pauorem vndique, quia hac dicit dominus:
 Ecce ego dabo te in pauorem, & omnes amicos tuos, & cor-
 ruent gladio inimicorum suorum, & oculi tui videbunt. Et
 omnem Iudā dabo in manu regis Babylonis, & tradet eos
 in Babylonē, & percutiet eos gladio. Et dabo vniuersam sub-
 stantiam ciuitatis huius, & omnem laborem eius omneque
 † precium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu
 inimicorū eorum, & diripient eos & tollent, & ducent eos in
 Babylonē. Tu autē Phassur & omnes habitatores domus tuae
 ibitis in captiuitatē, & i Babylonē venies & ibi morieris, ibiq;

mens, & salutis incertus huc illucque
 venientes aduersarios reformides.

a Sedu.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XX.

* **E**t audiuit. Superius Ieremias reprehendit populi malitiam:
 hic consequenter ex hoc patitur iniuriam: quia sicut dicit Ioan-
 nes os aureum: Odium incurrit qui arguit criminosos. Et diuiditur in
 Diuisio. duas partes, quia primò patitur iniuriam a pontifice secundo a mul-
 titudine, ca. 26. Prima in duas, quia primò patitur iniuriam, secun-
 dò resumpt prophetiam cap. seq. Prima adhuc in duas: quia primò Ie-
 remias iniuriam patitur, secundo de hoc conqueritur, ibi: Seduxisti
 me domine. Prima adhuc in duas quia primò infertur Ieremiae
 iniuria, secundo declaratur eius constantia, ibi: Cumq; illuxisset.
 Circa primum dicitur: Et audi. Phassur fil. Emmet. Princeps in
 domo domini id est, summus sacerdos siue Pontifex.
 2 Ieremiam prophetantem. De destructione ciuitatis & tem-
 pli: cuius contrarium iste Phassur, & alij sacerdotes asserbant.
 3 Et percussit Phassur. Actus loquentem in nomine domini, ex
 quo grauior fuit iniuria.
 4 Et misit eum. i. in cyppum ne possit exire ad prophetandum.
 5 Quod

5 Quod erat in porta. Erat. n. duplex porta sic nominata, seu
 vna erat in loco superiori, in qua erat cyppus ille.
 6 In domo domini. i. intra septa ad templum pertinentia.
 7 Cumq; illuxisset. Hic consequenter ostenditur Ieremias con-
 stantia, quia timore carceris non dimisit arguere malitiā pontificis.
 & et eius patientia: quia percussus & incarceratus tacuit: liberatus
 autem pontificem constanter arguit, vt ostenderet se loqui nō ex in-
 petu passionis, sed ex instinctu diuinae reuelationis.
 8 Non Phassur. Phassur. n. in Hebr. eo sonat os nigri, vel os ni-
 grum. Et per os intelligitur autoritas praeciipiendi ratione pontifica-
 tus & per nigredi. em illius potestatis abusus. Est ergo sensus: Non
 Phassur. id est, ex ordinatione Dei citò prinaberis potestate qua al-
 teris.
 9 Sed pauo. In Hebr. eo habetur: Sed Magur, & sic est quaedam
 alij, ad aliud nomen in foro. Significat tamen Magur pauorē seu
 pavidum, in quo designatur quod erat capiendus a Chaldeis, & in
 captiuitatem ducendus. Quod autem subditur.
 10 Vndique. Designat, quod non solus ipse, sed etiam omnes eius
 amici essent occidendi vel captiuandi, secundum quod Ieremias ex-
 ponit communiter: & patet litera vsque ibi:

* 1 Quib.

MORALITER.

† Et audiuit. Per Ieremiam qui fuit magnus praedicator
 in veteri testamento: Mystice signatus fuit Paulus Apo-
 stolus praedicator veritatis in no. te. per Phassur verò qui
 tempore Ieremiae fuit princeps in domo domini, signa-
 tus fuit Ananias pontifex tēpori Pauli, vt habetur Act.
 23. Et sicut Phassur percussit Ieremiam prophetam veri-
 tatis,

tatis, sic Ananias praecipit percutere os Pauli veritatem
 praedicantis. Et sicut Ieremias denunciavit miseriam fu-
 turam ipsi Phassur & amicis suis, sic Paulus dixit Ana-
 niae: Percutiet te dominus paries dealbare: quod vidi-
 tur impletum fuisse per Romanos: Nam cum capta ci-
 uitate Ierusalem sacerdotes peterent misericordiam, Tu
 praecipit eos occidi, dicens eos esse degeneris animi, qui
 cuperent superuiuere templo & numini.

† MORALITER.

a *Sedv. me do.* Dicit se propheta a domino deceptum, cui supra dictum est: *Pr phetam in Gentibus d-di te, & constitui te hodie, &c.* Quibus verbis arb tratus est nihil se contra Iudaeos dicturum, sed contra Gentes: & ideo prophetiam libenter assumpsit. Nunc autem res in contrarium recidit, vt captiuitate

Jerusalem praedicens, persequutio nes & angustias sustineat. *Theod. Mole ste fert insultus, q uigiter in se fuit, & puritati conscie tia fidens, libertate vitur erga domi num inquis, c* *recepisti me, &c. fu jeba, inquit, pro hetandi munus, licebam me iu iore esse & huic dministrationi dmparem: & polli itus es te effectum ut impugna bus me fortior sem, ostensuru me muro aco & columna errea simile: nuc utem ridiculus effectus sum.*

sepelieris tu & omnes amici tui quibus prophetaisti mendacium. ^{a ¶ Non vera & tristia, sed mendosa & prospera pollicendo.} Seduxisti me domine, & seductus sum: fortior me facti, & inualuisti. ^{a ¶ Quia putant me omnia mentium.} Factus sum in derisum tota die. ^{b ¶ Apostolus, Habentes damnationem, quoniam primam fidem irritam fecerunt.} Omnes subfannant me, quia iam olim loquor vociferans iniquitatem, & vastitatem clamito. ^{¶ Hostium.} Et factus est mihi sermo domini in opprobrium, & in derisum tota die. ^{a ¶ Id est, non loquar ultra verba eius, nec nomen illius nominabo} Et dixi: Non recordabor tui eius, neque loquar ultra in nomine eius. ^{a ¶ Id est, non loquar ultra verba eius, nec nomen illius nominabo} Et factus est in corde meo quasi ignis exarsuans claususq; in ossibus meis, & defeci, ferre non sustinens. ^{a ¶ Id est, non loquar ultra verba eius, nec nomen illius nominabo} Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circumitu, * persequimini & persequamur cum ab omnibus viris qui erant pacifici mei, & t custodientes latus meum si quomodo decipiatur & preualeamus aduersus eum, & consequamur ultionem ex eo. ^{a ¶ Grati.} Dominus autem me-

c *Et factus est.* Greg. Pro eo, quod se minimè audire con spexit, silentium appetijt, sed cum crescentia mala cerne ret, in eodem silentio non permanit. Qui enim foris ca luit ex tadio loquutionis, intus ignem pertulit zelo cha ritalis. Inflammantur quippe corda iustorum cum non

correcta crescere cospiciunt, ac ma lorum eorum q; culpæ se partici pes credunt, quos in iniquitate silē do permittūt. Vn de David: *Cocaluit cor meum intra me & in me. ex. ig. &c.* Lxx. Quia amaro verbo meo ride bo, praeruaricatio nem & miseriam inuocabo. q. d. Scio praesentem tristitiam futuro gaudio commu tandam. vnde: *Beati flentes, quoniam ip si ridebūt: ideo mi feriam & iniqui tatem, afflictio nem que libenter sustineo, cupio, in uoco, breuitatem iniuriæ felicitatis aternitate compensans.* *Theod.* Quasi dicat, minimè prophetabo, nec enuntiabo minimè credentibus, quæ Deus praedicanda mandauit. *Et factus est.* * Idem. Hoc ipsum etiam accidit Paulo Athenis, dum tacitus expectaret: Incitabatur, inquit, spiritus Pauli videntis idololatriæ deditam ciuitatem. Idem accidit prophetae. Gratia namque prophetica incitabat eum nolentem vt loqueretur.

Factus sum in der. Propheta putauerat statim futurum, quod dominus minabatur: & populus aestimabat, quod statim non venerat, non esse venturum. *Aug.* De adulterinis coniugijs. Reconciliari poenitens non potest in eadem nequitia perseverando. Qui voluntate continentiam elegerunt, fecerunt eam esse necessitatis, qm iam ab illa sine damnatione deuiare non possunt. *Theod.* Angitur propheta, non quod calamitate &erberib. affligitur, sed quod eloquia diuina sugillantur.

NICOLAUS DE LYRA.

Quibus pro. f. quod ciuitas non sit tradenda in manibus Chalaeorum. Seduxisti me. Hic consequenter Ieremias pro illata iniuria conqueritur, & primò dirigendo sermonem ad Deum, secundò ad orationem suam, ibi: Maledicta. Prima adhuc in duas partes, quia primò conititur Ieremiae querulatio, secundò eius consolatio, ibi: Dominus utem. Circa primum dicit: Seduxisti me. d. Circa quod sciendum, quod cum Deus sit veritas per essentiam, non potest aliquem seducere vel fallere secundum veritatem, sed tantum secundum aestimationem falsam. Et ideo hac litera potest dupliciter exponi. Vno modo, vt sit verbum Ieremiae exprimentis horrorem sensualitatis relictu persequutionis quæ sibi inferebatur in verbis & factis, licet tamen persequutionem acceptauerit secundum deliberationem rationis qua acceptabat poenam temporalem pro domino sustinere, sicut Christus dicebat Luc. 22. e. Pater si vis transfer a me calicem istum, indicans sensualitatis horrorem: & per hoc se ostendens verum hominem naturam sensitivam habentem, tamen secundum rationem deliberatiuam acceptabat passionis calicem: ideo subdebat: *Fortius tamen non mea voluntas fiat sed tua: & sic loquitur Ieremias dicens: Seduxisti me domine & seductus sum. i. per hoc quod misisti ad me ad prophetandum incurri tantum malum, quòd secundum partem sensitivam horreo supra modum. Alio modo potest exponi, vt sit verbum Ieremiae exprimentis illud quod de ipso dicebant sacerdotes & falsi prophetae qui reputabant eum prophetam falsum: & sic est sensus: Si sum seductus, vt dicunt sacerdotes & pseudo prophetae, sum seductus a te: quod tamen est impossibile. Aliqua enim propositio conditionalis bene est vera, cuius vtraque pars est falsa, scilicet ista: Si homo volat, homo habet alas. *Fortior me.* quia me horrentem prophetare propter malum imminens prophetare fecisti: non per violentiam qua libero arbitrio non potest inferri, sed per eius inclinationem qua vertitur ad voluntatem diuinam *Prouer. 21. a.* Corregis in manu domini, quocumque voluerit inclinabit illud.*

4 Factus sum in derisum tota die. i. continue. 5 Omnes sub. Est autem subfannatio quaedam specialis derisio, sic nominata a naso rugato. 6 Quia iam olim, &c. vo. ini. populi. 7 Et vastitatem cla. i. destructionem terre propter peccata sequentem. Propter hoc enim deridebant Ieremiam tanquam falsum prophetam, quia diu ante ista praedixerat, & non euenerant. 8 Et factus. q. d. no dixi ista de capite meo, sed de precepto diuino. 9 Et dixi. i. cogitando decreui secundum impulsum sensualitatis. 10 Non recordabor. i. non prophetabo amplius. 11 Et factus. s. sermo domini. 12 In corde meo. qui non potest retineri quin exterius prodeat. 13 Et defeci. a proposito quo tacere proposueram. 14 Ferre non susti. s. impulsum domini ad prophetandum quin exequeretur, quamuis viaerem inde persequutionem mihi imminentem, ideo subditur. 15 Audiui enim. in verbis. 16 Et terro. &c. in factis. 17 Persequimini. verba erant aduersariorum Ieremiae, mutuo se exhortantium ad eius persequutionem. 18 Ab omnibus. & hoc erat grauissimum, quia nulla pestis grauior ad nocendum, quam familiaris inimicus. 19 Et custodi. i. mihi insidiantes ex omni latere ad me subuertendum per verba deceptorum & ideo subditur. 20 Si quomodo. i. ad nostram sententiam pertrahatur vt dicit Rab. Sal. 21 Et prauealea. ita quod dictum nostrum approbetur, & suum reprobeur. 22 Et consequamur. per eius mortem, quia si primam prophetiam in terra stasset dicendo contrarium, reputaretur conuictus de falsitate prophetiae, & sic interficeretur secundum legem. 23 Dominus. Hic consequenter ponitur Ieremiae consolatio quia sentiebat diuinum adiutorium sibi afficiens, ideo dicit: Dominus autem me. est. & patet litera vsque ibi.

MORALITER. *Domi. au. &c. Male. dies.* In morale sensum hoc dicitur in persona peccatoris, & de natiuitate ipsius per culpam, in qua natiuitate diabolus est pater, & concupiscen

tia per diabolū excitata mater: vnde dicitur Ioa. 8. f. Vos ex patre diabolo estis. Dies autem huius natiuitatis est productio actus exterioris, quæ dies maledicitur cum homo peccatum suum per veram poenitentiam detestatur.

A *Et tu domine exercituum probator iusti, qui vides renes* Solus
 Deus est qui probat iustitiam, sicut solus est qui cordis vi
 det conscientiam. vnde: *Iesus sciens cogitationes hominum.* nō
 ex profectu vt quidam putant, sed natura Deus est. Cui
 simile est: *Non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.* In

Zuc. 6. b.

Ps. 149. 2.

virtutibus. f. multo
 minus. ergo in pec
 catis mortuis.
 b *Videam.* Cū sciat
 iustus se Deum ha
 bere pugnatores,
 in patientia tamen
 fragilitatis huma
 næ, quod nouit el
 se venturū, iā nūc
 videre desiderat.

Heb. 10. f.

Eph. 5. e.

c *Tibi enim.* Qui di
 cis, *Mihi vindictam
 et ego retribuam, &c.*
 Felix conscientia,
 cuius causa domi
 no reuelatur. Vn
 de apostolus. *Omne
 quod manifestatur lux
 est.*
 d *Cantate.* * Theo.
 Fatigatus itaque &
 dolore nimio con
 fectus, necnon vitā
 hanc ægrè ferens,
 laudat in primis
 Deum vniuerso
 rum, tumque male
 dicit diei natiuita
 tis suæ.

Lib. 4. Stro
matum.

e *Quia lib.* Pauper
 spiritu vindictam a dño consequutus laudat: & se de ma
 nu pessimorum erutum gloriatur. Hoc aut nō fit merito
 sed eius gratia qui pauperem liberauit, qui nō amat diui
 rias superbię corruentis, sed humilitatē pauperis liberati.
 f *Maledicta.* In quinto mense. i. Augusto natus est Iere
 mas: & eodem desolata est ciuitas a Chaldæis & Roma
 nis, & eadem die qua natus fuerat, propter hanc miserā
 quam prauiderat dicit: *Maledicta dies, &c.* Hebræi quintū
 mensem quo ciuitas capta, templumque subuersum est,
 natiuitati Ieremiæ supputant inextricabilibus argumen
 tis, & incredibilibus. Quod si probare potuerint quō testi
 monium Iob exponent, nisi & illū diē præfigurationem,
 & vaticinium futuræ subuersionis templi autment?
 * Theo. Qui vehementer arguuntur solent astantes re
 prehendere, & manib. reprimere: quandoque premente
 dolore manus collidere. Quod accidit prophetæ, qui præ
 nimio dolore nulla subsistente causa, diem redarguebat.

* Clemens Alexan. Execranda dies in qua natus sum
 & non

NICOLAUS DEL YRA.

- * 1 Quia non. i. pœnam gehennæ, quæ æterna est, præ oculis non habuerunt.
- 2 Et tu domine. id est, angelorum.
- 3 Probator iusti. i. eius approbator.
- 4 Qui vides. i. corpus & animā, vel affectiones et cogitationes.
- 5 Videam quæso. hoc dicit non sitiens pœnam sed Dei iustitiā.
- 6 Tibi enim reuelauit. non tibi aliquid manifestando, quod ignores, quia hoc est impossibile, sed auxilium a te postulādo: & quia intellexit se exauditum, ideo inuitat alios ad laudandum Deum secum, dicens: Cantate.
- 7 Maledicta dies. Hic Iere. querulatur dirigens sermonē ad ortum suum: & primò ad tps sui ortus, di. Male. Non sunt impatientis & desperantis verba, sed in hoc exprimit horrorem sensualitatis respectu mali imminentis, quod tamē ratio patienter tolerabat, sicut sanctus Iob exemplar patientia dixit: Percreat dies in qua natus sum, &c. & sic est sensus: Maledicta dies. i. si sequerer sensualitatis horrorem, tempore natiuitatis meæ maledicerem sicut etiam aliqui se interficiunt præ horrore mali presentis vel imminentis. Pōt etiam hec litera exponi, vt sit verbū Ieremiæ recitantis verba aduersariorum suorum natiuitati Ieremiæ maledicentium: secundò dirigit verbum

Iob. 3. a.

MORALITER.

† 8 *Maledictus vir qui annun.* Hic vir est adulator pessimus, qui peccatū attribuit virtuti, vt homicidium probitati, & sic de similibus: & inde pater diabolus letificatur, quia de

& non sit optanda inquit Ieremias: non absolutè execrā
 dam dicēs generationem: sed populi peccata ægrè ferens
 & inobedientiam.

* Orig. Nemo sanctorum inuenitur diem festum vel
 conuiuim magnum egisse in die natalis sui, nemo inue
 nitur habuisse læti
 tiā in die natalis fi
 lij sui vel filia. Soli
 peccatores sup hu
 iusmodi natiuitate
 lætantur, vt Pharao
 & Herodes. Sancti
 verò Spiritu san
 cto pleni etiam exe
 crāt hunc diem.
 Neq; n. Iere. in vre
 ro matris sanctifi
 catus, & propheta
 in gentib. consecra
 tus, libris in eternū
 mansuris inaniter
 aliquid cōdidisset.
 nisi secretū quid cō
 tineret, & ingētib.
 mysterijs plenum,
 vbi dicit, maledict
 dies in quo natus
 sum, nisi et sciret
 esse aliquid in ista
 natiuitate corpo
 rea quod & hmōi
 dignū maledictio
 nis videretur, & p
 quo Moses tot im
 munditias accusa
 ret, quib. congruas

† Libero arbitrio.

a ¶ Vel ideo persequuntur sunt, & intelligere non potuerunt prophetam, scilicet vnde confusio eis erit.

b ¶ Quia persequuntur.

cum est quasi bellator fortis. Idcirco qui persequuntur me ca
 dent, & infirmi erunt & confundentur vehementer: quia nō

a ¶ Quod obliuione delebitur.

¶ Vel qui iusta probas.

† intellexerunt opprobriū sempiternū, quod nunquā dele
 bitur. Et tu domine exercituū probator iusti, qui vides renes

& cor, videam quæso vltionē tuā ex eis. † Tibi enim reuela
 ui causam meam. Cantate domino, laudate dominū: quia

liberauit animā pauperis de manu malorum. † Maledicta
 dies in qua natus sum, dies in qua peperit me mater mea, nō

fit benedicta, Maledictus vir q annūciauit patri meo, dicēs:
 natus est tibi puer masculus, † & quasi gaudio lætificauit eū.

Sit homo ille vt sunt ciuitates quas subuertit dñs, & nō pœ
 nituit eū. Audiat clamorem mane & vlulatū in tēpore me
 ridiano, qui non me interfecit à vulua, vt fieret mihi mater

mea sepulchrum, & vulua eius conceptus æternus. † Quare
 de vulua egressus sum, vt viderem laborem & dolorem, &
 confunderentur in confusione dies mei?

purificationes consequenter imponeret.
 g *Maledictus vir, &c.* Qui putant aīas fuisse in celestib. &
 de meliori in peiorem statum præcipitatas. his & hmōi
 vruntur testimonijs, quod. f. melius fuerit in celestib. quā
 in terrenis commorari, & corpore indui. Nos verò fm il
 lud beati Iob, *Maledicta dies in qua natus sum, & nox illa in qua
 dixerunt: ecce masculus.* Et, *Maledictus homo qui annunciauit patri
 meo dicens: natus est tibi puer.* Hoc testimonium exponimus,
 vt. f. sit melius non esse q̄ in supplicijs esse. Vnde, *Mors vni
 requies est, cui clausit Deus viam suam.* Et, *Quare data est misere
 lux? &c.* Et, *Melius illi erat, si natus non fuisset, non q̄ sit qui na
 tus non fuerit, sed quod melius sit non esse, quam male
 esse.* Aliud est. n. omnino nō esse: aliud cum sit, absq; vlla
 intermissione cruciari, sicut mortem quietam vitæ misē
 ræ præferimus. vnde Amos diem tenebrarum, diem affli
 ctionis appellat: Et Iacob, eò quod vixerit in labore & ar
 gustia, dies vitæ suę paruos & pessimos vocat. Et Paulus
 vt eriperet nos de presenti seculo nequam. Et, *Redimentes tempus
 quoniam dies mali sunt.* *Maledictus vir, &c.* Greg.

8 Maledictus vir. Et exponatur dupliciter sicut litera præce
 dens. Vno modo referendo ad sensualitatem. Alio modo ad aduersa
 rios Ieremiæ.

9 Sit homo. scilicet Sodoma & Gomorra, & aliæ de quibus h
 betur Gen. 19.

10 Et non. quia illas non reparauit: & sic ad modum penitent
 non se habuit.

11 Audiat cla. i. continuè audiat terrorem fremitus belli & a
 uersariorum.

12 Qui non me. i. quia me non interfecit ante natiuitatem.

13 Et vulua eius. Ita quod nunquam processissem ad ortum. C
 tera patent. Et illa quæ dicuntur hic ex parte matris possunt expo
 dupliciter, sicut prædicta est parte patris. Aliqui autem verba præ
 dicta Ieremiæ exponunt tanquam dicta ab eo ex subita mentis tu
 batione: scripsit tamen ea ex deliberatione vt non de penia despe
 mus, si aliquando ex mentis turbatione verba indebita proferamus.
 Alij verò dicunt, quod Ieremias hic loquitur in persona populi
 destructione ciuitatis sic affligendi, quod maledicit natiuitati suæ
 conceptui. Sed duæ expositiones primæ videntur magis rationabili
 & magis consonæ alyis locis similibus sacr. scriptur.

8 Maledictus vir. Et exponatur dupliciter sicut litera præce
 dens. Vno modo referendo ad sensualitatem. Alio modo ad aduersa
 rios Ieremiæ.

9 Sit homo. scilicet Sodoma & Gomorra, & aliæ de quibus h
 betur Gen. 19.

10 Et non. quia illas non reparauit: & sic ad modum penitent
 non se habuit.

11 Audiat cla. i. continuè audiat terrorem fremitus belli & a
 uersariorum.

12 Qui non me. i. quia me non interfecit ante natiuitatem.

13 Et vulua eius. Ita quod nunquam processissem ad ortum. C
 tera patent. Et illa quæ dicuntur hic ex parte matris possunt expo
 dupliciter, sicut prædicta est parte patris. Aliqui autem verba præ
 dicta Ieremiæ exponunt tanquam dicta ab eo ex subita mentis tu
 batione: scripsit tamen ea ex deliberatione vt non de penia despe
 mus, si aliquando ex mentis turbatione verba indebita proferamus.
 Alij verò dicunt, quod Ieremias hic loquitur in persona populi
 destructione ciuitatis sic affligendi, quod maledicit natiuitati suæ
 conceptui. Sed duæ expositiones primæ videntur magis rationabili
 & magis consonæ alyis locis similibus sacr. scriptur.

10 Et non. quia illas non reparauit: & sic ad modum penitent
 non se habuit.

11 Audiat cla. i. continuè audiat terrorem fremitus belli & a
 uersariorum.

12 Qui non me. i. quia me non interfecit ante natiuitatem.

13 Et vulua eius. Ita quod nunquam processissem ad ortum. C
 tera patent. Et illa quæ dicuntur hic ex parte matris possunt expo
 dupliciter, sicut prædicta est parte patris. Aliqui autem verba præ
 dicta Ieremiæ exponunt tanquam dicta ab eo ex subita mentis tu
 batione: scripsit tamen ea ex deliberatione vt non de penia despe
 mus, si aliquando ex mentis turbatione verba indebita proferamus.
 Alij verò dicunt, quod Ieremias hic loquitur in persona populi
 destructione ciuitatis sic affligendi, quod maledicit natiuitati suæ
 conceptui. Sed duæ expositiones primæ videntur magis rationabili
 & magis consonæ alyis locis similibus sacr. scriptur.

9 Sit homo ille. Quia adulator est Gehennæ dignus.

11 Audiat clamorem. i. sit in continuo dolore.

12 Qui non me. Peccatum a vulua interficitur, cum a
 te actum exteriorum, per pœnitentiam deletur.

* Cap.

† MORALITER.

dio & doctrinæ penuria, & peste hæretica moriatur. **A** a *Iudicate ma.* In hoc loco clementia Dei demonstratur: Cum n. supra dixisset: *Posui faciem meam super hanc civitatem & in malum, &c.* Nunc prouocat eos ad salutem iam urgente sententia, non q̄ ignoret urbem esse capiendam, sed liberum

hominis demonstrat arbitriū, vt propria voluntate videatur subire periculum. Quo Saluator sciebat populū negaturū, & se crucifigendū, & hoc sæpe apostolis dixerat, & nihilominus ad poenitentiam commouebat, vt quidquid postea sustinerent, virio suo accideret eis non duritia comminantis.

† infr. 22. a

† opprimētis.

† operum.

† petra cap. † descendet contra nos.

b *Ecce ego.* Loquitur contra Ierusalem q̄ obsessa est. Vel sicut Tyrus mari ita Babylonio cingit exercitu, & euadere non potest. Vel quasi petra durissima se in-

B expugnabilem, & robustam putat, pro soliditate, & magnitudine murorum.

c *Habitatricem val. Lxx.* Quæ habitas in valle Sor atque cælestis. Pro quo Symmachus, petram. Theodorio oppres-

vos, viuet, & erit ei anima sua quasi spoliū. Posui n. faciem meam super ciuitatem hanc in malum, & non in bonū, ait dominus. In manu regis Babylonis dabit, & exuret eam igni. Et

d domui regis Iuda: Audite verbū domini domus David: Hæc dicit dñs: † Iudicate mane iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniatis, ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum. Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait dominus. Qui dicitis, quis percutiet nos, & quis ingrediet domos nostras? Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorū, dicit dominus, & succendam ignem in saltu eius, & deuorabit omnia in circuitu eius.

a *Dices qui supra populo. Regi. domui hoc proprie prædicitur, pro cuius culpa maxime ciuitas obli-*

a *Diuitis. Q non accipias personam in iudicio: non inueniet in vobis materiam quam consumat.*

a *In luce iustitiæ: Pauperem.*

a *Hoc in Lxx. non habetur:*

a *Ego, si non alius potest, cuius oculum effugere non potestis*

a *Ego, Non Babylonius*

fam. Aquilæ prima editio. solidā. Secūda Tyrū. Sor. n. si. D ue Sur lingua Hebræa Tyrū, & silicē & coartatam sonar. d *Uitabo sepe.* Greg. quia peccatis alijs adiunxerunt peccata quæ perpetrantur per cōsiliū, non tã prauè facta dñs quã studia prauitatis insequitur. In factis n. sæpe infirmitate, sæpe negligentia, in studijs verò malitiosa, semper intentione peccatur. vnde: *Et in cathedra pessilentie non sedet.* In peruersi cōsillij cathedra sedet, qui tanta iniquitatis elatione attolitur, vt imple re malum etiam per consilia conetur. Magis delinquit ille, q̄ studiose, & scienter peccatum committit, quàm ille q̄ ignoranter, & ex fragilitate.

rate, sæpe negligentia, in studijs verò malitiosa, semper intentione peccatur. vnde: *Et in cathedra pessilentie non sedet.* In peruersi cōsillij cathedra sedet, qui tanta iniquitatis elatione attolitur, vt imple re malum etiam per consilia conetur. Magis delinquit ille, q̄ studiose, & scienter peccatum committit, quàm ille q̄ ignoranter, & ex fragilitate.

e *In sal. Ierusalem & adiacentem regionem (quæ fructiferas arbores bonorum operum*

non habebat, & ideo incendio digna) quàm pulchrè vallem campestre appellat, quasi peruiam hostibus, non montem excelsum, qui difficilè ascendatur. Vnde Isaias. *Visio vallis sion.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Viuet, quia recipiet eum salua vita.
- 2 Erit ei. a. d. sufficiat ei vita sua saluare: Cetera patent vsque ibi.
- 3 Et domui re. vbi dat consilium domui regi a specialiter d.
- 4 Iudi. ma. celeriter excquimini q̄ iustū est nō differendo pp sanonē vel potētā partis iniuste, ideo subditur: Et erud. vi. oppres.
- 5 Propt. ma. stu. Peccabant enim ex certa scientia.
- 6 Ecce ego ad te. scilicet, destruendam.
- 7 Habitatricem val. i. ad te Gentem Iudaicam quæ habitas in Ierusalem: que dicitur hic vallis solida & campestris, quia partim erat

MORALITER.

1 *mor.* per gratiam.

- 8 Qui dicitis. confidētes de fortitudine, & pluralitate murorum: Ita quia hoc nihil valet contra dominum, ideo subditur.
- 9 Et visita super vos. scilicet ad malam vestrum.
- 10 Iuxta fru. idest, opus.
- 11 Studiorum ve. quia studiose & scienter operati estis malum.
- 12 Et suc. ig. in. i. domo saltus Libani, quam adificauit Salomon ad reponendum arma & quacunq̄ pretiosa.
- 13 Et deuo quia Nabuzardan incendit domum regis & domum domini & domos Ierusalem 4. Reg. vlt.

2 *Et erit ei. raptum de manibus inimicorum. deorum*

CAP. XXII.

a *Hec di.* Hic sermo dñi factus est ad prophetā, antequā Sedechias ad eū miserit nuntios, vel postquā præcepit nuntiis quid annūciarēt regi. *Hec d.* Præcipitur Ieremie, vt non per nuntios, sed per seipsum loquatur regi. Et aduertenda diuina sapientia, per nuntios iubet tristia nuntiari, per ipsum prophetam non tristia: sed quid facere debeat, vt impendentem. scilicet, fugiat Dei sententiam. **b** *Faue iudiciū.* Quidquid regis domui dictum est: intel-

CAP. XXII.

Aec dicit dominus: Descende in domum regis Iuda, & loqueris ibi verbū hoc, & dices: Audi verbum domini rex Iuda, q̄ sedes super solium David, tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. Hæc dicit dominus: Facite iudicium, & iustitiā, & liberate vi oppressum de manu

a *Quod proprium est regis præcipit.*

ligāt episcopi, præbyteri, diaconi: & oīs ordo ecclesiasticus. Quod si fecerit præcepta Dei & innocentē sanguinem non fuderint, scālizātes minimos, percutientes cōsiliatias singulorū, obneāt propriā dignitatē, alioqui redigēt ecclesiā in solitudinem.

ne. Ingridiuntur autē de genere David per portas Ierusalem, & sedent super thronū eius qui interpretat manu factis, & ascēdūt currus & equos qñ refrenant & suas & populi perturbationes & in ecclesia cōposito icēdūt gratias.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXII.

a *Hec di.* Hic Ieremias prophetat contra maiores specialiter, & primò cōtra reges, secūdò cōtra p̄sēdo prophetas & sacerdots. seq. Prima in duas, quia primo prophetat cōtra domū regiā in generali, secūdò cōtra aliquos reges in speciali, ibi. Nolite flere.

MORALITER.

1 *Hec di.* Hic Ieremias prophetat contra mala regni Inde generaliter, & cōtra quatuor malos reges specialiter. Moraliter autē per regnum Iuda, regnū ecclesiæ signatur. eo q̄ Iuda confitens siue laudans interpretatur Ad laudem vero Dei, & suæ bonitatis cōfessionē, ecclesiæ regnū deputatur, sed tñ malitia multorū multum deturpat, & impedit laudē bonorū Per quatuor vero reges malos, quatuor mala regnū eccl. deprauantia signantur. i. cupiditas effrenata, sublimitas inflata, carnalitas affectata, & crudelitas aggrauata. Primū facit dignitates ecclesiasticas, præ-

- 1 *Circa primum dicit de mandato domini.*
- 2 *Audi ver. Non aure corporis, sed etiā mentis, & cū effici operis.*
- 3 *Rex Iuda sicut tu es successor David in honore, ita debes esse in valore.*
- 4 *Facit iud. iustitia enim est sententia iusta: iudicium verò est: quanto illius iustitia, quæ debet celeriter fieri, ideo subditur.*
- 5 *Et libe. & c. & adue. per hoc inuit. q̄ ibi iebant talia mala*

bendas, & beneficia alia, simoniace cōferri. Secūdū familia, equos, & alia huiusmodi excessiuè nimis ampliat. Tertiu facit nepotulos, & alios p̄pinq̄uos de bonis et indecenter sublimari. Quartū verò facit pauperes sibi debitis defraudari: & hoc malū de die in diē notaliter augmentatur. Bern. ad Henricū archiepiscopū Senonensem. Clamant famelici cōquerūtur, & dicunt, Dic p̄tiffes, in fræno quid facit aurū? quid profunt tot natoria, aut appēsa in perticis? aut plicata in maticis, non fame & frigore laborantibus? Nostri est quod effudit, nobis crudeliter subtrahitur qd̄ inaniter expēdit.

a Si enim. Alleg. Quidquid ad domum regiam, & urbem metropolim prophetatur, ad ordinem ecclesiasticum, & principes ecclesiarum referamus qui sese superbiae, & diuitijs, & lasciuiae tradiderunt. Nec statim liberantur, quia de domo regia sunt quomodo qui de stirpe regia David fuerunt, qui placuerunt domino pauci inuenti sunt, ut ipse David, Ezechiaz, Iosias. Magna autem pars principum, & regiae stirpis in vniuersum populum rā Dei prouocauit.

a Galaad. Quae est in limidia tribu Manasse trans Jordanē, in quo monte Labam fugientem Iacob cōsequutus est, & tumulus testimoij dicitur est. eō q̄ ibi Iacob & Labā iura erūt in acernū laudib. congregatū. Est itē caput vel principium Libani mōs excelsi, qui vniuersis cedris consistit. vnde: *Comouebit domin⁹ cedros Libani, & Vidi impiū per exaltatum et ele. ce. Li. Et in Zacharia: Aperi Libane portas tuas, & comedat i-*

b Quis ergo ad domum regiam loquebatur, per metaphorā loquitur ad templū, siue ad domū regiam, quod ipsi sit scilicet in excelsu, siue quod de templo omnium peccatorum remedia petantur. vnde: *Nunquid reserua non est in Galaad, aut medicus non est ibi?*

Theodor. Ierusalem vocat Libanum, Galaad autem, palatia regia quae in ea sunt. Est porrō locus in Libano qui nominatur. Est & altera Galaad quae pertinet ad terram Israheliticam. Verum existimo nunc, cum ea quae est in Libano, cōparata esse palatia regia, propter admissam in eis impietatem.

d Deos alienos, & seruerint eis. Nolite flere mortuum, ne-

c Si non posuero. Comminatur domui regiae, & vrbi Ierusalem, & templo, quod vocat caput Libani, quod redigendum sit in solitudinem cū vniuersis vrbibus suis. Audiāt hęc nostrae vrbis domus regia, & principes eius, & cedri quę vsque ad cælum eleuantur, & superbiam loquuntur:

d Quis nos videbit? quod citò flamma domini consumetur si noluerint acquiescere p̄ceptis illius. Alia est autē sanctificatio interfectoris & armorū eius, alia sacerdotū, & eorum qui ministrant domino.

d Nolite flere mortuum, &c. Hieronymus. Mihi proprie dici videtur de Sedechia de quo & p̄sentis, & p̄teriti capituli prophetia est, in quo verē regnū finitum est, sub quo & vrbs capta est, & ipse in Babylonem ductus mortuus est.

e Iste est Sellum, id est, consuminatio, atque completio, filius Iosiae rex Iuda qui regnauit pro Iosia patre suo. Iechonias autem nō fuit filius, sed nepos Iosiae filius Ioakim, ut à principio huius visionis quando misit ad Ieremiam Sedechias Phassiur filium Melchiae, & Sophoniam filium Maasae Sacerdotem, vsque ad istud capitulum omnia de Sedechia intelligamus.

* Idem. Nequaquam igitur gentilis plāendus est atque Iudaeus, qui in ecclesia non fuerunt, & semel mortui sunt: de quibus Saluator ait. *Dimitte mortuos sepelire mortuos suos: sed eos plange qui per scelera atque peccata egrediuntur de ecclesia, & nolunt ad eam reuerti damnatione vitiorum.*

Ca Ad F

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Si enim facientes. scilicet, iustitiam exequendo, & iniustitiam declinando.
- 2 Ingredientur per portas. i. perseverabunt in honore regio.
- 3 Quod non aud. scilicet dimittendo iustitiam, & prosequenda iniustitiam.
- 4 In memetipso iuravi. Homines enim per maiorem sui iuravit, ad Heb. vi. cap. Deus autem non habet maiorem se, ideo per semetipsum iuravit.
- 5 Quia in solitudinem. i. domus regia: ad illam enim venerat Ieremias, ut patet in principio huius capituli.
- 6 Galaad tu mihi. Galaad est monticulus in summitate montis Libani existens, & sic ad modum capitis ibidem se habens: & per hoc intelligitur domus regia, vel solium per modum capitis si habet ad alias regni partes, & non accipitur hic Galaad pro illa terra quae est ultra Iordanem.
- 7 Si non posuero. Et subintelligitur, non credatur mihi.
- 8 Vrbes inhabitabiles. Hoc enim impleuit Deus per Chaldaeos, Ierusalem (quae erat caput regni) succedentes, & vrbes in circuitu destruentes.
- 9 Et sanctificabo. Hebraei dicunt: Et p̄parabo, verbum enim Ibraicum hic positum est aequiuocum ad sanctificare, & p̄parari. Hebraei tamen videntur melius hic dicere, quia Chaldaei qui hoc fecerunt non fuerunt sancti, sed infideles: Tamen secundum translationem nostram possunt dici sancti vel sanctificati, non formaliter, sed effectiue tantum: in quantum erant instrumenta diuinae iustitiae, quae est sancta.
- 10 Interficiet virum. id est, Chaldaeos ad interficiendum paratis, & arma eorum.
- 11 Et succident electos. i. principes & nobiles qui vocantur hic cedri, prosequendo similitudinem, quia regnum Iuda assignatum est omni Libani, in quo crescunt cedri.

- 12 Et praecipitabunt in ignem, &c. Quia Chaldaei succenderunt civitatem.
- 13 Et pertransibunt gentes. Post destructionem civitatis.
- 14 Et dicet vnusquisque proximi. Admirans de civitatis tantae fortis destructione.
- 15 Et respondebunt. Attribuentes hoc virtuti & iustitiae diuinae propter peccatum idololatriae.
- 16 Noli flere. Illic consequenter Ieremias propheta contra aliquos reges in speciali. Ad cuius intellectum sciendum, quod mortuo Iosia rege Iudae, successit ei filius eius Ioachaz, quae rex Aegypti cepit & vii die duxit in Aegyptum, ubi & mortuus est, & substituit rex Aegypti fratrem eius Eliachim, & vertit nomen eius in Ioaachim scriptum per, m. in fine. iij. Reg. xxij. Contra istum venit Nabuchodonosor, cum exercitibus suis, & fecit eum sibi tributarium tribus annis: Quarto vero anno percipiens eius rebellionem in fauorem regis Aegypti qui fecerat eum regem, fecit cum capi, & interfectum extra portas Ierusalem inhumatum proijci, constituens pro eo eius filium Ioaachim scriptum per, n. in fine: sed post tres menses cogitans, & non fideliter ei seruiret pro interfectione patris tam vili venit contra eum, qui consilio Ieremiae tradidit se regi Babylonis, a quo cum matre sua & multis nobilibus regni Iudae ductus est in Babylonem, ubi fuit vsq; ad diem mortis suae: & loco eius constituit regē Sedechiam eius patrum & filium Iosiae qui postea rebellans regi Babylonis captus à Chaldaeis exoculatus fuit, & in Babylonem ductus iij. Reg. vlt. Igitur de istis quatuor loquitur hic Ieremias. & primo de Ioachaz, secundo de Sedechia, ibi: Plangite, tertio de Ioaachim filio Iosiae ibi: Vae qui aedificat, quarto de Ioaachim nepote Iosiae, ibi: Viuo ego. Circa primum dicit Ieremias: Nolite flere. i. Ioachaz filium Iosiae mortuum in Aegypto. ut dictum est q. 1. mors eius non est sic lamentabilis vobis sicut aliorum trium sequentium, quia rex Aegypti non legitur aliud malum fecisse populo Iudae nisi quod duxit eum victum, & imposuit regno Iudae tributum. peiora autem satis contigerunt in temporibus aliorum, ut videbitur.

A *Ad sel. & c.* Iosias rex iustus tres filios habuit, Ioachaz & Ioakim, & Sedechiam. Primum Pharaon Nechao traxit in Aegyptum, & ibi mortuus est, & substituit fratrem eius Ioakim, quo mortuo regnavit filius eius Iechonias, qui a Nabuchodonosor cum matre & principibus in captivitate ductus est: pro quo patruus eius Sedechias regnavit, qui capta Ierusalem ductus est in Babylonem. Cum itaque tres captivi sint, Hebraei putant hoc omnibus convenire, & omnes filios Iosie Sellem vel Sellum appellant. id est summationem vel completionem, ideo quod in eis regnum Iuda finitum sit.

B Theodoret. Sellum non ut quidam putant est Ioakim, sed est Ioachaz. Hic enim regnavit loco Iosiae patris sui: hunc Nechao captivum abduxit in Aegyptum. Nam Ioakim occisus est in Ierusalem, quod & hic propheta nos docet. *Vae qui aedificat domum cedrina, & c.* Ioakim filio Iosiae, quem substituit Pharaon pro Ioachaz fratre suo, qui undecim annis impie & crudeliter regnavit, quem mortuum non sepultum narrat historia, cum alios reges & mortuos & sepultos referat. hunc autem proprie narrat mortuum & non sepultum, de quo dicemus in posterioribus.

* Theodor. Cedrum vocavit Iosiam, cui constans erat regnum. Reprehendit autem Sellum, qui & Ioachaz nominatur, eo quod Cedri quidem altitudinem imitabatur, at non aemulabatur incorruptionem ipsius, sed de regno fastuose gloriabatur.

C **NICOLAVS DE LYRA.**

1 Plangi. Hic consequenter loquitur de Sedechia, qui inter istos ultimò regnavit: non enim in scribendo tenet ordinem temporis, ut dicitur est cap. precedenti. Dicit ergo: Plangite eum qui egrediatur. Loquitur enim de futuro per modum presentis de Sedechia, qui ex oculis ductus fuit postea in Babylonem, ibique mortuus, & tempore suae captivitatis fuit templum combustum & civitas, & populus partim occisus et partim captivatus, quae erant occasio magni luctus.

2 Quia haec dicitur ad Sedechiam, qui nominatur Sellum. Paral. iij. ut dictum fuit ibidem, qui regnavit pro Iosia patre suo, non immediate, sed in quarto loco: quia ante eum regnaverunt duo fratres sui & eius nepos, ut dictum est.

3 Qui egressus. Loquitur de futuro per modum praeteriti propter certitudinem prophetiae. Caetera patent.

4 Vae qui aedificat domum. Hic loquitur de Ioachim filio Iosiae, cuius primo describitur malitiam, secundo debitam poenam, ibi: Propterea. Circa primum dicitur: Vae qui aedificat domum suam in iniustis. Erat enim iste Ioachim cupidus & superbus, propter quod ad faciendum sibi aedificia excessiva in magnitudine & curiositate rapiebat bona aliena.

5 Amicum suum opprimet. id est sine causa legitima, & si faciebat hoc Ioachim amicis, multo fortius alijs.

6 Qui dicit aedificat domum. id est excessivam in altitudine.

7 Et coenacula. id est solaria: in quo notatur excessus in latitudine.

8 Et facit laquearia. & sic est excessus in materia.

9 Pingitque. In quo notatur excessus in curiositate.

10 Nunquid regna feliciter, perseveranter.

11 Quoniam confers. id est te elevas ultra debitum. Vel confers te cedro,

c Non planget eum. Hieronymus. Quod de Hebraeo posui Iosias. Non planget eum: vae frater, & vae so. in Lxx. non habetur, proprieque dicitur contra Ioakim regem Iuda: & aperitur quod inter fratres erat ambiguum, ut non sit sermo de Ioachaz vel de Sedechia, sed proprie de Ioakim, quem

interfectum à latronibus Chaldaeorum & Syriae Ammonitarum & Moabitarum Hebraei narant historia. Unde in Malachim mortuus scribitur, & sepultus tacetur. In libro dierum legimus caenis vincitum, & in Babylonem ductum, nec ultra aliquid refertur deo eo. Ductus à Nabuchodonosor vinculatus, sed etiam in viapacem sub tributo fecit, sed postea rebelavit, tandem latronculi interfecerunt eum unde. Sepultura asini sep. & c.

* Theodor. Pater hinc Sellum non esse Ioakim. Dixit enim de illo, terram hanc non videbit: sed in transmigratione metur. De hoc verè proijcietur extra portam, in star mortuarum avium, quae clarius docent historiam.

d Ascende. Per metaphoram Libani & Balan regionis & montium trans Jordanem ad Ierusalem prophetat, quae frustra in Aegyptijs sic confisa. Vel ad Ioakim qui tu regnabat, & ab Aegyptijs rex constitutus fuerat, quae frustra ab eis speret auxilium: ipsi enim à rege Babylonio captiviati sunt. Hierony. Quod nos dicimus, ad traentes clama, ut & in Hebraeo scriptum est, Neabalim Lxx & Theodo. verterunt trans mare. Symmachus de corde vt signi-

frustra in Aegyptijs sic confisa. Vel ad Ioakim qui tu regnabat, & ab Aegyptijs rex constitutus fuerat, quae frustra ab eis speret auxilium: ipsi enim à rege Babylonio captiviati sunt. Hierony. Quod nos dicimus, ad traentes clama, ut & in Hebraeo scriptum est, Neabalim Lxx & Theodo. verterunt trans mare. Symmachus de corde vt signi-

c Non

cedro, id est, Salomoni petentissimo ad aedificandum.

12 Pater tuus scilicet, Iosias, qui fuit devotus & sanctus.

13 Nunquid non comedit. id est, pacifice vixit.

14 Et fecit. quod dicitur ex iatu spero potuisse aliter fecisse. Ideo sequitur.

15 Nunquid non ideo. supple vixit bene & iuste.

16 Quia cognovit me. quasi dicat sic.

17 Tui verò oculi. & cor. & ideo degeneras à patre.

18 Et ad sanguine in innocen. Ad hoc enim quod bona innocentium sibi acquirit, crimen dignum morte eis imponebat.

19 Et ad cursum. Cupiditas enim impellit ad omnia mala, propter quod dicit Apostolus. i. Tim. vi. b. Radix omnium malorum est cupiditas.

20 Propterea. Hic consequenter propheta denunciatur debitam poenam. Et primo respectu regis dicens.

21 Non plangent. id est fratres eius & sorores non plangent in mortuum, dicentes: Vae nobis de morte fratris.

22 Non concre. id est fratres non dicent eam lugubre, sicut flebat in solennibus sepulturis, propter quod subditur.

23 Sepultura asini. Cuius cadaver proijciatur in caput vel sepulchrum.

24 Sepelietur putrefa. Contra hoc videtur illud quod dicitur in iij. Reg. xxiii. b. de isto Ioachim: Et dormiunt Ioachim cum patribus suis. Ad hoc dicunt aliqui, quod cadaver regis sic proiecitur eundabat nimis in verecundiam Iudeorum, impetraverunt à Nabuchodonosor, quod sepeliretur. Vel potest dici quod iij. Reg. x. non dicitur quod sepultus fuerit, sed quod dormiit cum patribus suis, quae dormitio non importat nisi mortem. Consequenter poenam populi Iudae, cum dicitur.

25 Ascende. id est denuncia vsq; ad extremitates regni, quia nus est in extrema parte versus Aquilonem, et Balan versus Orientem.

† proximum suum conducit gratis.

† facit excidit.

† misces tecum cedrina aedificatio?

† & tunc.

† hoc est cognoscere me. oppressionem & contritionem faciendum heu.

a. Tres filios Iosiae, vel proprie Sedechiam.

1 que lugeatis super eum fletu. Plangite eum qui egreditur, quia non reuertetur ultra, nec videbit terram natiuitatis suae: quia

2 haec dicit dominus ad Sellum filium Iosiae regis Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non reuertetur huc amplius, sed in loco ad quem transtuli eum,

3 ibi morietur, & terram istam non videbit amplius. Vae qui aedificat domum suam in iniustitia, & coenacula sua non in iudicio. † Amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius

5 non reddet ei, qui dicit: aedificabo mihi domum latam & coenacula speciosa. Qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia

8 cedrina, pingitque; synopide. Nunquid regnabis, quoniam confers te cedro? Pater tuus nunquid non comedit & bibit

10 & fecit iudicium & iustitiam, tunc cum bene erat ei? Iudicavit causam pauperis, & egeni in bonum suum. Nunquid non fideo quia cognovit me, dicit dominus? Tui verò oculi,

12 & cor ad auaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumnia & ad cursum mali operis. Propterea haec dicit dominus ad Ioachim filium Iosiae regem Iuda: Non plangent eum

14 & frater & soror: non concrepabunt ei, ve domine et ve tunc in clypeo. Sepultura asini sepelietur, putrefactus & proiectus

16 extra portas Ierusalem. Ascende Libanum & clama, in Balan da

18 frustra in Aegyptijs sic confisa. Vel ad Ioakim qui tu regnabat, & ab Aegyptijs rex constitutus fuerat, quae frustra ab eis speret auxilium: ipsi enim à rege Babylonio captiviati sunt. Hierony. Quod nos dicimus, ad traentes clama, ut & in Hebraeo scriptum est, Neabalim Lxx & Theodo. verterunt trans mare. Symmachus de corde vt signi-

20 cedro, id est, Salomoni petentissimo ad aedificandum.

22 Pater tuus scilicet, Iosias, qui fuit devotus & sanctus.

24 Nunquid non comedit. id est, pacifice vixit.

26 Et fecit. quod dicitur ex iatu spero potuisse aliter fecisse. Ideo sequitur.

28 Nunquid non ideo. supple vixit bene & iuste.

30 Quia cognovit me. quasi dicat sic.

32 Tui verò oculi. & cor. & ideo degeneras à patre.

34 Et ad sanguine in innocen. Ad hoc enim quod bona innocentium sibi acquirit, crimen dignum morte eis imponebat.

36 Et ad cursum. Cupiditas enim impellit ad omnia mala, propter quod dicit Apostolus. i. Tim. vi. b. Radix omnium malorum est cupiditas.

38 Propterea. Hic consequenter propheta denunciatur debitam poenam. Et primo respectu regis dicens.

40 Non plangent. id est fratres eius & sorores non plangent in mortuum, dicentes: Vae nobis de morte fratris.

42 Non concre. id est fratres non dicent eam lugubre, sicut flebat in solennibus sepulturis, propter quod subditur.

44 Sepultura asini. Cuius cadaver proijciatur in caput vel sepulchrum.

46 Sepelietur putrefa. Contra hoc videtur illud quod dicitur in iij. Reg. xxiii. b. de isto Ioachim: Et dormiunt Ioachim cum patribus suis. Ad hoc dicunt aliqui, quod cadaver regis sic proiecitur eundabat nimis in verecundiam Iudeorum, impetraverunt à Nabuchodonosor, quod sepeliretur. Vel potest dici quod iij. Reg. x. non dicitur quod sepultus fuerit, sed quod dormiit cum patribus suis, quae dormitio non importat nisi mortem. Consequenter poenam populi Iudae, cum dicitur.

48 Ascende. id est denuncia vsq; ad extremitates regni, quia nus est in extrema parte versus Aquilonem, et Balan versus Orientem.

Et significant, quod vox prophetae usque ad montem Libanum & Basan debeat pervenire. a *Viuo* &c. Hieronymus. Supra dixerat domui regis Iuda, *Hac loquutus*, deinde, *descende in domum regis Iuda*. Et iterum, *hac dicit dominus super domum regis Iuda*, & præpostero

& maximè ab his qui *ἀπάται* & in peccantiam prædicant. D Quomodo igitur dominus Iechoniam tanquam anulū de manu sua proiecturum se minatur. ita lectorem obsecro vt nefarium librum abiciat. Si voluerit legere legat vt philosophum, non vt ecclesiasticum.

ordine postquam loquutus est de Sedechia, q̄ vltimus rex fuit, reuertit̄ ad Ioa- him fratrem eius, ui ante eum regna- vit: qua vaticinatio e completa nūc lo- quitur ad Iechoniā filium Ioa- him nepotem Iosia, qui a- no nomine vocatur Ioa- kim, qui captus fuit cū matre & mul- tis hominibus, & in Chaldaeam ductus a mortuus est. Soleo in commentarijs & b explanationib. quo- rum mos est diuer- sis interpretum sen- tentias exponere. hu- iusmodi miscere ser- monem. Quidā hoc dicunt, alij au- tem, hoc non ul- timo sentiunt: quod Grunius & post mul- tos annos discipuli c quini & illius, alumnati sunt me d ab alienis nomini- bus proprias senten- tias ponere, quod e- c o facio causa bene- uolentia, ne certo nomine aliquem videar lacerare. Dico ergo aperte magistrum eorum Origenem hunc locum ad Christum referre, qui de manu Dei patris instar anuli uulsus sit, & missus in terrā captiuitatis, in valle lachrymarum, & cruci traditus. Matrem quoque eius, idest, sy- nagogam captam atque deiectam: & non pertimescit qđ sequitur: *Hac dicit dominus Scribe virum istum abominatū, &c.* intelligere de domino maiestatis.

vocem tuam, & clama ad transeuntes: quia contriti sunt oēs amatores tui. Loquutus sum ad te in abundantia tua; dixisti, nō audia. Hęc est via tua ab adolescentia tua, q̄a non audisti vocem meā. Omnes pastores tuos pascet ventus & amatores tui in captiuitatē ibunt. Et tunc confuderis, & erubesces ab omni malitia tua q̄ sedēs in Libano, & nidificas in cedris. † Quomodo cōgemuisti, cū venissent tibi dolores quasi dolores parturiētis? Viuo ego dicit dominus, quia si fuerit Iechonias filius Ioa- him regis Iuda anulū in manu dextera mea, inde euellam te eū. Et dabo te in manu quærentium animam tuā, & in manu quorū tu formidas faciē, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis & in manu Chaldaeorum. Et mittā te & matrem tuam quæ genuit te in terram alienā, in qua nati non estis, ibiq; morie- mini & in terrā ad quam ipsi leuant animam suā, vt reuertantur illuc: & non reuertentur. Nūquid † vas fictile atque contritum vir iste Iechonias? Nunquid † vas absque om- ni voluptate? Quare abiecti sunt ipse, & semen eius, & proiecti in terram, quam ignorauerunt? Terra, terra,

* Theodore. Quo- niam non inuitates pietatem maiorum de cognitione illo- rum gloriabantur as- feretes in medium Abraham, Isaac, Ia- cob, Israel, Dauid, Ezechiam, Iosiam viros in signis virtu- te hac de causa De- repellit arrogantia Iechonia, inquiens, Etiam si annulus di- giti fiat, & ponatur in dextera manu mea, inde euellam illum & tradam ho- stibus. Ne igitur co- fidat de virtute ma- iorum cum illorum virtutem non annu- letur. E c *Nunquid*. Hierony- mus. Cum hoc de Iechonia dicatur fi- lio Ioa- kim, q̄no re- ferri potest ad Chri- stum? Et ex eo quod Apostolus dicit eū esse imaginem Dei inuisibilis, primoge- nitum omnis crea- turæ eum appellari annulum qui proj-

ciatur de manu domini & tradatur Babylonio regi? d *Vir iste*. Hieronymus. Iechonias interpretatur domini præparatio cui in præsentī loco prima syllaba i.e. i. nomē domini aufertur, & dicitur chonias, vt subaudiatur perditioni & interitui præparatus.

e *Terra, terra, &c.* Clemens Alexandrinus. Amētes & ino- bedientes terrā vocat scriptura, vt Ieremias propheta de Ioakim & eius fratribus dicens, Terra, terra audi verbū Dñi. Alius autē dicit. Audi coelū & ausculta terra: auditū appellans intelligentiam & coelū animam eius qui est p- ditus cognitione qui coeli & rerum diuinarum suscepit contemplationē. Contra enim cum qui elegerat infirmitā, & cordis duritiem, terram dixit. Et illud, Ausculta, appel- lauit ab auribus quæ sunt instrumenta auditus carnalia attribuens his, qui rebus attendunt sensibilibus.

1 Scribe

NICOLAUS DE LYRA.

* Et cla. Ita quod omnes etiam extranei per terram tuam tran- sientes, percipiant dolorem tuum. Quia contri. idest, de Aegyptijs, de quorum auxilio confide- ras quos Nabuchodonosor debilitauit. 4. Reg. 24. Loquutus sum, &c. Per prophetas meos. In abundantia. idest, tempore prosperitatis. In Hebræo habe- tur in pace tua, sine qua potest esse prosperitas. Dixisti. Quia rebellis fuisti verbis prophetarum. Hęc est via. idest, consuetudo tua. Ab adolescentia tua, &c. i. ab exitu de Aegypto: extunc enim fuerunt frequenter rebelles Moysi & Deo. Omnes pa. tu. idest, reges & sacerdotes. Pascet ven. idest, inanis fiducia, quam habent de Aegyptijs, e quibus subditur. o Et ama. Per Nabuchodonosor captiuandi. 1 Et tunc confun. Propter frustrationem tuæ spei. 2 Quæ sedes. idest, in Ierusalem de lignis Libani edificata. 3 Et nidifi. Diuitias malè congregando. 4 Quomodo con. idest, congemisces, quia loquitur de futuro 7 modum præteriti. 5 Cum ve. ti. i. cum venient in destructione templi & ciuitatis. 6 Viuo ego. Hic vltimo loquitur de Ioa- him nepote Iosia dicens

in persona domini. 17 Quia si fue. In Heb. habetur, Chonias, est tamen idem nomen Ioa- him, Iechonias & Chonias: variatum tamen in Heb. sicut in La- tino idem nomen est Nicolaus & Coletus & Colinus. 18 Annulus in ma. Antiquitus enim annulus erat signum dilc- ctionis & etiā firmitatis, Literæ. n. signabantur annulo regis, vt ha- betur in libro Hester, & in pluribus alijs locis. igitur sensus. Si appa- uerint signa dilectionis meæ erga Iechoniam, & suæ stabilitatis in regno nihilominus eieciam eum. 19 Et dabo. Mutatur modus loquendi de tertia persona ad secun- dam Cetera patent ex dictis, supra vsque ibi. 20 In terra. idest, in Iudæam ad quam cum magno desiderio anhe- labant reuerri. 21 Non reuertentur. Et in hoc patet, quod dictum est supra de Ioa- him quod erat minus lugendus quam iste: quia cum isto fuerunt multi nobiles captiuati absque euersione. 22 Nunquid vas. idest, nullius momenti. 23 Vir iste Iechonias. Quasi dicat, sic. 24 Nunquid vas, &c. idest, nullam bonitatem habens in se, idco sequitur. 25 Quare ab. sunt. Quasi dicat, pro malitia sua. 26 Terra, terra, ter. Ter replicatur ad maiorem assertionem eius quod subditur.

Sa *Scribe.* Hieronymus. Christus de huius semine natus A est, vnde Gabriel *Dabit illi dominus Deus sedem David patris sui, &c.* Sed non in diebus eius, sed multo post natus est de Ioakim Iechonias, de quo Salathiel, de quo Zorobabel, & per ordinem venit ad Christum. Sed in dieb. Ioakim non successit ei filius rex sicut ipse patri, & vsque ad Christum nullus regiam obtinuit potestatem. Oes enim captiui fuerunt & de stirpe David, nullus in Iudæa regnavit. Vnde refert Iosephus de tribu Leui fuisse principes quibus successit Herodes Antiparris proselyti filius, & post Vespasiano huius generis regnum imo regni simulacrum penitus fuisse deletum.

b *Sterilem, &c.* Aquile prima editio, sterilem, Secunda non crescen-

crescentem Symmachus vacuam 70. & Theodotio, abominabilem & abdicatum.

* Basilius. Planè euidēs rō est. Exterminata n. Ierusalem à Nabuchodonosore, regnū eius dissolutū est Nequaquā aut vltorius paternæ successiones rogantium, sicut prius erant. Nā ab initio quidem vsque ad captiuitatem regnabant qui ex genere David fuerant. Regressi autē Salathiel & Zorobabel, populariter præerant populo, principatu in sacerdotium declinante, propter quod cōmixtæ erant sacerdotalis & regalis tribus. Vnde & Dominus rex est & sacerdos ad Deum, & non defecit quidem regalis tribus vsque ad Christi aduentum. Nō tamen sedit super thronum David de semine Iechoniæ.

terra, audi sermonem Domini. Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virū qui in diebus suis non prosperabitur. Nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super solium David, & potestatem habeat vltra in Iuda.

aq Tantum, Sed Christus Deus & homo cuius regnum non erit terrenum & breue sicut regnum David, sed perpetuum est atque celeste.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Scribe. Per sententiam Dei diffinitiuam, cuius sterilitas explicatur. cum dicitur.

Virum

2 Virū qui. In regimine regni, nec etia in posteris ideo sequitur
3 Nec enim erit. Quia sibi successit Sedechias pater eius, & dicitur est supra.

* CAP.

CAP. XXIII.

Sa *V*a pastoribus, &c. Quia oīs spes Iudaici regni d fecit transit ad principes ecclesiæ, & synagoga cum suis pastoribus derelicta at que damnata ad apostolos sermo fit de quibus dicitur: Super eos suscitabo pastores, &c.

† disperdunt.

Ezec. 34. f

* Hieronymus. Possumus hoc iuxta tropologiam de ecclesiæ principibus intelligere, q non dignè regunt oues domini quibus abiectis atque damnatis, saluabitur populus bonis pastoribus traditus, & reliquiæ saluantur. Perdunt oues pastores, hæ resim docentes, lacerant & dissipant, schismata facientes: cijiunt ab ecclesia, iniuste separantes: non visitant infirmos,

CAP. XXIII.

Va pastoribus, qui t dispergunt & dilacerant gregē pascuę meę, dicit dominus. Ideo hæc dicit dñs Deus Israel ad pastores qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos. Ecce ego visitabo super vos malitiam t studiorum vestrorum, ait dominus. Et ego congregabo reliquias gregis mei de

Multi enim insurrexerunt in eos, non modò vicini, sed etiam Macedones & postea Romani. Verum prædicti sufficiētem gratiam pollicetur. Quocirca certum est illi quidem temporibus eorum contigisse: hæc verò temporibus sacrorum Apostolorum. Hi enim soli domum Spiritus sancti habuerunt.

Ecce

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXIII.

* **V**a pastoribus. Hic consequenter Ieremias prophetat contra sacerdotes & falsos prophetas, quos vocat pastores, eò quòd tenebantur pascere populum exemplo bonæ vitæ, & verbo sana doctrinæ ipsi autem faciebant contrarium, & ideò presens capitulum in tres partes diuiditur, quia primò Ieremias malitiam eorum breuiter arguit, secundò aduentum boni pastoris, scilicet Christi prædicat, ibi: Et ego, vltio nequitiam malorum pastorum diffusius reseruit, ibi: Ad prophetas, vt sic opposita iuxta se posita magis elucescant. Circa primum dicit.

Diuisio.

- 1 Væ. Id est prophetis sal. & sacerdotibus.
- 2 Qui disper. & di. Exemplo malæ vitæ & verbo falsæ doctrinæ ideò subditur pœna cum dicitur.
- 3 Ecce ego visi. acriter puniendo.
- 4 Malitiã. su. ve. Ex quo patet q ex certa sciētia faciebāt talia.
- 5 Et ego. Hic consequenter nunciatur aduentus boni pastoris, s. Christi, de quo est principalis intentio huius prophetiæ & aliorum, sicut dicitur in prin. huius lib. tamē aliqui expositores nostri totā istam partē vsque ibi: Ad prophetas, exponūt de reditu captiui tatis Babylonicæ, et qd subditum: Et suscita. super eos pa. exponūt de Iesu filio Iosedech, Esdræ, Nehemias, Aggei, Zacharia, & qd postea subditur: Suscitabo David germen iu. exponūt de Zorobabel qui fuit de semine David, vt patet Matth. 1. & fuit dux populi de captiuitate redeuntis, qd aut postea subditur. Et hoc nomē qd vocabūt eum, dñs iustus. Quia sicut dicunt isti expositores Iudæi imponebant antiquitus filiis suis nomina Dei. Sed ista expositio nō videtur vera. Primo quia dicitur hi. Nō formidabunt vltra & non pauebunt. Reuersi aut de captiuitate Babylonica fuerunt

runt frequenter in afflictione magna & abiectione, vt dicitur Nemię 1. & in magno timore à Gētibz circūstantibus in tantū quā vna manu faciebāt opera & altera tenebant gladium. Secundo quod subditur: Et nullus. Id est, deficiet quia non oēs Iudæi reuersi fuerunt de Babylone, sed multi remanserunt amore vxorum quas acceperant, & prolis, quam ibi genuerant, vt dicitur Esdr. 1. quod exponūt de Zorobabel: Suscitabo Da. non est verum, quia subditur: Et regnabit. Quia Zorobabel non fuit rex. Item quia illo eodē rege subditur. Et hoc est nomen. Vbi. n. translatio ista habet dominus in Hebr. habetur nomen domini Tetragrammaton quod secundum doctores Hebræorū est appropriatum summo creari, & ideò nō pot cōuenire alicui puro homini. Quod aut dicunt: rarius q Iudæi nomina Dei imponebant filiis suis, est fictitiū & mō de nomine domini Tetragrammaton: quod propter sui sanctitatem nullus audebat nominare nisi soli sacerdotes, nec tamen vbique tantum in templo. Præterea expositores isti magis iudicant Iudæi. qui passim istum intelligendum dicunt ad literam de Christo vnde & translatio Chaldaica que apud Heb. est autentica, & dicitur Thargum apud eos, vbi nos habemus: Suscitabo David germen iustum, habet, Statuam David Messiam iustum, propter quod ista de Christo est exponenda. Et diuiditur in tres partes quia primo prædicatur fidelium congregatio secundo subditur congregantis diuisio, ibi. Ecce dies, tertio tanti beneficij recognitio, ibi. Prop. Circa primum dicitur in persona domini. Et ego congregatio non est intelligenda per localem motum, sed per vnitatem fidei, & charitatis nexum: secundum quod dicitur Iohan. 11. qd Christus moriturus erat pro gente, & vt filios Dei qui dispersi congregaret in vnum ritum fidei Christiane de varijs sectis Gentium & Iudæorum: in quibus erant dispersi.

* 1 F

MORALITER.

† 1 Væ pastori. Per sacerdotes vete. test. contra quos prophetat Ieremias, signantur mali sacerdotes nostri & eorū cōfiliarij

filiarij de quibus dicitur. Væ pastoribus. Isti sunt qui verbis & malis factis auertunt populū ab illis qui sciunt & volunt dare fidelibus consilium salutis, & istis conuincuntur dominus væ damnationis æternæ.

† Ea

Ecce dies ve. di. &c.
 Abiectionis pastorem
 synagogae: Scribis,
 scilicet & Phariseis,
 & Apostolis in loco
 eorum substitutis,
 inducitur Christus
 pastor pastorum.
 * Theodore. Iudaei
 toniti conantur hec
 impudenter trahe-
 re ad Zorobabelē,
 verum intelligere
 eos oportebat illum
 non esse regem, sed
 ducem populi, nec
 nominari Iosedech.
 Atqui nec interpretatio nominis quadrat illi. Significat
 enim

^a *Ut fiat vnum ouile.*
 omnibus terris ad quas eiecerō eos illuc, & conuertam eos
 ad trura sua, & crescent & multiplicabuntur, & suscitabo
^a *Apostolos.* ^b *Pat. e verb. Dei.* ^c *Ecclēsiā regem*
 super eos pastores, & pascent eos. Non formidabunt vl-
 tra, & non pauebunt, & nullus quæretur ex numero,
 a dicit dominus. † Ecce dies veniunt, dicit dominus, &
^q *Christum*
 suscitabo David germen iustum, & regnabit rex, † fa-
^a *Non enim pater iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit filio.*
 piens erit. & faciet iudicium & iustitiam in terra. In die-
^a *Ut de duabus virgīs fiat vna.* ^b *Due tribus* ^q *Decem tribus.*
 bus illis saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter.
^a *Sicut & in Haia Emanuel appellatur* ^b *Vnde, qui factus est vobis sapientia à Deo & iustitia.*
 Et hoc est nomen quod vocabunt eum: dominus iustus

enim nomen, Do- D
 minus iustitia no-
 stra, vel iuxta Syri
 interpretationē, Do-
 mine iustifica nos.
 Neutrum autem cō-
 uenit Zorobabeli.
 Verum quia typus
 erat Christi, & capti
 uos è Babylone in
 Iudaeā reduxit, quē-
 10 admodum Christus *prosperabit.*
 11 mancipatos à diabo
 12 lo traduxit ad veri-
 13 tatem, si quis typicē
 14 volet ista illi adapta-
 15 re, nihil alienum à

verisimili faciet.

Pro-

NICOLAUS DE LYRA.

Et conuertam eos. Ager autem dominicus est ecclesia. Et si-
 cut dicitur ager vnus propter vnitatem vniuersalis ecclesie, ita pos-
 sunt dici plures agri propter diuersas prouincias in quibus viget cul-
 tus Christi: & propter diuersa loca huic cultui consecrata, ad quae
 conueniunt fideles. Et dicuntur hic rura. in Hebræo autem habetur.
 Amanena sua per quod clarius signantur loca Deo dicata.
Et cres. sicut patet impletum per multiplicationē fidelium.
Et suscitabo super. scilicet Christum, qui est princeps pasto-
 rum, & Apostolos & successores eorum.
Non formi. istud refertur ad statum triumphantis ecclesie,
 cui simul currit cum statu ecclesie militantis à tēpore passionis Chri-
 sti, per quem aperta fuit ianua celestis, in illo vero statu formido
 non habet locum, sed firma securitas & aeterna.
Et nul. scilicet ei prædestinatorum, de quo nullus deficit ab asse-
 ratione celestis patrie.
Ecce. hic consequenter describitur conditio congregantis, scili-
 cet Christi Dei veri & hominis, cuius vera humanitas ostēditur ibi.
Et suscita. Da. Quia factus est rex ex semine David secundum
 armen. Rom. 1.
Et regnabit. Propter quod dicit Matth. ult. d. Data est mihi
 omnis potestas in celo & in terra.
Et sapiens. Sapientia increata & creata.
Et fa. Discretionis in presenti, discernēdo fideles ab infidelibus
 C notando aliquos ad fidem, & alios dimittendo suo iusto iudicio li-
 cet nobis oculo: & iudicium discussionis in fine mundi.
Et iusti. Dando legem Euangelicam, quae continet perfectam
 iustitiam, & in fine mundi proferendo iustam sententiam de retri-
 butione bonorum & punitione malorum, vt habetur Matth. 25.
In die. Id est, quicumque verē confitetur corde & ore nomen do-
 mini, & quod iste sit intellectus, patet non solum per expositores La-
 nos, sed etiam Hebræos: quia Gen. 41. dicit quaedam glos. Hebraica,
 uterque dicit quod redemptor sit leuans facies, id est, acceptor perse-
 cutorum? Et subditur ibi: Absit, sed omnes confluentes ei corde suo &
 re, & operibus saluabit, sicut scriptum est Iere. 23. In diebus. Ac
 dicat, confluentes ei. hęc glos.
Et Israel. istud refertur ad statum ecclesie triumphantis, vbi
 est summa securitas.
Et hoc est. in Hebr. habetur nomen domini Tetragrammatō:
 quod non potest dici nisi de Deo vero. Dicit enim Rab. Moy. libro di-
 ctionis perplexorum quod hoc est nomen impositum Deo ad signi-
 ficandam nudam essentiam diuinam, secundum se absque aliquo re-
 spectu ad creaturam, & propter hoc est omnino incommunicabile.
 alia verò nomina aliquo modo communicabilia sunt, sicut hoc no-
 men dominus communicatur magnis personis habentibus subiectos,
 qui promotus aliquem dicitur eius creator: sicut communiter di-
 cur, & promotus est creatura eius, similiter hoc nomen Deus, quia
 dices dicitur dij Exod. 22. Vtriusque enim causa ad eos peruenit.
 et per hoc patet diuinita vera ipsius Christi, hoc autem nomen apud

Heb. dicitur ineffabile, & ideo translator loco ipsius posuit nomē
 commune, & hoc modo transfertur dictum nomen vbiicumque in
 veter. testam. inuenitur. Aliqui dicunt. quod hoc nomen domini
 Tetragrammaton non dicitur de Deo tantummodo, sed etiam de
 alijs, verbi gratia Ezech. vltim. d. dicitur: Et nomen ciuitatis do-
 minus, & vbi habemus dominus: in Hebræo habetur Tetragramma-
 ton, ergo hoc nomen Tetragrammaton quod stat hic pro ciuitate, nō
 dicitur de Deo. Item Genes. 22. c. Vocauit Abraham nomen loci il-
 lius, dominus videt. Et vbi habemus dominus, in Hebr. habetur no-
 men domini Tetragrammaton. Item Iudic. 6. e. legitur: Aedificauit
 ergo altare domino, vocabiturque illud domini pax. vbi in Hebræo
 habetur nomen domini Tetragrammaton. Item Exod. 17. d. Aedifi-
 cauit Moyses altare Domino, & vocauit nomen eius. Dominus exal-
 tatio mea, vbi habemus Dominus, in Hebræo habetur nomen domi-
 ni Tetragrammaton. Sed ista non derogant dictis Ra. Moy. quia nul-
 lum prædictorum nominatur nomine Dei proprio, & absolute, sed à
 quodam effectu Dei, ergo nullus homo proprie, & absolute vocatur
 Deus, sed cum quadam connotatione & ab aliquo effectu Dei: sicut
 multi sunt vocati Deo datus, dominus dedit: & similiter de pluribus
 tam hominibus quam locis, sicut est in locis allegatis supra, vt patet
 intuenti. Verū tamen in prima autoritate dicente. Et nomen ciuita-
 tis, dominus debet addi, ibidem. Vnde translatio Chaldaica habet:
 Nomen ciuitatis exponit a die qua faciet dominus descendere diui-
 nitatem suam ibidem. Et sic patet ad alia, quid sit dicendum: quia
 semper cum aliqua connotatione ponitur dictum nomen, quando po-
 nitur pro alio, quam pro vero Deo.
15 Iustus. Id est, iustificans nos, per quod etiam ostenditur eius
 diuinitas, cuius proprium est iustificare impium. Sciendum autem
 quod Hebræi ne hac autoritate cogerentur Christi diuinitatem cō-
 siteri, quem expectant futurum hominem purum, Moysē tamen san-
 ctorem, dicunt quod litera Hebraica talis est: Et hoc est nomen eius
 quia vocabitur eum Dominus iustus noster, & quod nomen domini Te-
 tragrammaton quod soli Deo conuenit, non dicitur hic de Messia
 secundum eos, sed de Deo qui vocabitur eum ad redemptionem Iudæo-
 rum, & ipsi possunt sic mutare literam de facili, quia dictio Hebrai-
 ca quae hic ponitur, scilicet, Asser, indifferenter accipitur pro qui &
 pro quid. Item vocabunt eum & vocabitur eum, eiusdem literis He-
 braicis penitus scribuntur, sed variè punctuantur, quae punctuatio po-
 test valde de facili fieri. Et quod Iudæi talem falsitatem fecerint
 in hoc loco, patet per 70. interpretes, qui fuerunt Iudæi valde litera-
 ti, & in hoc loco sic transulerunt. Et hoc est nomen quod vocabitur
 eum Dominus iustus noster, nec tamen per hoc reuelauerunt diuini-
 tatem Christi Ptolomæo regi, quam intendebant ei celare, secundum
 quod dicit Hieronymus in pluribus locis: quia pro nomine domini
 Tetragrammaton transulerunt nomen Græcum κύριος signans do-
 minum, sicut hoc nomen dominus ponitur in translatione Latina:
 Quod nomen non solum dicitur de Deo, sed etiam de quodlibet ho-
 mine magno. Falsitas etiam prædicta patet per translationem Chal-
 daicam, quae sic habet in hoc loco. Et hoc est nomen quod vo-
 cabunt eum.

Propter

MORALITER.

† Ecce. Hic ad literam promittitur verus & bonus rex
 pastor Iustus Christus, per quem moraliter intelligitur
 bonus rex vel prælatus. nam vterque est Christi vicarius
 in tēporalibus & alius in spiritualibus. ideo subditur
 Et susci. Id est Christum.
 Ger. Id est, tenerum pietate admodum germinis erga
 erē pœnitentes, & asperum equitate erga duos & rebel-

les, vnde David dicitur 2. Regum 23. a. Ipse est quasi ten-
 nerrimus ligni vermiculus, qui quāuis sit valde mollis,
 tamen lignum durum penetrat sicut ferrum, per quod
 signatur quod vicarius veri David. scilicet, Iesu Christi
 debet esse valde mollis pietate erga bonos & durus equi-
 tate erga malos obstinatos.
12 In diebus. Nam sub tali principe vel prælato confiden-
 ter habitant actiui boni, qui per Iudam, & boni contem-
 platiui, qui per Israel signantur.

a *prophetis.*
 Utimur enim hoc testimonio aduersus eos qui epistolas plenas mendacio & fraudulentia & periurio in orbem dirigunt, & aures audientium polluant. Non enim sufficit eis iniquitatem propriam deuorare, vel proximos laedere, sed quos semel oderunt per totum orbem conantur infamare, & vbiq; blasphemias seminare.
b *Quis enim.* Nolite credere falsis prophetis hanc dicentibus, vnde scire possunt consilia domini, quis vidit & annunciauit eis?
 * Hieronymus. Vbi nos posuimus in consilio domini, in Hebraeo scriptum est besod Aquila, secretum Symmachus, sermonem Lxx. & Theodotio substantiam siue subsistentiam Dei, interpretati sunt.
c *Ecce ista.* Quasi dicat per contrarium patet prophetas nescire quod dicunt pro pace enim & securitate quam promittunt, venit tempestas Babylonia.

d *Non nute.* Hinc Apostolus, sicut non probauerunt habere deum in notitia, tradidit illos Deus in reprobum sensum, ut faciant

decipiebant populum meum Israel. Et in prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium & iter mendacij. Et confortauerunt manus pessimorum, ut non conuerteretur vnusquisq; a malitia sua. Facti sunt mihi oes Sodoma, & habitatores eius quasi Gomorra. Propterea hec dicit dominus exercituum ad Prophetas: Ecce ego cibabo eos absinthio & potabo eos felle. A prophetis. n. Ierusalem egressa est pollutio super omnem terram. Hec dicit dominus exercituum: Nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis, & decipiunt vos. Visionem cordis sui loquuntur, non de ore domini. Dicunt his qui blasphemant me: loquutus est dominus: Pax erit vobis, & omnis qui ambulat in prauitate cordis sui dixerunt: non veniet super nos malum. Quis enim affuit in consilio domini, & vidit & audiuit sermonem eius? Quis considerauit verbum illius, & audiuit? Ecce turbo dominicam indignationis egredietur, & tempestas erumpens super caput impiorum veniat. Non reuertetur furor domini vsq; dum faciat, & vsq; dum compleat cogitationem cordis sui. In nouissimis diebus intelligetis consilium eius. Non mittebam prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetauerunt. Si steterissent in consilio meo & nota fecissent verba mea populo meo, auertissem eos vtrique a via sua mala & a

miserunt, in causa fuerunt, ne quisquam auerteretur a via sua mala, atque eorum consilio imitati sunt Sodoma & Gomorra nequitiam.

D *ciant que non conueniant, repletos iniquitate, malitia & fornicatione.* Cum enim falsi doctores semel se tradiderint mendacijs atq; periurijs & moribus deceptorum, precipites corruerunt ad interitum suum & aliorum. Consideremus haereticos quomodo semel desperati, gulae se tradant, delicias quarant, balnea adeant, musco fragrent, varijs vnguentis delibuti quentes corporum pulchritudinem, non credentes resurrectionem, quod si non verbis, factis loquuntur.
 * Theodoretus. Conuertit sermonem aduersus mendaciorum precoces, eosque vocitat adulteros ut qui adulterent & corrumpant verbum diuinum. Pradicit autem mala eis obuertura, & comparat eos prophetis Samariae, qui prophetae Baal palam vocabantur. Etenim hi, ait, dum pacem falso populo promittunt, venit tempestas Babylonia.

I Audiui

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et in proph. ad prophetas Samarie.
- 2 Adulterium. i. idolatriam.
- 3 Et iter menda. Quia decipiebant populum Iudee, sicut illi populum Samarie. In Hebr. habetur sic: Vidi turpitudinem adulterij & iter mendacij, Turpitud. n. adulterij est, quando a Iultera in eodem lecto recipit adulterum cum marito, & sic isti fecerunt quia in templo domini idolum posuerunt.
- 4 Et conforta. suo malo exemplo & verbo falso.
- 5 Manus pess. Ad permanendum in peccato.
- 6 Facti sunt. i. abominabiles vt Sodomitae, ideo subditur in flitio pene.
- 7 Ecce ego. i. replebo eos pena amarissima.
- 8 A pro. idololatrie & aliorum malorum.
- 9 Super om. s. Iudee, quia populus eos imitabatur.
- 10 Hec di. Hic consequenter arguitur prophetarum falsorum, & sacerdotum doctrina, & primo quantum ad denuntiationem falsitatis, secundo quantum ad derisionem veritatis, ibi. St igitur. Prima adhuc in duas, quia primo arguitur in eis denuntiatio falsi, secundo coloratio sui dicti, ibi. Audiui quae dixerunt prophetarum prophetantes in nomine meo mendacium. Circa pri-

- primum dicitur.
- 11 Nolite audire verba prophetarum, &c. Mendacium ad vos decipiendum.
- 12 Visionem cordis. i. fictam ab eis.
- 13 Dicunt his. ore & opere.
- 14 Pax erit. Asseruando & nutriendo eos in malis.
- 15 Quis enim. De prophetis sic loquentibus, q. d. nullus, quia eueniet contrarium, ideo sequitur.
- 16 Ecce turbo. i. impetus diuinae vindictae.
- 17 Super caput. Siue sint sacerdotes siue populares.
- 18 Non reuertetur furor d. &c. i. non impeditur, sed absque dubio veniet.
- 19 In nouiss. die. i. tempore destructionis ciuitatis, quod dicitur hic vltimum, quia tunc terminatum fuit regnum Iudeorum.
- 20 Intelligetis. i. penam quam disposui inferre, videbitis per effectum.
- 21 Si steterissent in consilio meo. Verbis prophetarum meorum credendo.
- 22 Et nota fecissent verba mea populo. Sicut tenebantur ex offitio.
- 23 Auertissem eos vtrique a via sua, &c. Spiritum verum penitentiae eis conferendo.

* Putas

MORALITER.

Et in prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium iter mendacij, &c. Per adulterium enim procreantur filij falsi, & per praedicationem quae stualem sunt discipuli, vel auditores decepti, propter quod de talibus adulteran-

tibus verbum Dei, dicit Apostolus secunda Corinthiorum secundo. d. Non sumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate &c.

A *audiu*. Sunt multi genera prophetarum di quorum vnum est somniorum, sicut in Daniele. Idcirco ad eos sermo prophetalis dirigitur quod credunt in somniis, & omnia quae certant, putant reuelationem esse diuinam, quae proprie sanctis aperitur. Pharaon tamen & Nabuchodonosor reges impij somnia vera videbant, non propter suum meritum, sed ut tali occasione Ioseph & Daniel clarescerent & corda indomabilia tyrannorum propria conscientia domini maiestatem sentirent.

B *Somnia eorum*. Sunt hodie somniores in ecclesia, quod errores suos domini prophetias faciunt crebro dicentes, somniaui: contra quos dicitur: *Uf quequo istud, &c.*

C *Quid paleis*. Pulchre doctrina haereticorum paleis comparatur quae medullam non habent, nec refectioem praebent.

D *Nunquid non*. Quod in priori populo prophetarum mentiebantur dicentes. *Haec dicit dominus, & Vidi dominum. Et, Verbum*

Uf quequo istud, &c. **A** *audiu*. Sunt multi genera prophetarum di quorum vnum est somniorum, sicut in Daniele. Idcirco ad eos sermo prophetalis dirigitur quod credunt in somniis, & omnia quae certant, putant reuelationem esse diuinam, quae proprie sanctis aperitur. Pharaon tamen & Nabuchodonosor reges impij somnia vera videbant, non propter suum meritum, sed ut tali occasione Ioseph & Daniel clarescerent & corda indomabilia tyrannorum propria conscientia domini maiestatem sentirent.

B *Somnia eorum*. Sunt hodie somniores in ecclesia, quod errores suos domini prophetias faciunt crebro dicentes, somniaui: contra quos dicitur: *Uf quequo istud, &c.*

C *Quid paleis*. Pulchre doctrina haereticorum paleis comparatur quae medullam non habent, nec refectioem praebent.

D *Nunquid non*. Quod in priori populo prophetarum mentiebantur dicentes. *Haec dicit dominus, & Vidi dominum. Et, Verbum*

bum domini. quod factum est ad illum sicut ad illum. Sicut haeretici assumunt testimonia scripturarum de utroque testamento, & furantur verba Saluatoris, unusquisque a proximo suo, prophetis Apostolis & Euangelistis: & assumunt linguas suas, ut cordis venenore pronuntient, & dormiant dormitationem. Vnde: Dormierunt somnum suum, & nihil iauerunt. omnes videri in masu. Minatur ergo dominus contra huiusmodi magistros se esse venturum.

E *Quasi*. De ecclesiasticis viris scriptum est, quod malleus & securis non sunt audiant in domo domini.

F *Qui furantur*. Semper n. mendacium imitatur veritatem aliter n. non potest decipere.

G *Si igitur interrogetur*. Theodoretus. Impij prophetas appellabant scelestos, & prophetiam onus. Horat ergo Deus ne hac appellatione utantur ac non obtemperantibus,

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Putans ne Deus est vicino ego sum dicit dominus, & non Deus de longe, &c. i. cognoscens tantum illa quae sunt prope me, & non ea quae sunt longe. Hoc non inducitur ad excludendam Dei praesentiam ubique, sed ad excludendum doctrinam falsam aliquorum sacerdotum, qui dicebant Dei providentiam attingere tantum ad superiora, & non ad ista inferiora: qui error incepit a tempore sancti Iob. Vnde in persona sic errantium dicitur Iob. 22. b. Circa cardines caeli perambulat, nec nostra considerat. Sed quia Dei providentia attingit ad omnia quantumcunque occulta. Ideo sequitur.
- 2 Si occultabitur. Id est, non occultabitur, quod probatur ex eius praesentia ubique cum dicitur.
- 3 Nunquid non. Quasi dicat Sic.
- 4 Audiui quae. Hic consequenter arguitur in falsis prophetis coloratio sui dicti. Ad hoc enim quod magis sibi crederetur, utebantur, modo loquendi prophetarum, & hoc est quod dicitur: Audiui quae dixerunt prophetarum. falsi, quia verba eorum nota sunt mihi.
- 5 Prophetantes in nomine meo. Praemittentes suae falsae prophetiae, haec dicit dominus, sicut prophetae veri.
- 6 Somniaui. i. visionem a Deo accepi in somno. Et quia hoc faciebant ad facilius decipiendum populum, ut dictum est, ideo sequitur.
- 7 Qui volunt. Per suam falsam doctrinam, ideo sequitur.
- 8 Propheta qui ha. f. vanum.
- 9 Narret somnium. i. reserat tanquam somnium, & non praemittat. Haec dicit dominus.
- 10 Et qui habet sermo. Sicut Ieremias & alij veri prophetae.
- 11 Loquatur sermo. me. Scilicet praemittendo. Haec dicit dominus.
- 12 Quid paleis. i. sicut paleae non sunt tritico commiscendae vel e converso sic nec nomen domini est adiungendum falsae doctrinae prophetarum.
- 13 Nunquid non verba mea. Quasi dicat Sic. Propter quod dixit Ieremias supra 20. cap. Falsus est sermo Dei quasi ignis exstinguens in coram meo, &c. Sicut ignis consumit paleas, & malleus

conterit petras, sic virtus nominis mei, quo colorant falsitates suas, erit occasio attritionis & consumptionis eorum, ideo subditur.

14 Ecce ego. supple paratus sum.

15 Ad prophetas. i. ad puniendum prophetas falsos.

16 Qui fu. a veris prophetis, Considerabant. n. attende modum loquendi ipsorum, & illo utebantur in suis falsis prophetis. Sic Ananias audivit in principio regni Sedechiae Ieremiam dicentem. Haec dicit dominus exercituum: ecce ego confringam arcum Elam, infra 49. g. Et ad similitudinem huius dixit quarto anno Sedechiae. Haec dicit dominus. Sic confringam iugum Nabuchodonosor & c. infra 28. Ideo sequitur.

17 Qui assumunt lin. id est modos loquendi prophetarum domini.

18 Et aiunt dicit dominus. in suis falsis prophetis.

19 Ecce ego ad pro. Exponatur ut supra.

20 Somniantes men. dicentes se habuisse a Deo visionem in somno.

21 Et seduxerunt popu. Quod finxerunt.

22 Et in miraculis. In Hebr. eo habetur. Et in extasibus suis. Al quando. n. fingebant se esse raptos a Iensibus ad frangendum magnitudinem reuelationis sibi factae: & talia possunt quodammodo dici miracula, quia inducunt simplices homines in admirationem.

23 Si igitur interrogetur. Hic arguitur malitia eorum in derisione veritatis. Circa quod sciendum quod sacerdotes & falsi prophetae derisorie nominabant onus prophetiam Ieremie & aliorum prophetarum domini: & populum inducebant ad talem modum loquendi derisoriae ratione. Vna est, quia prophetae domini arguendo eorum vitia comminabantur eis poenas graues, quas prophetae falsi vocabant onera. Alia est, quia istae poenae diu ante euentum fuerunt per prophetas domini nunciatae: & ideo derisorie dicebant. Onus onus, per hoc insinuando, quod ille prophetae essent derisibiles tanquam frivoli & effectum non habentes. Et propter hoc talem dominus comminatur derisoribus poenam. Et ponitur ista sententia hic diffuse & intricatum dicitur in persona domini Ieremie. Si igitur interrogauerit te populus iste, &c. quod est onus domini. Prophetiam tuam onus nominans derisorie.

† Hieronymus. *Verbum &c.* Verbum Hebraicum *masa* Aquila *masa* onus interpretatur: Simmachus, & 70. & Theodotio, assumptionem: vbiunque ergo graue est, quod dominus cominatur plenum ponderis ac laboris & importabile in titulo quoque; *masa* hoc est pondus dicitur vbi, &c. Vbi autem prospera promittuntur, vel post comminationem meliora, visio dicitur, vel verbum domini, & perspicuum est ex ipso titulo prophetie, ponderis vel visionis, vel verbi domini, qualis vaticinatio sequatur. Quia igitur prophetae solebant peccantibus tristitia nuntiare, & sic ad poenitentiam reuocare. Dominus autem misericorditer sententiam differabat, ideoque putabat o. populus pseudoprophetarum fraude deceptus non ventura quae dominus minabatur, & rem seriam in ludum iocumque vertebat: prophetaribusque prophetis irridendo dicebat. Hic iterum videt spondus & onus domini, atque ita fiebat, vt non ultra visio, sed per iocum onus appellaretur. Praecipit ergo dominus, vt si populus, vel propheta, vel sacerdos interrogauerit Ieremiam, quod sit onus domini? dicat. Vos estis onus, & vos assumptio. Assuma m. n. vos & proiciam, &c. Si quis autem ausus fuerit onus domini nomina-

re: *Visitabo super virum illum &c.* Dicat itaque vnusquisque proximo suo: Nunquid onus domini? sed quid respondebit mihi & quid loquutus est dominus? Quia singulis sermo suus & opus suum in pondus reputabitur, vnde: *Ex ore tuo iustificaberis, & ex ore tuo condemnaberis.*

Matth. 12. 9.

pulus iste vel propheta aut sacerdos, dices: ^{a ¶ Vel. Quae est assumptio.} Quod est onus domini? dices ad eos: Vos estis onus. Proiciam quippe vos dicit dominus. Et propheta & sacerdos, & populus, qui dicit onus domini, visitabo super virum illum, & super domum eius. Haec dicetis vnusquisque ad proximum & ad fratrem suum: Quid respondebit dominus, & quid loquutus est dominus? Et onus domini ultra non memorabitur: quia onus erit vnicuique sermo suus. Et peruertistis verba Dei viuentis, domini exercituum Dei nostri. Haec dices ad prophetam. Quid respondebit tibi dominus, & quid loquutus est dominus? Si autem onus domini dixeritis, propter hoc haec dicit dominus: ^{¶ Nolentes obedire. ¶ Et peruertistis vsque: Si autem onus domini dixeritis in Exx. non habetur.} Quia dixistis sermonem istum onus domini, & misit ad vos dicens: ^{¶ Etiam.} Nolite dicere onus domini: propterea ecce ego tollam vos portans, & derelinquam vos & ciuitatem quam dedi vobis & patribus vestris, a facie mea: & dabo vos in opprobrium sempiternum, et ignominiam aeternam quam nunquam obliuione delebitur.

^a Et derelinquam. Hoc in tempore Babylonicae captiuitatis factum esse nouimus, sed plenius atque perfectius post passionem Saluatoris. Vnde. *Relinquitur vobis domus vestra deserta.* Iuxta 70. non solum assumptionem, sed etiam domum significat. Quia igitur populus prospera sibi promittebat, dicit eos nequaquam ultra debere dicere hos indignos esse donis Dei, abiciendos & Dei auxilio relinquendos. Ex verbis autem & in interpretatione nominum saepe res ostenditur, vt Abraham, Sarae, Petri, & filiorum Zebedaei, vocabula mutata significat rerum mutationem, & in hoc propheta Phaschor dicitur pauor, vel translatio, vel colonus, vel peregrinus. Notandum quod verba viuentis domini exercituum Dei nostri Latini, & Graeci codices habent: sed Hebraei in suis voluminibus contra se legunt quod proprie mysterium trinitatis significat.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Dices ad vos estis onus. *f. importabile, propter peccatorum vestrorum pondus; ideo subditur.*
- 2 Proiciam quippe vos, &c. *in captiuitatem.*
- 3 Dixit dominus, &c. *sicut proicitur importabile onus.*
- 4 Et propheta & sacerdotes & populus qui dicit onus domini, &c. *Deridendo prophetiam veram.*
- 5 Visitabo super virum illum & super domum eius, &c. *i. puniam eum in persona sua grauer & in personis sibi coniunctis. Consequenter docet eos loqui reuerenter de prophetia domini, cum dicitur.*
- 6 Haec dicetis vnusquisque ad proximum & ad fratrem suum, &c. *i. sic loquimini de prophetia domini.*
- 7 Qui respondit dominus? &c. *Prophetiae inquirenti ab eo.*
- 8 Et quid loquutus est dominus, &c. *Prophetas inspirando.*
- 9 Et onus domini ultra non memorabitur, &c. *i. prophetia*

tia domini amplius non nominabitur a vobis nomine oneris.
 10 Quia onus erit vnicuique sermo suus &c. *i. loquatur de prophetia domini, nominandi eam onus, punietur grauer per tali sermone*
 11 Et peruertistis verba Dei viuentis, &c. *i. peruersè nominastis nominando ea onera derisorie. In Hebraeo habetur. Et peruertistis verba deorum viuentium, per quod in diuinis ostenditur pluralitas personarum, & vnitas essentiae, cum subditur in singulari: Domini exercituum Dei nostri.*
 12 Haec dicit. Docet modum loquendi reuerenter cum propheta domini, & patet sententia ex dictis, quia est replicatio eiusdem ad maiorem assertionem, & quia hanc Dei monitionem contempserunt. Ideo sequitur poena ibi.
 Propterea ecce. *De terra vestra. portans. f. ad alienam quod impletum fuit in transmigratione Ioachim regis Iudae inchoatiue, & consummatiue in captiuitate Babylonica tempore Sederchia.*

* CAP.

sentiuntur intelligitur in hac autoritate: Ibi enim de essentiali nominatione loquuntur, vt ibidem patet.

ADDITIO. I.

In capitulo 23. vbi dicitur in Postilla. *Sciendum autem quod Heb. &c.* Hebraei non solum subterfugere nituntur a veritate huius autoritatis, quae diuinitatem Christi satis manifestat per varietatem literae, prout Postillator dicit, quam veritatem rectè consutat, prout in postilla. Sed etiam dicunt, quod licet nomen domini Tetragrammaton non conueniat essentialiter alicui creaturae tamen quandoque, in scriptura creatura denominatur praedicto nomine ab effectu ipsius Dei. Ad quod inducunt illud Exo. 17. d. vbi dicitur: *Aedificauit Moyses altare & vocauit nomen eius, Dominus exultatio mea.* Et vbi nos habemus, dominus, in Hebraeo ponitur nomen Tetragrammaton, quod non conuenit ipsi altari secundum essentiam: sed denominatur sic ab effectu ipsius domini exultantis populum Israel, vt ibidem exponitur in Postilla. vnde in proposito dicant, quod hoc quod nomen proprium Dei. *f. dominus iustus noster dicitur de illo germine suscitando de Dauid non essentialiter, sed ab effectu ipsius Dei iustificantis. Sed ista cauillatio non valet: nam prout habetur in Thalmud in libro qui dicitur Bababata alias Baba, batra, in distinctione que incipit, qui vedit nomen habetur expressè quod Messias vocatur nomine Dei Tetragrammaton. Ad quod allegatur ista autoritas Ieremie. Hoc est nomen quod vocabunt cum dominus iustus noster. Et sic patet, quod nomen Dei es-*

ADDITIO II.

In eo. c. vbi dicitur in postilla. Circa quod sciendum, quod Sacerdotes, & falsi prophetae derisione nominabant onus prophetiam. Vbi nos habemus in hoc loco onus in Hebraeo habetur haec dictio *masa*, quae vno modo significat idem quod onus. Alio modo significat, assumptionem. *f. verbum assumptum a propheta vnde Num. 23. & 24. vbi dicitur de Balaam assumpta parabola dixit: in Hebraeo habetur dictio istius rationis. f. masa, prout signat assumptionem verbi vel parabola Dei, & sic in alijs locis similibus. Vbi ergo graue erat seu ponderosum quod prophetabatur irrisores vocabant illam prophetiam onus intelligendo in prima significatione. Quia igitur prophetae solebant peccantibus tristitia enuntiare vt ad poenitentiam eos reuocarent quod tamen Deus saepe misericorditer differabat ideo populo pseudoprophetarum fraude deceptus putabant non ventura quae dominus minabatur vnde & prophetiam veram & seriosam in ludum vertebant & veris prophetis irridendo dicebant. Hi viri pondus seu onus domini annuntiant, vnde iam ultra prophetia, non visio sed onus vel pondus domini apud eos dicebatur, & ideo dominus ad Ieremiam dicebat. Si interrogaueris te populus & cetera, & hic sententia plenius habetur in glo.*

CAP. XXIV.

CAPVT XXIV.

Stendit. Notandum hanc visionem factam esse tempore Sedechie, postquam Iechonias ductus est in transfmigrationem, non in captiuitate: quia vltro se tradidit.

Stendit mihi dominus, & ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioa-

chim regem Iuda, & principes eius, & fabrum & inclusorem de Ierusalem, & adduxit eos in Babylonem. Et calathus vnus ficus bonas habebat nimis, vt solent ficus esse primi temporis. Et calathus vnus ficus habebat malas nimis, que comedi non poterant, eo quod essent male. Et dixit dominus ad me: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus: ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde: que comedi non possunt, eo quod sint male. Et factum est verbum domini ad me, dicens. Hec dicit dominus Deus Israel: Sicut ficus habet bonas, sic cognoscam transfmigrationem Iuda, quam emisi de loco isto in terram Chaldæorum in bonum, & ponam oculos meos super eos, & ad placandum, vt reducam eos in terram hanc, & edificabo eos & non destruam, & plarabo eos & non euellam, & dabo eis cor, vt sciant me, quia ego sum dominus. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum, quia reuertentur ad me in toto corde suo, vt sicut ficus pessima, que comedi non possunt, eo quod sint mala, hanc dicit dominus: sic dabo Sedechiam regem Iuda, & principes eius & reliquos de Ierusalem qui remanserunt in vrbe hac, & qui habitant in terra Aegypti. Et dabo eos in vexationem, Ierusalem captos atque translatos in terram Chaldæorum, rursusque ad locum pristinum reuersuros, vt Ieremiam & alios prophetas. Qui vero peccatores fuerunt in terra hac & in valle lachrymarum esse morituros.

Sicut ficus habet bonas, sic cognoscam transfmigrationem Iuda, quam emisi de loco isto in terram Chaldæorum in bonum, & ponam oculos meos super eos, & ad placandum, vt reducam eos in terram hanc, & edificabo eos & non destruam, & plarabo eos & non euellam, & dabo eis cor, vt sciant me, quia ego sum dominus. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum, quia reuertentur ad me in toto corde suo, vt sicut ficus pessima, que comedi non possunt, eo quod sint mala, hanc dicit dominus: sic dabo Sedechiam regem Iuda, & principes eius & reliquos de Ierusalem qui remanserunt in vrbe hac, & qui habitant in terra Aegypti. Et dabo eos in vexationem,

Ierusalem captos atque translatos in terram Chaldæorum, rursusque ad locum pristinum reuersuros, vt Ieremiam & alios prophetas. Qui vero peccatores fuerunt in terra hac & in valle lachrymarum esse morituros.

Et ponam. In captiuitate posuit oculos suos super illos & dedit

Et dedit

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXIV.

Stendit. Superius posita est Ieremie propheta, hic consequenter ostenditur in parte impleta. Et diuiditur in duas, quia primo ostenditur hac impletio, secundo ponitur propheta Ieremie repetitio, cap. seq. Prima in duas, quia primo ponitur quedam imaginaria visio, & secundo ponitur eius expositio, ibi. Et factum est, aliter, n. non fuisse vera propheta: nisi Ieremias intellexisset visionem sicut Pharaon videns spicas, non fuit propheta, quia non intellexit significationem, propter quod dicitur Dan. 10. a. Intelligentia opus est in visione. Circa primum dicitur.

- 1 Ecce duo cal. Hoc vidit Ieremias primo visione imaginaria. Et subditur huius visionis tempus, cum dicitur.
2 Postquam transf De qua translatione plenius dictum est, supra 2. c.
3 Et fabrum. i. artificem subtilem.
4 Et inclusorem. i. aurifabrum, qui gemmas preciosas ponit in auro, vel argento, & in hoc patet prophetiam Ieremie impletam esse in parte, qui frequenter predixerat regem, & populum in Babylonem ducendum. Cetera patent in litera, quantum ad visionem imaginariam.
5 Et factum. Hic consequenter ponitur expositio siue intellectus dicitur.

MORALITER.

1 Ostendit mihi domi. Per quod signantur duae ciuitates, scilicet Dei, & diaboli. Per calathum autem ficus bonas habentem signatur ciuitas Dei. Cines autem Dei, sunt boni Christiani dulces dulcore gratiae & dispositi ad dulcedinem gloriae. Ficus mala, sunt ciues diaboli, pleni amaritudine culpa, & dispositi ad amaritudinem gehennae.

Et a visionis, cum dicitur.

7 Sicut ficus. i. transfmigrantis dabo gratiam meam, & erit eis multo melius quam illis qui remanserunt in Iudaea, quia Ioaachim rex Iuda per filium Nabuchodonosor fuit repositus in magno statu valde, secundum quod habetur 4. Reg. vl. & Daniel & socij eius & Mardocheus, qui fuerunt de transfmigratis cum Ioaachim, fuerunt multum honorati a regibus, vt patet in libris Hester & Daniel. Hec autem visio facta fuit Ieremie, quia illi qui erant in Ierusalem cum Sedechia rege reputabant miseris Ioaachim rege & alios qui cum eo deduci fuerant in Babylonem.

8 Et reducam. Licet. n. Ioaachim, Daniel, & socij eius & Mardocheus non redierint in personis proprijs redierunt tamen in posteris suis plures etiam illorum qui cum eis transfmigraverunt completi septuaginta annis etiam in Iudaeam redierunt.

9 Et edificabo. i. multiplicabo eos in prole & bonis temporalibus.

10 Et dabo eis cor vt sciant. multiplicando eos in bonis spiritalibus.
11 Et sicut ficus pessima. que sunt abominabiles.
12 Sic dabo. Mibi & hominibus abominabilem, quia postea fuit captus & exoculatus, & filij eius & nobiles occisi, & populus partim occisus & partim captiuatus, & ciuitas combusta & ex hoc patet huius literae sententia vsque ibi.

Et in

nae. Et de bonis ficis dicitur, quod erant sicut ficus primi temporis. Id est similes Christianis ecclesie primitiue. De quorum charitate dicitur Actuum 4. f. Multitudo dinis credentium erat cor vnum, & anima vna, &c. E quo patet, quod in eis erat charitatis dulcedo magna. De malis autem ficis subditur.

Comedi non poterant eo. Quia Christiani in malitia oblati Christo non possunt incorporari per fidem charitable formatam.

Item

les fuerunt Philosophi qui naturali bono & intelligentia creatoris, non tam sequi visi sunt quam laudare virtutes) quamque sunt in templo Dei, prophetae, scilicet, & Apostoli quarum vna ait: Lac dedi vobis, &c. Et: Filioli mei quos iterum paruro donec Christus formetur in vobis. unde dicitur: Ficus bonas, bonas, & ficus malas malas valde. d. Et calathus. Re. Hieronymus. Nos simplices quatenus historias, calathum bonarum ficorum dicimus Iechoniam, qui Ieremie consilio tradidit se regi Babyonio, cui a domino prospera pollicentur. Malarum autem Sedechiam, qui contradicens sententiae domini captus est & caecatus, & in Babylonem ductus, & ibi mortuus.

Et factum est. Hieronimus. Delirat hoc loco allegoricus interpres, vim cupiens facere historiae, referensque de caelesti

dedit

dedit eis terrā exer- cere, domos ædifi- care, pomeria plan- tare Daniel de ca- ptiuo princeps fa- ctus est. Tres pueri de fornace glorio- sè liberati sunt. Ex- pletis. 70. annis. sub

afflictionemque omnibus regnis terræ, in opprobrium & in parabolam & in prouerbium & in maledictionem in vniuer- sis locis ad quæ cecici eos: & mittam in eis gladium & famem & pestem, donec consumantur ad terrā quam dedi cis & pa- tribus eorum.

Zorobabel & Iesu D 1 sacerdote magno magna pars reuer- sa est in Ierusalē. Hieron. Totam huius visionis simul proposui pericopē ne sensum in expo- sitione diuiderem.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et in maledictionem. quia post istam miseriam: quicumque maledicebat alteri sic dicebat. Sic accidit tibi sicut Sedechie regi

populo eius.

2 Et mit. quia aliqui eorum fuerunt mortui gladio & aliqui fame, & aliqui corruptione aeris seu mortalitate.

MORALITER.

Item aliter potest exponi, ut per ficus bonas intelligantur boni religiosi, qui sunt sicut ficus pruni temporis. Similes primis fratribus fundatoribus suæ religionis. Per malas autem

autem ficus intelligantur fratres mali, qui comedi non possunt, id est regulari disciplina incorporari. Vnde dicit Augustinus: Sicut non inueni meliores his qui in monasteriis profecerunt, ita non inueni peiores his qui in monasterijs defecerunt.

CAP. XXV.

V Erbum. Hec priora sunt sterita visione. Il- a. n. sub Sedechia facta est, Iecho- b. nia iam translato- n. Babylonem: hæc autem sub Ioachim filio Iosie & patre Iechonie. Non enim curæ est prophetæ tem- c. pora conseruare, quod desiderant eges historiarum, sed scribere quæ audi- d. toribus & lectoribus debeant profi- cere: unde & in Psalterio, malè q-

CAP. XXV.

Erbum quod factum est ad Ieremiam de om- ni populo Iudæ in anno quarto Ioachim filij Iosie regis Iuda. Ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis, quod loquutus est Ieremias propheta ad omnem populum Iuda, & ad vniuersos habitatores Ierusalem, dicens: A tertio deci- mo anno Iosie filij Amon regis Iuda, vsque ad diem hanc, est ipse tertius & vicesimus annus, factum est verbum domini ad me, & loquutus sum ad vos de nocte consurgens & loquens, & nō audistis. Et misit dñs ad vos omnes seruos

1 Ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis hoc in Lxx. non habetur.

Non vnum.

Tamen.

sub quo propheta E 1 uit annis. 19. cui successit filiuseius 2 Ioachaz, quo statim capto a Pharaone Nechao, Ioachim frater eius regnum obtinuit: In cuius regni quarto anno factus est ad Ieremiam iste sermo domini. Ita ergo vigesimusterti^o annus erat Ieremie propheta, ex quo lo- 5 qui coepit ad popu- 6 lum: Nec vnquam 7 cessauit sed singu- 8 lis diebus summo 9 diluculo & nocte

lam iuxta textum historiarum Psalmodum ordinem requi- unt, quod non obseruat carmen lyricum.

An. quar. Quarto anno regis Ioachim filij Iosie, patris Iechonie, Nabuchodonosor Babylonium suscepit imperium: & ita contigit ut annus qui primus erat Nabuchodonosor in Babylone, quartus esset in Ierusalē regis Ioachim. Octauo denique anno regni sui Iechoniam cum matre & principibus duxit in captiuitatem qui trib. tantum mensibus post interfectionem patris Ioachim, regna- uit. Ioachim autem interfectus est. 1. anno regni sui.

A ter. deci. an. A tredicesimo anno regni Iosie, qui regna- uit in Ierusalē annos. 30. & vnū, coepit Iere. prophetare, sub

batur, nec tamen audierunt. Si autem ut volunt hæretici, lex semel in adiutorium data est, & constituta præcepta, quæ proprio arbitrio vel facimus vel negligimus quare propheta se ingerit & quotidie replicat mandata Dei, si semel accepta sufficiunt? Sed ostendit nos semper Dei auxilio indigere, nec sufficere quod semel datum est, nisi assidue domini admonitione reuocetur.

Et misit. Non per unum prophetam, sed per omnes populum suum admonuit, & quasi in vigilijs & excubijs constitutus, surrexit diluculo ut commoneret, & non audierunt, ut quanto crebrior admonitio, tanto con- temptus maior.

renouetur.

Neque

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXV.

Erbum. Hic ponitur replicatio prophetie Ieremie, & primò quantum ad hoc quod reprehenderat populi malitiam, secundò quantum ad hoc quod prænu- uerat penam ibi: Propterea. Circa primum primò notatur tempus, cum dicitur.

In anno quarto, &c. Ex quo patet quod hæc reuelatio facta Ieremie fuit ante transmigrationem, præceden. cap. dictam, quia Iechonias siue Ioachim sub quo facta est illa transmigratio fuit filius Iosie Ioachim, sicut dictum est supra 22. & idè subditur: Post quæ, est, Post istam reuelationem factam Ieremie, translatus est Iechonias, quia octauo anno post includendo hunc quartum annum Ioachim patris eius translatus fuit.

Ipse est an. quod patet ex hoc quod 19. anno Nabuchodonosor destructa fuit Ierusalē 4. Reg. vi. & a quarto anno istius Ioachim inclu-

inclusiue vsque ad undecimum annum Sedechie in quo destructa fuit ciuitas fluxerunt decem & nouem anni, scilicet, octo de regno Ioachim, qui 11. annis regnauit, & undecim de regno Sedechie. Cætera patent vsque ibi.

4 A tertio de. ubi incipit ista replicatio, quia a tertio decimo anno Iosie cepit Ieremias prophetare: a quo tempore fluxerunt anni vigintitres, vsque ad quartum annum Ioachim ideo subditur: Ipse est tertius & vigesimus annus.

5 Et loquutus. Id est, vigilanter & perseveranter.

6 Et non au. Vos emendando.

7 Et misit dominus ad vos, &c. Ex quo patet, quod illo tempore fuerunt alij sancti prophetae, qui mouebant populum ad bonū.

8 Consurgens diluculo mit. Id est valde diligenter vos admonens.

9 Et non audi. Quasi dicat, perseverantia vestra in malo non prouenit ex defectu diuine, misericordie sed ex parte malitie vestre. Cætera patent in litera.

Propterea

MORALITER.

Verbum quod fa. In hoc. c. replicat Ieremias contra populum Iudæ multiplicationem peccatorum & obstinationem per quod signatur multiplicatio peccatorum & ob- stratio in malis Christianis maximè temporibus Antichristi sicut dicitur Matth. 24. b. Et quoniam abundabit iniqui-

iniquitas, refrigescet charitas multorum.

7 Et misit dominus ad vos omnes seruos suos, &c. Propterea, &c. Per punitionem populi Iudæ quæ Ieremias hic prænu- uenit futuram: per regem Babylonis & eius exercitum, signatur tribulatio populi Christiani futura temporibus Antichristi ad puniendum malos, & purgandum electos. De qua tribulatione subditur.

Et po-

A Neque inili. Tan a
 A ta fuit duritia, vt
 nec habitum qui-
 dem audientis as-
 sumerent, & incli-
 narent aures suas
 commonente do-
 mino, vt reuenterē
 tur. Et notanda est
 diuina Dei clemē-
 tia infinita quē nō
 suppliciu pro sce-
 lere irrogat.
 b *Poli Deos, &c.*
 Q. d. Hecum supe-
 riorib. monebam,
 ne dijs alienis ser-
 uiretis, nec me ad
 iracundiam prouo-
 caretis, & nolētem
 ad pœnam vestrā
 cogeretis.
 c *Et assu.* Non si-
 cut propheta, &
 alij sancti qui Deo
 seruiunt, sed quia
 in euerfione Ieru-
 salem domini ser-
 uiat voluntati, s̄m
 illud: Quos tradidi
 Satana, vt discant non
 blasphemare.
 d *Et addu. eos, &c.*
 Hæc sunt præmia
 contemptorum &
 Deum audire no-
 lentiu. Quidquid
 ergo mali su p nos
 adducitur, nostra
 peccata merentur:
 Et sicut Gentes cō-
 tra Ierusalem ad-
 ductæ sunt: sic ho-

† operibus.

Nota clemen-
tiam Dei.

2 Tim. 1. d.

Conciliabuli
malignantium

neque inclinastis aures vestras, vt audiretis, cū diceret: † Re-
 uertimini vnusquisq; viā sua mala, & a pessimis † cogitā-
 tionibus vestris, & habitabit in terra quā dedit dominus
 vobis & patrib. vestris a sæculo & vsq; in sæculum. Et nolite
 ire post deos alienos, vt seruitatis eis adoretisq; eos: neque
 me ad iracundiā prouocetis in operibus manuum vestrarū
 & nō affligem vos. Et nō audistis me, dicit dñs: vt me ad ira-
 cundiam prouocaretis in operibus manuum vestrarum in
 malum vestrum. Propterea hæc dicit dominus exercituum:
 Pro eo quod non audistis verba mea: Ecce ego mittam & af-
 sumā vniuersas cognationes aq̄ilonis, ait dñs, & Nabucho-
 donosor regem Babylonis seruum meum & adducam eos
 super terram istā, & super habitatores eius, & super omnes
 nationes quæ in circumitu illius sunt, & interficiam eos,
 & ponā eos in stuporem & in sibilum, & in solitudines sem-
 piternas: Perdamque ex eis uocem gaudij, & uocem lætitiæ,
 vocē sponſi, & vocem sponſæ, vocem mōlæ & lūmen lucer-
 nę. Et erit vniuersa terra eius in solitudinem & in stuporem.
 Et seruient omnes Gentes istæ regi Babylonis septuaginta
 annis. † Cumque impleti fuerint anni septuaginta, visitabo
 super regem Babylonis, & super gentem illam, dicit domi-
 nus iniquitatem eorum, & super terram Chaldæorū, & po-
 nam illam in solitudines sempiternas. Et adducam super ter-
 ram illam omnia verba mea quæ loquutus sum contra eā,

a *Operatione.* b *Quæ sine opere reputat in, e. cato*
 a *† Promittit præmium. † fecerit. † præceptum.* (Sei vi 10 filiorum aut riu.
 † Ostendit Dei d. na esse perpetua si digni fuerint quibus data sunt.
 † Dicit dominus, vt me ad iracundiam prouo. in npe. manuum vestrarum, in malum ve. hoci. LXX.
 non habetur.
 a *† Quia me ad iracundiam prouo. & vocantem ad pœnitentiam contempſistis.*
 † Angelos qui exierunt Gentes. a *† Iuxta strum Ierusalem, in aquilone sunt Chaldæi.*
 a *† Qui est miraculi & stuporis iudicium.*
 † *† vt non habeant Deum patrem.*
 a *† Christi qui habet sponſam sponſus est.* † *† Ecclenasticæ fidei.* b *† Vt non conterantur*
 mea sumenta, & populis tribuantur. † *† Doctrinam prophetarum. † Lucerna pe-*
 dibu. meis ver. tu & lu. se. meis. d *† Ioannes quoque erat lucerna lucens.*

probatur, vt magi-
 stri eorum nō de-
 ceāt verbum Dei,
 sed sibilēt ad instar
 colubri, in quibus
 vox gaudij & læti-
 tiæ perijt, vt nō au-
 diant illud Apосто-
 li: *Gaudete in domino*
semper, iterum dico
gaudete.
 † *Es: serui.* Sicut Ie-
 rusalem post. 70.
 annos pristinos ha-
 bitatores recipit, &
 expletis supplicijs
 pristina fœlicitate
 fruitur obediens
 sententiæ Dei, sic
 rex Babylonis in
 superbiam elatus
 & suis assignans vi-
 ribus q̄ regnat in
 Gētibus, a Mœdis
 & Persis destruit.
 Denique vtq; ho-
 die Babylonis tan-
 tum reliquæ man-
 ent, quam posuit
 Deus in sempiter-
 nam solitudinem,
 qui impleuit oīa
 verba Ieremię qui
 in sequentib. quæ
 Babylō passura sit
 propheticō sermo-
 ne describit.
 g *Cum imple.* No-
 ta, quod nō solum
 cōtra Babylonem
 prophetat iere. sed
 contra oēs Gentes
 quę in exercitu Ba-

bylonis fuerunt, & contra populū Dei dimicauerunt. vñ
 in sequētib. contra Aegyptū & Philisthijm & Moab, &c.
 Sum-

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Propterea. Hic consequenter ponitur replicatio prophetiæ quā
 diuiso. tum ad pœnam. Et primò exprimitur pœna Iudæorum, secundò pœ-
 na suorum aduersariorum, ibi: Cumque impleti. & hoc fuit ad
 consolationem aliquorum bonorum qui erant in populo Iudæ, vt di-
 ctum est, supra. 17. Circa primum dicitur.
- 2 Pro eo quod. Sed obstinati estis in malitia vestra.
- 3 Ecce ego. Ex instinctu enim diuino Nabuchodonosor & bella-
 tores sui acceperunt audaciam & constantiam impugnandi Iudæā,
 vt eius habitatores de suis malis multiplicibus & magnis secundum
 ordinem diuine iustitiæ punirentur.
- 4 Seruum me. in quantum exequebatur diuinam iustitiā.
- 5 Et adducam eos, &c. & super om. Quia Idumai, Philis-
 tæi & alij circa Iudæam habitantes fuerunt per Nabuchodonosor
 depredati & captiuati, & eorum captiuitas hic denunciatur, cum
 pœnam Iudæorum qui sperabant eorum adiutorio resistere regi Ba-
 bylonis. Cetera patent vsque ibi.
- 9 Vocem mo. Per hoc designatur captiuitas habitatorum &
 sic non erit opus mōlæ neque lucernæ, propter defectum habitatorū.
- 10 Cumq; im. Hic consequenter prædicitur pœna aduersantium
 Iudæis

Iudæis ad bonorum consolationem, vt prædictum est. Et diuiditur in
 duas partes, quia primò prædicitur destructio Babyloniorum singu-
 lariter, secundò multorum generaliter, ibi: Quia sic. Circa primum
 notatur tempus destructionis Babylonicę, cum dicitur: Cumque
 impleti fuerint septuaginta anni. ipsum & regnum eius de-
 struendo, quod fuit impletum in occisione Baithasar regis Babylonis
 quia tunc regnum suum datum est Mædis & Persis, vt habetur
 Dan. 5. Numeratio tamen istorum septuaginta annorum variè in-
 choatur a diuersis. Expositores enim nostri cōmuniter incipiunt eam
 a destructione Ierusalem vndecimo anno Sedechię. Rab. Sal. incho-
 eam a quarto anno regni Ioachim filij Iose, qui fuit annus primus
 Nabuchodonosor regis, vt dicitur in principio huius ca. Ab isto v-
 rò anno exclusiue vsque ad vndecimum annum Sedechię fluxerunt
 decem et octo anni. Septem de regno Ioachim, qui regnauit vndeci-
 annis, & vndecim de regno Sedechię: tempus autem Iechonię q̄
 regnauit inter illos duos includitur in illis decem & octo annis, &
 non computatur per se, quia regnauit tantum tribus mensibus.
 ista patent ex. 4. Reg. 24.
 11 Et ponam. Quia Babylon nō fuit reedificata, et inhabitabi-
 facta est, secundū quod habetur Isa. 13. n. Nō habitabitur vsq;
 finem

MORALITER.

† Et po. eos, &c. quia tunc erit tribulatio magna quanta
 non fuit antea.
 † Perd. ex. Quia tunc auferetur celebratio solennis diui-
 norum ab ecclesia, quæ debet fieri cum mentis lætitia.
 Pf. 84. a. Cor. meum & caro mea exultauerūt in Deum
 viuum, & hoc signatur per hoc quod dicitur.
 † Et no. quæ dicitur a latitudine: quod proprie fit quan-
 do gaudium mentis redundat in corpore.
 † Vocem spon. i. mutuan consolationem prælati & sue
 ecclesię. Nulli enim aut pauci tunc audebunt se prælatos
 ecclesię confiteri, ne ducantur ad tormenta primi, sicut
 fuit temporibus ecclesię primitiue.
 9 Vocem. Id est, prædicationis qua teritur frumentum fa-
 cræ scripturæ populis exponendo.

† Et lu. i. doctrinam sacre scripturę, quam nullus aud-
 bit publicè legere, de qua dicitur Prouer. 6. c. mandatum
 cerna est, &c.
 10 Cumque imple. Hic Ieremias prænunciat destructio-
 nis regis Babylonis & regni sui, per quam signatur Antich-
 risti mors & sui exercitus, saltem pro parte magna qua
 Christus faciet, sicut dñs. 2. Tes. b. Quem dñs Iesus inter-
 ciet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus si-
 † Anst. Qui numerus confurgit ex duobus denarij per
 ptenarium, & vterque numerus perfectionem signat
 per hoc q̄ Antichristi persecutio erit vltima: & sic ec-
 się tribulatio erit consummata. Quod autem septenar
 numerus perfectionem significet dicit Gregor. hom.
 quoniam omne tempus septem diebus comprehen-
 tur, reuē septenario numero vniuersitas signatur:
 † militet

Ca Sume calicem vini furoris, &c. Propinatio calicis domini ei furoris indicium est, quod omnes Gentes quae contra Dei populum dimiarunt, bibant de alicem furoris domini, unde Isaias: alicem furoris domini bibisti & euacuasti, propterea cofurges. sic autem calix leo bibitur a cunctis Gentibus, vt vniuersi infant, quod quidam iuuis interpres bonam partem accipit ad instar carticis potionis, quidquid cholera & pituitae & nox humoris in pectore est, foras excopellat, & priuam salutem restuat. Pro Ieremina quoque Saluator accipitur, quod cunctis Gentibus popinat ad quas missus est, vt abieci idololatriam Dei seculibus dedicaret. Quod contra rim esse scripturas sanctae monstrat sequentia. Non enim pro remedio (cutille delirat) quia propinatur, sed pro poena.

b Ierusalem & ciuitatibus Iuda, &c. Quasi dicat Putabam, quod solis Gentibus propinarem, & ideo huic minister me laetus obtuleram, sed inter ceteras Gentes immoderate ceteras propinaui Ierusalem & ciuitatibus Iuda, &c. vnde supra. Seduxisti me domine & seductus sum.

c Pharaoni.

NICOLAUS DE LYRA.
fim. Licet autem Babylonij in destructione Iudeorum fuerint executores diuinae iustitiae, vt praedictum est, tamen fecerunt hoc iniqua voluntate, & attribuentes victoriam illam & alias arroganter suae potestati & non diuinae virtuti propter quod: meruerunt a Deo puniri.
 1 Quia seruis, s. Chaldaeis.
 2 Cum essent, s. Iudaei & aliae nationes subiugatae Chaldaeis.
 3 Et reges. Erant in istis Gentibus, quasi diceret, non fuerunt subiugati virtute Chaldaeorum, sed diuina: ideo debuerunt puniri pro sua superbia, propter quod subditur: Et reddam eis secundum opera eorum, &c.
 4 Quia sic dicit dominus exercituum Deus Israel. Hic ponitur poenitentia multorum generaliter. Et diuiditur in tres partes, quae primo praedicitur haec poenitentia. Secundo dicit confirmatio, ibi: Cuique voluerint. Tertio resumitur Iudeorum destructio, ibi: Vilate. Circa primum dicitur Ieremia a domino.
 5 Sume calicem, &c. Per quem intelligitur afflictio seu poenitentia a Deo.
 6 Et propinabis de illo cunctis Gentibus, &c. i. prophetabis haec poenitentiam super eas venturam: Et dicit, propinabis, prosequendo metaphoram de calice.
 7 Et turbabuntur & insanient. Id est, fugiet ab eis mens & consilium.
 8 A facie gladii, &c. Id est, praeter timorem gladiorum super eos venientium.
 9 Et accepi calicem de manu domini, &c. i. auctoritatem prophetandi poenitentiam venturam. Et dicunt aliqui quod videbat imaginaria visionem calicem a Deo sibi tradi, & per ipsum propinare reb. & Gentibus infrascriptis: & intelligebat visionis significationem: Et primo ponitur poenitentia Iudeorum cum dicitur.
 10 Ierusalem & ci. &c. sicut est dies ista. Loquitur de futuro per modum presentis propter certitudinem euentus, quia dies accipit hic pro die destructionis ciuitatis & templi futura sub Sedechia,

omne quod scriptum est in libro isto, quaecumque prophetauit Ieremias aduersum omnes Gentes, quia seruerunt eis cum essent Gentes multae & reges magni, & reddam eis secundum opera eorum, & secundum facta manuum suarum. Quia sic dicit dominus exercituum Deus Israel: Sume calicem vini furoris huius de manu mea, & propinabis de illo cunctis Gentibus. ad quas ego mittam te, & bibent, & turbabuntur & insanient a facie gladii, quem ego mittam inter eos. Et accepi calicem de manu domini, & propinaui cunctis Gentibus ad quas misit me dominus; Ierusalem & ciuitatibus Iuda, & regibus eius & principibus eius, vt dare eos in solitudinem & in stuporem & in sibilum & in maledictionem sicut est dies ista Pharaoni regi Aegypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius, & vniuersis generaliter, cunctis regibus terrae Aegypti, & cunctis regibus terrae Philistim & Acalonis & Gazae & Accaron & Azoti & reliquis: Idumeae & Moab & filijs Ammon, & cunctis regibus Tyri & vniuersis regibus Sidonis, & regibus terrae insularum qui sunt trans mare, & Dedan & Thema & Buz & vniuersis qui attonsi sunt in comam, & cunctis regibus Arabiae, & cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto, & cunctis regibus Zamari, & cunctis regibus Elam, & cunctis regibus Maedorum, cunctis quoque regibus aquilonis de propere & de longe, & vnicuique contra fratrem suum, & omnibus regnis terrae, quae super faciem eius sunt. Et rex Sefach bibit post eos. Et dices ad eos: Hec dicit dominus

cessit Arabia, intelligantur esse reges solitudinis. Et rex Sefach, &c. Quasi dicat Omnes in circumiuncta nationes Babylonio subiacebunt imperio, & seruent, & bibent de calice eius vnde. Calix aureus Babylonis in huiusmodi nomen terram. Rex Babylonis nouissimus bibit propinantis

c Pharaoni.

11 Pharaoni re. &c. quia dedit occisionem regi Sedechiae rebellandi Nabuchodonosor promittens ei subsidium: ex qua rebellionem sequuta est dicta destructio.
12 Cunctis re. ter. Au. In Hebraeo habetur: Terra Hus. de qua fuit Iob: & illa est vicina Iudaeae a parte orientis.
13 Et cunctis re. terrae. Isti erant vicini Iudeorum a parte occidentis.
14 Et reliquis, &c. qui similiter erant propinqui Iudaeis.
15 Et cunctis re. &c. Tyri enim & Sidon erant vicini Iudaeae a parte aquilonis.
16 Et re. ter. insu. &c. i. ultra aliquam partem maris respectu terrae promissionis, sicut sunt Cyprus, Rhodus & consimiles, si enim essent totaliter trans mare, iam non essent insulae.
17 Et vni. qui atton. &c. i. Agariis qui habebant capillos reisos admodum pugilum. In Hebraeo habetur: Et vniuersis angulatis, per quos intelliguntur illi qui habitabant circa angulos terrae promissionis, vt dicunt aliqui. Et subduntur multa nomina regum & terrarum, & postea subditur.
18 Et omnibus. est hyperbole ad designandam multitudinem terrarum & regnorum, quae Chaldaei subiecerunt sibi sicut. I. Esd. 1. a. dixit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terrae dedit mihi dominus & tamen medietas terrae habitabilis non erat sibi subiecta, & per talem modum loquendi dicitur communiter. Tota ciuitas vadit ad tale spectaculum, licet maior pars remaneat. Poenitentia autem istorum hic ponitur, quia fuerunt cum Nabuchodonosor in destructione Iudeorum: tamen multi eorum debuissent magis inuisse Iudeos ratione vicinitatis, sicut Philistim & Tyri & Sidonij & consimiles, vel ratione consanguinitatis, sicut Idumei qui descenderent ab Esau fratre Iacob, & Moabitae & Amonitae, qui descenderent a Loth nepote Abraham.
19 Et rex. Se. &c. puniuntur. Per Sefach intelligitur rex Babylonis, vt dicit Hiero. et Hebraei. Rō huius est, quia Sefach et Babel per quod

c Pharaoni regi Aegypti. Post Ierusalem bibit Pharaon, sup. 20. b. rex Aegypti & serui ei & principes, & vniuersus populus & qui non quidem est Aegyptius, sed in eius regione bus commoratur. d. Philistim et Acalonis, &c. Generali nomine terram Palaestinarum significat, vt res specialiter nominat, solum Geth tacet, quam in reliquis Azoti intelligit, cui est affinis: Palaestinos autem a Babylonij captos atque vastatos scribit Isaias. e. Tyri & vniuersis regibus, &c. Tyri & Sidon sunt in litore Phoenicis quae a Babylonij superate sunt Quorum Carthago colonia: vnde Poeni quasi Phoeni corrupto sermone appellantur. Quorum lingua Hebraica magna ex parte confinis est f. Regibus Elam & cunctis, &c. Quia sequitur Elam & reges Maedorum, arbitrantur Zabari esse Persidis regionem. Nisi forte quia praecessit Arabia, intelligantur esse reges solitudinis. g. Et rex Sefach, &c. Quasi dicat Omnes in circumiuncta nationes Babylonio subiacebunt imperio, & seruent, & bibent de calice eius vnde. Calix aureus Babylonis in huiusmodi nomen terram. Rex Babylonis nouissimus bibit propinantis

f Regibus Elam & cunctis, &c. Quia sequitur Elam & reges Maedorum, arbitrantur Zabari esse Persidis regionem. Nisi forte quia praecessit Arabia, intelligantur esse reges solitudinis.

g Et rex Sefach, &c. Quasi dicat Omnes in circumiuncta nationes Babylonio subiacebunt imperio, & seruent, & bibent de calice eius vnde. Calix aureus Babylonis in huiusmodi nomen terram. Rex Babylonis nouissimus bibit propinantis

tibus
 t. terminus anguli mundi. Carthago a Phoenicibus co-dita.
 t. quibuscumque cum proximo suo.
 * intelli-

tribus Medis & Persis Babylō que Hebraicē Babel, Sefach quoque dicitur. Sicut. n. Gracum alphabetum vsque ad nouissimā literam per ordinē legimus i. alpha. beta &c. vsque. Rursumque propter memoriam paruulorum lectōnis ordinē vertimus, & primis extrema miscemus.

v.g. alpha, beta: pfi. Sic apud Hebræos primum est: aleph, simberh, tertium gymel. & sic vsque ad. 22. idest extremam literam tau, cui penultima est sin. Legimus itaq; alep, tau, beth, sin, cū venerimus ad medium: lamech literæ occurrit caph, & vt rectē legimus Babel, ita ordine commutato legimus Sefach:

Vocales autem literæ inter beth & lamech sin & caph iuxta idioma lingue Hebrææ i hoc nomine non ponuntur: quod forsitan propheta veluit prudenter ne Babyloniorū contra se moueret insaniam, sicut Apostolus contra Romanum Imperium de Antichristo scribēs ait: Qui tenet teneat, donec de medio fiat. Romanū significans imperiū, ante Antichristum secundum Danielem destruendum.

a Bibite & inebria. Hiero. Allegorici interpretes omnem hunc locum ad cunctas referunt nationes, quas inebriauit diabolus calice peccatorum, & nouissimus ipse bibet supplicia & cruciatus. vnde: Quē dominus Iesus interfusi. oris

spi. oris sui. Et Nouissimus autem inimicus, destruetur mors. b Dominus de ex. &c. Hierony. Allegorici interpretes iuxta. LXX. hunc locum ad bonam partem referunt. Dominus inquit de excelso responsum dabit his, scilicet quos saluaturus est, & de loco sancto suo dabit vocem suā respondebitq; sermonem in loco suo. illi autem quasi vindemiantes pleni fructibus illius sententię respondebunt super omnes habitatores terræ, &c. Veniet autē interitus non super vniuersam terram, sed super partem terræ eorum. s. qui non credunt. Iudicium enim erit in Gentibus, & ipse iudicabitur cum oī carne: Impij autem tradentur gladio. Quia sunt Gentium diuersa merita, non credit iam iudicatus est, in eo. s. quod nō credit. Sed qui non credunt diuisis afficientur supplicijs. d Ecce egre. &c. Erubescant qui vniuersam scripturæ sancta facientes in bonam partem accipiunt domini comminationes. Hierony. Ecce egre. &c. Puto e-

a exercituū deus Israel: Bibite & inebriamini et vomite cadite et nolite confurgere a facie gladij, quem ego mittam inter vos. Cumque noluerint accipere calicem de manu tua vt bibant, dices ad eos: Hæc dicit dominus exercituum: Bibentes bibetis: Quia ecce in ciuitate, in qua inuocatum est nomen meum, ego incipio affligere, et vōs quasi innocentes et immunes eritis? Non eritis immunes Gladiū enim ego voco super omnes habitatores terræ, dicit dominus exercituū.

Et tu prophetabis ad eos omnia verba hæc et dices ad illos.

† Dominus de excelso rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit vocem suam. Rugietes rugiet super te decorem suum. † Celeuma quasi calcantium cōcinetur aduersus omnes habitatores terræ. Peruenit sonitus vsque ad extrema terrę, quia iudicium domino cum Gentibus. † Iudicatur ipse cum omni carne, impios † tradidi gladio, dicit dominus. Hęc dicit dominus exercituum: Ecce egredietur afflictio de gente in gentem, & turbo magnus egredietur † a summitatibus terrę: & erunt interfecti domini in Die illa † a summo terrę vsq; ad summum eius. Non plangentur, & non colligentur neque

hoc loco dominum dixisse: Consurget. s. gens, aduersus gentem & reg. &c. Sunt autem hæc facta iuxta historiam cum a rege Babylonio cunctę in circumitu subiugate sunt nationes, iuxta prophetiam verō in consummatione mundi futura sunt.

† clamor gau dij.

2. Tef. 2. b. † ab extremo.

1. Tef. 2. b. †

†

†

NICOLAUS DE LYRA.

* intelligitur rex Babylonis, in Hebræo scribitur literis sibi correspondentibus. Ad cuius intellectum sciendum, quod pueri apud Hebræos & Latinos addiscunt alphabetum primo ordine recto procedendo de prima litera ad vltimam. secundo ordine retrogrado incipiendo ab vltima litera ad primam redeundo, et si isti duo ordines iuxta se scribantur vltima litera, s. sin, correspondet ipsi aleph que est prima in ordine primo, & penultima litera, s. sin correspondet ipsi beth que est secunda, & sic consequenter procedendo ex vtraque parte versus medium alphabeti vbi caph & lamech sibi, correspondent dicto modo. Nunc autem sic est quod hoc nomen Babel in Heb. scribitur per tres literas tantū, s. per duplicem beth & vnam lamech: & similiter hoc nomen Sefach per tres, s. per duplicem sin & per vnam caph, Ex quo patet, qd scribitur per literas sibi correspondentes modo prædicto. Quando verō Iudæi volunt aliquid velate scribere bene faciunt talem commutationem literarum: & hoc modo scripsit hic Iere. deiectionem Chaldeorum velate: & huic dicto concordat quod infra. 5. 1. c. Babylon nominatur Sefach, vt dicit Hieronymus ne forte prouocaret insaniam Chaldeorum contra Iudæos, qui redigendi erant sub seruitute eorum. Sed quidquid sit de veritate, ista tamen ratio non videtur valere, quia Ieremias in hoc cap. & in plurib. alijs locis scribit deiectionem regis & regni Chaldeorum valde lucidè & apertè: & ideo posset breuius dici quod Sefach est hic nomen regis Aegypti, sicut enim imperatores Romani omnes nominabantur Cæsares, & cum hoc proprium nomen habentes, vt Iulius, Augustus & huiusmodi: sic omnes reges Aegypti vocabantur Pharaones & præter hoc habebant nomen proprium, vt Sefach. 3. Reg. 11. g. Fugit ad Sefach regem Aegypti, & Necho. 4. Reg. 24. et sic de alijs, et sic probabiliter potest dici quod ille rex Aegypti sub quo vltimum fuit regnum in hoc ca. supra exprimitur

primitur nomine communi, cum dicitur: Pharaoni regi Aegypti, &c. Et hic proprio nomine cum dicitur. Et rex Sefach bi. &c. 1 Bibite & inebria. &c. i. sicut homo multum ebrius non habens sensum nec virtutem resistendi, sic nec vos poteritis resistere vni dicitē Dei. 2 Cumq; nol. &c. Hic cōsequēter ponitur cōfirmatio dicti cũ dicitur: Cumq; nol ac. cal. repellēdo prophetiā tuā tanquā falsā. 3 Dices ad eos. confirmando eam. 4 Hęc dicit dñs exercituū. cuius verbum non pot. esse falsum. 5 Bib. bib. i. sustinebitis in pœnā velitis nolitis. Cuius rō subditur. 6 Quia ec. in ciu. in qua. i. in Ierusalē, qd ad cultū Dei erat electa. 7 Ego incipio affligere. s. peccatoris. 8 Et vos quasi inno. &c. Q. d. nullo modo. Cetera patēt vsq; 9 Dominus de excel. rugiet, &c. Loquitur de Deo ad modum vult, sic Deus pro voluntate sua punit peccatores absque resistēt. 10 Rugiet super decorem suū. i. super Ierusalem & templum. 11 Celeuma qua cal. continetur. Celeuma est cantus vniuersitatorum in fine vindemie, quando habetur abundanter vinum in hoc designatur exultatio bellatorum in effusione sanguinis deatorum & multitudine spoliatorum. 12 Iudicatur ip. Idest, ostenditur iustus in peccatorum punitio. In Hebræo habetur: Iudiciū, hoc. idest, iusta Dei punitio. Et ad quod se extendat subditur: Impios tradidi gladio. Sequitur. 13 Ecce af. egre. de Gente in Gentem. Quia Babylonij affligerunt Iudæos, & multa regna supra nominata: & iterum Mædi Persę destruerunt Babylonios. 14 Et erunt inter. domini. i. a domino vel virtute eius. 15 A summo. Hyperbole est ad designandū multitudinē interfectōrum. Et ad idē facit qd subditur: Non plang. & non colligentur. * Vlulate

MORALITER.

† 1 Bibentes. Idest, si non vultis hic sustinere pœna debitā pro

pro peccatis vestris, sustinebitis maiorem velitis nolitis scilicet, pœnam purgatorij vel inferni. † MORALITER

a Vlulate pa. &c. Vlulatus optimatū gregis. Lxx. iubilum arietū. Inter pastores autē, & arietes hoc interest. Quod pastores ecclesiastico gregi cū sapiētia & doctrina p̄sunt. Arietes verò principes videntur in populo sed nihil sapiētia, nihil doctrinā habent, & nimia simplicitate p̄pe stulti sunt, cū autē habuerimus pa...

mi, & quaecunque sint his similia: b A facie irę colūb. &c. Greg. quia in Deū nulla furoris inæqualitas reperitur, furorē dñi irā colūbæ nominavit. Vt enim vim diuinę districcionis imperturbabilē demonstraret, & irā dixit colūbæ. quasi dicat, & districcū iudiciū in-

D Lib. 32 Mora. cap. 6.

sepelientur, in sterquilinum super faciem terrę iacebunt, vlulate pastores, & clamate: & aspergite vos. nere optimates gregis, quia cōpleri sunt dies vestri, vt interficiamini, & t̄ dissipationes vestrę & cadetis quasi vasa p̄ciosa. Et p̄eribit fuga à pastorib. & saluatio ab optimatib. gregis. Vox clamoris pastorū, & vlulat. optimatū gregis, quia vastauit dominus pascua eorū, & t̄ conticuerunt arua t̄ pacis à facie irę furoris domini. Dereliquit quasi leo t̄ tabernaculum suū, quia facta est terra eorū in desolationem t̄ à facie irę colūmbe, & à facie irę furoris domini.

cōcussus exerit, q̄ p̄manens mā fuer̄ punit. vnde, & i extremo iudicio in semet ipso incōmutabilis manēs, nulla vicissitudine ac mutabilitate variatur: sed t̄ electis, & reprobis nequaquam sub specie eiusdem incōmutabilitatis ostēditur Quia & translus iustis, & iratus apparebit in iustis. Teste. n. conscientia in-

Completæ sunt dispersio nes vestrę. Siccata sunt Quia & translus iustis, & iratus apparebit in iustis. Teste. n. conscientia in-

tra semetipfos defecerunt: vnde eorum mentes æquē vnum respiciant, sed non æqualiter modificentur: quia iustis cum benignum ostēdit ante acta iustitia, illis terribilem culpā.

tra semetipfos defecerunt: vnde eorum mentes æquē vnum respiciant, sed non æqualiter modificentur: quia iustis cum benignum ostēdit ante acta iustitia, illis terribilem culpā.

E

NICOLAUS DE LYRA.

Vlulate pastores. Hic reseruitur vastatio iudęorū, cū dicitur: Vlulate past. Vlulatus est vox confusa, & est signū magni dolor. Et aspergi. in signum humiliationis. Optima. gre. id est maiores de populo. Quia con. Quasi dicat terminus vestrę destructionis instat. Et cade. irrecupabiliter, vilia enim que cadunt bene recuperantur, quia inuenientes parum aut nihil curant de eis. Vastauit dñs pascua. i. bona vnde solebant nutri. Et conticuerunt arua. In hebr. habetur: Speciosa pacis. Tēpore. n. pacis arua sunt speciosa, quia sunt bene culta, & fructifican-

8 A facie irę furoris dñi, &c. i. propter vindictam ipsius. 9 Dereliquit quasi leo tabernaculum suum. i. templum, q̄ à Chaldeis fuit incensum. 10 A facie irę colūbæ. i. Nabuchodonosor, eo quod habebat in aliquo vexillo sui exercitus imaginē colūbæ, vt dicunt aliqui: Sed hoc non videtur multū probabilius d. Et, quia supra 4. cap. dictum fuit, quod habebat in vexillo signū leonis Ra. sal. dicit quod est lit. A facie irę vinose. i. à facie vindictę Dei inebriantis, & sic prosequitur metapho. suprapositā de calice vini furoris, & de potatione eius & inel riatione. Ratio huius diuersitatis est, quia dictio Heb. hic posita s. Ionach, est equiuoca ad colūbam, & vinositatem. 11 Et à fac. irę fur. dñi. In Heb. habetur: Ira furoris sui, & sic refertur a leuandē, de quo p̄dicitur, A facie irę colūbæ.

ADDITIO I.

In c. 25. vbi dicitur in post. Numeratio tamē istorū 70. annorū. Inchoatio 70. annorū captiuitatis Babyl. querenda est in 9. capit. Dan. vbi de 70. hebdomadibus Danieli reuelatis agitur, ibi enim argē de istis habetur in post. & in additione. In eodem cap. vbi dicitur in post. A facie irę colūbæ, &c. id est Nabuchodonosor.

ADDITIO II.

Dictio Heb. posita s. Ionach, non est equiuoca nihil. n. insignat in Heb. nihil colūbam. Quod autem dicit Rab. Sel. q̄ signat vinosam non est verum, nisi fortē secundum etymologiam, quod non pertinet ad sensum literālē, vnde secundū gl. & secundū Gre. per hoc q̄ dicitur: A facie irę colūbę intelligitur ira Dei. Dicit. n. sic quia in Deo nulla furoris inæqualitas reperitur, furorē domini iram colūbæ nominavit, de quo latius in glossa.

Cap. XXVI.

a N p̄ncipio re. &c. Hęc prophetia superiore prior est, quis ab eodē rege. b la. n. facta est ī anno quart. hęc a ciuidē regis p̄ncipio. Non dicitur in p̄phetie historia orō texēd̄ cūm prio-

CAP. XXVI.

N p̄ncipio regni loacim filij Iosie regis Iuda, factum est verbum istud à domino dicens: hęc dicit dominus: Sta in atrio domus domini, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus veniunt, vt adorent in domo domini, vniuersos sermones, quos

p̄ncipio posteri⁹, & posteriori⁹ dicantur. b In atrio domus. Vt etiā exter. ciuitatibus loquaris. Pulchrē autē in atrio stat. & i vestibulo tēpli, vt qui ad orandū conueniunt, sermones eius audire cogātur.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXVI.

N p̄ncipio. Superius Ieremias propter veritatem suę prophetię passus est iniuriā à persona singulari. s. à summo Pontifice. Hic eadē de causa patitur iniuriā à multitudine. Et primò à pseudopphetis, & sacerdotibus, secundò à rege, & principibus 32. c. Prima in duas: quia primò patitur iniuriā secundò constanter reseruit suam prophetiam cap. sequenti

Prima in duas, quia primò ponitur Ieremię persecutio, secundò eiusdem liberatio, ibi: Et audierunt: Circa primū primò ponitur tempus huius persecutionis, cum dicitur. 2 In p̄ncipio re. secundò causa eius, que fuit Ieremię p̄dicatione cum dicitur ei: A domino. 3 Sta in atr. vbi causa orationis conueniebant Iudęi. 4 Et loquer. ad om. i. ad oēs hoīes venientes de omnib. ciuitat. 5 Noli subtra. aliquando omittendo.

MORALITER. 1 In p̄ncipio Regni Ioa. filij Iosie Regis Iuda, &c. Sequitur. 2 Sta in atrio domus domini, & loqu. Per Ierem. constanter p̄dicantem contra vitia sacerdotum, & falsorum p̄phetarum

phetarum, & populorum eius credentium, signatur Prædicator constans sæcularis, vel religiosus, qui constanter p̄dicat contra malitiam cleri, & populi Christiani. Et sequitur postea. † Apprehen-

* Si forte

A *Si forte audiant, & c.* Quasi dicat. Forsitā audiēt. & cōuertentur. Verbū verò ambigūū diuinæ maiestati nō cōuenit, sed nostro loquitur affectu, & liberū hominis arbitriū seruat, ne ex p̄sentia Dei, quasi face. qd vel nō facere necessitate cogamur. Nō n. qd Deus scit futurū aliqd ideo futurū est, sed qd futurum est, Deus nouit quasi p̄sciis futurorū. & tñ iuxta Ieremiam: Si Deus mala p̄dixerit & populus penituerit, vel si prospera promiserit, & populus neglexerit, nec mala int̄eret, nec prospera conferet. Simile illud. Forsitan verebūtur filiū meum.

B Theodor. Dicit si fortē non quasi ignorans, nouerat enim illorum incredulitatē, sed ambigua dictione vsus ē ne sententię diuinę attendentes, desperarent de salute. Nō ab simile dictum est ab Ezechiele. *Si forte audiat, si forte videat.* Non n. hoc ignorādi verbum est, verū ne dicant, p̄dixit incredulitatem nostram. Nūquid mē dāx est? Qui ergo potest fieri, vt nos immutemur? Docet itaq; eos posse si uolint, suscipere morū mutationem ob eā causam etiā apponit cōminationē *Si non audieritis me & c.*

b *Si non:* In nostra positū est voluntate, vel facere, vel non facere. Ita scilicet, vt quidquid boni volumus, appetimus, explemus, ad Dei gratiam referamus, qui dat uelle, & p̄ficere. Si autē sufficit semel ambulare in lege p̄ Moysen data, vt suspicā h̄eresis fructa, quomodo additur, vt audiantur sermones meorū seruatorū prophetarū, qui s. post legē missi sunt, nec semel & a saculo, sed semper, & sollicitō.

C *Dabo do.* Sicut extructo tēplo in area Ornæ Iebusæi, & in monte Moria (i. visionis, in quo Abrahā filiū suū obtulisse nar-

Hominis liberum arbitriū nō impeditur p̄sentia Dei.

† operum.

Matth. 21. d.

† prophetasti

Ezech. 2.

2. Reg. 14. d. Gencl. 22. a.

Illis p̄nitentibus. & mutatis, ipse p̄nitens commutatio sententiam.

a *Si forte audiant, & conuertatur vnusquisq; à via sua mala & p̄niteat me mali quod cogitauit facere eis, p̄pter malitiā † studiorum eorum.* Et dices ad eos: Hęc dicit dñs: Si non audieritis me, vt ambuletis in lege mea, quā dedi vobis, vt audiat sermone seruatorū meorum prophetarum, quos ego misi ad vos, de nocte confurgens, & dirigēs, & nō audistis: dabo domū istā sicut in Silo, & urbē hanc dabo in maledictionem cunctis Gentibus terræ. Et audierunt sacerdotes, & prophetæ, & oīs populus Ieremiam loquentem verba hęc in domo domini. Cūque compleisset Ierem. loquens omnia quæ p̄ceperat ei dominus, vt loqueretur ad vniuersum populum, apprehenderunt eum sacerdotes & prophetæ, & oīs populus, dicens: † Morre moriatur. Quare † prophetauit in nōie domini? dicens: Sicut Silo erit domus hęc, & vrbs ista desolabitur, † eo qd non sit habitator. Et congregatus est oīs populus aduersus Ieremiam in domo domini. Et audierūt principes Iuda verba hęc, & ascenderunt de domo regis in domum dñi, & sederunt in introitu portæ domus domini nouæ. Et loquuti sunt sacerdotes & prophetæ ad principes, & ad † omnē populum, dicens: Iudicum mortis est viro huic quia prophetauit aduersum ciuitatem istam, sicut audistis auribus vestris. Et ait Ieremias ad omnes principes, & ad vniuersum populum dicens: Dominus misit me, vt prophetarem ad domum istam, & ad ciuitatem hanc oīa verba quæ audistis. † Nunc ergo bonas facite vias vestras, & studia vestra, & audite

se narratur) cessauit religio de Silo, nec ibi postea sunt celebrata sacrificia. Sic instructa ecclesia, & spiritualib. victimis immolatis cessauerunt ceremoniæ legis, & data est vrbs Iudæor. in maledictionē de qua nos dom. liberauit redimens a maledictō legis, factus pro nobis maledictū.

d *Peria d.* Noua dicitur, quia qui in ca sedebant. & iudicio p̄erant, sacerdotū & pseudoprophetarum calumnię resiebant.

e *Silo.* Sedentibus vr bis principibus in porta templi, q concurserūt de palatio regis, ad sedandam seditionē populi cōcione congregati sacerdotes & pseudoprophetæ accusant, & si habuissēt iudicij potestātē dā nassent etiā prophetam, vnde intelligimus crudeliores fuisse pro inuidia sanctitatis, qui videbantur esse religiosi quam, qui p̄erāt necessitatib. publicis. Irati qd p̄dicaret religione perituram & lucra de religione venientia. Si quando p̄pter mādāta Dei. & veritatē fidei sacerdotes, vel pseudoprophete, vel deceptus populus nobis irascitur, nō magnopere curemus, sed sententiā Dei exequamur non p̄sentia mala, sed futura bona cogitantes.

f *Et ait.* Illis accusantibus, & crimen mortis intendentibus Ieremias ad principes loquitur, & ad populum, quem illi concitauerunt. prudenter, humiliter, & constanter à domino se missum dicit: vt contra templum, & ciuitatem loqueretur, & dat consiliū, vt agant p̄nitentiam, & dominus mutet suā sententiam: Humiliter loquitur dicens. *Ecce in manibus vestris sum, & c.* Constanter, In veritate enim misit me dominus ad vos.

g *Nunc ei.* Quasi dicat. Si irascimini, quod contra tēplū, & urbem

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Si fortē: hoc dicitur propter libertatem arbitrii, qua potest homo p̄nitere, & obstinari.
- 2 Et p̄niteat me. Non inferendo eis p̄nam comminatā. Talia verò non arguunt in Deo aliquam mutationem, sed tantum in creatura. sicut dictum est diffusiuē supra 18. cap. Cetera patent vsq; ibi.
- 3 Dabo do. i. templum à Salomone edificatum.
- 4 Sicut in. In qua ciuitate primò fuit fixum tabernaculum Moysi. ioseph 18. & illa ciuitas erat destructa diu ante, & cultus diuinus inde ablatu.
- 5 Et vr. scilicet Ierusalem.
- 6 Da. in ma. idest homines maledicentes alicui ciuitati dicent: Sic contingat ei sicut Ierusalem, tertio ponitur persequutionis modus, cum dicitur.
- 7 Et au. & c. Cetera patent.
- 8 Et au. prin. Hic consequenter describitur Ieremia liberatio. Circa quam

- ca quam primò ponitur causę examinatio: secundo eius determinatio, ibi: Et dixerunt: Circa primū primò ponuntur iudices, cum dicitur: Et audierūt principes Iuda verba hęc. videlicet commotionem sacerdotum, & populi contra Ieremiam.
- 9 Et ascen. & c. quia templum erat in summitate montis Sion, & domus regis in decliuitate montis.
- 10 Et sede. vt maturius examinarent negotium.
- 11 In introitu, & c. Illa erat porta de qua dicitur. 4. Reg. 15. q Joatham, edificauit portam domus domini sublimissimam, quæ dicitur hic noua: quia longè post tempus Salomonis fuit edificata. Consequenter ponitur Ieremię accusatio cum dicitur:
- 12 Et loquū. Tertio Ieremię responsio cum dicitur.
- 13 Et ait Ieremias. dominus misit me, quasi dicat, non feci de proprio capite.
- 14 Bonas fa. vias ve. idest, operationes.
- 15 Et stu. ve. idest cogitationes. Cetera patent.

MORALITER.

† 1 Apprehenderunt eum sacer. & c. Per quos signantur mali sacerdotes, & clerici, & populi ab eis decepti persequentes ve-

tes veritatis p̄dicatores, sicut, & sacerdotes Iudæorum decepti turbam ad petendum Barrabæ liberationem, & Iesu Christi crucifixionem, vt habetur Matth. 27.

† Et du-

loquutus sum, et diligitis salutem urbis & templi, cur peccata peccatis cumularis, & sanguinis mei vibem & inhabitatores eius reos facitis? Si quando igitur pro necessitate nobis humilitate opus est, sic eam assumamus ne veritatem & constantiam deferamus. Aliud est enim superbe contumeliam facere iudicanti, quod signum est stultitiam, aliud sic impendens periculum vitare, ut nihil subtrahatur de veritate.

Et di. Principes civitatis, & populus intellexerunt iudicij veritatem. Senes autem (quorum est nosse vetera) replicant historiam, & Michæam comparant Ieremiæ, & ostendunt illi dixisse gravius, nec a iusto rege quidquam perpessum, sed cunctis ad poenitentiam conuersis dominum misisse sententiam: fratrum quoque accusatorum rabiem, se eis connumerantes: Non faciemus malum grande contra animas nostras. Quasi dicat Accusato non nocemus, sed animabus nostris quas mutatione sententię possumus liberare.

Fuit quo. Queritur cum Vriam eadem quæ Ieremias prophetauerit & in Aegyptum fugerit, & inde retractus occisus est quomodo Ieremias qui audacter in sententia persistit, euadere poterit a vulgi principumque iudicio & seniorum consilio.

vocem domini Dei vestri, & poenitebit dominus mali quod loquutus est aduersum vos. Ego autem ecce in manibus vestris sum facite mihi quod bonum & rectum est in oculis vestris. Verumtamen scitote & cognoscite, quod si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis contra vosmetipsos, & contra civitatem istam & habitatores eius, in veritate enim misit me dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba hæc. Et dixerunt principes & omnis

a ¶ Qui ante à sacerdotibus & pseudopropheta seductus, populus autem audita ratione cito mutavit sententiam, quia dominus promisit indulgentiam, si bonas fecerint vias suas: sacerdotes autem & pseudo propheta in aculatione perseverant.

populus ad sacerdotes & prophetas: Non est viro huic iudicium mortis, quia in nomine domini Dei nostri loquutus est ad nos. Surrexerunt ergo viri de senioribus terræ, & dixerunt ad omnem cœtum populi, loquentes: Michæas de Morasthin fuit propheta in diebus Ezechie regis Iudæ, & ait ad omnem populum Iudæ, dicens: Hæc dicit dominus exercituum. Sion quasi ager arabitur & Ierusalem in aceruum lapidum erit, & mons domus in excelsa sylvarum. Nunquid morte condemnauit eum Ezechias rex Iudæ & omnis Iudæ? Nunquid non timuerunt dominum, & deprecati sunt faciem domini, & poenituit dominum mali quod loquutus fuerat aduersum eos? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras. Fuit quoque vir prophetas in nomine domini Vriam filius Semei de Cariathiarim: & prophetauit aduersum civitatem istam, & aduersum terram hanc iuxta omnia verba Ieremiæ. Et audiuit rex Ioachim & omnes potentes & principes eius verba hæc, & quæsiuit rex interficere eum. Et audiuit Vriam, & timuit, fugitque & ingressus est Aegyptum. Et misit rex Ioachim viros in Aegyptum, Elnatham filium Achobor & viros cum eo in Aegyptum. Et eduxerunt Vriam de Aegypto, & adduxerunt eum ad regem Ioachim, & percussit eum gladio, & proiecit cadauer eius in sepulchris vulgi ignobilis. Igitur manus Aicham filij Sapham fuit cum Ieremia, ut non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

bemus, quod Nechao rex Aegypti principem constituit eum: & hanc prophetiam factam esse cum coepisset regnare. Igitur ma. Quamuis Ieremias domini auxilio liberatus sit, in mercedem tamen deputatur illi, pro quæ prophetam suum liberauit.

Ad quod respondendum. Non posse sciri Dei iudicium, dum causa eadem alius punitur, alius liberatur. Sed forsitan Vriam in condemnationem accusatorum & populi occisus est. Ieremias autem Dei iudicio reseruat, ut reliquis populi predicaret, & ad poenitentiam prouocaret. Sicut Iacobus statim martyrio coronatus est Petrus & alii Apostoli ad predicandum reseruari. Et animaduertenda est prophetalis constantia, quia nec de Aegypto retractus Vriam sententiam mutat, & imminente morte nihilominus loquitur quæ preceperat dominus. Quod autem timuit & fugit non infidelitatis sed prudentiæ iudicium est ne frustra nos offeramus periculis. Christus quoque de manibus persequentium lapsus est, qui Apostolis ait: Si vos persequuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam.

Et misit rex. Queritur quomodo Ioachim rex parui imperij & debilitati, iam iamque perituri in Aegypto potuerit mitte re, & Vriam educere? Sed considerare debemus, quod Nechao rex Aegypti principem constituit eum: & hanc prophetiam factam esse cum coepisset regnare. Igitur ma. Quamuis Ieremias domini auxilio liberatus sit, in mercedem tamen deputatur illi, pro quæ prophetam suum liberauit.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

Et dixit. Hic ponitur cause determinatio, cum dicitur. Et dixerunt principes. Vbi primo ponitur ratio pro eius liberatione cum dicitur.

Non est viro huic iudicium, &c. Quasi dicat interficiendo sum fieret contra Deum, cuius est nuncius: Et inducitur ad hoc exemplum Michæa propheta, qui ante scilicet tempore Ezechie regis prophetauerat destructionem civitatis Ierusalem, & templi dicens, Sion quasi ager arabitur, &c. nec tamen Ezechias propter hoc eum occidit, sed magis ipse, & populus ad dictum eius egerunt poenitentiam, & dominus distulit penam comminatum, & secundum hoc dicitur.

Et per. do. Non per aliquam mutationem in Deo factam, sed in factu, sicut dictum est supra.

Itaque nos facimus grande. supple si occidamus Ieremiam. Fuit quoque: Hic consequenter ponitur aliud exemplum ad eandem conclusionem, ut dicunt expositores nostri communiter de Vriam propheta, qui prophetauit destructionem civitatis, & templi, sicut, & Iere-

Ieremias tempore regis Ioachim, & propter hoc fuit occisus ab eo ut hic dicitur. Et ponitur istud exemplum ad hanc conclusionem, ac si dicatur: Ezechias, qui fuit bonus rex non interfecit Michæam, sed saluauit. Ioachim vero malus rex interfecit Vriam, & nos non debemus imitari facta malorum, sed bonorum: propter quod debemus saluare vitam Ieremię, id est concluditur in fine.

6 Igitur manus Aicham, &c. Iste enim erat principalis in allegatione & determinatione ista. Reg. Sa. hoc exponit ad contrarium dicens, quod inter illos principes erant aliqui boni qui stabant pro Ieremia: & illi allegauerunt primum exemplum de Ezechia rege & Michæa propheta. Aliqui autem erant mali, & illi erant Ieremię contrarij sicut sacerdotes. & prophetae falsi: & isti ad hoc allegauerunt secundum exemplum de Ioachim qui occidit Vriam, quasi dicat, sic debemus occidere Ieremiam. Tamen alia pars fuit maior & preua luit, & sic finaliter Aicham sententiam dedit pro Ieremia, & ipsum liberauit. Et hæc expositio secunda videtur rationabilior, quia non est verisimile quod principes regis actu regnantis ex eius malitia facerent argumentum ad liberationem Ieremię.

* Cap.

MORALITER.

Et dixerunt principes &c. Per principes istos de domo regis qui liberauerunt Ieremiam a poena mortis, signantur prin-

principes & nobiles Christiani, & misericordes prelati, qui defendunt predicatores veritatis ab iniurijs & molestijs sibi crudeliter illatis.

† MORAL-

C A P. X X V I I.

A Cap. XXVII.

a I N principio regni a
c. Multi putat
hoc seq. capituli ef
se principium: sed
superior est iungē
dū, vt quidquid di-
ctum referitur, vel
factum, in princi-
pio regni ioachim
credamus fuisse.

b Hic dicit do. Præte-
rita visio in princi-
pio regni ioachim
hec autem sub Se-
dechia, qui extre-
mo regnavit in Je-
rusalem, sub quo
vrbs capta est, &
cuer-

N principio regni ioachim filij Ioseph re-
gis Iuda factū est verbū istud ad Iere-
miā a domino, dicens: Hæc dicit do-
minus ad me: facti tibi vincula, & cate-
nas, & pones eas in collo tuo, & mit-
tes eas ad regē Edō, & ad regē Moab,
& ad regem filiorum Ammon, & ad regem Tyri, & ad re-
gem Sidonis in manu nunciorum, qui veniunt Ierusalē
ad Sedechiam regem Iuda: Et præcipies eis, vt ad homines
loquantur. Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel:
Hæc dicetis ad dominos vestros: Ego feci terrā, & homines
& iumenta, quæ sunt super faciem terræ in fortitud. mea
magna, & in brachio meo extento, & dedi eam ei, qui
placuit in oculis meis. Et nunc itaque ego dedi omnes

1 euerfa.
c Terram, & ho. Oc-
do contrarius in
Genesi prius fiunt
animantia; homo
postea, hic autem
prius hominē no-
minat, postea quæ
sunt ei subiecta.
d In forti. Christus
Dei virtus, & Dei sa-
pientia, vnde: Om-
nia in sapientia fecisti.
Et alibi: Omnia per
ipsum facta sunt.
e Et dedi, &c. Si-
gnificat, quod hu-
mano generi om-
nia per gratiam sūt
tributa.

In ma-

NICOLAUS DE LYRA.
C A P. X X V I I.

* I N principio. Hic consequenter Ieremias liberatus resu-
mit suam prophetiam, & primò prophetai populo aduer-
sa, secundo prospera 30. cap. Prima adhuc in tres partes
quia primo prophetai contra Sedechi. m, secundo contra Ananiam
cap. seq. tercio contra Iechoniam. 29. Prima adhuc in duas, quia
primò prophetai contra reges ad Sedechiam nuncios mittentes, se-
cundo contra ipsum Sedechiam, ibi: Et ad Sedechiam. Circa mi-
mum sciendum, quod illud, quod ponitur hic: In principio re & c.
vsque ibi: Hæc dicit do. exclusiud est finis cap. præcedentis secun-
dum expositores Latinos communiter, quia illa, quæ dicta sunt ca. 26.
contingerunt in principio regni ioachim filij Ioseph, vt patet in prin-
cipio cap. Illa autē, quæ sequuntur in isto cap. fuerunt tempore Se-
dechie. A principio autem regni dicti ioachim vsq; ad principium
regni Sedechie fluxerunt 11. ann. & tres menses, vt patet 4. Reg.
24. & id vbi sic exponunt, quod dicitur hic: In principio regni Ioa-
chim. Dicitur scilicet, ea, quæ dicta sunt in principio cap. præcedentis
istius, quod hæc est quedam recapitulatio capituli 25. Et quod sequitur

C Hæc dicit dom. ad me, fac tibi vincula, & c. Est principium
27. cap. Et est alia sententia, quæ coniugit tempore Sedechie. He-
braei verò dicunt, quod hoc est de cap. 27. & dicit Rab. Sal. quod a
principio regni ioachim filij Ioseph dominus dixit Ieremie illud, quod
sequitur in hoc cap. Fac tibi vincula, & catenas, & pones eas
in collo tuo. Et quod portauit eas a principio regni ioachim filij Ioseph
vsque ad quartum annum Sedechie. in quo Ananias abstulit eas
de collo Ieremie, & fregit, vt habetur cap. sequenti. Si autem di-
citur, quod hoc videtur derisibile, quod Ieremias portaret catenas
in collo suo tanto tempore scilicet quindecim annis, potest dici quod
propheta domini talia graua, & alijs derisibilia leguntur fecisse de
mandato domini, sicut Ezechiel dormiuit super latus suum sini-
strum. 390. diebus, & iterum quadraginta diebus super latus dex-
terum absque conuersione de latere in latus: vt habetur Ezech. 4.
Et similiter Isaias iuit nudus, & discalciatus tribus annis, secundū
Hebræos, secundum alios verò tribus diebus vt dictum fuit Isai. 20.
quod erat satis graue, & desiderabile tanto homini, qui erat de re-
gio genere. Igitur secundum istam sententiam præsens capitulum
sic diuiditur: Quia primò ponitur Dei præceptum de catenis sciendis,
secundo de ipsis mittendis, ibi: Et mittes eas. Circa primum po-
nuntur tempus præcepti, cum dicitur.

In principio regni ioachim, qui regnavit undecim annis. 4.
Reg. 24.

2 Fac tibi vincula, & catenas, & c. Iste catenæ erant lignæ se-
cundum quod habetur capitulo seq. & ideo partes earū quibusdam
vinculis ad inuicem adiungebantur.

3 Et mittes eas ad regem Edom. Hic ponitur præceptum de
missione catenarum, & primò præcipitur hæc missio, secundo subdi-
tur missionis ratio, ibi: Et præcipies. Circa primum dicitur. Et
mittes eas ad regem Edom. Et sequitur.

4 In manu. id est, per manum.

5 Nunciorum, qui venerunt Ierusalem ad Sedechiam
De causa huius aduentus dicunt expositores nostri, quod venerunt
ad Sedechiam ad tractandum cum eo qualiter possent rebellare re-
gi Babylonis, & de eius tributo, se expedire. Et litera sequens ad hoc
concordat, in qua Ieremias monet istos reges, & Sedechiam, vt non
rebellent regi Babylonis, sed magis ei seruiant sub tributo, Rab. Sal.
cū hoc addit aliā causam dicens, quod Sedechias 4. anno regni sa-
iuit in Babylonē, vt habetur infra 51. ca. ad portādū xenia regi Babilo-
nis, qui fecerat cū regē, vt habetur, 4. Reg. 24. Et tunc rex Babilo-
nis, præfecit eum quinq; regibus hic nominatis, vt ab illis acciperet
tributum in Babylonē iū suo mittendū, & ideo quando rediit Sede-
chias in Ierusalem miserunt isti quinque reges nuncios ad eum, &
quod erat institutus de nouo ad recipiendum eorum tributū, & tū
vt dicunt expositores nostri habuerunt ad inuicem tractatum de re-
bellione, & tributi negatione, eo quod isti quinque reges, & etiam
Sedechias libertatem desiderabant, verumtamen Sedechias non re-
bellauit apertè vsque ad 8. annū regni sui, vt dicit Iosephus in tali
bus enim negocijs ponitur magnus temporis tractus, sed tunc con-
dens de auxilio regis Aegypti, & fortè istorum quinque regū apertè
rebellauit, & tributum regi Babylonis negauit.

6 Hæc dicetis ad dominos, & c. Hic consequenter ponitur di-
missionis ratio, quæ est, vt propheta non solum verbo, sed etiam sensu
bili signo significaret eis, quod si rebellarent malè contingeret ipsi
& patet litera exceptis aliquibus, quæ exponuntur.

7 Ego feci terram, & ho. Quia ad opus creationis requiritur
virtus infinita.

8 Et dedi eam. non est per hoc intelligendum, quod Nabuchod-
nosor haberet gratiam gratum facientem, siue satisficientem cū
esset infidelis, & idololatra, sed hoc dicitur, quia Deus indifferent
bonis, & malis dat bona temporalia, prout sibi placet.

In princi-

* Serui

M O R A L I T E R.

† Hæc dicit. Facti. vin. Per quæ secundum sensum literalē
signantur seruitus regis Babylonis secundū sensum mo-
ralem signantur peccata, quibus peccator tenetur in ser-
uitute demonis.

3 Et mittes eas ad regem, & c. Edom autem interpretatur san-
guineus. & ideo per ipsam signatur princeps sitiens san-
guinem innocentem, & per hoc est demonis seruus. per
regem Moab, qui interpretatur ex patre, eo quod ex ince-
stu patris, cum filia natus fuit Genes. 19. signatur rex car-
nalis, & lubricus. Per regem filiorum Ammon, qui inter-
pretatur inutilis signatur princeps fatuus. sub quo mise-
rè viuit populus, Eccl. 10. cap. Væ terræ, cuius rex est puer
per regem Tyri, & Sidonis, qui interpretatur venatio, si-
gnatur princeps cupidus, & maliciosus, qui per malitias
exquiritas populū subditū sibi grauat. Prouerb. 28.

cap.

cap. Leo rugiens, & vrsus esuriēs princeps impius super
populū pauperem. Et iste moraliter est rex Tyri, qui
interpretatur angustia, nam per eum populus angustiat
Per regem Sedechiam, qui interpretatur iustitia Dei,
tamen eam non tenuit, quia regi Babylonis peierauit.
Ignatur rex hypocrita. qui sub specie bonitatis iniustiti-
facit, qualis fuit Iulianus Apostata, qui cupiditatem suā
Euangelij, testimonio colorabat, dicens Christianis, Ch-
ristus vester dicit: Nisi quis renunciauerit omnibus quæ possidet
potest meus esse discipulus. Et sic ab eis patrimonia aufer-
bat, & de tali rege dicitur Iob 34. d. Qui propter peccata
populi regnare facit hominū hypocritam. Omnis enim illi
reges predicti sunt serui regis Babylonis, id est, inferni. Na
Babylon interpretatur confusio, in inferno autem nu-
lus est ordo, & per consequens est ibi maxima confusio
Et sicut reges predicti sunt hic serui diaboli per culpam
sic in futuro subicientur ei (nisi poenituerint) per po-
nam.

† Dixit

Ca In ma. Nabuch. Quanta in foelicitatis est Israel, cuius cō
Aparatione Nabuchodonosor seruus Dei appellatur.
o Insuper &. Omne genus animalium, cum homine enim
omnia traduntur, quæ ipsi subijciuntur, vel feras gentes,
ut illi seruiant, qui seruire non nouerant.

Don. de. Ec. Nepu-
etur regnū Nabu-
hodonosor esse p-
eritū, significat ip-
am à Moedis, & à
erfis esse capiendū
Theodor. Mani-
c
stè docet se postq̄
sus fuerit, Babylo-
ijs, tanquam carni
d
cibus, & corū ope
de reliquis gēti-
us poenas sumpse-
t, tandē etiā illos
ternecioni tradi-
tū. His autē q̄ con-
radixerint & à se iu-
gū, hoc repulerint,
inatur famē, cæ-
em, & captiuitatē.
Gens autē. Non so-
l dominus peccan-
tis subijcit Nabu-
odonosor, sed &
aulus, qui, ait: Quos
adi di Satang, ut discat
in blasphemare: Et a-
bi. Tradere huiusmo-
e hominem Satang in
eritum carnis, ut spi-
us saluus fiat. Pote-
atibus quoq; obe-
re monet, nō so-
ppt. irā, sed ppt.
onscientiā. Hunc
ocū allegoric. inter-
res (historiæ fugiēs
eritatē) de cælesti
erusalem interpre-
atur, quod debeant
abitator. eius spō-
e assumere corpora,
& descendere in
C
abylonem. i. mun-
i confusionē, qui
t positus in mali-
gio, & seruire regi
abylonio. i. diabo-
b. Si autem nolue-
nt, nō graua cor-
raportaturos, sed
erituros gladio, fa-
ne, peste, nec futu-
s homines, sed de-
ones. Hoc ille dixerit, nos simplicem historiam sequa-
tur, ne quibusdam præstigijs inuolamur.
Et ad se. Post vniuersas gentes, tran sit ad Sedechiā, &
edē cōminatur, neq; enim Iudæi priuilegium merētur,
aut similia, aut grauiora, aut maiora gentibus peccauerunt

Don. de. Ec. Nepu-
etur regnū Nabu-
hodonosor esse p-
eritū, significat ip-
am à Moedis, & à
erfis esse capiendū
Theodor. Mani-
c
stè docet se postq̄
sus fuerit, Babylo-
ijs, tanquam carni
d
cibus, & corū ope
de reliquis gēti-
us poenas sumpse-
t, tandē etiā illos
ternecioni tradi-
tū. His autē q̄ con-
radixerint & à se iu-
gū, hoc repulerint,
inatur famē, cæ-
em, & captiuitatē.
Gens autē. Non so-
l dominus peccan-
tis subijcit Nabu-
odonosor, sed &
aulus, qui, ait: Quos
adi di Satang, ut discat
in blasphemare: Et a-
bi. Tradere huiusmo-
e hominem Satang in
eritum carnis, ut spi-
us saluus fiat. Pote-
atibus quoq; obe-
re monet, nō so-
ppt. irā, sed ppt.
onscientiā. Hunc
ocū allegoric. inter-
res (historiæ fugiēs
eritatē) de cælesti
erusalem interpre-
atur, quod debeant
abitator. eius spō-
e assumere corpora,
& descendere in
C
abylonem. i. mun-
i confusionē, qui
t positus in mali-
gio, & seruire regi
abylonio. i. diabo-
b. Si autem nolue-
nt, nō graua cor-
raportaturos, sed
erituros gladio, fa-
ne, peste, nec futu-
s homines, sed de-
ones. Hoc ille dixerit, nos simplicem historiam sequa-
tur, ne quibusdam præstigijs inuolamur.
Et ad se. Post vniuersas gentes, tran sit ad Sedechiā, &
edē cōminatur, neq; enim Iudæi priuilegium merētur,
aut similia, aut grauiora, aut maiora gentibus peccauerunt

Don. de. Ec. Nepu-
etur regnū Nabu-
hodonosor esse p-
eritū, significat ip-
am à Moedis, & à
erfis esse capiendū
Theodor. Mani-
c
stè docet se postq̄
sus fuerit, Babylo-
ijs, tanquam carni
d
cibus, & corū ope
de reliquis gēti-
us poenas sumpse-
t, tandē etiā illos
ternecioni tradi-
tū. His autē q̄ con-
radixerint & à se iu-
gū, hoc repulerint,
inatur famē, cæ-
em, & captiuitatē.
Gens autē. Non so-
l dominus peccan-
tis subijcit Nabu-
odonosor, sed &
aulus, qui, ait: Quos
adi di Satang, ut discat
in blasphemare: Et a-
bi. Tradere huiusmo-
e hominem Satang in
eritum carnis, ut spi-
us saluus fiat. Pote-
atibus quoq; obe-
re monet, nō so-
ppt. irā, sed ppt.
onscientiā. Hunc
ocū allegoric. inter-
res (historiæ fugiēs
eritatē) de cælesti
erusalem interpre-
atur, quod debeant
abitator. eius spō-
e assumere corpora,
& descendere in
C
abylonem. i. mun-
i confusionē, qui
t positus in mali-
gio, & seruire regi
abylonio. i. diabo-
b. Si autem nolue-
nt, nō graua cor-
raportaturos, sed
erituros gladio, fa-
ne, peste, nec futu-
s homines, sed de-
ones. Hoc ille dixerit, nos simplicem historiam sequa-
tur, ne quibusdam præstigijs inuolamur.
Et ad se. Post vniuersas gentes, tran sit ad Sedechiā, &
edē cōminatur, neq; enim Iudæi priuilegium merētur,
aut similia, aut grauiora, aut maiora gentibus peccauerunt

runt, & qui audire dedignātur, peste, & fame cōsumūtur. **D**
f Noli au. In hoc loco allegoric. interpres in cælesti Ieru-
salē positos hortat, ne prophetas suos audiāt, & diuinos,
sed seruiant Nabuchodon. corpus humilitatis assumēdo
infantiū vagitū, & incunabula paruulorū. Si. n. hoc fece-
runt expleto famu-
latu cōditionemor-
talitatis reuertētur
ad propriā suā ter-
rā. Addit quoq; su-
spicari se eos q̄ præ-
cepta Dei contēpse-
runt, humanis cor-
porib. p̄ grauari, fu-
turos dæmones, &
immundos spiritus
& sedem pristinā
non recepturos.
g Non ser. Melius
est sponte seruire,
& amicū Deū habe-
re & gētilē terrā co-
lere, quā necessitate
captiuū seruire.
h Verba prophet. No-
tandum in scriptu-
ris sanctis pseudo-
phetas vocari pro-
phetas.
i Et ad sacerdo. Post
gētes, & reges sacer-
dotibus loquitur,
& populo qui iam
interitum prophe-
tis annunciauerat,
dicens, *Et eijciam vos*
&c. Loquitur autē
eadem quæ supra.
k Ut uiuatis. Nota
Dei clemētiā leuio-
ri pœnæ vult trade-
re, ne suscipiāt gra-
uiorem.
l Et si proph. Qui ve-
rus propheta est, p̄-
cibus domino oc-
currere pōt, sicut
Moyses, cui dictū
est, *Dimitte me, ut per-*
cutiam populum istum.
In quo ostēdit pos-
sē retineri Deum
precibus sanctorū.
m Occurrant do. Oc-
curant & quæ præ-
dicunt opere cōple-
ta demonstrant, &
tunc veritate vatic-
inium probabitur.

^{a ¶ Diaboli, qui ait: Hæc omnia mihi tradita sunt.}
a terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylo. serui
mei. Insuper & bestias agri dedi ei, vt seruiat illi. Et seruient
^{a ¶ Euilmerodach. b ¶ Balthasar.}
ei oēs gentes, & filio eius, & filio filij eius donec veniat tē-
^{a ¶ Non omnes, hoc enim propriè Christo conuenit}
pus terre eius, & ipsius, & seruient ei gentes multæ, & reges
magni. Gens † autem, & regnum, quod non seruiert Na-
buchodonosor regi Babylonis, & quicumque non curauit
collum suū sub iugo regis Babylonis, in gladio, & in fa-
^{a ¶ Gentilium, qui simulabant se diuino spiritu futura prædicare.}
me, & in peste visitabo super gentē illā, ait dominus, do-
nec consumam eos in manu eius. Vos † ergo nolite au-
^{a ¶ Qui imitantur Ioseph. & Daniel.}
dire prophetas vestros, & diuinos, & somnatores, & augu-
^{a ¶ Qui volatu auium, & oscinum vocibus faciendum, vel non faciendum aliquid testantur. b ¶ Dæmonum phantasmatis seruietes.}
rēs, & maleficos, qui dicūt vobis, non seruietis regi Babylo-
nis, quia prophetant vobis mendaciū, vt longē faciant vos
de terra vestra, & eijciant vos, & pereatis. Porrò gens, quæ
subiecerit ceruicem suam sub iugo regis Babyl. & seruiert
ei, dimittam eam in terra sua, dicit dominus, & colet eam
^{a ¶ Ne respondeant legati, & reges prædictarum gentium, quare hoc populo tuo non præcipis, Sedechia quoque, & prophetis, & sacerdotibus similia loquitur.}
& habitabit in ea. Et ad Sedechiam regem Iuda loquutus
sum secundū oīa verba hæc, dicens: Subijcite colla vestra
sub iugo regis Babylon & seruite ei, & populo eius, & viue-
tis. Quare moriemini tu, & populus tuus gladio, & fame,
& peste, sicut loquut⁹ est dominus ad gentē, quæ seruire no-
luerit regi Babylonis? Nolite audire verba prophetarū di-
centiū vobis, Non seruietis regi Babylonis, quia mendaciū
ip̄si loquuntur vobis. Quia non misi eos, ait dominus, &
ip̄si prophetant in nomine meo mēdaciter, vt eijciāt vos
& pereatis tam vos, quā prophetæ qui vaticinantur vo-
bis. Et ad sacerdotes, & ad populū istū loquutus sum, dicēs,
Hęc dicit dominus: Nolite audire verba prophetarū vestro-
rum, qui prophetant vobis, dicentes, Ecce vasa domini re-
uertentur de Babylone nunc citò, mendaciū enim prophe-
tant vobis. Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylo-
nis, vt viuatis. Quare datur hæc ciuitas in solitudinem? Et si
prophetæ sunt, & est verbum domini in eis, † occurrāt do-

^{a ¶ Qui imitantur Ioseph. & Daniel.}
dire prophetas vestros, & diuinos, & somnatores, & augu-
^{a ¶ Qui volatu auium, & oscinum vocibus faciendum, vel non faciendum aliquid testantur. b ¶ Dæmonum phantasmatis seruietes.}
rēs, & maleficos, qui dicūt vobis, non seruietis regi Babylo-
nis, quia prophetant vobis mendaciū, vt longē faciant vos
de terra vestra, & eijciant vos, & pereatis. Porrò gens, quæ
subiecerit ceruicem suam sub iugo regis Babyl. & seruiert
ei, dimittam eam in terra sua, dicit dominus, & colet eam
^{a ¶ Ne respondeant legati, & reges prædictarum gentium, quare hoc populo tuo non præcipis, Sedechia quoque, & prophetis, & sacerdotibus similia loquitur.}
& habitabit in ea. Et ad Sedechiam regem Iuda loquutus
sum secundū oīa verba hæc, dicens: Subijcite colla vestra
sub iugo regis Babylon & seruite ei, & populo eius, & viue-
tis. Quare moriemini tu, & populus tuus gladio, & fame,
& peste, sicut loquut⁹ est dominus ad gentē, quæ seruire no-
luerit regi Babylonis? Nolite audire verba prophetarū di-
centiū vobis, Non seruietis regi Babylonis, quia mendaciū
ip̄si loquuntur vobis. Quia non misi eos, ait dominus, &
ip̄si prophetant in nomine meo mēdaciter, vt eijciāt vos
& pereatis tam vos, quā prophetæ qui vaticinantur vo-
bis. Et ad sacerdotes, & ad populū istū loquutus sum, dicēs,
Hęc dicit dominus: Nolite audire verba prophetarū vestro-
rum, qui prophetant vobis, dicentes, Ecce vasa domini re-
uertentur de Babylone nunc citò, mendaciū enim prophe-
tant vobis. Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylo-
nis, vt viuatis. Quare datur hæc ciuitas in solitudinem? Et si
prophetæ sunt, & est verbum domini in eis, † occurrāt do-

^{a ¶ Quæ cum Iechonia fuerant asportata.}
rum, qui prophetant vobis, dicentes, Ecce vasa domini re-
uertentur de Babylone nunc citò, mendaciū enim prophe-
tant vobis. Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylo-
nis, vt viuatis. Quare datur hæc ciuitas in solitudinem? Et si
prophetæ sunt, & est verbum domini in eis, † occurrāt do-

^{a ¶ Quæ cum Iechonia fuerant asportata.}
rum, qui prophetant vobis, dicentes, Ecce vasa domini re-
uertentur de Babylone nunc citò, mendaciū enim prophe-
tant vobis. Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylo-
nis, vt viuatis. Quare datur hæc ciuitas in solitudinem? Et si
prophetæ sunt, & est verbum domini in eis, † occurrāt do-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

* Theodor. Istud *occurrant domino*, pro impediunt & vin-
cant prædictiones diuinas, & ostendant prophetias diui-
nas esse otiosas & vanas. Videbitis enim omnia sacra va-
sa quæ relicta fuerint, in Babylone transferri, & post se-
ptuaginta annorū tēpus, inde remitti & edi sacre reddi.

† oron: nuuc
dominum.

Ad

NICOLAVS DE LYRA.

1 Serui mei. Erat enim exequutor diuina iustitiæ, vt supra di-
ctum est. xxv.
2 In super & bestias agri. Dicit Rab. Sa. quod hoc dicitur eò q̄
Nabuchodonosor leo dicitur, supra. 4. cap. qui est rex animalium.
3 Et seruiert ei omnes Gentes. Hyperbule est ad designandum
multitudinem sui imperij.
4 Et filio eius. f. Euilmerodach.
5 Et filio filij. f. Balthasar. in quo defecit regnum Babylonie, Danie-
li. 5. ideo subditur.
6 Donec veniat tempus terræ eius & ipsius, &c. f. punitio-
nem terræ eius & ipsius. Cetera patent vsque ibi.
7 Vos ergo nolite audire prophetas vestros. qui fingebant
habere visiones à Deo in vigilia.
8 Et diui. qui coniecturabant per astra.
9 Et somnatores. qui dicebant se habere visiones in somnio.
10 Et augures &c. qui diuinabant per garrutum & volatū auū.
Et

11 Et maleficos qui dicunt vobis, qui diuinabant in hostijs
dæmonibus immolatis.
12 Vt longē faciant vos de terra vestra, & eijciant vos &
pereatis. Istud vt dicitur consequuntur & non casualiter, ex hoc
enim q̄ credebant talibus mendacijs, rebellabant, ad quod sequeba-
tur eorum destructio & captiuitas. Cetera patent vsque ibi.
13 Dimittam eam in terra sua dicit dominus, & colet eā,
& habitabit in ea tamen sub tributo regis Babylonis.
14 Et ad Sedechiam. &c. Hic cōsequenter ponitur prophetia cō-
tra Sedechiam & eius populū, quā prædixerat Ieremias, vt patet su-
perius in plurib. locis. Sed hic eā repetit loquendo nuncijs regū præ-
dictorū, secundū quod dicit hic Rab. Sal. & patet sententia vsq; ibi.
15 Nolite audire. f. falforum, vt patet ex sequentibus.
16 Vt eijciant. li. vt, tenetur hic consequuntur & non casualiter,
ut supra dictum est, & patet litera vsque ibi.
17 Et si prophe. scilicet, Dei.
18 Occ. domi. preces efficaces ei porrigēdo, unde in Hebræo habe-

B b

Amino exercituū, vt non veniant vasa, quæ derelicta fuerāt in domo domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalē, in Babylonem. † Quia
 † 4. Reg. 25. *Ad columnas.* Enumerat vasa, quæ translata fuerunt in Babylonē capto Sedechia. ciuitate in censa, temploque subuerso.
 hęc dicit dominus exercituū ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac, quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cū transferret

Iechoniam filiū Ioaachim regē Iuda de Ierusalē in Babylonē, & omnes optimates Iuda, & Ierusalem: Quia hęc dicit dominus exercituū Deus Israel ad vasa, quæ derelicta sunt in domo domini, & in domo regis Iuda, & Ierusalē in Babylonem transferretur, & ibi erunt vsq; ad diem visitationis suę dicit dominus. Et afferti faciam ea, & restitui in loco isto.

NICOLAUS DE LYRA.

* *tur.* Deprecentur dominum exercituū, vt non veniat, &c. id est, vt vasa, quæ remanserunt in domo domini non portentur in Babylonem, sicut illa, quæ fuerant portata in transmigracione Iechonie, quæ tamen portabantur. id est subditur.
 1 Quia hęc dicit dominus ex. ad. f. duas magnas, & valde notabiles quæ erant in porticu templi.
 2 Et ad mare. f. anem, in quo lauabantur sacerdotes.

3 Et ad bases. f. laicorum, quæ erant valde curiose, vt patet 3. Reg. id est vero ista hic exprimuntur in speciali, quia erant valde notabilia. Cetera autem dicta sunt in generali, cum subditur: Et ad reliqua. & de omnibus concluditur.

4 In Babyl. &c. Quod fuit impletum capto Sedechia rege, vt habetur 4. Reg. vlt.

5 Et ibi erunt. scilicet ad tempus Cyri, qui in principio regni sui dedit licentiam Iudeis redeundi, & reedificandi templum, & vasa, quæ fuerunt in Babylonem portata, fecit in Ierusalem reportari vt habetur Esdræ 1. cap.

Et

CAP. XXVIII.

CAP. XXVIII.

AET factū est. Non dum Ezechiel vaticinante in Babylone ad eos, qui cum Iechonia fuerant translati.
 b *Propheta de Gabaō* Lxx. pseudo propheta manifestus. Hebræum. n. Nabi prophetam sonat. non pseudopphetam sic ferè vbiq; trāsferunt, non verbū sequētes sed sensum.
 c *In domo do.* In qua fiducialiter loquitur, quia prospera populo pollicetur, & mendacia libenter audiūtur præcipuè quæ optata promittunt.
 d *Omnis va. &c.* Ieremias dixerat etiam reliqua vasa apportanda, hic affirmat asportata esse reportanda.
 e *Amen, sic, &c.* optat fieri quod ille mentitur, hoc significat Amē. quo sæpe dominus in euangelio vtitur, & cupit pro rerum prosperitate

a. Deitust.

b. Imperium.

c. Vt breue tempus gaudij magnitudinem augetet.

factum est in anno illo in principio regni Sedechiæ reg. Iudæ, in anno
 a. Vt videbatur populo.
 dixit ad me Anan. filius Azur propheta de Gabaō in domo domini corā sacerdotib. & omni populo, dicēs, hęc dicit dominus exercituū Deus Israel,
 Contritiū iugum regis Babylonis, adhuc duo anni dierū, & ego referri faciam ad locū istum omnia vasa dñi, quæ ruit Nabuchodonosor rex Babyl. de loco isto, & transtulit ea in Babylonem, & Iechoniam filium Ioaachim regem Iuda, & omnem transmigracionem Iudæ, qui ingressi sunt in Babylonē, ego conuertam ad locum istū, ait dominus. Contreram. n. iugum regis Babylonis. Et dixit Ieremias propheta ad Ananiam prophetā in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo domini, & ait Ierem. propheta, Amen, sic faciat dominus. Suscitet dominus verba tua quæ prophetaisti, vt referantur vasa in domū domini, & omnis transmigratio de Babylone ad locū istū. Verū tamen audi verbū hoc, quod ego loquor in auribus tuis,

dicat. Non solum nos propheta sumus, sed fuerunt alij multi ante nos, Isaias, Hotee, Ioel, & Amos, qui prophetauerunt

ritate magis illū, & se vera dicere, vnd alius propheta, Vt nam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer. Ionas autem contristatur: qui mentitus est, & arguitur a domino vtilius esse mendacium, quam tantam ruinam multitudinis. Ne tamen videretur, pseudopphetæ probare vaticinium absque mentientis iniuria, sub aliorum exemplo veritatem asserit. f. Verumtamen. Potuit dicere, mentiris populum decipis, pseudoppheta es. Sed poterat ille in Ieremiam eadem retorquere. Non ergo facit iniuriam loquitur, quasi ac prophetam, qual

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXVIII.

ET factum est. Hic consequenter Ieremias propheta contra Ananiam falsum prophetā. Et dividitur in duas, quia primò
 * *prophetia Ananiæ ponitur, secundò a domino reprobat, ibi, Et factum est. Prima in duas, quia primò Ananias propheta verbo, secundò sensibili signo, ibi, Et tulit. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur prophetia Ananiæ, secundò responsio Ieremię, ibi, Et dixit. Circa primū notatur tēpus cū dicitur, Et facta est. f. quarto anno Sedechiæ, quo venerūt nuncij regū ad ipsum, secundū q; subditur post. In anno qua. Sed cōtra hoc videtur illud q; interponitur in principio regni Sedechiæ: quartus. n. annus sui regni uō pot dici cōueniēter principiū eius, pp q; Ra. Sa. dicit, q; principiū regni hic accipitur pro illo tempore quo Nabuchodonosor præfecit eum quinq; regibus vt præ-*

Diuisio

vt prædictū est c. præcedēti, & hoc fuit quarto anno regni Sedechiæ
 2 Dixit ad. dirigendo sermonem ad me contrarium asserentem.
 3 Hęc dic. Contritiū, &c. Audiuerat enim iste Ananias primò anno regni Sedechiæ Ieremiam dicentem, Hęc di do. Ecce confring. Et ad similitudinē huius dixit postea quarto anno Sedechiæ illud quod dicitur hic: Hęc di. do. quia falsi propheta accipiebant modum loquendi prophetarum domini, sicut dictum est supra 22. c. Cetera patent in litera.

4 Et dix. Hic consequenter ponitur responsio Ieremię dicentis:
 5 Amen. Sic fa. Desiderabat enim Ieremias reditum transmigracionis & vasorum, quæ cum Iechonia transmigrante fuerunt deportata: supposita tamē super hoc voluntate diuina: Sed quia sciebat n euenturum, id est subdit.

6 Verumtamen audi. per quod apparebit si prophetia tua si vera vel non.

* Pro-

MORALITER.

1 Et factum est. Sequitur.
 † 2 Dixit ad me. Per istū prophetam falsum qui mendaciter populo placita nunciabat, significatur prædicator malus qui propter fauorem vel quæstum excusat vel palliat peccata potentium. per Ieremiam autem sibi contradicentem, significatur prædicator verus qui non solū veritatem

ritatem prædicare, sed etiam falsos prædicatores scit & vult confutare, secundū quod dicitur ad Titum. j. b. An plestem eum qui secundū doctrinam est fidelem sermonem, vt potens sit exhortari in doctrina sana, & ec qui contradicūt arguere. Per hoc autem quod Ieremias prædixit ei mortem corporalem de proximo sibi futuram in falsitatis suæ poena, & sic cūenit sicut dicitur infra.

† Et

auerunt contra terras multas bellu. & aduersitatē. & pe
A uria pronunciantes. Alij quoq; pacē, & prosperitatē nūcia
erūt. quos nō aduatio mēdaciū, sed rerū exitus pbauit.
ic quoque me, & te rerū exitus examinabit. Dominus
uoque per Moysen dicit, q̄ propheta vaticinij sine mō
ratur. Et notādū,
nō minaciter. nō
udeliter, sed fidu-
a veritatis mētiē-
crepat, & differt
futurū, vt q̄ au-
ūt expectēt exitū

B Sciatur propheta.
Theodor. Exitus
quit, rerū decla-
bit veritatē pro-
prietā, videbimus
go an iuxta p̄phe-
nī meā trademur
Babyloniis. At his
nihil melior effe-
ctus est ille pseudo-
propheta, imō cate-
ris quas p̄pheta ge-
roat contriuit.

C Et tulit. Conside-
nda Jeremiae pru-
cētia, humilitas, &
p̄tētia, pseudo-p̄-
pheta rebus facit in-
iriā, cōterit de cer-
ce eius furcā, q̄ f
ō fecisset si ferrea
det. Jeremias tacet
dolorē dissimul-
at. Nondū. n. quod
cceret à dño acce-
rat, in quo scri-
g
tura sancta tacitē
nuit, nō p̄phetas
antū suo arbitrio h
oqui, sed volunta-
c dñi maximē de futuris quorum notitia solius Dei est.

D Ananias. Putatiue propheta dicitur. Multa enim in scri-
turis sanctis dicuntur iuxta opinionem illius temporis
uo gesta referuntur, non iuxta veritatem rei. vnde, Ego
p̄ pater tuus dolentes querebamus te.
Et fa. Cum abisset Jeremias, & silentio deuorasset iniu-
ias, factus est sermo domini ad eum, non vt suis verbis
d Ananiam mendacio gloriantē loqueretur, & diceret,
Ecce dixit dominus. quod tamen ille Ananias dixerat sed
mendacium semper veritatem imitatur.

E Catenas. Offēdit q̄ minorem p̄nam retinens, maioris
hæretici, Educ de carcere ani. meam.

F Mensis septem. Forſitan in mense septimo, qui requiem si
gnificare solet idē mortuum mentiuntur, vt de malis
corporis liberetur, iuxta illud, Mors viro requies est nos au-
tem nouimus corpora credentium esse templa Dei, si
Spiritus sanctus habitet in illis.

G Theodor. Commemorat obitum pseudoprophetae,
immensamque Dei longanimitatem, qui expectans pœ-
nitentiā, non statim priuauit illū vita, sed cum perduras-
set in nequitia, post septem menses tradidit illum morti.

H Deo p̄p̄nitentiā non infertur, sic bonum promissum propter
peccatū superueniēs aufertur. Possent autē ad hoc adduci plura alia
de sacra scriptura vet. test. sed p̄ prolixitatem omitto. Sciendum ta-
mē, q̄ Deus prior est ad miserandum, quā ad condemnandum:
Et per consequens ad non inferendū malū comminatū, quā ad au-
ferendum bonum promissum: licet tam promissio q̄ comminatio sint
sub conditione, & secundū hoc intelligitur verbum Jeremiae, q̄ scie-
tur veritas prophetae denuntiantis bonum cum venerit in effectu, in
quantum Deus non habet pronitatem ad auferendum.

I Et tu. Hic consequēter Ananias cōfirmat dictū suū sensibili
signo, auferendo catenā de collo Jeremiae, & frangendo, vt ostēderet
& verbo, & sensibili signo dominū regis Babyl. totaliter auferēdū.

K Et abiit. nolens contendere contra Ananiam.

L Et fac. Hic consequenter ponitur reprobatio Ananie, & primo
quātum ad suā prophetiam falsam, cum dicitur in persona domini.

M Catenas li. falsum p̄sumptuosē signando.

N Et fa. q. d. ex mēdacijs tuis facies illos rebellare regi Babylonis,
ex quo incurrēt maius malum quasi incomparabiliter quā ante.
patet littera vsque ibi.

O Et dixit. vbi ponitur reprobatio Ananie quātum ad personā,
cum dicitur.

P Ecce ego mit. per mortem, in qua homi-
nes tolluntur de superficie terrę, & intra terram sepeliuntur.

Q Et mortuus est. vt Jeremiae veritas probaretur.

R Men. sep. & sic à dicto Jeremię vsq; ad mortē eius fluxerūt tñi
duo mēses, quoniam hæc prædixit mēse 5. vt patet in prin. huius c.

S Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

T Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

supplicij cā sit sibi Et in hoc loco delirat allegoric⁹ inter D
pres, furcas, & catenas ligneas appellans etherea, & aerea
corpora dæmonū. f. & aduersatū potestātū. Ferreas verò
nostra corpora grossiora, quæ neruis, ossib. carnibusque
& venis confecta sunt, vt qui noluerint de cælesti Ierusa-
lē p̄ qualitate pec-
cati minores subire
cruciat⁹ in catenas
nostrorū corporū
condēnentur, & in
fantia vagitus, pan-
norū vincula, for-
desque sustineant,
& seruiāt diabolo
regi Babylon. i. mū-
di cū bestijs terræ,
quæ in brutorū ani-
maliū corpora sūt
religatæ.

1 & in aurib. vniuersi populi. Prophetæ, qui fuerūt ante me
2 & ante ab initio, & prophetauerūt sup terras multas, & su-
per regna magna de p̄lio, de afflictione, & de fame, p̄phe-
ta, qui vaticinatus est pacē, cum venerit verbū eius, sciatur
propheta, quem misit dominus in veritate. Et tulit Ana-
nias p̄pheta catenam de collo Jeremiae p̄phetae, & con-
fregit eam. Et ait Ananias in conspectu oīs populi dicens,
Hæc dicit dominus, sic confringam iugū Nabuchodon.
regis Babylonis post duos annos dierū de collo omniū gen-
tiū, & abiit Jeremias propheta viam suam. Et factū est ver-
bū domini ad Jeremiam postquam confregit Ananias pro-
pheta catenam de collo Jeremiae prophetae, dicens, vade, &
dices Anania: Hæc dicit dominus, Catenas ligneas contri-
uisti, & facies p̄ eis catenas ferreas, quia hæc dicit dom. exer-
cituum Deus Israel, iugum ferreū posui super collum cun-
ctarū gentiū istarū, vt seruiant Nabuchodonosor regi Ba-
bylonis, & seruiēt ei, in super, & bestias terræ dedi ei. Et di-
xit Jeremias propheta ad Ananiam prophetam, Audi Ana-
nias, Non misit te dominus, & tu fecisti cōfidere populum
istū in mendacio. Idcirco hæc dicit dominus, Ecce ego mit-
tam te à facie terræ, hoc anno morieris, aduersum enim do-
minum loquutus es. Et mortuus est Ananias propheta in
anno illo mense septimo.

3 nias p̄pheta catenam de collo Jeremiae p̄phetae, & con-
fregit eam. Et ait Ananias in conspectu oīs populi dicens,
Hæc dicit dominus, sic confringam iugū Nabuchodon.
regis Babylonis post duos annos dierū de collo omniū gen-
tiū, & abiit Jeremias propheta viam suam. Et factū est ver-
bū domini ad Jeremiam postquam confregit Ananias pro-
pheta catenam de collo Jeremiae prophetae, dicens, vade, &
dices Anania: Hæc dicit dominus, Catenas ligneas contri-
uisti, & facies p̄ eis catenas ferreas, quia hæc dicit dom. exer-
cituum Deus Israel, iugum ferreū posui super collum cun-
ctarū gentiū istarū, vt seruiant Nabuchodonosor regi Ba-
bylonis, & seruiēt ei, in super, & bestias terræ dedi ei. Et di-
xit Jeremias propheta ad Ananiam prophetam, Audi Ana-
nias, Non misit te dominus, & tu fecisti cōfidere populum
istū in mendacio. Idcirco hæc dicit dominus, Ecce ego mit-
tam te à facie terræ, hoc anno morieris, aduersum enim do-
minum loquutus es. Et mortuus est Ananias propheta in
anno illo mense septimo.

4 appellauit iugū Ba-
5 byloniorū, tanquā
ob incredulitatē, &
inobedientiam gra-
uius futurū sit sup-
plicium.
6 f Et di. Notandū, q̄
Jeremias passus in-
iuriam nondum fa-
cto ad se sermone
domini silet, postea
verò missus à dño
audacter arguit,
mentienti denun-
tians propinquam
mortem.

7 g Hoc an. Si quan-
do morimur decar-
ceribus corporum
liberamur, secun-
dum illud, quod
malè inter pretatur
quomodo pro suppli-
cio mors irrogatur.
8 h Mense septi. Forſitan in mense septimo, qui requiem si
gnificare solet idē mortuum mentiuntur, vt de malis
corporis liberetur, iuxta illud, Mors viro requies est nos au-
tem nouimus corpora credentium esse templa Dei, si
Spiritus sanctus habitet in illis.

9 * Theodor. Commemorat obitum pseudoprophetae,
immensamque Dei longanimitatem, qui expectans pœ-
nitentiā, non statim priuauit illū vita, sed cum perduras-
set in nequitia, post septem menses tradidit illum morti.

10 a Deo p̄p̄nitentiā non infertur, sic bonum promissum propter
peccatū superueniēs aufertur. Possent autē ad hoc adduci plura alia
de sacra scriptura vet. test. sed p̄ prolixitatem omitto. Sciendum ta-
mē, q̄ Deus prior est ad miserandum, quā ad condemnandum:
Et per consequens ad non inferendū malū comminatū, quā ad au-
ferendum bonum promissum: licet tam promissio q̄ comminatio sint
sub conditione, & secundū hoc intelligitur verbum Jeremiae, q̄ scie-
tur veritas prophetae denuntiantis bonum cum venerit in effectu, in
quantum Deus non habet pronitatem ad auferendum.

11 3 Et tu. Hic consequēter Ananias cōfirmat dictū suū sensibili
signo, auferendo catenā de collo Jeremiae, & frangendo, vt ostēderet
& verbo, & sensibili signo dominū regis Babyl. totaliter auferēdū.

12 4 Et abiit. nolens contendere contra Ananiam.

13 5 Et fac. Hic consequenter ponitur reprobatio Ananie, & primo
quātum ad suā prophetiam falsam, cum dicitur in persona domini.

14 6 Catenas li. falsum p̄sumptuosē signando.

15 7 Et fa. q. d. ex mēdacijs tuis facies illos rebellare regi Babylonis,
ex quo incurrēt maius malum quasi incomparabiliter quā ante.
patet littera vsque ibi.

16 8 Et dixit. vbi ponitur reprobatio Ananie quātum ad personā,
cum dicitur.

17 9 Ecce ego mit. per mortem, in qua homi-
nes tolluntur de superficie terrę, & intra terram sepeliuntur.

18 10 Et mortuus est. vt Jeremiae veritas probaretur.

19 11 Men. sep. & sic à dicto Jeremię vsq; ad mortē eius fluxerūt tñi
duo mēses, quoniam hæc prædixit mēse 5. vt patet in prin. huius c.

20 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

21 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

22 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

23 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

24 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

25 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

26 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

27 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

28 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

29 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

30 Et mor. &c. signatur qd̄ doctor falsus vel p̄dicator in-
currit mortē culpæ, & postea nisi verē p̄niteat mortē ge-
nē, & hoc ē signatur per hoc quod dicitur hic de cate-
nis

Deus pro-
nus ad mis-
randum

C A P. X X I X.

HEC hęc. Intendit persuadere, ne acquiescant pseu-
doprophetis, qui eis post breue tēpus reditū in
Ierusalē promittebant. Sed sciant se in Babylo-
ne multo tempore moraturos.

* Theodo. Docet
qm̄ p̄cto suadente
Deo. literas miserit
ad captiuos in Ba-
bylone, post capti-
uitatē Iechonię re-
gis. Recenset etiam
nomina eorū, qui
detulerunt literas,
quę cōtinebāt ista,
nēpē Deum oīum
mandare iā effectis
captiuis, vt p̄creēt
liberos, domos ædi-
ficent, despondeāt
filias, deprecetur
pro illis, qui man-
ciparunt eos.

b Verba libri. Hic li-
bellus Ieremię mit-
titur in Babylonē,
ad eos, qui cū Ieco-
nia translati erant,
vt per occasionē re-
gię legationis opus
suū p̄pheta cōple-
ret, & quę a dño si-
bi imperata fuerāt
populo suaderet.

c Ad reli. f. Primō
ad senes, deinde ad
sacerdotes, tertiō
ad prophetas, quar-
tō ad omnem populum
Dei sermo dirigitur,
vel secundum ordinem
ætatis eius epistola
prophetę mittatur.

Mythicē. postquā de Ierusalē. i. de ecclesia propter pec-
cata nostra eiecti fuerimus: & traditi Nabuchodonosor.
de quo dicit Apost. Tradere huiusmodi Satana in interitum car-
nis, &c. Et alibi. Quos tradidi Satana, vt dis. non blas. Non debe-
mus securi omnino esse vel ocio torpere, vel penitus de-
sperare, sed primum ædificare domos non super arenam
sed super petram, quales ædificauerūt obstetrices in Exo.
quia timebant dominum. Deinde plantare hortos, qua-

† Vobis.

Mythicē.

1. Cor. 5. b.
2. Tim. 1. d.

C

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. X X I X.

* **E**T hęc sunt. Hic consequenter prophetat contra Iechoniam,
qui iam cum matre & nobilibus & sacerdotibus, & prophetis
pluribus ductus fuerat in Babylonē, sed sperabat & anhelabat redi-
re in Iudeā, & illi qui cū eo translati fuerāt, decepti a falsis prophe-
tis existētibz inter eos, sed Ieremia scribēdo eis nititur auferre istā
confidentia falsam. Et diuiditur in duas partes: quia primō epistola
Ieremię præponitur præfatio: secūdō, narratio, ibi, Hęc dicit dñs.
In præfatione exprimitur primō persona mittētis epistolā, cūm di-
citur, Quę misit Ierem. p̄pheta. & locus vnde misit, n̄m subdi-
tur, De Ierusalem Secundo personę ad quas misit cūm subditur.

- 2 Ad reliquias seniorum, &c. & patet litera vsque ibi.
- 3 Et domina. idest, mater regis.
- 4 Et eunuchi, &c. idest, regis & reginę ministri, qui sic nominā-
tur

M O R A L I T E R.

- † Hęc dicit do. ex. &c. omni transmi. Per transmigratos istos
de terra natia ad aliam, possunt intelligi religiosi, qui de
seculo transmigrant ad vitā claustralem. Quibus dicitur.
- 8 Aedificate domos, idest, ædificia virtutum.
- † Et habitate. per continuationem operū bonorum, quia
nemo mittens manum ad aratrum, & aspiciens retrō, ap-
rus est regno Dei, Luc. ix. g.
- † Et plantate hortos. i. facite de secularibus deuotis noui-
cios, & de bonis nouicijs professos.
- † Et comedite fructum eorum. i. eorum opera bona cedent
vobis ad meritum, & postea ad præmium.
- † Accipite vxores, i. scientiam de speculationibus diuinis,
& prudentiam de agibilibus humanis, quę signātur per
vxores Iacob, Rachel & Liam, Genesis xxix.

† Et

leni dominus plantauit paradysum, & posuit in eo lignū
vitę de quo: Lignum vitę est his, qui apprehenderūt eā, &c. Te-
tio vxores accipere, quartū vna sapientia est, de qua ait, Sa-
lomō. Ama il. am, & seruabit te, &c. Et alibi. Hanc exquisi-
sponsam accipere, &c. Nec sufficit vna coniux, plures ha-
bere debemus. for-
titudinē, tēperanti-
atque iustitiā add-
mus, vt plures filio
generemus. Filia
nostras. i. bona op-
ra viris. i. fidei ver-
tati copulemus, &
tales filios, filiasq;
generantes multi-
plicemur, & de-
struentes ea, q̄ sur-
paruuli, & in perf-
cū virū crescente
audiamus: scribo
bis fratres quoniam
gnouistis eū qui ab ini-
tio est. Et cū Apo. d-
camus. Per euang-
ego vos genui. Quę-
mus ergo pacē ec-
clesię, ciuitatis, &
terrę nostrę, vt a
eam redire mere-
mur, de qua dom-
ni iudicio transla-
sumus, vt in t̄ cor-
fessione erroris h-
bitaremus. Sicut
habebimus pacem
Consideranda ve-
rō domini clem-
tia, pro inimic quo-

C A P. X X I X.

Hęc sunt verba t̄ libri, quę misit Iere-
mias propheta de Ierusalem ad reliq̄as
seniorum transmigrationis, & ad sacer-
dotes, & ad prophetas, & ad omnem po-
pulum, quem traduxerat Nabuchodo-
nosor de Ierusalem in Babylonem,

postquā egressus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi
& Principes Iuda, & Ierusalem, & faber, & inclusor de Ieru-
salem in manu Elasa filij Sapham, & Gamalię filij Hel-
chię, quos misit Sedechias rex Iuda ad Nabuchodonosor
regem Babylonis in Babylonē, dicens, Hęc dixit dñs exerci-
tuum Deus Israel omni transmigrationi quam transtuli
de Ierusalem in Babylonem, Aedificate domos, & habitate

& plantate hortos, & comedite fructum eorum. Accipite
vxores, & generate filios, & filias, & date filijs vestris vxo-
res, & filias vestras date viris, & pariāt filios, & filias, & mul-
tiplicabimini ibi, & nolite esse pauci numero, & quęrite pa-
cē ciuitatis ad quā transmigrare vos fecit, & orate pro ea ad
dominum, quia in pace illius erit pax t̄ vestra. Hęc enim

que orate debemus, vt beneficiamus his, qui oderunt
nos.
d Accipite vxor. &c. Ieremię (quia propē est captiuitas
Ierusalem) imperatur, ne accipiat vxorem, nec faciat fi-
lios, vnde Apostolus: Tempus breue est. Superest, vt qui ha-
bent vxores, sic sint quasi non habentes. Si autem propter ar-
gustiam temporis, habentibus vsus vxorum tollitur, qu-
ro magis non habentibus, ne accipiant imperatur.
e Querite pacem, &c. Vnde Apostolus. Obsecro primum omnium
fieri

tur, nō a mēbrorū seſſione, sed a castitatis honestate. Tales. n. ponel-
tur antiquius in regijs domibus, & maxime circa obsequiū dom-
narū, & secūdū talē modum loquendi dicit Saluator Math. 19.
Sunt eunuchi, q̄ se castrauerūt propter regnum cœlorū
5 Et faber, & incl. Hęc nomina exponuntur supra 24. Tertiō
primuntur personę portantes epistolam, cūm dicitur:
6 In manu Elasa filij Saphā, &c. quos misit Sedechias rex
da ad porticiū tributi qđ debebat regi Babylonis, vel aliqđ xeni
7 Hęc dicit dñs. Hic consequenter ponitur epistolę narratio,
qua Ieremias auferit primō transmigratis falsam confidentiam. S-
cundō subiungit decipientium pœnā, ibi: Hęc dicit. Prima in dua
quia primō auferit cōfidentia falsam: secundō, denuntiat veram, ibi
Quia hęc. Circa primum dicitur in persona domini.
8 Aedificate do. &c. idest, disponite vos ad manēdum diu in B-
bylone, prouidendo vobis de domibus, terrę fructibus, & multi-
cauone prolis, & citō redire falso non speretis: idē subditur.
* Non

- † Et generate filios & filias. i. spirituales per vestram bon-
doctrinam, exemplo Pauli dicentis Corinthijs. j. Corin-
th. iij. d. In Christo Iesu per Euan. ego vos genui.
- † Et date fil. v. vxor. &c. i. inducite eos ad acquirendum sc-
tiam & doctrinam, & ad operū vestrorū imitationem
- † Et multiplicabimini. quia talis multiplicatio cedit ad h-
norem.
- † Et querite pacem ciui. &c. idest religionis vestrę. Quę b-
ne dicitur ciuitas. idest, ciuiū vnitas: nam omnis relig-
habet ortum ab eo quod dicitur, Actū iij. f. Multum au-
ere. erat cor v. & a. v.
- † Quia in pace, &c. Turbata. n. aliqua religione, turbat
quilibet habitās in ea. Aliter per ciuitatē pōt intelligi
gnū vel ciuitas, in quibus habitāt religiosi, pro quorū
ce debēt orare: nā in pace ciuitatis vel regni habitāt pac-
† cē

fieri obsecrationes, & orationes, postulationes & gratiarum actiones pro regibus & curulis qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus, &c. a Non vos seducant. Falsos prophetas, & diuinos, & somnatores fuisse in Babylone inter eos qui cum Iechonia translati sunt Ezzechiel testatur, cum tamen hæc epistola mittebatur, nondum ille propheterabat. qui quinque anno transmigratorum Iechoniae profusus est propheta, qui idem erat regni Sedechia.

B Tropologicè.

Non vos seducant propheta, &c. Pseudo-propheta sunt qui præter Spiritus sancti sensum scripturas exponunt. Diuini, qui coniecturam suæ mentis & incerta futurorum quasi vera pronuntiant. Somnatores qui illud non audiunt, unde. Ne ederis somnum oculis tuis, &c. Et palpebris tuis dormitationem. uorum mens non uigilat erroris dolore depressa, qui dicitur. Surge qui dormis, & illumina. ibi Christus.

Cum caepe. Q. Nolite credere pseudo prophetis qui uicium reditum pollicentur vobis, prius enim vobis explebunt.

buntur septuaginta anni quam redeat. c Sep. an. Tandiu in sæculi confusione versamur, quam diu requiem septenarij numeri mereamur accipere, & accepta poenitentia Deus impleat quod promissit, & reducat ad locum nostrum, idest, ad ecclesiam, qui percutit ut sanet, qui dabit nobis finem laboris & patientiæ. Inuocabimus eum & orabimus, & exaudiemur, quæremus roto corde, & inueniemus eum. Quidam. Lxx. annos intelligunt iuxta illud, Dies annorum nostrorum ipsis lxx. an. Qui cum fuerint expleti, ad dominum in toto corde reuerimur, & exaudimur, & tunc est finis laboris nostri atque patientiæ.

a dicit dominus exercituum Deus Israel, Non vos seducant propheta vestri, qui sunt in medio uestru, & diuini uestri, & ne attedatis ad somnia uestra, q̄ vos somniatis, quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo, & non misi eos, dicit dñs. Quia hæc dicit dominus, Cum ceperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos, & suscitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum. Ego. n. scio cogitationes quas ego cogito super vos, ait dñs, cogitationes pacis & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam, & inuocabitis me, & uiuetis, & orabitis me, & ego exaudia vos. Quæretis me, & inuenietis, cum quæseritis me in toto corde uestro, & inueniar a vobis ait dñs. Et reducam captiuitatem uestram, & congregabo vos de vniuersis Gentibus & de cunctis locis ad quæ expuli vos, dicit dominus. Et reuerti vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci, quia dixistis, Suscitabit nobis dominus prophetas in Babylone. Quia hæc dicit dñs ad regem qui sedet super solium Dauid, & ad omnem populum habitatorem vrbis huius, & ad fratres uestros qui non sunt egressi vobiscum in transmigracione. Hæc dicit dominus exercituum, Ecce ego mitta in eos gladium & famem, & pestem, & ponam eos quasi ficus malas quæ comedi non possunt, eò quòd pessimæ sint, & persequar eos in gladio & in fame & in pestilentia, & dabo eos in vexatione vniuersis regnis terre, in maledictionem & in stupore, & in sibilu, &

1 dabit nobis finem laboris & patientiæ. Inuocabimus eum & orabimus, & exaudiemur, quæremus roto corde, & inueniemus eum. 2 Quidam. Lxx. annos intelligunt iuxta illud, Dies annorum nostrorum ipsis lxx. an. Qui cum fuerint expleti, ad dominum in toto corde reuerimur, & exaudimur, & tunc est finis laboris nostri atque patientiæ. 3 d Et uiuet. Sine inuocatione & oratione poterat implere quod promiserat, sed hortatur ad preces, ut promissa mereantur. 4 e Et reuerii. Ut certius sciatis, quòd hunc reditum tanquam propinquu sperare non debeatis, sed domos edificare, pomeria plantare, filios generare, & tempus expectare promissum. 5 f Quasi si. Theodotio suarinas. i. secundas, Symmachus nouissimas, quæ Hebraicè suarim.

NICOLAUS DE LYRA.

Non vos sedu. prophe. vc. f. falsi, reditum propinquum denuntiando. Quia hæc dicit. Hic consequenter denuntiat eis veram fiduciam, & primò denuntiat eam translatis in Babylonem, secundò, contrarium nuntiat habitantibus in Ierusalem, ibi. Quia hæc. Circa primum dicit, Quia hæc dicit dominus. q. d. nolite credere falsis prophetis, quia hæc est sententia domini de vestro reditu. Cum ceperint im septua. &c. Tot. n. anni fluxerunt secundu Hebraeos a transmigracione Ioachim vsque ad primum annu Cyri, secundum alios verò computatio istorum annorum incipit tardius. s. a destructione ciuitatis sub Sedechia, ut dictum est supra 25. Visitabo vos, & suscitabo, sicut misericors pater filios, cetera patent vsque ibi. Ut reducam vos. i. in Ierusalem, non q̄ omnes redierunt in personis proprijs quia in tanto tempore multi fuerunt mortui, maxime illi qui erant iam prouecti ætatis. Ut dem vobis finem. captiuitatis uestræ. Et patientiam. interim vsq; ad terminum prædictum. Et inuoca me, & ego exaudiam. & ibitis ad terram uestram. Cetera patent vsque ibi.

9 De vniuer. quia in regno Babylonis erant Gentes varia, ad quas Iudæi fuerunt translati tempore Ioachim & Sedechia, & inde redierunt cum Zorobabel duce. 10 Quia di. i. quia credidistis prophetis falsis vos decipientibus & dicentibus se loqui in nomine domini, idè annuiciaui vobis terminum uestræ reuersionis in Iudæam, ut non credatis eis dicentibus vobis, quòd citò debeatis reuerti. 11 Quia hæc dicit do. Hic consequenter hanc fiduciam remouet a sedechia rege, & eius populo, qui non transmigrauerunt in Babylonem, denuntiando q̄ passuri sint multò grauiora, iò subditur. 12 Hæc dicit dominus exercituum. i. angelorum. 13 Ecce ego mit. in eos gla. Omnia. n. ista uenerunt super eos obsessos in Ierusalem, ut habetur 4. Reg. vii. 14 Et ponam eos quasi ficus malas quæ come. i. abominabiles Deo, & hominib. sicut dictum est supra 24. in parabola de ficub. 15 Et dabo eos in vexationem. per seruilia opera & grauiora 16 Vniuersis regnis ter. hoc dicitur, quia sub rege Babyloniae erant plura regna. 17 In maledictione. quantu ad verba dura quæ eis inferebatur 18 Et in stuporem, &c. præ admiratione eorum miseriæ. 19 Et in sibilum. i. in desisum. Cetera patent in litera.

De * Hæc

MORALITER.

religiosi, propter quod dicit Apostolus. i. Tim. 2. a. Obsecro primum omnium fieri ob. ora. postu. gratiarum ac. pro regi. & sine. & sequitur, ut tranquil. aga. vitam. Non vos. se. pro. i. homines mali qui in religionibus, & regnis & ciuitatibus per sua verba mala concitant homines ad seditiones & prælia. Cum caepe. i. imple. in Ba. se. &c. per Babylonem quæ confu-

sio interpretatur, vira præfens signatur, de qua Hugo de S. Vi. di. in prosa, Confusa, sunt hæc omnia, spes, metus, timor, gaudium. Terminus autem vite præsentis communiter est annus septuagesimus, Psalm. 89. c. Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni. Igitur religiosis pacificis & etiam secularibus dicit dominus. Cum impleti fuerint, &c. i. in termino vite uestræ visitabo vos. 4 Et suscitabo super vos verbum meum bo. transferendo vos de præsentis vitæ miseria ad foelicitatis æternæ gaudia.

A De nocte. Non cessavi monere, ut vos imitarentur qui in transmigracione securo otio fruimini, donec compleantur promissa Dei.

Dan. 13. 5.

b Ad Achab. Aiunt Hebræi hos esse presbyteros quorum meminit Daniel, vni eorum dicens, *Iniuerate dierum malorum, &c.* Alteri

Semen Chanaan, & nō Iuda, species decepit te, &c. Qui prophetant vobis in nomine meo mendaciū, quia (ut aiunt) mulierculis iactabant se esse de tribu Iuda, & Christum generandum de progenie sua, vnde acquiescebant cupidini allecē, tanquam Christi matres futuræ. Sed videtur hoc obesse, q̄ rex Babylonis dicitur eos frixisse cum dicat Daniel eos lapidatos esse, vnde a plebisque ac penē omnibus Hebræis illud quasi fabula negligitur. Non. n. putāt, q̄ captiui, lapidandi principes & prophetas suos potestatem habuerunt, & hoc magis verum esse affirmāt, quod ait Ieremias, conuictos quidem esse a

† torruit.

† qui cognosco. † tuo literas.

B Daniele, sed sententiam datam a rege multi autem de nostro grege prophetant in nomine domini mendacium. Vxores civium suorum adulterant, quos verus Nabuchodonosor frigit igne peccati, secundum illud. *Omnes adulterantes quasi et ibanus succensus a coquente.* Foelix autē qui portat iugū dñi ab adolescentia, qui sedet solus, qui amaritudine plenus ut dicat, *Non sedi cum consilio malignantium.*

Hos. 7. 2. Thren. 3. c.

Psal. 55. 2. Allego.

In hoc capitulo allegoricus interpres somniat ruinam celestis Ierusalē, Et ad eos prophetiā dirigi suspiciat, qui in mūdi huius Babylonia versantur, q̄ bene fecerint, in hac corpora sponte descēdenres, domos ædificātes filios generantes, & bonis operibus studētes, q̄ post. 60. annos in celestē Ierusalem mittent. Qui autē noluerint ad terrena descendere, passuros dicit quæ dñs minatur Sedechiæ,

in opprobrium cunctis Gentibus, ad quas ego eieci eos, eò quòd nō audierint verba mea, dicit dominus, quæ misi ad eos per seruos meos prophetas de nocte cōsurgens, & mit-

† Qui max. bedisti. voluntati.

tens & non audistis, dicit dominus. Vos ergo audite verbū domini, omnis transmigratio quā emisi de Ierusalē in Babylonem. Hæc dicit dominus exercitū Deus Israel ad Achab filium Chulig, & ad Sedechiam filiū Maasig, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter: ecce ego tradā eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & percuet in oculis vestris, & assumetur ex eis maledictio omni transmigracioni Iudæ, quæ est in Babylone dicentium. Ponat te dominus sicut Sedechiam & sicut Achab, quos † frigit rex Babylonis in igne: pro eo q̄ fecerint stultitiam in Israel, & mœchati sunt in vxores amicorum suorū, & loquuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandavi

C eis. Ego sum tū iudex & testis, dicit dominus. Et ad Semeiam Nehelamitem dices: Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel: Pro eo q̄ misisti in nomine † meo libros ad omnem populum qui est in Ierusalem, & ad Sophoniam filiū Maasig sacerdotem, & ad vniuersos sacerdotes dicens: Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiada, ut sis dux in domo do-

tit in Ierusalem, literas ad Sophoniam filium Maasig, & ad reliquos sacerdotes, quare non increpetur Ieremias Sophonia, cuius est officium discernere inter falsos & veros prophetas, & iubetur in carcere recludi, & soluet pœnas mendacij, quia populum seduxit, Ioiadas verò sacerdos fuit, qui Iosias post interfectionem Athaliæ imperium tradidit, & sacerdotes Baal interfecit. Quare Ioiada non imitaris. Quare Ieremiam pseudopropheta non interficis, Dominus. n. instituit te pro Ioiada, ut discernas quo spiritu quisque loquatur. Discretio verò spirituum spiritualis gratia est.

Athalia. mulier quædā fuit quæ occidit de regio sen

NICOLAUS DE LYRA.

1 Hæc dicit dominus. Hic consequenter ponitur pœna falsorū prophetarum qui decipiebant populum de Babylone transmigratum. Et primò ponitur pœna duorum simul, qui non solū erant propheta falsi: sed & adulteri, secundò pœna tertij, qui non solū erat assertor falsitatis, sed etiam persecutor veritatis, ibi. Et ad Semeiam. Nomina autem duorum ponuntur, cum dicitur.

Diuisio.

2 Ad Achab filium Chulig. Et subditur, eorum pœna, cum dicitur.

3 Ecce ego tradam eos in manu Nabucho. Dicunt expositores nostri communiter, q̄ isti fuerunt duo senes quos conuicit Daniel de falso testimonio contra Susannam, propter quod fuerunt condemnati ad mortem, ut habetur Dan. 12. Veruntamen quia Iudæi in Babylone erant serui, non habebant aliquam iustitiam, nec per cōsequens potestatem condemnandi aliquem ad mortem, ideo subditur hic quod fuerunt traditi in manus Nabuchodonosor, quia de sua falsitate fuerunt accusati per Iudæos coram rege vel locum eius tenente, qui sententiam mortis in eos dedit, & executionem Iudæis commisit, & ideo cum dicitur. Dan. 13. populum eos interfecisse, intelligēdum est tantum exequutiū. Cetera patent vsque ibi.

4 Quos frigit. Sed cōtra Da. 13. dicitur, quod fuerunt lapidati. Ad quod dicendum q̄ qualibet pœna mortis aliquando in scriptura significatur nomine ignis, vel quia primò fuerunt lapidati, postea busti, sicut de Achā dictum fuit Iosue. 7. hic exprimitur pœna ignis in Da. verò pœna lapidationis. Illud tamē quod de eis dicitur in L. non est autenticum, quia non est de scriptura canonica. Cetera patent vsque ibi.

5 Ego sum. q. d. nullus potest effugere iustitiam meam.

6 Et ad Se. Hic consequenter ponitur pœna tertij, qui non solū erat propheta falsus illis qui erant in Babylone, sed etiam per quos Ieremias scribens de Babylone summo pontifici qui erat in Ierusalem, ut incarceraret Ieremiam, eò quòd scripserat transmigracione falso sperarent citò reuerti, & hoc est quod dicitur.

7 Pro eo. i. literas.

8 Nomi. tanquam nomine veri prophetę dicens Sophonię.

9 Do. de. s. summum.

10 Pro Ioiada. licet iste Ioiada fuisset diu ante, tamen ipsum minat eò quòd fuerat homo sanctitatis magnę & autoritatis, in adulando isti Sophonię, quasi dicat, tu es tante sanctitatis & autoritatis sicut ille.

11 Ut sis d. i. principes sacerdotum.

Quos

* Su

MORALITER.

6 Et ad Semeiam. per istum Semeiam qui de Babylone scripsit in Ierusalem summo sacerdoti, persuadens ut reprimeret Ieremiam ab actu prophetandi, signantur illi

qui suggerunt prælatis ecclesiæ ut auferant Potestatem prædicandi & confessiones audiendi a pauperibus predicatoribus, vel nimis restringant, cum tamen pro salutarum laborare fideliter intendant.

ne quos potuit
 Ala quo Ioiada
 sacerdos serua
 uit Ios, & post
 quam illa in
 terfecta est a
 populo tradi
 lit ei imperiū.
 Quare non in
 re. Mendacio
 ræuenit veri
 atē: quod ipse
 herebatur alij
 nponit, quia
 rudētiore sūt
 b liij tenebrarū
 B lijs lucis, & q
 onē. ment sibi in
 erunt alijs.
 Hæc dicit. Se
 meias verē Ne
 elamites, qui
 e torrēte tur
 idas aquas
 sum-

mini super omnem virum † arrepticiū & prophetantem vt mittas
 eum in neruum, & in carcerem. Et nunc quare non increpasti Iere
 miam Anathothitē qui prophetat vobis? Quia † super hoc misit ad
 nos in Babylonem, dicens, † Longū est, ædificate domos & habitate
 & plantate hortos & comedite fructus eorū. Legit ergo Sophonias
 sacerdos librum istum in aurib. Ieremiae prophetae. Et factum est
 verbum dñi ad Ieremiam, dicens, Mitte ad omnem transmigratio
 nem, dicens, Hæc dicit dñs ad Semeiam Nehelamitem, Pro eo, q
 prophetavit, vobis Semeias & ego non misi eum, & fecit vos con
 fidere in mendacio, Idcirco hæc dicit dñs. Ecce ego visitabo super
 Semeiam Nehelamitem super semēn eius. Non erit vir sedens in
 medio populi huius, & non videbit bonum quod ego faciam po
 pulo meo, ait dominus, quia † præuāricationem loquutus est ad
 uersus dominum.

supererat ita scif D
 1 2 mendacium
 3 suum scripsisse
 4 Ieremiam, &
 5 ad Sophoniā
 6 mittit episto
 7 las cur ausus
 8 sit scribere ve
 9 ritatem, & cu
 10 pit eū recludi
 11 ī carcerē, ne lo
 12 quatur, Sopho
 13 nias quoq; la
 14 tenter accusat,
 15 & epistolā ī ac
 cusationem ia
 stat. Similiter
 rei sūt q pseu
 doprophetas d
 fendūt, & alio
 rum mēdacia
 peccata sua fa
 ciunt, contra
 quos subditur.
 Ecce ego visitabo

NICOLAUS DE LYRA.

Super om. vi. i. qui prophetat ex virtute demonis eius phan
 tiam commentis.
 Vt in i. in cypum, ita q non possit talia seminare in populo.
 Et nunc qua. taliter prophetantem in Ierusalem: & non solū
 Ierusalem verbis, sed etiam in Babylone scriptis, ideo subditur.
 Quia sup. se. epistolam, vt dictum est in principio huius ca.
 Di. in eadem epistola.
 Longum. s. tempus moræ vestrae in Babylone.
 Aedifi. disponite vos ad diuinam mansionem, sicut exposi-

tum est supra
 8 Legit et. ad arguendum Ieremiam de epistola quam misera. Ca
 tera patent usque ibi.
 9 Ecce. vbi ponitur pœna Semeie, cum dicitur.
 10 Visitabo. in persona eius.
 11 Et su. i. personis sibi coniunctis.
 12 Non erit. i. habitans.
 13 In medio. s. reuertentis in Ierusalem.
 14 Et non videbo ipsum de captiuitate liberando.
 15 Quia p. uoiādo Ieremiā de falsitate qui ex ore domini loquebat̄

CAP. XXX.

C A P. XXX.

Hoc verb. Iere
 mias reuer
 sionem promitte
 bat non intra bien
 nium, vt illi men
 tiebantur. Sed fini
 is. lxx. annis nunc
 ubetur scribere &
 memoriæ tradere
 quæ dominus pro
 nunciat. Vnde po
 test colligi vatic
 nium non citō im
 pleri. Sed cum Is
 rael & Iudas in ter
 ram suam reuertentur. Et sicut Ezechiel prophetavit.
 Quæ virgæ copulabuntur, & erit Dauid rex & pastor

Hoc verbum quod factum est ad Iere
 miam à domino dicens. Hæc dicit domi
 nus Deus Israel, Scribe tibi omnia ver
 ba quæ loquutus sum ad te in libro. Ec
 ce enim dies veniunt dicit dominus, &
 conuertam † conuersionem populi mei
 Israel & Iuda, ait dominus, & conuertam eos ad terram
 quam dedi patribus eorum, & possidebunt eam. Et hæc
 verba quæ loquutus est dominus ad Israel & ad Iudam.
 Quoniam hæc dicit dominus. Vocē terroris audiui mus

ouium.
 * Theodor. Do
 minus Deus volens
 ostēdere veritatem
 prophetiæ, iubet p
 phetam mandare
 scriptis prædictio
 nes factas tam de
 captiuitate, quam
 de reuocandis ca
 ptiuis.
 b Vocem terroris, &c.
 Quidam hunc lo
 cum secundū Tro
 pologiam sic expo
 nunt, vt putent il
 lud testinoniu. A timore tuo domine concepimus & peper
 imus, Isa. 26. 6.

NICOLAUS DE LYRA CAP. XXX.

Hoc verb. Superius Ieremias prophetavit populo aspera, hic
 consequenter prophetat prospera. Istud autem quod erat sum
 mē prosperum, erat aduentus Christi ad salutem mundi, cuius figura
 erat saluatio populi de captiuitate Babylonica, de qua fecerat mē
 tionem c. præc. inter aspera que nunciauerat, vt opposita iuxta se po
 ta magis elucescerent, & ideo conuenienter post figuram hic con
 sequenter denuntiat rem figuratam. s. per Christum salutem genera
 m, quod facit in hoc c. & se. Nec possunt conuenienter aliter expo
 ni, nisi referendo ad tempus Christi, vt in persequendo magis appa
 bit. Ad intellectum tamen sequentium sciendum, q prophetæ in
 vibendo non seruant semper ordinē temporis, sed frequenter prius
 scribunt posterius, & econuerso, vnde dicunt doctores Hebræi.
 Non est prius & posterius in lege, per quam intelligunt vt. te. in
 quo non est attendendus ordo temporis secundum ordinem descrip
 tionis. Et idem dicunt doctores Latini, q frequenter Sacra Scriptu
 ra loquitur per anticipationem. s. posteriora præponendo, & per reca
 lulationem priora postponendo, & hoc modo procedit Ieremia in
 hoc libro in pluribus locis, vt patet in præcedentib. & in sequentib.
 apparebit. Et in hoc loco sic procedit, quia primò denuntiat Christi
 regnum. Secundò eius aduentum, c. s. Circa primum sciendum, q li
 cet homo Christus ab instanti incarnationis habuerit dominium su
 per omnia creata autoritatiuè, non tamen executiuè, sed hoc mō ac
 cepit in sua resurrectione secundum quod dicit Mat. vl. d. Data est
 mihi omnis potestas in cælo & in terra. Et perfectius habe
 rit in iudicio finali, tūc. n. omnia erūt ei simpliciter subiecta. Vnde di
 cit Apost. ad Heb. 2. b. Nūc autē nec dū videmus oīa subiecta

ei. iudiciū aut finale præcedit Antichr. persecutio. Et iō primo nū
 ciatur hic psequutio. Antichr. Secūdo dominiū xpī, ibi, Et erit. Ter
 tio respond. tacite quæstioni, ibi, Te autē. Circa primū dicitur Iere.
 2 Scribe tibi. q. d. ista futura sunt in longinquum, & sunt digna
 memoria, ideo sunt scribenda.
 3 Ecce. n. Istud non pot̄ intelligi de reditione captiuitatis Babyl
 nicæ, nec de aliqua alia sequenti saluatione tēporali, quia secundū do
 ctōres Hebræorum, & secundū veritatē, populus Israel prout diuidi
 tur cōtra populū Iuda, sicut est hic, nō est reuersus de captiuitate, nec
 a Iudæis expectatur reuersurus vsq; ad ips Messie quem Iudæi expe
 ctant venturū. Et ideo secundum nos qui consistimur eius aduentum
 præterisse, oportet q littera ista aliter intelligatur. Et dicunt aliqui, q
 intelligitur de conuersione spirituali Iudæorum ad prædicationem
 Christi & Apostolorum, quorū aliqui fuerunt de regno Israel, quia
 Salmaasar captiuante illud regnum aliqui fugitini euaserunt, qui
 postea habitauerunt in regno Iudæe tempore Ezechia, & cum illis
 de regno Iuda in Babylonem ducti fuerunt, & cum redeuntibus re
 dierunt, sicut dictum fuit plenius 2. Reg. Quod autem subditur.
 4 Et conuer. eos. Intelligitur de terra videntium: que sub promis
 sione facta Abrahæ fuit principaliter intellecta sicut dictum fuit
 plenius Gen. 15. & in plurib. alijs locis, sed quia Iudæi qui credide
 runt ad prædicationem Christi & Apostolorū fuerunt pauci respe
 ctatiuè. Ideo melius intelligitur quod dicitur hic. Et conuertam cō
 uersionem populi mei Israel & Iuda. de generali conuerzio
 ne Iudæorum ad Christum detecta falsitate Antichristi per Eliam,
 & Enoch. Ideo de persecutione Antichristi subditur.
 5 Quā hæc dicit do. Vocem. Et connumerat se dominus Chri
 stozorū a captiuitate Babylonica quārū ad bonos, & flagel
 latione eorū quantū ad rebelles & malos. Ego verò capi
 tulū vtrūq; literaliter exposui de liberatione mūdi facta

MORALITER.

Hoc ver. Illud c. & est immediatē sequens exponit ad li
 bram Iudæi; & est aliqui docto. catholici de liberatione Iu
 dae.

Gmus, &c. Et hoc. Filioli mei quos iterum parturio, donec form. in
 A. Christus. Hinc exemplo comparari potes quod manife-
 stum est, non ad terrorem, sed ad gaudium pertinere, cū
 præiens scriptura vastationis. ruinæ tempus significet.

G. l. 4 c.

a *Manum super lumbum, &c.* * Theodo Alibi verò vt lu-
 ctū demonstraret,
 dixit vnūquemque
 hēre manus cōpli-
 catus super caput.

b *Væ quia magna.*
 Prius tristi nunciā-
 tur, vt post malorū
 magnitudinē læta
 succedat. & magni-
 tudo doloris vertatur
 in gaudiū. Gra-
 tior enim est sanitas
 post ægritudinem,
 quasi fugata pace,
 bello & sanguine
 oīa cōplebuntur, &

† infra 46. g. & 44. 2.

B viri qui debebāt pu-
 gnare quasi mulie-
 res timebūt nec ma-
 nibus arma, sed lū-
 bos quasi partu-
 riens tenebunt.

† quiescet.

c *Et David.* Christo,
 scilicet, quomodo
 enim primus Adā
 & secundus scribū-
 tur iuxta corporis
 veritatē, sic & Da-
 uid. Christus enim
 de David secundum
 carnem.

† succidendo nō succidā te † Desperata.

* Theodoret. Pro-
 phetiæ finem impo-
 suit Christus domi-
 nus è David si qui-
 dem natus est secū-
 dum carnē, & pas-
 cit iam non Israelem modo, sed omnes gentes. Prædictio
 hæc euentum quendam habuit, velut in vmbra & figu-
 ra tempore Zorobabelis.

† ad sanitatē medicinæ curatiuæ non sunt tibi.

d *Serue me.* Familiariter vocat, sicut Abraham, Isaac, Ia-
 cob vocantur serui Dei. Moyses quoque & alij prophe-
 tæ, & Paulus in principio epistolarum hoc titulo glo-
 riantur.

e *Sedeas figibo.* Symmachus. Et mundans non munda-
 bo te. Aquila Cū te erudiero per iudicium, nequaquā
 innocentem faciam. & hoc est: Omnis mundus, princi-
 pes vel Angeli indigent misericordia Dei, & nullus quā-
 tis sanctus securus pergit ad iudicem contra nouam. s.
 & veterē hærēsim,

formido, & non est pax. Interrogate & videte si generat ma-
 sculus. Quare ergo vidi omnis viri manū super lūbū suum

quasi parturientis, & conuersæ sunt vniuersæ facies in auru-
 ginem? Væ quia magna dies illa, nec est similis eius, tēpus-

que tribulationis est iacob & ex ipso saluabitur. Et erit in
 die illa, ait dñs exercituum, conteram iugum eius de collo

tuo, & vincula eius dirumpam. Et non dominabuntur ei
 amplius alieni, sed seruient dño Deo suo, & David regi
 suo quem suscitabo eis. † Tu ergo ne timeas serue meus iac-

cob, ait dñs, neq; paueas Israël. Quia ecce ego saluabo te
 de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eo-

rū. Et reuertetur iacob & requiescet, & cunctis affluet bo-
 nis, & non erit quem formidet, quoniam ego tecum sum,

ait dominus, vt saluem te. Faciam. n. consummationem in
 cunctis Gētibus, in quib. dispersi te, te autē non faciam in

consummationem, sed cāstigabo te in iudicio, † vt nō tibi
 videaris innoxius, quia hæc dicit dominus, † Insanābilis fra-

ctura tua, pessima plaga tua. Non est q̄ iudicet iudiciū tuū
 † ad alligādā curationē tuā, vtilitās nō est tibi. Oēs amāto-

res tui obliti sunt tui, teq; nō quērent. Plaga. n. inimici per-

ta dominus tantō magis studet ut parcat, quantō magis
 expectando flagellat. Vnde, *Ego quos amo, arguo & castigo.*
 Et alibi. *Quem diligit dominus castigat, flagellat autem omnem fi-*
lium quem recipit. De flagello autem damnationis scriptū
 est: *In operibus manuum suarum comprehensus est peccator.* Et
 Ieremia. *Plaga inimici percu-*

1 quæ. putat in hac
 2 mortali carne in ali
 3 quo perfectionem
 4 esse, & oēs simul iu
 5 storum posse virtu-
 6 tes implere.

f *Non est qui iudicet.*
 * Theod. Nemo
 7 enim redarguebat
 8 iniustitiā regis Na-
 9 buchodonosoris.

g *Plaga.* Aliter ami-
 10 cus, aliter percutit
 11 inimicus, aliter pa-
 12 ter, aliter hostis. Il-
 13 le enim vt corrigat,
 14 iste percutit vt occi-
 15 dat. Vnde, *Dominus ne*
 16 *in furore tuo arguas*
 17 *me.*

Gregor. Quoties
 18 Deus peccatorem
 19 feriendo corrigit,
 20 ad hoc flagellum
 21 emittit, vt parcat.
 Cū verò eius vi-
 ram in peccato per-
 manentem ferien-
 do concludit, fla-
 gella emittit, sed

22 non parcit. Qui
 23 enim flagellū em-
 24 sit vt parceret, ad
 hoc quandoque e-
 mittit vt non par-
 25 cat. In hac enim vi-

NICOLAVS DE LYRA.

* *Sus fidelibus suis tunc passuris eo modo quo dixit Act. 9. a. Saule*
quid me persequeris.

1 Interrogate & vi. fige. mascu. hic accipitur generare pro-
 pare e. vnde in Heb. habetur. Si parit masculus. Et per hoc innui-
 tur anxietas & angustia tunc futura Christi fidelib. Ideo subditur.

2 Quare ergo omnis viri. i. cuiuslibet Christiani quantumcū-
 que fortis & firmi.

3 Manum super lumbum, &c. modus. n. mulieris parturien-
 tis, est ponere manus suas ad lumbos suos.

4 Et conuersæ sunt vniuersæ fa. i. in colorem deformem præ
 angustia & timore.

5 Væ quia mag. di. il. i. tempus illud erit magnum, quantum
 ad intensiōnem tribulationis.

6 Nec est simi. propter quod dicitur Mat. 24. Erit. n. tribula-
 tio magna qualis nunquam fuit ab initio mundi vsque
 modo, neque fiet.

7 Et ex ipso salua. omnis prædestinatus ad vitam beatam qui no-
 mine iacob intelligitur, eò q̄ supplantator interpretatur.

8 Et erit. Hic consequenter ponitur dominium Christi, qui spiritu
 oris sui interficiet Antichristum, vt dicitur 2. ad Thes. 2. b. & ma-
 gnā partem adherentium sibi, ideo subditur.

9 Conteram iugum. i. militantis ecclesie.

10 Et vincula eius. i. machinationes eius & deceptiones.

11 Et non domi. ei amp. s. a Deo.

12 Sed seruient domi. De. s. Deo patri.

13 Et David regi suo, &c. i. Dei filio incarnato vnde in transla-
 tione Chaldaica quæ apud Hebræos est autentica, vt frequenter di-
 ctum est sic habetur. Et obedient Messie filio David regi suo, vnde se-
 cundū oēs doctores Hebræorū istud intelligitur de Christo ad literā.

14 Quem suscitabo eis. i. faciam apparere ad eorum salutem
 Et etiam quia ad literam Deus pater suscitauit Iesum a morte.

15 Tu ergo ne timeas. Confortatio est contra tribulationem, A
 t christi futuram.

16 Saluabo te de terra longinqua, &c. Iudæi. n. tunc saluam
 dispersi sunt in longinquis partibus mundi, & ibi captiui.

17 Reuertetur iacob, s. ad Christum, quod non solum intelligi-
 tur de Iudæis tunc conuertendis, sed etiam de Christianis ab Anti-
 christi, deceptis qui postea penitebunt.

18 Et quiescet. A tribulatione Antichristo interfecto.

19 Et cunctis affluet bonis, &c. Hoc refertur ad statum ecel-
 siæ triumphantis, vbi habetur bonum infinitū, et securitas perfectā

20 Faciam. n. consum. &c. quia omnes Gentes sectas suas diu-
 sas dimittent pro fide Christi.

21 Te autem non fa. Hic respondetur quæstioni tacitæ & dupli-
 secunda ponitur ibi, Propterea. Circa primum posset fieri quæsti-
 quare dominus permitteret fideles suos sic tribulari tempore Antichristi.

Et respondetur hic, q̄ hoc fiet vt purgentur a peccatis q̄
 circa tempora illa abundabunt, secundum quod dicitur Mat. 14.
 Et quā abundabit iniquitas, &c. Et hoc est quod dicitur. I
 aut. q. d. quantumcūque futura sit acerba persecutio Antichristi
 nō tamen deficiet ecclesia, sed purgabitur. Ideo subditur. Sed cal-
 gate in iudici. vt non tibi videā. innoxius.

22 Insanabilis fractu. Quia persecutio Antichristi erit irrem-
 diabilis via humana.

23 Nō est. Quia tūc nullus audebit stare pro iustis ad eos liberā
 24 Omnes. quia principes terreni qui modò defendunt ecclesia
 non audebunt ei ostendere vllam amicitiam.

25 Plaga q. d. tunc videbor aduersari ecclesie, sicut pater durē
 stigans plium videtur inimicū in iudicio exteriori. * Propt

MORALITER.

† per Christum, ostendendo prout exposui, propter quod

hæc expositio spiritualis est respectu aliarum, nec occu-
 rit mihi alia conuenientior hic ponenda.

† MORALITER.

Theodor. Plaga inimici percussit te. Quia non vltus sum. Solita longanimitate, sed adhibui sessionem diuinam. Quod etiam facere consuevit meicus, perspicuus, diffidentem morbi. Propterea. Sub Zorobabel hæc facta cognoscimus. Quando Assyrios, id est, Niuem vastauit Babylonij Chaldaei, ipsos Moab & Periam, & Babylonem destructa est. Sic Sion coeuit habere dominum requiuentem, & obiecta est cicatrix eius. Sed lenius atque effectius in Christo conuertentur.

Quia eiecit vocauit, &c.

^{Quia.} cussit te castigatione crudeli. Propter multitudinem iniquitatis tuæ & dura facta sunt peccata tua. Quid clamas super contritione tua? In sanabilis est dolor tuus. Propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. Propterea omnes qui comedunt te deuorabuntur, & vniuersi hostes tui in captiuitatem ducentur. Et qui te vastant vastabunt, cunctosque prædatores tuos dabo in prædam. Obducam enim cicatricem tibi, & a vulneribus tuis sanabo te, dicit dominus: Quia eiecitam vocauerunt te Sion, hæc est quæ non habebat requirentem. Hæc dicit dominus: Ecce ego conuertam conuersionem tabernaculorum Iacob, & tectis eius miserebor. Et edificabitur ciuitas in excelsu suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. Et egredietur de eis laus, voxque ludentium, & multiplicabo eos, & non minuentur, & glorificabo eos, & non attenuabuntur: & erunt filij eius sicut a principio, & cæterus eius coram me permanebit. Et visitabo aduersum omnes qui tribulant eum, & erit dux eius ex eo, & princeps de medio eius producet. Et applicabo eum, & accedet ad me. Quis enim iste est qui applicet cor suum, vt appropinquet mihi? ait dominus. Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. Ecce turbo domini futuror egrediens, procella & ruens in capite impiorum conuiescet. Non aueriet iram indignationis dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui. In nouissimo dierum intelligetis ea.

1 Theodoro D
2 Immolauerunt
3 enim in eam
4 vicina geces,
5 quæ captiuitatem & seruitutem imposuerant.
6 Ecce ego con.
7 Quorū typus præcessit, in Zorobabel & Esdra quādo reuersus est populus, & cepit edificari ciuitas in excelsu suo, tem
8 plique obseruari religio, &c. quæ in Esdra continetur, plenius atque perfectius in Christo & in Apostolis complentur.
9 Ludentium, & multiplicabo eos, &c. Non secundum illud:
10 sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere.
11 Sed sicut Dauid iudebat ante arcam domini.

NICOLAUS DE LYRA.
Propter. quæ tunc abundabit supra modum, vt dictum est.
Dura. id est, dura correctione indigentia.
Quid clama. q. d. iuste tibi infertur.
In sanabilis. s. via humana, propter quod Christus apponet remedium interueniendo Antichristum, vt prædictum est.
Propter. hic soluitur secunda questio: quia posset aliquis quære-
re, quid faceret Christus de Antichristo persecutore, & sibi adherentibus? Et respondetur, p non euident diuinam vindictam. Et hoc est quod dicitur: Propter. Non solum morte temporali, sed etiam æterna.
Et vniuersi. A demonibus.
Obducam. tibi dando spiritum penitentiae deceptis ab Antichristo & eius satellitibus.
Quia eiecit. id est, tu ecclesia nomine Sion vocata, Isa. 2. et Heb. 12. hæc vocabitur eiecit durante Antichristi persecutionem.
Conuertam. i. societates fidelium ab Antichristo deceptorum, quia abitur eis tempus penitentiae.
1 Et edificabitur. ecclesia, quæ est ciuium Christi vnititas.
2 In excelsu. i. in honore magno, quia tunc oēs confugient ad eam.
3 Et templum. i. cultus Christi ab Antichristo deiectus in statum suum refo-

reformatur.
13 Et egredietur. s. diuina.
14 Vox. Non per dissolutionem, sed per deuotionem, sicut dicebat Dauid de seipso. 2. Reg. 6. b. Ludam ante dominum.
15 Et erunt filij. sicut ante persecutionem Antichristi.
16 Et erit dux. i. Christus verus homo.
17 Et applicabo eum. quia Christus homo præ omnibus habet accessum ad patrem. ideo subditur.
18 Quis enim. i. quantæ excellentiæ.
19 Qui appropinquet. quia Christi hominis voluntas in omnibus conformis est voluntati diuinæ.
20 Vt appropinquet. pro sua voluntate, sicut filius patri.
21 Et eritis. s. Deo patri per filium. Et subditur de pena impiorum.
22 Ecce turbo. s. in die iudicij.
23 In capite. i. in Antichristo, qui erit caput impiorum quando fulminabitur. Vel, in capite generaliter per finalem sententiam, cum dicitur eis. Ite maledicti in ignem æternum, &c. Matth. 25.
24 In nouissimo. per hoc satis innuitur quod Ieremias loquitur de futuris in nouissimo temporis. Et quia tunc omnes conuertentur ad vnum Deum, vt prædictum est: ideo subditur.

reformatur.
13 Et egredietur. s. diuina.
14 Vox. Non per dissolutionem, sed per deuotionem, sicut dicebat Dauid de seipso. 2. Reg. 6. b. Ludam ante dominum.
15 Et erunt filij. sicut ante persecutionem Antichristi.
16 Et erit dux. i. Christus verus homo.
17 Et applicabo eum. quia Christus homo præ omnibus habet accessum ad patrem. ideo subditur.
18 Quis enim. i. quantæ excellentiæ.
19 Qui appropinquet. quia Christi hominis voluntas in omnibus conformis est voluntati diuinæ.
20 Vt appropinquet. pro sua voluntate, sicut filius patri.
21 Et eritis. s. Deo patri per filium. Et subditur de pena impiorum.
22 Ecce turbo. s. in die iudicij.
23 In capite. i. in Antichristo, qui erit caput impiorum quando fulminabitur. Vel, in capite generaliter per finalem sententiam, cum dicitur eis. Ite maledicti in ignem æternum, &c. Matth. 25.
24 In nouissimo. per hoc satis innuitur quod Ieremias loquitur de futuris in nouissimo temporis. Et quia tunc omnes conuertentur ad vnum Deum, vt prædictum est: ideo subditur.

ADDITIO.
In cap. 30. vbi dicitur in postilla. Et applicabo eum, & accedet ad me.
Hoc & dicitur hic: Applicabo eum, & accedet ad me, proprie intelligitur de Christo homine qui ad Deum habet duplicem applicationem seu accessum, vnum. s. per gratiam, & alium per vniuersalem personalem. Et quia nullus alius habet similem accessum dupli-

cem, ideo subdit: Quis enim iste est, qui applicet cor suum, vt appropinquet mihi? q. d. Nullus. s. qui habeat duplicem accessum seu aduentum ad Deum modo prædicto. Quod autem dicitur in postilla, & voluntas Christi hominis in omnibus conformis est voluntati diuinæ, verum est, sed etiam hoc posset verificari de voluntate beatorum, & ideo respectu huius, non proprie dicitur: Quis enim iste est, vnde prædicta expositio videtur magis propria, &c.

populo intelligitur & repulsio Iudaorum salus sit Gentium.
* Theod. Rursum permiscens grata ritibus reddit rationem eorum.
Longè

GAP. XXXI.
IN TEM. Opere cōpleto cognosci a

CAP. XXXI.
IN TEMPORE illo dicit dominus: Ero Deus vniuersis cognationibus Israël, & ipsi erunt mihi in populum. Hæc dicit dominus

1
2

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XXXI.
IN TEM. Ero Deus, &c. Quod est verum siue accipiat Israel secundum carnem, quia tunc omnes Iudæi conuertentur ad

ad Christum, vt dictum est, siue accipiat secundum spiritum. s. pro omnibus fidelibus qui nomine Israël nominantur. Isa. 54. f.
2 Hæc dicit dñs: inuenit gratiam, &c. Hic incipit capitulum in Hebreo per spacium vacuum inter literam istam præcedentem immediate, quæ coniungitur literæ præcedenti capituli: et propter hoc sic eorum ordinari.

ad Christum, vt dictum est, siue accipiat secundum spiritum. s. pro omnibus fidelibus qui nomine Israël nominantur. Isa. 54. f.
2 Hæc dicit dñs: inuenit gratiam, &c. Hic incipit capitulum in Hebreo per spacium vacuum inter literam istam præcedentem immediate, quæ coniungitur literæ præcedenti capituli: et propter hoc sic eorum ordinari.

Ga Longè dom.
A ap. Quia of-
 fenderat do-
 minū Israel,
 † euaserat a
 gladio vt per-
 ueniret.
 Ioan. 19. c.
 Et, Venite in-
 terficiamus eū,
 † & vindema-
 bunt.
 † exultate in
 capite.
B tempore Zo-
 robabel & E-
 sdræ, cū rur-
 sum capti
 sunt, sed in
 charitate per-
 petua dilexit
 eum, & attra-
 xit eū mis-
 rās, clemētia
 .n. nō merito
 saluatus est.
 * Theodoretus. Charitate perpetua. Hoc est, non tua vi-
 uendi ratio tibi causa est salutis, sed misericordia mea.
 Prædicat verò illos tympanis & alijs instrumentis vtētes,
 denuò

Inuenit gratiam in deserto populus, qui tremanserat gladio: vadet ad
 requiem suam Israel. † Longè dominus apparuit mihi. Et in charitate
 perpetua dilexi te, ideo attraxi te miserans. Rursumque ædificabo te,
 & ædificaberis virgo Israel. Adhuc ornaberis tympanis tuis, & egre-
 dieris in choro ludentium. Adhuc plantabis vineas in montibus Sa-
 maria. Plantabunt plantantes, † & donec tempus veniat non vin-
 demiabunt: quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte
 Samaria & in monte Ephraim: Surgite & ascendamus in Sion ad
 dominum Deum nostrum: hæc dicit dominus: Exultate in lætitia
 Iacob, & † hinnite contra caput Gentium, † personate, canite, & dici-
 te: Salua domine populum tuum, reliquias Israel. Ecce ego adducam
 eos de terrâ aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ. Inter

† euaserat a
 gladio vt per-
 ueniret.
 Ioan. 19. c.
 Match. 27. d.
 † & vindema-
 bunt.
 † exultate in
 capite.

a Gentium, in quarum turba saluatur ecclesia. b Romano, vel furoris domini.
 c Quamdiu sperauit, quam prophetarum chorus promisit.
 d Hoc proprie in ecclesia, delirant enim qui auream atque geminam suspicantur,
 Ierusalem, aua iriam suam in mylerio vrbis domini consecrantes.
 e Vt canas Deo in ecclesijs, omni carne malorum operum consumpta.
 f Non in vallibus & humilibus locis.
 g Cum Gentium turbis.
 h Domini.
 i Custodiz.
 k Vbertatis.
 l Qui iacetis humilia relinquitte, figurales hostias
 spernite. Sacrificium Deo sp. con.
 m Ecclesiam in qua speculatio Dei, cum autem in
 eam ascenderimus, ascendemus ad dominum
 n Ad caput Gentium cuncta referentes, quia cauda versa est in caput.
 o Scilicet. Non totum
 p De incredulitate & frigore dominicæ charitatis.
 q Quasi ventus durissimus nomine auster.

denuò cho-
 reas ductu-
 ros, planan-
 di serendiqu-
 curam ha-
 buituros at-
 que celebra-
 tuos festa
 uina.
 b Plantabunt
 &c. qui po-
 captiuitate
 Israel ab alic-
 nis posses-
 sunt, quibus
 dicitur: Plan-
 tate plantaria
 & vindemiate
 c Reliquias
 rael. Quæ se-
 cundum ele-
 ctionem sa-
 uantur: Vi-
 de: Nisi dom-
 nus sabaoth
 liquisset nol-
 semen, &c.
 d Ecce ego a-

duc. &c. Per apostolos & apostolicos viros, qui sunt cu-
 stodes clamantes in monte Samaria, quibus præcipit
 Personate canite, &c.

Claudus

C

NICOLAVS DE LYRA.

ordinavi. In hoc autem capitulo agitur de pertinentibus ad aduentū
 Christi. Et diuiditur in tres partes, quia primò agitur de pertinenti-
 bus ad Christi prædicationem, secundò de pertinentibus ad eius incarnati-
 onem, tertiò de pertinentibus ad legis Eu-
 angelicæ latuonem, ibi: Ecce dies venient. Prima adhuc in duas, quia
 primò ponitur figura, Et secundò res figurata, ibi: Longè. Circa pri-
 mum sciendum, qd saluatio populi Israel de Aegypto fuit figura sal-
 uationis fiendæ per Christum, qui deduxit hæeles ad terram vi-
 uentium per penitentia desertum, sicut Moyses filios Israel transeun-
 do per desertum materiale ad possessionem terræ promissæ. Et quan-
 tum ad hoc dicitur.

Diuisio.

1 Inuenit gratiam in deserto populus qui remanserat
 gladio. Omnes enim qui exierunt de Aegypto numerati à viginti
 annis & supra, mortui fuerunt in deserto, vt habetur Nume. xiiij.
 Et pro magna parte mortui fuerunt gladio, vt patet in libris Exo. et
 Nume. ergo populus qui inuenit gratiam fuerunt eorum filij qui in-
 gressi fuerunt terram promissionis. Ideo subditur.
 2 Vadet ad requiem suam Israel. Et dicit Ieremias vadet de
 futuro. Ad designandum, quod ille ingressus terræ promissionis qui
 præterierat, erat figura ingressus in requiem celestem, qui erat futu-
 rus secundum quod diffusè declarat Apostolus ad Heb. 3. & 4.
 3 Longè do. apparuit mihi. Hic consequenter declaratur res
 figurata, scilicet salus per Christum, pro tunc fienda, quæ facta est
 per ecclesiæ ædificationem. Et quia illud tempus adhuc erat longin-
 quum, ideo dicit Ieremias: Longè dominus apparuit mi. Et
 subdit in persona Dei respondentis per modum dialogi.
 4 In charitate perpetua dilexi te. licet ab eterno dilexerit omnes
 electos eos prædestinando, tamen speciali modo dilexit electos de po-
 pulo Israel in quantum erat de eo carnem assumpturus, propter quod
 isti populo spiritualia contulit dona. ideo subditur.
 5 Ideo attraxi te. Beneficijs specialibus in datione legis & con-
 similibus, propter quod dicitur Psal. 147. b. Nō fecit taliter om-
 ni nationi & iudicia sua non manifestauit eis. Veruntamen
 quia illis beneficijs abusus fuit, & sic ab honore cecidit, ideo subditur.
 6 Rursumque ædificabo te. Quod exponens Rab. Sal. dicit,
 quod ædificatio natiuitatis Ierusalem & templi per Salomonem, Zo-
 robabel, & Neemiam, ideo corrucunt, quia fuerunt factæ per homi-
 nem, sed ista de qua loquitur hic Ieremias fiet per manum diuinam,
 ideo stabit in æternum: & in hoc dicit verum, sed quod subdit est fal-
 sum, scilicet quod in aduentu Messie quem Iudei expectant, Deus ædi-
 ficabit Ierusalem nouam, quasi incomparabiliter nobiliores quam
 fuerit præcedens, in qua Messias temporaliter regnabit, & omnes
 Gentes erunt subdita dominio Iudeorum: sed quod de falso dicit im-
 plendum iam est impletum: quia Christus verus Deus ædificauit ec-
 clesiam quæ Ierusalem dicitur. Isa. 2. & ad Heb. 12. & Apoc. 31. a.
 Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem, &c. in qua regnat
 Christus, cuius regnum stabit in æternum.

Ierusal. & no-
 ta nō Iudæo-
 rū sed Christi
 fideliū
 vbi & per
 quem ædifi-
 canda.

7 Et ædificaberis vir. Israel. i. plebs fidelium quæ Israel nor-
 natur: Isa. 44. a. Et nomine Israel prænominabitur, sic est
 Hebræo: sed translatio nostra habet, assimilabitur.
 8 Adhuc orna. tym. tuis. quia ad literam in ecclesia conueni-
 fideles ad sonitum campanarum ad Deum laudandum. ideo subditur
 9 Et egredieris in choro ludentium. Non dissolutè, sed
 uotè, sicut cum vnus chorus cantat alacriter contra alium.
 10 Adhuc plantabis vineas in montibus Samar. Quæ
 non potest intelligi de redeuntibus a Babylonica captiuitate, quæ
 nunquam recuperauerunt terram illam, sed illam occupabant
 tes aliunde adductæ quæ ducebantur Samaritani. Et ideo intelligi
 de Samaritanis credentibus ad prædicationem Christi, vt habe-
 Ioan. 4. Et ad prædicationem apostolorum, vt habetur Act. 8. Fide
 autem nomine vinearum designantur, vt patet in pluribus locis
 cre & scripturæ. Et licet tota ecclesia dicatur vna vinea propter fi-
 unitatem, dicitur tamen etiam aliquando plures propter Gentium
 & locorum & personarum diuersitatem.
 11 Et donec tempus, &c. Vindemiare est fructum vineæ co-
 gere, fructus autem vitimus huius vineæ est beatitudo perfecta, quæ
 non habetur in presenti vita, sed futura.
 12 Quia erit dies, &c. i. prædicatores.
 13 In monte Ephraim. i. in ecclesia. Ephraim enim crescit
 vel frugifer interpretatur. Et etiam ad literam in partibus illis
 dicitur Christus, & etiam Apostoli.
 14 Surgite ascendamus. Proficiendo de bono in melius.
 15 In Sion. i. in ecclesiam militantem & triumphantem, &
 Sion nominatur. Isa. 2. a. & ad Hebræos 12. f.
 16 Exultate in lætitia Iacob. i. populi Christiani sic nominatur,
 quia Christus & apostoli & quasi omnes fideles primi descendunt
 de Iacob.
 17 Ethinnite contra caput Gentium. i. contra diabolum
 qui tenebat Gentes sibi subditas per idolatriam, quam apostoli
 magna parte destruxerunt per suam prædicationem, veruntamen quæ
 non omnes adhuc credunt Christo, ideo subditur.
 18 Salua domine populum tuum reliquias Israel. Et
 cuntur hic reliquie Israel omnes credituri generaliter, & Iudei
 ca finem mundi conuertentur specialiter. Et sequitur responsio Dei
 19 Ecce ego adducam eos, de terra Aquilonis & con-
 gabo eos ab extremis ter. &c. Quia de omnibus mundi pa-
 bus aliqui adducti sunt ad fidem Christi, & plenius adducuntur
 ca finem mundi.
 20 Inter quos erunt cæcus & claudus & prægnans
 patiens simul: coetus magnus reuertentium, &c. id est,
 bentes impedimenta venient ad fidem Christi quæ tollentur.
 test etiam dici ad literam, quod multi per Christum & Apostoli
 & eorum successores fuerunt illuminati corpore & mente, & erant
 & sanati ab infirmitatibus consimilibus, non solum corporalibus
 sed etiam spiritualibus.

Claudus. Qualibus per Eliam dicitur: Vsq̄quo claudicatis
Atroque pedes: Sed in Christo postea cucurrerunt. Et qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam.

Theodor. Cæcus & claudus. In vrbibus siquidem p̄culosis huius generis omnia reperire licet.

In fletu ve. & in Ec.
idæi hoc putant et completum quã-
o sub Eldra post em Pasche egressi
nt de Babylone,
reuerterentur in Iusalem. Sed ibi ipus fuit non veris, neque enim in io tempore vni-
ersa hæc fuisse cõ-
eta possunt pro-
re.

Reducam. Lxx. in stennitate Paschæ, iest, in ferijs domi-
ræ passionis, cum Christus crucifixus annia traxit ad se.
Et Ephraim. E-
praim qui est ty-
ps Gentilis populi,
fit enim posterior
fius Ioseph, & sur-
buit Manasse pri-
ogenita, qui natu-
i primus erat: sed
i mysterio crucis
t in suertis manibus
ci stabat ad sinistra
Iacob, dextræ susci-
p̄ benedictione: &
oi ad dexteram, si-
stra benedictus, in
scundum gradum
a redactus. Et quo-
modo Iacob Esau,
c Ephraim Manaf-
rapuit primoge-
ita. Et omnis popu-
is decem tribuum
ocat est Ephraim,

Ephraim, quia Ieroboam filius Nabath ex hac tribu in Sa D maria primus regnum obtinuit, &c.

Theodor. Ephraim vocat, non filium Ioseph, sed decem tribus: inter quas erat Rubem primogenitus & Simeon secundus. Appellabantur autem Ephraim, decem

tribus, eo quod pala-
tia regia constructa
esset in sorte Ephra-
im. Et quemadmo-
dum nunc ab vrbe
Romanorum dici-
mur omnes Roma-
ni: ita tunc decem tri-
bus denominaban-
tur ab Ephraim.

De manu potentio-
ris, & venient & lauda-
bunt, &c. Aduersarij
potestatis, quæ natu-
ra fortior: nos au-
tem fide fortiores, si
tamen liberamur
ab eo qui alligat for-
tem, & domum e-
ius diripit.

Marc. 3. d.
† propter fru-
mentum, vi-
num, &c.

Animam sacerdo-
rum, &c. Qui habent
scientiam Dei, de
quorum ore inter-
rogant legem, qui
credunt in eum qui
est sacerdos in æter-
num.

† non dole-
bunt amplius.

Pinguedine, & po-
pulus meus bonis meis
adimplebitur, ait do-
minus, &c. Vnde do-
minus in valle Ge-
thsemani, id est, pin-
guedinis compre-
hensus est.

Matth. 16. d.

Vox F

quos erunt cæcus & claudus & prægnans & pariens simul:
cœtus magnus reuertentiũ huc: In fletu veniet, & in mise-

ricordia reducam eos: Et adducam eos per torrentes aqua-
rũ in viã recta, & non impingent in ea: quia factus sum I-

raeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. Audite ver-
bũ dñi Gentes, & annunciate in insulis quæ procul sunt, &

dicite: Qui dispersit Israel, congregabit eũ, & custodiet eum
sicut pascor gregẽ suum. Redimet enim domibus Iacob,

& liberabit eũ de manu potentioris, & venient & lauda-
bunt in monte Sion, & confluent ad bona domini super

frumẽto, vino & oleo & foetu pecorum & armentorum:
eritq; animã eorum quasi hortus irriguus, & ultra non

esurient. Tunc lætabitur virgo in choro, iuvenes & senes si-
mul. Et conuertam luctum eorum in gaudium, & conso-

labo eos, & lætificabo à dolore suo. Et inebriabo
animam sacerdotum pinguedine et populus meus

bonis meis adimplebitur, ait dominus. Hæc di-

NICOLAUS DE LYRA.
1 In fletu venient, s. veræ contritionis.
2 Et in misericordia reducam eos. Quæ non negatur verè
contritis.
3 Et adducam eos per. i. per sacramenta ecclesie in quibus
antur aqua gratia. 10a. 4. b. Qui biberit ex aqua quam ego
ebo ei non sitiet in æternum, &c.
4 In via. id est, in fide catholica.
5 Quia factus sum Israel pater. i. populo catholico generali-
ter, & conuersis a Iudaismo specialiter.
6 Et Ephraim primogenitus meus est. Quia primi vocati
a fidem catholicam, vt Andreas Petrus & Philippus & Natha-
nel, vt habetur 10a. 1. fuerunt de regno decem tribuum: quod nomi-
n Ephraim frequenter in scriptura nominatur, eo quod primus rex,
scilicet Ieroboam fuit de tribu Ephraim. 3. Reg. 11. Et quia post Iu-
das primò credentes quamuis pauci fuerint comparatiue vocati
sunt Gentiles, ideo subditur.
7 Audite, &c. Qui dis. id est, dispergi permisit per varias se-
lis & errores.
8 Congregabit eum. In vnitatem fidei catholicae. Et nomine
Ihel intelligitur quæcunque Gens ad fidem prædestinata, vt dictum
est supra.
9 Redimet enim do. Iacob. sanguine proprio.
10 Et liberabit eum de manu potentioris. i. demonis, de
9 scribitur 10a. 12. d. Non est super terram potestas quæ
comparetur.
11 Et venient & laudabunt in monte Sion. i. in ecclesia
nitante & triumphante sic nominata, vt dictum est supra.
12 Super frumẽto vi. & oleo. Per quæ parabolicè intelli-
guntur bona spiritualia quæ non capiuntur ab hominibus, nisi sub si-
militudine corporalium, propter quod scriptura veteris, ac noui tes-
tamenti frequenter parabolicè loquitur. Et est ibi sensus literalis:
nō ille qui per voces immediatè significatur, sed qui per res signifi-
catis intelligitur, sicut cum dicitur Iudic. 9. b. Ierunt ligna ad
rham.

rhamnum, &c. Sensus literalis non est de arboribus, sed de Abi-
melech & Sichimius hominibus. Et sic in proposito per frumẽtum
& vinum intelligitur Eucharistie sacramentum, quod sub specie pa-
nis & vini conficitur: & per oleum gratia quæ in hoc sacramento
& alijs confertur.

13 Et foetu pecorum & armentorum. i. multiplicatione fide-
lium, secundum quod dicitur Psal. 94. b. Et nos populus pascuæ
eius & oues manus eius. Et dicuntur hic pecora minores, & ar-
menta maiores.

14 Eritque anima eorum quasi ortus irriguus. Ex sacra-
mentis nouæ legis, ex quibus aquæ gratiæ estuunt in animam.

15 Et ultra non esurient. Istud propriè refertur ad statum eccle-
sie triumphantis, vbi appetitus totaliter satiatur.

16 Tunc lætabitur vir. i. virgines.

17 In choro. s. angelorũ, ad quorũ societates homines assumuntur.

18 Et conuertã luct. eorum in gaudium. perfectũ et eternũ.

19 Et inebriabo. i. implebo.

20 Animam sacerdotum pinguedine. i. gloriæ plenitudine,
quia non gloriantur tantum de gloria propria, sed etiam illorum qui
saluati sunt eorum doctrina, propter quod ultra communes sanctos
dicitur habere aureolam.

Diuisio.

21 Hęc dicit dominus. Hic consequenter ponuntur aliqua ad
incarnationem Christi pertinentia. Et primo ponitur illud quod re-
spicit eius ortum, secundò, conceptum, ibi: Statue tibi. Tertio pas-
sionis effectum, ibi: In diebus illis. Prima in duas: in partem prin-
cipalem, & incidentalem, ibi. Et est spes. Circa primum sciendum,
quod audita Christi natiuitate, Herodes voluit eum interficere, vt ha-
betur Matthæi secundo. Et quia non cognoscebat eum determinatè,
interfecit omnes pueros a bimatu & infra, qui erant in Bethleem, &
finibus eius, vt dicitur ibidem. Et tunc impleta fuit hæc scriptura, se-
cundum quod expressè dicit sanctus Matthæus Spiritu sancto illu-
minatus, propter quod catholici eam aliter exponentes nimis Iudai-
zant extortè exponentes, quas expositiones propter prolixitatem &
inutilitatem omitto. Est igitur sensus.

* Vox

Ga *Vox in Rama.* Quidam Iudæorum hunc locum sic exponunt, A quod capta Ierusalem sub Vespasiano, per hanc viam infinita captiuorum milia directæ sint. Alij verò quod sub Adriano, vrbe euerfa, innumerabilis populus cuiusque ætatis & sexus in mercatu Terebinthi venundatus sit, & idcirco Iudæis esse

† supra. 3. g.

execrabile mercatū celeberrimum visere. Lxx. Vox in Rama audita est, lamentationis & fletus & luctus, Rachel plorans filios suos, & noluit conuiescere: quia non sunt.

Math. 2. c.

B Vox in Rama audita est, ploratus & vultus multus, plorans filios suos: & noluit consolari, quia non sunt. Vnde perspicuum est Euangelistas & Apostolos non ex Hebraico interpretationem alicuius sequutos, sed tanquam Hebræos, quod legebant Hebraicè suis sermonibus expressisse.

Gen. 35.

b Rachel plorans. Rachel mater Ioseph cū veniret Bethleem, subito partus dolore correpta peperit filium quem obfetrax (quia moriebatur) vocauit Benoni, pater autem vocabulum mutans Beniamin, i. filium dexteræ appellauit. Quæritur ergo quomodo Matthæus testimonium prophete ad interfectionem paruulorum transtulerit, cum perspicuè de decem tribubus scriptum sit, quorum princeps Ephraim & Ephrata non in tribu Ephraim, sed in tribu Iuda sit? Ipsa est enim Bethleem & conueniunt nomina. Bethleem namque domus panis, Ephrata verò vberitas. Sed quia Rachel in Ephrata, i. in Bethleem est condita, sicut scriptura sancta & titulus sepulchri eius testatur, flere dicitur pueros iuxta se interfectos.

C

* Theodoretus. Rama erat Beniamiticæ tribus, & Rachelis sepulchrum est in hippodromo Chapphrata, qua venit in Ephrata, & finem accepit propheta sub Hero de primo, qui interfecit infantes, sperans se simul occisurum

rum Saluatorem natum. Ista verò posuit propheta in promissiones bonorum, vt doceat Saluatoris nostri carne natiuitatem, esse re vera bonum, & caput salutis propter quam natiuitatem infantes pertulerunt eadem illam iniquam.

c Et reuertentur. M

cit dominus: † Vox in excelso audita est, lamentationis fletus & luctus, Rachel plorans filios suos, & nolentis consolari

super eis, quia non sunt. Hæc dicit dominus: Quiescat vox

tua a ploratu, & oculi tui a lachrymis: quia est merces operi tuo, ait dñs. Et reuertentur de terra inimici, & est spes in nouissimis tuis, ait dominus, & reuertentur filij tui ad terminos suos. Audiens audiui Ephraim transmigrantem.

d Castigasti me domine, & eruditus sum, quasi iuuenculus indomitus. Conuerte me & conuertar, quia tu dominus Deus meus. Postquam enim conuertisti me egi penitentiam, & postquam ostendisti mihi, percussi fœmur meum.

a Quos habuerunt patres eorum Abraham, Isaac & Iacob. **b** Decem tribus quibus primus imperauit Ieroboam qui fecit vitulos aureos.

a Hoc est multo labore & verberibus eruditus ad penitentiam non profecit.

a Ipsam quam agimus penitentiam Iohannis Dei implemus auxilio.

a Non ante per me.

a Penitentiam (vltimam sententiam) vel tui notitiam. **b** Signum dolentis & plangentis erroris pristini.

* Ambrosius. Vitulus enim Iudit, & præsepe deserit, ideo Ephrem sicut vitulus non est edoctus, longè postea præsepe, quia præsepe domini deseruit. Et Ieroboam cutus vitulos adorauit, quod propheta futurum per Aaron iudicauerat, sic lapsurum populum Iudæorum. Ideo q; agens penitentiam dicit, conuerte me & conuertar. *Percussi fœmur, &c.* Grego. Quid in fœmore, nisi voluptas carnis accipitur? Et quid est quod ait, *Postquam ostendisti mihi, percussi fœmur meum*, nisi quod postquam superna spiritualiter vidit, omnino quod inferius in se carnaliter viuebat extinxit, vt quanto summa patecerent, tanto ima non placerent? Nam quanto incipit quisque superius viuere, tanto inchoat inferius interire. Vnde: *Viuo autem iam non ego, viuunt verò me Christus.*

* Theodor. Posteaquam enim expertus est tribulationes, peruenit ad notitiam peccati, quod non subtrahit batus David, priusquam h. miliarer ego deliqui; propterea eloquium tuum custodij. Percutere verò fœmur proprium est dolum, & penitentiam agentium.

Quo

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Vox in excelso audita est. In Hebræo habetur: Vox in Rama audita est, sicut allegat Matth. Sed sciendum, q; Rama est nomen æquiuocum, quia vno modo est proprium nomen loci, qui est iuxta Gabaa. Et est alio modo nomen appellatiuum, & sic significat excelsum. Non potest autem hic accipi, prout est nomen proprium loci, quia Rama non est propè Bethleem sed bene distans: & per Ierusalem intermediam. Et ideo Hieronymus transtulit nomen appellatiuum, dicens: In excelso. Ad designandum magnitudinem clamoris mulierum, quarum filij interficiebantur.

2 Rachel plorantis filios suos. Rachel enim sepulta fuit iuxta Bethleem, vt habetur Gene. 35. Et ideo dicebatur mater ciuitatis Bethleem & totius territorij, sicut apud nos sancti quorū corpora re quiescunt in ecclesijs, dicuntur patroni non solum illarum ecclesiarū, sed etiam ciuitatum & territorij adiacentis, & sic dicitur plorare in filiis suis, i. in matribus puerorum, sicut & sancti dicuntur compati afflictis quorum sunt patroni. Iudæi autem aliqui dicunt, quod cum Iudæi ducebantur captiui in Babylonem, & transirent iuxta sepulchrum Rachel, vox de sepulchro miraculosè prodians, fuit audita im plorando Dei pietatem pro illis qui captiui ducebantur. Ex hoc dictum posui super Gen. 48. non asserendo, sed tantum referendo, quia fictitium videtur. Tum quia dissonat a dicto Euangelistæ. Tum quia non est verisimile, quin tantum miraculum fuisse expressum. 3. Reg. vlt. 2. P. vlt. vel in fine huius libri. in quib. locis describitur deductio illorum captiuorum, quia Iudæi fuerunt valde solliciti scribere ea quæ erant ad honorem ipsorum.

3 Et nolentis consolari. consolatione humana,

4 Quia non sunt. s. amplius viuentes præsentis vita, propter quod subditur consolatio diuina.

5 Quiescat vox tua, &c. quia est merces operi tuo. i. filiis tuis, qui dicuntur & sunt opera parentum per mortem enim illam reportauerunt martyrij premium. Quia tamen morientes quantum cunque insi descendebant ad limbum inferni, ideo subditur.

6 Et reuertentur de terra inimici. Ista reuersio fuit in Christi resurrectione: quia tunc sanctos de inferno eduxit, et in eius ascensione, quando eos ad cœlestia adduxit.

7 Et est spes. Hic incipit versus in Hebræo, et est pars incidentis. Occasione. n. consolationis Rachelis de pueris occisis qui dicebantur eius filij rone sepulture, vt dictū est. Hic consequenter huius occasio datus sibi consolatio de filiis suis sic dictis ratione geniture, Ephraim, per quem intelligitur regnum decem tribuū, vt prædictū est, & descendit de Rachel per Ioseph filium suum: & de conuersione illorum deum fit hic mentio, cum dicitur. Et est spes. s. futura beatitudo.

8 Nouissimis tuis. i. filiis tuis residuis.

9 Et reuertentur filij. s. tui.

10 Ad terminos suos. i. ad ecclesiam militantem, quæ est terminus in præsentis vita, & triumphantem, quæ est terminus in futura. hoc impletū partim Apostolis alijsq; credentibus. ad prædicationem Christi et Apostolorū qui fuerunt de regno decem tribuum. Et per eum implebitur circa finem mundi in conuersione eorum generum.

11 Audiens audiui Ephraim transmigrantem. q. d. ex illa disposui eum reuocare ad fidem competenti tempore. Et subditur persona iam conuersorum, & in fine mundi conuertendorum.

12 Castigasti me. per flagellationem in captiuitate.

13 Quasi iuuenculus indomitus. In Hebræo habetur: Quasi vitulus indomitus. Et nominatur sic ille populus, quia adorabat vitulos aureos, secundum illud Psal. 113. c. Similes illis fiant qui ciunt ea, & omnes qui confidunt in eis: quos ad hoc fecit Ieroboam. 3. Reg. 12.

14 Conuertite me. Non. n. pot aliquis ad fidem Christi venire, nisi gratia Dei ipsum præueniente, scdm quod dicit Io. 6. e. Nemo pot nire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. i. subditur

15 Postquam enim con. tua gratia præueniendo.

16 Egi poeni. Ad te fructuosè reuertendo.

17 Et postq; ostendisti mihi. Illuminatio tenebras erroris me

18 Percussi fœmur meum. Passiones meas refrenando.

* Confu-

Quoniam sustinui. Per ignorantiam aetatis dicit se peccaf-
Ac, vt facilius veniam consequatur. vnde: *Delicta iuuentutis*
meae, & ignorantias meas ne memineris. Et in sequentib. Deus
parvulum eum vocavit, & delitiis affluentem, propter
iuitiarum, scilicet magnitudinem & terrae fertilitatem.

Si filius honorabilis,
Penitentiam age-
Ephraim & dicē-
Erudisti me domine,
eruditus sum, &c.
Espondit dominus:
plene conuersum
li sustentat oracu-
o: Si filius honorabi-
lis, &c.
Puer delicatus. De
o: Filij Ephraim in-
cedentes & mittentes
cum conuersi sunt in
e belli. Delicias autē
ccipiamus secun-
um illud: Delectare
domino, & dabit tibi
cor. i. pro quo in
reco & in Hebræo
habet: Delitijs afflue-
Idcirco con. Quasi
cat. Audivo ani-
no suscepit verba
nea & seruauit, sed
imen miserebor e-
is, quia & homi-
um iustitia, Dei in
get misericordia.

Statue tibi, &c. Prouocat ad satisfactionem: vt confide-
rit in quantis deliquit: & agens poenitentiam ad pristi-
nam gratiam reuertatur, secundum illud: *Memento vnde*
ecideris, & age poenitentiam, & prima opera fac.

Tropol. autem quemque admonet, vt prouida disere-
one circumspiciat, & quasi de arce contēplationis prius
uam culpa veniat deprehendat.

Statue. Gregorius. Speculam sibi statuere, est ventu-
a vitiorum certamina ex alta consideratione praeosce-
e. Sibeque electi mens, amaritudines ponit quando etiā
a virtutum pace constituta, dum mala in sidiantia con-
picit, secura quiescere, non consentit. Primò autem ne
hala quaelibet agat. Secundò verò considerat: ne bona
caute faciat, & postquam praua sub egerit, ipsa etiam
eta sibi subijcere cōtendit, ne si mentis dñiū transeat,
elationis culpā vertatur. Ex bonis. n. incuriæ vitio ma-
nascunt, ex doctrina arrogantia, ex iustitia crudelitas,

ex pietate remissio, ex zelo ira, ex mansuetudine torpor, &
& huiusmodi. *Dirige inquit cor tuum in viam rectam.* Via re-
cta est semita mandatorum Dei, in qua ambulandum,
neque ad dexteram, neque ad sinistram declinandum.
* Theodoretus. Sionim Syrus est interpretatus signa.

Quasi dicat, Anno-
tari oportebat quos
fructus ex transgret-
sione decerpisti: q̄
verò bona tibi con-
ciliauit poenitentia.
f *Dirige cor tuum.* Di-
rigit cor suū in viā
rectam, in qua am-
bulauit, qui mētem
suam in celestis viā
iustitiæ qua in bap-
tismo ambulatū
se promisit: & secti-
dum doctrinā scrip-
turarum pergere de-
cernit, nec per deuia
erroris, nec per lu-
xus seculi declina-
re consentit.
* Theodoretus. Ac
si dicat, impone ti-
bi onus poenitentiae:
permane in his quæ E
recte prælegisti.
Istud enim subdi-
dit, in via qua am-
bulasti.

g *Reuertere virgo Is-*
rael, reuertere ad ciuit. tuas istas. Licet hæc quidam iuxta hi-
storiam ad reuersionem Iudæorum de Babylonia in ter-
ram suam referant, vt ædificent ciuitates dirutas, & sedes
antiquas secundum illud. *Recedite de medio Babylonis & de*
terra i baldæorum egredimini, &c. Mihi tamen aptius videtur
ad noui testamenti tempus cuncta referre, in quo virgi-
nis partus vniuerso mundo edidit Saluatorem, vt virgo
Israel quam sibi dominus despondit in iustitia & in iu-
dicio, & misericordia post pollutiones pristinas reuert-
atur ad ciuitates ecclesiæ, & desinat vagari per luxus
seculi.

* Theodoretus. Nec huiusmodi luctus aduersatur leti-
tiæ, cum nos alioqui fruente bonis memores esse debea-
mus priorum delictorum, & ea ipsa deslere.

h *Quia creauit.* * Septuaginta. *Quia creauit te dominus in*
salutem, in plantationem nouam, vnde quaque veniunt homines
in salute.

Idem F

NICOLAUS DE LYRA

1 Confusus sum. De hoc q̄ tandiūte prouocau. Et subditur
i misericordia Dei recipientis, cum dicitur.
2 Si filius honorabilis mihi, Ephraim. Et ponitur hic si
p̄ quia quilibet reuertens ad Deum, vtraciter efficitur honorabilis
i conspectu eius.
3 Si puer de. In Hebræo habetur: Solatiofus. i. materia solatiij,
secundum illud Luc. 15. b. Gaudium est angelis in cælo super
vo peccatore poenitentiam agente.
4 Quia ex quo loquutus sum. Reuocando ad meritum.
5 Adhuc recordabor. Dando sibi præmium.
6 Idcirco conturbata. idest, pietate commota sunt viscera
na super eum.
7 Statue. Hic consequenter agitur de Christi conceptu. Et diuidi
tu in duas partes, quia primò describitur hæc cōceptio. Secūdò sub-
ditur fidei dilatatio, ibi: Hæc dicit. Circa primam præmittitur di-
sp̄tio. populi ad Christum qui est vera poenitentia, secundum qd̄
Irenæus eius præcurfor dicit Matth. 3. a. Poenitentiam agite, ap-
propinquabit enim regnum cælorum. Et quantum ad hoc
dicitur: Statue tibi. i. explorando propior conscientiam.
8 Pone tibi. i. contritionis dolorem.
9 Dirige cor tuum in viam. i. iustitiæ.
10 In qua. In patribus antiquis qui fuerant in fli. Ra. Sa. dicit q̄
h est vera litera Hebraica: Statue tibi speculam: Pone tibi
p̄mas. Dirige cor tuū in viam rectam, in qua ambulau.
Qd̄ sic pot̄ exponi: Statue tibi speculā. Specula est locus altus vnde
potest

potest à longè quis videre. Est ergo sensus: Statue tibi speculā. q. d.
mysterium incarnationis adhuc longè distat, sicut dicitur in principio
huius cap. Longè dominus apparuit mihi. Pone tibi p̄mas conside-
rando innocentiū victorias qui palmam martyrij obtinuerunt titulo
Christi nati, vt dicit̄ est parte præcedenti. q. d. Iste palma erunt signū
natiuitatis Christi implet. Dirige cor tuū in viā rectam. i. legē Euan-
gelicam, quæ nullā patitur distorsionem, sicut lex Mosaiica patiebatur,
quæ per mittebat libellum repudiij & vsuras cū extraneis, Deut.
23. & 24. In qua ambulau, in natura humana assumpta: secundum
quod dicitur Act. 1. a. Cœpit Iesus facere & docere.
11 Reuertere virgo. i. plebs prædestinata ad fidem.
12 Ad ciuitates tuas istas. i. ad ecclesiam militantem & trium-
phantem, quæ ciuitates dicuntur in veteri & nouo testamento, vt di-
ctum est supra.
13 Vsq̄quo delitijs dissolueris. carnaliter viuendo.
14 Filia va. per diuersa vitia.
15 Quia creauit dominus nouum. idest, incarnationis myste-
rium. Et loquitur de futuro per modum præteriti propter certitudi-
nem prophetiæ. Et ponitur ibi quia: tanquam reddituum causę res-
pectu præcedentis sententię. q. d. debet dimitti vita carnalis adue-
niente Christi incarnatione, & inchoari spiritualis.
16 Fœmina circumdabit virum. quod fuit impletū in Maria
quæ Christum virum perfectum scientijs & virtutibus ab instanti
incarnationis in vtero suo circumdedit.
17 Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel. Hic conse-
quenter ponitur dilatatio fidei Christianę, quæ sequuta est ad Christi
conceptum & ortum, cum dicitur.

* Adhuc

A * Idem. Hoc loco aperte ostendit causam reuocatio-
nis: cum per eam vaticinetur, futuram nouam planta-
tionem. Hanc enim mundo attulerant, qui ex ea nati
sunt, Apostoli, quod non obscure dicit sermo propheti-
cus, *unde quaque veniunt homines in salute*. Hi enim perme-
antes omnes gentes,
per Dei cognitio-
nem illis salutem
attulerunt. Deinde
prænuunt iterum
bona, quæ sunt redi-
tum consecutura,
& nascentem inde
lætitiã.

† habitaculũ.

a *Adhuc dicent*. Chri-
stianis, scilicet tem-
poribus, quibus ca-
ptiuitatem populi
sui, dominus con-
uertit.

b *Benedicat tibi*. Hęc
sub Zorobabel ex
parte videntur esse
completa: plenitu-
do autem vaticinij
ad Christum refer-
tur, cuius primo ad-
uentu spiritualiter
hęc facta sunt. In
secundo verò vni-
uersa complebun-
tur. Iuxta nos spiri-
tualiter, iuxta Iu-
dæos & nostros Iu-
daizantes carnali-
ter.

† tristem im-
pleni.

c *Quia inebriau*. Mu-
tatio personarum,
obscuram facit in-
telligentiã prophe-
tarum: Dixerat do-
minus: adhuc dicet
verbũ istud in terra

Psal. 3. b

C Iuda, &c. quibus dicentibus respondit: *Quia inebriau: ani-
mam lassam*. Quo dicente, respondet populus de captiui-
tate reuersus: ideo expergefactus sum, &c.

d *Idè qua*. Vt imitaret dicentem: *Ego dormiui & somnum ce-
pi, &c. ideo qua*. Quia scilicet, per gratiam Christi, qui de so-
pore mortis resurrexit in gloria propheta de somno tæ-
dij & tristitiæ diuina reuelatione suscitatus, somnũ quie-
tis & pacis Dei promissionibus cõsolatus inuenit. vnde

*Si dormieris non time-
bis, quiesces, & suavi-
erit somnus tuus. Iuxta:
literam enim secu-
rus dormit, & vigi-
lat, quiescit & ambu-
lat, qui se innocen-
tem ante Deum, &
iustè viuere memi-
nit. Sed & iustus cõ-
in morte dormieri
non solum poten-
tias malignorũ spi-
rituum nõ metuit
sed etiam in pace quie-
scit, & securus dor-
mit, & diem resurre-
ctionis expectat.
e *Ecce dies veniunt di-
cit dominus, & semina-
bit domum Israel & do-
mum Iuda semine hon-
nũ, &c.* Omnes hui-
scemodi repromis-
siones iuxta Iudeo-
& nostros Iudaizantes
in mille annori-
regno expectantur
Nos autẽ in primo
aduentu Christi sp-
ritualiter ex parte
cõpleta defendimus
quia nunc in spec-
ulo videmus & nesci-
mus sicut oportet
nos scire, aut in secun-
do cõpleta credi-
mus, cum dominus*

a *Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in vibi-*
b *bus eius, cum conuerterõ captiuitatem. corũ. Benedicat tibi*
c *dominus, pulchritudo iustitiæ, mons sanctus. Et habitabunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius simul agricolæ, & minantes greges: Quia inebriau animam lassam, & oem animam tesuriẽntẽ saturau. Ideo quasi de somno suscitatus sum, & uidi, & somnus meus dulcis mihi. Ecce dies veniunt dicit dominus, & seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum. Et sicut vigilau super eos vt euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affligerẽ: sic vigilabo super eos, vt edificem & plantem, ait dominus, † In diebus illis, non dicent vltra: patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt, sed vnusquisque in iniqui-*

Idè

in maiestate sua apparebit, & plenitudo Gentium subtrauerit, vt omnis Israel saluus fiat, & non ex parte per singulos, sed sit Deus omnia in omnibus.

† Omnis

NICOLAUS DE LYRA.

- 1** Adhuc dicent, verbum istud, &c. *Nomine Iudæ intelligitur omnis verè confitens Deum, ad literam etiam secundum expositores Hebræorum, vt declaratum est supra 24. Et sic terra Iuda est terra credentium Christum & confitentium.*
- 2** Cum conuerterõ captiuitatem. *De seruitute peccati ad gratiæ libertatem.*
- 3** Benedicat tibi dñs pulchritudo iustitiæ & mons. *Sic enim orant fideles, vt ecclesia quæ est pulchritudo iustitiæ, & mons sanctus, multiplicetur in bonis spiritualibus & temporalibus, quæ multiplicatio in sacra scriptura frequenter dicitur Dei benedictio.*
- 4** Et habitabunt in. *i. in ecclesia quæ dicitur mons sanctus, vt habetur supra c. 2.*
- 5** Iudas. *i. quilibet fidelis confitens Christum, vt dictum est.*
- 6** Et omnes ci. *i. fideles: quia ponitur hic continens pro contento, sicut frequenter accipitur ciuitas pro populo in ea contento, sicut cum dicitur. Talis ciuitas fecit hoc.*
- 7** Agricolæ & minantes. *i. pastores ecclesiæ maiores & minores laborantes in agro dominico, & gregem domini pascentes.*
- 8** Quia inebriau. *Idest, gratia repleui.*
- 9** Animam lassam. *idest, prius sub peccato afflictam.*
- 10** Idè quasi de somno suscitatus sum. *Verbum est Ieremiæ, qui de tribulationibus quas viderat venturas super populum suum fuerat quasi somno depressus, sed audita redemptione fienda per Christum fuit quasi excitatus, sicut de Iacob dicitur Genesis 45. Quasi de graui somno euigilans, &c. audito quod Ioseph filius suus adhuc viueret.*
- 11** Et somnus meus dulcis mihi. *i. versus in dulcedinem propter consolatiõem superuenientem.*
- 12** Ecce dies veniunt. *idest, tempus noui testamenti quod dicitur*

tur dies, ad Rom. 13. d. Nox præcessit, dies autem appropinquauit.

13 Et seminabo domum Israel, & domum, &c. *i. ecclesia quæ est domus credentium & confitentium Christum.*

14 Semine hominum & semine iumentorum. *i. sapientum & simplicium. Et hoc modo etiam exponit Ra. Sa. & in ecclesia videmus simplices sapientibus permixtos & multiplicatos. Potest et hoc intelligi specialiter de credentibus ex Iudæis, quorum aliqui fuerunt sapientes & literati etiam à principio, sicut Nathanael & Petrus & plures alij, & aliqui simplices, vt Petrus, Andreas & Matthæus: & circa finem mundi adhuc magis multiplicabuntur creditores de Iudæis, & simplices & literati.*

15 Et sicut vigilau super eos, &c. *In captiuitate Babylonis & Romanorum.*

16 Sic vigilabo super eos. *Quod impletum est in his qui crediderunt in Christum, & amplius implebitur in credituris ad iudicium.*

17 In diebus illis. *Hic ponitur effectus passionis Christi. Curabat enim tempore Ieremiæ istud proverbium apud Iudæos de filiis pro peccato parentum punitis.*

18 Patres comederunt vnam acerbam, &c. *& istud durauit principio mundi vsque ad passionem Christi, quia pro peccato primum parentum omnes descendebant in infernum, sed in passione Christi qua aperta est ianua celi, illa punitio est amota. Et ideo propter baptismum non habet locum in illis qui facti sunt membra Christi per baptismum. Ante verò passionem Christi pueri per circumcisiõem liberati à peccato originali ibi descendebant, & omnes quantumcunque iusti. Ideo dicitur. In diebus illis, sed vnusquisque in iniquitate sua morietur. i. pro iniquitate sua damnabitur pena æterna: sed pena temporalis aliquando puniuntur filij pro parentibus secundum dinem iustitiæ, in quantum sunt quedam res vel pars parentum.*

* Ecce

A Omnis homo qui. Gregor. Quid. n. vna acerba, nisi peccata tua? vna quippe acerba est fructus ante tempus. Quisquis enim presentis vite delectationibus satiari desiderat, quia fructus ante tempus comedere festinat. Qui igitur vna acerbam comedit, dentes eius obstupescunt: quia qui p-

c Et non docebit. Vt non querant Iudaicos magistros, & mandata hominum, sed doceantur a Spiritu sancto, si tamen templum Dei fuerint, & spiritus Dei habitauerit in ipsis, qui spirat ubi vult, & diuersas habet gratias. Notitia tamen vnius Dei, omnium virtutum possessio est.

scitis mundi deliciis pascitur, in terrenis fructus eius ligantur vna spiritualia mandata intelligere ne queat: quia vnde in exterioribus delectantur, inde in interioribus obstupescunt: & dum peccato animi pascitur, panem iustitie edere non vale, quia ligati dente ex peccati consuetudine, iustum quod in eis sapiant, non possunt edere.

a tate sua morietur. Omnis homo qui comederit vna acerbam, obstupescunt dentes eius. **b** Ecce dies venient, dicit dominus, & feriam domui Israel & domui Iuda fœdus nouum. **c** Non secundum pactum quod pepigi cum patribus vestris in die qua apprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti, pactum quod irritum fecerunt: & ego dominatus sum eorum, dicit dominus. Sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israel. Post dies illos, dicit dominus, dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce dominum. Omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad maximum, ait dominus: quia propiciabor iniquitati eorum, & peccati eorum non ero memor amplius. Hæc dicit domi-

1 Theodoret. Hæc verba sortiantur effectum in futura vita. In illa enim non amplius indigebimus mutua disciplina cum res manifeste appareat, & quiescat affectus, & corpora quidem in corruptione recipiant, animæ verò sint expertes mutationis. **2** Solet porro scriptura diuina intermiscere prophetias. Coniungit. n. sermonibus de captiuitate sermones de reuocatione, dominus quoque in euangelij eodem contextu collocat sermones de Ierusalem & de consummatione. **3** August. Quid sunt leges Dei scriptæ in cordibus, nisi ipsa presentia spiritus sancti, qui est digitus Dei, quo presente diffunditur charitas Dei in cordibus nostris, quæ plenitudo legis est & præcepti finis. Nam quia veteris testamenti promissa terrena sunt, licet exceptis sacramentis, quæ erant umbra futurorum, sicut est circumcisio & sabbatum, talia contineant præcepta iustitiæ, qualia nunc quoque seruare præcipimus, quæ maximè duabus illis tabulis, sine figura adhibita significationis expressa sunt, sicut est, Non adu- **4** terabis, non homicidium facies, & si quod est aliud mandat, quod in hoc sermone recapitulatur: diliges proximum tuum, tamen quia in eo promissa terrena & temporalia recitantur, quæ bona sunt huius corruptibilis carnis, quamuis eis sempiterna atque cœlestia, ad nouum scilicet testamentum pertinentia figurarentur nunc ipsius bonum cordis promittitur, mentis bonum, spiritus bonum, hoc est intelligibile bonum. **5** Omnes enim cognoscunt. Quia omnes erunt in contemplatione veritatis: Vnde: Videmus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. Et alibi: Videbimus eum sicuti est, non sicut homines vident. s. vel viderunt, quoniam apparuit in specie qua voluit, non in natura qua in semetipso est cum videretur latuit. **6** Theod. His adiungendum quod dictum est per prophetam Oseam. Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquæ saluæ fient. Ambæ igitur prophetiæ continent veritatem. Non enim omnes qui nati sunt ex Israel, sunt Israelitæ, sed qui Deo crediderunt & poenitentiam salutarem complexi sunt, ex quibus & per quos ecclesia consistit per vniuersam terram.

* Theodor. Quod dicit, est huiusmodi. Quomodo fieri potest, ut quis concedat vna acerbam & non obstupescant dentes comedentis: sic fieri nequit, ut pena patrum qui peccauerunt, exigatur a filiis. Et ad confirmandum quod dictum est, subijcit.

Ecce dies veniunt, dicit dominus, & faciam domui Israel, &c. Ita inquit fieri non potest, ut filij luant penas pro peccatis paternis. Ob idque filiis polliceor bona licet patres grauissimè peccauerint. Cæterum prædicationes non paucas nos docuit contra eos. In primis vnum esse legislatorem vtriusque testamenti: præterea vigenitum Dei verbum euangelicorum bonorum fuisse obis suppeditatorum: ipsum liberasse Israelem Aegyptiorum seruitute, ipsum esse qui Mosi dixit. Ego sum qui sum.

tussanti, qui est digitus Dei, quo presente diffunditur charitas Dei in cordibus nostris, quæ plenitudo legis est & præcepti finis. Nam quia veteris testamenti promissa terrena sunt, licet exceptis sacramentis, quæ erant umbra futurorum, sicut est circumcisio & sabbatum, talia contineant præcepta iustitiæ, qualia nunc quoque seruare præcipimus, quæ maximè duabus illis tabulis, sine figura adhibita significationis expressa sunt, sicut est, Non adu- **4** terabis, non homicidium facies, & si quod est aliud mandat, quod in hoc sermone recapitulatur: diliges proximum tuum, tamen quia in eo promissa terrena & temporalia recitantur, quæ bona sunt huius corruptibilis carnis, quamuis eis sempiterna atque cœlestia, ad nouum scilicet testamentum pertinentia figurarentur nunc ipsius bonum cordis promittitur, mentis bonum, spiritus bonum, hoc est intelligibile bonum. **5** Omnes enim cognoscunt. Quia omnes erunt in contemplatione veritatis: Vnde: Videmus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. Et alibi: Videbimus eum sicuti est, non sicut homines vident. s. vel viderunt, quoniam apparuit in specie qua voluit, non in natura qua in semetipso est cum videretur latuit. **6** Theod. His adiungendum quod dictum est per prophetam Oseam. Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquæ saluæ fient. Ambæ igitur prophetiæ continent veritatem. Non enim omnes qui nati sunt ex Israel, sunt Israelitæ, sed qui Deo crediderunt & poenitentiam salutarem complexi sunt, ex quibus & per quos ecclesia consistit per vniuersam terram.

b Obstupescunt dentes. Dentes comedentium non possunt suauiter sentire. De qua dicitur: Gustate & videte, quoniam suavis est dominus. Quicumque scripturas non intelligit, ut veritas huius vna acerbam comedit. Vnde hæretici panem qui de celo descendit comedere non possunt, quia obstupescunt dentes eorum: non austeritate ciborum, sed vitio dentium. **c** Ecce dies. Hoc testimonio Paulus, siue quis alius scripserit epistolam ad Hebræos, usus est: omnesque deinceps ecclesiastici viri in primo Saluatoris aduentu dicunt vniuersa completa, & nouum testamentum. i. Euangelium successisse veteri legi: legem quoque literæ, lege spiritus commutatam: ut omnia sacrificia, & circumcisio, & sabbatum spiritualiter completerentur. **d** Dabo legem meam. Theod. Hoc rebus demonstrat, cum acros Apostolos abduxit in montem, tunc enim non dedit illi tabulas lapideas, sed in cordibus eorum inscripsit leges diuinas, & dantibus operam virtuti, beatitudines obtulit.

f Omnes enim cognoscunt. Quia omnes erunt in contemplatione veritatis: Vnde: Videmus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem. Et alibi: Videbimus eum sicuti est, non sicut homines vident. s. vel viderunt, quoniam apparuit in specie qua voluit, non in natura qua in semetipso est cum videretur latuit. **6** Theod. His adiungendum quod dictum est per prophetam Oseam. Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquæ saluæ fient. Ambæ igitur prophetiæ continent veritatem. Non enim omnes qui nati sunt ex Israel, sunt Israelitæ, sed qui Deo crediderunt & poenitentiam salutarem complexi sunt, ex quibus & per quos ecclesia consistit per vniuersam terram.

Et

de Aegypto data fuit lex in monte Sinai, ut patet in Exo.
6 Pactum quod irritum fecerunt. ipsum multipliciter transgrediendo, ut patet in libris Iudicum, Regum, & Paral.
7 Et ego dominatus sum eorum. pro transgressis omnibus eos puniendo. Et subditur conditio noue legis, eum dicitur: Sed hoc erit, &c.
8 Post dies illi. post cursum veteris testamenti.
9 Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum. &c. Quia Christus legem euangelicam non scripsit in tabulis materialibus, sed in humanis cordibus. Et potissimè quando super credentes misit spiritum sanctum in die Pentecostes. Idè subditur.
10 Et non docebit ultra vir proximum suum, &c. Quia illi omnes immediatè a Deo fuerunt edocti de pertinentibus ad legem nouam, & postea multi alij sancti habuerunt scientiam a Deo infusam: & si istud generaliter intelligatur, ad statum triumphantis ecclesie refertur, ubi omnes immediatè vident diuinam essentiam.
11 Hæc dicit dominus qui dat solem in ordinatè disponens omnia.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ecce dies. Hic consequenter ponuntur quedam pertinentia ad legem euangelicam. Et quia leges ciuitatibus ponuntur, idè ponitur primò huius legislatio. Secundò ciuitatis fidelium edificatio. **2** Ecce dies. Circa primum dicitur: Ecce dies veniunt. i. temporum testamenti.
2 Feriam domui Israel & domui Iuda. i. fidelibus Christianis contentibus generaliter, & credentibus de Iudeis specialiter, secundum quod dicitur. Act. 13. de Iudæis: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, &c.
3 Fœdus nouum, &c. i. legem nouam. Lex enim frequenter in veteri testamento vocatur fœdus & pactum.
4 Non secundum pactum quod pepigi cum patribus. quia illa lex fuit timoris, ista autem amoris.
5 In die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Aegypti. i. in tempore. Quinquagesima die ab exitu

* Si

Ga Qui dat sol. secundū Gen. Sol in cœlo positus est in lumine dici, luna: & stellę in lumine noctis. In Psal. quoque legitur. *Dies dici erubescat verbum, & nox nocti ind. cat scientiam, quia inuicem sibi dies & noctes succedunt.*

Gene. 1. b
Psal. 18. a

b Si defecerint, &c. Si cęli peribunt, & sicut vestimētum veterascent, quomodo semen Israel potest esse perpetuum? Cœli aut peribunt. vnde Iacob filijs ait: *Venite & annūciabo vobis quid futurum sit in novissimis diebus. in quo patet mundum nō esse perpetuum. Vnde: Cælum & terra trā sibiunt. Et alibi: Ecce ego vobiscum sum vsq; ad cōsummationē seculi*

Gene. 49. a

Marc. 13. d

Matt. 27. d

Allegor.

d Vel aliter. Allegorice. Quandiu mundus iste fuerit, semē Israel permanebit: **B** non in his qui increduli sunt, sed qui in apostolis & per apostolos crediderūt, vt reliquę salutę fierēt.

c Si mensurari. Quasi dicat. Quomodo rerū, & maxime cœlestiū astrorū nō potest ordo mutari, & maris fluctus voluūt ad littora, & fragor gurgitū auditur terribilis, nec vltra pręceptū progreditur. Vnde: *Terminum posuisti eis quem non transgredien. &c.* Sic semen Israel domini voluntate perpetuum erit, nec aliquando cessabit.

d Ecce dies. Qui mille annorum regnum in Iudęa expectant, conantur ostēdere à turre Anachel vsque ad portam angulli collem Gareb & Goatha &c. sanctuarium domini, id est, templum esse cōdendū, mansurumque in perpetuum. Quod quia tempore Zorobabel non possunt monstrare completum, transeunt ad Christi sui tempora: quem in consummatione mundi dicunt esse venturū, vt aurea Ierusalem descendat de cœlo, & hoc terrę spatio ædificetur per circumitū. Hoc aut inde coniiciunt, quia a turre Anathot, quę appellatur Ieremię, tribus a Ierusalem separata milibus vsque ad torrentem Cedron funda-

C

NICOLAUS DE LYRA.

1 Si defe. &c. *Reb. naturalib. à me imposita. q. d. sicut sūt stabiles, ita fideles stabūt corā me, q. perfectē impletur in ecclesia triūphāte.*

2 Si mensurari potuerint, &c. *i. sicut nō possunt mensurari, sic nō abiiciā vniuersum semen Israel, quia aliqui iam sunt vocati ad fidē à tempore Christi, & plenius vocabuntur alij circa finē mundi.*

3 Ecce di. *Hic cōsequēter agitur de ciuitatis ædificatione, & secū dū quod dicit hic Ra. Sa. & bene quantū ad hoc, non potest intelligi de ædificationibus factis per Salomonem & Neemiā, quia nō fuerūt tāta amplitudinis, sicut ista describitur. Itē quia in fine dicitur: Sā cū do. non. Ciuitas aut ædificata per Salomonē fuit destructa per Chaldeos, & templū in ea existens, & ciuitatem reædificatam per Neemiā, & templū destruxerunt Romani. Et ideo dicit q. Ieremias loquitur de reædificatione Ierusalē & tēpli in aduentu Messie, quo tēpore expectant Iudei Ierusalē & tēplum a Deo reædificari materialiter multo preciosius & latius q. vnquam fuerit. Sed hoc dictū fundatur, super erroneum fundamentū. s. q. aduentus Christi sit futurus, qui iam transit in præteritū, pp quod Hiero. & alij expositores nostri dicunt, q. non potest intelligi ad literam de ædificatione Ierusalē materialis: sed spiritalis quę ædificata est à Christo vniuersis lapidibus, secundū quod dicitur Apoc. 3. 1. a. Vidi ciuitatē sanctam Ierusalē, &c. cui⁹ ædificatio hic parabolice describitur. Ecce dies v. i. tēpus noui testam. Et edifi. ciui. i. ecclesia, de qua dicitur Ps. 86. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas Dei. A turre Anachel. Anachel interpretatur gratia Dei. Per turrē igitur Anachel metaphorice designatur Apostoli & alij credētes primi, qui ad modū turris fuerūt solidati per gratiā Spiritus sancti descendētis super eos in die Pentecostes in signo visibili, & isti lapides primarij fuerūt Iudæi: sed quia postea fuerūt Gētilis ad fidē deuotē veniētes, eis in hoc ædificio cōiuncti. Ideo subditur. Vsq; ad portā anguli. Sicut n. duę lineę cōiunguntur in angulo, sic Iudæi & Gētilis in Christo: pp quod dicitur lapis angularis. Et quia ecclesia militans nō solū habet in se iustos, sed etiā peccatores quantū ad numerū, licet non quantū ad meritū, ideo subditur. Exibit vltra normā mēsurę in cōspectu eius, &c. s. ad recipiendū peccatores, quod exprimitur magis in speciali, cū subditur: Super col. Gareb. per quod intelliguntur*

Ædificatio
ciuitatis Ieru
salem.

fundamenta ciuitatis iaciantur. Dicunt Anachel filij Sellum patrualem fuisse Ieremię cuius emit agrū, & h est inquit turris Anachel, ignorantes Hebraicā ver tatem: Hic enim Anachel per non mediam literam sc bitur, ibi autem Anachel, per men literam.

a nus: Qui dat solē in lumine diei, † ordinē lunę & stellatū in lumine noctis: q. turbat mare, & sonāt fluctus eius. Do-
b minus exercituum nomen illi. Si defecerint lēges istę corā
c me dicit dñs, tunc & semē Israel deficiet, vt non sit Gens
d coram me cunctis diebus: Hęc dicit dominus: Si mensura
e ri potuerint cęli sursum, & inuestigari fundamenta terrę
f deorsum, & ego abiiciā vniuersum semē Israel ppter om-
g nia quę fecerunt, dicit dñs. Ecce dies veniunt dicit domi-
h nus: & ædificabitur ciuitas domino à turre Anachel, vsq;
i ad portam anguli. Et exhibit vltra normam mēsurę, in cō-
k spectu eius super collem Gareb, & circumibit Goatha,

a. Coniunctio & ordo naturę.
a. Sicut cęli non peribunt, sic semen Israel domini voluntate perpetuum erit, nec aliquando cessabit.
a. Vt magnitudo eorum cognoscatur.
b. Vt ratione comprehendantur. Sicut hoc impossibile est, ita illud, & si audierimus Iudæos hoc testimonio gloriari asseruimus, quod non abiectum sit vniuersum semen Israel, sed vni infideles.
a. Ecclesia. Gloriosa dicta sunt de te ci. Dei. Et alibi. Fluminis imperius laudat ciuitatem Dei.
b. Obedientię vel gratiæ.
a. Lxx. gyrum.

c. Vsq; ad. Gregorius. In angulo duplex paries iugiter Ciuitas ergo dñi turre Anachel v que ad portā anguli ædificari dī, quia ecclesia a celsitudine gratiæ inchoans v que ad ingressum v scriptionē que cōstruitur Iudaici puli & Gētilis. Licet ecclesia initium habere videatur sublim in hac m̄ vita redi veritatis lineam nō possunt anguli nō fidere. In angulo sumus dñi viuimus fractis quoq; line exit vltra funicul

mensurę, contra portam anguli super collem Gareb, qu incolatus aut scabies interpretatur, in quo aduenz & p regrini & auribus prurientes & nouitatem pessimę doctrinę facillē suscipientes significantur.

f Et circum. Quod Lxx. gyrum interpretati sunt, ecclesijs viuus lapidibus qui voluuntur super faciem terrę, & cōstringuntur lapide angulari: & omnem Phagarim vallē quod interpretatur ruinarum. Et cineres, subaudis, circumibit, vt quāuis videamur nobis in collibus esse, semper tamen timeamus ruinas, & consideremus cineres dicamus pœnitentes: *Cinerem tanquam panem manducabim & vniuersam Sedemoth, quod Hieronymus vertit in regionē mortis, vnū nomen in duo diuidens. Sade. n. regi & Mooth interpretatur mortis. Regio autē mortis regni peccatorum est, quę pergīt vsque ad torrentem Cedron vbi dominus traditus est, qui tenebrę interpretatur. Vnde quanta loca habeat ecclesia, & quod sine macula,*

ruga

tur superbi Deo abominabiles. Gareb. n. interpretatur scabies. Et circumibit. Quod interpretatur Gēs peccatrix. Et oēm val. Per quod intelliguntur carnales. Et cine. i. peccatores pœnitētes, secundū illud Iob. vlt. a. Ago pœnitentiā in sauilla & cinere. Et vni. reg. i. gem litteris peccatores in regione vbra mortis habitantes. vsq; ad tēpore quod interpretatur tenebrę, quia peccatū mentē obtenebrat. Et quia nō tēpore peccatorib. ad lucē gratiæ reuertuntur, & ardētiores in Dei cōsentia efficiuntur, ideo subditur: Et vsq; ad ang. por. equ. Et cūtur hic equi q. agūtur instinctu Spiritus sancti, secundū q. dicitur Ro. 8. c. Qui spiritu Dei agunt, hi filij Dei sunt. & ad isto habet Spiritus sanctus, sicut Iessōr ad equū. Sanctū do. non. & cultus Dei ab ecclesia nō tollitur, sed permanebit vsq; ad finē mōdi & tunc non destruetur, sed magis perficietur in patria vbi erūt iugis & perpetua, secundū illud Ps. 83. b. Beati qui habitant in domo tua dñe, ī secula seculorū laudabūt te. Licet autē sit bene dictū, videtur tamen mihi saluo meliori iudicio, q. locus possit exponi de reædificatione Ierusalē per Adrianū imperatōrē post destructionē factā sub Tito & Vespasiano, in qua ædificatus murus Ierusalem fuit dilatatus intantū q. loca dominicę p̄sente & sepultura sunt ibi inclusa, vt dicit Hugo Floriacensis & alij h̄riographi, quę iam nō erant extra Ierusalē per Romanos destruita vt patet Io. 19. & ad Heb. 13. Et illā tradidit Aelius Adrianus stianis habitandā, prohibens ne atquis Iudęus habitaret ibidē. ergo pōt exponi litera. Ecce dies, & c. ædifi. ciuitas. s. Ierusalē

4 Domino. i. ad honorem domini, quia soli Christiani ibi habitauerunt permisi, vt dictum est.

5 A turre Anachel vsque ad portam. ab antiquo fuit in Ierusalē quedā turris & quedā portā sic nominata, vt habetur Neemi. 3. & 4. Reg. 14. Et inter illa duo loca erat quasi lōgitudine ciuitatis quā i latere Aquilonari fuit dilatatus murus, vt dicitur, ideo sequitur

6 Et exhibit vltra. antiquam clausuram.

7 Normā mēsurę. s. Ierusalē, ad includendū loca p̄dicta. ideo subditur

8 Super collē Gareb. i. montem Caluarie vbi Christus fuit crucifixus: vnus. n. & idem locus aliquando nominatur pluribus nominibus: sicut mons Sinai nominatur etiam mons Oreb & mons De

9 Et circumibit Goa. Iste videtur ille locus qui Io. 19. dicitur G. gotha.

Uga in coelestibus tandem futura sit. Audis angulos & abiciem, audis ruinas & cineres, regionem mortis, & tenebras, nec vnquam glorieris. Denique sequitur.

nos indigere cursu atque certamine, vt tandem cum domino audire mereamur: Ascendisti equos tuos, & equitatio tua salus. In porta Orientali & in porta quadrigarum sanctificatio domini est, vt

Vsq; ad angu. por. Nulla enim vera iustitia vel certa victoria in hoc seculo Ipso quoque angulus portae quamuis Orientalis vnde lumē creditur, equorū pellat, vt doceat

& omnem vallem cadauerum, & cineres & vniuersam regionem mortis, vsque ad torrentem Cedron, & vsque ad angulum portae equorum Orientalis. Sanctum domini non euelletur, & non destruetur ultra in perpetuum.

tunc nos perfectos esse arbitremur, cum dixerim: Currus Dei decem milibus mil. la. dominus in eis in sancto, haec edificatio manebit in aeternum.

NICOLAUS DE LYRA.

Sic. n. frequenter variatur nomina locorum per longitudinem temporis, sicut Ioan. 3. nominatur Sichar ille locus qui vocatur Sichem Gen. 33. Et omnem val. cad. sic nominata, quia ibi puniebantur ad mortem iudicati, quorum cadauera ibi remanebant. Et eadem ratione dicitur regio mortis & cinerum, qui ibi fiebant diuersae punitiones, ibi aliqui comburebantur, quorum cineres remanebant. Vsq; ad torrentem Cedron, scilicet, exclusiue. Dilatio enim vni praedicta pertingit propere torrentem Cedron, secundum descriptionem ciuitatis factam ab illis qui viderunt eam.

Et vsque ad angelum portae, sic nominata, quia equi per illam adducebantur pro adaequatione in torrente Cedron. Et dicitur Orientalis, ad differentiam alterius portae quae dicebatur porta equorum, quae erat prope templum sic nominata, eodem quod homines equitare poterant vsque ad locum illum, sed inde dimissis equis procedebant peditando vsque ad templum, sicut dictum fuit Nehemiae 3. & ista erat in parte occidentali ciuitatis, sicut & templum: illa vero magis in parte orientali. Sanctum domini non euelletur, id est, sepulchri edificium quod Sarraceni capientes ciuitatem non destruxerunt, sed magis honorifice reseruauerunt vsque hodie, sicut dicunt illi qui viderunt et in scriptis reliquerunt.

ADDITIO I.

ubi dicitur in post. Et sic in proposito per frumentum & vinum. Sicut per frumentum & vinum intelligitur hic eucharistiae sacramentum, per oleum in hoc loco debet intelligi oleum, quod est materia sacramentorum confirmationis & unctionis extreme. Quod autem per oleum intelligatur gratia, hoc magis videtur pertinere ad sensum mythicum.

Et vsque ad angelum portae, sic nominata, quia equi per illam adducebantur pro adaequatione in torrente Cedron. Et dicitur Orientalis, ad differentiam alterius portae quae dicebatur porta equorum, quae erat prope templum sic nominata, eodem quod homines equitare poterant vsque ad locum illum, sed inde dimissis equis procedebant peditando vsque ad templum, sicut dictum fuit Nehemiae 3. & ista erat in parte occidentali ciuitatis, sicut & templum: illa vero magis in parte orientali. Sanctum domini non euelletur, id est, sepulchri edificium quod Sarraceni capientes ciuitatem non destruxerunt, sed magis honorifice reseruauerunt vsque hodie, sicut dicunt illi qui viderunt et in scriptis reliquerunt.

ADDITIO II.

in eod. cap. ubi dicitur in post. Tunc letabitur virgo, id est, virgines. Quod hic dicitur. Tunc letabitur virgo, non est necessarium, quod exponatur per plurale, scilicet, dicendo virgines: potest enim proprie exponi de beata Virgine, quae antonomastice dicitur virgo. Illa. n. excellentiori modo quam ceteri beati letatur in choro, non solum angelorum, sed etiam sanctorum omnium, de quibus subdit: Iuuenes & senes in illo, vt per iuuenes intelligantur sancti noui testamenti, qui noui veniunt: & per senes sancti veteris testamenti, qui simul letantur in ecclesia triumphanti de qua agitur, vt postillator dicit. Et quia virgo praedicta, quae dicitur sancti iuuenes & senes, antequam ad statum beatitudinis peruenissent, fuerunt in luctu huius seculi & dolore, ideo subdit. Conuertam luctum eorum in gaudium.

ADDITIO III.

In eodem cap. ubi dicitur in postilla. Quod fictitium videtur, tamen quia dissonat a dicto euangelista.

In eodem cap. ubi dicitur in postilla. Dabo legem meam in uisceribus eorum.

ADDITIO III.

Rationes quas postillator allegat contra expositionem fictitiam de eorum de hac prophetia. Vox in rama aud. est, &c. verae sunt, & non accipiuntur ab eis. De prima patet, nam ipsi non accipiunt veritatem Euangelij. De secunda vero: nam dicunt quod hoc miraculum satis exprimitur in isto loco per Ieremiam: quod dicunt sufficere ad publicationem huius miraculi, praesertim cum Ieremias fuit post captiuitatem decem tribuum, & videtur narrare hic istud factum de ploratu Rachel tanquam praeteritum. Sed est alia ratio valida contra eos, scilicet, ex hoc quod sequitur. Hec dicit dominus. Quia erat vox tua a ploratu, &c. Qualis. n. erat consolatio matri, seu mulieri ploranti de eade praesenti, seu de captiuitate tantae multitudinis filiorum, etiam si certificaretur de hoc, quod post multa curri-

Cum lex noua sit ipsum Euangelium, de quo Ioan. 20. dicitur. Haec autem scripta sunt ut credatis, videtur quod lex noua sit scripta, non indita. Sed ad hoc dicendum prout in 1. 2. q. 106. arti. 1. in cor. arti. quod lex noua principaliter est ipsa gratia Spiritus sancti quae datur fidelibus, de qua ad Rom. 8. a. Lex spiritus uita in Christo Iesu liberauit me a lege peccati & mortis. Habet tamen lex noua quaedam sicut dispositiua ad gratiam Spiritus sancti praedictam, quae continentur in Euangelio, sicut ea quae pertinent ad manifestandam diuinitatem vel humanitatem Christi, vel ea quae pertinent ad contemptum mundi, & ista sunt secundaria in lege noua, de quibus oportuit instrui fideles Christi & verbis & scriptis. Idem dicendum est de his quae ad usum spiritualis gratiae pertinent, quae sunt opera virtutum ad quae multipliciter noui testamenti homines exhortantur: unde dicendum est, quod lex noua principaliter est lux indita, secundario autem est lex scripta, &c.

CAP. XXXII.

CAP. XXXII.

Verbum quod, etc. Non solum uerba, sed & opera prophetarum sunt nota in exempla uirtutum. Poterat Ieremias

Verbum quod factum est ad Ieremiam a domino in anno decimo Sedechie regis Iuda, ipse est annus octauusdecimus Nabuchodonosol. Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem, & Ieremias p-

remias nunciare prospera, & frui regis amicitia, sed maluit Deo obedire, quod potest, & animam, & corpus perdere in gehennam.

In

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXII.

Verbum quod. Superius Ieremias passus est iniuriam a falsis prophetis, & sacerdotibus, hic iterum patitur iniuriam a regibus & principibus, & primo a regibus, secundo a principibus, op. 37. Prima in duas: quia primo patitur iniuriam a Sedechia rege. Secundo a Ioachim eius fratre cap. 35. Iste tamen Ioachim regnauit ante Sedechiam, ut dictum est supra cap. 22. quia iste liber non

non procedit secundum ordinem temporis, ut dictum est supra. Prima in duas, quia Ieremias primo patitur iniuriam, secundo resumit suam prophetiam. ibi. Et dixit. In prima parte ponitur Ieremias in carceratione, secundo in arcerationis ratio, scilicet, quia prophetauit ciuitatem obsessam a Chaldeis capiendam, & populum captiuandum: propter quod Sedechias reclusit eum, ne talia coram populo loqueretur, ne cor populi formidine dissolueretur. Peccauit tamen Sedechias hoc faciendo, quia Ieremias loquebatur de mandato Dei, & impellebatur ad hoc ex eius instinctu, ita quod non poterat non loqui, vt dictum

MORALITER.

Verbum quod factum est ad Ieremiam a domino, &c. Sequitur. Et Ieremias. Per Ieremiam prophetam ueritatis qui clauserat de mandato regis: signatur bonus praelatus vel

doctor persecutiones sustinens ab aliquo potente propter ueritatis doctrinam vel executionem aequitatis, sicut sanctus Thomas Cantuarien. passus est a rege Angliae & satellitibus suis, & multi alij similia passi sunt.

Ga In atrio carceris. Notanda ex parte regis clemētia, q non
A in carcere, sed in vestibulo prophetam recludi iusserat,
 in libera, scilicet, custodia, ne posse effugere. q. d. Non oīs
 Ierusalem clausa munitioibus fuerit cōmunis carcer.
 b *Clauserat enim eum.* Iā vicina captiuitate, iam peste & fa-

me consumpta ciui
 tate, & tñ perstat Se
 dechias in sentētia.
 c *Quare vatic.* Gra
 uior est terror ante
 increpationem ver
 borum, quāmpēna
 rum sustinere cru
 ciarum, & videre
 quem timeas.

d *Visitem eum.* Tem
 perauit sententiam,
 vt ad bonam & ma
 lam partē possit re
 ferri, visitatio. n. &
 consolationē & sup
 plicium significat.

e *Ecce Ananel fil.*
 Helchias & Sellum
 fratres fuere germa
 ni. Jerem. Helchiaz fi
 lius fuit, Sellū Ana
 nel. Helchias in
 terpretatur, pars do
 mini. Jeremias subli
 mitas dñi. Et rectē al
 titudo dñi de parte
 domini nascitur. Sel
 lum verò pacificus, g
 vel pax. Ananel, h
 donum vel gratia
 Dei. Conuenienter
 autem pax & gratia

Rom. 1. 3

coniunguntur, secundum illud: *Gratia vob. &c.* Primum er
 go pro pace meremur donum Dei: & post pacē nobis gra
 tia nascitur, quæ non est in arbitrio possidentis, sed donā
 tis. Desert autem emptionem gratia Dei ei qui in alto
 est: vt quamuis videatur excelsus: gratia tamen indigeat.
 Fuisse autem Ieremiam filium Helchiaz, de sacerdotibus
 C qui erant in Anathot in terra Benjamin, voluminis hu
 ius monstrar exordium.

f *Emetibi agrum.* Ager iste sacerdotalis, cuius emptio at
 que possessio Ieremiaz desertur est in Anathot in terra Be
 niamin: Quorum primū obedientiam, secundum filium
 dextræ

dextræ sonat: & conuenienter appetit eius emptionē, i
 quo obedientia & virtus domini versabatur.

* Theodoretus. Deus hoc mandauit fieri, vt reipsa per
 suaderet populo, eos à captiuitate reuocandos esse, terrā
 que paternam recepturos.

a pheta erat clausus in atrio carceris, q erat in domo regis lu
 da. ^a Huic iratus est rex, quid loquitur in nomine domini, quæ sibi fuerant imperata
 da. Clauserat. n. eū Sedechias rex Iuda, dicens: Quare vatici
 naris dicens: Hæc dicit dñs, ecce ego dabo ciuitatem istam
 in manu regis Babylonis, & capiet eam, & Sedechias rex
 Iuda non effugiet de manu Chaldeorum, sed tradetur in

manus regis Babylonis, & loquetur os eius cū ore illius, &
 oculi eius oculos illius videbūt, & in Babylonē ducent Se
 dechia: & ibi erit dō nec visitē eum, ait dominus. Si autē di
 micaueritis aduersum Chaldæos, nihil prosperum habe
 bitis. Et dixit Ieremias: Factū est verbum dōmini ad me
 dicēs: Ecce Ananel filius Sellū patruelis tuus veniet ad
 te dicens: Emetibi agrum meum qui est in Anathot: Tibi
 enim competit, † ex ppinquitate vt emas Et venit ad me

Ananel filius patrui mei secundū verbum dñi ad vesti
 bulū carceris: & ait ad me: Posside agrum meū, qui est in
 Anathot in terra Benjamin, quia † tibi cōperit hereditas,
 & tu propinquus es vt possideas. Intellexi autem q verbū
 domini esset, & emi agrum ab Ananel filio patri mei,
 qui est in Anathot. Et appendi ei argentum septem † sta-

uid in die qua eruit eū dñs de manu inimicorum eius
 de manu Saul, & dixit: *Diligam te domine fortitudo mea.*
 Denariū numerū mysticū esse ostendit Decalogus scri
 ptus digito Dei. Septenarius quoque in quo verus est sal
 bathimis & reges sancta, multis testimonijs cōmenda
 In hoc numero ppheta & sacerdos emit possessionē, se
 biturq. in lib. & signatur, testes adhibentur, & argentum
 diligēter appenditur: vt omnia venditionis & emptionis
 iura seruentur, vt sic possessio certa stipulationibus & r
 sponsonibus roborata. Audiant hoc qui falsa testame
 ta, & interdum nec testamenta adhibitis testibus ve
 dicare

NICOLAVS DE LYRA.

dictum est supra 20. Cetera patent in litera vsque ibi.

1 Et tibi erit, scilicet, in morte, quæ est vltima visitatio Dei quan
 tum ad presentem vitam.

2 Et dixit. Hic consequenter Ieremias resumit suam prophetiā.
 Et diuiditur in duas, quia primò prophetizat populi Iudæ liberatio
 nem. Secundò Sedechie finem, ca. 34. Circa primum sciendum, quòd
 liberatio populi per Cyrum fuit signuq. & figura liberationis fiēde
 per Christum, ideo primo nunciatur prima, secundo secunda cap. seq.
 Prima in duas, quia primò nunciatur liberatio populi, secundo poni
 tur confirmatio dicti, ibi: Et orauī. Primum ostenditur per hoc q
 ex ordinatione diuina patruelis Ieremiaz venit ad eum, offerens ei ve
 nalem agrum suum, & ex diuina monitione Ieremias emit, vt sic
 non solum verbo sed etiam facto ostenderet quòd possessiones destru
 Et

Diuisio.

Et a Chaldeis iterum emerentur & possiderentur a Iudæis post re
 tum de Babylone: & secundum hoc patet litera aliquibus excep
 que exponuntur. Et dixit Iere. hoc non refertur ad literam im
 diatē precedentem, tanquam sit responsio Iere. facta Sedechie, sed
 fertur ad principium ca. cū dicitur. Verbum quod, scilicet, e
 liberatione populi. Sed quia reuelatio fuit ibi facta in carcere, ic
 interposita fuit eius incarcerationio & incarcerationis ratio, quo sa
 hic reuertitur Iere. ad narrandum reuelationem sibi factam, cu
 dicitur. Et dixi. scilicet, illis qui cum eo erant in carcere ad sua
 & eorum consolationem.

3 Ecce Ananel. in Hebræo habetur, Ananel patru
 tuus, id est, filius patrui tui.

4 Et appendi ei argentum stather. Stather est medieta
 cis, secundum quòd dicitur Isid. 16. ety.

* Et

MORALITER.

† 3 Ecce Ananel. Qui interpretatur gratus Deo, propter
 quod signat Christum Deo patri gratissimum Mat. 3. Hic
 est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Per Ieremiā
 clausum in atrio carceris, signatur bonus religiosus in
 claustris religionis. Huic persuadet Christus emere agrū
 in quo est thesaurus absconditus, de quo dicit Gregorius
 in Homil. 37. Thesaurus autem cœleste desiderium est.
 Ager verò in quo absconditur, disciplina est studii cele
 stis, quæ vigere debet in loco religionis, & ideo ager iste
 dicitur esse in Anathot, quæ obediētia interpretatur. Pre
 cium autem huius agri sunt septem statheres, & decem
 argenti: per quos signatur impletio Decalogi per nume
 rum denarium, & perfectio consiliorum Euangelij per

septenarium, qui signat septiformem gratiam Spiritus
 scti. Liber autem emptionis apertus, sunt verba professi
 nis exterius prolata: & liber signatus est interior inten
 deuota: Quorum custodia committitur ipsi Baruch, &
 benedictus interpretatur, ideo signat Spiritum sanctū
 quem veritas pfectionis interior & exterior custodit
 Testes vero huius rei sunt angeli sancti, qui de bonis
 minum operibus & conceptionibus coram Deo testu
 cantur: custodiuntur autem in vase fictili, id est, in cor
 humili: qd nō reputat se nisi quid fragile & nullius p
 cij. Humilitas n. custos & decor est omnium charit
 tum & donorum. Prouerb. 11. a. vbi humilitas ibi sapient
 Quæ tenet excellentiorem gradum inter Spiritus san
 dona, Isa. 11. a. enumerata: *Requiescet super eum spiritus s. p
 tis & intellectus, &c.* Et sic habet alia sibi annexa.

† MORAL.

care conantur.

Et accepit Baruch qui interpretatur benedictus, qui ait filius Neri, id est, lucernæ meæ, de qua dicitur *Lucerna libris meis verba tua et lucerna est mihi meis.* Neri quoque fuit filius Maasæ, id est, facturæ & operis domini. Aduerte etiam de quantis virtutibus et privilegiis Baruch Jeremiæ ministræ, secundum illud: *ambulās in via immaculata hinc milia ministrabat.* Vnde Eliseus minister Eliæ intantum Deo placuit, ut translato magistro simplicem spiritum transferretur accipere. Hoc dicitur contra eos qui malorum autuntur ministræ, nec audent abijcere conscios iniquitatis suæ. *Sume libros.* Usque hodie seruetur hæc consuetudo, ut quod in infuscis signaculis continent, hoc legitur cupientibus exhibeat apertum volubien. *In vase fictili.* &c. De foris positi pateant rapinæ, & huro crediti soluerent humore. Hoc autem fit ut qui videt, intelligant rursus Ierusalem esse habitandam, & possessionem possidendam, quamuis autem per se possint intelligere, commouentur tamen Dei sermone. *Adhuc possidebuntur ierusalem & agri.* Hoc est quod Jeremias supra dixit, se intellesse verbum Dei: & ierusalem emisse agrum. *Qui facis misericordiam.* &c. Grandis misericordia creatoris. Misericordiam suam in mille generationes extendere, & iustitiam in altera generatione monstrare, quæ tamen mixta sit

^a Siclos. Siclus viginti obolos habet.

theres, & decem argenteos, & scripsi in libro, & signaui, & adhibuit testes. Et appendi argentum in statera, & accepi librum possessionis signatum, & stipulationes, & rata & signa forinsecus. Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filij Maasæ in oculis Ananhel patruelis mei, & in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudæorum, qui sedebant in atrio carceris. Et præcepi Baruch coram eis dicens: Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel. Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum librum hunc qui apertus est, & pones illos in vase fictili, ut permanere possint diebus multis. Hæc n. dicit dominus exercituum Deus Israel. Adhuc possidebuntur domus & agri & vineæ in terra ista. Et orauit ad dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: Heu heu dñe Deus: Ecce tu fecisti caelum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso. Non erit tibi difficile omne verbum, qui facis misericordiam in milibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos. Fortissime, magne, & potens, dñs exercituum nomen tibi, magnus consilio & incomprehensibilis cogitatu. Cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam, ut reddas unicuique secundum vias suas, & secundum fructum iudicium eius. Qui posuisti signa & portenta in terra Aegypti, usque ad diem hanc, & in Israel & in hominibus: & tibi fecisti nomen sicut est dies hæc. Et eduxisti populum tuum Israel de terra Aegypti in signis et in portentis, et

fit misericordiam. Non enim statim punit delinquentem, D sed expectat poenitentiam, ut liberis si imitati fuerint parentum vitia, diu dilata poena reddatur. *f. Fortissime, magne, &c.* Hæc nomina potentiam creatoris indicant, sed proprie nomen Dei, pater est, unde: *Pater manifestauit nomen tuum hominibus.* Ioan. 17. 2

1 g Magnus consilio, &c. ^{† acta & statera, simul cum exemplari.}
2 Nemo ergo secretis
3 Dei se inferat, & de
4 illius iudicij iudica
5 re presumat.
6 h *reddas unicuique.*
7 Significat quod interdum præ nimia
8 patientia iudicia eius videantur iniusta, unde: *ignoras quoniam benignitas Dei ad patientiam te adducit? Quanto igitur serior vindicta tanto iustior, sicut in Pharaone patet qui decem plagis admonitus non punitus, & in duritia perseverans, tandem rubri maris fluitibus obrutus est.* Rom. 2. 2
9 i *Qui posuisti signa.*
10 De generali transit ad speciale, & quod proprie præstiterit Israel, breui sermone percurrit.
11 k *Et portenta, &c.*
12 Quibus afflicta est usque ad diem hanc posterioribus copulatum est. Quasi dicat, & in Israel & in cunctis mortalibus tua quotidie signa complentur. ^{† simul cum exemplari.}
13 Vel aliter. Signa & portenta non solum in Aegypto fecisti, sed usque hodie eadem tuæ misericordiam fortitudo saluat populum tuum & generi humano creatoris subuenis potestate. Et notandum quod Israel ab omnibus separat. Iuxta illud Exod. ^{† multus in opere.}
14 *Filius meus primogenitus Israel.* ^{† operum.}
15 ^{† omnibus.}
16 ^F
17 ^{Exod. 4. f}

Et in-

Et in-

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et scripsi in lib. i. in charta qua solet fieri de talib. empti n. b.
2 Et signaui. scilicet, sigillis debitis.
3 Et adhibui testes. ad maiorem certitudinem.
4 Et accepit lib. i. emptionis, per quam habetur ius possidendi.
5 Signatum. scilicet, sigillis debitis.
6 Et stipulationes. id est, interrogationes & responsiones venditis & ementis, ut emis? eme: vendis? vendo.
7 Et rata. id est, verba utriusque consensum exprimentia.
8 Et signa forin. i. chartam apertam consimilem clausæ & signata: quod fiebat antiquitus, ut de facili posset homo videre virtutem chartæ clausæ, unde in Hebræo sic habetur: Et discooperatum, id est, scriptum & apertum.
9 Et pones illos in vase. scilicet, usque ad solutionem Babylonicæ captiuitatis. Si enim posita essent illa litera in vase precioso, citius raperentur: & si in lapideo vase, vel aliquo huiusmodi, citius puererent propter lapideum humorem: vas autem fictile siccum est propter decoctionem.
10 Et orauit. Hic consequenter ponitur confirmatio dicti, per hoc premium petit à domino perfectius instrui de ratione emptionis dicitur, cum ciuitas esset de proximo capienda, & populus captiuandus. Et dominus respondit, quod post captiuitatem ad loca sua populareuertetur. Sic ergo proceditur, quia primò ponitur Ieremiæ petitio, secundò domini responsio, ibi: Et factum est: Sententia primæ pariterat, exceptis aliquibus quæ discurruntur.

11 Heu heu heu. Ter ponitur ad exprimendum dolorem prophete de destructione templi, ciuitatis & populi.
12 In fortitudine tua mag. & in bra. Repetitio est eiusdem ad maiorem expressionem. In Deo enim qui spiritus est brachium dicitur eius potentia, sicut oculus eius notitia.
13 Non erit tibi difficile omne verbum. id est, quodcumque fieri possibile.
14 Qui facis misericordiam, &c. id est, pronior es ad miserendum, quam ad condemnandum.
15 Magnus consilio. Quia nullus potest scire Dei consilium, nisi quantum reuelauerit.
16 Et incomprehensibilis cogitatu. quia quantumcumque Deum cognouerit intellectus creatus, remanet tamen ab eo incomprehensus.
17 Qui posuisti. Signa proprie dicuntur quæ significant aliquid de presenti. Sicut subita conuersio virgæ Moysi in serpentem sui signum diuinæ virtutis hoc facientis. Portenta verò quæ dicuntur quasi porro tensa, id est, in longinquum, significant de futuro. Et sic virga Moysi deuorauit virgas magorum in portentum deuoracionis Aegyptiorum in mari rubro per extensionem virgæ Moysi super mare. Exod. 14.
18 Usque ad diem hanc. est memoria huius.
19 Et in Israel. aliarum Gentium.
20 Et tibi fecisti nomen. ostendendo quod tu sis Deus Israel.
21 Sicut est dies hæc. id est, sicut apparet in presenti. & cetera patent usque ibi.

a Et ingressi sunt. Nihil medium inter possessionem & inobedientiam. Vbertas enim securitatem, securitas negligentiam, negligentia contemptum parit.

Exod 19. b

b Et non obediunt. Idest, Frustra ergo promiserunt, dicentes: Quae cunque praeceperit dominus faciemus. Non enim in responsione, sed in opere premium est.

c Ecce munitiones ex. Decimus annus Sedechie erat & ciuitas oblecta, vt supra dictum est, & Ieremias in atrio carceris. Vnde subditur: Ecce mu. &c.

d Ne capiatur. Q. d. Non habet quos vincant, sed quos capiant, iam fame & peste consumptos.

- in manu regis Babylonis

e Et quaecunque locutus es creatori, & primo potentiam eius & miracula atq; iustitiam in omne hominum genus, de inde transit ad Israel, & quanta ei prestitit, describit. Et post tanta beneficia immemores bonorum, clementiam illius in amaritudinem prouocasse, vt ciuitas obsideatur, & antequam capiatur, gladio & fame & peste consumatur.

* Nabuchodonosor.

f Et tu dicis. Non reprehendit, sed interrogat: nec tam sibi vult dicere quam alijs qui sedebant in atrio carceris, & forsitan reprehendebant taciti, quo propheta quem verum nunciare credebant, & urbem dicat capiendam, & agrum emat quem non possideat.

† noluerunt.

g Ecce ego dominus. Non omnium gentium vel populi Israel tantum, vel vt de sanctis dici solet, Deus Abraham, & Deus Isaac & Iacob, sed vniuersae carnis vt rationalia, & bruta animantia fecisse credatur. Sunt enim qui prouidentiam creatoris vsque ad rationalia confitentur, bruta vero casu vel perire vel viuere. Ideo propheta declarat nihil esse quod prouidentiam & scientiam Dei

in manu robusta, & in brachio extento, & in terrore magno: & dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum, vt

a dares eis terram fluentem lacte & melle: & ingressi sunt & posederunt eam: & non obedierunt voci tuae: & in lege tua non ambulauerunt: omnia quae mandasti eis vt facerent, & non

c fecerunt: & euenerunt eis omnia mala haec. Ecce munitiones extructae sunt aduersum ciuitatem, ne capiatur: & urbs data est in manus Chaldaeorum, & in manu regis Babylonis

e & quaecunque locutus es acciderunt, vt tu ipse cernis. Et tu dicis mihi domine Deus: Eme agrum argeto, & adhibe testes: cum urbs data sit in manus Chaldaeorum. Et factum est verbum domini ad Ieremiam, dicens: Ecce ego dominus

h Deus vniuersae carnis. Numquid mihi difficile erit omne verbum? Propterea haec dicit dominus: Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus regis Babylonis, & capient eam, & venient Chaldaei praeliantes aduersum urbem hanc, & succedent eam igni & comburent eam, & domos in quarum domatibus sacrificabant Baal: & libabant dijs alienis libamina

m ad irritandum me. Erant enim filij Israel & filij Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua, filij Israel qui vsque nunc exacerbant me in opere manuum suarum dicit dominus: quia in furore & indignatione mea facta est mihi ciuitas haec a die qua aedificauerunt eam vsque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo propter malitiam filiorum Israel, & filiorum Iuda, quam fecerunt ad iracundiam me prouocantes, & ipsi & reges eorum, & principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetae eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem. Et verterunt ad me terga & non facies: cum docerem eos & crudirem diluculo, & nolent audire vt acciperent disciplinam. Et posuerunt idola sua in domo in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam, & aedificarent eam, & in templo Dei, vsque hodie in ecclesia, vel in corde credentium posuerunt idolum, quando nouum dogma constituitur, & abscondito adoratur.

q Et aedificauerunt, &c. Proprie tribus Iuda & Benjamin in templo Baalis & Moloch demonum simulachra venerabant. tulos aureos in Dan & Bethel 10. tribub. quae tam execrabilia sunt, & in templo Dei, vsque hodie in ecclesia, vel in corde credentium posuerunt idolum, quando nouum dogma constituitur, & abscondito adoratur.

o Cum docerem eos, per prophetas meos. Diluculo. Idest, valde sollicitum & diligenter.

p Et posuerunt. Hoc potissime fuit tempore Manasse 4. Reg. 15. Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

q Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

fugiat, quia alia pro se, alia in usum hominum sunt facta. h. Ecce ego tradam ciui. Quia mihi est cura omnia regere vniuersa disponere, singulis reddere iuxta vias suas. i. Ciuitatem vnam. Primum vallata exercitu Chaldaeorum, absente Nabuchodonosor capta est, & Sedechias in Rabltha regi traditus.

k Et venient. Aquil melius, ingrediuntur. Non enim absentes erant vt veniret quod obsiderent ciuitatem. Verbum autem Hebraicum & venient, ingrediuntur sonat. l. Et domos. Quomodo periturus scribitur mundus, iuxta illud: Caelum & terra transibunt. eo quod in maligno positus sit sic & domus ipsa loca in quibus stigmata facta sunt, Dei subiacebunt. m. Iugiter. Sine fine. Vbi ergo iustitia speriterna? Lxx. soli facientes. Dei enim notitiam habebat & ab eo recedebat ideo soli in oculis eius peccant. Qui ro increduli permisserunt, quasi illorum vidente & negligente delinquant. vnde David vir sanctus poenitens ait: Malitiam coram te feci, id est in conspectu tuo.

n Et verterunt. Vnde alibi: Verterunt contra me scapulam recedentem. Qui enim precatur, inclinatur ceruice in terram nus funditur, quod verum tergum verti gestu corporis indicat se negligere dominantem.

o Cum docerem eos. Fugatis tenebris erroris & idolorum cultura illuminare cupiebam, & docere quae recta sunt.

p Et posuerunt. Non solum tunc Iudas posuit idolum in templo Dei, vsque hodie in ecclesia, vel in corde credentium posuerunt idolum, quando nouum dogma constituitur, & abscondito adoratur.

q Et aedificauerunt, &c. Proprie tribus Iuda & Benjamin in templo Baalis & Moloch demonum simulachra venerabant. tulos aureos in Dan & Bethel 10. tribub. quae tam execrabilia sunt, & in templo Dei, vsque hodie in ecclesia, vel in corde credentium posuerunt idolum, quando nouum dogma constituitur, & abscondito adoratur.

r Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

s Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

t Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

u Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

v Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

w Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

x Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

y Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

z Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ecce munitiones, &c. i. ardetes ad frangendum muros, & perveria ad proiciendum lapides intra ciuitatem, & turres lignae ad pugnandum de pari cum illis qui defendunt murum.

2 A facie gladij & famis & pestilentiae, &c. Quia multi de illis qui erant in Ierusalem iam erant mortui gladio, & multi fame & multi aeris corruptione.

3 Et tu dicis mihi domine Deus: Eme agrum. Quasi dicat, hoc est mirabile propter ista.

Diuisio.

4 Et factum est verbum domini ad Ierem. Hic consequenter ponitur domini responsio, & primo de ciuitatis destructione & populi captiuatione, secundo de populi reductione, ibi: Et nunc. Sententia primae partis patet in litera vsque ibi.

5 Et domos: in quarum domatibus. Idest, templis.

6 Sacrificabant Baal, & libabant dijs alienis. Testa enim domorum illius terrae sunt plana, et ibi aedificabant altaria idolorum

ad maiorem reuerentiam ipsorum.

7 Facientes malum in oculis, &c. Adolescentia populi Iherosolimitani dicitur in exitu de Aegypto, vt dictum est supra cap. 2. & extiterunt idololatrae, vt patet in vituli adoratione, Exod. 32. b.

8 Quia in furore, &c. Idest, digna vindicta & punitionis.

9 A die. Idest, a tempore.

10 Qua aedificauerunt eam. Et hoc fuit tpe Salomonis, quod Ierusalem prius aedificata Melchisedech ampliauit, & triplici muro clausa sit, et ipse idololatra fuit 3. Reg. 11, & occasione e. multi de populo

11 Auferetur de conspectu meo. per eius destructionem. terra patet vsque ibi.

12 Cum docerem eos. per prophetas meos.

13 Diluculo. Idest, valde sollicitum & diligenter.

14 Et posuerunt. Hoc potissime fuit tempore Manasse 4. Reg. 15. Et aedificauerunt. videtur contradictio, excelsa, in valle. Dicitur, quod licet essent altaria in valle, tamen corpus altaris idoli excelsus

Est, vt dominus nunquam se cogitasse testetur. **aa** In valle. Quae Siloe fontibus subiacet, & a uicinitate sui populum ad luxuriam prouocauit, quam sequitur cultus idolorum.

b Ecce ego con. Multi putant hoc in tempore Zorobabel uisisse completum, quando templum edificatum est sub Neemia, & muri exstructi per circuitum. Sed quomodo erit uerum: habitare eos faciam confidenter & fecerunt eis pactum semper iterum? Non solum in a vicinis gentibus, sed a Persis & Macedonibus, ab Aegyptijs & Romanis saepe capti huiusmodi seruiunt. Aduentum igitur Christi omnia referenda sunt, quo completa demus & electio aliquarum saluatur. **c** Et reducam eos ad eum istum, & habitabunt super eum. Si sperantibus auxiliium & in muro am firmitate fidei ciuitas subuertetur prophetatur, & populus omni angustia periturus, sed desperantibus, & post subuersionem ueris nullam salutem expectantibus, tunc committit auxiliu, & confidentia atque uerba iusta sententiam, & desperatio atque humilitas dei mercatur auxiliu.

d Erunt mihi in populo, & ego, &c. Tristitia laeta subiungit, & captiuus reditu committit: sed primum ostendit causam offensae & iustitiam, & quanto maior culpa, tanto maior clementia.

e Et dabo eis. Cassiodoro. Manifeste prodit, initium nobis **tu** populi.

ADDITIO.
In. 32. ubi dicitur in postilla. Heu heu heu, ubi nos habemus. **aa** in Hebraeo non ponitur hic aliqua dictio

bonae voluntatis domino inspirante concedi, cum autem per se, aut per exortationem cuiuslibet hominis, aut per necessitatem, ad salutis uiam nos trahit vel transfert, & perfectionem similiter ab eodem condonari. Nostrum uero est ad exhortationem auxiliumque Dei enixius uel

a uerunt excelsa Baal, quae sunt in valle filij Ennon, ut in initia **1** a ¶ Hebraice Bamoth. ¶ Idolo Ammonitarum, quod interpretatur rex non enim tantum Baal sed etiam Anthi opopathos. **2** a ¶ In ecclesiam. b ¶ Vnde. Ut filios Dei qui erant dispersi, congregauerunt in unum. **3** a ¶ Multitudinis credentium erat cor unum & anima una. **4** a ¶ Filialiter. Beatus uir qui timet dominum. **5** a ¶ Nouum testamentum. **6** a ¶ Non in ore. **7** a ¶ Dona mea diligam in eis. b ¶ Saluatis qui sunt creatura mea, unde. Et gaudium est angelorum in caelis super uno peccatore penitentiam agente. **8** a ¶ Praesenti ecclesiae uel futurae. **9** a ¶ Rationalis. b ¶ Simples. ¶ Homines & iumenta saluabis dominum. **10** a ¶ Vt facimus nobis amicos de Mammona iniquitatis, ut recipiant nos in aeterna tabernacula. **11** a ¶ Viuentium. b ¶ Crucis & uictoriae. c ¶ Martyres & sanctorum chorus. d ¶ Vbi dominus fecerit uiam. **12** a ¶ In qua uisus pacis & aeterna securitas. b ¶ Vbi uera Christi confessio. **13** a ¶ De quarum uia dicitur. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. b ¶ Quae Hebraice Sephela: ut de profundo & de pressis per camporum aequalitatem ad summam egrediamur. **14** a ¶ Lxx. Noxeb ubi f. est meridies & plena lux ueritatis. b ¶ His completis. **15** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **16** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **17** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **18** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **19** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **20** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **21** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **22** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. **23** a ¶ Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus.

remissius sequi, & per hoc uel remuneratione, uel supplicia promereri. **f** Et timorem meum dabo in corde eo. Sic liberum donat arbitrium, ut timor qui tribuitur, ex gratia sit largitoris. **g** In toto corde meo, & in tota anima mea. Si uerba sunt Saluatoris recte & cor & anima eius creditur qui dicit. **h** Quia haec dicit dominus. Sicut adduxi super populum illum omne malum. Haec iuxta litteram in typo post reditum de Chaldeis, quando ad Cyri regis imperium reuersus est populus Iudaeorum. Sed spiritualiter in Christo & Apostolis plenius completa sunt. **i** Raban. Supra dictum est quod Sedechias clausit Ierusalem in atrio carceris, quia uaticinabatur dicens. Haec dicit dominus. Ecce ego dabo ciuitatem istam in manus regis Babylonis, &c. Vbi etiam clausus emittit agrum a filio fratris patris sui. Ibi etiam nunc secundum uerbum consolationis datur eidem de reditu populi.

CAP.

12 Et lat. Deus enim non deletur in paenis, sed in beneficijs largiens. **13** Et plantabo eos, &c. i. firmiter, ita quod non euellentur per captiuitatem quantum atherent mihi, sed postquam negauerunt eum coram Pilato, dicens. Non habemus regem nisi Caesarem, expulsus sunt de terra illa per Titum, & uespasianum, & per omnes dispersi sunt. **14** Sicut adduxi super populum istum omne malum hoc gran. f. destructioem templi, & ciuitatis & populi. **15** Sic adducam super eos omne bonum. non simpliciter & absque sed sub de reuinatione, ut subditur. **16** Quod ego loquor. f. ueritatem de captiuitate ad terram propriam, ideo subditur. **17** Et possidebuntur agri, &c. & patet littera usque ibi. **18** Et scribentur. f. emptiones. **19** In libro. in echartis. Et ponitur hic singulare pro plurali, sicut Exod. 8. Venit musca grauissima, &c. **20** Et imprimetur. f. sigillum. **21** Et testes. i. testes. **22** In terra Benjamin, &c. Loquitur. n. tantum de regno duarum tribuum. i. Iude & Benjamin. Reuertentes. n. de Babylone non recuperauerunt regnum Samariae, sed manebant ibi Gentiles qui dicebantur Samaritani, etiam tempore Christi. **23** Et in ciuit. &c. Illy erant de sorte Iude quae erant in parte Australi terre promissionis, sicut habetur Iosue 15. cap.

ter. sed uerba dictio ex tribus ueris composita, sicut dictum fuit supra in additione super caput quartum: & haec dictio est quaedam interiectio & exprimens dolorem. Tom. 4. Cc 3

CAP. XXXIII.

A *Et factum est.* Pre

deit, q̄ sicut a peccatoribus vindi-
cta, ita pœnitentib.
paretur medicina,
vbi. n. per indigna-
tionem domini iac-
uerāt cadauera ibi
conuerforum re-
dificabuntur taber-
nacula, cum bono-
rum omnium abū-
dantia, vt inde glo-
ria domini prædica-
tur, & laus & læti-
tia, in omnibus Gē-
tib. oriatur. Quod
quidam ad resolu-
tionem captiuita-
tis Chaldaicæ refe-
runt. Sed melius vi-
detur ad Christiana

† q̄ facit hoc, qui absoluit quod cogitat: dominus nomen eius.

† curo ei san-
tatem & me-
dicinam.
† multitudi-
nem.

B tēpora referri, vbi
spiritualiter domi-
nus fidelibus suis
vniuersa bona tri-
buit vt in omni pa-
ce & concordia cō-
uerferentur, vnde: Pa-
cem meam do vobis,
pacem meam relinquo
vobis. Et alibi. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad con-
summationem seculi. Cum verò de Babylone rediissent fini-

Ioan. 14. d.
Matth. 28. d.
1. Esdr. 4. 2.
† gloria. n.

CAPVT XXXIII.

L factum est verbum dñi ad Ieremiam
secundò, cum adhuc clausus esset in
atrio carceris, dicens. Hæc dicit domi-
nus: † Qui facturus est & formaturus
illud & paraturus, dominus nomē eius.

Clama ad me & exaudiam te: & annun-
tiabo tibi grandia, & firma quæ nescis. Quia hæc dicit do-
minus Deus Israel ad domos vr̄bis huius, & ad domos re-
gis Iuda quæ destructæ sunt, & ad munitiones & ad gla-
dium venientium: vt dimicent cum Chaldeis: & impleant
eas cadaueribus hominum quos percussi in furore meo, &
in indignatione mea, abscondens faciem meam a ciuitate
hac propter omnem malitiam eorū. Ecce ego † obducam
eis cicatricē & sanitatē: & curabo eos: & reuelabo illis † de-
precationem pacis & veritatis. Et conuertā conuersionem
Iuda & cōuersionē Ierusalē, & ædificabo eos sicut a princi-
pio, & emūdabo illos ab omni iniquitate sua in qua pecca-

a In aduentu Christi.

uerūt mihi: & propitius ero cūctis iniquitatib. eorū in qui-
bus deliquerūt mihi & spreuerūt me. Et erit mihi in nomē
& in gaudiū & in laudē & in exultationē cūctis Gentibus

noluit, vt primum soluērent pœnam peccati sui, post
verò reuersionem non negauit quam modo promitt-

timæ Gētes infesta-
bant, prohibente
reædificare templ
& ciuitatem. In M
chaborum que
que temporib. ple
rima aduersa pas
sunt, nec vnquam
plenam securita-
habuerunt, dona
a Romanis per te
tum orbem dispe-
si sunt.
b Clama ad me, c
ego exaudiam te
Ostendit quod p
orationes prophe-
rum & sanctorū
qui fuerunt in pl
be dominus plac-
tus sit, & reuelau-
rit eis reuersionē
in terram suā, qu
adhuc occulta la-
bat. Suprà dictū
est. Noli orare pro
pulo hoc, &c. Nū
autem dicitur. c
ma ad me, & exau-
te. Quia immine-
tem captiuitate
dominus auerte

Ad u-

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XXIII.

E T factum. Hic consequenter describitur redēptio facta per
Christum. Et quia talis reuelatio est ardua ideo primo pra-
muntur quædam præfatio, secūdo subditur narratio, ibi. Quia hæc
dicit. Circa primum, ponitur ordo huius reuelationis respectu præce-
dentis, cū dicitur, secūdo & locus. In atrio carceris & atriū. Hæc
dicit dominus qui facturus est, &c. In conceptione. n. Christi
aliquid factū est a Deo per creationem. s. anima, & corpus formatū
est virtute Spiritus sancti, & anima parata est plenitudine gratiæ.

Diuisio.

- 2 Clama ad me. Sicut sancti prædecessores tui orauerunt ad me de promissione Christi.
- 3 Et exaudiam te. debito tamen tempore.
- 4 Et annuntiabo tibi. ex nunc.
- 5 Grandia. Futura. s. mysterium redemptionis fiende per Christum, quod est quid maximum & stabilissimum.
- 6 Quæ nescis. Quia istud mysterium non est comprehensibile a mortali homine.
- 7 Quia hæc. Hic cōsequenter ponitur narratio, vbi primò describitur modus redēptionis, secūdo persona redēptoris, ibi. Ecce dies Prima adhuc in duas, quia primò breuiter repetitur populi captiuitas, secūdo Christi redēptio, ibi. Ecce ego. vt sic opposita iuxta se posita magis elucescat. Circa primū dicit. Hæc dicit dñs. & subdi-
8 Quæ destructæ sunt. Tunc. n. ciuitas erat obsessa a Chaldeis vt dictum est c. præc. & per machinas proicientes lapides intra ciuitatem domus iam in parte erant destructæ.
- 9 Et ad munitiones. s. bladi vini & victualium, quæ iam serē erant consumptæ in ciuitate.
- 10 Et ad gladium venientium. contra ciuitatem, exercitus. n. Chaldeorum semper augmentabatur.
- 11 Et impleant eas. s. domes Ierusalem & plateas.

- 12 Cadaueribus hom. quos. Chaldaei. n. in illis interfectis fuerunt quasi instrumenta Dei executores iustitiæ eius; vt consequenter dictum est supra.
- 13 Ecce ego. Hic consequenter ponitur medicina siue redemptio. Circa quod sciendum, q̄ totum residuum huius cap. exponit Re. de tempore Messie, dicens illud adimplendum quod iam est impletum. Dicitur ergo in persona redemptoris. Ecce ego. Cū. n. c. trix vulneris est obducta, tunc est vulnus perfecte sanatum, & iustas perfecta data est per Christum, & non per alium.
- 14 Et reuelabo illis depr. s. pacem & veritatem pro qua dicitur. Et erit mihi in nomē & in gaudiū & in laudē & in exultationē cūctis Gentibus. ideo Christo nato clamauerunt angeli Luc. 2. b. Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.
- 15 Et conuertam. i. confitentium peccata sua, & venientium ad ecclesiam que nominatur Ierusalem, Isa. 2. & Heb. 12. & Apoc. 12.
- 16 Et ædificabo. Principium ædificationis fuit in exitu de Agypto que ædificatio fuit per signa & miracula diuinæ virtutis, vt patet in Exo. & in lib. Num. in pluribus locis, & hoc modo ædificata est ecclesia in aduentu Saluatoris, vt patet in Euangelij.
- 17 Et emūdabo. Hoc non possunt exponere Iudæi de aliquo porali saluatione populi preterita, quia dicunt quod in omni punitione vel afflictione quam sustinuerunt vsq; nunc & sustinebunt; ad aduentum Messie, semper expiatur aliqua pars peccatorum vituli adoratione, & ideo ista emūdatio proprie intelligitur de Christo, qui per suum sanguinem lauit nos a peccatis nostris, que est perfecta mundatio: propter quod illis qui lauantur per baptismum imponitur aliqua pœnitentia satisfactoria pro peccatis preteritis, quia baptismus delet penam & culpam.
- 18 Et erit. sequitur. Cūctis Gen. quia in omnibus Gentibus aliqui credentes Christo, in quibus nominatur & laudatur: & fructum mundi perfectius implebitur.

* Quæ

MORALITER.

- † **I** Et factum est. Sequitur. Hæc dicit dominus. Per urbem signatur vniuersalis militās Ecclesia, de qua dicitur Apoc. 21. a. Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem, &c. Domus autem huius vr̄bis sunt particulares Ecclesiæ per orbem diffusæ.
- † Et ad dom. regis. i. curias laicales
- 8 Quæ destructæ sunt. Nam in ecclesiis pro magna parte cultus Dei negligitur, & in curijs laicis iustitia frequenter subuertitur.
- 9 Et ad munitiones. s. alimentorum. Per quas signantur doctrina sacrarum scripturarum, quæ pro magna parte sunt consumptæ: nam doctores plurimi docent curiosa

& inutilia ad ostentationem sui, & prædicatores multi prædicant propter quæstum vel fauorem audientium: & sic tacent vel palliant vitia magnatum.
10 Et ad gladium venientium vt dimicent cum Chaldeis. Aegyptios qui tenebrosi interpretantur, homines rursus signantur, qui sunt membra demonum per Chaldeos signatorum: & sic cum demonibus impugnant populum Christianum seminando discordias & alia rursus persuadendo. Residuum autem huius cap. de Christo & redemptione facta per ipsum exposui literaliter, & expositio mea respectu aliarum est spiritualis, pro quo quod pertransco, de alia hic ponenda.

MOR

Adhuc audietur in loco isto. Ne desperet Iudei propter miras & captiuitates futuras, restauracionis bona promittit, ut locus qui desertus fuerat propter scelera habitatorum, propter correctioem & emendationem habitet. Mystice. Ecclesia gentiliu, deserta fuerat a domino per idololatriam & scelera immanitate, habitatur per Christum fidem & repletur multitudine credentiu diuersis nationibus, cui patet dicitur: Labitur deserta et uis, & exultabit solitudo, &c. alibi: Laudate fructus que non perierunt, decanta laudem hymnum que in parturis, quia nati filii de terra. Accubatum. Greges ecclesie, scilicet, & gregibus congregate, que in ulmine virtutis consistunt, & tamen humilitate non deserunt, sed per feruorem Christi & sacerdotium transferatur. De quo dicit Psal. Ponam

terra, quæ audietur omnia bona quæ ego facturus sum eis: & pauebunt & turbabuntur in vniuersis locis, & in omni pace quæ ego faciam eis. Hæc dicit dominus. Adhuc audietur in loco isto quæ vos dicitis esse desertum, eo quod non sit homo nec iumentum in ciuitatibus Iuda & foris Ierusalem quæ desolata sunt absque homine & absque habitatore & absque pecore, vox gaudij & vox lætitiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicentium: Confitemini domino exercituum: quoniam bonus dominus: quoniam in æternum misericordia eius: & portantium vota in domum domini. Reducam enim conuersionem terræ sicut à principio, dicit dominus. Hæc dicit dominus exercituum: Adhuc erit in loco isto deserto absque homine & absque iumento, & in cunctis ciuitatibus eius, habitaculum pastorum, & accubantium greges & in ciuitatibus montuosis, & in ciuitatibus campestribus: & in ciuitatibus quæ ad austrum sunt, et in terra Benjamin, et in circumitu Ierusalem, et in ciuitatibus Iuda, adhuc transibunt greges ad manuum numerantis, ait dominus. Et ecce dies venient dicit dominus, et suscitabo uerbum bonum quod locutus sum ad domum Israel, et ad domum Iuda. In diebus illis et in tempore illo germinare faciam Dauid germen iustitiæ, et faciet iudicium et iustitiam in terra. In diebus illis saluabitur Iuda, et Israel habitabit confidenter. Et hoc est nomen quod uocabunt eum dominus iustus noster. Quia hæc dicit dominus: Non interibit de Dauid uir qui sedeat super thronum Christi & sacerdotium transferatur. De quo dicit

feruorem spiritus sancti exercituum bonæ operationis, & dilectionis iura seruatur quibus sociantur greges, vel Gentes quæ in terra Benjamin in circumitu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda uersantur: quia de illo priori populo multi sunt qui ad fidem Christi & conuersionem suarum numerum pertinent, de quibus dicitur: Oves meæ uocem meam audiunt, & ego agnosco meas, & sequuntur me. Ad domum Israel. De quibus Esa. erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium, &c. Non interibit. Rabban. Hoc testimonium nec regno Iudaici populi nec sacerdotio potest aptari, necesse est ergo ut ad regnum Christi & sacerdotium transferatur. De quo dicit Psal. Ponam

NICOLAUS DE LYRA.
 Quæ audierunt omnia bona quæ scilicet, assumptionis humane nature, operationis miraculorum, educationis de inferno, & translationis ad cælum.
 2 Et pauebunt iste paor & ista turbatio non sunt ira vel impatiencie, sed admirationis pro magnitudine diuine misericordie & predictis.
 3 Adhuc audietur, &c. Secundum quod dicit Ra. Sa. hæc est æthaphorica locutio, ita quod per homines & pastores intelligantur populi rectores, & per pecora, iumenta, & greges intelligantur spiditi eorum. unde quod in fine dicitur: adhuc transibunt greges ad manuum numerantis, sic exponit, id est, populi sub manu regis in capite eorum precedentis. Per quem regem intelligit Messiam venturum, quem nos confitemur uenisse: & secundum hoc exponenda est littera: Adhuc audietur in loco isto. id est, in ecclesia nominata Ierusalem significata, eo quod ibi fuit inchoata per Christi prædicationem, passionem, resurrectionem, & spiritus sancti missionem.
 4 Quem vos dic. esse deser. Per Chaldaeos in temporalibus, & per demones in spiritualibus, & quid ibi audiatur, subditur.
 5 Vox gaudij & vox læ. Quod fuit impletum in Christi natiuitate angelis Deum incunde laudantibus, Luc. 2. & in spiritus sancti missione, quando apostoli alijsq; credentes varijs linguis loquebantur in gloria Dei Actuum secundo.
 6 Vox sponsi. id est, Christi predicantis.
 7 Et vox sponsæ. id est, ecclesie Deum laudantis, ut iam dictum est de Apostolis.
 8 Et portantium vota in domum domini. Quod uidemus impletum in credentibus cum diuinis laudibus ad ecclesiam portatis vota sua.
 9 Reducam enim con. &c. id est, per miracula reducam homines ad fidem, sicut populum Israel per miracula eduxi de Aegypto.
 10 Adhuc erit in loco isto deser. &c. Et in cunctis ciuitatibus eius habit. pastorum. id est, apostolorum & successorum eorundem in ecclesia, qui habent officium pascendi fideles in ecclesia Dei.
 11 In ciuitatibus montuosis & in ciuit. campe. &c. id est, in omnibus mundi partibus: exprimentur tamen in speciali Ierusalem

& Iudæa & loca illa propinqua, quia ibi incepit ecclesia, prout contra Synagogam distinguitur: & hoc per predicationem Christi & apostolorum, propter hoc dixit eis Act. 1. a. Eritis mihi testes in Ierusalem & in omni Iudæa & Samaria & usque ad ultimum terræ. Quia tamen pastores & populares sunt sub vno rege Christo, ideo subditur.
 12 Adhuc transibunt greges ad manum numerantis. id est, Christi regis, cui cognitus est numerus electorum.
 13 Ecce dies venient. Hic consequenter describitur persona redemptoris: & primo quantum ad ueram humanitatem, cui dicitur.
 14 Germinare faciem Dauid, &c. quia Christus secundum carnem descendit de Dauid, Mat. 1. Quod autem de Christo intelligatur ad litteram, patet per translationem Chaldaicam, que sic habet in loco isto: In diebus illis & in illo tpe statuam Dauid Messiam iustum. Secundum describitur quantum ad diuinitatem, cum subditur: Et hoc est nomen quod uocabunt eum, dominus iustus noster. Et ubi translatio nostra habet, dominus, in Hebræo habetur nomen domini Tetragrammaton, quod de solo Deo uero dicitur, sicut dictum fuit plenius supra 23. ubi consimilis autoritas ponitur: propter quod de expositione hic pertransco breuius, quia illuc potest recurri pro residuo huius autoritatis, quod non est hic ad plenum expositum. Sciendum tamen quod sicut illam autoritatem falsificauerunt Iudei, ne cogerentur diuinitatem Christi confiteri, sic & istam, dicentes quod hæc est littera.
 15 In diebus illis saluabitur Iuda Et in hoc dicunt uerum: Sed illud quod sequitur falsificant dicentes: Et iste qui uocabit eum dominus iustus noster. ita quod nomen domini Tetragrammaton, loco cuius habemus dominus, non refertur ad Messiam, sed ad Deum qui mittet eum, & edificabit nouam Ierusalem secundum eorum errorem, ut dictum est supra 31. & sic dicitur uocare eam in quantum ipsa semet edificabit. Sed falsificatio ista apparet per translationem Chaldaicam, que ubi nos habemus: Et hoc est quod uocabunt eum, sic habet: Et hoc est nomen quod ipsi dicent ei. Et tunc aliqui correctores nostri qui sic correxerunt: Et hoc est nomen quod uocabunt eum. uidentur in hoc aliquo modo sequi falsificationem prædictam.
 16 Non interibit Dauid, &c. Hoc impletum est de Christo qui se

A Pſal. Ponam in ſeculum ſeculi ſemen eius: & thronum eius ſicut dies celi. Et alibi. Iuravit dominus & non penitebit cum, tu es ſacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchizedech. Huius ſacerdotis membra ſunt filii eccleſiæ, unde Petrus. Vos eius genus electum, regale ſacerdotium, &c. Hic holocauſta & ſacrificia offert graſſiſſima patri.

Pſal. 88. c.
Pſal. 109.
2. Pet. 2. b.

Genef. 40.

* Theodor. Hoc etiam patriarcha prædixit. Non deficiet princeps de Iuda, & dux de ſamoribus eius, donec veniat qui reſpoſus eſt. Et ipſe eſt exſpectatio gentium. At

B poſt Zorobabelem non nouimus quæquam fuiſſe ducem de tribu Iuda. Reperimus tamẽ prophetiæ veritatem. Nam tribus regiæ, & ſacerdotalis facta eſt commixtio. Sacerdotes autem imperauerunt uſque ad Herodem alienigenam. Quo circa præſens prophetia, his quæ de Dauide dicuntur, committit ea quæ pertinent ad ſacerdotes. Et de ſacerdotibus, inquit, & Leuitis, non interbit a facie mea ſir, &c. Cuius prophetie videmus cuentum, donato enim iuxta promiſſionem diuinam nouo teſtamento, donatum eſt etiam ſacerdotium ſecundum ordinem Melchizedech, quod qui adepti ſunt offerunt Deo iugiter ſacrificiũ rationale.

† poteſt exercitus.

a Et factum eſt, &c. Rabbanus. Congrua ſimilitudine hoſtes inſultantes populo Dei confundit, quia ſicut leges celi, & terræ, diei & noctis, in ordine ſuo immobiliter per-

perſiſtunt, ſic promiſſio Dei immobilis permanebit: duas cognationes a domino electas, regalem & ſacerdotalem tribum, vel duas quæ fuerunt in Ieruſalem, & decem quæ fuerunt in Samaria poſſumus intelligere. Haſ elegit dominus quando patribus eorum promiſit terram ſuam

^a Quæ a Chriſti ſacerdotium æternum.

[†] Eccleſiæ. num domus Iſrael, & de ſacerdotibus & Leuitis non interbit vir à facie mea qui offerat holocauſtomata & incendat ſacrificium, & cadat victimas cunctis diebus. Et factum eſt verbũ domini ad Ieremiam dicens. Hæc dicit dominus: ſi irritum potẽ fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non ſit dies & nox in tẽpore ſuo, & pactum meum irritum eſſe poterit cum Dauid ſeruo meo, ut non ſit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitæ & ſacerdotes miniſtri mei. Sicut enumerari nõ poſſunt ſtellæ cæ-

^a Spirituale, cuius ſumma ſoli Deo nota, qui numerat multitudinem ſtellarum.

li, & metiri arenæ maris, ſic multiplicabo ſemen Dauid ſerui mei, & Leuitas miniſtros meos. Et factum eſt verbũ domini ad Ieremiam, dicens: Nunquid nõ vidifti quid populus

^a Inſultando. ^b Sacerdotalis & regia, vel tuas & Iſrael.

hic locutus ſit, dicens: Duæ cognationes quas elegerat dominus abiectione ſunt, & populum meum deſpexerunt, & eo

^a Ex toto. ^b Hoc dicentes.

quod non ſit ultra gens coram eis. Hæc dicit dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges celi & terræ nõ poſui, equidem & ſemen Iacob & Dauid ſerui mei proj-

^a Reputatione ipſorum.

ciam ut non aſſumam de ſemine eius principes feminis Abraham Iſaac & Iacob: Reducam enim conuerſionem eorum, & miſerebor eis.

^a De quibus dicitur: Nati ſunt tibi filij: conſtitues eos principes ſuper omnem terram.

rem obtinens, ſed in eodem cum patre ſedens ſolio, bernat omnia. Et tamen iſtud ipſum dicit de ſacerdotibus & Leuitis, adeo ut genus illorum conferatur ei poteſtate celefti & arena maris. Ac de his quæ dñtur, iſtius modi præbent res ipſe. Terra namq; & mare pleni pontificibus & diaconis, Leuitico munere fungentibus.

† CAI

NICOLAUS DE LYRA.

* cundum carnem eſt de tribu ſacerdotali & de tribu regia, quæ erant commixte, & eius regnum & ſacerdotium ſunt æterna, ſecundum quod deducit Apoſtolus ad Hebræos ſatis diſſuſe.

1 Qui offerat holocauſtomata & incendat, &c. Oblatio enim Chriſti in cruce, continet in ſe perfectius virtutem omnium ſacrificiorum veteris legis: & ideo deſignatur hic per plura & varia ſacrificia veteris legis. Et iſtud ſacrificium offertur quotidie in eccleſia, in qua Chriſtus eſt ſacerdos & hoſtia.

2 Si irritum poteſt fieri, &c. Iſtud pactum habetur Gen. 8. d. Nox & dies non requieſcent. Eſt ergo ſenſus, quod ſicut iſtud pactum fuit firmum, ita illud quod dicitur hic de regno & ſacerdotio.

3 Sicut enumerari non poſſunt ſtellæ celi. Iſtud impletum eſt in Chriſto deſcendente de Dauide, cuius ſemen ſunt fideles per orbem multiplicati ſicut ſtellæ celi.

4 Nunquid non vidifti quid populus hic, ſ. Babylonicus.

5 Locutus ſit, dicens: Duæ cognationes. ſ. Iuda & Niamin.

6 Quas elegerat. Alijs decem captiuitatis prius per reges priorum.

7 Abiectione ſunt. Sic loquebantur Chaldei poſtquam deſtruxerant regnum duarum tribuum, æſtimantes quod illud regnum nõ deberet reſurgere, & ideo ſubditur.

8 Si pactum meum inter diem & noctem. Ut ſibi cõtinuè ſuccedant quãdiu durabit generatio hominum.

9 Et leges celi & terræ non poſui. Dicitur hic celi motus celi & influxus ſtellarũ, et leges terræ pductio terræ na-

10 Equidem & ſemen Iacob & Dauid ſerui mei projiciam. & hoc eſt dictum, quod ſicut iſtæ leges ſunt firmæ & ſtabiles ſic ſemen Iacob & Dauid erit ſemper coram me ſtabile.

11 Ut non aſſumam de ſemine eius principes. Quod optimè impletum eſt in Chriſto & apoſtolis & eorum ſucceſſoribus Pſalm. 44. Conſtitues eos principes, &c.

* CA

ADDITIO.

In cap. 33. vbi dicitur in poſtilla. Ecce ego obducam eis cicatricem.

Vbi nos habemus cicatricem, in Hebræo habetur quedam diſtinctio quæ ſignificat ſanitatẽ acquiſitam poſt longum tempus, quod magis conſonat propoſito quàm cicatrix: nam ſanitas data per Chriſtum reſpectu antiquorum patrum data fuit poſt longum tempus, ſed reſpectu fidelium tempore Chriſti exiſtentium fuit data ſine magna mora temporis, & ideo ponuntur hic duæ diſtinctiones ſanitatẽ, quarum vna ſignificat poſt longam infirmitatẽ alia non. Item vbi

nos habemus. Et reuelabo eis deprecationem pacis & veritatis, in Heb. habetur abundantiam pacis & veritatis, &

ADDITIO II.

In eo. cap. vbi dicitur in poſtilla. Secundò deſcribitur quomodo diuinitatem.

Suprà in c. 33. habetur conſimilis autoritas, & ibi eſt additio ad confirmandum expoſitionem poſtil. & contra ſententiam Iudaorum: vide ibi.

CAP. XXXIII.

V Erbum quod factum, &c.

abb. Licet rex nequissimus misericordia sit indignus, tamen misericordes Dei & multae magnae nimis, factus cum per prophetas commoneat, per Ieremiam, sicut in Iudaea, & Ezechielem in Babylone vaticinatum praedicans futuri captiuitatem, si modo illi ad penitentiam provocaret. Sed mens idurata magis eligit in nequitia perseuerare, quam vitam corrigere, unde debet inueniri poenitentiam populo suo captiuatus.

Audierunt, &c.

abb. Patet hoc loco, quod nihil proficit cuilibet bonum choare, si non stuerit illud ad bonum finem perducere. Qui enim perseuerat usque in finem, suus erit. Praeceptum est in lege, ut filii

Israel fratres suos non venderent conditione seruorum, nec affligerent, sed tempore statuto reuerterentur ad conationem & professionem patrum suorum: haberentque seruos

Erbum quod factum est ad Ieremiam a domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius vniuersaque regna terrae quae erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem & contra omnes urbes eius, dicens: Haec dicit dominus Deus Israel: Vade & loquere ad Sedechiam regem Iuda, & dices ad eum: Haec dicit dominus: Ecce ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendent eam igni. Et tu non effugies de manu eius, sed comprehensione capieris, & in manu eius traderis: & oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis: Attamen audi uerbum domini Sedechia rex Iuda. Haec dicit dominus ad te: Non morieris in gladio, sed in pace morieris, & secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerant ante te, sic comburent te, & tu uerba domine plangent te: quia uerbum hoc ego locutus sum dicit dominus. Et locutus est Ieremias propheta ad Sedechiam regem Iuda vniuersa uerba haec in Ierusalem: & exercitus regis Babylonis pugnabat contra Ierusalem, & contra omnes ciuitates Iuda quae reliquae erant, contra Lachis & contra Azecha, haec enim supererant de ciuitatibus Iuda urbes munitae. Verbum quod factum est ad Ieremiam a domino postquam percussit rex Sedechias foedus cum omni populo in Ierusalem, praedicans ut dimitteret unusquisque seruum suum, & unusquisque ancillam suam. Hebraeum & Hebraeam liberos, & nequaquam dominarentur eis, id est, in Iudaea & fratre suo. Audierunt ergo omnes principes & uniuersus populus qui inierant pactum, ut dimitteret unusquisque seruum suum & unusquisque ancillam suam liberos, & ultra non dominarentur eis. Audierunt igitur & dimiserunt. Et conuersi sunt deinceps & retraxerunt seruos suos & ancillas suas quo dimise-

leus ueniat, & unusquisque propriae restituatur dignitati & possessioni, unde Petrus: Pascite qui in uobis est gregem domini spontanea, &c.

seruos & ancillas de nationibus quae in circumitu eorum essent. Hoc Sedechias & populus Iudaeorum se facturos promiserunt, sed conuersi retrorsum seruos & ancillas retraxerunt quos dimiserant liberos, unde iratus dominus tradidit eos omnibus regnis terrae, & gladium & pestem & famem misit super eos, & ciuitates eorum igne succendit. Tropolo- gie autem cum fratribus nostris in tutelam nostram susceperimus, propter Deum nobis subiectos non opprimamus per potentiam, non iniuste seruitutis imponamus molestiam, sed fraterno affectu tractemus eos, adiuuemus eos uerbo & exemplo, ut uero domino qui eos redemit sanguine suo possimus dignum exhibere seruitium, donec uerus iubi-

a Vitulum F

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXIII.

Erbum quod factum, &c. Hic Ieremias praedicit finem Sedechiae. Et diuiditur in duas partes, quia primo praedicit finem Sedechiae regis, secundo arguit ipsum, & populum de transgressione diuinae legis, ibi: Verbum quod factum, &c. Circa primum primo ponitur tempus cum dicitur.

Quando Nab. Et ista obsidio incepit nono anno Sedechiae, & anno. et eius captiua fuit ciuitas, ut habetur infra. 29. & de ista captiua dicitur.

Ecce ego tra. Et subditur finis Sedechiae, & primo quantum ad uolumen pena cum dicitur.

Et tu non effug. &c. Quia exercitus Chaldaeorum comprehendit Sedechiam fugientem, & adduxit eum ad regem Babylonis Reblatha, ut habetur infra. 39. ideo subditur.

Et oculi tui oculos, &c. Sicut dicitur infra. 39. quod locutus est ad eum in iudicia, eum arguendo de infidelitate & periurio: propter quod fecit occidi filios eius coram eo, & postea ipsum exoculari in Babylonem duci. Secundo praedicitur finis Sedechiae quantum ad bonum, cum dicitur.

Non morie. in gladio. morte uolenta. Sed in pace. id est, naturali morte, & sepelietur honorifice, ideo dicitur.

Et secundum, &c. In sepulchris enim regum comburebantur omnia, non solum contra cadaueris fetorem, sed etiam ad defun-

Et honorem.

9 Et uerba domine plangent te, &c. Cantando carmen lugubre, sicut in sepulchris solennibus. Cetera patet usque ibi.

10 Haec enim supererant, &c. Scilicet nondum capti, scilicet Ierusalem, Lachis & Azecha: alijs omnibus iam captis a Chaldeis.

11 Verbum quod factum, &c. Hic consequenter Ieremias arguit regem & populum de transgressione diuinae legis. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur transgressio, secundo transgressiois puniatio, ibi: Propterea haec. Circa primum sciendum, quod Exod. 21. a. dicitur: Si emeris seruum Hebraeum, sex annis seruiet tibi, in anno septimo egredietur liber gratis, ita quod non poterat ultra teneri, nisi uellet remanere. Tempore uero regis Sedechiae & ante, tenuerunt seruos et ancillas diutius per auaritiam suam, & iam admonitione Ieremiae & aliorum bonorum, rex Sedechias & eius subditi statuerunt firmiter dimittere seruos suos Hebraeos & ancillas secundum praecipuum legis. Et ut haec ordinatio esset firma, sciderunt vitulum in duas partes, & inter illas partes, transferunt rex & principes: ad signandum quod sic esset dignus occidi & diuidi, infringens illum ordinationem. Et talis modus confirmandi aliquid, tunc temporis erat potissimus. Vcruntamen isti postquam dimiserunt seruos & ancillas, cupiditate ducti retraxerunt eos ad se, redigendo eos in seruitutem. Et sic non solum peccauerunt contra legem diuinam, sed etiam contra statutum proprium per a mortis firmatum, ut dictum est. Et secundum hoc patet littera paucis exceptis.

12 Praedicans. id est, solenniter denuntians.

* Er comma-

MORALITER.

Verbum quod factum est, &c. Sequitur. Vade & loquere ad regem, &c. Per quem signatur Christus duplici ratione. scilicet, ratione regiae dignitatis & interpretationis. nam Sedechias interpretatur iustitia Dei. Et de Christo dicitur. Cor. 1. d. Factus est nobis sapientia & iustitia. Per hoc igitur quod praedicitur ipsius Sedechiae captio ignominiosa, & tamen honorabilis sepultura, fuit figurata Christi captio, quae fuit cum ignominia, Matth. 26. c. Tanquam ad ironem cum gladijs & fustibus existis comprehendere me. Et eius sepultura fuit honorabilis & preciosa, ut patet Ioannis

nis decimonono, & hoc praedictum fuit Esa. 11. c. Et erit sepulchrum eius gloriosum.

11 Verbum, &c. Per istos qui ad praedicationem Ieremiae dimiserunt seruos suos Hebraeos, & ancillas Hebraeas liberos, sicut tenebantur ex praecipuo legis, Exod. 21. & postea cupiditate ducti subiecerunt eos pristinae seruituti: signantur potentes huius saeculi, qui ad praedicationem boni praedicatoris vel ad consilium boni confessoris relaxant indebitas exactiones, & postea cupiditate ducti reponunt eas in toto vel in parte, vel adinueniunt alias de nouo tantas vel maiores.

† MORAL-

A runt liberos : et subiugauerunt in famulos et in famulas . Et factum est verbū ad Ieremiam a domino, dicens : Hæc dicit dominus Deus Israel : Ego percussi fœdus cū patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Ægypti de domo seruitutis dicens : † Cum completi fuerint septem anni , dimittat vnusquisque fratrem suū Hebræum qui vēditus est ei : et seruiet tibi sex annis et dimittes eum a te liberū . Et non audierunt me patres vestri : nec inclinauerūt aurem suam . Et conuersi estis vos hodie, et fecistis quod rectum est in oculis meis , vt prædicaretis libertatem vnusquisque ad amicum suum , et inistis pactum in conspectu meo in domo in qua inuocatum est nomen meū super eam . Et reuersi estis et commaculastis nomen meum , et reduxistis vnusquisque seruum suum et vnusquisque ancillam suam quos dimiseratis : ut essent liberi et suæ potestatis : et subiugastis eos : ut sint uobis serui et ancillæ .

B Propterea hæc dicit dominus : Vos non audistis me , ut prædicaretis libertatē vnusquisq; fratri suo et vnusquisque amico suo . Ecce ego prædico † libertatē, ait dominus, ad gladium, ad famem & ad pestem, & dabo vos in cōmōtionem cūstis regnis terræ . Et dabo viros qui

† Exod. 21.2. Deut. 15.c.

† vobis.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et commaculastis nomen me. quia illud pactum ad maiorem sollemnitate[m] & firmitate[m] fuerat factum, in a. mo domini & in nomine ipsius : & sic transgressio eius erat quodammodo iniuriam & irreuerentiam nominis diuini.
- 2 Propter. Hic consequenter ponitur transgressionis punitio, cum dicitur.
- 3 Ecce ego prædico libertate[m]. ita quod non stis serui mei, nec ego dominus vester ad vos defendendum. ideo subditur.
- 4 Ad gladium, ad famem, & ad pestem. a quib. vos non protegā.
- 5 Et dabo uobis in cōmōtionem. cūstis in captiuitate[m], & est hyperbole, ad denotandum magnam dispersionem Iudæorū, quia tunc non fuerunt dispersi per totum orbem, sed postea per Romanos.
- 6 Et dabo viros qui præuari. fœdus meum. id est, legem in Exodo prædictam.
- 7 Et non obser. i. statuti sui prædicti. Quod exponendo subditur.

MORALITER.

† 8 Vitulum quem conciderunt in duas partes. Hoc fiebat ad signandum, quod transgredientes pactum de libertate cō-

CAP. XXXV.

V Erbum quod fact. Rabb. a Cum propheta in proximo ca. de Sedechia, & quæ sub eo facta sunt egisset : b nunc ad Ioachim filij Iosia tempora narrationem conuertit . Vnde patet quia non ordinem temporis in narratione seruauit, sed s̄m dispensationē Spiritus sancti q̄ in eo locutus est p̄ oportunitate causa-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXV.

Diuisio.

* 1 **V** Erbum quod fact. Superius Ieremias passus est iniuriā a Sedechia rege, hic patitur iniuriā a Ioachim eius fratre : ista tamen iniuria sunt prior præcedenti quantū ad tempus, vt dictum est supra 32. Et diuiditur in duas partes, quia primò Ieremias arguit regis & populi inobedientiam, secundò ex hoc patitur iniuriam

MORALITER.

† 1 Verbum quod factum est ad Ieremiam, &c. Sequitur. Vade ad domum Rechabitarum. Per istos Rechabitas qui ascendentes

7 præuaricantur fœdus meum, & non obseruauerūt verba fœderis quibus assensu sunt in cōspectu meo : vitulū quem conciderūt in duas partes, & transferūt inter diuisiones eius, principes Iuda & principes Ierusalē, Eunuchi & Sacerdotes, & omnis populus terræ qui transferunt inter diuisiones vituli, & dabo eos in manus inimicorum suorū, & in manus quærentiū animarum eorum : & erit morticinū eorum in escam volucribus cœli & bestiis terræ . Et Sedechiā regē Iuda, & principes eius dabo in manus inimicorum suorū & in manus quærentium animas eorum : & in manus exercitū regis Babylonis qui recesserunt a uobis . Ecce ego præcipio dicit dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendēt eam igni . Et ciuitates Iuda dabo in solitudinem, & eo quod non sit habitator .

† a Vitulum quem conciderunt * Theodor.

† a Victimam quam sacrificauerunt domino iuxta conditionem pacti quod interant.

† Cadaver

8 Vitulum quem conciderunt, &c. i. pactum sectione in li confirmatum modo prædicto. Cetera patent vsque ibi.

9 Et in manus exercituum regis Baby. qui recesserunt a uobis. Cum enim exercitus isti obsidissent Ierusalem nono anno Sedechie, ipsi & subditi sui fecerunt pactum prædictum de dimissione seruorum ad impetrandum Dei auxilium: et postea exercitus Ægypti exiit ad leuandum obsidionem Chaldæorū de Ierusalem. Quod audientes Chaldæi, dimiserunt obsidionē, vt occurrerēt Ægyptijs: et tunc Iudæi credentes se esse liberatos a Chaldæis, retraxerunt ad se seruos suos quos dimiserunt liberos, sicut multi in periculo positi faciunt Deo promissiones et vota: sed transeunte periculo nihil faciunt propter quod ex diuino iudicio Ægyptij territi redierunt in Ægyptū, & similiter Chaldæi ad obsidionē Ierusalem quam dimiserant. ideo subditur

10 Ecce ego præcipio. s. reuersionem Ægyptiorum.

11 Et reducam eos. scilicet Chaldæos.

12 In ciuitatem hanc. s. Ierusalem ad destruendam ipsam.

cessa essent digni morte corporali, quod Ieremias dixit eis futurum pro dicta transgressione. Sic qui ex actione indebitas a motas reponunt, vel alias adinueniunt, incurunt mortem culpæ, & postea gehennæ.

CAP. XXXV.

V Erbum quod factum est ad Ieremiā a domino in diebus Ioachim filij Iosia regis Iuda, dicens: Vade ad domum Rechabitarum, &

causarum & conuenientiarum prophetiam suā scripsit voluit sicut in multis & maximè in Euāgelio fit, vt lector scripturas sacras non humana dispositione esse consideras. sed in inspiratione & cōdinatione diuina.

b Vade ad domū. Rabb. Ad cōfutandā superbiam Iudæorū mādati Dei resisterūt, & iussu dñi Rechabitas obediēt

obijcit, riam cap. sequenti. Primum declaratur exemplo Rechabitarum. vt primò ponitur exemplum: secundò applicatur ad propositum ibi factum est. Circa primum ponitur tempus, cum dicitur.

2 In diebus. qui regnauit ante Sedechiam, vt dictum est pra. 22.

3 Vade ad domum Rachab. id est, ad domum in qua sunt sp̄itati, vt videbitur infra

* Et intro-

tes interpretantur, viri perfecti ascendentes de virtute virtutem, donec videatur Deus deorum in Sion signatur : & isti sunt Rechabita quæ non sollicitantur de dē mibus

ficir, qui praeceptis Ionadab in omnibus obedierunt vs quo exercitus necessitate Babylonij. Ierusalem copul sunt intrare: vnde promittit eis dominus, qd non deficiet vnde stirpe Ionadab stans in conspectu suo cunctis die-

qui autem parui sunt, nec implent mensuram aetatis ple D nitudinis corporis Christi, licet fulgore maiorum latere videantur, a tenebris tamen maledictionum quae in lege sunt, alieni, nec praesentibus malis adiunguntur, nec suppli cio plectuntur aeterno.

do perfectionis rascenderunt ma da legis. In sti em quibus non est lex pta, sic probatur esse sub lege, sed iustias legis, s non form implere, ve ructiam superare ceterunt, vt de bis voluntaria ad det. Hinc Abrahā que iure sibi victo ri debebantur, ip so ius spolia retu lit suppliciter of fente. noluit acci pe. Hinc David psequentes inter fetos desleuit. Hic Elis & Jeremias viginis permanse runt. Hinc filij Iona do propter obediē tiam patri exhibitā a domino laudan ti, & futura eis bo norumittuntur: qd erre decimas pos scionum non con teti, sed & ipsas possessiones respuē re, suas aias Deo otulerunt. Quam en commutationem dū homo pro anima si: Scire ergo debe ras quod legale randatū non exi gur, sed sermo so rit Euangelicus: Si n perfectus esse, vade

loquere eis, & introduces eos in domum domini † in vnam 1 exedram thesaurorum & dabis eis bibere vinū Et assumpsi 2 lechoniam filiū Jeremiae filij Absamae & fratres eius, & om- 3 nes filios eius, & vniuersam domum Rechabitarū, & intro- 4 duxi eos in domum domini ad † gazophilacium filiorum 5 Anan filij Iezedelię hominis Dei quod erat iuxta gazophy- 6 lacium principum super † thesaurum Maasīae filij Sellum, 7 qui erat custos vestibuli. Et posui corā filijs domus Recha- 8 bitarum cyphos plenos vino & calices. Et dixi ad eos: Bibite 9 vinum. Qui responderunt: Non bibemus vinum, quia Ie- 10 dab filius Rechab pater noster praecepit nobis dicens: Non bibetis vinū vos & filij vestri vsque in sempiternū. Et domū non adificabitis, & sementem non seretis, & vineas non plantabitis nec habebitis, sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuatis diebus multis super faciē terrę in qua vos peregrinamini. Obediuimus ergo voci Ionadab filij Rechab patris nostri in omnib. quę praecepit nobis, ita vt non biberemus vinum cunctis diebus nostris, nos & mulieres nostrae, filij & filiae nostrae: & non edificaremus domos ad habitandum, & vineam & agrum & sementem nō habuimus sed habitauimus in tabernaculis, & obediētes fuimus iuxta omnia quę praecepit nobis Ionadab pater noster. Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem a facie exercitus Chaldaeo-

✽ Theod. Admi- ratione digna est pa terna legislatio, & filiorum atq; poste rorum propta obe dientia. Quippe qui vitam curis vacuā & praedijs carentē, adamauerunt, & quod maximē om nium superat opi nionem, habentes liberos paruipen debāt possessiones, toti, quō ad se sua que, a fiducia in Deum pendentes. Quod si tempore le gis quae continebat imperfectionē pro pter infirmitatē eo rum quae a lege ca uebantur, summā philosophiam am plexi sunt isti, qua les esse debuerunt qui legem Euange licam audierunt?

Concione pr. ma in Pf. 70i

✽ August. Domi nus autem hoc nō praeceperat, sed pa ter. Sic autem hoc acceperunt tanquā a domino Deo suo: quia etsi dominus non praeceperat, vt non biberent vi num, praeceperat tamen dominus vt filij patri obedi rent. In ea ergo re

sola filius non debet obedire patri suo, si aliquid pa ter ipsius iusserit contra dominum Deum ipsius. Neque enim debet irasci pater quando sic ei preponitur Deus, vbi enim hoc iubet pater, quod contra dominum nō sit, sic audiendus est quomodo Deus: quia obedire patri ius sit Deus. Benedixit ergo Deus filios Ionadab propter obe dientiam, eosque obiecit inobedienti populo suo.

* Hierony. Ionadab filij qui in tabernaculis semper ha bitantes, ad extremum propter irruptionem Chaldaici exercitus Hierosolymam intrare compulsi hęc primi cap tivitatem sustinuisse dicuntur, quod post solitudinis li bertatem, vrbe sicut carcere sunt reclusi.

Ad Paulinū de infirmitate Monachi. epist 13.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et introduces eos in domum domini. Per hoc intelligi templum sed edificia ad eum pertinentia, ideo subditur.
2 In vnam exedram. id est cameram.
3 Thesaurorum. Erant enim plures Thesaurarij templi, quia alij custodiebant vasa aurea, alij argentea, alij vestes sacerdotales, & consimilia: & prope templum habebant aedificia pro repositione eorum, & pro sua habitatione.
4 Et dabis eis bi. i. offeres: quia ipsi non biberunt, vt infra habetur: Nec istud praeceptum domini, & executio eius per Jeremiam fuerunt ad hoc quod ipsi biberunt, sed vt probaretur eorum obediētia ad Ionadab patrem suum, qui prohibuerat eis vini potum.
5 Et assumpsit lechoniam, &c. Isti omnes erant de Rechabitis.
6 Filij Iezedelię ho. Iste fuit propheta, secundum quod dicit Ra. Sa.

- propter quod Ieremias confidentius iuit ad locū illum cū Rechabitis.
7 Quod erat iuxta gazophyla. prin. sic nominatum, eo quod oblationes principum ibi seruabantur.
8 Super thesaurum. id est, prope locum thesauri.
9 Maasīae filij Sel. qui erat custos ve. i. loci vbi reponerantur vestes sacro um cetera patet vsque ibi.
10 Obediuimus ergo, vo. Io. vnde ab isto incepit modus viuēdi religiosus. Per ualem. v. modum viuēdi ostendebant se esse tantū peregrinos in presenti vita, et tendere ad vitam manentē. Et dicunt doctores Hebręi, & Latini quod isti descenderunt de Iethro socio Moysi.
11 Cum autem ascendisset. Hoc dixerunt ad suam excusationē de hoc quod pro tunc manebant infra domum in Ierusalem, vt dicitur in principio huius capituli: quasi diceret: Nos fecimus hoc neces sitate compulsi, quae non habet legem.

MORALITER.

† mus edificandis, de semente vel vineis colendis, reputado se peregrinos & aduenas in hoc mundo cum aposto fto Heb. 13. c. Non habemus hic manentem ciuitatem, sed satura inquirimus: & sic excluditur sollicitudo temporalium, vt librius cōtemplationi celestium intendatur. Per hoc aute, qd Rechabita vinum non bibebant, quod letificat ce hominis, signatur qd tales perfecti excludunt a se quātum

tum possibile est cōsolationē gaudij mundialis, vt in solo dño cōsolentur. vnde de antiquis monachis scribitur in legenda beati Hieronymi, & in collationib. patrum, qd habitabant in terra solis ardoribus exusta, quae praebat eis horridum habitaculum: quia non erat ibi viriditas ar borum nec cantus auium, sed tantum solatium diuinū, & illud Psal. 62. in terra deserta, inuua & iniquosa, sic in sancto apparui tibi, vt vider in virtutem tuam & gloriam tuam.

Arum, & a facie exercitus Syriae: & mansimus in Ierusalem. Et factum est verbum domini ad Ieremiam, dicens: Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel: Vade & dic viris Iuda & habitatoribus Ierusalem: Nunquid non recipietis disciplinam, vt obediatis verbis meis dicit dominus? † Præualuerunt sermones Ionadab filij Rechab quos præcepit filiis suis, vt nō biberent vinū, & nō biberunt vsque ad diem hanc: quia obediuerunt præcepto patris sui. Ego autē locutus sum ad vos de mane confurgens & loquēs, & nō obedistis mihi. Misitque ad vos omnes seruos meos prophetas cōfurgens diluculo mittensque & dicens. † Conuertimini vnusquisque a via sua pessima, & bona facite † studia vestra. & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos, & habitabitis in terra quā dedi vobis & patribus vestris. Et non inclina-

† Custoditi sunt.

† supra. 18. b. & 25. b.

† opera.

^a Qui maior Ionadab, & vnus pater omnium.

^a Per prophetas.

^a Per prophetas.

^a Operatione, cogitatione, locutione.

stis aurem vestram, neque audistis me. Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui quod præceperat eis: populus autem iste non obediuit mihi: Idcirco hæc dicit dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego adducam super Iudam & super omnes habitatores Ierusalem vniuersam afflictionē quam locutus sum aduersum eos, eo quod locutus sum ad illos, & non audierunt, vocaui illos, & non responderunt mihi: Domui autē Rechabitharum dixit Ieremias. Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel: Pro eo quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa quæ præcepit vobis: propterea hæc dicit dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir stirpe Ionadab filij Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus.

^a Firmiter tenuerunt.

^a Per prophetas.

^a Obediendo.

^a Cui in Ionadab obedistis.

^a Immobilitate viriliter agens.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et factum. Hic applicatum ad propositum, quia Rechabite firmiter obediuerunt homini, & rex ioachim cum populo suo volebat obedire Deo omnium patri & creatori: ex quo concludit quod merito erant arguendi & puniendi, & patet litera paucis exceptis.
- 2 Ego, &c. Per prophetas meos.
- 3 De

3 De mane. Id est, sollicitè & diligenter.

4 Vocauit illos. Per prophetarum verba, & attrahendo eos beneficia, & deterrendo per flagella.

5 Et non responderunt. Verba prophetarum reuenter dicens, & de beneficijs meis regeratiando, & timore flagellorum malis se retrahendo: Cetera patent in litera.

MORALITER.

† † Vade & dic viris Iuda & habitatoribus Ierusalem. Per hoc autem quod Ieremias de mandato domini annunciauit perfe-

fectionem Rechabitarum viris Iuda per quos figurantur laici, & habitatoribus Ierusalem per quos intelliguntur religiosi, ostenditur, quod exempla virtutum in saecularibus & regularibus predicanda.

CAP. xxxvj.

CAP. XXXVI.

Clementia Dei. **S**i forte audierit domo Iuda, &c. Immensa clementia conditoris contemptus non vltionem ingerit, sed penitentibus indulgentiam promittit: nec enim iudicis, b

T factum est in anno quarto Ioachim filij Iosie regis Iuda: factum est verbum hoc ad Ieremiam a domino, dicens: Tolle volumē libri: & scribes in eo oīa verba quæ locutus sum tibi aduersum Israel & Iudam: & aduersum omnes gentes a die qua locutus sum ad te ex diebus Iosie vsque ad diē hanc, si fortē audierit domo Iuda vniuersa mala quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque a via sua pessima, & propitius ero iniquitati & peccato eorū. Vocauit ergo Ieremias

daus, sed oībus Gentijs verbū prædicationis per prophetā dicit, si quomodo inuertantur vt per misericordiam Deī cōfiteantur. b Vocauit ergo. Prompta obedientia.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXVI.

- * 1 Et factum est in anno quarto Ioachim, &c. Hic consequenter infertur Ieremias iniuria, secundo ab eo resumitur prophetia, ibi: Et factum est in anno quarto Ioachim, &c. Prima in tres, quia primò Ieremias recluditur, secundo liber eius comburitur, ibi: Misit itaque, tertio ad mortem queritur, ibi: Et præcepit. Prima in duas, quia primò ponitur iniuriæ occasio, secundo

dò Ieremias reclusio: secunda, ibi: Et præcepit. Occasio autem clausuræ fuit, quia arguebat vitia regis & populi, denunciando superuentura flagella Dei, nisi a peccatis resisterent. Circa primum dicitur tempus, cum dicit: In anno, &c. & sequitur.

2 Ex diebus Iosie. Tempore enim Iosie cepit Ieremias propheta, vt dictum est supra in principio huius libri.

3 Si fortē audiente domo Iuda. Per hoc non intelligitur Deo aliqua ignorantia respectu futuri, sed per hoc designatur voluntas arbitrij, per quam rex & populus poterant a malis suis reuertentur. Cetera patent.

* Etp.

MORALITER.

† 1 Et factum est in anno quarto, &c. Sequitur. † Tolle volumē. Per hoc autem, quod Ieremias non solum prophetauit verbo, sed etiam scripto propter futu-

ros & absentes, signatur quod homo literatus in scripturis diuinis, non solum debet docere verbo prædicando vel legendo, sed etiam scripto, vt sic non solum proficiat, sed etiam absentibus & futuris.

† Et.

Baruch filium Neriae, & scripsit Baruch ex ore Jeremiae omnes sermones domini quos locutus est ad eum in volumine libri. Et praecipit Jeremias Baruch dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum domini. Ingredere ergo tu, & lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo, verba domini audiente populo in domo domini in die ieiunij: in super & audiente uniuerso Iuda qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis, si forte cadat oratio eorum in conspectu domini, & reuertatur vnusquisque a via sua pessima: quoniam magnus furor est & indignatio quam locutus est dominus aduersus populum hunc. Et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeeperat ei Jeremias propheta, legens ex volumine sermones domini in domo domini. Factum est autem in anno quinto Ioachim filij Iosiae regis Iuda in mense nono, praedicauerunt ieiunium in conspectu domini omni populo in Ierusalem, & vniuersae multitudini quae confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalem. Legitque Baruch ex volumine sermones Jeremiae in domo domini in gazophilacio Gamariel filij Saphan scribe in vestibulo superiori in introitu portae nouae domus domini, audiente omni populo. Cumque audisset Micheas filius Gamariel filij Saphan omnes sermones domini ex libro, descendit in domum regis ad gazophilacium scribae. Et ecce ibi omnes principes sedebant. Elisama scriba & Dalaias filius Semeiel & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedechias filius Ananiam & vniuersi principes. Et nunciauit eis Micheas omnia verba quae audiuit legentem Baruch ex volumine in auribus populi. Miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium Nathaniae filij Selemiel filij Chusi, dicentes: Volumen ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua & veni. Tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua, & venit ad eos. Et dixerunt ad eum: Sede & lege haec in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt vnusquisque ad proximum suum, & dixerunt ad Baruch: Nunciare debemus regi omnes sermones istos. Et interrogauerunt eum dicentes: Indica nobis, quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius. Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebar, quasi legens ad me omnes sermones istos, & ego scribebam in volumine atramento. Et dixerunt principes ad Baruch: Vade & abscondere tu & Jeremias, & nemo sciat vbi sitis. Et ingressi sunt ad regem in atrium. Porro volumen commendauerunt in gazophilacio Elisamae scribe, & nunciauerunt audiente rege omnes sermones. Misitque rex Iudi vtsumeret volumen. Qui tollens illud de gazophilacio Elisamae scribe legit audiente rege, & vniuersis principibus qui stabant circa regem. Rex autem sedebat in domo hyemali in mense nono,

auditoribus. ne D
cessaria egratia spiritus sancti: Nisi enim ad sit spiritus sanctus, sermo doctoris est ociosus, vna loquentis vocem omnes pariter in ecclesia audimus sed non omnes pariter intelligimus sed sicut vnctio Dei nos docet de omnibus. Ipse quoque doctor non ad eruditionem hominum loquitur si per vnctionem spiritus non loquatur. Dicitur enim Cain, peccasti quiete: sed quia culpis prohibentibus non est inunctus, verba Dei audire potuit sed non seruare. Sic Ioachim & serui eius verba Dei audire poterant aure corporis, sed non cordis.
c Ex ore suo loquebatur, quasi legens ad me omnes sermones istos & ego scribebam in volumine, &c. Significat, quod apostoli & prophetae nullam necessitatem tractandi vt penuriam loquendi patiebant, sed propter & facile omnia praerebant. unde: Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini.
† cubiculo. Gen. 4. b.
† hae
† quasi leges.
Matth. 20. b.
Et

NICOLAVS DE LYRA.

1 Et praecipit Jeremias Baruch dicens. Hic consequenter ostenditur Jeremiae reclusio: Ioachim enim reclusit eum ne prophetiam suam publicaret in populo, sed quod non potuit exequi per scripsum, executus est per Baruch amicum suum, quia quod per amicos facimus, quodammodo per nos ipsos facimus, vt dicit Philosophus 8. ethicorum: & patet litera vsque ih.

2 In die ieiunij. Dicunt aliqui, quod fuit in festo expiationis in quaeuebantur Iudaei affligere animas suas, Leuit. 23. sed textus videtur contradicere: quia infra dicitur, quod istud ieiunium de quo fit hic sermo fuit mense nono: festum vero expiationis fiebat decimo die septimi mensis: & ideo alij dicunt, quod istud ieiunium fuit in populo impositum, quia auditum fuerat in Ierusalem, quod rex Babilonis se disponebat ad veniendum contra Iudaeam, & Ierusalem, sicut

sicut Ninivite praedicauerunt ieiunium audito verbo Ione prophetae de futura subuersione Ninive. Sed quia talis afflictio corporis non valet coram Deo nisi homines resiliant a peccatis. ideo Jeremias misit Baruch ad legendum prophetiam suam in presentia omnium. Cetera patet vsque ibi.

4 In vestibulo superiori. Vt de loco alto Baruch audiretur a populo existenti in atriis ad quod conueniebat populus ad orandum, & verbum Dei audiendum.

5 In introitu por. no. Ista erat porta quam Ioatham adificauerat, vt dicitur in supra 26. Cetera patet in litera.

6 Misitque rex. Hic consequenter liber Jeremiae comburitur, cum dicitur. Misitque rex Iudi. In Hebraeo habetur: Ichudi. & in Latino significat Inaqui: quia licet Iudaeus sit nomen appellatiuum, isti tamen erat appropriatum, sicut apud nos aliquis proprio nomine vocatur Christianus quamuis sit nomen commune alijs. Cetera patet vsque ibi.

* Et

MORALITER.

3 Et fecit Baruch filius Neriae, &c. Per hoc autem, quod ipse constanter legit verba Jeremiae coram principibus & populo-

populo signatur quod praedicator veritatis debet constanter annunciare verba sacrae scripturae & doctorum approbatorum coram magnis & paruis.

† Cumque

A *Et proiecit in ignem.* Stupēda indurati cordis nequitia, qui debuerunt monitis salutaribus ad penitentiam cōpungi verba domini tradiderunt igni, & prophetam doctorem & corrigentem quem honorare debuerunt cōtumelijs affecerūt: quia spiritus nequam qui semper spi-

ardens .

ardens .
 durabat ne crederēt & pœniterent.

b *Et non audiit eos.*
 * Theodor. Non est contentus rex iniquitate perpetrata, quin etiam Paruch & Ieremiam cōprehendi mandauit. At Deus præcepit Ieremig, vt pristinos sermones in alio libro describeret . Charta enim exusta fuit, sed lex diuina permāsit illæsa. Hunc in modum corpus quidē

† rogauerunt regem.

assumprum passum est, verbum autē permāsit passioni nequaquam obnoxium.

B

c *Abcondit autē &c.*
 Contra quem frustra nititur humana præsumptio. Custodit enim dominus omnes diligētes se, & omnes peccatores disperdet.

d *Propheta &c.*
 Diuina ultio, quia sermones domini cōbussit. Sic quicumq; mā datis domini resistit secundum cordis duritiā sustinebit vindictam. *Quæ enim seruauit homo, hæc & metet.*

Gal. 6. b.

2. Pa. 36. a.

4. Reg. 34. a.

Notandū autem, quod in Paralipomenon legitur, quod hunc Iochim Nabuchodonosor vincitum duxit in Babylonem. Et in libro regum, quod dormierit Iochim cum patribus suis, regnauit Iochim filius eius

eius pro eo. Sed Iosephus Ieremiæ verbis magis concordare vī asserens ipsum Iochim, patrem Iechonię à re. e Babylonis in Ierusalem fuisse interfectum, non captiuum in Babylonem ductum. In decimo Antiquitatum libro dicens ita: Dum rex Babylonis intrasset ciuitatem, ne-

quaquam fidē seruauit: sed iuuenes fortissimos & decos occidit vna cū rege Iochim, quem etiam ante muros in sepulcū proijci iussit. Filium verò eius Iochim regem constituit vniuersę p. uincię. Eos autem qui erant in dignitatibus constituti, numero tria milia captiuos duxit in Babylonem, inter quos Ezechiel propheta erat adhuc puer. Hic ergo finis habuit regni Iochim, qui vixit annis triginta sex. Regnauit autē annis vndecim: Successor verò regni Iochim regnauit tribus mēsis & diebus decem. Secvrum in Ierusalem an in Chaldaea moraturus Iochim perierit, nō est ostendendum: cum iuxta prophetam cadauer eius constitit esse proiectum ad æstum per diem, &

& posita erat arula coram eo † plena prunis. Cūque legisset Iudi tres pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat super arulam donec cōsumeretur omne volumen igni qui erat in arula. Et nō timuerunt neque sciderunt vestimenta sua rex & omnes serui eius, qui audierūt vniuersos sermones istos. Verumtamen Elnathan & Dalaias & Gamarias † contradixerūt regi ne cōbureret librum, & non audiuit eos. Et præcepit rex Ieremiel filio Amalech & Saraię filio Ezriel & Semeię filio Abdehel vt comprehenderent Baruch scribam & Ieremiam prophetam. Abscondit autē eos dñs: Et factum est verbū domini ad Ieremiam prophetam postquam cōbuserat rex volumen, & sermones quos scripserat Baruch ex ore Ieremię, dicens: Rursum tolle volumen aliud, & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Iochim rex Iuda. Et ad Iochim regem Iuda dices: Hęc dicit dominus: Tu cōbussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians festinus veniet rex Babylonis, & vastabit terram hanc? & cessare faciet ex illa hominem & iumentū? Propterea hæc dicit dominus Deus contra Iochim regem Iuda: Nō erit ex eo qui sedeat super solium David, & cadauer eius proijcietur ad æstum per diem, & ad gelu per noctē. Et visitabo contra eum & contra semen eius & contra seruos eius iniquitates suas: & adducā super eos, & super habitatores Ierusalē, & super viros Iuda omne malū quod locutus sum

ad gelu per noctem: vt qui scripturam propheticā igni cremauerat, æstu solis & gelu noctis vreretur.

Non erit ex eo. * Theodor. Certissima prophetia. Et enim regnauit Iechonias filius eius, post tres tamen menses

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et posita, &c. *Est autem arula instrumentum ferreū, in quo ponuntur carbones ardentes pro calefactione magnatum.*
- C** 2 Cūque legisset Iudi tres pag. &c. *Rab. Salo. dicit tres versus vel quatuor dicens, & legebat lamentationis Iere. & legerat quatuor versus completē scilicet. Quomodo sedet &c. Ploras plorauit &c. Migrans migravit Iudas &c. Via Sion lugent &c. & cū incepit quintū, scilicet, Facti sunt hostes eius in capite, tunc rex impatiens noluit plus audire, sed fecit librum incidit & comburi, ideo cū dicitur.*
- 3 Scidit illud scalpello. *id est, paruo cultello scriptoris, intelligendum, quod hoc fecit de præcepto regis: vnde postea subditur.*
- 4 Veruntamen Elnathan, &c. contra. &c. *non contentiose sed verbis deprecatorijs. Vnde in Hebræo habetur. Deprecati sunt regem.*
- 5 Et præcepit. *Hic cōsequenter Ieremias ad mortem quaritur, cū dicitur. Et præcepit rex, &c. vt comprehēderent Baruch scribam & Ieremiam prophetam. Ieremias autem iam erat reclusus in carcere, vt dictum est supra & ideo non quærebatur ad incarcerationem, sed ad occidendum.*
- 6 Abscondit autem eos dominus. *quia vbi defecit remedium*

- dium humanum affuit diuinum: & patet in hoc magna obstinatio Iochim Regis in malo: qui non solum prophetam domini propter veritatem in carcere reclusit, sed etiam eum interficere quæsiuit.*
- 7 Et factum est. *Hic consequenter Ieremias resumat suam prophetiam, non solum loquendo, sed etiam scribendo, & hoc de domini mandato ad confirmationem veritatis libri combusti. Et primo dicitur hoc mandatum: vt patet, secundo subditur ipsius Iochim natio de libri cōbustione, cū dicitur: Hęc dicit dominus, & patet litera vsque ibi.*
- 8 Non erit. *scilicet stabiliter: licet enim Iochim filius eius pro eo fuerit rex substitutus, tamen regnauit tantum tribus mensibus vt dictum est supra 22. vt habetur. 4. Re. 24. & ideo regnum eius pro nihilo computatur, secundum quod dicit Philosophus. 2. Ph. corum, quod illud quod modicum est, quasi pro nihilo habetur.*
- 9 Et cadauer &c. *sc. licet, Iochim filij Iosig.*
- 10 Projicietur ad æstum per, &c. *Rex enim Babylonis niens contra istum Iochim cepit eum, & cum ei redi. disset tribus annis, audiens quod rebellare volebat, & in Aegypti adherere: missis exercitibus iterum cepit eum, & interfectum proiecerunt extra Ierusalem, vt dictum est supra 22. Cetera patent vsque ibi.*

* Ieremias

MORALITER.

† 2 Cūque legisset Iudi tres pagellas vel quatuor, &c. per hoc autem quod rex noluit audire perfectē, sed fecit librum incidit & cōburi, & eius autores, s. Ieremiam & Baruch ad mortem quæri: signantur illi qui Dei verbum audire non possunt dicētes illud Ioan. 6. f. Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? Insuper etiā quærunť doctrinā veritatis, & doctores eius destruere. Per hoc autem quod do-

minus abscondit eos, s. Baruch & Ieremiā ostendit diuinitatem cuius propriū est succurrere in casibus desperatis. *Rursum tolle volumina.* Per hoc. n. quod Ieremias de mandato domini scripsit plures sermones de punitione regis & malorum sibi adhaerentium, duo signantur. Primum est, quod doctor veritatis ex persecutione non debet cessare à veritatis doctrina, sed constantius docere. Secundum est, quod ex augmento scripturæ designatur peccatorum obstinatis augmentatio sive pœnæ.

† MORAL

A etes abductus est captiuus. Minañ porro ei totiq; domi-
 titum, vrbi vastationē, & populo iā dictas afflictiones.
Ieremias autem tulit volumen aliud. Rabb Post cōbustio-
 e. s. prioris, quia reprobata Iudæa pp perfidiam libri le-
 & prophetarum ad salutem Gentium seruati sunt, ad
 eas oīs gloria ve-
 nis testamē. trāsla
 est. Quia oīa in fi-
 ga cōtingebant illis,
 septa sunt aut ad cor-
 rectionē nostram, &c.
 Eadditi sūt sermo
 ne multò plures q̄

ante fuerant: quia illi historiam tantum, nos autem cum **D**
 historia mysticum sensum habemus. Illi enim super cor
 volumen habent cum legitur Moyse, nos autem reucla-
 ta facie gloriam Dei contemplantur.
 b *Additi sunt sermones multo plures quàm antea, &c. * Theo-*
 doret. Ob id enim
 quod rex iniquus
 æquo animo fere-
 bat comminatio-
 nes quas audierat
 dominus iussit eas
 copiosius descri-
 bi.

2. Cor. 3. d.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ieremias autem tulit volumen aliud. & dedit illud
 Buch. *Vbi ponitur reparato libri combusti: & cum hoc superad-*
 di, sicut dicitur in fine.
2 Et in su. addi. sunt mul. plures, &c. *Dicit hic Ra. Sa. q̄ in li-*
 by primo quem combussit Iochim erant scripta tantū tria capitula
 la entationum sed primum secundum, & quartū: in quibus est al-
 phabetum Hebraicum simplex, quia singuli versus à singulis literis
 in piunt: sed in isto secundo fuit additum tertium capitulū scilicet:
 Eo vir videns, &c. in quo alphabetum est triplicatum: quia sub
 quilibet litera sunt tres versiculi. Sed contra istud dictum videtur,
 quia

in lamentationibus Ieremias deplorat destructionem ciuitatis factā,
 quæ destructio fuit post tempus Iochim. de libro verò primo Iere-
 mię dicitur in principio huius cap. Tolle volumen libri. & scri-
 bes in eo omnia verba quæ locutus sum tibi, &c. *Et subdi-*
 tur: A die qua locutus sum ad te ex diebus Iosif, vsque ad
 hanc diem: quæ erat in quarto anno regni Iochim, vt ibidem præ-
 mittitur: Ad quod potest dici quòd non solum tempore Iochim, sed
 etiam ex principio quo iam Ieremias cepit prophetare, de destru-
 ctione ciuitatis prophetauit: & in multis locis eam denunciauit per
 modum præteriti tanquàm factam, licet esset ventura, vt patuit in
 præcedentibus: & hoc propter certitudinem prophetię, & quia in
 prophetia Ieremiæ ordo temporis non seruat.

E

AP. XXXVII.

a *7* regnavit rex
 Sedechias, &c.
Q Sedechias post
 Iochim q̄ cogno-
 matus est Iecho-
 nis, regnauerit vn
 deim annis, nō so-
 lū Ieremiæ, sed &
 libr. Reg. & Para-
 li narrant. Si qui-
 d post Iosiam pa-
 trm eius regnauit
 Iochaz mē sib. tri-
 b. post quē Elia-
 chm q̄ & Iochim
 frater eius annis vn
 deim: post hunc
 q̄q; Iochim fili-
 li Iochim trib.
 m sibus, & diebus
 deim: & post eū Sedechias patruus eius annis vndecim,
 sec omnes iniqui fuerūt & idololatræ, & ideo perierūt.
 b *Ora pro.* Nequaquam pro se orare postulauit, quia di-
 uinis mandatis obtemperare noluit: *Qui enim auerit aurem*
 sua: ne audiat, legem oratio eius erit execrabilis.
 c *Igitur exercitus.* Quo Chaldæi soluerunt hanc obsidio-
 nē duentibus Aegyptijs, Iosephus manifestat Vasfrē
 regem Aegypti in auxilium venisse Iudæis, dicens: Ita-
 que

C A P. X X X V I I.

T regnavit rex Sedechias filius Iosif
 pro Iechonia filio Iochim quē con-
 stituit regem Nabuchodon. rex Ba-
 byl. in terra Iuda: & nō obediuit ipse
 & serui eius, & populus terræ verbis
 domini quæ locutus est in manu Iere-
 miæ prophete. Et misit rex Sedechias
 Iuchal filium Selemiæ, & Sophoniam filium Maasiæ sacer-
 dotē ad Ierem. prophetam dicens: † Ora pro nobis domi-
 nū Deum nostrū. Ieremias autem liberè ambulabat in me-
 dio populi. Non enim miserant eum in custodiam carce-
 ris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Agypt. & au-
 dientes Chaldæi, qui obsidebant Ierusal. huiuscemodi nū-
 que

que dū cognouit-
 set hoc Babylonix
 rex, mouit castra
 aduersum eum, &
 afflicta prouincia,
 & munitiones eius
 vna diripiens ad Ie-
 rosolymorum ciui-
 tatem obsidendam,
 cum magno venie-
 bat exercitu. Rex
 autem Aegyptius
 audiens, quia Se-
 dechias eius ami-
 cus esset obsessus,
 adepta virtute ma-
 xima bellatorū ve-
 nit ad Iudæam qua-
 si absoluturus ob-
 sidionem. Baby-
 lonius autem rece-
 dens ab Ierosolymis occurrit Aegyptijs, quos omnes su-
 peratos prælio in fugam vertens, de Syria exire coegit.
 Cumq; discessisset Babyloniorum rex ab Ierosolymis, de-
 ceperunt falsi prophete Sedechiam di. Babylonios non
 esse contra eum denuò pugnatos sed reuersuros, sci-
 licet qui in Babylonia captiui erant cum vasis Dei quæ
 rex abstulerat. Ieremias verò contraria & vera pro-
 phetauit.

† Infra 42. † venit, & egressus est in medium.

F

Sed

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XXXVII.
E regnavit, &c. *Superius scriptū est, quid Ieremias passus sit*
regibus, hic cōsequenter ponitur quid passus sit à principibus.
Et dicitur in duas, quia primò ab eis incarceratur. secundò, mors
eius rocuratur cap. sequenti. Prima in duas, quia primò ponitur Se-
dechi postulatio, secundò Ieremię incarceratio, ibi: Ergo. Circa pri-
mum primò ponitur conditio postulantis, cum dicitur: Et regnavit
rex edechias. Iste vocatur Sellum. supra 22. & Mathathias 4.
Reg. 4. sed rex Babylonis eum regem constituens pro Iechonia ver-
it nomen eius in Sedechiam, quod sonat iustitiam Dei, vt esset me-
mor regi Babylonis fideliter seruire, & Aegyptijs non fauere.
 Et

2 Et non. *Quia contra munitionem Ieremiæ, ex ore domini fecit*
fgdus cum Aegyptijs, & rebellauit regi Babylonis. Secundò, ponitur
modus sue postulationis, scilicet per nuncios, cum dicitur.
3 Et misit rex Sedechias. *Dicit enim Ra. Salo. quòd iste Sede-*
chias erat de se mansuetus, sed fuit per malorum consilium deceptus.
4 Ieremias autem liberè ambulabat. *Hoc dicit ad ostenden-*
dum regis reuerentiam erga eum, quia ipsum venire ad se nō iussit.
5 Non enim miserant eum in custodiam carceris. *scili-*
cet principes Iochim, tamen rex eum incarcerauerat prius vt di-
ctum est in capitulo præcedenti: tertio ponitur causa postulationis
Sedechiæ, cum dicitur.
6 Igitur exercitus Pharaonis egressus, &c. *Chaldæi. n. obsi-*
dētes Ierusalē audientes Aegyptios venire in auxiliū Iudæorū dimit-
 tentes

M O R A L I T E R.

6 *igitur exercitus Pharaonis egressus est de Agypto. Per istos*
 qui gressi fuerunt de Agypto ad pugnandum contra
 Chaldæos, & territi fuerunt reuersi sine pugna, signantur
 illi

illi qui egrediuntur de tenebris mundanæ conuersatio-
 nis ad pugnandum contra demones in castris religionis,
 de quibus potest dici illud Gen. 3. 2. a. *Castra Dei sunt hec:* sed
 tamen territi austeritate viuēdi ad seculum reuertuntur
 ante tempus professionis.

† 110-

A cum recesserunt ab Ierusalem. Et factum est uerbum domini ad Ieremiam prophetam, dicens; Hæc dicit dominus Deus Israel; Sic dicitis regi Iuda, qui misit uos ad interrogandum me; Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est uobis in auxilium, reuertetur in terram suam in Aegyptum, & redient Chaldæi, & [†]bellabunt contra ciuitatem hanc, & capient eam, & incendient eam igni. Hæc dicit dominus; Nolite decipere animas uestras, dicentes abibunt, & recedent à nobis Chaldæi, quia non abibunt. Sed & si percusseritis omnem exercitum Chaldæorum, qui preliantur aduersum uos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio suo consurgent, & incendient ciuitatem hanc igni. Ergo cum recessisset exercitus Chaldæorum ab Ierusalem propter exercitum Pharaonis, egressus est Ieremias de Ierusalem, ut iret in terram Benjamin, & [†]diuideret ibi possessionem in conspectu ciuium. Cumque peruenisset ad portam Benjamin; erat ibi custos portæ per vices nomine Ierias filius Seleniæ filij Ananiæ, & apprehendit

†prælabitur.

a Sed &c. * Theodoretus. Ac si dicat. Neque verò existimetis vos superaturos fortitudinem Chaldæorum Sufficiunt enim, vel pauci vulnerati, qui propter infirmitatem relictis sunt in tentorijs ad vos penitus, delēdos quia peccatum, reddit vos imbecilles.

† segregaret se, quia erat in medio populi.

C tum Pharaonis, egressus est Ieremias de Ierusalem, ut iret in terram Benjamin, & [†]diuideret ibi possessionem in conspectu ciuium. Cumque peruenisset ad portam Benjamin; erat ibi custos portæ per vices nomine Ierias filius Seleniæ filij Ananiæ, & apprehendit

dit Ieremiam prophetam dicens: Ad Chaldæos [†]fugis? Et respondit Ieremias; falsum est, non fugio ad Chaldæos. Et non audiuit eum, sed comprehendit Ieremiam, & adduxit eum ad principes. [†]Quamobrem irati principes contra Ieremiam, cęsum cum miserunt in carcerem, quierat in domo Ionathan scribę: Ipse enim prepositus erat super carcerem itaque ingressus est Ieremias in domum Laci, & in [†]ergastulum; & sedit ibi Ieremias diebus multis. Mittens itaque rex Sedechias tulit eum, & interrogauit eum in domo sua absconditę, et dixit [†]Putasne est sermo à domino? Et dixit Ieremias Est; Et ait; In manus regis Babylonis traderis. Et dixit Ieremias ad regem Sedechiam; Quid peccaui tibi, et seruis tuis, et populo tuo, quia misisti me in do-

b Quamobrem ira. Ra Frustra excusant Sedechiam, quasi non sponte, sed coactus violenti populi, & rogatu principum Ieremiam in carcerem miserit: Illud cōfirmationem opinionis inducētes, quod per affectu in necessitate mis iusserit ei dari cetera cum illi qui infide & Deo contrarius fide homini fidem seruare non potuerit: patet enim operibus eius, quod non in Dei timore nec in proximi dilectione aliquo Deo gratum egerit: ideo iuste peccatori suorum vindictam iustus sit.

NICOLAUS DE LYRA.

* tentes obsidionem occurrerunt Aegyptijs, & tunc Sedechias sperauit se liberandum simpliciter à Chaldæis: propter quod quaesiuit à Ieremia super hoc domini responsum, sed audiuit ab eo contrarium unde sequitur responsum Ieremię.

1 Ecce exercitus Pharaonis. *Supple uobis non ualebit, ideo subditur.*

Fabula irridenda Iudæorum de apparitione Aegyptiorum submersorum in aquis.

2 Reuertetur in terram suam. Dicit autem hic Ra. Sa. q. Aegyptij ueniebant per mare in nauibus. & dominus fecit apparere supra mare similitudines hominum submersorum, & tunc dixerunt Aegyptij isti sunt patres nostri q. fuerunt submersi pro Iudæis ad quorum auxiliu procedimus, & sic indignati redierunt: Sed istud uidetur fictitiu, q. ab exitu de Aegypto quando illi fuerunt submersi, usq. ad tempus Sedechię fluxerunt anni nongenti, vel circiter: Quod autē Aegyptij qui erant homines sensati crederent corpora tanto tempore fuisse in mari absque omnimoda dissolutione, non est aliquantulum uerisimile: ideo sicut dictum est supra, redierunt moti timore, quia Chaldæi tanquam potentiores iam occupauerant magnam partem terrę regis Aegypti, ut habetur 4. Reg. 24.

3 Et redient Chaldæi, ad obsidendum, & destruendum Ierusalem. Cetera patet usque ibi.

4 Sed & si percussus om. exer. Chald. &c. q. d. uoluntas Dei est, quod preualeant uobis finaliter, & ideo si non remanerent inter eos nisi ualde pauci, & cum hoc vulnerati, tamen preualerent uobis finaliter uirtute Dei, cui non potest resisti.

Diuisio

5 Ergo cum reg. &c. Hic consequenter ponitur Ieremię incarcerationio, & subditur Sedechię iterata interrogatio, ibi: Mittentes autem. Circa primum sciendum quod exercitus Chaldæorum existente circa Ierusalem Ieremias non poterat ire ad terram suam: propter quod dimissa obsidione propter Aegyptios, ut prædictum est, tunc Ieremias uoluit ire: & hoc est quod dicitur: Et. cum recess. ex. Chal. &c. & patet littera usque ibi.

6 Et diuisi ibi, possess. agrum quem emerat, ut habetur supra.

32. pos-

32. possessionem eius accipiendo, & sic separando seu diuidendo venditore.

7 In consp. uidebat enim cito populum in Babylonem dicens: ideo uolebat ante in possessionem se ponere.

8 Cumque perue. sic nominatam, quia ad sortem Benjamin ducebat.

9 Erat ibi custos, &c. Dicit Ra. Sa. quod iste custos erat Anania, cuius mortem nunciauit festinam Ieremias supra. 28. propter quod erat pronus ad inferendum calumniam Ieremias, sicut quod sugeret ad Chaldæos, ut proditor ciuitatis, propter quod audiuit eius excusationem.

10 Et addu. &c. qui erant priores ipso Sedechia rege, ut prædictum est. Cæs. e. mi. tanquam dignum non solum carcere sed etiam uisum siue morte.

12 Qui erat in domo Ionathan. Ille carcer erat durior alijs. 13 Itaque ingressus est Ieremias in domo Laci. id est, in carcere in lacum, in quo proieciuntur ad mortem condemnati. ut habetur cap. sequenti.

14 Et in ergastulum, id est, in laboris locum, & dicitur ab eis, quod est labor: & nominabatur sic, quia laboriosum erat ibi esse quia relegati ibidem cogebantur laboriosa operari.

15 Mittens. Hic consequenter ponitur Sedechię iterata interrogatio cum dicitur.

16 Interrogauit eum in domo sua. ad quam fecerat eum venire.

17 Absconditę. ne offenderet principes qui eum incarcerationant.

18 Putas. ut doceas me de futuro.

19 Et ait, in manu regis Babylonis trad. non celans ueritatem timore mortis.

20 Quid peccaui tibi & seruis tuis. &c. Q. d. non merui erga te seruis uos tuos incarcerationari, quia qui quid locutus sum, dixi de mandato domini. Quod probat consequenter per falsitatem prophetarum contrarium asserentium, di.

*V

MORALITER.

3 Et redient Chaldæi. Per recessum Chaldæorum de Ierusalem, & eorum reditum ad ipsam debellandam, significatur malitia demonum, quia cessant aliquando à tentatione hominum, ut sic ipsos decipiant, & opinari faciant demones superasse: & sic insolescant ex opinata uictoria, & tunc demones per iteratas tentationes eos impellunt in crimina peiora & grauiora, & sic fiunt nouissima talium peiora prioribus, sicut dicitur Luc. xj. c. de spiritu

spiritu immundo exente ab homine, & postea tentante,

† Apprehendit Ieremias. Per istum signantur clientes & infirmi magnatum qui calumniantur opera iustorum falsum imponentes, & eos grauius affligentes.

15 Mittens. Per Sedechiam, qui de ergastulo carcerem Ieremiam tulit, & tamen eius consilio non assensit, tur homo pius erga iniuste afflictos, tamen non a consilio ueritatis de suis malis alijs reliquendis.

NORA

Quomodo carceris? Vbi sunt prophetae vestri qui
 A *Vbi sunt &c. Theodo. Hoc est. Cū res ipsa, inquit demonstrauerint prophetia mea veritate, vestrorum utē prophetarum mendacium, iudicandum erat & sumēdū pē de his qui mentiebantur, non de o qui vera vaticinatus est.*
 er terrā hāc? Nunc ergo audi obsecro dñe mi
 rex:

rex: † Valeat deprecatio mea in cōspectu tuo, D
 & ne me remittas in domū Ionathā scribā, ne † Cadac.
 moriar ibi. Præcepit ergo rex Sedechias vt tra-
 dederet Ieremias in vestibulū carceris & daretur
 ei torta panis quotidie: † excepto pulmēto: do † de vicō pi-
 nec consumerentur omnes panes de ciuitate. † llorum.
 Et mansit Ieremias in vestibulo carceris.

NICOLAUS DE LYRA.

Vbi sunt prophetae &c. Q.d. per efflūm patet, q̄ dicebant
 bis falsum. Consequenter ponit supplicatōnem suam dicens.
 Nunc ergo au. &c. Ne me remittas in domum Ionathā, quia
 erat carcer nimis durus: cui assensit rex non de totali liberatio-
 ne

ne propter principes, sed de mīu atione carceris ad locum magis hu-
 manum, & prouidens ei de victu.

3 Excepto pulmēto. Per hoc intelligitur, q̄ cum pane daretur ei
 pulmentum, Hebręi tamen dicunt, q̄ hęc est vera litera. De vicō
 panificum, & sic non exprimitur hic datio pulmenti, sed vicus vn-
 de de pane prouideretur sibi.

CAP. XXXVIII.

C A P V T X X X V I I I.

Et di. rex Sed.
 &c. Pater Se-
 chias sine puro af-
 flu Ieremię impē
 esse misericordiā.
 n. verē cum dili-
 get, non eū princi-
 bus traderet. In
 uictuosa ergo fuit
 mulata miseratio.
 cut Pilato, qui in
 sione dñi coram
 ppulo lauit man⁹
 as dicens: Innocens
 co sum à sanguine hu-
 i. Postea verò fla-
 gellatū tradidit eū
 Idæis, vt crucifige-
 retur.

Vdiuit autem Saphacias filius Mathan, & Ie-
 delias filius Phasur, & Iuchal fili⁹ Selemię,
 & Phasur filius Melchię, sermones quos Ie-
 remias loquebatur ad omnem populum di-
 cens: Hęc dicit dñs: † Quicumque māserit in
 ciuitate hac, morietur gladio & fame & peste. Qui autem
 profugerit ad Chaldæos uiuet, & erit anima eius sospes &
 viuens. Hęc dicit dominus: Tradendo tradetur ciuitas hęc
 in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eam. Et dixe-
 runt principes regi, Rogamus, vt occidatur homo iste. De
 industria. n. dissoluit manus virorum bellantium, qui re-
 manserunt in ciuitate hac, & manus vniuersi populi lo-
 quens ad eos † vniuersa verba hęc. Siquidē homo iste nō
 quærit pacē populo huic, sed malū. Et dicit rex Sedechias:
 Ecce ipse in manibus vestris est. I nec. n. fas est regem vobis
 quidquam negare. Tulerunt ergo Ieremiā & proiecerunt
 eum in lacū Elchię filij Amalech qui erat in vestibulo car-
 ceris, & submiserunt Ieremiam in funibus in lacū in quo
 non erat aqua sed lutum. † Descendit itaque Ieremias in
 cœnum. ^a Seruus regis ^b Cairatus propter regnum cœlorum.
 Audiuit autem Abdemelech Æthiops vir Eunu-
 chus qui erat in domo regis: quod misissent Ieremiam in
 lacum. Porro rex sedebat in porta Benjamin. Et egressus
 est Abdemelech de domo regis, & locutus est ad regem
 dicens. Domine mi rex male fecerunt vīri isti omnia quæ-
 cunque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam, mit-
 tentes eū in lacum: vt moriatur ibi fame. Non sunt. n. vltra
 in ciuitate panes. Præcepit itaq; rex Abdemelech Æthio-

tus his funibus. dū tra-
 hiē, incidat, simul
 ēt veteres panni de-
 ponunt, q̄a ne diui-
 na præcepta nos ter-
 reāt, antiquorū pa-
 trū nos exēpla con-
 forāt. Et ex eorum
 cōparatione facere
 nos nosse p̄sumim⁹
 q̄ ex nostra imbecil-
 litate formidamus.
 c Audi au. Ab. Sicut
 illi principes qui p-
 phetā miserūt in la-
 cū, demones signifi-
 cāt. q̄ fideles Christi
 semp desiderāt mer-
 gere in cœnum vi-
 tiorū, & sordes pec-
 catorū: sic iste. Ae-
 tiops Eunuchus, q̄ ti-
 more Dei, & amo-
 re cōpūctus eripuit
 p̄phetam significat
 prædicatores de Gē-
 tibus qui seip̄os ca-
 strauerūt pp̄ regnū
 cœlorum, qui verē
 charitatis ituitu ini-
 quē oppressos stu-
 dent verbo & opere
 & exēplo de fouea
 perditionis eruere
 q̄d & nomē eius tes-
 taf. Abdemelech
 enim seruus regis
 interpretat. Illius f.
 de quo dicitur: Rex
 magnus super omnes
 Deos: Cui ordo præ-
 dicatorum seruit, p
 verbuni

NICOLAUS DE LYRA.

C A P . XXXVIII.

AVdiuit. Hic cōsequenter à principibus mors Ieremię p-
 curatur. Et diuiditur in duas partes, q̄a primò ponitur
 hmoi pcuratio scđo Ieremię subleuatio, ibi: Audiuit
 &c. Circa primū ponitur occasio pcurationis, cum aī.
 2 Aud. &c. ser. q. loq. Ie. ad om. po. Licet. n. esset reclusus in
 vestibulo carceris, tamen ad locū illū poterant hoīes ingredi quib.
 n. tacebat veritatē de futuris, sicut patuit p̄ effectū postea. Et subd.
 1 mortis eius procuratio, cum dicitur. Rogamus, vt oc. h. iste.
 3 De ind. enim &c. Quasi diceret, denūciat falsa tanquam ho-
 st. republicæ. Et subditur concessio.
 4 Ecce. Licet autem rex hoc concesserit, ne incurreret maleuolen-
 tiam principum, tamen nō excusatur à peccato mortali consentien-
 den morte innocentis & propheta Dei.
 5 Tulerunt er. Vt ibi moreretur fame, & demersione intra
 lutum,

luit, & sic dicitur a morte. 6 Audiu. aut. &c. Hic cōsequēter ponitur
 ipsius Ieremię subleuatio. Et diuiditur in duas partes, q̄a primò poni-
 tur subleuatio Ieremię, scđo cōsolatio Sedech. ibi: Et misit rex. Cir-
 ca primū dicitur. Au. a. Ab. Aeth. Hoc exprimitur ad denotandū
 Iudeorū crudelitātē, q̄ non cōpatiebantur Ieremię, & sibi cōpatieba-
 tur hō nationis extraneæ. Dicit tamen Ra. Sa. q̄a duæ sunt dictiones
 tales Abdemelech. i. seruus regis, & sic nō est nomen alicuius hoīs
 determinati, sed serui regis indifferēter p̄ quocunq;. Et q̄ subditur,
 Aethiops, dicit, & verū est, q̄ est ibi Chusi, q̄ significat Aethiopfē
 in quocunq; casu in singulari, quia oīa noīa Hebraica sunt indeclina-
 bila, sicut apud nos cornu & gelu, & sic dicit q̄ Chusi est genitiui
 casus. i. Aethiopsis et refertur ad Sedechiā eo q̄ erat denigratus vita
 & fama: & sic in alijs locis, cōiter sic est intelligēdum. Sed in litera
 hic, & in sequentibus magis dicitur, q̄ Abdemelech sit nomen pro-
 priū, & q̄ fuerit Aethiops natione. 7 Vir Eunuchus qui erat
 in domo regis &c. Id est, castus & honest⁹. Cetera patēt vsq; ibi.
 * 1 Pone

MORALITER.

1 Audiuit autem &c. Per istos Ieremiā accusantes iniquē
 rē, & eius mortē postulantē signantur detractores pei-
 sū apud magnos accusantes nequiter innocētēs, & co-

rum pœnam confusibilem impetrantes.
 † Et submis. Iere. &c. Per istos funes signantur maligno-
 rum colligationes ad pœnam iustorum, de quibus dicitur
 Isai. 58. b. dissolue cothēat. ones impietatis &c.

Verbum Euangelij
A Gentes associando
 fidei. Quia autem divi-
 nis admonitionibus
 & precedentium ex-
 emplis adiuti de huius
 vite profundo libe-
 ramur bene per Iere-
 miam figuratur, quod
 ut de puteo eleuet
 funes ad eum & vete-
 res panni deponun-
 tur. Fumus enim pre-
 cepta domini figurant,
 quod quia nos in pec-
 catis positos convin-
 cunt & eripiunt quasi
 ligant & trahunt,
 coartant & leuant.
 Sed ne ligatus his
 funibus dum trahi-
 tur et incidatur, si-
 mul et panni vete-
 res apponuntur, quia
 ne divina precepta
 nos torreat, anti-

B quorum patrum nos
 exempla confortant,
 ut eorum compa-
 ratione nos posse per-
 sumamus quod ex
 nostra imbecillita-
 te formidamus. Si
 ergo de hoc profun-
 do eleuari festina-
 mus, ligemur funi-
 bus, id est preceptis do-
 minicis astringamur.
 Inter sint etiam
 panni veteres, ut
 melius teneantur fu-
 nes, id est precedentium
 conformemur
 exemplis ne infir-
 mos nos precepta
 subtilia vulnerent,
 unde: *Memento pre-*

Heb. 13. b.

positorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei, quorum in-

^a *Prædicatoribus, scilicet de Gentibus.*
 pi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros: & leua Ieremiã
 prophetã de lacu antequã moriatur. Assumptis ergo Ab-
 demelech secum viris ingressus est domum regis, quæ erat

sub ^a *Exempla scilicet antiquorum patrum.*
 † cellario, & tulit inde veteres pannos, & antiqua vesti-
 menta quæ cõputruerant, & submisit ea ad Ieremiam in la-
 cum per funiculos. Dixitq; Abdemelech Æthiops ad Iere-
 miam: Pone veteres pãnos & hæc scissa & putrida sub cubi-

^a *Domini precepta.*
 to manuũ tuarum: & super funes: Fecit ergo Ieremias sic.
 Et extraxerunt Ieremiã funibus, & eduxerunt eum de lacu.
 Mansit autem Ieremias in vestibulo carceris. Et misit rex Se-
 dechias, & tulit ad se Ieremiã prophetã ad ostium tertiũ,

quod erat in domo domini. Et dixit rex ad Ieremiam: Interrogo
 ego te sermonem, ne abscondas à me aliquid. Dixit autem
 Ieremias ad Sedechiã: Si annunciauero tibi, nunquid non
 interficies me? Et si consilium dederò tibi, non me audies?

Iurauit ergo Sedechias rex Ieremiã clam, dicens: Viuit do-
 minus, qui fecit nobis aĩam hanc, si occidero te, & si tradi-
 dero te in manus virorum istorum quæ querunt animã tuã.
 Et dixit Ieremias ad Sedechiam: Hæc dicit dñs exercituum

^a *Sponte.*
 Deus Israel: Si profectus exieris ad principes regis Babylo-
 nis viuet aĩa tua, & ciuitas hæc nõ succendetur igni, & sal-
 uus eris tu & populus tuus & domus tua. Si autem nõ exieris

^a *domino.* ^b *Potestatem.*
 ad principes regis Babylonis, tradet hæc ciuitas in manus
 Chaldæorũ: & succendent eã igni, & tu nõ effugies de ma-
 nu eorũ. Et dixit rex Sedechias ad Ieremiã. † Sollicitus sum

per Iudæos, quæ transfugerunt ad Chaldæos: ne fortè tradar in
 manus eorũ, & illudent mihi. Respondit autem Ieremias, &
 dixit ad eum: Non te tradent. Audi quæso vocem domini quæ lo-
 quar ego ad te, et bene erit tibi, et viuet anima tua. Quod
 si nolueris egredi, iste est sermo quem ostendit mihi dñs

hunc in modum castigent iusurandi transgressionem

*tuentes exitus conuersi-
 onis imitami fide
 a Si profectus &c.
 Propheta preuidet
 ciuitatē esse trader
 dā in manus Chal-
 dæorum, consiliū
 dedit regi, vt se tra-
 deret in manus re-
 gis Babylonis, vt si
 furibundum ciu-
 animū mitigaret
 & leuiorem sentē-
 tiam susciperet. Iu-
 mens indurata cor-
 rigi non poterat.
 b Si autē nõ exieris
 * Theodor. Fre-
 quenter ista pdixit
 At inquirendū es
 quamobrē exeunt
 bus quidem polli-
 cetur salutem: non
 exēntibus autē cõ-
 minatur exitū. Se-
 dechias iure iuran-
 do promiserat Na-
 buchodonosor re-
 gi, quā promouere
 cum in regē, se se-
 luturum tributum
 & fœdera amicitie
 erga illum qui e-
 regem creauerat
 seruaturū: At pau-
 lo post transgressu
 pacta conuenta, &
 tributū non soluit
 & ad Aegyptios
 fugit. Quare cū il-
 non per idola aĩa c-
 rētia, sed per diu-
 opificē iurasset, &
 iusuradū ausus e-
 set ptergredi, Deus
 præcepit Chaldae-
 vt egrediantur,*

C NICOLAUS DE LYRA.
 * 1 Pone veteres pannos, & hæc scissa & putri &c. *Per talē
 enim modum poterat leuari facilius, & extrahi de luto.*
 2 Et misit rex Sedech. *Hic consequenter ponitur Sedechie con-
 solatio, vbi primò consilium queritur, secundò datum renuitur ibi:
 Et dixit rex: Tertio sub secreto ponitur ibi. Dixit ergo. Circa pri-
 mum ponitur Sedechie interrogatio, cum dicitur.*
 3 Et tulit ad se Iere. *Nolbat. n. ad ipsum ire duplici de cã: Tũ
 qa nõ decebat regē ire ad carcerē. Tũ qa volebat factũ suũ absõdē-
 re, quantũ poterat, secretius autē poterat Ieremias ad regē adduci, q̄
 quod rex iret ad eũ, quia reges incedunt cum magna comitiua hoĩum.*
 4 Ad ostium tertium. *Erant enim ante templum domini tria
 atria. s. mulierum, & virorũ, & sacerdotum, vt dictũ fuit. 3. Reg.
 Ostium autem atrij sacerdotum erat tertium, & ipse fecit eum veni-
 re vsque ad locum illum, ideoque quod subditur.*
 5 Quod erat in do. domini. *Nõ accipitur pro domo templi
 præcise, sed etiam pro gũsibus alijs ad templum pertinentibus.*
 6 Et dixit rex. *Peten. to à Ieremia diuinum oraculum, & consi-
 lium, secundò ponitur Ieremig responsio ibi.*
 7 Dixit aut. *Præmittitur tamē Ieremig assecuratio, cũ dicitur.*
 8 Si

8 Si annuncianero tibi &c. *Et queritur assensus ad diu. m.
 consilium cum dicitur.*
 9 Et si cõsiliũ de. &c. *Primũ at cõcessit Sedech. ideo subdit*
 10 Iurauit ex. Sed rex Ierem. clam. *Ne prouocarentur prin-
 pes si fecisset hoc manifestè.*
 11 Viuit dominus &c. *Idest, sicut est verũ, quod Deus vi-
 & animas nostras creauit.*
 12 Si occidero te. *Accipitur hic si, pro non. q. d. sicut verum
 illud quod dixi ita verum est quod nõ occidam te per memetipsum
 nec etiam per alium, ideo subditur.*
 13 Et si tradide. te in ma. vi isto. *Scilicet principum qui pos-
 rant eum in lacum vt dictum est. Cetera patent vsque ibi.*
 14 Et suc. eam. *Q. d. tu eris causa huius incendij quod reputat-
 tur grauissimum.*
 14 Et dixit &c. *Hic cõsequēter consiliũ dauũ renuitur, cũ dicit.*
 15 Sollicitus sum per iu. &c. *In quo apparet malignitas Iud.
 rũ & crudelitas, quia Sedechias magis timebat eos quã extraneos*
 16 Et illu. mi. *Inferendo mortē opprobriosam, & vilem: Plus
 timebat modum moriendi opprobriosum, quã ipsam mortem. I-
 tera patent vsque ibi.*

M O R A L I T E R.

† † *Et submi. ea. &c.* Per funes istos quibus Ieremias extra-
 ctus fuit de lacu signantur colligationes charitatis ad li-
 berandum innocentes. De quibus dicitur *Hose. 11. In funi-
 culis Adam traham eos, in vinculis charitatis.* Per pannos vete-
 res signantur antiqui patres sancti quorũ meritis succes-
 sores eorũ iusti legunt frequēter à penalitatibus liberati.
 Aliter autē pōt moraliter dici, quod per Ieremiã signatur vir
 bonus per deceptionē demonũ in lucũ peccati deiectus,
 eo quod in gratia nõ erat cõfirmatus: per Abdemelech qui ser-
 uus regis interpretatur, p̄dicator bonus de salute hoĩum solli-

sollicitus intelligitur, qui talem lapsum cum adiutor
 Dei extrahit ipsum de luto peccati per funes & panni-
 veteres, id est, per charitatem Dei & proximi qua est
 census & exemplo sanctorum patrum ad hoc inducitur.
 Habet autem secum. 30. viros: per quos signantur opera
 calogi facta in fide & spe & charitate spiritus sancti. quia
 merus tricenarius ex ductu denarij per ternariũ cõsurgit.
 15 *Sollicitus sum &c.* Ex hoc patet, quod Apostata de qua
 bet statu magis formidandi sunt illis à quibus recessit
 quã alij aduersarij propter quod apostolus 2. Cor. 11.
 inter pericula in quibus fuerat dicit in fine. *pericula
 falsis fratribus tanquam complexuum aliorum.*

Ecce. Significat, a Quod fluxa cogitatio, & voluptuosi consiliatores in lubrico carnaliu desideriorum & cetero vitiorum gressu nostrorum operum demergunt, & cum demersos viderint, a nobis recedunt: quia perditis illum consilium are possunt, quia hoc solum student, vt in peccati praginem precipitent. Si ergo consilio diuinarum scripturarum peccata corrigere, & animas nostras a perditione per penitentiam liberare noluerimus, cum vxoribus, iest, cum concupiscentiis carnalibus filijs, idest, prae actibus ad Chaldaeos

Ecce omnes mulieres q remanserunt in domo regis Iuda: educentur ad principes regis Babylonis: & ipsi dicent: t Se duxerunt te & prauauerunt aduersum te viri pacifici tui, demerserunt te in cenob & in lubrico pedes tuos, & recesserunt a te. Et oes vxores tuae & filij tui deducuntur ad Chaldaeos: & non effugies manus eoru: sed in manu regis Babylonis t traderis, & ciuitate hanc comburet igni Dixit ergo Sedechias ad Ieremiam: Nullus sciat verba haec, & no morieris. Si aut audierint principes, quia locutus sum tecum, & venerint ad te, & dixerint tibi indica nobis qd locutus sis cu rege, ne celes nos, & no te interficiemus; & quid locutus est tecu rex, dices ad eos: Prostravi ego preces meas cora rege, ne me reduci iuberet in domu Ionatham, & ibi morerer. Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eu. Et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex. Et cessauerunt ab eo: Nihil. n. fuerat auditum. Mansit vero Ieremias in vestibulo carceris vsque ad diem quo capta est Ierusalē. Et factum est vt caperetur Ierusalē.

daos qui interpre- D- tantur daemones educemur, & in manu regis aeternae confusionis victi trademur, qui ciuitatem nostram, idest, carnem similiter, & animam igne comburet inextinguibili. Theodor. Quasi dicat, Metuis ne illudatis a transfugis: videbis posthuc vrbe capta, a domibus regis extrahi mulieres reducetes ibi in memoria errorē pseudo prophetaru, & dicetes. Hi nepelibri percurarunt ista, qui pollicebantur pacem, & apud te potiebatur honore, & ob eam causam a diuinis legibus delabite fecerunt.

NICOLAVS DE LYRA.

Et ipsi di. Tibi impropetando. Praualuerunt aduer. te &c. Idest, propheta falsi denuntantes pacem tibi. Demerserunt te in cenob Idest, ad statum vilitatis. Et in lubrico tu pe. Dando tibi occasionem ruinae. Et recesserunt. Quia imminente captione ciuitatis transfugerunt Chaldaeos. Cetera patet. Dicit ergo. Hic consequenter negotium in secreto ponitur: imbat

mebat enim Sedechias offensam principum, si ad eorum notitiam perueniret tractatus inter ipsum & Ieremiam: & patet litera vsque ibi. 7 Prostravi ego &c. In hoc verum dixit rex: alias Ieremias non obediisset ei mentiendo, & hoc patet ex hoc quod supra dictum est quod rex iurauit ei, quod non interficeret eum nec traderet eum in manus principum qui miserant eum intra lacum, qui erat in domo Ionathan scribae. Nec est verisimile, quod rex iurasset de aliquo quod Ieremias non petiisset. Cetera patet in litera.

C A P V T XXXIX.

† Anno nono Sedechie regis Iuda mēse decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis & ois exercitus eius ad Ierusalem & obsidebant eam, Vndecimo autem anno Sedechiae mense quarto, quinta die mensis, aperta est ciuitas: & ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, sederunt in porta media Neregel, Serefer, Semegar, Nabusarathim, Rabsaces, Neregel, Serefer, Rebnag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. Cumque vidisset eos Sedechias rex Iuda, & omnes viri bellatores, fugerunt, & egressi

egressi sunt nocte de ciuitate per viam horti regis: & per portam quae erat inter duos muros & egressi sunt ad viam deserti. Persecutus est autē eos exercitus Chaldaeorum, & comprehenderunt Sedechiam in campo solitudinis Ierichontinae, & captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha, quae est in terra Emath, & locutus est ad eum iudicia.

NICOLAVS DE LYRA. C A P. XXXIX.

† Anno nono Sc. Superius descripta est destructio Ierusalem prophetae, & hic consequenter describitur historice. Et diuiditur in duas partes, quia primo fit propositum, secundo ponitur quoddam correlarium. c. 45. Prima in duas, quia primo describitur ciuitatis captio: secundo populi remanentis ordinatio ibi. Et reliquias. Circa primum primo ponitur te pro obsidione, cum dicitur: Anno nono Sedechiae. Secundo te pro captione, cum dicitur: Vndecimo autem anno &c. patet litera. Tertio describitur ipsa captio, cum dicitur. 1 Aperta est. Fractis muris exterioribus. & portis, ideo subditur. 2 Et sederunt. Et ceteri disposuerunt se ad inuadendum portas secundi

secundi muri. Quod cum vidisset Sedechias, & viri sui viuentes, & non poterant resistere territi fugerunt. 3 Per viam &c. i. quae ducbat versus hortum. 4 Et per portam. Dicit Ra. Sa. qd ibi erat vna porta ad ingrediendum viam subterraneam, cuius exitus erat longe a ciuitate per quam fugerant. 5 Persecutus est autē. Per iudicium Iudeorum, qui transfugerant ad Chaldaeos, vt dicit Iosephus. Ra. Sa. autem dicit: quod Deus fecit apparere vnam ceruam, quae in superficie terre curriebat super viam subterraneam, & Chaldaei eam sequentes viderunt Sedechiam, & viros eius a longe existentes super terram: & sic eos ceperunt, vt dictum sui diffusius. 4. Reg. Cetera patet vsque ibi. 6 Et locutus est. Primo, verbo arguendo eu de infidelitate, & punitio, & secundo

MORALITER.

† Anno. Per Ierusalem signatur aia fidelis fm sensum morale, sicut dictum fuit in huius operis principio, q ab

ab exercitu regis Babylonis obsidetur quando tentationibus demonum impugnatur: A peritur autem quia tentus exteriores ad actus indecentes conuertuntur: vt oculus

A **3** Præceperat. Raba-
nus. Superbis & cō
temporibus reddidit
Deus supplicia, mā
suetis & humilibus
solatia. Quod patet
in Sedechia rege, &
in Ieremia ppheta,
& Nabuchodonosor
regis sententia.

Nec mirum. Si per
eosdem diuersis di-
uersa reddit, qui eis-
dem elementis pro
meritorum quali-
tate electis & repro-
bis diuersa repēdit.

Exod. 14. c.

Aqua maris rubri
Israelitas seruauit il-
læfos, eadem Aegy-
ptios interfecit Flā-
ma camini Babylo-
nij regis ministros
incendit, pueros in
medio ignis benedi-
centes Deum serua-
uit. Vnde vir sapiēs
in laudibus Dei ait:

Dan. 3. c.

† educerent.

*Creatura enim tibi sa-
flori suo deseruiēs, ex ar-
descit in tormentū ad-
uersus iniustos, & le-
uior fit ad benefacien-
dum pro his qui in te
confidunt.*

† Theodor. Au-
xerunt crimen Iudæorum Nabuchodonosor rex & Ab-
demelech Aethiops. Hi. n. cū sint alienigenæ, solati sunt
ppheram: Iudæi verò in verbis prophetis enutriti, diui-
nis sermonibus attendere noluerunt, & prophetas qui-
busuis

Et occidit rex Babylonis filios Sedechiaē ī Reblatha in ocu-
lis eius, & oēs nobiles Iuda occidit rex Babylonis. Oculos
quoq; Sedechiaē eruit, & vinxit eum compedibus, vt duce-
retur in Babylonem. Domum quoq; regis, & domū vulgi
succēderunt Chaldæi igni, & murum Ierusalem subuerte-
runt. Et reliquias populi quæ remanserunt in ciuitate, &
profugos qui trāsugerant ad eum, & † superfluos vulgi q
remanerant, transfudit Nabuzardan magister † militū in
Babylonē: & de plebe pauperum, qui nihil penitus habe-
bant, dimisit Naburzadan magister militiæ in terra Iuda,
& dedit ei vineas & cisternas in die illa. Præceperat autē Na-
buchodonosor rex Babylonis de Ieremia, Nabuzardā ma-
gistro militiæ, dicens: tolle illum & pone super eum oculos
tuos: nihilq; ei malifacias, sed vt voluerit, sic facias ei. Mi-
sit ergo Naburzardan princeps militiæ & Nabu & Sesban
& Rabaces & Neregel & Sereler & Rebmag & oēs opti-
mates regis Babylonis miserūt, & tulerūt Ieremiā de vesti-
bulo carceris, & tradiderunt eū Godoliæ filio Aichā filij Sa-
phā, vt † intraret in domū, & habitaret in populo. Ad Iere-
miā autē factus fuerat sermo dñi cū clausus esset in vestibu-
lo carceris, dicens: Vade & dic Abdemelech Aethiopi, dicens:
Hęc dicit dñs exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam
sermone meos super ciuitatē hanc in malū & non in bo-
nū, & erunt in cōspectu tuo in die illa, & liberabo te in die

busuis supplicij
subegerunt. Effe-
ctum tamen sortita
est promissio diui-
na Nam cum Deus
illum creasset pro-
phetam, pollicitus
est, ostensurum eū
inuidum & colū-
næ ferreæ muroq;
æneo similem quia
impugnabunt illū
at non euadent su-
periores.

b Et liberabo te. Qu-
sperant in domino non
confundentur. Confun-
dantur omnes iniqui
agentes. Ecce prin-
cipes qui animam
Ieremiæ quærebāt,
captiuantur. Eunu-
chus qui cum libe-
rauerat perfecta pe-
titus est libertate.
Sic quoque libera-
tis sanctis prædica-
toribus, persecuc-
res æterna vltio
punientur.

† Theodor. V-
rē beatus, cuius Dei
Iacob adiutor eius, &
spes eius in Domi-
no ipsius. Et beatus
populus cuius Domini

Deus eius. Quid enim Sedechię profuit regnum? Quid ve-
rò nocuit Abdemelech seruitus? Nam ille quidem pro-
pter impietatem passus est ea omnia: hic autem ob pi-
etatem, non expertus est mala.

† CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

† secundo facto, filius occidendo coram eo, & omnes nobiles qui de-
derant ei consilium rebellandi. Ra. Sa. dicit quod per nobiles hic in-
telligitur. 70. senes iudices populi, cum rege & summo sacerdote,
quod fuerat institutum a tempore Moysi: vt habetur Nu. 11. quod
70. senes sustinerent eius regiminis cum ipso. Et dicitur quod isti re-
laxauerunt iuramentum Sedechiaē quod fecerat regi Babylonis, pro-
pter quod fecit eos occidi.

1 Et do. vulg. Id est, domos, accipiēdo singulare pro plurali: quia
Chaldæi incenderunt domos Ierusalem per circuitum, vt habetur.

4. Reg. vltim.

2 Et reli. Hic consequenter ponitur ordinatio populi remanentis:
Et primo quantum ad eos q presentes erāt, secundo, quantum ad eos
qui fugerant. 40. ca. ibi: Cumq; audissent. Prima diuiditur in
duas, quia primò ponitur ordinatio generalis, secundo specialis ibi:
Præceperat. Circa primum sciendum, q populus in ciuitate & ter-
ritorio repertus post destructionem ciuitatis erat in duplici differen-
tia, quia aliqui ante captionem fugerant ad Chaldæos. Et aliqui in-
uenti fuerant, qui non transfugerant. Et isti erant in duplici diffi-
rentia, quia aliqui erant alicuius valoris seu reputationis, & isti cū
pre-

Diuisio.

† precedentibus fuerūt trāslati in Babylonē. Alij erāt pauperes, & i-
lius reputationis in aliqua arte seu sciētia, & isti fuerūt dimissi
terra ad colendum terras, & vineas reddendo inde tributo regi B-
bylonis per Godoliā quem prescicit eis, & secundū hoc patet lite-
3 Præceperat. Hic consequenter ponitur ordinatio specialis, s
persona Ieremiæ: interponitur tamen saluatio Abdemelech, ibi,
Ieremiam. Circa primum patet ibi.

4 Tolle & c. De carcere in quo positus fuerat, vt dictum est
precedenti.

5 Et pone super eum & c. Et in omnibus compatiendo. Cat
patent vsque ibi.

6 Et tradiderunt eum Godo. Vt ei conuenienter de nece-
rijs prouideret.

7 Ad Ieremiam. Hic saluatio Abdemelech interponitur, &
cundo ordinatio circa Ieremiam resumitur in principio sequēis
pituli. Circa primum ponitur tempus reuelationis factæ Ieremi-
Abdemelech salute cū dicitur.

8 Cum clau. esset. & c. Cetera patent vsque ibi.

9 Et erunt in con. & c. Id est, videbis sermones meos per I-
miam dictos impleri.

† I E

MORALITER.

† ad impudicum contuitum, & auris ad turpium auditū,
& sic de alijs Sed tunc principes regis Babylonis sedēt in
media porta, quando per sensualitatem (quæ media est
inter sensus exteriōres & rationē) ipsam rationem im-
pugnant, & tunc rex Sedechias & bellatores fugiunt, qñ
vires superiores resistere negligunt & tūc rex Sedechias
capitur, quando voluntas ad consensum peccati morta-
lis inducitur, & filij eius occiduntur. Nam opera bona p
cedētia mortificantur, & hoc fit in oculis illius, quia per
vnum actum peccati mortalis non statim homo totali-
ter excæcatur, sed per eius frequentationem: & tunc li-
gatur per malum habitum acquisitum, & finaliter in Ba-
bylonem dicitur quando pœnæ gehennali deputatur.

† Domum quoque regis & domum vulgi incen. 4. Reg. 25. ad-
ditur

ditur domus Dei. Ignis autē iste quem incendunt dei-
nes, qui per Chaldæos signantur, est vitium luxuria
quo dñs Iob 31. b. Ignis est vsq; ad consumptionem deuorans,
omnia eradicans genuina. Hoc autē igne incenditur dor-
s regis, per quam signantur nobiles, & domus vulgi, i-
mines populares, & domus Dei, i. clerici & regulares
† Vade. & dic Ab. & c. Per hoc autem quod iste Ab-
melech per opera pietatis quæ circa Ieremiam exer-
fuit liberatus de manibus Chaldæorum signatur q
opera pietatis liberantur homines a potestate demo-
Vnde secundum saluatoris sententiam, Matt. 25. c. ce-
tur eis in finali iudicio. Venite benedicti patris mei per
paratum vobis regnum a constitutione mundi. Et subditur
cū dicitur: Esuriui enim, & dedistis mihi manducare
& dedistis mihi bibere & c.

M

Aia ait dominus, & non traderis in manus virorum quos tu formidas, sed eruens liberabo te, &

te, & gladio non cades: sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait dominus.

NICOLAUS DE LYRA.

Et non traderis in manus virorum. Id est, Chaldaeorum. Modus tamen liberationis non plus hic exprimitur. Cetera patent.

CAP. XL.

CAPVT XL.

Ermo qui factus est ad Ieremiam a domino postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum vincitum catenis in medio omnium qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducebantur in Babylonem. Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam, dixit ad eum: Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, & adduxit, & fecit dominus sicut loquutus est: quia peccastis domino, & non audistis vocem eius, & factus est vobis sermo hic. Nunc ergo ecce soluite hodie de catenis quæ sunt in manibus tuis. Si placet tibi, vt venias mecum in Babylonem, veni, & ponam oculos meos super te. Si autem displicet tibi uenire mecum in Babylonem, reside. Ecce omnis terra in conspectu tuo est. Quod elegeris & quod placuerit tibi ut uadas, illuc perge, & mecum noli uenire, sed habita apud Godoliam filium Aicham filij Sapham, quem præposuit rex Babylonis ciuitatibus Iudæ. Habita ergo cum eo in medio populi, uel quocumque placuerit tibi ut uadas uade. Dedit quoque ei magister militiæ cibarie & munuscula, & dimisit eum. Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Aicham in Masphat, & habitauit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra. Cùmque audissent omnes principes

vt de alijs gentibus bene mereretur, initio elegisse Ierusalem. Nam & miracula quæ in gratiâ eorum facta sunt, omnes in stupore trahebant: & aperte docebant Deum ipsorum esse solū verum Deum: & rursum aduersa quæ illis contingebant, accusabant eorum iniquitatem, Dei verò sententiam iustam prædicabant. Sed habita apud Godoliam. Raccan. Misericordias domini sunt multæ, & iudicia eius abyssus multa, qui sicut præuicarios legis iuste corripuit, ita humilibus & obedientibus misericorditer solatiū

contulit. Per ipsos enim hostes, quibus perfidum regem & ministros eius puniuit, reliquijs populi prouidorem Godoliam constituit.

Mysticè autem Godolias qui interpretatur magnificus dominus, prædicatores domini significat, qui diuino nutu præficiuntur, vt Deum timentes habeant refugium & solatium: hi pro subiectis animam ponunt, & contra perfidos protectionis scutum opponunt, vsque ad mortem in officio fideliter persistentes, sicut Godolias innocens a perfido Ismael occisus est.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XL.

Ermo qui factus est &c. Hic ordinatio circa Ieremiam resumitur. Circa quam sciendum, quod sicut dicit Rab. Sal. Ieremias videns populum duci in Babylonem, in vinculis & catenis, iuit cum eo vsque Rama & ponebat se voluntariè inter ligatos & catenatos supponens collum suum catenis vt quod poterat: propter quod Nabuzardan cui rex iuit eum recommendauerat noluit, quod hoc modo iret cum populo: sed iuit in eius optione, quod iret cum eo in Babylonem honorificè, & non sicut captiuus, vel quod remaneret in terra Iuda cum Godolia: & tunc sic sibi reuelatum a Deo, quod remaneret: quod & fecit, vt pro populo remanente oraret, & circa ipsum quæreret, domini voluntatem: & propter hoc dicitur.

Sermo qui factus est &c. Et istud refertur ad illud quod supra dicitur. quadragesimo secundo. b. Cùm autem completi essent decem dies, factum est verbum domini ad Ieremiam &c. sed hic interponitur Ieremiæ remissio: & fugitiuorum reuersio, & etiam Godolias occisio.

De Ra. Nomen est loci vnde redijt Ieremias ad Godoliam ex causa prædicta.

Quando tulit eum vincitum catenis. Non proprijs a viribus iam antè solutus fuerat in Ierusalem, sed catenis transiigratum, quibus se ingerebat. Ideò subditur. In medio omnium qui mi-

grabant &c.

4 Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam. Ne Nabuchodonosor contra eam offenderetur si duceret Ieremiam totaliter in Babylonem.

5 Dominus Deus. Quasi diceret, non debet ei tantum compari, ex quo est voluntas Dei tui.

6 Quia peccastis domino. Non loquitur hic pro Ieremia, sed pro populo de quo erat.

7 Nunc ergo ecce solui te. Nolens quod sic in Babylonem duceris.

8 Si placet tibi vt venias, honestè secundum regis mandatum.

9 Veni & ponam oculos meos super te. Aliter non.

10 Et mecum noli venire, sed habita apud Godoliam. In hebreo habetur. Et adhuc non est reuersus & reuersus est ad Godoliam. Quod sic exponitur ab Hebræis. Et adhuc non est reuersus, s. propter verba Nabuzardan, sed tunc facta est sibi reuelatio domini de reuersione ratione prædicta, ideò sequitur. Et reuer. est. ad Godoliam, s. propter verba domini. Iste enim Godolias transfugerat ad Chaldaeos ante captionem ciuitatis de consilio Ieremiæ vt dicit Rab. Sal. propter quod rex Babylonis præfecit eum populo remanenti in terra. Cetera patent in litera.

11 Cùmque audissent omnes principes exercitus. Hic ponitur ordinatio populi quantum ad eos qui fugerant. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur eorum receptio benigna: secundò contra Godoliam conspiratio maligna ibi. Ioannan autem. Sententia primæ partis patet in litera paucis exceptis.

Godolias quare persequatur Iudæos. Diuisio.

* Qui

MORALITER.

Habita ap. Godo. &c. Per Godoliam, qui interpretatur magnificans dominum, signatur bonus vir & literatus, qui ait & vult magnificare dominum corde sacra meditans, ore vera docendo, & opere virtuosa operando, & ta-

lis præfici debet ecclesiæ sicut Godolias fuit prefectus terre, de quo dicitur consequenter quod habitabat in Masphat que interpretatur contemplatio. Debet enim considerare bonus prælatus conditionis temporum, quia sic diuerse simodè est agendum.

11 Cùmque au. om. &c. Sequitur.

A exercitus qui dispersi fuerant per regiones, ipsi focij
eorum, quod præfecisset rex Babylonis Godoliam
filium Aichan, terræ, & quod commendasset ei viros
& mulieres & paruulos, & de pauperibus terræ qui
non fuerant translati in Babylonem, venerunt ad Go
doliã in Masphat, & Ismael filius Nathanix, &
Ioannan filius Chareæ, & Ionathan & Sareas filius
Thenoemeth & filij Ophi, qui erant de Nethopha
ti; & Iechonias filius Maachati ipsi & viri eorum.
Et iurauit eis Godolias filius Aichan filij Saphan &
† comitibus eorum, dicens: Nolite timere seruire
† viris. Chaldæis, habitate in terra & seruite regi Baby
† expectem Chaldæos q
† venient. lonis, & bene erit vobis. Ecce ego habito in Mas
† phat vt † respondeam præcepto Chaldæorum qui
† mittuntur ad nos. Vos autem colligite vindemiam
† & messem, & oleum, & condite in vasis vestris, & ma
† nete in vrbibus vestris quas tenetis. Sed & omnes
† filijs. Iudæi qui erant in Moab, & in † finibus Ammon, &
† in Idumæa, & in uniuersis regionibus, audito quod

dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod
preposuisset super eos Godoliam filium Aicham fi
lij Sapham, reuersi sunt, inquam, Iudæi omnes de
6 vniuersis locis ad quæ profugerant, & uenerunt in
7 terram Iuda ad Godoliam in Masphat, & college
runt uinum & messem multam nimis, Ioannan, aut
8 filius Careæ & omnes principes exercitus, qui de
persi fuerant in regionibus uenerunt ad Godoliam
in Masphat, & dixerunt ei: Scito quod Baalis rex fi
liorum Ammon misit Ismael filium Nathanix perc
tere animam tuam. Et non credidit eis Godolias fi
lius Aicham. Ioannan autem filius Careæ dixit a
Godoliam seorsum in Masphat loquens. Ibo, & pe
cutiam Ismael filium Nathanix nullo sciente, ne in
terficiat animam tuam, & dissipentur Iudæi omne
qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquæ Iudæ.
Et ait Godolias filius Aicham ad Ioannan filium
Careæ. Nolite facere uerbum hoc. Falsum eni
tu loqueris de Ismael.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Qui dispersi fuerant per regiones. scilicet circa Iudæam, quia di
uersi fugiebant ad diuersa loca, sperantes ibi habere latibula propter
aliquam amicitiam seu familiaritatem ibi prius contractam.
2 Et iurauit eis Godolias. Quod seruaret vitam eorum.
3 Ecce ego ha. Q. d. potestis ad me securè recurrere, si in aliquo
formidatis.
4 Sed &, &c. Qui ad illa loca fugerant imminente guerra.
5 Audito &c. i. quod ordinasset aliquos de Iudæis manere paci
ficè in terra sua, ne terra redigeretur in solitudinem propter defectum
cultorum: & sic redderetur inutilis regi Babylonis.
6 Colle. &c. Hoc est respectu populi qui remanserat, quia quam
uis Chaldaeii vineas & agros pro magna parte destruxissent, tamen
illud quod remansit non solum fuit sufficiens, sed abundans, pro illis

paucis Iudæis, qui in terra habitabant.

7 Ioann &c. Hic consequenter ponitur maligna conspiratio e
tra Godoliam. Et diuiditur in duas, quia primò conspiratio fide
ter detegitur, secundò nequiter perficitur sequen. cap. Prima pars
et vsque ibi.

8 Scito q Baal. rex &c. percutere animam tuam. i. te
cidere. Frequenter. n. in scriptura anima accipitur pro toto homin
eò modo loquendi quo totum denominatur a digniori parte: iste a
Ismael eò quod erat de sanguine regio indignabatur, quod Godoli
praerat populo: & ideò petijt a rege Ammon ad quem confuger
auxilium ad ipsum occidè iugulandum, sed istud innotuit Ioann
filio Careæ & socijs eius, qui reuelauerunt hoc Godoliam, volentes
medium adhibere, sed ipse non credidit, & occisionem Ismaelis
hibuit, & patet litera.

C

MORALITER.

- † † Venerunt ad Godoliam. Officium. n. boni prælati est di
persos per discordiam reunire per concordiam charita
tis, & eos assecurare in bono: ideò subditur.
† Noli. ti. Ad bonum opus inducere, ideò sequitur.
† Vos autem colligite vindemiam. Bonæ compunctio
nis.
† Et messem. Multiplicis bonæ operationis.
† Et oleum. Piæ miserationis.
† Et condite in vasis vestris. i. in cordibus vestris per rectitu
dinem debitæ intentionis. Greg. Hom. 37. Sic autem sit o
pus in publico quatenus intentio maneat in occulto, vt
& de bono opere proximis præbeamus exemplum, & in
intentione qua soli Deo parcere quærimus, semper op

temus secretum.

8 Scito quod Baal. rex filio. Ammon misit &c. Ammon
terpretatur populus iniquus, & ideò per regem Am
signatur diabolus, qui (vt dicit Greg. Hom. 10.) est cap
omnium iniquorum, & huius capitis membra sunt o
nes iniqui, & ipse Ismael. i. hominem impium & fe
cem mittit ad interficiendum hominem innocente
qui signatur per Godoliam. Et sicut ille Godolias n.
credidit quod dicebatur in Ismaele, & sic interfectus f:
sic quia innocens non credit de facilli malum de alio
bi dictum, frequenter incurrit damnum temporale, li
credat ad eius bonum spirituale si suslineat patiente
Prou. 22. Callidus videt malum & abscondit se, inuocet autem
transit, & afflicus est damno.

CAP. XLI.

ET factum est &c.
Gregor. Hæc a
fraus tunc per Is
mael e historialiter
facta est: sed quoti
die per diabolū fit
spiritualiter. Scien
dum verò est quod
bona nostra tribus

lib. 1. mo. c. 37
Diabolus quo
insequitur bo
na nostra.

CAP. XLI.

ET factum est in mense septimo, venit
Ismael filius Nathanix filij Maasix fi
lij Elisama de semine regali, & optima
tes regis, & decem viri cum eo ad Godo
liam filium Aicham in Masphat, &
comederunt ibi panes simul in Mas

modis diaboli a
sequitur vt cũ e
ctū agitur corā o
minibus, in xpo i
iudicis conspu
vitentur. Aliqu
dò enim inten
nem polluit, v
quæ actio ab o
n

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XLI.

* **E**T factum est. Hic consequenter conspiratio Ismaelis nequit
perficitur. Et diuiditur in tres partes, quia primò ponitur Gu
dolia

Diuisio.

dolia occisio. secundò occisoris persecutio, ibi. Audiuit aut. i. io
populi trepidatio, ibi. Tulit ergo. Prima pars patet vsque ibi
2 Et comede. Nomine panis intelligitur omnis cibus: fecit.
Godolias conuiuium, credens q venissent amichebiliter ad ip
* 1 SURT

MORALITER.

- † 1 Et factum est in &c. Per illum Ismaelem qui fuit homi
cida pessimus signatur diabolus, de quo scribitur Io. 8. f.
Ille homicida erat ab initio, ipse verò venit ad Godoliam, per
quem

quem intelligitur vir innocens & bonus ad eum sus
tendum de statu gratiæ in miseriam culpæ.
2 Et comede. &c. Simul. Quod fit qñ vir innocens in cu
tione peccati per suggestionem diaboli incipit dele
† deo

A e immūda sit. Si
oc non præualeat
n ipsa actione,
uasi in itinere se
pponit vt cū per
ropositum men-
s securior quis
raditur subiun-
o latenter vitio,
uasi ex insidijs
primatur. Aliqn̄
rō nec intentio-
em vitiat, nec in
inere supplantat
d opus bonum
i sine actionis il-
lueat, vnde. In via
le qua ambulabam
d. su. la. mi. Quod
tne Jeremias infi-
riat qui dum gesta
fcais retulit, que in
es getantur indica-
ur, dicens. Venerunt.
B. viri de Siechem &c.

phat. Surrexit autem Ismael filius Nathaniae & decem viri
qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filiū Aichan
filij Saphan gladio, & interfecerunt eum quem præfecerat
rex Babylonis terræ. Omnes quoque Iudæos qui erant cū
Godolia in Masphat, & Chaldaeos q̄ reperti sunt ibi, & vi-
ros beliatores percussit Ismael. Secundo aut̄ die postquam
occiderat Godoliam, nullo adhuc sciēte, venerunt viri de
Sichē & de Silo & de Samaria octoginta viri rasi barba, &
& scissis vestibus, & t̄sq̄alentes: & mūnera & thūs habebāt
in manu, vt offerrent in domo dñi. Egressus ergo Ismael
filius Nathaniae in occursum eorū de Masphat, incedēs &
plorās ibat. Cum autem occurisset eis dixit ad eos: Venite
ad Godoliā filium Aichā. Qui cū venissent ad mediū ciui-
tatis, interfecit eos Ismael filius Nathaniae circa mediū laci,

perbia errore gene D
rat us se ad decipiē-
dum opponit. de
quo bene dicitur.
Incedens, & plorans
ibat, quia vt deuotas
mentes interimere
feriendo præualeat
se sub velamine vir-
tutis occultat, & dū
concordare se verē
lugētibus simulat,
ad cordis intima se
curius admissus qd̄
intus d̄ virtute later
occidit: quia plerū-
que se promittit
ad altiora proueh-
ere, vnde dixit
se perhibetur. Veni-
te ad Godoliam filium
Aicham: & dum ma-
iora promittit etiā
minima subtrahit, E
vnde dictum est.

urbam radunt, qui sibi de proprijs viribus fiduciam sub-
trahunt. Vestes scindunt, qui sibi metipsis interioris deco-
ratione non parcunt. Oblaturi in domo domini
munera & munera veniunt, qui exhibere in Dei sacrificio
orationem cum operibus pollicentur. Sed tamen si se in
facte deuotionis via cautē conspiciere nesciunt Ismael
Nathaniae filius in eorum occursum venit quia quilibet
ralignus spiritus prioris sui Sathanæ .s. exemplis in su-

Cum venissent ad medium ciuitatis, interfecit eos. Viros ergo ad
offerendum Deo munera venientes in medio ciuitatis in-
terfecit, quia diuinis rebus dedita mentes nisi cum ma-
gna circumspectione se custodiant hoste surripiente, dum
deuotionis portant hostiā, in ipso itinere perdūt vitam.
De cuius manu non euaditur, nisi citius ad poenitentia
redeatur. Vnde apertē subiungitur.

a Decem

NICOLAUS DE LYRA.

1 Surre. au. Erant. n. multo plures, aliter non fecissent talē stra-
tam: sed isti decem qui exprimuntur erant principales cum eo. Cate-
ra patent vsq; ibi.
2 Et Chaldaeos qui reperti sunt ibi. Quia aliquando mitte-
batur de Babylone ad Godoliam, vt responderet de officio sibi impo-
siti, vt habetur. c. pra. Ecce ego habito in Masphat, vt respon-
dam præcepto Chaldaeorum.
3 Et vi. bel. Qui erant cum Godolia ad munitiōem loci.
4 Per. II. Quia non præcauebant sibi. Ismael autem & qui erant
cum eo erant occultē armati.
5 Secun. au. Hic consequenter ponitur occiso hominum venien-
tium ad Godoliam deuotō, cum dicitur.
6 Vene. vi. & c. rasi. bar. Dicit hic Ra. Sa. q̄ isti ibant in Ieru-
salem ad offerendum munera in templo: quia quando recesserunt de
anibus suis nesciebant templum esse combustum, sed in via audie-
rat: & tunc in signum tristitiæ fecerūt barbas suas radi, & vestes
inuderunt secundum modum Iudæorum in afflictione existentium.
se hoc non videtur verum quia templum fuit combustum quinto
mese decima die mensis. vt habetur infra. 5 2. viri autem isti vene-
runt mense septimo, vt patet ex principio huius ca. & sic ab incen-
dii templi & ciuitatis vsq; ad aduentum eorum fluxerunt duo mē-
ses vel circiter. Quod autem factum sic notabile tam diu nesciretur
incis vnde venerunt, non habet aliquam apparentiam veritatis,
quā Samaria quæ plus distabat a Ierusalē non distabat nisi per

28. miliaria quæ faciunt tantum. 14. leucas, & Sichem per 12 milia-
ria vt dicitur in descriptione terræ sanctæ. Propter quod dicendum
quod Godolia post destructionem templi edificauit in Masphat al-
tare domini, quia tempore Samuelis fuit ibi arca domini & altare
per aliquod tempus, vt dictum fuit. 1. Reg. 7. & ad illum locum ex
deuotione veniebant isti viri. rasi tamen barbis & scissis vestibus
in signum tristitiæ pro templi destructione, vt offerrent in domo do-
mini, sic enim nominatur locus ille ratione altaris & quia erat sta-
tutus locus orationis.
7 Egressus ergo Ismael. Vt eos deciperet: viderat enim eos de
alto loco venientes.
8 Incedens & plorans ibat. In hoc simulans se dolere de mor-
te Godolia, vt dicunt aliqui: sed huic contradicere videtur quod sub-
ditur.
9 Dixit ad eos. Venite ad Godoliam. .s. securē tanquā ad
præfectum terre. Non. n. est verisimile, q̄ loqueretur de cadauere ip-
sius & aliorum interfectorum quod magis volebat celare, & ideo
cum dicitur. Incedens & plorans. Hoc est intelligendum quod con-
formabat se eis in luctu pro destructione templi & ciuitatis, vt ma-
gis crederent sibi.
10 Qui cum venissent ad mediū ciuitatis, interfecit eos
Ismael, & c. Ibi enim dimiserat homines armatos latenter ad hoc
faciendam, & ipse solus vel cū paucis occurrerat illis viris. Cate-
ra patent vsque ibi.

* 1 Noli

MORALITER.

de quo etiam Diabolus delectatur & sic Ismael & Godo-
lia simul comedunt & pascuntur, sed cum Diabolus tra-
hit ipsum ad peccati consensum vel actum tunc interfi-
citur. Per interfectos autem simul cum Godolia intel-
liguntur opera boni viri quæ ipso peccante mortifican-
tu Possunt etiam per istos intelligi illi qui ex lapsu boni
vi accipiunt occasionem peccandi.
5 Secundo autem &c. Sequitur.
6 Venerunt de Si. &c. Per Silo qui interpretatur auulsiō,
religionis professio signatur, per quam homo a seculari
conuersatione totaliter auellitur. Per Sichem qui hume-
ru interpretatur, obedientia signatur per quam hume-
ru ad portandum onera religionis applicatur. Per Sa-
mariam quæ interpretatur custodia, intelligitur obser-
uatiō regularis: & sic per istos octoginta viros vniuersi-
tas religiosorum designatur. Dicuntur autem rasi barba,
pe quod significatur castitas, eo q̄ barba signum est viri
lis: exu: casti verō sunt eunuchi propter regnum cœlorū
catati, vt dicitur Mat. 19. b.
† Et scissis vestibus. Quod est signum mœroris siue lu-
ctus.

ctus. Hebræorum secundo. c. Omnis disciplina in presenti non
est gaudij, sed mœroris. Et competit religiosus. Hierony-
mus ad Riparium. Monachus plangentis habet offi-
cium.
† Et squalentes. per quod designatur asperitas vitæ, quam
religiosi debent deducere.
† Munera habebant. Multiplicis bonæ operationis.
† Et thūs. Deuotæ orationis.
† Vt offer. in. de. Nam illa fieri debet ad honorem Dei &
non ad gloriam mundi.
6 Egressus est &c. Nam diabolus per Ismaelem signatus
aliquando se transfigurat in angelum lucis, vt religiosos
decipiat suis fallacijs, dicens.
8 Veni. ad. Inuitando eos maliciōsē ad viri perfectioris
imitationem, quæ tamen non est imitanda: sicut secunda
collatione Moyſi abbatis, dicitur quod quidam a Diabo-
lo fuit sic deceptus quod per eius exhortationem voluit
immolare filium suum qui secum erat in monasterio,
vt perfectioni Abrahamæ æquaretur: & sic fecisset, nisi puer
fugisset.
† Interf. e. Ist. Diabolus, qui multos interfecit per tales
fraudentias morte culpæ.

A *Decem vi.*
rep. sunt inter eos, &c. habemus thesaur.
 Theſaurus enim in agro, ſpes eſt in penitentia: quæ quia non cernitur, quaſi in terra cordis ſuffocata continetur. Qui ergo theſauroſi agro habuere, ſeruati ſunt. Qui enim poſt in cautela ſua vitium ad lametum redeunt nec capti moriuntur. Cum vero antiquus hoſtis nec in exordio intentionis ferit, nec in itinere actionis intercipit: duriores in fine laqueos tendit, quem tanto nequius obſidet, quanto ſolum ſine remanſiſſe ſibi ad decipiendum videt. Hos namque fini ſuo appoſitos laqueos videbat propheta

a ipſe & viri qui erant cum eo. Decem autem viri reperti ſunt inter eos, qui dixerunt ad Iſmael. Noli occidere nos, quia habemus theſaurum in agro frumeti & hordei & olei & mellis. Et ceſſauit, & non interfecit eos cum fratribus ſuis. Lacus autem in quem proiecerat Iſmael omnia cadauera virorum quos percuffit propter Godoliam: ipſe eſt quem fecit rex Aſa propter Baafa regem Iſrael. Ipſum repleuit Iſmael filius Nathanie occiſis. Et captiuos duxit Iſmael omnes reliquias populi qui erant in Maſphat, filias regis, & vniuerſum populum qui remanſerat in Maſphat, quos comendauerat Nabuzardan princeps militie Godoliam filio Aicham. Et cepit eos Iſmael filius Nathanie: & abiit, vt tranſiret ad filios Ammon. Audiuit autem Ioannan filius Careæ & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malum quod fecerat Iſmael filius Nathanie & aſſumptis vniuerſis viris profecti ſunt vt bellarent aduerſum Iſmaelem filium Nathanie, & inuenerunt eum ad aquas multas quæ ſunt in Gabaon. Cumque vidiffet omnis populus, qui erat cum Iſmael, Ioannan filium Careæ, & vniuerſos principes bellatorum, qui erant cum eo lætati ſunt. Et reuerſus eſt omnis populus quem ceperat Iſmael in Maſphat, reuerſusque abiit ad Ioannan filium Chareæ. Iſmael autem filius Nathanie fugit cum octo viris a facie Ioannan, & abiit ad filios Ammon. Tulit ergo Ioannan filius Careæ, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, vniuerſas reliquias vulgi quas reduxerat ab Iſmaele filio Nathanie de Maſphat, poſtquam percuffit Godoliam filium Aicham, fortes viros ad prælium, & mulieres & pueros & Eunuchos quos reduxerat de Gabaon: & abierunt & ſederunt peregrinantes in Chanaan quæ eſt iuxta Bethleem, vt pergerent & introirent Aegyptum a facie Chaldeorum. Timebant enim eos quia percufferat Iſmael filius Nathanie Godoliam filium Aicham, quem prepoſuerat rex Babylonis in terra Iuda.

phera cum dicebat. Ipſi calcaneum me obſeruabunt. Per calcaneum enim qui finis eſt corporis, terminus ſignificatur actionis. **b** Tulit ergo Ioannan filius Careæ & omnes principes bellatorum qui erant cum eo vniuerſas reliquias &c. Hanc ſagam reliquiarum, tranſitum contra verbum domini in Aegyptum quod Ieremias legat narratiue hic rexit, loquitur Iſaias per dixit centum ſcilicet quinquaginta annis, qui ſerunt inter Iam & Ieremiam diebus. *Vt filij deſerunt dicis dominus, vt ſanctis conſilium & non ex &c.*

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Noli occidere nos, quia habemus theſaurum in agro frum. &c. Q. d. tibi erit neceſſarius, & inuenire non poteris, niſi in dicauerimus.
 2 Lacus autem in quem proie. Iſma. omnia cada. &c. Ipſe eſt quem fecit Aſa rex propter Baafa, ſicut habetur. 3. Reg. 15. Baafa rex Iſrael cepit adificare Rama, vt nullus poſſet egredi ſecurè de regno Iuda propter quod Aſa miſit manera regi Syriæ vt inuaderet regem Baafa quod & fecit, propter quod Baafa fuit compulſus dimittere adificia Rama, & tunc Aſa conuocato toto populo ſuo ex lapidibus & lignis diſt. adificium ſecit fortalitia ad muniendum ſede Baafa: & tunc etiam fecit illum lacum ad locum Maſphat fortificandum.
 3 Et capti. du. &c. Hoc videtur contradicere ei quod ſupra dictum eſt, quod interfecerat iam ante omnes qui erant cum Godolia in Maſphat, propter quod dicendum quod ibi per Maſphat intelligitur illud fortalitium præciſè ubi erat Godolias filius Aicham: hic autem territorium quod erat circa illud fortalitium ubi manebant alii qui Iudæi qui non fuerunt cum Godolia interfecit. Cætera patent.
 4 Audiuit autem. Hic conſequenter deſcribitur ipſius Iſmaelis inſecutio. Et patet litera vſque ibi.
 5 Et inuenerunt eum ad aquas multas quæ ſunt in Ga

- baon. Licet Gabaon ſit in monte in quo non ſunt aquæ in abundantia, tamen deſubtus erat vallis magna in qua erant iſtæ aquæ.
 6 Cumque vi. omnis populus. Lætati ſunt pro ſua liberatione de manibus Iſmaelis ipſo fugiente ſecundum quod dicitur poſt.
 7 Fugit cum octo viris. Duo. n. de decem principalibus ſecum adduxerat, fuerant interfecit.
 8 Tulit ergo. Hic conſequenter ponitur populi trepidatio. modo iſte timor deſcribitur, ſecundò Ieremias conſilium querit timor conſiliatiuus factus, vt dicit Philoſoph. 2. Rethoricæ. *Secunda pars incipit in principio ſequentis capituli. Circa primum ſcietur quod ideo timuit populus remanere in terra Iuda, ne propter Jeſionem Godoliam qui tenebat ibi locum regis Babylonis, vt conſilium Chaldæi & interficeret totum populum reſiduum, imponentes ei Godoliam homicidium. Et patet litera paucis exceptis.*
 9 Quas reduxerat &c. Et hic eſt punctus. Et quod ſequitur
 10 De Maſphat. Non ſignificat locum vnde Ioannan exiit, quia non reduxit eas de Maſphat, ſed de Gabaon, vt dictum eſt, & ideo Iy de Maſphat, ſignificat locum vnde erant ille reliquias quia erant de terriorio Maſphat, vt prædictum eſt.
 11 Quos reduxerat. ſ. Ioannan filius Careæ & ſocij eius.
 12 Vt perge. & intro. Aegypt. Rex. n. Aegypti erat ad ſarinius regis Babylonis, & ideo credebant ibi eſſe ſecuri.

* CA

MORALITER.

- * 1 *Decem aut. &c.* Per illos decem viros, qui euaserunt mortem eo quod habebant theſaurum in agro, ſignatur religioſi literati & discreti theſaurum ſacræ ſcripturæ habentes: & ſic non credunt omni ſpiritui, ſed probant ſpiritus vtrum ex Deo ſint, ſecundum conſilium beati Io. 1. canonica. c. 4.
 4 *Aud. aut.* Per illum autem & alios bellatores ſecum exi-

ſtentes, ſignatur bonus doctor, vel prælatus & eorum diſcipuli boni qui audito animarum damno per deum & nem procurato vadunt ad bellandum contra eum de ſuos ſatellites gladio ſeruicæ prædicationis & ſagittæ uotæ orationis. de qua dici poteſt illud, 4. Reg. 13. c. 17. ta ſalutis domini contra Syriam, id eſt, contra dæmonis ſuperbiam, nam Syri ſublimis interpretatur. *I* *Abolo dicitur Iob 41. d. Omne ſublime vi acceſſe eſt rex ſu- nes filios ſuperbie.*

MORALITER.

ADDITIO I.

In cap. 41. ubi dicitur in postilla: Propter quod dicendum, quod adolias, &c.

Quod Godolias destructionem tēpli edificasset in Masphat altare mini, nullo modo videtur di. Edun: Tum quia de tali edificatione illa fit hic mentio, nec in 4. Reg. nec in 2. Paralip. Tum quia post edificationem templi prohibitum erat sacrificare seu edificare altaria nisi in loco templi, ut habetur Deut. 16. c. & in alijs locis, & ideo dicendum quod hoc quod dicitur hic ut offerrent in domo domini, intelligitur de domo domini in Ierosolyma: quæ licet scirent eam iam destructam, erat tamen apud eos celebris & veneranda, sicut domus emini, prout etiam hodie ad illum locum peregrinantur, & libenter ibi offerrent si permitterentur a Saracenis.

REP. In cap. 41. ponit postil. Godoliam in Masphat edificasse are, ubi templo combusto ipse & alij obtulerunt suas deuotiones. Burg.

Burg. dicit hoc nullo modo dicendū, utēs argumento sibi & Vvikef familiari, quia inquit in scripturis non fit mentio. Secundo arguit ex Deut. ubi post edificationem templi prohibetur sacrificari in alio loco præterquam Ierosolymis. Hic videtur dicendum, quod non oportet eundem modum viuendi seruare tempore pacis & persecutionis. Tempore enim pacis dictum est apostolis. Nihil tuleritis in via, tempore persecutionis dispensatiue, ut dictum est. Sed nunc qui habet tunicam tollat simul & pallium. Ita tēpore pacis non licebat extra templum altare constituere, tempore transmigrationis potuit licere, non ad sacrificandum in illo sed pro deuotione offerenda. Nec oportuit de huiusmodi opere indifferenti in scriptura multam fieri mentionem. Per hoc patet ad motina Burg. Circa residuum huius libri nihil facit Burg. pertractatione dignum. Et circa librum Thienorum Burg. commendat dominum & fratrem, Aureoli contra postil. tamen nihil tangit in singulari.

CAP. XLII.

Ad oratio. Theod. Ecce quidem supicant, cupientes scire quid agendam sit: sed more suo non credunt legibus diuinis contradicunt. Attamen propheta se applicat urū pronittit, at illos iussis non adhibuitur animimum.

Voci Domini. Idem. Verba que pietatis plena: sed verbis non cononant opera. Non nim propheta responsum accepit, nisi certis diebus transactis, responsonis autem dilationem existimo ellisse in vtilitatē ostulantium, vt cognoscerent Deū x suscepisse prophetæ supplicationem.

Accesserunt omnes principes bellatorum, & Ioannan filius Chareæ & Ieconias filius Ozia, & reliquum vulgus à paruo vsq; ad magnum, dixeruntque ad Ieremiam prophetam.

Cadat oratio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis ad dominum Deum tuū pro vniuersis reliquijs istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuetur: & annūciat nobis dñs Deus tu⁹ viā per q̄ pergamus, & verbum qd̄ faciam⁹. Dixit aut̄ ad eos Iere propheta: Audiui. Ecce ego oro ad dñm Deū vestrū secundum verba vestra, oē

CAP. XLII.

verbum quodcunque responderit mihi indicabo vobis, nec celabo vos quidquam & illi edixerunt ad Ieremiam: Sit dominus inter nos testis veritatis, & fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit dominus Deus tuus ad nos sic faciemus, siue bonum est siue malum. Vocidomini Dei nostri ad quem mittimus te obediemus, vt bene sit nobis cum audierimus vocem domini Dei nostri. Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum domini ad Ieremiam. Vocauitque Ioannan filium Chareæ & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, & vniuersum populum à minimo usque ad maximum, & dixit ad eos: Hęc dicit dominus Deus Israel ad quem misistis me, vt prosternerem preces vestras in conspectu eius. Si quiescentes manseritis in terra hac edificabo vos, & non destruam: plantabo, & non euellam. Iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. Nolite timere a facie regis

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLII.

Accesserunt. Licet populus vellet in Aegyptum fugere, tamen prius voluerunt consilium Ieremie querere. Propter quod diuiditur in duas partes, quia primò ponitur populi petitio, secundò Ieremie responsio, ibi: Dixit autem. Sententia primę partis patet vsque ibi.

Cadat orat. Id est humiliter te deprecamur, vsque ad pedum scula.

Et ora pro nobis, &c. Et patet litera.

Dixit autem, &c. Hic consequenter ponitur Ieremie responsio. Et diuiditur in duas partes, quia primò querit eorum assensum, secundò explicat eis domini responsio ibi: Cum autem completissent. Quęsivit autem Ieremias assensum populi, vt faceret promissum & sine rebellionē aliqua domini responsio sibi fiendum: quia minus malum est consilium domini non querere, quam quęsitum & datum respuere, propter quod dicit saluator Luc. 12. f. Seruus qui inuit voluntatem dñi sui & non fecit, vapulabit multis, & populus non solū assensit, sed assensum iuramento firmavit dicēs. Sit do. Iurare enim est Deum testem inuocare. Si non iux. subintelligitur, puniat nos secundum seueritatem sue

sue iustitię, si non sic fecerimus.

7 Siue bo. Id est, prosperum.

8 Siue ma. Id est, asperum: ita quod non accipitur hic pro malo culpe, sed pna: sicut medicina amara suscipienda est propter sanitatem inde consequentem.

9 Cum autem completi. Hic consequenter Ieremias explicat diuinum responsio sibi factum. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur huius responsio explicatio, secundò eius refutatio. c. se. Circa primum sciendum, quod responsio domini stat in hoc quod primò promittitur eis bonum si in terra Iuda remanserint, secundò predictum malum si exierint, ibi: Si autem dixeritis. Circa primum premittitur tempus diuini responsio, cum dicitur: Cum autem, &c. Sic etiam in Hebręo, & ideo aliqui libri male habent: Septem, ex hoc patet, quod Ieremias querendo diuinum responsio orauit decem diebus, quia audita petitione populi respondit supra. Ecce ego oro, &c. q. d. ex nunc incipiant orare pro vobis. Cetera patent vsque ibi.

10 Vt prosternerem preces vestras. Id est, preces meas pro vobis. Cetera patent vsque ibi.

11 Iam enim placatus sum super malo, &c. Loquitur Deus de seipso ad modum hominis irati, qui quando vindictam intulit, placatur. Cetera patent in litera.

* I Si autem

MORALITER.

Et accesserunt omnes principes, &c. Per illos qui rogauerunt Ieremiam vt consuleret pro eis dominum promittentes, quod facerent secundum eius consilium, & tamen non fecerunt, sed eius contrarium imponentes ei falsitatem,

tem, sicut patet in textu, signantur illi, qui accedunt ad bonum confessorem & discretum, vel ad consiliarium bonum pro salute animę suę, & tamen eius audito consilio eis displicenti retrocedunt imponentes confessori vel consiliario ignorantiam vel affectionem peruersam, vel aliam huiusmodi falsam excusationem.

A Babylonis, quem vos pauidi formidatis. Nolite metuere cum dicit dominus, quia vobiscum sum ego, ut saluos vos faciam, & eruam de manu eius: & dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra. Si autem dixeritis vos, non habitauimus in terra ista, nec audiemus uocem domini Dei nostri dicentes. Nequaquam, sed ad terram Aegypti pergemus, ubi non uidebimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus & famem non sustinebimus, & ibi habitauimus, propter hoc nunc audite uerbum domini reliquiæ Iudæ. Hec dicit dominus exercituum Deus Israel. Si posueritis faciem uestram, ut ingrediamini Aegyptum, & intraueritis, ut ibi habitetis: gladius quem uos formidatis, ibi comprehendet uos in terra Aegypti, & facies pro qua estis solliciti, adhærebit uobis in Aegypto, & ibi moriemini. Omnesque uiri qui posuerint faciem suam, ut ingrediantur Aegyptum, ut habitent ibi, morientur gladio & fame & peste. Nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali quod ego

afferam super eos, quia hæc dicit dominus exercituum Deus Israel. Sicut ¶ conflatu est furor meus & indignatio mea super habitatores Ierusalem, si ¶ conflatu est indignatio mea super uos, cum ingressi fueritis Aegyptum, et eritis in iusurandum, & in maledictum, & in opprobrium, & nequaquam ultra uidebitis locum istum. ¶ Verbum domini super uos reliquiæ Iudæ: Nolite intrare Aegyptum. Scientes scietis, quia obtestatus sum uobis hodie, quia decepistis animas uestras. Vos enim misistis me ad dominum Deum uestrum, dicentes: Ora pro nobis ad dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quecunque dixerit tibi dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. Et annunciaui uobis hodie, & non audistis uocem domini Dei uestri super uniuersis pro quibus misit me ad uos. Nunc ergo scientes scietis, quia gladio & fame & peste moriemini in loco ad quem uoluistis intrare, ut habitaretis ibi.

NICOLAUS DE LYRA.

- * **1** Si autem dixeritis vos non habitabimus. Hic consequenter ponitur comminatio mali, si recesserint, & primo ponitur hæc comminatio, secundo adducitur ad idem ratio, ibi: Vos enim. Sententia primæ partis patet usque ibi.
- 2** Vbi non uidet. &c. Quia Aegyptus est terra pacifica et secura.
- 3** Et clangorem tubæ, &c. qui fit ad excitandum homines ad arma.
- 4** Et famem non sustinebimus, quia terra est fertilis. Et subditur postea comminatio pœnæ in contrarium, cum dicitur:
- 5** Gladius quem uos formidatis. Scilicet regis Babylonis.
- 6** Ibi compr. uos. Quia postea quasi per quinque annos vel circiter rex Babylonis vastauit Aegyptum, & sibi subiugauit, ideo subditur.
- 7** Et fames pro qua estis solliciti, adhærebit uobis. vastatis bonis Aegypti.
- 8** Omnesque uiri qui posuerint faciem suam. Id est, firmiter

miter posuerint se ad ingrediendum Aegyptum.

- 9** Sicut conflatu est furor meus. i. totaliter positus.
- 10** Super habitatores Ierusalem. Sic conflatu est indignatio mea super uos in Aegypto.
- 11** Et eritis in iusurandum. Scilicet execrationis dicendo. Ita male contingat mihi sicut Iudæis ingredientibus Aegyptum, non fecero hoc vel illud.
- 12** Et in stuporem. pœnæ magnitudine mali uobis futuri.
- 13** Et in maledictum. Ita quod aliquis maledicens alicui pernet uos in exemplum dicendo: Maledicat tibi Deus sicut illis Iudæi. Cetera patent.
- 14** Vos enim misistis me ad dominum. Hic consequenter adducitur ratio ad prædicta, quæ assumitur ex hoc, quod rogauerunt remiam de querenda domini uoluntate, promittentes & astringentes se iuramento uerbum domini simpliciter facere, ut patet ex prædictis, et ideo grauius erat retrocedere, quam si non petiissent & se taliter astrinxissent. Et ex istis patet sententia.

CAP. XLIII.

Factum est autem cum compleisset Ieremias loquens ad populum uniuersos sermones domini Dei eorum pro quibus miserat eum dominus Deus eorum ad illos, omnia uerba hæc dicit Azarias filius ¶ Osiæ & Ioannan filius Chareæ, & omnes uiri superbi

† Iosif.

superbi dicentes ad Ieremiã: Mendacium tu loqueris. Non misit te dominus Deus noster dicens: Ne ingrediamini Aegyptum, ut habitetis illic, sed Baruch filius Neriæ incitat te aduersum nos, ut tradat nos in manus Chædæorum, ut interficiant nos, & traduci faciant in Babylonem. Et non audiuit Ioannan filius Chareæ, & omnes principes bellatorum, & uniuersus populus uocem domini, ut manerent in terra Iudæ: sed tollens Ioannan filius Chareæ,

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XLIII.

- * **1** Factum est. Postquam posita est diuini responsi explicatio. Hic consequenter ponitur eiusdem refutatio. Et diuiditur in duas partes quia primo hæc refutatio ponitur, & secundo pœna sequens subiungitur, ibi: Et factus est. Prima pars patet usque

Diuisio.

usque ibi.

- 2** Omnes uiri superbi. Quia rebellabant uerbo domini.
- 3** Sed Baruch filius Neriæ incitat te. Ieremias enim erat gnæ sanæ & authoritatis, & id. o dictum Ieremiæ quod dicebat falsum, retorquebant in malitiam Baruch qui tamen erat innocens. Cetera patent usque ibi.

* **1** Et tulit

MORALITER.

† **1** Factum est autem, &c. Sequitur. Sed tollens Ioan. &c. Per illos qui non acquieuerunt uerbo domini ex ore Ieremiæ: sed contrarium facientes recesserunt de Iudæa, quæ confessio vel laudatio interpretatur & conuenit statui gratiæ, & ingressi sunt Aegyptum, quæ tenebra interpretatur: propter quod conuenit statui culpæ, signantur illi qui

qui cadunt a gratia in culpam Diabolo suggerente. I hoc quod Ioannan & alij principes duxerunt secum Aegyptum alios omnes viros & mulieres quoscunque potuerunt inuenire, signatur quod peccatores obliuiscuntur secum trahunt alios quantum possunt ad tenebras periti, sicut è contrario homines boni student secum trahere alios ad opera meriti Psal. 17. Cum sancto sanctus eris, & in peruerso, serueris.

† Sum

A tharex, & vniuersi principes bellatorum vni-
 terios reliquiarum iuda, & qui reuerti fue-
 rint de cunctis gentibus ad quas fuerant an-
 t dispersi, vt habitarent in terra iuda, † viros
 & mulieres & paruulos & filias regis, & oem
 animã quã reliquerat Nabuzardan princeps
 militie cum Godolia filio Aichan filij Saphã,
 & tulit Ieremiã prophetam & Baruch filium
 Neria, & ingressi sunt in terrã Aegypti, quia
 non obedierunt voci domini. Et venerunt vs-
 que ad † Daphnis. Et factus est sermo domini
 a Ieremiã in Daphnis, dicēs: Sume in manu
 tua lapides grandes, & absconde eos † in cyptra
 quæ est sub muro latericio in porta domus
 Parazonis in Thãnis, cernentib. viris Iudæis

6 & dices ad eos: Hæc dicit dominus exerci- D
 tuum Deus Israel. Ecce ego mittam & assu-
 mam Nabuchodonosor regem Babylonis
 7 feruum meum, & ponam thronum eius su-
 8 per lapides istos, quos abscondi, & statuet
 folium suum super eos. Veniensque percu-
 9 tiet terram Aegypti, quos in morte in mortẽ,
 & quos in captiuitate in captiuitatem: &
 quos in gladio in gladium. Et succedet ignẽ
 10 in delubris Deorum Aegypti: & comburet
 11 ea, & captiuos ducet illos, & amicietur terra
 12 Aegypti sicut amicitur pastor pallio suo, &
 13 egredietur inde in pace. Et conteret statuas
 14 domus solis quæ sunt in terra Aegypti, & de-
 15 lubra Deorum Aegypti comburet igni.
 16
 17

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et tulit Ieremiam prophetam Baruch. *† si enim non ibat
 voluntarie, sed coacti a principibus bellatorum & populo.*
 2 Et venerunt vsque ad Daphnis. *Nomen est ciuitatis famo-
 sa in Aegypto.*
 3 Et factus est. *Hic consequenter pena debita subiungitur, &
 primo propter peccatum inobediẽtia, secundò propter peccatum ido-
 latria ca. seq. Primum ostenditur sensibili signo, cum dicitur.*
 4 Sume. &c. sub muro lateri. &c. *In Hebræo habetur. In lu-
 to latericio, idest, in luto disposito ad faciendum inde lateres.*
 5 Cernentibus viris Iudæis, *vt cum completum fuerit sint
 m. res quod predictum est eis.*
 6 Ecce ego mittam & assumam Nabuchodonosor. *Insti-
 gado eum ad veniendum contra Aegyptum.*
 7 Seruum meum. *hoc dicitur, quia erat executor diuine iu-
 sticie.*
 8 Et ponam thronum eius super lapides istos. *Idest super
 lum ubi sunt lapides isti, vel prope: quia frequenter in Hebræo po-
 nur, super pro iuxta: Sicut dicitur communi sermone quod Rotho-
 ngus est super sequanam. Dicunt autem aliqui expositores catholi-
 c quod Iudæi contra Ieremiam concitati propter verba ista cum il-
 li lapidibus interfecerunt eum: & in hoc sequuntur Epiphanius
 qui*

qui hoc & plura alia dixit de Ieremia, sed hoc nõ habetur ex textu, E
 nec ex Iosepho. Rab. Sal. etiam sentit contrarium, vt videbitur capi-
 tulo sequenti.
 9 Quos in mor. &c. quia aliquos interficiet & aliquos capti-
 uabit.
 10 Et succedet ignem in delubris. *Idest, in templis. Et di-
 cuntur delubra a deleo. les, quia ibi delentur peccata secundum erro-
 rem Gentilium.*
 11 Et captiuos du. *idest, Aegyptios.*
 12 Et amicietur. *idest, inuoluetur.*
 13 Terra Aegypti. *Multitudine exercitus regis Babylonis, ita
 non poterit resistere. In Hebræo habetur. Et amiciet terram
 Aegypti. idest, inuoluet.*
 14 Sicut amicitur. *idest, inuoluitur.*
 15 Pastor pallio suo & egredietur inde, &c. *Pastor enim
 transferens gregem de vno loco ad alium, inuoluit pallium suum, et
 portat super humerum: & per hoc designatur quod rex depra-dabi-
 tur bona Aegyp. i. portans ea ad terram suam ideo subditur.*
 16. Et egredietur. *i. sicut victor cui non potest resisti.*
 17 Et conteret sta. domus solis. *idest, templum in quo coleba-
 tur sol, quod erat in ciuitate Heliopoleos, Gen. 41. sic nominata ab
 Helios, quod est sol, & polis ciuitas: & de ea dicitur Isa. 19. c. Et ci-
 uitas solis vocabitur vna.*

MORALITER.

† Sumẽ in manu tua lapides gran. &c. Per illos lapides absco-
 ndos in crypta signantur peccatores obdurati in culpa, ideo

ideo rex Babylonis, idest, Diabolus super eos solium suũ
 collocat, nam in talibus regnar, & sicut sunt ei subiecti in
 culpa, sic ei subijcientur in pena.

CAP. XLIII.

C A P. XLIII.

¶ **V**erbum. * Theo-
 doretus. Cæ- a
 reum perhumanus
 Dominus Iudæos
 eam nihilominus
 laborantes incredu-
 lite, rursus ad-
 hor.

¶ **V**erbum quod factum est ad Ieremiã & ad om-
 nes Iudæos qui habitabant in terra Aegypti
 habitates in Magdalo, & in † Taphnis & in
 † Memphis & in terra Phatures dicens: Hæc di-
 cit dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis oẽ malũ

hortatur, vtens mi-
 nisterio prophetæ
 primum repetit cala-
 mitates quibus affli-
 cta est Iudæa, ppter
 iniquitatem incola-
 rum. Deinde cõqua-
 ritur de illis ipsis vt
 qui similia perpe-
 trent, † Thannis.

NICOLAUS DE LYRA.
C A P. XLIII.

¶ **V**erbum. Hic consequenter ponitur comminatio pene
 pro peccato idololatriæ. Et diuiditur in duas, quia pri-
 mò ponitur dicta comminatio, secundò populi obstina-
 tio, ibi: Responderunt. Prima adhuc in duas, quia
 primò

primò arguitur culpa, secundò subditur pena, ibi: Ideo hæc. Circa
 primum ponitur locus, cum dicitur.
 2 Habi. Nomina sunt villarum in quibus habitabant Iudæi, qui
 transfugerant in Aegyptum, vt dictum est. ca. p. c.
 3 Vos. Quasi dicat ex eo quod vidistis sensibilibus pœnam quam
 intuli Ierusalem & terræ iuda propter peccatum idololatriæ, debe-
 retis esse correcti.

* 1 Et misi,

MORALITER.

† **V**erb. quod factum est in Magda. quæ interpretatur iniqui-
 tas magnitudo, ideo per eam superbia signatur quæ
 accurrit in omni peccato.
 † Et in Taphnis. quæ interpretatur mandans humilia
 ppter quod auaritiã signat quæ magnitudinem sta-
 tu non quærit sed prauitatem, vt de pecunijs faciat ma-
 gum aceruum.

† Et in Memph. quæ ex ore interpretatur, propter hoc
 per eam gula signatur.
 † Et in ter. Phat. quæ decepti conculcatio interpretatur,
 ideo per eam luxuria designatur. Eccl. 9. c. Mulier fornicaria
 quasi stercus in via conculcabitur. Igitur habitates in Magda-
 lo, sunt inaniter gloriosi, in Taphnis verò cupidi & aua-
 ri: in Memphis autem gulosi, & in terra Phatures luxu-
 riosi: & de istis dicitur infra in eorum persona.
 † Vt sacrificemus

† Et

† Vt sacrificemus

Erent, & pro
A uocent irā
huinam.

a Quare vos
fecistis, &c.

* Idem. Re
uocat illis
in mētem,
ut pote recē
tem haben
tib. memo
riam, & ma
la quæ com
missa sunt
a patribus
eorum, &
regibus nec
non a ma
gnatibus &

B illatas illis
propterea
quassibet af
flictiones.

Et his subij
cit commi
nationē, se
ipsū vocās

† placeis.
Dominum

† mea.
exercituū,

& Deum
Israel: ut cū
potētia ma
gnitudinē

audierint,
& curam
quā de ma
ioribus ha
buit, intelle
xerint, con
uertātur &

C timeant.

b Ecce con
stituo vultum
meum contra
vos. Septua
ginta.

* Idem. In
dignārium
propriū est
toruē intue
ri fixum ta
men habere

† De nostro.

oculum,
& diutius
eos inspicere,
qui lacel
sunt.

istud quod adduxi super Ierusalem & super omnes vrbes Iuda, & ecce sunt desertæ hodie & non est in eis habitator propter malitiā quā fecerunt ut me ad iracundiā prouocarēt & irent, & sacrificarent, & colerent

† Clementiam in uisitando & vigilantiā ac steterunt in eadem pro hereticis.

Deos alienos, quos nesciebant, & illi & vos & patres vestri. Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas, de nocte confurgens mittensq; & dicens: Nolite facere verbū abominationis huiusmodi quam audiui. Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam ut conuerterentur a malis suis, & nō sacrificarent dijs alienis. Et † cōflata est indignatio mea & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iuda & in plateis Ierusalem & versa sunt in solitudinem & vastitatem secundū diem hanc. Et nunc

a hæc dicit dñs exercituū Deus Israel. Quare vos † fecistis malū hoc grande cōtra animas vestras, ut intereat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuū, prouocantes me in operibus manuum uestrarū sacrificando dijs alienis in terra Aegypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & dispercatis & sitis in maledictionem & in opprobriū cunctis gentib. terræ? Nunquid 3 oblitū estis mala patrū uestrorum & mala regū Iuda, & mala vxorum, eorum, & mala uestra & mala vxorū uestrarum, quæ fecerunt in terra † Iuda, & in regionibus Ierusalem? Nō sunt † mundati vsq; ad diem hanc: 4 & non timuerunt & non ambulauerunt in lege † domini in præceptis meis quæ dedi corā vobis & corā patribus uestris. Ideo hæc dicit domi-

b nus exercituū Deus Israel: † Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malū, & disperdam omnē Iudā, & assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas ut ingrederētur terrā Aegypti & habitarent ibi, & consummentur, omnes in terra Aegypti, & cadēt in gladio & in fame, et consummentur a minimo vsque ad maximū in gladio et fame morientur, et erunt in iusiurandum, et † in miraculum, et in maledictionem, et in opprobrium. Et visitabo super habitatores terræ Aegypti, sicut, visitauit super Ierusalem in gladio et fame et peste, et non erit qui effugiat et sit

c reliduus de reliquijs Iudæorum qui vadunt ut peregrinentur in terra Aegypti, et reuertantur in terram Iuda ad quam ipsi eleuant † animas suas, ut reuertantur et habitent ibi. Non reuertentur illic nisi qui fugerint. Responderunt autem Ieremiæ omnes viri scientes, quod sa-

9 sacrificarent vxores eorum dijs alienis, & vniuersæ mulieres quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in terra Aegypti, in Phatures dicentes: Sermonem quem locutus es ad nos in nomine domini † non audiemus ex te, sed facientes faciemus omne verbum quod egredietur de ore nostro, ut sacri-

a Luna aut Junoui, aut Berecinthia, quæ Saturni vxor & mater deorum dicitur.

d ficemus reginæ cœli, & libemus eis libamina, sicut fecimus nos 13

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et misi ad vos, &c. Idest, misi ad vos plures nuncios frequenter, & sollicitè, ad retrahendum vos de idololatria. Cætera patent vsque ibi.

2 Secun. di. Idest, vsque ad hanc diem apparet manifestè vindicta quam intuli. Cætera patent vsque ibi.

3 Nunquid ob. Quasi dicat, Bene deberetis esse memores de pœna quam eis intuli, ut sic in peccatis eos non imitaremmini.

4 Non sunt mun. quia macula remanet in vobis, qui estis eorum filij imitantes eos in malo.

5 Ideo hæc. Hic ponitur comminatio pœnæ. Et patet litera vsque ibi.

6 Qui po. se ad hoc confirmando & alios inducendo.

7 Et con. Quia aliqui tamen euaserunt inde qui non uerant voluntariè, sed magis ab alijs tracti, ut videbitur postea.

8 Ad quam. Sperantes reuerti, aliquando in terram Iuda.

9 Non re. In Hebræo habetur. Nisi Euadentes. Et dicit hic

Rab.

Rab. Sal. quod isti sunt Ieremias & Baruch, qui in destructione Ierusalem habuerunt regem Babylonis propitium, ut dictum est sup. & 38. & similiter quando destruxit Aegyptum inueniens Ieremias ibi & Baruch, fuit eis propitius dimittens eos redire pacificè in terram, probabile tamen est quod cum eis redierint aliqui alij cœderent. Ex hoc patet quod dixi in cap. præc. scilicet quod Rab. Sal. gat Ieremiam fuisse lapidatum in Aegypto, quid tamen circū uerius sit, iudicio aliorum relinquo.

10 Responderunt autē Ieremiæ omnes viri scientes, Hic consequenter describitur populi obstinatio. Circa quod prior dicitur irrationabilis populi responsio, secundò rationabilis dicitur responsionis confutatio, ibi: Et dixit: Sententia primæ partis patet que ibi.

11 Sermonem quem locutus es ad nos, &c. q. d. reputate falsum dicere.

12 Sed facientes faciemus. Absque retinaculo.

13 Ut sacrificemus reginæ cœli. Idest, Lunæ.

* 11

MORALITER.

† 13 Ut sacrificemus reginæ cœli. i. lunæ per quam signatur fortuna,

tuna, eo quod est variabilis sicut illa. Vnde dicit quidam: fortuna fortunæ variatur imagine lunæ. Crescit decrescit & codel

A patres nostri, reges nostri & principes nostri in urbibus Iuda & in plateis Ierusalem: & furati sumus panibus, & bene nobis erat, & malumque non vidimus. Ex eo autem tempore quo clamauimus sacrificare regine cœli, & libare ei libamina & indigimus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus. Quod si nos sacrificamus regine cœli, & libamus ei libamina, nunquid sine viris nostris faciemus ei placentas ad colendum eam, & libamina ad libandum.

B Edixit Ieremias ad omnem populum aduersum viros, & aduersum mulieres & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbum dicens: Nunquid non sacrificium quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos, & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est dominus, & ascendit super eum, & non poterat dominus ultra porra: propter maliciam & studiorum vestrorum, & propter abominaciones quas fecistis? E facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, & eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc. Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis domino, & non audieritis vocem domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis malitiæ, sicut est dies hæc. Dixit autem Ieremias

mias ad omnem populum & ad vniuersas mulieres: Audite verbum domini omnis Iuda qui estis in terra Aegypti, Hæc dicit dominus exercituum Deus Israel, dicens: Vox & vxores vestra locuti estis in ore vestro, & manibus vestris implestis dicentes: Faciamus vota nostra, quæ vouimus, vt sacrificemus regine cœli, & libemus ei libamina. Implestis vota vestra, & opere reperpetraistis ea: ideo audite verbum domini omnis Iuda, qui habitatis in terra Aegypti. Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait dominus, quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi dicentis: Viuit dominus Deus in omni terra Aegypti. Ecce ego & vigilabo super eos in malum, & non in bonum, & consumentur omnes viri Iuda, ui sunt in terra Aegypti gladio, & fame, donec penitus consumantur. Et qui fugerint gladium, reuertentur de terra Aegypti in terram Iuda viri pauci, & scient omnes reliquæ Iuda ingredientium in terram Aegypti, ut habitent ibi cuius sermo compleatur, meus, an illorum. Et hoc vobis signum, ait dominus, quod uisitem eos super uos in loco isto,

us. a placentas ad colendū, &c. Theodoret. Impium quidem factum, sed dictum uerum. in his enim quæ fuerunt exposuimus dixi Deus. Nūc uides quid isti agant? filij eorum colligunt lignum & patres eorum ignem accendant, & mulieres eorum a sugunt farinam unde conficiunt placentas militiæ cœli.
b Viuit

b Viuit dominus, &c. cōtradicit propheta ex sermone domini ne nomen eius uocetur ore Iudæorum in terra Aegypti: quoniam qui contra Dei præceptum illum pertransierant, protectionem domini ibidem habere non debebant. Mystice autem nō uocatur nomen domini ore hæreticorum in terra Aegypti: quia nec sermo eorum nec oratio, dum in errore sunt accepta est Deo.
E
1 Genes. 22. e
Eccl. 1. 5. b
Nō enim est pulchralaus in ore peccatoris.

Qui ergo in errore perueuerint, peribunt gladio districti iudicij. Qui autem relicto errore de Aegypto in terram Iuda redierint poenitentes: & deinceps catholicam fidem tenentes saluabuntur.
b
† festino
Ephree.

† omnes.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et bene nobis erat. In hoc falsum dicunt, vt postea ostenditur.
2 Quod si non sacrificamus. Verbum est mulierum post viros suos loquentium.
3 Nunquid sine viris nostris faciemus. &c. Id est, sine scitu & uoluntate eorum.
4 Faciemus ei placentas. Quasi dicat. Non, sicut exprimitur in lectu precedenti, scientes quod sacrificarent vxores eorum. In Hebræo habetur hic: Faciamus ei placentas ad faciendum ei uulnra. Offerebant enim ei panes rotundos in quibus erat impressa egipti luna.
5 Et dixit Ieremias ad omnem, &c. Hic consequenter ponitur hæc responsionis consutatio, & secundò infertur debita punitione. Dixit autem, Prima pars patet usque ibi.
6 Iorum recordatus est dominus. Scilicet sacrificiorum quæ patres

patres vestri & vos fecistis in Ierusalem. Dicitur enim index iniuste recordari de malis impiorum, quando infert debitum supplicium.
7 Et non poterat dominus, &c. Id est, mala uestra dissimulare absque punitione.
8 Sicut est dies hæc. Id est, ita clarum est hoc, sicut hæc dies, & sic patet consutatio responsionis prædictæ, quia ex sacrificijs idolorum non habuerunt prosperitatem, sed maximam aduersitatem.
9 Dixit. Hic consequenter infertur debita punitione, & patet littera usque ibi.
10 Ecce ego iuravi in nomine meo magno. Quia non habuit maiorem, se per quem iuraret: ideo iurauit per nomen suum, sicut & Gen. 22. c. Per memetipsum iuravi dicit dominus, &c.
11 Ecce ego uigilabo super. Id est, cito in lucam super eos malum parare.
12 Et scient omnes. per pœnã experientiam, qui habent modo oculos clausos per culpam. Cetera patent.

* 1 Verbum

MORALITER.

† eodem sistere nescit. Omnes autem prædicti in cultu fornicationis sunt occupati, nam ad quærendum bona fortuna sunt totaliter intenti. Quæ bona sunt excellentiæ mundi, quantum ad superbos, diuitiæ temporales, quantum ad cupidos & auaros, delicta carnales, quantum ad

gulosos & luxuriosos. Cum istis autem habitabat Ieremias, non tamen communicans operibus eorum malis, sed magis eos reuocans ab eis, propter, quod dixit. inf.
† Hæc dicit dominus. Et sequitur.
† Consumentur omnes viri Iuda. Per istas Pœnas corporales signantur inferni pœnæ multiplices, quas incurrunt prædicti peccatores.

† Verbum

A *a Ephrec. * Theodoretus. Vocat Ephree Pharaonem, vt doceat eum habere hoc nomen proprium, nomen autē Pharaonis significat dignitatem regiā. Quomodo nostros Im-*

co isto, vt sciatis quia verē complebuntur sermones mei contra vos in malum. Hæc dicit dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regem Aegypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedechiam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

Imperatores appellamus, Tyberiu Cæsar, Claudiu Cæsar, in quo alterum quidem est nomen proprium: alterum pertinet ad ordinem regium.

a Ver.

A D D I T I O.

In capitulo 44. *Vbi dicitur in postilla. Vt sacrificemus reginæ cœli.*

vbi

tibi nos habemus hoc loco: Vt sacrificemus reginæ cœli. Hebr. eo habetur. Operi cœlesti seu cœlorum, quod non est intelligendum de luna tantum, sed de constellatione siderum, prout d. Elum fuit supra. cap. 7. in Additione. 2.

C A P. X L V.

C A P. X L V.

B *a* **V** *Erbum quod locutus est Ieremi. &c. Rudis adhuc in tolerantia passionum quas experturus erat Baruch, expauit captiuitatis calamitatē quæ tempore Ioa-chim filij Iosæ regis Iuda imminēbat, vnde conqueritur dolorem additum dolori suo, cui responsum est à domino quia superfluè quærat sibi pacem, cum totus populus laboret sub fasce tribulationū.*

B *a* **V** *Erbum quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Nerix cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremiæ anno quarto Ioa-chim filij Iosæ regis Iuda dicens: Hæc dicit dominus Deus Israel ad te Baruch.*

B *a* **V** *Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit dominus † dolorem dolori meo. Laboraui in gemitu meo, & requiem non inueni. Sic dices ad eum: Hæc dicit dominus: Ecce quos ædificaui, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & vniuersam terram hanc. Et tu quæris tibi grandia? Noli quærere, quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait dominus:*

C *Significat autem eos qui in pressura tribulationum, vel persecutionum, quibus in præfenti ecclesia grauatur pusillanimitate titubant, quærentes consolationem, quæ in futuro promittitur. Vnde: Vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.*

C *rò de te sollicitus ero, & dum vliscar de his, tibi consolationem afferam: & vbicunque degas, prouidentur mihi experire. Quamobrem docet nos, qui ista accipimus, non iniquè ferre, cum molestum quidpiam bis accederit.*

* Theo-

a Quo

NICOLAUS DE LYRA:

C A P. X L V.

- 1** *V* **Erbum quod locutus est Ieremias. Hic ponitur quoddam correlarium, & refertur istud factum ad tempus præcedens, cum dicitur.**
- 2** *Anno quarto Ioa-chim filij Iosæ. Et sic patet, quòd istud fuit autē destructionem Ierusalem per 18. annos quia Ioa-chim regnauit vndecim annis, & anno vndecimo Sedechiæ quarto mense capta fuit Ierusalem, vt dictum est supra, 39.*
- 3** *Hæc dicit dominus Deus Israel. Hic dicit Ra. Sa. quòd iste Baruch ferebat molestè, quòd ipse non erat assecutus spiritum prophetiæ, quia diu seruierat Ieremiæ, sicut Iosue minister Moysi, & Elias minister Eliæ consecuti fuerunt donum prophetiæ, & sic exponit quod subditur.*
- 4** *Dixisti. Tu Baruch.*
- 5** *Væ. Dolebat enim de incarceratione Ieremiæ, quia tunc erat reclusus, vt dictum est supra, 36. & de hoc quòd non habebat spiritum*

- rum prophetiæ.*
- 6** *Laboraui in gemitu meo. Propter ista duo.*
- 7** *Et requiem non inueni. Id est, non sum expertus super requiescere spiritum domini, & subditur reprehensio sui dicti, & dicitur in persona Dei.*
- 8** *Ecce quos ædificabo. Id est, populum meum, & te tuum nomini meo dedicatum destruo de propinquo.*
- 9** *Et tu quæris tibi gran. qui vis ieri propheta. Aliqui habent gaudia, & mali, quia litera est corrupta per scriptorem propter similitudinem litterarum.*
- 10** *Noli. quasi dicat magister tuus non quiescui, sed magis d. pheta se excusauit, vt patet in princ. huius libri.*
- 11** *Quia. Captiuitatis & destructionis.*
- 12** *Super. Id est, super omnem hominem de Iudea tamen qui illa de terra loquitur hic scriptura, & inducitur hoc pro ratione quæ debeat cessare à sua petitione, quia spiritus prophetiæ datur pro communi utilitate populi, secundum quod dicitur. 1. Cor. 12. & immineat destructione, & captiuitate populi non debet spiritus prophetiæ postulari.*

* 1

M O R A L I T E R.

1 *Verbum. In hoc ca. reprehenditur Baruch de hoc, quòd minus patienter debito portabat persecutionem Ierem. & suam, maximè quia de propinquo imminēbat perse-*

1 *cutio communis populi qui partim erat occidēdu exercitum regis Babylonis, & partim captiuanus. hoc autem docentur innocentes, patienter tolerat etiam iustè proprias anxietates quando imminet cutio communis populi, cuius sunt pars.*

† 1 Quo

A. & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus

locis ad quaecunque perrexeris.

D.

Quia tu non periclitaberis.

NICOLAUS DE LYRA.

It dabo. i. vitam. & hoc sufficiat tibi. Expositores vero nostri...

tur, supra. 37. & propter ista dicebat: Vae misere. ideo subditur in persona domini: Ecce quos edificavi, ego destruo.

AP. XLVI.

Quod factum est, &c. Iosephus a. Re Aegyptiorum cui fuisse a pugna...

C A P. XLVI.

Quod factum est verbum domini ad Ieremiam prophetam contra gentes: ad Aegyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti...

& pacem habere desiderans prebuit ei tributa que ceperat annis tribus. Tertio vero anno audiens Aegyptios denuo contra Babylonem pugnatos...

uicium imposuit tributum centum talenta argenti: & vnum aurum. Iochim autem pecunias has percoluebat. Iochaz autem in Aegyptum deduxit, qui in ea mortuus est...

finem impositum prophetis de populo, vaticinatur quae ventura sunt alijs gentibus, docens se esse omnium opificem Deum ac Dominum.

Rabanus. Hactenus propheta mixtim de Iuda & Israel, de Chaldaeis, & Aegyptijs pro conuenientia narrationis egit. De hinc aduersus gentes & prouincias, idest, ad Aegyptum Palestinos Moabitas...

Ascen-

F.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XLVI.

Quod factum est verbum domini. Superius Ieremias prophetizauit contra Iudeos principaliter, licet aliqua immiscuerit contra Gentiles...

partes prosequendo patebunt. Incipit autem ab Aegyptijs, & diuiditur in duas partes, quia primo describitur Aegyptiorum destructio, secundo Iudeorum saluatio...

quod factum est. Ista prophetia erat ad consolationem Iudeorum. & ideo facta est contra illas Gentes, quae speciali modo eis nocuerunt: & istae Gentes fuerunt Babylonij, qui populum captiuauerunt...

3 Praepara. Quod proprie est militum. 4 Et clypeum, & procedite ad bellum, &c. qui proprie est perditum tamen frequenter vnum ponitur pro alio. 5 Et procedite, &c. ordinatim per acies distinctas.

MORALITER.

Quod factum est verbum. Sequitur. 3 rep. Per hanc praeparationem ad pugnandum contra regem Babylonis signatur praeparationes hominis ad pugnandum contra Diabolum...

peus sperantibus in se. 5 Et procedit. Constante & intrepide: nam tales timet Diabolus & refugit. 6 Iungite. In Hebraeo habetur. Cingulate equos. nam in bello contra Diabolum corpora quae sunt equi animarum...

† Et

Annunciate Aegy. quasi dicat. Vos qui distis vaticinium vobis nunciate Pharaoni, quia prope est tempus & tumultus belli.

Vocate nomen. Theodoretus. Syrius ista sic interpretatus est. Vocate nomen ipsius, perturbas & transferens tempora. Quondam enim Aegyptiorum imperium potens est, & vicinas gentes perturbabat, multumque res prosperas mutabat in aduersas.

Quoniam sicut Thabor. Hec est ex comparatione locorum frugiferorum, quasi in mari ubi merforu, grandis Aegyptiorum peccatis intelligere solemus. Thabor terminus est Zabuloni, mons in medio Galilee campo, terra rotunditate fulimis: distans a dicefaria. 10. milibus contra orientalem lagam. Qui confluunt quoque inter tribus. Isachar & Nephtalim fuit Carmelus, ubi Nabal Carmelus fuit & nunc villa est Carmel nomine decimo lapide oppidi Chebron, vergens ad orientalem plagam ubi Romanorum praesidium est.

Mystice. autem, quia Thabor veniens lumen, vel ventus, & lux & Carmelus, tenellus aut mollis, siue scientia circuncisionis interpretantur, significant haereticos in lumine secularis scientiae & sapientiae superbientes, vel ludos molles, vel delitiosos in circuncisione carnis gloriantes, qui sub vero Pharaone versantur & Christo seruire volunt, in huius seculi mare demersi, & in damnatione perpetua.

Theodoretus. Quoniam sicut & c. Quasi dicat ne dubitatis: Quemadmodum confitentur omnes absque dubio Thabor esse montem, cumque & Carmelum esse maris proximum ita praedictio continet veritatem.

Vasa transmigratorum. id est, fias apta captiuitati. Memorat enim regiae ciuitatis desolationem. Memphis enim temporibus illis erat vrbs regia quod edocti sumus a diuino

a cussurus terram Aegypti. Annunciate Aegypto, & auditum facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis dicite. **b** sta & praepara te quia deuorabit gladius ea quae per circumituum sunt. **c** Quare computruit fortis tuus? **d** Non stetit, quoniam dominus transiit & subuertit eum. **e** Multiplicauit ruentes, ceciditque vir ad proximum suum. **f** Et dicit: Surge, & reuertamur ad populum nostrum & ad terram natiuitatis nostrae a facie gladii columbae. **g** Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti, tumultum adduxit tempus. **h** Viuo ego, inquit rex, dominus exercituum nomen eius: quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet. **i** Vasa transmigratorum fac tibi habitatrix filia Aegypti: quia Memphis in solitudine erit, & deseret inhabitabilis. **k** Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab aquilone veniet ei. **l** Mercenarij quoque eius qui versabantur in medio eius, quasi vituli saginati versi sunt, & fugerunt simul: nec stare potuerunt, quia dies interfectionis eorum venit super eos, & tempus visitationis eorum. **m** Vox eius quasi aeris sonabit, quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi ligna cedentes succiderunt sal-

1 no Isaias, Deserunt enim, inquit, Principes Taucos, & exaltati sunt principes Memphens.

2 **c** Vitula. Quia Aegyptia plebs in delictis nutrita indomita lasciuia iugum disciplinae recusauit.

3 **f** Mercenarij. Principes Aegyptiorum non pastores, sed mercenarios vocat qui non curam regis habebant, sed auaritia, & luxuria studebant ideo coram hostibus in fugam conuersi sunt.

4 **9** Mystice. autem Mercenarios Aegypti fictos pastores ecclesiae in hoc mundo peregrinantes possumus intelligere, qui lucrum terrenum quaerentes oues sibi commendatas vastatores defendere non presumunt, unde: Mercenarius autem qui non est pastor, cum videt lupum venientem, dimittit oues & fugit.

5 **E** Theodoret. Declarat auxiliatorum imbecillitatem. Nam vitulus saginatus non excolit terram, sed ab alijs comeditur. Eorum quoque fugam narrat.

6 **g** Vox. Non solum historiali Aegypto, iusto Dei iudicio vindicta superuenit, sed & spirituali in die iudicij superuentura est, quam nunc scriptura in toto orbe clara voce futuram pronunciat, unde: bene vox eius aeri sonanti comparatur, quod ceteris metallis sonorus tinniat, & dies iudicij cunctis retro correctionibus fortius sonabit. Tunc enim Deus manifeste veniet, & non silebit. Ignis, in conspectu eius exardebit, & in circumitu eius tempestas ventorum. Tunc angeli properabunt ut colligant de regno eius omnia scadala, & ligna infructuosa securibus validi examinis cedant. Tunc succides saltus inutilis, quia omne lignum non faciens fructum bonum excidetur: & in ignem mittetur. Et multitudo perditorum qui quasi locustae breui volatu se extollunt, in infernum demergent, & tunc patebit confusio omnium carnalium cogitatio, quae voluptatibus seculi innititur, cum Diabolo punientem tradetur, unde: subditur. Confusa est filia Aegypti, & c.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Anun. id est, in ciuitatibus omnibus & locis proclamate, quod omnes praeparent se ad bellum, ideo subditur.

2 Sta & praepara te. quia tamen hoc eis non valuit, ideo subditur Quia deuora gladius ea quae per circumituum tuum.

3 Quare. In Hebraeo habetur: Quare inclinauit cedens ad terram, non potens se sustinere sicut tres putrida: redditur causa Quoniam dominus subuertit eum.

4 Surge & reuertamur ad populum. Sic dicebant illi qui veniant in auxilium Aegyptiorum.

5 A facie gla. id est, exercitus Chaldaeorum sic nominati, eo quod in aliquo eius vexillo erat signum columbae, ut expositores nostri dicunt. In Hebraeo habetur: A facie gladii vinosi. id est, inebriati sanguine occisorum, sicut supra eodem ca. accitur. Deuorabit gladius & inebriabitur sanguine eorum. Ratio diuinitatis huius vera est, quia dictio Hebraica Ionah hic posita aequiuoca est ad vinositatem & columbam, ut dictum est, supra. 25.

6 Vocate no. Ironice dicitur hoc.

7 Tumultum adduxit. id est, tempus a Deo constitutum adduxit multitudinem Chaldaeorum ad te destruendum. In hebraeo habetur: Vocate ibi, scilicet, ad bellum Pharaonem, & est vocatini casus sumus, scilicet belli transit tempus statutum, dicit hic Rab. Sal. quotie statuta debebat egredi rex Aegypti in campum contra regem babilonis, sed non fuit ausus exire: & sic ad derisionem eius

dicitur hic, quod tempus statutum belli transit.

8 Sicut, id est, sicut verum est, quod Thabor est situs in monte, & Carmelus prope mare. sic veniet destructio Aegypti, ideo subditur.

9 Vasa trans. id est, praepara te ad fugam de terra. Sciendum autem, quod scriptura non loquitur hic de Carmelo ubi mansit Nabal, quae est satis longe a mari, sed de Carmelo in quo fuit mansio Eliae, qui est propinquus mari mediterraneo.

10 Vitula & c. Hoc dicitur, quia populus Aegypti erat petularis, & lasciuus.

11 Stimulator ab aquilone. id est, Nabuchodonosor, qui a parte aquilonis intravit Aegyptum, & gladio suo stimulauit eum.

12 Mercenarij quoque. Terra Aegypti est supra mare mediterraneum, propter quod mercatores de extraneis regionibus venientes ibi morabantur ad tempus.

13 Quasi vituli sagina. id est, diuitijs pleni.

14 Versi sunt, & c. & fugerunt unusquisque ad terram suam, propter guerram imminentem, ideo subditur.

15 Quia dies interfectionis, scilicet, quantum ad remanentes in Aegypto.

16 Vox eius. Hic consequenter ponitur Babyloniorum potentia, cum dicitur. Vox eius, id est, fragor, & strepitus exercitus.

17 Quasi aeris so. scilicet, sicut tuba aeris.

18 Et cum securibus. Quasi dicat, sicut ligna non possunt resistere securibus se cadentium, sic nec Aegyptus poterit resistere exercitui Babyloniorum.

A *Et post.* Licet videatur intimare regnum Aegyptiorum non irreparabiliter à Nabuchodonosor esse destructum, cum postea ibi fuerint reges usque ad Augustum, altiori tamen sensu Christiana designat tempora quando Dei cultus in Aegypto huius mundi restitutus est, ad quem exercendum homo natus est, de quo Isaias: *Percutiet dominus. Aegyptum pla. & sa. eam &c.*
B *Et tu. ne. ti. &c.* Hæc promissio non bene conuenit Iudæis: qui toto orbe dispersi consumuntur, nec regnum habent nec sacerdotium.

rum eius, ait dominus: qui supputari non potest. Multiplicati sunt super locustas, & non est in eis numerus. Cõfusa est filia Aegypti, & tradita in manus populi aquilonis, dicit dominus exercituum Deus Israel. Ecce ego visitabo super tumultum Alexandria, & super Aegyptum, & super deos eius & super reges eius, & super Pharaonem, & super omnes qui confidunt in eo, & dabo eos in manus quærentium animarum, & in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruatorum eius. Et post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait dominus. Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israel. Quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ. Et reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum. Et tu noli timere serue meus Iacob, ait dominus, quia ego tecum sum: quia consumam ego cunctas Gentes, ad quas eieci te. Te verò non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

1 Conuenit autem Christianæ genti colligitur de omnibus gentibus. & reuertitur de captiuitate erroris ad terram Ecclesie ubi requiescet in spe & prosperabit successu virtutum nec timebit aduersariis confidens in Deo suo. Non consumetur quidem, sed sicut aurum quod per ignem transit, purgabitur, atque probabitur. Possimus tamen dicere quod generatio super antiqua ante diem iudicij penitus non consumetur. Quia e parte cæcias contigit in Israel, & cum plenitudo gentium intrauerit, tunc omnis Israel saluus fiet.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Multiplicati sunt. &c. In hoc designatur magna multitudo exercitus Babylonis.
- 2 Visitabo super tu. Alexan. Nomen est ciuitatis Aegypti famosæ, in qua erat populus multus, ideo signatur hic per tumultum. In hebræo tamen habetur: Super tumultum. No. Sic enim vocabatur illa ciuitas tempore Ieremie: sed postea per magnum tempus Alexander magnus Aegyptum sibi subiecit, & illam ciuitatem in parte destructam reedificauit & ampliauit & suo nomine denominauit, propter quod translator qui fuit post tempus Alexandri transulit nomen vltimum quod erat & est famosum.
- 3 Et super Deos eius. id est, super idola argentea & aurca, que rapuerunt Chaldæi.
- 4 Et super. quia plures reguli erant sub rege Aegypti.
- 5 Et. qui venerant ad eius auxilium sperantes ab eo auxiliari in casu consilij.

- 6 Et post. Hic consequenter ponitur regni Aegypti preparatio quia licet tunc Nabuchodonosor Aegyptum vastauerit, & nomen regni Iudæ abstulerit, tamen postea fuit ab Aegyptiis habitum, post finem quadraginta annorum, secundum quod habetur Ezechiel 29. Fuerunt etiam ibi postea reges magni et potentes ut patet in lib. Daniel. & Machab. & hoc est quod dicitur: Et post hæc habitabitur sicut in diebus pristinis &c. & patet litera.
- 7 Et. Hic consequenter describitur consolatio Iudæorum, quibus permittitur reuersio a captiuitate Babylonica, cum dicitur: Et tu causa subditur.
- 8 Quia ecce. Et dicitur hoc de iustis illius populi, qui impii fuerunt deleti. Cetera patent vsque ibi.
- 9 Te. totaliter delendo.
- 10 Sed. pænis temporalibus secundum ordinem iustitiæ meæ affligendo.
- 11 Nec. Quasi dicat, quia non es innocens secundum veritatem. Vel sic: Ne iudices te innocentem, sit tibi parcerem.

ADDITIO I.

In capit. 46. Vbi dicitur in Postilla: Et Ammon & Moabitæ.
 De istis consanguinitatibus tam antiquis, seu beneficijs tam longo tempore ante receptis quas postillator allegat, non fit mentio in hoc loco nec in alijs similibus, quia talia non consueuerunt in memoriam reduci, nisi apud reos qui scripturam sacram recipiunt: unde nationes hic expresse reprehenduntur propter vicinitatem, vel saltem humanitatem, quia secundum legem naturæ, homo non debet alterum ledere &c.

ADDITIO II.

In eod. cap. vbi dicitur in postilla. Et tolle resinam. Vbi nos habemus: Resinam. in Hebræo habetur Zori. quod significat Tyriacam, prout dictum fuit supra in additione super e.

ADDITIO III.

In eod. cap. vbi dicitur in postilla. A facie gladij columbæ. In Hebræo in hoc loco proprie dicitur: gladij Ionah, id est columbæ, &c. non autem a facie gladij vinosi; qualiter etiam intelligatur gladius columbæ: vide supra. 25. in additio vltima.

CAP. XLVII.

A *Quod factum est.* &c. Ierem. sicut Isaias & Ezechiel vicinis nationibus plagas venturas prædicat, quia

CAP. XLVII.

Vod factum, est verbum domini ad Ieremiam prophetam contra Palæstinos antequam percuteret Phara Gazá. Hæc dicit do-

quia populum Iudeum infestabant, & in eius aduersitategebant. Palæstini ergo sicut ante Aegyptiis prænunc captiuitatem venturam.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLVII.

Quod factum est verbum, &c. Hic consequenter Ieremias prophetizat contra Philistinos. Et primo ponitur tempus

tempus huius reuelationis cum dicitur. Quod factum. Et dicit Ra. Sa. hoc fuit tempus quo Nabuchodonosor

MORALITER.

† *Quod factum est verbum, &c.* Contra Palæstinos, qui interpretantur ore contudentes & ore contusi: ideo per ipsos

signantur detractores, qui ore suo maledicto contudent famam bonorum, & per hoc ipsi sunt ore contusi. nam os suum maledictum tradentur demonum potestati de ipsis subditur.

† Ecc

at diffi. Ostendit Tyrum & Sidonem ad Palestinos atti-
A ne, licet Tyrus in sortē Nephtalim ceciderit, & Sidon
reminus Chananoꝝ in sortem Aser: sed non cam
pedit, quia hostes expellere non valuit.

b *leli.* In qua habitabant Cappadoces pristinis cultorib.
infectis. Hæc est

teninus Chana-
norum iuxta Ae-
gyptum, cæciditq:
in sortem Iudæ: sed
ca non obtinuit,
qui Enachim, id-
est Gigantes Allo-
phorum fortissi-
mè resisterunt: &
est sive hodie in si-
gn civitas Palæsti-
na quamvis de ea
petatum sit Ga-
zatura est in tumu-
lum æternum. sed
vb prius fuit vix
vll remanent ve-
stigia, in alio enim
loo ædificata est.

c Cappadocię.
* Theodoretus.

Dim interpretare-
m prophetas, o-
stedimus aduenas
querant apud Cy-
pros, & Cappado-
ca quondam habi-
taf in Palæstina.

d *em.* * Theo-
doretus. Quasi di-
cat Antiquo splen-
dor priuaberis. Caluitium autem frequenter indicat
lucem. Rade enim, ait caput tuum & fume in labijs la-
metationem.

ereticis & Schismaticis, & omnibus ecclesiæ hosti-
bus plagam venturam significat, quia Christi confessõ-
ribus præparauerunt insidias, intulerunt bella & incenso-
re diabolo multa psecutionũ genera. Ad extremũ verò
ipfi

ipfi traduntur hostibus sæuissimis & penis perpetuis. In-
D terpretatur enim Philisthæi potione cadentes, Tyrus, an-
gustia, Sidon, venario Alcalon. ignis infamis, Gaza, forti-
tudo eius: Quæ omnia bene conueniunt Antichristo, &
membris eius, qui per superbiam in apostasiam cadens

angustia mentis æ-
fluando, venationẽ
exercet in mundo,
† quos potest de Ec-
clesia rapiendo & in-
terficiẽdo cuius for-
tudo ignis est infa-
mis, idest, concupi-
scentia carnalis. Vn-
de: *Vitus eius in lum-
bis eius &c.* Per libi-
dinem enim carna-
litum mentes exurit
sed nouissimo præ-
cipitabitur.

1 nus: Ecce aquæ ascēdēt ab aquilone, & erūt quasi torrens
inundans & operient terrā & plenitudinē eius, vrbem &
† habitatores eius. Clamabunt homines & vlulabunt oēs
2 habitatores terrę à strēpitu † pompe armorum & bellato-
rũ eius, à commotione quadrigarum eius, & multitudine
3 rotarũ illius. Nō respexerunt patres filios † manibus dislo-
lutis: pro aduentu diei in quo vastabuntur oēs Philistijm,
a & dissipabitur Tyrus & Sidon cū omnib. reliquis auxilijs
b suis. Depopulatus est. n. dominus Palæstinos, reliquias in-
c sulæ Cappadocię. Venit caluitiũ super Gazam, † conticuit
d Afcālō & reliquiæ vallis earum. Vsq̄ quo concideris? O
e mūcro domini, vsquequo. Nō quiesces. Ingredere in vāgi-
nam tuam, refrigerare & filē. Quomodo quiescet cum do-
minus præceperit ei aduersum. Afcalonem, & aduersum
f maritimas eius regiones, ibique condixerit illi.

4 c *O mucro domini.*
5 * Theodoret. Vo-
cauit Nabuchodo-
nosor gladium do-
6 mini, eo enim per-
mittente, fecit ista,
7 & impij de se mu-
tuas soluebant im-
8 pietatis pœnas.

9 f. *Quomodo quiescet
cum dominus, &c.*
10 Quasi dicat. Non po-
11 rest gladius quiesce-
re, nisi domino iu-
bente procul cuius
vindictam exercet
vel: Quasi ex perfo-

na afflictorum ad gladium domini locutus erat, sed hic
respondet in persona sua.

* Theodoretus. Protopopeia vsus est, vt doceret aper-
tius creaturam non carere gubernatore, sed factore eius
omnibus præesse quæ interdum quidem suppeditat ipsis
copiam bonorum quandoque verò peruertit vt delabā-
tur in calamitates.

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

† Succisa est

NICOLAUS DE LYRA.

donor obfidebat Ierusalem, vt dictum est supra. 39. & ab illa obfi-
dion discesserunt Chaldæi, vt obuiarent Aegyptijs venientibus in
auxilium Iudeorum, quorum occursum timens Rex Aegypti, spe-
liam Gazam, quæ est ciuitas in extremitate terræ Philisthinorum
versus Aegyptum, vt patet in descriptione illius terrę, & reuersus
est terram suam. Consequenter ponitur vastatio Philisthinorum
per regem Babylonis, cum dicitur.

1 Ice &c. Quia à parte aquilonis intrauit exercitus Babylonis
terram Philisthinorum, qui nominatur nomine aquarum inundan-
tium ad designandum fortitudinem exercitus, & eius impetum, si-
cut *Isa. 8. b. dicitur:* Adducet dominus super eos aquas flu-
minis fortes multas, regem Assyriorum &c.

2 Clamabunt homines. Est enim vlulatus sonus confusus pro-
cedens ex magno timore & anxietate.

3 Non respexe. ad adiuuandum eos ex impotentia.

4 et dif. Iste ciuitates erant confederate Philisthæis, & ideo dis-
sipat fuerunt cum eis.

5 Reliquia in, Cappa. Cappadoces & Philisthæi exierunt de
eadem

eadem Gente, secundum quod dicitur Gene. 10. de quibus egressi sunt
Philisthæi & Capturim, idest, Cappadoces. vnde hic habetur in He-
bræo Insulæ Chaptur. & propter propinquitatem diſtam, in auxi-
lium Philisthinorum venerunt & cum eis perierunt.

6 Venit caluitium &c. Licet enim fuisset primò spoliata per
regem Aegypti, vt dictum est, tamen postea fuit amplius destructa
per regem Babylonis.

7 Conticuit Afcalon. Idest, populus Afcalonis non potens
resistere.

8 Vsq̄ quo concideris. Hic est finis versus, & refertur ad
terram Philisthinorum, & quod sequitur.

9 O mucro domini. dirigitur ad gladium Regis Babylonis,
qui dicitur mucro domini, eo quod erat executor diuinæ iustitiæ, vt
frequenter dictum est supra.

10 Vsq̄ quo &c. Ingredere in vaginam: & sic dicebant
Philisthæi & regiones illæ gladio Babylonis afflictæ. Et respondet
propheta.

11 Quomodo. q. d. tales occisiones & victorias non facit virtu-
te propria, sed diuina, & similiter cessabit ab occisionibus & victo-
rijs, quando secundum ordinem diuinæ iustitiæ punietur & ipse.

* CAP.

MORALITER.

1 Ice aqua Ascenderunt ab aquilone. Idest, turbationes
istorum, à dæmonum potestate, secundum quod dicitur
Isa. 30. g. Preparata est. Ab Bevitophet, à rege preparata profunda,
& dilatata. Nutrimenta eius ignis, & signa multa, status domini
sicut torrens sulphuris incendens eam.

gem Assyriorum, &c. Detractores enim per dæmones acri-
ter turbabuntur pœnis. inferni, ideò subditur.

† Et erunt quasi torrens inundans &c. De quo dicitur Isa.
30. g. Preparata est. Ab Bevitophet, à rege preparata profunda,
& dilatata. Nutrimenta eius ignis, & signa multa, status domini
sicut torrens sulphuris incendens eam.

CAP. XLVIII.

A ^D Moab hæc dicit dominus exercituum Deus Israel. Sicut est circumcisio carnalis & spiritualis, sic Moab carnalis & spiritualis. Moab interpretatur de patre, vel aqua paterna tanquam de incestu & ebrietate conceptus quasi absente & nesciente patre. Rex Moabitarum Balaam ariolum ad maledicendum inuitavit, qui contra Moab hæc inter cætera prophetavit: *Orietur stella ex Iacob, & exurgit homo ex Israel, & percutiet principes Moab.* Significat autem Moab sapientiam cæcilem, de qua dicitur: *Perdam sapientiam sapientium:* quæ autorem sui sensum habet: Quæ ex Dei cognitione generatur, videtur quidem de patre nasci, sed quia adulter est aduersarius populo Dei, de incestu, & spelunca, non est generatur: vnde in nocte periit secundum Isaiam, in errore, scilicet, sempiterno, sicut Aegyptij à vigilia matutina, idest, nocte fluctibus obruti sunt. Et Loth de Sodomis nocte parentibus venit in Segor, & ortus est ei sol. Hinc: *Quia nocte vastata est Ar, coniecit Moab.* Notandum autem, quod Nabo interpretatur sessio vel prophetia. Cariathiarim, ciuitas vel villa siluarum. Efebbon cogitationes, Luith gene: Oronaim foramen mœroris Quia ergo omne dogma contrarium veritati, absque inspiratione Dei de humano sensu in erroris tenebris nascitur, nocte vastatur, & argumenta eius, idest, muri ecclesiastico sermone destruuntur, vt æterno silentio conticescant, & factio eorum ad pœnitentiam & lachrymas vertatur super Nabo, idest, prophetiam vel sessionem, magistros, seorum, & super Cariathiarim vbi nō sunt arbores fructuosæ, sed saltus infertilis erit, vlulatus & plactus, & omnia eloquentiæ

† gl. ario. Isa. 29. c. Exod. 14. f.

† Madmen succideris.

1. Cor. 1. e.

Isa. 29. c. Gen. 19. c. Isa. 15. a

Trolooo.

CAP. XLVIII.

a Ex patre vel aqua paterna.

b Cogitationes.

c Ciuitas Seon regis Ammothzororum. Vnde: Egressus est ignis de Efebbon, & flamma de medio Seon.

Moab: contra Efebbon cogitauerunt malum. Venite & disperdamus eam de gente: Ergo silens conticesces: sequeturque te gladius. Vox clamoris de Oronaim, vastitas & contritio magna. Contrita est Moab: annunciate clamorē paruulis eius: Per ascensum enim Luith ploras, ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes vlulatum contritionis audierunt. Fugite, saluate animas vestras: & eritis quasi Myricæ in deserto.

† Aduerfunt Moab.

D Moab hæc dicit dominus exercituum Deus Israel. Væ super Nabo quonia

niã vastata est & confusa. Capta est; Caria Thiarim, confusa est fortis, & tremuit. Non est ultra exultatio in

† Sessio vel prophetia. † Ciuitas vel villa siluarum.

† Ex patre vel aqua paterna. † Cogitationes. † Ciuitas Seon regis Ammothzororum. Vnde: Egressus est ignis de Efebbon, & flamma de medio Seon.

† Foramen: mœroris.

† Prouincia Arabum.

† Genz interpretatur.

† Cliui, idest, itineris quod ducit ad Assyrios.

† Percurre Moab.

† Myrica arbor est humilis.

tiæ ornamenta tolleretur, vt nudi remaneant & deformes. Et si quid virilitatis habere videantur, in barba rasa à viro ecclesiastico effœminaturn & debile comprobetur. Accinguntur sacco penitentiæ, & sup tecta & dogmata in quibus se sublimis credebant & in plateis spatiosæ viæ quæ ducit ad mortem, erit vlulatus, nec ascendens per superbiam, sed descendens in fletu. Tum intelligēt omnes cogitationes suas vanas, quod interpretatur Efebbon, & casum & ascensum superbiæ, vt vox eorum audiatur vsq ad opera mala quæ fecerunt: & mandatum quod para-

bant Dei, propria se confessione damnantes. Cumque egerint pœnitentiam, per Luith, idest, genarum lachrymas ad altare conscendant, & quasi mœroris foraminibus in introitu clamorem contritionis leuent ad dominum dicentes: *Sacrificium Deo spiritus con.*

b *Væ super Na.* Prædicat vastationem Babyloniorum super Moab venturam, & super eius vrbes inclytas, vt quæ hostes fuerunt populi Dei, & deriserunt eum, vastentur in derisum cæteris nationibus. vnde in sequentibus dicitur: *enim tibi in derisum Israel, quasi inter fures reperisses eum.* Hinc Isaias. *Onus Moab &c.* Est autem Moab prouincia Arabum Nabo ciuitas nobilis, in qua erat Chamos idolum quod & Beelphegor.

c *sal.* Qui volunt saluare animam suam fugiant vt sutam doctrinam Philosophorum, & hæreticorum, vt certus est interitus: & per humilitatem confessionis agant pœnitentiam erroris in deserto districtæ abstinentiæ, maneatque in simplicitate, & veritate chatholice doctrinæ.

† Dato

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XLVIII.

A Moab hæc dicit dominus exerc. &c. Hic in tertio loco prophetizat contra Moabitas, & diuiditur id duas partes: quia primo ponitur afflictio Moabitarum ab Assyrijs. secundo à Chaldeis, b. Hæc dicit Dominus. & hoc modo procedit Isaias propheta contra eos prophetizando. 15. c. & 16. & in pluribus vtitur ibi verbis hic positus, ex quo magis apparet Isaiam & Ieremiam eodem spiritu prophetaße. Prima diuiditur in tres: quia primò ponitur Moabitarum vastatio, secundo vastationis ratio, ibi: *Pro eo. n.* Tertio propheta cõpassio: ibi. Ideo super Moab. Circa primum nominantur plures ciuitates terræ Moab, per quas intelligitur populus ibi habitans, eo modo loquendi quo dicitur aliqua ciuitas affligi vel vastari, quando

Diuisio.

quando populus ciuitatis affligitur vel vastatur. Dicit igitur. 2 *Væ super Na.* nomen est ciuitatis notabilis in terra Moab. 3 *Confusa for.* Idest, Cariatharim, quæ erat valde fortis & inter alias. 4 *Contra Efe. co. ma.* scilicet, Chaldei dicentes ad inuicem. Venite disper. 5 *Sequeturque te.* Quantum ad fugientes ex te. 6 *Vox cla. de Oro.* Idest, de tali loco egrediens à morientibus & fugientibus. 7 *Per asc. enim Luith &c.* nomen est montis in Moab ad quem multi fientes refugerunt. 8 *Hostes vlu. con.* scilicet, Chaldei à longè perceperunt clamorem fugientium. 9 *Eritis qua.* Idest, steriles ab omni bono. In Hebræo sic habetur: *Eritis quasi vastitas in deserto.*

* Pro

MORALITER.

† *Ad Moab.* Per Moab, qui interpretatur ex patre, eo quod ex patre, & filia fuit natus Genes. 19. signatur homo in peccatis natus & nutritus, & per eius subiectionem Assyrijs qui facturæ vigilantes interpretantur ipsius subiectio demonibus qui nunquam dormiunt, signatur: ideo subditur. 2 *Væ super.* Quæ interpretatur consolatio, talis autem hominis consolatio non est nisi in turpibus, & peccatis quæ ducit ad væ æternæ maledictionis. 3 *Et confusa.* confusione gehennæ. 4 *Capta est Caria Thiarim.* quæ interpretatur vrbs siluarum

per quam signatur congregatio operum inutilium, sicut silua est congregatio lignorum infructuosorum: & moraliter capta est Caria Thiarim in morte, quia tunc cessant operationes inutiles & malæ quantum ad exitum, sed non quantum ad supplicium. 5 *Non est ultra exul.* sed maxima desolatio. 6 *Contrita.* qui interpretatur cingulum tristitiæ, & signatur fasciculum peccatorum. 7 *Cogitauerunt mala.* scilicet demones, qui peccatoribus disponunt pœnas horribiles. 8 *Ergo silens conticesc.* In penis gehennæ. 9 *Sequeturque te gladius.* scilicet demonum sine fine, quoniam tales frequenter temporaliter prosperant, sed sequitur.

† Da

Date flo. &c. Qui in uentione humana & in seculari uentia florere videbatur, in desertum & in solitudinem digetur. Quia uero displicet Deo omni hypocrisis, ut quens sententia ostendit.

Maledictus qui fa. Neceffe est .n. ut non solum intueatur quod agimus, detia qua discrepne agimus.

Ambrosius. Opus Dei praepram exigit festinationem. Ideo discipulus ille qui citis Petro ad momentum, innocē commenda: i via Dei festina eortetesse progresonem ut diabolo ai stat semper a extris ut sanctis ad ursetur coeptum ir impediendi, spatium non relinquit.

Maledictus qui. De dia per torporem nscitur, fraus per puatam dilectioem. Illam minor auor Dei exageit, hanc proprius auor sui excitat.

Fraudem quippe in Dei opere perpetrat ci se inordinatē diligens per hoc quod recte agit ad remunerationis transitoriae bona festinat. Tribus autē modis fraus ista committitur, quia aut tacita cordis humanigratia, aut fauoris aura, aut res quaelibet exterior desideratur. Contra quod per prophetam dicitur. Beatus qui euertit manus suas ab omni munere, quia enim non solum fraus in acceptione pecuniae est, nec munus unum est. Tres uerū sunt acceptiones munerum, ad quas ex fraude festinatur. Unus est .n. a corde captata gratia a cogitatione. Munus ab ore gloria per fauorem. Munus ex manu, praemium pro dationem, iustus uero ab omni munere manus excutit, quia in eo quod recte agit, nec ab humano corde inanim gloriam, nec ab ore laudem, nec a manu quaerit reuere dationem. Solus in Dei opere fraudem non facit, qui cum in studio bonae actionis uigilat, nec ad corporalis rei praemia, nec ad laudis uerba, nec ad humanam iudicij gratiam anhelat.

Ipse igitur bona nostra, quia in insidiantis culpae gladium euadere nequeunt, nisi sollicito timore quotidie muniantur, recte per Iob dicitur. Verebar opera mea quasi quae apte egerim in Deo: sed quid

Pro enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius & principes eius simul. Et ueniet praedictio ad omnem urbem, & urbs nulla saluabitur, & peribunt ualles & dissipabuntur campestria: quoniam dixit dominus: Date et florem Moab, quia florens egredietur, & ciuitates eius deserta erunt, & inhabitabiles. Maledictus qui facit opus domini fraudulenter, & maledictus qui prohibet gladium suum a sanguine. Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requieuit in fecibus suis. Nec transfusus est de uase in uas, & in transmigrationem non abiit. Idcirco permansit gustus eius in eo, & odor eius

in his latenter peruerim ignoro. Saepē .n. bona nostra latrocinate fraude pereunt quia rectis actionibus concupiscentiae terrene se inserunt. Saepē desidia interueniente deficiunt, & frigescente amore tabesunt. Et maledictus. Potest haec maledictio omnibus conuenire qui fluxum sacri li sequuntur, & corpora sua castigare, & seruituti subijcere negligunt, secundum illud. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt, &c. Quia sine sanguinis effusione non fit remissio peccatorum. Caro enim & sanguis regnum Dei non possidebunt. Maledictus ergo qui prohibet gladium id est, uerbum Dei a sanguine: quo scilicet animatur materia peccatorum, fundendum est quicquid in membris nostris carnale, & terrenum inoleuit & refecando gladium uerbi Dei. Gregorius. Gladium a sanguine prohibere est praedicationis uerbum a carnalis uitae interfessione retinere, de quo dicitur. Gladius meus deuorabit carnes. Hinc Paulus ait. Contestor hodie quia mundus sum a sanguine omnia. Non enim subterfugi quo minus annuntiarem omne consilium Dei uobis. Fertilis. Ostenditur Moab ex abundantia in odium, & elationem uenisse, & populum Dei afflictum despexisse, quia nihil afflictionis vel captiuitatis patiebatur. Permansit gustus. Theodoretus. Permansit in metaphora. Quia meminit uasis, necessario fecit etiam mutationem

NICOLAUS DE LYRA. Pro eo .n. hic consequenter ponitur dicta vastationis ratio, quae est duplex una ex eius fastu, alia ex Dei contemptu. secunda ibi Ascisum est. Prima adhuc duplex. Prima, quia nimis confidebant in mortalibus suis, & abundabant diuitijs. Secunda, quia habebant populos, viros bellatores natiuos de terra Moab: propter quod nimis superbiauerant & iustum erat quod punirentur. Igitur primo ponitur primum secundum, ibi. Quomodo dicitis. Circa primum dicitur. Pro eo &c. reputando eas in expugnabiles. Et in The. estimando. quod inde posses bellatores conducere ad uentendum omni homini. Tu quoque, quia nulla potestas humana ualet contra iudicium Dei. Et ibi Chamos. Idolorum erat Moabitum. In trans. quia Chaldaei portauerunt ipsum ad terram suam, propter materiam preciositatem. Et uenit. exercitus Chaldaeorum. Et per. ual. &c. i. habitantes in uallibus & campestribus. Date flo. Mo. &c. i. dicite eum similem flori cuius pulchritudo uanescit & desicit subito. Translatio Chaldaica habet sic. Date colnam Moab, quia egrediens egreditur. Et est hic Moab geuitiui casus

casus, & est sensus. Regnum Moab dabitur alteri, & sic egredietur a dignitate regia. 9 Maledictus. Opus Dei dicitur destructio Moab, eo quod pro cedebat secundum ordinem diuinae iustitiae, cuius exequutor erat exercitus Chaldaeorum, id est subditur. 10 Maledictus qui profertur Moabitum. Consequenter reuertitur ad describendum eius diuitias, de quibus superbiauerat dicens. 11 Fertilis. scilicet diuitijs. 12 Ab adolescentia. id est a tempore quo capit esse populus nominatus. 13 Et requieuit. id est quiete possedit diuitias suas, quae feces dicuntur, eo quod praestant fomentum omnibus uicijs. 14 Nec transfusus. Loquitur de eo secundum metaphoram uini, quod non est transfusus de uno uase ad aliud eo quod non fuerat transfusus de terra sua ad aliam per captiuitatem. 15 Idcirco. id est super eius. 16 In eo. per quod designatur appetitus eius & inclinatio ad uicia quibus diuitijs praestant fomentum. 1. Tim. 6. b. Qui uolunt diuites fieri: incidunt in laqueum & tentationes diaboli, & in desideria mala & nociua &c. 17 Et odor. id est fama. * Non

MORALITER.

8 Date florem Moab. Id est, licet ad tempus prosperetur, tamen aeternaliter punietur, Iob. 2. i. b. Tenet tympanum, & cituram & gaudent ad sonum organi: ducunt in bonis dies suos, & in uento ad interna descendunt. Exemplum de diuite epulo. Luc. 16. Et quoniam tales ad palliandum suas malitias, aliquando faciunt aliqua bona opera de genere sequitur.

9 Maledictus qui fa. opus Dei fraudulenter facere est opere bono de genere magnam malitiam palliare. 10 Et male. qui prohibet. gla. su. Id est, iustitiae exercitium a peccatorum praecisione, cum possit & debeat corrigere. 11 Fertilis fuit. In temporalibus bonis. 13 Et re. Quia diuitiae fomentum praestant omnibus peccatoribus: & per hanc requiem signatur perseverantia in peccatis.

Ctionem, de gustu & odore. Propterea, a inquit, permāsit in prosperitate, & nul lam aduersitatē expertus est, velut in eisdem semper cōuerfans locis.

a *Mittam ei, &c.*

* Theodoretus. Tropice posuit ista Dixit. n. sterēt, sicut de vase, pro exhaurient. Nec sufficere ipsis, hostibus. f. accipere quæ sunt in vasis, sed & vasa cōterent, vocat porrò vasa quidem vrbes, quæ autem sunt in vasis, opes, vtrumq; verò fecerunt hostes & depopulati sunt, & incenderūt.

B Quicunq; in humana philosophia cōfidunt despicientes ecclesiæ fidē & doctrinam simplicem venient illis ordinatores & statores dogmatum suorū, & diripientes thesauros falsæ scientiæ, quos in libris quasi in vasis habuere maligni. f. spiritus: & tunc cōfundentur in exitu vite probantes nihil sibi profuisse studium suum, & falsorum deorum suorū culturam. Quia *dij Genitum demonia*, tunc ibunt cum diabolo & angelis eius in ignem æternum. Iusti autem in vitam æternam.

Psal. 95. b.

Matt. 25. d.

C *Et confundeitur Moab.* *** Theodoretus.** Ieroboam collocavit in Bethel vitulam, docet ergo sermo propheticus

non est immutatus. Propterea ecce dies veniunt, dicit dominus & mittam ei ordinaros, & statores laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorum collident. Et cōfundetur Moab à Chamōs, si

cut confusa est domus Israel à Bethel in qua habebat fiduciam. Quomodo dicitis fortes sumus, & viri robusti ad præliandum? Vastata est Moab, & ciuitates illius succenderunt, & electi iuuenes eius descenderunt in occisionem,

ait rex, dñs exercituum nomen eius. Propè est interitus Moab, vt veniat, & malum eius velociter accurret nimis.

† Consolamini eum omnes qui estis in circumitu eius, & vniuersis qui scitis nomen eius, dicite: Quo confraeta est virga fortis, baculus gloriosus? Descende de gloria, & sede in siti habitatio filia Dibon: quoniam vastator Moab

ascendet ad te, dissipabit munitiones tuas. In via sta, & prospice habitatio Aroer. Interroga fugientē, & ei quæ euasit dic, quid accidit? Confusus est Moab, quoniam victus est. Vlulate & clamate, annuntiate in Arnon: quoniam vastata est Moab, & iudicium venit ad terram campeltrē super Helō,

& super Iasa, & super Mephat, & super Dibon, & super Nabō, & super domū Deblathaim, & super Cariathiarim, & super Bethgamul, & super Bethmaon, & super Carioth, & super Bosra, & super omnes ciuitates terræ Moab, quæ longè & quæ propè sunt. Abscisum est cornu Moab, & brachium eius contritum est, ait dominus, Inebriate eum quoniam contra dominum erectus est. Et allidet manū

peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

Moab nullo modo ad vitam esse a Chamōs, quem admodum nec Israel vllum consequutus est auxilium ab idolis.

c *Consolamini enim.* Ironice vel ad penitentiam provocat vt per satisfactionem congruam euadant miseriam.

9 *Mysticè.* Sapienter huius mundi, & hæretici quos Moab significat stultitiam non corripunt ad fidem catholicam conuersi, vt

niet illis ruina, & vniuersis vniuersis sectis. Quæ nim longè vel propè a veritate distalucante Euangelii subuertentur.

18 d *Abscisum.* Sic contra Babylone & Philistijm vastatus est, quia oppressere populum Iudæorum, ita prædicitur vastitas Moabitarum. i. Arabum Assyrijs, & Babilonijs: Ab vtriusque

n. vastati sunt, quod Sennacheribepriuauit Israel, Nabuchodonosor subuertit Ierusalem, quod

quod, scilicet, in hoc seculo dogmatum peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

quod, scilicet, in hoc seculo dogmatum peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

quod, scilicet, in hoc seculo dogmatum peruerforum est, quidquid ad terrenam scientiam pernet & putatur robustum, subuertitur, vt nihil probe quod fortissimum putabatur.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Non est immutatus. *Ab antiquo enim erant diffamati de vicij carnalibus.*

2 Propterea ecce dies veniunt, de propinquo.

3 Ei mittam ei in ordi. *litera Hebraica planior est quæ est talis: Mittam euacuatores, & euacuabunt eum. Iste. n. fuerunt Assyrii, qui euacuauerunt eum diuitijs.*

4 Et lagunculas eorum collident &c. *i. homines possessores diuitiarum, vel loca diuitia vbi conseruabantur hæc omnia destruxerunt Assyrii.*

5 Et confundetur Moab a Chamōs, &c. *i. propter cultum idoli Chamōs.*

6 Sicut confusa est dom. Israel a Bethel in qua habebat. *i. propter cultum vituli aurei in Bethel, secundum quod habetur. 3. Regum. 12.*

Diuisio.

7 Quomodo dicitis fortes sumus. *Hic ponitur secunda ratio destructionis Moab, quæ est iactantia de fortitudine bellatorū suorum cum dicitur. Quomodo dicitis fortes sumus? Q. d. per effectum apparebit contrarium, ideo subditur.*

8 Vastata est Moab, & ciuitates illius succenderunt. *f. ad vtriusque.*

9 Et electi iuuenes eius. *f. Moab.*

10 Descenderunt. *a superbia sua.*

11 In occi. *a suis aduersarijs.*

12 Consolamini. *Ironice loquitur propter quod subditur.*

13 Dicite Quomodo confraeta. *i. potestas Moab.*

14 Bacu. &c. *i. sceptrum regni eius superbum.*

15 Descende. *In confusionem.*

16 Sede in si. *i. in penuria, quæ superbijsi ex nimia abundantia.*

17 Habita. *nomen est ciuitatis famosa.*

18 In via sta & prospice hab. Aroer. *loquitur de populo Moab per modum hominis in pauore & angustia existentis, qui propterea hinc & inde ad videndum, si veniat aliquis vnde possit aliquo modo solabile audire: frequenter tamen audit contrarium, & sic fuit in proposito, ideo sequitur.*

19 Confusus est Moab quo. *vi. est. Responsio est interrogati.*

20 Vlulate & clamate. *annum, in Arnon. vt omnes perperant se ad fugam, eo quod ciuitates fortes sunt destructæ: & uincitur in litera, & pater.*

21 Abscisum est. *Hic ponitur ratio destructionis Moab, quæ accipitur ex eius contemptu & infidelitate, cum dicitur. Abscisum est cornu Moab. i. superbia eius est deiecta.*

22 Et brachium eius contritum est. *id est, fortitudo eius contrita.*

23 In ebrietate. *f. calice iræ domini. Istud tamen in aliquibus ponitur in textu: & hoc fuit per ignorantiam scriptorum, qui hanc glossam interlinearem textui inseruerunt, sicut & in vniuersis alijs locis scripturæ.*

24 Quoniam contra dominum erectus est. *per superbiam eum contemnendo.*

25 Et allidet. *f. dominus.*

* Man

a Qui alius derisit, sic stura sapientia mundi inidens Christianam simplicitatem in fine
e r is fuitultitiam n noscet.

Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse. Fuit enim in derisum tibi Israel, quasi inter fures reperis eum. Propter verba ergo tua quae aduersum illum

loquutus es, captiuus duceris. Relinquitte ciuitates, et habitate in petra habitatores Moab, & estote quasi co-

luba nidificans in summo ore foraminis. & Audiuimus superbiam Moab. Superbus est valde. & sublimitatem eius & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis il-

lius ego scio, ait dominus. & iactantiam, & eo quod non sit iuxta eam virtus eius nec iuxta quod poterat conata sit

facere. Ideo super Moab euilabo, & ad Moab vniuersam clamabo, ad viros & muci fictilis lamentantes. De planctu

Lazer plorabo tibi vinea Sabama. Propagines tuae transierunt mare, vsque ad mare lazer peruenerunt. Super & messem tuam & vindemiam tuam predo irruit. Ablata est latria, & exultatio de Carmelo, & de terra Moab, & uinum de torcularibus sustuli. Nequaquam calcator viae & solitum celeuma cantabit. De clamore Efebom vsque Eleale, & Iasa dederunt vocem suam, a Segore vsque ad Oronaim vitulam & conternantem, aquae quoque Nemrim & pessima

1 Moab ad dominum conuerti velle. Sabama enim conuersio aliqua interpretatur.

2
3
4
5
6
7
8
9
e Vineae Sabama & cetera. Attollens altitudinem, quia superbia rurrim ad caelum conatur erigere.

10 f A Segor. Vrbs quae mortuo mari imminet, vbi terminus Moabitarum. Indicatur ergo, quia vsque ad extremos fines provinciae vultus personabit. Isai. 15. c.

11
12
13
14
15 De quo Isaias dicitur. Et sicut vsque Segor. Vitulam conternantem, id est, perferentem, id est, perferentem. Sicut enim in hominibus.

16
17
18
19 tricesimus annus ita in pecudibus & iumentis annus tertius robustissimus est.

20 g Aqua. Isaias. Aquae enim Nemrim defertur erunt, & c. Er quae hic minus dicuntur, in Isaias plene exponuntur. Est enim Nemrim oppidum super mare mortuum.

21
22
23
24
25 a Et

A a Audiuimus. Quia in priori comate erantes ad poenitentiam prouocabat, & ad Christum conuerti monebat, vt irreus fide perpetuo manerent, nunc in corrigibiles plurimos, & obstinatos agoscens, ex personarum qui de Moab saluati sunt, & experimento suo eis superbia didicent, ait, Audiuimus superbiam Moab, & Et Moab superbi arguit. quia plus estur quam possit vel poscat eius fortitudo.

b Ideo. Potentiam patinae foelicitatis & lagam repentini subuersionis ostendit.

c Moab. quae interpretatur fortitudo erum, & significat fortissima heretico rum dialectice constructa, in quibus videtur esse fortitudo erroris.

d Plorab. Tempus huius seculi videtur. n. significare aliquos de Moab

NICOLAUS DE LYRA.

1 Manum Moab. i. potestatem eius.
2 In vomitu. In hoc persequitur metaphoram hominis inebriati qui reuertit ea quae habet interius, sic ex Dei iustitia Moab fuit diuisus & virtute vacuatus.
3 Et erit in derisum. Cuius causa subditur. Fuit in derisum quando captiuus fuit a rege Salmanassar secundum illud Isa.
3 Vt qui spernis, nonne & ipse sperneris.
4 Propter contempnibilia contra Israel.
5 Captiuus sicut & ipsa. Ideo subditur.
6 Relinquitte ciui. quod exponens Ra. Sa. dicit quod in ripis fluminum ex cauatione aquae sunt foramina, & quando flumini multum auersum sunt satis alta ab aqua, & ibi nidificant columbae, sed quae auersum flumini intrat aqua, & auferunt nidum secum. sic populus Moab per inundantiam exercitus Assyriorum de terra sua fuit translatus. Alij autem exponunt aliter, cum dicitur.
7 Habitare in petra. i. in rupibus altis.
8 Habitatores. qui solebatis habitare in ciuitatibus delicatis.
9 Et estote. i. in altiori loco rupis vbi homines armati non possunt ascendere & vos sequi. q. d. non potestis aliter euadere, propter quod reuertitur scriptura ad increpandum superbiam Moab, cum dicitur. Audiuimus superbiam Moab.
10 Sublimitatem eius. in statu.
11 Et arrogantiam. in affectu.
12 Et super. in effectu.
13 Et al. cordis. in cogitatu.
14 Iactantiam eius. id quod non sit iuxta eam virtus eius nec in i. a quod poterat conata sit facere. In Hebr. 20 habetur. Ira eius in

in iusta & fortitudo eius non sic fecit. Quod sic exponit Ra. Sa. Ira eius. i. odium contra populum Israel iniusta, quia magis debuit populum Israel diligere tanquam gratius de beneficijs quae fecit Abraham erga Loth. patrem ipsius Moab, quem captum ab hostibus eripuit, Genes. 14. & de subuersione Sodoma suis precibus liberauit. Genes. 19.
15 Ideo. Hic ponitur consequenter compassio Ieremiae qui Moabitis compatiebatur, eo quod videbat in spiritu Christum descensurum de Rub. Moabitide, de qua genuit Booz Obeth, Et Obeth Iesse patrem Dauid, sicut dictum suum plenius Isa. 15. & hoc est quod dicitur. Ideo super. i. flebiliter clamabo.
16 Ad vir. i. ad Moabitas habitantes ciuitates edificatas & claustris de lateribus coctis.
17 De planctu Lazer plorabo. nomen est loci vbi vinearum abundantia.
18 Propagines. i. viri tui fortes, quos sic vocat ex vineis ibi abundantibus.
19 Transierunt. In captiuitatem ductis.
20 Et exulta. nomen est loci in Moab, alius a Carmelo qui est in Iudaea.
21 Nequaquam. Est autem Celeuma canticum vindemiarum, quando abundant in vino. Et per hoc intelligi destructio vinearum & captiuitas hominum.
22 De clamo. Nomen est ciuitatis populosa, propter quod clamor populi in eius destructione longe fuit diffusus.
23 A Segor. Qui locus est in profundo Moab.
24 Vitulam. hoc dicitur eo quod Segor fuit subuersa cum Sodoma. Sciendum tamen, quod Segor non erat in terra Moab, sed in extremitate Iudaeae versus terram Moab.
25 Aquae quoque. Propter multitudinem sanguinis humani ibi currentis.

Psal. 79. b. **A** *Si fures.* Heretici qui furatur sufficientiam sibi, & quod die aliquos de ecclesia rapunt, ingredientes vineam domini quam de Aegypto transtulit cupiunt vniverſa populari, vt vix racemum in ea relinquunt. Sed dominus econtra omnia secreta eorum, & patriarcharum Esau

(qui primas. f. hereses inuenerunt) viros ecclesiasticos & doctores pferunt in medium. Et prima illius victoria est patefacere quae tegebantur.

Tropolo.

† ad

B

Ma. 63. a.

† abiectum.

Col. 3. a. † Isa. 47. c.

† Abac. r. b.

† sup. 18. cap. & 19. c. & in f. 59. c.

C necnon Ananias, Azarias, Misael, viri pii, & alij plurimi, ut probabile est, quorum historia meminit. Illi porro acit, virtutis ergo non erant obnoxij pene, fuerunt nihilominus captiui

captiui & te putas effugere? Spe tua frustraberis. **C** *Audiui.* Haec sententia in Abdia penè eisdem verbis continetur, & multa huius capituli. **D** *Ecce enim.* Quasi dicat, O Edom, qui minores inter oēs in circuitu nationes, & ad comparationem ceterarum

Gentium paruulus merito & numero: sed ultra vires erigeris superbia. Cumque habitas in speluncis & in cauernis petrarum humili & quasi aquila extolleris: & intantum cogitatione itumescis, vt inter sydera habitare te credas: sed si ultra naturam poses coeli altitudinis penetrare, inde te detrahera & ad terram reduceres, ceterarum Gentium paruulus. **O** heretice licet magni tibi videaris, & ceteras paruas ecclesie, paruus tamen es & contemptibilis.

dominus exercituum. Nunquid non est ultra sapientia in Theman? Perijt consilium a filiis, inutilis facta est sapientia eorum. Fugite & terga vertite, descendite in voraginem habitatores Dedan, quoniam perditionem Esau adduxi super eum, tempus visitationis eius. Si vindemiatores eius venissent super te, non reliquissent racemum: si fures in nocte rapuissent, quod sufficeret sibi. Ego vero discooperui Esau, reuelauit abscondita eius & celari non potuit. Vastatum est semen eius, & fratres eius, & vicini eius, & non erit. Relinque pupillos tuos, & ego eos faciam viuere, & viduae tuae in me sperabunt: quia haec dicit dominus. Ecce quibus non erat iudicium, vt biberent calicem, bibentes bibent, & tu quasi innocens reliqueris? Non eris innocens, sed bibens bibes. Quia per memetipsum iurauit, dicit dominus, quod in solitudine & in opprobrium & in desertum & maledictionem erit Bosra, & omnes ciuitates eius erunt in solitudines sempiternas. **A** *Audiui a domino, & legatus ad Gentes missus sum.* Congregamini & venite contra eam, & consurgamus in praelium. **E** *Ecce enim tui paruulum dedi te in Gētibus, contemptibilem inter homines.* **A** *Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui, qui habitas in cauernis petrae, & apprehendere nitēris altitudinem collis.* **C** *Cum exaltaueris quasi aquila nidum tuum, inde detraham te, dicit dominus. Et erit Idumaea deserta.* **O** *Omnis qui transibit per eam stupebit, & sibilabit*

1 *¶ Predicatur Idumae quod ultra non sit sapientia in Theman.*
2 *¶ Vrbis est Idumae, & interpretatur cognatio.*
3 *¶ Vastatores qui palam & omnino vadant.*
4 *¶ Qui nocte fodiant domos.*

5 *¶ Aliquid reliquissent vel sciatu vel ignorantes.* **b** *¶ Per Babylonem.*
6 *¶ Omnia scilicet secreta cauernas & foramina speluncarum, quia illa regio in speluncis habitatur propter nimium calorem.*
7 *¶ Tibi derelictus est pauper, orphano, &c.*
8 *¶ Viduum eius benedicens benedicam.*

9 *¶ Quia iustus saluabitur, impij & peccatores ubi apertebunt.*
10 *¶ Quis in Moab quae interpretatur firma vel rostrata vel munita.*
11 *¶ Spiritu liter.*

12 *¶ Aure spiritali* **b** *¶ Christus.* *¶ Desideratus cunctis gentibus ipse est enim.*
13 *¶ Angelus magni consilij*

14 *¶ Mecum.* *¶ Exortatio legati.* **b** *¶ Idumaeam.* **c** *¶ Et ego enim dux & primus in acie.*
15 *¶ Comparatione ceterarum Gentium.*

16 *¶ Rationales sapientes* **b** *¶ Omnis haereticus.* **c** *¶ Quia superbia facit haereticum non ignorantia.*
17 *¶ In scissuris schismatis & haeres quae scinduntur a petra Christi & ab unitate fidei.*
18 *¶ Cogitatione in uicinis.*

19 *¶ Idei, si exaltare possis ultra naturam.* **b** *¶ Quae cunctis auibus altius, volat.*
20 *¶ Promittens tibi regnum caelorum.*

21 *¶ Synagoga haereticorum vel Iudaeorum.*
22 *¶ Intuendo, scilicet* **b** *¶ Magnitudine tormentorum.*

23 *¶ In circuitu nationes, & ad comparationem ceterarum Gentium paruulus merito & numero: sed ultra vires erigeris superbia.*
24 *¶ Cumque habitas in speluncis & in cauernis petrarum humili & quasi aquila extolleris: & intantum cogitatione itumescis, vt inter sydera habitare te credas: sed si ultra naturam poses coeli altitudinis penetrare, inde te detrahera & ad terram reduceres, ceterarum Gentium paruulus.*
25 *¶ Heretice licet magni tibi videaris, & ceteras paruas ecclesie, paruus tamen es & contemptibilis.*
26 *¶ Cum exal. Qui heretici altitudinem & similitudinem aquilarum imitantur sibi, quae cadauer dominum congregantur huius quoque contra carnem dicitur, quae immunite sunt res eius in aduentu Christi & contemptibilis facta est anime subiecti imperio: & frustra erigitur, cuius habitet in cauernis petrae vel sensibus cogitationis & vult dominum anime exaltantium suum nec opera sua posse crederi superari. Cui dicitur quod quis se erigat & aquile imitetur excelsa, multosque electorum decipiat, a domino tamen superatur. Quod tamen contra hereticos & carnem dicitur est contra deos quoque intelligi potest.*

27 *¶ Quis in Moab quae interpretatur firma vel rostrata vel munita.*
28 *¶ Spiritu liter.*

29 *¶ Aure spiritali* **b** *¶ Christus.* *¶ Desideratus cunctis gentibus ipse est enim.*
30 *¶ Angelus magni consilij*

31 *¶ Mecum.* *¶ Exortatio legati.* **b** *¶ Idumaeam.* **c** *¶ Et ego enim dux & primus in acie.*
32 *¶ Comparatione ceterarum Gentium.*

33 *¶ Rationales sapientes* **b** *¶ Omnis haereticus.* **c** *¶ Quia superbia facit haereticum non ignorantia.*
34 *¶ In scissuris schismatis & haeres quae scinduntur a petra Christi & ab unitate fidei.*
35 *¶ Cogitatione in uicinis.*

36 *¶ Idei, si exaltare possis ultra naturam.* **b** *¶ Quae cunctis auibus altius, volat.*
37 *¶ Promittens tibi regnum caelorum.*

38 *¶ Synagoga haereticorum vel Iudaeorum.*
39 *¶ Intuendo, scilicet* **b** *¶ Magnitudine tormentorum.*

40 *¶ In circuitu nationes, & ad comparationem ceterarum Gentium paruulus merito & numero: sed ultra vires erigeris superbia.*
41 *¶ Cumque habitas in speluncis & in cauernis petrarum humili & quasi aquila extolleris: & intantum cogitatione itumescis, vt inter sydera habitare te credas: sed si ultra naturam poses coeli altitudinis penetrare, inde te detrahera & ad terram reduceres, ceterarum Gentium paruulus.*
42 *¶ Heretice licet magni tibi videaris, & ceteras paruas ecclesie, paruus tamen es & contemptibilis.*
43 *¶ Cum exal. Qui heretici altitudinem & similitudinem aquilarum imitantur sibi, quae cadauer dominum congregantur huius quoque contra carnem dicitur, quae immunite sunt res eius in aduentu Christi & contemptibilis facta est anime subiecti imperio: & frustra erigitur, cuius habitet in cauernis petrae vel sensibus cogitationis & vult dominum anime exaltantium suum nec opera sua posse crederi superari. Cui dicitur quod quis se erigat & aquile imitetur excelsa, multosque electorum decipiat, a domino tamen superatur. Quod tamen contra hereticos & carnem dicitur est contra deos quoque intelligi potest.*

44 *¶ Quis in Moab quae interpretatur firma vel rostrata vel munita.*
45 *¶ Spiritu liter.*

46 *¶ Aure spiritali* **b** *¶ Christus.* *¶ Desideratus cunctis gentibus ipse est enim.*
47 *¶ Angelus magni consilij*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Nunquid non est ultra sapientia. q. d. non: & tamen in illa ciuitate vigeat studium sapientiae: & quia deficiente consilio contra periculum non restat nisi fuga, ideo subditur.
- 2 Fugite, & terga vertite, descendite in voraginem. i. in abyssum malorum, vel ad literam.
- 3 In vor. i. in loca subterranea vos abscondendo.
- 4 Si vindemiatores eius, &c. Q. d. si vindemiatores vel fures introissent ad te, aliquid tibi reliquissent, sed hostes tui ita scrutabuntur omnia occulta tua, quod nihil remanebit ibi, nec etiam homines ideo subditur: Vastatum est semen eius.
- 5 Relinque pupillos. Quando enim viri occiduntur seu in captiuitatem ducuntur & paruuli & mulieres relinquuntur secundum modum bellandi rationabilem, vnde in historia sancti Syluestri dicitur, quod hoc erat statutum in bellis Romanorum, ut quicumque alium occidisset infantem capitali sententia puniretur, per hoc ergo quod dicitur, Relinque, datur intelligi: quod oēs viri sint occidendi vel captiuandi, ita quod solum remaneant mulieres & paruuli.
- 6 Et ego eos faciam viuere. Proprium est enim ipsius Dei innocentibus in necessitatis tempore prouidere, & subditur ratio talis punitionis, cum dicitur.

- 7 Ecce. i. non meruerunt mortis seu captiuitatis penam, sicut remias innocens fuit in carceratus, & Baruch cum ipso ad moab captus vt dictum est supra. 37.
- 8 Et tu. cum tamen multa iniqua feceris. Cetera patent vsque ibi.
- 9 Et maledictionem. i. in exemplum maledictionis, vt cuius quis malediceret alicui ciuitati, dicit: Sic fiat de ea sicut de Bosra, dicit autem hic Ra. Sa. quod Bosra est ciuitas in Moab, sed ponitur in punitione Idumae, quia de ea fuit natus vnus rex Edom, secundum quod dicitur Gen. 36. d. Et regnauit pro eo Iobab de Bosra, tamen dicit quod est alia ciuitas Idumae eiusdem tamen nominis in diuersis enim terris bene sunt ciuitates eiusdem nominis.
- 10 Auditam audiui. Verbum est Ieremie.
- 11 Et legatus. Denunciando ex parte Dei, vt veniant ad ditionem Idumae, ideo subditur.
- 12 Ecce enim paruulum. qui solebas esse maximus.
- 13 Contemptibilem. qui erus honoratus. Cuius causa subditur.
- 14 Arrogantia. quia execat intellectum.
- 15 Qui habitas. i. in locis inaccessibilibus & expugnabilibus.
- 16 Et apprehendere nitēris. id est indebiti tibi honoris magis deieceris ideo subditur, cum exaltaueris, &c. & parua vsque ibi.

A *Ecce.* Sicut dominus castigavit superbiam Iudaeorum, & prosper Iordanem significat. Ita Idumaeorum perfidia & inuidiam quam contra fratres suos exercuerant, per nostros irae suae plenè castigabit, nullusque consilio & voluntati eius resistet, haeretici quoque & hostes ecclesie rementa sibi condanna non euadent, se leo seuius in terrarum eos perpetuo cruciando detruet.

B *A voce ruinae, etc.* Veniente vastato: restrepitus ruinae eum longè lateque resonabit terram incitans vicinis prouincijs.

C *Confusa est.* Post Philisthaeos, Moabitis, Ammonitas quoque & Idumaeos ad Damascum, id est, Abiam verba comitit. Damascen' vero regalis quondam ciuitas fuit, & in omni Syria pmatum tenuit, nisi florebat Antichia, Laodicea & Apamia quas post Alexandrum attas esse nouimus: quia ergo de ceteri tribus contra Iudam praebent auxilium, ipsi ueritatem a Babylois imminere significat.

D *Auditum.* Captiuitatis. s. Babylois imminet vel a Romanis secundum alios. Cum enim captus est populus Iudeorum, Damascus cui imperabat Aretha, similiter capta est.

E *Dissoluta.* Damascus interpretatur poculū sanguinis aut sanguinē bibens, aut sanguinis cilicij, quae omnia Ethnicis conueniunt, qui ante fidē Christi amici erant sanguinis, & cru-

& crudelitatis, & opera agebant digna plactu & sacco. In D librorum narrat historia, quae impleto anno ascenderit contra Ioaz regem Iudaeorum exercitus Syriæ, & ueniet Ierusalem & omnes principes eius interfecerunt, cunctamque praedam miserat regi Damasci qui cum paucis uenerat: & Deus tradidit in manus eorum multitudinem magnam, quae dereliquissent dominum Deum patrum suorum. Post finem enim anni acceptabilis in quo Christi Euangelium praedicatum est ascendit de Damasco Gentium exercitus in paucis uiris contra Iudam & Ierusalem qui dereliquerunt dominum: & omnes eorum leges & prophetarum abstulerunt diuitias, & miserunt regi Damasci uiri ecclesiastici quia ad comparationem totius mundi fideles adhuc pauci erant, & tamē dominus tradidit Ierusalem in manus eorum: quia dereliquerunt Dei filium, qui per prophetas ante praedictus est. Per Damascum ergo uocatio Gentium significatur, qui prius amantes sanguinem, postquam in Christum crediderunt pristinae conuersationis ciuitas esse desierunt, unde Isaias: *Et erit sicut aceruus lapidum in ruina.* Quomodo enim aceruus lapidum de dispersis lapidibus cumulat, sic de omnibus nationibus aceruus credentium congregatur in ruina Iudaeorum cadentium dum Gentes surgunt.

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Ecce quasi leo.* i. rex Babylonis qui designatur nomine leonis eo quod habebat signum leonis in vexillo, ut dictum est supra 4. p.

2 *De superbia Iordanis.* i. ad similitudinem Iordanis intumescens, qui tunc operit terram iuxta positam, & per hoc designatur rex Babylonis uenturus sit cum tanta multitudine & potestate, quod absorbeat Idumaeam, quod notatur cum dicitur.

3 *Ad pulchritudinem.* Eo quod ibi erant ciuitates pulchrae & fortes.

4 *Et quis erit electus.* i. princeps in Idumaea.

5 *Quem praepo nam ei.* Ut ei resistat & praualcat, quasi dicat nullus, eo quod iste est ex quo tor mea iustitia, & praecedens meo uirtute, ideo subditur.

6 *Quis enim similis.* Quasi diceret nullus.

7 *Et quis est iste Pastor?* Id est, Idumaeae rex.

8 *Qui resistat uultui meo.* Quasi dicat nullus, ideo sequitur.

9 *Non deiecerint.* Scilicet Idumaeos.

10 *Paruuli gregis.* Id est, minimi de exercitu mea uirtute procedentes.

11 *Nisi dissipauerint cum eis.* Id est, ciuitates & fortalitia Idumaeorum, quasi dicat, nisi fiat non credatur mihi, qui tamen sum ueris ipsa.

12 *A uoce ruinae eorum com. est terra.* Quia rumor huius status fuit diffusus ad habitantes in terra, & nauigantes in mari.

13 *Ecce quasi aqua. ascen. & euol.* Id est, rex Babylonis fortiter & celeriter ueniet contra Idumaeam.

14 *Et expandet alas.* Id est, acies suas.

15 *Super Bosra.* Ciuitatem regiam.

16 *Et erit.* In die illa, quando debebunt resurgere & bellare.

17 *Quasi cor. mulie. parturien.* Id est, pauidum & anxium nimis.

18 *Ad Damascum, &c.* Hic consequenter ponitur prophetia contra Syrios, qui multa mala intulerunt Iudeis, ut patet 3. Reg. & 4. in plurib. locis: & hoc est quod dicitur: *Ad Damascum, &c.* Erat enim ciuitas metropolis Syriæ, secundum quod dicitur Isa. 7. b. *Caput Syriæ, Damascus.* Et ideo prophetando contra Damascum prophetizat contra totam Syriam.

19 *Confusa est.* Nomina sunt ciuitatum Syriæ.

20 *Quia aditum.* s. captiuitatem Damasci, quae erat metropolis.

21 *Turbati sunt.* i. habitantes in quibusdam insulis Syriæ propinquas, & sub eius dominio existentibus, propter quod audita uastatione Syriæ turbati fuerunt.

22 *Præ solitudine.* Scilicet populus ibi habitans, timens ne ad ipsum perueniret gladius. In Hebræo autem habetur: *Sicut mare turbatum quiescere non potuit, scilicet: populus existens in Emat & Arphat: & est litera plana: quia non leguntur tales insulae fuisse sub dominio Syriæ.*

23 *Dissoluta est.* Prae timore qui dissoluit uirtutem animi & corporis, ideo subditur. *Versa est in fu.*

24 *Dolores te. eam quasi partu.* Quae patitur dolorem maximum & angustiam.

25 *Quomodo dereli. ciui. lau.* id est, Damascum metropolim, ubi habitauerunt abundanter & iocose. In Hebræo habetur: *Quomodo non est fortificata ciuitas laudabilis? &c. quia non fuit sufficienter munita a ciuibus contra hostes, & sic intelligitur quod dicitur hic: Quomodo dereliquerunt ciuitatem. Scilicet, immunitam, unde subditur.*

MORALITER.

18 *Ad Damascum, &c.* Quae interpretatur sanguinem proinans, ideo signat illos qui suis malis persuasionibus

Et Ideo & consilijs incitant alios ad contentiones discordias, lites, & bella: ex quibus sequitur sanguinis effusio: & sic alijs sanguinem propinant, & sicut Damascus fuit igne combusta, sicut dicitur infra.

† Suc-

A *Ad Cedar.* Hi Agari sunt, sed vsurpato nomine Saraceni vocantur, & habitant per solitudinem torā, de quib. poeta dicit: Lateque vagantes Agari.
 * Theodor. Cedar vnus erat è filiis Ismael, idque docetur ex libro creationis. Illo vero tempore illa reliquis tribus vt verisimile est, imperabat. Vnde etiā illam appellauit reginam, aulam vero nominat vniuersum statum Saracenorū. Erant nā que pastores habitantes in tentorijs.
 Mystice. Cedar quod interpretatur tenebrā, & Afor, i. sagitta luminis, hæreticos significat mente tenebrosos, & tamen sententias dogmatis sui sagittas luminis fingentes, q se simulant filios orientis, cum sint tenebrarum filij.
 b *Tabernacula.* Hec omnia Saracenorum propriè gentem significāt, qui in tentorijs manēt & vbi nox coegerit sedes habent, & armenta multa & pecora camelorū q;

Mystice.

f in omne la tus, exultantes in angulis terræ.

Quarta huius c. pars.

Tartarorum habitaciones squales & vbi unt.

ciuitatem laudabilem, vrbem lætitiæ? Ideo cadent iuuenes eius, in plateis eius, & omnes viri prælij conticescent in dicilla, ait Dominus exercituum. Et succendam ignem in muro Damasci, & deuorabit mœnia Benadab. Ad Cedar & ad regna Afor, quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis. Hæc dicit Dominus: Surgite & ascendite ad Cedar, & vastate filios orientis. Tabernaculum eorum & greges eorum capient pelles eorum, & omnia vasa eorum, & camelos eorum tollent sibi: & vocabunt super eos formidinē in circumitu eius. Fugite, abite vehementer, in voraginibus sedete qui habitatis Asor, ait dominus. Inijt enim cōtra vos Nabuchodonosor rex Babylonis cōsilium, & cogitauit ad uersum vos cogitationes. Confurgite & ascendite ad Gentē quietam & habitantem confidenter, ait dominus. Nō ostia nec vèctes eis, soli habitant. Et erunt cameli eorum in direptionem, & multitudo iumentorum in prædā, & dispergā eos † in omnem ventum qui sunt attonsi in comam: & ex omni confinio eorum adducam interitum super eos ait dominus. Et erit Afor in habitaculum draconum deserta vsque in æternum. Nō manebit ibi uir, nec incolet eam filius hominis. Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, aduersus Elam in principio regni Sedechiæ regis Iuda dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Elam, sumam fortitudinem eorum.

greges, sed non habent ostia nec vèctes non enim videntur in vrbibus sed in solitudine. Hi omnes a Babylonijs sunt deleti. Et erit Afor. Theod. Quibus verbis res ipsa testimonium perhibent. Nam reliqua illa planè deserta accedunt ad loca tutiora quæ inhabitantur. Prædicitur item quæ ventura sunt Aelam, expedito propheta: tempore. Nam refectā statim vt regnum re coepit Sedechias, emissam esse. d. Ecce ego confringam, &c. Elā regem Persidis vnde Elamita. Prædicitur propheta Persis Mœdis, licet Babyloniam vastauerit regnumque Claudiorum destruxerint, quod per se cedones destruxerunt. Qui cetera regna iniquitatibus corripuit hoc regnum impunitum reliquit. Elam quoque despicietes vel tentantes interpretantur, & significat perseque-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ideo cadent iuue. eiu. Eo quod hostes de facili introibunt.
- 2 Et omnes viri prælij conticescent. Non potentes resistere.
- 3 Et succendam ign. in muro. Da. idest, in domibus muro adhaerentibus.
- 4 Et deuo. mœnia Benadab. Fuit enim Benadab rex Tyriæ magnus & potens: vt habetur 3. Reg. 22. & fecit magna ædificia in Damasco que tunc fuerunt combusta.
- 5 Ad Cedar. Hæc est quarta pars huius cap. in qua prophetizat contra Saracenos, qui melius dicerentur Agareni, quia descenderunt ab Ab. abam per Ismaelem filium Agar ancillæ: sed ipsi vsurpauerunt sibi nomen a Sara libero. Cedar autē fuit filius Ismaelis, vt habetur Genes. 25. & quia fuit potens & famosus: per ipsum intelliguntur hic Agareni.
- 6 Et ad regna Afor. Nomen est ciuitatis metropolis: quamuis enim Agareni habitarent in tabernaculis & non in ciuitatibus, vt postea dicitur: tamen habebant aliquas ciuitates in quibus manebant artifices ad faciendum multa hominibus necessaria, quæ non possunt fieri in tentorijs competerent: sicut modo in dominio Tartarorum sunt aliquæ ciuitates pro mercatoribus & artificibus, sed nobiles & homines armorum, habitant in campis & in tentorijs. Quod autem dicitur hic: Ad regna, ponitur plurale pro singulari, sicut Exod. 32. a. Isti sunt Dij tui Israel: & tamen ibi erat vnicum idolum. Vel dicitur regna in plurali, quia sub vno principali rege erant plures reguli.
- 7 Et vastate. Sic enim nominantur Agareni, quia habitant in parte orientali respectu Iudææ.

- 8 Tabernacula. Quia sicut dictum est habitabant in tabernaculis cum gregibus suis, & depasta vna regione transferebant toria sua ad aliam.
- 9 In voragini. Idest, in locis occultis subterraneis, vbi dei non possunt vos inuenire.
- 10 Inijt enim. Cuius diffinitio fuit vos debellare dicens in vrbibus suis.
- 11 Consur. Quasi dicat, de facili poterit debellari, quia non uer sibi.
- 12 Non ostia. Idest, non habitant in fortalicijis, sed in cam.
- 13 Soli. non habent cum alijs gentibus confederationem in bus auxiliatur: ideo subditur.
- 14 Et erunt. Et quia non restat ei nisi fuga, subditur.
- 15 Et disperg. Quia homines fugientes vadunt ad diuersas partes.
- 16 Qui sunt at. Agareni enim tunc habebant capillos: sicut ad modum pugilum, vt dicunt expositores nostri. In Hebræo habetur sic: Et dispergam eos in omnem ventum angulatos angulos, i. angulos vsque ad terræ angulos, vt exponit Rab. Sal.
- 17 Et erit. Ciuitas supradicta.
- 18 In habita. Tanquam destructa sine reparatione.
- 19 Quod fa. Hæc est quinta pars huius cap. in qua prophetizat contra Elamitas, & ponitur primo tempus huius reuelationis factæ Ieremiæ, cum dicit: In principio. subditur prophetia dicitur.
- 20 Ecce ego. idest, eius potestatem que designatur per arcum, quod erant optimi sagittarij.

Taber-

MORALITER.

- † 3 Succendam ign. in muro. Sic isti succendentur igni infernali, vt pœna respondeat culpæ, quoniam succenderunt in alijs ignem furoris & iræ.
- 5 Ad Ce. Qui interpretatur mœrens tenebrosus, ideo per ipsum signantur inuidi, mœrentes de prosperitatibus aliorum: & sic inuoluti sunt tenebris peccatorum, nam odium

- odium ex inuidia procedens aufert lumen gratiæ, & obscurat lumen naturæ. Hos destruxit rex Babylonis, & diabolus auferens omnia bona eorum, ideo subditur.
- 7 Vasta. Sequitur.
- 12 Non ostia. i. destituti sunt custodia angelica & diabolus.
- 19 Quod fa. Qui despiciens interpretatur, ideo per ipsum superbus qui contemnit alios signatur.
- 20 Confringam. i. os eius loquens verba iactantia & despectu

Theodoret. a Alam est vrbs sita in ore maris rubri. Et aut hec quondam Emporiū inligit, vnde er hodie puehuntur, q na uiant ad Indos.
 a *Inducam. Mittit ena filius hominis au ges suos a quatuor veis celi, vt colliga omnia scādala de reo eius.*

rum, & inducam super Elam quatuor vētos à quatuor plagis cœli, & ventilabo eos in omnes ventos istos, & non erit Gens ad quam non perueniant profugi Elam. Et pauere faciam Elam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium animam eorum. Et adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit dominus: Et mittam post eos gladiū, donec consumam eos, & ponam solium meū in Elam, & perdam inde reges & principes, ait dominus. In nouissimis autem diebus reuertenti faciam captiuos Elam, dicit dominus.

se secum et assum. D
 pferat Aegyptios, Afros & Aethiopes, qui plagā sortiti sunt australem.
 b *Reuerti faciā captiuos. * Theodor. Existimo bonū Dominum, per hāc & alias prophetas qui bus promisit reuocationem, non mō do polliceri à captiuitate corporis, sed et à captiuitate mētis. Ea enim de causa*

Theodor. Cū b tem diebus reuertenti faciam captiuos Elam, dicit dominus. Re babylonis obtinisset Aegyptū rediens irrupit in eam, pristinū habēs excitū, è partibus Aquilonis & oriente coactū. Cui et ad: at multitudo hoīum infulas occidentis incolentū: ac

sa castigationes infligit corporibus. Prædicat ergo destructionem diaboli, cessationem ab impierate, & liberationem hominum à peccato in captiuitatem redactorum.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et indu. Id est, aduersarios à quatuor ventis.
 2 Et ventila. Eijciendo eos longè à terra sua. Cætera patent vsquibi.
 3 Et po. so. Id est, dabo dominium eius alteri cuius solium erit meum,

meum, in quantum potestate, & auctoritate mea obtinebit. In Heb. habetur: Et ponam sedem meam, id est, obsidionem meam in Elam, vt exponit. Ra. Sa. & dicitur illa obsidio domini, eò quod dominus instigauit eam fieri.
 4 In nouiss. au. Illud enim regnum fuit postea reparatum per magnum tempus.

MORALITER.

decectiua proximi, & blasphematoria Dei, quæ tamquā sagittæ diaboli procedunt de ore superbi: sed arcus iste costringitur quando verè humiliatur, id eò subditur.

1 Et induca. Per quos signatur vtilitas originis ab oriēte, & ppinquitas mortis ab occidēte, & crudelitas demonis ab Aglone: & Dei bonitas à Meridie. Cōsideratio namq; istorū quatuor diligēs, facit superbū humiliari, & ad bonū reduci, id eò sequitur in fine. In nouissimis autē diebus, &c.

ADDITIO I.

cap 49. Vbi dicitur in Postil. id eò subditur. Corigitur heretatem, &c.
 Melchom in Hebræo significat semper idolum Ammonitarum, sed Melcham alias Melchor significat regem eorum, & aliorū quorūcumque de quibus agit.

ADDITIO II.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Dicit autem hic Rabbi Salom. quod Bosra.
 Quod autem Bosra sit ciuitas in Idumæa de principibus. patet per Isa. 63. a. vbi dicitur: Quis est iste qui venit de Edom in cæcis vestibus de Bosra: & sic in alijs multis locis.

ADDI-

CAP. L.

a **V**erbum. Expleto vaticini cōtra Aegyptū Pæstinos, Moab sibs Ammon. Damiscum quoq; & Cedar, cōtra Babylonē & Chaldæos sermo dirigitur, vt quis ante latenter argit, nunc palam scera eorum manifestado, vastatione & defolationem subsequi aperte pronunciet. Isaias quoque & Ezechiel similia contra Babylonios & Chaldæas prophetauerunt.

CAP. V T L.

Verbum quod loquutus est dominus de Babylone, & de terra Chaldæorum in manu Ieremiæ Prophetæ. Annunciate in Gentibus, & auditum facite. Leuate signum, prædicate & nolite celare Dicite: Capta est Babylonia, confusus est Bel, victus est Merodach. Confusa sunt omnia sculptilia eorum, superata sunt idola eorum.

b Confusus est Bel. * Theodoretus. Idolum erat quod apud Babylonios summo habebatur in honore, & nonnulli quidem vocant illud louē. qui dam verò Saturnū. Aitque pudefactū esse, tum quia adoratoribus succurre re nequiverit. tum quod suis cultori-

NICOLAUS DE LYRA.
 Verbum. Ieremias superius prophetauit contra Gentiles, hic vterius prophetat contra Babylonios. Tū quia magis circa eos immoratur. Tū quia per hoc hæc propheta sequenti litera magis cōtinuatur, vt videbitur: Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur destructio Chaldæorum, verbis planis, secundo magis parabolice. Prima in tres, quia primò ponitur destructio Chaldæorum secundo destructionis ratio, ibi: Quoniam exultatis. Tertio destructio describitur Chaldæorum interitus secundo Iudæorum reditus,

bus omninò sit spoliatus.
 c Confusa sunt. Similia dicit Isaias: Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentū non querant, neque aurū velint. Venient

MORALITER.

1 Verbum. Quæ confusio interpretatur. id eò per ipsam Iudæorum superbia per Romanos confusa signatur: id eò subditur.
 2 Annunciate. Id est, Romanis, qui Gentiles erant.
 3 Leuate signum. Id est, vexillum belli contra Iudæos in vineam mortis, sicut expressè dicitur Luc. 12.
 † Capta est. id est, Iudæa.

ius, ibi. In diebus illis. Circa primum dicitur.
 2 Annunciate. Tanquam mirabile factum omnibus.
 3 Leuate. id est, ponite vexillum aduersariorum super portas Babylonis in signum captiouis id eò subditur.
 4 Dicit ea. Dicunt expositores aliqui, quod per Merodach intelligitur Balthasar quem interfecerunt Persæ, & Mædi. Dan. 5. & dicitur Merodach, quia fuit filius Euilmerodach, talia enim nomina aliquando variantur in medio: sic Guillelmus & Guillotus sunt idē nomen. Ra. Sa. dicit quod Merodach est hic nomen idoli sicut & Bel quæ dicunt hic confusa & denicta, quia manifestè apparuit quod nō habebant potestatem saluandi suos cultores.

* Quo-
 † Confu. Qui interpretatur vetustas, per hoc designatur legalium cessatio.
 † Victus est. Qui interpretatur amaritudinē immittens, propter quod signat legalium onus graue quod est deiectum per gratiam legis nouæ.
 † Confusa sunt sculptilia eius. Id est, Sacerdotes Iudææ: qui dicuntur hic sculptilia, eò quod populus maiorem eis reuertentiā faciebat quam Deo mandata ipsius propter traditiones eorum dimittendo, vt dicitur Mar. 7.
 † Quoniam

† Con-

A *Veniunt filij Israel.* Hæc promissio reuersionem populi Dei de captiuitate significat, quã sub Assyrijs vel Chaldejs sustinuit vel magis Christiana tempora quando de diuersis Gentibus filij Dei conuenerunt ad ecclesiã Catholicam, vbi quærent Deum suum, interrogantes & dicentes viam veritatis, vultumq; cordis sui ad faciendã volũtatem Dei cõuertentes. vt iungãtur illi scõdere sempiterno.

† Theodoretus. Illo, inquit, tempore decem ac duẽ tribus recipient libertatem & vna reuertentur ac cõfugiẽt ad dominum. Testamentum enim æternum non dabitur obliuioni, hoc est promissio patribus factã.

† venite & ad h: et domi- no.

5 Reg. 12. g.

B *Grex perditus.* Hac sententia notantur reges Israclitarũ, qui errare fecerũt populum & declinare ad idololatriam. quorũ fuit primus Ieroboam filius Nabath, qui fecit adorari vitulos aureos, deinde cæteri præuaricatores legis.

C *De monte in montem.* Theodoretus. Refert in quo fecerint eos errare. *De monte in montem,* &c. Delubra idolorũ appellat montes & colles: quoniam in eis adorabãt idola. templum autem diuinum, cubile eorum. Inde enim consequebantur bonorum fruitionem.

D *Recedite* Secundum historiam monet Israelitas qui captiuandi erant in Babylonem, vt non stabilem possessionem

habentibus arbitrentur se ibi habituros, sed spem reuertendi haberent & cum captiuitas laxaretur, fugerent inde quia venturum erat vt à Mœdis & Persis vastaretur.

Origenes. Quomodo corpus nostrum in aliquo terræ loco consistit, sic anima secundum statum suum in aliquo terræ loco nuncupatinẽ est.

¶ Per fatum & Mœdorum.
Quoniam ascendet contra eum Gens ab aquilone, quæ ponet terram eius in solitudinem, & nõ erit qui habitet in ea ab hoie vsque ad pecus. Et moti sunt & abierunt. In diebus illis & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

illius & in tẽpore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulãtes & flẽntes properabunt, & dominũ Deum suum quærent. In Siõn interrogabunt viam: huc facies eorũ, † venient & apponentur ad dominum scõdere sempiterno, qd̄ nulla obliuione delebitur. Grex perditus factus est populus meus, pastores eorum seduxerunt eos, seceruntque vagari in montibus. De monte in collem transierunt, oblitũ sunt cubilis sui. Omnes qui inuenerũt comederunt eos, & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eõ quod peccãuerunt domino decori iustitiæ & expectationi patrum eorum domino. Recedite de medio Babyloniae, & non

aliquo terræ loco nuncupatinẽ est. Corpus nostrum aut i Aegypto aut in Babylone aut in Palestina est, aut in Syria aut vbi cumque, & si militer anima, pro qualitate vitæ locorum diuersitas distinguitur. In Babylone enim est, quando confunditur & turbatur, & pace deserta bella sustinet passionum. Talibus animabus dicitur: Fugite de medio Babyloniae, & nũc vnusquisque animam suam. Dum enim in Babylone est, saluari non potest: Qui autem ibi recordatur Ierusalem, ingenitum scit & dicit: Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena? Impossibile enim est in Babylone constitutum, De organo canere, otiosa enim sunt ibi organa hymnorum vendite. In salicibus in me eius. s. o. n. Suspensa sunt organa nostra, dum in Babylone sumus in salicibus fluminis eius. Si autem venerimus in Ierusalem, in locũ visum & pacis organizabimus, psallemus, citharizabimus, semper laudabimus Deũ. Sicut autem anima peccatoris.

perpetuitatem, sed durationem notabilem. 7 Quod nul. Delebitur. in Hebræo habetur: Quod oblitum non dabitur, quod est intelligendum vsque ad Christi aduentum. tempore fuerunt à Deo separati propter suam incredulitatem & intelligitur, quod obliuioni non dabitur, vsque ad magnum tempus. A reditu enim captiuitatis Babylonica, vsque ad Christum fuerunt anni circiter 400. 8 Grex. In captiuitate Babylonica, subditur causa. 9 Pastores eo. Scilicet, reges, sacerdotes, & falsi propheta. 10 Seduxerunt eos. Vt patet ex prædictis in hoc libro in tribus locis. 11 Feceruntque vagari. In cultu idolorum quæ in talibus locis ponebantur. 12 Obliti sunt. Id est, templi domini, quod dicebatur caula cubile fidelium. Et quia propter hoc frequenter traditi fuerunt in manibus hostium, id est subditur. 13 Omnes qui inue. Ex hoc enim quod Iudæi propter offensam Dei tradebantur in manibus hostium, dicebant hostes se non perire, traclando eos cum vicia crudelitate. Sed hoc non est verum, Deus actibus malorũ bene vtiur in bonũ: sicut per dæmones e. cet suam iustitiam in damnatos. 14 Recedite. Vos Iudæi per Cyrum licentiam di.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quoniam ascen. Id est, à Mædea & Perside, quæ vergunt ab aquil. ne respectu Babyloniae.
- 2 Quæ po. Quia Babylonia tunc destructa non fuit postea reedificata, sicut habetur infra eo. cap. & Isa. 13.
- 3 In diebus illis. Hic consequenter describitur Iudæorum reditus, quia post destructionem Babyloniae Cyrus primò anno regni sui dedit Iudæi licentiam reuertendi in Iudæam. 1. Esd. 1. & hoc est quod dicitur: In diebus illis. Regno enim Israel captiuato per Salmanasar aliqui euaserunt, qui postea in regno Iudæ habitauerunt, & sic cum filijs Iudæ ducti fuerunt in Babylon. & cum eis redierunt.
- 4 Et flentes. Præ gaudio seu ex contritione præcedentium peccatorum, propter quæ fuerant captiuati.
- 5 Properabunt. Per debitum cultum. vnde 1. Esd. 3. d. dicitur, quod venientes in Ierusalem erexerunt ibi altare domini offerentes super illud holocaustum domino mane & vespere.
- 6 Et appo. Quia postea non leguntur Iudæi à Deo per idololatriam declinasse, nisi aliqui pauci tempore Machabæorum: & magis violentia quam voluntate. Sciendum tamen, quod in Hebræo hic habetur, scõdere in scõculum: quod non semper importat perpe-

MORALITER.

- 1 Quoniam ascendet. Vespasianus enim dux exercitus Romanorum venit de Tracia contra Ierusalem, quæ est à parte aquilonari respectu Ierusalem.
- 3 In diebus illis. Sequitur.
- 4 Ambulantes. Nam illo tempore multi de Iudæis conuersi fuerunt ad Christum.
- † Interro. Scilicet, consiliorum euangelicorum à cre-

dentibus in Christum. 6 Et ap. Per gloriæ consequutionem. 8 Grex. Per falsam doctrinam Scribarum & sacerdotum eos dimittere Dei præcepta pro traditionibus suis, vt dicitur Mar. 7. ideo concluditur postea. 14 Recedite. Id est, de Iudaica perfidia. Cætera de facili sunt ad dictam sententiam applicari: propter quod propter prolixitatem vitandã hanc applicationẽ omittit. Quomodo

Bylone, sic iusti in Iudæa est, sed iuxta ꝑ æqualitatem
A sic & vitæ in ipsa Iudæa locis inter se varijs separantur.
m. Est Iudæa in Dan. quæ extremæ partes Iudææ sunt vel in
superioribus locis paulò melioribus, vel in medijs fini-
bu Iudææ, vel circa Ierusalem. Est autem omnium bre-
uissima, quæ in me-
dic Ierusalem con-
sistit. Qui autē pec-
cator est & nimijs
scribis oppres-
sus in Babylone
est Qui nondum
ad unum pec-
catum culmen
ascendit, in Aegy-
ptost, & in parti-
bus eius moratur:
Et: qui in Iudæa
sunt, non æqualia
posdēt loca. alius
in Bethel alius
in Ierusalem: sic
in Aegypto, alius
est in Taphnis, a-
lius in Mēphis,
alius in Sienni, a-
lius in Bubastis ha-
bit.

a Quasi hædi.
* Theodoretus.
Ieremias, id est, arie-
tes, Ieremias interpre-
tatur est, ἰερὸς, id
est, sacerdos. Horta-
tur ergo eos vt sint
potiores Baby-
lons, & patriam
suam occupēt. Pro-
pterea comparauit
eos arietes. Sunt, n.
hinc robustiores
ovius. Hunc etiā
in nodū diuinus
Daiel vidit Ale-
xandrum hirco si-
milis: Darium
autem arietem.
b Confusa est via.
Isais dicit similia.
Et de Babylone illa gloriosa in regnis inclita, in superbia Chaldeo-
rum

bylonis, & de terra Chaldæorū egredimini, & estote quasi
hædi ante gregem. Quoniam ecce ego suscitabo & adducā
in Babylonem congregationem Gēntium magnarum de
terra aquilonis & preparabuntur aduersus eam, & ꝑ in die
capietur. Sagitta eius quasi viri fortis interfectoris non re-
uertetur vacua. Et erit Chaldæa in prædam, oēs vastantes
eam replebuntur, ait dominus. Quoniā ꝑ exultatis, & ma-
gna loquimini diripientes hæreditatem meam, quoniam
ꝑ effusi estis sicut vituli super herbā, & mugistis sicut tauri.
b Confusa est mater vestra nimis, & ꝑ adæquata pulueri quæ
c genuit vos. Ecce nouissima erit in Gentibus, & deserta in-
uia & arens. Ab ira domini non habitabitur, sed redigetur
tota in solitudinem. ꝑ Omnis qui transibit per Babylo-
nem, stupebit & sibilabit super vniuersis plagis eius. Præ-
paramini contra Babylonem per circumitum. Omnes qui
intēditis arcum ꝑ debellate eam: non parcatis iaculis, quia
domino peccauit. Clamate aduersus eam. Vbique dedit
manum. Ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri
eius: quoniam ultio domini est. Ultionem accipite de ea.
d Sicut fecit, facite ei. Disperdite fatorem de Babylone, &
e tenentem in falcem tēpore messis a facie gladij ꝑ columbæ.

Et de Babylone illa gloriosa in regnis inclita, in superbia Chaldeo-
rum

rum subuertetur sicut dominus subuertit Sodomam & Gomorrhā. Tropolo.
c Ecce nouissima erit, &c. In fine mundi vel in morte
D cuiusque omnis gloria & superbia Chaldæorum, & cō-
fusio mundi receder a nobis, & ita omnia subuertentur,
sicut subuertit Deus Sodomam & Gomorrhā. nec vl-
tra voluptatis vel
mundi futurus est
status.

a Captiuantium, id est, demonum, audita de destructione Babylonis.
b In Ierusalem quæ est locus visionis & pacis.
a Pœnitentia. b Catholica ecclesia.
a Dæmonum.
a Ab aquilone enim omne malum veniet. b Quasi mense, quia tunc
manifesta erunt abscondita cordium
a Pœna subita & improbia
a Causa quare hæc priantur. b In interitu Iudæorum
a Israel
a Lacerantes, sicut et in uocacione eius, sicut vitulus super herbam quasi
taurino mugitu captiuus insultantes
a Non diu lætabitur.
a Quia tanta potentia est in nihilum redacta.
a O Persæ & Mædi.
a Ad occidentum eam

1 d Sicut fecit, facite.
Idest, sicut illa per
Nabuchodonosor
Gentes circumqua
que vastauit, & re-
tributionem red-
dite.
e A facie gladij.
Columba stulta di
citur, quia nutrit
pillos alienos, ita
Nabuchodonosor
alios opprimendo
& fouendo. Etiam
Nabuchodonosor
columbam vocat,
non pro simplicita
te, sed pro stultitia
superbiæ.
* Theodoretus.
A facie gladij Græ
ci vnusquisque ad
populum suum re
uertetur. Cyrus an
te destruxit Lydos:
quam Babylonem.
Subiugauit etiam
Iones & Aeolos,
qui migrantes è
Græcia, habitauerunt
in Asia. Hos
ergo Cyrus etiā du-
cens, iniit expedi-
tionem contra Ba-
bylonem. Nec cer-
tè frustra Græcorū
meminit sermo p-
pheticus, verum vt
doceret etiam vt
cul habitates, diui-
na sententia congregatas esse aduersus Babylonem.
a Leones
† inde.
† læti fuistis
quoniā exul-
tastis.
† erubuit
quæ gen.
† supra 18 c.
19. & c. 49. d.
† opprimētis.

NICOLAUS DE LYRA.

1 estote. Idest, latenter redite in Iudæam.
2 Quoniam ecce. Per aduentum enim Persarum & Mædorū
fuit tota Babylonia, & ex consequenti data Iudæis licentia. Cetera
patet in litera.
3 Quoniam exul. Hic consequenter ponitur destructionis Ba-
bylonæ ratio: Et est duplex, vna propter crudelitatem erga popu-
lum Iudæicum, alia propter impietatem erga dominum, secunda po-
nitur: Vox fugientium. Prima adhuc diuiditur in duas,
quia de destructione Chaldæorum sequuta est liberatio Iudæo-
rum, & primo ponitur primum. secundo secundum, ibi: Grex
dispersus. Circa primum dicitur: Quoniam exulta in debel-
latione populi mei.
4 Magna. attribuentes hoc vestrae virtuti.
5 Diripientes. Idest: Iudæam eo quod ibi viguit diuinus cultus.
6 Quoniam effusi. ad lacerandum populum meum.
7 Sicut vituli super herbam. ad eum deglutendum. In He-
bræo habetur: Vt vitula triturans quæ pedibus suis messem conte-
rit, ore suo comedit.
8 Mugistis sicut tauri. ad ipsum amplius terrendum.
9 Confusa est mater vestra. Idest, Babylone metropolis in re-
gno Chaldæorum.
10 Fadaequa. Idest, deiecta in terram.
11 Ecce nouissima. quæ solebat esse prima inter omnes ciuitates.
12 Et deserta. ab hominibus.
13 Iuia. Quia nullus audebit transire propter serpentes, & dra-
cones

cores ibi habitantes.
14 Et arens. Quia Euphrates transiens per eam fuit deuiatus ab
alveo suo per Persas & Mædos eam obsidentes, ita quod per al-
ueum siccum intrauerunt ciuitatem.
15 Ab ira. Idest a vindicta Dei factum est, quod de cætero non
habetur, vt prædictum est.
16 Omnis qui transibit per Babylonem, &c. de destru-
ctione tantæ ciuitatis.
17 Et sibilabit, &c. deridendo superbiam eius præcedentem.
18 Præparamini contra, &c. Ita quod nullus possit stare ad
propugnacula ad eius defensionem.
19 Clamate. Exhortando bellatores contra eam.
20 Vbique dedit manum. Idest, vbique quesuit auxilium &
non inuenit, sicut infra dicitur in fine libri: Aegypto dedimus
manum, &c.
21 Sicut fecit. Destruendo crudeliter alia regna.
22 Facite ei. Eam destruendo.
23 Disperdite fatorem, &c. Idest, reddite terram in circumitu
eius desertam & incultam.
24 A facie gladij columbæ, id est: propter crudelitatem
regis Babylonis, qui dicitur columba: non a carentia fellis, sed
sagacitatis secundum illud Hoseæ. Ephraim columba sedu-
cta &c. In Hebræo habetur: A facie gladij vinosi, id est, san-
guine Babyloniæ inebriati. Et per hoc intelligitur gladius
Mædorum & Persarum, dictio enim Hebræica hic posita, scilicet,
Ionah æquiuoca est ad columbam & vinositatem, vt dictum
est supra 25. & 46.
* Vnus-

Ga *Leones eiecerunt, &c.* Teglatphalnar qui partem magna nam ludæorum in Assyrios transtulit, & S. n. cherib qui decem tribus in montes Mædorum traduxit, hi leones appellantur.

b *Ecce ego visitabo.* Visitat dominus regem Babylonis,

idest, confusionis,

sicut visitauit regē

Assur, qui interpre-

tatur gradens vel

dirigens, cum dia-

bolum cōfusionis

regem & tenebra-

rum harum recto-

rem destruit, i. An-

tichristum & om-

nes ecclesie perse-

quutores qui diri-

gunt arma nequi-

tiæ contra Sanctos

Dei, & effundunt

sanguinem innocē-

tem: & hæreticos

qui dirigunt iacula

prauæ doctrinæ, vt

animas simpliciū

interficiant. In fine

B enim mūdi diabo-

lus qui seducebat

Gētes, mittetur in

stagnū ignis & sul-

phuris: bestia, idest,

Antichristus & pseu-

dopropheta, idest,

hæretici. Sancti ve-

rō cum Christo re-

gnabunt in æter-

num, & satiabitur

anima eorum om-

nibus bonis. Tunc

quæretur iniquitas

Israel & non erit:

Apo. 2. 1. 4.

& peccatum Iuda, & non inuenietur; quia tunc alligabit dominus vulnus populi sui & sanabit contritiones eius. *Et abstergit omnem lachrymam ab oculis sanctorum: & mors ultra non erit neque luctus: sed nouus populus in noua ciuitate in perpetuum exultabit.*

Mythic.

c *Super terram dominantium.* Prædicatoribus Christi præcipitur, vt regnū diaboli studeant euertere: & opera eius maligna & consilia pessima, vt interficiant omnes peccatores terræ, & disperdant de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem.

d *Quomodo confrahitus, &c.* Malleus vniuersæ terræ diabolus est. Sed est qui non curat de malleo vniuersæ terræ, vir. scilicet, stans super muros Adamantinos, & in manu eius Adamas. (Refert historia quod fortior sit Adamas omni cædenti malleo, incontritum & inuincibilem perseverans) licet superster malleus diabolus, & superpositus sit draco quasi incus indomabilis, nihil tamen

in manu domini, & in conspectu eius consistens perferat Adamas patitur. Duo ergo contraria sunt Adamas iusto. malleus, & iocus. vnde in prouerbio dicitur de his qui anxietatibus premuntur. Inter malleum sunt & incudem. Iustus autem non curat de malleo & de incu-

de, qui quanto cæ-

ditur, tanto splen-

descit virtus eius:

Malleum autē vni-

uersæ terræ nō po-

tuit confringere.

Moyfes, nec ant-

eum Abrahā, ne-

post eū Iosue ne-

quisquam proph-

tarum: Christus au-

tem cōfregit, quo-

admirans proph-

ta ait: *Quomodo con-*

fractus est & contri-

tus mal. Primò con-

fractus. deinde con-

tritus, quādo dixi-

diabolus: *Hec omni-*

tibi dabo, si proce-

adoraueris me. No-

contriuit, sed cor-

fregit tantum. C-

verò secessit ab o-

vsq; ad tempus, &

post venit tunc er-

contritus est. Pe-

vnumquemq; ne-

strum cōfringitur

quando introduc-

mur à domino in

ecclesiam & profi-

cimus in fide. Con-

tritur aut & cōmi-

nuitur, cū ad perfe-

ctionē venerimus

* Gregorius In scriptura sacra mallei nomine aliquādo diabolus designatur, per quem nunc delinquentium culpæ feriuntur. Aliquando verò percussio cœlestis accipitur, qua vel electi super nos ictus sentiunt, vt à prauis itineribus corrigantur, vel iusta ira reprobos percutit, vt iam supplicia æterna præueniens, quid etiam in posterum mercantur, ostendat. Nam quia appellatione mallei aliquis hostis exprimitur, propheta testatur, cum super vim extremi iudicij contemplatur, dicens, *Quomodo confrahitus, &c.* ac si diceret eum per quem vascula sua Dominus in ministerij usum formando percutit, quis perperdat, quo turbine veniente extremo iudicio in æterna natione confringit?

e *Quo.* Captiuitas Babylonis intelligitur, cū nihil in cōfusionis remaneat. *Inuenies & cōp.* quia dño restitit. At sola Babylō restitit, & nō potius oēs gētes, dū creato deserto idola coluerūt? An figuratiter dicit oēm aīam Ierusalē.

NICOLAUS DE LYRA.

Diuisio.

* 1 Vnusquisque ad populum. Scilicet alienigenarum in Babylone existentium.

2 Ad populum suum. De Babylone recedendo.

3 Grex dispersus. Hic consequenter describitur liberatio Iudæorum quæ sequuta est ad destructionem Chaldæorum: præmittitur tamen eius captiuitas, cum dicitur, Grex dispersus Israel. Idest, ductus ad diuersa loca extra terram suam.

4 Leones. Idest reges crudelēs.

5 Eiecerunt eum. Et qui fuerint illi subditur.

6 Primus comedit eum rex Assur. qui captiuauit decem tribus. 4. Regum 18.

7 Iste nouissimus exossa. eum Nabucho. Qui destruxit Ierusalem, & templum, vbi erat fortitudo populi temporaliter & spiritualiter: sicut sortitudo corporis est in ossibus.

8 Propterea, &c. Ecce ego visitabo regem Babylonis. Debitam penam inferendo.

9 Et pascetur Carmelus in Basan. Idest, viuens ab. n. lanter de bonis terræ suæ.

10 In diebus illis, &c. quæretur iniquitas Israel. Idololatæ propter quam fuerat captiuatus.

11 Et erit. Quia post reditum captiuitatis Babylonicæ non legitur populus ad idololatriam declinasse, vt dictum est supra. Consequenter reuertitur ad destructionem Babylonis, cum dicitur.

12 Super terram dominantium. Idest, Babyloniōrū, qui multis regnis dominabantur. In Hebræo habetur. Rebellantium: bellauerunt enim domino templum eius destruendo.

13 Ascende. in Cyre.

14 Et super habitatores eius visita. In malum, id est subditur.

15 Dissipa & interfice quæ post eos sunt, &c. contritus est malleus terræ. Idest, rex Babylonis, qui contriuerat multas Gentes, sicut malleus lapides.

16 Quomodo versa est in desertum? Et subdit modum.

17 Illaqueaui te. Te capiendo modo à te improviso, sicut aliuum Euphratem, qui currebat per ciuitatem, alibi diuertere, & per aluicem, vos non erat murus, intrauerunt repente.

18 Inuenta es, &c. ab aduersarijs tuis.

Jerusalem. s. visioni pacis esse Babylonem: unde sancti in Jerusalem peccatores in Babylone erant. & si peccabant ierosolymitæ, mittebantur in Babylonem, & pœnitentes edebant in Ierusalē. Capitur ergo Babylon. & nō agnoscit legi. n. Dei non subijcitur, neq; .n. pōt, & inuenta est Babylon, & cōpre-

hensa: quia dominus restitit. **Aperuit.** Orig. Aperia editio. Aperite apothecas eius, & scrutamini eā quæ in speluncam, & disperdite eam, ut nō sint eius reliquæ: excusate oēs fructus, ut descendant in occisionē. *Vg eis nonia venit dies eorum tempus vindictæ.* **Vox fugientium & eorum qui euaserunt de terra Babylonis, vt annuncient in Sion vltionē dñi Dei nostri, vltionē templi eius. Annunciate in Babylone plurimis, oibus qui redunt arcū. Cōsistite aduersus eā p gyrū, et nullus euadat. Reddite scdm opus suum, iuxta oīa quæ fecit facite illi, quia contra dñm erecta est, aduersum sanctū Israel. Idcirco cadēt iuuenēs eius in plateis eius, et oēs iuui bellatores eius, conticescent in die illa, ait dominus. Ecce ego ad te superbe, dicit**

geruntur in terris stellis consecrant, & ex earū nutibus D fieri asseuerant. Oīs ergo qui putat q stellæ faciunt hoīes luxuriosos, adulteros, castos, vel huiusmodi, ī terra Chaldæorum est. Comminatur ergo Deus specialiter his q in terra Chaldæorum sunt: Abraham verò promouens

1 quoniā dñm prouocasti. **2** Aperuit dñs thesaurum suum, & protulit vāsa iræ suæ: quoniā **3** opus est dño Deo exercituū in terra Chaldæorum. **4** Venite ad eā **5** † ab extremis finibus, aperite **6** † vt exeant qui conculcent eam. **7** Tollite de via lapides, & redigite in acervos, & interficite eā, nec sit quidquā reliquū. **8** Dissipate vniuersos fortēs eius, descendant in occisionē. **9** Vg eis, quia venit dies eorum, ipsi vltionem eius. **10** Vox fugientium & eorum qui euaserunt de terra Babylonis, vt annuncient in Sion vltionē dñi Dei nostri, vltionē templi eius. **11** Annunciate in Babylone plurimis, oibus qui redunt arcū. **12** Cōsistite aduersus eā p gyrū, et nullus euadat. **13** Reddite scdm opus suum, iuxta oīa quæ fecit facite illi, quia contra dñm erecta est, aduersum sanctū Israel. **14** Idcirco cadēt iuuenēs eius in plateis eius, et oēs iuui bellatores eius, conticescent in die illa, ait dominus. **15** Ecce ego ad te superbe, dicit

ad meliora, ait: *Ego sum qui te educo de terra Chaldæorū.* **16** Pores est. n. Deus educere nos de terra Chaldæorū, vt nullum alium credamus vitam nostrā dispensare pro qualitatibus meritorū. **17** Opus domino ergo virtutū in terra Chaldæorum est, quia venerunt tempora eius, aperite apothecas eius, doctrinas. s. natiuitatum: scrutamini eam quasi speluncam & disperdite eā. **18** Qui respuit supputationem nataliū, qui veritatis sermone vitur aduersum eas, qui ostendit falsa esse q mathematici dñt. qui docet inscrutabilia Dei iudicia: nec ab

misericordiam. Sunt ergo in thesauris Dei vasa iræ. Scriptum est enim: *Aperuit dominus thesaurum suum protulit vasa iræ sua.* Thesaurus dñi ecclesia est in qua sæpe latēt hoīes, qui sunt vasa iræ. Veniet ergo tempus qn aperiet dñs thesaurum ecclesiæ. Nunc. n. clausa est, & vasa iræ cum vasis misericordiam inhabitant: paleæ cū frumento, & pisces mali cū bonis qui in rete ceciderūt qn apparuerit in iudicio & protulerit vasa iræ, dicēt forsitan vasa misericordiam, egredientibus vasis iræ. *Exierunt à nobis non. n. erant ex nobis.* Idē. *Aperuit dominus.* In thesauris dñi sunt vasa iræ, extra thesaurū vasa peccantia, quæ non sunt vasa iræ, seu misericordiam sed minora. Serui. n. sunt ignorantes voluntatem dñi, & non facientes. Qui autem ingreditur ecclesiam, aut vas iræ est, aut misericordiam, qui foris est neq; misericordiam neq; iræ. Aliud ergo nomen eius inquirō. Opus inquit dño virtutum in terra Chaldæorum est. Secundum diuersos intellectus, terrenus locus multipliciter dī vel nominatur. & qō differēti rōne Christus plura habet vocabula, cū in subiacenti sit vnus, varius autē in virtutibus: Sic pro malitia generis humani terrena negotia cum vnus sint in subiacenti, tñ intellectus diuersitate sunt plurima. Vnde. n. subiacens est Christus, sed dīo intellectu medicus. Vnde: *Non necesse habent sani medicos, &c.* Alio pastor, quia rationabilibus præest. Alio rex, quia rōnabilibus principatur. Alio, vitis vera: quia in eum inserti hoīes vberes fructus afferunt & similia. Qō ergo in Christo plurimi intellectus sūt diuersorū noīum, & subiacens, vnū, sic terrena negotia in subiacenti vnū, sed iuxta intellectu plurima. Sæpe et allegorizātes Babylonē diximus esse terrena negotia, quæ temp cōfusa sūt vitijis Aegyptū affligentia & Chaldæam: quia multi que geruntur

hoībus posse cōprehendi, qui asserit fidera non esse causas eorum quæ fiunt super terram, præcipuē eorum que Christianis accidunt: præceptum domini exequitur. **16** Theod. Thesaurus vocauit vlticem sententiam, rēpora verò eius ipsum supplicium. Non vltra siquidē, ait, dominus longanimitē feret, sed de impietate sumet pēnas. Posthæc vt doceat se esse qui pœnas irroget, mandat vt scrutentur apothecas & cuncta perdant, ac ne vestigiū quidem prioris foelicitatis relinquunt. **17** Vox fu. Orig. Vtinam hæc esset nostra vox o cathecumeni fugientium de Babylone & fugientium, s. vitia & peccata. Vox. n. fugientium & resaluatorum nō sufficit fugere de terra Babylonis, sed resaluari de terra Babylonis ad annunciandum in Sion vindictam à dño Deo nostro, vt fugientes de terra Babylonis veniat ad Sion speculatorum ecclesiā Dei ad annunciandum in Sion. i. ecclesia vindictam à dño Deo nostro. Vindictā populi eius denunciate in Babylonem multis, oī tendenti arcū. Multi. n. in Babylone sunt in Ierusalem pauci. Non. n. ait, dilexit vos pater vester, quia multi eratis vos. n. pauci estis ab omnibus Gentibus. Annunciate in Babylonem multis, omni tendenti arcum: vt non sit ex ea qui saluetur. Disperdite, interficite oīa, vt nō sit qui saluetur ex Babylonio semine. Iuxta ea quæ fecit, facite ei. Dum habes in te prauas cogitationes pietati & fidei resistentes. Babylonios in te habes, sed fac vindictam: interfice omnes peccatores terræ. qui in te sūt, & omnes Babylonios vt possis mundatus in Ierusalem transgredi ciuitatem Dei. **18** Ecce ego ad te. Mysticē prænuciar Antichristo qui extolletur super oē id quod dī Deus & membris eius. i. ini quis oibus futuram damnationem, & oēs munitiones

NICOLAUS DE LYRA.
1 Quoniam do. q. d. non est operatio humana, sed vindicta diuina. Ideo subditur.
2 Aperuit do. i. mala pœnæ in sua pœsentia nobis occulta pœparata tibi protulit in effectū.
3 Venite ad. i. à longinquis valde partibus. vnde collectus fuit exercitus Cyri & Darij.
4 Aperite vt exeant. i. remouete impedimenta exercitui Mædorum & Persarum. Ideo subditur.
5 Tollite de. Litera Hebraica ad alium sensum reducit qui talis est: Aperite portas. s. Babylonis eas frangendo. Conculcate sicut acervos. s. frugum qui extenduntur in area. & teruntur pedibus animalium in terra illa ad granum excutiendum. q. d. sic conculcate Babylonis populum. Et iste sensus magis conuolat luerge pœcedenti & subsequenti, vt patet de se.

6 Vox fugi. Hic ponitur secunda causa destructionis Babyloni e q que est imputas contra Deum destruendo eius templum, si enim verum Deum ipsum reputassent, eius templum non combussissent. Et hoc est quod dicitur: Vox fugi. q. d. ad hoc diuinitus fuerunt aliqui in Babylone à morte pœseruati, vt agnoscerent & confiterentur Babylonem destructam in vltionem destructionis templi domini. cetera patent vsque ibi.
7 Et nul. s. de illis quos Deus pœordinauit interfici, quia plures mortem euaserunt, vt pœdictum est immediate.
8 Quia con. destructionem Ierusalem suæ virtuti imputando & templum domini concrenando.
9 Aduersum sanctum. i. aduersus Deū qui colitur ab Israel, sicut sanctum sanctorum. Cetera patent vsque ibi.
10 Ecce ego. Tu rex Babylonis qui faciebas te adorari sicut Deum: Daniel. 3.

Sapientie secularis & concilia malignantium. quibus ho mines decipiebat futuro incendio concremanda, vt vni uerſe machinationes eius & arma quibus orbē eccleſia ſticū impugnabar, æterno interitu deuorentur: quia nō timuerunt calūniā & captiuitatē populo Dei interre. Vnde ſequitur: Calumniam ſuſtinet ſi u. a Et erunt. Imbel les quaſi mulieres per Medos & Perſas deſtruxit eos, oēs quoque qui in cōſuſione mundi verſantur, & qui ſa pientie ſeculari in nitentes erroris ſi mulachra pro veri tate colunt, cū the ſauris doctrinarū & operū ſuorū in iudicio dānabit, & areſcet doctrina he reticorum & ſicca bitur: quia ſynagoga corū terra ſculpti lium eſt, & in por tentis. i. falſis ſigme tis gloriantur.

† Oppreſſi ſunt.

† quieſcere ſa ciat.

† heſt x ſyl ſtes cum vlu is.

† Gen. 19. c.

Dan. 5. a.

† timore.

† conſtituet tē pus mihi?

A dominus Deus exercituū: quia venit dies tuus, tēpus viſita tionis tuæ. Et cadet ſuperbus, & corruet, & non erit qui ſci tet eū Et ſuccendam ignē in vrbibus eius, & deuorabit oia in circumitu eius. Hæc dicit dominus exercituū. † Calumniam ſuſtinent filij Iſrael, & filij Iuda ſimul. Oēs qui ce perunt eos tenent: nolunt dimittere eos. Redemptor eorū fortis, dñs exercituum nomen eius. Iudicio defendet cau ſam eorum, vt † exterreat terram & commoueat habitato res Babylonis, Gladius ad Chaldaeos, ait dñs: & ad habitato res Babylonis, & ad principes, & ad ſapientes eius. Gladius ad diuinos eius, qui ſtulti erūt. Gladius ad fortes illius, qui timebunt. Gladius ad equos eius & ad currus eius, & ad omne vulgus quod eſt in medio eius, & erunt quaſi mulie res. Gladius ad theſauros eius, qui diripiētur. Siccitas ſuper aquas eius erit & areſcent, quia terra ſculptilium eſt, & in portentis gloriantur. Propterea habitabunt † dracones cū fatūis ſiccarijs, & habitabūt in ea ſtruthiones. Et nō inhabi tabitur vltra vſq. in ſempiternū, nec extruetur vſq; ad gene rationē & generationē. † Sicut ſubuerit dñs Sodomam & Gomorram & vicinas eius, ait dñs Non habitabit ibi vir, neque inolet eam filius hominis. Ecce populus veniet ab aquilone, & Gens magna & rēges multi conſurgent à fini bus terrę. Arcū & ſcutū apprehendent, crudeles ſunt & im misericordes. Vox corū quaſi mare ſonabit, & ſup equos a ſcēdēt ſicut vir paratus ad plū cōtra te filia Babylon. Audi uit rēx Babylonis famā eorū, & diſſolutę ſūt man⁹ eius. An guſtia apphēdit eū, dolor quaſi parturiētē, Ecce quaſi leo aſcēdet de † ſupbia Iordanis ad † pulchritudinē robuſtā, quæ ſubitō currere faciā eū ad illā. Et q̄s erit electus, quē prepo nā ei? Quis. n. ſimilis mei? & quis ſuſtinebit me? † Et quis eſt

† Captiuus. ſ. tuæ & tuorum. † Antichriſtus. † In munitionibus ſecularis ſapientie. † Domini de quo dicitur: ſi acuro vt fulgur gladium † Hæc in Haia, hitorice & tropologicē ſecundum Hieronymum plenē expoſita ſunt. † Syſtans hominibus. † Perſarum & Mæſorum. † Vbi habitat. † Cuius Cyro & Dario. † Sonitu multo & ſtagore. † Rex Balthaſar. † Mæ o e & triſtitia. † Timoris. † Nabuchodonosor. † Q̄ potentia mea & iudicio meo factum eſt hoc

potandum propinatit. Ideo manū in pariete ſcribentē vidit deſtructionem ſui, & regni ſui. quam cum Daniel expoſuiſſet, merore & triſtitia fatigatus. nequaquam reſiſtere parauit: quia eadem nocte interfectus fuit, & Da rius in regnū ſuc ceſſit. d Ecce qu. Rab Vi detur ſignificare q̄ Nabuchodonosor poſtquam regnum Iudęorū tanquam leo ſubuerit, Iudæam vaſtauit & Ieruſalem, & tem plum ſuccendit, ad ſedem ſuam in Ba bylonem victor & ſecur⁹ reuerſus ſit: & poſteris ſuis regnū incoluſie reli querit. Sed domi no diſpensante & vlcifcente ad Cyrū translatum eſt, de quo dicit. e Quis erit. Et vt de monſtret nō Cyri potentia, ſed dñi iu dicio factum eſſe, ſubditur: Quis enim ſimilis mei? f Et quis. † Theo. Quoniā paſtor Iſ raelis nominabit, & reges Babylonis arbitrabātur ſe ſu peraturos Deū om niū, demonſtrat ſe eſſe eū qui vlcifē tur de illis. incōpa rabili præditus po tentia. Deinde hor tatur vt ipſos etiā ouīū agniculos in terficiāt, & paſcū deuaſtēt. Vocat au tē agniculos, infan tes, paſcū verò ci uitatem ac terram ſubditā. De pueri quidē Dauid vati cinatur. Beatus qui tenebit paruulos ſuos & allidet eos ad pe tram.

CAP.

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Et deuorabit omnia. quia Mædi & Perſe non ſolum deſtruxerunt vrbes, ſed alia quę erant in circumitu vrbium.
- 2 Hæc dicit. Hic conſequenter ponitur liberatio Iud. erū conſe quita ad deſtructionem Chaldaeorum, à quibus durē tractabantur. Ideò ſub litur:
- 3 Calumniam ſu. ſubditur eorū liberatio virtute diuina: Re demptor eorum fortis, dom.
- 4 Iudicio. i. ſ. ſecundum ordinem ſue iuſtitie.
- 5 Defendit cauſ. Eos liberato, et Chal. eos puniēdo. Sequitur.
- 6 Gladius. ſ. Mædorum & Perſarum.
- 7 Ad Chaldaeos. deſtrucendos.
- 8 Gladi. ad di. qui deſuſi à demonibus falſa Babylonij diuina bant eis ſecuritatem promittendo. Ideo ſequitur.
- 9 Qui ſtulti quia contrarium apparuit per deſectum. Cetera pa tent vſque ibi.
- 10 Siccitas ſuper. quia Mædi & Perſe ſiccauerunt alucum Eu phratis modo prædicto.
- 11 Quia terra ſculp. i. diuerſis idololatrijs dedicata.
- 12 Et in portentis. i. in falſis ſigmentis, vt dicit glo. In Hebr. eo habetur: In enim gloriantur. i. Deo vel idolo gigantum, vt dicit Rab. Sal.

- 23 Propterea habitabunt. qui habitant in locis ruinofis & deſertis.
- 14 Cū fatuis ſiccari. i. Faunis & Satyris: vt dicit Huguizio, qu ſunt homines ſylueſtres: vel ſecundum alios dæmones in tali eſſigi apparentis. Cetera patet ex ſupradictis.
- 15 Ecce populus. Hic veniunt deſtruentium conditio. Et prim ex regione, cū dicitur: Ecce populus veniet ab Aquilone. ſe cundò à ſtatura cum dicitur. Et Gens magna. Homines. n. aquile naves ſunt maioris corporis quàm auſtrales. Tertiò à multitudi ni: Et reges multi conſurgent. Quarto ab animoſitate & eu delitate, cū dicitur: Arcum & ſcutum apprehendent, & c. Quanto enim homines ſunt magis aquilonares, tantò plus habet de ſanguine: & ſunt magis animoſi & iracundi.
- 16 Vox corū qua. ex multitudine hominū & fremitu armorū
- 17 Audiuit rex. in prædictis conditionibus.
- 18 Et diſſolutæ ſunt. præ timore.
- 19 Anguſtia apprehendit eum. in animo interius.
- 20 Dolor quaſi parturientem. in ſenſibus exterius.
- 21 Ecce quaſi leo aſcendet. iſte populus contra Babylonem.
- 22 De ſupbia. Exponatur ſicut ſuprà 49. hoc excepto qui ibi dicitur contra Idumæam. hic autem contra Babylonem vſque ſinem huius cap.

CAP.

ADDITIO.

In cap. 50. vbi dicitur in Poſilla. A facie gladij columbæ.

In Hebræo non habetur hic aliqua dictio æquiuoca ad columbæ & ad viſitatam, ſed ſolum ſignificat columbam ad literam. Et ponatur ſicut ſuprà 25. in additione.

^a ¶ Hinc Isaias. Hæc dicit dominus Christo meo Cyr, cuius apprehendi dexteram, &c.

iste pastor qui resistat vultui meo. Propterea audite consilium domini, quod mente concepit aduersum Babylonem, & cogitationes eius quas cogitauit super terram Chaldaeorum. Nisi

^a ¶ Babylonicos. ^b ¶ Mædi & Persæ qui videbantur paruuli & contemptibiles. ^D detraxerint eos paruuli gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum. A voce captiuitatis Babylonis commota est terra, & clamor inter Gentes auditus est.

C A P V T L I.

^a Quoniam non fuit. Quia dominus misit eos in vindictam populi sui, quem non corripiendo castigauit, sed tacendo contriuit. vnde: ^a *Urges Assyriae, virga furoris mei.*

^a Fugite de medio. Post plagas Babylonis ad Iudæos histo-

ricè, ad fideles myrice exhortatione conuertit, vt fugiant e medio Babylonis. i. mundanæ confusionis.

Orig. Non gratim. i. non pedentim, sed velociter exite quicumque confusam habetis nimiam variorum affione vitiorum, ad os sermo dirigitur. ^a *Testis euenire, vt in Babylone sit: sed cum in extremis nibus est, quodammodo extra Babylonem esse videat.* Aliud autem est in medietate Babylonis esse, vt vndique quale sit spatium: & in umbilico eius quasi in medio cor-
lis animalis habet. Sicut n. animalis medietas est cor: & Lucas cor terre, dominat medietatem terræ. Sicut in Ezechiele d. ci. videtur: *In corda maris posita Tyrius, & nunc peccatores de medio Babylonis. i. de corde eius fugere debere dicit.* Fugite ergo de medio Babylonis: vt medietatem deserentes in finibus incipiat esse, non in medio. Qui. n. valde merfus est vitijs, medius Babylonis habitator est, qui paulatim malum relinquit, & naturam ad meliora conuertit: & incipit non tam virtutes possidere, quam cupere: de medio Babylonis fugit, non tamen discedit. Taliter exponendo credendum est sacras literas nec vnum quidem apicem habere vacuum à sapientia Dei. Qui. n. ait: *Non apparebis in conspectu meo vana.* multo plus vacuum ipse nihil loquitur. De plenitudine eius accipientes prophetæ quæ erant de plenitudine sum-

supra cecinerunt. Ideo semper sacra volumina spiritum plenitudinis spirant. Nihilque est quod non à plenitudine maiestatis descēdat. Spirant autem hi qui habent oculos ad videnda cælestia, & aures ad audienda diuina, & nares ad ea quæ sunt plenitudinis adoranda. Primum ergo oportet

Apoc. 24. b.

C A P V T L I.

Hæc dicit dominus: Ecce ego suscitabo super Babylonem & super habitatores eius, qui cor suum leuauerunt contra me, quasi ventum & pestilentem, & mit-

tam in Babylonem ventilatores & ventilabunt eam. Et demolientur terram eius,

quoniam venerunt super eam vndique in die afflictionis

eius. Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendet

loricatus. Nolite parcere iuuenibus eius: interficite omnem

militiam eius. Et cadent interfecti in terra Chaldaeorum, &

† vulnerati in regionibus eius, quoniam non fuit viduatus Is-

rael & Iuda à Deo suo domino exercituum: terra autem eorum re-

pleta est delicto † à sancto Israel. Fugite de medio Babyloni-

nis, vt saluet vnusquisque animam suam. Nolite tacere super

eius. Qui in iniustitia Babylonis est & poenitentiam non egerit consequens est vt proiciat. Alibi dicitur: *Eligi obiectus esse in timore Dei nostri non oportet.* Hic autem non posuit, ne abiciamini sed ne proiciamini. Aliud est. n. proijci aliud abijci. Quod. n. despiciunt, abijcitur: quod penitus à salute alienum est, proijcitur. vnde: *Duces populi mei proijcuntur ex domo delictuarum suarum propter pessimas voluntates suas. Clavi eorum non proderunt eis, quia tempus vindictæ eius est à domino.* Miro sensu dicit supplicia irrogari propter eius vltionem qui ea patitur. Cum enim quis non vindicatur, impunitus relinquitur. Vnde: *Non visitabo super filias vestras quando fornicabuntur.* Non ergo Deus iratus peccatores punit: sed sic expedit loqui. magna ira est à Deo tormenta non perpeti. Qui. n. punitur, ad hoc punitur, vt emēdetur: etiam si ab

fugere de medio Babylonis, deinde singulas animas resaluare. ¹ Nec tantum dixit saluare, sed secundum aliam editionem resaluare. Quia quondam gustantes salutem, & de ea per peccatum corruentes, venimus in Babylonem. Ideo oportet vnumquemque resaluare animam suam, vt incipiat recuperare quod perdidit. vnde Petrus: *Reportabimus finem fidei, salutem animarum, &c.* Sed in nobis est fugere de Babylone & in nostra potestate, si velimus resuscitare quod corruit.

^b *Nelut.* Orig. Alia editio: Ne proiciamini iniquitatibus

† vrentem.

E

† Pet. 1. b.

† dispergi.

Psal. 83. c.

Mich. 2. c. secundum 70.

Hosea 4. c.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P L I.

Hæc dicit dominus. Descripta Babylonis destructione modo plures, hic describitur modo magis parabolico. Et dividitur in duas partes: quia primo describitur sub parabola verbi. Secundo sub parabola facti, ibi: Verbum quod præcepit. Prima in duas, quia primo ponitur parabolica descriptio, secundo ponitur explanatio, ibi: Acuite sagittas. Prima in duas secundum duas parabolas, secunda ibi, Calix aureus. Prima parabola est de vento pestilente, per quem intelligitur exercitus Mædorum & Persarum veniens ad destructionem Babylonis, cum dicitur.

Ecce, &c. leuauer. con. templum meum comburiendo tempore Nabuchodonosor, & vasa mei cultus humanis vsibus applicando tempore Baubasar, Dan. 5.

Quasi ven. pe. scilicet, exercitum Mædorum & Persarum.

Et mi. in Bas. j. Cyrum & Darium exercitus rectores.

5 Et ven eam, &c. bona eius rapiendo, & eam destruendo.

6 Non tendat, sic habent libri correcti.

7 Qui tendit. i. d. pedites sagitta. ij. & equites loricati, non poterunt defendere Babylonem. Secundum Hebræos litera talis est: Attendat tendens arcum suum, & non valebit lorica. Et est modus loquendi deurtatus, vbi oportet aliquid supplere, sicut 2. Reg. 5. b. proposuerat in die illa, qui percussisset Iebusæum, subintelligendum est, *per magister militum.* Et hoc modo cum dicitur hi: Attendat: subintelligitur bellatorum Babylonicum. Tendens arcum suum. i. quilibet sagittarius de exercitu Cyri & Darii: & non valebit lorica. s. Bal yoniorum ad sustinendum. Et huic sensui magis consonat litera sequens, cum dicitur: Nolite par. &c. Huius destructionis subditur vna causa, cum dicitur.

8 Quoniam non. idest, derelictus ab eo totaliter, quia licet permiserit populum suum affligi & captiuari à Chaldaeis, tamen postea vindictam accepit. Ideo subditur.

9 Fugite de medio Ba. &c. Et patet litera.

M O R A L I T E R.

Hæc dicit, &c. In hoc cap. describitur destructio Babylonis metaphoricè: per quam mythicè significatur destructio Iudææ. Et ponitur hic triplex parabola. Prima est de vento pestilente cum dicitur.

3 Quasi ven. per quem significatur exercitus Romanorum, quia sicut ventus pestilens destruit domos & frangit arbores & eradicat, sic exercitus Romanorum destruxit Iudææ ciuitates & castra, & succidit arbores ad faciendum

dum machinas & implendum fossata, & hoies partim occisi & partim captiuati fuerunt in illa guerra.

9 Fugite de medio. Per hoc signatur salus Christianorum, qui imminente Romanorum aduentu per monitionem angeli recesserunt de Iudæa transeuntes in regnum Agrippæ, qui confederatus erat Romanis, & sic fuerunt ibi saluati. Moral. autem per ventum pestilentem, signatur superbia, quæ ventus est subuertens omnia bona. Vnde versus. *Si tibi copia, si sapientia formaque detur. Sola superbia destruit omnia si committitur.* Secunda parabola ponitur hic.

A ea q̄ vocatur ira Dei corripit. Christi quoq; filijs peccan-
 tibus p̄na promittit, ne venia denegetur. Vnde: *de reli-*
querint filij eius legem meam, & in iudicijs meis non ambulave-
rint. &c. vide ergo quō non dum p̄na dignus sit, q̄ adhuc
 P̄sal. 88. c. criminalia scelera committit, nec luit. Visitatio. n. Dei p̄
 visitata tormēta de
 mōstratur Qui aut̄
 peccans corripitur,
 nescio q̄ dei excu-
 rat de p̄na.
 a *Vultitudinē ipse.*
 Idem, &c. Nō om-
 nibus ipse Deus re-
 tribuit. Sūt quibus
 per alios retribuit,
 vel puniens vel me-
 dicās per dolorem.
 † Isa. 27. c.
 Vnde: *visit in eos fu-*
rorem irę suę. Furorē
& iram, & angustia,
immisionem per ange-
los pessimos: alijs for-
sitan per bonos an-
gelos retribuit, vt
cis qui pro sceleri-
bus puniuntur, est
q̄n ministrorū offi-
cio refutato ipse re-
 tribuit, vt nunc Babyloni. Quando verō sunt vulnera fa-
 cilia, prompta curatio, mittit medicus seruum mittit di-
 scipulum, & per eum medicatur. Aliq̄n sectionis & ferri
 indiget q̄ sanatur, nō t̄n ipse venit. sed vno ex discipulis
 q̄ curare valeat, vt̄ ministro. Q̄n verō insanabiles plagę
 & alta putredo in emortua carne q̄n nec serui, nec disci-
 puli: sed ipsius magistri manibus indiget: tunc ipse mani-
 bus p̄cinctus l̄ibos, ad sectionem vulneris vt̄itur Deus:
 Similiter q̄n sunt minora peccata ministris vt̄itur Deus:
 q̄n verō grauiora, tunc ad retributionem ipse festinat.
 b *Calix aureus, &c.* Non est semper calix aureus Babyloni-
 nis vel in manu domini, cum. n. ad vindictam venerit
 & in manu domini posita fuerit, efficietur terra quę ta-
 ctā est in Iob. Nec iugiter in manu domini continet̄: sed
 tunc tantum cum restituet ei dominus quod meretur.

B Orig. *Calix aureus.* Nabuchodonosor volens decipere
 hoīes per calicem Babylonis, non miscuit in vase fictili,
 ferreo, æneo, stanneo: & q̄d ista p̄cellit. argenteo. In va-
 se aureo poculum temperauit, vt videns decorem radiā
 tis auri totis oculis hæreas in sp̄e, nec cōsideres q̄d intus
 hēt: sed arripias & nesciens bibas calicem Nabuchodo-
 sor, intellige p̄uorum pestifera verba dogmatum, qua-
 lem habeant sermonum cōpositionem, qualem eloquē
 tię decorem, & cognosces qualiter quisque poeta calicē
 aureum tēperauit, & iniecit venenum idololatrię & tur-
 piloquij & eorum dogmatum quę aīam occidunt, & fal-
 si nominis scientię: Iesus autem cōtra fecit Sciens. n. au-
 reum calicem diaboli, ne quis ad fidem veniēs putaret ēt
 talem Christi calicem esse qualē reliquerat: & pro simili-
 tudine materię formidaret errorem, curauit vt haberet̄
 thesaurus iste in vasis fictilibus. Sape vidi aureum ca-
 licem in pulchro sermonis ornatu, & dogmatum vena-
 na considerans, deprehendi calicem Babylonis.

C * Greg. Quid Babylonis noīe, nisi huius mundi gloria
 designatur? Quę calix aureus d̄r, quia dum pulchra esse
 tēporalia ostentat, stultas mentes in sua concupiscentia
 inebriat, vt speciosa temporalia appetant, & inuisibilia
 pulchra contemnant, Hoc aureo calice prima sua sponte
 Eua deebriata est, quia cum vetitum lignum concupisce-
 ret, vidit quod esset pulchrum visu, & comedit.
 * Theod. Beatus Daniel interpretatus somniū, regnū
 Baby-

Qui, n. tacendo assentit, particeps fit p̄nę & culpe, dum adhuc scelera committit nec luit.
 iniquitatē eius: quoniam tēpus vltionis eius est dño: vicissi-
 tudinem ipse retribuet ei. Calix aureus Babyloni in manu
 domini, inebrians omnem terram. De vino eius biberunt
 Gentes, & ideo cōmotę sunt. † Subitō ceciderit Babyloni &
 contritā est. † Vlulate super eā, tollite resinam ad dolorem
 eius, si fortē sanctur. Curauimus Babyloni, & nō est sana-
 ta. Derelinquamus eam, & eamus vnusquisq; in terram suā.
 Quoniam peruenit vsq; ad cęlos iudicium eius, & eleuatū
 est vsq; ad nubes. Protulit domin⁹ iustitias nostras: venite

B cupiscentia vana gloria. Animaduerte oēm terrā plenā
 esse peccatis, & non quæres quō Babyloni oēm terrā inebriauerit. Iustus. n. non est in terra, sed super terrā cōuer-
 sationē habens in cęlis, nec conueniet ei dici: *Terra es, &*
in terram ibis. sed cęlum es, & in cęlum ibis: portat. n. ima-
 ginem cęlestium. Inebriat ergo calix aureus omnem ter-
 ram. i. ab eo omnes inebriamur quamdiu terra sumus.
 d *De vino.* Idē, &c. Sicut in his q̄ vinū corporale bibunt
 supra mensurā videmus ebrii corporis motum, vacillā-
 tes pedes, caput, & t̄pa grauata, os dissolutum & hæren-
 bus labijs verba preciosa. Sic qui de calice aureo Babyloni
 biberunt, instabiles gressu debilitati mēte, fluctuante
 conatu, nihil firmum tenent, sed semper in turbatione
 aguntur incerti. biberunt Gentes, idē commotę sunt.
 c *Subito ceci.* Significat consummationem mundi sub-
 ito futurā, q̄ non per partes sed repente fiet, sicut Iericho
 corruens cito vel subitō perijt. Si aut̄ veneris ad aduentū
 Christi, & videris magnum eius opus quō subuertit oīa
 dogmata Gentium, vt credentes de erroris iugo eximeret
 videbis: quia in passione eius Babyloni subitō corruit &
 cōtrita est, videat quisq; Babyloni in pectore suo coruise.
 In cuius. n. corde nō cecidit, Christus ei nōdū aduenit
 Babyloni ruit, & ædificat Ierusalem ciuitas sancta Dei.
 f *Vlulate.* Hiero. Quia nulla anima apud Deum insana-
 bilis, consiliū dat eis qui possunt transmirationis in Ie-
 rusalem & testimonij habere resinam ad emplastra faci-
 da, vt assumant medicamina: & quanto p̄nt studio san-
 tati restituant Babyloni. Rogemus ergo dñm, vt de-
 nobis resinam rōnabilem, de qua dicamus: Est malagim
 imponere & oleū & alligaturas, & imponentes ligemur
 vulnera Babyloni vt sanct, vt curata desinat esse q̄ fue-
 rat. Hoc est q̄d ait: *Acc. p̄ resinā ad cornu. v̄e eius si quo san-*
bitur. Vbi sunt hæretici qui naturas quasdam introducē-
 tes afferunt esse materiam desperabilē quę penitus no-
 recipiat salutē? Deus aut̄ nec despicit Babyloni. p̄c-
 pit. n. medicis vt accipiant resinam si quō sanetur. Qui-
 dam ergo eorum accipientes resinam correctionis Bab-
 lonis. fecerunt quod fuerat imperatum, eam audiente
 posse recipere sanitatem: sed quia noluit curari satisfac-
 ciunt boni medici & dicunt: *Cura. & non est sa-*
 g *Curauimus.* Vide ne q̄n angelis p̄cipiat Deus lāguē
 animę

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Calix. Hic ponitur secunda parabola. f. calicis aurei inebriantis Gentes, per quē designatur rex Babylonis, qui potum doloris multis Gentibus propinauit. Et quia hoc fecit crudeliter & superbe, attribuetur sue virtuti quod fiebat virtute Dei, idē factū est sibi simile secundum ordinem diuine iustitię. Et secundum hoc patet littera vsq; ibi.
- 2 Tollite res i. medicinam ad dolorem eius patet littera vsq; ibi.
- 3 Curauimus. Et loquitur scriptura ad m. dum medici totaliter

MORALITER.

† 1 Calix. p calicē in sacra scriptura frequēter signatur dolor p̄nalis & angustia, pp̄ q̄d p calicē illū signatur passio Christi

Babylonicū dicit esse caput aureū. Hoc itaque loco sup-
 plicium alijs gentibus à Deo illatum, nuncupauit poculum
 aureum. Ait ergo Babyloni & reliquas gētes p̄nis affe-
 cisse. & mox p̄ter spem omnem captā esse & euerlam.
 * Ambr. Qua rōne calix aureus? Quoniam qui à veri-

tate deficit, quærit
 illecebrā, vt specie
 saltē pretiosa ad bi-
 bendū, aliquos pos-
 sit allicere. Consti-
 tue aut̄ oculos tuos
 p̄pam huius secu-
 li. vide speciosam il-
 lecebram, sed ina-
 nē gratiam. Non se-
 ducant te aurea va-
 sa & argentea. Habe-
 mus & nos thesaurum
 in vasis fictilibus. vas
 Apostoli, fictile est,
 sed in eo thesaurus
 est Christi.
 c *Inebria. om.* Vide
 oēs hoīes ebrios.
 inebriamur ira &
 tristitia, inebria-
 mur & mente, exce-
 dimus amore, con-

cupiscentia vana gloria. Animaduerte oēm terrā plenā
 esse peccatis, & non quæres quō Babyloni oēm terrā inebriauerit. Iustus. n. non est in terra, sed super terrā cōuer-
 sationē habens in cęlis, nec conueniet ei dici: *Terra es, &*
in terram ibis. sed cęlum es, & in cęlum ibis: portat. n. ima-
 ginem cęlestium. Inebriat ergo calix aureus omnem ter-
 ram. i. ab eo omnes inebriamur quamdiu terra sumus.
 d *De vino.* Idē, &c. Sicut in his q̄ vinū corporale bibunt
 supra mensurā videmus ebrii corporis motum, vacillā-
 tes pedes, caput, & t̄pa grauata, os dissolutum & hæren-
 bus labijs verba preciosa. Sic qui de calice aureo Babyloni
 biberunt, instabiles gressu debilitati mēte, fluctuante
 conatu, nihil firmum tenent, sed semper in turbatione
 aguntur incerti. biberunt Gentes, idē commotę sunt.
 c *Subito ceci.* Significat consummationem mundi sub-
 ito futurā, q̄ non per partes sed repente fiet, sicut Iericho
 corruens cito vel subitō perijt. Si aut̄ veneris ad aduentū
 Christi, & videris magnum eius opus quō subuertit oīa
 dogmata Gentium, vt credentes de erroris iugo eximeret
 videbis: quia in passione eius Babyloni subitō corruit &
 cōtrita est, videat quisq; Babyloni in pectore suo coruise.
 In cuius. n. corde nō cecidit, Christus ei nōdū aduenit
 Babyloni ruit, & ædificat Ierusalem ciuitas sancta Dei.
 f *Vlulate.* Hiero. Quia nulla anima apud Deum insana-
 bilis, consiliū dat eis qui possunt transmirationis in Ie-
 rusalem & testimonij habere resinam ad emplastra faci-
 da, vt assumant medicamina: & quanto p̄nt studio san-
 tati restituant Babyloni. Rogemus ergo dñm, vt de-
 nobis resinam rōnabilem, de qua dicamus: Est malagim
 imponere & oleū & alligaturas, & imponentes ligemur
 vulnera Babyloni vt sanct, vt curata desinat esse q̄ fue-
 rat. Hoc est q̄d ait: *Acc. p̄ resinā ad cornu. v̄e eius si quo san-*
bitur. Vbi sunt hæretici qui naturas quasdam introducē-
 tes afferunt esse materiam desperabilē quę penitus no-
 recipiat salutē? Deus aut̄ nec despicit Babyloni. p̄c-
 pit. n. medicis vt accipiant resinam si quō sanetur. Qui-
 dam ergo eorum accipientes resinam correctionis Bab-
 lonis. fecerunt quod fuerat imperatum, eam audiente
 posse recipere sanitatem: sed quia noluit curari satisfac-
 ciunt boni medici & dicunt: *Cura. & non est sa-*
 g *Curauimus.* Vide ne q̄n angelis p̄cipiat Deus lāguē
 animę

desperatis de sanatione infirmi: quia tūc dimittit. dicit tamē glo. q̄ u-
 bi est angelorū ad custodiā Babylonię deputatorū dimittentū eā
 poraliter affligi, ex quo viderūt sup hoc volūtatē Dei. Ideo subdi-
 4 Quoniam peruenit. id est, coram Deo.
 5 Protulit dominus. verbum est prophete in persona redeu-
 ti m de Babylonica captiuitate consentium se liberatos per me-
 tum Ieremie, Ezechielis & Danielis & aliorum sanctorum illi-
 temporis, & etiam patrum antiquorum.

* I Acuite

Chri & discipulorū eius, quē calicē iudæa ppinavit e
 vt patet. ex textu Euangeliorū & Actū Apostolorū
 quod Christus dixit discipulis Matth. 20. c *Potesis bib*

Animam tuam medicamina conficere, si quo modo possit sanari, & respondeat ei. Cur tu inus Babylonem, ostendentes animam tuam passione confusam, & non est sanata. Non scientiam artis, nec vim resinæ criminantur, sed te qui noluisti eis obedire. Sunt medici sub magno medico an-

non usq; ad celum & sidera iudicium suum effert: pusillum. n. & humile est. Qui vero crescit in scelere, crescit & in iudicio: simulq; cum vitijis augetur & poena. Et quia tantum delinquit, ut iudicium eius usq; ad celum subleuetur: & per impietatem suam resistens Deo ad superio-

ra ascendet, profert Deus iudicium suum ad humiliandum quod exaltatum est. * Greg. Babylon quippe curat, nec tamen ad sanitatem reducit, quando mens in prava actione verba correctionis audit, flagella correctionis percipit, & tamen ad recta salutis itinera redire contemnit. * Theod. Prædixit hanc Babyloniam superbiam et Isaias, dixit. n. ait. supra sidera ponam solium meum. a Qui leuat. i. prædicatores, & prophetas qui nos a caligine futuri iudicij defendunt imbre eloquij sui, cum furta depromunt. b Fulgura. Prædicatores, prophetarum fulgura sunt, cum inimicos percutiunt. Pluuiam, cum deuotos a peccatis abluunt, & imbrem salutis infundunt: unde spirituales germinent fructus, & in maturam messem coalescant. c Et producit. Ventus sunt Apostoli, quorum prædicatio percurrit mundum tanquam ventus celerissimus de quibus alibi dicitur. Sagittas suas ardentibus effecit. Ipsi. n. ventus per mare propter discursus celeritatem tribuuntur. Vnde. Volauit super pennas venorum. d Stultus fac. Bene post subuersionem Babylonis reprehendit fabricatores idolorum, quia per stultitiam humanæ mentis facta sunt opera vana, & risu digna: quia nec spiritus in eis, nec vox, nec vlla efficacia, unde nec se nec cultores suos in die visitationis liberare possunt.

geli Dei volentes animas nostras a vitijis curare, quos ipsi repellimus dum consilij eorum non acquiescimus: qui videntes se perdere operam, adinuicem dicunt. Relinquamus enim, &c. q. d. tradita est nobis medicina a Deo, ut animam curemus humanam: adiutoria & medicamina adhibuimus: cõmmax est, non vult obseruare quod dicimus, studium nostrum non sequitur effectus: habemus vniuersumque in terram suam. i. ad domesticum & proximum negotium. Caue ne quando relinquat te medicus, vel Angelus Dei, vel cui credita est cura sermonis ad medicamina fa-

ra ascendet, profert Deus iudicium suum ad humiliandum quod exaltatum est. * Greg. Babylon quippe curat, nec tamen ad sanitatem reducit, quando mens in prava actione verba correctionis audit, flagella correctionis percipit, & tamen ad recta salutis itinera redire contemnit. * Theod. Prædixit hanc Babyloniam superbiam et Isaias, dixit. n. ait. supra sidera ponam solium meum. a Qui leuat. i. prædicatores, & prophetas qui nos a caligine futuri iudicij defendunt imbre eloquij sui, cum furta depromunt. b Fulgura. Prædicatores, prophetarum fulgura sunt, cum inimicos percutiunt. Pluuiam, cum deuotos a peccatis abluunt, & imbrem salutis infundunt: unde spirituales germinent fructus, & in maturam messem coalescant. c Et producit. Ventus sunt Apostoli, quorum prædicatio percurrit mundum tanquam ventus celerissimus de quibus alibi dicitur. Sagittas suas ardentibus effecit. Ipsi. n. ventus per mare propter discursus celeritatem tribuuntur. Vnde. Volauit super pennas venorum. d Stultus fac. Bene post subuersionem Babylonis reprehendit fabricatores idolorum, quia per stultitiam humanæ mentis facta sunt opera vana, & risu digna: quia nec spiritus in eis, nec vox, nec vlla efficacia, unde nec se nec cultores suos in die visitationis liberare possunt.

utis: si. n. dereliquerint te, & dixerint. Abeamus quisque in terram suam, quia appropinquauit in celum iudicium eius, patet quod abcessio medici condemnatio tua sit, ut irremediabilis nolentisq; curari. Accidet ergo tibi quod accidit his qui desperantur a medicis, & videntes voluptate morbi ad peiora merguntur. Sæpè prudens medicus accidit ad languentem, & quantum ars paritur & industria medicinæ non cessat, sed si ægritudo tanta sit, ut repugnet curacioni, aut æger per impatientiam doloris contra faciat quod iubetur, relinquit cum desperans medicus ne expiret inter manus eius & mortis videatur reus. Ne ergo inter sanctorum angelorum manus moriamur, relinquit nos desperantes & dicentes. Non est malagma impone re, neq; oleum, neq; alligaturam: quia appropinquauit iudicium eius celo, eleuauit usq; ad astra. Qui paruū peccatum habet non

cum inimicos percutiunt. Pluuiam, cum deuotos a peccatis abluunt, & imbrem salutis infundunt: unde spirituales germinent fructus, & in maturam messem coalescant. c Et producit. Ventus sunt Apostoli, quorum prædicatio percurrit mundum tanquam ventus celerissimus de quibus alibi dicitur. Sagittas suas ardentibus effecit. Ipsi. n. ventus per mare propter discursus celeritatem tribuuntur. Vnde. Volauit super pennas venorum. d Stultus fac. Bene post subuersionem Babylonis reprehendit fabricatores idolorum, quia per stultitiam humanæ mentis facta sunt opera vana, & risu digna: quia nec spiritus in eis, nec vox, nec vlla efficacia, unde nec se nec cultores suos in die visitationis liberare possunt.

NICOLAUS DE LYRA.
1 Acuite. Hic consequenter ponitur dictarum parabolarum explanatio, & primo primæ, secundò secundæ, ibi. Collidis. Prima in duas, quia primò ponitur explanatio. Secundò dicti confirmatio, ibi. Iurauit. Prima parabola significabat exercitum Mædorū, & Persarum Babyloniam destruendum: hoc autem fuit maximè per artem sagittandi. Et ideo explanans modum destructionis dicit. Acuite sagittas, &c.
2 Quoniam ultio do. in cuius contemptum Balthasar vasa diuino cultui deputata communibus vsibus applicauit.
3 Ultio templi. quod Nabuchodonosor combussit.
4 Super mu. q. d. quantumcumq; Babylonij se disponant ad defendendum, amen nihil eis valebit, ideò sequitur. Quia cogitauit dominus, &c.
5 Quæ ha. super. hoc dicitur, quia Euphrates fluius magnus transeat per ciuitatem ante eius destructionem.
6 Locuples in. de diuersis prouincijs crudeliter congregatis.
7 Venit fin. tuus. q. d. tu es prope casum, sicut arbor cui est sola mensura pedis præscienda. In Hebreo habetur. Venit finis tuus mensura rapinæ tuæ. i. secundum mensuram peccati tui rapiendo crudeliter bona aliorum. Et iste sensus magis consonat literæ præced. ubi dicitur. Locuples in thesa.
8 Iurauit do. Hic consequenter ponitur cõfirmatio dicti: & hoc diuino iuramento, cum dicitur. Iurauit dominus ex. id est, angelorum.
9 Per animam. i. per seipsum, quia spiritus est Deus, Ioan. 1. d.

non enim habet maiorem per quem iuret, ideo iurat per seipsum. Genes. 22. c. Per metipsum iurauit dicit dominus.
10 Quoniam reple. Babylonem.
11 Hominibus. ubi aduersantibus.
12 Quasi bruchio. qui incedit cum magna multitudine.
13 Super te celeu. Est autem celeuma canticum vindemiarum. Et per hoc designatur gaudium Mædorū, & Persarum in effusione sanguinis Chaldeorum, & depredatione eorum.
14 Qui fecit terram, &c. hoc refertur ad illud quod prædictum est. Iurauit dominus.
15 In forti. sua. id est, potentia infinita quæ requiritur ad creationem.
16 Et præparauit orna. i. gubernauit.
17 Prudentia sua. qui ad modum tentorij videntur extendi super terram.
18 Dante eo vocem. i. præcipiente.
19 Multiplican. aquæ in celo. f. aereo in quo generantur.
20 Qui leuat. i. ab Oceano terram habitabilem terminante, inde enim pro maiori parte eleuantur exhalationes humidæ quæ condensantur in nubes.
21 Fulgura in pluuiam, &c. Pluuia enim abundans facit cessare fulgura.
22 Et producit ventos. i. de locis hominibus occultis.
23 Stultus factus. Et loquitur hic de scientia superstitiosa, cuius modi est Ne. romana & eius partes. ideò subditur.

MORALIUM.
calicem quem ego bibiturus sum? &c. Et ideò iusto Dei iudicio in ultionem mortis Christi & discipulorum eius Iudæi ca-

lice doloris & angustia fuerunt inebriati: & hæc eorum tribulatio significatur hic diffuse per tribulationem Babyloniorum, quæ fuit valde magna. Ideo concludit inferius.
Tom. 1. Ff 3

a Filia Babylonis quasi area, &c. Fuit plebs Babylonis qm̄ per potentiam regni & diuitiarum abundantiam tritum rabat & cōterebat Gentes: sed tempus messisionis eius venit cum cogitur recipere quod gessit de qua ex persona Iudaicæ plebis consequenter dicitur. *Comedit me & deuorauit me.*

b Et desertum faciam mare, &c. *Misticè: Mare huius seculi significat turbulentiam, quod dominus desertum ponit. Faciet. n. cessare luxum eius, & dissipabuntur iniurii: qui confusio errorum vitiorumque deseruiebant. Quomodo capta est Sefach. Sefach, bysus facci vel manus acci interpretatur cut Babylon confusio. Capta est ero Sefach, & in stuporem facta est Babylon: quia idololatra & diuersis visis seruientes, fluctibus futuri iudicij*

nuius nuntiati, vt annuntient regi Babylonis, quia capta est ciuitas eius à summo vsq; ad summum, & vada præoccupata sunt, & paludes incensæ sunt igni, & viri bellatores conturbati sūt. Quia hæc dicit dñs exercituum Deus Israel: Filia Babylonis quasi area, tempus triturae eius. Adhuc modicum, & veniet tempus messisionis eius. Comedit me, deuorauit me Nabuchodonosor rex Babylo. Reddidit me quasi vas inane. Absorbuit me quasi draco, repleuit ventrem suum & teneritudine mea, & eiecit me in iniquitas aduersum me, & caro mea super Babylonem dicit habitatio Sion & sanguis meus super habitatores Chaldaee, dicit Ierusalem. Propterea hæc dicit dñs. Ecce ego iudicabo causam tuam, & ultiscar ultionem tuam. Et desertum faciam mare eius, & siccabo venam eius. Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum, stupor & sibilus, & non sit habitator. Simul vt leones rugient, & excutient comas veluti catuli leonum. In calore eorum ponatur potus eorum, & inebriabo eos vt sopiantur & dormiant somnum sempiternum, & non consurgant, dicit dñs. Deducam eos quasi agnos ad victimam, & quasi arietes cum hœdibus. Quo capta est Sefach, & comprehensa est in clyta vniuersa terra? Quo facta est in stuporem Babylon inter Gentes? Ascendit super Babylonem mare, multitudine fluctuum eius operata est. Factæ sūt ciuitates eius in stupore terra inhabitabilis & deserta, terra in qua nullus habitet, nec transiet per eam filius hominis. Et visitabo super Bel in Babylone, & eijciam quod ab-

tij subuertentur: & D. fero penitentes cum Bel qui interpretatur vetustas, id est, cum antiquo hoste confusionem in inferno patientem perpetuam, vnde fideles admonentur vt egrediantur de societate eorum, ne cum illis pereant. Egredimini, &c. ** Theodoretus. Babylonem ipsam ita vocauit. Illius enim regem superioris Sefach vocauit. Verisimile porro est, cum ita quoddam nominaretur postea Babylonem fuisse nuncupatam. d. Visitabo. * Idem. Daniel quoque meminuit ciborum qui offeriebantur Belo, & quo pacto sacerdotibus consummabant eos. Prædicit verò sermo propheticus, erroris cessationem: & consolatur populum exhortans ne perimescat mala quae obuentura sunt Babyloni, docens ea multo ante denuntiata esse.*

E *a Egredimini, &c.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 Capta est ciuitas eius a summo. id est, à prima porta vsque ad vltimam.

2 Et vada præoccupata. Quia Mædi, & Persæ per alucum fluminis intrauerunt, vt dictum est.

3 Et paludes incensæ. i. fortalitia quedam in paludibus sita.

4 Et viri bel. conturbati sunt. ex subito ingressu hostium.

5 Filia Babylonis. Gens Babylonica.

6 Quasi area. id est, Messis extensa in area.

7 Tempus triturae eius. id est, suæ contritionis, sicut bladum tritum in area.

8 Comedit me. Hic ponitur contra Babylonem querimonia de malo, quod fecit in Ierusalem. Et diuiditur in tres partes: quia primò ponitur querimonia. Secundò circa eam diuina iustitia, ibi: Projerea. Tertiò sequens laus diuina, ibi: Et laudabunt. Circa finem dicitur in persona Ierusalem: Comedit me. populum meum occidendo, & bona rapiendo.

9 Deuorauit me Nabuch. crudeliter hoc agendo.

10 Reddidit me quasi vas inane. Abfor. Quod non est aptum ad suum officium, quia sic Ierusalem destruxit, quod non erat aptum habitationi hominum.

11 Repleuit ventrem suum. i. eò quod tenerrimè diligebam me, viendo sibi vasa aurea, & argentea consecrata diuino cultui.

12 Et eiecit me. populum meum captiuando.

13 Iniquitas aduersum me. i. facta mihi a Chaldaeis.

14 Et caro mea. lacerata ab eis.

15 Super Babylonem. Supple veniat ultio eius.

16 Propterea hæc. Hic consequenter ponitur diuina iustitia, cum persona domini respondetur Ierusalem conquerenti.

17 Ecce ego iudicabo causam. dando pro te sententiam contra Babylonem.

18 Et desertum. i. congregationem aquarum ex cursu Euphratis secundum modum loquendi Hebraicum, quo omnis aquarum con-

gregatio vocatur mare, secundum illud Genes. I. a congregatione que aquarum appellauit maria.

19 Et siccabo venam eius, &c. i. cursum Euphratis modo supradicto.

20 Et erit Babylon in. ex ruinis domorum & murorum.

21 Stupor & sibilus. prae admiratione tantæ ruinæ.

22 Simul vt leones rug. f. Chaldaei. Leones. n. horribiliter rugiunt, quando sunt deuicti.

23 Et excutient comas. detrahendo capillos suos prae dolore & indignatione, sicut faciunt leones quando sunt deuicti. In Hebræo tamen habetur sic. Recanabunt vt catuli leonum. i. extraneè rugient prae dolore, quia recitata re proprie est ajnerum.

24 In calore eorum. i. calefaciam eos per potum & dormire faciam: & non solum dormitioe soporis, sed etiam mortis. Ideò subditur.

25 Et dormiant somnum. dicitur enim Dan. 5. quod Balthasar fecit grande conuiuium principibus suis & calefactus vino fecit apportari vasa Dei vt biberent in eis. Et ibidem sequitur, quod eadem nocte interfectus est Balthasar, & regnum eius accepit Darius Mædus. Et quia fatigati a vino fuerunt interfecti. Ideò sequitur.

26 Deducam eos. i. sine defensione.

27 Ad victimam, &c. Quomodo capta est. i. Babylon sic nominata propter correspondentiam litterarum, vt actum est supra 25. f. und. m. Ra. Sa.

28 Ascendite super Babylonem. i. exercitus magnus valde & fortis.

29 Multitudine. i. bellatorum.

30 Operata est. Facta. i. absorpta & destructa. Cetera patent vsque ibi.

31 Et visitabo super. Idolum erat in Babylonia, per quod designatur populus volens eum.

32 Et eijciam quod absorbuerat. Diuitie. n. aliarum Gentium quas Babyloni absorbuerant, sibi rapiendo ex diuina sententia sibi data fuerunt Mædis, & Persis.

A Egredimini de medio eius. Qui vult animam suam saluam facere, fugiat perditorum consortium: vereatur sermonem domini vindictam peccatorum predicentis, qui quondam predicatur in ecclesia, & audit in scripturis sanctis de anno in annum attestantibus. quia iudex dicitur sit his qui a similibus eius erunt. *Discedite a me maledicti in ignem eternum, &c.* Non enim debemus in desideriis carnis mollescere, & segnem in bono esse: sed in meditatione eius legis & exercitio virtutum strenui. *Et venit in anno auditio, & post, &c.* * Theo. Quia vno aut duobus annis ante denuntiatum aduentum hostium more suo perfenebant in iniustitia & iniquitate, propterea minatur in terribilibus quae adorantur, quam his quae adorant illa. *Propterea ecce, &c.* Enumerat plagas Babilonis superuenturas & optimaribus eius, ducibus & magistratibus & omni populo: quia scilicet diuersis suppliciis in recepti dormient somno eternae mortis

forbuerat de ore eius, & non confluent ad eam ultra Gentes. Siquidem & murus Babylonis corruet. Egredimini de medio eius populus meus, ut saluet unusquisque animam suam ab ira furoris domini. Et ne forte mollescat cor vestrum, & timeatis auditum qui audietur in terra. Et veniet in anno auditio, & post hunc annum auditio, & iniquitas in terra, & dominator super dominatorem. Propterea ecce dies veniunt, & visitabo super sculptilia Babylonis: & omnis terra eius confundetur, & universi interfecti eius cadent in medio eius. Et laudabunt super Babylonem caeli & terra & omnia quae in eis sunt, quia ab aquilone venient ei praedones, ait dominus. Et quomodo fecit Babylon, ut caderent

derent occisi in Israel, sicut de Babylone cadent occisi in universa terra. Qui fugitis gladium venite, nolite stare. Recordamini procul domini, & Ierusalem ascendat super cor vestrum. Confusi sumus, quoniam audiuimus opprobrium. Operuit ignominia facies nostras, quia venerunt alieni super sanctificationem domus domini. Propterea ecce dies veniunt, dicit dominus, & visitabo super sculptilia Babylonis, & in omni terra eius mugiet vulneratus. Si ascenderit Babylon in caelum, & firmaverit in excelsis robur suum, ad me venient vastatores eius, ait dominus. Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de terra Chaldaeorum, quoniam vastavit dominus Babylonem, & perdidit ex ea vocem magnam, & sonabunt fluctus eorum, quasi aquae multae. Dedit sonitum vox eorum, quia venit super eam, id est, super Babylonem. Et apprehensi sunt fortes eius, & emarcuit arcus eorum, quia fortis ultor dominus reddens

Mythicè hic cuiusdam perfidiae civitatis annuntiat, quae diabolus ab initio construxit, per quam contra civitatem Dei sedulo pugnavit: quia liberatis electis Dei impia civitas in aeternum super plitium demergetur, vnde Io. in Apocalypsi. *Cecidit, cecidit Babylone magna, &c.* & post pauca. *Exiit de illa populus meus, ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis &c.*

Templi. *Responso prophetae.* *Vox clamoris, &c.* *Theodoretus.* *Per hanc multitudinem incolarum designavit, & quod ei hastae, vel tela nil proderunt Deo peccatas ab eo exigente.*

Diabolus.

* NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Et non confluent ad eam ultra. quae erant subditae dominio eorum.
- 2 Egredimini de medio. Licet enim Iudaei essent servi in terra Babylonis, ita quod non poterant exire regnum: tamen poterant de vna civitate transire ad aliam reddendo regi de bonis suis pro tributo magnam portionem, sicut est de Iudeis manentibus sub principibus Christianis, & multi ex divina admonitione sic exiuerunt ante destructionem Babylonis. Hoc modo Tobias previdens interitum Ninive dixit filiis suis, quod eo sepulto inde exirent. Tob. 14.
- 3 Ne forte. id est, nimio timore resoluatur ex auditu appropinquationis exercituum contra Babylonem.
- 4 Et veniet. scilicet rumoris de occisione Balthasar, & destructione Babylonis.
- 5 Post hunc scilicet de vestra reversione in Ierusalem, ut exponit Rasha. Occiso enim Balthasar Darius Mædus suscepit regnum eius, ut dictum est: & regnavit per annum integrum & partem secundi: & sic ille secundus pro parte eius fuit primus annus Cyri qui successit Dario: & primo anno Cyri fuit data dicta licentia redeundi.
- 6 Et iniquitas. quia Darius & Cyrus fuerunt idololatre.
- 7 Et dominator. id est, Cyrus post Darium, ut dictum est. Cetera patent ex supradictis.
- 8 Et laudabunt. Hic consequenter ponitur laus divina de iniustitia circa Babylonem facta, cum dicitur. Et lau. super, &c. id est, angeli & homines. Ideo subditur.
- 9 Et omnia. Et accipitur hic, & pro. id est, Caelum enim est habitatio

Angelorum, & terra hominum.

- 10 Quia ab aqua. &c. scilicet, Mædi & Persae, qui venerunt de Aquilonari parte respectu Babylonis. Et subditur vna causa. scilicet, occisio crudelis filiorum Israel, cum dicitur. Et quomodo se. Babylonia.
- 11 Qui fugitis gladium. id est, eos Iudaei qui euasistis.
- 12 Venite. in Iudeam.
- 13 Et Ierusalem. id est, accipiat cordi destructionem Ierusalem & templi, ut ad eorum reedificationem animemini.
- 14 Confusi sumus. quod, quamdiu templum domini remanebit sic destructum a Gentibus. erit nobis confusio & opprobrium. Ideo subditur.
- 15 Quia uenerunt. id est, idololatre, qui sunt alieni a cultu Dei.
- 16 Super sanctificationem. eam incendendo, ut habetur c. 2. & 4. Reg. ultimo.
- 17 Propterea ecce dies. de propinquo.
- 18 Et visitabo super. id est, idola & templa Babylonis.
- 19 Et in omni terra, &c. Non potens loqui recte pro dolore, sed mugiens ad modum bestiae.
- 20 Si ascenderit Bab. quod, quantumcunque sit eleuata in honore & firmata in potestate, tamen destruetur mea virtute. Ideo sequitur. Ad me venient uasta.
- 21 Et perdidit ex ea vocem. id est, verba instantis de sua magnitudine & potestate.
- 22 Et sonabunt fluctus. id est, exercitus Mædorum & Persarum. Cetera patent usque ibi.
- 23 Et emarcuit arcus. id est, non poterunt se defendere per artem scilicet, mittendi in qua sunt edociti.

a Calice itz.

tribuet. Et inebriabo principes eius & sapie
es eius, duces eius & magistratus eius & for-
es eius. Et dormiet somnum sempiternum,
non expergiscuntur, ait rex: Dominus exer-
ituū nomen eius. Hæc dicit dominus exerci-

a Munio quolibet.

um: Murus Babylonis ille latissimus & suf-
fossione suffodietur, & portæ eius excelsæ igne
omburentur, & labores populorum ad nihi

a Aeternum.

um, & Gentiū in igne erunt, & disperibunt.
Verbum quod præcepit Jeremias propheta
Saraia filio Neria filij Maasia cum pergeret
Sedechia rege in Babylonē in anno quar-
to regni eius: Saraia autem erat princeps
prophetiæ. Et scripsit Jeremias omne ma-
lum quod venturum erat super Babylonē in
libro vno, omnia verba hæc, quæ scripta sunt

contra Babylonē. Et dixit
8 Jeremias ad Saraia: Cū
veneris in Babylonē, & vi-
9 deris & legeris oīa verba
10 hæc, dicēs: Domine tu lo-
11 cutus es contra locū istū,
vt disperderet eum, & ne sit
qui in eo habitet ab hoīe
vsq; ad pecus, & vt sit per-
petua solitudo. Cumq; cō-
12 pleueris legere librum istū,
ligabis ad eum lapidē, &
proicies illū in medium
Euphratē, & dices: Sic sub-
mergetur Babylon, & nō
consurget a facie afflictio-
nis quam ego adduco su-
13 per eam, & dissoluetur.
Hucusque verba Jeremiæ.

a Sic submergetur Ba-
bylon. Nam fm histo D
riam Babylon in Eu-
phratem mersa est,
quamuis in solitudi-
nem redacta. Sed spi-
ritualis Babylonis
æternū interitū præ-
dicit, quæ in profun-
dum inferni cū prin-
cipe diabolo demer-
getur. vnde Ioan. in
Apoc. sustulit vnus an-
gelus fortis lapidē quasi
molarē magnū, & misit
in mare, dicens: Hoc im-
petu mittetur Babylon.
Theod. Hoc autē
fieri dominus præce-
pit, in cōsolationem
captiuorum: vt cum
illius captiuitatem,
suamq; liberationē
intellexerint, pro cō-
solatione spem bo-
norum concipiant.
Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

Et inebriabo principes. quia nocte sequenti fuit festum Bal-
tasar in quo ipse & principes eius fuerunt vino repleti, & interfe-
tus fuit Balthasar & principes eius cum eo, vt dictum est supra.
2 Murus Babylonis ille. sic est i. Hebræo et in libris correctis.
3 Suffossione suffodie. i. deijcietur quicunq; sit latus et fortis.
4 Et labores po. ad ni. In edificatione enim murorum & domo-
rum Babylonis fuerunt expensæ multæ diuitiæ acquisite laborib. po-
polorum & Gentiū, quas ab eis abstulerunt Chaldei. Et ideo diui-
um fuit iudiciū, quod tales edificationes redigerentur ad nihilum.
Verbum. Hic consequenter describitur destructio Babylonis suo
parabola facti, sicut. n. parabola verbi est, quando per significatum
cum aliud intelligitur, vt cum dicitur Iud. 9. b. Ierunt ligna ad
namnū Per quod intelliguntur habitatores Sichem & Abime-
th quem fecerunt sibi regē: sic parabola facti est quando sit aliquid
signandum aliud fiendum. Et sic est in proposito quia destructio
Babylonis scripta in quodā libello, et alligata lapidi ponderoso, proie-
ta fuit in fluuiū Euphraten coram plurib. Iudis ad significandū de-
structionem Babylonis futurā. Primò ponitur ergo qui præcepit hoc

MORALITER.

Et inebriabo principes, &c. sequitur.
Et dormient somnum sempiternum. Per mortē dolorosam.
Verbum quod præcepit Jeremias. Hic ponitur tertia parabola,
quæ est facti, scilicet, de libro cui præcipitur lapis alliga-
& in Euphraten demergi. Liber autem ille signat Euā-
gelium cui alligatur Christus, qui dicitur lapis abscisus de
monte sine manibus, Daniel. 2. g Nam eius doctrina & facta

ADDITIO I.

In cap. 51. vbi dicitur in post. Tollite resinam. Dicitio in hoc
lo posita significat tyriacam, non resinam, prout dictum fuit supra
in additione cap. 3.

ADDITIO II.

In eo. c. vbi dicitur in post. Stultus factus est oīs homo. Quia
gentiles idolorū cultores, non solū errabāt in hoc, quod idola vana co-
labāt, sed et quia stultē estimabāt, quod Deus verus quē populus Is-
rael colebat, erat similis dijs eorū. vnde Isa. 36. & 37. Sennacherib
& sui dicebant, qđ non poterat Deus Israel defendere Ierusalē a ma-
nu. Assyriorū, sicut nec dij aliarū gentiū potuerant gentes suas pro-
tere ab eis, quos Deus confutauit per Isaiā, denuntiādo eis defen-
sione populi sui, vbi. Sed in hoc loco quia Iere. nō poterat ostēdere
valdeis excellentiā diuinæ potētis p defensionē Ierusalē, cū ex ordi-
ne iustitiæ diuinæ pp peccata populi erat destruenda, iō ostendit eis
excellentiā Dei Israel respectu falsorū Deorū, ex hoc quod dij falsi
fuerunt ab hoīb. fabricati seu ficti, & sic cū autorib. suis pereunt, et pp
hoc dicit. Stultus factus est oīs hō a scientia sua. s. vera. Con-
fusus est oīs cōflator in sculptili, &c. Quod patet ex hoc quod
dicit. In tpe visitationis suæ peribūt. i. idola vana cū cultorib.
eorū seu autoribus. Et nō est, quia tales dij nō hēnt aliā potētiā, nisi
quæ auctores seu cultores sui fingūt: & sic oportet qđ cū cultorib. pe-
reant, nō tamē sic est de Deo vero Iacob, cuius virtus et potentia nō
pndet a cultorib. sed econtra totū esse et bonū colerū ipsū pēdet
a illo quē colūt, et iō dicit: Nō sicut hæc pars Iacob (. s. vt pe-
rat pereunte populo suo) quia qui fecit oīa ipse est, & sic esse
omne ab illo depēdet. Et quia licet ipse sit principū totius esse, tamē
appropriatur populo israeli specialiter. iō subdit: Et Israel sceptrū
hereditatis ei. Cōsequēter ex permanētia diuinæ potētis infert, qđ

fieri, cum dicitur: Verbum quod, &c. Et cui. Saraia filio
Neria. & tempus, & etiam locus, cum dicitur.

6 Cum pergeret, &c. Sedechias enim fuerat institutus rex a
rege Babylonis. Et ideo quarto anno regni sui iuit in Babylonem ad
faciendum ei reuerentiam, & ad deferendum munera, cum quo iuit
iste Saraia, cuius subditur officium cum dicitur.

7 Erat princeps. i. principalis inter Leuitas, qui in tēplo decanta-
bant laudes diuinæ a David et ab alijs prophetis factas. In Hebræo
habetur: Erat princeps xenij. Et iō iuit cū Sedechia ad faciendum
xenium regi Babylonis nomine Sedechie. Cetera patent vsque ibi.

8 Cum veneris, diligenter ea, quæ scripta sunt in hoc libro.

9 Et legeris omnia verba hæc. s. coram Iudeis, qui illuc tran-
slati fuerant cum Iechonia rege Iuda. 10 Dicens, coram eisdem.

11 Domine tu lo. i. contra Babylonem. Cetera patent vsq; ibi.

12 Ligabis ad eum lapidem. vt demergatur in profundum flu-
minis, ad designandum totalem destructionem Babylonis.

13 Hucusque verba Jeremiæ. Dicunt aliqui, quod non est de
textu, sed quædam rubrica apposita: Sed hoc non est verum, quia sic
scribitur in Heb. sicut & alia præcedentia.

continentur in Euangelio. Per eius verò proiectionem
in Euphraten, qui frugifer interpretatur apostolorum
prædicatio Gentilibus valde fructifera & Iudeorum re-
probatio eam repellētium significatur: propter quod Pau-
lus & Barnabas Iudeis constanter dixerunt. Act. 13. g. Vo-
bis oportebat primum loqui verbum Dei, sed quoniam repellitis il-
lud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gen-
tes, sic enim præcepit nobis Deus.

sicut Babylonij fuerunt instrumenta diuinæ potētis contra auas na-
tiones, sic et alię gentes essent instrumenta diuinæ vltionis cōtra eos
specialiter pp ea, quæ fecerāt in Sion, qui erat locus diuino cultui de-
putatus, & de hoc dicit: Collidis tu mihi vasa belli, &c. & red-
dā Babylonij omne malū quod fecerunt in Sion in oculis vestris, &c.

ADDITIO III.

In cod. c. vbi dicitur in postil. Regibus Menni & Aschener.
Vbi nos habemus. Menni & Aschener, in Heb. habetur Asche-
naz: quod signat Alemaniā Item Tapsar est nomen Hebraicum
significans capitaneum vel ducem exercitus.

ADDITIO IIII.

In eod. c. vbi dicitur in postil. Er visit. su. Bel. Quod dicitur hic.
Et visitabo super Bel. propriè potest intelligi de ipso idolo, quod
nominatur Bel: sine hoc quod significet populū: quia cum Deus punit
aliquā gentē idololatrā, consuevit et Deos dissipare seu confundere.
vnde Exod. 12. b. In omnibus dijs Aegypti, &c. Et sic in alijs
locis. Similiter dicitur. Et eijciam quod absorbuerat de ore
eius, potest intelligi de ore ipsius idoli Bel, in quo colentes ponebant
diuitias, fingendo quod eas acceptasset: sicut faciebant de Moloch in
occisione puerorū. Similiter quod sequitur: Et non confluent ad
eam ultra gentes. propriè intelligi potest de ipso idolo Bel, ad quod
gentes confluebant, cum Babylonia esset in prosperitate.

ADDITIO V.

In eo. c. vbi dicitur in post. Hucusq; verba Jeremiæ. Quod di-
citur hic: Hucusq; verba Jeremiæ, denotat, quod illa, quæ sequun-
tur seq. c. non sunt reputanda de verbis prophetiæ Jeremiæ, sed sumū-
tur historialiter a 4. Reg. vlt. cap. inter quod cap. & istud modica &
quasi nulla est differentia, & interponitur hic hæc historia destru-
tionis Ierusalem & templi ad continuationem libri Threnorū, &c.

Quinto vastatur ciuitas, quae pentateuchum despexit, de-
ma die mensis, quia decalogo legis contraria fecit, blan-
ens sibi de securitate pro sanctorum locorum habita-
tione. vnde supra: Nolite confidere in verbis mendacij dicentes
seruum domini, tem. do.

Greg. Diim scri-
para Sedechiae ca-
puitatem narrat,
dinem captiuita-
t internae denun-
t. Rex enim Ba-
blonis est antiquus
hstis, possessor in-
tinae confusions,
gi prius filios, an-
tentuentis oculos
ucidat: quia saepe
fibona opera inter-
fit, vt haec se amit-
tee ipse, qui captus
et animus dolens
conat. Nam cum
gnit plerunq; ani-
mis, & tamen car-
n suae delectatio-
nous victus, bona,
q; genuit, amans
pedit, & ea, quae pa-
tuit damna, confi-
dat. non tamen
vtutis brachiū cō-
t regem Babylo-
n leuat, sed dum
vlet perpetratio-
nm nequitiae, per-
ccit. Ad hoc quan-
dque perducitur peccati vsu, vt in ipso quoque rationis
lumine priuetur. vñ Babylonis rex extinctis prius filijs,
Sedechiae oculos eruit, quia malignus spūs subductis pri-
bnis operibus, et intelligentiae lumen tollit. Quod recte
Sedechias in Reblatha patitur, q̄ multa haec interpreta-
t. Quando-

sis, ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis, venit Nabuzardā princeps militie, qui stabat corā
rege Babylonis in Ierusalem, & incēdit domum domini &
domū regis, & omnes domus Ierusalem, & omnē domum
magnā ignē combussit, & totum murum Ierusalem per cir-
cumitū destruxit cunctus exercitus Chaldaeorum, qui erat
cum magistro militie. De pauperib. autem populi & de reli-
quo vulgo, quod remanserat in ciuitate, & de profugis, qui
transfugerāt ad regem Babylonis, & ceteros de multitudi-
ne, transtulit Nabuzardā princeps militiae. De pauperib.
verò terrē reliquit Nabuzardā princeps militiae vitores &
agricolas. Columnas quoq; aereas, quae erāt in domo domini,
& bases & mare aeneū, quod erat in domo dñi confregerunt
Chaldæi, & tulerunt oē aēs eorum in Babylonē. Et lebetes &
† creagras & psalteria, & phialas & mortariola, & oīa vasa
aerea, quae i ministerio fuerāt tulerūt, & hydrias, & † thymia-

Quandoque enim & lumen totius rationis clauditur, D
quia prauo vsu & iniquitatis suae multitudine grauatur.
a Venit Nabuzardā princeps militiae, qui stabat corā
tuo Dei venit Nabuzardā princeps exercitus regis Baby-
lonis super Ierusalem, & succēdit domum domini, cum

antiquus hostis &
rex confusions prin-
ceps omnium ini-
quorū inuadit gre-
gem fidelium: & do-
mū regis & domus
Ierusalem, id est re-
ctores, & qui vide-
bantur in visione
pacis manere, & in
flammas cupidita-
tate subuertit, oēm
domum comburit
igni, i cuiusque cō-
scientia flamma illi
citi amoris.
b De pauperibus ve-
rò terrē reliquit Nabu-
zardā, &c. Eos, qui E
vtilis verbo & exē-
plo esse poterāt, per
vitia captiuans, stul-
tis & habetibus cō-
mendat agricultu-
ram, vt non vinum
gratie spiritualis, &
frumentum sanæ
doctrinae in vineis
& agris populo-
rum fructificent,
sed spinæ & tribu-

li vitiorum.
c Columnas quoque aereas, quae erant in domo domini, & bases &
mare aeneum, &c. Per diuersa vasa, diuersa officia in ecclesia
significantur, quae maligni spiritus de seruitio Dei aufe-
runt, & in vsum suum conuertunt.

NICOLAVS DE LYRA.

quinto. Circa quoa primò ponitur tempus cum dicitur: In mense
quinto. licet autem fuerit capta mense quarto, vt dicitur
pra eodem capitulo tamen non fuit combusta donec super hoc ha-
berent voluntatem regis Babylonis, qui agebat tunc in remotis, sci-
et, in terra Emat, vt habetur in textu, & sic transit tempus vs-
que ad decimam diem quinti mensis: in qua fuit combusta. Cetera
tenent in litera.

De pauperibus autem populi & de reliquo vulgo,
quod remanserunt, &c. Hic consequenter ponitur ordinatio de
manentibus, & primo de populo, secundò de regi Ioachim, ibi: Et
factum est. Prima in duas, quia primò ponitur ordinatio de perso-
nis referuatis, secundò de occisis, ibi: Et tulit. Prima adhuc in duas,
quia primò ponitur ordinatio de populo, secundò translatorum nume-
rio, ibi: Ille est populus. Prima in duas, quia primò ponitur or-
dinatio de personis referuatis sic fuit ordinatū, quod illi, qui erāt
alicuius reputationis in sapientia vel arte aliqua, si conditione nota-
bili, fuerunt translati in Babylonem, vt de illa conditione seruirent
Babylonis. ceteri verò fuerūt dimissi in Iudæa colendum agros &
vineas, ne terra redigeretur in solitudinē, & ruderetur inutilis
regi Babylonis, de cultura verò terrē ei tributum magnum redd-
batur, & hoc est quod dicitur: De pauperibus autem populi, &c. f.
habentibus aliquam conditionem Babylonis vlem, vt plenius
exponitur 4. Reg. ult.

2 Transtulit Nabuzardā princeps militiae. et patet litera.
3 Columnas quoque aereas. Hic ponitur dispositio de vasis,
quae quid enim fuit pretiosum de talibus in templo domini, totum
porta-

portauerunt secum Chaldæi. inter vasa tamen ponuntur hic dua
columnae aereae, quae erant in porticu templi, de quarum magnitudine
& forma dictum fuit diffusè per singula 3. Reg 7. & similiter de
alijs vasis hic positis, & ideo hic breuiter intendo pertransire, quia de
scriptio exquisita de istis ibi habet locum, dicit ergo: Columnas
quoque aereas. de quarum forma postea subditur.
4 Quae erant in domo domini. i. in porticu templi:
5 Et bases. i. scilicet, columniarum: quae libet enim columna habe-
bat quatuor partes, scilicet, basem, stipitem, caput & capitellum.
6 Et mare aeneum. vas erat magnum & rotundum, in quo lau-
abantur sacerdotes.
7 Quod erat in domo domini. i. in atrium sacerdotum, do-
mus enim domini largè accepta, non solum accipitur pro corpore
templi, sed etiam pro atrijs, & edificijs ad ipsum pertinentibus.
8 Confregerunt Chaldæi, & tulerunt omne aēs eorum
in Babylonem. vt materia posset expeditius portari.
9 Et psalteria. i. chaldaicas, vbi coquebantur carnes sacrificio-
rum.
10 Et lebetes. i. fuscinas ad extrahendum carnes.
11 Et creagras. i. instrumenta musica pro Leuitis.
12 Et phialas. i. vasa erant ad reponendum vnguenta quib. vnge-
bantur reges & sacerdotes, & vasa diuino cultui consecrata.
13 Et mortariola, & oīa vasa aerea, quae in ministerio &c.
In quibus terebantur species, ex quibus componebantur vnguenta.
14 Et hydria. In quibus ponebatur vinum & oleum pro libami-
nibus fiendis.
15 Et thymiamateria. In quibus terebantur species ad facien-
dum thymiamata, quod comburebatur super altare thymiamatis.

MORALITER.

† Columnas quoque aereas, confregerunt Chaldæi. Mystica
verò significatio istorum, quae pertinebant ad cultum di-
uinum, posita fuit. 3. lib. Reg. Sed per Chaldæos confrin-
gantur, quando bona ad Dei cultum pertinentia tenta-
tionibus demonum subuertuntur. Adduntur tamen hic
aliqua ad cultum templi pertinentia, scilicet,
Et lebetes. ad coquendum carnes.
Et creagras. ad extrahendum eas. per quae signantur di-
positiones ad ministrandum eucharistiae sacramentum,
in quo carnes agni immaculati continentur.

12 Et psalteria, quib. designatur laus vocalis & mentalis.
12 Et phialas. ad reponendum haec vnguenta, per quae de-
signantur vnctiones chismatis & olei, quae fiunt in ec-
clesia.
13 Et mortariola, & omnia vasa aerea, &c. in quibus teneban-
tur species ad faciendum vnguenta pro regum & ponti-
ficum vnctione.
14 Et hydria, in quibus ponebantur vinum & oleum pro
sacrificijs liquidorum.
15 Et thymiamateria, in quibus terebantur species pro thy-
miamate conficiendo, & in altari incenso offerendo.

A De columnis autem decem & octo cubiti altitudinis erant in columnis, &c. Rabbanus. Quod facturam columnarum describit cum capitellis, & retiaculis atque malis granatis, ostendit mysticum opus esse: quia sicut columnæ signifi-

C De ciuitate tulit eunuchum unum, qui erat prepositus, &c. Continentes, scilicet car, oleum gratiæ & misericordiæ: sicut facti virgines in pectore tuo non habentes, qui frustra super viros bellatores constituuntur, cum arrogantiam vita-

cant doctores, ita capitella, i. suprema parseorum, præcordia sunt fidelium doctorum, & retiacula diuersa charismata sancti spiritus exprimunt, sicut mala granata virtutum suauitatem. Hæc omnia antiquus hostis per ministros suos conatur auferre de templo Dei. Si quis autem hoc plenius nosse voluerit, legat opus nostrum super librum Regum, ubi quid de his sancti patres senserint, explanatum est.

B Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum, &c. Etiam fortes in ecclesia diabolus decipit, & captiuat. vii: d. *Ej. c. eius clero, &c.*

Abac. 1. d. *Ej. c. eius clero, &c.*

materia, & vrcos, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos. Quotquot aurea, aurea: & quotquot argentea, argentea. Tulit magister militiæ columnas duas, & maiore unum, & vitulos duodecim æreos, qui erant sub basibus, quas fecerat Rex Salomon in domo domini. Non erat pondus æris omnium vasorum horum. De columnis autem decem & octo cubiti altitudinis erant in columna una, & funiculus duodecim cubitorum circumibat eam. Porro grossitudo eius quatuor digitorum, & intrinsecus caua erat, & capitella super utranque ærea, & altitudo capitelli unius quinque cubitorum, & retiacula & mala granata super coronam in circumitu omnia ænea, similiter columnæ alterius. Et fuerunt mala granata nonaginta sex dependentia, & omnia mala granata centum retiaculis circumdabantur. Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres custodes vestibuli. Et de ciuitate tulit eunuchum unum, qui erat prepositus super viros bellatores, & septem viros de his, qui videbant faciem regis: qui inuenti sunt in ciuitate, & scribam principem militum,

non premeditantur. *d. Septem viros de bellatoribus, qui videbant faciem regis, &c.* Septiformi spiritu, scilicet, iustificationis. Sed gratiam perdidit, septem spiritibus nequioribus. *tr. diti, non regis coelorum, sed regis inferni voluntati obsequuntur.*

11. c. Et scribam principem militum, qui probat tyrone. Quem ber Regum Sophoniam qui interpretatur dissipans vel ducens, & significat eos, qui rudes in ecclesia quos ad militiam Christi nutrire debuerant, propter exemplis dissipant: & a cetero seculum per errorem sequestrant.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et vrcos & pelues & candelabra. In quibus lauabantur carnes offerenda super altare holocausti.
- 2 Et cyathos. In quibus probabatur vinum & oleum, utrum essent apta ad sacrificium.
- C** 3 Quotquot aurea, aurea: & quotquot argentea, argentea. quia omnia vasa aurea ponebant ad unam partem, & argentea ad aliam, & ærea similiter ad aliam.
- 4 Vitulos duodecim æreos. boues vocantur 3. Reg.
- 5 Qui erant sub basibus, quas fecerat rex Salomon in domo domini. Bases dicuntur hic parte fundi maris. *anci. quod sedebat super illos 12. vitulos: & tres respiciebant ad orientem, & tres ad occidentem, & tres ad meridiem, & tres ad aquilonem.*
- 6 Non erat pondus æris omnium vasorum horum. Hoc dicitur ad designandum magnitudinem & multitudinem eius, intantum, quod non posset de facili sciri pondus determinatum.
- 7 De columnis autem. duabus supradictis.
- 8 Decem & octo cubiti altitudinis erat in columna una. hoc intelligendum est de stipite, quia tota columna ex quatuor partibus predictis constituta habebat 25. cubitos in altum: ut habetur 2. Paral. 3. & declaratum est diffusius 3. Reg.
- 9 Et funiculus duodecim cubitorum circumibat eam. id est, eius grossitatem.
- 10 Porro grossitudo eius. id est, spissitudo.
- 11 Quatuor digitorum, & intrinsecus caua erat, & capitella super utranque, &c. quorum forma erat valde subtilis & artificiosa, prout dictum fuit 3. Reg.
- 12 Et retiacula & mala granata. Ad decorem enim capitellorum erant ibi circumita mala granata de ære apposta, & retiacula, quæ secundum aliquos erant quedam foramina in circumitu capitellorum artificiosè facta, sicut in ostijs laternarum ærearum. Et dicuntur retiacula, quia foramina illa in aliquo erant similia foraminibus retis. Secundum alios erat opus reticulatum de filis æreis factum, & positum super capitella. vel quod per illa apparebant mala

la granata, sicut illa, quæ sunt operta reti, apparent exterius per retis foramina.

13 Super coronam in circumitu omnia ænea, similiter columnæ alterius. i. super capitellum quod dicitur corona, eo quod erat super caput columnæ sicut corona super caput regis.

14 Et fuerunt mala granata nonaginta sex dependentia dependentia a capitello, & tot erant quasi apposta in qualibet columna. Tertiò Regum dicitur: quod erant ducentia in qualibet columna, centum dependentia & centum apposta. Et sicut d. Elum sunt illæ dem, illæ duæ columna erant sitæ prope parietes ex utraque parte porticus: ita quod quatuor mala granata iuxta parietem posita non apparebant, & ideo non computantur hic, & sic remanent nonaginta sex. 3. verò Regum computantur omnia.

15 Et omnia mala granata centum retiaculis circumdabantur. Licet enim in qualibet columna esset tantum unum retiaculum, tamen ibi erant centum distinctiones, sicut in malis granatis erant centum ordines. duo enim mala granata, scilicet, unum appostum, & aliud dependens sub eo faciebant unum ordinem: & sic cum in circumitu capitelli essent centum apposta & centum dependentia, inter consequens erant centum ordines.

16 Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum, &c. Hic ponitur ordinatio de personis ad vitam non referentis, cum dicitur: Et tulit magister, &c. sacerdotem primum id est, primi ordinis. David enim duxit sacerdotes per viginti quatuor ordines: ut habetur 1. Paral.

17 Et de ciuitate tulit eunuchum unum, qui erat prepositus super viros bella. Ex quo patet quod dicitur eunuchus, non a sectione genitalium, quia tales non preponuntur hominibus bellis sed a maturitate & honestate, secundum quod dicitur Math. 19. Sunt eunuchi, qui se castrauerunt, &c.

18 Et septem viros de his, qui videbant faciem regis: qui inuenti sunt in ciuitate. i. habentes ad ipsum liberum accessum.

19 Et scribam principem militum, qui probat tyrone id est, iuuenes aptos ad exercituum armorum: hoc interfecit rex Babilonis, quia consilium & fauorem dederant Sederchia rebellandi.

* 1 Et

MORALITER.

- † 1 Et vrcos, & pelues. ubi lauabantur carnes offerendæ in altari holocaustorum.
- † Et candelabra, & mortaria. pro illuminatione templi.
- 2 Et cyathos. in quibus probatur thus, & similia huiusmodi

modi offerenda ad videndum si essent ad hoc apta, per hæc omnia vasa, quæ erant necessaria in diuersis oblationibus & sacrificijs tempore veteris testamenti, signantur vasa necessaria in oblatione unius sacrificij perfecti quod est eucharistia tempore noui testamenti.

† MORALITER.

A Et sexaginta viros de populo terræ. Stultos, scilicet, coope-
R ores, qui merito vulgi nomine appellantur, qui vtilita-
tu diuini consilij discernere, & implere neglexerunt.
B Et percussit eos rex Babylonis, &c. Hoc ambit rex Babylo-
n n, vt quos ab ecclesia euellit, perducatur ad interfectio-
n n perpetuæ mor-

c iste est populus quē
transtulit Nabuchodo-
nor, &c. Rabba-
ns. Tertiō vasta-
u Nabuchodono-
sc ludæam. Primō,
ciloachim, qui &
Elchim filiū Iosie
victum catenis du-
xi in Babylonem
cun vasis domini,
que in templo suo
peruit. Secundo,
cun Ioachim co-
gmento Iecho-
nim filium eius
cun matre, & prin-
cibus, & cunu-
chs transtulit in Ba-
byonem, & pretio-
sima vasa domus
domini. Tertiō cū
Sechiam cepit, &
crauit, filios eius
infecit, & incen-
di domum domi-
ni & Ierusalem de-
struit. vnde Iere-
mias primo dicit ef-
feranslata tria mil-
lia, & viginti tres.
Secondō, octin-
gatas, & triginta
das. Tertiō sep-
tin-

qui probabat tyrones, & sexaginta viros de populo terre, q
1 inuēti sunt in medio ciuitatis. Tulit autē eos Nabuzardan
magister militiæ, & duxit eos ad regē Babylonis ī Reblatha.
2 Et percussit eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha
3 in terra Emath. Et translatus est Iuda de terra sua. Iste est po-
4 pulus quem transtulit Nabuchodonosor. In anno septimo,
5 Iudæos tria milia & vigintitres. In anno octauodecimo Na-
6 buchodonosor trāstulit de Ierusalē animas octingentas tri-
7 gintaduas. In anno vicefimotertio Nabuchodon. trāstulit
8 Nabuzardan magister militiæ Iudæorum animas septin-
9 gentas quadragintaquinque. Oēs ergō animæ quatuor mi-
10 lia sexcentæ. Et factū est in tricesimoseptimo anno transmi-
11 grationis Ioachim regis Iuda duodecimo mense, vicecima-
12 quinta mēsis, leuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso an-
13 no regni sui caput Ioachim regis Iudæ, & eduxit eū de do-
14 mo carceris, & locutus est cū eo bona. Et posuit thronū ei-
15 sup thronos regū, qui erant post se in Babylone, & mutauit
16 vestimenta carceris eius: & comedebat panē coram eo sem-
17 per cunctis diebus vitæ suæ. Et cibaria eius cibaria ppetua
18 dabantur ei à rege Babylonis, statuta per singulos dies, vsq;
19 ad diem mortis suæ cunctis diebus vitæ eius.

tingentas quadragintaquinque. Summam verò com- D
putans dicit esse animas quatuor milia sexcentas. Quod
historialiter factum, spiritualiter innuit, quia omnes,
qui sanctæ trinitatis fidem per errorem pollunt, & enā
geliorum doctrinam non custodiunt, & perfectionem
bonorum operum
despiciunt, regi cō-
fusionis meritō ser-
uiunt, qui lumine
scientiæ priuatos in
captiuitatem perpe-
tuę confusionis ab-
ducit, & retrudit in
carcerem inferni,
vbi gemunt in per-
petuum damnati.
d Et factum est. Si-
gnificat admirandā
Dei potentiam per
bonos, & malos æ-
que sua exercere in-
dicia. Nam sicut Se-
dechiā incorrigibi E-
lem, & prophetis
inobedientem per
Nabuchodonosor
cæcitare, & captiui-
tate perpetua dam-
nauit, ita per Euil-
merodath, & Ioa-
chim, qui licet pec-
cator fuerit, ramen
populo, & ciuitati
consulens se & ma-
trem suam tradidit
regi Babylonis, cor-
rectum misericor-
diter respexit, & de
pœnis liberans quie-
ti restituit & hono-
ri.

Sunt F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et sexaginta viros de populo terræ, qui inuenti sunt
2 in medio ciuitatis. hos similiter interfecit quia restiterunt ei de-
3 sidendo ciuitatem quā tum potuerunt: & sic non rediderunt se vo-
4 luntari, sed fuerunt inuenti latentes & absconditi.
5 Iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor.
6 h consequenter ponitur translatorum in Babylonem numeratio.
7 In anno septimo, Iudæos tria milia & vigintitres. Et
8 loquitur hic scriptura de translatis cū Iechonia filio Ioachim, vt di-
9 citur. Sa. & alij Heb. Sed contra hoc videtur quod dicitur 4. Reg.
10 quod translatis cum eo fuerunt decem milia. Sed hæc dissonantia
11 soluitur per hoc quod hic dicitur, Iudæos tria milia, idest, de tribu Iu-
12 da de alijs autem tribubus fuerunt septem milia, qui hic omittun-
13 tur. & 4. Regum cum istis numerantur. Item 4. Regum dicitur, qd
14 ista transmigratio fuit anno octauo Nabuchodonosor: hic autem di-
15 citur anno septimo. Ad quod dicendum, quod dicitur accipiuntur anni
16 Nabuchodonosor à principio regni sui, hic autem ab illo tempore
17 quo Ioachim filius Iosie fuit ei subditus, & seruiens sub tributo. Na-
18 buchodonosor autem iam regnauerat vno anno.
19 In anno octauodecimo Nabuchodonosor transtulit
20 Ierusalem, &c. Loquitur hic de translatione populi cum rege
21 Sechia. Sed cōtra hoc videtur quod supra dicitur capite isto. Ipse
22 e annus decimus nonus Nabuchodonosor regis Babylo-
23 nis, &c. Et soluitur hoc sicut & præcedens, quia hic accipiuntur anni
24 Nabu-

Nabuchodonosor à tempore, à quo Ioachim factus fuit eius seruus,
1 supra verò à principio regni sui.
2 Anno vicefimotertio Nabuchodonosor, transtulit
3 Nabuzardan, &c. Tunc enim cepit Tyrum & plures alias ciuita-
4 tes circa Iudæam, ad quas confugerant ante plures Iudæi timore
5 Nabuchodonosor. & illi tunc fuerunt capti, & in Babylonem ducti.
6 Omnes ergo animæ. hic numerate.
7 Quatuor milia sexcentæ. Sciendum tamen, quod fuerunt
8 multo plures, sed hic & in libro Regum numerantur tantum nota-
9 biliores.
10 Et factum est in tricesimoseptimo anno transmigra-
11 tionis Ioachim, &c. Hic ultimo ponitur ordinatio de Iechonia
12 rege, qui post longum carcerem fuit honoratus in Babylone, cum di-
13 citur: Et factum est in trigessimoseptimo anno transmigra-
14 tionis Ioachim. Tantum enim sunt in statu humili.
15 Leuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno re-
16 gni, &c. Iste enim regnauit post Nabuchodonosor patrem suum se-
17 cundum Hebræos. Et mortuo patre cū regnaret, honorauit Ioachim
18 super omnes principes regni sui, vt apparet in litera. Ratio autem
19 huius secundum aliquos, quia Nabuchodonosor patre percusso amē-
20 tia, iste Euilmerodach filius eius voluerit regnare, & videbatur
21 de percussione patris gaudere. propter quod Nabuchodonosor in re-
22 gnū restitutus fecit eum incarcerari cum isto Ioachim, & sic cum eo
23 contraxit amicitiam: propter quod constitutus in regno mortuo pa-
24 tre honorauit eum. Cetera patent in litera.

* Et

MORALITER.

18 Et factum est in tricesimoseptimo anno transmigrationis Ioa-
19 chim,

chim, &c. Sensus huius mysticus positus est 4. Regum, in
20 fine, vbi proprie habet locum.

† MORAL-

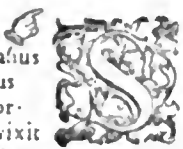

A

Prothemata in Threnos Ieremiae.

PASCHASIVS.

Paschasius Rubertus abbas Corbionensis, vixit sub ann. 880.

Vnt cantica canticorum, sunt & lamentationes lamentationum. Liber Salomonis, Cantica canticorum Threni Ieremiae, lamentationes lamentationum.

Sicut enim cantica praecellunt, in quibus sponsus aut sponsa duleibus fruuntur amplexibus: ita lamentationes, in quibus sponsi a sponsa absentia multis modis fletibus deploratur. vnde dicitur: Quomodo sedet sola ciuitas.

Thren. 1. a

Psal. 64. a. Psal. 83. b

B

In illis canticis inducuntur diuersae personae ad nuptialia gaudia: In his lamentationibus diuersae abductae planguntur. Cantica decent in patria, lamentationes in huius vitae miseria. Hinc Dauid ait: *Te decet hymnus Deus in Sion, & tibi reddetur votum in Ierusalem.* Et alibi: *Beatus vir cuius est auxilium abs te, ascen. in corde suo disposuit in val. lachry.*

Quadratum' alphabetum.

2. Par. 35. d

Paschasius. Quadruplici plangit alphabeto, quia & nos & mundus de quatuor elementis consistimus, igne, aqua, aere, & terra: vt qui quatuor elementis consistimus quatuor plangamus alphabetis. Quod propheta non solum praesentia, sed praeterita & futura deplorat, sicut Paralipomenon manifestat, vbi legitur quod vniuersus Iuda & Ierusalem luxerunt Iosiam Sed Ieremias praecipue sub quadrato caeli cardine praesentis seculi delicta quadrato alphabeto luget, vt omnes ad lamenta inuitet. Materialis enim hic numerus est, quia & homo & mundus quatuor elementis est compactus. Quatuor sunt tempora, quatuor climata: aetas quoque nostra quatuor constat partibus, scilicet, temporis, & diei, & hebdomadis, & mensis, & anni. Hic ergo numerus materialis quasi quadratus est solidus, omnia sibi, vt subsistant quadrat, non solum terrena, sed etiam caelestia. Quatuor sunt euangelistae, quatuor virtutes egregiae vnde ceterae egrediuntur, quibus quasi quatuor Paradisi fluminibus omnia virtutum germina irrigantur. Quia ergo quatuor elementis subsistimus, qui interius exteriusque delinquimus, iustum est, vt cum propheta quaternario numero desceamus, & materiali numero nos intus exteriusque renouemus: vt singulis morum corporumque corruptionibus singula opponantur elementa literarum, vt qui super flumina Babylonis captiui tenemur, absoluti penitentia & gratia in nostra Sion vera libertate perfruamur.

Var' j fletus.

C

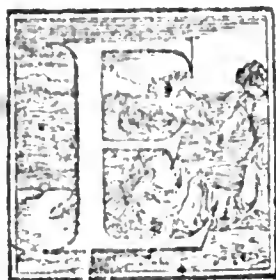
Paschasius. Constat multa esse genera fletuum, multas differentias lachrymarum. Aliter propria damna, aliter plangimus aliena. Aliter ploramus desiderio caelestis patriae. Aliter pro scelere immunitate & terrore gehennae. Aliter pro dolore cordis. Aliter pro amore praerecordationis. Has diuersitates fletuum diuina scriptura in diuersis locis explanat, cum singulorum varios affectus & lamenta explicat. Vnde Dauid. *Fuerunt mihi lachrymae meae, &c.* Et alibi. *Laboravi in gemitu meo, natate facia tota nocte lectum meum, lacry. me. str. me. vig.* Et Ieremias: *Caligauit oculus meus pro avaritudine, &c.* His affectibus fideles mouentur, qui totum volumen illud Ezechielis in sensum mentis traiciunt, in quo erant scriptae lamentationes, & carmen, & vox.

1. 41. a. 2. 1. 6. b. 1. 13. c. Ezech. 2. d

Threni.

Paschasius. Tam terrenae ciuitatis ruinam quam ecclesiae damna, & animarum discrimina in lamentationibus exponere, & pro opportunitate locorum ad tria tempora sensus decernimus dirigere, Threni sicut ait Hieron. metrica

Incipiunt Lamentationes Ieremiae, quae Graece *τηνεϊ*, Hebraice *תנן קינוח* Kinoth inscribitur.

animo suspirans & eiulans, dixit.

factum est postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro

pheta, plena fletibus, plena doloribus, plena admiratione & stupore. Lamentatio est, aut ex meroore praesentis vitae, aut ex desiderio aeternae vitae cordibus humanis dote Spiritu sancti infusa compunctio. Legimus Dauid lamentatum super Saul & Ionathan, & super Absalon. Fleuit Ezechias fletu magno. Fleuit Petrus amarè. Sed haec merito lamentationes lamentationum vocantur: & sicut genus reducit ad speciem, vt aliquando species ad genus extendatur, sic terrenae Ierusalem & populi excidium deploratur, vt praesentis ecclesiae damna desceantur. Sic generalitas noui populi & veteris, qui a fide corruentes peritiantur, vt vniuscuiusque animae, quae fuit templum, ritus sancti ruina plangatur. Sic ad praesentem captiuitatem sub qua fit haec propheta, lamentationes interdunt, vt quae facta est sub Tyro & Vespasiano penitus non omittantur. Omnes denique praesentis vitae causas & ruinas cerne propheta, & gemit & plangit & plorat ad singula, vt rescant singuli defluere propria, cum desceat ipse communia & aliena delicta.

Gilbertus. Lamentationes Ieremiae membro patet orationis maxime distingui, vel dissoluto colorari. Res breuiter absoluta sine totius sententiae demonstratione dicitur, quae alio orationis membro excipitur, sicut hic: *Florans plorauit.* Interdum vero more dissoluti coniunctiones de medio auferuntur, partes separatae offeruntur hoc modo: *Quomodo sedet sola ciuitas.* & more rhetorice aliquando duobus membris, aliquando tribus, aliquando pluribus constat oratio.

Gilbertus. Rhetoricorum colorum splendorem, & sententiarum grauitatem, & elocutionis orationem merito diligens lector non tacebit. Locorum quoque rhetoricorum multitudinem, & dialecticorum raritatem & argumentorum subtilitatem gratis inueniet. Praeter & rhetorice coquestionis humilitatem, & interdum indignationis asperitatem, vel vtriusque commissionem re lo docente docebit. Rudibus tamen satisfaciendo & coquestionem & indignationem rhetoricam propriis definitionibus ad medium deducere non grauabor. Est enim (vt ait Tullius) conquestio, oratio auditorum misericordiam captans. Cuius primus locus est, dum per quem, bus in bonis fuerimus, & quibus in malis nunc simus ostendimus, sicut hic: *Quomodo sedet sola ciuitas.* & c. Indignatio est oratio, per quam conficitur, aut in hominem od aut in rem offensio. Cuius primus locus est ab auctore, cum dicitur: *Quata cura ea res fuerit ays immortalibus.* Sicut hic: *Canuitores Nazaraei eius miue,* & c. In primo alphabeto paucos conquestio, & indignationis loc assignando, diligentiori & perspicaciori via aperio lecto

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

ET factum est postquam in captiui. & c. Totum istud vsque ad finem capituli videtur appositum ab aliquo expositore, ad

ad continuandum sententiam capitulis sequentibus, quod non est Hebr. nec in libris cornicis.

* CAP.

Aleph. Doctrina, scilicet, vt seipsum & Deum cognoscit homo. Hanc plebs Iudaeorum non habuit idcirco merito hostibus subiacuit.

C A P. I.

Quomodo sedet sola ciuitas. Subuersionē miseræ ciuitatis, & ruinā celestis populi nō solū sub Chaldæis accidisse, verū sub Tyto & Vespasiano plenius cōplendā p̄fuitiat. ante vltimā. n. captiuū tē nō sola iure sedere dī, nisi forte pro doloris exaggeratione. A Chaldæis pauperes, & ræ cultores reliq̄i legūtur, quib. Godolias præesse iubet. Nec ciuitas oīno destruit, sed p̄st mortē Christi vastanda c̄fertur, vt nec lapis super laplem, nec populus in ea relinquitur. Reuersis. n. a captiuū t̄ creuit virga furoris, quia p̄monita & correctiones p̄phetiā non sunt ad Deū reuersi, sed beneficijs Dei semper fuerat ingrati. Vnde Moyses.

So contentione tuā, & ceruicem durissimam: seruer contentio eē egi cōtra Deum: Et Stephanus in Actibus Apostolorū: Data, inuit. ceruice, & incircūcisi corde. Propterea sæpe flagellis attri, ab hostibus oppressi, malisibus afflicti, nec sic crediderunt: sed exacerbauerunt Dū excellum: & ideo captiuatis iā 10. tribubus in Assyris, dux quæ remanserunt domū Dauid sequentes, & Dū specietenus colētes, paulatim crēscēte malitia prim in Chaldæa captiuantur. vnde hic ciuitas plangitur.

Quomodo sedet sola ciuitas. * Theod. Lamentatio equidē cōsiderationis & intimi amoris est inditiū. Cæterū arbitri diuinū prophetā scripsisse lamērationes in gratiā & vltimatē, tū corū, qui tūc t̄pis viuēbāt hominū, tū postea Lyranus super Threnos Ieremiæ. CAP. I.

Quomodo se. In p̄cedētibus huius libri p̄phetauit Ieremias destructionē Ierusalē futurā, hic cōsequenter deplorat eā iā factā quia vidit suā prophetiā cōpletā. Circa quod sciēdū, quod singulis versibus, litera Heb. p̄ponitur secundū ordinē alphabeti. Et dicunt alij, p̄positiōe sunt ad significandū sententiā versū q̄ quib. p̄ponitur, & sic ex interpretatione, literarū procedunt ad e. p̄positio n̄ versū. Sed hoc nō videtur bene d̄ctū. Primō quia Hebræi quorū su iste litera, & per cōsequēs virtutē earū debēt magis cognoscere, & h̄c talē dicunt. Secundo quia litera per se sumpta vt litera est, n̄ habet significationē, nec p̄ cōsequēs interpretationē, licet aliqui uera, vt est, dictū aliqd̄ significet, sicut apud Latinos hæc litera, a. p̄ est p̄positio, significat sine. Si ergo ex ista significatione aliqui uellet procedere ad exponendū virtutē ipsius, a. prout est litera, uel scripturā, a. incipientē, esset manifesta æquiuocatio. Item illi immanantur, q̄ ista literæ nō sunt de integritate versū, sed quasi q̄dā tūli eis p̄positi, quod non est verū, quia sic sunt de integritate versū in Heb. sicut apud nos in illo hymno: A solis ortu, &c. literæ. Incipiendo ab a, vsq; ad g, inclusiue, sunt de integritate versū, n̄a primus incipit per a. A solis ortu, &c. secundus per b. Beatus author seculi, &c. Sic cōsequenter vsq; ad g, & codē modo est hic de literis Heb. in Heb. sed translator rō p̄mit in Latino suare ordinē literarū Latinarū in principijs versū. q̄a prima d̄ct̄ in Heb. pro qua transfertur q̄no, incipit per aleph, & q̄no incipit per q, & ideo singulis versibus p̄posuit separatim literas He-

MORALITER. Quomodo se. so. ci. Hic incipit lamētatio casus Ierusalē historē. p̄ q̄ signat lamētatio casus Ieruf. allegoricē, q̄ est militans ecclesia. Circa quod sciendū, quod in his lamentationibus. eadē sententia frequēter repetit sub alijs verbis & aq̄n sub eisdē: sicut & in canticis lætitiæ fieri solet. Itē sciendū, quod casum Ierusalē aliq̄n dī Deus fecisse, quod est intelligendū permissiue t̄m, quantum ad mala culpæ, quātū aut ad mala p̄enæ, p̄t intelligi Deus fecisse non solbermissiue, sed etiā actiue, quia licet nō sit autor maliciæ, est t̄m autor mali p̄enæ, s̄m ordinē suæ iustitiæ procedentis. Igitur circa Ierusalē allegoricā, quæ est militans ecclesia sciendū, quod declinauit multū a perfectione prima in p̄latis & clericis, & etiā religiosis, & similiter in p̄cipib. & laicis sibi subiectis. Similiter t̄pibus modernis multū defecit in numero fidelium. Nā Aphrica tota, q̄

riorū: vt tā illi quā hi intelligāt ex scriptis quātorū peccatorū sit causa malorū. Quatuor igit̄ scripsit lamentationes: quarū vniuscuiusque versus cōposuit iuxta numerū & ordinē elementorū. Luget aut̄ urbis vastationē, multitudinis incolarū eius, antequā destructa esset, facta mentio ne: vidēs etiā illā miserē solū tē tributū, quæ ab alijs ciuitatibus quondā accipere solebat.

C A P. I. Aleph.

a. Affectuose, admiratiue b. Humiliata. c. Populo spoliata. d. Destituta vel desolata auxilio Dei & angelotum. e. Habitu plorantis. d. Ierusal. vel anima, vel celestia.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo. Facta est quasi vidua domina gentium: princeps prouin-

gemens exclamauit: Quo se. so. ciu. anima. s. quondā virtutibus. & suffragijs sanctorū quasi ciuitas plena populo, nūc desolata, quæ prius polebat diuinis operib. inter frequentias sodaliū. nūc inter hostes sedet squalida, cui nulla est societas sanctorū, nulla cōmunio sacramentorū, nulla cū sp̄so participatio sed redacta est ī tributū vitiorū. Vñ et dī, multis me reliq̄t pater meus creditorib. obnoxiiū: q̄b. et si quotidie laboro, nō satisfacio. Multa sunt delictorū tributa, q̄b. aīa est obnoxia, donec p̄ penitentiā ad liber-

braicas per ordinē, nō ad designandū aliquid, nisi quod per tales literas incipiunt versus in Heb. Lamentationes. n. iste scripte sunt metricē in Heb. & t̄pe Ieremię curubat modus talis metricandi aliquā materiā. s. quod versus inciperent ordinatē à literis alphabeti. Sciendū etiā, q̄d hic nō est querendus processus artis, sed magis dolētis, & cōquerētis, qui lamentans aliqd̄ factū, idē frequenter reperit sub alijs verbis: sicut mater lamentans filiū mortuū, aliquando nominat ipsū proprio nomine, aliquando nominat eū cor suū, aliquando viā suā, & sic de alijs: & frequenter de vna persona transit ad aliā, magis secundū motū affectionis, quā secundū ordinē rationis. Præterea sub nomine ciuitatū vel locorū intelligitur populus ibi prius habitans, & sic dicitur ciuitas vel locus desolari vel flere pro desolatione et fletu populi. His igitur p̄missis hæc pars libri Iere. quæ apud Heb. k̄mōth vocatur. i. lamētationes, in duas partes diuiditur: q̄a primo ponitur Ieremię lamētatio. secundo eiusdē oratio 5, c. Prima diuiditur in quatuor partes secundū quadruplex alphabetū Heb. secundū quod lamētationes iste metricē scribuntur & hoc in 4. c. Et hoc modo p̄gens caput posset diuidi in 22. partes secundū numerū literarū, sed nō est vis, quia sicut dictū est, iste literæ nō ponuntur hic ad sensum literarū cōsignandū. Dicit ergo. 1 Quomodo se. so. i. habitatorib. suis priuata. 2 Ciuitas ple. po. antequā esset destructa. 3 Facta est quasi vi. i. dignitate regni & sacerdotij orbata. 4 Dominagen. i. q̄ fuit domina gentiū, maxime t̄pe Dauid & Salomonis, q̄ multas gentes alienigenas sibi subiecerunt, vt habetur 2. Reg. 3. & ad idē p̄mittit quod subditur. 5 Princeps prouin. s. temporibus dictis.

aliquū fuit Christianis repleta, saltē p̄ maiori parte, iā est ab infidelib. habitata & possessa. Græcia verō est schismatica facta. & tota terra sancta a Sarracenis conculcata Dī et quod Armenia est eis subiecta de nouo, & nō solū q̄tū ad tributū redditionē. sed et quantū ad legis Mahumeticę receptionē saltē p̄ magna parte: q̄d est materia magni doloris toti gēi Christianæ De Christianis aut̄ remanētib. licet plures sint de eccles. numero, pauci t̄m respectiue sūt numero: pp̄ quod lamentādo dicendū est: Quo se. so. i. ecclesia que dī ciuitas: nā in ea debet esse ciuiū vnitas p̄ concordia charitatis, & nunc Deo permitte & diabolo p̄curate, facta est quasi sola respectu p̄teriti tēporis, & p̄ditura mutuis dissensionib. & guerris. 2 Ple. p̄. s̄m numerū & meritū. s. t̄pe præteri. 3 Facta est. Nā ex abundāte malitia videt̄ Christus eius sp̄sus eā in magna parte deseruif se. 4 Dominagen. i. quæ deberet alijs gentib. dominari.

Statē redeat. vnde: *Plange quasi virgo accin. 7 i sacco sup virū p- A bertatis tua. vñ vox plāgentis sequit. Plorans plorauit in nocte.*

Quomodo se. sol. ciuitas plena. Patahaf. Lachrymosius plan gēda est ecclesia culpīs exigentibus, spōsi abtētia vidua- ta. Quomodo se. sol. cin. Dei & angelorum auxilio defolata.

Mart. 9.5

Si. n. spōsus cū ipsa esset, nō esset lugenda: Quia nō pñt filij spōsi lugere q̄diu cū illis est sponsus, sed gaudio gaudent pp vocē spōsi. Cū vero matrē. i. ecclesiā a ve ro spōso viduatā sēserint, nō solū filios, sed & omnes amicos flere cōuenit. vnde: Ieremias prae omnibus & p omnibus stebat, non ruinā faxorum sed hominū. *Quomodo sed. sol. cin. Plorantis demōstrat habitum. vnde & Job in sterquilinio sedisse perhibet, vt dolentis exprimeretur affectus, qui & ip-*

Iob 2.6

Psal. 136.3

Isa. 47.2

Rom. 13.6. Historicē.

Gen. 46.2 Psal. 113.2

Moraliter. Iob. 3. b

Luc. 22. g

Quis tributarius fecerat. Ecclesiarū, virorum, senlum bñū maioribus, in pralati. c. 4. Paim. num. 3. Chaldæorū. d. 4. Domus iacob. 4. vñ. 5. Dei.
ciarum facta est † sub tributo. Beth, Plo- 1
† Anima, ecclesia, populus Israel. † Intus. b. Extus. c. 4. M. indi aduersitate. peccatorum cecitate. † Aliena a vera luce. † Quia non licet in die.
arans plorauit in nocte, & lachrymæ eius 2
† Doctoribus quorum officio eibus animæ ad minores transiit. † Pralati, conticentus. † Dum est in nocte. 3
in maxillis eius. Non est qui consoletur 4
† Sanctis, vel angelis, vel affectibus prauis. † Prophetis, sacerdotibus, regibus. † Pius blandientibus. † Gentis eius amicitia coniuncta. † Vel angeli. † Virtutes. † Qui & chari. 5
eam, ex omnibus † charis eius: omnes ami- †
† Quia Deus spreuit. b. Dum subrahunt auxilium quasi his quibus Deus offensus est. Simuliter ecclesia nonnui quam pro peccatis suis affligitur contemnat. t. m. ab interioribus quam ab exterioribus inimicis.
ci eius spreuerunt eam, & facti sunt ei †

vniuscuiusque qualitas in conscientia monstratur. Conscientia verò quæ nouit peccata sua, semper debet fontem lachrymarum irrigari: Vnde Dauid: *Peccatum meum contrame est semper.* Aliter non est, qui consoletur eam, verò consoletore amissō, scilicet, Spiritu sancto: cū præterit omnes amici, idest, effectus prauæ dilectionis sicut inimici: cum in die iudicij cundum Apostolum intugant cogitationes miseram animam accutantes, aut defendentes, & dæmones permi persuasores, qui nunc cipiendo blandiuntur.

Plorans plorauit in nocte. Patahaf. Christi ecclesia plorat in nocte, idest, inter aduersa huius vitæ, quia licet sit gloria prædestinata, venturam tamē inter caligines ignorantie & cæcitate discrimina: plorat, quæ foris tolerat

plorat intus cæcitate suæ arumnas: sed plorans plorat quia prius intus compungitur, & sic exterius proprijs lachrymis baptizatur, quæ de cordis fonte producantur. Hoc modo non minus exterior quàm interior formandus abluatur. vnde sequitur. *Lachrymæ eius in maxillis eius.* Maxillæ sunt, qui sciunt sua & aliena delicta plangere, non regere: de quibus dicitur: *Gen. tuæ sicut fraxinea mali punici: absque eo quod intrinsecus lateret.* In his enim ecclesiæ pulchritudo ostenditur, & ipsorum prædicatione in corpore ecclesiæ traicimur: qui sicut plus cæteris corpore Christi laborant, plus gemunt, & plorant quos vident in nocte delictorum versari, & in cæcitate erroris. Plorat ecclesia nocte, quæ peccatorum suorum tenebras non ignorat: lachrymas in maxillis portat, quibus pulchritudinem suam quotidie renouat. Proenim Maria Marthæ laboranti, dum plorans plorans pedes domini. Plorat sponsa a complexu sponsi mota, & in valle, idest, in nocte ignorantie huius. Plorat pro patriæ, scilicet, cælestis desiderio, & pro peccatis suis & aliorum in hoc seculo. Plorat in his, qui mundi sunt mundo: Plorat in virginibus, in viduis: plorat omnibus, qui se peregrinos & hospites confitentur suam terram. *Non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius.* Etis videlicet & angelis, nisi recipiat consolationem Spiritu sancti. vnde: *Omnes amici eius spreuerunt eam.* quia spreuit eam, & facti sunt ei amici cui Deus inimicus cuius æquitate non possunt discordare.

* Gregorius: Maxilla ecclesiæ sancti prædicatores sicut sub ludææ specie per Ieremiam dicitur, *plorans plorauit in nocte, & lachrymæ eius in maxillis eius,* quia in aduersitate ecclesiæ illi amplius plangunt, qui vitam carnalem confringere prædicando nouerunt.

b *Non est, qui consoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici.* Hoc proprie ad vltimam captiuitatem pertinet, in ex tunc nec principes nec sacerdotes habuerunt. In Ieremione autem consoletores habuerunt Danielelem, & Achielem & alios multos.

c *Omnes amici eius.* Tertius decimus locus conquestus, per quem cum indignatione conquerimur, cum ab illis quibus minimè conueniat, malè tractamur.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Facta est sub tributo. regis Babylonis.
- 2 Plorans plorauit, &c. Per hæc reduplicationem intelligitur fetus abundantia.
- 3 In nocte, &c. idest, tempore tribulationis & angustia, quod dicitur nox.

4 Et

MORALITER.

- † 1 Facta est sub tributo. Sarracenorum & aliorum infidelium in pluribus partibus orbis, & in illis, qui liberi sunt ab humano tributo multi per peccatum dæmonibus sunt subiecti.
- 2 Plorans plorauit in nocte, & lachrymæ eius in maxillis. Hoc dicitur quantum ad deuotos, qui sunt in ecclesia, qui considerantes prædicta sunt in luctu & angustia.
- 3 Non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius. idest, præ-

4 Et lachrymæ eius in maxillis eius. Per hoc designatur conuatio & duritas finis.

5 Non est, qui consoletur eam ex omnibus. quia Iudeis confæderat, vt Aegypti & Syri & alij alij, in uelitate eam reliquerunt: & non solum reliquerunt, sed etiam Chaldeorum aduersarijs fauerunt, ideo subditur. Omnes amici eius spreuerunt eam & facti, &c.

1 Mig

latis, clericis, & religiosis. Isti namque intimores ecclesiæ debent esse & tamen eorum multi plus destrui ecclesiam suis malis moribus & exemplis quàm laici loco subditur.

† Omnes amici eius spreuerunt eam. fugientes ecclesiam per induotionem, sed non per bonum temporalium illationem, ideo subditur.

† Et facti sunt ei inimici. spoliantes eam bonis temporalibus, & non intendentes obsequijs eius.

† MO. 4.

927

Migravit Iudas. Pachaf. Historia. Migravit Iudas propter multitudinem peccatorum. s. captiuiati solū sunt nō vique in babilonem, sed inde tanquam fugitiui serui pp affli-

anagogen, harū officio domus domini cōnexa quadrato D culmine confurgit. s. vijs, portis, sacerdotibus, virginibus.

Via Sion. Paschas. Histo. Præmissō genere transit ad singularum species personarum, vt dum genus per species diuiditur, & species per genus reintegrat, luctus amplior multiplicetur. Et qa Threni lege metrica componuntur, secularis eloquentie figuris interdum ornantur, & per metaphoram rhetorica proprietate distinguuntur. Vnde hic dicitur.

Plenitudo. Decimus locus, per quem inopia, infirmitas, sollicitudo, demonstratur.

1 inimici. Gimel. Migravit Iudas propter afflictionem, & multitudinē seruitutis, habitauit inter gentes, nec inuenit requiem, omnes persecutores eius apprehenderunt eam, inter angustias. Daleth. Via. Sion lugent, eo quod non sint qui venient ad solennitatē, omnes portæ eius destructæ, sacerdotes eius gementes, virginēs eius squalidæ,

2 3 4

5 6 7 8 9 10 11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

Historicē. Via Sion lu. &c. non quod viæ sentiant, aut luceant, sed in solitudine redactæ, luctum transcuntibus excitant, eo quod non sint qui ad solennitatem veniant. Simile

est quod Moyses dicit, Audite celi quæ loq. &c. Itaias quoq; coelū & terram in testimoniū vocat, vt cūcta cognoscant elementa iuste Deū iratum, & ad iracūdiam prouocātū. Theodor. Meminit viarum homines imitantium tpe solennitatum (nam vndecunq; concurrebant omnes ad urbem) & luget. Videri etiam possunt his qui anguntur, inanimata quodammodo suscipere mutationem.

Via Sion. Moral. Virtutes. s. ad supernam Ierusalem ducentes, ad solennitatem animæ, cui sponsus ablatu est, cū anima de arce supernæ intentionis ad exteriores labitur actiones. Solennitas eius est vitæ cælestis intima contemplatio, sed non sunt qui veniant ad solennitatē affectus. s. prioris vitæ, non veniunt ad solennia contemplationis animæ: vel diuinæ, quia portæ sensuū sunt destructæ. Sūt .n. portæ mortis, sunt & iustitiæ, de quib. dicit, Aperite mihi portas iustitiæ, &c. & in Isaias: Aperite mihi portas & ingredietur gens iusta. Sed qa mors intrauit per fenestras nostras, squalet animæ virginitas & gemit regale sacerdotium, dū p virtutib. replemur amaritudine vitiorum. Egrediamur ergo de portis mortis, & portas vitæ reedificemus, interrogantes quæ sit porta domini, vt ambulemus in ea.

Via Sion. Quoties eccl. p peccatis suis intus forisve repletur furoris dñi amaritudine, merito lugēt viæ, portæ iacēt destructæ, gemūt sacerdotes, squalidæ sūt virginēs, vt toti tabulatura domus quaternario num. designata, concussa videat. Vñ & alibi Ierem. State in vijs, & videte, & interrogate vias domini. Viæ sunt pphetæ, patriarchæ, & alij p quos ad Christū qui vera est via, venit. Sicut .n. lux dicitur à luce Christo, sic viæ dici possunt ab ipso. vnde Abraham prima

infratrida, vagi & profugi habitabant Iudæi inter gentes nullam requiē inenientes, confusionis suæ ignominiam circumferentes, quia Christum fratrem suum occidere non timuerunt. Plenitudine enim delictorum suorum migravit Iudas in captiuitatem, quæ sibi accumulando peccata prouocauit Dei ultionem. Aliter enim sibi gentem dilectam & gloriosam non traderet Deus in captiuitatis ignominiam, qui se nondum Amorrhæos posse tradere dicit, quia nondum sunt completa peccata Amorrhæorum.

Migravit Iudas. Moraliter. Anima. s. quæ Deum debet laudare, vel se accusando peccata aperire, afflicta vitiorū seruitute de vitijs migrat ad vitia, nec inuenit requiē. vñ de apostolo, Video aliam legem in membris meis repugnantem legem meæ. Euadendi autem nulla via est, nisi quam ipse monstrat, gratia Dei per Iesum Christum. Sed miseranda à persecutoribus suis inter angustias, prægnantim more tandem fessa deprehenditur, vnde Via prægnantis & nutrientibus in die illa:

Migravit Iudas. Paschas. i. ecclesia Christi libertate amissa sæpè in seruitutem gentium, & afflictionem vitiorū migravit, & nullam inuenit requiem, sed de loco in locū fugiens à persecutoribus deprehensa grauiori affligitur angustia. Sæpè autē historialiter sic captiuatur, & affligit Ierusalem nostra, & inter hostes vagatur captiua, sicut hierusaliter figurabat Ierusalem terrena.

Daleth. Interpretatur tabularū. De imputribilib. enim tuis cedrinis. s. & Sethim, constructa erat domus Dei. Via Sion. Octauus locus per quem dicitur factum, quod non oportuit, non factum quod oportuit. Mystic. Tabularum quadrata inducitur species f m

afflicta, tristes. Deut. 32. a. Isai. 1. a

Psal. 117. c. Isai. 62. a

Allegoricē. Iere. 6. d

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Migravit Iudas. Sicut enim fuit dictum ea. præcedenti illos impulerunt Chaldei, qui propter robur corporis, vel industriam arripuerunt eis seruire, alios dimittentes pro cultura terræ. 2 Habitauit inter gentes. populus in Babilonem ductus. 3 Nec inuenit re. quia laboribus duris affligebatur. 4 Omnes persecutores eius ap. id est, Ierusalem. 5 Inter angustias, s. famis, & mortalitatis, quæ præualuerunt in ciuitate, quando fuit capta, vt dictum est supra. Ra. Sa. exponit: inter angustias, scilicet, viarum. vbi capiebantur fugientes, quia non poterat diuertere. 6 Via Sion. Hic conuertit se ad lamentandum templi destructionem, quod erat in monte Sion, cum dicitur. Via Sion. scilicet, per quas

- quas populus veniebat ad templum de locis exterioribus. 7 Lugent. hoc dicitur metaphoricè, sicut dicebantur gaudere in populi multitudine. vnde in Hebræo habetur. Viæ Sion herbosæ. quia nullus transibat per eas. 8 Eo quod non sint qui veniunt ad solennitates, quia ponitur singulare pro plurali, sicut frequenter fit in scriptura veteris ac noui testamen. Ter enim in anno debebat populus comparere in templo. s. in paschate, pentecoste, & festo tabernaculorum, Exod. 13. sed destructo templo & populo captiuato nullus veniebat. 9 Omnes portæ eius. quia à Chaldeis incense, vt dictum est, supra. 10 Sacerdotes eius gementes. quia aliqui fuerunt occisi, & ceteri in captiuitatem ducti. 11 Virgines eius squalidæ. s. deformatæ ex fame & labore. * Et ip

MORALITER.

Migravit Iu. propter af. &c. Iudas qui interpretatur confitens suæ laudans, signat primos religiosos in desertis habitantes, & ibidem assidue diuinis laudibus intendentes. Sed quoniam hoc fuit laboriosum pluribus, ideo migraverunt ad habitandum in ciuitatibus ideo subditur. Habitauit inter gentes. non solum quantum ad corpus, sed etiam quantum ad mores, Psal. 105. f. Commisti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum, &c. Nec inuenit requiem. s. conscientie bonæ, sed magis turbarionem, ideo sequitur. Omnes persecutores eius. id est demones. Apprehederunt eam inter angustias. i. inter strictas religionis obseruantias quas transgrediuntur, & sic à demones opiantur.

Via Sion lugent, eo quod non sint qui veniunt ad solennitatem. nam religiosi habentes magnas possessiones, occupati sunt circa temporalia, & sic non conueniunt in ecclesia. Mendicantes etiam multum discurrunt, & sic ad ecclesiam non veniunt, & de remanentibus in domo multi occupantur circa studium curiosorum & inutilium, propter quod in magna parte refugiunt ecclesie officium, ideo subditur. Portæ eius destructæ. id est, doctores & predicatorum, qui dicuntur portæ, eo quod debent alijs aditum præbere, sed aditus ille destruitur per curiositatem doctrine. Sacerdotes eius gementes. nam curati quando leuantur ab eis subsidia pro bono communi, magis gemunt, quàm pro suis peccatis vel suorum subditorum. Virgines eius squalidæ. nam aliquæ moniales quæ dicuntur ecclesie virgines, de incontinentia sunt notatæ.

prima via credendi appellatur. Hæ sunt viæ Sion. idest, celestis ciuitatis, hæ lugent & gemunt, eò quòd non sint qui veniant ad solennitatem cælestis patriæ, quia portæ destructæ, qui enim præfunt officio nec ipsi intrant nec alios intrare permittunt.

Sacerdotes ge. Quia destructæ portæ. Iure autem sacerdotes virginibus cõpulantur, quia virginitate sacerdotium pollet & virginitas regimine sacerdotum eget quibus constupratis gradibus sequentium turba cõmõritur. vnde generali ter sequitur. Et ipsa oppressa amaritudine. Quia si patitur vnu membrum, compatiuntur omnia membra.

1 Cor. 12. d

Deut. 28.

Historicè. Deut. 28.

Eccle. 10. a

Iob. 33. b

Prou. 23. c

Lib. 1. mora. cap. 37.

a Plebs, subdita. b Vitiatorum. c ista. d Octauus locus. e Dæmones. f Hæretici. & ipsa oppressa amaritudine. Hæ. Facti sunt hostes eius in capite; inimici eius locupletati sunt: quia dñs ¶ locutus est super eam propter multitudinẽ iniquitatũ eius, paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante ¶ faciem tribulantis. b Vau. Et egressus est à filia Sio omnis decor eius. Facti sunt

cu tollitur, hostes ecclesiæ in capite sublimantur, & scripturarum diuitijs locupletantur propter multitudinem iniquitatum nostrarum. Tunc verò canes muti non valentes latrare, fidem non possunt defendere, aut debitam doctrinam subditis ministrare, vnde paruuli qui non habent doctrinæ perfectionem, ducuntur in captiuitatem non habentes rectores aut defensores ante faciem tribulantis hostis. s. visibilis, vinculis delictorum constricti.

Et egressus est, &c. Quintus locus per quem ante oculos singula ponuntur incommoda, quod ferè vbique notandum est.

Et egressus est. Paschas. Huic sententiæ, Vau, præponitur quod interpretatur, & quasi d. & ista illis quæ præmissa sunt superius, iusto Dei iudicio in vindictam annexitur. Obsessa quippe Ierusalem oẽm decorem pulchritudinis exterius & interius iucunditatis amiserat diuitijs ablatis templo & sacerdotio prophanatis, ipsa fame & pestilentia laborabat, & qui subueniret, non erat, quia. Facti sunt principes eius ve. arie. non inueni. pas. dissolutis viribus pauido corde non defensionem, sed fugam meditantibus.

Et egressus est, &c. Anima. s. malis moribus illecta, quæ perdidit decorem suum, idest virtutum ornamentũ, non subueniunt principes animi. s. motus rationales vel scripturarũ defensionem, quibus retundere debuit persequentes, sed magis fatigato robore virtutum astricta nexibus delictorũ propellitur in foueam æternæ confusionis.

Et egressus est. Ecclesia. s. de qua in Canticis dicitur, Ecce tu pul. es amica mea. Ab ea decor egreditur, quando hæreticorum rabie fides corrumpitur, de qua dicitur, Confessionem & decorem induisti. Facti sunt principes eius pastores scilicet & rectores in scripturis velut arietes pascua vitæ non inuenientes. Abierunt absque fortitudine. Diuinitatis verbi, quocumque eos error impellit ante faciem subluentis, vt qui minare ad pascua vitæ gregem domini rigilunt, ipsi ad pascua mortis ligati vadunt absque robore virtutum. Decor. n. ecclesiæ in omnibus fidelibus est sed maximè in sacerdotibus, & altari seruientibus, & in virginibus quæ iam supra squalidæ memorabantur.

Et egressus est. Ecclesia. s. de qua in Canticis dicitur, Ecce tu pul. es amica mea. Ab ea decor egreditur, quando hæreticorum rabie fides corrumpitur, de qua dicitur, Confessionem & decorem induisti. Facti sunt principes eius pastores scilicet & rectores in scripturis velut arietes pascua vitæ non inuenientes. Abierunt absque fortitudine. Diuinitatis verbi, quocumque eos error impellit ante faciem subluentis, vt qui minare ad pascua vitæ gregem domini rigilunt, ipsi ad pascua mortis ligati vadunt absque robore virtutum. Decor. n. ecclesiæ in omnibus fidelibus est sed maximè in sacerdotibus, & altari seruientibus, & in virginibus quæ iam supra squalidæ memorabantur.

Et egressus est. Ecclesia. s. de qua in Canticis dicitur, Ecce tu pul. es amica mea. Ab ea decor egreditur, quando hæreticorum rabie fides corrumpitur, de qua dicitur, Confessionem & decorem induisti. Facti sunt principes eius pastores scilicet & rectores in scripturis velut arietes pascua vitæ non inuenientes. Abierunt absque fortitudine. Diuinitatis verbi, quocumque eos error impellit ante faciem subluentis, vt qui minare ad pascua vitæ gregem domini rigilunt, ipsi ad pascua mortis ligati vadunt absque robore virtutum. Decor. n. ecclesiæ in omnibus fidelibus est sed maximè in sacerdotibus, & altari seruientibus, & in virginibus quæ iam supra squalidæ memorabantur.

Et egressus est. Ecclesia. s. de qua in Canticis dicitur, Ecce tu pul. es amica mea. Ab ea decor egreditur, quando hæreticorum rabie fides corrumpitur, de qua dicitur, Confessionem & decorem induisti. Facti sunt principes eius pastores scilicet & rectores in scripturis velut arietes pascua vitæ non inuenientes. Abierunt absque fortitudine. Diuinitatis verbi, quocumque eos error impellit ante faciem subluentis, vt qui minare ad pascua vitæ gregem domini rigilunt, ipsi ad pascua mortis ligati vadunt absque robore virtutum. Decor. n. ecclesiæ in omnibus fidelibus est sed maximè in sacerdotibus, & altari seruientibus, & in virginibus quæ iam supra squalidæ memorabantur.

Et egressus est. Ecclesia. s. de qua in Canticis dicitur, Ecce tu pul. es amica mea. Ab ea decor egreditur, quando hæreticorum rabie fides corrumpitur, de qua dicitur, Confessionem & decorem induisti. Facti sunt principes eius pastores scilicet & rectores in scripturis velut arietes pascua vitæ non inuenientes. Abierunt absque fortitudine. Diuinitatis verbi, quocumque eos error impellit ante faciem subluentis, vt qui minare ad pascua vitæ gregem domini rigilunt, ipsi ad pascua mortis ligati vadunt absque robore virtutum. Decor. n. ecclesiæ in omnibus fidelibus est sed maximè in sacerdotibus, & altari seruientibus, & in virginibus quæ iam supra squalidæ memorabantur.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et ipsa oppressa amaritudine. idest, non potens inde resurgere, sicut qui oppressus est importabili pondere.
2 Facti sunt hostes eius. &c. quia ante erant in cauda.
3 Inimici eius locupletati sunt. de bonis quæ erant in Ierusalem & Iudæa. Quia tamen hoc factum est ex diuina iustitia, Subditur. Quia dominus locutus est super eam.
4 Paruuli eius. Qui secundum leges belli non debebant occidi. Ducti

- 5 Ducti sunt in captiuitatẽ. vt crescentes seruirent Chaldee.
6 Ante faciem tribulantis. i. ducentis eos ad tribulationem illi enim qui ducunt captiuos. faciunt eos ire ante se, & non possunt.
7 Et egressus est à filia Sion. i. à Ierusalem, quæ dicitur filia Sion, eò quòd ciuitas protegatur à templo & regia domo eius quæ erat in monte Sion, sicut filia protegatur a matre.
8 Omnis decor eius, &c. scilicet, regnum & sacerdotiũ. Itaque sequitur.

MORALITER.

- 1 Et ipsa. s. ecclesia. oppressa ama. vnde B. Bernar. exponit illud Isa. 38. cap. dictum in persona ecclesiæ, Ecce in pace amaritudo mea amarissima. nam tempore pacis magis amari catur de clericorum & religiosorum peccatis, quàm tempore tyrannorum de corporalibus tormentis.
2 Facti sunt hostes eius in capite. s. Saraceni in terra sancta, in Aegypto, & Armenia, & alij infideles in pluribus locis.

- 3 Inimici eius locupletati sunt. de bonis temporalibus, quæ Christianis rapuerunt.
4 Paruuli eius ducti sunt in captiuitatẽ. scilicet, simplices Christiani, qui capta terra non poterant redimi.
6 Ante faciem tribulantis. idest duris laboribus affligentur.
7 Et egressus est à filia Sion. idest, ecclesia.
8 Omnis decor eius. gratiæ & virtutis.

93

Recordata est Ierusal. m. Paschasius. Non recordatur ad cōlationem desiderabiliū suorū, sed ad multiplicandū dōrem cum cadat populus eius in manus hostiles. vnde ponitur Zai, quæ interpretatur hæc. Hæc. n. est vltio per sta, vt magis de bonis perditis doleat, & præuaricatio-

is cōscientia, & de ralis q̄ incessanter rlerat. q. d. diuina ē h̄c vltio & p̄fecta, cā legislator præderat. s. cum caderet in manu hostili, & nullus subueniret. Insuper viderūt eū h̄c. & c. Sicut nos hodie recitatā sabbatha Iudæorū deridimus, ga eū pererrunt in quo verisabbathum habere debuerunt. Hæc etiam iusta delictorum cōpensatio cadere in manus hostium, recordari iuger dierum, nō solum afflictionis, sed

etiam præuaricationis, & ad rerum desiderabilium vsus recordatione inhiare, vt de afflictione nouus dolor inciscat, de præuaricatione confusionis mæstitia, de rebus perditis inardescat irremediabilis concupiscentia, de offi- cō suæ religionis opprobrium vrat.

Re. est Ie. Anima licet serò recordatur desiderabiliū dū conspicit se arari vndique, & in manus diaboli affectus sōs corrumpere, & quod putabat securius stare, diuina periculum vltione, tunc præuaricationis facta occurrunt, tunc afflictionis pessimæ, qua per multa aberauerat facinra recordatur, nō ad consolationē, sed ad poenæ exagerationem, iuxta illud quod in inferno impij dicturi sunt. *Eauius a via veritatis & iustitia, amen vobis non illuxit, sol n̄ est ortus nobis. Lasiat: sumus in via iniquitatis, & perditionis, ambulauimus vias difficiles. Quid nobis profuit superbia, & diuitia in opulentiā? Traiserunt omnia, & quæ vmbra mortis in maligiate nostra consumpti sumus, videntur eam h̄c. & c.* Maligni spirus vacationis nostræ otia, ad cogitationes illicitas perthunt, & sic deludūt, quod canonicis monachis & omibus qui Dei vacant ministerijs, valde cauendum est, ne non solum ab interno iudice sabbatha eorum exprobrētr, sed etiam ab hostib. derideantur. Si aut̄ pro vanis n̄is cogitationib. sabbatha n̄ra derident, qd de illis putandū ē, qui cū Deo vacare debeant et flagitiosa cōmittere nō fr̄midāt. Si ergo Deo vacare volumus, ipsi soli corde & corpore vacemus. vnde: *Vacate et videte, quoniam ego sum Deus.*

Recordata est. Sxp̄. n. intueť ecclesia populū suū cadētem in manus hostiū. i. demonū, alius per auaritiā, alius per luxuriā cadit, alius per carnis oblectationē, pro his oībus & similibus ecclesia continēdeplorat, recordatur oīum desiderabilium suorū, id est, quæ nobis promissa sunt in cælis

cælis, vnde & nos plorabimus, & ipsa peregrinant. Sabba D tha quoq; nostra, i. festiuitates nō minus à nobis violāt, quoniam ab hostibus deridentur. vnde: *Vbi est Deus eorum?* Et alibi. *Fuerat mihi la. & c. dum di. mi. quo. vbi est Deus tu.*

* Gregorius. Sub Iudææ specie torpens otio anima defletur cum dicitur, *Viderunt eā, & c.* Precepto enim legis ab exteriori opere in sabbatho cessatur. Hostes sabbatha videntes irridēt, cum maligni spiritus ipsa vacationis otia ad cogitationes illicitas, pertrahunt, vt vnaquæque reproba anima quo remota ab externis actionib. seruire Deo credīt, eo magis eorū tyrannidi illicita cogitādo famulet.

b *Viderunt eam. Sæp̄ pro peccatis, vel E paganis vel hæreticis, vel vitijs traditi,*

præuaricationis nostræ recordamur, & tunc dæmones sabbatha nostra derident, cum à bonis nos feriari vident. vnde. *Qui tribulant me exultabunt, si motus fuero.*

c *Peccatum peccauit.* Paschasius. Causam tantæ miseræ demonstrat esse peccatum singulare quo retento omnia tenentur, quo absente omnia dimittuntur, hæc est incredulitas. vnde: *Audite rebelles & increduli. Ex incredulitate. n. Deum semper exacerbauerunt, idola coluerunt, in Christum credere noluerunt. vnde. Si non venissem, & lo. eis non fuisset peccatum non ha. Propterea instabilis facta est. nec relictus est in ea lapis super lapidem. Omnes qui glorificabant eam. scribæ, scilicet, & Pharisei qui lucri causa peccantem dicebant populum beatum: & conuerso plebs delinquens beatos vocabat eos, & columnas in domo domini, sed modò inuicem se spernunt, qui adulationibus crediderunt. Gemens & conuersa retrorsum. Captiuorum exprimit habitum qui dum abducuntur, retrò aspiciunt, natale solum plorantes & gementes.*

* Theodor. Peccatū peccauit Ierusalem propterea facta est in cōmotionē. Qua propter hi qui prius eam venerabant spectato eius infortunio, contumeliosi fuerunt in eā. Post hæc meminit peccatorū cuiuscunque generis. *Peccatum peccauit. Quasi dicat. Anima pro peccato infidelitatis per diuersa vitia raptatur, quæ supra petram virtutum non fixit gressus: vnde angeli, vel viri sancti qui prius glorificabant eā despiciunt, vt tandem gemat peccatum suum, & redeat ad Deum, audiat vocem monentis de post tergum. vnde Isaias: Erant aures tuæ audientes verbum post tergum monentis. Inde Maria conuersa retrorsum inuenit Iesum, quem quærebat prius nec inueniebat: Sic & Ierusalem quæ hic pro peccato infidelitatis plāgitur,*

illum c. lo. cælesti. 40. annis, & multa alia beneficia conuulit ei. 8 Cum caderet populus eius in manu. Ead. m. est enim sententia contrariorum, & ideo vnum oppositorum aliud ad memoriā reducit, & etiam magis apparere facit, quia opposita iuxta se possit magis elucescere. 9 Viderunt eam hostes. captam & exultatam. 10 Et deriserunt sabbatha eius. Id est cultum Dei Israel, reputantes quod saluare nō poterat populum illum, sed hoc remouet propheta dicens. 11 Peccatū peccauit Ierusal. i. peccata peccatis accumulauit.

si co-

illud c. lo. cælesti. 40. annis, & multa alia beneficia conuulit ei. 8 Cum caderet populus eius in manu. Ead. m. est enim sententia contrariorum, & ideo vnum oppositorum aliud ad memoriā reducit, & etiam magis apparere facit, quia opposita iuxta se possit magis elucescere. 9 Viderunt eam hostes. captam & exultatam. 10 Et deriserunt sabbatha eius. Id est cultum Dei Israel, reputantes quod saluare nō poterat populum illum, sed hoc remouet propheta dicens. 11 Peccatū peccauit Ierusal. i. peccata peccatis accumulauit.

si co-

illud c. lo. cælesti. 40. annis, & multa alia beneficia conuulit ei. 8 Cum caderet populus eius in manu. Ead. m. est enim sententia contrariorum, & ideo vnum oppositorum aliud ad memoriā reducit, & etiam magis apparere facit, quia opposita iuxta se possit magis elucescere. 9 Viderunt eam hostes. captam & exultatam. 10 Et deriserunt sabbatha eius. Id est cultum Dei Israel, reputantes quod saluare nō poterat populum illum, sed hoc remouet propheta dicens. 11 Peccatū peccauit Ierusal. i. peccata peccatis accumulauit.

si co-

illud c. lo. cælesti. 40. annis, & multa alia beneficia conuulit ei. 8 Cum caderet populus eius in manu. Ead. m. est enim sententia contrariorum, & ideo vnum oppositorum aliud ad memoriā reducit, & etiam magis apparere facit, quia opposita iuxta se possit magis elucescere. 9 Viderunt eam hostes. captam & exultatam. 10 Et deriserunt sabbatha eius. Id est cultum Dei Israel, reputantes quod saluare nō poterat populum illum, sed hoc remouet propheta dicens. 11 Peccatū peccauit Ierusal. i. peccata peccatis accumulauit.

si co-

illud c. lo. cælesti. 40. annis, & multa alia beneficia conuulit ei. 8 Cum caderet populus eius in manu. Ead. m. est enim sententia contrariorum, & ideo vnum oppositorum aliud ad memoriā reducit, & etiam magis apparere facit, quia opposita iuxta se possit magis elucescere. 9 Viderunt eam hostes. captam & exultatam. 10 Et deriserunt sabbatha eius. Id est cultum Dei Israel, reputantes quod saluare nō poterat populum illum, sed hoc remouet propheta dicens. 11 Peccatū peccauit Ierusal. i. peccata peccatis accumulauit.

si co-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Facti sunt principes eius velut arietes. insensati.
2 Non inuenientes pas. fame afflictī.
3 Et abie. & c. Nōa potentes in aliquo resistere.
4 Ante faciem sub. i. in captiuitatem ducenus.
5 Recordata est Ierusalē dierū afflictionis suæ, & c. cōsiderat, q̄ illa affl̄ctio meritō sibi venerat pp̄ peccata sua præterita.
6 Omnium desid. suorū. in diuinis condescensionibus sibi suis ad votum.
7 Quæ ha. à die. an. i. tempore Moysi quo Deus pavit populum illum

MORALITER.

- 1 Facti sunt principes eius. id est, doctores & prælati.
2 Velut arietes non inuenientes pasqua. sacrarum literarū, sed p̄ uinarum.
3 Et abierunt absque, & c. id est, in captiuitatem vitiorum.
4 Ante faciem sub. scilicet, dæmonis, qui non resistentes sui impellit de peccato in peccatū in abyssum vitiorum.
5 Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & præua. Cōfiterando, q̄ peccata sua bene meruerunt talia mala.
6 Omnium desiderabiliū suorū quæ, & c. i. consolationū di-

- uinarum quas habuerat tempore Christi & apostolorū.
8 Cum caderet populus eius. a statu virtutis in manus dæmonis.
† Et non esset auxiliator. quia doctores & prælati qui deberēt auxiliari parū curant, nisi de profectu suo temporali.
9 Viderunt eam hostes. id est infideles.
10 Et deriserunt sabbatha eius. ecclesiæ cultum idololatriæ reputantes.
11 Peccatum peccauit Ierusalem. & c. Hic redditur causa prædicti casus, qui est multiplicatio peccatorum eius.

si cognouerit & crediderit, conuersa retrorsum & ingemiscens. in lege quem mortuū aestimabat, inueniet. Qui verò increduli sunt, nec aspiciunt retrorsum, vsq; hodie sicut Cain instabiles sunt, & portant confusionis suæ signū, & in Babylonem, idest, in confusionem tendunt.

Peccatum peccauit.

Allegoricè.

† turpitudinē pudenda.

† detestam.

B

Allegor. Ecclesia in mēbris suis aliqua hæresi polluta, peccatum infidelitatis peccat, ideòque instabilis vagatur, & nulla fidei soliditate fundatur, q̄ prius fundata erat supra firmam petrā. Hos autem populi, qui eos vario affectu glorificabant, vidētes hæresim eorum à catholicis † detestam & conculcatā spernunt & detestantur. Ipsi autem gementes.

a *Teth.* idest, bonum. vnde. *Vide domine afflictionem meam.* Bonum est enim peccatorem se recognoscere, & cū poenitentia & gemitu exclamare: *Vide domine.*

Histo.

b *Sordes eius.* &c. Tripliciter plangit eam, quia cōtra Deū peccauit, quia nec poenituit, quia post flagella ad Deum redire noluit. vnde: *Quia non est recordata finis sui.*

Sordes eius. &c. Pasch. Quasi Ierusalem instabilis facta est, & longa via fatigata, sordes in pedibus portat: quod magis de exteriori plorat. Pedes synagogæ. doctores legis sunt, qui per viam quæ Christus est, eam ducere debuerunt. Sed hi pedes sordibus scelerum inquinati sunt. Nec recordata est finis sui, idest, Christi, qui est finis legis ad iustitiam omni credenti. Ideo deposita est vehementer. vnde propria voce Ierusalē exclamat: *Vide domine, &c.* A principio namque & hucusque deplorauit propheta: ab hinc autem ipsa sua deplorat supplicia humiliata, & peccatum suum confessa, quod significat Teth litera quæ interpretatur bonum. vnde: *Bonum mihi domine, quia humili me.* Ipsa autem humiliata non sustinet amplius prophetam, sed cum gemitu, & lachrymis exclamat. *Vide domine.* More rethorico conquestionem cum indignatione facit, vt iudicem contra hostem moueat, & ipsa misericordiam suscipiat. vnde addit. *Quoniam crectus est inimicus meus contra te.* scilicet, non tuæ imputat iustitiæ, sed suæ superbix. q. d. Vide primum afflictionē meam vt miserearis, non facinora, quibus irascaris. Deinde quia crectus est inimicus, vt vlciscaris.

Rom. 10. b

Teth.

Psal. 118. i.

c *Sordes eius in pedibus.* Anima sordes habet in pedibus, sordes videlicet vitiorum, s. quæ cælestis vitæ & pristinx cō-

uersa-

uersationis candorē perdidit. vnde, *Consurge Ierusalem exerte de puluere.* Anima. n. quæ terrenis intendit actibus, sordes necesse est, vt habeat in pedibus. i. affectibus. vnde, *Humiliata est in puluere anima nostra.* Ab his quotidie pedes lauari sunt, ne cōtingat quod sequitur. *Oblita est finis sui, deposita est vehementer non habens.* Sed dicat anima, dicat ecclesia.

Vnde domine afflictionem meam. non peccatum vt damnes, sed afflictionem, vt libereres. quoniam crectus est i. tibi imputans, tibi insultans quasi nequeas nos liberare. vnde David, *mul*

1 *ti dicit anima mea, non est salus ipsi in Deo.*

2 *Allegor. Sordes eius.*

3 *Ecclesia sordes in pedibus portat, quia i*

4 *huius vitæ miseria*

5 *nemo est qui sine*

6 *12 squalore vitiorum*

7 *incedat, saltē in pedibus, quib. tangitur terra. Inde dñs pe-*

8 *des discipulorum lauit, & nos inuicē lauare iussit, & apo-*

9 *stolis ait. Excuite puluerem de pedibus vestris. Pedes autē id-*

10 *circo lauit, vt pulchri essent & mundi, & sic per totum*

11 *mundū prædicaturi discurrerent, de quibus dicitur. Qui*

12 *pulchri sunt gressus tui in calcamentis filia principis. Et alibi*

13 *Calceati pedes in preparatione euangelij pacis: Sordes autē sunt*

14 *in pedibus, vita reprobata in prædicatoribus, quia non re-*

15 *cordantur finis sui. idest, iudicij futuri, vnde deponunt*

16 *vehementer in conspectu Dei, non habentes spiritum cō-*

17 *solatorem, qui alios consolari deberent. Conuersi ergo*

18 *& humiliati clament.*

19 *b Non est recordata. & Theodor. Conuenit enim non de*

20 *prosperitate confidere, sed expectare mutationem. Quan-*

21 *do ergo ei nemo adfert consolationem, ait, tu domine,*

22 *qui intueris eam infeliciter agentem, misereare.*

23 *c Vide domine. Quartusdecimus locus quæstionis, in quo*

24 *orant. q̄ audiūt humili, & simplici orōne, vt misereantur*

25 *d Manum suam. Quintusdecimus locus conquestionis, pe-*

26 *quem non nostras, sed nostrorum fortunas deploramus*

27 *sicut ipse Ieremias fortunam populi deplorat.*

28 *Pachaf. Manum suam. Chaldæus misit manus ad sancti-*

29 *sanctorum, ad quem non licebat nisi solis sacerdotibus*

30 *introire, & semel in anno, & cum sanguine vasa decot-*

31 *abstulit, & sanctuariū pphanauit. Cuius rei causa reddi-*

32 *quia vidit dñs gentes ingressas sanctuariū suū. i. Iudæi*

33 *Gentiliter viuentes, & sanctuariū polluentes, quod i-*

34 *se prohibuerat vnde sequitur. De quibus præ: &c. Vnde*

35 *alibi, Tradidit in captiuitatem virtutem eorum. &c.*

The

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Propterea instabilis facta est. non potens resistere aduersarijs propter Dei sui offensam, non propter eius impotentiam.
- 2 Omnes qui glorificabant eam. tempore suæ prosperitatis.
- 3 Spreuerunt illam. tempore aduersitatis.
- 4 Quia viderunt ignominiam eius. idest destructionem, & captiuitatem.
- 5 Ipsa autem gemens. sub onere importabili.
- 6 Et conuersa est retrorsum &c. scilicet in cōsusionem à statu honorabili.
- 7 Sordes eius in pedibus eius, &c. In Hebræo habetur. In oris eius, loquitur de ea, sicut de muliere patiente menstrua, cuius immunditia descendit ad inferiora. ita q̄ sordantur oris vestimenti interioris pedes tangentis, & per hoc designatur immunditia idololatriæ abundans in Ierusalem, propter quam fuit destructa.

MORALITER.

- † 2 Omnes qui glorificabant eam. propter vitam & miracula quæ faciebant episcopi, & religiosi præteritis temporibus.
- 3 Spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius. idest, turpitudinem vitæ in modernis clericis & multis religiosis.
- 5 Ipsa autem gemens. sub peccatorum pondere.
- 6 Et conuersa est retrorsum. a statu perfectionis ad miseriam culpæ.
- 7 Sordes eius in pedibus. quod fit cū per exercitiū mali acquiri habitus per quē placet actus malus, s. in quod dicitur. Pro. 2. c. Qui letantur cū malè fecerint, & exultant in reb. peccatis.

8 Nec recordata est finis. idest, excæcata vitijs non cogitat punitionem super se finaliter venturam. Ideo subditur.

9 Deposita est vehementer. ab omni honore & consolatione. ideo in persona eius orat propheta, dicens. Vide domine.

10 Manum suam misit hostis. idest, populus Ammonitarum & Moabitarum, vt dicit Ra. sa.

11 Ad omnia desiderabilia eius. i. ad libros legis, de quibus dicitur Psal. 118. c. Desiderabilia super aurum & la. &c. dicit. n. f. Sa. q. Chaldæis currentibus ad aurum, & argentum in destructa Ierusalem, isti magis voluerunt currere ad comburendam libros legis, eò q̄ scribitur Deut. 23. Ammonites & Moabites non intrabunt ecclesiam domini in æternum. Ideo subditur.

12 Quia vidit gentes. idest, Ammonitas & Moabitas.

* In

8 Nec record. idest, veræ beatitudinis a qua auersa est inuolutionem peccati, ideo subditur.

9 Depos. e. ve. scilicet, pium doctorem & sollicitum patrem, ideo petit diuinam consolationem, dicens,

† Vide domine afflictionem meam quoniam crectus est in. i. diabolus

10 Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius. idest, ad auerendum bona gratiæ & virtutis sicut dicit Grego. ho. Non curat antiquus hostis vt terrena tollat, sed vt charitatem in nobis feriat.

12 Quia vidit gentes. idest, facientes ibi tempore Iudæi stabulum equorum.

† Omni

Sicut do. m. Mulier cum parit tri. bz. vnde Apostolus. *Filioli mei quos uerum parturio.* Ecclesia. n. quæ perit & generat & nutrit & lactat, pro omnibus contristatur. vnde. *Quis infirmatur, & ego non in.* Sic etiam ecclesia teneros lactat, auersos reuocat, pigros expectat, præcipites vt prouideant ca-

In. 16. c.
Gila. 4. e.
2. Cor. 9. g.

Cant. 6. c.

† manu

1. Cor. 8. d.

Psal. 6. a.

Historicè.
Iob. 1. c.

Moraliter.

Allegoricè.

stigmat ne queni ho-
stis extra castra in-
ueniar, dñ ipsa or-
dinato agmine ad
patriam festinat, vn-
de. *Quæ est ista quæ
ascendit per desertum
sicut aurora.* Ad ascē-
dentes ergo vel trā-
seuntes ab excelsio-
ribus membris di-
citur. *O vos oēs, &c.*
quia alia sunt quæ
pro his dolco, alia
quæ ab his quæ in-
tus, vel foris sunt
tolero, a patria dif-
feror, in exilio mo-

Bte dolorem meum, filios educate volui, & educere de mi-
seria exilij, & perducere ad gaudia celi. sed multi aberrāt,
multi exasperant, multi languent, pauci sunt qui venire
curent. Omnia omnibus factus sum, vt omnes lucrificiā:
pro omnibus lugeo, pro omnib. vror. *Videte ergo si est do-
si. si. do. m. tēdite ergo oculum mentis ad extremum iudi-
tij diem. & videte. Quoniam vindemiauit, i. vindemiabit me
dñs in die furoris sui. de quo dñ. Domine ne in furore tu. Vt lo-
est do. in die fur. quando reddet vnicuique s̄m opera sua.*

a *M̄.* Incēdiū tēpli regaliūq; domorū, & totius cinitatis
fugientiumq; oppressionem & desolationem significat.
b *De e. mi. ix.* Paschasius. i. supernam vindictam de quo
in Iob dicitur. Ignis Dei descendit de celo, & c. Ignem mi-
sit, æreas s. potestates, quibus cruciandi Iudæos vsque ho-
die potestas est, in ossibus meis, vt fortia. s. interius exte-
riusque affligant: & sic erudiantur qui Deum blandientē
audire noluerant. vnde addit, & erudit me. *Expandit rete
pedibus meis.* ne post voluptates & desideria vana vsque
ad finem vitæ irem: conuertit me re. per angustias & tri-
bulationes. *Posuit me desolatum.* Desolati sunt Iudæi vsque
in finem sæculi & mœrore confecti.

De excelsio. Dum anima pro peccatis a domino corripitur,
ad se rediens salubriter compungitur, & in ossibus
suis. i. cogitationum medullis a domino ignem venisse
testatur, vnde diuinitus castigatur, & eruditur. Et quia sē-
tit doctrinæ Dei retia coram pedibus suis expansa, con-
uertitur retrorsum, abstinet ab illicitis: luxum voluptatis
& concupiscentiæ in lachrymas conuertit, tantò fortius
mœrore confectum plangit, & præsentis vitæ consolatio-
nem non recipit, quanto verius in eis per vana desideria
se considerans aberrasse.

De ex. Qui de Iudæis crediderunt, vel gentibus, & vna
ecclesia facti sunt, meritò dicunt de excelsio, de celo mi-
ig. i. Spiritum sanctum, quo corroborantur fortia virtu-
tum, & eruditur diuinitus ecclesia: ne vltra idolis seruiat,
vel mundi delicias quærat. Quod significat Mem litera,
quæ interpretatur ex ipsis. s. donis Spiritus sancti, quib. gra-
tulabunda se eruditam dicit ecclesia, vt castè amet, & ca-
stè timeat, & ex ipsis erubescit vitijs, quibus deseruerat.
Expandit rete. s. prædicationis, ne abeam post vanitates er-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 De excel. mi. & c. i. in templo, & regis fortalino, & in cæteris, de quorū fortitudine cōfidebat populus, sicut ossa sūt volur corporis & omnia ista fuerunt combusta a Chaldeis vt dictum fuit sup. 52
- 2 Et erudit me. quia vexatio dat intellectum. In Hebræo habetur. Et separauit me. i. membratim lacerauit.
- 3 Expan. re. pe. meis. i. permisit expandi. Et vocatur hic rete de ceptio falsorum prophetarum quæ fuit populo causa ruine, vt frequenter dictum est supra.
- 4 Conuertit me re. i. de statu honorabili ad confusibilem.

MORALITER.

- † 1 De excelsio misit ignem. s. vindictæ suæ.
- † In ossibus meis. i. in viris fortibus, qui non potuerunt se defendere ab infidelibus.
- 2 Et erudit. qm̄ inflicta vexatio dat intellectū, iō subditur.
- 3 Expandit re. s. penitentiæ, vt vltra non procedam ad malum, sed reuertar ad bonum.

rorum, & concupiscentias. Conuertit me retrorsum, vt post ipsum irem, non præirem. Hoc rete Apostolis commissum est, vt de mari huius mundi pisces extrahant: Pedibus meis: vnde. *Ab omni via mala prohibui pedes meos.* Posuit me desolatam præsentibus bonis, quæ mihi prius se-

a Pet prophetas. b Qui non mentitur. c Quia exacerbauit illum. d Iuditiij. e Ex ipsis donis. f Spiritus sancti eruditur. g Alter consilio. h Quintus locus conquestionis.

a Appaerunt illis dispersitæ linguæ. b Spiritus sancti. c Sic. d Doctrinæ. e Expandit rete. f Theodo. Ret. g Vocat mala, quæ vitari non possunt. h Etenim etiam qui aufugerunt capti sunt.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Pazsentis vitæ dolore, & desiderio futuræ, vnde. Fuerunt mihi lachrymæ mez. b Sempiternum. c Concessio. d Quasi. Vindicta punit, qui dormire videbatur. e Me dermiente. d Superponendum mihi. f Proponens Deum ad vindictam.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

a Quæ ex me sunt. b In retributione domini. c Inmolabili vinculo. d Tanquam iussocaturg. e Tanquam graue pondus. f Sicut laqueus Iudæ.

latia fuerant. Tot-
die mœrore con-
fect. dolore. s. præsi-
tium tribulationū
& amore futuro-
rum bonorum. e
c Expandit rete, & c.
* Theodo. Ret.
vocat mala, quæ
vitari non possunt.
† Etenim etiam qui
aufugerunt capti
sunt.
† d Vigilauit iugum
Paschas. Iugum in-
quiritatis dormire
est in nequitia to-
pore securè, & in-
punè quiescere, se-

vigilat in me. d. vñ Ieremias. *Virgam vigilansem ego videri.*
Cui dñs. *Vigilabo ego super verbum meum, vt faciam illud.* N-
bis. n. torpentib. peccata latent, sed in manu dñi vigilat
dñ nos ad vindictam iustæ retributionis accusant: vñ
Vox languinis fratris tui clamat ad me de terra. Conuolutæ
quasi pondus ad premēdum, & imposito collo meo, p-
torque aurea, funiculo iniquitatis circūdata. vñ in Pre-
Funibus peccatorum suorum quisq; constringitur. Data est er-
in manib. peccatorū, nec poterat surgere donec intret
nitudo gētiū, q̄ significat Nun, q̄ interpretat sempiternū
Sempiternum. n. est illi iugū eius, & captiuitas perpetua
Vigilauit. Iugum animæ vigilat in manu dñi, quæ sc-
tius & scelerib. subdit, nisi quotidie poenitendo ponat
coram oculis suis, vñ. *Peccatum meum contra me est semper.*
luit. n. David vigilare, & peccata fletib. abluere, ne vigi-
ret iugum eorum in manu domini, vnde, *Auerte faciem
a peccata me q. d. nolo, vt in manu tua vigilant, sed vt ego
tra peccata mea vigilem, & fletibus purgem, ne conuo-
tas iniquitates imponas collo meo, nec des me in ma-
de qua non potero surgere.*

Vigila. Dum ecclesia tentationib. quatitur, vigilat in
nu dñi iugum iniquitatis eius, & hostib. tam visibilib.
quàm inuisibilib. subijcitur, amissis monilibus, quæ de-
rat ei in ornamentum sponsus, vnde ingemiscens ait, *Con-
uolutæ sunt impositæ collo meo.* vnde Isaias ait. *Quia fuit Sion
bulauerunt extento collo, auferenda esse omnia ornamen-
& inter cætera torques & monilia. Torques in pectus
pendentes, intelligentiam mentis demonstrant. Monilia
omnia ornamenta significant, quib. amissis viri ecclē-
stici muliebri affectu ambulant extento collo, & inutili-
oculorum loquuntur, plaudentes manibus & pedib.
vt composito gradu incedant securi, gloriam sectantes
re ergo iugo iniquitatum premitur, quæ tantis virtutum
ornamentis spoliatur, vnde, conuolutæ iniquitates fun-
culo insolubili plangentur, & impositæ collo eius, quæ
quædam membra suffocantur, sicut Iudam laqueo suffo-
spendisse legimus, vnde addit.*

c *Infirmata est virtus mea.* Quia impij in æternū traduntur
teritū, vbi vermīs eorū non moriet, & ignis eorū non
Sicut. n. superior sentētia quæ Mem intitulatur. i. ex ip-

- 5 Vigilauit iugū iniquit. & c. in manus eius. s. domini, & vigilanter & sollicitè induxit pœnam pro iniquitatib. meis, pro hoc in persona eius dicitur in principio libri de destructione poli loquens. Vigilabo ego super verbo meo, vt faciam illud.
- 6 Conuolu. sunt. s. iniquitates meæ.
- 7 Et imposi. col. meo. Sicut fardellus imponit latroni, de prelo.
- 8 Infirmata est virtus mea, Deo me deserente.
- 9 Dedit me dominus in manu. s. Chaldeorum.
- 10 De qua non potero surgere. Virtute propria, sed tantum diuina.

- † Posuit me de. per peccatorū meorū iugem recordari.
- 5 Vi. iu. Hoc pōt exponi de mortuis in peccato mortuorū quorū pena grauis est & p̄tinua, iō iugū vigilas nomi.
- † In manu eius. s. iustitiæ.
- 6 Conolu. sunt & impo. col. me. sicut fardellus latroni de prelo.
- 8 Infirmata est virtus mea. qa talis est extra merendi.
- 9 Dedit me in manu, de qua. Nā in inferno nulla est redēp.
- † Abstulit.

ca. f. dominus misit de caelo, conuertit eam ad peniten-
tia, ita ex iugo iniquitatum eius Nun, quod sempiter-
m interpretatur, impedit in interitum: vt iusto Dei iu-
dio secundum impoenitens cor suum sempiternum
currat supplitium, non q̄ ecclesia ad vitam praedesti-

riens aduersarij nostri fortitudinem calcaret, atq; conte-
deret. Hoc torcular calcavit dñs in passione sua virgini
filiae Iuda, vt credentibus praemia, incredulis & crucifigē-
tibus perpetuae captiuitatis, & dānationis aeternae effun-
deret supplicia. Propheta ergo videns duritiam Iudaeorū

a ¶ Vnde, Non adijciat, vt resurgat virgo filia Israel. b ¶ Adiuutorium Dei quod omnino. f. sublatum est
c ¶ Irrentibus Romanis. d ¶ Reges,
facēdores, prophetis doctores, vel ecclesia, vel sentus.

qua non potero surgere. Samech. ¶ Abstulit omnes magni-
ficos meos dominus de medio mei: vocauit aduersum me

¶ Idest tempore accepto afflixit me. ¶ Vindicta quae non fit a Deo nisi in tempore, non punit ante
peccatum, non coronat ante victoriam. b ¶ Principes, vel qui videbantur virtutibus eminentiores
vel conatus mentis excellentes. c ¶ Crucis, vnde: Torcular calcavi Iolus, &c.

¶ tempus, vt contereret electos meos. Torcular calcavit do-
minus virgini filiae Iuda. Ain. ¶ Idcirco ego ploras, & oculus

meus deducens aquam, quia longē factus est a me consolator,
¶ Vagantem & errantem. a ¶ ad litteram vel ad opera vel quae sunt ecclesia quotidie.

¶ conuertens animam meam. Facti sunt filij mei perditij, quoniam

Metaphor. autem dicitur. Torcular calcavit dominus virgi-
ni filiae Iuda. Metaphoricos vineam suam de Aegypto do-
minus eduxit, & in terram promissionis plantauit, quae
diu sterilis & infructuosa permansit secundum illud, Ex-
pectauit vt faceret vvas, & fecit labruscas. Ideo dominus tor-
cular calcavit, vinum sibi referuauit, acinum peccatorū
perpetua captiuitate pressit.

Abstulit, &c. Sensus virtutum. f. quos in se anima sentit
cattuos: vnde dominus contra eam tempus vindictae ad-
dit, cum diuinum adiuutoriū adducit, quo oblato ini-
ncus in confusionem erroris captiuam ducit. & dum
pedicatorum doctrinam obliuisci facit, electos mentis
enatus conterit, vt eam virtutibus spoliatam facilius
casti in terra aliena possideat, ne per recordationē sani-
dgmatism & meliorationē vitae ad pristinum redeat statū
Abstulit. Spiritualis Ierusalem quoties tribulationibus
catitur, quoties persecutionibus agitatur, vel haereticorū
hostibus impugnatur, merito plangit dicens. Abstulit
dominus omnes, &c. Saepē. n. in toto orbe pauci remansere
magnifici, qui sana doctrina defenderent causam fidei.
Abstulit aduersum me tempus. peccatis exigentibus. Tempus
vindicte adducit dominus, vt conterat electos eius: quia
non est qui defendat, vel murū ponat se pro domo Israel.
Torcular calcavit dominus virgini filiae Iuda. ¶ Theodor.
Et saepē diuina scriptura comparat supplicium grauissi-
mū cum torculari, eo quod in torcularib. omnes vuae cō-
trantur, ita vt ne acinus quidem vnus, vt plurimum,
auigiat.
¶ Hieronymus. Iuxta scripturae sanctae consuetudi-
nem interdum pro vltione ac supplicijs ponitur peccato-
rum. Interdum in congregatione nouorum fructuum
pro poenis ponitur atq; tormentis, vt Hieremias in pra-
fati lamentatione plangens euerisionem Ierusalem lo-
quitur.
Paschasius. Torcular vltionem significat, & peccatorū
supplitia, vnde Isaias, Quae rubrum est indumentum, &c. An-
gus quarentibus dominū respondisse inducit, Torc. calc.
Ios, &c. illud, scilicet, quo malis supplicia, bonis pra-
na calcantur. Hoc solus dominus calcavit, quia nul-
lus adiuuorem habuit, neque enim Angelus neque Ar-
changelus corpus humanum assumpsit, vt pro nobis mo-
riens

Idcirco ego ploras, & oculus meus deducens aquam, quia longē factus est a me consolator, & conuertens animam meam. Facti sunt filij mei perditij, quoniam duritiam inspiciam. E

Allegor. Tor. calcavit. Quando. f. ecclesiae per passionem
suam aetereas potestates subiecit. Ipsa verò verè est virgo
filia Iuda, quia de Sion exiit lex, & verbum domini de Ierusa-
lem, cui calcavit dominus torcular. i. oppressionis iugum,
vt esset libera. Sed quia calcante domino multa fuerat
amurca, idcirco deplorans propheta, inquit, Oculus meus
deducens aquas. & ideo Ain interponitur, quod fons vel o-
culus interpretatur. Cum. n. praelum crucis pressit, de
Christi latere fons emanauit, vnde, Et continuo exiit san-
guis & aqua. Hoc fonte emitur & lauatur sponsa sponsi
complexibus socianda. Hoc dotatur vt gaudeat, vt spon-
so soli inhareat, solum diligat, qui se tantum dilexit. Et
quia Ain etiam oculus interpretatur, non immerito de
hoc fonte oculus inebriatus aquam deducit lachryma-
rum, vnde. Exiit aquarum dedux. &c.
Longē factus est consolator. Quoties ecclesia tribulationib. af-
ficif, quoties desolat auxilio Dei, ad lachrymas quasi ad
assuetam arma recurrit, dū autē doctore exterius monētē
adest paraclētus, qui eū instruat, & erudiat interius, ppea
sunt filij eius perditij, & inualefcit inimicus. Quisquis er-
go doctōrū ecclesiae sibi commissam minus cōuertū viderit,
de fonte amoris hauriat, vñ lachrymas pducatur, donec cō-
solatorem & conuertentem paraclētū reducat, alioquin
inualefcēte inimico fiunt filij eius perditij, qui. f. nondū
ablaetati, nondum in virum perfectum sunt producti.

Idcirco ego. in quo notatur fletus, & doloris abundantia.
Quia lon. fa. i. ipse Deus retrahens a me consolationem suam
licet sit ubique per potentiam, essentiam, & presentiam.
Facti sunt filij mei. i. habitatores Ierusalem.
Perditi. fame, mortalitate, & gladio.

Idcirco ego deplorans. nam ibi est fletus & stridor dentium
Matth. 8. b.
Quia longē factus est a me consolator. con. a. m. am. f. ad bonū
nam poenitentia fructuosa non habet ibi locum.
Facti sunt filij mei i. imitatores mei.
Quo i. inuoluit inimicus. In conflictu mortis.

Idcirco ego. in quo notatur fletus, & doloris abundantia.
Quia lon. fa. i. ipse Deus retrahens a me consolationem suam
licet sit ubique per potentiam, essentiam, & presentiam.
Facti sunt filij mei. i. habitatores Ierusalem.
Perditi. fame, mortalitate, & gladio.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Abstulit omnes magnificos meos. regem & principes, prophetas & sacerdotes.
- 2 Vocauit ad me tempus. f. afflictionis & destructionis.
- 3 Torcular calcavit dñs. quia sicut in torculari de vuis exprimitur vinum, sic in destructione Ierusalem fuit effusus sanguis Iu-

- 4 Idcirco ego. in quo notatur fletus, & doloris abundantia.
- 5 Quia lon. fa. i. ipse Deus retrahens a me consolationem suam licet sit ubique per potentiam, essentiam, & presentiam.
- 6 Facti sunt filij mei. i. habitatores Ierusalem.
- 7 Perditi. fame, mortalitate, & gladio.

* Expan-

MORALITER.

- 1 Abstulit omnes mag. m. i. f. fideles deuotos, quorum pecces non valent damnatis, propter quod ablati dicuntur ab eis.
- 2 Vocauit aduer. me tempus. in quo malè operatus sum, cū tamen mihi datum fuisset ad bene operandum.
- 3 Vt conteret electos me. i. speciales socios, vt socij sint in pena sicut in culpa.

- 3 Torcular calcavit dominus. i. locum perfectę depressionis sicut sanctis preparauit locum exaltationis.
- 4 Idcirco ego deplorans. nam ibi est fletus & stridor dentium Matth. 8. b.
- 5 Quia longē factus est a me consolator. con. a. m. am. f. ad bonū nam poenitentia fructuosa non habet ibi locum.
- 6 Facti sunt filij mei i. imitatores mei.
- 7 Quo i. inuoluit inimicus. In conflictu mortis.

a Expandit Sion. Pasch. Dolorem significat quasi parturi-
tes, vñ alibi, Sicut expandit nata is ad natandū manus suas, sic &
Sicut angustias. Et angustia, ait, possedit me, sicut angustia partu-
rientis. Angustia est quidem cordis, quæ in expāsiōe ma-
nuum exprimitur, plusquam in exclamatiōe oris. vnde

Phe præscribitur
que oris interpreta-
tur, quia dum Sion
manus suas expan-
dit inter angustias,
significat q̄ ore nō
valet exprimere q̄
patitur in corde, cū
sit sine consolato-
re, vnde. *Recedite a
me, amare flebo, nolite
incumbere, vt conso-
lemini me, &c.*

† Theodoretus.
Illæ enim quæ lu-
gent consueverunt
& extendere & cō-
trahere manus
suas. Dicit itaq; illā
admittere non posse consolationem, præcipuè cūm per-
miserit dominus hostibus impetum facere in eam, & cō-
secratam polluere.

b Mandauit dominus aduersum Iacob. i. iusto Dei iudicio &
Chaldæi & Romani adducti sunt, non n. confurgit gens
aduersus gentem, nisi præcipiente domino. *Quasi polluta
menstruis.* Sicut abominabilis est mulier dum menstrua
patitur, sic Iudæi vbique terrarum habentur.

Expandit. Anima quæ fuerat speculum Dei & vitiorū
supplantatrix, cūm propter iniquitatem traditur spiritua-
libus nequitijs, frustra quærit contolatore extrinsecus
quæ spiritualem consolationem perdit intrinsecus. Meri-
tō ergo mandauit dominus aduersum Iacob, &c. i. con-
tra animam quondam vitia supplantantem, nunc solo
nomine gloriantem. Vnde in circumitu spirituales hos-
tes obsident eam, ne possit effugere, quæ sæpe videns se
vallatam, expandit manus suas inter cogitationum angu-
stias, nec est ei vox oris, nec vlla excusatio sermonis, quia
menstruis polluta. i. cruentis operibus maculata a quib.
sine consolatore nunquam liberabitur, cūm ē prophe-
ta testetur, q̄ omnes iustitiæ nostræ quas nobis ascribi-
mus, sic sunt coram eo, quasi pannus menstruatæ.

Expandit Sion. Quoties ecclesia hereticorum vallatur ex-
ercitu, dominus aduersus Iacob, ecclesiam. s. quæ debet
vitia supplantare, contra eam mandat inimicorum exer-
citus, quia Spiritum sanctum consolatore & doctorem
amisit, sine quo nullus ad fidem creditur, nulla vitijs
releuatur. Ideo expādit manus suas inter dolores & pres-
suras, nec est ei vlla vox oris digna, qua possit hostium
dogmata vincere, & sua defendere, vnde sæpe fit polluta
foeditate carnalium operum, & sanguine carnalium
desideriorum inter hostes, quib. interius & exterius im-
pugna.

Psal. 40. b.
Isa. 25. d.
Ibidem. 2. 1. 2.

**† Percussit cō-
plo. it. s. more
u gentium.**

Isa. 22. 2.

Moraliter.

Isa. 64. c.
Allegoricè.

pugnatur, vnde. *Vx prægnantibus, & nutrientibus in die illa.*
c Iustus est dominus Pascha. Sade quæ præponitur, & iusti-
tiæ interpretatur, significat quod iustitiæ domini rectæ
quod bene his verbis ostenditur, *Iustus est dominus, &c. quia
os eius ad iracundiam* 17. q. d. oris eius iudicium iuste pertu-

lit, vnde confiteri
quia iustus est do-
minus non distuli.
† Et notādum, quod
suprà transeunt
per viā quasi pau-
ciores, nunc Ierusa-
lem vel propheta
ad cōsiderandū
dolorē suum om-
nes communitē
inuitat, vt eorum
sit vna passio, quo-
rum vna est natura.
5 conditio. Superius
6 .n. virgines squali-
7 das, & paruulos lu-
8 get captiuos, nunc
† etiam robustiore-

iuuenes & captiuas virgines, & quanto malum cumu-
latur, tantō luctus multiplicatur. *Audite obsc. vniuersi pop-
li, & vide dolorem meum.* Magno. n. intuitu & acuta confid-
ratione hæc discernuntur.

Iustus est dominus. Anima quæ ex oris iudicio castigatu
merito confitetur, quia iustus est dominus, quia prau-
desiderijs os domini ad iracundiam prouocauit, vt dur-
contra se proferat sententiam, quia iustus est domini
in omnibus vijs suis. Vnde confusione sua perfusa no-
audet oculum ad iratum iudicem leuare, sed vniuersē
inuitat, vt videant & audiant dolorem suum. Talis quip-
pe est humanæ naturæ affectus, vt doloris nostri & gau-
dij confortes quæramus, quorum participatione facili-
feramus, vnde. *Congraulamini mihi, quia inueni ouem meam
quam per.* Quærit ergo anima multiplices intercessore
quia ad iudicem quem offendit, etiam oculos leuare m-
tuit. *Virgines meæ & iuuenes mei abierunt.* tunc. s. cum mun-
danas cogitationes & affectus robustiores quasi soboli
& spem vteri sui deperire hoste vastante cernit, & sper-
futuræ generationis amittit.

Iustus est dominus. Patachius. Ecclesia quæ superius or-
iudicium pertulit, quæ os domini in scripturis sanctis a
iracundiam prouocauit, didicit confiteri, *Iustus est dom.*
Nihil .n. sine causa fit super terram, & in magna Dei
publica nihil sine prouidentia Dei fit, quia os eius a
iracundiam prouocauit, non quod humana membra habe-
Deus, sed sicut tropicè ascribuntur ei humani affectu
ita & membra. Per os verbum de ore patris progenitu
significatur, ac si dicat flagitijs meis iustum iudicem p-
uocauit, & natura clementem compuli contra me du-
ferre sententiam. *Audite obsc. vni. populi.* Calamitatē sua
multiplicē & inæstimabilē pensat, vnde ad condolen-
† omnes

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1** Expandit Sion manus suas. Loquitur de Sion sicut de per-
sona misera & abiecta, quæ expandit manus suas omni transeunti,
quarendo suffragium, & non inuenit.
- 2** Mandauit dominus aduersum Iacob. i. populum Israel
- 3** In circumitu eius. Quia populi qui habitabant in circumitu
Iudææ, venerunt cum Chalæis ad destructionem Ierusalem.
- 4** Facta est Ierusalem. i. eis abominabilis.

- 5** Iustus est dominus. Hic Ieremias in persona Ierusalem te-
tetur diuinam iustitiam in destructione Ierusalem propter diuinam
offensam, dicens. Iustus est dominus. in mea punitione.
- 6** Quia os eius ad iracundiam prouocauit. transgredien-
legem ex ore ipsius datam, Exod. 20.
- 7** Audite obsecro, vniuersi populi. confessionem peccati m-
- 8** Et videte dolorem meum. non solum de pena mihi illa
sed etiam de diuina offensa: te qua plus dolebat Ieremias & alij
† sti, quàm de pena.

* Vocauit

MORALITER.

- † 1** Expandit Sion manus suas. Hoc exponi potest de amissio-
ne regni Ierololymitani. In Sion namq; fuit fortalitiū
Ierusalem, quæ metropolis est in regno Iudææ: propter q̄
per Sion potest intelligi terra sancta, cuius habitatores
Christiani frequenter petierunt auxilium ab alijs Chri-
stianis, ideo dicit. *Expandit Sion manus suas,* petens auxilium.
† *Non est qui consoletur eam.* quia non fuit eis exhibitum
propter quod ab inimicis circumstantibus secutum est
terre totius excidium, ideo subditur.
2 *Mandauit dominus in circumitu eius.* idest, mandari per-
misit

- misit per Soldanum.
- 4** *Facta est Ierusalem quasi polluta menstrui inter eos.* quia
catur per Saracenos. Quia tamen hoc ex diuina iustitia
permittitur ex peccatis populi Christiani, subditur.
5 *Iustus est dominus, quia os eius ad iracundiam prouocauit.*
quoniam subtractum videtur ab illa terra diuinum
fidium & humanum, exclamat dicens.
7 *Audite obsecro vniuersi populi, & videte dolorem meum.*
subditur causa cūm dicitur.
† *Virgines meæ & iuuenes mei abierunt.* In captione. n. Ie-
salem & Achon contigerunt illa mala.
† Vocauit

ones inuitat, vt multorū compassione anxietas leuior
A. Virgines: de quibus dicitur: *Despondi vos vni. &c. Iuue-*
11. a. quos in fonte baptismi regenerat mater ecclesia. Hi
cm aut hæretica prauitate corrumpuntur, aut vitijs cō-
sprantur, non loco sed mente in Babylonem, i. confu-
sionē captiuantur.

6. *Si enim adheret me-*
ryci, vnum corpus
egitur cum ea. Inde
tātus luctus tan-
tiq; dolor cumu-
latur, vt vix ab vni-
uersis vel videri vel
intelligi credatur.
a *Vocauit amicos.* Vn-
deimus locus indi-
gationis. Ab his
factum est, qui
filij facerent, de-
bent prohibere.

Paschasius. *Voca-*
uim. Coph, vocatio interpretatur. vnde continuo sub-
iunxit: *Vocauit amicos meos Aegyptios*, quorum Iudæi freti
iūt amicitia & auxilio. Sed ipsi deceperunt me: quia in
tempore primæ & vltimæ captiuitatis nullum auxilium
prouerunt. vnde Isaias: *Erit terra Iuda Aegypto in die vasti-*
tas eorum in formidine, &c. Iure autē decepti sunt, qui ma-
giam Aegypto, quam in Deo sperauerūt. Sacerdotes mei
& senes, &c. hæc sub Romanis accidisse nulli dubium est.
i *Vocauit amicos meos.* Dulces carnis affectus, sed & ipsi ani-
mā sibi intentam decipiunt. Et quia in ea regale perijt
sacerdotium & senile maturitatis consilium, vanis illecta
diderijs laborat ad refocillandam concupiscentiam car-
ni. Aegyptus vane auxiliatur. Quia mundus transit &
concupiscentia eius qui est baculus arundineus, qui su-
per se nitenti perforat manus.

i *Vocauit amicos meos.* Ecclesia sæpè amicos vocat quos in
sibi socios putat, sed ipsi decipiunt qui fidem corrumpunt,
at intus latendo, aut in hæresini apertam prorumpen-
d. Mali quoque catholici in potestatibus constituti in
quibus ecclesia sæpè confidit quasi amicis, sæpè decipiūt
en: quodque peius est, tunc crudelius sæuiunt, cum sa-
cerdotes & senes fame verbi Dei consumpti sunt, qui se-
quentes lucra carnalis vitæ, magis quaerunt cibum ani-
malis vitæ, quam celestem de Salomonis ferculo vel euā-
glico prandio, vel sapientie conuiuio ad quod omnium
vcatio in Coph littera designatur.

b *Vide domine.* Quintusdecimus conquestionis locus
vlt potius quintus: quia singula exponit iudici incommo-
d, vt quasi res ipsas videat, & non modo audiat, & ad mi-
sericordiam descendat.

Vide domine quoniam. Pascha. Aliquā Ierusalem pudore
confunditur: aliquā de Misericordia præsumens subleua-
tu. vnde ait: *Vide uomine quoniam tribulor.* vt pius iudicem
cru-

cruciatu flectat ad misericordiam pudor ad veniā. Con- D
turbatus est venter meus. quasi parturientis plena sum, non
ex parte se tactam, sed amaritudine doloris & mœroris
plenam se significat. Subuersum est cor meum pondere
tribulationis. Gladius persecutoris foris interficit me, &
domi mors similis
est pro amaritudi-
ne tribulationis.

a *Vocatio.* b *Aegyptios vel hæreticos vel affectus carnis.*
c *Aegyptus vane auxiliatur.* *Quartus locus conquestionis.*
1 *uitatem. Coph. Vocauit amicos meos & ipsi deceperunt*

a *Regale sacerdotium.* b *Maturitas consilij.*
2 *me. Sacerdotes mei & senes mei in vrbe consumpti sunt:*
c *Ierusalem, vel anima, vel ecclesia, vel mente.*
3 *quia quæsierūt cibum sibi, vt refocillarēt animas suas. Res.*

a *Lucra terrena, vel vana desideria.* b *Animalitatem.* c *Capiti sicut mentis.*
4 *Vide dñe, quoniam tribulor: conturbatus est venter meus.*
5 *Subuersum est cor meū, in memetipsa, quā amaritudine ple-*
a *Persecutorum.* b *In mente.* c *Suggestionem.*
6 *na sum. Foris interficit gladius: & domi mors similis est. Sin.*
d *Idest, dentium vel præficatorem, vel cogitationum.*
7 *mens.*
8 *mens. n. in capite si-*
9 *gnificatur. Vnde ali-*
10 *bi Ieremias ait: Ven-*
11 *terem meum doleo, ven. me. do. & exponens adiunxit: sensus cor-*
dis mei turbati sunt. Venter. n. mentem significat, quia sicut
in ventre cibi concipiuntur & proles, sic in mente cogita-
tiones. Fidelis enim anima tentationibus fatigata, intus
& foris tentationibus attritam se deplorat, foris persecu-
tionibus, intus doloribus. Cum enim flagellis exterius at-
terimur, intus carnis suggestionibus fatigamur. vnde ad-
dit: *Foris interficit gladius, & domi mors similis est.* pro amaritu-
dine tribulationis.

Vide do. Res, capitis interpretatur. Conturbatio enim
ventris vel subuersio cordis est gemitus mētis, quæ in ca-
pite designatur. Iure ergo conturbatio capitis dicitur, dū
ecclesia suorum casibus amaritudine repletur, quæ dolo-
rem & tribulationem suam quotidie clementissimo ex-
ponit iudici. Venter omnium escarum receptaculum est,
in quo excoquantur. Per quem isti intelliguntur, qui pa-
nem qui de coelo descendit, intus ruminare & recondere
non omittunt, sicut munda animalia hunc cibum reci-
piunt per fidem, decoquant per charitatē & legis Dei me-
ditationem. vnde Isaias: *A timore tuo domine concipimus &*
peperimus spiritum salutis. Hunc ventrem ecclesia conturba-
tum lamentatur, cum varijs tētationib. alliditur, & intus
atq; foris grauat. Subuersum est cor meum: quia. i. su-
per cor suū non posuit Dei signaculum. vnde: *Pone me vt*
signaculum super cor tuū. Si. n. signata fuisset, hostis eā nō sub-
uertisset. Ferit ergo foris gladio psecutorū, intus doctrina
hereticorū aut improbitate morū, quæ felle amariora sūt.
* Gregorius. Foris gladius interficit, cum nos exterius
feriens vindicta configit. Sed domi mors similis est, quia
& flagella quidem sustinuit, & tamen intus conscientia a
tentationis sordibus munda non est. Hinc Dauid ait,
Fiant tanquam puluis ante faciem ventis, & angelus domini affli-
gens eos.

Vide do. Res, capitis interpretatur. Conturbatio enim
ventris vel subuersio cordis est gemitus mētis, quæ in ca-
pite designatur. Iure ergo conturbatio capitis dicitur, dū
ecclesia suorum casibus amaritudine repletur, quæ dolo-
rem & tribulationem suam quotidie clementissimo ex-
ponit iudici. Venter omnium escarum receptaculum est,
in quo excoquantur. Per quem isti intelliguntur, qui pa-
nem qui de coelo descendit, intus ruminare & recondere
non omittunt, sicut munda animalia hunc cibum reci-
piunt per fidem, decoquant per charitatē & legis Dei me-
ditationem. vnde Isaias: *A timore tuo domine concipimus &*
peperimus spiritum salutis. Hunc ventrem ecclesia conturba-
tum lamentatur, cum varijs tētationib. alliditur, & intus
atq; foris grauat. Subuersum est cor meum: quia. i. su-
per cor suū non posuit Dei signaculum. vnde: *Pone me vt*
signaculum super cor tuū. Si. n. signata fuisset, hostis eā nō sub-
uertisset. Ferit ergo foris gladio psecutorū, intus doctrina
hereticorū aut improbitate morū, quæ felle amariora sūt.
* Gregorius. Foris gladius interficit, cum nos exterius
feriens vindicta configit. Sed domi mors similis est, quia
& flagella quidem sustinuit, & tamen intus conscientia a
tentationis sordibus munda non est. Hinc Dauid ait,
Fiant tanquam puluis ante faciem ventis, & angelus domini affli-
gens eos.

Audierunt

- 7 Conturbatus est venter meus, &c. ex redundantia mentis ad corpus.
- 8 Subuersum est cor meum. i. sensus meus absorptus est præ nimio dolore.
- 9 Foris interficit gladius. Et loquitur pro tempore obsidionis, quo interficiebantur omnes qui extra Ierusalem inueniebantur.
- 10 Et domi. idest, intra ciuitatem.
- 11 Mors similis est, quia aliqui moriebantur fame, aliqui gladio, & aliqui lapidibus proiectis per machinas ab extra.

* Audie-

cut cor est latum superius & strictum inferius, sic religio-
si debent per amorem celestium superius dilatari &
inferius circa terrenorum appetitum quantum bono
modo fieri potest, restringi, dicentes cum Paulo in epist.
1. Timoth. 6. b. *habentes alimenta & quibus regamur, bis conten-*
ti simus. Sed cor illud est subuersum, quia multi sunt circa
diuina multum restricti, & circa curam temporalium
dilatati. Bern. super Missus est: Videas plerosque post ag-
gressam Christi militiam rursus secularibus implicari ne-
gotijs, rursus cupiditatib. terrenis immergi cum magna
cura erigere muros & negligere mores, sub pretextu quo
que communis vtilitatis uerba vendere, diuitibus & ma-
trons salutationes: ex quibus sequitur bene consideranti-
bus amaritudinis plenitudo, propter quod subditur.
9 *Foris interfi. gla. i. infidelium ab extra Christianos per-*
sequentium.
10 *Et do. mors. i. intra ecclesiam per guerras Christianorū.*

† Audie-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Vocauit amicos meos. i. Aegyptios mihi consideratos.
- 2 Et ipsi deceperunt me. quia rebellant: ha' dais ex eorum confidentia, et ipsi non tulerunt mihi auxilium in mea misericordia.
- 3 Sacerdotes mei & senes mei. i. iudices ordinarij.
- 4 In vrbe. scilicet Ierusalem.
- 5 Consumpti sunt. s. fame, & multò plus alij qui non habebant tanta auctoritate.
- 6 Vide domine quoniam tribulor. in mente.

7 Con-

MORALITER.

- 1 Vocauit amicos meos Aegy. idest, alios Christianos.
- 2 Et ipsi de. me. nam ex auxilij permissione Saraceni grauis egerunt erga me.
- 3 Sacerdo. i. illi qui fuerunt obsessi. Et quoniam hæc est materia doloris, exclamat dicens.
- 6 Vide do. Er subditur causa cum dicitur.
- 7 Contur. est ven. me. Venter ecclesie sunt praelati & alij diuini in ecclesia Dei, quia sicut venter recipit cibum pro se pro alijs membris, nam inde mittitur ad membra caetera nutrimentum, sic ipsis data sunt bona temporalia pro se pauperibus qui sunt ecclesie membra, sed iste venter conturbatus est torsionibus: nam illa bona retorquet adumptus pompaticos faciendum, vel ad amicos suos canales indebitè promouendum.
- 8 Subuer. est cor. Cor illud possunt dici religiosi, quia si-

cut

ADDITIO.

incipiunt additiones Pauli Burg. super librum Thren. Iere. cap. I. ubi dicitur in postilla. Quomodo sedet. licet liber iste competenter exponatur ad planum literæ sensum a fil. tamen magister Petrus Aureoli notabilius videtur illum expone in quodam compendio sacre scripturæ: & quia illud compendium non habetur communiter, ideo de hoc non me expedito, remittendo ad ipsum: sed suam expositionem interposui inter additiones: licet non eam ponendo omnino sub proprijs verbis: sed quandoquodam modicum mutando, addendo seu diminuendo, prout visum fuit. Et notandum, quod in hac expositione non proceditur ad singula verba literæ exponenda, sed solum ad principale intentum cuiuslibet versus: relictis alijs industria studentis. Tum quia liber ista metricè procedit, ut postill. dicit & communiter tenetur. In processu autem metrico non singula verba sunt ponderanda, sepè enim eam replicat autor vel alia introducit, prout metrico modo congruit: sed illa tantum sunt exponenda quæ principaliter intenduntur: quia illa quæ in hac expositione relinquuntur, possunt haberi ex postilla sua modo prout ad propositum pertinet exponenda. Prout ergo secundum predictum doct. lib. iste in quinque partes dividitur. In quarum prima propheta principaliter lamentatur destructionem civitatis Ierusalem: quæ erat pars regni, quæ quidem pars conetur in primo. c. alphabetico, quod incipit: Quomodo sedet &c. In secunda lamentatur principaliter destructionem totius populi Israelis, & totius regni, quæ incipit in secundo. c. Quomodo obtegit. In tertia verò more prophetico conuertit se ad Christum, & lamentatur de seipso, quasi induens personam Christi, qua ratione nem hoc sit hic introductum dicitur in princ. tertie partis: quæ incipit tertio cap. ibi: Ego vir videns. In quarta autem parte lamentatur principaliter de destructione sanctuarij & templi: quæ incipit in 4. c. ibi. Quomodo obscuratum est aurum. In quinta autem parte fundit orationem imploratiuam ad diuinam misericordiam prouocandam, quæ incipit in 5. ca. ibi: Recordare domine. Primum ergo ca. quod principaliter refertur ad civitatem Ierusalem: querat caput regni, dividitur in duas partes principales. Primò namque propheta principaliter admirando lamentatur destructionem Ierusalem, quasi loquens ad seipsum. Secundò verò ipsamet civitatem lamentatur seipsam, quasi prouocando alios ad compatiendum sibi. Secunda incipit in 12. versu: ubi dicitur: O vos omnes, qui ita per viam, &c. Prima pars continet 11. versus secundum 11. excellentias civitatis Ierusalem: super quarum amissione Ieremias dolabiliter eam lamentatur. Excessit namque civitas Ierusalem abs in authoritate: quia multis civitatibus & terris dominabatur, scilicet tempore David & Salomonis, quod deplorat in primo versu. Quomodo sedet, &c. & sequitur: Princeps prouinciarum facta est sub tributo. Excessit etiam in letitia & iucunditate maxime tempore predictorum regum, quod deplorat in secundo versu. Plorans ploravit, &c. & sequitur: Non est qui consolatur eam. Tertio excessit in securitate, ita ut de alijs terris ad eam conuenirent propter securitatem: quæ excellentia videtur sequi ad predictas duas, quæ quidem excellentia deploratur in tertio versu. ubi dicitur: Migravit Iudas propter afflictionem. & sequitur: Omnes persecutores eius apprehenderunt eam. Excessit quarto in lenitatibus & celebratibus diuinis, quia ter in anno debebat populus conuenire in Ierusalem ad celebranda diuina festa, quod deplorat in quarto versu. Via Sion lugent, eò quod non sint qui vident ad solennitatem. Excessit quinto in pace & tranquillitate, quæ licet tantus populus ibi concurreret presertim in predictis festis tamen erat inter eos tranquillitas pacifica, ut patet tempore Salomonis, quod deplorat in quinto versu. Facti sunt hostes eius in capite. Excessit sexto in fortitudine militum & probitate, ut patet presertim tempore David: quod ad magnum decorem politie pertinet. Decet enim secundum legistas imperatoriam maiestatem esse armis decoratam, quod deplorat in sexto versu. Egressus est a filia Sion omnis decor eius: facti sunt principes eius velut artes, &c. & sequitur: Et abierunt absque fortitudine. Excessit septimò in multiplici prosperitate & diuitiarum copiositate. Et enim tempore Salomonis copia auri & argenti quasi ferri, ut patet in 3. Reg. quod deplorat in septimo versu. Et recordata est Ierusalem dierum afflictionis sue. In Heb. habetur: Dierum perpetuitatis sue. & sequitur. Et omnium desiderabiliu suorum, &c. Excessit octauò in laudis preconio & famositate, nomina

batur enim in cunctis regnis, ita ut regina Saba veniret de finibus D terræ audire sapientiam Salomonis, quod deplorat in octavo versu. Peccatum peccauit Ierusalem, & sequitur: Omnes qui glorificabant eam, spreuerunt eam. Excessit nonò in pulchritudine & formositate, erat enim pulcherrimè edificata: quod deplorat in nono versu. Sordes eius in pedibus eius. & sequitur: Deposita est vehementer. id est, deformata. Excessit decimò in ceremoniarum sanctitate, ita ut non permitteretur aliquis Gentilis ingredi infra templum, quod deplorat in decimo versu. Manum suam misit hostis. & sequitur: Vidit gentes ingressas in sanctuarium suum, de quibus preceperas, non intrare in ecclesiam tuam. Excessit undecimò in copia panis & saturitate, prout in multis locis sacre scripturæ illa terra commendatur, quod deplorat in undecimo versu. Omnis populus eius gemens, & querens panem. Deinde incipit secunda pars principalis lamentationis huius primi cap. in qua postquam propheta lamentatus est civitatem destructam, introducit civitatem lamentantem seipsam, & incipit duodecimo in versu. seq. ibi: O vos omnes, &c. Ibi enim loquitur civitas inuocans alios ad sibi compatiendum: Quæ pars dividitur in quatuor partes principales. Primò namque lamentatur immensitatem suæ miserie, & hoc in quatuor primis versiculis sub similitudine quatuor modorum hominum, qui consueverunt omnia spoliare. Dicit enim in primo versiculo, dominum se habuisse ad ipsam instar vindemiatoris, qui nihil in vinea relinquit, de quo dicit. O vos omnes E qui transitis, &c. & sequitur: Quoniam vindemiauit me, ut locutus est dominus. In secundo dicit Deum se habuisse ad ipsam ad instar incendiarij & venatoris. Incendiarius enim consuevit totum comburere, & venator quicquid caput in reti, mactare seu occidere: & de hoc dicit in sequenti versu: De excelso misit ignem in ossibus meis: & sic incendiarius. Expandit rete pedibus meis, & sic venator. In tertio dicit Deum se habuisse ad ipsam ad instar ligantis captum per manum & collum, sic quod nullo modo possit euadere. de quo dicit in sequenti versu, Vigilauit iugum iniquitatum mearum, in manu eius conuolutæ sunt & impositæ collo meo. & sequitur: Dedit me dominus in manu de qua non potero surgere. In quarto dicit Deum se habuisse ad ipsam ad modum calcantis in torculari, qui nullum humorem relinquit in uua, de quo dicit in sequenti versiculo, Abstulit omnes magnificos meos dominus, &c. Torcular calcavit dominus, &c. & sic sub quatuor metaphoris predictis lamentata est suæ miserie magnitudinem. In secunda verò parte lamentatur super implacabilitate diuinæ iracundie, & hoc in duobus versiculis. In primo namque ostendit, quod ipsa non potest Deum placare lacrymis oculorum dicens, Idcirco ego plorans & oculus meus deducens aquas, &c. In secundo verò ostendit, quod non potest Deum placare gestibus manuum, aut signis deuotionis quorumcunque dicens, Expandit manus suas Sion, & non est qui consoletur eam, & sic lamentatur super implacabilitate diuinæ iracundie, cum tamen consueuisset alias sibi Deum placabilem inuenire, prout patet in multis sacre scripturæ locis. In tertia verò parte lamentando proficitur istud prouenire ex rectitudine diuinæ iustitiæ, de quo dicit, Iustus est dominus: quia os eius ad iracundiam prouocauit, & durat pars ista per tres versiculos. In primo enim proficitur Deum non fuisse iniustum in captiuitate quam infligit Iudæis a Ierusalem exeuntibus, de quo dicit. Iuvenes mei & virgines meæ abierunt in captiuitatem. In secundo proficitur, quod Deus non fuit iniustus in fame quam infligit remanentibus, de quo dicit: Vocauit amicos meos, &c. Sacerdotes mei & senes mei in vrbe consumpti sunt, &c. In tertio proficitur, quod nec fuit iniustus in morte & gladio, quem infligit omnibus tam istis quam illis, de quo dicit, Vide domine quoniam tribulor. & sequitur. Foris interficit gladius & domi mors. In quarta verò parte & vltima lamentando prestolatur dulcorum diuinæ clementie & remedii consolationis futuræ, & continetur pars illa in duobus versiculis vltimis. In primo namque aperit inimicorum compassionem respectu sui, & prenuntiat sibi diuinam consolationem ex aduersariorum afflictione futura. de quo dicit, Audierunt quia ingemisco, &c. & sequitur. Adduxisti, id est, adduces, Dicam consolationis, & hinc similes mihi. In secundo verò petit futuram punitionem super inimicos ex demeritis eorum ad suam futuram consolationem. de quo dicit, Ingrediatur omne malum eorum coram te, & vindemia eos sicut vindemiauisti me.

CAP.

Hi. 2. **A a** **Q**uomodo obtexit. Pascha. Prioribus singulis sapphy
ci metri clausulis ternorum versuum, singulas
cum interpretationibus suis literas reddidi, nō q̄ prophe
ta elegantiae saeculari aut metro ludere studuerit: sed spō
te saecularis sapien
tia seruit diuinæ.
Sed q̄a 22. sunt He
braica elementa q̄
bus omne quod di
citur, initiatur & fi
nitur: placuit tori
dem initia versuū
elementis eisdem
exordiri, vt & poe
tica deseruiret disci
plina, & diuina ful
gerent mysteria.
Quia verò longum
est singulis clausu
lis singulas literas cum interpretationibus suis inserere &
exponere, decreui earum connexiones in principio secun
di alphabeti annotare, & lectoris arbitrio reliqui: quomo
do singularum literarum intelligentia reddat versibus
suis. Est autem prima connexio quatuor literarū, Aleph,
Beth, Gimel, Daleth, hoc est doctrina, domus, plenitudo,
tabularum: quarum si duæ iungantur extremae, cōficiet
doctrinam tabularum, in quibus. s. lex Dei digito scripta
est, & plenitudo domus est. Ex doctrina librorum aut ta
bularum plenitudo domus Dei efficitur. Sin autē Gimel
& Daleth iunxeris erit sensus quod plenitudo tabularū. i.
scripturarū, est doctrina domus. s. Dei. Quia vero domus
Salomonis intrinsecus tabulata legitur, per tabulas possu
mus eos interpretari: quorū latitudine charitatis domus
eminentiora coniuncta ornantur, quorū doctrina est ple
nitude totius domus: que de fonte timoris Dei nascitur,
vt ad culmen sapientiae Dei perueniatur. vnde: *A timore
tuo domine concipimus & peperimus spiritum salutis.* Secunda
connexio est He, Zai, Beth, hoc est ista, & haec vita. Harū
si duas extremitate iungas & duas medias, exhibit talis in
telligentia. Et haec, quæ premisimus. s. in ista vita, necessa
ria sunt: scripturarum. s. scientia per quā Christus agno
scitur in hac vita & præparatur sempiterna. *Hic est liber in
quo continentur lamentationes & carmen & v. l. lamentari em̄
oportet pro peccatis & pro dilatione boni, vt tandē Deo
læti carmina canamus, ne vā perpetuum incurramus: &
in præsentiarum ista est vita eorum, qui de infantia abla
stantur in virum perfectum. Tertia connexio est Terh,
Iod, quod est principium bonum: in quo cum doctrina a
timore Dei concipimus lamentandi instituta, donec per
ueniamus ad spūm salutis. vnde: *Beati qui lo, quoniam ipsi con
fesso.* Sic ad cælestis vitæ cantica peruenitur, si bonum princi
pium præponatur. vñ: *Tunc abster. Deus omnem la. & c.* Sequi
tur inter septē (Septē sunt connexiones) media connexio*

Isa. 26. c.
Ezech. 2. d.
Matth. 5. a.
Apoca. 21. 3.

C
Coph, Lamed. i. manus cordis vel disciplinæ. Manus vt
extendat ad opera charitatis: Cordis, luctus subaudis: vel
meditatio disciplinæ, vt oīa munda sint nobis: quod quin
ta literarū ostendit pericopa. q̄ est Men, Nun, Samech: hoc
est ex ipsis sempiternū, adiutoriū: quod sic planū est, vt ex
positione non egeat: ex duobus. n. medijs tam superiora
complectentur, q̄ inferiora remunerantur. Vñ sexta con
nexio sequitur, Ain, Phe, Sade, quod est fons vel oculus,
oris, iustitiæ: quia ex gemitu cordis emanat fons pietatis,
& oculus illuminatur quo Deus uideatur. vñ: *Beati mundo
corde. q̄. ipsi. d. vi.* Ex manu autem & oris eloquio diuitiæ iu
stitiæ conduntur in caelo. vñ: *Diuitias caelo condidit ore
manu. q̄ diuitiæ p̄fectæ vitæ iustitiæ intelliguntur: vñ: Iusti
tia eius manet in seculū seculi.* Sequit̄ extrema & septima cō
nexio, Coph, Res, Sin, Tau, q̄ est interpretatū, vocatio, ca
pitis,

Isa. 26. c.
Ezech. 2. d.
Matth. 5. a.
Apoca. 21. 3.

C
Coph, Lamed. i. manus cordis vel disciplinæ. Manus vt
extendat ad opera charitatis: Cordis, luctus subaudis: vel
meditatio disciplinæ, vt oīa munda sint nobis: quod quin
ta literarū ostendit pericopa. q̄ est Men, Nun, Samech: hoc
est ex ipsis sempiternū, adiutoriū: quod sic planū est, vt ex
positione non egeat: ex duobus. n. medijs tam superiora
complectentur, q̄ inferiora remunerantur. Vñ sexta con
nexio sequitur, Ain, Phe, Sade, quod est fons vel oculus,
oris, iustitiæ: quia ex gemitu cordis emanat fons pietatis,
& oculus illuminatur quo Deus uideatur. vñ: *Beati mundo
corde. q̄. ipsi. d. vi.* Ex manu autem & oris eloquio diuitiæ iu
stitiæ conduntur in caelo. vñ: *Diuitias caelo condidit ore
manu. q̄ diuitiæ p̄fectæ vitæ iustitiæ intelliguntur: vñ: Iusti
tia eius manet in seculū seculi.* Sequit̄ extrema & septima cō
nexio, Coph, Res, Sin, Tau, q̄ est interpretatū, vocatio, ca
pitis,

Isa. 26. c.
Ezech. 2. d.
Matth. 5. a.
Apoca. 21. 3.

C
Coph, Lamed. i. manus cordis vel disciplinæ. Manus vt
extendat ad opera charitatis: Cordis, luctus subaudis: vel
meditatio disciplinæ, vt oīa munda sint nobis: quod quin
ta literarū ostendit pericopa. q̄ est Men, Nun, Samech: hoc
est ex ipsis sempiternū, adiutoriū: quod sic planū est, vt ex
positione non egeat: ex duobus. n. medijs tam superiora
complectentur, q̄ inferiora remunerantur. Vñ sexta con
nexio sequitur, Ain, Phe, Sade, quod est fons vel oculus,
oris, iustitiæ: quia ex gemitu cordis emanat fons pietatis,
& oculus illuminatur quo Deus uideatur. vñ: *Beati mundo
corde. q̄. ipsi. d. vi.* Ex manu autem & oris eloquio diuitiæ iu
stitiæ conduntur in caelo. vñ: *Diuitias caelo condidit ore
manu. q̄ diuitiæ p̄fectæ vitæ iustitiæ intelliguntur: vñ: Iusti
tia eius manet in seculū seculi.* Sequit̄ extrema & septima cō
nexio, Coph, Res, Sin, Tau, q̄ est interpretatū, vocatio, ca
pitis,

Isa. 26. c.
Ezech. 2. d.
Matth. 5. a.
Apoca. 21. 3.

C
Coph, Lamed. i. manus cordis vel disciplinæ. Manus vt
extendat ad opera charitatis: Cordis, luctus subaudis: vel
meditatio disciplinæ, vt oīa munda sint nobis: quod quin
ta literarū ostendit pericopa. q̄ est Men, Nun, Samech: hoc
est ex ipsis sempiternū, adiutoriū: quod sic planū est, vt ex
positione non egeat: ex duobus. n. medijs tam superiora
complectentur, q̄ inferiora remunerantur. Vñ sexta con
nexio sequitur, Ain, Phe, Sade, quod est fons vel oculus,
oris, iustitiæ: quia ex gemitu cordis emanat fons pietatis,
& oculus illuminatur quo Deus uideatur. vñ: *Beati mundo
corde. q̄. ipsi. d. vi.* Ex manu autem & oris eloquio diuitiæ iu
stitiæ conduntur in caelo. vñ: *Diuitias caelo condidit ore
manu. q̄ diuitiæ p̄fectæ vitæ iustitiæ intelliguntur: vñ: Iusti
tia eius manet in seculū seculi.* Sequit̄ extrema & septima cō
nexio, Coph, Res, Sin, Tau, q̄ est interpretatū, vocatio, ca
pitis,

Isa. 26. c.
Ezech. 2. d.
Matth. 5. a.
Apoca. 21. 3.

C
Coph, Lamed. i. manus cordis vel disciplinæ. Manus vt
extendat ad opera charitatis: Cordis, luctus subaudis: vel
meditatio disciplinæ, vt oīa munda sint nobis: quod quin
ta literarū ostendit pericopa. q̄ est Men, Nun, Samech: hoc
est ex ipsis sempiternū, adiutoriū: quod sic planū est, vt ex
positione non egeat: ex duobus. n. medijs tam superiora
complectentur, q̄ inferiora remunerantur. Vñ sexta con
nexio sequitur, Ain, Phe, Sade, quod est fons vel oculus,
oris, iustitiæ: quia ex gemitu cordis emanat fons pietatis,
& oculus illuminatur quo Deus uideatur. vñ: *Beati mundo
corde. q̄. ipsi. d. vi.* Ex manu autem & oris eloquio diuitiæ iu
stitiæ conduntur in caelo. vñ: *Diuitias caelo condidit ore
manu. q̄ diuitiæ p̄fectæ vitæ iustitiæ intelliguntur: vñ: Iusti
tia eius manet in seculū seculi.* Sequit̄ extrema & septima cō
nexio, Coph, Res, Sin, Tau, q̄ est interpretatū, vocatio, ca
pitis,

C A P. II:

C A P. II.

A L E P H.

Quomodo obtexit caliginē i furore suo

dñs filiām Sion: proiecit de celo in ter-

rām inclitā Israel, & nō est recordatus

scabelli pedum suorum in die furoris sui. Beth. Præcipitauit

pitis, dērium, signa. Per dentes, vox articulata intelligitur.
quia elementa quæ præmissa sunt, signa sunt omnium
vorum sanctarum scripturarū, & vocatio capitis. i. Chri
sti, per quem venit ad patrem, nec dubium, quin Spiri
tuffanctus mysticē in septenario hos posuit intellectus, vn
de melius ad vtrō
que ternarios aptē
refertur.

*Quomodo ob. Pa
schafius. Notandū
est quod trib. sap
phyici metri alpha
betis. vnum princ
ipium est vnaq; ex
clamatio plena de
loris, admiratio
nis & stuporis. Vt
de notandū quan
to affectu, quanti
charitate sancti pi*

tres causas omniū suas faciunt: & quantis lachrymis alie
nos risus abluunt vnde Ieremias toties ponit lachrymab
le principium: quō sedet, quomodo obrexit, quomodo
obscuratum est: quasi tam improvisē, tam in speratē quā
sibi ex omnibus gentibus elegerat & glorificauerat, obre
xit caligine. Est caligo bona, de qua dicitur: *Moyfes accessit
ad caliginem in qua erat Deus.* Et alibi: *Caligo sub pedibus eius
sed Sion caligine turbinis & mœroris tegitur: proiectu
de caelo, de altitudine gloriae, de folio regni, de tutela De.
Et quia dicit domini noluit obseruare, quem vidit Ab
ham & gauisus est, impedit in diem furoris domini.*

*Quomodo ob. Anima lumen scientiæ & speculum diui
næ cōtemplationis habuit: & nomen eius antequam pe
caret, in caelo scriptum fuit, sed peccato deiecta in terram
prostituitur & vitijs inquinatur, & pedes dñi, i. vestigi
præceptorū eius dereliquit, cū esset templum in quo hā
taret Deus & deambulet: ideo in die furoris dñi abh
stib. conculcatur, nec dñs recordatur. Quia in die domin
& in luce stare noluit, tradidit eam in die furoris sui. vñ
de alibi: *Maledicta dies in qua natus sum, dies in qua peperit m
mater mea, in qua. s. anima de caelo cecidit, & tollens men
bra Christi fecit membra meretricis. i. Babylonis. Et ideo
dominus non recordatur, sed iniuria suam vlciscitur.**

*Quomodo ob. Mystica Sion caligine peccati & erroris &
ignorantiæ tegitur, quæ tantis muneribus antea suo soo
lo ditabatur. Terram inclytam Israel de caelo proiectam
conspicimus, quando cœlestibus relictis, ecclesiam terre
na sectari videmus, cuius vera conuersatio in cœlis est
sed abijcitur iusto Dei iudicio, nec recordatur domin
scabelli pedum suorum. Quamuis enim fuerit Sion D
habitatio pulcherrima, angelis ministratibns, & Dei pro
tectione honorata: multis miraculis & diuinis solari
educata, vt scabellum Dei propter statum diuini cultu
merito diceretur, ecclesia tamen prædicatur gloriosio
vnde Moyfes: *Viderunt Deum Israel, & sub pedibus eius qu
opus lapidis sapphirini, & quasi caelum cum serenū est.* Hoc e
caelum de quo dictum est. *Cœli enarrant gloriam Dei.**

* Theod. Hinc clarū est, Dauidem scabellum pedū eū
appellasse templum Dei. *Adorate. n. ait, scabellum pedū eū*
Sine dubio propheta calamitatem similit̄ fecit caligini
dicit ciuitatē de cœlis in terrā esse proiectā, eo quod pu
uata sit florescente gratia, hostib. effecta est captu facil
b *Præcipitauit.* Pascha. Hæc omnia ludæis accidit
manifestum est, dominus autem hæc omnia olim fec
se dicitur, non quod Ierusalē peccare compulerit, si
iusto iudicio peccantem punierit, & puniri permis
rit speciosa Iacob, famosum templum, ceremoni
rum cultum, & huiusmodi. Sed iratus dominus oīa pi
cipitauit, vt intelligeres dominum non propter hæc h
mines,

summè miserabilem. 5 Inclytam Israel. i. Ierusalem, quæ
metropolis & nobilissima in regno Iuda.

6 Et non est re. sca. pedum suo. i. templi quod incender
Chaldei, & dicitur scabellum pedum Dei, quia intra ipsum erat
ca testamenti & propitiatorium quod erat quasi sedes Dei, &
quasi scabellum illius sedis, sicut dictum fuit plenius, Exod. 25
7 Præcipitauit. si cunctum viam iustitiæ fug. * Nei

occupationem terrestrium, qui sunt pars inclyta pop
Christiani, ideo subditur.

6 Et non est re. J. p. suo. i. ecclesie militantis, que dicitur
bellum domini, sicut ecclesia triumphans sedes e
Isa. 66 a. *Caelum mihi sedes est, & ter. sca. pedum meorum.*

7 Præcipitauit dominus. permissiue. † Omni

NICOLAUS DE LYRA. CAP. II.

* **Q**uomodo ob. Hic consequenter describitur Iere. lamentatio
sub secundo alphabeto, et primò lamentatur destructionē ci
uitatis et templi, dicens admiratiue. 1 Quomodo ob. c. tribu
lationis maxime. 2 In furore suo. i. in effectu sue iustitiæ.
3 Filiam Sion. idest, Ierusalem, vt expositum est ca. præce.
4 Proiecit de caelo in ter. idest, de statu summè honorabili ad

M O R A L I T E R.

† *Quomodo ob. & c. si. i. ecclesiam* In ecclesiam namque ce
cidit caligo pœnæ & ignorantie: quia doctores
theologi pro vanis curiosis salutaria dimiserunt.

4 *Proiecit de ca. in ter. i. de contemplatione cœlestium ad*

mes, sed pp hoies hae obseruasse. Iudæi aut hae pferē-
A tegloriābatur, & in sceleribus suis volutabantur. Scien-
din tñ hae oia sub Romanis plenius esse cōplera, nēpē
gauerūt oia ista legalia, quasi magna qdam prophetia,
uiente veritate oia cōplera sunt. Ideo præcipitata sunt
oī destructa, deie-

ct. pphanata, neq;
uerunt, vt futura
viant. pphetare.
ræcipiant. Deij-
ciētis speciosa aīe,
ne arcit qñ forni-
catū prauis deside-
rij relicto amore
sp̄i, cui dictū erat:
Obuisere populū &
dori pa. tui. & concu-
redico. t. Destruit
munitiones, qñ fi-
des infirmatur, nec
val sustinere tēra-
tides q inferunt,
ga erdidit sp̄em &
pūhritudinē, qui-
budelectabat sp̄osus: sic destruunt mūri virtutū q susti-
neant violentiā hostiū Projic tur de celo in terrā, qā cō-
nūū casti amoris violauit, & sordibus vitiorū se prosti-
tu, cui rectē dī: Terra es, & in terrā ibis. Polluit regnum &
pri. e. ipsa. f. q fuerat Dei tēplum cum sen sibus suis, q ei
mē principantur: deiecit in terrā, perdidit ergo regnū
& rincipatum ad quod inuncta erat per baptismum.

rac. Ad ecclesiā populo peccāte hae iure referuntur,
qā ramis naturalibus nō pepercit Deus, nec nobis q de
olastro p̄cisi sumus, etsi eorū despexit officia, quātō ma-
gi & nostra polluant polluta mēte & cōscientia. Specio-
sa sit ecclesia est. vnde: *Aluit regina a dextris tuis.* Et alibi:
Purba es amica mea, &c. Sed multis peccantib. deiecit dñs
speciosa eius, q olim viriliter luctabat, & tradunt hosti-
bu. Dei aut deicere, est iusto iudicio vnūquemq; in de-
sleria cordis sui permittere. Destruit aut cū gratiæ suæ
subtrahit auxiliū. Destruuntur munitiones ecclesiæ, qñ
Li t cultores auxilio Dei nudant, & voluptariū deprau-
unt. Quia verò se destructos & dissipatos minus intelli-
gnt, chorus sanctorū eorū pulchritudinē, & fortitudi-
nē deperisse deplorat. Est namq; ecclesia Christi Ierusa-
liq edificatur vt ciuitas, & sicut turris Dauid cū propu-
gaculis: mille clypei pendēt ex ea, oīs armatura fortiū.
Sd cū mūri. i. pastores & doctores destruunt, hostis in-
gedit ciuitatē & populatur. vnde sequitur: *Deie. eā in ter.*
c. f. terrenis adibus & vitijs occupat. *Nec est q sustinet eā,*
vl doctri næ verbis vel operū exēplis. & ideo diuina vl-
tū sequitur: *Polluit reg. & prin. e.* Deus aut illos polluit, cū
itē pollutos ostēdit, q se & alios corā Deo castos exhibe-
re & custodire debuerūt & immaculatos, q facti erāt
regale sacerdotiū. vnde: culpa sacerdotū ruina ē populi.
a *Confregit.* Pasch. In ira furoris cornu Israel confregit,
qm regnum Iudæorum destruxit. Retrorsum dexterā
suum auertit, cum defensionem vrgētibus inimicis sub-
traxit: & terram eorum in manus inimici tradidit, cum
sua hostium quasi flāma vorans omnia cōsumpsit.
Cōfre. Aīa cornua sua hre perhibet, de qbus dī. *Oīa cor-
na peccatorū cōfrin. & ex. cor. iusti.* Cornua nāq; aīarū sunt
scia munimēta virtutū: qbus aduersa queq; repercu-
ti & quasi senū aut puluerē in aerē vtilat & dispergit.
Cornua siqdē cū aīalib. nō nascunt, inest tñ eis cā nascē
d. Nec aīa naturē instinctu virtutib. amat, sed Dei mune

re replet: quis ipsa prius habuerit naturaliter cōcipiendi D
gratiā & nutriēdi efficacīa: sed & se pdidit & naturē liber-
tatē, & ideo q de peccati origine nascunt, cōfringuntur.
Cornua alia rore diuinę gratiæ crescunt. & exaltant, sed
hæc sibi inuicē aduersant. vnde: *Cōfregit dñs oīa cornua*

carnalis Israel ne se
diuti⁹ extollāt. Plo-
rat at Propheta, nō
ga frangunt, sed ga
cū his ī furore Dei
aīa conterit. de quo
dī: *Domin. ne ī su. tuo*
arg. me. Cōtrahit at
dñs. & auertit ma-
nū suā a facie inimi-
ci, aīam insequeris,
ga ipsa se prius ho-
stibus exposuit, &
adulterū recepit: ga
foris egressa cū Di-
na, vt videret filias
hui⁹ seculi, a diabo-
lo ē deuirginata, &
ipsi incorporata est,
ideo auertit dñs manū suā. & subtrahit auxiliū, qā illa se
prius corruptori exposuit. Hac de cā ē Iudæos in exiliū E
misit, qā erāt leprosi nō volatili lepra, sed manenti, qd si-
gnificabat Moyses cū manū q leprosa fuerat, extēderat,
& mūda, cū in sinū reuocaret. vñ Dauid: *Vt qd auer. ma. tu.* Psal. 73. b.
& Manus extēsa Iudæos a Deo exisse significabat extēfos
ad praua opa, & ideo optos lepra. Reuocati verò clemen-
ter. q. manus in sinū eorū mūdi fiebāt. Vñ Dauid cernēs
irreuocabilē captiuitatē & Dei indignationē, inqt: *Vt qd* Psal. 73. c.
auer. m. & c. q. d. Dū auertis manū tuā. nisi remiseris eā ī si-
nū, ipsi extēsi iter gētes immūdi erūt & leprosi. Si fr aīa q
de sinu Dei ad secularia desideria exierit, contaminata
erit. Dñs. n. fouet & ptegit quos ī sinu gestat vel aliās obū-
brat: eos verò q exierunt audi qd sequitur: *Succen. in Ia. q.*
i. t. d. in g. Aīa. n. immūdis spiritibus permīssa succēditur,
vexat, & concupiscentiarū flāmis deuoratur donec ad si-
nū reuocet. Hæc est fornax Babylonæ, q septuplū suc-
cenditur, & incendit quoscunq; reperit de Chaldæis.
Confre. Nostra Ierusalē q est sponfa Dei summi, cū ab
eo recesserit & scelerib. fermierit, cornu eius cōfringitur:
qd crexit dñs in domo Dauid pueri sui, ne possit resi-
lere inimicis. Manū auertit dñs retrorsum a facie inimici,
q extēta tenebat ad defensionē & vltionē: sed prius ipsa
auerfa est retrorsum. Per dexterā Dei filius intelligitur,
Dei virtus & Dei sapiētia, cuius auxiliū subtrahit cum
spōsa amatorib. pstituit: inde cornu eius cōfregisse Deū F
lamentatur propheta: *Succen. in Ia. q. i. q. flū. de. in gy.* Cum. n.
Dei gratia desolatū, & suis viribus eneruat, accenditur
ignelibidinis, cuius flammis intus & foris deuoratur.
b *Tetendit ar.* Paschal. Hæc oīa dñm fecisse constat, qñ
pugnantibus vel contra Ierusalē Chaldæis vel Romanis
iudicia sua expleuit. Ipse. n. arcus in manu dñi multo an-
te ad vltionē extēsus erat. Sed qā redire noluit Sion. cū
mensura tps impleta est. mensura peccati, vt tandē feri-
ret. Et quia noluerunt esse amici, factus est dñs eis inimi-
cus, iuxta illud: *Cum pueruo puerueris. Firmant dexterā juī*
q ast b. ga & ipsi hostes diuinæ legis erant, vt vel sic ad Psal. 17. d.
discerent, quia non in gladio possederunt terram, nec bra. e. f. e.
Quod qā non intellexerunt, occidit omne pulchrum vi-
su. Occidendi. f. hosti potestatem dedit: Non stillauit, sed
effudit quasi ignem in Sion. Quod sub Romanis verius
completur, quando tota t Dei indignatio effunditur. † die.

dñs nec pepercit: oīa t speciosa iacob destruxit in furore
suo, munitiones t virginis iuda, & deiecit in terram: pol-
luit regnū & principēs eius. Gimel. Confregit in ira furoris
sui omne cornu israel: auertit retrorsum dexterā suā a facie
inimici, & succēdit in iacob quasi ignē flammę deuoran-
tis in gyro. Daleth. Tetendit arcum suum, quasi inimicus,

NICOLAVS DE LYRA
1 Nec peper. ex sua misericordia, eo q hēt semp iustitiā annexā.
2 Omnia speciosa iacob. i. regnum & sacerdotium, ciuitatem
& templum, & per consequens alias ciuitates & fortalitia.
3 Polluit regnum. id est, ostendit pollutum multiplicibus pecca-
ti ex rigore suæ punitionis.
4 Confregit in ira furoris sui. id est, in effectu suæ iustitiæ.
5 Omne cor. i. i. oēm statū d gnatū, & fortitudinē defensionis.
6 Auertit terror. dexte. suā a facie ini. Qd pot dupliciter in-
telligi. Vno modo referendo ad Dñm. eo q nō defendit populū Israel
MORALITER.
† 2 Omnia speciosa iacob. id est, scientias & virtutes, quæ con-
tū demonum exercitum sunt munitiones.
3 Polluit regnum. scilicet permissiue tamen.
† Et principes eius. qui sunt prælati.
4 Confregit in ira furoris sui. i. dignitatem ecclesiasticam, &

† tabernacu-
li.
Psal. 6. a.
† Gen. 34.
E
Psal. 73. b.
Psal. 73. c.
Dan. 3. c.
Allegorie
1. Cor. 1. d.
F
Hillo.
Psal. 17. d.
† die.
Teten-
a suis inimicis, & sic auertit dexterā suā virtutis ab eis. Alio mo-
do referēdo ad populū, a quo Deus subtraxit virtutē & industriā se
defendendū, & sic auertit dexterā Iudæorum a facie Chaldæorum.
7 Et suc. & c. f. p Chaldæos Ierusalē, & terrā ī circūitu incēdēdo.
8 Tetendit arcum suum. id est, varios modos inuadendū ciuita-
tem per exercitum Chaldæorum. Vel ad literā, Arcum, quia in Chal-
dæorum exercitu erant multi sagittarij.
9 Quasi inimicus. sicut. n. cōferendo beneficia ostēdit se amicū,
ita inferēdo penas iudicatur a simplicib. inimicus: quis hoc faciat
ad purgationē malorum & exercitiū bonorum in virtute patiētiæ.
secularē, quæ Deo permittente cupiditatis pondere a
rectitudine iustitiæ sunt confractæ.
6 Auer. re. nō reprimēdo ipsū ab inuasiōe populi Xpiani.
7 Et succendit in iacob. permissiue.
† Ignem. carnalitatē & auaritiæ.
8 Teten. ar. su. q ferit a lōgē, ideo signat aspectū impudicū.

A *Tetendit arcum.* Contra delinquentem aīam dñs quasi inimicus arcum tetendit, cum eam peccant. in ad penitentiā non emollit: sed manu extenta post carnalia desideria ire permittit, nec auertit, sed occidit, qđ pulchrum erat visu, honestatem. s. morum in conscientia eius. Perimere autē dñs dī, cū perimū patitur, & tradit eam in passionem ignominie & flammam libidinis, vt desiderijs suis accensa amatores suos sequatur.

B *Tetendit arcum.* Contra ecclesiam tēdit dñs arcum suū quasi inimicus, quia ipsa inimica est, nec vult audire clamantem vt pœniteat & redeat. Per arcū iudicium intelligitur, quo quisq; nunc percutitur, vt corrigatur aut mitaliter puniatur aut diu tenditur vt cū peccata consummata fuerint, ad puniendum grauius relaxetur. In arcu diuersæ sunt sagittæ. Aliæ mittuntur ad perimendum veterem hoīem cū actibus suis. Aliæ ad flagellandū, aut coronam aut ad correctionem aut ad pœnā. Illos autē gemit ecclesia & plangit, quos percutit dñs quasi inimicus, aut per diabolū, aut per hæreticos, de quibus dī: *Peccatores intenderunt arcum, & c.* Hauiunt odi. n. sagittæ de arcu dñi. i. de iudicio diuino veniunt, vnde: *agite domini in me sunt.* Et alibi: *sagittæ tuæ infixæ sunt mihi.* Quosdam autē non percutit dñs vt corrigantur, qđ arcus in furore tenditur, vt corde indurati durius feriātur. vnde: *D. disti nutuentibus te. s. vt tu. a. s. a.* Firmavit dñs de. su. quasi hostis contra ecclesiam cum incessanter affligit vt correctā redeat, aut indurata sua luat supplicia. Occidit pulchra visu, dum pretiosa eius membra perire patitur. *Effudit quasi ignem indignationem in suam.* Vides oīa discordiæ incēdijs, & concupiscentiæ flammis cremari. Hęc certius in nobis ipsis legimus, quā in scriptura recordamur.

C *Factus est dominus.* Patec hæc oīa Iudæis historialiter euenisse dubium nō est. Lachrymosa ergo relatio ad cōpatiendum cōmouet, ad lamenta inclinat quasi: Dñs ductor Iudæorum, & custos fuit, quibus quasi amicis amicis loquebatur, factus est inimicus. vnde supra dī: *Præcipitauit dominus nec peperci oīa speciosa Iacob, cōstruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, quod ibi dixit in furore suo hic dicit quasi inimicus, ibi speciosa, hic mania, vt quasi alia diceret.* Sed eadē retexēs amplius ad lachrymas reuocaret, vt ad noua verba nouas effundas lachrymas, & eadē tepissimē iterans, nunq̄ fastidias, ne forte cum dñs nos per Isaiam vocet ad fletum, ad planctum, & ad caluitium, & ad cingulum sacci, ad gaudium, & ad vanam lætitiā excurras, vnde: *Melius est ire ad domū luctus, quā im ad domū conuiuii.*

Factus est dominus. Habet aīa virtutum moenia, sicut ciuitas ad ornamentum hēt moenia. Munitiones vt se defendat, ita sunt dona q̄ muniunt, alia quæ ornant aīam. Similiter & ecclesia, vt prophetiæ dona & genera linguarum, interpretationes sermonū & huiusmodi. Hęc sunt moenia mentis q̄ si quis non hēt, stare tū per fidē & charitatem & ceteras virtutes potest, sine quibus saluari nō pōt. Cū de Iudæa prophetiam & doctrinam & miraculorum signa abstulit dominus, moenia eius præcipitauit. Quando verò spem, fidem, charitatem auferri permittit, munitiones destruxit. In his ergo rectus ordo seruat, quia

quia cū peccatrix aīa relinquitur, prius ab ea dona virtutū q̄ data sunt ad manifestationē spiritus auferuntur, deinde fidei spei, & charitatis fundamenta euertuntur. Hęc oīa perfidis Iudæis dñs abstulit, & gentibus cōtulit. vnde: *Auferetur a vobis regnū Dei, &c.* Sed cū his annua expellat, fit ei dñs, sicut Iudæis inimicus, qui dicebat: *Inimicus tuus ero inimicus, & affligit. vnde Replet in ea humiliatus & humiliatus id est, sentus & cor ratio immunda, intus & foris cōturbatus melijs agatur, dicitur nec cōfusa ad penitentiā reuertatur.*

Factus est dominus. Cum sponsa dñi speciosa se auertit a complexibus sponsi, cōtra p̄cepta eius agendo inimicitia Dei contrahit, sed tēperat Deus snīam seueritatis, qđ non absolute in inimicus, sed quasi. Quamuis nō affligatur & penitus destituta videatur, tū vt redeat flagellatur. Et notandū, primum p̄cipit Israel, qđ munditiā cordis auferat: inde moenia eius q̄ ad pulchritudinem & decorem pertinet religionis. Hęc munitiones hæc ciuitas, ne hostis irūpat: hēt honesta & inhonesta sed quæ inhonesta sunt abundantiori honore cūdamus. Sunt in ecclesia simplices, sūt rustica vilitate abiecti, sed vtriq; necessarij. Sæpe frequēter dñs aliquos p̄cipitari permittit, qđ videbantur ornāmēta ecclesiæ esse aut in heresim aut in quilibet vitio. Munitiones quoq; dissipat sæpē cū defensores errare sinunt, & prauis actib; dissipari. Replet autē. i. multiplicat vtroq; sexu humiliatū & humiliatam, qđ passim fraudem: onū plurimos terrenis opibus humiliari permittit.

Et dissipauit quasi. Paschas. Notandum quanta verborū elegantia, quāto carminis splendore Hebraica veritas ingeat, quæ translata tanta pollet elegantia. Postquam dixit: *Quomodo obuixit,* sic per singula gradatim defleuit, quo possit omnibus coaptari: sic quo proiecit, *quomodo incipit, quomodo destruxit, quomodo deiecit, quomodo deiecit pluit, &c.* Sic ergo plangit simul & dolet oīa, vt stupore, admiratione, gemitu plena sunt singula, vt sic dicatur qđ dissipant quasi hortum tentorium suum? Sciendū autem, qđ pro peccatis Iudæorum hoc dñs dissipauit. qui dissipandi potestatem dedit. Sunt autē tabernacula vbi cotinæ funibus distentæ tabulis interstantibus appenduntur, quibus tentoria sustinentur. Tentorium quoque quod erexit Moyses in deserto. Tabernaculum est tentorium Salomonis, quæ propter scelera Iudæorum tradita sunt potestati inimicorum. Primum dñs repulit tabernaculum Silo. vnde: *Faciam domum hanc in qua inuocatum nomen meum, & in qua vos habetis fiduciam, sicut fecit Silo.*

Et dissip. Hęc aīa tentorium & tabernaculū, in quo ei cū spiritu sancto colloquiū. Sed dissipatur quasi hortus si se resoluerit in luxum & carnis oblectamentū. Nō autē dissipatur vt hortus deliciarum Dei, sed sicut ille suquā Sargon dux Assyriorū præesse legitur, qui princeps horticulū interpretatur, quasi voluptatibus & luxuriis dicitur: Achab quoq; rex Israel vineā Naboth in hortum vertere voluit, qđ ille intelligēs lege tropologiae maluimori qđ consentire, vt hereditas patris & tanta possessio virtutis, impij regis deseruiret delitijs. Sed qđ infelix a tento-

NICOLAUS DE LYRA.

1 Occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo. id est in templo domini quod erat in monte Sion, quia sacerdotes occisi fuerunt ibi, vt habetur infra eodem cap. & omnia pretiosa inde asportata. Cetera patent ex dictis vsque ibi.

2 Et repleuit in filia Iuda. id est ecclesia.
3 Humiliatum & humiliatam. i. de statu gratiæ deiecit & deiecitam, sicut dictum fuit a principio. Illa que in portent culpam non est intelligendum, qđ Deus ea fecerit nisi permissiue, & sic est intelligendum de dictis & dictis posterius, ne oporteat amplius replicare.
4 Et dissipauit tentorium. i. ecclesiam militantem, sicut hortus sterilis clausura dissipatur.

2 Et

* Tendo-

MORALITER.

† Firmavit dexteram suam. quæ ferit de prope. ideo signat illicitum tactum.
† Et occidit i. omne honestum. Est tamen hic hyperbole, quia non omnia honesta ecclesiæ sunt destructa.
† Præcipitauit Israel. de conuersatione cœlesti ad terrenā.
† Præcipitauit omnia munitiones eius. scilicet virtutum.

2 Et repleuit in filia Iuda. id est ecclesia.
3 Humiliatum & humiliatam. i. de statu gratiæ deiecit & deiecitam, sicut dictum fuit a principio. Illa que in portent culpam non est intelligendum, qđ Deus ea fecerit nisi permissiue, & sic est intelligendum de dictis & dictis posterius, ne oporteat amplius replicare.
4 Et dissipauit tentorium. i. ecclesiam militantem, sicut hortus sterilis clausura dissipatur.

Et

† Oblivioni

entorium suum, i. carnem, quæ ossibus & nervis cõpinatur, delitioso luxu dissipari permisit, & tabernaculũ. i. ipsam in suis voluptatibus demoliri, vineam & hereditem summi patris in hortum concupiscentiarum nequissimo regi mutari cõsentit. Ideo dñs festiuitates eius

sabbatha obliuiscitur, quia templũ in quo vota dignè celebrantur, & solè nobile est illecebrosus delitijs, & delectum est tentorium carnis varijs delicatamẽris. Rex & sacerdos dantur in opprobrium, quia officijs amissis rex aia se subdit regibus impijs. Vi q Azotios de-

ulat generationi ac libidini feruientes, quia Azotus ignis generationis interpretatur. Alteri qui florentes Christi vineas in horto concupiscentiarum desiderat cõmutari. vnde sequitur: *Repulit dominus alt. re suum.*

Et dissipata. In ecclesia multos dissipare videmus. q. hortus hic est ecclesia, de qua in canticis dicitur: *Hortus conclusus soror mea.* Ibi puteus aquarum viuentium. ibi spirat aliter, & remouetur Aquilo, fluunt aromata fauim cũ mille comedit spõsus. Sed est alius hortus deliciarũ quasi paradysus Dei. de quo dicitur, qd eleuauit oculos suos Loth, & uidit oẽm regionem Iordanis quæ irrigabat sicut patrisus Dei, & sicut Aegyptũ. vt esset quasi hortus deliciarũ & voluptatis. Ad has delicias suspirabant Iudæi ollas canium, cõpãs & pepones & cucumeres Aegyptiorum dõderantes, qd oĩa in aĩo eorum sunt qui terrena sapiũt. A huius horti similitudinem dissipat dñs in ecclesia lasciuientes, & ad Sodomorum & Gomorrhæorum & ad Aegyptiorũ desideria suspirantes sicut in synagoga aberrantes. Demolitur tabernaculum, cum quosdam in ecclesia degentes flagitijs exterminari & concremari vitijs pernitit. Non enim habitat in tabernaculo Dei, nisi qui ingreditur sine macula, & ope. i. Quibus prætermisiss obliuiscit tradidit dñs festiuitates & sabbatha nostra, non qd ei non placeant festa nostræ religionis, sed quia in nobis tabernaculũ. i. tẽplum Dei violatur. Nõ est enim in nobis vnde placeant ei quæ offeruntur: vnde obliuiscit dicitur quæ nobis ad iustitiam, violato Dei templo, nõ imputantur. Ideo rex & sacerdos opprobrio traduntur, qui ecclesiæ iuxta Isaiam. quasi nutritij præponuntur. vnde: *Erunt nutritij tui.* Sed quia violant templũ spiritus sancti, magis in ecclesia opprobrium sunt quàm decus. de quibus Luid: *Et nunc reges intelligite, &c.* Ex quibus verbis insinuat, quia regale genus & sacerdotium sanctum sumus, siluatares hostias offerre Deo volumus, tabernaculum sancti spiritus simus: in quo digna Deo hostiæ offeruntur. Hoc ne vitijs demoliat. diligenter obseruemus.

Repulit dominus altare suum. Paschaf. Altare. s. in quo vitianæ offerebantur. Maledixit sanctificationi, i. sacrificijs les, populũ & turre tradidit inimicis. vnde inimici ibi intressi magna voce exultauerunt, vbi quondam diebus omnibus sacerdotes Deũ laudabant. vnde Isaias: *Desolata est domus sanctificationis nostræ, vbi laudauerunt te patres nostri.*

Repul-

Repulit dominus. Quod sit cum ara cordis nostri propheta natur, & mens & conscientia prostituta vitijs polluitur, vbi a nobis acceptum Deo sacrificium iure offertur, sicut illud: *sacrificium Deo spiritus contribulatus.* Sanctificatio maledicitur, cum anima maledictione prosternitur, quia in se

Moraliter. Psal. 50. d.

quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum. Obliuioni tradidit dominus in Sion festiuitatem & sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regem & sacerdotem. ZAIN. Repulit dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manus inimici muros turrium e-

a Concupiscentiarum. b Tabernaculum. c In quibus quasi in ecclesia videbatur quiescere. d De quo dicitur: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

a Quis violatum est templum, in quo celebrabantur.

a De quibus dicitur: Erunt reges nutritij tui. b De quibus dicitur: Sacerdotes ducit inglorios.

a In locutorum, vel Christum vel animam. b Sacrificijs. Christo, in quo nostra sanctificatio est: vel contritioni cordis & sacrificio mentis.

a Chaldæi vel Romani vel diaboli vel hæretici. b Apostolos vel opera. c Fidelium vel virtutum.

nomen Dei sanctificare noluit cũ digno sacrificio. Turres animæ sunt fides, spes, charitas, et ceteræ virtutes quibus ad cælum erigitur. Muri quibus munit, ceterarũ virtutum opera sunt. Hi in manu hostiũ traduntur, quia anima foris intusvẽ i suis actibus dissipatur. Hostes dāt vocem in domo domini

+ sanctuariũ suum congregationẽ suã.

+ proiecit a corde sanctuarium suum.

sicut in die solenni, quando immundi spiritus in portenta vitiorũ vitiatum templo spiritus sancti in anima persifrepunt, quo spiritus sancti organa & virtutum harmonia resonare solebant.

Repulit dominus. Est vnũ altare in ecclesia Dei, Christus, qui hostia & sacrificium, pontifex & sacerdos dñs, in eo oĩa sacrificia offerimus. Sed sunt sancti altaria ab hoc altari dicti, sicut lux a luce, & mōtes a monte, pastores a pastore. Altare illud pater repulit in passione p Iudæis oratorem. *Pater transfer calicem hunc a me.* A quibus repulsiu paterno iudicio transfertur ad gentes. vnde David: *Tu verò repulisti & destruxisti.* Sicut enim sacrificia illa figurã Christi gerebant, ita altare de lapidibus impolitum quos ferrũ nõ tetigit, præsignabat corpus dñicum nullo humano opere contaminatum. Quia ergo Christus ad ecclesiam transfertur, in eo quasi in altari fidelium vota offeruntur, pro quibus quasi apostolis compatiens plangit ecclesia, non quod a se translatum doleat, sed cũ apostolis pro morte eius tristata est, vt post cum eisdem de resurrectione gaudeat. Vnde mos inoleuit in ecclesia ab apostolis traditus, vt quo die passus est Christus, corporis & sanguinis Christi eo die hostia non offeratur, tribus. s. de causis. Vel quia in veritate immolatur, cui hæc ceteris diebus sunt mystica sacramenta. Vel quia ipse pontifex Christus, qui ea rectè offert, eo die per seipsum ad inferos descendit. Vel quia templo soluto & altari depulso, non est in quo corporis & sanguinis domini victima offeratur. Sequitur.

Allegoricè.

E

Luc. 22. e. Psal. 88. f. Deut. 27. d.

Maledixit sanctificationi suæ. Christo. s. qui cum peccatũ non haberet, pro nobis peccatum & maledictum factus est. vnde Moyses: *Maledictus omnis qui pendet in ligno.* Hic est ois nostra sanctificatio, qui p nobis crucifixus est. Sicque impletum est. *Tradidit dominus muros turri eius in manus inimici.* Apostolos. s. qui sunt muri ceterorum fidelium. Tradidit in tentationem inimici, qui expetuit cribrare eos sicut triticum. *Vocem dederunt in domo domini.* Quanta fuerit tunc cõfusio in domo dñi, quanta in atrijs, quanta in plateis, quanta in ciuitate tota cum esset dies festiua, euangelium declarat. vnde Isaias: *Expectant, vt faceret iudicium, & ecce clamor.*

Missa officium in die pasche ues per agendum quoties & quare.

Gal. 3. d. Deut. 21. d.

Luc. 22. c.

Isa. 5. b.

* Theod. Et qd oĩum molestissimũ est, vocẽ belli dederunt in domo domini, tanq psalmũ leuitarũ in die festi loco psalmodiæ solitæ, resonabant vlulatus hostium.

Cogi

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Tentorium suum. id est, templum Salomonis, quod erat dispectum intrã per sanctum & sanctum sanctorum, sicut tabernaculum quod fecerat Moyses in deserto.
- 2 Obliuioni, &c. id est, tradi fecit.
- 3 In Sion. quia destructo templo, & populo captiuato, talia cesauerunt quasi per annos septuaginta.
- 4 Repulit dominus. permittendo illud destrui per Chaldæos.
- 5 Ma-

- 5 Maledixit. id est, templo in quo sanctificabantur homines per sacrificia & oblationes, cui maledixit, id est, male fecit. Dicere enim Dei, est facere. Psal. 148. a. Dixit, & facta sunt. Licet autem Deus non sit autor mali culpæ, est tamen autor mali pænæ, & sic maledixit templo, in quantum per Chaldæos ipsum combussit secundum ordinem suggestiue.
- 6 Tradidit in manus inimici muros. prope enim templum erant turres notabiliores ad loci defensionem.

* Vocem

MORALITER.

- 2 Obliuioni tradidit dominus in Sion. Ad officiam enim ecclesiam pauci veniunt & tardè, sed ad recipiendum ibi pecuniam multi veniunt & festiue.
- 4 Repulit dominus. propter malitiam sacerdotum.

Male-

- 5 Maledixit sanctificationi suæ. propter iniquitatem benedictentium, hoc enim non est intelligendum in illis, quorum affectus non dependet ex bonitate sacerdotum.
- 6 Tradidit in manus muros turri. i. prælatos & religiosos, qui debent esse turre ad defensionem populi Christiani.

+ Vocem

A *Cogitavit domini.* Paschas. Profundo consilio disposuit, & ne videatur cogitasse, & humanā iustitiā excessisse addit: *revertitur su.* id est, mensuram suam pœne secundum æqualitatem culpæ. Cogitare autē metaphoricè ad Deū transfertur. Ab hoībus non auertit manū à percussione, donec. s. impleatur mensura pœne, s. m illud: *Adhuc manus eius extensa.* Hoc quippe est, q̄ non auertit manū suā à perditione eorum, nec reducit eos in protectionis suę sinū, sed inter gentes quasi man⁹ Moysi extensa & ita vsq; hodie leprosi & imūdi manēt. Ante murale luxisse tropicè dī, q̄a vidētes eos angelorū custo-

Ma. 7. 8

Moraliter.

Allg.

ius. Vocō dederunt in domo Dei, sicut in die solēni. *Heth.*
 a *Hofles, vel dormones, vel vitta.* b *Templo vel ecclesia vel anima.*
 a *Cogitandi facultatem reliquit.* b *Fidel., Ch. istum.* c *Ecclesia, vel anim.*
 d *Quālibet faciat sine mensura.*

a Cogitavit dñs dissipare murum filię Sion: tendit funiculum suū, & nō auertit manū suā à pditione: † luxitq; antemurale, & murus pariter dissipatus est. *Teth. Defixæ sunt*

b in terra portæ eius, pdidit & cōtriuuit, vctes eius, † regem eius, & principēs eius, in gētib: nōn est lex, & prophetæ eius nōn inuenerunt visionem à domino. *Iod. Sederunt in*

B *minus.* Cū Deus aīam de arce contēplationis videt ad imitendere, cogitat muros eius dissipare, sed antē funiculū tendit, vt videat qua mensura puniēda sit. Primum qui dē deliberat, vt redeundi facultatē ei relinquat, & vt ipsa recogitet, q̄ peccauerit. Antequam dissipet murū, super eum extendit funiculum q̄. perpendens quanta sint delicta & qualia, vt similiter ipsa perpendat, & pōst corrigat: alioquin sciat q̄a manū suā non auertit. Sed q̄a illa cogitare noluit q̄ peccauerit, sed sanguis sanguinē terigit, ideo murus dissipatus est, & ipsa hostibus subiecta. Audiāt hæc q̄ temerē iudicare nō meruūt, nec causas iusto examine perpendunt, dñs nihil sine deliberatione & mēsurā facit, in isto examine cuncta perpendit qui perfectē oīa nouit. Antemurale, fides est q̄ dissipato muro lugere dī, non illa que per dilectionem operatur, sed qua demones credere & cōtemiscere dicuntur: per quam anteq̄ murus dissiparetur, virtutum scæterarum constructio erat ei Christus murus & antemurale per eandem fidē in animæ collocatus. Sed quia noluit per fidem Christi, custodem & defenforem habere, dissipatur operatio virtutum & luget antemurale fides, s. qua iudicium credit & contemiscit. Ita non potest resistere hostibus, non q̄ pœnitentiæ auferatur locus, sed quia redire contemnit.

C *Cogitavit do.* Alleg. Dñs sup ecclesiam funiculum peccatorū nostrorum & normam districti iudicij extendit, vt ipsam affligat s. m delictorū merita. Murus dissipatur, s. rectores & defensores, cū aut immatura morte subtrahuntur, aut ab hostibus superantur. Sed quia iusto Dei iudicio sit, manū suā à perditorum afflictione non auertit. Vrbs n. nostræ fortitudinis. Sion non minus ab inuisibilibus hostibus interius, quā à visibilibus exterius deuastatur. Luget murus. i. saluator, dum nos lugētes

tes facit. Christus ī hac ciuitate, & antemurale est & murus. cui membrorum suorum luctus ascribitur. Hic n. rus dissipatur cū eius munitione ecclesia desolatur.
 b *Defixæ sunt, &c.* Paschas. Portæ ī terra defigunt, vctes perduntur & conteruntur, cū doctores synagogæ, v. defensores, mer-

1 terrenis applicā:
 2 Reges eius & principes eius in gentibus
 3 idem repetere videtur, vt per portas
 4 telligantur reges
 5 p vctes princip
 6 Hi in gentibus cōfracti & perdit
 7 in terra defixi, ne
 8 deant ad eum q̄
 9 in lege promissi
 10 suscipere noluer
 11 Nō est lex, quia cōmāta est à Chaldee
 vel Christo ami

12 nulla lex eis est. vnde iam apud Iudæos nulla est legis seruatō. Prophetæ non inuenerūt visionem a domino quia legiferum suum, & dominum prophetarū presertim viderunt, & contempserunt.

Defixæ sunt. Aīa plangitur, cuius sensus sunt in terra fixi, i. in fimo peccati, & non est virtutū substantia eundi: q̄ quia noluit intrare per angustam portam, portæ sensus. fixit in terrenis oblectamentis, vctes perdidit scras virtutū, ne immundis spiritibus prohibeat ingressum, sic principatus mandatorū Dei captiuatur. Non lex ei nec visio à domino, vt audiat intus, quid loqua Deus: sed effrenis post vana rapratur desideria.

Defixæ sunt. &c. Portæ ecclesiæ doctores sunt qui scientiæ gerunt, qui in terra fixi sunt dum terrenis occupantur. Superius dixit portas destruktas, hic quasi alius, s. in terra defixas. Quod infixum est, difficile mouē pot. vnde: *Eripe me domine de luto, vt non infixar.* Vctes periti sunt & contriti, qui. s. diuinæ legis ianuas credentibus prius recluserūt: vel qui in circulos aureos ad portam arcam mitti debuerunt. Hi hæreticorum viribus corripuntur, quia perditis suis moribus deprauantur. Sic reges & principes vitij vitæ carnalis quasi in gentibus captiui. Non est lex quantum ad eos. s. q̄ quotidie sibi accumulāt, & sine legis vindicta putant se posse perire. Tales doctores ecclesiarū quasi prophetæ Iudæorū in inspirationis visionem non merentur, vt recte dicitur de futuris, q̄a se prauis & vanis implicāt desiderij. *Sederunt in terra.* Paschas. Patet historia, quia more suo dāi tantis tribulationib. oppressi, miserabili habitu plangebant: Non tamen sine causa illi præcipuē plorantibus plangunt, in quibus & religionis autoritas & integritas honestas prædicatur.

Sederunt. Aīa cū spiritū consilij mittit, quasi senes

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Vocem de. in do. s. aduersarij exultando de captione & spoliatione loci.
- 2 Sicut in die so. id est, sicut in solennitatibus solebant cantare Leuit. laudes Dei.
- 3 Cogitavit. quia ab eterno præuidit omnia in tempore fiende.
- 4 Tendit funiculum tuum. ad destruendum secundum lineam suę i. s. huius. Istō modo dicitur. 2. Reg. 8. 1. Mensus est Dauid duos funiculos, vnum ad occidendum, & c.
- 5 Luxitque antemurale. Antemurale enim est paruus murus ante murum principale in clausuris ciuitatum: & vterq; sicut dissipatus in Ierusalem.
- 6 Defi. sunt. Hic specialiter lamentatur Ieremias destructionem personarum & afflictionem, tamen continuando se ad præcedentia præ-

MORALITER.

- † 1 Vocem dederunt in domo Dei. mercatores & homines garruli & mali.
- 3 Cogitavit dominus dissipare murum. id est, auferre præsidium angelorum propter malitiam clericorum.
- 5 Luxitque antemurale. id est, religiosi.
- † Et murus pariter dissipatus est. id est, prælati, qui sunt in altiori statu, quā religiosi.
- 6 Defixæ sunt in terra portæ eius: id est, sacerdotes curati baptismum administrantes, qui est ianua sacramentorum defixi sunt in amore terrenorum.

† Vctes

- † *præmitti de ciuitate destructione, dñs: Defi. sunt in terra portæ eius. i. moti de locis suis, & in terram proiecti.*
- 7 Perdidit & contriuuit, & c. regem eius. *sedechia, qui ductus in Babylonem, & plures de principibus suis.*
- 8 Non est lex i. doctor legis, q̄a fuerūt occisi: ita exponit Reg. Pot. et exponi de lege ad literam, que sicut tunc combusta, vt dicitur est iuxta cap. præcedenti: tamen postea fuit per Esdram reparata.
- 9 Et prophetæ eius. id est, prophetæ Ierusalem, qui non erant veri. sicut falsi propheta, ideo s. b. dicitur.
- 10 Non inuenerunt visionem à domino. sed magis in fessio. e. vel demonum illusione.
- 11 Sederunt in terra, conticue. senes filię Sion. id est, Ierusalem. q̄. d. illi qui prius erant tibi in honore & loquebantur in veritate, sunt in honorati & muti præ confusione.

* Con

- † Vctes eius id est, archidiaconi, qui per visitationē cōtā tenere debent sacerdotes curatos honestate clausi
- † Regē eius & principes eius. quasi dicat omnes defixi in amore terrenorum.
- 8 Non est lex. scilicet diuina in ore doctorum, sed legis inutilia & curiosa.
- 9 Et prophetæ. id est, prædicatores.
- 10 Non inuenerunt visionem à domino. quia magis curācere placentia quā salutaria.
- 11 Sederunt in terra, conticuerunt senes, s. moribus & scientia pro tanq̄ abiecti, & pueri ætate, moribus & scientia pro

† uent

guitatis & dignitatē maturitatis terrenis inhærens in-
fa: q̄a nullo sale condita terrenas sectatur illecebras:
Senes sedent in terra, consilij. i. cogitatus, & prudētiæ
actis in voluptatib. quibus cum aīa occupatur, contice-
scunt apud Deum oēs eius conatus, s̄m illud. Quoniam ta-
cuuenerunt oīa ossa mea.

Q̄dum ab eis q̄ intus sūt
veralcunt, dum sectantur
veris hoīs lucrum, quasi
culosi senes de specula cœ-
lesti vitæ in terrā prolapsi à
boīs cōticescūt. Sed ad hu-
ius itē negotia tota die cla-
māe non desinunt, ita cap-
pū. mentē puluere asper-
gūt & vitiorum fetis & ca-
prā pilis aīa circumami-
stā gloriā perdit quā ha-
bēt in cęlestibus & in ter-
rā pluitatur, donec in pul-
uēre reuertatur.

derunt, Senes in ecclesia
Demerito, tacent, quoniā
in tra sedent. Nec iam ius-
tēs dñr, nisi chorus se-
natrum Dei cum plangē-
tibus patiat, & pro humi-
libus humilietur, si aut ta-
les nobis essent, non plā-
gerent, sed plangerent eos.
Propheta verò fuget eos
quos Græci vocant presby-
ters, nullo ætatis opere decoratos, qui fatui in terra se-
det dñ terrenis inhærent, quia dñ: Semen Chanaan & non
Iud Et: Inueterate dierum malorum, &c. Virgines Iuda & Ieru-
salm idem significant. q̄a renatorum aīa cęlestis Ieru-
salm filia sunt & Sion. Hæ sunt filie Iudæ, i. cōfessionis,
& Iudæ Sion. i. diuinæ cōtemplationis, quibus dñ: diuino
vobis Ierusalem, si inueneris dilectum meum, &c. Sed hæ nō
cicere capita aspergunt non cilicio se induunt. quæ cō-
pōtæ & ornate festinant ad sponsi amplexum. Sed sunt
filie Sion solo noīe & sacramēto: quæ ceciderunt in hæ-
rām de throno regni, aut prolapsæ sunt in puluere ter-
ræ actionis, quibus est opilatam os, nec ad Deum au-
dit leuare oculos, quarum capita, i. mentes, puluereis
orbibus asperguntur, & sacco cilicino vestiuntur, peco-
ricontexto fetis & caprarū pilis. Et quia semel capita in
terram deiecerunt nolunt se erigere. nolunt de puluere
erutere. De his forsitan illa est quæ alias adiurat, nec
pe se ad spōsum ecclesiæ vsurpat, sed iam penitēs, iā pec-
ca plangens. Istæ vocantur filie Ierusalem & Iuda, vt
adito nomine suo recordentur catholicæ confessionis.

Defecerunt, Paschasius. Q. d. Quo pectore pati potero
nō parcatu sexui nec ætati: ideo lachrymando deficiūt
oculi mei iucunditas vertitur in anxietatem cordis occi-
dit ratio antiqua patriarcharum filia legibus erudita:
senūc Dei sui oblita, & pp scelera hostibus tradita. Lau-
dabilis est hic defectus, nō ex infirmitate carnis. vnde Da-
uid dicit: Defecerunt oculi mei. i. e. i. &c. Oculi sanctorum cū
in riuus & ardentius inuisibilia concupiscunt, ab intuitu
vibilibus deficiunt. Defecerunt. Oculi aīa deficiunt præ
lachrymis quando amore languida videt interius cōtur-
bata viscera sua nec mentis intētiōē ad ea dirigere suffi-
citur: oculus intendit cuius viscera sunt conceptiones
cōtationū: his turbatis non potest liberē contueri q̄ cu-
piat doloris amaritudine. Effusum est in terra iecur, volu-
ptatū scilicet & cōcupiscētiarum luxus, quarū collu-
uione

uione diuinus ignis exinguitur. Ignis humani corporis D
(vt aiunt) in iecore præcipuè habitat, inde ad cerebrū sub-
uolat, deinde ad oculos ceteros: q̄ sensus, & sic per mē-
bra diffunditur. Cū ergo mentis concupiscētia prona
est in malum, & ignis de iecore in terrā effuso ad oculos
tollitur, rectæ intētiōis de-
fectio sequitur, vnde ait: De-
fecerunt oculi mei præ lachrymis.

Secur in ani-
malibus quid
efficiat.

1 terra, conticuerunt senes filia Sion, consper-
serunt cinere capita sua, virgines Ierusalem
accinctæ sunt t̄ cilicijs, abierunt in terrā
capita sua virgines Iuda. Caph. Defece-
runt præ lachrymis oculi mei: t̄ contur-
bata sunt viscera mea, effusum est in terra
iecur meum t̄ super contritione filia pō-
puli mei, cū deficeret paruulus & la-
ctens in plateis oppidi. Lamed. Matrībibus

a ¶ In terrenis. b ¶ Ab ætate. c ¶ Quibus dicitur. Inueterate
dierum malorum. d ¶ Solo nomine. e ¶ Contemplationis diuinæ.
¶ Terrena voluptate. b ¶ Mentis. ¶ Abiecerunt. ¶ Virgines.
¶ Alias, cti ¶ Habitu penitentia. a ¶ Terra
¶ Mentis. b ¶ Quibus maxime condolen sum.
¶ Solo nomine amisso amore sponsi. c ¶ Confessionis.
¶ Conceptiones cogitationum, vel multitudo infirmorum, quæ in ventie ec-
clesiæ fouentur.
¶ Luxus concupiscētiarum. ¶ Diuites curis & voluptatibus
seruientibus. b ¶ Ecclesiæ sanctorum filia, vel animæ.
¶ Vnde, Zelaii super iniquos, pacem p. ceterorum videns.
¶ Sensus extenuatus. b ¶ Fides. ¶ Mens.
¶ Terrena doctrina. ¶ Paruulus & lactens quibus ætas & innocentia miseri-
cordiam impetrat.
¶ Quasi, ipsa natura debuere cogere ¶ Huius seculi voluptatibus.

1 Ex dolore. n. quo lachrymæ
nascuntur defectus diuinæ
cōtemplationis generatur.
2 Notandum aut, q̄ talis effu-
sio iecoris de cōtitione aīe
3 euenit, q̄ sanctorū filia esse
debut sed hostibus concu-
4 cata succubuit. vnde: Exte-
5 rior sēsus vigore gratiæ par-
uulus, & mens introrū la-
6 ctens amissis virtutibus, p
7 plateas huius seculi dilabi-
tur: nec est quo se vertat, ni-
si ad lachrymas. ex quibus
quanti oculi grauentur,
ta mensendo confortatur.

Defecerunt præ lachrymis ocu-
li mei. Ecclesia cū Ieremia
ad lachrymas quasi ad do-
loris remedia recurrit, & se
pro mēbris suis in lachry-
mas profundit, dicens: Defe-
cerunt oculi mei præ lachrymis.
viscera mea cōturbata sūt,

Alleg.
¶ Intumue-
runt.

Sap. i. c.

F

Psal. 71. 2.

Historicè.
Moraliter.

de quibus dñ: Venter meus conturbatus est. Hæc sunt n. viscera
quæ venter, per hoc (vt dictum est) multitudo fidelium
accipitur, q̄ diuinis alimētis quotidie infra verum eccle-
siæ repletur, sed præssurarum tentatione aut morum pra-
uitate quasi mare turbatur, p quibus maiores quasi par-
turientes solliciti sunt, vnde dicit ecclesia: Conturbata sunt
viscera mea. Per iecur locupletes intelliguntur, q̄ in eccle-
sia curis & voluptatibus deseruiunt. Aiunt. n. phisici. q̄
in iecore voluptas & concupiscētia habeantur. Cū hi
per varia desideria se effundunt & laxant frena cōcupi-
scētiarū, iecur ecclesiæ in terra effunditur. Et notandū,
quia hepar sine felle nō h̄, nec diuitiæ terrenæ sine ama-
ritudine possidentur. Fertur aut, q̄ hepar succum cibo-
rum calore suo contrahat ad se, & in sanguinem vertat,
& singulis mēbris partes diuidat, sic qui habēt, sint quasi
nō habentes, & in sanguinem redēptionis suæ diuitias
vertant, & singulis ecclesiæ mēbris quasi ex abundantia
sanguinis partem & alimentū præbeant. super contritione
filie populi mei. Ecclesia rectè vocatur sanctorū filia, q̄ tūc
conteritur & afficitur tentationibus. q̄n iecur, i. potētes
& diuites in terrena desideria effunduntur. Tunc paruu-
lus & lactēs deficiunt in plateis oppidi, cū tales oī felicitate
abundare videntur qui nisi paruuli & lactantes doctrina
Christi essent & fide pro talibus in plateis non defice-
rēt. vnde Dauid: Mei aut pene mo. s. p. pe. cf. j. g. m. Mouentur
aut pedes cū fide paruuli, doctrina imperfecti terrenā fe-
licitatem zelantes, angustam viam quæ ducit ad vitam
relinquentes, exeunt in plateas vt effundāt desideria sua.
Matribus suis dixerunt. Decimus conquestionis locus,
in quo infirmitas & inopia deploratur. Matribus suis dixe-
runt. Paschasius. Hæc & peiora his accidisse Iudæis decla-
rant historie.

Matribus suis dixerunt. Idē penē sensus moralitatis & tropi-
cæ & Alleg. est. Aīa recto itinere derelicto, cū ceperit se p
exteriora dilatare, & quasi per plateas voluptatis ambu-
lare

NICOLAUS DE LYRA.

1 Consperferunt cinere capita sua. In signum iustitiæ. Ali-
quod habent hic additum: Virgines Ierusalem: sed non est in
Hægo, & ideo hæc litera refertur ad senes.
2 Accinctæ sunt cilicijs. In signum penitentia.
3 Abiecerunt in terra capita sua, virg. Iuda. Præ nimia angustia.
4 Defecerunt præ lachrymis oculi mei. Verba sunt Iere-
miæ

mix compatiuntis miserie populi sui.
5 Conturbata sunt &c. Q. d. in tantum doleo q̄ videtur mihi,
quod omnia membra mea vitalia debeant cadere in terram.
6 Cū deficeret paruulus & lactēs i plateis oppidi. Ex defe-
ctu nutrimenti. Lactositas, idē est q̄ lac exuberat. Lacteo lactēs idē est
quod lac sugere, & inde dicitur lactens, i. lac sugens, ideo subditur.
7 Matribus suis dixerunt. Et patet litera.

* Cui

MORALITER.
uatur in ecclesia, & sic habens auctoritatem loquendi.
3 Abiecerunt in terra capita sua, virgines Iuda. Per quas signā-
tu boni cōtemplatiui, qui virgines dicuntur pp integri-
tatem fidei. Per virgines verò Iuda, signatur boni actiui,
qui

qui dolēt de malis q̄ fiunt in ecclesia Dei, ideo subditur.
4 Defecerunt præ lachrymis oculi mei. Sequitur.
6 Cū deficeret paruulus & lactēs in plateis oppidi. Id est, ec-
clesiæ propter defectum nutrimenti sacre doctrine.
7 Matribus suis dixerunt. Id est, pastoribus q̄ debēt subditos
Hh

A lare, arripit latā & spatiosam viam, quæ ducit ad mortē. Ita paruuli cogitatus nostri & lactens scientia mēris, si ad exteriora carnis & plateas delectationis exierint, non habent quod exposcant a matribus. i. illecebris malè blandiētibz cum quibus non est panis, qui cōfirmat cor hoīs, id est, doctrina spūalis, nec vinū quod letificat. i. gratia quæ mentes inebriat: ideò exhalat aīas ī sinu matris. Dū caro quæ matrem sibi crediderunt in terrā redit, ipsi exhalatur in sinu gehennæ quæ ad mortē genuit, vnde: *Qua mentis est duræ, corrueit in malū: Et Beatus homo qui semper est pauidus. Quod quia Ierusalem audire noluit, ad ipsam propheta conuerrens querelas dicit: Cui comparabo te.*

Prou. 23. c. ibidem.

† quid testabor tibi.

Nobilium virorum iudicium.

Luc. 15. c.

Gen. 26. f.

Io. 12. e.

Io. 1. a.

Historicè.

B Matribus suis dixerūt. Quia paruulus & lactens cuiuscunq; s. fetus p plateas huius seculi luxuriosè vagantur, sicut prodigus filius, bonis suis expoliantur, & fame periclitantur: vnde inquit matribus suis, vbi est triticū & vinum? Sed sunt miseræ matres, quæ ad tantam inopiam filios suos longè a patribus adduxerūt. Notandum aut quantæ sint idolis, quantæ nobilitatis, qui licet inopes non querunt siliquas aut hordeum & talia quæ famelici gratissimè glutunt, sed triticum & vinum, & norunt quamuis vitio suo degētes, quales eos pater genuerit, & qualiter nutrierit: vnde: *Prodigus filius quæ siliquas nec habebat: quoniam inquit merc. in do. par. mei. a. n. & c. Vnde alibi: Frumen. & vin. stabiliui eum.* His duobus liberi pascuntur, pane confirmatur cor hoīs, vino lætificatur. Hic est panis qui de tritico conficitur, quod in terram cecidit & mortuū fuit, & de cœlo descendit. Hoc vinum de vinea Soreth, i. de vite quæ est Christus sumitur. Hoc paruulus & lactens requirunt sed in plateis non inuenitur, nec a volneratis dignè accipitur, ideò in sinu matrū suarum animas exhalant, quæ illos malè nutrierant: & in sinum pessimæ oblectationis allegerunt. Sapiētiōr est euangelicus prodigus qui dicit: *Surgam, & ibo ad patrem meum & c.* quā isti qui a voluptatibus carnis quasi a matribus requirūt ea quæ paterna sunt. Ista si cum patre essent, vel ad patrē redirent, non fame exhalarent: sed carnis voluptate decepti erant, non quia querunt hæc: sed quia querunt a carne. Qui autem in carne sunt, Deo placere nō possunt: hi autem sunt filij patris, qui non ex voluntate carnis, neque ex voluntate vni, sed ex Deo nati sunt.

C *Cui comparabo te.* Octauus locus indignationis, quia insolitum malum & sine comparatione. *Cui compara. te.* Paschasius. Nulli dubium est, quod quantò ludæa

Iudæa gens cæteris præcellerat gloriosior, tanto peioribus nullam est modò inferior. Allegor. Mysticè histor. Sicut Iudæa cæteris regniōrior, ita ecclesia omnium nostrum mater & filialis patriæ summi regis sponsa præ oībus est glorio-

fuis dixerunt: Vbi est triticū & vinū? cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis cum exhalarent animas suas in sinu matrū suarum. Mem. † Cui comparabo te, vel cui assimilabo te filia Ierusalem? Cui adæquabo te & consolabor te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua, quis medebitur tui? Nun. † Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatē tuā

fidelis est anima, cui in cœlo hereditas. Hic iustificatio in solo Deo, & ex omnibz vna ecclesia, & vnum Christi corpus capite suo fide & charitate coniunguntur. Et sic ex oībus est vna ciuitas gloriofa, de qua dicit: *Gloriosius sunt de te ci. Dei, ita vna laque in Babylonia a isto fornicas degenera de pro tædio legentiu per harum trium conles ruinas contra con explanationis ordinē adhibetur luctus, vt d nibus & de singulis dicitur. b Cui adæquabo & c. Sic illa gloriosior est oībz ad supernæ brauium tionis peruenit, ita nuparanda est ignomini quæ † recepit. Nā & repetitio verborū significacione harum*

vnam amentie cecitatem videtur colligere, quæ dicitur dignitatis culmine, imò deitatis altitudine, ad tam misericordie profunditatem, imò infra beluina ignotem se proiecerunt, vnde: *Ego dixi dii estis, & si. ex. omnium sicut homo.* Nunc autem quia de tanta gloria lapsa est gens illa vel Ierusalem mystica, lugens preta vel chorus electorum Dei, ait: *Cui adæquabo te. Quis inuenitur tibi digna comparatio vel assimilatio vel quatio, vbi nec species nec forma inuenitur. Tota formis, tota es horribilis, totam re possidet contritio non esse tendis. Nescio an possis reuocari. Q. d. Cui comparabo animam leprosam, vel ecclesiam a sponsa cætam, vel gentem illam de solio gloriæ deiectam: nec cuius casu vel ruina quælibet earum consolari queat. Magna est enim velut mare contritio tua. Contritio nō est illius, vel ecclesie corruptæ, vel cadētis aīæ, si semel subiecta fuerit, quasi mare nunquam quiescit, quasi vndarum fluctibus sese indefinenter collidit. n. in manibus inimicorum persecutionibus & rationibus cōteruntur, vnde sequitur: *Quis medebitur tui? Acsi dicat: nullus medebitur, nisi ad eum redeas, ad recesseras. Quis aut nullus, s. aut rarus, vnde: Non est m. qui faciat tibi bonum non est vsque ad vnum.* d *Prophetæ tui.* Paschasius. Alleg. mista est hist. Hic Ierusalem pseudo, pphetas. Hic Ecclesia hereticos & immaticos, doctores prauos, qui liniunt absq; tēperato charitat*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Cui cōparabo te & c. Subditur: & cōsolabor te. Solatiū enim miseri est habere socium in pœna: sed non inueniebant in proposito ideò dicit propheta. Cui adæquabo te & c. Quasi diceret, non inuenio aliquā ciuitatem ita afflictam, quam tibi possim in exemplum proponere pro aliquali tua consolatione, ideò subditur.
- 2 Magna est. n. velut mare contritio tua. id est, sic excedit cōtritiones aliarū ciuitatū, sicut mare aquas fluminū, ideò sequitur.
- 3 Quis

- 3 Quis medebitur tui. Quasi diceret, nullus possit nisi u-
- 4 Prophetæ tui viderunt & c. Hic specialiter inuehiuntur falsos prophetas, qui regem & populum induxerunt ad rebellandum regi Babylonis, ideò dicit. Prophetæ tui viderunt & c. sua confusione.
- 5 Et stulta. Quia per hoc secuta est destructio tua.
- 6 Nec aperiebant iniquitatem tuam. Tē veraciter a do, seu magis palliabant peccata tua.

* Viderunt

MORALITER

spiritualiter nutrire.

† *Vbi est triticum.* Debitæ eruditionis, & vinum debitæ correctionis.

† *Cum deficerent quasi vulnerati.* Sagitta diaboli.

† *Cum exhalarent animas in sinu matris.* Id est, pastorum propter pietatis defectum.

† *Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, & c.* Hic ponitur lamentatio casus ecclesie, quantum ad eius grauitatē cum dicitur: *Cui adæquabo te & c.* Quasi diceret, non inuenitur similis in grauitate: quia quantò status est altior, tantò casus grauior, ideò subditur.

3 Quis medebitur tui. Quasi diceret, solus Deus hoc test & subditur vna causa dicti casus cum dicitur.

5 Prophetæ tui viderunt tibi falsa & stulta & c. Isti sunt latatores pessimi, qui afferunt excessum in familijs equitatis pompis, & expensis, & amicis carnalibus vltimum & meritum suum promouendis, decere statū latorū, & hoc credere ad ecclesie reuerentiā & honorem. Sed hoc dictū est valde dissonum a dictis & gestis sanctorū pcedentium, qui de bonis ecclesie magnas eleemosinas pauperibus erogabant: & ipsi quantum poterāt bene modo strictè vivebāt: ideò subditur talibz adulatoribz.

6 Nec aperiebant iniquitatem tuam. Sed magis occulte & palliabant, ideò subditur.

3 Quis

† Viderunt

haritatis, & dolosis argumētationibus vel falsis opinio-
 A nibus subuertunt corda simplicium à veritate rectæ fi-
 ei & statu boni operis, vnde Petrus ait: *Fuerunt pseudopro-
 phete in populo sicut & in nobis sunt magistri mendaces.* &c. Nec
 ubium quin culpa magistrorū & sacerdotum ruina sit
 populus. Docent enim fal-
 & stulta, quasi viderint
 sionem & populi palpāt
 iquitatem. Multi ēt quæ
 ocēt verbis malis destruūt
 cemplis, vt meretrix quæ
 vigilans puerum lactauit
 ormiens extinxit. Hi fac-
 cant oīa causā lucri aut er-
 rris aut iactantiæ & socor-
 ce. de quibus dicitur: *Vide
 tu autem tibi &c.* Vbi. n. in
 Iia Hieronymus. Onus
 Ibylonis trāstulit, vel Ty-
 ryel Damasci. LXX. dixe-
 runt: Visio vel verbū. Sym-
 machus & Theodotio asū
 po interpretati sunt. Quā-
 d. n. falsi prophetæ onus
 ppuli, i. afflictionem vidēt
 dimminētia delictorum
 suplicia falsis consolatio-
 nus leuigant, & deicere
 à orso peccatorum onera
 imminētia certant. Sed
 vaq; sunt falsa, assumptio
 sicut & deiectio qā sape
 e leuiorib' culpīs grauior-
 ronera vel assumptiones
 ppulo prænuntiant, ex grauioribus leuiora quasi diui-
 n autoritate peccantibus annunciant. Sed *ve illis qui di-
 ceat bonum malum, & malum bonum.* Vel secundum Aquil-
 lam, qui dicunt malo bonus es: & bono, qā malus es. His
 ego duabus literis prauos doctores, & auditores, pphe-
 t plangit, sicut earum interpretatio ostendit Men, Nun,
 lest, ex istis, sempiternum, subandis supplicium, qui. s.
 el malè docent subditos, vel malè audiunt magistros.
 Prophete tui. &c. Habet anima etiā falsos prophetas ex-
 rius sensus, scilicet carnis, qui præsentiā nunciant, futu-
 non curant. Habet interius prauos cogitatus quos pru-
 entia carnis gignit, quæ falsa & stulta ostendunt nobis.
 li. n. iudicant esse damna, si quid in præsenti de volupta-
 bus mens prætermittat, iniquitatē esse non putant vbi
 quid acquiritur, aut talio inimicis redditur carni iudi-
 cant indulgendum, longiora tempora promittūt nobis:
 iudicia Dei futura vel omnino negant vel extenuant vel
 o modo futura prophetant. Hoc leuigant, illud gra-
 unt, sua leuiora putāt, aliena crimina ingrauant, vnde:
Iudicia carnis mors est. Hi cogitatus vidēt assumptiones
 ffas aut deiectiones & semper uel exaggerant, uel assu-
 runt, vel deiciunt, vel minuunt, ex istis sempiternū sibi
 pplicium acquirunt.

Viderunt autem &c. Si quis non dederit in ore eorum
 ppiam sanctificant super eum prelium quasi magnā
 penam pro paruis peccatis imponētes & assumptiones,
 quasi magnum pondus iudicantes.
 Plauserunt. Quartusdecimus locus conq̄stionis vel indi-
 gnatio-

gnationis, qā hostibus vel extraneis res miserāda ostēdit. D
 Plauserunt super te in manibus omnes &c. Paschasius. Plausē-
 rūt, alij super te. alij super synagogam, vel ecclesiam, vel
 animam hęc interpretantes, plaudentes manibus inimi-
 cos esse dixerunt, ex irrisione, scilicet & gaudio insultan-
 tes. Sed nos è contrario dici-
 mus sanctos patres & ami-
 cos zelo charitatis affectos,
 hi cum quamlibet proie-
 ctam cognoscunt, plaudūt
 manibus non ridentis, sed
 dolentis affectu, quia de tā-
 to culmine synagoga vel
 ecclesia vel aīa prolapsa, tā
 subito ad tantam ruina-
 m peruenit, hi verè transeun-
 tes sunt secundum illud:
*Transibo, & uidebo visionē hęc
 magnam.* Hi per viam tran-
 scant, non hostes ecclesiæ
 qui viam pacis nescierunt:
 sed aberrantes & tumultuā-
 tes ad ima corruunt, sibilau-
 erunt & mouerunt capi-
 ta sua, &c. Sibilatio subitū
 & improuissum dolentis &
 admirantis affectum indi-
 cat. Solet namque motus
 capitis vel manuum sicut
 sibilus, significare diuersos
 affectus, vnde sequitur: *Hęc-
 cine est vrbs, &c.* Nō hostes ani-
 mæ vel ecclesiæ putant eā
 esse pfecti decoris aut gau-
 dium vniuersę terre: sed soli sancti & amici, qui quantò
 glorioiorem & pulchriorem videbant, tantò admiran-
 tur, & lugent, cū in manibus hostium deiectam videant.
 Sed quia gemitum sanctorum super eam propheta etiā
 ipse gemens exhibuit, inimicorum gaudium & † insul-
 tationem subiicit, dicens.
 c *Aperuerunt super te.* Paschasius. Hic quoque historicè
 Allegoricè Moraliter simul exponemus, quia parū dif-
 ferre auertimus & tediosò lectori parcimus. Propheta
 afficitur, vel, quia amici gemunt pro his tribus ex qui-
 bus vna ciuitas colligitur, vel quia inimici insultant si
 qua prosternitur vnde: *Aperuerunt (inquit) super te os suum.*
 Inimici os aperiunt, cum quod accusent, inueniunt. Ali-
 ter tenent os clausum contra Ierusalem deiectam, vel de-
 linquentem ecclesiam, uel animam in sanguine peccato-
 rum conculcatam, cum quotidie uenātur quid accusan-
 do obijciant, unde: *Deus laudem meam n. t. &c.* Felix autem
 cui si obijciuntur culpę, laudes è regione assistunt quę
 culpas repellunt. Sibilauerunt ut serpentes, fremuerunt
 dentibus suis, ut leones ad deuorandum rugientes. Sic ut
 enim boni charitate compuncti stupore permoti dolen-
 tes sibilāt & caput agitant, ita irridentes cum quemlibet
 corruisse uiderint sibilant & fremūt, unde sequitur: *Ista
 est dies quam expectabamus &c.* Istam diē semper expectant
 hostes qua liceat eis uel cuiusq; animam, uel totam ec-
 clesiam deuorare: sed hoc non potest fieri nisi exigenti-
 bus peccatis, & iusto Dei iudicio permissum fuerit sicut
 terrenę Ierusalem accidit, unde addit.

† *Exultationem.*
 † *Inimici quib' aperiunt os.*
 † *Psal. 108. a.*
 † *Exod. 32. g.*
 Fecit

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Viderunt autem tibi assumptiones falsas. *Inducendo
 per falsas persuasiones ad sumendum bellum contra Chaldeos.*
- 2 Et deiectiones. *Scilicet de terra tua per captiuitatem tuam,
 qe est ad hoc secuta.*
- 3 Plauserunt super te manibus. *Deridendo fatuitatem tuā
 & calamitatem tuam.*
- 4 Hęcine est urbs (dicentes) perfecti de. *Ita enim pulchrè*

& magnificè edificauit eam Salomon, quòd delectabile erat om-
 nibus habitare in ea.
 5 Aperuerunt super te os suum om. inim. &c. *scilicet
 Chaldæi & alij, eis adiuncti conferendo ad inuicem de tua destru-
 ctione totali, id è subditur.*
 6 Deuorabimus. *Et quia hoc faciebant ex magna voluntate,
 ideò iubatur.*
 7 En ista est dies quam expectabamus inuenimus. *Scili-
 cet cum magno desiderio.*

* Fecit

MORALITER.
 1 Viderunt autem tibi assumptiones falsas. In excessibus præ-
 ctiis.
 2 deiectiones. A statu uirtutis: & timendum ne sequatur
 deiectio a statu potestatis & dignitatis, sicut iam contigit
 in

in terra sancta & Armenia, quę subiectæ sunt Sarrace-
 nis, ideò subditur.
 3 Plauserunt super te manibus &c. Scilicet infideles de fide-
 lium subiectione. Sed quoniam hoc factum est propter
 peccata nostra, ideò sequitur.

A **2** *Fecit dominus quæ cogitavit.* Septimus indignationis locus, quia nefarium factum & ab omni iure remotum. *Fecit dominus quæ cogitavit.* Paschasius. Sapientia synagoga malis suis dominum irritans, iustam promeruit poenā: sed diuina bonitas diu sustinuit ad poenitentiam, sed quæ

sceleribus suis vicit Dei patientiam tandem secundū merita dignā sustinuit poenam. Vnde Moyse pro populo roganti responsū est: Dimittit iuxta verbum tuum: verumtamen in die ultionis visitabo & hoc peccatū: nō quod dñs in die ultionis debuerit punire idem peccatum, quia nō iudicat bis in idipsum: sed quia peccatum idololatriæ purè nō dereliquerunt, nec penituerūt, vnde ait: Fecit dominus quæ cogitavit &c. Plagas. i. impleuit, quas in lege prædixerat & propheta.

Fecit dominus quæ cogitavit &c. Anima quoque in potestate hostiū traditur, quia in die bonorū fuit immemor malorum. Idcirco venit dies quæ expectabant hostes, quæ fecit dñs & cōpleuit sermonem suum in scripturis prædictum, vt dominus in typo Ierusalem perituræ videns animam malis huiusmodi circumdatā fleuit, dicēs:

Quia si cognouisses & tu &c. Habet ergo anima peruersa hic diem suam, quæ trāsitorijs bonis fruitur, cui etiam ea adsunt quæ ad pacē sunt, dum rebus gaudet temporalibus, dum extollitur honoribus: dum carnis voluptate resoluitur, nec venturæ formidine poenæ terretur. *Pacē habet in die sua, sed æterna dānatio restat in die aliena, in qua pro iniquitatibus suis cruciabitur æternis poenis.* Tunc quæ ad pacem modo sunt, in amaritudinem erunt, tunc secum rixari incipiet, dicens: Cur damnationē non præuidi? Cur mentis oculos clausi? Cur has poenas non expaui? vnde: *Nūc autem abscondita sunt ab oculis tuis: Facit ergo subito quæ diu expectans deliberauit, & complet dñs sermones suos quos præcepit: dū iubet venire quæ prædicit, *Destruxit & non pepercit*, ne semper facultatē habeat peccandi, & quæ sibi parcere neglexit, hostibus diripiendam tradidit: quorū cornu exaltauit, dū potestas dominandi tribuitur, & quæ se iugo inimicorū cruce noluit, subiugatur, vnde addit: *Clamauit cor eorum.**

Fecit dominus quæ cogitavit & complet serm. suū &c. Sicut inimici corporei contra Ierusalē hęc fecerūt, sic spūalis nequitia & ministri antiqui hostis contra ecclesiā faciunt, quæ (Deo iuste iniquos vlciscente) sibi traditam, poenis & doloribus affligunt. Hoc tamen de his dicitur qui in ecclesia esse videbantur,

debantur, non de ista, de qua Petro dicitur: *Porta inferi nō preualent aduersus eā.* Sed de quibus dicitur: *A nobis exierunt sed ex vobis non erant.* Cornu hostium exaltatur, cum Ecclesia infirmatur, regnum, scilicet & potentia diaboli. *Clamauit cor eorum.* Paschasius. Clamauit magis intentione quam voce. Visibiles inimici aut inuisibiles super muros filiæ Sion clamāt, animæ, scilicet vel ecclesiæ, vel ciuitatis terrenæ, cū potestatem qua eis dominantur, nō diuino iudicio, sed suæ potentia ascribūt. Clamant autē contra dominū, cuius potētia quasi murus protegit & defendit. Cū vero auxilium suū subtrahit, hostes super muros eorum quos opprimunt, dicuntur clamare cōtra dominum, cum. scilicet sibi attrahunt quicquid contra eos possunt quos Dei prius muniebat auxilium, quasi liberare nō possunt. Talis. n. oppressio venit de æquitate iudicij, non de impotētia protegentis: hoc quoque propheta inter cetera deplorat. Et notandū, quæ hæc ad superiorē sensum respiciunt, quoties. n. meriti vno versu vel duobus sensum explere nō possunt, in principio vel in medio aliter distinctionem faciunt

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11**

a *Euge euge viderunt neuli nostri.* **b** *Tandem.*

a *Diu expectauit tribuens spatium poenitendi.* **b** *Opere*

a *Non hominis.* **b** *Æterna præcipientia, vel longè ante per prophetas.*

a *Nisi dominus adiuuauerit domum &c.* **b** *Ne semper habeat facultatem peccandi.* **c** *Quia tu tibi parcere noluisti* **d** *Exaltauit.*

a *Exteriores vel interiores.* **b** *Exaltari permisit.* **c** *Potentia.* **d** *Chaldæorum, vel Romanorum, vel demonum vel virorum.*

a *Intentione.* **b** *Hostium.* **c** *Id est contra.*

a *Blasphemandum.* **b** *Diuinam potentiam.* **c** *Ecclesiæ vel animæ.* **d** *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei.*

a *Diuina inspiratione non humana voluntate infusa.* **b** *In prosperis.* **c** *In aduersis.*

a *Modum lachrymandi determinat.* **b** *Compunctio rationis.*

a *A torpore negligentia.* **b** *Id est aduersitate.*

a *Ne in principio operis somnus obrepat deceptionis.* **b** *Præuenerunt oculi mei a te. d.* **c** *Lachrymas compunctionis.*

Vnde mox ad ipsam Ierusalem conuertitur sermo. *Deduc quasi torrentem lachrymas.* Torrēs nō semper vno eodemque impetu effluit, sed sicut inundatio de cælo effluit, sic & lachrymæ secundum quod diuina inspiratione & compunctione cordis generantur. Nemo quidem potest vt torrentem lachrymas deducere, sed his verbis innuitur, quod mens & oculi semper parati debent esse & lachrymas iuxta gratiam diuinæ inspirationis effundere & in prosperis & in aduersis nunquā quiescere, vt nemo sibi parcat dum viuunt, & nemo torpeat quasi securitatem accepta: donec ad illam requiem perueniat, in qua absget Deus omnem lachrymam ab oculis suis, vnde: *Eunt ibant & stabant, &c.* Hæc sunt veræ iustitiæ animæ, quæ per Sade significatur: *Neque taceat pupilla oculi tui.* Pupilla oculi tui & orat & impetrat compuncta diuina inspiratione. Ista tacere non debet, donec Deus his malis finem imponat, & omnem lachrymam abstergat. *Neque taceat &c.* Est autem oculus interior, qui Deum stillat, vnde exterior conlachrymatur: & tūc, *Et minister impetus le. c. d. &c.* alioquin sterilis est lachryma, quæ tacet pupilla. *Cōsurge.* In nocte cōsurgit quæ de tribulatione vtriusque præsentis

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Fecit dominus quæ cogitavit. Id est, ab æterno disposuit.
- 2 Compleuit sermonem suum, quæ præcepit à diebus antiquis. Scilicet in Deut. 27. & 28. vbi comminatur poenam terribilem Iudæis declinantibus ad idololatriam.
- 3 Et lætificauit super te inimicum. Ex sua victoria & deiectione tua.
- 4 Clamauit. Hic Ieremias inducit populum ad querendam Dei misericordiam, & quia ad hoc facit aduersariorum superbia, ideo dicit: Clamauit cor eorum. Id est Chaldæorum.
- 5 Ad dominum. Id est, contra dominum cum blasphemando tanquam impotentem ad populi sui defensionem. Potest etiam hoc aliter

- aliter exponi de Iudæis: Clamauit cor eorum ad dominum super muros &c. Quia multi eorum videntes, quod non poterat defendere muros, clamabant ad dominum querendo eius auxilium.
- 6 Deduc quasi torrentem lachrymas per diem &c. abundanter flendo.
- 7 Non des req. Ab operibus poenitentia cessando.
- 8 Neque taceat. Fletum interrumpendo.
- 9 Consurge. Id est, simul surge, corpore, scilicet & mente ad eam laudem vt possis inuenire misericordiam.
- 10 In principio vigiliarum. Id est, celeriter & expedite.
- 11 Effunde. Id est, perfecte sicut aqua effunditur perfectius earis liquoribus: & talis effusio idem est quod intensa deuotio.

MORALITER.

- † 1 Fecit dominus quæ cogitavit & complet ser. &c. Vt dedecus culpæ non remaneret sine decore iustitiæ.
- 4 Clamauit cor eorum ad dominum &c. Hic ponitur deprecatio bonorum, qui sunt de ecclesia numero & merito prædicti

dicti casus reuelatione, cum dicitur: *Clamauit cor eorum ad dominum &c.* Et non ostantum, & maximè, quia non pareret modo humano remedium de propinquo. Et dicitur ad idem populi fidelis exhortatio, cum dicitur: *Deduc quasi torrentem lachrymas.* Ad Dei misericordiam prouocandam. Et patet sententia vsque ibi.

Quasi sua plangit propheta, qui vndiq; charitate ocularis, & ois in omnib. in singulorū corporū singulis mēbris mala sua perscrutatur, & lamentatur. Sic quilibet infusus dilectione Dei, & proximi, ad omnia se debet effundere, mala omnium quasi propria deslere, vt videatur si qua mēbra ecclesie iaceant in terra foris. i. terrenis occupentur negotijs, de quib. dicitur. Nemo miliās Deo im. se. ne se. Foris iacēt qui exūt a nobis, nec permanent in operibus fidei. Plures autē corpore intus sunt, & apud nos viuunt, sed apud Deum perditū sunt. Puer quia in terra, virtute senum non roboratur: & senex quia puer centum annorum est male dicitur. Virgines & iuuenes ætas florida, & iucunda gladio aduersariorum in animo feriūtur, & quod peius est in die furoris eius interfi

1. Tim. 2. a.

1a. 65. d.

ciuntur. Aliter percutitur vetus homo vt corruat, & nouus vt resurgat, aliter percutiuntur, & occiduntur qui stare videbantur, qui in die furoris sine misericordia occiduntur. Inde nascitur fletus irremediabilis, quo plangitur, qui nesciunt qui gladio furoris Dei iam interfecti sunt æternæ damnationi deputati.

Tau

Voca, quasi ad diem, &c. Describit vltima captiuitas omnium electorū plantib. deplorata. Tau litera præponitur, vt in frontib. gementium & dolentium signata inueniatur in quibus aut inuenta non fuerit, exponetur inimicis suis,

ines mei ceciderūt in gladio: † interfecti sūt in die furoris tui: pcussisti: nec † misertus es

TAV. Vocasti quasi ad diem solennem, qui

terrēt me de circumitu: & non fuit in die

furoris domini, qui effugeret & relinquere

tur. Quos educaui, & enutriui, inimicus

meus consumpsit eos.

quasi ad diem solennem vndique congregatis: qui supra dixerunt. Ista est dies quæ expectabamus, inuenimus, vidimus. Dies solennis dicitur, non quod Deo placeat, sed quod tunc in proborum expectata lasciuia compleatur: ad cuius solennitatis diem, id est, vltimi examinis soluetur sathanas

Theodoretus. Qui meru- bant incursum hostium luc confugerunt, velut ad vrbem munitam, vbi nihil ortus omnes capti sunt. Cor sueuerant. n. tempore festo illuc omnes concurrere, idcirco comparat festo captiuitatem, vnde addit.

Qui terrerent me de cir. Vid- bunt etiam electi dæmon. vndique cōgregatos visu horrendos, ad deuorandas animas effrenatos, & exterri purgabuntur, nec erit qui fugiat, aut qui relinquatur discussus. Inde sanctorum gemitio gemebunda & plāctu cō-

sona, adepta sibi membra deplorans, dicit. Quos educa. Scilicet Tyrociniij disciplina. & enutriui. Istea doctrina, quia non peruenerunt in virum perfectum vt dimicarent contra exercitum hostium. inimicus me consumpsit eos, vitiorum scilicet delicijs. Ideo, nemo est eorum qui effugiat, nisi qui signa quæ Tau signat in fronte portat, vñ. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & Reliqui non effugient gladium furoris dñi quamuis Ecclesia, editi, educati, nutriti, quia inimicus cōsumpsit eos. CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Percussisti nec misertus es. Differendo illam penam, cum in omnibus operibus Dei semper cum iustitia currit misericordia.
2 Vocasti quasi ad diem solennem &c. Q. d. Sicut ad solennitatem promptè & libenter confluunt homines, sic gētes in circumitu Iudæe

Iudæe habitantes, promptè & gaudentes venerunt cum Chaldeis ad destructionem vrbis.

- 3 Quos educaui & enutriui. i. habitatores Ierusalem qui creabantur eius filij.
4 Inimicus meus. i. Chaldeorum exercitus.
5 Consumpsit eos. Partim fame, in longa obsidione, & partim gladio in vrbis captione.

* CAP.

MORALITER.

† Ceciderunt in gladio. Scilicet diaboli.

† Interfecti sunt in die furoris. Permissiue.

MORA-

C

ADDITIO.

In cap. 2. Quomodo obtexit caligine.

In hoc cap. Propheta lamentatur destructionem totius terræ Israel, & totius regni. Et diuiditur in quatuor partes. Primò namq; lamentando loquitur ad seipsum. Secundò verò lamentando dirigit sermonem suum ad terram Israel, & ad ipsum regnum, vbi: Cui cōparabo te. Tertio dat sup hoc salubre consiliū, vbi. Clamauit cor eius ad dñm. Quarto, textit deuotum oraculum ad Deum, vbi. Vi de domine. Prima pars in qua lamentatur loquendo ad se diuiditur in duodecim partes, secundum duodecim infelicitates quæ venerunt super regnum illud oppositas duodecim excellentijs, quas prius habuerat. Excesserat namq; illud regnum alia regna. Primò in sublimitate honoris, vnde Deut. 28. a. Faciet te dominus Deus tuus excelsores cunctis gentibus terræ. Et ibidem. Erit semper supra & non subter. Super hoc ergo in primò versiculo lamentatur dicens. Quomodo obtexit caligine. s. tribulationis. Filiā Sion. i. totam terram & regnum. Et sequitur. Proiecit de cœlo in terram inclytam Israel. Secundò verò excesserat regna alia quantum ad nobilitatem & dignitatem principum, quia stirps Dauid quæ regnabat in Israel: fuit sanctissima. super quo in secundo versu lamentatur propheta, dicens. Præcipitauit dominus nec pepercit. Sequitur. Polluit regnum & principes eius. Tertio, verò excesserat quantum ad robur militum, & robur pugnatorum, vnde fuerat regnum fortissimum sicut cornu, super quo lamentatur propheta in versu tertio, di. Cōfregit in ira furoris sui omne cornu Israel. Quarto verò excesserat quantum ad venustatem arborum & pulchritudinem terræ nascentium, vnde erat terra nerosa ad videndum pulcherrima, super quo lamentatur propheta in quarto versu, di. Tetendit arcum suum quasi inimicus, occidit omne quod pulcherrimum erat visu. Quinto excesserat quantum ad vrbes munitas & multiplex fortalium, quod erat in toto

Diuiso

toto regno Israel, & in multis locis terræ promissionis, vt patet in Paralipom. & Regum, super quo in versu quinto lamentatur dicens. Factus est dñs velut inimicus, præcipitauit omnia mœnia eius, dissipauit munitiones eius. Sexto, excesserat quantum ad locum sacrum & Dei tabernaculum, quod fuerat in solo regno aliquando in Silo: aliquando in Masphat, & demum in Ierusalem, super quo in sexto versu lamentatur, dicens. Et dissipauit quasi ortum tentorium suum: demolitus est tabernaculum suum. Septimo verò excesserat quantum ad Dei altare, multiplex sacrificium, per quod filij Israel ex præ. epio diuino præhabuerant sacrificare, super quo lamentatur in versu septimo, di. Repulit dñs tabernaculum suum, maledixit sanctificationi suæ. Octauo excesserat quantum ad urbem principalem, quæ metropolis & regni solum, quæ quidem ciuitas erat valde notabilis in muris & munitionibus, super quo lamentatur in octauo versu, dicens. Cogitauit dominus dissipare muros filie Sion. Luxitq; antemurale, & murus eius pariter dissipatus est. Nono excesserat quantum ad ceterum hominum sapientiam & prophetia præditum, nullum enim aliud regnum receperat legem Dei aut habuerat prophetas Dei visiones videntes, super quo lamentatur in nono versu, dicens. Defixæ sunt in terra populi eius, quia in portis sedebant iudices & legis doctores, Deut. 17. sequitur. Reges eius & principes eius inter gentes. Non lex nec prophetæ, &c. Decimo excesserat quantum ad populum honore & reuerentia dignum, quia in nullo regno erant tales seu aut tales virgines in vitroque sexu, & quod ad sanitatem & omnem virtutem, & quod ad alias condiciones reuerentia dignas, super quo lamentatur in vndecimo versu, dicens. Sederunt in terris conticuerunt senes, abiecerunt in terra capita virgines Iuda. Vndecimo verò excesserat quantum ad numerum paruulorum, & multitudinem infantium, quia Iuda multiplicabat semen filiorum Israel plus quam aliarum nationum.

vni

Ade in Aegypto fuerunt satis in breui tempore vlr.: modum mul-
 licatis, super hoc verò propheta in versu vndecimo lamentatur plo-
 rans defectionem paruulorum & lactantium, dicens. Defecerunt
 lachrymis oculi mei. Sequitur, cum deficeret paruulus
 lactens in plateis oppidi. Duodecimo verò excefferat cetera
 vna in abundantia victualium: & hoc quantum ad vitam diuini-
 tati, vnde non abbreviabatur homines passim in pueritia aut ado-
 leſcentia, sed perueniebant ad perfectam aetatem & erat vna benedi-
 ctio inter filios Israel, qui videbant filios filiorum suorum: super quo
 lamentatur propheta versu. 12. d. Matrib. suis dixerunt: vbi est
 vnum & triticum. Sequitur. Cum exhalarent animas in si-
 ni matrum suarum. Deinde sequitur pars secunda principalis,
 in qua propheta lamentum suum dirigit ad terram Israel & ad re-
 gem ad alloquendum ipsum ac ponendo prae oculis quinqve. Et se-
 cundum hoc pars ista continet quinq; versus. Primò namque prae o-
 culis ipsi regno, vt consideret magnitudinem suae pœne & suae mi-
 seriae, & hoc in vers. 13. dicens. Cui comparabo te vel cui assi-
 mlabo te filia Ierusalem: magna est ve' ut mare contri-
 ti tua, quis medebitur tui. secundo ponit prae oculis, & sibi
 inquit originem suae culpae & suae malitiae: quae origo fuerat ex hoc
 propheta non aperuerunt filijs Israel suam iniquitatem, vt eos ad
 poenitentiam prouocarent & hoc facit in vers. 14. dicens. Prophe-
 taui viderunt tibi falsa. Tertio verò ponitur prae oculis in cõ-
 paonem totius viciniae & gentium propinquarum: hoc est. vna
 mensura doloris existenti in miseria, dum non inuenit aliquem
 quibus compatiatur & hoc facit in vers. 15. dicens. Plausit sicut su-
 pte manib. suis: omnes transeuntes per viam sibilauerunt & mouerunt capita sua. Quarto verò ponit prae oculis &
 sibi ingerit exultationem & gaudium gentis aduersariae & natio-
 ni sibi inimicae, quae est magna causa doloris, dum. s. abiquis inimicũ
 vult in gaudio, & hoc facit in vers. 16. dicens. Aperuerunt su-
 pte os suum, omnes inimici tui dixerunt. Dehorabimur. En iste est dies quem expectabamus. Quinto ponit prae
 oculis & ingerit hoc non esse factum a casu, imò se. undum praefini-
 tionem iustae Dei sententiae: & hoc in vers. 17. dicens. Fecit dñs
 quae cogitauit, compleuit sermonem suum quem praec-
 cepit a diebus antiquis. Deinde sequitur tertia pars in qua pro-

pheta post lamentum per salutare remedium & salubre consilium. **D**
 Docet. n. recurrere ad Deum per sex. Docet. n. primò, orare, & cla-
 mare, secundo, plorare, tertio, plorando perseverare, quarto in oratio-
 ne etiam in nocte vigilare, quinto, cor suum humiliare, & sicut aquã
 effundere, sexto, leuationem manuum & alijs gestibus ipsum placare,
 & hoc facit in duobus versibus. s. 18. & 19. Pro primo namque
 dicit. Clamauit cor eorum ad dominum. Pro secundo dicit.
 Deduc quasi torrentem lachrymas. Pro tertio dicit. Non
 des requiem. Pro quarto. Confurge & lauda in nocte. Pro
 quinto. Effunde sicut aquam cor tuum. Pro sexto. Leua ad
 cum manus tuas. Deinde sequitur pars quarta, in qua propheta
 ponit orationis textum: & textit oraculum deuotum ad Deum. Mo-
 nuit enim filios Israel sicut desolatis ad Deum orandum: & ibi po-
 nit orationem quam facere debent, dicendo. Vide domine &
 considera. Est autem ista consideratio summè prouocatio diuinæ
 misericordiae, & tres continet versus. s. 20. & 21. & 22. Nititur
 enim prouocare Dei misericordiam, allegando suam magnificentiam,
 & utilitatem propriam, & hoc in principio versus. 20. Vide do-
 mine & considera, quem vindemiaueris ita. q. d. non decet
 tuam magnificentiam & excellentiam, persequi me sic vilem & im-
 potentem. Secundo verò, allegando infelicitatem multam iam per-
 pssam. Quod patet in hoc quod mater comedit filios, & quod prophe-
 ta, & sacerdos occisi sunt in sanctuario, & quod nulli etati, pe-
 percit gladius, & hoc facit ab ipso loco. Ergo ne comedet mu-
 lieres fructum suum, vsq; in finem totius vers. 20. & deinceps
 in vers. 21. Tertio verò allegando hostium aduersariorum immani-
 tatem & malitiam, vt magis Deus compatiatur, & hoc facit in 22.
 versiculo, ibi. Vocasti quasi ad diem solennem, qui terreret
 me de circumitu, &c. Et sic finitur lamentatio secunda. Circa
 quam considerandum secundum praedictum magistrum, qd licet hic
 fiat mentio de ciuitate Ierusalem, tamen omnia quae in hoc capite
 continentur, referenda sunt ad deplorationem totius regni Israel in
 communi, ita quod omnia quae dicuntur de Ierusalem dicuntur de
 ea in quantum erat pars principalis vel metropolis regni. Et ideo
 in ista lamentatione fit mentio de terra Israel, & de speciosis Iacob,
 & de filiabus Ierusalẽ. s. de ciuitatibus regni, quae erant sicut filiae, &
 Ierusalem sicut mater.

C A P. III.

C A P V T III.

Ego vir videns &c. Paschasius.
 Lamentationib. debemus
 incessanter insistere, si forte
 in libro Iudicum legitur: Ange-
 l mala nostra monente & annun-
 tiate de Galgalis. i. voluptatib ascẽ-
 demus ad locum silentium cum ip-
 sibi cum loqueretur ad omnem
 Iaclem leuauerunt vocem & fleue-
 runt vnde vocatum est nomen loci
 silus silentium vel lachrymarum. Sed quia flere pena est
 vni inuenitur qui diligat lamentationes. Nos autẽ in his
 quasi in quodam speculo huius mundi turbines, & nau-
 fragia nostra cum gemitu & dolore consideremus Ter-
 tium igitur aggrediamur alphabetum, trimetro compo-
 situm, in quo terni versus vna eademq; litera incipiunt
 quoniam trib. alijs alphabetis Sapphico metro cõpositis nõ
 inuenitur Hc aut quaedã de ecclesia, quaedã de passione
 Christi altiori sensu requirere debemus, qd sine fleu. nõ
 possumus. Rogemus ergo quasi sedetes super asinã. i. su-
 pelasciam carnẽ, vt irrigare dignet Deus arenã asinã:
 & si

A L E P H.
 a Christus, vel eccle-
 sia.
 b Viriliter agens.
 c Diligenter.
Gouir videns
 a Ex qua omnes di-
 uitiæ. In passione.
 paupertatẽ

& si nõ irriguum superius, saltem
 concedat inferius.
 Paschasius. Quam in funebri to-
 tius, corporis lamentatione, profun-
 da de Christo & eius corpore aperi-
 tur mysteria & nunc ad synagogã,
 nunc ad ecclesiam deinde ad Chri-
 sti passionem luctuosa discurret ora-
 tio: nunc de Christo & eius corpore
 agitur, vt prior huius alphabeti insi-
 nuat versus, nunc moralitas permi-
 scetur, si quo modo cordis nostri duritia in lachrymas
 soluat, aut pro his qui labunt de Christi corpore, aut pro
 his quae Iudeis acciderunt in captiuitate, aut pro his qd sunt
 in capite, vel pro his quae mēbra patiunt, vel quia bonis
 priuamur. Vt autẽ melius discernamus qd pertinet ad ca-
 put, qd ad corpus: prima regula tyconij inspiciat, qd est de
 Christo & eius corpore. Quia a capite sine permutatione
 personae ad corpus, vel a corpore transit ad caput, vel quã
 vna eademq; snã non minus capiti qd corpori congrue-
 re vult: nec tñ ab eadem persona receditur sicut in hoc ver-
 su. Ego vir videns paupertatem meam, &c.
 Vnum

NICOLAUS DE LYRA. C A P. III.

Ego vir videns, &c. Hic describitur lamentatio Iere-
 miae sub tertio alphabeto. Et dicit hic Ra. Salomo. qd
 Ieremias scripsit istud caput. postquã Ioachim filius
 Iosie combusserat librum suum, in quo erant scripta
 alia tria capita. s. primum, secundum & quartum, si-
 cut dictum fuit, supra 36. & propter hoc in fine illius cap. dicitur, qd
 Ieremias tulit aliud volumen, & dedit Baruch qui scripsit in eo om-
 nes sermones libri prioris, & insuper additi sunt sermones plures
 qui ante fuerant, & ad hoc denotandum sub qualibet littera po-
 sunt tres versiculos in hoc capite. Sed istud dictum videtur repugna-
 re illis quae supra dixi. s. quod Ieremias hic lamentatur destructio-
 nis ciuitatis iam dictam, quia vidit prophetiam suam completam,
 quia

quia combustio huius libri & reparatio fuit longè ante destructio-
 nem Ierusalem. s. quanto anno Ioachim filio Iosiae, vt ibidem dicitur
 Qui regnavit vndecim annis, & post eum Iechonias filius eius men-
 sibus tribus, & post eum Sedechias vndecim annis, ita quod in eius
 anno vndecimo fuit Ierusalem destructa. Ad hoc dicendum, quod
 Ieremias vidit destructionem ciuitatis dupliciter. Vno modo visio-
 ne intellectuuali & prophetica, & sic eam deplorauit scribendo ante
 quam uerret. Alio modo visione corporali quando fuit completa,
 & sic eam deplorauit, illud quod prius scripserat per modum lugub-
 ris carminis ore profereudo. Igitur praesens caput in tres partes
 potest diuidi, quia primò Ieremias suam miseriam lamentatur & po-
 puli, secundo Dei misericordiam & iustitiam suam in nexam confite-
 tur, ibi. Misericordiae dñi. tertio ad lamentandũ miseriam reuertit-
 ur, ibi. Operuisti. Et primum dicit in persona sua & populi.
 * Ego

M O R A L I T E R.

Ego vir videns paupertatem meam. Hoc dici potest in per-
 sona Christi uel eius uicarij boni calum ecclesiae lamen-
 tan-

tantis. Ego vir videns paupertatem meam, &c. Propter spolia-
 tionem subditorum meorum, quantum ad bona gratui-
 ta, & uulnerationem, quantum ad naturalia.

Vnum. n. horum, quamuis omni corpori conueniat, ap-
A tius tñ aptatur capiti. Alterum verò membris, vt per car-
 nem & pellem & ossa illi accipiantur, qui in ecclesia ve-
 tustate contagionis afficiunt, & pressuris tribulationum
 conteruntur. Nam quod dicit *Ego vir vid. paup.* quamuis
 plāgenti propheta conueniat, tñ ma-
 nifestius Christi vocē sonat, quæ in
 manib. prophetarum assimilatur, &
 oēs in se per generationē colligit, vt
 occurramus in virū perfectū & ele-
 mētudinet corporis Christi. Gilber-
 tur. Vniuersas ferè lamentationes le-
 remæ quinto cōquestionis loco in-
 signiri diligenti patet lectori. Deplo-
 rantur n. singula incommoda, ante
 oculos iudicis sic digesta, vt videat-
 tur videre, & re ipsa ad misericordiam condescendere.

Historice.

Ego vir videns pauper. meam. Ieremias non minus deplo-
 rat populi ruinam, quam angustiam propriam, qui pau-
 pertatem cum eis tribulatur, indignationē Dei patitur,
 in tenebras adducitur & non in lucem. Super eum verti-
 tur & conuertitur manus dñi, vt experiatur an sese velit
 sequi, quib. pellis & caro Ieremiæ afficitur fame, quasi ve-
 rustate: & conteritur vigor populi, quasi malleo percus-
 foris, & deficit virtus bellandi. Obsidionem quoq; plan-
 git, dicens. *Aedificauit in gyro meo.* Vnde. *Si cognouisses & tu.*
 Et post pauca. *Circūdabunt te inimici tui vello.* Populum quo-
 que suum circumdatum amaritudinem miseriarum, &
 labore angustiarū plangit, qđ & in prima obsidione cōti-
 git, in qua Ieremias a populo nimia cordis amaritudine
 vexatus, & p populo labore tribulationis afflicus est, &
 hoc est qđ dicit. *Ucūdedi me felle, & v. tunc. col. quasi mortu.*
 Hoc apertē Iere. cōuenit qui reclusus est in tenebris carce-
 ris, vt penē mortu⁹ sit quasi p reaub. suis mori meruerit.

Moraliter.

Ego vir videns pauper. meam. Solus spiritus hominis scit quæ sūt
 hominis, qui quoties diuino spiritu tangitur, paupertatē
 suā intelligens afficitur fletib. dicens. *Ego vir videns pauper. meam.*
 quia cum Dei indignatione flagellatur, vt fletib. afficiat,
 se nihil esse cognoscit: cui nulla esse operatio virtutis, ne
 de se præsumere possit. Nemo. n. bene gloriatur casū se
 habere cor. Ideo humilis vel lachrymosus cōstitetur. *Ego*
vir videns pauper. meam. non. n. de se præsumit correptus virga in-
 dignationis, vnde addit. *Meminauit.* quia omnis aīa cum
 iram Dei recordatur, & terrorem iudicij discutit, & facta
 sua ante oculos suos quasi in mortis articulo ponit erro-
 rib. se infectam, in tenebris versari videt, dum meritorū
 suorū paupertatem agnoscit. *in virga indignationis eius.* i. Dei.
 Vnde bene dicit. *Me me. & adduxit in te.* Et cum de se nihil
 nisi infirmum sentit, se adductam quasi in tenebras plan-
 git. Talis anima dum virgam discussionis Dei & minas
 contemplatur. & mala sua vndiq; perferatur, adducta
 in tenebras & non in lucem rectē creditur, ne de se præsu-
 mat, humilitatem perdat, superbiam incurrat & quia *bea-
 ti pauper. s. spiritus.* bene spiritus hoīs paupertatem suam vi-
 dens contemiscit, dum sese sub virga indignationis con-
 uertari non ambigit & se ad hoc minam & adductā
 intelligit. Hęc est doctrina quæ per Aleph significatur, vt
 sese temper anima inspiciat & omnia sua retexat, & lu-
 geat donec illuminet eam oriēs ex alto, qui venit illumi-
 nare his qui in tenebris & in vmbra mortis sedent. Sed,
Tantum in me ver. & conuert. ma. & c. Materno aīo Deus expo-
 nit aīam tentationib. & abijcit: & aliqñ plorantem & do-
 lentem in sinum recipit, lac doctrinæ suggērit, blanditur.
 hoc est quod dicit. *Tantum in me ver. & conuert. ma. sua tot. die.*
Ego vir videns pauper. meam. Allegor. Pōt oīum sanctorum vox ista
 esse quantū sunt vni in corpore Christi, quantū eandē
 paupertatē fuerint imitati, quantū in virū perfectū fide,
 & opere collecti, vñ sequit. *in virga indignationis eius.* Alia
 est virga furoris, alia indignationis, alia directionis, alia regi-
 ni. Est n. virga ferrea, qua cōterunt vasa testea ī ira furo-

Matt. 5. 2.

Luc. 1. 8.

V. regum di-
uinitas.

rir. Alia q̄ in equitate regunt sancti, vt diriganē ad braui
 supernæ vocationis. Est virga indignationis, de qua est
 ierusalem vnde dī. *Indignatione mea percussisti te, & in reconcili-
 tu. ne mea in fortis sum tu.* Hęc. n. virga percussit vt misere-
 tur. Hac virga Christus percussus est, nō q̄ in se indignation
 dignus esset, sed propter scelus pop-
 li percussus est: hoc est quod dicit
 virga indignationis eius.
Ego vir videns pauper. & c. Licet hoc om-
 bus conuenire videat, excellētius
 Christo intelligit. In quo sicut exc-
 lunt oīa, ita vt visio ista. Quid. n. m-
 rum si paupertatem suā quilibet
 deat, qua penē oīs pressus labora-
 sed sicut est gloriosior paupert-
 Christi, & mirabilior est omnib. di-

tijs sæculi (qui non rapinam arbitratus est esse se equalem
 ita hęc visio paupertatis profundior. Idcō tota mentis,
 corporis intentione consideranda, vnde. *Beatus qui intel-
 git super egenum & pauperem.* Si. n. Christi paupertas cōis e-
 set, sensu discerni posset, nec solo intellectui pateret: nu-
 aut beatus prædicatur qui intelligit. Bene aut Christi pa-
 pertas admiranda & inquirenda, & cum sanctorum (si
 Apostolum) altissima sit paupertas quæ a paucis intelli-
 tur, tantō magis ergo illa admiranda, quam & angeli r-
 rantur, & de qua intellecta beatitudo nascitur. Sunt qu-
 dē beati pauperes spiritu, sūt eo spiritu quo ista paupert-
 intelligitur quæ a Spiritu sancto referatur. Propterea t-
 versuum principia apud Hebræos ab Aleph insigniu
 quæ doctrina interpretatur. Multa n. doctrina eget hic
 fus, de quo summus autor gloriatur, & quasi singula
 sit, qui videat & qui intelligat, ait. *Ego vir videns pauper-
 tem meam.* Q. d. Ego cui adsunt omnes thesauri sapienti-
 & scientiæ, video paup. meam, quam sponte pro alijs
 scēpi, quam miseri nolunt intelligere, qui nec omnim-
 dam miseriam suam volunt aduertere.

a *In vir in.* Ob indignationem scelerum nostrorum pa-
 pertatem suam & passionem sustinuit, vt liuore eius
 nemur. Huius paupertatis mysterium aut nulli sanctorum
 aut pauci vident ad plenum: quanta bonitas Dei, quan-
 dilectio super filios ire, quanta misericordia in filios re-
 ciliationis: idcō quasi solus videat, dicit: *Ego vir videns pauper-
 tem meam.* Videt suam, miram & ineffabilem, videt su-
 rum membrorum paupertatem, qua ipsi coniungunt
 scientes quod patienti. *pa. non. p. i. f.* Rectē ergo vna vox
 capitis & corporis *Ego vir videns pauper. meam.* Quia castigat
 o. h. q. e. Prolepsis in hoc loco, scilicet præsumptio reru
 dicendarum notatur. Præponit. n. eius, cum nondū d-
 rit ad quem referatur: quia notū esse non ambigit, q̄
 ter filium virga passionis percussit. Non ergo mirum
 membra eius virga indignationis eius ad correctione
 percutiuntur, vt sit vna vox, vnus gemitus, vnus plo-
 tus, in valle lachrymarum. vnde: *Meminauit.*

b *Meminauit & c.* Cū scilicet & voluit pater contem-
 filiū in infirmitate sua, & reputatus est quasi leprosus
 percussus à Deo & humiliatus quasi in tenebras & nō
 lucem ductus est, sed tenebræ eum non apprehender
 Ecclesiam quoque minis & terroribus subijcit. & add-
 cit in tenebras afflictionis & non in lucem præsentis p-
 speritatis, unde sequitur.

c *Tantum in me ver. & c.* Hoc quoque ad caput & memb-
 æquē referuntur. *Quicumque enim v. lunt pie viuere in Chri-
 perseu. pauen* quorum vox est: *Tantum in me,* alios eni
 non corrigit sed liberè vagari permittit. Ecclesiam ue-
 tam de Iudæis quàm de gentibus multis disciplinari
 affligit angoribus: manum ad castigandum uertit, q̄
*stige. lat. omnem filium quem re. & clem. er. conuertit vt miser-
 tur.* Manum namq; conuertimus, cum a feriendo retri-
 mus. Conuertit ergo manum, parcendo, auxiliando
 quos emendat puniendo. De alijs aut dī. *in labore hom-*
 non

* NICOLAUS DE LYRA.
 Ego uir uidens pauper. meam. *In spoliatione ciuitatis, & cap-
 tuitate.*
 1 In virga indignatio eius. i. vindictæ & correctionis Dei.
 2 Meminavit. Per exercitum Chaldaeorum in captiuitatem
 auenda.

3 Et adducit in tene. *In locis tenebrosis me recludendo, pos-
 etiam hoc intelligi de sedechia, qui erat caput populi & excor-
 tus fuit ductus in Babylonem.*
 4 Tantum in me uer. *Loquitur ad modum hominis multi-
 afflicti, qui videtur, q̄ nulla afflictio alia sit suæ comparanda, &
 dicit se solum afflictum.*

† MORALITER.
 1 In virga indignationis eius. Id est, demonibus qui diu-
 ne iustitiæ sunt executores in pœnis infernalibus, idcō
 subditur.

2 Meminavit & ad. in te. Culpæ, & gehennæ.
 4 Tantum in me uertit, & c. Videtur. n. misero, q̄ non
 beat socium in pœna malo.

† i. Ver.

A *in sume & cum ho. non fl. etc.* Quod bene significatur, cum in edificatione templi Salomonici malleus & tonitus non auditus: quia omnia sic parata sunt & dolata exterius, & proprijs iuncturarum locis aptentur interius: unde dicitur *ut manum suam, s. omnia limando, dojando, planando, & conueniant in edificio.* Et conuertimannum suam iam. s. cessando, cum iustificatos proprijs deputat mansioibus, & ordinibus, quorum ergo va structura est, vna membrorum compages eorum, vna vox est, vnus platus, & vox Christi & ecclesie sic vis, ut integer Christus inueniatur.

a *Vetustam fecit pellem.* Anima peccati vetustatem plangit, & non pellesed pellem vetustate infectam gent, qua primi homines induti a Paraiso expulsi sunt. Hæc vna multorum pellis est vetustate fuscata, quæ pe primi hominis præuaricationem mortalitate, & peccati horrore omnē vestiuit, vnde. *Inueteraui inter omnes inimicos meos.* Inde anima gemit, dum exterius quasi pelles inueteratur conscientia, & internus decor

B quasi caro corrupta, tabe peccati consumitur, vnde: *Ut edat carnes meas.* Id est, affectus carnales, ad quos quasi ad proximos diabolus appropriat, ut eos in quibus sunt quasi amem in corpus suum trahat. His finitis carnibus tibi spiritus, ut nihil quod edat, reperiat inimicus. *Coriuit of. me. animæ, scilicet virtutes.* Ossa enim sunt firmitermentum corporis & virtutes mentis, quibus confract, vel oblectamentis, vel tormētis, vel dolis antiqui hosti recte anima plangit ossa sua contrita.

Vetustam s. cit peitem meam. Non vetustate peccati Christi afficitur, sed membra eius vitijs inueterata corrumpuntur, quod communiter deplorat caput & corpus, vnde David, *Inueteraui inter omnes inimicos meos.* Habet vir iste qui videt paupertatem suam pellem & carnem vetustam. Habet pelles arietum rubricatas ad operiendum tabernaculum, & hiacynthinas ad decorem. Pauper in his quæ vultate afficiuntur: Diues in his quæ ad decorem nominis eius in proprio sanguine rubricantur, aut cæli coloribus comparantur. Pelles arietum rubricantur. Id est, quia corpora sanctorum martyrio coronantur, vnde: *Afferre duntaxat, s. a. Hiacynthinae verò sunt quos virginitas euehit in caelum, vbi neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli Dei.* In tabernaculo proximiores sunt caelo sicut pelles Salomonis. Id est, Christi: cuius pelles sunt oēs facti, qui secum Christo crucifigentes, mortificauerunt carnes, sicut cum vi. & cum quibus teguntur vilia corporis membra, ut possint imitari Christi passionem. Cuius qui cuique pelles fuerit, in recessibus animæ continebit, quasi in sanctissanctorum diuina mysteria summi regis. Sed quia varius est pelles effectus, in alijs palchritudo laudatur, in alijs profunditas misteriorum tegitur, in alijs ecclesia defenditur, vnde: *P. item pro p. l. & vniuersa qua habet homo da pro. an. flu.* Constat enim sanctorum passionibus tradidit esse, ut ipsorum & aliorum animæ saluarentur doctrina & exemplis informandæ. Quid istum mi dare moraris, qui omnes sanctos passionibus tradis pranimabus saluandis? Quia ergo tanta est gloria pellem, gemit Christus vel ecclesia, quia quidam afficiuntur peccati macula quasi pelles inueterata. Peccatum pertinet ad vetustatem, virtus ad nouitatem, vnde: *Exueris veterem hominem cum actibus suis & induentes nouum.* Hac vetustate confecta est ecclesia, quæ in presenti non potest esse ne macula & ruga. Per carnem vniuersa plebs in copore Christi, quia mollis & tenera significatur, vnde *Dum appropiani super me no. ut edant car. meas.* nisi enim

in vetustate peccati carnes essent, esca inimicorum non essent. *Contro i. o. i. n. e. a.* Id est, fortiores. quia in passione Christi etiam apostoli sunt contriti, & timore dispersi: Hoc Deum fecisse dicit, quia iusto iudicio permisit.

b *Ædificauit in gyro meo.* Sic anima quælibet dolet felle malitiæ conclusa, labore fatigata, maxime cum se vndique vrgeri conspiciat, & proprijs iniquitatibus repleti. Hoc n. imundi spiritus tentant, si quando, si quomodo miseram animam prauis oblectamentis inuoluant, & pessimis repleant desiderijs quorum nouissima sunt omni felle amantiora.

Ædificauit in gyro meo. Allego Vox ecclesie gementis immo Christi in membris suis, qui in passione deprehensus inquit: Traditus sum & non egrediebar, quia ædificauerat, s. pater in gyro oblidionem, quando cum armis & facibus circumdederunt, & vinculum ante præsidem adduxerunt. Hoc vallo circumcepta quasi felle amaritudinis & labore tribulationis afflicta est humanitas Christi, sic etiã

vallatus ad passionem ductus est. & ibi cibatus est felle & labore, vnde. *Dederunt in es. me. fel. etc.* In felle amaritudo passionis in mente designatur. In labore tribulatio in carne vel integra Christi passio intelligatur. Easdem passiones quotidie in ecclesia patitur Christus quæ est de carne eius & de ossibus eius, ut compleat ea quæ defunt passionibus Christi. Inde dicit: *Ædificauit in gyro meo.* Ecclesia n. obsecra omnibus malis inter scorpiones ambulari, ubi est sedes satanæ: hæreticorum vallatur exercitu a falsis fratribus. q. d. felle & labore potatur persecutorum undique opprimitur tormentis hinc seculi oblectamenta & carnis blandiuntur desideria: hostis antiquus undique tendit insidias, unde recte clamat: *Ædificauit in gyro meo.* unde alibi: *Quis debui mihi pen. sic. co. & ro. & re.* His & huiusmodi in mente quasi felle amaricatur. In carne uerò labore fatigatur. His tribus uersibus Beth litera expletur, quæ confusio interpretatur. Qui enim in uetustatem decidit uiribus fractis, uallatur obsidione antiqui hostis, felle amaritudinis repletur, & locatur in tenebris. Id est, in confusione. Quia uerò confusio plangitur humani generis, in te sub hac litera totius domus ruinam plangit, & maculas uetustatis. Beth quippe domus interpretatur, quæ pro confusione sua dicit: *Vetustam fecit pellem meam, etc.* Potest siquidem ad Christum referri uetustas pelles secundum mortalitatem carnis quam induit. Reliqua uerò sub hac litera ipsi conuenientius aprantur.

c *In tenebrosis collocauit.* In confusione anima posita gradatim luget. Primum, quia uetustate peccatorum marcida iacet. Deinde quod inimici fraude uallata exire ad libertatem non ualet circumdata concupiscentiarum felle & peccatorum labe. Tandem amisso lumine in tenebris collocata nec seipsam (quam sit misera quam infelix, quibus oppressa malis aut nudata nobis) uidere potest. Hoc enim maxime conatur inimicus, ut anima lumen amittat nec amissum recipiat. Hinc Philistini Samsoni oculos eruerunt, deinde ad molam mittunt, ut ambulans in circumitu nunquam uitam inueniant. Hinc Sedechæ Nabuchodonosor oculos effodit, deinde uinctum in caueam Babylonis ducit, ut in confusione conclusus lucem non uideret amplius. Cum autem talis anima adhuc in carne uicta deplorat, non est uerè, sed quasi mortua: dum datur ei locus pœnitentiæ, antequam urgeat super eam puteus os suum. Quia super miserante Deo de profundo iniquitatis ad uitam redit Gmel litera sequitur, quæ retributio uel plenitudo interpretatur.

e *in tenebrosis collocauit.* In confusione anima posita gradatim luget. Primum, quia uetustate peccatorum marcida iacet. Deinde quod inimici fraude uallata exire ad libertatem non ualet circumdata concupiscentiarum felle & peccatorum labe. Tandem amisso lumine in tenebris collocata nec seipsam (quam sit misera quam infelix, quibus oppressa malis aut nudata nobis) uidere potest. Hoc enim maxime conatur inimicus, ut anima lumen amittat nec amissum recipiat. Hinc Philistini Samsoni oculos eruerunt, deinde ad molam mittunt, ut ambulans in circumitu nunquam uitam inueniant. Hinc Sedechæ Nabuchodonosor oculos effodit, deinde uinctum in caueam Babylonis ducit, ut in confusione conclusus lucem non uideret amplius. Cum autem talis anima adhuc in carne uicta deplorat, non est uerè, sed quasi mortua: dum datur ei locus pœnitentiæ, antequam urgeat super eam puteus os suum. Quia super miserante Deo de profundo iniquitatis ad uitam redit Gmel litera sequitur, quæ retributio uel plenitudo interpretatur.

NICOLAUS DE LYRA.
 1 *Vetustam fecit pellem. Ex fame & labore, quæ accelerant sententiam.*
 2 *Contriuit ossa. Id est, robur corporis mei.*
 3 *Ædificauit in gyro. Quia Chaldaei posuerunt tentoria in circumuallationem iherusalem, ne aliquis posset egredi ad fugiendum, nec ingredi ad auxilium.*

auxilium autem pro iherusalem.
 4 *Et circumd me. felle. id est, cordis amaritudine.*
 5 *Et labore. in defensione murorum, & etiam in operibus laboriosis, & si uerbis post captiuitatem ciuitatis.*
 6 *In tenebrosis collo. me. Hoc dicitur quantum ad illos, qui fuerunt in carcere in Babylone, sicut Sedechus & iherusalem.*
 * 1 *Circun-*

MORALITER.
 1 *Vetustam fecit, etc.* Per pellem intelligitur conuersatio exterior, per carnem & ossa dispositio mentis interior.

3 *Ædificauit in gyro meo.* Tëratiõnũ laqueus undiq; tendẽdo qui mētis amaritudinẽ ingerunt & laboris, iõ subditur.
 4 *Et circumdedit, etc.* Et sic me collocauit i tenebris miseriam.

A In tenebris col. In prophetis significatur Christus. unde: *In manibus profetarum assimilatus sum.* Et: *Multifariam multisque modis.* Passio ergo Ieremix. Christi passionem significat. unde: *In tenebris col. me.* Quod magis ad caput pertinere videtur. Christus enim pro nobis mortuus est, mortuus seculi, qui mortem in mercedem recipiunt iniquitatis & ex propagine peccati. unde: *patimur vobis propter iniquitatem.* Licet enim verè mortuus, non reputat eum Deus in sempiternum collocatus in tenebris, vel inferni, vel sepulchri, vel passionis. sed nō mortuus sempiternus, quia inter mortuos liber quia sine peccato, unde citò reuertit.

B *Circumædificauit, &c.* Pro se & pro populo plangere videtur, quia in carcere compedibus aggrauatus est: & cōtra populum suum & ciuitatem, ædificatam obsidionem dolet, quia peccatis impediens, non posse euadere præuidet, exclusit orationē meam. unde: *Ne assumas pro eis lacrimas & orationem.* Viæ & semitæ conclusæ sunt lapidibus quadris, & subuertæ, quod per aggrauationem dicitur, ne possint effugere. Omnes enim exitus miseræ ciuitatis exclusit hostis

Moraliter. *Circumædificauit aduersum me.* Anima cui iam retributio quam Gimel significat) pro sceleribus suis imminet, exclamat: *Circumædificauit aduersum me.* Q. d. *Circumdederunt me domus.*

Zach. 5. c. His compedibus prægrauata ne euadere non possit formidat, cuius fuit corrumpere, sed miserantis Dei est eruere, cui hoc miserabile est, quod conclusa carcere pessimæ captiuitatis non potest egredi ad libertatem bonæ actionis aggrauatur compedibus delictorum, & carnalium voluptatum, aggrauatur dolis inimici, vt libere nequeat his restricta laqueis, ad ea quæ nō videntur properare. Aggrauantur cōpedes, quoties iniquitati iniquitatem apponimus, quæ super plumbū rectè sedere scribitur. *Exclusit orationem.* Lachrymæ & preces misericordiam merentur iudicis: unde valde potest cōtristari cum sic sibi offensum iudicem sentit, vt oratio non possit transire ad fontem pietatis: Quod sit; quoties Deus sic nos peccare permittit, ut flagitia nostra obturent aures pij iudicis: unde est. Qui clauerit aures suas, ne audiat legem oratio eius est exclusa. *Conclusit vias meas, &c.* Habent peccata quadraturam suam. unde dicit Virgilius. *Hinc metuum, cupiuntque dolentque gaudentque.* His quadrantur itinera nostrorum peccatorum, vt tandem ad se redeat infelix aīa, & vetustate infecta ab inimicis circumfessa, felle iniquitatis & miserie vallata, vanis fatigata laboribus, cōtra quā hostes interius exteriusque deserviunt. His aggrauata compe-

Virgilius 6. Aeneid.

compedibus, pium iudicē roget, indefinēter instet, vt saltem propter improbitatem accipiat quod petit: quia *propè est tonnus omnibus inuocantibus, &c.* Alioquin ad patriā transire non potest, Obstruxit ei viam cōcupiscentia oculorum, voluptas carnis & superbia vitæ. Quod si ad scripturas sanctas quasi ad pascua vitæ se conuertit, in quibus rectam viam inuenit continuo occurrunt quadrati lapides hæreticorum quibus via dei obstruitur, & semitæ subuertuntur, unde dicat anima cū propheta: *Quis dabit mihi pen. sic. co.* Et cum Apostolo: *Infelix ego homo, &c.* Ab his enim omnibus sola gratia liberat.

Circumædificauit aduersum me. Ac si Christus dicat excitauit aduersum me propter corda Iudæorum: circumdedit eos hortos ut non egrediar de manibus eorum, donec impleantur scilicet vitiis prophetarum. Exclusit hanc orationem, scilicet: *Pater si fieri potest, transeat a me calix iste.* Ecclesia quoque concluditur dogmatibus hæreticorum, vallatur supplicijs peccatorum (alias persecutorum) quod deplorens totum Deo tribuit; cuius iudicio fit. *Aggrauauit compedem meam.* immanitatem tormentorum vel deceptionum: quod frequenter contigisse nemo dubitat. Suam quoque orationem exclusam gemit, dum a probationem diuinum auxilium differtur, sed non aufertur: sed habet ancoram. Id est, spem suam in cœ-

fixam, ne huiusmodi fluctibus submergatur.
b Vrsus insidians. Quid terribilius quam authorem nostræ salutis vrsus & leonem fieri nobis? Vrsus, fera feralis, & brachijs & lumbis fortissima. In Nabuchodonosor autem & Tyto & Vespasiano; qui alibi aper & singularis ferus dicuntur, dominus, vrsus & leo uocatur, in quibus potestas Dei inimicos vlciscitur Plangit ergo iustè, quod pius & clemens dominus peccatis exigentibus leo sit vel vrsus, ut eius potentia hostes nequissimi obsideat & affligat, quasi signum ad sagittam Ierusalem ponitur: quia circumfusis hostibus undique obdetur, ut frequenter quasi sagittis vulnerata ad medicum redeat uel coacta. Has gentes quasi arcu tenso (moderato tamen iudicio) contra Ierusalem saepe misit, ut uel Deum timere disceret, ne hostium suorum sagittis vulnerata deficeret, huius semitæ subuertuntur ab hostibus & ipsa confringitur.

Vrsus. Sub Daleth littera quæ timorem sonat, plangit anima timore percussa. *Vrsus insi.* factus est; quia & uim sagittarum in aperto, & insidiarum in occulto expectat plangit quasi desolata.

Tetendit

NICOLAUS DE LYRA.

1 Circumædificauit aduersum me. Hoc potest exponi de obsidione ciuitatis in gyro, vt prædictum est, & etiam de illis qui in Babylone fuerunt reclusi in ergastulis, unde non poterant egredi.

2 Aggrauauit compedem meam. Quia aliqui fuerunt positi in compedibus tam ponderosis, quod vix poterant se mouere.

3 Sed & cum clamauero. Quasi dicat sicut est exclusum a me human-

humanum auxilium, ita etiam diuinum. Videbat enim Ieremias captiuitatem per longum tempus duraturam, & ideo suadetur.

4 Conclusit vias meas lapidibus quadris. Quasi dicat in lo modo pro nunc possum euadere, quia nulla clausura fortior est uina sententia.

5 Vrsus insidians factus est mihi. non per se sed per Chaldaeos, qui ex ordinatione diuina me ceperant per vias occultas manifestas.

* I Teten.

MORALITER.

1 Circumædificauit aduersum me. In consuetudinem peccatorum inducendo, quæ laqueus est impediens egressum a peccato: sicut filum quo tenetur auicula per pedem ligata impedit eam, ne simpliciter auolet, ideo sequitur.

2 Aggrauauit compedem meam. Per habitum vitiosum ex consuetudine acquisitum.

3 Sed & cum clamauero. Per instinctum synderesis remurmuran-

muran-

† Exclusit orationem meam. Eius impediens effectum peccati reciduum.

† Conclusit vias meas. Procedendi in bonum.

† Lapidibus quadris. Id est, peccatis quæ quatuor habent angulos, scilicet Dei offensam, obligationem ad penam, gratuitorum spoliationem, & naturalium vulnerationem.

5 Vrsus insidians factus. Hoc dicitur quia fallacia diaboli non potest vno nomine explicari.

† Semitas

Ar. su. Idest, iudicium, quod tamen differt quia mauult inire quos remuneret, quam quos damnet. vnde: De dicitur inuenibus, &c. Potest per arcum sacra scriptura intelligi, in qua chorda noui test. flectitur duritia veteris. Inde sagittæ mittuntur quibus cordis duritia penetratur, & ex

ar. iudicij sagittæ mittuntur ad perrienda vitia, & alia quæ vulnerant a charitatem. Aia autē est quasi signū, vt inc suscipiat vulnera charitatis, in repellat iacula inimici.

Ar. insidians, &c. Communis vox est apitis & corporis, quod. vrsus insidians factus sit eis, qui & æternus est & incommutabilis, non quod a natura ieratis & bonitatis immutetur, sed propter effectus. Illum enim con

trahium suum erigi permisit, qui b veit vrsus insidians, fraude, & fortitue perimere & decipere tentauit sicut & corpus eius a principio vide ad finem leo abscondito. His dubus bestiis omnis diaboli scæuitia monstratur, & per leonem ipse diabo

is, per vrsum verō mēbra eius, hæretici, scilicet & falsi fratres. Vrsus enim licet brachijs & lumbis fortissimus, tamen capite est infirmus, sicut omnes mali caput infirmum

haent, idest, diabolium, qui vel in manifesto vt leo, vel vt vrsus in abscondito. circumit quærens quem deuoret. vnde: Diabolus tanquam leo rugiens circumit. &c. Patet quia de fortitue cōfidit, qui rugiens & frendens circumit. De cuius insidijs dicit Psal. Insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca. His armis contra membra & caput pugnat, vnde genit propheta, inō Christus & ecclesia, Vrsus insidians tacis est. Hæ sunt bestię, quæ contra Dauid pastorem ouium veniunt, & gregem deuorare cupiunt. Sed eruit Dauid ouem de ore leonis, & fauces vrsi & brachia dirigit. Hic est Christus, qui oues suas ducit ad pascua vitæ eruit de ore leonis, & vrsorū brachia cōfringit, nos autē populus eius & oues pascuæ eius. Tollit etiam arietē de pascua gregis sicut ipsum Dauid, quē si dūs non eruisset non euasisset. Hæ bestię auersus Dauid consurgunt. Id est, contra ipsum Christum. Dauid leonē & vrsum interiecit qd factū est in morte Christi, qn oues liberauit.

a Semitas meas subuertit. Hæc lugendo repetit. posuit me desolatam. Ierusalem, scilicet quam supr. propheta plangebatur. Iam fortassis in se reuerfa, immo Christi sponsa sanguine eis dotata gemit se desolatam, & quasi adulteram a spō solerelictam, quasi signum ad sagittam, &c. Christum enim & ecclesia, in titulum contra omnes aereas potestates & fallacias erigitur. vnde: Spectaculum facti sumus angelis & hominibus. Christus in se & in omnibus membris iacobus inimici opponitur.

b Misit in renibus. Dominus iusto iudicio quasi & arcu dixit extenso tandem mittit in renes sagittas. si. pha. vt eorum libellinam puniat, de quibus dicitur: Vnusquisque ad uxorem promi sui hinciebat. Per pharetram occultum Dei iudicij signatur, quo Nabuchodonosor & alij contra Ierusalem quasi sagittæ diriguntur, vt exposita quasi signum vulneretur, quam cum propheta iam oblesant increparet quasi illum nugacem irrisit, vnde addit: Factus sum in de. o. p. Rele. m. a. In se completum dolet & in

in populo suo; quod domini prædixerat comminatio, D scilicet cibabo populum istum absinthio: & dabo eis potum aquam fellis. vnde: Inebriauit me amaritudine. Repleta enim fuit Ierusalem & in prima captiuitate & in secunda: & potata absinthio, angustijs, l. & necessitatibus. Per

aquam fellis significatur malorum magnitudo & sempiternum captiuitatis iugum aut ignorantia legis, qua repleti amaritudine fellis pro Christo Antichristum sunt suscepturi.

1 Misit in renibus meis. Anima quoq; in his & huiusmodi amaritudinibus quotidie inebriatur, vt nihil ei dulce in præsentia videatur: dum tantis malis incessanter affligitur. Misit in re. He, li

tera, viuo vel est interpretatur. A principio .n. huius alphabeti exinanitio Christi ostenditur fm illud Apostoli: Exinanit se serui. acc. &c. propter quod opprobria, & passiones & mortem sustinuit. Sed tamen semper & incommutabiliter est, & verè viuut quasi respōdeat, derideor & affligor crucior morior, sed tamen & verè sū verè viuo, & vitam peccatoris nolo, E quia vita non vult mortem. Hęc nāque vox sponsi & sponsæ communis est, vt illa confiteatur, quia est &

viuit: & ille respōdeat, sum & viuo, fm illud: Resurrexi, & adhuc tecum sum. Hic est ergo qui est & qui viuut & pro nobis plangit: & pro illis, Misit in renibus meis filias pharetræ suæ. I pharetra Dei patris est scriptura, ex qua iudicij Dei quasi ex arcu sagittas, corpus Christi accepit quas & ipse pertulit por. Has sagittas ardentes facit aliquando, vt corda frigida vulneret calore charitatis. Hæretici quoque sagittas infidelitate aliquando intoxicatas ex hac pharetra producunt, & corda innocentium feriunt. Ex hac pharetra veniunt sagittæ, ex quibus exterior homo timore configuratur, & interior amore afficit. vnde: Confige timore tuo car. m.

Quod enim ait: Misit in renibus meis filias pharetræ. Idest, affectiones diuini timoris vel amoris. In renibus propagatio carnalis, & in fide virtutum generatio spiritualis. De his renibus gignit Christus, in vtero castæ maris. Idest, ecclesiæ misit in renibus filias pharetræ, idest, sagittas, quibus ad amorem vulnerentur uel ad timorem, vt vitia perimantur, virtutes propagentur. vñ Dauid: Vere renes meos, etc. Et alibi: Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi. Sancti quoque prædicatores Dei de hac pharetra quasi sagittæ diriguntur. vnde: In pharetra sua abscondit me, ac si dicat: Christus quasi sagittæ electam abscondit me, in pharetra sua, ut occultus caliginis scripturarum, & tandem ex arcu emissus probem renes & corda omnium. Factus sum. Cui simile est. Ego sum vermis, & non homo, &c. Quod in passione declaratum est.

c Repleuit me amaritud. pas. ine. Idest, myrrhati, vini. vnde Psal. Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me in aceto. Cum dicit se inebriatum absinthio, ostendit tam interius quam exterius se affectum amaritudinis passionis. His & huiusmodi doloribus totum Christi corpus vsq; ad consumptionem cruciatur.

Greg. Ebrius quisq; quod patitur nescit. Qui vero absinthio inebriatur, & hoc quod sumpsit, amarū est, & tñ non intelligit eandem amaritudinē qua repletur. Humanum igitur genus recto Dei iudicio in voluptatibus suis sibi

NICOLAUS DE LYRA.

1 Tendit arcum suum. In exercitu enim Chaldæorum erant multi sagittarij, qui ex omni tempore mittebant sagittas, ad interficiendum defensores murorum, ideo subditur. 2 Misit in renibus meis filias pharetræ. Idest, sagittas quæ dicuntur pharetræ secundum modum loquendi Hebraicum. Et quia sancte a matre custodiuntur, sic sagittæ in pharetra pro custodia reponuntur.

3 Factus sum in deri. omnes enim nationes Iudæos deridebant sicut deuictos & captiuatos. 4 Canticum eorum, &c. de talibus enim victorijs solent fieri cantilegæ ad laudem triumphantium & vituperium deuictorum, ideo subditur. 5 Repleuit me amaritudinibus. Pæna enim grauius nomine potus amari designatur, etiam secundum communem modum loquendi.

MORALITER. † Semitas meas subuertit, &c. bonum propositum subuertit. † Confregit me. In peccatum precipitando, ad quod sequitur desolatio. 1 Tendit arcum suum. nouas tentationes præparando.

* 1 Confregit † Et † Inebriauit

Sibi dimissum, atque per easdem voluptates spontaneis a voluptatib. traditum, absinthio est ebrium, quia & amara sunt, quæ pro huius vitæ amore tolerat, & tamen eandem amaritudinem cæcitate cupiditatis, quasi insensibilitate ebrietatis ignorat. Mundi. n. gloriam sitiens, dum multas p. ea tribulationes reperit, amarum est quod bibit.

Historicè.

2 Confregit ad numerum d. me. Ieremiam a populo afflicto, & populum ab hostibus nulli dubium est. Hic enim penè fame perçptus est, ille omni genere pœnarum depastus est. vnde quasi cinere cibus plangit, ut anima expulsa de corpore credatur, vnde bonorū est oblitus, quorum memoria inter supplicia citò elabitur. Luget ergo propheta sinè populi sui, & spem conuertendi deperisse. Impius. n. cum in profundum malorum venerit, contemnit.

† afflictionis & plangus mei. Pro. 18. 2. Moraliter.

B Confre. ad nu. den. Anima fastidio sanctæ scripturæ affecta fracturam dentium plangit. quibus terere & ruminare debuit verbum Dei. Animal enim quod non ruminat, in lege reprobatur. Verbum Dei sensibus quasi dentibus molere & ruminare sanitas & victus est, vnde in præconium dicitur, q̄ dentes Moyſi non fuerunt † comminati: quia verbum Dei semper corde & ore ruminavit, & panem angelorum indefinenter comedit. Cui autē dentes franguntur, rectè cinere cibatur, in quo cordis mēsitia & pœnitentia designatur, unde Iob cum dominum vidisset & audisset inquit: *Ago pœnitentiam in sruilla & cinere: quia scilicet nisa Dei pulchritudine, & altitudine fauillam & cinerem se cognouit. Et alibi: Olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissen. Dicit ergo: Cibauit me cinere: Quasi dicat quia uerbum Dei ruminare distuli, ingemisco cibus cinere mortalitatis. Repulsa est anima mea: oblitus sum bonorum. Dolet se a Deo repulsam & tentationibus expositam, ne ad bona quæ sentit, liberè redire possit: quæ oppressa acedine doloris non potest bonorum recordari, unde addit: Perijt finis meus, & spes mea a domino. Hæc bene litera Vau significat, quæ non est ille sonat, perijt enim & non est cum domino, qui uerus finis est & cōsummatio. ideo spem sibi a domino perijſſe luget, quia se ad dñm erigere non ualet. unde bene sequitur: Zain, quæ interpretatur duc te, uel huc tanquam uoce doctoris dicatur. Noli diu inuoluī in his malis, sed duc te, & tanquam quærat quod debeat ire, & respondet demonstratiuè: huc. s. in uiam precandi: & quid & quomodo precari debeat, subiungit: Recordare paupertatis & transmigratonis meæ, &c.*

† erit.

Dent. 14. 2. Dent. 34. c.

† commoti.

Iob. 41. 2.

Marth. 10. c.

C Confregit ad numerum dentes meos, &c. Dentes Christi, i. apostoli & alij discipuli in passione fracti & dissipati sunt, quibus quasi dentibus (credentes in corpus tuum) transfu-

Allegoricè.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Confregit ad numerum dentes meos. Q. d. tantum afflictionem sustinui. ac si omnes dentes mei fuissent sigillatim fracti. R. u. Sal. dicit quòd hæc est litera: Confregit in arena dentes meos, qua Iud. vi. de terra sua eieci faciebant panes subcinericios, in quibus commiserbarur pulueres & arena, secundum quod dicitur Ezech. 4. Sic comedent filij Israel panem suum pollutum inter gentes ad quas eijciam eos: & sic ex arena commista offendebantur dentes manducantium.
- 2 Cibauit me ci. Commisso in pane.
- 3 Et repulsa est, &c. Ab omni consolatione.
- 4 Oblitus sum bonorum. Id est, ita clongatus sum a bonis, ac si

MORALITER.

- † † Inebriauit, &c. Ex afflictione pœnæ, cum dicitur.
- 1 Confregit ad num. Id est, meditationes meas bonas quibus masticatur & incorporatur cibus uerbi diuini: quo dentes franguntur, quando meditationes malæ ingrediuntur ideo subditur.
- 2 Cibauit me. Id est, uili meditatione.
- 3 Et repulsa est anima. a meditatione bonorum.
- 5 Et dixi, pe. Quia prædicta inducunt aliquando in desperationem.

6 Recor-

transfudit Christus. Ciba. me ciner. fm Psal. Cinerem tanquam panem manducabam, &c. quib. malis repulsa, est anima citi hi quos plurimum dilexit, & propter quos venit omni odio per equebatur eum vnde: *Cæpit Iesus cadere & pauer* Sub Vau vero litera ista exaggerantur, & per ea quæ d-

† Mitthari vini. a. † Ut nec vnus remaneat.

1 inebriauit me absinthio. Vau. Cōfregit ad nu

2 merum dentes meos: cibauit me cinere. Vau.

3 Et repulsa est anima mea: oblitus sum bonorū.

4 Vau. Et dixi, Perijt finis meus, & spes mea a

5 dño. Zain. Recordare † paupertatis & trans-

6 gressionis meæ, absynthij & fellis. Zain. Me-

7 moria memor † ero: & tabescet in me anima,

ta sunt, durius temperatur quæ sonat: non sic ille vel non & ille. Licet enim dixerit: *Perijt finis meus, spes mea a domino.* Non sic ille arbitratu est, & non ille obtus est bonorum quæ cur patre semper habuit, aut secundum humanitatem pœcepit, de quibus. *Credo uide bona domini in terra uiuentium.* Non ergo sic arbitratu est licet anima ipsius repulsa sit duritia ludæorum: sed mium dolorem animi & moerorem insinuat tanquam inebriatus amaritudine passionis, non possit bonorum recordari, & exacerbatus, cat: *Perijt finis meus.* Apud h-

mines autem perijſſe uidentur, qui dicebant: *Seipsum non potest saluum facere.* Sic ecclesiarum hereticorum & persecutorum malis repulsa præteritum bonorum obliuiscitur, & nouis oppressa doloribus inquit: *Perijt finis meus, & spes mea a domino.* vnde Psal. *autem penè moti sunt pe. penè es. sunt gres. m.*

b Recordare paupertatis & transgressionis meæ, &c. Ab init huius alphabeti describit miseras miseræ ciuitatis & pssiones Christi, & ecclesiæ laborantis, ut etiam quasi d sperando dixerit: *Perijt finis meus, & spes mea a domino.* S. ut diuinitus auditum est, duc te: mox noua spe erectu ad dominum conuersus preces amittit, & promittit deinceps meliora sperare, præteritorum oblitus delictorum. Vnde aduertendum hæc elemēta magno mysterio esse prænotata, quibus magnæ intelligentiæ sacramentum quasi metro † luxit spiritus in propheta. Et quia sermo Dei occultus, hinc inde mysterijs obumbratur, quibus referatis humanis pateat sensibus, egregiè Spiritu sancto hæc & huiusmodi interposuit, ut fastidiū auferret legentium: & inter lachrymas animas recrearet intelligentium.

Recordare paupertatis & transgressionis meæ, absynthij et fellis. Aia quoque in hoc verbo uiuificatur & reducitur, cui dicitur: *Duc te huc: q. d. Tolle grabatum tuum & ambula.* vnde supplicans dicit: *Recordare paupertatis & transmigratonis meæ, &c.* Hæc enim in Adam quasi in primo flore transgressa & paupertate nudata, sed cum in hac litera se: ducere iubetur: memoria memoratur & sicut filia Abhe contra spem in spem erigitur: & venit ad litera Herth, quæ interpretatur uita & pauer: uel ut post quæ moniarum lachrymastimorē domini concipiat de quod dicitur: *initium sapientie timor domini: & gustet nihilot nus Dei uerbum, & uoce confessionis dicat: Misericor*

domini

- ac si nunquam aliqua habuissem.
- 5 Et dixi perijt, &c. Loquitur in persona infirmorum, qui quæ cadebant in desperationem ex pondere malorum, & ideo super propheta deprecatur dominū in persona populi iam afflicti di-
- 6 Recordare. Tu domine.
- 7 Paup. Quam sustineo in amotione omnium bonorū meorū.
- 8 Et transgressionis, &c. Et accipitur, hic transgressio passio id est, passionis meæ, quam Chaldei intulerunt mihi ultra modum.
- 9 Memoria memor ero. Scilicet peccatorum meorum, quibus ista merui. In Hebræo habetur: Memoria memor eris domine ad puniendum.
- 10 Et tabescet in. De peccatis perpetratis confusa, & quod lis confusio adducit gloriam, ideo subditur.

* 1 Hæc

- 6 Recordare. Hic ecclesia cognoscens suam miseriam conuertit ad implorandam Dei misericordiam di-
- dare pau. ex gratuitorum spoliacione.
- 7 Et transf. ex naturalium uulneratione.
- † Absynt. Ex pœnarum multiplici perpeffione, & de se ipsa.
- 9 Memoria. Prædictorum frequenti meditatione. id subditur.
- 10 Et abes. Præ confusione, non tamen desperabere Dei miseratione, ideo subditur.

† Hæc

domini est: quia non sumus consumpti. Recordare per. &c. Sunt hæc verba Christi, sunt ecclesie participantis, cui dicitur: *Beati pauperis spiritu quoniam in ipso est: regnum Cælorum.* Christus tamen nec transgressus est, nec aliquis suam transgressionem iudici offert: sed recundè profert *Averte faciem tuam a peccatis meis.* Sed Christus transgressio legis pro nobis factus est, sicut & maledictum peccatum unde *maledictus omnis qui pendet in uno: & cum qui non noceat peccatum, fecit pro nobis peccatum, ut & peccatum, & maledictum & transgressioem deleat nostram.* Magnam ergo est quod dicitur *Recordare paupertas.* Quia pro nobis factus est pauper, ut os ditaret, & iungeret cui capite corpus: ut deprece capne capitis purget. Corruptum autem quia in presenti vitæ sine transgressionem non vivit, multis ærumnis reple

tur amaritudine absynthij, & fellis. vñ laborib. & dolorib. fatigat ecclesia, ut decocta passionibus sponso suo fiat acceptior. unde dicit. *Recordare pau.* Quasi dicat: recordari quæ pro transgressionibus meis patior. Id est, absynthij & illis, *memoria memor ero, &c.* Aeternæ vitæ scilicet, & idè mox tabescet anima mea ad eam suspirans, secundum illud: *Defecit in fa. t. anima mea.* unde addit. *Hæc recolens in corde meo, in Deo spera.* Cum enim ecclesia ad eius contemplationem se dirigit, quasi deficiens gemit, & quæ expressus potest dicit: *memoria memor ero.* Ex ea illa scilicet memoria aeternæ vitæ, quæ interior aspirata vivificat, t discant Christi membra nihil aliud memorare cogitare, aut diligere, quam se in novitatem vitæ reformare, notandus ecclesie subitus profectus, quæ prius vsque ad desperationem venit, sed ex quo salutarem vocem, *audire,* audiuit, mox memoria intabuit, & recolens quæ sustinuit in verbo illo longè adducta. *In Deo,* inquit, *spera* bo. Quasi dicat. *In verbo tuo laxabo rete.* Sic contra spem in spem conualescit aeternæ vitæ memoria recreata.

Miseri cordia domini. Paschasius. Depositis lamentationum querimonijs incipit moraliter viam revertendi ad Deum explanare, ut nemo audeat de se præsumere, quia *non est voluntas neque currentis, sed Dei misericordis.* unde ait. *Miseri. do.* Quia non sumus consumpti. Quia scilicet reliquæ Israel salæ sñt. Sic anima quælibet, misericordiam domini tribu; quia non est consumpta flagitijs suis in infirmitate caus, delectatione seculi hostium in sidijs.

Quia non de. m. eius. Unde dicit David. *Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam.* Quasi dicat, Magna sunt delicta & magna misericordia, multæ iniquitates, sed & mitæ miserationes. Unde nulli diffidendum, non deficiunt miserationes. Unde fons misericordiam non siccatur nisi prius fuerit exsiccatus. Hoc est initium nostræ conversationis, & Initium vitæ timor domini. unde *Beatus vir qui timet dominum.* Timentes enim beati sunt, &

& sapientes. unde *Beatus quem tu erudieris domine, & de lege tua docueris eum.* Nam & sanctorum est pavor. unde: *Cecidit pavor super Abraham cum sacrificaret, & David dixit: Ego dixi in pavore meo omnis homo mendax.* Qui hunc pavorem habent, & vitam habent. Quod quam acceptum sit, aperitur cum dicitur.

Noui diluculo multa est fides tua. Q. d. Post lachrymas querimoniarum, post tantum supplicium, post confessionem scelerum, post precem & confessionem non differam miserationem. *Noui diluculo multa est fides tua.* Noui fidei constantiam dicentis: Non defecerunt miserationes domini. *Noui diluculo quia ma. est fides tua.* Ac si dicat, approbaui quæ humiliter gemens enumerasti, & noscere te feci, quia multa est fides tua diluculo radio fidei exorto, quoniam scilicet Christus resurrexit: In quo diluculo a domino commendatur, quæ prius infirmitate carnis periisse videbatur, sicut illud. *Perijt finis*

mus, &c. More suo sapius prophetæ personas mutant & tempora. Unde in Canticis canticorum, nunc sponsus ad sponsam nunc sponsa ad sponsum, nunc ad sodales amicos loquitur, multoties absens, multoties præsens est sponso, ut sponsæ desiderium inflammetur. Hic quoque sponso angustias suas plangenti. continuo adest sponso & consolatur dicens. *Noui dil. mul. est fides tua.* Fidem tuam laudo & presentem me exhibeo, quem absentem lugebas, quia diluculo noui multa est fides tua. unde illa responder.

Pars mea d. di. a. m. pro. ex. eum. Foelix qui hæc dicere potest alienus a vitijs, segregatus ab omni labe peccati. Quæ & David sub eadè litera octavo loco posuit: *Portio mea domine, dixi custodire legem tuam.* Hæc. n. solummodo vox eius est, qui de septima transit ad octavam, id est, de præsentem, & de veteri vita ad futuram, & ad novam qui terrena non concupiscit, solum Deum expectat quem diligit, & non sibi, sed Deo vivit. Unde ad Teith literam pervenit, quæ exclusio vel bonum interpretatur. Talis. n. summo inhæret bono, exclusus ab omni seculari negotio: nec minas timet, nec oblectamenta amplectitur, quia forastimor a perfecta charitate excluditur, unde sequitur.

Bonus est dominus sperantibus in eum. &c. Vel sicut in alios: Bonum est sustinere, & sperare in salutare Dei. Quis enim verè sustinet dominum nisi qui charitatis studio exclusus est ab omni labe vitiorum? Quis sperat nisi qui verè diligit & optat? Quod. n. speramus per patientiam expectamus: Sic qui sperat, sustinet: qui sustinet per patientiam excludit affectus carnales. Itaque sub hac litera utraque interpretatio quæ discordare videntur, congruit, ut bonus sit dominus sperantibus in eum. Qui. n. sperant, non delinquant. unde David sub eadem litera dicit: *Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine.* Et alibi. *Quam bonus Israel Deus, his qui recto sunt corde.* Cum peruersis autem pervertitur, licet sit natura bonus. Et ne spes sit otiosa. continuo subiungit: *Anima querit illum,*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Hæc reco. Humiliter.
- 2 in Deo spe. De consecutione diuine misericordiam finaliter.
- 3 Misericordiam domini. Hic propheta consistitur diuinam misericordiam quæ semper concomitatur iustitiã suam, pp quod pena à Deo inflicta est patienter toleranda. Et primo ponitur huius confesio fundo remouetur erroris occasio, ibi: Non enim. Dicit igit: Misericordiam domini supple apparent in punitione nostra.
- 4 Quia non, &c. Licet hoc meruissent peccata nostra.
- 5 Quia non defecerunt miserationes eius. Dimittendo no bis

- 6 Noui diluculo. i. a pueritia mea, quæ dicitur diluculum vitæ humanæ, sicut senectus dicitur vespera. Fuit enim Ieremias a pueritia illustratus cognitione diuina: ut habetur in principio huius libri.
  - 7 Multa est fides tua. Id est, fidelitas. Et dirigit sermonem ad Deum, qui est fidelissimus remunerator bonorum, ideo subditur.
  - 8 Pars mea dominus. quasi dicat sufficit mihi pro omnibus.
  - 9 Propterea expectabo eum. Id est, remunerationem eius.
  - 10 Bonus est dominus sperantibus in eum. Replicatio est eiusdem sententiæ ad maiorem confirmationem.
- * 1 Bonum

MORALITER.

- 1 Hæc reco. &c. Propter quod recognoscit Dei misericordiam dicens.
- 2 Miser. dom. Supple apparent in hoc.
- 3 Quia non sumus consumpti. Licet meruissent.
- 5 Non diluculo. Id est, a noui testamenti principio, quod

dicitur dies Ro. 13. d. *Nox præcessit dies autem appropinquabit.* 6 *Multa est, &c.* Id est, fidelitas in supportatione peccatorum, & remuneratione bonorum, ideo subditur. 7 *Pars mea dominus, dixit anima mea, propterea expectabo eum, Bonum est præstolari cum silentio.* Id est, patienter. Et quia hoc acquiritur per bonum exercitium, ideo sequitur. † Bonum

Gillum, quoniam qui sperat, nondum habet, sed fruitur in spe quod habebit in re. vnde. *In l. Etulo in nocte quæsiui, quem diligit an n. a mea.* Vbi quatuor omni quærenti necessaria notantur, vt scilicet deliberet quid quærat, & vbi & quæ & quandiu, donec scilicet inueniat. Qui. n. in lecto quietis, & in nocte exciraris Deum

quærit, nulli dubium est, q̄ inuenire nō possit, sed lectū exeat. ad diē veniat, quærat donec inueniat. Vbi autem quærendum sit Moyses inquit: *Prope est verbum in ore tuo & in corde tuo.* De quo dicit. *In pace factus est locus eius.* Et q̄ scilicet loquetur pacē in plebeni suam, & in eos qui conuertuntur ad cor. Quia ergo immensus est semper quærendus & expectandus. vnde sequitur: *Bonum est præsto. cum silen. salu. Dei.*

a Bonum est præsto. cum silen. salu. Dei. Nota quantum profecerit postquam moraliter vires resumpsit, excludēs oīa quæ mundi sunt vltra angelicam dignitatem transit, vt inueniat quem diligit, quod faceret quasi summum bonum sustinendum, & sperandum: Et vt semper inhæreat, dicit.

b Bonum est viro cum por. iu. dom. n. ab adol. sua. Scilicet solitariū sedere & tacere Hæc bona exclusio est, vt se deat solus cū Deo, qui se sentit portare graue iugum ab adolescentia sua. Sed quia institutio hæc moraliter tantum dicitur, videamus de quo iugo dicatur. Est. n. graue iugum super filios Adæ. Est iugū infidelitatis. Est iugum dñi leue releuatum spe remunerationis æternæ, de quo dicitur.

Tolle iugum meum super vos. Si quis autem antequam sarcina peccatorum oneretur, hoc iugum tulerit, sedebit singulariter cū Deo, s. & cum eo qui in illo singulariter sperat. Hoc iugū propter austeritatē correctionis graue est, sed spe remunerationis suaue. Qui hoc iugum tulerit, cū Deo solitarius sedebit: non immixtus negotiorum vel desideriorum turbis, tacebit ab omni strepitu seculi: vel excusatio peccati non erit necessaria illi. Magnum est autē iuuenibus se a vitijs abstinere & lubricæ & perplexæ vię errorē fugere vnde David: *Delicta iuuen. mea & ig. me. &c.* Hæc enim ætas fragilis est & labilis inscia & temeraria: hoc graue iugum super se leuat, quia iuuentute seculo renuntiat, & ad molestarum tumultus quasi surdus taceret. Hoc ritē super se dicitur tulisse, quia vltra vires corruptæ naturæ est quicquid nouitatis imperatur. Sequitur.

c Iod. Quæ principium vel desolationem sonat, sub qua plāgitur, qui ponit in puluere os suum. Vel iuxta alios, qui dabit in sepultura si. *ff. re. i. s. suum,* si ramen est spes patientiæ. Vnde videndum est, quomodo principium sit quod in puluere propter spem os suum ponit, sed moraliter post miseriarum supplicia, fide reddita: principium est professionis nostræ, in puluere os ponere, & momentis singulis quod fumus puluis, cogitare. Vnde spes geminatur, & charitas dilatatur. Hęc oīa superius dicta de

Iugum quo duplex.

Matt. 23. d

Psal. 14.

Iod.

de capite intelliguntur, cui si compatimur & conregnabimus. vnde sequitur. *d Dabit erocientem se maxillam, &c.* Cui simile dicitur. *Si quis te percusserit in dexteram maxillam, præbe ei & alteram.* Possit de terrena Ierusalem in captiuitate humiliata hæc intelligi: sed melius est Christi & ecclesiæ attribui. Ecclesiæ enim bonum est præstola cum silentio salutare domini, & maxillam præbere percipienti. Hoc autem est præceptum euangelicum bonum scilicet principium: cum loquere cæperimus & implet quasi dicamus: Hoc retinuemus dño pro omnibus quæ retribuit nobis. *Calice salutaris accipiemus, & sic excitemus iugum captiuitatis nostræ de ceruice, cum succiderimus iugum domini quod leue est.*

a Desideranti illo. **b** Non est otiosa spes. **c** Cum patientia. **d** Quærenti illum. Teth. Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei. Teth. Bonum est viro, cum portauerit iugum ab adolescentia sua Iod. Sedebit solitarius tacebit: quia leuauit se super se. Iod. Ponet in puluere os suum, si fortē sit spes. Iod. Dabit percipienti se maxillā, saturabitur opprobrijs. Caph. Quia non repellet in sempiternum dñs. Caph. Quia si

re. Sed vt facilius misericordiam iudicis moueat: multitudine opprobriorū auidē se suscepisse declarat: quod ostendit David cum Semei opprobria & conuitia patienter tolerat dicens: dominus iussit illi vt maledicat mihi: si quomodo deat humilitatem meam: & retribuatur mihi bona pro maledicto, secundum illud Isaia: *Dimissa est iniquitas illius: quia suscepit ac manu domini a iusticia.* Felix ergo demonstrat desolatio sub hac litera: quia vbi desolatio, ibi humilitas quam comitatur patientia, & illam probatio, & illa spes quæ non confundit per spiritum sanctum: qui datur nobis charitate diffusa: qui est verus consolator. Bonum est ergo viro iugum portare, solitariū sedere: vt singulariter constituatur in spe: quoniam numero Deus iniuri gaudet. vnde Psalm. *factus sum sicut passer solitarius in &c.* Secundum alios dabit in sepultura vel in fossura os suum. In quo patientiæ virtus ostenditur: vt scilicet quodammodo virtutum obstrusus non loquatur: nec querimoniam dolor extorqueat, vt quodam tumulo spes futuri voce doloris obruat, quam nulla suscitet iniuria, secundum Iud: *Quasi ouis ad occisionem ductus est.*

f Caph. Manus vel incuruatus interpretatur. Quicunque enim rectē sentiunt, sub manu domini curuantur, qui aut punit, aut corrigit. Ideo uir tantus, humiliatus præsturis, correctus disciplinis, gaudet curuare ceruicem sub manu domini, mentis scilicet & cordis, spem Deum dirigens qui in sempiternum non repellit: qui abiicit, & miserebitur, &c. Ipse veruuum sensus declarat quid sit sub manu domini curuari, patienter scilicet omnia sustinere, quia in sempiternum non repellit vnde sub hac litera inquit David: *Paulominus conuinauerunt me in terra.* Abiectum enim sentiebat se incertamina, vnde mentis ceruicem ad dominum tenebat, de qua.

Non

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Bonum est præstolari silentio. Idest, patienter, & absque murmure tribulationis tempore. Et quia hoc facit exercitium patientiæ, i. e. subdit or. Bo. est vi. cum por. iugum ab adolescentia sua.
- 2 Sedebit solitarius & tacebit. Vir in patientia sua exercitatus.
- 3 Quia leuabit se super se. Aspirando ad bona cælestia, & contemnendo terrena.
- 4 Ponet in puluere os suum. Humiliter loquendo.
- 5 Si fortē sit spes. Quæ est expectatio futura beatitudinis. Et dicit fortē: non propter mutabilitatem a parte Dei, sed a parte liberi arbitrii.

- arbitrii, quia homo quantumcunque exercitatus in virtute patienter desistibilitatem liberi arbitrii potest ab ea cadere, & sic frui remuneratione. Et quoniam homo perfectus in virtute patienter non solum sustinet aduersa patienter, sed etiam gaudeat, secundum illud Act. 5. g. Ibant apostoli gaudentes a conspectu corlij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati, ideo sequitur.
- 6 Dabit percipienti, &c. Iniurijs se offerendo.
- 7 Saturabitur opprobrijs. In ipsis gaudentes. Et quia istum intuitu futura mercedis, ideo subditur.
- 8 Quia non repellit. Scilicet iustos tribulari permittend.
- 9 Quia si abiicit. In presenti vita.

* Et miserebitur

MORALITER.

- 1 Bonum est vi. cum por. iu. &c. Et quoniam homo serenatus per virtutem patientiæ, dispositus est ad contemplationem cælestis glorię, sequitur.
- 1 Sedebit solitarius & tacebit. Et quia quanto quis in Deū cleuatur, tanto verius humiliatur, cogitans suam fragilitatem

- 4 Ponet in puluere os suum. Et quia ad veram humilitatem sequitur patientia, subditur.
- 6 Dabit percipienti se maxillā, &c. Et subditur causa: Quia non repellit in sempiternum dñs, s. humiliter patienter
- 9 Quia si abiicit. Humiles in conspectu hominum.

† Miserebitur

Non sic stas vt circum collum tuum. Qui. n. non flectit ad humiliandū & miserendum cor suum: frustra exterius cernicem suam curuat ad supplicandum. Hic aut approbriariatus. spe singulariter erectus confidenter ait.

Abiecit mife. &c. Ad hoc. n. abijcit vt misereatur. Et ad dit Non enira humi. ex corde suo. Vt. f. fatietur poenis nolis, sed vult vt humiliemur & curuemur vt misereatur, vnde supra sub eadē lite. ait: Ois populus eius &c. et que. dederunt desiderabilia sua in. e. m. Vide domine quō facta sum. lis. Qui ergo quærit animæ erectionē, iure curuat humilitate, qua possit ad Dei misericordiā ascendere & satire de dño in bonitate: quia si abiecit, & miserebit, vnde tanquā curuatus corpore & mente ad multitudinē misericordiarū Dei conuoluit. Non. n. humiliavit eque abiecit ex corde suo filios hominū vt humiliet, n. pernitit, sed vt releuet salutem. Huius sensus conuenientiam sub Lamed. litera profequitur.

Lamed. Vt contereret sub pedibus omnes vincos. Mirum immodū poetarum more cunctes ab vna litera versus incipiant, vna dictione vna clauula terminantur, vt sit sensus: Dominus vt contereret sub pedibus suis, omnes vincos terræ ignorauit. Et vt decharet iudicium viri, dominus ignorauit: Vt peruerteret hominem in iudicio suo, hoc quoque ignorauit: quia malit seruare quam damnare, & hæc est magna disciplina vel cordis confessio. Lamed quippe vtrumque significat vel seruo, quibus sensibus magna declaratur obsecratur ut intelligamus sub disciplina Christi & puritate cordis quāda esse quæ dicit. Qui. n. habet disciplinam Christi, seruare profitetur præcepta salutis cum puritate cordis quia non sic abiecit vincos terræ, id est, terræ criminibus obligatos, vt contereret: Dominus contere non nouit, quia sic non abiecit vt repelleret, sed vt redire compelleret, de quo dictum est. Omnia subiecisti sub pe. eius. Quia conuinitus est omnium iudex fidenter subdit: Deuli. in. viri Dominus ignorauit, qui iuste iudicare nouit, & vt percereret hominem in iudicio suo ignorauit, quod vel præsentem vel de futuro potest accipi. Mala enim quæ

quæ à domino inferuntur, aut supplicia meritorum aut causa futurorum bonorum. Omnes. n. v. a. eius misericordia, & veritas. Ergo f. m. disciplinam Christi profitetur cordis innocentiam, & dicit vir videns Deum, seruo præceptū diuinum. Bene contra hæreticos, qui Deum affirmant

animas crudeliter affligere, corporeis traditas ergastulis, & in ve. te. multos punisse indiscretis præiudicijs: vir iste flagellis eruditus, f. m. illud: Virga castigaberis filia Sio. Cordis puritate confitetur, quod oia iusto Dei iudicio aguntur vt salutem omnibus tribuat in veritate inuocantibus & f. m. interpretationem literæ clamat: Seruo disciplina castigationis, seruo professionis puritatē, seruo inter hæreticos inuolantem fidem. Magnus animæ profectus, quæ inter tot discrimina a charitate Christi nõ separata, sed dicit: Oculi nostri ad dominū Deū nostrū. Post istius fidei constantiā venit ad Mē literā procinctā ad defendendā iustitiam contra Epicureos, & contra eos qui dicunt Deum mortalia nõ curare:

contra quos Psal. Ille dirigitur, in quo dicitur: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelso, quos etiam vir tantus increpat his verbis. Quis est iste qui dicit, &c.

Mem. Ex intimis, vel, ex ipsis: vel, ignis ex vltimis interpretatur. Magni enim ardoris est pro fide tam fideliter certare, vnde irrisoriè dicit. Quis est iste qui dicit, (cum sit cinis & puluis inflatus spiritu suo) de immenso, & de incircumscriptibili audet disputare, & nos (qui tanquam filij flagellamur, ne cum hoc mundo damnemur) subfannare, ac si patienter dicat. Omnia fiunt iusto & vero iudicio Dei, & quæcunque superius lachrymando protuli: magis ex fonte pietatis quam ex præiudicij querimonia dixi, quod ex intimis visceribus fluxit, quia ignis charitatis ex intimis medullis exarsit, de quo supra. De alto misit ignem in ossibus meis, quem scilicet venit mitere in terram, & vult vt ardeat, & nostra peccata consumat, & intimis visceribus, suæ cognitionis ardorem infundat, vt citissimè cor nostrum scripturæ sacræ fontem hauriat, qui salit in vitam æternam, vnde. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis? Hoc igne exuritur scœnum lignū stipu-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Miserebitur. In futura.
2 Scundū multitudinem, &c. Quia nõ sunt cõdignæ passiones huius tēporis ad futurā gloriā quæ reuelabitur in nobis Ro. 8.
3 Non. n. Hic remouetur erroris occasio, & diuiditur in duas partes secundū duplicē errorem, secunda ibi. Quis est. Circa primū sciētiā, quod aliqui acceperunt occasione errant, eò quod videbāt iustos in præsentī vitā, vt communiter tribulari credentes, quod istud esset Deo per se directè placitum, quod non est verum, sicut amaritudo medicina nõ est accepta medico per se, sed solum ratione sanitatis consequēda. Sic est de poenis præsentis vitæ, quæ sunt quedam medicina respectu Dei: qui est medicus animarum, & hoc est quod dicitur: Nõ enim humiliavit. Poenis & afflictionibus vitæ præsentis.
4 Ex corde suo. Id est, & per se & ex directā electione, sed vt per exercitium patientiæ sequatur præmium gloriæ.
5 Et conte. sub pedibus suis omnes vincos terræ. Resumatur. Non enim ex corde suo. Id est, ex electione directā hoc non fecit. Et similiter quod subditur.
6 Et declinaret iudicium viri. Permittendo eum iniuste tribu-

- tribulari, ideo subditur.
7 Dominus ignorauit. Id est, non approbauit malitiā facientium.
8 Quis est. Hic remouetur secundus error. Ex hoc enim, quod iusti in præsentī vitā vt frequenter tribulantur & impij prosperantur, crediderunt aliqui quod Deus non haberet notitiā de his quæ fiunt in terra. ex quorum persona dicitur Job. 22. b. Circa cardines cœli perambulatur, nec nostra considerat. Sed hoc est erroneum, nõ solum secundum sanctos, sed etiam secundum philosophos Philosophus enim. I. de Anima, arguens contra Empedoclem, dicit ipsum ad istud inconueniens, quod Deus aliquid ignoraret, scilicet discordiam quod nos cognosceremus, propter quod dicit Ieremias: Quis est iste qui dixit vt fieret. Aliquid scilicet in terra.
9 Domino non iubente. Id est, Deo non præuidente & ordinante, & similiter quod sequitur.
10 Ex ore al. id est, ex eius dispositione.
11 Non egred. nec. Quæ similiter fiunt in terra quasi dicat ista sunt erronea, & ideo consequenter inducit ad tolerantiam aduersorum quæ a Deo ordinantur ad meritum, & præmium electorum di.
* I Qui

MORALITER.

- 1 Miserebitur, &c. Suscipiens eos honorificè in consortio angorum.
8 Quis est iste qui sic. Hic remouetur error eorum qui dixerunt diuinam prouidentiam se non extendere ad hæc

inferiora, & sic dicebant quod sequitur.
10 Ex ore altissimi non egredientur. Quod falsum est. Nam ex eius prouidentia & ordinatione procedunt omnia bona & etiam mala poenæ, & sic dicitur Amos. 3. b Non est malum in ciuitate quod non fecerit dominus, ideo contra prædictos subditur.
† Quid

Stipula & plumbum iniquitatis. Hoc igne inardescimus, vt pro fide certantes dicamus. Quis est iste qui dicit, vt fiet domino non iubente? Et domini misericordia præstantur (alias parantur) bona, & ex Dei iudicio fiunt mala, vt nec malus ius querelæ habeat, vnde sequitur.

† Quia fides homo viuens strenuus scilicet peccatis gestis. Abac. 2. 2 Rom. 9. d

† Quia fides homo viuens strenuus scilicet peccatis gestis. Abac. 2. 2 Rom. 9. d
a Quid murmurauit homo. Id est, peccatorum, vel vir viuens. Id est, iustus de quo dicit iustus ex fide viuuit. Hinc Paul. ait. O homo tu quæ es, quæ respondens Deo, &c. q. d. qd dicitur est homo pro peccatis suis, cum omne os obstruatur. Non potes dicere Deum non curare mortalia, cum ab ipso sunt vel bona vel mala, omnis iniquitas oppilabit os suum. Hæc confessio est ex intimis, vel ex ipsis visceribus: hæc ostendit ignis ex intimis medullis: Non habet vir viuens. Id est, iustus ex fide quid dicat,

† non pepercit.

multo minus peccator & impius. Vnde vigilanter ait.

Vir pro peccatis suis. Vir indicat sexum homo communem naturam. Aliud est ex natura, aliud ex gratia, vt nec homo qui ex propagine primæ naturæ flagellatur, neq; vir qui gratia discernitur, habeat contra figulum quid queratur, vnde Iob ait (licet excruciatu tormentis) Sit no men domini benedictum, sicut p' acui domino, ita factum est.

Iob. 1. d
Psal. 122
Tria debemus facere.
Iob. 8. d

b Nur. Sempiternū vel pascua quæ est Christus, de quo dicitur. In loco Pascua, ibi me collocavit. Ipse nos reficit bonis pascua suæ, & diuinis sacramentis ex veritate agri pleni, cui benedixit dominus. In hac pascua scripturarū sunt mystica sacramenta, pro quibus dicitur. Scrutemur vno. &c. Tria facere debemus, scrutari, querere, reuerti. Queramus quid facti sumus, quid fuerimus, quid debeamus esse, vt perspectis his compulsi ad dominum reuertamur, ad quod nos litera Nun inuitat, quæ principium interpretatur, vnde vnicus patris ait: Ego principium qui & loquor vobis. Hæc enim litera etiam vnicus interpretatur, qui verum principium & verum pabulum. Sunt quoq; scripturæ pascua, quibus pascimur & instruimur: sed vnicus, pascua spiritualis, ad quem leuare debemus corda nostra cū manibus in cælum vbi vera ad pascua. Et notandum, quod corda sine manibus non leuantur, neque manus sine cordibus, vt integritas fidei nos commendet Deo & operatio. Vera enim fides est quæ per dilectionem operatur, sicque recolentes paupertatem nostram dicamus Deo.

Deut. 30. c

c Nos iniquè egimus, & (quod peius est) ad iracundiā prouocauimus, idcirco tu inexorabilis es. Omnis scripturarum doctrina horum trium versuum intelligentia redditur, vt scrutemur vias, id est, actiones: & queramus quid fuerimus, & quid simus, reuertamur ad dominū poenitentes a quo discesseramus peccantes, magnum est vnicique seipsum noscere, vnde Moyses: Attende tibi ne fiat verbū absconditum in cor-

in corde, attende tibi, nō diuitiis tuis. nō possessionibus, nō viribus, sed animo & menti, vnde facta & consilia & cogitationes, ibi te attende, vbi potiores. Hoc Apollinis agnat fabula Gentilis quasi huius sententiæ autor fuerit qua dicitur: cito teipsum, cum de Moysse translata sit quæ prior fuit. Hinc quoque Solomon. Si ignoras te o patet inter mulieres, egredere, & a post vestigia gregum tuorum.

a nec mala Mem. † Quid murmurauit homo viuens, vir pro peccatis suis? Nun. Scrutemur vias nostras, & queramus & reuertamur ad dominum. Nun. Leuemus corda cum manibus ad dominum in cælos. Nun. Nos iniquè egimus, & ad iracundiā prouocauimus: idcirco tu † inexorabilis es. Samech.

prior fuit. Hinc quoque Solomon. Si ignoras te o patet inter mulieres, egredere, & a post vestigia gregum tuorum. Notandū quantum vir vdens paupertatem suam, gellis eruditus pferit, pequam ad Zain literā ven & duc te audiuit, & gra iugum super se tulit, & sēc solitarius, vbi alto silent videns cognouit, qnāta sit vt scrutemur vias nra quia lubricæ, & tortuos sunt maximè in adolefcentia, vnde prauentire oport correctione annosiuuentis dicentes: Domine pascuis

ad iuuetute mea, & nihil mihi dederit: in loco pascua ibi me collocavit. Hæc sunt vtera pascua vite, vbi vnicus patris pascit in lilia, donec aspiret dies, & inclinent vmbra. Hoc autē nobis subsidium est. Leuemus ad eū corda nostra cū manibus, dicentes: Delicta iuuentutis meæ, & ig. me. ne. mi. Quia uiora sunt senectutis q̄ iuuentutis vulnera, vnde ait. b. est vno cum portauerit iugum ab adolescentia sua. Senibus terdium est peccare desinere, sed stimulant eos peccata, & gitat conscientia, & consuetudo peccati in stabiles fact. Lenemus ergo corda nostra cū manibus ad Deum: qd Deū ad iracund. prouo. Quia præterita abundant, præterita peccata non cessant, aliter. n. inexorabilis est, non q̄ ver claudatur ianua, nisi nostra claudatur malitia, vnde ro Samech sequitur, quæ audi, vel firmamentum, vel ad torium interpretatur, quod ipse textus indicat.

d Samech. Audi vel firmamentum, vel adiutorium: Dominus destruxit regna diaboli quæ in monte sibi ostē & aduersarias potestates perdidit, & a quibusdā qui nbra sunt huius capitis abstulisti adiutorium. & inter & prædestinatos ad vitam statuit chaos magnū, qui in Dei iudicio præordinati sunt ad supplicium, vnde. Inter & vos magnū chaos firmatū est. Secundū hoc à quibusdā l litera interpretatur firmamentū: quia non otiosè dicit audi. Hoc enim audiendū est aure audiendi, non se cōmuni. Hic quoque notandū est post mōralem sensu quid sequat eos, qui peccandi finem nesciūt. Oppositi bē tibi, ne tran. ora. Est nubes leuis supra quam ascendit c. Est nubes lucida: Est tenebrosa, sed quia opposita platur, densitatem peccatorū significat. Columna nubis c. excluderat Aegyptios, clauderat Hebræos: his lux c. illis cæcitas. Nubes quoque corporis Christi: lux c. dentibus, cæcitas non credentibus: & petra scand. & lapis offensionis, vt operiret in furore. Id est, De in homine latentem occultaret: percussisti † vul: inside

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Quid murmur. homo vi. Afflictus in presenti secundum dispositionem Dei.
- 2 Vir pro peccatis suis. Per penam expiandis.
- 3 Scrutemur vias nostras queramus. quasi dicat si diligenter scrutamur conscientias nostras, inueniemus plura peccata.
- 4 Et reuertamur ad dominum. Per poenitentiam.
- 5 Leuemus corda no. In oratione deuota, quæ est ascensus mentis

- 6 Cum manibus ad Dominum in cælos. Vt simul el mur mente & corpore.
- 7 Nos iniquè egimus & ad iracundiā prouocauim. Licet enim ieremias esset innocens & sanctus, tamen connumer e ludæis peccantibus, quia erat de populo illo.
- 8 Idcirco tu inexorabilis es. Non ex defectu tue pietatis ex actu nostræ iniquitatis.

* 1 Operuist

MORALITER.

- 1 Quid murmurauit homo viuens pro peccatis suis. Detrahens prouidentia diuinæ, nam & Philosophus r. de anima habet pro inconuenienti, quod Deus aliquid ignoret, quod nos sciamus, ideo sequitur.
- 3 Scrutemur vias nostras & queramus. Quasi dicat si bene

- consideremus facta nostra, inueniemus quod malitæ inflata sunt nobis à Deo & iustè. Et quia vexant intellectum subditur.
- 4 Et reuertamur ad dominum. Nos iniquè egimus cor te domine.
- 8 Idcirco inexorabilis es. Non simpliciter, sed ad tempus quousque appareat iustitiæ decus.

† Opp

A in delictis scilicet, occidisti, id est, impoenitentes fecisti: ne pepercisti, id est, seueritatem iudicij exercuisti. Hæc nubes opposita est: hanc non potest transire ratio, dum cæcis est in Israel Idcirco Christus, eradicatio & indignatio posita est, secundum illud: *Propterea Deus destruet te in fine t. & c.* Ideo hæc litera interpretatur aut. Quia incõprehensibilia sunt iudicia, ut omnes, si cole audiant & intelgãt, vnde: supra eadem litera: *La cui calcavit dominus iugum filie Iuda, quando dociliter: lacus factus est Iudæis passionaluatoris, & gentibus portus salutis.* Crux enim domini infidelibus scopulus, fidelibus portus. Ideo præmittit: *Audi ut futura cognoscas, quia torcular ut lacus qui calcavit dominus: ideo calcatus est, ut ex passionis proo fides gentium claresceret, & fex infidelitatis inamicam transiret.*

Lysiticè. Samech, audi, vel firmamentum, vel adiutrium interpretatur, qui sensus verbis sequentibus deaturatur.

a *Opposui tibi nubem tibi, &c.* Qui enim præterita non plangunt, & nouis peccatis prouocant Deum, quotidie delinquendo inexorabilem reddunt. Quod superius sub eadẽ litera plangitur: *Abstulit dominus omnes fortes meas de medio meo.* Non enim tunc abstulit omnes fortes, quando populus in Babylonem ductus est, sed quando Christus venit, & tempus visitationis suæ Iudæa non nouit, & noluit captiuam erigere ceruicem, & fidei suscipere lucem, Ideo Christus eradicatio & indignatio posita est in medio populorum, vnde: *Ego veni, ut videntes non videant, & qui caecati sunt, cæci fiant.* Et *Ecce hic positus est in ruinam, & in ruinam, & in signum cui contradicetur.* Merito ergo sublatum plangitur adiutorium, quod indurato corde relinquitur, vnde: rectè dicitur: *Ecce constitui te hodie super gentes, & super reges, & de. Quatuor tribus duo læta opposuit, non enim edificantur bona, si non destruantur mala.*

Gregorius. *Opposui tibi, &c.* Hæc non tantum infideles secarnaliter viuentes premit, ac si apertè dicant. Menti nã terre voluptatibus assuetæ, curarum suarum phantata iusto iudicio obijcis, quibus eam in ipsa orationis intentione confundis, & quam desiderijs infirmam deditam non ignoras, rectè cæcatam ab intuetu lucis perpicuitate reuerberas.

b *Erradica.* Et indignationem plangunt, scilicet, se poni in medio populorum. Quia Iudæi qui in Christi passione berrauerunt, indignatione perpetua digni sunt erradici de terra viuentium. Ideo propheta quatuor induit: *Operuisti in furore, percussisti, occidisti, nec pepercisti.* In furore enim suo, velamento cæcitatatis faciem ludorum operuit, ne agnosceretur: quia velamentum potum est super faciem. Moyse vsque hodie, dum legitur percussit eos plaga dispersionis, nec senserunt, occidisti, id est, spiritum vitæ abstulisti, quem in lege non intelligitur. Nec pepercisti, quia a gratia, a templo, a lege, a solo pato, & ab omnibus expulit sacramentis, vnde: *nubes peccatorum opposita plangitur, ne oratio ad Deum ingreatur. Hic nimirum locus & de persona Christi legitur de Ieremia, qui excelsus domini sonat.*

Operuisti

NICOLAUS DE LYRA.

1 Operuisti. Hic reuertitur Ieremias ad lamentandum sui & populi miseriam, dicens. Operuisti, scilicet, nos multitudine aduersariorum. In furore, id est, vindicta tuæ iustitiæ.

2 Percussisti. Nos fame.

3 Occidisti. Gladio aduersariorum.

4 Nec

MORALITER.

5 Opposui tibi nubem tibi. scilicet, peccatorum nostrorum caliginem.

6 Ne transeat oratio, &c. s. nostra ad habendum effectum donec fiat iustitiæ tuæ complementum, ideo subditur.

Operuisti in fu. Plangit se anima peccatorum caligine, & D iniquitatis operiri, & percussam, & occisam iudicio Dei Moraliter. præeunte vulnere prauitatis: Nubes delictorum opposita plangitur, quæ magis contra nos orare quam Deum exorare creditur, vnde: *Vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me* Gene. 4. b.

1 cogitatio terrena. Et delictorum immanitas facit, ne possit nostra oratio ad Deum transire ne ipse orationibus parceret, quia clamor terrenus opponitur. Vsq; ad finem huius alphabeti luce clarius referatur passio domini,

quid Ain ergo litera significet, videamus.

c *Ain.* Fons vel oculus dicitur, quia sicut de fonte fluuius, sic de visione oculorum bona, vel mala generantur. Cui ad bona aperiuntur, fons iustitiæ, cui ad mala, sicut oculi Adæ aperti sunt. Fons & origo malorum, vnde supra sub eadẽ litera. *Oculus meus deducit aqua, quia long. f. est a me. conf. & c.* Vbi patet, quod non se captiuum deplorat, sed populum de consolatione Dei derelictum. q. d. verè dolenda est captiuitas. Inde quoq; nunc afflicti plangitur oculus, nec tacuisse, nec requiescisse. Ibi enim nulla quies, vbi spiritus sancti consolatio deest. Vnde de qui ab eius sanctificatione recesserunt, nullam sabbathi requiem inuenerunt, in quo requieuit Deus. Hanc captiuitatem propheta præuidens luget. Sed quia afflicti non tacuit, & perseuerauit, respexit dominus de caelis: *Qui enim perseuerauerit vsque in finem, saluus erit.* Matt. 10. c.

Oculus me deprædatur. Enidenter futurum iudicium enuntiat, & præuidens quæ futura sunt ciuitatibus Iudæ, imber lachrymarum manat. Præuidet. n. obstinatam plebem, quæ negatura erat proprium autorem: Oculus autem animam deprædatur, quia omnis doloris affectus effunditur, & languor & ardor animi in lachrymas liquatur, quando quicquid est in anima sicut de fonte riuus effluit, vnde: *Defecit in saluari tuo anima mea. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum.* Anima enim deprædatur ab oculis, ut suo creatori hæreat de se diffusa, in illo cõfusa. Deficit ut in spiritu transiret, & sit vnus spiritus cum Deo, ideo dicitur oculus singulariter, non oculi: ut cum Deo vniantur, vnde: *Vulnerasti cor meum in vno oculo tuorum.* Christus enim in vno oculo videtur. Alij sunt oculi carnis qui aperiuntur ad malum: Alij mentis qui transeunt in vnum, ut sit vnus mens cum Deo. Alij oculi ecclesiæ, quæ habet duos oculos, moralem & mysticum. Mysticus acutior, moralis dulcior: ita oculus Christi amore repletus, animam deprædatur in cunctis filiabus vrbis meæ per singulas delictorum afflictiones & æternæ vitæ cogitationes scilicet, deprædatur. Ideo autem hæc litera fons vel oculus interpretatur, quia nec oculus sine fonte, nec fons sine oculo dilectionis manat. Debet. n. quisque peccator fonte lachrymarum rebaptizari: qui nutritur oculo sanctæ contemplationis.

Ain. Fons vel oculus interpretatur, vnde.

d *Oculus meus, &c.* Cuius, scilicet, officium est quod viderit nutiari. Christus quoq; alijs in ruinam positus est, alijs in resurrectionem. In hac litera oculorum declarantur officia, ut sic scilicet deficiant pro peccatis vel desiderio celestis gratiæ. Hi suauibus delectantur, asperis offenduntur, vnde. Ennon oculus suppliciorum dicitur: vel tentationis, vel hædi, vel vitulæ, vel generationis, vel fons generationis, vbi,

4 Nec pepercisti. Propter defectum meritorum nostrorum.

5 Opposui tibi nubem tibi. Id est, peccatorum nostrorum caliginem considerasti.

6 Ne tran. ora. quasi dicat, ex hoc nostra oratio fit inexcusable coram te.

7 Eradicationem. A Iudæa.

8 Et abiectionem. In terra aliena.

9 Posuisti me in medio. secundum ordinem tuæ iustitiæ.

* 1 Aperue-

7 Erradica. & indi. i. me eradica tam, & tua misericordia indignam ostendisti. Et sequitur postea: *donec respiceret & videret eo.* id est, donec tu domine velles exaudire.

† *Oculus meus, &c.* Hoc exponi potest de insolentia clericorum ut dicat ecclesia.

A vbi, scilicet, Ioannes baptizabat: vt eorum afflictione per fontem generationis renati transirent in adoptionem filiorum Dei & hoc est: *Oculus meus aff. est doloribus, id est, afflitus sum: nec tacui, lachrymæ enim à maxilla ascendunt in cœlû. Oculus dicitur: quia per eum semper tenamur.*

Ioan. 3. c. Matt. 5. d

† de fluxit, & non cessat.

† dolore affecit.

Psal. 15. c

Lib. 1. r. mor. cap. 2.

Histor.

Psal. 50. d

vnde: *Qui viderit tentationis mulierem ad cõcupiscendum eam, &c.*

Non dixit simpliciter: qui viderit mulierem: sed addidit, ad cõcu. & c. vbi oculum absoluit, mentem ligauit. Nec dixit, mœchatus est in oculo, sed in corde. Oculus verò est hædi: qui, scilicet ad sinistra est. Peccator enim quæ à dextris sunt, videre non potest. Vnde: *Prouidebã dominum in conspectu meo semper. Et ocul⁹ vitulæ quando affli-*

B duo loro vitule peccatores iniquitates trahunt. Et oculus generationis, aut fons generationis quia ex conspectu oculorum aut bona aut mala generatur. Et est oculus suppliciorum, quia renatus peccatorum suorū supplicia corde pauido perhorrescit. Idcirco Ain oculus vel fons dicitur.

* Gregorius. Sub Iudææ voce quæ exteriora videndo concupiscens, bona interiora perdidit, propheta dicit, *Oculus meus, &c.* Concupiscendo enim visibilia inuisibiles virtutes amisit. Quæ ergo interiorem fructum per exterioriorem vitium prodidit, per oculum corporis pertulit prædam cordis. Vnde nobis ad custodiendam cordis munditiam, exteriorum quoque sensuum disciplina seruanda est. Nam quantalibet virtute mens polleat, quantalibet grauitate vigeat, carnales tñ sensus puerile quiddam extrinsecus perstrepiunt.

Historicè. Phe, oris interpretatur, vel erraui vel os aperui cui alludens propheta ait.

a *Aperuerunt supra nos, &c.* Sic quoque in pluribus literæ interpretationibus alludit. vt literæ verborum, & verba sensum literæ expediant. Vnde se errasse secundum sensum literæ ostendit dicens.

b *Formido & laqueus facta est nobis, &c.* Erroris autem fuit, vaticinationem prophetarum, & contritionem cordis eorum quæ pœnitentiam suadebant, non errorē respue-re: vnde formido insanabilis & laqueus accidit, Propheta quidem non errauit, sed populi voce gemit, cui cõtritio, & vaticinium laqueus & formido fuit. vnde ait.

c *Diuisiones aqu. dedu. oc.* Alia verò est contritio prophetarum denotatione diuinæ inspirationis, alia eorum qui p peccatis afflicti spiritu vexantur erroris. Deus. n. cor p̄ritū & humiliatum non spernit, nisi prius vaticinium, & con-

contritionē prophetarum pro ipsis gementium, & morientium spreuisset. idcirco vaticinium eis laqueus est, quod in passione domini ei accidisse nulli dubium est.

Aperuerunt super. Christi & membrorum eius vox in micis formido, facta est vaticinatio prophetarum, quæ

timebant ne imp

retur in Christo. l

quoque passio, i

contritio & humi

litas Christi, fuit i

fidelibus ruina, v

de: David (quasi

sus literæ sono, q

Os meum aperu

& at.

d *Diuisiones aquarum, &c.* Vnde:

Euangel. Si non i

nissim, & latus i

non fuissim, peccatu

non haberent: nunc

tē inexcusabiles san

quasi laqueus fat

est eis vaticinatio

vnde: supra que

sub hac litera l

a Dolore captiuitatis.

b Lachrymæ apud Deum pondera vocis habent.

c Quia Deum amiserunt, qui in sabbato requieuit.

d Qui perseuerauerit usque in finem saluus erit

† afflicti⁹ est, nec tacuit, cõ qud non esset requies. Ain. Do-

nec respiceret, & videret dominus de cœlis. Ain. Ocul⁹

me⁹ † deprædatus est animam meam in cunctis filiabus

vrbis meæ. Phe. Aperuerunt super nos os suum omnes

inimici. Phe. Formido & laqueus facta est nobis † vaticinatio, & contritio. Phe. Diuisiones aquarum † de-

duxit oculus meus in contritione filiarum populi mei.

a Vox solius populi.

b Ne impleatur, in Christo.

c Causa captiuitatis.

d Quæ oculi. uare.

e Christi

f Prophetarum.

g Eorum.

h A propria persona.

i Ad abluenda crimina vel amosia vulnera purganda.

j Quali leo.

k De adorandos.

l Sanguis eius super nos & super filios nostros

m Visibiles & inuisibiles.

n Cõtritionibus pœnitæ vitæ

o A persona aduerialiorum.

p Vox propheta & populi.

q Quali leo.

r De adorandos.

s Sanguis eius super nos & super filios nostros

t Visibiles & inuisibiles.

u Cõtritionibus pœnitæ vitæ

v A propria persona.

w Ad abluenda crimina vel amosia vulnera purganda.

x Quali leo.

y De adorandos.

z Sanguis eius super nos & super filios nostros

aa Visibiles & inuisibiles.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Nec ta. *Id est, flere non cessauit, eò quod non esset requies, scilicet, nobis, sed labor & miseria.*

2 Donec. *Quasi dicat, requiem non expecto via humana, sed tamen diuina.*

3 Ocul⁹ meus. *id est, ex nimio fletu abstulit sibi consolationē.*

4 In cun. *id est, p̄ destructione cunctarum ciuitatum Iudææ quæ dicebantur filia vrbs Ierosolymitane, quæ erat metropolis. In Hebræo sic habetur. Ocul⁹ meus sordidauit animam meã, id est, ex fletu continuo sordidauit faciem meam, in qua refulcet vis animæ magis quam in cæteris corporis partibus, eò quod omnes sensus sunt in facie: cetera sicut prius exponantur.*

5 Aperuerunt super nos &c. *Maledicendo & conuiciando.*

For-

6 Formido & laqueus facta est nobis vaticinatio, & vaticinatio Ieremie & aliorum prophetarum cui non creditur, deiecit nos in formidinem laqueum & contritionem. In Heb. b. hic: Vastatio & contritio: ideo videtur quod vitio scripto posita sit hic vna dictio pro alia, scilicet vaticinatio pro vastatio similitudine literarum. & sic est sensus: Formido & laq. id est formidine fugientes vnum periculum cecidimus in aliud, sed eò enim formidãs seruitutē rebellauit regi Babylonis: ad quod jesus est eius captio & exoculatio, vastatio terra & Ierusalem cõtr.

7 Diuisio. Per quod designatur magnitudo fletus.

8 Ocul⁹. Sic ordinatur iste versus post præcedentem pro Hebræo habetur, quamuis in aliquibus libris nostris sit conuertit ergo: Ocul⁹ meus. à magnitudine fletus.

* 1 Ven.

MORALITER.

† Ocul⁹ meus deprædatus est an. Ocul⁹ ecclesiæ debet esse clerus qui tamen deprædatur castitatem mulierum quasi vbiunque est habitatio clericorum: Et quia inde surgit infamia clericorum, subditur.

5 Aperuerunt super nos. Nam inde infamatur ecclesiæ, ideo subditur.

6 Formido & laqueus facta est nobis vaticinatio, &c. scilicet vastatio mulierum cum clericis.

† Vastatio. scilicet, omnis boni.

7 Diuisiones aquarum deduxit oculus meus, &c. Hoc dicit in persona cuiuslibet fidelis de diffamatione ecclesiæ lentis.

† 1 Ven.

Venerata charitate ego sum. Deducebat illa diuisiones aquarum pedes dñi lachrimis irrigauit. Deduxit & Dauid diuisiones aquarum & multitudinem delictorum suorum, & Petrus fleuit amarè. Hinc Dauid ait: *Lauabo per singulas nates le. mc.* Et quasi voce Ieremie: *Exitus aquarum de, oca. m.* E subdit quare: *ga no le. tuam.* Ac si dica ca deploro quæ pe oculos contraxi & dimisi. Flēt enim factis magis culpā quam ærumnā. Et, Ieremias quoq; non ta contritionem presentis vitæ dolet quæ poenā æterni

suplicij, quia videt populi sui impoenitentiam. Flet populi ærumnas & excidium patriæ, sed magis quia contra Deum os aperuerunt, & maledicentes blasphemauerunt. Fleit Christus in passione, quando fractus agonia prolixis orabat. Fleuit super Ierusalem & super Lazarum: & in celi flent euntes & mittentes semina sua: & deducunt diuisiones aquarum, vt vberius accipiant fructum.

Sade. Consolatio vel iustitiæ: *Venatione ceperunt me.* Post tantas lachrymas, & tantum dolorem, post discriminis formidinem & contritionem: post insultationem inimicorum, congruenter consolatio quam Sade sonat intercedit: vt qui tantum puniti sunt, sperent indulgentiā iustitiæ, consolationem misericordiæ: qui lachrymis suis lotuntur à sordibus suis. Sed quia requies ex sola Christi passione datur, voce redemptoris pro nobis plangitur.

enatione cepe. His verbis ex passione domini cōsolatio nobis ostenditur, & iustitiæ indulgentia, quibus efficiamur iusti licet perfidorum impietas (quasi venantes auē) cui gladijs & fustibus Christum apprehenderit gratis. Ieremias quoq; gratis captus est, in lacu positus est, & inundaerunt sicut aquarum fluctus persequentes super capucius. Sed de Christo hæc manifestius dicitur, quod vt auis capta plangitur. Vnde: *Iob. Semitam ignorauit auis.* Hæc auis forassis est aquila, quæ prouocat ad volandum pullos suos, idest, Iudeos expandens alas suas super eos, qui dum venit eos sub alas suas congregare, quasi gallina infirma tuet, & apprehensus, vnde.

apla est in &c. Hunc lacum solus calcavit dominus, dum moriendo peremit, & vitā resurgendo reparauit. *osuerunt la. su.* Quid apertius: Lapis enim positus est & sigatus, & post resurrectionem ab angelo reuolutus, & extimatus est Christus cum descendit in lacum, *faus est sicut homo sine adiu.* Sed: *inuētus est, inter mortuos liber. In nerunt aqua.* Idest, multitudo populi super Christum quæ est caput nostrum.

enatione, &c. Paschasius. Vox ecclesiæ, idest, corporis super cuius caput inundauerunt aquæ, idest, populi, vt eū gratis perimerent, vnde: vocem ecclesiæ quasi spe sua frustræ subditur: *Perij.* Quia discipuli etiam relicto eo fugerunt, negauerunt, dubitauerunt, vnde: rectè præponitur Sade, quæ consolatio interpretatur: quia nisi consolatio pij patris adesset, nulla ouium salua esset. Vnde patet, quod tentatio passionis non fuit sine consolatione spiritus sancti qui desperantes confortaret, fidem reintegraret vel sustentaret, vnde: *Ego rogavi pro te Petre, vt non desis. si. t.* quantum tñ ipso fuit negauit, sed in Deo fides eius mansit. Sic ergo voce ecclesiæ conuenienter dicitur: *Perij.* sed præsciētia promissione pij magistri fides inuicta fuit. Consolatio autem fit multis modis: Cōsolatur enim scriptura, & iudicis misericordia: & delicti perfoluta poena, vnde:

Consolamini popule meus. Et post pauca: *Dimissa est iniquitas Ierusalem quia si sperit de manu domini duplicia pro omni. p. s.* Et si fides deesset poena satisfaceret. Fit consolatio in varijs tentationibus quia tentatio patientiam operatur: & illa probationem, probatio vero spem. Lachrymæ quoque con-

solantur, quibus crimina abluuntur, vnde: *Exaudiuit dominus vocem fletus mei.* Decursis itaq; simplicijs quæ pro peccatis sustinemus, de venia certi sumus: In his enim non deest consolatio spiritus sancti, si nō adest

duritia cordis. Phesunt, *Iustitiæ do. r. l. c.* Sade enim consolatio, vel iustitia interpretatur. Ex passione enim domini multimodam consolationem accepimus, cui cōformes in flagellis & passionibus iustificamur, vnde: *Fili recor. ga rece. bo. in vi. t. & loza. si. mala tunc autem hic consolatur, tu vero cru.* Iam post passionem, post tentationem, post consolationem quid sequatur videamus, idest, vocatio vel conclusio vel aspice, vnde: alludendo dicitur: *Inuocauit no. tu. domine & supra. in ea. litera. Vocauit amicos, &c.*

e. Coph. Inuocauit no. tuum domine. Vox Christi secundū humanitatem. Quasi dicat. Quamuis in lacum lapsa sit vita mea, ego tamen de nouissimo laqueo inuocauit sicut Ionas de ventre ceti. Cui simile dicit Iob: *si descendero in profundum inferni, inde me liberabis.* Vnde: & caput fidenter dicit: *In die qua inuocauero te domine, dixisti: Noli timere.* Vnde hic quoque. *voce meam audisti, &c.* Appropinquasti. Perire non potest, cui pater præsto est, cuius vocem audierat, dubitare non poterat. Sed quia Coph etiam conclusio interpretatur: iure qui perijt, gemens orat. Ne auertas a rem tuam, &c. Incarnatus enim ad extrema montiū venerat terræ vestibibus conclusus, sed fiducialiter sciebat, quod liberaret pater vitā eius de corruptione, qua pressus nobis scū pro nobis dolens dicebat. *Inuocauit nomen tuum domine.* Quod Ionas in ventre ceti præfigurauerat. Ideo Coph rectè dicitur conclusio, quia conclusit Deus omnia sub peccato, vt aperiat nobis ianua vite, per eū qui in corruptione carnis venit vsque ad nouissima laci: sed inuocando exauditus est pro sua reuerentia. Nos quoq; corruptione & peccato conclusi, & idē nobis affuturū credimus, propterea.

Appropinqua inquit, &c. vt nos quoque fiducialiter idē dicamus & speremus. Qui autē sic conclusi sumus, aspiciere, & circūspicere nos debemus, vnde: Coph aspice interpretat. Q. d. aspice quod mortalitas & corruptio ad nouissima laci me perduxit. Aspice quoque laqueo sum conclusus, noli infirmitatem & periculum dissimulare: cōcluditur vnus quisque innumeris laqueis. Coph quoq; vocatio dicitur, vt conclusi iugiter inuocemus illū qui de cælo veniens, languores nostros tulit, qui ait: *Non est opus sanis medicus, sed ma. ba.* Habes vulnera medicinam nō differas: Aspice spiritualibus oculis quomodo conclusus sis, vnde: *Leuaui oculos meos in montes, &c.* Et alibi. *Oculi nostri ad dominum Deum nostrū.* Hinc quoque supra sub eadem litera: *Effunde sicut aquam cor. r. an te. con. dom.* Ideo sub hac litera redemptoris nostri forma proponitur, qui de lacu nouissimo inuocat, & fidenter orat, & gemit & clamat, nō voce, sed mente, vbique dñm presentem sentit, & sibi appropinquantem in die inuocationis, & Deū dicentē. Ne timeas, qui dicit. *Confidite ego vici mundū,* vnde: *Dominus illuminatio mea, & salus mea quem timebo? &c.* Talis vox cordis, talisq; fides, magn⁹ clamor est. Est enim

Appropinqua inquit, &c. vt nos quoque fiducialiter idē dicamus & speremus. Qui autē sic conclusi sumus, aspiciere, & circūspicere nos debemus, vnde: Coph aspice interpretat. Q. d. aspice quod mortalitas & corruptio ad nouissima laci me perduxit. Aspice quoque laqueo sum conclusus, noli infirmitatem & periculum dissimulare: cōcluditur vnus quisque innumeris laqueis. Coph quoq; vocatio dicitur, vt conclusi iugiter inuocemus illū qui de cælo veniens, languores nostros tulit, qui ait: *Non est opus sanis medicus, sed ma. ba.* Habes vulnera medicinam nō differas: Aspice spiritualibus oculis quomodo conclusus sis, vnde: *Leuaui oculos meos in montes, &c.* Et alibi. *Oculi nostri ad dominum Deum nostrū.* Hinc quoque supra sub eadem litera: *Effunde sicut aquam cor. r. an te. con. dom.* Ideo sub hac litera redemptoris nostri forma proponitur, qui de lacu nouissimo inuocat, & fidenter orat, & gemit & clamat, nō voce, sed mente, vbique dñm presentem sentit, & sibi appropinquantem in die inuocationis, & Deū dicentē. Ne timeas, qui dicit. *Confidite ego vici mundū,* vnde: *Dominus illuminatio mea, & salus mea quem timebo? &c.* Talis vox cordis, talisq; fides, magn⁹ clamor est. Est enim

Appropinqua inquit, &c. vt nos quoque fiducialiter idē dicamus & speremus. Qui autē sic conclusi sumus, aspiciere, & circūspicere nos debemus, vnde: Coph aspice interpretat. Q. d. aspice quod mortalitas & corruptio ad nouissima laci me perduxit. Aspice quoque laqueo sum conclusus, noli infirmitatem & periculum dissimulare: cōcluditur vnus quisque innumeris laqueis. Coph quoq; vocatio dicitur, vt conclusi iugiter inuocemus illū qui de cælo veniens, languores nostros tulit, qui ait: *Non est opus sanis medicus, sed ma. ba.* Habes vulnera medicinam nō differas: Aspice spiritualibus oculis quomodo conclusus sis, vnde: *Leuaui oculos meos in montes, &c.* Et alibi. *Oculi nostri ad dominum Deum nostrū.* Hinc quoque supra sub eadem litera: *Effunde sicut aquam cor. r. an te. con. dom.* Ideo sub hac litera redemptoris nostri forma proponitur, qui de lacu nouissimo inuocat, & fidenter orat, & gemit & clamat, nō voce, sed mente, vbique dñm presentem sentit, & sibi appropinquantem in die inuocationis, & Deū dicentē. Ne timeas, qui dicit. *Confidite ego vici mundū,* vnde: *Dominus illuminatio mea, & salus mea quem timebo? &c.* Talis vox cordis, talisq; fides, magn⁹ clamor est. Est enim

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Venatione ceperunt me, &c. Quia exercitus Chaldaeorū insequendo Sedechiam comprehendit eum, & multos alios. 4. Regū 24. 10.
- 2 Lapsa est in lacum vita mea, &c. Ra. Sa. dicit, quod Ieremias prophetavit hoc de Daniele, qui fuit de transmigratione in Baby-

Babylonem, & fuit protectus in lacum leonum, & lapis positus super os lacus, vt habetur Danielis. 6. & 14.
 3 Inundauerunt aquæ multitudo aduersariorum, eo modo loquēdi quo dicitur Ija 8. b. Adducet dominus super eos aquas fluminis fortes & multas, regem Assyriorum: &c.
 4 Dixi, Perij. Idest, non habens remedium via humana. Et quia non remanet nisi via diuina, ideò subditur.

* I Inuo-

MORALITER.

1 Venatione. scilicet spiritus maligni, & dicitur hoc in persona ecclesiæ pro adhuc viuētib; peccatoribus, &

pro defunctis quod sequitur.
 2 Lapsa est in lacū vita mea, &c. Sequitur: Inundauerunt aquæ super caput meum. Scilicet peccatorum & tribulationum quia tñ non aufertur totaliter spes misericordiæ subdit.
 Tom. 4. li 2

A enim vox cordis & clamor, & vox sanguinis quæ ad dominum peruenit. Hæc vox exaltatur sublimitate, & conceptu virtutum, sed non intentione sonorum. Grandis clamor fidei, per quam clamamus Abba pater. Spiritus quoque clamat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Ma-

Rom. 8. c
Ibidem.

Genes. 3. b
Psal. 78. a

Mat. 2. c

2 Reg. 1. a
Num. 12. d

Exod. 14. d

Gal. 3. d
Iac. 4. c.

gna est vox iustitiæ & charitatis, per quam moriui non modo loquuntur, sed clamant sicut Abel. Magna est vox apostolorum quia. *In omnem terram exiit sonus eorum.* Hac voce clamat caput nostrum clamant, & membra: clamat Rachel plo. si. iudicens: Ne auertas aurem tuam à singultu meo, & clamoribus. Clamat Moyses cui dicitur: Quid clamas ad me? Sed sciendum: quia in corde clamant alij: alij in corde loquuntur. Loquebatur Anna, qui plorabat pro priuatis id est, filiis. Clamabat Moyses ardore charitatis. Sub hac ergo litera conclusio nostræ demerfionis exprimitur, & inuocatio ut amplius clameus agnoscitur, & singulis dicitur: *Aspice quomodo sis conclusus. Clama ad Deum qui prallo est. Ne auertas aurem tuam, &c. Quia cõclusit Deus omnia sub peccato ut omnium miseretur. vnde: Miseri estote plorate. Quasi dicat aspice conclusionem vestram inuocate de lacu nouissimo.*

B plorabat pro priuatis id est, filiis. Clamabat Moyses ardore charitatis. Sub hac ergo litera conclusio nostræ demerfionis exprimitur, & inuocatio ut amplius clameus agnoscitur, & singulis dicitur: *Aspice quomodo sis conclusus. Clama ad Deum qui prallo est. Ne auertas aurem tuam, &c. Quia cõclusit Deus omnia sub peccato ut omnium miseretur. vnde: Miseri estote plorate. Quasi dicat aspice conclusionem vestram inuocate de lacu nouissimo.*

Gilbertus. Non loquaci, sed dicaci; non studioso, sed perspicaci rethorica semina iacimus, ut quod aliquibus in locis lamentationum facimus, faciat ipse in omnibus. Hoc tamen generaliter notandum, quod sicut iudicis misericordiam comparando quinto conquestionis vitur loco, incommoda sua sigillatim exponendo: sic in aduersarios indignationem excitando duodecimum indignationisponit locum, colligens quæ in negotio acta sunt vel secuta, cum vniuscuiuscunque indignatione & criminatione rem verbis ante oculos iudicis exponens ut indignetur, ac si interfuerit & viderit, vnde: *Vidisti domine omnem furorem, vniuersas cogitationes, &c.*

C a Res. Caput, vel capitis vel primatus. Caput nobis est, vel forma capitis, ut consideremus authorem vitæ, qui est caput nostrum omnia fouens, omnia regens, & sensibus implens. Sensus enim sapientis in capite, sublato capite non agnoscitur corpus nec superest causa viuendi. Quid ergo caput de se sentiat audiamus.

b *Iudicasti domine causam animæ.* Hæc vox tã capitis, est quæ corporis, ut nec caput sine corpore, nec corpus sine capite. Causa animæ iustitia, quæ capiti coaptatur, redemptio corporis est: redimitur. n. qui venundatur. Sub peccato corpus non confidit suis viribus, nisi iustitia capitis suffragetur. Iustitia ergo Christi iudicium patris redemptio homi-

hominis, more ergo rethorico à persona iudicis capta iustum iudicem collaudat, deinde causam animæ, tandem cur venerit, id est, redemptionem ostendit. Est enim redemptio vitæ nostræ, quam suam esse propter charitatem declarat, ut nos in illo & ipse in nobis viuat. Tandem per indignationem aduersariorum iniquitatem & furorem commoratur, ut iudicem in se misericordem in aduersarios indignantem reddat. Quasi dicat, licet probares causam animæ meæ, videretamen furorem meum aduersum meum. Iudicasti domine t iniquitatem illorum aduersum me: iudica iudicium meum. Res. Vidisti omnem furorẽ, vniuersas cogi-

Inuocauit nomen tuum domine de lacis nouissimis. Coph. Vocem meam audisti, ne auertas aurem tuam à singultu meo & clamoribus. Coph. Appropinquasti in die quando inuocauit te dixisti, Ne timeas. Res. Iudicasti domine causam animæ meæ, redemptor vitæ meæ. Res. Vidisti domine t iniquitatem illorum aduersum me: iudica iudicium meum. Res. Vidisti omnem furorẽ, vniuersas cogi-

^a Vox Christi secundum humanitatem. ^A Persona iudicis. ^b Qui liberasti. ^c Qui audisti exaudisti. ^d Formam orandi & sperandi proponitur nobis: Miseri estote & iudicium. ^e Cordis. ^f Ad te fecisti appropinquare. ^g Dominus illuminatio mea & sal. mea quem timui. ^h Caput, vel capitis, vel primatus. ⁱ Vox capitis. ^j In iustitiam. ^k Vox membrorum quæ venundata sub peccato. ^l Quem nihil laet. ^m Aduersariorum, scilicet. ⁿ Qui omnia iuste iudicas. ^o Secundum quod audisti. ^p In actu. ^q Non rationem. ^r In actu.

caput membra regit & viuificat) & omnia iuste dispensat. Est autem hæc vox electorum, id est, corporis Christi, qui primatum benedictionis adepti sunt. Res enim sonat primatum. Alius est enim populus, qui Esau primogenita vendidit, alius qui emit. Singula ergo corporis membra capitis gratiam participant, primatum graue vendicant, ut vigor capitis ad singula membra perueniat. In capite vigor vitæ, & primatus nostræ hereditatis. In omni corpore exposito custodire debemus sicut serpens caput custodit, exponit corpus, quasi in eo vitam esse uerit. Sine hoc capite non viuimus. His itaque tribus uersibus electi per caput (quod est Christus) patri commendantur, eiusque iudicio iustificati, & redempti curruntur, & iniquitas & furor aduersariorum, & cogitationes condemnantur, & mira capitis & corporis vniuersae declaratur.

c *Redemptor vitæ meæ.* Alij *Defensor.* Redemptio membrorum, defensio verò capitis, & corporis est. Redemptio ergo, & defensio totius nostræ saluationis Christi offertur patri, ut per simplicem eius mortem, nostræ vitæ redemptio exhibeatur. Restat ergo ut in capite primatum seruemus, qui auferri non potest, si non aueratur Christo. Sit ergo caput seruandis summa studij operis. Summa spei, & virtutis, ut simus in unitate corporis. Christi coniuncti nostro capiti, vnde: *Isaias: feram à Iudæa caput & caudam.* Id est, initium & finem. Iudæa caput amittit, quando Christum non accepit quod principium ecclesiæ, & primatus, & primogenitum mortuis. Ipse est finis legis ad iustitiam omni credere per quem iniquitas damnatur, æquitas coronatur & cogitationes aduersariorum reprobantur. Iam tamen quod si littera contra eos afferat, videamus.

NICOLAUS DE LYRA:

- * 1 Inuocauit nomen tuum domine de lacu nouissimo. Id est, de extrema miseria. Vel istud potest exponi ad litteram de Ieremia, qui fuit positus in lacu, in quo non erat aqua, sed lutum, ut habetur supra. 38. & ibi orauit dominum, & exauditus fuit, & de lacu eductus, ideo subditur.
- 2 Appropinquasti in die quando inuoc. &c. Me affecurando.
- 3 Iudicasti domine causam animæ meæ, &c. Liberando me à preparata mihi morte. Rab. Sal. verò exponit hoc dictum esse in persona populi dei. quod

- quod istud refertur ad pristina tempora, in quibus Deus suo iudicio liberabat populum Israel ab aduersariis, ut in exitu de Egipto & in multis alijs: ut patet in libro Iudicum, & etiam in Iudicium & est sensus: Iudicasti domine, &c. Id est, consueuit domine ab antiquo liberare ab affligentibus me iniuste, ideo subditur.
- 4 Vidisti domine iniquitatem. scilicet Chaldeorum.
- 5 Aduersum me. Quia crudeliter, & iniqua voluntate sunt victoria habita de Iudæis.
- 6 Iudica iudicium meum. Liberando me sicut consueuit facere.

MORALITER.

- 1 Inuocauit nomen tuum domine de lacu nouissimo. Per hoc non est intelligendum, quod oret ecclesia pro damnatis, sed pro existentibus in purgatorio quod est quedam inferni portio.
- † Vocem meam audisti, ne auertas, &c. Quia Deus semper est paratus audire vocem humiliter deprecantis: licet non

- semper exaudiat in affectu statim, sed tempore contenti, ideo subditur.
- 3 Iudicasti domine causam animæ meæ. Me liberando contenti tempore.
- 4 Vidisti domine iniquitatem illorum. Id est, dæmonum obstinatorum hominum in peccato: qui sunt membra eorum de quibus subditur.

† 1 Audij

a Sin. Pascha. Dentium vel super vulnus dentium Ad-
Aucus Christum opprobria planguntur. De quibus dici-
 tur. *Dentes eorum arma, & sagittae &c.* quorum labia insur-
 gut contra veritatem. Qd. *Labia dolosa in corde & corde lo-
 quuntur.* Sub hac eadem litera inquit David. *Principes persecuti
 sine gratis, &c.* Et alibi qua
 sibi literę interpretatio
 nec exponens ait. *Super do-
 lora vul. e. ad.* Quasi de me-
 dica mortem sumpserunt.
 vnc. *Appone ini. super. in eo-
 rum &c.* Interpretatur. n. hec
 litera. vt diximus, super vul-
 nus vnde propheta lamen-
 tatur, quia (cum hac medi-
 cin vulnura curentur) his
 supradiderunt, qui maia
 proonis reddiderunt, &
 perdiam & fide propheta
 rur messuerunt, & perfidi-
 dia omicidia addetes. hec
 maia consumata iustus ar-
 bite iusto patris iudicio of-
 ferbunienda, quorum in-
 crealitas vulnus super vul-
 nus domini interfectio fuit. Super vulnus recte medica-
 metum apponitur, quo vulneris asperitas mitigetur,
 Sicut vulnus oleum infunditur vt molliatur: hi autem
 reido medicamento, super vulnus infidelitatis perfidia
 adiderunt & mortem, sicut omnes reprobi ex patientia
 Dequæ ad poenitentiam nos adducit. *Secundum duritiam
 coris iram thesaurizant sibi omnes cogitationes eorum, &c.* Deu
 vbi, presentem insinuat, cui presto sunt omnes cogita-
 tions, & corda.

b Audisti op. Hoc est ei audire quod videre & videre
 scit, quem nulla latent, cui omnia patent, reprobi autē
 quasi super vulnus peccati irā thesaurizat sibi. Vñ addit.
c sessionem eo. & re. eo. Insultando n. & subsannando non
 minus contra caput sæuiunt quam contra corpus, quasi
 iudices & doctores in cathedra pestilentia sedentes, quo-
 rum nullus fouetur medicamine: quia omne caput languit
 dū, & omne cor marens a planta pedis vsq; ad ver. non est in eo
 sa. vbi vniuersitas periclitatur, & totum corpus consu-
 mur. iam non est malagma imponere. Est autem men-
 tivulnus quod oleo Spiritus sancti fouetur: & pacificis
 sermonibus quibus expellitur nequitia virus. Sunt. n.
 vborum fomenta, & medicamenta. Sunt legis vincu-
 la quibus alligati solvuntur, contracti solidantur. Sub
 hitaq; versibus irremediabilis malorum infania plangi-
 tu qui omnem medicinam repellunt quam quasi super
 vlnus Christus attulit, qui vinum & oleum in semiui-
 uelicti vlnura effudit & alligauit, & stabulario qui cu-
 rat illius haberet commisit, qui de Ierusalem descende-
 ban Iericho. Caueamus ergo ne ab Ierusalem descēda-
 ms. peccando: sed ascendamus, benefaciendo. Si tamen
 pecauerimus ne desperemus, quia medicum habemus
 qui ligaturam caelestium verborum super vulnus im-
 pōit di. *Poenitentiam agite, a. e. r. c.* hic vulnera curat, & con-
 fra a solidat ideo desperare planguntur qui cōtra Chri-
 stum & ecclesiam incessanter debacchantur, deridentes,
 & bsannantes, qui secundum opera sua iudicabuntur,
 vñ: sequitur: *Reddes eis vicem &c.*
d au. Signa. vel errauit, vel, consummauit. Quę. n. hic di-
 curur, signa sunt futurorum, vnde: psal. *Oste. disti populo
 tuo vna. dedisti metuentibus te fig. vt f. a. f. ar.* Sed quia nolue-
 rur auertere.
e reddes eis vi. domi. iu. ope. sua. Hanc primū Iudæis reddi-
 dit,

NICOLAVS DE LYRA.

* **1** Audisti oppro. &c. non solum prolata contra populum tuū
 sed intra te ipsum, quia Deum Irael reputabant impotentem ad sal-
 uandum.
2 Labia insur. misti & medi. &c. Replicatio est eiusdem sen-
 tenę ad maiorem exaggerationem.

MORALITER.

* **1** Audisti opprobrium eorum. nam infideles quasi conti-
 nu blasphemant Christum.

dit, qui corde obdurati, & perfidia cæcati: a fide & verita-
 te amplius repulsi sunt, ne possent intrare in iustitiā Dei
 & viam salutis. Qui. n. vitam peremerunt, mortem pro-
 meruerunt, errauerunt. n. secundum quod. Tau. interpre-
 tatur, errauit. Erat autem & omnis reprobus qui corde
 impoententi obduratur.
 Ideo & dominus consum-
 mauit iustitiam suā quod si
 gnatur per Tau. literā quæ
 iustitiā sonat. Vñ sequitur.
f Dabis eis scu. cor. &c. Quia
 dum laborem passionis de-
 riserunt, eodem cor suum
 texerunt, nec prædicationis
 iaculis penetrari permise-
 runt. Sic ergo reprobi, quos
 inuitat ad poenitentiam pa-
 tientia Dei, eandem oppo-
 nunt sibi quasi scutum cor-
 dis, vt non videant quid su-
 stinens laboraret, & sic the-
 saurizant iram Tenditur ar-
 cus iudicij dum sustinet pa-
 tientia Dei, sed hi duritiam
 cordis & excusationes obie-

ctant ne uerba vitæ suscipiant. Hinc propheta dicit. *La-
 boravi sistens.* cum perfidi Dei filium laborantem in pas-
 sione viderunt. Quia, ergo significationem, vt fugerent a
 facie arcus cōtempserunt, recte sequitur. *Persequeris in su-
 bore, &c.* Vt quia obdurati & sedentes in cathedra pestilen-
 tia, & surgentes contra dominum, tanquam puluis a fa-
 cie terræ sub coelis conterantur: quia nec coelum esse nec
 coelestib. disciplinis voluerunt inhære. Qui n. Christū,
 & mēbra eius persecuti sunt, iure in furoris persecutio-
 ne cōtriti sunt, vt audiant. *Disce vite a me. n. d. g. in ignem at r-
 num, &c.* Hæc sunt. n. signa quæ præcurrerunt vt fugerent
 a fac. ar. & noluerunt: vnde retrō sub hac litera, voce ec-
 clesie præmissum est: *Ingradiatur omnem atriū eorum coram
 te, & de vindemia eos propinque, &c.* Et in alio alphabeto. *Nō
 fuit in die furoris d. qui effugeret & relinqueretur &* Recte ergo
 Tau consummationem sonat, quia sub ipsa finem & con-
 summationem accipit, qui est Christus: impietas verò con-
 summationem damnationis & finē ne vltra possit exal-
 tari. In vtrisque, præcedentia signa veritatem exhibent suæ
 significationis. Nam dñs ostendit populo suo dura in si-
 gno crucis, vt liberentur dilecti. Illos verò qui signo cru-
 cis noluerunt signari, consequetur veritas signorum, &
 contritio æterni supplicij, qui contra miracula scutum per-
 fidia obiecerunt. Electi verò habent scutum bonæ volū-
 tatis quo coronantur: quia quos Deus protegens adiuuat,
 remunrans coronat De scuto reproborum dicitur. *Cor
 pus illius quasi scuta fusilia.* Corpus n. diaboli sunt reprobi
 (quasi scuta fusilia) fragiles & infirmi. Scuta quidem fusi-
 lia contra sagittas robusta, calu fragilia, sic & reprobi per
 obstinationem duri sunt, per vitam fragiles, nullo prædi-
 cationis iaculo penetrantur, quia scuto prauæ defensionis
 proteguntur. De talibus ergo recte plangit. *Dabis eis
 scu. &c.* Abutentes enim Dei patientia cogitant Deum
 non curare talia, aut non videre aut conditorem in cau-
 sa esse sicut Adam qui ait. *Mulier quam dedisti mihi periuuauit
 & comedi.* Mulier quoque culpam retorquens in serpen-
 tem, obliquat in autorem. Hoc scuto protectus Cain ait
 superbe & contumeliosè. *Nescio domine.* fraudulenta hu-
 militas & falsa negatio. *Nunquid custos fratris mei &c.* con-
 rumax contra Deum obiurgatio. Sic quisque dum Dei
 patientia abutitur, & signa iudicij metuere dedignatur,
 nec signo huius literæ munis, mulctatur iusta dānationis
 vindicta:

3 Sessio eorum & c vide & c. i. tu domine qui vides omnia, tu
 vides quod Chaldaei sedendo & stando derisorie cantant & loquan-
 tur de me.
4 Reddes eis vicem domine. quando tibi placebit secundū
 ordinem tuæ iustitiæ.
5 Dabis eis scutum cordis. i. obdurationem in peccatis vnde
 habetur in Hebreo. obdurationem.

* 6 Laborem

3 Sessionem eorum & resurrectione. vide & c. q. d. sedendo, &
 stando derisorie loquuntur de me.
4 Reddes eis vi. i. poenam debitam.
5 Dabis eis scutum cordis laborem tuum. i. dimittes eos in ob-
 duratione ad molestandum te in membris tuis.

Gindicta: qui nō solūm erravit, verum etiam consummavit & implevit mensuram peccatorum suorum, vnde. *Nondum. n. completa sūt peccata Amorrhæorum. Quib. compleris mox promissio, & vindicta venit. Quod hic ostenditur per literam quæ consummavit interpretatur: peccatum consummatum, generat mortem corporum impœnitens est consummatio. Cum genuit ergo & lachrymis oremus, vt cor nostrum*

laborẽm tuum. Tau. Persequeris in furore tuo, & conteres eos, * sub cœlis domine.

a ¶ Passionem, crucem, mortem. in futuro sicut in presentibus fecerunt. b ¶ Ergo. c ¶ Hic vel iste maledicti in ignem eternum. a ¶ Vnde duplici constituitur con. e. do b ¶ Quæ cœlestes esse noluerunt.

strum emolliat dominum vt signa eius metuamus, potati vino compuncti nis fugiamus a facie arcu Gilber. In graui sylol mentationes esse compo tas manifestum est. Pontur enim cuiusque rei verba ornata, vel propria, vel tralatæ sententiæ graues, cum amplificatione, & miserati ne, & cum sententiæ ornata cum verborum grauitate, cut hic. *Quomodo obscu. est au. & c.*

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Laborem tuum i. laborem seruatorum tuorum, qui dicitur labor tuus, eo modo loquendi quo dicitur, Act. 9. Saule, saule, quid me persequeris? Persecutionem. n. suorum fidelium suam dicit. Propter laborem. n. & dolorem quem fecerunt Chaldaei Indæis iustis: quorum

rum plures erant inter captiuos, qui mernerunt vt Deus subtraheret eis suum auxilium, & grauiam: & sic in malis obdurauerunt, a Mædis, & Persis interficerentur, ideo subditur. 2 Persequeris in furore tuo. i. in vindicta tua iustitiae. 3 Et conteres eos. Per Cyrum & Darium, vt habetur Dan.

MORALITER.

† **2** Persequeris in furore. Finalis iudicij.

3 Conteres eos sub cœlis domini. i. in inferno, qui est in mari profundo.

Con-

ADDITIO.

B In capite tertio. Ego vir videns. In hoc capite est tertia lamentatio, vbi propheta postquam deplorauit destructionem Ierusalem quæ erat solium regni in primo capite, & deinde destructionem totius regni Israel in secundo capite. Nunc in tertio incipit lamentari afflictionem sui ipsius in carcere positus, & in lacu constitutus, sicut habetur Ieremia. 20. & 28. Vel potius, & magis proprie ad literam deplorat passionem Christi cuius memoria hic introducitur, eod q̄ sicut inter omnia meritoria quæ in Ierusalem fuerunt acta, fuit summum passio Christi, sic inter omnia peccata quæ fuerunt in Ierusalem materiali commissa propter que irreparabiliter fuit destructa, occisio Christi summum tenet locum, vnde in fine huius tertiæ lamentationis concludit punitionem Iudeorum finalem: quæ etiam hodie durat dicens in fine. Prosequeris in furore, &c. Quam quidem passionem in persona Christi deplorat in multis versiculis. In primo. n. lamentatur de sua expoliatione, qua exuerunt eum vestimenta sua, & nudauerunt sicut pauperem. Vnde incipit. Ego vir videns paupertatem meam. Secundo vero lamentatur de sua captione, & alligatione quæ fuit facta nocte a cohorte & tribunis, vnde subditur. Me minauit & adduxit in tenebris & non in lucem. Tertio vero lamentatur de sua vexatione, qua per totam noctem in domo Caiphæ & Annæ fuit a Iudeis vexatus. Vnde subdit. Tantum in me vertit: & conuertit manum suam. Subdit etiam. Vetustam fecit pellem meam, ædificauit in gyro meo, in tenebrosis collocauit me. Quarto lamentatur de sua acclauatione quæ fuit conclauatus in cruce, vnde de sub. Circumædificauit aduersum me, vt nō egrediar, aggrauauit compedem meum. Quinto vero lamentatur de sua accusatiōe qua clamauit in cruce, & absq; exauditione vt videbatur, cum subdit. Sed & cum clamauero, excludet orationem meam: conclusit vias meas lapidibus quadris. Sexto lamentatur de sua illusionē & blasphematione de qua scriptum est. Prætereuntes blasphemabant eum mouentes capita sua: & hoc facit cum subdit. Versus insidiatus factus est mihi: posuit me quasi signum ad sagittam, factus sum in derisum

omni populo, canticum eorum tota die. *Septimo lamentatur de sua cibatione, & potatione ex vino myrrhato, & misto cefelle, vas. n. fuit ei impositum plenum aceto: & hoc facit cum ait. Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absinthio cordare absinthij mei & fellis. Octauo lamentatur de sua rudine in cruce, & omni desertione excepto latrone: de cuius confessione agit cum dicit. Memoria memor ero, & tabescet in anima mea, & sequitur verbum Christi ad latronem. Nouiculo, multa est fides tua, & subditur: verbum latronis. I mea dominus propterea expectabo eum. Nono lamentatur de multiplici colaphizatione cum ait. Dabit percipienti laticillam, saturabitur opprobrijs. Decimo lamentatur de lacrimarum effusione in cruce, de qua dicit Apostolus ab Heb. 5. b. Quæ cum lachrymis & clamore valido preces obtulit Deo hoc facit cum subdit. Oculus meus afflictus est. & sequuntur uisiones aquarum deduxerunt oculi mei. Vndecimo lamentatur de morte & sepultura & lapidis obuolutione ad ostium mentium ait. Venatione ceperunt me quasi autem latus est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me. Duodecimo lamentatur de mulierum fletu & ululatione, vnde Inundauerunt aquæ super caput meum. Decimotertio agit de sua defensione ad limbum, cum dicit. Inuocaui nomen tuum de lacu nouissimo, vocem meam audisti. Decimo quarto agit de sua resurrectione, ibi. Appropinquasti in die do inuocaui te, iudicasti domine causam animæ meæ. Decimo quinto agit de Iudeorum malitiosa machinatione, qua resurrectionem dederunt pecuniam militibus, vt dicerent q̄ diuili eius ipsis dormientibus fuerunt eius corpus furati, ideo subdit. disti domine iniquitatem illorum labia insurgentium: & meditationes aduersum me. Decimo sexto vero agit de congrua Iudeorum punitione propter illud peccatum eorum destructione & persecutione quam hodie patiuntur: vnde dicitur in fine lamentationis. Persequeris in furore, & conteres eos sub cœlis domine. In hoc lamentatio tertia finitur.*

CAP IV.

CAP. IV.

a **Q**uomodo ob. Aleph. Vox dolentis & increpantis a sicut & illa. *Quomodo sedet scilicet ciuitas. Deplāgitur Iudeorum duritia, quorū patres refulserūt quasi aurum & lapides pretiosi, in sanctuario Dei,*

ALEPH.

a ¶ Attentos facit dicendo rem magnam, nouam, incredibilem. b ¶ Fides Iudeorum. ¶ Vita sacerdotum. ¶ Genitum Dei verbum.

Vomodo obscuratum est aurū **†** negotiorum & dispersi per diuersa genera

Dei in fide & operibus. *† Ari: posteriorū Chſo venite ad perfidiā cōuersi sit. b Aurum. Quia fides in bis remanet, & baptismi sacramentum aurum v. a. mur, & lapides sancti sed obscurati fuliginē ca*

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. IV.

* **Q**uomodo. Hic describitur lamentatio sub quarto alphabeto, & dicitur hic Ra. Sa. q̄ Ieremias scripsit istud quartum caput lamentando mortem regis Iosie, secundum quod dicitur. 2. Para. 35. d. Vniuersus Iuda, & Ierusalem luxerunt eum: Ieremias maxime cuius omnes cantores & cantatrices vsque in presen-

tem diem lamentationes super Iosiam replicant, & aliflex &c. ergo cum in tribus capitibus præcedentibus non habetio de lamentatione Iosie, oportet dicere vt videtur, quod remias hic eum lamentatur, vel quod lamentationes de Iosia nos non habentur. Sequendo ergo sensum istum qui videtur, factis rationabilis: præsens caput in duas partes diuiditur, quia ponitur huiusmodi lamentatio. Secundo contra aduersariū inuocatio, ibi: Gaude & lætare. Circa primum sciendum, quod

MORALITER.

† **1** Quomodo obscuratum est aurum, &c. per aurum quod est inter metalla pretiosius, charitas significatur, quæ tanta

fuit in ecclesia primitiua, quod multitudinis credentium erat cor vnum, & anima vna sed quantum sit immutata per guerras mortales inter Christianorum principum monstratur.

† 1 Mi

Lapides san. Virtutes animæ fidelis. Notandum quanta sit vis huius lamenti, quanta propheta charitatis ad omnia se extendit, plangit cecitatem Iudæorum, dispersionem ecclesiarum, nuditatem animarum
Quo. ob. est aurum. &c. Fidei. f. & innocentie splendor quem claruerunt in illo populo: dispersi sunt non solum per vanitatis negotia, sed in nationes exeras, qui prius dispersi erant in capite omnium platearum, latam. f. & spatiofam viam incedentes. Iustè. n. qui de sanctuario Dei se ad negotia seculi expulerunt, a fide in perfidiam expelluntur, deinde cecidantur.

Quo. ob. Plangit se anima in baptismo niue dealbata infusione Spiritus sancti auro pulchrè colorata: sed postea a hæresib. infecta, aut vitij obfucata, cuius sapiëntia aureo clarior fulgebat, eloquentiæ colorib. distincta. Sed dùm occupiscentijs oblectatur, aurum obscuratur, & color deigratur vitij. Habet anima verbum diuinum auro purius quæ charitate interiori coloratur. Sed cum terrenis applicatur, aurum obscuratur, & color mutatur in amorem. f. mundanorum ab amore celestij. *Le. san. i.* animæ virtutes dispergunt in. *cap. o. p.* Quia amicitia charitate ceteræ dissoluntur, & ad concupiscentiam mundanæ vitæ inclinant quasi in *cap. o. p.* Et lapides quos su rationale iudicij annexos, in pectore portare debuit, in gloriam & laudem Dei & sui decoris, colore dilectionis Dei in deterius commutato, dispersi iacent in capite platearum: quia tamen verbi Dei substantia in nobis manet incorrupta, quamvis peccatis: obscurata, non natura substantiæ perempta, sed obscurata plangitur: etsi. n. hæreci integritatem fidei corrumpere videantur, vis verbi natura non soluitur, obscuratur quidem, sed non corrumpitur. Ita ergo obscuratur aurum. *eloquium. f. Dignum & præceptum domini lucidum in oculos, q. d.* Quo obscuratur mihi quod lucet alijs, & transfugas conuertit.

Quomodo obscur. &c. Vox ecclesiæ, aurum fuerunt innocentia Dei, & prærogatiua patriarcharum: sed obscurati sunt sordib. delictorum, vel auri obscuratum reprobaminiſtrorum Dei, sordib. fuscata: quondam virtutib. gloria, nunc per negotia seculi obscurata. Color optimus, sanctitatis habitus per terrena & abiecta mutatus. *Dispersi sunt lapides san. &c.* Qui scilicet intrinsecus seruabantur sancti sacerdotis vsib. cum ad sancta sanctorum ingredierentur. Lapidés quoq; sanctuarij, sacerdotes Christi & ministri altaris monachorū & virginū chori, qui semper debent assistere conspectibus Dei: qui non debent exire foras: nec occupari circa secularia, sed dum foras atq; inquietudine sparguntur, iure in capite platearū va-

gantes planguntur. Non est secularis vitæ actio, quam nō D administrant sacerdotes, & ministri altaris: monachi implicantur secularibus negotijs. virginum castitas multis exponitur illecebris. Platea Græcè a latitudine dicitur. *Matth. 7. b. Lata est. n. & spatiosa via que ducit ad mortem.* Disperguntur ergo lapides, nō solum in plateis, sed in capite omnium platearum, dū per desiderium opera huius mundi agunt & de religioso habitu, deinde culmè honoris vel laudis quærunt. Horū lapidum ordinem dominus promittit dicens. *Sternam per ornam lapides tuos & fundabo te in sapphiris, & ponam iaspidem propugnacula tua, &c.* Sternit Christus in ecclesia electorū animas meritorum varietate distinctas, fundauit eam in sapphiris qui sunt aerij coloris. i. animab. celestia petentibus. Iaspidem posuit propugnacula (qui est viridis coloris) illo. f. qui in virore fidei contra aridos & marcentes ecclesiam defendunt.

† mutatus est color optimus: dispersi sūt lapides sanctuarij in capite omnium platearum. Beth. Filij Sion † inclyti, & amici auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea,

† Gregor. Aurum obscuratum est, quia sacerdotū vita quondam per gloriam virtutum clara, nunc per actiones infimas ostendit reprobam. Color optimus mutatus, quia ille sanctitatis habitus, per terrena & abiecta opera ad ignominiam despectionis venit. Lapidés verò sanctuarij intrinsecus habebantur, nec sumebantur in summi sacerdotis corpore, nisi cum sancta sanctorum ingrediens, in secreto sui conditoris apparebat.

† Hieronymus. Et notandum quod non hos dispersos in plateis, sed in capite platearum dicit quia cum terrena agunt, summi videri appetunt, vt & lata itinera teneant ex voluptate delectationis, & tamen in platearum sunt capite ex honore sanctitatis. Secularia itaq; negotia, aliquando ex compassione toleranda sunt nunquam verò ex amore requirenda, ne cum mentem diligentis aggrauant, hanc suo vitæ pōdere, ad ima de celestib. mergant.

† Filij Sion. Iudeorū prærogatiua ostendit, qui non solum terrenæ Sion filij, sed celestis, genere & doctrina iustitiam uilegio gratiæ, adoptati præcūctis filijs Dei. & amici vocati, quorum patriarchæ, & prophetæ (ex quib. Chr̄s est) *Amici auro primo* i. Dei sapientia, unde. *Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis.* Hoc auro amici fulgebant, quasi luminaria in mundo, auro primo i. sapientia celesti, nō secundo. i. seculari secundum illud. *Primi & purissimi fructus eius.* Cum. n. radix sapientiæ sit timere Deum, fructus eius est videre ipsum.

Hoc auro ecclesia quoq; amicta gloriatur, sed & Iudei mutati reputant in vasa testea & ecclesiæ membra. Ecclesiæ. n. filij, sapiëntia dilectionis Dei & pximi amici, ad fragilia, & terrena labunt opa, & fiunt vasa testea q̄ debuerūt vasa incorruptibilia eē & celestia. Hoc auro amicta eē ecclesia pulchra

NICOLAVS DE LYRA.

icut dicit R. Sa. Ieremias lamentando Iosiam immiscuit populi meriam: quia Iosias erat caput populi, & ideo de vno transiit ad alij. propter connexionem capitis ad membra & econuerso: & secūda hoc diuiditur in tres partes: quia primò Ieremias lamentatur regi mutationem, secundo populi destructionē, ibi. Sed & lamia. terçò Iosia occisionem ibi. Spiritus. Circa primum sciendum, quod fuit Iosias fuit sanctissimus, vt patet 4. Reg. & 2. Para. sic filij eius suedentes ei fuerunt pessimi. f. Ioachaz, Ioachim & Sedechias, vt patet 4. Reg. 23. & 24. Et ideo per mortem Iosia fuit mutatus regnatus a bono in malum, & hoc est quod dicit Ieremias admiratiuo. Quomodo obscuratum est aurum. Per quod intelligitur fuit optimus regni sub Iosia propter auri claritatem & præuositam.

1 Mutatus est co. op. Quia tpe Iosia viguit diuinus cultus & sub filiis suis idololatria. In Hebræo habetur. Mutata est massa bona, p̄ quod intelligitur Iosias, ex quò tanquam ex massa optima processerūt filij pessimi, quod est magnæ admirationis materia, ideo sequitur.

2 Dispersi sunt lapides sanctuarij. i. Iosia filij, qui dicuntur lapides propter obdurationem in malo. Dicuntur tamen lapides sanctuarij, eò q̄ processerunt de patre sanctissimo: & hæc est metaphori ca locutio sicut frequenter fit in prophetis, & isti tres filij Iosia sic fuerunt dispersi, quia Ioachaz vinculus ductus fuit in Aegyptum, & ibi fuit mortuus, Ioachim interfectus proiectus fuit extra portas Ierusalem, vt dictū est suprā. 22. Sedechias verò exoculatus fuit ductus in Babylonem, & ibi mortuus.

3 Filij Sion. Hoc dicitur de filijs Iosia qui fuerunt nutriti in monte Sion, vbi erat domus regia.

4 Inclyti. quantum ad genus, vel quia secundum præceptum patris nutriebantur in moribus: quamuis ex sua malitia fuerint peruersi.

5 Amicti auro primo. Quia ad Iram filij regum aurifrigiatis vestibus utebantur.

6 Quo. reputa. &c. i. viliter abiecti, vt patet per prædicta: sicut fragmenta vaporum testeorum projiciuntur in locum immundum.

* I Sed

MORALITER.

1 Mutatus est. co. optimus. i. exterioris conuersationis, in qua relucebat maturitas & honestas, sed nunc ferè in omninatu apparet dissolutio & inhonestas.

2 Dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum. Quia religiosi qui in clauſtro debent esse clausi, expositi

sunt tumultibus secularium negotiorum, de quibus ad huc subditur.

3 Filij Sion inclyti & amici auro primò. i. sanctissimè conuersationis.

6 Quomodo reputati sunt in vasa testea. i. deputati ad opera vilia. Et quia per hoc impediti sunt a bona contritione spiritali nouitiorum. Sequitur.

Pulchra vt luna. electa vt sol, & filij eius inclyti, auro primo amicti: in quorum nouitate nihil est sordidū his qui reformantur in gradum pristinę dignitatis, quę est prima stola. i. immortalitas, vnde. *Fily vno inclyti & amicti auro primo* Est aurum Arabicum purissimum, q̄ de Saba offertur domino. Est pretiosissimum, q̄ de Ophir offertur. Ophir. n. risus, vel herbofus interpretatur, de illo. f. risu in quo omnia gaudia, vbi animę sanctorū in herbis videntur. requiescunt. Hoc iure primum dicitur. Hęc. n. sapientia & immortalitas pretiosior est cunctis opibus: re-

Prou. 3. b.
Iob. 30. c.
Psal. 17. f.

Eccle. 17. a.
Rom. 9. c.

Historicę.
Lamia.

Moraliter.

Allegoricę.
Greg. lib. 19.
mo. c. 15.

opus manuum figuli. Gimel Sed & lamia nudauerunt mām, lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis quasi struthio in deserto. Daleth. Adhæsit lingua lactentis ad palatum eius in siti, paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. H². Qui vescebantur voluptuosè interierunt in

a Qui potest de eodem luto aliud vas facere in honorem, aliud in contumeliam.
b Hęc. erici & hypocritę.
c Aperuerunt prauam doctrinam.

a Discipulos vel actus suos prauos.
b Synagoga vel peccatrix.
c Sanctorum.
d Præsentia tantum cogitans nihil de futuro curans.

a In dignitate
b Miseria.
c Incipit.

a Qui simile. Nobilitate intererunt fame. & multitudo eius siti atur.
b Qui poterant sumere solidum cibum.
c Verbo Dei.
d Exponeret, integrum. n. paruuli non comedunt.

a Primus conuentionis locus.
b Sacramentis scripturę.
c In patribus.

putati sunt in vasa testea, vnde Iob. *Cōparatus sum luto, &c.* vnde & alibi. *Vt lutum platearum delibo eos.* De luto. n. sunt vasa testea, sed alia in honore alia in contumeliam, de quibus dicitur. *Vasa figuli probat fornax.* Ideo sequitur. *Opus manuum figuli.* quia sicut figulus habet potestatem de eadem massa aliud vas facere in honorem aliud in contumeliā Sic Christus potest facere de luto vasa aurea tribulatione excocta, & alia relinquere in confusione sua.

Tertiusdecimus conuentionis locus. Conqueritur. n. cum indignatione, q̄ ab his malè tractatur, qui debuerunt adiuuare.

a Sed & lamia &c. Scribarum Phariseorum duritia exprobratur qui lamias duriores, lac doctrinę paruulis negauerunt. Lamia aut crudelior suis foetibus quam ceterę bestię dicitur. Vnde lamia quasi lania appellatur, quia catulos suos laniare creditur. Sic Pharisei populo doctrinam negauerunt. & insuper laniauerunt, struthionibus similes: quę oua sua vbi ponunt exponunt, nec in foetū calefaciunt. Lamia Hebraicę *ulib.* nominatur. Quā quidam Hebræorum vnam de furijs infernalibus suspicantur, quę parca dicuntur, eò q̄ nulli parcant. Quib. similes sunt scribę & Pharisei, qui etiam manus miserunt in filium Dei. Plangitur ergo synagoga quę quasi struthio nullam sibi spem aut posteris relinquit in posterum.

c Sed & lamia &c. Per lamiam prudentia carnis designatur quę catulos. i. actus suos quos genuit quasi sæuissima bestia lacte mortis nutrit, sed læpe in melius commutata efficitur prudentia spiritus, & detegit crudelia flagitia, & lacte doctrinę, & pietatis vberē lactat, & nutrit catulos, mores. f. & actus suos: vt de feritate ad mansuetudinem transeat. Sed prudentia carnis i. filia populi mei quę diu obduruit, crudelis est quasi struthio quę oua sine calore amoris & fomento pietatis & sine spe prolis derelinquit ita prudentia carnis omnia opera sua oro præsentibus facit sine cura futuri.

Sed & lamia &c. Per lamias hypocritarū & hæreticorū callida peruersitas designat: qui faciē humanā, sed corda bel-

luna gestāt. Mammam nudant, quando errorem suum liberè prædicant, catulos lactant, quando sequaces peruersa doctrina oblectant, & ad impietatem malè nutriendū confirmant.

Filia populi mei &c. Ecclesia. f. delinquentis plebis quę filii

sanctorum dicitur per quos in Christo renascitur, sed quasi bestia inuoluntate consuetudine peccandi similis struthioni: presentiam cogitanti, se nihil in futurum speranti, & paruulos sine calore caritatis exponit in lam futurę vite peram gerit.

Adhæsit in Sine lacte blandę persuasionis & rote Spiritus sancti, sribunda lingua prolationis: adhærens palati carnalis, obmutescere facit infantiam mentis, & suffocatio gladio infidelitatis cordis nostri conceptus, ne ad lucem mittantur, vnde. *Corde creditur ad iustitiam: re autem conuersio.* Quid. n. valet bonum mente concipere, nisi nutriatur. *De doctrinę, & vberate gratiæ? Paruuli petierunt panem, qui de Cælo descendit: sed me depressa ignauitæ suę torpore, & curis presentis vitę nescit eis panem frangere intelligendo, neq; comminuerumando: neq; eos satiare dispensando, vnde plangendo additur: Non erat frangeret eis. quia & si diuinitus aditus inspirata intus animatur, foris exinanita concupisctijs tabefacta, viribus vacuatur.*

Adhæsit &c. Alleg. quia non habuit lac doctrinę negente doctore, quasi struthione, qui debuit lac doctrinę ministrare, de quo dicitur: *Lac dedi vobis potum, &c.* Paruuli. n. sacra aliquando est cibus: aliquando potus. Porus apertis, cibus in occultis, vnde. *Omnes sitiētes venite ad aquas. i. scripturas, mite & comedite. vitę cibum: vinum & lac, infantię, vinum ebrietatis.*

Qui vescebantur &c. Luce clarius Iudæorū perfidiam rat, quorum obscuratum est aurū, mutatus est color ommis quę habuerūt in patriarchis & in proph. & dispersi sunt (sicut hodie cernimus) in capite ommium platearū quāuis inclyti & amicti auro primo, s̄m prærogatiuam patrum. reputati in vasa testea lamias seiores struthionibus, quorū pfidia lactētes siti defecerūt, & paruuli fame pierūt, vt vescebant voluptuosè in vijs Dei iteri fame, quia oīa scripturarū mysteria, in quib. vescebantur

NICOLAUS DE LYRA.

1 Sed & lamia. Hic consequenter Ieremias lamentatur populi miserum, & secundo subiungit miserię causam, ibi. Propter peccata. Prima in duas: quia primò lamentatur miserię famis, secundò destructionis vrbis, ibi. Compleuit. Circa primum sciendum, q̄ bestię quantuncunq; crudeles naturaliter diligunt fetus suos, & aliquando exponunt se morti ad defendendum eos. In obsidione verò Ierusalem per Chald. eos tantū fuit fames q̄ viri & vxores abscondebant cibum, & celabant adinucem, sicut fuit prædictum per Moysen Deut 28. f. Homo delicatus in te inuidebit fratri suo, & vxori quę cubat in sinu suo, ne det eis de carnib filiorū suorum, &c. & eodem modo dimittunt filios & filias mori fame, celantes cibum ad mortem propriam differendum, & ideo plangit Ieremias crudelitatem populi sui maiorē quam bestiarum di-

Diuisio.

MORALITER.

† Sed & lamia nudauerunt mammam. Inter n. alias bestias lamia sunt minus beneuolę fetibus suis, & tamen nutriūt eos: multi verò religiosi sunt solliciti de receptione nouitiorum, & postea non curant de bona nutritione eorum & sic sunt similes illis, de quib. dicitur, Matth. 23. *Vx vobis scribis & Phariseis hypocritę qui circum: nis mare & aridam, vt faciatis vnum profelytum: & cum factus fuerit, facitis eum filium*

2 Nudauerunt mammam. parata nutrire fetus suos.
3 Filia populi mei crudelis. i. crudelior ipsis.
4 Quasi struthio in deser. Quę ponit oua & abscondit in na, & sic dimittit, nec est sollicita de fetu ouorum, nec de educendis pullorum: & sic erant matres in obsidione Ierusalem respectu filiorum, ideo subditur.
5 Adhæsit lingua lactentis, i. lac sugentis, sicut dicitur esai. 65. 2. cap.
6 Ad palatum eius in siti. i. ex nimia siti quę desiccata est.
7 Paruuli petierunt panem. a patribus & matribus.
8 Et non erat &c. ex causa prædicta.
9 Qui vescebantur voluptuosè. in te obsidionem.
10 Interierunt in vi. fame dum quærerent panem.

† 1 Qu

gehenny, ideo sequitur.
3 Filia populi. Quę ponit oua & abscondit sub sabulo, & fouet ea.
5 Adhæsit lingua. la. &c. Id est, nouitij ex defectu boni trimenti. Et quia non solum nouitij malis exemplis trimentur, sed etiam aliquando iuuenes professi qui perierunt bene nutriti. Sequitur.
9 Qui vescebantur voluptuosè, &c. Sequitur.

† 2 Ampli

voptuose prophetæ & patriarchæ obstinanter ciecerunt. & negauerunt Christum esse Dei filiū, qui est principium omnium vitarum: & ideo in vijs sæculi interiorum, vnde sequitur: *Quæ nutriti erant in croceis, amplexati sunt stercore.* Croceus color est igneus quo designatur ignis Spiritus sancti, corda inflammantur. In croceis humusmodi sancti patres enutricantur sacramentis gratiarum, sed filij hominum abnegantes amplexati sunt stercorea de quibus apostolus: *Omnia excimentum feci, et error vt stercorea; sentim, scilicet, legis leralem quem catholici abijciunt, vt Itrifaciant Christum volentes habere iustitiam, quæ este fide Iesu Christi: cui Iudæi non sunt subiecti qui iustitiam suam volunt constituere & literam legis defendere in obsidione quoque pro cibo amplexati sunt stercorea vt pretio distraherentur stercorea columbina, nec tam ad dominum redierunt.*

Quæ rescebantur, &c. Virtutes animæ voluptuose vesci, & in croceis nutriri videntur, cum dilectione Dei & proximi affectu satiantur & illuminantur. Color enim croceus claritatem dilectionis designat. Cū autem charitas amittitur, reliquæ virtutes amplexantur stercorea: quia de bono Dei & proximi odore dilectionis transeunt ad foetorem prauitatis, vnde Paulus: *Si charitatem non habuerit, factus sum velut as sonans, &c.*

Quæ rescebantur, &c. Delinquentes deplorat ecclesia qui charitatem, & cæteras virtutes, in quibus quasi in croceis nutiebantur, derelinqunt stercorea delictorum amplexantur, vnde: *Computruerunt iumenta in stercore.* In stercore quasi iumenta computrescunt qui in foetore luxuriæ suæ fecunum desideria cordis flagitijs deseruiunt. Quia verò supplerique qui ad pœnitentiam non redeunt, plangit ecclesia, quia plangere nesciunt & amore peccandi sterora amplexari non desinunt.

Quæ maior effec. &c. Per exaggerationem scelera synagogæ & miseriam deplorantur, secundum illud: *A planta pueris que ad veritatem non est in eo sanctas.* Peccatum Sodomorum secundum Ezechielem, superbia fuit abundantia saturas panis & otium quia & egeno & pauperi non porrexerunt manum, vnde hic quoque. *Et non ceperunt in ea manus, liquid boni subaudi, ad comparisonem, scilicet, mali quod gessit, cui dicitur: Iustificata est Sodoma soror tua ex te. quæ scilicet, mandata Dei accepisti, & facere iussa Dei cepisti, sed postea contempsisti, vt vinceres Sodomam peccatis tuis, quæ subuersa est in momento, quâto ergo synagogæ pœna grauior quæ scelerosior.*

Quæ maior est. Scelera animæ planguntur, quæ in hypocritarum bitur, cuius maior est iniquitas peccato Sodomorum quæ mala deaurando tegit, bona fraudulenter facit: vnde: *maior effecta est iniquitas filia populi mei peccato suo.* Sicut populus in sese erigitur, ita mores, & actus hypocritarum contra se confligunt, & bona quæ agunt, peiora vitijs Sodomorum: quia cum spiritus immundus

mundus exierit ab homine, si reuersus fuerit cum spiritibus nequioribus, sunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Spiritus ab homine egreditur, quando in Christo renascitur. Regreditur, quando inuenit animam a bono opere vacuum per hypocrisim a sordibus mundam, & simulationibus ornatam, tunc populo immundorum spirituum: & turba vitiorum anima repletur, & maior eius iniquitas peccato Sodomorum efficitur. *Iniquitas filia populi, vitiorum, scilicet, & operum, & non mittitur manus ad fructum boni operis, exterius ornata falsis bonis, intus repleta vitijs, vnde sequitur: Candidiores Nazarei, eius niue, &c.*

Maiores est, &c. Tangit ecclesia peccata populi quasi maiora peccatis Sodomorum. Videmus enim, quod fides & iustitia terram reliquerit, humanitas & benignitas nulla sit, discordia & concupiscentia orbem incendunt, & iræ inuidi flamma vorax rapinis & fraudibus ecclesia populatur: pauperes exossantur, iam iacet terrarum orbis in vepribus incultus. legum iura pro fabulis habentur, diuina & humana fasque nefasque confunduntur: quotidie innumera mala cumulantur. Maior ergo iniquitas nostra, quam eorum qui viam veritatis non agnouerunt, & ideo minora supplicia meruerunt, quæ in momento subuersa est. Momentum est omne quod viuimus, & quotidie peccando quasi in momento ad pœnâ subuertimur, qui deteriora meremur, quæ thesaurizamus nobis irâ in die iudicij.

Candidiores Nazarei. Secundum literam pulchritudo Nazareorum describitur, qui abstinentia candidi, carne nitidi, faciei rubore iucundi: qui per exaggerationem, laudantur vteorum foeditas maior ostendatur, quorum facies fame confecta super carbones denigrata plangitur, quæ deformata non agnoscitur.

Candidiores Nazarei eius niue, nitidiores lacte, rubicundiores, &c. Habet ecclesia Nazareos suos niue candidiores & lacte nitidiores per quos abstinentium vita signatur nix enim de supernis lac de carne quasi de imis. Per niuem ergo candor vitæ cœlestis per lac temporalium dispensatio demonstratur. Habet ergo ecclesia Nazareos, quæ per contemplationem vitam cœlestem ducunt: & per actualis vitæ dispensationem lacte candidius ad laudem creatoris nitent, ut plerumque eos qui cœlestem uitam tenuerant, uel terrena bene dispensauerant, uirtutum operibus transcendant. Quia uero per feruorem spiritus antiquorum patrum & fortiorum uitam superare videntur, recte adiungitur rubicundiores ebore antiquo, dū n. ruboris pulchritudo laudatur flamma desiderij qui exprimitur: Ebur aut elephantos esse non ignoratur Sapphiro pulchrioribus. Sapphirus etherei coloris est, ubi breuiter tota Nazareorum vita expressa est: quia per actionem ad superna tendentes & per contemplationem præcellentes, patres superare videntur: Sed quia plerumque in opem copia fecit: & felicior homo est quâ expedit mens sæpe de se præsumens,

Iudæi in Ierusalem obsessi. Secunda cum dicitur. Et non ceperunt in ea manus. Scilicet, aduersariorum. Sodoma enim fuit subuersa per angelum, & sic bona ciuitatis non rapuerunt sibi aduersarij: sed bona Ierusalem rapuerunt sibi Chaldæi rotaliter, & hæc fuit vna pœna Iudeorum, scilicet quod aduersarij sui gauderent de bonis eorum.

Candidiores Nazarei. Id est, sacerdotes & Leuitæ diuino cultui, deputati, qui erant indui lineis vestimentis & albis.

Niue. Emphatica est locutio, ad exprimendum intensionem albedinis, & a idem facit quod subditur.

Niti lacte, rubicundiores ebore antiquo. Hebræi dicunt. Rubicundiores auro.

* 1 Sapphiro

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 qui nutriebantur croceis. Id est, in vestibus suauibus & pulchris vnde in Hebræo habetur: In scarleto.
- 2 amplexati sunt stercorea. In Hebræo habetur, Fimos, sicut pauperes in hyeme qui vestimenta non habent, inuoluunt se fimo.
- 3 et maior esse. Quia idololatria quæ vigebat in Iudæa, cum sit deest contra Deum grauius peccatum est, quam Sodoma Rab. Sal. ponit hoc de grauitate punitionis, vt sit sensus: Et effecta est iniquitas. Id est, grauius puniata quam iniquitas Sodomorum. Et subdit ad hoc duplex ratio: prima cum dicitur.
- 4 Quæ subuersa est. Id est, non habens longum cruciatum, sicut Iudæi

- 5 Et non ceperunt in ea manus. Scilicet, aduersariorum. Sodoma enim fuit subuersa per angelum, & sic bona ciuitatis non rapuerunt sibi aduersarij: sed bona Ierusalem rapuerunt sibi Chaldæi rotaliter, & hæc fuit vna pœna Iudeorum, scilicet quod aduersarij sui gauderent de bonis eorum.
- 6 Candidiores Nazarei. Id est, sacerdotes & Leuitæ diuino cultui, deputati, qui erant indui lineis vestimentis & albis.
- 7 Niue. Emphatica est locutio, ad exprimendum intensionem albedinis, & a idem facit quod subditur.
- 8 Niti lacte, rubicundiores ebore antiquo. Hebræi dicunt. Rubicundiores auro.

MORALITER.

- 2 amplexati sunt ster. &c. Id est, aliorum mala exempla.
- 3 et maior esse. est iniqui. &c. In quantum directius opponit charitati.

- 6 Candidiores Nazarei eius niue. Scilicet, fuerunt per castitatem.
- 8 Nitidiores la. per honestatem.
- † Rubicundiores. per charitatem.

Alfu mens, & vano favori acquiescens fuscatur, & quæ al-
 befcere videbatur, denigrata sordescit, vnde sequitur: *De-*
nigrata est super car.

Allegorice.

a *Denigrata est.* Nigri post candorem fiunt, quia amissa
 Dei iustitia suam laudem quærunt: quia de se præsu-

† corpore ge-
 nois rube s,
 sapphius ex
 cilio eorum.
 † plusquam
 nigredo.

† Iudic. 7. c.

tes ruunt in pecca-
 tum: & post ignem
 mentis ad frigus
 corporis, post can-
 dorem vitæ ad ni-
 gredinem adula-
 tionis vanè descen-
 dit, vnde extinctis
 carbonibus, simi-
 les fiunt propter
 quod dicitur: *Noli*
esse nimium iustus.

Et non sunt cogniti

in plateis. in latitudine scilicet vitæ secularis. Nihil enim
 humanæ menti angustius, quam proprias volunta-
 tes abnegare, carnis desideria frangere & huiusmodi: &
 inde intrare per angustam portam. Nihil aut latius quã

B

Matth. 7. b.

proprijs seruire voluptatib. nullis subesse legibus & hu-
 iusmodi. In plateis autem fiunt qui sua quærunt, vnde: *La-*
ta est enim & ampla via que ducit ad mortem. Sed in plateis nõ
 cognoscuntur qui non sunt quod videbantur, qui aliud
 erant, & aliud ostendebant, vnde sequitur: *Adhæsit cutis eorum.*
 Per ossa fortitudo, percutem infirmitas figuratur. Cutis
 ergo adhæret ossibus, quando infirmitas vitiorum puta-
 tur fortitudo virtutum. Heret cutis ossibus, dum adula-
 tio pro bene gestis exterius & intus virtutibus sociatur,
 quibus coniunctis merces amittitur: & quia decepti adu-
 lationibus de se magna sentiunt, emendari contemnunt,
 vnde: *Arui & facta est quasi lignum.* Culpa namque insensibi-
 lior redditur, quanto quasi vera virtus) laudatur, vnde
 & arefcit, quia nulla intus gratia virefcit: quia multi dñi
 corriguntur quasi lignum insensibiles sunt, & a rore gra-
 tiæ alieni & aridi sunt: hoc eis contingit, qui altiora se ap-
 petunt. & sancti videri cupiunt: sed occultè vitijs deser-
 uunt, hi in plateis cogniti sunt. Norunt enim viri spiri-
 tuales, quia aliud sunt & aliud fingunt. Candens exterius
 niue pulchrius, lacte nitidius, ebore rubicundius: sed qua-
 si lignum aridum insensibiles sunt interius: vnde sæpe
 nec blanditijs nec minis emendantur.

Hil.

b *Melius fuit.* Hieronymus. Quantum ad compendium
 mortis respicit, breuior fuit pœna subito gladio occiso-
 rum, quam fame & siti diu excruciatorum.

C

Hoc in vltima captiuitate Iudæi passi sunt, quando le-
 uius fuit subito occisis quam lentis & diuturnis afflictis
 cruciatibus: qui fame & siti & cæteris miserijs paulatim
 consumpti sunt.

Moraliter.

Melius fuit. Melius est sensibus gladio verbi Dei occisis
 exterius, viuentib. interius, quam exaggeratis virtutibus
 sine pabulo charitatis quasi fame & siti deperire. Sterili-
 tas. n. virtutū, absctia charitatis, qua absente virtutes ani-
 mæ quasi inopia veri panis tabescunt, ideò septem filij
 Iob

Iob tres sorores suas vocant per conuiuia. Cæteræ etiã
 tutes sine fide, spe & charitate non satiantur: vnde: *Sa-*
adipe & pinguedine repletur anima, &c.

Melius fuit, &c. Gladio verbi Dei quam interfectis
 meeiusdem verbi. Hi enim occiduntur, vt viuant: illi
 terficiuntur vt p-

a Antiquo um patrum fortitudine & spirituali seruore.
b Amissio candore, i. i. p. sumit de se, vnde Noli esse nimium iustus, quia prius in angustia,
 quæ ducit ad vitam, nunc sunt in ampla quæ ducit ad mortem

a te bore antiquo, sapphiro pulchriores. Heth. Denigrata est
 † super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis.

a Infirmitas vitiorum.

b Fortitudine vitiorum.

c Aridum insensibiles, sterile, inflexibile.

Adhæsit cutis eorum ossibus, aruit, & facta est quasi lignum.

a Verbo Dei.

b E. u. tem verbi.

b Thet. † Melius fuit occisis gladio, quã interfectis fame: quo-

Penuria ecclesie dum prædicatio cessat, ecclesia non fructificat.

c niã isti extabuerunt cõsumpti a sterilitate terræ. Iod. † Manus

custodiendam viam ligni vitæ. Est gladius limatus & a-
 tus, cui dicitur: *Reuertere ad azinam.* Mariæ quoq; animæ
 gladius pertrāsuit dolor, scilicet, de passione Christi. S.
 ecclesia de his gaudet qui gladio verbi occiduntur.

his dolet qui eiusdem fame interficiuntur: Illos lu-
 quos fame vel siti pro sterilitate terræ consumptos i-
 uit, vnde: *Mittam in eos non famem panis neque sitim aquæ*

audiendi verbum Dei. Hac fame qui peremptus fuerit æ-
 nã morti subiacebit: quia non in solo pane viuunt ho-

Sicut enim ex duabus substantijs homo constat, ita d-
 bus vitam conseruat: caro sustentatur corporali cibo:

anima verbo diuino, vnde: *Panem nostrum quotidianum*

nobis hodie. Vtrumque enim petimus, qui vtroque qu-
 die indigemus. Sterilitas terræ, penuria ecclesie est, q-
 do (magistris deficientib.) diuini verbi imbribus non

funditur. Culpam enim sacerdotum, & in scientiam
 negligentiam docendi consumptio sequitur plebis.

c Iod. Principium vel desolatio. Principium desola-
 nis imminabat Iudæis, quando vxores eorum filios

fame & siti consumptos (quasi per misericordiam ne-
 languerent, & matres a morte redimerent) coxerunt

in cibos. Lege historias, nec dubitabis hæc Iudæis co-
 gisse. Romanis circumferentibus obsessa ciuitate.

d *Manus mulierum.* Hypocritæ conceptus animi ter-
 coquunt & comedunt: dñi simulare (quasi per miseri-

diam) laudis vel fauoris gratia uirtutes nouiter cõce-
 perimunt, & in cibos decoquunt: qui non futura, sed

sentia lucra quærunt: & dum uirtutum pascuntur lu-
 bus, quasi proprios natos fauoris adulatione decocte

medunt. Qui bene mulieres fuisse & talia gessisse pe-
 bentur, nisi enim muliebria simulatæ uirtutis in an-

sectarentur, conceptus animi ad uitam formati, u-
 non exponerentur fauoribus.

Manus mulierum. In ecclesia quasi per misericordiam
 filios suos decoquunt, qui culmine regiminis sublimi

igne zeli uel inuidiæ inflammant animas subdito-
 dum nimis iusti uideri cupiunt, & tyrannica potestas

primunt qui forsitam habent Dei zelum, sed non le-
 du

NICOLAUS DE LYRA.

† 1 Sapphiro pulchriores. In hoc denotatur pulchritudo orna-
 mentorum maxime sacerdotum.

2 Denigrata est, &c. præ fame & miseria, & similiter est hic
 emphatica locutio ad expressionem nigredinis.

3 Et non sunt cogniti in plateis. Id est, distincti ab alijs com-
 munibus personis.

4 Adhæsit

4 Adhæsit cutis eorum ossibus. Propter defectum
 menti.

5 Melius fuit occisis gladio. Id est, minus malè propt-
 uirent cruciatum, vnde Iud. 7. d. dicitur: *Sit finis noster bre-*

ore gladij, qui longior efficitur in ariditate sitis.

6 Manus mulierum. Id est, quæ ratione sexus solent esse
 ricordes.

* Coxegi

MORALITER.

1 Sapphiro pu. Per contemplationem, cõ quòd sapphi-
 † rus est cœlestis coloris.

2 Denigrata est. scilicet modo per in famiam.

3 Et non sunt cogniti in plateis. Nam effigies patrum deleta
 est in eis.

4 Adhæsit cutis eorum ossibus. Talis autem adhæsiõ fit per
 abstractionem carnis, quæ est in medio: propter quod si-
 gnat obdurationem mentis, per hoc quod deficit teneri-
 tudo pietatis.

Arui

† Arui fa. per deuotionis defectum.

5 Melius fuit occisis gladio. i. minus malè. occisi uerò
 dio dicuntur qui peccato mortali stante tamen fide

mi dæmonis gladio feriuntur: mortui uerò fame, qu-
 defectum spiritualis nutrimenti in fide periclitantur

6 Manus mulie. Ecclesie pastores debent esse matres
 lios ecclesie uerbo & exemplo in fide & moribus: &

temporali subsidio quantum ad pauperes nutriente
 aliqui per contrarium coquunt eos anxietatis igne,

res eorum bona, & inde uiuentes nimis lautè.
 † 2 Comple

du scientiam . Ista austeritate dominationis quasi pro
 iustitia adurunt, & infirmam & carnalem eorum vitam
 mis & increpationibus quasi dentibus rodunt. Hęc om
 nian contritione ecclesię (quę est filia populi Dei Apo
 stolorum scilicet, & successorum ab eis fiunt, qui seculari
 aut ecclesiastica potestate ty
 ranicę animas exurunt, dñ
 corupiscentia inflammati
 filio quos lacte doctrinę
 nutre debuerant, adustio
 ne afflictionis vexant.

a *Compleuit dominus.* Quia
 completa est malitia Ierusa
 lem, compleuit dñs super
 eam, furorem suũ, sicut cõ
 pleuerant Amorrhęorum
 peccata, quando deleri sunt.
Effudit iram ind. suę. Quia &
 ipsa scelera & ipsa scelera
 sua effudit. *Deuorauit su. eius.*
 Qui non recepit fundamẽ
 tunquod est Christus. Vnde
 de: *om vidisset Ierusalem, fleuit*
super eam, dicens, quia si cogno
uisset tu, quia non relinqueretur
in trapis super la.

Compleuit dominus. Funda
 meta hypocritarum & he
 reticorum deuorantur ab
 ignis furoris domini, in quo
 rur mẽte dominatur ignis
 indignationis eius, & super
 eos completus est furor do
 mini. vnde Job: *Vidi stultum*
firmat aduce, et maledixi pulchri
udũ eius statim. Quamuis enim videantur operibus fir
 ma & radicati, statim coram Deo sunt maledicti, quo
 rur corda vanis laudib. & fauoribus inflammantur, vnde
 deliquit. *Non cred. de. re. &c.*

Compleuit. Super ecclesiam completus est furor domini:
 qui mensuram peccatorum suorum impleuit, vnde: *Es*
su, est contentio super principes: & er. se. e. &c. Et alibi. *Qui in*
foribus est for, adhuc. Effudit iram indignationis: quia pec
 cato sumus effusi. Succendit ignem in Sion. non qui
 supr Apostolos de coelo descendit, sed qui pueros Iob
 consumpsit. Habet enim Deus ignes varios, quos emittit
 de thesauris suis. Cuius ignis in Sion & caminus in Ieru
 sal. m. alios inflamat, vt erudiat, alios vt exurat: quibus
 succensit omne fundamentum destruit, fidem. sc. integrã
 & eram omninõ subuerti permittit. Vnde magis no
 str. quam Iudeorum miseras debemus plangere, in qui
 bus ignis concupiscentię succensus est, & cæterorum vi
 tiorum flamma vorax vniuersos possidet, & olla succen
 sa acie Aquilonis feruet, & fornax Chaldæorum quos
 curque reperit de Chaldæis incendit.

b *Non crediderunt.* Secundum literam: Quamdiu Ierusa
 lem auxilio Dei vallata, & præsidio angelorum munita, histo
 iudicium & iustitiam secuta est: nec reges terrę, nec habi
 tatores orbis credere poterant, quod in eam ingrederetur
 hostis: cuius seras portarum dominus cõfortauerat,
 & fines eius pacẽ posuerat.

Sed quia auersa est a domi
 no Deo suo, cuius munieba
 tur beneficio, recessit omne
 præsidium, & facta est præ
 da hostium.

Non crediderunt reges terrę. Allego
 de quibus dicitur: *Astiterunt* Psal. 2
reges terrę, et prin. conu. in vni: Ephe
vel demones. secundum il
lud: Non est nobis colluctatio
aduersus carnem & sanguinem,
sed aduersus principes & potesta
tes, &c. Habitatores orbis qui Psal. 38. c
 nesciunt dicere: *Aduena ego*
sum, & peregrinus apud te, &c.
 sed audiunt: *Va super omnes* Apoc. 8. d.
hab. aures terrę. Hi videntes
 ecclesiam munitam, & auxi
 lio Dei firmatam, non cre
 dunt quod ingrediatur ho
 stis per portas Ierusalem, de
 quibus dicitur: *Qui exaltas me*
de por. mor. vt an. o. lau. t. in
por. si. si.

a *Prædicatorum fauore vano effeminatorum.* b *Opinione sua.*
 c *Qui sexus natura misericors.* d *Numijs afflictionibus.*
 e *Subditos v. I. foetus animi teneros.*

mulierum misericordiũ cõxerũt filios suos: 1
 a *Dum carnalem vitam subditorum affigunt, reprehendunt, detrahunt.*
 b *Ecclesię.* c *Apostolorum & successorum.*

facti sunt † cibũ earum in contritione filiarũ
 a *Impletis peccatus.* b *Quasi, Cesset iam ira cui satisfecit pœna.*
 c *populi mei.* Caph. Compleuit dominus fu
 a *Hominibus per vitia effusis.*
 rorem suum, effudit iram indignationis sue. 2

Et succendit ignem in Sion, & deuorauit fun
 a *Qui pueros Iob consumpsit.*
 damenta eius. Lamed. Non crediderunt re
 a *Vera inde destructa.*
 ges terrę, & vniuersi habitatores orbis, quod † 3
 a *Diabolus & membra eius.* b *Vnde: Confortauit dominus seras*
 ingrederetur hostis & inimicus per portas † 4
 a *Prædicatores vel virtutes.*
 Ierusalem. Mem. Propter peccata prophe
 a *Prælatorum.* b *Non transitores.*
 tarum eius & iniquitates sacerdotum eius, 5
 a *Facto vel exemplo.* b *Publice.*
 qui effuderunt in medio eius sanguinem †
 a *Qui iusti esse possent, si doctores docuissent.* b *Doctores.*
 c *Sine lumine Christi.* d *A via veritatis.*
 iustorum. Nun. † Errauerunt cæci in plateis: 6
 d *Prædicatores vel virtutes.*

innocentem in medio eius effuderunt, quę dicta & di
 cenda sunt. ciuitati contigerunt.

Allegoricę. autem propter iniquitates sacerdotum &
 Principum Ecclesię mala crebescunt, qui legem in pu
 blico peruertunt, iudicia inuertunt & sanguinem sangui
 ni addunt, repleti dolis iustos opprimentes, & sanguinem
 innocentem effundentes. Non est hic exponendi labor
 consumendus, vel sensus tripliciter exponendus, & in ter
 rena Ierusalem & in ecclesia, vt vniuscuiusque anima
 ista communis est ruina.

d *Errauerunt cæci in plateis.* Scribæ & Pharisei effusio san
 guine polluti: ab introitu templi se abstinebant, errantes
 in plateis non lugentes peccata, sed in plateis lasciuientes.
 Errabant autem vt cæci, putantes quod taliter purgaten
 tur, scilicet si templum sic abstinentes non ingredirentur,
 cum superbiam iactarent, & humilitatem fingerent. *Tenue*
la. suas. Lacinosi: scilicet, induti vestibus & scissis qua
 si cæci vicissim sese tenentes: sequebantur vt sub hac hu
 militate populus placaretur.

Errauerunt cæci. Ambulãt vani appetitus, vt cæci in plateis
 luce

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Coxerunt filios suos. Præ nimia anxietatis fame.*
 2 *Compleuit dominus furorem suum. Hic consequenter*
tercamentatur miseriam populi ex destructione ciuitatis cũ dicitur:
Compleuit dñs furorem suum. v. vindictę sue effectum.
 3 *Succendit ignem in Sion. Vbi erat templum & regis do*
micium.
 4 *Deuorauit fundamenta eius idest, ipsius Sion, quia non so*
lum discipula quę erant in monte Sion, fuerunt combusta; sed etiam
omn. alia, quę erant in pede montis & circa montem, vt habetur
sup. 5. 2.
 5 *Non crediderunt reges terrę. Quia Salomon potentissimus*
Ierusalem mutauit, & tam fortiter manuit, quod inexpugnabilis
videtur.

6 Propter peccata prophetarum eius. *Hic consequenter tan*
gitur vrgentię miserię causa, et est duplex. Secunda ponitur ibi. Cũ
adhuc. Vna est occisio innocentum in Ierusalem, & max. mẽ tempo
re Manasse, vt habetur 3. Reg. 24. & hoc fiebat ad instinctum & ex
hortationem & salforum prophetarum & sacerdotum, vnde & mor
tem ipsius Ieremię querebant, vt habetur sup. 26. ideo dicitur hic:
Propter peccata prophetarum. Et patet litera.

7 Errauerunt cæci in plateis. *Litera ista est obscura & inuo*
luta, & multipliciter exponitur. Accipiam tamen illum modum qui
mibi videtur magis literę consonare, scilicet vt continetur literę
immediatę præcedenti, quę loquitur de punitione iniqua innoctum,
quorum aliqui occidebantur, quidam excycabantur, & quantum ad
istos dicitur.

Errauerunt cæci. idest, iusti nequiter excycati.

MORALITER.

† *Compleuit dominus.* Hoc refertur potest ad persecutionẽ
 Antichristi, quę posterior erit, & de ea dicitur: *Compleuit*
dominus furorem suum. Erit enim illa grauior cæteris, pro
 pte quod furor nominatur.
 4 *Et deuorauit fundamenta eius.* Nam plurimi de illis qui
 sustentare deberent ecclesiam cadent per inconstantiam,
 quod videtur incredibile multis, ideo subditur.
 Non crediderunt reges terrę. & subditur.
 † *Quod ingrederetur hostis & inimicus.* i. Antichristus.
 † *Per*

† *Per portas Ierusalem.* Idest, ecclesię militantis, vel ad lite
 ram ciuitatis Ierusalem: nam ibi sedebit in templo Dei
 tanquam sit Deus, vt dicitur 2. ad Theff. 2.

6 *Propter peccata prophetarum eius & iniquitates sacerdotum*
eius. idest, propter peccata præcedentium & aliorum ec
 clesię ministrorum salutem animarum non quæren
 tium, sed quæstum.

† *Qui effuderunt.* ipsos malis exemplis spiritaliter occi
 dendo, ideo subditur.

7 *Errauerunt cæci.* idest, simplices Christiani ex ignoran
 tia legis.

† *Cumque*

Luce carentes. quæ Christus est, & dum ipsum qui via est retinere nequeunt, quia extra se vani favoris gratiam effundunt, tenentes latinas vetustatis inæ explorare non valentes vias vitæ, quia vestiuntur vitiorum vetustate, de quibus bene subditur: *Recedite populi, &c.*

Vel Iudæi hoc dixerunt, vel de gentibus aliqui. Intergres enim Deum verum reliquerunt, & idola coluerunt vel ipsi fortassis inter gentes iurgati sunt, & sanguine populi alij clamauerunt: *Recedite*. Quia tanquam iusti alaspernati sunt, vnde inter eos iurgia & seditiones.

Alleg.

Errauerunt cæci in plateis. In ecclesia sacerdotes & doctores sanguinem iustorum effundunt, qui iusti esse possent, nisi eorum negligentia deperissent, vnde: *si no annuntiaueris iniquitates suas sanguinem eius de manu tua requiram.* Quia scilicet sanguis eius, idest, peccatum culpa sacerdotum vsque ad mortem effunditur: Et sæpe qui videbantur iusti exemplis prælatorum & doctrinaprauitatis peruertuntur & peccati sanguine polluti moriuntur. Inde sacerdotes & prophetæ cæci erant in plateis, dum latam, & spatiosam viam quæ ducit ad mortem apprehendunt: & angustam quæ ducit ad vitam non introeunt, nec alios introire permittunt, & hoc est, sanguinem iustorum effuderunt in medio eius, idest, ecclesie quæ est Ierusalem vera & mater nostra. Hi cum templum Dei sanguine suo polluti ingredi nequeant, tenent lacinijs suas, idest discissam vetustatis suæ vitam. Tenent aut inuicem lacinijs suas, vt cum cæcus cæco ducatur præbeat, ambo in foueam cadunt. Hoc deplorat propheta, imò electorum concio tota quæ in spatiosa via ambulantes, & vitam veterem ducentes vias vitæ non apprehenderunt & suis se anfractibus impediunt, cæci sese sequuntur, qui Christum veram lucem suam sequi dedignantur.

† Insciuas.

Ezech. 3. 6.

† Inquinati.

Match. 23. 6.

Match. 15. b.

Mythic.

Histo.

C subdit, *iurgati sunt*, scilicet, inimici, & vtrique commou: illi ad iurgia, isti ad lachrymas, *Dixerunt inuergentes, &c.* Vel

a ^{¶ Vel paribus.} **polluti sunt sanguine: † cumque non possent,**
b ^{¶ Peccatis subditorum.} **tenuerunt † lacinijs suas. Samech. Recedite,**
c ^{¶ Quia nolabant.} **abite dite polluti, clamauerunt eis, recedite, abite**
a ^{¶ Peccata veteris vitæ.} **nolite tangere: † iurgati quippe sunt, et commoti:**
a ^{¶ A nobis.} **dixerunt inter gentes: Non † addet**
a ^{¶ Sacramenta Dei.} **vltra vt habitet in eis. Phè † Facies domini**
a ^{¶ Gemitus inter quos p. i. tales nomen Dei blasphematur.} **diuisit eos: non addet, vt respiciat eos. Facies**

1 *Recedite.* Hæretici contra fidem catholicam, & matrem Donatistæ, & qui catholicos se vocant clamant. *Recedite a nobis.* Quia nos mundum vos immundi. *Nolite tangere* ne inquinatis nos. Hi inter se iurgantur, diuersis erroribus. *Commoti sunt*, quia in stare noluerunt, mouerunt ab oriente pedes suos, & uenerunt in Babylōnem construentes superbiam in rim linguis diuersis dissi si sunt, vnde sequitur: *Facies domini diuisit.*
12 *Recedite.* Sæpe in ecclesia cæci & polluti nequeunt

gredi templum Dei viui & sacris participare mysteria quos alij (quamuis & ipsi polluti) quasi zelo Dei deiciunt, qui iusti videri cupiunt, quia nondum mansi sunt. Vnde erecto superuilio obiurgantes dicunt, *Recedite a nobis & a sacramentis Dei.* Ite, ad eos quorum sorte estis. *Nolite tangere*, sacrosancta quibus indigetis. His & huiusmodi alios criminando iustos secoldere conantur. Inde sæpe lites generantur, quia non eundem Deum corrigunt, sed alij oppressis sancti videri appetunt, vnde subdit: *iurgati sunt quippe & commoti sunt.* Prius enim commoti iurgantur, deinde acius er mouentur, quia non stant in eo qui idem est, & cum querunt qui pax vera est, propterea subditur: *inter gentes non addet vltra, &c.* quia vbi pax & concordia non est, De esse non potest. *quia in factus est locus eius, &c.* Intergres namque per tales nomen Domini blasphematur. **b** *Facies domini diuisit eos.* Q. d. quia facies sacerdotum erubuerunt, imò Deum in eis contempserunt, nec Deum in suis Sacerdotibus reueriti sunt: ideo diuisi sunt a facie Domini, quia extendit manum suam in retribuendum: diuisi sunt, quia alij per orbem dispersi sunt, alij ad fidem conuersi sunt, nec Deus miseretur eorum, qui sententia ferri non sunt: prophetarum scilicet & sacerdotum. *Facies domini diuisit eos.* Hæreticorum diuersitas desinit, qui diuersis pugnant erroribus, nec recipiunt doctrinam catholicæ fidei, qui nec sibi cōueniunt, nec Catholicis. **fac**

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Polluti sunt sanguine. Scilicet, aliorum iustorum occisorum, quia non videntes ponebant pedes suos ita in sanguine sicut in alijs locis.
- 2 Cumque non possent. i. rectè incedere. Aliqui libri habent hic additum: *Intrare sed non est in Hebræo nec in libris correctis.*
- 3 Tenuerunt lacinijs. Idest, apprehendere tentauerunt oras vestimentorum videntium, vt sic exirent de locis sanguine repletis, & ipsi videntes & maxime propheta falsi & sacerdotes non permittebant dicentes.
- 4 Recedite polluti. Quia quamuis secundum veritatem essent iusti, tamen a malis reputabantur iniqui.
- 5 Nolite tangere. s. nos, ne malitia vestra inquinemur. Et per hunc modum de talibus dicitur Ija. 65. a. quia dicunt: *Recedite a me,*

- a me, non appropinques mihi, quia immundus es.
- 6 Iurgati quippe sunt. Non enim sufficiebat falsis prophanis & sacerdotibus iustus affligere factis, sed etiam affligebant veros iuriosos. Et quia tale facinus erat execrabile et apud Gentiles quorum notitiam deum: hoc execrabile factum, ideo subditur.
- 7 Dixerunt inter gentes. Dicitur crimen detestantis.
- 8 Non addet vltra. scilicet Deus Iudæorum.
- 9 Vt habitet in eis. propter malitiam ipsorum, ideo subditur.
- 10 Facies domini. In Hebræo habetur. ira domini. est eadem sententia.
- 11 Diuisit eos. Idest, in diuersis terris dispersit.
- 12 Non addet vt respiciat eos. reducendo eos ad terram matrem.
- 13 Facies sacerdotum. s. bonorum de quorum numero erat. cuius verba increpatua non receperunt, sed multa opprobria vituperia ei intulerunt, vt patet per supradicta in pluribus locis. **id**

MORALITER.

- 2 Cumque non possent. Idest ingredi in viam salutis per seipfos.
- 3 Tenuerunt lacinijs suas. Quærentes a prædictis sacerdotibus & prophetis dirigi, sicut cæcus corporaliter tenet lacinijs ductoris sui. Sed quoniam inter ignorantes sunt multi pauperes a quibus non speratur temporale lucrū, ideo non habent a dictis sacerdotibus & prophetis consilium, sed magis repulsionem & vituperiū, ideo subditur.
- 4 Recedite polluti. Vt sint verba repellentium dictos pauperes, eo quod non sperant inde temporale lucrū. Sed quo-

quoniam inde aliqui diuites scandalizantur, ideo se excusando dicunt quod sequitur.
5 Non addet vltra vt habitet in eis. Scilicet Deus. Dicit enim, quod non repellunt eos propter paupertatem propter obstinationem eorum in malo ideo subditur.
6 Facies domini diuisit eos. per reprobationem: & scilicet, iteremus nostrum laborem.
13 Facies sacerdotum non erubuerunt. Scilicet deuotè per se ipsis consulentiū, imò fatuos reputant eos, eo quod laborant circa tales personas a quibus non habent temporale lucrū. **† Ne**

facies catholicorum sacerdotum non erubuerunt, nec adet ultra dominus, ut respiciat sicut non respexit ad Ca), nec ad munera eius. Iurgijs ergo comoti sunt a stitice recte fidei, unde subditur: Cum adhuc subsisteremus.

facies sacerdotum non erubuerunt, quod a facie domini, & ab a vultus eius diuisi sunt ab his, scilicet, qui vocati sunt ad vitam. Neque enim miserti sunt prelatorum, scilicet, qui in omnibus is condolentes condescendunt. Nota quam terribile sit sceleres contemere, nec facies eorum erubescere, id est illis monentibus videntibus a sceleribus non cessare De his enim dominus dicit: Qui vos audit, me audit, qui vos spernit, me spernit, vnde subditur: Non addet ut respiciat eos, ut non conuertantur & saluentur, quia facies domini diuisit eos a sanctis. Hec facies respexit Petrum, & conuersus amare fleuit & receptum in corpore meruit audire: Petre amas me, pascue oves meas. Hec autem diuisio plenè fiet in iudicio dicente dominus: Ite maledicti in ignem eternum, tunc facies Dei ira scilicet vel vindicta in ignem eternum diuidet eos quia facies sacerdotum contempserunt, nec senum miserti sunt. Et nandū, quod supra sacerdotes quasi homicidas planxit, & hic separantur a facie domini qui non detulerunt eis: quia nisi enim mali sint, non sunt contemnendi, sed ille illis colendus & honorandus a quo missi sunt.

um adhuc subsisteremus. Luget errorem miseræ gentis quam magis sperauit auxilium Aegypti & Pharaonis quam De cuius oculi prospiciendo defecerunt, dum gentem quam nec se nec alios saluare poterat, expectabat: quod su præpositum latius sed hic deplorat amarius.

um adhuc subsisteremus, &c. Vox est in ecclesia plangens qui se vana spe laetauerunt secularibus negotijs occupati, sed mortis infirmitate aut qualibet tentatione præuerti, inueniunt, se non solum deceptos, sed etiam cecos. Cum adhuc subsisteremus. Subsistit quisque quidum viuit in carne, rectam fidem tenet: & si operibus non implet, sed aliqua tactus molestia, inuenit oculos suos defecisse, quos ad caduca & labentia intendat, vanum quærens auxilium. Quanto magis enim intentio eorum in rebus figitur terrenis, tanto ab interno lumine & pignitudine gratiæ marcescit, vnde bene reuersus plorat, cens: Defecerunt oculi nostri ad auxilium, &c. Cū respicerentur attenti ad gentem, &c. Sæpe enim in diuitibus & potentibus spem ponimus, quibus Iacobus apostolus,

Plurate miseri, & plorate super miseris que aduenient vobis: hi nec se nec alios possunt saluare. Imò maledictus ois homo qui confidit in hom. &c. Possunt hæc & de hæreticis conuenienter accipi, & de his qui in eorum confidunt auxilijs, quorum oculi dum falsa in scripturis perscrutatur,

facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miserti sunt. Ain. Cū adhuc subsisteremus. Defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, que saluare nos non poterat. Sade. Lubricauerunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquauit finis noster, completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

à veritate deficiunt ad quos eorum auditores. quos saluare non possunt, in vanum oculos deficientes dirigunt. Vnde ex personarum sequitur: Lubricauerunt vestigia nostra. &c. Lubricauerunt vestigia nostra. Congruit hæc lamentatio Iudæis, qui sub articulo mortis scelera sua reuoluunt. Sed propheta omnes in se transfigurat, omnium scelera tanquam sua deplorat

ga tam amara & insperata captiuitas defæuit in gēte sua. Lubricauerunt vestigia nostra in itinere. Vox est hæreticorum serò plangentium, quia vestigia eorum in scripturis sacris lubricauerunt, & quia latam viam arripuerunt, dū catholicorum patrum regulas tenere noluerunt, nec viam quæ est Christus: sed vnusquisque à recto tramite deflexit, secutus latitudinem suæ peruersitatis, Philosophorum etiam regulas ingenio sui igniculo tentans, & impudenter vituperans. ideo lubricantes cadunt in mortem, & sceleribus completis venit finis damnationis.

Lubricauerunt vestigia nostra. Hæc quoque in ecclesia iure plangimus, dum eos qui splendide & voluptuose viuunt, respicimus: Plangimus eorum lasciuiam, qui lubricam sedantur viam: quia non sunt fundati supra firmam petram, vnde plangentes dicimus: Lubricauerunt vestigia nostra. Nisi enim in plateas pedes existant, à recto tramite non lubricassent, vnde: Exi eud in plateas. Qui enim latam & spatiosam tenent viam, ante oculos summi iudicis extrahunt, & corpore in ecclesia sunt. Lubrica sunt platearum itinera & procliuia. Hæc se euasisse Dauid gaudebat, dicens: Statuit supra pedes meos di. gr. m. & alibi: Qui perfecit pe. m. tanquam, &c. Vna est platearum via & lutulenta in qua non ambulatur sine ruina: ideo congruè annectitur: appropinquauit finis, &c.

Completi sunt di. Completio enim non semper in bono accipitur, secundum illud: Nondum sunt completa peccata Amorrhæorum, quorum completio finis fuit eorum & exterminium, sicut hic dicitur: Completi sunt dies nostri, quia venit: Dies complentur, dum scelera & mensura patrum cumulantur, & venit finis, qui prius appropinquauit illis completis. Appropinquabat autem dum complerentur, & securis ad radicem arboris poneretur.

Velociores

D. Iacob. 5. a. † expectaremus. † Exaggeratione. † Historicè. † Vestigijs nostris ita insidiabantur ut non ambularem in plateis nostris.

Moraliter.

Allegoricè.

Luc. 14. e. Psal. 39. a. Ibid. 17. e.

Gen. 15. d.

NICOLAUS DE LYRA.

vitupria ei intulerunt, ut patet per supradicta in pluribus locis: & idem aciebant de alijs iustis, potest etiam hæc litera aliter exponi referendo eam ad Chaldæos, qui propter malitiam Iudæorum ab eis cognam, ut predictum est, sic contempserunt totum populum, quod non credebant alicui ratione ordinis aut statis. Cum adhuc. Hic ponitur secunda causa prædictæ miseræ Iudæorum: que fuit vana confidentia in auxilio Aegyptiorum, ut frequenter dictum est supra, & hoc est quod dicitur: Cum adhuc. Idest, nequam ciuitas esset capta. Defecerunt oculi nostri. Expectando cū magno desiderio. ad auxilium nostrum vanum. Idest, ad exercitum Aegyptiorum.

ptiorum. 4 Cū respiceremus attenti. Ad videndum si veniret ad leuandum obsidionem Chaldæorum. 5 Ad gentem quæ salua nos non pote. Quia sicut dictum est supra 37. b. cum exercitus Aegypti esset in via veniendi in auxilium Iudæorum: redijt in Aegyptum timore Chaldæorum sibi occurrentium. 6 Lubricauerunt vestigia nostra. Partim timore, partim fame: quia timidi & fame conjuncti non incedunt firmiter, sed lubricando. 7 Appropinquauit finis noster. Idest, mors, quia multi fuerunt occisi, & reliqui captiuati, quæ captiuitas est mors ciuili.

Velociores

MORALITER.

neque senum. scilicet, pauperum. miserti sunt. Quibus tamen propter ætatem esset miserantiam. um adhuc. Idest, adhuc essemus in aliqua spe bona de ceteris prædicatoribus & prælatis. Defecerunt oculi nostri. Quia nullū auxilium habuimus ab eis, ideo subditur.

Lubricauerunt vestigia nostra. Ut sint verba illorum qui non possunt habere consilium & auxilium à prædictis. Et quoniā in hoc apparet magnus defectus charitatis & abundantia iniquitatis, signū est appropinquationis aduentus Antichristi, sicut dicitur Matth. 23. a. ideo subdit. Appropinquauit finis noster. Quia finis mundi sequitur aduentum Antichristi. Et quoniā sub Antichristo erit maxima persecutio. Sequitur.

Velociores

6 Lubri-

A **Historic.**

a *Velociores fuerunt* Hæc hyperbolicè de Iudæorum inimicis dicta sunt, sicut Saul & Ionathas in threnis David velociores aquilis fuisse laudatur. Forsitan reges & principes populi qui obsidionē Chaldæorum eualerāt maiori velocitate ab his quos fugiebāt, captos esse significat.

Moraliter.

Velociores. Hæretici sepe in disputando velociores sunt aquilis cœli, i. doctorib. plebis, quos persequuntur super montes scripturam scilicet, & doctrinā apostolorū & sanctorum patrū, eremitis insidiant fraudibus & mellifluis sermonibus.

† *vultus & naris.*
† *in fontibus moderunt.*

Nota quantis virgemur malis. In occulto instant insidiæ. In aperto super montes sæuit persecutor, vt pastores deiiciat, oues sternat, secundū illud: *Percutiam pastorem, & dispergentur oues gregis.* Inde sequitur: *Spiritus oris, &c.*

Matt. 14. c.

Allegor.

Velociores. Quia propheta omnium lamentationes & personarum & proprietates in se transformat (omnibus factus oia) plangit persecutiones ecclesiæ, cuius persecutores aquilis velociores sunt. Immundi siquidem spiritus velociores sunt nequitia, fraude & agilitate naturæ ad lace randum & deuorandum quàm aquilæ cœli, i. prædicatores ad eripiendum, de quibus: *Vbiunque fuerit corpus, ibi cõgr. gub. untur & aquilæ.* Quia vbi memoria passionis Christi celebratur, & panis & vinum per mysterium sanctæ orationis in corpus & sanguinem Christi trãfiguratur, aduolant aquilæ cœli quasi ad escam, vt de monte eius vitam percipiant. Sed velociores sunt aeræ potestates, quia non est super terra potestas, quæ comparatur eis, hæ rugiunt & quærunt quem deuorent.

Matt. 24. c.

* Gregorius Aquilarum noie insidiatores spiritus exprimentur Ieremia attestante qui ait, *Velociores, &c.* persecutores. n. nostri aquilis cœli velociores sunt, cum tanta contra nos maligni homines faciunt, vt ipsas etiã aeræ potestates inuentionibus malitiæ præire videantur.

C

Sup. non perse. sunt nos. Quia dum ad ecclesiæ regimina extollimur, acrius eos ad persequendum excitamus, nec in specula apostolicæ sedis positi securi sunt: quia quos super montes eleuatos vident, vt ceteros diligentius inspiciendo conseruent, & ad culmina virtutum prouocent, tantò audacius & ardentius infestant.

In deserto insidiati sunt in nobis. Per desertum vita monastica aut eremitica (quæ in desertis & in solitudinibus agitur) designatur, contra quos quasi athletas fortiores, inui-

uisibiles sæuiunt hostes. Sed quia secularibus cupiditati, contra hostes tantum solliciti sunt & circumspiciunt, ideo occultius insidiantur illis quos vident latere occultis. Sed qui super montes exaltati eminent, ex manifestis viribus crebris insultibus sustinent. Hæc aquilæ cœli sepe hostes velociores sunt ad capiendum, ad cauendum aquilæ cœli contenti nienter dicunt despectis terræ cœlestibus spiritibus. Notandum quod ouibus & leuibus vel quibus bet auibus nec duntur veloces, sed aquilis cœ-

Caph. Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cœli:

super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis.

Res Spiritus oris nostri Christus dñs captus est in peccatis nostris: † cui diximus, in umbra tua viuemus in

de alibi: *Grex perditus factus est populus meus, pastores secos, securruntque vagari in montibus: qui scilicet de mollem transierunt obliti cubilis sui.*

Spiritus oris. Sicut ex hoc aere spiritum ducimus ad ipsum reducimus & inde viuimus, ita hominior, per fidem spiritum Dei attrahit: & inde viuunt: sus ei, quod viuunt quod bene facit, quod orat, quod tat, denique omnia bona sibi ascribendo reddit.

Spiritus oris nostri. Hæc Iudæi de Iosia dicta putant iustus rex non pro suis, sed pro populi peccatis captus est, in quo spem posuerat, cuius alas vbi que gentibus ponebant. Sed verissimè Christus hic intelligitur, quod peccatis humani generis, non pro suis, à Iudæis & occisus est, cuius diuinitas notatur cum dicitur

Spiritus oris nostri. Spiritus enim dicitur filius secundum illud: *Spiritum reatum in noua in visceribus meis.* Hum in sinuatur, cum subiungitur: *Christus dominus, &c.* enim vna persona est homo, & Deus, vbi Christus dicitur, Deus capi dicitur: *Spiritus oris nostri.* Christus nedicatur, quia quem corde credimus, ore confitemur secundum illud: *Corde creditur ad iustitiam, ore autem Oris est aspirare, & quod infusione gratiæ aspiramus, recipimus, respirando confitemur.* Sed eorum proprietas vox est, qui ita habent in ore verbum veritatis quod Christus, sicut & in corde: quia ex abundantia cordis loquitur. Hic captus est in peccatis nostris, vt & nec peccata deleteret, non pro suis: quia quæ non rapuit, cui diximus.

In umbra tua vi. in gen. quia ipse est expectatio gentium semen Abrahæ. In quo benedicetur gentes terræ, in propheta corde credebat & ore pfererat. *In umbra tua vi. in gen.* Vetus n. erat, vt cum gentibus Iudæos saluaret n-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis. Quasi dicat nunci aut nulli poterant effugere ab eis.
- 2 Super montes persecuti sunt nos. vbi credebamus esse tuti propter inaccessibilitatem loci.
- 3 In deserto insidiati sunt nos. Quasi dicat non patebat nobis aliquis locus fugiendi.
- 4 Spiritus oris nostri Christus. Hic consequenter Ieremias lamentatur Iosie mortem. Circa quod sciendum quod secundum Hebræos ista est litera: Spiritus naris nostræ Christus dñi captus est in fossis eorum. quod sic exponitur: Spiritus naris nostræ Christus, &c. licet in hominibus respiratio fiat per os & per nares: amen illa quæ fit per nares, est melior secundum Philosophum. talis autem respiratio est vitæ humanæ saluatio, quia ipso deficiente, deficit vita. Dicit ergo Ieremias in persona populi Iudæ: Spiritus

tus naris nostræ, &c. Idest, rex Iosias ex tua bonitate & deuota conseruator vitæ nostræ.

5 Christus dñs. Idest, vnctus in regem ex ordinatione dei.

6 Captus est. In fossis eorum scilicet Aegyptiorum. Dicitur Ra. Sa. quod cum Iosias iret ad pugnandum contra regem Aegypti, & nollet à pugna requiescere, vt habetur. 4. Re. 23. & 2. Pa. 33. Aegyptij fecerunt fossas prope suum exercitum, vbi Iudæi debeat eos aggredi que erant aperte desuper. & ideo exercitus Iosie veniens per fossas illas deceptus fuit statim debellatus, & vltimè lethaliter vulneratus: & ex vulnere postea mortuus.

7 Cui diximus, de quo viuente diximus.

8 In umbra tua, idest, sub protectione.

9 Viue. in gen. idest, securi ab impugnatione gentium quæ habitant. Expositores verò Latini dicunt cõter quod Ieremias phetauit de morte domini nostri Iesu Christi, & secundum est litera: Spiritus oris nostri Christus dominus, &

MORALITER.

1 Velociores fuerunt persecutores nostri. Et loquitur scriptura de futuro per modum præteriti.

4 Spiritus oris nostri. Hoc literaliter exponitur de morte Christi Moraliter autem potest exponi de pastore bono Christi vicario, qui eius exemplo in persecutionibus non fugit sed constanter exponit se pro populi sui salute, & pro peccatis populi patitur persecutionem, quod maxime

mè continget temporibus Antichristi ideo dicitur *Spiritus oris nostri.* Nam ad vitam spiritualem sui populi rat fideliter verbo & exemplo.

5 Christus domi. Quia gerit vices dñi nostri Iesu Christi.

6 Captus est. Hoc debent dicere subditi quando peccatis habet pati.

7 Cui. Idest, debent enim boni subditi cõfiteri, qui uunt ex meritis boni prælati.

periturū dixi: *Vinemus*: qui peccatis mortui eramus. In vmbra
 a. de qua dicitur: *sub vmbra alarum tuarum p. o. n.* Chri
 stus apus est & crucifixus sub vmbra passionis nos pro
 text. ga alis in cruce extēsis, caro eius nobis vmbra fuit,
 quæ
 quæritus mētis nostræ refrigeravit, & varias æstūū pas
 sionis temperavit.
 Nar & apostolorū
 vmbra sanabat in
 firmis. Caro eius
 vmbra fuit a
 vmbra idimus eum,
 non abentem spe
 iermeque de. De
 uacitur: *Ascende*
 omnis super nubem
 uenit & ingredietur
 regnum. Hæc est nubes lucida super apostolos, ne eos
 niquitatis exureret ardor: quod propheta prædicebat: *Iā*
 vbra tu. vi. in gen. Nam & propheta cum in vmbra
 ideat, qui quasi in speculo mentis, diuino illuminatus
 virit futura præuidebat: nunc autem totum illuminat
 unum, quamuis adhuc per vmbra sui corporis, i.
 celea videamus eum non facie ad faciem. In hac vmbra
 refrigerati spe viuimus. Notandum, q̄ omnis lamen
 tiois intentio ad hunc finem tendit, in quo oīs mole
 ia futur: postea verò quasi biuium demonstratur, quia
 ars. cetera tenet dexteram: reproba peccatis polluta, am
 lectur leuam. Vnde ei damnatio æterna. alij vita æter
 a. *Cm abster. Deus omnem la. ab oculis.* Quod crux Domini
 ualtribunal iudicis præsignauit, vbi per fidē alter eo
 am, ui hincinde dependebant assumptus est, alter per
 laspiemiam damnatus est, quia pendente coram ocu
 stu vitam contempsit. Est quoque diligenti discretio
 nendum quod sanctorum luctus terminatur, &
 iudim post tristitiam incipitur. In duobus sequenti
 s vrsibus, à gaudio vt vltimum inchoatur: quod
 ill doloris remedio terminatur, vnde additur: *Gaude*
lære filia Edom.

a ¶ Sed. ¶ Ironice loquitur. ¶ Terrena vel sanguinea, quia sicut in Christo spes
 sanctorum & exultatio, ita & malorum confusio & damnatio.
 c ¶ Pertinac: studio d ¶ Non in celo.
 gentibus. Sin. Gaude & lætare filia Edom q̄ habitas in tēr
 a Hus. Ad te quoque perueniet calix, inebriaberis atque
 ¶ nudaberis. Tau. Completa est iniquitas tua filia Sion: nō

Gaude & lætare. Edom & Babylonia idem significant. D
 Duæ. n. ciuitates ab initio seculi signantur. altera Ierusa
 lem, altera Edom, q̄ & Babylonia: Altera cū propheta plan
 git & parturit, altera cur plangatur nescit: Alterā Chri
 stus ædificat, alteram diabolus, q̄ per Nabuchodonosor
 signatur, Babylonia
 est ciuitas perditō
 rū, q̄ inebriat oēm
 terram vino iniqui
 tatis, vnde: *Calix au
 reus Babylonia in manu*
domini de vino furoris
*eius biberunt oēs gen
 tes.* Quo Edom &
 inebriata plāgitur.
 Ideo ei ironice dī:
 Gaude & lætare. Edom sanguineus vel rubeus interpretat:
 hic est populus qui carnis vitia sectatur, qui de primoge
 nitatis præsentis vitæ voluptates nundinantur, vnde sequi
 tur: *Quæ habi. in ter. Hus.* Nisi. n. in terrenis mentem posuif
 set inebriari, vel uirtutibus spoliari non posset. Ierusalē
 aut sursum est, cuius conuersatio in coel s. *V. a. n. habitanti
 bus in terra.* Edom verò q̄ in terra habitat licet gaudere &
 lætari uideatur, aureo tñ poculo inebriatur, & in furore
 dñi nudatur. ga decreuit non in terra simpliciter conuer
 sari, sed iuxta alios codices inter aues, i. consiliatoris, dia
 boli, s. qui peruersa suggerit cōsilia contra angelum ma
 gni cōsiliij. Nam & Edom terrenus interpretatur: in quo
 signant. q̄ terrena sectantur diaboli decepti consilio, un
 de ad eos peruenit aureus calix, & nudantur gratia Dei.
 Completa est iniquitas. Nota q̄ in clausula ultimī uersus
 attribuit unicuiq; parti qd̄ cōuenit, ut Sion, s. afflicta nō
 desperet, & filia Edom affligenda non insultet.
 Completa est. Absolutis peccatis populo Israel reditus
 in terrā suā, & quia secura promittitur. In eos uerò qui
 cum persecuti sunt, i. filios Edom futura uindicta decla
 ratur. Hæc iuxta literam utrisque contigisse manifestū
 est, sed generaliter de omnibus accipiendum est, quibus
 in ultimo examine secundum opera sua sententia dan
 da est: ut Sion de mœrore transeat ad lætitiā, Edom de
 lætitiā ad tristitiā sempiternam.

Notandū maximè admirandū, ad quā altitudinē Ie
 remias cōfēderit, unde quasi de speculo dilatato corde
 agones huius seculi cōsiderat, nunc simul oēs nūc singu
 los, nūc Iudæorū casus deplorat, nūc ecclesiæ luget detri
 menta, morū perturbationē dolet: nūc restorationē Ie
 rusalem

Notandum maximè admirandū, ad quā altitudinē Ie
 remias cōfēderit, unde quasi de speculo dilatato corde
 agones huius seculi cōsiderat, nunc simul oēs nūc singu
 los, nūc Iudæorū casus deplorat, nūc ecclesiæ luget detri
 menta, morū perturbationē dolet: nūc restorationē Ie
 rusalem

NICOLAUS DE LYRA.

quod iendum, quod ubi habemus hic dominus: in Heb. habetur, no
 nen emini Tetragrammaton, quod non potest dici de aliquo in no
 minauo casu, nisi de Deo, veruntamen quia illud nomen est inde
 linabile, sicut & alia nomina Hebraica, indifferenter accipitur in
 asu uinatio, & genitio, & reliquis, sicut hac noīa cornu &
 elu i Latino: & ideo secundum quod iste passus exponitur de lo
 qua quæuit homo purus, non potest dici de eo in nominatio casu: sed
 ene test, prout exponitur de Christo, qui est uerus homo & uerus
 Deus vno supposito, & sic est sensus: Christus dominus, i. Iesus re
 us hao & uerus Deus. Qui est spiritus oris nostri, i. nos uiuificās
 n respatione sue gratiæ: Captus est in peccatis nostris, id est,
 iud. vraditus propter peccata nostra delēda. Cui d ximus: In vmbra
 tuu uinemus in gentibus. Loquebatur. n. Ieremias in persona po
 nli xprædilectum est. Vidit autem Ieremias aliquos de Iudæis fidē
 Christi receperunt, & per consequens sub vmbra eius victuros cum
 gentibus fidem Christi rapiētibz sub nomine Christiani. Vidit et
 alios infidelitate permansuros, & istos, etiam vidit victuros in
 ter Christianos temporaliter sub vmbra Christi. Vna enim causa
 quare c permittuntur viuere est, vt Christiani per præsentiam Iu
 dæorū magis habeant memoriā Christi, sicut diffusius dictū fuit
 super Iud Psal. 58. c. Deus ostendit mihi super inimicos
 meo ne occidas eos, ne qm̄ obliuiscantur populi mei.
 Gaude. Postquam posita est Ieremia lamentatio, hic in fine
 ponit contra aduersarios inuictio. Et dicit hic Ra. Sa. quod Iere
 mias sic prophetizat de destructione Romani imperij, eo quod de
 struxerit

struxerit tēplum & captiuauit populū Iudæorum tempore Titi &
 Vespasiani & sic per filiam Edom hic intelligitur Edom seu popu
 lus Romanus cum dicitur: gaude & c. Edom q. d. gaudium istud
 quod habuisti de destructione ciuitatis & templi. in tristitiam tuam
 conuertetur. Ad te quoq; perueniet calix vindictæ diuinæ. Sed ista
 expositio non videtur rōnabilis, quia Edom alio nomine dictus est
 Esau. Gen. 25. & sic Edom descendit de Sem filio Noe per Isaac, cu
 ius filius fuit Esau. Tota autē Europa in qua est Roma, dicitur po
 pulata fuisse à filijs Iaphet: pp q̄ non videtur rōnabiliter dictum,
 quod per Edom significetur Romanum imperium, pp quod dicūt do
 ctiores nostri, quod per filiam Edom intelligitur ipsa Idumæa ab ipso
 Esau prout dictus est Edom denominata: & inuehitur hic propheta
 specialiter contra Idumæos, qui debuerant diligere filios Israel, cō
 q̄ descenderūt à duobus fratribz uicinis, s. Jacob & Esau, & ipsi
 magis è conuerso habuerunt eos odio, & in destructione Ierusalem
 fuerunt cum Chaldæis gaudentes de illa destructione: ideo dicitur
 hic: Gaude & læta Edom, quasi dicat ista lætitiā tanquam iniu
 sta in tristitiam conuertetur.
 2 Quæ habitas in terra Hus. Ista Hus nō est illa de qua natus
 fuit Iob, vt habetur Iob. 1. sed alia eiusdē noīs existens in regno Idu
 mæ. Frequenter. n. in scriptura reperitur, qd̄ duæ ciuitates vel loca
 in diuersis regnis posita, eodem nomine æquiuocè nominentur.
 3 Ad te quoque perueni. Id est, p̄na diuinæ ultionis.
 4 Inebriaberis. Id est, ad plenum punieris.
 5 Atque nudaberis. Honore & alijs bonis.
 6 Completa est iniquitas. i. complebitur in fine. 70. annorū
 quia tunc reuerteris ad terrā tuam completa captiuitatis tue p̄na
 * que

MORALITER.

1 Gaude. Hic ad literam describitur destructio Idumææ,
 quæ uit multum molesta Iudæis, & quoniam interpre
 tatur terrena signat populum terrenis cupiditatibus im
 mersum, cui dicitur ironice. Gaude & lætare. Quasi di
 cat,

cat, magis debere tristari & plorare. Et subditur causa
 cūm dicitur.
 3 At te per ca. Id est punitio diuina.
 4 Inebriaberis & c. in quo designat p̄odus tribulationis.
 6 Completa est iniquitas tua si. nam in tribulatione Anti
 christi purgabuntur electi.
 † Non

A rusalem & gloriam intuetur, & ecclesiam exaltandā gloriatur cum victoribus gaudet cum victis luget: denique omnem sexum, omnem aetatem, praelatos & subditos tāquam vnus sit in omnibus si malè excedat, deplorat, & ad plorandum inuitat. singulis personis propria lamēra impertitur, & semper nouas lachrymas fundit. Vnde cum alternatim nouas personas inducit, ad vltimum dominū nostrū Iesum Christum esse captū testatur pro peccatis nostris: non tamen omnes a morte redemisse prope finem ingemiscit. Et eorum qui conuersi sunt, finitam esse malitiam gaudet, v̄t vltra eos dominus non trāsmigret, quia plantati sunt in domo Dei & erūt sicut angeli in cœlo, i. regnabunt cum Christo. Eos verò q̄ sanctos persecuti sunt pro iniquitatibus puniendos esse affirmat. cum eorum detegentur peccata. Hinc intelligendum est, quod in scripturis sanctis nihil aliud est quā lamentationes, q̄ frequentandę sunt in hoc seculo, & carmen quod cum angelis cantabimus in cœlo & v̄t quod filij Edom vlulabunt in inferno. Luceamus ergo cū lere mia in hoc seculo, ne vlulemus cum filijs Edom in inferno. Fugiamus gaudium præsens vitæ & inania carnina. vt cū angelis cantare possimus perpetuum halleluia.

B men quod cum angelis cantabimus in cœlo & v̄t quod filij Edom vlulabunt in inferno. Luceamus ergo cū lere mia in hoc seculo, ne vlulemus cum filijs Edom in inferno. Fugiamus gaudium præsens vitæ & inania carnina. vt cū angelis cantare possimus perpetuum halleluia.

Alleg.

Isa. 40. 2. Psal. 31. d.

Matth. 25.

Completa est. Hæ sunt (vt diximus) duæ ciuitates, quæ ab initio cōstruuntur. Sion quæ & Ierusalem per Isaiam dicitur, quod cōpleta sit malitia eius, & dimissa iniquitas illius, secūndum illud: *beati quorū remissa sunt iniquitates, &c.* Cui simile est istud: *Completa est iniquitas filia tua Sion.* Completa est, quia remissa, & finita: quia suscepit de manu domini duo pro peccatis suis. vnde læta promissio subiungitur: *Non addet vltra vt trāsmigret te.* Cum enim factio iudicio iniquitas cessauerit, & plena requies affuerit, nulla amplius mutatio fuerit.

a *Visitauit iniquitatem.* Non vt remittat sed vt puniat, dicens: *ne maledicti in ignem æternum, &c. Discooperiet peccata.*

Quæ

Quæ tecta fuerunt, & iniquitates, quia tunc manifeste erunt abscondita cordis nostri, quando: *Illuminabitur vultus abscondita tenebrarum.* Quæ hic celando tegimus, i. teget Deus, & quæ lachrymis abluimus, attributione dis & corporis obliteramus. Hæc quidem sunt signa

Q in immutabili immutabiliter adhaerebis.

Visitauit iniquitatem tuam filia

Edom, discooperiet peccata tua.

vnde: *Dedisti meruentibus te sig. r. f. à f. arcus.*

Recapitulat tanquam rhetor diuinus omnia sub aspectu colligens more rhetorico conquestionem indignationem alternationem permiscens. Conquestione in se & in suos clementiam iudicis alliciens. Indignatione in aduersarios iram compellens. Conquerendo exponit quibus in bonis fuerunt, & quibus in malis sint, dicens.

Recordare quid acci. nobis. Vel secundum alios: *Memento miræ quid acce. no. &c.* Deplorat igitur ante iudicem certissimum quā turpes res & humiles passi sint. Inuergo si bene perpendis etiam loquendi artes à nostris philosophos transisse, non ab illis ad nostros alcer quod plenè percipies si per singula intentionem prætæ & affectum & verba consideres. Ipse est. n. frater tuus, qui multum orat pro populo, pro omnibus: tans & omnes ad lamentandum inuitans.

Hæc lamentatio à quibusdā canticum appellatur & lamenta rectè cantica dicuntur & e conuerso: Si in præsenti sine miserijs nulla sunt gaudia, ita sine ris aut pauca, aut nulla sunt cantica. Monachi tūta Psalmum decantant. Vera autē cantica in cœlesti Scent lamentationes in exilio. Iure tñ antequam adueniatur ad quam properatur, quasi in medullis na fletibus & e conuerso permiscetur, dum præsentia planguntur, & gaudia futura sperantur.

NICOLAUS DE LYRA.

C quæ pro iniquitatibus tuis est tibi instructa.
1 Non addet v̄t licet dominus.
2 Vt trāsmigr. De terra tua eijciendo: subintelligitur tamen conditio iuncta, si adhaereas & seruias fideliter domino Deo tuo: quia istæ promissiones diuine intelligantur sub condicione, sicut dictum est supra 18. & ita factum est, quia filij Israel non fuerunt eiec-
ti

Et de terra illa, donec negauerit dominum suum Iesum Christum coram Pilato, dicentes: Non habemus regem nisi Cæsarem.
Iob. 19. c. eius mortem iniquè procurantes: propter quod partim nos fuerunt partim occisi, & partim captiuati.
3 Visitauit. Eam iuste puniendo.
4 Discooperiet peccata tua. Pœnam manifestam ostendendo: & loquitur de futuro per modum præteriti propter iudicium propheta.

MORALITER.

1 Non addet vltra. Nam electi immutabiliter recipiuntur

tur in gloria cœlesti.
3 Visitauit. grauitè puniendo.
4 Discooperiet. in finali iudicio.

† MOR.

ADDITIONO.

† In cap. 4. Quomodo obscuratum, &c.
sequitur quarta lamentatio quæ incipit. Quomodo obscuratum est aurum, vbi postquam propheta deplorauit destructionem Ierusalem, quæ erat caput regem, nunc deplorat destructionem templi & cultus diuini sanctuarij. Est tamen notandum, quod licet in qualibet lamentatione tangatur aliquid destructione istorum quatuor tamen principaliter intendit prima lamentatio de primo, & secunda, de secundo, & sic de alijs. Diuiditur ergo hæc lamentatio in tres partes principales. Primo namque propheta deplorat templi cultus diuini desolationē. Secundo verò insert desolationis causam, & inquiri & inuestigat rationē in vers. 11. qui incipit. Non crediderunt reges terræ. Tertio verò cum gaudio predicat & aspiciunt futuram consolationem in versu 21. qui incipit: Gaude & lætare. Prima autem pars in qua deplorat propheta destructionem templi diuiditur in quatuor partes, secundum quatuor quæ consideranda sunt circa templum. Potest enim primò considerari eius apparatus quo vestiebatur. Nam 3. Reg. 7. dicitur, quod nihil erat in templo, quod non tegetetur auro, vbi erant lapides saltem in rationali & vestibus sacerdotum. Huic apparatus deplorat propheta in primo versu, dicens: Quomodo obscuratum est aurum, & mutatus est color optimus. Secundo vero potest considerari circa templum comitatus & cæsus qui ingrediebatur ipsum, & per quos frequentabatur, Nam ingrediebantur ipsum inclyti homines, quos deplorat in secundo versu propheta, dicens: Filij Sion inclyti & amici

amicti auro puro. alias primo, Ingredebantur ipsum puellæ uox mulieres, super quibus deplorat in tertio versu propheta. Quæ uersa sunt ad similitudinem lamiarum quæ filios lactantis similitudinem crudelium struthionum, quia mulieres de Ierusalem leguntur comedisse filios suos tempore obsidionis, vnde sube & lamia nudauerunt mammas suas. Ingredebantur pueri & infantes quos deplorat in quarto versu, dicens: A lingula lactantis ad palatum eius in siti. Ingredebantur deditiosi iuuenes & adolecentes, quos deplorat in quinto versu, dicens, Qui vescebantur voluptuosè, interierunt in gredebantur quandoque diuersi status homines & ceteros omnes sub vna clausula generali per comparationem ad denem Sodomorum propheta deplorat in sexto versu, dicens: ior effecta est iniquitas populi mei peccato Sodomorum. Tertio potest considerari circa templum Nazarenorum titulus libatus quo oblectabatur: Qui quidem Nazarei describuntur prima dignitate versu septimo, qui incipit, Candidiores deus eius nunc: quos deplorat in versu octauo, qui incipit. Dignitas est super carbones. Deinde verò concluditur ex prælamitate quædam generalis sententia in 9. versu; Melius fisis gladio, quam interfectis fame. Deince vero illa sententia approbatur ex facti euidencia & per locum à minori in primo versu. Manus mulierum misericordium coxerunt suos. Ex quo intedit propheta pbare, qd melius fuit occidi quam interfectis fame. Quarto verò potest considerari circa construetura & totius fabrica status, quæ in sublime erigitur

A *cus combustionem & destructionem usq; ad fundamenta deplorat in 1. versu, dicens: Compleuit dñs furorem suum: succendignem in Sion, & deuorabit fundamenta eius: & sic finit prima pars principalis quartae lamentationis. Est aut sciendū, quod licet aliquantulum possit exponi, quod in ista lamentatione predicta est de combustionem templi quae facta est per Chaldaeos & per Nabuzardan principē militie Nabuchodonosor imperant, magis tamen clarè & literaliter exponi habet de destructione facta p Romanos sub Tito & Vespasiano: quia in obsidione Romanorum leguntur mulieres misericordes coxisse filios suos, & homines extabue praefame, &c. quae hic dicuntur, quae tamen non leguntur fuisse facta in obsidione Ierusalem per Chaldaeos. Deinde sequitur pars secunda principalis, in qua propheta inuestigat & narrat desolationis templi causam & rationem, quae incipit versu 12. Non crediderunt reges terrae. ubi propheta ostendit hanc desolationem autem fieri esse vniuersis gentibus incredibilem: & hoc versu 12. ait Non crediderunt vniuersi habitatores orbis, quoniā ingederetur hostis per portas Ierusalem. Secundo verò ostendit eandem desolationem postmodum visam eisdem gentibus instam & rationabilem propter tres causas. Prima effusio sanguinis innocētis iusti: quia sacerdotes & falsi prophetae interfecerunt Zachariam Isaiam, & multos alios prophetas Israel: & hanc causam Ieremias describit in versu 13. qui incipit: Propter peccata prophetarum & iniquitates sacerdotum, & in versu 14. qui incipit: Erruerunt caeci, polluti sunt sanguine: per quam causam introcit clamorem omnium gentium & nationem contra habitatores Ierusalem versu 15. Recedite polluti, clamauerunt eis: rec &c. & in versu 16. Facies dñi diuisit eos. Secunda verò causa quare rationabilis fuit templi desolatio, fuit praesolatio alterius auxiliij quam Dei. Cum enim Nabuchodonosor obsideret ciuitatem edechias & populus ad auxilium domini debuissent recurrere, potius recurserunt ad auxilium regis Pharaonis: propter quod domus tradidit eos in manus Nabuchodonosor qui templum destruxit. Et huiusmodi causa tangitur in versu 17. qui incipit: Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxiliū nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem quae saluare nos non poterat. In versu 18. describitur qualiter ipsi sic desolantibus Aegyptiis non uenientibus finis venit obsidionis eorum, & capti sunt. vnde incipit versus ille: Lubricauerunt uelut aqua nostra. In versu 20. ostenditur, quod nec potuerunt fugientes de ciuitate peruenire usque in Aegyptum. vnde subdit: Velut loores fuerunt persecutores nostri aquilis caeli. Tertia verò causa desolationis templi fuit mors & interfectio Iesu Christi, qui incipit versu 20. qui incipit: Spiritus oris nostri Christus dominus captus est in peccatis nostris. Quamuis n. aliqui Iudaeum intelligunt hunc versiculum de Iosia, qui interfectus est a Pharaone Necho. alij verò de Sedechia qui egressus de ciuitate uoluit*

luit fugere in Aegyptum: quem persecutus est Chaldaeorum exercitus, & cōprehendit in deserto Iericho: tamen non potest intelligi ad literam de illis, cum quilibet istorum captus fuerit in peccatis suis. Iosias quidem quia non obediuit verbo prophetae ex ore domini, ut dicitur in 2. lib. Esayę 1. Sedechias autē quia non obediuit verbis Ieremias, nec seruauit iuramentum quo se astrinxerat cum rege Chaldaeorum. Et idcirco dicitur literaliter non posse ista intelligi, nisi de domino Iesu Christo. Vnde quae dicuntur à 12. versu. & deinceps habent referri ad mortem eius, in quem conspirauerūt, sacerdotes & prophetae: hoc est legis doctores & scribae: vnde etiam de Iudicis verificatur post mortem Christi praefatus versus, qui dicit: Facies dñi diuisit eos: non addet ut respiciat eos. Post captiuitatem. n. Chaldaeorum Deus respexit eos, & in terram suam reduxit: sed post mortem Christi despexit eos sicut est hodie. Item si bene attendantur praedicta uerba scilicet: Spiritus oris nostri Christus: proprie intelliguntur de Christo, qui secundum diuinam naturam inspirauit in faciem primi hominis spiraculum uitae, Gen. 2. b. quod pertinet ad esse naturae hominis. De ipso etiam legitur. Ioan. 20. c. Influxit in eos dicens: Accipite Spiritum sanctum, quod pertinet ad esse gratiae: & sic secundum praedictas considerationes proprie dicitur de Christo Deo & homine, Spiritus oris nostri, non autē de aliquo alio puro homine. Item quod sequitur: Gaude & laetare filia Edom, proprie uidetur intelligendum de illa Idumaea, quae est synagoga Iudeorum procurantium mortem Christi, prout fuit declaratum in additione supra, Isa. 34. De illa. n. potest intelligi quod in litera dicitur: Quae habitas in terra Hus, &c. Hus. n. interpretatur consilium: vnde de ista Idumaea dicitur supra, Isa. 34. Quod consilium iniuit contra Christum. Si. n. in hoc loco Idumaea intelligitur de illa quae descendit ab Esau secundum carnem, & Hus de illa natione quae descendit à Nachor: sic falsum esset dicere, quod Idumaea habitaret in terra Hus. nam Idumaea & Hus sunt diuersae nationes in diuersis regionibus habitantes. Deinde sequitur tertia pars & ultima istius lamentationis, in quam propheta aspicit & praedicit futuram consolationem de conuersione Iudeorum: postquam introibit gentium plenitudo, vel de reditu eorum de captiuitate Babylonica. Et primo ironice loquitur contra nationes vicinas & Idumaeas dicens versu. 21. Gaude & laetare filia Edom, quae habitas in terra Hus: quod intelligitur per antiphrasim & quandam ironiam. Secundo verò consolatur Iudeos, vel de regressione de captiuitate Babylonis, vel potius & literaliter de conuersione eorum ad fidem Iesu Christi, quae erit in fine seculi: & hoc in versu 22. & ult. Completa est iniquitas tua filia Sion: non addet ultra ut transmigret te. Constat. n. quod ad literam hoc intelligi non potest de captiuitate Babylonica. Nam postquam de captiuitate Babylonica Iudei sunt reuersi, captiuati sunt per Romanos & transmigrati & dispersi: & propter hoc referendū sunt haec ad finem seculi, sicut dictum est. Et in hoc lamentatio quarta finitur.

C A P. V.

Recordare. Captiuitatē & miseriam suae gentis ingrit oculis creatoris. Notandum tamen quod iudicem in aduersarios non exasperat, sed genti suae deploratio veniam orat. Non dicit Memento dñe inimicorum nostrorum. q. d. tolle dolorem nostrum, sed noscete factoribus quod acciderit nobis. Mala enim quaedam sunt nobis quasi naturalia, sed alia accidentalia, quae sponte & actualiter peccato adiungimus. Intuere & respice idem est: sed iteratio affectionis indicium est, hoc. n. per affectum dolentis legitur. Opprobrium. n. erat gentem sanctam miraculis

Oratio Ieremiae prophetae.

C A P. V.

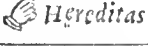
Recordare domine quid acciderit nobis: intuere & respice opprobrium nostrum.

a ¶ A persona iudicis, cuius misericordiam humiliter implorat. ¶ Vox martyrum. ¶ Qui oblitus uideris, dum non uisceris. ¶ Quam magnum, quam crudele. **I** ¶ Immeritis. ¶ A persona propria cuius exponitur miseria. **b** ¶ Vnde: Factisumus opprobrium vicinis nostris.

culis praeditam Dei praesentia illustratam intantum peccasse, ut iusto Dei iudicio ram immani multaretur captiuitate.

Hierony. Visus prophetarum est frequenter per humanas consuetudines dominum supplicare: recordare. n. vel memento illi dñe, qui nullius aliquando potuit oblitisci.

a Recordare. Vox martyrum Alleg. est, qui tormentis afflicti clamant: Memento domine. q. d. cum enim in praesentia non uiscatur, oblitus uideretur. vnde: *¶ Ipsi quo domine obli. in finem. Et alibi: Oblitus feceris me. n. & i. n.* Opprobrium enim & contumelias martyribus esse illatas, nemo est qui ambigat.

Hereditas

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. V.

Recordare. Posita lamentatione Ieremias, hic ultimo ponitur eius oratio, in qua explicat multiplicem populi sui miseriam ad honorem diuinam misericordiam. Et diuiditur in duas partes quia primo explicat miseriam ex parte captiuationis populi. Secundo

cundo ex parte destructionis regni & templi, ubi: Cecidit corona. Circa primum dicit.

Recordare domine quid. id est, ex tua pietate nostra misericordiam condescende. Non enim oblitus & recordatio habet proprium locum in Deo, sed ad modum recordatus alius uisus miseri se habet quando ei auxiliatur.

Hereditas

MORALITER.

Recordare domine. Post lamentationem Ieremias de populo & ciuitatis destructione, hic consequenter ponitur eius oratio pro utriusque reparatione.

Moraliter autem potest esse oratio ecclesiae vel cuiuslibet fidelis pro releuatione terrae sanctae, & populi Christiani ab ea deiectione dicendo: Recordare domine. tunc enim dicitur recordari Deus alicuius misericordiae, quando incipit eam releuare.

A *Histor.* **a** *Hæreditas*. Mala particulatim enumerat. Iudæis. n. in captiuitate translatis, hæreditas eorum possederunt alieni. Tangit et patrum prærogatiuam, & largitatem diuinam, qua largiente hostiū hæreditas ad patres transiuit, quādiu possederunt protectione Dei. Ad alienos à Deo, f. non ad superiores vel ad pares, sed ad inferiores, quod in dignissimum est.

Allegor. **a** *Hæreditas no. Hæretici* hæreditatem ecclesiæ aut demōnibus aut prauis institutionibus tradiderūt. Vnde alia interpretatio: *Hæreditas nostra conuersa est alienis, & domus nostra extraneis.* Qd. n. f. conuertitur, erat quædam sed in aliud mutatur. Scriptura. n. hæreditas est fidei, hanc autem cōuertunt qui à Deo alieni sunt, Alienis est sc. scriptura ad mortem quæ conuertitur catholicis ad salutem, quia immutata seruat. Domus nostræ extraneis. Quicquid. n. interius exterius ve habuit populus ab hostibus (secundū literam) possessum est vel translatum est. Tropologicè verò domus, scripturas diuinas significat, in quibus mētis intentiones habitant tanq̄ ianuæ patefactis sensibus: sed eas hæretici ad suæ prauitatis intentionem conuertunt. Dæmones quoque extranei intelliguntur, qui sensum extraneum scripturis inserūt: Domus etiam nostræ, i. mentes humanæ ad extraneos, i. spiritus immundos peccando transeunt.

B *Histor.* **b** *Pupilli facti.* Quintusdecimus locus cōqueſtionis. per quem eorum qui chari esse debent, magis quàm proprias plāgimus fortunas. *Pupilli.* Alia interpretatio habet: *Orphanus facti sumus velut non habentes patrem.* Deus. n. Iudæos adoptauit sibi in filios. vnde: *Filius meus primogenitus Israel:* sed facti sunt velut non habentes patrem, quæ quamuis habentes iniquitatibus suis irritauerunt. *Matres no. qua. vi. septem.* f. synagogæ in monte oliueti constitutæ, q̄ tanquā matres filios debebant lactare, subditos educare, q̄ Chaldaea captiuitate desolatæ & crematæ sunt. *Pupilli.* Eadem ecclesia voce gemit tam oppressa angustijs, minus sentit auxilium paternæ pietatis & cōsolationis. Alius verò interpretis dixit, *non habentes patrem: alius, velut non habentes.* Aliq̄. n. granioribus delictijs offensus, omnino pater amittitur. Aliq̄. autem auxilium differt, sed non aufert. *Matres nostræ quasi viduæ,* ecclesiæ. f. quæ nos nutriunt suo lacte: viduæ, à pastoribus fugientibus vel negligentibus, non possunt filios Deo generare: quia non habent qui possit fœcundare: Non tamen absolute dicuntur viduæ, sed *quasi viduæ,* quia videntur viros habere. Hæreticorum autē iure sterilitas plangitur: quorum ecclesiæ rectè quasi viduæ dicuntur: quia, etsi vero spōso in quibusdam sacramentis iunguntur, Deo tamen fructum non concipiunt. Hanc significant concubinæ Dauid, qui ad eas prius intrauit sed non sibi pleno cōiugio copulauit: quas postea Absalom tanquā sathanas incestauit, & Dauid eas in æterna damnatione in tenebris reclusit.

C *Allegor.* **c** *Matres no.* Matres omnium virtutum, fides, spes, charitas, ex quibus Deo nascimur, & ceteræ virtutes generantur. Sed cum seculi vanitatibus vitiantur, & charitas quarum seruat cōnubium, ad alia deflectitur, quasi viduæ non tñ absolute viduæ deploratur: quia etsi in quibus exterioribus Chriſtū amplecti videtur, vim tñ sancti prolis generant amiserūt interi. *Quod. n. non est ex de peccatum est: & sine charitate agere potest non potest. Aquam no. Cuius delitatis hostiū afflictionē suorum & inopiam significat vt et aqua in tione emerent, cui*

c *Matres no.* Matres omnium virtutum, fides, spes, charitas, ex quibus Deo nascimur, & ceteræ virtutes generantur. Sed cum seculi vanitatibus vitiantur, & charitas quarum seruat cōnubium, ad alia deflectitur, quasi viduæ non tñ absolute viduæ deploratur: quia etsi in quibus exterioribus Chriſtū amplecti videtur, vim tñ sancti prolis generant amiserūt interi. *Quod. n. non est ex de peccatum est: & sine charitate agere potest non potest. Aquam no. Cuius delitatis hostiū afflictionē suorum & inopiam significat vt et aqua in tione emerent, cui*

beat esse vsus communis aquarum. *Aquam no.* Aquam pecunia bibunt, qui lachrymarum quoribus gemendo inebriantur, pecunia. f. scripturarum dum in eis æternæ vitæ præmia perpendunt & suppliciarum meditatione charitatem nutriunt & timore & utroque modo sit animus pronior ad dolendum. vnde: *Cibabis nos pa. la.* Ligna quoq; ad nutriendum ignem mini emimus, cum spiritualia posthabitis terrenis coparamus. Hanc quoque aquam pecunia bibere, est fatiam & scientiam secularium pro spiritualibus dare; certè virtutibus animi post habitis vitia admittere.

Aquam no. Contra sacerdotes dicit hoc, qui faciunt munus Dei domū negotiationis, qui doctrinam Dei sacramenta & spiritus sancti dona pecunia distrahunt, Isaias dicat: *Omnes sitientes venite ad aquas, &c. & bibite ad vlla con. &c.* Rectè ergo hic voce plebis plangitur, cui scripturarum ligna & spiritus sancti dona quibus ignis quotidie in altari nutritur, pretio comparantur.

e *Ceruicibus.* Contemptum captiuorum, & vexatio iudici insinuat, q̄ potentes deponit, & humiles exaltat. *Ceruicibus. n. percussis minabamur & cōpellebamur, lassati current, & sine requie laborē operis perferret.*

Ceruicibus. Deplorat ecclesia, q̄ martyres à persecutoribus colaphizantur, ligatis ceruicibus trahuntur, de loco in locum sine requie fugere compelluntur, quod significat cum dicitur: *Lassis non datur requies.* Omnis autē auctio & despectio in percussis ceruicibus monstratur, quod tamen dictū est: *Si quis te percusserit in vnā maxillā, & be ei & aliam.* melius per ceruicem superbiam accipimus qua ferimur & fugamur, cum ex conscientia reatus, timeſcimus, quia Deus & humilia respicit, & alta à se cognoscit: Quo considerato nō est requies, quia vitalis laboriosa, spiritualis quæta.

f *Aegypto.* Plangit q̄ nobilitati prærogatiua prophetarum & patriarcharum, Aegypto cui ante seruierunt fame coppanibus dederunt manū. vnde: *Repleti prius pro panibus cauerunt.* Assyrijs quoq; vrgente fame seruierunt quibus olim māna pluerat, & eos miraculis multis extulerat. aut alia trāslatio hēt: Aegyptus dedit manū Assyrijs in tictatē ipsis: signat Aegyptios Assyrijsq; ad Iudæos spolii.

c Matres

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Hæreditas nostra versa est ad alie. Qd erat captiuitatis magna pœna, maxime q̄ illa terra fuerat patrib. eorū à Deo cōcessa.
- 2 Pupilli facti sumus absq; patre. Vri. n. bellatores mortui fuerat & occisi p maiori parte: & sic filij remāserāt pupilli, & matres viduæ. Scīdum tamen q̄ pupillus proprie est qui caret matre: Orphanus verò patre: vnum tamen frequenter accipitur pro alio.
- 3 Aquam nostrā pecunia bibimus, ligna nostra pretio cōparauimus. Quia existemes in terra Babylonis nō permittebātur vii communibus, vt aquis & nemoribus liberè, sicut Babylonij, sed

- sed emebant talia sicut serui.
- 4 Ceruicibus nostris minabamur. id est, de amputatione putum nostrorum.
- 5 Lassis non datur requies. Quia Babylonij cogebant ad laborem vltra modum. Consequenter explicat miseriam quæ ante ciuitatis destructionem, cum dicitur.
- 6 Aegypto dedimus manum, & Assyrijs vt saturat. ne, quia ul. quando conſed. rauerunt se cum istis aliquando curis, vt possent tutari contra insultum regis Babylonis: & sic polcolere terram suam ad habendum victum de terra nascentibus

MORALITER.

† *Intuere & re. &c.* Magnum. n. opprobrium est toti Christianitati, & potissime principibus Christianis, q̄ infideles possident loca nostræ salutis, de quibus subditur.

- 1 *Hæreditas no. ver. est ad alie.* id est, Sarracenos.
- 2 *Pupilli facti.* principes ad quos spectat defendere populum Christianum, debent gerere vices patrum: & prelati qui debent eum nutrire verbo & exemplo, vices matrum, sed tam isti quàm illi parum aut nullum circa præ-

prædicta ponunt remedium.

- 3 *Aquam nostram pecunia bibimus.* Nam illa quæ sunt delibus communia à Christianis inter eos habitantibus sub tributo emuntur pecunia.
- 4 *Ceruicibus nostris minabamur.* Nam Christiani inter infideles habitantes, de vita sua non sunt securi. nec etiā qui sunt terris eorum propinqui. Vnde modo dicitur se præparant ad inuadendum iusulum Cypti.
- 6 *Aegypto d. dimus manum, & Assyrijs.* id est, infidelibus

† *vi. satira*

spoli distrahenda, & cupiditates suas satiandas, cōuenisse. **A**gypto. Contra ecclesiam Aegyptus cū Assyrijs pugnat. de quibus dicitur: *Non timebo mi. pot. circ. me.* Per Aegyptū aerig potestates intelliguntur, q̄ Assyrijs, i. potentibus adiunguntur, et per eos electos Dei persequantur. Hoc autē faciūt, ut impietate suā faciant crudelitate peccatorum. Aegyptus quoque dat manu Assyrijs in satietatem ipsi quā heretici faciunt hereticis, ut se faciant acquisitione cepti populi. Sed iuxta Hebraicā veritē ecclesia lamentatur, quod est ministri altaris pro terreis rebus dant manus potentioribus qui diuitiarū vel electorū tenebris obscurantur. Aegyptus n. tenebrę interpretatur. Vel, Assyrijs i. dirigētib; qui se. s. ad omnia mundana dirigūt, ut diuitijs affluant honoribus excellant, quibus seruiunt ministri Christi pro caducis & transitorijs: & sic luminaria tundi tenebrę fiunt, qui manus ad sancta debent lenare, & cum Moysē ad cœlum tendere, ne fiant graues. vnde in nobis extol. manus vestras in sancta & bene. dom. aures nostri peccauerunt. Pasch. Iudæi iniquis patribus sumus maledicta legis in se traxerunt, quasi importabile iugum nolentes Christum recipere, qui iugum legis venerat a terre: quibus dicitur: *Vt veniat super vos omnis sanguis iustus, i. est super terr. &c.* Et alibi: *Implete mensuram patrū vestrorū.* Quibus verbis ostenditur, q̄ imitatores præcedētiū patrum in se delicta trahunt, qui sua portare non iussunt. Quia ergo æmulatores patrū hæreditaria impietate Deum offenderunt, quasi de radice in ramos & peccata & vindicta peruenierunt, quasi patribus nostris similes & iniquitatem eorū & vltionem portamus.

Tres no. Vox est Christiani populi, qui sacerdotum & principū peccatis flagellatur, dicentis: *Patres nostri pec. &c.* Quis dicat. Non sunt qui debuerant, & nos iniquitatis eorū vindictam sustinemus: non tñ populus de se præsumat, quia pro merito plebis est electio pastoris: neque imitatoribus culpa minuitur, sed augetur vnde: *Cam septuagies septies.* Post præceptū eniā & exemplū. maior est peccantis poena sicut & peccati. Pōt ē hoc referri ad originale peccatū, cuius tabes in os transit sed qui gratia sunt liberati, non portant iniquitatem patris. *Pa. n. ut. pec.* Peccatum. n. nihil est, & q̄ peccat nihil est: quia relicto vero esse. voluit non esse, i. peccare. Non dixit, patres peccauerunt, & non est peccatū eorum. Illis. n. defunctis, manet peccatum & poena peccati: Sed ostēdū peccatū in baptismo remissum est, vnusquisq; proprijs puniuntur malis, aut remuneratur pro bonis.

b rui domi. Eadem textit & retexit miserias, semper aliquid

quid noui adiciens, quāuis eadē reuoluens & nouos refert cruciatus, vt pius index ad misericordiam moueatur. *Serui do. f.* Quasi dicat, Tu liberaisti nos in brachio exto, & exaltasti in regno: nunc ēt serui dominantī nostri, & non est qui redimat. Quasi dicat, Cur oblituisceris cōsuetudine beneficia respice in nobis opera tua, non nostra.

Serui dominati sunt *Allegor. e.* nostri. Plorat gēs sancta, populus acquisitionis, q̄ spiritualis nequitie, q̄ suā perdidit libertatem dominatur nostri, & affligūt seruitute peccati. Vel serui peccatorū in ecclesiarū regimine cōstituti, i. eos quos dñs redemit, luporū vtitur rabie, nō canum defensione. **Luctus** ergo iste peccatorū est, qui laqueos satanę euadere cupiūt, cuius dñio subiugati sunt. Hæretici quoq; serui peccatorum, dominantur eis quos deceperūt. & seruos faciunt vitiorum, & interdū nemo est qui absoluat eos, qui eorū dogmatibus irretiti sunt. **E** *In anima. &c.* Immēsi laboris vexatio describitur cū tam aīa quā corpus laborare ostenditur. Erat. n. exterius labor quotidianū victum acquirēdi, interius labor a facie gladij quasi cum periculo vitæ acquirēbatur panis. **In anima. nostris, &c.** Felix aīa, quæ tam ardentem petit panem vitæ, scripturarum, s. & virtutum, quem acquirat a facie gladij solitudinis, i. timendo & cauendo ab insidijs diaboli. Contra hunc gladium opponendo scutū fidei, vt saluetur a facie percussoris, de quo dicitur: *Ante faciem eius fuit paradysus, & post eum solitudo deserti,* quia antequam fidelē animam irrumpat, virtutibus floret quasi paradysus: sed eius afflatu siccatur, & in desertum redigitur. Requitur enim a Deo qui supplantatur a diabolo. **d** *Pellis nostra.* In exustione pellis, magnitudo famis, q̄ si q̄s nosse desiderat (q̄ matres filios deuorasse affirmat) Iosephū legat, & deuorantiū fauces latrunculos præfocasse, & penē de ipsis visceribus cibos deuoratos abstraxisse. **Pellis nostra, &c.** Plangitur pellis nostra, quasi clibanus exusta, qua primi parētes induti de paradiso sunt eiekti: vnde singulariter pellis non pelles dixit, quia ex ipsis omnes vnam cōtraximus pellem mortalitatis, hæc facta est quasi clibanus ardens. i. diabolus q̄ est fornax vitiorum, quem quotidie nouis concupiscentiarum incendit vltionibus. Hac adustione, tempestate famis affligimur, q̄ eternæ vitæ epulis non reficimur. Alia verò translatio hēt, plagarū famis, cū vna plaga sit vel tempestas corporalis famis, quia famis spiritualis vulnerat oēs sensus mentis & corporis. Hac quasi tempestatum turbine anima iactata raptatur vnde sequitur: *Mul. es in sion, &c.* **e** *Mulieres.* Hoc ad literā Iudejs accidisse nemo dubitat, & Christi

quos satanę euadere cupiūt, cuius dñio subiugati sunt. Hæretici quoq; serui peccatorum, dominantur eis quos deceperūt. & seruos faciunt vitiorum, & interdū nemo est qui absoluat eos, qui eorū dogmatibus irretiti sunt. **E** *In anima. &c.* Immēsi laboris vexatio describitur cū tam aīa quā corpus laborare ostenditur. Erat. n. exterius labor quotidianū victum acquirēdi, interius labor a facie gladij quasi cum periculo vitæ acquirēbatur panis. **In anima. nostris, &c.** Felix aīa, quæ tam ardentem petit panem vitæ, scripturarum, s. & virtutum, quem acquirat a facie gladij solitudinis, i. timendo & cauendo ab insidijs diaboli. Contra hunc gladium opponendo scutū fidei, vt saluetur a facie percussoris, de quo dicitur: *Ante faciem eius fuit paradysus, & post eum solitudo deserti,* quia antequam fidelē animam irrumpat, virtutibus floret quasi paradysus: sed eius afflatu siccatur, & in desertum redigitur. Requitur enim a Deo qui supplantatur a diabolo. **d** *Pellis nostra.* In exustione pellis, magnitudo famis, q̄ si q̄s nosse desiderat (q̄ matres filios deuorasse affirmat) Iosephū legat, & deuorantiū fauces latrunculos præfocasse, & penē de ipsis visceribus cibos deuoratos abstraxisse. **Pellis nostra, &c.** Plangitur pellis nostra, quasi clibanus exusta, qua primi parētes induti de paradiso sunt eiekti: vnde singulariter pellis non pelles dixit, quia ex ipsis omnes vnam cōtraximus pellem mortalitatis, hæc facta est quasi clibanus ardens. i. diabolus q̄ est fornax vitiorum, quem quotidie nouis concupiscentiarum incendit vltionibus. Hac adustione, tempestate famis affligimur, q̄ eternæ vitæ epulis non reficimur. Alia verò translatio hēt, plagarū famis, cū vna plaga sit vel tempestas corporalis famis, quia famis spiritualis vulnerat oēs sensus mentis & corporis. Hac quasi tempestatum turbine anima iactata raptatur vnde sequitur: *Mul. es in sion, &c.* **e** *Mulieres.* Hoc ad literā Iudejs accidisse nemo dubitat, & Christi

tes erat tributary regi Iudę, sed capta ciuitate multi de Iudę facti sunt eis serui, quia in illa captione fuerunt cum Babylonis, & sic habuerunt parum aliquam de captiuis.
 5 In animabus nostris. id est, in periculo vitę nostrę.
 6 Afferbamus panem. i. victum nostrū. Cuius causa subditur.
 7 A facie gladii in deserto. vbi ponebantur insidie ad nos spoiliandum & interficiendum.
 8 Pellis nostra quasi cli. &c. id est, exiccata & denigrata.
 9 A facie te. ex defectu. n. nutrimenti cutis desiccatur et nigratur.
 10 Mulieres in Sio. Chaldei & alij aduersarij nostri eis abutēto ēt in loco sacro, & multo fortius in alijs, ideo sequitur: Virgines &c.
 * Principes

† Non fuit qui redi. de ma. eorum. Nam principes Christiani per guerras eorum adinuicem sunt impediti.
 5 In animabus nostris. id est, in periculo vitę nostrę.
 6 Afferbamus panem. i. acquirebamus victum nostrum. Christiani namq; qui sunt inter infideles, multas molestias sustinent ab eis sine causa, ideo subditur.
 8 *Pellis nostra, &c.* nam propter defectum nutrimenti calor naturalis propriam substantiam consumit.
 10 *Mul. es in sion humil.* Capta namque ciuitate Ierusalē per Sarracenos, probabile est quod talia mala fecerūt ibi.

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Pres nostri peccauerunt. peccato multiplicis idololatria.
 2 Enon sunt super terram viuentes.
 3 Enon iniquitates, &c. Propter. n. iniquitates factas tempore Manse regis fuit destructa ciuitas, & populus ciuitatis captiuatus, & habetur. 4. Re. 24. qui longē ante captiuitatem mortuus fuit, & a eiusdem temporis: bene tamen puniuntur filij, pro parentibus temporaliter, & maximē quando sunt imitatores paternorum scelerum. cut fuit in proposito.
 4 *erui dominati.* i. illi qui prius solebant seruire nobis. Tēpo re. n. auid & Salomonis Idumæi, & alij post u i circa Iudæā habitātes

MORALITER.
 † *ut saturaremur pa.* Nam habitantes inter eos pro victu necessatio sunt in graui seruitute.
 1 *Patres nostri peccauerunt, &c.* Nam pp peccata sua destruxerunt per Saladinum & alios Soldanos post ipsum.
 3 *ut nos iniquitates.* in q̄tum accessu libero ad loca sancta priuati sumus, & suppositi seruituti q̄tum ad fideles cū infelibus habitantes, ideo subditur in eorum persona.
 4 *erui domi.* id est, infideles qui e contrario deberent fidelibus seruire.

se in alia interpretatione habetur, descēdit. Regnū. n. Iu- derum vsq; ad ioachim paulatim descēdit. in Sedechia oīo cecidit. Vñ vox captiuorū luctuosa addit. Vñ no. q. cecidit. Corona capitis nostri bona voluntas est, fm il- lū. Scito bonā volū. tuā coronasti nos. Tunc ergo mens no-

stī coronavirtutū deorā, cum scito boā volūtatis or- nar, sed cum vo- luntas mutatur, corona amittitur, vñ sequitur. Vñ nob q. pec. Frustra .n. cāteris labo- raris, si coronam no habemus volū- tat. Ita. n. non so- lum per excessum, sed etiam per vo- luntatis pessimē de- sidium delinqui- mu.

ccidit cor. Sacer- dois ecclesīæ, & viri nes quasi coro- na ecoris, sed hi se- pendunt vitij ta- beſcī. Fides quoque dum integritatem amittit, quasi corona de capite cadit. Ipse aut dñs fm Isaiam ecclesie co- ron est, vñde. Erit dominus exercit. co. glo. & c. Hanc coronā ecclesia perdit, dum fides Christi corrumpitur in quibus- dam membris corona cadente. Vñ imminet peccantib. qui vbi non est gubernator, ibi ruit populus.

a Tpterea, & c. Cor Iudæorū in vtraq; captiuitate mēstū fuit, & oculos lachrymis & dolore tenebratos omnib. pate. Vox est penitentium. Duplex aut mēstītiæ & dolo- ris species est, vñ Iere. Dolor meus super dolorem, & c. quia pec- catum dolori dolor addit cōpūctōnis. Est dolor ma- lus & quo dī. In dolore paries filios. Est & bonus, fm il- lud Dolor meus renouatus est. Itaq; post peccatum mēstītia conumiliat, vt hui⁹ doloris medicina infirmitas abscedat tenebrati sunt oca. malitia. s. peccatorū infecti & ceca- ti, v. Christi lumen videre nō possint, qui est mons absci- sus e monte sine manib. & in montē magnū exaltatus. Vñ disperijt. i. cum esset æqualis patri, semetipsum exi- natuit, vt qui non vident videant, & qui vident, cœci- fia. Ideo obtenebratis oculis hunc montem non vidēt perdi, quia disperijt.

Vñ pes ambulauer. in eo persecutores. s. vel hēretici, qui ma- lē saferunt de incarnatione dñi, ecclesiam lacerantes, & catholicam fidem fraudulenter corruptentes. Ideo par- tes vulpium erunt. Vulpes fuit Herodes persecutor Chri- sti & Ioannis. Vñ. Dicite vulpi illi. Sunt & hēretici vulpes, secundum illud. Capite nobis vulpes, quæ demoluntur vineas. b aeternum. Idem dicendum. Tu autem domine in aeternum per- nes. Et alibi. Tu autem idem ipse es. & c. Tmanebis. Non est temporalis mansio, nec localis, nec alia quā ipse, sed ipsa vna & indiuidua & permanens essetia. Q. d. quamuis filius se extinauerit, formam ser- uat accipiens, manet tamen in aeternum. c Sum tuum, & c. Sedes tua Deus in seculum seculi. Et alibi. Re- gnum tuum, regnum oīum seculorum. Dum solū audis: intelli- ge idicem, & time. Q. d. Deum time, & mandata eius obserua.

Et si fm hoīem inducatur, regnum tñ eius est in eternum. D- d Quare in perpetuum. Post omnimodas lamentationis spe- cies, ad eū solū preces conuertit, qui solus pōt consolari.

Quare in perpetuum. Hoc nobis affidūē exorandū, ne obli- uiscatur nostri, ne derelinquat nos in perpetuū : qđ bene

^a Ergo. ^q Populo. ^q Amissa corona. ^b Concessio ^c Penitentia contritum ^d Cor contritum & humilitatum Deus non despiciet. ^e Corruptione i. e. caru.

pitus nostri: uā nobis, quia peccauimus. Propterea mēstū factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt

^a Interiores. ^q Qui debuerunt aspicere in Deum. ^q Prouisores in ecclesia. ^b Decimas locus conuersionis per quem solitudo demonstratur. ^c Christum. ^d Ecclesia. ^e Exinaniens se for. ser. ac. ^f Persecutores hēretici.

oculi nostri. Propter montē Sion quia disperijt, vulpes am- bulauerunt in eo. Tu autem domine in æternum permanē- bis, solum tuum in generatione & generationē. Quare in

^a Non in perpetuum irascetur, neque in æter. comati. Non secundum peccata nostra facias nobis. ^b Passionibus subiacere.

perpetuū obliuisceris nostri, derelinquēs nos in longitu- dine dierum. Conuerte nos domine ad te, & conuertemur:

^a Vnde. Egredus eius sicut a principio. ^b A te qui vbiq; es. ^c Quasi pollutos. ^d Peccatis nostris. ^e Vt patere, non irascetur vt iudex. ^f Contritio tibi.

innoua dies nostros, sicut a principio. Sed proijciens t re- pulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

vocib. oramus, sed melius reb. exora- mus. Simus ergo memores eius, ne obliuiscat nostri : quia non obliuisci- tur misereri Deus, nisi nos obliuiscamur, etsi obli- timus, ipse gratiā inspirat, obliuionē fugat, vñde Remini- sec. tur & conuertentur ad dominum vniuersæ fines terræ. e Obliuisceris. Cui si mile est illud: Vsq; quo domine obli. me in fia. Non q obliuiscat misereri Deus sed cum differt au- xiliari, videtur obli-

rus, vt sic accendat desiderium, & dulcius sit solatium, & ipse interim rideat de poenis innocentum. Sicut figulus vasa sua probat, vt vasa in ho. sa. quia va. si. for. f Conuerte, & c. cōuertendo quia cōuersio reparationis ini- tiū est dierū æternitatis: innouatio æternitatis perceptio.

Cōuerte nos domine. Auerſiones nostræ multæ sunt. Vñ ali- bi. Conuerte nos Deus sal uaris noster. conuerte per grām, & c. uertemur quantū est in nobis arbitrio libertatis, vñ. Gra- tia Dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit. Gra- .n. vocantis præcedit, & excitat libertatē voluntatis. No- strum est q decidimus. Dei, q resurgimus. Homines. n. caro sunt, spiritus vadens & non reuertens. Non est. n. volē- tis neque currentis, sed miserentis Dei. Notandum tñ, q gratia Dei non conuertimur, nisi & nostra voluntate conuerta mur. Est aut quoddam velamen nostræ infirmitatis sensi- bus nostris obiectum, quod nisi illuminatione Dei fue- rit remotū, cōuerti nō valemus: libertas ergo p grām red- ditur. Semper ergo nobis orandū est. Conuerte nos domine.

g Innoua. Ad hoc principiū renouamur cū quertimur: cū ad illud peruenerimus, innouabimur. Inueterati. n. & cor- rupti sumus, & dies æternitatis perdidimus, quos p uer- sionē recipimus, vñ alibi. Cōuerte me domine, & cōuertar ad te h Iratus es. Prima repulsio est, qua tentatori tradimur. Secunda cū tentati succumbimus ad tentandum sine ira Dei repellimur. de qua dī. Non repulit Deus plebem suam quæ præscit. Qñ autem vincimur sed postea non penitemus, irascitur Deus vehementer, vñde. Quis nouit poustatem iræ- tug, & c. Aliquando. n. irascitur, vt pater, qñ verbis increpat delinquentem, & facit penitentem. Irascitur aut vt domi- nus, quando corripit vt durus & statim ulciscitur, vñde Moyſes. Ne irascatur furor tuus contra populum tuum. Vt iudex irascetur, cum dicet. Ite maledicti, & c. cū iam nec poeni- tentiæ nec veniæ locus erit.

Gilber. Sufficiant hæc ad expositionem lamentationū Jeremiæ: quæ de patrum fontibus hausi ego Gilbertus Antifiodorensis ecclesie diaconus.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 æ nobis quia pec. q. d. hoc malum & alia propter peccata nostrā incurrimus. 2 Ico conte sunt, & c. ex continuo fletu, consequenter explicat miseriam ex destructione templi, cum dicitur. 3 Popter mon. Sion. i. pp templum in monte Sion edificatum. 4 Vulpes ambu. in eo. i. in ruinis templi, quia solent habitare in les desertis. 5 Tu autem do. & c. q. d. licet templum sit destructum, q dice- bati sedes tua, eō q ibi erat propitiatorium, tamen remanet firmū solū tuum in celo, vbi principaliter relucet tuum dominium: & ideo conuertit se Ieremias ad implorandum Dei misericordiam di-

6 Quare in perpetuum, & c. q. d. non decet tuam clementiam, ideo subditur. 7 Conuerte, & c. quia debita conuersio liberi arbitrij ad Deum, præsupponit instinctum diuinum, qui dicitur gratia præueniens. 8 Innoua dies nostros, sicut a prin. quia in mirabilib. tuis introduxisti nos in terram promissionis. 9 Sed proijciens repulisti nos. in captiuitatem eijciendo. 10 Iratus es contra nos. puniendo vltra id quod possum. us iusti- nere, licet hæc pœna non excedat ordinem iustitiæ. q. d. respice nos oculo pietatis & misericordie, quia tibi proprium est misereri, & parcere, qui vniuersis & regnas Deus in sacula seculorum, Amen.

CAP.

MORALITER.

4 Vlpes ambula. i. Saraceni admodum vulpium dolosi. 5 Tu autem domine in æternum perman. & c. ideo potes adhi- bere medium pro voluntate tua. 6 Quare in perpetuum obli. nostri. i. per tam longum tempo-

ris spatium. Et quoniam defectus non est ex parte tua, sed nostra, ideo subditur. 7 Conuerte nos domine ad te, & c. innoua dies nostros sicut a prin- .i. qñ terra sancta erat liberè in manib. eorum fidelium. 9 sed proijciens repulisti nos. & maximè a tpe Saladini, & c.

A

ADDITIO.

In esp. 5. ubi dicitur in postilla. Recordare.

Primo sequitur oratio Ieremie propheta pro populo transmigra-
to ex eunio, & diuiditur in octo partes principales. In prima namq;
ad modum bene orantis, & deuote inuocat ad se, & excitat diuinam
misericordiam & pietatem, dicens. Recordare dñe quid accide-
rit nobis. Secundo verò narrat & refert suam vilitatem, & in-
felicitatem & afflictionem, & quantum ad amissionem possessionum
dicens. Hereditas nostra versa est ad extraneos, & quo ad
amissionem amicorum subdens. Pupilli facti sumus absq; pa-
tre. & quo ad amissionem cibariorum addens. Aquã nram pecu-
nia bibimus. & quo ad amissionem libertatis subdens. Ceruicib. no-
stris minabamur. & quo ad parentes subdens. Patres nostri
peccauerunt, & non sunt. & quo ad amissionem potestatis, &
autoritatis subdens. Serui dominaui sunt nostri. & quo ad amif-
sionem pacis & securitatis addens. In manibus nostris. & quo ad
amissionem pulchritudinis & sanitatis concludens. Pellis nostra
quasi elibanus exusta est. Tertio verò recitat aduersariorũ mul-
tiplicem iniquitatem & abusionem, qua abusi sunt in captiuitate, vt
ex hoc Deus magis ad misericordiam prouocaretur, & hoc facit ibi.
Mulieres in Sion humiliauerunt & virgines in ciuitatib.
Iuda. Deinde verò malitiam & crudelitatem subdens. Principes

manu suspensi sunt, facies senum non erubuerunt. deinde
vero ipsorum nequitiam & fedilitatem, subdens. Adolescentulis
impudicè abusi sunt. Quarto verò propheta deplorat pristinam
dignitatem & pristinam consolationem, quia & defecit sapientia, &
scientia, & letitia, & excellentia quæ consueuerant esse in Ierusalẽ.
Quinto ad sapientiam dicit. Senes defecerunt de portis quã-
tum ad letitiam subdit. Iuuenes de choro psallentium. quan-
tum ad excellentiam concludit. Cecidit corona capitis nostri.
Quinto verò propheta explicat suam iniquitatem & confitetur ius-
tam punitionem, ibi. Væ nobis, quia peccauimus: propterea
mœstum factum est cor nostrum. Sexto verò laudat & pre-
dicat diuinam durationem, ibi. Tu autem domine in æternũ
permanebis. Septimo verò implorat Dei benignitatem, & pete-
 sui reditus & suæ conuersionis accelerationem: reditus quidem vel
de Babylonica captiuitate in Ierusalem, vel potius & melius de in-
credulitate ad Iesu Christi fidem: & hoc facit ibi. Quare in per-
petuum obliuisceris nostri. Sequitur. Conuertere nos domi-
ne ad te, & conuertemur. Octauo & ultimo intuetur & cernit
diuinam seueritatem, & per consequens aliqualem dilationem exau-
ditionis de hoc quod petit ita celeriter impleri, concludens. Sed proij-
ciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer: & in
hoc Threni Ieremie finiunt.

Incipit præfatio in librum Baruch propheta.

Biber iste qui Baruch nomine præ-
notatur, in Hebræo canone non ha-
betur: sed tantum in vulgata edi-

tionem, similiter & epistola Ieremie. Propter
notitiam autem legentium hinc scripta sunt,
quia multa de Christo nouissimisque tempo-
ribus indicant.

Vulgata editio de qua fit mentio in prologo super Baruch, exponitur in prologo super Ezech. Cætera plana sunt.

CAP. I.

Ethæc verba. & c.
Theodo-
rerus. Admirandus
Baruch discessit v-
na cum Iudæis qui
aufugerant in Aeg-
yptum. Veruntan-
men post quinque
annos ex quo capta
est vrbs puenit Ba-
bylonem. Omnem
n. operam impen-
debant pieratis a lū-
ni, vt confirmarent
infirmos & ad veritatem deducerent. Cum ergo perue-
nisset Babylonem recitauit Ieremie prophetiam cun-
ctis captiuis, & potissimum Iechonia, qui cum regna-

Incipit Baruch propheta.

CAP. I.

Hæc verba libri quæ scripsit Baruch filius Ne-
ria, filij Maasia, filij Sedechia, filij Sedei, filij Hel-
cia in Babylonia, in anno 5. & 7. die mensis, in
tempore quo ceperunt Chaldæi Ierusalem, & succende-
runt eam igni. Et legit Baruch verba libri huius ad aures
Iechonia filij Ioachim regis Iuda, & ad aures vniuersi
populi venientes ad librum, & ad aures potentium fi-

set modico tempo-
re factus est capti-
uus. Nec aberrant
a scopo, quia dunt
illos in sensum pec-
catorum pristino-
rum, vt etiam cala-
mitatis causam ag-
noscerent, multis
etiam lachrymis
profusis, & quisq;
conferret pecunias
quas mittebant sa-
cerdotibus relictis
in Ierusalem, ad cõ-

parandas victimas quas immolarent, vt dominum Deum
sibi propitium redderent.

Et facite

Incipit postilla venerabilis patris fratris
Nicolai de Lyra super Baruch.

Ethæc verba libri. Post librum Tobie secundum ordinem
temporis sequitur liber Baruch immediate, nam historia To-
bie contigit temporibus Ezechie regis Iuda, vt est sensum est supra
in principio libri Tobie. Baruch autem fuit notarius Ieremie a tem-
pore Ioachim filij Iosie, vt habetur Iere. 36. & destructa Ierusalem
per Chaldæos cum Ieremia descendit in Aegyptum post interfectio-
nem Godeh, Iere. 43. & postea scripsit librum istum quantum ad
illam partem, cuius fuit autor, quantum autem ad epistolam Ieremie
(quæ ponitur in hoc libro, cuius tamen non fuit autor sed tantum scri-
ptor) scripsit ante destructionem ciuitatis, vt videtur infra do-
mino concedente. Igitur liber iste in duas diuiditur partes. scilicet in li-
brum Baruch scribit, & in epistolam Ieremie, quæ incipit cap. 6. Pri-
ma diuiditur in tres partes: quia primo circa librum Baruch ponit-
ur descriptionis actus. Secundo legendi modus, ibi. Et legit Ba-
ruch. Tertio libri processus ibi. Et dicetis. Circa primum primo
ponitur scriptoris genus, cum dicitur. Et hæc verba libri quæ
scripsit Baruch filius Nerie, & c. & secundum regulam He-
bræorum patet Baruch & aui, & ceteri qui ponuntur hic habue-
runt spiritum prophetie sicut & ipse. Dicunt. n. q. quando in princi-
pio alicuius prophete ponitur nomen patris eius & aui, & sic ascen-
dendo, per hoc datur intelligi quod spiritum propheticum habue-
runt. Sciendum est, q. diuersio copulatur cum dicitur. Et hæc verba
libri. Copulat ad verba Ieremie, quæ Baruch scripsit ante. scilicet
In Babylonia. Sed hoc videtur alicui falsum, quia Iere. 43. di-
citur, q. cum Ieremia & alij Iudæi qui remanserant in Iudæa, de-

scendit in Aegyptum, & non in Babylonia cum alijs capti-
uis. Dicendum, q. mortuo Ieremia in Aegypto, Baruch in Bab-
yloniam ad captiuorum consolationem, & maxime quia Ieremia
prophetauerat Aegyptum citò destruendam, per Nab. ethodonoso
regem Babylonis, Iere. 43. Tertio ponitur descriptionis tempus
cum dicitur.

3 In anno quin. scilicet a destructione Ierusalem per Chaldæos, sic
numerabant Iudæi a tempore captiuitatis Babylonicæ, sicut mod-
computant a tempore captiuitatis sue per Romanos, incipiendo
destructione Ierusalem facta per Titum & Vespasianum.

4 Et in septimo die mensis. Non dicitur hic quis mensis si-
rit, & ideo videtur, q. fuerit primus mensis.

5 In tempore quo Chaldæi ceperunt Ierusalem, i. a tem-
pore illo rnae incipit numeratio, vt dictum est.

6 Et legit. Hic consequenter ponitur circa librum istum legn-
modus, & primo in Babylonia, secundo in Ierusalyma, ibi: & coll-
gerunt. Circa primum dicitur.

7 Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonia
& c. Sed contra hoc videtur, q. Iechonias iste erat in carcere reg-
Babylonis. Dicendum q. non erat in carcere clausus saltem cõtinu-
eò q. esset nobilis & rex Iuda, vel si erat clausus, non tamen taliter
quin Baruch posset ad eum accedere, talis. n. accessus frequenter
ceditur detentis in carcere.

8 Et ad aures vniuersi populi venientis ad librum. scilicet I-
daici in Babylonem ducti.

9 Et ad aures potentium filiorum re. quia dacti fuerat
aliqui de semine regio, vt habetur Dan. 1. & fuerunt in magna
testate, sicut patet ex eodem libro de Danie & Jocijs eius. Ceteri
patent vsque ibi.

Ad

A nostræ, sicut est dies hæc, omni Iuda & habi-
 tantibus Ierusalem, regibus nostris, & princi-
 pibus nostris, & sacerdotibus nostris, & pro-
 phetis nostris, & patrib. nostris. Peccauimus
 ante dominum Deum nostrum, & non cre-
 didimus diffidentes in eum, & non fuimus
 subiectibiles illi, & non t̄ audiuimus vocem
 domini Dei nostri, vt ambularem in man-
 datis eius quæ dedit nobis. A die qua eduxit

† obaudiui-
 mus.

a *Eramus incredibi-
 les. * Theodore-
 tus. 7o die 8o xpo dia-
 gnosy, leues eramus
 posuit* patres nostros de terra Æ-
 gypti vsq; ad diē hanc Era-
 mus incredibiles ad dñm
 Deū nostrum: & dissipati

recessimus, ne audiremus
 15 vocē ipsius. Et adhæserūt no-
 16 bis multa mala & maledi-
 ctiones, quæ constituit dñs
 17 Moyſi seruo suo: q̄ eduxit
 patres nostros de terra Æ-
 18 gypti, dare nobis terrā fluentem lac, & mel, si
 19 cut hodierna die. Et non audiuimus vocem
 20 domini Dei nostri, secundum omnia verba
 prophetarū, quos misit ad nos & ad iudices
 21 nostros, & abiuius vnusquisque in sentum
 22 cordis nostri maligni, operari dijs alienis, fa-
 23 cientes mala ante oculos domini Dei nostri.

posuit pro *carne* 4.
 hoc est excogitaba-
 mus peccatorum
 genera. Tales vo-
 cat etiam beatus
 Paulus *inuētores mi-
 lorum.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Sicut est dies hæc. *hoc supple manifestat in influtione pæne.*
- 2 Omni Iuda. *omni Iudæo de regno Iudæ. Regnum autem Is-
 rael captiuatum fuerat per longum tempus ante.*
- 3 Et habitantibus in Ierusalem. *maximè, nam illam obsede-
 runt Chaldæi & combusserunt, populum partim occidentes, & par-
 tim captiuantes.*
- 4 Regibus nostris. *tres. n. reges successiue fuerant confusibili-
 ter tractati. Nam Ioachim filius Iosia fuit interfectus, & extra por-
 tas Ierusalem proiectus: sicut prædixerat Ieremias 22. c. Sepultu-
 ra asini sepelietur, &c. & Iechonias filius eius in Babylonem du-
 ctus, & incarceratus, & Sedechias eis succedens exoculatus, & in
 Babylonem ductus, & ibidem ignominiosè mortuus, sicut dictum
 fuit Abacuch. 2.*
- 5 Et principibus nostris & sacerdotibus nost. *qui fuerunt
 partim occisi & partim capti.*
- 6 Et prophetis nostris, &c. *f. falsis, & asserentibus Ierusalē a
 Chaldæis, non esse capiendam. Potest huc etiam exponi de prophē-
 tis veris, qui populi sui confusionem suam reputabant.*
- 7 Peccauimus ante dominum Deum nost. *Licet autem
 Baruch esset iustus & bonus, tamen connumerat se peccatoribus, ed
 quod erat de eodem populo.*
- 8 Et non credidimus. *prophetis ipsius.*
- 9 Diffidentes in eum. *i. de protectione eius.*
- 10 Et non fuimus subiecti. *humiliter ei obediendo.*

- 11 Et non audiui. *verba eius respuendo.*
- 12 Vt ambularem in mand. *Ad hoc. n. data fuit lex in de-
 serto. Exod. 20.*
- 13 Eramus incredibiles ad dominum. *Moyſen & alios ser-
 uos eius exasperando.*
- 14 Et dissipati recessimus, &c. *Homines. n. mali sunt in seipsis
 dissipati, quia ratio trahit ad bonum, & sensualitas & cōsuetudo pec-
 candi ad oppositum: secundum quod deducit Philosophus. 8. Ethico.*
- 15 Et adhæserunt nobis multa mala. *culpe & pæne.*
- 16 Et maledictiones, quæ constituit dominus Moyſi.
Deut. 27. & 28.
- 17 Qui eduxit patres nostros de terra Aegypti. *Exod. 43.*
- 18 Dare nobis terram fluentem lac, & mel. *i. ad dandum no-
 bis terram bonam & fertilem.*
- 19 Sicut hodierna die. *supple apparet super nos maledictio Dei
 qui eieci sumus inde.*
- 20 Et non audiuimus vocem domini Dei nostri. *Replie-
 tio est eius quod supra dictum est, sicut in orationib. solet idem pa-
 riter replicari ad maiorem affectus expressionem: & idem fit eum
 in sequentibus.*
- 21 Operati dijs alienis. *i. sacrificare eis.*
- 22 Facientes mala ante oculos domini Dei nost. *quibus
 cuncta nuda sunt & aperta, Heb. 4. d. Vel dicit.*
- 23 Ante oculos domini. *quia tempore Manasse regis Iudæ
 templo domini fuerunt idola posita, quib. idololatre sacrificabant.*

CAP. II.

a *Propter quod sta-
 a
 tuit. &c.*
 * Theodoretus.
 Referunt quomo-
 do aspernabantur
 prophetas, qui a
 Deo mittebantur
 ad illos, cum tamē
 completa sint, quæ
 prædicta sunt ab
 ipsis.

† Israel.

CAP. II.

Ropter qd̄ statuit
 dñs Deus noster
 verbum suum,
 qd̄ locutus est ad
 nos, & ad iudices nostros, q̄
 iudicauerūt in † Ierusalē &
 ad reges nostros, & ad prin-
 cipes nostros, & ad omnem
 Israel & Iuda: & adduce-
 ret dominus super nos mala magna, quæ

non sunt facta sub cœlo, quemadmodum fa-
 cta sunt in Ierusalem, secundum ea quæ scri-
 pta sunt in lege Moyſi, vt manducaret homo
 7 carnes filij sui, & carnes filiæ suæ. Et dedit eos
 8 sub manu regum omnium, qui sunt in cir-
 9 cumitu nostro, in improperium & in desola-
 tionem, & in omnibus populis in quib. non
 dispesit dñs. Et facti sumus subtus, & non su-
 præ: quia peccauimus dño Deo nostro, non
 10 obaudiendo voci ipsius. † Dño Deo nostro iu-
 stitia, nobis autem & patribus nostris cōsu-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

- * 1 **P**ropter quod statuit dominus. *Hic consequenter ponitur
 orans humiliatio, consistendo pænam illatam esse iustam, cū
 dicitur.*
 Propter quod statuit dominus. *i. firmiter disposuit.*
- 2 Verbum suum. *de iusta punitione peccatorum.*
- 3 Quod locutus est. *per moyſen & alios prophetas.*
- 4 Ad nos & ad iudices nost. &c. *ita q̄ nullus excusare se po-
 test de ignorantia.*
 Et adduceret dominus super nos. *iustè.*
- 6 Mala magna quæ non sunt, &c. *in alia gente. Quando. n.
 peccatum est grauius, tanto ē. grauior debet esse pæna. Populus aut
 Israel propter legē a Deo sibi datam & alia beneficia fuit in altiori*

- statu, quam ceteri populi, sicut dicitur Psal. 147. b. Non fecit tali-
 ter omni nationi, &c. propter quod eius peccatum fuit grauius:
 quia quanto status altior, tanto casus grauior: ideo fuit maiori pæ-
 na dignum.
- 7 Vt manducaret homo carnes filij sui. *licet hoc non lega-
 tur esse factum. 4. Reg. & 2. Par. in obsidione Ierusalē per Chaldæos
 tamen credendum est hoc fuisse factū, vt dicit hic propheta Baruch,
 quia non omnia sunt in illis libris scripta, & maximè quia idem le-
 gitur factum. 4. Re. 6. in obsidione Samariæ, & in obsidione Ierusa-
 lē per Romanos, secūdu quod refert Iosephus & alij historiographi.*
- 8 Et dedit eos sub manu regum omnium, &c. *sicut pate-
 li. Regum & Iudicum in pluribus locis.*
- 9 In improperium & in desolationem. *nam multa infer-
 bantur conuitia & grauias Iudæis inter Gentiles tēpore captiuitatis.*
- 10 Domino Deo nostro iustitia, Exponatur vt supra: *qui
 repetitio est eiusdem ad maiorem affectus expressionem.*

* Et

A *Et vigilauit, &c.*
 Idem. Euigila-
 onem Dei vocat
 iudicium. Nā scri-
 pturā diuinā mos
 t, longanimitatē
 as appellare som-
 num. Rursum ita
 de memoria re-
 cientes supplicū,
 ominum iustum
 ee dicunt, vt qui
 transgressores &
 scari nolentes pu-
 rerit. Deinde cū
 otestatione sup-
 plicant, & memo-
 rā repetunt anti-
 quam libertatem,
 quam adepti sunt
 pres eorum aspe-
 ctu. Aegyptiorum
 scuitute liberati.
 b *Vt sciat omnis ter-
 ra quia tu es dominus
 Deus noster, & quia
 nomen tuum inuocatū
 est super Israel, & su-
 per genus ipsius, &c.*
 c *Theod. Malorū
 eim nostrorum
 ratio alijs da-
 bi occasionem re-
 liōnis & pietatis.
 Respicient enim
 tunc Dei nostri po-
 titiam.*
 d *De domo sancta
 ti, &c. * Idem.
 lomum sanctam
 vocat, eā quæ erat
 ierosolymis. In illa
 quim sui præsen-
 tiam exhibebat.*
 e *Aperi-*

fio faciei, sicut est dies hęc. Quia loquutus est dominus sup-
 nos oīa mala hęc quæ venerunt super nos, & non sumus de-
 precati faciem domini Dei nostri, vt reuerteremur vnusquis-
 que nostrū a vijs nostris pessimis. Et vigilauit dominus in
 malis, & adduxit ea sup nos, quia iustus est dominus in om-
 nibus operibus suis, quę mandauit nobis: & nō audiuimus
 vocem ipsius, vt iremus in præceptis domini, quæ dedit an-
 te faciem nostram. † Et nunc domine Deus Israel, qui eduxi-
 sti populum tuum de terra Aegypti in manu valida, & in si-
 gnis, & in prodigijs, & in virtute tua magna, & in brachio
 excelso, & fecisti tibi nomen sicut est dies iste: peccauimus,
 impiè egimus, iniquè gessimus domine Deus nolter in om-
 nibus iustitijs tuis. Auertatur ira tua a nobis: quia derelicti
 sumus pauci inter gētes, vbi dispersisti nos. Exaudi domine
 preces nostras, & orationes nostras: & educ nos propter te,
 & da nobis inuenire gratiam ante faciem eorū, qui nos ab-
 duxerunt, vt sciat omnis terra, quia tu es dominus Deus no-
 ster, & quia nomen tuum inuocatū est super Israel, & super
 genus ipsius. † Respice domine de domo sãcta tua in nos, &
 inclina aurem tuā & exaudi nos. Aperi oculos tuos & vide:
 quia t non mortui qui sunt in inferno, quorū spiritus acce-
 ptus est a viscerib. suis dabunt honorem & iustificationem
 domino: sed anima quæ tristis est, super magnitudinem ma-
 li, & incedit curua & t infirma, & oculi deficientes, & ani-
 ma esuriens dat tibi gloriam, & iustitiam domine: quia nō
 secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus pre-
 ces, & petimus misericordiam ante conspectum tuum do-
 mine Deus noster. Sed quia misisti iram tuam & furo-
 rem tuum super nos, sicut locutus es in manu puerorum
 tuorum prophetarum, dicens: Sic dicit dominus: Incli-
 nate humerum vestrum, & ceruicem vestram, & opera facite

d *Aperi oculos tuos D
 &c. * Idem Solent
 molestia aliqua af-
 fecti claudere ocu-
 los, statim vt con-
 specti fuerint illi,
 qui iniuriam fece-
 rūt, & pupillas ocu-
 lorum auertere,
 dum ij qui iniuria
 affecerunt, precan-
 tur eos. Hęc igitur
 posuerunt, huma-
 no more loquen-
 tes.*
e *Quia non mortui
 qui sunt in inferno,
 quorum spiritus acce-
 ptus est a viscerib. suis,
 dabunt honorem
 & iustificationem do-
 mino: si d anima, &c.*
*** Idem. Non mor-
 tui te laudare solent.
 Sed hoc est pro-
 prium viuentium.
 Anima enim anxia
 sursum ascendit. Spiri-
 tus curuus & infir-
 mus, oculi deficientes
 & anima esuriens da-
 bunt tibi gloriam &
 iustitiam domini. Nā
 qui in grauissimas
 calamitates delapsi
 sunt, & in despera-
 tione melioris for-
 tunc cōstituti, de-
 inde mutationem
 quandam adepti,
 tuam ingenuè col-
 laudant clemen-
 tiam.**

In fame

F

NICOLAUS DE LYRA.

19 Et educ nos. de captiuitate Babylonis.
 20 Propter te. i. ex tua bonitate, & non ex meritis nostris.
 21 Et da nobis inuenire gra. i. vt sciant Gentiles, quia tu es do-
 minus Deus noster, per hoc quod inuenimus gratiam principum in
 terra aliena.
 22 Respice domine. Hic consequenter ponitur populi deprecanti-
 tis pœnitentia, ex qua mauetur Deus ad exaudiendum orationem de-
 precantium, cum dicitur: Respice domine, &c. i. de celo, quod
 dicitur eius domus, quia licet sit vbique per potentiam, essentiam, et
 præsentiam: tamen ibi specialiter reuertitur eius maiestas & gloria.
 23 Quia non mortui qui sunt in inferno. i. reconditi in se-
 pulchro: vel in inferno, quantum ad animas, quia tunc omnes ibi de-
 scendebant, dabunt honorem & iustitiam domino: quia sunt extra sta-
 tum merendi.
 24 Sed anima quæ tristis est. per contritionem veram.
 25 Per magnitudinem mali. & ince. curua. per veram hu-
 miliationem.
 26 Infirma. per propria fragilitatis considerationem.
 27 Et oculi deficientes. proprios defectus et nō alienos atēdētes.
 28 Et anima esuriens. i. iustificari desiderans. Matth. 5. a. Beati
 qui esuriunt & sitiunt iustitiam.
 29 Dat tibi gloriam. Psal. 50. d. Sacrificium Deo spiritus
 contribulatus.
 30 Quia non secundum iustitias, &c. quia non fuerunt pec-
 catores sicut & nos.
 31 Nos fundimus, &c. misericordiam. id est, preces miseri-
 cordiam postulantes.
 32 Sed quia misisti iram tuam. id est, punitorem iustam. Non
 enim ira & aliæ passiones sunt in Deo, sed quando punit ad modum
 iratise habet.
 33 Sicut locutus es in manu puerorum tuorum prophe-
 tarum. i. per prophetas tuos. Per manum enim signatur, hic lin-
 gua, eo quod manus est organum organorum, vt dicitur 3. de Aia.
 34 Inclinate humerum vestrum, &c. Hoc enim frequenter
 dixit Ieremias, scilicet, quod ciuitas destrueretur, & populus captiua
 retur, nisi se subijceret regi Babylonis, & similiter alij propheta. Cæ-
 tera patent vsque ibi.

A regi Babylonis, & sedebitis in terra quam dedi patribus vestris. Quod si non feceritis nec audieritis vocem domini Dei vestri operari regi Babylonie, defectionem vestram faciam de ciuitatibus Iuda, & a foris Ierusalem: & auferam a vobis vocem iucunditatis, & vocem gaudij, & vocem sponsi, & uocem sponsae: & erit omnis terra sine uestigio ab inhabitantibus eam. Et non audierunt uocem tuam, ut operarentur regi Babylonis: & statuisti uerba tua quae locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum, ut transferrentur ossa regum nostrorum, & ossa patrum nostrorum de loco suo. Et ecce sunt proiecta in calore solis, & in gelu noctis, & mortui sunt in doloribus pestis.

a *In fame gladio & emissione.* * Idem. At uero non modo tradidisti nos in famem, caedem, & seruitutem (nam *τὸν ἀποσπασμόν*, i. emissio nem, captiuitatem appellat) sed & templum sanctum tuum preclarum fecisti desertum.

B *a simis, in fame & in gladio & in emissione.* Et posuisti templum in quo inuocatum est nomen tuum in ipso sicut haec dies, propter iniquitatem domus Israel & domus Iuda. Et fecisti in nobis domine Deus noster secundum omnem bonitatem tuam,

& secundum omnem miserationem tuam illam magnam: sicut locutus es in manu pueri tui Moyse, in die qua precepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israel, dicens: Si non audieritis uocem meam, multitudo haec magna conuertetur in minimam gentem, quoniam ego eos dispergam: quia scio, quod me non audiet populus. Populus est enim dura ceruice. Et conuertetur ad cor suum in terra captiuitatis suae, & scient quia ego sum dominus Deus eorum. Et dabo eis cor, & intelligent: & aures, & audient. Et laudabunt me in terra captiuitatis suae, & memores erunt nominis mei. Et auertent se a dorso suo duro, & a malignitatibus suis: quia reminiscetur uiam patrum suorum, qui peccauerunt in me. Et reuocabo illos in terram quam iuraui patribus eorum, Abraham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur eius. Et multiplicabo eos, & non minorabuntur. Et statuam illis testamentum alterum sempiternum, ut sim illis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. Et non mouebo amplius populum meum filium filios Israel a terra quam dedi illis.

† benignitatem.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Ut transferrentur ossa regum nostrorum. *Iudei namque sepeliebant potentes cum sumptibus magnis ponentes pretiosa in eorum sepulchris, & ideo Chalthei querant cupidi captiuitate Ierusalem, fodiebant talia sepulchra, pretiosa rapientes, & ossa mortuorum euertentes.*

2 Et mortui sunt in doloribus. *in obsidione enim captiuitatis multi fuerunt mortui, aliqui aeris corruptione, aliqui gladio, & aliqui fame.*

3 Et in emissione. *quia multi de his qui mittebantur in Babylonem captiui, fuerunt in uia mortui.*

4 Et posui. *Hic consequenter allegatur diuini cultus ignominia, cum dicitur: Et posuisti templum, scilicet desolationem.*

5 In quo inuocatum est nomen tuum. *ante destructionem eius.*

6 Sicut haec dies. *supple manifestat per rei euidenciam.*

7 Et fecisti in nobis domine Deus, &c. *i. secundum magnitudinem bonorum, quae fecisti nobis ex tua bonitate in datione legis, & alijs beneficijs, inflixisti nobis domine poenam ex tua iustitia, eo quod fuimus ingrati & transgredientes tua mandata.*

8 In die qua precepisti ei scribere, &c. *i. Deuteronomium.*

9 Multitudo haec, &c. *i. ornatus & pulchritudo populi Israel.*

10 Conuertetur in minimam. *per gladium & captiuitatem.*

11 Quia scio, &c. *Deus enim ita cognoscit futura, sicut praesentia.*

12 Populus est enim dura ceruice. *ut patet ex decursu ueteris testame.*

13 Et conuerte ad cor suum. *recognoscendo proprium delictum.*

Deut. 27. c. & 28. b.

Deut. 9. c. & 21. b.

14 In terra captiuitatis suae. *uexatione ei intellectum dante.*

15 Et dabo eis cor & intelligent. *s. conuertitum.*

16 Et aures & audient. *Dei uerbum.*

17 Et laudabunt me in terra captiuitatis suae. *sicut dictum est supra de Tobia, Tob. 13. b. Et idem fuit in alijs multis iustis, ut in Daniele & socijs eius, & consimilibus.*

18 Et auertent se a dorso. *i. ab inobedientia sua dura.*

19 Quia reminiscetur uiam patrum suorum. *qui similiter pro peccatis suis mortui fuerunt in captiuitate.*

20 Et reuocabo illos in terram quam iuraui. *Hoc sumptum aliquo modo, quando Cyrus dedit Iudeis licentiam redeundi in Iudeam, sed plenius per Christum aperientem caeli ianuam quod est terra uiuentium, per terram promissionis figurata. Praemium enim uirtutis a Deo principaliter promissum, non potest intelligi bonum terrenum, quod est minus quam uirtutis bonum: & ideo quando in scriptura sacra pro uirtuosis operibus promittuntur bona corporalia & terrena, sub illis intelliguntur principaliter promitti bona et eterna, sicut dixit plenius, Gen. 15. & in pluribus alijs locis, & huius sensui concordat littera sequens cum dicitur.*

21 Et statuam illis, &c. *i. legem nouam per Christum.*

22 Sempiternum. *Tum quia legi nouae lex altera non succedet. Tum quia habet effectum sempiternum introducendo statim ad gloriam sempiternam, quod lex uetus facere non poterat, secundum quod deducit Apostolus satis diffusè in epistola ad Hebraeos idè subditur.*

23 Et non mouebo, &c. *quia mansio caelestis stabilis & aeterna est.*

14 In

CAP. III.

a *T*nunc domine. * Theo. **a** Excessum, inquit, video calamitatem, & magnitudinem desperationis.

b *Tu sedes in aeternum.* * Idem. Tu, inquit es aeternus, nos autem temporanei: Tu sempiternus, & interitui minimè obnoxio, uita autem nostra exiguae mensurae dimensione continetur.

c *Audi orationem mortuorum.* * Idem. Verba haec ostendunt

audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum ipsorum, qui

CAP. III.

Tnunc domine omnipotens Deus Israel, anima in angustijs & spiritus anxius clamat ad te. Audi domine & miserere, quia Deus es misericors: & misere nostri, quia peccauimus ante te. Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in quum? Domine omnipotens Deus Israel

dunt immortalitatem animam. *Et filiorum qui peccauerunt ante te. Tu, inquit dixisti, dentes commedentium uuar acerbam, obstupescunt. Intuere igitur in adolescentulos expertes peccati: & ne memineris peccatorum qui commiserunt peccata nostra. Sed rec*

dare manus tuae & nominis tui. Vtere, inquit, solita miraculorum effectione, & quemadmodum eduxisti ab Aegypto, ita libera a Babylone.

Quid

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

1 *T*nunc domine omnipotens. *Postquam posita est oratio allegato, hic consequenter ponitur deprecantis conclusio, cum dicitur.*

2 Anima in ang. *posita.*

3 Et spiritus anx. *ex afflictione dura.*

4 Clama ad te. *ut possit aliquantulum respirare.*

5 Audi domine. *condescendendo. Cetera patent usque ibi.*

6 Audi nunc orationem mortuorum Israel. *i. sanctorum patriarcharum & prophetarum, qui uiuentes orauerunt ad te in bono statu posterorum.*

7 Et filiorum ipsorum qui peccauerunt, *i. uocem nostram*

4 Clama

* audi,

Accauerunt ante te: & non audierunt vocem
 omni Dei sui, & agglutinata sunt nobis ma
 Noli meminisse iniquitatis patrum nostro
 rum: sed memento manus tue, & nominis tui
 a tempore isto: quia tu es dominus Deus no
 ter, & laudabimus te domine, quia propter
 hoc dedisti timorē tuū in cordibus nostris,
 & ut inuocemus nomē tuum, & laudemus te
 in captiuitate nostra: quia cōuertemur ab ini
 quitate patrū nostrorum qui peccauerunt an
 te te. Et ecce nos in captiuitate nostra sumus
 hodie, quo nos disperdisti in improperium, &
 in maledictum, & in peccatum secundum
B omnes iniquitates patrum nostrorum, qui di
 fesserunt a te domine Deus nolter. Audi Is
 rel mandata vitæ, auribus percipe, ut scias
 a Quid est Israel. * Idem. a prudentiā Quid est
 Quid hoc noui, inquit? Qui israel, quod in terra
 ppulus meus vocabatur, il- inimicorum es? In-
 ltris oīum ore celebris, fer- ueterasti in terra a-
 us pro libero, alienigenarū liena, coinquinat⁹
 vorū & impiorū conuiuia, es cum mortuis. De
 pe malorū excessu accedit
 a mortuorū similitudinē.

putatus es cum descendētib; in infernū: D
 14 dereliquisti fontem sapientiæ. Nam si in via
 15 Dei ambulasses, habitasses utique in pace su
 16 Dei ambulasses, habitasses utique in pace su ^{semper eterna.}
 17 per terram. Dilce ubi sit prudentia, ubi sit vir
 18 tus, ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit
 19 longiturnitas vitæ & victus: ubi sit lumen
 20 oculorum & pax. Quis inuenit locum eius?
 21 Et quis intrabit in thesauros eius? Vbi sunt
 22 principes gentium, & qui dominantur su
 23 per bestias, quæ sunt super terram? Qui in
 24 auiibus cæli ludunt, qui argentum thesauri
 25 zant, & aurum in quo cōfidunt homines: &
 26 non est finis acquisitionis eorum. Qui argē
 27 tum fabricat & solliciti sunt, nec est inuentio
 28 operum illorum. Exterminati sunt, & ad infe
 29 ros descenderunt, & alij loco eorum exurre
 30 xerunt. Iuuenes viderunt lumen, & habita
 31 uerunt super terram: viam autem discipli
 32 næ ignorauerunt, neque intellexerunt semi
 33 tas eius, neq; filij eorum susceperunt eam. A
 34 facie ipsorum longè facta est. Non est audita
 35 in terra Chanaan, neque visa est in Theman.
 36
 37
 38
 39
 40

NICOLAUS DE LYRA.

adi, qui licet peccauerimus tibi, tamen penitentes clamamus ad te.
 Et agglutinata sunt nobis mala. id est, p̄na multiplex est
 bis iniuria.
C Noli meminisse iniquitat. pat. pro ipsis nos puniendo, nam
 liquando filij iuste pro patrib; puniuntur p̄na temporali: quia si
 sunt quedam res patrum.
 Sed memento man. i. potentie tue pro nostra liberatione.
 Et nominis tui. cuius proprium est parcere & misereri. Cate
 patenti vsque ibi.
 Quia conuertemur ab iniquitate patrum nostrorū.
 bonam per penitentiam nostram, qui sumus successores eorum.
 In improperium & in maledi. nam multa conuitia & ma
 dicta inferebantur eis in aliena terra.
 Et in peccatum. i. peccatores reputati, & pro peccatis puniti.
 Audi Israel. Postquam p̄missa est humilis deprecatio, hic
 ossequenter subditur vtilis informatio. Et primò Baruch populum
 Israel ad bonum hortatur. Secundò eum multipliciter consolatur
 1. cap. ibi: Anima quior esto. Prima in duas, nam primò popu
 lum ad sapientie desiderium inuitat. Secundò quæ sit illa sapientia,
 ularat in principio sequentis capitis. Prima in tres: quia primò
 querendum sapientiam inducit. Secundò ab ea infideles excludit,
 1. Quis inuenit. Tertiò quib; conceditur, ostendit, ubi: O Israel.
 1. circa primum dicit: Audi Israel mandata vitæ i. mandata Dei,
 1. eorum obseruatio inducit in vitam sternam, Matth. 19. Si vis ad
 1. vitam ingredi, serua mandata.
 1. Auribus percipe, ut scias prudentiam. non humanam, cu
 1. ius finis est felicitas politica sed diuinam & infusam, cuius finis est
 1. felicitas superna.
 1. Quid est Israel. detentus in captiuitate.
 1. Inueterasti in terra aliena. ibi existens iam a longo tempo
 1. re: quia regnum Israel fuit captiuatum anno 6. Ezechia, & Iecho
 1. nias rex Iuda cum nobilib; & potentibus regni sui anno primo Se
 1. echia: & Sedechias cum reliquis anno vndecimo regni sui.
 1. 2. Coinquinatus es cum mortuis. i. cum infidelibus qui di
 1. untur mortui, Matth. 8. cap. Dimitte mortuo sepelire mor
 1. tuos. Filij enim Israel inter eos captiuati communiter inquinaban
 1. tur cibis eorum, ut dictum est supra Tob. 1.
 1. 3. Deputatus es cum descendētib; in infer. i. cum idolo
 1. atris inter eos commorando. P̄missit ergo: Quid est Israel. i. quæ
 1. causa istorum malorum super te venientium? & respondet.
 1. 4. Dereliquisti fontem sapientiæ. i. quia dereliquisti Deū tuū.
 1. 5. Nam si in via Dei. ubi ostensa per legem & prophetas.
 1. 6. Habitasses utique in pace. a Deo tibi concessa. Pater enim
 1. decursu veteris testamenti, quod quandiu in via Dei ambulaue
 1. runt, in terra promissionis pacificè habitauerunt.
 1. 7. Dilce ubi sit prudentia. infusa.

18 Vbi sit virtus. similiter infusa, nam sicut virtutes politica
 ex actibus acquisite connectuntur prudentie politica, ut habetur.
 6. Ethic. sic virtutes morales infuse connectuntur prudentie diuina
 vel infuse.
 19 Vbi sit intellectus. Est autem intellectus proprie habitus
 principiorum: Art. culti verò fidei sunt principia omnium credibilium, F
 et ideo fides que est virtus intellectualis, est huiusmodi intellectus.
 20 Ut scias simul. i. per ipsam fidem que est substantia verum spe
 randarum, argumentum, id est, certitudo non apparentium.
 21 Vbi sit longiturnitas vitæ. i. vita eterna.
 22 Et victus. id est, fructio beati.
 23 Vbi sit lumen oculorū. per apertā prime veritatis visionē.
 24 Et pax. Pax dicit omnimodam appetitus quietationem, per fi
 dem enim cognoscimus certitudinaliter, quod ista sunt in Deo obie
 ctivè: & in beatis spiritibus subiectivè.
 25. Quis inuenit locum eius? Hic consequēter infideles ab hac
 sapientia excludit, dicens: Quis inuenit locum. q. d. nullus de
 infidelibus quantumcunque potens & magnus, ideo subditur.
 26 Vbi sunt principes gentium. Tempore namque Baruch ca
 ptiuitatis regibus Israel & Iuda, omnes terrę principes erant idolo
 latre & infideles.
 27 Qui dominātur super bestias que sunt super terram.
 per venationis exercitium.
 28 Qui in auiibus cæli iudunt. per aucupium.
 29 Qui argentum thesaurizant, & aurum in quo confi
 dunt. per hęc enim spe. ant obrinere super alia regna dominium.
 30 Et non est finis acquisitionis eorum. quia quanto plura
 acquirunt, tanto ad alia acquirenda ardentius anhelant.
 31 Qui argentum fabri. inde faciendo monetam, vel idola.
 32 Et solliciti sunt. de obtinendo quod capiunt.
 33 Nec est inuentio operum illorum. quia frequenter p̄que
 niuntur morte, antequam possint opus utentum perficere. ideo dicitur.
 Exterminati sunt, & c.
 34 Iuuenes. moribus & etate.
 35 Viderunt lumen. in bonis sensibilib; suum ponentes finem.
 36 Viam autem disciplinæ ignorauerunt. Delictationes
 enim sensib; les hanc notitiam impediunt.
 37 Neque intellexerunt semi. eius. i. modos inquirendi eam.
 38 Neque filij eorum susceperunt eam. malè nutriti, & in
 sensibilib; deleatationibus occupati, sicut patres eorum.
 39 Non est audita in terra Chanaan. in qua ante filios Israel
 habitauerunt idololatriæ pessimi, ut patet in libris Num. & Deu
 teronom.
 40 Neque vi. est in Them. nomen est terrę de qua fuit Eli
 phaz Themanites, qui non ponebat nisi presentem vitam, ut dictū
 fuit super librum Iob, & idem videtur fuisse de alijs habitatoribus
 illius terrę, nam iste fuit de maioribus & prudentioribus: propterea
 exclusi erant a sapientia diuina que felicitatem ponit in vita futura.
 * Filij

† Exquirunt.
7 Confabulatores.

A Filij quoque Agar, qui † exquisierunt prudentiam. quæ de terra est, negotiatores terre & Theman, & † fabulatores, & exquisitores prudentiæ & intelligentiæ: viam autem sapientiæ nescierunt, neque commemorati sunt semitas eius. O Israel quàm magna est domus Dei & ingens locus possessionis eius. Magnus est, & non habet finem, excelsus & immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati, illi qui ab initio fuerunt statura magna scientes bellum. Non hos elegit dominus, neque viam disciplinæ inuenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cælum, & accepit eam, & eduxit eam de nubibus? Quis transfretauit mare, & inuenit illam, & attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias eius, neque qui exquirat semitas eius. Sed qui scit vniuersa, nouit eam: & adinuenit eam prudentia sua. Qui præparauit terram

22 in æterno tempore, & repleuit eam bipedibus & quadrupedibus. Qui emittit lumen & vocauit illud, & obedit illi in tremore. Stellæ autem dederunt lumen in custodijs suis, & lætatae sunt. Vocatae sunt, & dixerunt: Adsumus. Et luxerunt ei cū iucunditate, qui fecit illas: Hic est Deus noster, & non æstimabitur alius aduersus eum. Hic adinuenit omnem viam disciplinæ, & tradidit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo. Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est.

a a *Stellæ autem dederunt, etc. Theod. Cuncta, inquit parent factori. Quicquid factum est, custodit proprios terminos. Custodia autem stellarum vocat. i. tempora & opportunitates. Nam vnaquæque definitio oritur tempore.*
b *Post hæc in terris visus est. Idem. Sermo iste nobis dilucidè ostendit, vniuersam naturam humanam assumpsisse, ipsumque vniuersorum esse opificem & sapientiæ fontem: illi etiam ipsum esse factorem & dominum. Et de ipso ait in prouerbij, Dominus creauit me initium viarum suarum in opera sua. Non enim Deus verbum illi dicit, sed Dei verbi ab ipso preparata sapientia.*

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Filij quoque Agar. Agareni, qui modo dicuntur Saraceni, usurpantes sibi nomen a Sara libera, cum tamen descenderint ab Agar a. cilla Abrahæ.
- 2 Qui exquisierunt prudentiam. sunt enim astuti in terrenis. *lu r. s.*
- 3 Et fabulatores. ad decipiendum in mercationibus homines.
- 4 Et exquisitores prudentiæ. quæ proprie est de presentibus tantum.
- 5 Viam autem sapientiæ nesciunt. quæ magis attendit bona futura. Nescierunt.
- C 6 O Israel. Hic consequenter ostenditur quibus conceditur sapientia diuina, cum dicitur: O Israel, considera.
- 7 Quam magna est domus Dei. i. cælum empyreum, quod est locus beatorum: est enim cælum supremum, et per consequens maximè extensum, quantum magis distat a centro mundi.
- 8 Magnus est, & non habet finem. i. terminationem siue finitionem a parte post: nam est incorruptibilis.
- 9 Excelsus. quia est locus supremus, ut dictum est.
- 10 Et immensus. non simpliciter, quia nulla creatura sic est imensa, sed per comparisonem ad nos, qui quantitatem eius metiri non possumus.
- 11 Ibi fuerunt gigantes. hoc non refertur ad literam immediate præcedentem, nam in cælo empyreo non fuerunt gigantes, qui sunt homines incompositi moribus, sed refertur ad hoc quod prædicatur, Non est audita in terra. Cha. in qua habitauerunt gigantes, ut habetur Num. 10. d. ibi vidimus monstra quædam filiorum Enach de genere giganteo, quibus comparati quasi locustæ videbamur.
- 12 Scientes bellum. i. artem bellandi.
- 13 Non hos elegit dominus. in populum sibi peculiarem sicut elegit Israelem.
- 14 Neque viam disciplinæ inueniunt. nam incompositi moribus fuerunt.
- 15 Propterea perierunt. filij enim Israel eos interfecerunt, ut habetur in libris Iosue & Iudicum.
- † 16 Quis ascendit in cælum. quasi dicat, nullus hominum, scilicet, ante Christi aduentum, & pro tempore illo loquitur Baruch.
- 17 Quis transfretauit mare & inuenit illam. q. d. nullus per talem transfretationem potuit inuenire sapientiam diuinam.
- 18 Non est qui possit scire vias. naturali virtute, sicut inuenta est sapientia philosophica.
- 19 Sed qui scit vniuersa scilicet, Deus.
- 20 Et adinuenit eam. id est, habet eam per seipsum, & non per delectorem alium.
- 21 Qui præparauit terram. nam in æternum durabit a parte post, sicut & alia mundi partes principales: meliorabuntur tamen in suis qualitatibus in mundi inuolutione.

- 22 Et repleuit eam bipedibus & quadrupedibus. *hominiibus, & animalibus, licet enim aues habitent in aere, communius tamen alimentum accipiunt in terra.*
- 23 Qui emittit lumen. nam secundum eius ordinationem lumen solis & lune diffunditur per aerem.
- 24 Et vocauit illud, &c. nam secundum eius ordinationem lumen solis & lune quodammodo reuocatur, quando certis temporibus eclipsantur.
- 25 Stellæ dederunt lumen. secundum Dei ordinationem.
- 26 Et lætatae sunt. Locutio est metaphorica sicut cum diuisum Pratum ridet, quia corpora cælestia non sunt animata secundum diuinitatem.
- 27 Vocatae sunt & dixerunt: adsumus. Illud dicere non est aliud, quam cursum suum secundum ordinationem Dei perficere.
- 28 Hic est Deus noster. cui obediunt corpora cælestia & terrestria.
- 29 Et non æstimabitur alius aduersus eum. nam alij sunt dii falsi.
- 30 Hic adinuenit omnem viam, &c. ducentem ad vitam gloriam.
- 31 Et tradidit illam Iacob. Iacob autem & Israel idem homo fuit: sed primo vocatus est Iacob, id est, supplantator: postea Israel, id est, videns Deum, vel directus cum Deo, Gen. 32. s. per quod dignatur, quod in via perfectionis oportet hominem prius luctari cum passionibus ipsas subiciendo per exercitium virtutis, postea proficere in contemplatione veritatis. vnde dicit Greg. super Ezech. Qui contemplationis arcem tenere desiderant, prius necesse est, ut in cam actionis se per exercitia probent. Et Philos. 7. Physicorum. Seder & quietando, id est, sedatis passionibus fit anima sciens & prudens & ideo bene dicitur, quod sapientiam diuinam dedit Deus Iacob & Israel, quia passionibus supplantatis datur homini contemplatio veritatis.
- 32 Post hæc in terris visus est, cum hominibus conuersatus est. Quod potest dupliciter intelligi. Vno modo, ut sit relatio præteriti: quia post illuminationem Iacob patriarchæ, & dationem legis, descendentibus ex suo semine Exod. 20. Deus apparuit illi in pulo Exod. 24. c. Ascenderuntque Moyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta ex senioribus Israel, & viderunt dominum Deum. Et subditur ibidem. Nec non super eos quod procul recesserant de filiis Israel misit manum suam, & c. Cum illis etiam conuersatus est quadraginta annis, præbens eis manna & alia beneficia multa, secundum quod dicitur Ps. 94. b. secundum translationem LXX. in interpretum Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & c. Alio modo ut sit prophetia de futuro, quia post tempus Baruch Cæstus Deus & homo cum hominibus conuersatus est, Ioan. 1. a. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & c. Et hæc perfectior expositio, quia conuersatio prima fuit huius figura.

C A P. I I I I.

A Hic est liber mandatorum. Theod. Vt pote, da sper humana natura assumptionem nigeniti filij Dei, Et x qua est in eternum. etus enim testame in finem accepit. omnes q i tenent ca peruenient ad vitam, qui au in dereliquerunt eam, a mortem. vtriusque nem ostendit.

us contra lumen eius. Ne tradas alteri glo- iam tuam, & dignitatem tuam genti alienae.

Beati sumus Isr. &c. b. Idem. Nullum, in- habemus ignorati- onis pretextum, ga- ctiores nos fecit eo- rum que placent illi.

mandati estis gentibus, non in perditionem: sed propter quod in ira ad iracundiam prouocatis dominum, traditi que estis aduersarijs. Eacerbastis enim eum qui fecit vos Deum aeternum, immolantes demonijs & non Deo. Gliti .n. estis eum qui nutriuit vos, & contristis nutrice vestra Ierusalé. Vidit .n. iracun-

Hic liber mandatorum Dei, & lex que est in eternu. Omnes

qui tenent ea, peruenient ad vitam: qui autem dereliquerunt eam, in mortem.

Conuertere Iacob, & apprehende eam, ambula per viam ad splendorem

eius. Ne tradas alteri gloriam tuam, & dignitatem tuam genti alienae.

Beati sumus Israel, quia quae Deo placent, manifesta sunt nobis. Animaequior esto populus Dei memorabilis Israel. Ven-

dati estis gentibus, non in perditionem: sed propter quod in ira ad iracundiam prouocatis dominum, traditi que estis aduersarijs. Eacerbastis enim eum qui fecit vos Deum aeternum, immolantes demonijs & non Deo. Gliti .n. estis eum qui nutriuit vos, & contristis nutrice vestra Ierusalé. Vidit .n. iracun-

23 diam à Deo venientem vo- bis, & dixit: Audite & confi-

24 nes Sion. Adduxit enim mihi Deus luctum magnum. Vidi enim captiuitatem populi mei, filiorum meorum & filiarum, quam superduxit il-

27 lis aeternus. Nutriui enim illos cum iucunditate, dimisi autem illos cum fletu & luctu. Ne-

28 mo gaudeat super me vidua & desolata, à multis derelicta sum propter

29 peccata filiorum meorum, quia declinauerunt a lege Dei. Iustitias autem ipsius nesci-

30 runt, nec ambulauerunt per vias mandatorum Dei, neque per semitas veritatis eius cum

31 iustitia ingressi sunt. Veniant confines Sion, & memorentur captiuitatem filiorum, & filiarum mearum, quam superduxit illis aeternus.

32 Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius

33 linguae, qui non sunt reueriti senem, neque puerorum miseri sunt: Et adduxerunt dilectos viduae, & à filiis vnicam desolauerunt.

c Adduxit. & Idem. D Utens profopopeia, exhibet ciuitatem re- liquis sibi subditis ci- uitatibus cum luctu di- centem profecto lu- ctum acerbum addu- xit mihi dominus. Vidi .n. quosdam ex incolis interfectos, a- lios in molestam ser- uitudinem redactos. Ne- mo congratuletur mi- hi viduae. Seipsum ap- pellat viduam, tan- quam destitutam p- uidentia diuina.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. I I I I.

* Hic liber mandatorum. Postquam Baruch induxit ad sapientiae desiderium, & ostendit quibus datur & à quo, hic con- iuener ostendit, quae sit illa sapientia, lex à Deo data di. Hic lib. and. Dei supple est sapientia praedicta propter quod dicitur Deu. a. Hac est sapientia vestra & intellectus coram populis.

Et lex quae est in aeternum. Non .n. lex vetus per nouam est soluta, sed magis perfecta secundum quod dicit saluator Matt. 5. b. non veni soluere legem, sed adimplere, ut ibidem fuit declaratum.

Omnes qui tenent eam. obseruando. Peruenient ad vi. s. gratiae in praesenti, & gloriae in futuro, licet patres ve. testa. decedentes, non statim admitterentur ad gloriam, ent tamē admittendi suo tēpore. s. amoto impedimēto per Christū.

Qui autem dereliquerunt eam in mortem. transgre- dendo, quia decedentes statim descendebant in gehennam.

Conuertere Iacob. id est, popule descendens à Iacob. Et apprehende eam. per iugem memoriam.

Ambula per viam. morum. Ad splendorem eius. oculos conuertendo. ideo subditur.

Contra lumen eius. tales enim non habent ante se umbram ignorantiae vel culpa: auertentes autem se à lumine habent umbrā opa & ignorantiae ante se.

Ne tradas al. gl. tuam. legem diuinitus datam dimittendo, acuius acceptione poterat populus Israel praeter ceteris populis glo- riari, secundum quod dicitur Psal. 147. b. Non fecit taliter omni- ni. &c. ideo subditur.

Beati sumus Israel. hoc dicit Baruch, eò q erat de populo illo. Quia quae Deo placent. id est, mandata legis & propheta- rum oracula.

Manifesta sunt nobis. in lege & prophetis. Animaequior. Posita populi exhortatione, hic consequenter ponitur eius consolatio, & primo in persona Baruc loquentis, secun- do in persona Ierusalem metropolis, ibi: Et dixit: tertio in persona Ibi consolantis, ibi: Animaequior esto Ierusalem. Circa primū dicitur: Animaequior. id est, constantior & hilarior.

Esto populus Dei. id est, populus Israel Dei cultor, ceteris idololatriam declinantibus.

Memorabilis Israel. coram Deo, licet oblitus videaris. ideo subditur.

Venudati estis gentibus non in perditio. sed ut affli- det vobis intellectum ad vestram emendationem, ideo subditur.

Sed propter quod in ira. id est, in peccatis vestris ira Dei dnis.

20 Ad iracundiam pro. do .tra. estis, &c. & patet litera vs- que ibi.

21 Contristatis nutrice vestram Ierusalem. que nutriuit vos corporaliter bonis temporalibus ibidem abundantibus, & spiri- tualiter doctrina prophetarum ibidem habitantium, ideo subditur.

22 Vidit enim iracundiam. id est, penam.

23 A Deo venientem. hoc enim prouidit Ieremias & alij pro- phetae, qui locuti sunt de Babylonica captiuitate, ut patuit supra in libris eorum.

24 Et dixit. Hic consequenter ponitur populi consolatio in perso- na Ierusalem, & ut opposita iuxta se posita magis elucescat. Primò recitatur materia desolationis. Secundo consolationis, ibi. Ego au- tem. Circa primū dicitur. Et dixit. scilicet, per prophetas & alios sanctos desolationem Ierusalem lamenta- tes, eo modo loquendi quo Parisius dicitur facere & dicere, quod populus eius facit & dicit.

25 Audite confines Sion. id est, ciuitates affinitatem cum Ieru- salem habentes.

26 Adduxit enim mihi Deus luctum magnum. id est, ma- teriam magnam lugendi, per exercitum Chaldaeorum populum meū captiuantium.

27 Nutriui enim illos cum iucunditate. temporibus David & Salomonis, quia tunc erant in magna bonorum temporalium & spiritualium prosperitate.

28 Dimisi autem illos cum fletu & luctu. cum ducerentur in Babylonem temporibus Iecchonae & Sedechiae.

29 Nemo gaudeat super me vid. que magis indigeo compas- sione.

30 A multis. de filiis meis in captiuitatem ductis.

31 Iustitias autem ipsius nescierunt. praeterea, licet aliqui sci- uerint speculatiue, scilicet, sacerdotes & legisperiti uiuentes male.

32 Neque per semitas. quantum ad consilia.

33 Cum iustitia ingressi sunt. scilicet, pena per Dei iustitiam inflata, unde & peccantium puniitio communi modo loquendi iustitia nominatur.

34 Veniant confines Sion. de hoc enim ciuitates in circumitu Iu- dae existentes frequenter loquebantur, sicut solet fieri de tali casu.

35 Adduxit enim super illos de longinquo. scilicet, de Chal- dia & alijs regnis existentibus sub Chaldaeis.

A Ego aut quid possum adiuuare vos? Qui. n. 1
adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de ma 2
nibus inimicorū vestrorum. Ambulate, filij 3
ambulate: ego enim derelicta sum sola. Exui 4
me stola pacis, indui autem me sacco obsecra 5
tionis, & clamabo ad altissimum ī dieb. meis. 6
Animaquiore estote filij, clamate ad domi 7
num, & eripiet vos de manu principum inimi 8
corum. Ego. n. speravi in æternum salutem ve 9
stram, & venit mihi gaudium à sancto super 10
misericordia, quæ veniet 11
vobis ab æterno salutari 12
nostro. Emisi. n. vos cum 13
luctu & ploratu: reducet 14
autem vos mihi dominus 15
cum gaudio, & iucundi 16
tate in sempiternum. Si 17
cut enim viderunt vicina Sion captiuitatē ve 18
stram à Deo, sic videbunt & in celeritate salu 19
tem vestram in Deo, quæ superueniet vobis 20
cum honore magno & splendore æterno. Fi 21
lij patienter sustinete iram, quæ superueniet 22
vobis. Persecutus est enim 23
te inimicus tuus, sed citò 24
videbis perditionem ip 25
sius, & super t̄ ceruices ip 26
sius ascendes. Delicati 27

a Traxi vos cum luctu.

Psal. 135.

B

* Idem. Similia sunt hæc eorum quæ dicta sunt a beato Dauide, *hantes ibant & flabant mit t̄tes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione.*

† veritas.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ego autem. Hæc consequenter ponitur materia consolationis, cum dicitur: Ego autem. q. d. non est vobis petendum humanum auxilium, sed diuinum, ideo sequitur.
- 2 Qui enim adduxit, &c. pœnæ ad vestram correctionem.
- 3 Ipse vos eripiet de manibus, &c. ad nomen sui laudem, precipiens Cyro ad siccare templum in Ierusalem: propter quod dedit populo Iudæ redeundi licentiam, ut habetur 1. Esdræ 1.
- 4 Ambulate filij. de virtute in virtutem.
- 5 Ego enim derelicta sum sola, sicut lamentabatur Ieremias propheta dicens Thren. 1. a. Quomodo sedet sola ciuitas plena populo.
- 6 Exui me stola pacis. idest, vestibus iucunditatis.
- 7 Indui autem me sacco obsecrationis. Antiquitus enim afflictionis tempore orabant homines in sacco & cinere, ut patet de 2. in vitis, Iosue 3. cap.
- 8 Et clamabo ad altissimum, &c. confidens quod acquiescat precibus meis, ideo subditur.
- 9 Animaquiore estote filij. confidentes de auxilio Dei.
- 10 Ego enim speravi in æterno, &c. idest, quod dei vobis non solum salutem temporalem, sed etiam æternam.
- 11 Et venit, &c. à sancto. idest, à Deo qui est sanctus sanctorum.
- 12 Super misericordia, &c. ab æterno salutari nostro. i. a Christo qui secundum diuinitatem est ab æterno: & sic ueliberatione populi facta per Cyrum transit ad loquendum de liberatione facta per Christum tanquam de figura ad figuratum, sicut Isai. 14. loquendo de casu regis Babylonis sub eodem contextu literæ transit ad loquendum de casu demonis, ut ibidem plenius fuit dictum, & ad idem facit quod sequitur.
- 13 Reducet autem vos mihi dominus cū gaudio. Populus enim post B. bylonicæ captiuitatis reditum quasi continuè fuit in afflictione: propter quod videtur hæc scriptura loqui saltem principaliter de liberatione facta per Christum.
- 14 Sicut enim vid. vic. Sion. i. ciuitates circa Iudæam positæ.
- 15 Captiuitatem a Deo. vobis inflicta propter peccata vestra.
- 16 Sic videbunt & in celeritate. idest, cito.
- 17 Salutem vestram, &c. si referatur ad liberationem de Babylone est hyperbole, si autem ad liberationem per Christi gratiam est locutio clara.
- 18 Persecutus est enim te inimicus tuus. i. Chaldeorum populus secundum primum intell. tum. Diabolus autem vel quilibet tyrannus persequens ecclesiam quantum ad secundum.
- 19 Sed cito videbis perd. &c. q. d. Cyrus destruxit populū Chal

mei ambulauerunt vias 21
asperas: ducti sunt enim 22
ut grex direptus ab inimi 23
cis. Animaquiore estote filij, & proclamate 24
ad dominum: erit enim memoria vestra ab 25
eo qui ducit vos. Sicut enim fuit sensus ve 26
ster, ut erraretis à Deo: decies tantum ite 27
rum conuertentes requiretis eum. Qui enim 28
induxit vobis mala, ipse rursus adducet vo 29
bis sempiternam iucunditatem cum salute 30
vestra. Animaquior esto Ierusalem: exhorta 31
tur enim te, qui te nominauit. Nocentes pe 32
ribunt, qui te uexauerunt: & qui gratulati 33
sunt in tua ruina, punientur. Ciuitates quib. 34
seruierunt filij tui, punientur: & quæ accepit 35
filios tuos: sicut enim gauisa est in tua ruina, 36
& lætata est in casu tuo: sic contristabitur in 37
sua desolatione. Et amputabitur exultatio 38
multitudinis eius, & gaudium eius erit 39
in luctum. Ignis enim superueniet ei ab æter 40
no in longiturnis diebus: & habitabitur à da 41
monijs in t̄ multitudine temporis. Circum 42
spice Ierusalem ad Orientem, & uide iucun 43
ditatem à Deo tibi venientem. Ecce enim ve 44
niunt filij tui quos dimisisti dispersos: veniunt 45
collecti ab Oriente vsque ad Occidentem, in 46
verbo t̄ sancti gaudentes in honorem Dei

Tum horratuse os, ut per pœnitentiam sibi compatent salutem.

- deorum, & Christus diaboli potentia confregit, & etiam tyrannum.
- 20 Delicati mei am. &c. i. grauer sunt afflicti ab aduersariis.
- 21 Ducti sunt enim. in captiuitatem & mortem.
- 22 Ut grex direptus idest, raptus per prædam.
- 23 Animaquiore estote filij, sustinendo patienter.
- 24 Et proclamate ad do. qui liberabit vos potenter, ideo subditur.
- 25 Erit enim memoria vestra. in bonum.
- 26 Ab eo qui, &c. i. a Deo qui permisit vos in captiuitate duci.
- 27 Sicut enim. ut erraretis à Deo per multiplicem idololatriam sicut patet 3. Reg. & 2. Paralip.
- 28 Decies tantum, &c. requiretis eum. Post reditum enim captiuitatis Babylonicæ non leguntur Iudæi fuisse idololatri, nisi a qui pauci tempore Antiochi Epiphanis, ducti etiam ad hoc mag timore, quam infidelitate: ut habetur 1. Machabæ. & 2. ista tame requisitio Dei magis impleta fuit in apostolis, & alijs credentibus de Iudaismo, ut patet Actum 2. & 4.
- 29 Qui enim induxit vobis mala, scilicet, pœnæ.
- 30 Ipse rursus adducet. quo t̄ potissime impletum est in apertione ianue celestis per Christum.
- 31 Animaquior esto. Hic consequenter ponitur cōsolatio inflata ex persona Dei, & primo fit mentio de captiuitatis Babylonicæ liberatione, secundo de populi fidelis exultatione, ibi: Exui te Ierulē. Circa primum ponitur primò aduersariorum punitio, cū dicitur
- 32 Nocentes tibi, idest, Chaldei.
- 33 Peribunt. subiecti & depressi, Cetera patent vsque ibi.
- 34 Sicut enim gauisa est in tua ruina. gens Chaldaica. S contristabit in sua desolatione. per Cyrum & Dariū, ut habetur Dan. 5.
- 35 Ignis. n. &c. s. dispositus a Deo qui est æternus, q. etiā omnia futura preuidit ab æterno. Babylon enim que erat metropolis Chaldeorū, fuit incensa pro magna parte per Cyrum & Dariū.
- 36 In longiturnis diebus, quia nō fuit reedificata: sed magis p̄ stea hominibus inhabitabilis facta p̄ animalia venenosa & moftruoſa, sicut prædixit Isa. 13. Secundo ponitur captiuitatis liberatio.
- 37 Circumspice Ierusalē, &c. inde enim venit Cyrus ad destridū Babyloniæ, & ad dandum populo Iudaico redeundi licentiam ideo subditur. Ecce enim veniunt filij tui. & sequitur.
- 38 Ab Oriente vsque in Occidentem. ab omni loco vbi fuerit dispersi, quia Cyrus qui fuit monarcha, publicauit diēlam licentiam per totum imperium suum, ut habetur 1. Esdr. 1.
- 39 In verbo sancti. i. in verbo Dei, qui est sanctus sanctorum. per Isaiam Ieremiam & alios prophetas prædixerat hunc reditum
- 40 In honorem Dei. Quia redeuntes edificauerunt templum in Ierusalem ad honorem diuinum.

C A P. V.

Exue te Ierusalem stola luctus & vexationis tuæ, & indue te decore & honore, t quæ a Deo est tibi sempiterna gloria. Circūdabit te Deus diploide iustitiæ, & imponet mitram capiti tuo honoris æterni. Deus enim ostendet splendorem suum in te, qui sub celo est. Nominabitur enim tibi nōmē tuum à Deo in sempiternū, pax iustitiæ, & honor pietatis. Exurge Ierusalem, & sta in excelsō, & circumspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente sole vsque ad Occidentē: in verbo sancti gaudentes Dei memoria. Exie-

ax iustitiæ, & honor, &c. Theodor. Hęc nomi naunchabet, propterea adam concurrunt cuncti Saluatoris enim passio dedit illam splendidi & illustrem. circumspice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente sole vsque ad Occidentē: in verbo sancti gaudentes Dei memoria. Exie-

11 runt. n. abs te pedib. ducti ab inimicis: addu-
12 cet aut illos dñs ad te portatos in honorem si
13 cut filios regni. Constituit .n. Deus humiliare
14 oēm montē excelsū,
15 & rupes perennes, & conualles replere in æ-
16 qualitatem terræ, vt ambulet Israel diligen-
17 ter in honorem Dei.
18 Obumbrauerunt autē sylux, & omne lignū
19 suauitatis Israel mandato Dei. Adducet eīn
20 Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suæ, cum misericordia & iustitia, quæ est ex ipso.

b Obumbrauerunt autē, &c. Theod. Hęc accedere videntur ad ea quæ dixit Dauid, Montes exultauerūt vt arietes, & colles sicut agni ouī. Syluas ergo figuratē vocat gētes interiacētes, q̄ non ferebāt Deo cultū pietatis: Israel tñ redeū- rē cū omni obsequio honorificē prosecuti sunt. c Cum misericord. * Idem. Misericordia quidem v- fus est erga populum: iu- stitia verō contra Babylo- nios, Illi n. peccantes per- castigationem emolūmē tum adepti sunt, hos ve- rō victoriareddidit demē- tiores & magis impios.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. V.

1 Exue te Ierusalē. Hic vltimò sub nomine Ierusalem induci- tur populus ad gaudium & exaltationem, cum dicitur. Exue te Ierusalē stola luctus & vexationis. Mos enim erat antiquitus, & huc est in aliquibus terris, adue. suat: s tempore vestes lugubres accere, & redente prosperitate illas asponere. Et si in hac parte dicitur sermo ad synagogam pro tempore reditus captiuitatis Ba- bylica, est sermo hyperbolicus. si autem ad ecclesiam est magis plaus, propter quod intendo literam sequi isto modo referendo par- tim ad tempus gratiæ, & partim ad tempus gloriæ, ideo subditur.
2 Deo tibi semper est sempiterna gloria. Quæ per gratiā hincchoatur, & in patria consummatur.
3 Circūdabit te Deus diploide. quæ est vestis militaris. Et dicitur à duplo duplas, quasi duplex vestis: per quam intelligitur dū ex stola gloriæ, scilicet, anime & corporis.
4 Imponet mitram capiti tuo honoris æterni. quod vide mi impletum in pontificibus nōi testamenti.
5 Deus enim ostendet, &c. per agnitiōnē veritatis euāgelicę.
6 Nominabitur enim tibi nomen tuum. in sempiternum pax iustitiæ: vnde de Christi regno dicitur Is. 9. b. Multiplicabi- tuius imperium, & pacis non erit finis.
7 Exurge Ierusalē. & sta in excelsō. vlt, in culmine virtutis.
8 Et circumspice ad Orientē, & vide collectos filios. id est, Chlūm, de quo dicitur Luc. 1. g. Visitauit nos oriens ex alto.
9 In verbo sancti. i. Christi, qui est sanctus & gloriosus, Dan. 9.
10 Gaudētes Dei memoria. i. postoli. n. & alij cr. d. ntes in ec- cles. primitiua. tam in tormentis positi, gaudebant ex memoria Christi Act. 5. g. Ibant apostoli gaudentes à conspectu concilij,

cilij, qm̄ digni habiti sunt p nomine Iesu cōrumeliā pati
11 Exierunt enim abs te. id est, a te.
12 Pedibus ducti ab inimicis. nam frequenter ducebantur ad mortem nudis pedibus vt condemnati.
13 Adducet aut illos dominus ad te portatos in honorē. nam anima eorum portabantur honorificē ab angelis ad gloriā. Di- cit autem: ad te. eō q̄ est vna ecclesia militans & triumphans secū dum duplicem statum, scilicet viæ & patriæ: & sic de vno statu ec- clesie rapti crudeliter, portabantur ad alium statum ecclesie ab an- gelis honorificē. Potest etiam totum exponi de statu viæ secundum tēpora diuersa. Nā episcopi qui tēpore primitiua ecclesie, primi de ecclesiis ad tormēta rapiebātur, modō ad suas ecclesias à militibus, & psonis notabilib. in principio honorificē deportātur, id subditur.
14 Constituit enim Deus, id est, disposuit.
15 Humiliare omnem montem excelsū. id est, temporale dominum. Vnde & Constantinus imperator exhibuit beato Sylu- stro st. atoris officium.
16 Et rupes perennes. i. reges, quorum regna diu durauerunt.
17 Et conualles. id est, infimos homines.
18 Replere in æqualitatem terræ. i. in vnam ecclesiam conue- nire, in qua non est acceptio personarum.
19 Vt ambulet Israel. id est, fidelis populus.
20 Diligēter in honorē Dei. Ad hanc. n. diligentia mouere de- bet æqualitas dicta, q̄a magnus sicut paruus p̄ficere pōt in Dei via.
21 Obūbrauerunt autē sylux. i. angeli sancti & ecclesie mini- stri, sua presidentia consortant, & dirigunt populum in via Dei vt sic perueniat ad lumen gloriæ cum iucunditate. ideo subditur.
22 Adducet enim Deus Israel. cum misericordia & iustitia, quæ semper se concmuntur in omnibus operibus Dei. Cui est honor & gloriā in secula seculorum Amen.

Constantinus beati Sylue- stri tractor. F

Incipit epistola quam misit Ieremias ad Iudeos, qui captiui erant in Babylone, cuius epistola scriptor fuit Baruch, propter quod adiungitur eius libro.

C A P. VI.

Propter peccata quæ peccastis ante Deum, abducemini in Babyloniā captiui à Nabuchodonosor rege

Babyloniorum. Ingressi itaque in Babylo- nem eritis ibi annis plurimis, & temporibus longis, vsque ad generationes septem:

NICOLAUS DE LYRA. C A P. VI.

Propter peccata, &c. Hęc est secūda pars principalis huius li- bri, in qua ponitur epistola Ieremię ad Iudeos, qui captiui erāt in abylone, cuius scriptor fuit Baruch, pp quod adiungitur eius li- br. Et diuiditur in tres partes, nā primò ponitur captiuitatis huius cau. secundo prohibetur idololatria, ibi: Nunc autem. tertio sub- diti eius multiplex ignominia, ibi: Nam ligna. Circa primum dicitur.
1 Propter peccata quæ peccastis. i. in Ierusalem quæ erat ele- sta. i. diuinum cultum, & etiam in templo: nam in plateis Ierusalē & atrijs templi fuerunt aræ edia: vt patet 4. Reg. & 2. Paral.
2 abducemini in Baby. ca. ex quo videtur, quod hęc epistola fuit scripta per transmigratiōem Ioach. m & eorum qui cum eo dū-

si fuerunt in Babylonem 4. Reg. 24. & ante captiuitatem generalē sub rege Sedechia factā, & sic Ieremias in hac epistola loquitur huic captiuitati per modum s turt, sicut in epistola missa transmigratis cum Ioachim, quæ habetur Ierem. 29. loquitur per modum prateriti, veruntamen hęc epistola secūda non fuit in Babylonem missa do- nec post mortem Ieremię Baruch illam portauit ibidem: & eam le- git transmigratis cum Ieconia & captiuitatis cum Sedechia.
3 vsque ad generat. sc. id est, vsque ad septem decades annorū, vt dicunt aliqui quæ faciunt 70. annos. Tantum enim temporis se- cundum cōmuniōrē opinionē fluxit à transmigratiōe Ioachim vsq; ad reditū de Babylone, secundum tamen Heb. deficiunt quatuor anni vel quinque, vt infra videbitur. Sed hoc dictum videtur deficere pri- mo in hoc quod tempus decem annorum computant pro vna gene- ratione, quia puer decem annorum generare non potest secundum * commu-

Septem gene- rationes.

A post hoc autem educam vos inde cum pace. 1
 Nunc autem videbitis in Babylonia deos au- 2
 reos, & argenteos, & lapideos, & ligneos; in 3
 humeris portari ostentantes metum gentibus. 4
 Videte ergo ne, & vos similes efficiamini fa- 5
 ctis alienis, & metuatis, & metus vos capiat 6
 in ipsis. Visa itaque turba de retro & ab ante 7
 adorantes, dicite in cordibus vestris. Teo- 8
 portet adorari domine. Angelus autem 9
 meus vobiscum est Ipse autem exquiram ani- 10
 mas vestras. Nam ligna ipsorum polita à fa- 11
 bro, ipsa etiam inaurata & inargentata falsa 12
 sunt, & non possunt loqui. Et sicut virgini 13
 amanti ornamenta, ita accepto auro fabrica- 14
 ta sunt. Coronas certè aureas habent super 15
 capita sua dij illorum: vnde subtrahunt sacer- 16
 dotes ab eis aurum & argentum, & erogant 17
 illud in semetipsis. Dāt autem & ex ipso pro- 18
 B stitutis, & meretrices ornant: & iterum cum 19
 receperint illud à meretricibus, ornant deos

20 suos. Hi autem non liberantur ab ærugine. 20
 21 tinca. Opertis autem illis veste purpurea, & 21
 22 tergent faciem ipsorum propter pulverem 22
 domus, qui est plurimus inter eos. Sceptrum 23
 autem habet ut homo, sicut iudex regionis 23
 24 qui in se peccantem nō interfecit. Habet et 24
 in manu gladium & securim: se autem 25
 25 bello & latronibus non liberat. Vnde vobis 25
 26 notum sit, quia non sunt dij: non ergo reu- 26
 27 remini eos. Sicut enim vas hominis confr- 27
 ctum inutile efficitur, tales sunt & dij illorum 28
 Constitutis illis in domo oculi eorum ple- 28
 sunt pulvere à pedibus introeuntium. Er- 29
 29 cut alicui qui regem offendit circumsept- 29
 30 sunt ianux, aut sicut ad sepulchrū adductum 30
 mortuum, ita tutantur sacerdotes ostia cla- 31
 31 suris & feris, ne à latronibus expolientur. L- 31
 32 cernas accendunt illis, & quidem multas: 32
 quibus nullam videre possunt. Sunt autem 33
 33 cut trabes in domo. Corda verò eorum dic-

NICOLAUS DE LYRA:

* *communem cursum naturę. Scriptura vero loquitur de generatione secundum modum naturę consuetum. Secundo quia non fuerunt ibi septem decades completę, ut dictum est secundum computationem Hebręorum, quam communius scutus sum. Et ideo videtur mihi quod tempus septem generationum inchoandum sit à transmigratione Iechonie & terminandum in reditu populi de Babylone facta per Esdras, ut habetur 1. Esdr. 7. & 8. que facta fuit septimo anno Darij secundum computationem quam in precedentibus libris secutus sum tanquam veriore, Dan. 9. & in principio libri Esther, hoc autem tempus fuit centum triginta annorum, vel ad minus centum triginti, nam a transmigratione Iechonie vsque ad captiuitatem Sedecchie regis fluxerunt 11. anni, & inde vsque ad 1. annum monarchie Cyri 52. & inde vsque ad Cambysim eius filium tres anni secundum Hebręos, secundum alios autem historiographos 12. post Cyrum Cambyses regnavit 8. annis, & post ipsum Assuerus 40. & post eum filius eius Darius alio nomine Artaxerxes dictus 7. annis vsque ad missionem Esdrę cum populo in Iudęam redeuntis. Anni verò dicti simul iuncti faciunt anno 120. computatis tamen tribus annis monarchie Cyri, computatis verò 12. faciunt annos 130. vel 129. In tāto verò tempore bene complentur septem generationes secundum cursum naturę, iuuenis enim 10. & 7. annorum vel 16. potest naturaliter generare.*

- 1 Post hoc autem educam, &c. cum Esdra sacerdote.
- 2 Nunc autem Hic consequenter arceatur populus ab idololatria, cum dicitur. Nunc autem, &c. duos aureos, id est, idola, &c.
- 3 In humeris. sacerdotum.
- 4 Portari ostentantes metum gentibus. id est, ad incutendum eis timorem. Ad cuius intellectum sciendum, quod sicut 1. Reg. 4. arca domini per sacerdotes fuit portata ad exercitum ad incutendum terrorem Philistheis, & sicut rege Francie in exercitu exilente sunt processiones Parisiis & alibi, in quibus ex deuotione portantur sanctorum reliquia, ut orationibus eorum rex & suus exercitus adiuntur, & aduersarij confundantur: & sic pro salute regis Babylonis idola portabantur in sacerdotum humeris, ideo subditur.
- 5 Visa itaque turba. Babyloniurum.
- 6 De retro & ab ante. nam in tali deportatione aliqui precedebant & aliqui sequabantur idola, sicut in processionibus Christianorum aliqui precedunt, & aliqui sequuntur sanctorum corpora.
- 7 Adorantes. Deum verum.
- 8 Dicite in cordibus vestris. si in palam dicere non audetis, qui dicitur propter infirmos.
- 9 Te oportet adorari domine, & non idola vana.
- 10 Angelus autem meus vobiscum est. hoc dicitur in persona domini. Et accipitur de Exod. 33.
- 11 Ipse autem exquiram, &c. de manu illorum qui vos opprimunt iniuste. Et accipitur hoc verbum domini de Genes. 9.
- 12 Nam ligna. Hic consequenter ponitur idololatrię multiplex ignominia, que multis deductionibus concluditur, & patebunt partes prosequendo. Ergo prima deductio accipitur ex eorum fabricatione & ornamento, um dicitur. Nam ligna ipso, aliqui dicunt

Processiones
pro salute
exercitus.

Diuisio.

lingua, eò quod post subditur. Et non pos. sed hoc non videtur hi verum, nam imagines fabricantur & formantur ore clauso, sic non apparet lingua nec fit in eis, & quia constructio planior dicitur. Nam ligna ipsorum. i. ligna ex quibus fiunt idola.

- 13 Polita. Supple sunt.
- 14 A fabro. scilicet, lignario.
- 15 Ipsa etiam inaurata & inargentata. desuper.
- 16 Falsa sunt. licet enim lignum, aurum, & argentum & huiusmodi que sunt materia idoli, sint res verè naturales, tamen quando ad id quod signat idolum ex eis factum falsa sunt, ideo dicitur Ap. 1. ad Cor. 8. a. quod idolum nihil est in mundo. per hoc quod dicitur. Falsa sunt. in plurali patet, quod in principio non est lingua in singulari.
- 17 Et non possunt loqui. quasi dicat, si essent veri dij, posset loqui.
- 18 Et sicut virgini amanti, sic idolis fiunt ornamenta ac si gant talia, cum tamen nihil possint diligere, ideo subditur.
- 19 Vnde subtrahunt sacerdotes. si enim essent dij verè, dicerent talia non permetterent sibi subtrahi.
- 20 Non liberantur ab ærugine. i. rubigine quantum ad aurum & argentum, & alia metalla, ex quibus fiunt idola.
- 21 Et tinca. quantum ad ligna ex quibus fiunt, & vestes que operiuntur, quæ à vermibus corroduntur.
- 22 Extergent faciem ipsorum. quia idola non possunt sentire. Cetera patet vsque ibi.
- 23 Habet etiam. scilicet, idolum.
- 24 In manu gladium & securim. sic enim formabatur Mars, qui dicebatur Deus belli.
- 25 Se autem de bello. Frequenter enim in veteri testamento dicitur, quod deuictis idololatrijs rapiabantur à victoribus eorum idola. Et ex predictis concluditur.
- 26 Vnde vobis notum sit. s. quod in eis nihil est numinis. eis est aliqua reuerentia exhibenda.
- 27 Sicut enim. Hic ponitur secunda deductio ad eandem conclusionem, & accipitur ex defectu utilitatis, cum dicitur. Sicut inutile officium proprium, materia tamen aliquando valet, ut in cypri argentei vel aurei: similiter idola quando sunt in propria forma, nihil valent: materia autem ut aurum, & argentum valet ad aliquos vsus.
- 28 Et sicut. Circumseptæ sunt ianue, ne possit exire de carcere.
- 29 Aut sicut ad sepul. adductum mor. Antiquitus enim in sepulchris potentum ponebantur pretiosa: propter quod clauduntur fortiter, & cum diligentia, ne à latronibus extraherentur.
- 30 Ita tutantur sacerdotes ostia clausuris templorum.
- 31 Ne à latronibus expolientur. scilicet, idola ab ornamento suis pretiosis.
- 32 Lucernas accendunt. q. d. hoc fit inutiliter & frustra.
- 33 Corda vero eorum. Alqua enim idola erant interitus & exterius greca vel huiusmodi, & sic serpentes qui terram comedit (Gen. 3. c. Terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.) interitus idolorum, qui erant quasi corda ipsorum consumebant.

* Nic

A engere serpentes, qui de terra sunt: dum comedunt eos, & vestimentum ipsorum, & non sentiunt. Nigræ fiunt facies eorum à fumo, qui in domo fit. Supra corpus eorum, & supra caput eorum volant noctuæ, & hirundines, & aues, etiam similiter & catæ. Vnde sciatis, quia non sunt dii. ne ergo timueritis eos. Aurum etiam quod habent, ad speciem est: nisi aliquis exterserit æruginem, non fulgebunt. neque enim dum conflarentur, sentiebant. Ex omni pretio empta sunt, in quibus spiritus non est in ipsis. † Sine pedibus in humeris portantur, ostentantes ignobilitatem suam hominibus. Confundantur etiam, qui colunt ea. Propterea si ceciderint in terram, à semetipsis non consurgunt: neque si quis eum statuerit rectum, per semetipsum stabit, sed sicut mortuis humeri eorum illis apponentur. Hostias illorum vendunt sacerdotes ipsorum & abutuntur, similiter, & mulieres eorum decerpentes, neque infirmo, neque mendicanti aliquid impertiunt: de sacrificijs eorum foetæ, & menstruatæ contingunt. Scientes itaque ex his, quia non sunt dii, ne timeatis eos. Vnde enim vocan-

24 tur dii? Quia mulieres apponunt dijs argenteis & aureis & ligneis, & in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas, & capita & barbam rasam, quorum capita nuda sunt. Rugiunt autem clamantes contra deos suos, sicut in cœna mortui. Vestimenta eorum auferunt sacerdotes, & vestiunt uxores suas, & filios suos. Neque si quid mali patiuntur ab aliquo, neque si quid boni poterunt retribuere, neque regem constituere possunt, neque auferre. Similiter neque diuitias dare possunt, neque malum retribuere. Si quis illis votum vouerit, & non reddiderit, neque hoc requirunt. Hominem à morte non liberant, neque infirmum à potentiore eripiunt. Hominum cæcum ad visum non restitunt, de necessitate hominem non liberabunt. Viduæ non miserebuntur, neque orphanis beneficient. Lapidibus de monte similes sunt dii illorum lignei, & lapidei, & aurei, & argentei. Qui autem colunt ea, confundentur. Quomodo ergo estimandum est aut dicendum illos esse deos? Adhuc enim ipsis Chaldæis non honorantibus ea, qui cum audierint mutum non posse loqui,

NICOLAUS DE LYRA.

1 Nigræ fiunt facies. comburebantur. n. ibi thura in veneratio-
nem idolorum, & ex fumo ascendente deuigrabantur facies eorum.
2 Supra, &c. noctuæ & hirundines. suas immunditias ibi-
dem facientes. Ex quibus concluditur sicut prius. Vnde sciatis,
quia non sunt dii, &c.
3 Aurum etiam. Hic consequenter ponitur tertia deductio ad
idem: & incipit à deturpatione suæ spectositatis, cum dicitur: Au-
rum etiam quod habent ad specimen. id est, decorem.
4 Nisi aliquis exterserit æruginem. super excrementem.
5 Non fulgebunt. sed magis obscura erunt.
6 Neque enim dum conflarentur. in fornace.
7 Sentiebant. quia nihil habent vitæ, & ideo subditur.
8 Ex omni pretio empta. &c. ostentantes. id est, manifestè
ostendentes.
9 Ignobilitatem suam hominibus. per hoc enim, quod por-
tantur, patet quod non habent virtutem gressiuam.
10 Confundantur etiam, qui colunt ea. id est, debent cor-
fidi in semetipsis colentes, sicut deos talia nullam virtutem ha-
bentia.
11 Propterea si ceciderint in terram. ex pondere materia.
12 A semetipsis non consurgunt. id est, propria virtute non
possunt surgere.
13 Neque si quis eum. id est, idolum.
14 Statuerit rectum per semetipsum stabit. quod est minus.
15 Sed sicut mortuis. id est, nullam virtutem habentibus.
16 Humeri eorum illis apponentur. id est, fulcimenta aliena
illis sustentantur.
17 Hostias illorum vendunt. sacerdotes, nam idola comedere
possunt sibi oblata.
18 Et abutuntur. id est, hostiarum pretio ad illicitos vsus vituntur.
19 Similiter & mulieres eorum decerpentes. id est, sibi ra-
gentes de talibus hostijs & earum pretijs.
20 Neque infirmo, neque, &c. impertiunt. id est, de huius-
modi hostijs idola indigentibus nihil largiri possunt.
21 De sacrificijs eorum foetæ & menstruatæ. id est, mulie-
rum immundæ.
22 Contingunt. quod non permetterent, si essent veri dii, ideo
concludit: Scientes itaque, &c.
23 Vnde enim. Hic consequenter ponitur quarta deductio ad eam-
dem conclusionem, & incipit à sacerdotum cupiditate, cum dicitur

per modum, quæstionis: Vnde enim vocantur dii, id est, reputan-
tur? Et respondet dicens.

24 Quia mulieres. de facili deceptibiles. F
25 Apponunt dijs argenteis & aur. oblationes & munera,
quæ cedunt in vsus sacerdotum. & sic afferunt idola deos esse propter
lucrum. ideo subditur.
26 Et in domibus eorum. id est, in delubris idolorum.
27 Sacerdotes sedent. id est, manent, sicut Deuter. 1. d. Sedistis
in Cades multo tempore, id est, mansistis. Sic sacerdotes in tē-
plis idolorum manebant, ad colligendum pecuniam & oblationes.
28 Habentes tunicas scissas, & capita & barbam rasam
quorum capita. in signum mœroris & tristitiæ, quasi lugerent
pro expiatione peccatorum offerentium idolis, & ideo subditur.
29 Rugiunt autem clamantes contra deos suos. id est, co-
ram idolis.
30 Sicut in cœna mortui. id est, facta pro mortuo. Antiquis
enim super sepulchra de nono mortuorum comedebant lautè & bi-
bebant: & postea exclamabant, quasi lugentes mortuos. Sic sacer-
dotes idolorum de sacrificijs & oblationibus lautè vivebant, & eiu-
lantes exclamabant coram idolis, quasi satisficientes pro offerentiū
peccatis.
31 Vestimenta eorum auferunt sacerdotes. ut mulieres de-
ceptæ de nouo offerant nouas vestes: & hoc ad sacerdotum lucrum.
ideo subditur.
32 Et vestiunt uxores suas & filios suos. {de vestibus amotis
ab idolis. Consequenter ostenditur idolorum impotentia in multis
exemplis, cum dicitur.
33 Neque si quid mali patiuntur ab aliquo. neque si quid
boni poterunt retribuere, neque regem constituere pos-
sunt neque auferre. & patet littera vsque ibi.
34 Lapidibus de monte similes sint dii illorum lignei, &
lapidei, & aurei, & argentei, qui inde se mouere non possunt, ne-
que aliquid agere. ideo concluditur in fine: Quomodo ergo æsti-
mandum.
35 Adhuc enim ipsis Chaldæis non honorantibus ea.
Hic ponitur deductio quinta ad idem, & incipit à Chaldæorum vili-
pensione, qui cum essent cultores illorum idolorum, tamen quando
non habebant intantum, vilipendebant ea. & hoc est quod dicitur:
Adhuc enim ipsis Chaldæis non honorantibus ea, id est,
vilipendentibus minus enim dicendo plus significat.
36 Qui. scilicet, Chaldæi.
37 Cum audierint mutum non posse loqui, i. per ipsum. si-

A offerunt illum ad Bel, postulant ab eo loqui, quasi possint sentire, qui non habent motum. Et ipsi cum intellexerint, relinquunt ea. sensum enim non habent ipsi dii illorum. Mulieres autem circumdatae funibus in uis sedent, succedentes ossa oliuarum. Cum autem aliqua ex ipsis abstracta ab aliquo transeunte dormierit cum eo, proximae suae exprobrat, quod ea non sit digna habita sicut ipsa, neque funis eius diruptus sit. Omnia autem, quae illis fiunt, falsa sunt. Quomodo aestimandum aut dicendum est illos esse deos? A fabris autem & ab aurificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod uolunt esse sacerdotes. Aurifices etiam ipsi, qui ea faciunt, non sunt multi temporis. Nunquid ergo possunt ea, quae ab ipsis fabricata sunt, esse dii? Reliquerunt autem falsa, & opprobrium postea futuris. Nam cum superuenerit illis praelium, & mala, cogitant sacerdotes posse, ubi se abscondant cum illis. Quomodo ergo sentiri debeant quoniam dii sunt, qui nec de bello se liberant, neque de malis se eripiunt? Nam cum sint lignea & inaurata & inargentata, scietur postea, quia falsa sunt ab uniuersis gentibus & regibus, quae manifesta sunt: quia non sunt dii, sed opera manuum hominum, & nullum opus Dei est cum illis. Unde ergo notum est, quia non sunt dii, sed opera manuum hominum, & nullum opus Dei in ipsis est. Regem re-

B
tin.

gioni non suscitant, neque pluuiam hominibus dabit. Iudicium quoque non discernent, neque regiones liberabunt ab iniuria, quia nihil possunt, sicut corniculae inter medium caeli & terrae. Et enim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum, argenteorum, & aureorum, sacerdotes quidem ipsorum fugient & liberabuntur: ipsi uero sicut traves in medio comburentur: regi autem & bello non resistent. Quomodo ergo aestimandum est, aut recipiendum, quia dii sunt? Non a furibus neque a latronibus se liberabunt dii lignei & lapidei, & inaurati, & inargentati, quibus iniquiores sunt. Aurum & argentum & uestimentum quod operi sunt, auferent illis & abibunt, nec sibi auxilium ferent. Itaque melius est esse regem ostentantem uirtutem suam, aut uas in domo utile, in quo gloriabitur, qui possidet illud; uel ostium in domo quod custodit, quae in pace sunt, quam falsi dii. Sol quidem & luna ac sydera, cum sint splendida, & emissa ad utilitates, obaudiunt: similiter & fulgur cum apparuerit perspicuum est. Id ipsum autem, & spiritus in omni regione spirat, & nubes, quibus cum imperatum fuerit a Deo perambulare in uniuersum orbem perficiunt quod imperatum est eis. Ignis etiam missus desuper, ut consumat montes & syluas facit quod praecipit ei. Haec autem neque speciebus, neque uirtutibus uni eorum

NICOLAUS DE LYRA.

* *Exod. 20. 6. Populus uidebat uoces. Ibi enim accipitur uide, pro audire: & conuerso audire, pro uidere. Cognoscitur enim homo esse mutus per uoces & signa quae facit. Potest etiam hic accipi audire proprie, quia multi al. quando proferunt uoces in articulis tantum, & sic per auditum percipiunt, quod sine uocibus.*

1 Offerunt illud ad Bel. quod est uoluum Babyloniorm, Daniel. 14.

2 Postulantes ab eo. id est, ab idolo.

3 Loqui. id est, quod mutus possit loqui.

4 Quasi possint sentire. id est, postulationes eorum percipere.

5 Qui non habent motum. scilicet, dii illorum uel idola.

6 Et ipsi. scilicet, Chaldaei.

7 Cum intellexerint. idola nihil posse.

8 Relinquent ea, &c. ipsa uilipendendo, quasi dicat multo fortius filii Israel, quibus specialiter prohibita est idololatria, debent ea contemnere.

9 Mulieres autem. Hic ponitur quidam luxuriae modus, ex quo contemnenda sunt idola. Mulieres enim siue cingebant se superuis, quasi ligatae aliquo magno crimine, sedentes in uia per quam transibant homines procedentes ad idola. & quando aliquis eorum transiens trahebat unam illarum extra uiam, & praefundens eius sinum carnaliter cognoscebat eam, illa reputabat se liberam a crimine commissio: credens quod idolum misisset illum uirum in signum liberationis suae: & rediens ad sociam exprobrabat ei, quod non fuerat digna sic ab idolo uisitari, & hoc est quod dicitur: Mulieres autem. Et patet ex dictis in lucra hoc excepto.

10 Succedentes ossa oliua. secundum illius idoli ritum, propter quod in huc concluditur. Quomodo aestimandum, &c.

11 A fabris autem. Hic ponitur de causa sexta, quae accipitur ab idolorum impotentia: iam esse eorum ab hominibus dependet, ideo dicitur: A fabris autem & ab aurificibus facta sunt. tanquam aliquid minus ipsis: quia causa istius idola potior est suo effectu.

12 Nihil aliud erunt, nisi id quod uolunt esse sacerdotes. qui formam & figuram idoli fieri tradunt artifices.

13 Aurifices. non sunt multi temporis, id est experti in sapientia. Iuuenis enim acutius uidentes, & agibus operantes, talia possunt melius fabricare quam senes.

14 Reliquerunt autem falsa. id est artifices idolorum reliquerunt postea idola, quae sunt falsa: quia nihil sunt quantum ad id quod representant, ut dicitur est supra.

15 Et opprobrium. quia cum percipiunt falsitas idolorum, improprie uocantur colentes cultus eorum.

16 Nam cum superuenerit. illis praelium. ab aduersariis.

17 Cogitant. abscondant cum illis, & sic consentunt factis, quod dii eorum impotentes sunt ad saluandum. nam cum sint lignea, &c. sequitur.

18 Scietur postea, &c. hoc uidetur esse prophetia de tempore Christi, in quo uisibilia sunt idola per praedicationem apostolorum & aliorum Christi discipulorum, ideo concluditur: unde ergo notum, &c.

19 Regem, &c. Hic ponitur deductio septima ad idem, & accipitur ex operibus diuinis, quae non apparent in idolis, sed magis contrarium. ideo dicitur. Regem Regioni non suscitant. quod est proprium Dei, a quo est omnis potestas terrena.

20 Neque plu. &c. sicut facit Deus.

21 Iudicium quo. &c. quia discretionem non habent: & tamen hoc est Dei proprium, cum sit uerus iudex omnium.

22 Quia nihil pos. &c. imo minus: quia corniculae possunt fugere per uuluum imminens, non sic idola. ideo subditur.

23 Etenim cum, &c. & patet litera, propter quod concluditur.

24 Quomodo ergo. q. d. nullo modo.

25 Non a furi. Hic ponitur deductio octaua, quae accipitur ex impotentia resistendi iniurijs, cum dicitur: Non a furibus. qui alio uariapiunt in occulto.

26 Neque a latronibus. qui hoc faciunt in manifesto.

27 Se liberabunt, &c. ex quo patet eorum impotentia. ideo subditur.

28 Quibus iniqui. i. furis & latrones.

29 Fortiores sunt. quando & expoliando idola, & ideo subditur

30 Aurum argentum & uesti. &c. Consequenter est: nam, q. creatura, quae non reputatur ei, sunt melioris conditionis, & diuina.

31 Itaque melius, &c. per effectum in subditis suis.

32 Aut uas in domo utile. ad aliquod opus, ut patella, cyphus & huiusmodi.

33 In quo gloriabitur qui, &c. habens inde aliquam utilitatem

34 Vel ostium, &c. in quiete uel in somno, quia tunc clausum est ad tunc quiescentes.

35 Sol quidem & luna, &c. suo splendore sunt hominibus utilia.

36 Et emissa. a Deo.

37 Ad utilitates, &c. quia suos cursus secundum ordinationem Dei perficiunt, & utilitates hominibus inde proueniunt.

38 Id ipsum autem, &c. id est uentus.

39 In omni regione spirat. id est, perflat.

40 Et nubes, &c. similiter perficiunt cursum suum, per aerem secundum Dei ordinationem.

41 Ignis etiam missus desuper. in impressionibus ligneis, scilicet, in idolis subdistant & in fulgure.

42 Facit quod praecipit ei. quia totum procedit ex ordinatione Dei.

43 Haec autem, scilicet idola.

44 Neque speciebus, id est, formis uisibilibus.

45 Neque uirtutibus. ad aliquid agendum. Vni eorum similia sunt. ideo concluditur: Unde neque aestimandum est, &c.

1 similia sunt. Vnde neq; æstimandū est, neque
2 tendum est illos esse deos: quando non pos-
3 sūt neq; iudicium iudicare, neq; quicquam
4 facere hominibus. Scientes itaque, quia non
5 sūt dij, ne ergo timueritis eos. Neque enim
6 reibus maledicent, neque benedicent. Signa
7 etiam in cœlo gentibus nō ostendent, neque
8 vtol lucebunt, neque illuminabunt vt luna.
9 Betiæ meliores sunt illis, quæ possunt fugere
10 su teclum, ac prodesse sibi. Nullo itaque mo-
11 do vobis est manifestū, quia sunt dij: propter
12 quod ne timeatis eos. Nam sicut in cucume-

12 rario formido t̄ nihil custodit, ita sunt dij illo-
13 rum lignei & argentei & inaurati. Eodē mo-
14 do & in horto spina alba supra quam omnis
15 auis sedet. Similiter & mortuo proiecto in te-
16 nebris, similes sunt dij illorum lignei & inau-
17 rati & inargentati. A purpura quoque &
18 t̄ marmore, quæ supra illud teneant, scietis
19 itaque quia non sunt dij. Ipsi etiam postre-
20 mō comeduntur, et erit opprobrium in re-
21 gione. Melior est homo iustus, qui non ha-
22 bet simulachra: nam erit longē ab oppro-
23 brijs.

† id est statua
ad deo redem-
das auer.

† murice.

† iniustus.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quando nō possunt neq; iudiciū iudicare. *discernēdo.*
2 Neque quicquam facere. *inferendo vel sententiando.*
3 scientes itaque, quia non sunt dij. *quia non apparet in eis*
4 *virtus aliqua, nec per consequens in aliquo sunt timendi.*
5 Neque enim regibus. *Hic ponitur deductio nona, quæ acci-*
6 *pitur ex defectu diuinæ proprietatis, cum dicitur: Neque enim re-*
7 *gibus maledicent, scilicet, malis.*
8 Neque benedicent. *bonis quod est proprium Dei.*
9 Signa etiam in cœlo vt stationem solis sub Iosue, & retro-
10 cessum eius Ezechie tempore.
11 Gentibus non ostendunt. *sicut Deus legitur fecisse. & nō*
12 *solum deficiunt ab operibus Dei, sed etiam creaturæ. ideo subditur.*
13 Neque vt sol luce. *per diem.*
14 Neque illuminabunt vt luna. *per noctem: & non solum defi-*
15 *ciunt ab operibus creaturæ superioris, sed etiam inferioris, ideo subditur.*
16 bestiar, &c. fug. sub te. *propter imminens tempestatis peri-*
17 *culum: quod non possunt facere dij gentium. ideo concluditur. Nul-*
18 *lo illic modo.*
19 Nam sicut. *Hic ponitur deductio decima. & accipitur in com-*
20 *paratione idolorum rebus nullum habentibus effectum, cum dicitur.*
21 Nam sicut in cucumerario for. *Gallicè espouentail.*
22 Nihil custodit. *nam aues videntes quod nullum habeat mo-*
23 *mentum super caput eius absque timore, ita sunt dij illorum nullā*
24 *penus habentes virtutem.*

13 Eodem modo & in horto spina al. *nihil facit ad custo-*
14 *diam horti.*
15 Similiter & mortuo proiecto in tenebris. *i. inhumato.*
16 Similes sunt dij illorum. *quia nihil plus possunt quam cor-*
17 *pus mortuum in terra sepultum.*
18 A purpura quoque. *qua induuntur idola.*
19 Et marmore. *scilicet, simili illi vnde sunt idola. ex eodē enim*
20 *marmore aliquando de vna parte fit idolum, & de alia sternitur pla-*
21 *tea propter lutum euitandum.*
22 Quæ supra illos teneant. *supple non apparet, id est, non appa-*
23 *ret aliqua ratio, quare idola sint superiora vel melioris conditionis*
24 *quam purpura, qua vestiuntur, vel marmor vnde formantur. ex quo*
25 *concluditur. Scietis vtique, quia non sunt dij.*
26 Ipsi etiam. *scilicet, dij idololatrarum.*
27 Postremo comeduntur. *Quod dupliciter intelligitur. vno*
28 *modo quia à latronibus, seu raptoribus venduntur, & sic pretium*
29 *eorum comeditur. Alio modo quia post longam durationem à ver-*
30 *micibus corroduuntur, si sint lignea, & à rubigine consumuntur, si sint*
31 *metallica, & ab hostibus confringuntur si lapidea.*
32 Et erunt in opprobrium. *colentibus ipsa. Concludit ergo.*
33 Melior est igit homo iu. *quæ colentes idola. Et subditur vō.*
34 Nā erit longē ab opprobrijs. *quæ sunt inferēda idololatriis.*
35 Et minus dicendo significat maius. *nā homo iustus nō solum debet esse*
36 *longē ab opprobrijs, sed etiam honorabilis coram Deo, & angelis,*
37 *qui in trinitate perfecta viuunt & regnant in secula seculorū. Amen.*

PROLOGVS S. HIERONYMI in Ezechielem Prophetam.

Ezechiel propheta cū Ioachim rege Iuda captiuus ductus est in Babylonem, ibiq; eis, qui cum eo captiui fuerant, prophetauit penitentibus, quod ad Ieremiæ vaticiniū se vtrō ad ersarijs tradidissent: & viderent adhuc urbē Ierusalem stare, & quam ille casuram esse prædixerat. Tricesimo autē ætatis suæ anno, & captiuitatis quinto exorsus est ad concaptiuos loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldæa, Ieremias in Iudæa prophetauerunt. Seno eius nec satis disertus, nec admodum ru-

sticus est, sed ex vtroq; mediè temperatus. Sacerdos & ipse fuit sicut Ieremias, principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus inuoluta. Sed & vulgata eius editio non multum distat ab Hebraico. Vnde satis miror quid causæ extiterit, vt si eosdem in vniuersis libris habemus interpretes, in alijs eadem, in alijs diuersa transtulerint. Legite igitur & hunc iuxta translationem nostram, quoniam per cola scriptus & commata, manifestiorem legentibus sensum tribuit. Si autem amici mei, & hunc subsannauerint: dicite eis, q̄ nemo eos compellat, vt scribant. Sed vereor ne illud eis eueniat, quod Græcè significantius dicitur, vt vocentur, phagolcedori, hoc est manducantes fannas.

Lyranæ Prefatio in Ezechielem.

Aperti sunt cœli, & vidi visiones Dei. Ezechielis 1. a. In verbo proposito ab Ezechiele dicto possunt notari quatuor causæ libri Ezechielis prophete in quem præ manibus habemus, scilicet, efficiens, formalis, materialis, & finalis. Efficiens vero causa duplex est, scilicet, principalis & instrumentalis. Principalis verò est ipse Spiritus sanctus referans mysteria in hoc libro descripta, qui designatur um dicitur. Aperti sunt cœli, id est, secreta caelestia, seu diuina per spiritum sanctum. propter quod dicitur Apoc. 3. b. Hæc dicit ui habet clauem Dauid, qui aperit, & nemo claudit, qui spiritus sancti operationem nullus potest impedire. Causa verò efficiens instrumentalis est ipse Ezechiel propheta, qui Spiritus san-

cto referante vidit contenta in hoc libro, & fideliter conscripsit, secundum quod scribitur Apoc. 1. a. Quod vides, scribe in libro & mitte septem ecclesijs, id est, vniuersitati fidelium, ad quorum instructionem sunt destinata ea, quæ sunt in hoc libro descripta.

Circa causam formalem sciendum est, quod duplex est forma libri, scilicet, forma tractatus, & forma tractandi. Forma tractatus est diuisio libri in partes & capita, de qua videbitur ad literam accedendo. Forma verò tractandi, idem est, quod modus agendi, h. e. qui in hoc libro non est per rationem disquisitiuus, sed propheticus. Et ideo notatur cum dicitur: Visiones. In hoc enim libro plures visiones propheticæ continentur, vt patebit prosequendo: de quo potest exponi, quod dicitur Osee 12. c. Ego visionem multiplicavi, & in manu prophetarū assimilatus sum. Et per manus hic intelligitur opera, quæ propheta sancti aliquando præserabat.

Causa forma
lis.

A NICOLAUS DE LYRA.

verbis, & aliquando sensibilibus factis, sicut dictum est in libro Ieremias: quod ipse captiuitatem populi frequenter prænuuntiauit verbis, & aliquando factis, scilicet, pertanto catenas ligneas in collo suo. Et similiter Ezechiel, qui multas visiones propheticas habuit, aliquando eas explicauit verbis, & aliquando sensibilibus factis, ut patebit infra prosequendo Deo concedente.

Cause verò materialis & finalis tanguntur cum dicitur, Dei. Et quantum pertinet ad causam materiale[m] siue subiectiuam. Sciendum, & sicut in naturali scientia, corpus mobile est subiectum sub ratione absoluta, & in libris partialib. sub ratione contracta, ut in libro cæli & mundi, corpus mobile ad situm, & sic de alijs: Sic in tota sacra scriptura subiectum est ipse Deus sub ratione absoluta. propter quod dicitur theologia, quasi sermo de Deo, & in libris partialib. sub ratione contracta. Dicit autem Rab. Sal. quod oēs prophetæ non sunt locuti nisi ad dies Messie: Id est, prænuuntia[n]do tempora & mysteria Christi, quia Christus apud nos idem significat quod Messias apud Hebræos. Christus autem est nomen diuini suppositi, habentis diuinam naturam & humanam. Et secundum hoc Deus humanandus est subiectum

B generaliter in libris prophetalibus, & sub ratione magis contrahente in libris singularibus, sicut in lib. de Anima, qui est pars naturalis philosophicæ, corpus mobile animatum, est subiectum: et sub ratione adhuc magis contrahentib. in libris sequentib. ad ipsam, ut corpus mobile animatum aia vegetatiua in libro de vegetabilibus & plantis. Et corpus mobile animatum respirans in lib. de respiratione. De ratione verò contrahente ad hunc librum illud quod est generale omnib. prophetis. Videtur mihi, quod probabiliter potest dici, quod hæc est ratio presidentiæ creaturis, ita quod Deus humanandus sub ratione presidentiæ. Vel ut presidentis creaturis est subiectum in hoc libro, sicut plenius videbitur prosequendo. Ista tamen presidentia ali-

ter conuenit ei secundum humanam naturam & diuinam, quia secundum diuinam competit sibi a principio creature, secundum humanam verò a principio sue incarnationis, autoritatiuè tamen, sed executiuè conuenit ei a tempore sue gloriose resurrectionis, propter quod tunc dixit Mat. 28. ult. d. Data est mihi oīs potestas in cælo & in terra. Sic ergo causa materialis vel subiectiua huius libri est Deus sub ratione predicta, propter quod dicitur infra 40. a. Facta est super me manus domini, & adduxit me illic in visionibus Dei.

Circa causam finalem sciendum, quod Deus est principium & finis omnium, secundum quod dicitur Apoc. 1. b. Ego sum a & ω, principium & finis. Et hoc loquendo de fine extrinseco seu obiectiuo. Finis autem intrinsecus seu subiectiuus intellectus nature duplex est. Vnus est propinquus, scilicet cognitio Dei, & potissimè habita via supernaturali, cum anagnate tantè, & ut habet dilectionem adiunctam. Et hic est finis propinquus huius libri, qui scriptus est ad habendum meritum & dilectionem Dei in presenti. De qua dicitur Sap. 13. o. Vani sunt oēs homines, in quib. non subest scientia Dei. Vnum autem dicitur illud quod non attingit finem debitum, sicut medicina dicitur vana, quæ non inducit sanitatem ad quam est ordinata. Oēs autem homines in quantum sunt facti ad imaginem Dei, ad beatitudinem supernam: alii sunt finaliter ordinati, ad quam non possunt attingere sine ista scientia, quæ est illius beatitudinis ostensiuæ. Ad finem totaliter incognitum nullus potest dirigere actus suos: propter quod merito dicuntur vani homines carentes scientia Dei. Alius verò finis intellectualis nature est remotus, scilicet visio Dei clara prout habet actum claræ fruitionis perfectam. Et hic est finis remotus huius libri, sicut & totius sacre scripture. De quo sine dicit Saluator. 10a. 17. a. Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. Ad quam vitam nos perducatur, qui ex patre & Spiritu sancto vniuersè & regnat in secula: faculorū, Amen

Introducciones in librum Ezechielis prophetæ.

Homil. 1. in Ezechielem.

Rigenes. Non omnis captiuus propter peccatum suum captiuus. Populus pro peccato traditur Nabuchodonosor, in Babylonem ducitur: & prophetæ cum eis & viri sancti, ut in eis captiui consolationem & admonitionem haberent, & correcti quique in patriam redirent: aliter. n. nō peniterent. Excruciat Deus innocentes, sed ut pater tormentis clementiam miscet. In Aegyptijs quoque hoc attende: voluit eos punire, sed iram suam temperauit. Vnde Ioseph in Aegyptum descendit, Pharaosomnium vidit, & multa huiusmodi præmisit. ut prouiderent sibi. Amat nos Deus etiam iratus. Sed paruuli non possunt cum emolumento scire, quod amentur a patre. vnde: Quam magna multitudo dulcedinis tue domine, quam abscondisti timencibus te. Non amantibus. Cum ergo audieris de populi captiuitate, crede quidem fidei historiam, sed in significationem rei alterius præcessisse. Tu. n. qui fidelis vocaris, qui in Ierusalem commoraris, si peccaueris, Nabuchodonosor. i. diabolo traditus in Babylonem. i. in confusionem duceris. Si penitentiam egeris, mittetur tibi. Esdras. i. adiutor. s. verbum iuuans qui te reducat & Ierusalem ædificare faciat: In Adā. n. oēs moriuntur, in Christo oēs viuificantur. Fuit autem Adā in paradiso, sed serpens captiuauit eum, & de paradiso eiecit, & venit in locum lachrymarum. Serpens hostis contrarius veritati, non tamen a principio, neque statim supra peccatum & ventrem suum ambulauit. Sicut Adā & Eua non statim peccauerunt, ita & serpens aliquando non serpens, cum in paradiso deliciarum moraretur. Deus quippe mortem non fecit, neque malitiam operatus est, liberum arbitrium & homini & angelo ad vniuersam permisit. Alij ergo per arbitrii libertatem ad bonorum ascenderunt summam, alij in malitiam profundum corruerunt. Melius autem fuit vniuersumque derelictum proprio arbitrio niti laborare & per bona opera esse sibi causam salutis, quam dormientem, & otiosum in terrena prosperitate quiescere. Ezechiel filius hominis figura Christi, qui predicat captiuis remissionem.

Genes. 39. a

Ibi. 41. 2. Psal. 30. c

1. Cor. 15. c Genes. 3.

Sap. 1. d

Homil. 1 in Ezechielem. Tria prophetarum tempora. Isa. 7 c Genes. 1. a

1. Cor. 14. c

Greg. Prophetiarum tempora tria sunt, præteritum, præsens & futurum. Sed in duobus prophetia etymologiam perdit, quæ prophetia dicta, quæ futura prædicat, cum de præterito vel de presenti agit nominis sui rationem amittit, quia ea dominus, quæ præterita vel presentia sunt. Prophetia de futuro. Ecce virgo concipiet, & pariet filium. De præterito. In principio creauit Deus celum & terram. De presenti quia Paulus dicit: Si autem oēs prophetæ intret et aut quis inuideris, aut in honore, &c. vsq; ad hoc occulta cordis eius manifesta fiunt: in quo notatur præsentia prophetari. Vnde animaduertitur: quia propheta dicitur, non quia prædicat futura, sed quia prodit occulta. Res quippe sicut in futuro ab oculis nostris subtrahitur, ita in presenti subtrahitur causa. Præsens. n. cogitatio absconditur in latenti corde. Aliquando autem res per absentem tegitur locum, quod nudatur per spiritum, & ibi est præsens, p-

phetantis animus, ubi non est corpus, Vnde ad Giezi Eliseus. Nonne cor meum erat in presenti, quando reuersus est homo in occursum tibi?

Sciendum quoque, quia prophetiarum tempora inueniunt sibi concinunt ad probationem, ut ex futuris præterita, & præteritis futura probentur. Cum. n. de præterito dixisset Moyses: In principio creauit Deus celum & terram. De futuro quoque in fine libri in persona Iacob permisit, dicens: Non a te reuertetur de Iuda, &c. Qui etiam per semetipsum ait: Prophetam suscitauit vobis dominus Deus vestester fratrum vestrorum: tanquam me ipsum audietis. Ut dum impleretur quæ futura prædixit, de præterito vera dixisse crederetur. Ex præterito quoque futura probantur. Vnde rex Babylonis a magis & ariolis suis non solum interpretationem somnij, sed etiam ipsum somnium quæsiuit. s. ut ex præterito colligeret, quid certum de futuro teneret. Daniel autem vtrū dixit, & ex præteritis quam vera de futuro diceret, ostendit. Prophetia autem presentis nec futuri attestatione indiget. nec præteriti. De modis quoque & qualitatibus prophetiarum differamus. Spiritus quippe prophetiarum nec semper eodem modo animum prophetiarum tangit. Aliquando ex præterito tangit, & non ex futuro, aliquando ex futuro & non ex presenti, aliquando ex presenti & ex futuro: aliquando ex præterito, presenti, & futuro: aliquando ex præterito, & non ex futuro: aliquando ex futuro, & non ex præterito: aliquando in presenti ex parte tangit, & ex parte non tangit: & in futuro similiter, ex presenti tangit, & non ex futuro. Vnde Ioann. venientem dominum videns, ait: Ecce agnus Dei, &c. Sed cum moriturus esset, multis discipulis requisitum dicens: Tu es qui venturus es, an alio expectamus. In quibus verbis ostenditur, quia dominum venientem nouerat, sed an per semetipsum ad aperienda inferni claustra descenderet, dubitabat. Aliquando verò ex futuro tangit & non ex presenti. Vnde Isaac, quæ filio suo Iacob lon post futura erant nuntiauit, quis autem esset, scire non potuit. Aliquando ex presenti pariter & futuro. Vnde Iacob, qui cæcitate oculis nepotes dignoscere non poterat, quis minor esset, quis uel minor, ductis in obliquum brachij dextram minori, sinistram maiori imposuit. vnde post ait: videri mihi, &c. Et ut quidam erit in populo, &c. Sic prophetæ Abimechum ex presenti pariter & futuro prophetie spiritus tetrauit cum caligantibus oculis eam, quæ se esse aliam simulabat vxorem Ieroboam esse cognouit, & quod futurum ei aperuit dicens: Ingredere vxorem Ieroboam, quare te se aliam simulabat, &c. Aliquando autem ex præterito & presenti & futuro, sicut Elizabeth ad se venire Mariam conspiciens, quæ incarnationis verbum in utero gestaret agnouit, eamque domini sui matrem vocauit dicens: Vnde hæc mihi, ut veniat mater domini meo? de cuius conceptione per angelum ad Ioseph dicitur: Quæ ex te natiua est, de spiritu sancto est. Qui. s. Elizabeth dicit. Et quæ credidisti quoniam perficitur ea, quæ dicta sunt tibi a domino. aperte ostendit, quia quæ angelus ad Mariam dixerat spiritum agnouit, & quæ in futuro sequeretur prænu-

Aliquar

aliquando ex præterito tangit, & non ex futuro. Vnde
 A. Paulus. *Secundum reuelationem n. tum mihi factum est sacramen*
m. Qui tamen hoc ipsum euangelium prædicaturus, cū
scenderet Ierusalem, ait. Ecce ego alligatus spiritu uato in Ie-
rusalem, quæ in ea futura mihi sunt ignorans. Hoc. n. euangelij
sacramentum est, quia unigenitus patris incarnatus est,
perfectus homo factus est, crucifixus, mortuus, & sepul-
cris, die tertia resurrexit, die quadragesima in celum ascē-
dit, & sedet in dexteram patris. Euangelium itaq; cognouit,
sed q̄ pro eo passurus esset, ignorauit. Vnde ait. Nisi
quæ spir. iustitias per omnes ciuitates protulit ut mihi, dicens.
Quoniam uincul. & tribulationes me manent. Vbi apertè ostē-
dit, q̄ ea, quæ ipsi futura essent vel erant, alij reuelata ef-
sat, non autem ipsi. Vnde ait Agabus. Viri cuius zona hæc
est alligata oportet in Ierusalem. Aliquando ex futuro tan-
gunt spiritus & non ex præterito, sicut ei cui de manubrio
*ecussum ferrum ceciderat inquit Eliseus. *Ubi cecidit? Et*
monstrato loco inmisit lignum & natiuit ferrū. Aliquē
ut in præteriti ex parte tangit, & ex parte nō tãgit. Vñ
missi a Cornelio milites, Petro sunt p̄ spiritū nuntiati, q̄
spiritus dixit ei. Ecce tres uiri quæruunt te. Ad quos descen-
dens ait. Quæ causa est, propter quam uenistis? Vnde aperitur,
quia causam a spiritu non audierat. Aliquando in futu-
ro ex parte tangit, & ex parte non tãgit. Sicut filij prophe-
tũ de auferendo Eliam ad Eliseum, dicunt. Nunquid no-
scis quod hodie tollat dominus dominum tuum a te? Quo tamen
alato in rupibus & vallibus quærentes cū se dispergunt.
Siebant. n. quod tolli posset, sed nesciebant quod inueni-
non posset. Vnde idem Eliseus dixit regi Israel. Per uide
uulo terram. Et cum percussisset tribus vicibus & stisset iratus
contra eum, ait. Si percussisset quinque, aut sexies siue septies, &
percussisset Syriam usque ad consummationem nunc autem tribus
vicibus percuties eam. Nouerat. n. quia toties percuteret Sy-
riam, quoties terram. sed non quoties percuteret terram.
S. Samuel ugendum nouerat Dauid, sed tamē dicebat
Adiet Saul & interficiet me. Dauid quidem uixit, & occi-
*sis non est, &c.**

Sciendum quoque quod alij prophetæ ex proximo tã
 guntur, & non ex longinquo: alij ex longinquo, & non
 proximo: alij ex utroque. Non de longinquo, sed de
 proximo Samuel tactus afinas inuentas nuntiabat, Saulē
 regem prædixit futurum, quod Dauid ei succedat, prædi-
 cit. Sed quod pater æterni regis futurus sit, non prædicat.
 Quidam autem de longinquo & non de proximo tangū
 tr prophetiæ spiritu, sicut Dauid incarnandam de lu-
 cea uerbum Dei nouerat, dicens. *Homo factus est in ea, & ip-*
ssundauit eam alij simus. tamen multa è vicino non intelle-
xit, sicut seruum Miphiboseth sibi contra dominum suū
sentientem Et Amata promittens, ait. Hæc faciat mihi do-
minus & hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni
tempore pro Ioab. Quid sequeretur ignorans. Amasa. n. nec
princeps militiæ fuit, & pro Ioab vitam finiuit. Et cum
templum Deo construere uoluit, prophetam alium con-
sultuit. Quidam uerò & ex longinquo tanguntur, & ex
proximo: ut Isaias, longē. n. post futura prænuntiat. Ecce
regi concipiet, &c. Et alibi. Parulus. n. natus est uobis, &c. Idem
de vicino spiritu prophetiæ de Ezechia rege ait, quod de
ifirmitate sua surgeret, & quot annis postea uideret. Ali-
quando prophetiæ spiritus prophetis deest, quatenus cū
hinc non habent, agnoscant se ex dono habere cum ha-
bent. Vnde Eliseus cum flentem Sunamitem a pedibus
sis per Gieri auelli prohibere, dixit. Dimitte illam: animi
us in amaritudine est, & dominus celauit a me, & non indicauit
mihi. Sic quoq; cum Iosaphat eum de futuris requireret,
prophetiæ spiritus ei deesset, psaltem fecit applicari, ut
a se per laudem psalmodiæ descenderet, & se de uentu-
re repletet. Cum. n. uox psalmodiæ per intentionem cor-
dis agitur, per hanc omnipotenti Deo ad cor iter præpa-
atur, ut intentæ menti uel prophetiæ mysteria uel com-
munionis gratiam infundat. Vnde. sacrificium laudis ho-
stiauit mihi, &c. Et alibi. Cantate domino, psalm. in dicite nomi-
ni eius, &c. Quia aut prophetiæ spiritus non semper adest,
prophetis uel Dei indicat qui contra Samariam missus,
nala quæ uentura erant nuntiavit. Sed prohibitus a dño
in uia comedere, falsi pphetæ persuasione deceptus est.
Quem fallax sermo non decepsisset, si spiritum præsen-
tem habuisset.

Sciendum quoq; est, q̄ prophetæ ex magno ufu pro-
 phetandi quædam ex suo spiritu proferunt: & se ex Spiri-
 tus sancto proferre suspicantur. Sed quia sancti sunt per
 spiritum citius correcti, & ab eo, quæ uera sunt audiunt, 2. Reg. 12. a.
 & semetipsos qui falsa dixerunt, reprehendunt. Nathan
 .n. uir sanctus, Dauid regem apertè de culpa reprehēdit,
 & quæ ei uentura essent nuntiavit, & de templo adificā
 do requisitus, ait. *On ne quod est in corde tuo uade & sic, quia*
dominus tecum est. Sed postea audiuit a domino. uade, loque-
re ad seruum meum Dauid. Hæc dicit dominus Deus. Nunquid tu
adificabis mihi domum, &c. 2. Reg. 7.

Inter prophetas ueros & falsos hæc est differentia. Ve-
 ri si aliquando per spiritum suum dicunt, per Spiritum-
 sanctum eruditi, ab auditorum mentibus citius euellit.
 Falsi in sua falsitate perdurant.

Notandum autem, quemodo dominus ad profectū
 hominum ire suæ moderamina dispēsat. Israheliticus po-
 pulus conditori suo deliquerat, ideo in captiuitate regi
 Babylonio seruiebat, cum quo Ezechiel propheta in ca-
 ptiuitatem mittitur, quem diuina gratia ita sibi placabi-
 lem reddidit, ut per eum uentura prædicaret, & afflictis
 consolationem daret. Consideremus ergo si possumus,
 quanta est dispensatio supernæ pietatis. Sic iratus est do-
 minus populo suo, ut non omnino irasceretur: ideo in
 captiuitatem populum tradidit, sed quia non omnino
 electos suos cum illo misit, ut ex uia eadem que re, & car-
 nalibus daret purgationis flagellum & spiritualib. virtu-
 tis incrementum, & sic iniuultis irasceretur, ut per os iusto-
 rum consortium consolaretur, ne si omnino desereret,
 nullus post culpam ad ueniam rediret. Sic quoque popu-
 lo cui propter desperationem iratus fuerat per Moysen
 dicit. *Nolite ascendere neque pugnetis, non. n. sum uobiscum, ne ca-*
datis coram inimicis uestris. O ineffabilia diuinæ pietatis uis-
scera, cum eis non erat, ut uincerent: & cum eis erat ne
perirent. Sic paruulo delinquenti irata mater, si in præ-
ces ire respexerit, occurrit, manum tendit, iræ oblita, pie-
tate plena.

Gregorius. Ufus prophetiæ locutionis est, ut prius per
 sonam: tempus locumque describat, ut ad ueritatem soli-
 dius ostendendam ante radicem historiæ figat, & post
 fructus spiritus per signa & allegoriam proferat. Hoc fa-
 cit Ezechiel, dicens. *Et factum est in anno tricesimo.*

Sciendum autem, q̄ uisioni intime uerba, que protu-
 lit copulauit, sic incipiens. *Et factum est.* subiungit. n. quod
 exterius loqui inchoat, ac si illud foris sit, quod intus ui-
 debat. Idem in trigesimo anno: quia sermo doctrine non
 suppetit nisi in græte perfecta. Vnde & saluator in duode-
 cimo anno in templo interrogat, non docet, ut non præ-
 sumant homines infirma ætate prædicare. Discit in ter-
 ra, qui semper angelos docet in cœlo. Vnde Moyses. *Non*
arabis in primogenito uouis. i. in bona operatione primæ æta-
tis, non præsumas officium prædicationis, nec vomere
uouellæ linguæ profcindere terram alieni cordis. Iere-
mias tamen & Daniel prophetiæ spiritum pueri accepe-
ruunt: sed miracula ad exemplum operationis trahenda
non sunt. Aliud. n. est quod doctrine uel & disciplina di-
scimus, aliud est quod de miraculo scimus. Idem: Iuxta
fluum Chobar, &c. Ezechiel. i. fortitudo Dei. i. filius,
qui uirtus & sapientia Dei Et filius Buzi. i. de populo Iu-
dæorum pro peccato contempto, natus uenit iuxta flu-
uium Chobar. Incarnatus. n. peccatoribus propinquare
dignatus est, qui iniquitate grauati ad cœlestia non pete-
rant subleuari. Chobar namque graue interpretatur. Ge-
nus uerò humanum & graue est per iniquitatem & fluit
per mutabilitatem. In terra Chaldæorum qui captiuan-
tes, uel quasi demones: peccatores autem quasi damo-
nes, & se & alios captiuant, cum natura homines & ratio
nabiles esse debeant.

Hieronymus. Ezechielis difficultatem Hebræorum
 monstrat traditio. Nisi. n. quis apud eos sacerdotalis mi-
 nisterij, etatem. i. triginta annos impleuerit, nec principia
 Geneleos, nec Cantica canticorum, nec exordium Eze-
 chielis uel finem legere permittitur, ut ad plenam scien-
 tiam & mysticos intellectus, plenum humanæ naturæ
 tempus accedat.

Ibidem
 Differentia in
 ter ueros, &
 falsos proph.

Prædicationis
 ministerium à
 qualibus, &
 quando sub-
 eundem est.

Deut. 22. b.
 F

Hebræo non
 traditio quib.
 & que lege
 re congruat

CAPVT I.

Factum est &c. Hiero. In trigesimo anno non aetatis prophetae, ut putant, nec iubilaei qui est annus remissionis, sed a vigesimo secundo anno Iosiae regis Iuda, quando inuentus est liber Deut. in templo

1. Paral. 34.

vsq; ad quintum captiuitatis annum Ioaehim cognomen Iechoniae, qui cum matre ductus est in Babylonem, & cum Daniele & tribus pueris, & Ezechiel, quae est tribus Iuda prima captiuitas, quando stillant ira Dei super Ierusalē. Theod. Cum considerassem septuaginta annis Deum, Iudae captiuitatem definisse, & quadraginta annos ipsis septuaginta deesse, cognoui prophetam captiuitatis tempus 30. annum esse dixisse, & retrò numerans comperio non ante 30. annos sed antè 1. captiuitatem fuisse. Bonus enim Deus a sua sententia non a rerum euentu, disciplinae tempus numerare consuevit. Ita erga Abraham fecit, cui nō dixisset. *Peregrin. m. erat semen tuum in terra aeg. & subiecit eos seruituti, & affligent quadringentis annis,* non permisit eos hoc tempus degere apud Aegyptios, verum a sententia sua quadraginta annos enumerat. Et Noe item cum ad poenitentiam centum viginti annos praesensisset, conspecto iniquitatis incremento, haud expectauit sententiae finem, ut peccati progressionem comprimeret. Ita hic quoque comperimus triginta annorum numerum, si a Dei sententia numerandi initium fecerimus. Condemnauit autem Iudaeos Deus captiuitate & seruitute, 18. anno Iosiae regni. Nam cum Chalcias princeps sacerdotum, defossam comperisset Moisaicam legem, tantum n. Iudaeorum iniquitas susceperat incrementi, ut omnia diuina obliuioni tradita essent deinde cum rex legisset, animaduertissetq; ea, quae populus auderet, aperte legi contraria, & idcirco haud modici terrore affectus, sacerdotum principem iussisset operam dare, ut Deus placaretur, confert se princeps sacerdotum, ad Aldan uatē piā mulierē, quaeq; diuinas leges obseruaret. quae diuino instructu peccata, diuiniq; spiritus plena dixit ad eū. *Hae dixit nris Deus*

Genes 15

Incipit postilla fratris Nicolai de Lyra super Ezechielem.

CAP. I.

ET factum est. Hic consequenter accedendum est ad formam tractatus, quae est diuisio libri: qui in duas partes diuiditur. scilicet in proemium & tractatum, qui incipit ibi. Et uidi in proemio uerò primo ponitur tempus reuelationis sacrae Ezechiele prophetae, cui dicitur. Et factum est. scilicet aetatis Ezechiele, ut dicit Hiero. in prologo. Hic uero tempus est conueniens regimini & praedicationi, unde & Ioseph in trigesimo suo anno factus est praepositus Aegypti, Genes. 41. Et Christus baptizatus, Luc. 3. Et ex tunc Christus cepit praedicare in publico. Sed contra hoc uidetur quaedam glossa super locum istum, quae dicit sic. In anno trigesimo non aetatis, &c. Et quod dicitur, illa glo. dicitur esse Hierony. & ideo non est absolute intelligendum, ut iter contradiceret sibi, quia dicit contrarium in prologo, ut allegatum est. Et ideo intelligenda est cum ista suppletionem, in trigesimo anno non aetatis, supple tantummodo, sed cum hoc in trigesimo anno alterius enumerationis. Quae autem sit illa Hiero. prosequitur in illa glo. dicens: qd incipit a decimo octauo anno Iosiae regis.

Diuisio

Ad cuius intellectum sciendum, qd Iudaei aliquando in libris, & chartis numerabant annos a iubileo immediate precedente, & sic non accipitur hic secundum Hiero. aliquando uerò numerabant ab aliquo facto notabili emergenti, sicut a fundatione templi per Salomonem & transmigracione Ioaehim, ut habetur in hoc proemio, ipse est annus quintus transmigracionis Ioaehim. Anno autem Iosiae

MORALITER.

Et factum est, &c. In ista prima uisione Ezech. fm sensum literalē per quatuor facies animalium signantur quatuor regna, qd successiue populū Iudaicū afflixerunt. scilicet Babyloniorū, Persarū, Graecorū, & Romanorū. Secundum sensum mysticū per populū Iudaicum, Christianus populus figuratur, sicut dicitur. 1. Cor. 10. c. Omnia in figura conturbabant illis, pp quod & nomen Iudaicum fm rem translatum est ad populum Christianum, sicut dicitur, Rom. 2. c. Non enim, qui in manifesto Iudaeus, neque, qui in manifesto in carne est circumcisus, sed qui in abscondito Iudaeus est, & circumcisio

Irael uire, qui misit uos ad me, ecce ego adduco mala super locum istum, &c. Haec autē gesta sunt, ut dictum est, anno 18. Iosiae regni, qui unum & 30 regnauit annos. Ab 18. igitur usq; ad 31. anni intersunt 14. Post hunc regnauit Ioaeham menses 3. qui cum his annis coniungendi sunt, propterea quod octauo mēse 18. anni, hoc editum est a propheta oraculum. Deinde coniunctis cum prioribus 11. Ioaehim annis, 25. comperiemus. Tres uerò Iechoniae menses, & dies rursus paucos pro his mensibus, quod decrant 18. anno, computabimus, & ipsis 25. captiuitatis Iechoniae, quinque additis, 30. annorum numerum deprehendemus.

Incipit Ezechiel propheta.

CAPVT I.

T factum est in trigesimo anno in quarto, & quinta mensis, cum essem in medio captiuorum iuxta flūuium Chobar,

Tempus.

a Subaudi mense pendente sententia, quod 1x. addidere, ut manifestius dicit.

b Subaudi sic.

Locus.

a Vnde. Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordamur tu. Tanquam Lignum quod plantatum est secus decursum aquarum.

Allego. Dominus in 30. anno aetatis suae ad baptismum peruenit in 4. mense. i. Ianuario. scilicet anni principio fm Romanos. Hebraei uero Nisan. i. Aprilem mensem nouorū primum faciunt, in quo pascha celebrant. Graeci Martium. Apud Orientales. n. post collectiones frugum & torcularia, quando decimae offerebantur in templo October, erat primus. Ianuarius quartus. Quintam diem mensis addit, ut significet baptismum in quo aperti sunt Christo caeli: & Epiphaniarum dies ex hoc uenerabili est. non ut quidam putant, natalis in carne, tunc. n. absconditus est, nunc apparuit. Quod huic tpi congruit, quod dicitur. *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit.*

Hiero. Figuratur Christus, qui 30. anno natus uenit ad baptismum, quae in homine perfecta aetas est. Vnde in libro Numeri secundum Hebraeos, non secundum Lxx. a vigesimo quinto anno aetatis, sed a trigesimo incipiunt sacerdotes in tabernaculo ministrare. In cuius signum praecessit Ioseph in Aegypto, & esurienti populo frumenta largiturus est. Et Ioannes ad fluentia Iordanis baptismum poenitentiae praedicauit.

b Iuxta flūuium Chobar. Hiero. Chobar proprium nomen fluminis. Vel quia graue, interpretatur Tigrim uel Euphratem: & omnia magna & grauissima flumina, quae in terra Chaldaeorum esse perhibentur, significatur.

Incipit

decimo octauo repertus fuit liber Deuteronomij in templo, ut habetur. 3. Reg. 4. in quo continentur maledictiones terribiles uenturae super legis transgressores, & maxime per idololatriam. Quibus actis Iosias sciens transgressiones praedecessorum suorum, scidit uelimenta sua praehorore mali super populum uenturi, & quaesuit consilium ad placandum iram Dei, & ideo ab isto facto notabili expe-runt anni praedicto modo numerari: a quo usque ad quintum annum transmigracionis Ioaehim in quo facta est reuelatio Ezechiele, ut in hoc prologo dicitur, fluxerunt anni triginta, & sic patet. Iosias regnauit annis 31. 4. Reg. 22. & sic de regno eius post inuentionem libri praedicti remanent 13. anni. Item undecimo de regno Ioaehim huius 4. Reg. 23. Item sex menses in quibus regnauerunt Ioaehaz & Ioaehim 4. Reg. 23. & 24. qui sex menses cum parte 18. anni Iosiae remanente post inuentionem libri pro uero anno computantur. Item quinquae de transmigracione Ioaehim, qui simul unum faciunt annos 30. & idem annus fuit 30. aetatis Ezechiele & inuentionem libri Deuteronomij, & quintus transmigracionis Ioaehim. Secundum notatur locus cum dicitur.

2. Cū essem in me. c. iuxta flūuium Cho. Et hic flūuius est in terra Chaldaeorū, ut postea subditur. Ezech. n. cum Ioaehim transmigrauerat. Dicitur autē hic aliqui, qd Chobar est nomen appellatum, ut sit sensus. Iuxta flū. Chobar. i. iuxta flūuium grauem & magnitudine aquae & eius impetu. sed hoc dictum procedit ex ignorantia idiomatis Hebraei. Si. n. hoc esset uerum, scriberetur per litteram Daleth in fine, sic Chobad. nunc autem in Hebraeo scribitur per litteram Res in fine, & idō dicendum, qd est nomen proprium tantum

cordis in spiritu, non uera, cuius laus est non ex hominibus, sed ex Deo. Et ideo per quatuor regna praedicta & quatuor facies mysticē signantur quatuor hominum genera, quae successiue populum catholicum afflixerunt. Primi fuerunt principes Iudaeorum ut patet. Act. octauo, & nono, & in pluribus alijs locis. Et signantur per faciem hominis, eo quod habuerunt notitiam diuinae legi licet in eis obscurata fuerit per rebellionem ad Christum sicut dicitur, Rom. 1. c. Caritas ex parte contigit in Irael. Secundi fuerunt Imperatores Roman. qui crudeliter & longo tempore persecuti sunt fidē Christi, ut patet ex mat

Aperi sunt caeli. Hieronymus. Non diuisione firmamē sed fide credentis, cui reuelata sunt secreta coelestia, sicut in baptismo saluatoris, cum Spiritus sanctus in specie plumbae descendit.

Theodoretus. *Aperi sunt caeli*, non reipsa, sed spiritali contemplatione. Et *vidi*, inquit, visionem Dei, non essentiam Dei, sed visionem, reuelationem quandam & veluti expressam effigiem aë ab humana natura comprehendi posset, & eā in medio captiuitatis, prope cum impijs, cum iustis iustus. Tanta. domini benignitas est, ut peccatorum causa suos famulos supplicijs, & calamitatibus afficiat.

B Transmigrationis. Hieronymus. Non captiuitatis, quia spiritus se tradens ductus est in Babylonem: igitur ioachim iechoniae dicitur prima transmigrationis. Sedechiae verò secunda vel extrema captiuitas.

C Factum est verbum domini. Greg. Notandum, quod Ezechiel modo ipse de se, modo quasi alius de se loquitur. Loquitur enim per eum spiritus, qui praesidet quasi alius loquitur, ipse quasi pro se qui praesidenti paret. Vnde in Moysē. *Et n. Moyses mitissimus super omnes homines*. hinc Ioannes ait *Vidi illum discipulum quem diligebat Iesus*. Et Paulus. *An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Christus?* Recte ergo quasi de alio ait. *Facta est super eum ibi ma. do. & de se & Iuda*. Et ecce ventus tur.

D Buzi. Hieronymus. i. spretus atque contemptus, pater quoque Christi ab omnibus contemnitur haereticis, qui eius non suscipiunt testamentum.

Theodoretus. *Filius Buzi*. Duobus donis gloriatur,

facerdotio & prophetia, utraque autem sunt spiritus dona. D Et mentionem facit regionis & loci, ubi diuinam reuelationem conspexit, multa per hanc significans. Primum nomen eiusmodi esse quod non in solis Ierosolymis potestatem haberet, neque solis Iudaeis dominaretur, sed omnium effector esset ac moderator. Ad aquas verò cum hac visione dignatur, omnium salutem praesignificans, & eam quae futura est, per aquae regenerationem, piorum Dei cognitionem declarans. Ita etiam Daniel propter aquas diuinas illas visiones conspexit, & Moyses ad ripam proiectus, per aquam salutem est consecutus, ita rursus ipsi puteus & aqua nuptias conciliauit, quod etiam Iacob & Isaac visuerunt.

E Chobar. Hieronymus. Danieli quoque, qui & ipse in Babylone erat iuxta fluuium futurorum sacramenta praedantur super aquas: imò in aquis purissimis, ut baptismi potentia monstraretur. Paulus quoque cum ab Anania in domino lorus est, tegentibus prius oculos squamis, caruit cecitate. In Gene. quoque, quae prima viuerent, de aquis egressa sunt.

F Manus. Hiero. i. fortitudo in qua Israel eductus est de Aegypto, cuius partem intelligunt magi Pharaonis, dicentes, *Dignitas Dei est*. Vnde. *si ergo in di. Dei cii. Pro quo in alio euangelio. si ergo in spiritu Dei eicio demonia*.

G Et vidi. Hiero. In consolationem transmigrati populi reuelationem sententiae Dei prophetauit, & hanc visionem, & templi dedicationem, in quorum expositione omnes Iudaei uniti sunt supra omnem hominem esse dicentes, nos magis suspicari quam explanare possumus.

a ¶ Secundum Originem oculis carnis. b ¶ Non modo vnam, vnde: Ego visiones multiplicabo, quas. f. Ezechiel contexit. ¶ Hoc quoque ad tempus.

a aperti sunt caeli, & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis Ioachim regis Iuda, factum est verbum domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi manus domini. Et vidi

¶ Non captiuitatis. ¶ Persona. ¶ sic est. roboratus a Deo, Christus quoque Dei virtus. ¶ Captiuitatis, scilicet. ¶ In similitudinem hominum factus. ¶ Per carnem, iam Deum hominem cognoscit propheta. ¶ Aliter non intelliguntur visiones. ¶ Filius per quem omnia facta sunt.

Act. 9. c. Gen. 1. b.

Exo 8. e. Luc. 11. c. Matth. 12. c.

a Et

NICOLAUS DE LYRA.

1 Aperti sunt caeli. Non secundum existentiam, sed secundum auentiam, prout in coruscationibus videntur aperiri.

2 Et vidi. Visione imaginaria & intellectuali.

3 Visiones Dei. i. a Deo mihi factas, & diuina secreta significantes. Tertio in hoc prologo notificatur author ministerialis huius libri. Et primo ex nomine cum dicitur.

4 Factum est verbum domini ad Ezechielem. Secundo, e genere, cum dicitur.

5 Filius Buzi sacerdotem. Ex quo patet quod Ezechiel fuit de tribu sacerdotali, & per consequens de regia quia istae duae tribus erant coniunctae. Fuit etiam pater eius propheta secundum regulam Hebr. eorum videlicet, quod quando in principio libri alicuius prophetae exprimitur nomen patris sui, datur intelligi, quod fuit propheta, sicut & filius quoniam non habeatur propheta eius, sicut nec aliorum multorum.

6 Et facta est super. Eleuans mentem eius ad cognitionem secretorum Dei.

7 Et vidi. Hic consequenter ponitur tractatus. Et quia liber iste est de Deo creaturis praesidete, ut supra dictum est. Iō diuiditur in duas: partem primam ponitur huius praesidētie supereminēs modus. Secundo multum eius affectus, c. 2. & seq. propter quod dicunt aliqui expositores, primum caput virtualiter continet sententiam sequentium: prout effectus in causa efficiente virtualiter continetur. In hoc autem capite describitur quaedam imaginaria visio ad significandum diuinam praesidētie modum, cuius significationem Ezechiel intellexit, aliter non esset propheta, secundum quod dicitur, Dan. 10. a. Intelligentia opus est in visione: ut diffusius pertractauimus in principio libri Paralmonum. Hic primo exponitur litera huius capituli applicando eam ad apprehensionem imaginariae visionis, postea dicitur quid per illam visionem imaginaria intelligatur. Haec autem visio imaginaria habet tres partes. Prima continet animalia apparentia. Secunda rotas apparentes iuxta

ta ea, quae incipit ibi. Cumque aspiceret. Tertia firmamentum apparentis super capita animalium: & desuper effigiem hominis sedentis super thronum, quae incipit ibi. Et similitudo super caput animalium.

Ad intellectum verò primae partis, quae satis traditur inuoluntate, considerandum, quod propheta videbat imaginariē nubem magnam ab Aquilone venientem igne inuolutam eo modo quo apparet in coruscatione. Et per aperturam illius nubis videbat quatuor animalia in omnibus similia, licet aliqui dicant, quod apparebat tantum unum animal habens quatuor facies, sed litera magis videtur concordare, quod essent quatuor animalia, sicut apparebit magis infra 10. a. Et sic erant ibi sexdecim facies. Et idem dicit Ra. Sa. quantum ad numerum facierum. tamen aliter exponit dispositionem earum. Et quia illa quatuor animalia ab omnibus ponuntur similia in omnibus, habita descriptione unius, habetur descriptio omnium. Dicunt ergo doctores nostri, quod corpus animalis erat erectum super pedes, & in superiori parte quadratum, vel secundum alios rotundum: non tamen quantum ad hoc esset magna differentia, quia secundum utrosque facies disponebantur secundum quatuor partes oppositas, ita quod facies hominis erat in parte animalis opposita directe aspectui prophetae. Et dicitur pars anterior, in parte verò opposita seu posteriori facies Aquilae, & in alijs duabus partibus sibi oppositis facies leonis, & facies bouis: ita quod facies leonis erat in dextera parte respectu faciei hominis, & facies bouis in sinistra. Ra. Sa. aliter exponit dicens: quod quatuor facies unius animalis apparebant in directo aspectu prophetae, ita quod facies leonis erat prima: hominis, secunda: bouis, tertia: Aquilae quarta. Et ita intelligendum in alijs tribus partibus quadrati. Et in quolibet animalis erant similitudo quatuor aliarum, quarum erant duae demum ad corpus legendum, & duae superius erectae ad volandum. Et per extensionem alarum erant ista animalia adinuicem iuncta sicut homines in choreis, & in quolibet erat quatuor manus similes manibus hominis, &

MORALITER.

rum gestis, & signantur per faciem Aquilae, eò quod aquila signum est imperij Romani. Tertij fuerunt haeretici, & signantur per faciem bouis, eò quod bos est animal laboriosum: ipsi verò laborem poenitentiae preterentes in multis locis deceperunt simplices Christianos. Quartiverò sunt Saraceni, & maxime a tempore Saladin, qui fuit animosus & in rebus bellicis peruigil & strenuus, propter quod significatur per faciem leonis. Per

alas autem animalium per quas eleuabantur in altum signatur superbia praedictorum. Per pedes autem eorum affectiones ad nocendum. Per manus verò opera mala, eò quod manus est organum organorum, ut dicitur tertio de Anima. Per rotas sequentes animalia, signantur eorum ministri in malitia exercenda. Per hoc autem, quod animalia & rotae per quatuor partes ibant, significatur persecutio Christianorum a praedictis per quatuor orbis partes, & maxime ab Imperatoribus Romanis, qui dominabantur in eis.

Ga *Et ecce ventus turbinis.* Verbum Hebræum rucha pro qualitate locorum, vel spiritum significat, vt. *Emitte spiritum tuum, & crea. &c.* Vel animam, vnde. *Egredietur spiritus eius, & reuertetur in terram suam.* Vel sicut ibi. *In spiritu vehementi conteres naues Tharsis.* Quia ventum & flatum tempe-

Psal. 107. d. Ibid. 145. a. Plal. 47. b.

statis hic intelligunt, dicunt iram, & furorẽm Dei venire a Babylone. i. a Nabuchodonosor, & Ierusalẽ post sex annos visionis huius esse capiendam. Cernitur .n. hæc visio quinto anno transmigrationis Ioa-chim regis Iuda, q̄ & Sedechiæ regnã d

ti in Ierusalem quintuserat: qui post sex annos. i. in vnde cimo anno imperij sui vrbe capta, in Babylonem ductus est. His ergo qui habitabant iuxta fluuium Chobar, & sponte se tradiderant, reuelatur, q̄ bene fecerunt sententiæ Dei obediẽtes. In breui. n. & Iudæa prouintia & Ierusalem est capiẽda. Nubes magna, quæ super Iudæam imbres pluuiasque deportat, & ignis inuoluens monstrat futura supplitia & captiuitatis mala, splendor in circumitu

aperta Dei iuditia. ***** Theodoretus Significat venti vis Babylonis impetũ: & maxima nubes, hastarum & iaculorum, omnisq; generis telorum copiam quasi inundationem: ignis verò fulgurans non solum incussum terrorem, sed etiam vr bis demolitionem ab igne profectam: splendorq; per circumitum, Dei gloriam, quæ se per supplitium ostendet.

Hom. 2.

Isa. 4. d.

Luc. 12. f. Heb. 10. c.

Iere. 7. c. A. 13. g.

1 Tim. 2. b.

Et ecce ventus tur. Gregor. Ventus turbinis, tentatio mentis, quæ Iudaicum populum vndiq; concussit, venit ab Aquilone qui dicit. *sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis.* Montem. n. testamenti tenuit, cum populum, qui legem acceperat, sibi subiugauit, & doctorum corda quasi montem testamenti & vrbes magna, quanto .n. contra dominum exarsit, tantò excæcari meruit. Quem. n. in lege & prophetis expectant, videntes præsentẽ negabant. Et ignis. i. per ignem aliquando Spiritus sanctus, aliquando malitia designatur. Vnde. *Ignem veni mittere in terram.* De malo dicitur. *Et nunc aduersarios consumit.* Iudæa verò malitię suę igne seipsam implicauit. Hęc omnia ab Aquilone, quia corporis sui frigore ad ignorantie caliginem perducta vsq; ad malitiam persecutionis erupit. Vnde. *Ol lam succensam ego video, & faciem eius a facie Aquilonis.* Hic autem ignis alibi arsit, alibi splenduit, vnde. *Splendor ignis in cir. e.* Dum persecutio in Iudæa agitur, apostolorum prædicatio spargitur in mundo, secundum illud. *Quia vos indignos iudicatis, ecce conuertimur ad gentes.* De crudelitate ergo malitiæ, quæ Iudæam mentem cremauit, omnipotens Deus lumen gentib. spargit. Ignis qui Apostolos spargit in ipso humani generis redemptore, prius se exercuit. Vnde sequitur.

b *Et de medio eius quasi spe. electri.* Electri species Christus, mediator Dei & hominũ signatur: quia electrum ex auro est & argento. Dum autem miscetur argentum, crescit in claritatem: aurum a fulgore suo pallefcit. Sic dum humanitas in maiestatis gloriam excreuit, diuinitas a proprii fulgoris potentia se humanis oculis temperauit.

Ita in Christo, quasi dum pallefcit aurum, fulget argentũ. Electrum ergo in igne Deus homo in persecutione. In medio eius electri. i. vel ignis, quatuor .n. animalia. i. euangelistæ domini incarnatione ad finem solidati sunt, & igne persecutionis afflicti.

Et ecce ventus turbinis. Hieronymus. Lxx. Spiritus affrens siue attollens. Symmachus, & Theodotio. Flatus, & spiritus tempestatis. Quidam, spiritum auferentem siue attollentem, Spiritum sanctum intelligunt, qui ab hominibus vi-

tia auferat, iacentes attollat, & ab Aquilone vento frigidissimo a quo exardescunt mala super terram recedere faciat: a cuius facie in Ieremia olla terribilis accenditur. Nubem, Christi personam, quæ venit in Aegyptum huius sæculi super nubem leuem. Quæ magna proprie, ad comparationem minorum. i. prophetarum, Apostolorum, sanctorum omnium, de quibus. *Veritas tua vsq; ad nubes.* Et. *Mandabo nubibus meis, ne pluant super Israel imbrẽ.* Et alibi. *Nubes puluis pedum eius.* Et. *Nubes & caligo in circumitu eius.* Ignem micatẽm & splendore in circumitu eius. Iuxta illud. *Deus noster ignis consumens est.* Vñ. *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi vt ardeat?* Qui cum terrorem peccatoribus inferat atq; supplitia, splendore tamen ruulet, & lumine & fulgore plenus sit: ideo nos excoquens vt puris atque purgatis tribuat lætiora.

Et de medio. Hieronymus. In medio ignis & tormentorum electri similitudo quod est auro vilis, & argento pretiosius, vt inter tormenta, quæ patientib. vident esse trilla & dura, pretiosior electri, fulgor appareat, dũ prouidentia Dei omnia gubernant, quæ putatur poena, medicina est. *Similitudo hominis in eis.* Sancta. n. hæc animalia non desent, nisi Christi similitudinem habuissent. Vnde Apostolus. *Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.*

Hiero. Vt omnia in mundo rationabilia demonstrantur. Vnde. *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Imago autem & similitudo Dei non est corporis forma, sed mētis ad similitudinẽ veræ imaginis Christi quæ est imago Dei inuisibilis. Rationabiles quoq; creature in quatuor versantur locis, siue pp quatuor cardines mundi, quibus orbis includitur, siue pp quatuor loca, celestium, terrestrium, & infernorum, & supercelestium: quorũ Apostolus tria ponit, vt in nomine Iesu omne genu flectatur, cælesti, terrestri & infernorum. Et David. *Aquæ quæ super celos sunt laudant nomen domini.* Et Apost. *Alia cælestia, alia supercelestia.*

* Theo. Quis possit reuelationem apertè declarare cui ipse propheta in eius enarratione defatigatus fuerit? Non .n. simpliciter quatuor animalia se conspexisse dixit, nec item similitudinẽ animalium, sed tanquam similitudines quatuor animalium ita vt perspicuum sit, nõ ipsis videri se diuinos prophetas, eorũ qui cerni nequeunt naturas, similitudines, & formas ad vnũquẽq; vsũ a Deo ostendit. *Quatuor facies vni.* Greg. Quod Matth. .n. de incarnatione domini sentit, hoc idem Marcus, Lucas, Ioannes. Sic omnibus. Hoc ergo totum in vno, qd simul in quatuor

NICOLAUS DE LYRA.

* nis, & similitur quatuor pedes, quorum iube tales erant, q̄ flexura genu equaliter flectebatur ad quatuor partes oppositas: & similiter planta pedis equaliter applicabilis procedendo ad quatuor partes oppositas absq; corporis conuersione, sicut si homo haberet oculos in posteriori parte capitis sicut in anteriori. Et similiter super vtramque aurem & genua equaliter flexibilia ad partes quatuor, & plantas equaliter applicabiles ad dictas partes posset ambulare ad quatuor partes oppositas sine corporis conuersione.

Sciendum etiam, q̄ cuilibet faciei correspondebat vnus pes in parte inferiori in recta linea sub facie. Alie verò sic erant situate, q̄ vna erat inter duas facies & conuerso. i. vna facies inter duas alas. Et huic sententiæ potest de facili litera applicari, cum dicitur. Et vidi imaginaria visione & intellectu.

- 1 Et ecce ventus turbinis. Qui facit reuolutiones in aere.
- 2 Veniebat ab Aquilone. Secundum situm Ierusalem.
- 3 Et nubes magna. Extensiuẽ, & intensiuẽ.
- 4 Et ignis inuoluens. Sicut apparct in conuersionib. magnis.

5 Et splendor in circumitu eius. Sicut conuersiones emittunt splendorẽ.

6 Et de medio eius quasi species. i. similitudo.

7 Electri. Est autem electrum clarius relucens auro & argento. medio .n. ignis videbatur egredi talis resulgentia siue color. in libro habetur. Quasi species chasmal. Et dicit hic Ra. Sa. quod nescit proprie quid significat chasmal. Et ideo nescio quare Hiero transfudit electrum, non .n. multum videtur probabile, q̄ melius tellexerit Hebraicum quàm doctor ille.

8 Et in medio eorum similitudo. q. d. non erant animalium veritatem, sed secundum apparentiam.

9 Similitudo hominis. Ista facies primò ponitur, quia erat in recto aspectu prophete, non autem alie tres secundum imaginem Latinorum, secundum Hebræos verò omnes quatuor erant in recto aspectu, facies tamẽ hominis exprimitur primò, quia est se animalis nobilioris. i. rationalis, in eadem tamen linea facies nis erat prima, hominis secunda, bouis tertia, Aquila quarta.

10 Et quatuor facies vni. i. animali modo prædicto.

Theod. Declarat per quatuor facies & alas, earum potatem quæ diuinam vehunt figuram Dei quocunque contingentem prouidentiam. Quod autem pennis est pedum, naturam ipsarum significat acumen, & scintillæ splendidissimo similes æri, splendorem & mentis indicat puritatem, manus uolantis absconditæ, eam quæ videre nequit & variam indicat efficacitatem.

Rupertus. Quatuor facies. Ac sicut, vni quidem erat similitudo hominis Dei Christi filij Dei similitudo, inquit, & secundum res: non enim natura erit filius hominis, se huic vni quatuor facies, & huic vni quatuor penne, quæ utique facies & pennas visionem dei speranti nescire non licet. Prima est incarnatio vel natiuitas Christi. Secunda passio. Tertia resurrectio. Quarta ascensio vel sessio ad dexteram patris, facies, quia per fidem cognosci possunt & cogniti necessaria sunt. Pennæ autem quia ratione humana comprehendere non possunt. Pedes eorum pedes recti, quia videlicet processus eorum iustitia sunt Dei, & ad iustitiam ualent omni credenti. Quid enim rectius quam obediens fuisse Christum patri in omnibus his. Idcirco continuo subiungit. *Plantæ pedis eorum quasi plantæ pedis vituli.* Vitulus e præcepto legis solebat offerri pro peccato multitudinis sue sacerdotis & multitudinis simul. Ergo *plantæ pedis eorum quasi plantæ pedis vituli.* finalis utilitas eorum reuissio est peccatorum totius mundi. *Et scintillæ quasi aspectus æris candentis.* Recolamus quia redemptor noster incarnatus & passus, postquam resurrexit & ascendit in cælum, magna hominibus dona scintillauit in die Pentecostes.

In quatuor partibus. Hieron. Quia prædicatio in Orientem, Occidentem, Meridiem, Septentrionem egressa est. Quia in omnibus mundi partibus, quid de humanitate, quid de diuinitate domini sentiant, monstrant: dumque quæ vnum esse cum patre & Spiritu sancto annuntiant, utique penna contemplationis volant.

Iunctæque erant. Hier. Iunctæ sunt sibi euangelia & in toto orbe volitantia huc illucque; discurrunt, nec separantur, nec recedunt: sed semper in anteriora procedunt. hoc idem de virtutibus animi, & de volatu temporum dicere possumus, & elementorum commissione, quæ præterita relinquunt, ad priora festinant. Quod tempora labantur, hoc breui versiculo demonstratur. *Sed fugu in ærea, fugit irremediabile tempus.* Et in carmine lyrico. *Heu heu fugaces posthumeri, posthume labantur anni.*

Iunctæque. Rupert. Iunctæ erant pennæ eorum alterius ad alterum, quia videlicet sic sibi coniuncta illa quatuor euangeliorum sacramenta, ut nihil prodest alterius habere,

habere, nisi credas & alterum. Quid prodest credere Christum passum, nisi credas de virgine natum?

Greg. Pennæ quippe animalium alterius ad alterum iunctæ sunt, quia etsi dissimilia sint, quæ agunt, vno tamen eodemque sensu sibi sanctorum voces virtutesque sociantur. Et quamuis aliter rationabiliter cuncta agendo sit homo alius in passionibus fortis aduersa mundi non timendo sit leo, alius per abstinentiam semetipsum viuam hostiam offerendo sit vitulus, alius se in alta rapiendo contem-

a Notitia fidei qua cognoscuntur a Deo. penna complationis oculos leuant.

b Quia ad diuinitatem Christi omnes simul fides & contemplatio non valent. **c** Gregorius. Quia sine operibus fides & contemplatio non valent. **d** Non ad praua distorti.

facies vni, & quatuor pennæ vni. Et pedes eorum pedes recti.

a Fortitudo, scilicet in eis est atque discretio: per boues enim prædicatores. Vnde: Non alligabis os bouis triturantis.

b Gregorius. Quia mature incedunt fortesque & discreti sunt, quod in pede fesso signatur.

c Gregorius. Verba flammantia quæ ad audientes prodeunt, & accedunt & subtilia & tenuit, quia plus ardent desiderio quam proferant verbo.

Et, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub

a Gregorius. Quod est valde sonorum, & in omnem terram exiit sonus eorum.

b Quia prædicatores ardent desiderio, sonant verbo.

c Actiua vita.

tilla quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub

a Virtus operis sub volatu, contemplationis.

b Gregorius. Iustitia, temperantia, fortitudo, prudentia.

c Alias partes.

pennis eorum in quatuor partibus, & facies & pennas per

a Gregorius. Quia prædicatorum virtus & sapientia charitatis & concordia pace sociantur.

quatuor partes habebant: iunctæque erant penne eorum

a Ad terrena animalia scilicet. vnde: Nemo mittens manum ad aram.

b Mentis via.

c Gregorius. ad cælestia. **d** Ante nos sunt æterna, post nos temporalia. Vnde: Quæ retro sunt obliuiscens, ad ea quæ ante me sunt ex.

alterius ad alterum. Non reuertebantur cum incederent,

sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur.

Austrolem redire necessario conuertitur, vnam tantum faciem sortitus. Sed cui tot sunt numero facies, quot partes orbis terræ, huic Austrolem nihil est, sed vbi que facies illius omnia intuetur, & quocunque velit incedit, neque indiget conuersione.

d Sed vnumquodque ante faciem suam grad. Similitud. Quidam purant quatuor euangelia horum animalium nominibus designari. Matthæi qui hominem descripsit, dicens: *Liber generationis Iesu Christi filij David filij Abrahamæ.* Facies leonis est Marci, qui ait: *Vox clamantis in deserto, parate viam domini.* Vituli refertur ad Lucæ euangelium, qui a sacerdotio Zachariæ incipit. Aquilæ ad Ioannem, qui ad excelsa volans, ait: *In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, &c.* Alij qui philosophorum stultam sequuntur sapientiam, duo hemisphæria in duobus templi cherubin nos & antipodas quasi sapinos & cadentes homines suspicantur. plerique iuxta Platonem rationabilitatem animæ & irasceniam & concupiscentiam, quæ ille logicon & dymicon & epithymicon vocat, ad hominem & leonem & vitulum referunt rationem & cogitationem & mentem & consilium: eademque virtutem atque sapientiam in cerebri arce ponentes, feritatem verò atque iracundiam & violentiam in leone, quæ consistit in felle: libidinem, luxuriam, & omnium voluptatum cupidinem, in iecore, i. in vitulo, quæ terræ operibus hæret. Quartam supra hæc & extra hæc tria ponunt, quam Græci vocant synderesin, quæ scintilla conscientiæ in Cain quoque non extinguitur, quasi vituli voluptatibus vel furore: & ipsa interdum rationis decepti similitudine nos peccare sentimus, quæ propriè aquilæ deputant non se miscerentibus, sed ipsa errantia corrigentibus, hic est spiritus, qui interpellat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Nemo enim scit ea quæ hominis sunt, nisi spiritus hominis, qui est in eo. vnde Paulus: *Intus ger spiritus*

l. 29. mo r. c. 28.

i. directè procedebat.

Matth. 1. 2. Mar. 1. 2.

Luc. 1. 2. Ioan. 1. 2. Philosophica sapientia de quatuor animalibus.

NICOLAVS DE LYRA.

Et pedes eorum pedes recti. Idest, non habentes aliquam extensionem extra tibiã, ut sic essent equaliter applicabiles ad omnem partem.

Et planta pedis eorum quasi planta pedis. Planta autem vituli licet habeat extensionem ultra tibiã in parte anteriori, tamē illa est modica. Et propter hoc dicitur hic, quasi, quia non erat in toto similis, quia planta animalium hic descriptorum nullam habebat extensionem ad aliquam partem, & propter hoc Hebræi dicunt, quod hoc est litera: Et planta pedis eorum quasi planta pedis rotundi, sicut & tibiã. Et ratio huius diuersitatis est, quia dicitio Hebræica, quæ ponitur hic, scilicet, *egel*, æquiuoca est ad vitulum & rotundum. Hebræi sequuntur vnam significationem, & translationem nostram.

nostra aliam. Hebræi tamen videntur melius dicere, quia expositio translationis nostræ reducit ad dictum eorum, ut patet per prædicta.

3 Et scintille quasi aspectus. Videbantur egredi de oculis animalium.

4 Et manus hominis. i. similes manibus hominis.

5 Sub pennis eorum. quia videbantur aliquantulum progredi de subtus.

6 Iunctæque erant pennæ eorum. quia extremitas vnius tangebat extremitatem alterius.

7 Non reuertebantur cum incederent. Licet enim incederent ad quatuor partes, ut habetur infra: tamen hoc erat sine conuersione corporis: ut prædictum est, & istud vocatur hic, non reuertebantur. Et subditur de positio facierum, cum dicitur.

* 1 Facies

Spiritus vester, & anima, & corpus sine quere, &c. Hanc tamen
 A conscientiam, sicut in Prouer. dicitur: *Impius cum venerit in
 profundum peccati, contemnit: saepe praecipitari videmus &*
 suum locum amittere, cum quidam sine pudore peccant:
 quibus merito dicitur: *Facies meretricis facta est tibi, noluisse*
 erubescere, quadrigā
 quasi auriga Deus
 regit, & incomposi
 ris currentem gra
 dibus suo parere co
 git imperio.

Hieronym. Sunt
 qui per hoc in vno
 homine qui minor
 mundus dicitur, iux
 ta Hipocratis sentē
 tiam quatuor arbi
 trantur elementa monstrari, ignem, scilicet, aquam, aerē,
 terram, quae quomodo sibi misceantur, & cum singula
 sint, iuncta sibi videantur, inuicemque se tangant, & in
 vna persona animantium & inanimantium quatuor spe
 cies habeant ac figuras, non est huius operis. Quatuor
 quoque rotas de terrenis ad sublimia consurgentes singu
 lis & quadriformibus iunctas animalibus, vel eorundem
 elementorum commistionem estimant, vel quatuor tem
 porum circulum, qui ternis conficitur mensibus, & an
 nus vertens ab eo quod semper vertatur, & in se redeat
 vocatur. Vnde: *Vr, istas, autumnus, hyems, & vernus, & annus.*
 Quod autem dicitur: erat rota in rota, annum in anno si
 gnificari putant. Vnde alius poeta: *Atque in se sua per vesti
 gia vertit u annus.* Firmamenti etiam similitudinem quae
 crystallo comparatur, caelum quod suscipimus, dicunt,
 sub quo voluuntur & transeunt quatuor animantia.
 Thronum coloris sapphiri, & sedentem desuper homi
 nem sub humana similitudine per imperium cuncta re
 gentis & omnia sub pedibus habentibus. Vnde ad extre
 mum dicitur: *Hae visio similitudo glorie Dei*, per quam quasi
 per picturam quandam & imaginem, prudentiam Dei
 aiunt demonstrati: pedes recti & planta pedis vituli, siue
 rotunda, quod significat terrena quaeque ad caelestia sub
 uolare, & omnibus angulis amputatis rotunditatem se
 qui quae pulcherrima est omnium figurarum: scintillae
 rutilantes cuncta plena luminis indicant manus hominis
 sub pennis, tam ipsius hominis, quam leonis, & vituli, & aq
 uilae: ut ratio scilicet cuncta sustentet, & de humo ad coelum
 leuet. hoc & ad euangelia & ad cuncta quae supra positi
 mus, referre possumus. Alij dicunt quatuor perturbatio
 nes gaudij aegritudinis, cupidinis, & timoris: quorum duo
 praesentia duo futura sunt, per quatuor animalia signifi
 cari vnde Virgil. *Hic metuit, cupiuntque dolent, gaudentque.*
 Quae regi debent ratione & potentia Dei, quibus pertur
 bationibus impositae sunt quatuor virtutes, prudentia, iu
 stitia, fortitudo temperantia, quarum gubernantur arbi
 trio. Alij putant ordinem castrorum duodecim tribuum
 describi in solitudine ad orientem & occidentem, & se
 ptentrionem & meridiem, quae sibi inuicem & charitate
 sanguine sociantur. Et hoc esse rotam in rota quae ducan
 tur a spiritu, & nube tegantur in cremo, & columna ignis
 illuminentur in nocte, nec reuertantur in Aegyptum,
 sed semper ad terram promissionis ire festinent. Electri
 similitudinem dicunt sancta sanctorum, & faciem homi
 nis ad totum Israel referunt, leonis ad regalem Iudae tribu
 m, vituli ad sacerdotalem, id est Leuit. extra est aquila
 .s. vindicta Dei de caelo cuncta prospiciens, quae parata
 est laniare peccantem. Vnde: *sicut aquila super domum domi
 ni.* id est, templum, super huiusmodi quadrigam aurigae
 instar dominus sedet, facienda praecipit, vitanda vetat. hic
 vt putant populo dicuntur qui in Babylonia est, qui si col
 la Deo submiserit, & eius retinaculis paruerit, eius auxi
 lio terram amissam recuperabit.

a Facies hominis, &c. * Theod. Leo regnum (nam animal
 regium est) significat: per vitulum, sacerdotium (nam
 pro principe sacerdotum, vitulus vnus offerebatur) & per
 aq

b Extentia de. Hierony. Supra diximus iuncta sibi
 euangelia, tempora, omnesque rationales creaturas, & c
 tuor virtutes, ita vt qui vna caruerit, oibus careat. Qu
 duae pennae extentae sunt, & in altum se eleuant, caelest
 praedicationem significat, & omnia ad Dei tendere m
 statem. Duae tegunt corpora, quia humana excludi
 scientia, nec perfectus datur intuitus. vnde Apostolus:
*parte cognoscimus, & ex parte prophetamus: Cum autem ven
 quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.*

c Duae pen. Amor. s. & spes sanctorum, quae omne per
 tum animal ad Deum leuant, quae bene iunguntur: Am
 enim quae sperant, & sperant, quae amant.
 * Theodoretus. His declarat ne a diuinis quidem p
 statibus omnia comprehendi posse, sed alia ipsius per
 cua, alia ignora esse quae sibi positos terminos haude
 quam transgrediuntur: sed duas alas concessio sibi
 templandi munere exultantes extendunt, & duabus
 pus contegunt, eorum quae occulta sunt, ignoracione
 tentae, neque contententes vt ea percipiant quae per
 re nefas est.

d Et facies aquilae. Quia secundum descriptionem Latino
 rum facies hominis erat in latere opposito aspectui prophetae. Fac
 ies autem leonis in latere dextro ipsius animalis: & facies bouis
 in latere sinistro. Secundum vero descriptionem Hebraeorum quatuor
 facies huius animalis erant in latere opposito aspectui prophetae: sic
 tamen quod facies leonis erat prima, hominis secunda, bouis tertia,
 vt dictum est, & sic facies hominis habebat, ad dexteram suam fa
 ciem leonis, & ad sinistram faciem bouis.

e Et facies eorum. Quia facies videbantur respicere super
 penne extetae ad volandum similitudo extendebantur versus supe
 4 Duae penne. in extremitatibus, vt praedictum est. * 1

Similitudo autem vultus eorum facies hominis & facies leo
 nis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bouis a sinistris ipso
 rum quatuor: & facies aquilae desuper ipsorum quatuor: & facies
 eorum & penne eorum extetae desuper. Duae penne singulorum iuge

tuor animalibus dicuntur ad omnes perfectos reduci
 Hiero. Facies dicit principale euangeliorum, e quibus
 mo & leo, scilicet Christi natiuitas & prophetia, dextra
 partes tenent: vituli autem, id est, victimarum & sacerdo
 rij Iudeorum in sinistris est, quod abolitum transit in face
 dotium spirituale. de quo: *Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem
 Melchisedech.* Ita duntaxat, vt omnia sibi haereant, vnoque
 corpore censeantur. Aquila autem quae & super natiui
 tem & prophetiam est, quae domini expletur aduentu,
 super sacerdotium quod praeterijt, & extra haec omnia
 de natiuitate referens spirituali. quomodo pater in fili
 & filius in patre sit. Vnde: *Generacionem eius quis enarrabit
 Hae sunt iuxta Apocalypsum quatuor animalia ple
 oculis ante & retrorsum vnum simile leoni, secundum sim
 vitulo, tertium simile homini, quartum aquilae volanti*
 * Ruper. Hoc est quod supra diximus. Cum credim
 Iesum de Maria Virgine natum, faciem intuemur ho
 nis. Cum autem passum, crucifixum, mortuum, sepul
 ad infernum descendisse confitemur, faciem vituli co
 templamur. Cum credimus quia tertia die resurrexi
 mortuis, cum fidei tremore, faciem leonis sumpsim
 de quo patriarcha Iacob, *Catulus leonis Iuda, ad praedam
 ascendisti.* Ad summum cum credimus quia ascendit
 caelum sedet ad dexteram patris, ecce nobis facies aq
 uilae quam nubes suscepit ab oculis humanis.

Grego. Homo & leo a dextris, quia Christi natiuitas
 resurrectio omnium generalis est latitia: vitulus a sinist
 quia mors Christi Apostolis tristis fuit. vnde: *Vos aut
 contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.* A dext
 enim laeta, a sinistris habemus tristitia. Sinistrum enim
 bis dicimus, quod aduersum deputamus, Iure aquila
 iuxta, sed super esse describitur, quia ascensionem signi
 cat, & verbum patris domini apud patrem pronunti
 Cum autem quatuor sunt animalia, super omnia
 aquila: quia Ioannes per hoc quod in principio vid
 etiam seipsum transijt.

b Extentia de. Hierony. Supra diximus iuncta sibi
 euangelia, tempora, omnesque rationales creaturas, & c
 tuor virtutes, ita vt qui vna caruerit, oibus careat. Qu
 duae pennae extentae sunt, & in altum se eleuant, caelest
 praedicationem significat, & omnia ad Dei tendere m
 statem. Duae tegunt corpora, quia humana excludi
 scientia, nec perfectus datur intuitus. vnde Apostolus:
*parte cognoscimus, & ex parte prophetamus: Cum autem ven
 quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.*

c Duae pen. Amor. s. & spes sanctorum, quae omne per
 tum animal ad Deum leuant, quae bene iunguntur: Am
 enim quae sperant, & sperant, quae amant.
 * Theodoretus. His declarat ne a diuinis quidem p
 statibus omnia comprehendi posse, sed alia ipsius per
 cua, alia ignora esse quae sibi positos terminos haude
 quam transgrediuntur: sed duas alas concessio sibi
 templandi munere exultantes extendunt, & duabus
 pus contegunt, eorum quae occulta sunt, ignoracione
 tentae, neque contententes vt ea percipiant quae per
 re nefas est.

d Et facies aquilae. Quia secundum descriptionem Latino
 rum facies hominis erat in latere opposito aspectui prophetae. Fac
 ies autem leonis in latere dextro ipsius animalis: & facies bouis
 in latere sinistro. Secundum vero descriptionem Hebraeorum quatuor
 facies huius animalis erant in latere opposito aspectui prophetae: sic
 tamen quod facies leonis erat prima, hominis secunda, bouis tertia,
 vt dictum est, & sic facies hominis habebat, ad dexteram suam fa
 ciem leonis, & ad sinistram faciem bouis.

e Et facies eorum. Quia facies videbantur respicere super
 penne extetae ad volandum similitudo extendebantur versus supe
 4 Duae penne. in extremitatibus, vt praedictum est. * 1

Hypocritas
 sententia in
 elementis in
 homine.

Virgilius in
 Geor.

Virgilius
 6. Aeneid.

Osee. 1. 1.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Facies hominis, &c. Quia secundum descriptionem Latino
 rum facies hominis erat in latere opposito aspectui prophetae. Fac
 ies autem leonis in latere dextro ipsius animalis: & facies bouis
 in latere sinistro. Secundum vero descriptionem Hebraeorum quatuor
 facies huius animalis erant in latere opposito aspectui prophetae: sic
 tamen quod facies leonis erat prima, hominis secunda, bouis tertia,
 vt dictum est, & sic facies hominis habebat, ad dexteram suam fa
 ciem leonis, & ad sinistram faciem bouis.

2 Et facies aquilae. Quia secundum descriptionem Latino
 rum facies hominis erat in latere opposito aspectui prophetae. Fac
 ies autem leonis in latere dextro ipsius animalis: & facies bouis
 in latere sinistro. Secundum vero descriptionem Hebraeorum quatuor
 facies huius animalis erant in latere opposito aspectui prophetae: sic
 tamen quod facies leonis erat prima, hominis secunda, bouis tertia,
 vt dictum est, & sic facies hominis habebat, ad dexteram suam fa
 ciem leonis, & ad sinistram faciem bouis.

3 a

a Et unumquodque. Hieron. Qui stiuam aratri tenet, non
A aciat retro, nec imiterur vxorem Loth, ne pereat sicut
 Equi filiorum vitio Deum offendit. Quanto magis er-
 g animalia quæ sunt plena lumine atque pennata, quæ
 leuuntur præcedentem Spiritum sanctum, quæ sic per
 oem volât, & ad
 celsa se sustollit,
 v corpora sua pro-
 teant pennis histo-
 ri, nec nobis aspe-
 ctum tribuant ple-
 niem. Quod secun-
 dedicitur non re-
 utebatur cum in-
 ceerent, vtriusque
 teamenti signifi-
 camysteriũ, quod,
 scicer in quatuor
 annalibus & lex
 eungelium ad fut-
 tum festinet, & nun-
 quum retrò mouea-
 tu
b Vbi erat impetus.
 Theod. Potesta
 tu illarum quæ
 ceui nequeunt in
 omibus obedien-
 tial significat, atq;
 etum vt constitutã
 viam minimè relin-
 quabant. Et hoc ip-
 su diuinus David
 ait Benedicite Deum
 omes angeli eius po-
 tens virtute facien-
 tes perbum illius ad-
 auendum vocem sermonum eius.
c Ignis. De quo: Sanctificabit eos in igne ardente. Et Psalm.
 Cænt super eos carbones ignis. Et alibi: Cum carbonibus desolato-
 ri. Et in alio loco, habes carbones ignis, sedebis super eos, hi
 erit tibi in adiutorium.
d Et de igne ful. Quacunq; creaturarum aspiciamus, Dei
 notitiam fulgurat, dũ in creaturis se creator manifestat.
e Et anim. Sicut æther crebris ignibus micat, & in istu
 oculi atque momento discurrent & reuertuntur fulgu-
 raec amittunt matricem, & quasi fontem ignis atque
 mteriam, ita hæc animalia cum in offenso pede per-
 gut, ad propria festinant. Si autem conatui suo aliquid
 opositum viderint, non tam reuertuntur quam sese
 suum extendendo contrahunt lumen præbitura,
 quod

quod parum abscederunt, vt conferuis cibaria in tempo D
 re tribuant: ne sanctum canib. nec margaritas dent por-
 cis. vnde: Lac potum dedi vobis, non escam. Mat. 7. a. 1. Cor. 3. a.
f Cumque aspi. Hiero. Hucusque quatuor animalia, quæ
 quatuor facies habent, descripta sunt: quæ sequuntur spe-
 ciem & nubẽ quæ
 erat in medio spiri-
 tus: nunc per singu-
 la animalia singulæ
 ponuntur rotæ, &
 non coniunctæ ani-
 malibus quæ seque-
 bantur ea, sed vna
 rota apparuit super
 terram, quæ diuisa
 per quatuor tot ha-
 bebat facies quot
 animalia sequeban-
 tur: tantaque simili-
 tudo erat rotarum
 quatuor sequentiũ
 quatuor animalia,
 vt vna rota verissi-
 mè crederetur. **E**
g Apparuit rota vna.
 Gregor. Sancta scri-
 ptura, quæ ad audi-
 tores omni parte
 voluitur inter pro-
 spera scilicet & ad-
 uersa vna, quia an-
 tiquo populo so-
 lummodo vetus te-
 stamentum datum
 est: quod ad erudi-
 dam illius ignoran-
 tiam, quasi rota vo-
 lueretur. Ubi supra. Gen. 3. d.
h Super terram iuxta. Gregorius. Cui scilicet dictum est:
 Terra es, & in terram ibis. Omnipotẽs enim Deus super cor-
 da peccantium legem posuit. Vbi supra. Gen. 3. d.
i Visio maris, & c. Lxx. tharsis, Aquila, hiacynthi, qui cœ-
 li habet similitudinem.
k Et vna similitudo. Quod prædicat lex, hoc etiam pro-
 phetæ annuntiant, hoc exhibet euangelium, hoc & aposto-
 li prædicant per mundum: Diuina enim eloquia, & si
 temporibus disuncta sunt, sensibus sunt vnita.
l Rota in medio rotæ, & c. Theodoretus. Hoc facile pote-
 rit inspici, si quis duos circulos ratione sumptos, alterum
 in altero crucis instat interferat.

NICOLAVS DE LYRA.
 1 Et duæ te. corpora eorum. Et ista non erant extenta ad vo-
 larum, sed amissa inferius ad tegendum corpus.
 2 Et unumquodque eorum coram facie sua ambula-
 ba, & c. id est, sine conuersione corporis modo prædicto.
 3 Vbi erat impetus spiritus illuc gradiebantur. i. venti
 tuinis supradicti.
 4 Nec reuertebantur, & c. id est, corpora eorum non conuerte-
 bantur.
 5 Cum ambularent, & c. ad partes oppositas, non simul sed
 suessuè.
 6 Et similitudo animalium, & aspectus eorum. i. corpora
 animalium videbantur fulgentia sicut ignis & lampades accensæ.
 7 Hæc erat visio discurrens. quia ignis, & fulgur videban-
 tur progredi ab eis.
 8 Et animalia ibant & reuertebantur. quia ad partes oppo-
 sitas poterant ire, & hoc vocatur hic reuerti: hoc tamen erat sine
 corporis conuersione, vt dictum est.
 9 In similitudinem fulguris coruscant. quia incessus eorum
 videbatur valde velox & terribilis.
 10 Cumque aspicerem animalia. Hic consequenter ponitur
 descriptio rotarum, de quibus dicunt aliqui, quod ibi tantum erat
 vna

vnarota sicut & unum animal secundum eos. Dicuntur tamen ro-
 tæ in plurali propter quatuor facies. sicut & unum animal dicitur
 plura, propter quatuor animalis facies: erat enim hæc rota compo-
 sita ex duobus circulis per omnia equalibus, intersectantibus se inui-
 cem in duobus punctis oppositis ad angulos rectos sphaerales, sicut
 duo coluri in sphaera materiali, & sic erant ibi quatuor semicirculi
 per omnia similes & æquales, qui dicuntur hic rotæ facies. Sciendum
 etiam quod quandocumque stabat rota, tangebatur terram in altero
 punctorum intersectionis, & sic equaliter erat mobilis ad quatuor
 partes oppositas secundum quatuor rotæ facies, & hoc sine conuersio-
 ne corporis rotæ, sicut dictum est de tibijs & pedibus animalium. Et
 quod dictum est de vna rota, intelligendum est de alijs tribus, sicut
 dictum est de quatuor animalibus. Hoc viso, de facili applicatur lite-
 ra, cum dicitur: Cumque aspicerem animalia.
 11 Apparuit rota vna super terram iuxta animalia. com-
 posita tamen ex duobus circulis.
 12 Habens quatuor facies. i. quatuor semicirculos.
 13 Et aspectus rotarum. i. talis coloris, sicut videtur mare quan-
 do est quietum. In Hebræo habetur: Sicut visio tharsis, id est, lapi-
 dis pretiosi sic nominati, vt dicit Rab. Sal. tamen non dicit qualis sit
 ille lapis aut cuius virtutis.
 14 Et aspectus earum & opera, quasi sit rota in medio. vna
 * transiens

Talis F

A Talis enim figura etiā in eadem sede posita, in quatuor partes motum admittit, orientem inquit, & occidentem, aquilonarem & australem. Hoc itaque beatus propheta a t. perinde ac esset rota in rota, in quatuor partes earum ambulabant, & non reuertebantur cum ambularent ipse.

Eiusmodi enim figura conuersione non indiget. Nā que in vnamquamque inclinationem ab eadē sede mota facit se tenet. Atque hoc itidem ubique Dei presentiam significat, his crassius propter humanam imbecillitatem & corpulentius conspectis.

* Ruper. Rota vna hoc est omnis sancta veteris instrumenti scriptura, de qua Psalmista, *Ex contriuita rota.* Nam re vera exinde Deus tonat. quanta sit quatuor animalium (id est euangelistarū) autoritas. *Apparuit rota vna iuper terram,* quia prius latuerant, & adhuc latent subtus terram, id est, subtus terrenitatem iudaicam. *Et aspectus rotarum quasi visio maris.* Visio siquidem maris inexpertis tremenda est, expertis autem & animo constantibus tolerabilis. Talis rota visio est. Inertibus & veram fidei virtutem non habentibus, tremenda & inaccessibleis est, studiosis autem & bonam spem habentibus adeo tractabilis, vt non dubitēt se nauiculis ecclesie & arbori crucis cōmittere, ad transmeandam altitudinem doctorum & sensuum, qui multiplices sunt in lege & prophetis & Psalmis Rota autē est in medio rotæ, id est, sensus spiritualis in medio literæ.

Hieronym. Quia omnia cœlestia & terrestria, & quicquid sub humanam cadit intelligentiam, sicut rotis voluitur, solis annum circulum per singulos menses luna de currit. Lucifer, qui & vesper, dum ad Orientem & Occidentem rutilus micat, & noctis tenebras puro temperat lumine duob. annis eundem conficit cursum, alia quoque astra quæ errantia dicuntur, & quicquid fuget in cœlo segetum quoque & arborum herbarumque varietates per quatuor tempora rotis corrunt suis. nihil aspiciamus quod antē non fuerit. *Gyro. gyrando vadit spiritus, & in circulos suos reuertitur.* Omnia flumina currunt in mare, nec impletur, quia ad fontes suos de matrice abyssō reuertuntur. Euangeliorum autem, id est, quatuor animalium quæ spirant, viuunt, intelligunt cursu breui mūdus sermone apollo.

† dorsa ea ū plena erant oculis. Psal. 76.

Ecc. 1. 3.

apostolico completus est. Rota autē in rota, vel iunctura duorum testamentorum est: quod indicat scala Iacob foriceps Iaiæ, & gladius bis acutus, vel euangelia sibi coherentia: quorum cursus & statura tendit ad cœlum.

Rota in rota. Gregorius. Nouum testamentum in veteri. Quid est. n. quod Adam dormiente Eua formatum nisi quod Christo moriente ecclesia format, & multa huiusmodi. Vetustatem enim nō sine mutator permanit, dum spiritualiter intelligentia latuit, que cum redemptor venit spiritualiter fecit intelligi. Testamentum verō nouū etiam per veteris testamenti panas aeternum dicitur, quod illius intellectus nunquam mutatur.

Statura quoque. Statura rectitudine præceptioni est altitudo in celsitudine promissionis, horror rami in terrore supplicii: Ruper. Quomodo: quibus statura & altitudo rotarum est horribilis. mirum malè viuentibus inuidentibus. Iudæis est horribilis, eo quod animalia iuxta quæ constiterunt iuxta istæ, non aspexerint, aspiciere noluerint. Idcirco altitudo vel aspectus rotarum horribilis est illis. mirum quia totum corpus larum sit plenū oculis. illis quorūdam cornu id est, radiosus Moyses cōfortio sermonis I fuit horribilis, cum eius dulcis esse debuisset que venerabilis. Quod ceteri splendidæ radijs

Moyses, hoc tam multis oculis significatur in corpore tarum in hac visione.

Et totum corpus. Quia sanctorum actio omni parte cōspecta est. *Et lulum corpus.* Qualem Argum describit fabulæ poetarū: quem Iuno ob negligentem custodiam in pavonem vertit, vt quod est miraculum conditio Dei, hoc esset condemnatio multi adulterij.

Gregor. Nihil enim in euangelij quod non luceat splendore suo mundum illuminet: vt quæ parua putantur & vilia, Spiritus sancti fulgeant maiestate.

Spiritus enim vitæ. Quia per sacra eloquia & de Spiritu viuificamur, vt a nobis mortifera opera retulamus.

Quia spiritus vitæ. Hoc secūdo dicit, ne aliquod vas tremulū

Per quatuor partes earum euntes ibant, &

non reuertebantur, cum ambularent: † Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ. Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis. Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

† Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus, & † totum corpus plenum oculis in circumitu ipsarū quatuor. Cūque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ.

Quocumque ibat spiritus, illic eunte spiritu, & rotæ pariter leuabantur sequentes eum. † Spiritus enim vitæ erat in rotis.

Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis a terra pariter eleuabantur, & rotæ sequentes eā, quia spiritus vitæ erat in rotis. Et similitudo

NICOLAUS DE LYRA.

* transiens per medium alterius intrinsecando se inuicem ad angulos rectos sphaerales.

1 Per quatuor partes earum euntes ibant, &c. Quia sicut dictum est. stabant in punctis intersectionum, & sic equaliter poterant reuolui ad quatuor partes. non tamen simul, sed successiuē.

2 Et non reuertebantur cum ambularent, &c. i. sine conuersione corporis totius rotæ perterāt ad partes oppositas ambulare, sicut & animalia. Ad aliquem locum, &c. Totus iste versus non est in Hebræo, nec in libris correctis, sed immediatē subditur.

3 Statura quoque erat rotis, &c. id est, magnitudo.

4 Et altitudo, &c. scilicet magna.

5 Et horribilis aspectus. Propter magnitudinem & motum earum velocem.

6 Et totum corpus. scilicet cuiuslibet rotæ.

7 Plenum oculis in circumitu ipsarum. i. picturis ad idem oculorum factis, sicut est in cauda pavonis.

8 Cumque ambularent animalia, &c. ad quameunque partem, ambulabant pariter & rotæ.

9 Et cum eleuarentur animalia de terra, &c. per volatularum.

10 Et eleuabantur simul & rotæ quocumque ibat spiritus. Id est, ventus turbis supra dictus vel per spiritum intelligentem spiritus viuificans illas rotas, ideo subditur.

11 Spiritus enim vitæ erat in rotis, &c. Quasi diceret, non uebantur per exteriorem impulsam seu tractam, sed per spiritum intrinsecum viuificantem. Cetera patent ex dictis.

12 Et similitudo super capita animalium, &c. Hic est sequens descriptio

6 Et

A *a Similitudò throni.* Greg. Throni, angelicæ virtutes, quæ ipsos angelos loci dignitate trāscendunt. Cum enim angeli nuntij dicantur, & tæpè angeli ad nuntianda quædam hominibus veniant, throni missi ad ministerium nuntij nusquam leguntur.

Psal. 109.

* Rupertus. Quod iam non similitudo quasi aspectus hominis, sed verus aspectus veri hominis Iesu Christi, sedet desup throno assertionem nostram nõ indiget. Certũ enim est, quod ex quo nubes suscepit eum ab oculis eorũ, sedet a dextris Dei, iuxta illud: *Dixit do. domino meo sede a dextris meis.*

Mat. th. 21. d.

b Hominis desuper. Hiero. idest, Dei patris. vnde: *Homo quidam plantauit vineam, &c.*

Ibid. 23. 2.

Et alibi: *Homo quidam fecit nuptias filio suo, non quod filius excludatur à regno de quo Iſa. Vidi dominum sedentem super solum excelsum.* Vnde Ioannes: *Huc, inquit, dixit Iſa. as, quando vidi gloriam filij Dei, sed in patre regnat filius omnia enim patris filij sunt, qui est imago Dei patris inuisibilis.*

Iſa. 6. 2.

Ioan. 1. 2. f.

B *Theodor.* Per hæc ostēdit Saluatoris nostri in carne humana dispensationē. Hac de causa speciem vnā dicit, naturas verò duas, vnā electri, alteram ignis: & alteram ferentem, alteram latam. Diuina siquidem natura humanam induit. Idcirco superiorem partem conspectam ait, tanquam speciem electri, inferiorem verò à lumbis & infra, quasi speciem ignis. igne diuinam innuente naturā. *Deus enim tuus ignis consumens est, ait.* Electro verò humanam. Tale enim electrum, veluti mista quadam specie præditum, neque auro, neque argento simile, sed quasi vtriusque commixtio. Tale etiam corpus humanum, neque enim solum terra est, neque aqua per se, neque ignis, neque aer, sed ex quatuor elementis est compositum. imo verò talis, neque anima ratione prædita tantum, neque mortale corpus, sed vtraq; simul propterea propheta videt à lumbis eius, & desuper sicut speciem electri, quinetiam sicut visionem ignis intrinsecus eius per circumitũ. Etenim humanitas verbi Dei hilaris & splendida & gloriosa immortalisque & à corruptione libera ab inhabitante diuina natura facta est. Idcirco congruenter dixit, *Et vidi sicut speciem electri, &c.*

Colof. 1. d.

vbi suprã.

C *Quasi speciem electri.* Gregor. In electro aurum argentumque miscetur, & per argentum auri claritas temperatur: & per auri claritatem species clarescit argenti. Sic in redemptore nostro diuinitas per humanitatem nostris oculis temperatur, & per diuinitatem natura clarescit humana.

vbi suprã.

D *Ignis intrinsecus.* Gregor. Ante incarnationem ignis est in iudæa tantum intrinsecus, & non splendet, qui spiritu sanctus in multis patribus iudæam repleuera sed non ad notitiam gentium perueniebat. A lumbis vero & deorsum ignis in circumitu splendet, quia post incarnationem longè latè spiritu sancti gratia diffusa est.

Hieronym. Qui sedebat in throno à lumbis & supra. electro comparatu quod intrinsecus, quasi ignis habebat aspectum à lumbis, & infra ignis respiciens in circumitu mundi. Quæ enim supra lumbis sunt vbi sensus & ratio versatur, non indigent igne flammis, sed preciosissimo metallo & purissimo, quod à lumbis deorsum, vbi cotus & generatio: vbi incerta vitiorũ indigent purgatione flammarum, purgata habeant arcus multitudinem, quæ vulgè dicitur iris.

A lumbis eius. Gregor. Per lumbos propago mortalitatis signatur. De lumbis Abrahæ virgo Maria in cuius vtero Dei filius carnatus. vnde in vniuerso mundo innotuit Deus.

Gregor. Vnus est homo qui super lumbos ardet intrinsecus, angelos amrem suum per diuinitatem tenuit, & sub lumbis intrinsecus ignis sui splendore

in circumitu emittens, homines ad sancti ardoris desiderium per humanitatem reuocauit.

Vidi quasi speciem. Gregor. Vna est similitudo ignis & electri. In igne enim ardor spiritus sancti, qui in arcu que signatur, in quo aqua & ignis apparet: & post mediatoris aduentum eo virtus spiritus sancti in humano genere claruit, quo & aqua baptismi electos Dei lauit, igne diuini amoris accendit. Quasi enim à misto colore simul aquæ & ignis quidam arcus in nube ad propitiationem ponitur cum dicitur: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei.*

Velut aspectum. Arcus vtriusque iudicij testis est. Certeus enim in colore, aque iudicium factum, rubicundum in colore: ignis significat faciendum, quia mundus iudicij igne cremabitur, qui prius diluuiio iudicatus.

Hieronimus. Aliter enim esse non potest. Vnde poeta: *mille rapit varios aduersa luce colores.* Hic arcus ignum est clementiæ & testamenti Dei, quod fecit hominibus, vt quando in nube apparuerit, sciamus nos non amplius perituros esse in diluuiio. Vnde patet post perit atq; supplicia & purgationem peccatorum futuram misericordiam Dei: sed his qui Deum meruerunt vicere regnantem. vnde sequitur: *Hic erat aspectus splendoris ignum*

E *Et à lumbis eius vsque deorsum vidi quasi speciem ignis. idest, electri ignum.*

F *Splendentis. idest, splendorem emittentis.*

G *Velut aspectum. idest, viridis, qui est splendidus.*

Ad facilius capiendum prædictam visionem imaginariam sui figuras prædictorum secundum descriptionem Latinorum & etiam Hebræorum, quantum ad hoc quod eorum descriptio differt à Latinis, scilicet in descriptione animalium tantum quantum ad descriptionem facierum: in alijs autem est eadem.

Sciendum tamen, quod prædicta non possunt sufficienter plano describi: sed oportet per imaginationem inspicientis munus suppleri.

3 Et à lumbis eius vsque deorsum vidi quasi speciem ignis. idest, electri ignum.

4 Splendentis. idest, splendorem emittentis.

5 Velut aspectum. idest, viridis, qui est splendidus.

Ad facilius capiendum prædictam visionem imaginariam sui figuras prædictorum secundum descriptionem Latinorum & etiam Hebræorum, quantum ad hoc quod eorum descriptio differt à Latinis, scilicet in descriptione animalium tantum quantum ad descriptionem facierum: in alijs autem est eadem.

Sciendum tamen, quod prædicta non possunt sufficienter plano describi: sed oportet per imaginationem inspicientis munus suppleri.

3 Et

a Gregor. In quo sedebat quasi homo.

similitudo throni, & super similitudinē throni

Greg. Gloria nostri redemptoris.

ni similitudo quasi aspectus hominis desuper

Et vidi quasi speciem electri, velut aspectum

ignis intrinsecus per circumitum eius, à lumbis eius, & desuper: & à lumbis eius vsque

deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis

in circumitu, velut aspectum arcus, cum fuerit

in circumitu emittens, homines ad sancti ardoris desiderium per humanitatem reuocauit.

Vidi quasi speciem. Gregor. Vna est similitudo ignis & electri. In igne enim ardor spiritus sancti, qui in arcu que signatur, in quo aqua & ignis apparet: & post mediatoris aduentum eo virtus spiritus sancti in humano genere claruit, quo & aqua baptismi electos Dei lauit, igne diuini amoris accendit. Quasi enim à misto colore simul aquæ & ignis quidam arcus in nube ad propitiationem ponitur cum dicitur: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei.

Velut aspectum. Arcus vtriusque iudicij testis est. Certeus enim in colore, aque iudicium factum, rubicundum in colore: ignis significat faciendum, quia mundus iudicij igne cremabitur, qui prius diluuiio iudicatus.

Hieronimus. Aliter enim esse non potest. Vnde poeta: mille rapit varios aduersa luce colores. Hic arcus ignum est clementiæ & testamenti Dei, quod fecit hominibus, vt quando in nube apparuerit, sciamus nos non amplius perituros esse in diluuiio. Vnde patet post perit atq; supplicia & purgationem peccatorum futuram misericordiam Dei: sed his qui Deum meruerunt vicere regnantem. vnde sequitur: Hic erat aspectus splendoris ignum

Et à lumbis eius vsque deorsum vidi quasi speciem ignis. idest, electri ignum.

Splendentis. idest, splendorem emittentis.

Velut aspectum. idest, viridis, qui est splendidus.

Ad facilius capiendum prædictam visionem imaginariam sui figuras prædictorum secundum descriptionem Latinorum & etiam Hebræorum, quantum ad hoc quod eorum descriptio differt à Latinis, scilicet in descriptione animalium tantum quantum ad descriptionem facierum: in alijs autem est eadem.

Sciendum tamen, quod prædicta non possunt sufficienter plano describi: sed oportet per imaginationem inspicientis munus suppleri.

NICOLAUS DE LYRA.

* Et vidi quasi speciem electri. idest, species illius hominis videbatur de electro, vel talis coloris sicut est color electri: tamen differenter in parte superiori scilicet à lumbis eius & sursum: & in parte inferiori scilicet, à lumbis & deorsum: quia in parte superiori erat similis electro ignito: venienti tamen fulgorem suum intra se. Id. e subditur: Velut aspectum ignis intrinsecus, &c.

3 A lumbis eius & desuper. In parte verò inferiori erat similis electro ignito fulgorem suum emittenti extrinsecus, id est subditur.

rum, throni scilicet Dei, vel omnium quae visa sunt. ^{In die pluuiae, &c.}
 Gregorius. Cum in nube in die pluuiae. Hic erat aspectus splendoris per gyrum.

Incarnacione.

Secundum ea quae agit spiritus in mundo quae videri possunt.

Grego. Munci.

praedicatio scilicet D
 effunditur ut ad ve
 niam credentes do
 mino parente re
 uocentur.

NICOLAUS DE LYRA.

Ad intellectum visionis predictae considerandum, quod sicut dicit Hieron. in prologo: Iudei qui cum Ioaachim ducti fuerant in Babylonem, de hoc praenitebant, quod se reddiderant regi Babylonis: et videbant adhuc stare Ierusalem, quam Ieremias denunciauerat destruendam, & melius fore remanentibus in Ierusalem quam transmigratis in Babylonem, ut habetur Ieremias vigesimo quarto. Ideo quinto anno a transmigracione Ioaachim dominus dedit Ezechielem spiritu prophetiae, ad consolacionem tamen captiuorum, denuncians mala de propinquo ventura in Ierusalem, & multo maiora quam sustinerent in Babylone. Per vetum igitur turbinis & nubem venientem ab aquilone, intelligitur exercitus Chaldaeorum, qui per illam partem intravit Iudaeam, ut frequenter dictum est super in Isaia & Ieremias. Per ignem inuolucrum intelligitur incensio ciuitatis & templi futurum. Per quaternarium autem numerum animalium, & facierum & rotarum, intelligitur quaternarius numerus regum magnorum sibi succedentium, scilicet Chaldaeorum, Persarum, Graecorum, & Romanorum, quae etiam regina infestauerat populum Iudeorum. Nec mirum, quod idem numerus pluribus similitudinibus figuratur, quia Gen. 41. septem anni fertilitatis & septem famis, duplici similitudine figurantur, scilicet, per spicas plenas & steriles, & per boves pingues & macilentos. In speciali vero per faciem leonis, quae prima est secundum descriptionem Hebraeorum, intelligitur regnum Chaldaeorum seu Babyloniarum, quod fuit primum in ista quatuor, unde & rex Babylonis frequenter vocatur leo in scripturis. unde Iere. 1. b. Ascendit leo de cubili suo. &c. Et secundum aliquos habebat imaginem leonis in vexillo suo. Per faciem hominis intelligitur regnum Persarum & Medorum, quod successit regno Chaldaeorum. Dan. 5. quia istud regnum humanis creauit populum Iudeorum quam alia, unde & Cyrus dedit eis licentiam redeundi in Iudaeam. Per faciem bouis, regnum Graecorum, quia sicut bos impellit cornibus, sic regnum Graecorum molestat populum Iudeorum, & maxime tempore Antiochi illustris, ut patet 1. & 2. Machab. unde & Dan. 8. iste Antiochus vocatur

tur cornu modicum, & postea factum grande nimis contra meridiem, & contra orientem, & contra fortitudinem, per quem intelligitur templum quod erat in Ierusalem. Per faciem autem aquilae intelligitur regnum Romanorum. unde & aquila est signum sive vexillum Romani imperij. Per alas autem, intelligitur angelica potestas praesidens dictis regnis, quia omnia ista inferiora administrantur medijs angelis: unde & angelus praesidens regno Persarum vocatur princeps Persarum, Dan. 10. Et praesidens regno Graecorum, ibidem dicitur princeps Graecorum, & sic intelligendum est de alijs. Per hoc, quod lumen dicitur & rota istae ad quatuor partes ibat, intelligitur dilatatio istorum regnorum ad alias partes. Per velocem motum & terribilem aspectum, intelligitur robur & ferocitas eorum. Per manus autem opera, eo quod manus est organum organorum 3. de Anima. Per firmamentum vero quod erat super capita animalium, intelligitur pars mundi superior, quae dicitur locus Dei & beatorum. Per sedentem in throno super firmamentum, intelligitur ipse Deus praesidens omni creaturae caelestis & terrestri: ad cuius iudicium omnia disponuntur. unde & ad praecipuum sedentis in throno animalia quiescebant & mouebantur: quia ipse mutat tempora & aetates, transfert regna atque constituit, ut dicitur Daniel. secundo capite. Per hoc autem quod apparebat in forma humana, designabatur quod erat tempore gratiae humanitatis. Per hoc autem quod apparebat in colore electri, quod est auro & argento fulgidius, intelligitur excessus suae sapientiae, cuius non est numerus. Per hoc autem, quod in parte superiori a lumbis & sursum retinebat splendorem interius, & in parte inferiori scilicet a lumbis & deorsum emittebat fulgorem exterius, intelligitur quod diuina sapientia prout est in ipso, est nobis occultata, manifestatur tamen nobis aliquantulum per suos effectus, secundum quod dicitur ad Romanos primo cap. Inuisibilia Dei a creatura mundi, id est ab homine, per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur, semper tamen quoque virtus eius & diuinitas. Sic ergo patet ex dictis, quod in hoc primo cap. describitur diuina praesidentia supereminens status sine virtus, ut supra dictum est.

ADDITIO I.

1. vbi dicitur in postilla: Ex quo patet, quod Ezechiel fuit de tribu sacerdotali.

2. hac regula quam asserit postill. esse Hebr. dictum fuit supra dicitur primo in addicione.

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in postilla: Per quaternarium autem numerum animalium & facierum.

Cum haec visionem Ezechielis quantum pertinet ad expositionem tertiae, applicando eam ad apprehensionem imaginariae visionis prophetiae, postillator eam exponit satis competenter, saltem pro maiori parte. Et si forte in aliquibus minus conuenienter illam exposuit, non est multum curandum, eo quod expositio principalis non consistit in hoc, sed in illo quod per hanc imaginariam visionem intelligi debet, quod est principalis in hac visione. Circa quod expositio postillatoris videtur non solum denari ab autoritatibus sancto scripturae, sed etiam a communi opinione omnium Hebraeorum expositionem antiquorum quam modernorum. Est etiam valde consona litterae ut videbitur. Primum patet per gloss. communem, in qua expositiones Hieronymi, Gregorii, & quorundam aliorum doctorum inuentionum ponuntur, qui communiter per quatuor animalia, scilicet quatuor Euangelistas seu euangelia quatuor principalia mysteria Christi fideliter narratiua: non autem quatuor mundanas monarchias prout postillator vult, intelligunt, prout plene patet praedictae glossae intuitu. Quod autem ab Hebraeorum expositionibus queritur, patet: Nam antiquissimi Hebraeorum, scilicet, Ithalmodus, in quodam libro autentico apud eos qui dicitur Haguga, expressae determinant, quod intelligentia huius visionis Ezechielis debet esse secretissima, sic quod non liceat alicui eam scienti alios de ipsi docere nisi tantum unum, & hoc in magno secreto, non exponendo totam intelligentiam, sed tradendo principia ex quibus discipulus discipulus possit alia intelligere, & hoc propter magni-

tudinem mysterij, quod etiam secundum eos in hac visione intelligitur, prout Ra. Moy. qui fuit de maximis modernorum, largè tractat in suo libro de directione, parte tertia, in proemio: & in primis septem capitibus eiusdem partis. Et ibidem dicta sua de occultatione praedictorum mysteriorum modo praedicto confirmat per multas autoritates antiquorum. Hoc idem tenet Rab. Sa. & Ra. Cymbi, & ceteri expositores, scilicet, quod intelligentia contentorum in hac visione Ezechielis sunt arcana secretissima legis diuinae, quae non licet homini loqui. Manifestum est autem, quod monarchias Chaldaeorum & Medorum, &c. non pertinent ad arcana legis. Sunt enim & fuerunt vulgariter nota. Et Daniel etiam, qui de eis prophetauit clare in pluribus locis, tradidit eas aperte & palam sic quod quilibet potest eas intelligere, sicut & alias prophetias Isaias etiam de Chaldeis & Persis manifestè prophetauit cap. tertio decimo. Et sic patet propositum, scilicet quod Hebraeorum expositores non referunt intelligentiam huius visionis ad mundanas monarchias, sed ad diuinorum arcana seu mysteria. Quae autem sint arcana ista apud Hebraeos quae tantum requirebant occultationem, ipsi non declarant. Videtur tamen rationabiliter dicendum: quod quia secundum veritatem, prout sancti doctores tradunt, in hac visione incarnatio Christi & quaedam alia eius mysteria intelligantur, huiusmodi autem incarnatio populo ant. quo non erat propalanda. Tum quia valde iudis iuit: Tum quia promissus a idololatriam & ad ponendam corporeitatem in Deo. Et ideo Deuter. quarto b. eis dicitur: Custodite igitur sollicitè animas vestras non enim vidistis aliquam similitudinem in die qua locutus est vobis dominus, ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinem. Et ideo occultantur huiusmodi in hoc loco & in pluribus alijs, ne forte si fuisset eis expressè propositum, laboreretur in errore circa diuinitatem: estimantes quod ipse Deus secundum suam deitatem fieret corpus, non valentes percipere modum vnionis diuinae naturae ad verbum, prout fides ponit catholica, scilicet, quod vnio sit in persona, non in natura. Unde & hodie estimant fauere, quod nos consistendo Christum verum Deum esse & verum hominem, consequenter constitemur unitatem diuinae naturae & humanae, sic quod natura diuina & humana sint eadem numero, quae ta-

Amen estimatio est falsa. Nam secundum determinationem Calcedon. concilij usquam sublata est naturarum differentia in Christo per unionem. Quod autem expositio postillatoris predicti sit inconsonanter patet ex multis. Primum, nam hec visio totaliter considerata erat representativa diuine maiestatis. Prophetam enim egrediens in carnis formam, ut ei dominus alloqueretur, ut habetur infra 2. cap. dixit: Et ecce ibi gloria domini stabat, sicut gloria quam vidi super fluvium Chobar. In qua visione, scilicet, secunda, expressè facit mentionem in eodem cap. de predictis animalibus & rotis. Ex quo patet, quod huiusmodi animalia & rotæ pertinebant ad representationem diuine gloriæ seu maiestatis, de qua loquitur. Quæ quidem visio in cod. cap. contenta, facta fuit ad confirmandum domini verbum, scilicet quod daret prophetæ constantiam per suam assistentiam, prout postillator ibidem exponit. In tali autem assistentia prophetam confortante, nihil videtur facere significatio monarchiarum predictarum. Item infra decimo capite ista quatuor animalia rotantur cherubim. Dicitur

enim ibi: Ipsum est animal quod vidi subter Deum Israel iuxta fluvium Chobar: & intellexi quia cherubim esset. Manifestè autem videtur inconueniens, quod monarchie ille mundane idololatæ nominarentur, seu significarentur per cherubim: quæ sunt nomina angelorum beatorum, super quos Deus dicitur sedere, iuxta illud Psalm. septuagesimo nono. Qui sedes super cherubim, & sic in aliis quam pluribus locis sacre scripture. Item recessus diuine assistentiæ de templo representatus fuit prophetæ per recessum domini super illa cherubim existentis, ut habetur planè

B in predicto cap. decimo. Per quæ quidem cherubim, quatuor animalia predicta intelliguntur, ut ibidem habetur. Similiter etiam regressus diuine assistentiæ ad templum designatur per gloriam Dei ingredientem per viam Orientalem, ut habetur infra quadragesimo tertio. De qua gloria sic ingredientem Prophetam dicit: Secundum speciem quam videram, scilicet, iuxta fluvium Chobar: ut ibidem exponitur in litera. Et sic patet, quod erant ibi animalia & rotæ predictæ. Constat autem quod in hoc recessu seu regressu non est aliquid pertinet ad monarchias predictas. Item secundum postillatorem per quatuor animalia idem significatur quod per quatuor rotas: sicut per vacas & spicas Pharaonis, Genes. quadragesimo primo. Quod non videtur posse stare. Nam prout litera testatur, inter animalia & rotas erat distinctio secundum rem, & conuenientia in motu & quiete. Quod patet cum dicitur: Cumque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabatur simul & rotæ. et infra: Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant, & cum eleuatis à terra, pariter eleuabantur & rotæ sequentes ea, scilicet, animalia. Et sic apparet manifestè, quod animalia & rotæ significabant diuersas res, quarum quædam sequebantur alias modo predictis, quod non inuenitur in somnis Pharaonis, cuius exemplum inducitur, nec etiam monarchis secundum eum hic significatis.

C Sunt etiam multa particularia in hac visione contenta quæ sanctis Euangelistis seu euangelij predicatoribus propriè coaptantur, non autem monarchis predictis, prout Gregor subtili indagine de qualibet particula tractat, ut cum dicitur de animalibus, quod facies & pennas per quatuor partes habebant, unteque erant penne eorum alterius ad alterum. Per hoc docet intelligendum, quod omnis Euangelistarum seu predicatorum euangelij virtus, omnis sapientia qua ceteros homines contemplationis sue volatu transcendunt, vicissim sibi in pace atque vniuersitate coniungunt. Penna enim alterius ab altero diuisa esset, si in hoc quod vnus in sapientiam euolat, habere pacem cum altero recusaret. Similiter quod sequitur: Non reuertebantur cum incederent: propriè adaptatur secundum cum sanctis animalibus predictis, quæ sic à terrenis actibus ad spiritualia pertranscunt, ut ad ea quæ reliquerunt nullatenus ulterius reflectantur. Quæ & multa alia de animalibus tradita, non videntur competere monarchis mundanis, quæ nunquam in pace fuerunt, & à contrario in contrarium reuertebantur. Monarchie enim predictæ reuerse fuerunt à prosperitate in lapsu, ut patet in eorum gestis.

Similiter quod dicitur de rotis, quod habebant quatuor facies, & aspectus earum quasi rota in medio rotæ, propriè adaptatur duobus testamentis, quorum nouum latuit in veteri, vtrumque tamen quatuor facies habet, cum scriptura sacra per vtraque testamentum in quatuor est distincta partibus: prout Gregor. ista & cetera in hac visione contenta notabilissime discutit, adaptando singula singulis circa propositum predictum. Et ideo qui plenim de hac visione vult habere expositionem, ad ipsius hominias recurrat: quas si diligenter scrutatus fuerit, hanc visionem nullo modo applicabit ad mundana predicta.

Nec expositio sua, scilicet Gregorij in hoc loco reputari debet mystica, se litteralis: cum hec visio etiam secundum omnes expositores parabolica est.

Et notandum, quod liber iste specialiter in suo exordio de Christo & hominis creaturæ presidente tractat, & ideo super omnia

via ab ipso propheta visa, aspectum hominis ponit: Quem quidem hominem quasi speciem electri vidit à lumbis eius & desuper, à lumbis eius usque dorsum, quasi speciem ignis splendentis, quæ & alia circa hoc dicta à duplicem naturam in Christo propriè feruntur, ut in hominibus predictis & in glossis plenè traditur. quia ista erat multum remota à sensu seu cognitione Israelitarum quibus propheta mittebatur, ideo subdit in sequenti cap. Filiis huminis, ego mitto te ad filios Israel, ad gentes apostatas & c. et infra: Si fortè & ipsi audiant, & si fortè quiescant quoniam domus exasperans est, quasi dicat, licet non sint, fuerit assentire similibus prophetis reuelationibus, proponere tamen eis, & sciunt quia propheta fuit in medio eorum.

Et nota quod incarnatio filij Dei, & passio, & resurrectio, & c. quibus hic agitur, erat potissima consolatio ipsis captiuis qui mittebatur, si tamen audirent, tradebatur tamen enigmatica & obscure propter eorum imperfectionem pro maiori parte. Diuina mysteria secundum Dionysium in secundo cælestis Hierarch. cultanda sunt indignis.

R E P L I C A .

In primo cap. Ezechielis postillator attendens visionem prope imaginariam per sanctos doctores & glossam exponi secundum sensum mysticum, ad quos remittit eos qui in his delectantur. ipse quandam literalem significationem illius visionis assignat licet quod significet presidentiam diuinam per sedentem super mamentum quæ regit & vniuersam creaturam administrat: quidem clarius, hanc verò obscurius: rerum autem magis notitiam clariorem facit administrationem. Sed quia in tota ordine mundi inferioris, quatuor principales monarchie fuerunt riores effectus diuine administrationis vel gubernationis, ideo pedibus Dei presidentis sub specie quatuor animalium hic deptorum significantur, prout postillator sigillatim declarat. Huius positioni Burgen. se valde audacter opponit. Primum ex eo dicit eam deniare ab autoritatibus sanctorum, qui per quatuor animalia recipiunt quatuor Euangelistas, & c. Dehinc dicit deniare à communi opinione Hebræorum, tam antiquorum quam modernorum. Demum dixit expositionem eius litteralem esse insonam ex multis motiuis, quæ sigillatim pertractabo, ne fiat iuditio. Quantum ad primum Burgen. valde ponderat hic glossam dinariam, quæ communiter ponit allegoricos, anagogicos, & mysticos sensus. raro autem tangit & raptim sensum primordiale, sic & facit in hoc loco. Non est igitur mirum, quod per quæ sensum literalem semper querit, huiusmodi mystificatione sequitur. Et cum dicit Burgen. Omnes doctores in gloss. nominant & quosdam innominatos hunc passum quatuor animalium exire de quatuor Euangelistis, falsum est, ut patet latam glo. in tit. Nam vnus innominatus per longum processum exponit de quatuor viribus animæ, scilicet, rationali, irascibili, concupiscenti & synderesi ad modum aquile supereminenti. Alius de quatuor elementis, & eorum mixtione in homine & coniunctione. Alius de quatuor affectionibus animæ, scilicet, spe, gaudio, timore & re: quæ temperantur quatuor virtutibus carnalibus. Alius de quatuor ordinibus vel aciebus in creta ad quatuor mundanas gradus ordinatis. Et beatus Hieron. m. in gloss. nominatus dicit quod quidam ad quatuor animalia quatuor euangelia referunt virtutibus animæ, de volatu temporum, commixtione elementum, & ordinibus castrorum: quæ omnia præterita relinquit ad anteriora festinantes. Has omnes quadrigas quasi auriga, regit, & incompósitos currentes gradibus suo parere cogit, & faciendaque præcepit, & vitantia vetat. Hæc ut putat Etia sunt populo in Babylonia captiuato, qui si colla Deo suberit, eius auxilio terram recuperabit amissam. Hæc sparsim nec ex gloss. haberi potest quemquam doctorum sanctorum quatuor euangelistas determinasse, nisi beatum Gregorium, expositionem non esse literalem sed mysticam, satis apparet in glo. supra posito: quia videlicet dicta in hoc cap. secundum illas positas quadrigas sunt proposita populo in Babylonia pro eorum emendatione, quæ per euangelistarum allegat. modicum vel nihil valuissent: imò prophetia ista notabilis, si exposita derisioni. Patet etiam quia beatus Gregorius lib. nona super Ezechielem dicit: Intuum libri in Ezechielem per tam magnis obscuritatibus clausum, & quibusdam mysteriis modis ligatum, in hominibus oculo Deo largiente discussum: nunc planiora sunt quæ sequuntur. Ecce eisdem beatus Gregorius clausa, non literam dicit se discussisse in passu obscuro. mittit in sequentibus ponere planiora, cuiuslibet tamen inueniuntur humilias apparet manifestè, quod circa planam literam, scilicet casu prophetæ in faciem eius erectione collocaione & ceteris ista expositione procedit, consequens est cum in alijs sensibus sticum coluisse. Nam ex omnibus hominibus illis sensum literalem

cundum sonum verborum nihil absurditatis habentem reperire
 sumus, cum tamen constet librum Ezechielis sicut & aliorum
 prophetarum sensum literalem habere. Sic igitur patet, quod expo-
 sito postillatoris non deuiat ab autoritate sanctorum doctorum. Sed
 ad secundum quod Burgen. prætendit quod postil. deuiat ab ex-
 positione omnium Heb. antiquorum & modernorum. Hoc Burg. vi-
 detur fingere, quia Heb. quos Burg. adducit, nihil dicunt nisi, quod
 principium huius prophetiae est de secretissimis arcanis diuine le-
 gis, quæ nõ licet homini loqui. Similiter etiam postil. idem dicit hic,
 quod quia hic liber est de præsidentia diuina respectu creaturarum
 enim maximè rationabilium. Et subdit, quod primum caput con-
 tet virtualiter sententiam sequentium, prout effectus omnes in
 eisa virtualiter continentur. Nec putet Burgen. prout arguit, mo-
 dum esse totius sacrae scripturae secretum, de quo hic secundum ex-
 positionem postil. dicitur. Nam generaliter & virtualiter omnia se-
 creta includit diuina præsidentia, quæ cunctarum rerum actus &
 opera occulto nobis iudicio, tamen totaliter administrantur & spe-
 cialiter magnarum rerum: quæ aliquid diuini nominis habere vidē-
 tur sicut sunt quatuor monarchie mundi per administrationem di-
 uine præsidentiae ad flagellum Dei contra peccata mundi, specialiter
 Iudeorum ordinatæ, vt fiat argumentum à maiori ex ista litera
 de his monarchiis exposita sic. Si videmus illas potentissimas mo-
 narchias mundi diuinae ditioni subiaccere, adeo quod sine eius nutu
 nil possint, ideo cuiuscunque regis regni, specialiter Iudeorum, imò
 cuiuscunque creaturae, actus, opera & passionis ex eiusdem præsidi-
 de is voluntate procedunt, & ex hoc ad literam pro consolatione
 corruptione captiuorum in Babylonia arguere volebat, quod co-
 rruerunt desolatio, liberatio, & potestatis cuiuscunque prosperitas &
 adversitas ab illa præsidentia dependet, prout patet etiam huiusmo-
 di resolutionis ex glo. sanctorum supra allegata. Consonat igitur
 postil. dictis sanctorum, & etiam Heb. circa hunc passum. He-
 brei tamen allegati per Burg. circa occultam hæc descripta ad literam
 nihil dicunt, sicut nec Burg. qui innititur expositioni beati Gregor.
 quod dure mystica est, vt supra probatur. Heb. etiam principium hu-
 ius libri occultauerunt, sicut principium Gen. & Cantorum, prout
 ait beatus Hiero. & assumitur in glo. per Burg. allegata, sic quod
 non ceret ea legere quemquam nisi sacerdotalem etatem scilicet,
 30 annorum impleset, vt ad plenam scientiam: similiter & mysti-
 cosensus plenum humane nature tempus accedat. Quibus non ob-
 stantibus & Genes. & Cantorum sensum literalem habemus. Sed
 Burgen. non dat rationem quare huius partis sensum literalem ha-
 bere non debeamus. Et non videtur potior sensus literalis, quam il-
 le in postil. ponit. Nam comparatis omnibus modis supra, & ex
 glo. & sanctorum doctoribus adductis postil. est vniuersalior. Nam Dei
 præsidentia tanquam auriga regens, & ordinans, & inordinatos mo-
 tus coercens signata quadrige per quatuor animalia, & rotas: vni-
 uersaliter respicit illas quatuor principales mundi monarchias,
 quæ compositionem & missionem quatuor elementorum, & dispo-
 sitionem castrorum per quatuor plagas & alias quadrigas supra
 enumeratas. Et quod obijcit Burg. di. illas monarchias in scripturis
 re clarè descriptas: igitur de eis tanquam arcanis non debet
 expi ad literam visio quatuor animalium & rotarum. Ibi dico,
 quo idem argumentum plus militat contra sanctos doctores in glo.
 nominatos & non nominatos. Quorum quadrige assignata. Quædam
 sunt nota ex naturali philosophia, vt quatuor elementorum commi-
 sio. Quædam sunt nota ex morali philosophia, vt potè quatuor pas-
 sionum animæ per quatuor virtutes moderatio. Quædam ex histo-
 ria manifesta Exodi, vt puta ad quatuor plagas castrorum in cre-
 mo positio, scilicet ad orientem, occidentem, &c. Vnde pro eis & postil.
 dico quod materia quatuor animalium & rotarum non est de secre-
 tis, sed sub secretis. Secreta enim est Dei præsidentia, quam Apostolus
 vacat incomprehensibilem. Dei, quæ præsidentia describitur ses-
 sio huius supra firmamentum vltra capita animalium. Quatuor
 autem animalia longè sub ipsis secretis, quemadmodum Isa. 6. dicitur:
 Dominus super solium excelsum, & ea quæ sub
 ipso replebant templum, vt dominus cedens, ad secreta
 pertineat. Et autem quæ sub ipso erant, ad effectus à secretis pro-
 deunt. Et vt verum fatear, principium Genesis, est de secretis à ca-
 nis, scilicet de Deo vt est generaliter omnium creator. Liber autè Can-
 ticorum

ticorum de eisdem arcanis est, quia de Deo, vt est ecclesie sponsus, D
 & generalis amator & cōseruator. In hoc quoque loco idem occul-
 tus describitur, vt omnia eninenter continens, & vniuersi disposi-
 tor, & benevolentium liberator. Non autem quia postil. cum mo-
 destia loquens de arcanis diuinis, dicit se balbutientem, Ad literam
 autem loquens de his maximis monarchiis, facultatem humanam
 secundum se non excedentibus, dictis arcanis ritè subiectis, per qua-
 tuor animalia describit quatuor regna mundi principalia semper
 regno Iudeorum molesta, inuens cum propheta populo captiuato,
 quod potestas coercitiua diuina præsidentie illos monarchas, & per
 consequens quoscunque alios suos persecutores cohiberet à Iudeo-
 rum persecutione, vbi demeritum populi ipsi præsidentem ad ira-
 cundiam non prouocaret: & intelligerent quod nulla noceret aduer-
 sitas, si nulla dominaretur iniquitas. Et pro tanto exponitur hic pas-
 sus de quatuor monarchiis, ad captiuorum consolationem, verius de-
 sperantium correptionem. Sed ad arcanum incarnationis postil. con-
 formis est sanctorum doctoribus & glossa, quia dicit propter futuram
 incarnationem, præsidentem in proposito in specie humana apparuisse.
 Sicque patet quod Burgen. non verè dicit postil. à sanctorum au-
 toritate & Hebræorum omnium expositione deuiasse. Sed quod ad ter-
 tium articulum Burg. dicit expositionem postil. literam inconsonam.
 Ratio autem sua prima non valet, quia dicit, quod hæc visio totaliter
 considerata erat representatiua diuinae maiestatis. Fateor hoc
 vna cum postil. applicando singula singulis, vt visa supra firma-
 mentum directè representarent, & essent secretissima & altissima E
 Dei iudicia, secundum Apostolum ad Ro. 11. Ea autem quæ erant
 sub firmamento, puta animalia rotæ &c. representarent diuine præsidentie
 subiecta, & ad voluntatem præsidentis vel mota, vel quiescentia,
 vt sine eius nutu nihil valent, sicque intellecta, & prophete
 repetitis vicibus ostensa ad confortationem prophetæ fecerunt, cū
 quibus sic dictis stat expositio postil. ad literam. Et quod subsumit
 Burg. quod monarchie ad prophetæ confortationem nihil facere po-
 tuerunt, falsum est, quia secundum prædicta illarum subseruitus &
 limitatio ad sui motum & alia, valuerunt ad prophetæ confortatio-
 nem & populis consolationem, scientis ex hoc illas sine Dei præsidentie
 nutu non posse mouere ad desperantium corruptionem modo su-
 pradicto. Quod secundum Burg. obijcit de literæ inconsonantia, pro eo
 quia illa animalia à propheta vocantur cherubim, quod nomen illis
 idololatri conuenire non potest, non concludit. Nam ita potest ido-
 lolatri conuenire nomen cherubim sicut nomen Christus, cuius Deus
 apprehendit dexteram, vt patet Isa. 45. Dico igitur quod nomina di-
 gna, talia indignis imponuntur idololatri ratione officij, vt instru-
 mentis diuine præsidentie & correctionis: sicut potest dici sanctus
 ex officio, imò sanctissimus, ex personalibus virtutibus indignus. Et Ma-
 lachias 2. dicit sacerdotem non modo bonum, sed etiam malum,
 angelum domini. Patet etiam dicta responsio per doctores, com-
 muniter dictos terminos dignos, indignis applicatos exponentes.
 Nec valet, quod Burg. obijcit contra postil. dicentem, animalia &
 rotas ad idem pertinere, inducentemque illud Gen. 41. Despicis &
 bobus Pharaonis. Contra quod Burgen. dicit animalia & rotas se-
 cundum rem distingui, & conuenire solum secundum motum, &
 quietem, & qualiter non est in casu Pharaonis. Respondeo quod vt
 que secundum rem si licet dicere imaginariè visa fore res, distin-
 guuntur specie & boues sicut animalia & rotæ. Et sicut ista conue-
 niunt in quiete & motu, sic & illa in vniuersi rei & effectus signifi-
 catione. Nõ enim est inconueniens vnum plura, & plura vnum si-
 gnificare. Nec concludit quod Burg. dicit, non conuenire monarchiis
 illum passum, cum ambularent non reuertebantur. imò dico secun-
 dum glossam supra adductam, quod omnia sub diuina præsidentia
 constituta sic mouentur, quod prætèrita transeunt ad futura festi-
 nant. Nec est in eorum potestate sicut nec præsidentis, de prætè-
 ritis facere non prætèritum, vt ad prætèrita reuertantur. Nec valet
 dictum Burg. expositionem beati Gregorij non debere reputari my-
 sticam. Nam & ipse beatus Greg. (prout supra ostensum est) re-
 putauit eam mysticam. Nec valet probatio Burg. quod ideo non sit
 mystica, quia literalis sensus est parabolicus, quia multos passus ca-
 ticorum beati Gregorij exponit mysticè, similiter & Iob. vbi tamen
 constat literalem sensum fore parabolicum. Hic sufficiant quod ad
 hoc caput amatoribus postil. & rectis, &c.

C A P. I I.

Hæc visio. Quid ergo si ipsam essentia vidisset. Notandum autem in quantum miseriam cecidimus, ipsum bonum scire non possumus, ad quod videndum creati sumus.

Nota.

* Rupert. Post reuelatam euangelii gloriam, quæ deinceps consecuta sunt vel consequantur, prophetica visio demonstrare hinc incipit: clauso quidem sermone vel reuelationis ordine, ut collata cum rebus deinde gestis, prope quasi historica narratio sit. Propheta ipse postquam euangelij figuras siue imagines tam mirabiles peruidit, iam nunc prædicatoris eiusdem euangelij, gideft, Apostolorum vel discipulorum Christi typum gerit.

1. Cor. 12. b. Gen. 17. c.

Gen. 17. c. 1. Reg. 4. c. Ioh. 18. b.

b Et cecid. Hier. Non elatus visionum magnitudine. Sic Paulus colaphizatur, ne reuelationum magnitudine extollatur. Abraham quoque cecidit in faciem suam, postquam audiuit sermones Dei.

c In fa. meam. Gregor. Sancti leguntur cadere in faciem, vbi. s. vident. quia in visibilibus istis sponte se humiliant, ut in inuisibilibus erigantur. Mali verò retrò, vbi. s. non vident, quia ibi cadunt, vbi quid eos sequatur ignorant.

Hiero. Aliud est cadere in faciem, aliud retrò. Abrahâ audita natiuitate Isaac, cecidit in faciem, & risit, Eli retrò. Et in Euangelio qui ad Iesum comprehendendum venerant, ceciderunt retrorsum in terram.

Greg. Cum aliquid de Deo conspiciamus, in faciem cadimus, quia ex malis erubescimus, quæ nos egisse memoramus. Ibi enim cadit homo, vbi confunditur.

d Fili ho. Greg. Nota ordinem locutionis, & operis. Prius similitudo gloriæ videtur, ut deiciat, post alloquitur ut cleuet, deinde abundantis gratiæ spiritum mittit. & leuat, & supra pedes statuit. Nisi enim aliquid de æternitate mente videamus, pœnitendo non cadimus. Iacentes autem vox domini consolatur ut in opere surgamus, sed nostra virtute non surgimus, sed spiritus nos implet & leuat, & supra pedes statuit, ut qui proni in pœnitentia pro culpa iacuimus, recti postea in bono opere stemus.

Fili hominis. * Theodor. Quasi dicat. Ne naturæ obliuiscaris ea contemplatione dignatus, quæ tuam superat naturam, verum nosce te ipsum, neque tamen immenso metu diutius detinearis, cum tibi ego auctor existam, ut sis bono animo, sed stans audi quæ a me dicuntur, non huc aut illuc circumuertens, sed ipso statu stabilitatem significans.

C A P. I I.

¶ Totum quod prædictum est. a ¶ Est. b ¶ Non ipsius gloriæ. ¶ Greg. Quæ enim interius sit spiritus gloria alpicere non valet. Isaias dicitur visisse gloriam Dei, sed secundum id quod in mundo agit.

¶ C visio similitudinis gloriæ domini.

Et vidi, et cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis, & dixit ad me,

¶ Post pœnitentiam, per bona opera. ¶ Quia ex humilitate ceciderat, à domino subleuatur.

¶ Fili hominis stâ supra pedes tuos, & lo

quar tecum. Et ingressus est in me spiritus, postquam locutus est

mihî, & statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentem ad

me, & dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad

nipotetis Dei gratia ad bona opera conari quidem possumus, sed hæc implere nisi iuuet ipse qui iubet, non possumus, Deus est enim, (inquit Apostolus) qui operatur in nobis & velle & perficere. vnde, Sine me nihil potestis facere. Sciedum. n. quia mala nostra solummodo nostra sunt, bona autem, & omnipotentis Dei sunt, & nostra. Ipse namque præuenit nos, ut velimus, adiuuando prosequitur, ne inaniter velimus. Præuenit ergo gratia & sequitur bona voluntas, & sic omnipotentis donum, fit meritum nostrum. vnde Apostolus, Non autem ego, sed gratia Dei mecum quod. In eo quod solo Dei dono præuentus sum, non ego sed quia donum voluntate subsecutus sum, & ego. Hoc contra Pelagium & Celestinum.

* Rupert. Apostolis utique quodammodo dictum est stare super pedes vestros. Et re vera ingressus est in eos spiritus, & statuit eos super pedes suos, quoniam qui prius erant infirmi, & infirmi, induti sunt virtute ex alto, confirmati spiritu sancto, Ira ut v. g. Petrus qui Christum dominum confiteri erubuerat coram ancilla hostiaria, iam confiteri non dubitauit in plena synagoga, imo coram vniuersa Roma mundina, tot falcibus, tot potestatibus, tot gladijs armatus.

Ad gen. Gregor. Sicut qui fide recedit à Deo apostata est, sic qui ad peruersum opus redit, et si fidem tenuerit vnum. n. sine altero prodesse non potest, nisi forte prode recipienda fiant opera sicut Cornelius faciebat.

* Rupert. Non ignorabat dominus Deus quod necij audirent, neque quiescerent, sicut nec patres eorum audierant: aut quicuerant, sed illis oportebat primum loqui verbum Dei, ut essent inexcusabiles.

* Theo. Vide diuinam clementiam Post infinita scelera denegat eis salutem, sed reuocat eos & ad sanitatem inuiti præsertim cum eorum contumaciam nosset & aios rebellis.

Sta

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. II.

* Hæc visio. Hic consequenter describitur diuinæ præsentie officij multiplex. Et primò in punitione Iudeorum transmigrationis accidentium. secundò, in destructione Gentilium bonos crudeliter molestantium c. 25. Tertio, in remuneratione istorum mala tolerantium. c. 40. Circa primùm sciendum, quod sicut transmigrati cum Ioachim dolentes de hoc quod se traderant ad consilium Ieremiæ, inter se murmurabant, sic illi qui remanserant in Ierusalem, transmigratos deridebant, putantes vaticiniū Ieremiæ de ciuitatis excidio non impleri, propter quod Ezechiel repletus est spiritu prophetiæ, pœnuntians excidium ciuitatis propinquum sicut & Ieremias, ad reprimendum istorum murmurationem, & illorum derisionem, ergo primò prophetandi officium sibi imponitur. secundò, officium sibi iniunctum exequitur. 4. c. Prima in duas, quia primò imponitur sibi officium. secundò arguitur eius silentium. scilicet q. c. ubi: Cum autem pertransissent, Prima in duas,

duas, quia primo imponitur sibi officium verbo. secundò, signum, ibi: aut. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur impositio officij, cundò, confortatio domini, ibi: Tu ergo. In prima parte ponitur quadam continuatio ad precedentem visionem, cetera dicuntur. 1 Hæc visio similitud. q. d. effigies hominis super thronum sibirinum sedentis, non erat ipse Deus in natura propria, sed quæ similitudo sue maiestatis representatiua. 2 Et vi. & ce. & c. Quia fragilitas humana in talibus visionibus defectum experitur, secundum quod dicitur Dan. 10. Domine mihi, in visione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit virium. ideo subditur. 3 Et ingre. est. id est, subsistendi virtus. 4 Postquam locutus est mihi. Ille, qui sedebat in throno. 5 Et statuit me super pedes meos. id est, mihi contulit virtutem subsistendi. Cetera patent vsque ibi. 6 Ad gen. apo. à fide.

* Qua

M O R A L I T E R.

† 1 Hæc vi. si. Hic secundum literalem sensum imponitur Ezechiel officium prophetandi, per quod mysticè signatur officium predicandi, ad quod primò requiritur auctoritas

ritas mittentis sicut dicitur Ro. 10. c. Quomodo predicabitur nisi mittantur. ideo dicitur hic à domino Ezechiel. 2 Fili hominis mitto te. Requiritur etiam in predicatione notitia sacræ scripturæ. ideo sequitur.

† E

a *Et si ij dura.* Greg. Impudentia filiorum culpa grauis, mala faciunt, nec erubescunt, nec post culpam ad poenitentiam redeunt, quia indomabili corde sunt. *Et ilij du.* vide. *Neruus ferens collum tuum, & frons tua gress.* Hi quoq; insequentibus arguuntur cordis lapidei, quod dominus calcaturum se dicit, & pro illo carneū redditurū, vt emollium Dei præcepti suscipiat.

b *si forte.* Gregor. q. Pauci audient, vespis peribunt, cū pates. s. penitere nolunt in culpa defuisti.

h *iero.* Ambigen- tis affectu loquitur Das, vt liberū hominis monstret arbitrium, ne præsciētiā malivē im- mtabile faciāt qđ Das futurum mouet. Non enim qui ille v̄tura cognoscit, necesse est nos facere quod ille p̄sciuit, sed qđ nos propria voluntat sumus facturi, ille quasi Deus futurum nouit.

* Theodor. Illud (forte) non ignorat nē significat, null enim eorum q̄ stura sunt, ignorat qui omnia cognoscit antequam fiat. Verum per hē liberam mentis facultatem doce quia possunt imitari si voluerint. Ne quis enim suam præscientiam rer euentus causam opinetur, necessario apponit ambiguitatis verba, ostendens voluntatis liberum arbitriū, sibiue defensionem ad diem iudicij reseruans.

c *requ. ser.* Greg. vnde, Mihi autem pro minimo, est vt vobis iudicet, aut ab humano die.

d *quoniam incredul.* * *Theodoretus.* Causa idonea est ad contemptum eorum qui insidiari aggrediuntur, improptas legis enim violatores à diuina ope vacui sunt, non sunt itaque huiusmodi viri metuendi, inquit, quamuis hore scorpionum ledant, quamuis temeraria verba proferant, quamuis rabie multa que insania efferantur. Hoc enim per illud verbum innuit, *καρπὸς πικρῶν*, boua translatione, quas œstrus patentes impellit, & sapper præcipitia ferri cogit. Est autem mulicę genus quicbet & stimulo vehementius boues exagitans.

e *in scor.* Greg. Vnde, *Cum cum aederunt me sicut apes,* quę. s.

a *Quasi non populum Dei.* *b* *Quę ad prauum opus reuertit.*

g *entes t apostatrices, quę recesserunt à me.* Patres eorum præuicariati sunt pactum meum vsque ad diem hęc, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te. Et dicēs ad eos: Hęc dicit dominus Deus: t Si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est, & scient quia propheta fuerit in medio eorum. Tu ergo fili hominis nē timeas eos, neque sermones eorum metuas, quoniam t increduli & subuērfiores sunt tecum, & cū t scorpionibus habitas Verba eorū nē timeas, & vultus eorum nē formides: quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant, quoniam t irritatores sunt. Tu autē fili hominis audi quęcunq; loquar ad te, & noli esse t exasperans, sicut domus exasperatrix est. Aperi os tuū, & comedē quęcunq; prædicemus, vt qui durus est emolliatur & audiat, & qui obediens est, mutata voluntate non surdescat.

a *Alterā obitinationis.* *f* *Magna Dei clementia, qui ad tales mittit, vt nemo desperet*

a *Magna propheta confidentia, qui ad tales ire non formidat.* *b* *Autoritas personę tribuitur, ne à tam peruersis propheta despiciatur.* *c* *Non ego.*

a *Simile in Ieremia: Si forte audiant, & agant poenitentiam, & in Euangelio, Forſitan filium meū verebuntur.* *b* *Filij.* *c* *Mc.* *d* *A peccato.* *e* *Quia tibi Deus habitare ceperat per fidem.*

a *Vitijs, ne in natura mitem* *f* *Per operationem.* *f* *Hosjritum mansuetum.*

a *Quamuis peruersi.* *b* *Mala. Intererentes.* *f* *Libertas. f. prædicantis.*

c *Lxx. Nec à facie eorum formides, quoniam insanient, & congregabuntur coram te in circumitu.* *d* *hec dura ceruice sint & indomabili corde, mea præcepta sunt fortiora, ne dicas, non fuisse prædictum. insanient & congregabuntur contra te in circumitu, nullam f. relinquentes refugium.* *f* *Comminationes, vel detractiones.*

a *Ideo non timendi* *d* *Ne quętas placere eis, qui Deo displicent; vnde, Nonne qui te oderunt, domine oderant.* *b* *In se.* *f* *Deo.* *c* *Præceptorum.*

a *Quia blandi & malitiosi non possunt tubuerrere.*

a *Verba eorum nē timeas* *b* *Timendi essent, nisi me in suis actibus exasperassent.*

a *Deum p̄c ando irritant* *f* *Ne simile peccatum similem poenam mereatur.*

f *Recta loquendo.*

a *Deum p̄c ando irritant* *f* *Ne simile peccatum similem poenam mereatur.*

f *Recta loquendo.*

a *Deum p̄c ando irritant* *f* *Ne simile peccatum similem poenam mereatur.*

f *Recta loquendo.*

a *Deum p̄c ando irritant* *f* *Ne simile peccatum similem poenam mereatur.*

f *Recta loquendo.*

a *Deum p̄c ando irritant* *f* *Ne simile peccatum similem poenam mereatur.*

f *Recta loquendo.*

in ore habent mel, & in cauda aculeum Bonis nō nocet cum malis esse corpore sed mente, si desit spiritus non adiuuant locus, Loth in Sodomis sanctus extitit, in morte peccauit, & in paradiso princeps nostri generis Abel fieri non valet, quem Cain malitia non exercet. Infirmi autem prauorū societate declinent, ne mala q̄ frequenter aspiciūt & corrigere non valent, imitari delectentur. *Scorpionibus.*

Hier. Qui arcuato vulnere & fistula aculeo percutiūt, vt eadē plaga & cutem aperiant, & venena diffundant. Vnusquisq; pro moribus suis sortitur vocabulum. vnde dicitur Phariseis, *Generatio viperarum.* Et de Herode, q̄ versipellis. *Ite & dicit vulpibus.* Et pseudopropheta vulpibus comparantur, Et nūc corde indomabili, scorpiones dicuntur. Et in euang. dī, Nō audierūt eos oues. Qui ergo fures & latrones audierunt, ouis vocabulū perdidērunt, & non quasi oues perierunt, sed quasi vipere, vultus, scorpiones.

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

f *si for.* Hier. Licet mali sint quibus loquimur, non tamē cessemus, sed oportune & importune

NICOLA VS DE LYRA.

* 1 *que recess. à me. per idololatriam.*

2 *patres eorum præua i. legem meā, quia citò post ingressum terraromissionis declinauerunt ad idololatriam, vt patet in libris Iudum & Regum.*

3 *t filij du fa. i. irritantes, irreuerentes, & inuerecundi.*

4 *t indoma corde sunt. sunt enim in malis obstinati.*

5 *ad quos e. mitto te. vt manifestè appareat, quod mala eorum non proueniunt ex defectu meo, sed mitto prophetas meos ad arguendum mala eorum.*

6 *i forte vel. Per istud fortè, non intelligitur aliquod dubium in respectu futurorum, cum certissimè omnia percognoscat, sed per se intelligitur veritabilis liberi arbitrii ad bonum & malū.*

7 *no. d. ex. est. id est, familia prouocans ad iram dominum.*

8 *t scient quia pro. & sic excusationem non habebunt, si à malis non poeniteant.*

9 *uer. hic cōsequenter ponitur confortatio domini contra malitiosos quibus d. debet loqui, quia minus iacula feriunt q̄ prædicantur,*

dentur, vt dicit Greg. Dicit igitur, Tu er si. ho. n. ti. eos. i. facta eorum aspera.

10 *Neque sermones e. i. detractiones & opprobria.*

11 *Quoniam incredul. erga dominum.*

12 *Et sub. usit. i. erga proximum.*

13 *Et cum scorpionibus ha. verbis malis & factis pungētib.*

14 *Verba eorum n. ti. Repetiū est eiusdem sententię ad maiorem assertionem.*

15 *Quoniam irritatores sunt. s. prophetarum. Et in hoc notat paucitatem conuertiendum.*

16 *Tu autē. hic cōsequenter imponitur Ezech. officium p̄ signū libri ostēsi & incorporati. Et diuiditur in duas partes, q̄ primò ponitur hęc impositio. secundo ipsius prophetę confortatio. c. seq. bi, Et dixit ad me. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur libri ostēsi. secundo, eius incorporatio, in principio sequenti cap. Circa primum excitatur intentio prophetę, cum dicitur, Tu autem si. ho. au. sicut discipulus humilis & obediens.*

17 *Et noli esse exaspe. id est mibi rebellans, & per consequens ad iram me prouocans.*

A tur in nostris sensibus cibus vitæ, cum cœperimus prædicare, unde: *Et aperui os meum, & atria interiora mea.*
 Ro 10.d. Exod. 17.c. **a** *Ecce manus.* Hier. Ad eos manus dñi extenditur q̄ beneficium consequuntur, alijs contrahit. unde. *Tota die extendi manus meas ad populum, id est ad eum, ut congregaret. i. filios Israel sicut gallina pullos suos sub alis, & extensione manuum superaret Israel Amalec.*
 Psal. 39. **b** *In quatuordecim. 70.* capitulum lib. de quo in ps. In capite libri scriptum est de me. In principio. f. Hic inuolutus est quene mo prelegere, nemo aperire: nisi leo de tribu Iuda, radix David: nec totus deuorat sed in capitulo, Non. n. fieri potest vt humana natura totos huius libri thesauros deuoret.
 Apoc. 5.b. † gemitus. **c** Greg. Per Ezechielem predicatorum ordo, per librum scriptura signatur.
 * Theod. Merito supra dixit, si forte audiatur, aut timeatur, terroris. n. plena quæ prophetis mandantur, lamentatio & carmen & v. in toto capite scripta intus & foris. Caput autem vocat libros inuolutos Sic. n. Prisci scripta monumenta seruabant, & Iudæi ad hoc usque tempus in huiusmodi voluminibus diuinas continent scripturas.
 B **c** *Intus & fo.* Alij ante & retro. i. de futuris & de preteritis. *Intus.* f. intelligentia spirituali, unde, *Omnis gloria, f. regis ab intus.* unde, *Mores ex vultu eius patet a refugium hereticis.*
 Psal. 44.c. † bid. 103.c. *Intus.* Greg. Quia inuisibilia promittit & cœlestia. Foris, quia visibilia præceptorum suorum rectitudine disponit, Terrena & cōtempnibilia, qualiter vel in vsu sint habenda: vel ex desiderio fugienda, præcipit. Alia in exterioribus actionibus iubet, & quæ foris præcipit, patent, Alia de secretis cœlestibus, quæ plenè comprehendere non potest, unde, *Extendens calum suam pellem, qui tigris aquis superiora eius.* Cœlum. n. scriptura est, de qua nobis, & sol sapientia & lumen scientia & ex antiquis patribus stellæ exemplorum atq; virtutum lucent. Quod sicut pellis ex

tendit, quia per scriptores suos carnis lingua formatum a oculos nostros per verba doctorum exponendo explicat. A verò. angelis, de quibus dicitur: *Laudate eum celi cœlestes, & aquæ que super terram, sicut laudant nomen domini.* Superiora cœli regnum quæ alta sacri eloquii quæ s. de natura diuinitatis dicitur, aut eternis gaudijs nobis adhuc nescitis, tribus solis angustate fecit.
 d. *Lamen.* Greg. his qui ad penitentiam vocantur. cur Samuel & Iulius plangebant, & lugerent Saul & rinthios quos uare cupiebant.
 Lamentatio. Greg.

Vt peccata punias. Lege quæ in hoc volumine scripta sunt. *Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra. Et rursus Misere fite et lugete, & huiusmodi.*
 * Rupertus. Lamentationes in hoc libro scriptæ sunt, & carmen, & v. Prius lamentationes, deinde carmen, quia, qui seminant in lachrymis, in exultatione metentur: qui autem nunc lamentari, i. penitentiam agere non illis vult, qui mittentur in ignem æternum. Quid alius inuolutus liber, quid aliud tota scriptura continet?
 * Hierony. Liber ille quem propheta deuorat, omnes series scripturarum est. In quibus & penitens plangit & inuis canitur, & maledicitur desperans. Nihil ita gnat Deo, quam cor impenitens. Solū crimen est quod veniam consequi non potest.
 c. *Et carmen.* Greg. Quasi dicat, Vt de promissione seculi gaudij hilarescas: cognosce quæ in hoc volumine scripta sunt. *Beati qui habitant in domo tua domine in seculum, & ex lapide pretioso & mundo omnes plateæ eius stentur: & per omnes vicos eius halleluia cantabitur.*
 f. *Et v. q. d.* Si adhuc presentis seculo inheres memento: si tamen voluptatibus delectaris, & amare non potes eterna gaudia quæ audis, cognosce v. vt ab aîo expellas quæ diligis. *de: tibi erit sletus & stridor dentium, & vermis cori non morietur.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ecce manus missa. Sic enim videbat imaginaria visione.
- 2 In q. c. inuol. li. In Heb. habetur. Inuolutus rotulus. In quo designatur, quod futura contingenta de quibus erat ista prophetia, sunt hominibus occultæ.
- 3 Et expan. illum coram me. Et per hoc intelligitur quod de dit intellectum eius prophetia.

Qui

MORALITER.

- 1 Et ecce manus missa. quia sacra scriptura plena est sententiarum pluribus & difficilibus.
- 2 Quæ erat scriptura intus: Quia sacra scriptura habet exterioris sensum historicum magis patentem, & interioris sensum mysticum multiplicem & latentem.
- 3 Et scrip. eran: in eo, & c. scilicet penitentium.
- 4 Carmen. supernorum ciuium.
- 5 Et v. i. pœnæ damnatorum. Ad hæc. n. inducit sacra scriptura. f. ad considerandum propria peccata, vt per fletum

- 4 Qui erat scriptus intus & f. Vt dicitur enim ille rotulus ex parte vtraque scriptus, in quo designatur multitudo contentorum.
- 5 Et scrip. eran. transmigratorum & in seruitute existentium.
- 6 Et carmen. i. consolationes patienter tolerantium.
- 7 Et v. i. Ind. eorum in Ierusalem existentium, propter exitum miserabilem ciuitatis propinquum. Ista enim tria continentur in hoc libro, vt patet per prædicta.

tum diluantur, & supernorum gaudia, vt appetantur & gehennæ pœnalia, vt euadantur. Requiritur etiã in predicatione constantia, ideo sequitur.
Ecce dedi faciem tuam, & c. Requiritur etiã in predicatione mentis eleuatio ante predicationem, vt ibi habetur quod predicatio effundat, & post predicationem, vt effectum predicationis Deo attribuat, ideo in principio eius capitis dicitur, *Admi loquentem & c.* In capite sequenti dicitur, *Et assumpsit me spiritus, & c.* Et audiui vocem conuersionis magnæ, benedicta gloria domini de loco suo.

ADDITIO.

In c. 2. ubi dicitur in psal. Qui erat scriptus intus & foris. In Hebræo

In Hebræo habetur, autè & retro. Quod intelligitur de præteritis futuris. Si autem dicitur intus, & foris, intelligendum est de interiori scilicet spirituali, & de exteriori scilicet historiali, &

CAP. III.

Homil. 10. **a** *ET* dixit ad me, Fili hominis. *Comede.* Greg. Per tracta, intellige, id est, prius mande, & post deglutire poteris & alios docere.
 Come.

CAP. III.

ET dixit ad me, Fili hominis quodcumque inueneris comede. Comede uolumen istud, & euadens loquere ad filios

Comede. Hier. ante comedere non potest, aperit uolumen, & comedere non possunt filios Israel. Vnde dicitur: *Uid miser cor meum, & c.* *Comede uolumen istud, & euadens loquere ad filios Israel.* *Comede uolumen istud, & euadens loquere ad filios Israel.*

NICOLAUS DE LYRA. Cap. III.

* **E**T dixit, *Et c.* consequenter describitur libri ostentatio incorporatio per quam intelligitur mentis intellectus, que patitur uerbo Dei

sicut corpus cibo materiali, secundum quod dicitur Deut. 8. a solo pane uiuimus, sed in omni uerbo quod procedit ore Dei, & secundum hoc patet sententia usque ibi.
 2 Comede uolumen istud & uadens loquere ad filios Israel, quam enim vadat ad predicandum refici debet per

MORALITER.

† **E**T dixit ad me, Fili hominis.

2 Come-

Et ape. Lxx. Aperuit Dets. f. quia ipse aperuit os prophetae, & cibauit eum.
 Greg. Os aperimus, quando sensum ad intelligentiam acri verbi praeparamus.
 Hieron. Aperto ore dominus cibos largitur, vt initia

oluntatis in nobis
 nt, perfectionem
 catitudinis a do-
 hino cōsequimur.
 on est. n. volentis
 eq; currentis, sed
 ei miserentis. Vel
 tamen & curre-
 nostri est arbi-
 Ciba. Greg. Qui
 oties ad os cordis
 ostri quasi manū
 prigit, quoties
 obis intellectum
 acrit.
 c Venter tuus. Gre.
 pens. f. secundum
 ihd. Ventrem meum
 deo. i. mentis affli-
 conem sentio. Et
 abi. Flumina de v̄.
 es flu. aquae vi. de
 mente. f. predicatio
 n sanctae, & visce-
 ramentis interna,
 intentio recta, de
 serium sanctum, k
 hmilitas ad Deū,
 p voluntas ad proximum.

d Complebuntur. Hier. Assidua meditatione recondendo
 in heseuro memoriae, vt cum populo habeamus viscera
 misericordiae, & impleatur venter, de quo Ierem. Ventr.
 mim do, ven. m. Aduo.
 * Thod. Nemo opinetur eiusmodi cibum fuisse, qui
 at sensu percipi posset, aut corpore constaret. Quemad-
 modum. n. visionem illam spiritu contemplatus est, ita
 hinc quoque gestum spiritu percipit.

e Sicut mel vnde. Quam dulcia fau, meis elo. tua, & c. Et alibi.
 Initia domini dulciora super mel & fauum. Et Samson fauum
 mellis in ore leonis inuenit.
 Sicut mel d. Grego. Quia illi de domino suauiter. loqui
 nuerunt, qui cum prius cordis visceribus amare didi-
 ceant. Sermo dulcedinem non habet, quem vita re-
 mrdet.

f Vnde mel du. Dominus post resurrectionem fauū mel-
 lis comedit. Et in Prouerbijs de ape dicitur, quamuis hoc
 in lebrao non habetur. Vnde ad apem, & dicitur quomodo ope-
 raat se, & opus suum castum faciat, cuius laboribus reges & im-
 peti pro sanitate abstantur. Hoc fecerunt Moyses & pro-
 phetae & euangelistae & alij sancti, vt quicumque rex fue-
 rit ius cor in manu Dei est, dulcibus vtatur cibus. Qui
 vō simplex & sine serpentis astutia habet innocentiam
 comburam, simplici fide credat atq; saluetur, quia vbi
 qui in sidia, & diabolus transfiguratur se in angelus lucis. mel quo
 quod sicut de labijs meretricis, dulcia promittens, venenaque infe-
 ren.
 f Vnde ad do. Quamuis. n. corpore non erat cum eis, mē
 te ius sanctitatorum offendebar iniquitate. Hoc
 ideo faciebat Moyses procul a castris multitudinis figēs
 tabernaculum. † Qui cum fuisset ingressus, descendebat

columna nubis, & stabat ante ostium tabernaculi.
 g Laqueris verba mea. Qui in expositione sacri loquij, vt
 auditoribus placeat, aliquid fingit, sua verba loquitur. nō
 Dei. Qui aut aliter quamuis qui protulit, senserit & sub
 alio intellectu, ad aedificationem charitatis, domini sunt

verba quae dicit, ga
 ad hoc solū Deus
 nobis per tetam sa-
 cram scripturā lo-
 quitur, vt nos ad
 suum, & proximi
 amorem trahat. †
 h Neque ad po. mul.
 Ac si diceret. Quid
 loquar de populo
 vno? si ad diuersas
 te mitterem natio-
 nes, autoritas & po-
 tentia mea omnē
 vinceret difficulta-
 tem. Vtinamq; tē-
 pus esset quo ad
 omnes missurus sū
 nationes & lingua-
 rum daturus gra-
 tias, vt praedicent
 apostoli mei, & to-
 tum mundum, &
 diuersitatem lin-
 guarum, vna fide,
 meo subdant impe-
 rio, facilius illi au-
 dirent qui profun-
 di sunt atque ser-
 monis, nihil habentes Iudaicae leuitatis, sed graui & soli
 do incedūt pede, & cū ignota sint lingua, nota fidei sūt.
 * Theod. Ostendit discrimen inter Apostolicos & pro-
 pheticos labores. Illis. n. vnus tantum gentis, ex qua oriū
 di erant, cuiusque natiuam linguam habebant, cura co-
 missa fuit, Apostolis vero cunctus orbis terrarum & om-
 nes gentes commendatae sunt, secundum domini iussū.
 Eunt docete omnes gentes, quae infinitas habebant &
 diuersas linguas, moresque varios & contrarias leges. At
 tamen hi quib. multae gentes, diuersae linguae, varijs mo-
 res, omnis generis leges creditae fuere, orbem vniuersum
 ad praestantiora instituta traduxerunt. quibus vero effra-
 natus ille populus commissus est, hi multos quidem sus-
 tinuerunt labores, non dignos tamen laboris fructus tu-
 lere.
 i Et si ad il. mir. ip. au. te. Denique postea misit, & omnes
 pariter crediderunt, vnde, Ecce conuer. ad gentes. Non inueni
 tantam fidem in Israel.
 * Theodo. Per haec ostendit gentium obedientiam, &
 ipsius Israel contumaciam, & interpretatus est et illud, si
 forte au. tu. ant. aperte docens non ignorare se, sed optimē
 nosse ipsorum peruicaciam, simulque significat iam ea
 voluntate non a natura profectam.
 k Attrita fronte est. Sunt qui non solū laborare pro his
 mundani non fugiunt, sed etiam in laboribus qui sibi
 negantur importuni videri non erubescunt. Quibusdā
 .n. prauis mentibus nihil est laboriosius, quam ti in hu-
 ius mundi laboribus non laborare praecipiantur.
 Greg. Quo culpa frequentius committitur, eō minus
 committentis animus verecundatur, vnde. Frons mulieris
 meretricis facta est ubi, non erubescit.

† replebuntur.
 † pdulcedine
 † multiplicis
 lingua & dif-
 ficilis.
 † dura

† Qui cum fuisset ingressus, descendebat
 a Sicut praecceptum est.
 b Cordis.
 c Aliter comedere non poteram.
 a Lxx. Os tuum. † Mens. b Legendo simplicem historiam.
 c Lxx. Venter tuus. Hiero. Mentis interna.
 a Quia promissio. Multi. n. legunt, & vacui receperunt. Si. n. mente intellectum sacri verbi percipiunt,
 in cordis visceribus seruando non reponunt.
 a Quia viscera mea compleuerat. b Pradicatione. c Quia in corde tinxit calamus linguam.
 c Hiero Plus proficit ad praedicandum hinc amoris conscientia, quam sermonis exercitata scientia.
 a Quia ipsi nolunt venire ad te. b Imponit firmum nō teraminijs c Tantrum.
 a Non tua. b Non egent qui sani sunt medico, sed qui male habent
 a Quia nulla excusatio tibi. Non sunt tibi barbari nostri linguam eorum, bene potes eis loqui.
 b Sed. c Vna tibi d. vnus eius.
 a Quia extranea ab eloquio legis.
 b Populus quem non cognoui scilicet mihi in a. e. et autem obediuit mihi
 a Ne contristeris, quia a media n. nolunt audire. Cui simile. Qui vos spernit, me spernit. c Liberam
 monstratur arbitrium, cum dicitur, nolunt aud. me. Et causa d. a. quae. f. attrita fronte est, & duro
 corde.
 a Per impudentiam. b Sine reuerentia. c Scilicet cordis.
 c Lxx Contentiosi, serē ad salutem vocati venire noluerunt.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et comedi. Sic. n. videbat imaginaria visione quasi volumen
 conderet, & intellexit quid significaret.
- 2 Et factum est in ore meo sicut. In quo designatur suavi-
 tatem eloquij, in quantum procedit a Deo, licet a quando habeat
 amritudinem annexam vel subsequentem ratione effi. Etus inde se-
 quens: videlicet, quando est de punitione illorum ad quos afficitur il-
 le si Deus loquitur, sicut erat in proposito.
- 3 Et dixit. Hic consequenter describitur prophetae confortatio, vt

a Ecce
 constantiter procedat in officio sibi imposito, quia sibi promittitur as-
 sistentia diuini auxilij. Et quia non mittitur ad populum distantem
 multum, nec extranea lingua, & sic patet sententia vsque ibi.
 4 Et si ad illos mittereris. Sicut patet de Ninuitis qui egerūt
 penitentiam ad praedicationem Iona.
 5 Domus autem Israel nolunt audire te. Cum tamen sis de
 eadem gente.
 6 Quia nolunt audire me. vnde & Iud. xi ad praedicationē
 Christi fuerunt: pro maiori parte rebelles & increduli.
 7 Attrita front. irreuerentes Deo, & eius nuntijs.
 8 Et duro corde. Propter obstinationem in peccatis.

MORALITER.
 † face scripturae per lectionis & orationis studium.
 † factum est in ore meo. secundum illud psal. 118. Quam

dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo. Et quoniam
 praedicator debet esse peruiuil ad procurandum salutem
 animarum sequitur.

A *Ecce dedi faciem tuam.* Grego. Verecundia in malolau dabilis, in bono econtra, erubescere malum, sapientiæ est bonum, fatu tatis, vnde, Est confusio. adducens gloriam, & est confusio adducens peccatum,

Ecd. 4. c.

b *Valentorem faci. coram* Hiero. Vt nullo pudore superetur Hinc discimus quia interdum gra

a *reliſtere, & cum lo*
b *eus fuerit frontem*
c *fronte conterere,*
c *ne noſtra verecun*
d *dia, & humanus*
e *pudor pertumefcat*
f *inſidias æmulorū.*
g *Ut adamantem.*

Hom. 10.

h *Greg. ne. f. per exhi*
i *bitum honorē ab*
j *auditoribus refre*
k *netur lingua ex ve*
l *recundia, & vt fili*
m *cem, ne per despe*
n *ctum. f. taceat ex in*
o *firmitate.*

Mar. 7. d.

p *Auribus tuis audi.*
q *Verba domini au*
r *dimus dum faci*
s *mus, & ſic rectē p*
t *ximis prædicamus*
u *vnde. Et ſtatim aper*
v *tæ ſunt aures eius, &*
w *ſolutum eſt vinculum*
x *linguæ eius & loquebatur rectē.*

Eph 4. b.
Pſal. 47. d.
Allegorie
Pſal. 61. b.
Mich. 4. b.
Hom. 10.

y *Et vade ingr.* Hier. Dominus quoq; venit ad populum Iudæorum patre mittente vt prædicaret captiuis remiſſionem in quo impletur. Captiuam dixit captiuitatem, dona dedit hominibus.

Amo. 4. b.

z *Ad transmigrati.* Greg. Qui à bonis operibus in peruerſa cadit, a Ierusalem in Babylonem venit, vnde. *Auditor meus non emigraabo.* Non tamen de talibus deſperandū eſt. Propheta. n. ad transmigrationem mittitur, vnde. Venies vſq; in Babylonem & ibi li.

Hom. 10.

aa *ſi forte au.* Grego. Sæpe dum ſubditos corrigimus, alij corriguntur, alij negligunt. vnde. *Plui ſuper vnam ciuitatem, & ſuper alteram non plui.* Sæpe autem vna eademq; ciuitas in parte compluitur, in parte areſcit. dum idem, audita correptione quædam vitia corrigit, & quaſi complutus in parte fruſtum facit. Quædam autem retinet, & quaſi in parte incompluta ſterilis & aridus eſt.

ab *Et aſſumpſit.* Greg. Prædicatoris mentem ſpiritus aſſumit cum timore Dei eleuatam a terrenis deſiderijs, facit alienam, vt ſola ſpiritualia agere libeat, vnde. *Operamini nō cibum qui perit, ſed qui permanet in vitam æternam.*

ac *Rupert.* Hoc apoſtolico ordini congruit. *Et aſſumpſit me ſpiritus.* ſubauditur in opus vel miniſterium ſuum. Sic enim dicit in actibus apoſtolorum idem ſpiritus ſanctus. *Segregate mihi Barnabam & ſaulum in opus ad quod aſſumpſi eos.*

ad *De loco ſuo.* Locus gloriæ Dei, vel ſancta anima, vel angelici ſpiritus. Et gloria domini de loco ſuo benedicitur, cum vel ab electis hominibus, vel a ſanctis angelis autori omnium laus æterna cantatur. In eo ergo quod iuſti de conuertendis peccatoribus cogitāt, quia eorum vitia conſiderando, ad carnales actus oculum ducunt quaſi ad Babylonem tendunt, qui tamen pro ſtatu ſuæ rectitudinis, quia in laude Dei bona ſanctorum conſiderare nūquam deſiunt, quamuis per cogitationem aliō intendunt, quaſi poſt ſe vocem gloriæ domini Ierusalem. i. de loco ſuo audiunt.

k *Et audiui poſt me vocem, &c.* Greg. Prophetam vox magna commotionis ſequitur, quia poſt verbum prædicationis poenitentium auditur, qui antè quaſi taciti in peccatis ſiuis iacebant ſecuri, vnde, *Requieuit in flexibus ſuis.* Hoc Pſalmiſta exorat dicens. *Qui ſeues ſepe in herubim mo.*

a *Quia erubuerunt in e coram hominibus.*
b *Contra frontem eorum.*

a *Tu tamen eſto ſecurus, quia. Ecce de.*
a *Et vt auſeas loqui quæ mente ceppili.*
b *Qui in honore.*

a *Et vt auſeas loqui quæ mente ceppili.*
b *Qui in honore.*
c *Qui vilem conculeatus*
d *Ergo.*
e *Qui autorem non timent.*

a *Impudencia.*
b *Ideo ſcilicet.*
c *Nimis exaſperatus eſt, cuius alperitas in crebro repetita eſt.*

a *Hic eſt cibus vatuminis, & hæc ſunt verba quibus pro diuerſitate audientium vel lamenta, vel coramen, vel vt hominibus loquitur. Notandum autem, quia ante ſermones Dei in corde noſtro condendi, & diligentius atque adaudi, & intelligendi, & ſic ad populum ſunt profertendi*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Alias in captiuitatem.*
b *Tam mente, quam corpore.*
c *Id eſt.*
d *Non mei quem offendit.*

a *Corde.*
b *Cum ſæpe huc repetitur, transmigrati populi duritia ſignatur, & prælatiſ conſolatio datur ne in admonitionibus forte a Iudicis deſpecti conſiſtentur.*
c *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

a *Quia non etiam in carne, ambulans ſpiritu carnis opera non implebam.*
b *Qui aſſumit manſuetos.*
c *Conuerſus ad peccatores Babylonios, quali poſt tergum vocem gloriæ de mini audiebat, cuius locus Ierusalem i viſio peccis.*

Et alibi. *Commouit terram & conturbabit eam, ſana contritiones eius, &c.* Cum præterita inditia domini animo reuoluimus, vocem commotionis magna poſt tergum audiimus, cum futura meditatur ex his quæ ante ſunt, comonemur.

Hiero. Quia ſpiritus Dei erat in eo terrena contemns rapitur a ſpiritu, & audit poſt ſe vocem commotionis magna præteritorum obliuiſcent & in futurum extēdens, vt inimicorū inſidias poſt tergum relinquere. In Exodo que cum Pharao

& omnis exercitus eius perſequēbatur Iſrael, angelus i columna nubis deſertit priora caſtrorū, & veniens poſt tergum, tota nocte ſterit inter Iſrael & Aegyptios, vt perteritis aduerſarijs audiret Iſrael, Benedicta gl. do. d. lo. ſu. Theodo. Neceſſario commotionem ſenſu percipi vt metu ſtimulatus exequatur mandatum. Narrat catur quem poſt commotionem ſenſiſſe ſe aſſerit. Benedicta gloria domini de loco tuo. Hoc verò ab ipſo Deo doctū dixit, qui Moysi ſupplicanti vt ſeipſum iudicaret & cognoscendum præberet, *uemo, inquit, videbit faciem meam, & viuat.* Deinde ſubiicit. *Ecce locus apud me, & ponam te in ſortem meam, & protegam te manu mea & videbis poſteriora mea, ſed faciem autem meam videre non poteris.* non quod in faciem poſteriora numen diuiſum ſit. ſed quia per faciem accipimus diuinam eſſentiam, per poſteriora verò diuina ſpenſationes ac beneficia, quæ plurima omniſque genris in nos conferuntur, locum itaque beneficentiam v cant, propter quam cum natura huiusmodi ſit, vt comprehendere nequeat, ab his qui digni ſunt, quo ad eius ſe poſſeſt, comprehenditur.

Ruper. Et audiui. &c. Idem eſt ac ſi dicat. Vbi ad imriū ſpiritus ſancti, obedienter euangelij miniſteriū ingreſſus ſum, creditumq; mihi talentum cepi expendere, a aures audiendi habere, & interno auditu audire vocem commotionis magna, vocem, & lamentationē ſuper patriæ, totiuſq; euangelicæ curiæ & in cælis conuerſa tuſpenſa mente, cum adhuc in terris peregrinariſ corpore. & intelligere præclariſ euangeliorū alas ſacramentū adiuuicem percipientiam. i. conſona veritatis teſtimonia reddentium, intelligere nihilominus vocem rotundam ſequentium animalia. i. legis & prophetarum teſtimonia euangelio conſonantia. Hæc omnia poſt me audiui. i. præterito recollegi. Et quaſi quæreſ qualem vocem dierit, articulatam an inarticulatam, in illa magnitudine commotionis, pulchrè ait. *Benedicta gloria domini de loco ſancto ſuo.* Non quod ſola, ſed quod prima hæc uocis laudis in commotione animalium audita ſit. Nam i

* NICOLAUS DE LYRA.
1 *Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebus cor. i. ex mea aſſiſtentia dabo tibi conſtantiam & ſortitudinem ad denuntian dum voluntatem meam: quod deſignatur per ſortitudinem adamantis & ſilicis. Q. d. Dabo tibi conſtantiam ſuſtinendi omnia aduerſa in ſanctis & veris. Sciendum tamen quod vbi translatio noſtra habet.*
2 *Vt adamatē ſili. & ut. In Hebræo habetur. Vt vermem forrem rupe dedi faciem tuam. & per vermem ſecundum eos in*

telligitur hic ſanguis cuiuſdam vermis, quo ſine ſonitu incidit lapides in aditu templi ſalomonis, ſicut dictum ſuit ibidem.
3 *Et aſſumpſit me ſpiritus. i. raptus fui in ſpiritu ad perendum quod ſubditur.*
4 *Et audiui poſt me vocem cōmotionis mag Et hoc factum ad confirmandū domini verbum. ſ. q. d. dicit propheta etiam per ſuam aſſiſtentiam, illa. n. commotio animalium & raptus designabat magnitudinem diuine virtutis ipſi propheta aſſiſte Spirit.*

Prima facies alam suam mouit. i. vbi primum Deus ho-
Ano factus in carne apparuit, audita est angelicæ lau-
lis vox, *Gloria in excelsis Deo.*

Benedicta gloria. Greg. Locus maligni spiritus fuerunt
orda peccantium, sed per poenitentiam locus gloriæ do-
mini fiunt, & inde
auditur benedictio
loriæ in laudem
Dei vñ prius crea-
oris iniuria de a-
nore sæculi. Miris
operibus ad alta
proficiunt, vt ani-
malia Dei fiant, &
gnis & virtutibus
desiderio ad alta
plent.

De loco su. Vnde
Ilich. *Ecce dominus
e. e. de lo. suo, & descē
a super excelsa terræ
e. comouebuntur mon-
ta super eum, & tabe-
scent valles sicut cera
aacie ignis, & sicut
aia que defertur in
peceps. Descenden-
ta. saluatore a pati-
ti, excelsa terræ i-
montesque com-
mōti sunt, & infe-
rira vallium liquefacta.*

Et vocem alarum ani. Vel vnumquodcunque animal
als suas collidebat, vel alterius vicissim. Vna. n. nostrarū
virtutum, alteram ad perfectionem pulsat, vt verbi Dei
sentia, & misericordiæ viscera, & omnes sancti se vicif-
sa suis virtutibus ad prouectum mutuis exemplis inci-
tat, dum alter miratur in altero, quod non habet in seip-
sunde superiores sibi inuicem arbitantes. Hoc ergo fa-
c Deus in cordibus hominum, quod in regionibus terra-
rum, non vni omnia tribuit, sed aliud alij. Nisi. n. vicif-
sa mutuis fructibus indigerent, communionem adin-
uicem non haberent. Sic ergo omnes vna charitate iun-
guntur.

Sequentium animalia. Greg. Quia in sanctorum patrum
va cognoscimus, quid in scriptura intelligere debeat
nis, quorum nobis actio aperit, quod in suis prædicatio-
nis pagina testamenti dicit. *Leuauit me, & assumpsit.* Ba-
lai per prophetiæ spiritum eleuatus erat, quo lōgè post
futura cognoscebat, sed assumptus non erat, quia mentē
a terrenis desiderijs non separabat. *Et abij amarus.* Quantō
predicatori dulce sit, quod intus videt, tantō in amaritu-
dinem vertuntur, quæ foris sustinet. Vnde. *In multa sapien-
tia multa indignatio, & qui apponit scientiam, apponit & laborem.*
Et abij. Quo ferebar, vel sublimis impetu sui spiritus
seibat, cupiens ire quo dominus imperabat.

Amarus in indignatione. Grego. De Achaz quoque dici-
tuad prophetam. *Nomme humiliatum vidisti Achaz coram
mēgitur non inducam malum in diebus eius* Vnde col-
ligur, quomodo talis amaritudo in sanctis Deo placeat
quamittere Deum timent, si sic ei, & in reprobo poeni-
tentia placuit, & in eo qui timebat amittere præfens se-
cūm, & quomodo grata sit spontanea afflictio pro cul-
pā in eis qui placent: si hoc ad tempus placuit, & in eo
quod displicebat.

Amarus in indignatione. Greg. Liber. n. dulcis in ore cor-
dis, animum contra se amarum facit, vt displiceat sibi,
placeat creatori.

* Ruperrus. Parum fuerat Apostolis spiritus vocem
audijisse, nisi per eundem spiritum lenati, auderent ama-
ri indignantesque

incedere spirituali
indignatione & se-
uera amaritudine,
qualem Spiritus san-
ctus sese illis con-
ferre significās, ap-
paruit in igne nam
apparuerūt disper-
sitæ linguæ tanquā
ignis: proinde qua-
si quæres quomo-
do amarus, addit.
Manus. n. domini
erat mecum cōfor-
tans me. Ergo forti-
tudo zeli apostolo-
rum, ipsa est amari-
tudo dulcedini vi-
tiorum contraria.
g *Manus enim.* Vt
possim nomen. f.
speculatoris accipe
re & docere quod
didici.

† 26. q. 5. 6.
episcopi.

Manus. Greg. Nul-
E

lus. n. hoc ex toto corde pro Dei amore agere præualet,
nisi eius animam Spiritus sanctus assumpserit. Ad bona
quippe assurgere perfecte non possumus, nisi nos spiritus
& præueniendo eleuet & subsequendo confortet.

Et ve. ad transm. Greg. In prophetis sicut verbis res, ita
nonnunquam rebus verba exponuntur, vt eorum non
solum verba, sed & res gestæ prophetiæ sint, vnde.

Veni ad transmigrationem ad aceruum noua. fru. filios. f. Israel
quorum patres multi iam mortui erant, de filijs aut plu-
res credituri erant, & ad fertilitatem boni operis peruen-
turi, vnde aceruus frugum dicuntur. bonæ. n. animæ fru-
ges Dei, vnde *Sanctus Israel domino primitiæ frugum eius.* Pri-
mi enim Israelitæ crediderunt, gentes secutæ sunt.

* Rupertus. Miro modo tempus insinuat quo Christi
Apostolos virtute armatos ad prædicandum Spiritus mi-
sit, dicendo. *Et veni ad transmigrationem, ad aceruum nouarum
frugum.* Quo. n. anni tempore sunt acerui nouarum fru-
gum. testantur duo panes primitiarum, qui in Penteco-
ste offerebantur. Spiritualiter nonas fruges appellat, qui
per prædicationem Apostolorum ad Christum collecti
sunt, ipsa die aduentus Spiritus sancti. *Transmigrationem vo-
cat, quia credendo in Christum, captiuos se esse confite-
bantur, & transmigratos in Adam. Aceruum nouarum fru-
gum, qui consepulti grano frumenti Christo per baptis-
mum in mortem, deinceps in nouitate vitæ ambulare
cœperunt. Iuxta fluum Chobar, quod nostrā lingua graue
sonat, habitabant, quia quotquot supernæ Ierusalem me-
minerunt, grauitatem miseræ mortalitatis tristes præ-
oculis habebāt & flebant, iuxta illud. *Super flumina Baby. &c.**

Ad aceruum. Thelabib Hebræum, significat tps quo no-
ua frumenta vel hordea congregantur, & post famem &
penuriam antequam terantur in area spem ciborum ali-
quā repromittunt, ita Israel paruus, & tenuis quasi reuiui-
scens, ortusq; de terra Iudaici populi semetē pmittebat.

Marens

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Spiritus quoque leuauit me & assump. m. *Idest, dedit mi virtutem & constantiam exequendi mandatum diuinum. Ide subditur.*
- 2 Et abij. *Volens obedire.*
- 3 Amarus in indignatione spiritus mei. *Propter duritiam & bellionem populi mei a Deo auditam, quia dictum est, licet per am diuinum dulce sit audienti in quantum a Deo procedit, ta-*

*men ratione alienius consequentis potest esse causa amaritudi-
nis.*

- 4 Manus. n. domini erat mecum confortans me. *Quasi dicat, Li et scirem me missum ad populum rebellem, & incredulum, tamen virtus domini assistens mihi, dabit mihi constantiam eundi.*
- 5 Et veni ad transmigrationem. *i. ad populum qui de Iud. ea transmigrauerat in Babylonem.*
- 6 Ad aceruum nouarum frugum ad eos qui. *Secundum*

¶ *Mœrens in medio e.* Hiero. Theodotio, admirans, vt stuporem prophetæ, iniquitates eorum cernentis, exprimeret. Aquila, quiescens, vt quamuis in medio eorum fuisset, mente separatum se ostendat.

up. 1. d.

liquatur, vt cum ferro iungatur, vel quia domus Israel exasperans est, nec per flagella culpam agnoscit. Mœrens inter gentes sedet, vt tacendo ostendat quod loqui venerat.

† admirans Hom. 11.

b Cum autem pertran. Grego. Missus ad prædicandū fuerat, & tamen septē diebus mœrens tacebat, quia ille loqui veraciter nouit qui tacere didicit.

Ecc. 3. b.

B Quoddam n. nutrimentum est verbi, censura silentij, vnde, *Tempus tacendi, & tempus loquendi*, tacēdi prius, loquendi posterius. Si propheta sanctus qui missus est ad loquēdum tacet, vt rectē

loquatur, quanta culpa est non tacere, quem necessitas loqui non cogit. Tacendo ergo loqui discamus.

Hom. 11.

c *Fili hominis.* Hiero. Speculator est qui semper in alto stat. vt quicquid venturum est, longē prospiciat, cuius vita alta debet esse & circumspēcta.

Exo. 40. b.

Grego. Prædicatorem speculatorem vocat. Cui. n. aliena cura committitur, speculator dicitur, vt in mentis altitudine sedeat, & vocabulum nominis ex virtute actionis trahat. Speculator in alto debet stare per vitam, vt possit prodesse per prouidentiam, vnde. *In montem excelsum ascende tu qui euan.* Si. vt subiectorum vitam transcendat, & terrenis animum non supponat, & tanta facta eorum subtilius videat.

Loqui & Deo

Grego. Loqui de Deo quietē, & validā, & liberā mētis est, vnde. *Terra vsque ad fenestras*, i. terrena cura vsq; ad sacerdotes, vt sicut fenestræ clausæ, lumen subditis effundere non possiat, sed obmutescant ab officio prædicationis.

d *si dicente me.* Nec subiectus ex culpa præpositi moritur, nec præpositus sine culpa est, quando verba vitæ nō audiens ex sua culpa moritur subiectus. Impio. n. mors debetur, sed ei a speculatore vitæ via nuntianda, & impietas increpanda. Si autem tacet, impius in iniquitate sua mor. quia impietatis eius meritum fuit, vt dignus nō esset ad quem speculatoris sermo fieret, sed ipse eum occidit, qui tacendo morti tradidit:

C

¶ vt supra.

¶ Prædicaturus eis compatitur, quia sermo libenter accipitur qui a compatiēte profertur

qui habitāt iuxta fluuium Chobar, & sedī vbi illi sedebāt,

a ¶ Videns eorum scelera, & iustim Dei in peccatores sententiam. ¶ vt prius videam quam corrigā. ¶ Qui speculator futurus est, & Dei verba populo narraturus, multo tempore debet quiescere, & ad ea quæ videt dolore, nihilque eorum in conscientia habere, quæ in alijs debet corrigere.

h ¶ Quibus tacui, subaudis.

a & mānsi ibi septem dieb. † mœrens in medio eorum. Cum

b autem pertransissent septem dies, factum est verbum dñi

c ad me dicens. Fili hominis, speculatorem dedi te domui Is

a ¶ Pius. ¶ Qd Ne presumas loqui quod non audieris, vnde. Inclino in parabolam an. meam aperiam in psal. propo. iij. **b** ¶ Filio. **c** ¶ Doctrinæ.

d rael: & audies † de ore meo verbū, & annūtiabis eis ex me.

d Si dicente me ad impiū morte morieris, non annuntiaueris ei, neq; locutus fueris, vt auertatur a via sua impia, & vi

e uat: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem aut

f eius de manu tua requiram. Si autem tu annuntiaueris im

a pio, & ille non fuerit conuersus a bimpietate sua, & a via

a sua impia: ipse quidem iniquitate sua morietur, tu autem

h animam tuam liberaſti. Sed & si conuersus iustus a iustitia

h monstratur. Minatur. n. iusto, se ab eo rationes exactur nisi iniquo mortem minis præsignificet.

¶ Rupert. Magna & formidabilis necessitas speculatorum, quam sciens vnus illorum Paulus, dixit, Nā si euangelizauero, non est mihi gloria. Necessitas. n. incumbit mihi. Vē. n. mihi est, si non euangelizauero. Magna ide & iusta damnatio Iudææ, quæ speculatorum vigilanti clamantem, quantum potuit, audire noluit, sed & per cura est & longē a se repulit.

e *Sanguinem.* Greg. Sanguine peccatum defigantur, culpæ præpositi si tacuerit, imputatur, vnde. *Libera me sanguinibus.* peccatis, scilicet, carnis.

f *Si autem t. an.* Duo sunt quæ debet annuntiare prædicator, fides & operatio. Impietas ad infidelitatem pertin praua via ad actionem. Debet ergo studere, vt pri ad pietatem fidei, postmodum ad viam pertrahat actionis.

g *Tu autem animam.* Hiero. Si cuius opus exarsit detrimentum patietur. Ipse autem saluus erit sic tamen quasi per ignē, vt protr. s. vtrum speculator sine crimine sit mortis eius perijt. an reus. Opus enim magistri, salus discipuli.

h *Sed & si conuersus.* Sicut duos impios legimus. num qui non audiuit, & perijt, alterum qui audiuit, & in nequitia sua perseuerauit. Sic duo iusti sunt, vbi qui non audiuit & perijt, alter qui audiuit, & contus animam suam saluauit. Notandum quoq; qd perijt iustu

NICOLAUS DE LYRA.

¶ Hebr. eos nomen est loci seu teritrij sic vocati, forsitan eò qd fruges ibi velociter matureſcebant, secundum alios hic notatur tempus quo Ezechiel venit ad populum transmirationis, quia secundum eos tunc erat tempus in quo fruges primitiue in acruos congregabantur.

1 Et sedi vbi illi sedebant .i. mansi cum eis eo modo loquendi quo dicitur, Deut. 1. g. Sedistis in Cades multo tempore. i. ibi mansistis. Et subditur duratio huius mansionis.

2 Et mansi ibi septem diebus mœrens in medio eorum. .i. silens a reprehensione eorum, & mœrens pro malitia eorum.

3 Cum autem pertransissent septem di. Hic consequenter arguitur Ezechielis silentiū. Et primò arguitur, secundò, ponitur, ibi Et facta est. Circa primum arguitur per similitudinem speculatoris

MORALITER.

†† Fili ho. spr. de. &c. Qui autem prædicare debeat, sequitur: cum dicitur.

† Si dicente, &c. Vbi ostenditur, qd debet prædicare vitia,

admittendum & fugiendum, & virtutes, ad prosequendum, & conseruandum, & poenas, ad timendum & cauendum, & præmia, ad desiderandum. Ostenditur item prædicatoris punitio, si fuerit negligens in officio bi commisso, cum dicitur.

† Sa

ius cadere, & si magistrum habuerit ad meliora con-
arta. Bona igitur opera indigent assiduo præceptore, ne
lapsus ab optimo cursu pedem retrahat.

Theo. Non simpliciter dixit, si peccauerit iustus, sed si
ærfus fuerit a iustitijs suis, & fecerit delictum, hoc est, si
recta recta qua in
clebat, via, in alte-
ra versus fuerit,
nisi beatus etiam
Quid peccauit &
proxima commisit
fauora, non reli-
git tamen viã qua
iredebat, sed cum
oendisset & lapsus
est, surrexit, & idẽ
it secutus est.

a *Nonam offer.* Greg. Quia .f. in quo of-
federat, pœnitere
neuit, contemnen-
ti onit Deus vbi
gruius impingat.
Peccatum quippe
quod per pœnitent-
iam citius non de-
let, aut peccatum
est & causa peccati,
aut peccatum est & pœna peccati, aut peccatum simul &
cala & pœna peccati. vnde Moyses. *Nondum completa sunt
peccata Amorrhæorum.* Et Dauid inquit: *Appone iniquitatem
super iniquitatem eorum.* Et alius propheta: *Sanguis sanguinem
terit. i. peccatum peccato additur.* Paulus quoq; ait: *Et im-
pleat peccata sua semper.* Ioanni quoque per angelum dici-
tu *Qui in sordibus est, sordescat adhuc.* Et hic quoque: *Si fecerit
inquit, nonam offendicu. coram eo.* Q. d. Quia pœnitendo no-
lu videre iam vbi impedit, iusto eum iudicio deferens,
pœnam ei vbi grauius impingat. Hoc autem non est ad
peccatum impellere, sed a peccato non liberare. Sicut il-
lu: *Indurabo cor Pharaonis.* Obdurare dicitur Deus, cū ab
iuratione non liberat. Non. n. cor peccantis obdurat.

b *Et non erunt in me.* Greg. Hoc nobis maximè cōsideran-
dm est: quia cum mala committimus sine causa ad me-
moriam bona transacta reuocamus, quoniam in perpe-
tione malorum nulla debet esse fiducia præteritorum
bonorum.

c *Si autem.* * Theod. Duplicem enim lucraris vitam, tibi
& illi. Ille enim tuis admonitionibus effugiet perditionis
bathrum, & viã iustæ dignum se reperiet exitum: tu au-
tem a reddendis rationibus liber eris.

d *Surgens.* Greg. Seruata varietate historiæ diuina elo-
quia aliquando ex loco causas designant. Sicut cū Moysẽ
descendente de monte populo Iudæorum in campestri-
bi lex data est. Ezechiel iubetur in campum egredi. Ali-
quando ex tempore, sicut prædicante domino Iudæis di-
citur: Hyems erat. Dominus ergo in medio Israelitarum
aorphetam locuturus dicit: *Egredere in campum, & ibi lo-
quar tecum.* Prius enim prophetiæ gratiam Iudæ digna-
tue est infundere, & postmodum in latitudine gentium
demonstrare.

e *Egredere in cam.* Hier. Non in valles cōfragofas, nō in ru-
pepræruptas, sed in campi latitudinẽ, quæ possit gloriã
dĩ capere. vnde Apostolus Corinthijs: *Dilatamini & vos.*

f *Et tu a. t. li.* Et idem ostenditur sibi de negligentia & diligen-
tiam monendo iustos vt perseuerent in bono, cum dicitur: Sed & si
conuersus iustus, & c. & patet litera.

2 *Et fa. est.* Hic consequenter silentium prædictum punitur. Pri-
mum pr. emittitur diuina apparitio sibi facta, cum dicitur: Et fa-
ci est super me manus domi. & c.

3 *Surgens egre. & c.* Quasi diceret: Illi cum quibus es, non sunt
digni

4 *Et surgens egressus sum in campum.* id est, ad locum soli-
tarium secundum Dei mandatum.

5 *Et ecce ibi gloria domini stabat quasi.* id est, visio imagi-
naria similis illi, quæ descripta est primo capite de animalibus, &
rotis, firmamento, & sedente super thronum ad representandum glo-
riam diuinæ maiestatis.

* Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Sanguinem autem. Ostenditur etiam eius præmiatio, si
fecerit diligens cum dicitur.
† Si autem tu. Sequitur.
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

Quando ingreditur ad captiuos (de quib. dictum est, qd
infantiant & persequantur eum forti manu) indiget, vt
possit resistere. Quando autem egreditur in campum, fit
super eum manus domini, sine cuius adiutorio exire nō
poterat: sed non additur fortis, quia ad videndam gloriã
domini, non ad pu-
gnam egreditur.

* Theod. Crebri-
us visionẽ assequi-
tur, vt ad verbi mi-
nisteriũ studiosior
reddatur. Et illud
nos scire opus est,
ne eas quidem reue-
lationes, quarum
modum possit hu-
mana natura perci-
pere, ab his qui ad-
modum pura men-
te fuerint, potuisse
conspici, sicut tan-
dem hic etiam pro-
pheta, qui annis vi-
sionis experiẽtiam
cepisset, statim tamẽ
cadit vt contempla-
tus est, & gratia in-
diget excitante.

E
Moraliter.
Greg. Egredere in campum, extra te scilicet positos corri-
ge, & ab iniquitate compece, ibi gloriam Dei prædicator
videt, quia tanto largius doctrinæ gratiam percipit, quan-
to se in laborem prædicationis ex amore proximorum
extendit. De campo autem ad domũ reddit, vt in his que
dicit qualis ipse sit, etiam agnoscat. Si. n. bene loquitur, &
non bene facit, ad campum quidem loquendo exit, sed
semetipsum cognoscendo domum redire contemnit. In
medio domus includitur, quãdo per spiritus gratiam ad
discutienda mentis suæ secreta reuocatur, vt apud semet-
ipsum in Deo animus quiescat, & per exteriores concupi-
scentias non discurrat. vnde: *Tolle grabatum tuum, & vade in
domum tuam.* In domo post campum prædicator claudi
præcipitur, vt post gratiam doctrinæ quam proximis mi-
nistrat, ad conscientiam redeat, & subtilius discutiatur, ne
de his quæ foris prædicat, interius laudem quærat. vnde:
*Non sint alieni participes tui, de quib. s. dicitur. Alieni insurre-
xerunt aduersum me, & sortes quæperunt animam meam.* Dantur
super eũ vincula, quia quanto magis se discutit, tanto am-
plius agnoscit quantis mortalitatis suæ infirmitatib. liga-
tus sit. vnde: *Desiderium habens dissolui, & esse cū Christo.* Et Da-
uid inquit, *Vt audiret gemitus vinculatorum.* Et Iere. *Circumedi
sic iuit aduersum me, vt non egrediar, aggravauit pedem meũ.* In me-
dio eorũ non egredietur, quia pp duras mētes auditorũ,
a bonis quoque obmutescit. vnde sequitur. *Et linguã tuam
adherere fa iam pa. tuo.* Aliqñ vero etiam contra resisten-
tium linguas prædicatium corda dominus zelo sui amo-
ris ascendit, ne taceant vnde subditur. *Cum autem.*

f *Et ecci. ibi gl. d.* Hier. Quam antè ambulantem vidit, &
eleuantem se, & interdum stantem, quia iuxta flunium
huius sæculi Chobar (qui interpretatur grauissimus) glo-
ria videbatur: quod significat omnem huius mundi glo-
riam præterfluere, & gradum stabilem non habere. Glo-
ria autem Dei stans & perseuerans, cum stat propheta in
cãpo. videtur, quæ in medio captiuorum nec stare pote-
rat nec videri.

a Et
digni videre gloriam domini tibi apparentem, cum sint rebelles &
in. vetuli.
4 Et surgens egressus sum in campum. id est, ad locum soli-
tarium secundum Dei mandatum.
5 Et ecce ibi gloria domini stabat quasi. id est, visio imagi-
naria similis illi, quæ descripta est primo capite de animalibus, &
rotis, firmamento, & sedente super thronum ad representandum glo-
riam diuinæ maiestatis.

* Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

contemplationi vacare. Sequitur.
3 *Surgens egre. in campum & ibi lo. tecum.* Nam reuelatio-
nes diuinæ frequentius sunt in contemplationis solitu-
dine. Osee 2. c. *Ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor eius.*
Et quoniam aliquando prædicatio impeditur ex superio-
ris duritia negando licentiam prædicandi, vel datam im-
pediendo. Idco subditur

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

M O R A L I T E R .
† Sanguinem autem. Ostenditur etiam eius præmiatio, si
fecerit diligens cum dicitur.
† Si autem tu. Sequitur.
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

† Et
† Et
† Tu autem animam. Et quoniam prædicator aliquando
sclebet a tumultu populi subtrahere, vt possit liberius
contem-

a *Et cecidi in faciem.* Gregor. Quia quamuis homo ad intelligenda sublimia leuatur, ex contemplatione tamen maiestatis Dei, infirmitatem suae conditionis intelligit, & quasi statum non habet, qui se ante Dei oculos esse cinerem & puluerem videt.

b *Et ista me.* Greg. Hoc in campo de propheta agit, quia etiam electis gentium Spiritus sanctus dandus erat, qui eos assumeret & prius factu superbiae deiceret, & post stantes super pedes, i. bona opera solidaret. unde de *Gressus rectos facite pedibus vestris.*

c *Et locutus est mihi.* Greg. Secundum historiam obedientiae exemplum nobis per prophetam tribuitur, qui modo huc discurret, modo illuc: & suae voluntatis arbitrium semper ad Dei frangit imperium.

d *Ingrederi.* Greg. De medio populi exit propheta in campum, de campo redit in domum, ut praedicatione quae Iudae facta est, egrediatur in gentes, quibus fide repletis recipiat Iudaeae spiritualis doctrinae dona, quae ante amisit.

e *Et include e in medio domus tuae.* Quia Antichristi tempore ab his gentibus quae in infidelitate remanserint Iudaei conuersi duris persecutionibus angustabuntur. unde: *Quoniam datum est gentibus, & civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus.*

f *Et tu fili hominis.* Hiero. Quod in domo clauditur, quod ligatur non egreditur: sed inter multitudinem captiuorum solitudinem carceris patitur, obsidionis iudicium est, quae clausa Ierusalem, & circumdata ab exercitu Chaldaeorum nullum exire permittet. Haec est olla de qua Ieremias loquitur, & Ezechiel in sequentibus, in qua carnes populi consumuntur.

g *Ecce data sunt...*

h *Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos, & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tuae. Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis, & non egredieris in medio eorum, & linguam tuam adhaerere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Haec dicit dominus Deus. Qui audit audiatur, & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.*

i *Et linguam tuam adhaerere faciam palato tuo.* Quia tunc instantibus probis praedicatione scientia tacere compellitur. *Et lingua tua adhaerere, &c.* Aliquando pro vitio praecantis, aliquando vitio audientis strahitur sermo praedicationis: aliquando pro auditoribus bonis datur sermo doctoribus, etiam illis, aliquando propter utrosque iustificandos, aliquando pro utroque damnandos subtrahitur. *Quia domus exasperans est.* Q. d. Tantae amaritudinis sunt, & contra Deum contumeliosae, ut obiurgantem audire non mereantur. Ex quo videtur, ubi fuerit multitudo peccatorum, peccantes indigni esse qui a domino corrigantur.

k *Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Haec dicit dominus Deus. Qui audit audiatur, & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.*

†† *Ecce data sunt, &c.* id est, prohibitiones praedicationem impediens. Impeditur etiam aliquando ex populi malitia. ideo sequitur.

g *Ecce data sunt...* Greg. In domo propheta legitur, quoniam ab ipso suo genere Iudaeae fidelis tribulationem sustinebit persecutionis, pressa vinculis doloris.

h *Et non egre in medio eo.* Quia ad corda prauorum praedicatione non praecurrit.

a *In gentibus.* **b** *Ipsa maiestas gentibus apparuit, quae prius se electis Iudaeorum spiritu reuelante declarauit.* **c** *Visa gloria.* **d** *Stantem gloriam ferre non sustinens.* **e** *Ideo.* **f** *Ut leuaret cadentem.* **g** *Leuauit.* **h** *Qui humiliter tacuit.*

a *Ut in bono opere quali super pedes ex rectitudine starem.* **b** *Minus feriunt iacula quae praecedunt.* **c** *Mala praedecuntur quae passurus est, in omnibus tamen obediens est.* **d** *Quia ipsi obiurgatione indignatione indigni.* **e** *Impus tacendi & tempus loquendi.* **f** *Aure.* **g** *LXX. Qui incredulus est, incredulus sit.* **h** *Mente.* **i** *Corde.* **k** *Non reuocet exemplo maiorum.*

† *Eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus exasperans est.* Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Haec dicit dominus Deus. Qui audit audiatur, & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.

† *Eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus, &c.* Quia tamen impedimentum utrumque tollitur aliquando Dei ordinatione. Sequitur: *Cum autem tibi locutus fuero, aperiam os tuum, &c.*

† *Eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus, &c.* Quia tamen impedimentum utrumque tollitur aliquando Dei ordinatione. Sequitur: *Cum autem tibi locutus fuero, aperiam os tuum, &c.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et cecidi in faciem meam. Ex humana fragilitate ad diuinam praesentiam.
- 2 Et ingressus est in me spiritus, &c. i. contulit mihi subsistendi viuatem quam ex me non habebam, & subditur poena silentii praedicti cum dicitur.
- 3 Ingredere & include. Vbi ponitur duplex poena. Vna est reclusionis & ligationis, unde subditur.
- 4 Data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis. s. famuli tui. Volo enim, quod sic te facias ligari. Si da est subtractio locutionis, cum dicitur.
- 5 Et linguam tuam adhaerere faciam palato tuo. Vt sicut nimis tacueras pro propria voluntate, sic inuitus taceas ex diuina potestate. Et ista causa non exprimitur hic, sed supponitur ex praedictis. Alia autem causa exprimitur, cum dicitur.
- 6 Quia domus exasperans est. s. populus tuus. q. d. Vna causa tuae ligationis et subtractionis loquelae est, ut per hoc ostendatur, quod non sint digni tua societate ingrediendo & conuersando cum eis: Nec etiam digni tua doctrina & reprehensione, ideo tua cohabitatio cum

MORALITER.

†† *Ecce data sunt, &c.* id est, prohibitiones praedicationem impediens. Impeditur etiam aliquando ex populi malitia. ideo sequitur.

† *Eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus, &c.* Quia tamen impedimentum utrumque tollitur aliquando Dei ordinatione. Sequitur: *Cum autem tibi locutus fuero, aperiam os tuum, &c.*

ADDITIO.

cap. 3. ubi dicitur in postilla: Et audiui post me vocem commotionis.
 Hec vox magne commotionis videtur significare, quod incarnationi que propheta fuerat in precedentibus reuelata erat maxime virtus & potentia: vnde declarans quod sanabat per illam vocem sub: Benedicta gloria domini de loco suo: que verba propheta, predicto proposito adaptatur, quia de humanitate desca-

C A P. III.

Et tu fili bo. Greg. Quali dicat. Cognosce quid sis, & si super te eleuatus, diuina secreta conspicias.
 Et tu fili bo. Hiero. Mali etsi tolerantur, subito corruunt, & eorum poenas infirmi conspiciunt, ne culpas imitentur, vnde hic Iudæ delatio subiungitur.

Hiero. Hoc quoque signum est obsequii. Lateres: Symmachus aperius laterulum vel abacus, in cuius puluerent grammas, id est, lineas geometrico modo scribere. vnde quidam probat comeria scienciarum, attendentes quod Iels exploratores mitti qui terram describerent, quod geometria proprium est. Zacha quoque angelus habet geometricum calamus ad metiendum Ierusalem.

a Quibus vrbs clauditur, ne quis exeat. b Greg. Tercis cogitationes. c Quo fossæ complentur. d Collectas malignorum spirituum insidias demonstrando. Sunt enim quedam sibi cognata vitia.

C A P. III.

Tu fili hominis fume tibi laterem, & pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & edificabis munitiones: & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra; & pones arietes in gyro. Et tu fume tibi sartaginem ferream, et pones eam in murum fer-

hinc inde mentem feriunt, quæ in gyro a predicatore ponuntur, dum ostendit quam blandè luxuria percutit, quæ asperè impatentia occidit, & huiusmodi.
 Et tu fili. Theod. Docetur fore ut præsens Deus & quæ contra Hierosolyma fierent, intuens oia, nulla eos prouidentia dignetur, sed quasi muro quodam ferreo coercitus, neque cernere quæ fiant, neque sibi supplicantes audere videatur. Hec autem, inquit, facito signum dans his qui obedire tenuant, & dictis renuigent, per res ipsas, Greg. Ferrum forte metallum est. In sartagine cibus frigitur, per sartagine ergo ferream, spiritualis cœli fortis fritura signatur: qui doctoris animam frigit, quia valde cruciatur, dum videt infirmos æterna deserere, temporalia querere. vnde: Quis infir. & ego non inf. quis sc. & c. Ita Paulus contra vitia ardebat, seu virtutum alimenta ex sua afflictione parabat.
 Et po. am. Grego. Ut si audire is qui docetur noluerit, doctor tamen pro zelo quem exhibet reus non sit, ut securus sit in die iudicij. Nullum Deo maius sacrificiũ, quam zelus animarum. vnde: Zelus domus tue. Inde precipitur, vt similia oleo conspersa in sartagine frigatur, i. munda mens per sancti ardorem zelus cremetur, & charitati misericordie miscetur, quæ in conspectu Dei ardet & lucet.

hinc inde mentem feriunt, quæ in gyro a predicatore ponuntur, dum ostendit quam blandè luxuria percutit, quæ asperè impatentia occidit, & huiusmodi.
 Et tu fili. Theod. Docetur fore ut præsens Deus & quæ contra Hierosolyma fierent, intuens oia, nulla eos prouidentia dignetur, sed quasi muro quodam ferreo coercitus, neque cernere quæ fiant, neque sibi supplicantes audere videatur. Hec autem, inquit, facito signum dans his qui obedire tenuant, & dictis renuigent, per res ipsas, Greg. Ferrum forte metallum est. In sartagine cibus frigitur, per sartagine ergo ferream, spiritualis cœli fortis fritura signatur: qui doctoris animam frigit, quia valde cruciatur, dum videt infirmos æterna deserere, temporalia querere. vnde: Quis infir. & ego non inf. quis sc. & c. Ita Paulus contra vitia ardebat, seu virtutum alimenta ex sua afflictione parabat.
 Et po. am. Grego. Ut si audire is qui docetur noluerit, doctor tamen pro zelo quem exhibet reus non sit, ut securus sit in die iudicij. Nullum Deo maius sacrificiũ, quam zelus animarum. vnde: Zelus domus tue. Inde precipitur, vt similia oleo conspersa in sartagine frigatur, i. munda mens per sancti ardorem zelus cremetur, & charitati misericordie miscetur, quæ in conspectu Dei ardet & lucet.

Theod. Ipsi Ierusalem obsidionem describere iubetur latere autem fit descriptio propter incolarum debilitatem qui non edificauerunt domum suam, sed sapienter illum, supra petram, sed super arenam. Quare venerunt flumina & descendit pluuia, & flauerunt veteri, & irrue runt domum ipsorum, & cecidit, & fuit ruina illius magna.
 Greg. Ezechiel magistrorum speciem tenet, Doctor quippe sancti sibi laterem sumunt, quæ lo terrenum auditorum vt doceant, apprehendunt. Quem laterem eam se ponunt, quia tota illud sollicitudinis intentione custodiunt. In quo ciuitatem Ierusalem iubentur describere, quia prædicando curant terrenis cordibus, quantum supernæ pacis visio, demonstrare.
 Et ord. Greg. Prædicator obsidionem ordinat, cum per factam admonitionis verba singulis virtutibus quæ vel quibus modis vitia insidiantur, ostendit.
 Greg. Descripta. n. Ierusalem in terreno corde presumpsum supernæ pacis amore, tentatio acrior insurgit. vñ. Fili accitens ad seruitutem. D. in prepara animam tuam a temptationibus.
 c. Munitiones. Hier. Quæ mala munita contra mentem veniat, vt vitia sub virtutum specie se abscondant, & in alto se stendant per imaginem, cum sint in imo per actionem.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

Et tu fili, Postquam descripta est officij impositio, hic consequenter ponitur impositio executio. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur ciuitatis, & populi destructio. Secundo de destructionis ratio, c. 15. Prima adhuc in duas, quia primo de iunctura ciuitatis & populi exterminium. Secundo offertur & remedium, c. 14. Prima adhuc in tres, quia primo de cetera destructio prædicatur, secundò multiplex abominatio in Ierusalem ostenditur, c. 8. Tertio scriptura ad profectum reuertitur, c. 9. Prima adhuc diuiditur in quatuor: quia primo describitur ipsius Ierusalem obsidio. Secundo, populi sui vastatio, c. 5. Tertio, terre depopulatio, cap. 6. Quarto, diuina vastationis acceleratio, c. 7. Præsens autem caput in duas partes diuiditur: quia primo describitur obsessio ciuitatis. Secundo, ex hoc sequens oppressio, ibi: Et tu fume. Prima adhuc in duas: quia primo describitur obsidionis modus. secundò, captiuitatis v. l. iniquitatis tempus, ibi: Et tu dor. Circa primum dicitur.
 Et tu fili. Iste modus loquendi frequenter fit Ezechieli. Cuius rationem assignant doctores communiter, scilicet ex eleuatione contemplationis obliuiscitur humana fragilitatis.

M O R A L I T E R.
 Et tu fili. bo. qui de terra formatur, propter quod per ipsum corpus humanum signatur.
 Et descri. que secundum sensum moralem signat animam rationalem. Igitur in latere Ierusalem describitur, quando anima existens in corpore per prædicationem con-

per incarnationem proprie dicitur: benedicta gloria domini, D & quod sequitur, de loco suo, correspondet huic quod dicitur Michæ. 1. a. de hac materia: Ecce dominus egredietur de loco suo, & descendet & calcabit super excelsa terræ. Et nota, quod dixit propheta. Et audiui post me vocem. non enim dixit ante me, sed coram mi, vt inueneret quod benedicta gloria domini de qua loquebatur post eum erat ventura eodem modo quo Iohannes dixit Ioan. 1. d. Post me venit, qui ante me factus est.

Et po. aric. Greg. Quibus muri fundamenta quatuntur, lapides dissoluntur. Hac descriptione significatur vrbis vicina captiuitas sub rege Sedechia, cuius 11. anno & ipse captus est, & ciuitas. Possimus tamen dicere, laterem in suggillationem Israelis accipere, quia in luto & latere feruierit Pharaoni. Sive vrbs quam putabatur firmissimam & inexpugnabilem & lateri fragillissimo comparatur, qui ad tactum aquæ illi co soluit: vt de qua dicitur: Nūquid petra durissima, velut deserti est mons filie Sion: verratur in laterem, qui inundatione Babylonica corrumpatur. vnde: Propterea adducet dominus super vos aquas multas & fortes & reges Assyriorum. Et pones aric. Aliquando enim singula vitia

Terrenum audientem.
 Intenta mente qualitatem eius considerando & vitam & intellectum.
 Docendum. Corde
 Gaudia supernæ patriæ
 Post
 Id est, profectio animæ que tentationes sequuntur innotescit.
 Hic dicitur.
 Greg. Tercis cogitationes.
 Collectas malignorum spirituum insidias demonstrando. Sunt enim quedam sibi cognata vitia.

Quibus vrbs clauditur, ne quis exeat. b Greg. Tercis cogitationes. c Quo fossæ complentur. d Collectas malignorum spirituum insidias demonstrando. Sunt enim quedam sibi cognata vitia.

hinc inde mentem feriunt, quæ in gyro a predicatore ponuntur, dum ostendit quam blandè luxuria percutit, quæ asperè impatentia occidit, & huiusmodi.
 Et tu fili. Theod. Docetur fore ut præsens Deus & quæ contra Hierosolyma fierent, intuens oia, nulla eos prouidentia dignetur, sed quasi muro quodam ferreo coercitus, neque cernere quæ fiant, neque sibi supplicantes audere videatur. Hec autem, inquit, facito signum dans his qui obedire tenuant, & dictis renuigent, per res ipsas, Greg. Ferrum forte metallum est. In sartagine cibus frigitur, per sartagine ergo ferream, spiritualis cœli fortis fritura signatur: qui doctoris animam frigit, quia valde cruciatur, dum videt infirmos æterna deserere, temporalia querere. vnde: Quis infir. & ego non inf. quis sc. & c. Ita Paulus contra vitia ardebat, seu virtutum alimenta ex sua afflictione parabat.
 Et po. am. Grego. Ut si audire is qui docetur noluerit, doctor tamen pro zelo quem exhibet reus non sit, ut securus sit in die iudicij. Nullum Deo maius sacrificiũ, quam zelus animarum. vnde: Zelus domus tue. Inde precipitur, vt similia oleo conspersa in sartagine frigatur, i. munda mens per sancti ardorem zelus cremetur, & charitati misericordie miscetur, quæ in conspectu Dei ardet & lucet.

Et
 2 Sume t. l. a. f. rudum, vt possint ibi protrahi figura.
 3 Et po. cum, vt videtur ibi diligenter & attente.
 4 Et descri. in eo. in medio eius ciuitatem Ierusalem.
 5 Et ord. a. scribes.
 6 Aduersus eam ob. In circumitu eius.
 7 Et ad. m. u. i. describes similitudinem turrium ligneorum, ex quarum similitudine videtur ab exercitu illa que sunt in ciuitate.
 8 Et compor. ag. i. describes portatus terræ & lignorum ad implendum fossato.
 9 Et da. con. eam ca. i. describes acies armatorum oppugnantes eam.
 10 Et po. aric. a. scribes. Sunt autem arietes ligna oblonga in ca. p. e. i. n. a. u. m. quibus impellitur murus ad cadendum, & sic videtur, quod ille later erat satis magnus, vt possent in eo describi omnia ista: tamen in paruis figuris possunt multa describi in satis paruo spacio.
 11 Et tu su. ti. Per hoc designatur, quod Deus ad miserandum non respicit ciuitatem suam obsessam.

contra diabolum virtutibus munitur.
 Et ord. a. aric. eam ob. i. ordinandam denuntiabis demonum impugnationem.
 Et ad sic. bis mu. & compor. agge. Per illa signantur varia machinamenta, quibus diabolus vitur ad rationalem animam capiendam.

Iere. 39. a.

Isa. 8. b.

1. Cor. 11. g.

Psal. 68. b.

Eccl. 7. c.

† Et

quadraginta, vnumque inque diem in annum posui tibi. Significat quadraginta dies Iuda, quadraginta annos illis, qui decerant septuaginta annis. Declarat enim Deus per Jeremiam prophetam, se septuaginta annos, vt in Babyloae illi degerent, decreuisse, sed triginta iam transferant anni. Trigesimo scilicet eadem captiuitatis suam prophetiam corrusus est Ezechiel ceter annu quindecim Iechoniae captiuitatis, a quo vsque ad annum regni Cyri Persae reliqui quadraginta expleantur anni.

ris haec, dormies super latus tuum dextrum secundò & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus. Diem pro anno, diem inquam pro anno dedi tibi. Et ad obsidionem Ierusalem conuerteris faciem tuam: & brachium tuum dextrum secundò: & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus.

tem domus Iuda quadraginta etc. Hieron Dextrilateris dormitio sicut annorum quadraginta facile computatur Post Eliachim n. qui & Ioachim regnavit filius eius Ioachim, qui & Iechonias mensibus tribus. Quo regnante ascenderunt serui Nabuchodonosor in Ierusalem, & expugnaverunt eam. Interim venit Nabuchodonosor & egressus est ad eum Ioachim rex Iuda, & mater eius, & serui, & princeps eius, & cunuchi, & suscepit eum rex Babylonis octavo anno regni sui: & abstulit thesauros domus dñi, & thesauros domus regiae, & paulò post transfudit

NICOLAUS DE LYRA.

Et assumes iniquitatem domus Iuda. id est designabis captiuitatem pro eius iniquitate induendam. Quadraginta. Quorum significatio subditur cum dicitur. Diem pro anno. quot diebus dormies super latus tuum dextrum, tot annis durabit captiuitas domus Iuda: Tot. n. anni vt dicunt doctores praedicti, fluxerunt a transmigracione Ioachim a qua incepit illa captiuitas, vsq; ad primu annu Cyri, qui dedit populo licentiam revertendi. Et dicitur hic bis: Diem pro anno dedi tibi. pp captiuitatem duplicis regni. Destructionem vero 40. annorum iustus secundae captiuitatis per tempus regni omitto sicut & praesertim is. Tum quia quae deductio diffusè ponitur in g. Ezechielis super locum istu: ad quam quilibet potest recurrere, quia inuenitur quasi vbique. Tum quia utraque de dñello videtur in alijs libris discordare à dictis commentibus Hebraeorum & Latinorum. Prima in hoc quod dicit captiuitatem regni Israel terminatam tempore Assueri, cum tamen omnes Hebraei, & Latini pro maiori parte dicant, quòd illa captiuitas non est adhuc finita: sed ad horam fuerunt liberati à periculo mortis, non à iugo seruitutis. Similiter secunda quae dicit, quòd a transmigracione Ioachim vsque ad primum annum Cyri fluxerunt tantum quadraginta anni: cum tamen secundum omnes Hebraeos, & secundum Latinos sattem pro maiori parte ad minus fluxerunt. 70. anni. vnde & Iere. 19. c. i. cum. Cum caeperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo super vos verbum bonum, &c. Secundum Hebraeos autem hic designabis captiuitatem, sicut sonat litera vtriusque domus. I. Israel & Iuda, ppter quon utraque meruit captiuari. Et accipitur hic iniquitas notabilis quae est per idololatriam, & quae respicit communem populum: & notat autem personam singularem: iniquitas autem in ista domo Israel durauit annis trecentis nonaginta, quorum 241. accipiuntur à primo anno Ieroboam qui peccauit & peccare fecit Israel in vitulis aureis vbi frequenter repetitur. 3. Reg. & 4. vsque ad nonum annum Osee, quem populo regni Israel tunc captiuatus fuit per regem Assyrium, quorum numerus sic declaratur. Ieroboam enim regnavit annis viginti duobus, vt habetur. 3. Reg. 14. Post eum Nadab duobus annis 3. Reg. decimo quinto. Baasa viginti quatuor, Ela duobus, Zambri mensium stetit: ideo tempus eius computatur sub rege sequenti. I. Iulio ceterum, qui regnavit duodecim annis, Achab viginti quatuor. Nec habetur. 3. Reg. 16. Ochozias duobus 3. Reg. 22. Ioram 12. 4. Reg. 1. Ihu 28. annis. 4. Reg. 10. Ioachaz 17. Ioas 16. 4. Reg. 2. Iu. Ieroboam 41. 4. Regum 14. Zacharias, & Seilum sex mensibus tantum, ideo tempus eorum computatur cum sequenti. I. Manabem qui regnavit decem annis. Phaceia duobus. Phacee 20. haec habetur 4. Reg. 15. Osee nouem quia nono anno captus in Samaria cum populo suo ductus est in Assyrios 4. Reg. 17. & isti anni simul inueniuntur numerum supra dictum. Anni vero 149. qui deficiunt de tota numero. s. trecentis nonaginta accipiuntur de tempore iudicium. scilicet, à primo anno Abimelech vsque ad vltimum annum Eli. dicitur enim Iudic. 8. quòd Gedeon ex ornamentis aureis sibi datis victoria habita de Madianitis fecit ephod. vestem sacerdotale, & subditur ibidem: Fornicatusque est omnis Israel in eo: & fuit dictum sibi ibidem, ista fornicatio non fuit viuente Gedeone, quia non fecit ephod ad cultum idololatrie: sed ad Deicultum in dono propria, sicut dictum fuit ibidem. Post mortem autem eius omnis Israel fornicatus est in illo ephod. vnde eo in cultu idolorum Ialim & Astaroth, sicut ibidem subditur: & haec fornicatio dura vsq; ad tempus Samuelis, qui dixit populo I. 1. Reg. 7. a. Praeparate corda vestra dño, & seruite illi soli. Et subditur. Abstulerunt ergo filij Israel Baalim & Astaroth, & seruierunt do soli. Numerus autem annorum sic accipitur: Mortuo Gedeone Abimelech iudicauit populum tribus annis. Iud. 9. post eum Thola. 2. Iud. 22. Iud. 10. Et ibi subditur, quòd populus Israel post mortem Iair afflictus fuit per filios Ammon & Philistim. 18. annis,

qui non possunt computari in tempore iudicis sequentis. s. septem qui iudicauit populum tantum sex annis, & ideo accipiuntur hic 28. anni in quibus populus fuit sine iudice, post quos septem iudicauit 6. annis Abeslan 7. Aialm 10. Abdon 8. & haec habentur, Iud. 12. Samson 20. Iud. 17. Et. 40. 1. Reg. 4. cui successit Samuel. Isti autem anni simul inueniuntur annos 157. & sic habemus 8. annos superfluos, qui sic rati habiliter possunt resudi: licet enim scriptura dicat, quòd omnis Israel fornicatus fuit in ephod facta a Gedeone applicando illud ad cultum idolorum, tamen non dicit, quòd hoc fuerit immediate post mortem Gedeonis, sed forte fluxerunt isti 8. anni ante vel aliqua pars eorum. Item aliquando dimidius annus vel minor pars vltis iudicis pro anno integro computatur, vt quando instituitur in fine anni vel post medium: & sic secundum plures iudices possunt rescindi secundum veritatem, isti 8. anni vel pars eorum à numero posito in scriptura: nec tamen propter hoc scriptura continet salsum, quia loquitur secundum communem modum loquendi, sicut li rex Franciae coronaretur in natiuitate domini: diceretur regnare illo anno. s. anno domini tali: in paschate sequenti inciperet annus secundus suae coronationis secundum comunem modum loquendi propter mutationem numerationis secundum annos domini. Numerus autem annorum iniquitatis domus Iuda incipit à tempore Manasse regis Iudae, qui horribiliter peccauit, & populum peccare fecit, ponendo idola in templo domini, vt habetur 4. Reg. 21. propter quod sententia domini de futura captiuitate populi ascribitur peccatis Manasse 4. Reg. 23. vbi dicit: Veruntamen non est auersus dñs ab ira furoris sui, quo iratus est furor eius contra Iudam propter irritationes, quibus prouocauerat eum Manasses. Dixit itaque dominus: Etiam Iudam auferam a facie mea. Veruntamen iste Manasses paenituit, & postea fideliter regnavit, & idololatriam abstulit: propter quod totum tempus suum non ponitur in peccato Iuda: sed tantum 16. anni primi, & duo quibus regnavit Ammon pessimus, cui successit Iosias, de cuius tempore nihil ponitur, quia fuit sanctissimus cui successerunt duo filij eius valde mali Ioachim & Sedechias, & quilibet 11. annis regnavit, & isti anni simul inueniuntur 40. De tempore vero Ioachaz & Iechoniae nihil ponitur, licet fuerint mali & idololatrae: quia quilibet eorum regnavit tantum tribus mensibus, & computantur in tempore aliorum. Videtur mihi tamen, quòd vtrique expositioni praedictae addendum sit qd 430. dies in quibus Ezechiel iacuit super latus sinistram & dextrum fuerint signum temporis obsidionis Ierusalem, quia in textu dicitur post praecipitum de dicitur tacentia. Et conuerteris faciem tuam ad obsidionem Ierusalem. Quod sic potest declarari: Ierusalem fuit obsessu à Chaldeis anno Sedechiae 9. decimo mense 10. die mensis: & capta fuit anno 11. Sedechiae mense 4. nono die mensis, vt habetur Ierem. 52. & sic à principio obsidionis vsque ad finem eius fluxit annus integer, & quatuor menses, & 28. dies. Ezechiel autem dormiuit super latus suum sinistram 390. diebus, & super dextrum 40. diebus: qui simul inueniuntur 430. dies: sequorur 365. faciunt vnum annum integrum, & remanent 65. dies qui faciunt duos menses & sex dies: & sic tempus obsidionis Ierusalem vsque ad eius capionem non excedit, tempus dormitionis prophetae super vtrumque latus: nisi in tribus mensibus & 22. diebus. Et rationaliter potest dici, quòd tanto tempore fuit interrupta obsidio: quia Chaldaei audientes, quòd Aegyptij veniebant in auxilium Iudaeorum reliquerunt obsidionem, vt obtinerent eis, quibus fugatis ad obsidionem redierunt, vt habetur Ierem. 37. & in tali recessu ab obsidione & reditu tanti exercitus bene fluxerunt 105. menses, & 22. dies, & sic habetur propositum, scilicet quòd tempus obsidionis Ierusalem ipsa stante, & tempus dormitionis prophetae fuerunt aequalia. Consequenter redit scriptura ad describendum obsidionem Ierusalem, cum dicitur.

4 Et ad obsid. Quasi vultu irato respiciendo Ierusalem, & per hoc notandum iram Dei contra ipsam. 5 Et brachium tuum, id est extentum ad designandum comminationem vindictae Dei super eam.

A stulit oem Ierusalem, & oes principes, & vniuersos fortes exercitus decem milia, & omnem artificem & inclusorē relictis tñ pauperib. quo capto regnauit Sedechia. annis 11. sub quo capta est vrbs. & templum destructum cuius solitudo vsque ad sm Darij annum permanfit. scilicet annis 70. Tricesimo autē desolationis tēpli anno Cyrus regnauit in Persis sub uerso Astiage Mædorū rege, hic iuxta

† Iuenam
3. Esu: a. 1. c

Isaiā 50. ferme milia de tribu Iudæ misit in Ierusalem, & vasa templi quæ Nabuchodonosor asportauit, & cetera quæ narrat Eidr. Sicut igitur in x. tribubus Phæce sub quo Theglathphal-nasar Israelitarum multitudinē vastauit, vsque ad 40. annū Assueri supputamus annos 390. qñ

vniuersi Iudaici populi persecutio mitigata est. Sic à primo anno Iechonice quando magna pars Ierusalem translata est in Babylonem vsque ad primum Cyri regis Persarum annum, qui desolationis tēpli est tricesimus, supputantur anni 40. sub quo Iudæorum relaxata est captiuitas, & libertas populo reddita.

Luc. 13. b
Prou. 5. d
Ioan. 11. f

a Ecce circum. Hier. Alia sunt domini vincula quibus ligamur in salutem. Alia diaboli quibus euangelica mulier. 18. annis ligatur. vnde: *Eu. ubi s. peccatorum seruum quisque constringitur*, quem soluit dominus in typo Lazari suscitati, qui fascijs & instris vincus in sepulchro iacuit.

* Theodoretus. Oportet enim ipsos, ex his quæ meditaris, percipere nullam se veniam consecuturos, vt reuocentur in patriam. Quare decet te definitum illud tempus ita in latus vtrumque incubantem degere, vt ne mouearis in aliam partem, quo ipsi latam contra se sententiam intelligant.

b Et tu sume. Hieron. sicut in famis tempore non queruntur delitiæ, sed quomodo vtrumque venter farciatur. Sic propheta omnia cōfundit in vnum, facitque 390. panes quos comedat per singulos dies, qui habent vicenos siclos, id est, stateres. Siclus autem, id est stater habet drachmas 4. drachmæ autem 8. Latinam vnciam faciunt, ita vt vnus panis decem vncias habere dicatur, quo trahitur magis anima quam sustentatur.

Siclus.

* Theodoretus. Per ea quæ facere iuebantur, futuram docet Ierolymis famem. Quare non ex tritico tantū panem conficere iuebantur, sed etiam ex milio ex siligine

† Nudum vel extentum.

chiū tuū erit erectum, & prophetabis aduersus eam. Ecce

† Ne vlla cruciatum requies speretur.

circūdedi te vinculis, & nō te cōuerteris à latere tuo in latus

† Alij conclusionis.

aliud, donec compleas dies obsidionis tuæ. Et tu sume tibi

frumentum, & hordecum, & fabam, & lentem, & milium,

& vicia: & mittes ea in vas vnū, & facies tibi panes numero dierū quibus dormies super latus tuū. Trecētis & nona

† Quasi dicat. Qui magis mortem probet quam vires præbeat.

ginta diebus comedes illud. Cibus autē tuus quō vesceris,

† A vespera. scilicet que a vesperam, alij mal: ab anno, in annum in te I genidam putant.

erit in pondere, viginti stateres in die. A tpe vsque ad tps comedes illud. Et aquā in mēsurā bibes, sextā partē hin. A

† Ita h. sicut sicut subincinerius hordaceis.

tpe vsque ad tempus bibes illud. Et quasi subincineriū hordaceū comedes illud: & stercore † quod egreditur de ho-

tem cibi. aquæ auget sterilitas. Sextam enim partem suræ Hebraicæ, scilicet hin, iubetur per singulos dies bere. Porrò hin duos coros Atticos facit, duos scilicet ferios Italicos, vt hin sit mensura Iudæi sextarij nosque castrensium, cuius sexta pars facit tertiam partem Itarij Italici.

Allegorice. Iudæi post offensam Dei vsque hodie cinericios panes mistos comedunt, frumento, hordecum, lente, milio, & auena: quorum alter hominum, a iumentorum cibus est. Quia enim credunt in vnum Deum habent aliquid frumenti: quia verò filium negant, hideo frumentorum pascuntur, & fabis quibus venter flatur, mens opprimi dicitur. vnde Pythagoreis est ceterestabilis. Propter lentem Esau primogenita perdit Milium rusticorum, & agrestium & altilium cibus. Vicia verò sine auena, & oleribus bruta pascuntur a malia. Quòd Elias fugiens Iezabel iuxta 70. subincineri panem inuenisse dicitur, penuriæ signū est: vnde & à cor pascitur, vt qui cibū non inuenit in Israel nationum mundarum pasceret alimentis. Lex quoque quantunt & non intelligunt, subincinericius panis est, & optus humano stercore. vnde Paulus, *lucra legis & obseruans ceremoniarum habet quasi stercorea, vt Christum lucis faciat*.

* Theodoretus. Panes conficies, inquit, ex his omnibus seminibus, sicuti consueuerunt hordacei confici panes. Et materia ignis ad panis confectionem humanum cibus fiat, vt indiceretur inquinamenta, quibus inter gentes polluenti sint.

† Si

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et propheta aduer. eam. Pronuntiando eius subuersionem.

2 Ecce circūdedi te vin. modo suprad. Et.

3 Et non te conuerteris, &c. do. com. dies obsi. tuæ. id est, reclusionis in domo tua, quorum numerus suprad. est positus, scilicet 390. Et iterum 40.

4 Et tu. su. hic consequenter describitur oppressio famis secutura ex longa obsidione Ierusalem, sicut habetur. 4. Reg. vii. & describitur hic per quandam parabolam quæ primo ponitur. Secundo exponitur ibi: Et dicit. Circa primum dicitur. Et tu sume tibi frumentum. Talibus enim solent muniri ciuitates contra obsidionē.

Diuibo.

5 Et facies tibi pa. nu. dierum. scilicet 390. paucis.

6 Cibus autem. erit in pondere, sicut fit in tempore obsidionis, quando victualia incipiunt deficere.

7 Viginti stateres in die. Stater verò idem est quod dimidia vncia, vt dicit Isidorus 16. Etymo.

8 A tempore vsque ad tempus. id est, à principio 390. dierū vsque ad finem qualibet die vnum panem.

9 Et aquam in mensura bibes sextam partem hin. id est, sextarij.

10 A tem-

10 A tempore vsque ad tempus bibes illud. scilicet quibet die sextam partem vnus sextarij. Quantitas huius sextarij, decem vnciarum panis prædicti non est nobis certa, quia mensura & pondera multū variantur secundū tēpora & prouincias distansimò etiā in eadem prouincia & in locis propinquis, sicut serius vini minor est satis Parisius quā in villa sancti Dionisi, tamen ex circūstātia literæ satis patet, quod non erat tanta, quod sufficeret ad cibū & potum cōuenientem ipsius Ezechielis: sed magis ad temperandum famem & sitim eius: talis enim portio datur do victualia incipiunt deficere in obsidionibus.

11 Et stercore quod egreditur de homine operies illud. In Hebræo habetur. Coques illud, dicitio enim Hebraica quæ ponitur, æquiuoca est ad operire & coquere. Hebræi tamen videntur hic melius dicere, quia in aliquibus terris, vbi est defecus lignum colliguntur stercorea bouum deficcata in campis, & inde fit ignis, idem posset fieri de stercore humanis, sed esset nimis abominabile. Sic igitur ad designandum qualiter Iudæi comederent cibum omninabilem in terris alienis, vbi ducerentur captiui, præcepit Iudæi propheta, quod faceret ignem de stercore humanum deficcari, & in camino calefacto illo igne coqueret panem suum. Sed quia propheta hoc borruit, dixit.

* H

MORALITER.

† 11 Et stercore quod egreditur de homine operies, &c. Hoc secundum sensum literalem dicitur de captis ab aduersarij captiuatis. Ideo sequitur.

† Si

A *Tertiam partem, &c.* * Rupertus. Isti sunt quostrium la-
tronum Ioannis, Simonis, atque Eleazari gladius discors,
intra ciuitatem trucidauit, simulque fames tanta multi-
tudine, vt cum sepeliri non possent, de muro defunctorū
reliquiæ in profunda præcipitia deijcerent. Quod aspi-

ciēs Titus, aliē inge-
muit, & manus ad
celū eleuās, testatur
haud quaquā illud
sibi ascribendum.

B *Et assumis ter. &c.*
* Idem. Isti sunt
quos foris confertis
prælijs Romanus
muro concidit.

C *Tertiam verò aliam,*
&c. * Idem. Isti sunt
qui venditi & capti
ui in omnes gentes
abducti sunt. Pluri-
mi venales. sed pau-
ci emptores, q̄a Ro-
mani habere in ter-
riturem Iudæos de-
dignabantur.

D *Et gladium nudabo,*
&c. * Idem. Isti sunt
qui Tito proceden-
te, & per singulas vr-
bes pompam cele-
brante victorię, per-
imebantur in arena
quicūque perge-
bant, ac delacerati a
bestijs pendebāt me-
rita rebellionis.

E *Et sumes inde,* &c. * Idem. Isti sunt qui vitæ reseruati vi-
tam hætenus agunt ligatam extrema seruitute, condi-
tione vestigali.

F *Ex eo egredietur, &c.* Hier. Sicut Machabæorū narrat hi-
storia, quādā partē Iudæorum se tradidisse Antiocho Epi-
phani, & eū in persequutionē populi concitasse: & mul-
ta alia q̄ in ea scribunt historia, & in libris Iosephi, & præ-
cipuē dissensionē Hircani & Alexandri, quorū occasione
Pōpeus in Ierusalē venit, & eam Romanis subdidit. Po-
stea verò sub Tito & Vespasiano vrbs capta est tēplūque
sub

Iosephus.

subuersum & post 50. annos sub Aelio Adriano vsq̄
solum delera ciuitas pristinum quoque nomen ami-
g *In medio.* Hier. Ab Oriente cingitur Asia, ab Occide-
Europa, à Meridie Lybia & Aphrica, & à Septētrione
tia & Armenia & Perside, & cunctis Ponti nationil-

In medio igitur
tū sita est, vt c
erat notus i Iuda
Is. m. no. e. Oēs it
cumitu nation
lius sequentē
pla, sed ipsa cir
Gentiū positat
ī pietatē sequit
h *Quia sup.* Hier.
q. d. Quid cau
go, quod in præ
tis meis non at
latis & iudicia
nō facitis, cum
in scelere su per
ritis Gentes qu
circūitu vestro
nec feceritis ea
Gētes naturali
in cordibus sui
pta sepē feceru
Quia supera. Hi
Ad hoc tertio t
lit: Ideò. Primò
dominus Deus
ce ego ad te, & S
dò: Ideò patres e
derunt h. su. in ma
tio. Ideò viuo ex
cit dominus. Et ne

A pōderis, & diuides eos. ^{a Famen & pestilentia. m. signat.} Tertiam partem igni combures in
^{† Computationem.} medio ciuitatis, iuxta cōpletionem dierum † obsidionis:

B & assumes tertiam partem, & concides gladio in circumitu
^{a Foris rades & bella.}

C eius: tertiam verò aliam in ventum disperges: & gladium tu
^{a C. uirtus b. Ide est, eos l. qui captiuitate ducendi sunt. c. Insuper.}

D dabis post eos. Et sumes inde paruū numerum, & ligabis
^{a Ne captiuitas sit summa malorum. b. Eos, f. qui de captiuitate redituri sunt.}

E eos in summitate pallij tui. Et ex eis rursum tolles, et proj
^{a Macedones signat, sub quibus habitatores Iudææ & præcipuē Ierusalē multa perperissi. b. Populo. f. Iudæorum.}

F cies eos in medium ignis, et combures eos igni, et ex te e-
^{a. Quasi in umbilico mundi. unde: Operatus est salutem in medio terræ. b. In exemplum boni.}

G nus Deus: Ista est Ierusalem: in medio Gentiū posui eam, et
^{† Contrario. † Sequens exemplum Gentiū.}

in circumitu eius terras. Et contēpsit iudicia mea, vt plus
eset impia quā Gentes: præcepta mea, vltra quā terrā,

quæ in circumitu eius sunt. Iudicia enim mea proiecerūt,
^{† Reuersum.}

et in præceptis meis non ambulauerunt. Idcirco hæc dicit
^{† Pro-ficiendo.}

H dominus Deus: Quia superastis Gentes, quæ in circumitu
vestro sunt, et in præceptis meis nō ambulastis, et iudicia

dum, quòd honesta & decora pro merito eorum quæ
stinent seipsum facere profitetur, quæ tristitia, & Deo i-
gna, non se facere, sed tantum fieri dicit, vt hic: Ideò
tres comedent filios suos in medio tui.

* Theodor. q. d. Quando. n. gērium charactera indui-
& earū institutis perfusi, mea iudicia & leges auersa-
stis, & propter iniquitatis exuperantiam impietate g-
vicistis, à quibus eam didicistis, hac de causa apertè u-
cabo te inspectantibus gentib. & penas audientibus,
nullā à tua equitate vtilitatē percepere, aliquam sal-
pete

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Et diuis. pillos capitis tui, & barba in tres partes equales. Et
ga hoc nō pot rat bene fieri numerādo, præcipitur fieri ponderādo.

2 Tertiam partem. Ierusalē descripta in latere, ad designandum q̄
tertia pars populi Ierosolymitani moreretur fame & peste obsidio-
nis tēpore: Et hæc p̄na vocatur hic combustio ignis. In scriptura. n.
sacra frequenter nomine ignis intelligitur alia p̄na.

C 3 Et assumes. ad designandum q̄ magna pars populi Ierosolymi-
tani occideretur à Chaldæis extra muros: quia aliquando exibant ad
irruendum per obsidionem, & ibi occidebantur saltem multi non po-
tētes se retrahere intra ciuitatē. Aliqui etiā occultè fugientes de ci-
uitate capiebantur a Chaldæis & occidebantur.

4 Tertiam. hoc in parte dicitur pro fugitiuis in Aegyptū post ca-
ptiōnem ciuitatis, vt habetur Iere. 42.

5 Et gla. quia Nabuchodonosor postea intravit Aegyptum, & il-
los partim occidit, partim captiuauit, sic eis prædixerat Iere.

6 Et sumes. i. de ista tertia parte.

7 Paruum nu. ad signandum illos, qui postea ducti sunt in Baby-
lonem captiu. & in vita conseruati.

8 Et ex eis, &c. ad designandum A. hab. & Sedechiam, quos in
igne fruxit rex Babylonis vt habetur Iere. 19.

9 Et ex eo. hoc est ex illo igne, seu combustione.

10 Egredietur. i. increpatio p̄na, seu maledictionis. Ex punitione
enim

enim illorū duorū assumptus est modus cōis loquendi in popul-
vt cū vnus malediceret alteri, dicebat: Sic tibi cōtingat sicut ciuitas

Achab & Sedechie. sicut dicitur Iere. 29. Sic exponit literā i
Ra. Sal. Expositores autē Latini exponunt de p̄na reuerentium de

Babylone, qui muros ciuitatis reparauerunt in angustia magna. vt
habetur in lib. Neemie, & de malitia quorundā qui tempore Ma-
chæorū concitauerunt Gentes contra Iudæā, vt habetur 1. & 2. c.

sed prima expositio planior & magis consona literæ videtur.

11 Hęc di. Hic consequenter ponitur expositio parabola, p̄
tamen ratio dictæ destructionis assignatur. secundò parabola acro-
positum applicatur, ibi: Tertia pars. Circa primum dicitur.

12 Ista est. i. ciuitas quā in latere descripsisti Ierusalē significo.

13 In medio. quia sita est in quarto climate terræ habitabili-
tem climatibus distincte.

14 Et cōtē. duplici rōne. s. quia Gētes leges sibi traditas à su-
ioribus seruaerūt. Iudæi verò legē à Deo sibi datā reliquerunt.

de Ier. 2. c. dicitur: Si mutauit Gens Deū suū. i. non mutat
subditur. Populus autē meus mutauit gloriā suā. i. Deū i
idolū. Itē p̄ ingratitudinem beneficiorū à Deo receptorum in
datione, & manna celestis nutritione, & similibus quæ non fecit
Deus alijs Gētibus, secundū quod dicitur Ps. 147. b. Nō fecit te et

om. na. & c. Ingratitudo verò aggrauat alia peccata, ideo ju-
15 Quia superastis Gentes. s. in malitia.

MORALITER.

1 Et diuides. per hoc, quòd in tres partes diuidunt, signat
q̄d peccata ex trib. radicibus cōmittuntur, quæ sunt con-
cupiscentia carnis, cōcupiscentia oculorū, & supbia vite.

2 Tertiam. per quam signantur peccata carnalia, quæ com-
buri debent afflictione corporali, secundum illud Ps. 25.

a. Preuenies meos & cor meum.

3 Et assumes. per hanc partē signatur peccata ex superbia

vite procedentia, quæ sunt humilitatis gladio cōcid-
hic. n. est gladius, quo Goliæ superbi caput amputat

4 Tertiam vero aliam. per quam signantur peccata ex
lorū concupiscentia procedentia, quæ sunt per dispe-
nem bonorum temporalium in pijs operibus redin-
da, s. m. illud Dan. 4. a. Peccata tua elemosynis redime, &

quitates tuas in misericordijs pauperum, & de tali disper-
dicitur. Ps. 111. b. Disper. de. pau. iu. e. m. in se. sec.

† MOR.

Sapient. Hieronym.

Fames Dei iudicio.

A Quidquid mali sustinemus, pro peccatis nostris accidere manifestum est, unde, & fames quæ in Regum volumine, & Ruth, & sub Elia (quando tribus annis, & sex mensibus cælum clausum est) & sub Elifæo (cuius incredibilem inopiã repentina abundantia compesauit) Dei iudicio missa est.

Psal. 33. b Ibidem.

Hieronymus. In nos quoque pro peccatis nostris fames mittitur verbi Dei, deinde mors, vt quoniam audiuius: *Gustate, & videte quoniam suavis est dominus, sentiamus, Mors peccatorum pessima.*

b Et bestias. Hieron. Bestiæ pessimæ in nos mittuntur, quoniam tradi-

Et nos que cum Ierusalem in hoc tabernaculo grauati ingemiscimus, itam domini sustinetes, quoniam peccauimus ei.

1 increpationibus iræ, quæ ego dominus loquutus sum, quoniam

2 misero sagittas famis pessimast in eos, quæ erunt mortiferæ, & quas mittam, vt disperdam vos. Et famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis, & mittam in vos famem, & bestias pessimas vsque ad internecionem.

3 Et pestilentia & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te: Ego dominus loquutus sum.

Et alibi. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. Theodoret. Bestias malas, crudelissimas Chalda appellauit, in star bestiarum cruorem vorantium, in uares & alios occidentes, alios viuos capientes, alios be captos in seruitutem abducentes.

tradimur in passiones ignominie, reprobum sensum & conscientiam peccatorum, que excruciant atque lacert animam nostram dissensiones, hereses schismata, zelotio, inuidia, detractione, desideria multorum, & pessimæ stia sunt, unde: *Copiet te prauaricatio tua.*

B

NICOLAUS DE LYRA.

Vegetius.

1 Quando misc. Dicit enim Vegetius libro de re militari, quod in ciuitatibus obsessis, & aliquando in castris, acius pugnat fames quam gladius. **2** Et conteram. id est, omne sustentamentum cibi. **3** Et be. Serpentes & animalia venenosa ad vos intoxicandum,

interficiendum statim & morsu. **4** Et pestilentia. id est, aer corruptus. **5** Et sanguis. id est, gladius effundens sanguinem. **6** Transib. per te. Et subditur. **7** Et dominus, & c. Cuius verbum non potest esse falsum, & pena dicta infallibiliter veniet.

CAP. VI.

Tropol.

A Factus est sermo scilicet. Montes. Hieronymus. Idola subuertenda significat, & aras, & ceremonias, possumus per montes Israel principes accipere, & eos qui sapientia potenter, & scientia, & diuitijs, pollebant, & nota quod facies contra montes obfirmatur, nec solis montibus loquitur, sed & collibus, rupibus, & vallibus, in quibus inferior dignitatis & gradus scientie prudentie que cognoscitur.

Tropol.

Hieronymus. Montes sunt qui ad perfectam scientiam peruenerunt. Colles paulo inferiores, & rupes, nullam scientiam habentes, & tantum in conuersatione fidentes aliqui sibi de scripturis presumunt, habentes zelum Dei, sed non secundum scientiam. Valles nouissimi in ecclesia, qui & vita & scientia inferiores, tamen de conuentu domine familie non recedunt. Omnes verbum domini iubentur audire, vt vnusquisque pro modulo suo intelligat quod dominus precipiat.

CAP. VI.

1 Factus est sermo domini ad me dicens: Filioli hominis pone faciem tuam ad montes Israel, & prophetabis ad eos, & dices: Montes Israel, & prophetabis ad eos, & dices: Montes Israel audite verbum domini Dei: Hæc dicit dominus Deus montibus & collibus, rupibus & vallibus. Ecce ego inducam super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, & demoliar aras vestras, & confringentur simulachra vestra. Et

* Rupertus. Marum omnium que hic dicta sunt, memè principes sacerdotum & scribas Phariseos causa premit, & hic sermo propheticus sub nomine montium & collium rupium & vallium contra eosdem sacerdotes inuehitur. * Theodoretus. sunt montes rati ne predicti, neque animati quin etiam sensu carent: cum

Rupertus.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VI.

1 ET factus est. Postquam descripta est Ierusalem obsidio, & populi eius destructio, hic consequenter describitur totius Iudæe vastatio, & diuiditur in duas partes: quia primo describitur hæc vastatio, secundò vastationis acceleratio capitulo sequenti. Præsens autem capitulum in tres partes diuiditur, quia primò describitur Iudæe generalis vastatio, secundò aliquorum specialis reseruatio, ibi: Et relinquantur insepulta, cetera patent in litera vsque ibi.

2 Fili hominis. id est, respice terram Israel vultu irato, ad degnandum iram Dei contra ipsam. **3** Hæc dicit dominus. quod nullus locus remanebit indiscussus aduersarius discurrantibus vbique ad interficiendum homines lares, & rapiendum sibi bona abscondita, & comburendum quod facia. **4** Et disperdam excelsa. ubi volebantur idola. **5** Et deiiciam interf. quia corpora interfectorum vbique dicuntur insepulta, cetera patent in litera vsque ibi.

MORALITER.

1 Et fact. Secundum literalem sensum in hoc cap. describitur vastatio Iudæe generaliter per regem Babylonis, per quam mysticè significatur ecclesie vastatio per astutiam demonis. In ecclesia verò militante sunt principes & prelati, qui per montes signantur propter altitudinem status sui. Sunt etiam milites & clerici, qui per colles signantur quia minores sunt principibus, & prelatibus: Colles verò minores sunt montibus. Sunt etiam religiosi qui designantur

per rupes, eò quod status religiosorum est status aspectus. Sunt etiam laici vulgares qui per valles signantur quod sunt in inferiori statu respectu prelatorum. E omnibus istis statibus. Sunt peccatores multi iussu pro peccatis puniendi, de quibus subditur. **3** Hæc dicit dominus Deus montium, & col. & c. Ecce ego adducam super vos gladium, & c. Scilicet iniustitie mee per punitionem debitam iniquitati vestre. Et subditur cautela, & dicitur. **4** Et disperdam. & c. id. idololatrias vestras. Idolum enim iustit

disperserunt. Hieronymus. Quod dicit se ossa montium dispergere, indicat quosque eorum fortissimos ab invicem separandos. Prodest enim peruerse scientie malos a malis iuvis, sicut illi qui edificabant turre pro utilitate sua dispersi sunt, & lingue eorum diuise sunt, ne consensus

cuius, & potentiam predicarent, heretici quoque qui eua dere poterunt gladium perditionis eorum, & fictiones (quae contra Deum fuerant concitatae) huc illucque dispersi, recordabuntur nominis domini poenitentiam agentes, & a catholicis se esse captos exultantes.

peius peiores facti eos, ita ossa montium dispergi ut conatus suos vos intelligant.

^a Ut ibi faciantur corpora mortuorum, ubi prius hostie ^q Ut scilicet se mortuos & figmenta sua nihil sibi prodesse sentiant.

dei ieiunia interfectos vestros ante idola vestra. Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum vestrorum, &

dispersa ossa vestra circa aras vestras in omnibus habitationibus vestris. Urbes desertae erunt, & excelsa demolientur,

& dissipabuntur, & interibunt aera vestra, & confingentur, &

cessabunt idola vestra, & conterentur delubra vestra, & delebunt opera vestra, & cadet interfectus in medio vestri: &

scietis quia ego sum dominus. Et relinquam in vobis eos qui fuerint gladium in gentibus, cum disperfero vos in terras: &

recordabuntur mei liberatores vestri in gentibus, ad quas captiui ducti sunt: quia contriui cor eorum fornicans &

cedens a me, et oculos eorum fornicantes post idola sua: et displicebunt sibi met super malis quae fecerant in vniuersis abominationibus suis, et scient quia ego dominus non frustra loquutus sum, ut facerem eis malum hoc. Hae

dicit dominus Deus: Percute manum tuam et illi de pede tuo, &

et oculos. Per quorum fenestras mors intrat, unde duo presbyteri in Daniele Susannam nudari fecerunt, ut salutem aperti corporis decore fruerentur.

Non frustra loquutus, &c. Gregorius. Quia poenituerunt Impoentibus dicitur. Sine causa percussi filios vestros, discipulam enim non receperunt, vel recipere noluerunt.

Percute manum tuam. Ut non modo voce, sed & gestu & habitu, stupore admirationeque significes super peccatis eorum.

Et dicitur: Percute manum tuam et illi de pede tuo, & oculos. Per quorum fenestras mors intrat, unde duo presbyteri in Daniele Susannam nudari fecerunt, ut salutem aperti corporis decore fruerentur.

Non frustra loquutus, &c. Gregorius. Quia poenituerunt Impoentibus dicitur. Sine causa percussi filios vestros, discipulam enim non receperunt, vel recipere noluerunt.

Percute manum tuam. Ut non modo voce, sed & gestu & habitu, stupore admirationeque significes super peccatis eorum.

Et dicitur: Percute manum tuam et illi de pede tuo, & oculos. Per quorum fenestras mors intrat, unde duo presbyteri in Daniele Susannam nudari fecerunt, ut salutem aperti corporis decore fruerentur.

Quia con. Theodoret. Sine vlla dubitatione inquit, eos poenitebit, quod a me deficientes idolorum cultum complexi fuerint. Hoc in hoc in loco fornicationem vocauit, & ipsa experientia discit a me neque iniuste neque sine sua utilitate eos huiusmodi suppliciis affectos. Impietas enim iustitiam ostendit, utilitatem poenitentia.

Hieronymus. Hereticorum quoque cor utiliter conteritur. Id est, thesaurus peruersorum dogmatum, quia recessit a domino, & fornicantes oculi post adinventiones suas qui cum domini fuerint recordati, displicebunt sibi in abominationibus suis: & intelligentes verae fidei veritatem scient, quia ipse dominus, qui ideo percudit ut sanet.

aliquot qui fugiant.

quoniam percute pedem tuum, instar irati terram pedes calcantis.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 scietis, quia vindicta mea.
- 2 relinquam. Hic consequenter describitur aliquorum specialis reservatio, quia ad hoc sunt reservati in vita, & ducti inter gentes, ut per poenitentiam ad Deum converterentur, & a Deo in periculis liberarentur, & ex tali liberatione mirabili multi gentes converterentur ad fidem vniuersi veri Dei, sicut in lib. Esther legitur de factum liberato populo a persecutione Aman. & Dan. 3. ubi dicitur quod liberatis tribus pueris de camino ignis rex praecipit totum regnum suum reuereri Deum cali. Et hoc est quod dicitur. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium scilicet, Chaldaeorum ad vitam reservati.
- 3 record. mei. Ut patet in exemplis positis.
- 4 Quia contriui cor. eo. Vexatione dante eis intellectum.
- 5 fornicans. Per idololatriam.
- 6 recedens. Latriam negligendo, ex hoc videtur, quod non bene

benedicant, qui exponunt passum istum de Apostolis & alijs creditis tibus ex Iudeis, quia non fuit in eis poenitentia de idololatrie peccatis quae hic tanguntur, quia illo tempore & ante per longum tempus cessauerat idololatria in Iudeis.

7 Et scient, &c. scilicet poena. Dicit enim Philosophus. 5. Ethic. Philosophus poena sunt quaedam medicinae ad peccati correctionem. Et ideo sicut medicina dicitur esse frustra, quando non inducit sanitatem, sic poena infligenda dicitur esse frustra, quando ad eam non sequitur correctio, sicut dicitur Iere. 5. Frustrapercussi filios vestros, discipulam enim non receperunt, sed si inde sequitur correctio, sicut in proposito, tunc non est frustra a fine suo.

8 Hae di. Hic consequenter denunciat ceterorum finalis destructio propter obstinationem eorum in malo, cum dicitur prophetae.

9 Percute. Percutendo manus ad inuicem ad modum dolentis, & irati.

10 Et allide. Impingendo ad lapidem ad modum hominis turbati, qui non advertit ubi pedem suum ponit.

Et dic

MORALITER.

iusbet peccatoris est viciu, cui principaliter macipatur. Eph. 5. a. Omnis fornicator aut immundus aut auarus, quod est idolorum seruitus. Illud quod est idolorum seruitus, non solum refertur ad auaritiam, sed etiam ad alia vitia: Igitur hoc potest dici quod principes idololatrant superbie. Miles & clerici simplicium oppressioni iniustae, nam milites opprimunt simplices per potentiam, clerici vero per

astutam malitiam. Religiosi vero per iustitiam simulant, vulgares homines opprimunt se mutuo per fraudulentiam in contractibus humanis. Veruntamen quia in quolibet statu praedicto sunt aliqui boni, ideo subditur. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium. Id est, euaferint punitionem aeternam. Quae dupliciter euaditur. Vno modo per innocentiam vitae. Alio modo per emendam poenitentiae debitae: & quantum ad hoc subditur. Et recordabuntur mei.

Quomodo enim aliquid nouum mirandum que conspicientes, tam corpore quam animo perhortescimus, manibus plaudimus, pedem ad terram allidimus, vocem ad sterum inclinamus, sic propheta facit oculis animi cernens ventura supplicia & abominationes domus Israel.

Hieronymus. Qui singulis, vel pluribus dedimus vicijs non potest ab eis separari, quasi quodam veterno pestilentie corrumpitur morbo.

simplebo.

Hieronymus. Qui ab ecclesia recesserit statim peste morietur. Qui sibi sciolus videretur, & diligens nisi cauerit gladio ferietur inimici. Qui simplici contentus fide, quasi brutum animal, versatur quidem in ecclesia, sed nullo opere perficit, nec si cut formica praparat in messe sibi cibum, fame morietur.

Percute, &c. Theodoretus. Me inquit, declarante, & sententia decernente omnis generis supplicia, tu plaude, & admirare sententie iustitiam. Deinde iisdem rursus predictis rebus, eos videlicet fame, peste & hostium caede interituros & captiuos abductum iri ac fore ut circum aras idolorum cultui dicatas pereant.

Et sciens. Hierony. Quando magistri hereticorum ab ecclesiasticis qui instructi sunt: doctrina scripturarum contriti sunt atque superati, videmus interfectos peruerforu

dogmatu iacere inter simulachra, que finxerant de de suo, & eos qui se eleuabant scientia Dei, stratos montibus collibusque sub omni ligno nemoroso, que bebant verba pompatica vmbraque folioru, & non pot bonoru operu: qui erant sub omni quercu frondosa,

non fert fructu minimum sed peccati vbi accenderunt thura redo. vni idolo. cetero modo en sanctus odore Deum delectat, peccator ex cuiu sona dicitur (Pur & cor. sunt ci. me. insi. me.) accendit lris suis thura scoria.

A deser. Hieronimus. Deblatha, fam ficuum fornicarumque in se compactarum postquam, si here in simulata dulcine que non erat rax culte, sed soladinis amaritudo reppererint, cogscant quod ipse dominus. Meler distillat de labijs retricis quod ad pus impinguat f

ces vescentiu, & postea felle amarius reperit. Hoc que significat duo calathi ficuu in Jeremia contra faciem templi vnus ficuu optimaru, vnus pessimarum: quoru alter ecclesiam refertur, alter ad congregationem malignantium Hieronymus. Multi putant Deblatha & Reblatha esse propter similitudinem daleth & res Hebraicarum terarum que paruo apice distant.

& dicitur ad oes abominationes malorum domus Israel, quia gladio, fame, & peste ruituri sunt. Qui longè est peste morietur: qui autè ppè gladio corruet, & qui relictus fuerit & obsessus, fame morietur. Et complebo indignationem meam in eis, & sciens quia ego dñs, cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum, & in circumitu ararum vestrarum, in omni colle excelso, & in cunctis summitatibus montium, & subtus omnem lignum nemorosum, subtus vniuersam quercum frondosam: locum vbi accenderunt thura redolentia vniuersis idolis suis extendam manum meam super eos, & faciam terram desolatam, & destitutam a deserto Deblatha in omnibus habitationibus eorum, & sciens quia ego dominus.

1 a ^{¶ Ut plangere & plorare que tibi displicent. ¶ Hæc est causa quod habitatores scilicet montium & ararum, idolorumque cultores gloria perierunt.} & dicitur ad oes abominationes malorum domus Israel, 1
2 ^{¶ Obsidionem fugiens in desertis. ¶ Fame} quia gladio, fame, & peste ruituri sunt. Qui longè est peste 2
3 ^{¶ Aus omni vento de oriente. ¶ Hostium: ¶ Diuisus a fidei unitate.} morietur: qui autè ppè gladio corruet, & qui relictus fue- 3
4 ^{¶ In vrb. ¶ Vrbis Dei ¶ Ignorans eum quid dicit. Ego sum. ¶ In his omnibus.} rit & obsessus, fame morietur. Et complebo indignationem 4
5 ^{¶ Quasi supererit. ¶ Ab hostibus.} meam in eis, & sciens quia ego dñs, cum fuerint interfecti ve- 5
6 ^{¶ Quæ colebant.} stri in medio idolorum vestrorum, & in circumitu ararum 6
7 ^{¶ Lucæ. f.} vestrarum, in omni colle excelso, & in cunctis summitatibus 7
8 ^{¶ Non de eo qui potest liberare. ¶ Quæ non profuerunt eis. ¶ Tunc. ¶ Ad vltionem. ¶ Huculque contractam.} montium, & subtus omnem lignum nemorosum, subtus vni- 8
9 ^{¶ Hæreticos. ¶ Ecclesiam eorum.} uersam quercum frondosam: locum vbi accenderunt thura 9
10 ^{¶ Quæ est in terra Emath. quæ nunc Epiphania vocatur. ¶ Ut nihil sit inter solitudinem & mare magnum, quod non hostilis mucro consumpserit.} redolentia vniuersis idolis suis extendam manum meam 10
11 ^{¶ Quæ est in terra Emath. quæ nunc Epiphania vocatur. ¶ Ut nihil sit inter solitudinem & mare magnum, quod non hostilis mucro consumpserit.} super eos, & faciam terram desolatam, & destitutam a de- 11
12 ^{¶ Quæ est in terra Emath. quæ nunc Epiphania vocatur. ¶ Ut nihil sit inter solitudinem & mare magnum, quod non hostilis mucro consumpserit.} sero Deblatha in omnibus habitationibus eorum, & sciens 12
13 ^{¶ Quæ est in terra Emath. quæ nunc Epiphania vocatur. ¶ Ut nihil sit inter solitudinem & mare magnum, quod non hostilis mucro consumpserit.} quia ego dominus. 13
14 15 16 17

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et di. i. idolatrias propter penam sequentem, que subditur.
2 Quia gla. sicut declaratum est cap. preced.
3 Qui lon. scilicet ab aduersarijs.
4 Peste mo. idest, corruptione aeris & mortalitate.
5 Qui au. scilicet aduersarios.
6 Gladio. Aduersariorum.
7 Et qui re. Confidens in fortitudine murorum, fame morietur.
8 Et sciens. Per experientiam vindicta mea.
9 Cum fu. Vt tibi peccauerunt vbi puniantur.

- 10 Et sub. o. In talibus enim locis exercebat idololatriam maxime Veneris & Priapi, ibi, in veneratione eorum sua exercentes luxuriam.
11 Vbi ac. thu. Quæ soli Deo deberent offerri.
12 Et ex. ma. Idest potestatem iustitie mee.
13 Et fa. ter. Idest, vacuam hominibus.
14 Et destitutam. Bonis fructibus.
15 A deserto. Ad quod in vna parte sui terminatur Iudæa.
16 In om. idest, vsque ad finem alterum, ita quod nihil remaneat quod non sit desertum.
17 Et sciens. Per experientiam mea punitionis.

CAP. VII.

Finis. Hieronymus. Iam in presenti. Quinto enim anno Sedechiæ cepit a Eze-

CAP. VII.

factus est sermo domini ad me, dicens: Et tu fili hominis, hæc dicit dñs Deus terræ Israel? Finis ve-

Ezechiel in Babylone propheta captiuus, & nono anno Nabuchodonosor rusalem obsedit, & anno Sedechiæ. i. eam cepit.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VII.

ET factus est sermo domini. Hic consequenter ponitur predicta vastationis acceleratio. Circa quod primo ponitur acceleratio

leratio exterminij, secundo exclusio remedij ibi. Canite. Primum duas, quia primo ponitur vastationis acceleratio, secundo, ipsius dñs vel ratio, ibi. Floruit virga. Circa primum dicitur. 2 Finis. idest, finalis vastatio appropinquat, & replicatur, & ad maiorem assertionem.

MORALITER.

Et factus. In hoc. c. secundum sensum literalem denuntiat acceleratio vastationis Iudeorum, per quam moraliter significatur acceleratio mortis peccatorum: quæ debent predicatores publice nunciare, & ut homines cessent à peccato saltem timore seruili, ut per hoc deducantur ad hoc quod peccatum caueant timore filiali, & sic dicuntur. 2 Finis. Per terram significatur homo qui formatus est de homo. Huius terræ quatuor plagæ, sunt ætates quatuor principales, scilicet oriens iuuentutis, meridies sta-

tus virilis, quia tunc est in fortitudine sua, naturalis calor & lux rationis, & Aquilo senectutis, quia tunc refrigit calor naturalis, sicut Aquilo est frigida regio, & occidit decrepita ætatis, quæ propinqua est occasui mortis. omnibus autem istis ætatibus venit mors aliquando pentè: propter quod in omni ætate debet se quilibet mortem præparare. Bernar. O homo certum est quod rueris, sed vbi vel quando vel quomodo incertum est: mori vbi que te expectat: sed si sapiens fueris mortem vbi que peccabis, & quia mors in qualibet ætate distat vni quando repentina, ideo dicitur hic quater. ¶ Enit finis, ¶ Floru

Venit tempus. Hieronymus. Non modo Ierusalem, sed
A & ei cui dicitur. *scilicet hac nocte au. a. d. te. que autem pr. separasti*
 cuius erunt? Et Apostolus. *Tempus autem breue est.* Et alibi. *Præter-*
 rit figura huius mundi. Et præsens tempus posuit: quotidie
 .n labitur & nunquam in eodem statu permanet. Et do-
 minus ait. *Cælum &*
terra transibunt: quid
 ergo potest in hu-
 manis rebus esse a
 perpetuum.
B *Qui emit. nō latet. b*
 Hieronymus. Nat-
 urale est in posses-
 sionum emptione
 latari, in venditio-
 ne lugere: sed in stā
 te captiuitate, vanū
 est vtrumque, vn-
 de. *Tempus breue est:*
qui habent sic sicut qui
si non habeant, & qui
stent quasi non stent,
& qui emunt quasi nō
possideant.
C *Qui vendit ad id*
quod vñ. nō reuer. &c.
 Hieronymus. Qui
 B. s. hæterico errore
 fuerit deceptus cū
 deceptionem intel-
 lexit, non reuer-
 tur ad venditorem
 secundum. Lxx. i.
 ad magistrum, sed
 omnino despiciet
 eum.
D *Visio. n. ad omnē*
multitudinē, &c. Hie-
 ronymus. Possu-
 mus dicere, q̄ postquam recesserit a Iudæis visio prophe-
 talis. *Lex. n. & propheta vsque ad Ioannem:* post interfectionē
 Saluatoris non regre diatur ad eos, nec vlrā habeant pro-
 phetas. Et significantur dictum est. *Visio. n. ad e. m. e. non. r.*
 Regredietur. n. ad eos qui credunt, ad Apostolos. s. & ad
 reliquias, quæ saluæ sunt.
E *Canite tuba.* Hieronymus. De tubis in multis legimus.
Quasi tuba exalta vocem tuam. Et alibi. *Clangite in neome. ia tuba*
in insi. d. s. v. c. Et Aposto. *In iussu & in tuba Dei descendet de cæ-*
lo, & in Euang. Nol te tuba canere ante vos. Et tubas du ciles
 atq; argenteas in Numeris inuenimus, quæ propheticæ
 doctrinæ & Apostolicæ cōparant: & p̄cipiūt vt omnes ad

Luc. 12. 6.
 1. Co. 7. c.
 Ibid. f.
 Job. 14. 2.
 Mat. 24. c.
 1. Virgam im-
 piam.
 1. Tex seipis. i.
 ex eorum se-
 mae.
 1. Venditorem
 1. Cor. 7. e.
 Mat. 11. b.
 1. I. 68.
 Psal. 80. a.
 1. Thef. 4. d.
 Mat. 6. a.
 Num. 10. a.

signum clangoris & buccinæ præparentur ad bella.
 Hieron. In nostra quoq; terra. i. in Ierusalem, quande
 nos vel persecutio publica, vel vitiorum incentiua su-
 perare nituntur. Frustra magistri tuba renocat, & ad bel-
 la præparare festinant, cum nulla sit in nobis fortitudo
 quia iram Dei præ-
 sentia meruere pe-
 cata.
 * Theodoretus
 Quando putatis fal-
 sa esse quæ a me p̄-
 dicuntur, tu bis ve-
 stris vtamini. exis-
 mate, vos omnibu-
 præstantiores esse
 At cerè nihil id v-
 bis profuturū est
 Neque n. habebit
 qui possint præli-
 dimicare, siquid
 omnibus commu-
 niter omnis gene-
 ris infero supplicii-
 e *Quali columbae*
uallium. Hieronymus
 Hæ columbæ qu-
 diu in conuallibu-
 sunt ad singula
 pidant, harum i-
 bemur imitari i-
 nocentiam, de qu-
 bus. *si dormiatis in*
mediis cleris, &c.
 huius specie des-
 dit Spiritus sanctus
 & mansit super S-
 uatorem.
 * Theodor etu
 Conqueretes. n.

lugentes columbis sublimibus assimilabuntur. Suspira-
 tibus quippe, vox columbarum similis est.
 f *Omnes.* Hieronymus. In nostra quoque Iudæa. I
 est, ecclesia, in qua Dei est confessio, cum iniquitas abur-
 dat, & refrigescit charitas, omnes manus bonorum ope-
 rum dissoluuntur, & genua fluunt aquis, eorum. s. q̄
 concubitus immundos quærnat, sustinentes seminis su-
 xum. Tales verò debent accingi cilicijs penitentia, & v-
 turum iudicem formidare, vnde. *Confortate manus dissol-*
tas, & genua debilia roborate.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 In virga impict. *Quia sic regnum suum suū impium, & va-*
statione dignum.
- 2 Non ex eis. *Hoc est non remanebit aliquis de domo Sedechie*
quia ipse fuit exoculatus, & in captiuitatem ductus, & filij eius oc-
cisi.
- 3 Et non ex populo. *Quia partim fuit captiuatus, partim oc-*
cisus.
- 4 Neque ex sonitu eorum. *In Hebræo habetur. Neque ex*
cœtu eorum; & per hoc intelligitur Ioannam filius Caræ & so-
cij eius, qui post mortem Godolie fuerunt in Aegyptum: vbi postea
per regem Babylonis fugerunt partim occisi, & partim captiuati,
vt dictum est supra. c. 5. ideo subditur.
- 5 Et non erit requies in eis. *Non. n. inuenerunt requiem in*
Aegypto, sicut credebant, vnde dicebant. Intrabimus in Aegy-
ptum, vbi clangorem tubæ non audiemus, &c. Jer. 42. 11.
- 6 Venit tempus. *Destructionis.*
- 7 Qui emit non latetur. *Quia citò perdet.*
- 8 Et qui vendit non lu. *Quia citò perderet etiam si non ven-*
deret.
- 9 Et adhuc viuenti in vita eorum. i. *sufficiat eis seruare vi-*
tam si pugnant.
- 10 Visio. n. ad omnem multitudinem eius. i. *visio facta pro-*
pheta de multitudinis captiuitate.
- 11 Non regre. i. *non retrahitur, sed procedet in effectu.*
- 12 Et vir in iniquitate vitæ. *Sic vt possit euadere mortem vel*
captiuitatem.

- 13 Canite. *Postquam prædicta est acceleratio exterminij. 1*
consequenter ponitur hæc exclusio remedij, & primò ponitur
exclusio, secundò finalis conclusio, ibi. Fac conclusionem. T-
mum sic ostendendo, quod non possunt euadere nec se defendendo
se redimendo, ideo subditur. Canite tu. Vos qui habetis offi-
excitandi alios ad bellum. Et loquitur ironice, quasi diceret pro-
hilo facietis, subditur.
- 14 Et non. *Cuius ratio subditur.*
- 15 Ira enim. *Cui nullus potest resistere.*
- 16 Super vni. s. *Ierusalem.*
- 17 Gladius. *Interficiens eos qui inueniuntur extra ciuitatem*
- 18 Pestis. *Quæ frequenter acius pugnant, quam gladius, vt d.*
Vegetius libro de re militari.
- 19 Qui in agro. *Repetitio est eiusdem sententiæ ad maiorem*
feruorem.
- 20 Et sal. *Ad loca inaccessibilia.*
- 21 Et erunt. *Idest, quæ prius habitabant in conuallibus secu-*
sed, quia inde aduolant ad montes timore volentium eas cape-
sunt ibi valde trepidæ, & sic isti fugitiui erunt ibi in timore
siti.
- 22 Vnusquisque in iniquitate. *idest, pro iniquitate sua hoc*
tietur.
- 23 Omnes ma. dif. *Timor. n. magnus reddit membra exteri-*
tremencia, & per consequens ad se defendendum inualida.
- 24 Et omnia ge. s. *vrina, timor. n. dissoluit vesicam, & facit*
re vrinam.
- 25 Et accinget se cilicijs. *In signum tristitiæ & anxietatis.*
* 1 Et in

MORALITER.

† 1 In vii. Secundū Tullii. Pictas est cultus Deo debitus &

per consequens impietas est vitium auferens cultū D
debitum propter quod est directè contra Deum.
† MORAL

In vniuers. Quod luctum. s. significat, quando perdit de
orem caesaries, & pulchritudinem comatum, vnde. Pro
& nomeno capitis habebis caluicium propter opera tua. Et alius
propheta. Omnia capita in omni loco attondentur, & omnis bar-
radetur. Et Michas. Attonde & decaluare super filios delicta

vnde poterant Deū colere & adorare, inde offenderent. D
d Et dabo. Hieronymus. Nos quoque tradimur in ma-
nus inimicorum & a Deo alienorum, quando facimus
ornamenta nostra simulachra dæmonum & omniglo-
ria nostra possidetur ab impijs, vt nos suæ subijciant po-
testati.

Dilata cal-
uicium tuum sicut a-
gila, & super mor-
tos iuberetur fieri
quicium. † Iudæi
Nazaraei, & quia
pontificium ve-
re meruerūt, nō
dunt capita sua,
nōq; .n. mortis ope-
r habent nec im-
mundi fiunt, quia
facti. Id est Naza-
ra domini sunt.
Quod si iuxta eos
quispiā mortuus
ferit, omnes dies
B p̄stini non repu-
tantur sanctifica-
tinis eorum. Sam-
mel, quia sanctus
Di æterna capitis
ornamenta posse-
d, vnde in Canti-
c. Cincinni tui nigri
sunt, sicut coruus. Sā-
so q̄ perdidit forti-
tudinem, & rena-
scibus capillis vi-
re pristinas recu-
pauit, vt moriēs
multo plures, quā
vius occideret. Eli
salsicet corporis
C heret caluicium,
taen quia Naza-
rus domini erat,
cincinnis capitis
ferebat, vnde Par-
uli (quia paruuli
eint, necdum ad virilem ætatem peruenerant) illuden-
tecaluicio eius atque dicentes. Ascende calue, ascende calue,
ferum moribus, laniati sunt, quatum saltus & syluæ
sunt habitaculum.
* Theodoretus. Quando .n. viderint malorum sibi nu-
ben inferri, & nullum ex vlla parte afferri remedium.
Tunc abiecto animo arma bellica proijcient, & lugubrē
assimēt habitū. Idcirco ēt sacci meminit & capitis rasi.
b Argen. Hieronymus. Qui fugiunt de Ierusalem, aurū
sum & argentum proijciunt in lata & spaciōsa via, quæ
duit ad mortem, quia angustā salutis viam reliquerūt.
c Argen. Hier. Argentum eloquium, aurum sensus scri-
ptarum. Quæ electa sunt mundi & in ornamentum da-
ta obis, hæretici posuerunt, in fomentum & materiam
superbiae, & imagines diuersorum dogmatū & abomina-
tionum atq; offendiculum suorum fecerunt ex eis, vt

a ¶ Non hoc solum sub Babylonijs, sed sub Romanis in populo illo factum est. b ¶ Faciei rubor pudori-
ris iudicium est, conscientia peccatorum lucet in facie, quod est spes salutis, vnde gloriant in pec-
catis suis dicitur. Facies meretricis facta est rubi, nō erubescere
a op̄eriet eos formido: & in oī facie confusio, & in vniuersis
a ¶ Quod est signum luctus. b ¶ Tunc. c ¶ Vigente captiuitate, ne fugientibus sint oneri: quæ pabulo
ante fuere voluptati.
b caputibus eorū caluitium. Argentum eorum foris proijcie-
a ¶ Quis mund tam habere non potest, qui extra ecclesiam est. ¶ Dentis preciosissimo metallo illi, si
non minus laudantur, quam duro lapide. b ¶ Eloquium.
c tur, & aurū eorum in sterquiliniū erit. † Argentum eorū
a ¶ Senilis. b ¶ A fine vel obsidione ¶ Quia extra ecclesiam. c ¶ Ab æterna fame.
& aurū eorū non valebit liberare eos in diē furoris domi-
a ¶ Senilitatem. b ¶ Oculi impiorum insatiabiles.
ni. Animam suā non saturabunt, & ventres eorum non im-
a ¶ Quia inde idola fabricata cultores suos damnantia. b ¶ Argentum & aurum
plebuntur: quia † scandalū iniquitatis eorū factum est, &
a ¶ Quasi quæ dederam .n. ornamentum.
ornamentum monilium suorum in superbiā posuerūt, &
a ¶ Aurum & argentum. b ¶ Symmachus, in nauisam transiit, fordes idolorum demonstrans.
imagines abominationū suarum & simulachrorū fecerūt
a ¶ Aurum & argentum. b ¶ Symmachus, in nauisam transiit, fordes idolorum demonstrans.
ex eo. Propter hoc dedi eis illud in immundiciā, & dabo il-
a ¶ Hostium.
lud in manus alienorū ad diripiendum, & impijs terræ in
¶ Ideo. a ¶ Ne videam has abominationes.
pradā, & contaminabunt illud. Et auertam faciem meam
a ¶ Quia mea facie indigni. b ¶ Tunc auersa facie. c ¶ Sancta sanctorum, quæ solis sacerdotibus & soli
pontifici parebant.
c ab eis, et violabūt arcā meū & introibunt in illud † emis-
a ¶ Dominus ad prophetam.
f sarij, & contaminabunt illud. Fac † conclusionem quoniā
a ¶ Idem quoque nobis contingit si fuerit terra nostra plena sanguinibus, & habitatio iniquitate.
tērra plena est iudicio sanguinū, & ciuitas plena iniquitate
a ¶ In lacum prophetarum & sacerdotum. b ¶ Babylonijs vel dæmones. c ¶ Animas. Templum Dei
sanctum est, quod estis vos.
Et adducam pessimos de Gentib. & possidebunt dōmos eo-
¶ Sic. ¶ Quæ hoc meruit.
g rū. Et quiescere faciā superbiā potentiū, & † possidebunt
a ¶ Quæ porcus ingrediens contaminauit, & ideo mea non sunt. b ¶ Non mea. c ¶ Quæ exuperat om-
nem sensum, vnde. Pacem meam relinquo vobis, pacem meam do vobis.
h sanctuaria eorū. † Angustia superueniēte requirēt pacē, & nō

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
e Et introibunt. Hie-
ronymus. Hoc a Ba-
bylonijs, & ab An-
tiocho, & Pompe-
io: & ad extremū
sub Vespasiano &
Tito factū esse sci-
mus, quando tem-
plū subuersum est,
& omnia impleta,
quæ sermo prophe-
ticus cōmemorat.
Ad nostra quo-
que mala opera a-
uertit Deus faciem
suā & sic Dei viola-
tur arcanum, vt p̄
sacerdotib. & san-
ctis Dei emissarij
ingrediantur, & v-
niuersa contaminē
E tur, vt fiat locus im-
mundiciæ, qui de-
buit esse sanctita-
tis, vnde. Domus mea
domus orationis voca-
bitur, vos autem feci-
† diruentes.
† catenam.
† catenam.
Hieronymus. i irā
meam breui ser-
mone concludere; vt
quomodo terraple
† pollueatur.
F na est iudicio san-
† præcisione.
3. Reg. 21. d.
4. Reg. 21. e.
guinum. (Omnes
.n. in sanguine iu-
dicant fundentes
innoxium sangui-

nem, quod & in Naboth fecisse Iudæos scriptura com-
memorat) sic ipsorum cruor fundatur & plena iniquita-
tis ciuitas demonstratur. Nam & sub Manasse repleta est
Ierusalem a porta vsque ad portam sanguine propheta-
rum venietque eis conclusio, vt nemo possit euadere.
g Et possidebunt sanctuaria eorum. * Theodoretus. Non
dixit sancta mea, sed sancta eorum. Hoc est quæ ab ip-
sis mihi consecrata sunt quibus ego nō indigebam, sed
propter eam curam quam habeo ipsorum, eam accipi-
at rursus hæc eadem propter ipsorum scelera polluta &
conculcata despiciam.
h Angustia. Hieronymus. Qui .n. audiuit, pax huic do-
mui: nec eam seruauit, nec in corde retinuit: sed malis
operibus fugauit, quæret & non inueniet.

¶ a Con-

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et in vniuersis. Quia vix dolore radent sibi capillos.
2 Argentum eorum, &c. i. argentum & aurum non plus va-
leb eis quam sterquilinum, quia inde non poterunt habere cibum
propter totalem defectum victualium, nec inde poterunt se redimere
de lanibus aduersariorum. Cuius ratio subditur.
3 Quia scandalum &c. i. pro iniquitate sua corruerunt absq;
resurrectione.
4 Et ornamentum monilium. i. quia de auro & argento se-
cerunt ornamenta sibi in superbiā, & simulachra ad exercendum
idolatriam, ideo non valebit eis in necessitate positus, sed magis da-
bit eorum aduersarijs, ideo subditur.
5 Propter hoc &c. i. non plus valebit eis quam sterquili-
nium.
6 Et dabo illud in ma. ali. &c. Id est Chaldeorum
7 Et auertam faciem. Subtrahendo eis omne meum auxilium.
8 Et violabunt. Chaldei.
9 Arcanum me. &c. i. templum, & maximè sanctum sancto-

rum, quod nullus debebat ingredi nisi summus sacerdos semel in
anno.
10 Et introibunt in illud emis. &c. i. viles persone & ribaldi
11 Fac conclusionem. Hic consequenter ponitur predicti nego-
cij finalis conclusio, significando, q̄ illud quod dictum est sit determi-
natum a Deo absque retractatione. Ideo dicitur propheta. Fac con-
clusionem. In Hebræo autem habetur. Fac Catenam. q. d. Iam
catenæ sunt paratæ ad ligandum eos, & ducendum in captiuitatem.
12 Quoniam terra plena est, &c. Quia in ea condemnati sunt
innocentes ad mortem per iniquos indices. Ideo iustum est, vt habi-
tatores eius occidantur vel captiuentur.
13 Et adducam pessimos. i. Chaldeos, qui erant idololatra &
crudelēs valde.
14 Et quies. facia. superbi. i. regis & principum & sacerdotum.
15 Et possidebunt sanctuaria eorum. i. aduersarij.
16 Angustia superueni. req. Ab aduersarijs.
17 Et nō er. Vnde Sotarchias reddidisset se Chaldeis, nisi timisset
illud a Iudæis, qui transfugerant ad Chaldeos, vt habetur Iere. 38.
Tom. 4. Nn 4

Ga *Conturbatio. &c.* Sicut è contra sanctis dicitur. *Gaudete in domino semper, iterum dico gaulete.* Et, *biat de virtute in virtutem, ut bona presentia bonis futuris cumulent.*

Phil. 4.2. Psal. 83. b.

† *Contritio super conturbationem.*

Allegoc. Psal. 124. d.

Mat. 23. d.

b *Et querunt.* Hieronymus. *Quotidie hæc in ecclesijs requirunt, quæ cum visionem, legem, consilium que perdidertint, frustra prophetas & sacerdotes & seniores se habere iactant.*
c *Rex iugebit.* Hieronymus. *Rex lugens nostra peccata Christus est, qui ait. Quæ utilitas in sanguine meo, dum des. in cor? Et Flens super ciuitatem ait. Ierusalem Ierusalem que occidis prophetas, & la. e. qui ad te missi sunt: quoties volui congregare te, &c.*

* Theodoretus. Hæc hodie quoque apud ipsos grassantur neque. n. sacerdotium secundum leges apud ipsos administratur, & prophetiæ donum extinctum est *Principes. vel boni. i. Apostoli, qui lugent peccatores.*

Vel mali, quibus dicitur. *Audite verbum domini principes domorum, qui iuxta Lxx. induuntur mœrore, quia non habent armaturam Dei, nec Christo sunt induti. Quotquot enim in Christo baptizati sunt, Christum induti sunt.*
d *Secundum viam eorum faciam.* Hieronymus. *Peccatorum reddit Deus iustitias suas? sed in iustis excedit misericordia. Non dignæ sunt passio huius temporis ad turam gloriam, quæ uelabitur in nobis. pedia peccati nostri secundum operum iustorum autem iustus domini fructu largitate. Vnde. *Et scient quia ego dominus.**

a *Propria verba, prophetæ futura prædicent, sacerdotes legem interpretantur seniores consilium persequuntur. in le. in consilio iustorum & congregatione Magna opera domini, &c.*
b *Propheta, & lex*
c *peribit a sacerdote, & consiliū a senioribus. Rex iugebit, & princeps induetur mœrore, et manus populi terræ conturbantur. Secundū viam eorum faciam eis, & secundū iudicia eorum iudicabo eos, et scient quia ego dominus.*

1 *vias suas? sed in iustis excedit misericordia. Non dignæ sunt passio huius temporis ad turam gloriam, quæ uelabitur in nobis. pedia peccati nostri secundum operum iustorum autem iustus domini fructu largitate. Vnde. *Et scient quia ego dominus.**
2
3
4
5
6
7
8
9
10

versiculus frequenter in hoc libro ponitur, quod scientia Dei: ut quem intelligebant per beneficia, per tormenta cognoscant

NICOLAUS DE LYRA.

- * **1** Conturbatio super conturbationem veniet. i. multiplicabitur una super aliam.
- 2** Et auditus. Malorum rumorum.
- 3** Et querent visionem, &c. i. a prophetis falsis, & non valebit eis. Vel de propheta vero quia Sedechias in arcto positus quasi uisit sermonem domini a Ieremia. Ierem. 38. Sed eius consilio non acquieuit.
- 4** Et lex, &c. Quia Chaldei combusserunt legem.
- 5** Et consilium. i. ab ordinarijs iudicibus quos, interfecit Nebuchodonosor, eo quod relaxauerant iuramentum Sedechie, quod fecerat

- regi Babylonis, ut dicunt Hebraei. Ideo subditur.
- 6** Rex iugebit. s. Sedechias exoculatus & in captiuitatem abusus.
- 7** Et princeps induetur mœrore, &c. i. principes Sedecl Ponitur hic singulare pro plurali, sicut Exod. 8. f. Venit multitudo muscarum.
- 8** Et manus populi terræ. i. virtutes eorum.
- 9** Conturbabuntur &c. Quia non poterunt se defendere.
- 10** Secundum viam eorum faciam eis, & secundum, &c. Reddendo penam debitam pro peccatis.

CAP. VIII.

Ga *Et factum est.* Quinto anno transmigracionis Iechonia, quarto mense, quinta mensis superior visio facta est ad prophetam. Hæc autem sexto anno eiusdem regis sexto mense, quinta mensis, i. a priore post annum & duos menses, vel etiam tanto spacio intermissa est prophetia, vel quæ superior sermo comprehendit, gesta sunt.

Diuisio.

* Theod. Perspicuum est prophetam cum Iechonia in captiuitatem abductum fuisse. Quare ubique tempus ipsum notat. Perseuerabat autem veluti quidam magister

CAP. VIII.

Et factum est in anno 6. in 6. mense, in 5. mensis, ego sedebam in domo mea

& præceptor puerorum, captiuo situere. Quod declarauit cum dicitur & seniores Iuda sedebant coram me. In anno sexto. Hieronymus. Scribitur ad fabricam mundi pertinet, sex diebus facta est in quinta mensis. Quinarios ad quinque sensus caelestia contemplantur: quia ad septeros Iuda dirigitur sermo, ex quibus septuaginta tribu nebant thuribula, viginti quinque in templo adorantur.

byteros Iuda dirigitur sermo, ex quibus septuaginta tribu nebant thuribula, viginti quinque in templo adorantur.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. VIII.

- * **1** Et factum est. Superius denunciata est Ierusalem & totius Iudæ destructio, hic consequenter ponitur multiplex abominatio quæ fiebat in Ierusalem, & fuit in parte sue destructionis ratio. Diuiditur ergo præsens capitulum in duas partes, quia primo ponitur conditio reuelationis factæ. Secundo, multiplicatio abominacionis reuelatæ, ibi. Et dixit ad me. Prima in duas, quia primo ponitur reuelationis factæ tempus. Secundo, locus, ibi. Et emisit. Circa primum dicitur.
- 2** Et factum est in anno. s. transmigracionis Ioachim regis Iudæ
- 3** In sexto mense. s. die.
- 4** Mensis. Ex hoc patet, quod hæc visio facta est post illam quæ ponitur supra 1. cap. per annum integrum & duos menses: quia illa fuit facta anno quinto transmigracionis Ioachim, quarto mense, quinta die mensis, ut habetur ibidem.
- 5** Ego sed. i. manebam: sicut Deut. 1. g. dicitur. Et sedistis in Cadis multo tempore.
- 6** In domo mea. Reclusus & iacens super latus dextrum ad-

huc. Quod declaratur sic, quia ista visio facta est post primam reuelacionem & duos menses præcisè, ut dictum est. Annus autem iste trecentos sexaginta quinque dies, & duo menses quinquaginta dies, qui simul iuncti faciunt quadringentos vigintiquatuor dies. Primum autem fuit Ezechiel iacere primo super latus sinistrum, & post nonaginta diebus, ut habetur supra 3. cap. Et secundo super latus dextrum quadraginta diebus, qui simul iuncti faciunt quatuorcentos triginta dies. Et sic patet, quod si Ezechiel a principio primæ visionis iacere cepisset super latus suum sinistrum adhuc remaneret sex dies ad minus, quibus tenebatur iacere super latus suum dextrum, quando hæc visio sibi facta. Item non habuit præceptum iacendo super latus suum sinistrum a principio primæ visionis: sed septem dies post, ut patet supra 3. & 4. c. qui iuncti cum istis faciunt ut tredecim dies. Et sic tenebatur adhuc iacere super latus dextrum tredecim diebus, nisi forsitan dicatur quod terminus fuit sibi abbreviatus de iacencia prædicta, quod litera non præcedit sed magis contrarium dicit. Et ideo cum dicitur. Ego sedebam in domo mea. Sedere hic accipitur pro manere, quæ mansio in domo potest accipi stando vel iacendo vel sedendo, & hic accipitur iacendo, ut declaratum est.

MORALITER.

† 1 Et factum est in anno sexto. In hoc capitulo describitur ad litteram quadruplex idololatria populi Iudæ, per quæ my-

sticè significatur quadruplex spiritualis idololatria Christianæ Prima tangitur ibi. Et adduxit me in terram. Et subditur. terram Israel.

Et senes Iuda. Senes Iuda non Israel, i. decem tribuum, prius captiuatae erant. Ad eos enim sermo est, qui de Iuda cum Iechonia ducti sunt in captiuitatem.

Ab aspectu lumbor. Hier. Notandum autem, quod nec nis vsque ad pedes, nec splendor electri vsque ad caput acitur sed deorsum & sursum: vt in peccatorib. ca in sanctis propter meritum, alius vsq; ad iud vel illud mē- tum, alius vsque ad illa vel illa perueniat: & quomodo qui sanctitatis perfectionem tenent, ad verticem vsque perueniunt, sicut in peccatis profundus iacent, sic eorum pedum plantas habent.

Theodoretus. Quem super Cherubim cōtemplatus ferat hunc vider absque Cherubim. Interdum enim ipsi semidabilis, interdum mitis apparet, omnia pro vtilitate dispersas. Ipsius enim dictum illud est. Ego visiones multas praeui, & in manibus prophetarum assimilatus sum. Non secundum essentiam visus sum.

Similitudo ma. Hierony. Humani scilicet corporis affecti, ne paueat qui assumitur. Si enim in colubri vel aarum bestiarum similitudine apprehendisset, non immerito terruisset.

Et eleuauit me spiritus. Hier. Prius similitudine manus apprehenditur, post a spiritu leuatur, nō statim ad coelū sed

sed inter terrā & celū, vt terrena interim relinquens festinet ad celū. Possunt autem dicere, quod propheta propter bona opera similitudinem manus Dei apprehensus sit, & propter scientiam rerum spiritualium eleuetur a spiritu. Theod. Non translatum fuit corpus, neque oculus

& senes Iuda sedebant coram me. Et cecidit super me ibi manus domini Dei Et vidi: & ecce similitudo quasi aspectus ignis. Ab aspectu lumborū eius & deorsum ignis, & a lumbis eius & sursum quasi aspectus splendoris, vt visio electri. Et emissā similitudo manus apprehēdit me in cincinno capitis mei: & eleuauit me spiritus in celum & terrā. Et adduxit me in Ierusalem i visione Dei iuxta ostium interius, quod

ibi prater legem statutum idolom, quod zelum vocat per translationem a mulieribus sumptā, quae adulterium committunt, & viros suos relinquunt, alijsque commixtae ad zelotypiam eos adducunt.

Grego. Quid est cincinnus capitis nisi collectae cogitationes mentis ut non sparsae diffuant sed per disciplinam constrictae subsistant. Manus ergo desuper mittitur, & propheta per cincinnum capitis eleuatur, quia cum nostra mens sese per custodiam colligit, vis superna sursum nos ab infirmis trahit. Bene vero inter terram & coelum sublatum se asserit, quia quilibet sanctus in carne mortali positus, plenē quidem adhuc ad superna non peruenit, sed iam tamen ima dereliquit.

Idolom

Lib. 3 r. mor. cap. 9.

Infra 11.

ad ostium portae atrij interioris.

Idolom

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et senes Iuda sedebant coram me. Hic accipitur sedere proprie, venerant enim ad consolandum prophetam, qui tam diu iacebat, vt languidus vt dicunt aliqui. Alij verò dicunt, quod venerant ad interrogandum eum de statu Ierusalem. Et hoc videtur probabilis, quia statim subditur reuelatio facta prophetae de destructione Ierusalem futura propter abominationes ibi factas. Ideo subditur.

2 Et cecidit sup. Eleuans me ad contuendum in spiritu statum Ierusalem.

3 Et ecce similitudo. Scilicet hominis.

4 Quasi aspectus ignis. Ad designandum incendium ciuitatis futurum. Et propter hoc sic apparebat in parte inferiori, scilicet a lumbis viri & deorsum.

5 Et a lumbis, &c. Ad designandum, qui propter ruinas & clades quae fiunt hic insens, nulla sit diminutio seu immutatio in splendore maiestatis diuinae.

6 Et emissā similitudo. Hic consequenter dicitur huius visionis locus scilicet templum Ierolymitanum: ad cuius conspectum fuit abductus propheta, non in corpore: sed in spiritu. Sciendum tamen propter intellectus sequentium, quod aliqui expositores dicunt quod templum fuit sibi ostensum non in forma, quae describitur. 3. Regum de templo Salomonis, sed in illa forma quae describitur infra 40. cap. Et ad hoc satis potest littera applicari. Alij verò dicunt quod sibi fuit ostensum in forma templi Salomonis. Et hoc videtur mihi probabilius dictum, quia ad hoc fuit sibi ostensum, ut videret abominationes quae fiebant in Ierusalem de presentibus, & quae factae erant de praeterito. Templum autem quod describitur infra 40. cap. non fuit sibi ostensum pro aliqua abominatione videnda, sed magis ad videndum reuersionem cultus Dei perfectissimi tempore futuro, quod videbitur ibi domino concedente. In templo verò Salomonis posuerunt idola a tempore Manasse, & adhuc stabat illud templum, praeter quod videtur probabilius, quod prophetae fuerit ostensum. Secundum ergo, quod templum Salomonis circa se habuit tria atria.

Illud autem quod erat templo propinquius, dicebatur atrium sacerdotum, in quo erat altare holocaustorum. Et in hoc atrio erat tantum vnus ingressus scilicet in parte orientali directè contra portam templi. Secundum atrium dicebatur mundorum, quoniam accedebant illuc causa orationis & etiam oblationis, quam faciebant sacerdotibus in porta atrij sacerdotum. Tertium dicebatur atrium immundorum. Et in istis duobus atrijs erat triplex ingressus.

Vnus in parte Aquilonari. Alius in parte orientali. Tertius verò in parte australi secundum modum hic figuratum. Sciendum tamen quod in plano non possunt figurari nisi fundamenta parietum. Et ideo illud quod erigebatur sursum oportet per imaginationem insipientis suppleri.

His autem premissis sciendum, quod propheta primò fuit adductus intra atrium immundorum prope portam aquilonarem, & ibi vidit idolom Zeli. Secundo fuit adductus ad portam aquilonarem atrij mundorum. Et ibi iuxta portam quae clausa erat, vidit in muro foramen, quod perfodiens transiit in atrium, & ibi vidit senes thurificantes idolis depictis. Tertio fuit adductus ad portam atrij sacerdotum, quae erat in parte orientali: & ibi vidit mulieres plangentes Adonidem. Quarto fuit adductus intra atrium sacerdotum. Et ibi vidit viros adorantes solem orientem. Primò ergo describitur prophetae adductio, cum dicitur: Et emissā similitudo manus. Scilicet Dei vel angeli in specie hominis apparentis.

7 Apprehendit me in cincinno. Id est, in stoccello capillorum.

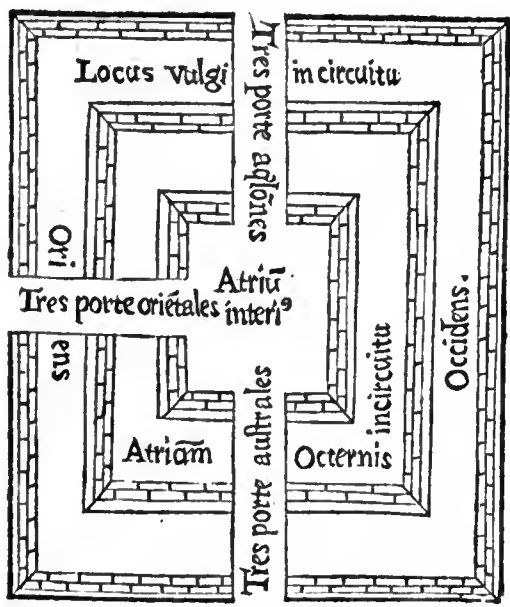
8 Et eleuauit me spiritus, & caetera. Eleuatione scilicet imaginaria, non reali.

9 Et adduxit me in Ierusalem in visione Dei. Id est, in visione a Deo facta.

10 Iuxta ostium. Scilicet atrij immundorum.

11 Interius. Ad significandum, quod non fuit positus extra atrium illud, sed intra.

12 Quod respiciebat ad Aquilonem. Ad differentiam aliorum duorum ostiorum eiusdem atrij, scilicet Orientalis et Australis.

Illud

Et septuaginta viri. Hiero. Orandum nobis est, ne senio...

proinde regi coelestia, & contemni terrena, quasi nihil re D...

Septuaginta viri de senioribus domus...

& vniuersa idola domus Israel depicta erant in pariete, in cir...

1 las subtiliter interpretantur, interfectionem & resur...

b Vides fili hominis & seniores domus Israel, &c. Hiero. Sec...

braei & Cyri Thammuz vocant, vnde quia iuxta Gentile...

NICOLAUS DE LYRA.

1 Septuaginta vi. Ex quo erat peccatum grauius ratione per...

orientali, erant duo ostia quae claudebatur in columna media, sicut...

MORALITER.

1 Septuaginta viri. Sequitur. 2 vnusquisque. Secundum quod dicit Seneca...

quae nutrit vitium luxuria. Vnde poeta: Oculi si tu las perie...

Adonidis fe...

† in cubiculis...

† Thammuz, nomen idoli...

Psal. 49. e.

Adonidis no...

* Quasi

† MORALITER.

C filium prædicant creaturam: & tamen eum adorant reli-
A cto diuinitatis templo, & post tergum habito, confiten-
tur se adorare creaturam. Nos autem sic adoramus solē
iustitiæ, vt Deum adoremus in templo veteris testamēti,
vbi lex & prophetæ, vbi Cherubim & propitiatorium.

a Quasi vigintiquinq;
viri. Signat viginti-
quinque viros, qui
in quadrum solii-
da statione funda-
ti sunt, & quinque
sensibus per quin-
quies quinq; figu-
ram efficiunt qua-
dranguli, non solū
templum habere
post tergum, sed
instar idolorū ap-
plicare ad nares su-
as ramum palma-
rum, scilicet quæ

a Contemnes e creatorem. **b** Contra quo t dominus orare præcepit vbiemque homines
essent, ne more Gentium adorarent contra orientem.

bulum & altare, quasi vigintiquinque viri dorsa habentes
contra templum domini: & facies ad orientem, & adorabāt
ad ortum solis. Et dixit ad me: Certè vidisti fili hominis: Nun-
quid leue est hoc domui Iuda, vt facerent abominationes
istas, quas fecerunt hic: quia replentes terram iniquitate cō-
uersi sunt ad irritandum me? Et ecce applicant t̄ iamum ad

nares suas. Ergo & ego faciam in furore non parces oculus
meus nec miserebor: & cum clamauerint ad aures meas vo-
ce magna, non exaudiam eos.

B Græcè baccæ dicū-
tur, vt per hoc eos idola adorare significet.

* Rupert. Adorare ad ortum Solis, qui vtrique creatura
est, id nimirum errare est. Dorsum autem habere contra
templum domini, & ramum applicare ad nares suas, id
planè est redarguentem dominum contemnere, & sibi-
met in malis suis complacere.

b Quia replentes terram, &c. Heretici quoque (qui reple-
runt terram iniquitate, & conuersi sunt ad falsi nominis
scientiam) vt dominum ad iracundiam prouocarent,
idola quæ finxerunt adorare non metuant.

* Theod. Ego. n. elegi eos, inquit, hoc consilio, vt ope-
ra ipsorum alij quoque ab impietate desisterent. Ipsi ve-
ro non modo cum cæteris vtilitatem non communica-
runt, sed magis impia ausi sunt facinora patrare, vt in reli-
quum omnis terra iniquitate completeretur. Propagarunt
n. ramos impietatis, meo contraria cōsilio cōmittentes.

* Rupertus. Incrementa hæc peccati consideraturi,
prophetæ Amos recordemur. Super tribus sceleribus
Damasci Gazæ, Tyri, siue Edom aut filiorum Ammon
& super quatuor non conuertam eum. Primum sce-
lus est malum in desiderio habere. Secundum, opere
perpetrasse. Tertium, in consuetudine habere. Quar-
tum, opera mala defendere, & in ipsis sibi met cōplacere.

Amos. i.

C Primum

Primum horum significat idolum Zeli, in ipso intro-
itu ab Aqilonari parte. Quid enim est idolū Zeli in intro-
itu habere, nisi malum desiderium, quod est in intro-
peruersitatis in oculis domini versare? Quid autem
que ante idolum cum thuribulo in manu habito sit
ita vt vapor no-
læ de thure con-
gat, nisi præme-
tum scelus op-
perpetrare, in
peccati effectui-
que ad exteri-
sensu eiū patē d
deinde est me-
res in plāctu
nidis sedere ni-
foeminatas aie
consuetudine
catū computru-
Tria hæc prius
Psalterij versu
plexus est. Beatu

qui non abiit in consilio impiorum, i. qui malum non concu-
desiderium, quod erat intus habere idolū Zeli ab A-
lonari parte, id est, a diaboli suggestionē. Et in via peccati
non sedis, id est, ad effectum peccati nō peruenit, quod
ante idolum stare, & de thuribulo in manu vaporer
bulæ procedere. Et in cathedra pestilentie non sedit, i. qui
læ cōsuetudinis pudore proximos nō corripit, quod
mulieres sedere & Adonidem plangere. Quartum sc
est, adorando solem dorsum habere contra templum
mini. & ramum applicare naribus suis, id est, in ipsa
suetudine peccati superbiæ contemnere vocem reue-
tis domini lætari in malefactis, & quasi ad suauem re-
sculi odorem exultare in rebus pessimis.

c Ergo & ego. Hiero. Non q̄ crudeliter agat, sicut r-
tiuntur heretici. Simile. n. ait Paulus, quem boni Dei
torem dicunt. Si venero, & ou parcam. Qui. n. non intelli-
quod sibi profit, & frequenter deprecantur, expedit
non exaudiantur, vnde orantes dicimus: Fiat voluntas
non nostra Magne foelicitatis est, ad presens misericord
non mereri. His ergo qui sunt de domo Iuda, & a-
fessione ecclesie recesserunt, non parces dñs, cum di-
uerint voce magna. vnde: Clamor eorum peruenit ad m-
nō exaudiet eos, vt malis coacti intelligant, qd fecer-

qui non abiit in consilio impiorum, i. qui malum non concu-
desiderium, quod erat intus habere idolū Zeli ab A-
lonari parte, id est, a diaboli suggestionē. Et in via peccati
non sedis, id est, ad effectum peccati nō peruenit, quod
ante idolum stare, & de thuribulo in manu vaporer
bulæ procedere. Et in cathedra pestilentie non sedit, i. qui
læ cōsuetudinis pudore proximos nō corripit, quod
mulieres sedere & Adonidem plangere. Quartum sc
est, adorando solem dorsum habere contra templum
mini. & ramum applicare naribus suis, id est, in ipsa
suetudine peccati superbiæ contemnere vocem reue-
tis domini lætari in malefactis, & quasi ad suauem re-
sculi odorem exultare in rebus pessimis.

c Ergo & ego. Hiero. Non q̄ crudeliter agat, sicut r-
tiuntur heretici. Simile. n. ait Paulus, quem boni Dei
torem dicunt. Si venero, & ou parcam. Qui. n. non intelli-
quod sibi profit, & frequenter deprecantur, expedit
non exaudiantur, vnde orantes dicimus: Fiat voluntas
non nostra Magne foelicitatis est, ad presens misericord
non mereri. His ergo qui sunt de domo Iuda, & a-
fessione ecclesie recesserunt, non parces dñs, cum di-
uerint voce magna. vnde: Clamor eorum peruenit ad m-
nō exaudiet eos, vt malis coacti intelligant, qd fecer-

Tamen secundum Hebræos prius fuit scriptum: Ad nasum n-
Sed quia istud videbatur contra Dei reuerentiam, idē scrib-
uerunt istud, sicut & in plurib. locis alijs. Et vocatur apud He-
Tiquin Sopherim id est, adaptatio scribarum hic ponendo,
res suas, ita q̄ sator ad idololatras referatur agendo & suscip-
tamen in communi modo loquendi de peccato vili dicunt hom-
facet in naribus Dei, sed secundum veritatem facte in naribus
cantum, in quantum deteriorantur per ipsum, & non ipse De-
5 Ergo & ego. i. in vindicta iustitiæ meæ: reddendo eis p-
debitam pro abominationibus prædictis. Cetera patent.

lum solis aureum pendens inter cælum & terram: quod quid-
lum ceciderat in medio templi, & alia idola in circumitu eius
idolum Solis narrabat cæteris illud quod contigerat Thammuz
phete, vnde omnia idola plorabant & lugebant tota nocte: &
cum visset mane volauerunt idola: ad templa sua in diuersis ter-
tibus: x quo inoluit vsus vt in prima die mensis Thammuz
quartus mensis secundum Hebræos lugerent homines seu mu-
ad idololatriam dediti super Thammuz in quolibet anno. Hæc
Quæ quidem narratio posito q̄ sit fabulosa, prout verisimili-
parci, tamen sufficiens est, vt ex ea sumatur vera expositio hi-
tra. s. mulieres sedebant plangentes Thammuz. Narr. idolol-
gesta communiter fundantur in falsis & fictijs narrationib
put enim idololatriarum, s. diabolus mendax est & pate-
dacijs Ioa. 8. f. Si fortè narratio prædicta sit vera: & hoc qui-
te demonum & per magicas artes Deo permittente sunt mi-
plerumque similia illis miraculis, quæ sunt per seruos Dei, vt
stinus, dicit lib. 38. quæstionum intelligendo tamen miracul-
sumpta, non proprie, vt in prima parte. q. 104. art. 3. in cor.
ex prædicta narratione consurgit quoddam fidei nostre testi-
Nam cum ista tam magna & admiranda antiquis tempor-
bant, quæ tamen post aduentum Christi nullibi similia inuen-
signum est manifestum, quod per crucem Christi potentes
num fuerunt valde debilitat. e ipso dicente Iob. 12. Iam pri-
mundi huius eicietur foras. Zach. 13. 2. Spiritum in-
dum auferam de terra.

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Quasi vigin. Ex quo comminatio illius idololatriæ dicebatur
maior, quia ostendebatur in loco sanctiori, & in contemptu templi
Deo consecratur videbatur fieri: eò quod idololatrantes habebant dor-
sa ad templum.

- 2 Et ado. Adorantes solem tanquam Deum.
- 3 Nunquid le. Q. d. non, immo valde graue.
- 4 Et ecce. Quod exponunt doctores nostri dicentes, quod quia ido-
la erant in alto eleuata, idē isti idololatre eleuabant ramos ad tan-
ge. dum ea, & postea applicabant ad nares suas in reuerentiam ido-
lorum. Hebræi dicunt, quod hæc ista iura: Et ecce ad foetorem.

ADDITIO I.

In cap. 3. vbi dicitur in postil. In domo mea reclusus est ia-
cens super latus dextrum.

Non comprobatur ex litera, an hæc visio facta prophetæ fuisset
ipso iacente super latus dextrum, vel sinistrum, aut sedentem tatum.
Deductio enim Postil. non videtur ad hoc facere, iam q̄ suu præce-
ptum prophetæ de iacendo super latus dextrum vel sinistrum certis
diebus, no est necesse vt illi dies intelligantur continui: & sic potuit
propheta implere diuinum mandatum intercisè per diuersa tēpora,
vnde quod hic dicitur: Ego sedebam in domo mea, intelligen-
dum est illud sedere sicut aliud sedere quod immediatè sequitur scilicet:
Et senes Iudæ sedebant coram me: Quod intelligitur de
existendo vel manendo non autem de iacendo. Et sub ista significatio
ne in alijs locis sacre script. reg. pluries inuenitur.

ADDITIO II.

In cod. cap. vbi dicitur in Postilla: Mulieres sedebant plan-
gentes Adonidem.

Rabi Moys. s. Aegyptius in suo libro de directione perplexorum
parte tertia, scripsit quod inuenerat in quodam libro antiquo de cul-
tibus idolorum, quod olim quidam de prophetis idolorum nomine
Thammuz instabat apud quendam regem, vt coleret plantas & si-
gna cælestia: quem quidem Thammuz ipse rex ferociter interfecerat,
& quod in nocte mortis illius congregata sunt omnia idola de
diuisis partibus ad quoddam templum in Babylonia, in quo erat ido-
lum

Tamen secundum Hebræos prius fuit scriptum: Ad nasum n-
Sed quia istud videbatur contra Dei reuerentiam, idē scrib-
uerunt istud, sicut & in plurib. locis alijs. Et vocatur apud He-
Tiquin Sopherim id est, adaptatio scribarum hic ponendo,
res suas, ita q̄ sator ad idololatras referatur agendo & suscip-
tamen in communi modo loquendi de peccato vili dicunt hom-
facet in naribus Dei, sed secundum veritatem facte in naribus
cantum, in quantum deteriorantur per ipsum, & non ipse De-
5 Ergo & ego. i. in vindicta iustitiæ meæ: reddendo eis p-
debitam pro abominationibus prædictis. Cetera patent.

Ga Et signa Tau. * Theodoret. Conducit consulere peccantibus. Sed cum repugnant, & non obediunt necessaria est lamentatio. Idcirco paulus dicebat, *Quis infirmatur & exo non ut homo?* Et rursus *Ne cum veniro humiliet me Deus apud vos & lucean multos ex his, qui ante peccaverunt & nō egerunt penitentiam.* Pii igitur erant hi qui lucebāt plorabantque populi scelera. Idcirco signo conspicuntur, ne partium participes fiant.

2. Cor. 11. Ibid. 12.
† 1. 9. 4. c. non potest.

Hieronymus. Tau quæ scilicet extrema est, viginti duarum literarū apud Hebræos & perfectam in viris gemeribus & dolentibus sententiā monstrat. Hebræi vero autumat, quia apud eos lex thora dicitur & in principio nominis sui scribitur hæc litera eos hoc accipere signaculū qui legis præcepta cōpleverunt. Tau litera extrema in antiquis Hebræorum literis, quibus usque hodie utuntur Samaritani crucis habet similitudinem que in Christianorum frontibus frequenter signatur, eius munitione signatur.

† signum. 7 supra 8. f.
1. Reg. 16. a.
2. Cor. 5. a.
Rom. 2. a.
Psal. 51.

Sunt qui putant quia in Hebræo alphabeto ista litera extrema sit, demonstrant multitudinem peccantium superesse reliquias sanctorum. Gementes autem dolentesque saluantur. quia nec peccaverunt, nec peccantibus contenti erunt & aliena peccata plaxerunt, sicut Samuel Saul & Paulus eos qui penitentiam non egerunt. Vnde: *Qui sumus in ore tabernaculi, gememus etiam.* Et alibi: *Tristitia mihi magna est & continuus dolor cordi meo.*

* Tertullianus. Ipsa enim litera Græcorum Tau, nostra autem T, species crucis quam portendebat futurā in frontibus nostris apud veram & catholicam Ierusalem, in qua fratres Christi filios: s. Dei, gloriam patris elaturos, Psalmus vigesimus primus canit ex persona ipsius Christi ad patrem. *Enarrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesie Hymnum dicam tibi.*

b *Senem adolecentem.* Omnes isti pereunt, si absque Christi signaculo se aliquid esse putant.

c *Et a sanctuario meo incipit.* Vel sacerdotes significat, qui versabantur in templo & adorabant idola. Vel eos, qui p

tramentariū scriptoris habebat in lumbis suis. Et dixit dominus ad eum: *Transi per mediā civitatem in medio Ierusalem, & signa Tau super frontes virorum gemerium, & dolentium super cunctis abominationibus que fiūt in medio eius, Et illis dixit audiente me: Transite per civitatē sequentes eum, & percutite. Non parcat oculus vester, neque misereamini. Senem & adolescentulum & uirginē, parvulum & mulieres interficite usque ad internecionē. Omnem autem super quem videritis Tau, ne occidatis. Et a sanctuario meo incipite. Cœperunt ergo à uitis senioribus qui erāt ante faciē domus. Et dixit ad eos: Cōtamināte domum, et implete atria interfectis. Egredimini. Et egressi sunt et percutiebant eos qui erāt in civitate. Et cædē cōpleta, remansi ego ruique super faciem meam, et clamans aio: Heu heu domine Deus: Ergo ne disperdās omnes reliquias Israel: Effundēs furorem tuū super Ierusalem. Et di-*

^a Virum indutam lineis.
^a Secundum illud, Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scand. I. zarur & ego non vtro?
^a Sex viris.
^a Reliquit nobis exemplum ut sequamur vestigia eius.
^a Secundum illud, Cuius hominis prudentia eius. ^b Quia a. l. bella fidei promptissimus.
^c Quæ pudicitiam tota mente seruat.
^a Qui lacte potatur infantia necdum solidum cibum percipere potest. ^b Quæ fragilitatem sexus animæ imbecillitate testantur.
^a Qui potest dicere: Signatum est super nos lumen vultus tui domine.
^a LXX. A. sanctis meis incipite. ^b Qui tenebant iher. bula, & sacrificabant.
^c Vnde cepit peccatum initium inde iudicium. ^a Nulla est loci religio offensa Deo.
^b Non auferent angeli temp. umi sanguine cotaminare, nisi præcepisset dominus recedentis gloriæ.
^a In his qui signaculum non habebant.
^f Et cæde completa
^g Et dixit ad me.

facerdotij merito sancti vocabantur in populo. & qui fuere in populis causa peccati, primi mernere supplicia. * Theodoretus iuber vt à sanctis suis vltices potestates initium faciant, non re vera sanctos eos nūcupamus, sed quia hoc esse existimabantur, quasi ad diuinum cultum selecti neque: n. vt quidam opinantur sunt, de sanctis locis hoc dictum est sed de hominibus ad diuinum cultum segregatis, quod conspicuum faciūt prophetiæ sequentia. *Qui erant ante faciem de.* * Theodoretus. Hos præcipit interfici. Iustus enim, qui ibi legem violat ibi quoque poena dare.

c *Contaminate domum.* Omnis qui peccato mortuus est, cōtaminat atrium templi, in quibus uiuit qui cū Christo resurgit. * Theodoretus. Propterea quod idolis domum peruerat: iustus iudicium iniquorum cædē hoc fieri iubet. *Et cæde completa &c.* Hieron. Qui arbitrantur ex persona domini in eius typum præ-

fit Ezechiel, de populo Iudæorū hoc posse intelligi, quod omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: *Saluum me fac domine, quoniam defecit sanctus.* Solus enim inuentus est dominus qui peccatum nō fecit, nec inuentus est deus in ore eius.

g *Remansi ego.* Hieron. de tanta interfectione, nullū excepto arbitrans remansisse. Notandum tamen quod ait, *remansi ego solus, sed remansi ergo.* Subaudiendum est cum cæteris signatis.

h *Effundens furorem.* Magnitudinem poenæ signat: *Sicut illic: Effusa est despectio super principes, Et alibi: Pendit effusus gressus mei.* Et in bono: *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum.* Et alibi: *Diffusa est gratia in labijs nostris.*

* Theodoretus. Humanus propheta & ad misericordiam propensus. Talis fuit Beatus Paulus, qui prodæis optabat anathema esse à Deo, verum dominus prophetam consolatur, & iusta edocet supplicia.

i *Et dixit ad me.* Hieron. Flentem prophetam confortatur. Q. d. Non iniuste hoc facio, ipsi sibi hoc fecerunt

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et signa Tau. Tau est vltima litera alphabeti Hebraici. Et est prima in hac dictione thora, que Hebraicè legem significat. Ideo scribebatur super frontes virorum gemerium & dolentium de transgressi ne legis in abominationibus prædictis.
- 2 Et dixit. scilicet sex viris habentibus v. sa interitus in manibus suis. Cetera patent vsque ibi.
- 3 Et à san. Interficiendo primò sacerdotes & Leuitas ibi ministrantes. Consequenter ponitur interfectionis exequutio, cum dicitur: Cœperunt &c.
- 4 Conta. do. Dicebatur aliquis locus contaminari propter causam

- sam mortui Num. 19.
- 5 Et imple. Ista sunt tria templi atria, de quibus dictum est in precedenti.
- 6 Egredi. Scilicet de atrijs tēpli cæde completa, vt ex minimi præceptum per totam civitatē. Ideo subditur. Egredi sunt
- 7 Et cæde. Huc consequenter ponitur Ezechielis iudicium, dicitur in persona eius.
- 8 Remansi. Quia non sui interfectus cum alijs.
- 9 Ruique super. Pre timore & admiratione tanti externi. Ideo subditur.
- 10 Heu. Et triplicatur ad maiorem exaggerationem. Cetera tenent vsque ibi.

MORALITER.

† Et dixit. Sequitur.
1 Et signa Tau. Per signum Tau, signatur signum crucis quo significantur verè poenitentes, qui gemunt & dolēt de suis peccatis, & isti saluantur. Alij verò qui non penitent

tent damnantur, ideò subditur.
† Omnem autem super. Per hoc autem quod sequitur in persona propheta.
7 Et cæde completa. Signatur, quod bonus prælatus casum populi sibi subiecti.

Magna est. Hiero. Quid pro magnitudine in ratis, magnitudo super plij, non. n. vtoici putat, peccata omnia sunt aequalia vel bona. Et ecce vir induitus er. Hic.

xit ad me. Iniquitas domus Israel & Iuda magna est nimis valde, & repleta est terra sanguinibus, & ciuitas repleta est auersione. Dixerunt enim: Dereliquit dominus terram, & dominus non videt. Igitur & meus non parceret oculus, neque miserebor. Viam eorum super caput eorum reddam. Et ecce vir qui induitus erat lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respondit verbum, dicens: Feci sicut praecepisti mihi.

Hierony. D Sex viri quibus preceptum erat transire per ciuitatem. c. &c. nihil tale renunciauit, quia non latuit, sed moeroris impleuere sententiam, quae non sermone opere probabitur.

NICOLAUS DE LYRA.

Et repleta est terra. Scilicet innocentium occisorum in ea, & in tempore Manasse, de quo dicitur 4. Reg. 21. quod effudit sanguinem innoxium multum nimis. Et ciuitas repleta est auersi.

cem idololatriam, ut dictum est cap. precedenti. Dixerunt enim. Dereliquit dom. Hoc expositum est capite precedenti. Et ecce vir. Dicit Ra. Sa. quod erat Gabriel Angelus in specie viri.

CAP. X.

CAPVT X.

Et vidi & ecce. Hieron. Notandum quod in superioribus, & hac discordant concordant: ut x utriusque collatione absque nostris admonitu diuina percipias sacramenta, & quod ante me qui quonia in firmamento & in throno & in manu hominis, non veritas sed similitudo dicitur. Non enim facie ad aciem reuelato vultu gloriam Dei complamur, sed in similitudine omnium videmus, & imagine dum fragili circumamur corpore. Et imple manum tuam. Hiero. ut post intersectionem cadauera mortuorum mundet Ierusalem, secundum illud Isa. Satisfacit eum in igne ardente, & deuorabit sicut feni materiam. Hic sunt carbones quos in remedium lingue atque mentis defolantes vitia, prophetam interrogatus exoptat. Quid dicitur

T vidi, & ecce in firmamento, quod erat super caput Cherubim quasi lapis Saphyrus, & quasi species similitudinis solij apparuit super ea, & dixit ad virum qui induitus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum, quae sunt subtus Cherubim, & imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter Cherubim, & effunde super ciuitatem: Ingressusque est in conspectu meo. Cherubim autem stabant a dextris domus, cum ingrederetur vir, & nubes impleuit atrium interius. Et eleuata est gloria domini de super Cherubim ad limen domus, & repleta est domus nubes. Et atrium repletum est splendore gloriae domini, et sonitus alarum Cherubim audiebatur usque ad atrium exterius,

dicitur ubi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? sagitta potest acuta, cum carbonibus defolatorijs &c. Notandum quod in Isaia qui tantum in sermone peccauerat, & immunda labia se habere dicebat ad purgandum vnus forcipe carbo comprehenditur. Hic vero quia ciuitas est plena iniquitate, & post supplicia, cadaveribus mortuorum plures assumuntur carbones, nec vna manu, sed ambabus: quauis & hoc intelligatur, quod non ad purificationem, sed ad poenas atque cruciatum prunae assumantur & spargantur. Cherubim autem. Vt sanctae supernaeque virtutes dexteram domus Dei partem tenere videantur. Ille autem quem mittuntur ad supplicia (de quibus dicitur: Immissionem per angelos malos) sinistras partes.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. X.

Et vidi. Hic consequenter describitur ciuitatis Ierusalem futurum incendium. Et diuiditur in duas partes, quia primo designatur ista combustio. Secundum, explicatur visio, ubi: Et apparuit. Circa primum dicitur. Et vidi. Visione imaginaria & intellectuali. Et ecce in. Species enim gloriae domini quae recesserat de loco super capita Cherubim transferens se ad limen domus, ut dictum est in precedenti, redierat ad locum pristinum super firmamentum in quibus animalium. Et dixit, scilicet sedens in throno, Dei maiestatem representans. Ingredere in medio rotarum, quae. Vnde supra 1. cap. dicitur similitudo animalium & aspectus eorum, quasi carbonum ignis ardentium. Et effunde. Scilicet Ierusalem, per quod designatur incendium eius

cuius futurum secundum iudicium diuinum. Ingressus vir induitus lineis. In conspectu meo vidente, & est verbum prophetae. Cherubim. id est dexteram partem templi, tamen in atrio succedunt, indeo subditur. Et nub. Ad designandum Dei praesentiam secundum quod dicitur, 2 Paral. 6. a. Dominum pollicitus est, quod habitaret in nebula. Et eleua. Quia species representans Dei maiestatem transiit de capitibus Cherubim ad limen domus, & significat iste transitus illud quod dictum est. c. praec. Et atrium. i. splendore Dei maiestatem representante. Et sonitus. Per talem motum alarum intelligitur promptitudo angelorum ad exequendum domini mandatum. Audiebatur. Sic enim in Heb. habetur, & ideo aliqui male corrigunt dicentes, interius. Vultur autem atrium exterius atrium inuicem, sed quod erat longe remotus a templo. * Quasi

MORALITER. Et vidi, & ecce in firmamento. Sequitur. Et dixit ad virum. Per hoc, quod ille vir per quem Christus significatur, ut dictum est, effudit prunas ardentes super peccitatem significata fuit denunciatio destructionis Ierusalem per Romanos, sicut denunciavit Christus Lucae 9. Videntes Iesus ciuitatem sanctam Ierusalem, fleuit super eam &c.

Et eleua. est &c. Per hoc significatum fuit mystice, quod in aduentu Romanorum contra Ierusalem, recessurum erat ab ea praesidium angelorum, vnde dicit Iosephus in libro de Iudaeico bello quod tunc cum sacerdotes in nocte Pentecostes intrarent templum ad diuinas res agendas audierunt primo quendam strepitum, & postea voces dicentium: Migremus hinc, quae creduntur fuisse voces angelorum praesidentium templo & populo Iudaico.

A Ingressus ille stetit. Hic Hiero stupefactus, vel ob tristitiam ciuitatis puniē dē vel ob magnitudinem glorię, nec manum ad ignem mittit. * Theodoretus. Ordinum qui cerni nequeunt, discernen hinc quoque licet agnoscere? Sex enim imperatum fuit, ut ne prope eodem accederent ad ipsa Cherubim. Hic verò appropinquat quidem, nō tamen audent inter ipsa progredi, sed ipse Cherubim porrigunt carbones. **B** Qui accipiens egr. Hieron. Non dicit quid egressus fecerit, quia tristis rei narrationē maluit nobis intelligendā relinquere, quam oculis subijcere. **C** Et apparuit i Cherubim similitudo manus. * Theod. Opera manus significat. Deinde rursus narrat quę ad rotas pertinent. Omnibus his dictis quę paulò antè diximus, speciē tātum coloris immutatam se vidisse ait. Illic. n. secundum Symmachum, quasi speciem hyacinthi, dixit se

quasi vox Dei omnipotentis loquentis Cūmq; p̄cepisset viro qui indutus erat lineis, dicēs: sume ignē de medio rotarum q̄ sunt inter Cherubim, ingressus ille stetit iuxta rotā. Et extēdit Cherub manū de medio Cherubim ad ignē q̄ erat inter Cherubim, & sumpsit & dedit in manus eius qui indutus erat lineis, qui accipiens egressus est. Et apparuit in Cherubim similitudo manus hoīs subtrus pēnas eorū. Et uidi, & ecce quatuor rotę iuxta Cherubim. Rota una iuxta Cherub unū, & rota alia iuxta Cherub unum. Species aut rotarum erat quasi t̄ uisio lapidis t̄ chrysolithi, & aspectus earum similitudo una quatuor, quasi sit rota in medio rotę. Cūmq; ambularent in quatuor partes gradiebantur, & nō reuertebantur ambulātes: sed ad locū ad quē ire declinabat q̄ prima erat sequebantur & ceterę; nec reuertebantur. Et omne corpus earū & colla & manus & pēnę & circūli plena erant oculis in circumitu quatuor rotarum, & rotas istas uocauit t̄ uolubiles audiēte me. Quatuor aut facies habebat t̄ unūm Facies unā facies Cherub, et facies secunda facies hominis, et in tertio facies leonis, et in quarto facies Aquilę, et eleuata sunt Cherubim; Ipsum est animal quod uideram iuxta flumen Chobar.

sinistri, sed vno ordine per gradus describantur. **e** Facies sec. Hic describunt alia a dextris, alia a sinistris dōiū equalis ordo, quia quatuor facies hēbat vnūq̄

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quasi vox. Qd. ille sonitus alarum erat magnificus & mirabilis. secundum quod dicitur Ps. 38. a. Vox domini in virtute, vox domini in mag.
2 Cumque. Reperitio est eius quod dictum est supra. Ingrede re in medio rotarum, &c.
3 Ingress. Scilicet vir indutus lineis.
4 Ste. iu. Ut acciperet ignem, per monasterium tamen Cherub, ideo subditur: Et ex. Che.
5 Qui acci. Scilicet ad effundendum super ciuitatem, non tamen dicitur: hic quod effuderit, ad designandum quod ciuitas tunc non fuit combusta, sed postea per sex annos, quia visio ista fuit anno sexto transmigracionis Ioachim sexto mense quinta die mensis, ut habetur in principio 8. c. Ciuitas autem fuit combusta anno 11. Sedechis, qui fuit annus undecimus a transmigracione Ioachim, quia Sedechias ei successit in regno.
6 Et appa. Hic consequenter explicatur modus visionis, qui in aliquibus licet paucis differt a modo visionis postea, supra 1. c. Tales enim visiones fiunt ad aliquid significandum, & ideo frequenter fit ibi immutatio ad aliquid significandum, q̄ de nouo dicitur. Dicit ergo: Et apparuit. Illa autem quatuor animalia. 1. c. descripta uocatur hic Cherubim, eō quod erant alata, & p̄sidia angelorum significancia, ut ibidem dictum fuit, angeli uerò sunt scientia pleni, & sic interpretatur Cherubim plenitudo scientię.
7 Et ecce quatuor. Per hoc patet quod dictum est supra 1. cap. quod erant ibi quatuor rotę, & quatuor animalia.
8 Species. Supra 1. cap. dicitur: Et aspectus rotarum quasi uisio maris chrysolithus autem lapis est pretiosus habens colorem aureū, & ideo dicitur a chryso quod est aurum, & per hoc quod ponitur hic quasi uisio lap. Chry. datur intelligi, quod propheta erat magis illustratus fulgore diuine sapientię, quam a principio & ideo designatur per hoc quod postea subditur.
9 Et omne corpus &c. Quę tria ultima intelliguntur de animalibus & non de rotis. Et dicuntur hic plena oculis: primò uerò e. hoc tantum dicitur rotis per oculos autem perspicacitas intelligē-

- tie designatur, unde & homines sapientes & astuti secundum loquendi communem dicuntur oculati.
10 Et rotas istas uoca. Quia equaliter uolui poterant a tuor partes.
11 Quatuor. Vnum scilicet animal.
12 Facies. Idest, prima, sicut Gen. 1. c. Et factum est uespere mane dies vnus, ideo, primus.
13 Facies Cherub. Hic occurrit duplex dubium. Primum, quare ista facies dicitur hic facies Cherub, quæ in primo cap. dicitur facies bouis. Secundum quare dicitur hic prima, ibi autem tertia? Ad primum dicunt aliqui, quod facies bouis siue uulvi, eorum similitudo facies Cherub, & propter hoc sic nominatur. Sed etiam est contra Iosephum dicentem quod facies Cherub est cuiusdam auis, quæ nunquam uisa est ab hominibus: sed eius similitudo ostensa fuit Moysi in monte ubi fuit sibi ostensus exitus omnium fiendorum in tabernaculo, secundum quod dicitur 25. d. Inspice & fac secundum exemplar quod tibi in te monstratum est. Est etiam contra dictum Ra. Sa. & al. Hebr. xvi. qui dicunt quod facies Cherub est quasi facies pueri: propter quod t̄ aliter cōmunit̄ de pingitur: ideo dicitur facies bouis fuit mutata in faciem pueri: Cuius mutationis ratio est assignari, quia sicut dictum est supra 1. c. facies bouis signum regnum Græcorum propter populi communis petulantiam: t̄ in Philosophis Græcic maxime uiguit sapientia, propter ad hoc denotandum facies bouis qui est animal irrationale fuit in faciem hominis: qui est animal rationale, & in faciem leui, quia sapientia non senescit, sed magis iuuenescit etiam uisus, qui sedatis passionibus clarius uident, secundum quod dicitur Phys. Sedendo, & quiescendo fit anima sciens & prudens, hoc dicitur Sap. 6. b. Clara est & quæ nunquam marcescit sapientia. Ad secundum dicendum, quod propter hoc dicitur facies Cherub prima, quia apparebat directius uulvi prophete, sicut dictum est supra 1. cap. de facie hominis.
14 Ipsum est animal quod &c. Idest, quodlibet dicitur quatuor animalium, est illud tamen quod uideram in prima uisione scripta supra 1. cap.

MORALITER.
† co. Residuum aut huius capituli loquitur de dispositione

ne quatuor animalium & rotarum, quorum sensus sticus positus est, supra cap. 1.

† MOR.

A Spiritus. n. vit. c. Hier. Omnia viuunt Deo, & sum fen-
torem: non est Deus mortuorum. sed uiuen-
tim, vnde: Et omnia corpora rotarum plena sunt ocu-
li. Et in Ps. dicitur:

Ce enar. glo. Dei & opia. e. an. fir. Dies di. ev. ver. & nox nocti in sci. Sol quoq; & lua & mare & fluma & montes & coes laudant domum, & in circulu suum per anno singulos elemēta pluuunt. Celo ruq; rationem in ters deprehendim, vt antiquū legis ordinem seruan tes oluātur & corruat, & nihil noui cernamus per terrim.

b Et egressa gloria. * Theodor. Quādo. sumi praecepit arbores, vifa est quodammodo recedere, vt is cui fuerat imperatum vt recederet, auerret. Quo facto rursus redire videtur & inhi, sed Cherubim, inquit, sublimia & facile p aera fere-

Cumq; ambularēt Cherubim, ibant pariter & rotę iuxta ea: & cum eleuarent Cherubim alas suas, ut exaltarēt de terra, non residebant rotę, sed & ipse iuxta erant. Stātibus illis stabant, & cum eleuatis eleuabātur. Spiritus enim uita erat in eis. Et egressa est gloria domini à liminē templi & stetit super Cherubim. Et eleuati Cherubim alas suas, exaltata sunt à terra corā me: & illis egredientib. rotę quę subsequutę sunt. Et stetit in introitu portę domus domini orientalis, & gloria Dei Israel erat super ea. Ipsum est animal, quod uidi subter Deū Israel iuxta fluuiū Chobar, & intellexi quia Cherubim essent. Quatuor per quatuor uultus uni, & quatuor alę uni, & similitudo manus hominis sub alis eorū. Et similitudo uultuū eorum, ipsi uultus quos uideram iuxta fluuium Chobar, et intuitus eorū, et impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

ferebantur alarum motu pro pedibus uentia. **D**
Et stetit. Hieron. Sic paulatim protectio Dei reliquit Israel, primum fuit in templo, post stetit in atrio sine lumine, qua recedente de templo, nubes & caligo impleuit ipsius penetralia, rursusq; ipsa gloria sedit super Cherubim: & illis statim abeuntibus ad exteriora subsequutę sunt rotę. Et intellexi. Plenitudo scientię, notitia sacramentorū Dei, & thronus eius ac requies, vnde: Qui sedes super Cherubim manifestare, &c. Semper gloria dñi sedet in multitudine scientię. Et tunc manifestatur, quā cuncta regi pro uidentia monstrant non fortuito quid fieri nec debere dici. Dereliquit dñs terrā, & dominus non uidet. Vnde intuitus Cherubim & appetitus eorū, est obliuisci pręteritorum, & ad futura se extendere.

NICOLAUS DE LYRA.

1 t egressa. rediens ad locum suum.
2 t stetit. Dicit Ra. Sa. quod hęc est porta atrij sacerdotum, quę erat parte Orientali. Et dicitur porta domus domini siue templi, eò quod in recta linea opponitur portę templi, vt dictum est supr a 8.
3 ipsum. id est, quodlibet illorum quatuor.
4 Quod uidi. quia firmamētū erat super capita animalū, & de super

super effigies Dei sedentis in throno, representans eius maiestatem.
5 Quatuor per quatuor. id est, per singula quatuor animalia quatuor facies erant cuiuslibet ipsorum.
6 Et similitu. vul. q. d. licet apparētia vnus faciei esset mutata, vt prędictum est, tamen erat idem animal. Cetera autem quę non sunt hic exposita de animalibus & rotis, exposita sunt plenius supr a cap. 1. ubi potest haberi recursus.

ADDITIO.

In sp. x. ubi dicitur in postilla. Hic oc. du. du. ad hoc duplex dubium motum per Postillatorem uidetur dicēdum quod non solum primum animal, sed quodlibet quatuor animalium prędictorum in prima uisione contentorum in hoc loco uocatur herub, vnde in litera expresse dicitur: Rota vna iuxta Cherubum, & rota alia iuxta Cherub alterum. Et quia secundum glo. eadem debemus in hoc loco intelligere in expositione animalium: quę supra. Hęc enim mutatio nominum non debet referri a mutationem rerum uisurarum, sed ad maiorem illustrationem propheta. Illa enim quę prius sub specie animalium quasi inferiorū cognouerat, hic cognoscit sub specie Cherubim quę sunt altioris gradus expressius denotet quod mysteria per huiusmodi animalia figurata sunt supra naturam rerum naturalium, vnde nō solum facies bou dicitur hic Cherubim, sed etiam facies hominis & facies leonis

nis, et huiusmodi. Et ideo omnib. animalib. simul sumptis dicit, infr a eo. c. Intellexi, quia Cherubin essent. quasi dicat, illa quę prius uideram, vt animalia quasi terrena: modo intellexi vt Cherubim, quod plenitudinem sapientię importat. Cum autem dicitur: Facies vna, facies Cherub, & facies secunda, facies hominis, &c. in sola facie bouis fecit mutationem. quia bos (vt dictum est supr a) secundum expositionem sanctorum significat mysterium passionis, eò quod est animal immolatum: & sic habet infirmiore rationem quam alia animalia. Idcirco imposuit sibi nomen Cherub quasi à fortiori de omnibus intelligeretur ratio Cherubim. vnde statim de omnibus quatuor animalibus dicit: Eleuati sunt Cherubim. & infra: Cumque ambularent Cherubim, &c. Et ratione prędicta potest dici, quod ante posuit faciem bouis quę in prima uisione fuit tertia ut denotaret quasi per locum a fortiori equalitatē animalium in dignitate seu excellentia.

CAP. XI.

CA P. XI.

a Teleuauit me spiritus & in-
trox. Hier. Per me
gloriam sequi non
poteram auolantē,
vt,

Teleuauit me spiritus et introduxit me ad portā domus dñi Orientalem: quę respicit solis ortū.

a Vbi erat gloria. Christum, qui ad nos patrem ducit.
b Iustitia, scilicet, de quo: Ecce uir oriens, &c.

vt, i. non remanerē in templo ignorantia nube cōfuso, sed stans in porta domus dñi orientalis, quę re. so. or. quę sequuntur

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XI.

ITeleuauit me spiritus. Superius posita est vastatio plebis communiter, hic ponitur destructio principalium spiritualiter: Primò sacerdotum secundò principum. cap. seq. tertio falsorum prophetarum. cap. 13. Circa primum sciendum, quod Ieremias propheta ueritatem bonum illis qui transmigrauerant, & malum illis qui in Ierusalem remanserant sub metaphora ficuum bonarum & malaru Ier. 24. b. Sacerdotes autem qui remanserant in Ierusalem contra-

rium asserbant: & ideo ostēsis facta est Ezechieli consimilis uisio ni Iere. & potissime quantum ad sacerdotes. Primò ergo describitur vastatio illorum qui remanserant in Ierusalem secundò consolatio illorum qui transmigrauerant in Babylonem, ibi: Et factum est. Circa primum sciendum, quod sacerdotes qui remanserant in Ierusalē, parabolicè designabant suā prosperitatem, & ideo primò eorum parabola ponitur: & secundo tollitur ibi: Idcirco. Circa primum pręmittitur modus uisionis, cum dicitur.
1 Eleuauit. i. Deus vel angelus Dei minister.
2 Et introduxit. i. ad portam atrij sacerdotum, quę sic nominatur, vt dictum est cap. pręced.
Tom. 4. Oo

Sequuntur sacramenta cognoscerem.
A *Viginti quinque.* Hier. Omnia referentes ad quinq; sensus corporis: Hic autem numerus aut vix aut nunquam in bono reperitur, quamvis in Leuitico ad sacerdotale ministerium à 25. annis eligantur. Hoc n. in Hebræo nō habetur, sed in septuaginta. Ibi n. trigenerius est, & in exordio huius prophetæ & in domini ætate, qñ baptizatus est à Iohanne. Dicimus tñ quinq; prudentes virgines, & quinque fatuas. Sed hic quinquarius in medio positus est: & p qualitate vtrūq; vel ad bonū vel ad malū referri potest.

† Iezoniam.

† Nondum in propinquo, f. est destructio edificemus domos.

B

Et ecce in introitu portæ viginti quinque viri: & vidi in medio eorū † Iechoniā filium Azur, & Pheltiam filium Bana iæ, principes populi: Dixitq; ad me: Fili hominis hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & tractant cōsilium pessimum in vrbe ista, dicentes: † Nōne dudum ædificatæ sunt domus? Hæc est lebes, nos autē carnes. Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. Et irruit in me spiritus domini, & dixit ad me. Loquere: Hæc dicit dominus: Sic loquati estis dom^o Israel: & cogitationes cordis vestri ego noui. plurimos occidistis in vrbe hac: & implestis vias eius interfectis. Propterea hæc dicit dominus Deus Israel. Interfecti vestri quos posuistis i medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educā vōs de medio eius. Gladiū metuistis, & gladium inducam super vos, ait dominus Deus, & eijciā vos de medio eius. Daboq; vos i manu hostiū, & faciā in vobis iudicia. Gladio cadetis. In finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego dominus. Hæc non erit vobis in lebetē, & f *Et scietis.* Secundum illud: Cum occideret eos quem, vt scilicet, quem per beneficia nō senserunt, perimenta cognoscant.

Et ecce in introitu portæ viginti quinque viri: & vidi in medio eorū † Iechoniā filium Azur, & Pheltiam filium Bana iæ, principes populi: Dixitq; ad me: Fili hominis hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & tractant cōsilium pessimum in vrbe ista, dicentes: † Nōne dudum ædificatæ sunt domus? Hæc est lebes, nos autē carnes. Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. Et irruit in me spiritus domini, & dixit ad me. Loquere: Hæc dicit dominus: Sic loquati estis dom^o Israel: & cogitationes cordis vestri ego noui. plurimos occidistis in vrbe hac: & implestis vias eius interfectis. Propterea hæc dicit dominus Deus Israel. Interfecti vestri quos posuistis i medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educā vōs de medio eius. Gladiū metuistis, & gladium inducam super vos, ait dominus Deus, & eijciā vos de medio eius. Daboq; vos i manu hostiū, & faciā in vobis iudicia. Gladio cadetis. In finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego dominus. Hæc non erit vobis in lebetē, &

Fili hominis. * Theod. Accusat principes & subiectis illis vt contraria Deo consulentes & prophetis repugnetes, neque eorum dictis volentes habere fidem, fore, licet, vt hostibus tradantur.

Nonne dudum. Q. d. Licet, nuper post primam captiuitatē ædificatæ sunt domus q̄ ante ceciderant: scimus hanc ciuitatem cecidisse: Istar leberis & quasi carnes inter consumendos cremandos plurimos. Hæc d. Ego inter bor quo sit ciuitas lebes, & vos carnes nō iuxta sensum dixistis, sed quæ timetis. Implebitis dē ciuitas carnes, quasi lebes, nos vestris, sed eos quos interfecistis. * Theo. Q. d. quidē lebetem stis vrbe, q̄ in infinitis cadibus compleuitis idcirco quæ stis minimè affertimini, neq; a natijs vacuum sinitis vitæ finem vrbi hostibus veriti estis tractant, & illorum a dio peribitis.

c Fili

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et vidi, &c. Iste est alius ab illo Iechonia posito supra 8. cap. quia ille dicitur filius Saphan.
- 2 Et Pheltiam. isti duo erant principales, & alios traxerant ad errorem suum: ideo expressè nominantur.
- 3 Hi sunt viri, quia informabant populum, vt securè maneret in cultu idolorū non timentes Ieremiæ cōminationes: ideo subditur.
- 4 Dicentes, quasi dicat, sicut mansit ciuitas à tempore Salomonis qui eam ampliavit, & triplici muro clausit: sic securā ab aduersarijs perm̄ inebit.
- 5 Hæc est lebes, scilicet, Ierusalem.
- 6 Nos autem carnes. Quod exponūt aliqui dicentes, q̄ hæc dicebāt isti derisorie, & per cōsequens negatiuè, eò q̄ Ieremias pphetauerat i. c. combustionē ciuitatis sub metaphora olla succensa: & secundū hoc verbū istud intelligitur negatiuè sic: Hæc ciuitas nō erit lebes sive olla succensa, vt dixit Ieremias, nec nos carnes bullitē in ea. Sed hæc opinio nō cōsonat literæ sequēti, vt videbitur: & ideo Ra. Sa. exponit hoc verbū. Hæc est lebes. Tanq̄ assertiuè dictū, vt sit sensus. Sicut carnes cōseruantur in lebetē vsq; ad perfectā eorū decoctionem, sic seruabitur in Ierusalem vsq; ad maturam ætatem. Assimilatur autem prolongatio vitæ decoctioni, quia quamdiu color naturalis decoquit alimentum conuertendo in membra, durat homi-

hominis vita. tandiu enim viuunt animalia, quamdiu nutritur de Anima. Quando autem color naturalis sic debilitatur, qui potest hoc facere, deficit vita naturali morte.

- 7 Idcirco, &c. Hic consequenter remouetur hæc parabola, patet litera vsque ibi.
- 8 Plurimos occidi, &c. scilicet, innocentes, quos occiderunt Manasses, & alij reges mali ad persuasionem sacerdotum, vt Ieremiam voluerunt sic occidere, vt habetur Ieremiæ 26.
- 9 Interfecti vestri, &c. in medio eius, &c. s. Ierusalem.
- 10 Hi sunt carnes. Quia licet non fuerint ibi mortui mortali, sed violētia, illa tamē mors fuit optima, secundū quod dicitur Ps. 115. a. Pretiosa in conspectu dñi mors sanctorū.
- 11 Et hæc est lebes, quia in Ierusalem fuerunt sepulti.
- 12 Et educam vos, &c. extra Ierusalem in captiuitatem.
- 13 Gladium metuistis, s. regis Babylonis, quando pro illis ad regem Aegypti misistis.
- 14 Et gladium, s. regis Babylonis.
- 15 In finibus Israel. in terra aliena finibus terræ vestræ i. Babylonia.
- 16 Iudicabo vos, quia fuerunt adducti ad regē Babylonis i. in terra Emath. & ibi occisi eò q̄ relaxauerant iuramentum seculi quod fecerat regi Babylonis, vt dictum fuit Iere. 39. ideo subditur.
- 17 Hæc, scilicet, Ierusalem.

MORALITER.

Hæc est lebes. Et secundū sensum literalem, Ierusalem dñi hic lebes, & habitatores eius carnes. Per Ierusalem autē quæ pacifica interpretatur, religio designatur: in qua debet esse pax & tranquillitas à tumultu secularium negotiorū. Et bene dñi lebes: nam in lebetibus coquebātur carnes hostiarum pacificarum, quarū adeps offerebatur super altare holocausti in odorē suauitatis: & similiter in religione carnales affectus decoqui debent charitatis igne, ita q̄ deuotio mentis quæ per adipem signatur, corā dño acceptetur; & quoniam in religionibus & specialiter in religione, qui tamen sunt mali religiosi: propter quod inducti proficiunt: aliquando vbi inductores deficiunt: ideo

ideo dicitur talibus inductoribus quod sequitur.
 8 Plurimos occidistis in vrbe hac. i. in hac religione, vbi proficientes mortui sunt mundo, & occisi sunt securā vitam carnalem, de quibus subditur.
 10 Hi sunt carnes, &c. s. decoctæ charitatis igne, & non vos qui malè viuistis in religione.
 11 Et hæc est lebes, &c. s. ipsis & non vobis, eò q̄ in religione decoquuntur igne charitatis, & non vos qui in carnaliter viuistis: quorum pœna subditur cum dicitur.
 12 Et educam vos de medio eius, &c. s. de religione per vos ab electis diuidentem.
 14 Et gladium inducam super vos, i. sententiam horribilem vos ab electis diuidentem.
 † Daboque vos in manu hostium, &c. i. demonū, vt sitis eis in pœna sicut viuētes subiecti fuistis eis in pœna.

a Et factum est. Hiero. Mortuo Pharaone ingemuerunt filii Israhel, & clamauerunt ad dominum. Eo. n. uiuente non poterat. Isaias quoque mortuo Ozia rege leproso, uisit dominum sedentem super thronum excelsum & eleuatum, & Seraphim stantia circa eum. Intelligentique

penitentibus. & de ecclesia egressis dicendum: longè re D cedite à domino.

e Fratres tui, &c. * Theodor. Aliquos. inquit, bello ca. Ezech. 11. c ptos, qui iam penas eorum facinorum quæ ausi sunt, de derunt, seruabo in populum.

in uunda se habere. bia, meretur de alteri carbonem ad latera sua purganda. Hi autem prophetae fortitudine De princeps qui à domini declinauerat eruitur, cadit ut euetur à Christo Dominus enim est resurrectio, diabolus ruina est, unde ecce hic positus est in ruam eorum, scilicet qui ceciderunt pessimè stabar, & resurrectione eorum. scilicet, qui ceciderunt.

a Quia. ¶ Secundo dicit: in fini Israhel. b Quia, scilicet, non inter Gentes, sed Christianos. vos non eritis in medio eius in carnes. In finibus Israhel iudicabo vos, & scietis quia ego dominus: quia in preceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia

Gentium, quæ in circumitu uestro sunt, estis operati. Et factum est cum prophetarem, Pheltias filius Bauaiæ mortuus est. Et cecidi in faciem meam, clamans uoce magna. Et dixi: Heu heu heu domine Deus, consummationem tuam facis reliquiarum Israhel. Et factum est uerbum domini ad me dicens: Fili hominis fratres tui uiri propinqui tui, & omnes domus Israhel, uniuersi quibus dixerunt habitatores Ierusalem: longè recedite à domino, nobis data est terra in possessionem. Propterea hæc dicit dominus Deus, Quia longè feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: tunc ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas uenerunt. Propterea loquere: Hæc dicit dominus Deus: Congregabo uos de populis, & adunabo de terris, in quibus dispersi estis, daboque uobis

¶ Proficiendo ¶ Ruina declinans. ¶ Compatiens affectu ¶ Fidei ardore. ¶ Terrio. a ¶ Te indignante etiam reliquit quæ uidebantur superesse peribunt.

¶ Ut eis essetis in templum. ¶ Sic conquirentem.

¶ Non sunt illæ reliquæ quæ sunt in Ierusalem, sicut putas, sed quæ in Babylone captiui.

¶ De stirpe tua.

¶ Sunt. ¶ Improperando. ¶ Ac si dicat: Longè recessistis à domino, quia captiui, & cum Iechonia uos tradidistis.

¶ Sed. ¶ Dic concaptiuis tuis. ¶ A terra Israhel. ¶ Parum per, scilicet, ab ecclesia.

¶ Et sic. ¶ Alienis. ¶ Igitur. ¶ Ut memores peccatorum tuorum, qui per uita recesserant, per penitentiam redeant. ¶ Quia obediunt mihi.

¶ Concaptiuis, scilicet, qui sunt in Babylone propinquis Ezechielis prophete.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

¶ sui.

f Longè recedite.

* Theod. Deridentes illos qui nunc habitant Ierusalem dicere audebant, uos dominus à se procul esse uoluit: sed nobis promissionis terram distribuit: Idcirco, inquit, contra omnia fient, & uos neci tradam, illorum autem curam habebis.

g In sanctificationem. Quia quidam eorum idololatriæ subijci noluerunt, sed mandatorum Dei memorum fuerunt, ut Daniël & tres pueri, & similes eorum.

* Theod. Inrerim ipsos captiuos & exules & profugos feci, uerumtamen in exilio, expectatione mutationis calamitatum, & spe bonorum consolationem eis afferam.

Hoc. n. declarauit cum dixit, ero ipsis in sanctificationem paruam, non multo post autem ipsos re-

stitutam, & in patriam terram reducam.

h Congregabo uos de. Hieron. Hæc sub Zorobabel & Iesu filio Iosedech & Esdra & Neemia tribui Iudæ, & his qui cum eis reuersi sunt plerique, accidisse autumant. Habitatores quoque Ierusalem qui sub Sedechia rege Iudæ capti sunt, uel qui fugerunt cum Ieremia in Aegyptum, in omnes terras esse dispersos & non reuersos in urbem Ierusalem. Plena autem conuersio eorum qui captiui erant, & reliquiarum Israhel intelligit in Christo: quoniam reliquiarum saluæ factæ sunt, & crediderunt una die tria milia. Sed & quotidie superbi habitatores urbis Ierusalem. Quorum autem cor. poss. o. & ab. su. ambulat, Dei meretur offensam. Qui autem per lapideum cor molle accipiunt per penitentiam reuertuntur ad ecclesiam, &

dotali, sicut ipse Ezechiel.

9 Et omnis. Quia de regno decem tribuum aliqui euadentes manus Salmanasar, postea uenerunt in regnum Iudæ ut dictum fuit.

4. Reg. quorum aliqui cum Iechonia rege fuerunt in Babylone ducti.

10 Quibus dixerunt. id est, quibus dixerunt.

11 Habitatores. reputantes eos miseros & se felices, ut dictum est in principio huius cap.

12 Longè recc. Reputabant enim eos à domino deiectos & derelictos.

13 Nobis. quia credebant se uere uiuere in Ierusalem, ut predictum est.

14 Propterea hæc. id est, propter eorum insultationem ero uobis in consolationem: ideo subditur de transmigratis.

15 Ero eis. quia per Danielelem & socios eius, qui fuerunt positi super negotia regni Babylonis, ut habetur Dan. 2. Iudæi ibi habitantes fuerunt sustentati in aliquo & consolati: & postea per Mardocheum tempore A. I. ueri, ut habetur in libro Esther.

16 Congregabo uos de populis. tempore Cyri, qui dedit licentiam redeundi in Iudæam.

* Et

NICOLAUS DE LYRA.

1 Non eritis. manendo in ea usque ad maturam ætatem.

2 In finibus Israhel. Repetitio est eius quod predictum est ad maiorem affirmationem.

3 Sed iuxta iudicia Gen. imitando idololatriam eorum.

4 Et factum est, &c. Dicunt aliqui, quod non fuit tunc sic in re, sed propheta uidit in spiritu mortem sibi de propinquo imminere. Hebraei dicunt, quod tunc mortuus fuit subitò diuino iudicio: & hoc fuit scit per nuncios, qui frequenter mittebantur de Ierusalem ad transmigratos in Babylone, qui interrogati ab illis quibus Ezechiel narrauit suam uisionem, ut habetur in fine huius c. responderunt, quod eodem tempore & eadè hora mortuus fuerat, sicut Ezechiel dixerat.

5 Et cecidi. ad deprecandum dominum, ne multiplicaretur exterminium.

6 Et factum est. Hic consequenter ponitur consolatio eorum qui transmigrauerant, cum dicitur.

7 Fili hominis. id est, Iudæi tecum in Babylone ducti.

8 Viri tui. quia inter eos erant aliqui, qui erant de genere sacerdotali,

MORALITER.

14 Propterea. Hic secundum sensum literalem dominus per Ezechielem consolatur eos qui de consilio Ieremiæ transmigrauerunt, ipsis bona promittendo: Comminationem etiam mala illis qui non transmigrauerant, & transmigratos

migratos deridebant. Per hoc autem moraliter signatur, quod illi qui consilio Christi dimittunt temporalia, religionem intrantes deuotè, ibique uiuentes sanctè: consolationem recipiunt à domino gratiæ in presenti, & gloriæ in futuro. Illi uero qui derident eos, & reputant fatuos grauitè à domino punientur.

& in praeceptis dñi ambulant, & iudicia eius custodiunt.

† contaminaciones.

A a *Et dabo eis.* * Theod. His aut non liberi arbitrij euer- sionem declarauit, sed futurum ab ipso auxilium socie- tatemq; ad efficienda bona opera. Spiritum nouum vo- cauit aīe ad honesta impeditum. Cum. n. ad contraria p- pensi terrentur, mu- rationem in melius nouum spiritū ap- pellauit. Quemad- modum n. cum di- xisset alterum cor, non naturae muta- tionē significauit, sed mētis in melius propensionem: ita ēt per spiritum hoc idem declarauit.

b *Et ascendit.* Pau- latim gloria domi- ni recedit ab Ierusa- lem primum tem- plum deferens, stat in atrio vel in limi- ne domus: post, in introitu portae oriē- talis, nouissimē sub- latis pennis rotisq; sequentibus, stat su- per montem q est ad ori. vrb. montē, scilicet, oliueti: vn- de dominus ad pa- trem ascendit. *Et ascen. vnde: Surgite eamus hinc. Et: Relin- quetur vobis domus ue- stra deserta.* Iosephus

B *Joan. 14. d. Luc. 13. g.*

que vocem angelo- rum dicit in templo auditam: Abeamus ab his sedibus. *Mon. ē. Hier. Oliueti, s. in signum refectionis, & lumi- nis, vt inde perituram arsuramque cerneret Ierusalem.* * Theo. His ita dictis recesserunt de ciuitate Cherubim gloriā Dei insipientē vehentia, steteruntq; super montē ē regione Ierusalem. Hic est mōs oliuarū, vnde Saluator noster secundū carnē assumptus est. Merito igitur eo quo que tpe, cū in humana figura apparuisset, duasq; in vna persona naturas ostendisset, & diuina quidē per ignē si- gnifica-

humum Israel, & ingrediētur illut, & auferent oēs † offen- siones cunctasq; abominaciones eius de illā. Et dabo eis cor vnum, & spiritum nouum tribuam in visceribus corū. Et auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum, vt in praeceptis meis ambulēt, & iudicia mea cu- stodiant, faciantq; ea, & sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum. Quorum autem cor post offendicula & abo- minaciones suas ambulat, horū viam in capite suo ponā, dicit dominus Deus. Et eleuauerūt Cherubim alas suas, & rotæ cum eis, & gloria Dei Israel erat super ea. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis, stetitq; super montem, qui est ad Orientem vrbs, & spiritus leuauit me, adduxitq; in Chaldæam ad transmigracionē in visione in spiritu Dei. Et sublata est à me visio, quā videram. Et loquutus sum ad transmigracionē omnia uerba domini, quæ ostēderat mihi.

† Metaplasmus. a † Ingressi. b † Idola pro quibus Deum offenditis. c † Homo. d † Timoris & seruitutis, vt non diuersis idolis seruiatis. e † Cui simile: Cor mundum crea in me. f † Durum, secundum illud: Dura ceruice & inexcusati corde. Et: Induratum est cor Pharaonis. g † Mollē in quo mandata Dei scribantur in tabulis cordis carnalibus. h † Conuersi. i † Qui modo aduersus. k † Sed. l † peccata quibus Deus offenditur. m † Idola. n † Vel v. t. m. o † Cuius dicere facere est.

a † Mirum in modum, sique hodie gloria domini quæ templum deseruet stat super montem Oliueti, & in signo crucis rutilans spectat templum in cineres dissolutum. b † Significat se non corpore sed spiritu de Babylone, in Ierusalem fuisse translatum. c † Qui me in spiritu duxerat in Ierusalem, & omnia monstrauerat. d † Hieron. c. s. l.

† Ad transmigracionem, & c. Hier. Ad eos, s. de quibus præ & senes Iuda sedebant iuxta me, & c. quibus prop- ta presens corpore visiones cernebat. Quæ oīa fieban- consolationem reciperent captiui, quòd, s. in Ierusa- redirent, & in praeceptis Dei ambularent. * Theodor. Huic loco competit illud euangelicū. *ti mundo corde, quoniam ipsi Deum vident.* Hoc nos abu- docuerunt quæ dicta sunt. Multis. n. simul sedentibu- lus tamen propheta visionem illam percepit.

8 Et eleuauerunt Cherubim alas suas, & rotæ cum eis. Hic ultimo ponitur visionis huius relatio: premititur tamē si- sus diuina protectionis in Ierusalē, cum dicitur: Et eleuauer- ad volandum extra templum in quo erat, vt patet per prædī-

9 Et ascendit gloria domini. signans subtractionem d. n. protectionis.

10 Stetitque super montem, scilicet, Oliuarum, qui vno- distat à Ierusalem, vt habetur Act. 1.

11 Et spiritus leuauit me. Visione enim imaginaria vidi- sibi de Ierusalem in Babylonia reduci.

12 Et sublata est à me visio, quam videram. i. raptus m- tis, & sic vidi se esse cum senibus sedentibus coram eo, vt- tur supra 8. c. ideo subditur.

13 Et loquutus sum ad transmigracionem. id est, c. In- dgos transmigratos in Chaldæam.

14 Oīa verba dñi quæ ostēderat mihi. Retulit. n. eis sio- nem imaginariam prædictam, & eius intellectu, & significa- nē.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et auferente omnes offensiones cunctasq; abomina- tiones, i. idolatrias, quia post reditum captiuitatis Babylonicæ non legitur ille populus idololatrassē, nisi aliqui pauci tempore An- tiochi, qui ad hoc coegit Iudæos, & 2. Machabæa.
- C 2 Et dabo, scilicet, ad seruiendum vni Deo cæli.
- 3 Et spiritum. auferendo in voluntatem patrum suorum, qui fuerunt ad idololatriam prou.
- 4 Et auferam cor lapideum. id est, durum ad recipiendum disciplinam domini & prophetarum.
- 5 Et dabo eis cor carneum. i. tenrum & dispositum ad reci- piendum, vt patet 1. Esdr. Cuius doctrinā receperunt valde deuotē.
- 6 Quorum autē cor post offendicula & abominatio- nes suas ambulat, .i. paratum ad Deum offendendum, quale erat cor eorum in Ierusalem habitantium, vt patet per prædicta.
- 7 Horum viam in capite suo ponam, dicit dominus. reddendo eis pœnam debitam.

CAP. XII.

a *ET factus est sermo do- mini ad me, dicens: Fili hominis, in medio domus ex- asperantis. scilicet ad ama- ritu.*

ET factus est sermo domini ad me: dicens, Fili hoīs in medio domus † exasperantis tu ha-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XII.

* *ET factus. Hic consequenter describitur punitio principum: Et diuiditur in duas partes, scilicet, principalem & incidenta- lem. Secunda ibi: Et factus est. Primum autem fit sub parabola fa- Eli,*

Diuisio.

MORALITER.

† *Et factus est sermo. In hoc capitulo literaliter intellecto po-*

CAPVT XII.

Eli, & ideo primo parabola ponitur. secundò exponitur ibi. *factus est. Parabola vero facta est, quando fit aliquid ad signum aliud factum sicut parabola verbi quando per vnum verbum tel- ligitur aliud, primò ergo dicitur,* 2 *Fili hominis, quia plures eorum nolebant credere veri- remiē de destructione Ierusalem. futura.*

ponit phetia cōtra Sedechiā regē & principes & pe- cius: quia describitur fuga regis & captio, & aliorū d- † sio-

ritudinem conue- ritis, cum natura sim- al- cis. vnde: *Gustate & te, quoniam suavis est nus.*

* C

ergo fili hominis fac tibi vasa. Quidam volunt captiui
Sedechiæ (qui interpretatur iustus dominus) in ty
præcedere Saluatoris, qui de cœlestibus ad terrena
descendens, humanum corpus assumpsit quasi vasa capti
uitatis. Quod non probamus. Non. n. rex impius in figu
rar illius præcede
re prest, qui totius
pictis exēplū est.
* Theodoretus.
Imare, inquit, ali
quum obsessum, de
ind vrbe capta et
fugre coactum, ef
fodentem parietē
& citum excogitā
tem, & faciem le
gerem, ne omnib.
qui viderint notus
fiat. Per te. n. hæc fa
ciem volo habi
tan bus Ierusalem
prægnificare futu
rancaptiuitatem.

re prest, qui totius
pictis exēplū est.
* Theodoretus.
Imare, inquit, ali
quum obsessum, de
ind vrbe capta et
fugre coactum, ef
fodentem parietē
& citum excogitā
tem, & faciem le
gerem, ne omnib.
qui viderint notus
fiat. Per te. n. hæc fa
ciem volo habi
tan bus Ierusalem
prægnificare futu
rancaptiuitatem.
b *transmigrabis.*
Ad iteram Sede
chiam capti a Ba
bylonijs atq; Chal
dæi, & Ieremias
prophetas & Regū
narrat historia, &
duum de loco ad
locum, de Ierusalē,
in Babylonem, &
cetera que Ezechiel
in sequentib. dicit.
Heronimus.
Qui volunt per Se
deciam Christū
indigi, vasa capti
uitatis humanum
corpus accipiunt,
& p̄fossū parie
tem: quia inferni
claustra p̄fregit,
& e surgens solis
creentibus appa
rui. Portatus in
humeris q̄n cū an
gelis potestatib. in
cælum ascēdit. Ab
scoditur egredi
tur & velat faciem
ne

ne in carne mortali videatur diuinitas. Non videt terram D
ne eius oculis illustretur, quæ eius aspectum non mere P̄sal. 33. c
tur. *Oculi enim domini super iustos.* Hæc autem omnia fecit,
vt per similitudinem hominis dura Israelis corda ad fi
dem conuerteret. Et in portentum quoque datus, vnde.

bitas: qui oculos habent ad videndum, & non vident, & 1
aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus † exa- 2
sperans est. Tu ergo fili hominis fac tibi vasa transmigratio 3
nis, & transmigrabis per diem coram eis. Transmigrabis au 4
tem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum, si
forte aspiciant, quia domus exasperans est. Et efferes foras 5
vasa tua, quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu 6
eorum. Tu autem egredieris vespere coram eis, sicut egre- 7
ditur migrans ante oculos eorum, Perfode tibi parietem & 8
egredieris per eum in conspectu eorum. In humeris † por- 9
taberis, in caligine † effereris. Faciem tuam velabis, & non 10
videbis terram: quia portentum dedi te domui Israel. Feci 11
ergo sicut præceperat mihi dñs. Vasa mea protuli, quasi va 12
sa transmigrantis per diem, & vespere perfodi mihi parie- 13
tem manu, & in caligine egressus sum, & in humeris † por- 14
tatus in conspectu eorum. Et factus est sermo domini ad 15
medicens. Fili hominis, nunquid non dixerunt ad te do- 16
mus Israel, domus exasperans: quid tu facis? Dic ad eos: 17
Hæc dicit dominus Dñs: Super † ducem onus istud, qui est
in Ierusalem: & super omnem domum Israel, quæ est in
medio eorum. Dic: Ego portentum vestrum. Quomodo

Ecce hic positus in ruina
nam, & in resurrectione
multorum, & c.
c Perfode tibi parie
tem & egredieris per
eum. & c. Nocte. n. Se
dechias suffosso
muro fugit ad de
ferta Iordanis, ibi
que comprehēsus
est a Babylonijs, &
ductus in Rebla
ta & ibi filij sui tru
cidati sunt corā eo.
Illud autē noran
dum, q̄ eodem tē
pore Ieremias pro
phetabat in Ierusa
lem & Ezechiel in
Babylone, & illius
propheta mitteba
tur ad captiuos: &
huius ad eos q̄ ha
bitabant in Ierusa
lem. vt vnus, in di
uersis regionibus
Dei prouideria p̄
baretur, & intelli
gerent audientes q̄
populo accidunt
non idolorum po
testate. sed domini
feri iussione.
* Thod. Interro
gatus, iquit, ab istis
contumacibus, &
aduersarijs. eorum
quæ a te facta sūt,
causam, apertē dic
eis. portentū ego sū
vobis & signū, reb.
ipsis propheta mu
nus obiēs, & in me
ipso adūbrans, q̄ tū
regi ipsius Ierusalē,
tū omnib. principi
bus euentura sunt.
Et

NICOLAUS DE LYRA.
1 Qui oculos & c. s. carnis.
2 Et non vident. i. non intelligunt oculis mentis.
3 Tu ergo fili hominis fac tibi vasa. vt per sensibile factū
man ducantur ad intelligendum.
4 Vasa transmigratio. i. instrumenta transmigrantibus apta, si
cut aculum, peram, & similia.
5 Et transmigrabis per diem coram eis. Vt sic videant te
transire de loco tuo ad alium.
6 Et efferes foras vasa tua. Repetitio est eiusdem sententiæ ad
maorem assertionem.
7 Tu autem egredieris vespere coram eis. Per hoc. n. desi
gnat fuga Sedechiæ & bellatorum eius de Ierusalem in ciuitatis
capone. Ante oculos eorum.
8 Perfode tibi parietem & egredieris per eum in con
spectu eorum. Per hoc. n. designabatur, q̄ exierunt per locum ab
scoditur, & per viam subterrancam, vt dictum fuit Ierem. 39. &
4. 12. vlii.

9 In humeris portaberis, in caligine effereris. Per hoc de
signatur excaatio Sedechiæ, qui exoculatus fuit: & sic non poterat
incedere nisi appodiando se super humerum ducentis. Et ad idem fa
cit quod subditur. Faciem tuam velabis. Et subditur causa.
10 Quia portentum dedi te domui Israel, & c. i. signum fu
turi mali Sedechiæ. Consequenter ponitur obedientia propheta, cum
dicitur.
11 Feci ergo sicut præceperat mihi dominus, & c. Et pa
tet litera ex dñs.
12 Et factus est, & c. Hic consequenter exponitur parabola dicta
co modo quo iam dictum est, quantum ad sententiam: aliqua tamen
adduntur quæ exponentur.
13 Nunquid non di. & c. q. d. ita quasi erunt a te.
14 Quid tu facis? quid signat hoc factum tuum?
15 Dic ad eos. huius facti intellectum.
16 Super du. onus istud, & c. i. super Sedechiam.
17 Et sup. om. do. Israel, & c. quia capta ciuitate & duce, non po
terat populo bene esse. Cætera patent vsque ibi.
* Parietem

MORALITER.
† sio & captiuatio. Moraliter autem per regem fugientē,
significatur malus prælatus, per principes, clerus, & per
pouulum, laicali coetus: & quoniam prælatus malus est

alijs causa ruinæ, sicut dicit Greg. in pastorali. Cū pastor
per abrupta graditur, consequens est, vt grex ad præcipi
tium sequatur: ideo sequitur postea.
16 Super ducem onus istud. i. peccatorum pondus. Et subdi
tur poena eius.
Tom. 4. Oo 3

A ¶ Dux & suis. ¶ Quis. ¶ Christus quoque & sui captiui in hoc mundo.
 feci, sic fiet illis. In transmigrationem & in captiuitatem ibunt, & dux qui est in medio principum
 eorum in humeris t portabitur, in caligine t egredietur. Parietem t perfodient, vt educant eum: facies eius operietur, vt non videat t oculo terram. Et extendam rete meum super eum, & capietur in sagena mea, & adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum: & ipsam non videbit ibique morietur, & omnes qui circa eum sunt. Præsidium eius, & agmina eius dispergam in omnem ventum, & gladium euaginato

¶ princeps

¶ portabit

¶ effodient

¶ Cor. 5. d. ¶ oculte. ¶ Theen. 4. d.

¶ *no. nouerat peccatum, pro nobis peccatum factus. Et alibi. Spiritus uultus nostri Christus dominus captus est in peccatis nostris. ¶ Theo. Rete suam uocauit hostes, vt munitionem seu sagenam, obsidionem. Periculosum quidem est regis impij captiuitatem & necesse scilicet domini comparare.*

¶ *Babylonem.*
 ¶ *Vel tumentorum, vel comitum suorum ¶ Angelorum, ¶ In caelum.*
 ¶ *Ignotus incredulis.*
 ¶ *Mediam inuicitarum parietem soluentes ¶ Socii eius*
 ¶ *Christi.*
 ¶ *Vel timore vel excitatione uelamine*
 ¶ *atorum Super curda enim eorum uelamen positum est ¶ Babylonem.*
 ¶ *Concedente domino & dispensante captus est.*
 ¶ *Mea est potestas non hostium.*
 ¶ *Contusionem. s. mundi*
 ¶ *Qui interpretantur quasi demonia, vt amonibus mancipatos tetraheret ad salutem, & captiuam duceret captiuitatem ¶ suo visu indigni. c. ¶ Circus uictus.*
 ¶ *Apollolos & apostolicos viros.*
 ¶ *Coelatores. s.*
 ¶ *Etiam.*
 ¶ *In manibus hostium.*

¶ *¶ Vt varijs coronentur martyrijs.*
 ¶ *¶ Sic tandem.*
 ¶ *¶ Vel ipsi vel per eos conuersi.*
 ¶ *¶ Non alius ¶ Cuius uoluntate sunt omnes*
 nabo post eos. Et scient, quia ego dominus quando disperfero illos in Gentibus, & diminua uero eos in t terris. Et relinquam ex eis viros paucos a gladio & fame & pestilentia, ut enarrant omnia scelera eorum in Gentibus, ad quas ingredientur, & scient quia ego dominus. Et factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis, panem tuum in conturbatione comede: sed & aquam tuam in festinatione & merore bibe, & dices ad populum terræ. Hæc dicit dominus Deus eos qui habitant in Ierusalem in terra Israel. Panem suum in solitudine comedent, & aquam suam in desolatione bibent, vt desolentur

¶ *Et relin. ¶ The Hi aut ipsi ait, re que erunt famis mortis & bellicedis, accusatores, prius impietatis & iniquitatis erunt, doctes eas gētes in captiui degēt, per eorum dare se, qui in me deliquerunt*
 ¶ *¶ Vt si accepta poenitentia sciunt, quia ego*
 ¶ *¶ Habitatores ¶ ecclesiarum, qui si Deum offendunt comedent panem suum.*
 ¶ *¶ Fame uerbi D. i.*
 ¶ *¶ Famis. ¶ Alias solitudine. ¶ Obfessi a Nabuchodonosor & a Chaldeis*
 ¶ *¶ Doctrinæ.*
 ¶ *¶ Sitis. ¶ Habitatores terræ desolentur.*
 ¶ *Panem. Hier. P. principem & socium eius uenit ad populum. Dñs autem ad haeratores Ierusalem quod in malo obsident in egestate & angustia: & quam non in abundantia*

C NICOLAVS DE LYRA.

- ¶ 1 Parietem perfodient, vt educant eum. quia introitus uie subterraneæ erat obturatus, vel quia inter illum introitum & regem erat murus quem oportebat perforari antequam possent illam uiam subterraneam ingredi.
- 2 Facies eius operitur: vt non videat oculo terram. per quod designatur excæcatio Sedechie, vel quia quando fuit captus a Chaldeis uelauerunt oculos eius, sicut solet fieri hominibus morte dignis.
- 3 Et extendam rete meum super eum, & capietur in sagena mea. i. exercitum Chaldeorum qui insequens cepit eum.
- 4 Et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum. i. uinctum & captiuum.
- 5 Et ipsam non videbit. Quia ante fuerat excæcatus. 4. Regum ultimo.
- 6 Ibi que morietur. Tamen fuit honorificè sepultus, vt habetur Ierem. 34.
- 7 Et omnes qui circa eum sunt. Præsidium eius & agmina eius. principes & bellatores.
- 8 Dispergam in omnem ventum, quia pro maiori parte fugerunt cum relinquentes.
- 9 Et gladium euaginato

nam filium Careæ, & alios qui fugerunt in Aegyptum contra Ieremiam, ut habetur Ierem. 43. Et ibi fuerunt occisi per eos qui ceperunt Aegyptum.
 10 Relinquam ex eis viros paucos a gladio & fame, pestilentia. hoc dicitur propter illos qui in uita fuerunt reserui & in Chaldeam ducti.
 11 Vt enarrant omnia scelera eorum in Gentibus ad que ingredientur. Facto & uerbo, ex eorum. n. miseria apparebat Deum suum offerenderant, & multi eorum poenitentia ducti idem uerbo fatebantur.
 12 Et scient quia ego dominus, per experientiam mea p. statis & uindictæ.
 13 Et factus est sermo domini ad me dicens. Hæc est incidentalis, in qua post miseriam regis & principum, huius occasione ponitur miseria plebis: & primo denuntiatur hæc afflictio, de eius acceleratio ibi. Et factus est. Circa primum dicitur.
 14 Fili hominis panem tuum in conturbatione. s. in & corporis.
 15 Comede, sed & aquam tuam in festinatione & merore bibe. Per hoc. n. designatur miseria populi Ierolymitani futuræ: b. sidione, quia pro defectum uictualium vnus rapiebat ab alio cibum cum hoc uix habebant tempus comedendi, quia oportebat eos quæ com

MORALITER.
 ¶ ¶ Et dux qui est in medio eorum. Isti humeri sunt superbia, & temporalis potentia, quibus malus prælatus portatur & ad casum ruinæ maioris ad præsens eleuatur: ideo subditur.
 ¶ In caligine egredietur. s. de hoc mundo a quo egredietur inuolutus caligine peccatorum.
 1 Parietem profodient, & c. i. corpus eius terreum dissipabunt angustia malorum.
 2 Facies eius operietur, vt non videat oculo terram. Per defectum cognitionis suæ salutis. Augustinus in sermone de innocentibus. Hac. n. animaduersione percutitur omnis peccator, vt moriens obliuiscatur sui, qui dum uiuere oblatus est Dei.
 3 Et extendam rete meum super illum, & capietur in sagena mea, & c. laxando super eum potestatem demonum.

4 Et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum. i. duci permittram.
 ¶ In Babylonem in terram Chaldeorum. i. ad inferni conturbationem.
 7 Et omnes qui circa eum sunt. i. omnes sibi in malis auxiliantes, & eum in talibus imitantes,
 8 Dispergam in omnem ventum. Malignus spiritibus euadendo mittendo.
 10 Et relinquam ex eis viros paucos. ipsis poenitendi gratiam conferendo, quia pauci de malis clericis respecti uertuntur ad ueram poenitentiam, & hoc propter suam grauitatem.
 ¶ Et dices ad populum terræ. i. ad populum sequentem a storem malum in sua prauitate.
 ¶ Panem suum. Per istas poenas corporales & temporales signantur poenæ spirituales & æternæ.

data, sed in tor-
 A mto. & tribula-
 tione bibant.
 * Theodoretus.
 Cui n. fructus
 hionis quæ a me
 accepistis & fructi
 bu terræ delicatè
 ve ètes ignorau-
 ueris largitorem,
 & ga cum qui de
 uois bene meritis
 est ingrati fueritis,
 ipi pinatione bo-
 nom & vrbium
 soludine meam
 dominationem in
 telgetis.
 a *Propter iniquitatē
 omnium. Vel vicio,
 .i. principum, qui
 capidi sunt & tra-
 derit Babylonijs,
 vel hostra duritia
 sermionem Dei per-
 ditus.*
 b *Et scietis quia ego
 dominus. Ut cognos-
 cat Deus offensus
 quod quidem in
 exsequutionis
 repte videre pos-
 surus.*
 c *Et factus est sermo
 domi ad me dicens.
 Supra prophetaue-
 rat contra principē
 deinde contra populum.
 Sed multitudo non credens
 tritum assumebat prouerbium,
 scilicet. In longum differe-*

tur terra à ^a† multitudine sua, propter iniquitatem omniū,
 qui habitant in ea: & ciuitates quæ nunc habitantur desola-
 tæ erunt, terraq; deserta: & scietis quia ego dominus. Et factus
 est sermo domini ad me dicēs. Fili hominis, quod est
 prouerbium istud in terra Israel, dicentium: in longū dif-
 ferentur diēs, & peribit omnis visio? Ideo dic ad eos. Hæc
 dicit dominus Deus. Quiescere faciam prouerbium istud,
 neq; vulgò dicetur vltra in Israel. Et loquere ad eos, quòd
 appropinquauerint diēs, & sermo ^b omnis visionis. Non. n.
 erit vltra omnis visio cassa, neque diuinitio ^a ambigua in
 medio filiorum Israel: quia ego dominus loquar, & quod-
 cunque loquutus fuero verbum, fiet. Non prolongabitur
 amplius sed in diebūs vestris domus exasperas loquar ver-
 bum, & faciam illud dicit dominus Deus. Et factus est ser-
 mo domini ad me dicēs. Fili hominis, ecce domus Israel di-
 centium. Visio quam hic videt in dies multos, & in tem-
 pora longa iste prophetat. Propterea dic ad eos. Hæc dicit
 dominus Deus. Non prolongabitur vltra omnis sermo
 meus. Verbum quod loquutus fuero, complebitur: dicit
 dominus Deus.

retur comminatio D
 prophetarum: ideo tpe multitudine
 factus est ad eum
 sermo domini.
 d *In longum differē-
 tur dies. Usque ho-
 die vulgus incre-
 dulū, & dura mor-
 talium cor da pro-
 phetiam Dei non
 recipiunt, sed om-
 nia quæ prophetæ
 comminantur, &
 quæ Euangelium,
 in aliud tempus æ-
 stimāt differendū.
 Manifestā perstrin-
 gimus, vt in obscū-
 ris immoremur. E*
 * Theodoretus.
 12 Quando diutinam
 lenitatem menda-
 tium vocant, indi-
 tur ipsis mox futu-
 rus prophetiæ eue-
 tus, & in vestibulis
 deinceps prædictū
 supplitium immi-
 nere.
 c *Non erit vltra om-
 nis visio ca. * Idē.
 Auferam n inquit,
 falsos prophetas ve-
 stros, qui meis pro-
 phetis cōtraria præ-
 dicere conantur,
 bonorum abundā*

NICOLAVS DE LYRA.
 contuē defendere murum.
 1 Ciuitates quæ nunc habitantur. circa Ierusalem in Iu-
 daea.
 2 desolatæ erunt. i. habitatoribus vacuæ.
 3 terraque deserta. propter defectum culturae.
 4 factus est sermo domini ad me dicens. Hic consequē-
 ter describitur prædictæ vastationis acceleratio, eo q̄ increduli dice-
 bant prophetas Ieremiæ & Ezechielis nunquam impleri. Et hoc
 est qd dicitur.
 5 Quod est prouerbium istud in terra Israel. i. verbum
 vulgiter dictum.
 6 in longum differentur dies. i. tempus impletionis non ve-
 niat. sed sequitur.
 7 et peribit omnis visio. frustrata effectu suo.
 8 Ideo dic ad eos. asserendo contrarium.

9 Quiescere faciam prouerbium istud. inducendo in eorū
 oculis effectum.
 10 Non erit vltra omnis visio cassa. Litera sic est ordinanda:
 Omnis visio non erit vltra cassa. i. nulla visio prophetica frustra-
 bitur effectu intento, quia negatio post posita signo vniuersali, facit
 aequipollere suo contrario: & sic omnis non, & nullus, aequipollent.
 11 Neque diuinitio. i. denuntiatio futuri ex reuelatione Dei.
 12 Ambigua in medio filiorum Israel. quia citò implebi-
 tur in effectu, ideo sequitur.
 13 Non prolongabitur amplius. Ex hoc. n. tempore non flu-
 xerunt sex anni integri vsque ad destructionem Ierusalem, vt patet
 ex dictis supra in prin. 8. cap:
 14 Et factus est sermo. Hic consequenter ostenditur acceleratio
 impletionis prophetiæ Ezechielis, cuius prophetia erat conformis
 prophetiæ Ieremiæ de destructione ciuitatis & populi in captiui-
 tate, & patet sententia ex dictis.

AP. XIII.
 Et factus. Sequit̄.
 Ad pro. Hiero-
 nyus. Idioma scri-
 pturæ vnumquem
 qu vaticinationis
 suæ & sermonis p
 pham vocat, vn-
 de dicuntur pro-
 phæ Baal, & ido-
 lorum, & prophetæ confusionis. Et Paulus ait. quidam
 pronus eorum propheta. Cretenses semper menda-

CAPVT XIII.
 T factus est sermo domini ad me, dicens
 Fili hominis, vaticinare ad prophetas
 Israel, qui prophetant, & dices prophe-
 tantibus de cordē suo. Audite verbum
 domini. Hæc dicit dominus Deus. Væ
 * Theo. Contra falsos prophetas reliquum sermonem
 conuertit. Et ne æquitocatio aliquid damni afferret ho-
 minibus,

ces, &c. & in Ho-
 sæ. Sicut prophe-
 ta insaniens, &c. In
 ecclesia prophetæ
 boni, Apostoli, &
 Apostolici viri.
 Pseudopphetæ,
 hæretici.
 a *De corde suo, Au-
 dite.*

NICOLAVS DE LYRA.
 CAP. XIII.
 1 T factus est. Hic consequenter Ezechiel prophetizat contra
 falsos prophetas: & primò contra sexū virilem, secundò con-
 tra muliebrem, ibi. Et tu fili hominis. Prima in duas: quia primò
 poni-

ponitur pseudopphetarum culpa, secundò denuntiatur eorum pæ-
 na ibi. Propterea. Circa primum dicitur,
 2 Vaticinare ad prophetas. i. falsos, ideo subditur.
 3 Et dices prophet. de sua afflictione, non ex diuina reuelatio-
 ne: ideo subditur.
 * Quasi

MORALITER.
 1 Et factus est sermo. Secundum sensum literalem Eze-
 chil in hoc cap. prophetat contra prophetiæ falsitatem:

& primò quantum ad homines prophetantes, per quos
 signantur falsi prædicatores, de quibus subditur.
 2 Et dices prophetantibus. i. prædicantibus non secundum
 Tom. 1. Oo + † scri-

minibus (prophetæ enim tam veri quàm falsi nominabantur) subiecit, dices propherantibus de corde suo. Hoc est, his qui omnino ope diuina sunt destituti, & mendacia secundum proprias cogitationes loquuntur.

segnitiem, non intercluserunt eis vias ad improbitate neque pijs verbis obsepauerunt, vt in die iræ domini periores hostibus esse possent, imò populi impietate proprium quæstum abusi sunt.

10. 4. c.

a Et nihil vident. Vnde prophetæ dicuntur videntes, vnde dicitur. Visto Isa-

Psal 118. c.

11. c. Et alibi. Leuate oculos vestros & videte. Et alibi.

Can. 1. d. -erant.

Renela oculos meos & com. m. de le. tua. b Quasi vulpes in des.

Psal 62. c.

Hieronymus. De quibus dicitur. Capite nobis vulpes paru-

Mat. 8. c.

las, quæ demoluntur vineas. Et alibi. Partes terre vulp: u erunt.

Quali vulpes. Heretici vnde. Vulpes foveas habent: filius autem hominis non habet vbi reclinet caput suum.

* Theodo. Hec Symmachus apertius interpretatus est. Sicut vulpes in ruinis prophete tui Israel, non ascendi-

B

stis ad intercisiones neq; obsepauistis sepe circa filios Israel vt starent in p:lio dicentes in die dñi. Vul-

pibus n. similes, inquit, prophetæ tui sunt Israel, in ruinis habitantibus.

C

Nam sicut illæ ruinarum non obsepunt exitus, per quos cuilibet exire & introire licet, ita isti videtes populi

† dist. c. sunt nonnulli.

segnitiem, non intercluserunt eis vias ad improbitate neque pijs verbis obsepauerunt, vt in die iræ domini periores hostibus esse possent, imò populi impietate proprium quæstum abusi sunt.

prophetis insipientibus qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desertis prophetæ tui Israel erant. Non ascendistis ex aduerso, neque opposuisti murum pro domo Israel, vt staretis in prælio in die domini. Vident vana, & diuinant mendacium: dicentes, ait dominus: cum dominus non miserit eos: & perseverauerunt confirmare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

erant. Non ascendistis ex aduerso, neque opposuisti murum pro domo Israel, vt staretis in prælio in die domini. Vident vana, & diuinant mendacium: dicentes, ait dominus: cum dominus non miserit eos: & perseverauerunt confirmare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

mare sermonem. Nunquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem loquuti estis? Et dicitis ait dominus: cum ego non sim loquutus. Propterea hæc dicit dominus Deus. Quia loquuti estis uana, & uidistis mendacium: ideo ecce ego ad uos, ait dominus Deus: & erit manus mea super prophetas, qui uident uana, & diuinant mendacium. In consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredietur, & scietis quia ego dñs Deus. Eò quòd deceperint populum meum dicentes: pax pax, & non est pax, & ipse edificabat.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quasi vulpes in deser. Est autem vulpes animal dolosum intenaens deceptioni auum, sic isti prophete intendebant ad deceptionem simplicium, ideo arguit eos dicens.
- 2 Non ascendistis ex aduerso. peccata populi arguendo.
- 3 Neque opposuistis murum pro domo Israel. pro peccatoribus firuente orando.
- 4 Vt staretis in prælio in die domini. percussione domini vestris meritis auertendo.
- 5 Vident vana & diuinant mendacium. Mutat loquendi modum de secunda parte ad tertiam.
- 6 Dicentes ait dominus. vt in modo loquendi conformarent se veris prophetis ad facilius decipiendum.
- 7 Et perseverauerunt confirmare sermonem. Idem pluries & plaribus diebus repetendo, & dictum suum falso iuramento firmando.
- 8 Nunquid non visionem, &c. q. d. sic.
- 9 Propterea hæc dicit dominus Deus. Hic consequenter ponitur pœna: & primò sic prophetantium, secundò eis credentium ibi. Et ipse. Circa primum dicitur. Propterea hæc dicit dominus Deus. i. propter mendacia prophetica.
- 10 Ecce ego ad vos. f. puniendos.
- 11 Et erit manus mea. i. vindictæ meæ potentia.

- 12 Super prophetas. f. falsos.
- 13 In consilio populi mei non erunt. i. in cœtu reuertenti de Babylone. f. in personis suis nec in filijs ab eis procreatis.
- 14 Et in scriptura domus. Redemptes. n. de Babylone habet genealogias suas descriptas, vt sic singuli redirent ad hereditatem patrum suorum, vt habetur 1. Esdra.
- 15 Nec in terram Israel ingredientur. cum reuertentibus de Babylone sic exponitur hæc litera communiter: sed quia redeunt de Babylone in Iudæam fuerunt in magna afflictione & seruitute, ideo bonum redeuntium non videtur fuisse tantum, & illius bonum uario esset sufficiens istorum falsorum prophetarum punitione videtur mihi, & sic debet intelligi saltem principaliter. In consilio populi mei, &c. i. in societate supernorum ciuium. Et in scriptura domus Israel non scribentur. i. in libro vite in quo scribitur electi. Nec in terram Israel ingredientur. i. in terram uisitam per quam intelligitur cœlestis habitatio, vbi mors locum non habet.
- 16 Dicentes pax: & non est pax. Sic. n. dicebant populo modo modo habebant dubitare de aduentu regis Babylonis super m: quod tamen erat falsum.
- 17 Et ipse. Hic consequenter ponitur pœna credentium falsi prophetis, cum dicitur. Et ipse. f. populus meus.
- 18 Aedificabat. i. ierusalem, vt dicit Ra. Sa. in qua populus edificabat ita securè, ac si deberet ibi semper manere

MORALITER.

- † 5 Vident vana & diuinant mendacium. secundum suas phantasias quas afferunt reuelationes diuinas.
- 6 Dicentes ait dominus. vt magis eis credatur.
- † Cum dominus non miserit. Sed ipsi se ingerunt suæ superioris autoritate decipiendo simplices in occultis. Et subditur eorum pœna cum dicitur.
- 13 In consilio populi mei non erunt. i. in congregatione sanctorum, sed magis in congregatione damnatorum: ideo

- sequitur.
- 14 Et in scriptura domus Israel non scribentur. i. in libro in quo scribuntur electi.
- 17 Et ipse edificabat parietem. Hic consequenter propter contra credentes falsis prophetis: per quos signantur credentes prædicat oribus prædictis, de quibus dicitur ipse edificabat parietem. i. malam doctrinam. Et ponitur hic singulare pro plurali, sicut Exod. 8 Venit musca granissima multitudo muscarum.

†

licitationes, veluti
 A quiddam linimen-
 tum & vnctionem
 muro adhibent, cum
 opus esset debilem
 adicationem dissol-
 uerit & operam da-
 re volida fieret.
 * Greg. Parietis
 nomine, peccati
 duritia designatur.
 Aedificare ergo pa-
 rietem est contra
 se impiam ob-
 staculo peccati con-
 struere. Sed parietem
 liniunt qui peccata
 adueritantibus
 aduincunt: ut quod
 illi fruerentur agen-
 tes discant, ipsi
 aduincunt quasi ni-
 tidum reddant.
 a * Propterea hec di-
 cit dominus. Hieron.
 Hec omnia de hec
 retis dicere possu-
 mus: omnia enim
 eorum signa
 ira dei soluantur.
 * Theodor. Per
 translationem om-
 nia in qua de mu-
 ro dicit, & his om-
 nibus hostium de-
 clarat imperum.
 Vnula autem mu-
 rorum & princi-
 pes appellauit, quia
 sicut in mensura edi-
 ficata populum
 contringebat. Im-
 bre inundantem &
 ventum auferentem,
 Chaldaeos
 nupuravit.
 b Tu fili hominis. Supra
 ad pseudo prophetas,
 nunc ad pseudo
 prophetas iubetur
 prophetare. vtriusque
 n. sexus ve-
 ri &

^a Per legis mandata & prophetarum cominationes, ut omnium impetum submoueret. ut conuersi
 ad Deum hoc quasi muro cingerentur.
^b Puro, scilicet absque temperamento & nulli us fortitudinis.
 cabat parietem, illi autem linebant eum luto absque paleis.
^a Qui vni, scilicet promittunt
 Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quod casurus
^a Hostes i. iustissimi Babyloniij, Chaldaei. ^b Grandines
 fit. Erit enim imber inundans: & dabo lapides praegrandes
^a Vrius ab homine nam si iustus homo subuertat
 desuper irruentes, & ventum procellae dissipantem. Si quidem,
 ecce cecidit paries. Nunquid non dicitur vobis, ubi est litura
^a Auxilium quoniam pollicem estis
 quam liniistis? Propterea haec dicit dominus Deus: Et
 erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea,
 & imber inundans in furore meo erit, & lapides praegran-
^b defensionem.
 des in ira in consummationem. Et destruam parietem quem
 liniistis absque temperamento, & adaequabo eum terrae, &
 reuelabitur fundamentum eius, & cadet: & consumetur
^a Recepti
 in medio eius: & scietis quia ego sum dominus. Et complebo
 indignationem meam in pariete, & in his qui liniunt eum
 absque temperamento, dicamque vobis: Non estis paries,
 & non sunt qui liniunt eum. Prophetae Israel qui prophetant
^b Qui liniunt. ^c Sunt causa malorum.
 ad Ierusalem, & uident ei uisionem pacis, & non est pax, ait
^a Ut iram meam loquatur.
 dominus Deus. Et tu fili hominis, pone faciem tuam con-
 tra filias populi tui quae prophetant de corde suo, & uaticina-
 re super eas, & dic: Haec dicit dominus Deus: Vae qui con-
^a Suaeum adulationem. ^b Metaphora. ^c Sicut Epicurus, Iouinius & Epicurinus, quorum vox est.
 suunt puluillos sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia
^a Requiem in pollicem est.
 sub capite uniuersae aetatis ad capiendas animas. Ut caperet
^a Promittebant eis vitam. ^b Persuadentes amore voluptatem.
 animas populi mei, uiuificabant animas eorum, & uiolabant me-

ri & falsi prophetae
 fuisse leguntur. Exod. 31. c.
 c Pone faciem. lxx.
 obfirma faciem firmate.
 tuam. Cui simile: Psa. 33. c.
 Vulnus domini super & 67. a.
 facientes mala. Et ali-
 bi: Sic pereant peccato-
 res a facie Dei. ^b grandinis,
 d Contra filias populi
 uui quae prophetant
 de corde suo. s. qui
 quasi foeminae volu-
 ptatem & luxuriam
 praedicant, sicut
 Epicurus & hu-
 iusmodi. Alij enim
 quasi viri abstinen-
 tiam laudant, ut Py-
 thagoras, & Gim-
 nosophista, qui
 quasi liniunt parie-
 tem, aliquam polli-
 centur fortitudi-
 nem. Sed perit eorum
 aedificatio. Ni-
 si enim dominus adifi-
 cauerit domum in vanum
 laborauerunt qui
 aedificant eam. Psa. 126. a.
 Falsi prophetae
 aduersus veros pro-
 phetas, & pseudo
 prophetis aduer-
 sus veras propheti-
 cas Dei prophetis-
 sae Oda & Dalbo-
 ra & Philippi Eu-
 gelista quat. filiae:
 Pseudo prophetis-
 sae Prisca & Maxil-
 la. Has aiunt He-
 braei maleficis artibus
 eruditas per necromantiam,
 & pythonicum spiritum
 diuinare, qualis fuit
 illa quae visa est
 Samuelis animam suscitare.
 c Vae qui consuunt, &c. * Theodoretus. His per translationem F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Illi autem, scilicet prophetae falsi.
 2 linebant eum luto absque paleis. id est, verbis adulatoriis pulo applaudebant. Alij exponunt, ut per parietem intelligat congeries peccatorum & maxime in cultu idolorum, in quo falsi prophetae suis adulationibus nutriebant populum, & ideo denuntiat casus aedificij huius cum dicitur.
 3 rit enim imber. i. exercitus Chaldaeorum abundans in bel-
 latoribus viris, sicut imber in guttis.
 4 Et dabo lapides praegrandes, &c. i. exercitus principes.
 5 Desuper irruentes. i. fortiter incitantes cuneos suos ad destructionem murorum.
 6 Et ventum. id est, Nabuchodonosor regem.
 7 Si quidem ecce cecidit paries. i. Ierusalem, & aetaria idolorum ibi edificata.
 8 Nunquid non dicitur vobis, &c. improperando.
 9 Ubi est litura quam lini. Quasi diceret apparet falsitas in adulationibus vestris.
 10 Et erumpere faciam, &c. i. Nabuchodonosor, quem prius vocat ventum procellae. Et patet cetera ex dictis. Est enim repetitio eiusdem sententiae ad maiorem assertionem usque ibi.
 11 Et reuelabitur. Chaldaei enim minauerunt muros Ierusalem in aliqui-
 bus locis, ut sic facerent eos ruere.
 12 Et complebo. id est, effectum vindictae meae.

13 In pariete. & patet ex dictis sententia.
 14 Et tu. Hic consequenter prophetat contra falsas prophetissas. Et dividitur in duas, quia primo ponitur earum culpa, secundo, pena ibi: Propter hoc. Circa primum dicitur.
 15 Fili hominis. ostendendo diuinam indignationem.
 16 Contra filias. id est, falsas prophetissas.
 17 Quae prophetant. & non spiritu diuino.
 18 Vae qui consuunt. Hoc dupliciter exponitur. Vno modo, ut per puluillos & ceruicalia intelligantur verba adulatoria & mendacia, quae dicebant istae mulieres malis hominibus & idololatriis. Alio modo intelligendo puluillos & ceruicalia ad literam. propheta enim veri non solum prophetabant verbis, sed etiam factis & sensibilibus signis, sicut Ieremias posuit catenas in collo suo ad signandum captiuitatem futuram. Iere. 27. Et eodem modo prophetae falsi faciebant eos imitantes, sicut Sedechias fecit sibi cornua ferrea. 3. Reg. 22. b. Et eodem modo prophetisae falsae faciebant puluillos & ceruicalia, facientes homines accumbere super ea dicentes: Sic poteris dormire secure & quiete, non timentes in aliquo de aduentu Chaldaeorum.
 19 Sub capite. id est, hominum cuiuslibet aetatis.
 20 Ad capiendas. id est, decipiendas suis mendacijs.
 21 Et uiolabant. i. cogebant me ad puniendum ipsum. Nec est intelligendum quod violentia seu coactio cadat in Deo: sed hoc dicitur ad denotandum quod non vult per se malum poenae sed per accidens. s. propter ordinem suae iustitiae, cum eius proprium sit misereri et parcere.

Diuisio.
 * Propter

MORALITER

1 Illi autem linebant eum, &c. s. parietem malae doctrinae, haec enim faciunt male assentientes & applaudentes.
 2 Luto absque paleis. Quia sicut paries linitus luto absque paleis non est stabilis, sic nec doctrina carens fulcimento veritatis, ideo subditur poena cum dicitur.
 † Propter

† Propterea haec dicit dominus Deus, &c. Spiritum, id est demonum, ad punitionem falsi praedicatoris, & suorum discipulorum.
 14 Et tu fili hominis. Hic prophetat Ezechiel contra falsas prophetissas, per quas signantur mulieres sortilege & diuinatrices, quae per talia decipiunt simplices, & aliquando pro modico questu, ideo subditur.
 † Propter

Glationem molliores ac mitiores inuenerunt sermones. Ceruicalia. n. & puluina requiem afferunt membris, & molliora uerba cum falsa sint, ad rempius aures titillant. sed omnis generis euerfiones animis afferunt: ita etiam falsae uates animo exitium, fibijpjis pecuniaru lucrum coparabat ca prophetantes q videntur vtilia.

a *Ut interficerent animas quae non moriuntur, & uiuificarent animas quae non uiuunt, mentientes populo, &c.*

B Decurtant testimonia scripturarum, ut iustos. s. ad mortem trahant, & peccatores uanis promissionibus uiuificent.

* Greg. Iudicare de subditis dignè

Hom. 16. in Euangelia.

ad populum meum, propter pugillum hordei & fragmen panis, ut interficerent animas quae non moriuntur, & uiuificarent animas quae non uiuunt, mentientes populo meo credenti mendacijs. Propter hoc haec dicit dominus Deus: Ecce ego ad puluillos uestros quibus uos capitis animas uolantes, & dirumpam eos de brachijs uestris, & dimittam animas quas uos capitis, animas ad uolandum. Et dirumpam ceruicalia uestra, & liberabo populum meum de manu uestra, neque erunt ultra in manibus uestris ad praedandum: & scietis quia ego dominus. Pro eo quod mœrere fecistis cor iusti mendaciter, quem ego non contristauit: & confortastis manus impij, ut non reuerteretur a uia sua mala, & uiueret: propterea uana non uidebitis, & diuinationes non diuinabitis amplius: et eriam populum meum de manu uestra, & scietis quia ego dominus.

nequeunt, quibus subditoru car sua uelodia uel riam sequuntur. vñ Ezechiel, mentificabant animas quae non moriuntur, & uiuificabant animas quae uiuunt. Non oriente quippe tificat, qui iudamnat.

b *Pro eo quod mœrere fecistis cor iusti mendaciter, &c.*

Quia enim iustus inquit, perturbatis, ac uelut fluctibus exagitabatis, quippe Aquila interpretatus est, amittates ipsis praedentes & audaces res improbos debatis, bonis uaticinantes, omnibus exitibus perdam, & finem nauaticinio uere & ab iteritu praedictu meu vindicabo.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Propter pugillum, &c. idest, propter uilem questum talia faciebant.
- 2 Ut interficerent animas, &c. iustis enim uiuentibus in domino, nihil eis dantibus, prophetabant mortem & infortuna: & iniustis (qui per peccatum sunt mortui) prophetabant uitam & prospera propter eorum dona.
- 3 Propter hoc. Hic ponitur earum poena, cum dicitur.
- C** 4 Ecce ego. idest, facta uestra puniendae.
- 5 Quibus uos. idest, decipitis.
- 6 Animas. i. homines, qui deberent eleuari ad cognitionem diuinorum. Et loquitur de eis ad modum uolatilium, quae attendunt ad

a *Instrumenta aucupis in quibus sunt aliqua attrahentia, uel na & huiusmodi: illic descendunt & capiuntur retibus suis attendentes ad uerba prophetarum decipiebantur ab eis.*

7 Et dirumpam. i. taliter puniam uos quod non poteritis facere uel populum meum decipere.

8 Et scietis. per experientiam mea uindicta.

9 Pro eo. quantum in uobis fuit infortunia sibi prophetata.

10 Quem ego. non disposui inferere talia sibi.

11 Et confortastis. prophetando sibi bona.

12 Ut non reuer. &c. per hoc enim nutriebatur in malo.

13 Et uiueret. s. si a peccatis suis poeniteret.

14 Propterea uana, &c. quia auferam uos de uita praesentis quod populum meum decipere non poteritis.

MORALITER.

† 1 Propter pugillum hordei & fragmen panis. tales enim uerulæ

læ aliquando fingunt, quod de nocte vadunt cum imabus defunctorum: & illis qui dant eis aliquid diuina prospera de animabus parentum suorum, & alijs adu-

CAP. XIII.

CAP. XIII.

Viri isti posuerunt. Theod. Apertius hoc Aquilas interpretatus est, uiri isti dedicauerunt idola in corde suo, & scandalum iniquitatis suae posuerunt contra faciem suam: quae cum male

T uenerunt ad me uiri seniorum Israel, & sederunt coram me. Et factus est sermo domini ad me dicens:

Fili hominis uiri isti posuerunt immunditias suas in corde suo: & responderunt mihi in

le excogitauerunt, perficiunt, & impudenter negligenter supplicij conuersione, quantum natus sum peccatoribus, ad te uenerunt percontantur quid studentes & sperantes aliquo

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

* 1 **E**T uenerunt ad me uiri seniorum Israel. *Supra descripta est ierosolymitarum uastatio, hic ponitur transmigratorum consolatio: Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur uilis monitio: & secundo subditur ipsa consolatio, ubi: Et factus est. Monitio autem uilis fuit, quod quesierant diuinum responsum a prophetis sanctis: & ideo diuiditur in tres partes, quia primo*

mo ponitur impedimenti ostensio, secundo subditur eius remedium: ubi: Propterea. tertio falsitatis puniatio, ubi: Propheta cum narrauerit. Impedimentum autem diuini responsi est ipsum aere heticum, utpote ad tentandum propheta ueritatem: uel quod ueritur eius responsum propter curiositatem, non propter uiae praesentis emendationem: & tales erant de quibus hic dicitur: Et uenerunt ad me uiri, &c. ideo sequitur.

2 Viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis. idest, firmiter proposuerunt perseuerare in eis.

MORALITER.

† 1 **F**ili hominis uiri isti posuerunt, &c. Isti namque non uenerunt ad Ezechielem pro ueritate suae salutis audienda, sed magis causa curiositatis, ut audirent noua: & aliqui causa malignitatis, ut aliquid arguedum caperet in uerbis suis. Ideo

Ideo dicitur de ipsis: *Uiri isti posuerunt, &c.* Moraliter. autem per ipsos signantur illi qui a monem uel ad lectionem theologicam yadunt dum curiositate uel malignitate, ut bonum praedcatorem uel doctorem capiant in sermone. unde de talibus infra dicitur a domino.

17

a multitudinis. Hiero. id est. secundum quod vult, & cre-
dit, audiat. Non enim meretur correctionem qui non
dilecti sed tentandi animo interrogat.
b *capitur domus Israel.* Quasi dicat, Priora scelera non
relinquunt, ideo veritatem audire non merentur, sed frau-

debo & permittam ut propheta vocatus ea respondeat, D
quæ illius cogitationibus consentanea sint.
d *Ego dominus, &c.* Hiero. Sicut Achab rex Israel vadens 3. Reg. 22.
ad prælium noluit audire Michæam prophetam, pseudo-
prophetis acquiescens, dixitque Michæas, quod vidit domi-

dicentium sunt vnde:
Quid tentatis hyro
crita &c. & alibi:
Nec lo dico vobis in
qua pestate her fa.
c *Quia mo, &c.* Se-
cundo homo, ho-
mo dicitur ut inte-
rior exterior si-
gnifetur. Multi
enim corporalem
hominis faciem fa-
bent diuersarum
bestiarum assumunt
imagines. vnde: Do-
mine inuitate tua
imaginem iherosolym
nihilare. Et homo
cum in honore se
intelligit: compa. si iu-
men. & similibus fa-
cius estis. Hi non
homines iumenta.
Et in angelo: Ge-
nimini viperarum, &c.
non in homines ho-
mines, sed homi-
nes veræ, & ali-
bi: Vpes foueas ha-
bent, & volu. ali ni-
lus. I de Herode:
Dicitur pulchri: Non
sunt omnes ho-
mines, sed homi-
nes vlpes. Qui ve-
ro homines homi-
nes fat si erraue-
rint per supplicia f
corriuntur ut co-
gnoscant quod ip-
se sit dominus.

dibus suis, & scandalum iniquitatis sue statuerunt contra
faciem suam. Nunquid interrogatus respondebo eis? Pro-
pter hoc loquere eis, & dices ad eos: Hec dicit dominus
Deus: Homo homo de domo Israel, qui posuerit immun-
ditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis sue statue-
rit contra faciem suam, & venerit ad Prophetam interrogans
per eum me, ego dominus respondebo ei in multitudine im-
munditiarum suarum, ut capiatur domus Israel in corde suo,
quo recesserunt a me in cunctis idolis suis. Propterea dic ad
domum Israel: Hec dicit dominus Deus: Conuertimini, &
recedite ab idolis vestris: & ab vniuersis contaminatio-
nibus vestris auertite facies vestras: Quia homo homo de
domo Israel, & de profelytis quicumque advena fuerit in
Israel, si alienatus fuerit a me, & posuerit idola sua in corde
suo, & scandalum iniquitatis sue statuerit contra faciem
suam & uenerit ad prophetam, ut interroget per eum me:
ego dominus respondebo ei per me, & ponam faciem meam
super hominem illum: & faciam eum in exemplum, & in
proverbium: & disperdam eum de medio populi mei, & scie-
tis quia ego dominus. Et propheta cum errauerit, & loquu-
tus fuerit verbum, ego dominus decepi prophetam illum:
Et extendam manum meam super eum, & delebo eum

1 Nihil de peccatis relinquentes.
2 Qui taliter veniunt.
3 Quia si peruerso corde venerint
4 Non ex persona tuâ, ne leuis videatur autoritas.
5 Non aliarum Gentium, quarum eorum non est habere veniam
6 Sic. Cum tali corde.
7 Idem decipiatur.
8 Confidentes
9 conuerti faciam alios.
10 peregrinis
11 Prou. 3. d.
12 Leui. 26. d.
13 Psal. 17. d.
14 signum.
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

* Theodoretus. Ac si dicat. Omnis quicumque se a mea
curabalienarit, & duce mala cogitatione usus fuerit,
scietque poenas quas malis ego comminatus sum, ea
contempta accesserit ad aliquem pseudo prophetam,
ab ecupiens quid facto opus sit, intelligere, responde-
bo

ductum ire, sed secundum permissionem, hoc est, cum
possim ipsius statim mendacium redarguere, sustineo, &
diuina lenitate usus, permitto ut dolo vtatur, quem vo-
luntate non autem necessitate exercet.
f *Et extendam manum meam super eum.* Hieronym. Manus
domini

NICOLAUS DE LYRA.

1 Scandalum iniquitatis sue. iniquitatem suam que præ-
bet eis ruendi occasionem.
2 Statuerunt contra faciem suam. habentes eam in iugi-
membra ad iterandum eam.
3 Nunquid interrogatus respondebo eis. q. d. non ad votum
suum quia indigni sunt, eò quod non querunt intentione recta, sed
peruicia. Cetera patent ex dictis vsque ibi.
4 Ego dominus respondebo ei in multitudine, &c. i. se-
cundum demeritum immunditiæ sue: Et illud meritum est, quod sibi
non respondeatur. Aliquando enim ponitur affirmatio pro negati-
one, sicut cum dicitur alicui male petenti ironicè: Ego faciam quod
petis: et si respondeatur ei, respondebitur ita obscure, quod non in-
telligit.
5 Capiatur domus Israel, &c. Istud ut non tenetur causa-
liter: nam Deus non potest esse causa mali culpe, sed consequentiè. Ad
hoc tim, quod Deus non respondet male petenti: vel obscurum re-
sponsum dat ei, sequitur quod remanet in errore suo.
6 Propterea. Hic consequenter ponitur huius impedimenti re-
moti, cum dicitur.
7 Conuertimini & recedite, &c. Per veram & perfectam
penitentiam: & sic supple habitis bonum & clarum responsum.
8 Quia

8 Quia homo homo. id est, quilibet homo.
9 De domo Israel. i. de natiuis.
10 Et de profelytis. i. de Gentilibus conuersis ad Iudaismum.
11 Si alienatus fuerit a me. per idololatriam.
12 Et posuerit idola sua in corde. firmiter proponens ea co-
lere.
13 Et venerit ad prophetam. scilicet verum.
14 Ego dominus respondebo ei per me. & non per prophe-
tam, & ista responsio erit sue iniquitatis punitio. ideo subditur.
15 Et ponam faciem meam super. ad peccata sua dijudican-
dum & puniendum. ideo subditur.
16 Et faciam eum. i. terroris videntibus eius punitioem.
17 Et in proverbium. ita quod in maledictione alicuius dicitur
communiter: Sic faciat tibi dominus, sicut illi.
18 Et propheta. Hic consequenter ponitur falsa prophetie puni-
tio, tam ex parte interrogantis, quam ex parte respondentis, cum di-
citur: Et propheta. scilicet falsus.
19 Cum errauerit. a spiritu maligno ex suo demerito deceptus
20 Et loquutus fuerit verbum. scilicet falsum.
21 Ego dominus decepi. i. decipi permisi.
22 Et extendam manum meam. i. virtutem meam.
23 Super eum. ad ipsum puniendum. ideo subditur.
24 Et delebo. in persona propria & posteritate sua.

MORALITER.

4 ego dominus respondebo ei, &c. Dominus autem respon-
det per prophetam, quando prædicatori vel doctori in-
spirat

* Et
spirat virtutem doctrinæ per quam a suis malis reuocat
peccatores, per seipsum autem respondet peccatoribus
obstinatis in morte, quia tunc eis ostendit per effectum
multitudinem & magnitudinem peccatorum suorum
& grauitatem poenarum debitarum.
† Fili homi-

domini super terram peccatricem extenditur, vt virga vel fortitudo panis conteratur. extenta minatur plagas: nolente eo qui eleuat percutere peccatores: sed extensione terrere & territos conseruare.

a *Et si fuerint.* Hierony. Cum Abraham, Isaac, Iacob, & Moyses, & ceteri Patriarchæ iusti fuerint, horum tantum mentio fit. Diuinitatem enim cum terre inuineret, Noe differre non potuit, sed filios qui forsitan virtutis illius erant, in seminarium humani generis conseruatos habuit. Daniel quoque imminentem Iudeorum captiuitatem nullis fletibus mitigauit. Iob quoque non propter peccata percussus, sed ad probationem, nec dolum nec filios liberauit. Alij dicunt quia hi tres uiri, & prospera & aduersa, & iterum prospera viderunt, ideo simul nominatos, & sic tacenter significari: quia Israel qui prius bonis abundauit, & post captiuitatem sustinuit: ad priorem felicitatem redire possit si poenituerit.

Genel. 7. b. ¶ 1. q. 2. c. in praz. cau.

Dan. 1. b. Iob. 1. d.

ei.

propter peccata percussus, sed ad probationem, nec dolum nec filios liberauit. Alij dicunt quia hi tres uiri, & prospera & aduersa, & iterum prospera viderunt, ideo simul nominatos, & sic tacenter significari: quia Israel qui prius bonis abundauit, & post captiuitatem sustinuit: ad priorem felicitatem redire possit si poenituerit.

de medio populi mei Israel, & portabunt iniquitatem suam.

† Iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetae erit, vt non erret ultra domus Israel a me, neque polluatur in vniuersis preuaricationibus suis, sed sit mihi in populum, & ego sim eis in Deum, ait dominus exercituum. Et factus est sermo domini ad me dicens: Fili hominis, terra cum peccauerit mihi, vt preuaricetur preuaricatis, extendam manum meam super eam, & conteram * virgam panis eius: & im-

mittam in eam famem, & interficiam de ea hominem & iumentum. Et si fuerint tres uiri isti in medio eius, Noe, Daniel & Iob, ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait dominus exercituum. Quod & si bestias pessimas induxero super terram, ut vastem eam, & fuerit inuia, eo quod non sit pertransiens propter bestias: tres uiri isti, si fuerint in ea, viuo ego dicit dominus Deus, quia nec filios nec filias liberabunt, sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur. Vel si gladium induxero super terram

illam quorum conuersionem merita

patrum adiutur.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

* Theodor. Docet oratio prophetica, sceleribus obditos, nullam veniam habituros, & quicumque resipere nolint, etiam si inter iustos degere se gloriantur. hæc ostendere vult Deus, quod erga aliam nationem fecit hoc erga Israel se fecisse.

a *Vterque.*

b *Quia nec. H. Si hi tres con-*

gati, non possunt terram peccatorum ab ira Dei pro-

re, quid putamus, quid virtutibus, quid re-

rum posse scire, peccatores a se, nam ignibus li-

ri? Nec peccatorum filium pater vel

ter liberare poterit, nec filij nocentibus ei-

anima quæ peruerit ipsa mortetur. Loth vxor suam quia respexit liberum non valuit, se-

rum filias quæ sitam non peruerant. Iosue sanctus non se peccantem pro-

lum non liber sed ipse in peccatis suis mortuus.

Aliquid tamen Abraham & uid, in posterorum dominum misericordiam suam licetur, sed in-

patrum adiutur.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

Moraliter autem per terram homo de terra formatus significatur, sic per quatuor plagas signatur quatuor vitia quibus homo spiritualiter deuastatur. Prima plaga, quæ ponitur hic est fames per quam intelligitur subtractio alimenti spiritualis, quod est verbum Dei & Eucharistiæ sacramentum. Plaga verò secunda est bestiarum

pessimarum per quas intelliguntur luxuria & gula

vita voluptuosa quæ consistit in cibis & venereis, & vita dicitur bestialis. Tertia verò plaga dicitur gladius: per quem significatur detractio, per quam tres vniuersi occiduntur, scilicet detrahens, & ille cui detrahitur, qui audiens delectatur, propter quod detrahentibus dicitur Psal. 56. a. Filij hominum dentes eorum arma, & sagitta, & gladius acutus. Quarta verò plaga quæ ponitur hic est pestilentia, quæ communis est mortalitas: per quam significatur mendacium perniciosum, de quo dicitur Psal. 5. b. Perdes omnes qui loquuntur mendacium.

† MORALITER.

† Fili hominis. Terra cum peccauerit.

Hic ad literam ponuntur quatuor plagæ, quibus aliquando terra vastatur & destruitur.

177 a Quod filium &c. Nisi opera & fidem eorum habeant. Frustra ergo dicunt Iudaei: Pater noster Abraham est, cum eius opera non habeant. Male iustus homo qui confidit in homine. Sicut iusti, sicut prophetae. legimus tamen: Ne lite confidere in hominibus. Et iterum. Bonum est sperare in domino quam confidere in principibus. Bonum est sperare in domino, quam sperare in principibus. Non seculi tantum, sed ecclesiarum, si iusti fuerint, imen animas suas verabunt: non filios et filias quos in ecclesia genuerunt.

* Ogenes Quare cum iusti iustitiam non tantum modo tres nominantur? Audiui quorundam a quodam Hebraeo hunc locum exponere, ideo hos nominatos, quia unusquisque eorum tria tempora videlicet laetum, triste, & rursum laetum. Vide Ne ante diluuium consideramus mundum integrum, & eundem post Noe in totum orbem naufragio flum cum filiis suis & animalibus in arca seruatum. Considera quomodo post diluuium ingressus sit & plantauerit vineam, quod

iuustus, vidit mundum ante diluuium, hoc ante consummationem: vidit mundum in diluuium, in corruptione & in interitu peccatorum, quae in die sunt euentura iudicii: rursum videbit mundum in resurrectione omnium peccatorum. Et Daniel ante captiuitatem in patria floruit nobilitate, & deinceps in Babylonem translatus, Eunuchus effectus est: vidit, & reuersionem in Ierusalem. Sic Iob tria tempora habuit sicut nobiliter. Deinde diabolus accepit potestatem aduersus eum. vide tempora commutata. Diues in liberis pater, repetere orbem efficitur. Diues in censu dominus, ad ultimam ducitur egestatem, ecce duo tempora. Post haec apparet ei dominus, & loquitur ei de nube.

1 illam, & dixero gladio: transi per terram; & interfecero hominem & iumentum de ea: & tres viri isti fuerint in medio eius, viuo ego, dicit dominus Deus: non liberabunt filios neque filias, sed ipsi soli liberabuntur. Si autem & pestilentiam immisero super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem & iumentum, & Noe & Daniel & Iob fuerint in medio eius, viuo ego dicit dominus Deus, quia filium & filiam non liberabunt, sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas.

2 Quonia haec dicit dominus Deus: Quod est si quatuor iudicia mea pessima, gladium & fames & bestias malas & pestilentiam immisero in Ierusalem, ut interficiam de ea hominem & pecus, tamen relinquetur in ea saluatio educentium filios & filias. Ecce ipsi egredientur ad vos et videbitis viam eorum et adinuationes eorum, et consolabimini super malo quod induxi in Ierusalem in omnibus, quae importauit super eam: et consolabuntur uos cum videritis viam eorum, et adinuationes eorum, et cognoscetis quod non frustra fecerim omnia quae feci in ea, ait dominus Deus.

1 in Babylonem translatus, Eunuchus effectus est: vidit, & reuersionem in Ierusalem. Sic Iob tria tempora habuit nobiliter. Deinde diabolus accepit potestatem aduersus eum. vide tempora commutata. Diues in liberis pater, repetere orbem efficitur. Diues in censu dominus, ad ultimam ducitur egestatem, ecce duo tempora. Post haec apparet ei dominus, & loquitur ei de nube. Et consolabuntur vos, &c. & adinuationes eorum. Cum videritis scilicet me eos ab his plagis liberasse, ut eorum peruersitate discatis merito subuersam esse Ierusalem, templum incensum, populum captiuum. Haec de Ierusalem dicuntur cui Ezechiele apud

ammodo secundi rursus orbis creator existens. Talis est iustus,

Chaldaeos prophetante instabat captiuitas.

CAP.

F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Edixero gladio. Hoc est bellatoribus utentibus gladio. Cetera patent. Consequenter ponitur quarta plaga, cum dicitur. 2 Saurem & pestilentiam immisero id est, generaliter mortalitatem ex corruptione aeris. 3 Effudero indignationem, &c. id est, effectum vindictae meae. 4 In sanguine id est, destructione vitae generaliter, eo quod vita consistit in sanguine, secundum quod dicitur Leu. 17. c. Anima omnis carnis in sanguine est. Cetera patent ex dictis. 5 Quonia haec dicit. Hic consequenter ponitur modus punitionis Ierusalem. 6 Quod & si quatuor iudicia mea pessima. id est, scilicet gladius & fames & bestias & pestilentiam. 7 Gladium & famem, &c. immisero in Ierusalem simul, sicut factum fuit in obsidione per Chaldaeos, ut dictum est supra 5. cap. 8 Amen relinquetur. scilicet, aliquorum: quorum filii & filiae reaedificabit ciuitatem & eam habitabunt, sicut factum fuit sub Zorobabel rege, & Neemia, ut praedictum est. Et non fit hic mentio de tribus

bus praedictis patribus Noe, Daniel, & Iob: ad designandum quod etiam sine meritis patrum Deus hoc faceret, ut dicit Reg. Sa. eo quod elegit ciuitatem illam ad suum cultum: unde licet bis fuerit funditus euersa, tamen fuit bis aedificata, & adhuc stat. 9 Ecce ipsi egredietur id est, illi qui reseruantur viui destructi Ierusalem per Chaldaeos, venient ad vos transmigratos, quia ducti fuerunt in Babylonem, ut habetur. 4. Reg. vii. 10 Et videbitis viam eorum id est, peccata per effectum poenae a Deo impositae. 11 Et consolabimini id est, illud malum erit vobis occasio consolationis contra hoc quod dolebatis vos tradidisse Chaldaeis de consilio Ieremiae, quia per hoc videbitis vos euasisse maius malum sine comparatione. 12 Et consolabimini dicentes vos fuisse beatos respectu eorum. 13 Et cognoscetis, &c. Potio enim amara non dicitur esse frustra, si sequitur sanitas: Similiter nec illa dura poena a Deo inflicta supra Ierusalem, quia hoc fuit ad declarationem diuinae iustitiae, & ad correctionem populi: & quia hoc viderunt prius transmigrati, & ideo fuerunt consolati.

* CAP.

ADDITIO.

1 cap. 14. ubi dicitur in postilla: Noe, Daniel, & Iob. Tres praeter ceteros patres nominantur, quia licet fuissent tanquam iusti, & tam accepti coram Deo, ut intuitu eorum Deus restaurasset ea quae propter peccata aliorum destruxerat, tamen non suffecerunt ad amouendum sententiam diuinam. Primum patet de Noe Gen. 8. a. ubi dicitur: Recordatus est dominus Noe & aduocavit spiritum super terram, & imminuta sunt aquae. Ex quo patet quod intuitu ipsius Noe Deus restaurauit hunc mundum habitabilem, licet Noe iustitia sufficiens non fuit ad amouendam

uendam sententiam diluuii. De Daniele vero similiter patet Dan. x. c. ubi angelus ad eum missus pro restoratione templi & ciuitatis Ierusalem deprecantem ait: Noli metuere Daniel, quia ex die primo quo posuisti cor tuum ad intelligendum, ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua, &c. Ex quo patet, quod orationibus ipsius Danielis Deus restaurauit templum & ciuitatem, cum hoc tamen manifestum est, quod tempore Danielis fuit destructa ciuitas & templum. De Iob vero patet Iob vltim. ubi habetur, quod per orationem ipsius Iob fuit domus sua restaurata, non tamen diuina sententia pristina de destructione domus suae & morte filiorum, fuit sublata, &c.

C A P. XV.

Ua. 5. a

A a Quid fiet de ligno, &c. Vinca domini Sabaoth domus Israel est, de qua in Isaia: Plantavi vineam Sion, id est, pulchram, & electam. Hac vinca dum fructificat, nihil in

re credentium multitudinem, quæ si pristina religio cultura amiserit, nec fruges virtutum fecerit, nec (quod lætificat cor hominis) attulerit, æternis ignibus detur, & in nihilum reputabitur: servus enim qui scit

C A P. XV.

Matt. 9. 8

Matt. 6. c

T factus est sermo dñi ad me dicens: 1

^a Variis similitudinibus eversio vrbis præfiguratur.

Fili hōis, quid fiet de ligno vitis ex oibus lignis: nemorum, quæ sunt inter ligna sylvarum? Nunquid tolletur de ea lignū, vt fiat opus: aut fabricabitur de ea paxillus, vt dependeat in co

quodcumq; vas? Ecce igni datum est in escam: vtramque

^a Cum maleoli exciduntur vtramque partem eorum.

partē eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in

[¶] Combustum.

[¶] Alias &c.

fauillā. Nunquid vtile erit ad opus? Etiam cum esset integrū non erat aptum ad opus, quantò magis cum ignis illud deuorauerit & combufferit, nihil ex eo fiet operis. Pro

[¶] Alia: consumpsit.

pterea hæc dicit dominus Deus. Quomodo lignū vitis inter ligna sylvarum, quod dedi igni ad deuorandū, sic tradam habitatores Ierusalem, & ponam faciem meā in eos.

^a Lxx Obfirmabo.

^a Incensæ vrbis.

Hostilis gladius.

^b Qui euaserunt.

^c Qui euaseritis à pondere miseriarum.

De igne egredientur, & ignis consumet eos. Et sciētis quia ego dominus, cum posuero faciem meā in eos, & dederō

^a In æternam, scilicet solitudinem.

^b Aliud est enim contemnere quod ignores, aliud negligere quod colueris.

terram inuiam & desolatam, eo quod præuicatores extiterint, dicit dominus Deus.

C

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XV.

Diuisio.

* ET factus est, &c. Superius descripta est ipsius Ierusalem & populi vastatio, hic consequenter ponitur dictæ vastationis ratio, quæ est multiplicatio flagitiorum in Ierusalem & Iudæa: Et hoc describitur sub decem metaphoris. Et secundum hoc diuiditur in nouem partes, quia pars vltima continet duas metaphoras, quæ præcedunt litteram proseguendo. Prima autem est de ligno vitis. Circa quod notandum, quod multiplicatio peccatorum diminuit libertatem liberi arbitrii ad bonum: & quando talis multiplicatio multum inualefcit, videtur homo totaliter inhabilis ad bonum, secundum quod dicitur Prover. 18. a. Impius cum in profundum peccatorum venerit, contemnit: & hoc signatur fuisse in populo Iudæ per metaphoram ligni præcisi de vite, quod non est ad aliquod opus vtile, sed tantum ad incendium, & secundum hoc patet littera huius cap. paucis exceptis quæ discurrentur. Diuiditur tamen hoc cap. in duas partes, quia primò parabola prælibatur, secundò ad propositum applicatur, ibi: Propterea. Circa primum occurrit exponendum.

2 Aut fabricabitur, id est, cauilla ad suspendendum vas etiam modici ponderis. q. d. non.

3 Vtramque partem. id est, statim cum ponitur in igne totum comburitur.

4 Et medietas eius. id est, magna pars.

5 Redacta est. quia non remanent etiam carbones, nisi pauci, & modici.

6 Nun-

6 Nunquid vti, scilicet post combustionem. q. d. non, qui ante non erat. Sic exponunt aliqui. In Heb. habetur sic: Dnas terminates eius comedit ignis, & sic patet illud quod dicitur in ratione nostra. Vtramque partem, per vtramque partem inquit extremitates: quod sic applicat ad propositum exponunt Latini, dicentes quod per medium intelligitur populus melior fortior qui cum Iechonia translatus fuit in Babylonem, vt habetur Ierem. 24. Per extrema verò residuum populi quod remansit in Iudæa rege, quia isti & illi fuerunt in afflictione quæ per eos non intelligitur, sicut quodlibet penale siue afflictiuum in ignis designatur. Ra. Sa. aliter applicat, dicens quod per extrema intelliguntur illi qui primò fuerunt translati in Babylonem per Ioaachim filio Iosif, secundum quod habetur Dan. 1. & illi qui fuerunt translati cum Iechonia eius filio, quia proprie dicitur migratio. Per medium verò ligni quod fortius comburitur extremitates, eò quod est in medio ignis, intelligitur populus sub Sedecchia, quia fuit grauius afflictus predictis, scilicet fustis, gladio, & captiuitate, vt patet per supradicta: & hæc applicatio rationabilior videtur quam prima.

7 Propter consequenter ponitur applicatio parabole ad propositum. Et ex dictis patet sententia vsque ibi.

8 De igne egredienti. si euaserint vnam penam, in vnam aliam, hoc dicitur propter Ioannam filium Caree, & alios post destructionem ciuitatis fugerunt in Aegyptum contra consilium remigis: & hoc timore gladii regis Babylonis, vt habetur Ierem. 43. & gladio regis Babylonis consumpti fuerunt in Aegypto. Cetera.

* C P.

M O R A L I T E R.

1 Et factus est. Per vitē, Christus significatur: & per lignū vitis populus Christianus, sicut ipse dixit Ioan. 15. a. Ego sum vitis vera, &c. Quandiu verò lignum vitis adhæret viti fructum facit, quando verò præcisum est non facit fru-

ctum, sed arefcit. Sic Christianus adhærens Christianitate formata charitate fructificat per opera meritoria præscinditur per peccatum mortale infructuosus detur, & ad ignem gehennæ reseruatur. ideo dicit S. Ioan. 15. a. Si quis in me non manserit, mit. fo. &c.

† MC 4.

C A P. XVI.

Factus est, &c. Hieronymus. ubi brevis est singularum prophetiarum circumscriptio, tota capitula ponimus, quid nobis videtur illico subiicientes. Hic autem quia longus

ad Ierusalem sermo dirigitur, vsque illic, *um placatus tuus* &c. dū improperatur ei quod peccauit, necesse habemus omni prophetiā per tres ponere, & similes explanatione debitas coaptare *b Filio hominis.* Hieronymus. Multum prodit peccatoribus scire, uid fecerint. vnde *Gen. 10.2* *Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, &c.* Qua tuor hodie accipitur Ierusalem, vel quæ Babylonio, & Romo igne succensa est, vel celestis primitiuorum, vel ecclesia quæ interpretatur visio pacis, vel animæ singulorum, uæ fide cernunt Deum. Illud autem quod plerique de casti Ierusalem interpretatur, ecclesia non recipit: ne omni quæ in præsentī prophetia dicuntur, ad celestium fortitudinum ruinas atque cruciatus, & restitutionem in pristinum statum suscipere compellamur.

a Id est, quæ insanit, vel alios ad insaniam mittit. *b* De talibus parentibus. *c* Genitalia foeminarum in umbilico, sicut seminarium vitorum in lumbis eorum, vnde: Virtus eius in lumbis eius, & totitudo illius in umbilico ventris illius.

C A P. XVI.

Factus est sermo domini ad me, dicens: Fili hominis, notas fac Ierusalem abominationes suas. Et dices: Hec dicit dominus Deus Ierusalem: Radix tua & generatio tua de terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es in die ortus tui,

na viperarū, &c. Ita hoc loco Deus per prophetā Chananaā D ipsorum stirpem vocat, &c. quorum enim æmulati fuerant impietatem, eorū merito cognationem contraxerunt. e Chanaan. Hieronymus. Quia ex Aegypto vocatus est populus, & ibi multo tempore fuit. Cham enim pater Chanaam princeps Aegyptiorum fuit, vel iuxta scelerum quoque similitudinem radicem Ierusalem terræ Aegypti esse dicimus. f Pater tuus. Hiero. † Habitatio- Sed hoc ad Ierusalem dicitur, quæ est de progenie Abraham Isaac & Iacob, & patrem habet Deum: quid de nobis fiet quod de Gentilium sordibus vocati, omnem maculam in lauacro Saluatoris amissim?

Si indumentum Christi polluimus, & in conuiuio vestem nuptialem non habemus? Ligatis itaque pedibus, & manibus projiciemur in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium.

g Mater tua Cethæa. Hieron. Quæ. insanit, vel alios in amemittit. Omnis enim qui facit peccatum, de diabolo natus est: vnde & in toto orbe huius patris antiqui famosum est vocabulum, & multos vertens in amentiam. Vnde ad Ierusalem dicitur: Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. & concupiscet rex decorem tuum. Et promittitur ei, quod si ad verum patrem redire voluerit, sicut nata fuit restituetur.

h Et quando. Signat quod non statim legem accepit, nec abscisa fuerint exordia pudendæ natiuitatis, quia prius Gentiliter vixit.

i In die ortus. Hieron. Naturale est ortis infantibus primo umbilicum præcidi, deinde ad diluendum sanguinem aqua lauari, tertio humorē paruulorum sale siccari, quarto tenera corpora pannis stringi ne defluant vel deprauentur: vnde Barbarorum corpora Romanis sunt rectora. vsque ad secundum enim, & tertium annum semper pannis inuoluuntur, sed nihil horum Ierusalem habuit. * Theodoret. Hoc est, adhuc Aegyptiacum hauris almetum, & generationem ipsius, exitum ex Aegypto vocat.

Non

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XVI.

Factus est, &c. Hæc est pars secunda in qua flagitia populi Iudæ describuntur sub metaphora mulieris nata pauperri- ma, & a viro magno misericorditer educata: & tandem ornata, & sibi neronialiter desponsata, quæ tamen omnino ingrata exponit se nisi adulterationi inuerecundæ. Et secundū hoc præsentis capituli tres partes diuiditur. Quia primò ponitur paupertas nascentis, secundo pius educantis & desponsantis, ibi. Transiens autem tertio: vilis adulteratus, ibi: Et habens fiduciam. Cuius primū dicitur.

1 Notas fac, id est, populo regni Iudæ. *2* Abominationes suas, sub sequenti metaphora. *3* Radix tua. De terra Chanaan: Quod exponunt aliqui dicentes quod terra Chanaan dicitur terra Aegypti, quia Mesraim a quo denominatur Aegyptus fuit filius Chæ, ut habetur Gen. 10. c. & in Heb. Aegyptus Mesraim nominatur, ubiq; in vet. test. dicitur aut generatio populi Iudæ de Aegypto, eò quod pauci qui cum Iacob in Aegyptum descenderunt, illic in magna multitudine creuerunt; ut habetur Exo. 1. Sequitur expositio non videtur bene consonare quod subditur: Pater tuus. quia secundū præcedentem expositionem deberet dici Aegyptius. & ideo R. Sa. aliter exponit, videlicet quod hic ad literam accipitur terra Chanaan in qua peregrinatus fuit Abraham pater Iudæi. Vnde in Heb. sic habetur: Mansiones tuæ. ubi nos ha-

bemus: Radix tua. quia Abraham in terra Chanaa transiit de loco ad locum per diuersas mansiones, sicut aduena & peregrinus, ut patet in Gen. in pluribus locis. ideo subditur.

5 Pater tuus. s. Abraham qui dicitur Amorrhæus non natione, sed cohabitatione: eo quod Amorrhæus habitabat in terra illa, & in tempore dominabatur.

6 Et mater. i. Sara, eò quod sepulta fuit in terra filiorum Heth, qui erant de Cethæis: & quod dictum de Abraham patre Iudæorū, potest dici de Isaac & Iacob qui similiter dicuntur patres eorum, & de vxoribus suis. s. Rebecca & Lia, quæ etiam sepultæ fuerunt in spelunca duplici cum Sara. Sed adhuc hæc expositio non consonat ei quod infra dicitur eo. ca. Sicut mater ita & filia, quod secundum oēs Hebræos & Latinos intelligitur de imitatione in idololatria. Sara vero non fuit idololatra, sed fidelis: & ideo dicendum, quod hic per patrem, & matrem intelligitur populus qui ante filios Israel habitauit in terra Chanaan, cui successit in hereditate, sicut proles parentibus. Modus tamen succedendi fuit violentus. Imitatus etiam fuit Israel populum Chanaa in idololatria, ut patet. 4. Reg. In illo vero populo aliqui erant Amorrhæi, & quantum ad hoc dicitur. Pater tuus. Et aliqui Cethæi, & sic dicitur: Mater tua. Et dicitur pater ratione masculorum, & mater ratione foeminarum.

7 Et quando. Tps natiuitatis huius populi fuit in exitu de Aegypto, quia tunc proprie incepit esse populus. Ante. n. ingressum Aegypti efficitur: quæ tamen istorum ingrata reuertitur ad peccata, igitur primò ponitur origo vilis ipsius & pauperrima: cum dicitur.

5 Pater tuus Amorrhæus. Peccato nãque nascitur qui peccatum mortale facit: & in hac generatione diabolus pater est qui dicitur Amorrhæus. i. amarè loquens peccati mortalis amaritudinem inducèdo. vnde raliter inductis dicitur Ioan. 8. f. Vos ex patre diabolo estis. Mater autem est concupiscentia, quam diabolus mouet ad conceptum, & partum peccati, & subditur vilitas ortus cum dicitur. † In die ortus tui. i. effectus maledicèdi, sed magis dilatatus.

† Et in

M O R A L I T E R,

1 Factus est, &c. Fili hominis notas fac Ierusalem abomin. In hoc cap. arguit malitia Ieruf. sub metaphora mulieris in paupertate & vilitate maxima natæ: & a viro potente misericorditer receptæ & delicatè nutritæ & pretiosè ornata: tandem ab eo in vxorè assumptæ, quæ tamen omnium istorum oblita per ingratitudinem exposuit se per adulterium cum quocunq.

Moraliter autem per ipsam significatur persona peccatrix quæ de vilitate peccati recipitur à Deo per gratiam, & in bonis spiritualibus nutritur, & Dei persona per fidè

A Non est præcisus. Hierony. Mater diligens statim vt nata fuerit infantula, mammillas eius ligat vt à tenero tumere desistant, & virginalem pulchritudinem custodiât. Cum ad pubertatem venerit, dicitur ei: Nunquid obliuiscetur sponâ ornatus sui falcæ pectoralis suæ? Hieron. Non est præcisus. Lxx. Nō alligauerunt māmillas tuas. Habet scriptura sacra hanc cōiue tudinem, vt pro cor de pectusculum, & pectus, & māmillas ponat pro locorum congruentia. Sacerdos de cuius ore doctri nam & legem requirunt, accipit pectusculum. Ioannes supra pectus domini sapientiam hausurus recumbit.

Ioan. 13. e
Iob 15. b
secundā aliā
literam.
lib. 33. Mora.
cap. 11.

B Non est præcisus umbilicus tuus, et in aqua nō es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis. Non pepercit super te oculus meus, vt faceret tibi vnū de his misertus tui, sed proiecta es super faciē terræ in abiectioe animæ tuæ, in die qua nata es. Transiens autē per te, vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi, cum esses in sanguine tuo: Viue. Dixi in quā tibi in sanguine tuo: Viue. Multiplicatā quasi germen agri dedi te, & multiplicata es, & grandis effecta: & ingressa es, & peruenisti ad mundū muliebrem. Vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit, et eras nuda & confusione plena. Et transiui per te, & vidi te: & ecce

C Non est præcisus umbilicus tuus, et in aqua nō es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis. Non pepercit super te oculus meus, vt faceret tibi vnū de his misertus tui, sed proiecta es super faciē terræ in abiectioe animæ tuæ, in die qua nata es. Transiens autē per te, vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi, cum esses in sanguine tuo: Viue. Dixi in quā tibi in sanguine tuo: Viue. Multiplicatā quasi germen agri dedi te, & multiplicata es, & grandis effecta: & ingressa es, & peruenisti ad mundū muliebrem. Vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit, et eras nuda & confusione plena. Et transiui per te, & vidi te: & ecce

D Nec sale salita. Solent infantium tenera corpora dum adhuc vteri calorem retinent, sale contingi, vt siccent & stringantur. Sed Ierusalem de malis parentib. nata n saporis, nihil diligentia cōsequuta est. Renatis autem Christo dicitur, os est sal terre. Et Apostolus: sit sermo vestri gratia sal conditus. vnde & vulgo, sapientes falsi, insipidi insulsi dñr, omne quoque sacrificium conditur sale. hoc sale conditus rit, vltra non dicitur. Putruerunt & cor sunt cicatrices me se sal dicit, quorena & inferna caelestia saluunt vnde. Gloria in excelsis Deo, & in idra hominibus bonæ voluntatis. e Vidi te conculcari. Theodoretus spicatus enim te lolatriæ sanguine quinatam, & sanguiniorum sanguine amplexantem, cessi tibi vt sacres nō idolis, sed hi. Quod declaratum cum dixit, in sanguine tuo vita muliebrem care innocēter, est, non præter sed secundum non demonibus Deo sacrificas. enim faciens, in terræ virentis

^a Hiero. Umbilicus quoq. factus aliter in ventre, sicut arbores & virgulta per radices haurire terra nutrimentum occulto.
^a Etiam saluator pannis intantum inuolutus est. & omnis qui nascitur protectione Dei indiget. Ideo. b Deo fletio.
^c Lxx. Tuus. ^d Saltem. ^e Quatuor.
^a Pro iniquitate tua. ^b Oremus, ne pro iniquitate ab ieiunetur super faciem terræ, vbi lata & spaciola via est, quæ ducit ad mortem.
^a Notandum autem, quod nullus quando nascitur quidquam actuale committere potest, nisi lauachri tempore, quando sapiens generatio, fide credentis assumitur. ^b Tamen. ^c Ream immortalium criminum.
^c Vocant. scribentibus penitentiam.
^c Conuersi. ^d Quamuis. ^e Omnium rerum abundantia.
^a Quasi benedictionis iacob de quo; Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni.
^a Vt p. illis dicitur: Introduce me rex in cubiculum suum. ^b Tempus pubertatis. ^c Ornatum.
^a Honeste adolescentularum, maturitas indicatur. ^b Quamuis nubilis.
^a Magna clementia peccatorem rursus inuisit.

Psal. 50. a

Ioan. 9. a

E Et in aqua non es. Hier. Cruenta infantium nascētiū corpora statim lauant. Generatio quoque spūalis lauacro indiget spirituali. Nullus. n. mundus nec infans vnus diei vnde. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis conceptus me mater mea. Secunda natiuitas soluit primam. vnde: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, &c. In salutem. Sunt enim lauacra Gentilium, hæreticorū, sed non lauant in salutem. In ecclesia quoque qui non plena fide baptismum accipiunt, aquam accipiunt, sed non spiritum. **D** Nec sale salita. Solent infantium tenera corpora dum adhuc vteri calorem retinent, sale contingi, vt siccent & stringantur.

minabis. **F** Vbera tua intumuerunt, &c. Idem. Omnia per transiionem à pueris, Moraliter narrat, his ampliore ostendit affectionem, & vbera vocat, rationalis animæ partitium, cor enim vbera cooperiunt: capillus verò, ornamentum illum qui ab ætatis maturitate proficiscitur. **G** Et eras nuda, &c. Hieronymi. Non protecla scilicet auxiliio. Si quis Christi non habet indumentum, nuda est qui non est indutus viscera misericordiæ, bonitatis, humilitatis, pudiciæ, mansuetudinis, patientiæ, &c. super faciem terræ: & pulchritudo eius confusione & nuditate turpatur.

NICOLAUS DE LYRA.

A fuerunt vti pauci, & non poterant conuenienter dici populus: & post ingressum fuerunt in dura seruitute detenti, quod similiter est cōtra rationem populi ab alio distincti, eò qd seruus est res domini sui. In exitu verò de Aegypto fuit datus libertati: Data est etiam lex specialis in monte Sinai, tanquam populo ab alijs distincto.
1 Non est præcisus. Loquitur de illa gente per modum sœminę de nouo natę: cuius primò præscinditur umbilicus: per quem factus aturabit alimentum à matre quamdiu est in vtero eius, & post lauatur à sanguine, & salitur ad desiccationem & obturationem abscessionis, & inuoluitur pannis: quia pueri de nouo nati aliter non possent nutriri. Dicitur autem hic, qd talia non sunt facta populo Iudaico prædicto, in oru suo. Et per negationem præcisionis umbilici intelligitur qd ille populus tunc non fuit totaliter ab idololatria separatus. Quod patet ex hoc, quod citò post hoc vitulum constabile adorauit. Per negationem autem lotionis, defectus verg contritionis de peccatis: Per negationem salis, defectus sapientiæ salutaris.
2 Nec inuoluta pannis, scilicet virtutum.
3 Non pepercit super. Quia Aegyptij populum illum valde dure tractauerunt in Aegypto, & post exitum persequuti sunt ad mortem, Exod. 14.
4 Sed proiecta es. Quia ex vna parte conclusi erant deserto, ex altera mari, vt habetur ibi.
5 In abiectioe animæ tuę. Ex hoc enim credebāt Aegyptij eos facilliter interficere, & ita fuisset, nisi Deus sua misericordia impediuisset.
6 Transiens autem. Hic consequenter ponitur misericordia Dei edu-

educantis, ornantis, & desponsantis. Primum ponitur cum dicitur. Transiens autem per te. Non quia in Deo sit motus, sed quia scriptura loquitur de Deo ad modum hominis transeuntis per terram, & puero a matre derelicto compatientis, idèò subditur.
7 Vidi te: oculo misericordiæ.
8 Conculcari in sanguine tuo. id est, propè effusione sanguinis tui modo prædicto.
9 Et dixi tibi. cum esses in tali periculo.
10 Viue. Quia seruauit vitam tuam per mare rubrū te deducendo.
11 Dixi in quā tibi. Repetitio est eiusdē ad maiorē expressiōem.
12 Multiplicatā, qua germē. multiplicatō in diuitijs &c.
13 Et grandis esse. Loquitur enim de populo Israel ad matrem puellę per nutritionem ad augmentum deducę.
14 Et ingressa es. s. tempus pubertatis, & facta es nubilis.
15 Et peruenisti ad mundum, id est, ad tempus quo solent nubiles ornari.
16 Vbera tua. Tempore enim pubertatis intumescunt vbera & pili germinant. Et idèò subditur.
17 Et pilus tuus germinauit.
18 Et eras. Hic secundò ponitur pietas ornantis & desponsantis: Cuius ornatus ostenditur. primò necessitas, cum dicitur. Et eras nuda. virtutibus. Et per consequens.
19 Confusione plena. Turpius est enim mulicribus nuditas, quam uiris.
20 Et transiui. condescendendo nuditati meę.
21 Ecce tempus tuum tempus. Quia ostendit tibi dilectionem sponsi ad sponsam.

MORALITER.

† Et in aqua nō es lota. Sed magis maculata per actū peccati.
6 Transiens autem. Hic ponitur Dei misericordia vocantis ad gratiam, idèò subditur.

7 Vidi te. oculo clementiæ.
21 Et ecce tempus tuum, vbi ponuntur multa generis nuda, per quæ significantur virtutes & spiritus sancti, quæ cum gratia infunduntur, post quæ subditur

Amantium. Quod de Ierusalem dicitur, ad nostram animam referamus, quæ quoad in infantia constituta peccato caret. Dum autem ætatis eius tempus aduer-

sa, multi sunt amatores dæmonum, hæreticorum, perforumque dogmatum: quia ad eam cupiunt declinare, quia protectione omni repelluntur, non facillites diaboli, sed ministros suatoris suscipiunt. *Expandi am. Lxx.* Expandi alas suas, & amplexit eum atque prauit in humeris suis. Et: Quoties volui egressare filios tuos. *Ignominiam, &c.* Hieronymus. genitrem scilicet, inhonesta enim nostra iniori honore circudamus, vnde Beati Petri oratione remissa sunt inuitates, & quorum tena sunt peccata, que Cam non prote-xi in patre, & æternamaledictione dâ-

nur. *Iuravi tibi.* Hieronymus. Iuxta illud: *Iuravit dominus, & ne penitebit eum, tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchise.* Et omnis controuersia inter homines finis est iumentum. In tempore igitur nuptiarum iuramentum Dei Israel accepit pro munere dotali.

Lauit te aqua. Theodoretus. Sigillatim sua enarrat beneficia primum, inquit, aqua doctrinæ laui te. Deinde vni te oleo. Hic Sacerdotij genera recenset. Sacerdotes enim oleo sancto ungebantur, ipsique byssinam induebantur & Hyacinthinam vestem.

Et unxit te oleo. Hieronymus. Sicut Samaritanus. Id est, custos qui non femiuentis vulnera infudit oleum & vinum, dominus noster oleo unctus est, non quod dolorem vulnerum mitigaret, sed lætitiâ tribueret, vnde. *Unxit te Deus. Deum oleo lætitiæ præ confortibus tuis.* Habent & dæmones similitam olei lenitatem dulcia per hæreticos pollicentes, uæ in amaritudinem vertuntur, vnde. *Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.* Ab unctiōe unctus. Id est, Christus dicitur: Vide ergo quantum Ierusalē profecerit, quæ unctâ oleo spirituali Christi nomen accepit, vnde de Abraham: *Nolite tangere Christos meos.*

Et vestiui te discoloribus. Hieronymus. Variis ceremoniis, regis secundum Lxx. quibus intenta idola fugeret, hæ sunt varia vestimenta Ioseph, quibus nisi prius nudasent fratres eum non vendidissent, de quibus: *Astitit regis à dextris tuis in vestitu deaurato cui cuncta varietate, vnde. dicit nouum hominem, &c.* Et alibi: *Iudicimini ergo visceribus misericordie, bonitatis, humilitatis, mansuetudinis, patientie:* qui hac varietate pulchrius? Pontifex quoque semel in anno sanctas sanctorum ingressurus varijs vestibus utebatur. Siquidem diuitiæ hanc varietatem vestium non faciunt, sed sanctitas, & virtutum diuersitas: alioqui Pharaos, & Nabuchodonosor hæc vestimenta habuisse scriberentur, non Ioseph peregrini & pastoris filius.

Calceauit te hyacintho. Hieronymus. Philo. disertissimus Iudæorum hyacinthum in vestibus pontificis aeri comparat: in quo cælestia significari putat, nec prius calceatur quam aqua lauetur, vnde & Apostolis quibus præcipitur excutere puluerem de pedibus suis. lauantur pedes.

Et

NICOLAUS DE LYRA.
 1 *Expandi ami. nubem contra astum solis te protegentem.*
 2 *Operui igno. Dando tibi libertatem contra ignominium seruientis quam seruieras in Aegypto.*
 3 *Iuravi tibi. i. accepi te in vxorē in Sinai dando tibi legem.*
 4 *Facta es. Obligata & alligata præ ceteris populis.*
 5 *Lauit te aqua & mundauit sanguinem tuum ex te. Mundando te à peccato idolatriæ erga vitulum constabilem.*
 6 *Unxit te oleo. Gratiæ meæ.*
 7 *Vestiui te discoloribus. &c. Per ista ornamenta intelligitur tabernaculum sæderis quod præcepit sibi fieri in signum reconciliationis post adorationem vituli constantis. Cortinæ verò tabernaculi*

Et in Canticis: *Lauit te meos quomodo inquit. il. Moyfi & Iesu Naue* præcipitur vt soluant calciamenta: quia locus in quo stant sanctus est: vt cum lori fuerint pedes, & ipsi omni sorde purgati: hyacintho calciati (qui est aerej coloris) gradiantur obuiam domino in aera & festinent ad cælestia regna.

Cinxi te bysso, &c. Hieronymus. De qua i veste pontificis tenuissima fila texuntur, de qua in per uerbis: *Mulier duas chlamydes facit presentis scilicet seculi & futuri.* Byssus accingunt renes quoniam pinguis libidinis incentiua extenuanda sunt, vnde apostolus: *State ergo sicut vir lumbos tuos* &c. Et dominus in Euangelio: *int lumbis vestri præcincti, & lucerne ardentes in manibus.* Nisi enim lumborum fluentia astringamus, lucernas in manibus habere non possumus. Et dominus ad Iob: *Accinge sicut vir lumbos tuos.* Agnum comesturi calceati pedes, tenentes baculum, stantes in Euangelij veritate, & ad sanguinem Christi præparari: lumbos iunctos habere dicuntur. Qua zona mortificante lumbos Elias quoque & Ioannes Baptista accinguntur, de quibus: *Lumbi mei implati sunt illis.*

Et indui te, &c. Tenuissimis. s. Et pulchrè, quia in crassatū erat cor populi, vnde in libro Sapientie: *Spiritus sapientie tenuis & immutabilis dicitur, & panis angelorum, id est, manna tenuissimum fuisse memoratur.*

Et torqu. &c. Hieronymus. Puto hic torquem appellari, ex varijs gemmis in pectus mulierum monile descendens, qui est ornatus pulcherrimus foeminarum.

Theod. Vnum quodque horum moraliter decet intelligere. Armillas manibus impositas, eam virtutem quæ ad agendum nos excitat, monile collo circumdatū, legis iugum: in aure nase iniectâ, a vitijs dehortatione, quæ per madata fræni in star adhibet a translatione taurorum, quæ ferreū anulū naribus excipiunt. In aures verò auribus adhibitas, bonâ significatione doctrinâ, ornamentū auribus. ea vi quæ ad obediendum ad ducit homines imponentem: coronam super caput impositam eam gloriam, quæ à pietate & cultu legis atque adeo ex omnibus bonis comparata sit.

Et dedi, &c. Circulos scilicet in auribus similes qui solent à frontibus mulierum pendere & naribus, vel ori immingere. In aures pro similitudine vocat, vt. s. Christi bonus odor sumus Deo securè dicat.

Et coron. &c. Hieron. Nomen scilicet Dei omnipotentis quod quatuor literis scribitur, & apud Iudæos ineffabile dicitur, quod erat in lamina aurea super caput sacerdotis, quia nomen eius non potest dici, cuius maiestatem etiam Gentilitas non ignorat, vnde in Atheniensium ara scribebatur ignoto Deo.

Et ornata es, &c. Theod. Non solū ea quæ sunt spiritus per modo dicta inuuntur, sed etiâ beneficia ad corpus pertinentia. Statim. n. ex Aegypto egressi ab Aegyptijs vasa aurea & argentea mutuati, eos spoliati, iustâ violenti operis mercede repetentes, & tamen earum quoque gentium quæ Palestina incolebant, omnes facultates deprædati sunt.

Simi-
 erant pluribus coloribus decoratæ.
 8 *Et calceauit te hyacintho &c.* Per hoc intelliguntur summi sacerdotis ornamenta, qui erat institutus ad orandum pro toto populo.
 9 *Et indui te subtilibus, &c.* Ornamenta enim pontificis fuerunt valde subtiliter facta, vt patet Exod. 28.
 10 *Et dedi, &c.* Quia manus eius fuerunt consecratæ.
 11 *Et torq. &c.* rationale iudicij quod erat in pectore summi sacerdotis. 12 *Et dedi in au.* &c. ornamentū legis quod debet esse in ore sacerdotis. 13 *Et circulos &c.* Id est, duos lapides onychinos in super humeris existentes sub auribus summi sacerdotis ex utraque parte. 14 *Et cor. &c.* Id est, mirram in capite sacerdotis. 15 *Et orn. &c.* Omnia. n. ista erant in ornamentis, & vestibus pontificis.

Can. 5. b
 Exod. 3. b
 Iosue. 5. d

Dei iure iu. & si Christus
 Prou. 31. e

Ephes. 6. c
 Luc. 12. e
 I circulum naribus tuis vel frontaliam super faciem tuam.

Iob. 38. a
 Exod. 12. b

4. Reg. 1. b
 Marci. 1. a
 Psal. 37. b

Sap. 7. c
 secundū Lxx.
 Exo. 16. g

2. Cor. 1. g
 Ineffabile nomen Dei.
 Act. 17. c

Ga *similam, &c.* Hieronymus. Ut comedat Ierusalem simi-
A lam, mel & oleum: vel per partes vt plerique putant: vel
 commixtione trium: dulciorem panem qui de celo de-
 scendit. Et sub tribus nominibus, vt quidam putant, sacra-
 mentum signat trinitatis: non quod alia & alia substan-

e *vt eius fieres, &c.* Non Dei esses, sed eius a quo pollui-
 qui cuncta recipit vitia & dorsum peccatorum spiritus
 transeuntem suo suscipit gremio, & diuaricat pedes
 omni transeunti. Hic effundit fornicationem suam
 eius incipit sustinere dominatum cuius hospes extitit.

† multicoloribus.

titia sit, sed diuersis si-
 milæ, & mellis, &
 olei nominibus pa-
 tris & filij, & spiritus
 sancti vna dulcedo
 monstratur.

b *Et profecisti in re-*
gnum. &c. Hoc in
 Lxx. non habetur:
 quia Alexandria in
 Græcum sermonē
 scripturas ex hebrai-
 ca veritate verten-
 tes timuerunt hoc
 edere, ne regem Ae-

Bgypti viderentur of-
 fendere, si dicerent
 à Deo regnū Israel
 debitum esse. Solos
 tantū Moyse libros
 magis cruditi ab eis
 translatos putant.

† multicoloria.

Hieronymus. Quod
 de Ierusalem dicitur:
 ne in singulis
 habeamus, & traditū
 lectoribus ingeramus
 ad ecclesiam semel

Gal. 4. 2 Rom. 9. c

referamus: Si enim iuxta apostolū Ierusalem mater no-
 stra est: & mater nostra ecclesia est: & Ierusalem eccl. est.
c *Perfecta eras, &c.* Non est volentis in que cur. sed. do. mi. Cum
 omnia fecerimus dicamus, quia serui inutiles sumus, q̄
 debuimus facere fecimus: non quod ex beneficio Dei li-
 berum tollamus arbitrium, sed ipsa libertas dominum
 debeat habere adiutorem.

Luc. 17. e

d *In pulchritu. tua. &c.* Hieronymus. Dæmones solitos
 contemnunt cibos, peregrina desiderant alimenta, vnde:
Esce eius electi. e. Non vult quemlibet decipere. Saulem re-
 gem electum à domino, Iudam apostolum festinat sup-
 plantare, non ergo confidamus in pulchritudine nostra.

Abac. i. d 1 Reg. 9. a Luc. 6. a

In pulchri. tua. Non Dei libertatem putemus esse nostrā
 virtutem, vnde. *Ne gloriaris in crastinum, nescis enim quid ven-
 tura portet.*

Prou. 27. a

e *Et profecisti in re. Tempore David & Salomonis.*
 * Theodoretus. Hoc est malorum initium, spem diui-
 nam abiectis, sicutque prosperis gloriari successibus.
 Greg. Fiduciam animæ habere in pulchritudine sua est
 in semetipsa de iusta actione præsumere. Quæ suo nomi-
 ne fornicatur, q̄n in hoc quod rectè egit, non cōditoris
 laudē dilatari appetit, sed suæ opinionis gloriā requirit.

Epist. 1. 2. 6. lib. 6. registr.

e vt

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Similam & mel & oleum come. Omnia enim ista dedit Deus populo in abundantia introducendo eos in terram promissionis, que dicitur manans lacte & melle, Exo. 3.
- 2 Et decora facta es. Superatis Chanaanitis.
- 3 Et profecisti in re. Tempore David & Salomonis.
- 4 Et egressum est nomen. Omnes enim reges terre desiderabant videre Salomonem & eius sapientiam audire.
- 5 Quia perfecta. Q. d. ista non habuisti ex te vel ex meritis tuis, sed ex mera gratuita mea.
- 6 Et habens fiduciam in. Hic consequenter ponitur utilitas fornicantis, Populus enim Israel ingratus de bonis prædictis tanquam mulier fornicaria & adultera xposuit se omnibus idololatrijs. Ideo diuiditur in duas partes, quia primò ponitur idololatriæ culpa absolute, secundo comparatur, ibi. Ecce omnis. Prima in duas quia primò ponitur culpa, secundo poena, ibi, Ecce ego. Circa primum dicitur. Et habens fiduciam in pul. id est nimis confisa & eleuata de

Diuiso.

MORALITER.

- † 4 Et egressum est nomen. Per celeritatem famæ, quæ frequenter est occasio ruinæ: ideo sequitur ingratitudo de omnibus beneficijs diuinis per pollutionem in multiplcibus peccatis, cum dicitur.
- 6 Et habens fiduciam. Per mentis elationem.

f *Hinc inde consu-*
 Hieronymus.

f Hinc inde consu-

stra quoque Ierusalem quæ dicitur
 scinditur, quod
 vnum, & alius
 testimonium de
 priis carpentes
 conantur assuer
 quib. nequeunt
 ptari, vnde supr.
 his qui consuunt
 lia sub omni cubi-
 nus. Quod prof.
 dominus ait: &
 assumit commissur
 ni rudis, &c. nec
 vinum nouum in
 veteres, hoc fa-
 Nazaræi, qui vi-
 legis obseruan-
 Euangelicæ græ-
 coaptarunt.

* Theodor.
 Noua inquit, &
 dibilia tua idola
 triæ instituta.

enim aliorum tantum æmulata es mala, sed ipsa
 alia excogitasti, idolorum imaginibus è vestibis
 stis, diisque nuncupatis, me præsertim omnia tibi
 modi per legem interdicante.

g *Et tulisti vasa decoris.* Dñs pcepit vt fieret thuribula,
 læ, cadelabra, arca testamēti cūcta, vel aurea vel dea
 & alia ex argento quæ oia conflauit Ierusalem & cō-
 tit in idola Belis siue Baal, Chamos, Astaroth, Melch.

Hieronymus. Spiritualiter, de auro & argento sa-
 rum scripturarum idola facimus, quando gratiam
 sus & eloquentiæ hæretica prauitate corrumpimus
 os nostrum in cœlum ponimus.

h *Et fecisti tibi ima.* In quibus omnes hæretici fornicar-
 dum quisque putat robustissima quæ fingit, quæ
 oppugnatione subuerti possunt. De quibus dicitur.
 ne in ciuitate tua imagines eorum dissipabis, & alibi. Verum
 in imagine pertransit homo.

Imagines scilicet vt omnem cultum quem accipiat
 ad vtendum, in blasphemiam verteret.

* Theodoretus. Imagines masculinas appellauit, nia
 fornicationem idololatriam per trāslationem nom at.

- 7 Fornicata es in nomine tuo. id est, idololatriæ expo-
 tua malitia non ex defectu meo.
- 8 Et exposuisti fornicationem tuam omni transe-
 Nullam idololatriam quantumcunque vilem refutans, sed
 amplectens.
- 9 Et sumens de vesti. &c. Ornamenta diuino cultui des-
 idololatriæ applicando, & non solummodo ornamenta, sed
 vasa sacra, ideo subditur. Et tulisti vasa de &c.
- 10 Imagines masculinas. id est, idola quæ vocantur hic
 ncis masculinae prosequendo parabolam de meretrice quæ
 sculis fornicatur: Potest etiam hoc dici pro idolo Priapi, quod
 batur in magnitudine virilis membri. Fuit enim quidam iuu-
 Helleponto habens membrum virile valde excessiuū respectu
 rum hominum, propter quod à Gentilibus fuit inter Deos re-
 qui omnia insolita credebant aliquid habere numinis, & istu-
 colebant in Ierusalem, vnde. 3. Reg. 15. dicitur, quod rex A-
 suam amouit ne esset princeps in sacris Priapi.

7 Fornicata es, &c. Vbi ponitur multiplex scœda
 expositionem maiorem multitudinis peccatorum
 gratitudinis erga Deum, quia tamen quandiu viu-
 cator in præsentia, semper potest ad Deum reuerti
 subditur versus finem capituli. Et recordabor ego
 &c.

139

Et sumpſisti veſtimenta tua. Nos quoque idem facimus, ſc. ſcientia temperantia, prudentia, fortitudine, iuſtitia, & virtutibus hæreticam circumdamus prauitatem: & ſimplices decipimus. vt videntes mella virtutum virum venena non caueant.

Origenes. Hære ſi ſigmenta quæ ſi cõponunt mâ- ſetudine & caſti- tæ veſtiunt, vt in ares audientiũ fa- cius ex vitæ boni- tæ ornatus ſermo ſuſcepit. Et cum hæc fecerint, intel- ligebat eos aſſumpſi- ſe veſtem variam in- rrum & conuer- ſionis optimæ, & idis ſubiſſe, q̄ cõ- ſtruxerunt. Ac mltò nocentiõr eſt hæticus bonæ vi- tæ plus in doctri- na habet autho- ritis, eo qui doc- triam cõuerſatio- nenaculat. Qui n- vi: peſſimæ eſt, ne facile homi- neid falſum dog- m. ſollicitat.

Hieronymus. Ha poſuit miſera Ierale in cõſpe- ctu idolorum ſuo- rum, quæ in natu- ra olcia ſunt atq; ſua ſſima, ſed dũ offiuntur idolis, & iſtis doctri- nis, ſiur amara.

1 masculinas & fornicata es i eis. Et sumpſiſti veſtimẽta tua
2 multicoloria: & veſtita es eis. Et oleũ meũ & thymiama
3 meũ poſuisti coram eis, panẽ meum quem dedit tibi,
4 ſimilam & oleũ & mel, quibus enutriui te, poſuiſti in cõ-
5 ſpectu eorum in odorẽ ſuauitatis. Et factum eſt, ait domi-
6 nus De⁹: Et tu liſti filios tuos & filias tuas quas generaſti mi-
7 hi, & immolaſti eis ad deuorandũ. Nunquid parua eſt for-
8 nicatio tua? Immolaſti filios meos, & dediſti illos conſe-
9 cras eis. Et poſt omnes abominationes tuas & fornicatio-
10 nes, non es recordata dierũ adoleſcentiæ tuæ, quãdo eras
11 nuda & cõfuſione plena, concũcãta in ſanguine tuo. Et
12 accidit poſt omnẽ malitiam tuam vaũ, tibi ait dñs Deus
13 Et ædificati tibi lupanar & feciſti tibi poſtribulum in
14 cunctis plateis. Ad omne caput vię ædificati ſignũ
15 prostitutionis tuæ, & abominabilem feciſti decorem tuũ.
16 Et diuiſiſti pedes tuos omni tranſeunti, & multiplicati
17 oes fornicationes tuas. Et fornicata es cũ filiis Aegypti, vi-
18 cinis tuis magnarum carniũ: & multiplicatiſti fornica-
19 tionem tuam ad irritandum me. Ecce ego extendã manũ

10. Noſtra quo- que Ierale hæretica prauitate ſupplantata tollit filios ſuos, qui robuſtiores in fide ſunt & filias adhuc ſcilicet, in ſe infirmas: Aut filios qui myſtica cognoscunt, filias qui ſimplicem ſequuntur hiftoriam, & tradit dæmoni- bus deuorandos, & cũ interficit viuificare ſe credit & pla- carum ſimulachra, quæ eorum occiſione ſaturantur. vnde: *Immlauerunt filios ſuos & filias ſuas dæ.* Et alibi: *Effuderunt ſan- guinẽ filiorum ſuorum & filiarum ſuarum, & c.* Nunquid parua eſt fornicatio tua? * Theodoretus. Ex qui- bus pertum eſt & maximẽ perſpicuum fornicationem hic idolorum cultum ab eo vocari. *Eddiſti illos, & c.* Symmachus & Theodotio: Tranſtu- liſti Ethnici enim per ignem, vel paruulos transferunt,

vel adultos tranſire compellunt. f Non es recordata. * Theodoret. Non reuocaſti, inquit, pri- ſtina, vt ego te nudam omni prouidentia orbaram, atque idolorum ſanguine pollutam excipiens abluui, auctõr q; fui vt viueres, & omni cura te protegi intelligeres.

1 g Et ædificati tibi. & c. Describit Ierusalem ſub perſona mulie- ris, quæ poſt multa mariti beneficia for- nicata a viro rece- dit. Sic enim a Deo recedens adheret i- dolis. h Lupanar. Hiero- nymus. Libera frõ- te deliquens. vnde: *Peccator, cum venerit Prou. 18. a in profundum con.* * Theodoretus. Hęc apertius cogno- ſci poſſunt ex hifto- ria Iudicum, & ex libro regnorum. Vbique enim & in domibus & in foris poſuerunt idolorũ ſtatuas. i Aegypti vici. Hieronymus. Vnde ſan- ctus parularũ car- nium dicitur, quæ in eo quotidie de- creſcunt: & per vir- tutes attenuatæ nõ dicuntur caro, ſed ſpiritus, vnde: *Situit ad te Deus anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.* Inde Co- rinthius fornicator traditur in interitũ carnis, vt ſpiritus ſal- uetur, de hac carne dicitur. *Omnis caro*

ſanum, & omnis gloria eius quaſi flos, & c. De hac dicit apoſto- lus: *Caro & ſanguis regnum Dei non poſſidebunt.* In Geneſi quo- que dicitur: *Non permanebis ſpiritus meus in hominibus quoniã caro ſunt. Qui in hac carne ſunt, Deo placere non poſſunt.* Alia eſt ſanctorum caro, de qua dicitur: *Videbit omnis caro ſaluta- re Dei.* Aegyptij dicuntur magnarum carniũ, vel ob turpitudinis magnitudinem, vel ob peccatorum deſor- miratem.

* Theodo. Per translationem rurfus magnos carne eos qui ſupra modum idolorum cultui addicti erant, nomi- nauit, qui hircos & boues & oues canesque & ſimias, & crocodilos & ibes & accipitres adorarunt.

k Et extendã. Vt peccata tua puniendo viſitẽ, vnde: *Viſitabo*

NICOLA VS DE LYRA.

1 sumpſiſti veſtimenta tua multico. Ornando te in ve- nerane idolorum.
2 oleum meum, & c. Ideſt, illa quæ debebant mihi offerri, obtuli eis. Oleum enim offerebatur in templo domini ad continuũ cernas, & thymiama ad cremandum ſuper altare incenſi, & non ſum illa quæ debebant mihi offerri, ſed etiam illa vnde debe- bas viri obtuliſti eis, ſubtrahens ori tuo ex vehementi idololatrię deſidio, ideo ſubditur.
3 ſimilam. Ideſt, farinam tritici delicatiſſimam.
4 quibus enutri. te. Ideſt, quę dedi ad nutrimentum tuum.
5 oluiſti in conſpectu eorũ. idolorum eis offerendo.
6 in odorem ſua. Ideſt, vt placares eos tibi.
7 tu tu liſti filios tuos & c. Quod eſt granius prædictis.
8 quis gene. mi. Exiſtens mihi deſponſata per legis ſuſceptio- nem propter quod debuerrunt deputari ad ſeruiendum mihi.
9 tu immolaſti eis. Ideſt, idolis. 10 Ad deuor. Ideſt, moriẽ- dũ per generatione idolorũ. Hoc enim fiebat ſpecialiter idolo Moloch q̄ (ſicut ſuprà dictũ eſt pluries) erat idolu areũ interitus concanum, in cuius concanitate fiebat ignis, & cũ erat bene accẽſum ponebatur pueri in manib. idoli vbi cremabatur, ſed tunc ſacerdotes percutiebãt timpana, propter q̄ locus ille vocabatur Tophet: quod in latino ſo- nat

11 Nunquid parua, & c. i. idololatria iſta. q. d. nõ immo horribilis & maxima, ideo cã replicat, dicẽs. *Immol. fil.*
12 Et poſt om. Prædictas. 13 Non es rec. & c. Ideſt, vilitatis & abiectiõnis in qua eras quãdo in principio accepi te, ſicut expoſitũ eſt ſuprà eodem capi. 14 Et ac. Poſt omn. & c. Ideſt punitio ab Aſſyrijs & iterum a Chaldejs. 15 Et ædificati, & c. Ideſt, tem- pla pro idololatria. 16 In cunctis, & c. Ideſt, in locis communi- bus, vbi plures poſſunt conuenire.
17 Et abomin. & c. Quem ante habebas. Loquitur enim de po- pulo ſub metaphora meretricis quę ex continuatione & frequentia meretricij turpis redditur & abominabilis.
18 Et fornic. & c. Ideſt, cum Aegyptijs in idololatria commu- niando cum eis.
19 Magnarum carniũ. Ideſt, membrorum virilium, per quã magnitudinem metaphoricẽ intelligitur idololatrię magnitudo.
20 Ecce ego. Poſita idololatrię culpa. Hic conſequenter ponitur pœna. Et diuiditur in tres partes. Quia primò ponitur pœna ſucciõnẽ, ſecundò repetitur culpa idololatrię ibi. Et fornicata es, & c. Ter- tiõ reſumitur pœna magis diſſuſẽ, ibi. Propterea. Circa primum di- citur. Ecce ego extendam, & c. Ad re punitendum.

A *in virgine iniquitates eorum.* Et notandum, quod quando manus Dei ad probationem mittitur ad poenas peccantium extenditur. *M. de manu tuam, &c.*

Hieronymus. Nostra quoque Ierusalem si praterierit ceremonias Dei, & extenta fuerit manus eius super eam

ablata legis obseruātia traditur filiabus Palestinæ, non filijs. Neque enim prius fortioribus supplicis tradimur, sed iuxta peccatorū qualitatem minoribus, vt correcti in minoribus maiora cruciatuum tormenta vitemus. Philisthim, idest Palestini, prima literarum parte mutata, interpretatur cadētes poculo siue fractura, per q̄ significatur nos tradendos aduersarijs potestatibus, quę biberunt de calice Babilonis: & corruerunt, quarum opera peruersa sunt: tantaque miseræ Ierusalem erit correctio & ignominia vt erubescant etiam dæmones in nostrorū magnitudine peccatorum. Palestina vicina Aegypto est, vnde dominus ad Abraham: *Dabo tibi omnē terram à fluuio Aegypti vsque ad flumen magnum Euphraten: vt. s. ex vna parte Aegyptios, ex altera habeat Assyrios, cum quibus in posterioribus dicitur fornicata.*

B *Et fornicata, &c.*

* Theodoretus.

Vnaquæque natio, inquit, propriis seruiuit idolis. Tu vero cum adoraueris Deos omnes & omnium idolorum, quæ sunt vbique terrarum, cultum complexa sis, nondū tū ne hodie quidem vlla te impietatis tatieta cœpit.

C *Et fornicata, &c.*

* Theodoretus.

Hieronymus. Secundum tropologiam ab aliis ad alia peccata sepe transimus: & nec sic fatiamur, sed quasi longo sine & corrigia vitulæ peccata trahimus & fornicationem nostram multiplicamus in terra Chanaan (quæ interpretatur fluctuatio cum Chaldæis: qui & ipsi nobiscum sonant quasi dæmonia, & pedes habemus in salo, nec vnquam dicere possumus. *Statuit supra petram pedes meos, &c.* Hæreticorum quoque prauitatibus subijcimus, qui habent similitudinē dæmonum, vel ipsis dæmonibus. De quibus dicit Apostolus. *Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, &c.*

Hieron. Hoc ad omnem animā potest referri, quæ relicto cultu Dei, viciis se luxuriæq; pmittit, nec in seculari

vita quam sequitur foeliciter agit, sed & mundi & regionis diuitias perdit, & se vltro amatoribus ingerit. & alia fornicatio spiritualis, quando deserentes eccle hæreticis iungimur: & lupanar nostrū in capite omni viarum adificamus, quibus dicitur. *State in vijs, & que*

diminuit statum cibum tibi. Iob 2. b voluntati.

^a Corrigendam. ^b Illic constat Iudæos legis obseruantiam amisisse. ^c Non meam. ^d Auferetur a vobis regnum Dei.

meā super te, & auferam iustificationem tuam. Et dabo

te in animas odientiu te filiarum Palestinarū, quæ erube

scūt in via tua scelerata. Et fornicata es in filijs Assyriorū,

eo quod necdum fueris explera. Et postquam fornicata es,

nec sic es sedata: & multiplicasti fornicationem tuā in terra

Chanaan cū Chaldæis, & nec sic satiata es. In quo mū

dabo cor tuum, ait dominus Deus, cū facias omnia hæc o-

pera mulieris meretricis & procacis: Quia fabricasti lupanar

tuū in capite omnis vię, & excelsum tuū fecisti in omni

platea. Nec facta es quasi meretrix fastidio augens precium

sed quasi mulier adultera, quæ super virū suū inducit alie-

nos. Omnibus meretricibus dantur mercedes, tu autē dedisti

mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, vt

intrarent ad te vndiq; ad fornicandum tecum. Factumque est

in te contra consuetudinem mulierū in fornicationibus tuis: &

post te non erit fornicatio. In eo enim quod dedisti mercedes,

& mercedes non accepisti: factū est in te contrarium. Propterea meretrix audi verbū domini.

Hęc dicit dominus Deus. Quia effusum est est tuum, &

reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

Gene. 15. d

Tropolo.

Psal. 79. a Ezech. 6. b Moraliter.

State in vijs, & que semitas domini seruetis, & videte quæ sit via bona, & ambulate in ea. Moyse scilicet. Iosue Iudicū, Regum libris Isaia quoque, & Ieremias & alijs prophetis omnibus viarū precipijs fabricatum suum, qui detinet testimonij lē abutitur dicens, hoc ait Isaias I Hosec, hoc Moyse, hoc Dan. el. Et perchrēne in me vijs, n. viarū minis ponit lupanar sed in principio enim ad scientiā & profunda verborum, errare poterit. Excelsum quoque suum vel sim facit in omni teā ethnicorum, & impiorum luxuriæ viciisque peccatis scens, etiam in peccatis fuerit deturpatus, non habens gratiam sed contemptum dei pdidit castitatem. Nec fa. es. Hier. Lxx. Non fusti meretrix cōgregas mercedes. Q. d. Dedit accipere debuerit. Dæmonum. n. c. colis, non proteges auxilio varijs calamitatibus

11 Quia fabricasti lupanar tuū in capite omnis vię, & excelsum tuū fecisti in omni platea.

12 Nec facta es quasi meretrix fastidio augens precium sed quasi mulier adultera, quæ super virū suū inducit alienos.

13 Omnibus meretricibus dantur mercedes, tu autē dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, vt intrarent ad te vndiq; ad fornicandum tecum.

14 Factumque est in te contra consuetudinem mulierū in fornicationibus tuis: & post te non erit fornicatio.

15 In eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti: factū est in te contrarium.

16 Propterea meretrix audi verbū domini. Hęc dicit dominus Deus. Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

17 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

18 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

19 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

20 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

21 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

22 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

23 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

24 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

25 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

26 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

27 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

28 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

29 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

30 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

31 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

32 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

33 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

34 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

35 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

36 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

37 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

38 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

39 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

40 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

41 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

42 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

43 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

44 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

45 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

46 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

47 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

48 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

49 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

50 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

51 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

52 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

53 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

54 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

55 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

56 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

57 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

58 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

59 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

60 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

61 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

62 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

63 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

64 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

65 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

66 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

67 Quia effusum est est tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis.

* Ec

¶ *Quæ qui videt te in abscondito reddet tibi. Et alibi. scrutans abscondita & re. Deus. Cum autem fuerit inpletum. Nihil occultum quod non reuelatur. Et illud. Nolite ante tempus iudicare, quousque veniat dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & c.*

¶ *Hosee implebitur. Circundederunt eum cogitationes sue. Ellud. Inter se cogitantibus accusantibus defendentibus in die quando iudicabit Dominus. Et illud. Et homo, & opera eius ante faciem eius. Theodoretus. Superatum vocat adulterinum numma, in quo alia commissa sit materia. Quando igitur mens legibus inquit, hæc mediocrem quendam iniquitatem admiscuisti, imò multum æs effuditur ut ne in reliquum quidem auri appareat natura, setotum numismæ reum conspicitur, deinceps te non providentia destitit ignominia complebo omnigenis tuæ iniquitatis a te reperes peris, sed precipue ob iniustitiam filiorum cedet.*

¶ *Hieronymus. Omnia hæc per me raporam adulteræ & homicidæ, quæ non solum contra virum suum fornicat fuerit, sed & filios interfecerit, dicuntur contra Ierusalem: quodque congregandæ sint omnes Gentes contra eam, quarum adoravit idola, & omnia Dei munera in altum eorum convertit: & destruetur templum Baal, & omnes aræ civitatis incendio subvertentur, nihilque in ea manebit.*

¶ *Theodoretus. Per ipsos, inquit, amatores vlciscar te. Amulata es Chaldeorum, Assyriorum, Chananæorum & Egyptiorum impietatem, his contra te instrumentis vlcisdebita tibi infligam supplicia, & cum amatoribus tuis quoque quos odisti coniungam.*

¶ *Hieronymus Si hæc passa est Ierusalem quæ cum idolis*

tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis: ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus commixta es, & omnes quos dilexisti cum vniuersis quos oderas. Et congregabo eos super te vndique; & nudabo ignominiam tuam coram eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam, & iudicabo te iudicijs adulterarum, & effundentium sanguinem. Et dabo te in sanguine furoris, & zeli, & dabo te in manus eorum. Et destruent lupanar tuum, & demolietur prostibulum tuum. Et denudabunt te vestimentis tuis, & auferent vasa decoris tui, & derelinquent te nudam plenamque ignominiam, & adducent super te multitudinem. Et lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladijs suis. Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum. Et defines fornicari, & mercedes vltra non dabis. Et requiescet indignatio mea in te, & auferetur zelus meus a te, & quiescat, nec irascar amplius, eò quod non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ, & prouocasti me in omnibus his. Quia propter & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait dominus Deus: et non feci iuxta scelera tua, & in omnibus abominationibus tuis,

a Quem immolari demonij. *b* Bonarum cogitationum, quas interficit, qui ad mala opera inclinat. *c* Legem adulterarum. *d* Genitalia. *e* Magnus est furor viri contra adulteram, & nullo potest pretio redimi. *f* Seminarium fornicationis. *g* Sic omnes communiter solent adulteram lapidare. *h* Et similia timeant. *i* Ciuitatum. *k* Sic. *l* Etiam iratus & vlcisens miseretur. Per poenam tibi prouideo, quæ sic designes fornicariis. *m* Amatoribus. *n* Cum te amare desidero. *o* Cum a me recesseris, cum te aliena tradiderim captiuitati. *p* Hoc. i. fecisti. *q* Beneficiorum quæ dedi tibi in adolescentia. *r* Lxx. contristabas me. *s* Ad tristitiam quem de bonis operibus debuisti ad gaudium prouocare. *t* Opera tua. *u* Tamen. *v* Cum in subverti debueras. Maior enim culpa quam poena.

lis fornicata est, quid illam passuram putamus, quæ sanguinis Christi rea est.

¶ *Et adducent super. Theodoretus. Hæc captiuitatis tempore euenerunt. Quæ per translationem dissimulata ab adultera muliere, quæ lapidibus oppressa lapidabatur, comburebaturque. Quamobrem in translatione commoratus, subiecit. Et facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum. Non autem mulieres, mulieres vocat, sed per translationem vrbes ita nuncupat, quando quidem ipsam quoque urbem mulieris instar, in iudicium adducit.*

¶ *Et auferent. Hieronymus. Si Deus zelans requirit, & desiderat animam tuam adhærere sibi, si corripit, si castigat, si indignatur, & velut zelotypia quadam erga te vitur, sperem tibi esse salutis agnosce, si verò castigatus non emendaris, discedit a te zelus eius. Vide misericordiam Dei, quando vult misereri, in dignari, sed dicitur. Et irascar.*

¶ *Hieronymus. Quia iam securus ero de castitate tua, secum dum eos. i. qui in*

bonam partem hoc accipiunt. Alij. n. in contrarium accipiunt, ut magne ire Dei sit non irasci, cum semel contempserit fornicantem, & illius desperauerit salutem.

¶ *Hieronymus. Si heretici (qui vetus testamentum non suscipiunt) reprehendunt, quod iuxta Lxx. dictum est contristabas me eò quod Deus non solum iram suscipiat, sed & moerori, & tristitiæ subiaceat. Interrogemus eos, quomodo illud suscipiant, quod certè boni Dei mandatum est. Nolite contristare Spiritum Sanctum Dei, in quo signati estis. Quid quid. n. super hoc nobis dixerint, & nos in defensionem presentis sermonis, in eos retorquebimus.*

¶ *Et non feci iuxta. Monstratur diuina clementia: cum minores poenæ maiora dicuntur peccata.*

¶ *Ecce*

NICOLAUS DE LYRA.

¶ *Ecce ego congregabo omnes amatores tuos. Quibus commixta es communicando idololatrijs eorum.*
¶ *Et vniuersis quos oderas. i. cum Philisthejs qui semper fuerunt odiosi Iudeis, & e conuerso.*
¶ *Et congregabo eos super te vndique. i. in obsidione Ierusalem.*
¶ *Et nudabo ignominiam. i. vilitatem culpe tue manifestabo eandem vindictæ.*
¶ *Et iudicabo te iudicijs. Quibus secundum legem mors est infligenda.*
¶ *Et dabo te in sanguinem. i. in effusionem sanguinis passiuæ furoris, & c. i. procedentem ex furore ire meæ, & zelo iustitiæ meæ.*
¶ *Et denudabunt te vestimentis tuis. & c. i. omnibus diuitijs tuis.*
¶ *Et adducent super te mulieres. In exercitu regis Babylonis.*
¶ *Et lapidabunt te lapidibus, & c. Tunc enim multi de Iudeis fuerunt interfecit lapidibus machinarum.*
¶ *Et trucidabunt te gladijs suis. In captione enim ciuitatis multuerunt trucidati gladijs.*
¶ *Et comburent domos tuas, & c. Vt habetur. 4. Reg. vii. vbi di-*

citur, quod Nabuzardan incendit domum domini, & domum regis & domos Ierusalem per circumitum.
¶ *Et facient in te iudicia. pœnas iuste inferendo.*
¶ *In oculis mulierum plurimarum. & c. i. plurimarum Gentium, quæ erant in illo exercitu.*
¶ *Et defines fornicari, & c. i. idololatrare, quia non vacabit tibi præ nimia tribulatione.*
¶ *Et mercedes vltra non dabis. Sacerdoti. idolo. Quia non habebis vnde.*
¶ *Et auferetur zelus meus. i. amor singularis, qui est viri ad uxorem.*
¶ *A te. i. sicut repudiata a me.*
¶ *Et quiescat nec irascar amplius. Loquitur scriptura de Deo tanquam de homine, qui non irascitur de quocunque malo culpe vel poenæ superuenienti uxori repudiatæ, & causa huius repudiationis subditur.*
¶ *Eò quod non fueris recordata dierum adolescentiæ tuæ. i. beneficiorum, quæ tibi in adolescentia tua feci, prout est expositum supra.*
¶ *Quapropter, & ego vias tuas in capite tuo. Te puniendo tamen citra condignum, idè subditur Et non feci iuxta scelera tua.*

A Ecce omnis qui dicit vulgo. Post catalogum vitiorum, & correctionem, qua retrahitur ad salutem. aptatur ei tritum vulgò prouerbiū: sicut ma. ita & n̄
b Sicut mater. Cethæa. quæ inaniens, vel in insaniam vertens interpretatur, in centiua s. huius sæculi, quæ capti

† parabole loquitur, super te parabole loquitur.

uam animam ducunt ad interitum, & a viro suo diuidunt. i. Dei verbo.
 * Theodoretus. Tibi conuenit, inquit, prouerbiū quod circūfertur, matri similem esse filiam, & matrem ipsius supra Cethæa nuncupauit.

c Sororum, &c. Hieronymus. Sodomæ & Samariæ, quarum altera Gentilem vitam luxuriam designat, altera hæreticorum decipulas.
 * Theodoretus. His ostendit non ludæorum tantum se esse Deum, sed etiam gentium. Etenim illorum antiquus Deus appellatus est, antequam idola colerent qua propter illos quoque & virum & filios repulisse dixit, negato Deo, demonibusque filiis immolatis.

† imò

B altera Gentilem vitam luxuriam designat, altera hæreticorum decipulas.
 * Theodoretus. His ostendit non ludæorum tantum se esse Deum, sed etiam gentium. Etenim illorum antiquus Deus appellatus est, antequam idola colerent qua propter illos quoque & virum & filios repulisse dixit, negato Deo, demonibusque filiis immolatis.

d Quæ proiecerunt viros, &c. Dei verbum & doctrinam. Semper. n. errantium fluctuant pedes huc illucq; discurrunt. Circumferuntur. n. omni vento doctrinæ de alia ad aliam falsitatem, & cum in prima frustra se sudasse cognouerunt, ad secundam tertiamq; transcendunt.
e Mater vestra. Hieronymus. Supra dixit, pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa, hic commutato ordine & numero. Mater vestra. Cum. n. scelera profecerint, scinduntur in partes, & vnione deferta in multitudinem proficiunt, & in urbem quæ non potest cum Iesu ad montana confedere. Sorores autem, Ierusalem, Samariam, & Sodomam: quarum altera a dextris, altera a sinistris: etiam secundum corporalem intelligentiam, & si de templo Ierusalem, ad orientem aspicias comprobabis.
 * Theodoretus. Non secundum tempus, sed secundum impietatis doctrinam appellauit. Tempore. n. Sodoma antiquior est. Sed quia Samariæ prius amulata est in litu ræ, deinde paulatim auxit facinora, ita ut etiam Sodomis assimilari potuerit Iunioriq; sororem appellat Sodomam, vt quæ postea cognationem cum ipsa complexa sit. Impietatis. n. communionem cognationem vocauit.

f Soror tua. Hiero. Media inter duas sorores Ierusalem, quæ, & Iudas dicitur, & a Chaldæis in Babyloniam ducta est: quæ multò sceleratius peccauit. quam Samaria, & Sodoma: in templo idolum adorans, & post Dei filium interficiens.

g Sodoma. Quæ refertur ad Gentes. Sodoma. n. eo tempore non erat, quæ prius cum Gomorra, Adam, & Seboim, diuino fuerat igne deleta.
 Hiero. Secundum Tropolo. Samaria, & Sodoma. Id est

Tropol.

Hiero. Secundum Tropolo. Samaria, & Sodoma. Id est h.erc-

Ecce omnis qui dicit vulgò prouerbiū, in te assumet illud

dicens. Sicut mater, ita & filia eius. Filia matris tuæ es tu, quæ

proiecit virum suum, & filios suos, & soror sororum tuarum tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos. Mater vestra Cethæa, & pater vester Amorrhæus. Et soror tua maior Samaria ipsa, & filia eius, quæ habitant ad sinistram tuam, Soror autem

tua minor te, quæ habitat a dextris tuis, Sodoma, & filia eius Sed nec in vijs earum ambulasti, neq; secundum scelera earum fecisti. Pusillum minus tamen penè sceleratiora fecisti illis in

omnibus uijs tuis. Viuo ego dicit dñs Deus, quia non fecit Sodoma soror tua, ipsa, & filia eius, sicut fecisti tu, & filia tua. Ecce hæc fuit iniquitas Sodome sororis tuæ, superbia,

tionib. eorum contrarium est. Quod Samaria hæreticis significet, & in Hosee, & in multis alijs, & in hoc primum testimonio probatur. Væ qui despiciunt Sion, & confidunt in monte Samariæ, & vindemianerunt primitias Gentium. Omnes. n. hæretici despiciunt Sion, quæ interpretatur specula. ecclesiam: & confidunt in monte Samariæ, in superbia. superuerforum dogmatum, quæ tantum esse sublimia; quib. vindemiant atq; populatur primitias Gentium, potentes, scilicet, ad errorem pertrahunt.

h Viuo ego. Absolutè dicitur, excellenter. In veteri testimonio hoc iuramentum. In nouo Amen amen dico vobis, vnde. Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, non est mortuorum sed viuorum. Et alibi. Placebo dominum in regionibus mortuorum. Sicut nemo absolutè dicitur bonus, nisi solus Iesus quamuis dicatur arbor bona homo bonus, pastor bonus seruus bonus: vnde. Nemo bonus nisi filius Dei. Sic angelus ceteræ virtutes, patriarchæ, & prophetae, & Apostoli, & ius viuentes, comparatione omnipotentis Dei mortificuntur. Quis est homo iste, qui viuat & non videbit mortem? de Apostolus de Deo. Qui solus habet immortalitatem, & vitam habuit inaccessibilem.

Hieronymus. Iuramento describens Sodomæ, & eorum scelera, primum ponit superbiam diaboli propriam, & primum peccatum, vnde Apostolus. Ne in superbia in iudicium indicat diaboli. propter quam. cecidit. Superbis enim Deus resistit, humilibus autem dat gratiam.

i Superbia, &c. Peccatum Sodomiticum est, & pro hoc se quitur Dei obliuio: quæ præsentia bona putat perpetua, & nunquam sibi indigendum, vnde in legentia ne comedens, & bibens, & saturatus edificatis opibus, habensque oues, & boues, argentum, & aurum, obliuiscitur domini Dei sui. vnde Salomon. Dimittas, & pauperiaces ne a me mibi, sed tantum victui meo tribue ne essaria.

12 Quæ habitat a dextris tuis, quia declinat versus montem Ierusalem, & sic dicitur hic dextera sicut pars opposita.

13 Sed nec in vijs earum ambulasti, &c. Sed in peioribus.

14 Pusillum minus penè, &c. quod exponit Ra. Sa. sic. Si talia mala, & non maiora per te reputarem: alter autem interrogauit. Pusillum minus, &c. q. d. non: imò multo mala fecisti, &c. Et hoc conuertit in uerba sequenti, cum dicitur.

15 Quia no. Et hoc declarat consequenter, cum dicitur.

16 Ecce hæc, &c. superbia. De se presumendo.

hæretici. & ethnici saepe leuiores committunt quam putantur Ierusalem s. ecclesiastici, vnde ad Corinthios Ommino auertitur vultus vester fornicati, qualis nro inter Gentes. Solent hæretici, qui tantum vetus testamentum sumpunt tres naturas in hoc loco intelligere, spirituales, & terrenam terrenam, & spiritualem ad Ierusalem referunt. Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

Animalem ad Samariam. Et terra ad Sodomam quæ breuiter interrogamus, quomodo natura, spiritus animalis, terre quæ inter se distinxerunt, vnantia trem, & vnantia trè habeant? quod figmento eorum incongruit. Et quod animalis, & rena natura ita hunc prophetarum stituantur in iuramento? hoc a-

Et spiritualem ad Ierusalem referunt.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ecce omnis. Hic arguitur malicia populi Iudæ sub nomine Ierusalem, hoc comparatiuè. s. ad populum Sodomorum, & populum decem tribuum, & diuiditur in duas, quia primo arguitur culpe, sic in dō subditur pœna, ibi. Ergo & tu. Circa primum præmittitur populi Iudæ radix prima, quæ hic accipitur pro Gente in terra Iuda habitante, antequam filij Israel ingrederentur terram promissionis, cum dicitur. Ecce omnis. ad densiorem alicuius.
- 2 In te assit. Te deridendo.
- 3 Dicens. Sicut mater ita, & filia eius. i. sicut Gens que præcessit in terra Iuda filios Israel fuit fornicatrix spiritualiter per idololatriam, sic populus Iuda.
- 4 Filia matris tuæ es tu. Per imitationem.
- 5 Quæ proiecit virum. i. Deum per idololatriam.
- 6 Et soror sororum. s. Sodomæ, & Samariæ, vt exprimitur in frâ, per quas intelligitur populus Sodomorum, & populus decem tribuum.
- 7 Mater vestra Cethæa. Et exponitur, vt supra.

- 8 Et soror. Maior. n. fuit populus decem tribuum, quam populus regni Iudæ.
- 9 Et filia. i. alie ciuitates, & ville quarum Samaria erat metropolis.
- 10 Quæ habi. Sunt. n. in aquilonari porte respectu Ierusalem pars Aquilonaris etiam vocatur hic sinistra, eò qd ab Aquilonerunt super Ierusalem multa mala. Ier. 1. 1. Ab Aquilon detur omne malum.
- 11 Soror autem, &c. Quia populus Sodomæ minor fuit vnde
- 12 Quæ habitat a dextris tuis, quia declinat versus montem Ierusalem, & sic dicitur hic dextera sicut pars opposita.
- 13 Sed nec in vijs earum ambulasti, &c. Sed in peioribus.
- 14 Pusillum minus penè, &c. quod exponit Ra. Sa. sic. Si talia mala, & non maiora per te reputarem: alter autem interrogauit. Pusillum minus, &c. q. d. non: imò multo mala fecisti, &c. Et hoc conuertit in uerba sequenti, cum dicitur.
- 15 Quia no. Et hoc declarat consequenter, cum dicitur.
- 16 Ecce hæc, &c. superbia. De se presumendo.

* Sa

aturitas panis. Hieronymus. Superbiae seminarium
aturitas panis, abundantia rerum, & ocium. Vel fm.
deliciarum luxuriaq; abundantia Diues ille Euage
lus non aliud peccasse memoratur, nisi q; operib. & di
ffluens, in tantā erupit superbiam vt manū nō por
ret indigēti La-

aturitas panis, & abundantia & ocium ipsius & filiarum
eius: & manum egeno & pauperi non porrigebant. Et ele
uatae sūt, & fecerunt abominationes corā me, & abstuli eas
sicut vidisti. Et Samaria dimidium peccatorū tuorum non
peccauit: sed vicisti eas scelerib. tuis, & iustificasti forores
tuas in omnib. abominationib. tuis quas operata es. Ergo
& tu porta confusionē tuā, quā vicisti forores tuas pecca
tis tuis, sceleratius agens ab eis iustificatae sunt. n a te. Ergo
& tu confundere, & porta ignominiam tuam, quā iustifi
casti forores tuas. Et conuertā restituēs eas cōuersione So
domorū cū filiab. suis, & cōuersione Samariae, & filiarū eius.

aturitas pa. Deliciosē viuendō. Nomine. n. panis intelligitur
abundantia. Diuitiarum malē acq̄sitarum.
ocium a bonis operibus.
manū egeno. Per defectū misericordiae, nō potētia, vt patet
ex p̄cedētib. Et quia ista ducunt ad vitia carnis peiora, sō subditur
Efec. abo. Exercendo vicijū contra naturā q̄ est abominabile.
Abstuli eas. Subuertendo ciuitates illas. Genes. 19.
Sut vidisti. Et te exemplo eius non castigasti quod aggrauat
peccatū: In Heb. habetur. Sicut vidisti. si iuste stendū, vnde Gen. 18.
die dominus de Sodoma, & Gōmorra. Descendam & videbo, v
trum amorem qui venit ad me, opere compleuerint. Peccata autē
Sodoma hic enumerata nō sunt ita graua de genere sicut est idolola
tria, ac cum multis alijs vitijs vigeat in Ierusalē & terra Iuda.
Samaria di. pec. tuo non. pec. Quia populus habitans in Ier
usalē coluit idola in domo domini posita tēpore Manasse. 4. Reg.
21. Quid fuit grauissimum, sicut turpissimum est mulieri: q; inducat
adulterum ad proprium lectum mariti.
Eusti. Non absolutē, sed in comparatione tua sicut pallidum
comparatum ad nigrum dicitur album: & secundū hoc dixit Iudas
Gen. 3. d. de Thamar, Iustior me est.
Igo. Reprehensa matricia, hic cōsequēter subditur p̄na: & pri
mō nunciatur comparatiuē, secūdo absolutē, ibi. Et faciam. Et
in vna; parte simul ponitur p̄nē cōminatio, & sequens liberatio.
Circumnum dicitur. Ergo & tu. & c. panam confusibilem.
Qua vi. so. In malis.
Igo & tu. Repeitio est eiusdē sentētie ad maiorē affirmatiōē
Iconu. Ra. Sa. exponit hoc de tēpore Messig, quae expectant Iu
dai. ap̄ terra Sodomorū quae subuerfa igne & sulphure legitur, Gen.
19. sic sanabitur & erit ita pulchra sicut a principio, & ta
men ea dicitur Ge. 13. q; tūc irrigabitur sicut paradus dñi
Sed hec expositio fundatur supra erroneū fundamētū s. q; Christus
sūt verus in mundū pp̄ qd̄ dicit. Hier. q; scriptura loquitur hic me
zaphicē per conuersione Sodomorū significās cōuersionē Gentiliū
ad Christum: & per reuersionem Samariae reuersionem hereticorum

tentiam, patientia probationem. probatio spem. Spes autem non cō
fundit: in futuro. s. quia in praesentiarū sua per confusio
nem peccata deleuerunt, vnde. Est confusio quae ducit ad mor
tem, & est confusio quae ducit ad vitam. Spiritus quoq; sanctus
peccatores hortatur sic. Confundantur & reuerentur omnes

inimici mei conuertan
tur retrorsum & cōfun
dantur valde velociter.
Et in alio loco. Dic
tu primum iniquitates
tuas, vt iustificeris. Et.
Iustus accusator sui est
in principio sermonis.
Quid ergo mirum
si prouocatur Ieru
salem ad confusio
nem, & ignomiā
quae forores suas iu
stificauit peccando.
* Theod. Cum ali
quis est in honore
nil intelligit, igno
minia affectus, sen
sum pristini percipit honoris. Et Ierusalem igitur non co
gnito honore sibi a Deo concesso, obsidione & captiui
tate suam agnouit Deum. Idcirco a Beato Dauid docta
exclamat, confusio facti meę & operum me.
Et conu. Grandis profectus post cōfusionē, & ignomi
niā q̄ sibi Dei iudicio illatā libēter accepit Q. d. irā Dei su
stinebo, qm̄ peccauit ei. Promittit ei restō in antiquū sta
tū. Sed q̄ cōparatione scelerū eius, iustificata est Sodoma
& Samaria: primū restituē cōuersio, vel captiuitas Sodo
morū fm̄ Aquilā, sedō captiuitas Samariae fm̄ eundem.
Nouissima restituē Ierusalē. Cui. n est dubiū, q; inter tres
Gentilē, hereticū, ecclesiasticū: multō maiorib. p̄nis dig
gnus sit qui maioris dignitatis est vñ Petrus. Tēpus est, vt in
cipiat induiū a domo Dei. Et in hoc proph. A. sa. His meis incipi
te, vt. s. extra Ierusalē sororib. ante cōuersis & restitutis por
tet, ignomiā suā, & cōfundatur super peccatis suis, & so
rores suas consolet dū grauius punitur. Vel ideō confun
dat quia Deū ad iracūdiā prouocauit, vnde patet nō esse
naturalē iram Dei, sed clementem. & mansuetum vicijs
nostris ad iracundiam prouocari, vnde. Secundū duriciam
tuam & impientens cor tuum thesaurizas tibi irā in die irae & re
ue. m. & c. Et alibi. Misisti iram tuam, & deuorauit eos sicut stipu
lā. Quod. n conuētū est & in vno corpore copulatū, mit
ti non pōt: sed qd̄ extra est, vt lancea, telū & huiusmodi.

sum pristini percipit honoris. Et Ierusalem igitur non co
gnito honore sibi a Deo concesso, obsidione & captiui
tate suam agnouit Deum. Idcirco a Beato Dauid docta
exclamat, confusio facti meę & operum me.
Et conu. Grandis profectus post cōfusionē, & ignomi
niā q̄ sibi Dei iudicio illatā libēter accepit Q. d. irā Dei su
stinebo, qm̄ peccauit ei. Promittit ei restō in antiquū sta
tū. Sed q̄ cōparatione scelerū eius, iustificata est Sodoma
& Samaria: primū restituē cōuersio, vel captiuitas Sodo
morū fm̄ Aquilā, sedō captiuitas Samariae fm̄ eundem.
Nouissima restituē Ierusalē. Cui. n est dubiū, q; inter tres
Gentilē, hereticū, ecclesiasticū: multō maiorib. p̄nis dig
gnus sit qui maioris dignitatis est vñ Petrus. Tēpus est, vt in
cipiat induiū a domo Dei. Et in hoc proph. A. sa. His meis incipi
te, vt. s. extra Ierusalē sororib. ante cōuersis & restitutis por
tet, ignomiā suā, & cōfundatur super peccatis suis, & so
rores suas consolet dū grauius punitur. Vel ideō confun
dat quia Deū ad iracūdiā prouocauit, vnde patet nō esse
naturalē iram Dei, sed clementem. & mansuetum vicijs
nostris ad iracundiam prouocari, vnde. Secundū duriciam
tuam & impientens cor tuum thesaurizas tibi irā in die irae & re
ue. m. & c. Et alibi. Misisti iram tuam, & deuorauit eos sicut stipu
lā. Quod. n conuētū est & in vno corpore copulatū, mit
ti non pōt: sed qd̄ extra est, vt lancea, telū & huiusmodi.

ad unitatem ecclesiasticam, a qua discesserant, sicut decem trib. a re
gno Dauid. 3. Reg. 12. Per reuersionem verō Ierusalem, conuersionē
Christianorum & peccantium in fidē tamen informi manentium ad
bonum. Sed quia ista expositio videtur aliquib. magis mystica quam
literalis, ideō aliter exponunt dicentes, q; per Sodomam intelliguntur
duae trib. & dimidia existētes vltra Iordanem eō q; erant prope So
domam, per Samariam alię septem trib. cum dimidia, per Ierusalem
regnum Iudę. Et hi dicunt, q; omnia ista. Et conuer. & c. Impleta
fuerunt in reditu de captiuitate Babylonica, in qua fuerunt duę tri
bus. s. Iudę & Benjamin, & aliqui de decem tribub. qui effugientes
manum regis Assyriorum venerunt ad habitandum in regno Iudę,
& cum illis de regno illo captiuati fuerunt, & cum redeuntib. Sed
hec expositio videtur in duob. deficere. Primō quia fors Iudę fuit
magis propinqua Sodomę quam sortes vltra Iordanem existētes:
quia mare salis vbi antiquus fuit terra Sodomorū habitabilis, clau
sit terminum sortis Iudę a parte orientali, & partim a meridionali
quia est in angulo vtriusq; lateris, vt patet in descriptionē terrę pro
missionis. Secundō, quia redeuntes de Babylone non recuperauerūt
Samariam & ciuitates ei propinquas, sed tenuerūt eas Gentiles illuc:
Missi a rege Assyriorū, vt patet. 1. Es. & Neemia, & et in Evangelio
& Act. Apostolorum. Propter quod videtur mihi saluo meliori iudi
tio, q; hec litera potest exponi magis literaliter, quam dicat Hier. Et
virando errorem. Ra. Sa. conuenio tamen cū vtroq; inquamū dicēte
hanē literam referri ad tps Christi. Sed secundū expositionem meā
per Sodomam intelligitur populus Ammon, & Moab, eō q; Loth pā
ter eorū habitauit in Sodomis, Ge. 13. Et filie Loth matres eorū ibi
natę fuerunt. Per Samariā verō Gentiles ibi habitantes, vt dictū est
& per Ierusalē populus Iudęorū. De omnib. istis aliqui fuerūt cōuer
si ad fidē Christi per p̄dicationē eius & Apostolorū, sicut patet de
Iudęis in Evangelio in multis locis, & in Act. Apostolorū. Similiter d̄
Samaritanis quorū aliqui crediderūt ad p̄dicationē Christi, lo. 4.
& postea ad p̄dicationē discipulorū. Act. 8. Et similiter de Ammoni
tis & Moabitibus, quorū terrę erāt p̄pinquę Iudę vnde extērūt Xpi
discipuli ad p̄dicandū fidē per orbē & sic primō p̄dicauerunt in
partib. propinquis, & secundū hoc patet litera ex dictis vsque ibi.

G Et conuertam. * Theodoretus. Restitutionem hic non in melius sed in peius appellauit. Rursus. n. id. omnia illud scripturæ, quod de preteritis loquitur ut de futuris, Sodomis appositum est. Quod autem dicit, est huiusmodi. Quomodo Sodoma cum essent clara, & a plurimis habitata, in pristinam formam restitui. fecitque ut prorsus a cultoribus essent vacua, qualia erant antequam edificarentur & tibi, adempto n. decore operæ dabo ut in pristinā redeas formam.

Hebræorum fabula de Sodoma & Ierusalem ceteris que ciuitatibus reedificandis Mesia tempore.

B Et soror tuo. Hieronymus. Iudæi inter alias fabulas dicunt in aduentu Christi sui. Id est, Antichristi & in mille annorum regno Sodomam restituendā, ut sit quasi paradysus Dei, & quasi terra Aegypti: & Samariam in felicitatem pristinam, ut .s. de Assyrijs reuertantur in terram Iudæam. Decem .n. trib. captas a Phil. & Salmanasar & Teglatphalnar regibus Assyriorum legimus, & vsq; hodie ibi esse captiuas. Ierusalem quoque tunc esse fabricandum, & omnes filias eius. vrbes. & viculos, & castella quæ sub eius fuerant potestate ut prius florituras: & ipsam auro & argento & preciosis lapidibus trucidandam, vnde Isaias. *Constituam iudices tuos sicut prius, & consiliarios tuos sicut a principio, &c.* Et David. *Benigne fac de mihi in bona voluntate tua Sion, ut a thecentur muri Ierusalē* Et alibi. *Aedificabuntur ciuitates Iudæ.* Illi ita. Nos autem dicimus, quod Sodoma redit in antiquum statum, cum naturæ suæ reddita Gentilis prius & impia anima intelligit creatorē.

* quod pepigi.

C Samaria quoque recipit antiquam beatitudinem hereticorum errore contempto, iuncta doctrinæ & fidei Christianæ. Et tunc Ierusalem. Id est, ecclesia reuertetur in statum suum, de qua dicitur. *Factus est in pace locus eius.* Et alibi. *Ierusalem que edificatur ut ciuitas, &c.* Et in Apostolo. *Que autem sursum est Ierusalem, libera est.*

Isaiæ. r. f. Psal. 50. d. Psal. 68. g.

Psal. 75. a. Ibid. 121. a. Gal. 4. d.

Et conuertam reuersionem tuam in medio earum, ut portes ignominiam tuam, & confundaris in omnibus quæ fecisti consolans eas. Et soror tua Sodoma & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam, & Samaria & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam, & tu & filia tuæ reuertimini ad antiquitatem vestram. Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiam tuam, antequam reuelaret malitia tua sicut hoc tpe in opprobrium filiarum Syriæ, & ciuitatum in circumitu filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait dñs Deus. Quia hæc dicit dominus Deus. Et faciam tibi sicut despexisti iuramentum, ut irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & suscitabo tibi pactum sepiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & confuderis, cum receperis sorores tuas te maiore cum minoribus tuis

^a Vt subuersionem eius reuertes ad memoriam, & timeres.

^a Quando superbe peccabis. ^b Scilicet.

^a Reuelata est. ^b Scilicet in opprobrium. filiarum præcunctis vrbus Syriæ, & Palestinæ.

^a Ergo. ^b Quo superasti alias in scelere.

^a Vt recipias quod mereris. ^b Ad nihilum duceres.

^a Cum. ^b Impletum fuerit. Ego occidam & ego uiuificabo, ego perecaui & ego sanabo.

^a Quod olim habuit tecum. ^b Alias me.

^a Non leges quoniam præteritis. ^b In Evangelij, quod est sempiternum. ^c Sic. ^d Operum, cogitationum.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

^a Recordata. ^b Samaritanæ & Sodomam earumque socias.

C Non fuit autem. * Theodoretus. Si non didicisset. Sodomorum supplicium & diuulgarum fuisse ore tuo illorum exitum, quemadmodum tua nunc fido in Syriæ & Palestinæ ciuitatibus quidnam am mali perpetrasses? Neque. n. illorum tibi exemplum fuit, sed nihil minus delinqueres.

d In opprobrium filiarum Syriæ, & Palestinarum. Hieronymus. Syria in Hebraicis dicitur Aram, quod interpretatur fortas, & iuxta exitum illius Isaiæ, ubi Aram contra Iudam & Ierusalem, Ethrum arguta sententia, quæ sibi imitatur quæritur, sicut hæc impugnat Iudam in quo scilicet confessio, & potest præualere. Hic quoque arrogantia Syriæ. Id est, Philistinorum cum suis alienigenarum quibus muldiuerforum in

e Et suscitabo pactum. * Idem. Primum enim prædicatum est euangelium, deinde omnibus gentibus, sed etiam per magnum Eliam rursus prædicabit mundi consummationem. Ego igitur, inquit, oniciam tuam utilitatem prouidens.

f Sicut hoc tpe in opprobrium filiarum Syriæ, & ciuitatum in circumitu filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait dñs Deus. Quia hæc dicit dominus Deus. Et faciam tibi sicut despexisti iuramentum, ut irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & suscitabo tibi pactum sepiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & confuderis, cum receperis sorores tuas te maiore cum minoribus tuis

g Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiam tuam, antequam reuelaret malitia tua sicut hoc tpe in opprobrium filiarum Syriæ, & ciuitatum in circumitu filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait dñs Deus. Quia hæc dicit dominus Deus. Et faciam tibi sicut despexisti iuramentum, ut irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & suscitabo tibi pactum sepiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & confuderis, cum receperis sorores tuas te maiore cum minoribus tuis

h Et soror tua audita in ore. Ad antiquitatem suam. s. ad fidem Loth, unius veri Dei cultoris sicut edoctus fuit ab Abraham apud quem diu mansit: & sic habuit fidem Christi Abraham promissis, Genes. 22. In semine tuo benedicentur omnes Gentes.

i Et Samaria & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam. i. ad fidem Iosue, & aliorum senum fidelium, qui habitauerunt ibi in principio ingressus filiorum Israel in terram illam, qui habuerunt fidem de Christo uenturo.

k Et tu & filia tuæ reuertimini ad antiquitatem uestram. Quod patet impletum in Apostolis, & alijs de Iudæa ad fidem uocatis.

l Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore. i. quandiu fuisse in gloria potestatis tuæ, ita despiciebas eam, quod dignaberis de ea aliquid dicere vel audire.

m Antequam reuelaretur malitia tua. Per manifestam

tibus dogmatum error ostenditur illud & opprobrium habet Ierusalem, cuius vicio superatur.

* Theodoretus. Post pœnam bona quoque peccatur. Tu enim mea fœdera, inquit, aspernata es, & quæ mecum pepigeras, uolastis, sed tamen omnino deseram, verum ubi te disciplina instructam, æquid edocuero, fœderum illorum recordabor, quæ olim percussi, cum adhuc esses infantula. (Ita enim tempus, quo in solitudine est commorata) & statum testamentum meum, &c.

e Et suscitabo pactum. * Idem. Primum enim prædicatum est euangelium, deinde omnibus gentibus, sed etiam per magnum Eliam rursus prædicabit mundi consummationem. Ego igitur, inquit, oniciam tuam utilitatem prouidens.

f Sicut hoc tpe in opprobrium filiarum Syriæ, & ciuitatum in circumitu filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait dñs Deus. Quia hæc dicit dominus Deus. Et faciam tibi sicut despexisti iuramentum, ut irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & suscitabo tibi pactum sepiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & confuderis, cum receperis sorores tuas te maiore cum minoribus tuis

g Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiam tuam, antequam reuelaret malitia tua sicut hoc tpe in opprobrium filiarum Syriæ, & ciuitatum in circumitu filiarum Palestinarum, quæ ambiunt te per gyrum. Scelus tuum & ignominiam tuam tu portasti, ait dñs Deus. Quia hæc dicit dominus Deus. Et faciam tibi sicut despexisti iuramentum, ut irritum faceres pactum: & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & suscitabo tibi pactum sepiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & confuderis, cum receperis sorores tuas te maiore cum minoribus tuis

h Et soror tua audita in ore. Ad antiquitatem suam. s. ad fidem Loth, unius veri Dei cultoris sicut edoctus fuit ab Abraham apud quem diu mansit: & sic habuit fidem Christi Abraham promissis, Genes. 22. In semine tuo benedicentur omnes Gentes.

i Et Samaria & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam. i. ad fidem Iosue, & aliorum senum fidelium, qui habitauerunt ibi in principio ingressus filiorum Israel in terram illam, qui habuerunt fidem de Christo uenturo.

k Et tu & filia tuæ reuertimini ad antiquitatem uestram. Quod patet impletum in Apostolis, & alijs de Iudæa ad fidem uocatis.

l Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore. i. quandiu fuisse in gloria potestatis tuæ, ita despiciebas eam, quod dignaberis de ea aliquid dicere vel audire.

m Antequam reuelaretur malitia tua. Per manifestam

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Ut portes ligno. Li ut, tenetur hic consequitur. Ad conuersionem. n. Iudæorum ad fidem sequuta est eorum erubescencia & confusio de peccatis preteritis, & maxime in procuratione & consensu mortis Christi per ueram pœnitentiam, ut patet Act. 2.

2 In omnibus quæ fecisti consolans eas, &c. Quoddam. n. solatium est miseris, habere socios in miseria. Vel melius, quia per mortem Christi a Iudæis procuratam, uenit consolatio Gentibus per Apostolorum prædicationem. Vnde Act. 13. Paulus, & Bernabas dixerunt Iudæis obstinatis. Quia indignos uos iudicatis æternæ uitæ, ecce conuertimur ad Gentes: sic enim præcepit nobis Deus.

3 Et soror tua audita in ore. Ad antiquitatem suam. s. ad fidem Loth, unius veri Dei cultoris sicut edoctus fuit ab Abraham apud quem diu mansit: & sic habuit fidem Christi Abraham promissis, Genes. 22. In semine tuo benedicentur omnes Gentes.

4 Et Samaria & filia eius reuertentur ad antiquitatem suam. i. ad fidem Iosue, & aliorum senum fidelium, qui habitauerunt ibi in principio ingressus filiorum Israel in terram illam, qui habuerunt fidem de Christo uenturo.

5 Et tu & filia tuæ reuertimini ad antiquitatem uestram. Quod patet impletum in Apostolis, & alijs de Iudæa ad fidem uocatis.

6 Non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore. i. quandiu fuisse in gloria potestatis tuæ, ita despiciebas eam, quod dignaberis de ea aliquid dicere vel audire.

7 Antequam reuelaretur malitia tua. Per manifestam

Dei uindictam.

8 Sicut hoc. s. captiuitatis Sedechie & populi sui.

9 In opprobrium. factum est.

10 Filiarum Syriæ. Quia ciuitates Syriæ, & aliarum circa Iudæam opprobria dicebant de populo Iudæ captiuato.

11 Scelos. Per uindictam Dei. Et loquitur hic propheta auctore per modum preteriti, quia Ezechiel ista prophetauit ante destructionem ciuitatis Ierusalem.

12 Quia hæc. Cuius uerbum non potest esse falsum.

13 Et facta. Hic consequenter denunciatur pœna absolutæ, & futura misericordia tempore Christi. Dicit igitur in personam Dei. Et faciam tibi. inferendo pœnam.

14 Sicut. de. Iuramentum. transgrediendo legem, ad cuius obseruationem te obligasti in monte Sinai Exo. 24. b. Omnique loquutus est dominus, faciamus & erimur obedientes.

15 Et recordor. Tunc enim promissit Deus se eis mittere Christum, secundum quod dicitur Deut. 18. e. Prophetam suscitabo tibi similem tui, &c.

16 In diebus, &c. Quod fuit in exitu de Aegypto, & tempore dationis legis.

17 Et suscitabo. id est, pactum nouæ legis, cui non succedet alterum.

18 Et recorda. uia. Penitendo de peccatis preteritis, ut in hoc fuit in Iudæis.

19 Cum receperis. s. alias Gentes intra ecclesiam, quæ facta fuit in Iudæis.

20 Te maiores. Quia aliquæ Gentes ad fidem Christi uersæ erunt maiores gentes Iudæorum, & aliquæ minores.

non sit tibi. Hieron. Quod sanctorum est, unde: Os no-
 date: a' vas o Corinthij. Et de Salvatore: Aprensus os sui
 eos: Et in Psal. Aperiam in parabolis os meum: Peccato-
 tur. Peccasti, quiesce. Et: Pecc. t'ri d. xii Deus: quare tu
 si meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Et:
 pulchra, lauda
 re peccatoris.
 dicitur: Ape-
 um, & impli-
 bo
 Vnde debe-
 tiam, cu per
 icordia Dei
 mus pristi-
 gloriā, &
 Euangelij
 mpiternum,
 m placatus
 fuerit dominus in omnibus quæ fecimus, me-
 moriam

moriam nos habere peccati, & semper os claudere, quia D
 non ex operibus nostris, sed ex Dei gratia saluati su-
 mus, &c.
 Theodoretus. His verbis tres pueri quoque in forna
 ce vsi sunt. Ascitis enim populi sceleribus, supplicantes di-
 cebant. Et nunc nō
 est nobis aperire
 os, confusio & op-
 probrium facti su-
 mus seruis tuis &
 colentib. te. & Da-
 niel, Tibi domine
 iustitia, & nobis cō-
 fusio faciei sicut
 dies hæc, & regib.
 nostris, & patribus
 nostris, & principi

Et dabo eas tibi in filiās, sed non ex pacto tuo: & suscitabo
 ego pactum meum tecum: Et scies quia ego dominus, vt re-
 corderis, & confundaris: & non sit tibi vltra t aperire os præ
 confusione tua: cum placatus fuero tibi in omnibus quæ fe-
 cisti, ait Dominus Deus.

1
2
3
4
5
6
7
8
† excusatio
propter pu-
dorē tuum.

NICOLAVS DE LYRA.

dabo eas. Quia omnes sunt filij ecclesie in Apostolis in-
 d non ex pacto tuo. Hoc est ex virtute legis veteris, sed
 suscitabo. Quod dicitur pactum nouum, non secundum pa-
 orb. initium, Iere. 31.

4 Et scies quia ego do. Per miracula diuinitatem Christi offen-
 sua.
 5 Vt recor. & confun. De peccatis tuis preteritis.
 6 Et non sit tibi vltra. Quia non poteris dicere, quod aliquid
 omiserim de beneficijs patribus promissis.
 7 Cum placatus fuero tibi. Per carnis assumptionem.
 8 In omnibus quæ fecisti. Quia passio Christi in carne assum-
 pra sufficiens fuit ad delendum omnia peccata.

4 Et

ADDITIO I.

cap. 16. vbi dicitur in Postil. Pater tuus Amorrhæus.
 quod dicitur hic. Pater tuus Amorrhæus, & mater
 thæa. Proprie potest exponi vt sonat. Ad quod sciendum, p
 se sepe mutant modos loquendi sicut & loquutiones persona-
 ram: ita quandoque mutant personam primam & secundam & e
 conu. vnde & in hoc loco quandoque loquitur propheta patriæ Ie-
 rosolimitana, non respectu ciuitatis nec templi. Et de illa dicit: Pa-
 ter tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. quia isti fuerunt
 de antiquioribus & famosioribus illius terræ habitatoribus. Et se-
 cundum istum modum intelligitur illud quod dicitur infra eo. cap.
 Sicut mater ita & filia eius: quia loquitur de illa terra quæ prius
 fuit idololatris Amorrhæorum, & postea sub idololatris Iudæo-
 rum. Im autem sequitur: Et quando nata es: vertit se propheta
 ad loquendum cum populo Ierosolymitano sibi contemporaneo &
 exponitur sicut in Postil.

vtroque poste, transcendet ostium domus, & non sinet
 percussioem ingredi domos vestras: quod proprie videtur
 huic respondere quod dicitur hic. Transiens autem per te, vidi
 te conculcari in sanguine tue, scilicet sanguine agni. Et dixi tibi. In
 sanguine tuo viue, &c.

ADDITIO III.

In eod. cap. vbi dicitur in Postilla. Propter quod dicit Hieron.
 Expositio beati Hieronymi bene potest dici literalis. Nam decem
 tribus recedentes a cultu diuino & a regno Dauid per Deum electo,
 propter opus possunt dici hæretici: per Sodomos autem in scriptura sacra
 non solum intelliguntur Sodomi natione, sed etiam eorum imitato-
 res, vnde Is. 1. c. dicitur Iudæis: Audite verbum domini prin-
 cipes Sodomorum auribus percipite populus Gomorre.
 In quo loco manifestè ad literam accipitur Gens Sodome pro populo
 eos imitante. Dicere autem quod per Sodomam intelligatur popu-
 lus Ammon & Moab, prout Postil. vult, valde remotum videtur a
 significatione literæ. Nec credo, quod hoc inueniatur in scriptura sa-
 cra in alio loco. Et notandum, quod ex hoc passu Hebræi estimant ha-
 bere validum argumentum contra nos qui Christum iam venisse
 constemur. Dicunt enim quod ex hoc quod Sodoma & Gomorra
 non sunt reuersæ ad statum pristinum prout hic propheta prænun-
 ciat, sequitur quod nondum venit Christus de quo agitur. Sed hoc ar-
 gumentum euacuatur planè per expositionem Hieron. quæ fundatur
 in sensu literali modo prædicto.

F
Iudæorum ar-
gumentum ef-
ficax, vt ipsi
ostendantur
Messias non-
dum venisse.

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in Postil. Transiens autem per te.
 secundum Hebræos hoc quod dicitur: Transiens autem per
 te, vtur ad illud quod legitur in exitu Israel de Aegypto, quan-
 do Is transiens ad percutiendum primogenita Aegypti, videns
 sanguinem agni Paschalis immolati, non permittebat eos perire,
 vnde Exod. 12. d. Transibit enim dominus percutiens Aegy-
 ptio cumque viderit sanguinem in superlineari, & in
 vtroque

CP. XVII.

factum est,
 &c. Aquila. a
 Hier. Secundum
 Anagogem (quamuis violenta videatur interpretatio) si-
 cut etera animantia, & ad bonam, & ad malam partem
 referuntur, ita & Aquila De leone in bonam partem di-
 citur Catulus leonis Iuda. In contrarium. Aduersarius vester
 dabit, tanquam leo rugiens, &c. De Aquila in bonam par-
 tem, quod iustus diues effectus faciat sibi pennas vt Aquila
 la, vt possit reuerti in domum prædecessoris sui. Et in Isa.
 Qui erant in domino assumunt pennas, vt Aquila. Rectè autem
 qui exerat. Fortitudinem faciam & sapientia intelligentiæ aufe-
 ram

CAP. XVII.

factum est verbum domini ad me, dicens: Fili ho-
 Libano, qui interpretatur cador, & refertur ad Thymia
 ma non vult parua & humilia virgulta perstringere, sed
 summitates cedrorum, & de principibus ac stirpe regia,
 vnde Habacuc: t scæ eius electæ. Ponit autem testamentum
 cum his quos ceperit, vt regi Babylonio colla submittat,
 & illud impleant Apostoli: Quos tradidi Satana, vt discant
 non blasphemare. Et alibi: Quos tradidi Satana in interitum car-
 nis, vt spiritus saluus sit. Non debemus ergo, si ob aliquod
 peccatum de congregatione fratrum & de domo Dei
 eijcimus

ram terminos Gentium,
 & vires eorum depre-
 dabo, &c. Nunc sub
 persona Aquilæ de
 Aggæi. 2. d.

Hab. 1. d.
1. Tim. 1. d.
1. Cor. 5. b.

NICOLAVS DE LYRA.

CAP. XVII.

factum est. Hæc est tertia pars in qua propheta arguit
 populi Iudæ flagitia sub metaphora cedri transplantate, &
 vine. vnto vrenti desiccata. Et diuiditur in duas partes, quia pri-
 mō

mō ponitur flagitij punitio, secundò remedi promissio, ibi: Hæc di-
 cit dominus. Prima in duas, quia primò parabola ponitur, secun-
 do exponitur, ibi: Et factum est. Prima diuiditur in tres partes,
 quia primò sub parabola describitur Iechonia transmigratio & Se-
 dechiæ substitutio, secundò eiusdem rebellio, ibi: Et factum est,
 tertio, eius captiuatio, ibi: Dic: Circa primum dicitur.
 * Prodone-

MORALITER.

factum est. In hoc capitulo secundum sensum lite-
 rale ponitur transmigratio Ioachim regis in Babylo-
 nem,

lonem, & institutio Sedechiæ loco eius, & rebellio Se-
 dechiæ ex confidentia fœderis initi cum Aegypti rege:
 ex quo sequuta est exolutio Sedechiæ & eius ductio in
 Babylonem. Sicut dictum fuit a principio huius operis:
 Vna

Cei ieiunant: sed æquo animo latam in nos sententiam ferre, & cum propheta domini dicere: *nam domini sunt stinebo, quoniam orcauit ei: d. nec iustitiet. i. iustitiam meam, &c.* Et tamen frequenter euenit vt alteri subditi, ad alterum irascamur qui nobis suum promittit auxilium, nec sinit in

Mich. 7. b.

longis alis.

† nouellarū plācationum eius † negotiatio- nis.

† saltem po- suit illud.

Zach. 11.2.

pristina sententia pmanere. Sed hoc omni ratione vitā dum est, ne siccētur palmites nostri & arefcaant germina, & contra pactum facere credamur. **a** *Propone ænigma.* *** Theodoretus** ænigmaticè iube tur eis propheta- re, vt qui audiunt, non intelligentes quæ dicātur, ad ea inquirenda maius adhibeant studiū, & per interrogatio- nem a propheta in terpretationē percipiant.

B *Aquila.* Dux Aquilæ in hoc pro- pheta ponitur, de prima nunc dici- tur, de altera in se- quentibus.

* Hic Nabuchodonosor innuitur, magnis alis prædi- tus quia maximè regnum dilatauit, longum extensione, vt superbum & arrogantem, & plenum vnguim ipsam vocauit, vt cui suppeditaret multos exercitus & æquita- tus & pedratus: vngues enim regis sunt milites, qui ex- tremam corporis obtinent partem, eo quod ducibus sub- iecti sint, & celeres sint atque validi ad percutiendum, & feræ instar dilaniandum eos qui contradicere conentur. **c** *Venit ad Liba.* Hierony. Vnde Zach. *Aperi Libanæ portas mas, &c.* Crebrò enim templum quod erat in clitum & sublime, in scripturis sanctis Libanus dicitur.

d Chanaan.

d *Chanaan.* Idest in Babylonein, vbi Iechonias cōser- uatus est postea generatione (sicut Matth. testatur) de- nus natus est per Salathiel & Zorobabel.

* Theodoretus. Babylonein Chanaan nuncupat propter morum cognitionem

a *Oblectum significat esse quod dicitur: parabola enim aliud verbis præfert, aliud sensib. tenet.* **1** *minis, propone ænigma, & narra parabolam ad domū Is-*

b *racl, & dices: Hæc dicit dominus Deus: Aquila grandis, ma-*

c *gnarum alarum, † longo membrorū ductu, plena plumis &*

d *varietate: venit ad Libanū, & tulit mēdullam cedri. Summi-*

e *tatem † frōdium eius auulsit, & transportauit eam in terram*

f *Chanaan, in vrbe † negociatorū posuit illam. Et tulit de se-*

g *mine terre, & posuit illud in terra profemine, † vt firmaret*

h *radicem super aquas multas. † In superficie posuit illud.*

i *Cumque germinasset, creuit in vineam latiore, humili sta-*

k *tura, respicientib. ramis eius ad eam, & radices eius sub illa*

l *erant. Facta est ergo vinea, & fructificauit in palmites, &*

m *emisit propagines. Et facta est Aquila altera grandis ma-*

n *uid prophetiam, vsque ad mare & vsq; ad flumina*

o *operuerunt montes vmbra eius, & arbuta eius*

p *Dei. Illud autem emisit propagines non magnitudinem*

q *significat, sed erga Aegyptum amicitiam.*

r *Et facta est Aquila auera. Hic erat Vaphres rex Aeg-*

s *ptiorum cuius meminit Hieremias, quo cum Sedechias*

t *foedus percussisset, violato iure iurando, & pactis, qui*

u *Nabuchodonosor ipse pepigerat. Illud autem ramus*

v *extendit ei, pecunias a Sedechia regi Aegyptiorum*

w *illas significat.*

e *Et tulit.* Idem. **1** *Propter hoc Sedechiam declarauit.* **2** *Hoc enim propheta* **3** *chonia rege d* **4** *rato abiit. N* **5** *amplius regem* **6** *banum apper* **7** *sed campum* **8** *rendum aptu* **9** *f Cumq; germe* **10** ** Idem. Ma* **11** *imbecille fui* **12** *uissimum lu* **13** *rum regnum* **14** *enim ter iam* **15** *nuisent obs* **16** *nem, & in ser* **17** *tem abducti e* **18** *in paupertate* **19** *que cōpulsi* **20** *& multitudin* **21** *liati.* **22** *Fructificauit pal* **23** *mices. * Idem lon* **24** *amplius inqu* **25** *tendit secun* **26** *Da* **27** *eq;* **28** *ros* **29** *em* **30** *Da* **31** *Et*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1** Propone ænigma. Verbum habens obscuritatem, quia velatum per parabolam.
- 2** Aquila grandis. Per Aquilam quæ est rex auium intelligitur Nabuchodonosor rex Babylonis, imperans multis terris & provinciis: ideo dicitur grandis.
- 3** Longo memb. ductu plena. Idest diuitijs, quæ erant de diuersis regnis superatis aggregatæ.
- 4** Venit ad Libanum. i. ad templum quod erat in Ierusalem; quod in pluribus scripturis veteris testamenti dicitur Libanus, eo quod factum fuit de lignis Libani, vt habetur. 3. Reg.
- 5** Et tulit me. i. quidquid erat in Ierusalem preciosum.
- 6** Summitatem frō. Idest, Iechoniam regem, principes, & personas notabiles, cum quibus cepit pretiosa que reperit.
- 7** Et transportauit eam in terram Chanaan. i. in Babylonein: Chanaan enim in Hebræo est nomen proprium & appellatiuum, & prout est nomen proprium significat Iudæam, eo quod eam inhabitauerunt Chananeæ ante filios Israel, prout verò est nomen appellatiuum, sic significat mercationem. Et secundum hoc terra Babylonis dicitur hic terra Chanaan, eo quod multi mercatores frequentabant eam propter diuitias terræ & populi multitudinem, ideo subditur.
- 8** In vrbe negociatorum posuit illam, &c. In vrbe enim Babylonea fuit posuit Iechonias in custodia: Et subditur substitutio Sedechie cum dicitur.
- 9** Et tulit in femine terre, &c. Scilicet Sedechiam, qui natus erat de Iudæa, & de stirpe Iudæa.
- 10** Et posuit in terra, &c. Quia fecit eum regem in Iudæa.

11 Pro

MORALITER.

† Vna & eadem res diuersa mysticè significat, & aliquando valde disparata propter eius diuersas proprietates, vt leo propter eius constantiam significat Christum. Apocalyp. 5. b. Ecce vicit leo de tribu Iudæ. Aliquando diabolum propter eius crudelitatem. 1. Pet. 5. c. Aduersarius vestri diabolus tanquam leo rugiens circumit quærens quem deuoret.

Si

- 11** Pro femine. &c. Iechonia nepotis sui.
- 12** Vt firmaret radicem, super aquas, &c. Idest, vt radicem super multos homines, quia non solum tradidit ei Iudæam a studium sed etiam aliquas alias terras prope eam.
- 13** In superficie. Quia regnum Sedechie non fuit firmum durans scilicet vndecim annis.
- 14** Cumque germinasset. Idest, regnare cepisset.
- 15** Creuit in vineam Latiore, &c. Per suæ potestatis dilationem.
- 16** Humili statura. Quia erat sub rege Babylonis, & retributa.
- 17** Respicientibus ramis eius ad eam. Idest, ad Aquilam dictam. Sedechias enim & principes eius seruiebant regi Babylonis, vt dictum est.
- 18** Et radices, &c. Quia firmitas regni Sedechie dependebat a Babylonis rege.
- 19** Facta est ergo, &c. Quia regnum Sedechie multiplicatum fuit in diuitijs & potestate, quamdiu iuramentum factum a Babylonis seruauit.
- 20** Et facta est. Hic consequenter describitur ipsius Sedechie bello. Ex multiplicatione enim suæ potestatis eleuatus, noluit tributum regi Babylonis: & vt hoc melius faceret, confestim se regi Aegypti, qui erat aduersarius regis Babylonis: & hoc quod dicitur: Et facta est Aquila altera. Idest, Aegypti.
- 21** Grandis. in domino.
- 22** Magnis alis. Idest, exercitu multo, vnde acies exercitus nominantur.
- 23** Multifque plumis. Idest, diuitijs.

Si Nabuchodonosor rex Babylonis quia multo crudeliter tractauit, significat diabolum, vt fiter dictum est supra. Et quia Deum veraciter sus est, secundum quod dicitur. Daniel. quarto igitur ego Nabuchodonosor laudo & magnifico & gloriæ gem celi, quia opera eius vera, & omnes vis eius significat Christum qui Deum patrem confessus est. Matth.

Et non in Hiero.
 Agens enim Sedechias, regis Aegypti auxilio desinit, a ducibus Nabuchodonosor in Jerichontinis comprehensus est, & loci eius huc illicque dispersi, sicut liber Regum & Paralipomenon & Jeremias attestatur.
Et venit rex Bz.
 Theodo Illud ecce venit presentem temporis, procece venit preteritum. n. quia ista sunt enarrata, & e Iechonia hęc recensuit, & secunda propria idiomate preterita ut non dubia gesta commemorat. Illa vero de Iechonia ab eo didicisse, qui sextum reliquum degeit annum captiuitatis sequentia docet.
Quid effugit.
 Hieronymus. Ex hoc distans etiam in tercolles fidem sibi tuandam, & non considerandum esse per quem iuratis. Multum enim fidelior in uerus est ille qui preter nomen Dei tibi redidit & deceptus est: quam tu qui per occasi-

gnis alis: multisque plumis. Et ecce uinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illam, ut irrigaret eam de arcolis germinis sui. In terra bona super aquas multas plantata est, ut faciat frondes, & portet fructum, ut sit in uineam grandem. Dic: Hęc dicit dominus Deus: Ergo ne prosperabitur? Nonne radices eius euellat, & fructus eius distringet, & siccabit omnes palmites germinis eius & arescet & non in brachio grandi neque in populo multo, ut euelleret eam radicibus. Ecce plantata est. Ergo ne prosperabitur? Nonne cum tetigerit eam ventus urens siccabitur, & in arcibus germinis sui arescet? Et factum est uerbum domini ad me, dicens: Dic ad domum exasperantem: Nescitis quid ista significant? Dic: Ecce uenit rex Babylonis in Ierusalem, & assumet regem & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonem: & tollet de semine regni, ferietque cum eo foedus, & accipiet ab eo iusiurandum. Sed & fortes terre tollet, ut sit regnum humile, & non eleuetur: sed custodiat pactum eius & seruet illud. Qui recedens ab eo misit nuncios ad Aegyptum, ut daret sibi equos & populum multum. Nunquid prosperabitur, vel consequetur salutem qui fecit hęc? Et qui dissoluit pactum, nunquid effugiet? Vivo ego, dicit dominus Deus: quoniam in loco regis qui constituit eum regem, cuius

nem diuinae maiestatis hosti tuo immo iam amico insidias molitus es. * Theod. Vobis inquit, usus sum iudiciis, an insidius sit eum qui iusiurandum & foedera violarit, poenas effugientium consequi salutem, quia uero nihil respondis, ego sententiam profero. d. Quoniam in loco. Captus enim Sedechias ductus est in Reblatha. Ibi que prius interfectis filiis caecatus & quasi fera cauea clausus in Babyloniam translatus, unde cum scriptura videatur contraria in utroque tamen uerissima. Dicitur enim ad Sedechiam: *Et intrabis Babylonem, & non uidebis eam.* Intrauit enim quia ductus, & non uisit, quia caecatus est. * Theodoretus. Fretus, inquit auxilio, meum iusiurandum conculcauit, sed ego ueluti quodam rete usus Chaldeorum exercitu, uinum capiam ipsum, & in Baby-

NICOLAUS DE LYRA.

1. Ecce vi. id est, sedechias cum gente sua.
 2. Quasi mit. ra. su. ut posset stare contra regem Babylonis per Aegypti regem.
 3. palmites. Mittendo solemnes nuncios ad contrahendum foedus & iuramentum.
 4. ut irriget eam de arc. Ferendo sibi auxilium in bellatoribus suis. Arcola locus bene seminatus: & per hoc intelligitur, quomodo Aegypti erant multi ciuitatis plene uis bellatoribus.
 5. ut faciat fron. id est, ut possit tenere et dilatare regnum suum contra Nabuchodonosor.
 6. Dic. hic consequenter describitur ipsius Sedechiae captiuitas, cum iuratur in persona domini. Dic tu Ezechiel.
 7. Ergo ne. scilicet Sedechias. q. d. non, ita eo subditur.
 8. Nonne radi. scilicet Nabuchodonosor. q. d. sic: potestatem eius uolenter auferendo.
 9. ut fruct. sanguinem filiorum Sedechiae effunderet sicut effunditur uinum de uis quando stringuntur. Filii autem Sedechiae occidit rex Babylonis in oculis eius. 4. Reg. ultimo.
 10. ut siccabit omnes. Principes eius uirtute eneruando.
 11. ut arescet. scilicet uinea praedicta per quam intelligitur Sedechiae potestas regia.

12. Et non. Sedechias enim fugiens, a paucis Chaldeis insequentibus captus fuit, bellatoribus suis hinc & inde fugientibus. 4. Reg. vii.
 13. Ecce. Potestas Sedechiae per Nabuchodonosor, ut praedictum est.
 14. Ergo ne. Q. d. non.
 15. Nonne cum te. id est, exercitus Chaldaeorum, qui combussit ciuitatem & templum.
 16. Siccabit. Per totalem defectum suae uirtutis. q. d. sic.
 17. Et facta est. Hęc parabola posita exponitur eo modo quo dictum est, scilicet de transmigracione Iechoniae & substitutione Sedechiae, & rebellionem eius, & iuramenti fractione, & eiusdem captiuitatem: & parte litera paucis exceptis, quae discurrentur.
 18. Dic ad domum. id est, ad regnum Iudaicum suum praenauaracionibus praenocantem.
 19. Et assumet. scilicet Iechoniam.
 20. Et tollet. scilicet Sedechiam.
 21. Ferietque. instituendo eum regem sub pacto iuramento firmato, quo iurauerit et fideliter sub tributo.
 22. Qui. scilicet Sedechias.
 23. Recedens. Tributum denegando.
 24. Nunquid. Q. d. non.
 25. In loco. id est, terra regis Babylonis, ubi ductus fuit Sedechias ex oculatus, & ibidem mortuus.

12 Et

* Et non

MORALITER.
 Mah. ii. d. Confitebor tibi domine pater caeli & terra, &c. Sic igitur per Sedechiam promotum in regem per Nabuchodonosor contra quem postea rebellauit significatur Christianus peccans mortaliter qui per Christum in baptismo fuit institutus haeres coelestis regni. Et sicut in promotione Sedechiae illud nomen fuit impositum, quod interpretatur iustitia Dei, ad significandum quod iurauerat

uerat fideliter seruire Nabuchodonosor regi: sic in baptismo imponitur nomen Christianitatis, & obligatur homo ad seruendum fideliter Christo, sed quando inclinatur ad peccandum mortaliter, quaerit inire foedus cum Aegypti, rege, id est, cum diabolo qui rex est tenebrarum: & sic rebellat contra regem Christum Aegyptus enim tenebra interpretatur, & si perseuerat in rebellionem, uenit Christus in eius morte, sicut dicit Greg. † Homil. 32.

A *Et non in exercitu.*
 Hieronymus dupliciter intelligitur. Aut enim rex Aegyptius contra Nabuchodonosor veniens, non poterit praerari, & in paruo exercitu tanta resistere multitudini: Aut ipse Sedechias expugnabitur a Pharaone a quo speravit auxilium: non enim expugnauerit, sed quia tunc expugnandi causa fuerit: quia in eo Sedechias speravit.

B *Iuramentum.* Secularis sententia est. Dolus an virtus, quis in hoste requirat? Sedechias tamen peius fecit, qui non hostem sed amicum cui foedere domini fuerat copulatus, decerpit.

C *Quia despexit me.* Qui enim iuramentum despicit, illum despicit per quem iuravit, & ei facit iniuriam cuius non mini aduersarius credidit.

D *Et sumam ego de.* Hieron. Verus Nabuchodonosor sumit

de per d. 4 c
 hanc faceret
 tem & c. si
 aduerarit.

Ver. 2. Ac.

† in hac
 multi eleuari.
 Perurij pra-
 uitas.

fecit irritum iuramentum, & soluit pactum quod habebat cum eo, in medio Babylonis morietur. Et non in exercitu grandi, neque in populo multo faciet contra eum praerarium Pharaon in iactu aggeris, & in extructione vallorum, ut interficiat animas multas. Spreuerat enim iuramentum, ut solueret foedus: & ecce dedit manum cum omnia haec fecerit, non effugiet. Propterea haec dicit dominus Deus: Vio ego, quoniam iuramentum quod spreuit & foedus quod prauaricatus est, ponam in capite eius. Et expandam super eum rete meum, & comprehendetur in sagena mea, & adducam eum in Babylonem, & iudicabo eum in praerariatione quia despexit me, & omnes profugi eius cum vniuerso agmine suo gladio cadent. Residui autem in omnem ventum dispergentur, & scietis quia ego dominus loquutus sum. Haec dicit dominus Deus. Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam de vertice ramorum eius, tenerum distinguam & plantabo super montem excelsum & eminentem. In monte sublimi Israel plantabo illud, & erumpet in germen, et faciet fructum, et erit in cedrum magnum. Et habitabunt sub ea omnes volucres: vniuersum volatile sub vmbra frondium eius nidificabit.

mit de medul. e. D
 sub. & de ver. e.
 ra. e. vt sit regn. m
 humile & non le
 uetur. Sed Deu. a
 ter qui loqu. ur
 ad Ezechiel. de
 stirpe regia & de
 genere David. a-
 tat super mon. m
 excelsum.
 c. In monte su. mi
 Israel plantabo.
 * Theod. M. te
 sublimem ecc. fig
 nobilitate. v. at.
 Sic enim Isai. &
 Micheas praer. c.
 runt. Et eru. in. it,
 in nouissimis a. ns
 conspicuus mons. mi
 ni, & domus D. in
 summitatib. mon. m.
 Et suspendam. m. E
 in monte Israel. I. us
 † enim permis. ei. 16
 quoque passi. id-
 soluta est. E. oc
 ipse dominu. er-
 spicuum feci. illa
 † ro cum eo. lo-
 quens. Non. de-
 res potestate. me
 vllam nisi tit. da-
 tum esset. su-
 per. Vt efficie. m
 causam igitur. er-
 missionem a li-

cavit. Et suspendam in monte excelso. Mons excelsus Getha est, vbi salutaris in fixa crux est. Humili

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et non in exercitu grandi. Faciet contra eum, id est, contra regem Babylonis.
- C 2 Pharaon. Rex Aegypti.
- 3 Praerarium. Id est, impediendo obsidionem. Est autem agger aggregatio terrarum & lignorum, ad implendum fossata, ut obsidentes possint pugnare cum obsessis ad propugnacula.
- 4 Et in extructione vallorum. Id est, fossatorum quae fiunt exterius ante portas ne obsessi subito possint irruere super exercitum obsidentem. In istis enim exercitus Chaldaeorum non fuit impediens a bellatoribus Pharaonis: licet enim exierint de Aegypto, ut ferrent auxilium Sedechiae: tamen territi a Chaldaeis eis occurrentibus, redierant in Aegyptum Iere. 37. Cuius causa subditur.
- 5 Spreuerat. Scilicet Sedechias, propter quod Deus subtraxit ei omne presidium.
- 6 Et expandam super eum rete meum. Rete suum & sagenam dicit exercitum Chaldaeorum comprehendentem Sedechiam.
- 7 Et

- 7 Et dicit dominus, &c. Post punitionem flagitij, hic conter ponitur promissio remedij, quae impleta est in Christo: id dicitur.
- 8 Et sumam ego de medulla. Id est, regem Messiam, dum quod dicit Rab. Sal. Et ideo expositores nostri qui ex hunc passum de Zorobabel ad literam, magis iudaizant in h. Iudei. Et dicitur de medulla cedri, quia Christus secundum fuit de semine David.
- 9 Et ponam. Quia Christus fuit pietate tenerimus.
- 10 Et plantabo super montem excelsum, &c. Id est, montem Sion, vbi oblatu fuit in templo, & postea pluries praedicta multa miracula fecit, & Spiritum sanctum super Apostolos.
- 11 Et erumpet in germen. Per fidelium multiplicationem.
- 12 Et erit in cedrum magnum. Vnde post resurrectionem dixit Matth. ultimo. d. Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra.
- 13 Et habitabunt sub ea, &c. id est, principes potentes, sed demus impletum maxime a tempore Constantini.

MORALITER.

Homil. 32. Venit dominus cum ad iudicium properat, pulsatur verò cum per carnis molestias vicinam esse mortem denunciat, & facit eum exoculari permissiuè tamen, quia sicut dicit Augustinus in sermone de innocentibus. Hac animaduersione percutitur peccator, ut moriens obliuiscatur sui qui dum viueret oblitus est Dei, & sic exocularus ducitur in Babylonem, id est, ad inferni confusionem.

8 Et sumam ego, &c. Illud ad literam exponitur de Christo. Moraliter aut potest exponi de quolibet bono pastore

re qui vicarius est ipsius de quo dicitur. Et Assuman, qui non ingerit se, sed eius promotio fit ex Dei ordine. † De me. ce. &c. Id est, de meliori clericatus. † Sublimis. Scilicet in scientia & vita. † Tenerum. Quia talis habere debet tenerritudinatis. 10 Et plantabo, &c. Id est, super ecclesiam militantem qua dicitur Isa. 2. a. Erunt in nouissimis diebus preparata domus domini super verticem, &c. † Et faciet fructum. Per bonorum operum multiplicationem. 13 Et habitabunt, &c. Id est, boni contemplatiui. † MORALITER

Humiliaui lignum. A Hieronymus. Vn- Simeon: ecce hic finis est in ruinam, in resurrectionem gloriam. Granum coq; synapis minus omnibus seminum: postquam cunctis in altum, animum habitaculum est.

Quidam aliter interpretantes lignum: sublime humilium & humile exaltatum, ad passionem referunt Saluatoris. Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse

NICOLAUS DE LYRA. Et scient omnia ligna regionis, quia ego dominus humiliavi lignum sublime, & exaltaui lignum humile, & siccaui lignum viride, & frondere feci lignum aridum. Ego dominus loquutus sum & feci.

MORALITER. Et scient. Id est, boni actiui facientes fructum pietatis, inquam scient per experientiam bonorum dicti prelati.

CAP. XVIII. Factus est, &c. Quid est &c. Parola est enim illud quod in Exod. dicitur: Ego sum quem edo peccata patrum in filios usque ad tertiam & quartam generationem, his qui oderunt me. Et alibi: red-dent iniquitatem patrum in filios, & filios filiorum usque in tertiam & quartam generationem. Hoc n. aliud verbis sonat, aliud sensu continet. Nos usque nunc putamus duo testimonia, quae supra posita sunt: non esse parabola sed simplicem

CAP. XVIII. Factus est sermo domini ad me dicens: Quid est quod inter vos et parabolam vertitis in proverbium istud in terra Israel? dicentes: Patres comederunt

se se equalem Deo, sed D semetipsum exinanivit for. serui accipies post resurrectionem ipsum lignum sublimatum est, quod prius virens morte siccatum est, & postea reuiuiscens pristinum recepit vigorem. Alij referunt ad Israel, quod in primo aduentu Dei humiliatus & arefactus, secundo in statum pristinum restituatur, vnde Paulus: Cum intraverit plenitudo Gentium, tunc omnis Israel saluus fiet.

Et frondere feci. Id est, Gentium populum fructificare feci per susceptionem fidei, qui prius erat lignum aridum ex carentia humoris gratiae. Ra. Sa. istud ultimum. exponit de Iechonia & Sedechia dicens, quod per lignum viride defecatum intelligitur Sedechias propter multitudinem filiorum, quos omnes occidit Nabuchodonosor, per lignum aridum frondescens Iechonias, qui carens liberis in Babylonem fuit ductus, & ibi genuit Zorobabel, de quo descendit secundum carnem dominus noster Iesus Christus, Matth. 1.

Quia ego. Superbum prelatum deiiciendo ad infernum, quamuis ad tempus ad malum suum fuerit exaltatus. Et exaltaui. Hominem humilem ad prelationem promovendo, & ipsum inde ad coelestem gloriam transferendo.

NICOLAUS DE LYRA. C. A. P. XVIII. Factus est. Hac est quarta pars, in qua arguitur malitia populi ex parabola vinee acerbae. Et ad intellectum huius c. sciendum quod Iudei murmurabant contra iustitiam Dei, dicentes quod iniuste eos puniebat pro peccatis parentum: quod in hoc c. ostenditur esse falsum: Pna. n. sunt in duplici genere: quia aliquae sunt corporales, & aliqua spirituales. Item corporalia aliqua sunt temporales tantum, alia aeterna sicut pna gehenna: Pna vero corporales & temporales sunt quae dae medicinae, vel eis qui puniuntur cum aliquis flagellatur, vel incarceratur ad sui correctionem vel ut cum aliquis pro malefactis suis occiditur vel alij terraerunt sic emendentur. Sunt nihil minus tales pnae medicinae illis qui occiduntur si patienter sustineant: quia valent ad bonum animae suae quod bona corporis finaliter ordinantur. Et talibus pnae corporales & temporales bene puniuntur filij a Deo & ab hominibus pro parentibus: quia secundum corpus sunt res ipsorum parentum sic Deus pro peccato David fecit filium suum de Bethsabee notum in 2. Reg. 12. Pnae vero spirituales non puniuntur a Deo filij pro parentibus, quia secundum animum non sunt res parentum, quia anima immediate a Deo per creationem infunduntur.

MORALITER. Factus est &c. In hoc capitulo secundum literalem sensum arguitur malitia populi Israel in hoc, quod omnem affectionem eis provenientem retorquebant in patres propter eorum peccata: & sic patet quod sensus literalis est totus moralis. Nec videtur mihi addendum, nisi quod in hoc habemus documentum tolerandi mala peccata patienter haec attribuendo nostris demeritis & non alienis. Exemplum habetur ad hoc de quodam monacho scabioso, & pediculoso, qui propter hoc frequenter

placem explicare inia, & quae non aude remus quidquam dicere sicut nec vas fictile contra figuram. Quare me ita fecisti? scandalum tamen patiebatur occultum, quod iniustitia videatur Dei, alium peccare & alium peccata lugere. Si enim peccata reddunt usque in tertiam, & quartam generationem, iniustum videtur ut alius peccet & alius puniatur: sed addit, his qui me oderunt. Non enim ideo puniuntur filij, quia peccauerunt patres eorum, sed

Et dentes

ter contra primum hominem murmuravit dicens: Adversus me fecisti mihi ista mala. Et reprehensus super hoc ab abbate non cessabat: propter quod abbas accepit unam auiculam bene viuam, & posuit eam in arca vacua, & clauem dedit illi monacho inhibens districte ne illam arcam aperiret: sed recedente abbate, statim ille fuit tentatus aperire. Quod & fecit & statim auiseuolauit. Et tunc ille monachus percepit, quod aquas hoc fecerat ad ipsum de inobedientia conuincendum: propter quod abbate redeunte statim culpam recognouit, veniam postulando. Et tunc abbas dixit ei: Cessa murmurare de inobedientia Adae qui per unam horam noluit obedire.

Ita. 29. c. parabolicè loquimini parabolam istam?

Diuisio.

MORAL.

A quia eis similes quodam hereditario malo Deū oderūt. In Exod. legitur: *Ego sum qui reddo peccata patrum in filiis usque ad tertiam & quartam generationem.* Sed hic inquit heretici, qui vetus testamentum non recipiunt? Quanta est crudelitas Dei, legis, & prophetarum, qui vsque in tertiā

Quo & quāto ples sciat pite: na scele ra. ¶ ut parabolice loquamini parabolā istā.

¶ De conf. di. 4. c. quærit.

Prou. 13. 2.

1. Joh. 1. c. Prou. 10. b. Job. 15. b.

Rom. 7. d. Luc. 17. c. Gal. 2. 6. 2.

Gen. 9. d.

1. Tim. 2. d.

& quartam generationem extendit irā suam? Sed his respondendum est, etiam in hoc Dei creatoris clementiam demonstrari. Misericordia. n. est non statim punire, sed sententiam tenere, vindictā differre. Sunt qui ita edisserunt. Patrem, in nobis leuem pūctum sensuum & incentiuā vitiorū dicunt esse. Filium verò si cogitatio

conceperit peccatum. Nepotem, si quid cogitaueris atq; cōceperis, opere compleueris. Pronepotem autem, id est, quartam generationem, si non solum feceris, sed in peccato glorieris, secundum illud. *Impius cum in profundum venerit vitiorum contemnit.* Deus ergo primos, & secundos filios cogitationum quas Græci prophetias vocant, siue quibus nullus hominum esse potest, non punit: sed si cogitata quis facere decreuerit, & ipsa q̄ fecerit, noluerit corrigere poenitentia. Vnde nullus hominum sine peccato, nec si vnus quidem diei fuerit vitæ eius. Ex alibi. *Quis gloriabitur casum se habere cor?* Et, *Astra quoque non sunt munda in conspectu eius,* & aduersus angelos suos peruersum quid excogitauit. Si autem illi sublimis natura peccato non caret, quāto magis fragilis hō qui dicit cum apostolo: *Quis me liberabit a corpore mortis huius.* Qui cum bona fecerit, dicere debet: *Seruus inuultus sum, quod debui facere, feci.* Et illud: *Nisi dominus edificauerit domum, in vanum laborauerunt qui edificauerunt eam: Nisi dominus custodierit ciuitatem, frustra uigilat qui custodit eam.* Ad probandū, q̄ primus pulsus cogitationis immo paruus mentis instinctus non puniatur a Deo, sed si quod mente cōceperis, opere consumes. Illud de Genesi auferendum est, Cham peccauit irridens nuditatem patris, & sententiam non ipse, sed Chanaan filius eius accepit. *Ma' edutius* (ait) *Chanaan, seruus erit fratrum suorum.* Que enim iustitia est ut pater peccauerit & filius punitus sit? Et illud quod è contra ponit Apostolus: *Saluam esse scilicet mulierem, si filij eius permanserint in fide, & sanctitate & pudicitia, v̄ non esse iustum, ut scilicet si boni fuerint filij & nepotes, saluentur patres.* Multi. n. sancti patres hēnt filios malos & multi peccatores filios sanctos habent. Secundum hunc sensum ergo quem diximus accipiendum est peccata patrum in raris, nō in radice puniri. Hoc de prouerbio vel parabola dixisse sufficiat q̄ lex & prophetæ, i. Exodus & Ezechiel. immo ipse Deus qui & hic & ibi loquutus est in sententijs discrepare non videatur, aut hic corrigere qd̄ ibi maledixerit.

C Theodoretus. Quibusdam videtur ad aliud caput digressa esse prophetia, sed cum his quæ ante dicta sunt quæ modo dicuntur consentanea videre licet. Cum. n. commemorata Sedechiæ sceleris violatione, futurū ex semine regio orbis terrarum imperium vaticinatus sit, necessariō docet populum non esse abutendum eo prouerbio, quod iniustitiæ Deum accuset, videlicet cum patres vnam acerbam comederint, filiorum dentes obstupescere vel secundum Symmachum confringi. Ecce enim, cum reges illi qui tum regnabunt iniqui fuerint, semen ex ipsis orbis terrarum potietur imperio.

a *Vnam acerbam.* Gregorius. Quid nam vna acerbam peccatum est? vna quippe acerbam est fructus ante te. Quisquis enim presentis vite delectationibus sariat siderat, quasi fructus ante tepus comedere festinat. igitur vnam acerbam comedit, dentes eius obstupe-

a *Quia non est cum eo qui est vita.* **b** *Pater quicumque, Catalogus virtutum patris, quæ in decem & septem partes diuiduntur.* **c** *Secunda sim. l. s. primæ. c. tertia.* **d** *Ad idola &c.* **e** *Quinta. Adulterium prohibet.*

viuit, & credit in me, non morietur in æternum. Et. *Qui seruum meum custodierit, mortem non uidebit in sempiternum.* Illud tem quod dicit Balaam. *Moriatur anima mea morte iusti.* Sic accipiendum est. *Moriatur sculo & peccato, & cum animabus iustorum, quorum vita Christus.* dicere possunt *placebo domino in regione uiuorum.* Nō est mortuorum sed uiuorum. Balaam quoque qui interpretatur vanus populus id est. Gentes quæ desiderant habere sortium cum animabus iustorum Abraham sciens, Isaac & Iacob, qui *doctores*, id est, erecti & iusti nuntur, vnde & liber Geneseos ex eorum vocabulo nō accepit. *Anima quæ peccauerit.* Q. d. Sicut peccata filio non nocent patribus: sic peccata patrum in filios nō dundant, sed anima quæ peccauerit, ipsa morietur. **c** *Et vir.* Q. d. In hoc potestis scire quod dictum est *dam peccata patrum &c.* non id sonare quod multi mant, nec esse simile huic sententiæ. Patres conrunt vnam acerbam &c. *Et vir, si sue, iustus.* In prou dicitur: *Cogitationes iustorum iudicia.* Qui hanc uirtu habet, vt nihil sine iudicio & ratione faciat illud pheticum securus cantat: *Iudicia domini vera iustificatiōem.* Et *In iudicio non accipietis personam.* Hic in tantam faciet beatitudinem, vt Dei iudicia intelligat, quā abyssus multa.

d *Et iustitiam.* Hieronymus. Hanc qui habet, habet stum: qui factus est nobis iustitia & sanctificatio: ciat iustitiam veram, nec personam in iudicio recipit. **e** *In montibus non comederit &c.* Sicut qui dicebat: *ago tibi Deus, quia non sum sicut hic publicanus.* Heretici que qui altiora requirunt, in montibus superbi comedunt.

f *Ad idola &c.* Simulacra, quæ de corde finguntur, ad quæ oculos cordis leuant, dum falsitatem mendacium putant veritatem.

g *Domus israel &c.* Quia in ecclesia reperiuntur: & sione falsi nominis scientiæ simplices seducunt vt losophorum dogmata introducant in domum Israel, id est, eorum qui mente Deum conspiciunt.

h *Et uxorem proximi sui &c.* Hieron. Vxor sancti vipientia est: vnde Salomon. *Ama illam & amplexaberis illam & custodiet te.* Hanc contaminat qui alibi benedicta reprehendit, & facibus inuidiæ accensata violat, casta corrumpit. Omnis homo est proximi Aliter enim inimici tui, vel extranei uxorem pollueres, sed omnis homo proximus tuus est enim homini homine proximius est. Præterea dū hanc parabolam: *Homo quidam, descendeat ab Iero in Iero*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et dentes si. Id est, filij pœnam sustinuerunt.
- 2 Viuo. ego. Id est, sicut verum est, quod ego viuo, sic verum est, q̄ hęc parabola non est à vobis rationabiliter dicta. Et accipitur ibi si, pro non, cum dicitur: Si erit vobis &c.
- 3 Ecce omnes animæ. Exponatur vt supra.
- 4 Anima quæ peccauerit, ipsa morietur. Morte culpa & postea morte gehennæ, si perseueret in peccatis.
- 5 Et vir si fuerit iustus. Hic ad propositum inducuntur exēpla. Et diui-

Et diuiditur in duas partes, quia primo ponuntur exempla perseuerantibus in bono vel in malo, secundo, de non perseuerantibus. ibi: Si autem impius. Circa primum ponuntur tria exēpla, & est primum de patre iusto in iustitia perseuerante, & patet liti cis exceptis. Et vir si fuerit iustus, &c. In anuuo. 6 Et fecerit &c. Opera iustitiæ de facto. 7 In montibus non comederit. De sacrificijs idolorum reuerentiam. 8 Et oculos suos non leuauerit ad idola. Speranda bona consequi.

in vobis, &c. Omnis enim qui benefacit proximo est.
a *Ad mulierem &c.* Hieronymus. Si quis accesserit: Dicitur concepti fetus vitium contrahere feminis, vt leprosi & elephantici ex hac corruptione nascantur, & sepe in vtroque sexu corpora prauitate vel deformitate membrorum: Sani enim corrupti degenerat. Præcipitur ergo vt viri non solum in alienis sed & in suis vxoribus quibus legitur iuncti secundum illud. *Cre-scit & multiplicamini & eplete terram & mecum, & tempore fruente, vnde: Tēpus implexandi & tēpus angē fieri ab am.* Capat ergo vxor, ne lud celet desidero coeundi, & vir e vim faciat ei, putis omni tempore subiectam sibi voluptatem conium-gij vnde: *Vt sciat vnusquisque vas suum possere in sanctificatione & honore.* Vnde in Sexti Pythagorici sententia. Adulter est, vxoris propriæ amator ardetor.
b *ominem.* Ne audiat. *Quid gloriaris terra & cinis?* Vt scilicet blitus conditionis suæ ponat in cœlum os suum, & dicat cum veto Nabuchodonosor: *Ascendam in cœlum super astræ gli, & ponam so. mecum.*
c *ignus debitori reddiderit.* Et. s. qui pauper est, & propriū opprobriauit vestimentum, ante solis occasum debet recipere, ne oppressus frigore clamet ad dominum, qui est vltimior. Pignus quoque debitori reddimus, quādo ei dilectione coniungimur, & qui nobis debet mutua charitatem reddimus pignus suū, nihil eius apud nos tinentes.
d *er vim &c.* Omnis rapina violentiæ mixta est & sancta violentia & oprabilis rapina, vnde: *A diebus Iohannis Baptæ regnum cœlorum vim pa. & violenti rapiunt illud.* Aduerariæ autem potestates in rapinam animarum festinant vnde Iacob: *Bestia mala comedit eum, bestia rapuit Ioseph,* vnde & oues quæ sequuntur dominum, non rapiuntur de manibus eius.
e *anem suum &c.* Hieron. Hic docemur eleemosynam non esse saturis faciendam, nec his qui cruciantur plenitudinedine qui cruciantur inanitate. In pane omnis cibus accipitur. Suum, non de rapinis aut de vsuris & alieno malacquisitum panem, vertamus in misericordiā. *Redemptio animæ viri propriæ diuini.* Multi clientes, pauperes & agricolas (vt taceant de militantium & iudicium vi) opprimunt per potentiam, vel furta committunt vt de multis pauca tribuant pauperibus, & in suis sceleribus gloriuntur: & vt diaconus publicè in ecclesijs recitet offerentium nomina, tantum offert ille, tantum ille pollicitus, placent que sibi ad plausum populi quos torquet contentia: damusque materiam miseris, vt gaudeant ad equæ tribuunt, & non lugeant ea quæ rapiunt. Melius si autem, vt dicamus panem iusti esse eum qui dicit, *eo sum panis viuus, qui de cælo descendit.* De quo in oratione dicimus: *Panem nostrum substantiuum vel superuenturum da nobis, vt quem postea semen accepturi sumus, in præsentis seculo quotidie mereamur accipere.* Hunc panem iustur esurientibus tribuit, qui scilicet esuriunt & sitiunt iustitiam. Hic panis non est dandus his qui manducauerunt & biberunt & saturati sunt. & incrassati calcitrauerunt & euomant eū: vnde Salomon: *Euomet eū & cõtamina bit / mones tuos bonos, vnde Saluator: Ne detis sanctū canib.*
f *Nudum*

f *Nudum operuerit vesti.* Hoc vestimento nudus de con- D uiuio nuptiali protectus est: vnde ad Hierusalem. *Tu au- sup. 14. a. tem eras nuda confusionis plena.*

g *Ad vsuram.* Hieron. In Hebræo cunctarum specierum vsura prohibetur. LXX. pecuniam suam ad vsuram nō de. sicut in Psalmo. *Pecuniam suam nō de. Psal. 14. b. ad vsuram.* In quo tātum pecunię vsura prohibetur. In lege dicitur: *Fratri tuo non fœnerabis: alie Deur. 13. d. no non fœnerabis.* No ta profectum. In principio legis à fra tribus tamen fœ- nus tollitur. In pro pheta ab omnibus. *Iere. 15. c. Luc. 6. c.* In Euangelio aug- mentum est. Fœne rabinimi ab his à q bus non speratis ac cipere.

a *Sexta.* *Etiam in tua modum serua.* **b** *Per singulos menses gratia & torpentia mulierum corpora immundi sanguinis effusione releuantur.* **c** *Nolite contristare spiritum. s. qui habitat in vobis.* **d** *LXX Oppressit, vnde Hab. i. c. Quare impius opprimat iustum?*

a *Octaua.* **b** *Non omni, alioqui multis occasio recipiendorum pignorum fieret materia diuitiarum, sed si manifestè pauper est.* **c** *Nona.* *De raptoribus dicit Apostolus: Cum huiusmodi nec cibum sumere.* **d** *Decima.* *Quemcumque cibum.*

a *Non de rapina.* **b** *Non saturo, non qui ruciant plenitudine, sed qui cruciantur inanitate.* **c** *Vndecima.* **d** *Velte vel, fide & virtutibus. De quo, Nudus eram & cooperuistis me. Quotquot baptizati estis, Christum induistis.*

a *Duodecima.* **b** *Cuique quodcumque.* **c** *Decimatertia.* **d** *De quacunque re superabundantiam quamecumque.*

a *XIII.* *Vt in omni opere fugiat iniquitatem.* **b** *XV Idem videtur in primo sed hic a dicitur verum in.* *Similis prima sed in partes diuisa.*

a *XVI.* *Præceptum domini lucidum illu. ocu.* **b** *XVII. Iudicia domini vera, iustificata in femetipsa.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

a *Qui hæc non illa fecerit, non morietur pro peccatis patris.* **b** *Virtutibus suis.*

NICOLAV'S DE LYRA.

poterat tamen in mane recipere.

2 Et iudicium. Quod pertinet ad iudices siue sint ordinarij, siue arbitrarij.

3 Vita viuet, ait dominus Deus. Non solum nature, sed etiam gratie.

* Quod

1 Ignus debitori reddiderit. sibi necessarium, secundum quod accipitur Exo. 22. d. quod si accipiat pro pignore operimen- sum superis necessarium sibi de nocte reddat ante solis occubitū: poterat

si autem auer. &c. Quasi dicat. Sicut iustum. ante peccatorem, non grauant antiqua delicta. sic peccatorē, ante iustum: veteres iustitiæ non adiuuant. Vnusquisque. n. in eo inuenitur in eo iudicatur.

Nunquid via me. Quasi dicat, Putatis me immerito peccata patrum puniri filijs? sed vnusquisque in peccato suo morietur, & in iustitia sua viuuit. In vtroque non preterit, sed puniuntur presentia. Sententia autē vestra iniqua est: qui putatis non esse parabolam, sed historiam, vt aliorum scelera in alijs puniantur.

Theodoretus. Na simpliciter dixi, peccarit, sed si conuersus fuerit à iustitia sua & fecerit iustitiam, secundum omnes iniquitates quas fecit iniuus, quandoquidem offendunt etiam ex pijs aliqui, se resurgentes, eadem iustus incedunt vii, & poenitentia saltem consequuntur. At qui profusus ab hac recedunt, contra viam fructus percipiunt.

Cum enim auer. Prs popul' Israel auertit se à iustitia sua: quia iustitiæ reliquit autorem & fecit iniquitatem, defilium denegando peccato ergo atque scelere quod operatus est, morietur, non in pluri bus sed in vno hæreticam interficiens, vt perderet hæreditatem.

Prs popul' Israel auertit se à iustitia sua: quia iustitiæ reliquit autorem & fecit iniquitatem, defilium denegando peccato ergo atque scelere quod operatus est, morietur, non in pluri bus sed in vno hæreticam interficiens, vt perderet hæreditatem.

Et dicunt. Vsq̄e hodie Israel blasphematur Deum cur d populū suū reliquerit: & Gentium multitudinē assumpserit: Hos arguit dominus, quod viam eorum prauam sint Domini autem iusta sententia vt perditis malis colonis, alijs locet vineam suam: Quod intelligentes Iudæi in Euangelij parabola dixerunt. Nō erit istud.

Conuert. Proprie ad Israel sermo iste dirigitur, vt agant poenitentiam, & relinquunt iniquitates suas.

Melius est hæc exhortationem, Conuertimini & agite. in persona accipi Iudeorum.

Et facite vo. Cor nouum Israelis, est credere in eū quē prius negauerat: Cor nouum Gentium idola relinquere, & mortuorum cultura cōtempta credere in eū qui est Deus viuētium.

Augustinus. Ne autem putetur nihil facere homines per liberum arbitrium, ideo in psalmo dicitur, Nolite obdurare corda vestra. Et per ipsum Ezechielem, Projicite à vobis omnes impietates vestras quas impiegestis & facite vobis cor nouum.

Quia nolo. Nolo vos mori, quos in salutem genui. Filios enutruui & exaltui, ipsi autem spreuerunt me. Quasi dicat. Cur moriemini quia patrum merito, & mea debetis viuere misericordia? Quia no. mor. pec.

Cur moriemini quia patrum merito, & mea debetis viuere misericordia? Quia no. mor. pec.

Et CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

si autem. Hic ponitur exemplum de auertente se à iustitia: et licet terra vsque ibi. Nunquid viuet. Quasi dicat, non, vita gratiæ que statim perditur per peccatum mortale. Omnes iusti. In gratia existentes. Non record. Ad premiandum eternaliter, si perseueret in malis autem recuperet gratiam viuificabuntur, & sic premiabuntur in solum temporaliter, sed etiam eternaliter. Et dixistis. Erroneè. Non est. In sic puniendo. Nunquid via me. Quasi dicat, immo, quia sum regula equitatis. Cum enim. In tali enim puncto in quali reperitur in morte, in

in tali iudicandus est: ideo finaliter concluditur. Idcirco vnumquęque iuxta vias suas iudicabo &c. Conuertimini. Hic post reprehensionem malitię ponitur monitio ad poenitentiam, cum dicitur: Conuertimini. ad Deum. Et agite. Detestando peccatum. Ab omnibus. Quia non valet poenitentia, nisi sit integra. Et non erit vobis in ruinam. Scilicet, in foueam gehennæ. Iniqui. Per poenitentiam deleta. Et facite vobis cor. Talis nouitas est per gratiam que à solo Deo datur: tamen homo ad hoc facit in quantum per liberum arbitrium cum Dei adiutorio se ad hoc disponit, ideo subditur. Reuertimini. Per poenitentiam. Et viuite. Per gratiam que ducit ad vitam glorię sempiternam. CAP.

ADDITIO.

cap. 18. vbi dicitur Postilla: Et dixistis erroneè, non est æqua via domini. circa hoc Iudæi etiam moderni vehementer errant. Est enim de terra natu apud eos, quod homo iudicatur iustus vel iniustus, apud Deum secundum numerum meritorum & demeritorum sic quod si alijs habens plura merita, postea labatur in peccata, dum tamen non serint tot peccata numero, sicut fuerint merita, quod talis iudicatur iustus apud Deum, vnde: Ra. Moysi in suo. Deut. vbi tractat de poenitentia. c. 3. dicit sic: Quilibet homo cuius merita sunt plura numero quam peccata, iustus est: & cuius peccata sunt plura numero

quam merita impius est: qui autem habet tot merita sicut peccata mediocris est. Hæc ille: Quam sententiam falsam & erroneam, omnes communiter tenent nemine contradicente: Ex qua falsa sententia sequitur, quod si quis habens decem merita, postea committeret nouem peccata esset iustus etiam non poenitendo de peccatis: quod est maximè erroneum, & contra literam huius cap. vbi dicitur. Cum enim auerterit se iustus à iustitia sua & fecerit iniquitatem, morietur in ea: Et inf. 33. c. Et si dixerō iusto quod vita viuēt: & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatē: omnes iustitiæ eius obliuioni tradentur, & iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur. Quod est manifestè contra errorem predictum. Tom. 4. Qq

CAP. XIX. **E**t tu assu. &c. Captiuitate a

CAP. XIX.

Et tu [†]Assume plāctum super principes Israel, & dices: Quare māter tua leḡna iter leones cubauit? In medio leunculorū enutriuit catulos

[†] fili hominis. vicina ppheta non tam vaticinatur futura quam narrat p̄terita. Post sextum. n. Sedechiæ regis annum statim in sequentibus legimus: Et factum est in anno septimo. ^b Vnam de leun. loachaz scilicet, filiorum Iosif quē Nechao Pharaon duxit in Aegyptū, & substituit loakim, cui lechonias filius successit, qui cum matre & optimatibus ciuitatis à Nabuchodonosor ductus est in Babylonem: de quo natus est Salathiel pater Zorobabel. ^c Leo factus est. Hieronymus. Hæc iam facta fuerant cum propheta dicebat. Postquam enim Ierusalem eduxit Iochaz filium Iosif de regia stirpe, & regem constituit, tam crudelis in breui extitit, vt tropologicè cœpisse prædas, & homines deuorasse memoretur ^d Tulit vnum de leun. &c. * Theod. Hic lechoniam Iochim filiū declarauit. De his enim qui captiui fuerunt &

suos. Et eduxit vnum de leunculis suis: leo factus est, & dicit capere prædam, [†] hominemque comedere: Et audierunt de eo Gentes, & non absque vulneribus suis ceperunt eum, & adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti. Quæ cum vidisset, quoniam [†] infirmata est, & perijt expectatio eius, tulit vnum de leunculis suis, leonem constituit eum. Qui incedebat inter leones, & factus est leo, & didicit prædam capere, & homines deuorare. Didicit viduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere, & desolata est terra, & plenitudo eius à voce rugitus illius. Et conuenerunt aduersus eum Gentes vndique de prouincijs, & expanderunt super eum rete suam. In [†] vulneribus earum,

in externa regne D
fortiti sunt vi. fi.
nē verba facit. cō
Ioachim in pr. en
ti mentionem mi
sit, quia ipse in ie.
rusalē interfe. us.
Breuiter igitur cē
fuit lechonias ele
ra, qui menses
dies isuper pa. os
cum regnasset iu
stis cœdibus vr. m
compleuit. ^c Et expande
Hieronymus. on
quod hoc I. 10.
niæ factum f. qui
se tradidit Ba. lo.
nio regi & in Gal.
dæā alportat. est.
sed vt leonis f. ue.
tur translatio. ca
pitur in foue. on E
stringitur ca. is,
referuatur i. ca.
ueis. Alioq. ux.
ta historiam hoc
de Sedechia gi.
mus, qui p. le.
choniam ini. nū
ca, c
ni
ho
am
m

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIX.

Et tu hæc est pars quinta, in qua arguitur principum malitia sub metaphora leone & vineæ euulsæ. Et diuiditur in tres partes seu vnum tres filios Iosif contra quos loquitur, secunda ibi: Quæ cum vidisset, tertia ibi: Mater tua Circa primum dicitur a domino. ² Et tu. Ezechiel. Quod autem subditur in aliquibus libris. Fili hominis, Non est in Hebræo, nec in libris correctis. ³ Assume planctum, &c. Plangendo eorum culpam, & penam sequentem. ⁴ Quare mater tua, &c. Id est, domus regia. ⁵ Leæna. Id est, crudelis facta & rapax, cum tamen David fuerit mitissimus. ⁶ Inter leones cubauit. Id est, consilio crudelium & impiorum acquieuit. ⁷ In medio leunculorum enutriuit. Id est, pueros de semine regio. ⁸ Et eduxit, &c. Scilicet, Iochaz filium Iosif. ⁹ Leo factus est. Id est, rex institutus. 4. Reg. 23. Per leonem enim qui est rex animalium, intelligitur ipsum regnum. ¹⁰ Et didicit. Per rapinas. ¹¹ Hominem comedere. Per homicidia. ¹² Et audierunt de eo. Quia malitia eius nota facta est Gentibus

bus in circumitu habitantibus. ¹³ Et non ab. Quia in captione eius per regem Aegypti, hinc & inde plurimi vulnerati. In Hebræo habetur sic. In earum captus est. Prosequendo parabolā leonis, ad cuius uenem sunt foueæ & operiuntur paleis in superficie, & leo incedens cadit & sic capitur. ¹⁴ Et adduxerunt eum. Hoc habetur. 4. Reg. 23. ¹⁵ Quæ cum vidisset. Hic consequenter agitur de Iochaz filio Iosif, quem rex Aegypti substituit regem loco fratris sui, habetur. Quæ cum vidisset. Scilicet, domus regia. ¹⁶ Quoniam infirmata est. Per captiōem Iochaz. ¹⁷ Et perijt expe. Id est, expectatio defensionis per eum. ¹⁸ Tulit vnum de leunculis super. &c. Scilicet, Iochim. ¹⁹ Leonem constituit eum, &c. Id est, fecit regem: licet enim rex Aegypti hoc fecerit, tamen hoc fuit ad preces stirpis regis. ²⁰ Qui incedebat inter leones, &c. Habens secum impios & crudeles. ²¹ Et factus leo. Id est, similis eius in crudelitate. ²² Et didi. præ. cap. Subditos spoliando, vt inde solueretur regi Aegypti. 4. Reg. 23. ²³ Et homines. Vicinas Gentes occidere. Cetera patent ibi. ²⁴ Et conuenerunt de prouincijs. In exercitu regis Babylonis. ²⁵ Et expanderunt, &c. Id est, multitudinem bellantium. ²⁶ In vulneribus earum. In Hebræo habetur: In fossis earum captus est. Et exponatur vtraque litera vt supra.

MORALITER. [†] ¹ Et tu. In hoc capitulo secundum sensum literalem arguitur malitia domus regie scilicet filiorum Iosif: & hoc sub parabola duplici scilicet leonæ, & vineæ euulsæ: Moraliter autem per primam parabolam arguitur cupiditas ecclesie accipiēdo ecclesiam pro cupidis pastoribus & eorum ministris, & sic dicitur. ⁴ Quare mater. Id est, crudelis & rapax cum in principio fuerit valde benigna, secundum quod dicitur Act. 4. f. Multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna: nec quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat: sed erant illis omnia communia. Et sequitur ibidem. Nec quisquam egens erat inter illos, Sed modo facta est rapax leæna malitijs exquisitis rapiens subditorum bona. ⁷ In medio. Id est, in medio rapatum hominum, quos multi in ecclesie dignitatibus constituti tenent secum. Et

* ¹ Adde. ⁸ Et edux. &c. In electionibus enim & promotionibus ecclesiasticis plus attenditur aliquando ad potentiam & astutiam eligendi, quam ad eius scientiam & virtutem. ¹⁰ Et didi. Nam data sibi potestate incipit magis sapere quam antè. ¹² Et audi. Id est, demones ad vitia Gentilium incitantes. ¹³ Et non. Nam propter multa peccatorum vulnera datur in potestate demonum. ¹⁴ Et ad. Nam ipsum peccatis multis incatenantur demones ad fossam inferni. ¹⁵ Quæ cum. Scilicet, societas illorum, quæ promovetur ab eo. ¹⁶ Quoniam infirmata. Scilicet consequendi remissionem ab eo. ¹⁷ Tulit vnum. Id est, promovit aliorum loco eius alium vel peiorem. Et hoc aliquando contingit, i. promovetur. ¹⁸ Et desolata est. In cura talis hominis posita: quod de eo subditur. Et

A Mater tu. Multis sermonibus, res vna dicitur Ierusalē aperius, pulchræ mulieri, & post leonæ catulos nutrien- tē vineæ pulcherrimæ comparatur. *Vinea*. Quāuis ulchra, quāuis longis propaginibus extēta, si hastilia, amosq; subtraxeris. iūcta terræ arefcit calore, maximē

ventus vrens quē ræci elisonā, aliās *leora* vocant, sicca erit fructus eius, & emarcescat, & calu ignis cremet ardoribus.

Babylonem vel *egyptū* signat ad eā transfugerunt at ipsam iudæam i qua pauci paupere remanserunt: q; b; præfectus erat Godolias, vt cōgret & reget reliquias populi, quē Ihael de stirpe regis occidit in Maspa, & hoc est quod dicitur, *Ignis comedam.*

Hier. secundum agogem. Hæc ad elesiā referimus. quia in nouissimo tempore multiplicata iniquitate reficet charitas multorum, vt probatur si fieri pōt enim electi, & principes eius capiantur in retibus diaboli in dñi vnius regis captione contentus, quotidie reges & principes capere festinat. vnde: *Esca eius electi.* Palmite quoque ecclesiæ qui dudā floribus & rubori sanguine equabantur, vento vrente siccat, vnde: in Euāgelio, Qui germinauerunt orto sole estuauerūt, & siccata sūt, vix remaneat vnus ex palmitibus qui cōsturgat in virga, & dignus populi princeps fiat, vnde: *A nos: inducā*

famē et sitim super terrā, non panis famē neq; sitim aque &c. Vn de debemus plāgere & lamentari super principes Israel, quorum vitio & superbia Iudæa capta est & Ierusalem. *b Et nunc transplantata.* * Theod Post vrbis & templi incendium omnibus principibus partim interfectis partim bello captis & abductis, relictis ibi pauperibus Nabuzardan. Godoliam principem præfecit, & vrbs omnino deserta fuit, immo omnis iudæa. Ideirco ait, & nūc plantauerunt eam in deserto.

captus est, & miserunt eum in t̄ caueam. In catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntq; eum in carcerē, ne audiretur vox eius ultra super montes Israel. Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est. Fructus eius & frondes eius creuerūt ex aquis multis, & factę sunt ei uirgę solidę in scēpra dominantium, & exaltata est statura eius inter frondes. Et t̄ vidit altitudinem suā in multitudine palmitum suorum, & euulsa est in irā in terrā que proiecta: & uentus urens siccauit fructū eius, marcuerūt, & arefactę sunt uirgę roboris eius: Ignis comedit eā. Et nunc transplantata est in desertū, in terra inuia & sitientis, & egressus est ignis de virga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea uirgā fortis, scēprum dominantium. t̄ Planctus est, & erit in planctum.

1 tim bello captis & abductis, relictis ibi pauperibus Nabuzardan. Godoliam principem præfecit, & vrbs omnino deserta fuit, immo omnis iudæa. Ideirco ait, & nūc plantauerunt eam in deserto. *c Et egressus est ignis.* * Idem. Ismael. n. è regio genere oriūsus Godolie inuidis adductus, fictaque, erga eum amicitia vltus, occultè insidiatur, & corū plurimos qui eum sequebantur, interficit. Reliqui oēs Chaldæorum irā veriti, cū Ieremia Propheta in Aegyptum se recepere. Atque hoc declarauit cum dixit. Egredietur ignis de virgis electorum. *d Plātus est, & erit.*

Hieronymus. Hinc patet hoc quod superius dictum *Quare mater tua leena, &c.* Et hic: *Mater tua quasi vinea, &c.* ad Ierusalem pertinere, quæ perdidit leones & palmites suos, & non remansit in ea virga, quæ consurgeret in tribunal regiam. A planctu enim cœpit & in planctu finitur. Assume planctum, &c. hoc in principio & in fine planctus est &c. Planctu enim & lamentatione stirps regia prosequenda est.

CAP. F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Adduxerunt eum, &c. Inceperunt enim Chaldei ipsum ducere in Babylonem: sed in via mutato consilio reduxerunt eum ante Ierusalem, & ipso interfecto proiecerunt cadaver eius extra portas Ierusalem, vt habetur Iere. 22.
2 Mater tua, &c. Hic agitur de tertio filio Iosif scilicet Sedech quem rex Babylonis exoculauit, & in Babylonem duxit, & quantum ad hoc dicitur: Mater tua. Id est, domus regia.
3 Quasi vi. Ex rebellionē enim Sedechie contra regem Babylonis: quia est magna effusio sanguinis. In Hebræo habetur: Quasi vicia in similitudine tua. Id est, assimilata est vinea euulsa, vt habetur infra.
4 Super aquam plantata est. Id est, super populum Iuda fluidu sicut aqua.
5 Fructus eius. Id est, diuitię & filij.
6 Creuerunt ex aquis multis. Id est, ex stipendio à populo mō collectis.
7 Et factę sunt ei uirgę solidę in scēpra. Sedechias enim condens de sua potestate & robore gentis suę voluit dominari obue iugo regis Babylonis.
8 Et vidit altitudinem suam. Considerans ex superbia sua, qui indecens erat ei subesse regi Babylonis, & sic rebellauit, & iuramentum fregit: propter cuius fractionem dominus fuit iratus contra eum & contra suum populum, ideo subditur.

9 Et euulsa est. Scilicet Dei, eius enim deiectio & regni sui magis fuit virtute Dei, quam hominis.
10 Et ven. Id est, rex Babylonis.
11 Sicca. fru. Quia occidit filios eius.
12 Marcuerunt & arefactę. Quia fracta ciuitate viri bellatores eius suerunt.
13 Ignis comedit. Quia Chaldei incenderunt domum regis, & templum & totam ciuitatem. 4. Reg. xl.
14 Et nunc. Quia Sedechias cum multis alijs fuit ductus in Babylonem, vbi frequenter pungebantur verbis & factis iniurijs tanquam deserti spinis.
15 In terra inuia & sitienti. Quia ibi etiam patiebantur defectum sufficientis alimentu.
16 Et egressus est ignis. Id est, Ismael.
17 De virga ramorum eius. Quia fuit de semine regio.
18 Qui fructum eius comedit. Quia Godoliam interfecit & filias regis & populum qui cum eo erant, captiuauit, vt habetur Iere. 41.
19 Et non fuit in ea virga fortis, scēprum denominantium. Quia Iohannam filius Caree & bellatores qui cum eo erant, & reliquis populus timore Chaldæorum concussi suerūt in Aegyptū contra verbum domini ad eos per Ieremiam dictum Iere. 43.
20 Planctus, &c. Id est, materia planctus.
21 Est & erit, &c. Toti populo quod dictum est de filijs Iosif regis Iuda sancti & iusti.

9 Et

* CAP.

MORALITER.

t̄ Et miserunt. Quia dæmones talem ducunt ad infernū in onsimili vel maiori pœna.
2 Mater tua, &c. Hic ponitur secunda parabola de vinea euulsa, per quam moraliter intelligitur prælatus malè p̄motus, ideo sequitur.
4 In sanguine. Per quod designatur indignus prælatus, p̄motus tamen ad eam conflanguineorum suorum fortitudine

titudine vel timore.
7 Et factę sunt, &c. Quia per fortitudinem sui sanguinis stabilitur, licet coram Deo eijciatur, ideo subditur.
9 Et euulsa est in ira. Scilicet, Dei.
16 Et egressus est ignis de virga ramorum eius. Quia frequēter contigit, qđ ignis discordiæ acceditur inter amicos eius. Et sic cōsumuntur eius spalia bona, & ipse moriēs descendit ad inferna, ideo subditur: *Planctus est & erit in planctu n.*

C A P. XX.

A *N*on quid ad in. Hæc fuisse consuetudinē populi Israel, ut quod quid dubitarent a dño p prophetas quereret, multa exēpla testant, Saul qrens alinas pergit ad Samue-

Populus per prophetas do minum inter rogat. 1. Reg. 9. 2. 3. Reg. 14. b. 1. R: 8. 7. 2.

A. 21. c.

Deut. 18. c.

Abiā pphetam. Dauid quoq. propheta aliū pphetā Nathā interrogat, vtrū debeat dño domū cōstituere. In nouo quoq. testō Agab' q Paulo euentura sunt, pnuunciat. Scriptū est in Deut. Gen 1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Theo. Admodū congruit hisce verbis, q̄ a Deo & saluatore nostro dictū est, Non oīs q̄ dicit mihi Dñe Dñe intrabit in regnū celo rū Etenim isti quoque scelerib. addi-cti, ac penitentię remedijs sanari recusantes Dñm interrogare tentarunt, nō vt ea omnia facerent quæ sibi imperarentur, sed vt discerēt, an suis cogitationib. diuina oracula consentirēt. b *Viuo ego.* Congrua interrogantibus datur responsio. Sancto dicitur: *Adhuc loquente te. tunc adsum:* peccatoribus (quales sunt seniores Israel) increpato pro peccatis: Et additur iurandum, vt sit firmior sententia negantis. c *Si iudi.* Non est Prophetæ responsio, sed sñia iudicātis pro iniquitatibus, quia patrum iniquitates sunt sequuti. d *Abominations.* Non quod peccata patrum redirent in filios, sed ostenduntur patribus similia fecisse, & hære ditario malo longum funem peccatorum contraxisse, vt quorum imitantur peccata pertimescant supplicia. * Theodor. Isis, inquit, a propheta, qui ad te adierunt,

+ desiderabili.

Isaiz 65. d.

& mea ostendito beneficia & parētū ipsorū scelerā re-fero narratio itē, quæ admodū in Aegypto parētib. ipse adhuc impiē viuētib. & Aegyptiorū idola colētib. r. ipsū ostenderim eosq. docuerim esse me Deū ac dñm. e *In die q. 1. 1.* Israel cū esset in Aegypto intū Deū igno-

bat, vt Moyses n- sus ad eos diceret. 1 Si interrogaueri 2 qs misit te, qd d 3 eis? Et ait dñs. C 4 est misit me. Ibi 5 go not' est eis. t 6 leuauit manū 7 pro eis contra 8 gyptios. 9 f *In terraz.* Hier 10 cundū literā, 11 dāam inclitā 12 & oībus terris fē 13 liorē dubitare nō 14 pōt, qui a Rino 15 ua vsq̄ue ad Tau 16 montem & flum 17 Euphratē oēm cō 18 siderauit terrarū 19 & regionū amē 20 tatē Palestinam 21 delictet & Phēn Arabiam, Syri-

C A P V T XX.

H factū est anno septimo, in quinto i decima mē- sis venerūt viri de seniorib. Israel, vt interrogarēt dñm & sederunt corā me. Et factus est sermo dñi ad me dicēs: Fili hoīs, loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit dñs Deus: Nunq̄ ad interrogādū me vos venistis? Viuo ego, q̄a nō iñdebo vobis, ait dñs Deus. † Si iudicās eos: si iudicās fili hoīs. Abominations patrū eorū ostēde eis, & dices ad eos: Hęc dicit dñs Deus: In die qua elegi Israel, & leuauī manū meā p stirpe domus Iacob, & apparuī eis in terra Aegypti, & leuauī manū meā p eis dicēs: ego dñs Deus vester, in die illa leuauī manū meā p eis, vt educerē eos de terra Aegypti in terrā q̄ prouiderā eis fluentem lacte & melle: q̄ est t̄ egregia inter omnes terras. Et dixi ad

¹ Post undecim menses, & quinque dies sup: rioris visionis. ² Post. ³ A: te equum dicitur n. ni qui i. ingrant. ⁴ Q. d. interrogandum venerunt super his quæ ambigunt sied iu fili ho. iuti e. s. ⁵ Cognitus. ⁶ Contr. Ae. yptios. ⁷ Quali percussu. ⁸ Nondum enim erant p rfecti, sed natiendi lacte infans.

Coelem, Ciliciā, & cæteras regiones quas Israeli si pr-pta seruasser, dñs repromisit. Si aut non accepit, vitū credulitatis fuit: nam & in Palestina, Iudæaq; prouit multæ Gentes remanserunt, q̄ eis subiectæ nō sunt. N tū sponfor reus est mendacij aut criminis, sed qui se- sione indignum fecit. Præterea hæc est conditio pror- tentis: *Si i o ueritis & audieritis me bo. c. Si autem noluer- gla ius deuorabit vos.* Eliguntur ergo secundum poenit- tiam, alias secundum præscientiam. Nec statim qui el- tur, tentari nō potest aut perire. Saul. n. electus in reg- & Iudas in apostolatū postea vniū suo perierunt. g *Que est egre.* Hier. Agla, firmamēū: Symmach' relig- Theodotio. fortitudo q̄a oīū terrarū ista ē quasi fūda- tū q̄a i ea Dei religio & tēplū & ceremoniē & notitia-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XX.

H factum est. Hæc est pars sexta in qua arguitur populi malitia sub metaphora saltus comburendi. Et diuiditur in duas partes, quia primò malitia populi arguitur, secundo parabola induitur, ibi: Et factus est. versus finem cap. Prima in duas, qui primo ponitur seruum interrogatio, secundo, domini responsio, ibi: Et factus est. Circa primum dicitur. 2 Et factum. uelicer, transmigrationis techonice. 3 In quinto. i. mēse. ppter qd in aliquibus libris, mēse ponitur. sed non est in Hebr. o, nec in libris correctis: subintelligitur tamen. 4 In decima. scilicet die mensis. 5 Venerunt viri. Qui regebant populū in terra Babylonis trās latum, & ideo in ipsi totus populus quasi virtualiter cōinebatur. 6 Vt inter. De agēdis p eos: & dicit hic Ra. Sa. q̄ venerant ista intentione, q̄ si non haberent a Deo responsū de negotijs sibi imminētibus, non curarent de obediētia vteriori ad ipsam, sicut seruus a domino alteri venditus: & vxor a viro repudiata non curat de ipsi vtra, sed querunt sibi commodum alibi vbi possunt. 7 Et factus. Hic consequenter ponitur domini respōsio, & hoc p modū increpationis: Et diuiditur in duas: q̄a primò increpatur populi malignitas, sed d̄ declaratur domini benignitas, vt opposita iuxta se postea magis elucescāt, sed a ibi: Viuo ego. Tr ma adhuc i tres, q̄a primò arguit malitiā querentiū, sed d̄ patrū precedentū, ibi: Si iudicās: tertio filiorū sequentiū, ibi. Propterea dicit. Circa primū patet litera vsq; ibi. 8 Nunq. & c. Q. d. Non venistis ad interrogandum me de salute animarū vestrarum sed de negotijs vestrīs tēporalibus: & hoc intētionē peruersa. s. vt si negaretur vobis respon- sio, haberetis occasionem seruiendi idolis, & non mihi, vt dictū est.

Diuisio.

Diuisio.

MORALITER.

† Et factum est. Hic secundum sensum literalem sub parabola saltus combusti, ponitur punitio ludæorum: præmittuntur tamen primò peccata eorum in Aegypto. secundo in deserto: & tertio in promissionis solo. Moraliter aut per peccantes in Aegypto significantur peccantes in seculo: nā Aegyptus tenebra interpretatur, seculū aut tenebris ignorantie & culpæ inuoluitur, per peccantes

9 Viuo ego. I est, sicut verum est q̄ ego sum vita p essentia verum est quod sequitur. 10 Quia non. Scilicet ad voluntatem, nec per hoc habebitis libertatem seruendi idolis sicut quæ- tis: sed restringam vos in seruitute mea, vt habetur infra eod. c. 11 Si iudi. Hic consequenter arguitur malitia patrū præcedentū: & hoc secundum tria tempora, s. habitationis in Aegypto, in deserto, & in promissionis solo: Et secundum hoc diuiditur in tres partes, scilicet ibi: Eieci ergo. tertia ibi: Quamobrē. Circa primū dicitur: Si iudicās eos: videlicet senes Israel a te querentes: Et i- pitur hic iudicare pro rōnabiliter arguere: sicut inf. eod. c. tunc contēdi aduersus patres vestros in deserto. Et accipitur t̄ hic p q̄a eo q̄ iōd ad Ezechielem pertinebat arguere populi vniū. 12 Abomi. id est, peccata abominabilia. 13 Osten. vt rōnabilibus conuincantur. 14 In die. Hoc fuit quando don. apparuit Moysi denunciāns ei de hac liberatione. Exo. 3. 15 Et leua. id est, potentiam meā ad percutiendum Aegypti. 16 Et apparui eis inter Aegy. ista fuit reuelatio facta Moysi, vt occurreret Moysi venēti, vt habetur Exo. 4. & tūc facta sibi reuelatio de modo liberationis populi, & de sacerdotio sibi futurū habetur. 1. Reg. 2. c. Hæc dicit dñs: Nunq̄ non aperta reuelatus sum domui patris tui cū esset in Aegypto: hoc. n. tū suis Eli de Aarō descendenti. 17 Vt educerem, & c. P. magna, & ostenta. 18 In ter. quā prou. eis. tanquā pater i. 19 Fluentem la. & mel. id est, abundantem omnibus bonis. 20 Quæ est egre. Audui ab illis qui fuerunt in Iudæa in Aegypto, quod Aegyptus est fertilior & amantior, & secundum ista eminentia referenda est ad Christum qui erat in d̄ nasci secundum carnem, & ibi operaturus humanam salutem. 21 Et dix. Per Moysen & Aarō. * Vnu

in deserto significantur peccantes in claustro, quoniam peccata sunt, ceteris paribus grauiora: quia quantus altior, tantò casus grauior. Per peccantes in terra promissionis significantur peccantes in statu prælationis: sublimior est statu religionis, & per consequens ceteris paribus eorum peccata sunt grauiora. 2 Vt factus est. hic ponit punitio Iudæorū sub parabola saltus combusti: post eorū peccata cōmissa in Aegypto in deserto.

Vnusquisque. Hiero. Nobis quoque de Aegypto exeun-
 bus præcipitur, vt offensiones oculorū nostrorum abij-
 amus, ne ea quæ oblectabant modo nos capiant. ne si-
 mulacra Aegypti nos polluant, ad inuentiones. I. Philoso-
 norum, Hæreticorum, quæ rectè idola nuncupantur. A
 reculatis quoq; im-
 so offensionib. Ae-
 gpti remoueamus
 culos, arenæ, circi,
 trarorum, & ab
 onibus quæ ani-
 ne contaminat pu-
 ratē, & per sensus
 ingrediūtur ad mē-
 tem, vnde. *Intrauit
 mys per fenē.*
 b *Et feci, &c.* Quod
 fere cogitabā pro-
 pter iustitiam, non
 fci propter clemen-
 tim. ne pollueret
 nōmē meum, & vi-
 der non posse cō-
 pte quod Israeli
 pmiseram.
 c *Eieci ergo eos de ter-
 ra Aegypti.* Hier. Huc
 uue quid eis pro-
 nserit in terra Ae-
 gpti, & quō statim
 oenderint, & quid
 extra eos cogita-
 uat, & tamen non
 ferit: propheta de-
 scpsit, quæ sequun-
 tu, Egressus de Ae-
 gpto loquutus est.
 He ad eos dicun-
 tu, qui educti sunt
 de Aegypto in deser-
 tu, vt Aegyptiorū
 vjs liberati, faci-
 lit in solitudine p-
 cca Dei custodirēt
 Theo. Liberatos
 a illos ab amara il-
 la ruitute, in deserto tanq̄ in palæstra aliqua p-
 bis & vti
 lit egib. quasi pueros instruebā, qb. seruādis viā illis molie
 bar

Vnusquisq; offensiones oculorum suorum abiciat, &
in idolis Aegypti nolite pollui. Ego dñs Deus vester. Et
irritauerunt me nolueruntque me audire. Vnusquisque
abominationes oculorū suorum nō proiecit, nec idola Ae-
gypti reliquerunt. Et dixi, vt effunderem indignationem
meam super eos, & implerem irā meā in eis in medio ter-
ræ Aegypti. Et feci propter nomen meum, vt nō violaretur
coram Gentib. in quarum medio erant, & inter quas appa-
rui eis, vt educerem eos de terra Aegypti. Eieci ergo eos de
terra Aegypti, & eduxi in desertum, & dedi eis præcepta
mea, & iudicia mea † ostendi eis, quæ faciet homo, & viuet
in eis. † Insuper & sabbata mea dedi eis, vt esset signum inter
me & eos: & scirent quia ego dñs sanctificans eos. Et irrita-
uerunt me domus Israel in deserto, in præceptis meis non
ambulauerunt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciens ho-
mo viuet in eis: & sabbata mea violauerūt vehemēter. Dixi
ergo, vt effunderē furorem meum super eos in deserto, &
cōsumerē eos. Et feci propter nomen meū, ne violaret corā
Gentibus: de quibus eieci eos in conspectu earū. Ego igitur
leuaui manū meā sup eos in deserto, ne inducerē eos in ter-
ram q̄ dedi eis fluentē lacte, & melle: † præcipuam terrarū

bar. Leges n. erāt vitæ p̄ciliatrices. Præcepta aut ipsa, & in D
 stificationes sed eadem diuersis nominib. vocata sunt, p-
 cepta appellauit non n. alia sunt præcepta aliæ iustifica-
 tiones, sunt n. tanquam dño scripta quæ iussi sunt hoies
 seruare. Iustificationes aut non solum vt iure scripta, &
 q̄ iustū est p̄tinētia,
 sed et vt q̄ rectè agē
 tē iustificare possint
 Et illud scire necesse
 est a p̄ceptis & iusti-
 ficationib. q̄ possunt
 ea obseruans. vitā
 ministres, sabbata
 cū distinxissē. Nā sab-
 batorū ipsis oriū le-
 ge p̄scripsit, ait, nō vt
 quod ipse iustificare
 vitā possit, sed vt hæc
 ciuilibus administra-
 tionis ratio peculia
 ris, a gentium eos di-
 stinguat institutis,
 sed meorum benefi-
 ciorum in memo-
 riam adducat.
 d *Dixi ergo, &c.* * Idē
 Et hæc quidem diui-
 nus docet Moyles
 cū ait dixisse Deū.
 Et nunc dimittite me, &
 iratus furore dicit bo eos
 & facia i gentē magnā
 Deinde suam de p̄-
 cationem exponit,
 & in fine adijcit, q̄
 si per uiseris eos, audiet
 Aegyptus, & dicit eo q̄
 non potuerit eos intro-
 ducere in terrā promi-
 sam, consumpsit eos in
 deserto. Hoc et decla-
 rauit hoc loco, cū di-
 xit, & feci vt nomē
 meū omnino non
 violaretur coram
 gentibus.

† ostendi eis, quæ faciet homo, & viuet in eis.
 e *Coram Gentib. de qu. &c.* Hier. Iam n. eieci erant de Aeg-
 pto. Superius verō ait. Coram Gentib. in quarum medio
 erāt quia nondum exierant.

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Vnusquisque offensiones. Per veram p̄nitentiam.
- 2 Et in id. Vt sicut sum sanctus, ita & vos sitis sancti, iō subditur
- 3 Ego dominus, &c. Cui debetis conformari.
- 4 Et irritauerunt me. In malis perseverando.
- 5 Et dixi vt effunderem. Fuerunt. n. in illo populo multi, ita
 me & duri, quod post visionem signorum in plagis Aegypti ad-
 bucbellabant verbis Moysi, vt haberetur Exo. 14. c. Nonne iste
 effermo &c. propter quod Deus voluit eos occidere in Aegypto
 vicit hic propheta spiritu Dei loquens: propter quod tenendū est
 firmiter, quod sit verum, licet in Exo. non sit scriptum, multa. n. tūc
 facta fuerunt, quæ non fuerunt tunc scripta, sicut & Jo. vl. g. dicitur
 de p̄sio. Multa quidem & alia signa fecit Iesus in conspectu di-
 scipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc.
- 6 Et feci. s. misericorditer cum eis mortem illam non inferendo.
- 7 Propter nomen, &c. i. vilificaretur.
- 8 Coram Gentibus in qua. i. corā Aegyptijs: quia dixissent
 id. interfecit eos in terra nostra, quia non poterat eos inde educere
- 9 Et inter, &c. Per signa mea potestatis declaratiua in terra
 Aegypti.
- 1 Vt edu. Post multas plagas Aegyptijs illatas.
- 1 Eie. er. Hic consequenter arguitur malitia populi quantum ad tē
 mansionis in deserto, & primò malitia patrum, secundo filiorū,
- 1 Dixi aut. Circa primum dicitur. Eieci. & c. Tantum. n. rimo
 renc. s. Aegyptijs Deus, quod cogebant filios Israel exire. Exo. 12
- 1 Et edu. Inde. Diuidendo eis mare rubrum, Exod. 14.

- 13 Et dedi. In monte Sinai, & dicit præcepta quantum ad moralia
 & ceremonialia.
- 14 Et iudicia mea. Quantum ad iudicialia.
- 15 Quæ fa. Quia non inferetur sibi mors quæ infligenda est trans-
 gressoribus legis.
- 16 Insu. &c. Vt. s. quiescerent a seruilibus operibus, sicut, & ego
 sabbato queni a nouis operibus condendis. Genes. 2.
- 17 Vt esset signum. s. specialis dilectionis.
- 18 Inter me &c. Vt. s. quiescerent in me ipso vacando diuinis.
- 19 Et ir. &c. Per murmuraciones suas in Maraph, & Ra hidim, vt
 patet Exo. 15. & 17.
- 20 Et sab. Quia aliqui de populo contra præceptum Moysi exierūt
 ad colligendum Manna in die sabbati, Exo. 16.
- 21 Di. cr. vt. post fabricationem vituli, & eius adorationem, tunc
 enim dixit dominus ad Moysen. Dimitte me, &c. Exo. 32.
- 22 Et fe. s. misericordiam non inferendo panam istam, ne violare-
 tur imponēdo mihi falsum. s. quod ad interficiendum eos eduxissem
 in desertum, vnde: tunc allegauit Moyses coram Deo. Ne quæso uicāt
 Aegyptij, &c.
- 23 Eg. igi. &c. i. vindictam meam.
- 24 Su. c. in des. Hoc fuit quando territi verbis exploratorum vo-
 luerunt reueri in Aegyptum, Nu. 14.
- 25 Ne indu. s. promissionis: nullus. n. de illis intrauit nisi Calib, &
 Josue, & Leuita, vt dictū fuit ibi, quia nō fuerant cū alijs numerati.
- 26 Præ. ter. Exponatur hæc eminentia sicut supra.

* Quia

MORALITER.

† i. u. d. a. Per saltū autem qui communiter habet infru-
 ctuosa ligna: significatur congregatio quæcunque habēs
 h mines inutiles ad salutem animarum. In hoc autem
 seu comburitur omne lignum viride, per quod signifi-

cantur iuuenes accensi libidinis igne. Et omne lignum
 aridum per q̄ significantur senes accensi cupiditate, nam
 auaricia in senibus iuuenescit Et quoniam isti postea cō-
 burentur igne gehennæ, si perueuerint in malis, sub-
 dicitur. Non extin. i. amma i. u. c. s.
 Tom. 4. Q 3

G Pepercit oculus, &c. Hieronymus. Quomodo pepercit
 A cum præter Iesum Naue, & Caleph filium Iephone nul-
 lus terram promissionis ingressus sit? unde: intelligimus
 viuere eos, nec æternis supplicijs referuatos nec de libro
 viuentium deletos, nec consumptos ante faciem domi-

ex hoc quod hic dicitur, factum esse credendum est: el D
 ho significat quia postquam in terram promissioni
 uenerunt, peccatis exigentibus diuersis Gentibus, & r
 bus traditi sunt, & tunc præcepta bona in natura su
 eta sunt eis non bona.

Exo. 32. g.

Heb. 12. b.
Psal. 77. d.

¶ sciat
Deut. 32. f.
† eorum.

† super

rã promissionis nõ
 intrauerunt perisse
 credendi sunt ergo,
 & Moyse perit, qui
 vidit tantum, & nõ
 intrauit. Moyse quo-
 que preces exaudi-
 tas esse credimus, q
 pro populo interpel-
 lans ait. *Si dimittis eis
 peccatum dimitte. Si au-
 tem non ris, & me dele-
 de libro tuo.* Senten-
 tiam autem domi-
 ni in filios, & famu-
 los, non perditione
 esse, sed emendatione
 audiamus. *Quem dili-
 git dominus corripit,
 &c.* Et alibi. *Cum in-
 terficeret eos, querebãt
 eam.* Et alibi. *Ego inter-
 finia, & ego uiuificabo.*
 b *Et comminatus
 sum, &c.* Quia simili-
 ter patribus peccau-
 erunt, similem senten-
 tiam meruerunt, sed
 eadem clementia, &
 ob easdem causas
 referuati sunt. Idem
 autor amborum ea-
 dem patientia iram
 mitigat.
 c *Ue. le.* Vbi in ve-
 te. dominus contra
 filios eorum qui in
 deserto corruerunt,
 leuauit manum. vo-
 lens dispergere, scri-
 ptura non dicit: sed

omniũ, quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis
 non ambulauerunt, & sabbata mea violauerunt. Post idola
 n. cor eorum gradiebatur. Et pepercit oculus meus super
 eos, vt non interficerem eos, nec consumpsi eos in deserto.
 Dixi autem ad filios eorum in solitudine. In præceptis pa-
 trum uestrorum nolite incedere, nec iudicia eorũ custodia-
 tis, nec in idolis eorum polluamini. Ego dominus Deus ue-
 ster. In præceptis meis ambulate, & iudicia mea custodite,
 & facite ea, & sabbata mea sanctificãte, vt sit signum inter
 me, & vos, & ¶ scietis quia ego dñs Deus uester. Et exacer-
 bauẽrunt me filij, ¶ & in præceptis meis non ambulaue-
 runt, & iudiciã mea non custodierunt, vt facerent ea, quẽ cũ
 fecerit homo uiuet in eis: & sabbata mea violauerunt. Et cõ-
 minatus sum, ut effunderem furorem meũ super eos, & im-
 plerem iram meam in eis in deserto. Auerti autem manũ
 meam, & feci pp nomen meum, ut non violaretur coram
 Gentibus, de quib. eieci eos in oculis earum. Iterum leuauĩ
 manum meã ¶ in eos in solitudine, vt dispergerem illos in
 nationes, & uentilarem in terras, eò quòd iudicia mea non
 fecissent, & præcepta mea reprobassent, & sabbata mea
 uiolassent, & post idola patrum suorum fuissent ocu-
 li eorum. Ergo, & ego dedi eis præcepta nõ bona, &

d Ergo, &c. Hiero-
 nymus. Nõ ait rã
 sed non bona. In
 n. statim sequar
 vt. *Quod non est bonum
 malum sit.* Apostolus
 n. ait. *Bonum est
 ni mulierem non te-
 re, quod si fecerit,
 nec bonum nec
 lum est.* Dedit
 eis dispersis in
 tibus præcepta
 bona: quia dicitur
 eos in desideriu
 cordis, vt faciat
 non conueniunt
 Hiero. Possunt
 dicere, quod an
 sensam decalogi
 tãtum acceper
 Post idololatri-
 rã, & blasphem
 multiples leg
 remonias, vt
 potius q̃ dãmẽ
 offerrent hostia
 paratione sacri-
 leuius fieret, cõ
 non erat per se
 num, nec tamẽ
 lum: quia Deo fe-
 rebatur, & non
 num quia boni
 torem offenderit.
 * Theodoret.
 Quidam hæc de lo-
 lorũ cultu dicta
 perũ, dedi, pro-
 misi, intelliger
 Sed perpiscuunt
 ei

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quia iu. f. legem meam transgrediendo.
- 2 Post. erant enim proni ad idololatriam, vt patet in adoratione ritel.
- 3 Et pepercit oculus meus, &c. Quia tunc non fuerunt mortui, licet meruissent, nisi decem exploratores qui populum terruerãt: mors autem aliorum dilata est, tamen omnes mortui fuerunt in deserto. Sed huic videtur contrarium quod subditur. Nec con. Ad quod dicendum, q̃ consumptio proprie importat deletionem hominũ in se, & in posteris suis, remanserunt autem eorum filij, & sic non fuerunt consumpti.
- 4 Dixi au. Hic consequenter arguitur malitia filiorum, cum dicitur. Dixi autem ad filios eorum. Per Moysen, & Aaron.
- 5 In præc. Docebant enim filios suos consimiliter eis viuere.
- 6 In præcep. Quæ sunt sancta.
- 7 Et iu. mea cu. Quæ sunt equa.
- 8 Et sabbata mea san. Diuino cultui vos applicando.
- 9 Vt sit si. f. dilectionis. Per hoc enim apparbit quod me diligitis.
- 10 Et exa. mc. fi. In peccato Thegor, vt habetur Num. 25. Illud n. contingit post mortem patrum, vt dicit. Ra. Sa. & hoc idem videtur, quia immediate populus numeratur Nu. 26. & in fine concluditur. Hic est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse, & Eleazaro sacerdote &c. Et subditur: Inter quos nullus eorum fuit, qui antè numerati sunt a Moyse, & Aaron in deserto Sinai.
- 11 Et commi. Quia pro peccato Thegor meruerunt aliqui mor-

tem, & reliqui dispersionem, ita quòd intrarent, dispersionis
 ram.
 12 Auer. au. &c. Licet. n. tunc aliqui fuerunt mortui, tamen
 qui non fuerunt ab ingressu terræ impediti.
 13 Et se pro. no. meum. Ne Aegyptij reputassent me
 non adimplendo promissum filijs Israel factum de introductione in
 terram Chananeorum.
 14 Iterum. lc. ma. mc. Ad testificandum per Moysen.
 15 Vt dis. Non tunc, sed post ingressum terræ promissionis, & post
 declinatam ad idola, vt patet in libri Iud. & Reg. propter quod se
 quuta est captiuitas decem tribuum primò, & postea duarum. pa-
 tet. 4. Reg. & hoc prædixit Moyses Deu. 31. g. Congregate autem
 omnes maiores natu, & subditur. Et inuocabo contra
 coelum, & terram. Noni. n. quod post mortem meam iniq̃
 ageis, & declinabitis citò de via quam præcepi vobis, & occurrat
 vobis mala in extremo tempore, &c.
 16 Eò quòd iudicia mea non fecissent, & præcepta
 &c. Istud refertur ad tempus Iudi. & Reg. quod pro tunc erat
 rum: tamen denunciatur hic per modum præteriti, tum quia se-
 ra, maxime prophetarum, frequenter loquitur de futuro p
 dum præteriti, vt frequenter dictum est supra. Tum quia il-
 rat dictum a Moyse de præterito, vt dictum est: ad quam
 nunciationem ista littera refertur in parte. Et concludi
 fine.
 17 Ergo, & ego dedi eis præcepta non bona. Qu
 ponit Rab. Sa. dicens, q̃ licet essent bona in se, eò q̃ erant cont
 iustitię, tamen non erant bona transgressoribus, qui puniend
 grauius post agnitam domini voluntatem, unde: Luc. 12. f. a
 Seruus qui cognouit voluntatem domini sui, &c.

* 1

^{a ¶ In eis tamen vivere credentes. a populo separans.} iudicia † in quib. non viuent: & ^{b ¶ Idest, pollutos monstravi, sicut sacerdos leprosus. c ¶ Cum idolis offerrent que Deo debentur.} pollui eos in munerib. suis
^{a ¶ Barim traducentes per ignem. b ¶ Primogenita, scilicet.} cum † offerrent omne quod aperit vulvam propter delicta
^{a ¶ A Deo deserti, & idolis trahiti. b ¶ Quem vicio suo ad iracundiam concitauerunt. c ¶ Ad seniores qui venerunt ad te interrogandum.} sua: & scient quia ego dominus. Quãobre loquere ad domum
^{a ¶ Lxx Adonai dominus.} Israel, filij hominis, & dices ad eos. Hæc dicit dominus
^{a ¶ Vxpe, & multum. b ¶ De quorum stirpe descenditis.} Deus. Adhuc & in hoc blasphemaerunt me patres vestri, cum spreuissent me contemntes, & induxissent eos in terra, super quam leuavi manum meam, vt darem eis,
^{¶ Enim.} Viderunt omnem collem excelsum, & omne lignum nemosum, & immolauerunt ibi victimas suas, & dederunt ibi irritationem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorẽ suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas. Et dixi ad eos. Quid est excelsum, ad quod vos ingredimini? Et vocatum est nomen eius excelsum, vsq; ad hæc diem. Propterea dic ad domum Israel. Hæc dicit dominus Deus: Certè in viã patrum vestrorum vos polluimini, & post † offendicula eorum vos fornicamini, & in oblatione donorum vestrorum: cū traducitis filios vestros per ignẽ vos polluimini in omnib. idolis vestris vsq; hodie, & ego respondebo vobis domus Israel? Viuo ego, dicit dñs Deus: quia non respõdebo vobis, neq; cogitatio mentis vestræ fiet, dicentiũ. Erimus sicut Geres, & sicut cognationes terrę, vt colamus ligna & lapides. Viuo ego

tum credebat, ad expiationem accurrebat, ad quam cum peruenisset, in Dei memoriam redibat ipsa autem memoria diuinas leges obseruandas persuadebat.

Lib. 28. mor. cap. 17.

¶ Gregorius. Mala quasi mala esse desinunt comparatione peiorum, & bona quasi bona non sint comparatione meliorum. Nam sicut peius delinquenti Iudææ de Sodoma atque Samaria dicitur. *Iustificasti ierosolymam in omnibus abominationibus tuis: ita melioribus non testamenti præceptis subsequẽtib; præcepta bona quæ rudibus data sunt, non bona esse memorantur.*

E

abominatio nes.

a Cum traducitis. Non quod seniores in captiuitate positi hoc facerent, sed qui Ierosolymis erant, quibus iminebat captiuitas, hoc facere non cessabant.

b Viuo ego dicit dominus Deus: quia non, &c. Qd. hoc totum

faciam, vt me regem habeatis, non vt vos dispergam, quamuis dæmonibus seruire elegistis.

¶ Theo-

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et iudicia in quibus non viuent. i. morientur. Præcepta enim iudicialia in pluribus casibus dicebant mortem inferendam transgressoribus.
 2 Et pollui eos in muneribus suis. i. pollui permisi, in quantum illa debebant Deo offerre, offererent idolis. Aliter exponit Theodorus quino in prima secunda dicens, qd scriptura loquitur hic de præceptis ceremonialibus, qua dicuntur præcepta non bona, quia non conferant gratiam mundantem a peccato: & tamen homines per oblationes sacrificiorum ostendebant se peccatores, idè dicitur. Et peccos in muneribus suis. Idest, pollutos ostendi
 3 Cum offerrent omne quod. Idest, primogenita animalium.
 4 Propter delicta sua. Quæ tamen non auferebantur per ista sacrificia, quantum est ex se, auferebantur tamen per contritionem, & fidem offerentium, in quantum homines verè contriti talia offererent habentes fidem Christi venturi, quem huiusmodi sacrificia figurabatur.
 5 Quãobre. Hic arguitur malitia populi post ingressum terræ promissionis, cum subditur.
 6 In hoc blas. me. &c. Prius in deserto vt prædictum est.
 7 Et induxissent eos in terr. Chananaam.
 8 Super quam leuavi manum meam. Iurando ipsi Abraham, Genes. 22. Per memetipsum iuravi dicit dominus. Et subditur. Et possidebit semen tuum portas inimicorum, &c.
 9 Viderunt omnem col. excel. &c. i. loca idolorum cultui ap. secundum modum Gentilium.
 10 Immola. ibi victi. suas. ea colendo.
 11 Et dederunt ibi irri. Idololatria. n. est. Dei irritatiua, & pronocua-

uocariua-
 12 Et posuerunt ibi odo. sua. Offerendo, thymiama suaue, quod soli Deo debebat offerri.
 13 Et dixi ad eos. Per Samuelem, & per alios prophetas.
 14 Quid est excel. Qd. nihil in quantum ibi colitur idolum, quod secundum veritatem nihil est.
 15 Et vocatum est. no. eius excel. Vnde in libro Regum frequenter dicitur. Adhuc populus immola. in excelsis.
 16 Propterea. Post malitiam patrum præcedentium, hic consequenter arguitur malitia filiorum sequentium tempore Ezechielis existentium, cum dicitur.
 17 Certè in via patrum vestrorum. s. per idololatriam, & alia vicia.
 18 Cum traducitis si. Quæ traductio potest dupliciter intelligi. Vno modo quod offererent eos idolo Moloch, & cremabantur per modum frequenter dictum superius. Alio modo, quod per transitum inter ignes aestimabantur purgari, quomodo adhuc Tartari dicuntur vti, qui per ignem credunt omnia purgari.
 19 Et ego respondebo, &c. s. ad votum vestrum, sicut quasi iustus in prin. cap. quasi dicat. non.
 20 Viuo ego. Postquam reprehensa est malitia populi, hic consequenter declaratur benignitas Dei, quæ aliquando non permittit peccatores pro suo libito malè agere: sed per flagella eos castigat, & quod dammodo cogit ad se redire, & hoc est quod dicitur hic.
 21 Non respondebo vobis. Ad votum vestrum, seu prosperitatem temporalem, quam queritis.
 22 Neque cogitatio mentis vestræ fiet. Quia sicut dictum est prius intendebant seruire idolis liberè tanquam dimissi a seruitute Dei: si non haberent ab eò responsum ad votum, idè sequitur.
 23 Dicentium, Erimus sicut, liberi ab obseruatione legis Dei quod excluditur cum subditur.

Theodoretus.
A Hoc speratis, inquit
vigente in rupibus
vestra patria iniqui-
tate. & impietate. &
omnia ista q̄ enarra-
ui audentibus vobis,
respōsum a me
aliquod consecutu-
ros vos esse. Ne fal-
lite vos ipsos. Si qui-
dem fieri nequit, vt
ego vestris interro-
gationibus respon-
deam, quas audet
impietas vestras.

† regnabo su-
per uos.

a Et adducam vos
in desertum. * Idem.
Desertum populū
vocat, gentes olim
a Deo destitutas, &
per hoc præsignifi-
cavit fore, vt pietate
in gentes intro-
ducta, isti quoque
ab idolorum cultu
desiscant, earum
gentium, quæ im-
piæ olim fuere, im-
mutationem erube-
scentes.

b Sicut iud. contem-
Quasi dicat. Faciā
vobis qui in Baby-
lone idola colitis,
quod feci patribus
vestris in Aegypto
vt adducam vos in
desertum po. & iu-
di. vo. ibi fa. ad fa.
Sicut aduersum il-
los contendi, quan-
do egressi sunt de
Aegypto.

† congregabo

c Et subijciam vos.
* Theodoretus.
Apostoli cum cho-
rum intelligit, &
eos qui diuino per eos preconio crediderint.

d Et de terra incolatus. Idem: Quod post saluatoris nostri
crucem ad exitum perductum est, quippe cum Romani
iplos

Q non despiciam vos sicut seruos fugitivos Deum negligentes.
dicit dñs Deus quoniam in manu forti, & in brachio ex-
tento, & in furore effuso regnabo super uos. Et educā uos de
populis, & cōgregabo uos de terris, in quib. dispersi estis.
In manu ualida, & in brachio extēto, in furore effuso regnā-
bo super uos, & adducā uos in desertū populorū, & iu-
dicabor uobiscū ibi facie ad faciem Sicut iudicio cōtendi-
aduersum patres uestros in deserto terræ Aegypti, sicut iudi-

cabo uos dicit dñs. Et subijciam uos scepro meo, & indu-
cam uos in uinculis fēderis. Et eligam de uobis transgres-
sōres, & impios, et de terra incolatus eorū educam eos, &
terrām Israel non ingredient, & sciētis quia ego dominus.

Et uos domus Israel. Hæc dicit dñs Deus. Singuli post ido-
la uestra ambulate, & seruite eis. Quod si & in hoc non au-
dieritis me, & nōmen sanctū meū pollueritis, ultrā in mu-
nerib. uestris, & in idolis uestris, in montē sancto meo, in
monte excelso Israel ait dñs Deus: ibi seruiet mihi oīs do-

mus Israel. Omnēs inquam in terra, in qua placebūt mihi.
Et ibi quæram primitias uestras, & initium decimarum
uestRARUM in omnibus sanctificationibus uestris. In odo-
rem suauitatis suscipiam uos cum eduxero uos de popu-
lis, et † congregaueo uos de terris, in quas dispersi

estis: et sanctificabor in uobis in oculis nationum. Et sciētis
quia ego dominus, cum induxero uos ad terram Israel,

cipiat, eorum quos ipse Deos uocant, imbecillitate
nentes, & meam ex beneficijs in uos collatis potesta-
contemplantes.

a

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 In manu forti. Cui non potestis resistere.
- 2 Regnabo super uos, &c. Cogens uos per flagella ad seruitu-
tem meam. Per talem modum loquendi dicitur Hosee 2. b. in perso-
na populi Israelis. Reuertar ad uirum meum priorem, quia melius
mibi erat tunc quam nunc.
- 3 Et adducam uos, &c. Quia post afflictiones multas in Baby-
lone reduxit populum in Iudæam, in quo inuere transierunt per de-
serta.
- 4 Et iudicabor uobiscum ibi, &c. i. per bona quæ uobis fa-
ciam manifestè uidebitis, quod non afflixi uos ex odio, sed magis ex
amore, vt reducerem uos ad bonum.
- 5 Sicut iudi. &c. Per beneficia. n. ibi diuinitus collata manife-
ste apparuit, quod afflictio populi quæ præcesserat in Aegypto per-
missa fuerat iusto Dei iudicio.
- 6 Et sub. uos, &c. i. dominio meo: post reditum. v. captiuitatis
Babylonice non legitur populus Israel fuisse in idololatria, nisi ali-
qui pauci tempore Anthiochi, vt habetur. 1. Macha. & tamen hoc
magis timore quam idololatræ voluntate quantum ad multos,
ideo subditur.
- 7 Et indu. i. ad obseruantiam legis quæ dicitur sœdus domini in
pluribus locis re. test.
- 8 Et eligam de uobis, &c. Sicut eliguntur lapilli de granis.
- 9 De terra incol. i. Iudæa.

- 10 Educam eos, &c. In captiuitatem.
- 11 Et terram Israel. Sed in captiuitate morientur.
- 12 Et sciētis quia ego. Faciens misericordiam cum pœnitentibus
& iustitiam cum obstinatis, de quibus subditur.
- 13 Singuli. Loquitur ad modum hominis irati contra serui-
pium iucians eum a sua seruitute.
- 14 Quod si in. Quia aliqui uolebant seruire idolis in temp-
mini exemplo Manasse, qui in templo domini posuit idola. q̄ eg-
21. & subintelligitur, grauius puniemi, quia grauius est idol-
re in templo domini quam alibi & est hic modus loquendi quod
Hebræos dicitur decurtatus: ad cuius intellectum oportet ali-
supplere sicut. 2. Reg. 5. Proposuerat Dauid in die illa premi-
qui percussisset Iubæum, & non dicitur quale præmium sed
telligitur quod fieret princeps militis, sicut exprimitur. 1. Pa.
Ratio autem quare hic utitur tali modo loquendi est, quia su-
Elum est, loquitur ad modum hominis irati, qui præ ira solet
re uerba sua, & subditur de pœnitentibus.
- 15 Ibi seruiet, &c. Quod impletum fuit in redeuntibus de
lone, qui reuertenti uerunt in templum in monte Moria, ibi
seruientes.
- 16 Et ibi quæram primitias uestras, &c. Ad sustenta-
sacerdotum, & Levitarum, vt patet Nec. 10.
- 17 In odorem suauitatis suscipiam uos cū eduxero
Vestras oblationes acceptando.
- 18 Et sanctificabor in uobis in oculis, &c. i. sanctus ap-
in liberatione uestra.

* 1

^a *Erre cor.* Hiero. Non possumus recordari scelerum nostrorum atque vitiorum, nisi inducti fuerimus in terram Israhel ubi positi cum Apostolo dicamus: *Non sum dignus* ^b *verbi ap. Iohannis, quoniam per. sum. ec.*

^b *Et dicit.* Simachus. Paruuli vobis videbimini, vt scilicet, cū excelsi fuerint, humiles se esse credant quia dominus humilibus dat gratiam. Et alibi scriptum est: *Ante tribulationem exaltatur cor, & ante altitudinem humiliatur.* Superbia. n. contritio, & humilitatem sequitur altitudo.

^{*} *Theodoretus.* LX. Et percutietis facies vestras. Agitio enim peccatorum est iniuria, idcirco conscientia stimulat fratem percutere coruimus, & hoc etiam his significat. Cum enim reuerentis. inquit, a postina iniquitate. meum fectur altum amplexat. pristinorum scelerum percipietis hunc, & facies percutietis, quas polluti suis facoribus, ratio-cinates.

^c *De faciem tuam.* Confirmatione vultus & duritia frontis eius est vt hæc propheta loquatur intrepidus: maximum ad totam populi multitudinem tristitia nūciantur. ^d *Stilla ad.* Hiero. vt. s. ira Dei non tota videatur effusa. Si autem tanta est stilla, quid de totis imbribus existimas?

^e *Hieronimus.* Saluum mundum istum vocat, non habentem arbores pomiferas, sed habitaculum bestiarum, vnde *Vox domini preparantis e. & re. c.* Istæ sunt syluæ & saltus qui plus deuorauerunt in prælio de exercitu Absalō, quam

quam interfecit gladius. Lignum viride: qui. s. in malo viuunt. Aridum, qui iustitiæ mortui sunt. *Comburetur in ea omnis fac. ab au. & c.* ab his, scilicet, qui feruentes spiritu videbantur, vsque ad eos qui crescente impietate, & refrigata charitate multorum, calorem pristinum perdid-

runt ita vt omnis caro prospiciat flammam domini non extingui. *A, a, a, etc.* ^{Matth. 24.}

¹ Precatur propheta, ne faciat dominus quod minatur, i. succedatur saltus, ne ligna omnia concrementur sed vel locum poenitentiae accipiant, aut sibi non imponatur necessitas nunciandi: ² præsertim cum populus non intelligat, & obscuritate dictorum magis ad insaniam prouocetur.

³ *Et dices saltui.* Theodoretus. Cōmoratus est in translatione, & cum syluam Hierusalem vocatit, iure etiam hostium exercitum, ignem nuncupat, & ligna combusta eos qui ab ipsis interfecti sunt, lignumque viride & lignum aridum

diuitijs elatos & paupertate oppressos. Deinde docet interiectas quoque gentes calamitatis participes futuras cum dixit. *Et comburetur, & c.*

^f *Et comburetur in ea.* Sanctos, scilicet, & peccatores, vt alij captiuitatis mala morte effugiant, alij supplicijs tradantur æternis.

^g *Ab austr.* Ierusalem. scilicet, quæ his qui in Babylone sunt ab austro est, quomodo è contrario olla Ieremiæ quæ signat Ierusalem a facie Aquilonis, idest, Babylonis succenditur.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

¹ *rec. ibi.* Verè poenitentes de peccatis vestris preteritis. ² *sciētis quia ego.* Per experientiam beneficiorum meorum. ³ *propter nomen me.* Idest, ex mea misericordia, & non ex vestri iustitia. ⁴ *factus est.* Hic consequenter post reprehensionem malitiæ ponitur applicatio parabola ad ostendendum dictæ malitiæ punitionem, cum dicitur. ⁵ *one faciem.* Idest contra regnum Iuda, quod est in parte austræ terre promissionis. ⁶ *stilla.* Idest denuncia futuram poenam. ⁷ *ad Aphricum.* Idest, ad Iudæ regnum: Est enim Aphricus ventus flans ex parte meridiei. ⁸ *propheta ad.* Idest ad templum, quod in pluribus locis saluatur, eò quod fuit factum de lignis saltus libani. ⁹ *ecce ego suc.* quia succensum fuit per Nabuzardan. 3. Reg. vi. ¹⁰ *Et*

¹⁰ *Et comburam in te, & c.* Idest, illud quod non est bene aptum combustioni. Tantus enim fuit ille ignis quod comburabantur etiam lapides duri.

¹¹ *Non extin. flam. suc.* Scilicet per studium hominis, sed solum per defectum materie combustibilis.

¹² *Et comb.* Refugiendum illuc pro tuitione.

¹³ *Et vide. vni. ca.* Omnibus enim apparebit manifestè, quòd illud fuit factum magis ex Dei vindicta, quam potentia hominum.

¹⁴ *Et dixi, A, a, a, & c.* In Hebræo est vna dictio, quæ sic sonat aha, & est interiectio dolentis seu admirantis & se excusantis: volebat enim propheta se excusare de tali pronuntiatione, ne a populo derideretur, deo subditur.

¹⁵ *Ipsi di. me deridendo.*

¹⁶ *Nunquid non per.* Idest, per verba obscura.

¹⁷ *Loquitur iste.* In hoc enim designabant, quòd sic loquebatur quòd nec a se nec ab alijs intelligebatur, & per consequens verba sua non essent apprecianda.

Cap.

ADDITIO I.

¹ *cap. 20. vbi dicitur in postil.* Quæ faciens homo viuens in eis.

² *Ecce quod dicitur hic:* Quæ faciens homo viuens in eis, non solum videtur intelligendum in quantum sibi non inferitur mors quæ in ista vita est transgressoribus legis prout postillator vult, sed etiam in quantum seruanti legis præcepta conceditur vita beata: vnde Saluator Matth. 19. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. vbi nota quòd iustitia legis suo tempore obseruata non solum bona terrena etiam vitam æternam dabit. Hæc in glo. & hoc intelligendum est cum fide mediatoris. Nec obstat quòd per temporales promissiones & comminationes lex vetus inducebat ad obseruantiam præceptorum: quia hoc erat propter imperfectionem populi, qui puero su pedagogo existenti comparatur, ad Gal. 3.

ADDI-

ADDITIO II.

¹ *In eod. cap. vbi dicitur in postil.* Et ego dedi eis præcepta non bona.

² *Quòd præcepta legis quæ iusta sunt dicuntur non bona in hoc loco; eo quòd non sunt bona transgressoribus prout Rab. Sal. dicit, non videtur consonum literæ: nam res non denominantur bonæ vel malæ simpliciter nisi ab eo quòd habent in se: non autem ab eo quòd eas sequitur per accidens: Scriptura hic loquitur absolute seu simpliciter dicens: Dedi eis præcepta non bona. vnde expositio, scilicet, Tho. videtur vera & literæ consona, vt patet intuenti, & præsertim quia vbi nos habemus, præcepta non bona Hebraica veritas habet. Ceremonias non bonas.*

CAP. XXI.

C A P. XXI.

A **Q**uone facie. * Theo doretus. Quando enim parabolam, inquit, & non veritatem esse ca quæ dicta sunt, opinantur, indicato ipsis aperte salu meridianum esse Jerusalem.

B **E**ijciam gladium, &c. * Idem. Perpicuum est ab eo gladium vocari supplicium, vaginam verò longanimitatem appellat, quæ cum desinit adhibere, apertum deinceps his qui commuerere, infertur supplicium, iustaque ostenderis pœnas, rectè apposuit. exterminabo ex te iustum & iniquu.

C **E**t tu filii hominis. Præcipitur propheta, ut tacentibus illis nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat: cur interrogetur, & respondeat quæ dominus loquutus est.

D **P**ro auditu. Quæ scilicet, ante audieram nunc opere cõpletur, Babylonij,

Quia apertam querebant sententiam, quod supra metaphorice dictum est, manit se appetitur.

Factus est sermo domini ad me dicens: fili hominis pone faciem tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel, & dices terræ Israel: Hæc dicit dominus Deus:

Ecce ego ad te, & eijciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum & impium. Pro eo autem, quod occidi in te iustum & impium: idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab austro vsque ad Aquilonem, ut sciat omnis caro, quia ego dominus eduxi gladium meum de vagina sua irreuocabilem. Et tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cumque dixerint ad te: quare tu gemis? dices: pro auditu, quia venit & tabescet omne cor: & dissoluetur vniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ. Ecce uenit, & fiet ait dominus Deus. Et factus est sermo domini ad me dicens: Fili hominis propheta & dices: Hæc dicit dñs Deus: Loquere: Gladius excutus est & limatus. Ut cadat victimas excutus est, ut splendeat limatus est. Qui moues sceptrum

† occidet.

† angustij afficietur.

† terfus.

scilicet, fuit exercitus qui inuenit. * Theodoro inquit, suum necessarium interrogabatur quætes doloris cognoscere, contantibus responde, quætura prouidentia, molestos nuncios, atque omnibus innoterorem, superac ploro cogitum meorum lamitates. Et per cuncta naturale est, ut in re cogente vesica laxetur & morborum gnitudine accolet.

f Gladius. Iustus, unde: Terribilis in manu dei in Psal. Misi iram indignationem per angelos meos in manu dei sub David, do percutebatur Ierusalem.

C

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXI.

I factus. Hæc est pars sexta, in qua arguitur populi malitia sub parabola gladii acuti, per quem intelligitur Nabuchodonosor Iudeorum malitiam puniturus, & diuiditur in duas partes, scilicet, principalem, & incidentalem, secunda ibi: Et tu. Prima adhuc in duas: quia primò describitur occisio plebis, secundo deiectio principis, ibi: Tu autem. Prima adhuc in duas: quia primo describitur crudelitas Chaldeorum sub metaphora gladii, secundo occasio veniendi, ibi: Et factus. Prima adhuc in duas quia primò denunciat plebis occisio, secundo excitatur propheta compassio, ibi: Et tu. Circa primum dicitur Ezechielis.

2 Pone faciem. Ita quod ex modo ponendi faciem tuam designatur futura punitio per literam super eam.

3 Et stilla, &c. Id est, destructiones eorum denuncia. Unde dicit hic Rab. Sa. quod dicitur a sanctuaria in plurali, ad designandum destructionem primi templi per Chaldeos, & secundi per Romanos.

4 Eijciam gladium meum. Id est, Chaldeorum exercitum qui dicitur hic gladius domini, eo quod erat exequutor suæ iustitiæ in peccatorum punitio.

5 De vagina. educendo eum de Chaldea.

6 Et occidam. In captione enim Ierusalem plures iusti occasione impiorum fuerunt occisi, profuit tamen eis ad meritum inquantum acceptabant iustitiam Dei.

7 Pro eo. etiam iustis temporaliter non parcendo, multo minus parcam alijs Gentibus idololatriæ deditis quorum valde multæ fuerunt

runt occise per exercitum regis Babylonis ideo subditur. 8 Idcirco egre. ut sciat omnis caro, per effectum mirabilis. 9 Quia ego dominus. omnes enim poterant videre mirabile, quod Nabuchodonosor non poterat tantam stragem hominum, nisi diuina virtute. 10 Et tu filij. Hic consequenter excitatur propheta compassio dicitur: Et tu, scilicet Ezechiel. 11 Inge. præ dolore cordis. 12 In contri. Homines enim multum amaricati deficient in robore, qui defectus per contritionem lumborum designatur, quæ ra patent vsque ibi. 13 Pro au. scilicet, gladii Nabuchodonosor venientis super populum Iudæ. 14 Et ta. omne. Id est, deficient præ timore. 15 Et dissoluentur. quia corde deficiente, a quo procedit a nimbra exteriora sensus & motus, redduntur membra remota sua virtute dissoluta. 16 Et per cuncta. Id est, vniuersa, quia timor facit dissolutionem sic. Cetera patent vsque ibi. 17 Gladius excutus. quod statim exponitur cum dicitur 18 Ut cæ. Id est, homines ad mortem. 19 Excutus. in quo designatur tanta virtus in exercituum quod non poterat ei resistere. 20 Ut spe. per hoc intelligitur terror huius exercitus percussit homines. Tunc dirigitur sermo domini ad Nabuchodonosor, cum dicitur. 21 Qui moues. Id est, admoues. 22 Sceptrum, &c. regnum Iudæ.

MORALITER.

† Et factus. Hic describitur punitio Iudeorum sub metaphora gladii acuti, per quem ad literam signatur rex Babylonis, qui fuit in hac punitio instrumentum Dei, licet hoc egerat mala voluntate. Moraliter autem per ipsum significatur diabolus, qui in multis punitioibus exequutor est iustitiæ diuinæ: & dicitur gladius acutus propter inten-

intentionem voluntatis ad malè faciendum hominum secundum quod dicitur. 1. Pet. 5. c. Aduersarius vestri sicut leo rugiens, circumit quærens quem deuoret, etiam gladius limatus, id est, forbitus propter excusæ malæ voluntatis, sicut ferrum quod de natura est obscurum, per exercitium limatur, & sic fulgurat sicut fulgur gladii terribilis est, sic etiam aspectu li. Et de isto gladio dicitur infra.

† II Li-

ni propter Babyloniorum potentiam, sed propter sua virtutem, hæc omnia perfectum iri, Tale est quod in Deo nomio a domino Deo dicatur. Quoniam acuam ut ful-

* Theodoretus. Tertium gladium vocat cum exercitum, qui nono regni Sedechie anno contra Ierusalem profectus est, verum numero quidem ea profectio quarta est: sed quia ea qua regnante Iechonia suscepta expeditio est, incruenta fuit, merito tertium vocat gladium,

factus meas a se sanguine & gladius meus vorabit carnes. In his enim gladium quoque & factas puniendi facultatem appellat. a Plaudere manu. x dem. Manu-um lauſu, inquit, significato calamitatis exuperatiam & admiratur iustitias, neque enim mediocrius ijs rei relictis fuerunt hoc suppliciorum acciderit. b robor. est. A domino comprobatur quando Iudam & iniles subuerit, ut postquam bucellam comedit trauit in illuſaranas. c triplicetur gladius. Primò venit Nabuchodonosor regnante Iochim. Secundo quando tulit Iechoniam. Tercio quando regnat Sedechias. hic gladius triplicis occisionis ma. c.

filij mei, succidisti omne lignum. Et dedi eum ad leuigandum, ut teneatur manu. Iste exacutus est gladius, & iste limatus est, ut sit in manu interficientis. Clama & ulula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel. qui fugerant gladio traditi sunt cum populo meo. Idcirco & plaudere super femur quia probatus est, & hoc cum scriptura subuerterit: & non erit dicit dominus Deus. Tu ergo fili hominis propheta, & percutere manu ad manu: & duplicetur gladius ac triplicetur gladius interfectorum. Hic est gladius occisionis magne, qui obstupescere eos facit, & corde tabescere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladii acuti & limati ad fugiendum & amicti ad eadem. Exacutare & vade ad dexteram siue ad sinistram quocunque faciei tue est appetitus. Quin & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam. Ego dominus loquutus sum. Et factus est sermo domini ad me dicens: Et tu fili hominis, pone tibi duas vias, ut veniat gladius regis Babylonis. De terra vna egredientur & ambo. & Et manu capiet coniecturam, in capite viae conijciat. Viam & ponens

1 cum regnante Sedechia gladius est eo profectus. 2 d Exacutare & vade. Gaudet dominus & exultat est hortator est gladii scruientes ut vadat ad dexteram siue ad sinistram, ut interfecit malis, remaneant boni. 3 ut impleatur illud? 4 Quid paleis ad frumentum? dicit dñs. 5 e Quin & ego. Ut te scilicet scruientem in aduersarios meos, quasi fautor instigem, ne timeas quod passus es Sennacherib, meæ minister es voluntatis, meam comple sententiam. 6 f Pone tibi duas vias. Qui egredientur quidam vno itinere de terra Chaldaeorum, sed cum venerit per desertum & solitudinem ad biuium terre Arabiæ que appellatur filiorum Ammon: quarum viarum vna Ierusalem

† Pauore gladii fuerunt in populo meo. † hospites. Iere. 23. f. † acuti. † ambæ. † Et locum elige, caput viae ciuitatis elige.

NICOLAUS DE LYRA.

1 succidisti omne lignum. Idest, omnem hominem iuuenem & sem. 2 I dedi eum leuigandum. forbiendum. Forbitur enim gladius in preparationem belli, & ista forbitio intelligitur Nabuchodonosor preparatus ad bellum. 3 teneatur manu. scilicet diuina qua principaliter fecit tragia ex iustitia sua. 4 Clama & ulula. compatiendo populo tuo. 5 Qui fugerant. gladium regis Assyriorum. 6 Cadio traditi sunt. f. Chaldaeorum: & loquitur de aliquibus regni tunc tribuum qui effugerant manus regis Assyriorum, & postea abitarunt in regno Iudæ tempore Ezechie: & sic cum illis de gno Iudæ puniti fuerunt per Nabuchodonosor. 7 Icitco. idest, percutere, quod signum doloris. 8 Clia pro. idest, approbatus a me gladius regis Babylonis. 9 Enoc. scilicet Iudæorum. 10 Enon. Quia post Sedechiam non habuerunt regem proprie loquero vsque ad Christum, licet enim Iohannes Hyrcanus a Machabæ descendens imposuerit sibi diadema, tamen ipse & aliqui alij p eum non fuerunt reges proprie, quia non fuerunt instituti per diuina electionem & sacram vnitionem. Et excitatur iterum propheta compassio, cum dicitur: Tu er. 11 Et duplicetur gladius. Idest, a te denunciatur duplicandus & triplicandus, ad designandum multitudinem interficiendorum. 12 In omnibus portis. Ita enim Chaldaei obseruauerunt portas Ierusalem

Ierusalem, quod nullas absque morte imminente poterat egredi. 13 Vade ad dex. Tu Nabuchodonosor, quia pro voluntate tua vbique habebis veram victoriam. 14 Quin &. Lugendo populi mei destructionem: dicitur autem Deus plangere: quando facit alios & maximè iustos qui sunt eius membra plangentes, sicut faciebat de Ezechiele, & per talem modum loquendi dicit Gen. 21. ad Abraham. Nunc cognoui quod timeas Deum, idest, alios cognoscere feci per tuam obedientiam. 15 Et fa. est. Hic consequenter ponitur occasio qua Nabuchodonosor venit directè contra Ierusalem. Ad cuius intellectum sciendum, quod rex Babylonis & suus exercitus venerunt ad quoddam biuium, cuius vna via ducebat ad terram Ammonitarum, alia verò ad Ierusalem, & quia Chaldaei vrebantur diuinationibus & sortilegijs, ideo per diuinationem voluit videre que via esset magis sibi eligenda pro victoria futura: quia intendebat vtramque terram impugare, non tamen simul, sed successiue: & diuinatione illa cecidit ad viam que ducit ad Ierusalem, & illam tenuit & hoc est quod dicitur. 16 Po. t. Idest, pone considerando. 17 Duas vi. concurrentes tamen in vno biuio. 18 Ut ve. per istam viam vel illam. 19 De ter. Idest, de Chaldæa. 20 Egrediam. scilicet, Nabuchodonosor & eius exercitus qui erit vnicus, ut ad vnum locum veniant. 21 Et ma. quæ sit eligenda sibi. 22 In ca. Idest, ciuitatum. biuium enim erat caput viae procedendi ad ciuitatem metropolim Ammonitarum: scilicet, Rabbath & ad ciuitatem metropolim Iudæ, scilicet Ierusalem.

MORALITER. 11 dupliciter. Duplicatur autem, quando non solum per se sum, sed etiam per malos homines impellit iustos a peccandum. Triplicatur autem, quando primo impugnat per tribulationem temporalem, secundo

do verò quando per hoc inducit eos ad impatientiam & tertio quando per hoc eos inducit ad Dei blasphemiam. 15 Et fa. Per hoc significatur, & prædicator veritatis qui per prophetam intelligitur, det diligenter attendere vias per quas diabolus venit ad subuertendum animam rationalem,

A salem ducit ad dexteram partem, sinistra vero ad Rabbath filiorum Animon, quæ est metropolis, & nunc Philadelphia nuncupatur, niemor interuentionis quæ accidit regi Assyriorum, quando 185. milia no. & vna caesa sunt: formidabit ad dextram declinare, & stabit in compito,

4. Reg. 19. g.

ritu suæ gentis oraculum consulens. * Theodoretus. Tanquam in imagine, inquit, describo viam vnam in duas partes diuisam, quarum altera recta ferat ad Ierusalem, altera ad Rabbath filiorum

B Ammon pertineat. Nam quia Nabuchodonosor a Babylone profectus & contra Iudæam & contra Ammonitas exercitum duxit per prophetam hæc Deus pdicit.

Alleg.

Hieronym. Diabolus in biuio stat suos retinere cupiens, & alios acquirendo inardescens ad dexteram semper desiderat pergere. Idest ad eos expugnandos qui in dextera sunt ponendi, vt ibi exultet in cæde, vbi arietibus & congestione terrenorum operum miseram capiat Ierusalem. Et primo quidem videtur nihil agere frustra conari. Sed recordante illo iniquitates eorum qui in ecclesia sunt & malis operibus reducunt demones ad memoriam scelerum suorum, & patefcunt omnia peccata populi & cogitationes, & ideo capiuntur, quia nouis vetera peccata cumularunt. Hæc alius dixerit, nobis cepta historiæ veritas prosequenda est.

a Ad

a Ad dexteram eius. * Theod. Illud scire oportet quæ futura sunt, demones scire nihil, sed rebus coniecturam capientes predicere conantur, & a do recte feruntur sapius verò aberrant. Et hoc non a rebus ipsis licet intelligere, sed etiam a diuina scri-

ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon & ad Iudam

a ¶ Dia. o uas qui in omni viarum capite insidiatur in occo, vnde iuxta iter Ierusalem posuerunt. b ¶ Singulorum nominibus inscripsit, vt videat cuius sagitta exeat, & quam ciuitatem prius debeat oppugnare. c ¶ Vt pergeret contra Ierusalem, & oppugnaret eam.

& Ierusalem munitissimam. Stetit enim rex Babylonis in biuio: in capite duarum viarum diuinationem quærens: com-

miscens sagittas. Interrogauit idola, extra consuluit, ad dextram eius facta est diuinatione super Ierusalem, vt ponat arietes, vt aperiat os in cæde, vt eleuet vocem in vlulatu, vt ponat arietes contra portas, vt comportet aggerem, vt ædificet

munitiones. Eritque quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, et sabbatorum ocium imitans. Ipse autem recordabitur iniquitatis ad caput eorum. Idcirco hæc dicit dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, et reuelastis prauaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris. Pro eo inquam, quod recordati estis, manu capiemi-

nus. Eritque quasi consulens, &c. * Idem. Ita, ait, affectus quasi vaticinia ipsis bona significant. Hoc. n. innu- lud, in oculis eorum. hoc est, quasi pro ipsis vaticinia facta sunt.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

Recordabi. Iniqui non in fortitudine sua, sed in iniquitate confidens, quia sciet eos offendisse dominum, & patrum peccata nouis cumulasse delictis, & prauaricationes eorum omnibus patuisse.

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Ste. enim rex. quousque completa esset sua diuinatione.
- 2 Commiscens sagittas. Dicunt enim aliqui quod in vna sagitta scripsit nomen Rabbath, & in alia nomen Ierusalem, & proiecit simul in altum accipiens pro coniectura quod deberet ire ad ciuitatem cuius primò caderet sagitta, quod contigit de illa in qua erat scriptum nomen Ierusalem.
- 3 Inter. ido. Quæ secum portabat in exercitu.
- 4 Extra consuluit. inspiciendo viscera animalis idolis immolata. In talibus enim diuini Gentilium coniecturabant.
- 5 Ad dexteram eius facta, &c. Isti enim tres modi coniecturandi conuenerunt in hoc, quod declinaret ad Ierusalem quæ erat ad dexteram venientium de Chaldaea, & Rabbath ad sinistram.
- 6 Vt ponat arietes. concussionem murorum.
- 7 Vt aperiat os in cæde. præcipiendo suis bellatoribus cædem Iudeorum.
- 8 Vt eleuet vocem in vlulatu. scilicet, pugnae ad bellatores suos exhortandum.
- 9 Vt po. Contra portas ad frangendum eas.
- 10 Vt compor. Ad implendum fossata.
- 11 Vt ædi. Idest, ligneas turres, vnde interiora diuinitatis videri possint & impugnari.
- 12 Eritque quasi. Sedechia & suorum bellatorum qui tantum confidebant in sua fortitudine vt etiam murum ciuitatis, quod videbatur

batur eis per Nabuchodonosor inexpugnabilis, & sic frustra consulisset idola, & diuinationes quæsiisset modo predicto.

12 Et fab. Dabat enim rex Nabuchodonosor insultum ciuitati Ierusalem, & sic mutauit ocium diei sabbathi, quia Iudei sumantur ma ad defendendum ciuitatem, sed Sedechias & sui reputant hoc frustra fieri a Nabuchodonosor, æstimantes quod nec sic ciuitas posset ab eo capi. Alij dicunt, quod hæc est litera: Sabbatorum ocium imitans; sicut nihil operis fiebat in sabbatho, sic Sedechias & sui æstimabant Nabuchodonosor nihil proficere in suo conatu. de tali conante frustra dicitur communiter, quod nihil facit & inimitatur ocium sabbati, quantum ad hoc in Hebræo habetur: septem: ut premittitur, frustra consulens oraculum, quod exponit Rab. Sal. dicens, quod Nabuchodonosor. 49. vicibus quæsiuit diuinationes pro captione Ierusalem quæ faciunt septem septena

13 Ipse autem. Nabuchodonosor enim memor, idest, iniquitatis Sedechia, eo quod fregerat iuramentum, sperabat capere ciuitatem & populum: & sic fuit factum, & vitia hoc peccatum cuius super additis fuit causa destructionis ciuitatis, ideo sequitur.

14 Pro eo. Tu Sedechia & populus tuus.

15 Iniqui. peccata vestra reiterando.

16 Et reuelastis prauaricationes vestras. publice & inuicundè peccando.

17 Et apparuerunt peccata vestra. Idest, iux primò reuelabantur in cordibus vestris.

18 Manu. Idest, potentia regis Babylonis.

MORALITER.

† Ierusalem quæ secundum allegoriam dicitur Ierusalem: & sunt viæ duæ. Vna sub specie leuitatis per quam nititur diminuere peccati grauitatem, & augere diuinæ clementiæ magnitudinem: vt sic inducat ad peccandi securitatem. Alia via est per oppositum, cum peccatoribus eos ostendit peccati grauitatem, & agget secundum apparentiam &

& ex altera parte diuinæ iustitiæ seueritatem, vt sic eos labi faciat in desperationem.

1 Steu enim rex, &c. Per hoc significatur astutia diaboli qua varijs modis quærit vias fidelibus nocendi. Vnde Leo Papa dicit in sermone de circuncisione. docti sumus, ni omnes, scrupulosus, inque viderit studiosius occupari.

1241

a autem pro. Post urbis subuersionem & populi capti-
em ad ducem Israel sermo dirigitur.
b fer ei. q. d. propter te perijt sacerdotium & regnum
orum. Cidarim enim sacerdotis corona regis.
c nre h. e. est. Hieron. Pulchre Symmachus. Neque hoc
nec illud. Sacer-
dotum, scilicet vel
regum cessauit v-
que, unde qui a
a fuerunt vlti-
mum, reges
b er & Sacerdo-
erunt, quoru
anus pontifex
ma capiti suo
c dicit, qui fru-
stru & hoc & il-
ludoluit vindica-
re dnm regnum ei
noleberetur post
d Sedechiam, sed ei
cunrepositum erat.
De s loquitur Ma-
lactas. Vos Sacerdo-
res amantissis nome-
mez. Et paulo post.
No st voluntas mea
in vobis & vobis mas no
suscipiam de manibus
vris. Et paulo post.
In loco sacrificia-
m offeratur nomini
mei blatio laudanda.
Qua si scilicet. in
aduentu Christi,
quido venit desi-
derus cunctis Ge-
tib.

² Sedechia in quo regnum de stirpe David regnum finitum est vsque ad Christum.
Tu aut prophane impie dux Israel, cuius venit dies in tpe
¹ Longe ante.
iniquitatis [†] praefinita haec dicit dñs Deus. [†] Aufer cidarim
¹ Et hoc ideo quia haec est. be Hieron Nubi fecit iudicio, sed sicut rex Babylonis quos volebat hu-
miliabat. & quos volebat exaltabat.
tolle coronam [†] Nonne haec quam humilem subleuauit & su-
¹ Ergo. ¹ Non semel non bis, sed tertius iniquitatem ponam ^b Ter scilicet in perpetuum.
blimem humiliauit. [†] Iniquitatem, iniquitatem, iniquita-
¹ Non statim tibi reponam. ^b Christus.
tem ponam eam. Et hoc non factum est donec veniret cuius
¹ Pater Christus regnum & sacerdotium, vel ecclesiam de Gentibus congregaram.
est iudicium, & tradam ei. Et tu fili hominis ppheta & dicit
¹ Quia & ipsi capendi.
Haec dicit dñs Deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum
¹ Ad eundem gladium sermo dirigitur.
Et dices Mucro mucro, euagina te ad occidendum, lima te vt
¹ Quamuis ^b A demonibus responderent quorum omnia vana.
interficias & fulgeas cum tibi viderent uana & diuinaren-
¹ Filiorum Ammon. ¹ Per te scilicet.
tur mendacia, ut daretis super colla uulneratorum, impiorum
¹ A Deo. ^b Expl. opere.
quorum ueniet dies in tpe iniquitatis praefinita. [†] Reuertere
¹ In Babylonia.
ad uaginam tuam in locum in quo creatus es. In terra natiui-
¹ Quia Medorum & Persarum virtute capieris, unde Hieron: Ecce ego suscitabo super eos Medos.
tatis tuae iudicabo te, & effundam super indignationem
¹ Ut faciam te scilicet, conuulsi.
meam. In igne furoris mei sufflabo in te, daboque te in manus

e Et tu fili hominis.
Gladium Babylonij
regis stetit in cōpi-
to dextrae & sinistrae
quarum dextra duce-
bat in Ierusalem, si-
nistra in Rabbath fi-
liorum Ammon & Auferam
collam.
exisse sortem vt per-
geret Ierusalem, su-
pra dictum est qua
expugnata & capta,
regnum quoque, & subuersione
sacerdotium perijit-
se praenunciat. Re-
stat ergo & diuisio-
nis ordo exposcit
quid de sinistra fa-
ctum sit demonstra-
re. Imperatur ergo
pphetam vt loquatur
ad filios Ammon.
Reuertere. Theo-
dor. Vos autem in-
quit o Babylonij,
quos gladium voco
qui haec fecistis que
praecipi, non hic, sed
in propria terra im-
pietatis poenas a vo-
bis repetam.
In igne furoris mei.
Hieronymus. Quia
de regno Babylonio lo-
quebatur, seruat metaphoram.
Theod. Diuinae potentiae facultate hic declarauit sicut
enim facile est, inquit insufflare, ita prolixum & admo-
dum promptum est, omnis te generis afficere supplicio.
Homi-

us est iudicium. Deus iudicium tuum regida, & insulam tua
gloriam. Hic est cui repositum est regnum & sacerdotium:
vnde iacob. Non desinet scripsum de Iuda, & dux de se. eius du-
re. m. i. est.
Theod. Superiorum enim oppugnationum, inquit,
haec

sub persona gladij de rege, immo de regno Babylonio lo-
quebatur, seruat metaphoram.
Theod. Diuinae potentiae facultate hic declarauit sicut
enim facile est, inquit insufflare, ita prolixum & admo-
dum promptum est, omnis te generis afficere supplicio.
Homi-

NICOLAUS DE LYRA.

u autem. Hic consequenter arguitur specialiter malitia Se-
dechie cum dicitur. Tu autem erga Deum.
npi. Erga homines.
uius venit. Dies punitionis tuae a Deo.
aufer cidarim tolle. Idest, propter malitiam tuam auferetur
sacerdotium & regnum. Cidarim enim est mitra summi pontificis,
sicut dicitur, quia Iosedech summus pontifex cum Sedechia fuit ca-
ptiuus.
Nonne haec est, scilicet manus Nabuchodonosor, de qua pra-
dictum est. Manu capiemi.
Quae humilem sub, scilicet Godoliam quem praefecit terra,
quae non esset de regio semine.
et sublimem humiliauit. Quia Sedechiam de regno eiecit,
sic Hieron exponunt hanc litteram. Videtur tamen mihi aiter duc-
tum, secundum litteram immediatam praecedentem & sequentem, quia
immediate praemittitur. Tolle coronam, scilicet regni Iuda, vt
dicitur est, de qua subditur. Nonne haec est, &c. scilicet ipsum Da-
uid sublimem humiliauit, scilicet Sedechiam propter mali-
tiam suam. Ideo subditur.
iniquitatem, iniquitatem. Ter ponitur quia Sedechias ini-
que erga Deum & erga populum suum, & erga regem Babylo-
norum.
onam eam, idest, coronam regni Iuda deponam pro hac tri-
plici iniquitate.
hoc &c. cuius est. idest, Nabuchodonosor, qui loquutus
fuit ad Sedechiam filios eius interficiendo, & ipsum exocu-
lam. 4. Reg. vlti.
tradam ei. Sedechiam & eius populum.
tu fili. Haec est pars incidentalis, in qua agit de destructio-
ne ammonitarum per exercitum Chaldaeorum, quia supra dixerat
regem Babylonis stesisse in bivio ad querendum diuinationem veni-
di contra Iudaeos vel Ammonitas, primo ergo agit de destructione
Ammonitarum, cum dicitur.
Ad filios Ammon. Fuerant enim in exercitu cum rege

Assyriorum in destructione Samariae, & ex illa victoria de Iudaeis
dicebant opprobria eis.
14 Mucro mucro. Idest, tu Nabuchodonosor, & ponitur bis ad
maiorum affirmationem, vel quia bis debellauit Ammonitas, vt di-
cunt aliqui.
15 Euagina te. idest, egredere de terra tua scilicet de Chaldaea.
16 Ad occidendum. scilicet Ammonitas.
17 Lima te vt interficias & fulgeas. ad terrendum eos. Fulgor
enim armorum terret aduersarios.
18 Cum tibi viderentur vana & caetera. Nabuchodonosor
enim procedendo contra Ammonitas, quaesitum consilium ab idolis,
& diuinis sicut fecerat veniendo contra Ierusalem, & responsum si-
bi fuit, quod secure procederet quia haberet victoriam, & hoc non
fuit mendacium nec falsum: quia sic contigit de facto, verumtamen
sacerdotes Idolorum & diuini dicebant sibi quod fieret virtute ido-
lorum & sortilegiorum, & sic credidit Nabuchodonosor, & haec se-
cundum hoc erat mendacia & falsa, quia victoria illa processit ex
Dei sententia ad punitionem malorum.
18 Vt daretis super, scilicet Ammonitarum.
19 Quorum veniet, scilicet punitionis iustae.
20 In tempore iniquitatis. i. diuina sententia & hoc idolorum,
& sortilegiorum potentia.
21 Reuertere. Hic consequenter agitur de destructione Chaldaeo-
rum, cum dicitur. Reuer ad uam, idest, in Chaldaeam post multarum
Gentium stragem.
23 In terra natiuitatis. idest, in Babylone.
24 Iudi te. & hoc fuit impletum in Nabuchodonosor, quando ver-
sus in amentiam inter feras fuit eiectus, te quantum ad posteritatem
eius & regnum tempore Balthasar nepotis sui qui interfectus fuit a
Medis & Persis in Babylone, & ciuitas succensa. Ideo subditur.
In igne furoris mei.
25 Daboque te in manus hominum. Propter hoc enim Me-
di & Persae illa victoria fuerunt insipientes reputati, quia contemne-
bant aurum & argentum vt intenderent interfectioni hominum, vt
habetur Isa. 13. ideo subditur.

* Et

A Homi. insip. Qui ne a hominum insipientium, & fabricantium† interitum. Igni
 A sciunt cudere gla- eris cibus. Sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni tra
 dios & acucere, vt. f. deris, quia ego dominus loquutus sum.
 non acuat & lime
 ris & fulgeas ad oc-
 cidēdū, sed sis ignis, cibus, & sanguis quē sudisti potius in
 te redūdet cūctis spēctātib. & traderis æternæ obliuioni,
 * Theodoretus. Per cæcos innuit Moedos & Per
 in Babylonem intulerant.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et fabric. interi. Vt dicebantur insipientes respectu Chaldeo

rum, eò quod in Chaldaea vigeat astrologia & ars magica
 2 Obli. tra. quia. Ciuitas illa facta est inhabitabilis. Isa.

C A P. XXII.

C A P. XXII.
 a **E** T factum est.
 * Theodoretus. Traduxit rur-
 sus orationem ad Ie-
 rusalem, prophetæ-
 que præcipit, vt iudi-
 cis instar redarguat
 B quæ ipsa sceleratè
 audet facinora.
 b Non iudicas. Quasi
 dicat. Ostende ei ga-
 iuste iudicatur, &
 imminentem capti-
 uitate meritò sus-
 tinet, & mulieris
 sanguinibus addu-
 xit tēpus ruine sue.
 c Adduxisti tempus.
 Quod scilicet, mul-
 tō ante prædiceba-
 tur, & differebatur,
 vt ageres pœnitentia-
 m. Tu autem secundum
 duritiam tuam, &
 impænit. cor. tu. th.
 ti. i. in d. i. propterea,
 &c.
 † oppresserūt.
 * Theodoretus.
 Adduxisti tempus an-
 norum tuorum. Tem-
 pus enim certa qua-
 dam mensura præ-
 fini-

† T factum est verbum domini ad me di-
 cens: Et tu fili hominis non iudicas ciuita-
 tem sanguinum, & ostendes ei omnes abo-
 minationes suas? Et dices: Hæc dicit domi-
 nus Deus: Ciuitas effundēs sanguinem in medio sui, vt ve-
 niat tempus eius, & quæ fecit idolā contra semetipsam vt
 pollueret. In sanguine tuo qui à te effusus est deliquisti, &
 in idolis tuis quæ fecisti polluta es. Et appropinquare fecisti
 dies tuos, & adduxisti tempus annorū tuorum. Propterea
 dedi te opprobriū Gentibus & irrisionem vniuersis terris
 quæ iuxta sunt & quæ procul à te. † Triumphabunt de te.
 † sordida, nobilis grandis interitu. Ecce principes Israel
 singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendum san-
 guinem. Patrem & matrem contumelijs affecterunt in te,
 aduenam calumniati sunt in medio tui: pupillum & vi-
 duam † contristauerunt apud te: sanctuaria mea spreui-
 stis, & sabbata mea polluisti. Viri † detractores fuerunt

finitum secu-
 diuinā longi-
 tatem, iniqui-
 pliōr effecta
 hit quod factu
 pore Noe vi-
 cet cum eni-
 tum, & vigi-
 norum temp-
 3 minib. illis q-
 viuebant, ac-
 tentiam præ-
 conspicatus
 impietatem
 scere, præfin-
 pus illud co-
 & anno cer-
 per diluuiū
 plium illi
 Hoc etiam
 cum ait, Ac-
 tempus, &c.
 d Pupillum
 contristauerunt
 * Idem. On-
 tem contra
 lege præcipi
 Iudicate, inq-
 lum & vidua
 & in
 lege: non ieru-
 mabis vinea-
 & erit pupille
 due & aduen-
 su.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XXII.

D iuisio.
 * **E** T factum est. Hæc est pars septima, in qua exprimitur
 populi Iudæ malitia sub metaphora multiplicis metal-
 li cor flati puniēda. Et diuiditur in duas partes, quia
 primò malitia ista exprimitur, secundo parabola subditur, ibi: Et fa-
 ctum est. Circa primum exprimitur primò crimen crudelitatis,
 cum dicitur.
 2 Ciuitas effundens. scilicet innocentem.
 3 Vt veniat. id est, de iurisdictionis eius secundo crimen idololatriæ,
 cum dicitur.
 4 Et quæ fecit idola. Ad malum suum.
 5 In sanguine. Pro istis enim duobus vicijs cum alijs sequentibus
 sequitur destructio ciuitatis.
 6 Propterea dedi te. ista enim destructio fuit tanta, quod ad des-
 tructionem

risionem Iudæorum fuit procul nunciata.
 7 Sordida. Ex multo crimine.
 8 Nobilis. Ex origine, quia primò fuit fundata à Melchisedech
 & postea renouata & ampliata à David & Salomone.
 9 Grandis interitu. i. paratus est tibi grandis interitu
 subditur crimen contemptus parentum, quod est contra legem
 ralem, & diuinam, cum dicitur. Patrem & matrem &
 men oppressionis pauperum, cum dicitur: Aduenam calu-
 ti, &c. Et subditur contemptus Dei ipsius cum dicitur.
 10 Sanctua. mea spreuisti. Ponendo ibi idola.
 11 Et sabbata mea &c. Operando nefanda diebus sacra-
 12 Viri detractores, &c. Innocentes mendaciter accu-
 mo erentur, sicut de Ieremia dicebant: iudicium mortis
 huic. I. erem. 26. c. Consequenter exprimitur crimen nefan-
 tiæ, cum dicitur.
 * Silus

M O R A L I T E R.

† **E** t fact. est. ver. do. &c. Et tu fi. ho. non indi. In hoc capitulo li-
 teraliter intellecto describitur malitia Iudæorum graui-
 ter puniēda sub metaphora multiplicis metalli in for-
 nace conflandi. Mystice verò per hoc significatur puni-
 tio malitiæ plebis Christianæ. Ponuntur autem in pro-
 cessu huius capituli quinque metalla in scoriam versa, scilicet
 argentum, æs, stannum, ferrum, & plumbum, vt patet in
 litera. Per argentum verò significatur munditia scitita-
 tis, Psal. 11. b. Et quia domini eloquia casta argentum, &c. Per
 æs, quod est sonorum eloquium veritatis. Per stannum,
 quod per sui consumptionem defendit aurum, feruor
 charitatis, quo quis ponit animam pro amicis suis. Per

ferrum, quod donat omnia fortitudo stabilita-
 plumbum, quod de facili liquefcit, dulcor pietat-
 quinque tempore ecclesiæ primitiue fuerunt ex-
 in Christianis, vt patet Actuum. 4. & in pluribus
 cis. Sed modo versa sunt in scoriam. Nam argen-
 ditia versa est in scoriam carnalitati, & æris scilicet
 in scoriam falsitatis, quod maximè patet in adu-
 & stanni charitas in odium fraternitatis, sicut per
 & stanni charitas in odium fraternitatis, sicut per
 guerras existentes in Christianis, & ferri forti-
 molliciem pusillanimitatis, & plumbi pietas in
 crudelitatis, propter quod proiciuntur in fornacem
 hennalis ardoris, non vt purgentur, sed vt cruci-
 entur. ideo dicitur in fine cap. In igne iræ, &c.
 † M. A.

A *a* Eò quòd &c. * Theodoretus. Quando scelerum collu-
uionem admisistis. & argento improbo similes per om-
nis generis improbitatem adulterinos vos ostendistis, for-
nacem vobis constituam ipsam Hierusalem, & carbonū
instar hostes iniiciam, meamque vim & voluntatem ve-
luti quoddam suf-
flatorium commo-
uebo, & simul vos
conflabo, vt eos qui
insanabili morbola
borarunt, æque atq;
aliam materiam cō-
ficiam, eos verò qui
curacionem admise-
rint, veluti quoddā
purgatum argentū
reddam.

Mal. 3. 2

b Et conflabo vos. Vnde Malachias: Quasi ignis conflatorij & sicut herba lauantium, & se-
debit conflans quasi aurum & quasi argentum & conflabit filios Leui.

Isa. 4. b.

Et Isaias. Lauabit dominus sordes filiorum, & filiarum Sion, &c. Cui simile. Probame domine, & tenta me.

Psal. 1. 5. a

Et post infertur. *vre-
rines me & cor meū,*
vt scilicet lumiborū
nostrorū noxij hu-
moris vniuersa pi-
tuita siccetur.

c Et factus est sermo domini, &c. Quia quæretet auditor, quæ esset scoria, quæ argenti violauerit puritatem, & ære, plumbo, stanno, ferroque miscuerit, q̄ ibi sub persona vr-
bis & fornacis, hic sub specie terræ nō rigatæ neque compluatæ dicitur.

Isa. 5. b.

d Non compluta. Vnde. Mandabo nubibus meis, ne pluant super eam imbrem: hanc expectamus, cum datur nobis pluuia tēporanea & serotina. Vnde: Pluuiam voluntariam segregabis Deus ha. i. a.

Psal. 67. b

* Theod. Atqui doctrinæ pluuiam per sanctos ipse prophetas adhibebat, quam cum non exciperent, sed repellerent, veluti saxum quoddam pluuiæ irrigationi haud præ-

pbere aditū, meritò ipsam terrā nō irrigatā nomi-
c In die furoris. Hieronymus. Quo quisque sibi co-
multitudinem peccatorum.

f Coniuratio propheta. Hieronymus. Hæc est. scilicet
vrbs & terræ durissimæ & sentibus plenæ squalo-

a Quod aurum mentitur. b Quod argento simile. c Ponderis iniquitatis.
d Quæ omnia argentum violant.

Omnes isti æs & stannum & ferrum & plumbū in medio
fornacis, scoria argenti facti sunt. Propterea hæc dicit do-
minus Deus: Eò quòd versi estis omnes in scoriam, pro-
pterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem con-
gregatione argenti & æris & ferri & stanni et plumbi in
medium fornacis, vt succendam in ea ignem ad conflan-

dum. Sic congregabo in furore meo et in ira mea et re-
quiescam. Et conflabo vos, et congregabo vos, et succen-
dā vos in igne furoris mei, et conflabimini in medio eius,
vt conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in me-
dio eius. Et sciētis quia ego dominus, cum effuderim indi-
gnationem meam super uos. Et factus est sermo domini
ad me, dicens: Fili hominis dic ei: Tu es terra immunda,

et nō compluta in die furoris. Coniuratio prophetarum
in medio eius, sicut leo rugiens capiensque prædam tani-
mas deuorauerunt, opes et t̄ precium acceperunt, uidas
eius multiplicauerunt in medio illius. Sacerdotes eius cō-
tempserunt legem meam, et polluerunt sanctuaria mea.

Inter sanctum, et prophanum non habuerunt distan-
tiam, et inter pollutum et mundum non intellexerunt, et
à sabbatis meis auerterunt oculos suos, et coninquinabar

& mēstruo laborante, & cōtactu lepræ & cadaues
i Et a sabbatis meis auerterunt oculos. Diei requiem
notitia scripturarum est non recogitant, nec dicunt
propheta: Reuela oculos meos, & considerabo mirabilia
tua. Nec cum apostolo: Nos autem reuelata facie gloriæ domini
contemplamur.

k Et coninquinabar. Hieronymus. De quo Medius
ait, quem vos nescitis.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Omnes isti æs, &c. Habentes similitudinem auri.
- 2 Et stannum. Habentes similitudinem argenti, & tamen non sunt. Et per hoc designantur hypocritæ, quorum aliqui habebant apparentiam maiorem sanctitatis, & aliqui minorem, primi per æs, secundi per stannum intelliguntur.
- 3 Et ferrum. id est, in vicijs indurati.
- 4 Et plumbum. Carnales & lasciuī, quia plumbum statim ad calorem ignis liquefit.
- 5 In medio fornacis. Id est, diuinę argutionis per Prophetas.
- 6 Scoria argenti facti sunt. Non recipientes correctionem, sed peiorationem. Et sequitur pœna correspondens, cū dicitur: Eò quòd versi estis. Subditur.
- 7 Congregabo vos in medio Ierusalem. Vt defendatis eā à Nabuchodonosor secundum intentionem vestram, sed contrariū eueniret. Ideo sequitur.
- 8 Congregatione argenti & æris & ferri, &c. In medio fornacis, quia capta Ierusalem & succensa, aliqui iusti temporaliter perierunt cum iniustis, vt dictum est cap. precedenti, qui per argentum hic intelliguntur. De significatione æris & ferri, & stanni, & plumbi dictum est.
- 9 Et requiescam. Et conflabo vos, &c. Loquitur Deus de se-

- ipso ad modum hominis irati, cuius ira post punitionem quiescit.
- 10 Et sciētis quia ego dominus, &c. Per experientiam meam potestatis.
- 11 Et factus est sermo domini ad me dicens, &c. dicitur prius generaliter.
- 12 Tu es terra immunda. Ex peccatis preteritis.
- 13 Et non compluta in die furoris. Id est, carens operibus bonis, sicut terra non compluta caret fructibus. Et consequenter subditur crimen prophetarum cum dicitur.
- 14 Cōiuratio prophetarū in mediocius. scilicet, fororum.
- 15 Sicut leo rugiens. Quia persequabantur ad mortem prophetas domini & rap ebant eorum bona.
- 16 Viduas eius multiplicauerunt in medio illius. Occidit vos, do vtros prophetas earum maritos. Et subditur crimen sacerdotum, cū dicitur.
- 17 Sacerdotes eius contempserunt legem meam. De eius obseruantia non curando.
- 18 Et polluerunt sanctuaria mea. Idololatriam ibi exercendo.
- 19 Inter sanctum & prophanum non habuerunt distan-
tiam. Indifferentem immolantes animalia munda & im-
munda.
- 20 Et sabbatis meis auerterunt oculos suos. Cultum negligendo & ad terrena lucrare conuertendo, consequenter crimen principum, cum dicitur.

* in-

Et auare. Non eo contenti. Quia alii sunt, de altari vniuersi, postquam ad altaris ministerium accesserunt, Crescogant diuitias, & cynoi delicias. Prophete autem. Theodoret. Confinabant, inquit, prophetæ vocabur, ea quæ à principibus perperâ fiebat, adulatorijs verbis. c. Qui aduenam, &c. Quidum ecclesiæ ciuitatis sed tantum auditore habens initia fidei, ut cum circumiactant mare & aridâ uentiant vnum p. seum, & cum fu. d. interponeret sepem. Q. scilicet iræ meę per resistere, sicut Moyses & Aaron & Suel. vnde Moysi quasi resistenti & renitenti dicitur: Dite me, & populum istum.

a De quo: Medius vestrum stetit quem vos nescitis. *b* Prophetæ & sacerdotes leonibus, principes quasi inferiores lupis comparantur. *c* Idei.

in medio eorū. † Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædā ad effundendum sanguinē, & ad perdendas animas, & auarē sectando lucra. Prophetę autem eius liniebant eos † absque temperamento, videntes vana & diuinantes † ei mendacium, dicentes: Hęc dicit dominus Deus, cum dominus non sit loquutus. Populi terrę, † calumniabantur calumniam, & rapiebant violenter egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calumnia absque iudicio. Et quęsiui de eis virum, qui interponeret sepē, & † staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, et non inueni. Et effudi super eos indignationem meam, et in igne irę meę consumpsi eos. Viam eorum in caput eorum reddidi, ait dominus Deus.

a Subiectorum. *b* Non corporum, sed animarum. *c* Idei.

a Quia absque commixtione palearum liniebant parietem cui imbris dissipatur. *b* Non prophetantes. *c* Terrę miserabili.

a Qualis magister talis & discipulus. *b* Non Dei, sed terrenorum operum.

a Imitantes principes & sacerdotes, per calumniam & potentiam, omnia agentes. *b* Non Dei, sed terrenorum operum.

a Non dicitur: Redemptio enim viri proprię diuitiæ. *b* De quo scriptum est: Pauper autem non sustinet comminationem vel commutationem.

a Intercessionem.

a Non absque iudicio, & absque mentura.

* Theodoret. Hęc D etiam per Ieremiā docer, cum ait. *Circū currite vrs Hierusalē, & aspiciete, & quæretis in plateis tuis, si inueniatis vnum facientem iudicium, & quęrentem fidem, et propitius ero ei.* Hierem. 5.

Igitur hic quoque ait. Ex principibus ex sacerdotibus, & ex aliis omnibus inquirebā vnum certū virum, qui posset in intercessionem se stare, hoc est, cohibere illata supplicia sua iustitia valentem. Hinc percipi potest diuinę bonitatis exuperantia, & Iudæorum impietas. Nam de Sodomis pollicitus fuit, si quinque iustos inueniret, omnem se urbem a supplicio illasam conseruaturum. Hic verò cum vnum quęsiisset, non inuenit.

Theo-

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Principes eius in medio. Innocentes nigulantes & boni coram rapientes.

2 t auare sectando, subuertendo iustitiam propter munera.

3 prophetę autem eius, scilicet falsi.

4 liniebant eos absque. i. indecenter commendantes iustitiam, quę debebant arguere colorantes ea pallio falsę iustitię.

5 dicentes: Hęc dicit, &c. quia simulabant se prophetas veros modo loquendi vt facilius deciperent. Consequenter tangitur vniuersi populi communis, cum dicitur:

6 populi terrę calumniabantur. f. simplices

7 calumniam. i. sine causa.

8 rapiebant violenter. Eorum bona.

9 egenum & pauperem affligebant. i. illos qui se defendere valebant.

10 quęsiui de eis. Scilicet de omnibus prophetis prædictis, iacobitis, principibus, & vulgaribus.

11 irum qui interponeret sepem. i. precem efficacem.

12 Et

12 Et staret oppositus contra me, &c. i. ad impediendum rigorem iustitię meę.

13 Et non in. saltem vnum, vt exponunt aliqui, sed hoc non videtur benedictum, quia ibi erant Ieremias & Baruch qui erant iusti & orabant pro salute populi. Et sicut dictum est supra in captione Ierusalem plures iusti cum impijs fuerunt occisi. de quibus non est verisimile, quin Deum orarent pro liberatione ciuitatis & totius populi. Et ideo cum dicitur. Et quęsiui. de eis vi. i. viros in numero sufficienti, vt pro illis deberē parcere toti ciuitati, vnde & Abraham Gen. 18. cum quęsiuisset à domino si parceret ciuitati Sodorum pro decem iustis, non fuit ausus quęrere de minori numero vltterius. Et ideo subditur. Et inue. f. viros iustos in numero sufficienti. Iniquitas. n. ciuitatis erat nimis grauis ex multiplicitate enormitate, & diuturnitate, ut patet ex prædictis, & diffusius 4. Reg. 8. 2. Paral. Per talem modum dicitur communiter: Non est vir in ciuitate, quando sunt ibi pauci viriles & animosi. Ideo subditur vindicta cum dicitur: Et effudi super eos indignationem meam, &c. Et patet litera.

* CAP.

ADDITIO.

In ca. 22. vbi dicitur in postil. Virū qui interponeret sepē. Quod dicitur hic: Quęsiui ab eis vi. q. &c. & non inueni: bene possit exponi de vno tantum prout litera sonat plane. Ad quod sciēdum, quod non omnes iusti sunt æquales in gradu iustitię seu meriti. Vnde licet essent aliqui iusti tempore destructionis Ierusalem vt Ieremias & Baruch, non tamen erant tanti meriti, vt per eorū orationes lacaretur, sicut per orationem Moysi placatus fuit Deus erga filium Israel in deserto. Vnde Psal. Et dixit vt disperderet eos, quia Moyses electus eius steterat in confractioe in cōspectu eius. Vnde in litera non dicitur: Et quęsiui de eis virum iustum, & non inueni. sed dicit: Et quęsiui de eis virum qui interponeret sepem & staret contra me oppositus. q. d. licet essent ibi iusti, non tamen aliquis eorum erat tantę iustitię & meriti, quod posset quasi in oppositum stare contra diuinam iram: & hoc more humano loquendo. Vnde glo. super istud verbum: Qui interponeret se, &c. qui irę meę posset resistere sicut Moyses & Aaron & amuel. Vnde Moysi quasi resistenti & renitenti dicitur: Dite me, delebo populum istum. Hęc in glo. Et ideo ex hoc quod talis resistent non inueniebatur sicut Moyses, nō sequitur quod non erant aliqui iusti, minus tamen sufficientes. Quod autem dicitur de Abraham, quod non fuit ausus de minori numero quęrere quam decem, non facit ad propositum: prout potest haberi supra 1. 18. capitulo, in additione vltima.

Ref. ca. In ca. 22. quia à primo ca. vsque ibi Burg. nihil ponderosi mihi et dignum pertractatione vbi Post. illū passim. Et quęsiui deis virum, qui staret contra me oppositus f. ad impediendum

diendum orationibus: & non inueni. exponit virum, i. viros singulare pro plurali. viros inquam in numero sufficienti, vt propter illos deberet parcere toti ciuitati & populo, quemadmodum Abraham non fuit ausus petere pro paucioribus quam decem, tanquam sufficientibus, vt patet Genes. 18. Burg. contradicit dicens debere intelligi singulariter de vno sufficienti, sicut Moyses, de quo dicitur: Nisi stetisset Moyses in con. &c. Sed Burg. videtur facere iniuriam Ieremię, qui fuit sanctus antequam natus, & non legitur Deū grauius offendisse sicut Moyses. Magni igitur meriti fuit apud Deū & satis sufficiens ad impetrandum quodcumq; impetrabile. Sed quia desolatio de qua hic dicitur processit ex sententia Dei diffinitiuę, & per consequens irretractabili. Tempore autem Moysi fuerunt sententię comminatorię quę erant signa diuinę voluntatis non voluntas beneplacens, & ideo irretractabilitas sententię in hoc loco nō fuit ex defectu intercessoris deficientis, sed ex irrefragabilitate diuinę voluntatis. Litera igitur ista quę dicit: Quęsiui & nō inueni virum, intelligenda est quasi more humano dicta ex hypothese impossibili, vt sit sensus, quia impossibile est Dei diffinitionē impediri, & si quę se opponerem quęrerem non inuenire. Et sic fortassis accipi oportet illud Iere. 5. a. Circumite vias Ierusalem. Exemplum autem q. hic Postil. ponit de Abraham non placet Burg. Vide illius correctionē supra Gen. 18. secundū distinctionem supradictam sententię Dei ex diffinitione vel comminatione. Potest dici virum vel viros: quia ita impossibile est pluribus sicut vni, nisi appositā esset conditio in determinatione diuinę sententię: & vnus sufficeret, sicut Christus sufficit tollere Chirographum vel certus numerus, vt decem in casu Sodomorum, prout dicitur Ge. ca. supra allega.

Tom. 4. R r

C A P. XXIII.

Et factus, &c. Fili. ho. Hieron. Duodecim tribus Israel q̄ in Aegypto iunctæ fuerunt, postea in duas & decem tribus diuisæ sunt, duæ Iuda decem tribus Israel appellatur. Inde tribu David regnavit Roboam filius Salomonis in Ierusalem, vbi templum & sacerdotes & magna pars tribus Levi. Decem aut tribubus in Samaria a Ieroboam filius Nabath de tribu Ephraim & Ioseph, quarum Samaria nunc dicitur Oolla, quod in lingua nostra sonat tabernaculum. Ierusalem vero Oliba, i. tabernaculum meum in ea. Siquidem & decem tribus erant tabernaculum non Dei, sed idolorum. Aureos enim Ieroboam (ut populum auerteret a cultu Dei) vitulos locauerat in Dan, & Bethel. Vnde.

Oolla quæ Samaria.

C A P. XXIII.

Factus est sermo domini ad me, dicens: Fili hominis duæ mulieres filiarum matris vnus fuerunt, & fornicatarum sunt in Aegypto. In adolescentia sua fornicatarum sunt. Ibi subacta sunt vbera earum, & fracta sunt mammæ pubertatis earum. Nomina autem earum, Oolla maior, & Ooliba minor eius. Et habuit eas, & pepererunt filios & filias. Porro earum nomina, Samaria, Oolla, & Ierusalem. Ooliba. Fornicata est igitur Oolla super me: & inuinit in amatores suos, in Assyrios propinquantes, vesti-

nobis principatum obtinet casus, cuius veluti legitur ta & indumenta sunt mammæ. tum quia per similitudinem mulieres ipsas nominavit. mulierum quoque rursus in Aegypto ob intemperantiam insignium ipsius nomina imponit, Oolla, & Ooliba.

* Grego. In Aegypto vbera subiguntur turpi huius mundi siderio humanæ voluntatis subditur. In Aegypto tatis mammæ fratur, quando natus sentus adhuc in integri, pulsantibus cupiscentie cortone vitiantur. Quado dicitur vnus abominations pti auferat ab suis, significat quod in Aegypto Israel seruerit, & ibi sunt vbera pubertatis eius. Nomina autem, Quid significet Ephraim, Samaria, & Israel.

uit in amatores suos, in Assyrios propinquantes, vestimodo contrariæ sint domui David & Ierusalem, i. ecclesiæ: In expositione Hosee plenè dictum est. dicitur: *Fili Ephraim intendentes & mittentes arcum, in die leuati.* Et alibi: *Et reppulit tabernaculum Ioseph, & hum Iuda.* Elegit enim Deus domum confessionis, & repulit tabernaculum Ioseph, quod est autem, eos. s. qui prætermissa lege Dei aureos vitulos erunt. Et dicitur Oolla. i. tabernaculum non Dei, sed erroris monum: sed soror maior & senior propter multitudinem & captiuitatem ab Assyrijs fornicata est, contra domum. Propter multitudinem decem tribuum, quia post mortem Moysi de tribu Ephraim Iesus Naue populo præfuit. vnde & Ieroboam qui scias a domo David.

modo contrariæ sint domui David & Ierusalem, i. ecclesiæ: In expositione Hosee plenè dictum est. dicitur: *Fili Ephraim intendentes & mittentes arcum, in die leuati.* Et alibi: *Et reppulit tabernaculum Ioseph, & hum Iuda.* Elegit enim Deus domum confessionis, & repulit tabernaculum Ioseph, quod est autem, eos. s. qui prætermissa lege Dei aureos vitulos erunt. Et dicitur Oolla. i. tabernaculum non Dei, sed erroris monum: sed soror maior & senior propter multitudinem & captiuitatem ab Assyrijs fornicata est, contra domum. Propter multitudinem decem tribuum, quia post mortem Moysi de tribu Ephraim Iesus Naue populo præfuit. vnde & Ieroboam qui scias a domo David.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XXIII.

* **E**t factus est, &c. Hæc est pars octaua, in qua describitur malitia populi sub metaphora duarum sororum iurpiter fornicantium: minor post maiorem, per quas intelliguntur Samaria & Ierusalem, ut exprimitur in litera. Et per consequens regnum Israel & regnum Iuda quorum fuerunt metropoles quæ fornicatæ sunt enormiter per idololatriam, ut patet ex discursu 3. & 4. Reg. & 2. Paral. Igitur præsens capitulum in tres partes diuiditur, quia primò subdita metaphora de utroque regno agitur coniunctim. secundò diuisim, ibi: Fornicata est. Tertio iterum coniunctim, ibi: Et ait dñs. Circa primum dicitur.

- 2 Duæ mulieres. i. duo regna prædicta. Quæ dicuntur mulieres, quia erant ad omne bonum effeminatæ.
- 3 Filia matris. quia tempore David & Salomonis regnum fuit vnum sed duritia verborum Roboam in duo diuisum. 3. Reg. 12.
- 4 Et fornicatæ. non potest intelligi hoc de duobus regnis diuisis in seipsis quia ista diuisio regni per quingentos annos facta fuit post egressum de Aegypto, Et ideo exponitur vno modo. in quantum fuerunt originaliter in patribus in Aegypto existentibus, & ad idololatriam Aegyptiorum declinantibus. Alio modo dicitur Ra. Sa. quod hoc intelligitur per imitationem: quia ista duo regna ad modum patrum in Aegypto existentium, declinauerunt ad idololatriam.
- 5 In adolescentia. quia statim in principio diuisionis regni Ieroboam

Diuisio.

roboam rex Israel fecit vitulos aureos a populo suo col. 4. Et postea regnum Iuda ad idololatriam declinauit.

- 6 Ibi sub. sunt. Prosequitur metaphoram designando diuisionem per carnalem concubitum.
- 7 Et fractæ. In desolatione. n. iuuenule mollificantur.
- 8 Nomina autem. i. Samaria siue regnum Israel, vnde dicitur infra, quæ dicitur maior, quia regnum illud continebat vnum, regnum autem Iuda duas. Et nominatur Oolla, quod sonat tabernaculum quia postea fuit ibi templum Baal. Regnum vero Iuda Ooliba, quod interpretatur tabernaculum quia ibi fuit templum domini in Ierusalem.
- 9 Et pepererunt filios. multiplicando populum in vtroque regno.
- 10 Fornicata est. Hic consequenter agitur diuisio de regno. Et primo de regno Israel. secundò de regno Iuda, ibi cum vidisset. Circa primum dicitur. Fornicata est igitur me, &c. id est, iniuriam meam, qui sum vir eius.
- 11 Oolla. i. regnum Israel sub nomine Samariæ statim dicitur Hieroboam, ut dictum est, colendo vitulos aureos idololatriam.
- 12 Et infaniuit in, &c. i. sibi propinquos in situ, quæ iugum Israel cum Assyrijs fadus & amicitiam & ex consuetudine cepit ipsorum idololatriam. Et ut dicit Rab. Sal. hoc fuit tempore Manaben regis Israel, qui per regem Assyriorum fulciri in regno suo: propter quod dabat ei in singulis annis tributum 4. Reg. 15.

M O R A L I T E R.

† **I**t factus est, &c. Fili. ho. duæ, &c. In hoc ca. describitur malitia Iudæorum puniendæ sub metaphora duarum mulierum adulterarum, & vnus matris filiarum. Mysticè verò per has mulieres intelligi possunt duæ religiones in generali, quæ filie sunt vnus matris ecclesiæ. Vna est religio possessiones habentium. Alia, mendicantium. Per maiorem filiam significatur religio possessiones habentium quia sibi tempus est prior & fortior. Et ista vocatur Oolla, & interpretatur templum: quia religio possessiones habentium facit elemosynas magnas & hospitalitates,

& habet vnde. Per minorem verò filiam quæ vocatur Ooliba, & interpretatur templum mendicantium, significatur religio mendicantium, quæ non facit hospitalitates nisi fratribus eiusdem religionis. Et de hoc dicitur. infra quod non reliquit fornicationes & mores seculi, quia plures de mendicantibus & mendicantibus portant religiosum habitum, & habet res secularium. Et de maiori filia dicitur infra quod inuinit in amatores suos in Assyrios, qui interpretantur stollentes vigilias domini. Et per istos significantur principes huius mundi, qui priores & abbates accipiunt pro-

Etenim consueverunt omnes antiqui habitus in sua rebus. vñtatos suis habitibus imponere. Græci siquidem & Romani Martem seculum propriam sui habitus armant figuram. Sic Persæ, Indi, Aethiopes.

Et facta sunt famose muli. &c. Hæretici sunt famosi inter vñcta seculi dogmata, vt in exemplo omnium feminarum turpitudine eorum puniatur.

Et iudicia per. Vt nihil in illa salutis elinquerent. Vñq; iodie enim captiuu enentur in montibus vrbibusq; Mœorum.

Plus quàm, quia illa semel, & foris idola fabricata est in Dan, & Bethel. hæc crebro, & in excelis, & in tēplo Dei adorauit statuã baalis, & cum Assyrijs fornicata est. dolum enim Baal iue Bel, & vt aperius dicam Belis, Assyriorũ religio est, consecrata à Nino belis filio in honorem

^a Excelsa & cœlestia sibi promittentes. ^b Non quoslibet de populo. ^c Hæreticorum. ^d Non confectos etate.

tōs hiacintho, p̄icipēs et magistrātus, iuuenēs† cupidinis

^a Quorum sequuta est idola. ^b De quibus: Hi in curribus & hi in equis. ^c A quibus contra legem Dei auxilium postulauit

vniuersos equites et ascensores equorum. Et dedit fornicationes suas sup̄ eos, electōs filios Assyriorum vniuersos, & in tōibus in quos infaniuit, & ī immunditijs eorum polluta est. In sup̄ & fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto nōn reliquit. Nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confrēgerunt vbera pubertatis eius, et effuderunt fornicationē suam super eam. Propterea tradidi eā in manus amātorum suorum, in manus filiorum Assur super quorū infaniuit libidine. Ipsi discooperuerūt ignominia eius, filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderūt gladio. Et factæ sunt famose mulieres, & iudicia perpetraverunt in ea. Quōd cum vidisset soror eius Ooliba, plus quàm illa infaniuit libidine, & fornicationem suam super fornicationem sororis suæ ad filios Assyriorū præbuit impudenter ducib. & magistratib. ad se uenientibus indutis ueste turaria, equitibus qui uectabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. Et uidi, quōd † polluta esset, viã vna ambarū, et auxit fornicationes suas. Cumq; vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldæorū expressas

rem patris. **D**

* Theodor. Eadem inquit, Hierusalem commisit quæ Samaria, & similiter violato foedere quod mecum inierat, Syriorum Deos mihi anteposuit, quorū freta fiducia, opem meam contempsit, nam per ducem & prefectos in ita cum illis inuit societatem.

d Super fornicationē, Hieronymus. Allegoricē. Ecclesia superat hæreticam libidinem, quia seruus sciens voluntatem domini sui & non faciens, &c. Hæretici quoque foris nefanda committunt & extra arcam Noe naufragio pereunt. Ecclesiastici autem veram fidem sequentes, Assyria & Chaldæa imitantur vicia, & discolors sequuntur imagines peccatorum, & ideo maioribus digni cruciatibus.

† pretiosa. † polluerunt se eodem modo ambar.

e Cumq; * Theod. Congruenter idolorum imbecillitatē reprehendit, nihil aliud esse docens quod colores, & figuras, & artis opificia.

a Et

NICOLAUS DE LYRA.

Principes & magistratus. Cum istis enim qui erant maiores post regem quæsiuit Manaben ex causa prædicta amicitiam, & sequutus est postea idololatriam.

Insuper & forn. nō reliquit, quia cū hoc colebat vitulos aureos ad modū patrū qui fuerant in Aegypto, vt patet Exo. 32. de adoratione vituli cōstatilis. Ra. Sa. aliter exponit dices, quod illud fuit in tēplo tēpore Hofee regis Israel, qui nitens rebellare regi Assyriorū, quæsiuit amicitiam regis Aegypti 4. Reg. 17. & sic communicauit idololatrijs eius, vt maiorem fauorem inueniret apud eum.

Propterea tra. eam in ma. &c. Et qui sint illi subditur.

In manus filiorum. Isti fuerunt amatores tēpore Manaben, vt dictū est tpe Hofee. Salmanasar rex Assyriorum cepit Hofee regem Israel, Samariam & populum captiuauit, vt habetur ibidem.

Ipsi discooperuerunt regem & populum capiēdo & partim occidendo & partim captiuando.

Et facte sunt. i. diffamata per orbē. Et secūdū hoc loquitur de Samaria & Ierusalē coniunctim: sed non concordat quod subditur.

Et iudicia. pp quod videtur translatio nostra in aliquo deficere, quia in Hebræo sic habetur: Et facta est famosa. i. diffamata. Mulieribus. i. alijs ciuitatibus, & Gentibus, ad quas deuenit confusio captiōnis di. Et iudicia perpetraverunt in ea. scilicet Assyriorū, & Hofee & eius populus fregerant pacta cum eis inita.

Quod cum. Hic agitur diuisim de Ierusalem, seu regno Iudæ: & primo exprimitur eius malitia. Secūdo subditur p̄na, ibi: Pro

pterea. Prima adhuc in tres, quia primò exprimitur eius idololatria cum Assyrijs. Secūdo cum Chaldæis, ibi: Cumque vidisset. Tertiò, cū Aegyptijs, ibi. Multiplicauit. Circa primū dicitur. Quod cum vidisset soror eius Ooliba. i. Ierusalem, siue regnum Iuda, punitionem regni Israel propter confederationē sui cū Gentilibus ex diffidentia diuini adiutorij: ex qua confederatione sequuta est communicatio idololatriæ, debuisset regnum Iuda à talibus cauisse, quod non fecit, sed peius operatum est, quia idola fuerunt posita in templo domini tēpore regis Manasse 4. Reg. 21. quod fuit grauissimum, sicut adulterium carnale quo mulier recipit adulterū cum marito intra lectum. Ideo subditur.

9 Plus quàm. Et hoc tēpore Achaz, vt dicit Ra. Sal. qui quæsiuit familiaritatem Theglabaphasar regis Assyriorum, mittens ei nuncios & munera, vt præberet ei auxilium 4. Reg. 16. Et in fauorem eius abstulit cultum Dei de domo domini, ponens ibi altare peregrinum, vt habetur ibidem.

10 Ducib. & magi. Isti erant principales in exercitu regis Assyriorū, de quibus magis confidebat Achaz, quàm de auxilio diuino.

11 Et auxit fornicatio. Peius faciens quàm regnum Israel.

12 Cumque vidisset. Hic consequenter exprimitur eius malitia cum Chaldæis, quorum audiens vñctorias quæsiuit cum eis amicitias ex parua confidentia in Deum, & nimia in hominem. Et hoc est quod dicitur: Cumque vidisset viros depictos in pariete, quia facta probuatis citō solent depingi in diuersis locis.

* Et

MORALITER.

consilij suis & temporalibus negotiis. Et sic sustollunt os de domini vigiliis, & ipsi sic sublati infaniūt post eos nitantes pompas eorum in equitaturis & familiis, decedentes valde statum religionis.

Quod cum vidisset soror. Hic arguitur malitia religiosorum mendicantium, de qua dicitur.

Plus quàm illa infaniuit libidine. Nam religiosi mendicantes citius declinauerunt, vt videtur à perfectione patrum eorum quam alij, vnde contigit quod quidam de reli-

gione mendicantium arguebat quosdam Monachos de declinatione religionis suæ. Et vnus respondit: Frater, quando moneta vestra tantum cucurrerit sicut nostra. Iam erit multum deleta.

† Ad filios Assyriorum. Sicut dictū est p Assyrios principes intelligunt. Ad curias aut principū aliqui mendicantiū impudēter se ingerūt non vocati, aliqui vt fugiant ordinis paupertatē, & aliqui vt per hoc promoueātur ad aliquam dignitatē. Ideo de vtrisque, scilicet mendicantibus & non mendicantibus malis concluditur in fine.

Vasa gloriæ. Aurea. f. & argentea quæ tibi ad ceremo-
 templi dedi. de quibus. ego dedi eis aurum, & argentum,
 Et requie, etc. Q. d. Hæc omnia feci, vt perdita pulchri-
 tudine, & vultu venefico deturpato requiescere faciam
 scelerum tuorum.
 Hiero. Vniuersa
 dicunt sub trās-
 tione adulteræ &
 propter adulterium
 deturpata, vt vltra
 ne gloriatur in de-
 ceptuo, sed erube-
 scit in scelerate quæ
 vit voluptatum
 multitudinem.
 ecce ego. Non. n.
 traditur, vt post
 quæ penituerit, ve-
 terum peccatorum purget
 supplicij, vt perdat
 oculos quos ac-
 quiritur, videatque nu-
 ditatem suam, & igno-
 miam, & sciat quæ
 hæc vniuersa non ei
 fecit dominus: sed
 fornicationes suæ
 quæ post Gentes
 fornicata est, quas
 tu enumerasti,
 vt rum coleret si-
 mulacra.
 dabo cali. Poenā
 calicis in manu
 tua. Qui
 in calice ruinæ,
 & oculus furoris
 dicitur. Et ad Iere-
 miam ait dominus.
 hanc calicem vini me
 in manu mea, & po-
 tab omnes Gentes, & es
 vbi cali. Hieron.
 Sic. n. quædam ca-
 tholica dantur, vt
 nec humor, qui
 est corporibus. ege-
 ra: sic & domi-
 nicalem dat tor-
 mentorum meracis-
 simam, vt quidquid
 fessum, & amaritu-
 dinis, rat peccatoribus
 auerant, & pristina
 sanctorum reddantur.

1 cident, & quæ remanserint, gladio concident. Ipsi filios
 tuos & filias tuas capiet, & nouissimum tuum deuorabitur
 igni. Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasa glo-
 riæ tuæ. Et requiescere faciam scelus tuum de te, & forni-
 cationem tuam de terra Egypti. Nec leuabis oculos tuos
 ad eos, & Egypti non recordaberis amplius. Quia hæc di-
 cit dominus Deus. Ecce ego tradam te in manus eorum
 quos odisti, in manus de quibus satiata est anima tua, &
 agent tecum in odio. Et tollent omnes labores tuos, & dimit-
 tent te nudam, & ignominia plenam, & reuelabitur igno-
 minia fornicationum tuarum. Scelus tuum, & fornicatio-
 nes tuæ fecerunt hæc tibi, quia fornicata es post Gentes,
 inter quas polluta es in idolis earum. In via fororis tuæ am-
 bulasti, & dabo calicem eius in manu tua. Hæc dicit domi-
 nus Deus: Calicem fororis tuæ bibes profundum, & latum.
 Eris in derisum, et in subsannationem quæ es capacissima:
 ebrietate, et dolore repleberis, calice tristoris, et tristitia,
 calice fororis tuæ Samariæ. Et bibes illum, et epotabis vsq;
 ad feces: et fragmenta eius deuorabis, et vbera tua lacerabis,
 quia ego loquutus sum, ait dominus Deus. Propterea
 hæc dicit dominus Deus. Quia oblita es mei, et proiecisti
 me post corpus tuum: tu quoque portas scelus tuum, et forni-
 cationes tuas. Et ait dominus ad me, dicens. Fili hominis.
 Nunquid iudicas Oollam, et Oolibam, et annuntias eis scelera
 earum, quia adulteratae sunt, et sanguis in manibus earum; et
 cum idolis suis fornicatae sunt: insuper, et filios suos quos ge-
 nuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum? Sed, et

* Theo. Quæcunque sustinuit, inquit, Samaria, eadem d-
 tu quoque subibis. Calicem enim supplicium vocauit, vt
 qui grauedinem, & ebrietatem ingeneret.
 e Profundum, & latum. * Idem. Profundum calicem vo-
 cauit, ob calamitatis magnitudinem, latum autem pro-
 pter septuaginta an-
 norum tempus, de-
 lationis vero calicem
 nuncupauit, propter
 solitudinem quæ vt
 brem occupauerat,
 & illud, epotabis vsq;
 ad feces apposuit, quæ
 extremam pertulit
 obsidionem testasq;
 ipsam voraturam di-
 xit, pro extrema, in quæ
 incidit mala, & vbera
 laceraturam pro
 eam penitentiam quæ
 paritura esset mala.
 f Et bibes illum, etc.
 Potest hoc super Ie-
 rusalem significatè
 intelligi, quæ calicem
 fororis suæ Samariæ
 bibit nouissima, &
 quasi feces tormen-
 torum eius vsq; ad
 fundum epotauit.
 g Proiecisti me post
 corpus tuum, etc.
 * Theo. Quando,
 ait, meo cultui cor-
 poris voluptates an-
 teposuisti, suscipere in
 temperantia præmia.
 Per hæc autem de-
 clarat fundamentum
 impietatis scelera
 fuisse, inseruientes
 voluptatibus, in
 idolorum prolapsi
 sunt cultum.
 h Vbera tua. Lxx. Fe-
 stiuitates, & Neome-
 nias eius auferam:
 quia ego loquutus sum, vt
 pro solennitate. f. at-
 que lætitia æternam
 planctum habeas atq;
 inuicem. Quia Sa-
 mariæ & Ierusalem
 adulteria separatim
 descriplerat, conse-
 quens erat, vt pariter
 carum

NICOLAVS DE LYRA.
 1 nouissimum. Quia finaliter ciuitatem, & templum cõbus-
 sura Chaldaei, sublatis prius inde omnibus pretiosis. Ideo subdit. r.
 2 denudabunt te vestimentis tuis. Et requiescere faciam
 scelus tuum de te. quia non vacabit tibi idololatrare.
 3 fornicationem. i. cõicationem in idololatria, & amicitia.
 4 nec leuabis. sperando ab eis auxilium, & ex tali spe vana re-
 bellat Sedechias, & destructa fuit ciuitas.
 5 ecce ego tradam. i. Chaldaeorum quibus rebellasti. Cetera pa-
 rente dictis vsque ibi.
 6 in via fororis tuæ. i. Samaria.
 7 ambulasti. Multipliciter idololatrando.
 8 dabo calicem. i. puniam te consimili pena, quæ in scriptu-
 rarum calicis designatur.
 9 bibes profun. i. magnam penam intensum, & extensum sustinebis
 10 quæ es capacissima. i. afflictionis, & ignominia dignissima.
 11 epotabis vsq;. Loquitur metaphoricè quasi de homine, qui
 potat

potat nimis amara: & sic non solum bibit feces, quæ sunt in fundo, sed
 etiam videtur, quod velit quodammodo cyphum deglutire, & per
 hoc designatur magnitudo pena.
 11 Et vbera tua lacerabis. Pre dolore, sicut homines in magna
 tristitia existentes trahunt capillis suos, & lacerant se unguibus.
 12 Proiecisti me post corpus tuum. Loquitur de Ierusalem per
 modum adultæ inuicem, quæ a corpore suo elongat virum, & cur-
 rit ad adulterum: sic populus Ierusalem elogauit se a Deo, & idola coluit
 13 Et ait dominus. Hic iterum agitur de regno Iudæ, & Sama-
 riæ coniunctim. Et primo ponitur culpa. Secundo pena, ibi. Viri et
 go. Circa primum exprimitur culpa coniunctim, cum dicitur.
 14 Nunquid. q. d. ad te peruenit iudicium cõdenationis earum nuntiare.
 15 Quia adulteræ sunt. idololatria.
 16 Et sanguis in manibus. Per homicidia.
 17 Insuper & filios. quos debuerunt applicare meo cultui.
 18 Obtulerunt eis. id. id.
 19 Ad deuorandum. i. cõburendum per modum superius frequen-
 ter

MORALITER.

Fili hominis. q. d. sic. Et exponatur, vt sit verbum dire-
 ctum ad Christum, qui dicitur in Euangelio filius homi-

nis, vt sit sensus: Fili homi. i. o tu Christe. Nunquid iudicas Ool-
 lam, & Oolib. i. condemnas ad inferni penas malitiam
 prædictorum? quasi diceret, sic.

A earum supplicia nuntiaretur. Omnia autem dicuntur, quasi ad adulteras, & facta Anacepha leosi. breuiter earum scelera proponuntur, vt recte iuxta legis imperium in adulteras iusta lapidatio populi sequeretur.

a Polluerunt sanctuarium. q. d. Non hæc fecerunt foris, nõ in montibus, nõ in lucis, sicut solitierat sed in templo meo statuam Baalis posuerunt.

† ingrediebatur.
† Sabæi. f. Ac-
thiopici

b Et sabbata mea. vt nec loci nec temporis apud eos seruaretur religio.

† propter quos.

c Miserrunt ad eos. Vt peregrinus volutratibus lasciuirent Assyriorum, & Chaldeorum simulacra venerantes.

† pacificæ. quietæ.
† adulteris.

B Theodoretus. Omnia que dicta sunt tanquam de muliere meretrice descripsit, significatq; inuitam ab ipsis cum Assyrijs, & Chaldejs societatem, & inde introductam impietatem. Declarat insuper lasciuos ornatus, quos in demonum celebritatibus adhibebant.

† frædas. - sunt, hui

d Itaque ecce venerunt ad eam. q. d. Cum venissent, omnem aduiteræ habitum impleti iuper eis, vt & corpus iantares, & sibi oculos linires.

† Adducam.

e Thymania m. quod mihi specialiter infferam fieri, & exterminari animam

† a multitudi-
ne.

C de populo, que in priuatos vsus hoc faceret, tu offers idolis, vt congreges frequentiam populorum, & omni genere musicorum canis, vt non solum visu, sed & auditu, & odoratu, & omnibus sensibus placeres amatoribus.

† pœnas. propter idola vestra.

f Atvita est. sic. f. at triuistis frontem, vt non secreto polluamini, vel mariti, vel hominum aspectum videris, sed quasi publicæ meretrices prostitutamini.

Tropicè.

Hierony. Hæc omnia tropicos, & sub Typo adulteræ sunt dicta contra Samariam, & Ierusalem, quæ Assyrijs traditæ

traditæ atq; Chaldejs, ductæ sunt in captiuitatem, vt earum incendio crematæ populi interfecti, qui pro demonum simulacra venerati sunt.

g Igitur tradam eas his ad puniendum, quibus vltro traditæ sunt ad polluendum.

1 hoc fecerunt mihi. Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbata mea prophanauerunt. Cumq; immolarerent filios suos idolis suis, & ingredierentur sanctuarium meum in die illa, vt polluerunt illud, & etiam hæc fecerunt in medio domus meæ. * Miserunt ad viros venientes de longè, ad quos nuntios miserant. Itaque ecce venerunt tibi quibus tē lauisti, & circumlinisti sibi oculos tuos, & ornata es mulieris sedisti in lecto pulcherrimo, & mensa ornata est ante te. I hymiamam meam, & vnguentum meum posuisti super eam, & vox multitudinis exultantis erat in ea. Et in viris, qui de multitudine hominum adducebantur tibi & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. Et dixi ei quæ attrita est in adulterijs. Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. Et ingressi sunt ad eam, quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oolam, & ad Oolibam mulieres tibi nefarias. Viri ergo iusti sunt: hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatæ sunt. Hæc. n. dicit dominus Deus. tibi adducam ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum, & in rapinam, & lapidentur lapidibus tibi populorum, & confodiantur gladijs eorum. Filios, & filias earum interficient, & domus earum igne succendent, & auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres, ne faciant secundum scelus earum. Et dabitur scelus vestrum super vos, & tibi peccata idolorum vestrorum portabitis, & scietis quia ego dominus Deus.

2 hanc, & post aditum Christi in gentes, quod viri iusti populis nationum Samaritanos & daeos iudicent in paratione sui, & tradant eos ad puniendum, quibus tibi

3 vestra de. Et quæ deditis ab exercitu cunctari Ierusalem

4 tate quia approprate desolatio eius. Vnde hodie. n. aduiteræ sunt, & totius lapidibus oppugnantur, quoniam miserios ad eos quod procul, vt. i. n. dicerent. Ego de propinquans, de longè, & punierunt se armibus suis. f. d. armibus: & omnem quem a Deo auerant, naturali

5 verterunt in demonum, & de ra sua decore quæ in armillis diademate in mus, amatoribus fuerunt: quoniam Gentibus est, imò his Gentibus credunt ne similia paribus tunc auf impietates, ceperunt sceles & velant quod situm est ante Moyse, abstrahunt ab oculis suis gnoscant quod sit dñs Iesus

6 stus, quem

7 lium negauerunt.

8 Theo. Iusti epitheton apposuit, non eorum iustus testimonium, erant. n. iniustissimi, iniquissimi modum impij, sed ex cõparatione impiorum istius facti appositum iustum. Hoc est, si tecum cõferantur iustissimi

9 10 Posuerunt armillas. Ornato eas ornamentis sacerdotum

11 Et ingressi sunt. Polluendo per idololatriam.

12 Viri ergo. Hic consequenter ponitur pœna, cum dicitur. Iusti sunt. i. aliqui viriles, & potentes, qui in cõparatione iustis sunt iusti. Et per istos intelliguntur Assyrii, qui destruxerunt Samariam, & Chaldei, & alij, qui fuerunt cum eis in exercitu Ierusalem: ipsi. n. non receperunt legem domini sicut Iudæi quamuis essent idololatrae tamen minus in hoc peccabant quam illi.

13 Hi iudicabunt. i. erunt exequutores iustitiæ meæ.

14 Iudicio adulterarum. quæ secundum legem coudemnant ad mortem. Et hoc modo Chaldaei iudicauerunt regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra. Iudæi suum regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra. Iudæi suum regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra. Iudæi suum regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra.

15 Adducam. i. exercitum ad eas totaliter dissipandum. Et patet lium negauerunt.

16 Et auferam scelus. Per captiorem viriisque regni.

17 Et discent omnes. i. ab eis Gentibus.

18 Ne faciant. i. rumpendo iuramentum, quod fecit Seditus Babyloniæ qui adiurauerat eum per dominum 2. Paralip. 36. Hosæ rex Israel regi Assyriorum.

NICOLAUS DE LYRA.

* ter dictum de pueris oblati idolo Moloch.
1 Polluerunt sanctuarium. tempore Manassè, quo in templo posita fuerant idola 4. Reg. 21.
2 Cumque. Quia post talia nefanda eadē die volebant intrare templum, & Deo seruire, vt minus malū esset a sacro loco se retrahere
3 Miserunt ad. Loquitur de populo ad modum mulieris libidine ardeus, quæ aliquando mittit longè cum laboribus, & sumptibus magnis pro adulteris aduocandis, & in aduentu eorum lauati, & ornati, vt eis placeat, sicut Iudæi mittebant longè, & cum sumptibus magnis ad adducendum sacerdotes, & idololatriam de nouo ab eis audire, & illis idolis offerere bona, quæ Deo debebant offerri. Et patet littera vsq; ibi.
4 Et metum. i. altare idoli ornatum & ornamentum templi mei. Iō subditur.
5 Thymiamam. De quo precipitur Exo. 30. q. mihi soli offeratur.
6 Et vnguentum. i. quo vasa mei cultus debent ungi.
7 Potuisti super eam. i. applicasti ad idololatriam.
8 Et vox multitudinis exultantis. Ad laudem idolorum.
9 Et in viris. i. sacerdotibus idolorum.

10 Posuerunt armillas. Ornato eas ornamentis sacerdotum
11 Et ingressi sunt. Polluendo per idololatriam.
12 Viri ergo. Hic consequenter ponitur pœna, cum dicitur. Iusti sunt. i. aliqui viriles, & potentes, qui in cõparatione iustis sunt iusti. Et per istos intelliguntur Assyrii, qui destruxerunt Samariam, & Chaldei, & alij, qui fuerunt cum eis in exercitu Ierusalem: ipsi. n. non receperunt legem domini sicut Iudæi quamuis essent idololatrae tamen minus in hoc peccabant quam illi.
13 Hi iudicabunt. i. erunt exequutores iustitiæ meæ.
14 Iudicio adulterarum. quæ secundum legem coudemnant ad mortem. Et hoc modo Chaldaei iudicauerunt regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra. Iudæi suum regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra. Iudæi suum regnum Iudæiæ, vt frequenter dictum est supra.
15 Adducam. i. exercitum ad eas totaliter dissipandum. Et patet lium negauerunt.
16 Et auferam scelus. Per captiorem viriisque regni.
17 Et discent omnes. i. ab eis Gentibus.
18 Ne faciant. i. rumpendo iuramentum, quod fecit Seditus Babyloniæ qui adiurauerat eum per dominum 2. Paralip. 36. Hosæ rex Israel regi Assyriorum.

C A P. XXIII.

factum est. Hiero. Notandum autem, quomodo a principio prophetiae vsq; ad praesentem diem quo...

esse, sed suorum peccatorum poenas persolvere.

Hiero. Sunt qui secundum Tropologiam hunc locum vsq; ad consummationem mundi transferunt. Nonnunquam numerum qui in scripturis diuinis poenarum, & dolorum est, & semper sequitur iustitiam, decimi mensis & decimae diei clementia temperant.

C A P. XXIII.

factum est verbum domini ad me in anno in mense decimo, decima die mensis, dicens, Fili hominis, scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie: & dices per prouerbiu ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

Q ipsa obsidione per parabolam describe.

Metaphoram f. & translationem

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

loqueris ad eos. Hae dicit dñs Deus. Pone ollam, & pone inquam, & mitte in eam aquam. Congere frusta eius in ea, omnem partem bonam femur, & armum, & ossibus plena. Pinguissimum pecus assume, compone quoq; strues ossium sub ea. Et t' efferbuit coctio eius, & discorta sunt ossa illius in medio eius. Propterea haec dicit dominus

guissimum pecus assume. Istud in Hebraeo non est in hoc loco, sed postea.

8 Congere fru. i. pinguisi pecoris de quo postea subditur: per haec frusta intelliguntur partes populi in Ierusalem congregati ad eius defensionem contra Nabuchodonosor.

9 Omnem partem bonam. i. omnes sortes bellatores.

10 Electa & ossibus. i. omnes viros fortes, qui concurrerunt ibi ad bellum.

11 Pinguissimum. i. id q est melius in hominibus de toto regno.

12 Compose quoq; . i. facies igne de subtus de ossibus, qui est fortior quam de lignis: ita exponunt aliqui. Sed hoc non videtur bene dictum, quia infra ubi de isto igne loquitur ubi translatio nostra sic habet. Congere ossa quae igne succendam. In Hebraeo habetur. Multiplica ligna, accende ignem, propter quod Rab. Sa. sic exponit. Compose strues ossium sub ea. i. sic dispone frusta in olla, q partes magis ossae sint de subtus quasi alias sustentantes: per quod designabatur dispositio bellatorum intra Ierusalem per talem modum quod fortiores praestarent debilibus sulcimentum.

13 Efferbuit coctio eius. i. insultus ossiu inualuit intantum, q et fortiores bellatores intra Ierusalem existentes qui per ossa intelliguntur, fuerunt quasi dissoluti virtute: id suggerit frusta ciuitate 4. Re. vi.

14 Propterea. Hic consequenter dicta parabola exponitur, & ad sensum

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

11 Pinguissimum pecus. i. hominem ociosum, deditum delitijs, & pecuniosum. Qui bene dicitur pecus, quia vita voluptuosa, vita pecundum dicitur. i. Ethicorum. Dicitur etiam pecus pinguisimum propter abundantiam pecuniarum. Vnde & diuites vulgariter dicuntur pingues. Tales autem homines nituntur mulieres lubricae verbis & amplexibus sibi coniungere, & illaqueare. Prouerb. 7. d. traxit illum multis sermonibus, & blanditijs labiorum pertraxit illum, & sequitur ibidem. Sequitur est quasi bus ductus ad vi. & c.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XXIII.

factum est. Hac est pars nona, in qua propter malitiam populi describitur eius tribulatio sub metaphora duplici. Sub vna describitur populi afflictio. Sub secunda, afflictionis aggravatio, ibi.

Et cum est. Prim' in duas, quia primo ponitur parabola. Et secundo exponitur, ibi. Propterea. Circa primum praemittitur tempus dicitur.

2 In anno nono. s. transmirationis Ioachin. Et idem fuit annus regni Sedechiae qui ei successit. Et eodem anno Nabuchodonosor Ierusalem obsedit.

3 Mense decimo, & c. vt habetur 4. Reg. vlt. Et ideo subditur.

4 In qua confirmatus est rex. i. obfirmatus.

5 Aduersum Ierusalem. Ad eam destruendam.

6 Et dices per pro. i. parabolam qua sequitur cum dicitur.

7 Pone ollam. i. dispone ad ignem, & per ollam intelligitur Ierusalem, vt exponitur infra: quia populus fuit congregatus in ea pro refugio, & pro defensione ciuitatis & templi contra Chaldaeos. In alijs libris subditur, tamen non est in Hebraeo, Aeneam, sed subigitur, vt patet per ea quae infra sequuntur. Et propter hoc ad dicitur fuit ab aliquo expositore, vel forte a translateore qui non semper auulit verbum ex verbo, sed aliquando sensum ex sensu. Pinguif-

MORALITER.

1 factum est verbum. Hic ad literam describitur malitia populi Iudae punianda sub Metaphora ollae aeneae rubiginosa, per qua moraliter significatur mulier lubrica quae dicitur olla Vulcani. i. ignis concupiscentiae, Eccl. 9. b.

Propter speciem mulieris multi perierunt. Et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. Et dicitur olla aenea, cu sulitur.

7 Pone ollam. Propter malitiam eius ad modum aeris in duram.

D

1. Io. 5. d.

Isa. secundum Lxx.

Mat. 23. e.

Gal. 3. 4. Rom. 8. d.

1. Cor. 10. 8. Mat. 10. 6.

Aquam effusam, omnis generis calamitates, diuisiones au-
tem partium, & crura, & humores ex electis pecoribus,
abundantia rerum ac diuitiis, & opibus affluentes princi-
pes & duces ac sacerdotes, eidem simul calamitatibus af-
fectos, ossa verò succensa paupertate oppressos, primum
fame consumptos
ignem Babyloniu
vocat eiusque præ-
lium.

† spuma.

a *Ve ciuitati sangui-
num.* Potest hæc pro-
phetia ad tēpus do-
minicæ passionis p-
rinere, propter quā
exercitu circumdata
est Ierusalem, & filij
eius interfecti, & ob-
sidente Tito Vespasi-
ani filio ad salutē
nullus euasit: tem-
plumq; sub Tito, &
post quinquaginta
annos sub Adriano
ciuitas æterno igne
consumpta est. Præ-
sentem autē signat
captiuitatem, quan-
do Ezechiel in Baby-
lone hæc cernebat,

† eadæ.
† eminentem

B & Ieremias in prin-
cipio voluminis sui
ponit sic. Ollam sic
censam ego video,
& fa. c. a. fa. a.

Iere 1. c.
† condi condi-
mentum aro-
matibus, &
ossa combu-
rantur.

† spuma.
† Mendacis
laborare fecit
seipfam.

Gene. 4. b.
L. 15. mo. c. 15

† Theodoretus.
Rubiginē ollæ pec-
carum uocat, & ma-
xima est accusatio,
quod ne tantus qui-
dem calamitatum
ignis ollæ rubiginē
consumpsit.

b *Super limpidissimā.*
Vt omnib. pateret,
ne terra operiretur. aut puluere. Natura est, vt si sanguis
fusus sit in terram, ebibat humus humorem sanguinis,
aut paulatim terra operiatur, aut puluere. Si autē super
planam petram effusus fuerit, labitur, & latam obtinet
sedem. In hoc patet, quia non occulta, sed publica, & a-
perta fecerit homicidia, secundum illud. *Sanguis fratris tui
clamat ad me de terra.*

c * Greg. Per terrā, & puluerem peccatores, per petram ve-
rò limpidissimam iustus signatur, qui gratiis peccatorū
contagij non exasperatur. Sanguis ergo super limpi-
dissimam

a Ierusalem

b Quæ est lebes

c Militia nimia

a *Deus. Væ ciuitati sanguinum, ollæ, cuius † rubigo in ea est,*

& *rubigo eius non exiuit de ea. Per partes, & per partes suas*

eijce eam. Non † cecidit super eam fors. Sanguis enim eius
in medio eius est super † limpidissimam petram effudit il-
lum: non effudit illum super terram, vt possit operiri pul-
uere, vt super inducerem indignationem meam, & vindi-

cta vlciscerer. Dedi sanguinem eius super petram limpi-
dissimam, ne operiretur. Propterea hæc dicit dominus

Deus. Væ ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam

pyram, Congere ossa, quæ igni succendam. Consumen-
tur carnes, & † concoquetur uniuersa compositio, & ossa

tabescent. Pone quoque eam super prunas uacuum, ut in-
calescat, & liquefiat † æs eius, & confletur in medio eius

inquinamentum eius, & consumatur † rubigo eius. † Mul-
to labore sudatum est, & non exiuit de ea nimia † rubigo

eius, † neque per ignem. Immunditia tua execrabilis, quia
mu ndare te uolui, & non es mundata a sordibus tuis. Sed

nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indigna-
tionem meam in te. Ego dominus loquutus sum.

fecerant, ex nudabunt: illic stannum vel plumbum
forum subrepentium delictorum, quæ diuinam ir-
obscruauerant, consumentur: quæ omnia hic ab-
separati per elemosinas, & lacrymas compendio
facitione potuissent.

c *Multo labore.* * Gregorius. Ignem tribul-
nobis admouet Deus, vt in nobis vitiortum rub-
purget, sed nec per ignem rubiginem amittimus.
do, & inter flagella vitio non caremus.

NICOLAUS DE LYRA.

- * sensum iam dictum, sed aliqua superadditur cum dicitur.
- 1 Væ ciuitati san. i. Ierusalem qua effudit prophetarum, & iu-
storum multum sanguinem.
- 2 Ollæ. sic supra nominata est Ierusalem, vt dictum est.
- 3 Cuius rubigo. i. malitia indurata.
- 4 In ea est. Perseuerans.
- 5 Per partes, & per. quia in longa obsidione aliqui de induratis
in malis perierunt fame, & alij pestilentia seu aeris corruptione, &
in eius captione aliqui sunt gladiati, & reliqui captiuati.
- 6 Non cecidit. Quando. n. ponitur fors ad ostendendum qui de-
beant mori vel dimitti, fors parit pluribus: sicut tonas sorte depre-
hensus ceteris dimissis fuit in mare proiectus: sed hic omnes capti
sunt modis predictis. Et aliqui euaserunt, vt Ismael & alij alij,
fuerunt ita pauci comparatiue q; quasi pro nihilo computandi erant
qui tamen postea fugientes in Aegyptum cum Iobanna filio Careæ
perierunt, saltē pro maiori parte, I re. 44.
- 7 Sanguis enim eius. i. peccatum.
- 8 Super limpidissimam. i. ita publicum est, & manifestum
omnibus, q; non potest aliqua tergiversatione celari: sed iustitia diui-
na ipsum exigit statim puniri. Ideo subditur.

- 9 Væ ciuitati sanguinum. i. Ierusalem.
- 10 Cuius ego. i. indignationem: a pyr quod est ignis.
- 11 Congere ossa. in Hebreo habetur ligna.
- 12 Conumentur. i. fame, & peste morientur debiliore
- 13 Et coquetur. i. tota congregatio populi in Ierusalem
dum affligetur.
- 14 Et ossa tabescent. Quia etiam illi qui sunt fortiores
15 Pone quoque. quia post euacuationem ciuitatis a po-
16 Vt incalescat. i. materia edificiorum.
- 17 Et consumatur rubi. vt sic locus incendatur in dete-
18 Multo labore. Ad amotionē dictæ rubiginis per
19 Et non exiuit de. i. tribulationis quæ frequenter cogit illi
20 Immunditia tua. quia mundare te volui modis fac-
21 Et non es munda. talibus modis.
- 22 Sed nec mundaberis prius. Te totaliter destrui
indignatio hominis irati quiescit in destructione sui adu-
Et

MORALITER.

†† *Conge. fru.* Nam captus a muliere lubrica per partes cō-
sumitur quia corpus eius polluitur, diuitiæ consumun-
tur, anima iugulatur, virtus naturæ deficit, ingenium ha-
betatur, & vox iuuenum iraucatur. Vnde versus. *Fami-
na,*

*na, corpus, opes, animam, vim, lumina, vocem, Polluit, en-
cat, rumpit, sibat, accubat. Per hoc autem, quod o-
poni iubetur super prunas, cum dicitur.
15 Pone que que. Significatur, quod meretrix final-
nibus bonis euacuata ponitur in gehennam.*

Et factum est verbum domini. Sicut medicus, qui putribus non parcat cibis, ut sana membra seruentur: non parcat, ut parcat, crudelis est ut misereatur, nec considerat patientis dolorem, sed vulneris sanitatem. Unde: *melius est ad vitam iugiter debilem & claudum, &c.*

Et factum est verbum domini. Supra lebetis fensio urbis obfessionem ostendit, nec captam atque detam, & omnem pulum, vel gladium interfecit, vel impietatem duntaxat, prophetalis testimonium.

Et vxor tua moritur, quae si bona fuerit, nihil viro arbilis: quae a domino homini prouidetur, & lege iungitur, & vnum corpus efficiunt.

Corona tua. Hic reymus. Aiant Hraei Babylo- ni magistros le- gcepta seruā- te siue nunc de- ceptum scriptum in membranulis cindare capiti su & hoc esse quod iatur ante oculo in fronte pen- de, vt semper vi- deat, quae praecpta su. Et quia Eze- chiel sacerdos erat, ne debere eum de- bere coronam gloriacionis, sed li- ga habere in ca- pi. Nos autē iux- ta xx. coronam capillorum intelli- gus.

Uero. Veniamus ad Anagogem, si tamen violenta vi non fuerit lectoris vigilatiae: Filius hominis, Christus, qui in vespera huius mundi vxorem pristinam perdidit, nec amicum, nec amictu ora velauit, nec recepit vllam hominum consolationem: Et haec ventura praedixit mane, quae completa sunt vespere, & rursus mane in secundo

cundo aduentu facta probauit, quae ventura praedixerat. D Sanctuarium Iudaeorum & quod desiderabile habue- rant in oculis & super quo tremebant animae eorum, esse pollutum: filios quoque eorum & filias Romano gladio concidisse.

Venit & faciam, non transca, nec parcam, nec placabor lux ta vijs tuas, & iuxta adinuentiones tuas iudicabo te dicit do minus. Et factum est verbum domini ad me, dicens: Fili hominis,

ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum i plaga, & non plages neque plorabis, neque fluet lacryma tua. Ingemisce ta- ces, mortuorum luctum non facies. Corona tua circumligata sit tibi, & calciamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. Loquutus sum ergo ad populum mane, & mortua est vxor mea vespere. Feci que mane, sicut praecerat mihi. Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis, quid ista significant quae tu facis? Et dixi ad eos: Sermo domini factus est ad me, dicens: Loquere domui Israel.

Haec dicit dominus Deus: Ecce ego pollua sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra, & filij vestri & filiae vestrae quas reliquistis, gladio cadent. Et facietis sicut feci. Ora amictu non velabitis, & cibos lugentium non comedetis. Coronas habebitis in capitibus vestris & calciamenta in pedibus. Non plagetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, vnusquisque gemet ad fratrem suum. Eritque Ezechiel vo-

dius dolor est. Quando autem tanta malorum incum- bit necessitas, ut omni ploratu maior sit, vnusquisque de sua nece sollicitus, ad aliorum quamuis proximi sint, non ingemiscit miseras.

Coronas habebitis in capitibus vestris. Non enim debent lugere, & signa luctus assumere, quia per vmbra receperunt veritatem, & Nazarei quidam facti fuerunt, & vnusquis-

Et mortua est vxor mea vespere. Eiusdem diei, ad verificationem dicti.

Fecique mane. Diei sequentis.

Sicut praecerat mihi. Continendo a luctu.

Et dixit ad me populus. Hic consequenter parabola exponitur, per hoc enim designabatur quod Iudaei, qui transmigrati fuerant cum Iechonia in Babylonem, haberent materiam doloris de destructione Ierusalem & templi: & de interfectione, in qua erant amici & consanguinei, & tamen non audebant lugere existentes in Chaldaea, ne viderentur dolere de regis Babylonis victoria, & sic durus tractarentur. Et secundum hoc patet litera pro magna parte.

Hec dicit dominus Deus: qui mentiri non potest.

Ecce ego pollua. id est, pollui permittam.

Sanctuarium meum, &c. id est, templum per Chaldaeos destruentum.

Superbiam. id est, gloriam.

Imperij vestri. scilicet Ierusalem, quae metropolis erat in regno Iudae, unde translati fuerunt isti.

Et desiderabile, &c. id est, omne illud quod desideratis videre redrundo in Iudaeam & de cuius destructione timetis.

Et facietis sicut feci. vos continendo a gemitu & luctu ratio ne predicta.

Eritque Ezechiel vos. id est, in signum facti vestri futuri, quia sicut non luxit mortem vxoris, sic nec vos audebitis lugere destructio- nem templi & ciuitatis.

Et factum est verbum domini. Hic ponitur secunda parabola ad ostendendum doloris augmentum. Et primo parabola ponitur secundo exponitur, ibi: Et dixit. Circa primum sciendum, quod dicitur cordis alleniat per fletum & planctum, secundum quod dicitur Philosophus secundo Rhetorica, quia quandiu tenetur clausus in corde agis pungit, sed per fletum & planctum euaporat & euanescit, sic & dolor apostematis quandiu est integrum & clausum magis affigit. Mitigatur autem, quando rumpitur & sanies fluere incipit. Ezechiel vero data fuit materia doloris de morte vxoris, & prohibuit sibi eam flere & lugere. Et hoc est quod dicitur hic.

Ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum tuorum, & non planges neque plorabis, &c. id est, vxorem tuam, quae est magis diligibilis quam aurum & argentum.

Ingemisce tacens, mortuorum, &c. Ita quod non appareat signum doloris exterius, sed contineatur interius.

Corona tua, id est, mitra seu cucufa.

Circunligata sit tibi. Ad compositionem capillorum tuorum, quod est contra modum lugentium.

Nec amictu ora velabis. trahendo caputium ante oculos, sic solent facere lugentes.

Nec cibos lugentium comedes. id est, non viues austere, sic solent lugentes facere.

Loquutus sum ego ad populum mane. Nunciando ista ammo mihi predicta.

Ecce ego pollua sanctuarium meum, &c.

Theodoretus. opera tua in dicabunt. Per ipsas res, ait, vobis prophetiam ostendi, & in meipso, quae futura sunt, adhibui. Quem admodum enim ego mortua con- iunge, nihil eorum feci quae pro mor- tuis fieri consue- runt, non lamen- tatus sum, non plo- ravi, non lugubre vestem sumpsit, ita etiam vos filijs & filiabus vestris in- terfectis, sancto- que templo profanato, barbarorum in- gressu, & alijs malis oppressi, neque lamē tandi facultatem consequimini, ne- que visitata vobis faciendi potestas concedetur, non ca- pitis detrudendi, non calceamentis pedes exuendi, ne- que lacrymis dolo- rem leuendi, ne- quidem quicquam eorum, quae visitata sunt faciendi.

Ora amictu non velabis, & cibos lugentium non comedetis. Quae do consuetudo ser- uatur in luctu me-

Et factum est verbum domini. Hic ponitur secunda parabola ad ostendendum doloris augmentum. Et primo parabola ponitur secundo exponitur, ibi: Et dixit. Circa primum sciendum, quod dicitur cordis alleniat per fletum & planctum, secundum quod dicitur Philosophus secundo Rhetorica, quia quandiu tenetur clausus in corde agis pungit, sed per fletum & planctum euaporat & euanescit, sic & dolor apostematis quandiu est integrum & clausum magis affigit. Mitigatur autem, quando rumpitur & sanies fluere incipit. Ezechiel vero data fuit materia doloris de morte vxoris, & prohibuit sibi eam flere & lugere. Et hoc est quod dicitur hic.

Ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum tuorum, & non planges neque plorabis, &c. id est, vxorem tuam, quae est magis diligibilis quam aurum & argentum.

Ingemisce tacens, mortuorum, &c. Ita quod non appareat signum doloris exterius, sed contineatur interius.

Corona tua, id est, mitra seu cucufa.

Circunligata sit tibi. Ad compositionem capillorum tuorum, quod est contra modum lugentium.

Nec amictu ora velabis. trahendo caputium ante oculos, sic solent facere lugentes.

Nec cibos lugentium comedes. id est, non viues austere, sic solent lugentes facere.

Loquutus sum ego ad populum mane. Nunciando ista ammo mihi predicta.

Unusquisque a fratre suo consolabitur, ut Ezechiel, quem
A Deus pater confortavit, sit eis in portentum, ventura præ
 nunciatus & postquam subversa fuerit Ierusalem, tem-
 plumque succellum,
 & hoc totus mun-
 dus audierit, & di-
 spersio Israel, quæ
 orbis terminos col-
 lit, tunc verba dñi
 opere completa ha-
 bebunt libertatem,
 & polluto sanctua-
 rio eius, & legere
 compta, vel de-
 structa sicut Occidit
 tem litera aperian-
 tur euangelia, & co-
 gnoscat Israel, quod
 ipse sit dominus
 Deus qui hæc ma-
 ne

† gloriæ co-
 rum.
 † euafor.
 † ad auditum
 a usis Hebra-
 isinos.

ne ventura prædixit, vespere idest, in mundi consum-
 matione esse completa suo probavit aduentu.

a Cum eo qui fugit: & loqueris & non silebis ultra, erisque
 in portentum, & ierusalem. Non ad ipsam, quia quæ ven-
 prædixerat, illud iam perfecerat, & ultra non ce-
 bis sed argue-
 & dices omni-
 lis merito ac-
 se, ut sis illis in
 tentum, secun-
 illud Zacharia:
 quo propheta
 portem dent
 cuntur. Et om-
 nus alibi dicitur
 manibus pro-
 tum assimilatum.

bis in portentum. Iuxta omnia, quæ fecit, facietis, cum venerit
 istud: & scietis, quia ego dominus Deus. Et tunc filii hominis, ec-
 ce in die qua tollam ab eis fortitudinem eorum, & gaudium
 & dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requie-
 scunt animæ eorum, & filios & filias eorum: in die illa cum ve-
 nerit & fugiet ad te, & ut annunciet tibi, in die inquam illa ape-
 riatur os tuum cum eo, qui fugit: & loqueris & non silebis ul-
 tra, erisque eis in portentum, & scietis quia ego dominus.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ecce in die qua tollam. i. viros bellatores de Ierusalem.
- 2 Et gaudium, &c. i. r. n. m. & sacerdotium.
- 3 Et desiderium oculorum, &c. idest. templum & alia, que

desiderant iterum videre.
 4 Aperietur. i. tunc poteris securè loqui de ista destructione
 tunc patebit per effectum, de qua populus tuus non vult me
 credere.
 5 Et scietis: per experientiam vindicte mee.

C A P. XXV.

Et factum est. Hiero. Capta vel obsessa Ierusalem, post-
 quam venit in Babylonem, qui potuit evadere, &
 nunciavit urbem captam, vel iam iamque capiendam tem-
 plumque, iuxta consuetudinem omnium prophetarum ad-
 versum ceteras in
 circumitu natio-
 nes, (que insulaue-
 runt ruinæ ciuita-
 tis templique incē-
 dit) sermo conuer-
 titur, & primum con-
 tra filios Ammon.
Fili hominis. Hiero. A modo suppo-
 nit increpationem
 filiorum Ammon &
 ceterarum Gentium, &
 vaticinium futurorum
 Hier. Possimus
 per filios Ammon
 (qui de femine
 Loth in spelunca
 & in ebrietate, ex
 incestu generati
 sunt) omnes hæreticos intelligere, de quibus Ioannes. *A nobis
 exierunt, sed ex nobis non erant. Si enim fuissent ex nobis per. v. n.
 Hi ex declinatione orti sunt. Hoc enim signat Loth, quia
 omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt, non est qui fa. bo. Ad
 versus eos ponitur vel obfirmatur facies prophete, ut
 sua eos autoritate conterat Et dicit eis: Quia insultatis ec-
 clesie in persecutione, & vitiorum oppressione, & pollu-
 tum*

Allegor.

1. Ioan. 3. c.

Psal. 13. a.

Diuisa.

Locus factus est sermo domini ad me, dicens:
 Fili hominis, pone faciem tuam contra
 filios Ammon, & prophetabis de eis, &
 dices filiis Ammon, Audite verbum domi-
 ni Dei. Hæc dicit dominus Deus: Pro eo,
 quod dixistis, euge euge super sanctuarium
 meum, quia pollutum est, & super terram Israel, quonia deso-
 lata est, & super domum Iuda, quonia ducti sunt in captiuitatem.
 Idcirco ecce ego tradam te filiis Orientalibus in hæreditatem, &

tum esset sanctuarium, vel vitio seruientium, vel c
 tate hostium. Terra quoque Israel, (i. sensus Deum
 tes) desolata a choro virtutum, & filii Iude, i. veri
 & rectè confitentes ducti in captiuitatem, domine
 re deserunt. Ideo o omnis insultans, traderis filiis
 talibus, qui a
 ne cecideru-
 tu quoque
 confiteri do-
 Per translati-
 autem dicitur
 li orientis partem
 super eos
 suas, & figant
 ria, & bibant
 comedant
 & ciuitas qui
 superba fiat
 culum car
 qui deposit
 peccatorum
 intrare per
 acus, & filii
 mon in cul-
 eorum, qui
 tur a pastore bono, ut cum fuerint traditi orientis
 storibus, sciant, quod ipse sit dominus. Rursus
 exprobrat eis, quod insultauerunt nimio cordi
 ctu ruinæ populi, & terram Israel putauerunt
 no desertam, pro quo merentur manum vlc
 Dei, ut qui exceßerunt modum insultationis
 dij super ruina domus Iudæ, non tradantur filiis

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXV.

Et factus. In precedentibus a secundo cap. vsque huc prophe-
 tauit Ezechiel contra Iudæos, pauca de alijs Gentibus. interse-
 rendo hic incipit prophetare contra extraneos. Et diuiditur in tres
 partes, quia primò prophetizat de Gentibus extraneis. secundo interse-
 vit aliqua de Iudæis. 3. c. tercio resumat de extraneis cap. 38. Prima
 in duas, quia primò prophetizat contra quatuor populos succin-
 secundo contra alios duos diffusè cap. seq. Prima adhuc in tres: quia
 primò prophetizat contra Idumæos & Moabitas, ibi: Hæc dicit. ter-
 tiò contra Philistinos, ibi: Hæc dicit. Circa primum dicitur.
 2 Pone faciem tuam i. contra terram eorum, non solum ex

modo loquendi, sed etiam stanti ostendas te contra eos loqui
 3 Pro eo, quod dixistis. Interiectio est gaudentis.
 4 Super sanctuarium. idest, templum.
 5 Quia pollutum est. idest, destructum per Chaldeos.
 6 Idcirco. Chaldeis, quorum terra vergit ad Orientem
 terra Ammonitarum. Isti enim Ammonite descendunt de
 nepote Abrahæ, propter quod tristari debebant de Iudæorum
 tione, & ipsi gaudebant odio, & inuidia moti, propter quod
 runt destrui & captuari.
 7 Et collocabunt caulas. i. ita destruent edificia ciuitatis,
 quod videntur ibi caule pecorum.

M O R A L I T E R.

† **1** Et factus. Hic ad litteram Ezechiel prophetat contra
 quatuor Gentes, per quas significantur quatuor vitia uel
 potius hominum quatuor genera illis uitij inclinata.
 De primis Gentibus dicitur.
 † **Contra filios Ammon.** Ammonite uerò iniqui populi in-
 terpretantur: idè per istos inuidi significantur, qui letan-
 tur iniquitate, de malis aliorum, & de bonis tristantur: quod est
 iniquissimum & punitione graui dignum. Ideo subditur.
 3 **Pro eo, quod dixistis** Euge est interiectio gaudentis: per
 sanctuarium domini intelliguntur ecclesie ministri, qui
 frequenter polluuntur incontinentia.

† **Et super terram Israel.** Per terram Israel possumus
 gi religiosi, eò quod Israel uidens Deum interpre-
 si uerò debent esse contemplationi diuinorum
 sed frequenter ista terra desolatur, scilicet quando reli-
 missa deuotione circa secularia negotia occupat.
 † **Et super domum Iuda, &c.** Per domum Iuda, que
 mus regia, principes designantur. Sed hæc domus
 uitate ducitur, quia principes & nobiles serui uitij
 ciuntur. Et de omnibus istis malis inuidi letantur, dicitur.
 † **Euge euge.** idè subditur pœna.
 6 **Idcirco ego tradam te filiis.** idest, demonibus, qui
 di principio per superbiam ceciderunt.

... sint in directionem cunctarum Gentium, & inter
tur de populis & pereant, & conterantur, & non de
Abrahæ, sed de omnibus nationibus esse credendi
& tunc cognoscant malorum magnitudine, contri
& populi interfectione, quod ipse sit dominus.

... Quod ge-
... iter de eccle-
... telligimus, su-
... numquemq;
... san-
... orum intelli-
... gerimus, ad
... quæ ruinam
... gaudent homines
... huius seculi & de-
... mes, si longam
... derint pudici-
... tiam, dum putant
... colatione sua,
... si res habeant
... corpes criminis
... & splicij, hoc au-
... temo facit ni-
... si filii Ammon, si-
... lii, s. populi qui
... in inclinatione ge-
... neris est.

... Idianitæ & to-
... ra emi vastitas
... adierat terræ Ara-
... bia ui habent ca-
... merum greges
... ouinque & ca-
... pra multitudine
... nes & his opibus
... vidit, hoc & ter-
... ræ Iael in lib. Iu-
... didi occidisse nar-
... raristoria quado
... uerunt Madia-
... nei, depasti sunt
... vique ad Gazam

... giones eorum. Metaphoricè ergo per Madiænos
... litas & Agarenos, qui nunc Saraceni uocantur, as-
... sunt sibi falsò nomen Saræ, ut de ingenua & domi-
... na uocantur esse generati scriptura signat.

... Rabbath est metropolis filiorum Ammon, que
... Ptolemæo Philadelpho, qui Arabiam tenuit, Phi-
... lachia uocata est.

... Ne dubitemus Nabuchodonosor Arabiam
... fuisse capta Ierusalem, supra scriptura testatur: Et tu
... minis pone tibi duas vias Ammon & Ierusalem, &
... ventus gladius regis Babylonis.

... Hiero. Fabulantur Iudæi, quia vrbe capta tem-
... pterato, filij. Ammon & Moab & Seir videntes
... bim obumbratiam propitiatorum dixerunt: Sicut
... entes colunt simulacra, sic & Iudas hæt suæ religio-
... nis pla, & ideo iratus dominus tradidit eos captiuitati.

... Moab ex patre, Seir pilosus & hispidus usque; nunc
... it domum Iuda, in qua vera confessio: & putat tã faci-
... lè uertit, q̄ cæterarum urbium munimenta, unde dñs
... commi-

... comminatur aperturum se vel dissoluturum omnem for-
... tudinem Moabitarum, ut ciuitates habere desistant, &
... in dialectica arte non confidant: sed cuncti illius termini
... quos pro illusione fluctuum uocat promontoria de-
... struantur: & inclytæ atque electæ terræ Bethiesimoth i.

... collocabunt caulas suas in te, & ponent in tertia sua. Ipsi co-
... medent fruges tuas, & ipsi bibent lac tuum. Daboq; Rabbath
... in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile peccatorum, &

... scietis quia ego dñs. Quia hæc dicit dominus Deus: Pro eo,
... quod plaussisti manu, & percussisti pedes, & gaudia es ex to-
... to affectu super terram Israel: Idcirco ecce ego extendam ma-

... num meam super te, & tradam te in directionem Gentium, &
... interficiam te de populis, & perdam de terris, & conteram, &

... scies quia ego dominus. Hæc dicit dominus Deus: Pro eo
... quod dixerunt Moab & Seir: ecce sicut omnes Gentes domus
... Iuda, idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de ciuitati-

... bus, de ciuitatibus inquam eius, & de finibus eius inclytas ter-
... ras Bethiesimoth & Beelmeon & Cariathaim filijs orientis cum
... filijs Ammon. Et dabo eam in hereditatem, ut non sit memo-

... ria ultra filiorum Ammon in Gentibus. Et in Moab faciam iudi-
... cia, et scient quia ego dominus. Hæc dicit dominus Deus:

... Pro eo, quod fecit Idumæa ultionem, ut se vindicaret de filijs
... mon filijs orientis in hereditatem, ut nulla hæresis nominetur
... in Gentibus, sed factis in Moab iudicijs & ultionibus, pro
... arrogancia rerum sine cognoscant, dñm esse qui cuncta dis-

... pensat. Quod autem per Moab philosophorum habeatur su-
... perbia, de quibus: Perdam sapientiam sapientium, &c. Amos
... ostendit sic: Super trib. impietatis. Moab, &c. usque eo, quod co-
... buisset ossa regis Idumæe in cineres. Quicquid. n. in seculo
... peruerforum dogmatum est, quidquid ad terrenam scientiam
... pertinet, & putatur esse robustum, hoc dialectica arte
... subuertitur, & instar incendij in cineres fauillaq; dissol-
... uunt ut probetur, esse nihilo quod putabatur esse fortissimum.

... vñ Isaias: Audimus contumeliam Moab, contumeliosus est ualde,
... b. Pro eo quod fecit Idumæa ultionem, ut se vindicaret de filijs etc.

... Hierony. Cum supra duo simul posuerit Moab, & Seir,
... prius de Seir tacens contra Moab loquutus est, deinde ad
... Seir reddit. Sciendum autem, quod idem, Edom. Seir
... Esau dictus est. vna Gens Idumæa & Duma, & Edom &
... Esau & Seir. Seir: quia hispidus pilosus nomen accepit.
... Edom, quia sanguinarius, qui ob lenticulæ rufæ costio-

... nem

... vent compati & condolere, eo quod Moabita descendere de Loth
... nepote Abrahæ, & Idumæi de Esau fratre Iacob.

... Idcirco, fortalitia & munitiones fortes, que sustinent pon-
... dus ad usum uicium nominantur, cum subditur.

... Bethiesimoth, i. Chaldaicis, ut dictum est, supra.

... Ut non sit &c. non sint in reputatione usque ad tps magnum.

... Et in Moab, &c. i. vindictas.

... Pro eo, quod, persequendo odiosè filios Iuda, quasi in ultione
... benedictionis paternæ quam obtinuit Iacob ante Esau primogenitum:
... propter quod Esau persequebatur Iacob fratrem suum, & similiter
... posteri Esau posteros Iacob, que tamen persequutio erat iniusta.

... Tum quia hoc factum fuit ex ordinatione diuina. Tum quia Esau
... vendiderat Iacob sua primogenita.

... Et

... Et in Moab primum iudicium est in morte corporali,
... & aliud erit in examine finali, & utrunque dicitur iudi-
... cium condemnationis.

... Hæc dicit. Hic ponuntur tertij filij Idumæi, qui interprè-
... tantur sanguinei propter quod interpretantur oppressores,
... innocentium. ideo subditur.

... Pro eo, inquam. Oppressores. n. innocentium suam ne-
... quitiam palliant iustitia, di. q. faciant zelo iustitiæ, quod
... faciunt iniquè. Et sequitur poena, cum dicitur. † Et

... domus solitudinis,
... atq; deserta, & Beel-
... meon i. habens fon-
... tem, vel super fon-
... tem, & Cariathaim
... quam Lxx. ciuitatē
... maritimam transtu-
... lerunt, pereant, quā-
... uis habeant robur
... pugnatorum, & in-
... cliti pergant ad præ-
... liū arte pugnandi &
... vndiq; muniti. Inclytæ
... tã terræ eorum
... non est domus ha-
... bitationis, sed solitu-
... dinis: sed, quæ putat
... habere fontē scienti-
... æ, & urbem mari-
... timam, quæ oēs su-
... stinere possint secu-
... li tempestates patiē-
... tiam sibi & fortitu-
... dinem promittentes,
... tunc illuc conuer-
... tētur, ut tradatur fi-
... lijs orientis, veri lu-
... minis in Christo: si-
... cut filij Ammon, q̄
... in hæretica multitu-
... dine confidebant.

... Consideremus autē
... profectum, & in ipsa
... comminatione ele-
... mentiam Dei, ut tra-
... dantur cum filijs Am-
... mon, & dabo, &c.

... Status Moab, ciuitatibus, ci-
... uitatibus inquam eius,
... quæ sunt in extremo ei,
... quæ sunt de-
... siderabiles
... terræ eius ip-
... si Bethiesimo-
... th, & Beelme-
... on, & Cariathaim
... versus orientales, ut
... veniant contra filios Am-
... mon, & dabo, &c.

... i. Cor. 1. c. 1

... Amos. 2. a.

... Is. 16. b.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

... NICOLAUS DE LYRA.

... aboque Rabbath metropolim terra Ammon.
... habitaculum. i. sic destruetur, quod cameli pascentur ibi:
... mur causa eum dicitur.

... Pro eo. i. ostendisti signa magna leticia pro Ierusalem & tem-
... platione.

... extendam manum meam. i. vindictam meam.

... Hæc dicit. Hic consequenter prophetizat contra Moabitas &
... Idumæos, cum dicitur.

... Pro eo. i. Moabita & Idumæi. Idumæa enim & Seir sunt no-
... mina.

... Hæc sicut. i. regnum Iuda est destruetum, & captiuatum, sicut
... Ierusalem: hoc dicebant insultando & gaudento, cum tamen debe-

... MORALITER.

... Hic ponuntur secundi populi, s. Moabita
... qui interpretantur ex parte: idiò per ipsos significantur
... superbi, quorum rex & pater est diabolus, sicut dicitur
... Iob. 1. d. Ipse est rex super omnes filios superbia. & Ioan. 8. f.
... Vos pater diabolo estis. ideo subditur.

... Pro eo. s. depressa & abiecta: hoc dicunt superbi, qui
... superiorum contemptiui, & subditur poena cum dicitur.
... Pro eo. fortitudinē supbi in morte terribi. i. subditur.

Enem primogenita perdidit: & ab edulio sortitus est hoc
 A vocabulum. Esau quoque factura interpretatur.
 G n. 125. c. a *Esau*. Sciendū autē, q̄ in Hebræo nunq̄ scribit̄ Idumæa,
 sed semper Edom, quē Idumæā expresse Græca trāslatio.
 Re. 15. d. Hiero Duæ legiones David, altera Pheicti, altera Ce-
 rethi, i. interfecto-
 rum vocabantur.
 * Theod. Cum
 n. non Moabitē so-
 lum & Ammoni-
 tæ lætari sunt, sed
 etiam factis suam
 improbitatem in-
 dicarint, pristina il-
 la seruata ira: *ira-
 nus est enim ipsi Ia-
 cob*, ait, *pro benedi-
 ctione qua benedixit
 ei pater eius*. Hanc
 ob rem nō alijs ip-
 sos hostib. tradam,
 sed ipsi populo
 † ad deuasta-
 tionem inimi-
 citijs perpe-
 tuis.
 † Chere-
 theos.
 Mala. 1. a.
 Gene. 8. d.
 Psa. 18. d.
 Psa. 24. b.
 Genes. 27. f.
 Cor. n. hoīs appositum est ad malitiam a pueritia: erro-
 resq; adolescentiæ matura ætas condemnat. vnde: *Delicta
 quis intelligit? Et: Ignorantias meas ne memineris*. Et notādum,
 q̄ Iacob primam accepit benedictionem, Esau secundā,
 & ad extremum dñ de eo: *Seruus eris fratris tui* vt postquā

caro spiritu subiecta fuerit & coniuncta illi caro est de-
 sitat: & Idumæa transeat in Iudæam.
 c *Tr. 10 quid fecerit*. Post filios Ammō & Moab & Sci
 (qui & ipsi sunt Idumæi, per Loth & Esau populo
 & domui Iudæ cognatione sociant) venit ad Philisti
 qui sunt in li
 & funiculo n
 Philisthijni p
 ne cadente, c
 aureo Bably
 calice inebri
 uiunt, & to
 insultant, ve
 inimicitiaru
 tra Israel rec
 tes, quib. a D
 pulo diuisti
 Cumq; dñs
 Mibi vindictā
 re. ipsi se vle
 tur, impleto
 res inimicit
 * Theod. lest
 nis quoque
 Idumæis od
 tio vertit, i
 res. n. iniu
 a populo n
 ceptarum,
 victore & p
 regno petit
 mitatis tps
 onis
 fecer
 us il
 illi
 bella
 scā
 erūt
 ner
 r I
 tudi
 cum
 tps fecerunt, & in eos inuadentes in finitis eos mali
 re Hac de cā ego pœnas odij ab illis exigā, & diu
 lis plagas infligam, & vna cum principib. subiec
 interficiā & in mala, quæ euadere nō poterint. i
 vt, per ea, quæ sustinuerint mei dominij iura cog
 d *Pal. 111. Ex. Allophylōs*, alienigenas tran
 non generali nomine Gentium, quæ non sunt de
 Iudæorum, sed speciali gentis suæ, quæ nunc dic
 lestina mutata. phe, litera Iuxta Græcorum cons
 nem in phi, sicut apud nos pro Hebraico fasca
 & Latinum Pasca celebratur.

Iudā, peccauitq; delinquens, & vindictā expetiuit de eis. Id-
 a *Quia a Iacob supplantatus in vte o a quo Iudas* *Qui sequuntur spiritum.*
 † Ergo. † Ego. † non per illis
 a *Qui rix onalis videtur.* b *Amaltheis fidei.*
 a *Alij de Theman, quæ int̄pretatur deficiens* b *Ciuitate, vnde cōgnomen tuū t e* c *Spiritus.*
 a *Cum de Iuda le vlti fuerunt.* b *Nan p̄ra i mu.* c *In quem e ceteruerunt vindictam.*
 a *Populus meus.* b *Gentem inimicam* c *Mea n. xpl̄ ntes indignationem*
 a *Insum, scilicet, fuisse.* b *Ex A. onai dominus.*
 a *Quæ interficiam interfectores.*
 a *Quæ tamen tamen h be: misericordix quia sic fecerunt, &c.*
 a *Quæ est n.* b *Qui percutit p̄e m. acut.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et faciam. i. a Iudæis, qui sunt in parte australi respectu Idu-
 m. e. g. i. deo subditur.
  - 2 Per manum. hoc fuit tempore Machabeorum, qui Idumæos
 impugnaverunt. 1. Machabeo. 5.
  - 3 Hæc dicit dominus. Hic prophetiz̄ et contra Philisthæos, qui
- MORALITER.
- † 1 Et faciam. scilicet, Idumæam oppressores enim inno-
 centum erunt a Deo similiter deserti, quando dicit eis il
 lud Marth. 25. d. *Ne maledicti in ignem eternum.*
  - 3 Hæc dicit. Hic ponunt̄ quartū Palestini. s. de quib. subdit̄.

CAP. XXVI.

Et factū est. Post
 Palestinos suc-
 cedit regio Phœni-
 cis, cui' metropolis
 Tyris, quæ Hebrai-
 cè & Syriacè Sor dñ.
 Hier. Sor interpre-
 tatur

CAP. XXVI.

Et factū est in vndecimo anno prima mēsis factus
 est sermo dñi ad me dicens: Fili hoīs, pro eo quod
 † Insultus & gaudens. † Capta. a *Q. Ego portum habeo tu illum.*
 dixit † Tyrus de Ierusalem: euge, contracti sunt

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXVI.

Et factū est in vndecimo. Hic cōsequenter prophetizat cō-
 ira duos populos diffusē. i. cōtra Tyrios et Aegyptios, q̄ mul-
 tas molestias Iudæis intulerunt, quia Tyri erant propinqui Iudæis a
 parte Aquilonis, Aegyptij verò a parte Austri. Sic ergo diuiditur
 in duas partes: Quia primò prophetizat contra Tyrum, secundò
 contra Aegyptum cap. 29. Prima diuiditur in tres secundum tres
 causas destructionis Tyri, & hoc in isto cap. & duobus sequentibus.
 Presens autem capitulum diuiditur in duas partes: Quia primò poni-
 tur causa destructionis, secundò stupor admirationis, ibi: Hæc dicit
 dñs. Prima in duas, quia primò ponitur. Tyri destructionis causa
 demeritoria, secundò effectiua, ibi: Quia hæc dicit dñs. primum

scien. um, quod ciuitas Ierusalem fuit valde nobilis & fa-
 tet ex 3. Regum, quia Salomon nobilissime eam edificauit
 postea habitatores Tyri contra Iudæam fuerunt inuidia
 structione ciuitatis & populi ganisti: propter quod meruerunt
 puniri, maxime quia Salomon & Hyram rex Tyri fuerunt
 cem valde amici. 3. Reg. 5. Primò igitur ponitur tempus
 uelationis, cum dicitur: Et factū est in vndecimo an-
 selice, r. insinigratiōis Iochim.
 2 Prima mensis factus est. id est, prima die.
 3 Pro eo. habitatores Tyri de Ierusalē destructa
 4 Euge. Interfectio est gaudens.
 5 Contractæ sunt. i. portæ Ierusalem ad quam d

MORALITER.

Et factū est. Hic Ezechiel incipit prophetare cō ciuitatē
 Tyri, & hoc ex cā triplici. Quarū prima ponitur in hoc
 capitulo. Alij verò duj in duob. sequentib. capit. Prima
 vero causa s̄m sensum literalē fuit exultatio Tyri de de-
 structione Ierusalē, & hoc ex maligna cupiditate. Ierusalē
 n. erat magna ciuitas & potens, & iō multa mercimonia

per portū Ioppe, qui propinquus est ei desereb
 quod ipsa destructa cogitauerūt, q̄ illa mercim
 ad portū Ioppe declinabant, vt ad Tyri portū ap-
 & sic eorum lucra multipliciter augerentur p̄
 destructione Ierusalem lætabantur: & hoc est qu
 3 Pro eo quod dixit Tyrus, &c. Ergo moraliter ex
 Tyrios quantū ad hoc significant̄ gñaliter illi, c

^a Illa capta. ^b Multitudo. ^c Quae illius regebatur arbitrio. ^d Illa deserta. ^e Quae ante plena.
 portae populorum, conuersa est ad me, implebor deserta est: ¹
^a Quia haec fecit, dixisti. ^b Quae sensus est. ^c Non per alios, sed ego ipse.
 Propterea haec dicit dñs Deus: Ecce ego super te Tyre, & a- ²
^a Babylonios cum multis nationibus.
 scedere faciam ad te Gentes multas, sicut ascendit mare flu- ³
^a Oppugnatio. ^b Argumentorum munitionis. ^c Sophismata.
 tuas. Et dissipabunt muros Tyri, & destruent turres eius: Et ⁴
^a Usque ad solium. ^b Ut etiam puluis radatur. ^c Quae humiliabitur, ut petra nitidissima
 tradā puluerē eius de ea, & dabo eā in limpidissimam pe- ⁵
^a Ut sagenae expandantur in vrbe quondam frequentissima. ^b Cuius verba iuxta esse non possunt.
 trā. † Siccatio sagenarū erit in medio maris, quia ego loquu- ⁶
^a Vrbes, oppida, vici. ^b Phoenicis. ^c Phoenicis. ^d Metapho. qui filias appella-
 tus sum, ait dñs Deus: & erit in direptionem Gentibus. Fi- ⁷
^a Recum sine. ^b Qui haec fieri praecepit.
 liae quoque eius, quae sunt in agro, gladio interficientur: & ⁸
^a Eum. ^b Diabolum. ^c Confusionis.
 scient, quia ego dñs. Quia haec dicit dñs Deus: Ecce ego ad- ⁹
^a Non solum modo populorum. ^b Regnorum. ^c de quibus dicit: Haec omnia tibi
 ducā ad Tyrū Nabuchodonosor regē Bābylonis, ab Aqu- ¹⁰
^a Non solum modo populorum. ^b Regnorum. ^c de quibus dicit: Haec omnia tibi
 lone regē regū, cū equis & curribus & equitibus. & cœtu po- ¹¹
^a Vrbes sibi subditas & castra. ^b Animas in angustia peccati. ^c In campo murd. ^d In litore.
 puloq; magno. Filias tuas, quae sunt in agro gladio interficiet, ¹²
^a Post. ^b Ne diaboli euadas imperium.
 & circūdabit te munitionibus, & cōportabit aggerē in gy- ¹³
^a Qui quid forte habuerit in dogmatibus. ^b Multitudine armatorum tuorum.
 ro. Et eleuabit cōtra te clypeū, & vineas & arietes tēperabit ¹⁴
^a Quae tanta felicitas, erit multitudo.
 † in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. Inū- ¹⁵
^a Opinio.
 datione equorū eius operiet te puluis eorū, a sonitu equū et ¹⁶
^a Securus quasi in campo. ^b Quae tanta est felicitas victorum.
 rotarū & curruū mouebuntur muri tui. Dū ingressus fuerit ¹⁷
^a Quae tanta est spaciola est via, quae facit ad mortem.
 portas tuas, quasi p̄ introitū vr̄bis dissipatae, vngulis equo- ¹⁸
^a Idola, quae corde finguntur. vnde: Imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
 rū suorū conculcabit oēs plateas tuas, populū tuum gladio ¹⁹
^a In quibus exultabas. ^b In tantam desolationem venies. ^c Quibus adificaueras muros.
 cadet, & statuē tuā nobiles in terrā corruent. † Vastabunt ²⁰
^a In quibus exultabas. ^b In tantam desolationem venies. ^c Quibus adificaueras muros.
 opes tuas, diripient negociationes tuas, & destruent muros ²¹
^a In quibus exultabas. ^b In tantam desolationem venies. ^c Quibus adificaueras muros.
 tuos, & dōmos tuas preclaras subuertent, & lapides tuos ²²
 & ligna tua & puluerē tuum in medio aquarū ponent. † Et

plicare sagenas con D
 suerere.
 b Sagenarum erit in
 medio maris, quia ego
 loquutus sum, &c. Qui
 bus deceptam mul-
 titudinem piscabā-
 tur. Sagenas faciet
 siccari, vt subeant
 alij piscatores, quos
 dominus misit ad
 piscandum. † vt est sum-
 mitas petrae.
 c Filiae quoque eius,
 quae sunt in agro, gla-
 dio, &c. Hierony. Fi-
 liae, quae quasi in tha-
 lamo seruabantur,
 & pro secretioribus
 doctrinis nulli faci-
 lē credebantur, pro-
 trahentur in publi-
 cū ecclesiastico mu-
 crone truncandae.
 d Et scient, quia ego
 dominus. Hierony. E
 Qui Ierusalem pro
 peccatis patrū per-
 dendam reliqui, &
 Tyri pro insultatio-
 ne & gaudio muni-
 menta destruxi. †
 e Ab aquilone regē
 regum. Qui vētus du-
 rissimus & sinister
 noīe dexter vocat,
 praesumens sibi no-
 minis dignitatem.
 f Cum equis & cur-
 ribus & equitibus &
 cœtu populoque magno.
 De quibus: Fallax Psal. 32. d.
 equus ad salutem, & † Praedabun-
 dormitauerunt, qui a-
 scenderunt equos. Et
 alibi: Equum & ascen-
 sorem eius proiecit in
 mare. † Iere. 7. g.

¶ Nec

NICOLAUS DE LYRA.

populi multi causa mercationis & causa negociationis.
 1 conuersa est ad me, s. mercatorum multitudo.
 2 implebor, s. mercationibus & lucris, eò quòd Ierusalem
 deserta & deserta est.
 3 ecce ego super te Tyre, &c. Ad te destruendum. Et patet
 huc vsque ibi.
 4 tradam puluerem eius de ea, &c. id est, destrua omnia
 eius, quòd ventus tollet puluerem, & remanebunt soli lapides.
 5 siccatio sagenarum in medio maris. Hoc dicitur, eò quòd
 Tyri erat vnde que clausa mari: ideo ipsa destructa piscatores sic-
 cabit ibi retia sua.
 6 filiae quoque eius, i. ciuitates & villa ei subdite.
 7 quae sunt in agro, &c. id est, in arida sita, & non in mari, s.
 cœtus.
 8 gladio interficientur. Cadent interfectis earū habitatorib.
 9 quia haec dicit. Hic consequenter ponitur huius destructio-
 nis causa effectiua, quae est duplex. Vna principalis, s. Deus. Alia in-
 strumentalis, s. rex Bābylonis, qui in hoc fuit flagellum Dei: & vira
 quae ingitur cum dicitur, in persona Dei.
 10 ecce ego ad, &c. Per illam enim partem adduxit exercitum
 ad irum.
 11 regem regum, &c. Quia multos reges habebat tributa-
 rio. cetera patent vsque ibi.

12 Et comportabit aggerem in gyro. Voluit, n. a litore ma-
 ris vsque ad Tyrum ponere tantam coggeriem lignorum terrae & la-
 pidum, quòd haberet viam vsque ad ciuitatem, sed complere nō po-
 tuit: propter quod per nauigium eam cepit.
 13 Et eleuabit, &c. id est, clypeos bellatorum suorū ad te inua-
 dendum.
 14 Et vineas & arietes temperabit. i. in debita proportione col-
 locabit ad deiciendum muros tuos. Est autem vinea instrumentum
 bellicum ad destruendum murum, & in libro qui Catholicon dicitur
 vinea, quia iungitur muro, & desubtus latent homines murum
 perforantes, sicut vinea adheret muro, & sub ea obumbrantur
 homines.
 15 Inundatione. i. ex maxima multitudine eorum.
 16 Operiet te puluis eorum. i. tantus puluis eleuabitur, quòd ci-
 uitas existentibus extra aliquantulum à longē non videbitur.
 17 A sonitu, &c. mouebuntur muri tui, &c. i. videbuntur
 moueri. Cetera patent vsque ibi.
 18 Et statuē tuā. i. idola tua. Vel dicuntur hic statuē nobiles ima-
 gines nobilium personarum, quae antiquitus in ciuitatibus erige-
 bantur ad honorem ipsarum.
 19 Et puluerem tuum, &c. quia ventus eleuās pulueres de rui-
 nis proiecit eos in mare. Ibi etiam fuit proiecta magna pars lapi-
 dum lignorum, quae fuerunt in edificijs.
 20 Et quiescere faciam. quia non habebis materiam cantandi,
 sed magis lugendi. Cetera patent ex praedictis vsque ibi.

Et

¶ Nec

MORALITER.

velasum aliorū desiderant: & de ipsis quando accidunt
 laetantur, quod est valde malum. Prouerbio. 17. a. Qui rui-
 natatur alterius, non recedet malum de domo eius. Tales autē,
 vt communiter sunt clerici quibus prouisum est de pre-
 bendis & ecclesijs vel dignitatibus vacaturis. Et similiter
 illi, qui hereditatem expectant per tenentium mortem.

Et similiter illi quibus promissa sunt officia in magnato-
 rum curijs vacatura. Et per mala temporalia, quae com-
 minantur hic Tyrijs inferenda, cū dicitur.
 † Et ascendere faciam ad te Gentes multas, &c. Significantur
 mala perpetua desiderantibus mortem aliorum propter
 commodum temporale inferēda. Et sufficiat pro mora-
 litate capituli praesentis.

† MO-

Ga Nec edificaberis in regnū, s. populorū, vt hēat p̄priū im-
Aperiū, sicut sub Hyrā sed ceteris regibus vel Chaldecis vel
 Macedonib. vel Ptolemeis, vel Romanis regib. teruitura.
 * Theodoretus. Illud. i. edificaberis vtiā, ex beati Iſaiæ
 prophetia cognoscemus Etenim propheta ille itidē cala-

terræ, & copulantur his, qui in veteri solitudine su-
 non habitentur a spiritu sancto, de quibus: *Impus cū
 rit in profundū, p. non e.* Nec de cetero erunt in terra v-
 tiū, sed peribunt & redigentur in nihilum, ideo esse
 bunt. His testimonijs abutuntur, qui dicunt impior-

† expansio.

† quæ lauda-
 baris.
 † habitatores
 insularum in
 die ruinæ.

Tyros.

† sepulchrū.
 † inferiori.
 † quæ fuerint
 à seculo.

Iuuenalis.

A quietescere faciām multitudinē cātorum tuorum: & sonitus
 cithararū tuarum nō audiet amplius. Et dabo te † in limpi-
 a † Pileatio, cessabit & eris humilis, vt sis secca. f. a. b † Quia Nabuchodonosor à domino tra-
 dita, omnibus tubuerit est. vnde: Quas tradidi Satanæ, vt discant non blasphemare.
A dissimā petrā † siccatio sagenarū eris, nec ædificaberis vl-
 a † Dum cadit anima diu pudicitiz & alijs virtutibus dedita. b † In oppugnatione Nabu-
 hodonosor.
 Deus de Tyro. Nunqd nō à sonitū ruine tuæ, & gemitu in-
 a † Virtutum, scilicet.
 terfectōrum tuorum, cū occisi fuerint in medio tui, com-
 a † Qui falsis huius seculi traduntur fratribus. b † De throno superbia.
 mouebunt in sulcā, & descendēt de sedibus suis oēs princi-
 a † Opinitore. † Qui diuersis imperant insulis. b † Omnem gloriam regnandi. c † Varietate fulgētia.
B pēs maris: & auferent exuias suas, & vestimēta variā abij-
 a † A se. b † Id est humilitate dicitur.
 cient, & induentur stupore: † In terra sedebunt, et attoniti
 a † Ex casu tuo nihil putant in mundo, perpetuum.
 super repentino casu tuo admirābunt, & aslumentes sup te
 a † Fleb. te carmen. b † Ec. c † Qu. prius saluus eras. d † Huius seculi.
 lamētū, dicent tibi: Quo perijsti, quæ habitas in mari vrbs
 a † Opinitore. b † Contra ignita iocula diaboli. c † Cogitationibus.
 † inclytā, q̄ fuisti fortis in mari cū habitatoribus tuis, quos
 a † Aduersarij. b † In n. c. n. casu tuo. d † Qui huius seculi fluxus transe-
 formidabant vniuersi. Nunc stupēbunt † nauēs in die pa-
 a † Ferē.
 uoris tui, & turbabunt in sulcē in mari, eō q̄ nullus egredia-
 tur ex te. Quia hæc dicit dñs Deus: Cū dederō te vrbē de-
 a † Metaphoricē, quia ad insulam termo est.
 solatam, sicut ciuitates, q̄ non habitantur, et addūxero sup
 a † Hostium multitudinē. b † Populi multi. c † De quibus: Introibunt in inferiora terræ.
 te abyssum, & opēruerint te aquæ multæ, & detraxero te
 a † Inferni. b † Vbi, si iliger, erit sctus & stridor dentium.
 cum his, qui descēdunt in † lacum ad populū sempiternū,
 a † In qua draco antiquus. b † Vbi nulli sanctorum recordatio.
 & collocauero te in terra † nouissima, sicut solitudines ve-
 a † De quibus: In o. iunt in inferiora terræ. † Inferni.
 teres cum his, qui deducuntur in lacum, vt non habiteris.
 a † Contra. b † Peribis in æte num.
 Porro cū dederō gloriam in terra viuentium, in nihilum
 k redigam te, & non eris: & requisita non inuenieris vltā in
 l † sempiternum, dicit dominus Deus.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
 m In sempiter. id est, seculum: septuaginta, s. annos. q̄ est
 ætas hominis. vnde: Dies annorum nostrorum in ipsis se-
 ta anni: Ait enim Iſaias: Post septuaginta annos Tyrum
 dam in integrum.
 * Theodoretus. Quamuis inueniamus definitam Tyri
 solitudinem apud Iſaiam, & audiamus Ezechiele Ty
 ro dicentem, non inuenieris vltā in sempiternum
 tamen disceptant prophætæ, sed consuevit scriptu-
 breue tempus seculum vocare Tale est illud Dau-
 culum nostrum & in illuminatione vultus tui. In sempite-
 tur, i in definitum tibi solitudinis tempus, hoc est qua-
 ginta annorum. Si secundum spiritum hunc locū ve-
 lit aliquis intelligere, sic veram comperiet proph-
 reperiet Tyrum non illam esse priorem, sed omn-
 trariam, diuinæ cognitionis lumine illustratam.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Nec edificaberis vltā. i. vsque ad magnū tempus, post
 quod tamen fuit reedificata & iterum destructa per Alexan. ma-
 gnum & iterum reedificata, & postea à Christianis capta anno do-
 mini 1125. vt habetur in chronica Helinandi.
- 2 Hæc dicit dominus Deus Tyro. Hic consequenter descri-
 bitur stupor admirationis tanta ciuitatis, cum dicitur.
- 3 Nunquid non à sonitu, & c. i. auditis rumorib. ruina tuæ.
- 4 Commouebuntur. i. habitatores insularū, qui solebant fre-
 quentare portum tuum. q. d. sic præ admiratione & stupore.
- 5 Et descenderunt de sedibus suis. in signum tristitiæ & hu-
 miliatōnis.
- 6 Omnes principes maris. i. nauigiorum, qui frequentabant
 portum tuum.

- 7 Dicent tibi. compatiendo.
- 8 Quomodo perijsti. q. d. dicerent, non videbatur possi-
 virtute humana, & sine dubio ita fuit, quia victoria illa,
 principaliter virtute diuina, vt dictum est.
- 9 Nunc stupebunt. i. portantes mercimonia in nauib.
- 10 Eo, quod nullus egredietur ex te, & c. qui eos retia-
 merces eorum emat.
- 11 Et adduxero. i. omnimodam destructionem.
- 12 Et detraxero te, & c. i. in mortem vel in infernum.
- 13 Ad populū. Quia à morte & in inferno non est
 ad presentis vite statum.
- 14 Porro cum. Electis in iudicio dicendo: Venite be-
 patris mei, & c.
- 15 In nihilum, & c. Quia cessabit status mortalis vite.

CAPVT XXVII.

factum est. Assume super Tyrum. Qui plangitur cu- ra est plangenti: vnde & Samuel plangebat Saul: & Apostoli eos, qui non egerunt penitentiam, & Jeremias euersionem Ierusalem quadruplici planxit abero.

CAPVT XXVII.

factum est verbu dñi ad me, dicēs: Tu ergo fili hoīs assume super Tyrum la- mentum, & dices Tyro, quæ habitat in intrōitu maris, † negotiatiōni popu- lorum ad insulas multas. Hæc dicit dñs

Deus: O Tyre tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, & in cor- de maris sita. Finitimi tui qui te edificauerūt, impleuerūt de corē tuū, abietibus de Sānir extruxerūt te cū oib. † tabula- tis maris, cedrū de Libāno tulerunt, vt facerēt tibi malum: quercus de Basan dolauerūt i remos tuos, & transtra tua fe- cerūt tibi ex ebore Indico, & † ptoriola de insulis Italię. Byf- sus varia de Ægypto texta est tibi in velū, vt poneret in ma- lo: hyacinth⁹ & purpura de insulis Elifa facta sūt operimē

tudinem & abundantiam signat, vt quasi naufragium, D postea ipsius euersionem pronunciet.

Hieron. Alleg. Abietibus siue cedris de Sanir tabulara ceduntur, quibus nauis textitur, & de cedro siue cyparisso de Libano malus erigitur. Abietibus pp leuitatē iunctu- rasq; tabularū mol- lius inuicē tenentiū

sele atq; mordētū, siue cedris imputri- bilibus. Sanir via lu- cernæ, vel verius, Deus vigiliarū, quā oīs nauis p̄spertitas & illuminatio vnit † negociatri- ex lumine vero. ci.

g Quercus de Basan dolauerunt. Vnde: Di-

Psal 67. c.

xu dominus ex Basan

cōuert. cō. in pro. ma. Ba-

san. ignominia iter

pretat. Eos ergo, q

fuerunt in p̄fundo

E

maris & ignomi-

† edificau- runc tibi na- ues.

nia peccatorū. con-

uertit dñs i remos,

† tabulis.

vt cū Apostolis na-

uigātes ad littus pa-

trię perueniant.

h De insu. Lxx. de

insulis Cethim, qd

nos in Italiam verti-

mus ex ea regione,

quę Gracię propin-

quior est oēs Occidentaliū insularū partes intelligentes.

Lxx. Cethim, quæ interpretatur percussa, vt plagis dia-

boli non tam interfecta quā probata sit.

i Byssus va. q. d. Quid habes quod non acceperis? Quid ergo glo-

i. Cor. 4. b.

riaris quasi non acceperis.

Byssus. Describitur quid vnaquæq; pronincia dederit.

* Theod Ægyptus, inquit, tibi varia strata, omnisq; ge-

neris afferebat. Indicat autem tapetas & alia inde allata.

Græcia verò indumenta tibi præbebat, omnis quidē ge-

neris purpurea, sed hyacinthino colore tincta. Elifa. n.

Græciam vocat.

k Hyacinthus. Ad aerem cuius colorem habet refertur,

purpura ad mare, de quo est: sicut byssus ad terrā de qua

oritur, quibus addito cocco bis tincto pontificis vestimēta

texuntur: Quæ quatuor elementa significant, terrā, aerē,

ignē & aquam, ex quibus sunt omnia, quæ sibi assumit

Tyros creatori ingrata, dicens: Perfecti decoris ego sum.

Habi-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXVII.

factū. Hic ponitur scđa causa dēstruētōnis Tyri, quæ fuit nimia opulētia, vnde Tyrii fuerunt Deo ingrati, & in su- perbi eleuati. Et diuiditur in duas partes, quā primò describitur hæc opulētia, scđo opposita miseria, ibi: In aqs multis, vt opposita iux- ta posita magis elucescat. Prima in tres, secundū qđ hæc opulētia in tres ostēditur, primò in apparatu nautico, scđo in exercitu belli- co, tertiò in excessu mercatūo. scđa ibi: Persæ & Lydij, tertia ibi: Chaginenfes. Circa primū dicitur. 2 Assume super Ty- rū, c. i. describe miseriam lamentabilem sibi superuenturā eo, qđ ab est opulētia bonorum. 3 Et dices. Quia sicut dictum est era- mdique clausa mari, sed vna pars erat propinqua lit. ori. 4 Negotiatiōni. Qui ex diuersis partibus veniebant ad portū. 5 Tyre. Te iactando. 6 Perfecti. In diuitijs, bellatoribus & iusticijs. 7 Finitimi. i. Sidonij in finibus tuis habitantes.

MORALITER.

factū. Hic ad literā ponit scđa causa dēstruētōnis Ty- ri, fuit superbia ex opulētia nimia, de qua nō egit gra- tia Deo, sed magis contra eū superbiuit. vnde subditur. 3 Tyre tu dixisti. per superbiam. 6 Perfecti. Attribuēdo tibi qđ erat ex dono Dei. Secundū p̄cessum c. de tribus ad literā superbiuit. f. de appa- ratu nautico, & de exercitu bellico, & de censu lucratiuo. Ciā primū sciendum, qđ s̄m Platonicos aīa mouet cor- pus sicut nauta nauē. igit p̄ apparatus nauis moraliter significant naturalia † dona corporis. f. robur, agilitas, sa- nis & huiusmodi, de quibus frequēter hoīs malē glo- riatur, tñ frequēter talibus ad malū vtuntur, & aliqñ se modica deiciunt: pp qđ per Tyrios gloriantes de nautico apparatu significant. Per s̄m verò. f. exercitū bel- licum

8 Qui te. Apportantes ad edificatiōnem tui ligna & lapides.

9 Abietibus. Nomen est montis, in quo crescunt abietes magnæ

& pulchre. 10 Cum. quia de illis abietibus non solū fiebant edi-

ficia, sed et. am tabulę pro nauium constructione. 11 Cedrū. Li-

banus mons est in quo crescunt cedri altæ, & per consequens malis

nauium apti. 12 Quercus. Ibi enim crescunt quercus fortes & le-

ues & sic aptę pro remis faciendis. 13 Transtra. i. sedes remi-

gium, quæ ponuntur ex transuerso nauis ex vtroque parte.

14 Fecerunt. de India apportato. 15 Et præteriola. i. do-

minuculas nauas, quæ fiunt in nauibus ad reponendum necessaria.

16 De insulis. i. de lignis inde apportatis: Et dicuntur hic insule

Italię, quæ sunt in mari mediterraneo propinque littori Italię, vt

Corfica, & Sicilia & huiusmodi. 17 Byssus. Est autem byssus ge-

neris lini cantharissimi, de quo fiebant vela ad faciendum vela nauium.

18 Hyacinthus & purpura de insulis Elifa alijs Elifes. i.

maris Ionij: de purpura enim & hyacintho crescente.

licū aīa dona naturalia p̄t significari, q̄ sunt perpicaci- tas ingenij, & viuacitas eloquij & hmōi, quibus frequēter Deus & p̄ximus impugnant, vt patet in aduocatis p̄ hæc subuertentibus veritatē iustitię, & similiter in doctorib. vanis subuertētibus veritatē doctrinę. Per tertiū verò f. cēlium lucratiuū p̄ quē significatur astutia & cautela acq- rēdi malē tpalia, vt patet in vsurarijs tps vendentibus & in mercatoribus intentis si audibus: & similiter significa- tur cautela acgrēdi malē tpalia, sicut faciunt Simonia- ci, q̄ ipsa emunt, pp quod de talibus d̄ Act. 8. d. Preuina- uat cū sit in perditione. Et similiter Giezitæ, q̄ ea vendūt, pp qđ sicut Giezi pp hoc incurrit lepram corporis. 4. Re. 5. sic isti incurrunt leprā aīę, per q̄ sunt abominabiles Deo & Angelis. Et sicut Tyrii propter cupiditatem meruerūt temporaliter destrui, sic isti æternaliter damnari.

A *Habitatores Sidonis.* Hiero. Sidonij, venatores Haradli, a deponentes: Dicimus Tyrum superbissimam civitatē, q̄ vento flante postea conterenda est. habere ciues siue principes venatores, de quibus: *Animā nostrā sicut p̄sser̄ ceptis de la. v̄c.* Vbi. n. nos legimus venantium in Hebr̄eo habetur, Sidoniorū: Hi incautas aīas venātur, & remiges efficiuntur, vt deducāt eas ad naufragia.

1. Pal. 123. a.

† In naufragiis
runt in te rui
nas tuas.
† se ad exer-
eendam ne-
gociationem
tuam.

B
† scuta sua.

Rom. 9. a.

1. Pet. 13. a.

† Theod. Q. d. Sydonij olim tibi imperantes, nunc vna cū his, qui Aradū colunt, nauale tuā classē complent, tuas remis naues impellentes, & qui apud te sapiētes sūt, hi gubernatoris ob eunt munus.

b *Senes.* Hiero. In typum Synagogæ, senes reprobantur, vt Cain Ismael: In typū ecclesiæ Abel iunior eligit. Isaac hæreditatē accipit. Filiorum quoque Isaac Iacob iunior domi simpliciter habitat. Esau senior venator est, & vagator ī saltib. vnde, *Iacob dilexi, Esau autem o. ha.* Hi ī vtero nihil boni vel mali fecerāt quare alter eligere, alter abijcere: sed ī typo synagogæ & ecclesiæ repellitur senior & assumitur iunior.

c *Omnes.* Hiero. Omnes naues maris & remiges earum facti sunt in Occidentem Occidentis. Sicut dicitur cantum canticorum, opus operum, seculum seculorum, maius s. & prolixius alijs seculis: sic in hoc loco magnitudinem Occidentalium partium signat. Huiusmodi. n. naues & remiges non pergunt ad Orientem, nec ad ortū luminis vbi sol iustitiæ nascitur, sed ad Occidentē Occidentis, vbi lumen occumbit, vbi tenebrarum exordium.

* Theodo. Vndique inquit, ad te mercatores confluebant, tum vendentes, tum ementes. Et non solum finitimi tui ad portus appellabantur, sed etiam extremas Occidentis partes incolentes.

C *Perse & Lydij, &c.* fortissimi, quorū rex Cyrus Isaia vaticinio prædicatus, qui subuerso Astyagē rege Mædorum Babylonem cepit: Lydij quoque eo tempore fortissimi quorum rex Croesus ab eodē Cyro captus. Libyes verò cum Trogloditis & Aethiopibus contra Ierusalem venisse in Paralipomenon legimus.

Hiero.

NICOLAUS DE LYRA.

* in illis insulis fiebant panni ad faciendum inde opera nautica contra calorem solis & intemperiem aeris: tamen super ista operimenta pretiosa, quæ erāt ad decorē habitationis in nauī, erāt alia de materia vili, exposita ventis & pluuijs, sicut in tabernaculo Moysi super operimentū de cortinis opere vario contextis, erant alia operimenta de pellibus, & sagis.

- 1 Habitatores Sidonis. quæ erat ciuitas sub dominio Tyri.
- 2 Et Haradij. sic nominati ab Harado insula Tyro propinqua.
- 3 Fuerunt remiges tui. i. ducentes remos. vnde versus. Est rex ducens, est remus ductus in amne. Isti enim erant assueti a pueritia remigare: & ideo melius sciebant facere.
- 4 Sapientes tui Tyre. i. valde experti in mari.
- 5 Facti sunt gubernatores tui. Quia ex istis dependet salus nauium. Et qui sint illi subditur.
- 6 Senes Biblii, & prudentes. a. Biblos insula dicitur, quæ per experientiam longam habebant nauigandi scientiam.
- 7 Habuerunt nautas ad ministerium, &c. qui gubernabāt naues paruas, in quibus mercimonia portabantur ad litus de magnis nauibus, quæ non possunt tantum appropinquare terræ.
- 8 Omnes naues maris & nautæ earum fuerunt, &c. Hyperbole est ad designandum multitudinem nauium & nauarum portum Tyri frequentantium.
- 9 Perse & Lydij, & Libyes erant in exercitu. Hic cōsequēter ostenditur opulentia Tyri in exercitu bellico. Ciuitates. n. & regna diu durare nō possunt, nisi hab. rēt validos bellatores, qui inuadentib. resisterent. ideo dicitur: Perse & Lydij, &c. illi erant optimi

Hieron Perse tentantes vel tentati, Lydij generabiles, qui Hebraicè solutos interpretantur: hi frustrum nituntur defendere cum tentatione superent generationi ac libidini seruiant. castaque verba mutant, non habentes galeam salutis, neque scutum fidei gloriam tantumque seponunt præter ornatum ipsius. *Filij Haradij* Radim insula. Ta ciuitas, & c. se hēt oppidū radū vicinū. Hieron. H deponentes, præcedunt faminis scientia habent in pectore sui diaboli iacula bus deceptorū da vulnerē dāt. Hi nituntur ponere eos quare, & complete chritudinē qua in Prou. Nō decipiat te tudinis desideria

tū tuū. Habitatores Sidonis & Haradij fuerūt remiges tui, sapiētēs tui Tyre facti sunt gubernatores tui, senēs Biblii, & prudētes eius habuerūt nautas ad ministeriū varię supellectilis tuæ. Oēs naues maris & nautæ earū fuerunt in populo negociationis tuę. Perse & Lydij & Libyes erāt ī exercitu tuō, viri bellatores tui clypeum & galeā suspenderunt in te pro ornatu tuo Filij Haradij cū exercitu suo erāt, super muros tuos in circumitu: sed & Pigmæi, quæ erāt in turribus tuis, & phæretras suas suspenderūt in muris tuis p̄ gyrū.

f *Ipsi cōpleuerunt pulchritudinē tuā.* & Chartaginenses negociatores tui, à multitudine cunctarū diuitiarum argēto, ferro, stanno, plumbōq; repleuerunt nundinas tuas. Græcia &

f *Carthaginenses negociatores tui, à multitudine cunctarū diuitiarum argēto, ferro.* Lxx. Tharsis quod est exploratorum gaudij non in bonam partem sicut exploratores misit Moyses ad explorandum terram promissionis qui subintrant explorare libertatem nostram.

* Theodoretus. Carthaginem, metropolis hæc est, quæ olim Lybia, nunc Africa nominatur, & Hebræus Tharsis appellat. & per metropolim nationem earum rerum, quæ ex omni natione afferuntur, è multiplici materia rerum ibi inuentarum rauit.

g *Stanno, plumboque repleuerunt nundinas tuas.* similiter cloqui. Stannum enim argentum mentitur.

h *Græcia, &c.* Hiero. Græcia, id est, Iauan: quod intatur est, & non, & signat sapientiam seculi, quæ si aliquid repererit, est dicitur, si in contrariū, non est. n. bono nature differunt de officiis, de continentibus contemnendis, quod propriè sibi Stoici cant: & videntur animas hominum quas deceperunt erifacere: habentque vasa quæa quibus mentiuntur similitudinem, quæ ingerunt populis Tyri, vt eos tentent falsę doctrine opinionem.

10 Clypeum & galeam. vt in promptu possent se armare. **11** Pro ornatu tuo. Hoc enim erat ad gloriam ciuitatis rorem aduersariorum.

12 Filij Haradij cum exercitu. i. homines de Harado insula. **13** Sed & Pigmæi, qui erant in turribus tuis, &c. sunt cubitalis magnitudinis. Dicunt tamen hic expositores: erant optimi sagittatores, licet essent parui & ideo ad defendendū ciuitatis in turrib. ponebantur: quia hoc non est verisimile, quod paruo corpore esset virtus ad efficaciter sagittandū: maxime eis dicitur, quod pugnant contra grues, et vix se possunt ab eis defendere: ideo melius dicitur, quod ibi ponebantur ad declarationē fortitudinis Tyri. q. d. si non essent ibi alij pugnatōres, possent tamen resistere aduersarijs, sicut 2. Reg. 5. secundū vnā opinionē, ceci & clauis portas Ierusalem fuerunt positi ad insultandum David, ac si dicitur: isti soli possent defendere ciuitatem contra te. ideo subditur.

14 Ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. i. ostenderunt tuam fortitudinem.

15 Carthaginenses negociatores tui, &c. Hic ostenditur opulentia Tyri in excessu mercatū. Vbi nota, quod per mercatores quæ abundant in vna terra, & vtiliter emuntur, ad aliam ducuntur, vbi care venduntur: & sic intelligendum est de terris nominatis, quod bona ibi abundantia portabantur ad nundinas vbi mercatores de diuersis nationib. conuenerāt. ideo dicitur: Carthaginenses negociatores tui. portantes diuersas mercandias Tyri. Erat autē Carthago ciuitas magna Africę capta.

16 Græcia, id est, Hispania.

mi sagittatores.
10 Clypeum & galeam. vt in promptu possent se armare.
11 Pro ornatu tuo. Hoc enim erat ad gloriam ciuitatis rorem aduersariorum.
12 Filij Haradij cum exercitu. i. homines de Harado insula.
13 Sed & Pigmæi, qui erant in turribus tuis, &c. sunt cubitalis magnitudinis. Dicunt tamen hic expositores: erant optimi sagittatores, licet essent parui & ideo ad defendendū ciuitatis in turrib. ponebantur: quia hoc non est verisimile, quod paruo corpore esset virtus ad efficaciter sagittandū: maxime eis dicitur, quod pugnant contra grues, et vix se possunt ab eis defendere: ideo melius dicitur, quod ibi ponebantur ad declarationē fortitudinis Tyri. q. d. si non essent ibi alij pugnatōres, possent tamen resistere aduersarijs, sicut 2. Reg. 5. secundū vnā opinionē, ceci & clauis portas Ierusalem fuerunt positi ad insultandum David, ac si dicitur: isti soli possent defendere ciuitatem contra te. ideo subditur.
14 Ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. i. ostenderunt tuam fortitudinem.
15 Carthaginenses negociatores tui, &c. Hic ostenditur opulentia Tyri in excessu mercatū. Vbi nota, quod per mercatores quæ abundant in vna terra, & vtiliter emuntur, ad aliam ducuntur, vbi care venduntur: & sic intelligendum est de terris nominatis, quod bona ibi abundantia portabantur ad nundinas vbi mercatores de diuersis nationib. conuenerāt. ideo dicitur: Carthaginenses negociatores tui. portantes diuersas mercandias Tyri. Erat autē Carthago ciuitas magna Africę capta.
16 Græcia, id est, Hispania.

bal. Iberi scilicet vel orientales vel de occidentali- artibus Hispani, ab Ibero flumine dicti.
 1. idest Cappadoces, quorum metropolis q̄ ugiuslo Casare post Casarea dicta est, vsque hodie a ipsorum Mazaca dicitur: Peregrinus & aduena

tum, de quo dicitur, Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbom. A won.
 1. Et mel. de quo, Mel iuuenissi, comede quantum satis est.
 m. Oleum. De quo lucerna in tabernaculo domini accenditur, ne nobis dicatur, Oleum in Aegypto venudabas,

D Psa. 132. a.
 Prou. 25. c.
 Hosea 12. a.
 Psa. 140. b.

pretatur qui,
 et. non comedit arnes agni, de quibus Aduena & menarius. non comedent ex co.
 De uibus, Fallax equi ad salutem. Et ibi, ormitauerunt qui ascerunt equos, Et, Noe fieri sicut equi & mulus quibus non intellectus. Vnde Heg accusator & interfecto facer.
 i. praefectus
 k. edan. propriu
 l. non loci quod
 m. gnao, vt similitudine diuinorum
 o. doxiatum in haereticis cognoscamus. Est autem De India regio, p. vel umzorun.
 q. e. Emcos. ex India, ndorem scilicet
 r. mitans, sed hebenin & nigri coloris
 s. illi
 t. ibi
 u. f. rus. Haran sci
 f. quod interpre
 tatur excelsus qui
 tur.
 G. aram & purp. * Theo. Habebas item praeter ea que
 dicit. alia a Carthagine bona, quae non solum vesti
 bus exornarent & varijs indumentis induerent sed et
 uagata multam tibi odoris suauitatem afferentia, gut
 tanim nominat id quod balsamum vocatur.
 h. uicum & chy. Hiero. pro quo in Hebraeo Ramoth,
 quo interpretatur visio mortis, Omnia enim opera ter
 rendi interitum properant.
 i. a & ter. * Theo. Tanta enim erat, inquit, ex Iudai
 can. otiatione. que ad te afferebatur abundantia, vt in
 dige tui & hospites & coloni, comportatis bonis frue
 rent, alijs ad vsu edendi, alijs ad odoris delicias.
 Honymus. ecclesia scilicet quae & conficitur & cer
 nit lum. non debet frumentum primum, i. Dei verbu
 (de 10. Non in solo pane uiuit homo, sed in omni verbo, quod
 proce de ore Dei) deferre Tyro.
 K. B. anum, qd nascitur in vineis Engaddi, siue unguen
 tum,

Qui preciosum facere mercatum tuum.
 a Tubal & Mosoch, ipsi institores tui. Macipia & vasa t̄ crea
 a. De Corintho. b. Phrygia, quae quondam his inaxime abundauit.
 b adduxerunt populo tuo de domo Thogorma, equos & eq
 c tes & mulos adduxerunt ad forum tuum. Filij Dedan nego
 d tiatores tui. Insulae multae negotiatio manus tuae. Dentes
 e eburneos & t̄ hebeninos comutauerunt in precio tuo. Sy
 f rus negotiator tuus, propter multitudinem operum tuorum,
 g t̄ gutta, & purpuram & scutulata & byssum & t̄ sericum, &
 h t̄ chodchod proposuerunt in mercatu tuo. Iuda & terra Is
 i rael ipsi institores tui in frumento t̄ primo: balsamu & mel
 k & oleum, & resina proposuerunt in nundinis tuis. Dama
 l scenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in
 m multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis colo
 n ris optimi. Dan & Graecia, & Mozel in nundinis suis pro
 o p suerunt ferru factu, & stacten, et calamus in negotiatione
 q tua. t̄ Dedan institores tui in tapetibus ad sedendu. Arabia
 r et. vniuersi principes Cedar ipsi negotiatores man⁹ tuae cu
 s agnis, et arietibus, et hedis venerunt ad te negotiatores tui.
 t Venditores Saba et Reema ipsi negotiatores tui, cu vniuer
 u

1 de quo, Oleum pecca
 2 toris non impingiet
 3 caput meum,
 4 n Resinam propo. in
 5 iundinis, &c. laesis a
 6 pta corporibus p
 7 medicina accipit.
 8 vnde in Ieremia,
 Nunquid resina non est
 in Galaad, aut medicus
 non est ibi.
 9 Vt manifestius scia
 10 mus quid sit haec
 11 omnia deferre ad
 12 mercatu Tyri, au
 13 diamus, Nolite san
 14 tum dare canib. &c.
 Et illud, Non est bo
 nu sumere panem filio
 ru, & mittere canib.
 15 Mulier tamen Cha
 nanæa quia exiens
 de finibus Tyri &
 Sidonis appropin
 quabat terrae Ieru
 16 salæ, & qd rogauit,
 consequuta est.
 17 O Damascenus san
 18 guine bibens, quia
 secundum Hebraeos
 19 ibi campus est vbi
 20 Abel a Cain inter
 fectus est. De tali
 bus Tyri nundinae
 congregantur.
 * Theo. A multi
 21 tudine inquit, om
 nium opum tuaru
 quae apud te gigne
 banf, emebat Damascus, negotiataris igitur cu ipsa quo
 que ei vendens, q̄ tibi superabant, & inde aurum cogens.
 p Dan. Ex nomine Patriarchae Dan, & tribus & locus
 in quo habitauit, nomen accepit vbi hodie Paneas. que
 quondam Casarea Philippi vocabatur. vnde Iordanis. i.
 fluuius Dan, qui fluit de Libano.
 q Ferrum factu, &c. Hier. Graecia iactat se omnia iudicio &
 ratione proferrere, vocalemque sonum, qui significatur in
 calamo, & stacten odoris optimi.
 r Arabia & vni. Hier. Arabia vespera, Cedar, tenebrae,
 quae deferunt Tyro & arietes & agnos & hados quos
 immolent altaribus, quae de iniquo & rebeli corde si
 mulantur.
 * Theod. Cedar ab Ismaele oriundos vocat & Dedan
 Idumae urbem sicut iam etiam paulo ante diximus.
 s Saba & Reema. Id. Saba & Regma a Chuz genus du
 cunt, Chus autem Cham primogenitus fuit. Aethiopiae
 igitur haec & Iudae gentes.

Iere. 8. g.
 t̄ pauone s.
 t̄ car. buncula.
 t̄ vestes diuer
 forum colo
 rum.
 Matth. 7. b.
 Ibid. 15. c.

Ioh. 4. a.
 E
 t̄ Dodau.

superbia promittens sibi scientiam falsi nominis.
 * Theo. Habebas item praeter ea que
 dicit. alia a Carthagine bona, quae non solum vesti
 bus exornarent & varijs indumentis induerent sed et
 uagata multam tibi odoris suauitatem afferentia, gut
 tanim nominat id quod balsamum vocatur.
 h. uicum & chy. Hiero. pro quo in Hebraeo Ramoth,
 quo interpretatur visio mortis, Omnia enim opera ter
 rendi interitum properant.
 i. a & ter. * Theo. Tanta enim erat, inquit, ex Iudai
 can. otiatione. que ad te afferebatur abundantia, vt in
 dige tui & hospites & coloni, comportatis bonis frue
 rent, alijs ad vsu edendi, alijs ad odoris delicias.
 Honymus. ecclesia scilicet quae & conficitur & cer
 nit lum. non debet frumentum primum, i. Dei verbu
 (de 10. Non in solo pane uiuit homo, sed in omni verbo, quod
 proce de ore Dei) deferre Tyro.
 K. B. anum, qd nascitur in vineis Engaddi, siue unguen
 tum,

banf, emebat Damascus, negotiataris igitur cu ipsa quo
 que ei vendens, q̄ tibi superabant, & inde aurum cogens.
 p Dan. Ex nomine Patriarchae Dan, & tribus & locus
 in quo habitauit, nomen accepit vbi hodie Paneas. que
 quondam Casarea Philippi vocabatur. vnde Iordanis. i.
 fluuius Dan, qui fluit de Libano.
 q Ferrum factu, &c. Hier. Graecia iactat se omnia iudicio &
 ratione proferrere, vocalemque sonum, qui significatur in
 calamo, & stacten odoris optimi.
 r Arabia & vni. Hier. Arabia vespera, Cedar, tenebrae,
 quae deferunt Tyro & arietes & agnos & hados quos
 immolent altaribus, quae de iniquo & rebeli corde si
 mulantur.
 * Theod. Cedar ab Ismaele oriundos vocat & Dedan
 Idumae urbem sicut iam etiam paulo ante diximus.
 s Saba & Reema. Id. Saba & Regma a Chuz genus du
 cunt, Chus autem Cham primogenitus fuit. Aethiopiae
 igitur haec & Iudae gentes.

Ha-

NICOLAUS DE LYRA.
 1 M. Mosoch. idest, Capadocia.
 2 I. idest, homines de istis terris nati.
 3 I. Ito. idest, mercatores sic dicti, quia instant mercibus ven
 dendis & emendis.
 4 Macipia. idest, seruos & ancillas venales.
 5 I. do. Tho. idest, de Phrygia.
 6 I. uos & equi. vt essent ibi stipendarij.
 7 I. ij. ut s est Idum. s, vt dictum est supra 25.
 8 I. ntes ebur. idest, dentes elephantorum, de quibus sunt ope
 ra eburnea.
 9 I. he. Est autem hebenus arbor quae caesa durefcit in modum
 lapid, ut habet lignum nigrum: ideo frequenter coniungitur in
 operiis curiosis cum eburne, vt album iuxta nigrum magis appa
 reat & conuerso. Dicuntur autem dentes hebenini, portiones ligni
 dicto modo inurati.
 10 S. tus ne. idest, ad utilitatem tuam.

11 Prop. mu. in te fiendorum.
 12 Guttam. idest, tincturam preciosam.
 13 Et purpur. i. pannos variè contextos ad modum scutorum.
 14 Et sc. nomen est Hebraicum: & dicunt Hebraei, quod est nomen
 lapidis preciosi: quis autem non dicunt in speciali.
 15 In fru. idest, optimo quod crescit in Iudæa. Cetera patent vs
 que ibi.
 16 In vi. In Heb. habetur. In vino albo & lana alba. Vini. n.
 album assimilatur pinguedini in colore, color albus etiam tenet su
 premum gradum in coloribus.
 17 Dan. & Grae. & Mo. nom. in a sunt regionum orientalium, vt
 dunt aliqui.
 18 Proposu. fer. &c. idest, formatum in diuersa instrumenta.
 19 Stacten. idest, gutta myrihae.
 20 Et calam. species aromatica, quae crescit iuxta Libanum, cate
 ra patent vsque ibi.
 21 Cum vni. pri aro. idest, precipuis.

A Haran. Lxx. Charan. i. foramina, quæ carnos. s. sensus significat, per quos tota seculi hoium præparatio est, qui solas delicias putant si augeant Tyri commercia.

b Chelmad. quod vineas sonat Sodomorū, s. qui veniunt ad mercatum Tyri, vt praua ditigant, immo vt arguant pœnis & corrigant deprauata. vnde, *Vt destruas inimicum & viorem, &c.*

Psal. 8. a.

c Cedras quoque. Nihil scilicet tibi defuit, quod pertineret ad diuitias insularum, Sed hæc gloria est tibi aggrauatio, quia non potes moderatè ferre diuitias. Paupertas quoque tentatio est vnde Salomon, *Diuitias & paupertatē ne dederis mihi.* In altero enim superbia in altero impatientia & mendacium subrepat.

Prou. 30. b. † torques.

B *Et repleta es.*

* Theod. Satietas, inquit, te ad exultandum induxit, perceptisque bonis autorem beneficiorū ignorasti. Hoc quoque nomine Israel accusauit. *Comedit, inquit, Iacob & expletus est, & recalcitrauit dilectus.*

e Remiges tui. Hic. Qui supra Sidonij & Haradij, i. venatores & deponētes: Venantur. n. in huius seculi fluctibus animas ad mortē, quas in profunda deponunt.

C *Ventus Au. &c.*

† faccis. Gen. 31. f. Matt. 20. a.

Hier. Hoc vento Iacob exustus erat, nō tamen contritus, quia, Fui per diem exustus æstu & gelu noctis. Illi quoque qui ab hora prima conducti sunt, totius diei calorem & æstus pertulerunt, & tamen denarium accipiunt, quia exusti

exusti non contriti. vnde, *Nigra sum, sed formosa, quia derauit me sol.*

g *In corde maris, &c.* id est, fluctibus seculi, vbi nihil stabile, nihil perpetuum. vnde. *Stulte hac nocte auferetur a tua d. te.* Et illud Apostoli. *Qui volunt diuites fieri, incidunt in temptationem, &c.*

a Quæ mentiuntur odorem optimum. **b** Quo peruersitatis ecclesias extruunt. **c** Sensu.

sis primis aromantibus, & lapide precioso, & auro quod pro-

posuerunt in mercatu Haran, & Chennè & Edèn negotia-

tōres tui Saba: Assur & Chelmad venditores tui: ipsi nego-

tiatores tui multifaria inuolucris hiacynthi & polymi-

torum, gazai umq; preciosarum quæ obuolutæ & astrictæ

erant funibus: † cedros quoque; habebant in negotiationib.

tuis. Naues maris, principēs tui in negotiatione tua, & reple-

tæ es & glorificata nimis in corde maris. In aquis multis ad-

duxerunt te remiges tui. Vetus Austēr cōtriuuit te. In corde

maris diuitiæ tuæ & thesauri tui, & multiplex instrumentū

tuū. Nauē tui, & gubernatores tui, qui tenebant supellecti-

lem tuā, & populo tuo præerant: viri quoque; bellatores tui,

qui erāt in te cum vniuersa multitudine tua, quæ est in me-

dio tui, cadent in corde maris in die ruinae tuæ. A sonitu

clamoris gubernatorū tuorū conturbabuntur † clāsses, &

descendent de nauibus suis omnes qui tenebāt remū. Nau-

tæ & vniuersi gubernatores maris in terra stabunt, & ei-

labūt sup te voce magna, & clamābunt amarè. Et superia-

ciēt puluerem capitibus suis, & cinere cōspurgentur, & ra-

dēt super te caluitiū, et accingentur † cilicijs. Et plorābunt

in delitijs: pœnitentes viuant in austeritate & dicitur. Niniuitæ in faccis pœnitent. ad Ierusalem dicitur, *ad me quasi virgo accincta cilicio.*

NICOLAUS DE LYRA

- * 1 Haran & Che. nomina sunt regionum vnde veniebant mercatores ad Tyrum.
- 2 Inuo. id est fardellis.
- 3 Hiacynthi & po. quia in eis preciosi panni hiacynthini, i. coloris & panni multicoloris, qui dicuntur hic polymiti, a polys quod est pluralitas, & mitos gutta.
- 4 Cedros quo. quia ad nundinas Tyri non tantum apportabatur per mare panni & cetera supra dicta, sed etiam ligna cedrina.
- 5 Et reple. multis diuitijs.
- 6 Et glori. &c. i. eleuata in superbiam, propter situm difficilem & quasi inexpugnabilem.
- 7 Inaq. hic consequenter ponitur ipsius Tyri sequens miseria, et diuiditur in duas partes. quia primo ponitur ipsius Tyri destructio, secundo aliorum compassio, ibi, A soni. Circa primum describitur destructio Tyri sub metaphora nauis in medio mari existentis, & tē pistate surgente conteritur, & diuitie ibi existentes perduntur, & homines submerguntur, & hoc est quod dicitur. In aquis mult. id est, tribulationibus magnis.
- 8 Adduxerunt, &c. i. rectores tui per ingratitude eorum & superbiam, vt actum fuit in p. ca.
- 9 Ven. Au. i. exercitus Chaldaeorum, qui comparatur Austro, eod quod ventus est tempestuosus.

Diuisio.

- 10 Contri. te. i. conteret te, loquendo de futuro per modum certitudinis propter prophetie certitudinem.
- 11 In cor. quia Chaldei quidquid preciosum erat ibi, abbuerunt rapientes sibi.
- 12 Nauæ tui & gu. &c. populi.
- 13 Qui tenebant. &c. id est ciuitatis regimen.
- 14 Viri quoque. &c. ad tui defensionem.
- 15 Cadent in corde maris, absorpti a Chaldeis.
- 16 A sonitu, &c. hic consequenter describitur aliorum compassio, multi enim populi audientes destructionem Tyri, deiebant. Tum quia lucrabantur ibi per mercationes, vt dictum est. Tum quia timebant similia vel maiora pati a Chaldeis, id. dicitur; A sonitu. id est, rumoribus auditis de deiectione mercatorum.
- 17 Conturba. id est, alie ciuitates.
- 18 Et de de. i. humiliabuntur & timebant omnes qui tenebant remum. i. ciuitatem gubernaculum.
- 19 Nauæ &c. id est, alijs maiores presidentes sub maioribus.
- 20 Et eiula. pro tua destructione rationibus predictis.
- 21 Et su. in signum iustitie & humiliationis.
- 22 Et radent. id est, propter te.
- 23 Caluitium. capillos proprios tondedo, sicut dicitur a Iacob in amarit. d. ne posito, Et tonso capite corruis in terram. Ca. a patient vsque ibi.

Con.

* C

25

ier. Omnia hæc ad hæreticos referimus, qui in con-
one Tyri atq; naufragio sentient errorem suū, & in
o maris positi liberare animas suas concupiscent,
gentque malè congregatas diuitias, quibus multos

suis te regibus lugent, conspiciari nobilissimam olim vr. D
bem repente delectam, & ad nihilum redactam.
c Non eris. Hier. vnde. *Ne uidas sceptrum tuum his qui non
sunt. Et alibi, Prius quam abeam, & amplius non ero.*

Esther 14. c.
Psal. 38. c.

erunt reges. i.
garchas suos &
ignobile, quo
opes in medio
ent mari.
ue in exitu, &c.
heodor. Satis
est ad docēdos a
omnes homines, ne
supbia cfferantur
per te cam, quæ vi
det foelicitatem,
pro crea quod mu
rati consequitur.
b unc contrita es.
em. Considera
vihil tibi nego
natis labor pro
fuit neq; ad te gen
tium omnium con
curus, instar enim
nauis demersi ma
lora deformitate
cocorta es, quamo
bre omnes insula
ritimiq; cum d
luis

te in amaritudine aīę ploratur amarissimo, et assument su

per te carmen lugubre, et plangent te. Quæ est vr Tyrus, q̄

obmutuit in medio maris? Quæ in exitu negotiationū

tuarum de mari implesti populos multos in multitudine

diuitiarū tuarū, et t̄ populorum tuorum ditasti rēges ter-

ra. Nunc cōtrita es à mari, in profundis aquarū t̄ opes tuę,

& oīs multitudo tua q̄ erat in medio tui, ceciderunt Vni-

uersi habitatores insularum obstupuerunt sup te, & t̄ re-

ges earum, & t̄ oēs tēpestāte percussi mutauerunt vultus.

Negotiatores populorum sibilauerunt super te. t̄ Ad ni-

hilum deducta es, & non eris vsque in p̄petuum.

d In perpe. i. in eter
num. Hebræum in
hoc loco vtrumque
significare potest, &
vnum seculum. f. &
æternitatem.

* Theod Sæpe in
scriptura fert Deus
sentētiā & latam
antiquat, neque ve-
ritas mentitur. Fert
enim sententiā con-
tra non pœnitentes,
in his vero qui peni-
tentia remediū ex-
ceperunt, supplicij
decretum nullū ha-
bet locum. Hoc ac-
cidit Niniutis quos E
damnauerat exitio,
cum dixit, adhuc
tres dies & Niniue
subuertetur, verum
facti pœnitentes ex-
cepit, sententiamq;
dissoluit.

† succisa est.

† formidau-
runt formidi-
ne, indignati
sunt vultu.

NICOLAUS DE LYRA.

ux est. similis ei in diuitijs & fortitudine.
na ob. in. Non potens resistere Chaldeis.
na in exitu nego. & c. i. de bonis apportatis in te per ma-
ribi venditis diuersis Gentibus, & sic de te exenubus.
nplesti populos multos. eorum indigentias supplendo.
unc con. es. a. i. Nabuchodonosor, qui comparatur mari
pro-

propter eius tempestuositatem. vel hoc dicitur: quia per nauigium
cepit ciuitatem.

- 6 Vniuersi. & c. idest, pro tua destructione.
- 7 Et reges. timentes ne similiter sibi contingeret.
- 8 Mutauerunt, pre uisitia & timore.
- 9 Negociatores, & c. Sicut super rem perditam solent homi-
nis sibi uare in signum totalis destructionis.

CAP. XXVIII.

T factus est, & c. Fili hominis. Sicut supra Tyri sub
figura nauis primum diuitia & deinde ruina
& luctus describitur, sic principis Tyri, & su-
perbi & ruina ordinatur.

de quibus, Non est nobis colluctatio aduersus carnem & san-
guinem, & c. Et alibi. Non sapientiam principum mundi huius. Et
iterum, Quam nullus principū huius mundi cognouit. In Daniel
quoque legitur, Michael princeps Iudeorū et princeps Græcie,
princepsq; Persarum. Et in Deuteronomio, Quando dissidebat
altissimus Gen. & c. Nec
morum in figura de
monū pessimos pri-
cipes præcessisse, si-
cut in figura Chri-
sti optimi præcesse-
runt.

Eph. 6. b.
2. Cor. 2. b.
Ibidem.
Dan. 12. c.
Deut. 32. a.

CAP. XXVIII.

T factus est sermo dñi ad me, dicens, Fili hoīs,
dic principi Tyri. Hæc dicit dñs Deus: Eo q̄
elēuatū est cor tuū, & dixisti: Deus ego sum, &
in cathedra Dei sedi in corde maris, cum sis homo & non

sed oīm maximè detestabiles superbia. Omne. n. excel-
sum, ait, abominatio est corā Deo, & superbis Deus resi-
stet. & d. Apostolus, nō neophytū, inquit, nec in superbiā
elatus in iudiciū incidat diaboli. Hoc morbo laborabat
ēt princeps Tyri, tum is qui videbatur, tum is qui cerni
non poterat i. diabolum. Contra vtrumque igitur ora-
tio, sed neque in hunc neq; in illum omnia cōueniunt,
quædam autem in utrosque & alia in alterum tantum.

F
†

T factus est sermo dñi ad me, dicens, Fili hoīs,
dic principi Tyri. Hæc dicit dñs Deus: Eo q̄
elēuatū est cor tuū, & dixisti: Deus ego sum, &
in cathedra Dei sedi in corde maris, cum sis homo & non

Et Phrao dicit in hoc propheta, Mea sunt flu-
mina ego feci ea. Et princeps Tyri. Deus ego sum, & c. Quæ
om a quamuis non hominum sint, sed insanientium
deconū, hyperbolicè tamen debemus accipere, quod
intantum de foelicitate tumuerunt, vt se homines esse ne-
sciret, & æternum imperium sibi præsumerent, li-
cet b typo regum & principum & singularum vrbiū
& p̄uinciarum contrariæ potestates demonstrantur,
de

quod aliqui istud c. exponunt de casu diaboli, sed hæc expositio vide-
tur magis mystica quam literalis, ideo alij exponunt ad literam de
rege Tyri, cui dicitur.
2 Eo qu. & c. præ nimia superbia excessum.
3 Et di. & c. potēs in terra sicut Deus in celo, & est hyperbold,
sicut cōter dicitur de aliquo multi potente in aliqua patria vel ci-
uitate, Talis est Deus talis ciuitatis vel patrie. Vel fortè hoc quod
dicitur quia rex Tyri ex nimia elatione faciebat sibi exhiberi diui-
nos honores, sicut ioas rex Iuda. 2. Paral. 24. & Nabuchodonosor
Dan. 3. & Cæsar Imperator.
4 Cum sis. ho. fragilis & mortalis. vnde deberes humiliari. &
te non facere tanquam Deum adorari.

NICOLAUS DE LYRA.
CAP. XXVIII.

T factus est. Hic ponitur tertia causa destructionis Tyri, q̄
fuit nimia superbia, primò describitur Tyri deiectio, secundo
Israe erectio, ibi, Et non erit vltrā. Sicut. n. dictū est supra, vna
causa destructionis Tyri fuit, q̄ gaudebat destructione Ierusalē, ideo
econverso post destructionē Tyri ponitur subleuatio populi Israeliti
ei. T. ma i. duas, q̄a primò describitur destructio metropolis. sed, si
ibi fuit Sidonis, ibi, Et fact. Prima i. tres, q̄a primò circa Tyri
ponitur excessus elationis. sed, o casus destructionis ibi, Propterea,
tert. modus lamentationis, ibi, Et factus. Circa primum sciendū,
quod

† Elēuatū est, & c. Et in scientia, ideo sibi dicitur.
Tom. 4- S. 2

MORALITER.

T factus est. Hic ad literam ponitur tertia causa destru-
tionis Tyri, quæ fuit effrenata elatio, intantum quod
rex

rex eius æquiparabat te Deo. Et hoc in duobus. scilicet,
In potentia. ideo subditur.
† Elēuatū est, & c. Et in scientia, ideo sibi dicitur.
Tom. 4- S. 2

Sa Sapientior es tu. Da. qui omnē Aegypti vicit sapientiā, vel etiam si sis eo sapientior, & magnitudini Dei cupias te coequare, tamen capieris, & vltra non dices, Deus ego sum, doctus interitu hominem te esse non Deum.

b In sapientia. * Theod. Ipsis, inquit, rebus discere nō tua

sapientia sed me sub ministrāte fuisse tibi hanc negotiationē honorumq; abundantia, nam si voluero, ego te oībus his orbabo, magis frām q; tibi rerū experientiam praeficiam.

c Propterea. Hier. Vbicunq; iuxta. Lxx. sedō ponitur dñs, primū nomen Tetragrammaton est, quod ppriē ad Deum pertinet, & ineffabile dī, secundū, commune, qd sapē & in hominibus inuenitur.

Hier. Si volumus principem Tyri eādem dicere potesta tē, cui a Deo credita est ipsa ciuitas siue prouincia, hoc testimoniū assumamus. Ego dixi, dij estis & filij excelsi oēs. Vos autē sicut ho. mc. & si. v. de p. ca. Illis. n. traditae sunt ad regendū prouinciā quasi

iudicibus ab imperatore, qui obliuio honorem suū eriguntur contra dominum suum, vt in toto orbe dispersi sub nominibus idololatriae deorum sibi nomina assumerēt, & inflati superbia in iudicium & laqueum diaboli inciderent. de quo, Vide Sata, quasi Jul. de c. ca.

c * Theod. Quando te, inquit, regia potestate priuabunt hi, quos contra te hostes misero, teque interficient, nūm fremēs & arrogancia insolens rursus Deum te ipsum nominabis, quasi eos Dei appellatione perterrefaciens. Verū hoc fieri nequit. Rerum. n. commutatio, superbia quoque mutationem afferet, dicet q; hominem esse te, non Deum, eum vulneratus & casus occideris. Hae etiam demoni conueniunt.

d Leua plo. Quia didicimus qd sit princeps Tyri & quomodo per superbiam corruerit, lamentationē super pristinam gloriam cognoscamus. primum commouet qd fuerit, vt dolcat se perdidisse quod habuit.

e Tu sig. qd de Saluatore dicitur. hunc signauit Deus pater. Et in Ptal. Signatum est super nos lumen vultus tui domine. Et alibi, Charissimi, sermus quoniam cum apparuerit, similes erimus.

erimus. Et alibi. Quis similis tibi, Aliud est enim similitudo, aliud aequalitas. vnde sanctissima haereticis quae in Chanaan tamen patris similitudinem confitetur, auferi naturam nē Dei ad q̄ factus est, resignauerit. i. destruxerit. Et r-

a Ut etiam regni tui homines enigmatibus Salomonem prouocarent **b** Q. Ponamus hoc.

Deus, & dedisti cor tuū quasi cor Dei Ecce sapientior es tu

b Daniele, omne secretum non est absconditum a te. In sapientia & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem, & acquisisti aurum & argentum in thesauris tuis in multitudine sapientiae tuae, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinē, & eleuatum est cor tuum in robore tuo. Propterea haec

dicit dñs Deus: Eō quod eleuatum est cor tuum quasi cor Dei, idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos Gentium, & nudabunt gladios suos super pulchritudinē sapientiae tuae, & polluent decorem tuum. Interficient & detrahēt te, & morieris in interitu occisorū in corde mar-

ris. Nunquid dicens loqueris Deus ego sum coram interficientibus te, cum sis homo, et non Deus. In manu occidentium te morte incircuncisorum morieris in manu alienorū: quae ego locutus sum, ait dñs Deus. Et factus est sermo domini ad me, dicens: Fili hoīs, leua plactum super regem Tyri &

dices ei, Hec dicit dominus Deus. Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia & perfectus decor, in delicijs paradisi Dei fuisti. Omnis lapis preciosus operimentū tuum,

maximi arbores, vitamq; salutemque ministrabat amicicia & mutuū commercium. Illud autē, omne preciosum in manu eius, i. in finitis bonis te instructum cur ad diabolum referat illud, Tu es signaculi similitudo in gno ipsi olim tradito & potestate concessa didicimus. Ait n. Apostolus, secundū principem potestatis aeterni spiritus qui nunc operatur in filiis diffidentia. vt perspicua antiquus huius aeris administrationē illi commissam se sed pp superbiā principatu deiectum, in his quae dunt preconij verbo suā vim patefacere. P. n. s. sapientia, & perfectus decor, in delicijs paradisi Dei fuisti, pristina haec illius inuuit virtutē, per lapides autē qui conuertunt sunt, omnis generis sapientiam scientiamq; signat.

f Paradisi Dei. Est nō Dei apud eos q̄ veritate in mendaciū, & paraditum se habere iactant, hic demonstrant nō hoīem esse, sed contrariā fortitudinē, quae diso commemorata est, quāuis iudaei per tropum quae perbolē, de Hiram rege Tyri testiment prophetari-

g Omnis lapis pre. Nō dī omni lapide precioso reg Ty-

10 Leua plan. Et quia sicut dicit Boetius 1. de cons. in felicitate fortunij genus est fuisse salicem. ideo in hoc planctu primatur felicitas regis Tyri praeterita tam dicitur.

11 Tu sig. f. Dei, bona enim a Deo data etiam naturalia, & ingenij, potentia & huiusmodi, sunt quaedam impressionis tatis diuinae, quae multum abundanter fuerunt regi Tyri & sicut principibus concessa, ideo subditur.

12 Plenus sa. i. claritate ingenij, per quam acquiritur sapientia de facili, si applicatur ad diuina, sed ista sunt magis applicata a sa & terrena, ideo subditur.

13 Perfe. de. in domibus & vestibis curiosis & thesauris libus preciosis.

14 In deli. hyperbolē est ad designandum multitudinem magnitudinem deliciarum, in quibus vivebant Tyrii, Per tales dicitur Gen. 13. de regione circa Iordanem, quod irrigabat paradisus domini.

15 Omnis la. In vestibis. n. suis habebant lapides preciosos natum inferitur, quorum nominantur aliqui, cum dicitur.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ecce sa. es, & c. scidum estimationem tuam presumptuosam, vel hoc dicitur de tyrie.
- 2 In sapien. & c. terrena, animali & diabolica.
- 3 Fecisti ti. aggregando tibi bellatorum multitudinem. Cetera patent in lura.
- 4 Propterea. Hic consequenter ponitur casus deiectionis, qui iustē inferitur excessus elationis, ideo subditur.
- 5 Ego adducā, & c. i. Chaldaeos quorū linguam non intelliges.
- 6 Robustissimos Gen. & ideo non poteris resistere, & tunc cognosces fragilitatem tuam, ideo sequitur.
- 7 Nunq̄ di. lo. Deus ego. q. d. nō, quia deicietur supbia tua.
- 8 Morte incit. i. non sōm morte corporali sed aeterna. Et loquitur hae scriptura de incircuncisis idololatriae deditis, quod tunc erat commune per orbem, Incircuncisi tamen qui non tenebantur ad legem Moysi, & erant cultores vniū veri Dei: sicut Iob & plures alij moriebantur in statu saluandorum.
- 9 Et sa. Hic consequenter ponitur modus lamentationis, cū dicitur. Leua

10 Leua plan. Et quia sicut dicit Boetius 1. de cons. in felicitate fortunij genus est fuisse salicem. ideo in hoc planctu primatur felicitas regis Tyri praeterita tam dicitur.

11 Tu sig. f. Dei, bona enim a Deo data etiam naturalia, & ingenij, potentia & huiusmodi, sunt quaedam impressionis tatis diuinae, quae multum abundanter fuerunt regi Tyri & sicut principibus concessa, ideo subditur.

12 Plenus sa. i. claritate ingenij, per quam acquiritur sapientia de facili, si applicatur ad diuina, sed ista sunt magis applicata a sa & terrena, ideo subditur.

13 Perfe. de. in domibus & vestibis curiosis & thesauris libus preciosis.

14 In deli. hyperbolē est ad designandum multitudinem magnitudinem deliciarum, in quibus vivebant Tyrii, Per tales dicitur Gen. 13. de regione circa Iordanem, quod irrigabat paradisus domini.

15 Omnis la. In vestibis. n. suis habebant lapides preciosos natum inferitur, quorum nominantur aliqui, cum dicitur.

MORALITER.

† † Et dedisti, scilicet, in scientia, ideo subditur.

Ecce

1 Ecce sapientior es tu da. & c. Per primū autē qd est aequalitatis, moraliter significat q̄libet potens plausibilis vel princeps, q̄ sicut Deus vel plus aliquando vult re-

circundatū, sed oēm lapidē quē habuit, fuisse pre Multi sūt. n. lapides preciosi, quos hic nō cōmemo alidoni, Sardonyx, Chryso passus, Christall, & alij. dius, & c. Hier. Hi sunt lapides, quos in rōnali descri- pectore portat pōtifex qui est sacerdos in ęternū. f.

Hi sunt lapi a fardius, topazius, & iāspis, chrysolithus, & onyx, & beryllus b saphirus, & carbunculus, & smaragdus. Aurū opus decoris c tui, & foramina tua in die qua conditus es, pparata sūt. Tu d Cherub extensus, & protegēs: & posui te in montē sancto e Dei. In medio lapidū ignitorū ambulasti pfectus in vijs f tuis a die cōditionis tuę, donec inuenta est iniquitas in te g h

In multitudine negotiationis tuę repleta sūt interiora tua i iniquitate, & peccasti, & eieci te de monte sancto Dei, & k perdi te o Cherub protegens de medio lapidū ignitorū. Et elcuatū est cor tuum in decore tuo. Perdidisti sapientiā l tuam in decore tuo: in terram proeci te, ante faciē regum m dedi te, vt cernerent te. In multitudine iniquitatum tuarū n & iniquitate negotiationis tuę polluisti sacrificatiōne tuā o

Producā ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo tē in cinerē super terram in cōspectu omnium videntium te Omnes qui viderint te in Gentibus, obstupescant super illius

Hæc de impio Tyri rege dici non possunt, sed de diabolo. n. Qui eo. Hier. vnde Isaias, Denorabit sicut fanum materiam in die illa, & c. Hunc ignē qui alienus dicitur, Nadab, & Abiu ad altare domini obtulerunt, & ideo diuino igne consumpti sunt, vnde Moyles, H. c est verbum quod dixit dominus. In his qui appropinquat mihi, sanctificabor. Sanctificatio .n. domini est pœna peccantium. o Et dabo te. vt omnia quę edificasti malæ psciētia tuę ignis absumat. Qui cū deberes ī requie, & in sabbato nihil facere seruire, ligna in sabbato collegisti, vt haberet qd in pectore tuo deuoraret ignis. Prodest aut oīa mala opera conuertit in cinerem, vt ignis noxius omnino extinguat. Hier. Solent Hebræi inter cæteras fabulas hæc Hyrā regē Tyri dicta intelligere, cum a Salomone vsq; ad Ezechielē anni fuerint plurimi, quos eo tpe homines non superuixisse perspicuū est, & sic pronuntiare quasi ironiam F ad

illius sententiā cum gentibus commercia instituentes. D i In multitudine, & c. Idem. Hæc item Isaias. Quomodo ceci- disti de celo lucifer qui mane oriebaris, contritus est in terram qui mittebat ad omnes gentes. Cum .n. omnes subditos haberet, per salutarem crucem a tyrannide deiectus est.

Cherub generis ma sculini, numeri, sin- gularis, Cherubim plurale q interpretā tur multitudo scien- tiæ, in quib. requie- scit, & sedet Deus, vñ. Qui sedis super Che- rubim m. . E. Et alibi. Ascendit super Cheri- bim, & c. Ante fa. Hier. vt. f. tuo terreant exem- plo, vel bonorum re- gum quorum cor in manu Dei. est vel malorum quorum regna ostendit dia- bolus Saluatori, qui occurrit regi Ba- bylonio dicentes. Et tu captus es sicut, & nos, & c.

Quomodo obscuravit do- minus in ira sua filiam Sion? proiecit de celo terram gloriosam Is- rael. m Polluisti sanctifi- cationem. * Theo. debam Satanam sicut fulgur. d. c. c. vnde Ier. Quomodo obscuravit do- minus in ira sua filiam Sion? proiecit de celo terram gloriosam Is- rael. m Polluisti sanctifi- cationem. * Theo. Luc. 10. c. 4. Thren. 2.

Ante fa. re. vnde. Vi debam Satanam sicut fulgur. d. c. c. vnde Ier. Quomodo obscuravit do- minus in ira sua filiam Sion? proiecit de celo terram gloriosam Is- rael. m Polluisti sanctifi- cationem. * Theo. Luc. 10. c. 4. Thren. 2.

Luc. 12. f. t tympanorū tuorum, & ty- pium tuarū in te. Psal. 78. a. Ibid. 7. b. Prou. 2. 1. a. -sancto. E

NICOLAUS DE LYRA.

1 Sardi. to. per quos intelliguntur etiam alij non nominati. 2 Aurum opus. quia gemma ista erat auro incluse ex vna parte. 3 Ideo in auro siebant quedam fossæ quæ dicuntur hic foramina. 4 Ibi gemme includerentur ex parte vna. 5 Ch. Cherubim existentes in templo extendebant alas suas Tyri extendebat potentiam, & gloriam ad regiones alias per suæ diffusionem. 6 posui te. & c. in honore regio firmo. Sanctum. n. in vna significatione. idem est quod firmum. 7 ei. quia omnis potestas a Deo est. 8 mel. i. ad modum ignis radiantium. 9 ambulasti. talibus ornatus, vt dictum est.

8 Perfectus in vijs tuis. i. prosperè incedens in temporalib. bonis 9 Donec inuenta est iniqui. Per q̄ demeristi deici a dignitate 10 In multitu. & c. fraudulenter acquirendo. 11 Et eieci te de mon. i. de sublimitate regni a me tibi dati. Cætera parent ex dictis vsque ibi. 12 Perdi. & c. Ex decore. n. diuitiarum, & potentiarum eleuatus fuit in superbi. m. quæ obnubilat intellectū, & sic destruit sapientiā. 13 Ante fa. in exemplum, caueant a malis tuis. 14 Polluisti san. i. equi tui firmitatem. 15 Producam ergo. Quia dissensio fuit in Tyro, propter quam aliqui exierunt latenter, euntes ad regem Babylonis, & incitauerunt eum vt veniret contra Tyrum ad eam incendendam. 16 Omnes qui vi. te. ex tuo casu repentiue. * Ni

MORALITER.

ant illi vt videtur qui grauius puniunt transgressio- nū statutorum quam Dei mandatorum, & qui molestius portant verbum dictum contra honorem ipsō, quam Dei blasphemiam. Per secundum autem uod est æquiparantia scientiæ significatur elatio vancum doctorum, qui non sunt contenti sententijs per prophetas, & Apostolos traditis, & per doctores sacros diuinitus illuminatos, sed ulterius ad sui obstinationem diuina curiosus perscrutantur, & sic opprimuntur a glo-

ria, frequenterque sic inuoluuntur, quod nesciunt exire, & alios inuoluunt periculosè vnde dicitur Prouer. 25. d. Sicut qui mel comedit multum, non est ei bonum, sic qui perscrutator est maiestatis, opprimetur a gloria. ideo talibus, dicitur quod infra dicitur. 15 Producam ergo ignem. i. de præsumptuosius tuis meditationibus, & curiosis. † Qui co. per indifretam sollicitudinem. † Et do. i. infernitem. nam frequenter tales dubij sunt in fide, & ex hoc corruunt in errorem. Tom. 4. Sf 3

ad ipsum propheta loquatur. Nunquid tu es signaculum simili. &c. cum e contra peccaueris. & in cinerem solendus sis. Adduntq; fabulae suae miraculum, vt sine scripturae autoritate dicant Hyrcani mille annis vixisse.

* Theo Hoc item vtriusq; conuenit. Etenim homo in sua terra lapsus, puluis factus est, & diabolus qui orbi terrarum imperare videbatur a Deo Salvatore nostro euerfus, cineris instar, ab impijs conculcatur.

a *Fili hominis.* Hic Sidonij venatores. De quibus. *Anima nostra sicut passer est de la. v.* Et alibi. *De laqueo venantium, & a verbo aspero.* In Proverbijis quoque. *Oculus meretricis laqueus est peccatoris.* Sunt autem, & boni venatores, vnde Ieremias.

Allego. Psal. 23. a.

Ibid. 90. a.

Prou. 23. c.

† spina puniens. Ier. 6. c.

Mat. 4. c.

B *Ecce ego mittam piscatores, & venatores, qui venentur vos de omni colle.* Hi de piscatoribus piscium facti sunt piscatores animarum. Vnde viculus Petri, & Andree Belthafai da. i. domus venatorum dicitur. Imperatur quoque propheta, vt ponat faciem suam contra Sidonem, vt firmiter consistens tales venatores interficiat. Ecce ego ad te veniam. s. glorificabor in te, cum te interfecero, & scient omnes qui vixerint, qd ego sum dñs qui reddo tibi quod

¶ Quia.

¶ Secundum illud Non parcam tibi neque miserebor.

b ¶ Post Tyrum, sit sermo ad Sidonem, quia vnus provinciarum sunt.

te. † Nihil factus es, & non eris in perpetuum. Et factus est sermo dñi ad me, dicens. Fili hominis, pone faciem tuam contra Sidonem, & prophetabis de ea, & dices. Hæc dicit dominus Deus. Ecce ego ad te Sidonem, & glorificabor in medio tui. Et scient, quia ego dñs, cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in ea. Et immittam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius, & corruent interfecti in medio eius gladio per circumitum, et scient quia ego dominus. Et non erit ultra domui Israel † offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndiq; per circumitum eorum † qui aduerfantur eis: & scient quia ego dñs Deus. Hæc dicit dominus Deus. Quando congregaui domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, † sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

a *¶ Veniam.* b *¶ Cum a Babylonijs capta fueris.*

a *¶ Malorum pondere conuicti.*

a *¶ Puniendo eam.*

a *¶ Qui male steterant.*

a *¶ Quem venit dominus mittere in terram, vt male iudicia separaret.*

b *¶ Ita.* c *¶ Qui remanserunt.*

a *¶ Cum illi cessauerint.* b *¶ Sicut ante, cum impugnarent eos.*

a *¶ Populo Dei.*

a *¶ Scilicet cum hoc fuerit factum.* b *¶ Ante dispersam.*

a *¶ Non vt in sydonijs in malo. Ita in bono. s. cum miseris eis fuerit, & habitauerint in terra quam dedit patri eorum Iacob.*

a *¶ De qua. Credo videre bona domini in terra. s. i. ueniam quam dedit Iacob qui priorem supplantauit fratrem, & primitiua eius meruit accipere.*

a *¶ Supra firmam petram. vnde. Nisi dominus edificauerit domum in vanum. s. qui adificabit.*

a *¶ Securi.*

a *¶ Tun.* b *¶ Cuius firma promissa, cuius vera iudicia.*

a *¶ Cuius firma promissa, cuius vera iudicia.*

quod mereris. Mittam ei pestilentiam, &c. Lata enim, & sic

si est via, quæ ducit ad mortem.

b *¶ Quia congregaue. Hiero. Omnia autem hæc dicuntur contra aduersarias potestates, q. s. in extremo tempore leantur, & sit æterna securitas, quando congregauerint*

minus domui Israel, eos. s. qui

cernunt Dominum sanctificatus in eis eo quod scriptum est Sanctificote. c. s. Hiero. Hæc

ti ad tempus Babel, Esdræ, & cetera referunt do reuersus est pulus Israel, &

tauit in terra Ilij in ultimo tempore, & in mille sperant esse completum.

* Theodorus. Non æque perites omnes Deus ripit, sed sibi cos adhibita more, curatio alios verò mendicis condemnare. Quamobrem propheta supplic dicebat. Coram domine, verumtamen in iudicio. Hoc men etiam videt in his que ante interpret sumus. Alijs. n. rim nihil politus est boni sed ab exilio reuero nem, & redit in

† offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndiq; per circumitum eorum † qui aduerfantur eis: & scient quia ego dñs Deus. Hæc dicit dominus Deus. Quando congregaui domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, † sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† qui aduerfantur eis: & scient quia ego dñs Deus. Hæc dicit dominus Deus. Quando congregaui domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, † sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Nihili fa. Ciuitas. n. ita fuit destructa, quod quasi nihilum erat reputanda.
- 2 Et non eris. &c. s. re. edificata vsque ad tempus magnum, vnde in Heb. habetur. Et non eris in seculum. quod non importat perpetuitatem simpliciter.
- 3 Et fa. est. Hic consequenter describitur destructio Sidonis, que erat de regno Tyri, cum dicitur.
- 4 Ecce ego ad te. i. ad te puniendam.
- 5 Et glo in. i. gloriosus apparebo per effectum mee potestatis.
- 6 Cum fecero ea. puniendo eam secundum sua demerita.
- 7 Et san. quia dicar sanctus pro eius punitione iusta.
- 8 Et im. i. mortalem ex longa obsidione.
- 9 Et san. i. effusionem multi sanguinis in eius captione.
- 10 Et non. Hic post deiectionem Tyri, & Sidonis, que multa mala intulerunt Iudæis, ponitur Iudæorum consolatio, cum dicitur. Et non er. Per Tyrios, & Sidonios, spoliantes Israel bonis suis.

patriam, & Dei cognitionem.

† qui aduerfantur eis: & scient quia ego dñs Deus. Hæc dicit dominus Deus. Quando congregaui domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, † sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

ADDITIO.

1a cap. 28. vbi dicitur in Postilla, Circa primum sciendum, quod aliqui capitulum istud exponunt de casu diaboli. Istud capitulum literaliter exponitur de casu diaboli secundum septimam regulam Isidori de summo bono, quam etiam Postillator recitat in secundo prologo super Genes, & sumitur illa regula de diabolo, & de eius corpore, quia diabolus omnium iniquorum sit caput, iuxta illud Iob. 41. d. Ipse est caput super omnes filios superbiæ, cuius capitis membra sunt omnes iniqui. Ideo propter connexionem capitis ad membra, scriptura loquens de vno, i. eodem cont. xii transit ad loquendum de alio, sicut Isa. 14. loquens de rege Babylonis qui erat diaboli membrum, transit ad loquendum de principe Tyri transit ad loquendum de diabolo, cum dicit. u si gnaculum similitudinis. plenus sapientiam, & per decore, in delicijs paradisi Dei fuisti. Hæc ille. Vnde bo lum literaliter de vtroque predictorum, s. capite, & membro dum est, transeundo de vno ad aliud modo predicto.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

† sanctificabor in eis coram Gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob, Et habitabunt in ea securi. Et edificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui aduerfantur eis per circumitum: & scient quia ego dominus Deus eorum.

C A P. XXIX.

N anno deci. Quem locum habet inter decem dies vna? Vnde in principio Geneseos non dicitur dies prima, sed vna vt eadem diem reuolui sempe loceat, eundem ad centenarium habet. 10. quo ad viciniam agnus affuitur, vt quarta de ma die immolat, & sic vsq; ad 10. millia, & vltra decades suas erorum ordo credit. Post 10. annu mensis duodecimo ponitur, vt perctus. 12. Apostoru, & prophetarum qui in vno volumine continetur numerus decemoretur.

C A P. XXIX.

N anno decimo, duodecimo mense, vna die mensis, factum est verbum dñi ad me dicens. Fili hominis, pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti, & prophetabis de eo, & de Aegypto vniuersa loquere, & dices. Hæc dicit dominus Deus. Ecce ego ad te Pharao rex Aegypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & dices. Meus est fluuius, & ego feci memetipsum. Et ponam frenum in maxillis tuis, & agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis. Et extraham te de medio fluminum tuorum, & vniuersi pisces tui squamis tuis adherent. Et proijciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui, super faciem terræ cades. Non colligeris, neque congregaberis.

ut. Pha. Apud Aegyptios hoc nomen regia dignitas signatur, sicut apud omanos, Cæsar & Augusti regum dicuntur, & a d Syriis Antiochi, apud Persas Artaxerxes, apud Philistin Abimelech, & p Alexandri in Aegypto Ptolemæus; ad Cleopatram, quæ victa apud Cæcium, Aegyptus ita est Roma in puincia.

^a Captiuitatis ioachin. ^a Post Sidonem, quæ & ipsa in Phœnicis littoribus posita est. ^a Quemlibet regem Aegypti ^a Quæ illi ventura. ^b Quæ ex alia parte iudææ in eodem litore constituta. ^a Ipse, non angelum mittam. ^b Veniam. ^c Potestas magna, cui terrenda traditur Aegyptus. ^a Iuxta titum terræ dicitur ei quod in huminibus consistat. ^b Nilus. ^c Hæreticus. ^d In modo vnius. ^a Non desideras plumas de celo. ^b Mea factura. ^c Nilus quo Aegyptus irrigatur. ^d Non alius. ^a Cum venero. ^a Quibus magis icæ loqueris. ^b Et vt vnum corpus efficiat, sicut qui adheret Deo vnus spiritus est. ^c Socios, & dicitur. ^a Quibus ad alta superbe festinas. ^b Ne in eis cubes. ^c Cum illis. ^a Hæretici. ^b Erroris similitudine, vel supplicii. ^a Quæ qualitate vitiorum per totum corpus draconis, vel capiti, vel ventri, vel caudæ, & extremis partibus. ^b Vt non habes quos decipias. ^a Ad quam de celo precipitatus. ^b In hæreticorum ecclesiis. ^c In sepulchris. ^d In his quæ tibi crediderant, cum a te fuerint liberari.

simè loquitur. Et Dauid. Tu confregisti capita draconis. Hic draco magnus ad comparisonem minorum draconum dicitur. De quibus, Confregisti capita draconum in aquis. Et alibi. Illic reptilia, quorum non est numerus animalia pusilla cum magnis. Hic draco est rex omnium qui sunt in aquis. Sedit autem, & cubat in medio fluminum. i. heresum, per quas fluxit in Aegyptum huius sæculi, & irruit animas seductorum non pluuijs de celis, sed aquis turbidis de terra, vnde Iere. Quid tibi & via Aegypti, vbi bibas aquas Geni, pro quo in Heræo Syor, quod significat aquas turbidas & coenofas. His sunt contrariæ aquæ de quibus dicitur. Flumina de ventre eius sunt aquæ viuæ. Et alibi. Qui biberit aquam quam ego dederam, non sitit in æternum, sed fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Hæc flumina de celo veniunt vnde. Flumina in uerbo significat civitatem Dei sicut loca ubi tabernaculum suum altissimus. Theod. Terribilia sunt quæ minatus est, & horroris plena. Non solum

n. ipsum, sed ille quoque subditos minatus est se neci daturum. Pisces quippe agglutinatos subiectos appellauit, & quemadmodum de Tyro loquens translationis occasionem a mari sumpsit maritima n. vrbs erat, ita hic translatione a flumine sumpta vsus est. Squamas auctem eius, & alas, imperium, & potestatem nuncupauit, quibus necessario regi subiecti, illius supplicij participes fuere. Et ponam frenum in maxillis tuis, & agglutinabo pisces fluminum tuorum, & dices. Meus est fluuius, & ego feci memetipsum. Non vnum flumen habet draco iste Aegyptius sed multa, quibus irrigat Aegyptum humilem atque deiectam non habentem montes, non aquas Siloe, quæ vadunt cum silentio, sed turbidas, & coenofas.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXIX.

In anno. Hic Ezechiel propheta contra Aegyptum, & diuidit in duas partes, quia primò destructionem Aegypti denunciat, & deinde super hoc carmen lugubre decantat, cap. 32. Prima in duas, quia primò hanc destructionem prædicit, secundò ad hoc similitudinem adducit, cap. 31. Prima adhuc in duas, quia primò propheta contra regem Aegypti, & eius bellatores, secundò, contra eorum auxiliores, c. seq. Prima in duas, quia primò denunciatur Aegypti deusio, secundò, populi iudaici reductio, in die illa. Prima in duas, quia primò ponitur causa destructionis demeritoria, secundò, effectus, ibi. Et factum est. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur Aegypti destructio, secundò eiusdem reparatio, ibi. Quia hæc dicitur, prima in duas secundum duplicem causam destructionis Aegypti, cunda, ibi. Pro eo quod fuisti. Prima autem fuit nimia superbia, cui amen præmittitur tempus reuelationis huius destructionis, cum dicitur.

2 Vna die, i. prima die mensis, sicut: Genes. I. d. dicitur Factum est vespere, & mane dies vnus, i. primus. 3 Pone faciem ad pronuncianum miseriam ei, & populo suo futuram. 4 Ecce ego, i. destruendum. 5 Draco, propter dolositate. 6 Magne, propter potestatem. 7 Qui, i. securè habitas secundum tuam estimationem. 8 In me, i. in Aegypto, quæ Nilo irrigatur, & Nilus propter eius magnitudinem, & terræ fecundationem in pluribus aluicis diuiditur. 9 Et di. pro nimia superbia. 10 Meus est, i. dominos in Aegypto, nec superiorem aliquem aliquem te recognosco. 11 Et po. i. instinctum exeundi in prælium contra regem Babylonis. 12 Et agglutinabo, i. omnes bellatores Aegypti in hoc assentient tibi. 13 Et extraham, & c. quia iuit obuiam regi Babylonis, vsque ad fines regni Aegypti. 14 Et proijciam te in desertum. Quia ibi fuit interfectus, & maior

MORALITER.

In anno deci. Hic Ezechiel incipit prophetare contra Aegyptum. Quam primò prophetat absolute in hoc ca. & secòstea comparatiue, ca. 31. Circa primum dicitur. F. hom. Per nomen Pharaonis, quod interpretatur dissipatus virum, significatur carnalitatatis vitium, quod dissipat viros viriles. Per officium regni, potentia designatur. Iper hoc quod dicitur infra draco magnus, malicia. Qui sicut dicit Aug. leo aperte irascitur, draco autem

occulte insidiatur. Et ideo per Pharaonem regem Aegypti significatur Moraliter homo potens, qui ex potentia atque malitia ultra modum in superbiam eleuatur, cuius deiectio designatur, cum subditur. Et ponam frenum in maxillis tuis, auferendo a te potentiam nocendi hominibus bonis. Et extraham te de me, flu. i. carnalium deliciarum, & sequitur.

Ca Et volatilibus celi. De quibus. Volucres celi comederunt il-
A lud. & a domino dicuntur esse diaboli. Non solum n prin-
 ceptis maliciae, sed & discipuli eius diaboli nominantur,
 vnde *Vnus ex vobis diabolus est.*

Mat. 13. a.
 102. 9. g.

b Pro eo quod fuisti. Hæc tibi fient. s. quia populum meum
 tuo auxilio decepi-
 sti, vt magis in te
 quam in creatore a
 suo consideret.

123. 9. 3. c. 1.

* Theodoretus.
 Tyro igitur, & alie-
 nigenis de quib. su-
 perius diximus, mi-
 natus est se calamita-
 tes illaturum, vt qui
 lætarentur his ma-
 lis, quæ Israel eue-
 nissent. Sed Aegypti

† stare facies.
 -mcum.

B non ob hanc causã
 reprehendit sed om-
 nia potius contra.

Quia cum operam
 dedisset, vt populus
 consideret suo ni-
 xus auxilio, diuina
 eum prouidentia pri-
 uauit, nihilq; ipsum
 sua ope iuuat, quod
 per arundineam vir-
 gam declarauit, cõ-
 tritam propter im-
 becillitatem. Ita etiã
 Sennacherib apud
 Isaiam Aegyptiorũ
 auxilium appella-
 uit. Confusus est. n.
 inquit, super virgã
 arundineam fractã.

† dixerit

† dispersam.

c Arundineus. Va-
 cuus, inanis, cum di-
 catur. *Non apparebis
 in conspectu meo va.*

Exo. 23. b.

Huius contrarius
 est, de quo dicitur.
*Virga tua, & baculus
 tuus, ipsa me consolata
 sum.* Hanc virgam

Psal. 22. b.
 Exo. 7. b.

C habuit Aaron, quæ dracones Aegyptios deuorauit, hæc
 floruit & amygdala germinauit, vnde *Vultus, in virga ventã,
 ad vos?* Qui Pascha celebrant, baculos tenent in manibus,
 sine quibus humanam imbecillitatem sustinentibus car-
 nes agni comedere non possunt. Vnde. *Egredietur virga de
 radice Iesse.*

Nit. 17. c.
 1. Cor. 4. d.
 Exo. 12. b.
 Isa. 11. a.
 Allego.

d Ecce ego ad te Hier. Alleg. Diuinæ misericordiæ est, vt
 mundi huius pereat abũdantia, & Aegypti fluentia sicce-
 tur,

tur, & terra desoletur, & sententia Dei dissipetur a
 Syenes, quæ interpretatur Gyrus, vt nihil in se recte
 beat vsque ad terram Aethiopum, qui humiles dicitur
 vt. f. omnis superbia quæ se contra Dei sententiam ex-
 rat, destruat, & humilietur in salutem.

c Turre. Lxx. M. d.

lo. nomen loci. tu

ris Syenes vsq; to

die permanet c

1 Romanis subci

vbi sunt Nili c

2 & a, vsq; ad q

locum Nilus d

3 stro mari nau

lis est. Totam

4 Aegyptum die

se populanda

que ad termin

5 quibus extren

gypti regio iugit

6 Non se tran

7 Hiero. rati

quidpiã, nec p

8 menti, vt nec

9 ces in ea rema

10 quos dimissis

11 nibus Pharao

12 gypto retinet

13 piebat. Moy

14 tradente, &

15 te, iumenta q

16 de captiuitate

17 pti liberare.

18 Et non ha. q

19 amis. Qui nu

20 rrus

21 afflictionis &

22 est. Vnde Moy

23 &

24 Elias, & ipse

25 stus quadragi

26 bus, & quad

27 ranta

28 noctibus iei

29 uerunt, & populi

30 erant

31 in solitudine

32 40

33 annos, vt pol

34 latus in Galg

35 sop

36 probrio, & i

37 gna Aegypti

38 era-

39 tur.

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

NICOLAUS DE LYRA.

* ior pars sui exercitus, & eorum cadauera remanserunt insepulta.

1 Pro eo. Hic ponitur causa secunda demeritoria, que fuit falsa
 confidentia, quem dedit Sedechie regi Iudæ, promittens ei auxilium
 contra regem Babylonis, ex quo Sedechias fuit motus ad rebellandũ
 regi Babylonis, a quo cum populo suo fuit captus, & captiuatus, re-
 ge Aegypti non prestante ei auxilium, vt habetur Iere. 27. & hoc
 est quod dicitur. Pro eo quod fuisti. falsam confidentiam ei præ-
 bendo.

2 Quando apprehenderunt te ma. cõfidentes de tuo auxilio

3 Et confractus es. eis deficiendo.

4 Et la omnem. i. fuisti occasio occisionis, & destructionis eo-
 rum

rum. Et subditur pena, cum dicitur. Propte. & c. patet liter. x pre
 dictis vsque ibi.

5 A turre, que est in vno termino Aegypti.

6 Vsque ad termi. qui sunt in opposita parte.

7 Non per. i. ita pauci erunt ibi, q; quasi pro nihilo erunt im-
 pendi, sicut dicitur communit. Nullus est in foro quan-
 tibi pauci comparatiue respectu numeri, qui solet ibi esse. & c.
 tent vsque ibi.

8 Et dispergam. quia plures eorum fuerant in captiuitate
 Et, & multi in seruitutem venditi Gentibus, & nationibus
 9 Quia hæc. di. Hic consequenter describitur Aegypti
 tio, cum dicitur. Post finem. 40. annorum.

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

MORALITER.

† † Bestijs. i. demonibus, qui dicuntur bestia propter cru-
 delitatem, & aues propter superbiam.

† Dedi te. Nisi per veram poenitentiam emenderis, quod
 semper potest fieri, quamdiu viuunt homo in vita præsen-
 ti, & ad hoc designandum subditur postea.

† Daboque ter. per quos significatur debita penite-
 ciendo diem pro anno Moyses. n. 40. dieb. natur-
 iunauit in monte. Exo. 24. & Elias. 3. Reg. 19 Et C
 Mar. 4. propter q; numerus quadragenarius insti-
 ad perfectam poenitentiam designandam, per qua
 cator Deo reconciliatur, ideo subditur.

4 Post finem. per hoc autem quod subditur.

5

6

7

8

9

10

Non habitatur quadraginta annis. Pareitur Aegyptijs: & quondam fuere hospites Israel breuiori tempore mnata est: Tyrus sabbatizauit sabbatha sua per annos, & tandem restituta est captiuitas Iudæe tempore subuersio vsque ad Cyrum regem lxx. annos com

mensis cessasse, & arcam Noe super montes Ararath, i. D Armeniae sedisse. vnde habemus hunc numerum & ad bonum, & ad malum referri, cum in eo & ira Dei per di luuium incipit, & clemētia redit. Et quia apud Hebræos mensis, qui apud nos Kalendis, nonis, idibusque deuoluitur, s̄m lunæ cursum computatur. vnde Græce, μήνη mēne, id est, luna a mēse nomē accepit. Hoc numero dictum est in 27. die lunę parū quid luminis remansisse: ne penitus ira Dei absque misericordia sit. Quando autem totus lunę orbis impletur, tūc Pascha & oēs maxime solemnitates celebrantur. In hoc ergo numero, & bona & mala pariter continentur: Bona Nabuchodonosor, mala Aegyptijs quorū vastitas nunciatur.

1 a ^a Vrbs metropolis. ^b Vrbs metropolis. ^c In imo. ^d Ecclesia.
 2 ^a Sciens in quem peccauerit. ^b Illituta
 3 ^a Ecclesias toto orbe distatas ^b Ne se extollant multum sine deceptorum, vnde: Da illi domine vnam stertem & vbera amentia.
 4 ^a Ecclesia. ^b Vt deserto iudicio Dei auxilio in Aegyptum confidant.
 5 ^a Ecclesia. ^b Aegyptias voluptates
 6 ^a Mense ^b Alias vicesima.
 7 ^a Mihi in oppugnatione Tyri, vt impleat voluntatem meam
 8 ^a Gestantium caphinos terræ & lapides.
 9 ^a Vt exercitui, quia nihil per o u inuenit in Tyro.

1 ^a Vrbs metropolis.
 2 ^a Sciens in quem peccauerit.
 3 ^a Ecclesias toto orbe distatas
 4 ^a Ecclesia.
 5 ^a Ecclesia.
 6 ^a Mense
 7 ^a Mihi in oppugnatione Tyri, vt impleat voluntatem meam
 8 ^a Gestantium caphinos terræ & lapides.
 9 ^a Vt exercitui, quia nihil per o u inuenit in Tyro.

Potes enim heod. Ineffabilis est clementia Dei: uæ mensura quam & pudore irert supplicia, & rursus ea sanat quæ erussit. Hic igitur captiuitatē Aegyptijs minat, & perfonē & solidinem, quā breui tempore defuit. Quadraginta enim nos erit eius ad quam nemo cedat, neque omnis Aegyptus, sed Magdalo, & Svei vsque ad terram Aethiopi, statim fore proferretur. Quæ interpretatur, paucis conculcatus, ubi panis de coelo descendit, ab hereticis conculcatus est, vt cum venerint ecclesiam: habitent in pane conculcato. erunt. Semper recolentes quod in Aegypto extruxerunt. Hæc omnia sient, vt tertio sciant Aegyptij, quod ideo videtur dici, vt cognitio prima Aegyptiorum in carne sit, secunda in anima, tertia in spiritu: imò super terram, secundò huius mundi conuersatione finita, tertio post resurrectionem. factum est in vice. Quæritur quomodo post annū 10. superioris sermonis statim vicesimus & septimus annus ponitur, & in sequentibus decimus & duodecimus, & in extrema descriptione templi vicesimus quintus. Sed factus est. Quia enim de Aegypto & superior, & hæc prophetia est, licet diuersis sit facta tēporibus tamen quæ vna sunt prouincia, iunctæ sibi sunt: quod in Ierem crebrò legimus, vt scilicet præpostero ordine temporæ scribantur. Prius enim Sedechiæ in quibusdam gestis referuntur, post Ioachim qui ante eum fuit. In Psalmis quoque (quia carmen est lyricum) historiæ ordo nõ quæritur. Et est. In Gen. legimus 27. die mensis secundi super faciem terræ aquas diluuii inundasse, & 27. die. septimi mensis

nas vineasque, quia cincta erat mari, muris non posset adiungere, infinitam exercitus multitudinem iussit saxa & aggerem comportare, & expleto medio mari, immo freto angustissimo vicinam littus facere insule continuum. Quod cum viderent Tyrij iam iamque perfectū, & percussione arietum murorum fundamenta quereretur, quidquid preciosum habuerunt, nauibus ad insulas asportauerunt, vt capta vrbe nihil dignum inueniret Nabuchodonosor tãto labore. Et quia Dei in hac parte obediuit voluntati, post aliquot annos data est ei Aegyptus. Multoque seuior Tyrus Aegypto illa enim oppugnabat Ierusalem, hæc vanū promittebat auxilium. Aliud est autē spe imbecillitatem decipere, aliud aduersus populū Dei pugnare, & hoc est Nabuchodonosor rex Bas. ser. f. e. l. Hiero. Cum Nabuchodonosor mercedē accepit boni operis, intelligimus Ethnicis si quid boni fecerint, mercedē reddi. vñ in Iere. Nabuch. colūba Dei dicitur, q̄ contra populū peccatorem voluntati Dei seruerit. vnde: Ad ducam seruum meum Nabuc. Condēnamur ergo cōparatione Gentilium, qui legem naturaliter faciunt, nos etiã scriptam negligimus: de quo Pau. ad Ro. plenissimè disputat. Theod. Propter longā obsidionē oē caput caluū factū esse ait, oēniq; hūmerū depilatū. Commoratio. n. diutina, sub

Oppugnatio Tyri. 22. q. 5. c. 6. na.

Ierem. 25. g. Ibidem b. In hunc loc.

NICOLAUS DE LYRA.

1 collocabo eos in terra. quæ est in optimo Aegypti loco.
 2 erunt ibi in regnum. ita quòd non reuertentur ad pristinum impam & superbiam.
 3 neque erunt vltra domui Israel in confidentia. scilicet falsa, ut fuerunt tempore Sedechiæ.
 4 docentes ini. Induxerunt enim Sedechiam ad frangendum iuramentum, quod fecerat regi Babylonis: ideo subditur.
 5 t fugi. de dominio Nabuchodonosor.
 6 sequantur. Aegyptios de eis conficiendo.
 7 sci. per experientiam potestatis & vindictæ meæ.
 8 fa. Hic ponitur destructionis Aegypti causa eff. Ritua: Quæ est dicitur ex vna principalis, scilicet Deus, & alia instrumentalis, scilicet rex Babylonis & eius exercitus & vtraque tangitur in hac parte mittitur tamen tempus huius reuelationis factæ Ezechielis, cum

li, cum dicitur: Et factum est.
 9 In pri. scilicet mense.
 10 In vna. i. prima die mensis: vt supra expositum.
 11 Nabuc. f. in executione iustitiæ meæ.
 12 Aduer. quæ propter suam superbiam destrui meruerat secundū diuinam iustitiam.
 13 Omne ca. in exercitu Nabuchodonosor.
 14 Decal. ex deportatione bacineti ferrei vel galæ.
 15 Et om. ex deportatione lapidum & lignorum quibus Nabuchodonosor voluit facere viam vsque ad Tyram, vt predictum est.
 16 Et mer. quia habitatores Tyri videntes appropinquare eius captionem, omnia preciosa quantum potuerunt, miserunt ad insulas longè per navigium, & residuum absconderunt in terra vel proiecerunt in mare, ne aliquid inde haberent Chaldæi.
 17 Propterea. id est, faciam eum ibi habere victoriam.
 * Et

MORALITER.

1 erunt ibi in regnum humile inter regna cætera erit, &c. signi-

significatur, quod Deo reconciliatus per pœnitentiam veram humilior debet esse quam ante.

† MORA-

sub diuo talia facere consuevit, æstu sæpè cutem distra-
hente partibus illis quæ nudæ membris corporis propo-
sitæ sunt. Pollicetur autem Nabuchodonosor se mercedè
daturum Aegyptum, pro laboribus ad oppugnationem
Tyri susceptis: non quia animo diuinæ ministrans volun-

† propter
opus.
Ma th. 10.

tati, hæc molitus
fuit suo. n. conatu
contra omnes has
gētes adduxit exer-
citurum: verum per
hæc declarat, nihil
se inuito factū iri.
Duo enim passeris, in
quit, esse veniunt, &
vnus ex illis non ca-
det sine patre vestro
qui in cælis est, quem
nihil lalet eorum
quæ fiunt. Verum
alia quidem ipse
moderatur, alia verò fieri permittit, modo liber hominis
cedens arbitrio, modo eos qui digni sunt per alios puniri
concedens.

Herodotus
lib. 1.

a *Eccc. Hoc quidam dicunt sub Nabuchodonosor com-
pletum esse, alij sub Cambyse filio Cyri, qui Aegyptum
vsque ad Aethiopiã vastauit vt Apim quoque interfe-
cerit, & omnia eorum simulacra deleuerit. Quam ob
causam putant eum versum in amentiam casu equi, &
proprio pugione confoissum. Lenissimè narrat hanc
historiam Herodotus, vbi & omnis Aegyptus per pagos*

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et depræ. id est, quæcunque preciosa, & dicuntur manubiæ qua
si manu captæ. Catera patent ex diçlis. Sed queritur hic, quomodo
bona Aegypti data fuerunt a Deo Nabuchodonosor & eius exerci-
tui pro destructione Tyri? Ad quod dicendum, quòd si Nabuchodo-
nosor fecit hoc intuitu iustitiæ vt potèd propter malitiam habi-
tium in Tyro, bene meruit ex hoc retributionem temporalem, quamuis
esset idololatra & infidelis. Si autem non fecit hoc intuitu iustitiæ,
sed dominationis & cupiditatis libidine, sicut videtur tex. sonare
ex præcedentibus: sic non meruit inde mercedem aliquam, etiam
temporalem, & secundum hoc scriptura loquitur hic de eo, sicut &
in multis alijs locis more humano. Apud homines enim ille cuius
aduersarius debellatur ab aliquo, gratus est debellanti quamuis non
fecerit hoc intuitu eius sicut dicitur. 2. Reg. 8. q. Thon rex Emath

Hieron.

C A P. XXX.

a **E**T factum est.
Post 20. &
7. annum captiui-
tatis Ioachin. Re-
uertitur ad præfens
tèpus, quando con-
tra Aegyptum cœ-
perat prophetare, c
id est, ad annum 10.
mensis 12. in vna
mensis.

Amos 5.

b *Fili ho. Leo ru-
giet, quis non timebit?
dominus loquutus est,
quis non prophetabit?
Fili ho. Hoc in di-*

Psal. 56. 2.
Psal. 4. 3.

Gen. 47.
Psal. 143. c.

uinis scripturis sèper in bonam partem
accipitur nume-
ro singulari seu in plurali in malam. *Fily hominum dentes eu-
rum ar. & j. Et alibi. Et ho. vsque quo gra. c.*

c *Iuxta. Hier. Omne tps æternitati comparatū breue est.
Vnde Iacob centum & 30. annos quib. vixerat, paucos &
pessimos vocat. Et David. Dies nostri sicut vm. ora. Hec repu-
tantes nec potentia erigimur, nec diuitijs incumbimus,*
nec

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XXX.

Diuisio.

* 1 **E**T factum est. Hic consequenter Ezechiel prophetat non
solum contra Aegypt. sed etiam contra eorum auxiliares.
Et diuiditur in duo, quia primò prophetat contra vtrouque coniu-
ctim. secundò contra Aegypt. separatim, ibi: Hæc dicit. Circa
primum

M O R A L I T E R.

† 1 Et fa. Hic Ezechiel prophetat contra Pharaonem &
eius

& vicos & castella describitur, & Nili origo, Gen
& populi, & mensura terræ per circumitum vsque
fertum Aethiopiæ, & littora magni maris, Labia
Arabiz con finia demonstrantur. Causa autem tr
est contra Aegyptios, quod populum Dei suo decerit
auxilio, ne i
spectauerit, illi
ad iracundiam
uocauerit.
b Cornu. Id est, re-
gium genus, quod
alij putant Zoba-
bel filiū Salatiel,
qui per Ieremiam
de stirpe David
scendit. Alij vlti-
mum tempore refe-
runt, quando pu-
rant Eliam vatu-
rum, nos autem cor-
rumpimus historiã.

dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regē Baby-
lonis in terra Aegypti, & accipiet multitudinem eius, & de-
prædabitur manubias eius & diripiet spolia eius: & erit mer-
ces exercitui illius, & operi quo seruiuit aduersus eam. De-
di ei terram Aegypti pro eò quod laborauerit mihi, ait domi-
nus Deus. In diè illo pullulabit cornu domus Israel, & tibi
dabo apertū os in medio eorū, & scient quia ego dominus.

nu domini super Christo intelligentes, præsentem
mus historiã.

* Theod. Cornu diuina scriptura alias pietatem
alias potentiam, alias regnum. Aegypto euerfa i
meus populus efflorescet, pietateque potietur, n
bens sibi magistrã improbitatem. Præbebunt
propheticis verbis aures, quòd me Dominum esse
perint. Hoc enim declarauit cum dixit: Et dabo os
in medio eorum: nam per Ezechielẽ omnem pro-
cum chorũ significauit.

misit localia pretiosa David, eo quòd percusserat Adadeze
Syriæ eius inimicum, licet hoc fecisset aliquid propter i

2 In di. Hic consequenter describitur populi Iudæi red-
Iudeam, cum dicitur: In di. i. in tempore a Deo præuiso.

3 Pullula. Quod fuit impletum tempore Cyri, qui sub Zoba-
bel duce dedit Iudæis licentiam redeundi.

4 Et ti. quia omnibus apparebit, quòd tua prophetia fue-
runt: & sic poteris constanter dicere, quòd hoc habuisti ex di-
uinatione. Sicut enim Mardocheus & Daniel post reditu-
nitatis vixerunt per aliquod tempus, vt patet ex lib. Ester & Dan.
quia Assuerus cum quo fuit Mardocheus, regnauit post reditu-
punitatis Babylonicæ, Mardocheus autem & Ezechiel ducti
in Babylonem simul cum Iechonia rege, & sic potuit tantum
sicut Mardocheus.

C A P. XXX.

Quod et in principio. apud Deum.
T factum est verbum domini ad me di-
cens: Fili hominis, propheta & dicit: Hæc
dicit dominus Deus: Vlulate, vè vè diei,
quia iuxta est dies, & appropinquat dies

a *Non clero solo rutilans Babyloniã auferens tempestatem.
b Omnium, non tantummodo Aegypti, in quo cer-
tum est de cunctis Gentibus prophetari.
c Flamens & versatilis sermo diuinus, qui bonos
a malis diuidat, & pessimos in uo igne contumat.*

domini, diès nubis, tempus Gentium erit. Et veniet gladius
in Aegyptū, & erit pauor in Aethiopia, cum ceciderint vul-

cidet mala sed etiam gentes impietatis poenas dab-
d Dies domini. Hieronymus. Quando omnis sæcu-
uerfatio destructur, & errore sublato vna verita-
rebit.

e *Et erit. In eis, scilicet, qui trans Aegyptum in ne-
roris & tenebris commorantur, quorum nigredo-
dorem aut vix, aut nunquam conuertitur.*

- 1 primum dicitur.
- 2 Vlu. præ dolore.
- 3 Væ. s. di. structionis Aegypti, quæ propinqua est, ideo s
- 4 Et veniet. scilicet Chaldeorum.
- 5 In Aegyptum. & etiam super auxiliares eorum. i
- 6 Et erit pa. quæ erat Aegypto confederata.

eius auxiliares. Per Pharaonem verò significa-
mo potens carnalis & maliciosus, vt prædictum est
auxiliares eius in malis suis notantur cum dicitur.

destruatur. vt nihil pristinae firmitatis remaneat vt de his pessimis fundamentis ponatur fundamentum sicut super quod edificatur ecclesia. Omnis enim plantam non plantauit pater meus caelestis, et radicabitur. vnde: et destrues, et dissipas et disperdas.

descenderunt: & his similiter poenas minatur, quandoquidem dem praeter suam voluntatem relicta Iudaea contenderunt in Aegyptum, quod & per eundem Hieremiam illis denunciatum legimus.

a *Libya & speciosa est via, quae ducit ad mortem. & multi ingrediuntur per eam.*

a nerati in Aegypto: & ablata fuerit multitudo illius: et destructa fundamenta eius Aethiopia & Libya, & Lydij & omne reliquum vulgus, & Chub & filij terrae foederis cum eis gladio cadent. Hac dicit dominus Deus: Et corruent fulcra Sionis gladio cadent in ea, ait dominus exercituum. Et dissipabuntur in medio terrarum desolataram, & urbes eius in medio ciuitatum desertarum erunt: & scient quia ego dominus Deus, cum dederero ignem in Aegypto, & attriti fuerint omnes auxiliares eius. In die illa egredientur nuncios a facie mea in trieribus ad conterendam Aethiopiae confidentiam, & erit pavor in eis in die Aegypti, quia absque dubio veniet. Hac dicit dominus Deus: Et cessare faciam multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis. Ipse & populus eius cum eo fortissimi Gentium adducentur ad disperdendam terram. Et euaginabunt gladios suos super Aegyptum, & implebunt terram interfectis, & faciam alueos fluminum aridos, & tradam terram in manus pessimorum, & dissipabo terram.

b *Strat. vt si quis in Aegypto reperitur, de Aethiopia, & Libya, & Lydia, & generaliter de vniuersis populis, gladio cadat.*

c *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

d *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

e *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

f *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

g *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

h *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

i *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

k *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

l *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

m *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

n *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

o *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

p *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

q *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

r *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

s *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

t *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

u *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

v *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

w *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

x *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

y *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

z *Quae sit in extremis finibus Aegypti, siue a Magdalo vsque ad Sienem secundum Lydium.*

1 plena serpente. & omnia in uia plena serpente. & venenatis animalibus.

2 Si autem Magdalis magnificentiam, & Siene gyrus sonat, paterque Aegyptiae opes & contumeliosa fortitudo a magnificentia & exaltatone sui peccat vsque ad gyrum Aegypti, ubi stabile nihil, sed incerto voluitur lapsu, & peruenit ad ruinam.

3 *Nunc. De quibus: Angeli eorum semper resistunt faciem patris. Hi sunt messores qui colligunt de regno Dei omnia scanda ut mittant in eam ignis, ubi erit fluitus & stridor dentium.*

4 *Theod. Spem Aethiopiae ipsam vocauit, eo quo Aegyptij eorum ope considerent. Sin autem Graeca lingua, in robore declaratur. Hac autem Aegyptijs inquit, sustinere turbabuntur adiutores Aethiopes non solum pro ea mala quae illos intulerunt, sed propter sibi ipsis inuidentes calamitates, quae eos occubunt per nuncios quosdam a me missos festinantesque imperata perficere.*

5 *In manu Nabuch. Hieron. cui scilicet traditi sunt ad puniendum. Ipse enim inimicus & vindex, qui etiam mercedem accepit eo quod seruerit in expugnatione Tyrri Aegypti multitudinem, ut multi in Aegypto esse desistant, qui semper in ea sunt. Quod autem dicitur in Deuteronomio. In septuaginta annis descenderunt patres vestri*

6 *Et erit pavor in Aethiopiae.*

7 *In die. ut tempore quo destruetur Aegyptus.*

8 *Quia absque dubio veniet. s. vniuersae terrae destructio.*

9 *Et cessare faciam multitudinem. quia non poterit resistere Nabuchodonosor regi.*

10 *Et faciam alueos fluminum aridos. Sicut dictum est supra Nilus transiens per Aegyptum, in plures alueos dividitur, qui tamen per Chaldaeos ad hoc fuerunt subdiuisi, ut equites & pedes transire possent faciliter per totam terram Aegypti.*

11 *Hac*

12 *Lydios qui interpretantur nati consanguinei significantur & propinqui, qui similiter adiuuant praedictum: quia derapinis suis sperant consequi temporale incrementum. Per reliquum vulgus significantur adulateores eius, attribuentes eius mala iustitiae vel probitati. Per Chub grauitas interpretatur, eius ministri significantur, qui frequenter mandatum hominis mali, peius quam dixerit exequuntur. Per filios foederis significantur illi qui praedicto confoederati sunt in malis: & omnes isti dicuntur cum eo puniri, sicut participes criminis.*

13 *† MORALITER*

NICOLAUS DE LYRA.

destruata ciuitatum & fortaliorum Aegypti. Chub. i. Arabia Aegypto confederata.

si. iudaei qui post mortem Godolie suerunt in Aegyptum, cum Aegyptijs fuerunt partim occisi, & partim captiuati a Chub, vt habetur Iere. 44. Dicitur autem hic Iudaea foederis, ia promissa fuit Abraham & semini eius in federe quod inquit dominus: Genes. decimo quinto.

turre. quae est in vno termino terrae Aegypti.

gladio ca. &c. Et in hoc innuitur destructio totius terrae. Ca. uent vsque ibi.

die illa eg. i. Chaldaei procedentes ex ordinatione mea.

7 In

MORALITER.

Aethiopia, &c. Per Aethiopes qui tenebrosi interpretantur, daemones significantur peccatis contenebrati. Et qui frequenter leguntur apparuisse in Aethiopia effigie & ipsi adiuuant hominem carnalem & malinosum ad las nequitas peragendum. Per Libyos, qui introcutis interpretantur, consiliarij, qui admittuntur ad interiora significantur, & ipsi similiter adiuuant praedictum carnalem & malinosum in malis suis: nam dant ei consilium secundum formam suae voluntatis. Per Lydios

7 In trieribus. id est, nauibus habentibus tres ordines remorum.

8 Ad conterendam Aethiopiae con. Post destructionem enim Aegypti uerunt illic Chaldaei per mare.

9 Et erit pavor. i. in Aethiopiae.

10 In die. ut tempore quo destruetur Aegyptus.

11 Quia absque dubio veniet. s. vniuersae terrae destructio.

12 Et cessare faciam multitudinem. quia non poterit resistere Nabuchodonosor regi.

13 Et faciam alueos fluminum aridos. Sicut dictum est supra Nilus transiens per Aegyptum, in plures alueos dividitur, qui tamen per Chaldaeos ad hoc fuerunt subdiuisi, ut equites & pedes transire possent faciliter per totam terram Aegypti.

† MORALITER

Lydios qui interpretantur nati consanguinei significantur & propinqui, qui similiter adiuuant praedictum: quia derapinis suis sperant consequi temporale incrementum. Per reliquum vulgus significantur adulateores eius, attribuentes eius mala iustitiae vel probitati. Per Chub grauitas interpretatur, eius ministri significantur, qui frequenter mandatum hominis mali, peius quam dixerit exequuntur. Per filios foederis significantur illi qui praedicto confoederati sunt in malis: & omnes isti dicuntur cum eo puniri, sicut participes criminis.

Matth. 18. b.

Matth. 13. f.

fluminis.

Deut. 10. d.

Nilus.

vestri in Aegyptum. Nunc autem facti estis sicut stellæ cœli
A in multitudine, non exemplum terrenæ multitudinis po-
fuit, sed cœlestis quæ virtutibus fulget.

a Et disperdam. Hieron. Diuina clementiæ est malefacta
subuertere, vt nulla similitudo quæ mentiatur imaginẽ
veritatis remaneat
in Aegypto.

b De Memphis. Quæ
vsque hodie me-
tropolis est super-
stitutionis Aegypti.

Hier. Memphis
ex ore. Hi sunt qui
dicunt, *frater, sine ei*
c *am festucam de oculo tuo,*
cum ipsi tra-
bent habent.

Luc. 6. f.

c In Taphnis. His
ciuitatibus conci-
liabula hæreticorũ
d signantur.

B

d In Alexan. Quæ
in Hebræo No, hic
secundum prolep-
sim, idest anticipa-
tionem Alexãdria
dicitur, secundum
e illud Virgilij: *Lauinaque venit Littora,*
quæ scilicet, postea
f sic vocata sunt,
quando Aeneas in
g Latium venit.

Vir. in primo
Aene.

† in die.

Alexm. Hier. In
Heb. No. quæ inter-
pretatur requies. h

In eis enim fiunt
iudicia qui in deli-
cijs quiescunt, En
illud: *Homo qui tam*
erat *diuis, & ind. pur.*
e b. Et tentationi
bus interuiunt, k
quorum vnus lob
expetit tentandum, tentationem namque zain dicunt.

Luc. 16. c.

e Alexan. quæ Hebraicè No. & dicitur requies. Multi
enim sunt qui requiem quærunt, & iacere super lectos
eburneos, & comedere lactantes agnos.

f In Memphis. vnde Nilus diuiditur, vbi Apis templum,
& consulta respondent oracula

g Iuuenes. Hiero. Hebraicè on. quæ interpretatur dolor:
Bybãstus lingua Aegyptiaca oris experimentum. Om-
nes isti qui dolorem seculi ferre non poterant sed deli-
cias Diópolis eos sectabantur, & confidebant sibi in volu-
bilitate sermonum, & aduersum cætera dogmata dispu-
tantes habuerant experimenta victorię, gladio sermonis
domini concident.

h Et in Taphnis. Hieron. Taphnis, cedentes ori, subaudi
diaboli, cui cedentes amittent lumen veritatis, & diem
nocte mutabunt, & sceptrum Aegypti atque omne impe-
rium sentient in Taphnis esse contritum.

* Theod. Et in Taphnis nigrescet dies. Significat tene-
bras a calamitatib. profectas: quod idem rursus signi-
ficauit, cum dixit: *Et ipsam nubem operiet.* Qui enim in ma-
la inciderunt, haud æquè lumen vident, sed omnibus
obscu-

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

i in captiuitate ducetur. Et faciã iudicia in Aegypto, & scient
quia ego dñs. Et factũ est in vndecimo anno, in primo men-

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

Diuisio.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Hæc dicit, &c. Hic prophetat contra Aegyptios separatim,
& primo contra multitudinem plebis generaliter, secundò, contra
personam regis principaliter, ibi: Et factum est. Circa primum
dicitur.

2 Et disperdam, quia Chaldaei inde accipiebant aurum & argen-
tum & destruebant residuum.

3 De Memphis, &c. Ciuitas est Aegypti, que nunc dicitur
Dammiata.

4 Et dux, idest, rex.

5 De terra, idest, vsque ad magnum tempus, quia post finem
40. annorum in Aegypto fuit regnum, humile tamen, vt habetur
cap.

obscuriorem diem opinantur. Deinde eorum quæ
propositum sibi finem declarauit.

i Idi. 12. multa, non vnum. Sicut enim in domo Dei
nes mul. & sunt, sic Aegypti diuersa supplicia. vt cum
omnia facta fuerint, scient Aegyptij, q̄ ipse sit dom-

a Quæ male creuerat.

b Quæ Deo non enim boni aug. li. sed mali tortores sunt.

c Cuius verba irrita esse non possunt. Hoc sapè repetit, vt Dei
verba teiamus esse, quæ fieri est necesse. Ideo necesse est fieri.

& plenitudinem eius in manu alienorum. Ego dominus lo-

a Quæ hoc p̄ dicit indignatio mea.

a quutus sum: Hæc dicit dominus Deus: Et disperdam simula-

a 177 abominiores. b Ex are quo idola confecta.

c Vt magis quælibet tibi ita fiet, alii non seducantur.

b cra, & cessare faciam idola de Memphis & dux de terra Agy

si.

pti non erit amplius. Et dabo terrorem in terra Aegypti, &

a In terrore.

b Conculcatio panis inter ratur, terram eorum, scilicet, qui
conculcat panem qui de celo descendit. c Ciuitas regni.

c Quæ est in adun. humile quod ad celum non ducit.

disperdam terram Phatues. Et dabo ignem in Taphnis,

d & faciã iudicia in Alexãdria Et effundam indignationẽ meã

a Alij san. tentatio, quæ est robur Aegypti. b Quod est f.

c Quia portum habet tutissimum, & negociationes maris
in exercetur, vnde poeta vt car Pelusiam lentem.

super Pelusium robur Aegypti, & interficiam multitudinẽ

a Quæ eam de tempore, opulosa. b Regem. f. Babylonis, qui sicut ignis cuncta vastat.

c Qui verborum atque del. cas suo ardore consumat.

e Alexãdria, & dabo ignem in Aegypto. Quasi parturiens

a Omnis tentatio. b 177 Dissipatio.

c Vt omnis p̄ p̄na con. regni. d Quæ interpretatur exore.

dolebit Pelusium, & Alexãdria erit dissipata, & in Mem-

a Quia de omni verbo ocioso resident rationem. b Quæ Hebraicè On. c Ciuitas.

c Vires habitatores vrbum, vel mulieres qui tepus iniuriæ eius
subiacet. d Vnde: Non iuuenes, sed mulieres, imbecillitate mentis.

phis angustia quotidianæ. Iuuenes Heliopoleos, & Bubasti

b Quæ regia ciuitas.

c Cuius caligine tenebrarum omnia complebuntur. d Nube mærois & luctus.

gladio cadet, & ipse captiuus ducetur. Et in Taphnis nigre-

a Quæ regum f.

scet dies, cum corruero tibi sceptrum Aegypti, & defecerit in

a N. filij sustinet radij in ea luce. b Non mulieres in vnum. c Oppida.

ea superbia potetia eius. Ipsam nubes operiet, filia autem eius

a Tunc cum me iudicem demonstrauero.

i in captiuitate ducetur. Et faciã iudicia in Aegypto, & scient

quia ego dñs. Et factũ est in vndecimo anno, in primo men-

tię, in cuius titulo demonstratur, q̄ introierit ad
bēe vxorem Vriæ: priores sint Psalmi tertio, in q̄
re notatur a facie Absalon filij sui? Sed in Psalmi
responsio est Carmen enim lyriicum est in quo
ritur ordo historiæ, sed factorum carmina singu-
In historia verò illud dicendum est, eã quæ de v-
ueris dicta sunt temporibus non debere ratio-
di, sed vnus loci narratione concludi. verbu
que de Aegypto dicta sunt alio atque alio temp-
lectionis ordine cognoscantur. Cum hoc dixerit
net adhuc quæstio, cur in hoc eodem loco prin-
ctus sit sermo domini ad Pharaonem anno 10.
in 27. & deinceps. 11. secundum enim ordinem
decimus secundò vndecimus, tertio vigesimus
annus singulis prophetijs debuerant prenotari? S-
dere possumus: *O. auuudo dmi. fa. & J. D. & c.* Et alibi
& *Sapientiam quis inuestigabit?* Possumus quoque
re, quod in prophetis ordo historię non serua-
aliquibus locis. Non enim narrant præterita sed
ciant futura, prout fuerit Spiritus sancti volunta-
floria verò non præposuerat narratio.

cap. p̄. cced. Cætera vbi nominantur diuersæ ciuitates A
unt vsque ibi.

6 Iuue. i. homines ad prælum de istis ciuitatibus.

7 Gladio. in p̄elio.

8 Et ipse. f. ciuitates.

9 Capti. id. st. reliquus populus in eis habitans.

10 Et in. Metaphorica est loquutio, ad designandum tr
superuenturæ magnitudinem. Cætera patent in litera.

11 Et factum est, &c. Hic consequenter prophetat p̄
contra personam regis, & primò ponit v tempus huius
nis, cum dicitur: Et fa. Sic enim computat Ezechiel qui su
migratis cum eo, vt dictum est.

Fili

se, in septima mensis, factum est verbū domini ad me, dicens: Fili hominis brachiū Pharaonis regis Aegypti confregi, & ecce non est obuolutū, vt restitueretur ei sanitas, vt ligaretur pannis, & fasciretur linteolis, & recepto robore possit tenere gladium. Propterea hæc dicit dñs Deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti, & comminuam brachium eius forte, sed cōfractum, & deiciam gladium de manu eius. Et dispergā Aegyptum in Gentibus, & ventila bo eos in terris. Et cōfortabo brachia regis Babylonis, daboq; gladium meum in manu eius: Et confringā brachia Pharaonis, & gemet gemitibus interfecti corā facie eius: Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis cōcideret. Et sciet, quia ego dñs, cūm dederō gladium meum in manu regis Babylonis, & extēderit eum super terram Aegypti. Et dispergam Aegyptum in nationes, & ventila bo eos in terras, & scient quia ego dominus.

res bellicæ perfici D confueuerit, Hierony. Derege Babylonio i hoc capi nulla fit mentio, ne videatur contra captiuum populum in Chaldaea positum dominorum iracundiam prouocare. Sed dicitur de rege Assyriorū, qui eo iam tempore captus fuerat à Chaldaeis & omne robur Assyriorum Babylonio subiacebat in perio. vnde & decē tribus, idest, Israel Assyrij capiūt, duas autem, idest, Iudam & Beniamin, Chaldaei superant, & Ierusalem subuertūt. Et sic. Profectus virtutis est scire qđ ipse sit dominus. vnde de per contrariū de filiis Ili, vlij p silentes nescientes dominum. De regibus autem qui fecerunt in conspectu Dei, scriptum est, quod nouerunt dominum.

o, vt ne bellicis quidem instrumentis vti queat, iue robore & virtute imbuant Babylonium. Per bracia siquidem vires indicauit, quando quidē brachijs

tes nescientes dominum. De regibus autem qui fecerunt in conspectu Dei, scriptum est, quod nouerunt dominum.

NICOLAUS DE LYRA

idest, pot. statem eius. confre. idest, de proximo confringam. ecc. non est ob. s. pannis & ligaturis, eò quod fractura est illis. Cetera patent vsque ibi.

4 Et disper. captiuado populū eius in diuersis terris, & nationib. 5 Et con. bra. re. Ba. i. virtutem eius & bellatorum suorum. 6 Dabo que gla. me. in mā. hoc dicitur, ad insinuandum, quod victoria quam habuit in Aegypto, fuit magis virtute diuina, quam humana. Cetera patent.

CAP. XXXI.

fact. est. Inuehitur hic contra eundem Pharaonem. qui comparatur regi Assyrio. & post longissimam etiam lamentatio super eodem assumitur, & deinceps contra omnem Aegyptum.

roissa quoque anno 12 recipit sanitatem. Sed quia corrigitur Pharaon, & postea plangitur, tertius mensis & vnus dies vndecimo annorum numero copulatur. vnde in sequentibus 12. anno, mense 12. vna mensis, fit verbum domini ad Ezechielem dicens: Fili hominis, off. me plangam super Pharaonem re. Aegypti. & d. ad e. Qui. n. plangitur, ideo plangitur, vt intelligat quanta bona perdidit, & tamen quia Pharaon erat, & brachium eius nondū fuerat colligatum, nec pristinam receperat fortitudinē, ideo in anno & mense 12. viginti & nouem dies remanent, 12. vt annorum numerus compleatur. Vna igitur mensis die fit sermo domini ad prophetam.

factum est in vndecimo anno, tertio mense, vna mensis, factum est verbum domini ad me dicens: Fili hominis, dic Pharaoni

plangitur, ideo plangitur, vt intelligat quanta bona perdidit, & tamen quia Pharaon erat, & brachium eius nondū fuerat colligatum, nec pristinam receperat fortitudinē, ideo in anno & mense 12. viginti & nouem dies remanent, 12. vt annorum numerus compleatur. Vna igitur mensis die fit sermo domini ad prophetam.

12. nomina prophetarum vno yoco continentur. Et apostoli 12. sunt quorum vnus proditor, cuius in locum Matthias eligitur Et Arifagoga filia annorū 12. a domino suscitatur. Emorroissa

NICOLAUS DE LYRA

CAP. XXXI.

Tac. est. Postquam Ezechiel prophetauit contra Aegyptum ad hoc adducit exemplum, quod primo declaratur, secundo, profectu adaptatur, ibi. Cui assimilatus es. Circa primū scie exemplum ponitur hic de rege Assyriorum, qui fuerat potentis Aegypti, & tamē debellatus fuerat ex ordine diuina iussu abuchodonosor propter quod rex Aegypti non debebat cōfiteri se esse ei resistere. Igitur pars ista in duas diuiditur: quia primo

mo nuntur regis Assyriorū s. blimatio, secundo eiusdē deiectio ibi. Propterea. Circa primum ponitur regis huius reuelationis, cum dicitur. 1 Et fa. est. s. transmigationis ioachin. 2 Tertio. s. mense. 3 Vna mēsis, factum est, & c. idest, prima die mensis, & sic pater quod hæc reuelatio facta est post precedentem per duos menses sex diebus minus. 4 Dic Pharaoni. eos coniungit in propheta, quia coniungendi erant in pena.

MORALITER.

Et factum est in vndecimo an. Hic Ezechiel propheta contra regem Aegypti comparatiue, ostendens ad literā eius presumptionem, quia rex Assyriorum eo potentior non potuit resistere Babylo. Et iste ex sua presumptione restituitur, propter quod fuit turpiter debellatus. Per regem Aegypti Moraliter potest hic significari quilibet præsumentis de se virtute, propter quod debellari non timet à mundo, cne vel hoste, & propter suam presumptionē Deus percutit eum enormiter cadere, sicut dicit gl. Hebraica de Somone super illud Prouerb. 30. a. stultissimus sum videri. Ipse enim Salomon sciebat esse dictum Deut. 17. d. quod rex Israel non debebat sibi multiplicare equos nec

immensa pondera auri, & argenti, ne per hoc in superbiam eleuaretur, nec accipere sibi vxores alienigenas, ne per hoc a Dei cultu auerteretur. Et ipse præsumentis de sua stabilitate virtutis contrarium fecit, propter qđ Deo permittente turpiter lapsus fuit. Et simile contingit de multis, qui de sua virtute nimis confidentes, scēdantur enormiter peccatis. Vnde dicit Hier. ad Nepotianum. Non in præterita castitate confidas, nec enim Samson fortior esse potes, nec Dauid sanctior, nec Salomone sapientior, memēto semper quod paradisi colonum de sua possessione mulier eiecit. Et similiter contingit de alijs vitijs, hominibus præsumptuosis, qui occasiones cadendi negligunt.

Ga Cui simi. q. d. Non mireris si Babylonii te vineant atque subuertant, & imperium tuum & opes Aegyptias destruant. cum Assur multo te fortior ab eis deletus sit.

* Theodoretus. Quando longanimitate cum opus erat, vt noluit, sed fastu superbiaque insolefcere perseuerauit, per interrogationem cum eo colloquitur. Dic inqt, o rex Aegypti, quibus teipsum comparas, & cuiam regu esse te similem censeres? qui tanta superbia abuteris? Deinde subiicit.

b *Ecce Assur quasi cedrus, &c.* * Theod. Translationis vsus caractere, ait Assyriorum regu cypreso in Libano nata simile fuisse, & magnitudine celsitatis, & copia sibi subiectorum, & decore praetorum & ducu: hos enim propagines vocauit.

Ecce. Hieron. Pulchritudo illius praedicatur. quae in turpitudine praua voluntate mutata est. vnde: Confringet dominus cedros Libani. vt excelsus, s. in altissimo montium Libano constitutus, quato fuerit sublimior: tanto fortius caderet, vnde sensus magnus dicitur.

† campi.
† campi.
† propter aquas multas.
Psal. 18 a
† Pulcherrimus effectus est.
† Cyparissi.

C Sciendum autem, quia quaeconque dicuntur de rege Assyriorum futuro tempore, a Lxx. quasi transacta memorantur: & sic vel ad arborem vel ad principem loquitur Assyriorum, vt tam in masculino quam foeminino genere in vna persona vtatur, dum & arbor refertur ad Assyrium, & Assyrius in arbore nominatur.

c *Aqua. i. abudantissima. Abyssus. r. multitudo sonitus aquaru.*
d *Aby. Hieronimus. ad quam in euangelio daemones rogant ne mittantur.*

* Theod. Aquam, & abyssum infinitas gentes ab eo in seruitutem redactas appellauit quas vestigal & tributum quasi quandam irrigationem exercitui afferentes veluti arbores quasdam enutriuit, effecit q; vt eius coetus, idest, ordines militares ad omnia ligna campi mitteretur, hoc est, ad eos qui nondum subiecti, neque in seruitutem redacti essent, vt illi etiam subiicerentur: quod ipsi arrogantia & superbia causa fuit.

e *Flumi. De quibus. Quid tibi & via Assyrioru, vt bibas aqua fluminis?* Et alibi: *Ecce dominus inducet super vos aquam fluminis fortem & multam regem Assyriorum, & omnem gloriam eius.*

f *In ra. Hier. Nota in ipsa habitatione diuersa conditio est. Alij habitant in ramis, quasi volatilia, scientia sibi in*

Iere. 2. d
Ira. 8. b

philosophia & in haeticorum dogmatibus pollicentur. Alij quasi bestiae ferae, inimites atque crudeles Alij multitudo Geniu plurimarum commixti diuersis diuulgata. Quae iuxta viam comedere sementem quia omnes peccauerunt, & egeni gloria Dei. vnde. Omnes d

a *Alii multitudini. Multi enim sunt vn. pau. vero ele.*
b *Alii altitudine. Omnia qui se exaltat humiliabitur.*

regi Aegypti & populo eius: Cui similis factus es i magnitudine tua? Ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis, & frondibus. nemorosus, excelsusq; altitudine, & iter condensas frondes eleuatum est cacumen eius. Aquae nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum. Flumina eius manabant in circuitu radicium eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis, & multiplicata sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami eius, praequis multis. Cumq; extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia caeli, & sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saluum, et sub vmbra illic habitabat coetus Gentiu plurimarum.

† Eratq; pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatatione arborum suorum. Erat. n. radix illius iuxta aquas multas. Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei.

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

Abietes non adaequauerunt summitatem eius, et platani non fuerunt equae frondibus illius. Omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini eius, quoniam

dini eius, quoniam, &c. * Theodoretus. Pulchritudinem dicit, quae circa corporis ornatum conspicitur: puream veste, coronas, sedes lapidibus ornatas, haec scutatosque satellites, & alia omnia quae consueverunt coram inspectantibus reges illustrare.

* Gregorius. Qui accipi in cedris, abietibus, & platani possunt: nisi illa virtutum coelestium proprie altitudines in aeterna letitiae viriditate plantatae? Quae uis excelsa sine condita, huic tamen primo angelorum praelata sunt nec aequata. Qui speciosus factus in condensisque frondibus esse dicitur, quia praelatum legionibus tanta illi species pulchriorem reddidit: ta & supposita angelorum multitudo decorauit.

Per hoc multi intelligunt non de rege Assyrio dici, sed de contraria fortitudine quae in sermone inter Cherubim dicitur esse generata & preciosissima lapidibus, & postea ad terrena suo vitio concidens lucifer dicitur, vnde: *Videbam Satanam qui cecidit. ca. ca.* Sed nos haec omnia vt sequamur historiam, hyperbolicos dicta intelligimus, quod tanta potentia riuus fuerit, & sic cunctas nationes opprimeret, vt angelorum altitudini compararet.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Cui. si. q. d. quantumcumque sis potens, adhuc tamen non ascendisti ad potentiam regis Assur. ideo subditur.
- 2 Ecce Assur. altior ceteris regibus, sicut Cedrus alijs arboribus.
- 3 Pulcher. in pulchritudine prolis.
- 4 Et frondi. idest, principibus & militibus copiosus.
- 5 Et inter condensas. idest, per multitudinem principum, & bellatorum suorum.
- 6 Eleuatum est. idest, dominium eius super multa regna.
- 7 Aquae nu. Per aquas & abyssum intelligitur copia diuitiarum per quam habuit fortes bellatores ex diuersis nationibus collectos.

- ideo subditur. Et riuos. Et quia per hoc eleuata est & dilatata potestas sua. ideo subditur. propterea, &c.
- 8 Cumque extendisset. per potentiam suam dilatationem.
- 9 In ramis. idest, reges magni acquirerunt subiecti sibi.
- 10 Et sub frondibus. idest, homines qui videbantur in die fuerunt subiecti per eum. Cetera patent vsque ibi.
- 11 Cedri non fuerunt. idest, omnes reges in terra, qui in uinculis & amara, non erant ei equales in potentia neque in multitudine bellatorum. ideo subditur.
- 12 Et platani non, &c. Omne lignum. idest, omnium quantumcumque pulchrum & amabilem in diuitijs & potentia fuit ei adaequatum.

lie.

Et

Ideo nulla arbor in paradiso adæquatur ei, quia ignis non est assimilatus illi & pulchritudini eius, in erecta in superbiam, sed nouerunt humilitatem nec similitudinem Dei sacrilego ausu affectarunt. Et in. Quantos enim Assur cupit habere in perditione...

& stipites omnis generis idolorum templa nuncupauit: De qua à montibus, & campis oïno deleta sunt, per eos qui pridem pestilentis erant, sed postea fideles fuere gentes. Et recedent de umbraculo eius omnes, &c. Theodoretus. Cognita eius fraude, non solum eius dominium effugerunt, sed etiam usque ad ipsum solum profrauctunt, Domini mandatum illud exequentes: Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes, & super omne virtutem inimici. Quia omnes traditi sunt in mortem, &c.

a [†]speciosum feci eum, et multis condensisq; frondibus. Et emulata sunt eum omnia ligna voluptatis quæ erant in paradiso Dei, Propterea hæc dicit dominus. Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, & dedit summitatem suam videntem atq; condensam, & eleuatum est cor eius in altitudine sua, tradidi eum in manus fortissimi Gentiũ. Faciens faciet ei iuxta impietatem eius eieci eum, & succident eum alieni & crudelissimi nationum. Et proiciet eum super montes, & in cunctis conuallibus corruent rami eius, & confringent arbuta eius in vniuersis rupibus terre, & recedent de umbraculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum. In ruina eius habitauerunt omnia volatilia celi, & in ramis eius fuerunt vniuersæ bestię regionis. Quamobrem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, neque ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia quæ irrigatur aqua, quia omnes traditi sunt in mortem ad terram vltimam in medio filiorum ad eos qui descendunt in lacum. Hæc dicit dominus Deus: In die quando descendi ad inferos induxi luctum, operui eum abysso, & prohibui flumina eius, & coërcui aquas multas. Contristatus est super eum Libanus, & oia ligna agri concussa sunt. A sonitu ruinae quæ peruenit ad eum, & cetera.

1 ad ipsum solum profrauctunt, Domini mandatum illud exequentes: Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes, & super omne virtutem inimici. Quia omnes traditi sunt in mortem, &c. Theodoret. Ad historiam redeutes, ait ipsum Nabuchodonosor, & omnes qui cum eo fuerint morituros, atque eadem quæ alii homines perpeffuros. Hæc dicit Dominus, &c. Theodoretus. Abyssum vocat subiectas illi gentes quæ cum eo militaria munera exquebantur, lugebantque non illius cedem, sed suam cladem & euersionem. Illum enim non luxisse eos abunde declarauit, cum dixit. prohibuit multitudinem aquæ, hoc est. non mittent tibi amplius tributa. Contristatus es super eum Libanus, &c. Libanum non montem vocat, sed regni densitatem & ligna agri, principes qui sub eo erant, præfectis inferiores veluti in agro quodam confitos. Interfecto Babyloniõrum rege, fama quæ circumperuaserat, subiectas illi gentes perturbauit; & diabolo profligato, commotæ sunt gentes, & à pristina fraude ad salutarium dogmatum veritatem desciuere.

Quo non contentus fu in homines, sed etiã cõsuperbia abu tradidi eum in principis Gẽyrumq; in quimaterno Medus, pater es erat, & a nationibus us Assyriorũ & Babyloniõrũ re obtinuit. Secund n historiam buchodono dere qui ran elitatis super mo. bo labo vero hæc ac aliquis velit e, compe et eum commu nimum pestem abolum per hęc illicari, qui cũ le. Dm fore somniã excidit. Hũc aut rex gentium Chris superauit, f Hiẽro. alij. f. detefili potestati, ditur ad pum Antichri. Satanã. Et idem eum alie eodor. Cum dominus illũ & principa tyrannide de h qu olim pe sient erant, & a i eni ex genti diuino præconio crediderunt, ij prorsus eum exauerunt, & radicitus eius tyrannidem extirparũt, & de cerunt eum in montibus, vbi prius habebat delubra, a lque, erectis philosophiæ columnis. Ramos autẽ &

NICOLAUS DE LYRA.

1 Emula. i. omnes reges inuidebant ei propter eius excellentiã. 2 Quæ erant. Reges enim solent delitiose viuere, & idẽo dicuntur esse in regnis suis quasi in paradiso. Dicitur tamẽ paradisi Dei, quia diuitas regia a Deo conceditur, Prou. 8. d. Per me reges regnant &c. 3 Propterea. Hic consequenter describitur regis Assur deiectione, cum dicitur. Propterea. i. quia propter potestatem a Deo sibi concessam eleuatus est in superbiam. 4 Tradidi. i. Nabuchodonosor. 5 Iuxta impietatem. Impietas est proprie peccatũ contra Deũ, sicut iras est cultus diuinus. Rex autem Assyriorum ex nimia superbioruuperat in diuinam blasphemiam & contemptum dicẽs 4. Re. 19. scribens Ezechie: Nõ te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam, &c. & idẽo meruit deijci a regno. 6 Succident eum alieni. id est, Chaldaei. 7 Proiciet eum super montes. i. in montibus & vallibus. 8 Recedent de vni. eius. id est, de dominio ipsius. 9 Omnes populi terræ. quos sibi subiecerat armorũ virtute. 10 Ruina eius, &c. quia comparauerat regem Assur cedro.

ideo deiectionem eius designat sub similitudine casus cedri. 11 Habitauerunt omnia, &c. i. in cedro illa antequam rueret habitauerunt volatilia, &c. Et exponatur vt supra. 12 Quamobrem non eleuabuntur in altitudi. &c. i. illi qui remanebunt ac Assyrijs, non ascendent de cetero ad consimilem potestatem. Et subditur tur causa cum dicitur. 13 Quia omnes traditi sunt in mortem, &c. corporalem. 14 Ad terram vltimam. i. ad infernum, quantum ad animam, qui a doctoribus dicitur esse in profundis terrę. Et eodem modo intelligitur quod subditur. 15 Ad eos qui descendunt in lacum. &c. i. qui ante mortem Christi descenderant in gehennam, prout exponit Rab Sa. 16 In die quando descendi ad inferos, induxi luctum, &c. amicis eius. 17 Operui eum abysso. i. absorbi eum exercitu Chaldæorum. 18 Et prohibui flumina eius, &c. i. diuiniã eius, & potentia non potuerunt eum liberari. 19 Contristatus est super eum Libanus, &c. i. regnum Assyriorum. 20 Et omnia ligna agri, &c. i. vinitores & agricolæ. 21 A sonitu ruinae eius commouit Gen. p. g. stupore & admiratione de ruina tanti regis.

* Cum

Ga Omnia, vel omnia ligna, quæ quondã fuerunt bona, & irrigabantur aquis, & in Libani altitudine morabantur, accipient consolationem, quando principem suum viderint similia sustinere tormenta.

b Cui assimilatus es, id est, ò Pharao, scilicet, cui dictum est in principio, cui similis factus es in altitudine tua: &c. Assyrio, scilicet, qui corruit.

c Ipse est Pharao, &c. Lxx. Sic est Pharao & omni mul. e. ut quo modo. supra Assyrius succisus est, & corruit, sic & Aegyptius. Ipse est. Anterioribus extrema coniungit, quia supra dixerat. Cui similis factus es in magnitudine. i. Ecce Assur

Hieron.
† infimam.

næ eius comouit Gentes, cum deducere eum ad infernum cum his qui descendebant in lacum. Et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis, egregia atq; p̄clara in Libano vniuersa quæ irrigabantur aquis. Nam et ipsi cum ea descendunt ad infernum ad interfectos gladio, et brachium vniuscuiusq; sedebit sub vmbra eius in medio nationum eius. Cui assimilatus es o inclyte, atque sublimis inter ligna voluptatis? Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram vitimam. In medio incircuncisorum dormies cum eis qui interfecti sunt gladio. Ipse est Pharao & omnis multitudo eius, dicit dominus Deus.

quasi ce. in li. & infer: sic est & om. mal. ei. si. Sicut Assydrus, & cyp Babylonio te deicda es Pharao & p eius, id est, bor, & rami Babylonio cide tur.

* Theod Cum supra Cui assimilatus, & nat quæ pertine Assyrium sit lonium, sub Pharao, & multitudo eius. Nam si quit, multo ior & illust

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Cui deducere eum ad infernum, &c. quatum ad animam.
- 2 Consolata sunt in terra infima, &c. i. in inferno, qui dicitur esse in terra profunda: q̄ illi qui prius ibi descendunt, & ceperunt consolationem aliquam de eius desensu. Solariu est misero habere socium in pena, & maxime illoru qui occisi fuerant per reges Assyriorum. Per talē modū dicitur Isa. 14. de rege Babylonis. Vniuersi respō debunt, & dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos, non isti similis effectus es, sicut ibidem exp̄ptum fuit.
- 3 Omnia lig. id est, reges & potentes in hoc mundo qui in hoc mū do vixerunt delictos.
- 4 Nam & ipsi cum ea. descendunt ad infernum. &c. ad eundem locum.
- 5 Et brachium vniuscuiusque, &c. id est, fortitudo eius ad infernum deducta.

- 6 Sedebit sub vmbra eius, &c. id est, aliquam consolationem descensu habebit modo predicto sicut vmbra culum falationem calefacto.
- 7 Cui assimilatus es ò inclyte atque subli. &c. H quenter eximplū de rege Assur positum applicatur ad pro felicit ad regem Aegypti, de quo supra dictum est in prin ptuli. Cui similis factus es, &c. Et subditur. Ecce Ass Et co. em modo hic intelligit. Cui assimilatus es ò in que subli. &c. quasi dicit regi Assur in deiectione: Lice r ei equalis in potestate, ut supra dictum est, tamen sui magnus inter alios reges.
- 8 Ecce deductus es cū lig. vo. ad. i. cū regibus iam def
- 9 Ad terram. v. id est, in gehennam.
- 10 In me. incircunsi. &c. qui cum hoc erant idololatri.
- 11 Ipse est. Istud ponitur vltimò, ad denotandum, q̄ ea q̄ sunt in hoc cap. dicta. sunt propter eius deiectionem & popu

CAP. XXXII.

Ca Et fact. In mul- tis exemplari- bus iuxta. Lxx. duo decimus annus, & mensis decimus ponitur. Iuxta alios autem interpretes, decimus annus & duodecimus mensis: Ut vel iā capta sit Ierusal. & gaudiū Pharaonis malis sibi imminentibus auferatur. Vel cerē capienda, iuis magis miserijs doleat quā aliorum captiuitate lateatur.

Hieron.
† die.

ET factū est duodecimo anno, in mense duodeci- mo, in vna mēsis, factū est verbum domini ad me dicens: Fili hominis assume lamētum super-

Gen. 49.

* Theod. Pharaonis arrogantiam rursus & factū accusat atque amulatum eum fuisse draconis qui est in mari superbiā. Docti sumus autē istū esse diabolum, qui in factu Gentiu & amara superbia commoratus est. Leonem verò gentiu regno potentē. Dñm esse didicimus. Recubēs,

inquit, & quæ. Hoc ig Quia tentat lis fieri gnt perinde at qui est in m tra auctoren rerū Deū superbia inflatus es, fluuio fretus eiusq; ut qui nō indigeres neque nubibus, neque pluuia perna prouidentia & cura: verū pedibus aquam bans eā deriuares ad agros irrigādos, hac de caus dā super te retē meū, &c. Cōgruenter fluuio, & a appositē hamum commemorauit & rete, quæ in tus est cū dixit. in coetu multorum. Nam veluti q rete adhibito hostium exercitu & quasi quodam meā voluntate capiam te, & piscis in star venabor

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXXII.

* **E**T fact. est. Postquā propheta denunciavit regis Aegypti deiectionē, hic consequenter assumit sup hoc lamentationē. Et diuiditur in duas partes, quia primò plāctus incipit. secundò, iterum resumitur, sicut solet fieri in carmine lugubri. Secunda ibi: Et factum est.

Diuisio.

est. Prima in duas: quia primò recolitur eius p̄cedens sub m us, secundo ponitur ipsius sequens calamitas, quia infelicissimū nū genus est fuisse felicem. i. de consolatione. Secunda ibi: num dicitur p̄mittitur tempus reuelationis cum dicitur. 1 Et factum est. scilicet transmigationis ioachin. Cate vsque ibi.

MORALITER.

† **E**t fact. est. Hic Ezechiel propheta ex p̄cepto dñi, planctum assumit super deiectionem regis Aegypti. Moraliter autē per regē Aegypti ratione dignitatis regis signifi caripōt homo magnus in scientia vel virtutibus qui ex donis gratuitis nimis erigitur. Et sic Deo permittente, & diabolo procurante, in enormia vitia labitur, & talis casus est multum plangendus. Tum ratione personæ. Tum ratione status & ratione grauitatis culpæ ex his aggrauatur: quia quantò status altior, tantò est culpa grauior: & per cōsequens poena sequens. Item plangendus est pp scā dalum multorū, occasionē ruinæ ex hoc accipiētium, & pp sicut infamiam, & propter dæmonum latitiam, qui magis lætatur de deiectione modica personæ talis, quā

de multis & maioribus malis in alijs personis. V dere fert Greg. in Dial. quod quidam Iudæus transiens bardiani. nocte superueniēte intravit quoddam a ædificium factum antiquitus ad idoli cultum. I circa median noctem venit turba dæmonū, inter que vnus sedebat quasi princeps, quærens a singulis quid fe sent. Et illis referentibus: dissensiones, homicidia, & ali mala vnus dixit se frequentasse domū parum curare vnus dixit se frequentasse domū cuiusdam episcopi uoti, & cū tentasse de quadam muliere deuota ibi nente. Et ad hoc dictū demū episcopū adduxisse, q̄ dentu terga mulieris percussit blādiendo. Tunc il ceps incepit illū cōmendare, & eū inducere ad pro dum quod inceperat, quousque negotium perfec

133

a ori. De quo, Inſidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca
rem. Le. de sylua percussit eos.
b Hareseos principibus, qui imitatur ecclesiasticos
vires, dicentes dño: In te inimicos nostros ve, & labimus cornu,
sec on ventilant ad salutem, vt de terra ad cœlum leuēt,
sec t in profundū
ab iant.
c conturba. &c.
d Hironymus. Non
e uolubere aquas siloē,
f adant cum silen-
g ed aquas Aegy-
h ptias turbidas, & cœ-
i no: quæ antequā
k nus draconis cō-
l culcatur purē
m rantur purē
n & suo fluentes
o re, postea autē
p turbata sunt
q s sui ordinem
r derunt Non. n.
s ur hæretici te-
t hrijs scripturæ
u tibus sed om-
v nia turbant. Quo-
x autem est ini-
y mics & vltor, non
z solē aquas alienas
aa cōbar, sed etiam
ab conſecat flumina
ac sua, & parcit etiam
ad iuis: Misere-
ae q. concub. m. ho.
af de q: Non magnifi-
ag cemo super ter-
ah ra.
ai In gena mea. De
aj qua mile est regnum
ak saloin ſagena mi-
al ſe in ari, & ex om-
am ni g. ro piscum con-
an gregi, quarum bonos
ap elegant in vasa sua,
aq malo vitam foras mi-
ar cerunt.
as Blas. Quæ vitijs
at effentur, per be-
au ſtias & volatilia etiam hæretici ſignificari poſſunt.
av V per volatilia cœli & beſtias terræ, populos decep-
ax ſionis & crudelitatem Gentium intelligamus.
ay Mes. Principes ſcilicet hæreticorum, vel potestates
az conſitias, quæ per aera diſcurrunt, vallesque ad inferna
aa penant æternis mancipatæ ſupplicijs. Hæc omnia trāſ
ab latiu, vt ſcilicet cum volatilia cœli & beſtiæ carnibus
ac eius ſerint ſaturatę id eſt, exercitus eius & vniuerſa mul-
ad titud, cætera pars in vermes & ſaniem conuertatur: tūc
ae cœli nebris obuoluentur.
af Erigabo. Hieronym. Superb a enim & arroganſtu-
ag mor hæreticorum non tam vitali & puro, quàm putri-
ah do & cœtenti ſanguine completur, vnde: Pone eos vt ſter-
aj cus ſi: Et alibi: De ſtercore erigens pauperem.

1 Pharaonē regem Aegypti: et dices ad eum: Leoni Gentiū
2 aſ Vno proptio, non i. c. ſus a principio, vnde. Homo cum in honore eſſet non intel. compa. eſt iu-
3 men. &c. b Diabolo qui dixit: Mea ſunt flumina, & ego feci ea.
4 c Vt terram ſaquamque poſſideas. d Quis. Erectus in ſuperb. in irrigatione fluminū.
5 aſ Multitudine exercitus. b Vnde Apoſt. Ias: Qui autem conturbat vos.
6 por iudicium quicumque eſt ille.
7 Deuſ: Expandā ſuper te rete meum in multitudine popu-
8 aſ Quis coluber multus fueras ſi iſis inuolutus. b Curus in iudic. latebant in mari iuius
9 mundi.
10 lorū multorū, & extraham te in ſagena mea, & pſijciam
11 re in terrā. Super faciem agri abijciam te, & habitare faciā
12 aſ De. andan. b Secunam illud: Dedisti eum eſſem populis Acti i. p. um.
13 c Quæ ſementem con. e ſunt lecus viam. d Non ſolum volatilia.
14 ſup te omnia volatilia cœli, & ſaturabo de te beſtias vniuer-
15 ſæ terræ. Et dabo carnes tuas ſup montes, & implebo col-
16 les tuos ſanietua. Et irrigabo terram ſætoſe ſanguinis
17 tui, & in ſuper mōtes, & valles implebuntur ex te. Et operiā
18 aſ Qui trā. ngurabas te in angelum lucis. b Super te, & nihil tibi latum erit, & ad interi-
19 tium tuum omnes populi & reges nimio horrore formidabunt. c Cœli. vel draconis.
20 cum extinctus fueris cœlos, & nigrēſcere faciā ſtellas eius.
21 ſolē nube tegam, & luna nō dabit lumen ſuum. Omnia
22 aſ Id eſt habitatores terræ mittam in tenebras ubi erit ſtictus & ſtridor dentium.
23 luminaria cœli mœrere faciā ſuper te, & dabo tenebras ſup-
24 terrā tuam, dicit dominus Deus: cum ceciderint vulnerati
25 aſ Vt qui prius Pharaoni ſeruierant: traſcantur contra eum, videntes captiuitatem
26 eius ad aliam terram quam draco n. ſeabat eſſe perluſtana.
27 in medio terræ, ait dñs De⁹. Et irritabo cor populorū mul-
28 aſ Caſa. ſ. tuo. b Qui tuum prius mirabantur, poterunt am.
29 torū, cū introduxero cōtritionē tuā in Gentibus ſuper ter-
30 ras quas nescis, & ſtupeſcere faciā ſuper te populos mul-

h Valles. Nimirum depreſſas mētes, aut inferna aut humi D
lem hæreticorum ſenſum pro terrenis omnia facientiū.
* Theodoret. Quando inquit ab hoſtibus captus & in-
terfectus eris, in ſepultus permanebis, beſtiarūque & vo-
lucrum ventres implebis, ſanguiniſque viui, & putrefa-
cti cruores (hoc. n.
ſtercora vocauit)
& agros, & montes
complenit:
i Et aperiam. vnde:
Lux impiorū extin- Iob. 18. a
guetur.
k Cœlos. De quibus: † educebas
l Contra ſpiritalia nequi flumina tua.
m ſig. in cœleſtibus. Eph. 6. b
n Et nigrēſ. Hieron.
o Ad literam intelligi
non poteſt, nunquā
enim hoc factum eſt
vel faciendum eſt.
p m. ſe. las, &c. De qui
q bus Iudas: Sydera er- E
runt quibus caligo te-
nebrarum in æterna re ludæ d.
ſeruetur.
* Theodoretus.
Non natura hæc ait
accidiſſe ſed propter
eorum qui cruciaba-
tur affectionem. Si † mundantē
quidem calamitati- ſanguinetuo.
bus oppreſſi nocte
obſcuriorem Deum
opinantur: quod q-
dem dicens ait: Et au-
bo tenebras ſuper terrā
non ſuper omnem ter-
ram. Quod ſi quis
re vera dicat tene-
bras i Aegypto fuiſ-
ſe belli tempore, ip-
ſo Deo oſtēdente ſe
Babyloniis ad Aegy-
ptios puniendos v-
ſum fuiſſe, a pia mē-
te non aberrabit.
n Solem nube. Cui ſci-
licet contrarius eſt ſol iuſtitie. Solem nube, &c. dñm, ſcilicet
qui deſcendit in Aegyptum ſuper nubem leuem, nullo
peccati pondere prægrauatam: vel prophetis & Apoſto-
lis, de quibus. Mandabo nubibus meis: ne pluuant ſuper eum im-
breſ. Et in Pfalmo. Veritas tua vſque ad nubem. Iſa. 5. b
o Luna. Ideſt, hæreticorum eccleſia, non dabit lumen ſuū
nec decipiet credentes falſi nominis ſcientia. Pfal. 35. b
p Omnia luminaria. Quidquid videtur in hæreticis eſſe do-
ctinæ, extincto dracone necabitur, & ipſe dominus ter-
ram hæreticorum operiet tenebris ignorantie, vt cœci ce-
cos ducant in foueam. Luc. 6. f
q Super terras bonas. ſcilicet quas Pharaon nescit, quando
ſcilicet captiuitas Pharaonis alia captiuitate mutatur, de
qua: Aſcendens in altam captiuam duxit captiuitatem. Pfal. 67. d

Valles

Gladius

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ioni Gen. In fortitudine & crudelitate.
2 Eraco. i. cete, vnde Genes. 1. vbi noſtra tranſlatio habet: Ce-
3 tegra dia in Hiebræo habetur: Dracones magnos.
4 Iuenti. id eſt, potestate tua eleuatus.
5 Iſum. Hoc dicitur, quia terra Aegypti eſt fluminalis ex diui-
6 ſione ſi, vt ſupra dictum eſt.
7 Econtur. Tyrannicè regendo.
8 Propterea. Hic conſequenter ponitur eius calamitas, & pri-
9 mo denbitur hæc miſeria, ſecundò eius cauſa eſt. Etia, ibi: Quia
10 hæc eſt. Circa primum dicitur in perſona Dei: Propterea. i. eſt,
11 quia tuus eſt potestate à me tibi conſeſſa.
12 Expandam ſuper te. id eſt, exercituum Chaldæorum.
13 Extraham. De loco preſentis vite.
14 Super ſa. Quia cadauera ſua & ſuorum bellatorum remanſe-
15 runt i ſepulta beſtijs & anibus laceranda.

10 Et imple: id eſt, in quocumque loco ſugeris, occiſus eris.
11 Et operiam. Hoc dicitur ad designandum magnitudinem tri-
12 bulationis Agyptiorum, que designari ſolet per tempus obſcurum Ouidius.
13 & tenebroſum, vnde Ouidius in primo de triſtibus dicitur: Tem-
14 pora ſi fuerint nubila ſolus eris.
15 Solem. id eſt, regem calamitate deſijciam.
16 Et luna. id eſt, regina.
17 Non dabit. id eſt, non incidet ornata, ſed magis captiuata.
18 Omnia luminaria. id eſt, ſapientes Aegypti tunc enim vige-
19 bat illi ſapientia, vt habetur. 1. Metaph.
16 Mœrere faciā. Propter regis & reginę deiectionem.
17 Et irritabo. id eſt, conuata te prouocabo.
18 Cum induxero. Contritionem tuam in Gentibus, id eſt, cum
19 populorum tuorum contritum captiuabo inter Gentes extraneas & lon-
20 ginquas.
19 Et ſtupeſcere ſa. id eſt, propter tui & populi tui tantam deie-
20 ctionem.

137

uentur ei, &c. *Theodoretus. Hæc item beatus Esaias ab ybionio ait. Et dicent tibi principes qui a seculo sunt. Et rursus, sicut & nos, &c. Er hic quoque dicent tibi, qui ant potentia illustres, & olim mortui sunt, hos gigantæ canit sis; id est, similis nobis mortuus. Quo. n. præstâ s, qui tentaris immortalis de se le igitur, & fini vitæ, & cū his qui eadem quæ tu ausi sur simili cæde pe rinis. Tum com- me orat eos, qui pot ia illustres fue ris inquit, fuit ce- leber, vt Af- sur rex? Ve- rum amē isto quo- ortus est vite sine, & omnis ei- ritus mortis il- lus articeps fuit. *Ggorius. Quam gelorum atq; horum longe sit nat a dissimilis, vna mē poena im- plic quos vnus in- cū ne reat ligat. Qui bene tñuat pccata cum ait: *Assur, &c.* Quis nan; Assur super- biter nomine, ni- si iller elationem cadis antiquus ho- stis primitur, qui pe quod multos ad ipā pertrahit cū viuersa multi- tudine sua ad infer- nū tra descēdit. b. *Assur, & omn.* Hieronymus. Assur pncps hæretico- rum iabolus. Mul- titudo alij synago- ga de in Apoca- lypsi sunt synago- gæ. c. *Nonissimis lacu.* Hieronymus. Non- nelacus Tyberia- dis, Laros & Be- naci & multi alij, sed cernæ. Hos. n. lacu aquas refri- gera & omnem ab eis spiritus calorem auferunt pecca- torum oēs hæretici fodiunt, & quātū in mea memoria est, nulus sanctorū cisternas fodisse scribitur, sed peccato- res: sicut Ozias rex leprosus: de quo dī, quod fuit terræ operous incūbens, & lacus foderit. Ad iustum autē dici- tur: *his aque tue sit tibi perennis.* Et alibi: *Me dereliquerunt fon- tanae viue, & foderunt sibi lacus, id est cisternas.*

d Qui dederunt. His. s. qui erant in terra viuentium, præpo- fitis. s. ecclesie & simplices deceperunt, vnde. *Timone inuit. 2. Cor. 11. a* *Serpens seduxit Eua, ita corrumpantur sensus vestri per simplicita- tem. Sed hunc timorem dominus mitigat, de quo: Domi- nus illuminatio mea & salus mea quem timebo?* *Plal. 26. g*
a Alii gigantes, ponentes in celum os suum, qui quanto se sustollunt, tanto ad inferna detrahentur.
nes populos eius. Loquent ei potentissimi robustorum de-
a medio inferni, qui cū auxiliatoribus eius descenderunt, &
b dormierunt incircumcisi interfectique gladio. Ibi Assur
& ois multitudo eius, in circumitu illius sepulchra eorum
c oēs interfecti, et qui ceciderunt gladio, quorum data sunt
sepulchra in nouissimis lacu. Et facta est multitudo eius
per gyrum sepulchri eius, vniuersi interfecti, cadentesque
gladio, qui dederant quōdam formidiam suā in terra vi-
d uentium. Ibi Elam & omnis multitudo eius, per gyrum se-
e pulchri illius: Omnes hi interfecti ruentesque gladio, qui
descenderunt incircumcisi ad terram vltimam. Qui po-
f suerunt terrorem suum in terra viuentium, & portauerūt
ignominiam suam cum his qui descēderunt in lacum. In
medio interfectorum posuerunt cubile eius, in vniuersis
g populis eius, in circūitu eius sepulchrum illius: Omnes hi
incircumcisi interfectiq; gladio: Dederūt enim terrorem
suum in terra viuentium, & portauerūt ignominiam suā
cum his qui descendunt in lacum: in medio interfectorū
h positi sunt. Ibi Mosoch & Tubal & ois multitudo eius, in
circūitu eius sepulchra illius. Omnes hi incircūcisi interfe-
ctiq; & cadentes gladio, † quia dederunt formidinem suā
in terrā viuentium, & non dormient cū fortibus cadenti-
busq; et incircumcisis qui descēderunt ad infernum cū
armis suis. Et posuerunt gladios suos sub capitibus suis,
d Qui

e Elam. Ascensusco-
run. Qui enim con-
temptra humilitate
Christi in superbiā
diaboli ascendūt fal-
si nominis scientia.
2 Elamitæ sunt. & re-
gis Assyrij sepul-
chrum ambiunt.
3 f Qui pos. terr. Qui. n.
ecclesiasticorum ad
hmoi errorem secu-
rus est? Quis non ali-
quē pdidit e grege
Christi? Ecclesia, ter-
ra viuētū, hæretico-
rū, conciliabulum, E-
mortuorum terra.
4 * Theod. Mos erat
in bellis, vt fm gen-
tes struerēt sepul-
chra, propinquos
5 r. coartos cognati
vni sepulturæ man-
dabant. Hoc igitur
indicauit hic quoq;
gentē Elam fecisse,
quæ Assyriis proxima
est docetq; etiā
incircūcisos periisse
cū ab impietate ne-
quaquā recesserint.
Deinde cū rursus di-
xerit eos, q formida-
biles olim omnib.
fuere, pprio tormē-
to punitos, & equē
atq; alios mortuos
6 esse, adiecit.
7 g In medio interfe.
Aliasq; gentes enu-
merat quæ hac cæde
8 sunt interfecte Tho-
bal vocantur Iberes
9 Mosoch Cappado-
ces. Eisdēque repeti-
tis, quæ de Elamitis
dixerat, subiicit.
10 h Tubal. Conuersio
11 in malum scilicet si-
ue vniuersa, vt ostē-
dat omnes hæreti-
cos insanire, & pari studio ad peiora conuerti. Nec mi-
rum si insanientes & coaceruati in malos habeant mul-
titudinem, cum Aegypti regis socii sint, qui gaudent mul-
titudine.
i Posuerunt gladios suos sub cap. * Theod. Superuacua. n. ar-
ma sunt iis interfectis, qui ipsi vterentur. Narrat etiam
cædis causam. Et posuerunt gladios suos sub capitibus suis. Re-
que-

NICOLAUS DE LYRA.
1 Lquent ei. Hic consequenter describitur miseria Aegypti cō-
paratē, & primo ponitur duplex damnatorū gradus, secundō ostēn-
ditur quo Pbarao sit ponēdus, ibi. Et tu ergo. Prima diuiditur
in duos gradus. Secundū ibi, Et nō dormient. Primus
autē gradus est illorū qui descēdūt ad infernū morte violenta, cum
dicitur. Loquentur ei &c. Insultādo ei q, sic deus est in infer-
nū morte violenta sicut & ipsi. 2 Ibi Assur, &c. qui debellatus
fuerat ante regē Aegypti, vt dictū est supra c. or. 3 In circū-
itu & i. interfectorum cum eo, ita q, sicut fuerant socij in morte,
ita & tuam in paxa gehenna. Et paxg istorum dicuntur hic sepul-
chra, modo loquēdi quo dicitur Luc. 16. f. quo dicitur: Mortuus
est dies & sepultus est in inferno.
4 Qui dederant &c. i. in Indaa: vt dicit Ra. Sal. Illam enim affli-
xerunt reges Assyriorum, vt patet. 4. Reg. Potest etiam cum hoc in-

telligi de alijs terris multis, quibus formidabiles fuerant reges As-
syriorum, vt patet. 4. Reg. 19.
5 Ibi Elam. i. Elamitæ: qui similiter per gladium descenderunt
ad infernum. Et ex dictis patet litera vsque ibi.
6 Ibi Mosoch. id est. Cappadoces. 7 Et Tubal. i. Iberi, qui si-
militer morte violenta descenderunt ad infernum, ideo concluditur.
Omnes hi incircumcisi interfectique &c.
8 Et non dormient. Hic ponitur secundus gradus damnatorum
morte naturali morientium, seu corruptione acris, & non violentia
gladij, a quibus separantur prædicti, cum dicitur. Et nō dormiēt.
Videlicet supradicti.
9 Cum fortibus cad. &c. i. morientibus per se sine gladio.
10 Qui descenderunt &c. id est arma non sunt eis ablata per
violentiam.
11 Et posuerunt gladios suos sub capitibus. Antiquitus. n.
Tom. 4. T t 2

Secundus gra-
dus damnato-
rum.

quiescentes studio & animo bellandi, & pro summa vi-
A ctoria sententiarum suarum iacula complexantes intantum
scilicet, ut fuerint iniquitates eorum in ossibus eorum.

a Et fuerunt iniquitates, &c. Idem. Pœnas, inquit, impiera-
tis persoluerunt. Deinde etiam impietatis genus declarat.

b Quia terror, &c.

* Idem. Tantum
inquit, crudelitatem
adhibet atque teme-
ritatem, ut omnibus
terrorem incuterent
non solum tenuibus,
sed iis quoque qui ro-
bore & potentia glo-
riabantur. Idcirco,
inquit, simili cæde
peribis, quia tu, quos
ipse occidisti. Hæc
autem sustinere a-
liæ quoque gentes.

B c Ibi Idumæa, & re-
ges eius. Omnes qui
terrenis operibus ter-
nuerunt, vel sanguine
delectati sunt.

Idumæa enim terre-
nam, vel sanguina-
riam sonat, & reges
eius, & omnes duces
eius terrenis ope-
ribus incubantes, &
effundentes quotidie
sanguinem eorum, quos
fraude deceperunt.
d Vidite eos. Habens
adhuc malitiam suam,
multos pœnæ suæ
socios videns con-
solatus est.

c Gladii. Pharaonis, scilicet vel sociorum, præcipue regis
Assy-

Assyrii & Mosoch & Tubal & Idumæorum & p
Aquilonis & Sidoniorum, qui omnes dederunt
suum in terra viventium.

f Quia dedit terrorem suum, &c. Quod quinto dicitur
iustitiam nationes quæ cunctis nos summopere
mus, sensibi-

perit, & ho-
esse sciamus
cile posse vit-
omni custo-
nostrum ser-
* Theodor-
perceptis, c-
gnouerimus
uimis oracu-
les pœnas lu-
animam no-
cidunt, acci-
horror, fan-
spiritus hau-
nufactam cr-
sionem, de
tus Paulus:
cisio cordis in
* car. Pecca-
licet ablatio
improbaru-
tis affection-
putationem
docebat do-
cum diceba-
lus tuus scand-
excide, & p-
te. Ita enim
uersarii ce-
nitione alieni
& Dominu-
ficiozum au-
in nobis ha-

Pœna.

Gaudium est
miseris.

a & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum quia terror

fortitium facti sunt in terra viventium. Et tu ergo in medio incir-

cunciforum cotereris, & dormies cum interfectis gladio. Ibi

Idumæa & reges eius & oes duces eius, qui dati sunt cum

exercitu suo cum interfectis gladio, & qui cum incircuncifis

dormierunt, & cum his qui descenderunt in lacum. Ibi prin-

cipes Aquilonis oes, & vniuersi venatores, qui deducti

sunt cum interfectis, pauentes, & in sua fortitudine confusi,

quia dormierunt incircuncifis cum interfectis gladio, et por-

tauerunt confusionem suam cum his qui descenderunt in la-

cum. Vidit eos Pharaon, et consolatus est super vniuersam multi-

tudine sua, quæ interfecta est gladio: Pharaon & omnis exer-

citus eius, ait dominus Deus, quia dedit terrorem suum in terra vi-

uentium, et dormiuit in medio incircunciforum cum inter-

fectis gladio, Pharaon et ois multitudo eius, ait dominus Deus

excipiemus.

NICOLAUS DE LYRA.

* in sepulchris ratiū ponebantur eorum gladij ad caput sepulchri, in
signum quod non fuerant in bello deuicti, ita exponit Ra. sal.

1 Et fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum. id est,
quamuis non fuerunt puniti morte corporali, tamen pro iniquitati-
bus suis puniti sunt pœna gehennæ, quæ est latens viuentibus sicut of-
sa sub carne.

2 Et tu ergo. Hic consequenter ostenditur in quo gradu sunt Ae-
gyptij reponendi, scilicet in primo cum illis qui per gladium descen-
derunt in infernum, ideo dicitur: Et tu. Scilicet Pharaon, cum exerci-
tu tuo.

3 Dormies cum inter gla. Et consequenter subditur de plurib.
alijs sic punitis, cum dicitur. Ibi Idumæa, Et patet litera vsq; ibi.

4 Et vniuersi vena. i. homicidæ & tyranni, eo modo loquendi
quo dicitur. Genes. 10. b. Quasi Nembroth venator robustus
coram domino.

Diuisio.

5 Et porta. In gehenna, quæ est valde confusibilis pœna

6 Vidit eos. In pœna gehennæ.

7 Et conf. Videns, quod alij reges cum exercitibus suis
simili pœna. Quoddam. n. solatium miseris est, habere socium
ut prædictum est. Cætera patet ex prædictis. Sed contra dicitur
consolatione videtur esse quod in Evangelio Lucæ dicitur
epulone qui in inferno positus, petebat Lazarum mitti ad fr-
vientes ne veniret in locum tormentorum. Ad quod dicitur
sicut in demonibus remanserunt naturalia integra secundum
ita in damnatis hominibus: ideo iste diues ex pietate natu-
rat eis compati. Item, quia suo malo exemplo, & sorte ve-
xerat eos ad peccandum, & sciebat pœnam suam aggravare
damnatione eorum, & timore huius mali petebat Lazarum
Iste verò causa non sunt in proposito, quia hæc consolatio
bat ex consortio in pœna respectu extraneorum, qui non au-
su Pharaoni, nec fuerat eis occasio delinquendi.

ADDITIO.

In cap. 32. ubi dicitur in P. stilla. Et Tubal, id est, Iberi.
Tubal Hispaniã significat secundum communem intelligentiam hi-
storiorum: & sic Postilla. cã exposuit super Ieremiam, tamẽ
quandoq; aliter translulit, vnde Isa. vlt. f. ubi dicitur. Mittã in eis,

f. Apostolis qui saluati fuerunt, ad Gêtes in mari in A
Lydiã, tenentes saggittam in Italiã & Græciã. Et
tur Italia, in Hebræo habetur, in Tubal, quæ significat Hi-
& sic fuit in re. quia Iacobus maior fuit missus in Hispaniã
dicendum, & postea ibi dẽ in morte gloriosè & miraculosè

CAP. XXXIII.

a Et factum est ver-
Rursum ad p-
phetam fit sermo
domini, qui aliquo
fil.

CAP. XXXIII.

Et factum est verbum domini ad me dicens: Fili ho-
minis, loquere ad filios populi tui, et dices ad

silnerat rei
quia non po-
pheta, vel h-
natura con-
sustinere va-
&

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXIII.

1 Et fact. est. Postquã Ezechiel prophetauit de extraneis, hic
* iterum prophetat de Iudæis, quibus primò prophetat aduer-
sa,

sa, secundò prospera. 36. c. Prima adhuc in duas: quia primò
tat contra Iudæos generaliter: secundò contra eorum pastores
ter cap. seq. Prima adhuc in tres, quia primo prophetat a
existentibus in Chaldeã, secundo de existentibus in Iudæa,
* fac

MORALITER.

† 1 Et fact. est. Sequitur, Terra &c. Moral. Per speculatore istum

intelligitur superior in spiritualibus aut tempo-
per electionem institutus, qui debet esse de nouis
† No-

quitur eadem quæ superius: *Pili hominis spe. dedi te.* Que si diligenter inspicias, similia quidem sunt, non eadē dū in plerisque discordant, & hoc in omni scripturis sanctis observare debemus, ubi v̄ aliqua similitudo esse sententiæ, non in omnibus eadē dici, sed

delinquentē. Formidandū summopere officiū, ne acceda D nus indigni, ne assumpti à populo, negligentes simus, & ventri & ocio seruiamus, ne honorem eos accepisse, non onus putemus. Filius. n. hominis venit ministrare, non ministrari: pedes discipulorū lauit, ostendens à magistris

Matt. 20. d
Ioan. 13. 2

abrahā pleraq; di, vel singulo nter se verbo- run discrepantium hab rationem.

Theodoretus. Benolus Deus po puln suum, popu- lū v̄: sed propter scelum auerfa- tus, n̄ amplius do- mo nomine v- sus t, quod erga Mo: n fecisse con- spic: licet. Siqui- dem nte scelus ad- missi n, dixit Pha- raor *Dimittē populū meū* sed post vituli cultu, Moy sidicit: *Peccat p̄ populū tuus*

quoque non popu- m suum, sed propt̄a populū voc Gladium aut: illum, specu- lon verò explo- ratio ipsum ef- te quacem homi- m. abet propter bon- tem: & bellū heri mittit ppter hon- um scelera, quz calamitates trahit.

Tra cum indux. Hieronymus. Vel, terrā anima creden- tis: mentem at- que tionem præ-

urbæ cogitationum, ne omnia earum incentiua- at, sed iudicet & discernat, quæ sectanda, quæ fu-

latoꝝ. Speculator, Iudææ rex, vel ppheta ecclesiæ: presbyter a populo electus diuina electione, co- ns & præuidens futura annunciat populo, corrigit delin-

delinquentē. Formidandū summopere officiū, ne acceda D nus indigni, ne assumpti à populo, negligentes simus, & ventri & ocio seruiamus, ne honorem eos accepisse, non onus putemus. Filius. n. hominis venit ministrare, non ministrari: pedes discipulorū lauit, ostendens à magistris

oēs discipulorū for- des debere purgari. c Quod si spe. vi. De huiusmodi dicit Sa- lomom: *Sapientia ab- scoudita, & thesaurus occultus, quæ utilitas in vtrisque?* Et domi- nus in Euangelio: *Qui scandalizauerit v- num de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & in mare, &c. quām in specula. scilicet con- stitutus plurimis no- ceat.*

Hieronymus. Ex his discimus posse E hominem quamuis iniquum, & impiū si magistri verba au- dierit, & poenituerit a sua impietate, saluari: nec minus ma- gistrum damnari si non docuerit, vel ti- more discriminis, vel desperatione pec- cantis: cum reus est etiam sanguiniscius qui potuit liberari, & in vtroque liberū feruari arbitrium: dum, & in magistri voluntate est vel lo- qui vel tacere, & in auditoris vel audire & facere, & saluari vel contemnere, &

contemptu perire. Nec statim sequitur, vt quia prophe- ta prædicit, veniat quod prædixit: Non enim prædicit, vt veniat, sed minatur ne veniat: Nec quia Deus loquitur, necesse est fieri quod minatur, sed ideò comminatur, vt poeniteat cui minatur, & non fiat quod futurum est, si verba domini contemnantur.

Theod.

NICOLAUS DE LYRA.

est, tertio iterum de existentibus in Chaldea: ibi: *Et tu fili hominis. Prima adhuc in duas: quia primò ponitur populi moni- tione eiusdem obliuio, ibi: Tu ergo. Circa primum præmit- titur parabola de speculatore cum dicitur.*

Terra cum &c. *Exercitum cum gladijs ad puniendum vi- uentem in ea habitantium.*

Tulerit. i. de inferiori populo, vt dicunt expositores aliqui. sed non videtur bene dictum; quia hæc parabola speculatoris applicatur ad Ezechiēlem, qui erat de excellentioribus, non solum ratione prophetie cognitionis, sed etiam sanguinis, quia fuit de tri- bus fac totali, vt patet in prologo, quæ commixta erat regi: & ideò cum.

MORALITER.

Nouissimum autem dupliciter accipitur, aliquando pro- cepti quod est nouissimum in ascendendo, aliquan- do p̄ inferiori quod est nouissimum in descendendo, vtrūque verò conuenire debet prælato, scilicet vt sit in- ferre per humilitatem, exemplo Christi dicētis. Luc. 22. *Ego etiam in m. ve. sum sicut qui mi.* Et superior alijs, quan-

cum dicitur hic. De nouissimis suis. intelligendum est, id est de excellentioribus. Ita enim potest accipi: nouissimum vel vltimum in ascendendo, sicut in descendendo, & hoc modo dicitur Genes. 47. p̄ Ioseph. extremus fratrum suorum quinque viros constituit coram rege, & ad hoc concordat quod subditur hic.

3 Et const. li. super importat eminentiam.

4 Et cecinerit. Nihil omittendo de pertinentibus ad officium si- bi impositum. Cetera patent vsque ibi.

5 Et non in. Omitiendo de hoc quod spectat ad eius officiū: ideò sibi imputat vt homicidium. Consequenter parabola ad propositum applicatur cum dicitur.

6 Et tu fili hominis ad speculatorem, &c. Et patet senten- tia ex supra dictis. 4. cap. vbi ponuntur quasi eadem verba.

* Tu

tum ad virtutem, quia ponitur medius inter populum, & Deum.

4 Et cecin. Annunciando diligenter virtutes ad prosequē- dum, & vitia ad fugiendum, poenas ad timendū, & præ- mia ad desiderandum: & si negligens fuerit culpāsus est & puniendus: & si diligens fuerit, commendandus & p̄- miandus: & hoc patet ex textu, debet etiam consolari de- sperantes, quod nota.

A vnus erat Abraham, &c. * Theodoretus. Stultitiæ mor-
 A bo ita laborant, vt nihil supra possit, qui post magna tan-
 taq; supplicia adhuc temerarij sunt, & solitudinem Iudee
 conspicientes dicere audent. Si solus cum esset Abraham
 hæc terram possedit multo magis nos qui plures sumus,
 ipsius compotes eri-
 mus. Oportebat, au-
 tem simul nouisse
 Abrahæ virtutem,
 suumq; vitium, ne
 que multitudine
 confidere, sed iusti-
 tiâ inquirere. Qua-
 re et dominus hanc
 ipsis adhibet corre-
 ctionem.
 b Idcirco dices ad
 eos, &c. Proprijs in-
 quit, confidentes o-
 peribus, speratis pa-
 tria vos terra poti-
 turos, & tamen sce-
 lera est vita vestra
 facitis .n. quæ leges
 vobis interdicta sūt
 sanguinem quippe
 comeditis, quod legē
 ferens ipsi Noe
 interdixi, & p Moy-
 sem in terram effun-
 di præcepi, & idolo-
 rum cultum pluri-
 mi facitis, & cædes
 atque adulteria pa-
 trare perseveratis .
 Hæc igitur audētes,
 ne sperate terram
 vos hereditate pos-
 sessuros.
 Idcirco dices, &c.
 Hieronymus . q. d.
 vnus Abraham ter-
 ram pro fide posse-
 dit, vñ. *recaidit Abra-*

sumus
 si deo procul
 dubio dabit
 nobis hæc.
 Idcirco dices

Gen. 15. b.

Gen. 17. f.

nes, agentes, scia in cubiculis quæ turpe est etiam loci.
 d. Vno ego. * Theodoretus. Eorum quæ dicta sunt
 gnatio est. Vno ego, &c. & asserit eos qui muro muniti
 coluerint vrbes, quique in speluncis, & desertis locis
 gent, modo dictas pœnas perfoluturos. Causam ostē-
 subijcit.
 † Gladio cadent.
 ronymus. G
 cadent ecclesi-
 2 .s. quo scriptum
 † Et gla. anei. in m
 † alibi. Non veni
 † re pacem sed glori-
 3 f. In præsidijs
 4 de quibus. C
 5 firmissimas ascen-
 6 sus, & destruxit
 † tiones earum.
 † g. Et deficiet
 7 fortitudo, &c. H
 8 nibus, & illi, c
 9 edocti sumus
 † scelerate viu-
 † ne multis qu-
 10 & innumerab-
 † nos confidero
 † tere hominu-
 11 libris: sed soli-
 12 tentiæ remed-
 13 h. Desolabun-
 † tes Israel. Hi
 14 mus. Monte
 15 dicuntur, qu-
 16 Christi nom-
 † ceptos quos
 † plantant. Nu-
 † qui p omne
 † ve. .f. dicant
 † Moyse. Vnde
 17 siens visionem h-
 18 quam. Habitore
 19 enim sunt n-
 † peruerforum
 † peregrini, s ac-

a Cum debeant agere penitentiam sup. his pro quibus captiuitas accidit. Se vana spe decipien-
 res. b Pater no let f. c Tamen. d In sem. ne. f non in te.
 a loquentes aiunt. Vnus erat Abraham, et hereditate posse-
 dit terram. Nos autem multi sumus: nobis data est terra
 in possessionem. Idcirco dices ad eos. Hæc dicit dominus
 Deus. Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leua-
 tis: ad immunditias vestras, et sanguinem funditis: nūquid
 terram hereditate possidebitis? Sterilistis in gladijs vestris,
 fecisti abominaciones, & vnusquisq; vxorem proximi sui
 polluit, & terram hereditate possidebitis? Hæc dices ad
 eos. Sic dicit dominus Deus. Vno ego, quia qui in ruino-
 sis habitant, gladio cadent, & qui in agro est, bestijs tra-
 detur ad deuorandum: qui autem in præsidijs, & in spe-
 luncis sunt, peste morientur. Et dabo terram in solitudi-
 nem, & in desertū, et deficiet superbia, & fortitudo eius, &
 desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos
 transeat. Et scient, quia ego dominus cū dederō terram eo-
 rum desolatam, & desertā propter vniuersas abominatio-
 nes suas, quas operati sunt. Et tu fili hominis, filij populi

colæ.
 i Et tu fili hominis. Eodem die eodem tempore
 duodecimo anno, decimo mense, in quinta mensi
 mo domini ad prophetam, vt arguat eos qui ve-
 audire desiderant, non ad animæ salutem, sed ad a-
 voluptatem.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Vnus erat Abraham. i. si ille qui erat vnus tantum habuit
 promissionem terra pro suo semine, nos qui multi sumus multo for-
 tius debemus eam possidere. Ra. Sa. aliter exponit, & melius, vt vi-
 detur dicens. Vnus erat Abraham. i. in vno præcepto deo conse-
 deratus scilicet in præcepto circumcisionis, Gen. 17.
- 2 Nos autem multi sumus. i. Deo consederati in multis præ-
 ceptis, vt patet in conatione legis quæ continet multa præcepta mo-
 ralia, ceremonialia, & iudicialia, & ideo melius debetur nobis ter-
 ra. Sic. n. inter se loquebantur, sed hic error tollitur cum dicitur.
- 3 Qui in sanguine comedit. i. viuunt de alieno, per rapinam
 & homicidium vadio.
- 4 Et oculos &c. i. ad idololatriam, vel ad Sodomiam, vt expo-
 nit Ra. Sa.
- 5 Et sang. Innocentem, vt patet de Ismaele, & socijs eius, qui inter-
 fecerunt Godoliam, & plures alios innocentes, vt habetur Iere. 41.
- 6 Nunquid terram. Q. d. non, quia non estis filij Abrahæ per
 imitationem vitæ.

- 7 Stetistis. Parati ad homicidia.
- 8 Fecistis. turpia vitia.
- 9 Et vnusquisque vxorem proximi. Per adulter-
 subditur pena cum dicitur.
- 10 Qui in rui. Quia Godolias, & plures alij post ruinas
 fuerunt in Iudæa occisi, vt dictum est: & post mortem eius
 runt in Aegyptium timore Chaldeorum, & ibi cum Aegy-
 si fuerunt a Chaldeis.
- 11 Et qui. Insidians transcuntibus.
- 12 Bestijs tradetur. Ad deuorandum.
- 13 Qui autem in præsi. Pro sua tuitione.
- 14 Peste. i. corrupto aere, & fame.
- 15 Et dabo. f. Iudee.
- 16 In soli. Per defectum habitantium, & cultorum.
- 17 Et scient. Per experientiam meæ potestatis, & vindic-
 in Chaldea, cum Ezechiele, cum dicitur.
- 19 Fili. Derisorie.

MORALITER.

† Loquentes aiunt. Vnus erat Abraham, & hereditate possidit.
 Per Abraham qui pater multarum Gentium interpreta-
 tur, homo Christus signatur, qui iam possedit terram vi-
 uentium. Et quia baptizati dicuntur eius filij, ideo dicunt
 terram viuentium sibi deberi, licet sint mali, dicentes
 quod subditur.
 † Nobis data est terra. Sed hæc falsitas reprobatur cum

dicitur.
 † Dices ad eos, &c. De rapina viuendo.
 4 Et oculos vestros leuatis ad immunditias vestras.
 respiciendo.
 5 Et san. Innocentes occidendo.
 6 Nunquid terram. f. viuentium.
 † Hereditate possidebitis. Q. d. non, sed magis terra
 brarum, scilicet, inferna.

Theodo. Hac de ijs qui iam captiui adducti fuerant, Babylonem incolebant qui audiri quidem studebant Iophetarum oracula, sed ijs quæ dicerentur, non item temperare. Verum in suis concilijs se mutuo hortati ad Prophetam accurrentes, quæ a Deo iuberentur Di-

Propheta, aures tantum ipsorum delectatione afficiunt, D animam verò improbitati addictam minimè demulcēt. b Et audiunt ver. Tales hodie sunt multi in ecclesia, qui Hieron. aiunt: Venite audiamus illum vel illum mira prædicationis suæ verbo volentem, plaususque ei commo-

rent, repugnare præseuerabant. Idcirco neque faciēt inquit, quia nō consentit lingua in corde Iucundantum, non via verba audiūt quæ congruent adiecit.

tui qui loquuntur de te iuxta muros & in ostijs domorū, & dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum suum, loquentes: venite & audiamus quis sit sermo egrediens a domino. Et veniunt ad te, quasi si ingrediatur populus, & sedent coram te

uent & vociferantur, & iactant manus, & quæ prius neglexerant, amplectuntur cum aduenisse cognouerint. Necessè est enim euenire quod propheta Dei sermone pronunciat, tunc incipient approbare, & nosse quod ea quæ audierant etiam non fuerant hominis, qui per prophetā & virum ecclesia-

Et eris eis quasi cœnæ musicum, etc. Sit musicū quod a da instrumenti concinnam b viam reddens, audites inde oblectatur, nō tamen

populus meus, & audiūt sermones tuos, & non faciunt eos: quia † in canticum oris sui vertunt illos: Et auaritiam suam sequitur cor eorum, & est eis quasi cœnæ musicum, quod suaui dulcique sono canitur. Et audiunt verba tua, & non faciunt ea: & cum venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient quia propheta fuerit inter eos.

eorum percipiunt disciplinam: ita etiam verba tua osticum loquutus est.

6 Et auari. Ponendo ibi totam cordis sui attentionem. 7 Et est eis. Scilicet, verbum tuum modo prædicto. 8 Quod suaui dulcique. ad aliquam delectationem, sicut cantilena etiam fabulosa, audiuntur ad delectationem, & non ad edificationem. 9 Etcum uenerit quod. Malum ad te prædictum. Ecce enim veni. Scilicet de propinquo. 10 Tunc scient quia Prophetes fue. Quia videbunt prophetiam tuam impletam.

NICOLAUS DE LYRA. Iuxta muros in ostijs domorum. 1. t. lib. enim locis conuenire homines ad consabulandum. 2. Dicunt. Derisorie. Venite. Ad Ezechielem. Et audia. Ac si venient ad te ex verbi Dei desiderio & deuo, quod tamen est falsum, ideo subditur: Et audiunt sermones, & non faciunt: Cuius causa subditur. Quia in. sicut cantilenas fabulosas Ogeri.

ADDITIO I. cap. 33. Vbi dicitur in Postilla: Et dixerunt filij populi iudæorum circa regulam diuine iustitiæ iudicando homines iustos vel iniustos durat in eis vsque hodie prout fuit ostensum in ditione supra capitulo 18.

varia, pro quibus Deus ei promisit terram promissionis & benedictionem Gentium in semine eius, vnde: Gen. 26. a. ipsi Isaac a Deo dicitur: Daboque posteris tuis vniuersas regiones has, & benedicentur in semine tuo omnes Gentes terræ, eò quod obediuerit Abraham voci meæ & custodierit præceptum & mandata mea, ceremonias legesque seruauerit: Quo pater quod non solum propter præceptum circumcisionis fuit Dei confederatus, sed etiam propter alia plurima, & fortè maiora sicut immolatio Isaac Genes. 22. vnde prima expositio videtur verior.

ADDITIO II. cod. cap. Vbi dicitur in Postill. Vnus erat. Abraham. braham non solum vnum præceptum Dei seruauit sed multa et

CAP. XXXIII.

a T factum, etc. Post captā a lē quod annuauit in Babylonia qui fugerat, loquutus est de his qui habitant in ruinas Ierusalē: deinde de eos qui in captiuitate positi, nihil minus in nequa perseverabatur, prophetæ verba audire nolētes: ad pastores, i. principes sermonem dirigit, quorum vitio oues, i. populi dicitur: Et notandum quod a duodecimo anno. 10. mense, quinta mensis captiuitatis Iechonix, & qui cū eo fuerant vsque ad vicessimū, & quintum annum, per montem vrbis ædificatæ templum extruitur & idibilia ecclesiæ sacramēta panduntur, nullus in mœnibus, nullumque tempus positum est, sed simpliciter. Et factus est sermo domini ad m. d. Loquere ad illos vt inuadamus omnia quæ leguntur per. 13. annos; diuersis dicta

CAP. XXXIII.

T factum est verbum domini ad me dicens: Fili hominis propheta de pastoribus Israel, propheta & dices pastoribus: Hec dicit dominus Deus: † Vae pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos. Nonne greges pascuntur a pastoribus? Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non curatis, ad quos scribit Ioannes in Apocalyp. Theo. Hinc ad pastores transfert orationē, vocatque pastores non solum reges, sed etiam sacerdotes: quorum accusat impudentiā, sēgnitiem, & omnium perditionem. Cyprianus. Nonne nobis vel negligētia signis, vel dritia crudelis adscribetur in die iudicij, quod pastores creditas & commissas nobis oues nec curare in pace, nec in acie voluerimus armare? Nōne nobis ingeretur a Domino quod per prophetam suum clamat: Lac comedebatis.

dicta temporibus, & tamen inter se certa spacia temporum non habere. Ad pastores autē Israel factū est verbum domini, i. reges & principes vel scribas & Pharisæos & magistros Iudaici populi, & in Euangelio ad episcopos & presbyteros, & diaconos vel ad angelos ecclesiarum singula-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXXIII.

T factum. Hic propheta specialiter cōtra pastores Israel: & primo declarat malitiam ipsorum, secundo denunciat condemnationem subditis eorum, ibi: Propterea pastores. Circa primū dicitur. Vae pa. Idest, principibus & falsis prophetis.

3 Qui pa. Intenti carnalibus delitijs, & non curantes de suis subditis. 4 Lac co. Bona eorum rapiendo ad victum vestrum & vestitum. 5 Et quod. Diuitibus crimina capitalia imponendo, vt sic habeat bona eorum, vt patet de Naboth. 3. Reg. 21. Et. s. creditur de pluribus alijs esse factum. 6 Gregem autem. exemplo bona vite, et verbo sanæ doctrine. Quod.

MORALITER. Et factum. Scilicet malis, ideo subditur. 2. Vae p. Per malos pastores Iudæorum mysticè significat mali principes & prælati Christianorum, de quibus dicitur.

3 Qui pa. Nimis carnaliter & pompaticè viuendo. 4 Lac co. Per carnalitatem exquisitam. † Et lanis. Per excessiuum apparatus exteriorem. 5 Et quod. Diuitibus imponendo crimina, ad rapiendum eorum temporalia bona.

3 Qui

* Chrysoftomus. Magnum, magnum est inquam, Ecclesie prelatio, & quae multa indiget sapientia & fortitudo: qualem Christus proposuit ut nunquam oves deseramus, ut lupo generose resistamus. Hec. n. inter pastorem est & mercenarium differentia. Alter propriae, contemptis ouibus, alter sua contempta, ouium

10. 10.
Tom. 9. lib de
pastoribus. c. 2.
1. Cor. 9.
† 46. di. c. 1.

* August. Videamus quid loquatur Dominus pastoribus, seipsum pascentibus, non oves: *Ecce lac consumitis & lanis vos, &c.* Propter quod ergo dicit Apostolus. Quis pascit gregem, & de lacte non percipit? Inuenimus esse lac gregis quicquid a plebe distribuitur praepositis ad eorum sustentandum victum temporalem. Et quidem Apostolus quanquam elegerit manibus suis laborare, ne ipsum lac quaereret ab omnibus, tamen laicis potestatem percipiendi habere se dixit, & sic dominum disposuisse, ut qui euangelium annunciant de euangelio uiuant. Et dicit alios coapostolos suos uolos fuisse hac potestate non usurpata, sed data. Plus ille fecit, ut nec quod debebatur acciperet, ipse donauit & debitum: sed alius non exegit indebitum. Qui ergo non possunt facere quod Paulus, accipiant de lacte ouium, sustentent suam necessitatem, sed non negligant ouium infirmitatem. Quid ergo isti increpantur? Vnde arguuntur? Quia cum lac sumerent, & lanis se tegerent, oues negligebant. Sua ergo tantum quaerebant, non quae Iesu Christi.

Ibi cap. 3.

* Idem. Quaramus quid sit, lanis se tegere? qui praebet lanam, honorem praebet. Etenim uelut in honore, quia nuditatem tegit. Qui praest, mortalis est, manducat, dormit, surgit, natus est, moriturus est, homo est: tu autem honorando eum velut Angelum, contegis quod infirmum est. Huiusmodi indumentum acceperat a bona Dei plebe, idem Paulus cum diceret: *Sicut angelum Dei suscepistis me, &c.* Sed nunquid propter ipsum honorem, pepercit errantibus? Si haec fecisset, esset inter illos, qui seipsum pascent, non oves. Accepit itaque de lacte ouium, & indumentum ex lanis: sed oves non neglexit. Non enim sua quaerebat, sed quae Iesu Christi.

Ibi cap. 4.

* Idem. Parum est quod mali pastores, languentes, infirmas, & perditas oues non curant, sed fortes & pingues necant

quantum in ipsis est: occidunt enim male uiuendum malum exemplum praebendo: contra quod dicitur *Teisum praebere exemplum bonorum operum. Forma est fidei* Qui in conspectu populi male uiuit, quantum in illo cum a quo attenditur: occidit. *Quod crassum est, ait, interficit*

a pascebatis. Quod infirmum fuit, non consolidastis, & quod aegrotum non sanastis. † Quod confractum est, non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod perierat non quaesistis: sed cum austeritate imperabatis eis & cum potentia. † Et dispersae sunt oues meae, eo quod non esset pastor, & factae sunt in deuorationem omnium bestiarum agri, & dispersae sunt. Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in uniuerso colle excelso, & super omnem faciem terrae

ex illis, unde & apostolus: Quasi paruulum & lactem inter discipulos se esse ostendit, *Et quod abiectum est, &c.* August. Ecce unde interreticos periclitamur. Hic inter manus latronum, & furentium luporum utrumque versamur: & periculis nostris ut oretis, oramus. Et contumaciter oues, quia quaeruntur errantes, & alienas sese accunt errore suo & perditione sua. Eas quaerimus, & rant & percunt. Audio dicentem Apostolum: *Praebum, iusta opportune importune.* Opportune utique uolentibus, importune nolentibus. Renocabo errantes, requiritum, uelut nolis id agam. Et si me lanient inquit uespres sylvarum: per omnia angusta me coartabo, omni rago. reuocabo errantem, requiram pereuntem. *Et disperse sunt.* * Theod. Per translationem uocauit bestias: quandoquidem hac ratione oues nuncupauit. Appellat autem bestias intelligentia praeditos demones, animarum interfectores: sentio feras undique in ipsas hostes aduentantes. * Augustinus. Audi quid sequitur de negligenterum. *Et disperse sunt oues, &c.* Forantur lupi in ficibus, rapiunt leones frementes: cum oues non haerent. Nam praesens est pastor, sed male agentibus non pastor: & inhaerent pastoribus, non oues, sed seipsos pascentibus, & lethalis error consequitur. Eunt in bias praedantes se, & de illarum morte se satiare cupientes. Donatus superbus mons est, Parmenianus illius mans errorem, collis est.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quod infirmum. Pro nos ad uicia impediendo.
- 2 Et quod. Assuetos in malis renocando.
- 3 Quod confra. Per impatientiam.
- 4 Non allig. Benigne consolando.
- 5 Quod abiectum. De cultu diuino per idololatriam.
- 6 Non reduxi. Ad latrariam.
- 7 Quod perierat. Per desperationem.
- 8 Non que. Promittendo eis ex Dei misericordia ueniam.
- 9 Sed

- 9 Sed cum austeritate, &c. Imponentes eis onera importabilia.
- 10 Et disperse sunt oues meae, &c. Per diuersa uitia perditum boni regiminis & doctrinae.
- 11 Et factae sunt in deuorationem, &c. demonum ad anteriorum crudelitatem, scilicet, Assyriorum & Chaldaeorum ut patet per praedicta in pluribus locis.
- 12 Errauerunt greges mei in cunctis montibus. Idest in locis omnibus ubi colebantur diuersa idola.

MORALITER.

- † 1 Quod infir. Per pronitatem ad peccandum.
- † Non consolidastis. Firmando exhortationibus uestris in bonum.
- 2 Et quod. Per culpam.
- † Non sana. Inducendo ad poenitentiam.
- 3 Quod confra. Per impatientiam.
- 4 Non alli. Per debitam consolationem.
- 5 Quod abie. Per excommunicationem.
- 6 Non reduxi. Procurando eorum absolutionem.
- 7 Quod perierat. Per desperationem.
- 8 Non

- 8. Non que. Reducendo eos ad spem salutis. Atque nes autem contrarias negationibus istis faciunt lati in spiritualibus & boni principes in temporibus. Subditur adhuc de malis.
- 9 Sed cum. Dando afflictionem afflicto.
- 10 Et di. Idest, Christiani per diuersa uitia perditum boni regiminis, ideo subditur.
- † Eo quod. Non enim praelatus uel princeps malus dici pastor, sed magis lupus.
- 11 Et fa. Idest, demonum, qui potestatem accipiunt per homines propter deuia uitiorum & subditur malorum pastorum ibi.

8 Non

† Ecce

re dispersi sunt greges mei, & non erant qui requireret. Non erat inquam qui requireret. Propterea pastores audite verbum domini. Vivo ego dicit dominus Deus, quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oves meae in deuoratione omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor, neque enim quaesierunt pastores gregem meum, sed pascebant pastores semetipsos, & greges meos non pascebant: propterea

pastores audite verbum domini. Haec dicit dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare eos faciam, ut ultra non pascant gregem meum, nec pascat amplius pastores semetipsos. Et liberabo gregem meum de ore eorum, non erit ultra eis in escam, quia

haec dicit dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum, sic visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus disper-

sa fuerant in die nubis & caliginis. Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram

suam, & pascam eas in montibus Israel, in riuibus, & in cunctis sedibus terrae. In pascuis vberim pascam eas, & in montibus excelsis Israel erunt pascuae earum. Ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel. Ego pascam oves meas, & ego eas accubare

faciam, dicit dominus Deus. Quod perierat requiram,

modo non inueni. Dicit Petrus? Iam n. assumptus est in requiem apostolorum & martyrum. Non est cui dicat, *Pasce oves meas*, & quodam modo quasi necessitate descendit ad officium pascedi oves suas, non habens quibus eas commendat. Addit. *Et pasce eas*. Cuius iudicio. Vnde quia sic solus pascit cum iudicio, disperdens propria propriis: haec illis, illa illis debita eis quibus debetur hoc aut illud. Non nit. n. quid agat, cui iudicio pascit, quos indicatus redemit. E. Quis enim homo iudicat de homine? Temerarijs iudicijs plena sunt omnia. De quo desperauimus subito conuertitur, & fit optimus: de quo multum praesumptimus, subito deficit, & fit pessimus. Quid sit hodie quisque homo vix nouit, ipse homo tamen vtrouque ipse quid hodie, quid autem cras, nec ipse &c. Inuenio omnes pastores bonos in vno pastore. Non. n. boni pastores defuncti, sed in vno sunt. Multi sunt, qui diuisi sunt:

hic vnus praedicatur, quia vnitas commendatur. Multi erant apostoli, & vni dicitur, *Pasce oves meas*, vt in vno Petro vnitas commendetur, Christus pascit, cum ipsi pascentur: & dicit. *Ego pasco*. Quia in illis vox ipsius, in illis charitas ipsius.

Vivo ego dicit dominus Deus. *Quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam*. *Et liberabo gregem meum de ore eorum*. *Non erit ultra eis in escam*. *Haec dicit dominus Deus*. *Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum*. *Et cessare eos faciam*. *Ut ultra non pascant gregem meum*. *Nec pascat amplius pastores semetipsos*. *Et liberabo gregem meum de ore eorum*. *Non erit ultra eis in escam*. *Haec dicit dominus Deus*. *Ecce ego ipse requiram oves meas*. *Et visitabo eas*. *Sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum*. *Sic visitabo oves meas*. *Et liberabo eas de omnibus locis*. *In quibus dispersa fuerant in die nubis & caliginis*. *Et educam eas de populis*. *Et congregabo eas de terris*. *Et inducam eas in terram suam*. *Et pascam eas in montibus Israel*. *In riuibus*. *Et in cunctis sedibus terrae*. *In pascuis vberim pascam eas*. *Et in montibus excelsis Israel erunt pascuae earum*. *Ibi requiescent in herbis virentibus*. *Et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel*. *Ego pascam oves meas*. *Et ego eas accubare faciam*. *Dicit dominus Deus*. *Quod perierat requiram*.

NICOLAUS DE LYRA.

1. Propterea. Hic consequenter promittitur subditis consolatio: Et dicitur in tres partes, quia primo ponitur ne cesset huius consolatio. Secundo consolationis actus ubi. Haec dicit: *Terram non saluabo*. Circa primum dicitur. Propterea pastores. Id est propter defectum vestri regiminis. 2. Audite verbum domini. Vivo ego dicit dominus &c. Compensatis miseriam populi sui. 3. Vivo ego quod facti sunt greges mei in rapinam. Ad id est peccatis. 4. Quod non esset pastor. Scilicet bonus, sed magis in lupum. Ideo subditur. 5. Quae n. quaesierunt pastores gregem meum, &c. Et patet littera ex dictis. 6. Haec dicit dominus Deus, &c. Hic consequenter promittitur consolatio actus, cum dicitur in persona Dei. 7. Requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam, &c. Id est, malorum pastorum auferendo, & hoc factum in eam tempore Christi, ut magis patebit infra tunc enim sacerdotes & scribae alijs onera grauiam imponebant, & im-

portabilia, ut habetur Matth. 23. de quibus liberati sunt fideles per libertatem Euangelij, secundum quod declarat Apostolus in epistola ad Gal. diffuse. 8. Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas. Per assumptionem carnis humanae. 9. Sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum, sic visitabo oves meas. Misericorditer & benignè. 10. Et liberabo eas de omnibus locis, &c. Congregando eas in vnitate fidei & charitatis. 11. Et inducam eas in terram suam, &c. Id est, in ecclesiam militantem, & postea in triumphantem, quae est terra viuendum. 12. Et pascam, &c. Id est in ecclesia militante per dona gratiae, & in triumphante per dona gloriae, quae designatur hic per pascua vberima & aeterna corporalia: quae spiritualia sub similitudine vberum corporalia in scriptura veteris ac noui testamenti frequenter designantur, ut secundum quod dicit Greg. hom. 37. Surgat antennis ex his quae nouit ad ea quae non nouit: ut per hoc quod nouit diligere, discat & incognita amare. 13. Quod perierat. Per defectum regiminis. 14. Requi. Reducendo ad me per gratiam.

MORALITER. *Vivo ego ipse requiram, &c.* Scilicet poenam debitam infereret. *Haec dicit dominus Deus*. *Ecce ego ipse requiram oves meas*. *Et visitabo eas*.

† Haec dicit dominus. Istud vsque ad finem capituli litteraliter expotui de primo aduentu domini Iesu Christi propter quod de alia expositione spirituali supersedeo quoad praesens. † Et

a In iudicio. Hieronym. Diuersa enim mansiones apud patrem sunt. Et pater non iudicat quemquam sed omne iudicium dedit filio.

Job. 14. 2. Ibid. 5. d.

b Ecce ego iud. Superius ad pastores, nunc ad oues idest, ad populum loquitur, & ad vtriusque pecoris gregem, id est ouium & caprarum etiam ad arietes & hircos idest ad principes.

Lib. de ouib. cap. 2.

* August. Quanta felicitas est esse gregem Dei, si quis cogitet, etiam in illis lacrymis & tribulationibus magnam gaudium concipit.

† arietum & hircorum. P. sal. 120.

c Gregi. n. huic dicitur est. Non dormiet neque dormitabit, qui custodit Israel. Vigilat ergo super nos ille vigilantibus nobis, vigilat & dormientibus nobis.

B ergo de pastore homine securum est pecus hominis, quanta debet esse nostra securitas pascente Deo, non tantum, quia pascit nos, sed etiam quia fecit nos.

Ibi cap. 5.

Ecce ego iudi. &c. Quid hic faciunt hirci in grege Dei? In iisdem pascuis, iisdem fontibus: & hirci tamen destinati sinistra dextris miscentur, & prius tolerantur quam separabuntur: & hic exercetur ouium patientia ad similitudinem patientie Dei.

† eos velam.

* Theodoretus. Sicut pastores & oues iudico: ita etiam ouium iudex ero, & peccantes puniam.

c Nonne satis erat vobis, &c. * Theodoretus. Contra locupletes haec habetur oratio, qui diuitijs ad lasciuia abutebantur, neque id solum quod sibi vsui esset ex ipsis percipiebant, sed etiam ultra eorum quibus opus haberent fines egrediebantur.

Lib. de ouib. cap. 8.

August. Quid est hoc? Pascua Dei bona sunt, & fontes Dei puri sunt. Qui sunt ergo qui turbant aquam, vt hanc

hanc oues bibant. Sunt mihi qui tranquille discunt, turbate dicunt & cum habeant doctorem patienter uiuunt in discendum. Tranquille docet ipsa scriptura nisi aliquis, legit, & capit tranquillus de tranquillo velit aliquis audire, indignatur, perturbatur, turbat

facit minus intelligere quod perit audite tranquille. Et cum purissime Hieronymus. omnes haeretici uiuunt, sed & caeteri qui dogmatum non custodiunt veritatem: sed de ordine suo confingunt & habent maiorem presumptionem. Simili errore chantur, qui populo perierint vera esse fingunt, & in tralem modum sus concitant & clamores impudenter adducto cilio suo, sermonibus trutinatis, storum sibi mutant auctoritatem. Pro eo quod scribitur, &c. Theodoretus. Quis est hic pastor? An perspicuum esse Dominum Christum ex semine Dauidum carnem natum? Et propterea tanquam honoratus est, idque secundum naturam, non secundum gnitatem. Hic cum in forma Dei esset, formam seruum accepit. Esaias ex persona ipsius exclamat: Sic formatus est Dominus, qui formauit me ex utero seruum sibi &c.

Ab haeticis. b Cor contritum & humilatum Deus non despicies. Unde: Qui alligat contritiones eorum, & sanat infirmitates eorum. Et alibi: sana me domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

& quod abiectum erat reducam, & quod confractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte, custodiam & pasca illas in iudicio. Vos autem

gruges mei haec dicit dominus Deus: Ecce ego iudico inter pecus & pecus, & arietem & hircum. Nonne satis erat vobis, pascula bona depasci? Insuper & reliquias pascularum uestrarum conculcatis pedibus uestris, & cum purissima aqua biberitis, reliqua pedibus uestris turbabatis, & oues meas

his quae conculcata pedibus uestris fuerat pascebantur, & quae pedes uestri turbauerat, haec bibebant. Propterea haec dicit dominus Deus ad eos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue & macilentum. Pro eo quod lateribus & humeris impingebatis, & cornibus uestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras, saluabo gregem meum, & non erit ultra in rapina, & iudicabo inter pecus & pecus.

Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem

attamen ouibus securitatem pollicetur. f Pastorem. Hieronymus. Qui scilicet dicit. Ego pastor bonus.

* Theodoretus. Quis est hic pastor? An perspicuum esse Dominum Christum ex semine Dauidum carnem natum? Et propterea tanquam honoratus est, idque secundum naturam, non secundum gnitatem. Hic cum in forma Dei esset, formam seruum accepit. Esaias ex persona ipsius exclamat: Sic formatus est Dominus, qui formauit me ex utero seruum sibi &c.

Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem

attamen ouibus securitatem pollicetur. f Pastorem. Hieronymus. Qui scilicet dicit. Ego pastor bonus.

* Theodoretus. Quis est hic pastor? An perspicuum esse Dominum Christum ex semine Dauidum carnem natum? Et propterea tanquam honoratus est, idque secundum naturam, non secundum gnitatem. Hic cum in forma Dei esset, formam seruum accepit. Esaias ex persona ipsius exclamat: Sic formatus est Dominus, qui formauit me ex utero seruum sibi &c.

Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem

attamen ouibus securitatem pollicetur. f Pastorem. Hieronymus. Qui scilicet dicit. Ego pastor bonus.

* Theodoretus. Quis est hic pastor? An perspicuum esse Dominum Christum ex semine Dauidum carnem natum? Et propterea tanquam honoratus est, idque secundum naturam, non secundum gnitatem. Hic cum in forma Dei esset, formam seruum accepit. Esaias ex persona ipsius exclamat: Sic formatus est Dominus, qui formauit me ex utero seruum sibi &c.

Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem

attamen ouibus securitatem pollicetur. f Pastorem. Hieronymus. Qui scilicet dicit. Ego pastor bonus.

* Theodoretus. Quis est hic pastor? An perspicuum esse Dominum Christum ex semine Dauidum carnem natum? Et propterea tanquam honoratus est, idque secundum naturam, non secundum gnitatem. Hic cum in forma Dei esset, formam seruum accepit. Esaias ex persona ipsius exclamat: Sic formatus est Dominus, qui formauit me ex utero seruum sibi &c.

NICOLAUS DE LYRA

- 1 Et quod abiectum erat. Per pastorum tyrannidem.
- 2 Reducam. Per benignam consolationem.
- 3 Et quod infirmum fuerat. Per prouitatum ad malum: ex parte malorum pastorum.
- 4 Consolidabo. firmando in bono.
- 5 Et quod pingue & forte custodiam. Suo bono statu. In Hebr. antea habetur. Et quod pingue & forte consumam. idest, diuites & potentes qui inique oppresserunt pauperes punia, ideo subditur.
- 6 Et pascam illas in iudicio. Vos &c. Secundum demerita iuste puniendo, eo modo quo dicitur 3. Regum vlt. Tollite Michaeam, &c. Et subditur. Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustiae. Et huic expositioni magis concordat littera sequens, vt videtur.
- 7 Ecce ego iudico. Idest, distinguo quantum ad penam & primum.
- 8 Inter pecus. Mansuetam.
- 9 Et pecus. t. crox. Idest, inter simplices homines & feroces, ideo subditur.
- 10 Arietem & hircum. Idest, bonorum & malorum, hoc modo dicitur, Matthaei vigesimo quinto. c. Statuet oues a dextris haedos autem a sinistris.

- 11 Nonne satis vobis, &c. Idest, sufficere debebat vobis.
- 12 Pascula bona depasci, &c. Idest, melioribus bonis in usum uestra.
- 13 Insuper & reliquias pasculae conculcatis. Idest, illa debent pauperes viuere dedistis satellitibus uestris. Et eodem exponendum est quod dicitur. Et cum purissimam aqua biberitis, &c.
- 14 Propterea haec dicit dominus. Idest, propter turritudinem simplicibus illatam.
- 15 Ecce ego. Exponatur vt supra.
- 16 Pro eo quod lateribus & humeris impingebatis, & cornibus uestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras, saluabo gregem meum, & non erit ultra in rapina, &c. Hic incipit versus in Hebr. vbi ostenditur profecti debet illa salus ouium scilicet per pastorem Christum.
- 17 Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem attamen ouibus securitatem pollicetur.
- 18 Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum Dauid, ipse pascat eas, & ipse erit in pastore. Ego autem attamen ouibus securitatem pollicetur.
- 19 Seruum meum Dauid. Idest, regem de semine Dauid Ra. Sa. per quem intelligit Messiam venurum secundum suum, nos autem Christum qui iam venit in mundum, factum de semine Dauid secundum carnem, vt patet Mat. 1. 1.
- 20 Ipse Pasca. Verbo Evangelico, virtute exemplo.
- 21 Ego autem domi. ero. Per Christianae religionis curam.

Et facta cu... dacti pacis... Theo. huius rei Pau... interpret... cum de a... C. isto ex... cl. nat. Ipse... est. ax. nostra... quecit vtraq... Vnus... ena tu eos... quexigenti... butum qui... ex ideis cre... die, pa... scilicet Cessate... au. acit ma... las estias de... ter. quando... maru doe... me u cetus... & feritatis... mo. labo... rat s hoies... par. de se... reu. deducit... & l ratio... ne. edactos... ubi. t. parti... ver. morte... cor. mit... b. dab. Hieron... Ligna vira est his qui apprehenderint eam.

dominus ero in eis in Deu, & seruus meus David princeps i medio eo... ru. Ego dominus loquutus sum. Et facia cu eis pactum pacis, & cessa... re facia bestias pessimas de terra: & q habitant in deserto, securi dor... mi et in saltib. & pona eos in circumitu collis mei benedictione, & de... ducam imbrem in tpe suo, & pluuiæ benedictionis erunt. Et dabit li... gnũm agri fructũ suũ, & terra dabit germẽ suum, & erunt in terra sua... absq; timore. Et sciẽt, quia ego dñs cum cotriuerõ t catenas iugi eo... rum, & eruero eos de manu imperatium sibi. Et nõ erunt vltra in ra... pinã Gentibus, neq; bestia terræ deuorabunt eos, sed habitabunt cõ... fidenter absq; vilo terrore. Et suscitabo eis germen nominatum &... nõ erunt vltra imminuti fame i terra, neq; portabũt amplius oppro... bria Gentũ. Et sciẽt, quia ego dñs Deus eorũ cum eis, & ipsi populus... meus domus Israel, ait dñs Deus. Vos aut greges mei greges pascua... meæ hoies estis, & ego dominus Deus vester, dicit dominus Deus.

* Theo. Hi D... qui animo... terreni sunt... idest, exigen... tibus profe... cti, & Iudæi... instar arbo... rum steriliũ... infœcũd: ad... fidem acce... dentes, & hu... iusmodi irri... gatione fruẽ... tes, mihi præ... bebunt pieta... tis fructum. * Tertull. Non illud li... gnum in pa... radiso quod... mortẽ dedit E... protoplastis... sed lignũ pas... sionis Chri... sti, vnde vita... pẽdens a vo... bis credita... non est. c Et suscita... bo eis germen... nominatum. * Theodor.

Lignum scilicet sapientiæ de qua dñ. Hoc itẽ ex Esaias p̄dicat. Egre ditur virga de radice Iesse, &c. quod interpretans Dominus dixit. Ego sum vit. ver. &c. Igitur hic quoque, suscitabo inquit, eis, plantam pacis in nomine, i. nobilissimam gloriosam celeberrimam.

Hoc itẽ ex Esaias p̄dicat. Egre ditur virga de radice Iesse, &c. quod interpretans Dominus dixit. Ego sum vit. ver. &c. Igitur hic quoque, suscitabo inquit, eis, plantam pacis in nomine, i. nobilissimam gloriosam celeberrimam.

NICOLAUS DE LYRA.

10 In te. Hoc potissime fuit in primitiua ecclesia, quando spiritus sanctus descendit super Apostolos in signo visibili, Act. 2. & postea dabatur alijs per impositionem manuum, Act. 8. 11 Et da. Quia ad hoc sequebatur multiplicatio bonorum operum in ecclesia. 12 Et erunt in ter. Quia in contumelijs hominum gaudebant, & demonibus imperabant, vt patet in Actibus apostolorum pluribus locis. 13 Et susci. eis. Idest, Christum de semine David nasciturum, in lege & prophetis presignatum & aperte nunciatum. 14 Et non erunt. Scilicet spirituali ex defectu verbi diuini. 15 Neque por. am. Quia Gentiles ad fidem conuersi non inserunt opprobria Christi discipulis, sed magis honorem. 16 Et sci. quia e. do. Deus eo. cum. Per experientiam bonitatis meæ in beneficijs sibi collatis.

10 In te. Hoc potissime fuit in primitiua ecclesia, quando spiritus sanctus descendit super Apostolos in signo visibili, Act. 2. & postea dabatur alijs per impositionem manuum, Act. 8. 11 Et da. Quia ad hoc sequebatur multiplicatio bonorum operum in ecclesia. 12 Et erunt in ter. Quia in contumelijs hominum gaudebant, & demonibus imperabant, vt patet in Actibus apostolorum pluribus locis. 13 Et susci. eis. Idest, Christum de semine David nasciturum, in lege & prophetis presignatum & aperte nunciatum. 14 Et non erunt. Scilicet spirituali ex defectu verbi diuini. 15 Neque por. am. Quia Gentiles ad fidem conuersi non inserunt opprobria Christi discipulis, sed magis honorem. 16 Et sci. quia e. do. Deus eo. cum. Per experientiam bonitatis meæ in beneficijs sibi collatis.

CA. XXXV. Factus est. To... pphetia hu... il cõtra mõ... tero Sr. i. filiorum... Edom, qui... Greco. lingua & no... mæi vocan... a in tempo... rc

C A P. XXXV.

Factus est sermo dñi ad me, dicens: Fili hois: pone faciem tuã aduersum montẽ Seir, et pphetabis de eo, et dicet illi: Hæc

re necessitatis & angustia, qñ Iudas capiebatur a Babylo nijs, insultauerunt eis & cuncto populo Iudæorũ, & sibi putauerunt, terrã traditã ad possidendũ, & nõ modo nõ susceperunt filios suos idest,

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XXXV.

Fact. Hac est pars incidentalis, in qua post consolationẽ filiorum, recollit destructionem Idumæorum, qui semper fuerunt infesti

infesti Iudæis colentibus Deum: Et diuiditur in duas partes secundum duas causas huius destructionis, secunda ibi. Eo quod dixeris. Prima causa est fraternum odium, quia sicut Esau odio habuit Iacob fratrem suum veterinum, vt habetur Genes. 27. Sic Idumæi

M O R A L I T E R.

Et factus est sermo domini ad me dicens, Fili hominis pone faciem tuam aduersum montem Seir, &c. Denunciando de uastatione. Per montem, significatur terrena potestas per Seir qui interpretatur hispidus, intelligitur feritas Esau dicitur &c.

ciem tuam aduersum montem Seir, &c. Denunciando de uastatione. Per montem, significatur terrena potestas per Seir qui interpretatur hispidus, intelligitur feritas Esau dicitur &c.

id est, Iacob fratris sui, sed persequentes concluderunt in manus gladii. Quod Symmachus dicit apertius Sanguinem tuum odisti, & sanguis tuus persequetur te.

Sermo domini non semper in prophetis.

Hierony. Si semper in prophetis esset sermo domini, & in pectore eorum continuum haberet hospitium, non

Ezechiel iam crebro diceret: Factus est sermo domini. a. m. sed ob humanam fragilitatem & vite huius necessitates saepe recedit, unde: Super quem videris spiritum descendentem & manentem in eo, ipse est, &c. Non enim hoc Christo opprobrium esset si semper in alijs maneret. Ad Moysen quoque dicitur: Auferam de spiritu qui in te est, quem utique non haberet nisi ad eum a domino descendisset.

Ioh. 1. c.

Num. 11 d.

† quo propter iniquitatem eorum venit finis, vel quo finita fuit iniquitas eorum.

Gen. 25 d. 4. Reg. 1. b.

† scies.

Hieronym. Montem Seir, non mirum si in hoc loco Seir, id est, hispidus & pilosus in mala parte intelligitur, cum Elias quoque vir pilosus dicitur. Esau enim rufus fuit, & quasi pellicula hispidus: Elias tantum pilosus describitur. In Esau qui & sanguinarius & cruentus pellicula hispidae comparatur, mortalium operum & ipsius mortis indicium est. In Elia virilitatis augmentum, cuius habitatio in solitudine & vite austeritatis non modo virum, sed & fortissimum demonstrat. Porro Iacob qui supplantavit Esau, & primogenita eius accepit: quia simpli-

simpliciter habitabat domi & non erat venator sicut Iacob Nemroth, lenis vocatur & nitidus.

* Teod. Seir mons est Idumae: Idumaei vero ab oriundi minimè admodum & hostiliter erga Iudeos facti erant: quare etiam illatis ipsis calamitatibus sunt.

a [†] Ipse non mitram angelos, non utat ministris. b [†] Qui diu sustinui. [†] Habitum percutientis

dicat dñs Deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatum atque desertum.

a [†] Qui plurimos socios impietatis habebas, ita etiam ut vrbes construeres, & proprium tibi imperium vendicares.

a [†] Munitioes malas ut ad faciem bonas. b [†] Recurum sicut. c [†] Non alius. [†] Quem ante sollicitudinem nosse non poterat.

Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris, & scies quia ego dñs

a [†] Haec est causa. b [†] Contra quo t. d. citur, ita scilicet, & nolite peccare, ut si. c [†] Non licet in in-

eo quod fueris inimicus sempiternus, et concluderis filios

a [†] Cum affligerentur à Babyloniis.

Israel in manus gladii in tempore afflictionis eorum, & in

a [†] Quo dies mali sunt & mandus in maligno portus est, & multiplicata iniquitas: refrigerit charitas multorum. b [†] Fux vel Babyloniiorum.

tempore iniquitatis extremae. Propterea viuo ego, dicit

a [†] Vltioni scilicet et effusi sanguinis. b [†] Tuus, scilicet, quem odisti.

dominus Deus quoniam sanguini tradam te, & sanguis te

a [†] Unde sub stari Dei omnes sancti clamant, vincta sanguinem, n. st. um, &c. & alibi. Omnes qui acceperint gladium, gladio peribunt. b [†] Confanguineos tuos, scilicet.

persequetur. Et cum sanguine oderis, sanguis te persequetur.

a [†] Omnes f. habitatores, vel homines & iumenta, de quibus. Homines & iumenta saluos facies domine eos, si qui aliquid videntur habere rationis, vel simplici fide contenti sunt. b [†] Qui ad impietatis verticem perueniunt.

Et dabo montem Seir desolatum atque desertum: &

a [†] Discipulis. b [†] Quae in ima depressa.

auferam de eo cunctam & redeuntem, & implebo montes

a [†] Qui turbidas habent aquas hinc inde collectas venientelque de superbia. [†] Lxx. Campis, scilicet qui inter montes & valles sunt. b [†] Hi sunt omnes. c [†] Domini & manus extremae.

eius occisorum suorum. In collibus tuis & in vallibus tuis,

a [†] Concubula pravae habitationis.

atque in torrentibus, interfecti gladio cadent: In solitudines

a [†] Non solum supradicta. b [†] Idumaeorum, & Iudaeorum, vel Iudae & Israel id est, duarum & x. tribuum.

sempiternas tradam te, & ciuitates tuae non habitabuntur. Et

† scietis, quia ego dñs Deus, eo quod dixeris: duae Gentes &

rum sunt Idumaei, qui à duobus fratribus genitum sunt. Non habitabuntur. Ut designat in mala parte habitatum, & diuidatur lingua eorum, ne turre blasphemiam Deum possint extruere, & redacta in solitudinem.

NICOLAUS DE LYRA.

* mei descendentes ab Esau, Iudaeos à Iacob descendentes, & hoc est quod dicitur in persona domini.

1. Ecce ego ad te mons Seir. Id est, Idumaea, quae est montuosa.

2. Et extendam manum meam. Id est, potentiam.

3. Super te, &c. Id est, ad te destruendam.

4. Eo quod fueris inimicus sempiternus. &c. Populi Israel.

5. Et concluderis filios Israel, &c. Fuerunt enim Idumaei in obsidione Ierusalem cum Chaldaeis.

6. In tempore afflictionis eorum, &c. Id est, destructionis ciuitatis & templi, de quo fuerunt summe afflicti.

7. In tempore iniquitatis extremae. Propterea viuo ego, dicit dominus Deus, &c. Id est, extremae punitionis Iudaeorum pro suis iniquitatibus: Et accipitur hic extremum pro maximo propter destructionem ciuitatis & templi, ut dictum.

8. Sanguini tradam te, & sanguis te persequetur. Id est, filii Israel tibi confanguineus: & hoc fuit impletum tempore Machabeorum, quando Iudas expugnauit filios Esau. Mach. 5.

9. Et

MORALITER.

† conditiones frequenter in eodem homine coniunguntur: cuius destructio ex causa duplici nunciatur. Prima ponitur cum dicitur.

4. Eo quod fueris inimicus sempiternus, &c. Ad litteram Idumaei descendentes de Esau, qui alio nomine dicitur Seir, semper inimici fuerunt populi Israel, sicut Esau ipse Iacob. Et eodem modo potestas terrena crudelitati coniuncta est, semper Deo seruientibus (qui per Israel significatur) est inimica. Et subditur poena.

† Propterea viuo ego dicit dominus Deus, quoniam sanguini tradam te. Id est, demoni de quo dicitur Iohan. 8. f. Ille homicida erat à principio. Secunda causa ponitur ibi.

9. Et cum sanguinem oderis. Id est, quia odio habes meos tibi confanguineos.

10. Sanguis persequetur te. Id est, Iudaicus populus sanguineus. Cetera patenti vsque ibi.

11. In solitudines sempiternas. Id est, longas.

12. Tradam te & ciuitates tuae non habitabuntur postea terra illa fuit habitata, sed non ita cito. Alter exponitur littera, ut per sanguinem hic intelligatur homicidium, ut

quod sicut Idumaei crudeliter occiderunt Iudaeos, ut dictum est supra, ita propter hoc peccatum effusus est crudeliter sanguis Chaldaeis, & terra eorum destructa vsque ad longum tempus.

haec expositio magis consonat precedentibus.

13. Eo quod dixeris duae Gentes. Hic ponitur secunda causa destructionis Idumaeorum quae est cupiditas ambiciofa. Cum

habere terram Iudaeam quae erat eis propinqua, & idcirco Chaldaeos in obsidione Ierusalem, per hoc sperantes obire

& hoc est quod dicitur. Eo quod dixeris duae gentes, duo regna, scilicet Iudae & Israel erunt mea.

* uni

13. Eo quod dixeris, duae Gentes & duae terrae meae erunt litteram hoc dicebant Idumaei de Iuda & Israel, mystice significari possunt duae religiones in generaliter, habent possessiones scilicet monachi, & canonici

lares: quorum temporalia bona frequenter vsu titur terrena potestas crudelitati coniuncta eo

decessoribus suis fuerunt monasterijs donata, men est falsum quia sicut per venditionem vel

nem homini factam ius rei transfertur, sic & donationem factam monasterijs, quia fit prius

ipsi Deo, ideo subditur.

ipsi Deo, ideo subditur.

Cum

^a Idumæa, scilicet & Iudæa idest, hæreticos pariter & ecclesiasticos possidebo. ^b Quamvis. ^c Qui suo populo ministrabat.

duæ terræ meæ erunt, & hæreditate possidebo eas, cum dominus esset tibi. Propterea viuo ego, dicit dñs Deus, quia facti iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum quæ fecisti odio habes eos, & notus efficiar per eos, cum te iudicaui, & scies quia ego dominus. Audiui vniuersa opprobria tua, quæ loquutus es de montibus Israel, dicēs: Deserti nobis dati sunt ad deuorandum. Et insurrexistis super me ore vestro & derogastis aduersum me. Verba vestra ego audiui. Hęc dicit dñs Deus: Letante vniuersa terra in solitudinem te redigam, sicuti gaudis es super hereditatem domus Israel, eoque fuerit dissipata, sic faciam tibi. Dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis, et scient quia ego dominus.

dum, quoniam aut rarus Dominus, aut nullus in ecclesia. A si reperitur, quod possit pugnare pro montibus domini, & eorum lacerationem sua voce defendere.

^c Et dicit. Quæ preces vestre contra me blasphemiarum sunt.

^d Letante vniuersa. &c.

* Theo. Supplicium minatur, cui remedium adhiberi non possit. Intulit autem cum Nabuchodonosor non solum ipsos, sed et Tyrios & Sydonios & Palestinos atque Aegyptios inuasisset. Attamen adhuc pollicetur per supplicia beneficium. Cognoscet enim quia ego sum Dominus. Vtilitatem igitur adfert disciplina, quæ secundum Esaiam,

nostras aures aperit, efficitque ut proprium Dominum agnoscamus percutientem & sanantem.

NICOLAUS DE LYRA.

do. & c. Quia in Ierusalem colebatur in templo in quo erat pro quod dicebatur sedes Dei, ut dictum fuit diffusè Exo. 25. Quia faciã, & c. Idest, debet te puniendo de ira & inimicitia coram. 3 Et notus, & c. eorum liberatione de Babylonica captiuitate remanente. 4 Audiui vniuersa. & c. De desertis Iudæe. 5 Deserti. Scilicet sunt montes Israel.

6 Nob. & c. Quia comedimus bona ibi crescentia. 7 Et insurrex. & c. Dicentes, quod non poteram defendere Iudæos a rege Babylonia. 8 Verba vestra & c. Idest, blasphemias vestras punire disposui. 9 Letante vniuersa. Scilicet Israel. 10 In solitudinem, & c. Quia post reditum Iudæorum de Babylonia, Idumæi remanserunt in captiuitate, & sic Idumæa remansit desolata propter defectum cultura.

Nob.

MORALITER.

dominus. Scilicet principalis possessor. Et istorum crudelium poena concluditur in fine capituli dicitur.

† Dissipatus eris mons Seir & Idumæa omnis. Tales enim dissipantur in morte per separationem animæ a corpore, & tunc caro traditur vermibus corrodenda, & anima dæmonibus crucianda.

† Dissipa-

XXXVI.

* Theo. Tibus atque a Idumæis per is, ad montes verba trãf isque bona ur iubetq; nimo esse, quæ inimicis dicta sint ea falsa sint ac vana. Non enim inquit, solitus permanebit, sed gentium quæ vniuersa sunt opprobria redarguam: ipsarumque condaciam ita comprimam, vt non amplius verarent calamitates. Sigillatim autem montium, um, & collium, & vrbiū meminit, vt eos qui antropter solitudinem desponderant, consoletur.

CAP. XXXVI.

† Supra posuit faciem contra montem Seir propheta, hic filius hominis loquitur ad montes vel super montes.

V fili hominis, propheta super montes Israel, & dices: Montes Israel audite verbum domini. Hęc dicit dñs Deus: Eo quod

Hiero. Hæ anti-phrafticos more Iudaico dicuntur, quæ illi expectant in mille annorum regno quoniam ciuitatem Ierusalem asserunt extruendam, & templum illud quod in fine voluminis describit, & rerum omnium felicitatem, alij sub Zorobabel completa: sed sequentia non patiuntur. Tunc enim non tanta bona habuerunt quanta a principio nedum maiora.

Hier. Prophetie totius, ad montes Israel breuiter hic sensus est Quia insultauit vobis inimicus, id est, mons Seir, & putauit vos in perpetuum possidere, & altitudines quondam domini nunc desertas, cessasse sibi in hereditatem; & aliquanto tempore

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XXXVI.

autem fili, & c. Superius Ezechiel prophetauit Iudæis vera adiunxit tamen in fine. 34. cap. consolationem de liberatione eorum per Christum fienda, hic propheta eis prospera: & in hoc simplici sermone, secundo prophetica visione cap. Circa primum agitur de liberatione populi Iudæici. Et diuiditur

diuiditur in duas partes secundum duas causas huius liberationis. secunda ponit vbi. Et factum est. Prima autem causa releuatio populi a miseria. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur aduersantium deiectio. Secundo populi Iudaici erectio, ibi. Vos autem. Circa primum dicitur.

- 2 Propheta super montes Israel. Prospera nunciando.
- 3 Eo quod dixerit inimicus, & c. Caudendo de vestra destructione.

* Euge

MORALITER.

Superius Ezechiel prophetauit Iudæis asperat prophetat eis consolabilia, & hoc propter duo scilicet: leuandum eorum miseriam, & ad tollendum diuini nominis blasphemiam. Circa primum sciendum, quod Iudæorum nomen secundum veritatem significat trilatum est ad Christianorum gentem. Ro. 2. d. Non enim in manifesto Iudæus est, neque que in manifesto in carne est circumcisio, sed qui in abscondito Iudæus est, & circumcisio cordis in spiritu non in uera. Igitur per afflictionem Iudæorum sub monarchia

narchia Chaldæorum fuit mysticè significata Christianorum afflictio sub monarchia Romanorum: unde & Roma figuraliter Babylonia nominatur. 1. Petr. 5. d. Persequutio vero Christianorum in episcopi tempore Neouis usque ad tempora Constantini. Qui Christianorum afflictionem releuauit: ponens edictum, vt si quis molestiam inferret alicui Christiano, grauiter puniretur. Igitur de hac releuatione exponitur mysticè quod dicitur.

- 2 Propheta super, & c. Idest, super platos principes Christianos. Et posita breuiter afflictione Christiana, quæ præcessit Constantini tpa, cum dicitur. 3 Eo quod dixit. m. & c. Vocabat tytraum,

A tēpore possidebit, propterea hęc dicit dominus mōtib; & collibus, &c.
a Collibus. Inferioribus in monte ecclesie constitutis per singulos gradus, vnde, *Non potest abscondi ciuitas super montē posita.*
b Torrentibus. Hier. Quorum. s. hyeme persequutionū & tempestare pressure augetur fides, vallibus his scilicet qui humilitate depressi sunt.
c Quoniam in igne zeli, &c. * Theodoretus. Me validē inquit, irritauit Idumę & aliarum gentium audacia, quę contra meam terrā ipsius solitudine exultates abusi sunt, cum sperarent, ea se potituros, & animas quę in ipsa incolerent se in seruiutem redacturos. Quamobrem contra eos sententiam tuli.
d Idcirco vaticinare, &c. Opprobriū cōtra vos illatum, ingit, causa fuit vt cōtra eos qui probris lacefferunt, sentētia laceffit: & illi quidē impie-

Marth. 5. b.

† torrentibus.

C

a Mont. Scit. **b** Diabolus insultans de vobis. **c** Quonia Dei. **d** De quibus dicitur. Montes in circumita eius.
 dixerit inimicū de vobis, euge altitudines sempiternę in
a et in persequutionibus & angustijs.
 † hereditatē datę sunt nobis: Propterea vaticinare & dicit dominus Deus: Pro eō q̄ desolati estis, & concūcati
a Non solum. n. dixit, sed aliquid posse. **b** Dum multi libuntur. **c** Quasi vile lutum.
a Omnium nationum vel Gentium. **b** Persequutionibus, vitis, de montibus.
 per circumitum, & facti in hereditatem reliquis Gētibus,
a Ab omnibus blasphemati. **b** Estis scilicet.
 & ascendistis super labium linguę, & opprobrium populi, propterea mōtes Israel audite verbum domini Dei. Hęc dicit dominus Deus montib; & collibus, torrentibus, vallibusq; & desertis parietinis & vrbibus derelictis, quę depulatae sunt, & sublatae à reliquis Gētibus per circumitum. Propterea hęc dicit dominus Deus: Quoniam in igne zeli mei loquutus sum de reliquis Gentibus, & de Idumęa vniuersa, qui dederunt terrā meā sibi in hereditatem cum gaudio, & toto corde & ex animo, & eiecerunt eā vt vastarent: idcirco vaticinare super humum Israel, & dices montibus & collib. † iugis & vallibus: Hęc dicit dominus Deus: Ecce ego in zelo meo & in furore meo loquutus sum; eō quod cōfusionem Gentium sustinueritis: Idcirco hęc dicit dñs Deus: Ego leuaui manū meā, vt Gētes q̄ in circumitu vestro sunt, ipse cōfusionē suā portent, Vos autē montes Israel ramos vestros germinetis, & fructū vestrū afferatis populo meo Israel. Propē est. n. vt veniat. † Quia ecce ego ad

impieratis in memoriz irarum vestrarum que audacius feret. **c** Frustrum. Lxx. Vnas das. s. in prede quibus funduntur, ebriant, & exprimitur usita cor hominis, omnis fructum (de quibus scitur panis) lo descēdit datur a populo Israel: & nō remus in persequutionibus ad p̄ est, &c. f Quia ecce &c. * Th Hęc ad ex reditum e ne perduci & res ipse Incolis. n. sunt Palestines, omnes staurata sur bilitate sple illa autem ferta perma qua contra num rabie Iudai cruci facinus pat omnibus qu minibus sibi vero ex chinati.

NICOLAUS DE LYRA

- * 1 Euge & c. Interior est gaudium.
- 2 Altitudines sempiternę, &c. Id est, terra Iudęa mōtuosa.
- 3 In hereditatem datę sunt nobis, &c. Sic enim dicebant Idumai, vt dicitur est c. p̄ceuenti.
- 4 Et ascendistis super labium linguę, & opprobriū populi, &c. Quia extranei loquuntur de vobis deridendo & improperando: cetera patent vsque ibi.
- 5 Propterea hęc dicit dominus Deus. Id est, propter talia improperia & vituperia.
- 6 Quoniam in igne zeli mei. Id est, in effectu vindictę meę.
- 7 Loquutus sum de reliquis Gentibus & de Idumęa vniuersa. Sententia liter earum punitionem determinando.
- 8 Qui dederunt terram meam sibi in hereditatem. Id est, Iudęam quę dicebatur spectauerit terra Dei, tō quod in Ierusalē vigeat cultus Dei.
- 9 Cum gaudio, & toto corde & ex animo eiecerunt eam vt vastarent. Aliqui libri habent, Cum gladio, s. d. in Hebręo & in libris correctis est. Cum gaudio, quia cum magna libidine occiderunt populum Iudaię, & captiuauerunt, & terram vastauerunt. Cetera

Cetera patent ex dictis vsque ibi.

- 10 Idcirco hęc dicit dominus. Id est, propter cōfusionem vos Iudęi sustinueritis.
- 11 Ego leuaui manum meam. Id est, potentiam meam ad faciendum vindictam.
- 12 Vt Gentes quę in circumitu. Quę ex odio ergo Babylonis super vos adduxerunt, & cum eō in vestra desuerunt.
- 13 Ipse cōfusionem suam portent. Quia partim occidetur, & partim captiuabuntur.
- 14 Vos montes Israel ramos germinetis. Hic conponitur populi Iudaię erectio. Cuius quod sciendum, quōd t̄ro incepit in reditu captiuitatis Babylonicę, qui sūt significationis per Christum fiendę, propter hoc quantum mihi videtur sequens de vno tempore transit ad aliud, sicut Isaias 14. dicit de rege Babylonis, qui sūt figura dæmonis, transit ad de Lucifero. Di: it ergo. Vos autem Israel, ramos vestre enim, populo de Babylone in Iudęam terram capti melius care propter aduentum colentium.
- 15 Propē. Scilicet populus de Babylone, q̄ intendit cultur

MORALITER.

† ranni, & eorum ministri: (ironicē tamen) Catholicos altitudines sempiternas, eō quod contemnebant transitoria, & predicabant celestia & æterna, quam predicationem friuolam reputabant. Et fidelium subditur consolatio cum dicitur infra, Idcirco vaticinare super humum Israel. Per iuga quę sunt capita montium, intelligi possunt episcopi quorum status est summus in ecclesia Dei, cū sint Apostolorū successores: Per montes verō sacerdotes curati, qui sunt sub Episcopis, per colles verō religiosi, per valles

valles verō simplices Christiani. De statibus istis fuerunt afflicti per Neronem & alios tyrannos, quęntes, aliqui per mortem, aliqui per exilium, & alij per seruitutem quę est mors ciuilis, & alij modis plibus, sicut patet ex sanctorum gestis, ideo subditur. † Pro eo. Sed a tempore Constantini valde sunt rati, ideo subditur. 14 Vos autem montes Israel ramos vestros. Per dilatic dei Christianę. † Et fru. Palescentes ipsum verbo & exemplo, & ad pauperes temporali subsidio.

† 100.

1315 a principio bo. &c. Quando dux tribus & semis trans anem Moysc duce acceperunt possessionem, & sub e tribus alia terram Iudæam.

b pro eo quod dicunt. Q. Non ultra persequutorum patie. rris ppobria, nec insultabunt iugulatum populū tuū

fic oues occasio- nis pace enim red- dit omnia oppro- bri cessarunt.

Theodoretus. Ha item ad exitū perenissent, si lu- do uisēt. Quia ver quasi canes ra- bie urentes in do- minū insanierūt, ipsiuthores fuere: a

vi e propheta p- dix, minimē per- ficetur, atque ita mē cij expers est p- dio Auerēs qui e Deus per Ie- rem prophetā dixi: Finem loquar.

sup- entem, & super- regnā, vi iterum adi- et, & plantetur. er sient mala coram- me, non audiant vo- am: & p- nitent- tam gant de bonis, z- utus sum ut sa- cret is.

hominis. Red- mit minus cau- sam manifestius c- quā populū Il- rael p- iuitati tra- didit: & ppter cle- mē am tuam se- redū urum polli- retu & multo am- p- io tributurū.

heodoretus. Rur- s iustum o- d- fteac supplicium. Coll- eūt, inquit,

quos uere fructus. Sanguinem autem hoc loco vo- cau- on solum alias cædes: sed etiam filiorum sacri- ficia,

ficia, quæ cruda vorantibus, & improbis dæmonibus ex- D- hibebant. Non. n. cōtenti fuere inquit, sceleribus ante ca- p- iuitatem admissis, sed etiam postquam bello capti exu- les fuere, in eisdem facinoribus permansere.

Fili bo. &c. Hiero. Alleg. Quicumque est de domo Israe-

lis, & cernit pa- cem Christi quæ exuperat omnem sensum, habitat in terra sua, id est, ecclesia vel carnis ho- spitio, quod ei a do- mino traditum est. Si autem vtraque polluerit, & immū- ditia mēstruæ fue- rit comparatus ef- fundet Deus indi- gnationem suā su- per eū pro sangui- ne vel suo, vel eo- rum quos scandali- zauerit.

d Pro sanguine. Pro E- phetarum & alio- rum iustorum. vn- de: Ierusalem que oc- cidis prophetas & la- eos qui ad te m. f- Et sanguis qui effusus est requiretur à gene- ratione hac, à sangui- ne Abel iusti vsque ad sanguinem Zacha- rie.

Hieronymus. Alij Iudæorum re- ferunt hæc ad tem- pus Zorobabel, quā- do sub Cyro rege multi de Iuda & Beniamin in Iudæā reducti sunt. Alij ad regnum mille annorum quando sub Christo, (quem putant venturum) & ciuitas Ierusalem

a Veniam. sin auxilium. b Qui auer- sus eram. c Christi vomere. d Virtutum.
 e Prorem culturam recipiatis.
 f Sic. g De sinente.
 h Reduntibus tu bis. i Ecclesie. j Quæ arte destruxit.
 k Qui pollent scientia, scripturarum. l Non solum hominibus. m Simplicibus. n Iumenta.
 o Ante persequutionem.
 p Martyrum victorijs. q Antequam captiuitates varias sentiretis. r Fune.

vos, & cōuertar ad vos & arābimini, & accipietis semē tē- et multiplicabo in vobis homines, omnemq; domum Is- rael. Et habitabuntur ciuitates; & ruinosā instaurabunt, &

replebo vos hōibus & iumentis, & multiplicabuntur & crescent. Et habitare vos faciam sicut à principio, bonisq;

† donabo māioribus q̄ habuistis ab initio: et scietis quia ego dominus. Et adducam super vos homines, populū meū Israel, & hæreditate possidebunt † te. Et † eris eis in hæ-

reditatem, & non addes ultra vt absq; eis sis. Hæc dicit dñs Deus: Pro eo quod dicunt de vobis: deuoratrix hominum es: & suffocans gentem tuam: propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non negabis ultra, ait dominus Deus. Nec auditam faciam in te amplius confusio-

nem gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentē tuam non amittes amplius, ait dñs Deus. Et factum est uerbū dñi ad me dicens: Fili hoīs, do-

mūs Israel habitauerunt in hūmo sua, & polluerunt eā in uijs suis, et in studijs suis, iuxta immūditia mēstruare facta est uia eorum corā me: et effudi indignationē meam super

cos pro sanguine quem fuderunt super terram. Et in idolis extruatur, & templum, de quo in vltima parte huius prophete agitur.

9 Deuoratrix hominum es & suffoca. Gen. tuam. Quia in Iudæa fuerunt multe occisiones per reges Assyriorum & Babylonis, & à pluribus alijs, idē dicebant Gentiles improperando, quōd illa terra deuorabat habitatores suos.

10 Propterea homines non comedes amplius. Idest, talis occisio non erit in te ultra.

11 Nec auditam faciam in te amplius confusionē Gen. Idest, improperium p- dictum contra te à Gentilibus.

12 Et factum est. Hic ponitur secunda causa liberationis Iudæorum scilicet, vt per hoc tollatur blasphemia contra nomen diuinum. Et diuiditur in duas partes, quia primò huius blasphemie modus ponitur, secundo tollitur ibi: Et peperci. Circa primum sciendum, quōd ad captiōnem Iudæorum inter Gentiles, sequuta est blasphemia nominis diuini: quia aliqui eorum erant valdè mali, quam malitiam Gentiles reitorquebant in Deum improperando ei, quōd haberent ita malum populū. Alij autem erant valdè boni: de quibus dicebant etiam Gentiles, quōd Deus eorum non potuerat eos saluare, licet uiuerent iuste. P- mittitur tamen hic malitia populi propter quam fuit eiec- tus de Iudæa, cum dicitur.

13 Domus Israel habitauerunt in hūmo sua. Idest in Iudæa.

14 Et polluerunt eam in vijs suis. Idest, peccata idololatriæ & luxuriæ & effusione sanguinis innocētis, vt patet ex supradictis.

15 Et in stu. su. iuxta immunditiam menstruatæ facta est & c. Ex quo patet, quod taba fecerunt ex magna libidine peccanti, quia ad hoc studiosè intendebant.

16 Et effudi indignationem meam super eos. P- ueniendo pro peccatis.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ruinosa. Zorobabel enim & alij cum eo existentes instaurauerunt templum, & Neemias & qui cum eo erant muros ciuitatis, & nilitet populus habitationes suas in diuersis locis.

2 Habitare &c. Quando populus intrauit terram sub Iosue duce.

3 Bisque donabo maioribus quam habuistis ab initio. In Hebræo habetur. Antè, & istud videtur mihi debere re- tempus Christi, in quo maxima bona data fuerunt credentibus, uoram primi fuerunt Iudæi. In toto enim tempore a reditu captiuitatis de Babylone vsque ad tempus Christi non legitur populus daicus fuisse in tanta prosperitate de multo sicut fuerat antea captiuitatem Babylonicam.

4 Adducam super vos. O montes Israelis.

5 Mines. Vos colentes.

6 Eris eis. Tu terra Israel montuosa.

7 In hæreditatem, non addes ultra. Idest, non captiuiabuntur ultra te & quia postea fuerunt captiuiati à Romanis, dicunt ex- postor- aliqui quōd hoc est referendum ad terram, uientium, signu- ratam per terram Israel: de qua nullus eijcitur, qui intrauerit ad eā. Potest men exponi de terra Israel ad literam, dicendo quōd per ly- vltra n importatur semper duratio perpetua à parte post, sed etiā aliquo non multum longa, sicut declaratū fuit diffusius. Isa. 2. b. super ad uerbum. Et non exercebuntur ultra ad prælium.

8 Pro eo quod dicunt de vo. Scilicet montibus Israel vitu- peran.

9 Deuoratrix hominum es & suffoca. Gen. tuam. Quia in Iudæa fuerunt multe occisiones per reges Assyriorum & Babylonis, & à pluribus alijs, idē dicebant Gentiles improperando, quōd illa terra deuorabat habitatores suos.

10 Propterea homines non comedes amplius. Idest, talis occisio non erit in te ultra.

11 Nec auditam faciam in te amplius confusionē Gen. Idest, improperium p- dictum contra te à Gentilibus.

12 Et factum est. Hic ponitur secunda causa liberationis Iudæorum scilicet, vt per hoc tollatur blasphemia contra nomen diuinum. Et diuiditur in duas partes, quia primò huius blasphemie modus ponitur, secundo tollitur ibi: Et peperci. Circa primum sciendum, quōd ad captiōnem Iudæorum inter Gentiles, sequuta est blasphemia nominis diuini: quia aliqui eorum erant valdè mali, quam malitiam Gentiles reitorquebant in Deum improperando ei, quōd haberent ita malum populū. Alij autem erant valdè boni: de quibus dicebant etiam Gentiles, quōd Deus eorum non potuerat eos saluare, licet uiuerent iuste. P- mittitur tamen hic malitia populi propter quam fuit eiec- tus de Iudæa, cum dicitur.

13 Domus Israel habitauerunt in hūmo sua. Idest in Iudæa.

14 Et polluerunt eam in vijs suis. Idest, peccata idololatriæ & luxuriæ & effusione sanguinis innocētis, vt patet ex supradictis.

15 Et in stu. su. iuxta immunditiam menstruatæ facta est & c. Ex quo patet, quod taba fecerunt ex magna libidine peccanti, quia ad hoc studiosè intendebant.

16 Et effudi indignationem meam super eos. P- ueniendo pro peccatis.

A *Et ingressi sunt ad gentes &c.*

† mores.

Theod. In improbitate inquit de gētes. auctores fuerunt, vt in me male dicta conijceretur, primum siquidem opinatae sunt gentes propter meam imbecillitate istos victos fuisse, & in hostium potestatem, redactos: dein de experientia cognita ipsorum improbitate contra me conuitia congestere, vt qui talibus institutis gauderem, & adeo selectos hoīes meum populum nominatim.

B *Non propter vos ego faciam &c.*

Theo. Nō vos inquit, salute digni estis, sed decergentes, quae a vobis in me maledicti occasionem accepere, consequi remediū.

† Sup. 11. d.

Vestra autem salute qua mea virtus indicabitur, hoc ipsorum maledictū opprimetur. Nam cū didicerint quodammodo meum magnū esse nomē, & idoneū ad opē domesticis suis ferendam meam potentiam laudabunt & celebrabunt.

Epist. 12.

Et effundam super vos &c. Cyprian. Oportet aquam mundari prius & sanctificari a sacerdote, vt possit a Baptismo

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et dispersi eos in Gen. &c. Captiuando in diuersis terris.
- 2 Et polluerunt nomen sanctum me. &c. In quantum occasione eorum dictae sunt. blasphemiae contra eum modis praedictis, ideo subditur.
- 3 Cum dicitur de &c. a Gentibus.
- 4 Populus domini iste est &c. Et ideo ex malitia aliquorum dicebatur dominus malus: & ex bonitate aliorum impotens, vt praedictum est, ideo quantum ad malos dicitur derisorie: Populus domini iste est, & de bonis quod subditur.
- 5 De terra eius egressi sunt. Quasi diceret: Nō potuit ibi eos seruare.
- 6 Et peperci nomini sancto meo &c. Hic consequenter ponitur ablatio huius blasphemiae per reductionem populi de Babylone, & ablata fuit Gētibz occasio dictae blasphemiae. Et hoc est quod dicitur in persona Dei: Et peperci nomini sancto meo. Occasionem dictae blasphemiae subtrahendo.
- 7 Non propter vos ego faciam &c. Id est, propter iustitiam vestram, sed propter nominis mei reuerentiam.

8 Et

MORALITER.

† 2 *Et polluerunt nomen sanctum meum cum diceretur &c.* Hic ponitur secunda causa dictae reuelationis, q̄ fuit vt Christi blasphemiam tolleretur. Circa quod sciendum quod Christianorum qui fuerunt tempore tyrannorum, aliqui fuerunt mali: & eorum malitiam Gentiles retorquebant in Christum, eō quod talem populum elegisset. Et hoc notatur cum dicitur: *Et polluerunt nomen sanctum meum.* Cū diceretur de eis: *Populus domini iste est,* scilicet ironice,

fuis polluerunt eam, & dispersi eos in Gentes, & ventilati sunt in terra. Iuxta † vias eorum & † adinuersiones iudicauit eos: Et ingressi sunt ad Gentes ad aquas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum dicitur de eis, populus domini iste est, & de terra eius egressi sunt. Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus; ad quas ingressi sunt. Idcirco dices domui Israel: Haec dicit dñs Deus: Non propter vos ego faciam domus Israel, sed propter nomē sanctum meum, quod polluistis in Gētibz ad quas intrastis. Et sanctificabo nomē meum magnū quod pollutum est inter Gentes, quod polluistis in medio earum: vt sciant Gentes, quia ego dominus, ait dominus exercituum, cū sanctificatus fuero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de Gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris & adducam vos in terram vestram. † Et effundam super vos aquam mundā, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum, & spiritum nouum ponam in medio vestri. † Et auferam cor lapideum de carne uestra & dabo vobis cor carneum, & spiritum meum ponam

videmus omnibus gentibus redditum. d *Spiritum nouum ponam in medio vestri.* Hier. Nota quod spiritum nouum & cor nouū dat post effusionē a. * The

- 8 Et sanctificabo nomen &c. Id est, sanctum ostendat liberatione vestra mirabili, ideo subditur.
- 9 Tollam quippe vos &c. Per Cyrum.
- 10 Et effundam super vos aquam mundam &c. I. peccata vestra praeterita remittam. Doctores autem nostri litera exponunt de reductione populi ad fidem Christi & de ambigione baptismi qua tollitur culpa & poena. Et huic etiam expositor dicitur quod dicitur in quodam libro Iudaico apud Hebraeos, qui dicitur Ioma Ierosolymitanū. Quemadmodum pelliculae mundaeficat pollutos, ita Deus sanctus & benedictus erit mundanturo Israel, & sic est di eius Ezech. 36. Aspergami super vos aquas &c. Quod autem dicitur in futuro in originalibus Hebraeorum semper refertur ad tempus Messiae.
- 11 Et dabo vobis cor nouum &c. Id est, voluntatem faciendi, & hoc referendo ad tempus reditus de Babylone, & postea melius vixerunt quam antē. Melius tamen exponitur referendo ad tempus Christi de datione spiritus sancti, apostolis & audentibus.
- 12 Et auferam cor lapideum de carne ue. &c. Id est, peccatis obstinatum: dando veram contritionem de peccatis.

cedē, ad significandum, quod nō esset populus domini magis diaboli. Alij erant valde boni pro fide Christiissima sustinendo. Et de illis dicebant aliqui Gentium Christus non poterat eos liberare, vt patet in legirium sanctorum, & ad istas & consimiles blasphemias tollendum subleuati sunt Christiani per Cōstantinū. ideo subditur: *Et peperci nomini sancto meo, quod polluitur.* Et quod subditur post: *Et sanctificabo nomen meum*

MORAL.

Theodoretus. Ne ec quid ante Chli aduentum facti sunt. Cum. n. tres lantaxat post red im prophetas habissent Aggaū Zacariam, vt Malachim post ipsos statipphetico munere spoliati sunt. Sed istquā Saluator noster hō factus, ad celos aduenit ascē t super Apostole Spiritus sanctus per quos gratia r n Iudæis solis, se etiam omnibus s qui ex gentibus d fidem conuenē, subministrat fuit. Lapidatur autē cor vocat a ierfariū & rebe, carneū vero oliens, quōd uinarum literaturā guras possit e. te. *faciā vt in præcis &c.*

Theodoretus. Hoc spiritus gratia oprium est, quā iostitum adiuua liberum arbitriū efficit, vt redēcedāt, que dicitur.

August. Ne pueni nihil facere homines per liberū arbitriū, dicitur: *Noli cōdurare corda ve. Et per Ezechie n: Projicite impietates vestras & facite vobis cor m, & spiritū nouū & facite omnia pcepta mea.*

Quomodo ergo dicitur vobis: hic dicit vobis? quare dicit, si ipse daturus est? Quare dat, si facturus est? Quare dat quod iubet

^a *Tunc.* ^b *De virtutē in virtutem.*
 in medio vestri, & faciā vt in pceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis, & operemini: & habitabitis i terra quā dedi patribus vestris, et eritis mihi in populum & ego ero vobis in Deum & saluabo vos ex vniuersis inquinamētis vestris, & vocabo frumentū & multiplicabo illud, & nō imponam vobis famēm: & multiplicabo fructum ligni & gēnimina agri: vt nō portetis vltiā opprobrium famis in Gentibus, & recordabimini viarum vestrarum, pessimarū studiorumque non bonorum, & displicebunt vobis iniquitates vestræ, & scelera vestra: Nō pp vōs ego faciā, ait dominus Deus, notum sit vobis. Confundimini, & erubescite super vijs vestris, domus Israel. Hęc dicit dominus Deus: In die qua mundauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & habitari fecero vrbes, & iustaurauero ruinosas & terra deserta fuerit excolta, q̄ quōdam erant desolata in oculis omnis viatoris: dicent: Terra illa inculta, facta est ut hortus & ciuitates desertæ & destitutæ, atque offensæ, munitæ & sederunt. Et scient Gentes, & quæcumq; derelictæ fuerint in circumitu uestro, quia ego dominus edificau i dissipata, plantauiq; inculta ego dominus loquutus sum, & fecerim. Hęc dicit dominus Deus: Adhuc i hoc inueniet me domus Israel, ut faciam eis. Multiplicabo eos sicut gregē hominum, ut gregem sanctum, ut gregem Ierusalem in solennitatibus eius. Sic erunt ciuitates desertæ plenæq; gregibus hominum, & scient quia ego dominus.

iubet, & adiuvat vt D. faciat cui iubet?

* Idem. Ideo & hęc pceptiuntur, nobis, & dona Dei esse mōstrantur, vt intelligatur, quod & nos ea faciamus & Deus facit vt illa faciamus: sicut per prophetā Ezechielem apertissimē dicit: Quid. n. apertius, quā vbi dicit: *Ego faciā vt faciatis?* Locum ipsum Scripturæ attendite: & videbitis illa Deū promittere facturū se vt faciant, que iubet vt fiant.

E Hieron. Cohortatur orantes, vt cōfundantur in vijs suis, & restituantur in vrbe ecclesie.

C In solennitatibus. Quibus comeditur Azymū sinceritatis & veritatis, & agnicaro & sanguis, & i septē hebdomadib. & in tabernaculis huius seculi dñi festa celebramus, vt ciuitates quondam desertæ plenæ fiāt gregibus hominū, & ratione cognoscant quod ipse sit dominus qui omnia præstitit.

d Et scient. Diffimulans peccata hominum propter penitentiam.

* Theod. Cognita igitur Dñi nostri bonitate & potentia, propter eā amemus, propter hanc metuamus, vt & amantes & timētes ipsius mandata obseruemus, & promissā bona consequamur in Christo Iesu dño nostro.

CAP:

NICOLAUS DE LYRA.

1 habitabitis in terra quam dedi patribus ve. &c. Id est iudæa, referendo ad populum de Babylone redeuntem, vel in Ecclesia triumphante & humiliante, referendo ad populum in Christo edentem.

2 Vocabo frumentum & multiplicabo. Quod intelligitur a ierem de multiplicatione terra nascentium post reditum de Babylone. Vel per ista metaphoricē intelliguntur bona spiritua lia te pore Christi data vt Eucharistia quæ conficitur de frumento & lia Christi dona, quæ frequenter in scriptura signantur per corporalia.

3 Non propter vos. Quia reditus de Babylone, & aduentus Christi processerunt ex mera bonitate diuina.

4 Confundimini & erubescite. Id est, malis præteritis. Cetera pate vque ibi.

5 Terra illa in. Referendo ad reditum captiuitatis Babyloni-

ca: intelligitur de terra Iudæe, quæ tempore captiuitatis fuit deserta propter cultorum absentiam: sed in reditu captiuitatis facta fuit fructifera & amœna per cultorum penitentiam & diligentiam. Referendo autem ad tempus Christi intelligitur de Gentilitate, quæ ante aduentum Christi fuit quasi terra inculta, quia non habuit doctores legis diuina, nec prophetas qui eam excolerent ad secundationem bonorum operum: sed post aduentum Christi per predicationem Apostolorum & aliorum discipulorum facta est fructifera & amœna per susceptionem fidei & morum. Et huic expositioni consonat quod subditur postea.

6 Multipli. Quantum ad bonos mores; qui prius erant bestialiter viuentes.

7 Vt gregem sanct. Per susceptionem fidei iustificantis.

8 Vt gregem Ie. In quo designatur multitudo credentium de Gentilibus; sicut in solennitatibus maximē Pasche, Pentecostes, & Tabernaculorum, conueniebat in Ierusalem populus multus.

A

A D D I T I O.

In cap. 36. Vbi dicitur in Postilla . Et sanctificabo nomen meum.

Ea que in hoc c. principaliter continentur, non possunt rationaliter intelligi ad literam de liberatione à Babilonica captiuitate. In illa enim liberatione non leguntur aliqua miracula facta manifeste pro quibus possit dici: Sanctificabo nomen meum, i. sanctum ostendam in liberatione mirabili, prout dicit Postillator. Licet enim, data per Cyrum, licet fuerit à Deo voluntatem ipsius mouente, non tamen fuit miraculose facta, imò secundum cursum communem reges huius seculi contradicunt ea que fuerunt facta per inimicos quos debellauerunt. Vnde Cyrus qui deuicit Chaldaeos, rationabili-

nabiliter detestatur destructionem Ierusalem per eos factam hoc debet inter miracula reparari, licet hoc sit à Deo miseriter factum. Item hoc quod dicitur: Effundam super vos mundam, &c. Omnes Hebrei antiqui cesserunt ad tempus in quo debebant purgari peccata. Similiter quod dicitur: Dabis cor nouum, & spiritum nouum, & auferam cor deum, proprie refertur ad tempus Christi, non ad tempus de Babylone, quia licet postea melius vixerunt quam ante, Postillator, non tamen proprie diceretur, dedit Deus illis rebus cor nouum, & spiritum nouum. Nam multi existentes in uitate Babilonica habebant spiritum rectum & cor mundi. Ieremias: Daniel: & Ezechiel & huiusmodi, quorum similes multi leguntur post reedificationem templi.

C A P. XXXVII.

Facta est super. Theodor. Manu diuinam vim vocat. Spiritualis autem hec contem-
Bplatio est. Neque enim oculis corporis ea cernebat, quae sibi ostendebantur: sed sanctissimi Spiritus reuelationem percipiebat. Consentaneas vero rebus accipit reuelationes. Cum enim propter perfidiam meliora desperassent Iudaei captiui, suam ipsis Deus potentiam ostendit, & mortuorum resurrectionem, illorum in pristinum statum restitutione longè difficiliorem indicat propheta: per quem docet omnia sibi esse facilia volenti.

Lib. de fide resar.

* Ambrosius. Magna Domini gratia, quod futuræ resurrectionis propheta testis adhibetur: vt nos quoque ea oculis videremus.

Hieronymus. Per resurrectionis parabolam de restitutione Israel agitur. Quomodo enim videtur incredulum, quod ossa arida & multa vetustate confecta resurgant, sic restitutio populi mei Israel in captiuitatem ducti & toto orbe dispersi, sed his qui non nouerunt Dei potentiam sed tamen futura est. quia ego inquit dominus,

C A P. XXXVII.

HActa est super me manus dñi, & eduxit me in spiritum domini, & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus. & circumduxit me per ea in gyro: Erant autem multa valde super faciem campi siccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hominis, putasne uiuent ossa ista? Et dixi: Domine Deus tu nosti. Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis. Et dices eis: Ossa arida audite verbum domini. Hæc dicit dominus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spiritum, & uiuetis; & dabo super vos neruos, & succrescere faciam super vos carnes & super

loquutus sum & faciam quæcunq; volueris. De & prior propheta in qua moriturus promittitur dicitur: & ad hoc per quod nunc parabola dicitur ossa arida, ita quod in Elio dicitur: & huiusmodi impossibilia apud Deum profuerunt. Educi sunt de sepulchris uitatis, & vitæ quibus in seruitute Babilonica tunc tur restricti. hæc sub Zoro completa me-

tio magna facta est: & regnum Chaldaeorum in Persarum translaturum, vel in præsentia Christi sui expectant. Nos autem spiritualiter post crucem Saris & quotidie fieri in his qui instar Lazari peccatorum suorum fasciis colligati ad vocem domini suscitati. Et verè sunt domus Israel arens quondam, & nullam habens salutis: sed intrante in se spiritu gratiæ, & gente domino manum de profundo inferni liberati & qui prius dixerant, Domine Deus tu nosti hæc, possident liberati: *Mouice fidei quare dubitasti?*

NICOLAUS DE LYRA. CAPVT XXXVII.

Diuisio.

Facta est &c. Hic consequenter describitur liberatio populi imaginaria & prophetica visione. Et diuiditur in duas partes, quia primò describitur liberatio populi captiui, secundò vnio dispersi, ibi: Et factus est. Prima in duas, quia primò ponitur imaginaria visio, secundò eius expositio: ibi: Et dixi. Circa primum dicitur:

- 1 Facta est. Videbat enim propheta imaginaria visione quod per manus cuiusdam effigie Deum representantis portaretur in campum plenum ossibus mortuorum.
- 2 Et circumduxit me per &c. Ita quod non intrabat inter ossa,

- 1 Ossa se circumibat extra. Erat enim Ezechiel sacerdos, qui non debebat contingere ex tactu ossium alienius mortui.
- 3 Siccaque vehementer. Quasi hominum iam diu mortuorum.
- 4 Domine Deus tu nosti. Qui habes scientiam non solum presentium, sed etiam futurorum.
- 5 Ossa arida audite verb. &c. Qui potest imperare: sicut uiuentibus creaturis.
- 6 Ecce ego intromittam in vos spiritum. Licet huiusmodi, tamen fuit vltimè: quia præcessit coniunctio ossium iuncturas debitas, & extensio neruorum & carniū & cutis, vt postea subditur: Et dabo super vos neruos &c. modo ponitur: Et dabo vobis spiritum, & uiuetis.

M O R A L I T E R.

- † 1 Facta est sup. me. In hoc capitulo literaliter intellecto significatur subleuatio Iudeorum per visionem prophetice significata, & per eandem visionem mysticè potest intelligi subleuatio populi Christiani ad cognitionem & amorem Dei, ideo subditur: Facta est super me. Quia talis eleuatio fit virtute spiritus sancti.
- † Et circumduxit me in medio. Per campum qui est locus segregatus à tumultu secularium significatur religio siue claustrum, ideo subditur.
- † Qui erat &c. Religiosi namque mundo mortui debent esse.

- † Erant autem multi valde super faciem. Quia religio ceteris debent esse ab humiditate voluptuositatis suis desiccata, & subditur.
- 5 Ossa arida. Illi namque qui sunt desiccati à carnalium cupiditate sunt dispositi ad percipiendum reuelationis diuinæ. Ita. 28. c. Quem docuit scire & quem intelligere faciat auarium, ab lactatos à lacte, ab verberibus. Id est, à carnalibus voluptatibus.
- 6 Ecce ego intromittam. Id est, gratiæ augmentum.
- † Et dabo super. Id est, fortitudinem constantiæ.
- † Et succrescere fa. Id est, teneritudinem misericordie.
- † Et super &c. Conuersationis honeste.

† Erant

133
 a prophetaui sicut præceperat, &c. * Theodo Ministro
 heta ac veluti quodam resurrectionis in visione vsus
 instrumento, & linguæ verbis illis inanibus, & prorsus
 suis ossibus, præcipit vt carnes producant, & ner-
 uo &c. Et fuerunt hæc non solum reuocationis in pristi-
 ni status Iudeo-
 rum, sed etiam re-
 surrectionis om-
 nium figura. C. in et. n.
 ubi & mortui resur-
 gen corrupti. Pro-
 pheta diuino inscri-
 ptæ præcepto, o-
 pusest subsequenti
 motio Dei ad
 uerim declarabat:
 b verò angelorū
 diuæ volūtatī mi-
 nistrum munus.
 b spiritum non ha-
 beb. Sicut Adæ cor-
 pus eius effectum
 sui deinde in ipsū
 animam inspirata, ita
 hic uoq; vtraque
 cor enere ad pro-
 priam compagem.
 c quatuor ventis,
 etc. Ambrosius.
 Vt cum spiri-
 tum dixerit, f
 ut uid alium præ-
 ter spiritum sanctū
 n. tr. ipauit? Neque
 enim facilem spiri-
 tum suum diceret,
 nec sic spiritus a
 quatuor mundi pos-
 set venire cardini-
 bus quia veterum
 stat quem vide-
 mus partis non vni-
 uersalis est.
 d in sufflata ab eo interf. &c. Vt quō in prima conditione
 hominis insufflauit Deus in faciem eius, & factus est ho-
 mo

mo in animam viuentem: sic & secunda conditio, id est, D
 resurrectio mortuorum insufflante spiritu uiuificetur.
 e Fili hominis. Videtur facere quæstionem cum non de
 generali, sed de resurrectione domus Israel hæc dicantur
 quæ dicit. *Aruerunt ossa. n. &c.* Quid. n. necesse fuit, speciali-
 ter dici? Sed qui de
 generali resurre-
 ctione hoc capitulū
 legunt, hoc ad san-
 ctorum referunt re-
 surrectionē, de qua:
Beatus qui habet partē Apoc. 20. b.
in resurrectione prima
super eum secūda mors
non habet potestatem:
 quia alia sanctorū,
 alia peccatorum,
 vnde, & in Psal. Nō *Psal. 1. b.*
resurgēt ipy in iu. &c.
 f Ecce ego ape. Hic
 quoq; quæritur. Si
 aperiantur tumuli,
 quō erunt ossa su-
 per faciē campi, &
 sicca vehementer?
 g Et educam vos de *E*
 sepulchris vestris popu-
 Secundum illud. *Ve*
 nit hora, quando qui in
 monumentis sunt audiēt
 vocem filij Dei, & exi-
 bunt qui bona egerunt
 in resurrectionem vitæ.
 Et alibi. *Qui audierint*
 viuēt. *Io. 5. d.*
 * Theo. Si id quod
 vobis multo diffici-
 lius videtur, admo-
 dum facile a me fie-
 ri posse ostendi sa-
 nè perspicuum est,
 hoc item me facilli-
 mē ac nullo nego-
 rio facturum, qui vos è captiuitatis vinculis veluti è qui-
 busdam sepulchris eductos in propriam patriam reducā.
 Et

† extendam in vobis cutem, et dabo vobis spiritū, et viuetis:
 † et scietis quia ego dñs. Et prophetaui sicut præceperat mi-
 hi. Factus est autem sonitus prophetante me, et ecce com-
 motio. Et accesserūt ossa ad ossa, vnum quodq; ad iunctu-
 ram suam. Et vidi, et ecce super ea nerui, et carnes ascende-
 runt, et extenta est in eis cutis desuper, et spiritū nō habe-
 bāt. Et dixit ad me. Vaticinare ad spiritū, vaticinare fili ho-
 minis, et dices ad spiritū. Hæc dicit dñs Deus: A quatuor
 ventis veni spiritus, et insuffla super interfectos istos, et re-
 uiuifcant. Et prophetaui sicut præceperat mihi. Et ingres-
 sus est in ea spiritus, et vixerunt: steteruntq; super pedes
 suos, exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fili ho-
 minis, ossa hæc vniuersa domus Israel est. Ipsi dicunt. Arue-
 runt ossa nostra, et perijt spes nostra, et abscisi sumus. Pro-
 pterea vaticinare, et dices ad eos. Hæc dicit dñs Deus. Ecce
 ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulchris
 vestris populus meus, et inducam vos in terram vestram
 Israel, et scietis, quia ego dñs cū aperuero sepulchra vestra
 et eduxero vos de tumulis uestris, populus meus, et dede-
 ro spiritū meū in uobis, et uixeritis, et quiescere uos faciam
 super humum uestrū et scietis quia ego dominus loquutus

mo

NICOLAUS DE LYRA.

1. Etus est autem sonitus. Quia ex commotione ossium ad
 suas et uas appropinquantium videbatur imaginariē sonitus pro-
 cederet. cetera patent ex dictis vsque ibi.
 2. Quatuor. i. a quatuor mundi plagis, vnde stant venti prin-
 cipales non quia habeant virtutem uiuificandi, sed quia stantibus il-
 lis uidebatur imaginariē a Deo dari eis spiritus vitæ.
 3. Dixit. Hic consequenter ponitur huius visionis intellectio, &
 dicunt aliqui, qd visio ista intelligenda est de resurrectione generali
 tempore iudicij, sed saluo meliori iudicio non videtur hoc mihi quia
 statim exponendo dicitur.
 4. Ossa hæc. Resurrectio autem generalis non solum erit filiorū
 Israel, sed omnium generaliter: Item quia subditur. Ipsi dicunt. A-
 ruerunt ossa nostra, & perijt spes nostra. Si autem intelligere-
 tur de resurrectione generali istud dictum ita se extenderet ad prius
 defunctos sicut ad viuentes, & futuros, iusti autem defuncti a princi-
 pio mundi vsque ad tempus Ezechielis, & vsque ad resurrectionem
 Christi habebant certam spem resurgendi in parte electorum: impij
 etiam

etiam existentes in inferno sciunt se esse resurrecturos ad augmentū
 suæ pænæ, quia tunc punientur in anima, & corpore, & idē videtur
 qd hæc visio intelligenda sit ad literam de liberatione populi Israel a
 Babylonica seruitute quæ est mors civilis: & idē talis liberatio con-
 uenienter dicitur uiuificatio, & loca in quibus detinebantur serui
 eorum sepulchra, & tumuli. Sic igitur exponenda est hæc litera.
 5. Ipsi dicunt. s. Iudei captiuitate detenti.
 6. Aruerunt. i. virtus nostra defecit quæ per ossa designantur, in
 quibus consistit robur corporis.
 7. Et pe. spes Redeundi in Iudæam.
 8. Et abscisi sumus. A terra natiuitatis nostræ.
 9. Propterca. Ad auferendum ab eis hanc desperationem.
 10. Ecce ego. i. loca in quibus estis serui, & carceres in quibus ali-
 qui erant ligati.
 11. Et educam vos. Per licentiam regis Cyri, qui dedit populo li-
 centiam redeundi. 1. Esdræ. 1.
 12. Et despi. i. constantiam redeundi in Iudæam, & propositum me-
 liorandi viam uestram.
 * Et

MORALITER.

† Dabo vobis spiritum. Repetitio est eius quod dictum m
 est a maiorem assertionem.
 † Scietis quia ego domi. Per meæ bonitatis experientiam
 sequar.
 † Spiritum non habebant. s. ex se: propter quod consequē-
 ter ostenditur, cum dicitur.

2. A quatuor ventis veni spiri. Id est, a quatuor orbis parti-
 bus per quas significantur quatuor Christi mysteria per
 quæ venit in bonis hominibus Spiritus sanctus, scilicet
 eius natiuitas, quæ dicitur oriens, & eius passio quæ dici-
 tur occidens, & eius ascensio quæ est auster propter lucis,
 & caloris augmentum, & eius aduentus ad iudicium qui
 dici potest Aquilo. eō quod ex consideratione ipsius per-
 uenit timoris spiritus.

A Et tu fili hominis, &c. * Theo. Regnante Roboam diuisa fuere tribus, & decem in Samaria regem sibi constituerunt: tribus vero Iuda & Suda & Benjamin tribui imperavit. Verum, post reditu sub vno omnes imperio dederunt: idcirco Propheta Deus vt duas virgas caperet, praecepit, & alteram inscriberet Ephraim, altera Iuda, deinde virgas simul coniungeret, vt in posterum finita diuisione, futuraque vnitatem: tum prophetae praecipit, vt percontanti populo interpretationem aperte renunciet.

Hieronym.

B Sume tibi lignum vnum, &c. Decem tribus, quae dicuntur Israel, vsque hodie montibus, & vrbibus Moedorum seruiunt captivae, duae autem quae Iudas dicuntur, a Chaldaeis captiuitate, post 70. annos, & in terram suam redire. dñs autem hic pollicetur, qd suo imperio subiiciat utrosque.

Plal 77. g.

Hiero. Quod abiecerit dñs tribum Ephraim, & elegerit tribu Iuda, Dauid dicit sic. *Et repuit tabernaculum Ioseph, & tribum Ephraim non legit, sed elegit tribum*

Gen. 49. b.

C Iuda de qua dicitur. *Non deficiet sceptrum de Iuda, &c.* In aduentu autem Saluatoris duae virgae, & secundum Hebraicum duo signa in vnum imperij sceptrum iuncta sunt, & in baptismo Christi dudum separata sociantur in vno nouum hominem, & in vnam gentem, ne polluantur vltra in idolis, & abominationibus: sed lauacro mundi sint populus Dei, & imperet eis Christus, & habitent super terram viuentium quam dedit seruo suo Iacob, qui populum Israel in matris utero supplantauit. Sin autem voluerimus iuxta prophetiam Hosee (quae penè omnis ad decem tribus dirigitur. i. ad Ioseph, & Ephraim, & Samaria, & Israel) intelligere falsi nominis scientiam, & diuersas turmas haereticorum hoc dicimus quod in vltimo tempore quando subintraverit plenitudo Gentium, & omnis Israel

111. d.

rael saluus fuerit, tunc dicemus quod aduersarij populi Dei qui contra domum Iudae, & confessionem ecclesiae pugnaverunt, tradant se ecclesiasticae fidei, & vniuersitatibus relictis, & principibus mundi huius qui duntaxat patriarchis suis qui eos in baratrum demerunt

conferant, & quant idola sunt abominationis: quas de cordibus eorum auerunt: & de sedibus suis abiecerunt: & de seculis peccauerunt: & de seculis seant ad ecclesiam fidem, & de seculis dentur: & finis Christi, Deus eorum. *Ecce ego assumam li. Israel. &c.* Haec ex tumida sunt, secundum figuram in Zorobabel: accuratè & verè in dno Christo nequa fuit Zorobabel populi atque eius ductor. autem pro oratio impiorum extinctum in lendorum in errore, reque diuisione tantem imperio minadam, & de gentes in ab vno patre significantur, & deum, & d

sum & feci, ait dominus Deus. Et factus est sermo domini ad me, dicens. Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum, &

scribe super illud Iudae & filiorum Israel & socijs eius. Et tolle lignum alterum, & scribe super illud Ioseph lignum Ephraim, & iuncta domus Israel, sociorumque eius. Et adiunge illa, vnum ad alterum tibi in lignum vnum, & erunt in vnionem manu tua. Cum autem dixerint ad te filii populi tui

loquentes, nonne indicas nobis quid in his tibi velis? Loqueris ad eos. Haec dicit dominus Deus. Ecce ego assumam lignum Ioseph quod est in manu Ephraim, & tribum Israel quae sunt ei adiunctae: & dabo eas pariter cum ligno Iudae, & faciam eas in lignum vnum, & erunt vnum in manu eius. Erunt autem ligna super quae scripseris in manu tua in oculis eorum, & dices ad eos. Haec dicit dñs Deus. Ecce ego assumam filios Israel de medio nationum ad quas abierunt, & congregabo eos vniuersim, & adducam eos ad humum suam. Et faciam eos in gentem vnam in terra, in montibus Israel: & rex vnus erit omnibus imperans, & non erunt vltra duae gentes,

agnoscent.

Hiero. Si Iudaei, & Christiani Iudaizantes ad maius regnum haec referre voluerint, necessitate tenentur, vt suspiciant oes qui salui fuerint, in habitaturae Iudae, ad edificandum Ierusalem, extruendum templum, & ad omnes legis caeremonias obseruandas: & sabbatum, & circuncisionis iniuriam, manducandum, & bibendum, & tiam abundantiā pro summa beatitudine, & cunctis estimandā, cū Apost. dicat. *Esca debetur ventri, &c.* Quis autem in Typo resu-

nis superior prophetae sermo restitutionem Iudaei demonstrat, non carnalem sed spirituale, sic & ad carnis, sed ad animae pertinet felicitatem, & ad fidem qua mudamur in baptismo, cuius regnum perpetuum

regnum habebit, & cunctis estimandā, cū Apost. dicat. *Esca debetur ventri, &c.* Quis autem in Typo resu-

nis superior prophetae sermo restitutionem Iudaei demonstrat, non carnalem sed spirituale, sic & ad carnis, sed ad animae pertinet felicitatem, & ad fidem qua mudamur in baptismo, cuius regnum perpetuum

regnum habebit, & cunctis estimandā, cū Apost. dicat. *Esca debetur ventri, &c.* Quis autem in Typo resu-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et factus est sermo domini. Hic consequenter describitur vnio populi dispersi. Et diuiditur in duas partes, quia primò signum sensibile ponitur, secundo exponitur ibi. Cum autem dixerint: Circa primum sciendum, qd propheta ad magis mouendum corda audientium, aliquando prophetabant non solum verbis: sed etiam sensibilibus signis sicut iuu Iseias nudus, & discalciatus, Ise. 20. a. & Iere. Portauit catenas lineas in collo suo. Iere. 27. a. & eodem modo praecipitur hic Ezechieli, cum dicitur.
- 2 Sume tibi lignum vnum, & scribe super illud Iudae. In Hebraeo ly Iudae. est datiu casus.
- 3 Et filiorum Israel socijs eius. i. tribu Benjamin quae in diuisione regni adhaesit Roboam, sicut & tribus Iuda, propter quod illud regnu dicebatur duarum tribuum, tribus etiam Leuitica fuit illi adiuncta.

- 4 Et tolle li. Quia primus rex Ieroboam fuit de tribu filij Ioseph.
- 5 Et iuncta do. &c. i. aliarum tribuum.
- 6 Et adiunge illa vnum. Contignatione, ita quod videtur lignum vnum.
- 7 Cum autem di. Hic consequenter ponitur expositio cum dicitur.
- 8 Ecce ego ass. Per hoc. n. designabatur futurum, quod Iudae erat coniungendum regno Iudae sub vno rege Christo potest exponi ad literam de Zorobabel, seu quocumque alio Christo, quia de semine Dauid non fuit aliquis rex vsque adeo subditur postea.

MORALITER.

- † 1 Et factum est ser. do. ad me di. Et tu fili ho. su. &c. Per Ezechielem cui dictum est supra. 3. d. Speculatorem dedi te domui Israel significatur bonus praelatus stans igitur super custodiam domini, per duo ligna in sua manu coniungenda, sicut dicitur post.
- † Et erunt in vnio. Significari possunt scientia, & bona vita quae

quae in praelato debent esse iuncta, nam scientia se vita aut parum aut nihil reputatur. Grego. Hom. 38. Cuius vita despicitur restat, vt eius vita contemnatur. Vita vero sine scientia de facili potest re ideò dicit Hiero. in Epistola ad Paulinum. Sane pe rusticitas solum sibi prodest. Et quantum ad vitam merito ecclesiam Christi tantum nocet si deus non resistat: sed vtrumque simul iunctum tunc fructificat ipsi praelato, & populo sibi subiecto.

seruus meus, de dabit ei dominus edem David pa- ris, &c. Qui cum na Dei esset non arbitratu est, se. exim. formā a cipiēs factus est que ad mortem. co. Dicant lu- uis sempiter- torum rex sit auid appelle- equaquam n. abeli huius- appellationes nire, ipsi quo nstribuntur. Primū nō regna- uit: sed populi dū fuit: deinde, illud ipsum impe- rium morte finitū est. Igo necesse est sam propheta- pinari, vel do- minū Christi ex Da- vid mundum car- nerati regnum e. e. us pacis. Non- uis vel belli- cū n. vete. testa- tis quæ ex- pe-

^a Sed vnum ouile, & vnus pastor. ^a Q. Ab omnibus vitiis emundabo. nec diuidentur amplius in duo regna, neque polluent vl- trā in idolis suis, & abominationib. suis, & saluos eos faciā de vniuersis sedib. suis, in quibus peccauerunt, & munda- bo eos: Et erunt mihi populus, & ego ero eis Deus, & seruus meus David rex super eos, & pastor vnus erit omnium eorum. In iudicijs meis ambulabunt, & mandata mea custodient, & facient. Et habitabunt super terram quam dedi seruo meo Iacob, in qua habitauerunt patres vestri, & habitabunt super eam ipsi, & filij eorum, et filij filiorum eorum vique in sempiternum: et David seruus meus princeps eorum in perpetuum. Et percutiam illis foedus pacis, pactum sempiternū erit eis. Et fundabo eos, et multiplicabo, et dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum, et erit tabernaculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus, et scient Gentes quia ego dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

perat omnem sen- D lum, de qua; Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Et alibi. Factus est in pace locus eius. Et fundabo eos. Theodoretus. Atqui desertum templum, & ea quæ antiquitus sancta erāt Quomodo igitur promisit se positurum sancta sua in medio ipsorum in seculum? Habemus nos rerum ipsarū testimonium. Neque enim solum sanctæ domus Dei sed etiā diuina altaria omnibus hominibus, donata sunt; neque solum ijs qui ex Gentibus, verū & ijs qui ex Iudæis credidere: & vnus idemque, & horum & illorum Deus nuncupatur. Ipse enim Dominus omnium, Deus in omnes qui inuocant illum.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

Seruus meus. Per quem intelligitur Messias sive Christus, per prophetas promissus, sicut fuit declaratum diffusius Iere. 31. 3. etiam secundum doctores Hebræorum. Ista. s. Christus secundum quod dicitur 10. 10. c. Et fiet vnus vnus & vnus pastor. Et sciendum quod per regnum Israel non intelliguntur decem tribus, sed etiam omnes vocati ad fidem Gentilibus qui colebant idola ante susceptionem fidei sicut, regnum Israel coluit a principio regni sub Ieroboam, vt habetur 2. Vnde & conuersi de Gentibus nomen Israel assequuntur, quod dicitur Isa. 44. Iu. seruando legem Euangelicam. Ista. s. vniuentium. Cam dedi. i. daturum promisi Iudæa. n. non fuit terra principaliter non est minus bonum, quam meritum, sed maius. Operum virtutum propter quæ facta sunt promissa patrib. sunt maior bona quam quæcumq; materialis terra, & ideo in promissione materialis terræ intelligebatur principaliter promissio terræ vniuentium, vt dictum fuit Gen. 15. magis diffusè: & sic intellexerunt

patriarchæ, secundum quod declarat Apostolus Heb. 11. d. dicens. Nunc autem meliorem appetunt. s. patriam, & subditur, i. cælestem. 6 In qua. Mente per fidem eo modo loquendi quo dicitur Phil. 3. d. Nostra autem conuersatio in cælis est, & habitatio corporalis ipsorum in materiali terra erat huius habitationis figura. Vel potest dici. In qua habi. i. habitabunt, loquendo de futuro per modum prateriti propter certitudinem prophetiæ. Et tali modo loquendi vtuntur frequenter prophete, vt supra visum est in multis locis ideo subditur. 7 Et David. Quod non potest intelligi de persona David, nec de aliquo semine eius, nisi de Christo cuius regnum est æternum. 8 Et percutiam. Quod hic inchoatur in obseruantia legis Euangelicæ, quæ est lex amoris, & perficitur patria, vbi pax, & amor consummatur. 8 Et dabo. i. faciam eos sanctos. 9 Eterit taber. i. habitabo cum in eis presenti in terra per gratiam, & in cælo per gloriam. 10 Et scient. i. cuiuslibet fidelis, qui nomine Israel nominatur, vt supra dictum est.

* CAP.

ADDITIO.

In ap. 37. vbi dicitur in Postill. Et dixit. Hic ponitur huius visionis intellectio. Quia hæc visio Ezechielis exponatur de liberatione populi a Babilonia captiuitate, videtur inconsonum literæ. Tum quia licet serui mors civilis, non tamen loca, vbi serui sunt dicuntur sepulchra, tantum q̄ cum liberantur serui dicantur tumuli periri, & huiusodi, quæ in litera de hoc dicitur. Tum quia licet fuerunt liberati a iuitute Babilonica, remanserunt tamen sub seruitute Persiarum. Mædorum, vnde post redemptionem a Babilonica captiuitate. Est. 9. c. legitur Esdras dixisse. Serui sumus & in seruitute non derelinquit nos Deus noster, etiam inclinabit super nos misericordiam, & sic adhuc remanebant mortui civilis. Tum quia quod dicitur hic. Et dabo super vos neruos, & superescere faciam super vos carnes, & extendam in vobis utem, non videtur pertinere ad eductos ad libertatem, vnde manifestum videtur, q̄ hæc visio pertinet ad resurrectionem generalis, in qua omnia prædicta requiruntur, prout litera planè sonat secundum suam primariam significationem: a qua nūquam est recedendum secundum sensum literalem, nisi necessitas cogat. Si autem dicatur necesse est, vt non intelligatur de resurrectione generali pro-

pter obiectiones allegatas per Pestillatorem quarum prima est ex hoc quod dicitur. Offa hæc vniuersa domus Israel est, cum tamen resurrectio prædicta non solum sit filiorum Israel: sed generaliter. Secunda est de hoc quod dicitur. Aruerunt ossa nostra, & perijt spes nostra. prout in Postilla. Ad primum dicendum, quod licet resurrectio generalis sit omnium generaliter, tam iustorum quam reproborum: quia tamen reprobi ad maius supplicium resurgunt, non dicuntur proprie resurgere. Vnde Psal. 1. b. Ideo non resurgunt in iudicio. Prout Pestillator ibidem exposuit, & ideo propheta nō fecit mentionem hic de filiis Israel sub quorum nomine omnes iusti intelliguntur, prout in multis alijs locis. Ad secundum sciendum, q̄ hoc quod dicitur. Aruerunt ossa nostra, & c. intelligitur de iustis defunctis, quia licet habuerunt certam spem resurrectionis, quia tamen. Spes quæ defertur affligit animam, vt Pro. 13. b. ideo propheta dicit eos sic loquentes quasi secundum cursum hominum communem hoc dicere potuissent. REPL. In e. 37. vbi Post. motus duab. rationib. exponit visionem huius ca. ad literam de liberatione a captiuitate Babilonica, q̄ quidam exponunt de resurrectione generali futura, fortassis bene secundū allegoriam, huic Burg. valde contrarius persequitur secundam expositionem motus debilib. rationib. Prima quia dicunt hic liberati,

Sepulchris, quod non videtur habere locum in illa captiuitate. Sed respondetur, qd sicut seruitus est mors ciuili s. ita loca talium seruorum, praesertim carceres merito dicuntur sepulchra ad instar quo a phib. iohannis otium dicitur viui hominis sepultura, secundo Bur. mouetur, qd licet fuerunt liberati a seruitute Babylonica, remanserunt tamen sub Persarum, Medorum, Graecorum, & Romanorum seruitute. Ad qd dico quod quamuis remanserunt tributarij, non tamen captiui. Aliud. n. est seruire sub tributo, & captiuitate. Seruiens. n. sub tributo est totaliter sui iuris, non autem captiuus. Et propter defectum hunc, captiui dicuntur ciuili ter mortui, & sepulti. Nec Bur. bene respondet ad motiua Postil. Cum enim Postil. primo mouetur ex eo quia ex litera non inuenitur nisi de domo Israel. Ideo inconuenienter dicitur de domo Israel quod est, omnibus hominibus generalis. s. resurrectio mortuorum. Ad hoc respondet Bur. quod per domum Israel intelliguntur electi qui solum proprie resurgunt, iuxta illud Psal. 1. b. Non resurgent impij in iudicio. Et dicit Postillatorem sic circa auctoritatem allegatam sentire. Sed vtrumq; falsum est, primu, quia absolutum articulum fidei omnis carnis communem appropriat vni plus quam alteri, nam omnes secundum Apostolum proprie resurgemus. Nec huic obstat illud Psal. allegatum: quia hoc allegatum

non dicit resurrectionem impiorum teneri secundum quid, proprie quemadmodum glosat Bur. Quod patet ex eo quia dicitur dicitur. s. sessorum iudicantes quemadmodum in hac vita, in castro silentio sedere consueuerunt. Et patet etiam ex eo qd sequitur que peccatores in consilio iustorum. Quod patet etiam ex eo qd sequitur re secundum quid, non proprie quia argumentum tales peccatores non resurgent in consilio iustorum: igitur non resurgent. Tercium quid ad simpliciter. Etiam falsum est, quid Postilla ponit quia Postil. glosat locum Psal. allegatum, qd non resurget iusti ad suam exaltationem: ex quo etiam non sequitur proprium secundum quid. Igitur iniusti non resurgent. Secundo Tercium, quia dicitur. Spes nostra perijt. quia de iustis maxime non habet, tamen ipsi omnes habuerunt ab initio spem certam beatitudinis. Ad quod dicit Bur. quod quamuis habuerunt spes tamen que differtur affligit animam iustorum. 1. b. sed hoc non soluit, quia non sequitur, spes differtur igitur praua. n. est expositio. Nec verum est, dilationem resurrectionum esse afflictiuam, quia afflictio non fiat cum perfecta beatorum patet. 1. 2. b. super Gen. ad litteram: quamuis enim aliquo raris retardatur, vt ibi dicitur, non tamen affligit.

B

CAP. XXXVIII.

ET factus est sermo ad Ezechielem fit. Neque .n. post hunc simile aliquid possumus inuenire, praeter illud quod in 25. anno scriptum est transmigrationis Iechoniae, facta est super me manus domini & adduxit me illuc. i. in terram Israel, quando aedificatio templi describitur, & ceremoniarum eius ordo narratur. **b** *Pone faciem.* Multa consideratione vel obfirmatione vultus opus est, vt quae dicuntur, reuelata facie possumus agnoscere. **c** *Contra Gog, & Magog.* Hieronymus. Gog, & Magog, contrariae sunt Gentes, & inimicae sanctorum, quae egrediuntur ab angulis terrae, rectam .s. lineam relinquentes. Haec caput superbientis amentiae, & omnium malorum. Iuxta illud. *Mundus in malitia positus est.*

1. Io. 5. d.

C Hieronymus Gog, & rectum: Magog, de tecto. Tectum haereticorum principes. De tecto qui illorum suscipiunt doctrinas.

CAP. XXXVIII.

ET factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuam contra Gog, & terram Magog, principem capitis Mosoch, & Thubal: & vaticinare de eo, & dices ad eum. Haec dicit dominus Deus.

¶ Alij obfirm.

¶ Graeco dicitur a. Latine tectum.

¶ Amentia ¶ Tota sel emnia.

meis incipite, & nouissimus inimicus destruetur mors. I quoque primus sermo fit contra Iudaeam in qua fessio domini est, & extremus contra quadrupem in deserto sunt, recte & hic nouissimus sermo fit Gog, & Magog, qui pugnant contra ciuitatem Dei ecclesiam de qua. *Fluminis impetus laxificat ciuitatem. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. Et. Ierusalem aedificatur vt ciuitas.*

Magog de tecto. Omnis superbia, & falsi nominis quae erigit se contra noticiam veritatis his demonstratur. De talibus tectis Ihaia ait. *In visio vallam Sion ascendam in tecta.*

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XXXVIII.

Gog, & Magog.

ET factus est sermo postquam prophetauit prospera, & aduersa de Iudaeis, hic conuertitur ad prophetandum de extraneis. s. contra Gog, & Magog. Circa quod sciendum, quod Hebraei dicunt quod sunt Gentes quae venturae sunt ad pugnandum contra Ierusalem, & aebellabuntur per regem Messiam quem expectant ad huc venturum. Sed hoc dictum est erroneum, quia aduentus Christi transiit in praeteritum. Ideo aliqui doctores nostri dicunt, quod Gog, & Magog non est aliqua gens determinata, sed generaliter significat persecutores ecclesiae. Sed haec expositio videtur nimis mystica: propter quod saluo meliori iudicio, videtur mihi per Gog intelligi Antichristus. Dicitur. n. Gog a Gag quod significat tectum in Hebraeo, quia licet Antichristus sit futurus homo, inhabitabitur tamen totaliter a diabolo, & sic erit quasi eius tegumentum sub specie humana. Magog autem significat de tecto, per qd intelliguntur adherentes Antichristo tanquam de eius familia seu populo. Huic autem expositioni

Antichristus.

sitioni concordat quod dicitur Apoc. 20. c. Soluetur Sathan in carcere suo, & exibit seducere Gentes super quatuor angulos terrae Gog, & Magog, & c. Quod exponitur de persecutione Antichristi, quem diabolus primo seducet, & postea adherendum sibi. Huic etiam dicto consonat dictum apostolus ratur ad secundum aduentum Christi. 2. Thess. 2. b. Quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illum ne aduentus sui. similiter, & dicitur aliorum expositorum tempore Antichristi erit maxima persecutio fidelium secundum hanc sententiam primo agitur de persecutione ecclesiae Antichristo, & secundo de Antichristi destructione cum suo. ibi. Conuocabo. Prima in duas, quia primo ponitur persecutionis preparatio, secundo eius executio, ibi. Post dicitur.

2 Pone faciem tuam. i. dispone te ad prophetandum tu Antichristi, & eius destructione.

3 Principem capitis Mosoch. Quia isti reges subijciuntur scilicet Cappadocia, & Iberia.

MORALITER.

† Et factum est. Fili hominis, pone faciem tuam contra Gog, & c. Capitulum istud literaliter exposui de persecutione Antichristi futura. Dicitur autem. 1. Io. 4 a Omnis spiritus qui, voluit testari, ex Deo non est, & hic Antichristus. Inter alios autem haereticos Arrius videtur magis ipsum soluisse negans eius deitatem, asserens Verbum esse creaturam. Similiter soluit humanitatem negans Christum habere animam humanam, & asserens locum animae, ipsum verbum tenere, ideo secundum sententiam B. Ioan. debet Antichristus

stus nominari. Ipse vero inter alios haereticos maxime sequutus est ecclesiam. Tu quia plures, & fortiores sectatores. Tum quia persecutus est ecclesiam non verbis sed et gladijs adherentium sibi, vt scribitur nica Hiero. Et Rufinus dicit. Eo tempore Mucius partis episcopus post fugam ciuium, & exila, post cuncta tormenta flammamque, quibus innumeros conderunt ad monasteria furoris sui arma conuertit, vastat & bella quiescentibus inducit, tria millia simul vel a viros per totam eremum secreta, & solitaria habitantibus

† disp

Aug. Gentes istæ quas appellat Gog & Magog, non sicut accipiendæ tanquam sint aliqui in aliqua parte terrarum barbari constituti, siue quos suspicantur Gentes Massagetas, propter literas horum nominum primæ siue aliquos alios alienigenas, a Romano iure sciunt. Tota namq; terra terrarum signati sunt isti effium dicti est: *Educens gentes quæ sunt super quatuor angulos terræ Gog & Magog.*

Theod. Gog & Magog sunt Scythi gentes. Masoc autem Cappadoces se aiunt, & Thel, Iberos, Rhs verò hebræo lingua interpretati caput. *Ecce ego ad te principem ca. cit.*

Hic. Iudæi & mridaizantes putant Gog & Magog duas Gentes esse immanes, quæ trans Caucasum montem & Meidam paludum, & propter Caucasum mare ad Indiam usque tendunt: & has post multorum regum esse a diabolo commouendas, ut uincant in terrâ Isra, ut pugnent contra sanctos Gentes cum multis coniunctis. Primum Mosoch, quos Iosephus Cappadoces dicit, Deinde Tubal, quos idem Iberos & Hispanos. Hebræi Italos suspicantur: habentes se cum Persas Aethiopes & Libyes. Gomer quoq; & Thogorma quos Galathas & Phrigas dicit. Sabæos quoque & Edan & Carthagenes siue Tharsis: & hoc esse quod Iosephus ait. *Et cum fuerint mille anni, soluetur Satanus & congregat Gentes in quatuor angulis terræ, Gog & Magog, &c.*

Non intelligentes totum librum Iohannis, qui reuelationis

tionis titulo prænotatur esse mysticum. Alij verò terrenum sensum relinquentes, & Iudaicas atque aniles fabulas (quæ noxiæ sunt, & acquiescentes sibi detrahunt in profundum) nimium ad alta conscendunt, & multo peiores fingunt nenas, ut in cœlesti Ierusalem diaboli & exercitus eius bella describant, & sub eymologijs Gærium singularum interpretentur spirituales nequitias in cœlestibus.

b In maxillis tuis, & educam te & ceterum exercituum tuum, equos.

* Theod. His docet nos diuinæ efficacitæ potestatem, & istiusmodi nihil absque diuina fieri voluntate, quæ vel propter bona res administrat, vel propter ante commissâ peccata calamitates permittit accidere. *In chamo Hieron. Plal. 31. c.*

& freno maxillas eorum constringe, ut in domitus equus & lasciuus, & corruens per præcipitia, freno domini teneatur. vñ: Ascendes super equos tuos, & equitatio tua salus.

Tales equos & eques vidit Iohannes in cœlo. Hiero. Illud quoque breuiter notandum, quod in Ezechiele Gog princeps terræ Magog dicitur. In Apoc. verò Gog & Magog nationes quæ egrediuntur de quatuor angulis terræ. Et quomodo a Iacob qui primus dicitur Israel, omnis populus. Heb. Israel vocatus est. Et ab Aram Syria, Mesraim Aegyptus quorum in Genesi scripta sunt nomina, sic & a principe Gog omnes qui ei subditi sunt Magog appellantur.

c Quæ reuersa est a gladio, & congregata est de populis multis ad montes. Dissipa Gentes quæ bella volunt.

Nota contra aniles fabulas.

† hamos.

Hieron. Plal. 31. c.

Abas. d.

Apoc. 6. a. 1

Apoc. 20. c.

Gene. 3. t. f. Ibidem. 10.

Plal. 67 g.

NICOLAUS DE LYRA.

circumagam te. *Idest, discernere permittam ad fidelium impugnationem.*

ponam frenum in maxillis tuis, &c. *Quia Antichristi nil poterit facere, nisi quantum Deus permittet.*

estitos loriceis. *armis ad sustinendum, & etiam ad inuadendum sequitur: Hastam & clypeum arripientium, &c.*

Gomer & Thogorma. *Nomina sunt populorum Antichristianorum.*

para & instrue. *i. preparabis te ad vastationem ecclesiæ.*

esto eis in præceptum. *Idest, multitudo tibi coaceruanda tibi dicit ad nutum.*

post dies. *Hic consequenter ponitur executio persecutionis. Et dicitur in duas, quia primo ponitur hæc executio. Secundo eius prædictio, ibi: Hæc dicit. Circa primum præmittitur tempus, cum dicitur: Post dies multos visitaberis. i. punieris, quia finali ter Antichristus a Deo fulminabitur, ut infra dicitur.*

in nouissimo annorum venies. *i. circa finem mundi.*

ad terram quæ reuersa est a gladio. *i. ad ecclesiam dissipatam, quæ primo fuit sub gladio Iudeorum & tyrannorum: sed a tē-*

pore Constantini habuit pacem: & sic reuersa est a gladio.

10 Et congregata est de populis multis. *Quia de omnibus Gentibus aliqui crediderunt Christo.*

11 Ad montes Israel. *i. ad Iudæam montuosam. Licet enim veniat ad vastandam ubique ecclesiam, tamen specialiter veniet in Ierusalem, ut in templo Dei sedeat tanquam sit Deus, ut dicitur. 2. ad Thes. 2. b.*

12 Qui fuerunt deserti iugiter. *i. frequenter quia primo per Chaldaeos, & postea per Antiochum nobilem. Et iterum per Romanos, postea per Saracenos.*

13 Hæc de populis educta est & habitauerunt in ea confidenter vniuersi. *Quia tunc aduentum Antichristi Christiani & e pluribus terris venient in Iudæam, & capient eam, & ibi pacifice habitabunt ad tempus, & postea quasi subito veniet Antichristus. Ideo subditur.*

14 Ascendens. *i. subito in magna multitudine, ita quod fideles non poterunt tibi resistere.*

15 In die illa &c. *Quia: extolletur supra omne mundum, quod Deus dicitur, aut quod colitur. 2. ad Thes. 2. b.*

* Et dices-

MORALITER.

dispositos oppugnare pariter & aggredi transmittit arma tantum peditumque manum. Et illi e contra gladijs obibat ceruices, & nihil aliud dicebant nisi: Amice ad id venisti. Ideo subditur.

te ego. *Idest, ad te o Arri.*

incipim. *Per populos hic & inferius expressos, significatur populi ab Arrio & ab eius sequacibus decepti, de eorum multitudine dicit Hieron. Et habetur in Decretis*

creta 2. q. 3. cap. secunde: Arrius in Alexandria vna scintilla fuit. Et quia non cito fuit oppressus eius flamma totum orbem depopulata est. Ideo sequitur post.

15 In die illa ascendens a montibus, &c. Arrius enim & sui discipuli erant instructi philosophia. Catholici verò erant simplices in solo domino confidentes: propter quod Arrius credebat eos sibi resistere non posse; sicut ciuitas absque muro resistere non potest exercitui forti & magno. Ideo subditur.

A dent sermones super cor tuū, & cogitabis cogitationem pessimam, & dices: Ascendam ad ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

† villarum.

† habitati.

a Deserti fuerant et postea restituti. Hæc sunt deserta, & iniquosa (in quibus diaboli locum inuenire non potest) qui vocati sunt ad salutem.
b. Saba & Dedan, &c. * Theod. Saba natio est. Aethiopia & Indica, Dedan Idumææ finitima, & Tharsis ipsa est Carthago. Omnes inquit, hæc gentes cum te inuasissent conspexerint, pecuniarum cupiditate istam tuam cum exercitu professionem fuisse intelligent.

fine muro, vectes & portæ non sunt eis. Ut diripias spolia, & inuadas prædã, ut inferas manum super eos, qui deserti fuerant, & postea restituti, & super populum qui est congregatus ex gentibus, qui possidere cepit & esse habitator umbilici terræ. Saba & Dedan & negociatores Tharsis, & omnes leones eius dicent tibi: Nunquid ad sumenda spolia tu venis? Ecce ad diripiendam prædã congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum & aurum, & auferas superellectile atque substantiam, & diripias manubias infinitas. Propterea vaticinare fili hominis, & dices ad Gog: Hæc dicit dominus Deus: Nunquid non die illo cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies? & venies de loco tuo: a lateribus aquilonis, tu & populi multi tecum, ascensores equorum vniuersi, cæcus

13 magnus & exercitus vehemens, & ascensurus
14 super populum meum Israel, quasi nubes operias terram. In nouissimis diebus eris, & ducam te super terram meam, ut sciant cæci meam cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum. O Gog. Hæc dicit dominus Deus: Tu ergo ille es de quo loquutus sum in diebus antiquis in manu seruatorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, ut adducerem te super eos. Et erit in die aduentus Gog super terram Israel, ait dominus Deus: Ascendet indignatio mea in furore meo & in zelo meo. In ira mea loquutus sum, quia in die illa erit commotio magna super terram Israel, & commouebuntur a facie mea pisces maris, & volucres cæli, & bestia agri, & omne reptile quod mouetur super humum, & cunctique homines qui sunt super faciem terræ. Et subuertentur montes, et cadent sepes, et omnis murus corruet in terram.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et dices. *præ nimia elatione.*
- 2 Ascendam, & c. *ita facilliter capiam, ac si non esset ibi murus vel munitio, vel aliqua belli suspicio.*
- 3 Ut diripias spolia, & c. *Christo credentium.*
- 4 Ut inferas manum tuam, & c. *Quia sicut dictum est tempore tyrannorum fideles videbantur deserti a Deo, & tempore pacis sequuta restituti. Vel quia fideles electi de terra promissionis per Saracenos ibi restituerunt ante aduentum Antichristi, ut dictum est.*
- 5 Qui possidere cepit, & c. *Jerusalem & terra promissionis, quæ est in medio terræ habitabilis, quia est in quarto climate.*
- 6 Saba & De. & c. *Nomina sunt Gentium Antichristo aduerentium.*
- 7 Et omnes leones eius. *i. feroces contra Christianos.*
- 8 Dicent tibi. *Adulando & contra fideles incitando.*
- 9 Nunquid ad fumen. *Quasi dicat, sic. Et ideo ad hoc est intendendum. Cætera patent in litera usque ibi.*
- 10 Nunquid non in die illo cum, & c. *i. vniuersitas fidelium.*
- 11 Confidenter. *Recuperata terra promissionis ab eis est.*
- 12 Scies & venies. *Tunc ad ipsum inuadendum cum satellitibus tuis.*
- 13 Et asc. *Idest, subditò, quia nubes aliquando, surgunt ex insperato.*
- 14 Ut operias terram. *Multitudine tibi adherentium.*
- 15 Et adducam te super terram meam. *i. super terram promissionis*

- fionis quæ dicitur Dei modo spiritualis: quia ibi operatus est in medio terræ in assumpta pro nobis humanitate.*
- 16 Ut sci. Gentes, & c. *i. in eis apparuerit.*
- 17 In te, & c. *Ibi te interficiendo cum exercitu tuo, ut prædictur.*
- 18 Hæc dicit. *Hic consequenter ponitur dicta persecutio, præ nuntiatio, cum dicitur in persona Dei.*
- 19 Tu ergo, & c. *Quia Ilias & Ieremias & alij prophetae sunt de hac persecutione, ut patet hic & in pluribus alijs locis. exposui in libro Psalmorum & aliorum librorum prophetarum.*
- 20 Ut ad. *Ad purgandum electos, & puniendum reprobandos subditur.*
- 21 Ascendet indignatio mea in furore meo. *i. vniuersitas.*
- 22 Quia in die illa erit. *Quia multi fideles erunt vacillantes, ita ut in errorem inducantur, si fieri potest etiam electi. Mat. 4.*
- 23 Et com. *Idest, vacillabunt in fide.*
- 24 Pisces maris. *i. existentes in ecclesia in quolibet statu, aliqui sunt voluptuosi. Ideo comparantur piscibus existens in mari, & aliqui superbi alta petentes, ut volucres cæli, & alij simplices, ut bestia agri: & aliqui cupidi super terram reptantes, qui homines rationabiliter viuentes.*
- 25 Et sub. *Idest, multi de prelatis & principibus.*
- 26 Et ca. *i. multi de religiosis & doctoribus. Vel per montes & muros, intelliguntur fortalicia in montibus sita, & muris suis munita quæ non poterunt resistere potenti Antichristi.*

MORALITER.

† 3 Ut diri. Idest, ut defensiones catholicarum annihiles secundum

secundum estimationem tuam, & eos inducas ad errorem. Cætera verò de facili possunt ad propositum applicari.

ADDITIO.

In 38. Vbi dicitur in Postil. Propter quod saluo meliori iudicio. Expositio postillatoris de Gog & Magog quod intelligatur de persequione Antichristi, videtur vera propter rationes quas ipse dicitur eius expositio de istis nominibus Gog & Magog pertinere ad etymologiam valde remotam. Vnde melius videtur dicendum, quod Gog nomen ipsius Antichristi, multi enim fuerunt nominati per prophetas per magna tempora ante eorum natiuitatem, sicut patet de 10, Iosia & alijs. Magog autem est nomen secundi filij Iapheth, ut patet Gene. 10. Et sic potest accipi pro sua propria significatione, intelligatur quod illa Gens descendens a Magog sit de principalibus adherentibus Gog, siue Antichristo. Et huic concordat autoritas post. per Postilla, allegata. Nam Gens descendens a Magog dicitur se in angulo aquilonari terre, versus quam partem (ut dicitur) adherentes Antichristo adorabunt: eo quod Christiani adorant ad orientem, Hebraei ad occidentem, Saraceni vero ad meridiem. Revertitur ergo plaga aquilonaris, ad quam adorabunt Antichristiani, a qua

qua pandetur omne malum super oēs habitatores terre Iere. cap. 1. D Repli. In cap. 38. De Gog & Magog dicit Burgen. satis concorditer Postil. Præterquam quod restringit Magog ad Gentem descendentem a Iapheth, cuius primogenitus dicitur fuisse Magog, dicens quod illa Gens erit de principalibus adherentibus Antichristo. Sed illa expositio Burg. videtur Christianitati exprobratiua. Nam Iapheth cum sua prole occupauit Europam secundum omnes communiter historiographos. In sola autem Europa ut plurimum viget Christianismus, ut dicit idem Burg. circa 6. ca. Zachariae infra. Et sic Christiani secundum illam Burg. expositionem essent futurus exercitus & principalis Antichristi, quod est Christianis dedecus audire: ideo Burg. cum quibusdam alijs debuit opinari, quod perfidi Iudæi specialiter decem tribuum translati per Salmanasar & per Alexandrum inclusi in montibus Gaspis, qui tempore Antichristi soluentur, & Antichristum recipient, pro Messia infideliter expectato: & ei in ecclesia (quæ est in Europa) potissimum perfectione adhærebunt, quod fortassis genti suæ affectus Burg. noluit intelligere.

C. P. XXXIX.

Et conuoca, etc. Tu autem. Quæ in hoc capitulo dicitur, aiunt Iudæi post mille annorum regnum futura, inter se unumque Gog principem Mosoch Rex Tubal in fine. Israel: & ab omnibus volatilibus: bestijs deuorantur, & habitatoribus urbis Israel septem annis linguam usum, non deuis, sed de armis: Gog habitatorum: sumque sepelendum in valle ex Hebraice dicitur Gem. Et non in sepulchri illius vocandum Polidron, ubi. s. multitudo hominum sit sepulta. Septem autem mensibus eum sepeliendum a domo Israel, ut terra mundetur, & in die futura diem qua interfectus Gog, constituendosque qui ossa diligenter inquirant,

C A P. XXXIX.

T conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladium, ait dominus Deus. Gladius uniuscuiusque in fratrem suum dirigitur. Et iudicabo eum peste & sanguine & imbre vehementi & lapidibus immensis. Ignem & sulphur pluam super eum, super exercitum eius, et super populos multos qui sunt cum eo. Et magnificabor et sanctificabor, et notus eris in oculis Gentium multarum scient quia ego dominus. Tu autem fili hominis vaticinare aduersum Gog, et dices: Hec dicit dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitis Mosoch et Tubal et ceteri cum agam te et seducam te, et ascendere te faciam de lateribus aquilonum

1 a Hæreticorum principem Gog. f. 2 a Vt hæreticus pugnet contra hæreticum, quorum inter se dimicatio ecclesie victoria est. 3 a Quæ effudit. b Sermonibus eruditi & perfecti. c Diabolum. 4 a Testimonis scripturarum. b Penam scilicet sempiterni iudicij 5 a Socios impietatis, quorum multitudine circumdatur. 6 a Omni errore sublato, pupis principibus. b Infidelibus. 7 a Quæ illi crediderunt. b Beatitudine sua & penis aduersariorum. 8 a Spe inani scilicet iactabo, qua seductus, ad prælium festines occidendus victoriam spe frustratus. b Nouissimis. c A quo exardescunt omnia mala super terram.

rant, & sepeliant, ne quidquam remaneat insepultum. Post menses autem septem peragranda est terra ut aiunt, & si os hominis inuentum fuerit, ritulo superposito demonstrandum ut postea sepeliatur ab eis, qui tali officio præpositi fuerint. Nomen autem ciuitatis appellandum Amona, quæ Græcè dicitur Polidron, hoc est multitudo hominum sepulcrum, & sic terram esse mundandam. Nos autem ceptæ explanationis sensum tenentes singula

quæ proposuimus, differamus. Super te. Habet Gog & ipse trinitatem suam: Ros, Mosoch, & Tubal, caput scilicet & infaniam & vniuersa, ut non sit scilicet vicium quod non possideat.

Manu F

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XXXIX.

Conuocabo aduersus. Hic incipit capitulum in Hebraeo, in quo agitur de destructione Antichristi & sui exercitus primo circa hoc ponitur Antichristi deictio. Secundo deiectione, ibi. Hæc est dies. Tercio spoliati tumulatio ibi. Et erit in die Quarto concluditur intenta conclusio, ibi. Et ponam. Circa prima dicitur.

4 Gladius uniuscuiusque, &c. Quia fulminato Antichristo in monte Oliueti & magna parte exercitus sui, erit discussio inter re fiduos impotentes ad inuicem, quod incitauerunt eos ad sequendum Antichristum, & sic inter eos erit bellum. 5 Et iudicabo, &c. Quia aliqui de eius exercitu morientur pestilentia, aliqui gladio, & aliqui tempestatibus descendentibus de caelo. 6 Et magnificabor, & sanctificabor, & notus eris in oculis Gentium. Quia in diectione mirabili superbi & exercitus sui. Consequenter reseruitur modus eius veniendi, cum dicitur. 7 Ecce ego super te. Quasi dicat, nihil poteris facere nisi quantum tibi permittam. 8 Principem capitis. Exponatur ut supra. Consequenter reseruitur deictio sua, cum dicitur.

Et conuocabo aduersus eum. Id est, Antichristum & eius exercitum. cunctis. Id est, in Iudæa quæ est montuosa. Gladium ait, dominus. Ad interficiendum ipsam. 4 Gladius

MORALITER.

autem, etc. Capitulum istud literaliter exposui de morte Antichristi & destructione exercitus sui. Moraliter autem potest exponi de mala morte Arrii & eius sectæ destructione continuando ad capitulum præcedens. Sic ergo dicitur. vaticinare, etc. Id est, aduersus Arrium. circumagam, etc. Arrius enim in principio propter suam obstinationem in errore suo fuit in exilium missus,

missus, sed postea ad persuasionem cuiusdam presbyteri de sua secta fuit ab Imperatore reuocatus, ut dicit Vincentius in speculo historiali: & sic fuit actus in exilium & reductus. Et ascendere. Permissiuè tamen. De lateribus aquilonum. Id est, ex persuasione diaboli per aquilonem significati, eo quod dicitur Ierem. 1. c. Ab aquilone pandetur omne malum. Tunc enim Arrius fecit maxima mala, ecclesiam subuertendo pro parte magna, sicut dictum est supra. Et adducam

A *Manu sinistra tua, & sagittas tuas, &c.*
 Quia ad interficiendos eos quos deceperit, imitatur eos qui habent arma a dextris & a sinistris, per bonam & malam famam de quibus.

Psal. 10.2.

Ecce enim peccatores intenderunt arcum, &c. Hæc ignita diaboli iacula seu to fidei refrigeranda sunt, alias restringenda sunt.

Deus.

B *Et egredientur habitatores, &c.* Scptimus annus est remissionis, quo seruis Hebræis libertas datur, debita cuncta solvuntur, & ad dominos redit antiqua possessio, & quies terræ

verb ium.

† hasta m.

nis, & adducam te super montes Israel: & percutiam arcum tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deiciam. Super montes Israel cades tu & omnia agmina tua, & populi qui sunt tecum. Feris, auibus, omniq; volatili, & bestijs terræ dedi te ad deuorandum: super faciem agrum cades, quia ego loquutus sum, ait dominus Deus. Et imittam ignem in Magog, & in his qui habitant in insulis confidenter, & sciet, quia ego dominus, & nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel: & non polluiam nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes, quia ego dominus sanctus Israel. Ecce venit & factum est, ait dominus Deus. Hæc est dies de qua loquutus sum. Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent, & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum & sagittas, & baculos manum

^a ¶ Apostolos & apostolicos viros. [¶] Tunc. [†] retribuitur. [†] omnes fruges. [†] turribus donis. [†] quod scilicet in septem annis, quanto sacro & perfecto hæretico tum dispareat a natura. [†] Hieronymus Non possunt habere pacem & habitationem nisi cuncta uersationum pellestem demur, ut omnia & cetera tur in cinerem deprederunt qui ante narrant deprederunt vastemus ecclesiam rant.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua, &c. i. deiciam sagittas tuas exercitus, ita quod non poterunt tenere arcum in sinistra manu, nec sagittas in dextera.
- 2 Feris auibus. Per aliquot tempus remanebunt cadauera saltem multorum insepulta.
- 3 Et imittam, &c. Quia magna pars exercitus Antichristi fulminabitur.
- 4 Et in his qui. Sub Antichristi confidentia confidentes de eius potentia.
- 5 Et sci. &c. Per experientiam vindicta mea.
- 6 Et nomen. Populi Christiani, qui nomine Israel nominantur, ut supra dictum est.
- 7 Et non polluiam, id est, pollui permittam per blasphemias Antichristi & sibi adherentium.
- C. 8 Ecce venit & factum est ait dominus Deus, &c. Quasi dicitur

dicat ita certum est de futuro, ac si iam transisset in præteritum. **9** Hæc est dies. Hic consequenter describitur exercitus christi spoliatio cum dicitur. Hæc dies. Scilicet destructio christi & exercitus sui. **10** De qua loquutus. Per prophetas, ut dictum est. cap. p. **11** Et egredietur. Ad colligendum spolia. Expositores stri dicunt communiter quod per habitatores de ciuitatibus intelliguntur cines caelestes in diuersis mansionibus habitandum illud. 10a. 14. In domo patris mei multæ mansiones sunt. Idest, diuersi gradus beatitudinis, qui cum Christo egredietur ad iudicium, & cum eo iudicabunt impios approbandi iudicium, & maxime de Antichristo & damnandis cum quibus subditur. **12** Et succendent, & comburent. Idest, Antichristum & eorum condempnabunt ad ignem æternum modo dicto, qui hic arma, eod quod armis impugnaverunt fideles eos crudeliter, quod erit causa damnationis ipsorum. * Et sic

MORALITER.

† *Et adducam super te.* Ad disputandum cum maioribus catholicis, quos credebat statim confutare rationibus philosophicis, sed non fecit. Ideo sequitur. **1** *Percutiam arcum.* Quia dum Arrius multitudinem populi fretus ire vellet ad disputandum, prius diuertit ad locum secretum, & ibi emisit sua cum fecibus intestina: quod audientes sui fautores, confusi turpiter recesserunt. **†** *Super montes Israel cades tu & agmina tua, &c.* Sicut enim Arrius fuit turpiter confusus, sic sectatores sui. Vnde dicit Rufinus, quod in disputatione catholicorum cum Arrianis erat vnus de parte Arrianorum valde eloquens & literatus qui catholicorum dicta celeriter & facilliter exufflabat. Tunc quidam catholicus valde simplex petiit locum loquendi, quem cum obtinuisset, tamen cum difficultate propter simplicitatem, sic incepit: In nomine domini nostri Iesu Christi audi Philosophice quæ vera sunt: Deus vnus est qui omnia quæ videntur, virtute verbi sui creauit, & spiritus sui sanctificatione firmavit, hoc verbum quod nos filium Dei dicimus humanos miseratus errores, ex virgine natus est: & morte sua nos a morte perpetua liberauit, quem expectamus iam resuscitatum omnium iudicem, quem speramus esse venturum. Crede hæc ita Philosophice? At ille, ac si nunquam vllum sermonem contradicendi didicisset, ita obstupefactus virtute dictorum mutus ad omnia, hoc solum potuit respondere; Ita sibi videri, nec aliud verum esse quam quod dixerat. Tunc Senior: Si hæc inquit ita credidisti: Surge & sequere me, & huius fidei signaculum suscipe. Ille autem con-

Arrianorum confutatio a quodam simplice.

conuersus ad discipulos suos vel ad eos qui audientia conuenerant Audite inquit o eruditi viri, donec bis mecum gesta res est, verba verbis & explosi, & cecebantur dicendi arte subuerti. Vbi vero pro veritate accessit ex ore dicentis non potuerunt resistere virtuti, nec homo Deo potuit aduersari. Et ideo si strum potuit in his quæ dicta sunt sentire quæ senserat in Christum & sequatur hunc senem: in quo reus est Deus. Itaque Philosophus Christianus tandem se victum fuisse gratulabatur. Item dicitur in historia tripartita: Volentibus quibusdam philosophis cum Alexandro Constantinopolitano disputare, iussit Imperator ut certamen susciperent, quamuis simplex esset, suscipiens, iussit omnes vnum tenere silentium. Cui & ait: In nomine nostri Iesu Christi in primis præcipio tibi ne loquaris. Qui statim mutus factus est. **3** *Et imittam ignem, &c.* Sicut in expositione litte Magog significari exercitum Antichristi, sic in Magog significantur sectatores Arrii, in quos missus ignem id est, spiritum diuisionis per multas sectas tandem defecerunt, nam aliqui mortui sunt, & alii veritatem fidei redierunt, de quibus subditur. **5** *Et scient quia ego dominus, &c.* Recognoscent Christi diuinitatem, quam Arrius & eum sequerentur negabant. **11** *Egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, &c.* Quætores catholici scripturas Philosophicas quibus & eius sequaces erant armati, ad impugnandum Christi conuerterunt in obsequium fidei Christi tutem Spiritus sancti qui ignis nominatur. † M O A-

1379

erit in die illa... Sepulchrum enim Gog... in oriente esse... viatores eos... non habitare... sed peregrin... sicut ille qui dicitur: Aduena ego in apud te... Non miratur obstupescit... via...

& contos, & succendent ea igni septem annis. Et non portabunt ligna de regionibus, neque succidetur de saltibus, quoniam arma succendent igne, & depraedabuntur eos quibus praedae fuerat, & diripient vastatores suos, ait dominus Deus. Et erit in die illa, dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel vallem viatorum ad orientem maris, quae obstupescere facit praetereuntes, & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & uocabitur uallis multitudinis Gog, & sepelient eos domus Israel, ut mundent terram septem mensibus. Sepeliet autem eum omnis populus terrae, & erit eis nominata dies in qua glorificatus sum, ait dominus Deus. Et uiros iugiter constituent lustrantes terram, qui sepeliant & requirant eos qui remaserant super faciem terrae, ut emundent eam. Post menses autem septem quaretere incipient, & circumibunt peragran- tes terram. Cumque uiderint os hominis statuent iuxta illud

viatorum quae habitatoribus monstrabitur. Septem mensibus. Sepeliet autem eum, & cetera. Sicut & septem annis arma succendent. A primo enim mense, quando domini Pascha celebramus, & exterminatorem Aegypti, agni cruore vitamus usque ad exitum anni (id est usque ad septimum mensem, quando tabernacula figuramus, & inter ceteras frondes, palmarum quoque ramis protegimus, ut perfecta contra hostes victoria demonstratur) festiuitates omnes complemus in populis.

^a Viri ecclesiastici. ^a Gentium quas maluit saluare quam perdere scilicet haeret. eorum quos, uicent. ^a Quibus ecclesia impugnabit. ^b Spiritus sancti sermone. f. ecclesiastico, quae qui habuerint dicere poterunt. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur nobiscum in via & aperuerit nobis scripturas. ^a In el. to lumine. ^a Hae ticos. ^b Qua semper gaudent. ^a Gen Hebraice. ^b Lyandriou Græce id est, sepulchrum plurimae multitudinis. ^a S. libus haereticorum. ^a Ne liberum aereni capter. ^a Non solum magistri. ^a Annuerfaria. ^a Ecclesiasticos scilicet qui hoc habent officii, ne quid in terra Israel fordidum remaneat aut mortuum. ^a Sepulchro Gog. ^a Ecclesiam. ^b Mortuus ut mundetur terra ecclesiae. ^a Quando debent omnia esse purgata. ^a Quibus haec cura incumbit. ^a Superesse. ^b Duritiam haereticæ prauitatis. ^a Vi cum notati fuerint qui sunt uiuifmodi, uel emundentur, uel sepeliantur cum Gog.

NICOLAUS DE LYRA.

succendent eam igni septem annis. id est, eternaliter, septem annos intelligitur, eo quod uniuersitas temporis seipso numero designatur. non portabunt ligna de regionibus, & c. id est, non condempnabunt in istos sanctum pietatis facientes, sicut ligna regionum eque succident de saltibus, & c. id est, non condemnabunt eos qui habitant in saltu poenitentiae. quoniam arma succendent igne, & c. id est, condemnabunt ignem aeternum impios tantummodo & non iustos. Sed haec expositio uidetur magis mystica, quam literalis, ideo absque praenotio non aliter dicitur quod interfecit Antichristum & eius exercitum Christiani qui remanebunt uiui de locis ubi erant abscondenda ad colligendum spolia, & ea quae erunt apta ad incendium, ut ibi, haec & huiusmodi applicabunt igni. Ideo dicitur. Et succendent, & c. Et aliqui eorum tantum congregabunt, quod sufficit eis ad agnum tempus, quod exprimitur hic qui septem annos. Et erit eis necesse aliunde diuina colligere. Et depraedabuntur eos quibus praedae fuerant, arma & spolia eorum colligendo. Sed hoc uidetur esse contra illud quod dicitur communiter a doctoribus quod post mortem Antichristi dabuntur quadraginta quinque dies ad iudicium, ut decepti ab eo habeant locum poenitendi, & accipiant de Daniele. 12. d. ubi dicitur sic. Beatus qui expectat & petiit usque ad dies. 1335. Iste enim numerus excedit numerum supra positum de regno Antichristi in 45. diebus, & facit mortem Antichristi & iudicium spacium. 7. annorum non erit, quod dicendum, quod licet hoc dictum sit satis commune: tamen non est omnino certum: quia non determinatur per scripturam ut illi dies sint vsuales, scilicet continentes tantum unam diem & non noctem, uel annales sicut dicitur supra. 4. cap. Diem pro annedi tibi. Et ideo de illis. 45. diebus post mortem Antichristi non habetur certum, utrum sint. 45. dies naturales, uel 45. anni, & de quod esset determinatum de diebus vsualibus: non tamen est determinatum utrum statim post illos. 45. dies immediate sequatur iudicium, immo uidetur quod sit maius spacium temporis inter medium illud quod dicitur Matt. 24. de aduentu Christi ad iudicium. Sicut enim erant in diebus Noe ante diluuium comedentes & bibentes & nubentes & nupti tradentes usque ad eundem diem quo intrauit Noe in arcam, & non cognouerunt, nec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus filii hominis. Et istud referunt aliqui doctores nostri ad tempus quod erit inter mortem Antichristi & diem iudicij. Talis autem pax & securitas in qua conuiuia, & connubia absque timore

exercerentur, non uidetur esse tam parui temporis sicut 45. dierum, sed maioris. Et erit in die illa. Hic consequenter agitur de sepultura Antichristi & suorum. Et primo ponitur propositum. Secundo remouetur dubium, ubi: Tu autem: Circa primum sciendum, quod sicut pars immediate praecedens exponitur a doctoribus communiter de sanctis qui cum Christo adiuuabunt impios igni gehennae, ita etiam haec pars intelligitur de sepultura eorum in inferno eo modo loquendi quo dicitur Luca. 16. f. Mortuus est diues, & sepultus est in inferno, qui uocatur hic uallis viatorum, quia lata est uia quae ducit ad perditionem & multi ingrediuntur per eam. Matt. 7. b. Et dicitur haec sepultura fieri septem mensibus, quia, aeternaliter ibi erunt sicut supra dictum est de septem annis. Quod autem ibi dicitur de ossibus remanentibus super terram, quod statuent iuxta illa titulum donec sepeliant, per hoc intelligitur quod si post mortem Antichristi inueniantur aliqui de secta sua obstinati, ab alijs per excommunicationem separabuntur, donec per mortem sepeliantur cum alijs in inferno. Sed quia haec expositio sicut & praecedens uidetur multum mystica. Ideo potest exponi de sepultura corporali, non propter Antichristi & suorum honorem, sed ad terrae purificationem, ut dicitur in litera. Sic ergo exponitur. Et erit in die illa. scilicet notabili propter deiectionem Antichristi. 6 Dabo Gog, id est, Antichristo & eius exercitum. 7 Locum. scilicet sepulchrum. 8 Nominat. sepulchrum. id est, famosum ex tanta multitudi- ne ibi sepulta. 9 Vallem. Quia ibi erit strata publica. 10 Ad orientem maris. i. uersus mare mortuum, quod est in parte orientali Iudaeae. 11 Quae obstat. Admirari ex tali & tanta deiectione Antichristi, & suorum ibidem sepulchrum. 12 Ut mundent terram. a cadaueribus. 13 Septem mensibus. Tantum enim apponunt tempus illi, qui a hoc statuentur. 14 Et erit eis nominata dies. id est, celebris. 15 In qua glorificatus sum ait dominus Deus, & c. Interficiendo Antichristum, & eius exercitum. Dies enim uictoriae solent haberi celebres. 16 Et uiros iugiter constituent. qui sint diligentes ad hoc opus perficiendum. 17 Cumque uiderint os hominis statuent iuxta illud titulum, donec, & c. id est, notabile signum, ut de facili possit inueniri ut sic multa ossa se inuenta simul per signa de facili colligantur, & sepeliantur.

* Polyn-

A Tu ergo fili hominis. Hieronymus. Hæc vsque ad ædificationem templi, Iudæi, & nostri Iudaizantes referunt ad vltimū tempus quo carnis bus Gog, & omnes exercitus eius (quasi pinguiſſimis beſtijs volucres beſtiarūq; ſaturantur, & reſtituuntur filij Iſrael in priſtinum ſtatum, & a Gentibus vltra non expugnentur, & effūdat ſpiritus ſuum ſuper eos Deus, vt habitent in terra ſua non omnes Gentes, ſed proprie domus Iſrael. Nos autem cœptam tropologiam ſequimur.

B * Theodoretus. Ego admiror non ſolum Iudæorum inſciam, ſed etiā quorundam Chriſtianorum Iudæicas fabulas attendentium, qui Gog atque Magog inuaſionem non factam aſſerunt, ſed futuram expeſtāt. Quos intellexiſſe oportuit, primum huius prophetiam cum reuocatione a Babylone coniuſtam fuiſſe, Deinde per hæc dixiſſe gētes Dei potētiā cognituras? Quam autem

C [†] carnem. [†] immolabo. [†] immundiciā.

titulum, donec ſepeliāt illud ^a Vbi ſepultus eſt cum multitudine ſua. ^b Vbi victoria ſeru gūm Dei, ab iacent aduſſi & omnis inimicorum multitudine: ^c Vel: ^d Polandron, vt ſinis omnium r ſi ruiſi puritatis ſit

a dinis Gog. Nomen autē ciuitatis Amōna, & mundabunt terram. Tu ergo fili hominis: Hæc dicit dñs Deus: Dic omni ^a Dæmonibus qui celeriter currunt omnia perſeruantes. ^b Dæmonibus crudeliſſimis, quibus tra hinc aduerſari in interium carnis vt ſpi ſal. ſit, & diſcant non bla phemare

uolucris & uniuerſis aibus cunctiſq; beſtijs agri. Couenite, ^a Hæreticorum principes ^b Deuorandam

pperate, cōcurrite undiq; ad uictimā meā quā ego immo- ^a Comedendam ſcilicet. ^b Apollolos prophetas, ſanctos viros; in illis u cunctatorum doginatum magiſtri corruunt, & ab illis vulnerati pereunt. ſup, r qui ſa dicitur eccleſia.

lo uobis uictimā gradē ſuper montes Iſrael, ut comedatis ^a Caro & ſanguis regnum D. i non poſſidebunt. ^b Vel gigantum. ^c Qui contra Dei ſcientiam pugnant.

† carnes & bibatis ſanguinē. Carnes fortiū comedetis, & ſan ^a Qui terrena ſapuerunt. ^b Non cœli. ^c Hæc animalia Deo unuolantur, & hæretici Dei ſacrificia imitantur. ſed obliuio eorum cibus eſt dæmonum.

guinē principum terræ biberis, arietum, agnorū & hircorū ^a Impinguantur in ſanguine deceptorum vsque in ebrietatem: hos ergo immolat dominus per eccleſiaſticos viros peſſimis conuuijs vt bibant vsque ad vomitum & ebrietatem

taurorumq; & altilium & pinguium omnium. Et comede- ^a Cum viri ſcripturis ſandis imbuti, tales equos & equites truncabunt.

tis adipem in ſaturitatē, & bibetis ſanguinem in ebrietate ^a De quo Equum & aſcēſorem proiecit in mare

de uictima quā ego immolaui uobis, & ſaturabimini ſup ^a Sic.

meſam meā de equo & de equite forti, & de uniuerſis uiris ^a Fine huſti ſicet. ^b Tunc. ^c et intelligit. ^d Eccleſia ſanctorum.

bellatoribus, ait dominus Deus. Et ponā gloriam meam in ^a Super aduerſarios. ^b Opprimendos

Gentibus, & uidebunt omnes Gentes iudiciū meum quod ^a Viderit. ^b In peſce uum.

feciſim, & manū meam quam poſuerim ſuper eos. Et ſciet ^a Ab hæreticis.

domus Iſrael, quā ego dñs Deus eorū a die illa, & deinceps. ^a Oppoſuiſti nubem tibi ne tranſeat oratio. ^b Ab hæreticorum.

Et ſcient Gentes, quā in iniquitate ſua cāpta ſit domus Iſ- ^a Tradit

rael, eò quòd dereliquerint me, et abſconderim faciē meā ^a Propter hæc omnia ^b Oportet eſſe hæreſes, qui probati ſunt in ſi &c

ab eis, et tradiderim eos in manus hoſtium, et ceciderint in ^a In terram uiuentium.

gladio uniuerſi. Iuxta [†] immundiciā eorū et [†] ſcelus feci eis ^a In terram uiuentium.

et abſcondi faciē meam ab illis. Propterea hæc dicit domi- ^a In terram uiuentium.

nus Deus: Nunc reducā captiuitatem Iacob, et miſerebor

autē doctrina gentes indige- hanc cognoc- dam, quæ cu- in nomen pa- filij. & Spirit- ſi doctæ ſur- brant, & ac- diuinam nat- ab idolorum- re liberata. C- verò doctri- teritus Gog- repōuit, qui- ſanctorum a- lorum cont- conia? Hoc- edocet quæ- nitatem, &- tem pertinet- mortuorum- rectionem, d- cium, & p- bonorum &- rum, cœloru- gnum, ſuppl- in gehenna,- tis diſciplin- loſophiæ de- ta & cæc. Si- ea nondum- re quæ ſpe- Gog, verun- ſimis diebu- nient & per- diſcent geni- rorem omni- rum Deum- maiora ſun- tari cruce, &- te illa quæ- destruxit, &- nis apoſtoli- cognitionis- mine orber- rum illuſtr- Ita apertè l- uent qui l- bulantur.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Polynctores. id est, cadaverum curatores.
- 2 Nomen autem ciuitatis. id est, loci ubi fiet ſepultura.
- 3 Amōna. i. populosa ſecundum, proprietatem Hebraici ſermonis, propter multitudinem populi ibi ſepulti.
- 4 Tu ergo fili hominis. Hic remouetur dubium: quia hic aſſe- eſt de ſepultura cadaverum. Ideo poſſet aliquis credere, quòd nō fuiſ- ſent ab aibus & beſtijs corroſa, quòd eſt cont. a illud quòd dictum eſt ſupra breuiter omni volatili & beſtijs terræ dedit ad deuorandum Ideo de iſta deuoratione hic dicitur plenus, cum di- citur. Dic omni uolucris & uniuersis. &c.
- 5 Conuenite, properate, concurrite undique ad uicti- mam, &c. ad corrodendum cadauera immolatorum a me in exer- citu Antichriſti. Antequam enim ſepelirentur cadauera, aues & beſtiæ fuerunt de eis ſaturata.
- 6 Arietum & agnorum & hircorum, taurorumq; &c. Id est, ita comedetis principum carnes & bibetis ſanguinem, ac ſi eſ- ſent arietes & agni pingues occiſi.
- 7 Et ſaturabimini ſuper meſam meam. Id est, ſuper locū- a me uobis paratum.
- 8 Et ponam gloriam meam, &c. Hic ponitur intenta conclu- ſio. Ad hoc enim fiet Antichriſti & ſui exercitus deiectio, vt Deus glorificetur, & de eius oppreſſione populus Chriſtianus liberetur. Et hoc eſt quòd dicitur in perſona Dei. Et ponam gloriam meam

in Gentibus & uidebunt omnes Gentes iudiciū meum glorioſam.

9 Et ſciet domus Iſrael. Id est, populus Chriſtianus.

10 Quia ego dominus Deus eorum, &c. Per ſpectationem rectionem.

11 A die illa & deinceps. Quia poſt mortem Antichriſti non habebit tribulationem.

12 Et ſcient Gentes, quoniam in iniquitate ſua cōpta ſit domus Iſrael, Id est, quòd populus Chriſtianus fuerit ab Antichriſto pro ſuis iniquitatibus, quia ſecundum quòd uator: Ante tempus Antichriſti abundauit iniquitas. geſcet charitas multorum in eccleſia Dei, a qua iniquitate pur- gabitur per tribulationem Antichriſti.

13 Et abſconderim faciē meam ab eis, & tradiderim eos in manus hoſtium, &c. Tempore enim tribulationis Antichriſti uidebitur Deus abſcondere faciē ſuam Chriſtiani- tendo eos in acerbitate tribulationis, ſicut homo auertit ſe- ab illo quem non uult a miſeria reuelare. Sed quia tempus ſequi tionis erit breue, vt dicitur Matthiæ vigefimoquar- ſubditur.

14 Nunc. Id est, in breui.

15 Reducam captiuitatem Iacob, & miſerebor domus Iſrael. Id est, populi Chriſtiani eum liberando a- ſione Antichriſti.

Quare deie- & Antichri- ſti fiet.

C P.

^a Quid scilicet in qua habitant videntes Deum. ^b Qui visus sum negligere licentiaque.

^a Quae & ipsa domino creditur. ^D

^a Hic est finis beatitudinis.

^a Quae gratiam, non tiam. ^b Quae gratia est, non meritum.

^a Gratia de quo Joel. Effundam de spiritu meo super omnem carnem. ^b Manlio Dei sunt qui Deum cernunt.

domus Israel. Et assumam zelum pro nomine sancto meo: & portabunt confusio-
nem suam, & omnem prauaricationem qua peccati sunt in me, cum habitauerint in terra confidenter neminem formidantes, & reduero eos de populis, & congregaueris inimicorum suorum, & sanctificatus

NICOLAUS DE LYRA.

Assumam zelum. s. vindictae meae contra Antichristum. ^a
 Nomine sancto meo. quod ipse blasphemauit. ^b
 Portabunt confusionem suam. i. Christiani post mortem Antichristi in seipsis erunt confusi de peccatis praeteritis, protraditi fuerunt persecutionibus Antichristi. ^c
 Eduxero eos de populis. de erroribus populorum, qui ab Antichristo decepti sunt, & sibi adherentibus: quia si-
 mul est, dabitur eis penitendi tempus. ^d
 Congregauero de terris inimicorum suorum. Ad
 uertentiam suam & charitatem. ^e
 Scient quia ego dominus Deus eorum. Per experientiam
 vindictae meae in Antichristi persecutione. Ideo subditur.

7 Eo quod transtulerim eos in nationes. Subiiciendo eos
 oppressioni & si uisitati Antichristi & suorum, qui erant diuersarum
 nationum, ut dictum est supra. Et per experientiam gratiae meae. Ideo
 subditur. ^E
 8 Et congregauerim eos super terram. i. in terra promissio-
 nis, quae est terra fidelium, a qua timore Antichristi aliqui erunt fu-
 giui, & aliqui in cap. i. uisitatam ducti, qui eo mortuo ibi reuertentur.
 Vel super terram id est, in ecclesia militante per gratiam, & trium-
 phante per gloriam, quae est terra uidentium. ^F
 9 Et no. re. quem. id est, ex praedestinati.
 10 Et no. ab. vl. quia in patria uidetur facie ad faciem.
 11 Eo quod effu. spi. i. plenitudinem gratiae in ecclesia militan-
 te, & gloria in triumphante.

7 Eo

C. P. XL.

^a In uicesimo, &
 into anno. Hic a
 rony. In exordio
 anno prima mensis,
 heodosio. In
 nono. Nonusan
 nus ad Heb dicit
 mensis septimus,
 qui apud eos dicitur
 Theri, ut calendae men-
 sis septimi sit tubarum clangor,
 & eiusdem decima die,
 dies iunij & placationis,
 quintadecima uero quoniam
 totus dies expletur,
 dies scenophegiarum,
 datur intelligi,
 quod

C A P. X L.

^a Hier. Ezechiel in prima captiuitate cum Ioachim rege traductus est in Babyloniam.

^a Greg. Tempus simpliciter exprimit, ut in corde audientium historiae radicein hcat, deinde spirituales fructus proferat.

N uicesimo & quinto anno transmigrationis nostrae in exordio anni decima mensis,

quae decima die placationis dominicae monstratum sit Ezechiel aedificium ciuitatis.

^a In uicesimo. & c. Hie rony. Si in 5. anno transmigrationis Ioa-
 chin in 4. mense, & in 5. mensis, aperti sunt celi. Ezechiel iuxta fluuium Chobar, & uidit uisiones Dei. Nunc autem quod in uicesimo & 5. anno transmigrationis eiusdem in exordio anni decimi mensis domini manus facta sit super eum, & c. ^F
 patet,

Tempus quo completa est prophetia Ezechielis.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. X L.

^a N uicesimo. Haec est ultima pars principalis libri, in qua agitur de remuneratione bonorum usque ad finem libri. Haec tamen remuneratio secundum aliquos intelligitur de bonis solum, secundum alios de bonis gratiae, secundum alios partim de bonis gratiae, & partim de bonis gloriae, prout in fine libri magis uidetur dominum concedente. Sciendum igitur, quod in parte ultima aliquid in quo conueniunt Iudei & Christiani, uidelicet quod illa quae dicuntur hic usque ad finem libri fuerunt ostensa Ezechiel in imaginaria uisione, cuius tamen significationem intellexit, aliter non est uisio prophetica. Et est ibi aliquid in quo dissentiunt, uidelicet in significatione huius uisionis. Primum igitur exponitur littera usque ad finem libri quantum ad primum. Et quia haec uisio imaginaria potest hic satis obscure, ideo circa descriptionem imaginariae uisionis & eius expositionem non solum variant Hebraei & Latini, sed etiam adinuicem, quia Ra. Moy. & Ra. Sal. ipsam uariè describunt, exponunt. Similiter Latini, quia magister Richardus de sancto Petro, & dominus Hugo Cardinalis de ordine predicatorum, & frater Girardus de Prunio ordinis fratrum minorum, circa dictam descriptionem & expositionem multipliciter variant. Nec est mirum de huius variationibus; quia descriptio huius aedificii ualde obscure traditur in textu. Et etiam translatio nostra in multis discrepare uidetur a Hebraica ueritate. Omnia uero eorum dicta repetere, & ubi desiccant uidentur improbare, esset negotium ualde prolixum, & per consequens legentibus tediousum, maxime, quia in descriptione imaginariae & eius expositione non consistit principaliter utilitas prophetica

pheticæ uisionis, sed in intellectu eius quod per uisionem imaginariam designatur, sicut ex dictis in principio huius libri quia in descriptione imaginaria quatuor animalium & rotarum non consistit principaliter utilitas uisionis illius, sed in intellectu eius, quod per rotas & animalia designatur, quod fuit reuolutio quatuor regnorum, quae populum Israel successiue afflixerunt, sicut ibidem plenius fuit dictum. Omissis igitur descriptionibus praedictis intendo ponere modum uisum, qui uidetur mihi magis consonus litterae, & descriptioni Ra. Sa. in pluribus conuenire, licet etiam aliorum quae a ueritate magis discrepare uidentur exponendo litteram improbare, secundum hoc igitur residuum huius libri in duas partes diuiditur, quia primum praemittitur breuis praefatio. Secundo subditur uisionis imaginariae descriptio, ibi. Et mensus est. Prima in tres, quia primum ponitur huius uisionis tempus. Secundo locus, ibi. Et adduxit me illuc. Tertio fructus, ibi. Et ecce uir. Circa primam partem sciendum, quod transmigrationis Babylonis incipit proprie a Ioachim rege Iuda, qui dictus est Iechonias, & tunc transmigravit Ezechiel, & Mardocheus & post istam transmigrationem regnauit Sedechias 11. annis, & in 11. eius anno destructa fuit ciuitas Ierusalem & templum, ut habetur. 4. Reg. 25. & 14. anno post destructionem uidit Ezechiel hanc uisionem, ut habetur hic in littera. Et sic patet, quod a tempore transmigrationis usque ad tempus huius uisionis fluxerunt uiginti quatuor anni completi, & in principio uicesimi quinti anni facta est haec uisio. Et hoc est quod dicitur.

1 In uicesimo quinto, & c. Et patet ex dictis littera paucis exceptis quae sequuntur.

2 Decima. scilicet die.

3 Mensis. Primi.

* Facta

Diuisio.

MORALITER. In uicesimo & quinto anno. & c. Ab isto loco usque ad finem

libri huius in expositione literalis posui breuiter sensum mysticum, propter quod hic repetere non intendo.

MORALITER

patet, qui 19 annis, & 9. mensibus & 5. diebus anni vice
A limi completis, omnis eius propheta contexta sit.

In vicefimo & quinto. Hieronym. Hæc & quæ sequuntur
vsque ad finem voluminis melius arbitramur tacere
quam parum de eis dicere.

* Theodoretus. Va-
ticipatus ipsi redi-
tum a captiuitate,
ostensa que per ari-
dorum ossium re-
surrectione sua po-
tentia, prædicit vr-
bis ac templi edifica-
tionem: neque ver-
bis tantum vsus est,
sed etiam talem in-
dicat visionem pro-
phetæ diuini Spiritus
efficacia mentis
illius acie illustrata.

B Aitigitur in visione
Dei, hoc est spiritus
non corporis visio-
ne suam, mentem in
terram Israel abdu-
ctâ fuisse: vidisseque

Homil. 13. in
Ezech.

Ibidem.

in monte quodam, excelsio ædificium, & quendam huma-
na forma præditum, calamum & funiculum ad ædifi-
candi vsus confectum afferentem, sibi que præcipien-
tem, vt quæ conspiceret & audiret, renunciaret domui
Israel, &c.

Gregorius. Dicturus mystica, historia præmittit, vt
sciatur ex tempore quod credatur in reuelatione. In exor-
dio libri quo anno prophetare cœperit, indicauit in fine
quo extremam visionem vidit.

a *Quartodecimo anno, &c.* Gregorius. Vndecim enim annis
Sedechias post captiuitatem primam in Ierusalem regna-
uit, post cuius captiuitatem quæ secunda est quartodeci-
mo anno propheta vltimam visionem vidit. 1. vero, &
14. 2. sunt. Vidit autem primam visionem, 5. prioris ca-
ptiuitatis anno, hanc vltimam in 25. anno. Patet itaq; ad
vltimam visionem. 20. annos interfuisse. Superius vicefi-
mifepthimi anni mentionem fecit, sed tempus describit
regis de quo prophetare cœpit.

C

Hieron. Allego. Quatuordecim generationes significat
quibus completis vsque ad Dauid, & ab eo vsq; ad transf-
migratione, inde vsque ad natiuitate Christi, vrbis repa-
ratio promittitur, vnde. *Ipsæ ædificauit ciuitatem meam, &c.* Et
alibi. *Vt prædicarem captiuis remissionem, &c.* Quomodo resti-
tutionem populi, imo viuificationem ossibus campi sub-
refur-

resurrectionis imagine mōstrauit, sic in stauratione
quæ ante annos, 14. Babylonio igne desolata est,
scriptiōne eius dñs pollicetur, vt sicut captiuitate
sionem in olla succenta ab aquilone significauit
phœtia in opere vera patuit, ita ex fide præteritorū

a *Secundo.* b *Quia tunc enim iussit a superbus percussit eadē afflicto & poenitentes viu fecit.*
quartodecimo anno, postquā percussa est ciuitas, in ipsa

a *Virtus potentatis.* b *In spiritu* c *Qui corpore in Babylone erant.* d *In contem-
platione.* n *hil enim de hac ciuitate ad litteram dicitur.*
hac die facta est super me manus dñi, et adduxit me illuc

a *Non visione.* b *Id est.*
in visionibus Dei Et adduxit me in terram Israel, et dimisit

a *De quo Venit: ascendamus ad montem domini, de quo dicitur: In montem excelsum a t. q. e. Sion.*
b *Chitun.* c *Ad comparationem montium cæterorum, de quibus Leu. vii. oculos meos in
montes, vnde veniet auxilium, in his, & alibi. Montes in circumitu eius* c *Christum.*
d *Similitudo enim e. l. non res ipsa.*
me super montem excelsum nimis: super quem erat quasi æ-

a *Ecclesia, de qua gloriosa dicta sunt de te. Dei. Et alibi. Ierusalem quæ ædificatur vt ciuitas. Et
alibi. Flumini isuperus lætificat ciuitatem Dei. Et non potest cin. tis, abscon si supra montem po-
sita.* b *Id est humiliantis se ad austrum ipnitustanti afflatu.* c *Non ad aquilonem, et ly-
nagoga.* d *Vt cuncta quæ intus erant ostenderet.*
dificium ciuitatis uergentis ad austrum, et introduxit

a *De quo dicitur: ecce vni o. iens non-n. eius. Idem qui mons* b *Non electi, vt in principio vo-
luntatis dicitur neque erat accinctus Zona aurea, vt in Apoca.*
me illuc. Et ecce uir, cuius erat species quasi species æris,

ædificationis
tas vaticinio
raretur.
Non de ill
pore hoc dic
cut iudei de
quo sub Zor
& Iesu temp
structum est
enim multo
Salomonico
quasi nihil c
ratione eius.
b *super que*
Gregorius
mores & cul
num lolus
vnde. Labor
uens.
c *Ad austrum*
roduxit, &c.

nymus. vnde. *Surge aquilo & veni auster, &c.* Fug
aquilo ventus durissimus, ne in horto Dei resti-
dilectio floresque marcescant. *Ad austrum.* Vbi Iur-
num & sol iustitiæ in summo cœli vertice positi
Surge aquilo & veni auster perfla hor &c.
d *Illuc.* Id est, ad ædificium ciuitatis, ille intrat qu-
rum vias quas imitetur considerat.

c *specus æris.* Hieronymus. Hæc enim materia v-
est omnibus metallis, & tinnitu longè resonat,
Dan. statua regnum Græcorum pro domestica i-
quentia in æris similitudine monstratur per quat-
festum est adhuc eos indigere doctrina, qui temp-
tualiter ædificandi nondum plena nouere myster-
f *Æris & funis.* *Æris.* scilicet, quod durable & so-
& *Christus resurgens a mortuis, &c.* Per cuius assump-
humanitatis gloria sonuit maiestatis.

Funiculus. Hieronymus. De quo dicit Zachari-
funiculum geometricum in manu habuerit, v-
dinem, & longitudinem ciuitatis mensuraret.
lus, &c. Subtilis id est, spiritualis prædicatio, quæ sy-
non conuenit. *Funiculus linceus.* Alij cementariorū
gelorum scilicet, qui Dei imperio ministrant, ve-
& omnium prophetarum & Apostolorum, qui
ciuitatem Dei.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Facta est, &c. ma. Id est, virtus eius eleuans me ad visionem
sequentium.
- 2 Et adduxit me. Hic cōsequenter ponitur huius visionis locus,
qui est duplex. Vnus subiectiue qui tangitur cum dicitur. Et addu-
xit me illuc in visionibus Dei. Nō enim Ezechiel fuit eductus
de Babylone corporaliter, sed tantum in visione prophetica quæ est
in vidente subiectiue, & ideo locus huius visionis subiectiue fuit Ba-
bylonia, in qua fuit Ezechiel. Alius est locus obiectiue, qui tangi-
t̄ r̄ cum subditur.
- 3 Adduxit me in terram Israel. Quam imaginariē videbat
propheta.
- 4 Et dimisit me super montem excelsum nimis. Sic ima-
ginariē videbatu propheta.
- 5 Super quem erat quasi ædificium ciuitatis. Et dicitur
quasi, quia non erat ædificium reale, sed similitudo representans.
- 6 Vergentis ad austrum, & introduxit me illuc. Dicunt
aut̄ expositores nostri communiter, quod nomine ciuitatis & ædificij
idē importatur, nā tēplum cuius ædificium infra describitur, habet
multas mansiones, sicut ciuitas, & muri eius erant cum propugnacu-
lis ad modum ciuitatis, mons tamen in quo erat ædificium templi,
aliquantulū erat demissus in parte austrati magis quā aquilonari,
ideo dicitur. Vergentis ad austrum. Sed qđ isti dicunt de propu-
gnaculis, non habetur, nā in tota descriptione templi sequente nulla
fit mentio de propugnaculis, tamen est satis probabile, quia propu-
gnacula faciunt ad decorē & fortitudinē ædificiorum. Sed quod di-
cunt nomine ciuitatis & ædificij tēpli idē significari, non videtur ve-
rū: nam in fine libri describitur ciuitas separatim a templo, & ideo

- Hebr. ci dicunt & melius vt videtur, quod propheta dno
cet ciuitatem & templum, & quod templum erat in parte
ri, ciuitas autem in parte a strati, & per ædificium signi-
plum, & nomine ciuitatis, ciuitatem vergentem ad austrum
hoc reducuntur doctores nostri. prædicti in fine libri in des-
ter & tribubus Israel diuidend. scilicet alij, situanes ter-
parte aquilonari illius terræ: & ciuitatem in parte austrati
videbitur plenius domino concedente.
- 7 Et ecce vir. Hic consequenter ponitur visionis fructus,
consistit in hoc quod angelus ostendit Ezechieli descriptionem
mensuram eorū quæ sequuntur, vt annuncietur filijs Israel
vniuersas fidelium intelligitur, vt studiosi per orationem
citium studij quærent intelligam visionis sibi aperiri; si
fuit Danielis, 12. h. Tu autem Daniel claude sermo-
signa librum vsque ad tempus statutum, pertra-
plurimi, & multiplex erit scientia. Et si intellige-
de alijs visionibus prophetis, quarum intellectus per pr-
non aperitur. Ponitur tamen aliquid vnde habetur: l. qual-
diostis ad intelligendum, sicut dixi in Apocalypsi quantum
ad librum illum, & in fine huius visionis similit̄ r̄ dicam
ad ista domino concedente. Vici igitur. Et ecce vir. Id est
in specie viri.
- 8 Cuius erat species quasi species æris. Id est, similitu-
Æs enim est aurabile & sonabile, & per durabilitatem
in mortalitate ten spiritus angelici, & personabilitatem pro-
nem eius ad resonandum laudes diuinas, secundum illud I
Vbi eras cum me laudarent astra matutina, & iul-
oēs filii Dei, & ad reuelandum hominibus secre-

a manu eius. &c. Gregorius. idest, in potestate Christi, in opere fecit quæ docuit.

b Calamus mensuræ. Gregorius. scriptura scilicet sancta, in omnem vitæ nostræ actionem metimur.

c Calamus mensuræ. gratia prophetalis, de qua: *Lingua mea calamus scribæ velociter tribentis.* Et de Iohne dicitur: *Quid exis in desertum. videris calamum vento agere. quem calamum dicitur cupiunt, qui ferentes scribunt in iustitiam. quibus imitatur David: In porta quæ ducit ad iudicium est. vnde: *Levunt argenti in porta.* Et alibi: *Non confundetur cum loque in inimicis suis in porta.**

d Gregorius. Qui stat in porta, parte foris, parte intus est partem videtur, partem absconditur, & Christus per humanitatem visibilis per divinitatem invisibilis.

e Hieronymus. Verus, scilicet architectus quem imitatur Paulus dicens: *Ut sapiens architectus fundamentum posuit ad distinctionem, scilicet illius, qui stultus est.* Et in Zacaria pastor insipiens vocatur.

f Gregorius. Vir, qui prophetiæ, quem in ædificium intulit duxerat, in porta stans loquitur, facie interius, tergo exterius stetit, propheta vero faciem ad portam tenebat, unde verba loquentis audiebat. Oculi enim domini semper in ædificium suum aspiciunt, & qui verba Dei audire incessanter quando de hac vita exeat, debet oculis cordis semper intueri. vnde: *Cupio dissolvi & esse cum Christo.*

g Hieronymus. *Et hominis, vide oculos tuos.* Gregorius. Q. Spiritualia spiritu iter aspice, sed carnalis infirmitatis tuæ memorare. Sapientia enim contingit, ut qui in contemplatione levatur, eo amplius tentatione fatigetur.

h Oculis & auribus tuis audi, & pone cor tuum in omnia que spiritualibus. Huic simile. *Levate oculos vestros, &c.* Et: *Abet aures audiendi audiat.* videtur autem ædificatio civitatis,

ratis, auditur ordo ceremoniarum, & sacerdotij, & terræ descriptio. Ostendit nihil theorica, & scientia dulcius. vnde: *Viam petij à domino, banc requiram, ut inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ, ut videam voluntatem domini.* Et addit: *Domine dilexi decorem domus tue, &c.*

1 *Annuncia omnia, &c.* Gregorius. vnde alibi: *Qui audit dicat, veni.* Apoc. 22.

2 *Et ecce murus.* Symmachus & Lxx. peribolus, qui scilicet ex omni parte domum, idest, templum domini circumdabat.

3 Gregorius. *Murus ipse Saluator.* vnde: *Saluator ponitur in ea natus & antemurale.* Prophetæ, scilicet qui priusquam dominus appareret in carne, ad construendam fidem prophetando missi sunt.

4 *Et ecce murus forinsecus in circuitu domus vndique.* Gregorius. hominum, scilicet & angelorum.

5 Gregorius. Hoc ædificium iuxta literam accipi non potest, quod prius dicitur mensurari calamo sex cubitorum, & palmo, post quatuordecim cubitis cuius portæ frons, sexaginta cubitorum. Minus enim est quod continetur, maius quod continet.

6 *In manu viri.* scilicet in potestate Christi, vel in opere fecit quæ docuit.

7 *Calamus mensuræ.* Gregorius. scilicet scriptura sancta, in qua omnem vitæ nostræ actionem metimur. *Calamus.* Qui significat notam esse conversationem nostram, quæ in sex diebus in quibus factus est mundus, & rationem operum singulorum, ut scilicet aliud ad opera pertineat, aliud ad mentem, vnde, & latitudo æqua est altitudini. quorum latitudo ad opera, altitudo ad animum, qui ad alta festinat.

8 *Palmo.* Greg. Qui iam de septenario est, sed cubitus non est. Actiuam enim opere perficimus, de contemplatiua vix parum aliquid attingimus, etiam cum cor tædimus. vnde:

i Forinsecus. Probat verus architectus viuos lapides, qui apti fundamento qui in medio muro, qui locis superioribus, qui inferioribus, qui extra templum in circumitu periboli collocati.

k *In circuitu domus vndique.* Gregorius. hominum, scilicet & angelorum.

l *In manu viri.* scilicet in potestate Christi, vel in opere fecit quæ docuit.

m *Calamus mensuræ.* Gregorius. scilicet scriptura sancta, in qua omnem vitæ nostræ actionem metimur. *Calamus.* Qui significat notam esse conversationem nostram, quæ in sex diebus in quibus factus est mundus, & rationem operum singulorum, ut scilicet aliud ad opera pertineat, aliud ad mentem, vnde, & latitudo æqua est altitudini. quorum latitudo ad opera, altitudo ad animum, qui ad alta festinat.

n *Palmo.* Greg. Qui iam de septenario est, sed cubitus non est. Actiuam enim opere perficimus, de contemplatiua vix parum aliquid attingimus, etiam cum cor tædimus. vnde:

NICOLAUS DE LYRA.

1 *funiculus lineus, &c.* In ædificijs enim recte erigendis funiculus in cuius extremitate pendet plumbum deseruit.

2 *calamus mensuræ.* i. apud ad mensurandum, per ista duo designatur ædificiorum sequentium quantitas & rectitudo.

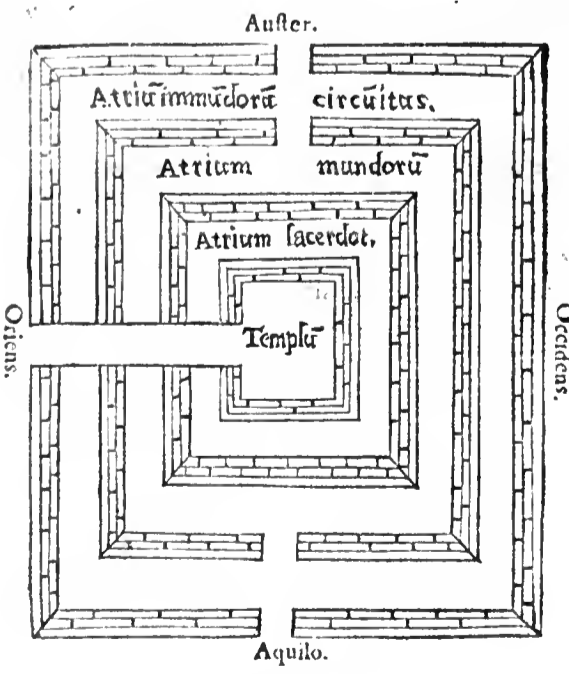
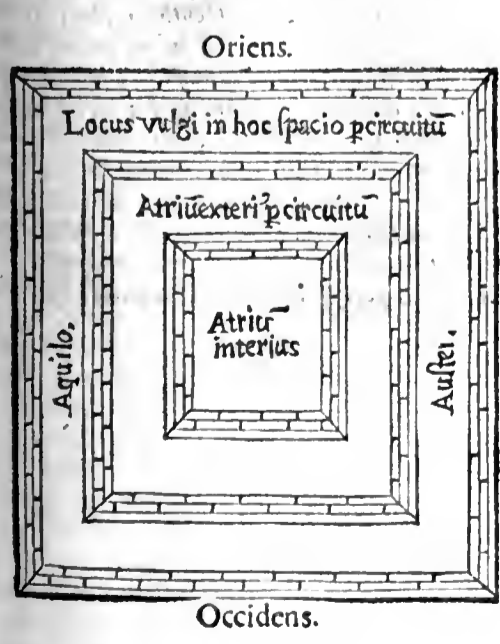
3 *Stabat autem in porta.* muri exterioris.

4 *Et loquutus est, &c.* & patet ex dictis sententia vsque ibi.

5 *Et in manu viri.* idest, angeli.

6 *Calamus mensuræ sex cubitorum.* Hebræi dicunt: *Sex vlnarum,* sed est eadem sententia: nam vlna illa erat parua, habens quatuor longitudinem cubitalem, ut postea videbitur.

7 *Et palmo.* Dicunt autem expositores nostri communiter, quod palmus

Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscant, sicut & cognitus sum.

2. Cor. 13. d
Vbi sup.

A Et recte prius sex cubiti, post palmus ponitur, quia actiua
præcedit, contemplatiua succedit.

a Et mensus est latitudinem. Greg. Omnipotens Deus, qui nec
in magnis tenditur, nec in minimis angustatur: Sic de to-
ta ecclesia simul loquitur, ac
si de vna aia loquat, & ecō-
uerso, sicut in hoc loco: &
mēsus ē latitudinē ædificij.

b Latitudinem ædificij, Greg.
charitatem, scilicet, proxi-
mi. Latitudo enim ī æquali
rate est. vnde: Latum mandauit
lunum

Psal. 119. m

a Etiam altitudinem. Latitudo & altitudo vnius calami.
id est sex cubitorum & palmi.

b Vna mensura.

b Et mensus est latitudinem ædificij calamo

a Vna mensura quia vnaquæque anima quantum dilataur in amore, pro-
ximis, tantum exaltatur in cognitione Dei.

c vno, altitudinem quoque calamo vno.

tuum nimis. Et alibi: Diligite inimicos vestros. Altitudo
in sublimitate tendit) ad cognitionem respicit con-
platoris.

c Calamo vno. Gregorius. Quia antiqui patres qui r-
ptorē nostrū, & prophetando & bene viuendo pra-
runt, tanquam sex cu-
to in perfectione operis,
to mū in inchoatione co-
to plationis habuerunt.

Hieron. Sciendum o-
ni ppē verba Hebraica, d-
mina q̄ in Græca & I-
trāslatione sūt posita, t-
ve

NICOLAUS DE LYRA.

* palmus erat pars calami qua tenebat cum angelus, & residuo calami,
quod continebat sex cubitos sine vlna mensurabat, & erant
B isti cubiti sex signati distincte sicut in vlnis quibus mensuratur
panni, signantur distincte medietates, & quartæ, ideo angelus aliqua
do mensurabat secundum partem calami, scilicet secundum vnum
cubitum tantum, vel duos vel tres. Hoc autem vltimum dictum de si-
gnatione cubitorum vel vlnarum in calamo satis apparet verum.

Primum autem scilicet, quod non mensurabat secundum quan-
tatem palmi, non videtur verum, quia mensurantes pannos cum
vlna breui vel longa, ita mensurant secundum quantitatem vlnæ,
quam tenent in manu sicut secundum alias eius partes. Ideo ad in-
tellectum huius partis sciendum, quod apud Hebræos pondera, &
mensuræ sanctuarij maiores erant, quam in alijs vebus communibus,
sicut habetur manifeste in libris Exodi. Leuiti. Numer. & Deute-
rono. & similiter erat de vlna, quæ maior erat in sanctuario, qua
mensurabantur iele, ex quibus fiebant vestes sacerdotum, & Levi-
tarum, & cetera simili modo mensurabilia. Vlna enim communis
continebat quinque palmos: vlna verò sanctuarij sex palmos. Et
accipitur hic palmus non secundum quantitatem manus extensæ, sed clau-
sæ, ita q̄ continet quantitatem quatuor digitorum ex transuerso. Et
vocat hęc quantitas Gallicè tour. Hebraicè cophac. & sic vlna
vel cubitus sanctuarij continebat vnum palmum ultra communem. Quinq;
vero palmi dicto modo accepti faciunt quasi magnitudinem cubita-
lem, ideo dixi q̄ vlna cõis Hebraica & cubitus sunt quasi eadē mē-
sura, & sic patet, q̄ vlna vel cubitus sanctuarij continebat cubitum
siue vlnam communem & palmum. & hoc probatur per illud quod di-
C citur, infra 43. cap. Iste autem mensuræ altaris in cubito verissimo,
qui habebat cubitum & palmum. Verissimum cubitum siue vlnam
verissimam vocat vlnam vel cubitum sanctuarij, & habet ultra vlnam
cõem vel cubitum vnum palmum prædicto modo acceptum. Est
igitur sensus huius literæ: Et in manu viri calamus mensuræ sex cu-
bitorum, & palmo, i. sex cubitorum communium, & palmo, scilicet
addito cuilibet sex cubitorū, tales enim sunt cubiti sanctuarij: vt di-
ctū est secundum quod angelus mensurabat: & hoc clarius apparet in
litera Hebraica, quæ talis est: Et in manu viri calamus mensuræ sex
vlnarū in vlna & palmo, id est, loquendo de vlnis quæ continent vlnam
communem & palmum. ita quod hoc & palmo, non refertur
ad partem calami qua angelus calamus tenebat, sed est determinatio
quod sex cubiti debent intelligi de cubitis vel de vlnis sanctuarij.

Diuisio.

Et mensus est latitudinem ædificij calamo. Posita præ-
fatione hic consequenter describitur ipsa visio, & diuiditur in tres par-
tes. quia primò describitur templum & ædificia ad ipsum pertinentia,
secundò terra populo diuidenda. cap. 45. tertio ciuitas ædificanda,
vltimo cap. ibi: Et ibi egressus: Prima adhuc in duas, quia primò
describitur templum & pertinentia ad ipsum. secundò, leges mini-
strantium, cap. 44. ibi: Et adduxit me. Prima adhuc in duas, quia
primò ponitur descriptio templi, secundò altaris holocausti: cap. 43.
ibi: Iste autem mensuræ altaris.

Ad intellectum primæ partis notandum, q̄ totū templi ædificij erat
situm

sitū in spatio quadrato, cuius vnum latus erat directè ad orientem
oppositum latus ad occidentem, alia duo, vnu ad aquilonem, a-
ad meridie: & in hoc spatio erat triplex murus vnus exterior
dus medius, & tertius interior. & spatium contentū inter murum
& interiorē dicitur atrium exterius, & spatium contentū inter
medium & exteriorē dicitur ab aliquibus vulgi locus. Hac
ratione, quia Gentiles admittebantur ad locū istū ratione or-
nam aliqui Gentiles ex deuotione ad templum veniebant ad
aum illuc, vt habetur. 3. Reg. 8. & Ioan. 12. Sciendum tamen
istud spatium quadratum partim erat in summitate montis in
partim in montis pēdulo, vt magis videbitur infra & hæc gila-
spatij, seu inæqualitas quantitū ad latitudinem situs non pot
figurari, propter quod debet per imaginationem suppleri. A-
rem autem dictionum & dicendorū intelligentiam posita est
cedente pagina huius dispositionis figura.

Sciendum tamen, quod illa figura & hæc sequentes non semp
protractæ præcisè in illa proportionem quæ dicitur hic, quia bo-
ficiū fieri, sed supponatur sic esse: Sicut ad intelligendum co-
nes geometricas protractantur aliqua figuræ, quæ non semp
facte in illa proportionem quæ a doctore dicitur, sed ab ipso &
dientibus sic factæ supponuntur. Item qui vult intelligere ea
cuntur hic de edificio Ezechielis, non negligat habere dictas
& inspicere. nam aliter parum aliquid in tali posset intelli-
cum tēdio & capitis sui fractione.

Prima pars diuiditur in duas partes, quia primò describitur
anterior totius ædificij, secundò posterior. Et dicitur hic pars a-
que incipit à latere orientali muri exterioris, & protendit
ad murum occidentalem atrij interioris, ita q̄ linea imagina-
tracta à finibus illius muri versus aquilonem, & versus a-
uidit partem anteriorem à posteriore, quia posterior est ve-
denum. Secunda pars incipit in fine presentis cap. ibi. Et in-
xit me. Prima adhuc diuiditur in tres partes, quia primò
tur portæ muri exterioris, secundo portæ medij, ibi: Et venit
tam. tertio portæ muri interioris, ibi: Et introduxit me in
interius. Circa primum sciendum q̄ in orientali parte mu-
riori in medio eius erat quædam apertura decem cubitorū latitu-
qua erat portæ. Et similiter in secundo & tertio muro directè
cientes. Quantū igitur ad primū murū dicitur. Et mēsus est
dinē ædificij calamo vno, altitudinē quoq; calamo
& secundū Hebræos ædificij hic vocatur murus exterior. cui
rudo dicitur hic latitudo, & sic est equalis altitudini. Sed hoc
detur conuenienter dictum, nam intentio prophete est descri-
ficium decenter dispositum: non est autem decens dispositum
cuius spissitudo est equalis altitudini: Et ideo melius videntur
expositores alij dicentes, q̄ nomine ædificij hic intelligitur
domuncula super portam ædificata, cuius latitudo est vnius
secundū spissitudinē muri, ista tamen mensura vnius calami
da est intra parietes domuncule, sicut infra dicitur de thalam-
ticis. & similiter altitudo. Longitudo autē eius secundum la-
portæ, scilicet decem cubitorum. Sed non fit hic mentio de
tudine: quia tres portæ prædictæ se respicientes ab omnibus
em

late esse corrupta & scriptorum vitio deprauata. Gregorius. Ipse uir ipse, porta. Ipse per se dum membra intrant per ipsum, & quisquis ianuam aperit caeli.

fit. Limen itaque portae patres, ex quibus Christus secundum carnem.

f Et thalamum. Corda eorum, scilicet, in quibus anima per amorem sponso inuisibili iungitur.

g Vno calamo in longum, &c. Quantum. n. amat tantum proximum longanimitate tolerat: si desinit tolerare desinit amare.

Vir, scilicet, cuius nomen oriens, ut illuminet eos quos in prima parte vestibuli reperit, uel in ipso intritu portae. Hae est portae domini, sicut intrabunt per eam.

Et venit ad portam, quae respiciebat uiam orientalem, & ascendit per gradus eius. Et mensus est limen portae calamo uno latitudinis.

h Et inter thalamos quinque cubi. Gregorius. Sunt enim in huiusmodi thalamis quidam qui adhuc subtilia non ualent penetrare, quoniam adhuc se sibi depressi. Hi non thalami, sed iter thalamos, quia per eos qui Deum perfecte diligunt ad profectum mentis ducuntur.

Quia locus non erat aequalis, & ipsa aedes in excellentiis portae.

Et mensus est limen unum calamo uno in latitudine & thalamum.

Vno calamo in longum, & calamo uno in latum, & inter thalamos.

Et inter thalamos quinque cubitos. Quae scilicet exterioris sunt, nondum enim Christi secreta penetrarunt nec dicere possunt: Introdixit me rex in cubiculum suum. Unde alibi. Omnis gloria filiae regis intrinsecus. Sed discipulis cum Christo domi commorantibus alij qui mytheria.

Vir, scilicet, cuius nomen oriens, ut illuminet eos quos in prima parte vestibuli reperit, uel in ipso intritu portae. Hae est portae domini, sicut intrabunt per eam. Et ego sum uis ueritas & uita. Nobis proficientibus. Quia locus non erat aequalis, & ipsa aedes in excellentiis portae. Et mensus est limen unum calamo uno in latitudine & thalamum. Vno calamo in longum, & calamo uno in latum, & inter thalamos.

NICOLAUS DE LYRA.

latitudinis: portae autem muri medij & interioris describitur a decem cubitorum latitudinis, & per consequens ista. Item in Hebraeos in muro exteriori describitur una porta tantum in latere orientali, & tamen in muro medio & interiori ponuntur tres portas, scilicet in latere aquilonari, & similiter in australi, quae pro nihilo ponuntur, nisi in muro exteriori sint portae correspondentes introeundum, propter quod alij uidentur melius dicere, quod in latere muri exterioris aquilonari & australi sunt portae conformes portae orientali. Ad capiendum uero facilius quae alicui sunt & dicenda, ponitur hic talis figura.

quod in descriptione unius omittitur, & in descriptione alterius exprimitur: intelligendum est esse in omnibus. Et idem dicendum de tribus portis tertiij muri, exceptis illis in quibus differunt a portis muri medij, quae inferius exprimentur. Hoc autem dico propter vestibulum quinque cubitorum latitudinis, quod solum exprimitur in descriptione portae australis tertiij muri, & similiter intelligendum est esse in alijs. Ad magis intelligendum quae dicta sunt & dicenda posui hic presentem figuram cuius prima pars representat situm portae, porticus & vestibuli, frontium & thalamorum secundum lineas fundamentales, tamen intelligendum, quod fundamenta frontium non incipiunt a terra ne impediant spatium inter thalamos, sed quasi per centum cubitos in altitudine muri, prout exprimitur in figura secunda parte. Secunda uero pars representat altitudinem portae, porticus & frontium secundum spatium a porta orientali. thalami uero non possunt sic conuenienter figurari secundum altitudinem suam propter murum secundum cui iunguntur: sed de facili possunt imaginari tanquam eleuati super sua fundamenta iuxta frontes, quanta tamen sit eleuatio, non habetur ex textu. His praemissis reuertamur ad expositionem literae.

Venit ad portam. Hic consequenter describuntur portae muri medij. Et diuiditur in tres partes: quia primo describitur portae orientalis, secundo aquilonaris ibi: Porta quoque tertijs australis, ibi: Et eduxit me. Prima adhuc in duas, quia primo describitur orientalis portae, secundo, quaedam extra illam portam existentia, ibi: Eduxit me ad atrium. Ad intellectum primae partis consideramus, quod haec porta describitur habere vestibulum, porticum, frontiam, thalamos, & gradus. Gradus autem sunt propter decliuitatem montis, & a loco vulgi erat ascensus ad portam istam per septem gradus.

Et uenit ad portam. Haec est porta secundi muri, ad quam uenit de porta orientali primi muri siue exterioris. Et ascendit. Ex hoc patet quod gradus isti erant extra portam in loco vulgi: quia prius ascendit dictos gradus, & postea occurrit sibi limen portae mensurandum. Si enim essent isti gradus intra portam, ut dicit magister Richardus de sancto Victore, uel in spissitudine muri portae, ut dicunt aliqui, propheta dixisset, mensus est limen portae, & ascendit per gradus eius, quia limen prius occurriisset mensuranti, quam gradus ascensus.

Vestibulum autem est quoddam spatium ante aperturam muri medij, & cubitum in latum, scilicet ab oriente in occidentem, & xxxv. in longum ab aegione in austrum: Porticus autem est edificium situm super aperturam muri medij, & ex parte interiori ipsius muri transiens ultra murum edium per octo cubitos intra atrium exterius & a terra usque ad summum huius porticus sunt cubiti quinquaginta, & iuxta portam ostij sunt duae turres, quarum altitudo describitur lx. cubito.

Et mensus est limen portae secundum muri medij spissitudinem: tamen in Hebraeo sic habetur. Et mensus est postem portae, & dicitur postis ostij pars muri ascendens sursum secundum latitudinem ostij ex una parte, cuius latitudo est secundum spissitudinem muri sicut & liminis.

in portis castrorum & notabilium edificiorum sunt duae turres, & ex una parte ostij, altera ex altera, & uocatur frontes, quia sunt decorae portae & ad eius defensionem, sicut fortalicia in extremitatibus terrarum dicuntur frontaria, & in summitatibus istarum turrium erant pomelli, & super pomellos rami palmarum celati, sicut cōteridienus in pomellis turrium quod habent desuper folia celata uel ramos arborum, & istae tres erant edificatae in spissitudine muri, & excedebant illam spissitudinem aliquantulum ex utraque parte. Lux tamen istas describitur sex thalami pro portarum, tres iuxta unam & tres iuxta aliam, qui in Hebraeo uocantur appenditia, quia describuntur adherentes muro medio ab exteriori tamen parte eius, & ostia thalavorum describuntur ad vestibulum portae, ita quod ostia thalavorum ex una parte sunt directe contra ostia thalamorum existentium in alia parte per modum hic figuratum, prout potest in plano figurari, secundum situm fundamentorum, & ante thalamos ex utraque parte ostij describitur quoddam sedile latitudinis unius cubiti, quod in textu uocatur margo. Item sciendum, quod porta accipitur hic dupliciter. Uno modo pro apertura ostij & edificiorum in lateribus portae & desuper existentium, sicut dicimus cōter, quod porta ciuitatis est bene curri & desuper bene edificata. Alio modo stricte pro ipso ostio, sicut dicimus, quod porta ciuitatis est clausa, quando ostium est clausum, & aperta quando est apertum. Item sciendum, quod licet vestibulum proprium sit ante portam muri, & porticus post, tamen utrumque spatium anterius & posterius aliquando vestibulum, aliquando porticus nominatur. Item istae tres portae sunt omnino similes, & ideo quod

Idem limen unum. Hic uidetur litera corrupta per scriptores ponentes, id est, pro & nam in Hebraeo sic habetur: Et postem unum. nam ostium quod dicitur hic porta, habet duos postes, dextrum & sinistrum aequalis mensurae, & similiter duplex limen, scilicet inferius & superius & eiusdem mensurae, propter quod non uariatur mensura si dicatur limen secundum translationem nostram, uel postem secundum Hebraeos.

Et thalamum, id est, quemlibet sex thalamorum: quia frequenter accipitur hic singulare pro plurali.

Uno calamo. Istud spatium quadratum intelligendum est intra parietes thalamorum, ita quod muri claudentes & diuidentes thalamos sint extra mensuram istam: ideo subditur.

Et inter thalamos quinque cubitos. Dicunt hic cōter expositores: quod quilibet muro uel diuidentium inter thalamos habebat quinque cubitos in spissitudine, cuius mensura hic ponitur: nam spissitudo muri diuidit iter thalamum & thalamum: sed non est uersimile, quod spissitudo muri diuidenti, esset tanta, cum spatium cuiuslibet thalami sit tanta: sex cubitorum in quadratum, ut dictum est. & ideo melius uidetur quod per hoc quod dicitur hic: Et inter thalamum, &c. intelliguntur duo muri diuidentes tres thalamos ex una parte, & spissitudo cuius-

Et inter thalamos quinque cubitos. Dicunt hic cōter expositores: quod quilibet muro uel diuidentium inter thalamos habebat quinque cubitos in spissitudine, cuius mensura hic ponitur: nam spissitudo muri diuidit iter thalamum & thalamum: sed non est uersimile, quod spissitudo muri diuidenti, esset tanta, cum spatium cuiuslibet thalami sit tanta: sex cubitorum in quadratum, ut dictum est. & ideo melius uidetur quod per hoc quod dicitur hic: Et inter thalamum, &c. intelliguntur duo muri diuidentes tres thalamos ex una parte, & spissitudo cuius-

quod Tom. 4. Xx 2

Mysteria eius audire non possunt, foras ad se sermonem Dei exire cupiunt. Ideoq; quinque cubitorum in eis mensura ponitur, ut ad quinque sensus omnia referre doceantur. *a Et limen portae, &c.* Gregorius. Limen exterius patres veteris testamenti, per quorum praedicationem opera per-

Vbi sup.

uerfa punita sunt. Per limen interius, doctores noui testamenti accipimus, quorum praedicatione ab illicitis cogitationibus animus coercet. Illi extrinsecus fuerunt, quia Christum in carne non viderunt, sed a sancta ecclesia diuisi non fuerunt, quia mente, opere, praedicatione ista fidei sacramenta tenuerunt. Sicut enim

Nos in praeterita passione Christi, ita illi per fidem in eadem vetera sunt saluati. Illi ergo foris non extra mysterium, sed extra tempus.

† postibus.

Hom. 16. in Ezech. Psal. 99. a

Matt. 7. b

Ecl. 11. a

Quia in sacra scriptura & doctrina perfecta operationis, & initium inuenitur superne contemplationis: si porta praedicator accipitur. limen exterius est vita actiua interius contemplatiua: per illam enim ambulatur in fide, per hanc festinatur ad spem.

b Vestibulum portae octo cubitorum, & frontem eius duobus cubitis. Gregor. Interius vestibulum aeternae vitae latitudo, quae modo intra angustias vitae praesentis iam per spem mente conspicitur. vnde: *Intrate portae eius in confessione, atria eius in hymnis confite mini illi.* Dum. n. peccata nostra per lacrymas cofitemur, angustae vitae portam ingredimur, sed cum ad aeternam vitam perducimur, portae nostrae atria intramus. vnde: *Intrate per angustam portam.* vestibulum ergo cubitis mensuratur: ibi. n. omnes recipiendi sunt qui ea quae septem diebus volunt sic disponunt, ut per haec attinquant ad regnum caelorum: Dum. n. modo caute agimus, ad diem iudicij qui octaua est, intenti properamus. vnde: *Da partes super neceon & octo.* Sed quia nemo ad illa peruenit, nisi qui dilectione Dei & proximi deuote tenuerit. Sequitur: *Et frontem eius duobus cubitis.* Sicut enim per vestibulum intrinsecus aeterna requies, sic per frontem portae necesse est qualitatem visibilis vitae significari, cuius mensura est

dilectio

dilectio Dei & proximi, quae est coccus bis tinctus *c Vestibulum.* non id quod supra. vnde additur. *Per autem portam erat intrinsecus.*

d Porro thalami. Ne putaremus duos thalamos esse thalamos nos ex utraque parte posuit, ut scenarium demonstrat

a Superius thalamum possit, sed multi faciunt vnum sicut multae ecclesiae vnam. *b* Per limen portam quisque ingreditur. sunt autem duo lumina, patres veteris & noui testamenti. *c* Aliud. *d* De quo prius. *e* Alterius. *f* Christi, hanc portam intrat qui credit.

a lammas quinque cubitos: & limen portae iuxta vestibulum portae *1*

b intrinsecus calamo vno. Et mensus est vestibulum portae octo *2*

c cubitorum, & frontem eius duobus cubitis. Vestibulum au- *3*

d tem portae erat intrinsecus. Porro thalami portae ad viam *4*

e orientalem, tres hinc, & tres inde: mensura vna trium, & *5*

f mensura vnatur frontium ex utraque parte. Et mensus est *6*

g mensura vnatur frontium ex utraque parte. Et mensus est *7*

h mensura vnatur frontium ex utraque parte. Et mensus est *8*

in Euangelio sicut dicitur demonstretur in quibus aeternae vitae iudicium vertuntur in quod latitudo hominis, & eius cruore Gregorius in orientalis in hinc, & tres cubitos, Dei inter veteres & nos patres inter apparuit. Vbi lami tres viri des, spes, charitas, ne quibus operari potest uari non potest eadem tam doctoribus

veteribus fuerunt. Vel quia tres distinctiones per rerum fuerunt, tresque nouorum. Patres enim ante legem & in lege, & postmodum prophetae. populo prius Hebraeorum primitiae crediderunt cura est plenitudo Gentium, accedent in fine re daorum. In utroque etiam testamento tres ordi praedicatorum, continentium, coniugatorum. V propheta tres viros liberatos vidit. *Noc, Daniel, & c. Tres hinc, &c.* vnde: *In circumitu eius tabernaculum mensura vna trium.* Fides eadem quamuis diuersa & vitae qualitas, vel quamuis omnibus eadem dignitas sit erit tamen omnibus vna vita beatitudinis. vnde: *no patris mei mansiones multae sunt.* Inde quoque on denarium in uinea accipiunt, quamuis diuersis niunt, quia etiam alium plus, alium minus, omne unum gaudium de conditoris sui uisione latificum *Frontium ex utraque parte.* scilicet, patrum veteri ui testamenti. Qui per hoc quod bona eorum nec tescunt, merito frontes dicuntur, per hoc quod tet vestibulum. vnde: *Sicut cortex mali puniti generat que occulit ius.*

h Et mensus est. Greg. Prius uno calamo limen portae

NICOLAUS DE LYRA.

* libet sit duorum cubitorum & dimidii, & idem intelligendum est in tribus thalamis ex parte altera.

1 Et limen portae, &c. sic habetur in Hebræo. Ex quo patet, quod supra non mensurantur duo lumina: nam sic in eadem porta essent tria lumina, quod est falsum: sed mensurantur ibi duo postes, ut dictum est: hic autem limina, & accipitur hic singulare pro plurali, nam mensurato vno limine, habetur mensura alterius, quia sunt eiusdem mensura, ut praedictum est.

2 Iuxta vestibulum portae intrinsecus. In Hebræo habetur. Iuxta porticum portae intrinsecus, quia porticus est intra portam in atrio exteriori, vestibulum autem extra in loco vulgi, ut supra dictum est.

3 Calamo vno. Hac est mensura liminis, cuius latitudo est secundum spissitudinem muri medij.

4 Et mensus est vestibulum portae. Hebræus sic habet: Et mensus est porticum portae octo cubitorum. Tantum enim occupabat de atrio exteriori ultra portam procedente ab oriente in occidentem.

5 Et frontem eius duobus cubitis. De frontibus portae dicit *Ra. Sa.* quod sunt pilarij rotundi adhaerentes muro medio a parte exteriori, vnus ad dexteram portae: & alius ad sinistram, eleuati sursum ultra totum portae edificium, & spissitudo cuiuslibet sui diametri est duorum cubitorum: & sic exponit quod dicitur hic: Et frontem eius. i. quamlibet duarum frontium.

6 Duobus cubitis. s. spissitudine: sed hoc non videtur verum, nisi infra dicitur, quod in frontibus erant fenestrae oblique ad dandum lumen interius, quod non esset, nisi esset intra frontes eademque aliqua in qua saltem fieret ascensum sursum per cochleam, quae Gallicè dicitur

uir uich: hoc autem non potest fieri intra circulum cuius est duorum cubitorum tantum: & ideo melius dicitur, quod istae sunt duae turrellae ex utraque parte portae, ut praedictum est latitudinis, quod intra rotunditatem sit ascensus per modum & murus circumdans spissus duobus cubitis. In talibus turrellis sunt fenestrae oblique id est, stricte exterioris, & largae diffusionem luminis, & Gallicè vocantur archites. Et frontem eius. id est, quamlibet duarum frontium. cubitis: in spissitudine muri modo dicto. De istis uerbis dicunt expositores catholici irrationabiliter & magis eorum Hebræi, quod propter prolixitatem repetere, & improprie omitto.

7 Vestibulum autem portae. Hebræus sic habet. autem portae.

8 Erat intrinsecus. id est, intra portam in atrio exteriori dictum est.

9 Porro thalami. Hebræus habet: Appendit ad vestibulum. In illa enim parte mensurabat, ut praedictum est.

10 Tres hinc, & tres inde. scilicet tres ex vna parte, & tres ex altera.

11 Mensura vna trium. quia quilibet est sex cubitis.

12 Et mensura vna frontium. quia murus cuiuslibet est spissitudinis duorum cubitorum.

13 Ex utraque parte. scilicet ostij portae.

14 Et mensus est latitudinem liminis portae. suuata est spissitudo liminis quae est procedendo ab oriente in occidentem, hic autem mensuratur latitudo eius quae est ab aquilone in austrum, cum dicitur.

* Item

de cubitis mensus est latitudinem longitudo. 13.
 quia sancti patres quos per sacram scripturam ante legē
 se cognoscimus, vnum quidem omnipotentem Deū,
 tam. f. Trinitatem esse nouerunt: sed eam apertē non
 predicauerunt, qui vitæ munditiam seruantes, quasi in
 cubitis calami
 uerūt perfectio
 operis, & saepe
 los vidētes pal
 mō cōtemplatio
 nēge autem da
 opulus Hebræo
 mandata deca
 seruauit.
 mensus est latitu
 dinis liminis portæ
 Quia antiquus
 opulus subtili
 tate fidei ignora
 bant mandata deca
 logi eruebat.
 longitudo por
 tæ decem cubitorum.
 qui per testamen
 tum nouum in cor
 de israeli populi su
 per mandata deca
 logi nō introiit.
 mensus est latitu
 dinis liminis portæ.

latitudinem + liminis portæ decem cubitorum, & longitudo
 nē portæ tredecim cubitorum, & + marginem ante thala
 mos cubiti vnus, & cubitus vnus + finis vtriusque. Thalami
 aut sex cubitorū erant hinc & inde. Et mensus est portam
 a tecto thalami vsq; ad tectum eius, latitudinē viginti quin
 que cubitorum, ostium contra ostiū. Et fecit + frontes per
 sexaginta cubitos, & + ad frontē atrium portæ vndique per

Plus Moyses quam Abraham, & prophete quam
 Mes, & Apostoli quam prophetæ Dei scientia erudi
 ti.
 Limes portæ decem. Limes portæ Christus, qui dicit. Ego
 limen sum. In quo sacratus numerus veteris, & noui testa
 menti. Vel sancti, per quos ingredimur ad notitiam Dei.
 decem cubitorum, & marginem, &c. Hieronymus. Tre
 cubiti post octonarium librorum Moysi continēt
 mentum, quod & in quinque panibus monstratur,
 & in amaritana, quæ arguitur q̄ quinque viros habue
 rit, & extum quem se putabat habere nō habebat. Octo
 narium tamen, & quinarius vno cubito. i. quartodecimo
 commatur, quia in Christo omnia recapitulantur,
 vnde cubitus vnus finis vtriusque.
 cubitus vnus finis, &c. Portæ. f. & liminis vel marginis
 thalavorum: quia cum maiestas domini apparuerit,
 nectur vt non sit, charitas vt perfectæ sit.
 thalami. sex cubitorum. Hieronymus. Non habebant
 m, nec rationem desuper additam, quæ præsentem
 rationem ad futurā beatitudinem prouocaret, sed
 rant in sex cubita. vnde sequitur.
 mensus est portam a tecto thalami. Hiero. cogitationes
 fidelium, in quibus castæ animæ suo conditori amore iū
 gunt. Sed superius thalamum vno calamo, qui habet
 sex cubitos, & palmum, mensuratum dicit: quia sunt qui
 Deum amantes solummodo bonis operibus exercentur
 quoniam tenario designatur, & sunt qui palmum contem
 plationis possident.
 a tecto thalami vsque ad tectum. Gregorius. Quia per oc
 culta scripturæ humilitas nostra probatur, per ea autem,
 quia charitate nostra nos loquimur in conspectu Dei
 verum comprobamur.

NICOLAUS DE LYRA.
 Decem cubitorum. & tanta est apertura ostij inter duos
 postes.
 Longitudinem portæ. i. altitudinem ostij portæ, quæ voca
 tur longitudo, ec quod est maior dimensio eius.
 Tredecim cubitorum. & tanta est altitudo postij ostij.
 Marginem ante thalamos cubiti vnus. i. sedile pro
 portæ.
 Cubitus vnus finis vtriusque. nam illud sedile non est an
 te ostium thalavorum: quia impedit ingressum, sed ex vtraque par
 te ostij procedens vsque ad finem muri.
 Thalami autem sex cubitorum erant hinc, & inde.
 hoc per ex dictis.
 Mensus est portam a tecto. 25. cubitorum. Tantum est
 enim atrium a tecto thalami primi existentis ex vna parte portæ
 vsq; ad tectū thalami primi existentis ex altera parte portæ, ita q̄ aper
 tura a tecto tenet. 10. cubitos, & spatium ex vna parte portæ inter

f Latitudinem. Gregorius. Quinarius in se extensus. 30. fa
 cit, & quinque sensus in se multiplicantur, dum id quod
 per ipsos agitur in bono augmentatur.
 g V. g. g. g. g. Hieronymus. Qui numerus quamuis
 quadratus, tamen refertur ad quinque sensus. Quinquies
 .n. quinque sunt vi
 ginti quinque, qui
 est inter tectū Tha
 lamorum, & tectū,
 & tamen quinque
 vtriusque è regione
 sui positum, a sum
 mis partibus habet
 ostium cōtra ostiū.
 h Et fecit frontes, &c.
 Hiero. Per hoc osti
 ditur in introitu
 portæ; statimque in
 gredientibus murū
 40 occurrere cubi
 ta cum varijs orna
 mentis quæ referū
 tur ad cōditionem
 mundi, vt ex creatu
 ris creator intelliga
 tur. Etoia ordine rō
 ne currentia osten
 dant mundi varia
 tem, qui apud Græ
 cos κέσμος ab ornatu
 nomen accepit, &
 sex diebus factus est, vt per singulos dies decades singulæ
 supputentur, quem perfectum numerum supra dixi
 mus. Post hoc ingredientibus nobis atrium interius,
 occurrunt ante ipsum vestibulum portæ interioris thala
 mi cum fenestris obliquis, qui 50. cubitorum tenent spa
 tium, qui & ipse sacratus est numerus. Et post septem
 hebdomadas plenas festiuitatis, & gaudij, ogdoadis pri
 ma incipit dies, quæ est resurrectionis, & introducit nos
 ad victimam tenpli. Cū enim omnia fecerimus, a
 gentes prioris erroris pœnitentiam, tunc vicini, & proxi
 mi efficiamur Deo, vt in exteriori atrio notitiam creato
 ris, creaturam ordo nos doceat atque constantia, & in in
 teriori verus iubileus, in quo nobis omnia debita dimit
 tuntur, veram nos instruat theologiam, & introducat ad
 sancta sanctorum.
 Hieronymus. Notandum quoque, quod exterius
 atrium plures habebat fenestras non directas, & equales,
 sed obliquas, & angustas interius, & se intrinsecos dilata
 tes, vt per parua quædam foramina possimus ad interiora
 penetrare, & ad clarissimi luminis quod versatur in
 templo, plenitudinem peruenire.
 h Et fecit frontes per se, &c. Hieronymus. Puto inter
 murum tenpli extrinsecus per circumitum, & ipsam
 ædem in atrio, id est, in medio, quædam fuisse in orna
 mentum posita, quæ Symmachus vocat circumstantias,
 id est, stantia quædam de solo in sublime erecta.
 i Atrium portæ vndique per circumitum, & ante faciem
 portæ, &c. Gregorius. Per portam fides, per atrium
 charitas. Per locum qui ad faciem vestibuli portæ inter
 ioris propinquat, spes signatur; sine quibus quisquis
 iam ratione vti potest, cœleste beneficium ingredi non
 potest.

sex diebus factus est, vt per singulos dies decades singulæ
 supputentur, quem perfectum numerum supra dixi
 mus. Post hoc ingredientibus nobis atrium interius,
 occurrunt ante ipsum vestibulum portæ interioris thala
 mi cum fenestris obliquis, qui 50. cubitorum tenent spa
 tium, qui & ipse sacratus est numerus. Et post septem
 hebdomadas plenas festiuitatis, & gaudij, ogdoadis pri
 ma incipit dies, quæ est resurrectionis, & introducit nos
 ad victimam tenpli. Cū enim omnia fecerimus, a
 gentes prioris erroris pœnitentiam, tunc vicini, & proxi
 mi efficiamur Deo, vt in exteriori atrio notitiam creato
 ris, creaturam ordo nos doceat atque constantia, & in in
 teriori verus iubileus, in quo nobis omnia debita dimit
 tuntur, veram nos instruat theologiam, & introducat ad
 sancta sanctorum.
 Hieronymus. Notandum quoque, quod exterius
 atrium plures habebat fenestras non directas, & equales,
 sed obliquas, & angustas interius, & se intrinsecos dilata
 tes, vt per parua quædam foramina possimus ad interiora
 penetrare, & ad clarissimi luminis quod versatur in
 templo, plenitudinem peruenire.
 h Et fecit frontes per se, &c. Hieronymus. Puto inter
 murum tenpli extrinsecus per circumitum, & ipsam
 ædem in atrio, id est, in medio, quædam fuisse in orna
 mentum posita, quæ Symmachus vocat circumstantias,
 id est, stantia quædam de solo in sublime erecta.
 i Atrium portæ vndique per circumitum, & ante faciem
 portæ, &c. Gregorius. Per portam fides, per atrium
 charitas. Per locum qui ad faciem vestibuli portæ inter
 ioris propinquat, spes signatur; sine quibus quisquis
 iam ratione vti potest, cœleste beneficium ingredi non
 potest.

aperturam, & thalamum. 7. cubitos cum dimidio, & tantum ex alte
 ra parte portæ, qui simul iuncti sunt. 25. cubiti. & notabiliter dicit.
 A tecto thalami vsque ad tect. &c. nam a pede thalami vs
 que ad pedem oppositi thalami sunt tantum 23. cubiti, nam margō
 sine sedile ante thalamos occupabat vnum cubitum ex parte vna,
 & alterum cubitum ex parte altera, ab ostio tamen vnus thalami
 vsque ad ostium alterius sunt 25. cubiti, quia non est ibi sedile, vt
 predictum est.
 8 Ostium contra ostium. sic. n. est dispositum ostium thalami
 ex vna parte, quod secundum cœlam lineam opponitur ostio thalami
 ex altera.
 9 Et fecit frontes. i. mensurauit.
 10 Per sexaginta cubitos. Tantum enim sunt eleuati a terra.
 11 Et ad frontem. i. ante frontem, a parte tamen interiori muri
 medij.
 12 Atrium portæ vndique, &c. & hoc est atrium exterius, &
 est quædam platea quadrata.

Ca *Quinquaginta cubitos.* Gregorius. Per quinquaginta, re-
A quies æterna significatur. Habet. n. septenarius perfectio-
nem suam, quia in eo dierum numerus cõplerur. Et per
legem sabbatum in requiem datur. Qui per se multiplica-
tus in 49. iurgit, cui si monas additur, ad quinquagenariũ

† principium
† angustas for-
† rinfecus.
† salutudo.

Ibidem

Honi. 18. in
Ezech.

peruenitur: quia om-
nis nostra perfectio
in illius vnus visio
ne erit, in cuius vi-
sione salutis, & gau-
dij perfectio erit. a
Hinc, & iubileus. i.
quinquagesimus an-
nus in requiem da-
tus, quia quisquis
ad gaudia æterna p-
uenerit, laborem &
gemitum vltierius
non habebit. b
b *Fenestras obliquas.*
Gregorius. Quarũ
pars exterior angu-
sta est, interior lata,
quãuis. n. sancti ali-
quid tenuiter de ve-
ro lumine videant:
B in se tamẽ dilatant.

Hieronymus. Fe-
nestræ obliquæ siue
cozichæ ideo a sagittis vocabulum perceperunt, quia instar
sagittarum angustum in ædes lumen imitatur, & intrin-
secus dilatatur: omnia autem per circumitum plena erant
huiusmodi fenestris.

Fenestræ obliquæ per quas lumen intrare potest, sur-
non potest.

c *Et in frontibus eorum, &c.* Gregorius. Frontes summos
viros, qui alijs videndi proponuntur.

d *Et ante frontes pictura palmarum cœlata, &c.* Hiero. Post se-
xaginta, & quinquaginta cubita & thalamos, & porticus,
& frontes porticum, & fenestras plurimas per circumi-
tum palmarum nobis pictura monstratur, vt de mundo
victoriam possidentes, digni efficiamur palmas videre
virtutum.

e *Gazophylacia.* Greg. Doctorum corda, sapientiæ & scien-
tiæ diuitijs plena: Ductus aut propheta ad atrium exterius
gazophylacium foris vidit, quia alia est contẽplatio quæ
quãtũ videt, dicere non valet. Alia verò scientia atq; do-
ctrina, quæ tantum videt quantum per linguã exprimere
potest

C

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et ante faciem portæ. In Hebræo habetur. Et super faciem
portæ, & est eadem sententia, dum tamen ly ante, significet locum
eminentiorem.

2 Quæ pertingebat, &c. In Hebræo habetur. Vsq; ad faciem
porticus: & sic patet, quod in translatione nostra vestibulũ ponitur pro
porticu. Ad huius literæ intellectum sciendum, quod porticus est edificium
supra portam adificatum, tamen transiens ultra portam in atrio ex-
teriori, vt supra dictum est, & habet duas mansiones. s. superiorem,
& inferiorem, & inferior incipit a pede portæ, & inde vsque ad sum-
mitatem superioris mansionis 50. cubiti. Dicitur autem hæc porta
interior respectu portæ claudens vestibulum, quæ est in loco vulgi,
vt dictum est supra.

3 Et fenestras obliquas in thalamis. nam in thalamis sunt
fenestræ magis strictæ exterius, & magis latæ interiori ratione su-
pra dicta.

4 Et in frontibus eorum. s. sunt similiter fenestræ obliquæ, &
dicuntur hic frontes portæ, & frontes thalamos nam habebant
portam ex vno latere, & thalamos ex alio, vt patet in figura.

5 Quæ. s. fenestræ.

6 Erant intra portam; &c. nam sunt in edificijs adhaerenti-
bus portæ vndique.

7 Similiter autem erant. Hebræus habet. Et in porticibus dicitur
in porticibus. per gyrum: quia sicut sunt fenestræ in porticu orientalis
portæ, sic sunt fenestræ in porticibus. porticum aquilonaris, & australis

8 Et ante frontes pictura palmarum cœlata. In Hebræo
habetur. Et in frontibus palmæ: nam in superiori parte frontium quæ
tendit in acutum, est similitudo palmæ cœlata, vt dictum est supra. Et
eandem sententiam continet translatio nostra, cum dicitur. Et ante
frontes pictura palmarum cœlata. si ly ante denotet emine-
ntiam, sicut dicitur 10. 1. d. Qui post me venit ante me factus

potest, *oula* *zau*, Græcè seruare. Gaza Persicè diuitiæ
Hieronymus. Gazophylacia. quæ diuitijs spiritibus
plena sunt (de quibus dicitur *Redimio animæ viri
amitiæ.* Et Apostolus gratulatur quod discipuli sui plena
ni verbo, & omni scientia. Gaza Persica lingua diuitiæ

circumitum, & ante faciem portæ quæ pertingebat vsq; ad

† faciẽ vestibuli portæ interioris quinquaginta cubitos, et

fenestras † obliquas in thalamis, & in frontibus eorũ quæ

erant intra portam vndique per circumitũ. Similiter autẽ

erant, & in vestibulis fenestræ per gyrũ intrinsecus: & ante

frontes pictura palmarum cœlata. Et eduxit me ad atrium

exterius, & ecce † gazophylacia, & pauimentum stratum la-

pide in atrio per circumitum. Triginta † gazophylacia in

porticus sustentantes.

Pauimentum stratum. Hiero. Ne luto, scilicet, &
puluere peccatorum habitantium polluantur
sed super viuos incedant lapides quibus ædificat
plum Dei. Siue intercolumnia erant antè fores th-
rum, quæ impositum desuper ædificium sustent-
quibus. *Dexteræ dederunt mihi, & Barnabæ, Petrus, &
qui videbantur esse columna.* Et alibi. *Columna, & firm-
veritatis.* Et 10. in Apoc. *Qui viderit faciam illum colu-
templo Dei mei.*

g *Triginta.* Greg. Denarius numerus pro perfecti-
cipitur, quia in decem præceptis legis custodia cõ-
Actina. n. vita; & contemplatiua in decalogo cõ-
est. in quo & amor Dei, & proximi seruari iussit
vt doctor habeat, in sanctæ Trinitatis fide profici-

Triginta gazophylacia centum cubitos ad orientem. Hic
vaticinio illud Euangelicum conuenit. *Semen cœ-
rã bonã, & attulit fructũ, aliud 30. aliud 40. aliud 100.
30. & 40. & 100. ponunt, vt in his quasi gradibus
scie-*

est. id est, superior mihi vel prelati.

9 Et eduxit me ad atrium exterius. Hic describitur
quæ sunt vltra portam secundi muri, cum dicitur. Et ex-
ad atrium exterius. quod est inter murum medium, &
10 Et ecce gazophylacia iuxta. Hebræus habet. Car-

11 Et pauimentum stratum lapide. Et si. n. quædam

12 Triginta gazophylacia in circumitu. excepto
tũ a porticu portæ atrij exterioris occupato, & similiter
pato a porticu, & vestibulo, & thalamis portæ atrij in-
omnia sunt situata in atrio exteriori, vt videbitur in sa-
dine verò, & latitudine istorum gazophylaciorum nihil
textũ, nec de eorum aequalitate, vel inæqualitate, sed de
dicitur, quod sunt in circumitu pauimenti, non tamen ac-
cumitus pro toto eius ambitu, vt p̄dictũ est. Et sic frequẽter
circuitus in descriptione huius edificij, vt infra videbitur
tur gazophylacia situari circa pauimentum orientale dec-
do quo potest fieri, salis tamen debitis situationibus alio-
textu exprimentur. Quæ videtur mihi talis esse. s. quod ad
lonare pauimenti ponantur decem quæ occupant centum
vñ iuxta aliud, & ad latus australe similiter ponantur
occupant centum cubitos, vnum iuxta aliud. Ad latus au-
tale octo, quatuor ex vna parte portæ atrij exterioris, &
ex alia parte eiusdem portæ quæ cum ipsa occupant centum
duo verò residua gazophylacia ponuntur iuxta thalamos
talis atrij interioris, vnum ex vna parte, & alterum ex
cum ipsa, & eius thalamis occupant centum cubitos per
ferius figuratum. Et ad maiorem distinctionem a thalami-
lacia sunt rubei coloris. Sciendum etiam, quod in angulis cir-
ta ponuntur aliqua gazophylacia, quia non possent habe-
per pauimentum, quod tamen esse debet.

tiā perueniamus. Ita duntaxat vt ad interiorem ædē
 quinquagenarius perducatur, qui finito septenario heb-
 adarum sabbato, in diem resurrectionis euadit.
 rat inferius. Hieronymus. Sēper. n. quæ inferiora sunt
 oribus collocantur, vt .f. ad mystica atque secreta,
 aitijs spirituali
 olena ascensu
 adibus perue-
 ossimus. Ple-
 ue numerus at
 uerfectus in de-
 erdecadarum nu-
 no est, qui & se-
 ne Isaac cente-
 auge multipli-
 sed quia inter-
 at, & adhuc di-
 oterat. Aduena
 n apud te, & pe-
 us; sicut omnes
 mei, hordeum
 & centesimā
 messuisse nar-
 r. Necdum n
 um tritici mor-
 erat in terra,
 ue multas fru-
 ceret, & famē
 ad populi, au-
 ue i. verbū Dei,
 ret pane qui
 o descendit.
 us est latitudi-
 acie portæ, &c.
 Quia redem-
 noster quori-
 mensura per-
 nis metitur vi-
 delium, vel in spem boni operis per fidem, vel in
 desiderijs per contemplationem.
 d orientem. propter Iudæos, de quibus ortus est sol iu

ideft, ad portam orientalem, in qua oritur sol iustitiæ, per D
 quam solus ingreditur pontifex.
 Hieronymus. Notandum autem q̄ cum quatuor pla-
 gæ sint, de occidentali porta tacetur: de qua. *Iter facite ei qui
 ascendit super occasum, dominus nomen illi.* vt. f. preparantes iter
 domino, secundum
 illud. *Parate viam do-
 mini, & stas facite semi-
 tas Dei nostri.* Possu-
 mus audire quod in
 fine psalmi dicitur.
 Qui ascendit super cæ-
 lum cæli ad orientem.
 f. Atrij exterioris, &c.
 Gregorius. Vitæ
 p̄sentis, in qua om-
 ne quod corporali-
 ter videtur, tam in
 longitudine, quam
 in latitudine mensu-
 ratur, q̄a cū ad fidē E
 peccator ducitur,
 necesse est, vt eius
 doctor consideret
 quantum in longi-
 tudine sp̄ci, & latitu-
 dine charitatis eius
 admonitione profi-
 ar. Hæc prædicato-
 ri sunt, quia per eū
 in subiectis sunt.
 Et thalamos eius
 tres hinc, & tres, &c.
 Grego Portæ. f. tres
 hinc, & tres inde, f.
 sanctas auditorum
 animas, Dei sp̄sas
 per admonitionem
 prædicatoris proficientes in fide Trinitatis audita prædi-
 catione veteris, & noui testamenti.
 h. *Quinquaginta cubitorum* Qui ad æternam requiem per-
 uenire non potest nisi qui ad eam modo spem suam ten-
 dere longanimitè potest.
 i. *Et latitudinem.* Quinarius numerus per seipsum ductus
 ad vicesimum quintum peruenit, quia bona opera cum
 agi cœperint, per feruorem animum ad augmentum ex-
 citant, & per semetipsa multiplicantur: vnde & latitudi-
 nem in mente faciunt, vt non sint angusta per torporem,
 sed † expressa per charitatem.
 k. *Viginti quinque cu.* Qui ad quinque sensus referuntur,
 per quinque ordines quadranguli, quorum alterum lon-
 gitudini coaptatur, alterum latitudini. In longitudine re-
 quies, & dilectio sacratoris scientiæ. In latitudine præ-
 sentium quæ ad sensus pertinent ratio demonstra-
 tur.
 l. *Fenestræ au.* Grego. Habet porta quæ est ad aquilonem
 fenestras, & vestibulum, & sculpturas, quia cum peccator
 ad vitam reducitur, sapè contemplationis lumen accipit
 & de memoria iniquitatis suæ gratiam, & efficaciam bo-
 nę operationis, vt omne quod fieri præcipitur in vita eius
 sculptum videatur.
 m. *Et vesti.* Quia quicumq; in introitu virtutū positus, tres
 & tres thalamos fuerit ingressus, frontemq; & vestibulū
 mensuræ

Psal. 67. a.
 Illa. 40. a.
 † ad latu.
 Psal. 67. g.
 Hom. 19. in
 Ezecc.
 † simile.
 † postes.
 Vbi supra.
 † extensa.
 Hom. 19. in
 Ezecc.
 † fenestras.

a † Alias, porticus post tergum portarum, quæ habitatores thalorum ab imbribus defendebant.
 b † In ascensione porticus. c † Doctorem.
 † Sunt enim gazophylacia in circuitu pauimenti, & econuerso.
 a † Quia ipsam spem, & fidem quam habent doctores debent habere, & auctores.
 b † Doctorem. c † Quia subiectorum merita doctoribus non æquantur.
 d † Per magistros ecclesiæ.
 † Longanimitatem.
 secundum longitudinem portarū erat inferius. Et mensus
 a † Charitatis amplitudinem, quam proximis ostenderunt per operationem
 b † Fidei, quæ nobis adhuc in terra politis aperit cogitationem Dei.
 c † Actus vitæ. d † Signa quibus ostendit quantum inire videat.
 b † est latitudinem a facie portæ inferioris vsque ad frontem
 a † Contemplationis. b † Quia a fructibus exterioribus cogitatur
 c † Decies decem, centum finit: unde per centum magna peccatio signatur, vnde. Centuplum
 accipiet, id est, perfectio rem, vt nihil in mundo velit.
 d † Hoc in sequenti capitulo patebit
 a † Lxx. Et introduxit me ad aquilonem. & ecce porta respiciens atrium exterius
 b † Cognoscendo, annunciano. c † Vitam.
 † Prædicatorum. f.
 a † aquilonē. Portā verò quæ respiciebat viam aquilonis atrij
 exterioris mensus est, tam in longitudine quam in latitudi-
 a † Q̄ tam litera quam spiritus, tam historia quam tropologia ad Trinitatis sacramenta pertinent.
 b † Vestibulum aperta.
 ne, & thalamos eius tres hinc, & tres inde: & † frontē eius
 a † Fidem, quæ prius insinuat, per quam ad opera ventur.
 b † Orientalis. f. c † Merito, non ordine. d † Vt supra.
 † In quibus post septem hebdomadas requies signatur tenditur. n per diem resurrectio-
 nis ad regna cælorum in quibus vera requies est.
 & vestibulum eius secundum mensurā portæ prioris, quin-
 a † Proximi charitatem
 quaginta cubitorum: longitudinem eius, & latitudinem vi-
 a † Cuncta, n. bona quæ corporaliter sunt, per quinque sensus exhibentur.
 b † Contemplationis. † Grego. Omnia vt supra.
 c † Humilitatis.
 ginti quinque cubitorū. Fenestræ autem eius † & vestibulū

aquilonem. Propter Gentes perfidiæ frigore torpen-
 quibus regnabat ille qui dixit. *Ponam sedem meam
 ad orientem.* Vel per orientem iusti signantur, qui sicut in
 ce deinati sunt, in innocentia perstiterunt. Per aquilo-
 erò peccatores, qui in mentis frigora dilapsi, sub
 eci sui umbra torpuerunt. Sed hi quoque per pœni-
 entiam ad perfectionem veniunt.
 e. *Portam verò quæ respiciebat viam aquilonis.* Hiero. In quo
 ponderandum est quid primum introducat per por-
 tam aquilonis, secundo per portam austris, tertio per por-
 tam orientalem. *Ab aquilone. n. ex a descunt mala super habita.*
 Qui. n. habitator terræ est, & non aduena, atque pere-
 grinus, patet iaculis eius qui ab aquilone venit, cuius
 igni iacula scuto fidei extinguuntur, & ad aquilonem
 exteus atrium nominatur, ad meridiem verò interius.
 Dic. n. *Et introduxit me ad atrium interius, ad portam
 australem, quod & in orientali atrio scriptum similiter
 inuenitur.* Primus. n. ad virtutem ingressus est, aquilonē
 calcans pedibus, & per 50. & 25. ad summitatē centenarij
 perire: deinde introduci ad australe plagā, & aquilo-
 nis iugis expellere: tunc ad perfectam peruenire virtutē,
 id est,

NICOLAUS DE LYRA.

pauimentū in fronte portarū. In Heb. habetur. Ad la-
 portarum. & ponitur singulare pro plurali. f. *latus pro latera.*
 cundum lon. & c. in recta distantia earum ab oriente in oc-
 cidem. q. d. non solum est pauimentum ad latera portarum declinā
 ab austrum, & aquilonem, sed etiam inter duas portas rectè pro-
 cedens ab oriente in occidentem.
 3. *at inferius.* Hoc additur ad ostendendum, quod non loqui-
 tur de pauimento alicuius superioris mansionis vel solitarij, & quā
 ta mensio pauimenti inter duas portas prædictas, ostenditur
 cum habetur.
 4. *men est la. i. portæ atrij exterioris.*
 5. *vsque ad fron.* In Heb. habetur. *Vsque ad faciem.*
 6. *atij inter. i. portæ atrij interioris,* dicuntur autem hic facies
 portarum parietes ipsarum ex opposito se mutuo respicientes.
 7. *extrinsecus centum.* per quod ostenditur quod quantitas por-
 tarum non includitur in istis centum cubitis, sed excluditur.
 8. *ad ori. i. procedendo ab oriente in occidentem sunt centum cu-*

biti inter duas portas.
 9. *Et aquilone procedendo ab aquilone in austrum sunt similiter cen-
 tum cubiti, & dicitur.* A facie p. in fe. vsque ad fron. ad desi-
 gnandum, quod in lateribus portarum maior est mensio pauimen-
 ti ab oriente in occidentem, quàm inter duas portas. f. quantum por-
 ta atrij interioris plus intrat atrium exterius quam eius thalami,
 quo † est per septem cubitos vel circiter.
 10. *Portam verò.* Hic consequenter describitur porta aquilonar-
 is quæ similis est omnino portæ orientali: propter quod ex dictis in
 descriptione illius patet hęc iter a vsque ibi.
 11. *Quinquaginta cu. lon. eius. i. altitudinem quæ dicitur hic
 longitudo,* q̄ est maior mensio. A pede enim portæ vsque ad
 summitatem edificij supra ipsam sunt. 50. cubiti, sicut dictum est
 de porta orientali.
 12. *Et latitu. 25. cu.* quæ hic accipitur a tecto thalami ex vna par-
 te, vsque ad tectum thalami ex altera, quod spacium est. 25. cubitorū
 Tantum enim spacium occupabat porta cum frontibus suis ab orie-
 te in occidentem.

mensuræ portæ prioris agnouerit, ad ea quoque perueniet, illaque conspiciet quæ in porta orientali plenissime suscepturus est.

a Septem graduum. quia per septem gradus hebdomadis, & ollæ, quæ a facie aquilonis accenditur, & ceremonias

Judæorum quibus dedit Deus præcepta non bona, & iustificationes in quibus non uiuant, scilicet ad altiora & ad vestibulū portæ.

Vbi supra.

b Et vestibulum ante eam. Gregorius. Vestibulum ante gradus est; quia qui prius credit, postea virtutum gradibus ad portam aditum ascendit. Per fidem enim venit Cornelius ad operationem, sed per opera solidatus est in fide.

c Gregor. Quia nisi quis prius humilitatem habuerit, ad hos gradus spiritualium donorum non accedit. Vnde. Super quem requiescet spiritus meus nisi super humilem, & quietum? Et Ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum, &c. Et alibi. Qui emittit fontes in conuallibus.

Isa. 66. 2. secundū Lxx.

Psal. 93. b. Ibid. 103. b. Vbi supra. Act. 10. e. Heb. 11. c.

d Et porta atrij interioris posita contra portam orientis & aquilonis dicitur, quod de australi non dicitur hic. Quia per orientem, inchoantes, per aquilonem, lapsos accipimus. Dignum igitur fuit, ut inchoantibus & lapsis atrij interioris iurandi fortitudo daretur. De his autem qui feruore spiritus in virtutibus permanent, nemo dubitat, certum est enim quod eis introitus coeli pateat.

Hom. 19. in Ezech.

e Et mensus est a porta usque ad portam, &c. Gregorius. Ideo a porta usque ad portam centum sunt cubiti, ut quasi eundi quædam mora sit ipsa dilatio viuendi, per quam quotidie virtutibus crescitur, ut ad interiorum aditum perfectius ueniatur.

Vbi supra.

f Et mensus est a porta usque ad portam, &c. Gregorius. Mensuratur atrium interius, quod e portis exterioribus usque ad portam interiorum tenditur 100. cubitis, ut qui intrare amando ceperit, latitudinem perfectionis habeat in mente, & per atrium perfectionis currat, quousque ad gaudia secreta perueniat.

g Et eduxit me ad viam australem. Per singulos introitus chiel (quem Deus confortauit, hoc enim nomen interpretatur) ducitur, & de porta aquilonis transit ad australem.

h Et vestibulum eius iuxta mensuras superiores, & fenestras eius, & vestibula in circumitu sicut fenestras cæteras, quinquaginta cubitorum longitudinem, & latitudinem viginti quinque cubitorum. Et in gradibus septem ascendebatur ad eam. Et vestibulum ante fores eius, & cælatæ palmæ erant, una hinc, & al-

quousque ad gaudia secreta perueniat.

c Et eduxit me ad viam australem. Per singulos introitus chiel (quem Deus confortauit, hoc enim nomen interpretatur) ducitur, & de porta aquilonis transit ad australem.

Gregorius. Vestibulum, quia in reali edificio ad orientem, ad aquilonem, ad austrum. Patet ad orientem, quia sacramenta fidei inchoant, nulla vitiorum funditate meo ad gaudia perueniant. Patet ad aquilonem, ut post inchoationem caloris & luminis in peccatorum ra, & obscuritate lapsi sunt. Patet ad austrum, quia terna retribuitur vera lætitia meriti, ut quod est desiderio tui intellectus

tidie interni gaudij mysteria penetrent. Greg. Cum sint quatuor mundi plagæ, tres tantum ponuntur in exteriori edificio quod spirituale est: sancta quibus peruenitur ad gaudia æterna, fides, spes, charitas. In oriente est fides, per quam lux vera nascitur in mente aquilonem spes, quia peccator si de Dei misericordia rat, omnino perit: vñ necesse est, ut qui per suam inextinctus est, per spem misericordie reuiuifcat. In meridie charitas, quia igne amoris ardet. In meridiana porta sol in altum ducitur, quia per charitatem fidei in Dei, & proximi dilectione subleuatur, his portis ad interiorum atrium. i. ad gaudia secreta peruenitur. f Et fenestras eius. Per quas, si ad vitam uidentis mundum præsertim si longitudo uitæ eius quinquagenarium iubilæi mysterio fuerit protelata, & ad diuini latitudinem potuerit peruenire. In qua latitudine, & agit sapientia confidenter, & sublimi voce clamat, in gradibus ingrediatur ut perueniat ad vestibulū, & per propositi sui atque conatus, victoriam teneat semper. g Et cælatæ palmæ. Greg. superius dixit, pictura palmæ quod est ostensio signorum: nunc cælatæ palmæ dicitur, in quibus operum demonstratio signatur, vñ. Vide operum vestra bona, & glorificet patrem uestrum, &c. Qui in impressa esse sancta opera demonstrant, palmas cælatas portant: quia quæta illos in posterum victoriam in operibus demonstrant. Vel in orientis porta picta in porta aquilonis, & austrum cælatæ, quia signum quod inchoantibus ostenditur, in reuertentibus atque feracius, & robustius tenetur.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et septem graduum, &c. Et idem numerus graduum intelligendus est in porta orientali prius descripta, de quibus loquitur ibi scriptura, sed non exprimitur ibi numerus.
- 2 Et porta atrij interioris contra, &c. Hæc litera apud Hebræos vocatur decurtata, id est, indigens supplementatione, sicut est in multis locis sacre scripturae, & est sensus. Et porta atrij, scilicet aquilonaris.
- 3 Atrij interioris. i. per quam intratur atrium interius.
- 4 Contra portam aquilonis. i. contra portam aquilonarem atrij exterioris,
- 5 Et orientalem. i. similiter in parte orientali porta atrij interioris est contra portam orientalem atrij exterioris. Ista enim porta secundum lineam rectam sunt opposita in parte orientali, & aquilonari, & australi, sicut dictum fuit in principio huius edificij.
- 6 Et mensus est a porta. Hæc est mensura pavementi ab aquilone in austrum inter duas portas. In lateribus autem istarum portarum

tarum est maior dimensio pavementi ab aquilone in austrum, quod lateribus portarum orientalium, eod quod circa istud pavementum non ponuntur aliqua gazophylacia, ut dicitur infra, mensura autem huius pavementi ab oriente in occidentem hic sic supponitur esse 100. cubitorum: sicut est dimensio pavementi ab aquilone in austrum.

7 Et eduxit me. Hic consequenter describitur porta atrij exterioris, quæ similis est alijs duabus predictis, propter quod ex diuersis patet litera paucis exceptis.

8 Et vestibulum eius iuxta mensuras. i. porticum. sic enim est in Hebræo.

9 Et vestibulum. i. porticus in plurali, quod dicitur eadem uerba porticus habet duas mansiones. s. superiorem, & inferiorem. Et dicitur supra de porticu portæ orientalis.

10 Et vestibulum ante fores eius. Hic accipitur vestibulum pro spatio uacuo, quod est ante portam inter thalamum & thalamos ex altera, ut dictum est supra.

In frontibus, &c. Greg. Verbis & operibus prædicato-
rum, quib. eos foris agnoscimus, qualiter apud se viuât.
E autem ostium per singula gazophylacia in frontibus
portarum, quia vnusquisque doctorum in corde audito
intellectum aperit in dictis & operibus patrum, alio-
in frontibus portarum
om non habet, & spiritua
licificij gazophylacium di
cion debet.

Et in vestibulo portæ Grego.
Dm quaternæ mensæ per la
te describuntur, & in sum-
mæ conclusionis dicitur: Oïto
mensæ erant super quas im-
molabant, patet, quia non de
singulis sex portis quæ dicta
sunt hoc dicitur. Simul enim
omnes non oïto, sed quadra-
ginta oïto mensas haberent.
Dyna quoque dici non po-
te. Nam post descriptiõ portæ
est vestibulum vbi duæ men-
sæ hinc, & duæ inde narratur,
ac ut ad latus exterius quod
ascendit ad ostium portæ quæ
per ad aquil. duæ mensæ esse
memorantur, atque subiungi
& ad latus alterum ante
vestibulum portæ duæ men-
sæ inter quas etiã portæ quæ
necit viã aquilonis esse me-
moratur, vnde patet aliud ve-
stibulum esse intrinsecus, &
aliud extrinsecus, quæ & prius
interior, & post exterior Ag-
lonis porta describitur. Nam
cum tres portas superius descrip-
serit, tres quoque alias
interioris atrij esse memorauit,
& extremam aquilonis
portam. Nunc ergo cum duæ mensæ hinc, in portæ vesti-
bulo describuntur, & duæ inde, adhuc de eadem interiori
portæ sermo contextitur: quia subditur, quia ad latus exte-
rius quod ascendit ad ostium portæ, & ad latus ante vesti-
bulum portæ duæ mensæ. Porta ergo interior binas per la-
tera in vestibulo mensas habere descripta est. & porta exte-
rior similiter binas: quatuor autem hinc, & quatuor
inde mensæ pariter fiunt: dum per latera singula binæ in
vestibulo portæ interioris, & binæ hinc & inde, exterius
in vestibulo Aquilonis portæ, describuntur; quæ simul
omnes oïto sunt in quibus immolatur.

reg. Et in vestibulo portæ duæ mensæ hinc. Alleg. Porta no-
stra interiori vestibulo 4. mensas habet: quia sancta ec-
clesia ad eruditionem fidelium 4. accepit ordines regen-
tium vnde ipsi dedit quosdam quidem apostolos, quosdam
autem prophetas, alios euangelistas, alios pastores & do-
ctores qui vnus ordo sunt, ille enim verè pascit q̄ docet.
Hæc & porta exterior mensas quatuor, synagoga, s̄ prin-
cipis sacerdotum; seniores populi, Scribas & Phariseos,
quæ Pharisei Legis doctores vocati sunt. In vtraque porta
duæ mensæ sunt hinc, & duæ inde, quia in exordio sancta
ecclesia apostolos & prophetas habuit, qui scilicet, post
apostolos orti sunt: nunc autem habet Euangelistas atq;
doctores. Euangelistæ sunt qui gaudia cœlestis patriæ an-
nuntiant, apostoli verò & prophete sublati sunt. Itaque
hæc mensæ quasi in alio latere fuerunt.

Et immoletur super eas holocaustum. Greg. Rectè in inte-
rioris portæ quatuor mensas immolat holocaustum & pro
peccato

peccato & pro delicto. Qui enim mundum plene contem-
nit, & seipsum holocaustum Deo tribuit, hic iam perfe-
ctè nouit plangere peccata & operis & cogitationis, vel
malum quod fecit, vel bonum quod debuit & non fecit.
d Et ad latus exteri. Habet & porta quæ pergit ad Aquilo-

nè duas mensas hinc, & duas
mensas inde: principes, s̄ sa-
cerdotum & seniores popu-
li in maiori autoritate regi-
minis: Scribasque & Phari-
sæos, qui minori loco popu-
lo præfuerunt. Sed hæc men-
sæ iuxta portam quæ pergit
ad Aquilonem sunt, quia
cum populo præessent, syna-
goga in persecutione red-
emptoris nostri sæuies ad
torporè perfidiæ prorupit,
quæ tamen mensæ sacrifi-
cium habuerunt, quod, s̄
iuxta literam tenuerunt. vñ
de & ad torporè lapsi sunt,
qui flamma spiritus succen-
si non sunt. Interioris autè
portæ mensæ holocaustum
habent, quia siue in cordib.
apostolorum atque prophe-
tarum, siue in mente euangeli-
starum atq; doctorum ignis
spiritus exarsit & ardet, qui
quia omnem cogitationem
in bono opere ablumit flā-
mam amoris Dei, quasi ho-
locaustum totum simul
quod inuenit incendit. Mē-
se verò hæc ex quadris lapi-
dibus factæ sunt, quia dum
quotidie sacri eloquij verba
meditantur, ad offerendum
domino orationis holocaustum,
quasi ex quadris lapidibus
constituuntur: verba. n. sanctæ
scripturæ lapides quadri sunt,
quæ vbique firmiter
stant nusquam reprehenduntur.
Nam in omne quod præ-
teritum narrant, in omne
quod venturum prædicant,
in omne quod spiritualiter
sonant, in omne quod moraliter
annuntiant, quasi in diuerso
latere statum habent, quia
reprehensionem non habent.
Corda itaque sanctorum
mensæ Dei sunt, ad holocaustum
quadris lapidibus constructæ,
quia qui semper verba Dei
cogitant, semetipsos a car-
nali vita mañant. Vnde: Lex
Dei eius in corde ipsius, & non
supplantabuntur gressus eius.
Et alibi: In corde meo abscondi
eloquia tua, vt non peccem
tibi.

Dei mensæ
cor omnis
est quando
&c.

3 Duæ mensæ hinc. id est, in vno latere.
4 Et duæ mensæ inde. scilicet, in altero.
5 Vt immoletur super eas holocaustum. i. victima totali-
ter cremanda.
6 Et pro peccato & pro delicto. id est, victima pro peccato
commisissiois, & pro peccato omisissiois, quod dicitur delictum, quasi
derelictum.
7 Et ad latus exterius. id est, extra porticum, iuxta tamen eius
parietem.
8 Quod ascendit. id est, vnde ascenditur ad ostium portæ. A qui-
lonis existens in muro interiori: nam ad illam est aueniendus per
oïto gradus, vt patet ex præcedentibus, & illi gradus sunt ante
porticum.
9 Duæ mensæ, &c. id est, porticum. Cætera patent ex predictis
vsque ibi.

e Duæ mensæ, & ad latus alterum. Greg. Binæ mensæ hinc &
inde, quia in dilectione Dei necessaria est fides & vita. vñ
de: vñc siue impossibile est placere Deo. Et alibi: Fides sine operi-
bus mortua est. In dilectione proximi potentia & benigni-
tas. vnde Charitas patiens est, benigna est: vt scilicet, illata ma-
la æquanimiter sustineat, & sua bona benignè impendat.
Habet quoque exterior porta, id est, lex, duo altera, id est,
spirituales patres, & carnalem populum, in quibus men-
sæ sunt, in spiritualibus doctrina & prophetia: in carnali-
bus circumcisio & sacrificium.

f Oïto mensæ erant super quæ immolabantur. Greg. Quia quid-
libi. quid fides credit, quidquid vita exemplo bonis operibus
ostendit, quidquid patientia humiliter tolerat, quidquid
benignitas largiter ministrat, quidquid doctrina salubri-
ter docet, quidquid prophetia promouet, quidquid cir-
cumcisio ad mandatū exterius legauit, quidquid sacrifi-
cium

portæ Aquilonaris, sed etiam aliarum quarum frontes partim sunt
in alio interiori modo supradicto. Et ideo melius dicitur, quod in
hac arte describuntur aliqua quæ sunt in atrio interiori, sicut dictum
est supra in diuisione. Dicit igitur: Et per singula intra atrium ex-
terius existens. Ostium in fronti diuersarum, ut magis videbitur.
1. ibi lauabant holocaustum. i. carnes crematas in altari holocaustum
sunt, quod ab omnibus expostoribus ponitur in atrio exteriori.
2. ibi in vestibulo portæ duæ mensæ hinc. Hic interferitur
de mensis quarum aliqua sunt in atrio exteriori, scilicet, mensæ quæ
deserviunt immolationi victimæ holocausti, eò quod immediate lo-
quutus est de holocausto. Dicit igitur: Et in vestibulo portæ. scilicet,
portæ Aquilonaris: Et accipitur hic vestibulum pro porticu quæ est in
atrio exteriori, vt ex sequente dictum est.

NICOLAUS DE LYRA.

Cium ex deuotione offerentis egit : in omnipotentis Dei oculis hoc esse victimam ostendit. In lege enim quæ est exterior porta, etiam per carnale sacrificium, populus deuotionem sui cordis immolabat.

Ibi. **V**ictimam gra ta Deo.

a Quatuor autem mensæ. Greg. Quia & hi qui in sancta ecclesia fidem, vitam, patientiam, atque benignitatem custodiunt, summis iam virtutibus pollent : & qui in synagoga doctrinam & prophetiam circumcissionem & sacrificium cognouerunt, alia offerendo, alia retinendo deuotionis suæ victimam offerunt.

b De lapidibus quadris Greg. Sanctis scilicet quorum vita in prosperitate & in aduersitate fortiter stat, in prosperitate non extollitur: in aduersitate non frangitur, suasionibus ad mala non trahitur, vituperationibus a bono non reuocatur.

B Grego. De lapidibus quadris. De his lapidibus quadris dicitur. Lateres ceciderunt, i. iudæi, sed quadris lapidibus ædificabimus, i. apostolis, martyribus, & doctoribus ecclesie, de his vestibulum, i. populus mensas hæt 4. constructas, quia fide, vitam, patientiam, benignitatem de vita sanctorum in exemplum sumunt.

vaciis ferrei.

c Longitudinem cubiti. Hier. Longitudo, & latitudo cubiti unius & dimidij, scilicet per quadrum, quæ simul iuncta tres cubitos faciunt, qui tres cubiti habent in altitudine cubiti unum, vt mysteria trinitatis unius cubiti, i. diuinæ maiestatis, mensura conseruet. vnde: *Baptizate eos in nomine patris & filij & spiritus sancti.* Nomen autem Dei quasi unius altitudinis cubitus est, qui tres complectitur proprietates & holocausta oblationum nostrarum semper absumit.

Matth. 28. d.

Act. 9. c. **I**sa. 52. d. **D**eut. 5. b.

d Super quas ponant. Animas, scilicet, fidelium. vnde: *Vas electionis mihi est iste.* Et alibi: *Mundamina, qui ferus vasa domini.* vasa, scilicet, pastores & doctores.

Hom. 21. in Ezech. Luc. 14. g. **I**bid. 9. c.

C Holocaustum. Grego. Totum incensum, & lex quidem Deum & proximum diligi, diuina mandata custodire præcepit, ab alienarum rerum concupiscentia compescuit, non tamen iubet omnia dimitti. In nouo test. dicitur: *Nisi quis renuntiauerit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.* Et: *Qui vult venire post me, &c.* Mensæ ergo interioris portæ holocaustum habent, quia in virtutibus noui testamenti, quasi pro holocausto omnia incendimus, quando omnino rebus mundanis abrenunciamus. Mensæ vero portæ exterioris sacrificium habent non holocaustum quia præcepta legalia decimas offerri iubent, non omnia dimitti.

f Et labia eorum. Quia per prædicationem doctorum tenduntur opera auditorum. In palmo enim manus tenditur, in qua opera signantur. In palmo maior digitus & minimus tenditur, vt admonitione doctoris auditor sic magna faciat, vt parua non omittat.

Ibi. **g** Palmi unius. Greg. Vt ex doctorum prædicatione sicut vnitas in fide, ita seruetur in opere: ne per bonum quod alter agit, alter ad malum discordiæ prorumpat.

h Reflexa

h Reflexa, &c. Greg. Id est, vt quod ore dicunt, opere pleant, conscientiam suam vndique circumspicientem coram messum famelicum comedat. vnde Salomon: *Ne piger manum suam sub ascella, nec ad os suum porrigit eam.* Quia enim Dei est prædicator, holocaustum & victimam

rat vt currus, regit vt auriga eius. vnde: *Pater mi, currus iste super mensas, &c.* Hier.

Mensarum autem istarum mina puto in Mattheo Marco & Luca & leu. contineri quarum reflexa desuper intrinsecus circummitum marginibus biebatur, vt holocaustum rineret intrinsecus, ne sine fluere permetteret, nes oblationis teneret. scilicet lector difficultati loquatur si melius quid inuenire potes doce: libenter discimus quod nescimus.

Grego. Habuit synagoga spirituales patres in doctrina & propheta, ex quo exemplum vitæ in vitam traheret, sed rudis populus ibi magis per timorem per amorem seruiens. imitati virtutes quas & ideo porta exterior ad Aquilonem pergit, non habet ad holocaustum. **K** Extra portam. Scilicet portam: quem Lxx. interpretantur peribulum, quod templum per quadrum

biebatur in circumitu. Introductus est propheta in templum, & ad Aquilonem & ad Austrum, & ad partem Orientalem, & rursum ad Aquilonem, de quibus dictum est: Quorum sensum Saluatoris testimoniuiter ostendit: *In domo patris mei mansiones multe sunt, & expletis ingreditur templum, id est, sancta sanctorum.*

Greg. Extra portam inter. g. cantorum. Quia adhuc ceteri quinque extra secreta gaudia interioris vitæ, quod omnipotenti Deo desiderium suum per magni amoris cantant, & sic, & intra sunt & extra. *Ambulabunt per fidem & non per spem.* Hi sunt cantores qui mandando faciunt, id est, amore non timore. Vnde: *His mihi erant iustificationes tuæ in loco peregrinationis mihi: Misericordiam & iudicium cantabo tibi domine.* Iuventus cantat, qui ad illud venire non trepidat.

Greg. Extra portam in atrio. Porta, interior ecclesia. Extra hanc atrium interius quantum ad portam Aquilonis, scilicet & Austri Orientis. Exterior autem interioris porte. Sancta ecclesia duas vitas habet, & laborat in terra, alteram qua remuneratur in coelo. que autem offert hic sacrificium compunctionis, de quo dicitur: *Deo spiritus contribulatus.* Illic sacrificium laudis. *Tunc acceptabis sacrificium iustitiae.* oblationes et holocausta utroque sacrificio carnes offeruntur, hic dum macerantur, ibi dum resurgunt in gloria. Porta ergo interiora sua illam, scilicet vitam quam nemo nostrum vidit. Habet exterioris atrium, id est, vitam præsentem qua omne bonum agitur, vt ad bonum sine fine veniat.

a sæ erant super quas immolabant. Quatuor

a Vestibuli interioris. **b** Quia alix quatuor ad sacrificium exterioris, scilicet. **c** Hi sunt lapides viui qui voluntur super terram, & habent secum angularem lapidem quo veteris & noui testamenti parietes continentur, quatuor autem Euangelia sacramenta demonstrat.

b autem mensæ ad holocaustum de lapidibus

a Vt ex omnilatero æquæ sentent. **b** Spei.

c bus quadris extructæ, longitudine cubiti

a Quia quedam diuina mysteria ab homine in hac vita plene comprehendere non possunt: ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus. **b** Charitatis quantum ad proximum.

vnius & dimidij, & latitudine cubiti unius

a Quia Deum nec plene scire nec diligere possunt. **b** Fidei quæ inuisibile est. **c** Quia vnus Deus, vna fides, vnum baptisma.

d & dimidij, & altitudine cubiti unius: super

a Animas que pietatis capiunt verba, vt ex eis holocaustum vitæ & orationis immolatur.

per quas ponant vasa, in quibus immolatur

a Martyres, de quibus: Pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius. **b** Quia omnino modum relinquunt, & seipos incendunt igne amoris domini, in odorem suauitatis. **c** Qui mundo adhuc licite viuunt, quasi partem sui retinent. **d** Eorum, scilicet, qui continentia, & corporis sanctitate animas immolant domino.

e holocaustum & victimam, & labia eorum

a Quia pro carnalibus prædicatione eorum conuersis precibus obsecrant domino.

f palmi unius, reflexa intrinsecus per circum

g mitum. Super mensas autem carnes oblationis. Et extra portam interiorem

h biebatur in circumitu. Introductus est propheta in templum, & ad Aquilonem & ad Austrum, & ad partem Orientalem, & rursum ad Aquilonem, de quibus dictum est: Quorum sensum Saluatoris testimoniuiter ostendit: In domo patris mei mansiones multe sunt, & expletis ingreditur templum, id est, sancta sanctorum.

in Hebræo habetur: *Sume vasa tua.*

4 Et labia eorum palmi unius. Hic accipitur palmum secundum longitudinem manus, sed secundum latitudinem Gallicè *dour*, & est dimensio quatuor digitorum ex parte

5 Reflexa intrinsecus per circumitum. Versus portam interiorem, sicut est in scacarijs, & sunt ad hoc hæc labia: per mensas posita, scilicet, cultelli & bacini ad recipiendum nempe & huiusmodi ibi melius reponantur.

6 Super mensas autem carnes oblationis. In tali holocaustorum.

7 Et extra portam. Hic reuertitur ad plenius describere Zophylactia prædicta in atrio interiori existentia, dicens portam interiorem, id est, atrij interioris.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1** Super quas immolabant. i. immolationem disponebant, nam quatuor sunt pro ipsa immolatione, & quatuor pro vasis immolationis, de quibus subditur.
- 2** Quatuor autem mensæ ad holocaustum. quarum materia & forma describitur, cum dicitur: De lapidibus quadris. & trina dimensio, cum subditur. Longitudine cubiti unius & dimidij, &c.
- 3** Super quas ponant vasa in quibus immolatur. i. instrumenta immolationi deservientia: secundum enim moam loquendi Hebraicum, instrumenta cuiuslibet artis vocantur. communiter vasa. vnde Genesis 27. a. ubi dicitur: *Sume arma tua, pharetram, &c.*

In atrio interiori, &c. Hier. Quod, s. respiciebat ad Aquilonem & ad austrum & ad meridiem & ad orientem, vt semper meminerint cantores domini, & qui angelorum officio detinentur, per quos gradus ad summa peruenerit & mysteria singulorum locorum diligenter agnoscant.

ramenta dominice incarnationis que medullitus diligunt corde amantium surgunt. Habet ergo sancta gazophylacia, hinc portam aquilonis, inde orientis: quia inter ipsa redemptionis sue mysteria que sequuntur, & carnales quos intra sanctam ecclesiam tolerant, multi in Deum forti amore proficiunt, & inter illa que amant & que tolerant quasi quedam gazophylacia cubicula.

Porte respicientis aquilonem, & s. &c. Regor. Sunt autem gazophylacia in porta aquilonis & orientis & australem viam respiciunt, quia corda sanctorum intercedentia & spem danda, ad australem viam respiciunt, que sancte charitatis ignis inardescit.

† gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere porte respicientis ad Aquilonem, & facies eorum contra viam australem, vna ex latere porte orientalis que respiciebat ad viam Aquilonis. Et dixit ad me. Hoc est gazophylacium, quod respicit viam meridianam sacerdotum,

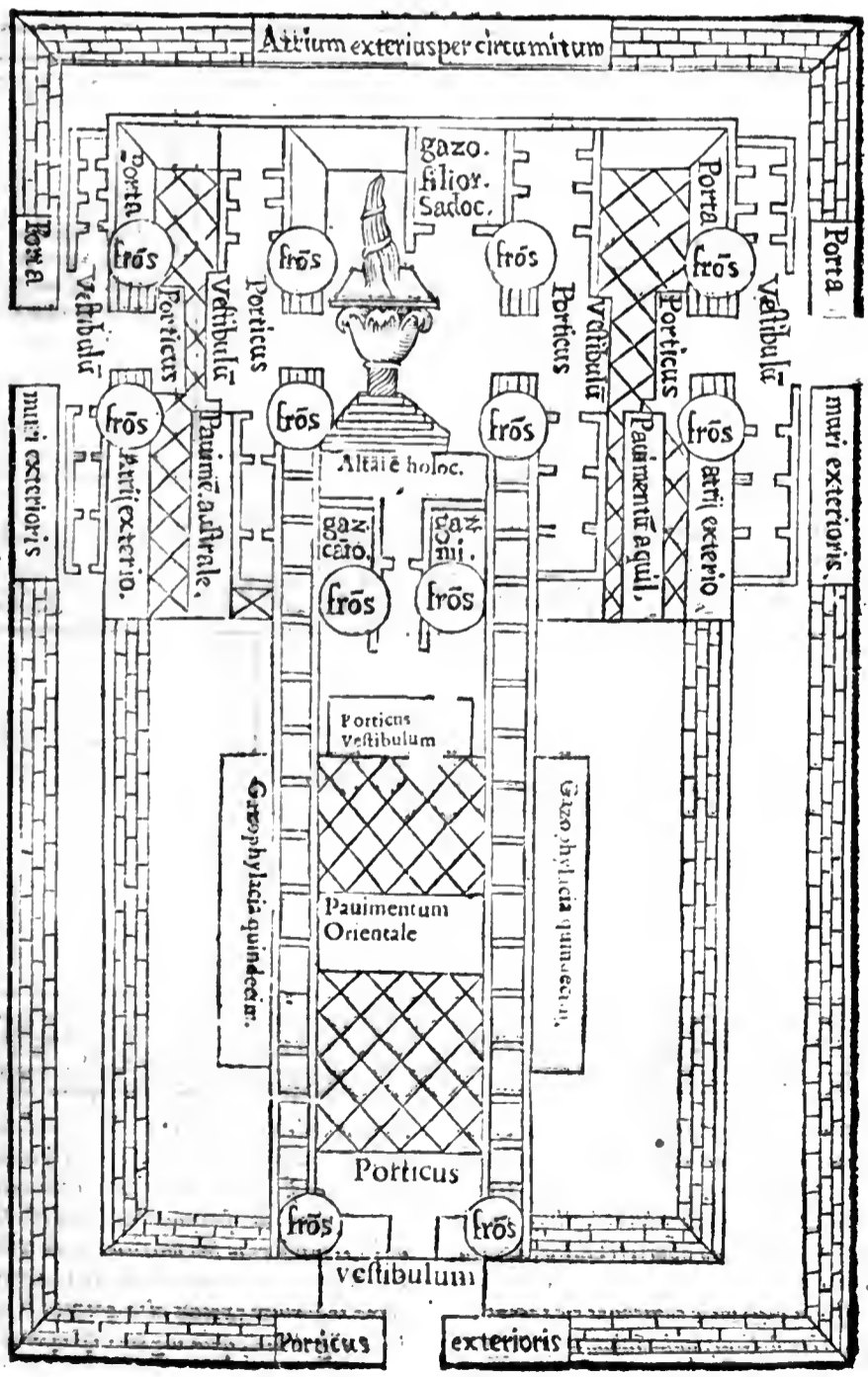
1
2
3
4
5
6
7

Per aquilonis portam, significatur gentilitas per quam in frigore corporis possidebat: quo ait: *Seabo in me et refectam, in lateribus aquilonis.* Per austrum viam, Iudaea, in qua spirituales patres celesti amore ferbuerunt. Per orientis portam ipse dñs, de quo dicit: *Ecce vix oriens nomen eius.* Sicut ergo gazophylacia eorum ex latere porte aquilonis, quia non solum in Iudaea sunt corda sanctorum spiritualiter accensa sed et in gentilibus synagoga patribus acceperunt, vnde gazophylacia ex latere aquilonis posita ad viam austrum aspiciunt. Nota tum alit, quod gazophylacia inter portam aquilonis & orientis sunt, quia post incarnationem dñi multitudo gentium ad fidem venit, atque inter ipsos fideles & sacramenta

lonis orientalis esse describitur, quia dñs de Iudaea natus, mox in fidem suam ecclesiam de gentibus traxit. Orientalis quoque porta ad aquilonis portam respicit, quia dñs synagogam deseruit, & Gentium multitudinem collegit. *Contra viam australem.* id est, vna via est omnibus que dicit: *Ego sum via, &c.* *Porta orientalis que, &c.* Greg. Quia post peccata in baptismo dimissa, post fidem acceptam in multis offendimus omnes: Ad viam ergo austrum oculos mentis leuamus, vt ex sancta charitate feruentes, calor amoris nos liberet a culpa & torporis & frigoris. *Sacerdotum qui excubant in, &c.* Hieron. Hi enim solum meridianam viam respiciunt, qui solis spiritualibus occupati, semper in his que amoris Dei solliciti sunt.

NICOLAUS DE LYRA.

gazophylacia eorum in atrio interiori. Ex hoc quod videtur manifeste, quod dicitur de sancto flore, & hinc cardinalis & alii sequentes non dicunt bene, dicentes id nullum aditum nisi solum alit: holocaustorum est in atrio interiori, nam gazophylacia cantorum dicitur hic esse ibi: *Contra hoc est quod dicitur hic. Et ex portam interiori, &c.* *Quod illud quod est in portam, vel in eam, potest dici ex eam, licet communis dicatur de quod est circa, propter quod ad extendendum hunc in eum, subditur. In atrio interiori: & ad ostendendum in qua parte sunt, subditur. Quod erat in latere porte respicientis ad aquilonem.*

quilonem. id est, porta aquilonis. 3 Et facies eorum, id est, orientis. 4 Contra viam australem, id est, contra austrum: vt melius apparebit in figura presentis. 5 Vna ex latere porte orientalis que respiciebat ad viam aquilonis. Hec littera videtur falsificata per scriptores vel imperitos correctores: nam sic debet esse: *Vnam ex latere porte orientalis: ibi enim vnum est gazophylacium. Quod respiciebat, &c.* Sic habemus quatuor gazophylacia in atrio interiori existentia, duo pro cantoribus, & vnum supra positum secundam litteram Hebraicam, & hic alterum: & per quibus sint illa duo subditum. 6 Hoc est gazophylacium, quod respicit viam meridianam. Ex transverso. 7 Sacerdotum qui excubant in custodia, &c. *parte est.* Qui

A *a* Sacerdotum erit qui excubant. Qui corrigendis & discutiendis peccatis praesunt, & ad Aquilonis viam oculos reflectunt, vt in mente peccatum quae sunt frigora corporis videant, & tamen inde charitatis flamma calefant.

Psal. 10. b.

b Filij Sadoch. Iusti vel iustificantis, scilicet, omnipotentis Dei de quo: *Iustus dominus & iustitias di. aequi. vi. vul. e.*

Appropinquare Deo.

c Qui accedunt de fili. Hieron. Qui interpretatur assumptus & ipsi assumuntur a domino, vt accedant ad eum, ne de solo Moyses dicatur: *Moyses accedebat ad dominum, sed omnes qui ministrant Deo, appropinquare dicuntur.*

Exod. 19. a.

d De filiis Leui. De his filiis dicitur: *Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri.*

Ioan. 1. a.

e Atrium. Ipsum in quo erant duae exedrae, vel gazophylacia custodum templi siue altaris habitaculis delegata.

Hom. 22. in Ezech.

f Longitudine centum cubitorum. Greg. Longitudo spei, & latitudo charitatis in cordibus fidelium vacua non sunt.

nam per fidem quidquid valent, operantur. In Chrenim Iesu tantum modo valet fides quae per dilectionem operatur. Si ergo in vita fidelium iuxta modum per singulos perfecta est loganimitas spei, & latitudo charitatis, & certitudo fidei, & studium operis arii te

a Grego. orando, praedicando, beneficiando, malis resistendo, ecclesiam defendendo. *b* Quod nos sumus. *c* Sed. *d* Quia eos qui veniunt ab Aquilone qui offerunt victimas pro peccatis suscipere saluare cupiunt.

g excubant in custodijs templi. Porro gazophylaciū, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris. Isti sunt filij Sadoch, qui accedunt de filiis Leui ad dominum, vt ministrant ei. Et mensus est atrium longitudine centum cubitorū, & latitudine centū cubitorū, p quadrum & altare ante faciē templi. Et intro-

a Exterioris. *b* In quo victimae offeruntur pro peccato. *c* Vitaeque pro officio. *d* a domino sequentes.

a Electi. *b* Idest, fidelis populi, per sacra fidei assumpti, & a perfidis segregati. *c* Ambulans in via immaculata, h. e. in iustitia. *d* Non sibi. *e* Idest, qui introduxit me. *f* sancti sanctorum.

a Amplius lineam fidelium populorum. *b* Spei. *c* Quia perfecta. *d* Charitatis. *e* Vt sacerdotes domini ministerio seruientes qui per arctam & angustam viam intra ierant, habeat deambulanti, laetitia & in perfecto consummatoque virtutum numero commoretur.

a Vt vita fidelium in quatuor virtutibus aequaliter perficiatur, in iustitia scilicet fortitudine, temperantia, & patientia. *b* Maioris hostia viuens. sancta. Deo placens. *c* In exemplum conspiciendum. *d* Minorum qui tamen templum Dei.

ad operationem. Charitas tamen maior fide & speratur, quia cum in futuro illa cessabunt, haec perficietur. *g* Altare ante faciem templi. Erat, scilicet in ipso atrio vquam sanctorum ad dominum cesset oratio.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Qui excubant in. ne aliquid inde ens fiat ibi.
- 2 Porro gazophylaciae porte aquilonaris, vt dictum est, supra quae porta est via intro ad atrium interius ab aquilone, sicut meridiana ab austro.
- 3 Sacerdotum, &c. Idest, ad hoc vigilanti: sicut enim habetur 1. Pa. 24. b. David amplius cultum diuini instituit 24. sacerdotes maiores alijs, tamen ab summo Pontifice, qui ministrarent per hebdomadas successiue: et ideo proportionabiliter fuit ordinatum de minoribus sacerdotibus, & cantoribus, pro quod in atrio interiori ponuntur quatuor gazophylacia, duo pro cantoribus, & duo pro sacerdotibus, vt maneret ibi ipse hebdomadae suae ministratio. Vel aliter potest dici, quod non manebant ibi de nocte nec comede-bant, sed sacerdotes manebant & comede-bant in edificijs aquilonari & australi existentibus in lateribus templi, vt infra dicitur: Cantores autem cum alijs Leuitis in gazophylacijs existentibus in atrio exteriori in parte orientali. Dicebantur tamen dicta quatuor gazophylacia cantorum & sacerdotum, quia conseruabantur ibi instrumenta eorum ministerio necessaria, vt cythara, cymbala & huiusmodi pro cantoribus. Acetabula vero & phiale, thuribula, & huiusmodi pro sacerdotibus, ne bis in die pro sacrificio vespertino & matutino oporteret talia exportare & reportare, sicut in ecclesijs nostris remanent frequenter calices libri & vestimenta, & ministri in alijs locis comedunt & iacent.
- 4 Isti sunt filij Sadoch. Hoc dicitur, quia Salomon 3. Reg. 2.

FIGURA TRIVM PARTIVM TEMPLI.

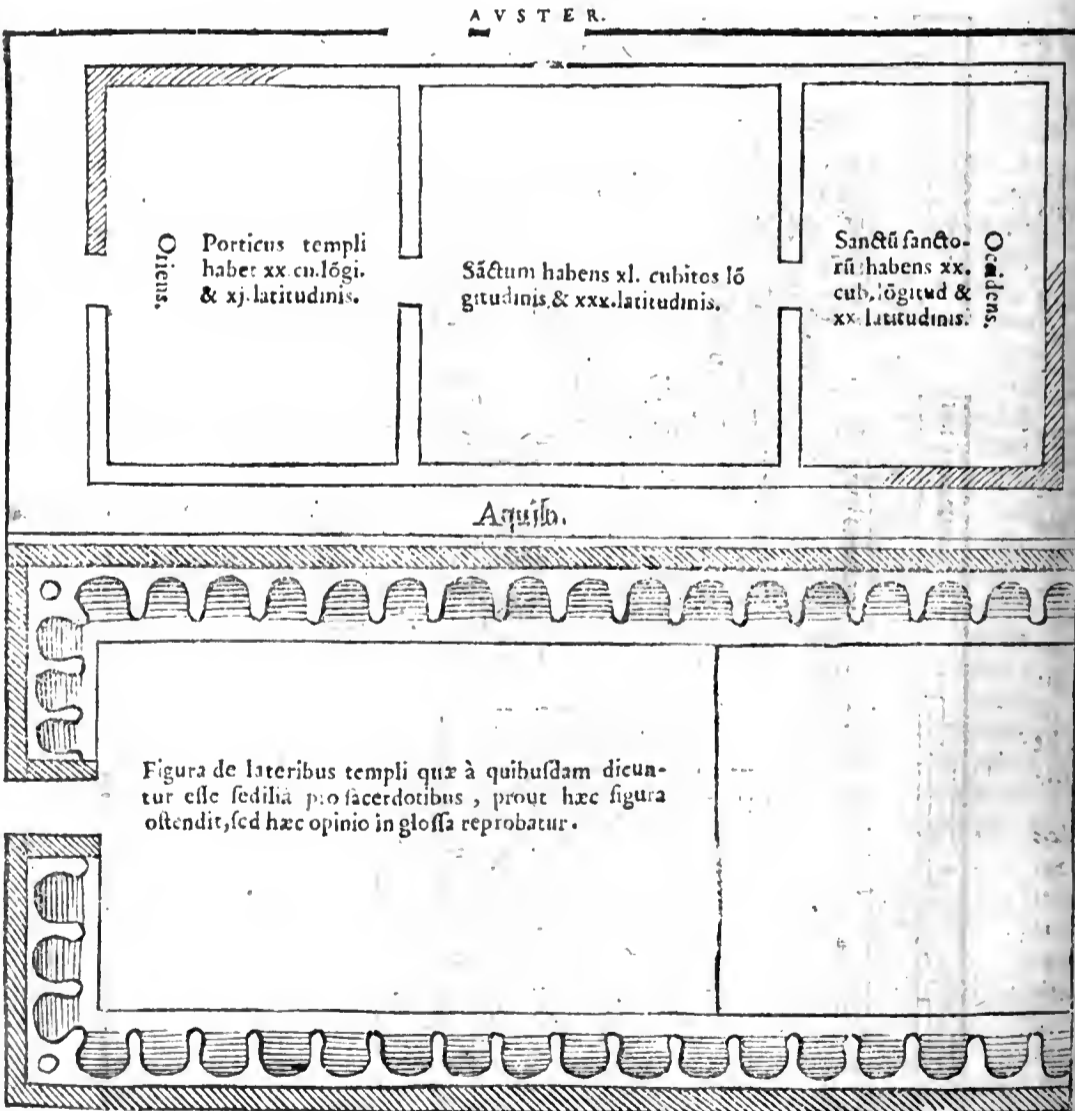

Figura de lateribus templi quae à quibusdam dicitur esse sedilia pro sacerdotibus, prout haec figura ostendit, sed haec opinio in glossa reprobatur.

4 Isti sunt filij Sadoch. Hoc dicitur, quia Salomon 3. Reg. 2.

aquilonare ex vno latere templi, & edificium australe ex alio latere separatim ab occidentali parte templi. Hebraei, vero non vltimum edificium, dicentes quod edificium in textu dictum separatim templum cum sua porticu. Quod rationabiliter potest dici, do sic templum cum sua porticu, inter ipsum & alia edificia, & sic est ab eis separatim in situ, similiter in aliu terra in sursum excedit alia edificia in 40. cubitis vel citius dignitate, quia dignius est ceteris edificijs. Sic

duxit me in vestibulum templi, & mensus est vestibulū
 quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudi-
 nem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorū in-
 de: longitudinem autem vestibuli viginti cubitorū, & la-
 titudinē vndecim cubitorum. Et octo gradibus ascende-
 batur ad eam. Et columnæ erant † in frontibus, vnā hinc
 & altera inde.

1 sint sancti sacerdos D
 res & in repli mini † testitudi-
 sterijs collocati, & nes
 2 quotidie victimas
 offerat Christo, tñ
 3 quia in fragili cor-
 pore & subiecto vi-
 4 uis commorantur,
 & xx. habent & xj.
 vnde: *Miser ego ha-* Rom. 7. c.
mo, quis me liberabit
de lege moris huius.
 c Et columnæ erant
 in frontibus vna, &
 Hier. Sācti, colūnæ
 ecclesiæ. Petrus &

Ioannes colūnæ duæ, per quas ingredimur ad sancta san-
 ctorū, & quorū doctrina ad Christū nosse introitus est.

NICOLAUS DE LYRA:

res partes diuiditur, quia primò describitur porticus templi.
 templum ipsum in principio seq. c. tertio adificium aquilo-
 australe, c. 42. Ad maiorem intelligentiam dicendum scien-
 tud accipiendo templum cum porticu: Templum habet tres
 ab Oriente in Occidentem, & 20. cubitos in longitudine scilicet
 vndem templi ab Austro in Aquilonem. Secunda est sanctū
 60. in longitudine, s. ab Oriente in Occidentem. Tertia pars
 sanctum sanctorum habens 20. cubitos in longitudine, &
 in latitudine: Et accipiuntur istæ mensuræ intra parietes per
 hic figuratum. His præmissis ad litteram accedamus: Et in-
 trodit me in vestibulum templi i. in eius porticum, ita qd
 vestibulum pro porticu sumitur, & similiter in littera sequenti.
 mensus est vestibulum quinque cubitis hinc. id est,
 vestibuli ex vna parte ostij.
 quinque cubitis inde. ex altera ostij parte, & ostium est
 latitudinis decem cubitorum, sicut dictum est de alijs portis atrio-
 rum.

rum. Et hæc est longitudo porticus iuxta latitudinem templi, vt
 prædictum est.
 3 Et latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & c. Hic
 accipitur porta pro postibus existentibus ex vtraque parte ostij, in
 quibus sunt quedam velaturæ, & similiter in lumine superiori, &
 quælibet velatura est trium cubitorum latitudinis per modū in mar- E
 gine figuratum.
 4 Longitudine autem vestibuli viginti cubitorum, &
 latitudinem vndecim cubitorum. Hoc patet ex prædictis.
 5 Et octo gradibus ascendebatur ad eam. Ly octo, non est
 de textu, quia non est in Hebræo, vbi sic habetur: Et gradibus ascen-
 debatur ad eam, templum. n. cum sua porticu est in summitate mon-
 tis, & ideo de atrio interiori est ascensus per gradus ad porticum te-
 pli, sed numerus graduum non ponitur hic, sed probabiliter potest di-
 ci, quod sint 8. sicut in templo Salomonis.
 6 Et columnæ erant in frontibus. Frontes hic dicuntur par-
 tes duæ parietis existentes ex vtraque parte ostij, quarum quælibet
 dicitur superius 5. cubitorum, & ante illos parietes in porticu erant
 duæ columnæ, vna hinc & altera inde, sicut fuit in templo Salomo-
 nis, vt habetur 3. Reg. 7.

C. P. XLI.

C A P V T X L I.

introduxit me
 sequitur a
 cubitos latitudi-
 Hier. Sacramentū b
 omni creatura-
 rum Sex. n. diebus
 mensus est condi-
 tus r quorū noti-
 tias auasq; con-
 ditis atque ra-
 tionem intramus
 in templum Dei, c
 & creaturarum d
 ordi: atque con-
 stant cognoscimus creatorem.
 c Item cu. Hier. Die decima mensis primi. qui appellat
 Nisa ad immolationē & pparationē Paschæ agnus assu-
 mit Septimo igitur mēse decimę offerunt in Dei hor-
 rea, vt scriptura dicere cōsuevit torcularia, vñ: Dilata-
 mini vos, vt cū p. x. cubitos portæ tēplum qd fuerit ingres-
 sus

† Tandem post multa mysteria varioque introitus in locis singulis
 proprietates.
 I introduxit me in templum, & men-
 sus est † frontes, sex cubitos latitudinis
 hinc, & sex cubitos latitudinis inde, la-
 titudinem tabernaculi. Et latitudo por-
 tæ decem cubitorum erat, & latera portæ quinque cubitis
 hinc, & quinque cubitis inde. Et mensus est longitudinē

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 sus. ex vtraque parte
 ipsius latera, sicut vt
 in Hebræo proprie dicitur,
 humeri mēsurent,
 qui ad opera refe- † postes.
 rūt. Qui humeri
 portæ ex vtraque par-
 te qui nos habet cubi-
 tos, vt per terrenos
 sensus atq; diuinos, F
 de quorū differētia
 supra dictū est † adi-
 ta tēpli ingrediant.
 d Longitudinem eius
 quadragin. Vigies xl.
 Eccl. 11. a.
 Hieron.
 Deut. 9. b.
 3. Reg. 29. b.
 Deut. 29. a.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLI.

introduxit me. Hic consequenter describitur ipsum tem-
 plum, & primò quantum ad partem, quæ dicitur sanctum vel
 sanctum secundò quantum ad illam, quæ dicitur sanctum sanctorum,
 ibi: Introgressus. tertio, quantum ad aliqua templo adiuncto, ibi:
 mensus est. Circa primum dicitur.
 1 introduxit: Ex hoc quod dicit. Introduxit, patet quod
 ex vtraque accipiuntur intra parietes, vt prædictum est, ita quod
 spissitudo parietum non includitur.
 2 mensus est frontes, id est, exteriores superficies parietum exi-
 stentium ex vtraque parte aperturæ ostij, quæ frontes nominantur,
 eo quod venientibus ad ostium statim patent, interiores autem super-
 ficie latent.
 3 sex cubitos, quantum ad vnā frontem.
 4 sex cubitos, quantum ad alteram, aliqui libri hic habent
 alit inus & malè. nam Hebræi & libri bene correcti habent: la-
 titudinis.
 5 latitudinem tabernaculi. i. templi, quod frequenter in scri-
 pturis vocatur tabernaculū, q. d. duæ frontes dicitur cum apertura mu-
 rum.

vt pro ingressu a parte exteriori continent præcisè latitudinem tem-
 pli: sed hoc videtur falsum: quia statim subditur.
 6 Et latitudo portæ. Decem autem & bis sex faciunt 22. cubi-
 tos, latitudo verò templi intra muros est 20. cubitorum tantum, vt di-
 ctum est supra. Ad hoc dicitur in est, quod porta accipitur pro ostio.
 Ostij verò latitudo excedit latitudinem aperturæ ingressus tantum,
 quanta est spissitudo ostij, vt patet ad sensum in ostijs domorum. Et
 per hoc insinuat, quod spissitudo istius ostij est vnus cubitus, & sic
 latitudo eius excedit latitudinem huius aperturæ, vno cubito hinc,
 & altero inde: & sic apertura exterior in muro est tantum 8. cubito-
 rum, quæ cum 12. cubitis frontium faciunt 20. cubitos præcisè. Et
 quod ille sic intelligitur, patet littera sequenti cum dicitur.
 7 Et latera portæ, nam ab extremitatibus latitudinis ostij vsq;
 ad parietes templi sunt tantum 5. cubiti ex vna parte, & 5. ab alte-
 ra, vt patet ex dictis. Nec mirandum, quod spissitudo ostij dicitur vnus
 cubitus, quia de porta templi per Romanos combusti dicit Iosephus 7.
 lib. de Iudaico bello, quod erat tanti ponderis, quod vix à viginti vi-
 ris clauderetur.
 8 Et mens. s. templi quantum ad illam partem quæ dicitur san-
 ctum vel sancta.
 * Quadrag.

A sionis ingreditur. Et dominus noster secundum assumpti corporis fragilitatem tentatur, 40. diebus in solitudine, vt post victoriam accedant angeli & ministrent ei.

a Et latitudinem viginti cubi. Hiero. Cum post tribulationes & angustias dicemus cū Apostolo: *In omnib. tribulati, sed nō coangustati.* Et cū propheta: *In tribu. dilatasti mihi.* Tūc nobis latissimus aperitur introitus, q viginti cubi. habet latitudinem. Quia & ipse dualis est numerus. vt superatis mundi certaminibus atq; terrenis, ingrediamur templi penetralia, & audiamus cum discipulis: *Confidite, ego vici mundum.*

b Duos cubitos. Iuxta superiorem sensum per dualē numerū ingredimur ad eum locū vbi sunt sancta sanctorū, vnde: *Et ipsa porta sex cubitorū est, per quos ingressi eternam requiē possidemus, quæ in septenario demonstrā.*

B

Matt. 4. 2.
2. Theff. 1. c.
Psal. 4. 2.

Ioan. 16. g.

a ^{Portæ de cuius latitudine & humoris tantum supra dixit.} eius quadraginta cubitorum, & latitudinē viginti cubitorū. Et introgressus intus insecus mensus est in fronte portæ duos cubitos, & portam sex cubitorum, & latitudinē portæ septem cubitorum Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, & latitudinem viginti cubitorū ante faciē templi. Et dixit ad me. Hoc est sanctum sanctorum. Et mensus est parietem domus sex cubitorum, & latitudinem

a ^{Sancti sanctorum.}
b ^{Pro fabrica mundi, & omni visibili creatura, quæ sex diebus condita est.}

storum est, quantam beatitudinem in templi ribus æstimare debemus. vnde: *Hoc labor est spektu meo. Donec intrem in sanctorum Dei, & no. corum.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1. Quadraginta cubitorum. hoc patet ex dictis.
- 2. Et introgressus. Hic consequenter describitur pars tēpli, que dicitur sanctum sanctorum, cum dicitur. Et introgressus intrinsecus. i. sanctum sanctorum, quod dicitur interius templum, sicut in tabernaculo Moysi dicebatur interius tabernaculum.
- 3. Mēsus est in fron. i. in pariete ex vtraq; parte ostij existēte.
- 4. Duos cubitos. Hæc est spissitudo parietis siue frontis, paries enim iste nō est multū altus, nec sustinet super se aliud pōdus, quia solū diuidit inter sanctū & sanctum sanctorum in inferiori mansione tēpli, & ideo nō describitur tantæ spissitudinis sicut alij parietes tēpli, propter quod doctores nostri videntur male dicere, quia dicit eius spissitudinē, 6. cubitorum sicut alij parietes claudētes tēplum.
- 5. Et portam. i. aperturam ingressus exteriorē.
- 6. Sex cubitorum. in latitudine.
- 7. Et latitudinem portæ. id est, ostij.
- 8. Septem cubitorum. Nam eius latitudo excedit latitudinē aperturæ dictæ dimidio cubito hinc, & dimidio cubito inde, sicut dictū est de cubito integro in descriptione portæ immēdiatē pcedētis.
- 9. Et mensus est. Hoc patet ex dictis supra vbi describitur sanctum sanctorum quadrangulum æquilaterum.
- 10. Ante faciem templi. i. partis anterioris templi.
- 11. Et dixit ad me. s. angelus hæc ostendens.
- 12. Hoc est sanctum sanctorum. s. quod est vltimo descriptū.
- 13. Et mensus est. Hic consequenter describuntur quedā adiuncta templo. Et diuiditur in partes quatuordecim secundum numerum adiunctorum, que patebunt prosequendo. Circa primum sciendum, q templum s. i. s. & propriè accipitur pro spatio inter parietes incluso: & secundū hoc parietes sunt quedam adiuncta, de quibus agitur primò cum dicitur: Et mensus est parietem domus. id est, parietes templi, accipiendo singulare pro plurali, sicut frequēter fit in descriptione huius adificij.
- 14. Sex cubitorum. s. in spissitudine: non enim potest aliter intelligi: nam lōgītudo parietum templi est centum cubitorum, & altitudo centum viginti cubitorum, vt plenius infra dicitur: Et dicit parietem domus, id est, templi, quia paries anterior porticus secundum Hebræos non est tantæ spissitudinis, vt inferius dicitur.
- 15. Et latitudinem lateris. Hæc est secunda pars in qua describuntur quedam adiuncta templo, que vocātur hic latera, de quibus dicit Richardus de S. Victore, q sunt deambulatoria, & infra dicitur bis 33. i. 66. secundum ipsum & alios doctores Latinos, quorū sex ponit intra murum in inferiori mansione tēpli, tria in vno latere eius, & tria in altero, & primū distat à pavimento per sex cubitos, secundū per 12. tertiu per 18. & hoc est in vna parte tēpli: & similiter in altera. Sed hoc dictū est irrationabile: quia sic impedirent illuminationē templi per fenestras, & aspectū pulchritudinis parietum templi, qui describuntur interius deaurati cum pulcherrimis celaturis. Item contradicit sibi ipsi, vt videtur quantum ad latera que ponit extra templū, s. 30. in vno latere, & 30. in altero: nam inferius latus siue deambulatorium distat à terra per sex cubitos, & secundū à primo per alios sex, & sic consequenter de alijs in altitudine muri templi: ex quo sequitur q. d. altitudo hæbet tricesies sex cubitos vel sexies 30. quod idem est: & sic altitudo murovū templi est, 180. cubitorum: Ipse verò dicit, q est tantum 120. cubitorū, sicut de tēplo Salomonis dicitur 2. Paral. 3. cui assimilat istud templū, pp. qd dominus Hugo Cardinalis dicit, q ista latera sunt sedilia

sedilia iuxta latera templi, interius tamen posita pro faciendis laudes cantantibus. Et quia quodlibet latus dicitur bitorū. istā latitudinem ponit producendo à parietibus suis medium. Secundum autē dimensionem aliam, s. procedentem longitudinem parietū templi, quodlibet latus siue, duos cubitos tantum. Ex quo sequitur, q. 20. latera impendunt anterioris partis templi ex vna parte que est vna, & similiter 20. latera ex parte opposita: decem autē implent similiter sanctum sanctorū ex vna parte, & decem eius longitudo est 20. cubitorum. Sex verò latera que collocat ex vtraque parte ostij templi per modū infra dicitur aut hoc dictum habeat apparentiam prima facie: tan detur posse stare. Primò quia sanctum sanctorū ingredi- tific summus & semel in anno, vt patet ex veteri memento: & sic non sunt ibi ponenda sedilia pro sacerdotibus, sed frustra, qd non est dicendū. Item dimensio sedilium: hoīes sedent lateraliter iuxta longitudinem parietis nec sed maior cōiter q illa dimensio que procedit à parte parietem choīi vel tēpli. Ipse verò ponit eam minorem dicitur patet ex dictis: & sic dicta sedilia reddit inutilia & dandū, vt de facili pōt imaginari. Item contradicit sibi nō in anteriori parte tēpli. 40. sedilia totam eius longitudinem lateris cōplentia, & tamen cum hoc ponit vna orationem in quolibet latere, & per consequens contrariū ostiorū non pōt aliquod sedile poni: nā impediret proximè cū quodlibet sedile iuxta parietem templi ascēda- bitos secundū ipsum: pp. quod non solū impediret tran- totaliter obturaret. Oportet et dicere, q quodlibet osti- nus duorum cubitorum latitudinis, & sic tollitur vna- latere & vna ex altero, pp. quod non remanent nisi 3. sic secundū eius dicta sunt 40. & non 40. Plura et alia- ria ad eius dictum sequuntur, que pp. prolixitatem omi- dico cum Hebræis, q ista latera sunt appenditia lateri- terius, adhaerentia: pp. quod latera nominantur, sicut- templū Salomonis fuerunt appenditia secundum Hebr- nus ibi dixi, Latera verò de quibus hic loquimur pon- tribus lateribus huius tēpli, s. Occidentali, Aquilonari, li. In Orientali verò non sunt ponenda, eò q ex illa par- sus templi. In latere verò Occidentali quod est breui- appenditia siue latera. In latere verò Aquilonari quo- gius ponuntur 30. & similiter in Australi quod est æq- dinis: & sic habetur numerus laterū siue appenditori- dus aut ponendi talis est: In templo namq; isto describ- pilarij prominentes extra parietes ad ipsos fortifican- cōiter in notabilibus & arduis adificijs. Igitur in pari- ipsius templi ponuntur tres pilarij, duo in eius extrem- vnus in medio eius, nā ex parte Occidentis non est ali- vel egressus, & dicti pilarij prominent extra parietem- bitis ex hoc prominentia pilatorum perforatur in tri- super abū, & in illis foraminibus figuntur trabes de p- rium, super que: situantur ligna que Gallicè dicuntur vna parte, & ex altera parte figuntur tolluēti, in p- te appenditia in parte exteriori ad portandum: tria t- super aliud: ita, q primum tabulatum rectum est appe- ribus, & pavimentum medijs, & secundum est rectū- utamentum superioribus. Tertium verò rectum est tan-

Quo

A Quatuor cubitorum. Hieronymus. Quæ quatuor monstrant elementa, ex quibus uniuersa sunt compacta, & maxime humana corpora: contra quæ sancti dimicantes, & animæ potestati subijcientes, merentur interiora introire, & domini arcana cognoscere.

b Latera autem, &c.

Hierony. Ipsa latera, quæ in circuitu domus erant et quatuor cubitis à tēpli pariete separabantur, iuncta sibi erant: ita ut unū latus aliud latus contingeret, & haberet in lōgitudine nō 30. & tres cubitos, sed bis 30. tres, i. 65.

In Leuitico dicitur: in ortu masculi post vnam hebdomadā, & illam, quæ genuit, & illum qui genitus est 33. implere dies, vt veniant ad purificationem. Si autē genuerit feminam, duplicem obseruare numerum, i. 66 Et quia vt veniamus ad sancta sanctorum, non solum prima indigemus natiuitate, sed & secunda: vt nati in carne, renascamur in spiritu.

ideo non 66 sed bis. 33. ponuntur: vt vtræq; natiuitas Deo auctori debeat, & t̄ clementiæ eius: & duplici numero circumeant latera domus, quæ templi fulciunt ædificium.

c Et erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus, &c. Hieronymus. Sancti enim viri in multitudine credentium erumpunt per parietem templi. Per omnia, scilicet, latera in circuitu, & continent ecclesiæ fundamentum, & tamen non attingunt parietem templi, tantum vidisse contenti, & de longè inenarrabilia adorasse mysteria. *Unde vnus enim nunc per speculum in enigmate: & plenissimè tangere atque comprehendere non possumus veritatem.*

d In rotundum ascendens, &c. Hieronymus. Quæ pulcherrima figura etiam apud Philosophos, dum cœlum, sol, luna,

luna, &c. sidera & punctum terræ, & in humanis corporebus oculi quasi altera sidera, & figura capitis (quod omnium sensuum receptaculum est) teretesque digiti & tempora, & brachia hac rotunditate insigniuntur.

e Per cochleam. Quæ deorsum sunt, super angustia in ieiunijs, &c.

¶ Non ex vno latere.

¶ Atlas rotund.

† lateris quatuor cubitorum vndiq; per circuitum domus.

† Latera autē latus ad latus bis triginta tria. Et erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum, aut contingerent & non attingerent parietem templi. Et platea erat in rotundum ascendens sursum per cochleam, & in cœnaculum templi deferebat per gyrium. Idcirco latius erat tēplum in superioribus, & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora & in mediū. Et vidi in domo latitudinē per circuitum t̄ fundata latera ad mensurā calami sex cubitorum spacio, & latitudinē per parietem t̄ lateris forinsecus quinq; cubitorū. Et erat interior domus in lateribus domus Et inter gazophylacia latitudinem viginti

¶ Symmachus, exedras.

stituit, transcendit cœnaculum, & venit ad tectum Græcè doma, i. tecti solarium, & incognita prius ecclesiæ sacramenta cognouit. Saluator quoque magno & lato, & in omni forde purgato strato, & tuale conuiuium parato, Pascha fecit: mysterium ris sui & sanguinis discipulis tradidit, & æterna agni immaculati festiuitatem reliquit.

g Sex cubitorum spacio, &c. Hieronymus. His signis quod de hoc mundo, & de terrenis sensibus, & duarum decadarum numero, qui refertur ad cœnaculum in sancta sanctorum: sed & in cœnacula cœlestium ascendere, & semper habere in memoria, & dies conditionis nostræ, & per .5. sensus, & per latitudinis ascenderimus cœnaculum templi, & humilitatē sensumque literæ relinquētes trāsicissummitatē ecclesiæ, Spiritusq; sancti cōsortio gaudeamus.

† vnusquisque que cubiculi. Trabis autem trabis super erabem trinum & triginta pedum ingredientes parietem domus.

Leui. 12 a.

† domus. † fundamentum cubiculorum † cubiculi

B

† elementis.

NICOLAUS DE LYRA.

dentium, & spissitudine parietis claudens exterius à parte Occidentali. In nouē autē cubitis remanentibus. de Aquilonari longitudine tēpli ponitur cochlea ad ascēdēdū sursum in cœnaculū tēpli primū & secundū, & similiter ad appenditia media & superiora. Nā ibi ponuntur ostia ex vna parte ad ingressum appenditiarū, & ex altera ad ingressum cœnaculorum: propter quod hæc cochlea ascendit vsq; ad summitatē tēpli, vt per eā sit ingressus ad tēpli tectū, & ab omnibus ex posterioribus ponitur planū. Quod autē dictum est de appenditiis & cochlea in Aquilonari latere tēpli, idē per omnia intelligendū est in eius latere Australi. Et si dicatur, quod vna cochlea sufficit ad prædicta & per consequens alia superfluit, dicendū est, quod non. Nā hæc duplicatio valet ad securitatē, vt si imminet periculū ignis vel aliquid aliud, per plura loca sint ascensus sursum: pp q in ecclesiis magnis sūt tales cochleæ cōtē in earū frontibus, ex vtraque parte. Circa verò duo latera templi, Aquilonare & Australe ab omnibus ex posterioribus ponuntur due ædificia à muris tēpli per viginti cubitos distantia, & quodlibet duorum ædificiorū est longitudinis centū cubitorū, & latitudinis quinquaginta cubitorū, de altitudine verò non fit mentio in textu: probabile tamen est quod est, septuaginta quinq; cubitorū, ita quod qualibet trium mansionum, quæ ponuntur ibi vna super alia sit viginti quinq; cubitorum, sicut dictum est supra de mansionibus porticum: verum tamen quia latitudo istorum ædificiorum ponitur in pendulo montis, ideo due superiores mansiones t̄m eleuatae sunt super terrā: ad tertiā, verò descenditur per gradus sicut in cellarijs: pp q & earum ostia describuntur in lateribus eorum versus vulgi locum. Reliqua verò circa templum & ædificia ista dicenda, dicam literam exponendo.

Ad capiendum verò facilius, quæ dicta sunt & dicenda posita est quam eernis figura.

Hæc namq; ad expositionem literæ reuertamur: Et latitudinem lateris, i. appenditiæ. 1 Quatuor cubitorum, cum manifestum sit per supra dicta, quod hic accipitur cubitus humanus, & non geometricus, patet, quod si latitudo cuiuslibet appenditiæ esset quatuor cubitorum, nulla posset ibi esse conueniens habitatio, quod non est dicendum, cum describeretur hic valde decens ædificium. Et ideo dicendum, quod loquitur hic scriptura de spacio existente inter terminos pilariorum, & parietem exterius claudens appenditiā, in quo ponitur quidā murus à termino cuiuslibet pilarii vsq; ad parietem exterius claudens appenditiā, cuius longitudo est quatuor cubitorum, & latitudo eadem cum spissitudine pilarii: quia potest poni duorum cubitorum vel trium ad plus: nā tales pilarii in alijs ædificijs, sicut est in propseto, sunt minus spissi de mediocritate vel circiter quod latus, accipiendum latitudinē pro eorum progressu extra parietem tēpli. Cum igitur progressus sit 5. cubitorum, vt supra dictum est, & murus ei coniunctus quatuor sequitur quod spaciū quod est inter murum templi cui aduersus appenditiā, & murum ipsa claudens exterius sit 9. cubitorum. Alia verò dimensio appenditiarum est 10. cubitorum vt supra dictum est, comprehensa tamen pilariorum & murorum diuisentium appenditiā spissitudine. In tali enim spacio potest esse habitatio cōueniens. 2 Vndique per circuitum domus, i. templi. Et quia in parte Orientali non sunt appenditia, patet, quod circuitus non accipitur hic pro ambitu ex omni parte, sed ex tribus partibus. Nec tamen adhuc integrè, nā appenditiā Aquilonariā & Australiā non procedunt vsq; ad terminum Orientalē murorum templi sed remanent 9. cubiti pro cochleis, vt prædictum est. Nec mirum de tali acceptione circuitus, nā alibi in

bi in hoc ædificio accipitur circuitus pro ambitu ex duabus partibus.

3 Latera autem latus, i. appenditiæ sic sunt disposita, quod vnum alteri, vt dictum est supra, & patet in figura.

4 Et erant eminentia, sic iunguntur hæc latera. Et erant eminentia pilarij eminentes ultra murum templi.

5 Per parietem domus, i. dispositi proportionabiliter secundum parietem templi.

6 Quæ ingrederentur, spatium vltra murum templi.

7 In lateribus per circuitum, id est, pro lateribus, seu appenditiis modo supra dicto. Et est iste modus loquendi quo ponitur hæc præpositio.

8 Ut contingerent, id est, vt pilarii sustinerent appenditiā media per trabes in eis positas modo supra dicto.

9 Et non attingunt, parietem, i. ligna aëtorum appenditiarum non attingunt parietem templi, sicut ex opposita parte figuntur in parte claudente tēpli.

10 Et platea, hæc est tertia pars in qua describitur cochleas templi: Et platea erat in rotundum, id est, quadam vacuitas rotunda draturarum murorum, in qua tamen ponuntur gradus circulariter, quæ Gallicè vocantur vic.

11 Et in cœnaculo, i. primū solarium & secundum, nam habentur tres mansiones, sicut & templum Salomonis.

12 Deferebat per gyrium, i. per circulare ascensum.

13 Idcirco latius erat templum, quia in templo ponitur dupliciter vnum super aliud, vt dictum est. Idcirco templum dicitur latius, quia in inferioribus mansionibus quæ in inferiori, nam immediatè post tabulam restringuntur parietes à parte inferiori, sicut apparet in adibus solaris, sic secunda mansio est latior quam prima, quia parietes stant, & similiter tertia mansio est latior quam secunda.

14 Et vidi in domo. Hæc est quarta pars, in qua reuertitur aliqua de dictis appenditiis, quæ dimiserat, dicens: Et vidi in domo templi.

15 Altitudinem per circuitum fundata latera, id est, appenditiā.

16 Ad mensuram calami sex cubitorum. Tamen enim templum (quod est tectum inferius in appenditiarum) à terra, & latum secundum quod est tectum mediorum appenditiarum, & superiorum tantum distat a primo tabulato & similiter tectum tabulato secundo.

17 Et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinq; cubitorum, t̄m ex omni spissitudine describitur parietem claudens appenditiā, & opposita verò parte clauduntur muri templi.

18 Et erat interior domus, id est, templum.

19 In lateribus domus, id est, circumdatum appenditiis in tribus partibus supra dictis.

20 Et inter gazophylacia. Hæc est quinta pars, in qua stant inter murum templi & ædificium Aquilonare ex vna parte & australe ex altera qua est 20. cubiti

a Et ostium. Hier. Pulchrè in ostio contra Aquilonè lo-
A orationis est, vt secundum Apostolum sine uermiffio-
n nemus: & cum Ieremia dicamus: Non taceat pupilla oculi
m vel præsentia malà vitare cupiētes, vel pro præteritis
g rias agentes. In tabernaculo. n. huius corporis semper
i remiffimus, dici-
m sq;: *Miser ego bo-*
m *qs me liberabit de*
o *ore mortis huius?*
b Ostium vnum ad
v n. Hier. Post
f r. n. Aquilonis
r imus ad Austrā
l e. calorem, & tñ
r um orationis q̄
r is locum in A-
q uonis ostio, vt
e lamus pericula
i n. Australi, vt aga-
m s gratias p̄prete-
r i, & sit nobis vi-
a ta secunda possessio
d Quinque autē
f i. & in hoc loco
o uinos indicant
l e us, per quos de-
r inis ad altiora ascendimus.

c Et edificij quod. Vt, s. post labores & pericula & seculi D
i stius fluctus atq. naufragia (de quibus Ieremias scribit.
& Daniel & Zacharias) verum & legitimum 7. decadarū
s abbatum consequamur, & sit nobis æterna requies, &
p s. cubitorū latitudinē veniamus ad longitudinē 90. cu-
1 bitorū. In qua etate,
2 de re pmissione Sa
3 ra filium genuit, q̄ Gen 2 r. a.
4 90. annorum, i. no- † ostia cubi-
5 uem decadarum pe- culorum ten-
6 perit Isaac, iuncta debat ad in-
7 Abraham centena- certitium re-
8 rio, i. decem decada- listum.
9 rum habenti myste- † reliq̄.
10 rium. Qui numerus † coram fo-
11 quid significet, se- latio.
12 quens scriptura mō
13 strabit.
14 d. Centū cubito. Hie-
15 rony. Qui numerus
16 perfectus est decem
17 decadarū, vt & men-
18 te & sermone & o-
19 peribus dño seruia-
20 mus, recordantes il-
21 lud Apostoli. Vt pos- Ephes 3. d.
simus scire, quæ sit latitudo & longitudo, profundum & altitudo.

c Et

a Et

NICOLAVS DE LYRA.

1 cubitorū inde. Hæc autē edificia vocantur hic gāzophylacia, sicut
pl ur exprimitur e. seq. vbi principaliter agitur de istis duob. edi-
fi c. hic autem non agitur de eis, nisi ratione distantia à templo.
2 In circ. do. vndi. x. duob. laterib. Sicut. n. supra dictum est,
er anius non semper dicit totalē ambitum in descriptione huius
g d. i. nec etiam in communi modo loquendi.
3 Et ostium. Hæc est sexta pars, in qua agitur de loco orationis,
i n. o. secundū omnes expositiones, orabant illi, qui tēplum ingredi nō
de bant: & ideo cum dicitur: Et ostium lateris, & c. Non pot in-
te rari, q̄ istud ostiū sit in muro templi, vt aliqui exponunt, q̄ sic i. o.
po nunt ingredi locum orationis, nisi prius ingrederentur templum, n.
& c. sequeretur contradictio. s. q̄ ingrederentur tēplum, & non in-
g rederentur, vt patet ex dictis. Lateris igitur hic accipitur pro appē-
di tium, sicut in præcedentibus. Et accipitur singulare pro plurali, i.
l atum sine appenditiorum. Et est sensus: Et ostium lateris ad ora-
ti onem, i. ostium per quod intratur in locum orationis est versus ap-
pe ditia quibus in mediāte coniungitur locus orationis.
4 Ostium vnum ad viam Aquilonis, & c. Ab angulo. n.
o uali ipsius templi. proiēditur vnus murus vsq; ad angulum
o ratiē edificij Aquilonaris, in quo ponitur istud ostium per mo-
o de superius figuratum, & eodem modo ex alia parte templi vsque
o australe edificium, ideo subditur.
5 Et ostiū vnum ad viam Australem. i. ad partem Austri.
6 Et latitudinem loci ad orationem quinque, & c. Et hæc
l atitudo intelligitur sub dio.
7 In circumitu. id est, circa tres partes templi & eius edificia.
l atitudo loci circumit totum templum, & eius edificia parte Orien-
ta xcepta.
8 Et edificium qd erat. Hæc est septima pars. Partem istā ex-
po res latini cōiter exponunt de quodam edificio quod dicitur si-
l um inter Occidentale partem tēpli & locum vulgi. Hebræi verò
no uerunt hoc edificij, vt dictum est supra, & merito, vt videtur.
n i. textu nō dicitur pro quo deseruiat, cū tamen de alijs edificijs
l icatur: pp̄ quod cum ipsis exponā textum de tēplo & aliquib.
l idiuicis. Et describitur hic latitudo tēpli cum suis appenditijs,
& eius orationis in latere Occidentali, cum dicitur: Et edificij
q erat, & c. Secundum quod dicit Ra. Sa. per edificium hic intel-
l igitur illa, quæ sunt templo adiuncta, & per separatam ipsam tē-
pl i rōne supradicta 40. cap. & hoc patet per litteram Hebraicam,
q uæ sic habet: Et edificium quod erat corā hauguisera versus mare.
E dicitur, q̄ hauguisera significat edificium valde notabile, pp̄ qd
d i. q̄ intelligitur de tēplo. Et potest etiam dici separatam pro-
p te eius eminentiam respectu aliorum edificiorum. Et ideo sic dicit
h ius nostra trāslatio: Et edificium quod erat separatam.
o n. n. n. Hebræa sunt inaccusabilia: sicut
o u & gelu. propter quod in transferendo positus fuit nominati-
u casus pro datiuo, vel forte factus fuit hoc scriptoris vitio.
8 Versum que ad viam, & c. ad Occid. ntem: quia mare me-
d rranæum claudit Iudæam ab Occidente, in qua describitur situs
h us templi: vt patet supra. in principio 40. cap.
9 Latitudinis septuaginta cubitorum. In quibus includi-
l atitudo subditur.

10 Paries autem edificij quinque cubitorum, & c. Et si-
m ilitor quinquæ cubiti de loco orationis supradicti. Numerus autem
i ste sic intelligitur: Latitudo templi inter parietes 20. cubitorū. Duo
p arietes. 12. cubitorum, vt patet ex supradictis in textu. Prom. nētia
p ilariorum ultra parietes hinc & inde 10. cubitorum. Latitudo ap-
p enditiorum hinc & inde 8. cubitorum. Paries claudens appenditia
h inc & inde decem cubitorum. Et latitudo loci orationis similiter
10 cubitorum, vt patet ex dictis in textu. Isti verò numeri simul
i uncti faciunt 60.
11 Et longitudo eius nonaginta cubitorum. quia sicut su-
p rā d. Etum est, à termino Occidentali appenditiō: n̄ procedendo ver-
s us Orientē vsq; ad locum coele vbi terminantur appenditia sunt
100 cubiti, de quibus rescinduntur hic 10. s. appenditiōrum angu-
l arium clausorum ex vna parte, s. pariete Occidentali, & ex altera
p arte, s. pariete Aquilonari: propter quod illud spatium potest com-
p utari ex vtraque parte, vt supra dictum est: hic autem computa-
r in Occidentali parte, & ideo rescindendum est à parte Aquilo-
n ari: aliter idem bis computaretur. Et idem dicendum est de angu-
l aribus appenditijs in parte Australi.
12 Et mensus est domus. id est, templi.
13 Longitudinem centum cubitorum. Et qualiter istud sit
i ntelligendum, exponitur cum subditur.
14 Et quod separatam erat. & pro, id est, quod separatam
e rat edificium, & c. id est, templum quod dicitur separatam cum edi-
f icio appenditiōrum.
15 Et parietes eius, s. edificij appenditiōrum.
16 Longitudinis centum cubitorum. Tot enim sunt cubiti
ab illo loco templi, vbi incipiunt appenditia versus Orientem, vsq;
ad eorum terminum in Occidente: & sic non mensuratur hic tota lō-
g itudo templi, sed remanent nouem cubiti versus Orientem, à qui-
b us ex latere incipiunt appenditia.
17 Latitudo autem. Hæc est pars octaua in qua describitur quæ
d am platea existens inter templum & atrium interius. Ad cuius
i ntellectum sciendum, quod platea dicitur à platos quod est latū vel
l atitudo, propter quod latitudo ponitur pro platea aliquando, & ecō-
u erso, & sic est in Hebræo, & adhuc magis: nam dictio Hebræica, q̄
p onitur hic est æquiuoca ad latitudinem & plateam: & hic ponitur
pro platea, & similiter latitudo cum dicitur: Latitudo autē an-
te faciem domus. Et quæ sit ista domus, subditur.
18 Et eius, & c. & pro, id est, eius quod erat separatam, per quod
s ignificatur templum, vt supra dictum est.
19 Contra Orientem i. contra atrium interius quod est in Oriē-
t ali parte respectu templi.
20 Centum cubitorum. scilicet, longitudinis secundum longi-
t udinem atq; interioris intra parietes, quæ supra 40. cap. dicitur
centum cubitorum. Et hæc longitudo plateæ accipitur ab Aquilō-
l on in Austrum, spatium autem eius ab Oriente in Occidentē, s. in-
ter atrium interius & templum 10. cubitorum, vt magis videbitur
e seq. Et isti decem cubiti à termino pilariorum Orientalium templi
vsq ue ad murum Occidentalem atrij interioris accipiuntur.
21 Et mensus. Hæc est pars nona in qua describitur mensura tē-
pl i tota secundum longitudinem & præcisē, s. sine appenditijs, sicut
sup rā posita est, partialiter tamen cum appenditijs, dicitur igitur: Et
m ensus est longitudinem, & c. sequitur.

10 Et

Rom. 4.

Y y 2

A Et fenestras obliquas. Hier. Ignosce lector difficultati, & veniam tribue confitenti Per fenestras. n. obliquas, & in modū retis factas & q̄ semper clausæ sunt, aspiciamus: & vix vsq; ad interiorem domum cordis nostri oculū pōsumus intromittere, vt oīa, q̄ cernimus, & in vmbra vidēam⁹ & imagine: vt cū Apostolo clameinus: *O profundū diuinarū sapientie & scientie Dei, &c. Quis cognouit sensum domini, nisi magni consilij angelus? qui sua potest dignis aperire mysteria.*

Rom. 11.

Isa. 40. e. t̄ extrinsecus latas, & intrinsecus striatas.

t̄ obductæ defuper.

Moenia.

b *Et decas. Quas Romæ vocant solaria de cœnaculorū parietib. eminentia, vel moeniana ab inuentore, q̄ nōnulli Græcorum, ἐξώσοις vocant.*

c *Faciē hominis iuxta palmam, &c. Hier. In principio enim subiaccimus concupiscentiæ: quæ refertur ad vitulum: propter terrena opera. Et alia sunt carnalia, alia spiritualia, quorum extremū Aquilæ deputatur.*

cuius qd̄ erat separatim ad dorsum t̄ hec̄thecas ex vtraque parte centū cubitorū: & tēplum interius & vestibula atrij limina & fenestras t̄ obliquas t̄ hec̄thecas in circumitu per tres partes cōtra vniuscuiusq; limen stratumq; ligno p̄ gyrum in circumitu. Terra aut̄ vsq; ad fenestras, & fenestras t̄ clausæ super ostia, & vsq; ad domū interiorem & forinsecus p̄ oēm parietē in circumitu intrinsecus, & forinsecus ad mensurā & fabricata Cherubim & palmā: et palma inter Cherub & Cherub. Duasq; facies habebat Cherub, faciē hoīs iuxta palmā ex hac parte, & faciem leōnis iuxta palmā ex alia parte expressam: per oēm domum in circumitu de terra vsq; ad superiorē partem Cherubim, & palmę cęlatę erant in pariete tēpli. Limen quadrangulū, & facies

Cū aut̄ intrauerimus sancta sanctorū & possederimus interiora templi. nihil indigemus nisi rōne & fortitudine quorum alterū ad sentum atq; prouidentia. alterū animi refertur perseverantiam. Oīs igitur paries percumitū tēpli à pavimento vsq; ad laquearia, Cherubim habebat & p̄ mira arte cęlata. Post q̄ aperitū sanctuariū per tuor. angulos faciem sanctuarii. Prius. n. habuit scientia multitudine per q̄ de hosterriā cōsequuntur postea. nobis sanctuariū aperitū templum qd̄ quatuor angulationem. firmam. quæ in vergat partem drangulus. n. li firmatur b. in mystico n. quatuor ele (ex quibus c. oīa solida & tua) significat. Ita verò cōtra sanctuarij a

bant ante quōd sanctuarium erat species altaris ligati. Cum

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Hec̄thecas, &c. Ad intellectum huius partis sciendum, q̄ expositores Latini dicunt, q̄ hec̄thecę sunt ante solaria: sed hec significatio non habetur ex aliqua deriuatione Græca vel Latina, p̄pter q̄ videtur simpliciter ficta, & maxime quia dictio Hebraica hic posita significat pilarios, qui inseruntur parietibus magnorum ædificiorum ad ipsa forificā. lum, sicut dicit Ra. Sa. in glo. super locū istum: cui quantum ad hoc videtur esse credendū, cum fuerit peritissimus in Hebræo. Dicit igitur propheta: Et mensus est longitudinem ædificij contra faciem eius quod &c. Quia separatim ædificium intelligitur tēplum, vt dictum est. supra per faciem eius pars prima, & per dorsum vltima. Est igitur sensus q̄ angelus mensurauit lōgitudinē tēpli à principio vsq; ad finē. Et ne aliquis crederet, q̄ pilarij Oriēt. ales & Occidentales nō includerētur in hac lōgitudine, eō q̄ prominēt vltra muros claudētes ab Oriēte in Occidēte, ideo remouet hoc di. Hec̄thecas ex vtraq; parte. i. pilarios prominentes ex parte Orientis & ex parte Occidentis simul includendo.
- 2 Centum cubitorum. Hic aut̄ numerus sic colligitur, prominentia pilariorum à parte Orientis 5. cubitorum paries claudens lōgitudinem porticus templi 5. cubitorum. Porticus. n. non tantū ascendit in altum quantum ipsum templum: p̄ quod paries iste ab Hebræis ponitur minoris spissitudinis vno cubito q̄ paries fit templi. Latitudo verò porticus 11. cubitorum, vt habetur supra in fine 40. c. Paries Oriētalis templi sex cubitorum. vt patet supra, circa principium huius capituli. Longitudo templi quantum ad partem, quę dicitur sanctum vel sancta 40. cubitorum, vt patet ibidem. Paries diuidēs inter sanctum & sanctum sanctorum, duorū cubitorum. Paries. n. iste ascendit in altum per 20 cubitos tantū, nec portat aliquid pondus p̄ quod minoris spissitudinis est ponendus. Longitudo sancti sanctorum 20. cubitorum, vt patet supra, circa principium huius cap. Paries Occidentalis templi 6. cubitorum. Prominentia pilariorum vltra parietem 5. cubitorum, qui simul iuncti faciūt 100. cubitos.
- 3 Et templum. Hęc est pars decima, in qua supplet aliqua superius dimissa: nā superius non fecerat mentionē de hec̄thecis siue pilarijs: qui tamen sunt in aliquib. alijs ædificijs à tēplo, ideo dicit. Et templū. Ibi est punctus, propter quod per templū hic significatur pars anterior templi, quæ etiam alibi nominatur templū exterius.
- 4 Interius. i. sanctum sanctorum, quod dicitur templū interius.
- 5 Et vestibula atrij. i. porticus atriorum: nam hic accipitur singulare pro plurali.
- 6 Limina & fenestras &c. q. d. sicut dictum est supra, quod hæc tria habent limina & fenestras obliquas, sic similiter habent hec̄thecas siue pilarios ista ædificia fortificantes.
- 7 Per tres partes In Hebr. habetur: His tribus s. tēplo interiori & exteriori, & porticib. atriorū insunt pilarij sicut limina & fenestras obliquas. Et ad eundem sensum tradendā est litera ista. Per tres partes. i. per tria ædificia iuncta dispositi sunt pilarij sicut limina & fenestras.
- 8 Contra vniuscuiusq;. Hęc est pars 11. in qua describitur

- 9 Stratumq;. Ly quod non est de textu. Hęc est. n. litera ca; Contra limen s. templi. Affer ligni. i. afferes ligni cotes vndique interius parietes templi ratione premissa: Quomitur altius magis per partes, cum dicitur.
- 10 Terra autem. i. à terra vsq; ad fenestras erat talis cęlatura lignea. Et tali modo loquendi frequenter vtuntur Hebræi Latini, s. subintelligendo hanc prepositionem à.
- 11 Et fenestras clausæ In Hebræo sic est: Et fenestras operatæ. s. afferibus q. d. non solum parietes vsque ad fenestras erant operatæ lignis, sed etiam aperturę parietū pro fenestris erant sic cęlatura circumitu fenestrarum.
- 12 Super ostia. Similiter erant cęlaturę & pic̄turę infra scriptę, vt sit vniformitas ostiorū & parietū.
- 13 Vsq; ad domū inte. i. in sancta sanctorū erat talis cęlatura lignea.
- 14 Et forinsecus. i. in alia parte, quę dicitur templum exterius.
- 15 Per oēm pa. in cir. s. ante & retro, et à dextris & à sinistris.
- 16 Intrinsecus & fo. Ex hoc dicūt aliqui expositores Lyra, q̄ iste ornatus cherubim & palmarū nō solū erat in templo à parte interiori, sed et exteriori. Sed nō est verisimile, q̄ talis ornatus exterior ad ventū & pluriā: Nec habetur ad hoc simile de templo Mo. si. nā exterius fuit operatū de pollib. arietū s. cilijs coloratis. Similiter templū Salomonis habuit talē ornatum interius & forinsecus sicut dicit Hebræi, & melius, vt videtur. Intrinsecus & forinsecus intelligitur de sancto sanctorū, & de alia parte, q̄ dicitur sancta sicut dictū est ante immediatē.
- 17 Ad mensurā. i. eq̄ proportionabiliter factus est talis ornatus in anteriori parte tēpli, q̄ dicitur tēplum exterius, sicut in sancto sanctorū.
- 18 Et fabricata. i. artificialiter facta.
- 19 Duasque facies. In visione v. q̄ describitur in principio huius lib. Cherubim dicuntur habere quatuor facies. Cetera patet vsq; ibi.
- 20 De terra vsque &c. hoc dicit aliqui expositores nostri, q̄ talis ornatus nō solū erat in parte inferiori ipsius templi, sed et in medio & superiori. Sed hoc videtur esse verū, q̄ talis ornatus est, p̄ reuerentia cuius diuini ad quē deputatur tantū inferior māsio. Media verò & superior ad ponendū cortinas & alia vtensilia & iocalia ad templū ptinet. Et iō cū dicitur: De terra vsq; ad superiorē partē, subintelligendū est inferioris māsionis, & sic exponūt Hebræi.
- 21 Limina. In Heb. bētur: Postis. i. postes accipiēdo singulare p̄ plurali. quæter sit i descriptione huius ædificij: & sic fuit i tēplo Salomonis sicut dicitur 3. Re. 6. d. Fecit i introitu tēpli postes de ligno quadrangulatos.
- 22 Et facies san. & c. Hęc est 12. pars quæ describitur inter scdm Hebr. describitur vna visio facta propheta: secun-

1. pars.

11 pars.

orna-

Altaris lignei. In quo ignis succenditur .i. mensa thymamatis, quæ nihil ab igne patitur, sed in igne fit purior fit sanctorum opera de quibus dicitur. *Vniuscuiusq; opus quæ sit ignis probabit.* Non pereunt, sed igne puriora & clara fiunt. Sic altaris ligna, quæ de lignis sunt paradisi,

vitiorum non emantur, sed pura redduntur. Mirum hæc de sanctuario; & interioribus templi, & altari thymiamatis edii, cum etiam *quod genus ligni: vel lini habitus similitudinem cubus arferit mundis fit.*

In duob. ostijs, &c. Fron. Solent. n. in priorib. triclinijs. *a ostia hæere sicut; coniungi, vt inior introitus, nõ a tabus & ingentis, sed quatuor moribus claudant vel aperiatur foris.*

Grossiora ligna, &c. Vt firmitatem haberent, & cœluram possent recipere. Iuxta intelligentiam spirituales

tualem firmiora, & cœlatura sunt ostia, vt firmitatem habeant & pulchritudinem, ne quis sanctas sanctorum similibus Ozia possit irrumperere, & sibi sacerdotium vendicare. *Super quæ fenestra obliquæ, &c.* Hieronymus. Vel absconditæ, vt ipsum quoq; lumen quod præbebat intrinsecus, nõ haberet perfectam scientiã, nec clarum lumen, & cunctis patens, sed multis ex parte esset absconditum: *quia vidimus nunc per speculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem.* Et nõdum no-

uimus, sicut oportet nos scire. *Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.* *Hinc atq; inde, &c.* Pulchre nõ posuit dexteram, & sinistra ne quid sinister in his, quæ magna sunt, & arcana dicere videret, sed hinc atq; inde, vnde. *Si quis te percusserit in dexteram maxillam, præbe ei, & alteram.* In sancto enim viro vtrumque perfectum est.

Et extrinsecus late intrinsecus strictæ. lateribus. Matth. 5. 6.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

hec trãslatio nostra videtur esse corrupta, cū dicitur. Et facies eius sanctuarij contra aspectũ altaris lignei. nam litera Hebraicis est. Et facies sanctuarij visio sicut visio. Et est sensus, qd propria vidit in sanctuario visionẽ similem illi q̄ viderat super flumen Chbar, quæ describitur in principio huius libri: & hic terminatur vsus in Heb. & sequens immediatẽ sic incipit. *Altare ligneũ 3. cubitũ altitudo eius: vbi describitur mensa propositionis, vnde post subditur. Et loquutus est ad me. angelus. Hæc est mensa cõtra dño. Põr aut trãslatio nostra sic exponi. Et facies sanctuarij eius contra aspectũ altaris. s. incensi, secundũ expositores latini, p altare describitur situatum ante parietem sancti sanctorum, vt per Exod. 30. & 3. Reg. Et sic ex opposito mutuo se respiciunt.*

Lignei trium cubi. Contrarium videtur. nam Exod. 30. & in vrbibus alijs locis vocatur altare aurum. Dicendum, qd mensa propositionis, de qua loquitur hic scriptura secundum Hebræos, & are incensi, de quo loquitur hic secundum Latinos, vtrumque dicitur in Exo. ligneum interius, & aureum exterius: sed de auro hic dicitur nam alibi satis exprimitur.

Et duo ostia. Hæc est pars 13. in qua describitur forma ostiorũ templi, cum dicitur. Et duo ostia erant in templo. s. exteriori.

Et in sanctuario. i. in templo interiori, non sic intelligendo, qd in quolibet essent duæ aperturæ, sed vna tantum: & per consequens ostiũ tantũ, tamẽ quodlibet habebat duas portiones, iõ subditur

Et in duobus ostijs. s. principalibus.

Bina erant ostiola. Sic adiuicem copulata, & vnum potest dici, & aperi sine alio: sicut apparet in ostijs, quæ dicuntur fra-

tili & similiter in fenestris. Bina. n. ostia erant ex vtraq; parte ostio

Quod exponitur dupliciter. Vno modo, qd in quolibet ostio principalis sint duæ valvæ, quæ claudantur in medio aperturæ, & quilibet valvæ sit fracta modo dicto. Alio modo, qd vna valvæ claudat totam aperturam, sed vna claudat a parte interiori parietis, altera a parte exteriori, ita qd quãdo clausæ sint valvæ istæ, appareat parietis vniformis interius & exterius, & quasi continuus, quia si vnus p̄clatur dicitur fuisse in ostijs sicut in parietib. vnde subditur

Et cœlata erant in ostijs, &c. Et tamen ista valvæ intelliguntur fractæ, sicut dictum est.

Quamobrem erant grossiora li. in vesti. i. porticus.

Fronte forinsecus. Quod exponunt aliqui latini, dicentes, qd fronte porticus erant cœlaturæ maiores, & magis prominentes

quã in templo, ad qd requirebatur maior grossities lignorum. Sed hoc non videtur verum, quia sicut dictũ est supra, talis ornatus nõ erat in tẽplo exterius, et multo minus in frõte porticus exterius, hic aut dicitur. Erãt grossiora ligna in vestibuli frõte forinsecus, & dato, qd essent ibi, non tamen est aliquo modo verisimile, qd essent magis prominentes cœlaturæ, & per cõsequens magis notabiles, qd in templo, propter quod trãslatio nostra videtur hic esse corrupta. *Nã in Hebr. o non habetur quamobrem, & ideo litera sequens non continetur literæ precedenti de cœlaturis, sed incipit aliã sententia, cuius talis est litera in Hebræo. Et spissum lignum super faciem porticus extrinsecus & fenestra obliquæ, & palmæ hinc, & inde in humerulis porticus, & lateribus domus, & trabibus. Dicitũ igitur, qd hæc est pars 14. in qua post descriptionẽ ornatus templi quantum ad sanctum, & sanctum sanctorum, describitur ornatus quantum ad templi porticum, præmittitur tamen vnum de fortitudine huius edificij, cum dicitur. Et spissum lignum. i. grossum super faciem porticus exterius, ad retinendum edificium fortius extransverso parietem, sic. n. solet fieri in frontib. edificiorum. Et subditur de ornatu. Et fenestra obliquæ supple sunt in porticu ad eius illuminationem sicut in templo. Et palmæ. s. cœlatæ. hinc, & inde in ipsa porticu, ex parte tamen interiori. In humerulis, porticus & lateribus domus. Dicuntur aut hic humeruli claudentes porticum ex vtraque parte ostij. Et nominantur humeruli: quia sunt breuiores quàm alijs. s. cubitorum, vt dictum est supra, in sine. 40. cap. Latera verò dicuntur muri claudentes porticum ab Oriente in Occidentem, qui sunt 40. cubitorum secundum latitudinem porticus, sicut dictum est in sine 40. cap. Dicuntur etiam latera domus, quia continentur muris claudentib. longitudinem templi, & in trabibus. s. interiorib. sunt similiter palmæ cœlatæ ad ornatum. Licet aut litera nostra discrepet ab Hebræica. põt tamen exponi secundum eandem sententiam sic. Quamobrem, quæ subintelligitur, licet non exprimatũ & illa est fortificatio edificij. Et est similis modus loquendi 2. Reg. 5. a. Qui percusserit Iebus. um, subintelligitur, fiet magister militi: licet ibi non exprimatũ, sicut plenius fuerat declaratum ibidem. Erant grossiora ligna, &c. ex causa dicta. Super quæ obliquæ fenestra: quia sunt in altiori situ quàm hæc ligna. Et similitudo palmarum hinc atq; inde in humerulis vestibuli. i. porticus. Hæc litera exponitur sicut prius, & similiter sequens. Secundũ latera domus, &c. q. d. Similiter parietes porticus contiguati parietibus templi lateralibus sunt similiter ornati.*

CAP.

ADDITIO.

In cap. 41. vbi dicitur in postilla. Decima. s. die mensis. Principiũ huius c. in litera habetur sic. In 25. anno trãsmigratio nostre in exordio anni 10. mensis. Et sic est in Hebræo, vnde qd post. dicitur, mensis 1. est error, qui potuit cõtingere ex vitio scripturæ. Dicunt Hebræi, qd mensis iste erat 7. cuius 10. dies erat celebrationis. s. dies expiationis, vt habetur Leuit. 16. Dicunt et qd annus iste erat annus iubilæus. Quod probant ex hoc, qd licet anni commu-

bat a. 10. die. vnde Leui. 25. Clãges buccina mense 7. 10. die mēsis propitiationis tpe in vniuersa terra vestra, sãctificabisq; annũ quinquagesimũ Et qd hic in litera habetur, in exordio anni 10. die mensis, iõ dicit, qd iste dies erat dies expiationis, & prima anni iubilæi: qd satis bene cõcordat cū cõtẽtis in hac visione, nã vt infrã trãciatur p Postil. hæc visio principaliter significat. dificationẽ ecclesię spiritualẽ, in qua est vera expiatio peccatorũ. Similiter apparitio angeli ad Zach. in qua exordiu redẽptionis fuit denũciatũ, factũ fuit die expiationis, vt ibidem in additione dictũ fuit.

CAPVT XLII.

ET eduxit me in atrium exterius. Hieronymus. Volueram desperatione, & magnitudine rei præiens testimonium in secreto preterire, sed melius arbitratus sum quod cumque dicere quam omnino nihil dicere, assumens illud Socraticum. Scio quod nescio. pars. n. scientiæ scire quod nescias.

b Viam ducentem ad Aquilonem. Hoc, & supra viderat antequam interiora penetraret, sed aliter videmus perfectam habentes scientiam aliter in principio disciplinæ. Et necesse est, ut qui interiora conspexerit, secū dum eandem formam atque mensuras, & quæ exteriora sunt videat. Ducētem ad Aquilonem. Respicientem. f. Aquilonis partes: sed non in Aquilon posuim, ut facilius esset trāsitus his, qui Aquilonis frigora relinquebant, a quo exardescunt mala super terram. Legimus in Numerorum libris, Dan. & Nephtali, & Aser tribus, filiorum: ancillarum Rachel, & Lia: ad Aquilonis plagam castra tenuisse cubitos ostij Aquilonis, & lateris quinquaginta, ut ex decem decadibus, quadrangulus numerus atque perfectus, & ex 7. hebdomadibus, qui remissionis est numerus, & in principium ogdoadis quasi vnionis erūpit, sacerdotalia in templo Dei spacia monstrantur: c Contra viginti cubitos atrij interioris. Significat, q̄ exterioris atrij centenarius, & quinquagenarius eandē vim habeāt, quam

Num. 2. d.

CAP. XLII.

Postquam interiora diligentius contempimus sum.

ET eduxit me in atrium exterius, per viam ducentem ad Aquilonem. Et induxit me in gazophylaciū quod erat cōtra seiparatum ædificiū, & contra ædem vergentem ad Aquilonem in facie longitudinis centum cubitos ostij Aquilonis, & latitudinis quinquaginta cubitos contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavementum stratum lapide atrij exterioris vbi erat porticus iuncta porticij triplici. Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens via cur-

1. nec puluere æ
2. cerdotum hyen
3. polluantur, vi
4. dominus ascen
5. ad patrem, ap
6. rum pedes lar
7. scandant reg
8. lorum mund
9. gatisq; vestigi
10. & ait. Excute
11. rem de pedibus
12. vt. f. muneru
13. renorum ab i
14. pud se nihil
15. nere patientu
16. e vbi erat p
17. iuncta por. tri
18. In quo mon
19. mysterium
20. tis: quod cur
21. tris, & filij, &

quā vigenarius atrij interioris. Si n. quatuor quinquages, in vicenariio vtrunq; reperies testamētū, vt & neatur in Euāgelio, & Euāgelij a legis nō recedat: d Et contra pavementum. Str. la. Hiero. Significat autem, pavementum atrij exterioris lapide viuo fuerit stratum, nec puluere æ

russanti nomina diuidatur, vna tamen sibi diu coniungitur. f Decem cubitorum latitudinis. Perfecti numeri. f. ppter legis decalogum, vel Euangelij sacramētum. vno per duos, & tres ad quartum vnias, denarius geliorum numerus efficitur in cuius latitudine d lant sacerdotes ante singula gazophylacia gradient g Ad interiora respiciens, &c. Hic. Semper debent sa tes ad interiora viæ eius respicere, quæ ducit ad cu vnum. i vnus deitatis cultum, vnde. Reuelati nomeni minib. Ipsa est. n. via, interiora respiciens, quæ dicit. b via, veritas, & vita. Nemo enim venit ad patrem, nisi per

NICOLAUS DE LYRA CAP. XLII.

ET eduxit me. Post descriptionem templi quantum ad tres partes eius. f. porticum, sanctū, & sanctum sanctorū, & quantum ad appendicia sibi adiuncta, hic consequenter describuntur duo ædificia a muris templi per 20. cubitos distantia, vnum in parte Aquilonari, alterum in Australi. Et diuiditur in duas partes, quia primò describitur hoc duplex ædificiū, secundò, scriptura reuertitur ad murum exteriorē totius ædificij describendum, ibi. Cumq; cōpleisset. Prima in tres: quia primò describitur ædificiū Aquilonare, secundò, Australe, ibi. Et erāt tertio vsus vtriusq; ibi. Et diad me. Circa primum primò describitur situs, cum dicitur.

- 1 Et edu. me. &c. Sicut dictum est supra, & patet ex textu, q̄ templum, & ædificiū Aquilonare, & Australe sunt in atrio exteriori. Igitur quomodo potest dici, q̄ propheta sit eductus de templo ad atrium exterius? Dicendum, q̄ frequenter circa ecclesias nostras est cimiterium, & similiter totum spacium ecclesie sine templi est cimiterium, & tamen aliquis dicitur exire de ecclesia in cimiterium, & e converso, ita similiter est in proposito.
- 2 Et induxit me in gazophylaciū. n. Aquilonare secundū talitatem suam habet centum cubitos in longitudine ab Oriente in Occidentem, & secundum hoc dicitur gazophylaciū in singulari, est tamen diuisum per parietes interiores ex transuerso totius ædificij transeuntes, & secundum hoc inferius dicitur gazophylacia in plurali propter plures diuisiones, & quodlibet gazophylaciū est longitudinis 50. cubitorum secundum latitudinem totius ædificij.
- 3 Quod erat contra seiparatum ædificiū. i. contra templum.
- 4 Et contra ædem. i. appenditorum ædificationem.
- 5 Vergentē ad Aquilonem. n. Aquilonare templi, & appenditorū sibi adherentiū, est cōtra latum Australe Aquilonaris ædificij.
- 6 In facie, &c. Tantum. n. protenditur longitudo talis ædificij.
- 7 Ostij Aquilonis. q. d. quamuis latus. Australe huius ædificij sit contra templum, tamen eius ostia sunt in eius latere. Aquilonari, vnde in Hebræo ponitur ostium in nominatiuo, & ponitur etiam singulare pro plurali. nam ibi sunt plura ostia, vt exprimitur infra.
- 8 Et latitudo quinquaginta cubitorum. includendū non solum spatium inter parietes, sed etiam parietes, & pilarios. nam cap. precedenti dicitur esse in porticibus atriorum, quæ sunt ædificia multo minorā.
- 9 Contra vigin cub. atrij intere &c. i. vna pars istorum 50. cubitorum est sita ex opposito 20. cubitorum atrij interioris, & reliqua pars cōtra pavementū Aquilonare atrij exterioris. Et sic patet, q̄ illa pars, q̄ est cōtra atrij interioris est 20. cubitorū. nā 20. cub. vnus correspondēt 20. cubi. alterius, & reliqua pars eius est 30. cubitorū. Sciendū ēt, q̄ in istis 20. cubi. atrij interioris includitur spissitudo muri

- 10 Vbi erat porticus iuncta porticij triplici. Secundum Hebraicam. Exedra ꝑ exedram in triplicib. Est aut exedra iuncta porticij triplici. Igitur sicut diuisiones ædificij contra exedram. i. diuisiones ædificij Aquilonaris, & diuisiones Australes (quæ per omnia sunt similes) mutuo correspondunt, & exposito situantur, templo tamen intermedio. In triplicibus diuisionibus Aquilonare, & Australe triplicia, & similiter eorum diuisiones, eò quòd sunt ibi tres mansiones vna super altera.
- 11 Et ante gazophylaciū. Hic secundò describitur quòdā via existēs in atrio exteriori per 20. cub. & inter atrij interioris protensa contra partem vsq; ad 20. cubitos ædificij Australis, cū dicitur ante gazophylaciū a parte Orientali.
- 12 De ambulatio decem cubitorum lati. Et hæc via cap. pr. ced. dicitur esse latitudinis centum cubitorum longitudinis.
- 13 Ad interiora respiciens. i. versus templum.
- 14 Via cubiti vnus. Secundum. n. Richardum de S. O. Hugonem Cardinalem, ibi ponitur quòdā via latitudinis cubiti, per quam sacerdotes vadunt ad templum. Sed hoc non verum, nam secundum ipsos oportet dicere, q̄ ista via sit vnus cubitorum ad minus. Talis autem via deseruiens sacerdotum, debet esse sic lata, q̄ duo homines ad minus sinuantes, possint trāsire vnus iuxta alium: hoc aut est impossibile via vnus cubiti latitudinis. nam accipitur cubitus humanus ex precedentib. in cuius latitudine non posset trāsire vnus grossus. nec vnus satis tenuis per vnā vicē longitudinis dicendum, q̄ via vnus cubiti dicitur hic qui iam introitu de atrio interiori ad viam 10. cub. ductam ex transuerso tractatur porticus templi: antequā transit ista 10. cubitorū vntalem modū oblato sacrificio in altari holocaustorū quod est interiori, procedit sacerdos ad consummandum sacrificium per oblationem incensi. Dicitur autem dictus introitus ita vt ea, quæ sunt in templo, minus paterent existētib. in atrio propter quod etiam post transitum sacerdotis, ille introitendus. Sciendum etiam, q̄ iste introitus est vnus cubiti: sed ex parte atrij interioris est maioris latitudinis: videtur sit trāsitus sacerdotis, sicut videmus in fenestris tuccanarū Gallicæ archiers, q̄ a parte exteriori hēnt latitudinis vnus palmi, & ex parte interiori duorū, vel triū pedū. Ex hoc patet, q̄ via cubiti. 10. procedēdo de gazophylacijs Aquilonis vsus tēplū, rectē venit ad introitū vnus cubiti: & eodē modo ex parte opposita. f. de gazophylacijs Australibus ad

Et

In superio. humili. &c. Hieronymus. coenaculis. Vnde in al. Rigans montes de coenaculis suis. Nisi. n. quis mons fuerit ad altiora surrexerit, pluuijs domini non irrigabitur. Ii pro vniuersitate meritorum, de primo secundoque, tertio irrigantur coenaculo.

Eminebant de inferi-
ribus. &c. Ut secū
m pauimento in
rioris domus coe
culum eminen-
tis esset, & tertium
undo excelsius.
I quanto quis ad
teriora conscen-
det: tantō altiori
retur cenaculo,
od ab humilitate
rescebat, vnde.
vult inter vos esse
rior, fiat omnium mi-
nus.
ristega. Hierony-
is. de quibus. De
ibe ea tripliciter
assilio, & scientia,
respondeas ser-
ones veritatis. In-
fiora, & exteriora columnis indigent, altiora, & interiora
columnarum, id est, alieni auxiliij vsum non habent.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et ostia. Hec est tertia pars, vbi agitur de situ ostiorum, & al-
dine gazophylaciorum, cum dicitur. Et ostia eo s. gazophyla-
um aquilonarium.
2 Ad aquilonem. supple respicientia. Dicunt autem doctores
ini, q. ex parte altera istorum gazophylaciorum, sint etiam ostia
sus templum, quod est in australi parte respectu aquilonariū ga-
zophylaciorum. Sed hoc non videtur verum. Tum quia scriptura de
nullam fecit mentionem. Tum quia terra versus templum est al-
16 cubitorum quam ex parte altera, & ideo versus templum
posunt sic esse conuenienter ostia. Item per illa ostia esset ingres-
ad locū orationis, & sic inquietaretur à transeuntibus per ostia
il cum tamen debeat esse quietus: propter quod sicut dicit scriptu-
n parte aquilonari tantum sunt hæc ostia ponenda. Quod autem
sint ostia precise, non habetur ex scriptura, sed habetur, q. sunt
p. a. ex hoc quod dicitur. Ostia. Et secundum Hebræos duo sunt,
a communitè plurale positum sine adiectione, significat numerū
arium, & secundum hoc totum edificium aquilonare diuiditur
luas portiones ex transuerso: & quilibet portio est 50. cub. lōgi-
tudinē & 50. cub. latitudinis cōprehensa tamen spissitudine parietū.
3 Vbi erant gazophyla. in supe. mansionibus.
4 Humiliora. In Heb. habetur, strictiora. i. minus spissa: & est
em sententia cum translatione nostra: quia sicut superb. dicitur
gssus, ita humilis pot. dici strictus. Et subditur causa cū dicitur.
5 Quia supportabant. i. inferiores mansiones gazophylaciorū,
q. dicitur hic porticus: quia per illas est ingressus ad superiores
sunt per porticum est ingressus ad domum.
6 Quæ ex s. medias, & superiores mansiones, ideo subditur.
7 De inferioribus, & de medijs. aquilonaris.
8 Tristega. n. i. habentes tres mansiones vnam supra aliam.
9 Et non habebant. sustentantes.
10 Sicut erant columnæ atrio. i. gazophylaciorum in atrijs e-
ntium. Sicut. n. dictum est supra 40. cap. in atrio exteriori in
p. e orientali suat 30. gazophylacia, & in atrio interiori sunt ga-
zophylacia sacerdotum, & cantorum hebdomadariorum, & in illis
sunt columnæ sustentantes. In istis autem gazophylacijs quæ sunt ma-
nis altitudinis, & ponderis, non ponuntur tales columnæ susten-
tes, sed murus spissus, & fortis cum bonis pulchris: iste tamen mu-
est spissior in inferioribus mansionibus, quam in medijs, & in me-
s quam in superioribus, secundum magnitudinem maioris pon. leris
portatū, & propter hoc dicitur supra quod l. gazophylacia sunt in
terioribus humilioribus. i. strictiora, quia murus medianarum mansionū
minus spissus, quia retractus est a parte exteriori, & per conse-
ens est strictior quam inferior mansio. Et eodem modo dicendū
de superiori respectu media.
11 Propterea eminebant, &c. superiores mansiones.
12 De inferioribus, & de medijs. i. quia murus inferiorum
mansionū est ita fortis, iō mansiones superiores possunt tantū eleuari
13 Et peribolus. Hæc est quarta pars, in qua describitur murus
udens edificium aquilonare ab orientali parte secundum quod
et Rab. a. & hoc quia ex illa parte est via veniendi ad gazophy-

d Peribolus Murus exterior, qui cingit gazophylacia cā. D
torum custodientium altare, quorum erat talis latitudo
quam longitudo centum quinquaginta.

e Centum cubitorum. Non quinquaginta, vt gazophyla-
ciorum, vt post omnium peccatorum .i. remissionem,
perfecta præmia in
centenario nume-
ro præstolemur.
f Et erat. Hierony. f eorum.
mus. hæc in. Oportet
.n. nos Dei posside-
re diuitias, & de a-
trio exteriori sub ga-
zophylacio oriētis
introitum reperire,
& per altitudinem
periboli qui respi-
cit viam orientis ve-
nire ad ædificium,
quod sanctis est se-
paratum, ante quod
sunt gazophylacia,
& in ipsa via simili-
tudo gazophylacio-
rū quæ erant in via E
Aquilonis. Licet. n.
ad oriētis peruenia-

mus introitum, tamen similitudo maiorum est in mi-
noribus: & non possumus ad orientis lumen per-
uenire, nisi per viam aquilonis, id est, per minora, &
humiliora

lacia in edificio aquilonari contenta. Dicit igitur. Et perib. i. mu-
rus claudens a parte orientis. Et dicitur aperi quod est circum, &
ambulo as: quia iuxta murum illum est deambulatio siue via per
quam sacerdotes de templo, & atrio veniunt ad gazophylacia aqi-
lonaria, & e converso.
14 Exterior. Hæc dicitur ad differentiam muri diuidentis totum
edificium australe per medium ex transuerso: propter quod est inte-
rior murus, & ex parte occidentis habet tria gazophylacia, vnum
super aliud, & tria similiter ex parte orientis.
15 Secundum gazo. i. protensus est iste peribolus secundum lon-
gitudinem huiusmodi gazophylaciorum, quæ accipitur ex transuer-
fo totius edificiij aquilonaris.
16 Quæ erant. i. iuxta viam sacerdotum prædictam.
17 Atrij exterioris. Sicut dictum est supra templum, & ista ga-
zophylacia sunt in atrio exteriori, & per consequens ista via.
18 Ante gazophylacia. i. ex parte orientali quæ est anterior re-
spectu istorum gazophylaciorum, sicut & totius edificiij pars orien-
talis dicitur anterior, & pars occidentalis posterior, vt dictum est
supra c. 40.
19 Longitudo eius. i. dicti periboli. Quinquaginta cubitorum.
Et subditur ratio.
20 Quia longitudo erat gazophylaciorum in edificio aqi-
lonari contentorum.
21 Quinquaginta cubitorum. quia tantæ est latitudo totius
edificij aquilonaris, secundum quam accipitur longitudo istorum
gazophylaciorum, eō q. eorum ostia sunt in latere aquilonari totius
edificij, vt dictum est supra. Dicuntur etiam ista gazophylacia atrij
exterioris, eo quod sunt in ipso sita, vt dictum est supra.
22 Et longitudo ante fa. Ista est platea quæ supra 41. c. dicitur
latitudo centum cubitorum, de qua fit iterum mentio: quia per il-
lam est via sacerdotum de templo ad ista gazophylacia per ma-
gnam partem.
23 Et erat subter gazophylacia. nam eorum ostia sunt in infe-
rioribus mansionibus, & in parte aquilonari vbi est terra demis-
sior propter pendulum montis.
24 Ab Oriente ingredientium Licet. n. venientes de tēplo ad
hec gazophylacia, irent rectè contra aquilonem vsq; ad angulū edi-
ficiij aquilonaris clausum muro orientali, & aquilonari, tamen ex il-
lo angulo ad ostia gazophylaciorum est processus ab oriente in occi-
dentem, vt in figura patet: & de facili sine figura potest imaginari.
Et propter hoc non dixit propheta ab oriente venientium ad ea, sed
ab oriente ingredientium in ea de atrio exteriori. Similis modus lo-
quendi est, sicut cum dicitur apud nos aliquis in ecclesiam ingredi
de cimiterio quantum ipsi sit in cimiterio, vt dictum est supra.
25 In latitudine. Post descriptionē aquilonaris edificiij, hic cōse-
quenter describitur edificium australe, q. est per omnia aquilonari si-
mile. Et quia descriptionem prædictā terminauit in via veniendi, &
introcūdi gazophylacia in edificio aquilonari contenta, iō describen-
do gazophylacia australia, quasi cōtinuās se precedentibus. incipit à
via veniendi de atrio interiori ad ipsa: quæ est eadē cū via veniendi
de templo ad ipsa, eō q. hac via cōtinetur ex vna parte inter templū.

humiliora ad maiora, & alteriora suspiremus.

A a Ad Nertum. Hieronymus. Per Orientē quippe Aquilonis frigora relinquentes peruenimus ad Austrum in quo sponsus recubat in meridie, i. in pleno versatur lumine.

Io. 10. b.

Ego sum ostium, & q habet clauē Dauid, ad vestibulum sanctorum virtutibus separatum, & quod ab Aquilone veniētes suscipit, non possumus peruenire.

† & solarij.

c Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austri. Hieronymus Puto autē esse, quæ vel historiæ continēat simplicitatem, vel intelligentiam spiritualem, vt per Aquilonem veniamus ad Meridiem. Neque. n. sic legenda est litera & historiæ iacienda fundamenta, vt nō veniamus ad culmina, nec ita pulcherrimo ædificio desuper tecta ponenda, vt non sint solida fundamenta.

† Austrum: † solarij

B d In quibus vescitur. Hinc discimus. multas esse ciborum diuersitates, quibus vesci sacerdotibus licet, vel non: & quos licet cibos sumere, non in omnibus sumuntur locis, vel ab omnibus, vel omni tempore.

e Sacerdotes, qui non, & c. Hieronymus. Sacerdotes autem, qui vescuntur in cellarijs in quibus sunt multæ diuitiæ, ipsi sunt, qui appropinquant ad dominum: de quibus feri

atrij, quod erat contra viam Orientalem in faciem ædificij † separati. Et erat ante ædificiū gazophylacia, & via ante faciē eorum iuxta similitudinem gazophylaciorū, quæ erant

in via Aquilonis. Secundū longitudinē eorum sic latitudo eorum. Et oīs introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum secundum ostia gazophylaciorum, q̄ erāt in via respiciente ad Nothū. Ostium in capite vię, quę erat ante vestibulum † separatum per viam Orientalem ingredientib. Et

dixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austri, q̄ sunt ante ædificium separati: hæc sunt gazophylacia sancta, in quib. vescuntur sacerdotes, qui appropinquāt ad dñm in sancta sanctorum. Ibi ponent sancta sanctorum, & oblationes pro peccato, & pro delicto. Locus. n. sanctus est.

Cum autē ingressi fuerint sacerdotes, non egrediētur de sanctis in atriū extērius. Et ibi reponent vestimēta sua, in quib. ministrāt: quia sancta sunt, vestiēturq; vestimētis alijs, & sic

Mysterium meum mihi, & meis, ne dent sanctum mihi, & margaritas porcis.

h Et sic procedent ad populum. Hieronymus. Siloquentur ad populum quomodo potest audire populus, vnde est illud. Lac potum dedi vobis, non escam, sed solidum cibum, nondum enim capere poteratis. Et illud Filiioli mei quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis.

scriptum est, q̄ Moyses appropinquauerit ad dominum, alij non potuerunt. In ædificatione mystici templi, & clesie sacramēto, multi sunt sacerdotes & apostolici tri qui accedunt ad dñm, & non in quemlibet locum. sed in sancta sanctorum. Ibi ponent sancta sanctorum, & c.

f Et oblationes, g. Vt non modo iuge offerant sacrificia sed pro diuersitate temporum, & calitate peccati & ignorantie, sicut placare dominum: locus. n. sanctus, & in eo sacerdotis dignitas committitur. g. Non egredientur de sanctis in atriū extērius. Hiero. Ad eos non possunt transire, † adyta penetrare, nec diuinæ scientiæ arcana cognoscere, cum vestimentibus intus induerant, viscera. s. se recordare, & d. num. saluato. vnde. Induimini num. Iesum Chr. Nec de his vt sermonibus, c. bus loquitur I.

NICOLAUS DE LYRA.

* Atrium interius ex altera. Dicit igitur: In latitudine pe. i. in spissitudine muri.

1 Atrij. s. interioris quod dicitur atrium antonomastice propter altare holocaustorum, vbi offerebantur sacrificia.

2 Quod erat contra: respectu templi: ideo subditur.

3 In faciem ædi. i. e. i. templi cuius ingressus, qui hic dicitur facies est versus Orientem: & supplendum est, quod in peribolo atrij est ostium, per quod est exitus ad viam ducentem ad gazophylacia Australia, & istud ostium supra dicitur via vnus cubiti.

C

4 Et erant ante ædi. In Hebr. eo habetur. Ante templum. Ideo per ædificium hic intelligitur templum.

5 Gazophylacia. s. Australia, sicut dictum est, de Aquilonaribus ex parte altera.

6 Et via. i. veniendi ad gazophylacia.

7 Ante fa. i. ante murum Orientalem ipsorum.

8 Iuxta simi. nam in omnibus sunt similia, propter quod ex dictis supra patet litera vsque ibi.

9 Et ostia. eo. & c. i. ad Austrum. Videtur quod deberet dicere ad Aquilonem, quia loquitur de similitudine gazophylaciorum Australium ad Aquilonaria. Dicendum, q̄. hæc similitudo est mutua, & ad hoc exprimendum loquitur hic de ostijs gazophylaciorum Aquilonarum assimilando ea ostijs gazophylaciorum Australium ac si dicat, sicut Australia sunt similia Aquilonaribus, sic reuerso so. Potest etiam aliter exponi de ostijs gazophylaciorum Australiū sic. Et ostia eo. s. gazophylaciorum Australium.

10 Secundum ostia & supplendum est Aquilonarium, eò quod de ipsis supra loquutus est, quod subditur.

11 Quæ. s. ostia refertur ad ostia gazophylaciorum cum Australium.

12 Erant in via. i. sicut ostia gazophylaciorum Aquilonarium respiciunt ad Aquilonem, sic ostia gazophylaciorum Australium respiciunt ad austrum.

13 Ostium in supple est, quia supra dictum est, quod in spissitudine muri Occidentalis est introitus strictus, propter quod dicitur via vnus cubiti, & non est supra in textu expressum, q̄ ibi sit ostium: ideo hic exprimitur, cum dicitur. Ostium in. Dicitur autem caput via locus vnde est processus ad diuersa loca, sicut dicitur supra 21. Stetit rex Bablonis in capite duarum viarum. A loco vero, qui est inter ostium istud, & porticum templi incipit progressus versus

gazophylacia. Australia ex parte vna, & versus Aquilonem ex parte altera: ideo vocatur caput vię.

14 Quæ via erat ante vestibulum. i. ante porticum tenetur dicitur ædificium separatum. In Hebræo habetur. Ante clauis organizationis: & redit in eandem sententiam, tamen per modum, ad cuius intellectum sciendum, q̄ sicut supra dictum est atrio interiori est ascensus per 25. gradus sicut in templo Salomonis in quib. stabant cantores tempore Salomonis: propter quod Psalmi vocantur cantica graduum, ad huius similitudinem ponitur gradus in hoc ædificio. In summitate vero graduum est, i. i. latitudinis cubiti vnus prædicti, & vocatur clausula organizationis, quia claudit inter gradus vbi est organizatio catorum: quæ inter ipsum & templi porticum, propter quod ista clausula est ante templi porticum ex vna parte, & ante clausuram organizationis ex altera. Veruntamen quia hæc clausura organizationis est a parte Orientali huius vię, ideo subditur. Per viam orientalem.

15 Et di. Post descriptionem gazophylaciorum Aquilonarum, & Australium, hic consequenter describitur vsus eorum cum ministrantibus. Et dixit. Angelus hæc ostendens.

16 Gazophylacia aqu. & gaz. prædescripta.

17 Quæ sunt ante ædificium se. i. ex vtraque parte tenentur.

18 Hæc sunt gazo. i. sanctis vsibus deputata.

19 In quibus vescuntur. alias. vesti. Ad ministrandum.

20 Ibi. i. gazophylacijs dictis.

21 Ponent. s. sacerdotes.

22 Sancta sanctorum. i. ea quæ sunt necessaria ad ministrandum in sancta sanctorum.

23 Et obla. pro peccato, & pro deli. i. partes de istis oblationibus, quæ cedunt in vsum sacerdotum: nam secundum legem medi debent in loco sancto.

24 Cum autem ingressi fuerint. sacer. gazophylacia dicta.

25 Non egredientur de sanctis. in atriū extērius. Atrium extērius hic non potest accipi generaliter: nam sic accipiendo gazophylacia ista sunt in atrio exteriori, sicut frequenter dictum est supra, sed accipitur partialiter pro illis locis ad quæ ad mittentibus populus, vt magis patet ex sequentibus.

26 Et ibi. i. in dictis gazophylacijs.

27 Reponent vesti. sua in quibus ministrant. Domini.

28 Vestiētur, & c. Et sic procedent ad populum. s. ad locum exterioris ad, quæ admittitur populus.

alis enim atque lactantibus, non solum non prodest
tus cibis, sed eos interficit, qui perfectæ ætatis homi
nis congruit.

circumitum. Alij similitudinem, nō ipsam domum:
videmus nunc per speculum in ænigmate, cum autem venerit

perfectū est, ena-
uar quod ex par a

unde & Moy
tabernaculo,

solomon in tē-
plificio, non ve-

tem torij &
ten li, sed simili-

em figuram
ecceffu, vt per

ora & terrena
crentia intelliga-

& spiritalia.
mq; compluſe r.

Ostendit om
re supra dicta

in forinsecis b
eriorib. tem

andã sancto
propriè ad

edificium pertinere, & templi interioris. Vnde

sequitur.

xit me per viã por. que resp. ad viã orient. & men. est, &c.

Primò mensus est contra orientalem plagam quin-

scalamos per gyrum. Secundò ad aquilonem. Ter-

tiò austrum. Quarto ad mare. i. occidentem: per qua-

tuor ventos murum in circumitu tam in longitudine

quã latitudine per quadrū. Qui murus habebat simul

duo milia calamos: Si autem calamus sex cubitorū erat

& tã partis cubiti: perspicuum est murum exterior-

em habuisse per circumitum calamos duo milia: qui fa-

ciunt cubitos duodecim milia. 333. & trientem de duo-

bus milibus calamorum. In libro autem Iesu Naue in

subbanis hæc mensura diligenter seruetur. Legio quo-

que gemonū hunc numerū eligit in suffocationem por-

corum.

corum, vt qui a seruentibus Deo præcepto domini sepa
ratus est, in contrariam partem referretur, ad perditionē
eorum qui vitam cœno dignam, & fordib. ducunt. Om
nis autem murus, qui est exterior, & habet spatiosam lō-
gitudinem & latitudinem per quadrū, apostolorū conti-
net numerum. i. 12.
milia, vt singulis
apostolis millenus
numerus impute-
tur: & tamen ad mē
suã plenitudinis Chri-
sti, & perfecti viri
non veniat nisi iun-
gatur ei & palestēs
qui trecētos 33. fa-
cit cubitos & tertiã
partem cubiti: per
quã mysterium tri-
nitatis demonstra-
tur quã cingit &
vallat oīa, & habita-
tores tēpli sui præ-
stat tutissimos. Vñ
arca Noe trecētōrū
cubitorū habet lon-
gitudinem, & triginta cubitorum altitudinem, quã vno
cubito consummatur. Quod autem ibi adduntur quin-
quaginta cubiti in latitudine, remissionis sacramentum
est. Vnde & dominus 30. annorum venit ad baptismum.
Et Ezechiel in principio voluminis annum ponit tricēsi-
mum, qui tricentesimus trigessimus numerus tribus addi-
tis & tertia parte completur. Illud autem quod Lxx. ha-
bent, & nostra translatio, dum celeritate dictandi minus
cautè prospicimus. i. murum eius vndique per circ. longi-
tud. quingent. cubit. Veritas Hebraica nō habet, sed sim-
pliciter, longitud. quingentorum & latitud. quingento-
rum, vt subaudiatur calamorum.

1 procedent ad populum. Cumque cōpleſſet mensuras do-
2 mus interioris, eduxit me per viam porte, quæ respiciebat
3 ad viam orientalem, & mēſus est eam vndique per circumi-
4 tum. Mensus est autem contra ventum orientalem calamo
5 mensuræ quingentos calamos, in calamo mensuræ per cir-
6 cumitum. Et mensus est contra ventum aquilonis quingen-
7 tos calamos, in calamo mensuræ per gyrum. Et ad ventum
8 australem mensus est quingentos calamos, in calamo mensu-
9 ræ per circumitum. Et ad ventum occidentalem mensus est
10 quingentos calamos, in calamo mensuræ. Per quatuor vētos
mēſus est murū eius vndiq; per circumitū, longitudinē quin-

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

gitudinem, & triginta cubitorum altitudinem, quã vno
cubito consummatur. Quod autem ibi adduntur quin-
quaginta cubiti in latitudine, remissionis sacramentum
est. Vnde & dominus 30. annorum venit ad baptismum.
Et Ezechiel in principio voluminis annum ponit tricēsi-
mum, qui tricentesimus trigessimus numerus tribus addi-
tis & tertia parte completur. Illud autem quod Lxx. ha-
bent, & nostra translatio, dum celeritate dictandi minus
cautè prospicimus. i. murum eius vndique per circ. longi-
tud. quingent. cubit. Veritas Hebraica nō habet, sed sim-
pliciter, longitud. quingentorum & latitud. quingento-
rum, vt subaudiatur calamorum.

b Longitudinem quingentorū. Quingentesimus, qui vicinus
est quinquagenario ad remissionē oīum pertinet pecca-
torū. Vnde vnus debebat denarios quingē. os, et alius quinquaginta.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

51
52
53
54
55
56
57
58
59
60

61
62
63
64
65
66
67
68
69
70

71
72
73
74
75
76
77
78
79
80

81
82
83
84
85
86
87
88
89
90

91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110

111
112
113
114
115
116
117
118
119
120

121
122
123
124
125
126
127
128
129
130

131
132
133
134
135
136
137
138
139
140

141
142
143
144
145
146
147
148
149
150

151
152
153
154
155
156
157
158
159
160

161
162
163
164
165
166
167
168
169
170

171
172
173
174
175
176
177
178
179
180

181
182
183
184
185
186
187
188
189
190

191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201
202
203
204
205
206
207
208
209
210

211
212
213
214
215
216
217
218
219
220

221
222
223
224
225
226
227
228
229
230

231
232
233
234
235
236
237
238
239
240

241
242
243
244
245
246
247
248
249
250

251
252
253
254
255
256
257
258
259
260

261
262
263
264
265
266
267
268
269
270

271
272
273
274
275
276
277
278
279
280

281
282
283
284
285
286
287
288
289
290

291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

301
302
303
304
305
306
307
308
309
310

311
312
313
314
315
316
317
318
319
320

321
322
323
324
325
326
327
328
329
330

331
332
333
334
335
336
337
338
339
340

341
342
343
344
345
346
347
348
349
350

351
352
353
354
355
356
357
358
359
360

361
362
363
364
365
366
367
368
369
370

371
372
373
374
375
376
377
378
379
380

381
382
383
384
385
386
387
388
389
390

391
392
393
394
395
396
397
398
399
400

401
402
403
404
405
406
407
408
409
410

411
412
413
414
415
416
417
418
419
420

421
422
423
424
425
426
427
428
429
430

431
432
433
434
435
436
437
438
439
440

NICOLAUS DE LYRA.

umque compleſſet, &c. Superius descriptæ sunt interio-

rum mensura, hic consequenter describuntur exteriorum mensura.

Scilicet tamen, quod expositores Latini dicunt, quod hic descri-

bunt mensura muri medi, qui diuidit inter atrium exterius, & lo-

cum vulgi: & mensura cuiuslibet lateris est quingentorum cubito-

rum quod probant per hoc quod ponitur in fine huius ca. P. r qua-

tuor ventos mensus est murū eius vndiq; per circumitū longitudi-

nem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubito-

rum diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum. Sed contra hoc

est id præmittitur de mensura eiusdem muri expressius & magis

diff: quod enim in fine ca. dicitur: Per quatuor ventos mensus

est, &c. est recapitulatio breuius sententiæ præcedētis, de qua dicitur:

Mens est autem contra ventum orientalem calamo mensuræ quin-

genti, &c. Calamus verò continet 6. cubitos, vt dictum est supra

40. quinque verò sex faciunt 30. & sic latus orientale muri qui

mentatur hic, habet tricēses. c. cubitos, qui faciunt tria milia cubi-

torum. Ad hoc autem respondent, quod sicut quælibet pars panis est

panis ita quælibet pars calami est calamus: & sic quælibet vnus

cubi in calamo signata dicitur hic calamus. Ad hoc etiam proban-

dam adducunt quod dicitur in textu. In calamo men. q. d. non in

tota calamo, sed in vna eius parte, quæ continet cubiti quantitatem.

Dicit enim & verum est quantum ad hoc, quod sex cubiti sunt di-

uisi signati in calamo totali: nam mensuræ supra descriptæ aliquæ

dicitur vnus cubiti, aliæ duorum, aliæ trium, aliæ quatuor, &c. Sed

dicta eorum. & cubitus dicatur calamus, non potest stare cum ve-

non accipitur hic, prout est res natura, sed prout est determinata quã
titas mensuræ. s. sex cubitorum. Et sic patet propositum, s. q. calamus
non posset dici vnus cubitus, nec e conuerso. Item si sic acciperetur,
eò quod quælibet pars calami potuit dici calamus, vt dicunt, eadem
ratione posset dici de dimidio cubito, & de duobus cubitis, & de tri-
bus, &c. & sic in tota descriptione huius ædificij vbicunque exprimi-
tur mensura nomine calami, nihil esset certum, eò q. indifferenter pos-
set accipi pro toto calamo & singulis eius partibus: et per consequens
dictum istorum destruit ipsorum dicta superiora pro magna parte.

Ad textum autem quem pro se inducunt de fine huius capituli dice-
tur ibi. Dico igitur cum Rab. Sal. Quod hic describitur mensura mu-
ri exterioris totum ædificium claudens. Et hoc patet ex modo lo-
quendi, cum dicitur: Cumque compleſſet mensuras do-
mus &c. scilicet angelus in specie viri.

2 Mensuras domus. Ex quo videtur, q. includit omnia prius
mensurata: inter quæ continentur plura extra murum medium exi-
stentia. s. thalami portarum atq; exterioris, & vestibula earum, &
domuncula ædificatæ super portas muri exterioris pro excubijs, si-
cut ex præcedentibus patet.

3 Eduxit me. Extra totum ædificium.

4 Per viam por. i. per portam orientalem primam.

5 Et mensus. scilicet, spatium latitudinis portæ & muri orienta-
lis ex vtraque eius parte.

6 Per circumitum. i. a parte exteriori quæ longior est interiori
12. cubitis propter spissitudinem murorum quæ est sex cubitorū: &
sic pars interior restringitur sex cubitis in qual. bet eius extremitate.

7 Mensus est. partem muri orientalem: Quatuor enim venti
principales sequenter accipiuntur in scriptura, & etiam in commu-
ni modo loquendi pro quatuor partibus mundi. s. oriente, occidente,
aquilone & austro.

8 Quingentos calamos, &c. qui faciunt tria milia cubitos, vt
dictum est supra.

Et hoc modo exponatur litera de tribus alijs partibus vsque ibi.

9 Per quatuor ventos mensus est, &c. vbi ponitur recapitu-
latio breuis dictorum.

10 Longitudinem. Latera enim muri exterioris sunt equalia.
Ex hoc autem quod ponitur hic cubitorum in aliquibus libris, ar-
gunt expositores Latini communiter, quod per calamos prædictos
intelliguntur cubiti, vt prædictum est & malè: nam in Hebræo non
ponitur cubitorum, sed absolute ponitur: Longitudinem quin-
gentorum & latitudinem.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

Gen. 6. c.
Luc. 3. e.
Luc. 7. f.

*. Ex quo

3 a Diuidenter inter, &c. Ex hoc habeamus oem supra tēpli descriptionē sacerdotū, qui a sunt filij Sadoch ministerijs

gentorum,† & latitudinem quingentorum diuidētē inter sanctuarium & vulgilocū.

fuisse deligatā. Hunc autē tanto spatio dilatatum vniuersa contineat, sanctuarium, & vulgilocū

NICOLAUS DE LYRA.

* Ex quo patet, qd iste numerus refertur ad calamos predictos, propter quod Hieron. super Ezech. tractat quantum ad hoc translationem dicens, quod ex celeritate transferendi malè posuit hic cultorum: propter quod libri Latini bene correcti non habent: cubitorum.

1 Diuidentem inter sanctuariū. In Hebræo verò sic habetur: Diuidentem inter sanctū & vile: Quidquid autem est intra murum exteriorē dicitur sanctum, etiam spatium inter murū exteriorē, & mediū contentum, quia diuino cubi deputatū: nam ibi est orationis

ADDITIO.

In cap. 42. vbi dicitur in post. Diuidentem inter sanctum & vile, vbi nos habemus: Diuidentem inter sanctum & vile,

CAP. XLIII.

a Et duxit me ad portam, quæ respiciebat, &c. Sequitur:

b Per viam. Per quam egressa fuerat, quando ciuitas domini furore percussa est. Ingreditur autem imo regreditur ad eam, quia templum domini in monte monstrauerat, & tamē multo plus est quod in sequentib. dicitur:

Hieron.

B Leuauit me spiritus, a &c. Hic enim tantum gloria Dei Israel ingreditur, ibi dicitur qd plenitudo gloriæ dñi fuit in templo: vñ Isaias. Vidi dominum sedentem super thronū excelsum & eleuatū, & plena domus gloria eius, quod est quando reuelata facie gloriam domini contemplantes reformamur in imaginem creatoris.

† gloria. Isa. 6. a.

c Et vocat. Vna, propter vnum in laudem Dei cōsensum, quia aquarū multarum. Geminatur autem vox canētium Deo patri & filio & spiritui sancto. Sanctus

Ma. 6. b.

Hier. Et terra splendebat a maiestate eius. Quod in aduentu Christi propriè factum est, quando in omnem terram exiuit sonus apostolorum, & in fines orbis terrarum. Et quoti die impletur in credentibus, & perfectè complebitur, quando corruptibile hoc induet incorruptionem.

Rom. 10. d.

* Theod. Declarat secundam visionem, qua contemplatus est, & eos qui afferebant secures, & ciuitatem cædebant: & illum qui carbones per omnem urbem dissipauit. Quando etiam signum illud impositum vidit ijs qui populi scelera deplorabant.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLIII.

* Et duxit. Postquam descripta est ædificiorum mensura, hic ponitur propheta quedam specialis visio, & secundò propheta informatio, ibi. Et audiui. Circa primum dicitur.

- 1 Et duxit. hæc est porta orientalis atrij interioris.
- 2 Et ecce. Cherubim & rotæ, &c. In primo ca. descripta maiestatem Dei representantia.
- 3 Ingrediebatur. atrium interius.
- 4 Et vox. signans diuinæ virtutis magnitudinem.
- 5 Et terra. Videtur enim propheta imaginaria visione quod claritas huius visionis illuminabat totam terram.
- 6 Et vidi. similem illi visioni.
- 7 Quam videram. Hæc visio descripta est supra 10. ca. & 11.
- 8 Et species. Quæ visio describitur supra 1. ca.
- 9 Et ceci. Ex humana fragilitate iuxta apparitionem maiestatis diuinæ.
- 10 Et maiestas domi. De atrio interiori.
- 11 Et leuauit. angelus, quia prophetâ ceciderat, vt dictum est.
- 12 Et introduxit. De porta eius.
- 13 Et ecce. templum. De atrio enim interiori videbatur in templo per osium exiens in spissitudine muri contra ostium templi. Notandum autem, quod sicut supra 10. & 11. ca. vbi describitur

locus, vt supra dictū est. 40. c. propter qd dominus de illo locis venientes & euentes, 10. 2. tanquā de loco sacro. Quod autē extra murū exteriorē dicitur vile, quia non est diuinis vsib. catari. Notandum quod magister Richardus de S. Viatore quæritur probare de mensuris atriorū, & murorū ipsorū, fund hoc qd mediū murus sit. 400. cubitorū in quadro, prout dicitur scdm suam opinione quæ videtur falsa, vt dictum est: propter non videtur valere quod dicit de dictis mensuris excepta: atrij interioris quæ dicitur in textu centum cubitorum per quod

in Hebræo habetur: Diuidentem inter sanctum, & p. num: quod videtur magis propriè dictum, quia vile prophanum, prophanam autem sancto.

d Ch. bar. Quod onus pondusque significat. Qui grauius est fluminibus Babylonis? De quibus: Super na Babylonis illie sedimus, et fleuimus, dñm recordamur. De quibus scriptum est: Præterit enim figura huius mundi, nihil enim in huius seculi confusione perpetuum, & nia prætere

CAP. XLIII.

T duxit me ad portam, quæ respiciebat ad viam orientalem. Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam orientalem, & vox erat ei quasi vox aquarum multarum, & terra splendebat a maiestate eius: Et vidi visionem secundam

Dec. a Aqua multa populi multarum.

† speciem quam videram, quando venit vt disperderet ciuitatem, & species secundum aspectum quem videram iuxta fluuium Chobar. Et cecidi super faciem meam: Et maiestas domini ingressa est templum, per viam portæ quæ respiciebat ad orientem.

a Cum corruissem.

Et leuauit me spiritus, & introduxit me in atrium interius. Et ecce repleta erat gloria domini domus. Et audiui loquentem ad me de domo. Et vir qui stabat

a Qui prius conspexeram gloriam domini Israel venientem per viam orientalem, vidi repletam domum gloriæ domini.

a Non dicitur quid, nisi forte illud Apostoli: Audiu arcana verba, quæ non licet ho minī loqui. b Interiori. c Scilicet, dominus cui soli conuenit, quod sequitur locus 10. m. &c.

Et audiui loquentem ad me de domo. Et vir qui stabat iuxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, vbi habito in medio filiorum

Quia totis cecideram.

a Ecclesia b Factus est in pace locus eius, quæ exuperat omnem sensum.

14 Et vir. &c. id est, angelus in specie viri.

15 Et vir. &c. id est, angelus in specie viri.

16 Qui stabat. Intervenendo me de conditionibus domus ideo subditur.

17 Fili ho. Dicitur autem templum a loco sessionis & habitationis diuinæ propter speciales eff

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

impleuerit, necessario est hac ædificatione ostensa apparet, & propria gloria implet domum, ostendens vt nō solum ædificetur, sed etiam diuina vi completur.

f * Et vir. Ostendit angelum fuisse, qui ædificatus est: & verisimile est ipsam sanctam Michaelis esse, cui populi contra commissa fuerat. Etiam beatus uid scabellum Dei, templum nominat d. Adoratio pedum eius, quoniam sanctum est.

g Et locus. Adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius christi dñi; Apostoli steterunt. In ecclesia. n. stant pedes In synagoga ambulant & prætereunt.

destructio ciuitatis et templi, propheta vidit gloriam domini de templo & atrio per portam orientalem, & postea de ciuitate quo designabatur recessus protectionis diuinæ a templo, et ciuitate hic per portam orientalem vidit propheta gloriam domini intrare interius et templum, ad significandū assistentiam diuinæ virtutis, ad protegendū templū et ciuitatē. quæ ibi describuntur: vnde in dicitur: Et nomen ciuitatis ex illa die, dñs ibidem

14 Et audi. Hic cōsequenter ponitur propheta in vultu domo descripta, cū dicitur: Et audi. lo. ad me de do. Dicit aliqui res, qd de domo significat terminū a quo procedebat: ista loquens sic loquens intelligitur esse in domo quæ audiebat prophetam in atrio, et per cōsequens iste loquens est alius ab angelo stante phetâ in atrio. Hebrei verò dicunt: & melius vt videtur, quæ tur hic materialiter: et est sensus: Et audiui loquentem ad me a instructē me de conditionibus domus, & secundum hoc ista est angelus stans cum propheta. Et hoc patet per hoc quod

15 Et vir. &c. id est, angelus in specie viri.

16 Qui stabat. Intervenendo me de conditionibus domus ideo subditur.

17 Fili ho. Dicitur autem templum a loco sessionis & habitationis diuinæ propter speciales eff

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

dem diuinæ virtutis & gratiæ.

et non polluent, & c. Theod Hoc si quis de Israel sim-
piter accipiet, talium comperiet, quos etiam post redi-
multa impietatis, & Eudras accensat, & Machabæorū
historia: & non solum alios Israelitas, ed etiam sacerdo-
tes principes sacerdotum. Rabies verò contra domi-
nū cuiam im-
picis istius exu-
pēda locum re-
linite. Hæc igitur
conveniunt,
quæ pura mentis
aci præditi sunt,
ac dere Deū pos-
sur quiq; spiritale
cul cōplectūtur.
b i fabricati sunt.
Hic Audiant ad
litem muliercu-
læ ceratæ pecca-
tis, & circumferun-
tur mi venio de celi
per discentes,
quæquam ad scien-
tiam vultis perue-
nere: mentē iun-
ta Deo, non vi-
ent ecclesia-
rur, & proximā
ationem, Dei
in puocare cle-
miam: sed po-
tu Dei indigna-
ro m commo-
uer quando in cō-
lectus locis habi-
tan indigni.
c i postes suos. Ut
an sacerdotū &
laurū esset introi-
tus n Apostolus:
Pro laudem seipsum
bon & sic accedat
ad corpus, & san-
guis: m domini.
d i murus erat inter. Ut sacerdotalia sacra-
entorum corporis, & sanguinis domini breuissi-
mi murus diuideret.
e i pollui, no. sanctum. Hieron. Quid prodest habitationis
vicia & medius inter cellulam nostram & altare domi-
nices, cum his quæ secretò facimus, & quæ turpe est
en dicere, contaminetur & polluat nomen domi-
ni. o arbitror, quòd non polluat nomen domini, nisi il-
le qui visus est nomini eius credere, & ex illius censerī vo-
cabo. Et quomodo tollit membra Christi, vt faciat mē-
bra teretricis, qui prius Christo credidit, sic ille polluit
nomen domini, qui prius fidem nominis eius suscepit:
aliqui Ethnicus, & Indæus cum sint polluti, & contami-
nati ipsa atq; pollutio nomen domini pollucere, & contami-
nare non possunt. Quod polluant, ad quos dicitur:

Et non polluent ultra domus Israel no-
men sanctum meum, ipsi & reges eorum in fornicationibus
suis, & in ruinis regum suorum & in excelsis, qui fabricati
sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta
postes meos, & murus erat inter me, & eos. Et polluerunt
nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt:
propter quod consumpsi eos in ira mea. Nunc ergo repel-
lant procul fornicationem suam & ruinas regum suorum
a me, & habitabo in medio eorum semper. Tu autem fili ho-
minis ostende domui Israel templum, et confundantur ab
iniquitatibus suis, & metiantur fabricam, & erubescant ex
omnibus quæ fecerunt. Figuram domus & fabricæ eius exi-
tus & introitus, & omnē descriptionem eius, & vniuersa præ-
cepta eius, cunctumq; ordinē eius, & omnes leges eius tollen-
de eis, & scribes in oculis eorum, vt custodiant omnes descri-
ptiones eius, & præcepta illius, & faciāt ea. Ista est lex domus
in summitate montis. Omnes finēs eius in circumitu sanctū
sanctorū est. Hæc est ergo lex domus. Ista autē mēsuræ altaris

Israel ostenditur, talis est, vt quæ in mente conspexerit,
cesset ab iniquitatibus suis præ desiderio illius. Vnde: De-
m ne ailexi decorum domus tue, & locum habitationis tue. Et:
Unam petij a domino, vt inhabitem in domo domini omnibus die-
bus vite mee. Cum coepero scilicet viuere, & esse cum
Christo, qui est vita credentium.
i Descriptionem. In domo patris mei mansiones multe sunt. Et
alibi: Statuit terminos Gentium iuxta numerum filiorum Israel
vel filiorum Dei.
k Sanctum sancti. Hiero. In tabernaculo quod fabricatum
est a Moysse, & in templo quod a Salomone, interiora tū
vbi erant Cherubini, & propitiatoriū, & arca testamenti
& mēsa thymiamatis appellabantur sancta sanctorū: sed in
hac domo oēs termini reputantur in sancta sanctorum.
l Iste autem mensura altaris in cubito per. Hieron. Abyssum, &

Præ vos nomen meum blasphematum in Ger.
Et habi abo in me. Boni operis, statim præmium, polli-
cerur. Et habi abo in me. eorum. vnde: Measus vest in sicu, quem
vos nefecitis. Non paruo tempore vt in synagoga, sed sem-
per, quod in Christi ecclesia comprobatur
g Ostende domui, etc.
Hier. Non parui
operis est, qd oculi
carnis vel mēte
conspexeris audiē
tibus demonstrare,
vt ipsi tecum vi-
deantur vidisse.
h Tempus. Hier.
Quod in monte,
imo in summitate
montis, quod non
illam domum pu-
temus quæ a Salo-
mone in Regum, &
& in Paralipome-
non libris constru-
cta narratur, illa n.
alteri ordinis atq;
mensuræ, est & in
singulis magnam
diuersitatē habens.
Tantò inferior tē-
plo qd nunc osten-
ditur Ezechieli, vt
non solum cultor-
res eius, & editui,
sed & ipse fabrica-
tor eius Salomon
peccauerit, & Deū
offenderit, licet po-
stea pœnitentiam
egerit, scribens Pro-
uerb in quibus ait:
Non in fine ego egi pœ-
nitentiam, & respexi
vt eligerem disciplinā.
Ista autē quæ per
Ezechielē domui
Psal. 25. b.
Ibid. 26. b.
Ioan. 14. 3.
Deut. 32. 2.

NICOLAUS DE LYRA.
1 non. Per idololatriam, sicut. 2 Ipsi & reges. Fecerunt
olliciter, vt patet 3. Reg. 4. 3 In fornicatio. Dicitur autem
olatria fornicatio spiritualis, eo qd aia ibi fornicatur cum diabo-
lo. Et ut etiam fornicatio corporalis, cō qd in aliquib. idololatrijs
exercitur fornicatio corporalis. s. in idololatrijs Veneris et Priapi.
4 Ipsi fabricati. Quod exponunt aliqui de regibus habitantibus
iuxta templum, sicut dicitur de Salomone 3. Reg. 2. & de Athalia.
4. R. 11. Sed quoniam sancti reges leguntur ibidem habitasse, sicut
Deu, Ezechias, et Iosias, et illud quod dicitur hic: Fabricati sunt
limen suum. Dicitur tāquam quid illicitum, & pertinens ad idolo-
latram, ideo melius dicitur limen suum; & c. qd ty sum refertur ad
idolam aliqui reges 4. Reg. leguntur possisse idola iuxta templū,
& qui etiam in atrijs templi, vt dicitur de Manasse 4. Reg. 21.
5 i murus. i. Deos alienos qui per parietem mosaicum erant di-
uisi sancto sanctorum, vbi erat propitiatorium tanquam sedes Dei.
6 i propter quod. Per regem Babilonis. Cetera patent vsq; ibi.
7 i Tu aut fili. i. formam templi supra descripti per me edificadi.
8 i et confundantur. Propter quæ templum Salomonis est de-
struam. Cetera patent vsque ibi.
9 i et vniuersa præcepta. s. qualiter custodiri debeāt & officari.
10 i cunctumque ordinem. i. ordinem sacerdotum, Leuita-
rici & cantorum.
11 i omnes leges. i. ceremonias diuini cultus. Cetera patet vsq; ibi.
12 i omnes finēs eius in circumitu sanctū sanctorū est. Hæc est ergo lex domus. Ista autē mēsuræ altaris

existētia vsque ad murum exteriorē inclusiue, quæ dicuntur san-
cta ratione sancti sanctorum, quod est in templo; & ideo supra dictū
est, quod murus exterior diuiditur inter sanctum, & vile.
13 Ista autem mensura. Post descriptionem templi, hic consequenter
ponitur descriptio altaris holocausti. Et diuiditur in tres partes. Nā
primò describitur eius mensura, secundo, eiusdem dedicatio, ibi. Et
dixit ad me: tū offerentium in illo varia conditio, in principio
4. c. Ad intellectum primæ partis sciendum, qd altare holocaustorū
describitur hic quadratum æquilaterum, & ex partib. nouem compo-
situm. Prima pars iuxta terram vocatur siuis siue fundamentum, &
eleuatur super eam per cubitum vnum. Secunda, crepidio minor:
nam ibi incipit discrepare edificium altaris a fundamento, restringē-
do a latitudine fundamenti per vnum cubitum, & ascendit sursum per
duos cubitos. Tertia, crepidio maior ibi iterum restringitur edificium
altaris per vnum cubitum modo predicto, & eleuatur sursum per
quatuor cubitos: propter qd dicitur maior respectu præcedentis, quæ
ascendit per duos cubitos tantum. Quarta, vocatur ariel & ascendit
sursum per quatuor cubitos, et eius superficies superior est locus vbi
crematur holocaustū, & sic altitudo altaris super terrā est 11 cubito-
rū, & super alia e in quatuor eius angulis quatuor cornua, de quorū
altitudine non fit mentio nec in textu nec in glossa. Sciendum, quod
ista quatuor cornua distant ab extremitatibus altaris, facientibus eius
angulos, & locus cremationis holocausti: & sic circa locum crematio-
nis vnus cubitus additur in circumitu. Ex quo sequitur, qd tota super-
ficies superior altaris habeat in quadro. 24. cubitos, quia locus cre-

Salomō egi
pœnitentiam.
Pro. 24. d.
Psal. 25. b.
Ibid. 26. b.
Ioan. 14. 3.
Deut. 32. 2.

Sum & sapientiam quis inue, ligabit? O profundū sapientie, & scien-
 A tie Dei, &c. In Exodo altare quinque cubitorum in longi-
 tudine, & v. in latitudine, hic recedens a sensib. quinque
 tendit ad vnionem, in quo cubitus verissimus cui iungi-
 tur palmus. i. palestes, sextam habens cubiti partem.

Eccl. 11.2.
 Rom. 11. d.
 Exod. 38.2.

a Et cubitus in, &c.

† medio.

† palmi vnus

† Ipsum au-
 tem altare.
 † ab altari.

Dan. 1. c.
 Phil. 2. b.

Hiero. Ut & in-
 teriora. i. secreta &
 spatia altaris quæ
 in latitudine de-
 monstrantur, vno
 cubito finitentur.
 b Et diffinitio eius
 vsq; ad labiū eius, etc.
 c In circumitu alta-
 ris. i. in margine, &
 circulo. repandum
 labium fuit, quasi
 corona in modū
 lilij visu pulcherri-
 mum. Illud breui-

ter demonstratur, quod in circumitu ipsius altaris in mar-
 gine. i. & in circulo ipsius altaris repandum fuerit labiū,
 & quasi corona in modum lilij aspectu decora.

c Hæc quoque. Hiero. Inferiora enim & profunda & ter-
 ræ coherentia duali numero qui immundis animalibus
 congruit continentur. Superiora autem ad crepidinem
 siue ad propitiatorium peruenientia, vnus cubiti habent
 latitudinem, vt dualis numerus transeat ad solitarium,
 & bonum nuptiarum quod inferius est ad vnionis perue-
 niat beatitudinem.

d A crepidine, &c. Hierony. Lxx. A propitiatorio mino-
 ri, & c. Propitiatorium minus, lapis excisus de monte siue ma-
 nibus. Propitiatorium magnum, ipse lapis qui creuit in montē
 magnum, & impleuit orbem vniuersum. Vel propitiato-
 rium minus, quando se exinanivit formam serui accipiens. Pro-
 pitatorium magnum, quando recepit gloriam quam habuit
 apud patrem antequam mundus fieret. Prius enim Christi hu-
 milia agnosceimus, & sic ad diuinitatis altitudinem per-
 uenimus. Et tamen vtriusque naturæ propitiatorium

ad vnus altaris pertinet sacramentum. Inter duo a
 propitiatoria quatuor cubita quatuor mundi ele-
 significantia quæ & ipsa perueniunt ad vnus cubi-
 tudinem. Et notandum, quod in mensura altaris p
 cubitus in latitudine nulli copulatur, sed sua vnio
 factus est. Se
 autem latitu-
 cubitus post
 cubitos cre-
 summum. l
 tius post pro-
 torium mino-
 & maius per qu-
 uo elementa ad
 niu cubiti myste-
 ur tendit, & vnt
 & ter & tertius
 ubi tus in altari-
 omi ni, non prin-
 se cundus & te-
 ius sed vnus &

in cubito verissimo, qui habebat cubitum & palmum. In

† sinu eius erat cubitus, & cubitus in latitudine, & diffinitio

eius vsque ad labiū eius, & in circumitu † palmus vnus.

Hæc quoque erat fossa altaris. Et de sinu terræ vsque ad

crepidinem nouissimā duo cubiti & latitudo cubiti vnus,

& a crepidine minori vsque ad crepidinem maiorem qua-

tuor cubiti & latitudo cubiti vnus: † Ipse autem ariel qua-

tuor cubitorum, & † ab ariel vsque sursum cornua qua-

& vnus esse dicantur.

c Ipse autem. Lux mea Deus s̄m quosdam, secu-
 Hiero. leo vel fortis Dei. Quod ad altare proprie d
 in quo vel illuminatio Dei est vel leo, & fortitudo
 vnde: *aulus leonis fili mi Iuda, &c.* Cubitorum autem
 tuor est, & quatuor cornua habet, siue superiora q
 cornuum vno cubito finiuntur, vt euangeliorum
 ra, & in totum orbem fortitudo discurrens sub ill
 tionis Dei & leonis fortitudine demonstrantur, ac
 que cubitum † perueniant diuinæ confessionis.

* Theo. Ariel Hebræorum lingua montem De-
 cat, vel secundum aliam interpretationem, lume
 Vocat autem sic altaris basim: atque hic numerus
 rum cum sacris apostolis consentit, qui bases & c
 nes gratiæ fuerunt, & Ecclesiæ fundamenta. Tu es
 inquit, & super hanc petram ædifi. &c. Et ipsum altare
 cubitis asserit maius esse Arieli & longitudine, & l
 ne. Neque enim (sola diuinitate, sed etiam assumpt
 nitate infinito interuallo maior est seruis domini

a Quam-

NICOLAUS DE LYRA.

* mationis est 12. cubitorum in quadro. Item in extremitatibus alta-
 ris est quedam erectura sursum eleuata per vnum palmum, sicut sit
 in scacarijs: & illa vocatur labiū altaris, sicut describitur in figura.

Sciendum tamen, quod cum altare sit quadratum æquilaterum,
 non potest totum figurari in plano: sed vnum latus tantum: alia verò
 tria sunt per imaginationem inspicientis supplenda. His ita visis pri-
 ma pars in duas diuiditur. quia primò describitur altaris dimensio
 generaliter: secundò particulariter, ibi: Hæc quoque. Circa pri-
 mum dicitur: Istæ autem mensuræ altaris. supple sunt quæ in-
 ferius describuntur.

1 In cubito verissimo. i. in cu-
 bito sanctuarij.

2 Qui habebat cubitum. nā
 ultra communem cubitum continet
 vnum palmum: sicut dictum est su-
 pra 40.

3 In sinu eius. Hebræi dicūt. In
 fundamento eius, potest tamen fun-
 damentū dici sinus similitudinariè:
 quia recipit ea quæ superponuntur,
 sicut sinus ea quæ in ipso reponūtur.

4 Erat cubitus. quia per vnum
 cubitum ascenditur super terram.

5 Et cubitus. Tantum enim ex-
 cedit fundamentum siue sinus ædifi-
 cium altaris quod superponitur.

6 Et diffinitio. id est, altaris terminatio, vnde in Hebræo ponitur
 Et terminus vsque ad labium, id est, altitudo altaris terminatur in su-
 periori superficie quæ habebat labium in circumitu, vt prædictum
 est. Et subditur quantitas huius labij, cum dicitur.

7 Et in circumitu palmus vnus, &c. vnus sursum ascenden-
 do, & sic habetur dimensio altaris in generali, quia de-
 ipta est pars inferior & superior.

8 Hæc quoque erat fossa altaris. Hic consequenter descri-
 bitur altaris dimensio particulariter, cum dicitur: Hæc quoque
 erat fossa altaris. Sciendum q̄ dictio Hebræica hic posita aliquan-
 do accipitur pro fossa vel profunditate, aliquando pro eleuatione
 sursum,

sursum, sicut in Latino hoc nomen altitudo licet communite-
 tur pro eleuatione sursum, tamen al- quando accipitur pro
 tate per oppositum sicut Psal. 68. a. Veni in altitudine
 ris, id est, in profundum, ideo subditur: Et tempestas d
 me. Et Icanis 4. b. Puteus altus est. i. est, profundus: &
 translatio nostra habet fossa, debet dici altitudo, & hoc pat
 ram sequentem, cum dicitur.

9 Et de sinu terræ. id est, de fundamento altaris, quod in
 adhæret terræ.

10 Vsque ad crepidinem. In Hebræo habetur: Par
 b. c. patet per litteram sequentem, vbi vocatur crepido mino-

11 Duo cubiti. s. al-
 tudinis
 huius crepidinis: & sic
 hic vnus cubitus altitudi-
 menti, & in fine resumptu

12 Et latitudo cubiti.
 accipi-
 tur hic latitudo spatium
 quod extenditur hæc crep-
 itudine vltra ædificium im-
 tē supra positum eo quod
 pat. ædificium immediatē
 situm ab eo. quod supponit.
 Et
 eodem modo exponendum
 subditur.

13 A crepidine mino-
 id est,
 ab eius parte superiori.

14. Vsque ad crepidinem.

id est, vsque ad terminum eius superiorem.

15 Quatuor cubiti. Propter quod dicitur maior crep-
 ascendit per quatuor cubitos, alia per duos tantum.

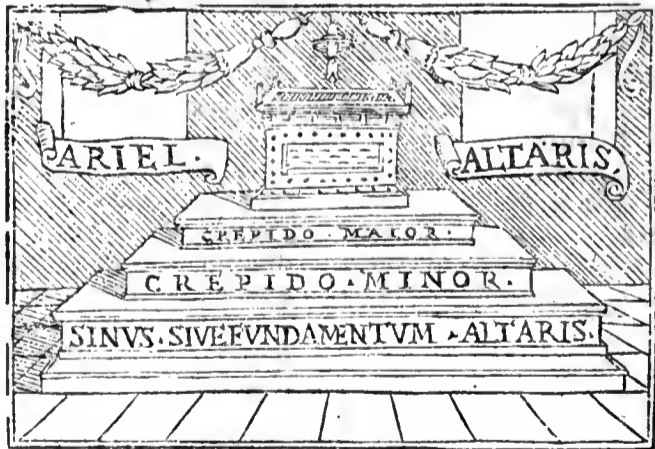
16 Ipse autem. i. superior pars altaris quæ vocatur Ari-
 in superiori superficie est locus cremationis holocaustorum
 dictum est: & sic deuorat illas carnes siue adipēs, sicut leo
 uorat carnes. Ariel autem leo fortis interpretatur.

17 Quatuor cubitorum. ascendendo sursum.

18 Et ab ariel. i. ab eius angulis.

19 Cornua quat. Et ariel 12. cubitorum in longitudine, &c.
 quia locus cremationis est.

* 1 Di de-

Per quatuor latera vndique duode-
cubiti simul efficiunt 40. & octo cubitos sacerdoti-
cinitatum, vt his, quasi fundamētis in toto orbe di-
eclēsię fortitudo solidetur.

Significat, q̄ dominus noster qui verē

tiorum est,

olum pro pec-

ostis, sed om-

ndo p quatuor-

generationes

it ab Abrahā

ad Dauid, &

m p alias qua-

ecim vsque ad

uitatem Iecho-

z eiusdem nu-

acramento ad

a descenderit,

ertia tesserede

diuini numeri

nento saluaret

or āgulos mū

quibus dicitur:

uenient ab oriente

vidente aquilone

ro, & recumbēt

Abraham Isaac,

Ab in regno calo-

rum

Diij eu. Pro pec-

ccatus, qui tantū

saluatur misericor-

dias aitoris. vnde:

Pro nlo saluum fac-

ies

is cubi. In quo

istaluantur num-

meri solitario at-

que tfecto & imi-

tant nā diuinitatē.

vnd ipostolus: Deus

erat Christo mundum

redētiens sibi, cuius

propitiacione, & pec-

caro s & iusti recō-

clia tur.

Edus autem eius.

Hier. Hi sunt 24.

Porter. Testamē-

ti, quæ habebant in Apocal. Ioan. citharas, & in capitibus

cordeas. Vel sacramēta patris & filij & spi. sancti in quo

nob datur vera propitiatio. Et propter hoc graduū num-

meri incertus relinquitur, vt quantocunq; studio ad

altid. conscēderimus, putemus nos esse in inferiorib.

cogitantes illud: *stant de virtute in virtutem.*

f. *Et xii ad me.* His ostēsis docet vir supradictus, quomo-

do ore perfectō altare debeat expiari & consecrari, pri-

mut f. offertur victima, & datur sacerdotibus.

g. *Hic a. solum.* Hieron. Nota, quōd vitulus totus offertur

& c. *ritudo corporis eius diuino igne consumitur. Est*

enim vitulus Christum secundū carnem. sed iam nō nominus. Hir-

cus autem secundo die offertur quidem in victimā, sed

holocaustum domini præstanti reseruatur. Notandum

quod iuxta Hebraicū: ipse Ezechiel quasi sacerdos vi-

titū beī assumere & holocaustum facere, & sanguinē

eius circūitu aspergere tā altaris q̄ angulorū & coronę

quę supra fuit om̄ ff. vt prædictū est. 7 Gradus aut. s. altaris.

8 Versi ad ori. v. s. s. i. in parte orientali altaris, vt sic sacerdos of-

ferens super altare habeat faciem versam ad templum, quod est in

parte occidentali.

9 Et di. ad. Hic consequēter describitur, dedicatio altaris per sa-

criphcia septem diebus & octauo die & deinceps sicut ibi sacrificia,

& oblationes vite, & p. ut luera paucis exceptis quę discurruntur.

10 Et dabis sacer. d. d. d. in futuro denuntiabis.

11 Qui sunt de. Exponatur sicut supra in fine 40. cap.

12 Et mundabis. i. aptabis ad faciendum ibi oblationes.

13 Et combures. i. intra clausuram totius adificij. tamen extra

atrium interi. s. & templum.

14 Septem die. des. offeres eum & cetera animilia.

monstrant: Sed ipse Ezechiel de numero sacerdotum est. D
h. Hier. c. Hier. Quod est animal semper ad excelsa festi-
nans & in præcipitijs nihil periculi sustinens, & illic inue-
nit viā vbi alia animalia ruinam, vnde Gracē caprarum
rex sublimium conuersatio dicitur: Pascha faciuri assu-

munt de grege agnū

& hœdū. Et qui pri-

mo facere pascha

non potuerunt, in

secūdo mense faciūt

quorū alterū ad pœ-

nitentes, alterum ad

iustos pertinet.

i. Vitulū de. Hierony.

Moyse, & Elias vi-

dētur in mōte cum

dño. i. lex & prophe-

tæ, qui annuntiabāt

ei quōd passurus es-

set in Ierusalē. Post

quā altare & mensu-

ræ eius i vertice mō-

tis demōstrata sunt,

& consecratio & ex-

piato per vnum vitu-

lū immaculatum &

hircum, siue duos

hœdos secundum

Lxx. quorum vitu-

tulus ad Christum,

sequentes ad aposto-

los ministrosq; per-

tinent, ne in cōsēra-

tione spiritualis alta-

ris, & propriē ad ec-

clēsiā pertinentis lex

& prophetæ videan-

tur exclusi: ideo con-

secrato altari, vitulū

immaculatus assu-

mitur & aries, & of-

feruntur in conspe-

ctu domini. Et filij

Sadoch. i. iustorū sa-

cerdotes aspergunt

sal super capita co-

rum, vt lex. f. & pro-

phetæ sapore euan-

gelij condiantur, nec

clausura.

basim

secundum

præceptum.

F

Col. 4. b

Rom. 12. e

Tria genera

peccati.

a Et

tuor. Et ariel duodecim cubitorum in lōgitudine per duo
decim cubitos latitudinis, quadrangulū æquis lateribus.

Et crepido quatuordecim cubitorum longitudinis per
quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius

& corona in circumitu eius dimidij cubiti, & sinus eius
vnius cubiti per circumitum. Gradus autem eius versi ad

orientem. Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit dominus
Deus: Hi sunt ritus altaris, in quacumq; die fuerit fabrica-

tum, vt offeratur super illud holocaustū, & effundatur san-
guis. Et dabis sacerdotib. & Leuiris qui sunt de semine Sa-

doch, qui accedunt ad me, ait dominus Deus, vt offerant
mihi vitulū de armento p peccato. Et assumens de san-

guinē eius pōnes super quatuor cornua eius, et super qua-
tuor angulos crepidinis, et super coronam in circumitū,

et mundabis illud et expiabis. Et tolles vitulum q̄ oblatum
fuerit pro peccato, et cōbures illum in separato loco do-

mus extra sanctuārium. Et in die secunda offeres hircum
caprarum immaculatum pro peccato, et expiabunt alta-

re sicut expiauerunt in vitulo. Cumq; compleueris ex-
piās illud, offeres vitulū de armento immaculatū, et arie-

tem de grege immaculatum, et offeres eos in conspe-
ctu domini. Et mittent sacerdotes super eos sal, et offe-

rent eos holocaustum domino. Septem diebus facies
hircum pro peccato quotidie, et vitulū de armento,

vllū sacrificiū est iuxta legis imperiū, & Apostolū (q̄ ait:
Sic aut sermo vester. sale cōditus) q̄d sale careat. Vtrūque autē

afferit in holocaustū dño, quod corpus significatur in le-
ge & prophetiæ nubilū, igne dñi. i. Spiritu sancto dñi (spiri-
tu seruētes) in spirituale & tenuē substantiam cōuertantur.

Hircum pro. Vt per hæc sacrificia septem diebus ad per-
fectum expietur altare. In vij. sabbatismus significatur, q̄

populo Dei reseruatur, in quo uerā requiem speramus,
nec facimus seruile opus peccati.

Hier. In hircō & vitulo & ariete tria generalia delicta
monstrant, quib. humanū subiacet genus, aut cogitatio-

ne. n. aut sermone, aut opere peccamus. Cogitatio ad arie-
tē quæ prima est oīum peccatorū, & ex qua cætera duo

genera nascunt. Hædus & hircus ad sermonē, qui de ex-
celsioribus disputat. Opera in vitulo signant qui vomeri

& labori & terrenis operibus mancipatur. Hæc igitur &
immaculata per dies septē veri sabbati atque pfecti Deo

offerre debemus, & expiare altare, vt oratio nostra min-
da ad Deum perueniat.

NICOLAUS DE LYRA.

duodecim cub. & c. Per quadrum.

crepido. scilicet, ipsius Ariel.

quatuordecim. s. per quadrū, quia vnus cubitus in quatuor

lateris altaris protenditur ultra cornua, vt prædictū est, & sic

totā perficies superior altaris est 14. cubitorū in quadrum. Et vo-

cauile cubitus crepido altaris, quia ibi discrepat altare ab eo q̄d

est ierius per vnum cubitū ultra se extendens, & sp̄ritudo illius

crepinis est dimidij cubiti: ideo subditur.

corona In Hebræo habetur. Et crepido. potest tamen dici

coro, quia superiorem partem altaris circumdat.

sinus eius. est, fundamentum altaris.

vnus cubiti. Sup̄ terrā & sic resumitur altitudo fundamēti

A Et implebunt. Do-
 nis. f. sacrificij p pō-
 tifice, p sacerdotib.
 Deut. 16. d pro populo, vt ne-
 Rom. 6. d mo stet vacuus co-
 ram domino.
 b In die. Vt dicat cū
 Apostolo: resurrexi
 mus cū Christo, &
 vltra octauā tendāt
 ad

^{aq Cogitationem.}
 & arietem de pecoribus, immaculatos offerent septē die-
 bus, & expiabunt altare & mundabunt illud, & implebūt
^{a lxx. Manus. b Altaris.}
 manū^a eius. Expletis autem diebus septem, in die octaua
^{a lxx. Manus. b Altaris.}
 & vltra facient sacerdotes super altare holocausta veltra,
^{a lxx. Manus. b Altaris.}
 & quæ pro pace offerunt, & placatus ero vobis, ait domi-
 nus Deus.

ad caelestia, & off-
 rant pro nobis
 locaustū, si qu-
 pro pace pecc-
 or & salute nost-
 sū vt per ignem
 inē spiritus omni-
 qu. cogitamus, le-
 mu & facimus in
 pi- tualem sub
 conuertantur

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et implebūt. id est, locum cremationis dicti sacrificij: & dicitur

ur manus, eò quòd capit superposita sacrificia. Cetera p-
 supradictis.

ADDITIO.

In cap. 43. vbi dicitur in postil. Implebit manum, &c.
 Hoc quòd dicitur: implere manum al. cuius, n scripturis sacris intel-
 ligitur supplere ea quæ sunt necessaria, seu requisita ad tale officij, m,
 seu ad talem dignitatem, vnde: Exod. 19. 2. dicitur. In consecratione

sacerdotis implebit manum Aaron & filiorum eius, id est, omni-
 strabis eis necessaria, seu opportuna ad huiusmodi officia, seu
 tes. Similiter hoc cum dicitur: De altari implebunt manum
 telligitur quòd administrant, seu supplent ea quæ requiruntur ad
 eius mundationem, seu expiationem.

CAP. XLIII.

ET conuertit. Hier. Multæ sunt portæ in descriptione tē-
 pli tā intus q̄ foris. altaris quoq; figura & cōsecratio
 & sacrificia sermo p̄teritus percurrit, quo finito, venit ad
 portā sanctuarij exteriorē, q̄ respicit ad oriē. & erat clau-
 vnde: Et conuertit me.

cōtinēter claudi, & attribui ipsi auctori oīum rer-
 nō qđ porta indigeret, q̄ vbiq; interest. Verū im-
 rib. autib. sese accomodās hæc designat. Et par est
 nobis virginalem aluū innui, per quam nec ingre-
 neque egressus alius aliquis, quān solus ipse domi-

B Portæ san. De qua:
 Va vobis scribæ & Pha-
 risæi hypocritæ, & vobis
 legis doctorib. qui
 tollitis clauē sciētig: Ip-
 si non ingredimini, &c.
 Hic est liber signat^o
 in Iſaia. Hic est liber
 cuius nemo pōt soluere
 & aperire signa: nū-
 si leo de tribu Iuda.

CAP. XLIII.

T conuertit me ad viam portæ san-
 ctuarij exterioris, quæ respiciebat ad
 Orientem, & erat clausa. Et dixit domi-
 nus ad me: Porta hæc clausa erit, & non
 aperietur, & vir non transiet per eam,

* Chrysol.
 tētiæ Dei, ga-
 gine Christu
 sit, & tñ ips
 fuerit post pa-
 vt legimus in
 Portæ hæc, &c.
 * Euseb. Em
 nunc potenti
 di istius ianu
 partū inuiole
 tris intravit, q
 modum ad d
 los clausis for
 netrauit.
 * Ambros. C
 illa porta san
 illa exterior

C Porta hæc. Hieron.
 priusquam Saluator
 humanū corpus as-
 sumeret, & se formā
 serui accipiēs humi-
 liaret, clausa erat lex
 & pphetia, & omnis scientia scripturarum, clausus erat
 paradisu. Postquā autē ille pependit in cruce, & ait latro-
 ni: Hodie mecum eris in paradiso. statim velum templi scissum est,
 & oīa aperta sunt, ablato q̄. velamine dicimus. Nos autē re-
 uelata facie gloriæ domini contēplantes, &c. si in Christo reue-
 lata sunt omnia, quomodo porta clausa erit, & non ape-
 rietur? Sed quamuis ad summam scientiam venerimus
 comparatione diuinæ scientiæ, Nunc ex parte scimus, & par-
 te cognoscimus. Cum autem p̄terierit quod p̄ se factum est, eua. qđ
 ex par. est. Vnde & Paulus nunc perfectum se, nunc imper-
 fectum dicit. Est enim comparatione aliorum perfectus,
 comparatione diuinæ scientiæ imperfectus.

^a Solus a^q Qui clausis ingressus est ori. s. ^q Vnde: Spiritus sanctus superueniet in te, & vir. al. ubum. ii.
^a lxx. Duci. ^q Verbi Dei. ^q In cu u. aduentu referabitur. ^q Ad vsum eius.
^b Christus, qui est sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, ipse est hostia.
^c Nobiscum. ^d Cælestem & vinum, de quo: Non bibam amodo de hoc genimine vitis nisi
 in regno patris mei illi. ^e Regno de quo dicitur. Regnum Dei in ra vos est.

quā dominus Deus Israel ingressus est per eā, eritq; clausa
 principi. Princeps ipse sedebit in ea, vt comedat panem

tēq̄ manet clausa? Et nemo inquit pertransibit
 nisi solus Deus Israel. Nōne est Maria, per quam in-
 mundum intravit? * Rufinus. Quid tam euid-
 de consecratione virginis potuit? Clausa fuit in-
 gnitatis porta. Per ipsam introiuit dominus Deus
 & per ipsam processit, & in æternum porta Virgi-
 sa, seruata virginitate permanit.
 * August. Integra fide credendum est, beatam
 Dei Christi matrem, & virginem concepisse, &
 genuisse & post partum virginem permanisse.
 blasphemia: Eluidij acquiescendum, qui dixit. Fu-
 ante partum, non uirgo post partum.
 d Eritq; Ra. Nemo enim potest passionis, corp-
 sanguinis domini pro maiestate rei sacramenta
 scere. Tantæ autem bonitatis & clementiæ est p-
 noster. vt cum solus sedeat in porta quæ clausa
 nem coram domino comedat, velit tamen plure
 sine habere consortes & dicat: Ecce ego ad ostium sto-
 si quis mihi ap. in. ad ill. & cædabo cum ipso, & ipse me-
 lus autem comedit panem coram domino quia
 tia eius diuinaque natura ab omnibus separata

Hieronymus. Quod autem porta orientalis extra ter-
 minos mundi semper clausa sit: Ioannes aperit cum di-
 cit: Deum nemo v. di vnquam, sed vnigenitus qui est in sinu patris,
 ipse enarrauit. Quasi aliis verbis dixerit. Eritque clausa
 principi & princeps ipse sedebit in ea, vt comedat panem
 perfectæ & consummatæ scientiæ. Nemo autem ouit filium
 nisi pater, & nemo nouit patrem nisi filius, & cui filius voluerit
 reue.
 * Theod. Ostendit portam clausam, præcepitque hanc con-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XLIII.

* **E**T conuertit. Post descriptionem de altariis altaris, hic conse-
 quenter agit de oblationibus ibi fiendis, & diuiditur in duas
 partes, quia primò de hoc agitur quātū ad principes, secūdo quātū
 ad ministros & sacerdotes, ibi: Et adduxit me. Circa primū scien-
 dū, quod princeps est vicarius Dei in tēporalib. & ideo describitur
 hic habere prerogatiuam in modo veniendi ad offerendū: tamen per
 manus sacerdotū, & etiā quātū ad comedendū. Nā de obligatione
 pacifica vna pars cedit in vsum offerentium, quam arbitri comedere
 coram domino, vt diffusè dictum fuit in Leuitico. Quātū igitur
 ad primum, scilicet, viam veniendi ad offerendum dicitur.

rium exterius. Nam ibi offerebatur sacrificium sub dio in
 locaustorum, sed consummabatur per oblationem incensum in tem-
 plum. Cetera patent vsque ibi.
 3 Et vir nō tran. i. homo de communi populo, & subd-
 4 Quoniam dominus. propter quod debet esse maior
 tiæ, & minus communis quān alia. De hoc autem ingre-
 per cam habetur supra in principio præced. cap.
 5 Eritque clau. Hic est finis vsus in Hebræo, & est se-
 erit clausa communi populo, & sequitur principium sequi-
 sus. Principem, & subintelligitur, excipio, sicut 2. Reg. 5.
 Qui percussit Iebusæū: & subintelligitur: erit princeps
 sicut ibidem fuit de aratum. & sic est in proposito, ideo su-
 6. Princeps. ideo non solū poterit ibi intrare, sed etia sed-
 quid subditur. 7 Vt comedat panem. i. hostiæ suæ pa-

- 1 Et conuertit. scilicet angelus me deducens.
- 2 Ad viam por. id est, atrij interioris, quod dicitur hic sanctua

Ioan. 1. b
 Matt. 11. d

ari bo-
 tra tem-
 ratio.
 euer-
 domini
 quod
 is ver-
 dicitur
 milia
 cur.
 Et ad
 ra. tam
 nine

recede. Hier. In cōsummatione tabernaculi & in cōdione tēpli Salomonis apparuit gloria domini, quæ Euangelicæ gloriæ comparatione destructa est. Paulus: *Etenim non est glorificatum quod claruit in hac par, propter excellentem gloriam. Non autem destructionis priis gloriæ aboli* putemus. Sed *cur non sit quod perse* est, destruitur quod *este est, velut si fo* diis lampadem *comates vel lucer* na, vnde: *Ille erat lu* *ardens, & lu. &c.* Poquam verò sol *ia venit, lumē* lucæ abscondit *est, vnde: illum oport* scire, me autem *mi* *occidi in faciem* me. Hier. Nedum *cernere cupiat* quoniam quod huma *na test in firmitas,* in oculorum lu *amittat, vnde* *saluarius vocat eū* do inus filium ho *m s.* *eremonijs, &c.* Hi. Nota quod in *di huius plaga,* *quæ maligno positus* & in aquilonis *fratre constitutus,* *ca. tium nobis ce* *reoniariarum ordo* monstratur. *d. sufficiat vobis. Ad* *poitentia peccato* *rum priorum horta* *hunc peccata pecca* *ris idamus, mate* *ria preparantes fu* *tu incendio.* Theod. Dicere *utur exacerbanti populo, vel litigioso, & cōtentioso* *(it nim alij interpretati sunt) vt contenti sunt pristinis* *foribus, quæ patrare ausi sunt alienigenas & incir* *cucifos in sacrum Dei templū introducetes, & quod* *maximum criminum est, quia non solū carnem incir* *cucifam habebant, sed et mentem ipsam, ita vt perspi* *cu sit cordis circuncisionem iustitiæ perfectionem ef* *fectus, carnem vero circuncisionem circuncisionis mentis* *argu-*

argumentum esse & signum. *e* *eo quod inducitis. Modicum fermentum totam massam corrum* *pit. In quibusdam exemplaribus habetur: Ne introducas* *impium in tabernaculum iustorum.* *f* *Alienos. Hier. Alieni nisi circuncisi corde, carne, auri* *bus, labiis, oculis, gu* *stu, odoratu, in san* *ctuariū non debent* *introduci. Audiant* *hoc episcopi presby* *teri, ne tales introdu* *cant. vnde: Nemini ci* *to ma. im.* *g* *Incircuncisos corde.* *Cultello Dei cor no* *strū circuncidimus,* *& præputium aufe* *rimus, cū turpes co* *gitationes de corde* *nostro non exeunt.* *Ne de nobis illud di* *catur. Incrassatum est* *cor populi huius. Caro* *similiter circuncidi* *tur, si nō luxuriæ sed* *necessitati tm̄ man* *cipatur in victu, in* *vestitu, & cæteris, ut* *audiat: Hodie abst. op-* *probrium Aegypti a uo* *bis. Aegypti. n. ma* *gnarū carnium sunt.* *h* *Omnis alienigena.* *Hier. Quāuis filius,* *quamuis cognatus,* *quamuis antiqua* *consuetudine vel ne* *cessitudine deuictus* *si incircumcissus cor* *de vel carne est, non* *introducemus in sã* *ctuariū dñi, nec mi* *nistros Christi no* *stros faciamus mini* *stros, & p carnalib.* *refrigerijs altare do* *mini polluamus.* ** Theodo. Præcipit Deus eos qui animo incircumcisi* *erant, & corpore alienigenas, & externos, procul a diui* *nis septis morari: Leuitas autē qui scelerum populi par* *ticipes fuere, & idolorum cultum amplexi a proprio or* *dine defecerunt, neque parentum officio fungi, neque* *holocaustum iugulare, aut sacrificium pro peccato, ne* *que sacris appropinquare, sed lux impietatis fructum,* *ignominiam percipere.* *a* *Sed*

coram dño. *P*er viam vestibuli portæ ingreditur, & per *viā eius egredietur. Et adduxit me per viā portæ aquilo* *nis in conspectu domus, & vidi, & ecce impleuit gloria do* *mini domum domini. Et cecidi in faciem meā. Et dixit* *ad me dñs: Fili hominis, pone cor tuū & uide oculis tuis* *& aurib. tuis audi omniā quæ ego loquar ad te de vniuer* *sist ceremonijs domus dñi, & de cunctis legibus eius. Et* *pones cor tuum in uis templi per oēs exitus sanctuarij,* *& dices ad exasperantem me domū Israel: Hæc dicit do* *minus Deus: Sufficiant vobis oīa scelera vestra domus* *Israel, teo q̄ inducitis filios alienos incircumcisos corde,* *& incircumcisos carne, vt sint in sanctuario meo, & pol* *luant domū meā, & offeritis panes meos, adipem, & san* *guinem, & dissoluistis pactū meum in omnibus sce* *lerib. vestris, & nō seruastis præcepta sanctuarij mei, & po* *suistis custodes obseruationū mearū in sanctuario meo* *vobismetipsis: Hæc dicit dñs Deus: Omnis alienigena in* *circūcissus corde, & incircūcissus carne, nō ingreditur sã* *ctuarium meū, oīs filius alienus, qui est in medio filio*

a Quia intus est in omnibus infusus. *b* Vt eos qui per se intrare non possunt, introducat. *c* Quia foris est omnibus circumfusus. *d* Vt alios introducat, & loquatur eis qui difficiliora non capiunt. *e* Vir prædictus. *f* Templi. *g* Maiestatem ferre non sustinens. *h* Quia humiliter cecidit confortari meruit. *i* Primum. *k* Animam. *l* Secundo. *m* Interioribus, de quib. dicitur Abrahā: Leua oculos tuos & uide stellas caeli. *n* Tertio. *o* Qui habet aures, audiendi, audiat. *p* Tandem. *q* Quia multi introitus significant ordinem ceremoniarum. *r* Proceum. scilicet, & preparatio prophetæ est ad intelligenda ea quæ postea super templi ordi ne cogitatus est. *s* Hoc est primum peccatum. *t* Qui in Christi passione fusus est. *u* Cum tales in sanctuarium meum inducatis, & domum meam polluatis, quomodo audetis offerre panes, &c. Mystica. scilicet, sacramenta, & nō intelligitis quod solueritis pactum meum, &c. *v* Non mihi. *w* Qui vobis seruiant, & ob uestra refrigeria meum polluitis sanctuarium. *x* Quamuis cum populo Israel esse videatur. *y* A Deo. *z* Corpore.

NICOLAUS DE LYRA. *non re panis intelligitur in scriptura omnis cibus, ut frequenter su* *pra dictum est.* *1* *Per viam vestibuli portæ, &c. i. porticus orientalis inte* *rioris atriij.* *2* *ingreditur. ad offerendum.* *3* *Et per viam eius, & in hoc quædam prærogatiua principis* *tantur, nam in fr. xlvi. c. dicitur quod populus ingrediens per viā* *aquilonarem, egredietur per australem, & e conuerso. Ad di etiam* *sententiam inducitur etiam per expositores Latinos translatio no* *stræ ubi dicitur, Et erit clausa princi. i. pro reuerentia princi* *pis, vt eam ingredientis, sicut si diceretur, hoc cellarium est sigilla* *tuorū regis. i. appropriatum vsui eius.* *4* *Et adduxit me per viam. Hic consequenter agitur de obla* *tionibus quāntum ad ministros, & Sacerdotes. Et diuiditur in duas* *partes quia primo agitur de malis ministris, secundo de bonis, ibi,* *Sacerdotes autem & Leuitæ. Prima in duas, nam primo ar* *guitur extraneorum insinuatio, secundo intraneorū destitutio, ibi,* *Sed & Leu. Prima pars patet paucis exceptis quæ discurrētur.* *5* *In conspectu domus. i. templi.* *6* *Et ecce impleuit gloria domini. sicut supra expositum* *est in principio præcedentis capituli.*

7 *De vniuersis ceremonijs domus domini, &c. i. obla* *tionibus & sacrificijs.* *8* *Et de cunctis legibus. i. de modis viuendi ministrorum, &* *Sacerdotum.* *9* *Et pones cor, &c. Ad retinendum in corde, sicut supra sunt,* *descriptæ.* *10* *Sufficiant vobis omnia. i. amodo debetis cessare ab eis &* *erubescere.* *11* *Eo quod inducitis, i. induxistis, dum adhuc staret templum* *Salomonis. Dicit tamen inducitis in presenti, nam aliqui habebant* *voluntatem hoc faciendi, si possent.* *12* *Filios alienos. Aliqui enim reges, & etiam Sacerdotes eis cō* *sentientes non solum posuerunt idola in Ierusalem, sed etiam in a* *trijs templi, & ad cultum illorum admittebant sacerdotes Gentiles* *cultum idolorum scientes, & cum eis sacrificabant Iudeorum sacer* *dotes, & postea offerebant sacrificia domini, ideo subditur: Et of* *fertis panes meos, &c.* *13* *Et posuistis. in atrijs mei. & templo.* *14* *Vobismetipsis. ad questum vestrum, & non honorem meum* *Et subditur sententia domini.* *15* *Omnis alienigena. quantum ad Iudaos malos.* *16* *Et incircumcissus carne. quantum ad Gentiles.* ** 1 Sed*

A Sed & Leuita. Hiero. significat secundum Lxx. quod Leuita sacerdotalis gradus qui errauerunt, postquam receperint iniquitates suas, stent in sanctuario, & mactent holocausta, & isti stent ut ministrer eis, &c. Quod si ita est, quomodo stare poterit, ut Leuita qui recesserunt post

† qui erant.

Supra 47. d

† ergo quod ministraverunt pro eis.

† custodiam obseruatione

idola, ipsi ministrer in domo, & mactent holocausta: Quid. n. amplius facturi sunt sacerdotes filij Sadoch, q custodierunt ceremonias Dei? Hebraicum huc habet sensum. Leuita mali, portabunt iniquitates, eo quod fuerint in sanctuario meo ministrates in officio portarum.

Ipsi. n. offerebant holocausta & victimas, & stabant in conspectu eorum, ut ministrarent pro eis. Quia ergo ministraverunt pro illis in conspectu dñi, &c. Symmachus lectionis ordinem & sensum considerans rectius interpretatus est di. Posuerunt eos custodes ianuarum domus, & vniuersi ministri eius, & omnium que fiunt in ea, ut non ad eos pertineant, qui futuri sunt in templo, sed ad eos qui fuerunt.

B locausta & victimas, & stabant in conspectu eorum, ut ministrarent pro eis. Quia ergo ministraverunt pro illis in conspectu dñi, &c. Symmachus lectionis ordinem & sensum considerans rectius interpretatus est di. Posuerunt eos custodes ianuarum domus, & vniuersi ministri eius, & omnium que fiunt in ea, ut non ad eos pertineant, qui futuri sunt in templo, sed ad eos qui fuerunt.

C Et errauerunt a me. Hiero. Si qui in tempore erroris vel persequutionis, idola secuti sunt, que de corde suo confixerunt, & non solum voce, sed manus subscriptione. Dei filii creaturam confirmauerunt, quomodo pontificale vel sacerdotale retinet fastigium, qui redacti in laicos, pristina debuerunt scelera deplorare? Sed quidquid a multis peccatur, inultum est.

C Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & vniuersis que fiunt in ea. Sacerdotes autem Leuita filij Sadoch, qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei, cum errarent filij Israel a me, ipsi accedant ad me ut ministrarent mihi. Et stabunt in conspectu meo, ut offerant mihi adipem & sanguinem, ait dominus Deus. Ipsi ingredientur sanctuarium meum, & ipsi accedent ad mensam meam, ut ministrarent mihi, & custodiant ceremonias meas. Cumque ingredientur portas atrij interioris, vestibus lineis induentur, nec ascendet super eos quicquam laneum, quando ministrant in portis atrij interioris, & intrinsecus. Vitte lineae erunt in

^a Sacerdotalis gradus. ^b Lxx. Erunt in sanctis meis ministrantes. ^c In tempore inanis ignominiam, ut ab omni intrante & exeunte, videantur degradati. ^d Id est, iuniorum vel iusti Dei.

^e Pinguissimam huiusmodi viam. f. & Deo placentem. ^f Accedunt scilicet thymiam. ^g In omnem ritum sacrificij. ^h Non lineis. ⁱ Vnde: Induimini dominum Iesum Christum. Et ab omni induite vos viscera misericordiae & bonitatis, humilitatis, mansuetudinis & patientiae: Et iterum: Induite nonum hominem, qui secundum Deum creatus est.

^k Corona gratiae: vnde: Coronam gratiarum excipiet vertex tuus. ^l Alii dicunt.

quo holocaustum & victimas, & omne sacrificium. Cerere consueuerant, in vltimum conuertentur gradum d Vestibus lineis. Hier. Vestibus lineis vtuntur Aegyptii. Sacerdotes non solum intrinsecus sed extrinsecus. Sacerdos autem diuina alterum habet habitum in ministerio alterum in vltimo. Hier. Vestibus lineis, i. cum morte induet mortalitatem, corruptibile incorruptibile incorruptibile. Hae vestes proprio nobis re conficimus desuper texta qualem tunica minus habuit scindi non potuit his induimus do secreta, & caena domini consumimus, & spiritum habemus qui alta & profunda tatur, que non populo monda, qui non estificatus nec nisi sanctitudinem paratus, ne si ra se audierit, statem scientiam re non possit, si solido sufficit cibo, qui adhaere nutriendi sunt. & pessima stimenta. Vnde dicit maledictio cui vestimenta paulo post: Fictur vestimenta, quatur, & sicut seper praecingitur de & dominus peccata nostratant, in Zardibere uestime

1 Hier. Vestibus lineis, i. cum morte induet mortalitatem, corruptibile incorruptibile incorruptibile. Hae vestes proprio nobis re conficimus desuper texta qualem tunica minus habuit scindi non potuit his induimus do secreta, & caena domini consumimus, & spiritum habemus qui alta & profunda tatur, que non populo monda, qui non estificatus nec nisi sanctitudinem paratus, ne si ra se audierit, statem scientiam re non possit, si solido sufficit cibo, qui adhaere nutriendi sunt. & pessima stimenta. Vnde dicit maledictio cui vestimenta paulo post: Fictur vestimenta, quatur, & sicut seper praecingitur de & dominus peccata nostratant, in Zardibere uestime

15 Et non, & c. tanquam de grauitate a dignitate pristina. 16 Neque accedent. Ex hoc patet, quod p sanctuarium ligitur gazophylacia sacerdotum, q sunt a dextris & a sinistri, & atrium interius, quod est in facie eius. Cetera patet ex 17 Sacerdotes autem. Hic consequenter agitur de sacerdotibus bonis. Et primo describitur eorum approbatio, cum dicitur Sacerdotes autem & Leuita i. generis Leuitici. 18 Filij Sadoch. hoc dicitur quia tempore Salomonis Sadoch situs in summo sacerdotio, Abiathar inde deiecto, ut haurit. 19 Qui custodierunt. i. debitum cultum templi. 20 Ipsi accedent ad me, & c. in interiori atrio & in templo, i. deo subditur. 21 Et stabunt in con & c. Ista enim offerebantur in atrio interiori, in altari holocaustorum. 22 Ipsi ingre. san. m. i. templum. 23 Et ipsi acce. ad ponendum ibi panes propositionis. quo Sacerdotes consummabant sacrificia offerendo thymiam. 24 Cumque. Hic secundo describitur eorum inductio, in dicitur. Cumque ingre. ad ministrandum. 25 Vestibus li. quod intelligitur de uestibus exterioribus non in terioribus, ut dicitur alig. sed hoc videtur excludi p hoc qd subditur. 26 Nec ascendet. Nec valet argumentum eorum. s. que Sacerdotes aliter affligerentur nimis frigore, nam de lino postu vestes contra frigus sufficientes. 27 Vitte lineae, Debent enim sacerdotes. vti mitris, m betur Exo. xvi. ij. mitris de bysso, quae est genus lini candidissimi.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Sed & Leuita. hic consequenter describitur intraneorum destitutio, s. Sacerdotum malorum Leuitici generis, quorum describitur hic destitutio a sacerdotis officio. & reductio ad officia vilia & minora. Dicitur ergo. Sed & Leuita. i. Sacerdotes Leuitici generis.
- 2 Qui longe recesserunt. Per idololatricam.
- 3 In errore. sequentes in hoc Reges & populum.
- 4 Et portauerunt. quia pp hoc erant dispersi in captiuitatem.
- 5 Erunt in sanctuario. i. custodes & seruitores in aedibus, s. alijs a templo, & interioribus gazophylacijs a quibus excluduntur, ut patet infra. & ideo sanctuarium accipitur hic large, prout se extendit ad loca intra murum exteriorem inclusa.
- 6 Et ministri domus. in officijs minoribus, ideo subditur:
- 7 Ipsi mactabunt holocausta. Interficere. n. animalia & ex coriariae & lauare intestina a fecibus, scopare domos & consimilia, ista sunt vilia, quibus isti deputantur.
- 8 Ipsi stabunt. s. Sacerdotum & Leuitarum officia maiora facientium.
- 9 Ut ministrarent eis. in officijs vilibus predictis sicut serui domibus suis. Et subditur ratio huius cum dicitur.
- 10 Pro eo. i. idololatricis, de quibus supra dictum est.
- 11 Et facti sunt domui. Licet enim Sacerdotes assenserint primo Regibus & maioribus de populo in idololatricam ut predictum est, tamen multi qui horrebant idololatricam videntes Sacerdotes idololatricae, tractati fuerunt exemplo eorum ad idololatricam.
- 12 Idcirco leuati manu meam. i. virtute iustitiae meae.
- 13 Super eos. Puniendo ipsos per regem Babylonis.
- 14 Et portauerunt iniquitatem. i. iniquitatis suae penam.

- 15 Et non, & c. tanquam de grauitate a dignitate pristina.
- 16 Neque accedent. Ex hoc patet, quod p sanctuarium ligitur gazophylacia sacerdotum, q sunt a dextris & a sinistri, & atrium interius, quod est in facie eius. Cetera patet ex 17 Sacerdotes autem. Hic consequenter agitur de sacerdotibus bonis. Et primo describitur eorum approbatio, cum dicitur Sacerdotes autem & Leuita i. generis Leuitici.
- 18 Filij Sadoch. hoc dicitur quia tempore Salomonis Sadoch situs in summo sacerdotio, Abiathar inde deiecto, ut haurit.
- 19 Qui custodierunt. i. debitum cultum templi.
- 20 Ipsi accedent ad me, & c. in interiori atrio & in templo, i. deo subditur.
- 21 Et stabunt in con & c. Ista enim offerebantur in atrio interiori, in altari holocaustorum.
- 22 Ipsi ingre. san. m. i. templum.
- 23 Et ipsi acce. ad ponendum ibi panes propositionis. quo Sacerdotes consummabant sacrificia offerendo thymiam.
- 24 Cumque. Hic secundo describitur eorum inductio, in dicitur. Cumque ingre. ad ministrandum.
- 25 Vestibus li. quod intelligitur de uestibus exterioribus non in terioribus, ut dicitur alig. sed hoc videtur excludi p hoc qd subditur.
- 26 Nec ascendet. Nec valet argumentum eorum. s. que Sacerdotes aliter affligerentur nimis frigore, nam de lino postu vestes contra frigus sufficientes.
- 27 Vitte lineae, Debent enim sacerdotes. vti mitris, m betur Exo. xvi. ij. mitris de bysso, quae est genus lini candidissimi.

se. li. erunt in lum. eorum ne in conspectu dñi vlla pollu
conscientia, & operis nuptialis appareat turpido.
Sint lumb. vestri precipi. Et Apostolus ait, State ergo ac-
cin. n. ve. in veritate. Et imitatores Christi audiant illud.
Et iustitia cingulum lumborum eius, & fides i. glorium v.c.

Ne inui-
tum continen-
tiam bseruare videā-
tur & in sudore vul-
tū comedere pa-
ni sed præceptum
domini implere vo-
lunt.

maque egredere. &c.
Hicony. Graue est
multitudinis onus
vires suas susci-
picite Salomo-
ne, quus est v. i. cito
quid suis sanctificare.
cum nim votum fe-
cerit surrepit pœni-
tent. Nazaræi spon-
te offerunt, & qui
eum aliquid vo-
uerit & non imple-
uerit. voti reus est.

de viduis, Habē-
re nationem, quia
primū sitem irritam
fecit. Melius est
nō pmittere, quā
proissa non perficere
Anna obtulit
Sanclem, qui in e-
terni sanctitate per-
mar. Manue obtu-
lit Samsonem filiū,
sed sanctificationem

caporum. eius Dalilæ libido turbauit, & dñs ab eo re-
cū & cæcitate damnatus est, nisi quod postea crescenti
bus pillis pristinū robur accepit, & in typo Christi mul-
to pires alienigenarum mortuus quā viuus cecidit.
d. Euseb. Hieron. Ne si sanctas vestes habuerunt sancti-
ficet populum foris positum, qui nec dum fuerat sancti-
ficatus, nec se præparauerat in sanctificatione templi,
et Nazaræus domini sit vnde discimus non quotidianis,
et buslibet pro vsu vitæ communis pollutis vestibus
gredi debere sancta sanctorum, sed munda consciē
mundis vestibus tenere domini sacramenta.

non radent: * Theod. Quod facere consueuerant
um sacerdotes. Et comas suas non nudabunt. Hebræus
Syrus, non nutriunt, dixere. Neque. n. radi ipsos, in-
quirit porter: sed tonsuræ mediocritatem obseruare. Hoc
enar significauit, cum dixit, Cooperientes cooperient
capitua.
Gregorius. Sollicitudo quæ subditis exterius impen-
dit sub certa necesse est mensura teneatur. Vnde ad
Ezechielem dicitur, sacerdotes caput suum non radant, &c. Ca-
piti capita exteriores, sunt cogitationes in mente, qui
dunt super cerebrum insensibiliter oriuntur, curas præ-
sent. vitæ exprimunt, quæ ex sensu negligenti prodeunt
quæ nobis non sentientibus. Quia igitur qui præfunt, ha-
bent videm sollicitudines exteriores debent, nec tamen
vehementer eis incumbere, sacerdotes rectè & caput p-
hibetur radere, & comam nutrire; vt cogitationes car-
nis euita subditorum nec à se funditus amputent, nec
ad cæscendum minis relaxent.

* Isid. Monachi tōdenē ad imitationē Nazaræorū, qui in D
die consecrationis suæ tondebantur, vt scribitur Num. 6. lib. 2. off di-
* Beda. Ad exprimentam imaginem spinæ coronæ tin. c. 4.
Christi, par erat vt clerici & monachi, q specialius An-
stum patientem imitari vellent, speciali tonsuræ signo gli. c. 22.
ornarentur. Epist. 147.

capitibus eorum, & feminalia linea erunt in lūbis eorū, &
non accingent in sudore. Cumq; egredientur atrium exte-
rius ad populū, exuent se vestimentis suis, in quibus mini-

strauerant, & reponēt ea in gazophylacio sanctuarij, & ve-
stient se vestimētis alijs, & nō sanctificabūt populum vir-
gines de semine domus Israel. Sed & uiduam q fuerit
uidua a sacerdote accipiet, & populū meū docebunt quid sit inter sanctū & pollutum, & inter mundum & immu-

crucis monachum consignatum tondet, omnique veste
detracta, eum alia induit. Signat autem illa nudatio capi-
tis, vitam puram & apertam, non fucatam vlla specie,
quam monachus exhibere debet.
* Clemens Rom. Capillum comæ ne nutrias, sed po-
tius illum detondens adimas, &c. fidelis cum sis, & ho-
mo Dei, non licet tibi nutrire capillum, & in vnum com-
plicare, &c.
* Anicetus. Prohibere fratres per vniuersas ecclesias, vt
clerici comam non nutriant, sed desuper caput in mo-
dum spheræ radant, &c.
* Concilium quartum Carthaginense can. 44.
* Concilium quartum Toleranum can. 40. &c.

Hieronymus. Vult dominus sacerdotes suos capillos
sanctificationis habere perpetuos, & operiri capita eorū:
non aliquo extrinsecus velamento, sed sua naturali cæsa-
rie, non ad ornatum atque luxuriam, sed ad honestatem,
vnde: Et capilli capitis vestri omnes numerati sunt. De quo ca-
pite legitur: Oculi sapientis in capite eius. Caput viri Christus est.
quod peccator conculcat & despicit, & radit nouacula,
& aufert eius pulchritudinem. Quod & filij Ammon fe-
cerūt his quos Dauid legatos miserat. Si autem legis præ-
uaricator Deum inhonorat, qui legis præcepta conseruat
honorat eum vt omnes honori. si. sicut ho. pa.
Hier. Non radent. Rata capita habet superstitio Gētilis.
f. Et vinum. Quia ebrietate status mētis euertit, qd in oib.
vitijs intelligitur, & omnib. negocijs secularibus quibus
mens inebriatur & fluctuat, & statum tenere non pōt Et
quia fragili carne circūdāmur, & cogimur p victu atque

Et vinū nō bi. vt discretius se habeant in ministerio domini;
Et viduam, &c. excipitur tamen vidua a sacerdote relicta, scilicet
cet, quando moriebatur sine herede. tunc enim frater suus tenebatur
eam accipere ad iustitandum heredem defuncto.
Et po. Itc est quarta pars in qua agitur de sacerdotū doctrina.
cum dicitur. Et po. vnum ad tenendum, aliud ad vitandum.

Tom. 4. Zz

Augustinus. Per coronam nostram nos adiurant vestri (populares Donati- stæ per coronam ve stram vos adiurant nostri, idest, catho- lici.

Idem. Quò per- tinet quæso, tã aper- tē contra Apostoli p- cepta (quosdam mo nachos) comari) An ita vacandum est, vt nec tonsores operen- tur? An quia euange- licos volucres imita- ri se dicunt, quasi de pilari timent, ne vo- lare non possint? Ve reor in hoc vitio plu- ra dicere, propter cri- nitos quosdam fra- tres, &c.

Hieronymus. Fratres tuos domi- num meum Alipiiū, & dominum meum Euodiū, vt meo no- mine salutes, precor coronam tuam.

Dyonisius Areo- pagit. Sacerdos signo crucis monachum consignatum tondet, omnique veste detracta, eum alia induit. Signat autem illa nudatio capi- tis, vitam puram & apertam, non fucatam vlla specie, quam monachus exhibere debet.

Clemens Rom. Capillum comæ ne nutrias, sed po- tius illum detondens adimas, &c. fidelis cum sis, & ho- mo Dei, non licet tibi nutrire capillum, & in vnum com- plicare, &c.

Anicetus. Prohibere fratres per vniuersas ecclesias, vt clerici comam non nutriant, sed desuper caput in mo- dum spheræ radant, &c.

Concilium quartum Carthaginense can. 44.

Concilium quartum Toleranum can. 40. &c.

Hieronymus. Vult dominus sacerdotes suos capillos sanctificationis habere perpetuos, & operiri capita eorū: non aliquo extrinsecus velamento, sed sua naturali cæsa- rie, non ad ornatum atque luxuriam, sed ad honestatem, vnde: Et capilli capitis vestri omnes numerati sunt. De quo ca- pite legitur: Oculi sapientis in capite eius. Caput viri Christus est. quod peccator conculcat & despicit, & radit nouacula, & aufert eius pulchritudinem. Quod & filij Ammon fe- cerūt his quos Dauid legatos miserat. Si autem legis præ- uaricator Deum inhonorat, qui legis præcepta conseruat honorat eum vt omnes honori. si. sicut ho. pa.

Hier. Non radent. Rata capita habet superstitio Gētilis. f. Et vinum. Quia ebrietate status mētis euertit, qd in oib. vitijs intelligitur, & omnib. negocijs secularibus quibus mens inebriatur & fluctuat, & statum tenere non pōt Et quia fragili carne circūdāmur, & cogimur p victu atque

NICOLAUS DE LYRA.
non ac. in su. i. sub ascellis, in quibus homines sudant de fa-
cili, in loco demissori, vt exponunt Hebræi.
non sancti po. alloquendo eum in atrio exteriori.
ue. su. in quibus ministrauerant domino.
caput autem. Hec est tertia pars, in qua describitur eorum
comas, cum dicitur. Caput autem su. non ra. Nam hoc fa-
ciunt aliqui sacerdotes idolorum.
leque comā nu. sicut per oppositū faciēt aliq sacerdotes
alio idolorū admittentes crescere capillos suos sicut mulieres. Diver-

Tom. 4. Zz

Ii, nec terram Israel hæreditate possideat, sed unusquisque habeat possessionem suam, quæ gradui illius constituta est.

lis, gliribus, & cæteris huiusmodi hæc auiditate gulæ non custodiunt.

Hic Morticinius est in quo animæ sanguis emortuus est. Et imitatur Nabal Carmelum, qui interpretatur stultus, qui audita ira David contemnit pauore, & emortuus est cor eius in eo.

cepta conveniunt morticinum non cedant, tam deabus quam de pecibus, cuius sanguis effusus non est, in Actibus Apostolorum dicitur suffocatum, quæ ne cario observanda Apostolorum de Ierusalem epistola monet, & captum a bestia quæ & ipsum suffocatum est. Et cõdēnat sacerdotes, qui turbis succedunt,

omnia libamenta ex omnibus quæ offeruntur, sacerdotibus erunt. Et primitiæ ciborum uestrorum dabitur sacerdoti, ut reponat benedictionem domui suæ. Omne morticinum, & captum a bestia de avibus & de pecoribus, non comedent sacerdotes.

reponat benedictionem domui suæ. Omne morticinum, & captum a bestia de avibus & de pecoribus, non comedent sacerdotes.

varietatē, & vrsæ quæ sævit raptis catulis, & luporum & reliquarum bestiarum, quas in varietate demones accipiunt.

NICOLAUS DE LYRA.

Et primitiæ frugum uestrarum terra nascentium, de quibus fiunt hominum.

Domui suæ. ita quod sufficiat ad sustentationem sui, & familie sue. Omne morticinum, & captum a bestia, sicut sunt carnes ovis a lupo strangulata, & consimiles carnes non debent sacerdotes comedere.

Domui

ADDITIO I.

in ca. xliij. ubi dicitur in Postilla. Et viduam. Omnes sacerdotes poterant secundum legem accipere viduas quasque in uxores, licet antea non fuissent uxores sacerdotum, seu frum suorum, excepto summo sacerdote, qui non poterat cum vidua contrahere, ut habetur Levitici. xxi.

ADDITIO II.

in eodem c. ubi dicitur in postil. Ut reponat benedictionem. in Hebræo habetur. Reponat benedictionem domui tue, & est sensus, quod ex debita solutione decimarum & primitiarum, sequitur

tur quod Deus remunerando reponit benedictionem offerenti, ut in pluribus locis sacre scripturæ habetur. Item ex hoc dicitur. Omne morticinum, & captum a bestia non comedent sacerdotes, non intelligitur quod alij Israelitici talia possent comedere, prohibetur enim esus talium omnibus Israeliticis, ut habetur Levitici. xxij. & in alijs locis. Unde & in Actibus apostolorum habetur, quod etiam in primitiis ecclesie, quando aliqua legalia permittebantur custodiri ab Apostolis, prohibebatur comedi suffocatum, fit tamen hic mentio de sacerdotibus tantum, eo quod ipsi magis cavere debent immundicias, ut in glos.

AP. XLV.

Umque ca. & c. Hier. Post ce nonias sacerdotum & tumque eorum & ibum quem de-

CAPVT XLV.

Umque ceperitis terram diuidere sortito, separate primitias dño sanctificatam de terra, longitudine

beat sumere, quem virare, terre sanctæ facit descriptionem. Et antequam in tribus diuidat de cõstitis tribus iubet eli

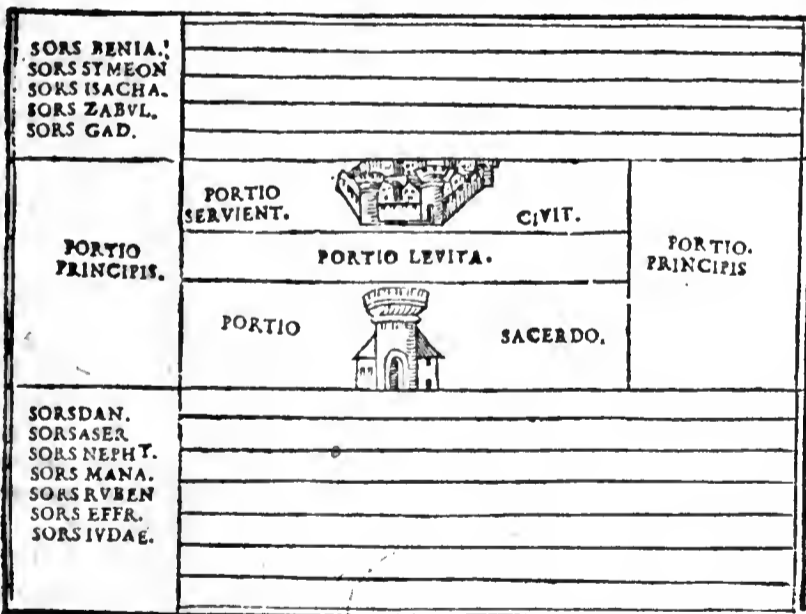
NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XLV.

Umque ceperitis. Superius posita est templi, & altaris descriptio hic consequenter describitur terra possidenda diuisione quæ facta fuit tē

ab Oriente in occidentem, sicut aliæ prædictæ, non tamen tantum extenduntur uersus orientem, & uersus occidentem, quantum illæ, nam prædictæ incipiunt a termino orientali totius terræ, & terminantur ad mare mediterraneum, quod est eius terminus occidentalis. Terra uero promissionis a termino orientali usque ad terminum

occidentalem, multo plus extenditur, quæ sint. xxv. millia calamorum, & ideo iuxta tres portiones ultimo dictas ab orientali parte usque ad terminum orientalem terre remanet magna portio terræ, & similiter uersus occidentem cuius latitudo ab Aquilone in Austrum est, xxv. millium calamorum, sicut & latitudines simul sumptæ, sunt. xxv. millium calamorum. Et hæc portio terra ad orientem, & ad occidentem dicitur portio principis. Ad quod facilius capiendū ponitur hic figura.

occidentalem, multo plus extenditur, quæ sint. xxv. millia calamorum, & ideo iuxta tres portiones ultimo dictas ab orientali parte usque ad terminum orientalem terre remanet magna portio terræ, & similiter uersus occidentem cuius latitudo ab Aquilone in Austrum est, xxv. millium calamorum, sicut & latitudines simul sumptæ, sunt. xxv. millium calamorum. Et hæc portio terra ad orientem, & ad occidentem dicitur portio principis. Ad quod facilius capiendū ponitur hic figura.

His præmissis ad literam reuertamur. Cumque ce-

peritis, & c. Circa terram diuisionem sic proceditur, quia primo descriptio huius diuisionis inchoatur, secundo, quedam incidentia interponuntur, ibi, Si uidera iusta, tertio descriptio dictæ diuisionis resumitur, & consummatur, xlviij. c. ibi, Hæc dicit dominus. Prima in duas, quia primo describitur portiones Sacerdotum & Leuitarum, secundo, ciuitatis & principis, ibi, Et possessionem ciuitatis & Leuitarum, secundo ostenditur quod in eis debeat fieri ibi, Et in ipso. Circa primū agitur primo de portione Sacerdotum, cum dicitur. Cumque ceperitis terram diuisionem sortito. i. mensurabiliter, non enim potest hic accipi sortito pro sortito euetu, quia certus modus diuidendi præfigitur in sequentibus. Separate primitias. Portio enim Sacerdotum dicitur specialiter quid sanctificatum, & primitiæ domino, eo quod ipsi principaliter seruiant domino. Longitudine. xxv. millia. s. calamorum, ut dictum est, & patet in

peritis, & c. Circa terram diuisionem sic proceditur, quia primo descriptio huius diuisionis inchoatur, secundo, quedam incidentia interponuntur, ibi, Si uidera iusta, tertio descriptio dictæ diuisionis resumitur, & consummatur, xlviij. c. ibi, Hæc dicit dominus. Prima in duas, quia primo describitur portiones Sacerdotum & Leuitarum, secundo, ciuitatis & principis, ibi, Et possessionem ciuitatis & Leuitarum, secundo ostenditur quod in eis debeat fieri ibi, Et in ipso. Circa primū agitur primo de portione Sacerdotum, cum dicitur. Cumque ceperitis terram diuisionem sortito. i. mensurabiliter, non enim potest hic accipi sortito pro sortito euetu, quia certus modus diuidendi præfigitur in sequentibus. Separate primitias. Portio enim Sacerdotum dicitur specialiter quid sanctificatum, & primitiæ domino, eo quod ipsi principaliter seruiant domino. Longitudine. xxv. millia. s. calamorum, ut dictum est, & patet in

1 Cumque ceperitis terram diuisionem sortito. i. mensurabiliter, non enim potest hic accipi sortito pro sortito euetu, quia certus modus diuidendi præfigitur in sequentibus.

2 Separate primitias. Portio enim Sacerdotum dicitur specialiter quid sanctificatum, & primitiæ domino, eo quod ipsi principaliter seruiant domino.

3 Longitudine. xxv. millia. s. calamorum, ut dictum est, & patet in

A gi locum qui in longitudine habeat viginti quinque millia & in latitudine decem millia. Et quia non addit cubito aut pedum aut vlnarū, subintelligi detur significari calami qui erat in manu viri, & habebat mensuræ sex cubitos & sextam partem vnius cubiti, i. Palæstini Diligēs autē lector supputet quot calami passus faciant mille. Et quam multa millia in longitudine & latitudine fuerint.

† quingenti in longi tudine, qua dratum.

*Theodor. Iubet terram quandam in suburbanis definiiri Sacerdotibus, ab oriēte sole ad occidentum decem millia cubitorum, & ab aequilone ad meridiem viginti quinque millia, ut habentes ipsi decimas, & primitias, & primogenita, & sacrificiorum præparatas partes, & a terra consolationem, id quod iustum est amplectantur, nec amplius concupiscant, neque populo nocent, eo fruētes quo contenti esse queant.

B lia, ut habentes ipsi decimas, & primitias, & primogenita, & sacrificiorum præparatas partes, & a terra consolationem, id quod iustum est amplectantur, nec amplius concupiscant, neque populo nocent, eo fruētes quo contenti esse queant.

C nem, id quod iustum est amplectantur, nec amplius concupiscant, neque populo nocent, eo fruētes quo contenti esse queant.

Hiero.

a Et erit ex omni parte, &c. Post primam

descriptionem, i. præcipit, ut eligatur ad ædificandū sanctuarium, i. templum alia terra intrinsecus quingentorum calamorum per circuitum, i. duum milium.

b Et a mensura ista. Hier. In priori templo, quod dicitur sanctuarium, quingenti per singula latera calami describuntur. Et rursum, i. cubiti, quibus omnis possessio sacerdotum separatur. In secundo autem sanctuario, vbi sunt sancta sanctorum, latitudo templi & spatiū non describitur, sed incertus numerus est. quod & in possessione principis inuenimus, q̄ absq. ullo numero habet possessionem in populo Israel dum profectus uniuersorum redundat ad principem, & discipulorū salus ad doctore.

NICOLAUS DE LYRA.

* figura.

1 Sanctificatū erit in omni termino, &c. i. tota portio sacerdotum dicitur sancta.

2 Et erit ex omni parte sancta, i. ex portione sacerdotum accipietur vna portio que sanctior dicitur, eo quod est pro ædificatione templi, ideo subditur.

3 Quingentos per quingentos, scilicet calamos. Murus enim exterior est quingentorum calamorum in quolibet latere, sicut dictum est diffuse supra, in fine, xliij. cap. & ideo male dicunt illi, qui dicunt quod hic describitur mensura exterioris atrij, cuius quodlibet latus est quingentorum cubitorum, vt dicunt, sed fundat se super falsum fundamentum, prout, xliij. c. fuit dictum.

4 Et quinquaginta cubitis in suburbana eius. Ex primo errore dicunt hic consequenter, quod isti quinquaginta cubiti sunt spacium inter murum exteriorem, & medium contentum, quod est falsum, quia secundum eos dicitur locus vulgi, & sic plures persone conueniunt ad locum istum quā ad atrium exterius, & sic incōueniēs videtur, quod sit ita parua latitudinis respectu atrij exterioris, cuius spacium inter secundum murum & tertium est secundum eos quadringentorum cubitorum. Item iste locus dicitur suburbium vel suburbana, quod nomen non dicitur in veteri Testamento de aliquo loco clauso, nec etiam secundum communem modum loquendi vnde & Ra. Sa. dicit hic, quod dictio Hebraica hic posita significat locum discoopertum, id est, non clausum nec ædificatum, & ideo isti quinquaginta cubiti accipiendi sunt extra murū exteriorem, circa quem in omni latere est spacium quinquaginta cubitorū latitudinis, sic dimissum propter reuerentiā templi & ædificatorū apparentiā.

5 Et a mensura, &c. Hic consequenter describitur portio Leuitarum, cum dicitur, Et a mensura, i. iuxta portionem sacerdotum mensuratam.

6 Mensurabis longitudinē uigintiquinque millium, & latitudinē decem millium, scilicet calamorum, hæc est portio Leuita-

e Viginti quinque autem m. Hiero. Viginti quinque corporis sensus referuntur, quæ quater posita sunt decem millia ad perfectam sciētiam, ut in altero similitudine tantum teneatur historia, & in altero etiam de Thologia & supernis uirtutibus disputetur. Denarius perfectus est. Nondum autem, quod sacerdotes qui in trigradu sunt, x. millia possideant in longitudine, & x. in latitudine. Leuitæ autem inferioris gradus eundem quidem habent numerum in longitudine, id est, x. millia. Latitudo uero quinario finiatu de & xx. tantū trigazophylacia, id est, numero offeruntur munera Esau. princeps in populo est, & meretur nomen accipere & inde accipit sionem sanctam ex omnibus quibus luntate subiecti & urbis habitantium multorumque gentem mercedem facit.

viginti quinque millia, a latitudine decem millia. Sanctificatū erit in omni termino eius per circuitum. Et erit ex omni parte sanctificatū quingentos quadrifariam per circuitū, & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrū.

Et a mensura ista mensurabis longitudinē uigintiquinque milium, & latitudinē decem milium. Et in ipso erit templū sanctū; sanctorū, sanctificatū erit de terra sacerdotibus ministris sanctuarij q̄ accedūt ad ministeriū dñi. Et erit eis locus in domos, & in sanctuariū sanctitatis. Viginti quinque autem millia longitudinis, & decem millia latitudinis erūt.

Leuitæ qui ministrant domui, ipsi possidebūt uiginti gazophylacia. Et possessionem ciuitatis dabitur, quinque millia latitudinis, et longitudinis uiginti quinque millia secundum separationem sanctua-

perfectus est. Nondum autem, quod sacerdotes qui in trigradu sunt, x. millia possideant in longitudine, & x. in latitudine. Leuitæ autem inferioris gradus eundem quidem habent numerum in longitudine, id est, x. millia. Latitudo uero quinario finiatu de & xx. tantū trigazophylacia, id est, numero offeruntur munera Esau. princeps in populo est, & meretur nomen accipere & inde accipit sionem sanctam ex omnibus quibus luntate subiecti & urbis habitantium multorumque gentem mercedem facit.

ad ædificanda gazophylacia, uel Exedras iuxta Atrium Thalamos iuxta Synnachum, iuxta Theodotium uel Lxx. ciuitatem. Vnde intelligimus quædam habitaculum separatam in habitatiouem Leuitarum urbis uel lo nuncupari.

c Secundum se. Hæc omnia, scilicet, sanctuarium & alterum sanctuarium, sanctumque sanctuarium, habitacula sacerdotum, domus Leuitarum ministrant sacerdotibus, dicuntur separata loca & crata in ministerium, & in sanctificationem Israel.

Leuitarum, vt patet ex præmissis.

7 Et in ipso. Hic ostenditur quid in dictis portionibus dicitur, & primo in portione sacerdotum, cum dicitur. Et in ipso spatio sacerdotibus deputando.

8 Erit templum, quantum ad primam partem templi.

9 Sanctumque sanctorum, quantum ad secundam partem. Et per ista duo que sunt principalia, intelliguntur omnia habitacula, etiam murus exterior.

10 Sanctificatum de terra erit sacer. &c. q. d. ratio est quia terra sacerdotum dicitur sancta eo q̄ ad templi ministeriū sunt deputati.

11 Et erit eis locus in domos. Ex quo patet, q̄ excludit quinquaginta cubitorum prædictum, ubi non est adificandum.

12 Et in sanctuarium sanctitatis, quasi dicat, ideo quia sacerdotum dicitur sancta, eo quod ministrant in sanctuario. Et est repetitio sententiæ prædictæ ad maiorem expressionem. Consequenter agitur de portione Leuitarum dicens.

13 Viginti quinque autem millia longi. & decem millia, &c. supra mensurata iuxta portionem sacerdotum.

14 Erunt. scilicet, Leuitarum, unde subditur.

15 Leuitæ qui ministrant domui, i. templo.

16 Ipsi possidebunt uiginti gazophylacia, in suburbano construenta, vt exponunt aliqui. Videtur autem ubi, quæ exponitur de xxx. gazophylacijs existentibus in atrio quorum xx. deputantur hic Leuitis pro tempore suæ ministerii, vnde & præmittitur, Leuitæ qui ministrant domui, &c.

17 Et possessionem, &c. Hic consequenter describitur ciuitatis, cum dicitur, Et possessionem, &c. i. pro loco adificandam, & pro seruientibus ciuitati, ut habetur in titulo xlvij.

18 Quinque milia latitudinis, &c. hoc patet ex præmissis & figura.

19 Secundum separationem, sicut portio sacerdotum in ciuitate, & ministeriū, habet xxx. millia calamorum in longitudine, &c. (nisi)

a Principi quoque hinc. Post quadruplicem terræ sanctæ divisionem ponitur. quinta, ut princeps siue dux accipiat hinc, & inde, & c. & in vrbe versetur.
b Sufficiat vobis. Hier. Quia accepistis possessionem vestrâ, & tanta est potentia vestra, ut vnus tribus partem possessionis vestra æquauit.
c Sufficiat vobis principibus. Hiero. Nris quoque principibus, potest præcipuum hoc coapta riu in mortem ptraonis, & Aegyptum opprimunt filis Israel, contra hoc quod scriptum est. Ducem te constituerunt ne eleueris, sed esto in eos quasi vnus ex illis. Sed aiunt. Morâ fac dominus meus veni. & percutiunt seios, & ancillas, cecedunt, dibunt, inoriantur. Cum scotum sit. Reges Geium dominantur, & qui maiores, & teniores sunt potius exercent in eos. Se qui voluerit inter vos vnus esse fiat sicut i. sicut filius huius, qui non venit nisi sed mi. i. i. r. r. c.
d Statera. Hier. Vnde non erit in mercato tuo mensura magna, & minor. Statera vera, & iusta erit vobis, quod non solum in commercijs sed in omnib. obseruandū est.
 vnde

a rij omni domui Israel. Principi quoque hinc, & inde in separatione sanctuarij, & in possessione ciuitatis, & contra faciem separationis sanctuarij, & contra faciem possessionis vrbis a latere maris vsq; ad mare, & a latere orientis vsque ad orientem. Longitudinis autem iuxta vnâquamque partem a termino occidentali vsq; ad terminum orientalem, terra erit eis possessio in Israel. Et non depopulabunt vltra principes populū meum, sed terram dabunt domui Israel secundum trib. eorum. Hæc dicit dominus Deus. Sufficiat vobis principes Israel: iniquitate, & rapinas intermittite, & iudicium, & iustitiâ facite. Separate confinia vestra a populo meo, ait dñs Deus. Statera iusta, & ephi iustum, & batus iustus erit vobis. Ephi, & batus æqualia, & vnus mensuræ erunt, ut capiat decimam partem chori batus, & decimam partem chori ephi. Iuxta mensuram chori erit æqua libratio eorum. Siclus autem viginti obolos habeat. Porrò viginti sicli, & vigintiquinq; sicli, & quindecim sicli mna faciunt

f Chori. Qui 30. modiorum. Et in vtraque mensura. i. ram aridorum quam liquetium tener principium. Decima pars chori in his quæ modio mensurantur, appellatur epha. i. tres modij, & decima pars chori in speciebus liquidis vocatur batus.
g Obolos. In quo signatur minima portuncula. vnde. Cuius qui fidelis est, totus mundus diuitiarū est. Illius autem qui infidelis est neque obolus. i. nihil in mundo possidet, et minima portione indiget. De qua. Non egredietur inde nisi redat nouissimum quadrātem, extremum. s. nūm. & minorum.
h Porrò viginti sicli. & 2. sicli. Hier. Legimus decem mnas ad negociandū dastas. Et alibi. Inter seruos talenta diuisa. Et debitores quingentorum denariorum, & 50. Et operarios vineæ qui singulos accipiunt denarios. Et, mulierem quæ drachmā per-
 di-

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Omni domui Israel. q. d. portio ista cedit in bonum totius Israel.
 2 Principi quoque. Hic consequenter describitur portio principum dicitur. Principi quoque hinc, & inde. i. orientalem, & occidentalem partem trium portionum predictarum, supple dabitis portionem, ideo subditur.
 3 In separationem sanctuarij. i. iuxta portionem sacerdotum & ciuitatum sanctuario deseruientium.
 4 Et in possessionem, & c. i. iuxta possessionem ciuitatis.
 5 Et contra faciem. Facies hic nominatur latus occidentale trium portionum predictarum. s. portionis sacerdotum, & portionis ciuitatum quæ nomine sanctuarij intelliguntur, cum dicitur. Separationis sanctuarij, nam istæ duæ portiones distinctæ sunt ab alijs vicinis sanctuarij, & portionis vrbis, ideo subditur. Et contra faciem possessionis vrbis.
 6 A latere maris. i. a latere occidentali trium portionum predictarum.
 7 Vsque ad mare. quod est terminus occidentalis totius terræ, supere erit de possessione principis.
 8 Et a latere orientis. i. a latere orientali trium dictarum portionum.
 9 Vsque ad orientem. i. vsq; ad terminum orientalem totius terræ, supere erit de principis portione.
 10 Longitudinis autem. s. portionis principis.
 11 Iuxta vnâquamque partem. i. inclusis tribus portionibus illis.
 12 A termino occidentali. totius terræ.
 13 Vsque ad terminum orientalem. similiter totius terræ, & beatū in figura. Et subatur causa portionis principis cū dicitur. Et non depopulabuntur principes vltra populū meum, sed terram dabunt domui Israel secundum, & c. i. principes non spoliabunt populū bonis suis, & hereditate sua, sed erunt contenti portione propria, ideo subatur.
 14 Sufficiat vobis principes Israel. supple portio vestra.
 15 Iniquitatem, & rapinas inter. aliter non essent principes, sed

tyranni.
 17 Et iudicium, & iustitiam facite. Ad hoc. n. tenentur ex officio suo.
 18 Separate confinia vestra a populo meo. i. non transcendatis limites possessionis vestre, aliorum hereditatem defalcando.
 18 Statera iusta. Inchoata diuisione terræ, hic interponuntur quædam incidentia, antequam dicta diuisione terminetur. Primum est de legalib. mensuris quib. vni debet populus, cū dicitur. Statera iusta, quæ est instrumentum ponderandi, & ideo debet esse iusta.
 19 Et ephi iustum. Est autem ephi mensura aridorum, ut hordei tritici, farinæ, & similia.
 20 Et batus. Qui est mensura liquidorum, ut vini, olei, & similia.
 21 Acqualia, & vnus mensuræ erunt. i. equaliter capiūt ephi in aridis, et batus in liquidis. Et quatuor capiūt determinare subditur.
 22 Ut capiat decimam partem chori batus, & decimam partem chori ephi. Est autem choris nomen mensuræ in liquidis, & aridis, sicut apud nos hoc nomen sextarium vini, & sextarium bladi. Et capit choris 30. modios, & per consequens batus, qui est decima pars chori, continet tres modios in liquidis, & similiter ephi in aridis.
 23 Itamē modij sunt parui. Probabiliter n. est quod scriptura loquatur hic, sicut in alijs libris veter. R. ubi verò. 3. cap. dicitur, quod ipsa portauit sex modios hordei simul, & semel de arca Booz vsq; ad domū socrus suæ. Et quoniam moneta est medium, & mensura rerum venalium, ideo de eius quantitate subditur.
 23 Siclus autem. genus est monete.
 24 Viginti obolos hæt. sicut determinatur in Exo. & Lēuitico.
 25 Porrò 20. sicli & 15. sicli & 25. sicli. qui faciunt 40. siclos sive iuncti.
 26 Mnam faciunt. quod est genus fortioris monete. Dicunt autem aliqui qui diligentius viderunt dicta Isidori, & Papiæ de monete, quod obolus tantum valet de argento, quantum vnus paruus tyronensis, & secundum hoc siclus vel. 20. tyronensis paruos. Atia verò. i. siclos tyronensium paruorum. Sed melius videtur dicendum, quod valor istorum est nobis incertus, quia valor monetarum mutatur, vnde iulium secundum differentiam matris, ut auri, argenti, & similia, sed etiam secundum varietates terrarum.

A Mina quæ Græcè mna quæ 40. siclos habet. i. obolos mille ducentos. Ideo autem difficultras ponitur in numeris, vt intentum faciat animum auditoris sicut, & hic. *Qui habet aures audiendi audi u.* Omnis. n. prophetia, & veritatē, & obscuritatem habet, vt discipuli intrinsecus audiant, vulgus ignobile, & foris positum. nesciat quid dicatur.

Luc. 8. a. Nota quare prophetæ obsecrari.

a *Et hæ sunt primitiæ.* Hiero. Iuxta literam decadas. i. decimam partem frugum omnium Leuiticæ tribu ex lege debebat populus Rursum ex ipsis decimis Leuitæ, idest inferiores ministri decimas dabant sacerdotibus. Erant quoque & aliæ decimæ quas vnusquisque de populo Israel in suis horreis

† principis erit offerre.

B separabat, vt comederet eas cum iret ad templum in urbe Ierusalem, & in vestibulo templi & sacerdotes & Leuitas inuitaret ad conuiuia. Erant autem, & aliæ decimæ quas recondebant pauperibus. Sed primitiua quæ offerre bant de frugibus, non erant speciali numero definita, sed offerentium arbitrio derelicta. Traditionemque accepimus Hebræorum non lege præceptam, sed magistrorum arbitrio inolitam, qui plurimum quadragessimam partem dabat sacerdotibus, qui minimum, sexagesimam. Libebat autem offerri inter quadragesimam, & sexagesimam quodcuque voluissent. Quod igitur in Pentateucho dubium relictum est, hic specialiter diffinitur propter sacerdotum auaritiam, ne plus a populo exigant. i. vt sexagesimam partem offerant eorum quæ gignuntur exter terra. Si. n. chorus (qui Hebraicè dicitur omer. & a Lxx. gomer) 30. habet modios tam in aridis quam in liquidis. epha quoque & batus decima pars est chori, præcipitur que vt sexta pars tam ephi quam bati detur sacerdotibus in primitiuis offerendis (quæ de tribus modijs dimidiū facit modium) perspicuè supputatur sexagesimam partem primitiarum sacerdotes accipere debere.

Psal. 35. b. Ibid. 22. a.

Ibid. b. Ibid.

Psal. 51. b. Io. 15. a.

b *De choro hordei.* Hordei primitias datus, cum simplices historiam docemus. vnde. *Homines, & iumenta saluabis domine.* Et tunc dicimus. *Dominus pascit me, & ui. mi. dec.* Quædo frumento rationalia pascimus, securè dicimus. *Parasti in conspectu meo men. aduer. eos qui tribulant me.*

Qui vini & olei offert primitias, dicat. *Impinguasti in oleo caput me, & calix meus in. q. p. c. l. a. c. i. t.* Effectus quoque oliua cū proph. dicat. *Ego autem sicut oliua fru. in do. domini.* Vinum autem est de vera vite, quæ dicit. *Ego sum vitis vera, & vos palmites, pater*

pater meus agricola. Hoc in torcularib. Christi redundat. de Ps. intitulantur qui referuntur ad sacramenta ecclesie. Hiero. In vere. teila. absque mensura erant primitiæ numero. Non. n. ad mensuram dat Deus spiritum. Iuda autem ædificatione templi Ezechielis certa mensura est sexagesimam partem. i. quod completur dicitur nobis. mensura mensurae. me. vobis.

a Quis. f. offerimus, dum quidquid boni habemus, Deo attribuamus, non nobis qui in bati fruges virtutis.

a Quin homines. i. rationale animal scripturæ mysteria docemus.

a Spiritu sancti
b Hoc est oleum quod est mundissimum ad lucernas præparatur.
c Vnde, Christus vnus pater participans suis

† Mensuram quoque olei. Batus olei, decima pars chori est, & decem bati chori faciunt: quia decem bati implent chorū.

c Et arietem vnum de grege ducentorum, de his quæ nutritur

a Quod totum comburitur igne sacro.
b Quando reconciliatur Deo vnde precamur pro Christo, reconciliamini Deo. Et, Dicitur in Christo mundum reconcilians sibi.

Israel in sacrificium, & in holocaustū, & in pacifica, ad expiandum pro eis, ait dñs Deus. Omnis populus terræ tenebitur primitiis his principi in Israel. Et super principem erunt holocausta, & sacrificiū & libamina in solennitatibus

& in calendis, & in sabbatis, & in vniuersis solennitatibus

ditur præcepto legis populum esse subiectum, vt duci siue principi, vt per illum. i. holocausta, & sacrificia & libamina singulis solennitatibus offerantur a populo, & expietur domus Dei. Princeps. n. inuicem debet populi, vt offerat pro eo victimas. Hic allegoricè dicitur animal suscipit vel arietem. qui nutritus est cis irriguis. i. scripturis secundum Symmachum. test. dicere. *Dominus pascit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ. per annos rebellionis eduxit me.* Hæc erant irrigua, canales ad quos Iacob ducebat pecora sua, vt in hiberent & conciperent. & iuxta virgarum colorem facerent domino.

d *Primitiæ.* Hic est rex, vt in titulo crucis demonstratis Hebraicis, Græcis, & Latinis Hunc titulū trahere conarentur auferre Iudæi, audierunt. *Quod scripsi et scripsi.* Hier. Dignitas sacerdotalis admonetur, iecta sit officio, vt sciat se sacrificium & libamina feruntur ex vino, pro populo offerre debere in solennitatibus, & in calendis. i. Neomenijs. quando bris cuncta operientibus lunaris lumini exorditur in sabbatis, idest requie.

f *In sabbatis, & in vniuersis solennitatibus.* Hiero. Solennitates vestrae anima mea. *Qui solennitates odit Iudæorum, suas sabbatum. i. quod relinquitur populo Dei, vt videtur quæ a Deo donata sunt nobis. In præsentibus. n. seculi in maligno positum est, videre dies bonos non potest in nouo, vnde. Memento dicitur antiquorum. Annos æternos in mente habui. Vnde Isaias. Erit mensura sabbatum ex sabbato.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et hæ. Hic ponitur secundum incidens. f. de primitiis summo sacerdoti reddendis. Et diuiditur in duas, quia primo describitur primitiarum redditio, secundò, redditionis ratio ibi. In sacrificium. Circa primum sciendum, quod licet in lege præcipiantur sibi dari primitiæ, tamen ibi non determinatur quota pars debeat dari, hic autem determinatur ne sacerdotes ex cupiditate plus exigant, & populus ex auaritia, & inducatione dei minus. Et hoc est quod dicitur. Et hæ sunt primitiæ quas. i. separabitis ab eo quod remanebit vobis
- 2 Sextam partem ephi de cho. fru. & hæc est sexagesima pars chori, & eodem modo dicendum est de alijs aridis, & similiter de rebus liquidis, ideo subditur.
- 3 Mensuram quoque olei batus olei, &c. & patet ex dictis in littera vsque ibi.
- 4 Et arietem vnum. vbi taxatur quota primitiarum de animalibus, cum dicitur. Et arietem vnum. i. de ducentis arietibus datus est vnus summo sacerdoti pro primitiis.
- 5 De his quæ nutritur. Israel. similis portio datur de alijs animalibus nutritis a filiis Israel. Si autem queratur, quare minor portio datur de animalibus. i. ducentesima, quam de terra nascentibus, de quibus datur sexagesima? respondere potest, quod nutritio animalium fit enim maioribus laboribus, caris, & sumptibus, & ideo maior pars debet manere nutritoribus animalium, quam cultoribus terra nascentium.

- 6 In sacrificium. Hic ponitur ratio redditionis primitiarum, vt princeps sacerdotum de ipsis offerat Deo pro se, & pro populo diuiditur in tres partes, nam primo agitur de oblatione primitiarum spiritualibus. secundò, hinc occasione de oblatione primitiarum rebus. seq. c. tertio de iugis sacrificij obseruationibus. seq. ab. Prima adhuc in duas, quia primo describitur hæc oblatio in libris, secundò magis in speciali, ibi. Hæc dicit. Circa primum In sacrificium. quasi diceret, au voc datur primitiæ pro inde fiat sacrificium, quod partem comeditur a sacerdotibus
- 7 In pacifica. hostiæ verò pacificæ vnà pars comburitur a sacerdotibus comeduntur, & vnà ab offerentibus.
- 8 Ad expiandum pro eis ait dominus Deus. i. in Israel.
- 9 Omnis populus soluendis.
- 10 Prin. in Israel. i. summo sacerdoti, qui est princeps in populo.
- 11 Super principem erunt holocausta, &c. Debetur de his quæ accipiuntur a populo.
- 12 Et libamina. quæ sunt oblationes de liquidis, vt vinum & oleum.
- 13 In solenn. quæ semel fiunt in anno, vt Pascha, Pentecostes, & Tabernaculum.
- 14 Et in calendis. i. Neomenijs quæ fiunt in principio lunationis.
- 15 Et in sabbatis, & in vniuersis quæ fiunt in qualibet die. Cetera patent.

* hæc

In primo mense, &c. Hiero. Vnde Isaias. Erit mensis ex mē
sabbatum ex sabbato. Et veniet omnis caro adorare, do
nū, quando. s. veri adoratores non in monte Garizim,
nue in Ierusalem, sed in spiritu & veritate adorabunt, quando
caelum nouum, & terra noua, & liberabitur omnis creatura a

lebramus. Festa autem non intelligere, relaxationem so- D
lam, sit & ieiunium bene sensatae animae festum, sint &
afflictiones, & castigationes festa.

d Quartadecima die &c. Hoc Moyses praecipit quando se
ptem diebus Azima comedimus. Quartam verò sollen-

a Quae est ecclesia Dei viuentis, quae indiget expiatione peccatorum.

dōmus Israel. Ipse faciet pro peccato sacrificiū, & holocau- 1
stum, & pacifica, ad expiandum pro domo Israel. Hae dicit

dñs Deus. In primo mense, vna mēsis, sumes vitulum de 2
armento immaculatum, & expiabis sanctuariū Et tollet sa

cerdos de sanguine, qd̄ erit pro peccato: & ponet in posti- 3
bus domus, & i quatuor angulis crepidinis altaris, & in po

stib. portae atrij interioris. Et sic faciet in septima mēsis, 4
pro vnoquoq; qui ignorauit, & errore deceptus est, & ex

piabis pro domo. In primo mēse, quartadecima die mēsis, 5
erit vobis Paschae solennitas. Septem diebus azyma come-

dent. Et faciet princeps in die illa pro se, & pro vniuerso po 6
pulo terrae vitulū pro peccato. Et in septem dierum solen-

nitatem faciet holocaustum dño septem vitulos, & septem 7
arietes immaculatos, quotidie, septem diebus: & pro pec-

cato hircum capratum, & sacrificiū ephi per vitulum, & 8
ephi per arietem faciet, & olei hin per singula ephi. Septi-

mo mense quintadecima die mēsis in solennitate faciet, 9
sicut supra dicta sunt, per septem dies, tam pro peccato,

quam pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo. 10

hirci nec ephi nec sicut Lxx. transfulerunt coctio poni- 11
tur, ipsi. n. ephi coctionē interpretati sunt. Hin verò quae

olei certa mensura est) assumitur in sacrificio vituli, & 12
arietis, vt fomentum luminis sempiterni quod laboris re

quiem, & lassitudinis sanitatem post placationem pecca- 13
torum accipere mereamur.

h Septimo men. Hier. In septimo quoque mense quinta- 14
decima die mēsis in solennitate Scenophegiarum. i. ob-

lationis, & sacrificiorum ordo seruandus est, tam pro pec- 15
cato quam pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo, vt

festiuitatem domini fugatis tenebris, & orto lumine olei 16
consequamur, clariorefque habeamus solennitates in

quibus nobis omnia peccata condonantur. 17
CAP.

nitatem, de qua di-
cit, mense septimo, quin-
tadecima die mēsis, 18
&c. videtur signifi-
care Scenophegiam
quam hic sine no-
minae posuit.

e Et in septem dierū;
&c. Oblato. s. vitulo
pro vniuerso popu-
lo terrae. i. septē die-
bus reliquis domi-
nicae passionis, septē
vituli, & septē arie-
tes immaculati of-
feruntur quotidie,
vt in holocausto, &
in igne domini con-
crementur.

f Septem vitulos, &c. + errauit
Hiero. Septem vitu-
li, & septem arietes,
sunt, qui configurā-
tur dominicae pas-
sioni, vt imitentur
verum vitulum, &
verum arietem, &
sanguinem marty-
rum, per septē dies
totius mundi pec-
cata mudentur.

g Et sacrificium ephi.
Hieron Notandum
diligenter, q̄ in sa-
cificio ephi per vi-
tulum, & ephi per
arietem, & olei hin
offeruntur, quae in
lege praecipita sunt.
In oblatione autem

h Princeps.

i Nisan.

k Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius, vitulus nouellus
cornu proferens, & ungulas, in quo mundatur sanctuarium.

l In quo mundus redimitur.

m Vituli, qui alijs verbis agnus vocatur, Ecce
agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, cuius
carnibus alimur, cruore potamur.

n Aliis tempore secundum alios, vt significetur domus, & altare, vniuersa enim
mundi elem. nta hoc sanguine sanctificantur, vt cum quis expiatus fuerit atq;
mundatus, ingrediatur portam atrij interioris

o Haec duae solennitates, primi. i. uentis prima dies, & eius. em septima
in Hebraeo non habentur.

p Phise.

q Humano genere (Saluator) Est enim omnium hominum, & maximo fidelium, & ipse est pro-
pitatio pro peccatis nostris, & non solum pro nobis, sed pro omni mundo.

r Septem diebus

s Errauit

t Expiabitur

u Nota

v CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Hae dic. Hic consequenter describitur oblatio principis sacerdo-
tis magis in speciali. Et primo describitur eius oblatio fienda men-
se primo, secundo, fienda mense septimo, ibi. Septimo mense. Cir-
ca primum dicitur.

2 In primo mense, qui incipit apud Hebraeos a prima lunatio-
ne p̄ principiori equinoctio vernali, siue sit ante, siue post, siue sit in
ipso equinoctio, sicut diffusius fuit dictum Exo. 4.

3 In mensis. i. prima die mensis, sicut Genes. 1. a. dicitur. Fa-
ciat est vespere, & mane dies vnus, i. primus.

4 Sumes vitulum. i. sumendum a summo sacerdote describes,
ideobdatur.

5 Et tollet sacerdos, &c. i. de sanguine animalis oblato pro pec-
cato.

6 Et ponet in post. i. templi.

7 In qua. an. ista loca sunt superius descripta.

8 Et sic fac. faciendum describes.

9 In septima mensis, &c. sicut dictum est de prima. Et ista
duo

duo sacrificia non sunt in lege posita, sed istud quod sequitur ibi po-
nitur.

10 In primo mense, &c. 14. die mēsis, A vespera. n. huius in-
cipit apud Hebraeos solennitas Paschalis, vt habetur. Exo. 12. & 13

11 Et faciet princeps, &c. i. offerre.

12 Vitulum pro peccato suo & populi.

13 Et in septem dierum solennitate. i. in solennitate Pascha-
li, quae durat per septem dies.

14 Faciet holocaustum domino. &c. i. offerret.

15 Et olei Genus est mensura, & est tertia pars bati, cuius quan-
titas est superius descripta eodem capitulo.

16 Per singula. simila, quae est farina de tritico delicatissima. Ad
hoc enim offerebatur oleum, vt cum ista farina misceretur.

17 Septimo men. Hic ponitur oblatio fienda mense septimo de
potibus summi sacerdotis, cum dicitur.

18 Quinta. die. Tunc. n. a vespera precedentis diei incipiebat so-
lennitas Tabernaculorum, & durabat per septem dies, in quibus sic-
bant similes oblationes, sicut in solennitate Paschali predictum est.
Et sic secundum hoc patet litera.

C A P. XLVI.

Acc dicit domi. Primuni paraphrasticos verba pandenda sunt. b Sex diebus. Hiero. Porta orientalis atrij nobis clausa. Postquam autem venerimus

ad sabbatū, in quo est requies, vel ad diem calendarum, quando post eam noctem, & horribiles tenebras lucis exordium est, aperitur nobis porta orientalis.

In die calendarum. Completis. s. triginta diebus die Neomenia, qui alterius mensis finis alterius principium est, ut quod privilegium habet septimus dies in hebdomada, hoc habeat mensis exordium.

Et intra. princeps. Hiero. Qui nomen ducis scilicet, & dignitatem fuerit assequutus.

Per viam vesti. i. per mundi huius labores, & portam ecclesie, quae adhuc in terrenis finibus sita est, non ingreditur autē in terius atrium sed ad limen portae interioris, & stabit in ea.

Stabit in li. etc. Hier. Si princeps in praesenti scriptura non ingreditur atrium interius, sed stat in limine portae eius, patet, quia nunc ex parte potest videre, & ex parte cognoscere, & nondum reuelata facie gloriam contemplari domini.

Holocaust. eius. Indigemus. n. misericordia Dei, & omnis creatura ad. comparationem creatoris immunda est, diuino igne purganda. Vnde Isaiā purgata sunt labia. Et adorab. Ut postquam hostia principis sacro igne fuerit concremata, ipse reconciliatus Deo, tunc adorare possit. super limen portae interioris atrij, in quo steterit, & postea egrediatur.

Et adora. Hier. Ut postquam per sacrificium pacem receperit, tunc in limine constitutus adoret omnipotentiam Dei, & se atrij interioris ingressu fateatur indignū, & statim egrediatur. Postquam autem. qui. primus est fuerit egressus, non claudetur vsque ad vesperam huius saeculi ipsa

ipsa porta interioris atrij, sed aperta erit, vt populus que tere sit ad ostium, & adoret, non omni tempore quando requienerit a peccatis, & fugatis tenebris, & conscientia lumen acceperit. k Holoca. au. Hier. Holocaustum autem quod offert

C A P. XLVI.

Acc dicit dominus Deus. Porta atrij interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

interioris quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus fit. Die autem sabbati aperietur. Sed & in die calendarum aperietur, & intrabit princeps per viam vestibuli portae deforis, & stabit in limine portae. Et faciet sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius, & adorabit super limen portae, & egredietur. Porta autem non claudetur vsq; ad vesperam. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, & in calendis corā dño. Holocaustū autē hoc offeret princeps dño in die sabbati, sex agnos immaculatos, & arietem immaculatū, & sacrificium ephi per arietem. In ignis autē sacrificium, quod dederit manus eius, & olei hin per singula ephi. In die autē calendarum vitulum de armento immaculatū, & sex agni, & arietes immaculati erunt, & ephi per vitulum, ephi quoq; per arietem faciet sa

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XLVI.

Acc dicit domi. Postquam descripta est oblatio principis in spiritualibus, hic consequenter describitur oblatio principis in temporalibus. Et diuiditur in duas partes. Nam circa oblationem principis primò describitur modus veniendi. Secundo actus offerendi, ibi. Holocaustum autem. Circa primum dicitur.

- 1 Porta atrij in. Et patet litera ex predictis vsque ibi.
2 Et intra. &c. i. porticum portae deforis. Tota. n. porta illa est extra atrium interius, vt supra descriptum est.
3 Et stabit in limine portae. Ita q non intrabit atrium interius.
4 Et facient sacerdotes. i. offerent.
5 Et adorabit ipse princeps.
6 Et egredietur. Per eandem viam, per quam venit facta prius oratione.
7 Porta autem non claudetur vsque ad vesperam. Et subditur ratio, cum dicitur.
8 Et adorabit populus, &c. Ex quo patet illud quod dictum est supra. 44. cap. q haec porta aperietur principi ad offerendum, & comedendum, sed ad eam admittitur populus ad orandum in sabbatis

- calendis.
10 Holocaustum. Hic consequenter describitur actus offerendi. Et primò quantum ad oblationem obligatoriam. Secundo quantum ad voluntariam, ibi. Cum autem fecerit princeps sacrificium. Circa primum dicitur. Holocaustum autem offerentium incenditur ad honorem altarium.
11 Sex agnos immaculatos. i. sine defectu alienius membrum defectibilitate. Nam macula non accipitur hic pro pellis varietate, sed pro membri defectibilitate.
12 Et sacrificium ephi per arietem, &c. i. cum arietem ephi simile.
13 In agnis autem sacrificium, & caetera. i. cum sex agnis offeret de simila quantum sibi videbitur. ephi aut plurimum vt quot ephi simile offeret, tot hin olei offeret ad eandem simula. Consequenter agitur de obligatione principis in diebus, cum dicitur.
14 In die autem. Et ex dictis patet litera vsque ibi.
15 Et arietes immaculatos. s. i. Hebræo namque nomen sine additione positum signat binarium. Caetera patet ex dictis vsque ibi.

Isai. 6. b.

Diuisio.

* Ca-

Ingressu Hiero. Liberi enim arbitrij est, & potestatem ha-
ponendi animam & retinendi eam, tam ad nos ve-
is, quam ad celestia conscendens, eadem maiestatis
vritur libertate. Denique non querit mandinas vel to-
nitates, nec differentiam vllam obseruat dierum: quia

ne tempus ei se-
fitas.
a ¹ Ingressu per.
Hic non precipitur
pulo, vt si ingres-
fuerit per portā
aquilonis, vt ado-
re, egrediatur per
viam portæ meri-
dianæ. Hic est popu-
lū gentium qui re-
liuens portam
aquilonis (a quo
exdefcūt omnia
ma super terrā) si
teplum fuerit in-
gressus, non debet
egredi nisi per viā
portæ meridianæ,
id est, luminis & ca-
lido, in qua cubat
spūs in meridie:
Vt: *Surgit aquilo,
& in auster.* Qui
ingreditur p
viam portæ meri-
dianæ, &c. hic est
lucorū populus,
qui elinquens viā
portæ luminis, trā-
sit per portam aqi-
lonis. De quo dicitur
in *quilo vltus de-
rissus.* Et colla lere-

crificium. De agnis autem sicut inuenerit manus eius, & olei
hin per singula ephi. Cumque ingressurus est princeps per
viam vestibuli portæ ingrediatur, & per eandem viā exeat.
Et cum intrabit populus terræ in conspectu domini in solen-
nitatibus, qui ingreditur per portam aquilonis, vt adoret,
egrediatur p viā portæ meridianæ. Porro qui ingreditur per
viam portæ meridianæ, egrediatur per viā portæ aquilonis.
Non reuertetur per viam portæ, per quam ingressus est, sed è
regione illius egredietur. Princeps autem in medio eorum
cum ingredientibus ingrediatur, & cum egredientibus egre-
dierit. Et in tñundinis & in solennitatibus erit sacrificium
ephi per vitulum, & ephi per arietem. In agnis autem erit sa-
crificium, sicut inuenerit manus eius, & olei hin per singula
ephi. Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustū,
aut pacifica voluntaria domino, aperietur ei porta quæ respi-
cit ad orientem, & faciet holocaustum suum, & pacifi-
ca sua; sicut fieri solet in die sabbati, & egredietur clau-
deturque porta postquam exierit. Et agnum t̄ eiusdem

& planam perfectionē ex gratia, nō ex merito possidere. D
d *In medio.* Hier. vnde Apostolus: *An ignoratis quomā Chri-
stus in vobis sit.* Si autem in ignorantibus, quanto magis in
scientibus: Sed cum inter scientes fuerit corpus mortuū
fiet propter peccata, spiritus viuēt propter iustitiam.

e *Ephi per vitu.* Sin-
gula ephi per vitū
que offeruntur in
sacrificio. In agnis
verō non est cer-
tus numerus, nec
voluntati dimis-
sum arbitriū, sed
viribus quisq; vri-
tur bonæ conscien-
tiæ, vt quātum po-
test non quantum
vult offerat: & su-
per omnia olei
hin, p̄ singula ephi:
vt vngatur simila,
& lucerna accen-
datur in conspe-
ctu domini, & qui
eo vtuntur, dicāt:
Ego an em sicut oliva
fructifera in domo do-
mini.
f *Princeps. LXX.* secundum
Dux. vnde Isaias: *lxx.*
Ecce t̄ st̄ in Gen. deū
cum: princ. &c. Et
Ezechiel: *Dauid prin-
ceps in medio eorum.*
Qui, scilicet, spon-
te facit dicens: *Vo-
luntaria oris mei be-
neplacita sūt domine,
& holocaustum*

na facie aquilonis accenditur. Aliter: Per portā aqi-
lonis ingreditur qui peccata dimittit. Egredietur per portā
meridianam qui virtutes sequitur. E conuerso, si iustus
lapis fuerit, ingreditur quidem per portam meridianā,
sed egredietur per viam portæ aquilonis.
Non reuert. Non n. solum his qui egrediuntur de Sodo-
mō precipitur, vt non respiciant retrorsum, neq; his qui
manū ad aratrum, vt non respiciant post tergū,
sed etiam in domo dñi constitutis, ne, s. reuertantur ad
infirma & egena elementa, & incipientes spiritu, carne
no consumuntur: sed de spiritualibus ad maiora proce-
dāt inde: prætēritōriam obliuiscens ad futura vel priora
mextendo) vt, scilicet, non ex parte cognoscant, sed vē-
niā: ad perfectum quātum potest humana fragilitas;
vt, cum omnia fecerint, dicant: *Serui inuiles sumus.* vnde
quæ imperfectus, nō quōd iā acceperim aut iam perfectus sim.
Et abi quasi imperfectus ait: *Quotquot perfeci, &c.* Hinc
periculum est omnem hominem, & vniuersam creaturam
ad perfectionem venerit, indigere misericordia Dei,
&

vt totum offerat Deo.
g *Pacifi.* Quod non supra. Scriptum est enim: *Et faciem
facies do es holocaustum eius, & pacifica eius.* De spontaneis &
voluntarijs omnino reticetur. Post holocaustum offerat
pacifica & reconcilietur Deo. Vnde & virginitas maio-
rem nuptijs, quia non exigitur nec redditur, sed offertur.
Dum hoc fecerit princeps, aperietur ei porta quæ respicit
ad orientem, de qua: *Hæc porta domini, iusti intrabunt in eam.*
Et vnde oritur sol iustitiæ.
h *Et facit.* Hieron. Non sacerdotes pro eo, sicut solet fieri
ri in die sabbati. Omni ergo tempore holocaustum & pa-
cificum (quod offertur voluntariē) apertam habet por-
tam domini, nec obseruat sabbatum, sed omnes dies repu-
tantur in sabbatum, id est, requiem.
i *Et agn.* Hieronymus. Vnde Isaias. *Sicut agnus obtu-
mesceat, & non aperiet os suum.* Et Ioannes: *Eccce agnus Dei,
ecce qui tollit peccata mundi.* Qui, scilicet, immolatur in Aegy-
pto de cuius sanguine armantur postes fidei, & exterminator
excluditur.

Hier.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Cumque ingre. vbi describitur differentia inter principem,
& populum in modo veniendi ad orationem, & redeundi. Et patet
lucorū vsque ibi.
2 Princeps autem in. Nam via portæ orientalis per quam in-
greditur, & egredietur princeps, media est inter viam portæ aqi-
lonis & viam portæ australis.
3 Cum ingre. id est, simul tempore: nam ingressus eius, & egres-
sus impediunt ingressum, & egressum populi, eò quod sunt per
dificos vias.
4 t̄ in nu. i. festiuitatibus, in quibus congregatur populus ad sa-
crificandum, sicut in nundinis ad mercandum. vnde in Hebr. x. hic
habetur: *In festiuitatibus.*
5 sacri. ephi. i. cum quolibet vitulo offertur ephi simile. Et simi-
litudo quolibet arietis.
6 in agn. scilicet, simile cum ipsis oblata.
7 sicut in u. id est, pro sua voluntate sicut dictum est supra.
8 Cum autem. Hic consequenter describitur oblatio principis
voluntaria, et patet littera vsque ibi.
9 t̄ facit. id est, offerret non tantum per se, sed per manus sacer-
dotū, antiquorum spectat officium, sicut fieri solet in die sabbati mo-
do prædicto.

10 Et egrediet. scilicet princeps eius oblatione facta.
11 Claude. por. in hoc differt oblatio principis spontanea ab
eius oblatione in sabbatis, & calendis, quia non admittitur porta aper-
ta vt populus veniat ad orandum, sicut dictum est in oblatione prin-
cipis in sabbatis, & calendis.
12 Et agn. istam litteram continuat Hieronymus, & cum sequen-
tes, a. l. i. eam immediatē præcedentem, in qua loquitur scriptura de
sacrificio principis spontaneo, & non dicitur ibi de quo debeat fieri,
propter quod hic consequenter exprimitur, quod fiat de agno annicu-
lo immaculato, cum certa mensura vini & olei. Et secundum hoc pa-
tet littera. Sed hoc non videtur mihi bene dictum propter duo. Pri-
mum est, quia oblatio non est simpliciter spontanea, in qua determi-
natur offerendi materia. Et ideo sicut offerre est in eius voluntate,
ita videtur de animali, scilicet, quod offerat quod placet sibi, dum ta-
men sit animal immolaticium. Plura verò animalia sunt immolati-
cia præter agnum, sicut hircus, bos, capra: & plura alia animalia.
Secundum est, quia sacrificium spontaneum potest interrumpi, &
omnino prætermitti. de isto verò dicitur, quod fiat quotidie, & quod
est sacrificium domino legitimum iure atque perpetuum. Et ideo di-
co sicut diuidendo supra dixi, quod post oblationem sacerdotis serui-
mi, & principis populi: hic consequenter agitur de oblatione iugis
sacrificii quæ in lege præcipitur omni die fieri. Et hoc est quod dicitur.
Et ang. i. natum eodem anno quo sumitur ad immolandum.
* Faciet

Et

Hier. Eiusdem anni. Alij: Anniculum quia predicavit
annum domini acceptabilem, & retributionis diem.

Psal. 5. a.

Ibi. 29. b.

Ihi. 62. a.

A *Semper ma. &c.* Non qualibet hora, sed quando orto
sole lucis exordium est, de quo David: *Mane exaudivit vocem
meam, mane astabo tibi, & vi.* Et alibi: *Ad vesperam demorabitur
fletus, & ad ma. leti-
tiam.* Et alibi: *Deus De-
us meus, ad te de luce
vigili.*

† singulo.
† illum.

Hiero. Ne mireris lector, si idē & prin-
ceps est, & sacer-
dos, & vitulus, &
aries, & agnus, cū
in scripturis pro va-
rietate causarū, le-
gamus eundem do-
minum, & Deū, &
hominem, prophe-
ram, virgam & ra-
dicē. & florem, &
principem, & indi-
cem, & regem, iu-
stum, & iustitiam,
apostolū, & episco-
pum, bracium ser-
uum vnigenitum,
filium, pastorem,
& primogenitum,
ostium, viam, ange-
lum, sagittam, & sa-
pientiam, & multa
id genus.

Heron.

B *Hac di.* Hucusq;
de principe, nunc
de eius hæredibus
sermo est, quib. da-
re debeat & quorū
sit vel ad ipsos vel in
perpetuū possessio.

Leui. 23. c.

C *Vsque ad.* Septi-
mū qui dī decor,
vel donec iubileus,
id est, quinquagesi-
mus adueniat, quando omnis emptio vel donatio reuer-
tur ad priores dominos. Seruus enim habet vsum pro
tempore, proprietatem possessionis, filius principis

Auaritia sa-
cerdotum.

D *Et non.* Hier. Suggillat non solum illius temporis sacer-
dotes vel principes, sed nostros quoque qui ditiores fiunt
quam ante essent, dignitatis occasione, ne tollant pauperi-
bus per violentiam, vel sub honoris nomine spolient, &
diuites filijs suis quibus debetur paterna hæreditas, nihil
relinquant, nisi quod a parentibus sibi derelictum est.
Ergo qui ditior est sacerdos cum venerit ad sacerdotium,
quidquid plus habuerit, non filijs debet dare, sed pau-
peribus, & sanctis fratribus domesticis fidei qui vincunt
merita liberorum, vt reddat ea quæ domini sunt domi-

Matth. 23. b.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Faciet. scilicet, sacerdos hebdomadarum.
- 2 Holo. do. i. totum incensum ad honorem diuinum. Et dicitur
ab holo Græcè quod est totum Latine, & cauma quod est incendium.
- 3 Quo. quia nulla diu poterat transiri absque oblatione iugi sa-
crificij.
- 4 Semper ma. quia nullum sacrificium poterat fieri ante illud.
- 5 Et sa. fa. cum eo vel consequenter ad ipsum.
- 6 Catama. Est autem cata propositio Græca, & aliquando acci-
pitur pro trans, vt catagrapho, id est, transcribo. Aliquando pro per,
vt, cataphrasim, i. per antiphrasim. Et hoc modo accipitur hic cata
mane, id est, per mane.
- 7 Sextam par. s. simile. Cetera patent ex dictis.
- 8 Faciet ag. Repitio est eiusdem sententiæ ad maiorem assertionem. No-
tandum autem hic, quod iuge sacrificium veteris legis præcipitur fie-
ri bis in die, s. vespere & mane, vt patet in Exo. Et in Leui. non fit mē-
tio nisi de mane. Et per hoc innuitur, quod hæc propheta loquens de
futuro, loquitur principaliter de iugi sacrificio noue legis, s. Eucharis-
tiæ in quo offertur quotidie agnus immaculatus Iesus Christus, nec
offertur in vespere: quia tunc non celebratur missa nisi ex aliqua ne-
cessitate, in ordinib. & potissimè sabbato sancto propter protractionē
officij, & aliorum agendorum transit hora nona ante consecrationem
hostiæ. Et similiter in natali domini celebratur missa de nocte, eo qd
tunc dominus fuit natus de virgine. Sed contra istud dictum videtur
esse quod dicitur supra: Agnum eiusdem anni, &c. Christus autē
non

no. qui ait: *Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis*
enim in pauperibus suis suscipitur hospicio, in carce-
satur, nudus tegitur, sitiens bibit, esuriens saturatu-
e *Dur.* &c. In partes, qui in nomine domini fuerat
gregatus vel iuxta legem alterius hæreditas transe-

a Non certis diebus.

anni immaculatum faciet holocaustum quotidie domino.

† Semper mane faciet † illud, & sacrificium faciet super † eo

† catamane, sextam partē ephi, & de oleo tertiā partē hin,

vt miscēatur similitudinem sacrificium domino legitimum iuge at-

que perpetuum. Faciet agnum & sacrificium, & oleum cata-

mane mane, holocaustum sempiternū. Hęc dicit dominus

Deus. Si dederit princeps † domum alicui de filijs suis, hæ-

reditas eius filiorum suorum erit, possidebunt eam hæredi-

tarie. Si autem dederit legatum de hereditate sua vni seruo-

rum suorum, erit illius vsque ad annum remissionis, & reuer-

retur ad principem. Hæreditas autem eius filijs eius erit. Et

non accipiet princeps de hæreditate populi per violentiam,

& de possessione eorum, sed de possessione sua hæreditatem

dabit filijs suis, vt non dispergatur populus meus vnusquis-

que a possessione sua. Et introduxit me per ingressum qui

erat ex latere portę in gazophylacia sanctuaris ad sacerdotem,

quæ respiciebat ad aquilonem, & erat ibi locus, * vergēs ad

occidentem. Et dixit ad me: *Iste est locus, vbi coquent sacri-*

cerdotes pro delicto & pro peccato, vbi coquent sacri-

ficiū, vt non efferant in atrium exterius, & sanctificetur po-

ignorantia offertur sacrificium, quanto magis pro
conscientia? vñ Job: *Ne forte peccauerint filij mei, & igno-*
g *Et Jan.* Hier. Qui, si sanctificationi non fuerat pi-
tus, ne facile non sanctificatis sancta tribuamus, ne-
garitas ante porcos mittamus, nec canibus sancti-
mus. Vnde Moyses tribus diebus ab omni immi-
etiam ab vxorum complexu populum vult sancti-
vt accedat ad montem Sina, & sanctificatus sancti-
piat. Si autem accessuri ad audienda verba Dei &
cienda sanctificari iubentur ab vxoribus manifeste
in lege illud apostolicum contineri. *Nolite transire
cent, nisi forte ex con. ad tem. vt va. ora.* Et ex consensu
dum ab vxoribus, vt vacemus orationi.

- non fuit immolatus primo anno quo fuit natus. An quod ad
p veritas h. breuicia non habet eiusdem anni, sed sic habet: h
anni sui. Omnis autem annus est ipsius Christi sicut, & on
pus, Heb. 14. b. Iesus Christus heri & hodie, ipse & i
fecu-
la, maximè tempus gratiæ, cuius anni dicuntur anni Christi.
9 Hęc di. Hic ponitur tertium incidens quod est de dona-
principis, quia si dederit portionem suæ hæreditatis vni de
remanebit illo filio, & heredibus suis. Si autem det alteri
donatio vsque ad annum iubilæum, & non ultra. De possessio-
rò populi sibi subiecti non poterit accipere, & filijs suis dai
Ex his
dictis patet litera, cum dicitur: Si ded. prin. do. ali. &c.
10 Et int. Hic ponitur quartum incidens, quod est de coquis: &
primò de coquinis pro sacerdotibus, cum dicitur. Et in. s. i. ange-
lus apparuit in specie viri.
11 Per ign. &c. sicut supra descriptum est cum ageretur de
lacys austr. lib. & aquilonaribus habitationi sacerdotum di-
ditur.
12 Et er. ibi lo. quo erant coquinae pro sacerdotibus. Ideo
13 Vbi co. sacer. &c. Istorum enim sacrificiorum vna
domini, s. adeps, qui in altari holocaustorum comburebatur
& san-
guis qui ad crepidinem altaris effundebatur, carnes verò
vsum sacerdotum, ideo sancta dicuntur.
14 Vt non ef. i. ad loca vbi admittuntur laici. 15 Et
tangat rem sanctam, vel communicet cum sanctis, i. facer-
quod nõ dēt facere: Et sic, sanctificetur, magis hic accipitur
sūtū. Consequenter agitur de coquinis pro popularibus, cum
Et

atrium exte. Illud de quo egressus est patet fuisse inte- & multa esse atria in scripturis sanctis vnde: Qui stans domini in atrijs domus Dei nostri. Et Iesus ait: Has oves ha- uas non sunt ex hoc atrio, & illas oportet adducere, & sic atrium, & vnus pastor. Sic enim in Græco habetur qd vnus vno verbo

explicare nō in ouille trā Quod enim a ex hoc atrio, dicit esse aliud, vel in Gentiu ad distinctio Israel: vel in b ad differentiā ni atrij demō- ar. pro qualita c im meritorū que officio m delegatur. Hieron. numero icu- loyses, & Elias d se Christus. Vbi ibi, & an-

pulus. Et eduxit me in atrium exterius, & conduxit me per quatuor angulos atrij. Et ecce atriolum erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. In quatuor angulis atrij atriola disposita, quadraginta cubitoium per longum, & tri- ginta per latum. Mensuræ vnus quatuor erāt Et paries per circumitum ambiens quatuor atriola, & culinæ fabricatæ erant subter porticus per gyrum. Et dixit ad me: Hæc est do- mus culinarum, in qua coquent ministri domus domini vi- ctimas populi.

quibus parantur. Vbi autem veni- perfecti viri ætatem ibi calcanda sunt oīa. Et dicen- Habentes victu & vestitum, his conueniunt. Et, si dederit mibi

mibi dominus panem ad vesendum, & ve. qua op. &c. Vel illud: D- Escia ventri, & venter cōstis, Deus autem, &c. Neque enim in fu- turo māducabimus, & bibemus, sed illo pane vescemur, de quo dicitur: Panem angelorum mā. homo, &c. Et, meus cibus est, vt faciam voluntatem eius qui misit me.

Gen 28. d. 1. Cor. 6. c. Psal. 77. c. Ioan. 4. c.

c Mensuræ vni. Hie rony. In mensura vna quæ quatuor maiores angulos possidebat, qua- tuor mundi plagas significat, quibus in sudore vultus nostri co- medimus panem no- strum: & omnis la- bor noster ventri stercoriq; proficit. d Victimæ vopuli, &c. Quæ offerun- tur pro peccato vel pro delicto vel pro ignorantia: sed ta- men in alimenta & refrigeria sacerdo-

rum, vt meminerint se nihil aliud debere appetere, cum etiam in templo carnes eorum refrigerio præpa- ratæ sint.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

eduxit me in atrium exter. Cuius figura descripta est su- ecce atriolum, &c. Quoddam spaciū quadratum erat in angulo exterioris atrij, ita quod murus medius cingens exteriori clauderet quodlibet atriolum in duobus lateribus, vnus bassus alia duo latera opposita. quadraginta cubi. per longum, & triginta per &c. atriola quadra a sunt non æqualia, sicut atrium interioris de- scribitur æquilaterum, & murus exterior totius ædificij, vt patuit precedentibus. Sed de muro medio cingente atrium exterius non aliqua certitudo ex textu, nec ponunt Hebræi ipsam æqui- culi. idest, coquina. secundum Hebræos verò culinæ sunt super aquas ponuntur caldarii, & de subter ignis, & sic in- ter port. scilicet, atrij interioris. nam porticus istæ sunt fa- bricatæ in superiori parte atrij exterioris. Iste vero culinæ in infe- riori

riori eius parte. 6 Per gy. idest, in quatuor angulis. Ex quo videtur, quod exposito res Latini ponentes istas culinas in lateribus porticuū male dicunt. sic enim ponuntur in æquali situ montis cum porticibus: hic autem dicuntur expressè esse subter port. cus. Item thalami porticuū prien- talium secundum descriptionem eorum lumen habere non possunt, si- cut & ipsi nec concedunt: nisi ex illa parte in qua secundum eos po- nuntur coquinae. Et sic si super coquinas sit ædificium dicti thalami, nullo modo lumen habere possunt. Si autem dicatur, qd sint sub diuo, tamen fumus, & sætor ascendentes de coquinis reddunt habitationē thalamorum ineptam: propter quod dicentur, quod coquinae siue cu- linæ ponuntur in atriolis, propter quod immediatè post atriola loquitur de coqui- nis: quod etiam exprimitur cum subditur. 7 Hæc est. idest, locus. 8 Culinarum in. i. Leuitæ ad hoc dispositi, & instituti. 9 Victimæ po. idest, illam partem victimarum pacificarum, quæ dedit in vsum offerentium. pars autem quæ cedebat in vsum sacerdotum coquebatur in gazophylatus sacerdotum, vt supra di- ctum est.

Cap.

ADDITIO.

In p. 46. vbi dicitur in Postil. Et agnum. Istam literam con- tinua hieron. Hæc sacrificium de quo hic fit mentio, non potest exponi de iugi sacrificio, de quo agitur Num. 28. Nam ibi præcipitur cum eo offerri decima pars ephi simile, hic autem sexta pars ephi, ibi etiam quar- ta byblei, hic verò tertia. Ibi etiam præcipitur fieri cū eo libamen, quarta pars hyn, hic verò nulla fit mentio de libamine vini. Constat autem quod Ezechiel non poterat mutare ea quæ præcepta erant in lege Moisaica, præsertim in sacrificijs. vnde 2. Paral. 8. Tunc obtu- lit Sæmon holocausta domino super altare domini, quod extruxerat ante porticum, vt per singulos dies of- ferretur in ea iuxta præceptum Moyfi. vnde expositio Hiero- videtur vera, scilicet, quod hoc sacrificium est aliud ab illo iugi sa- crificij de quo supra Nume. 28. cap. prædicto, sicut etiam in sabbat- tis, & calendis determinauerat sacrificia per principem offerenda alia sacrificijs sabbatorum, & calendarum, quæ Numeri prædicto cap. capiuntur. Ad primum autem quod obicit Postillator dicen- dum, hæc oblatio est simpliciter spontanea. Poterat enim princeps eam præmittere sine peccato: sed si eam voluisset facere, determi- natuū ibi materia, & tempus, quæ quidem determinatio non tollit spontaneitatem, cum in eius libera voluntate licitum fuerat ei sicere & non facere. Ad secundum dicendum, qd istud sacrificium poterat omni præmitteri, quia multa de istis quæ traduntur ab Ezechiele non ponunt necessitatem præcepti prout infra dicitur dante dice- tur: istud sacrificium non poterat interrumpi, nisi si princeps acce- ptat spontaneè, hoc facere tunc bati quotidie continuare. Et pp hoc dicitur

dicitur de eo quod fiat quotidie, &c. si illicet, acceptante principe. Replica. In c. 46. vbi dicitur: Et agnum eiusdem anni, &c. quod beatus Hieron. exponit de materia oblationis principum. Postilla- tor autem de oblatione sacerdotis quæ dicitur iuge sacrificium. Burg. autem pro beato Hieron. dicit Postillatoris expositionem stare non posse: quia Num. 28. autoritate Dei ponitur forma, quantitas, & qualitas offerendorum in iugi sacrificio. Constat autem Ezechiel legem Moisaicam non posse mutare. Ad quod respondeo, quod præcepta hic data non sunt Ezechielis sed Dei, cuius est condere legem, & inter- pretari, secundum quantitatem, & qualitatem, imo secundum substan- tiam sacrificiorum, vt patet Christo totaliter ceremonialia auferente, & legem in multis mutante: Nec valet expositio quam Burg. in adiutorium suæ opinionis assumit: quia cum de hoc sacrificio dicitur in litera quod debeat fieri quotidie, & semper mane, Burg. exponit, idest, principe acceptante quasi a principis voluntate debeat, & op- porteat domini præceptū, & eius executio dependere, quod falsum videtur: nisi si princeps non acceptauerit interruptum: & non fit quotidie si super mane: & ita non meretur dici iuge legitimum, & semper numerum: quæ omnia de hoc sacrificio dicuntur in litera. Nec be- ne respondet Burg. rationib. Postil. Non prima, quia videtur, quod nō fuit illa oblatio spontanea. Nam iuge legitimum, & semper numerum non potest dici spontaneum. Et sic fingit Burg. illud quod dicit. Ad secundam rationem, qd videlicet possit interrumpi, quia tunc non es- set semper mane iuge, &c. quæ in litera dicuntur de hoc sacrificio. Burg. autem vsq; ad finem huius libri aliqua dicit valde dubia, sed non probat. Et quia non sunt directè contra Postillatoreri, non est prepositi negotij circa ea amplius immorari. Sequitur.

C A P. XLVII.

Aa **E**T conuer. &c. *Aque autem.* Hieronym. Sunt aquae & amarae, & pessimae. Vnde: *Quid vobis, & vobis aqua turbida, & canosa.* Vnde: *Dabo eis potum aquam sellis.* idest,

Iere. 2. d.
Ierem. 9. e.
Ezech. 29. a.
Psal. 68. a.

Ei. 123. a.

Vnde. *Intrauerunt aquae usque ad animam meam.* Et alibi. *Fossi tan aqua absorbuit nos.* Haec aqua alio nomine dicitur Marath, idest, amaritudo, in qua signum crucis immittitur, & amara in dulcia vertuntur. Lex enim

Exod. 21. e.
Deute. 19. d.

2. Reg. 23. c.
Hosea. 1. a.

Iere. 13. a.
Exo. 1. c. & d.

Psal. 28. a.
Ila. 12. a.
Psal. 67. f.
Ierem. 2. c.

Rom. 16. c.

C A P. XLVII.

¶ Scilicet templi.

Tcouertit ad me portam domus, & ecce aquae egrediebatur subter limen domus ad orientem. Facies enim domus respiciebat ad orientem. Aquae autem descendebant in latus templi dextrum

a ¶ idest. b ¶ Ex hoc patet sacras esse aquas, & Saluatoris significare uocatum. c ¶ Non cuiuslibet loci. ¶ Vbi sponsus conuiuius suos pascit, & accubat

ad meridiem altaris. Et eduxit me per via portae aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exteriorem, viae qua respiciebat ad orientem. Et ecce aquae redundantes a latere dextro, cum egredieretur vir ad orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos, & traduxit me per aquam usque ad talos. Rursumque mensus est mille, & traduxit me per aquam usque ad genua. Rursumque mensus est mille, & traduxit me per aquam usque ad renes.

a ¶ Eadem aquas.

b ¶ Peccata quae nobis per aquas baptismi remittuntur, haec sunt iustitia proteduntur.

a ¶ Post mille cubitos, qui perueniunt ad talos b ¶ In qua, scilicet.

a ¶ Cubitos.

C *Ad meridiem altaris, &c.* Non ad aquilonem, non ad occidentem. Hiero. Nota, quod aquae istae quae egrediuntur per portam orientis, intantum leuas partes fugiunt, ut a dextris altaris ad meridiem pergant.

D *Et eduxit me, &c.* Significat quod statim ad portam orientalem peruenire non possumus nisi per viam portae aquilonis longo circumitu perueniamus ad eam. Nisi enim vetum frigidissimum calore fidei vicerimus, & eius regiones calcauerimus (secundum illud *Deus autem conteret Sathanam sub pedibus nostris*) portam per quam egrediuntur aquae, & sunt a latere dextro ingredi non possumus.

c Mille

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XLVII.

ET conuertit ad me. *Hic ponitur quintum incidens, quod est de aquis egredientibus de templo. Et diuiditur in tres partes, nam primo describitur earum ortus. Secundo progressus, ubi: Et conuertit me. Tertio, ornatus & effectus, ubi: Et eduxit me. Circa primum dicitur.*

Diuisio.

- 1 Et conuertit me ad portam i. templi.
- 2 Et ecce aquae egre. per modum fonticuli scaturientis.
- 3 Subter limen domus i. fluentes inde ad orientem.
- 4 Facies enim, i. ostium templi. Dicunt autem expositores Latini quod limen vnde dicuntur hic aquae oriri, est limen porticus templi: sed textus sequens videtur contradicere, cum dicitur.
- 5 Aquae autem descendebant in latus. Hoc autem esse non potest, si orni dicantur subter limen porticus templi: quia fluunt ad orientem, ut dictum est. templum autem est ad occidentem respectu porticus. Et ideo dico cum Hebraeis, quod limen vnde dicuntur egredi, est limen sanctifanctorum. vnde infra dicitur de istis aquis, quae egrediuntur de sanctuario, quod proprie dicitur de sanctofanctorum: & inde transibant per templum declinando aliquantulum ad latus dextrum, & inde ad porticum templi: et postea ad atrium interius fluendo semper versus orientem inter altare holocausti, & latus meridionale atrij. Et ideo subditur.
- 6 Ad meridiem altaris. Dicitur autem hic pars meridionalis dextera, quia fluxus istarum aquarum est ab occidente in orientem, ut patet: ex dictis. Homo vero procedens, ab occidente in orientem habet partem meridionalem ad partem dexteram, ut patet ad sensum.
- 7 Et con. me. Hic consequenter describitur istarum aquarum progressus. Circa quod sciendum, quod expositores Latini dicunt, quod istae aquae ante suum egressum de atrio interiori diuiduntur in quatuor riuolos, quorum vnus vadit ad coquinas porticum australem. Alius ad co-

quinas porticum aquilonarium. Alij duo ad duo altera orientalem, ubi similiter secundum eos ponuntur coquinas quatuor riuoli post eorum egressum de porta orientali murum respiciuntur, & conueniunt in vnum. Sed hec diuisio contraria textui, cum dicitur: Et conuertit me ad viam tam ex. &c. Quia sequitur.

8. Et ecce aquae redundantes: i. egredientes.
9. A latere dextro. i. portae orientalis exterioris esset dicta diuisio aquarum sicut ipsi dicunt, ita egredere tur nistro, sicut a dextro. Nam scdm eos egrediuntur per quatuor riuolos ad dexteram portae, & duo ad sinistram. dictam diuisioem pp duplicem causam: vna est, ut aquae quibus porticum, & haec est nulla, nam coquinae non sunt nisi ut ostensum est sup. Alii ca est, ut Leui & lauent ibi bestias, & similiter videtur nulla: quia sicut patet ex textu sequenti quanto plus protenduntur versus orientem, sunt maiores. Et tur in textu post egressum earum de muro exteriori mensurati cubiti: & tamen ibi adhuc aqua est parua. ita quod attingit ad talos seu cauillas pedum scdm Hebraeos. Et oportet videri quod sint multo minores prope locum originis, si in atrio interiori uidentur in quatuor partes: & sic non apparet qualiter in hostiis lanari. Item ista causa magis est ad oppositum, quia melius deserviret dictae lotioni quam diuisio: propter quod diuisio videtur fictitia, maxime quia textus hoc non dicit contrarium. Et ideo dico cum Hebraeis, quod aquae istae per riuolos procedunt de loco originis usque ad exitum de muro exteriori adhuc iste riuus secundum Hebraeos est valde paruus. nam latitudo nostra habet. Et ecce aquae redundantes a latere dextro. Et ecce aquae redundantes, &c. idest, uicut aqua exiens de ore phialae, ut exponunt Hebraei.

* Et

Quib:berit ex aqua quam ego dabo, &c. Et alio loco: Si ueni, &c. Hanc Ezechiel vidit profluentem a vesti domus: per legem enim, & prophetas fuere predicta bona. Et transeunt per altare: quia per Iudaeos duntaxat: qui ubi non credentes, fidei fructus reddere non possunt. transijt ad ripam, & maximam pulcherrimam. Ait deinde contempisse quendam, qui transijt; ad talos descendit, transijt usque ad gurgitem, tertio usque ad limbos, at ubi quatuor implerit menses, in quibus factus est maximus, quem pertransire non potuit. De quo per hanc, foris initio euangelii per conuersionem paucos saluauit adducendo eos dupliciter, ac tripliciter, ista totum imperium orbem secundum replebitur uenera cognitione, sicut aqua mulieris maria. Scire quae operati sunt, mater illum dimisum fuisse, & diuis euangelij

pretatur fortitudo Dei, vel imperium vel filius hominis dicitur ad commonitionem fragilitatis humanae, ne obliuiscatur conditionis suae, dum ei monstrat magnam. Ad ripam. Hic. Ut qui mediam partem profunditate transire non poterat: saltem ea quae in ripis sunt recognoscat.

a Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam in tumuerant aquae profunde torrentis, qui non potest transuadari. Et dixit ad me: Certè vidisti filii hominis. Et eduxit me & conuertit ad ripam torrentis. Cuique me conuertisse, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. Et dixit ad me: Aquae istae quae egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, & exhibent, & sanabuntur aquae. Et omnis anima uiuens, quae serpit quocumque uenerit torrens uiuet, & erunt pisces multi satis, postquam uenerint illuc aquae istae. Et sanabuntur, & uiuent omnia, ad quae uenerit torrens, & stabunt super illa piscatores. Ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sagenarum erit. Plurimae species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimiae. In littoribus autem eius, & in palustribus non

* Theo Apud ripam aquae omnes arbores omnis generis fructus producent. Neque fidem tantum in Deum, sed etiam actionem secundum Deum haec aqua: ut homines producerent, effecit.

c Tor Hieronymus. Torrēs iste (qui per aquarum abundantia fertur more torrentis, & suscipit de caelo pluias) a Lxx. dicitur fluius, eo quod perpetuas aquas habeat, non de pluiis hinc inde collectas, sed uiuo & perpetuo fonte manantes De quo: Fluminis impetus lxx. Pl. 45. u. uiscerum uinitatem Dei. Et alibi. Flumen Dei repletum est aquis. Et, Ibi. 64. b. eleuauerunt flumina domine, eleuauerunt flumina uocem suam. Ibid. 92. a. d. Hier. Ut steriles frugiferos faciant, irrigantes plana & deserta, & Ierichontini fontes sacramentum exprimentes, quem Eliseus euangelico & apostolico curauit sale, ut ubi prius sterilitas fuerat & mors, ibi esset uertas & uita.

b De quo, De torrente in uia bibit. Et. Conuertere dominus, capiti nostram sicut torrens in austro.

c Alii flumini. Quae in paradiso uariis pomis abundat. Dicitur in principio Baptismi gratia, & euangelica doctrina. Dicitur lumine tenentis, I. dominum.

d Creatale i. mortuum, in quo nihil uiuere potest. & am rissimum, quod Graeci asphalium, i. stagnum bicaminis uocant.

e Quibus dicitur, Facite uos fieri pisces hominum.

f Oculo fons hedi, qui pro peccatis semper offertur. f. Fontem uitorum, qui domino mactantur, & uitorum omnia pro uertem & angulas imitantur, qui in typo domini saluatoris mactantur.

g In mari quondam mortuo. b. Mundi, scilicet. c. Humani generis.

h Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

i Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

k Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

l Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

m Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

n Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

o Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

p Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

q Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

r Quae enim in arca Noe non fuerit diluuium peribit, similiter non saluantur quos hic uiuus non attingit.

ros faciant, irrigantes plana & deserta, & Ierichontini fontes sacramentum exprimentes, quem Eliseus euangelico & apostolico curauit sale, ut ubi prius sterilitas fuerat & mors, ibi esset uertas & uita.

e Et sa. * Theod. Quicumque salutaribus his aquis fouetur salutem consequetur. Hiero. Miro modo aquis euangelicis aquae sanantur mortuae, in quibus nihil potest uiuere, quae non nouerunt eum qui dicit: *Ego sum uita*, cuius torrentes habent curare pisces plurimos, & uiuunt omnia ad quae perueniunt, ut piscatores stent super ripas ab Engaddi usque ad Engallim.

f Engaddi. fons uel oculus, Engallim in principio est maris mortui, ubi Iordanis ingreditur, Engaddi ubi finitur mare mortuum illud pro esse de quo Zacharias: *In die illa egredietur aqua uiuens de Ierusalem, & medium eius in mare perueniet*. Et Daniel: *Quatuor uenti celi immittebantur in mare*. Et David: *Mirabiles elationes maris*. Et alibi: *Ueni in profundum maris*. & r. d. m. Rex quoque Aegyptius draco dicitur qui cubat in mari, & ventilat fluminibus quasi cornibus suis.

Et hoc mare magnam, & spirituosum manibus. Quod nisi suscipiat, in se aquas fluminis, siue torrentis Dei, quod in se habet, mortificat. Hoc mare falsissimum & nimia amaritudine mortuum Christus sua morte curauit. Vnde: *Spiritus domini super me, & quod uulnerunt me, euangelizare pauperibus non sit me, ut mederer uos tuis corde, &c.* Et Iere. *Sana me domine*.

g Plurima species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimiae. Hier. Hos pisces ad dexteram partem dominum iudicabitur.

concedere transitum pacifice, sed mouerunt contra eos bellum, quibus deuictis filij israel iure belli possederunt terram eorum.

7 Intra. ma. i. mortuum sine salis.

8 Et exi. nam Iordanis fluius transit per illud mare, sicut Rhodanus per locum Losang.

9 Et sanabuntur aquae, a faldedine & amaritudine.

10 Et om. ani. i. omne animal.

11 Quae ser. Serpere dicuntur animalia quae mouentur sine pedibus, inter quae sunt pisces.

12 Quo &c. Illud enim maledicitur mortuum, eo quod animal nullum ibi uiuit, ut dicitur. 2. Mattheo. Sed per aquas istas ibi desidentes dulcorabunt illud mare, & uiuent ibi pisces in magna multitudinem. Et sic patet litera usque ibi:

13 Ab Eng. duo sunt loca super quae piscatores siccabant retia sua.

14 In lit. au. eius. ubi crescunt canes.

15 Et in. ubi aquae egredientes de ripis stant per modum stagni.

16 Non sanabuntur, a faldedine. Et subditur causa:

quem numero mensuram adhibuisse. Existimo uero quae mensuram diuini Ioannis euangelium indicare, quae theologiam continet inaccessam, & ad quam hominibus spirare minime liceat. Quae enim mensura ultra illud, tu potest penetrare? Et quae ad illud, erat, transcendere? reg. Papa. Vir qui apparuit, mille cubitos metitur, & uoluit per aquas usque ad talos ducitur: quia Redemptor, cum nobis ad se conuersis boni exordij plenitudinem tribuit, dono spiritualis sapientiae prima operis uestigia infundit. Rursum per aquam usque ad gurgitem, quia cum boni operis plenitudo tribuitur, ad hoc nostra sapientia augetur, ut in prauis actibus iam non siccetur. Aqua uero usque ad renes uenit, cum uoluntas sapientiae etiam incentiua carnis interimit, ut ea quae in mente poterant delectationis incendia frigerent. Ad aquam autem peruenit quam non pertransit, quae contemplationem sapientiae cum ad extremum ducimur, in mensuras humano animo denegatur: ut hanc & tantum amet, & tamen pertransendo non penetret. Quae non potest. Hier. Nec propheta enim, nec humana mensura post lumbos torrentem cogitationum transire potest, in mensura uitorum, Vir autem ille indutus Baddim, & propheta liquido potest transire, qui peccatum non fecit, & inuentus est dolus in ore eius. Quis potest gloriari mundum esse hunc cor? Mundus, n. in maligno positus est, & a pueritia oppositum est cor hominis ad malum, ut ne homo minus diei a natiuitatis aetate sine peccato sit. Vnde: *Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, in peccatis concepit me mater mea. Non. f. in iniquitatibus mater mea, uel meus, sed humanae conditionis. Vnde: Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.*

Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.

Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.

Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.

Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.

Regni mors ab Adam usque ad M. ysen.

NICOLAUS DE LYRA.

men. &c. Describitur hic progressus aquae secundum eius mensuram. Et patet ex dictis litera usque ibi.

Et dixit ad, scilicet, angelus.

Et. vi. id est, sicut uideri, sic certitudinaliter fiet: secundum mensuram prophetiae intellectum, dicitur quod dicitur in fi.

Edu. Hic consequenter describitur ornatus fluminis & effectus, & per tangitur ornatus cum dicitur.

in. i. i. arbores fructiferi & pulchri. Consequenter tangitur effectus, cum dicitur.

q. i. i. ad Iordanem, qui est in parte orientali terrae sanctae, & cursu trahit arenam, & sic facit tumulos sabuli in alio suo per loca in Hebræo habetur: Ad terminum orientalem. & redit in eam de orientem: nam Iordanis fluius est terminus orientalis terrae profusionis. Quod enim filij israel habuerunt possessionem ultra, & per accidens, eo quod habitatores illius terrae noluerunt eis

Bente traxit Petrus a centum quinquaginta tres, vt prae multitudi-
 ne eoru-
 retta rumpentur. Aiunt autem: Qui de animantium scripsere naturis 153. esse piscium genera, quae omnia capta sunt ab apostolis, dum nobiles, & pauperes, & diuites, & omne genus hominum de mari seculi extrahunt ad salutem.

Prou. 19. d.

a In salinas. Pestilente flagellato stultus sapientior erit. Erudiunt enim bonos exempla peiorum. Vel iuxta euangelicum illud: Bonum est sal. Si autem infatuatum fuerit, ad nihil est vtile. Vt in perpetuum frugibus careant, & virore, quod & vrbs post ruinam sale conspersa demonstrat.

Mar. 9. g.

b Omne lignum pommi. Hieron. Horum omnium lignorum principatum tenet lignum vitae, id est, sapientia. De qua dicitur, Lignum vitae est his qui ap. e.

Prou. 3. c.

c Primitiua. Lxx. fructus eius. In renouatione sui, primitiua dabit, vt, scilicet, omnes creditium fructus primitiae sint, & singuli menses singulis apostolis deputentur.

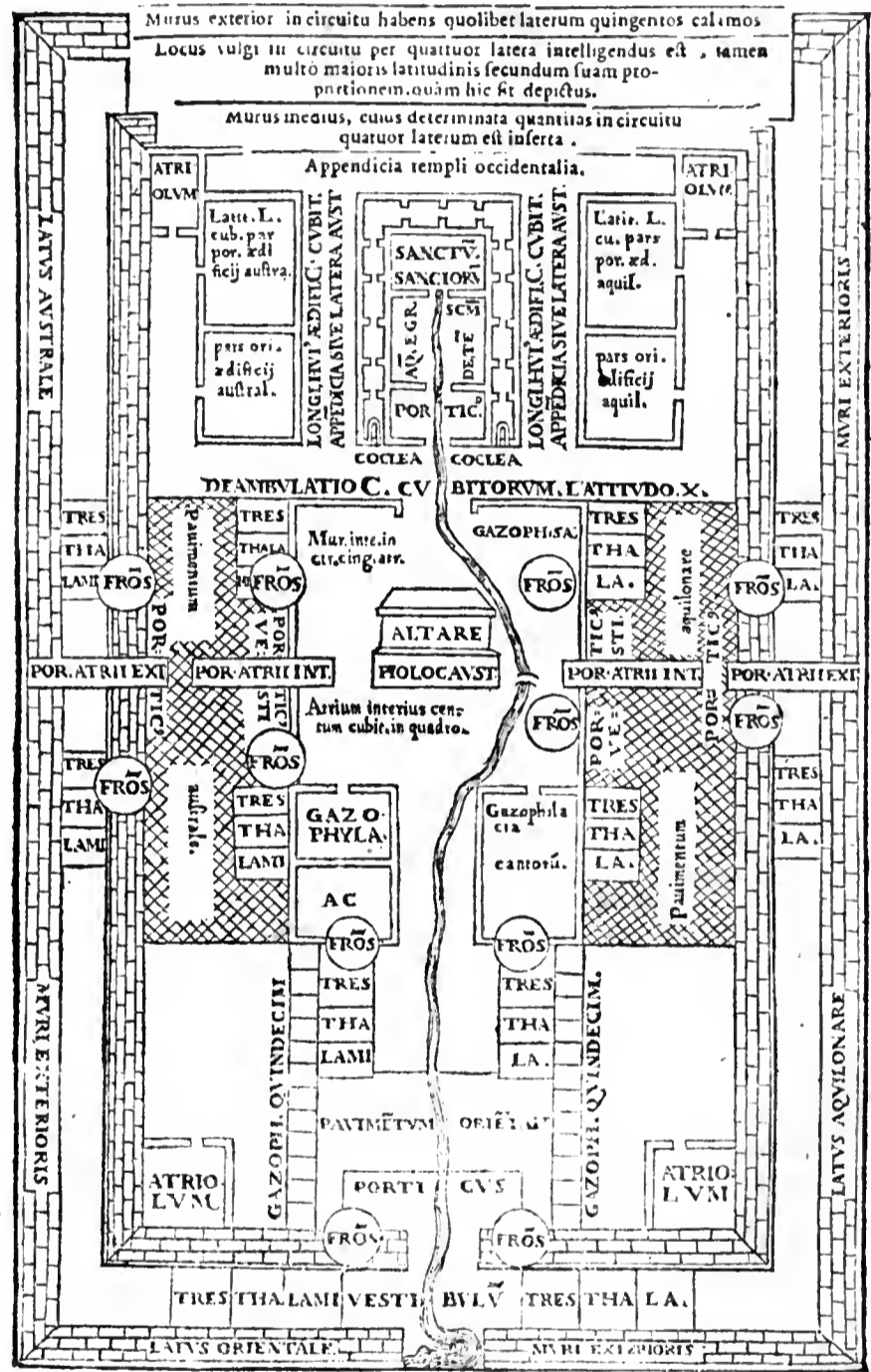
d Et folia eius, &c. Hieronym. Ascensio eius ad fanitatem vt, scilicet, post cibos fructuum, verborum monitis ad coelestia conscendamus.

e Quia Ioseph duplicem f. Hierony. Subtracta tribu Leui, quae domini mancipata est seruitio, tribus Ioseph diuisa est in duas, Ephraim & Manassen, Quae dixit ad Iosue: Quare dedisti mihi possessionem sortis, & funiculi vnus, cum sim tanta multitudinis? &c.

Iosue. 17. d.

f Possi. Aequa spatia terrae, scilicet secundum multitudinem suam, quod nec arbitrio diuidentis, sed forte quae

saluabuntur, quia in salinas dabuntur. Et super torrente oriente in ripis eius ex vtraque parte totum lignum pomiferum. Non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius. Per singulos menses afferet primitiua: quia aquae eius de sanctuario egredietur. Et erunt fructus eius in cibum, et folia eius ad medicinam. Hec dicit dominus Deus: Hic est terminus, in quo possidebitis terram, in duodecim tribubus. Israel, quia Ioseph duplicem funiculum habet. Possidebitis autem eam singuli aequae vt frater suus, super quem leuauit manum meam, vt darem patribus uestris. Et cadet terra haec in uobis in possessionem. Hic est autem terminus terrae ad plagam

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quia in sal. da. pro condimento ciborum, & pulmentorum. Consequenter resumitur ornatus fluminis: cum dicitur.
- 2 Et su. &c. Et patet litera vsque ibi:
- 3 Per sin. men. af. p. id est, fructus sufficienter maturos ad esum. Caetera patent. Et quoniam completa sunt omnia ad dispositiones templi, & edificiorum pertinentia. Hic ponenda est figura representans simul tantum edificium, quod per partes est superius figuratum. Ista tamen representatio erit secundum lineas fundamentales tantum.
- 4 Hec dicit do. Superius a principio. 14. ca. inchoata fuit descriptio terrae diuidendae: & descriptis quibusdam inciditibus interpositis, hic scriptura reuertitur ad describendum dictam diuisionem prius inchoatam. Et primo ponuntur huius terrae termini. Secundo modus diuidendi: ibi: Et diuidetis. Prima in quatuor secundum quatuor terminos huius terrae. Et primo describitur terminus aquilonaris. Secundo: terminus orientalis. ibi: Porro plaga orientalis. Tertio australis. ibi: Pla-

- con. i. medium iuxta terminos Auram, i. iracundiam, vt dicitur. Iram domini sustinebo, quoniam peccauit ei. Et a mari versus terminos Damasci: In quo & Paulus a furore Iudaice passionis ecclesiastici sanguinis lumine caecitate conspexit.
- ga autem australis. Quarto occidentalis. ibi: Et plaga orientalis. Circa partes istas quatuor consideranda, quae dicitur huiusmodi & loca non semper attingunt fines terminorum, sed sunt quae sicut si diceretur, quod villa Vernouensis est terminus Normanniae versus Parisius, eo, quod inter ipsam & riuum diuidentia Normanniam non est aliquis locus notabilis, nec spatium terrae: sed quasi dimidia leuca. Et patet litera paucis, quae discurrentur.
- 5 Quia Io. du. Et hoc fuit ex ordinatione Iacob qui in filios Manassen, & Ephraim filios Ioseph. Gen. 48. vt esset duarum tribuum, & haberent possessiones in terra promissa, & alia tribus.
- 6 Su. quam, per modum iurandi.
- 7 Vt da. &c. quod patet de Abraham, Gen. 22. c. Per ipsum iurauit, dicit dominus, &c.
- 8 Hic est, id est, determinans latus aquilonare.

domini possit consistit. Ipse que Iosue dicitur terrae non prae sibi separauit terram optinuit sibi elegisse retur: sed ab omnium tribuum capibus accepta ter describitur terrae. 12. trit Iosue filij Nunc quae nunc perchielem fieri peratur, hoc est, quod ibi tribus forte diuiditur, hinc perio dominatur. In Nunc quoque omnis terra missionis in tuor plagas sermone diuulgatur. Hic. Hier trionalis plaga pit amari mper uiam Et quod interp incunabularis per pœnif. venit ad S ubi est ex lat clinatio. Int enim impedi bis Emath, i. tionem. s. dom Emath ueritate, aperiuntur putei Berothi foderunt prius Abraham, Isaac, longoc tu puenimus siti sunt inter cū. i. sanguis & cōfinitū E veritatis. S merorē de mala immi ex latere de Sic post f & cilicium guinariae ueniamus nia Emat, & perueni mōtes De citur: Mont in circuitu eius: quod dicitur atrium Thiamus: ad terrae effusio asu-

licio persequutionis vereris Euangelium prædica-
perueniret ad atrium fontis æterni, & in aquilone
dam posirus apprehenderet terminum veritatis.
Hier. Post terminos aquilonis lōgo circumitu
halō & Sadada & Berotha, Sabarim quoq; & Thi-

cum torū nobis desuper lumen infunditur, & cū Abra-
ham ininus conuiuium, & vino inebriamur (quod Latini
cat cor bo nini) cū Ioseph & fratribus suis. Incipit autē ista
possessio à Thamar. i. à palma victoriaq; vitiorum vsq;
ad aquas pertingens contradictionis. Seniper. n. virtutib.
contradicitur. Vn-
de & prædicationi
Euangelicæ Iudæi
contra Paulū disse-
rentes & in toto or-
be asserunt cōtradi-
ci. Et alibi. In signum
cui contradicetur. Ois
autem cōtradictio
sanctitatis, est qd̄ in
terpretatur Cades.
vnde: Commouebit do-
minus desertum Cades,
quod, s. primū non
habebat dñi sancti-
tatem, sed concus-
sum est atque com-
motum, vt recipe-
ret hospitem domi-
ni qui dicit: Super
quem requiescet spiri-
tus meus, nisi super hu-
mitem & quietum &
tremntem sermonem
meū? Post desertum
Cades vsq; ad ma-
re magnum in me-
ridie plagæ austra-
lis torrēs est supra-
dictus, qui non de
terra sed de cælo ha-
bet aquas diuersa-
rum virtutum va-
rietate collectas.
d Plaga ma. Hier.
Occidēs semper in
mari est, semper in
falo, semper in flu-
ctib. vbi quotidie
naufragia suscitantur
& miserorū neces, & diuitiarum & mercū amissio.
Et tamen cum hæc oīa sapientia fregerimus venimus p
directum ad Emath, idest, domini veritatem, qui victis
persequutionibus æterna nobis præmia repromisit.

Auran & Da-
um & atrium
ad Emath vs-
uenitur. Per-
orientalis pla-
medio itactu
Auran, & de
Damasci sã
f. pœnitentiæ,
medio. Ga-
reuelationis
multi testimo
postira & pe
iam spem sa
stendat, & de
terre Israel;
sionem con-
pacis vsq; ad
ultima Iorda-
enta pertin-
æ longè sepa-
rati mari lumen
is conlequi-
fluuio Iorda-
ii interpreta-
us iudicij) &
no torrentis
Qui est mōs
i collibus co-
is. i. forte Ru-
Gad & dimi-
bus Manasse:
us Phœni-
Arabix, ad
perueniens
de Carram à
n comprehē-
us. Finis autem
plagæ Iorda-
uius, & mare orientale: scilicet mortuum, in hoc
on lingua maris rubri intelligitur.
iga Hier. Post plagā aquilonis & orientis, cū ortus
nobis sol iustitiæ accipimus meridianam plagam
cum

ptentrionalē à mari magno via Ethalon veniētibus Sada-
da, Emath, Berotha, Sabarim, quæ est inter t mediū Dama-
sci, & confiniū Emath t domus Thicon, quæ est iuxta ter-
minos Aurān. Et erit terminus à mari vsq; ad atriū Enon
t terminus Damasci, & ab aquilone ad aquilonē, terminus
Emath plaga septētrionalis. Porro plaga oriētalis de medio
Aurān, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de me-
dio terræ Israel, Iordanis t distermians ad mare orienta-
le meriemini plagā orientalem. Plaga autem australis meri-
diana à Thamar, vsque ad aquas cōtradictionis Cades, &
torrens vsq; ad mare magnum: & hæc est plaga ad meridiē
australis Et plaga maris mare magnum à confinio per di-
rectum, donec venias Emath: hæc est plaga maris. Et diui-
detis terram istam vobis per tribus Israel, & mittētis eā in
hæreditatem vobis & aduenis, qui accesserint ad vos q̄ ge-
nuerint filios in medio vestrum, & erunt vobis sicut indi-
genæ inter filios Israel. Vobiscum diuident possessionē in
medio tribuum Israel. In quacumq; autem tribu fuerit ad-
uena, ibi dabis possessionem illi, ait dominus Deus.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

torrens vsq; ad mare magnum: & hæc est plaga ad meridiē
australis Et plaga maris mare magnum à confinio per di-
directum, donec venias Emath: hæc est plaga maris. Et diui-
detis terram istam vobis per tribus Israel, & mittētis eā in
hæreditatem vobis & aduenis, qui accesserint ad vos q̄ ge-
nuerint filios in medio vestrum, & erunt vobis sicut indi-
genæ inter filios Israel. Vobiscum diuident possessionē in
medio tribuum Israel. In quacumq; autem tribu fuerit ad-
uena, ibi dabis possessionem illi, ait dominus Deus.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1. Incipit. i. incipiens à mari mediterraneo versus occidentem vs-
que ad atrium Enon, idest, procedens versus orientem, vsque ad lo-
cum t. m.
2. Termin. i. terminus huius ciuitatis. Emath. n. & istud atrium
sunt i. confinio Damasci & sub eius dominio, ideo quasi pro eadem
terminatione accipiuntur.
3. Lab aq. non intelligitur per hoc distensio versus aquilonē vt
terminum predictū, sed terminatio lateris aquilonaris quod ha-
bet d. s. terminos, vt dictum est. Et vterque nominatur hic aquilo.
4. Porro pla. Et sic incipit plaga orientalis à loco in quo termi-
natur: pntentrionalis, um dicitur: De medio. i. de confinio vtrius-
que qd̄ est idem.
5. De med. Quia latus orientale transit per confinia terræ Ga-
laad tantum ad terram acquisitam modo supradicto.
6. De medio terræ. i. promissæ Israel.
7. Iordanis dist. latus orientale.
8. Ad mare orien. i. procedens ad mare mortuum siue salis,
quod est in termino plagæ orientalis terræ promissionis.
9. Ad torrente. qui dicitur torrens Aegypti. 2. Paral. 7.
10. vsque ad mare mag. Latus. n. australe terræ promissionis
incipit

incipit à ciuitate Thamar, & procedit vsque ad torrentem Aegy-
pti, & ad mare mediterraneum terminatur.
11 Et plaga maris, scilicet, occidentalis, nam mare mediterraneū
claudit totum latus occidentale terræ promissionis. Et dicitur mare
magnum, respectu maris mortui, quod est quidam lacus. Et quia cō-
iungitur Oceano in termino Occidentali terræ habitabilis.
12 Donec ve. Em. Ista Emath est alia a supradicta quæ longè est
à mari mediterraneo: ista verò iuxta mare, aliter enim non termi-
naret latus occidentale illius terræ.
13 Et diuidetis. Hic consequenter describitur modus diuidendi
terram dicto modo terminatam. Et primò quantum ad extraneos.
Secundò, quantum ad intraneos in principio seq. cap. Circa primum
dicitur. Et diuidetis ter. Sequitur.
14 Et aduenis qui acce. De Gentilitate conuersis ad Iudaif-
mum.
15 Qui genuerint filios in medio, &c. Post suam conuersio-
nem, Et sic ad eos pertinet hæreditas patrum.
16 Et erunt vobis sicut. Habendo hæreditatem sicut ipsi.
17 In quacumque autem tri. idest, quacumque tribus conuer-
terit Gentilem ad Iudaismum, dabit illi possessionem in sorte sua, vt
sic nutriat eum in cultu vnius Dei sicut adduxit enim ad cultum
diuinum.

CAP.

C A P. XLVII.

ET hęc no. Hier. Descripta sanctę terrę possessione. singularum tribuū à plaga Orientali, vsq; ad plagā Occidentis, i. maris possessio describitur. Et primū fines accipiunt ab aquilone iuxta viā Ethalon pergentib. Emath atriu siue Aserenō terminum Damasci ad aquilonē iuxta Emath. Incipit aut primū tribus Dan Secūda, Aser. Tertia, Nephthali. Quarta, Manasse. Quinta, Ephraim. Sexta, Ruben. Septima, Iudę, hoc à sinistra parte, & cōpletur septenarius. De inde primitię sacerdotum & Leuitarum, & sanctuariū dñi in medio, sanctumq; sanctorū. Vrbs quoq; ipsa describitur per singula latera in quadrū quatuor milia. & quingētos habens calamos. Sub vrba na quoque sacerdotum & leuitarum & possessio principis. Rursumq; à parte dextera succedūt quinque tribus, à plaga similiter Orientis vsque ad plagā Occidentis. Quarum prima est Benjamin. Secūda Symeon suam specialiter habens possessionē, nec vt prius cum Iuda mixtam. Tertia Isachar. Quarta Zabulon. Quinta Gad. portę que ciuitatis ternę per singulas plagas & nomē ciuitatis, quod in fronte pontificis auri lamina continetur.

† aquilonē.

† milia.

Exod. 28. g. Num 35. 2.

ad plagam maris, Aser vna. Et super terminū Aser à plaga Orientali vsque ad plagam maris, Nephthali vna. Et super terminum Nephthali à plaga Orientali, vsque ad plagā maris, Manasse vna. Et super terminum Manasse à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ephraim vna. Et super terminū Ephraim à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ruben vna. Et super terminū Ruben à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Iuda vna. Et super terminum Iuda à plaga Orientali vsque ad plagam maris, erunt primitiæ quas separabitis viginti quinque milibus calamis latitudinis & longitudo viginti quinque milibus, & latitudo decem milibus. Hęc aut erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum, ad aquilonem longitudinis viginti quinque milia, & ad mare latitudinis decem milia, & ad meridiē longitudinis viginti quinque milia. Et erit sanctuarium domini in medio eius. Sacēdotibus sanctuarium erit de filijs Sadoch, qui custodius ignobile, neque ad Leuitas pertinet infirmitatem, sed proprie pertinent ad cultum sacerdotum.

C A P. XLVIII.

ET hęc nomina tribuum à finibus aquilonis iuxta viam Ethalon pergentibus Emath atrium Enon terminus Damasci, ab aquilone iuxta viam Emath. Et erit ei plaga Orientalis mare, Dan vna. Et à termino Dan à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Aser vna. Et super terminū Aser à plaga Orientali vsque ad plagam maris, Nephthali vna. Et super terminum Nephthali à plaga Orientali, vsque ad plagā maris, Manasse vna. Et super terminum Manasse à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ephraim vna. Et super terminū Ephraim à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ruben vna. Et super terminū Ruben à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Iuda vna. Et super terminum Iuda à plaga Orientali vsque ad plagam maris, erunt primitiæ quas separabitis viginti quinque milibus calamis latitudinis & longitudo viginti quinque milibus, & latitudo decem milibus. Hęc aut erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum, ad aquilonem longitudinis viginti quinque milia, & ad mare latitudinis decem milia, & ad meridiē longitudinis viginti quinque milia. Et erit sanctuarium domini in medio eius. Sacēdotibus sanctuarium erit de filijs Sadoch, qui custodius ignobile, neque ad Leuitas pertinet infirmitatem, sed proprie pertinent ad cultum sacerdotum.

hic nota reticentur, & ciuitates fugitiuorū quarum trans Iordanē, Bosor. f. & Ramoth & Gaulon in duobus & dimidia tribu, & tres citra Iordanē t Cedem Schem & Cariatharbe. Non. n in descriptione my & habitatione sanctorū & conuersatione perfecta erat fugitiuorū scribi auxilia bus Israel indit, adhuc positus ra. & per mulbores atque plala ad hanc citfestinus venis singulis sanctuitur, Aduer sum, & peregritani cum habus Cedar, mult fuit anima mea. Et super. Post septem terminos ab te vsq; ad Occidē scribunt pri c. Latitudo. Consumma fecitamq; vit significat, qu logo ve. testi ad Euangeli uenit sacra Si. n. ab vno sequentem rum ad qua uenias, den complebis: & testamentun stringitur in & nouum i ri dilatabit Hier. Ha gens tatum possum: O uitarum, sap scientię Dei. d. He aut. In ter minum I itarū describitur tiarū sanctu uor plagę ad populur

vulgus ignobile, neque ad Leuitas pertinet infirmitatem, sed proprie pertinent ad cultum sacerdotum. Ad aq. Hic. Vt aqlonis frigora relinquētes, ac

NICOLAUS DE LYRA. C A P. XLVIII.

Diuisio.

ET hęc nomina tribuum à finibus aquilonis iuxta viam Ethalon pergentibus Emath atrium Enon terminus Damasci, ab aquilone iuxta viam Emath. Et erit ei plaga Orientalis mare, Dan vna. Et à termino Dan à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Aser vna. Et super terminū Aser à plaga Orientali vsque ad plagam maris, Nephthali vna. Et super terminum Nephthali à plaga Orientali, vsque ad plagā maris, Manasse vna. Et super terminum Manasse à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ephraim vna. Et super terminū Ephraim à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Ruben vna. Et super terminū Ruben à plaga Orientali vsq; ad plagam maris, Iuda vna. Et super terminum Iuda à plaga Orientali vsque ad plagam maris, erunt primitiæ quas separabitis viginti quinque milibus calamis latitudinis & longitudo viginti quinque milibus, & latitudo decem milibus. Hęc aut erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum, ad aquilonem longitudinis viginti quinque milia, & ad mare latitudinis decem milia, & ad meridiē longitudinis viginti quinque milia. Et erit sanctuarium domini in medio eius. Sacēdotibus sanctuarium erit de filijs Sadoch, qui custodius ignobile, neque ad Leuitas pertinet infirmitatem, sed proprie pertinent ad cultum sacerdotum.

Diuisio. Nota.

specia figura, patet pro magna parte ea que dicuntur de illi quatuor portionibus. Prīmō igitur determinatur eorum sicut dicitur, Et sic. i. iuxta sortem eius. 9 A pla. Ori. i. à termino Orientali vsq; ad occidentē eius terrę. scilicet triū portionū. scilicet sacerdotū, & Leuitarum, & Erunt pr. quia in istis est templum. 10 Quas sc. à portionibus alijs. 11 Viginti &c. Tres. n. portiones dię simul iuncta faci quadratū eglaterum, cuius qdlibet latus est 25. milium ca 12 Sicut sin. i. sicut portiones tribuū incipiūt ab Oriente, nātur in Occidentē scdm, longitudinē suam, ita & ista tri cē diuisa sed in hoc est differentia, qd sortes tribuum incipit à termino Orientali totius terrę, & in eius Occidentālē terminū finit tur. Istę ve. o tres portiones non sic nisi cū eis ponatur pe cipis versus Orientē & Occidentem, vt patet in figura su riuus po sita. 45. c. Consequenter d scribit portionem sacerdotum, 14 Et erit. i. repli in portionis sacerdotum, vt patet ex 15 Primitię quas. i. sacerdotibus ministris domini. 16 Longi. vi. q. calamis ab Oriente in Occidentem. 17 Et la. de. ab aquilone in austrum. Consequenter de quor latera huius portionis sacerdotum, di. 18 Adaqui. i. latus aquilonare. 19 Longit. vi. q. mēsurat longitudinē huius portionis di lare meridionali, qd ex opposito similiter mēsurat d m lon gitudinē. Latus aut Occidentale quod est versus mare, est iē mō in calamorum. Et similiter Orientale, quia mēsur posito latitudinem huius portionis. Et sic patet litera vsq 20 De fil. qd. sacerdotes ministrātes in hoc sanctuario e

veniamus, quo occidant nobis vitia & intereant. In orientem transeamus. & orto nobis sol iustitiæ ad idem veniamus, in quo clarissimum nobis iustitiæ lumen est atq; perfectum. Et tã ab Aquilone vsq; ad mare ab oriente vsq; ad meridiem 25. millia longitudi-

Et h.c. Hierony. Cum recesserimus ab Aquilone ven- D to frigidissimo transimus ad meridiem, & post ortu in nobis lumen sciẽtię, occasum fortitudinis formidamus, non præterita sed futura considerantes nec habentes cer- tam virtutis possessionem, sed quotidie in oratione dicẽ-

tes: Ne inducas nos in Matt. 6. b.

laudinis vt ibiq; lōgitudinis & latitudinis mensuratur.

dierunt + ceremonias meas; & nõ errauerunt cū errarēt filij Israel, sicut errauerunt & Leuitę: Et erunt primitiæ; de

¶ Sicut decime decimatum. ¶ Vt habeant Leuita confinium sacerdotum, sed vmbilicam id est, medium eius, & ipsam possessionem tenere non valeant.

primitijs terræ sanctum sanctorū iuxta terminum Leuitarum. Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque millia longitudinis, & latitudinis decē millia. Omnis longitudo viginti quinque millium, & latitudo decem millium. Et nõ venundabuntur ex eo neq; mutabunt, nec

transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt dño.

Quinque millia autem quæ supersunt in latitudine per viginti quinque millia prophana erunt in habitaculum, & in

suburbana Et erit ciuitas in medio eius, & hæ mensurę eius

Ad plagã septentrionalem, quingenti & quatuor millia, & ad plagam meridianam quingenti & quatuor millia, & ad

plagã orientalem, quingenti & quatuor millia, & ad plagã occidentalem quingenti & quatuor millia. Erunt autem

suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducēti quinquaginta. Et ad meridiem ducenti quinquaginta. Et ad orientē ducēti quinquaginta Et ad mare ducēti quinquaginta. Quod

autem reliquum fuerit in longitudine + secundū primitias

sanctuarij, decē millia in orientē, & decē millia in occidentē, erūt sicut primitię sanctuarij. Et erūt fruges eius, i panes

tentationem: quam scilicet, ferrē non possumus.

f *At plagam.* Hieronymus. Singula latera ciuitatis habent quatuor millia, & quingentos calamos qui faciūt 11. millia passuum, & 75. (aliàs) 85. vt simul omnis vrbs (sicut in fine huius voluminis scribit) per circumitum habear 18. millia calamorum. qui faciūt 44. millia passuum & trecentos 40. Et

quadragesim' quartus Psalmus inscribitur. In fine pro his qui commutabuntur, & pertinet ad Ididam, id est, amabilem domini. Vcl secundum Aquilam, pro lilij: Symmachus p floribus ecclesiæ, quæ vrbs, domini est. Et continet sacra, de qua: *Astitit regi-*

na a dextris tuis in ve-

deau. cir. va. Et omnis gloria filij regis ab in-

tus, id est, intrinse-

cus, vt non sit simi-

Matt. 6. b.

E

Psal. 44. c.

t quæ sunt è regione oblationis sanctitatis.

lis, sepulchris forissecus dealbatis, sed intus & foris omnia la-

uet paropsidis.

g *Erunt.* Hæc spacia per circumitum ambiunt muros ciuitatis vt inter urbem & ea quæ reliqua sunt diuidat. Ex quo ostenditur nullum de his spacijs exercentium, opera ciuitatis, capiendorum q; fructuum habere licentiã, sed vacare ab vsu & opere hominum, vt circum muralia vrbs (ponte nascentium virgultorum atq; herbarū, & cæterorum quæ terra gignit habeant amoenitatem.

h *Ducent.* Calami. l. qui sena cubita habent & vnum palmum, & singula latera faciunt passus sexcentos decē & septē paulo minus & in communi mille calamos habentes passus duo millia quadringentos sexaginta octo.

i *Quod au.* Hierony. post descriptionem sanctę vrbs, & suburbana eius. Dicit cætera delegari operarijs ciuitatis, reliquam partem primitiarum sanctuarij.

Ex

Filij. Hiero. Deus supra, qui, scet, non offerunt viimas, sed priuilegionominis & erros sui humilitatententi semper inde suo loquuntur. *Iniquitatem meã egnoisco, & peccatum meum contra me est. Sufficit enim Arrianis & huiusmodi, si non exallantur de templo si pristini nominis vmbra quantæ & imaginem terant.*

ed & Leuitis. Hononymus. Describitur Leuitarū possessio, quæ vicinam quidem est finibus sacerdotum & eam habet spatia in longitudine & latitudine pro multitudine Leuitarū quæ habet paucitas sacerdotum: sed tam proprijs terminis vititur: & inteligit scã sacerdot-

gradu esse disinctam ad reprimendam superbiam mitorum, qui ignorantes humilitatem status sui vltacerdotes intumescunt.

et non. & c. Hierony. Vt permaneat Leuiticæ distributionis æterna possessio, nec meritum dignitatis vincatur pro, nec ab aliõ transferatur ad alium quia quæ sancti fia sunt domino, non sunt corū quibus data sunt, sed cuius nomine possidentur.

Prophana. Hierony. Laica, scilicet, quæ passim populo ceat habitare, non quod immunda sint, aut aliqua inibitatione sanctæ terræ cõtaminata putentur, sed quonibus præter sacerdotes habitare permissum sit: per quoniam intelligimus cuncta quæ ad sensus referimus, i. ad coloris voluptates, q̄ visu, & auditu, tactu, odore, & saporem ipimus esse prophana. & templi sanctimoniã non habent, nec sacerdotalis esse priuilegij, sed laicæ vtilitatis.

e Et

NICOLAUS DE LYRA.

ius mundi ab idololatria.

1 Sed & Leuitis. Hec est secunda pars in qua describitur portio Leuitarum quæ similis est omnino in longitudine, & latitudine portio & sacerdotum, & sic patet litera.

2 Quinque millia. Hic consequenter agitur de portione ciuitatis cuius longitudo est 25. millium, calamorum, & latitudo 5. millium calamorum, & latitudo 5. millium, & hoc est qd dicitur, Quinque millia aut quæ supersunt i latitudine. Scilicet, totius spacij portionum dictarum, quæ latitudo est 25. millium calamorum, vt dictum est supra. Huius autem latitudinis portio sacerdotū eadecem millia, & portio Leuitarum, 10. millia, & sic non restant 5. millia, quæ faciunt latitudinem portionis ciuitatis.

3 Per viginti quinque millia. Id est, quinque millia latitudinis. Icta portio per 25. millia longitudinis, faciunt portionem ciuitatis. Quæ diuiditur in tres partes, i. in ciuitatem & eius suburbana, & agros pro seruientibus ciuitati, vt patet in figura supra 45. c. Quod autem iste partes dicuntur hic prophana, hoc est largè accipiendū. prophanium pro communi vel laico, quia deputantur vsibus laicorum. Consequenter describitur mensura illarum trium partium

¶ primo ciuitatis, cum uicibus.

4 Et hæ. Vbi describitur hec ciuitas in quadro equilatero, cuius quodlibet latus continet quatuor millia calamorum & quingentos, & sunt quatuor latera contra quatuor partes orbis, & patet litera. Consequenter describuntur suburbana, cum dicitur.

5 Erunt autem. Et sicut dicit hic Ra. Sa. Suburbana dicuntur loca in circumitu ciuitatis, in quibus non possunt domus edificari, nec cultura fieri vinearum vel segetum & huiusmodi: sed sunt ad recreationem ciuim, quorum latitudo iuxta murum ciuitatis describitur, cum dicitur.

6 Ad aquilonem. Scilicet, calami et similiter ad alias tres partes, & patet: Consequenter describitur portio seruientium ciuitati, cum dicitur.

7 Quod autem. Scilicet, portionis ciuitatis secundum totalitatem & dicitur: In longitudo quia ciuitas cum suis suburbanis occupat 5. millia calamorum in quadrum, vt patet ex prædictis, & sic de latitudine totius portionis nihil remanet versus aquilonem & versus austrum, sed de longitudine eius versus orientem remanent, 10. millia calamorum, & tantum versus occidentem, de quibus subditur.

8 Et erunt. Quia colebantur.

9 In panes. Id est, pro pambus faciendis.

A Ex omnibus. Hic. Hoc & in tabernaculo factum est pro
 A varietate virium alius dat aurum, alius argentum, coccum
 byssum purpuram, &c. Et cum sint dona diuersa qualita-
 te substantia vnium donantium est primum, imò maius
 est eorum qui offerunt quidem pro viribus maiora qua-
 uis parua, vt Euan-
 gelica pauperula.

Mar. 11. d.

B Omnes. Breuiter
 perstringimus, q
 omnes primitie sa-
 ctuarij, & posses-
 sio ciuitatis pariter
 supputata per qua-
 drum contineat mi-
 lia ducentia † 46. &
 per tertiã. Si enim
 25. milia calamo-
 rum qui senos cu-
 bitos habent & pal-
 mū vnum faciunt,
 nostra, id est Roma
 na. 60. & vnum mi-
 lia & sexcentos. 77.
 passus, nulli dubiū
 est hæc in quadru-
 plum supputata su-
 periorum efficere
 numerum. Ex quo
 pspicimus omnia
 intelligenda spiri-
 tualiter, & ecclesie
 possessionem mul-
 to latiore esse
 quam quondã fuit
 in Iudæa Leuita-
 rum, qui nec acci-
 pere quidem partes sanctæ terre sed ex singulis tribubus.
 49. & 8. ciuitatum, non ex pleno possessionem, sed habi-
 tationem & hospitium susceperunt, vt ipsi quoque qui
 videntur laici, nec pertuenisse ad sacerdotalem & Leuiti-
 cum gradum: tamen si operentur in dñi ciuitate vescan-
 tur

† obliuionē.
† lxxvj.

iuxta.

† iuxta, &
infra.

tur de terra sancta, terra mitium & viuorum, vnde. C
 videre bona do. in ter. vi.

C Principis. Hieronymus. De quo supra qui tantum
 cipit quantum vna tribus. Hinc autem discimus, quod
 cunctis tribubus quidquid reliquū fuerit. Hic solus a-
 piat, vt nulla tril-
 sit quæ principi
 na non offerat:
 aliunde, sed ex
 mitijs quæ tem-
 & sanctuario, &
 legatis vrbis pa-
 bus seruiūt: & l-
 est è regione.
 mi. vt sint prim-
 inter septem &
 tribus & in pri-
 tijs ciuitatis & s-
 urbana eius &
 medio ciuitatis
 ctuarium tem-
 Sed & de posses-
 ne ciuitatis qu-
 quid relictum f-
 rit, principi dep-
 bitur: eritq; par-
 trema septē trib-
 vicina primitijs
 ciuitati & tēple
 tribu Iuda, & p-
 extrema 5. trib-
 eodem iure que
 præ in tribu Ber-
 min: ipsaque ex-
 ma pars ad prin-
 pem pertinebit.

His qui seruiunt ciuitati. Seruientes autē ciuitati operabun-
 tur ex omnibus tribubus Israel. Omnes primitiæ vigintiquin-
 que milium per vigintiquinque milia in quadrum separabun-
 tur in primitias sanctuarij & possessionem ciuitatis. Quod
 autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte primi-
 tiarum sanctuarij, & possessionis ciuitatis, è regione vigin-
 tiquinque milium primitiarum vsq; ad terminum orienta-
 lem: sed & à mari è regione vigintiquinque milium vsque
 ad terminum maris, similiter in partibus principis erit. Et
 erunt primitiæ sanctuarij, & sanctuarium templi in medio
 eius. De possessione autē Leuitarum & de possessione ciui-
 tatis in medio partium principis erit: inter terminum Iuda,
 & inter terminum Benjamin, & ad principem pertinebit,
 Et reliquis tribubus à plaga orientali vsque ad plagam oc-
 cidentalem, Benjamin vna. Et contra terminum Benjamin,
 à plaga orientali vsque ad plagam occidentalem, Symeon
 vna. Et super terminum Symeonis, à plaga orientali vsq;

a Qui vrbis muros extruunt, interupta & ruinosi refarciunt.

a Nullus se putet immunem ab operibus ciuitatis, certatim omnes extruant ciuitatem.

b Sanctuarij.

c Ciuitatis.

d Quod reliquum & principi deputabitur.

e Pars vel possessio.

d Et ad principem. HIERONYMVS. Eodem i-
 ipsa quoque pars extrema ad principem pertinet,
 ex quo sanctæ scripturæ sacramenta miranda sūt
 & cogitanda magis quam profetenda. In pri-
 enim diuisione trans Iordanem per Moysen dua-
 Ruben

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 His qui. Dicit hic glo. Hebraica, quod isti sunt Gabaonite quos
 Iosue deputauit ad seruitium communitatis, Ios. 9. Sed non hoc vide-
 tur verum, quia Iosue non deputauit eos nisi ad seruiendum de aquis
 & lignis in domo domini, vt patet ibidem. Ciuitas autem hic descri-
 bitur separata à templo per totam portionem, Leuitarum, cuius lati-
 tudo est. 10. milium calamorum: & iterum per magnam partem la-
 titudinis portionis sacerdotum, vt patet ex predictis: Item de istis
 seruientibus statim subditur.

2 Et omnibus tribubus Israel, &c. Id est, homines ad hoc
 apti assumuntur ex omnibus tribubus Israel indifferenter & sine ac-
 ceptione: de quibus tribubus non sunt Gabaonite.

3 Omnes primitiæ. Reapitulatio est mensuræ spatij continen-
 tis portionē sacerdotum Leuitarum, & ciuitatis, quæ est. 25. milium
 calamorum in quadrum.

4 Quod autem. Hic cōsequenter describitur portio principis, cu-
 ius latitudo est, 25. milium calamorum, sicut & spatium trium p-
 riorum predictarum. Longitudo verò eius à latere orientali trium portio-
 num predictarum vsq; ad terminum orientalem totius terræ supra de-
 terminata: & similiter à latere occidentali eandem vsq; ad termi-
 num occidentalem eiusdē terræ: & hoc est quod dicitur. Quod autē. In
 Hebr. habetur: Hinc & inde. Quia in parte orientali & occidentali
 tantum respectu trium portionum est portio principis: ideo subditur.

5 Primitiarum sanctuarij. In istis primitijs intelligitur portio
 sacerdotum & etiam Leuitarum, & similiter ciuitatis. ideo subditur.

6 Et possessionis ciuitatis è regione vigintiquinq; mil-
 Tres. n. portiones predictæ literaliter iunctæ faciunt 25. milia cala-
 mos per quadrum, vt supra dictum est.

7 Vsque ad terminum orientalem. Id est, à latere orientali
 dictarum primitiarum vsque ad terminum orientalem totius terræ,
 est supple portio principis.

8 Sed & à ma. Id est, à latere occidentali dictarum primitiarum,
 quod vocatur hic mare, eò quod versus mare mediterraneum.

9 Vsque ad terminum. Id est, vsque ad latus maris totam ter-
 ram terminantis.

10 Similiter in parti. Id est, de possessione eius.

11 Et erunt primitiæ. Id est, possessionis principis: nam ab oriente
 & occidente includit dictas primitias, vt dictum est. Consequen-
 ter ostenditur quid sit à latere australi & aquilonari, cum dicitur.

12 De possessione autem Leuitarum. Hæc propositio de
 modo tenetur materialiter: & sic exponit Hugo Cardinalis, vt
 sensus. Illud quod pertinet ad possessionem Leuitarum, sub quo no-
 ne intelliguntur sacerdotes hic, eò quod sunt de tribu Levi.

13 Et de pos. id est, illud quod pertinet ad possessionem ciuitatis
 14 In medio. Supple, existens, nam vna pars principis incl-
 predicta ab oriente, altera ab occidente.

15 Erit. Ab aquilone.

16 Et inter terminum. Ab austro. Et sic litera ista loquitur
 de limitatione portionis sacerdotum Leuitarum & ciuitatis à
 te aquilonari & australi. Sed hæc expositio videtur esse contra
 literæ immediatè præcedenti quæ loquitur de limitatione portio-
 nis principis & similiter literæ immediatè sequenti: cuius dicitur.

17 Et ad principem. Quod ipse exponit extortè sic, id est, ad por-
 tionem attingit principis, nam ad ipsam terminatur ab oriente & oc-
 cidente. Item hæc expositio non est solum extorta, sed etiam
 nam vbi translatio nostra habet: Et ad principem. In Hebræo
 tur: Et principis erit. Ex quo patet manifestè, quod loquitur
 de principis portionis. Dicendum igitur, quod hæc propositio
 aliquando tenetur localiter terminatiuè, vt cum dicitur: tali-
 cessit de domo, ly de, significat, terminum à quo recessit, & sic
 netur hic cum dicitur: De possessione autem Leuitarum
 Id est, de termino istarum possessionum ab oriente & occidente,
 cedit possessio principis, vsque ad terminum orientalem & occi-
 dentalem totius terræ: & terminatur ad sortem Iuda, ex parte austr-
 ex eodem modo terminantur tres portiones predictæ, vt patet
 gura. Sed scriptura loquitur hic de possessione principis.

18 Et reliquis tribubus à plaga orientali vsque ad pl-
 Hic consequenter describuntur sortes quinque tribuum existen-
 parte australi terræ, ita quod fors Benjamin secundum suam longi-
 dinem situatur iuxta portionem principis & ciuitatis. Et conse-
 ter alię quatuor procedendo versus austrum: & fors Gad est in
 australi totius terræ, sicut describitur in figura supra posita quæ
 gesimo quinto capitulo qua diligenter inspecta patet litera p-
 exceptis.

19 Et contra terminum Benjamin, à plaga orientali
 est, iuxta sortem eius.

20 Et super terminum Symeonis, à plaga. Id est, iuxta
 eius.

De

tribus Ruben & Gad & dimidia tribu Manasse terra
nisa est. Intra Iordanem autem per Iosue filium Nun.
Eleazarum filium Aaron: Iudas possedit ab austro, &
Ephraim & Manasse tribus dimidia ab aquilone. Postea
de Sylo missis exploratoribus, per singulas tribus, de-

criptione terræ al-
tra ad Iosue & ad
Eleazarum: Benjamin
iuxta Iudam ab au-
stro, & iuxta E-
phraim & dimidia
tribum Manasse ac-
cepit possessionem.
Secunda tribus Sy-
meon hereditatem
cepit in tribu Iu-
da, ut impleretur il-
lud: De Leui & Syme-
on dividam eos in la-
teribus, & dispergam eos
in Israel. Tertia Za-
bulon Galileam ac-
cepit in qua est mors
Nabor. Quarta Iu-
da ubi est Iezra
usque ad Iorda-
nem. Quinta Aser
usque ad montem Car-
melum, qui immi-
turi mari magno us-
que ad Tyrum & Si-
donem. Sexta Ne-
phthali in Galilæa
usque ad Iordanem
ubi est Tyberias, quæ
nunc appellatur
Tiberiades. Septima
Dan usque Ioppem,
ubi sunt urbes Ahi-

usque ad plagam occidentis, Isachar una. Et super terminum
Isachar a plaga orientali usque; ad plagam occidentalem. Za-
bulon una. Et super terminum Zabulon a plaga orientali
usque; ad plagam maris Gad una. Et super terminum Gad ad

plagam aultri in meridie: & erit finis de Thamar usque ad
aquis contradictionis Cades: hæreditas contra mare ma-
gnum. Hæc est terra quam mittetis in sortem tribus Israel

& hæ partitiones earum ait dominus Deus: Et hi egressus ci-
uitatis. A plaga septentrionali quingentos & quatuor milia
mensurabis, & portam civitatis in omnibus tribubus Israel

Portam tres a septentrione. Porta Ruben una, porta Iuda una

porta Leui una. Et ad plagam orientalem quingentos & qua-
tuor milia, & portam tres. Porta Ioseph una, porta Benjamin

una, porta Dan una. Et ad plagam meridianam quingentos
& quatuor milia metieris. Porta Symeonis una, porta Isa-
cham una, porta Zabulon una. Et plagam occidentalem

quingentos & quatuor milia. Et portam eorum tres,
porta Gad una, porta Aser una, porta Nephthali una. Per

portarum sacramenta testantur. Et necesse est, ut talis ci-
uitas decem & octo milia per circumitum teneat cala-
morum, sub quo numero in duodevigesimo Psalmo, lex
naturalis & gratia Evangelij describitur: quibus eccle-
sia, id est, urbs, Saluatoris extruitur.

In Selebi & Emaus quæ est Nicopolis. Licet sicut le-
gitur postea ceperint sibi transcensis alijs tribubus urbem
desenim tribus Dan, quæ est Panceas. Cum hæc ita se ha-
bant, & inter priorem tribuum descriptionem, & quæ
nunc habetur in manibus tanta diversitas sit consideran-
dam est quomodo & in præterito inter tribum Iuda Be-
niamin urbs & templum collocatum sit. Et in priori qui-
bus descriptione Iudas erat ab austro, & Benjamin ab
aquilone. Hic autem è conuerso ut Iudas sit ab aquilone,
& Benjamin ab austro. Post quem secundus est Symon,
tertius Isachar quartus Zabulon, quintus Gad. una vide-
retur tribus unde & reliquis tri. a. pla. ori. &c.

De Thamar. quæ nunc Palmira à Salomone constructa,
prima enim Hebraicè Thamar dicitur: quæ nunc forte
quia ibi palmera sunt, Palmira vocatur.

Contradi. Hieronymus. Omnis terræ sanctæ hæredi-
tas ab australi plaga iuxta terminos Aegypti & Rinocor-
um torrente finitur. Et quia Gad interpretatur tentatio
in possessione, de palmeta transimus ad aquas contra-
ditionis, usque ad Cades, quod interpretatur sancta: ut
intelligamus nos etiam post victoriam mundi debere
esse sollicitos, & semper in metu illius versiculi memo-
ri. Tentatio est vita hominis, super terram ad sanctitatem
aerfario repugnantibus peruenire, sicque opportunè
victoriam obtinere, & è vicino torrentem plenum im-
bum contemplerur.

Cades hæreditas contra mare. Eadem vox in Hebr. est quæ &
torrentem sonat & hæreditatem, sed hic magis torrentem
qui

qui ingreditur mare magnum Rinocorum. Cades autem bar-
D ne in deserto est quæ extenditur usque ad urbem petram.
d Et hi egressus a plaga septentrionali quingentis. &c. Hiero. De
ambitu civitatis (qui per latera singula in quadrum, qua-
tuor milia quingentos calamos habuit) præteritus ser-
mo prædixit, qui fa-
ciunt decem & octo
milia calamorum.
In præsentem quoque
capitulo positum est,
id est 44. milia pas-
sum. & 340. pas-
sus. Nunc scribitur
per singula latera, i.
11. milia passuum &
octoginta quinque
passus per ternas
fuisse portas.

mo prædixit, qui fa-
ciunt decem & octo
milia calamorum.
In præsentem quoque
capitulo positum est,
id est 44. milia pas-
sum. & 340. pas-
sus. Nunc scribitur
per singula latera, i.
11. milia passuum &
octoginta quinque
passus per ternas
fuisse portas.

e Et ad plagam. Quis
sapienter intelliget hæc?
quia recte viæ domini,
& iusti ambulabunt in
eis. Præuaricatores
verò corruent in
illis.

f Et portam civitatis.
Hieronymus.

Has duodecim por-
tas vel exitus pro
qualitate meritorum
atque virtutum sin-
gulis tribubus sub
Apostolis & patriar-
charum nominibus
arbitror coniuga-
tas. De quibus in
Apocalyp. Ioan. a-
pertius scribitur. Et
intra diuinarum scri-

Hoseæ 14. d.

Præuaricatores
verò corruent in
illis.

Apoc. 21. d.

pturarum sacramenta testantur. Et necesse est, ut talis ci-
uitas decem & octo milia per circumitum teneat cala-
morum, sub quo numero in duodevigesimo Psalmo, lex
naturalis & gratia Evangelij describitur: quibus eccle-
sia, id est, urbs, Saluatoris extruitur.

Hiero. Hoc breuiter admonendum easdem tribus in
circumitu tabernaculi sic castramentatas, ut ad orientem
fuerit Iudas Isachar & Zabulon filij Lia. Ad meridiem
Ruben Symeon Gad, duo filij Lia: & tertius filius Zelphe
ancillæ Lia. Ad occidentem verò Ephraim, Manasses &
Beniamin duo scilicet filij Rachelis quia Ioseph pro tri-
bu (Leui quæ sacrificijs deputata est) in duabus tribus E-
phraim & Manassem diuisa est. Ad aquilonem autem Dan
& Nephthali & Aser, quorum primus & tertius filij sunt
Balæ ancillæ Rachelis, secundus filius Zelphe ancillæ
Lia ignobiles & ad aquilonem positi, quippe ex ancillis in-
ter se dissidentibus generati. Sed hoc iuxta Numerorum
librum & descriptionem tabernaculi, quæ iubente Deo
Moyse ore dicta est. Nostra verò urbs quæ est ciuitas
regis magni (cuius artifex & conditor Deus de qua dicitur.
Ipse fundavit eam altissimus) aliam habet tribuum in terra
sancta descriptionem & mensuram, & possessionis ordi-
nem, & plagas tribuum singulatum. Primum, plagæ aquil-
onis opponuntur tres portæ, & c. quorum primogenitus
Ruben, Iudas, regis stirpis autor, & Leui. Super cuius no-
mine tabernaculi & castrorum descriptione nihil dictum
est, ut primogenita possidentes quasi genus regale & sa-
cerdotale aquilonis frigora contemnamus.

Amer.

F

Num. 1.

Heb. 11.
Psal. 86. a.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

Eterit finis. Id est terminus sortis Gad, & persequens termi-
nus australis totius terræ.

De Thamar. Nomen est civitatis existentis in termino au-
strali terræ inter terminos terræ orientalem & occidentalem, id est
Dan.

Usque ad aquas. De quibus aquis habetur Num. 20. & sunt
usque orientem.

Hæreditas contra mare magnum, &c. Id est fors Gad
pro-

protenditur versus occidentem usque ad mare mediterraneum, quod
dicitur hoc mare magnum respectu maris mortui consequenter po-
nitur recapitulatio brevis dictæ divisionis, cum dicitur. Hæc est ter-
ra, & patet.

5 Et hi egressus &c. Hæc est ultima pars, in qua describitur ci-
uitas edificanda in quadro equilatero cuius latera sunt disposita ver-
sus quatuor partes orbis principales, & quodlibet latus habet in lō-
gitudine calamos quatuor milia quingentos, & tres portas a tribus
tribubus denominatas. Dicit igitur: Et hi, id est, latera & portæ per
quas sit egressus. Cetera patent inspecta figura hic inferius posita
usque ibi.

Vicina pars.

a Et nomen ciuitatis. * Theodor.
A Non quod alterum post edificationem nomen inuenerit, Hierusalē enim etiam post Zorobabel vocata fuit: sed insignem eam denuo futuram per hęc indicauit. Cōlue-
 Hieromy. Io in 14. d. Mat. 23. d.
 fuit siquidem scriptura, nomen, ipsa gloriā nominare.

circumitū decem & octo mi-
 a Nunc Ierolyma visio pacis.
a lia. Et nomen ciuitatis ex illa
b die, dominus ibidem. Amen.
 ibidem

1 b Ibidem. Nunquam recedat
2 ab ea; sicut a priori. Vnde. Sur-
3 abeamus hinc. Et. Reli. vo. domus
4 deserta, sed æternam habet posses-
 sionem & sit ei ipse possessio se-
 dum illud: Ecce ego vobiscum sum
 nibus diebus vsque ad consummationem seculi.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et nomen ciuitatis. Supple erit.
- 2 Ex illa die. Quia erat edificata.

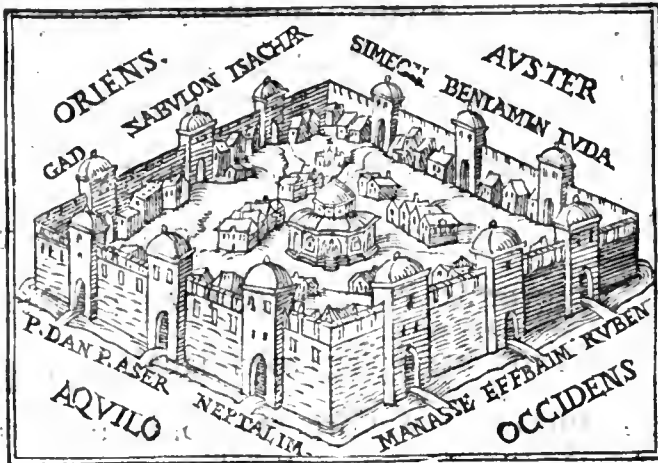
3 Dominus ibidem. non solum per essentiam potentia
 presentiam sicut est alijs locis, sed etiam per specialem suorum
 beneficiorum influentiam.
 4 Amen. id est fiat.

Domi-

NICO. DE LYRA.

B **O**mpleta expositio-
 ne visionis imagina-
 ria procedendū est
 ad inquirēdū quid
 per dictā visionem
 imaginariā designetur. Nā hic est
 intellectus principalis prophetie,
 sicut ostensum fuit supr. in prin-
 cipio cap. quadragesimi. Sciendū
 igitur, quod circa hoc varie dixe-
 runt doctores Hebr. & similiter &
 Latini. Antiqui verō Hebr. & di-
 xerunt, q̄ imaginaria visio edifi-
 cationis templi & ciuitatis quā
 predicta est, significat reedifica-
 tionem templi post reditum capti-
 uitatis Babylonica per Zorobabel
 & socios eius, & reedificatiōē
 ciuitatis Ierolymitane per Neemiam & populū Israel ad hoc ad-
 iuuantem. Dixerunt tamen q̄ hęc edificatio non fuit completa tpe
 Zorobabel & Neemie, sed plures reges Persarum deuoti addiderūt
 ad edificia ista, potissime circa templum vt satis haberi potest ex.
 1. Esdræ & 2. Machabeorum. Dicit etiam Iosephus antiquitatis Iu-
 daicę lib. 15. quod Herodes Ascalonita rex Iudeę cuius tēpore na-
 tus fuit Christus, fecit magna & sumptuosa ad fortificationem ci-
 uitatis & decorem templi. Dicit etiam q̄ ad altitudinē templi addi-
 dit 60. cubitos. Nam Zorobabel & alij adiutores eleuauerūt ipsum
 per 60. cubitos tantum, & ipse addidit sexaginta, & sic esset eius-
 dē altitudinis sicut fuerat templū Salomonis per Chaldeos destru-
 ctū & tanta descripta est supra altitudo huius tēpli imaginarię vi-
 sionis. Ad hoc autē inducunt argumentum ex principio visionis c.
 40. vbi fit mētio de destructione ciuitatis per Chaldeos, cū dicitur
 14. anno postq̄ percussa est ciuit. is. Facta est super me manus domi-
 ni & c. Et consequenter describit edificationem ciuitatis & templi
 vsq; ad finem libri. Ex quo videtur, q̄ ad consolationē populi adhuc
 in captiuitate detenti, propheta loquitur de materiali reedificatio-
 ne ciuitatis & templi: q̄ dicunt completā modo predicto: Sed hoc
 dictū stare non pōt: quod ostendo primō de ciuitate & tēplo simul.
 Secundō de quolibet per se. De templo namq; per Zorobabel inchoa-
 to patet 1. Esdrę 3. quod fuit edificatum in eodem loco in quo sic-
 rat templum Salomonis. Et similiter de reedificatione ciuitatis per
 Neemiam, patet Neemie secundo quod fuit in eodem loco in quo
 prius fuerat, nam reedificata fuit reparando interruptiones & ini-
 urias murorum per loca dissipata. Certum est autem ex. 3. & 4. Reg.
 quod templum Salomonis edificatum fuit in ciuitate Ierusalem, &
 per cōsequens templum reedificatum fuit per Zorobabel, & in hoc
 conueniunt omnes historiographi Iud. & Latini. Templum autē
 & ciuitas quę imaginarię supra describuntur, distant ab inuicem
 per 28. miliaria & plus: ergo impossibile est (vt videtur) quod vi-
 sio imaginaria & de edificatione ciuitatis, & templi post reditum
 de Babylone intelligatur. Quod autem tātum distent declaratur sic:
 Nam inter ciuitatem supra descriptam cum suburbanis suis, &
 inter templum cum omnibus edificijs sibi adiunctis, est tota latitudo
 portionis Leuitarum continens 10. milia calamorū: & de lati-
 tudine portionis sacerdotum. 4. milia calamorū & plus: sed illud
 plus dimitto. Ista verō 14. milia calamorū faciunt 28. miliaria:
 quod sic declaratur. Nam quinque pedes faciunt vnū passum: pas-
 sus 125. vnū stadium, 800 stadia faciunt vnū miliare sic nota-
 tū, q̄a continet mille passus: qđ patet ex dictis nā octies. 125. faciūt
 mille, vnde versus: Quinque pedes passum faciunt passus quoq; cen-
 tū viginti quinque stadium; si des miliare. 800 facies stadia, dupli-
 catum fit tibi leuca. Hoc igitur supposito videndum est de quanti-
 tate calamorū. Ex dictis autē supra 40. c. patet, q̄ vnus calamus cō-
 tinet sex cubitos, de cubitis sanctuarij, quorum quilibet continet
 vnū cubitum vsualem & palmum, vt ibidem fuit ostensum Cubi-
 tus autem vsualis continet pedem & dimidium, & sic calamos con-
 tinet nouem pedes, & cum hoc sex palmos, qui faciunt vnū pedem

Sequitur figura.

& plus: sed illud plus dimittit
 sic patet quod calamus vnus
 nec duos passus. Igitur cū mil-
 sus faciunt miliare vnū, & c.
 dictum est, sequitur quod mi-
 lami faciunt duo miliaria. Cō-
 consequens 14. milia calamos
 faciūt 28. miliaria, & sic patet
 positum. Secundō separatim
 dicitur de templo & ciuitate
 tis per Zorobabel & Neemiam
 primō de templi & ciuitate
 supra describitur murus ex
 longitudinis quingentorū ca-
 rum in quolibet quatuor la-
 suorum. Quingenti verō cala-
 ciūt vnū miliare: & sic ci-
 tus muri est 4. miliaria. Cir-
 autē templi per Zorobabel in

nunquam fuit tantę continentie. imō nec etiā cum tota ci-
 Ierusalem in qua fuit: ergo & c. Item propheta vidit aquas eg-
 tes de templo & procedentes vsq; ad mare mortuum ad san-
 lud de sua amaritudine, vt possent pisces ibi viuere, vt habet
 prā 47. c. Certum est autem quod in tēplo per Zorobabel incho-
 & postea per Romanos destructo, nunquā fuerunt tales aquę
 mare mortuum factū est dulce. Item idem potest argui de ligni-
 stiferis supra dictas aquas existentibus, & primitiuā facie-
 quolibet mēse, q̄a nunq̄ ita factū est, ergo & c. pp hęc & multę
 sione Ezechielis prescripta, quę verificari non possunt de tēplo
 captiuitatē reedificato, patet falsitas opinionis predictę. Itē
 ostēditur de ciuitate per se: quia supra vltimo c. describitur
 dro equilatero, cuius quodlibet latus continet calamos 4. mi-
 quingentos quę faciūt nouem miliaria, patet ex dictis supra.
 cumitus ciuitatis ibi describitur 10. & 8. milia calamorū
 ciuit 36. miliaria, ciuit. is autē inchoata per Neemiam nunq̄
 tantā capacitatem, nec etiā decimā partem, propter quod dic-
 opinio reprobatur modo, non solum a Latinis, sed etiam ab Hebr.

Dicunt igitur Hebr. i moderni, q̄ hęc vltima visi-
 chielis est intelligenda de edificijs ciuitatis & tēpli
 in aduentu Messie construendis: quem expectant
 turum tanquam hominem purum, prophetam
 sanctissimum etiam Moysē sanctiorem. Dicunt etiam, q̄ regna-
 poraliter super omnes Gentes quas sibi subiecit & in legis
 ficabit ciuitatem & templum materialiter, sicut hic describitur
 Ezechiele propheta. Hunc autem errorem quātum ad hoc q̄
 Christum in lege & prophetis promissum esse Deum, & quā
 hoc q̄ dicunt eius aduentum adhuc futurū, ego satis impro-
 scripturas ve. test. in quēdam quæstione de quolibet annis pl-
 tam elapsis: tamen adhuc repetam pauca de illis, & primō
 dendum q̄ Christus in lege & prophetis promissus sit verus
 & verus homo. Dicitur. u. Is. 9. de ipso. Parvulus natus
 bis, & filius datus est nobis. in quo exprimitur manifestatio
 humanitas: Per hoc autem quod subditur. Et vocabitur no-
 eius admirabilis consiliarius, Deus fortis pater futuri
 culi princeps pacis: exprimitur eius diuinitas. Item Ierem.
 31. a. Ecce dies veniunt dicit dominus & suscitabo Dau-
 men iustum. vbi translatio Chaldaica apud Hebręos au-
 hēt, Statuā David Messiam iustum & regnabit rex & factus
 erit, & faciet iudicium & iustitiā in terra. sequitur: hoc
 est nomen quod vocabunt eum dñs iustus noster. 2. hoc
 autem quod dicitur: Suscitabo David germen iustum
 ret eius humanitas: per hoc autem quod sequitur: Et hoc e-
 quod voca. eum dñs iustus noster: exprimitur eius di-
 nam pro hoc nomine dominus, Hebraica veritas habet no-
 mini Tetr. grammaton, quod secundum Hebręos est nomen
 Dei creatoris omnium. vnde dicit Ra. Mo. scs in lib. dirc. tho-
 biorum parte prima, c. 60. q̄ hoc nomen domini Tetragram-
 * signu

Verfus de sta-
dio & leuca.

ificat diuinam essentiam significatione perfecta & immixta. Cetero vero nomina videtur derivata ab operibus diuinis, ut creator, dominus, saluator, & huiusmodi, Item Mich. 5. a. dicitur: Et tu Bethleem Ephrata paruulus es in millibus Iuda, ex te. n. egredietur q. sit dominator in Israel, & egressus eius ab initio aeternitatis. Quod autem haec autoritas etiam secundum Hebraeos intelligatur de Christo, patet Mat. 2. quia sapientes Iudeorum ei allegauerunt, coram Herode quaerenti natiuitatis Christi locum per egressum eius de Bethleem exprimitur eius natiuitas temporis in humana natura, per egressum autem ipsius ab initio a diebus aeternitatis, exprimitur eius natiuitas aeternalis in natura diuina.

Quod autem secundo dicunt Christum adhuc venturum, est falsum: quia Dan. 9. describitur tempus aduentus ipsius sub certo numero annorum, scilicet sub septem hebdomadibus annorum quae faciunt quadringentos, 90. annos. Iste vero numerus annorum completus fuit tempore passionis Christi, sicut diffuse declarauimus scribendo per Danielelem, propter quod hic causa breuitatis omitto. Item Dan. 2. de tempore aduentus Christi dicitur: In diebus regnorum illorum suscitabit Deus regnum quod in aeternum non depauperabitur, quod secundum Hebraeos intelligitur de regno Messiae, sicut patet, ibi loquitur propheta de quatuor regnis sibi succedentibus scilicet Babyloniis, Persarum, Graecorum, & Romanorum: & ideo regnum Christi incipit tempore quo ultimum scilicet regnum Romanorum fuit in sua potestate, quod maxime fuit tempore Augusti Caesaris, quo tempore Christus de virgine fuit natus, patet Lu. 2. a. Exijt edictum a Caesare Augusto & c. Item Mat. 2. b. adhuc vnum modicum & c. sequitur. Et veniet desideratus cunctis Gentibus, & implebo domum istam gloria, dicit dominus exercituum sequitur: Adhuc magna gloria domus istius nouissime plus quam prima. Per hanc item quod dicit: Veniet desideratus cunctis Gentibus: intelligitur aduentus Christi et secundum Hebraeos. Per hoc autem quod promittitur. Adhuc vnum modicum est, apparet quod est praeteritum, nam a tpe quo Aggeus hoc dixit vsque nunc, scilicet vsque ad nunc domini. 1332. in quo haec scripsi plus quam mille & sexcenti fluxerunt anni, qui non videntur posse dici rationabiliter vnum modicum. Item certum est quod Aggeus loquebatur de templo per Zorobabel inchoato, dicens: Veniet desideratus cunctis Gentibus, & implebo domum istam gloria. Ex quo patet, quod stante illi templo, Christus venit & ipsum impleuit gloria: quando ibi oblatum: propter quod sanctus Symeon tunc exclamauit: Lumen ad euclationem Gentium, & gloriam plebis tuae Israel.

Hec etiam patet per hoc quod subditur: Magna erit gloria huius domus nouissima plus quam prima. Prima namque dicitur templum Salomonis, quod fuerat destructum. Non potest autem dici quod templum per Zorobabel & suos sequaces reaedificatum: quod relictum templi Salomonis fuit quasi nullius reputationis in aedificijs & ornatis & consimilibus fuerit magis glorificatum in aliquo, nisi per praesentiam Christi qui oblatum ibidem fuit: & in eo pluries multiplicauit, & plura miracula fecit, ut habetur in euangelijs. Illud enim templum stetit vsque ad. 42. annum post passionem Christi: in quo destructum fuit per Romanos.

Quod autem tertio dicunt Iudei Christum in primo aduentu suo futurum regnandum temporaliter in potestate magna, patet manifeste falsum per illud quod dicitur Zach. 9. c. Exulata tatis filia Sion, in uila filia Ierusalem: Ecce rex tuus ueniet tibi iustus & suator, & ipse pauper & sedens super asinam & pullum filium asinae. quod exponitur et a doctoribus Hebraeis de aduentu Messiae, ut declaratum fuit ibidem: & sic patet, quod eius aduentus primus praedicatur a propheta futurus in paupertate & humilitate, & non in regna gloria seu potestate. Item Isa. 52. c. de Christo dicitur. Ecce intelliget seruus meus & c. Quod intelligitur de Christo etiam secundum Hebraeos antiquos, & etiam totum capitulum sequens, sicut ibidem fuit dictum: & ibi subditur de ipso: In gloriam erit inter viros alpeus eius, & ibidem subditur: Et desiderauimus eum depectum & nouissimum virorum, virum dolorum scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus eius, & despectus. Et postea: Sicut ouis ad occisionem ducitur, & c. Ex quibus patet, quod primus aduentus Messiae non fuit praenunciatus futurus in potestate & gloria, sed humilitate & paupertate magna: Nec ad tempore regnandum, sed ad paciendum, & per suam passionem misericorditer redimendum, unde ibidem dicitur: ipse autem ueneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostrae super eum, & latus eius sanati sumus.

Quod autem dicunt Iudei quod Messias in aduentu suo edificabit templum materiale, sicut praedicatur ab Ezechiele, & ex hoc sumitur argumentum contra nos ad probandum, quod Iesus Nazareus non fuit Messias verus quia non edificauit templum sicut per prophetas fuerat promissum: non valet: quia prophetae magis dicunt contrarium. Item Aggei 2. in autoritate superius allegata dicitur de templo per Zorobabel inchoato: Magna erit gloria domus istius nouissima. Ex quo patet, quod non est alia materialiter edificanda per Messiam:

nam ista de qua loquitur propheta non esset nouissima. Item Ier. 3. c. dicitur de aduentu Christi primo. Assumam vos vnum de ciuitate & duos de cognatione, & introducam vos in Sion. In quo praedixit propheta paucos valde de Iudeis respectiue ad fidem catholicam conuertendos. Et subditur ibidem: In diebus illis ait dominus, non dicent ultra arca testamenti domini, nec ascendet super eam, nec recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet ultra. Nunc autem ita est quod tabernaculum Moysi fuit factum ad reponendum arcam testamenti domini, ut patet Exo. 25. & similiter templum Salomonis ad hoc fuit factum, ut patet in pluribus locis. 2. & 3. Reg. & 2. Paral. & ideo si arca ultra non fiet per consequens nec templum: propter quod Iudei, ut consequenter dicant, sicut dicunt quod Messias in aduentu suo edificabit eis materialiter templum, sic restituet eis arcam testamenti, propiciatorium & c. pertinentia ad veteris legis cultum. Cum igitur eremias propheta dicat quod arca materialis testamenti non fiet ultra, nec erit in recordatione vel memoria scilicet ad construendum, per consequens praedicit templum materiale ulterius non reaedificandum. Item ad hoc potest induci quod dicitur Ier. 7. a. Nolite confidere in verbis mendacii, dicentes: Templum domini, templum domini est. In Hebraeo habetur: Templum domini, templum domini, templum domini tria, in plurali. q. d. mendacium est dicere quod tria templa sint successiue edificanda: & ideo post templum Salomonis quod fuit primum, & templum per Zorobabel inchoatum, & per Romanos destructum: quod fuit secundum non reaedificabitur Iudeis tertium. Argumentum autem de Iesu Nazareno non valet, quia templum per ipsum edificatum est ecclesia siue congregatio fidelium charitate formata, quae est spirituale templum, de cuius aedificatione dicit Matth. 16. c. Super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. Cauillatione autem Iudeorum per quas nituntur scripturae veteris testamenti, praeter allegatas puertere propter prolixitatem vitandam hic omitto, quia illas posui diffuse in quadam, quaestione de quolibet: de qua supra mentionem feci. Et quia cauillationes illas exponendo libros veteris testamenti replicauimus saltem pro magna parte in locis in quibus exponuntur auctoritates praedictae. Expositionem autem ultimam visionis Ezechielis ex causa exponendam reseruauimus post expositionem librorum omnium veteris ac noui testamenti.

Opinio catholicorum.

Reprobatas dictis Hebraeorum secundum gratiam a domino mihi data, consequenter videndum est, quid de visione praedicta dixerunt doctores catholici: Et sunt tres modi dicendi. Nam aliqui, ut beatus Hier. & beatus Greg. dixerunt per visionem Ezechielis imaginariam, aedificationem ecclesiae in sacramento & moribus esse significatam: & hunc sensum exponendo sequenti sunt, expositionem imaginariae visionis prout superius est descripta, quasi totaliter dimittentes, cum tamen ab illa sit inchoatum: sicut dictum fuit supra in principio. 40. ca. Dicit etiam ulterius beatus Greg. Homil. 1. super hanc visionem quod ille sensus visionis imaginariae est totaliter relinquendus, eo quod visio illa continet impossibilia, quod arguit ex eo quod dicitur: sup. 40. ca. Et mensus est latitudinem aedificij calamo vno, per hoc autem quod dicit aedificij absolute, loquitur de toto aedificio secundum Greg. & postea subditur: Et mensus est porta a tecto thalami vsq; ad tectum eius, latitudinem. 25. cubitorum, & fecit frontes per 60. cubitos. Ex quibus sic arguit. Frontes sint in porta, & porta in aedificio, & sic minus continetur in minori. s. 60. cubiti. in 25. & 25. in vno: hoc autem est impossibile: ergo & c. Dicit etiam, quod hoc factum est ex ordinatione diuina, ut legentes dictam visionem relicto sensu imaginario tanquam nullo, mysticum quaerent intellectum. Sed magister Richar. de sancto Victore reputans in hoc dictum Greg. minus verum processit quasi via opposita, declarans in expositione sua possibilitatem totius aedificij superius descripti, de sensu alia nihil dicendo. Si autem alibi de hoc aliquid dicit ignoro: Solutum autem argumentum beati Gregorii per hoc quod omnia templi aedificia simul sumpta dicuntur vnum aedificium, & nihilominus quodlibet per se dici potest vnum aedificium sicut totum: manerit regis Parisius dicitur domus regia, & tamen sunt ibi multae domus, s. palatium, camera caesarum, capella, & sic de alijs: & ideo cum dicitur supra 40. ca. Et mensus est latitudinem aedificij calamo vno & c. aedificij ibi accipitur pro vno exteriori secundum aliquos, vel pro domuncula supra portam aedificata secundum alios, ut dictum fuit ibidem, Dominus Hugo Cardinalis processit quasi media via declarans possibilitatem aedificij imaginariae visionis & cum hoc de aedificio ecclesiae per aliqua loca immiscuit: hoc tamen fecit incoepete & est interese, eadem enim sententiam sub diuersis similitudinibus pluries repetendo: et propter eandem causam expositio beati Gregorii videtur minus apta: nam per montem supra quem propheta dicitur dimissus supra 40. c. dicit signari Christum. Item per virum mensurantem aedificium: tem per portam, & etiam alia plura, licet aut dictum beati Gregorii non intendam in aliquo reprobare, tamen aliquibus videretur conuenientius exponi visio praedicta si per diuersas partes & similitudines significaretur diuersa. Item beatus Gregorius de dicta visione exposuit tantum primum capitulum, scilicet 40. & adhuc incomplete: nam illo tempore obfusa fuit Romana ciuitas et multum afflicta: propter quod

* se excusat de ulteriori prosecutione, ibi terminans dicta visionis
A expositionem, decem tamen homil. continentem.

ADDITIO.

Post capitulum 48. in Mysticatione ubi dicitur in Postilla:
Nam aliqui ut beatus Hieronymus.

Circa plurima quae continentur in prophetia Ezechielis duo sunt
consideranda. Unum est quod inter ceteros prophetas iste pluribus
utitur parabolis, ut patet in processu suae prophetiae, in quo quae plu-
rimas metaphoras adducit, unde ipso Deo dicebat supra 20. g. A. 2. a
domine Deus ipsi dicunt de me: Nunquid non parabolas
loquitur iste? Quasi dicat: Omnes sermones istius sunt parabolici: ex
qua consideratione habetur, quod istae visiones adificationum quas Eze-
chiel tradit, cõiter sunt metaphoricè intelligendae: & ideo processus
Gra. exponendo huiusmodi visiones censerì debet proprius & lite-
ralis, & secundum modum loquendi ipsius prophetae: sicut in his quae
parabolicè dicuntur sensus literalis est, non ille qui per literam signi-
ficatur, sed qui per tres ipsas quae littera significat intelligitur pro-
ut dictum est in prologo super Genesim. Secundum est, quod hic pro-
pheta aliqua proponebat per modum praecepti, quae tamen non debent
intelligi ut praecepta. s. ut imponant necessitatè obseruandi, sed quasi
consilia quae non habent vim obligandi ad penam, si non seruentur,
unde supra c. 45. f. dicitur: Haec dicit dominus Deus in pri-
mo menle in prima mensis: sume vitulum de armento
immaculatum, & explebis sanctuarium, &c. Et Israel ponit
aliqua circa sacerdotes & circa principes in sacrificijs & ornamen-
tis & ingressu templi & alijs quae si intelligerentur ut praecepta, es-
set manifestè contra illud quod legitur Deut. 4. 4. Non addetis ad
verbum quod loquor vobis, nec auferetis ex eo. Unde in
vet. testam. sicut nullus potuit auferre aliquod praeceptum his quae
Deus praecipiebat per Moysen: ita in illis poterat addere aliquod pre-
ceptum ultra illa: & similiter posset dici de adificatione templi: &
B ciuitatis hic posita. s. quod significabat reedificationem templi ali-
quando necessariò scendam secundum adificationem quae de consilio
prophético fieri debebat, propter sanctionem spiritus in aleni illius adifi-
cicij quam propheta principaliter intendebat. Et notandum, quod
praedictae considerationes quae in hac littera, ut patet, fundantur, sunt
validae ad euacuanda argumenta Iudeorum, quae ex his visionibus
Ezechielis communiter sumunt, quae quidem argumenta credunt
esse efficacissima contra nos, qui Christum iam venisse confitemur, cum
tamen praedicta non fuerunt haecenus completa nec profitemur ipsa
complenda, sed praedictis consideratis patet manifestè, quod ista pos-
sent, & debent intelligi parabolicè dicta, seu per modum consilij,
non autem praecepti, ut dictum est.

Expositio visionis imaginariæ secundum
Postillatorem.

Is igitur praemissis intendo dicere, quid mihi videtur
de significato visionis imaginariæ: non tamè ad satisfi-
faciendum mihi vel alijs, cum respectu praecedentium
doctorum sim nullius momenti, sed ad excitandũ ani-
mos studiosorum & deuotorum, ut per exercitium
studij & orationis quarant dicta visionis intellectum ab eo qui sua
mysteria reuelat humilibus & deuotis, & abscondit prudentibus
& sapientibus in oculis suis. Credo namque quod nullus possit dicta
visionem sufficienter exponere, nisi hoc habuerit ex diuina reuelati-
one. Dico igitur, quod significatum supra scriptae visionis potest du-
pliciter accipi, Vno modo, ut per illam significetur reedificatio tem-
pli materialis post reditum Babylonicæ captiuitatis, non tamen illo
modo quo dixerunt antiqui Iudei, quæ supra reprobauì: Alio mo-
do, quod per illam significetur adificium ecclesie per Christum Sal-
uatorem nostrum, sicut communiter dicunt doctores catholici. Ad
euentiam primi modi considerandum, quod frequenter in scriptu-
ra sacra & maxime in vet. test. promissiones diuinæ de bonis futu-
ris, & cõminationes de pœnis infligendis, intelligitur sub cõditione,
licet scribantur absolutè. De promissionibus patet. 1. Reg. 2. e. ubi dici-
tur: Venit autem vir Dei ad Eli, & ait ad eum: Haec dicit
dominus: Nunquid non auertè reuelatus sum domui pa-
tris tui, cum esset in Aegypto in domo Pharaonis & elegi
eum ex omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem? Sci-
licet, summum, ut patet per litteram sequentem, & postea subditur:
Propterea ait dominus Deus Israel: Loquens loquutus
sum, ut domus tua & domus patris tui ministraret in cõ-
spectu meo usque in sempiternum: nunc autem dicit dñs:
absit hoc à me, sed quicumque honorificauerit me, glo-
rificabo eum, qui autem contempnunt me, erunt ignobiles.
Ex his patet, quod promissio absolutè facta de summo sacerdotio an-
te exitum filiorum Israel de Aegypto, postea per quadringentos an-
nos vel circiter, scilicet, tempore Eli, ostendit dominus quod illa pro-
missio intelligenda erat sub cõditione, scilicet si sacerdotes summi
debitè ministrarent, aliter non. Similiter idem patet de cõminatio-
nibus pœnarum. Ionæ 3. b. ubi de praecepto domini dixit Ionas abso-
lutè: Adhuc 40. dies & Niniue subuertetur: Et tamen eius
subuer-

Promissio-
nes & cõmi-
nationes sub
cõditione
sunt.

subuersio tunc non fuit sequuta: & hoc quia Ninuite egerunt
penitentiam de malis suis ad verbum Ionæ, ut exprimitur ibid
quo patet, quod cõminatio subuersionis Niniue quae prolata
absolutè intelligi da erat sub cõditione. s. si Niniuite in ma-
litate persistere obdurati: aliter non. Item de promissionibus & cõ-
minationibus similiter patet Iere. 18. a. ubi dicitur ex persona
Repentè loquar aduersum gentes & aduersum regnum ut erac
destruam & disperdam illud: Si penitentiam egerit gens illa
suo, & loquutus sum aduersus eam, agam & ego penitentiam super
quod cogitavi ut facerem ei. Ex quo patet manifestè, quod i-
minatione facta absolutè intelligitur cõditio, si illi quibus
seuerent in malo: Et statim ibidem subditur de promissionibus
subitò loquar de gente & de regno, ut adificem & plantem
fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam
penitentiam agam super bono quod loquutus sum, ut facerem ei. Ex
tet quod in promissione de bono conferendo, intelligitur hæc cõdi-
tio si illi quibus fit, steterint in bono. Ad hoc est etiam ratio nat
quia si aliquis rex vel princeps promitteret alicui militi equi
arma, & ante completionem promissionis miles auerteret se a
principe ad eius inimicos se conuertendo, nunquid teneretur
plere promissum? Certè non fuit intentio eius, nec debet esse,
daret equum & arma ad impugnandũ se, sed magis ad seruien-
dum in omni verò peccato mortali homo à Deo auertitur, & ad
conuertitur: ergo &c. Item ad hoc potest induci exemplum
Israel, quibus multa terræ & alia multa bona promissa fuerunt
nunquam obtinuerunt, eò quod erga Deum suum debitum non
sicut patet in libro Iosue, quod filij Israel in suis sortibus eu-
ducti dimiserunt Gentes idololatrias habitare eum eis sub
contr. praeceptum domini, propter quod filij earum succederent
solum partem terræ tenuerunt, sed et populum Israel multi
assuaserunt. Similiter in proposito potest dici rationabiliter, quod
visionem imaginariam Ezechielis significata fuit adificatio
& templi materialiter post reditum captiuitatis Babyloni-
cum, secundum formam superius descriptam, & sic in re factum
fuit, si populus Israel suum debitum fecisset: nã hæc cõditio
gebatur in promissio, sed non fecit propter quod templum
& non fuerunt tunc edificata secundum modum Ezechielis ostendit
tamen propter aliquos bonos de filijs Israel fuit ciuitas reedificata
& templum minoris tamen capacitatis & nobilitatis quasi in
rabiliiter quæ fuerat promissum, propter quod Ezechiel in sua
visionis videtur dixisse sup. 48. Amen, quasi dicat, ut inam
& nõ impediatur per peccata nostra. Quod autem filij Israel non
erint debitum suum ad obtinendum integrè dictum promissum
quia data generali licentia per Cyrum quod omnes Iudei de re-
gno possent in Iudeam liberè reuerti, & ibi Deo seruire: multi tamen
propter amore uxorum quas ibi acceperant, & filiorum quos ibi
erant, & possessionum quas ibi acquisierant, noluerunt inde reuerti
magis elegerunt inter idololatrias commorari. Similiter il-
li captiuitate redierunt in Iudeam, uxores suas Hebræas legiti-
mè tempserunt, & alienigenas contra Dei praeceptum duxerunt,
lum vulgares de populo hoc fecerunt, sed et maiores. s. primi
sacerdotes, ut habetur. 1. Esd. 9. Item postea tempore Machabæorum
multi de populo Israel & de sacerdotibus ad vitium contra
& idololatriam se conuerterunt, edificantes in Ierusalem e-
id est, prostibulum iuuenum, & palestram. i. scholam ad docen-
dum & leges Gentilium, ut dictum fuit 2. Macha. Similiter
verum Christum eis promissum ex inuidia & malignitate con-
spicerunt, & ipsum coram Pilato negantes per manus militum
occiderunt, propter quod eorum ciuitas & templum quæ re-
ta fuerant per Romanos destructa fuerunt, sicut prædixerat
Luc. 19. f. Videt letus ciuitatem sanctam Ierusalem
super eam, &c. Sic igitur patet vna expositio quantum ad
catum visionis imaginariæ superius descriptæ. Sed dicta ex-
positio non posset argui. Primum de aquis egredientibus de templo
in mare mortuum à sua falsedine & amaritudine. Secundò de
super ripam fluminis facientibus nouos fructus singulis mensibus
videntur aliquibus impossibilia. Et per consequens si Iudei
de Babylone fecissent erga Deum debitum suum, non tamen
sent eis facta, cum fuissent impossibilia, ut aliquibus videtur
cundum hoc expositio dicta non videtur vera. Ad ista dice-
aliqua sunt possibilia naturæ. s. illa quæ naturali cursu pera-
tur & aliqua sunt impossibilia naturæ, possibilia tamen Deo. Et
in duplici gradu, nam aliqua sunt supra naturam quantum ad
principium, non tamen quantum ad sequens exercitium, sicut
videat, nam eius illuminatio est supra naturam, sed exerciti-
dati per miraculum est naturale, sicut oculi dati per generem
naturalem. Aliqua verò sunt supra naturam utroque modo
uerisio panis in corpus Christi & permanentia eiusdem cor-
specie panis. Posset igitur dici, ut videtur, quod dulcoratio
tui sit possibilis secundum naturam. Nam aquæ maris colat-
nas terræ sunt potabiles, & hoc modo de aquis procedentibus
oriuntur alibi fontes dulces, & ideo nõ videtur inconueni-
aque egredientes de templo haberent virtutem naturalem.

Adi aquas maris praeclari: nam in diuersis partibus mundi oriuntur fontes diuersas virtutes, & mirabiles habentes. Hoc etiam conuenitur per scripturam: dicitur. n. Exo. 15. d. q. aqua Marath in dulcinem versa sunt per immisionem ligni quod videtur habuisse ad virtutem naturalem, vt dictum fuit ibidem. Similiter dicendum dignis quolibet mense fructificantibus, videmus enim q. aliqua li-
 & terra nascentia fructificant bis in anno, & forte plurib. vicus in aliquibus terris, & sic forsitan posset hic dici de fructificacoe quolibet mense, & dato q. non sit aliqua talis arbor, non est tamen negandum, quin Deus posset facere, ita q. productio arboris es-
 supernaturalis, tamen fructificatio sequens naturalis esset: & sub ab aliquo negetur, non tamen negari potest, quin Deus posset eam de qualibet arbore fructum producere quolibet mense miracule: & ideo si praedicta via non sufficiunt, potest dici: q. hoc benefi-
 cium diuinum fuisse Iudaeis continuatum: si erga Deum debitum sibi fecissent, sicut per 40. annos paui eos manna in deserto, & Christianis per orbem qualibet die dat corpus suum, & suum sang-
 nem in sacramento eucharistiae.

ADDITIO.

Post cap. vlt. In mysticatione, vbi dicitur in Postilla. Propter quod Ezechiel in fine visionis dicit. In Hebraeo neque in translatione Chaldaica. non habetur in hoc loco Amen, vnde non de hoc sumi aliquod argumentum.

Alia expositio Postillatoris.

Alia verò expositio potest accipi, vt per visionem imaginariam supradictam non intelligatur aliqua edificatio materialis, sed solum edificatio spiritualis ecclesiae in monti fidei, & sacramentis. In ecclesia verò quae est congregatio fidelium lex est regnum. Vnum quantum ad spiritualia, & hoc designatur per edificium templi. Aliud autem quantum ad temporalia, & designatur per diuisionem terrae, & edificium ciuitatis circa si-
 libri, vtrunque tamen regnum est a Deo. Ideo dico cum beato Greg. quantum ad hoc, q. per montem in quo proph. dicitur dimissus vel p-
 tus supra 40. c. intelligitur Christus, de quo scribitur Da. 2. e. La-
 qui percusserat statuam, factus est mons magnus, & im-
 uit vniuersam terram, quod exponitur de Christo a doctori-
 Hebraicis, & Latinis. Super istum autem montem fundatur eccle-
 sicut ipse dicit Mat. 16. c. Super hanc petram aedif. ec. me. per me: & hoc quantum ad duplex regimen ecclesiae praedictum.
 sicut patet ex praecedentibus, primo agendum est de edificio spi-
 ruali, quia primo describitur in praecedentibus ipsum templum cir-
 cuius edificium describitur triplex murus s. exterior, medius, & interior. Per exteriorem verò qui circumdat omnia aedificia, intelli-
 gitur protectio seu custodia diuina omnia complectens. De quo muro dicitur Isa. 26. a. Vrbis fortitudinis nostrae Sio, Saluator portur in ea murus, & c. Per murum verò mediu intelligitur cu-
 stodia seu protectio angelica quae includitur sub diuina, vnde dicitur Psal. 124. a. Montes in circumitu eius. i. angeli, vt dicit gl.
 g. qui sunt in circumitu ecclesiae per modum muri. Per murum interiorē qui est minoris ambitus, intelligitur protectio seu custodia humana, p-
 latos ecclesiae, & eorum ministros, q. minoris efficacia est quam angelica. De hoc autem muro contra malos praelatos dicitur supra 13. a. Non opposuistis vos murum pro domo. Intra muros istos est ingressus ex trib. partib. per quas intelligitur tres partes terrae habitabilis. Asia, Aethiopia, & Europa, ex quib. ingressi sunt Ecclesiam multi per susceptionem fidei, & sacramentorum, & ingrediuntur de praesenti, & ingredientur de futuro. Iustis verò trib. terrae partib. dicitur Ier. 22. g. Terra, terra, ter-
 audi sermonem dñi. de quib. trib. terrae partib. plures aufferunt sermonem Apostolorum aliorumq. Christi discipulorum cum eis credendi. Ex qualibet autem parte trium partiu dictarum sunt tres porta in trib. muris ex opposito se respicientes per quas significatur tres gradus vel status venientium ad fidem. s. incipientium, qui designantur per portam exteriorē siue primam. proficientium qui significantur per mediam vel secundam, perfectioru qui designantur per tertiam vel interiorē. De portis istis dicitur Psal. 86. a. Dixit Dñs portas Sion super omnia taber. Iacob. Per tabernaculum Iacob intelligitur status vel gradus fidelium tempore legis Moysae, per portas Sion status vel gradus fidelium tempore legis Eu-
 gae, quae dicitur lex amoris, lex autem vetus, lex timoris. propter q. porta Sion bene dicuntur praedilecta. In portis autem exteriorib. non sunt aedificia magna, sed quaedam domunculae super eas aedificatae, vt supra dictum est, per quod designatur, q. status incipientiu est adhuc notabiliter imperfectus. In portis autem medijs, & in interiorib. sunt aedificia pulchra ad designandum q. proficientes, & perfecti, habent maiorem perfectionem, perfecti iam actu proficientes in potentia actu proficiunt: ad q. designandum ad portas medias est ascensus per 7. gradus tantu ad interiores verò, seu tertias est ascensus per octo gradus. Quilibet autem quilibet sex portarum vestibulum, porticum, duas frontes, & sex thalamos. Per vestibulum praecedens porticum intelligitur gratia praeueniens, de qua dicitur Ps. 58. b. Misericordia eius praeparauit mihi misericordiam namq. Dei, & eius gratia sunt idem. Per porticum verò gratia subsequens, de qua dicitur Ps. 22. b. Miseri-

cordia eius subsequetur me. Vel aliter potest dici, q. per vestibulum, & porticum designatur voluntas bona, & operatio sancta, de quibus dicit Aug. super Ioan. Praecedet velle, subsequetur perficere. Per duas frontes, quae sunt ad decorem, & fortitudinem portarum (propter quod factae sunt ad modum duarum turrellarum ex vtraque parte cuiuslibet portae) designatur: patientia in aduersis, quae stabilit hominem ne per impatiētiā frangatur: et modestia in prosperis, q. tenet hominem ne per superbiam eleuetur. De istis duabus turrellis dicitur Ps. 121. b. Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis. nam per patientiam in aduersis, & per modestiam in prosperis acquiritur, & conseruatur abundantia omnium diuinorum beneficiorum in nobis. Per thalamos autem in quibus homines dormiunt, & quiescunt, intelligitur pax. vnde Ps. 4. b. In pace in idipsum dormiā, & requiescā. Est autem duplex pax. s. interna, & externa, ideo dicuntur thalami esse hinc, & inde ex vtraque parte portae, & tres ex vna parte: quia pacem internam tria faciunt. Primum est conscientia munda, Eccl. 4. a. Homines diuites in virtute pulchritudinis studium habentes pacificantes in domib. suis. i. in conscientijs proprijs. Secundum est amicitia diuina. Aug. lib. confessionum. Inquietum est domine cor meum, donec requiescat in te. Et Psal. 118. Pax multa diligentib. legem tuam, quae est lex diuini amoris. Tertium est sufficientia modesta, per quam aliquis est contentus his quae habet, & sic in se pacificatus, de quo potest exponi quod dicitur Matth. 5. a. Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur. Tales. n. filij Dei quodammodo Deo assimilantur, qui non indigent aliquo extra se, sed est sibi sufficientissimus. Similiter ex altera parte portae sunt tres thalami, quia tria faciunt pacem fraternam. Prima est humilitas vera: quae tantum pacifica est, q. facit pacifici habitare cum suo contrario: & hoc est speciale in hac virtute: nam castus non habitat pacifice cum luxurioso, nec iustus cum iniusto: sed humilis habitat pacifice cum superbo, quia sicut superbus vult dominari: ita verè humilis subiici, & sic vterque habet quod querit, & per consequens quiescit. Ideo dicitur Psal. 119. a. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus. i. cum superbis, de quibus dicitur Pro. 113. b. Inter superbos semper iurgia sunt. Secundum est equitas iusta, sine qua nulla societas potest esse pacifica, sicut patet de societate latronum, qui sunt aduersarij iustitiae, nisi. n. inter se iuste diuiderēt spolia, statim inter eos oriretur discordia: ideo dicitur Isa. 32. d. Erit opus iustitiae pax. Tertium est, taciturnitas debita quae tenet os clausum, ne prorumpat in verba discordiae seminaria, vnde per oppositū dicitur, Ecclesiast. 28. b. Susurro, & bilinguis maledictus, multos. n. turbauit pacem habentes. De quolibet autem dictorum thalamorum potest dici quod scribitur Deut. 33. b. Amantissimus dñi habitauit confidenter in eo. Quasi in thalamo morabitur tota die, qui. n. Deum verè diligit, in dictis thalamis iugiter commoratur. Post expositionem portarum procedendum est ad expositionem gazophylaciorum, quae supra describuntur esse circa pavementum orientale, & dicuntur esse 30. per quae designatur impletio. 10. preceptorum temporibus tribus necessaria. s. tempore legis naturae, & tempore legis Moysae, & tempore legis Euangelicae. Denarius autem numerus multiplicatus per ternarium, confurgit in tricesimum. Et bene dicitur gazophylacia a gaza, & phylaxe, quod est seruare: nam per impletionem decem preceptorum conseruatur diuinitas virtutum. Post expositionem gazophylaciorum sequitur expositio mensarum, quae supra dictae sunt octo: per quas designantur quatuor partes veteris testamenti, & quatuor noui, de quibus tanquam de mensis spiritualibus reficitur totus populus Christianus, secundum quod dicitur Deut. 9. a. Non in solo pane viuit homo. sed in omni verbo quod egreditur de ore Dei. Quod autem vetus testamentum in quatuor partes diuiditur, dixi plenius in principio Gen. Diuiditur. n. in libros legales, historiales, prophetales, & sapientiales. Et consimiliter diuiditur nouum testamentum. Nam libris legalibus correspondent Euangelia, historialibus. Actus Apostolorum, sapientialibus epistolae Pauli, & epistolae canonicae, prophetalibus autem Apocalypsis. De qualibet autem dictarum mensarum potest dici quod scribitur Prou. 9. Sapientia aedificauit sibi domum. excidit columnas septem, immolauit victimas suas, miscuit vinum & proposuit mensam suam. Scriptura namque sacra est mensa sapientiae. Post expositionem mensarum sequitur expositio atrij interioris, in quo secundum Hebraeos quatuor ponuntur. s. altare holocaustorum, gazophylacia sacerdotum hebdomadariorum, & gazophylacia cantorum similiter hebdomadariorum, & transitus aquarum a latere altaris. Et quoniam edificatio ecclesiae spiritualis non solum consistit in moribus, & refectio de mensa sacrae scripturae, sed etiam in sacramento, ideo per altare holocaustorum intelligitur eucharistiae sacramentum, in quo quotidie immolatur agnus qui tollit peccata, vnde dicit Aug. in lib. s. narum Prosperi. Semel immolatus est Christus in semetipso, & tamen quotidie immolatur in sacramento, inquit per hoc sacramentum efficitur quotidie participes fructus dominicae passionis, vnde, & in quadam dominicali oratione secreta dicitur. Quoties huius hostiae commemoratio celebratur, opus nostrae redemptionis exercetur. De hoc autem altari dicitur Hebraeorum 12. b. Habemus altare de quo non

polus, Amen. Similiter in bonis mobilibus debet uti iustitia commutativa populus Christianus, & quod autem ad hoc dicitur super. 4. 5. d. Spera iusta & ephi iustitiam: & beatus iustus erit vobis, &c. Principibus autem dicitur, quod sint contenti terminis suae possessionis per quod intelligitur quod principes Christiani debent esse contenti in rebus redditibus, & nullo modo gravare populum exactionibus indebitis, unde dicitur Deu. 17. d. de rege: Cumque fuerit constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec habebit uxores plurimas, quae alliciant animam eius, neque auri & argenti immensa pondera, per gravamen. Scilicet populi contenti in rebus redditibus, & simili ter in rebus limitibus, ita quod non usurpent indebitum sibi aliorum regum in toto vel in parte. Iustitia vero distributiva proprie pertinet ad superiores qui sunt bonorum, & onerum debitorum subditis imponere, & haec iustitia non attenditur secundum aequalitatem quantitatis, sed proportionis, ut quilibet honoretur plus vel minus sicut meretur, & puniatur plus vel minus, sicut debet. Et de ista iustitia quam tenent ad sacerdotes qui sunt superiores in spiritualibus, iam dictum est, quod debent determinare dubia, & quod teneatur eorum sententia, quam una pars iustificatur, & alia condemnatur. Quantum ad principes autem dicitur in textu, quod faciunt iudicium, & iustitia in populo per quod designatur, quod ad hoc tenentur principes Christiani plus quam principes tempore veteris, quia totus ille status figuratus respectu novae, sicut dicitur. 1. ad Cor. 10. c. Omnia in figura contingebant illis. Figura autem defecit a perfectione illius cuius est figura propter quod principes Christiani debent esse perfectiores quam principes Iudeorum tempore veteris. Circa tertium

tertium scilicet adificium civitatis, patet ex fine libri Ezechielis, quod in quadro describitur. Per civitatem vero quae dicitur civium unitas intelligitur unitas populi Christiani in fide, & sacramentis ecclesiae unde dicitur Eph. 4. b. Unus Deus, una fides, unum baptisma. Per hoc autem quod in quadro describitur, significatur quod populus Christianus exerceri debet in quatuor virtutibus cardinalibus. Dicitur enim. 10. eth. quod intentio legislatoris est civis facere bonos seu virtuosos. In quolibet autem latere civitatis describuntur tres portae, & a. 12. tribus nominatae, & ad. 4. orbis partes aequaliter respicientes, per quod intelligitur, quod ad principem Christianum ad cuius officium spectat praeesse communitati civium: omnes Christiani sibi subditi tam minores quam maiores ex qualibet parte regni sui liberum ad eum habeant accessum, tanquam ad conservatorem, defensorem omnium. Et quoniam in hoc sunt Dei ministri, & eius vicarii, secundum quod dicitur Rom. 13. a. Principes non sunt timori boni operis, sed mali, & subditur: Ministri enim Dei sunt in hoc ipsum servientes. Ideo subditur in fine libri. Et nomen civitatis ex illo die dominus ibidem: quia civitas non nominatur a vicario, sed a principali domino: & sic communitas populi Christiani denominatur a Christo. Circa vero praedicta, scilicet adificium templi divisionem terre & adificium civitatis descripti sunt multi numeri determinati cubitorum, & calamarum, de quibus probabiliter potest dici in generali, quod per ipsos intelligitur certa quantitas meritorum secundum conditiones, & opera personarum: sed quoniam ista certa quantitas soli Deo nota est quantum ad omnia, alijs vero quantum ad aliqua quibus, & quantum sibi placuit revelare, ideo circa expositionem dictorum numerorum in speciali, & particulari descendere nolui: sed hoc alijs relinquere, quibus revelare voluerit ille: de quo dicitur Dan. 2. d. Ipse revelat profunda & abscondita, & novit in tenebris constituta, & lux cum eo est. Cui est laus, honor & gloria, &c.

INCIPIT PROLOGVS SANCTI HIERONYMI IN DANIELEM PROPHETAM.

Danielem prophetam iuxta septuaginta interpretes, domini Salvatoris ecclesiae non legunt videntes Theodotionis editione, & hoc cur acciderit nescio. Sic enim quia sermo Chaldaicus est, & quibusdam proprietatibus a nostro eloquio discrepare noluerunt. Lxx. interpretes eandem linguam in translatione servare: siue sub nomine eam ab alio nescio quo non satis Chaldaeam linguam sciente editus est liber, siue aliud quid casae extiterit ignorans, hoc unum affirmare possum, quod multum a veritate discordet, & reo iudicio repudiatus sit. Sciendum quippe Danielelem maximè, & Esdras Hebraicis quidem literis, sed Chaldaico sermone conscriptis: & unam Ieremiae pericopem: Iob quoque cum Arabica lingua plurimam habere societatem. Denique & ego adolescentulus post Quintiliani, & Tullij lectionem, ac flores eius rhetoricos, cum me in linguam huius pristinum reluissem, & multo sudore multoque tempore vix coepissem anhelantia stridentiaque verba resonare, & quasi per cryptam ambulans raum desuper lumen aspicerem, impegi novissimè in Danielelem, & tanto rædio affectus sum, ut desperatione subita omnem laborem vitæ voluerim contemnere. Verum adhirtante me quodam Hebræo, & illud mihi si lingua crebrius ingerente, labor omnia improbus vincit: qui mihi videbar sciolus in Hebræos, coepi rursus discipulus esse Chaldaicus.

daicus. Et ut verum fatear, usque in praesentem diem magis possum sermonem Chaldaicum legere & intelligere, quam sonare. Haec idcirco refero, ut difficultatem vobis Danielis ostenderem, qui apud Hebræos nec Susannae habet historiam, nec hymnum trium puerorum nec Belis draconisque fabulas, quas nos (quia toto orbe dispersae sunt) verum appposito easque iugulante subiecimus, ne videremur apud imperitos magnam partem voluminis detruncasse. Audiui ego quemdam de praceptoribus Iudeorum, cum Susannae derideret historiam, & Graeco nescio quo eam diceret esse confictam illud opponere quod Origeni quoque Africano opposuit: etymologias has: ἀπό τοῦ σχίνου σχίσαι ἀπό τοῦ πείνου πείσαι de Graeco sermone descendere. Cuius rei nos intelligentiam nostris hanc possumus dare, ut verbi gratia dicamus, de arbore ilice dixisse eum, ilico per eas, & a lentisco, in lentem te comminuat angelus: vel non lentè pereas aut lentus: id est, flexibilis ducaris ad mortem, siue aliud quid ad arboris nomen conveniens. Deinde tantum fuisse oculi tribus pueris cauillabatur, ut in camino aestuantis incendij metro luderent, & per ordinem ad laudem Dei elementa prouocarent omnia, aut quod miraculum diuinæque aspirationis indicium, vel draconem interfectum ossa picis, vel sacerdotum Belis machinas deprehensas, quae magis prudentia solertis viri, quam prophetae essent spiritu perpetrata. † Cum vero Habacuc veniret, & de Iudæa in Chaldaeam raptum discophorum lectitaret, quæ-

Aquarebat exemplum, vbi legissemus in toto veteri testamento quenquam sanctorum graui uolasse corpore, & in puncto horę tanta terrarum spacia transisse. Cui cum quidam è nostris satis promptulus ad loquendum Ezechielem adduxisset in medium, & diceret eum de Chaldea in Iudęam fuisse translatum, derisit hominem: & ex ipso volumine demonstrauit Ezechielem in spiritu se uidisse transpositum, denique & Apostolum nostrum, uidelicet ut eruditum virum, & qui legem ab Hebræis didicisset, non fuisse ausum affirmare se raptum in corpore, sed dixisse. † Siue in corpore, siue extra corpus nescio, Deus scit. His & talibus argumentis, apocryphas in libro ecclesię fabulas arguebat. Super qua re lectoris arbitrio iudicium derelinquens, illud admonco, non haberi. Danielem apud Hebręos inter prophetas: sed

1a. Cor. 13. a.

Hierony. in
proem.

Sciendum autem nullum prophetam tam aperte de Christo scripsisse ut iste, nam & tempus notauit aduentus, & reges per ordinem, & annos enumerat, & manifesta signa. Quę quia Porphyrius uniuersa uidit completa, & transacta, negare non poterat ueritate superatus in hanc prorupit, calumniam: ut quę in consummatione mundi de Antichristo futura dicuntur, pro similitudine quadam gestorum sub Antiocho Epiphane impleta contendat. Sed eius impugnatione testimonium ueritatis est. Tanquam enim dictorum fides fuit ut propheta incredulis hominibus non uideatur futura dixisse, sed præterita narrasse.

Danielem non iuxta. Lxx. interpretes, sed iuxta Theodotionem Christi legit ecclesia, qui post aduentum Christi incredulus fuit, licet eum quidam dicant Hebræonem, qui altero genere Iudæos est, quia ex parte matris.

Susannę autem, & Belisac Draconis fabula non habetur in Hebræo, sed pars est ibi prophetię Habacuc filij Iehu de tribu Leui, sicut iuxta. Lxx. interpretes in titulo eiusdem Belisac fabulę ponitur. Homo quidam erat sacerdos nomine Daniel filius Abda, conuiua regis Babylonis. Danielem autem, & tres pueros de tribu Iuda fuisse scriptura testatur. Contra Danielem 12. librum scripsit Porphyrius, nolens eum ab ipso cuius inscriptus est nomine esse compositum, sed a quodam qui tempore Antiochi Epiphani in Iudæa fuit, nec iam uentura dixisse, quam præterita narrasse. & quod usque ad Antiochum dixerit ueram historiam esse, si quid ultra opinatus fuerit mentium esse, quia futura nescierit. Sed Eusebius Cæsariensis & Apollinaris, & Methodius sufficienter ei responderunt.

Hierony. in
proem.

C In anno tertio regni Ioachim, qui & Eliachim, qui regnauit in Iudæa & Ierusalem annis 11. cui successit Ioachim filius suus cognomento Iechonias, qui tertio mense regni sui captus est a ducibus. Nabuchodonosor, & ductus est in Babylonem, cui successit patruus suus Sedechias

Hieron.

In anno tertio regni Ioachim, qui & Eliachim, qui regnauit in Iudæa & Ierusalem annis 11. cui successit Ioachim filius suus cognomento Iechonias, qui tertio mense regni sui captus est a ducibus. Nabuchodonosor, & ductus est in Babylonem, cui successit patruus suus Sedechias

*Postilla Nicolai de Lyra super Danielem prophetam
& primo eiusdem præfatio.*

Daniel autem dedit Deus intelligentiam omnium uisionum. Dan. 1. In uerbo proposito anguntur. 4. cause li. Dan. quem præ manibus habemus, scilicet causa subiectiua, effectiua, finalis, & formalis. Ad cuius intellectum sciendum, quod tres istarum causarum in idem conuerrunt in tota sacra scriptura, & partialibus eius libris sub alia eam ratione. Sicut enim in prophetia naturali corpus mobile est subiectum sub ratione absoluta, & in partialibus libris sub rationibus contractis ut in lib. de gene. corpus mobile ad formam, & in li. ca. & mun. corpus mobile ad situm, & sic de alijs libris partialibus consequentur sic in tota sacra scriptura Deus sub ratione absoluta est subiectum unde theologia dicitur quasi sermo de Deo: & sub contractis rationibus est subiectum in partibus sacre scripturę, ut in uet. testam. subiectum est, ut rex, creator, & gubernator, & in nouo ut humani generis redemptor, & glorificator: & sic procedendo magis contracte in partialibus libris utriusque testamenti. Similiter Deus est causa effectiua sacre scripturę generaliter, quia

tota

sed inter eos qui hagiographa conscripserunt. In tres siquidem partes omnis ab eis scriptura diuiditur, in legem, in prophetas, & in hagiographa, idest, in quinque, & octo, & in totidem libris, de quo non est huius temporis differere. Quę autem ex hoc propheta, in contrarium hunc librum. Porphyrius obijciat istes sunt. Methodius. Eusebius, & Apollinaris, qui multis uersuum milibus eius uersibus respondentes, nescio an curioso lectori satisfecerint. Unde obsecro uos à Paula, & Eusebio, fundatis pro me ad dominum precibus, ut quandiu in hoc corpusculo sum, uobis aliquid gratum uobis, utile ecclesię dignum potteris. Pręsentium quippe iucunditatem oblatantium non satis moueor qui in uitę que partem aut amore labuntur aut odio

dechas filius Iosif, cuius anno 11. capta est Ierusalem subuersa. Fuit autem Ioachim pater qui scribitur per chin, & filius per chin. Inde in Matthæo, ubi minuetur una generatio, ubi secunda thefferedecis inuadit in Ioachim filio Iosif, & tertia incipit a Ioachim filio Ioachim quod ignorans Porphyrius Matthæo titur arguere falsitati.

Ioachim filius Iosif frater Sellum a Nabuchodonosor captus est, & in Babylonem ductus, & cum eo Daniel, Ananias, & Azarias, & ab eodem Nabuchodonosor interfectus, & cadauer eius carnibus, & uolucris datum est, & in eo impletum est illud propheticum pultura asini sepelietur. Ipse est etiã Ioachim qui & chim. Quarto igitur regni eius anno Nabuchodonosor regnare in Babylone, sicut legitur in Iere. propheta: quod factum est ad Ieremiam in anno quarto regni chim filij Iosif regis iuda. Ipse est primus annus regni Babylonis Anno uero octauo regni Ioachim quarto Nabuchodonosor potestati Nabuchodonosor, & in eadem deditione tribus tantum annis perans rebellis existens ab ipso Nabuchodonosor captus in Babylonem ductus, & interfectus est. Idcirco in exordio Danielis prophetę. Anno tertio regni chim regis iuda ascendit Nabuchodonosor in Ierusalem, &

Daniel interpretatur iudicium, siue quia in proterorum iudicio sententiam diuinę examinationis habuit, dum reperta eorum falsitate Susannam ab inuolauit. Siue quia uisiones, & somnia quibus per la quędam ænigmata futura monstrabantur sagaciter discernens aperuit. Siue quidem & desideriorum appellatus est, quia panem desiderij non manducauit, & uinum concupiscentię non bibit. Hic de Christo, clarior prophetarum, in prophetia sua sermone regna orbis pronunciauit, & tempus aduentus Christi manifestissima prædicatione annotauit.

tota sacra scriptura procedit per eius reuelationem, in libris libus est causa effectiua, ut reuelator notitię in quolibet libraliter contenta. Similiter est causa finalis totius sacre scripturę loquendo de ultimo fine, quia tota sacra scriptura ordinatur ad supernaturalem beatitudinem consequendam, quę in Deo obicitur, & in partialibus libris sub contracta ratione in li. Danielis. Deus est causa subiectiua, effectiua, & sub rationibus contractis: quod notatur in uerbo præfatio: cum dicitur: Dedit Deus. quod ex principio clausula refertur. Deus enim ut rex supereminens est hic subiectum, quia ut ex processu li. in eo declaratur supereminentię regni Dei, a terrena, de quo dicitur Psal. 94. a. Deus mag. do. & rex n. Et Psal. 46. a. Rex ma. su. omnem ter. Est etiam causa effectiua in hoc li. prout reuelauit Danieli notitiã huius regni quo potest accipi quod scribitur Sap. 10. c. Ostendit il. Dei: & c. Est etiam Deus causa finalis cuius li. in quantum participes huius regni, unde dicitur Apoc. 5. c. Fecisti nos nostro reg. & sa. & c. Causa uero instrumentalis effectiua in uerbo proposito, cum dicitur Dan. infra 10. b. Dan. u. deriorum intellige uerba quę ego loquor ad te. In

* im

Daniel ea que scribit in hoc li. vnde infra. 12. cap. dicitur. Tu autem Daniel claude sermones tuos, & sig. li. & c. Causa vero rma'is huius li. tangitur cum dicitur: Intelligentiam omnium visionum. Circa quod sciendum, quod duplex est forma libri. forma tractatus, & forma tractandi. Forma tractatus est diuisio libri, qui diuiditur secundum. 10. visiones, vt patebit profequendo. Due vero historiae que ponuntur in fine li. non sunt de eius virtute, quia nec apud Heb. habentur: Forma vero tractandi est modus agendi, qui in li. isto est visionum intellectio, quia visio non est propheta nisi sit intellecta, & hoc sine sit in somno, siue in vigilia. Sicut Pharaon vidit spicas Gen. 41. a. & Balthasar vidit manna scribentem in pariete: Dan. 5. g. Ille dormiens, ille uigilans, nec tamen fuit propheta: quia non intellexit visionem sed Ioseph fuit propheta quia intellexit visionem Pharaonis, & Daniel similiter via visionem Balthasar intellexit vnde dicitur Dan. 10. a. Intelligentia opus est in visione, scilicet ad hoc quod prophetica dicitur.

Sciendum tamen, & hec visio dicitur triplex. 1. imaginaria sensibili intellectu. Sensibilis visio est quando aliquid videtur exterius & intelligitur significatum ipsius, sicut Dan. vidit scriptum in pariete regis, mane thetel phares, & intellexit Dan. 5. Imaginaria vero visio est, quando in virtute imaginatiua formantur imagines vite diuina ad aliquid occultum significandum, sicut Dan. vidit 4. alas ascendentes de mari significantes. 4. regna, & hoc intellectu.

C A P. I

Anno tertio. Occiso Iosia a Pharaone Nechao. populis Ioachaz filium eius regem statuit, quem Pharaon uinctum duxit in Aegyptum imposita multitudine, & pro eo Eliachim fratrem eius uerso nomine Ioachim in regnum promouit Regum. & Paral. testam. Huius tertio anno uenit Nabuch. & abstraxit eum, & in loco eius Sechiam posuit, de quo dicitur: In Babylonem ducet & non uidebis eam. Viduus enim fuit oculis a Nabuchodonosor.

Ioachim per m. Ioachim (qui & Iechonias dicitur) successit regnum. Theodor. Quod regnum quater uincerat, Daniel initio uinceret prophetica schar indicatur. Ita enim aliquo propheta fecit competimus. Visio, in qua uidit Iosias filius Amos in bus Ozia, & Ioatham, & c. & Ezechia regem Iudae. Jeremias, & Ezechiel, & c. omnes prophetarum, ut plurimum hoc proemio utuntur. Et hoc igitur ad colluendam Iudaeorum iniquitatem, & Danielem reuera prophetam ostendendum satis est.

Et tradidi dominus, & c. Theod. Docet Dei per m. pp. populi, & regis scelera, tu urbem captam, tum

xit Dan. 7. Visio uero intellectualis est quando sine aliquibus imaginibus seu figuris menti propheta ueritas reuelatur, sicut Danieli cogitatio Nabuch. fuit reuelata, Dan. 2. d. Tu rex cogitare coepisti in stratu tuo quid esset futurum post haec, & c. Liber enim somnium Nabuch. fuerit Danieli reuelatum uisione imaginaria, quia somnium regis uidit somnio suo, ut infra dicitur, tamen cogitatio regis non potuit sic reuelari, sed sola uisione intellectuali. Item talibus uisionibus praedictis aliquando apparet aliqua persona docens, & sic frequenter legitur Gabriel Angelus apparuisse ad docendum Danielem, ut infra uidebitur persequendo. Item uisiones propheticae aliquando fiunt in somno, aliquando in uigilia, sicut dictum fuit in primo li. Psal. diffusius de prophetica uisione, propter quod plura circa uisiones huiusmodi alias a me dicta in prin. huius li. ad praesens omitto, quia posita sunt in prin. li. Psal. ubi melius habent locum: cum sit primus liber prophetalis secundum Latinos doctores. Et utroque modo, in uigilia, & somno factae sunt uisiones Danieli, ut iam in parte patet ex praedictis, & magis in sequentibus apparebit, & ideo merito dicitur in uerbo praesumpti. Danieli autem dedit Deus intelligentiam omnium uisionum. Propter quod in eo fuit impletum quod dominus dicit Hosea. 12. 1. Ego uisionem multiplicavi scilicet in Daniele, cui dedi intelligentiam omnis uisionis propheticae modo praedictio, & tandem a Deo data est sibi visio clara diuina essentiae in patria ad quam nos perducatur qui cum patre, & Spiritu sancto uiuit, & regnat in secula saeculorum.

facrorum ualorum partem in hostium potestate concessisse adiecit: Dedit dominus, & c. ne quis suspicaretur proprijs uiribus usum Nabuch. urbem Deo dicatam superasse omnesque intelligant propterea quod Deus eam gratiam quae ciuitatem primum custodiebat ademerit, idcirco subiectam hostibus fuisse, & his nos admonet, se hominibus inferre supplicia instrumentis ad hoc idoneis uti.

Aug. Nechao rex Aegypti cum exercitu copioso post tres menses ex quo Iosias occisus est, Ierusalem reuertitur unde inconsulto ordinatus rex Ioachaz Iosiae filius inuenitur Ioachim fratre suo in loco eius constituto, catenis, uinctus in Aegyptum secum trahebatur. Sed mortuo Nechaone tertio anno Ioachim regis Iudae, qui hucusque Nechaoni adhaeserat Nabuchodonosor rex Babylonis per exercitum Ierusalem uelut Aegypti coloniam obsidebat. Cui se Ioachim sponte tradens, datis obsidibus Daniele Anania, Azaria, Misaele, & parte uasorum templi domini, adhuc in regno suo relinquitur donec grauissima seruitutis onere depressus ad Aegyptiorum regem diuertens, missis rursus de Babylone exercitu, comprehensus & tractes, priusquam ad urbem ueniret, in campo Babylonis, undecimo anno regni sui interficitur, & c.

lib. 2. de mirabilibus scripturae. c. 9

Incipit Propheta Daniel.

C A P. I.

A Ex quo cepit tribuum reddere, in undecimo captiuatus est Nabuchodonosor. a. 4. f. Iij. Iosia, cuius tertio decimo anno cepit prophetare Jeremias, sub quo & Oida mulier prophetatur.

Anno tertio regni Ioachim regis Iuda, uenit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem, & obsedit eam. Et tradidit dominus in manu eius Ioachim regem

Cuius uoluntate factum est, non uiribus hostium. sicut Nabuchodonosor. & a. iorum.

facro-

Et

Stilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super Danielem Prophetam.

C A P. I.

Anno tertio. Liber Danielis diuiditur in tres partes, in partem proemiale, & partem exortiuam siue principalem, in principio secundi capituli. In anno secundo, & partem incidentalem, in prin. 13. ca. Et erat uir. Circa primum describitur sapientia collata diuinitus auctori huius libri. s. Danieli, ubi sic proceditur quia primo promittuntur quaedam ad sapientiam disponentia, secundo describitur collata ei sapientia, ibi: pueris autem. Tertio ponuntur quaedam ad hoc sequentia, ibi: fuit autem.

Prima adhuc in tres secundum quod in Dan. describuntur uis ad sapientiam disponentia, primum est humilitas status, secundum nobilitas ortus, ibi: Et ait rex Asphanez. tertium sobrietas uisus, ibi: Proposuit autem Dan. Circa primum notandum quod dicitur Pro. 11. a. Ubi humilitas, ibi & sapientia: ideo dominus qui prauiderat Danielem diuina sapientia decorari, permisit eum prius humiliari, quia cum esset de semine regio, ut dicitur infra permisit tamen eum captiuari per regem Babylonis qui uenit contra Ierusalem, & spoliari eam, & hoc est quod dicitur Anno ter. Et patet usque ibi. Et partem uasorum domus Dei. Ex quo patet, quod ille Nabuchod. fecit reuerentiam Deo cali qui colebatur in Ierusalem, quia non abstulit inde omnia uasa ministrorum, sed aliqua reliquit ad cultum Dei. Item quia illa quae asportauit, non applicauit hu-

M O R A L I T E R.
Anno tertio. sequitur: Et ait rex. Per istum regem de quo dicitur in cap. seq. Rex regum, & c. potest significari Iustus de quo scribitur Apocal. 11. c. quod habet in femore

femore tuo scriptum: rex regum, & c. Per Asphanez. praepositus est ecclesiae ministrorum, & hoc sonat nomine episcopi, quia dicitur ab epi quod est super, & scripsit intentio, quasi super alios intendens ipsi uero precipitur

Ga Et partem vasorum. * Theod. Cur nam cum homines
 A peccarint, sancta vasa Deo dedicata impijs hominib. tra-
 dita sunt? Hinc non Iudæis tantum sed etiam ipsis barba-
 ris allata est vtilitas. Primum enim docti sunt Iudæi eius-
 modi esse diuinam naturam, quæ nulla re prorsus indi-
 geat, accipit autem
 quæ ab hominib.
 offeruntur, vt illos
 gratos esse doceat,
 & sui colendi, &
 gratiæ referendæ of-
 ferat occasionem.

† Arphaxar.

Docet rursus Iu-
 dæos a Babylonijs
 nihil differre: equè
 enim atque illi im-
 piè agunt. Babylo-
 nij autem dum vasa illa in honore habuerunt, neque ad
 humanos vfusea adhibuere, nihil malorū experti sunt.
 At vbi Balthasar illis in conuiuio vti ausus est, statim de-
 bitas pœnas luit. suoque supplicio oēs docuit, quanta ef-
 fet illorum vasorū vis: Deumque ipsum non inuitū suis
 B rebus priuatum fuisse, sed volentem propter ingentia po-
 puli scelera ea tradidisse. Hoc itidem de arca olim fecit.

1. Reg. 4.

Hieron. Si enim cunctos reuoluas philosophorum li-
 bros, necesse est vt in eis reperias aliquam partem vasorū
 domus Dei, quæ intelligenda sunt, dogmata veritatis: vt
 apud

apud Platonem, fabricatorem mundi Deū, apud Ze-
 nem Stoicorum principem, inferos & immortales
 & vnum bonum honestatem. Sed quia mendacium
 gunt veritati, non oīa vasa, sed partē habere memorā-
 b Sennaar in do. Vbi campus Duran, vbi turris quam
 ab oriente me-
 rant pedes suo-
 que ad coelum
 ficare conati su-
 vnde a confu-
 linguarū locus
 bylon, i. confu-
 dicitur: Giga-
 enim turrim
 re satagebant,
 tem moti appe-
 tes quam Deu-

¶ Ecclesiæ.

a Iudæ, & partem vasorum domus Dei: & asportauit ea in
 terram Sennaar, in domum Dei sui, & vasa tulit in domum
 thesauri Dei sui. Et ait rex † Asphanez præposito eunuchorū
 suorum, vt introduceret de filijs Israel, et de semine

a ¶ Factor deat un, vel mendacium. ¶ Duran quidam fluius esse: in turrieta quem gi-
 gantes turris Babel fecerunt. b ¶ Animas, sententias veras: iussu hæretici habent.
 c ¶ Diabolus vel plū ofoptu, vel hæreticus. d ¶ Mansum, conuent cula hæreticorum.

a ¶ Idolu. b ¶ Har. sis. c ¶ Hiero. i. equorum domitor.

a ¶ Idest.

struxit: vnde dicta est Babylon, idest confusio.
 c Et vasa. Aliquam reuerentiam Deo exhibuit, cui
 sa in loco religionis suæ posuit, & non omnia asportauit
 d Et ac. Hinc arbitrantur Hebræi Daniele, & so-
 suos fuisse eunuchos, secundū quod Isaias dicit Eze-
 chiel: De semine tuo tollent, & facient eunuchos in domo re-
 is. Si au-
 de semine regio fuerunt, constat quia de semine Da-
 sed fortasse non coheret quod sequitur, & Tyranno
 pueros, in quibus nulla esset macula, quia si essent e-
 chizati nullæ eis grates, si nulla in eis macula.

NICOLAUS DE LYRA.

* manis vsibus, sicut fecit Balthasar nepos suus, propter quod fuit puni-
 tus a domino, vt dicitur infra 5. cap. sed posuit ea in loco sacro secun-
 dum suam æstimationem, s. in templo Dei sui, & hoc est quod dicitur
 hic: Et aspor. ea in. i. in Babyloniam que primò vocata est Sennaar,
 & postea dicta est Babylonia, a turri ibi edificata a filijs Noe, vt ha-
 betur Gen. 11. b. In domum Dei sui, & c. & patet. Circa istam partem
 tria sunt hic dubia. Primò quis fuerit iste Nabuch, quia plures ligū-
 tur fuisse sic nominati. Secundò quis iste Ioachim eadem ratione. Ter-
 tiò quare Nabuch. venit contra eum in prælium. Ad primum dicen-
 dum, quòd iste Nabuch. fuit magnus: & dicitur a magnitudine ope-
 rum, quia regnum Chaldaeorum quod ante ipsum erat paruum, valde
 amplauit, & monarchiam secit. Sic Karolus magnus dicitur sic a
 magnitudine operum, quia primus de regibus Francorum adeptus
 est. Romanum imperium. Dicitur autem in aliquibus historijs, quòd
 Nabuch. iste primò vocatus est hoc nomine, & hoc ab euentu, quia
 quando de nouo fuit natus, fuit in syluam proiectus, & dimissus: sed
 ex diuina ordinatione venit capra syluestris puerum lactans: quia scri-
 ptum est in Psal. Custodiens paru. dominus. Bubo etiam aduo-
 lauit super arborem iuxta puerum, quem leprosus per nemus transi-
 ens vidit, & cepit admirari: quia illa auis parum apparet de die.
 propter quod diligentius attendens vidit capram lactantem puerum
 sub arbore quem, ssumens nutriui fecit, & cum Nabuch. ab euentu
 vocauit Nabub. enim bubo dicitur in illa lingua, Chodo: capra, no-
 for: lepr. sus. Et patet quòd non fuit ille Nabuchodo. sub quo historia
 Indith dicitur fuisse, quia ille fuit post istum per magnum tempus,
 & communiter dicitur, quòd fuit filius Cyri. quia historia Indith
 fuit post reditum captiuitatis Babylonicæ, vt patet ibidem.

Psal. 11

Ad secundum dicendum, quòd iste Ioachim fuit filius Iosie re-
 gis Iuda, qui captiuato fratre eius Ioachaz per regem Aegypti, ab
 eodem rege Aegypti constitutus est rex Iudæ mutato nomine ipsius
 qui prius Eliachim vocabatur, vt patet 4. Reg. 23. & regnauit iste
 5. annis, cui successit filius eius Ioachim per N. scriptus in fine. &
 vterque captus est a Nabuch. rege Babyloniæ, & eodem anno, vt vi-
 debitur. Propter quod dubium est de quo scriptura hic loquitur, sed
 patet solutio in Hebræo, quia primus scribitur per Coph, & Men:
 quibus in Latino respondet, C. & M. secundus scribitur per Caph, &
 Nun, quibus in Latino respondet Ch. & n. iste autem Ioachim de quo
 loquitur hic Daniel, scribitur in Hebræo per Coph, & Men, & apud
 nos debet scribi per C. & M. Ex quo patet, quòd iste Ioachim fuit fi-
 lius Iosie. Secundò hoc patet, quia secundus Ioachim qui fuit nepos
 Iosie, regnauit solum per tres menses vt habetur 4. Reg. 24. De isto
 autem Ioachim dicitur hic: Anno tertio Ioachim. Sed istud di-
 ctum videtur repugnare prædictis, quia prædictum est quòd Ioachim
 filius Iosie regnauit. 11. annis: hic autem captus dicitur tertio anno re-
 gni sui. Ad quòd dicendum, quòd non accipitur hic tertius annus re-
 gni Ioachim absolute, sed ab illo tempore quo ceperat esse tributa-
 rius regi Babyloniæ, & iste fuit vndecimus annus regni sui. Ad ter-
 tium dicendum, quod causa huius belli: habuit initium a tempore Eze-
 chie

chie regis Iuda, quando ostendit omnia secreta domus sue nati-
 uis Babyloniæ, & tunc prædixit ei Isaias vt habetur Isa. 39. c.
 dies venient in quibus thesauri domus tuæ portabu-
 in Babylonem, & de filijs tuis erunt eunuchi in aula
 Babyloniæ. Quod tempore Ioachim filij Iosie impletum est.
 enim Aegypti constituerat eum regem amoto fratre eius Ioachaz
 vt visum est, & ideo sauebat regni Aegypti contra Nabuch.
 Babyloniæ, qui habebat bellum contra regem Aegypti: propter
 rex Babyloniæ venit contra Ioachim, & fecit eum tributarium
 sibi iurauit contra regem Aegypti. Iste tamen Ioachim tertio
 post rebellans a rege Babyloniæ captus est, vt dictum est, & vasa
 deportata, & pueri de semine regio sunt ducti in Babylonem,
 interfectus est iste Ioachim, & prociatum est cadaver eius extra
 Ierusalem, & impletum est quod de eo dixerat Ier. 22. e. Sepul-
 crum asini sepelietur, & constitutus est filius eius Ioachim per N. scilicet
 rex Iudæ per regem Babyloniæ, qui post tres menses misso exiit
 contra eum, tradidit se cum matre, & multis alijs consilio Ieremie
 & hoc propriè dicitur transmigratio Babyloniæ: & iste ductus in
 Babylonem, & incarceratus 37. annis vsque ad regnum Euil-
 dach, qui cum annouit de carcere, & fecit sibi commensalem,
 tur 4. Reg. vlt. Sic igitur patet tertium, s. causa belli regis Nabuch.
 contra Ioachim regem Iudæ: Sed hæc causa accipitur ex paru-
 debellantis eum. Causa autem ex parte Dei fuit, quia reges Iudæ
 populus erant pessimi, & idololatriæ dediti, vt habetur 4. Reg. 17.
 Paral. Propter quod dominus permittit eos talia facere: vt rex
 Aegypti, & rex Babyloniæ mouerunt bellum contra eos succu-
 1 Et ait rex. Hic ponitur secundum disponens Daniele, ac
 nam sapientiam, s. nobilitas ortus, qui secundum quod dicit Boetius,
 2. de consol. Nobilitas generis est quedam laus proueniens
 de probitate parentum, & ideo vt ipse dicit ibidem: In nobilitate
 neris hoc bonum est, quia per ipsam quedam necessitas ipsius
 bus imponitur: ne a maiorum suorum probitate degenerent, boni
 autem bene morigerati sunt dispositi ad sapientiam, quia sedati
 sionibus fit anima sciens, & prudens, vt dicitur 7. Phys. Patet
 quod hic introducit nobilitas Danielis, qui nobilis existens
 re, nobilior fuit moribus: & ideo dicitur hic inter nobiles
 cdoctus, & nutritus, & nomine regio decoratus, quia impositum est
 ei nomen Balthasar, quod est regium, vt patebit infra 5. cap. 1. c. est
 igitur quod dicitur hic: Et ait rex. scilicet, Nabuchodonosor.
 2 Asphanez præpo. idest, magistro seruentium in domo
 Antiquus enim illi qui in domo regia seruebant ad interiori
 domus castrabantur propter securitatem a mulieribus, vt dicitur ali-
 qui. Alij verò dicunt, quòd dicebantur eunuchi, propter castitatem
 morum honestatem, quod verius videtur. Homines enim in
 non permittentur seruire in domibus regum, & inde est, quod ser-
 uitores generaliter dicti sunt postea eunuchi: vnde in actibus apo-
 stolorum 8. vocatur eunuchus ille vir qui erat super Gazas
 Aethiopum, sequitur.
 3 Vt introduceret de filijs. Et pro idest, quia volebat
 in aula sua aliquos de semine Dauid.

Non videntur abscisi qui sine macula sunt, qui eunuchizantur aut vi aut infirmitate. Quidam se castrant pro caelesti curia vel patria, & hi non nisi sola voluntate, & hi sunt sine macula.

Theodoretus. Hoc regis superbiam declarat, quod solum alios capere voluit: sed eos qui e regere essent oriuntur. A tamen hic dicitur quod Eliaechiae regi praedixat. Isa. 39.

Et doceret eos literas, scilicet liberales & linguam Chaldaeam, quae quadam proprietate dicitur Hebraea, licet Abraham inde venerit. Nihil arbitratur linguam Hebraeorum esse Chaldaeam: quia Abraham de Chaldeis sed quomodo per linguam quam norant, docerentur. Quae secundum quendam opinionem Abraham Chaldaeam, & Hebraeam linguam habuit. Et in tantum eos charos habuit, quod eum cibum, eundem potum quem sibi eis praeparari praecipiebat.

Constituit ei rex annonam. * Theodoro: Hic nos edocet regni munificentiam, qui non vi bello captis, vilia quadam & qualia seruos decent praebuit alimenta, sed eos regia mensa frui iussit: ac paulo post suam Daniel & sociorum continentiam, philosophiamque declarat, non gloriatur cupiditate id faciens, sed utilitatem persequentibus vilitis doctrina proposita. Licet autem illius intueri modestiam. Cum enim supra dixerit electos esse stirpe regia iuvenes formosos & decoros, & hic personarum nominum posuerit, tribus Iudae simpliciter mentionem fecit & etiam cognationem occultavit.

Proposuit. Quos diabolus captiuat alio nomine vocat: iustin, vocat iniustum, castum incastum & huiusmodi. Sicut Pharaon Ioseph. Noluit enim in terra captiuitatis eos habere

habere vocabula Iudae, unde: Quomodo cantabimus canticum domini in terra alie. a. Dns autem in bonum mutabat antiqua nomina, & ex rebus imponit virtutum vocabula, ut Abram, & Sarai, quos vocauit Abraham & Saram. Et in euangelio dñs Simoni, Petri nomen imposuit. Simon enim obediens dicitur est: sed postea in fide Christi confirmatus est, & ad

passiones tolerandas: Et filios Zebedei, non Boanerges, ut quidam putant, sed Beneraham, id est filios tonitruum appellauit. * Theodoretus. Et hoc domini ius apud quosdam est in more, quod seruos ementes eorum mutant nomina, ut nominis mutatione seruitutem agnoscant. Sic demptis hic Hebraicis nominibus, Chaldaica illis eunuchus imposuit, siquidem & rex iusserat, ut Chaldaeorum linguam iuuenes illi perciperent.

Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa de mensa regis non vult comedere ne polluatur: si sapientiam atque doctrinam Aegyptiorum sciret esse peccatum: nunquam didicisset: dicit autem, ut non sequatur, sed ut iudicet atque conuincat. Si enim quis imperitus huius artis, aduersus mathematicos scribat, aut expertus philosophiae, contra philosophos agat, quis etiam ridendus, uel ridendo non rideat: Hac ergo intentione discunt pueri Chaldaicam doctrinam, quia Moyses Aegyptiorum sapientiam.

* Theodoretus. Pij homines Deum non in vno loco quaerant, sed quocumque peruenerint eodem illum cultu venerantur, & cum rebus aduersis affliguntur. Ingens autem hoc loco licet nobis reperire miraculum. Pueri apud Iudeos educati doctique Deum in certo loco colendum deinde externam regionem incolentes, seruire compulsi, iuuenili aetate patriam, pietatem retinere student. Et quia uidebant Babylonios idolorum imploratione obsonia inquinantes, conculcata regis conuiuuij uoluptate,

regio & tyrannorum, pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, & cautos scientia & doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut doceret eos literas & linguam Chaldaeorum. Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, & de uino unde bibebat ipse. Et nutriti tribus annis postea steterunt in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filiis Iudae, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Et imposuit eis praepositus eunuchorum nomina, Danieli, Balthasar: Anania, Sadrach: Misaeli, Misach: & Azariae, Abdnago. Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 tyranno. i. nobilium, qui virtute armorum erant magnificenti.
2 heros, in quibus. i. defectus membrorum, unde & in lege dicitur. Animal sine macula, & immolatum, quod non est cecum aut caudum & huiusmodi, non propter pulchritudinem pellis. Et ex hoc patet, quod Dan, & socij eius non dicuntur hic eunuchi, quia fuisse castrati per abscissionem membrorum genitalium, ut arbitrantur aliqui Iudaei quia non fuissent sine defectu membrorum, nec pulchritudinis: quia taliter castrati sunt communiter male grauiosam facie.
3 decoros forma. Propter pulchritudinem coloris & aspectus, unde in Hebraeo dicitur: Bonae uisionis.
4 eruditi omni sap. quantum ad philosophiam naturalem.
5 cautos scientia. Quantum ad scientiam, rationalem, cuiusmodi est arithmetica, logica, rhetorica.
6 doctos disciplina. Quantum ad philosophiam moralem, seu quantum ad disciplinam morum.
7 qui possent stare. id est ministrare.
8 in palatio regis. Hoc dicit quantum ad robur corporis & agilitatem

- 9 Ut doceret eos literas & ling. &c. Volebat enim Nabuchodonosor habere in palatio suo aliquos de qualibet lingua, qui cum lingua materna scirent linguam Chaldaicam, ut possent sibi interpretari & legere literas omnium Gentium. Patet etiam ex hoc quod Philo Iudaeus deceptus fuit, credens eandem linguam esse Chaldaicam & Hebraicam. Quod credebat ex hoc quod Abraham fuit oriundus de Chaldaea: quod non ualeat, quia non est inconueniens, imo multum probabile Abraham plures linguas scivisse, sequitur.
10 Et constituit eis rex annonam, &c. Ut ex bona nutritione essent magis gratiosi & apti in corpore & in mente: quia bona dispositio corporis bene facit ad bonam dispositionem mentis, quantum est de se: & maxime quando cum hoc est bona disciplina, sicut fuit in istis iuuenibus, ut patet in littera.
11 Fuerunt ergo inter eos, id est inter iuuenes electos de diuersis nationibus.
12 De filiis Iudae Daniel, &c.
13 Et imposuit eis praepositus eunuchorum nomina. Quia nomina Hebraica erant Babylonijs abominabilia & male nota, quod est inconueniens in illis qui stabant in palatio regis.
14 Proposuit autem. Hoc ponitur tertium disponens Danilem * ad

MORALITER.

- 1 quibus, id est sine infamiae nota.
2 decoros forma. Per honestam conseruationem.
3 eruditos &c. id est cognitione diuinorum.
4 cautos scientia, id est cognitione humanorum.
5 doctos disciplina, id est qui consueuerunt obedire mai-

datis superiorum.
6 Et qui possent stare in palatio regis, i. in ecclesia militante ad seruendum ibidem regi Christo: & cum dicitur. Et qui possent stare. Hic accipitur & pro id est: quia tales sunt ad ministrandum in ecclesia Dei. Et tales assumere debent, & promouere ecclesiae praelati. Sequitur postea.

A supplicat, regionum ciborum expertes esse. Sequitur autem voluntates eorum diuina cura, & simul atque diuina persequi instituerunt, statim diuino fouentur auxilio. **Gen. 39.** Hoc item Ioseph vsu venisse comperimus, &c. Hinc docemur credentium neminem vnquam a Deo neglectum & derelictum fuisse.

Ecclesi. 2. Interrogate, inquit aliiis, generationes que fuerunt ante vos, quis sperauit in Domino, & confusus est?

Hieron. **a** Dedit autem Deus. Qui p peccato, maiorum ductus est in captiuitatem. virtutum suarum recipit mercedem. Proposuit enim in corde suo ne pollueret de mensa regis, & viles cibos preposuerat regis epulis ideo gratiam in conspectu principis, a Deo promeruit. Vnde datur intelligi, si quando diliguntur sancti ab infidelibus, non eorum bonitatis esse, sed Dei misericordie.

B Timeo ego D. minum regem, &c. **Theod.** Non bonus eunuchi metus erat. Homo enim q spiritualem gratiam non gustarat, opintus solo sumptuosorum ciborum alimento corpora nutririatq; florescere, veritus est ne cum illi opipare alerent, hi parca vicitarent. in eorum vultu discrimen aliquod appareret & subire supplicium cogeretur.

C Similiter quia Pilatus plus Casarem timuit quam Deum, penas gehennales meruit, prius manus suas abluu dicens. **Mundus ego sum a sanguine iusti huius, vos vi teruis.** Et iterum. **An nescis quia potestatem habeo dimittere ti?**

Matt. 27. c
Ioan. 19. b

Coanis. Ideo coquis apposuit. Solent enim iunioribus pulchriores esse.

c Tentanos. **Theod.** Fide in Deum validius nihil precipue ex his verbis, Danielis percipi potest. Nam crediderit fore, vt ope diuina subleuaretur, & delicentibus magcorus videretur. Redde autem suasioni precemilicuit. Tentauit. &c. Tanta bunt a puero Daniel & diuilegum curam ga Deum fide hac diceret: lassar precibus consentit. Am est qua voluit nus iste propt Admirabilis magnitudo: lum sibi coramtia, viliori esulegumina, p sed & rebus non temeritatei magn qua regis d tempfit. Cpbationis p breuenimis mis logum to possit im d Porro Mal **Theod.** plicem quaelit. Primu e dicit posse a vel ieiunioris robur & sibi compar inde alimenta que illis prebebatur accipiens, pro eis concupita semina suppeditabat.

e Pueris autem dedit, &c. **Theod.** Non Chaldaorum institutio intelligentes eos fecit, & omni sapiebuit, verum diuina gratia, intelligentia & sapientia scientia impertiti, prestantiores omnibus visiti

regij, neq; de uino potus eius, & rogauit prepositum eunuchorum ne contaminaretur. Dedit autem Deus gratiam Danieli, & misericordiam in conspectu principis eunuchorum.

a Ne cogitet eum contaminari cibis alienigenarum pro alienis peccatis capti. e. priuati sunt Ioseph pro fratrum peccatis. **b** Danieli dico sicut & Ios ph. qui magis pro alienis peccatis capti. e. priuati sunt Ioseph pro fratrum peccatis. **c** Daniel pro populo Ierusalem.

a Q: a. erem quod precatis. **id.** Tim eo

b Et ait princeps eunuchorum ad Danielem: Timeo ego dominum meum regem, qui constituit uobis cibum & potum, qui si uiderit uultus uestros macilentiores pre ceteris adolescentibus. coquis uestris, condemnabit caput meum regi. Et dixit Daniel ad Malassar, quem constituebat princeps eunuchorum super Danielem, Ananiam, Misaclem & Azariam. Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad uescendum, & aqua ad bibendum, & contemplare uultus nostros, & uultus puerorum qui uescuntur cibo regio: & sicut uideris, sic facias cum seruis tuis. Qui audito sermone huiusmodi, tentauit eos diebus decem. Post dies autem decem apparuerunt uultus eorum meliores & corpulentiores pre omnibus pueris qui uescabantur cibo regio. Porro Malassar tollebat cibaria & uinum potus eorum, dabatq; eis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam

a Quibus debetis sicut atate, & corpore & pulchritudine comparari. **b** Deum capitis me facietis. **c** Quia eunuchorum princeps non acquieuit, non tamen dimisit, autum precibus inaudit, pulsati aperit ut ei.

a Idem poterat tacere quod petebatur **b** Caute ambit, beneuolentiam quat.

a Quia lex nostra non prohibet **b** Post huc.

a Comparari ne habetis, si uideris nos esse corpulentos & pulchros, concede nobis legumina. **b** Quo panis satiabatur qui de celo descendit. **c** D. c. re. **d** Pinguetudine.

a Ne uis hoc perciperet. **b** De celestibus.

NICOLAUS DE LYRA.

* ad sapientiam. s. sobrietas uelut secundum quod dicitur Ecclesiast. 2. a. Proposui a uino abstrahere carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam. Sic fecit iste Daniel cum socijs suis, & hoc est quod dicitur hic: Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis. Hoc est de cibis eius. Erant enim consuetudo antiquorum quod de immolatis idolis ponebatur aliqua portio in mensa magnorum, sic similiter ibi erant aliqua lege Moysi prohibita, sicut carnes porcinæ & huiusmodi. Similiter erant ibi aliqua prohibita Iudæis ex traditionibus paternis, sicut modo prohibitum est eis bibere uinum pressum a Christianis, licet in lege non sit eis prohibitum. Et quia a talibus uoluit abstinere Daniel ne pollueretur, aliqua peccata contra precepta faciendo, ideo uoluit abstinere a cibis & potibus regis, Hoc modo fecit Judith quando fuit cum Holoferne, nolens comedere de cibis eius: sed tantum de his que sic in attulerat, ut habetur Iudith. 12. Sequitur.

1 Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. Quasi autem. Licet princeps eunuchorum multum diligere Danielem, tamen noluit acquiescere, timens ne in corpore detrimentum pateretur, & per consequens prepositus puniretur a rege tanquam agens contra mandatum eius, & patet litera, sequitur.

2 Et dixit Daniel ad Malassar, &c. Quod enim non potuit impetrare a maiori, querit impetrare a minori, qui erat constitutus ad ministrandum eis necessaria specialiter.

3 Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem. Conueniens spacium probationi petit, quia nec nimis longum, ut de facili possit illud

illud impetrare, nec nimis breue, in quo possit ueritas operari.

4 Et dentur, nobis legumina. &c. Ita nunquam fuerunt predeis, nec ante legem, nec sub lege paternis traditionibus, esset oblatio de talibus, & ideo poterant uiri talibus simspiciuone peccati, Propter hoc dicit Apost. ad Ro. 14. a. Cmus est, olus manducet. Et non loquitur ibi de infirmitate poris, sed de infirmitate conscientie illorum, qui timbacom dendo idololatria ut ibid. m patet. Sequitur.

5 Post dies autem decem, magis uidi in colore. **6** Et corpulentiores. Id est magis carnosiores.

7 Pre omnibus pueris qui uescuntur cibo regio. Hoc autem est diuina uirtus, & propter iuuenum deuotionem.

8 Porro Malassar tolle cibaria. Id est omnia uel portab familia sua: e ab aliquo perciperetur & puniretur.

9 Pueris. Hec est secunda pars principalis huius capituli: multiplici dispositione ad sapientiam, ut uisum est, huiusmodi quantum ad intelligentiam seu sapientiam habitum, seu quantum ad eloquentiam seu experimentum, ibi: Completi huc in duas: quia primo ostenditur, sapientia collata omnialiter, secundo Danieli specialiter, ibi: Danieli autem tur primo sic: pueris his dedit Danieli & socijs suis.

10 Dedit Deus scientiam. &c. Ex hoc patet quod non scientiam per humanam inuestigationem, & doctrinam per diuinam infusionem: & dicit.

11 Scientiam. Quo ad speculabilia.

MORALITER.

† 9 Pueris autem his dedit Deus scientiam, &c. Quia mundis & honestis & abstinentibus, cibis carnalibus & delicatis, dat

Deus sacre scripturae noticiam. Isa. 28. c. Quem de tiam, & quem intelligere faciet auditu. Et respondetur Ablactatos a lacte, auulso ab uerberibus.

^aDe terrenis. ^aVel discendo. ^bDiscenda vel docenda.
^cExtra alios, quia quod alii in plantisinate huic mensis oculis aspiciēbat.
 & disciplinā in omni librō & sapiētiā. Danieli autē intelli-
^aAenigmatum. ^bTrienni. ^csecundum praeceptum regis.
 gentiam omnium visionum & somniorū. Completis ita-
^dPueri.
 que diebus post quos rex dixerat, vt introducerent, intro-
^aArpharadatis Arfaxat.
 duxit eos praepositus eunuchorum in cōspectu Nabucho-
^eTentando eorum sapientiam.
 donosor. Cumq; eis loquutus fuisset rex, nō sunt inuenti
^aIn sapientia. ^bPueris. ^cQuos panis vitae & fons sapientiae pauerat & docuerat.
 tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias.
^dIdeo. ^aQ. seruuti. ^bQ. Merito stant in cōspectu regis, quia omne ver. ta. &c.
 Et steterunt in cōspectu regis: Et omne uerbū sapiētiā
^aDe nundanis
 & intellectus quod sciscitatus est ab eis rex, inuenit in eis
^dAb aris. ^aMagi sunt qui de singulis philosophantur.
 decuplū sup cunctos ariolos & māgos qui erāt in uniuersis
^aIn Chaldaea in honore. In sequentibus enim tertio anno Cyri regis visionem
 videtur dicere, de sancto enim Dario cum Cyro fuit
 fo regno eius. Fuit autem Daniel usque ad annum primū
 Cyri regis.

omnibus nationib. D
 sapientiōres.
 c Ariolos, &c. Alij
 sophistas & Philo-
 sophos non iuxta
 hāc Philosophiam
 & sophisticam di-
 sciplinam quā Græ-
 ci pollicentur, sed
 doctrinam Gentis
 Barbarā, qua vsque
 hodie Chaldæi Phi-
 losophantur.
 d Fuit autem. Dico-
 dum est in sequenti-
 bus quomodo vsq;
 ad primum annum
 Cyri hoc fuisse di-
 catur postea tertio
 anno eiusdem, &
 primo Darij fuisse E
 legatur.
 e Fuit autem Daniel.
 * Theodoretus.
 Non sine causa hoc

adiecit. sed quia voluit omnis prophetiæ tempus indica-
 re. Nos enim & prophetiæ suæ principium edocuit, & fi-
 nem addidit, vt regum qui intercessere annos recententes
 omne prophetiæ tempus ediscamus. Adhuc nobis osten-
 dit vt captiuos a Cyro dimissos conspexit, & presentem
 vitam tribulum suorum libertate consolatus est.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

Disciplinam. Quo ad moralia.
 omni. Discendo.
 sapientia. Discenda vel exponenda.
 aniel. Hic cōsequenter ostēditur quid collatū sit Danieli in
 & hoc est quod dicit: Danieli autē dedit. supple Deus.
 telligen. occultorum quantum ad ea que in vigilia viden-
 tur. ^aBalthasar vidit manum scribentem, quod Daniel intel-
 ligebatur infra 5. c. Per hoc etiam intelligitur cognitio illo-
 rum & videntur auersis sensibus, vt in raptu, & extasi, & consimi-
 libus noticiam non habuit Daniel.
 somniorum. Quantum ad ea que videntur in somno, sicut
 fra quod intellexit somnium Nabuchodonosor de statua ma-
 lapide ipsam conterente. 2. c. Et somnium eius de arbore ma-
 & vigili sancto precipiente cum incedi. 4. c. Primum autem talis
 a occultorū fuerit collata ipsi Danieli per aliquē habitū
 sibi in somno est dubium. Et dicunt aliqui quod sic, quia non est du-
 bium quod scientia data sibi & alijs suis habitus, & eadem ratione
 videtur de ista intelligentia occultorum, quæ fuit data specialiter ipsi
 Danieli, quia vtrumque eodem modo dicitur hic datum a Deo, nisi q.
 vniuersum datum generaliter tribus, aliud specialiter vni tantum
 item. Ethic. dicit philosophus, quod in anima non sunt nisi tr. a. po-
 tentiæ, passiones, & habitus. Talis autem intelligentia occultorum
 non potest dici potentia, quia inesset omnibus. Nec passio: quia passio-
 nes proprie dicuntur in parte sensitua, quia non potest esse talis intelli-
 gentia. Passiones autē large dicuntur, sicut intelligere & velle sunt actus
 qui tr. sunt & sic nō diceretur aliquis propheta quando dormit: er-
 go videtur quod talis intelligentia sui habitus. Et confirmatur ratio,
 quia de eo propositis sibi somnijs: vel alijs occultis statim intellige-
 bat quod nō videtur esse nisi habentis habitum. Alij dicunt cōtrariū:
 dicunt quod non est per aliquod lumen habituale impressum menti
 prophete, sed per quandam illustrationem ad modum passionis tran-
 seuntis, quod probant ex dicto Greg. in prologo super Ezech. vbi dicitur
 quod spiritus prophetiæ aliquando prophetis deest: nec semper co-
 nstantibus. præsto est: habitus autem inest semper: quia est qualitas
 de diuina mobilis. Ad hoc etiam inducitur illud. 4. Reg. 3. de Eliseo:
 qui nō potuit dare responsum regi, nisi prius vocato psalte. Et cū
 caneret psaltes: factus est spiritus dñi super eū, &c. quia per
 meliorē diuinæ laudis quæ psaltes canebat exuata est mens Eli-
 sei ad euotionem: & sic mens eius fuit disposita ad recipiendū diui-
 nam illustrationem. Considerandū, q. licet lumen propheticum non
 sit habitus secundum istam opinionem: est tamen gratia gratis data:
 sicut gratia miraculorum: de qua certum est quod non dicit aliqd
 magis in ipso homine, sed diuinam assistentiam ad agenda miracu-
 la ad reos hominis & a tali gratia aliquis dicitur propheta. Per
 hoc patet solutio ad argumenta que sunt pro alia opinione. Si quis
 autem vult tenere aliam opinionem, potest de facili soluere istas au-
 thoritates inductas: quia duo requiruntur in cognitione actuali, scilicet
 intellectus agentis, & species rei cognoscibilis, sicut patet in cogni-

tionē naturali intellectus, in qua requiritur lumen intellectus agentis
 & species abstracta a phantasmatibus. Potest igitur dici quod lumen
 propheticum est aliquid permanens per modū habitus, datū tamen a
 Deo. Ad hoc tamen q. propheta per hoc lumen actualiter aliquid
 supernaturale cognoscit, requiritur cum ipso speciei accepto per ali-
 quam visionem imaginariā in se vel in alio, vel etia aliquo alio mo-
 do, sicut est in cognitione prophetica sine tali visione imaginaria, q. i
 tunc talis species intelligibilis fit immediatē a Deo in intellectu pro-
 pheta. Et quantum ad hoc dicit Greg. quod spiritus prophetiæ aliquan-
 do deest prophetis, quia nō semper habent talem speciem, sed oportet
 qd de nouo fiat in prophetante actu: & per hoc patet illud de Eliseo.
 7 Completis. Hic ostenditur sapientia collata Danieli, & scijs
 eius quantum ad experimentum & eloquentiam, cū dicitur, Com-
 pletis itaque. id est, trium annorum.
 8 Post quos, &c. deest, cōspectu suo scilicet, vt ibi probarentur,
 vnde sequitur postea.
 9 Cumque eis, &c. Tentando in diuersis questionibus sapien-
 tiam eorum.
 10 Non sunt, &c. Qui edocli fuerant cum eis: sequitur.
 11 Et om. Respectu diuinorum.
 12 Et intel. Respectu humanorū. Vel aliter intellectus dicitur quā-
 tum ad apprehensionē bonā: Sapientia, quantum ad iudiciū certum.
 13 Quod scis. Hic accipitur numerus determinatus pro indeter-
 minato. i. multo plus.
 14 Super cun. Isti sunt qui vaticinantur de occultis per sacrificia
 in aris idolorum immolata.
 15 Et ma. Isti sunt astrologi qui per constellationes indicant de
 futuris & occultis, vnde & illi qui visa stella venerunt adorare Chri-
 stum dicti sunt magi, vt habetur Mat. 2.
 16 Qui erant. Quia tales artis diuinae tūc vigeant in Chaldaea.
 17 Fuit autem. Hic est vltima pars in qua ponuntur quedam cō-
 sequentia ad sapientiam collatam Danieli, que sunt honor & gloria
 ipsius Danielis in regno Chaldaeorum, & Persarum: vnde dicitur Vltima pars
 Sap. 8. c. Propter hanc, scilicet, sapientiam. habebō claritatem ad
 turbas, & honorem apud seniores: iuuenis & acutus in-
 uentiar in iudicio: & in cōspectu potentū admirabilis
 ero, & facies principū admirabunt me. Hæc autem omnia
 fuerunt in Daniele propter sapientiam a Deo sibi collatam: & hoc est
 quod dicitur hic. Fuit autē Daniel in honore, scilicet, & gloria
 in Chaldaea, Media & Perside: vt patet ex libri prosecutione a
 tempore Nabuchodonosor magni vsque ad tempus Cyri: qui desti-
 nit regnum Chaldaeorum: propter hoc sequitur.
 18 Vsque ad annum primum Cyri regis. Ex hoc patet dese-
 ctus illorum qui exponunt literam istam de tempore vite Danielis
 sic exponentes: Fuit autem Daniel vsque ad annum primū
 Cyri regis. i. tantum vixit, & non plus: quia decima visio Danie-
 lis facta est sibi anno tertio Cyri: vt habetur infra. 10. cap. Ex quo
 patet quod terminus vite Danielis non potest accipi pro primo an-
 no Cyri, id est, exponere vt prius.

* CAP.

CAP. II.

Hieron. Questio.

Iosephus h. 10. antiq. c. 12.

In anno secundo. Si post tres annos pueri ingressi sunt in conspectu regis: quomodo secundo anno hæc somniasse nunc dicitur? Hoc ita solum Hebraei. Secundus annus hic dicitur: quo omnibus Barbaris Gentibus imperavit Assyriis, & Aegyptiis, Moabitibus, & reliquis nationibus non tantum Iudæis & Thadæis, unde Iosephus. Post annum

In anno autem Sedechiz. &c.

Postquam subdidit sibi exterarum Gentes.

Non sibi sed Danieli & captivis Dei.

In anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium, & conterritus est spiritus eius, & somnium effugit ab eo. Præcepit ergo

Ut per eius inquisitionem virtus Dei ostenderetur, & factis us aliquantulum refrigerantur.

est spiritus eius, & somnium effugit ab eo. Præcepit ergo

seruientes inde habeant solatium: Sic & Pharaon meruerunt, sed Ioseph & Daniel digni fuerunt, quod pretatione omnibus præferrentur.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

In anno secundo, &c. Hic ponitur secunda pars principalis huius libri, in qua intendit auctor exponere potentiam regni Christi per comparationem ad regnum mundi vel diaboli, & hoc per decem visiones hic consequenter positas. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponuntur quinque visiones ad primum aduentum Christi principaliter pertinentes. Secundo, alie quinque pertinentes ad secundum aduentum Christi principaliter pertinentes, licet tam in istis quam in illis fiat aliquando mentio de utroque. Secunda incipit ca. 7. Anno primo Balthasar. Prima diuiditur in quinque partes secundum quinque visiones. Prima visio est de lapide abscisso sine r. a. ibus, statuatam grandem conterente: In qua figurata est Christi conceptio diabolum conterentis. Secunda de angelo, filio Dei assimilato in fornacem descendente. In qua figurata est natiuitas Christi nostram peccatam descendente. Tertia de vigili sancto clamante præcisionem arboris. In qua figurata est prædicatio Christi vitia resciudentis. Quarta de manu scribentis in pariete terminationem regni Balthasar: In qua figurata est passio Christi regnum diaboli exterminantis, & chirographum decreti cruci affligentis. Quinta de inclusione Danielis in lacum, & liberatione eius per angelum. In qua figurata est resurrectio Christi infernum spoliantis. Partes patebunt in quinque capitulis per ordinem sequentibus. Circa primum aduertendum, quod causa efficiens principalis huius visionis est Spiritus sanctus. Causa impetratiua est oratio Danielis, & sociorum eius. Causa finalis est, ut Dei potentia panderetur, & Daniel exaltaretur, & rex superbus humiliaretur. Causa autem materialis est continentia huius visionis que ostendit discursum mundi per quatuor regna principalia sibi succedentia usque ad tempus Christi omnia regna terrena sibi subiugatis. Causa autem formalis est diuisio huius cap. Notandum quod in qualibet visione ponuntur hæc quatuor cause ut posite sunt in ista: quia qualibet visio est quasi quidam specialis tractatus, ergo circa causam formalem huius cause, ostenditur primò reuelatio, secundo inquisitio visi. ibi. Præcepit ergo rex. Tertiò referatium mysterij, ibi. Tunc Daniel. Quarto magnificatio Dei, ibi. Tunc rex Nabuchodonosor. Circa primum considerandum est, quis fuit iste Nabuchodonosor, quia enim dicitur hic. In anno secundo. Ideò dicunt aliqui quod fuit Nabuchodonosor iunior, & filius magni Nabuchodonosor, & quod regnauit ante fratrem suum Euilmerodach immediatè post patrem, & hoc ex ordinatione patris, propter malitiam Euilmerodach qui erat primogenitus. Magnus enim Nabuchodonosor iam regnauerat per 7. annos integrè quando Daniel de Iudæa in Babylonem fuit ductus, & iterum per tres annos fuit Daniel nutritus & edoctus antequam ei præsentaretur, ut visum est capit. præced. Cum ergo in hoc ca. dicatur quod Daniel ut alijs sapientior exposuit somnium Nabuchodonosor, & cum dicatur quod hoc somnium vidit secundo anno regni sui, ideò concludunt quod non potest intelligi de magno Nabuchodonosor, propter quod dicunt alium fuisse Nabuchodonosor filium prædicti, qui Nabuchodonosor secundus regnauit post patrem, & secundo anno regni eius facta sunt ista que hic narrantur. Sed Hebraei & Berofus historiographus Chaldaeorum

rum (quibus magis credendum est) dicunt Euilmerodach in reg. affe post patrem, & hoc est quod dicitur quadam glof. que dicitur. Non filius, que habetur infra supra principium. s. c. II. videtur per dictum Ierem. 27. a. ubi ponitur verbum domini sic. Dedi regi Babylonis terras istas, sequitur. Et feci, & filio eius, & filio filij eius. Et non ponuntur plures, aut secundum oēs, quod Euilmerodach fuit filius Nabuchodonosor, & Balthasar erat filius filij sui. s. Euilmerodach & non fuerit ibi alius intermedius qui vocatus fuerit Nabuchodonosor historiographi tamen aliqui ponunt duos filios inter Euilmerodach & Balthasar. s. Regusar & Labozurdach. Sed quia auctoritate videtur discordare & Annales Hebræorum, possent duo sunt idem in numero cum Euilmerodach & Balthasar que eorum fuit binomius, ita Euilmerodach alio nomine Regusar, & Balthasar Labozurdach. Item expositio illorum dicitur: quod iste Nabuchodonosor de quo hic agitur fuit filius Nabuchodonosor. & regnauit post mortem eius, includit contra: secundum eos illa visio que ponitur seq. ca. exponitur de magno Nabuchodonosor, qui versus est in amentiam, & eiectus ab hominibus. Et ibi dicitur quod Daniel fuit familiaris ei & collega, & firmus in riserando occulta & secreta diuina. In hoc autem quod per expositionem huius somnij Daniel fuit primò cognitus & sapientia, & a rege primo promotus, & socijs eius adsumptus, ergo istud factum non potuit esse post mortem magni Nabuchodonosor. Et ideò dicendum quod iste Nabuchodonosor qui hoc somnium vidit magnus Nabuchodonosor. Et quod dicitur hic. In anno secundo non accipitur annus secundus regni sui simpliciter, quando fuit rex Chaldaeorum; sed accipitur annus secundus regni sui postquam elus est monarcha quia multa regna acquisiuit, et potissimè annu subiectionis Aegyptiorum, unde & Iosephus, dicit Nabuchodonosor. 10. lib. anti. Iudaica. Post unum annum Aegyptiuitatis vidit Nabuchodonosor somnium. Hoc etiam appositionem istam ubi significatus est per caput aureum: in quo dicitur regnum eius primum inter quatuor regna maxima. Hoc quod dicitur. In anno secundo, &c. Id est, monarchie. 2 Nabuchodonosor. &c. Specialis enim Dei prouidentia principes magnos, in quantum ab eis dependet respublica, & qua ostenduntur eis magis quam alijs quibuscumque, sicut famis futura & abundantia, fuit tamen eius visio exposita per Ioseph sicut visio Nabuchodonosor per Danielelem. 3 Et conterritus. Ex insolita visione. 4 Et somniauerunt. Obliuio enim causatur ex motu. Propter hoc. n. pueri & multum senes sunt immemores, philosophum in libro de memoria, & remi. Terror autem magna humorum commotionem, & ideò causauit somnij obliuionem. etiam factum est ex diuina ordinatione, ut occasione huius vocaretur Daniel ad Dei gloriam & populi Israelitici redemptionem per ipsius Danielis sublimationem, sicut patebit in f. e. cap. 5 Præcepit ergo. Hæc est secunda pars in qua describitur visio. Et diuiditur in duas, quia primò coniectores vocando interrogantur, ibi. Qui cum venisset. circa primum dicitur, quod homines antiquitus multum inuuebantur augurijs

MORALITER.

In anno secundo regni, &c. Secundum sensum literalem per statuam quam vidit, significata fuerunt quatuor regna populum Israel affligentia successinè. Secundum vero sensum mysticum per ipsam significari potest Antichristus, qui populum Dei grauius cæteris est afflictorus. Ad hoc autem faciendum videtur Antichristus quatuor inter cætera. Primum est rerum opulentia, que per aurum significatur: ideò caput huius statue dicitur de auro opti-

mo. Secundum, est verborum eloquentia que per argentum significatur. Prouer. 10. cap. Argenti in per lingua iusti. Propter quod huius statue pectus, & dicuntur esse de argento. Tertium, est similitudo dulcentia, que per æs significatur, eo quod æs efficitur aurum & non est, ideò huius statue venter & feniuntur de ære. Quartum est armorum violentia: quod bene per ferrum significatur, eò quod ferrum domat propter quod huius statue dicuntur tibiæ ferre: hoc autem quod dicitur.

125
 a *taqi.* Consuetudo aut & sermo communis, magos p
 A m *leficis* accipit Magi qui de singulis philosophantur.
 b *halde.* Chaldei Philosophi Chaldecorum mathemati
 c *licet,* quia hanc artem etiam reges & principes illius
 d *ntis* omnes faciunt, unde & in natiuitate domini pri
 e *ortum* eius nota
 f *unt,* & Bethleem
 g *ientes* puerum
 h *auerunt.*
 i *m. lefici.* Qui vi
 k *is* videntur & sa
 l *pe* con
 m *it* corpora mor
 n *um.*
 o *oro* quid *viderim.*
 p *Theodoretus.*
 q *in* diuina prou
 r *ia* vellet ab ami
 s *co* propheta so
 t *ni* patefieri regi,
 u *nde* bonas ac fa
 v *l*tes acciperet ad
 w *mi*ttiones, som
 x *ni*demit recorda
 y *tionem.* Et quem
 z *ad* odum Dei pro
 aa *u*ntia perspicua
 ab *fu*, ita piis omni
 ac *bu*cognita est eti
 ad *re* infania. Quo
 ae *mo* enim non ex
 af *re* e dementiae est
 ag *ex* ijs querere fom
 ah *ni* recordationem.
 ai *sp. de. unque.* Hucusque Hebraice: ab hinc vsque ad
 aj *vi*num tertij anni regis Balthasar quam Daniel vidit
 ak *in* ijs Hebraicis quidem literis, sed lingua scripsit Chal
 al *da*, quam Syriacam vocant.

f *Dic somnium, &c.* Theodoretus. Quod petierunt rei D
 consentaneum erat, sed eorum promissum arrogant: ne
 que enim humani ingenij erat quae diuinitus reuelata
 fuerant, absq̄te auxilio supernae virtutis interpretari. Et
 Syriacè loquuti sunt Chaldaei, vt qui ex diuersis nationi
 bus coacti, propria
 singuli linguam ha
 berent, cōmuniter
 Syriorū lingua ute
 rentur.
 g *Peribitis.* Minatur
 poenam, proposuit
 praemia: vt si potue
 runt somnium dice
 re, cuius non pote
 rat recordari, credat
 etiam somnij expo
 sitionem: aliter in
 terpretatio eorum
 non habeat fidem.
 * Theodoretus.
 Hec non solum re
 gis temeritatem ac
 feritatem, sed etiam E
 summam stultitiam
 indicant. Extremae
 enim dementiae est
 opinari vel commi
 natione malorum,
 vel bonorum polli
 citatione maiorem
 in Chaldaeis cogni
 tionem ingeneratū
 iri. Seruitutē inquit
 illi fatemur, verū ēt humani ingenij vires nouimus, &c.
 h *Certē noui quia tempus, &c.* Theodoretus. Horum ver
 borum procax quidem & infana est efflagitatio: sed accu
 satio admodum vera. *Vultis inquit, praecipere, &c.*
 Non

f *Dic*

NICOLAUS DE LYRA.

scu atet de Pharaone Gen. 40. & de ministris eius incarceratis cū
 iose. Gen. 40. c. & infra de isto rege. 4. cap. propter quod fuit solli
 cius inquisitione somnij, secundum quod dicitur hic. Praecepit
 aut n. &c. qui in hostijs de animalibus immolatis diuinant.
 1 t magi. qui arcanis incantationibus vtuntur, vt habetur
 Ex. 8.
 2 t malefici. qui auerunt sensus humanos per aliquod factum
 vel dum circa eos, & sic auersis sensibus aliqua occulta eis reuelā
 tur demonibus, sicut de illis qui dormiebant in Sardos insula, vt
 dicitur apud Thomas super quartum physicorum. cap. de tempore.
 Chal. autem per considerationem astrorum diuinant, unde tempo
 re E. chie rex Babylonis, quae est in Chaldea, misit literas & mune
 ra E. chie ad inquirendum de illa Solis retrocessione, quae facta est
 tempore suo, vt habetur. 4. Reg. 20.
 3 t indicarent regi somnia sua, &cet. Per artes suas pra
 dita Sed queritur hic: quare non fuit vocatus Daniel & socij eius
 quia pra dictum est, quod erant sapientiores ariolis & magis. Di
 cendū quod hoc fuit ex inuidia, quia cum essent Iudaei dolebant
 Bab. nij quod magis appreciarentur a rege. Similiter ex cupiditate,
 quae per expositionem credebant dona & honorem consequi, si
 aut per ex regis promissione ad eos facta, si somnium & eius in
 terpretationem possent dicere. Et licet fassent inueni sapientiores
 ariolis & magis in verbis sapientiae & intellectus, quando probati
 sunt a rege: vt dictum est cap. 1. tamen non erat adhuc Daniel cogni
 tus quoniam ad donum prophetiae & intelligentiam visionum, de
 quo et hic quaestio, & ideo alij qui iam erant famosi in arte diui
 nantur magis vocati.
 4 Qui cum venissent, steterunt coram rege. Hic coniectio
 nes d omnio interrogantur, & ponitur hic triplex interrogatio.
 Prima est cum simplici denuntiatione. Secunda cum forti commina
 tione praemij promissione, ibi. Et respondens rex dixit Chal
 daeis. tertia cum falsi impositione & suspitione, ibi. Respondit
 rex ait. Et cuilibet interrogationi additur sua responsio. Igitur
 prima dicitur sic. Qui cum venissent: steterunt cum rege,
 quasi parati ad respondendum.
 5 t dixit ad eos rex, vidi somnium, &c. Ex terrore enim
 insole visionis phantasmata sunt facta confusa, & sic non reman
 su memoria visionis distincta: quae fit per hoc quod imagines distin
 ctiae manent in memoria, recordabatur tamen in confuso, sicut ali

quando contingit etiam in actibus humanis quae aliquis recolat in com
 muni se comedisse optima cibaria in aliquo festo, vel vidisse pulchra
 spectacula, & tamen nescit determinatè dicere.
 6 Responderunt que Chal. Isti erant principales inter con
 iectoris, quia diuinitio eorum erat aliquo modo per viam rationis,
 scilicet per considerationem astrorum, aliorum autem diuinitio erat
 per viam superstitionis, vt visum est. Et ideo isti principaliter inter
 omnes responderunt.
 7 Regi Syriacè. Hoc additur, quia ab isto loco Chaldaeicè vel Sy
 riacè, & est idem idioma quantum ad literatos, licet vulgare aliquo mo
 do discordet. Liber iste descriptus est vsq; ad octauum ca. Chaldaeicè:
 Hebraicis tamē literis, quae non distinguuntur a Chaldaeicis in sono,
 sed tantū in charactere, vt dicit Hieron. in prologo super libros Reg.
 8 Rex in semp. viue. Hoc dicunt ad captandum eius beneuo
 lentia. Et quia credebant homines virtuosos post vitā istam trans
 ferri ad vitam deorum eternam, vt habetur. 2. Mach. 11. e. vbi di
 citur sic. Patre nostro inter Deos translato, & sunt verba An
 tiochi adolescentis, loquentis de Antiocho patre suo mortuo.
 9 Dic somnium seruis tuis. Rationabiliter respondent: quia
 per artem non potest aliter somnium interpretari. Dicit. n. Philoso
 phus lib. de somn. & vig. Ille est artificiosus iudex somniorum qui
 similitudines visas perpendere scit, & partes adinuicem comparare,
 & etiā per comparationem ad dispositionem caeli, & passiones, &
 sollicitudines somniantis, & mores eius & complexionem. Oia enim
 ibi attendenda sunt, vt ibidem dicit magnus Albertus. Talis autem
 interpretatio somnij supponit somnium prescitum.
 10 Et respon. Hic ponitur secunda interrogatio, & fit cum adiun
 ctione praemij & hoc est quod dicitur hic.
 11 Nisi indi. Prius & postea coniecturam.
 12 Peribi. vos. Id est, morimini.
 13 Et do. ve. Id est, possessiones & bona.
 14 Publica. Id est, sisco vel bursę regie applicabuntur. Quod sequi
 tur patet in lucra.
 15 Respon. rex. Hic ponitur tertia interrogatio, quae fit non solū
 cum praemij comminatione & praemij promissione, sed etiam falsi su
 spitione seu impositione, & hoc est quod dicitur hic.
 16 Certē scio. Id est, detinetis in verbis, vel sic.
 17 Tem. re. Id est, spacium vitę vestre vultis retinere per amba
 ges verborum. Et subdit causam.
 18 Scientes quod a me. Propter quod non possum vobis somniū
 indicare.

A Non est homo super terram, &c. * Theodoretus. Humana, aiunt, à nobis requirito, nō ea quæ sunt supra naturam omnium. Siquidem regibus conuenit iuste regnum administrare & ea quæ fieri possint, à subiectis requirere.

b Quo audito, &c. et.

* Theodoretus. Tyrannicus, & non regius conatus, apertis simè iniustus experfque iustitiæ: siquidem arrogantia, & superbia potestatem naçta subuersis Iudæis perniciem machinatur. Cæterum, sanctissimus Daniel iniustam hanc cædē conspicatus, de Arioch, percontatur.

Hierona. Daniel quare cum sapientibus regis nō intrauit.

c Sapientes interficiantur. Quærun Hebræi, cur Daniel & tres pueri nō ingressi sunt ad regem cū alijs sapientibus; & cum eis iubentur perire, & sic soluunt. Cum rex dona maxima, & summum honorem promittebat eis, ire noluerūt, ne dignitatem & diuitias viderētur ambire. Aut fortè Chal

^a Remanebat enim in eo aliquod somali vestigium, ut si quis diceret illud, agnosceret firmiter. ^b Firma. ^c sola. ^d b. q. u. i. ^e Non aliquis pro vobis intercedet. ^f Hoc sci i. et. ^g Fingens.

recesserit sermo. Si ergo somnium nō iudicaueritis mihi, vnā est de vobis sententia, quod interpretationem quoque

fallacem & deceptionem plenam composueritis, ut loqu

mini mihi donec tempus pertransierit. Somnium itaque dicite mihi, ut sciam quæ interpretationem quoque eius veram loquamini: Respondentes ergo Chaldæi coram rege dixe

tūt: Nō est homo super terram qui sermonem tuum rex possit implere, sed neque regum quisquam magnus & potens verbum huiusmodi sciscitatur ab omni ariolo & mago, & Chaldeo. Sermo enim quem tu quæris rex, grauis est, nec reperietur quisquam qui indicet illum in conspectu regis, exceptis dijs, quorum nō est cōuersatio cū hominibus. Quo au

dito rex in furore, & ira magna præcepit ut perirent omnes sapientes Babylonis, & egressa à rege sententia, sapientes interficiebantur. Quærebaturque Daniel & socij eius ut

perirent. Tunc Daniel requisit de lege atque sententia ab Arioch principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis. Et interrogauit eum:

qui à rege potestatem acceperat quam ob causam tam crudelis sententia à facie regis esset egressa. Cum ergo re indicasset Arioch Danieli, Daniel ingressus rogauit regem, ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi.

deatur præsumere de privilegio sui meriti: & quod est commune discrimen, fiat communis oratio.

deatur præsumere de privilegio sui meriti: & quod est commune discrimen, fiat communis oratio.

NICOLAVS DE LYRA:

C * Si ergo somnium non indicaueritis mihi, &c. est de vobis sententia. *f. firma & irreuocabilis de morte vestra.*
 2 Quod interpretationem quoque fallacem. *q. d. eodem modo peribitis si talem fallaciam seceritis, & est hic truncatio sententiæ, sicut solent irati facere in loquendo, & ideo quod dictum est, est supplemētum. Ad hanc verò fallaciam remouendam subdit. Somnium Meum. Vel nisi prius dixeritis. Erit de vobis sententia. i. certissimè tenebo, quod interpretatio quam dixeritis sit conficta.*
 3 Somnium itaque dicite. *Integrè & perfectè.*
 4 Ut sciam. *Per hoc supple.*
 5 Quod interpretationem. *Et non confictam.*
 6 Respondentes ergo Chaldæi coram rege dixerunt. *Hoc dicunt, quia ponebant animam à corpore separatam esse maioris intelligentiæ, & maximè dijs coniunctam, sicut dicitur. 2. Mach. 11. c. Patri nostro inter Deos translato. ideo dixerunt.*
 7 Non est homo super terram. *i. in præsentī vita.*
 8 Qui sermonem tuum possit. *quia non potest fieri per artē humanam, ut iam visum est. D. clarant hoc esse perfectā regum præcedentium diuites.*
 9 Sed neque re. *i. quantumcunque fuerit magnus & potens.*
 10 Verbum huiusmodi sciscitatur. *De præterito scilicet.*
 11 Ab omni ariolo. *i. a quocunque diuinatore, quasi dicant, per cōsequens nec tu debes querere cuius causa subditur.*
 12 Sermo enim. *i. excedens virtutem intellectus humani.*
 13 Nec reperietur, &c. *Posuerunt enim aliqui Platonici, quod demones habent corpora aerea, ut patet per dictum Apulij discipuli Platonis dicentis quod demones sunt animalia corporea aerea, mēte rationalia, tempore æterna, animo passiva, & sic per consequens quodammodo conuersantur cum hominibus, vnde & secundum doctores catholicos habitant hic nobiscum in hoc aere caliginoso vsque ad iudicium, & ab istis per artes magicas possunt aliqua queri. Sed dij quorum cum hominibus non est conuersatio, vocantur hic ab istis Chaldæis substantiæ totaliter separate, quarum scientiam dixerunt Platonici & etiam alij Philosophi maiorem quam sit scientia demonum, sed ars magica vel diuinatiua quacunque, non se extendit ad aliquid requirendum ab eis.*

14 Quo audito, &c. quod dicitur: quia irrationabiliter, cum se excusarent sufficienter.
 15 Et præcepit ut perirent, &c. i. studentes philosophi gnitionem occultorum. Ille enim dicitur sapiens, qui ultra cognitionem hominum transcendit.
 16 Et egressa a rege sententia. irreuocabiliter.
 17 Sapientes interficiebantur. *i. de eorum interfectione nebat, quia non fuerunt interfecti, ut habetur. inf.*
 18 Quærebaturque Daniel. *Quia eidem sententiæ cum socijs suis. Sed quæritur hic, quare tam duram sententiam rex contra sapientes Babylonis? Dicendum, quod vacante philosophiæ, & coniecturis futurorū & similibus. habebant à rege & vestitum, & sumptus magnos: ut supra est habitum d. & socijs eius: Similiter & Gen. 47. dicitur, quod sacerdotes non fuerunt compulsi vendere terram eorum sicut alij tēmis, quia ipsi recipiebant victum ex horreis regis, & ipsi cauerunt philosophiæ, ut habetur. 1. Metaph. Igitur quia rex Babylonis multa expenderat pro sustentatione sapientum fuit natus quando non responderunt secundum eius voluntatem, ira dedit sententiam tam duram & irreuocabilem.*
 19 Tunc Daniel re. *Hic ponitur tertia pars huius cap. i. ponitur reseratio mysterij. Et diuiditur in duas, quia primò per reuelatio facta Danieli. Secundò interpretatio facta regi, i. hæc Daniel ingressus. Circa primum Daniel primò reuelatio regis definitionem, secundò petit dilationem, ibi. Cum ergo re indicasset. Tertio recurrit ad mentis deuotionem, ibi. Egressus est donum suam, quarto recipit diuinam inspirationem, ibi. Tunc Danieli. quinto assurgit ad gratiarum actionem, ibi. Et benedixit. Circa primum dicitur. Tunc Daniel re. Quæstio enim regis fuerat sibi celata ab alijs ex inuidia & cupiditate, ut dictum est supra, & ideo ignorabant causam sententiæ. Sequitur.*
 20 Et inter. &c. Exequendi sententiam regis de interfectionem Cetera patent.
 21 Cum ergo, &c. Hæc est secunda pars ubi Daniel per dilationem ad soluendam questionem regis, & per hoc excusatur regis de sapientium interfectione dilatata est, & patet li. 4. Et

ne Daniel requisivit de lege, &c. Somnia regis dicit suo
no: imo & somnium & interpretationem eius, Dei
ratione cognoscit: quod demones ignorabant sapien-
tiam scire non poterat Daniel quod fuerat cunctis
tum retroactis generationibus, cognoscit Deo reue-
lari mysterium.

Theod. Inter ve-
ritatem, & menda-
cium multum iter-
est. Nam mendacij
opices a Deo deser-
ti, si que humanis
rationibus inniten-
tes, iam tum dicunt,
tur faciunt, vt ho-
mies seducant: &
veritatis alumni ab
siquo superno auxi-
lio nihil neque dice-
re, neque facere sus-
tinant, sed petitione-
stas ad diuinam
providentiam refe-
rents, constantes
per anent & inco-
nans. Hoc diuinus
Da el testatur, qui
ten us concessum
non n ratiocinan-
do sed in precibus
compsit: non se-
sol fretus, sed æ-
quibus ad communiter supplicandum ascitis.
um. celi, & loquutus ait, &c. Dij enim qui non fecerunt
m & terram peribunt.
Theodoretus. In omnibus propriam grati animi
pre fert probitatem, hymnum que conuertit, argumen-
tum tactus somnij inuentionem.

Et ingressus est domum suam, Ananiaq; & Misaeli, Azariæ
& socijs suis indicauit negocium, vt quærerent misericordiam
à facie Dei celi sup[†] sacramento isto: & non periret Daniel
& socij eius cum ceteris sapientibus Babylonis. Tunc Danieli
† Mysterium per visionem nocte reuelatum est. Et benedi-
xit Daniel Deum celi, & loquutus ait: Sit nomen domini
benedictum: à seculo vsque in seculum, quia sapientia &
fortitudo eius sunt et ipse mutat tempora et etates Trans-
fert regna atque constituit: dat sapientiam sapientibus, et sci-
entiam intelligentibus disciplinam, Ipse reuelat profunda, et
abscoudita, et nouit in tenebris constituta, et lux cum eo est.

[†]Moraliter ne sis sapiens tibi soli, omnibus proficere debes, & alios tecum docere.
[†]Secum.
^aOcculto somnio quo facta futura signantur. [†]Quo inuento.
^aDiligit inimicos, benefacit odientibus, orat pro persecuentibus.
^aA Deo. [†]Deo.
[†]Non ingratus est, ideo imputat non sibi. ^aAd differentiam eorum Deorum qui versantur in terra & demoniacis artibus & prestigijs terrenis de u sunt.
^aRegnum. ^bNon hominum, non demum, non regum. [†]Non alius.
[†]Nota quia generali disputatione, preparat auditorem, iam innuens somnium esse de mutatione re-
gnorum. ^aVnde: Au liens sapiens sapientior erit. Et Qui habet dabitur ei, & qui non
habet etiam quod videtur habere auferetur ab eo.
^aDilige. tibus correctionem morum
[†]Ignorantia ^aSapientia arque scientia.

Et ipse mutat tempora etates, &c. Ne miremur ergo si qua
doq; cernimus reges regibus, & regnis regna succedere:
quæ omnia sunt Dei arbitrio, qui causas omnium no-
uit, qui condidit omnia, & malos reges patitur suscitari
vt puniant malos, & emendent bonos.

**Dat sapientiam sa-
pientibus, & scientiam
intelligentibus, &c.**
Sapientia de cœle-
stibus, scientia de
terrenis, disciplina
ordinata morum
correctio. Prius per
disciplinam corrigi-
mur, deinde scimus
& post sapimus.
Ipse reuelat profun-
da, & abscondita. Cui
reuelat Deus profun-
da: admiratur, &
dicit O altitudo diu-
s. p. & scien. Dei. Iste
inhabitante in se spi-
ritu sancto scruta-
tur profunda Dei,
& in profundo ani-
mæ suæ altissimos
puteos fodit: & ter-
ram egerit, quæ a-
quas cooperit bibit
aquam de vasis
luis, & de fonte pu-
teorum suorum.

Nouit in te. Hieron. Tenebrę ignorantia, lux scientia
atque doctrina, Deum enim peruersa non latent, recta
ambiunt & adhærent, Vel, tenebrę, mystica & profun-
da. Vnde in parabolis. *Intelligit parabolam & tenebrorum ser-*
monem. Et in Psal. *Tenebrosa aqua in nubibus aeris,* præful-
gore

NICOLAUS DE LYRA.

ingressus est domum suam. Hic Daniel recurrit ad
ens deuotionem: vt possit scire somnium regis & eius interpreta-
tio. Vnde patet quod hic non quaesit tempus ad soluendum con-
de proprio ingenio, nec per viam superstitionis, sicut augura-
re & diuinatores, quod est illicitum & lege diuina prohibitum,
fidens de adiutorio diuino, & hoc est quod dicitur. Et ingres-
it domum suam, vt sic sequestratus ab exteriori tumultu,
vacaret orationi & contemplationi.
naniaeque & Misaeli, &c. Adiungit enim sibi socios in
ratio, quia oratio multorum, & maxime bonorum est multum
uabilis.
aper sacramento, &c. Idest, secreto sacro: quia ibi fit men-
tio regno Christi per lapidem abscisum de monte sine manibus
vt reueletur.
non periret Daniel & socij eius, &c. Idest, ipsi & cæte-
ri fa- entes. In quo apparet oratio eorum charitativa, quia non solū
erat vita sua conseruanda, sed etiam pro vita aliorum sapientū
qui inuidebant vt visum est.
unc Daniel per mysterium. Hic describitur Danielis in-
pira, & hoc est quod dicitur. Tunc mysterium. Scilicet som-
nium regis occultum & eius interpretatio.
et visionem nocte reuelatum est a Deo scilicet. Non di-
citur ic qualis fuerit ista reuelatio, vtum in somno vel in vigilia.
Sed obabilius videtur quod vidit in somnis consimilem visionem
visus regis, & ultra hoc, intellectum ipsius. Et hoc etiam dicit
quod somnium regis didicit somnio suo. Hoc etiam videtur per hoc
quod dicitur. Nocte, quia tales reuelationes magis natæ sunt fieri, quie-
tis sibus ab exterioribus tumultibus, vnde dicitur Job. 32. b. Per
somnia in visione nocturna, quādo irruit sopor super
hominē, & dormiunt in lectulo, tunc aperuit aures vi-
rotm, & erudiens instruit eos disciplina.
† benedixit. Hic pro predictis ponitur gratiarum actio. Iste
enim erat mos antiquorum in beneficijs perceptis laudare Deum si-
cut ai. Hoc autem fecit Daniel hic, propter quod dicitur.
† benedixit Daniel deum cœli, & laudauit.
† loquutus ait. Vsque in seculum. Idest, in æternum, quia
ubi inique duplicatur hoc nomen in veter. testam. importat æternita-
tem omnium iter.
† Quia sapientia. Ad disponendum & ordinandum in creatu

ris, quia opus sapientis est ordinare, vt dicitur. 1. Metaph.
10 Et fortitudo. Ad exequendum quod disponit, quia nullus po-
test impedire.
11 Eius sunt. Quia dispositio & executio effectus in omnib. alijs
dependet ab ipso, & potest per ipsum impediri.
12 Ipse mutat temp. quia ipse est primus motor cœlestium corpo-
rum quorum motum sequitur tempus, vt habetur. 4. Phis.
13 Et etates. i. periodos rerum mutabilium & corruptibilium, &
maximè hominum: maior enim fuit periodus vitę humane ante di-
luiuim quam post, vt patet in Gen.
14 Transfert regna. Et hoc contingit frequenter propter pecca-
ta hominum, sicut patet Gen. 15. vbi dicitur quod filij Israel acceperunt
regnum Chananeorum propter peccata eorum. Similiter Romani
acceperunt regnum Iudæ post mortem Christi.
15 Atque constituit. quia aliquando etiam malos homines in
regnum eleuat ad punitionem aliorum peccatorum, sicut patet de
Cyro, qui ex ordinatione Dei eleuatus est in regnum ad destructio-
nem Chaldeorum, & liberationem Iudeorum, secundum quod dicitur
Isa. 45. a. Hęc dicit dominus Christo meo Cyro cuius
apprehendi dexteram, & cete. Aliquando hoc etiam fit ad exer-
citiū & flagellationem sanctorum. Exemplum habemus de Ati-
la rege Hunorum qui dixit sancto Lupo Trecenti, cum obsideret eius
ciuitatem. Interrogatus a Lupo sancto quis esset. Respondit. Ego
sum flagellum Dei. Cui ille respondit. Ego sum lupus qui debeo fla-
gellari, & precepit ciuitatem aperiri.
16 Dat sapientiam sapientibus. i. notitiam de diuinis illis quo-
rum mentes eleuantur ad cœlestia, quia tales sunt proprie sapientes,
dicti a sapore.
17 Et scientiam intelligentibus disciplinam. notitiam de huma-
nis hominibus bene morigeratis. Vnde. i. Etichorum dicitur quod
passionem sequitur est inanis auditor politica.
18 Ipse reuelat profunda & abscondita. Ad quæ intellectus
creatus non potest attingere propria virtute.
19 Et nouit in tenebris constituta. Scilicet ignorantie respec-
tu aliorum ab ipso. Vel aliter. In tenebris constituta. i. peccata quæ-
tuncunque occulta ipse nouit.
20 Et lux cum. quia ipse est proprie lux vt habetur Ioann. 1. a.
Deus lux est, & tenebrę non sunt in eo vllæ. Et hoc est intel-
legendum, secundum quod nomen lucis extensum est ad significan-
dum manifestationem, quia Deus est lux vera, quæ illuminat omnē
hominem, vt dicitur Ioan. 1.

Agore in conspectu eius. Qui n. terrena deserit, & ad excelsa cōscendit, quasi auis tenuissimū aerem æthera q; desiderat, & nubes efficit, ad quā veritas Dei peruenit quæ per sanctos plueret cōsuevit. Hic talis repletus multitudine scientiæ habet multas aquas tenebrosas & caligine inuolutas,

† quas Exod. 33. b

Psal. 17 b Genes. 26. a

quam solus Moyses & sui cōformes ingreditur: & facie ad faciem Deo loquitur, de quo: *Posuit te nebras latibulum suum.* Nouerat illud quod patriarchæ fodiebant puteos: & Allophylis nocte terrā ingerēbant: & patriarchæ iterum fodiebant, vsque ad inuēram aquā. Sic quælibet fidelis anima vigilare debet propter insidias diaboli: vt ad aquam viuam Christum scilicet possit peruenire. Somnolētiā quarum scilicet animarum increpat propheta Dauid, scilicet dicens. *Filij hominum vsquequo graui corde.* Memores enim esse debemus scintillule diuinæ, & imaginis nobis impressæ, de qua idem Dauid: *si*

Psal. 4. a.

Psal. 4. b.

Hieron.

¶ Ergo. a ¶ Ne videatur suū meriti, t. fest. h. ze. ad patrum iustitiam & Dei veritatem, qui seminis eorum etiam in captiuitate miseretur.

Tibi Dēus patrum nostrorū confiteor † atq; laudo, quia

^aExponendi. ¶ Parendi. sapientiam & fortitudinē dedisti mihi: & nunc ostendisti

^{150 i} a ¶ Nos quatuor. Arrogantiam fugit, ne solus impetrasse videatur. Et gratias agit quia mysterium somniū solus intelligit.

mihi quæ rogauimus te, quia sermonē regis aperuisti nobis. Post hæc Daniel ingressus ad Arioch, quē constituerat rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei loquutus est: Sapientes Babylonis ne perdas: introduce me in cōspectu regis, & solutionē narrabo regi. Tunc Arioch festinus intro-

^aQuantum ad laudem. ¶ b ¶ Ad quem nihil. duxit Danielē ad regem, & dixit ei: Inueni hominem de filiis transmigrationis Iudæ qui solutionem regi annūciat,

Respondit rex & dixit Danieli cuius nomen erat Balthasar:

¶ Ordinem somniū feruat. Putasne verē potes indicare mihi somniū quod vidi & interpretationē eius? Et respondens Daniel coram rege ait.

^aNota omne occultum posse vocari mysterium. ¶ Admirabilis simplicitas: innocentes ostēdit cuius meritiū querela t. nocentem nocendum est nocentibus.

Mysteriū quod rex interrogat, sapientes, magi, & arioli &

^aQuia extra inspicunt, & ex his futura prædicant. ¶ b ¶ Frustra queris ab hominibus in terra quod solus Deus nouit in celo.

auruspices nequeūt iudicare regi, sed est Deus in celo reuelans

^aAbque adulatione veritati associata blanditur ei vt regi. mysteria, quæ indicauit tibi rex Nabuchodonosor quæ ven-

quod solius Dei habet notitia.

Sed est de. Non dii, vigilanter retrahit à multorum opinione.

* Theodoretus. Tales piorum animæ, agnoscentes Deum esse qui ad necessarios vsus opportuna subministrat: & ad eius portus confugientes, memores beneficiorum eius, & laudem ei reddentes. Operæpretium est autem diuini huius viri notare modestiam, nam & precibus petens socios obsecrationis ascituit: & pro iis quæ consecutus erat, laudem cōtexens, rursus eorum mentionem fecit: neque enim dixit, indicasti mihi quæ petij te, sed quæ rogauimus à te.

Sapientes. Imitatur domini clementiam pro persecutoribus orans. Nec vult eos perire pro quibus erat ipse periturus si occiderentur.

* Theodoretus. Hæc misericordia prophetam decet. Neq; enim tulit solus cū amicis ab iniūsta cæde liberari, sed etiam Chaldecis incolumitatē molitur, hoc miraculo con-

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Tibi Deus patrum nostrorum confiteor. Facit mentionem in oratione de Abraham, & alijs patribus: quia ex merito eorum multa bona facta sunt filiis Israel & reuelationes prophetis.

2 Teque laudo. Et causam subdit. Quia sapientiam. Ad intelligendum.

3 Et fortitudinem. Ad pronuntiandum. Dedisti mihi &c. Vnde sequitur.

4 Quia. ser. re. id est, illud quod requirit.

5 Aperuisti mi. Misericorditer reuelando.

6 Posthæc Daniel. Hic consequenter ponitur interpretatio facta ipsi regi. Et diuiditur in tres, quia Daniel primo exprimit regis indignationem. Secundo excitat eum ad mentis attentionem, ibi. Et respondens Daniel. Tertio, aperit regi visionem, ibi. Somniū tuum. Primum facit per hoc quod impedit magistrum militiæ ab executione sententiæ regis, di.

Diniso.

7 Sapientes Babylonis ne perdas. Per hoc quod paratus est regi satisfacere, dicens. Introduce me in consp. re. &c.

8 Tunc Arioch fe. introd. Da. ad re. sciebat enim eum esse in desiderio sciendi: propter quod festinanit introducere Danielē ad eum: sciens hoc regi esse placitum.

9 Et dixit ei. scilicet Arioch regi.

10 Inueni hominem de filiis transmigrationis Iudæ. In qua scilicet terra solent esse propheta: propter hoc sequitur.

11 Qui solutionem regi annūciat. i. potens sit annūciare: cū

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

¶ Quæ vent. Aut ex quo Danieli somniū reuelatū ad cōsummationē mundi: aut certe vniuersa in te

* illi

ad finem tendit, in quo imago, & statua quæ vi-
deretur conterenda est.
omnium. . . Sex sunt somniorum materiae. Duo sunt
etiam nemo sanctus vitare potest, ex nimia ventris
itate, & nimia ingurgatione. Tertium, ex illusionib.

Quorum præmissa
atione illusio
ne quanta. Quintū
reuelationē Spi
ritū sancti, q̄ mul-
tis modis. Sextū
ex cogitationib. præ
cognitis, vel ex curis
ad ipse nostrum
Christum vel eccle
siam, vel ad mem-
bra pertinentib. re-
uelatione subsequi

cap. Mentis. f. de
cogitatio, vel
capit Christus, nos
membra: iste pastor
no rex. Vnde scri
ptum est. Illuc per-
uenit infirmitas gre-
gis pro præcessit pa-
stori. firmitas. Capit.
ta non dicit oculo
rum ne quid puta-
ret esse corporeum sed capit. Vnde in Para. Oculi sa-
piens in capite. i. principali cordis, vnde. Beati m̄i: in corde, etc.
Et id cogitatis mala in coruibus vestris. Alij hac occasione
secundum Platonem in cerebro suspicantur esse sapien-
tial.

Indicat causam somnij: quia. f. Deus regi futu-
ra mysteria reuelauit: quia scire futura voluit. Et vt diui-
na inspirationis miretur gratia: non modo quod in som-
nio viderit, sed quod ante cogitauerit, exponit. Tu rex. Cō-
sidandum est q̄ somnia quibus futura significantur, &
qui per nubilum † veritas demonstratur non patent
ceteris mundi sapientibus, sed solius Dei noti-
cia seruantur.

Theod. Cogitabas inquit, in lecto cubans an semper
victurus esses, an verò humanæ naturæ lege moriturus,
cubabasq; ea quæ nōdum accidere, cognoscere, & is qui
reuelat indicauit tibi quæ oporteat euenire. Vbi-
que autem vnum Deum prædicat, vt multitudinis deo-
rum excludat errorem.

Interrogemus eos qui diuersas asserunt esse na-
turæ, cuius Nabuchodonosor naturæ intelligant aut bo-
næ aut malæ? Si bonæ cur impius dicitur? Si malæ quod
verum est secundum illos qui dicunt naturas bonas, &
malas, sed omnes bonæ in quantum creaturæ Dei sunt,
cum malo atque terreno Deus sua mysteria reuelauit.
ibi quoq; Qd. Non putes futurorum noticiā humana
solertia

solertia posse comprehendere. Mibi. q. Sapientes Babylonis D
excusat, & inuidiam euitat: ne putet eum† qui dicitur est i quæ
ex propria habuisse sapientia.

* Theodoretus. Mentis suæ modestiam præ se fert, di-
cens. Asequutus sum vt hoc mihi reuelaretur, non quia
sim sapientior om-
nibus hominibus,
sed vt cognoscas, q̄
discere concupisti,
neque vt proprio fa-
mulo huius cogni-
tionis Deus vsus est
ministro.

f. Tu rex videbas, &c. † post te.
* Theod. Exordi-
tur narrare, ac pri-
mum ipsum affert
somnia. Quadru E
plicem autem mate-
riā significauit per
aurum, argentum,
æ, ferrum: nam te-
stam non per se, sed
ferro commixtam
dixit, ac per hæc ma-
xima regna decla-
rat. quæ cū sibi dein-
ceps successissent,
maximā orbis ter-
rarum partem obti-
nere. Alia regna vi-

guisse, & in præsentiarum vigere perspicuum est, non ta-
men omnibus aut pluribus, sed vni aut duabus solum na-
tionibus imperantia licet videre. Primum autem omnium
asseruit fuisse Assyriorum quod idem est ac Babylonio-
rum, de quo. Caput aureum, &c. rex. Et Hieremias. Calix au-
reus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram, &c. Te-
statur etiam Moses hæc ita se habere dicens Nembroth
gigantem venatorem coram Domino, Babylonem ha-
buisse principium regni. Externi quoq; scriptores Babylo-
nios Assyrios appellant, & vsque adhuc Assyriam ipsam
Persæ nominant. Igitur prima materia quæ aurum est,
Assyriorum, & Babyloniorum significat regnum.
g. Grandis. Totum ad magnum, & sublime, & c.
h. Statua, &c. * Theo. Quarendum qua de causa in ima-
gine multiplicis materiæ vidit compositionem cum ni-
hil temere a Deo reuelatur. Imago, figuras, nō res habet. F
Talis est, & præsens vita, quæ nihil habet perpetuum, ne-
que stabile. Quare Paulus exclamabat. Præterea figura huius
mundi. Et alibi. Nolite conformari huic seculo. Et Dauid huma-
næ tranquillitatis arguit vanitatem. Veruntamen vniuersa va-
nitas omnis homo viuens. In imagine pertransit homo, &c. Qū ita
que præsens vita celerrimas habet mutationes, oīa fluxa
sunt, & caduca, & imago rerū vim nō continent, solas re-
gū ac subiectōrū figuras ostendit. Adhæc, ipsa quoq; figu-
ra facillimè dissolui pōt, ideo auctor oīum Deus superbū
illum Regē docere voluit, quā facilem habeant res hu-
manæ mutationē, & se solū imperio ppetuo potiri, &c.
i. Huius sia. Diuidit regna sicut regnata sunt a regibus.
k. Ex are. Macedonū q̄ famosissimum virtute Alexandri
& comparatur æri, quod resonat plusq̄ cætera metalla.

† Sollicitudo est causa som-
niorum.

Abscisus

NICOLAUS DE LYRA.
omnium tu. Hic consequenter Daniel aperit regi visionem.
Et videtur in duas, quia primo eam repetit, secundo, expositionem
subiungit hoc. n. petierat rex a coniecturibus, vt patuit supra, secun-
dum. Interpretationem quoque eius. Circa primum sic pro-
cedit, quia primò repetit causam visionis, quæ fuit cogitatio regis de
futuro, & ex hoc apparet reuelatio mirabilior, quia non solum re-
uelata est Danieli visio regis, sed etiam cogitatio regis præcedens,
quæ soli Deo nota erat, & hoc est quod dicit.
2. Tu rex &c. Ex hoc et patet, q̄ sollicitudo præcedens in vigilia
bet. f. causa somniorum sequentium in somno. Sed hoc est duplici-
ter non modo naturaliter, quando phantasmata quæ fuerunt in vi-
gilia reuertuntur in somno, vel similia eis, sed non sicut hic sic: quia
tal somnia non sunt signa futurorum, sed magis præcedentiū. Alio
modo

modo supernaturaliter quando ex sollicitudine circa aliquid futurū
disponitur homo, vt de talib. fiat sibi aliqua ostensio a Deo in sequen-
ti somno: quia talia convenientius fiunt in somno, quam in vigilia,
vt supra dictum est, & hoc fuit hic. Cætera patent vsque ibi.
3. Tu rex vi. Vbi secundo reperit ipsam visionem, dicens.
4. Et ecce. n. longitudine scilicet latitudine.
5. Stabat contra te. Sic enim erat disposita in situ respectu regis
quasi aspiceret regem, & ipse eam.
6. Et intui. eius, quia illa statua significabat mutationem regno-
rum, vt videbatur, quæ mutatio per bella, & occisiones fit, & ad hoc
denotandum terribile erat videre illam statuam, vnde, & supra di-
ctum est, quod rex territus oblitus est somnium.
7. Huius statuæ caput. ista non oportet hic exponere, quia ex-
ponuntur in parte sequenti.

MORALITER.
† Pedum au. quæd. p. Significatur, quod adherētium An-

† Inter-

A *abscisus est. Christus lapis. quem reprobaucrunt edificantes.*

1 Pet. 2 b. Psal. 117. c.

A. i. Iudæi. hic factus est in caput anguli.
b *Et imple. Ut per Constantinum qui licentiam dedit to to orbi vt Deo seruirent.*

c *Tu rex regum, &c. * Theodoretus. Non adulans hoc*

dixit, sed consueta vsus est appellatio- ne: etenim in oēs qui tunc gentib. im perabant imperium obtrinebat. Tu cui Deus cœli regnum forte, validum, ac gloriosum docet in omni loco. Non. n. humanis virib. om- nibus superior ena- sisti, sed quia Deus supercœleste regnū obtinens istam tibi concessit potestātē. Bestias agri vocat fe rino more viuentes barbaros, volatilia autem prudentia præditos & alijs præ stantiores horū in- quit, omnium te re gem declarauit. Tu itaque es caput aureū, hoc est, tuū regnū. Neque. n. de perso- na, sed de ipso re- gno loquitur.

B *Et post te confur- get regnum aliud, &c. * Theodoretus.*

Nō filiorum ipsius regnum indicat, sed Persicum, quod mi nus vocat, non vt imbecillius, sed vt secundum. Cyrus namque Persis, & Medis præfectus, materno genere a Me dis, paterno a Persis oriundus, Assyriorum regnum euer sum trāstulit ad Persas. Pectus ipsum, & brachia vocauit Daniel, vt ostenderet cum duabus gentibus cognationē: per dextram. n. paternum, per sinistram maternum signi ficat genus.

c *Et regnum tertium. Alexandrum significat regnum Macedo- num*

qu iquis.

Hieron.

donum, & successorum, q̄ iure cœcum, quia inter o metalla æs vocalius, & tinnit clarius: & sonus eius l areq; diffunditur, quod non solum potentiam reg etiam eloquentiam Græci sermonis ostendit.

* Theodoretus. Per ventrem statuæ Alexandri p

dam autem fictilis. Videbas ita: donec abscisus est de mōte †

lapis sine manib. & percussit statuam in pēdibus eius fer- †

reis, & fictilibus, & comminuit eos. Tunc contrita sunt pa

riter, ferrum: testa, æs, argentum, & aurum, & redacta qua

si † in fauillam ætliuæ aræ, quæ rapta sunt vento, nullus- que locus inuentus est eis. Lapis autem qui percusserat

statuā factus est mons magnus, & implēuit vniuersam ter- ram. Hoc est somnium. Interpretationem quoque eius di

cemus coram te rex. Tu rex regum, es Dēus cœli regnum

& fortitudinem, & imperiū, & gloriā dedit tibi: & omniā

in quibus habitant filij hominum, & bēstiaē agri: & vo-

lucres cœli dedit in manu tua, & sub ditione tua vniuersa

constituit. Tu ergo es caput aureum: & post te confurget

regnum aliud minuste argenteum, & regnum tertium

aliud æreum, quod imperabit vniuersæ terræ, & regnū

quartum erit velut ferreum. Quomodo ferrū comminuit

& domat omnia, sic comminuet, & conteret omnia hæc.

suit, non vt honoris, sed vt virium discrimen oster auro. n. dencus est argentum, argento æs solidius, rum etiam ipso ære multis partibus robustius, diffi itaque non in honore, sed in viribus potentia que stit illud autem.

g *Comminuet, & conteret, &c.* Idcirco ascripsit, vt i- ret obedientiam, ordinem, ac legitimam reipubl- ministrationem.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Interpretationem. Hic ponitur expositio prædictæ visionis & hoc est quod dicit Daniel.

2 Tu. Scilicet Nabuchodonosor.

3 Rex regum es. Quia multos reges deuicerat, & subtributa- rios habebat. Et quia maior rex erat de toto mundo tempore suo, sed vnde venerit sibi tanta magnitudo subditur.

4 Et Deus cæ. regnum. Scilicet Chaldaeorum primò.

5 Et fortitudinem. Ad debellandum inimicos & reges alios.

6 Et imperium. Id est, monarchiam.

7 Dedit tibi. Quia de infimo statu per diuinam dispositionē ele- uatus es ad omnia ista. vt uisum est. I. c. 7.

8 Et omnia in quibus habitant filij ho. Hoc dicit quantum ad ciuitates.

9 Et bestiaē agri. Quantum ad loca campestria.

10 Volucres quoque cæ. Quantum ad syluas, vbi habitāt aues communiter.

11 Dedit in ma. tua. Hoc est sub potestate tua. Et accipitur hic pars pro toto per synecdochem quia non omnis terra habitabilis fuit ei subiecta, sed magna pars ipsius. Est etiam ibi alia figura que dicitur hyperbole. Id est, sermo multūm expressiuus ad expressionem excessiue magnitudinis suæ, ex quo concludit.

12 Tu ergo, &c. Hoc est, regnū tuū significatur in statua illa que tibi apparuit per caput aureū, & hoc significatur conuenienter per aurum propter maximas diuitias illius regis quas congregauerat in Babylone de vniuersis regnis ab eo subiugatis.

13 Et post te. Hoc fuit regnum Mædorum & Persarum quod, successit regno Chaldaeorum, ut habetur infra 5. cap. Sign- ratum

autem est illud regnum per argentum, quia in illo regno ultum

vacabant sapientia & eloquentia, quæ significantur per ch- uacem

argenti & eius sonoritatem. Et quia regnum Mædorum & Persa- rum primò fuerūt duo regna, & in vno regnabat Darius, & in alio

Cyrus, ideo significata sunt per duo brachia, veruntamen a fut- runt coniuncta simul tempore Cyri: mortuo Dario eius auno, vt

dicetur infra 5. cap. & tempore Darij cui in honore success- Cyrus

vt dicetur infra 6. cap. ideo illa brachia erant iuncta in ped- vt vno

14 Et reg. ter. &c. Hoc fuit regnum Alexandri Magni, & cæ. quod successit regno Persarum, & dicitur æreum, o- pter so- noritatem Græca eloquentia: quia æs inter alia metalla est

15 Quod impe. vni. t. Hoc est q̄ Alexander ferē ab on- bus re- gnis recepit tributa, & munera. Multi. n. reges audientes er- ras, &

16 Et reg. quart. &c. Istud fuit regnum Romanorum. & cum subditur.

17 Quom. fer. &c. Ita regnum Romanorum subiug- ite sibi- omnia regna prædicta, & hoc ex tribus per quæ Rom- ideo dei- cerunt totum orbem, scilicet sapientia, exercitio ar- num, & bono regimine. Omnem enim hominem vni- vni- que

MORALITER.

† Videbas ita. Per quem significatur Christus de excellen- tissima Virgine sine humano opere natus.

† Et percussit statuam. Nam destruet Antichristum, & ma- gnam partem sui exercitus; sicut dicitur 2. Thesal. 2. Quem

dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustra- ne ad- uentus sui.

† Lapis autem qui percusserat statuam solus est mons regnis. Nam Antichristo fulminato cum magna parte s- exer- citus: omnes remanētes ipsi Christo firmiter adh- ebūt.

† MC. A-

1 diebus. His regnis præcurrentibus regnum Christi, & prænunciatum est, & venit. **Comminuet.** Regnum mundi ideo conteret Christus: videm ædificet. vnde Petro dictum est. *Maïta, & mandu* incorpora tibi. i. omnes fac tibi conformes. Cũ Moy

ad Iudæos concionem habens, adducta in medium propheta. *Hic est.* inquit. *Lapis qui reprobatus est a vobis, & c.* Beatus quoque Paulus Eph. 2. 1. Cor. 3. & 1. Cor. 5. Petram vocat Christum. Hic excisus est a monte sine manibus. id est natus de Virgine absque nuptiali commercio.

descendisset de monte: & inuenisset Iudæos qui fecerunt vitulum cõflatum precipibus hoc equutus est, ab eis vt destrueretur: & omibussit cum inntum opuluis factus est: & postea deit omnibus: aqum vt biberent: quid significat bapenum, & penitẽtia. Aqua. n. in baptimo abluimur: igit cõscientiæ vel materiali purgatione, vel Spiritulancti, qui verus ignis dicitur.

Theodoretus. b. H: aperte ostendit præsentium reru finem, regnũ at m cœlorum finẽ arens. Cum. n. c. fecum regnũ imbeliter affectum fuit, tunc apparebit lapis sine manibus excisus, & in nihilum omnia rediget, regnumq; semprnum ijs qui eo digni fuerint præbebit.

Lapis sine manibus, & c. Hæc impius Porphyrius, & Iude ad populum referunt Iudæorum, quem in fine seculi in volunt esse fortissimum, & omnia regna comminere, & regnare in æternum.

Theodoretus. Quæramus quisnam sit hic lapis, prispatuus visus. mox maximus euadens, & orbem terram contegens Audiamus ipsum Deum per Esaiam dicentem. *Ecce ego mitam in fundamentis Sion lapidem, probatum angularem, præciosum, & c.* Audiamus, & beatum David clamantem: *lapidem quem reprobauerunt edificantes, & c.* Hoc testimoniu Christum Iudæis de seipso protulit: & Petrus ad

Porro, quia vidisti pedum, & digitorum partem testeam figuli, & partem ferream, regnum diuisum erit: quod tamẽ de plantario ferri oriatur. Secundum quod vidisti ferrum mixtum testæ & ex luto, & digitos pedũ ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, & ex parte contritum. Quod autem vidisti ferrum mixtum testæ & ex luto, commiscẽbuntur quidẽ humano semine, sed non ad hærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non potest. In diebus aut regnorum illorum suscitabit Deus cœli regnum, quod in æternũ non dissipabitur, & regnum eius alteri populo non traderetur. Comminuet aut, & consumet vniuersa regna hæc, et ipsum stabit in æternum. Secundum quod vidisti quod de monte obscisus est lapis sine manibus, & comminuit testam, & ferrum, & æs, & argentum, &

ad Iudæos concionem habens, adducta in medium propheta. *Hic est.* inquit. *Lapis qui reprobatus est a vobis, & c.* Beatus quoque Paulus Eph. 2. 1. Cor. 3. & 1. Cor. 5. Petram vocat Christum. Hic excisus est a monte sine manibus. id est natus de Virgine absque nuptiali commercio.

Theodoretus. b. H: aperte ostendit præsentium reru finem, regnũ at m cœlorum finẽ arens. Cum. n. c. fecum regnũ imbeliter affectum fuit, tunc apparebit lapis sine manibus excisus, & in nihilum omnia rediget, regnumq; semprnum ijs qui eo digni fuerint præbebit.

Lapis sine manibus, & c. Hæc impius Porphyrius, & Iude ad populum referunt Iudæorum, quem in fine seculi in volunt esse fortissimum, & omnia regna comminere, & regnare in æternum.

Theodoretus. Quæramus quisnam sit hic lapis, prispatuus visus. mox maximus euadens, & orbem terram contegens Audiamus ipsum Deum per Esaiam dicentem. *Ecce ego mitam in fundamentis Sion lapidem, probatum angularem, præciosum, & c.* Audiamus, & beatum David clamantem: *lapidem quem reprobauerunt edificantes, & c.* Hoc testimoniu Christum Iudæis de seipso protulit: & Petrus ad

* Irenæus. Lapis p̄cisus sine manibus hoc significabat, & non operantib. humanis manib. i. non operante in enim Ioseph, sed sola Maria cooperante dispositione veniret Ch̄s.

* Idem. Aliquando filius Dei visus est cum his qui erant in camino, liberans eos de igne: aliquando aut lapis a monte abscisus sine manibus, & percussus in poralia regna, & veritans ea, & ipse repletus vniuersã terrã.

* Aug. fuit quidã lapis angularis contemptibilis, præcisus de quodam monte sine manib. hoc est de regno Iudæorũ, veniens sine manibus. quia humanũ opus nõ accessit ad Mariam, de qua natus est Christus.

* Idem. Quare lapis ille præcisus est sine manibus, quia sine opere virili Virgo peperit Christum, is ante oculos Iudæorum humilis erat, quia nondum impleuerat orbẽ terrarum quod ostendit in regno suo quod est Ecclesia, quã impleuit totam faciem terre.

* Idem. Daniel vidit lapidẽ creuisse, & implessẽ totã faciẽ terre, lapis præciditur de monte Iudæorum, vnde Dñs noster Iesus Christus secundum carnem natus est. Et præcisus est sine manib. quia sine opere humano, sine amplexu maritali de virgine ex ortus est. Mons ille, vñ, præcisus est, non impleuerat vniuersam faciẽ terre non n. tenuerat regnum Iudæorum oēs gentes: & regnum Christi omnes gentes, & vniuersum orbem terrarũ cernimus occupare.

Deus

NICOLAUS DE LYRA.

Veret ad eos, honorauerunt secundum valorem suum: siue in militia, siue in scientia, siue in arte mechanica, seu quacunque excellentia. Et propter hoc excellentes viri de omnib. partib. mundi propter magnam pacem iungebant se eorũ politie. Quia tamen postea regum fuit diuisum in imperiũ Constantinopolitanum, & Romanũ id hoc fuit signatum in statua per duas tibias ferreas. Vel alia ratio. sc. quia ille qui erat principalis imperator accipiebat vnum sociũ ad administrandum imperium: sicut patet de Augusto, & Antonio, & de Diocletiano, & Maximiano, & pluribus alijs.

Porro quia vidisti pedem de terra factam. Et partem. Per hoc signatur fortitudo illius regni in principio postea debilitas ipsius per diuisiones intraneas: propter ambitiones quibus regnum Romanorum quasi ad nihilum deductum est: vt et ad sensum.

Quod tamen de plantario ferri oriatur. Sic. n. erant pedes illius statue dispositi, q̄ planta pedis erat tota de ferro, digiti autẽ exeuntes de planta erant partim testei, & partim ferrei, & per hoc significatur q̄ diuisiones illæ, quæ ortæ sunt in Romanis, processerunt ex robore diuitiarum, & potentie secularis. Quod aut sequitur

Commiscẽbuntur quid. Significat, q̄ ad tollendum istas diuisiones regnum Romanorum debilitantes: facta sunt multa conminuta.

Sed non adharebunt sibi. Quia per talia non potuerunt amoueri diuisiones animorum. Alii exponunt quidam doctores Hebreorum ab illo loco. Porro quia vi. de societate Iudæorum, & Romanorum: quæ incepit tempore Iudæ Machabæi: vt habetur 1. Machab. 8. reuocata est, tempore Ionathæ, & Simonis fratrum suorum. 1. Machab. 12. Et Iudæorum debilitas significata est per testam, fortitudinem Romanorum per ferrum. Quod aut sequitur. Commiscẽbuntur quidem humano semine. Exponunt de Herode Asca-

lonita: cui regnum Iudæorum datum est à Romanis. Et cum non esset Iudæus natione: voluit sibi puellam de genere Machabæorum copulare: vt filius eius teneret regnum, sed illa pro dolore se interfecit: Herodes autem propter suam luxuriam, & puellæ pulchritudinem ea mortua abusus est, vt dicitur: & hoc est quod dicitur hic. Commiscẽbuntur humano semini: non dicitur femineo. Sed non adharebunt sibi, quia Herodes nunquam dilexit Iudæos, nec ipsi eũ. In die. a. reg. s. quando Romanum imperium in sua fortitudine erit Quod dicitur regna in plurali: quia multa regna continebat sub se.

Suscitabit Deus cœli regnum quod in æternum non dissipabitur. Istud est regnum Christi quod est æternum: secundum quod dicitur Luc. 1. c. Regni eius non erit finis. Quod regnum inchoatum est regno Romanorum existente in maxima fortitudine sua: quia subiectis omnibus nationibus descriptus est orbis de mandato Augusti Imperatoris: quo tempore natus est Christus: vt patet Luc. 2. Sequitur.

Et regnum. Quia regnum Christi potissimè est in cœlo: vbi ciues sunt immortales.

Comminuet. & c. In iudicio finali omnis potestas terrena auferetur: & omnis creatura perfecte Christo subiugabitur: & ita multa regna supposuerunt iugo fidei Christi colla. sequitur.

Secundum quod, & c. In hoc ostenditur modus nascendi ipsius Christi: qui natus est de virgine: quæ significatur per montẽ propter excellentiam vite. De hoc monte abscisus est lapis, id est, Christus formatus qui per lapidem significatur: vt patet in Psal. 108. c. Lapidem quem reprobauerunt edificantes: hic factus, & c.

Sine ma. i. sine humano opere, sed Spiritu sancti virtute.

Et comminuit. Quia omnia regna mundi pro maiori parte subiecta sunt Christo per fidem: & perfectissimè subiciuntur tempore iudicij: vt dictum est.

Ga Deus magnus, &c. * Theo. Opere praeceptum est admirari Dei
A erga oēs homines curam neq; .n. impiē viuentes propria
destituit prouidentia, sed ipsos ēr omni diligentia, digna-
tur, sicut barbatiū istum aggressum, & impium non ne-
glexit: sed ei praesentis vitae felicitatem fluxam ostendit, &

ster Deus: Deorum, est, &c. Tantū, & ex somnio, & ex som-
niatione ei attulit utilitatis Deus. Primum. n. suā ag-
nitū humilitatem, deinde Deorū quos colebat didicit
becillitatem. ad hęc doctus est quanta sit Dei veri vit-
d Verē Deus, &c. Possumus dicere quod ipse rex aperit

tationi obnoxium,
ac nihil quod ad hu-
manam tranquillita-
tatem pertineat sta-
bile. Atque hęc ido-
nea erant ad illius
arrogans superci-
lium sedandum, ei-
que persuadendum
vt humana cogita-
ret, & vitæ regniq;
finem expectaret.

aurū. Deū magnus ostendit regi quæ ventura sunt postea:
& verum est somniū, & fidelis interpretatio eius. Tunc rex

Nabuchodonosor cecidit in facie suam: & tunc Danielem ado-
rauit, & hostias, & incensū praecepit vt sacrificarent ei. Lo-
quens ergo rex ait Danieli. Verē Deus vester Deus Deorum

est, & dominus regum reuelans mysteria, quoniam tu po-
tuiti aperire t sacramentū hoc Tunc rex Danielem in su-
blime extulit, & munera multa, & magna dedit ei. Et costi-
tuit eum principē super omnes prouincias Babylonis, &

praefectū, & magistrum super cunctos sapiētes Babylonis.
Daniel autē postulauit a rege, & constituit super opera pro-
uinciae Babylonis Sidrach, Misach, & Abdenago. Ipse au-
tem Daniel t erat in foribus regis.

tem Daniel t erat in foribus regis.
Daniel autē postulauit a rege, & constituit super opera pro-
uinciae Babylonis Sidrach, Misach, & Abdenago. Ipse au-
tem Daniel t erat in foribus regis.

tem Daniel t erat in foribus regis.
Daniel autē postulauit a rege, & constituit super opera pro-
uinciae Babylonis Sidrach, Misach, & Abdenago. Ipse au-
tem Daniel t erat in foribus regis.

B Tunc rex. Hoc su-
perbē calumniatur
Porphyrius: rex
superbissimus capti-
uum adorauerit, tā
quam, & Licaones
populi ob magnitu-
dinem signorū Pau-
lo, & Barnabæ vo-
luerunt hostias im-
molare: ergo error
Gentilium qui om-
ne quod super se est

Deos putant scripturæ non debet imputari: quæ simplici-
ter refert vniuersa quæ gesta sunt.

C Cecidit in faciem. Qui cadit in faciem, videt quo vadat:
qui autem retro cadit nescit quo vadat. Vnde creditur, qd
Eli sacerdos domini perditus sit qui retro cecidit.

* Theodoretus. Considera quanti sit arrogantem illū,
& miserum, qui etiam Deum esse se existimauit, qui om-
nes homines in ditionem suam redegerat, eo adductum
esse, vt captiuum adoret Iudeum, sibi que persuadeat, per
ipsum ipsius Deum adorare. Hac de causa ei obediri
mandauit ijs qui enim adorauerat, etiam incensum at-
tulisset, si Sacerdotis officio fungi consueuisset. Et ne
frustra videtur hominem adorare, dicit. Verē Deus vi-

re Danielem ado-
& hostias immi-
ri precipiat, & c
& cui, dicens,
Deus. Non tam
nielem quā in-
niele Deum ad-
qui mysteria r-
lat. Quod etiam
Alexandrum M-
in pontifice Io-
fecisse legimus.
forte rei magni-
ne, confusus st-
re ignorat qui-
ciat: & qui ve-
Deum non in-
git, seruam
adorat.
e Tunc rex L-
lem. Hoc quoq;
phyrius repre-
dit q. f. Danie-
nera non recu-
& honorem
loniū suscepit

considerat regem ideo somnium vidisse; & interpre-
nē Danieli reuelatā esse vt Daniel hac occasione cre-
& in captiuorum consolationē princeps omnium
Chaldeorum: & Dei potentia fieret manifesta. Sic
tus est Ioseph apud Pharaonē: Mardocheus apud
rum: vt. f. captiui aliquod haberent solatium: vident
minē suę gentis principē Aegyptiorū vel Chaldec-
* Theodoretus. Hoc item Diuine curę proprium est.
Maximam subiectis populis pietas principis affert
tem, quod etiam erga Ioseph Dominus fecit, vt di-
Dauid refert Psal. 104.

f Daniel autem, &c. Non obliuiscitur in mercede quis fo-
cios habuerat in prece, & in periculi anxietate.

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Tunc rex. Hic ponitur pro dictis magnificatio Dei. Et diuiditur
in tres partes, quia primò superbia regis reprimitur, secundo, Dei po-
tentia panditur, ibi. Loquens ergo rex. Tertio Danielis sapientia
erigitur, ibi. Tunc rex Danie. Primum patet per hoc quod dicitur.
Tunc rex Nabuchodonosor. Se humiliado. 2 Et Danie-
lem. Ei reuerentiam exhibendo. 3 Et hostias. Ex hoc loco Poi-
phyrius arguit hunc librum esse confectum: quia non est verisimile
(vt dicit) qd rex tam magnus, & superbus adoraret Danielem capti-
uitate detentum, & multo minus est credibile, qd cultum diuinū vel-
let sibi impendere: vt dicitur hic, & dato qd vellet facere non est cre-
dibile qd Daniel permisisset hoc, vnde A. 14. dicitur qd Paulus, &
Barnabas non permisērūt se adorari a Licaonicis iustis, sed sciderūt
vestes suas in signum doloris. Dicendum est ad ista, qd adoratio ibi
accipitur pro reuerentia: sicut de Nathan propheta dicitur. 3. Reg.
5. Quod adorauit regem Dauid pronus in terra. Nec est
mirandum regem prius superbum, hoc facere ex admiratione diuina
sapientia quam in eo percepit. Quod autē arguit de hostijs, & incenso
Danieli offerendis: dicendum qd bene dicitur hic qd rex hoc praecepit
sed non dicitur qd sacri factum: & ideo credendum est qd Daniel im-
pediuit fieri: vel qd induxit regem ad hoc qd ista offerrentur ad hono-
rem Dei qui mysterium reuelauerat ei, & hoc patet ex parte sequen-
ti in qua ait quæ panditur potentia Dei, cum dicitur.

4 Loquens ergo. Quem col. t. c. & non dij nostri.
5 Deus Deorum. Et causa subditur.
6 Quoniam tu po. i. sacrum secretum per ipsius reuelationem
& sic patet, qd Nabuchodonosor honorem praedictum impendebat
Deo principauer.
7 Tunc rex Danielem. Haec est tertia pars in qua Danielis sa-
pientia erigitur ad Dei gloriam: & populi Israel qui captiuus erat in re-
gno Babylonis reuelationē, & hoc est qd dicitur hic. Tunc rex Da-
nielem. i. in magna dignitate posuit, vt statim patebit.
8 Et munera multa. Quæ accepit: Daniel non ex cupiditate, sed
vt de illis filijs Israel pauperib; posset benefacere. Patet et ex hoc qd
licet nō sit licitū aliquid accipere ex pacto pro spiritualib; tamē lici-
tū est ab eis quib; spiritualia ministrata sūt dona temporalia accipere:
sicut Dan. hic accepit a rege: cui secreta diuina reuelauerat per spiri-

tum propheta.
9 Et constituit eum principem super omnes. Pri-
ad iustitiam exercendam.
10 Et praefectum. Ad causas magnas determinandum.
11 Et magistrum. Ad facta ardua ordinandum.
12 Super cunctos sa. Baby. Vt talia siue eius consilio n-
rent, & ei rationem redderent.
13 Daniel autem postulauit a rege. In hoc ergo ostendit
tatem suam: quia promotus ad honorem non dedit obliuio-
suos, sed de eorum promotione fideliter cogitauit: & hoc fecit
lum propter eos: sed propter consolationem filiorum Israel q-
per prouincias dispersi. Et quia sciebat socios suos aptos ad re-
ficium: quia erant sapientes, & fideles.
14 Ipse autem Daniel, &c. Vt. n. teneret regem in amice-
non recedebat de latere eius ne aliqui inuidi in eius absenti-
rent odium. Et hoc et loco arguit Porphyrius contra istum
dicens: qd Daniel sanctus non accepisset talem honorem a re-
li. Ad qd dicendum qd Porphyrius ignoranter loquitur: qui
sanctus similia a Pharaone accepit, vt habetur. Gen. 41. c. & Mardo-
cheus ab Assuero: vt habetur Esther. 8. a. Considerandum
talem honorem accepit Daniel, & isti hic dicti a regib; infide-
ex ambitione honoris, sed ad consolationem populi sui, & hono-
rem Dei, videntes qd per hoc regna melius regerentur secun-
& iusticiam. Circa istud capitulum moraliter exponendo p-
qd per stannam intelligitur vita simulata in qua caput est a-
operatio de genere bona. Pectus de argento, quia loquutio san-
ter, & femora ex aere, id est, simulatio ficta: quia praedicta siue
parentiam: as. n. componitur ex aurichalco quod est auro siue
stanno: quod est simile argento. Tibia ferrea sunt obdura
quia quod talis concipit corde: vult omnino tenere. Pedes fer-
tiles sunt petulantia delectationis: & pertinacia excusatio-
aut simulationem nequeunt indicare Arioli. i. sacerdotis si-
Magi. i. philosophi vani. Malefici. id est, iurisperiti, quia scient-
communiter vtuntur ad malè faciendum. Sed Daniel. i. co-
veritatis. Sidrach. i. continentia puritatis. Misach. i. consilia
bitatis. Abdenago. i. conscientia paruitatis seu humilitatis
fictionem cognoscere ac etiam euitare.

Hiero.
secretum
A. 14. b.

g. 4. c.

Diuisio.

Diuisio.

CAP. III.

C A P. III.

NAbuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum. 60. latitudine cubitorum sex, & statuit eam in campo Duran provincie Babylonis: Itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas magistratus & iudices; duces, & tyrannos, optimates, & prefectos, omnesque principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuæ quam crexerat Nabuchodonosor rex. Tunc congregati sunt satrapæ magistratus, & iudices & tyranni, & optimates qui erant in potestatibus constituti, & universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuæ, quam crexerat Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu statuæ quam posuerat Nabu-

iecto tpe ad inge- D, nium suum rediit, Prou 26. quemadmodum canis ad proprium vomitum, & constructam ex auro statuam in plano campo statuit, ut æqualiter omnes superaret, & ab omnibus æque cerneretur, & a cunctis in ea adoraretur. Nō simplex autem hic superbię modus fuit. Nam quia Deus in somnis maximam illi ostenderat, per quam quatuor regnorum successiones declaravit, proprium falsum quasi castra Deo opponens, ipsique appetere repugnans, ipse quoque statuam cor: E

NAbuchodonosor rex fecit. a
 Vitatis præceptis
 o iuio, qui servum
 D quasi Deum
 acrauit: ut adora
 rer statuam sibi
 sic iussit auream, b
 & infiniti pōderis
 ut uporem inge
 raerentibus, &
 adrareretur facili.
 Dar etiam Bar
 bas salutis occa
 sio vt qui in som
 ni revelatione per
 D ielē vnius Dei
 pontiam cognov
 erant: in triū pue
 ro m fortitudine
 dicit mortem de
 be contemneret,
 & ola nō colere.
 uisque avari
 ria suam colit: Quod idolorum servitus est: Quia iste argen
 tum & aurum colebat, & avaritia erat, & idolorum ser
 vitus.

Theo. Cum rerum oīum auctor Deus erga superbū regem immensa clemētia vltus esset & post infinita secula remedium ei adhibuisset, indicassetque & præsentis culi vanitatem, & virtutis præstantiam, breui interiecto

struit, tantæ magnitudinis gram potuit ars humana præbere. Nec ex diversis metallis, sed ex vna auri materia cōficiendam curat: ratus infelix iste falsas ostensurū se Dei prædictiones. Et quia beatus Daniel ipsum esse aureum caput dixit, omnem ex auro statuam molitur.
 b Itaq; Nabuchodonosor rex misit. Excelsa periculosius stat & citius corruunt. Principes congregantur ad adorandum statuam Hieron.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. III.

NAbuchodonosor rex fecit statuam. Hic ponitur secunda visio consequenter se habens ad primam: quia sicut per primam Babylonij sunt inducī ad cognoscendum Dei potentiam omnia regna contemnentem: ita per istam inducuntur agnoscere, quod merito non est aliud nisi Deus adorandus per latrām. Considerandum quod licet hæc visio sit historica, tamen cum hoc etiam est prophetica propter eius finem, scilicet, propter apparitionem angeli filii dei assimilati pueros de fornace liberantis, in quo hæc visio tangit resonantiam Christi tanquam regis eminentis cuius suos de manu cuiusque temporaliter potentis liberantis. Circa hoc considerandum quod materia huius visionis est de statuā aurea facta: & de puerorum constantia, de fornace ardente, & de angelo pueros liberante. Causa finalis est ut Christi incarnatio panderetur: cultus Dei ampliat, & populus Dei consolaretur, ut patet in fine. Causa efficiens est Spiritus sanctus, habitus ex puerorum humilitate patientia, & tribulatione. Causa formalis, est modus scribendi hanc visionem que describitur ad modum cuiusdam sententiæ iudicialis iniuræ, & ideo habet tres partes, primo quia ponitur puerorum contentio indigna, secundo eorum liberatio benigna, ibi: Et ambulabit. Tertio eorum exaltatio conaigna, ibi: Tunc Nabuchodonosor repletus. Circa primum tanguntur tria, primum est causa iniuræ inter regem & pueros. Secundum, est forma iudicij, ibi: Statuam in ipso tempore. Tertium pœna supplicij, ibi: Tunc Nabuchodonosor repletus. Circa primum: scilicet, causam litigij que fuit ex hoc, quod tres pueri non adorabant statuam regis, duo tantum. Primum est, statuæ constitutio: secundum, eius dedicatio, ibi: Itaque Nabuchodonosor. Circa primum considerandum, quod Nabuchodonosor per superbiam propter monarchiæ adeptionem voluit sibi usurpare honorem diuinum: & ideo fecit statuam magnam auri in qua adoraretur. Simile legitur de Caio Imperatore Romano, qui (vt dicit Iosephus lib. antiquitatum. 18.) misit statuam suam per totum imperium suum ut in ea adoraretur. Ad faciendam autem statuam credibile est: quod homines inducebantur per aliqua responsum demonum, & promissa, qui nituntur homines inducere ad idolatriam. Dicitur igitur: Nabuchodonosor rex fecit statuam auream. Exterius tantum erat aurea quia non est credibile, quod sibi esset tanta moles auri, vel forte erat interius concava.
 2 Altitudine cubitorum sexaginta. In hac altitudine computatur altitudo basis supra quam erat posita, aliter non responderet sibi latitudo que dicitur esse sex cubitorum tantum. Cetera patent. Si autem queratur: quare Daniel qui erat familiaris regi (vt visum est) non prohibuit eum a tali insania: dicendum quod forte erat absens in extremis sinibus regni propter magna negocia, supra que erat positus: vt visum est: vel infirmitate fuit impeditus: vel aliqua alia causa consimili, quod videtur ex hoc quod non accusatur cum socijs suis: & tamen certum est quod non adorasset si ibi fuisset. Vel dicendum quod vidit regem obstinatum in malicia sua, & ideo tacuit videns se nihil proficere in reprehensione sua, sed magis regem ad peccata excitare: & hoc videtur glossa interlinearis dicere infra eo. ca. super illum locum: Præcepit vt adducerentur Sidrach, Misach, &c. Vbi dicitur sic: De Daniele non fit mentio: quia regi assistebat qui propriam statuam non adorabat.
 3 Itaque. Hic consequenter describitur statuæ dedicatio: Voluit enim Nabuchodonosor, quod prima adoratio sue statuæ que vocatur hic dedicatio fieret cum magna solemnitate: propter magnitudinem superbię sue: & hoc est quod dicitur hic: Itaque Nabuchodonosor rex misit. Nuncios solennes: scilicet.
 4 Ad congregandos satrapas. Id est, nobiles barones. Et dicuntur satrapæ quasi iaus rapientes: quia solent bona inferiorum rapere.
 5 Magistratus. Id est, consiliarios.
 6 Et iudices. Qui sunt constituti ad audiendum causas.
 7 Duces. Scilicet, exercitus.
 8 Et tyrannos. id est, exactores tributorum regalium.
 9 Optimates. Id est, opimos existentes: isti sunt honorabiliores post regem.
 10 Perfectos. Id est, prepositos.
 11 Principes. Sicut sunt ballii, qui habent plures prepositos sub se. Isti igitur, & ceteri primo sunt vocati ad adorandum statuam ut regi consulerent, & ceteri timore mortis, & exemplo maiorum facilius inducantur ad regis voluntatem. Cetera patent vsque ibi.
 * Vobis.

MORALITER.

Nabuchodonosor autem rex fecit statuam auream. Per statuam auream significatur malus, & inutilis prælatus qui statua dicitur. Zach. 11. d. O pastor & idolum derelinquens greget. Hæc autem statuam quam fecit rex fuit tantum auri: exterius: nam principes terreni sanctitatis a parentia vcliter decepti procurant aliquando ad prælationis statum

tum inutiles promoueri: propter quod de ista statuam dicit, est alta, scilicet, per superbiam, & lata per ambitionem, & sita in campo Duran, qui interpretatur loquela, ideo significat verbositate sine veritatis substantia. In huius statuæ dedicatione dicuntur esse instrumenta omnis generis musicorum, per quæ significantur, quod in electione & confirmatione talis electi sunt falsæ commendationes, quæ ad eius confirmationem vel electionem possunt operari. Hanc

A statuam, vt postea subditi non renuant: Diuites autem & potentes ne diuitias aut potentiam perdant, obedire non tardant, quorum exemplum subditi sequi non dubitant.

* Theodoretus. Horum est vnumquodque summam superbiam declarat. Non enim quoslibet promiscue ex subiectis ad hanc solemnitatem accersit, sed toparchas, & praefectos, & si quod aliud magistratus genus apud illos habebatur. Et statim quidem videbatur simplex quaedam conuocatio, mox vero per conuocationem illam tyranni, cum imperium deprehensum est. Vbi enim conuenerunt omnes.

a Praeco clamabat

valenter, &c. Ita vsurpauit in foelix diuinum honorem. Neque satis ipsi fuit a subiectis sibi populis adorari, quin et eodem adorationis cultu statuam coli sanciuisset, & omnes materia, arte, & magnitudine statuam perterrefacit: delinit autem musicorum instrumentorum sono, & alios fornacis minis deterret. Et minime a proposito sine excidit videbat

a Magna voce. **b** Non quid in campo Duran omnes populi omnium nationum poterunt congregari, sed in principibus cunctarum Gentium creduntur omnes adfuisse.

chodonosor rex, & praeco clamabat valenter: Vobis dicitur populis tribubus, & linguis: in hora qua audieritis sonitum tubae, & fistulae, & cytharae, sambuca, & psalterij, & symphoniae, & vniuersi generis musicorum, cadentes adorete statuam auream quam constituit Nabuchodonosor rex: Si quis autem non prostratus adorauerit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post haec igitur statim vt audierunt omnes populi sonitum tubae, & fistulae, & citharae, sambuca, & psalterij, & symphoniae, & omnis generis musicorum, cadentes omnes populi, tribus & linguae adorauerunt statuam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. Statimque & in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusauerunt Iudaeos: dixeruntque Nabuchodonosor regi: Rex in aeternum viue. Tu rex posuisti decretum, vt omnis homo qui audierit sonitum tubae, & fistulae, & citharae, sambuca, & psalterij, & symphoniae, & vniuersi generis musicorum, prosternat se, & adoret statuam auream. Si quis autem non proci dens adorauerit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Iudaei quos constituisti super opera regionis Babyloniae, Sidrach, Misach, & Abde-

ciat sed eos primum odium contra regem protrahit. Sunt et inuidiosae. Quos captiuos, & seruos, nepes fecisti id est, nobis praeposuisti in superbiam elatae. Praecepta tua contempserunt.

* Theo. Impij Chaldaei omnes impietatis particulae habere studebant. Verbis autem suis, & propriam iniuriam declarabat.

debat enim oratione imperata facit qui & metu, & voluptate seruicofuerant.

b Cadentes. Nam Deum cadentes, rat, demones & idola adorantes: sicut legitur in euangelio omnia tibi dabo ad ora me. Sciunt quoque haec qui fulgore claritiae secularis dogmata conuertunt, atque tuam facere: tum in eis est suasio alioquin pellunt idolofitatis adorari.

17 Iudaei. Quos praepositos iubant, & obediuntur religioforum, & auctores idolorum. In quo occasione minantur eorum regem.

20 Non statuerunt vt eos.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Vobis dicitur. Non quod omnes populi possunt in campo Duran collocari, sed quia in principibus qui sunt capita aliorum intelliguntur omnes adorare.
- 2 Tribubus. Quia ibi erant homines diuersarum nationum, & linguarum.
- 3 In ho. Forma huius instrumenti nota est, & communis, & ea vtuntur homines in bellis, & festis, & in populi congregatione: vt habetur lib. Num.
- 4 Fistulae. Instrumentum de ligno habens multa foramina per quae emittitur sonus, & eo vtuntur pastores.
- 5 Citharae. Instrumentum est figurae triangularis ad modum dimidij scuti: & tangitur digitis.
- 6 Sambuca. Quae sit de arundine perforata, & dicitur sambuca a sam quod est fol, & bucca quod est parua buccina: quia solum potest fieri in estate: vt dicit Hiero. in epistola ad Dardanum, de instrumentis musicis quae in sacra scriptura reperiuntur.
- 7 Psalterij. Instrumentum notum est, & tangitur cum penna.
- 8 Symphoniae. Aliquando accipitur pro melodia in communi, sed hic accipitur symphonia pro instrumento determinato oblongo, quod solent portare caeci, & digitis tangitur.
- 9 Et vniuersi generis, &c. Hoc additur, quia multa erant ibi alia instrumenta quae non exprimuntur hic. Talibus autem utebantur in adoratione statuam ad incitandum homines: quia ex diuersis melodijs excitantur in hominibus diuersae passiones, vt patet ad senium: & habetur. s. Politi.

10 Caden-

- 10 Cadentes adorete statuam auream. Id est, humili & reuerenter.
- 11 Quam constituit. Vt in ipsa adoraretur.
- 12 Si quis autem non prostratus, &c. Vbi parua dicitur non obedientibus. Caetera patet ex praedictis.
- 13 Statimque in ipso tempore. Haec est secunda pars incipit huius capituli vbi ponitur forma iudicij: circa quam per modum Chaldaeorum accusatio, secundo puerorum citatio, ibi: Nabuchodonosor in furore. tertio citatorum inquisitio: Pronunciatio. & quarto inquisitorum responsio, ibi: Non portet nos. In prima parte dicitur sic. Statimque in ipso tempore dedicationis statuam.
- 14 Accedentes. Ad regem.
- 15 Accusauerunt. Moti inuidia ex hoc quod Iudaei praepositi in negotijs regni, vt patet in fine praeced. cap.
- 16 Dixeruntque Nabuchodonosor. Hoc dicitur a captiuo dum eius benenotentiam, vt melius impetrarent voluntate suam.
- 17 Tu rex posuisti. Quod est lex firma, & irrenouabile & non est licitum illud praeterire.
- 18 Vt omnis homo qui audierit sonitum tubae, &c. Quasi dicat, nullum hominem excepisti ab hac lege: hoc autem dicitur vt non pateret modus liberationis puerorum. Hoc autem modum proposito formant accusationem suam dicentes.
- 19 Sunt ergo viri &c. Quasi dicat, capti sunt, & seruati conditione: propter quod, & humiliores deberent esse.
- 20 Quos constituisti, &c. Sidrach, Misach, & Abdenago. Et ideo deberent esse grati pro beneficijs acceptis, & per consequens contemptus eorum est grauior.

Viri

MORALITER.

† Hanc autem statuam sic confirmatam adorant satrapae, id est, sapientes: quia praelatum malum vel inutilem venerantur, & commendant illi qui sub eius umbra quaerunt bona rapere subditorum, & magistratus, id est, consiliarij qui sub eo volunt dominari: & iudices, id est, officiales ei assistentes, & duces tyranni, & praefecti. Isti sunt qui disponunt

sponunt bona temporalia praelati, ex quibus quicquid magis ditari.

10 Cadentes. Nam inferiores videntes praelatum siue malum, a maioribus venerari, idem faciunt magis quam amore virtutis.

13 Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldaei. Per istos significatur illi qui iustos, & innocentes superioribus cupidi, vt inde trahatur pecunia sine causa.

clarant, & regis accendunt iram. Dicunt enim. Vide nosnam nobis prætulere, quibus Babyloniorum com-
miseris imperium qui honoris sibi habiti præstantiam
imo æstimare noluerunt, neque ei se gratos præbere a-
co sunt honore affecti: imò honoris excellentiam occa-

& ipse ab ijs quos genuerat.

d *Sidrach, Misach* De Daniele non fit mentio: quia regi
assistebat qui propriam statnam non adorabat.

e *Non oportet.* Q Non necesse est audire verba: quorum Hieron.
iam rebus ipsis fortitudinem probatis atque constan-

a Quos honorasti, te inhonorant, ingrati immemores beneficij.

b Quam in Deos redondat iniuria.

1 nago: viri isti contempserunt rex decretum tuum. Deos tuos
2 non colunt, & statuam auream quam erexisti non adorant.

¶ Pellinus consultor: b s

3 Tunc Nabuchodonosor in furore & in ira præcepit vt addu-
4 cerentur Sidrach, Misach, & Abdenago. Qui confestim ad-
5 ducti sunt in cõspectu regis: Pronunciansque rex Nabucho
6 donosor, ait eis: Verè ne Sidrach, Misach, & Abdenago, Deos
7 meos non colitis, & statuam auream quam constitui non
8

¶ Sicut dicitur.

¶ Sicut dicitur.

adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumq; hora audieritis
sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterij symphonie,
omnisque generis musicorum: prosternite vos & adorare sta-
tuam quam feci: q si non adoraueritis, eadè hora mittemini

¶ Obedire. a Quamvis in furore præcepit adduci, dat tamen s, acium corrigendi, quod charres eos habebat ostendit.

9 in fornacem ignis ardentis: Et quis est Deus qui eripiet vos
10 de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, & Abdenago,
11 dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re
12 respondere tibi: Ecce enim Deus noster quem colimus potest

a Mira obii: no: me potest eripere cuius seruum paulo ante adorasti, u in Deum verum, & dominum regum est: p adicasti.

a Qui verus, non tui, qui falsi.

a Quæcunque tormenta inferas.

nos eripere de camino ignis ardentis, & de manibus tuis o-

g. Potest nos, &c.

Q. Si non eripit, iu-
ste pmissionis est,
non eius infirmita-
tis. q. d. benè potest
facere, vt eripia-
mur: sed si nō vult
eripere, non merui-
mus liberari, & no-
stri præcedentibus
meritis permittit
nos flagellari.

Deus noster potest
eripere, &c. Nō pro
mercede illi serui-
mus, sed beneuo-
lencia, & amore

stimulati, omnibus Dei nostri cultum præferimus. Qua-
re ne ab his quidem malisterè liberari petimus, sed
Dñi providentiam amamus, & illi, quod futurum est igna-
ri, gubernatori quocumque libuerit nauem dirigendam
committimus. Pro certo nobis compertum est illum pos-
se, vtrum verò id velit facere ignoramus. Cum sapiens
sit, ei rerum nostrarum moderationem committimus.
Siue igitur nos liberabit, siue noller, Deos tuos adorare
recusamus. Cum animis tibi certamen est, quos neque
honoribus delinies, neque minis deterrebis. Deus noster
omnium nobis amabilissimus, & maximè formidabilis. F
Quid hisce verbis sublimius?

Rex

NICOLAUS DE LYRA.

supradicta est.

7 Pronunciansque. Hic ponitur citatorum inquisitio, & patet
litera ex dictis hoc exceptio.

8 Deos meos non co. &c. Et pro. i.

9 Statuam aur. quam consti. Quam vocat Nabuchodonosor
Deum suum, non quia ipsam adoraret, vt dictum est, sed quia ipsum
representabat cui diuinos honores exhiberi voluit.

10 Et quis est Deus qui eri. vos. Hec fuit mira excæcatio: quia
ipsum Deum Hebræorum omnipotentem vocauerat in præc. cap. quia
superbia mirabiliter excæcat hominem.

11 Respondentes Sidrach. Hic ponitur requisitorum responsio,
vnde dicitur.

12 Non oportet nos de hac re respõde. ti. Q. d. quæstio tua est
ita irrationabilis, quod non est digna responsione, quia euidentis est, q
est dare vnum primum infinite potentie, & sic potest nos liberare,
quia ipsum colimus, & hoc est quod subditur: Ecce enim Deus
noster quem co. &c. sequitur.

¶ Quod

MORALITER.

¶ Quod si non ado. ea. ho. Per istos tres qui statuam nolue-
runt adorare sed magis periculum mortis subire signifi-
caur illi, qui Deo firmiter adhærentes per fidem san-
ctiæ trinitatis nullo modo volunt assentire alicui
quod sit in offensam maiestatis diuinæ, & isti semper sal-
uatur, vel per diuinam potentiam eos mirabiliter a mor-
tiscriculo liberant, sicut fuit in proposito: vel per Dei
miseri-

misericiam ipsis in tormentis constantiam tribuen-
tem: & ista liberatio maior est quam prima: sicut dicit
Aug. in ferm Machabæi multò melius liberari sunt ab il-
lis tribus viris contra quos homo sauebat: & flamma
parcebat. nam illi ab vna tentatione liberati: sunt iterum
cum diabolo certaturi, isti verò sunt ab omni tentatione
supplicij liberati illos Deus visibiliter liberat, istos autem
inuisibiliter coronat.

† MORAL-

Ca Rex liberare. In Hebræo non habetur rex, ne impio adu-
lari aut regem credatur vocare qui ad iniqua compellit,
vel ne videantur regem ad sanguinis sui effusionem pro-
caciter pronocare, sic debitum honorem reddunt, et ne læ-
datur cultus Dei.

lib. 4. epist. 1.

* Cypri. Cum se
crederent, & pro fi-
de sua scirent posse
etiam de præsentib
supplicio liberari,
iactare hoc tamen,
& vindicare sibi
noluerunt, docetes
quod non minor
eis esset confessio-
nis virtus sine testi-
monio passionis.
Addiderunt posse
oia Deum facere,
sed tamen non in
hoc facere vt libera-
ri in præsentib vel-
lent: sed illam liber-
tatis, & securitatis
æternæ gloriam co-
gitarent.

Hom. 4. in
Maath.

* Chryf. Nō ver-
bis despiciere regē
atque inhonorare
voluerunt, sed suā
tantummodo erga
Deum monstrare
pietatem.

* Theodor. Quis
non iure admira-
tus obstupescat bea-
torum iuuenū for-
titudinem, sapien-
tiam, pietatem, er-
ga leges iustitiam,
omnibus in rebus continentiam? Quod non sunt veriti
tantum tyrannum, neque maximam illam pyram non
tantum verbis ad terrorem, sed re vera propositam, & con-
spectam, hoc adamante robustiorem illorum fortitudi-
nem testatur. Quod vero diuinas leges præsentib vitæ ante
posuerint, cuiam iustitiæ quidquam reliquum facit? Ip-
sorum continentiam id maximè commendat, q̄ neq; au-
dacib. erga regem verbis vsi sunt: neque metu rursus ge-
nas dedecorarunt. Prouidentiam & sapientiam impijs, &
nefarijs maledictis opposita pietas ostēdit. Ille. n. dicebat:
*Quis Deus qui eruet vos de manibus meis? At ipsi clamabant: Est
Deus noster qui in cælis est. Quæ aut postea dicta sunt, nullā
fortitudinis ac religionis exuperantiā reliquam faciunt:*

Cb Quia Deos tuos non col. &c. Ordine præpostero quod ad
vltimum sic responderit. Non oport. &c. Q. Certum est q̄
habemus Deum qui p̄t liberare, demū responderunt sic
ad primum, & ad secundum: Deos tuos non colimus, &
statuam

statuam tuam non adoramus.

c Affectus su. Immutatus dicitur in malum. Est enim
commutatio in bonum, vnde quidā (salmi intitulati:
Pro his qui commutabuntur, quod tamen quidam accipiunt
in malum: De Anna etiam legitur: *Et vultus eius non fuerunt
pl̄ in diuersa m̄. uti.*

a ¶ Vigilanter non contrarium ponunt. si non potuit, sed si noluerit, vt non impossibilitatis, sed vo-
luntatis Dei sit si peccerint.

a rex liberare: Quod si noluerit, notum sit tibi rex, quia Deos

a ¶ Qui veri Dei sumus cultores, & adoratores, vnde hi principes, & indices mundi, id eo placent Nabu-
chodonosor, imp̄atorum vero statuas adorantes Deo displicent.

b ¶ Qui veri Dei sumus cultores, & adoratores, vnde hi principes, & indices mundi, id eo placent Nabu-
chodonosor, imp̄atorum vero statuas adorantes Deo displicent.

c ramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, & aspe-

c ctus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, &

c Abdenago, & præcepit vt succenderetur fornax septuplum

d quam succendi consueverat: & viris fortissimis de exercitu

d suo iussit vt ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdenago,

d mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri

d illi vincti cum brachijs suis & thiaris & calciamentis, &

d vestibus missi sunt in medium ignis ardentis. Nam iussio re-

d gis vrgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Porro viros

d illos qui miserant Sidrach, Misach, & Abdenago interfecit

d flamma ignis. Viri autem hi tres, idest, Sidrach, Misach, &

d Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis col-

d ligati.

Quæ sequuntur in Hebræis voluminibus non reperi.

a ¶ Soluti exustis vinculis, ignis benificij obsequium contulit, iniuriam non intulit.

b ¶ Liberatorem suum.

f Et ambulabāt in medio flammæ laudātes Deum, & benedi-

ad bella promptissimos: vt non solum de miracul-
mesceret sed etiam exercitus sui cladem sentiret.

* Hieron Grande miraculum, vincti mittuntur
nacem, & cadunt in medium ignis præcipites, ard-
cula quibus legati sunt, & vinctorum corpora
flamma non tangit.

* Theod. Circumiecta ipsis ferrea vincula vsu
re ignis natura dissoluit, indumenta autem, quæ a
facilia ad comburendum essent, integra conserua-
torum virorum accusatores, & impios ministro-
ris stabant flamma consumpsit, verum ijs qui int-
terga vertens contra proprios adoratores proced-
si pœnas ab ipsis pro domini cultoribus exigens
autem pietatis præcones securitate fruebantur, vt
tos carbones, quasi per quasdam rotas incederen-
f *Et ambulabant.* (Ad hinc quæ sequuntur vsque: *finen-*
centici trium pectorum, non habent Hebræi.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Quod si no. Quia aliquando Deus non liberat seruos suos tem-
poraliter, vt melius saluet eos, inuisibiliter eos ad requiem transfe-
rendo, vt dicit Augustinus in quodam sermone sanctorum marty-
rum septem fratrum.

2 Notum tibi sit rex, &c. Ex quo patet quod illud factum est
tribus pueris materia fortitudinis quod ab impijs credebatur esse
causa terrores.

3 Tunc Nabuchodonosor. Hic describitur pena supplicij vbi
primò ponitur regis indignatio, cum dicitur. Repletus est furore.
Secundò indignationis manifesta ostensio, cum subditur.

4 Et aspectus faciei illius immutatus est, &c. Quia passiones cordis ei-
tus apparent in oculis quam in alijs partibus corporis, tertio, senten-
tiæ pronuntiatio, ibi. Et præcepit vt succenderetur fornax, &c.
Quarto sententiæ exequutio, ibi.

5 Et confestim viri illi. Idest, tres pueri.

6 Vincti, vt nullo modo possent euadere.

7 Cum brachijs suis, &c. Secundum aliquos thiaræ est pallium
quo Perse vtuntur: secundum alios est mitra quæ in capite ponitur,
vnde

vnde dicitur. Exod. 29. a. de Aaron: Pones thiaram
eius: & inde trahitur ad significandum genus pilei quod
nobiles, secundum quod dicitur Ezech. 23. b. Cum vidi
depictos, & thiaras in capitibus eorum. Quintò p̄
vindicta, ibi.

8 Porro viros illos, &c. Sciendum tamen quod hoc dicitur
anticipationem: quia dicitur infra eo. cap. quod viri illi qui
pueros in fornacem succendebant: cam: & ideo interfecit
flammam ignis intelligenda est facta quando angelus domini descen-
dit cum pueris post orationem Azaria, & excussit flammam de fo-
nace, & combussit eos qui erant extra: vt sic rex non solum
culo viso miraretur, sed & per combustionem fortissim-
rum de suo exercitu puniretur vt hic videtur.

9 Et ambulabant in medio flammæ. Hec est terti-
cipalis huius capituli. Sciendum tamen, q̄ non est in Hebr-
tam exposui, quia est in medio capituli. Igitur hic ponit
puerorum benigna: vbi tria notantur quæ solè accidere i-
no: instorum, scilicet commendatio superne equitatis: con-
uine bonitatis, ibi: Et non cessabant: Collaudatio diu-
tis, ibi: Tunc hi tres. Circa primum aduertendum,

Theodoretus Hæc præstantissimi illorum Philoso-
phæ apertam significationem habent: neque enim pere-
re à molestiis liberari, sed laudibus eum celebrabant,
quos hac confessione dignatus fuerat. Sic beati Apost.
Petus & Ioannes à Phariseis flagris cæsi, exierunt gaudè

opifice, bono hero, nutritore, & custode. qui ab Aegy D
ptiorum seruitute nos liberauit, qui mare secuisti, qui de
petra arida fontes dedisti, &c.
d Peccauimus. Nec peccauerunt, nec eius ætatis erant quæ Hiero.
abducti de Ierusalem fuerunt, quod sic pro vita antea cæta

quis digni habui
pro nomine Iesu
melia pati. Pau-
lum Sylla post
pias, vincula &
pedes in carce
reca mediū no-
de orantes lau-
dant Deum.

centes dño. Stans autem Azarias orauit sic. Apèriensque os
suum in mediò ignis ait. Benedictus es domine Deus pa-
trum nostrorum, & laudabile & gloriosum nomen tuū in
secula: quia iustus es in oībus quæ fecisti nobis, & vniuer-

sa opera tua vera, & viæ tuæ rectæ, & omnia iudicia tua ve-
& super ciuitatem sanctam patrum nostrorum Ierusalem:
quia in veritate & in iudicio induxisti omnia hæc propter
peccata nostra. † Peccauimus enim & iniquè egimus, rece-

dentes à te; & deliquimus in omnibus, & præcepta tua nō
audiuimus, nec obseruauimus, nec fecimus, sicut præcepe-

ras nobis, vt benè esset nobis: Omnia ergo quæ induxisti
super nos & vniuersa quæ fecisti nobis in verò iudicio feci-

sti. Et tradidisti nos in manibus inimicorum nostrorū ini-
 quorum pessimorum præuaricatorumq;: & regi iniusto &

pessimo vltra omnē terram. Et nunc nō possumus aperire
 os, Confusio & opprobrium facti sumus seruis tuis, & his quæ

Hiero.
 Rom. 7. c.
 Hiero.
 E
 Quidam hunc
 locum ad celestem
 Ierusalem referūt.
 Q. animæ de coelo
 ad terram delapsæ
 in loco lachryma-
 rum & confusio-
 nis antiqua pecca-
 ta plangāt: Sed hoc
 nō recipit ecclesia.
 12 c Vt bene nobis es-
 set &c. * Theodo-
 retus. Et hinc tur-
 sus pietatis ac sapiē-
 tiæ præstantiam o-
 stendit, legū enim
 & mādatorum ob-
 seruatio inquit, tibi
 nihil præbebat, no-

bis autem bonorum abundantiam conciliabat. Hac igitur de causa, & leges illas posueras, vt nobis subministrares causam salutis.

f Et tradidisti nos in manibus &c. Nam quia te non coluimus regem nostrum, verū bonitatem tuam contēpsimus, meritò nos crudelissimo, & infestissimo, & omnis iuris prorsus ignaro seruire coegisti regi, cui sunt etiam F subiecti eidem improbitati consentientes.

g Et non possumus aperire os &c. Omnem loquendi libertatem amisimus, & præ pudore tibi supplicare prohibemur. Oportet nobis os multitudo scelerum. Sed tamen quamuis ridiculi, & opprobrijs hostium expositi: nos qui serui tui vocamur, tibi supplicamus, vt propter illud

ans autem Aza-
 Theodoretus.
 Azarias os cōmu-
 ne factus, & à flā-
 meluctibus circū-
 ceris, aperiens os
 fuit &c. Quis
 indignitate proe-
 mihuius sapien-
 tia poterit admi-
 rar? Neque. n. in
 tranquillitate cōsti-
 tuti, neq; in pro-
 ce) vitæ cursu,
 sed fornace, & hu-
 iodi fornace,
 auiorem omniū
 celat Deum, &
 metis præ se fert
 me estia. cum etiā
 pati prædicat vir-
 tum.

De ad nos, quæ est dare remissionē peccatorū, & multipli-
 catem bonorum, & hæc est ros matutinus. Bere. uc. es.
 Quisunque premamur angustijs: hoc toto cordis af-
 fectū dicamus: & quidquid nobis aduersi acciderit, ius-
 tē os sustinere non dubitemus. vnde: Exultauerunt filii
 tua in omnibus iudicijs tuis domine.

quia iustus es &c. * Theodoretus. Laudamus inquit,
 te, stum tuum iudicium agnoscentes. Recta enim &
 ius de nobis lata sententia, in seruitutem nos redigi, &
 preul à patria captiuos abduci præcepisti. Nec temerè &
 quā consecraueras urbem, & nos bello captos hosti-
 bu tradidisti, sed quia peccauimus recedentes à te. Mūl-
 tar emphrasim habet illud, à te, quasi pro à te factore &

NICOLAUS DE LYRA.

ponitur commendatio Dei ab istis tribus pueris in gene ali: & pa-
 ter iundo ipsius Azariæ in specialibus: ibi: Stans autem Azarias.
 vbi dicitur Azarias commendat diuinam iustitiam, secundo, implo-
 rat clemenciam, ibi: Ne quæsumus. Tertio allegat consuetudinem
 Dei misericordiam ibi: Et nunc sequimur te. Quarto inuocat eius
 libere tricem potentiam, ibi: Et erue nos. Circa primum in commē-
 datione diuinæ equitatis; Azarias attribuit Deo iustitiam & sibi-
 ipsi culpam dicens.

1 Benedictus es &c. Et facit mentionem de antiquis patribus,
 vt iustis ipsorum eius oratio sit magis exaudibilis. Et hoc modo
 fecit Moyses in oratione ad placandum iram domini contra populū
 de vili fabricatione.

2 Et gloriosum nomen tuum Gloria. n. est clara notitia cū
 lau, vnde importat quandam diffinitionem laudis, propter hoc dicitur
 nomen Dei gloriosum, quia debet laudari vbi que terrarum & in
 omni differentia temporum: ideo subditur.

3 in secula. Reddens pœnam pro peccatis, & hoc est quod sub-
 ditur.
 4 in oībus quæ fecistis nobis. Promittēdo nos sic tribulari.
 5 Et vniuersa opera tua vera. Quia conformia sunt diuinæ sa-
 pietiæ, quæ falli non potest.
 6 Et viæ tuæ rectæ. Id est, processus tuus in mundi gubernatione.
 7 Et omnia iudicia tua vera. Dicit iudicia in plurali: quia
 vni est iudicium eius occultum in presenti: de quo dicitur Iohan.

10. Cetera patent vsque ibi.

8 Induxisti omnia hæc propter peccata nostra. Vbi consi-
 derā dum: quod peccatum populi Israel vocauit suum, quia erat pars
 illius populi. Daniel enim & socij eius erant innocentes et sancti,
 & maxime quando fuerunt de Ierusalem translati, & ideo non fe-
 cerunt illa peccata propter quæ destructa est ciuitas Ierusalē, de qua
 fit hic mentio.

9 Peccauimus enim. Contra proximum.
 10 Et iniquè egimus. Contra Deum, & hoc dupliciter peccato
 commissionis, quod notatur cum dicitur. Recedentes à &c. Et
 peccato omissionis.

11 Et præcepta tua non audiuius &c. Vt benè nobis esset
 ex te. Ex accu. su enim veteris Testamenti patet quod filij Israel fue-
 runt in prosperitate quamdiu fuerunt obediētes Deo.

12 Et tradidisti nos. Quia quandoque punit Deus bonos per ma-
 los, vt dictum est cap. p. c. vnde & demones sunt exequutores diui-
 nę iustitię in inferno.

13 Et regi iniusto. scilicet Nabuchodonosor: quia occidebat in-
 nocentes, vt hic patet.

14 Et pessimo. Quia cogebat homines idololatrare, vsurpando
 sibi diuinos honores.

15 Vltra omnem terram. scilicet supra omnes terrenos, quia
 propter magnitudinem suę potestatis malitia eius habebat maiorē
 effectum & euidentiam.

16 Confusio &c. Quia eis infertur pro opprobrio miseria no-
 stra, cum eodem ritu colimus te sicut & ipsi.

* Ne

Illud nomen tuum, quod nos tuetur, quo te Dominum, agnouimus, aduersarijs ostendas potentiam tuam, & ne prorsus nos tua prudentia desituas.

a *Pr. ppter Abraham &c.* Theodoret. Tum etiam patrum nomina commemorat, vt memoria iustorum bonum Dominum pro uocet ad misericordiam.

† colebant.

pollicitus es Domine quos amasti, vt arenę numero comparare eorum genus, stellis verò vt æquę splendidum & excelsum esset. Deinde res cū pollicitationib; confert. *b Imminuti sumus, &c.* Et ne pollicitationes mendacij argueret, adiecit. *c Propter pec. no.* Non enim inquit, Domine, mentitus es, sed nos fœdera violauimus & cū multi essemus secū dum pollicitationem propter peccata nostra ad paucitatem redacti sumus Deinde ostendit Deo calamitatē qua detinebantur, nō quasi ignarum docens, sed calamitatum commemoratione ad clementiam cum prouocans.

B Domine, mentitus es, sed nos fœdera violauimus & cū multi essemus secū dum pollicitationem propter peccata nostra ad paucitatem redacti sumus Deinde ostendit Deo calamitatē qua detinebantur, nō quasi ignarum docens, sed calamitatum commemoratione ad clementiam cum prouocans.

Non enim inquit, Domine, mentitus es, sed nos fœdera violauimus & cū multi essemus secū dum pollicitationem propter peccata nostra ad paucitatem redacti sumus Deinde ostendit Deo calamitatē qua detinebantur, nō quasi ignarum docens, sed calamitatum commemoratione ad clementiam cum prouocans. Omnia nobis inquit, contra votum successere, & neque regem habemus secundum ordinem à te presinitum, neq; Vates numine afflatus nobis est, qui futura p̄dicat: neque magistratus, qui communium rerum adnistrator sit: neque sacerdos, qui sacrificijs diuinum imperium agnoscat, pro peccatis offerat, neque est, qui suauem odorem veluti honorem debitum Deo reddat.

Moraliter.

d *Et nō est in tempore hoc princ. &c.* Hoc hodie & quotidie nobis

nobis est plorandum, qui propter peccata nostra periam patimur verorum pastorum, & innumeris aipersequutionibus, dignū Deo sacrificium nō reddimus. *Sed in anima &c.* Hac occasione & ex eo quod tur. *Benedicite spiritus & animę iustorum domino, & huius*

a Quia propter nos Deus eorum blasphematur. b Hostibus. c Non nobis domine non nobis: sed domini tuo da gloriam.

te † colunt. Ne quęsumus tradas nos in perpetuū propter

a Regem. Lex enim dissipatur quando cultus res Dei et uicinas l. c. iantur.

nomen tuū, et ne dissipes tēstamentum tuum, neque auferas

a Hominem pro homine offert.

miseri cordiā tuam à nobis propter Abraham dilectum

a Scilicet Iacob qui iustus israeli, vir iustus Deum, uocatus est.

tuum, et Isaac seruum tuum, et Israel sanctum tuum, quib;

a Pro homine rem. a Quomodo unius promissionem.

loquutus es, pollicens quod multiplicares semen eorum sicut

a In honis. b In instructiois. c Quis querum hęc.

stellas cœli: et sicut arenam quę est in littore maris: quia do

a Numero afflicti corpore.

mine imminuti sumus plus quàm omnes Gentes: sumusque

a Viles. b Iuste scilicet.

humiles in vniuersa terra hodie ppter peccata nostra.

Et non est in tēpore hoc princeps, et propheta, et dux, neq;

holocaustum, neq; sacrificium, neque oblatio, neq; incen

sus, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire

miseri cordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu

humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et

taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

crificium, neque locus primitiarum coram te, vt possimus inuenire misericordiam tuam, sed in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum et taurorum, et sicut in milibus agnorum pinguium, sic fiat sa

C NICOLAUS DE LYRA.

1 In perpetuum. Licet ad tempus puniamur pro peccatis nostris.

2 Propter nomen tuum. Quid licet hoc non mereatur nostra iustitia: fiat tamen hoc ad gloriam nominis tui, vt nomen tuum glorificetur in liberatione nostra.

3 Et ne diffi. testa. Id est, legem, quę dissipatur quando tenentes eam occiduntur.

4 Neque auferas. Quia fuit primus à Deo electus ex idololatriis: & primò facta sunt ei promissiones apertę de Christo: propter quod dicitur hic specialiter dilectus.

5 Et Isaac seruum tuum. Et dicitur seruus, quia fuit verē obediens. Et patet hoc eum pater voluit eum immolare, quia iam erat 30. annorum, & per consequens fortis: pater autem eius erat senex & debilis: noluit tamen resistere, sed ad immolationem voluntarię accessit, vt dicit Iosephus lib. 1. antiqui.

Iosephus:

6 Et Israel sanctum. Id est Iacob, qui dicitur hic sanctus specialiter quia speciali cultu se vouit colere Deum, vt dicitur Gen. 28. d. Erit mihi dominus in Deum &c. Illud autem proprię dicitur sanctum quod applicatur diuino cultui.

7 Quibus loquutus es. Id est, promittens, idē non potest frustrari promissio tua.

8 Quod multiplicares semen eorum. Promissum est hoc Abraham, Gen. 22.

9 Quia domine imminuti sumus &c. Quia multi de filijs Israel fuerunt occisi per bella & multi captiuati.

10 Sumusque humiles. Id est, viles in conspectu aliorum.

11 In vniuersa terra hodie propter peccata, &c. Quia iam dispersi erant in multis terris per captiuitatem Assyriorū & Chaldeorum & Aegyptiorum.

12 Et nō est in tempore hoc prin. Super filios Israel, qui possent

eos defendere, quia Sedechias iam erat captus.

13 Et prophe. Qui denunciet futuram consolationem.

14 Et dux. Scilicet, ex populo nostro, quasi dicerent, virena non possumus saluari de manibus inimicorum. Similitudine erat via ad placandum Deum per viam sacrificiorum, & quod postea dicit.

15 Neque holocaustum. Quę erat oblatio tota incensum rem diuinum.

16 Neque sacrificium. Quod partim incendebatur, partim ad usum sacerdotum reseruabatur.

17 Neque obla. Quę offertur ex deuotione.

18 Neque incen. Hoc est thymiana odoris suauissimi, vt habetur ad Hebr. 9. Ratio omnium istorum est quia non licitum talia offerre, nisi in Ierusalem quę iam erat destruit, est quod dicitur.

19 Neque locus primitiarum coram te. Quia iam erat destruitus vt visum est.

20 Vt possimus inue. misere. tuam. &c. Supple p. crificia & oblationes.

21 Sed in anima contrita &c. Q. d. loco sacrificiorum illud quod possumus tibi offerre, s. cor contritum & humilitatis. Psal. 50. d. scribitur: Sacrificium Deo spiritus contritus. De super illud Genes. 22. d. Isaac amabat Esau, tunc Re. d. lecta sunt magis tribulationes quam sacrificia, quippe quę sacrificia sunt de diuitijs hominis, tribulationes verò de corporali, quod est magis charum sibi, secundum quod dicitur: Pelle pro pelle & cuncta quę habet homo dicit pro anima sua.

22 Et sicut in milibus agnorum &c. Quia tribuiti isti erant propter Deum, est magis acceptus Deo quam sacrificium est.

* Quam

Incendij. Alij ossa oliuarum arefacta cum amurca: unde D Græcum πυρρα dicitur cō q ignē nutriat qui Græcè πυρ Plinius. dicitur. Plinius dicit eam circa Babylonem modo liqui- di bituminis profluere & nutriendis ignibus amicam esse: vt etiam longē admota, ignem corripit.

incendij. Alij ossa oliuarum arefacta cum amurca: unde D Græcum πυρρα dicitur cō q ignē nutriat qui Græcè πυρ Plinius. dicitur. Plinius dicit eam circa Babylonem modo liqui- di bituminis profluere & nutriendis ignibus amicam esse: vt etiam longē admota, ignem corripit.

crificium nostrum hodie in conspectu tuo, vt placeat tibi, quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde & timemus te, & querimus faciem tuam. Ne confundas nos, sed fac nobiscum iuxta mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordie tue, et erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo dñe, & confundatur omnes qui ostendunt feruis tuis mala. Confundatur in omnia potentia tua; & robur eorum conteratur, & scient quia tu es dominus Deus solus & gloriosus super orbem terrarum. Et non cessabant qui miserant eos ministri regis succendere fornacem, Naphtha, & stupa, & pice, & malleolis, & effundebatur flamma super fornacem cubitis quadraginta noue, & erupit & incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldæis: Angelus autem domini

Angelus autē do. Theod. Nemo hęc contēplans sanctorū certamen extenuet, sed sacra illa reminiscatur, Est Deus in cælis potēs eripere nos &c. Angelus itaque flammā dissipabat & mediam fornacis partē ignis carbonibus nudās: auram quandā frigidam ac mediocriter humidam quæ sanctis adferret voluptatē parabat atq; hęc in sanctorum corpora immittebat. Augustin. Angelus Dei in fornacem cum missis ea hora pariter in ignē descendit q foras ignis ardores & flammās de fornace excussit, & intus manentes velut placido rore superfusos sine vlla molestia incolumes conseruauit, atq; in circuitu fornacis quos

cunque proditionis & interfectionis reos reperit: ignis ille consumpsit. Chryf. Vis orationis vim ignis extinxit, leones cohibuit, bella composuit, prælia remouit, tempestates sustulit, cœli fores aperuit, vincula mortis dirupit, langores eiecit, offensas repressit, &c. Aia oppressa & varijs perturbationib. occupata cū desperat auxiliū humanum, s. & tota mentē conuertitur ad Deum: descendit ad eam angelus dñi: diuinus sermo, & extinguit ardenes sagittas diaboli, & incendia cordis nostri ne extinguiamur.

Theodoretus. Illi igitur intus in fornace choros duobant, regis autem ministri, & sanctorum accusator non desinebant flammæ materiam subministrare, & vim sarmenta, ac stupam; naphthamque (id autem genus est idoneum ad accendendum ignem) tantumq; pyripeditabatur alimentum, vt ad quadraginta noue cubitos diffusus sit ignis, & Chaldæorum complures comburit.

Salustius scribit in historijs esse quoddam genus fomitis apud Persas quo maximè nutriantur in- NICOLAVS DE LYRA. Quoniam non est confusio &c. Quod est verum de confusione vera: quæ est coram Deo per peccatum in conscientia mala licenti bene sustineant confusionē coram hominibus sed ista non est vera confusio, unde dicit Chrysost. super Mattheum; Leuis est confusio si homo in seipso confusus sit, non tamen coram hominib. Per contrarium leuis est confusio, in modica vel nulla: si tantum confusio coram hominibus est: & non coram Deo. Et nunc sequimur te. Hic consequenter Azarias allegat in sua oratione consuetam Dei misericordiam quam inueniunt reuerenti ad ipsum: & hoc est qd allegat. Et nunc sequimur te &c. Quotiescunque autem peccauerimus. Ne confundas nos. Id est, confusibiles in conspectu hominū dimas. Sed fac nobiscū. Quia pprietas tua est misereri & parcere. Erue nos &c. Hic consequenter Azarias inuocat liberatricē Deitatem, quæ solet assistere in casibus desperatis secundū viam humanam, & hoc est quod dicit: Et erue nos in mirabilibus. Hoc est per opera supra virtutem nature fienda, quod factum est in liberatione eorum de fornace. Et da gloriam nomini tuo. vt infideles videntes potentiā tuā mirabilem glorificent nomen tuum. Confundantur omnes &c. Et loquitur hic de confusione pernitentiam qua homo confunditur coram Deo de peccato perpetrato, & hoc est quod subditur. Et scient quia tu es dominus &c. Hoc factum est per hoc, quæ Nabuchodonosor viso miraculo glorificauit Deum per totum regnum suum. Et non cessabant &c. Descripta commēdatione diuine equitatis. Hic consequenter ponitur condescensio sue bonitatis incendēs nobis & liberans innocentes. Circa quod quatuor tanguntur. Primum est fornacis incendium, cum dicitur: Et non cessabant &c.

qui miserant eos in fornacem. Scilicet, & isti erant fortissimi de exercitu regis, vt dictum est supra. Succendere fornacem Naphtha. Qd est genus bituminis inuentū circa Babyloniam, & maximè nutrit ignem, vt dicit Salustius: secundum alios sunt ossa oliuarum arefacta cum amurca. Et stupa & pice & mal. &c. Id est, sarmentis. Secundò subditur Chaldæorum excidium, cum dicitur: Et effundebatur, & patet litera. Tertio angelicum presidium subditur, cum dicitur: Angelus autem domini descendit &c. Quarto puerorum remediū cum dicitur: Et non tetigit eos &c. Et patet litera. Sed queritur hic quomodo isti pueri non sunt lesi in fornace, & dicunt aliqui q hoc factum est per hoc q angelus excussit flammam de fornace, vt hic dicitur, & apposuit aliqua refrigeratiua interius, vnde dicitur hic q fecit medium fornacis quasi ventum rovis stantem tunc secundum hanc viam, oportet dicere quod non erat ardor in fornace, nec secundum effectum: nec secundum rem, vel actum primum. Sed hoc non videtur verum: quia supra dictum est q fuerunt positi in fornace ligati: tamen ignis consumpsit vincula eorum: quia ambulabant in camino & non consumpsit eorum corpora, & sic patet quod pueris existentibus in fornace erat ibi ardor ignis, non solummodo secundum rem vel actum primum, sed etiam quantum ad effectum vel actum secundum quod est comburere, ex quo combussit vincula eorum. Item infra eod. cap. dicitur q ambulabant in medio ignis ardentis. Dicendum igitur, q salus puerorum facta est diuina virtute suspendente actum secundum ignis, i. effectum: manente tamen actu primo, quia cū creatura obediat creatori in omnibus possibilibus fieri potest, per virtutem diuinam conseruari ardor ignis in actu primo sine secundo, quia prius potest absolui à posteriori. Et sicut potest virtus diuina suspendere actum ignis simpliciter ita potest suspendere circa vñū obiectū absq; hoc q suspendat circa aliud, & sic suspendit actum ignis circa corpora puerorum, & non circa vincula eorum, nec circa eos qui fornacem incendebant. Sed contra

Hieron.

lib. 2. de mit. fac. script. c. 31.

Hom. 5. de in corp. Dei nat.

Quæstio.

Quomodo ignis fuerit impeditus.

Greg.

præ-

Gregorius. Antiquus hostis licet innumeras ciborum
 A cōcupiscentias nostris obtinuis opponat, quibus libidi-
 nis feruor in his crescat, bonis tamen mentibus superni
 gratia spiritus insibilat, & à carnalis concupiscentia esti-
 bus illesè perdurāt, vt & si vsque ad tentationem cordis
 flāma ardeat vsq;
 ad consensum ta-
 men tentatio non
 exirat.

In orat. Do.

Tunc hi tres quasi.
 a Cyprianus. Lo-
 quebantur quasi ex
 vno ore, & nondū
 illos Christus orare
 docuerat, & idcir-
 co orantibus fuit
 impetrabilis & effi-
 cax sermo, quia p-
 merebatur domi-
 num pacifica, sim-
 plex, & spiritalis
 oratio. Sic & aposto-
 B los inuenimus oraf-
 se vnanimis. cū mu-
 lieribus, & Maria
 matre Iesu, &c.

Mact. r8. c.

* Theod. Opti-
 mam simphoniam
 suam, & admirabi-
 lem cantum, ei cō-
 centui qui statuæ
 adhibeatur oppo-
 nentes: simulque
 ostendentes, quāto
 non adorasse præ-
 stantius esset, hym-
 num exordiantur. *Vbi cum que duo vel tres congregati fuerint
 in nomine meo &c. sine fide trinitatis nemo auditur.*
 b *Benedictus es &c.* * Theodoretus. Amoris ardentissi-
 mi hæc verba sunt, quo vulnerati nomina querunt, qui-
 bus possint illius quem celebrant declarare dignitatem:
 quibus non inuentis, superlatiuis ea præpositionib. con-
 textunt, superexaltatum vocantes & superlaudabilem.

Neque
 descendit cum Azaria et socijs eius in fornacem, et excussit
 flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis quasi
 ventū roris flantē, et non tetigit eos omninō ignis, neq; cō-
 tristauit, nec quidquā molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi
 ex vno ore laudabant et glorificabant et benedicebāt Deo
 in fornace, dicentes: Benedictus es dñe Deus pat̄rū nostro-
 rum, et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. Et
 benedictū nomē glorię tuę sanctū et laudabile et supexal-
 tatū in oībus seculis. Benedictus es in templo sancto glorię
 tuę, et super laudabilis et super gloriosus in secula. Benedi-
 ctus es ī throno regni tui, et super laudabilis, et super exaltatus
 in secula. Benedictus es qui intueris abyssos, et sedes super
 Cherubim et laudabilis et superexaltatus ī secula. Benedi-
 ctus es ī firmamento cęli, et laudabilis et gloriosus ī secula.

NICOLAVS DE LYRA.

*prædicta potest sic argui: quia administratio rerum & conseruatio
 sunt idē realiter secundū aliquos. Administratio aut̄ importat appli-
 cationē rei ad effectum, ergo conseruari non pōt in actu primo ignis
 quin exeat in secundū actum apposito combustibili. Item calefacere
 per se inest ignis, illud autē quod per se inest, alicui non pōt ab eo se-
 parari, ergo impossibile est, qd ignis maneat in actu primo, & nō cō-
 burat apposito cōbustibili. Ad primum dicendū qd administratio e-
 r̄ & conseruatio possunt dupliciter accipi. Vno modo ex parte cau-
 se inquantū sunt actiones Dei in ipso manentes, & sic sunt idem rea-
 liter: quia in Deo non est nisi vna actio intrinseca, quæ est idē qd
 sua substātia. Alio modo ex parte effectus qui est in creatura; & sic
 differunt ad ministratio à conseruatione. Sicut. n. in artificialibus vide-
 mus qd aliud est instrumentū constituere in esse, & aliud ipso consti-
 tuto vti: vt patet de securi. Ita intelligendum est in proposito: quia
 creaturæ sunt Dei artificiata, & ideo aliud est creaturam in esse pro-
 ducere seu tenere, qd est conseruare, & aliud ipsam ad operationem
 applicare, qd est administrare: & hoc est posterius ad ipsum ministra-
 re: & hoc est posterius ad ipsum cōseruare: vt patet. Licet aut̄ postē-
 rius nō possit esse sine priori, tamen prius pōt esse sine posteriori: &
 ideo pōt ignis conseruari absq; hoc qd agat, nō tamen e conuerso. Et
 eadē rōne nō sic conseruari qd agat in vno, & non in aliud: vt di-
 ctū est. Ad 2dū dicendum, qd calefacere inest per se ignis: sed hoc in
 tertio modo per se inest: & tale pōt separari. Illud autē qd per se inest
 primo modo, non pōt ab aliquo separari: vt virtute diuina, quia po-
 nitur in eius diffinitione, ideo non valet argumentū. Qd aut̄ dicitur
 qd angelus fecit mediū fornacis quasi ventū &c. Dicendum est qd
 licet miracula fiant sola virtute diuina principaliter, tamen angeli
 circa hoc habēt aliquādo aliqđ ministeriū: Sic hic, qd flāma effusa
 est extra fornacē, factū est virtute angeli, sed qd pueri existentes in-
 tra fornacē non sunt laesi, hoc factū est diuina virtute, igitur propter
 tale ministerium prædictum dicit scriptura hoc fecisse angelum.*

Diuisio.

1 Tunc hi tres quasi &c. Postea condescensione bonitatis di-
 uine circa pueros, consequenter ponitur collaudatio diuina maiesta-
 tis ab ipsis: Et diuiditur in duas partes, quia primō isti pueri Deum
 laudant. Secundo, ad laudem Dei creaturas inuitant, ibi: Benedi-
 ctum omnia ope. Prima adhuc in sex: quia primō laudant Deum in
 se. Secundo in appropriato sibi noī. Et benedictum nomen & c.
 Tertiō in assumpta humanitate. Benedictus est in tēplo. Quar-
 to,

Neque ipsum solum, sed etiam nomen glorię ip-
 rectē vbiq; dominum ac Deum patrum suorum
 lant, se ipsos indignos hac appellatione cōfiteres.
 nus tu dignus es inquit qui promissionem pat-
 clam non feceristi, sed eos elegisti, tuā opem ad p-

* Cordis.

* Diaboli.

* Quorum mentis, non nostris liberamur.

* In celo.

* Puro corde.

* Cui omnia secreta nuda.

* Plenitudinem scientiæ, charitatem, plenitudo enim legis est dilectio.

* Ostendunt se congaudere Dei laudibus, quam admirantur & laudant in omnibus.

descendit cum Azaria et socijs eius in fornacem, et excussit
 flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis quasi
 ventū roris flantē, et non tetigit eos omninō ignis, neq; cō-
 tristauit, nec quidquā molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi
 ex vno ore laudabant et glorificabant et benedicebāt Deo
 in fornace, dicentes: Benedictus es dñe Deus pat̄rū nostro-
 rum, et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. Et
 benedictū nomē glorię tuę sanctū et laudabile et supexal-
 tatū in oībus seculis. Benedictus es in templo sancto glorię
 tuę, et super laudabilis et super gloriosus in secula. Benedi-
 ctus es ī throno regni tui, et super laudabilis, et super exaltatus
 in secula. Benedictus es qui intueris abyssos, et sedes super
 Cherubim et laudabilis et superexaltatus ī secula. Benedi-
 ctus es ī firmamento cęli, et laudabilis et gloriosus ī secula.

e *Benedictus es in fir.* Vbiq; omnia cōples aiunt
 nem continet creaturam. Vel hæc clausula, *Se-
 Cherub.* significat. Qui dominaris etiam supernis
 bus, quæ à nobis non videntur, & omnia sub
 habes: Thronum autem regni cęlum dicit, secun-
 lud, *Calum mihi sedes est.*

Cherubim. Plenitudo scientiæ interpretatur.

to, in beata virgine. Benedictus es ī throno. Quinto, in
 distinctione. Benedictus es qui intueris. Sexto, in cæl
 omnia continente. Benedictus es in firmamento co-
 ra qd in omnibus istis modis quatuor nominibus cōiter vni-
 Deus Benedictus dicitur rōne creationis. Laudabilis rōne
 tionis, Gloriosus, ratione consummate fruitionis: Super-
 rōne incomprehensę perfectionis, quia excedit omne quod
 cimus & cogitamus. Vel aliter sic, quia Deus dicitur, ben-
 ne bonitatis: Gloriosus rōne sapientię: vnde dicit Ambros.
 est clara notitia. Superexaltatus, ratione potentię: Laudab-
 tum ex istis derivatur perfectio in creaturis. Dicit ergo p-

2 Benedictus es do. Deus pa. no. De patribus fit
ex meritis patrum procedebat eorum liberatio: sequitur.

3 Et benedictū nom. glo. tuę san. Hoc est nomē d
tragymaton: qd est Deo appropriatū: & nulli alijs attribui
cundum qd dicit Rab. Moyses illud nomen significat diuini
tatē intrinsecā oībus alijs separatis, Alia aut̄ nomina diuini
nuntur ab operib. diuinis, sicut patet de hoc nomine Helo-
br. 20: vel Deus in Latino quod imponitur à generali præ-
& pp hoc cōicatur alijs per quandam participationem, r
dices dicitur Heloym vel dij: vt habetur Exod. 22. b. Si l
dñs domus applicabitur ad Deos. i. ad iudices &c.
magis alia notia diuina hoc modo cōmunicantur. Nomen
ni Tetragrammaton nulli alijs cōmunicatur, sed de solo D.

4 Benedictus es in temp. & c. Istud templum est hu
Christi: quia in Christo habitat plenitudo diuinita
raliter: vt dicit Apostolus ad Colof. 2. Propter hoc diu
21. g. de caelesti Ierusalem: Templum nō vidi in ea: c
Deus ipse est templum eius & agnus.

5 Benedictus es. Hoc est in beata virgine qd speciali
iuncta est Deo rōne maternitatis. & dicitur proprie ipsi
ga in gremio eius sedit quando recepit munera à regibus:

6 Benedictus es qui. Id est, angelos damnatos de cal
7 Et sedes super. Præsidens angelis sanctis.

8 Benedictus es in fir. Et accipitur hic firmamentum
pyreo cælo: quod describitur immobile à sanctis: quæ est loc
beatorū, ideo dicitur firmamentum. Cōsiderandum est qd in
turis prædictis dicitur Deus specialiter benedicti & glor
sunt conuincta Deo speciali coniunctione: vt patet ex
*
ne-

Benedicite omnia opera domini domino. Os, pro omnibus: ia cum videmus quid in mundo scilicet & honestum: inde Deum laudare & ei referre gratias debemus. Hieron. Generaliter. Primo generaliter. Particulariter. Unde: Aquæ quæ super cælos sunt laudent nomen domini. Inferiores & superiores. Theodor. Hic elensus. Meum os non est ad laudem Dei profectus: quodlibet igitur os à Deo conditum, eum celebret. Hæc singula interpretans infinita orationis vitæ longitudine

Benedicite omnia opera domini domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite angeli domini domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite cæli domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite aquæ oēs quæ super cælos sunt domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite omnes virtutes domini domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite sol & luna domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite stellæ cæli domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite imber & ros domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite omnes spiritus Dei domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite ignis & æstus dño, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite frigus & ætas domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite rores & pruina domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite gelu et frigus dño, laudate et superexaltate eum in secula. Benedicite glacies et nives domino, laudate et superexaltate eum in secula. Benedicite noctes & dies domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite lux & tenebræ domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite fulgura & nubes dño, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicat terra dominum, laudet & superexaltet eum in secula. Benedicite montes & colles domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite vniuersa germinantia in terra domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite fontes domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite maria et flumina domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite cete et oia quæ mouentur in

dine, ad hanc choream & cantum inuitant & cælum, & aquas, & virtutes, &c. Benedicite sol & luna domino, laudate & superexaltate eum in secula. Theodoretus. Hæc non solum potentiam Dei ostendunt, sed etiam benignitatem, & curam: oportet namque vt vnusquisq; ipsum laudibus extollat Sic enim omnia pulchra sunt, vt omnes pro ipsis dominum laudare debemus. Benedicat terra dominum, laudet & superexaltet eum in secula. Theodoretus: Comemoratis quæ in cælo degunt, & in aere fiunt, iussitque singulis Deum celebrare, ad communem matrem orationem conuertentes, eam quoque ad celebrandum Deum inuitant: Deinde sigillatim partes illius. Et quia partes inferioris maria sunt & flumina, necessariò etiã horum mentionem fecerunt. * Theod.

NICOLAUS DE LYRA. Benedicite omnia opera, &c. Hic consequenter tres pueri laudant creaturas ad laudandum Deum cæli. Et primò creaturas in generali, dicentes: Benedicite omnia opera domini domini. Et considerandum quod in omnibus istis sequentibus viuunt istis verbis: Benedicite, laudate, & superexaltate eadem ratione qua vsi sunt in precedentibus. Benedicite, laudabilis, & superexaltatus. Benedicite angeli dñi domino. Hic inuitant creaturas in speciali: & primò creaturas purè spirituales, secundò corporales, ibi: Benedicite cæli. tertio creaturã cõpositam ex spiritu & corpore, ibi: Benedicite filij hominum. Dicitur igitur primò: Benedicite angeli, &c. Primo enim inuitant creaturam angelicam tantum Deo propinquiorẽ. Vnde dicit Aug. lib. 11. confessi. Duo seculis dominic: vnum prope te, scilicet naturam angelicam: aliud prope nihil materiam primam. Benedicite cæli. Hic inuitant creaturas corporales: & primò contra cælestia, secundò ea quæ pertinent ad elementa, ibi: Benedicite imber. Circa primum dicitur sic: Benedicite cæli. vbi inuitant cælum siderum cum spheris septem planetarum & cæli crystallinum: ideo dicitur. Benedicite aquæ. illud n. cælum dicitur aqueum pp quãdam similitudinem: quia conuenit cum aqua in diaphanitate. Tertio inuitant angelos in quantum mouent orbem: quia ex motu eos cognoscimus: quia ex tali motione ministrant: & hoc est quod dicitur. Benedicite omnes. Quarto inuitant ea quæ faciunt ad ornamentum cæli, scilicet solem & lunam & alia luminaria cum dicitur: Benedicite sol & luna. & patet in litera prædicta. Benedicite imber. Hic inuitant ea quæ pertinent ad elementa: primò inuitant ipsa elementa: secundò ea quæ faciunt ad ornamentum elementorum, ibi: Benedicite cete. Prima in aquas: quia primò inuitant elementa superiora: secundò inferiora, ibi: Benedicat terra. Considerandum autem in omnibus istis quod ista inanimata ratione carentia dicuntur benedicere Deum, & laudare per quãdam similitudinem, in quantum perficiunt ea ad quæ ordinantur Deo: Et iterum in quantum ex consideratione talium creaturarum rationales assurgant ad benedicendum & laudandum Deum.

Primò igitur inuitant elementum aeris tangendo tres impressiones quæ fiunt in aere multum vtilis ad vitam hominum & fructificationem terræ nascentium: quæ sunt imber, & ros, & spiritus, id est, ventus, & hoc est quod dicitur: Bened. imber & ros domino. Secundò tangitur elementum ignis & eius effectus: qui est æstus, cui dicitur: Benedicite ignis. Tertio tangitur alternatio temporis causata ex motu solis in obliquo circulo, scilicet hyems & æstas: quia sole existente in signis australibus causatur hyems, eo autem existente in signis septentrionalibus causatur æstas, & hoc est quod dicitur: Benedicite frigus, id est, hyems, &c. Quarto inuitant impressiones quæ fiunt in oppositis temporibus, scilicet, in vere & autumno, cum dicitur. Benedicite rores, &c. quia ros plurimum fit in vere, pruina in autumno, vt dicit philosophus 2. Meteororum. Quintò inuitant impressiones quæ fiunt in hyeme, ibi: Benedicite gela. Sextò inuitant ea quæ fiunt in motu solis diurno in duobus hemispherijs: quæ sunt nox & dies, lux & tenebræ: quia sole existente in hemispherio nostro causatur dies & lux. Quando autem est in hemispherio opposito causatur nox & tenebra, & hoc est quod dicitur: Benedicite no. Septimò inuitant duas impressiones notabiles quæ sunt fulgura & densitas nubium, ibi: Bened. fulgur, &c. Benedicat terra. Hic inuitant elementa inferiora, scilicet terram & aquã. Et primò inuitat terrã secundum se, ibi: Benedicat terra, &c. Secundò quantum ad partes eius, ibi: Benedicite montes & colles, Tertio quantum ad ea quæ germinantur ex terra & adhaerent ei, propter quod pertinent proprie ad ornatum terræ, ibi: Benedicite vniuersa germinantia. Consequenter inuitant elementum aquæ: & primò quantum ad originem fluminum, cum dicitur: Benedicite fontes. Secundò quantum ad id quod est terminus fluminum: quæ flumina in mari congregatur, ibi: Benedicite maria, &c. Benedicite cete & oia, &c. Hic inuitant ea quæ pertinent ad ornatum elementorum, cuiusmodi sunt animalia in elementis viuẽtia & mouẽtia seipsa, & primò quæ pertinent ad elementum aquæ, cuiusmodi sũt pisces, & hoc est quod dicitur: Benedicite cete, &c. & exprimitur hic cete: quia sunt pisces maximi & mirabiles multũ inter creaturas Dei. Secdo inuitant ea quæ pertinent ad ornatum aeris, cum dicitur.

Ga * Theod. *Benedicat Israel.* Innitatio humani generis ad hymnum concinendum, principes omnium filios Israel ad id faciendum hortantur, quos etiam multifaria diuidunt. Ac primo loco ponunt sacerdotes, quippe quibus diuinum commissum fuerit ministerium. Deinde ne

nihil sui iuris esse, sed oia Deo subiecta esse. Oia enim Deo subiecta sunt, qui omnia per verbum creauit, ne gloriatur aliquid esse increatum, vel sine principio. *f. Quae eruit vos de infero.* Si enim morerentur quantumque boni essent ad inferos descenderent.

Ad hymnum concinendum, principes omnium filios Israel ad id faciendum hortantur, quos etiam multifaria diuidunt. Ac primo loco ponunt sacerdotes, quippe quibus diuinum commissum fuerit ministerium. Deinde ne existimarentur solis sacerdotibus hoc minus praescribere, subiiciunt.
b *Benedicite serui, &c.* Resurrectione quoque suo praeconio commendant.
c *Benedicite spiritus,* id est, animae iustorum humanis perturbationibus superiores effectae, quae spiritus gratiam accipere. Tum quoque eos qui virtutis quodam genere praediti sunt.
d *Benedicite sancti,* Hier. Humilitatem cordis habere, & praesens verus culus docet, & illud quod in euangelio dicitur, *Discite a me quia mitis sum, et humilis corde.* Cordis autem illa est humilitas, quae in alio loco pauperas spiritus appellatur: ut non erigamur superbia, nec ficta gloriam humilitate quaeramus, sed toto corde inclinemur.

aquis domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite omnes volucres caeli domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite omnes bestiae & pecora domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite filii hominum domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicat Israel dominum, laudet & superexaltet eum in secula. Benedicite sacerdotes domini domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite serui domini domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite spiritus & animae iustorum domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite sancti & humiles corde domino, laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite Anania Azaria Misael domino, laudate & superexaltate eum in secula. Qui eruit vos de infero, et saluos fecit de manu mortis, et liberauit de medio ardētis flammæ, et de medio ignis eruit vos. Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius: Benedicite omnes religiosi domino Deo deorum, laudate & confitemini ei, quia in omnia secula misericordia eius.

* Theodoret. Inferos & manum mortis vocatum. Sicut enim fieri non potest, aliquid iam seculi resurgat ab operibus Dei, sic non poterat secundum hominum naturam, ut qui in tantam incendii flammam fuerant, in lucem euaderent.
 * Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius.
 * Theodor. Cuius probius, quid magis ignis eo, qui nostris tantam aieuit misericordiam. Cumque talen se tulerint viri misericordia salutem consecrati fatentur. De quia filios Israelum supra meruerant, eos quoque qui inter respiere uiuerent uini cultus studiosos vocant.
 h * Benedicite omnes religiosi, &c. In tantam eius bonitatem ostendere sum contententes, in ea re victi, saeculorum non petunt. Talis hinc sanctorum hinc qui cum agrum & immitem percussisset regem, & pefactus est in regio surrexit atque

Ce * *Benedicite Anania, &c.* Ita seipsos ultimos eorum omnium quae creata sunt existimabant, & omnium hominum abiectissimos. Talis etiam Paulus fuit, *Mibi, inquit, omnium sanctorum minimo, &c.* Et alibi: *Peculatorum se primum vocat.* Admiranda sunt dilecti, quae a tribus pueris in camino dicta sunt. Quomodo ex rebus creatis nihil reliquerunt, ut ostenderent nihil

Hucusque in Hebraeo non habetur, & quae posuimus de Theodotomis editione translata sunt.

Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & surrexit prope & ait optimatibus suis: Nonne tres viros misimus in medio ignis copeditos? Qui respondentes regi, dixerunt: Verè rex Respondit rex, & ait: Ecce ego video viros quatuor solutos vltro currere festinauit, & pro tribus, quatuor in fortipudiantes conspexit.

10 contententes, in
 11 ea re victi, saeculorum non
 12 petunt. Talis hinc
 13 sanctorum hinc
 14 qui cum agrum
 15 & immitem percussisset regem, & pefactus est in regio surrexit atque

Ephes. 3.
 1. Tim. 1.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Benedicite omnes volucres caeli. Et accipitur caelum improprie pro caelo aereo. Tertio inuitant ea quae pertinent ad ornatum terrae, cum dicitur.
- 2 Benedicite omnes bestiae, quantum ad animalia syluestria: unde dicuntur bestiae quasi vastae.
- 3 Et pecora domino, quantum ad animalia domestica.
- 4 Benedicite filii. Hic inuitant creaturam compositam ex spirituali, & corporali, scilicet naturam humanam, & primo generaliter, cum dicitur. Benedicite filii hominum. Secundo populum Israel specialiter, cum dicitur.
- 5 Benedicat Israel dominum, laudet & superexaltet eum, &c. Et hoc est quod ille populus specialiter dicebatur peculiari Deo, tertio adhuc specialiter sacerdotes cum dicitur.
- 6 Benedicite sacerdotes. Et hoc quia debent pollere speciali sanctitate in populo, quanto ministros sacerdotibus adiunctos, ubi Benedicite serui. Et quia laus non est accepta a Deo, nisi fiat ex spiritu & sanctitate & humilitate: ideo subditur: Benedicite spiritus, &c. Vltimo terminant laudem istam in seipsis sicut a seipsis inchoauerunt, cum dicitur.
- 7 Benedicite Anania. Et hoc est quia specialem rationem laudandi habebant, quae tangitur, cum subditur.

- 8 Qui eruit vos, quia illuc descendissent anime eorum, non preseruati fuissent de incendio ignis virtute diuina.
- 9 Benedicite omnes religiosi. Istud vltimum addit quia non solum in populo Israel, sed etiam in alijs populis erant aliqui, qui speciali cultu colebant dominum: sicut fuit Iob & Melchisedech, & consimiles, qui dicuntur hic religiosi.
- 10 Tunc Nabuchod. &c. Hec est tertia pars principalis capituli, in qua ponitur puerorum exaltatio condigna: ubi scripta notat quatuor. Primum est apparitio angelis: quia apparuit quatuor cum tribus pueris: & hoc est quod dicitur: Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit. Ex combustionem subita robustissimorum virorum sui exercitus: ut praedictum est: & de puerorum saluatione in fine.
- 11 Et surrexit prope. Ad videndum miraculum.
- 12 Et ait optimatibus suis. primis principibus post se.
- 13 Nonne tres viros. & non plures.
- 14 Misimus in medio ignis. quasi dicat, Sic: & idem a primatibus principes, & patet.
- 15 Respondit rex & ait: Ecce ego video viros, &c. ideo admirabatur de quarto.
- 16 Solutos. quia admirabatur quod ignis combussisset eum in seculo & non corpora: & hoc est quod dicitur: Et ambulauit in medio ignis.

Et species quarti. Iuxta Symmachum. Species autem quatuor similitudo filiorum Dei, in quo angeli significantur: qui & Dei filii nuncupantur. Iste angelus siue Dei filius: Christus est qui ad inferni fornacem descendit, in quo sanctorum animae tenebantur: nec vrebantur ut ab inferis liberaretur: qui angelus

quia rex est. Quia homo est seruit ei viuendo fideliter: quia D verò etiam rex est, seruit, leges iusta precipientes & contraria prohibentes faciundo. Sic seruiuit: Ezechias tempore idololatriæ & excelsa destruendo. Iosias alia & ipse faciundo, Rex Niniuitarum vniuersam ciuitatem ad placandum dominum compellendo. Darius idolum frangendum in potestatem Danieli dando, & inimicos eius leonibus ingerendo. Nabuchodonosor omnes in regno suo positos à blasphemando Deo lege terribili prohibendo. In hoc ergo seruiunt domino reges, cum ea faciunt ad seruiendum illi, quæ non possunt facere nisi reges.

4. Reg. 13. 4 Reg. 23. Ion 3. Dan 6. & 14. Dan. 3.

ni consilij dicitur. *¶* Tunc accessit, &c.

& ambulantes in medio ignis & nihil corruptionis in eis

est, & species quarti similis filio Dei. Tunc accessit Nabuchod.

ad ostium fornacis ignis ardentis, & ait: Sidrach Misach & Abdenago serui Dei excelsi viui, egre dimini & venite.

Stanimque egressi sunt Sidrach Misach & Abdenago de medio ignis. Et congregati satrapæ & magistratus & iudices & potentes regis, contemplantabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus: et trabecula eorum non fuissent immutata: & odor ignis non transisset per eos: Et erumpens Nabuchodonosor ait: Benedictus Deus eorum: Sidrach Misach & Abdenago, qui misit angelum suum & eruit seruos suos qui crediderunt in eum, & verbum regis immutauerunt, et tradiderunt corpora sua, ne seruirent et adorarent omnem Deum excepto Deo suo. A me ergo positum est hoc decretum, ut omnis populus, et tribus et linguæ, quicumque loquutus fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, dispereat, et domus eius vastetur, neque enim est Deus alius qui possit ita saluare. Tunc rex promouit Sidrach Misach et Abdenago in prouincia Babylonis.

¶ *¶* Quam sapientis ignis, vincula combussit: corpora seruauit.

¶ *¶* Angelum secundu[m] Lex vel ut alij dicitur, Christi quomodo rex impius videte Dei filium potest.

¶ *¶* Ob hoc dicitur vitio.

¶ *¶* Non iam dicitur dicitur excelsi.

¶ *¶* Non idolorum sacerdotum & mutorum.

¶ *¶* Soluti qui legati missi.

¶ *¶* Nec relucantur mitti si nec contradicunt exituri.

¶ *¶* Adm rantes.

¶ *¶* Angelum vocat quem supra similem filio Dei dixit.

¶ *¶* Ad supplicia.

¶ *¶* Alias solo.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* In laudem Dei.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

¶ *¶* Etiam.

dum dominum compellendo. Darius idolum frangendum in potestatem Danieli dando, & inimicos eius leonibus ingerendo. Nabuchodonosor omnes in regno suo positos à blasphemando Deo lege terribili prohibendo. In hoc ergo seruiunt domino reges, cum ea faciunt ad seruiendum illi, quæ non possunt facere nisi reges.

¶ *¶* Idem. Nabuchodonosor miraculo comotus atque mutatus, pro veritate contra errorem edictum proposuit. & non vultis (o Donatistæ) ut tale aliquod contra vos iubeant Imperatores Christiani?

¶ *¶* Idem. Si Nabuchodonosor dedit gloriam Deo, quia liberauit de igne tres pueros, ut decretum mitteret, qui cunque blasphemauerit, &c. Quo Christiani reges non mouebuntur, quos liberauit de gehenna quando vident hæreticos: Se piternas mortes faciunt. & temporales se perpeti conqueruntur.

¶ *¶* Idem. Cum viuatis ut latrones, mori vos iactatis ut martyres lib. 2. cont. literas Petilian. c. 83.

¶ *¶* Tunc rex promouit. Si. Qui dicunt supra tres pueros non iudices prouinciarum, sed præfectos fuisse singulorum operum, hic primò volunt eos prouinciarum iudices constitutos.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

NICOLAUS DE LYRA.

Species quarti. quia propter irradiationem vultus in corpore sumpto bene apparebat quod angelus non erat filius hominis, sed regis aliquid supra hominem & quid diuinum. Secundum quod ponitur ibi est approbatio miraculi, cum dicitur.

Tunc accessit. Ex quo patet eius deuotio: quia non mittit nuntium.

Ait Sidrach, &c. non idolorum multorum que coluntur in terra.

Egre dimini. De fornace.

Venite. Ad me securè. Sequitur.

Congre. Qui dicitur satrapæ & homini supra expositum est.

Contemplantabantur. Admirantes de miraculo quod probatur per quod subditur. Quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum. Et quod plus est.

Capillus capitis. Qui tamen de facili incenditur.

Saraballa. i. brachæ stitiales & breues.

Non fuissent immutata. Quia non solum non erant adusta, sed et fumo denigrata.

Odor ignis. Quia cras: immoderatè calefacti. Tertium quod dicitur hic est acclamatio Dei, cum dicitur.

dissimilis & subito disparuit alijs egredientibus de fornace cognouit, quod fuerat angelus, sequitur.

14 Et verbu[m]. Obediendo Deo & non regi. Et quia non solum Nabuchod. in se, sed etiam in toto regno voluit laudare Deum: ideo sequitur.

15 A me ergo. i. lex firma, et patet. Quartu[m] quod ponitur hic, est exa[m]plum populi Israelitici per pueroru[m] promotione[m], & hoc est quod dicitur.

16 Tunc rex promouit. Si. &c. Amplius quod ante: quia prius erant præfecti operum, sed nunc fecit eos iudices prouinciaru[m], & patet litera. Et in isto cap. pot[est] assignari quadrex moralitas, quia in statua est nota simulationis, in adorantibus emulatio[n]is, in ministris vel instrumentis adulationis, in fornace tentationis. Statua igitur notat simulatione[m] non potestatis scilicet seu cuiusque excellentie. Hec statua est ficta, quia vita simulata habet meram falsitate[m]. Aurea, quia habet falsam honestate[m]. Alta, quia habet falsam dignitate[m]. Lata, propter falsam pietate[m]. Sitia, propter falsam potestate[m]. Dedicata, propter falsam fame[m] celebratam. Adornata, propter falsam maiestate[m]. Hec omnia simul concurrentia faciunt simulatore[m], statuam non hominem. In adorantibus est nota emulatio[n]is. Adorant primò satrapæ. i. nobiles, aspirantes ad nobilitate[m] generis. Magistratus. i. consiliarij aspirantes ad familiaritate[m] principis. Iudices aspirantes ad autoritate[m]. Duces. s. exercitus aspirantes ad notis celebritate[m]. Tyranni, aspirantes ad potestate[m]. Optimates aspirantes

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

¶ *¶* Theod. Tanta prouidentia sui cultus studiosos dominus gubernat, ut merito exclamauerint hi sancti adolescentes: Quia non est confutro us qui in te confidunt. Etiam nos itaque tantam adepti spem omni creaturæ simul opificem & gubernatorem præferamus, sintque nobis hi adolescentes utilitatis exemplum, pietatis exemplar, duces ad Deum, & ad ea quæ à Deo suppeditantur. Quæ utinam nos omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi.

Epist. 146.

Tract. 11. in Ioh.

† in latinas vel lucum ponatur.

F

CAP.

A NICOLAVS DE LYRA

* ad regiam dignitatem. Hi oēs adorant seculi dignitatem, ne potentia, honores, vel diuitias perdant: quorū exēplo subditi facilliter inducuntur impulsī à maiorib. p potentiā. A doctoribus per falsam doctrinā. A religiosis p falsam vitā, In mīnistris vel instrumentis notatur adulatio. Quidā. n. adulantur superiorib. rōne timoris: & hoc significatur per turbā quia terret: quidā rōne consequendi honoris, vt ambitiosi: & hoc significatur per fistulā: quidam rōne fauoris habendi in causis, & hoc significatur per citharā: quidam rōne valoris temporalis vt pauperes: & hoc significatur per sambucā: quidam rōne affectus carnalis amoris, sicut sunt proprie diligentes: & hoc significatur per psalterium: quidam rōne decoris vt lasciuī, & hoc significatur per symphoniam: quidā rōne inuoris, vt sic per superiores possint se vindicare de alijs: & hoc designatur per omne genus musicorum: quia tales per omnem viam querunt adimplere suum propositum. Quarto in fornace & pueris notatur tentatio & tribulatio, in fornace actiue, & in pueris passiue. Fornax enim tribulationis scripturū succenditur contra iustos antequam liberentur. Per aduersitatem in insidijs hostibus. Per asperitatem, in afflictionibus corporis exterioribus. Per anxietatem, in consilijs mentis interiorib. Per arduitatem, in operibus difficultibus. Per auiditatem, in practi-

ptis fortioribus. Per austeritatem, in visu & alijs necessitatibus corporalibus. Per calamitatem, in infirmitatibus & languoribus. Per autem tentationis similitudinem septuplū succenditur, quia septem sunt tentationis: quia quedam est tentatio dubia, quedam certa, quedam fraudulenta sub specie boni, quedam subita & perisiosa: quia in repentinis difficile est se bene habere, quedam implexa, quedam violenta ex intentione periculi vel mortis. Hec tentationes succenduntur uapora. i. concupiscentia peccati originalis pa. i. concupiscentia superbie & vanitatis. Pice. i. concupiscentia xurij carnalis. Malleolis. i. concupiscentia mundanae cupiditatis: sicut avarum hominem, sicut malleoli sarmenta sunt desiccata. Ex hac fornace eripuntur pueri, i. innocētes. Vincula cōsumuntur. i. difficultas ad bonum & pronitas ad malum. Seruantur autem in fornace saraballa, i. bona que honestant, quia tegunt membra pudicitiarum, i. bona que delictant: quia ponuntur in capite. Calciantur, i. bona que sustentant. Vites, i. bona que conseruant. Et autem que diffunditur per cubitos 49. & quinquagesimum intingit, significat peccatum inferni, quia nunquam consequetur remissionem iubilij, i. requiem aternam, que per remissionem iubilij significatur in scriptura, quia in inferno nulla est remissio.

B CAPVT IIII.

Hieron.

a Nabuchodonosor. Epistola Nabuchodonosor in propheta volumine ponit, vt nō fictus ab alio postea liber sicut typhanta metitur, sed ipsius Danielis esse credat. Videtur hęc epistola post visionē arboris missa, & mutationem 8. anno.

b Ego Nabuchodonosor. Hiero. Historia ē manifesta, nec magna indiget expositione. Ad offensionem. n. Dei dicitur Nabuchodonosor in amentiam versus septem annis inter bruta animalia: herbis & radicibus vixit, & postea in regnū restitutus laudauit & glorificauit regem caeli, quia omnia opera eius iusta, & omnes vias eius iudicia, qui superbos humiliat. Sed quia volunt quidam per Nabuchodonosor contrariam intelligere fortitudinem, de qua: Videbam sathana sicut ful. &c. Et in Apoc. Draco cadens in terram, tertiam partem stellarum secum trahit. Et: Quomodo cecidisti lucifer qui, &c. asserunt non potuisse fieri, vt homo nutritus delitijs, septē annis feno vixerit, & absque corporis laceratione inter bestias tādū fuerit. Querunt:

CAPVT IIII.

Nabuchodonosor rex, omnibus populis Gentibus & linguis qui habitant in vniuersa terra, pax vobis multiplicetur. Signa & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi predicare signa eius, quia magna sunt, & mirabilia eius, quia fortia, & regnum eius regnum sempiternum, & potestas eius in generationem & generationem. Ego Nabuchodonosor in domo mea quietus eram,

1 vt cū histori
2 steterit, per
3 chodonosor
4 cetur diabol
5 nos non reci
6 nec oīa q̄ le
7 vmbra & fab
8 deantur. Qui
9 amentes qua
10 ta animalia in
11 & syluestrib
12 nesciat viuer
13 multo incre
14 ra hoībus ac
15 & Grece & Pa
16 ne tradūt hi

Luc. 10. c.
Apoc. 12. a.
Isa. 14. c.

Querunt: cum Scillam quoq; & Chimeram, Hidrā, & Centauros, & multa huiuscemodi narrent fabule, quid mirum ad ostendendam Dei potentiam, & regum humiliatā superbiam Nabuchodonosor hęc pertulerit? * Theo. Nō sine cā suū nomen posuit, sed vt ipsū quasi testimoniū faceret. Cū. n. illustrissimus esset, & in Asia, Aegypto, & Aethiopia erant, imperium ad-

erunt in generali. i. in spāl. ibi: Ego Nabuchodonosor quō propter superbiam suā in amentiam versus est elatus: & per consequens à Deo in regnū restitutus, pp quod dicitur ad Deum laudandum, & per epistolam ad laudem Dei facta ad inducendum homines ad Dei reuerentiam. Et mirabilia. quia excedunt intellectus humani facultatem. Fecit ap. me. i. in persona mea, & sūt verba Nabuchodonosor. Deo excel. hoc dicitur ad differētiā illorū, q̄ rēplis conatur. Placuit ergo mi. i. sollemniter per epistolam diuulgare signa eius. opera super naturam facta. Quia magna sunt. i. talia, quod nullus potest similia. Et mirabilia eius. cui nullus potest resistere, vel ē in dire. Et regnum eius, regnum sempiternum. i. sine fine. Et pop. e. in gene. & generationem. i. in omnem generationē. Ego Nabuchodonosor. Hic de se. ibi narratio epistolae specialis, vbi premititur quoddam exordium respectu sequentis, quo in generali tanguntur persona videns & persona intereans, & status vtriusque. Secundo autem ponitur prosequutio istorum determinatē, ibi: Visio capitis mei. Primo ergo describitur persona videns cum dicitur: Ego Nabuchodonosor. monarcha orientis. Quietus. i. a p̄cijs subiugatio mibi oriente. In domo mea. i. Babylone quā fecerat caput suū moribus, vt dicitur infrā eod. cap.

NICOL. DE LYRA. CAP. IIII.

Tertia visio.

* Nabuchodonosor. Hęc est tertia visio significans Christi p̄nuntiationē cōtra humanam prosperitatem. Materia autē huius visionis est factū Nabuchodonosor, qui pp offensionem Dei septē annis versus fuit in amentiam, herbarū radicib. inter animalia nutritus, & post per Dei misericordiā ad regnū restitutus, & sic humiliatus regē caeli laudare cepit: in quo ostēditur mysteriū dominice predicationis, s. humane prosperitatis finē laudabilē ostendentis. Causa finalis est p̄nuntiatio Christi predicantis, trepidatio Dei omnipotentis, humiliatio regis superbientis, exaltatio Danielis interpretantis, consolatio populi seruiantis. Causa efficiens est spiritus sancti instinctus, quē habuit Daniel tanq̄ vir sobrius, & deuotus, humilis, & subiectus interpretatori assuetus. Causa autē formalis cōsistit in modo scribēdi hęc visionē q̄ scribitur p̄ modū epistolae: quia est epistola regis Nabuchod. missa p̄ totū regnum suū ad laudē Dei in memoriā huius facti, q̄ à Daniele posita est in serie huius libri, & ideo diuiditur per modū epistolae: quia primò ponitur salutatio, secūdo, subiungitur narratio, ibi: Signa, tertio, insertur conclusio, ibi: Nunc igitur. In salutatione autē. p̄. ponitur persona salutans, quia est maior, cum dicitur: Nabuchod. rex. cōstet. subduitur persona salutata, cum dicitur.

Causa finalis.
Efficiens.
Formalis.

Diuisio.

Diuisio.

2 Omnibus populis. Quia erat monarcha orientis, vt dictum est. Tertio describitur bona optata personis salutatis, cum dicitur. 3 Pax vobis multiplicetur. quia bonum pacis debet rex optare subditis, quia ad hoc eis preponitur. 4 Signa & mi. Hic ponitur cōsequenter epistolae narratio: & primo

5 Et mirabilia. quia excedunt intellectus humani facultatem. 6 Fecit ap. me. i. in persona mea, & sūt verba Nabuchodonosor. 7 Deo excel. hoc dicitur ad differētiā illorū, q̄ rēplis conatur. 8 Placuit ergo mi. i. sollemniter per epistolam diuulgare 9 signa eius. opera super naturam facta. 10 Quia magna sunt. i. talia, quod nullus potest similia. 11 Et mirabilia eius. cui nullus potest resistere, vel ē in dire. 12 Et regnum eius, regnum sempiternum. i. sine fine. 13 Et pop. e. in gene. & generationem. i. in omnem generationē. 14 Ego Nabuchodonosor. Hic de se. ibi narratio epistolae specialis, vbi premititur quoddam exordium respectu sequentis, quo in generali tanguntur persona videns & persona intereans, & status vtriusque. Secundo autem ponitur prosequutio istorum determinatē, ibi: Visio capitis mei. Primo ergo describitur persona videns cum dicitur: Ego Nabuchodonosor. monarcha orientis. 15 Quietus. i. a p̄cijs subiugatio mibi oriente. 16 In domo mea. i. Babylone quā fecerat caput suū moribus, vt dicitur infrā eod. cap.

MORALITER.

† Ego Nabuch. In hoc capitulo sub specie arboris succi cuius radices dicuntur remansisse, s̄m sensum literalē signi-

significatur deiectio. Nabuchodonosor pp suam amentiam. Moral. aut per arborem istā significatur horum vnde de ludic. 9. b. dicitur: terunt ligna, vt vngereut super fructum. Et

is, nomen suum preposuit, quod idoneum eorum que crederentur esset testimonium, dicit ergo.

Somnium vidi, quod &c. * In tanta. n. felicitate somnium mihi molestum, ac vehementer perterritus sum ea scie, sed multo magis perturbabar, q̄ quæ per somnium significarentur non sem intelligere.

Interpretandi p̄tos accessiui. a *Tunc ingred. arioli.* * Theod. Non simpliciter hæc posu, sed comparatè, ut ipsa comparatio omnib. prophetarum sapientiam declararet, quare sapienter Babylonis connumerat, ut ostendat illi quidem nihil omnino scire, hunc vero diuino spiritu illuminatum.

Lxx. nescio quare hæc præterunt. Hac ergo de uisa, & similib. tractatio eorum est reijdiata, & Theodonis vulgo celebrata, q̄ & Hebraicæ reatati, & cæteris translationib. conuenit. Quæramus ab eis, qui in hac uisione historiam nõ reuolunt, quis sit iste Nabuchodonosor qui somnium uisit? quis Daniel qui omnium exposuerit & ventura prædixerit? & quomodo Daniel qui secundum eos sancta intelligitur fortitudo mea, a Nabuchodonosor princeps ariolorum connumeratur & collega illius appellatur.

Theodoretus. Plerosque

NICOLAVS DE LYRA.

1 florens in palacio meo. quia omnia successerant sibi ad libitum: fortuna enim prospera dicitur floritio metaphorice.

2 somnium vidi, diuinitus immisum. *3* Quod perter. me. diuina uirtute hoc faciente, sequitur. *4* Et per me. Hu incipit per somnium interpretantem tangere. Ut introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes, &c.

5 Tunc ingred. ario. supra expositum est qui dicitur arioli, & cæteri hic nominati. *6* Et solutionem eius. quia hoc est solus Dei. Ex quo patet eos falsum respondisse in prima uisione, quando dixerunt. Rex dicat somnium seruis suis, & solutionem indicabimus: quia hic dicitur expressè, quod rex narrauit somnium in conspectu eorum, & tamen nescierunt interpretari. *7* Donec collega. i. familiaris. *8* Ingressus est in conspectu meo. Quare non fuit primò uocatus cum alijs, & maxime quia alij somnium exposuerat, ut dictum est cap. 2. Dicendum, q̄ erat ab eis pro aliquo arduo regni negotio: propter quod rex non præcepit ceteris sapientes, sicut prius præceperat in simili casu: quia expectabat Daniel, & hoc uidetur sonare litera cum dicitur. Solutionem eius non indicauerunt mihi, donec ingressus est Daniel, &c.

9 Cui nomen Balth. quia tali nomine vocabatur Nabuchodonosor. *10* Qui habet spiritum deorum sanctorum in semetipso, & somnium coram eo loquutus sum. Balthasar princeps ariolorum quem ego scio, q̄ spiritum deorum sanctorum habet in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: uisiones somniorum meorum quas uidi, & solutionem earum narra mihi. Visio capitis mei in cubili meo. Videbam, & ecce arbor in medio terræ, & altitudo eius nimia: et magna arbor, et fortis, et proceritas eius contingens cælum. Aspectus illius erat usque ad terminos uniuersæ terræ.

11 quem e. s. q̄ ipsi. dicit deorum sanctorum ad differentiam de monum a quib. magi, & arioli, & huiusmodi querebant responsa: loquitur et in plurali de Deo secundum morem Gentilium. Sequitur.

12 Et omne sa. i. secretum. *13* Non est impos. q. d. omne secretum potes aperire. *14* Visiones som. me. q. v. Nõ petii hic Nabuchodonosor narrationem sui somnii, quasi ignorati, sicut in prima uisione. quia hoc somnium narraui primò ex aly coniecturibus & secundò Danieli, ut hic dictum est: sed petii narrationem per modum expositionis: in qua oportet recepti somnium ab expositore applicando partes singulas uisionis ad partes solutionis. *15* Visio capiti. Posito exordio narrationis, & interpretationis, hic procedit ad uirumque in special: & primò ad narrationem, secundò ad eius interpretationem, ibi. Tu ergo Balthasar. Prima in tres, quia primò narratur uisio prout significat contra eam diuinam sententiam, ibi. Videbam, tertio, prout exprimit sententiæ causam, ibi. In sententia. In prima ergo parte dicitur sic. Visio capitis mei, quia tales uisiones sunt in parte imaginatiua, quæ uiget in capite. *16* In cubili meo, quia in somno est facta ista uisio quietatis sensus. exteriorib. hæc ist. q. uæ sequitur. *17* Videbam, &c. per arborẽ. Nabuch. significatur, quia secundum Phil. Sephu homo est, quasi arbor eursa habens radices sursum, & capillos uel os, quia radices sunt ori similes 2. de anima. *18* In medio terr. quia Babylon ubi regnabat Nabuch. est in medio climate terræ habitabilis. In quarto secundum Alfraganum. *19* Et altitudo, &c. propter potentiam Nabuch. & eius superbiam. *20* Et fortis, propter magnam malitiam, & peritiam armorum. *21* Et proceritas, &c. propter Nabuchodonosor excellentiam, qui de infimo statu ad tantam potentiam deuenerat, ut supra dictum est. *22* Aspectus illius, &c. quia ab habitantib. in remotis partib. terra, & non alijs, & hoc est quod subditur.

23 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *24* Magna a. b. propter status eminentiam. *25* Et fortis, propter potentiam mundanam. *26* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *27* Aspectus illius, per notum.

28 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *29* Magna a. b. propter status eminentiam. *30* Et fortis, propter potentiam mundanam. *31* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *32* Aspectus illius, per notum.

33 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *34* Magna a. b. propter status eminentiam. *35* Et fortis, propter potentiam mundanam. *36* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *37* Aspectus illius, per notum.

38 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *39* Magna a. b. propter status eminentiam. *40* Et fortis, propter potentiam mundanam. *41* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *42* Aspectus illius, per notum.

43 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *44* Magna a. b. propter status eminentiam. *45* Et fortis, propter potentiam mundanam. *46* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *47* Aspectus illius, per notum.

48 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *49* Magna a. b. propter status eminentiam. *50* Et fortis, propter potentiam mundanam. *51* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *52* Aspectus illius, per notum.

53 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *54* Magna a. b. propter status eminentiam. *55* Et fortis, propter potentiam mundanam. *56* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *57* Aspectus illius, per notum.

que hominum prosperi successus faciunt eorum qui de Deo se bene meriti sunt obliuisci, necessitates uero quib. præmuntur eos illis in memoriam reuocant. Cum aliqui prospera corporis uirtute ualitudine, medicæ artis minime recordatur, cum uero in morbum incidere, memoria

repetit se alicuius medici ope refectum. Ita est Nabuch. &c. *1* Videbam, & ecce arbor, &c. * Theod. Per arborẽ ipsum significari dixit beatus Daniel, altitudinem uero ait usque ad cælum peruenisse, non arboris naturam significans, sed cogitationes, & quæ ille sibi animo fingebat. Dixerat, super

2 altra ponam thronum meum. idcirco proceritatem arboris uidet usque ad cælum peruenisse. *3* Et altitudo eius, &c. Hier. *4* De huiusmodi propheta. *5* Vidi impium super exaltatum, & e. si. ce. *6* li. Qui non uirtutum magnitudine sed superbia eleuatur, iocundatur, & corrunt. *7* Aspectus illius erat usque ad terminos uniuersæ terræ. *8* Theodotion, dominatio, quod contem

9 ptores historiae calumniantur, quia Nabuchodonosor orbem terrarum minime possederit, qui orientis tantum prouincias tenuit, sed nos hæc omnia hyperbolicè dicta accipimus, & ob superbiam regis impij qui in Isaiam tantum gloriatur ut iactet se tenere cælum, & orbem terrarum quasi nidum, & oua uolucrum.

10 quem e. s. q̄ ipsi. dicit deorum sanctorum ad differentiam de monum a quib. magi, & arioli, & huiusmodi querebant responsa: loquitur et in plurali de Deo secundum morem Gentilium. Sequitur. *11* Et omne sa. i. secretum. *12* Non est impos. q. d. omne secretum potes aperire. *13* Visiones som. me. q. v. Nõ petii hic Nabuchodonosor narrationem sui somnii, quasi ignorati, sicut in prima uisione. quia hoc somnium narraui primò ex aly coniecturibus & secundò Danieli, ut hic dictum est: sed petii narrationem per modum expositionis: in qua oportet recepti somnium ab expositore applicando partes singulas uisionis ad partes solutionis. *14* Visio capiti. Posito exordio narrationis, & interpretationis, hic procedit ad uirumque in special: & primò ad narrationem, secundò ad eius interpretationem, ibi. Tu ergo Balthasar. Prima in tres, quia primò narratur uisio prout significat contra eam diuinam sententiam, ibi. Videbam, tertio, prout exprimit sententiæ causam, ibi. In sententia. In prima ergo parte dicitur sic. Visio capitis mei, quia tales uisiones sunt in parte imaginatiua, quæ uiget in capite. *15* In cubili meo, quia in somno est facta ista uisio quietatis sensus. exteriorib. hæc ist. q. uæ sequitur. *16* Videbam, &c. per arborẽ. Nabuch. significatur, quia secundum Phil. Sephu homo est, quasi arbor eursa habens radices sursum, & capillos uel os, quia radices sunt ori similes 2. de anima. *17* In medio terr. quia Babylon ubi regnabat Nabuch. est in medio climate terræ habitabilis. In quarto secundum Alfraganum. *18* Et altitudo, &c. propter potentiam Nabuch. & eius superbiam. *19* Magna, propter regni extensionem. *20* Et fortis, propter magnam malitiam, & peritiam armorum. *21* Et proceritas, &c. propter Nabuchodonosor excellentiam, qui de infimo statu ad tantam potentiam deuenerat, ut supra dictum est. *22* Aspectus illius, &c. quia ab habitantib. in remotis partib. terra, & non alijs, & hoc est quod subditur.

23 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *24* Magna a. b. propter status eminentiam. *25* Et fortis, propter potentiam mundanam. *26* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *27* Aspectus illius, per notum.

28 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *29* Magna a. b. propter status eminentiam. *30* Et fortis, propter potentiam mundanam. *31* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *32* Aspectus illius, per notum.

33 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *34* Magna a. b. propter status eminentiam. *35* Et fortis, propter potentiam mundanam. *36* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *37* Aspectus illius, per notum.

38 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *39* Magna a. b. propter status eminentiam. *40* Et fortis, propter potentiam mundanam. *41* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *42* Aspectus illius, per notum.

43 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *44* Magna a. b. propter status eminentiam. *45* Et fortis, propter potentiam mundanam. *46* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *47* Aspectus illius, per notum.

48 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *49* Magna a. b. propter status eminentiam. *50* Et fortis, propter potentiam mundanam. *51* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *52* Aspectus illius, per notum.

53 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *54* Magna a. b. propter status eminentiam. *55* Et fortis, propter potentiam mundanam. *56* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *57* Aspectus illius, per notum.

58 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *59* Magna a. b. propter status eminentiam. *60* Et fortis, propter potentiam mundanam. *61* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *62* Aspectus illius, per notum.

63 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *64* Magna a. b. propter status eminentiam. *65* Et fortis, propter potentiam mundanam. *66* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *67* Aspectus illius, per notum.

68 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *69* Magna a. b. propter status eminentiam. *70* Et fortis, propter potentiam mundanam. *71* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *72* Aspectus illius, per notum.

73 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *74* Magna a. b. propter status eminentiam. *75* Et fortis, propter potentiam mundanam. *76* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *77* Aspectus illius, per notum.

78 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *79* Magna a. b. propter status eminentiam. *80* Et fortis, propter potentiam mundanam. *81* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *82* Aspectus illius, per notum.

83 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *84* Magna a. b. propter status eminentiam. *85* Et fortis, propter potentiam mundanam. *86* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *87* Aspectus illius, per notum.

88 Et altitudo, &c. per superbiam ex fortunæ prosperitate causatam. *89* Magna a. b. propter status eminentiam. *90* Et fortis, propter potentiam mundanam. *91* Et proceritas, idest, elatio nimis excessiua propter impensam sibi reuerentiam. *92* Aspectus illius, per notum.

A *Folia eius pulcherrima.* * Theo. Folia vocat decus illud quod conspiciebatur in veste, & throno, & regis & feura tis, hastatis, satellitibus, ac stipatorib. corporis Fructum vero tributum, quod vndiq; ei afferebatur. Ideo autem, multum fructum non autem pulchrum dixit, neque. n. in se imposu erat.

B *Esca vniuersorum in ea.* * Theo. Si quidem, & agricolę ipsius procuratio ne pace fruente, e terra fructus perci piebant: & milites ab ipso commeatu percipientes in ar mis vitam degebant.

C *Subter eam.* * Nam, & ferino mo re viuentes barbari, & rone magis vten tes, ac mitiores, & acuto ingenio ho mines, & alta men te præditi, sub ipsius imperio vitam tra ducebant.

Hieron.

Psal. 130. a.

D *Vigil.* Theodotiõ, angelus. Vigilant n. angeli semper ad Dei officium para ti. Nos quoque crebris pernoctationibus eos imitari de bemus. De ipso quoque dicitur. *Non dormit, neq; dormit qui custodit Israel.* In sequentibus quoq; dicitur. *In senten. v. i. angelorum.*

* Theo. Ir vocat vigilantem, sic. n. Græcè interpretatur. Vigilantem aut vocat angelum, vt significet corporis ex pertẽ: qui n. corpore indutus est. somno obnoxius est. qui verò somno præstantius est, is est liber a corpore. Descendit autem

autem de celo, vt discat Deũ ipsum esse qui contra sen tentiam tulit: docerit aut quis ei regnum tradiderit, a tens regnum. Videt. n. arborem excitam, & ramos fra ratos, hoc est, principes ac præfectos. & satrapas, & mi stratus, folia aut excussa, quam sibi gloriam cõparauit

1 filiorum instar
2 tem, & tabescer
3 fructu vero dif
4 sum, quia qu
5 butum exigel
6 ad seipos in
7 quum sine vll
8 tu lucrum con
9 tebant.
10 e Fugiant bestie
11 * Theo. Qu
12 præter volunt
13 ei seruire coac
14 rant, inuenta
15 sione regis mu
16 ne, ab eius imp
17 descuerunt.
18 f Et alligetur
19 * Vtis qui de
20 tiæ morbo c
21 ptus erat, & c
22 bantum more

re agitatus, contra omnes rabie insaniebat, necessari culis constrictus fuerat, quæ tamen haud idonea er. ipsum detinerent, sed vagabundus deserris in locis batur, sub diuo infelix iumentorũ instar depascens. *Et septem tempora.* * Theo. Hoc Dei longanimitas declarat. Breui. n. tempore supplicium definit, exp eam poenitentiam quam sit paritura disciplina.

Quidam mentiuntur, quod septem anni in se men ses mutati sunt oratione Danielis.

NICOLAVS DE LYRA.

- * *mebatur, ne eos inuideret.*
- 1 *Folia eius pulcherrima, hoc dicit quantum ad eius ornatum*
- C** *Esca vniuersorum in ea, que diuersis regnis superatis congregauerat.*
- 2 *Et fructus eius, propter multitudinẽ diuitiarum artificialium*
- 3 *Et esca vniuersorum in ea, propter multitudinẽ diuitiarũ naturalium.*
- 4 *Subter eam habitabant animalia, i. simplices.*
- 5 *Et bestie, i. quia nullus aut abarejillere ei.*
- 6 *Et in ramis, & c. per volucres intelliguntur garruli, & menda ces ad alta tendentes, quia tales solent principibus esse laterales.*
- 7 *Videbam. Hic consequenter narratur visio inquantũ cõtinebat sententiam Dei. vnde dicitur sic. Videbã. f. prosperitatẽ status mei.*
- 8 *In visione capitis. q. prosperitas præsens v. r. n. est nisi quasi somniũ. v. vnde dicitur in Psal. Dormierunt somnium suum & nihil inuenerunt oēs viri diuitiarum in manibus suis.*
- 9 *Et ecce vigil. i. angelus quia angeli vigilat ad custodiam no stram, & ad exequenda Dei mandata, & quia nunquam cessant ab actu intelligendi, sicut nos cessamus oppressi somno.*
- 10 *Et sanctus. Hoc dicitur ad differentiam demonum, quia philo sophi Gentiles dicebant demones corpora habere aere, vt dictũ est supra. angelos autem esse intelligentias omnino separatas.*
- 11 *De celo descendit. quia a Deo mittuntur angeli ad hæc infe riora administranda.*
- 12 *Clamauit for. ad insinuandam autoritatem diuine sententię*
- 13 *Succidite arborem. quia Nabuchodonosor de regno abie ctus est ad tempus, vt dicitur infra eod. cap.*
- 14 *Et præcidite ramos. i. filios eius vel posteros qui deiecti sunt & interfecti per Medos, & Persas, vt patet cap. seq.*

Psal. 75. a.

MORALITER.

- minis sui diffusionem.
- 1 *Foliae us, & c. per exterioris apparatus ostentionẽ in familijs, & equitaturis, in vasis aureis argenteis, & similib.*
- 2 *Et fructus eius nimius, per opulentiam.*
- 3 *Et esca vniuersorum in ea. i. multorum: quia sicut dicitur Eccl. 5. c. Vbi multi sunt opes, ibi multi qui comedunt eas.*
- 4 *Subter eam, & c. i. simplices in humilib. officijs existentes sicut famuli coquinæ, & stabulorum, & huiusmodi.*
- 5 *Et bestie, quod nomen est propriè ferocium animalium, vnde dicuntur bestie quasi vastiæ a vastando: ideo per eas significantur ministri feroces in levandis exactionibus, & grauaminibus inferendis.*
- 6 *Et in ramis, & c. i. garruli adulatores, & mimi.*
- 6 *Et ex ea, & c. i. homines carnales, & non religiosi vel pau peres.*

- 15 *Excute fo. i. decorem regni, quia multum deperijt i nitate longa regis Nabuchodonosor.*
- 16 *Et dispergite fructus, quia illo tempore quilibet rapiel diuitias illius regni.*
- 17 *Fugiant, & c. quia multi recesserunt de dominio Nabud for tẽpore amentie sue tã de simplicib. qui significantur per bus, quã de principibus qui designantur per vovures ad alta tẽtes.*
- 18 *Veruntamen germen, & c. i. spem certam reuertens de gnium post amentiam.*
- 19 *Et alligetur, & c. i. infirmitate inducã ex diuina senten que infrangibilis est.*
- 20 *In herbis, & c. quia tpe amentie habitabat in capis cũ*
- 21 *Cor eius ab humano, & c. quia perdidit usum ratic amentiam, & sic factus est quasi bestia: quia vita hominis n dif fert a vita bestiali, nisi per usum rationis: non quia fuit mut us in bouẽ: vt dicit Ioseph. qui licet veraciter narrat historiã vet. a. a men quando vult exponere turpiter deficit, sicut de nuditate. de in statu innocentie: dicit Iosephus q non erubescere, & expen do ra tionem assignat, quia Adam vixit tunc in simplicitate bestie sicut pueri ante usum rationis non erubescunt de sua nuditate: ser oc est manifestè falsum, quia sic per peccatũ melioratus fuisset fla s pri mi huius, quia per hoc adeptus fuisset usum rationis, & eedẽ do do cit hic Iosephus, dicendo q Nabuchodonosor suũ mutatus buũ.*
- 22 *Et septem tempora, & c. i. septem anni, per tẽpũ inte ligitur annus in scriptura, vt dicitur 12. c. cum dicitur. Pa tem pus, & tempora, & dimidium temporis. Ex quo pate nlym esse quod aliqui dicunt 7. annos fuisse mutatos in 7. menses cõmone Danielis, vt dicit gloria super locum istum.*

In

- 9 *Et ecce vigil. & sanctus. i. Spiritus sanctus qui nũtiam dormit.*
- 11 *De celo des. Spiritus sanctus. n. inspirans propheti san ctos fortiter clamat contra tales superbos in noue ve teri testamento.*
- 13 *Succidite arborem, & c. nam in morte præscinduntur ta les superbi, & in inferno puniuntur, nisi per veranõni tentiam ante mortem ad Deum humiliter reuertuntur: q semper potest fieri durante vita præsentis. Ideo subditur*
- 28 *Veruntamen germen radicatum. Per hoc autem gerr en si gnificatur liberum arbitrium reuerri potens ad bonũ. Quia tamen hoc est difficile in hominibus astrictis d ma lum, ideo subditur.*
- 19 *Et alligetur v. nculo ferreo. Per quod significatur hõitus malus faciens difficultatem in dicta reuersione. Cui ta men non facit impossibilitatem, ideo sequitur.*

† Ioc

^a Quia sic oportet fieri. ^b Angelorum quorum Gentes opprimebat, quorum sermo, & petitio erat, ut deponeretur.

tentur super eum, & in sententia vigiliū decretū est, & sermo sanctorū, & petitio donec cognoscant viuentes, quoniam dominatur excelsus in regno hominum, & cuiuscumque voluerit dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum. Hoc somniū vidi ego Nabuchodonosor rex. Tu ergo Balthasar interpretationem narra festinus: quia oēs sapiētes regni mei non queunt solutionē edicere mihi. Tu autē potes: quia spiritus deorum sanctorum in te est. Tunc Daniel cuius nomen Balthasar, cepit intra semetipsum tacitus cogitare, quasi vna hora, & cogitationes eius conturbabant eum. Respondens autē rex ait: Balthasar, somnium & interpretatio eius non conturbent te. Respondit Balthasar, & dixit. Domine mi, somnium his qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. Arborē quam vidisti sublimem atque robustam, cuius altitudo pertingit ad cælum, & aspectus illius in oēm terram, & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, et esca oīum in ea, subter eam habitantes bestiae agri, et in ramis eius commorantes aues celi: tu es rex qui magnificatus es, et iualuisti, et magnitudo tua creuit, et peruenit usque ad cælum, et potestas tua in terminos vniuersae terrae. Quod autē vidit rex vigilem, et sanctum descendere de caelo, et dicere. Succidite arborē, et dissipate illā: attamen germē radicū eius in terra dimittite, et vinciatu

n. dixit peruenisse ad fines terrae: ad cælum verò non irem dominationem, sed magnitudinē, hoc est cogitationis phantasia.

^e Quod autē vid. &c.

* Et finem orationis faciens, necessario subiecit. Decretū aliter simi est, quod peruenit super dominum meum regem. Hinc planè discere licet, apostolicæ doctrinae utilitatem. Omnis anima inquit, potestatibus subiectionibus subdita sit. Beatus quoque Daniel dominum, impium regem vocat, & legis potestati obediens congruis visus est appellationibus.

f Vinciatu ferro, &c. Hieron. Quærent a nobis qui historiae contradicunt quomodo ferro, & ære victus fuerit, aut quis eum ligauerit, cum perspicuum sit omnes furiosos ne aliquos occidant catenis religari.

Hæc

NICOLAVS DE LYRA.

sententia. Hic narratur visio quantum ad diuinam sententiam cum dicitur. In sententia vigiliū decretum est. i. ad nem sanctorum, qui sunt in terra aquam angeli presentant eo decretum est hoc a Deo in conspectu angelorum, qui dicuntur rationibus predictis, & causa subditur. 2 Donec cogitauerit. 3 Quoniam dominatur, &c. Transferendo regna secundum voluntatem suam. 4 Et humili. h. i. Christum. 5 Constituet super eum secundum quod ipsemet dicit Mat. 45. d. Data est mihi omnis potestas in caelo, & in terra. Vel secundum literam per hoc intelligitur Nabuch. qui de humili statu primò fuit ad regnū eleuatus, sed per superbiam ad tempus deiectus, & per humilitatem iterū restitutus. Hoc somnium vidi. per hoc patet falsitas illorum qui dicunt, quod a quo dicitur in hoc cap. non sunt intelligenda ad literam de Nabuchodonosor, sed de diabolo qui in consummatione seculi consequetur maiorem gloriam quam illi angeli qui non peccauerunt. Quod ante non intelligatur ad literam de Nabuchodonosor, arguunt primò quia non est verisimile quod rex suisset dimissus currere per campos in bestiis, sed magis fuisse ligatus & inclusus. Similiter nec per tempus vixisset nudus, & sub diuo. Tertio impossibile videtur, quod ita diu vixisset tali cibo, quia infra dicitur. Fenu quasi bos medes. Quarto quia in tanto tempore bestia deuorasset eum videtur. Quinto quia non est verisimile, quod per 7. annos tantum regnauisset sine rege, & non legitur alius institutus, & si fuisse institutus non est verisimile, quod ei cessisset post furiam, ideo dicunt quod Daniel literam loquitur hic de diabolo sub metaphora de Nabuchodonosor, sed dictum istorum est erroneum, quia peccatum demonis est irreuerabile, sicut diffusus tractatur 2. sententiarum, & contrariū dicitur error est Origenis, cuius improbatōne omitto hic propter prolixitatem vitandā, & quia habetur in scriptis comunibus. Itē falsitas istorum patet ex litera ubi dicitur, quod Daniel erat collega huius Nabuchodonosor de quo est hic sermo. Quod autē esset familiaris ipsi diabolo falsum, cum hic dicatur quod habebat spiritum deorum sanctorum. Item somniū non potest inesse diabolo sicut nec somnus. Itē quod poneret Daniel somnium diabolo, cum in demonibus vigeat acumen intellectus magis quam in hominibus. & ideo dicendū est, quod hæc est vera historia, & non loquutio parabolica, quod patet ex hoc, quod per se sic determinatè nominantur. s. Daniel, Nabuchodonosor, & aliorum officia. Item per hoc, quod factum notatur sic celebre quod scribitur toti regno in regia epistola. Ad primum igitur, quod in contra hanc obijciunt, dicendū, quod sicut dicit Hiero. & experientia docet:

multa sunt impossibilia homini sano, quae tamē sunt possibilia homini furioso, furia. n. facit hominē multa agere, & pati quae aliis non posset, videmus. n. amentes diu sub diuo morari, credis sustentari, quibus et videtur, quod sint bestiae bestiarū et ferocium, & cum talibus amicitiam contrahunt. Hæc Hiero. Ratio autē istorū quae dicit hic Hier. potest assignari breuiter, quia furia naturam hominis deordinat, & quasi bestialem facit, & hoc sequitur quod aliqua sunt eis delectabilia, & possibilia quae ante non erant per transmutationem naturae, sicut mulieribus pregnantibus. carbones vel terra fit cib. delectabilis per naturae deordinationem, quae tamen alias sunt eis abominabilia. Ex hoc et sequitur aliud. s. quod cum bestiis contrahunt familiaritatem per quā dicitur affirmatiōne ad eas, & per hoc bestiae non deuorabant Nabuchodonosor, sicut & experimento videtur, quod canes ferocissimi non nocent fatuis naturaliter velamentibus. Potest tamen dici, quod a bestiis fuit diuinitus preseruatus: & sic patet ad quartū. Prima autē causa quare non fuit ligatus, vel inclusus tpe furiae, fuit, quia per hoc infirmitas fuisset aggravata: patet. n. ad sensum, quod furiosi cum ligantur magis infirmantur: & sciebant homines sui per reuelationē Danielis, quod in campis non moreretur, sed finaliter in regnū restitueretur. Ad quintū dicendū, quod regnū tpe illo fuit gubernatum per principes, & maximè per Danielē, qui diligebat regē. Et quia per Danielis reuelationē sciebant regē restituentū ideo nullū audebāt interim statuere, ne Nabuch. postea restitutus puniret eos tanquam reos criminis lesae maiestatis. Itē quia Nabuch. multū regnū amplauerat, & glorificauerat, ideo cum maiori patientia principes eum expectabant. Vel aliter potest dici, quod filius eius Euilmerodach illo tpe regnauit. Quo autē postea cessit patri, dicendū, quod hoc fecerunt principes quod eius malicię obediebant. unde videtur dicunt aliqui, per mala quae fecit tpe infirmitatis patris, fuit postea incarceratus a patre cum Iochin rege Iuda: ex quo cum eo amicitia contraxit, & eum de carcere extraxit, ut habetur 4. Reg. 45. 7 Tu ergo Bal. hic consequenter ponitur visionis interpretatio. Et diuiditur in 2. par. quia primò ponitur ipsa interpretatio, secundò, interpretationis impletio, ibi. Oia hæc. In prima parte dicitur sic. Tu ergo Balthasar. i. Daniel. 8 Narra fec. q. d. nō indiges temporis dilatione ad cogitandū per diuinā sapientiam quae est in te. 9 Tunc Dani. cepit intra semetipsum tacitus cogitare: quia nolebat cito procedere ad denunciandū regi malū. 10 Et cogitationes, &c. quia rex honorauerat cum multū, & socios eius, & ideo quasi gratus conturbabatur de malo eius futuro, unde sequitur post 11 Dñe mi. quia licet veritas contra superiores sit dicenda, tamē cum reuerentia debet dici. 12 Arborē. hic incipit exponere visionē eo modo quo superius est exposta: & ideo patet ex dictis supra usque ibi. ci debite regratiantur. Quod si fecerint eis maiora in caelestibus donabuntur, propter quod in huius figura dicitur in fine capituli. Et magnificentia mea amplior reddita est. n.

MORALITER.

1. nec cogno. s. in superbia. 3 Quoniam domi. ex. in re. & sic subito veraciter humilietur, & de beneficijs sibi collatis

A *Hæc est interpretatio.* Austeritatem sententiæ, verborum temperat blandimentis, & mala releuat promissis. vnde: *Regnum tuum tibi manebit.*
b *Septem autem tempora,* &c. * Theod. Alij septem annos dixerunt, alij tres cum dimidio, neque enim in quatuor

menm audi rex, & peccata tua eleemosynis redime. Et alia sunt eloquij diuini documēta, quib. ostendit multū re eleemosynā ad extingueda, & delenda peccata. Pro illis quos vel damnaturus, vel coronaturus est, solas eleemosynas imputabit.

† agrī.
 † pars.
 † & decret.
 † agrī.
 † dixerunt.
 † De pœ. di.
 I. c. quomobrem in textu & in glossa.
 † Eccl. 3. d.
 † in illitia.
 † prolongabit tibi pacem tuam.

na scriptura annū diuidit, sed in duas generales partes hęc mem, & æstatem. Scptē igitur huiusce modi partes tres annos cum dimidio perficiunt, ac tantū temporis inquit, in calamitate deges.
c *Donec scias, &c.* * Quando somnias inquit, te Deum esse, immo superiorē Deo adimet tibi cogitationem, efficietq; vt similis bestijs feris euadas, vt experientia percipias, quid homo, quid Deus, quid humana felicitas, & quid regnum diuinum: & fieri non posse, vt quis illud psequat inuito Deo

ferro, & cre in herbis foris, & rore celi conspergatur, & cū feris sit pabulum eius, donec septē tempora mutantur super eum. Hęc est interpretatio sententiæ altissimi, quæ peruenit super dñm meum regem. Eijcient tē ab hominibus, & cum bestijs ferisq; erit habitatio tua, & fœnum vt bos comedes, & rore cœli infunderis. Septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias, q̄ dominetur excelsus super regnum hominum, & cuiuscumque voluerit det illud. Quod autem præcepit vt relinqueretur germen radicem eius. i. arboris, regnum tuum tibi manebit postquam cognoueris potestatem esse cœlestem. Quamobrem rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordijs pauperum: forsitan ignoscet Deus delictis tuis. Omnia hęc veniunt super Nabuchodonosor regem. Post finem mensium duodecim in aula Babylonis deambulabat. Responditque rex, et ait. Nonne hæc est Babylon ciuitas magna, quæ ego

* Chry. Si illi idolorū cultor rat eleemosynas redimere nō pderūt eleosynæ? Sed audisti steriū quod prus apud Cleme em exposuit. Si illi fecerit opus bñū, & hic ei produberās eum a n & in illo seculu percipiendū celeste, magis ibi, quam hic.
 * Ambros. Si peccator sibi ipsi nocuerit, a Deo parciatur. Et si tuas pœnas gēperpetuas in hoc uo. uitæ spaciō. pensauerit, sei ab æterno it liberat. Grande gæ alta & p opus est med Grande scelus

Iere. 18. b.
 Nota.
 De satisfactio ne pro peccatis.
 L. de patz.
 Ser. de eleemos.
 Ser. 33. Eccl. 3. & 29.

Hiero. Hoc quoq; calumniatores accusant, mirantes q̄ post efferationē, post tanta tormenta, post fœni & herbarū alimenta Deū confiteatur: & sit qui fuerat. Sed respondeant quomodo congruat vt angeli qui nunq̄ corruerūt, cum habeāt principem, qui per penitentiam sit reuersus.
c *Quamobrem.* Quāuis Deus prædixerit, cuius præscientia nō pōt mutari, hortatur tñ ad eleemosynam & pauperū misericordiā, quia nesciebat an esset Dei comminatio: q̄a & Ezechia & Niniuitarum sententia mutata est, non iudicij vanitate, sed eorū mutatione, qui conuersi veniā meruerunt. Ieremiæ quoque dicit dominus se, mala super gentem inferre, & si bona fecerit minas clementia commutare, in super bona terrena se daturū promittit, sed si mala fecerit, dicit se, suā mutare sententiā, non in homines sed in opera quæ mutata sunt. Neq; enim Deus hominib. irascitur, sed vitijs, quæ cū in homine non fuerint, non q̄ mutatum est punit. Intendit enim peccata punire, homines saluare.
 * Theod. inexplebilem illius crudelitātē declarat, quā in sibi subiectis exercuerat. Vis inquit, clementiæ fructū percipere? Hanc eandem erga eos ostendito, qui vnā tecū sortiti sunt naturam. Ita enim iudici persuadere poteris, vt minas extinguat, neque signat eas ad exitum perducere.
 * Tertul. Rex Babylonius offenso domino, cū in squalore & pectori septenni ab humana forma exulasset, immolata patientia corporis sui, & regnum recuperauit, & q̄ optabilius homini est, satis Deo fecit.
 * Cyprian. Danieli rex non obtemperans, aduersa quæ viderat, & infesta perpeffus est, quæ euadere & fugere potuisset, si peccata sua redimere eleemosynis voluisset.
 * August. Scriptum est, *sicut aqua extinguit ignē, ita eleemosyna extinguit peccatū.* Itē: *Inclūde eleemosynā in sinu pauperis, & ipsa pro te deprecabitur dominum.* Item scriptum est. *Consilium*

dem habet necessariam satisfactionem.
 * Idem. Magna est eleemosyna. q̄ ardentiu criminibus beneuolentiæ suæ fonte refrigerat, & quodam largitatis obruit incēdia delictorū: vt quis offensus quis criminib. prouocatus, cogitur liberare eleemosynis, quæ disposuerat punire peccatis. Ait enim sanctus pheta: *sicut aqua extinguit ignē, ita eleemosyna extinguit peccatū.*
 * Hieron. Affligendum est, corpus quod multis delicijs: longus risus perpeti compensandus est sicut lintea in asperitate cilicij commuranda.
 * Idem. Qui peccator est, cilicio penitentiæ accingatur, & plangat vel propria delicta, vel populi, & ingrediatur ecclesiā de qua fuerat egressus, & cubet in sacro, vt p̄tā delicias p̄ quas Deū offenderat, vitæ austeritate cōpustet.
 * Greg. Qui se illicita meminisse, a licitis abstinere, quatenus p̄ hoc cōditori suo satisfaciat, & cōmissa prohibita sibi metipsi abscindere debeat.
 * Bernardus. Prorsus horreo incidere in manus iudicis. Volo vultui iræ iudicatus præsentari, non iudicabo mala mea, iudicabo & bona mea. Melioribus curabo corrigere actibus, diluere lachrymā ieiunijs, cæterisque sanctæ laboribus disciplinæ.
 Hier. Fecit Nabuchodonosor iuxta Danielis consilium misericordias in pauperes: & idcirco vsq; ad mēsem dilatata est sententiā: sed quia gloriatur dicens. *Nonne Babylon, &c.* bonum misericordiæ perdidit malo superbia. Propter humilitatem adhuc per annum mansit in regno, & quia benefecerat pauperib. fm consilium Danielis elatus in superbia statim cecidit versus est in infernum.
 In Ieremia præcipitur populo Iudaorū, vt orerentur in pace, quia in pace eorum est pax capientium. *Forsitan ignoscet.* Daniel præsciens futurorum de

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Quamobrē. vbi posita expositione, ponit monitio Danielis monens regē ad penitentiā, & opera misericordiæ: vt per hæc auertatur pœna futura ab eo, q̄a nesciebat proph. vtrū hæc propheta eēt dicta p̄ comminationē tantū, quia tales comminationes frequēter intelliguntur sub cōditione. s. si illi cōtra quos dicuntur p̄seuerāt in malo. vnde dicit dominus Ier. 18. a. *Repēte loquar adu. gen. & adu. reg. & c.* Si pñiam egerit gēs illa a malo suo. agā & ego pñiam super malo q̄ cogitauit vt facerē ei. 2 Oīa hæc. hic ponitur interpretatio: in p̄letio. Et diuiditur in duas: q̄a primō ponitur visionis impletio, quā ad ipsius Nabuch. deiectionē, & secūdō, quā ad eius restitutionē, ibi. Igit post finē. Circa primū considerandum, q̄ licet ad verbū Danielis Nabuch. aliqua penitentiā egerit, & aliqua opera misericordiæ fecerit, tamē ad pristinā superbiam redijt. propter q̄ pœna p̄a uicta sūt ei inflicta, & hoc est q̄ dicitur. Oīa hæc, & c. 3 Post finē mensium, & c. i. post annum: quia per annum facta est

est dilatio pœnæ p̄ opera misericordiæ: sed quia, vt dicitur, eius sus est ad superbiam, ideo tunc ei inflicta est. 4 In aula Babylonis. Fretus multitudine militū. 5 Responditq; non dicitur aliquis loqueretur cū eo: & ideo dicendū, q̄ respondit suæ cogitationi: quia tūc cogitabat de abiectioe sua q̄ prædixerat sibi Daniel putabat falsum, & impossibile, quia tñ annus transierat, & magnitudinem potentia, & superbijs sua. 6 Et ait. Non est, & c. q. d. quis posset me deijcere, dicitur autem Babylon quia secundum quod dicit Hiero. super Isa. Ipsa erat adificata in quadra, & quodlibet latus quadri habebat 16. miliaria. i. 160. milia. nec est mirum: quia tunc sic edificabantur ciuitates, quod quicquid secundum statum suum habebat iuxta domum suam hortum neam, vbi terra nascentia crescebant: vnde diu posset viuere cum familia sua. Capitolium autem vel fortalicium in ierusalem tatis erat turris edificata a filijs Noe vt habetur Genes. 11. 7 Quam ego edificauit in domum regni. Non. n. c. dubitatur.

A Optimates mei, & a magistra us mei requisierunt me, & in regno. Secundum eos qui historiae contradicunt, oēs angeli regerent in regnum restituendum, & maior fiet eius gloria qui contra dominū superbi-

& ad honorē regni mei, decoremq; perueni: & figura mea reuerfa est ad me, & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum, & magnificentia mea amplior addita est mihi. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regē cœli, quia omnia opera eius vera, et omnes viæ eius iudicia, et gradientes in superbia potest humiliare.

perbiuit, quantum qui obedierunt ei, & fecit magister haberet bona, tunc erat nequitia. Et uilmerodach omnes requisierunt patrem. Vnde postea positus a patre in carcerem

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Figura mea reuerfa est ad me. *Non est per hoc intelligendum, quod de figura bouis reuersus sit ad figuram hominis, ut dicit Iosephus, & male, ut visum est, sed figura hic accipitur pro exteriori compositione, quia fuit tonsus, & vestitus, & sic quodammodo in figura mutatus. Vel aliter intelligendum est hoc secundum estimationem, quem habebat in furia, quia tunc sibi videbatur quod esset bestia.*
- 2 Et optimates, &c. secundum tempus prædictum a Daniele, & propter nequitiam Euilmerodach, cuius dominium erat eis odiosum. Cetera patent.
- 3 Nunc igitur. Hic ponitur conclusio cum dicitur: Nunc igitur ego Nabuchodonosor lau. ore.
- 4 Et magnifico. corde.
- 5 Et glorifi. opere.
- 6 Regem cœ. cuius regnum solum est stabile.
- 7 Quia omnia opera eius vera. quia procedunt secundum regulam iustitiae, quæ non potest errare.

MORALITER.

Moral. exponendo per arborem intelligere possumus quemcunq; statum prosperum temporalem vel spiritualem. Si accipitur quantum ad temporalem tm̄, sic arbor ista est homo quantum ad personam, homo. n. est arbor euerfa, ut supra dictum est. Ista arbor est in medio terræ, quia sita est inter orientem natiuitatis. & mortis occidentem. Alta, per excellentiam inter alias creaturas. Magna quantum ad scientiam. Fortis, quantum ad potentiã. Procerã, quantum ad apparentiam. Ramosa, quo ad generis lineam. Fructifera per opulentiam, sed non quantum ad charitatem: sed carnem nutriendam. Lata vel diffusa, quãrum ad famam. Subter eam animalia, i. simplices. Bestiæ, idest, feroces. In ramis eius volucres, i. in domo eius vel curia sunt leues superbi, mēdaces, garrulosi. Ex ea vescitur omnis caro i. carnales eius bona consumunt, quia totum dat mundo, nihil Deo, super hanc arborem est sententia quam clamat: Vigil. i. Christus vel angelus vel prædicator: vel prælatus, quæ sequitur: Succidite arborem per mortem. Eijcite quantum ad vilitatem extremam inter animalia, quia in alijs animalib. post mortem remanet aliquid vtile, nihil autem in huiusmodi homine. Prædicite ramos eius, i. parētalam. Excute folia, i. exteriorem apparentiam. Dispergite fructus, i. opulentiam, quia in morte quilibet rapit quod potest de bonis talium. Fugiat animalia, &c. propter familiæ dispersionem. Eijciatur exterius, idest, ad societatem infernalem. Cor eius ab humano cōmutetur, quantum ad obstinationem, septem tempora mutantur super eum, quantum ad damnationem perpe-

Arboris expositio.

CAP. V.

B Althasar rex fecit, &c. Hieron. Non filius Nabuchodonosor ut vulgo creditur: sed (ut ait Berofus qui Chaldaeam scribit historiam,

Berofus lib. 3. hist. Chaldaicæ.

CAP. V.

B Althasar rex fecit grande conuiuium optimatibus suis mille, et vnusquisque secundum suam

riam, & qui eum sequitur Iosephus post Nabuchodonosor qui regnavit annos 44. succedens Euilmerodach filius eius, de quo scribitur in primo libro

NICOLAUS DE LYRA. CAP. V.

B Althasar rex. Hic ponitur quarta visio, ubi ostenditur eminentia regni Christi, et iustorū, ad regnū Antichristi, & malorū, Cā materialis est destructio regni Chaldeorū per Medos, & Persas, quæ quidē destructio per digitos scribentis in pariete est dictata, p̄ Danielē interpretata: in quo designatur destructio regni diaboli p̄ mortē Christi: et eius passionē. Causa finalis est ad ostendendum iustitiam Dei, & Danielis prudentiã extollendam. Causa efficiens est instinctus Spiritus sancti de re imminente, vnde fit reuelatio non somnium. Cā formalis consistit in diuisione: & diuiditur in quatuor partes: quia primò tangitur visionis occasio, secundò videntis perturbatio, ubi: Tūc

Diuisio.

MORALITER.

B Althasar rex fecit grande conuiuium. Per Balthasar qui interpretatur absorbens diuitias, significatur quilibet magnus, & potēs in vitijs, maximē carnalibus, bona sua consumens,

8 Et omnes viæ eius, modi faciendi. 9 Iudicia, i. reuelata. 10 Et gradientes in superbia. Hoc cognoscebat per experientiam. Dubitatur a quibusdam, vtrum iste Nabuchodonosor fuerit: propter hoc quod dicitur de eo. Isa. 14. c. Detrahta est a cælis superbia tua, concidit cadauer tuum. & infra. Veni tamen ad infernum detraheris in profundum lacuum. Multa quæ ibi dicuntur, ex quibus aliquibus videtur, qd sit dicitur. Dicendum quod est saluatus, quia scriptura terminat historiam eius in sui humiliatione, & diuinæ virtutis, & fidei confessio hic patet, quod non sit in scriptura, nisi de his qui sunt in statu salutis, hoc etiam dicit decretum. 23. q. 4. Nabuchodonosor. Ad illud quod dicitur in contrarium in Isa. dicendum, quod dictum est per conditionem, intellecta conditione, s. si non penitiret: quia tamen penitentia ad infernum damnatorum non descendit, sicut Isa. 38. a. 6. i. m. dictum est Ezechie: Dispone domui tuæ, quia mortuus es, & non viues, quia tamen penituit, ideo sententia mutata & additi sunt vitæ eius. 15. anni. ut habetur ibidem.

tuum quæ per septenariū designatur. Ecce arbor humilitatis, & contra eam insinuat diuinæ ultionis. Si potest exponi de prosperitate seu excellentia spirituum sic per arborem intellige hominem virtuosum. Hæc est alta, per iustitiam Fortis, per constantiam. Fortis per eloquentiam. Magna per prudentiam quæ dirigit virtutes. Diffusa, per misericordiam Fructifera, per operationis exuberantiam. Oēs pascuntur ex ea per fratrum ædificationem. Subter eam bestiæ, per sensuū exteriorum refrenationem. In ramis eius volucres cœli, per moderantiam exteriorū moderantiam. Hic homo si in peccatum ceciderit, contra eū inlclamat Vigil. i. Christus in euangelio, prædicator vel prælatus prædicando. Succidite arborem, quantum ad desertionem charitatis, quæ est vita aīæ. Prædicite ramos, quantum ad ablationē voluntatis bonæ. Excute folia, quantum ad defectum bonæ loquutionis. Dispergite fructus, quantum ad subtractionem bonæ operationis. Fugiant animalia, quæ subter eam sunt, quantum ad defectum debitæ subiectionis. Alligetur vinculo, quantum ad generationem malæ consuetudinis. Ferreo, propter duritiam obstinationis. Eijciatur foris, quantum ad incontinentiam in omnibus malis, quia tunc facta est ei iniquitas meretricis. Cor eius ab humano commutetur quantum ad omnem modum crudelitatis. Septem tempora mutantur super eum, quantum ad peruersam opinionem totius legis. Huius arboris sententias percipiunt in omnibus reges, principes, nobiles, diuites, quia frequenter in prædicationibus audiunt diuinam sententiam, se non curant, ac si esset tantummodo somnium.

facies. tertio turbati responsio, ubi: O rex altissimus, &c. visio is expositio, ubi: Idcirco ab eo. Circa primū quatuor partes conuuiuii. Primum est conuictus lasciuia, cum dicitur: Balthasar rex fecit grande conuiuium. Ier. 29. prædictū erat quod in 70. annis terminaretur regnum Chaldeorum, ut rediret captiuitas Iudeorum. Balthasar credebat illud tempus transisse: & per consequens Ieremianum falsum, propter quod ut dicunt Hebræi, fecit tale festum.

2 Optimatibus suis mille. omnes enim magnis principibus imperij conuenerant in Babylone, ut defenderent ciuitatem contra Cyrum, & Darium, qui obsederant eam ut patet ex fine huius visionis. 3 Et vnusquisque. Quod exponitur dupliciter. Uno modo sumens, ideo subditur.

2 Optimatibus suis mille, ad sui ostentationem: Et non hic quod fecerit grande conuiuium pauperibus, ad peccatorum suorum remissionem, & diuinæ gratiæ impetrationem.

Evenerit caput Isachin regis Iudae, & eduxerit eum de domo... Huic successit filius eius Regular qui habuit filium... ordachum, patrem huius Balthasar, quo a Medis &... occiso, destructum est regnum Chaldaeorum, &... successit: Hoc Xenophon in Cyri maioris scribit... ia, & Pom... Throgus, a... Darium, alij b... gen, alij A... filium pu... heodoretus. Post Nabuchodonosor Enilad Maro c regnat, post que Balthasar. Illius autem memorem reliquit Darl, quando quidem non simpliciter historiam, sed prophetiam compositam: quam ob rem omnia quidem gesta sunt, conspiciuntur: sed illa dumtaxat quorum necessaria utilitatis gratia memoria. Quando itaque maximum etiam in Balthasar ostendit Deus miraculum, quodque idoneum ad ingenerandum timorem cum pietate non solum tunc vivebant, sed etiam posteris, non existimavit esse tantum beneficium silentio occultare.

iussit, & in ipsis bibebat. Hoc est, ebrietatis instrumenta se dicit divini ministerij instrumenta: praecepitque ut quae sua explebant lasciviam, per haec vino fruerentur.

* Rabbi Saadias. Quare tunc primum profanata sunt In hunc locum vasa? Ea die pugnaverat Balthasar cum Cyro, & Dario qui oppugnabant Babyloniam, obtentaque victoria rediit cum gaudio cordis sui, & fecit conivium principibus suis, atque fidens illis. Illa autem die impleti erant septuaginta anni desolationis templi, & civitatis Babylonicae, atque ideo dixit in corde suo postquam non sunt redempti cerere nec deinceps redimuntur, & tunc praecepit afferri vasa domus Domini.

bibebat etatem. Praecepit ergo afferrentur vasa aurea, & argentea, quae asportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo quod fuit in Ierusalē, ut biberent in eis rex, & optimates eius, vxoresque eius, & concubinae.

1 afferrentur vasa aurea, & argentea, quae asportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo quod fuit in Ierusalē, ut biberent in eis rex, & optimates eius, vxoresque eius, & concubinae. 2 Tunc allata sunt vasa aurea quae asportauerat de templo quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, & optimates eius, 3 vxores, & concubinae eius Bibebant vinum, & laudabant deos suos 4 aureos, & argenteos, & aereos, ferreos ligneosque, & lapideos. 5 In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis 6 contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae. Et rex 7

Tunc allata sunt vasa aurea quae asportauerat de templo quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, & optimates eius, vxores, & concubinae eius Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, & aereos, ferreos ligneosque, & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae. Et rex

vxores, & concubinae eius Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, & aereos, ferreos ligneosque, & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae. Et rex

ipsi: sed illa dumtaxat quorum necessaria utilitatis gratia memoria. Quando itaque maximum etiam in Balthasar ostendit Deus miraculum, quodque idoneum ad ingenerandum timorem cum pietate non solum tunc vivebant, sed etiam posteris, non existimavit esse tantum beneficium silentio occultare. Praecepit ergo. Tradunt Hebraei quod irritam putans omissionem, quae Ieremias captivitatem Iudae commiserat relaxandam, cuius & Zacharias in principio nuntiavit, quasi spei vanae insultans captiuorum, fecit grativivium, & attulit vasa in medium, in quo statim apparuit iudicium.

alius, verba prophetarum assumit, & ad sensum suum abutitur scripturae sacrae testimonijs, & dat bibere his quos decipit, & cum quibus a Deo recedens fornicatur, vasa templi tollit, & inebriatur in eis. & non Deum cuius vasa sunt sed Deos laudat aureos, id est, seculari scientia compositos, argenteos eloquij venustate & rethorica arte constructos, aereos, ferreos, quos. s. fabulae tradunt, & carmina poetarum multam elegantiae vel stultitiae habentes differentiam, de quibus quia penitus inepta traduntur, lapidei vel lignei merito dicuntur. Hos omnes Deuteronomium in duas partes diuidit. Maledictus qui facit sculptili, & constituit soliveter, opus manuum artificis, & ponit illum in abscondito: abscondunt enim omnes haeretici mendaciorum suorum dogmata, ut sagittent in abscondito in eos corda. In eadem hora. Sic supradictum est de Nabuchodonosor: Cum adhuc esset sermo in ore regis, vasa de caelo ruit. Ne ob aliud videantur illata supplicia Dum vasa fuerunt in idolo Babylonis, non iratus est dominus, quia videbantur secundum opinionem suam ea cultui consecrasset divina. Sed postquam humanis vsibus divina contaminantur, mox sacrilegium in poena consequitur.

Et ideo oblitus eorum quae contigerant Nabuchodonosor. Theo. His autem docet nos propheta non solum impietatis exuperantiam, sed etiam damnum ab intemperantia vini profectum. Obruit enim rationem ebrietas, & incontinentia peperit insaniam. Hec vasa inquit, non ex ijs qui solum videntur, & solum nomen habent eorum, sed ipsi qui praestant omnibus Deo dicata erant, qui Ierusalē elegit, & templum eius gloria complevit: verum, quae nefas erat attingere, impius rex in medium afferri iussit,

* Theodo. Maximam item coniviam hinc percipiebant utilitatem, qui docebantur Dei potestatem, & intelligebant

NICOLAUS DE LYRA.

etates suas erant in conivivio ordinati, seniores in primis locis, alij consequenter in alijs. Alio modo exponitur, quia nullus cogebat bibere ultra vires suas, sicut fit apud aliquos quantum ad hoc vasa in compositis, & propter hoc non erat decens hoc fieri in aula regali. Secundum quod hic ponitur est contemptus blasphemie exponendo vasa Deo consecrata vsibus humanis: & hoc est quod dicitur.

5 Aureos, & argenteos, &c. Idola enim fiebant de diversis metallis secundum propriam etatem illorum pro quibus fiebant, ut idolum Martis de ferro, Solis de auro, Lunae de argento. vnde dicitur Act. 19. Quod aedes Dianae fiebant argenteae. Ratio autem huius est, quia probabile est quod tales imagines fiebant per astrologos. In talibus autem fiendis duo attenduntur: determinata constellatio ex parte virtutis insistentis, & determinata dispositio ex parte materiae recipientis. Quartum quoque hic ponitur, est conspectus divinae sententiae cum dicitur.

praecipit ergo iam temulentus, &c. de templo ubi fuerant posita a Nabuchodonosor venerabiliter secundum suam estimationem.

6 In eadem hora, &c. Eadem hora dicitur, ut ostendatur manifeste propter quid erat Dei vindicta, scilicet, propter contemptum Dei in abusu vasorum sacrorum, & laude idolorum. Ex hoc etiam patet, quod temerarium est res Deo sacratas applicare vsibus humanis, propter quod in ecclesia statutum est, quod calix in propria forma non vendatur, nisi alteri ecclesiae.

quae asportauerat Nabuchodonosor, &c. quae opinio videtur pro Balthasar fuisse filium Enilmerodach: quae opinio videtur pro babari, ut supra dictum est. 2. cap. Sequitur.

7 Et rex aspiciebat. Hic non dicitur, quod alij viderunt, ex quo videtur, quod non erat ibi manus scribens secundum existentiam, quia talia communiter videntur ab omnibus assistentibus, sed solum erat talis apparitio in oculis regis, & sententia in pariete scribatur divinitus, ministerio tamen angelico, quia eorum ministerio talia fiunt.

biberunt in eis rex, &c. propter hunc contemptum fuit punitus, & maxime quia illa vasa exposuit suis vxoribus, & concubinis, ut hic dicitur: Tertium quod hic est positum est actus idololatricum dicitur.

* 1 Tunc sequitur Dei blasphemia, ideo subditur.

laudabant Deos suos. insultando Deo Iudeorum in cuius vasa bibebant.

MORALITER.

praecipit ergo iam temulentus ut afferrentur vasa. Ex hoc patet quod ebrietas, & comessatio inducunt ad maiora mala: am iste rex non processit ad contemptum Dei, eius vasa humanis vsibus applicando, donec fuit in conivivio temperantus: & per hoc significatur, quod potentes contenti bonis suis in toto vel in parte in ebrietatibus, & conivivijs, frequenter se conuertunt ad spoliandum ecclesiam ocalibus & alijs bonis, in Dei contemptum: Et quoniam abijssis abyssum invocant, ideo frequenter ad dicta vitia

4 Et laudabant Deos suos aureos & argenteos. Magna namque Dei blasphemia est, diuinitatem attribuire idolis.

6 In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus hominis, &c. Hic fertur sententia divina contra praedictos peccatores in scripturis, ut firmior ostendatur, in qua descriptio scribens est Deus pater, manus filius, nam per filium omnia operatur, Ioan. 1. a. Omnia per ipsam facta sunt. Digiti, spiritus sanctus. Vnde dicitur Exod. 8. Dignus Dei est hic. Et de ipso cantat ecclesia: Tu septiformis munere dextrae Dei tu digitus, &c. De scriptura vero dicitur infra.

† Hec

Abant eum corporis expertem, & oculis cerni minimimè posse: deorum verò quos laudauerant, imbecillitatē, cum ex sola inanimata materia cōstarent. Hoc autem miraculo ingētem metum omnib. incussū fuisse testatur propheta dicēs.

a Tunc facies reges, &c. * Theo. Quod si digitorum scribētium species ita perterrituit eum, vt etiā articulo rā compages dissoluerentur, qd non sustinuisset Deo infestus, si præsteras i fulminis genus, aut fulmina contplexisset, aut angelos toruē intuentes, quorum cōspectum ne magnus quidem Daniel absque metu ferre potuit? Superbit terra et cinis. Tanto itaque terrore percussus.

Bterrituit eum, vt etiā articulo rā compages dissoluerentur, qd non sustinuisset Deo infestus, si præsteras i fulminis genus, aut fulmina contplexisset, aut angelos toruē intuentes, quorum cōspectum ne magnus quidem Daniel absque metu ferre potuit? Superbit terra et cinis. Tanto itaque terrore percussus.

C Exclamauit fortiter, &c. Metus enim vocem exercebat, & animi perturbatio stimulabat, vt sententiam intelligeret, tum præmissū scripturam legenti, eiusque interpretationem asserēri proponit.

C Purpura vestietur. Hieron. Apud ludæos régēs vnctio facit, apud gentiles quatuor insignia, scilicet, purpura, phibula, annulus, & diadema. Vnum ho-

a aspiciebat articulos manus scribētis. Tunc facies regis commutata est, & cogitationes eius conturbabāt eum, & compages renū eius soluebantur, & genua eius ad se inuicē collidebantur. Exclamauit itaque rex fortiter, vt introducerent magos Chaldæos, & auruspices. Et proloquēs rex, ait sapientibus Babylonis: Quicumq; legerit scripturam hāc, & interpretationē eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur, & auream tōrquē habebit in collo, & tertius in regno meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerūt scripturam legere, nec interpretationē indicare regi. Vnde rex Balthasar satis cōturbarus est, & vultus illius immutatus est. Sed & optimates eius turbabātur Regina autē pro re que ac ciderat regi, & optimatib. eius, domū conuiuij ingressa est, & proloquēs ait: Rex in aternū viuē. Non te cōturbēt cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. Est vir in regno tuo qui spiritū deorū sanctorum hēt in se, et in diebus patris tui sciētia, & sapiētia inuentæ sunt in eo. Nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

b lidebantur. Exclamauit itaque rex fortiter, vt introducerent magos Chaldæos, & auruspices. Et proloquēs rex, ait sapientibus Babylonis: Quicumq; legerit scripturam hāc, & interpretationē eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur, & auream tōrquē habebit in collo, & tertius in regno meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerūt scripturam legere, nec interpretationē indicare regi. Vnde rex Balthasar satis cōturbarus est, & vultus illius immutatus est. Sed & optimates eius turbabātur Regina autē pro re que acciderat regi, & optimatib. eius, domū conuiuij ingressa est, & proloquēs ait: Rex in aternū viuē. Non te cōturbēt cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. Est vir in regno tuo qui spiritū deorū sanctorum hēt in se, et in diebus patris tui sciētia, & sapiētia inuentæ sunt in eo. Nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

c & auream tōrquē habebit in collo, & tertius in regno meo erit. Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerūt scripturam legere, nec interpretationē indicare regi. Vnde rex Balthasar satis cōturbarus est, & vultus illius immutatus est. Sed & optimates eius turbabātur Regina autē pro re que acciderat regi, & optimatib. eius, domū conuiuij ingressa est, & proloquēs ait: Rex in aternū viuē. Non te cōturbēt cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. Est vir in regno tuo qui spiritū deorū sanctorum hēt in se, et in diebus patris tui sciētia, & sapiētia inuentæ sunt in eo. Nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

d Sed & optimates eius turbabātur Regina autē pro re que acciderat regi, & optimatib. eius, domū conuiuij ingressa est, & proloquēs ait: Rex in aternū viuē. Non te cōturbēt cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. Est vir in regno tuo qui spiritū deorū sanctorum hēt in se, et in diebus patris tui sciētia, & sapiētia inuentæ sunt in eo. Nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

e & proloquēs ait: Rex in aternū viuē. Non te cōturbēt cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. Est vir in regno tuo qui spiritū deorū sanctorum hēt in se, et in diebus patris tui sciētia, & sapiētia inuentæ sunt in eo. Nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

f donosor pater tuus principē magorū incantatorū Chaldæorum, & auruspiciū constituit eū. Pater in quā tuus, O rex: quia spiritus amplior, & prudētia intelligentiaq; & interpretatio somniorū, & ostensio secretorū ac solutio ligatorum inuētæ sunt in eo, hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomē Balthasar. Nūc itaq; Daniel vocetur, & interpretationē narrabit. Igitur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

f tur introductus est Daniel corā rege. Ad quē pfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quē adduxit rex pater meus de Iudæa? Audiui de te, quoniā spiritum deorum habebas: & sciētia intelligētiaq; ac sapiētia ampliores inuētæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

f sunt in te. Et nunc introgressi sunt in cōspectu meo sapientes

Eccl. 10.

Insignia regum.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Tunc facies. Hæc est secunda pars principalis, in qua ponitur vidēis perturbatio. Et diuiditur in duas, quia primo describitur eius perturbatio ratione visionis. Secundo propter defectum interpretationis, ibi: Vnde rex Balthasar. Circa primum dicitur sic: Tunc facies regis commutata est: quia ex timore, recursus factus est sanguinis ad cor. Et per cōsequens factus est pallor in facie, & tremor in mēbris exteriorib. vnde sequitur: Et compages renū eius, &c.
- 2 Exclamauit itaque. quia non solum fuit turbatus in corde, sed turbationem ostendit voce.
- 3 Vt introdu. ma. &c. Expone sicut supra. Sequitur.
- 4 Quicumque legerit. Apud gentiles quatuor erant insignia regalia, purpura, phibula, vel torques aurea, annulus, diadema. Hæc quatuor simul concurrentia designabant honorem regum singula autem per se assumpta vel plura designabant participationem honoris regy, & hoc designatur hic. Vnde sequitur.
- 5 Et tertius in regno meo erit. i. tertius a me erit in honore.
- 6 Tunc ingressi omnes, &c. quia erat scripta Hebraicè, & ipsi illas lucras ignorabant, & dato quod scirent legere, tamen non poterant scire intellectum eius: quia in tribus verbis, scilicet, Mene, Thebel, Pheres, continetur tanta sententia, quod non poterant intelligi nisi domino reuelante. Et hoc est propriè legere quando non solum cognoscuntur literæ, sed etiam intellectus.
- 7 Vnde rex Balthasar. Hic describitur regis perturbatio propter defectum interpretationis, cum dicitur: Vnde rex Balthasar satis, &c. hoc est multum.
- 8 Et vultus illius immutatus. quia propter vehementiam timoris, ira & turbationis frequenter mutabatur color eius in facie.
- 9 Sed & optimates. ex regis perturbatione, & quia a Deo erāt percussi cum essent participes criminis.
- 10 Regina autem. i. mater Balthasar secundum Origenem, sed secundum Iosephum erat eius ania, quod videtur probabilius. Et ideo poterat

Diuisio.

Iosephus. l. 10. c. 13.

- poterat scire præterita quæ rex ignorabas, quæ scilicet, facta erant tempore Nabuchodonosor aui regis.
- 11 Domum conuiuij ingressa est. Ad consolandum regem, & ei consulendum. Et patent eius verba vsque ibi.
- 12 Est vir in regno tuo, qui, &c. Loquitur de Deo celi in ad modū gentiliū. Cetera patēt ex dictis in alijs capitulis.
- 13 Spiritus amplior. quantum ad multitudinem cognitionum.
- 14 Prudentia. quantum ad cognitionis claritatem.
- 15 Intelligentiaque, & interpretatio somniorum. intelligentia dicitur quantum ad cognitionem occulti. Interpretatio autem ad expressionem verbi.
- 16 Et ostensio secretorū. quia multa sunt alia secreta somnys, sicut in proposito de scriptura in pariete q̄ nota sunt.
- 17 Ac solutio ligatorum. quantum ad intellectum scripturarum occultarum, quæ dicuntur eis ligatæ: quia non possunt videri intellectu. Hoc modo loquitur Philosoph. 2. Metaphysicis, quod sicut nodum non potest soluere qui non nouit intricati nodi, ita nec questionem dubitabilem soluere qui ignorat intentiones rationum ex vtraque parte.
- 18 Inuentæ sunt in eo. Hoc est in Daniele, cui rex imposuit nomen Balthasar. Primò capitulo dicitur, quod propositus regem imposuit hoc nomen Danieli: ergo rex non imposuit. Igitur quod propositus imposuit de mandato regis: & ideo rex præter fecit hoc, vt hic dicitur. Sequitur.
- 19 Igitur introductus est Daniel, &c. Ex quo habet consilium mulieris sapientis non est contemnendum, maxime quando non habetur aliud, sicut in proposito erat. Sequitur.
- 20 Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ. q. d. tu es illis apud quos consueuerunt esse propheta, quia alibi quam apud Iudæos raro leguntur fuisse propheta.
- 21 Quem adduxit rex pater meus. i. auus meus, cui respondisti de occultis. Cetera patēt ex dictis vsque ibi.

* 1 Responsus

Imitemur Daniele regis dignitatē, & mu- contēmentem, iam tunc illud euangelicum sequē- Alioquin tristia nuntiantē, cens erat dona suscipere.

dubiū est, quin post Antichristum sancti regnaturi sint. *Theod. Parēris tui malis haudquaquā respicisti, neque ex iis quæ ille p̄pessus est, discere voluisti diuinā potētīā. f. *sed aduersum, &c.* Theodoret. R. eēt docet p̄sentes, ne ea quæ videntur, sed ipsorum opificem ac Dñm adorēt:

magi, vt scripturā hanc legerent, & interpretationē eius in dicarēt mihi, & nequiuērūt sensum sermonis huius edice re. Porro ego audiui de te, q̄ possis obscura interpretari, & ligata dissoluere. Si ergo vales scripturā legere, & interp̄ tationē eius indicare mihi, purpura vestieris, & torquē au reā circa collū tuū habebis, & tertius in regno meo prin- ceps eris. Ad quē respōdens Daniel, ait corā rege: Munera tua sint tibi, &† dona domus tuæ alteri da: scripturam autē

& simul etiam regis reprehendit factum docerq; maximum celum opificē habere Deum, q̄ oculis cerni nequeat. Tu autē inquit celsus ostendisti cor tuū, nō celo, sed Deo cœli. Neq; enim vasa domus eius, nisi tanto factu elatus es, tibi afferri p̄cepisses.

légā tibi rex, & interpretationem eius ostendā tibi. O rex, Deus altissimus regnū et magnificentīā, gloriā et honorē dedit Nabuchodonosor patri tuo, & p̄p magnificentiā quā dederat ei, vniue: si populi, tribus et lingua tremebāt, et metuebant eū. Quos volebat, interficiebat, et quos volebat, percutiebat: quos volebat, exaltabat: et quos volebat, humiliabat. Qñ autē eleuatū est cor eius, et spiritus illius ob firmatus est ad superbiā, depositus est de folio regni sui, et gloria eius ablata est, et à filijs hominum eiectus est. Sed et cor eius cū bestijs positū est, et cum onagris erat habitatio eius. Fœnū quoq; vt bos comedebat, et rore cœli corpus eius infectū est, donec cognosceret q̄ potestātē haberet altissimus in regno hominū, et quēcūque voluerit, suscitabit sup̄ illud. Tu quoq; filius eius Balthasar nō humiliasti cor tuū, cum scirēs hęc oīa, sed aduersum dominatorē cœlij ele

g. *Deos quoque argēt. † dona tua. teos. *Theod. Atq̄ potuisti illorum imbecillitatē tū ex materia tum ex arte cognoscere: & p̄terea ex partib. omni sensu carentibus. siquidē cognitione, visu, & auditu orbatē sūt & nuda tm̄ sunt simulacra. Tu verō ne ita adduci quidē potuisti, vt quid deceret, intelligeres: immo Deos qui nihil prodesse p̄nt, laudare non desinis. Porro*

uatus es. Et vasa domus eius allata sunt corā te, et tu, et opti mares tui, et vxores tuę, et cōcubina tuę vinū bibistis i eis. Deos quoq; argēteos et aureos et creos, ferreos, ligneosq; et lapideos, q̄ nō vidēt, neq; audiūt, neq; sentiunt laudasti.

Re- tē cū cōparasset idola cum vero Deo propter audiētium utilitatē, ostendisset: que illa neque videre, neq; audire, de vero Deo quod oīum maximū est addidit quia *vita tua, & vita tua in manu eius.* Id n. vita maius est alijs etiā vitā p̄bere: & rursum, ipsam quādo velit, adimere.

Porro Deū q̄ habet flitū tuū in manu sua, et oēs vias tuās nō glorificasti. Idcirco ab eo missus est articulus manus, q̄

Attamē hunc inqt, F talē, ac tm̄ cui vitæ neci q̄. potestas est, reges eligētē, eoidē que regno abdicantē, non solū celebrate omittis, sed potius in dībrio h̄re perseueras, dedicatis ipsi vasis insultās. h. *Idcirco ab eo missus est.* *Theod. Neque dixit, ipse scripsit: sed missus est a facie eius. articulus manus, hoc est scribi iussit. Neque cum totum qui scripsit, ostendit tibi, verū cum tuum redarguere vellet factum, solis te digitis percussit, ac tanto metu compleuit. Dilce nunc scripturam, & scripturæ interpretationem.

Iosephus

honorabant ex amore. Illi qui erant ab eo exaltati, aliqui ex timore. Illi qui erant ab eo depresti. Et que sequuntur in litera, patēt ex dictis vsque ibi. 7 Qñ autem, per superbiā nimiam. 8 Et spiritus. i. obstinatus, quia non statim ad primū peccatū percussu eū do mirus, sed expectauit correctionē, quod sequitur vsque ibi. 9 Cor eius. quia subtrahēto vsu rationis homo non differt à bestijs, vt habet Philosoph. tur. i. Metaph. quod fuit in Nabuchodonosor per amentīā, vt visum est, quod sequitur p̄ter, ex dictis vsque ibi. 10 Tu quoque. i. nepos. q. d. grauius peccasti, quia exēplū in auo tuo habuisti. 11 Sed aduer. per superbiā. 12 Et vasa, & c. Ecce cōtumelia q̄ nō fecerat Nabuchodonosor. 13 Deus quoque ar. Ecce blasphemā, quia laudādo deos suos, Deū celi qui in Ierusalē colebatur blasphemabat. 14 Porro Deū. i. spiritū tuū vel virtutē respirādi in quo cōseruatur vita. 15 In manu sua. i. potestate. 16 Et omnes. i. cogitationes & opera. 18 Non glorific. Reddeno sibi gratias pro beneficijs acceptis. 18 Idcirco. Hęc est quarta pars principalis huius cap. in qua p̄r. tur visionis expositio. Idcirco. i. propter p̄dicta tua mala. 19 Missus. i. digiti manus more Hebræi cōsermonis, qui frequēter p̄nat singulare p̄ plurali, vt Exo. 8. f. Venit muscagra uissima. i. multitudo muscarū: quia plures apparebāt digiti, sequitur.

* 1 Mene

NICOLAUS DE LYRA.

Respōdens Daniel, & c. quia ex pacto nō est aliquid accipiē dīo reuelatione diuini secreti: sed post factū pōt aliquid accipi ex libalitate aūis, sicut fecit Daniel infr. eod. cap. 2 O rex. Hęc est pars huius capituli, vbi datur regi respōsto a Daniele. Ex quo pat̄ q̄ vitia principū tpe debito non sunt tacenda, & vt Daniel melius ipsum arguat ponit exēplū aui sui q̄ p̄p superbiā suā fuit deie- ctus a regno ad tēpus, vt patuit cap. p̄cedenti. Et ideo iste grauius p̄tuit: qui non fuit correctus exēplo eius. Nec valet, si dicatur, q̄ si non habebat adhuc discretionem quando auus eius mortuus est. Et sic posset excusari per ignorantiam facti: non valet, sicut dictum est quia iusta regnū. s. notabilia scribebantur in annalibus historijs, et dīgebantur in magimibus vt magis memorie commendarentur a exemplum aliorum. Et ideo iste potuit scire aui sui factum. Hoc egi tur quod dicitur. O rex. Balthasar. 3 Deus altissimus. q̄ de infimo statu elenatus est ad monarchiā, vti est supra. 4 Et magnificentīā. propter expensas magnās q̄s faciebat, quod est proprium magni, vt dicitur. 4. Ethic. 5 Et gloriam. quantum ad diffusionem fame sue magnitudinis. 6 Et honorem. qui ei ab vniuersis impendebatur, quia aliqui eū

A * Ioseph. Heb. Vidēs Deus noster vasa tēpli sui pphana
ri, itatus est valde, zelūq. induit p vasis suis. Et mittēs se-
cūt scribi scripturā durā, q̄ Balthasar & regnū eius. Venit
n. angelus. & scripsit in pariete colore rubeo ē regione re-
gij candelabri, huiuscemodi scripturā. Suputauit, Ponde-
rauit, & Diuisit Et li-
terā quidē erant He-
braica, verba autem
erant Syriaca.

lib. 1. Iudica-
rum historia-
rum. e. 1.

Hieron.

† Mene.

† Thekel.

† Pheres.

terā quidē erant He-
braica, verba autem
erant Syriaca.

a Mene, Thekel. Pri-
mum pertinet ad ter-
minationem regni.
Secūndum ad termi-
nationem vite regis.
Tertium ad transla-
tionem regni.

b Tunc iubente. Acce-
pit Daniel insignia,
vt sic successuro Da-
rio notus fieret, &
ab eo honoratus po-
pulo Dei subuenire
posset. Tunc iubente.
Nō mirum, si quā-
uis audiens tristia p̄-
miū soluerit: cum
ventura quæ audie-
rat, non statim credidit: Dei enim prophetā honorando,
se putauit veniam promereri, non tamen obtinuit; quia
sacrilegium maius fuit quam ueneratio hominis Dei.

c Tunc iubente. Hieron. Ios̄phus dicit, obfessa Babylone a
Medis & Persis, Balthasar regem Babylonis venisse in tā
tam obliuionem sui, ut celeberrimum cōuiuuium iniret,
& in templi biberet vasis, & obfessus epulis vacaret. un-
de potest stare historia quod eadem nocte sit captus & iu-
gulatus: dum oēs aut uisionis interpretationis quæ mira-
culo territi, aut celebritate, aut ebrietate cōuiuuij occupa-
ri essent. Hinc Isaiās. *Ecce ego s̄c̄ t̄ibo super e. s̄ Medos, &c.* Et Ieremias: *Filia Babylonis quasi area tēpus tritura ei s̄.*
Adhuc modicum & ueniet tēpus messionis eius. Quod autem in
conuiuio capta sit, Isaiās aperit sic: *Babylon dilecta mea sancta
est mihi in miraculum: pone mensam, contempla e in specula, come-
dentes & bibentes, surgite principes arripite clypeos.*

c Tunc iubente. Hieron. Ios̄phus dicit, obfessa Babylone a
Medis & Persis, Balthasar regem Babylonis venisse in tā
tam obliuionem sui, ut celeberrimum cōuiuuium iniret,
& in templi biberet vasis, & obfessus epulis vacaret. un-
de potest stare historia quod eadem nocte sit captus & iu-
gulatus: dum oēs aut uisionis interpretationis quæ mira-
culo territi, aut celebritate, aut ebrietate cōuiuuij occupa-
ri essent. Hinc Isaiās. *Ecce ego s̄c̄ t̄ibo super e. s̄ Medos, &c.* Et Ieremias: *Filia Babylonis quasi area tēpus tritura ei s̄.*
Adhuc modicum & ueniet tēpus messionis eius. Quod autem in
conuiuio capta sit, Isaiās aperit sic: *Babylon dilecta mea sancta
est mihi in miraculum: pone mensam, contempla e in specula, come-
dentes & bibentes, surgite principes arripite clypeos.*

* Amb. Balthasar ille rex qui in uasis Domini, quæ de
templo Ierolymis fuerāt a patre eius ablata, bibere cū
suis amicis & concubinis vsurpauit, ipsa nocte angeli ma-

lib. 10. antib.
ca. 1.

lib. 13. d
sero. 51. d
lib. 21. b

li. ad virg.
lapf.

^{a In pariete.}
scripsit hoc, quod exarātū est. Hęc est autem scriptura quę
^{a Numerus b Appensio c Diuisio.}
digesta est Mene, Thekel, Pheres. Et hęc interpretatio ser-
<sup>a Cum mane numerum: Thekel, appensio nem. pheres, diuisionem. b et non solum fuit opus
lectione, sed & interpretatione.</sup>
monis. † Mene, numerauit Deus regnū tuum, & cōpleuit
^{a Iudici Dei. b Quam putare.}
illud. † Thekel, appensus est in statera, & inuentus es mirus
<sup>a Vt ante gladius occidat, quam natura dissoluit unde: Vt impij non diu d̄bant dies suos
b In Medos & per as Cyrus n̄ rex Persarū aduēto D̄no auen. ulo suo, subuertit imperiū Chaldaorū.</sup>
habens. † Pheres, diuisum est regnū tuum, & datū est Medis
& Persis. Tunc iubete rege indutus est Daniel purpura, &
circundata est torques aurea collo eius, et p̄dicatum est de
eo, q̄ haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem no-
^{a Tenebre tione aratis & propinquitatis regni.}
cte interfectus est Balthasar rex Chaldæus, & Darius Me-
<sup>a Maus Medorum quān Persarū regnum, & Cyri auunculus, qui prius erat iure natura,
successor esse debuit.</sup>
dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

^{a Numerus b Appensio c Diuisio.}
digesta est Mene, Thekel, Pheres. Et hęc interpretatio ser-
<sup>a Cum mane numerum: Thekel, appensio nem. pheres, diuisionem. b et non solum fuit opus
lectione, sed & interpretatione.</sup>
monis. † Mene, numerauit Deus regnū tuum, & cōpleuit
^{a Iudici Dei. b Quam putare.}
illud. † Thekel, appensus est in statera, & inuentus es mirus
<sup>a Vt ante gladius occidat, quam natura dissoluit unde: Vt impij non diu d̄bant dies suos
b In Medos & per as Cyrus n̄ rex Persarū aduēto D̄no auen. ulo suo, subuertit imperiū Chaldaorū.</sup>
habens. † Pheres, diuisum est regnū tuum, & datū est Medis
& Persis. Tunc iubete rege indutus est Daniel purpura, &
circundata est torques aurea collo eius, et p̄dicatum est de
eo, q̄ haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem no-
^{a Tenebre tione aratis & propinquitatis regni.}
cte interfectus est Balthasar rex Chaldæus, & Darius Me-
<sup>a Maus Medorum quān Persarū regnum, & Cyri auunculus, qui prius erat iure natura,
successor esse debuit.</sup>
dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

^{a Iudici Dei. b Quam putare.}
illud. † Thekel, appensus est in statera, & inuentus es mirus
<sup>a Vt ante gladius occidat, quam natura dissoluit unde: Vt impij non diu d̄bant dies suos
b In Medos & per as Cyrus n̄ rex Persarū aduēto D̄no auen. ulo suo, subuertit imperiū Chaldaorū.</sup>
habens. † Pheres, diuisum est regnū tuum, & datū est Medis
& Persis. Tunc iubete rege indutus est Daniel purpura, &
circundata est torques aurea collo eius, et p̄dicatum est de
eo, q̄ haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem no-
^{a Tenebre tione aratis & propinquitatis regni.}
cte interfectus est Balthasar rex Chaldæus, & Darius Me-
<sup>a Maus Medorum quān Persarū regnum, & Cyri auunculus, qui prius erat iure natura,
successor esse debuit.</sup>
dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

<sup>a Vt ante gladius occidat, quam natura dissoluit unde: Vt impij non diu d̄bant dies suos
b In Medos & per as Cyrus n̄ rex Persarū aduēto D̄no auen. ulo suo, subuertit imperiū Chaldaorū.</sup>
habens. † Pheres, diuisum est regnū tuum, & datū est Medis
& Persis. Tunc iubete rege indutus est Daniel purpura, &
circundata est torques aurea collo eius, et p̄dicatum est de
eo, q̄ haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem no-
^{a Tenebre tione aratis & propinquitatis regni.}
cte interfectus est Balthasar rex Chaldæus, & Darius Me-
<sup>a Maus Medorum quān Persarū regnum, & Cyri auunculus, qui prius erat iure natura,
successor esse debuit.</sup>
dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

<sup>a Maus Medorum quān Persarū regnum, & Cyri auunculus, qui prius erat iure natura,
successor esse debuit.</sup>
dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

dus successit in regnum, annos natus sexagintaduos.

nu percussus, crudeli morte punitus est.

* Theod. Inquirendum cur Nabachodonosor De-
regnū reduxerit, istū verō statim & regno priuarit
ta? Primò, q̄ Nabuchodonosor alterū impietatis
luisse nō cōspexerat, idcirco dignū venia iusto De-

† Alioquin oī-
ra prauidens
& ea cognosc-
que iā prater
cognita illi-
tentia, quæ a
pertinebat ita
ratus est, istū
præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

1 Alioquin oī-
ra prauidens
& ea cognosc-
que iā prater
cognita illi-
tentia, quæ a
pertinebat ita
ratus est, istū
præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

2 tentia, quæ a
pertinebat ita
ratus est, istū
præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

3 pertinebat ita
ratus est, istū
præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

4 ratus est, istū
præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

5 præcognosce-
petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

6 petuā impiet-
morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

7 morte sedar
tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

8 tatis increme-
Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

9 Reuera autē h-
dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

10 dum est inci-
manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

11 manus Dei v-
hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

12 hortēdum
bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

bonitatis, pat-
& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

& lōganimit-
contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

contempere.
co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

co beatus D-
cipit: *Hodie si-*

cipit: *Hodie si-*

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

Hodie si-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Mene, Thekel, Pheres. Primum pertinet ad finem regni.
- * 2 Mene enim idem est quod numeratio, propter quod subditur.
- 3 Numerauit Deus, i. finit, sc̄dm punct ad finē vitæ Balthasar.
- C 4 Thekel idem est quod appensio statera, propter quod subditur.
- 5 Appensus est. Dinini iudicij, in quo ponderata sunt facta tua.
- 6 Et inueni in uita quam putares, diuino iudicio hoc exi-
gente, i. propter mala tua. Tertium pertinet ad translationem regni.
- 7 Pheres, nim idem est, quod diuisio, & hoc est quod subditur.
- 8 Diuisum est, &c. a te, sc̄licet, & a posteris tuis.
- 9 Et datum est Medis, quia ei immediatē successit Darius Me-
dus, & post a Cyrus rex Persarum nepes Darij.
- 10 Tunc iubente. Sed queritur quare talē honorē sibi exhibuit,
cum diceret, i. contraria. Dicendum, q̄ hoc fuit ne coram hominibus
mendacij argueretur, quia talē honorem promiserat legenti scriptu-
ram & interpretanti, vt patet ex predictis. Secundo, quia credebat
per hoc i. Dei placare exhibendo honorē eius prophetæ. Sequitur.
- 11 Eadem nocte. In hoc apparet interpretationis impletio, & se-
cū h̄ aliquis Balthasar a suis cubicularijs fuit interfectus, & ciuitas
proditiōnē eorū Cyro tradit. Secundo gl̄. interfectus est ab exercitu
Medorū & Persarū, qui auditi uisione de diuina sententia contra
Balthasar per exploratores suos fecerunt insiliū quia eter contra ei
uitatē, & uiri bellatores ciuitatis non potuerunt eis resistere: Tum
q̄ trās attonit. & in stupore cōuersi ex predicta uisione per Danie-
lis interpretationē. Iū quia fatigati erant a cōuiuio & uino. Quod
autē exillente conuiuio deberet Babylōn inuadi & capi p̄dixerit
Isa. 21. b. Babylōn dilecta mea posita est mihi in miraculū:
pone mensam, contempla in specula, hostes. i. insurgētēs.
Sequitur. Comedētes & bibentes, surgite principes arripite
clypeū. q. d. magis esset tempus p̄ual an̄i quā festinandi. Sequitur.

MORALITER.

† Hęc est autē, &c. Per Mene q̄ significat numerationē, signi-
ficat quod Deus certissimē numerat oīa mala peccatoris.
Per Thekel, quod significat appensionē statera, significat,
quod Deus diligentissimē ponderat peccatorū grauitatē
& circūstātiarū. Per Pheres, q̄ significat diuisionē, signifi-

audieritis, nolite obdurare corda uestra. Consueuit eni-
tum uoluptatibus nos demulcens, ut stultum hu-
per ebrietatem, ita cor nostrum durum reddere, u-
impietatis morbū facillē excipiat. Fugiamus itac-
boli dolos, stabilem quē uirtutem peccato breui c-
luptate coniuncto anteponamus. &c.

* Tertull. Purpura tantum honoris nōmine c-
batur his qui familiaritatem regum increbantur
& purpurati regum vocabantur a purpura, sicut ap-
a toga candida, candidati: sed non vt suggestus ill-
dotijs quoque aut aliquibus Idolorum officijs ac-
retur. Nam si ita esset, vtique tantæ sanctitatis, &
tia uiri (Ioseph & Daniel) statim habitus inquinat-
fasset. Simplex igitur purpura erat ingenuitat-
barbaros in signe. Quemadmodum igitur hi ciuita-
byloniam, & Aegyptum sunt consequuti per hat-
baricę ingenuitatis: sic penes nos fideles quoq; si
fuerit, poterit & pueris p̄texta concedi, & puellis
tiuitatis insignia, nō potestatis, ordinis nō superfl-

12 Et Darius Medus, licet in Cyrus obsideret ciuitatē cū
mē cessit ipsi Dario q̄ erat antiquor & eius auunculus: ita
post eū regnaret. Et ita factū fuit, q̄ Cyrus Dario in regnū
cessit.

Moral. exponēto dicēdū, q̄ in hoc c. oīa uitiū carnali-
piditatis datur iudiciū equitatis. In Balthasar nota superfluitas
terpretatur capillus capitis, q̄ nascitur ex superfluitate. In c-
lā. In uino ineptā letitiā. In uxorib. indebitā accedēdi licē-
cubinis, manifestā luxuriā. In opt. matib. adulatorū applau-
uasi aureis, supbiā. Nā tales homines finaliter i superbia
mū, q̄ queritur superfluitas pp̄ superbiā. Ideo probat O-
dnes est superbus: Hoc de uitiū carnalitatē. Quātū ad uitiū
tatis nota, q̄ cupiditas est idolorū seruitus. Ios̄ph. d̄. Ap-
quisq; v̄ q̄ p̄ ceteris diligit, ponit Deū suū, secundū Hier-
dis aureis, notatur opulentia. In argenteis, apparētia: q̄ a
sonorū. In eris, fraudulētia: q̄ uidetur esse aurū, & non
reis, uolentia, q̄ ferrum domat c̄a, sic isti in oībus sunt si-
cordia. Cōtra duo uitiā p̄dicta notat h̄c iudiciū a q̄
est processus & dictamē diuina sententiā. Scribens, est pat-
est filius. Digitus, est spiritus sanctus. Sicut n. digitus & manus
brachio. ita spiritus sanctus a patre & filio. Vnde de ipso
xod. 8. e. Digitus Dei est hic. In pariete uariatur pleni-
pti hominis. In aula uerus uirginalis. In candelabro co-
scripsit, certitudo naturalis d̄ctaminis, quia d̄ fecit in on-
perscrutandis. In scriptura, articulo extremi examinatio-
erit tale: Mene, numeratio, Thekel, statera appensio. Phere-
quia in finali examine Deus omnes aēiones numerabit, o-
cūstantias ponderabit, omnes factiones separabit. Et tunc
terror aff̄ctiois, quod notatur in faciei mutatione. Error
nis, quod significatur in cognitiōum perturbatiōe. Merc-
nis, in rerum dissolutione. Trem̄r desperationis, in genu-
fione. Ecce iudiciū terribile contra uitiū carnalitatē &

cā separatio animæ a corpore, & a bonis terreni
tē, & corpus dat uermibus ad corrohendū. Anir
demonib. ad torquēdū: & bona tēporalia exa-
rapiendum. Et exactores isti ex una parte sunt
peruersi, ex alia executores cupidi: & ex tertia su-
iniqui, qui partem suā uolunt habere de bonis d-

is in
vi-
enat
iudi-
is.
um-
deus,
sati-
pre-
ce-
cur-
hodie
autē
per-
pie-
um.
tren-
ere in
uē-
cūtas
is et
de-
ad p-
becca
re-
na
ed a
m do
ifre
nde
nos
acer-
ringe
nflac
reccu
apu
m Ba
bar
ceffe
la, na
ionis.
ario, ta
men q̄
cessit.
is et cu
q̄ in
iuno gu
n. cō
tā. In
cōsu-
q̄ eis
wpidi
itur i
ntū est
In ser
m ser-
atis, q̄
Manus
sunt a
itur E-
o affum
ra quod
br̄bis
diuisio.
mes cir-
quintur
gnitio-
ff̄ctio
coll-
carni-
mor
uerō
b. ad
eredes
riores
undū

C A P. VI.

Lacuit Dario. Quod autem ordo præposterus est, ut ante sub Dario quam sub Balthasar narretur historia (quod in sequentibus aperitur, cum Balthasar a Dario sit occisus) hæc est causa, quod statim

historiam historiarum copulavit. In fine. n. superioris dixit victorior, & Darius Medus successit in regno annos natus 62. sub hoc igitur Dario gesta sunt. b. anil superabat. Theod. Nihil reuer potest obscurare p. rat, quæ ubi cur ue sit, pprios em it radios, siue i leri, siue in capti no periaur: quod ex b. que beato Da nie lvi venerunt, perici potest. Qui cur feruus esset bello otus. & in exter na regione incole ret, terq; barbaros veretur, regnate

Nalchodonosor splenduit, ab horribili rege adoratus est: gnante ite Balthasar floruit: nec minus illustis fuit Dario tenente scepra, regumque successiones nihil de honore immutarunt, illis morte extinctis. Consueverunt reges minimè confidere iis qui priorum regum nati fuerint. hic apud omnes eandem nactus est loquẽ di lertatem, æquale honoris præmium consecutus.

ca Spiritus Dei, &c. * Theod. Causam adfert cur alios videret. Discimus autem ex hoc loco, magistratibus etiã si pietis expertes fuerint, quoddã sapientiæ munus ad subieci sibi populũ gubernandũ diuinitus concedi: idque

innuit B Daniel cum dixit, quia spiritus amplior est in eo. Hoc est gratiam pietati proportionẽ respondentẽ acceperat.

Hieron. Iosephus dicit de huiusmodi. Darius qui Babyloniorum destruxit imperium, iuuate & pariter dimicante Cyro, propinquo tuo annum vitæ agebat 62. quẽ cepit Babylonẽ. Erat q; filius Astyagis q alio nomine Astuer apud Græcos. Tulitque secum Danielẽ prophetam, & vnũ fecit in tribus principibus qui præerãt regno eius Ex quo patet Darium, secum Danielẽ in Mediam abduxisse, & eo honore quo Balthasar eum præfecerat habuisse, nec dubiũ eũ signũ audisse, quod acciderat Balthasar, & interpretationem Danielis: & quomodo regnũ Medorũ & Periarũ pdixerat. d. Ex latere regis. q. familiarẽ & collegam fecerat eum.

C A P. VI.

Lacuit Dario & constituit super regnum satrapas centum viginti, ut essent in toto regno suo, & super eos principes tres: ex quibus Daniel vnus erat, ut satrapæ illis redderent rationem, & rex non sustineret molestiam. Igitur Daniel superabat omnes principes et satrapas, quia spiritus Dei amplior erat in illo. Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum. Vnde principes, et satrapæ quærebant occasionem ut inuenirent Danieli ex latere regis: nullamque causam et suspicionem reperire potuerunt, eo quod fidelis esset, et omnis culpa et suspicio non inueniretur in eo. Dixerunt ergo viri illi: Non inuenie-

nt inueniretur in eo. Dixerunt ergo viri illi: Non inuenie-

nt inueniretur in eo. Dixerunt ergo viri illi: Non inuenie-

Hieron. Ex late. re. Hebræi suspiciantur latus regis, esse reginam, vel concubinas quæ ex latere dormiunt, quærebant ergo ut aiunt occasionem in sermone, tactu, nutu, internuncio. Nullamque causam. quia eunuchus erat, hoc illi dicunt, qui vnus verbi occasione longas fabulas texere consueuerunt.

Theodoretus. Honoris magnitudo inuidiam excitauit. Innocentiæ verò testimonium datum est Danieli, nõ ab his tantum qui eum diligebant, sed etiam a vitæ illius insidiatoribus. Pietatem enim obseruans erga Deũ, multam quoque sibi regum beneuolentiam conciliarat.

¶ a tunc

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. VI.

Lacuit Dario. Hæc est quinta visio, quæ licet sit historia, tamen dicitur visio: quia hic fit mētio de angelo in lacu descendente, cora leonũ mirabiliter concludente, & Danielẽ liberante in qui natur mysteriũ Christi resurgentis, ut supra dictũ est. Causa igitur aterialis huius visionis est æmulatio principum cõtra Danielẽ, & lusio eius in lacum & liberatio eius per angelũ, Causa finalis, in Danielis innocentia cerneretur, Dei iustitia vanderetur, & mēstia hebis Israelita leniretur. Causa efficiens est angelica apparitio hoc erente, Danielis innocentia cum deuotione & patientia. Causa formalis in modo procedendi consistit. Proceditur autem hic per modũ fra ma inuidiæ & explorationis cõtra vitã innocentis. Et habet quæ or partes: quia primò ponitur honor exaltationis ex parte Darni. Secundo, liuor æmulationis ex parte principum, ibi: Vnde, & principes. Tertio, rigor cõdēnationis ex parte regis, ibi: Quod ve ù cum audisset. Quarto tenor liberationis ex parte Dei, ibi: Et ne primo diluculo. Circa primum notantur tres gradus honoris Danieli exhibiti. Primus est posituus quem tenuit Daniel in gnitate: quia a Dario qui Balthasar successit fuit constitutus vn. qe trib. principibus regni principibus. Audito enim quod p. g. dēte visionẽ exposuerat, duxit eum secũ in Mediam honorificẽ p. p. us sapientiã, & tenuit eum in simili honore in quo posuerat eũ Balthasar, qui fecerat eũ tertium in regno suo, ut dictũ est c. præ. i. vn. de tribus principibus regni sui. Et hoc est quod dicitur hic: Placuit Dario Me. idest, filio Astyagis, ad differentiam alterius Dei qui fuit filius Assueri, quæri di bellant Alexander magnus. a t constituit super re. sicut supra dictum est: Satrapæ dicuntur n. as sapientes satis. Isti igitur erant constituti per totum regnũ in versis partibus ad pecunias colligendas.

3 t super eos principes, s. post regem. Sequitur. 4 t rex nõ sustineret molestiã: Dupli de causa. Vna, quia iam et antiquus. Alia quæ erat monarcha nouus. Et in principio talium

solent aliqui magis rebellare. Ideo curam regni alijs tradiderat, ut ipse possit magis vacare circa hostes reprimendos si insurgerint.

5 Igitur Daniel. Hic secundo ponitur gradus comparatiuus honoris ipsius Danielis, quia non solũ satrapas superabat, sed etiã alios duos principes qui erant constituti cum eo super totum regnum, ut visum est. Et causa subditur.

6 Quia spiritus Dei. Idest, virtus à Deo data ad cognoscendum, F que agenda sunt & exequenda.

7 Amplior erat in illo. Idest, maior intensiue & extensiue. Diuisio

8 Porro rex. Hic ponitur gradus superlatiuis honoris, quẽ rex voluit eũ alijs duob. maioribus præponere, ut sic esset super totũ regnũ immediate post ipsum. 9 Vnde. Postquã descriptus est honor ex parte Danielis: hic cõsequenter ponitur liuor æmulationis ex parte principũ, qui solet vigere in curijs magnatorum. Et quia inuidus semper querit occasione contra innocentiẽ, ideo primo querunt occasionem contra Danielẽ circa conuictũ carnalem. Secundo circa ritũ l. g. n. e. ibi. Dixerunt ergo. Tertio, circa contemptum regalem. ibi: Viti ergo illi. In prima parte dicitur sic: Vnde. Idest, propter excellentiam Danielis quem rex volebat præponere omnibus. 10 Principes & satrapæ. Moti à principibus. 11 Quærebant occasionem lamouendi eum à familiaritate regis. Vel aliter. A latere, imponendo Danieli, q. aqua itatem regis ambiret secundum Heb. Vel, A latere. ex vxori regis, quẽ dormiuit ad latus eius imponendo Danieli, q. hab. res familiaritatẽ iustitiam tũ ca. 12 Nullamq. causam. &c. Ex quo patet eminentia virtutis Danielis, quia inter exirantos & emulos existens non potuit notari etiã à diligenter cõsiderant. b. de aliquo crimine certo. Nec in factis, q. notatur cõ dicitur. Nullãq. causam. Nec in signo, quia notatur. b. Et suspitionẽ. Suspicio. n. est quando aliquis incipit dubitare de fama vel bonitate alicuius ex aliquo leu signo. 13 Dixerunt ergo. Hic querunt secundo occasione contra Danielẽ circa ritũ legalem. Et hoc est quod dicitur. 14 Nõ inueniemus, &c. Accersant ei. s. ga regem

nielem eis præponi. Et ex hac indignatione pcesserunt ad iniqua q Danielẽ Primò suggerendo regi legis inique cõstitut onẽ. Et secundo insidiando Danieli ut possent q cum probare legis transgressionem: ut per hoc condemnaretur ad mortem. Istis autem similes sunt cupidi principum & prælatorũ consiliarij, qui suggerunt eis statuta grauia & iniqua fieri, ut ex eorũ transgressione innocẽtes t accu-

MORALITER. Placuit Dario. Sequitur. 5 Igitur Daniel. quia sp. Dei amplior est in illo. Porro rex cogitabat, &c. Per hoc docent principes constituere post se maiores q præcellunt alijs in sapientia, & bonitate vitæ. 9 Vnde princ. &c. i. elongandi eũ a regis aicitia & familiaritate. Scribitur. n. Eccl. x. b. Inuẽtũ omnis p. an. j. perbia. Propter q principes isti indignabantur Da

A *Tunc principes surripuerunt regi, &c.* Theod. Nihil est inuidia sceleratius: quae & istos impios coegit esse, & impiū fecit edictū proponi. At non intellexerunt ipsi quorū mētis acie perstrinxerat inuidia, regem non posse oīa praeberere, petentibus, neque bonā valetudinem, neque vitā, neque liberos, neque pluriatū vim, neque alia omnia quae a solo Deo accipiuntur.

suaserunt.

Verum beatus Daniel parum impias istas leges curauit.

B *A Medis.* Perpicuum est vnum regnum fuisse sub Dario & Cyro Medorum atque Persarū, quia Cyrus nepos erat Darij ex filia. unde Daniel mō sub hoc, modo sub illo fuisse dicitur.

Periculis nō esse se submittendum.

C *Quod cum Daniel.* Hic discimus, ne periculis temerē nos offeramus, sed quantum in nobis est infidias declinemus Daniel. n. non passim regis imperiū agebat, sūt domi & in abscondito veri regis obsequi iperto.

Mar. 14. b. Act. 1. c. 3. Reg. 8. c.

D *Domum.* Hieron. Domata Latine dicuntur mœnia vel recta vel solaria & aulera, vel cœnacula. Dominus in cœnaculo Pascha celebrat. Super. cxx. animas Spiritus sanctus descendit in cœnaculo. Daniel quoque regis iustā contemnens, non in humili sed in excelso orat: & secundū præceptum Dei & consilium Salomonis qui contra templum orandum esse dicit.

Theodoretus. Hæc oratio simul innuit beati Danielis pietatem & fortitudinem. Primum, vbi cognouit statutum decretum, ingressus est in domum suam, legem vehementer contemnens, apertè contraria facere perseverabat. Deinde aliud addit quod illius animi magnitudinē indicat, *Fenestra, inquit, erant apertæ.* Neque enim clam precabatur, sed palam, omnibusque inspectantibus, non ambitionis studio, sed impiā legē contemnens. Addit, *in cœnaculo suo.* non. n. in plano, sed quasi in quadā specula preces Deo offerebat, omnibus cōspicius, & q̄ in excelso loco staret, & q̄ fenestras apertas haberet. *Orabat, inquit, contra Ierusalem,* quod nō solū accusatores prouocans faciebat, sed

sed etiam tanquā legem obseruans: 3. Reg. 8. 2. par. Hieronymus. Tria sunt tempora quibus Deo fides da sunt genuat. riam horam, sextam, & nonam, Eusebia stica traditio intelligit. Idem. Assuecat exemplo matris ad orationes mos nocte cōtere, manehytere, tertia, scilicet, na hora stare quasi bella Christi, accendit lucerna reddere cum vesperum. Idem. Quis apostolus orat, in diuisas orationes debemus habere, si forte fuerit quo opere dicitur ipsum nos ad tempus admittit horā tertiā, nonam, diluquoq; & vesperum. Idem. Paulus Eustochio & liabus, manè hora tertia, sexta, nona, vespere, nona, per ordinem psalterium cantabant. Tertullianus. Cum in Commentario Lucae, hora orationis demonstratur, & sexta qua Petrus dit in superiora, & nona qua templum sunt intratur non intelligamus tres horas istas vt insignioribus humanis, solenniores fuisse in orationibus. Hoc etiam suadet Danielis argumentum ter die vtique per aliquarum horarum exceptionem, non autem quā in insigniorum exinde Apostolus tertia, sexta, nona ac sexta, & nona, & vespere, atque ad galli cantum. Mane gratias agentes, quod illuminarit nos. nocte, & reddito die. Tertia, quod ea hora Pilatus aduersus Dominum pronuntiauit. Sexta, quod in crucem actus est. Nona, quod tum omnia nra tremefacta sunt Domino crucifixo. Vespere, quod ctem dederit ad requiescendum a diurnis laboribus. Ad galli cantum, quod ea hora nunciet aduentum faciendū opera luci.

mus Danieli huic aliquā occasionem, nisi fortè in lege Dei sui. Tunc principes & satrapæ surripuerunt regi, & sic loquuti sunt ei: Dari rex in æternū viue. Consiliū inierūt cū cti principes regni tui, magistratus & satrapæ, senatores & iudices, vt decretū imperatoriū exeat & edictum, vt omnis qui petierit aliquam petitionem a quocunq; Deo & homine vsque ad dies triginta, nisi à te rex mittatur in lacū leonum. Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum, vt non immutetur quod statutū est à Medis & Persis, nec prauaricari cuiquā liceat. Porro rex Darius proposuit edictū et statuit. Quod cū Daniel cōperisset, idest, cōstitutā legē, ingressus est domū suā, & fenestris apertis

Quod veritate non poterant mendicio moluntur. b. Fallā latenter siggesserunt.

Celantes enim cogitatiōes suas, quā i honorandū regem Dani. I. moluntur iniurias.

Vel edictum.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

Perfā. idest tentantes.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Nisi fortè in lege Dei sui. qui sciebant, quod ipse magis vellet facere contra edictum regis, quā mandatum diuine legis: & ideo cogitauerunt qualiter rex faceret aliquod edictū, quod non posset seruari sine transgressione legis Iudeorum, vt sic caperet Danielem mandato regis non obedientem. Et hoc est quod subditur.

2 Tunc principes &c. Surripere est aliquē verbis fallere, quasi cōmodi sui gratia, nō tamen sit contra eum: & sic factum est in proposito, quia induxerunt regem ad faciendum edictū, per cuius occasione occideretur Daniel qui erat maximè sibi vtilis & fidelis: videbatur tamen prima facie illud edictum esse pro regis vtilitate. Et hoc est quod dicitur hic.

3 Rex in æternum. q. d. nos optamus salutem tuam.

4 Consilium inierunt, &c. oro bono statu regni conseruando, vt decretum. idest, lex firma & irremocabilis.

5 Vt omnis qui petierit aliquam petitionem, &c. Hoc dicunt, vt postea non possit Danielem aliquo modo excusare:

6 Vt omnis qui petierit aliquam petitionem, &c. Hoc dicunt, vt postea non possit Danielem aliquo modo excusare:

7 Vt omnis qui petierit aliquam petitionem, &c. Hoc dicunt, vt postea non possit Danielem aliquo modo excusare:

8 Mittatur in lacū leonū. quia condemnati ad mortem, illuc proiecebantur. Hoc enim edictum videbatur facere ad firmitatem regni & monarchia, in quantum per hoc homines inducerentur ad tantam reuerentiam & timorem regis, quod non auderent petere ali quid ab alio etiam à Deo. Et ideo rex qui erat nouus monarcha cōsensit

serfit nesciens eorum fraudem. simile edictum fecit Assuegestionem Aman, vt habetur Esther. 3. & 4. quia quasi pace regni impetrari fieri edictum de destructione Iudæorum hoc impetravit aliud edictum fieri ne aliquis accederet ad 30. dies in hoc simulans zelare pro regis magnitudine, ex remia nullus auderet ad eum accedere in tanto tempore, aciebat ne aliquis infra hoc tempus ad regem accederet liberatione Iudeorum impetraret. Hoc modo familiares principibus inducunt eos ad faciendum aliqua statuta pessima su zelent pro principibus, cum tamen aliud intendant. Sequitur.

9 Nunc itaque rex confir. sent. q. d. libenter del. quia est pro regni vtilitate.

10 Et scribe de. vt non immu. q. d. quod tot & tanto consilio ordinatum est, non debet immutari per vniū minis.

11 Quod statutum est a Medis & Persis. Ex hoc vnum erat regnum Medorum & Persarum, quia Cyrus nōs Dary ei in honore successit, vt pr. edictum est.

12 Quod cum Daniel, &c. idest constitutam legem ingressus est domum suam vt occultè oraret Deum cauens de periculis, ne tentaret Deum exponens se mortis periculo sine cōsensu faceret in aperto.

13 Et fenestris apertis, &c. Hoc habetur ex 3. Reg. 8. i dicitur quod filij Israel ducti in captiuitatem debent orare versus facie contra Ierusalem, vt ex memoria templi vbi Deus colebatur ratio eorum esset magis deuota & exaudibilis.

MORALITER.

accusare valcant, & in rebus vel personis damnificari.

12 Quod cum Daniel comperisset. Hic ponitur occurfus malitiæ inuidorum, quod maximè fit per recursum ad Deū in oratione deuota. Ideo sequitur.

† Ingressus est domum suam. Per quod ostenditur, quod oratio debet esse secreta, sicut dicitur. Matih. 6. a tuum in abscondito, &c. Debet etiam esse multum quod notatur cum dicitur.

oratio debet esse secreta, sicut dicitur. Matih. 6. a tuum in abscondito, &c. Debet etiam esse multum quod notatur cum dicitur.

13 Et fenestris apertis in cœnaculo suo, &c. scil. cœnaculo, vbi Deus videtur facie ad faciem, debet etiam esse rans & continua, quod notatur: cum dicitur.

* 17ibus

† 1ibus

tribus temporibus. H^o tertia descendit su-
 r apostolos spūsā
 is, sexta volēs Pe-
 us cōcedere ad ora-
 onē in cēnaculum
 endit: & Petrus &
 Iannes ascendebāt in
 templum ad horam ora-
 nis nonam. His trib.
 temporibus orabat
 Iniel.
 Et vsque ad oc. Tan-
 regi liberandi eū
 coeditas erat, vt q̄
 u potentissimus vs-
 ce ad occasum so-
 l. cibū non capiat:
 nta illis in malo
 p̄tinacia, vt nec vo-
 luntate regis moueā
 nec iniuria.
 Deus tuus, &c. Ce-
 d multitudini, &
 aierarijs confen-
 titibus, non audet
 nare mortē amici
 & quod ipse obtine-
 re non potuit, poten-
 ti Dei committit:
 Non ambigue loqui-
 ti, audacter affir-
 mt: Deus tuus, &c.
 Adierat tres pue-
 rī quamuis inferio-
 rī flammās vicisse
 Epylonias, & Da-
 nieli

^a Vbi visio pa. is. [†] Tertia, sexta, nona.

in cēnaculo suo contra Ierusalē tribus temporibus in die
 flectebat genua sua, & adorabat, & confitebatur corā Deo
 suo, sicut & antē facere cōsueuerat. Viri ergo illi curiosius
 inquirētes inuenerunt Danielē orantē & obsecrātē Deum
 suum, & accedentes loquuti sunt regi super edicto. Rex, nū-
 quid non cōstituiti, vt omnis homo qui rogaret quemq̄
 de dijs & hominibus vsq; ad dies triginta nisi à te rex, mit-
 teret in lacum leonum? Ad quos respōdens rex, ait: Verus
 est sermo iuxta decretū Medōrum atque Perfarum, quod
 preuaricari nō licet. Tunc respōdentes dixerunt corā rege:
 Daniel dē filijs captiuitatis Iudæ non curauit de lege tuā,
 & de edicto qd cōstituiti: sed tribus temporibus p̄ diem
 orāt obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex, + fa-
 ctis cōtristatus est, & pro Daniele posuit cor, vt liberāret eū:
 & vsq; ad occasum solis laborabat, vt erueret eū. Viri autē
 illi intelligentes regē, dixerunt: Scitō rex, quia lex Medo-
 rum atq; Perfarum est, vt omne decretum quod constitue-
 rit rex, nō liceat immutari. Tunc rex præcepit, & adduxe-
 runt Daniele & miserunt eum in lacum leonum. Dixit-
 que rex Danieli: Deus tuus quem colis semper, ipse libera-

nieli mysteria mul- D
 ta reuelata.
 * Theod. Pium ver-
 bū, & pristinis mini-
 mē p̄sentaneu. S. n.
 attestaris tātam esse
 Dei virtutē, quō le-
 ge sanxisti, ne quis
 ipsi triginta dierum
 spatio supplicaret.
 Sed vī Darius prob.
 quidē fuisse, & mori
 bus æquus, meticu-
 losus tñ & facilis de-
 ceptus: neque. n. re-
 gnū administrans, q
 bus dux esse deberet
 subiectis sibi, ab ijs
 duceretur.
 * Tertull. Daniele
 nullius præter Dei
 supplicem, idcirco a
 Chaldæis delatū ac
 depositatū statim
 vtique conclusa, &
 v̄sitata feritas leonū
 deuorasset, si Darij
 digna præsumptio
 de Deo falli debuif-
 set. Cæterum, pati o-
 portebat omnē Dei
 prædicatorem atque
 cultorem, qui ad
 idololatriam pro-
 uocatus negasset ob-
 sequium secundum
 illius quoque ra-
 tio

NICOLAUS DE LYRA:

Tribus tem. in die. i. hora matutinali: quia lotis manibus lu-
 d tunc benedicunt Deū, & hora sexta ante comestionē. Exēplum
 b etur Act. 10. a. vbi dicitur: Ascendit Petrus in superiora
 d mus, vt oraret circa horā sextam. Et hora vesp̄e vna secun-
 d mod dicitur: Act. 3. a. Petrus & Ioan. ascenderunt in templū
 a horā orationis nonā, quā accipitur circa tempus vesp̄arū,
 patet in ecclesijs maioribus vbi tunc dicitur nona. 2 Fle. g. quā-
 tu ad actū latriæ exteriorē. 3 Et adorabat. quantum ad actum in-
 teriorē. 4 Cōfitebatur, &c. s. peccata populi Israel & sua, quia
 catio humiliat̄is se nubes penetrat, vt habetur in Eccl. 2. 5.
 Viri ergo illi. Hic tertio querunt occasionem contra Daniele
 a cōtemp. in regalē, & hoc est quod dicitur hic: Viri ergo illi
 ciosius inquirē. cū magna sollicitudine. occultas vias & per-
 quos modos. 6 Inuenerunt Daniele. contra regis edictū.
 Orantem & obsecrantem Deū suū. Obsecratio est oratio q̄
 per imprecationē alicuius rei sacra, per quam oratio fiat magis ex-
 alibilis. vnde dicitur obsecratio quasi ob aliquid sacū deprecatio,
 sicut dicitur: Per cruce[m] & passionem tuā libera nos domine: &
 c. similia. Et ideo in cō. orationib. ecclesiæ ad hoc, quod fiant ma-
 g exaudibiles dicitur: Per dominū nostrū Iesum Christū &c. vbi
 e invocatio sanctæ trinitatis. Sequitur. 8 Et accedentes. inuidi
 eploratores. 9 Locuti sunt regi super edi. &c. Hoc est de re-
 g sententia firma & irrevocabili prius facta, hoc faciunt ne rex
 licet viam liberandi Daniele. Et hoc est quod subditur. 10 Rex
 quid nō cōstituiti, vt oīs homo, &c. Et sic loquuntur raci-
 e nomine Danielis, vt cū rex responderit generaliter, q̄ oīs transgre-
 sōis statutū sit morte puniendus: non possit postea excipere Danie-
 lē quo responso habito a rege, vt patet in litera, proposuerunt accusa-
 tionem suā, dicentes. 11 Daniel. ipsum nominant nomine Iudæi:
 catio nomine Balthasar, quod erat nomen regium. Addunt etiā
 e ditionem seruilem, vt magis prouocent regem, cum subditur.
 De filijs captiuitatis. Iste namque deberet esse humilis.
 Non curauit de lege. quæ ab omnibus est v̄neranda.
 Et de edicto. quod peius est, quia illa lex erat posita sub præ-
 cepto,

cepto, quod contempsit transgrediendo: quod probant per hoc quod
 subditur. Sed tribus temporibus per diem orat.
 15. Quod verbū cū audisset rex. Hæc est tertia pars principalis
 huius capituli, vbi describitur rigor cōdenationis ex parte regis, vbi
 tria notantur: Primū est malitia hostis impellentis. Secundū, est mi-
 seria hominis innocētis, ibi: Tūc rex p̄cepit. Tertiū est maestitia
 regis i perātis, ibi: Et abiit rex. Circa primū dicitur sic. Qd verbū
 cū audisset rex, satis cōtristatus. q̄ p̄cepit fraudē eorū, & non
 audebat de plenitudine potestatis frāgere edictū in principio sup mo-
 narchia: q̄ reges de nouo creati solēt iurare q̄ seruabūt consuetudi-
 nes regni. Et ideo si cōtra cōsuetudinē frāgerēt tale edictū, immine-
 ret periculū de seditione quæ de talibus solet accidere. Et ideo alio
 modo conatus est rex Daniele liberare: propter quod subditur.
 16 Et pro Daniele posuit. i. intelligentiā & conatum. 17 Vt li-
 beraret eū. Interpretando. s. edictum, & se multipliciter excusando.
 Et licet modus hic non exprimat̄ur, tamen intelligitur per hoc, qd
 in talibus detinuit accusatores vsque ad occasum solis, vt dicitur in
 litera & patet. Sequitur. 17 Viri aut̄ illi. s. accusatores pessimi.
 18 Intelligentes regē. q̄. s. vellet modis varijs liberare Danielē:
 19 Dixerunt. ad contrarium arguēdo. 20 Scito rex, quia lex
 Medorū & Perfarū est. Ideo reducunt edictum regis ad memo-
 riam, quia ita erat expressum, quod nullo modo poterat Danielē ex-
 cusare, quin fecisset contrarium. Non enim poterat excusare ex par-
 te legis, quia erat firmata irrevocabiliter vt visum est. Nec ex parte
 orantis, quia in ea sic dicitur. Omnis homo qui petierit, &c. Et
 sic in ea includitur Daniel sicut, & a. ij. Nec ex parte orātis quia di-
 citur ibi. A quocūque Deo & hoīe. 21 Tunc rex præcepit.
 Hic describitur miseria hominis innocētis. s. Danielis. Et hoc est quod
 dicitur. Adduxerunt. Videns ergo rex. q̄ nō poterat liberare Da-
 nielē, nisi frangendo decretū, quæ fractio erat sibi periculosa & toti
 cōmunitati rōne prædicta, ideo tanquam minus malum secundū esti-
 mationē suam elegit eis tradere Danielē, & maxime quia firmiter
 credebat quod Deus eum liberaret, sicut audir̄at de tribus socijs suis
 liberatis de camino. Et hoc est quod sequitur post. 22 Deus tuus
 quē colis semper ipse liberabit te. quia secundū quod dicit gloj.
 * non

MORALITER.
 Tribus temporibus in die. scilicet mane, meridiē, & vesp̄e.
 Per mane significatur ætas iuuentutis. Per meridiem
 ætas media. Et per vesp̄eram, ætas senectutis. Debet etiam
 se cum reuerentia, quod notatur ibi.

2 Flectebat genua sua. Et etiam deuora. Ideo subditur.
 3 Et adorabat. s. adoratione latriæ: debet etiam esse cum
 humilitate. Ideo subditur.
 4 Et confitebatur eo. s. peccata populi quæ reputabat sua,
 eo quod erat de populo illo. Et secutus est effectus oratio-
 nis. s. orantis liberatio ex Dei benignitate, ibi:
 Tom. 4. D d d

A tionis statum, quia & presentibus tunc & posteris deinceps commēdari veritatem oportebat, pro qua fideni diceret passio ipsorum defensorū eius, quia nemo voluisset occidi nisi compos veritatis.

Hic: on.

a Ne quid fieret. Qui de leonibus securus est, de hominibus pertimescit, ne quod contra Daniele molian tur inimici.

Magna pietas regis.

b Et abiit rex. Quanta benevolentia nec nocte nec die cibum capit, nec dormit: cum propheta periclitante quasi vno pender affectu: nos ergo pro peccatis proprijs quanto magis debemus vigilijs, & ieiunijs Deum ad misericordiam flectere, cum rex Deū ne sciens hoc facit pro eo quem vult à periculo liberare.

Hic: on.

Lacus latinè aqua dulciū cōgregatio vt Benacus lacus & alij quod Græci λίμνη: id est stagnum vocant. f. c. Parafne. Non dubitat qui superius dixit: Deus tu liberabit te: sed in ambiguo sententiā tēperat, vt cum Daniel incolumis apparuerit, quanto res incredibilior, tātō aduerfius principes iustior sit indignatio.

Hic: on.

* Theod. Vnūquodque eorū quæ dicta sunt, religiosum ostēdit regē, qui pro pietatē ex Daniele gaudiū perciperet. Primum enim non suum, sed Dei seruu appellat. deinde Danielis Deū virtutē nominat, tū pietatē cōmendans. Illud verò a potuit liberare te ex. significat, an voluit superiorem te leonibus ostendere? Nequē enim impotentē Deū vocasset, quē viuente Deum

Deū nūcupauit. Rex in æternū, &c. Theod. Vñtatā p̄faciō suis sermonib. p̄ponit videlicet liceat tibi rex diutius viuere. &c. Aug. In hoc tā insigni facto, nō natura in nobis murat, sed insita à cōditionis initio, sua parte gelū à Deo gubernat, Blanditiem. n. & lenitatē quas cū suis leones of dunt, in Daniele exercebāt: sicut verò & ferocitā q̄ in prædā faciē deuatoris peccatibus reddebant. d. Deus m. Idē qui eruit a faucibus visibiliū. leonū lacu leonū inferē. Et conlu. Notata est feritas a bies leonū, sed a gelo cōclusa: quæ cesserāt p̄phete opa, vt nō tā grauitia retribuitur hacliberatiōem. f. Tūc rex gauisus &c. Theod. Gauisus & supra modū tix plenus d̄, quæ cum & Dei cognouisset, & quem diligebat, tem didicisset. g. Et nō peruenit. Theod. Hoc que iustitiæ d̄ opus est & sapientia ne dicerent, profacietatem leonū Daniele abstinent, & inuidia extirrent factum maculū, inieci eō te mo

bit te. Allatusq; est lapis vnus, & positus est sup os laci, quē

obsignauit rex anulo suo, & anulo optimatū suorū, ne quid fieret cōtra Danielē. Et abiit rex in domū suā, & dormiuit i cēnatus; cibiq; nō sunt allati corā eo: in super & somnus recessit ab eo. Tūc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacū leonū p̄trexit, appropinquansq; lacui, Danielē vocē lachrymabili inlclamauit, & affatus est eum. Daniel serue Dei viuētis, Deus tu cui tu seruis semp, putasne valuit te liberare à leonibus? Et Daniel regi rōdēs ait: Rex in æternū uiue: Deo mēo misit angelū suū, & cōclusit ora leonū, & nō nocuerūt mihi: quia corā eo iustitia inuēta est in me, sed & corā te rex delictū nō feci. Tūc vehemēter rex gauisus est sup eū & Danielē p̄cepit educi de lacu, eductusq; est Daniel de lacu, et nulla lesio inuēta est i eo, quia credidit Deo suo. Iubente autē rege, adducti sunt viri illi quæ accusauerūt Danielē, & in lacū leonū missi sunt ipsi et filij et vxores eorum, & nō peruenērūt vsq; ad pauimentū laci, donec arriperēt eos leones, & oīa ossa eorū cōminuerunt. Tūc Darius rex scripsit vniuersis populis et tribubus et linguis habitantibus in vniuersa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

berare à leonibus? Et Daniel regi rōdēs ait: Rex in æternū uiue: Deo mēo misit angelū suū, & cōclusit ora leonū, & nō nocuerūt mihi: quia corā eo iustitia inuēta est in me, sed & corā te rex delictū nō feci. Tūc vehemēter rex gauisus est sup eū & Danielē p̄cepit educi de lacu, eductusq; est Daniel de lacu, et nulla lesio inuēta est i eo, quia credidit Deo suo. Iubente autē rege, adducti sunt viri illi quæ accusauerūt Danielē, & in lacū leonū missi sunt ipsi et filij et vxores eorum, & nō peruenērūt vsq; ad pauimentū laci, donec arriperēt eos leones, & oīa ossa eorū cōminuerunt. Tūc Darius rex scripsit vniuersis populis et tribubus et linguis habitantibus in vniuersa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

sa terra: Pax vobis multiplicet. A me ergo cōstitutū est de-

nium perhibuere leonū crudelitati. Quod igitur poenas persoluerint iustitiam Dei cōmendant, que ita facillimē consumpti fuerint a feris sapientiā indicat. h. Tūc Da. Sicut p Nabuchodon. ita in hoc loco qui Daria Dria interpretant fortitudinē, quæ oēs vocet a-

NICOLAUS DE LYRA.

- * non loquitur dubitantiū, sed affirmatiū.
1 Allatusque est lapis vnus, magnus scilicet & ponderosus.
2 Et positus est super os laci. Ne aliquis posset ingredi, quia magis timebat rex de crudelitate hominū contra Danielē, quam de ferocitate leonum. Et hoc est quod subditur.
3 Quem obsignauit rex &c. Ne aliquis intrare sine scitu suo. Cuius causi subditur: Ne quid fieret contra Danielē.
4 Et abiit rex. Hic ponitur maistitia regis ex cōdemnatione Danielis. Et hoc est quod dicitur:
5 Et dormiuit in cēnatus, id est abiit ad dormiendum, ita quod non dormiuit. Vnde sequitur.
6 Et somnus recessit ab eo. Tum ex tristitia, tum ex defectu cibi.
7 Tūc rex. Hæc est quarta pars principalis, vbi describitur tenor liberationis ex parte Dei: vbi tria notantur, innocentia liberata, inuidia lacerata, ibi: Iubente autē rege. Et Dei magnificentiā prædicata: ibi: Tūc Darius. Circa primum dicitur sic: Tūc rex primo diluculo: &c. id est summo mane transacta illa nocte.
8 Consurgens. Ex magno enim desiderio liberandi Danielē rex qui per noctem vigilauerat, vt dictum est, etiam mane non dormiuit: quod tamen solet esse remedium maximum contra vigiliam noctis.
9 Appropin. Ex effectu enim cordis lachrymatus est: quod tamen reges solent cauere quantum possunt maximē coram populo, ne muliebres esse videantur.

Diuisio.

- 10 Da. ser. Hoc dicit quantum ad differentiam idolorum quæ non viuunt.
11 Deus tu. Non dicit hoc dubitando de Dei potentia, sed cum Dan. contra opinionem humanam illa sus apparuerit, iustior p̄pareat indignatio regis contra accusatores Dan. Sequitur.
12 Deus m. quia opera mirabilia facit ministerio angele.
13 Et cōcl. q. d. natura feritatis leonum nō est mutata, sed a lege prohibita, quod patuit ex effectu sequenti in accusatores suo.
14 Iubente. Hic describitur inuidia lacerata, cum dicitur.
15 Adducti. Hoc erat iustum secundum panam talionis quæ maximē habet locum inter æquales, sicut erat in proposito.
16 Et non perue. Iosephus dicit, quod accusatores dixerunt fuisse satiātos carnibus, & ideo Danielē nō a tetigisse: & t̄ iussit, vt ipsi darent carnes leonibus, quod cum vellent facere eos decerpserunt antequam venirent ad pauimentum. Et ex hoc manifestē, quod Daniel ex sua iustitia fuerat liberatus.
17 Tūc Dar. Hic describitur Dei magnificentiā prædicatā gem Darium propter visum miraculum. Et patet sententiā prædictā in principio quarri c. & in sic. presentis.
Moraliter exponendo processū emulatiōis describitur cap. quia in emulis primo notatur ambitio: ex hac secuta emulatio, ex hac emulatiōis insidiatio, ad vltimū floru dicitur. E patet in litera. Ad euadendū autē emulatiōem exemplo recurrendū est ad orationem, & in modo orandi considerandū ingressus est domū, in quo notatur cōsideratio mortis. Oraba-

10 Da.

MORALITER.

† 12 Deus meus, &c. inuidiorum destructio ex eius seueritate, ibi:

te, ibi:
14 Iubente &c. Et sic impletum est illud. Prouer. Qui fodit foueam, incidet in eam.

† Mc.

Etiam. Et queritur, utrum in isto mundo futurum sit an altero, vel post alios mundos: Sed hoc deliramentis imitates dicimus, apud Barbaras nationes per seruos Dei fieri, ut praedicetur cultus & religio vnius Dei.

Porro Da. Quod sup. in fine primae visionis legitur. Fuit autem Daniel usque ad primum regnum Cyri regis, non eius tps accipit. est, cum in vltima visione legamus: in tertio Cyri regis Per fas verbum reuelatum est Danieli cognomento Balthasar. Sed hoc significatur, quod vsque ad primum annum Cyri regis qui Caldæorum destruxit imperium, Daniel potens fuerit in Caldæa, post a Dario in Mædos translatus est.

* Theod. Daniel in vtroque regno floruit, & omnibus conspicuus, & illustris fuit honoribus. Nos autem decet percepta pietatis vi hanc eligere, & omnibus rebus ipsum anteponere, ac nullis periculis territos, nulloque discrimine ab ea desciscere. Imo etiam si omnes homines simul propter ipsum contra nos pugnent, alacriter eorum impetum excipere huic iulce vi fretos. Ita enim beatorum apostolorum chorus, a cuncto orbe terrarum obsessus, inexpugnabilis permanit, atque hostes sibi dicto obediens fecit. Talia itaque habentes exemplum, sinceram erga Deum beneuolentiam conseruemus, ut eius

creatum, ut in vniuerso imperio & regno meo tremiscant & pauent Deum Danielis. Ipse est. n. Deus viuens & æternus in secula, & regnum eius non dissipabitur, & potestas eius vsque in æternum. Ipse liberator atque saluator, faciens signa & mirabilia in caelo & in terra, qui liberauit Danielem de lacu leonum. Porro Daniel perseverauit vsque ad regnum Darij, regnumque Cyri Persæ.

* Theod.

auxilio continenter perfruamur.

NICOLAUS DE LYRA.

sestris, in quo notatur attentio legis. In canauulo, in quo notatur excessus contemplationis. Tribus temporibus, in quo notatur ordinatio

tio temporis. Fletebat genua, in quo notatur confessio oris. Ad ista sequuntur liberatio eius, in quo apparet aquitas Dei, & emulorum perditio, in quo apparet Dei seueritas.

C A P. VII.

Anno primo. Hæc pericope & sequens, priores sunt iuxta historiam, quæ duæ superiores. Hæc. n. & sequens & primo, & tertio anno Balthasar regis accidisse memorantur. Illa autem quæ ante superiorem lecta est, non imo die regni eius & hoc non solum in Daniele, sed in lea reia quoque & in Echiele legimus. Si in superioribus visionibus historiarum sequitur: quid sit Nabuc. & Balt. & Dario siue Cyri abiliam signo-

exponere incipit Daniel eas predicationes, quas per reuelationes doctus est, ac primum quatuor bestiarum reuelationem ponit Nabuchodonosoris somnio admodum similem. Ille etenim in vna imagine quadruplicem vidit materiam, & hic ab vno mari quatuor bestias ascendentes; Cum autem sit illa etiam quæ interdum vidit, conscripturus, merito nos docet & quæ in somnis, & quæ vigilans vidit, neque enim sustinuit sibi diuinitus offensa occultare, sed ad omnium vtilitatem ea conscri-

Anno primo Balthasar regis Babylonis Daniel somnium vidit. Visio autem capitis eius in cubile, & somnium scribens breui sermone comprehendit, summamque perstrin-gens ait: Videbam in visione mea nocte,

C A P. VII.

psit. Itaque mare cernit, quo presentis vitæ fluctus edocetur, discitque vitæ procellas ac tempestates. Deinde quatuor bestias videt, quibus comprehendit quatuor illa terribilia regna, quæ omnibus hominibus metum incuterent, finem tandem habitura, solum verò sine fine regnum quod sanctis parauit Deus sanctorum. Mare itaque vitæ vocat, vt

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. VII.

Anno primo Balthasar. Supra posuit propheta quinque visiones quæ respiciunt Christi primum aduentum, hic consequenter ponit alias quinque, quæ respiciunt eius aduentum secundum. Prima est de quatuor animalibus monstruosis, & de aduentu iuris, & designat vltimam tribulationis totalem processum. Secunda pugna Persarum, & Gregorij sub specie arietis & hirci, quæ designat eiusdem tribulationis principale conflictum. Tertia, de heb-de adibus abbreviatis vsque ad mortem Christi, quæ designat eiusdem tribulationis solatium, quia tempore persecutionis Antichristi minimum solatium erit fidelibus de memoria passionis Christi. Quarta, de apparitione viri liberationem populi pronuntiantis, quæ designat eiusdem tribulationis terminum. Quinta, de pugna Christi, & victoria finali sub signo regis aquilonis, & austru: & designat eiusdem tribulationis triumphum. Partes etiam patebunt in quinque capitulis sequentibus per ordinem positus. Circa primam visionem considerandum, & causa materialis est de quatuor regnis mundi principalibus fideles successiue affligentibus: & de regno Christi perfecte obtinendo in iudicio finali omnia regna conterente. Causa finalis est prouidentia & cautela contra futuram tribulationem, quia minus fuerunt iacula quæ prouidentur, & vt ostendatur, & vsque ad finem mundi peruersum molestia est fideles impugnaturo, & iustorum modestia tandem victura, & Antichristi molestia finaliter peritura, & Christi gloria eternaliter regnatura. Causa efficiens principalis est spiritus sanctus animo desiderati & deuoto insundens cognitionem regnorum

temporum & factorum. Daniel autem est causa efficiens instrumentalis sub quadam breuitate describens. Causa formalis in diuisione consistit: & diuiditur in duas partes, quia primo premititur quedam prefatio respectu sequentium, secundo describitur ipsa visio, ibi. Videbam in visione mea. Circa primam tria ponuntur. Primum est tempus in quo ista visio facta est, cum dicitur. Anno primo Balt. Ex quo patet, quod Daniel non posuit visiones secundum ordinem historiarum vel temporis, in quo factæ sunt Danieli, quia illa quæ scripta sunt in c. precedenti fuerunt facta post illam visionem, quæ facta fuerunt sub Dario. Darius autem successit Balthasar, vt visum est in fine s. c. Rõ autem huius ordinis est, quia ista visio est pure prophetica, & ideo ponitur cum visionibus sequentibus quæ sunt eiusdem conditionis, præcedentes autem visiones vel sunt pure historice, vel sunt partim prophetice & partim historice. Alia ratio est, præcedentes enim pertinent ad Christi primum aduentum, vt dictum est supra i. ca. hæc autem cum sequentibus pertinet ad aduentum Christi secundum, scilicet ad iudicium, vt magis videbitur prosequendo. secundo tangitur modus videndi, cum subditur.

2 Daniel som. & c. Ex quo patet, quod vidit in somno & non in vigilia. tertio subdit modum scribendi, cum subditur. Et som. scri. bre. & c. 3 Videbam, & c. hic consequenter describitur ipsa visio. secundum ipsius visionis interpretatio, ibi. Horruit spiritus meus. Prima in duas, quia primo ponitur visio in generali. secundo, explicatur magis in speciali, b. Prima quasi læna. In prima parte dicit sic Daniel. Videbam. i. intell. gebam. 4 In visione mea, quia sensum visionis imaginariæ intellexit. Intelligentia enim opus est in visione, vt dicitur infra. 10. c. 5 Nocte, quia tunc quietatis

M. O. R. A. L. I. T. E. R.

Anno primo Balthasar regis. In hoc cap. describitur visio quatuor bestiarum secundum sensum literalem quatuor vna significantium. Moraliter autem significant qua-

tuor vitia, bonum virtutis vastantia. Bestiæ namque proprie dicuntur, quæ sequuntur dentibus vel unguibus vtriusque: ideo dicuntur bestie quasi vastiæ, à vastando, v mutata in b. Prima bestia significat sauciã tyrannorum ideo dicitur.

A ut pote quæ infinitas habeat maximas pcellas, v̄tos autē ipsius, impellētes rerū mutaciones. Sicut. n. austro stāte, ad arcticā partē fluctus occurrūt & borea mare cōcitāte rursus vnda ad austrū impellitur: ita q̄m Assyrii imperabant, oēs populos ad se trahebant: translato autē ad Persas regno, trāslatus est etiā statim subiectorum a ad illos concursus. b Sic & de Macedo- c num & Romanorū d imperijs contigit. e

a Quatuor ven. Quatuor angelice ptates q̄ regnis in quadripartito mūdo positis præsunt, ptates, f. h. tria, quia s̄m vniū i cuiusq; gentis meri- tū ptās vel bona vel mala præponitur: sicut in Daniele, Michael dicitur princeps Hebræorum. Et in Isāia de principe Babylonis. Quomodo cecidisti de celo. In Ezechiele de principe Tyri: Tu Cherub extēus & protegens. De principe Aegyptiorum: Draco magne qui cubas in medio fluminum tuorum. Generaliter de malis potestatibus dicitur: Nō est vobis col-

B luc. aduer. car. & sang. sed aduer. p. & f. & c. b Pugnabant. inter se: quia regna sibi promissa faciunt pugnare. Regna vocat bestias pro crudelitate diuersas: quia locis, moribus & potentia distant. c Pugnabant in ma. in mundo. f. falsis & amaris fluidib. redūdante. vnde. Simile est regnū ce. f. agnū. e. misse in mare. vnde: & draco rex dicitur omnium quæ in aquis sunt. Et Dauid dicit: Tu confregisti capita draconum in aquis. Et Amos propheta: Si descenderit in profundum maris, ibi mandabo draconem & mordebit eum. d Quatuor be. de bonis angelis, qui & malos monēt bene agere angelicæ ptates, quibus principalia regna cōmissa sunt. vñ: Quando diuidebat altissimus gentes q. s. i. cō. ter. p. in. f. i. pars autem dōmini populus eius, iacob. f. h. e. e Prima quasi le. Nota ordinem, quod in imagine caput aureum, dicitur hic leæna.

Hier. Regnū Babylonium propter sæuitiā vel luxuriā non

Hiero. Rap.
Dan 10. e
Is. 14. c
Eze. 28. d
Ibid. 29. a
Eph. 6. b

Hieron. Mat. 13. a
Psal. 73. e
Amos. 9. a

Deut. 32. a

Hier. Regnū Babylonium propter sæuitiā vel luxuriā non

non leo sed leæna dicitur: Aitunt. n. qui de bestiarū scilicet fere naturis, leænas ferociores esse, maximē si catulos triant. & semper in coitum gestire. f Et al. s. p. pp superbiā regni potentissimi, cuius principit ait in Isāia: In celū conscenda. Super astra celi ponā thronū meū

1 similis ero al. Vnd
2 citur ad eū: Si a
3 aquila feris inde
4 ham te in abyssum.
5
6 g Et sup. pe. Si de
7 buch. legitur cla
8 est, quia postquā
9 didit regnum &
10 tia ei sublata est.
11 sum in pristinū
12 restitutus est, sed
13 leænam, sed hoc
14 se esse didicit, &
15
16

quod amiserat recepit. Si generaliter de regno Chalæorum, sentiendū est, quod occiso Balthasar & Medis si s̄que succedentibus Babylonij homines se & humilissimæ naturæ esse (enserunt. * Theod. Assyriorum regnū quod primū maximā nūit partē orbis terrarū, per leænā significauit. Hoc mal regnū est & alas similes aquilæ ait, quia hoc etiā mal volucris omnibus imperat. Verūtamē alas fas vidit, hoc est, ab omni sibi subiecto populo destituta & pristina potestate priuatum. Sublata est, inquit, leæna, hoc est, regnare desijt. Et in pedibus hominis stetit, æqualis suis subiectis euasit. Cor hominis datum est ei. niani experientia didicit humana cogitare, neque cogitatione naturæ terminos transgredi. h Et ecce be. alia, i. regnum Persarum, quod ob duritiā & ferocitatem v̄so comparatur: rigidum enim & parcum in morem Lacedæmoniorum fuit, ita v̄so mento sale vteretur & cardamo. i Bestia similis v̄so. in visione statuar, pectus & brachia de argento.

* Persicū innuit regnū, v̄so simile, pp suppliciorū litatē: nā barbarorū oīum crudelissimi Persæ in pulchritudine vel coria hōibus detrahētes, & singulorū artuū secundum longas

10 Et alas habebat aquilæ. Ala vna est abundantia & quibus abundabat illud regnum. vnde supra significabatur put aureum, vt supra dictum est. Alia est peritia armorum exercitium bellorum quibus Nabuchodonos. debellauit & iugauit sibi regna multa. Istis duabus alis. s. peritia armorum & diuitijs seuebatur in alium per superbiam intantum q̄ faciebat re sicut Deū, vt visum est supra cap. 3. propter hoc de ipso Isā. 14. d. Supra astra celi conscendam, & similis eritissimo. Dicuntur autē ista ala aquila, quia aquila est rex avium, in quo signatur Monarchia Nabuch. 11 Aspiciet bā donec sunt ala eius. nia quando in furiam versus est Nabuchodonosor quilibet rapiebat diuitias eius, similiter potentia eius omnino cit ad tempus. 12 Et sublata est de terra, quia ab hominibus delatus est, vt dictum est supra. 13 Et super pedes quasi stetit. quia quando restitutus est ei sensus, recognouit se hōem fragilem. 14 Et cor eius datum est ei. i. cor humanum: iam primo reputabat sequendam Deū. Potest etiā hoc exponi de regno. Et ala huius regni. i. diuitia & potentia Chaldæorū, ab eis v̄so per Cyrum & Darium, qui subuerterunt Babylonem. Et que stetit quando Chaldæi Medis & Persis subiecti facti sunt: qui cognouerunt se esse homines fragiles. 15 Et ecce alia bestia. Hic significatur regnū Medorum Persarum. ideo dicitur. 16 Similis v̄so. quia v̄sus est leone mitior, vel magis p̄p̄ do minus crudelis, sic regnū istud erga Iudeos fuit mitius re-

12 Et sublata est de terra. per poenitentiam veram, sed illud prouerb. 12. Verie impios, & non erunt, scilicet sed in pietatem mutati. 13 Et super pedes quasi homo stetit. scilicet mansuetus homo est animal mansuetum natura, ideo subdit. 14 Et cor eius datum est ei. idest cor humanum, & gnum. 15 Et ecce bestia alia similis v̄so. per quam significatur perfidia hæreticorum, quia sicut v̄sus habet debile fundamentum.

NICOLAUS DE LYRA.

sensibus exterioribus, facilius cognitio supernaturalium accipitur, vt supra habitum est.

1 Ecce quatuor ven. cæ. pug. i. quatuor angeli, qui propter similitudinem venti dicuntur spiritus. ventus enim inuisibilis est propter suā subtilitatem: propter quod vocatur spiritus, sicut & angelus. Pōt autē hic locus exponi dupliciter. Vno modo de angelis malis: & sic dicuntur pugnare, quia excitant homines ad pugnā. Alio modo de angelis bonis, qui præsunt diuersis regnis, & sic dicuntur pugnare pro subditis, quantum proponunt corā domino eorū merita, quæ aliquādo sunt contraria: Tamen angeli ista merita contraria proponendo corā domino non habent voluntates contrarias, sed querunt super hoc beneplacitū diuinum de futuris, vt quod tale regnū domineur tali vel ecōuerso: si ita tamen super hoc diuina voluntate accepta est v̄trique angelo, siue sit pro exaltatione gentis cui præs. siue pro depreffione. ista autem diffusius tractantur ij. sententiarum.

2 In mari magno. i. in hoc mundo, qui dicitur mare propter instabilitatem & variabilitatem regnorum, qui sicut mare agitur, & procelle ibi oriuntur. **3** Et quatuor bestie. i. quatuor regna magna. Et dicuntur bestie propter ferocitatem. **4** Grandes. propter superbiam & potentiam. **5** Ascendebat. i. oriebantur successiue. **7** Diuerse inter se. i. moribus & legibus dfferentes. **8** Prima. Hic explicatur visio in particulari: Et diuiditur in quatuor partes secundū quatuor regna. secūda incipit ibi. Et ecce. tertia ibi. Post hæc aspiciet bā. quarta ibi: Post hæc. Prima igitur bestia signat regnū Chaldæorum & maximē quantum ad regem eius Nabuc. ideo dicitur. **9** Quasi leæna. propter ferocitatem & luxuriā, qua in Chal-

deis

Diuiso

MORALITER.

8 Prima quasi leæna. per quam significatur ferocitas tyrannica, quia leæna ferocior est leone.

10 Et alas habebat aquilæ. Vna ala significat versutiam cōsiliatorum ipsius tyranni, & alia significat nequitiam ministrorum eius iussa facientium: Et istæ duæ alæ faciunt ipsum volare ad crudelitatis actum.

11 Aspiciet bā donec euul. sunt ala eius. nam aliquando contingit, quod mens tyranni mutatur in mansuetudinem ex bonitate Dei, ideo subditur.

12 Et sublata est de terra. per poenitentiam veram, sed illud prouerb. 12. Verie impios, & non erunt, scilicet sed in pietatem mutati.

13 Et super pedes quasi homo stetit. scilicet mansuetus homo est animal mansuetum natura, ideo subdit.

14 Et cor eius datum est ei. idest cor humanum, & gnum. 15 Et ecce bestia alia similis v̄so. per quam significatur perfidia hæreticorum, quia sicut v̄sus habet debile fundamentum.

† In

mas machinati, amara eos qui punirentur, morte mul-
 tant. Tria latera in ore, tres sunt orbis terrarum partes
 quibus imperauerunt, oriens, aquilo, aufter. Cyrus. n. om-
 nium orientem vsque ad Hellespontum in suam ditione
 regit. Cambyfes subacta Aegypto, Aethiopus quoq; si-
 b subiecit: Darius
 Satharum Noma-
 d in potitus est. Et a
 q a non omnino b
 renum illud dele-
 tum fuit, in vnam c
 tem bestiam ste-
 ti: dixit. Hoc est, d
 crium orbis ter-
 ram partium po-
 ti: esset, maxima
 te spoliatum est,
 v usq; tantum par-
 ti imperium obti-
 nit. Nam Aegyptum Aethiopia, Palaestinam, Pheni-
 cin, Syriam, Pontu Euxinum amisit, & solam Perside,
 Mdia, & Assyriam, & paucas finitimas nationes obtinet.
 a In parte stetit: quia et aiunt Hebraei, contra Israel nihil
 et dele gessit. vnde in Zacharia dicuntur equi albi.
 b tres ordines. Tres principes sicut Balthasar, & Darius,
 et principes habuerunt, qui 20. satrapis praesuerunt.
 A tres reges Persarum post Cyru fuisse autumant, sed
 no nominant: nos vero post Cyrum qui regnavit annis
 3: cimus regnasse Cambysem filium eius, & fratres Ma-
 ge, deinde Darium, cuius secundo anno reaedificari coe-
 ptum est templum, quintum Xerxem Darii filium. 6. Ar-
 thabanum. 7. Artaxerxem, qui Longimanus cognomina-
 tus est, octauum Xerxem nonum Socdianum, decimum
 Drium cognomento Norhum. 11. Artaxerxem, qui &
 Mnnon. 12. Ochum. 13. Arten Nothi filium. 14. Darium
 Sante filium, qui superatus est ab Alexandro rege Ma-
 cedonum. Quo ergo tres reges Persaru fuisse dicimus ni-
 si forte ex his aliquos eligamus fuisse seuisimos quos ex
 h orijs no habemus: ergo tres ordines in ore regni Per-
 sarum,

fatu & in detibus tria regna accipiamus Babyloniorum, D
 Medorum atque Persarum, quae in vnum redacta sunt.
 c surge comede, &c. tempus illud significat quo ab Assue-
 ro que Lxx. Artaxerxem vocant ad suggestionem Aman
 Agagita vna die omnes Iudaei iussi sunt trucidari. Et pul-
 chre non ait, deuorabit eos, sed sic di-
 cunt ei. Surge, o, car.
 plu. vt tantum fue-
 rit conatus, sed non
 secutus rei exitus.
 d Quasi par. regnum
 Macedonu. de quo
 in statua. Venet, &
 famora eius ex ere. Hiero.
 c Et alas. Alexandri
 n. victoria nihil ve-
 locius fuit, qui ab
 Illirico, & Adriati-
 co mari vsque ad Indicum Oceanum, & Physon fluuium,
 non tam bellis quam victorijs cucurrit, & 7. annis Euro-
 pe partem, & totam sibi Asiam subiugauit. Pardus quo-
 que varij coloris regna diuersa significat Alexandro
 subdita.
 e Theodoretus. Macedonicum regnum per haec de-
 signat, & Alexandrum recte cum pardali comparat, pro-
 pter celeritatem, acumen ingenij, & varietatem. Qua-
 tuor autem alae, quatuor sunt orbis partes in quibus im-
 perauit: & per quatuor capita diuisionem imperij signifi-
 cauit, quae post Alexandrum facta est. Potestatem au-
 tem datam dixit fuisse bestiae, quando ea etiam quae su-
 periores reges non obtinuerunt, obtinuit ipse. Verum-
 tamen illud quoque regnum finem habuit.
 f Et ecce be. quar. i. Romanum scilicet Imperium, E
 de quo in statua, tibi terrea, & pedum quaedam pars ter-
 rea, quaedam fictilis, ferri autem nunc meminit dentes
 f h. &c.
 Et ecce be. qua. Miru, q supra leana, vrfum & pardu in tri-
 bus regnis posuerit, & Romanu nulli bestie parauit nisi
 forte

NICOLAUS DE LYRA.

annum, quod patet quia Cyrus captiuitatem Iudaeorum remisit,
 templum reaedificare praecipit, vt habetur Esdr. 1. I. E alia ratio-
 ne comparatur vrfus, quia vrfus est potentissimus ad labores, & ver-
 be, & parus contentus cibo, ita q pro magna parte anni nihil sum-
 mic Perse infrangibiles erant laboribus, & insuperabiles bellis:
 & leo parci victus, vt penes sicco pane vterentur, nisi gratia hospiti-
 tu, vel festi, vt dicit Trogus Pompeius historiographus.
 i. In parte stetit: quia illud regnum non venit contra Ierusalem
 ad illandum, vt dicunt Iudaei, sed historia Iudith dicit contrarium,
 q Cambyfes filius Cyri, qui alio nomine dicitur Nabuchodonosor,
 m: Holofernem ad debellandum filios Israel sed illam historiam
 no accipiunt Iudaei, nec (vt dicunt) habet apparentiam veritatis,
 quia illo tempore erant ita subiecti Iudaei Persis, quod non audebant
 auferre templum sine licentia regis, & ideo non est verisimile, q
 auerent exercitui tanto resistere quem habebat Holofernes dux il-
 li exercitus.
 2. Et tres ordines erant in ore eius. i. tria regna simul iuncta
 vntate Persarum scilicet regnum Chaldaeorum, Medorum, & Per-
 sarum.
 3. Et sic dicebant ei. i. cuidam regi illius regni. f. Assuero.
 4. Surge, & comede ca plu. quia Aman, & socij eius suaserunt
 re Assuero interfecionem Iudaeorum, vt patet Esther 3. Notandu
 q Iudaeis magis loquitur propheta quam de alijs gentibus, quia
 propter eos haec visio, & alia prius ostendebantur Danieli, quia ta-
 mi persuasio iniqua Aman non habuit effectum, vt patet Esther
 7. eo non dicitur hic q bestia comederit, sed quia suadebant ei co-
 merre.
 5. Post haec aspiciebam, & ecce alia. f. bestia, per quam desi-
 gnatur regnum Alexandri, & Graecorum: ideo subdiur.
 6. Quasi pardus. Pardus. n. est animal velocissimum, & ipse Ale-
 xander mira celeritate totum orientem sibi subiecit: quia in septem

annis partem Europae, & totam Asiam obtinuit, vt dicit hic glo. Va-
 rietates autem Pardi signant diuersa regna, & potestates quae sibi
 subiecit. vnde dicitur 1. Mach. 1. q obtinuit reges terrae, & ty-
 rannos & siluit terra in conspectu eius.
 7. Et alasha quasi auis quat. super se. Iste quatuor ale sunt
 robur corporis, animositas, largitas, & industria tam ex naturali in-
 genio quam ex studio armorumq; exercitio, quae omnia fuerunt ex-
 cellenter in Alexandro. Iste autem quatuor alis quasi volabat ad
 victorias propter velocitatem debellandi aduersarios.
 8. Et quat ca. erant in be. quia Alexander habuit quatuor succes-
 fores, quib. diuisum fuit regnu eius. Ptolem. eus. n. successit sibi in Ae-
 gypto, Seleucus in Syria, Antigonus in Asia, Philippus in Graecia.
 9. Et potestas data est ei. q. d. victoriae praedictae non sunt factae
 virtute Alexandri, sed virtute a Deo sibi data, vnde legitur in Scho-
 lasti. hist. quod cum Alexander cogitaret sibi subiugare orbem exi-
 stens adhuc in Macedonia, Deus sibi apparuit in similitudine sum-
 mi sacerdotis Iudaeorum induti pontificalibus ornamentis sibi victo-
 riam promisit, propter quod Alexander veniens contra Ierusalem
 cum populus ei obuiaret, & summus sacerdos pontificalib. indutus,
 Alexander de equo descendit, & Deu qui sibi apparu erat adorauit
 in homine, qui eius similitudinem gerebat, & ideo ciuitati pepercit.
 10. Post haec. hic describitur regnum quartu. f. Romanorum, & di-
 uiditur in duas partes, quia primo describitur fortitudinem huius re-
 gni. secundo ostendit ex ipso ortum Antichristi, ibi. Considera-
 bam cornua. Circa primum considerandum, q haec bestia quarta
 non nominatur proprio nomine sicut aliae praecedentes, quia non ha-
 buit aliquod proprium nomen alicuius bestiae, per q posset ferocitate
 huius regni designare, propter quod in glossis Hebraicis dicitur re-
 gum Romanum nequam. De ferocitate huius regni contra fideles patet
 manifeste in persecutione Martirum, & in occisione praecipuorum
 Apostolorum Petri, & Pauli: & hoc est quod dicitur.
 11. Bestia quar. i. Romanu Imperium. 12. Terribilis, propter

MORALITER.

1. Et in parte stetit. nam haeretici sunt ab ecclesia per ex-
 communicationem praecisi.
 2. Et tres ordines erant in ore eius, & in detibus eius. principes
 tr. Haeretici namq; tribus dentibus catholicos mordent
 potentia seculari, vt patuit tempore Arii, sicut dictum
 est supra Ezech. 38 & rationibus Sophisticis, & etiam Sa-
 cr Scripturis peruerse intellectis.
 3. Post haec aspi. & ec. a. q. par. per quam significatur fraudu-
 lecia simulatorum. Sicut enim pardus est totus varius
 in colore, sic simulatores in corde ore, & opere.

7. Et ha. alus quasi auis quat. super se, & quat. c. Caput in Sacra
 Scriptura frequenter accipitur pro principio: principium
 aut in agilib. est finis. Fraudulentiae vero simulatorum
 finis est quadruplex. f. honor mundanus, fauor humanus
 bonu vtile, & bonu delectabile. nam pp ista. vel aliquod
 istoru operatur malicia simulatorum, & sic quatuor ca-
 pita sunt in ista bestia similiter quatuor alis vti ad pro-
 positum conueniendum. f. simulatione sanctitatis, adula-
 tione potis, collatione muneru, & simulatione operum.
 10. Post haec aspiceba in visione &c. per q significatur mali-
 Tom. 4. Ddd 3

forte, vt formidolosam faceret bestiam, vocabulū tacuit, A & quicquid in bestiis ferocius cogitamus, hoc Romanos intelligamus, Hebræi autem, quia quod hic tacitū est, in psal. dictum est. *Et alluunt eam*...

Psal. 76.

Hiero.

† allati sunt.

Infra eodem.

Hiero.

Hieron.

Diuisio

mirabilis, & fortis nimis. Dentes ferreos habebat magnos, comedens atq; comminuens, & reliqua pedibus suis conculcans. Dissimilis autem erat cæteris bestiis, quas viderā ante eā, & habebat cornua decē. Considerabam cornua, & ecce cornu aliud paruulum ortum est de medio eorum: & tria de cornib. primis euulsa sunt a facie eius. Et ecce oculi quasi oculi hominis erāt in cornu isto, & os loquens ingentia Aspiciēbā donec throni positi sūt, & antiquus dierū se-

quorundam, vel diabolū esse, vel dæmonem sed vn de hominibus in quo totus Satanus corporaliter est h raturus. *Est enim homo filius perditionis, qui extollitur super ne quod dicitur Deus aut quod colitur, vt in templo Dei sedeat, dens se tanquam sit Deus.*

* Theo. Hic A christū innuit, inter decē cor exoritur, & sig cat illum, ex de tres reges euerf Er ipsum paruur nu vocat, vt a p Iudæorum trit tum: conspicit aūt, vt qui de futurus sit illu Peroculos verē dētiā astutiā designauit, qu plures decipiet Et os ait, loquēs hoc est, arrogā que superba. lē

a Principes fortissimos. 1 christū innuit, 2 inter decē cor 3 exoritur, & sig 4 cat illum, ex de 5 tres reges euerf 6 Er ipsum paruur 7 nu vocat, vt a p 8 Iudæorum trit 9 tum: conspicit 10 aūt, vt qui de 11 futurus sit illu 12 Peroculos verē 13 dētiā astutiā 14 designauit, qu 15 plures decipiet

tē Paulus nos docet, cum ait. *Nisi venerit discessio primu reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, qui aduersat extollitur supra omne, q dicitur Deus, aut colitur, &c.* Faci lum cum sanctis, omnes homines cupiens improb penarum socios & participes accipere. Verūm, hau rius perseuerabit, sed quam celerrimē destructur. d Throni po. sunt. Angelicæ virtutes. Vel 24. ser quos Ioannes describitur. Vel sicut dominus Ap lis ait. *Sedebitis super sedes 12. iudicantes 12. tribus Israe geli enim domini, & omnes electi dominum in iu comitabuntur, & erunt throni Dei, quia in illis se Throni. Quos Ioannes 24. Thronos dicit. de quibus lus. Sine throni sine dominationes. Et in Euangelio. Sedel per sedes 12. tribus Israel.* c Antiquus dierum. Qui apud Ioannem solus in no sedet. Antiquus dierum: pater scilicet, licet eni sona filij in iudicio appareat, non decriit tamen & Spiritus sanctus, pater est a se, filius a patre, & quid habet imputatur ei a quo est. Sedens autem

NICOLAUS DE LYRA.

* crudelitatem predictam. 1 Mirabilis, propter humanam sapien- tiam, quæ vigeat in Romanis inuatum, quod per eam deuicerunt orbē magis quā per fortitudinē. 2 Et fortis nimis, pp potentiā. 3 Dentes ferreos habebat magnos. quia sicut ferrum domat omnia, ita regnum Romanum domauit omnia alia regna, sicut supra dictum est cap. 2. 4 Comedens atque com. aliquos occidēdo. 5 Et reliqua pedibus suis conculcans. cæteros tributo subi- ciendo. 6 Dissimilis autem erat cæteris bestiis. quia potesta tem, & ferocitatem precedentium regnorum multum excessit. 7 Et ha. cor. 10. i. decem reges, sicut, n. in cornibus est defensio ani malium, ita reges debent defendere populum sibi subiectum. Conside randum autem, q isti decem reges non intelliguntur hic per successio nem vnus post alterum, sed intelliguntur simul existentes, vt patet infra eodem per expositionem Angeli loquentis cum Daniele, qu a futurum est quod Romanum imperium diuidatur in 10. regna simul existentia imminente tempore Antichristi, vt habetur Apoca. 17. 8 Considerabam cornua. Hic describitur aduentus Antichri- sti ex prædictis regibus oriundi. Et diuiditur in duas partes, quia pri mō facit quod dictum est. Secundō describit aduentum Christi ad iu dicium omnem potestatem terrenam auferentis, ibi. Aspiciēbam donec throni. Circa primum dicitur sic. Considerabam cor- nua. i. diligenter intuebar decem reges prædictos. 9 Et ecce cornu aliud paruulum ortum est de medio eo- rum. i. Antichristus, qui erit rex vndecimus respectu illorum decē

predictorum, qui erit homo paruus quantum ad potestatem pri cipio, sed postea crescit diaboli adiutorio. 10 Et tria de c primis euulsa sunt a facie eius. quia rex Aphrica, Aegy, & Acthiopie subiciuntur imprimis Antichristo. Per ista pau tas Porphyrij exponentis hoc de Antiocho Epiphane, quia decimus ab Alexandro Magno, nec inuenitur, q tres reges oc derit & septem alios sibi subiecerit, vt hic dicitur. Item bestia qu ta Angelo dicitur hic regnum quartum, vt patet hic infra eod cap regnum autem quartum ab omnibus dicitur esse Romanum gnū de quo non fuit Antiochus, sed de regno Græcorum. 11 Et ecce oculi ho. erant in cornu isto. q. i. licet A ichri stus faciat tanta mirabilia, vt ab aliquibus credatur Deus tamen erit homo purus. 12 Et os loquens ingentia. quia promittendo, & com mand nullo decipiet de multis iactabit se quæ facere non potest. 13 Aspiciēbam. Hic ponitur aduentus Christi ad iudiciu veni tis, & regnum Antichristi conterentis. Et diuiditur in 2. par quia primō ponitur eiusdem iudicialis præsentia, ratione deit at secun dō eius triumphalis victoria ex parte humanitatis, ibi. Aspi ciebā ergo in visione noctis. In prima igitur parte dicitur sic Aspi ciebam. i. considerabam illud cornu paruulum quod signu An tichristum. 14 Donec throni positi sunt. Dicit throni plu- rali, quia non solus Christus iudicabit, sed Apostoli, & viri perfecti ei assistent in iudicio super thronos sedendo, 15 Et antiquus dierū sedit. h. d. quantum ad iudicem prin

MORALITER.

† cia æmulatorū, & ideo non dicitur quæ bestia sit in spe- ciali, eo q æmulatorum maliciam non potest vno nomi ne, vel etiam pluribus explicari. Dicitur tamē in textu, q habebat dentes ferreos magnos. s. ad deuorandum famā innocentium, vel saltem ad diminuendum, ideo dicitur. 1 Comedens atq; com. &c. per pedes autem intelliguntur malæ voluntates æmulatoris ad conculcandum innocē- tem si possit, & ad despiciendum si plus non possit. 2 Et ha. cor. decem. per quæ significantur decem modi de- tractionis. Primus est peccatum fratris occultum indebi- tē

tē reuelandō. Secundus est peccatum reuelatu verbis indebitis aggrauando. Tertiō est falsō pe fratri imponendo. Quartus est bonum fratris co- tacendo, quando debet dici. Quintus est bonum auditum diminuendo. Sextus est dicendo quod fratris factum est intentione peruersa Septimus & nouus sunt se iustificando. s. quod malum frat motus conscientia vel amicitia ad fratrem vt co vel ex reuerentia prælato debita, cum tamen null sed sua malicia moueatur. Decimus est fratrici vel nutibus de culpa ignorata notando.

† M...

bus dierum dicitur, Deus, vt æterni iudicis habitus de-
onstretur. Senex quoque describitur, vt maturitas sen-
tentie comprobetur.

August. Si Danieli, & Pater dans regnum, & filius ac-
ciens apparuerunt in specie corporali, quomodo illi di-
nt Patrem nun-
tiam visum esse pro-
prietis, & ideo solu
bere intelligi in-
visibilem, quem ne
hominum vi-
de, nec videre po-
t. Theo. Nos scire
est, Deum cor-
poris expertem, sim-
pitemque ac nulla
forma præditu per-
se utilitatis nostre
cisa, perinde ac
vit visiones figura
ricetq; nobis in-
tri illum alia se-
ma videndū A-
biam obtulisse,
at Moyfi, & alia

Eia: Ezechieli similiter aliam ostendit speciem. Quan-
ditaq; videris reuelationum varietatem, ne multiforme
numen opineris. Contemplare capillos puros, & vesti-
norum splendorem, inde vndiq; inculpam, & san-
cti diuinam naturam intellige.

Saluator transfiguratur in mote, & glo-
ri diuinæ maiestatis assumens in candidis vestib. videtur.
vt peccatores tormentorum magnitudine
pitemescant, & iusti saluentur: sic tamen quasi per ignem.
Tronus Dei. Moraliter vt ait Greg. sunt Monachi, & Ere-
næ, & alij qui in vno loco degentes Deo militare stu-
dēt nec per loca discurrunt, quorum quietis cordib. in-
sistit Deus, qui bene flamma ignis dicuntur, quia dilectio
n Dei, & proximi, & desiderio patriæ celestis inflam-
nunt.

August. Hi qui temporalibus pœnis digna gesserunt,
quibus Apostolus dicit. Si cuius opus arserit, detrimentum
periet, ipse autem saluus erit, sic tamen quasi per ignem, per flu-
um igneū de quo propheticus sermo commemorat.
Fluuus igneus curreat ante eum, per fluuium igneum, &
vla fruentibus globis horrenda transibunt. Quata fue-
t peccati materia tanta, & transeundi mora,

Origenes. Qui non sunt tales vt Aaron, & Isaias, de
quibus etiam me ipsum computo, igne purgabantur, de
quo scriptum est, fluuius ignis curreat ante ipsum.

Alij currus. Ezechiel quoque dominum
scntem quadrigæ inducit, & omnia Dei flamma
st, de quo alibi. Deus noster ignis consumens est: vt ligna,
scum, & stipulam arsurā in die iudicij nouerimus.
Ein Psalm. Ignis ante ipsum præcedet, & instammavit in cir-
cumitibus

cumitu inimicos eius. Rotæ eius, prædicatores, Apostoli. f. & D
eorū successores, qui summa celeritate mūdū prædicādo
peragraverunt, qui bene ignis accensus dñr, & igne ardē-
tes: de quo dicitur. *Quem vini mtere in terram, & quid v.n. ?*
d Milia mi. Non q̄ tantus numerus sit seruatorū Dei, sed

quia humanus ser-
mo maiorem expri-
mere nō potest. M-
lia milium. Hæc sunt
milia, & hæc myria-
des, de quibus in Ps.
Curvus Dei decem mil-
bus multiplex, &c. Et
alibi. Qui facit angelos
suos spiritus, &c. Du-
plex Angelorū offi-
cium est. Alij præ-
mia iustis tribuunt.
Alij singulis præ-
sunt cruciatibus.
Milia milium.
* Tertullia. Si Mo-
narchia diuina per
tot legiones, & ex-
cercitus angelorum
administratur, sicut

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

scriptum est, Miiis centis centena milia assistebant ei ex,
nec ideo vnus esse desit, vt desinat monarchia esse, quale
est vt Deus diuisionem pati videatur in Filio, & in Spiri-
tus sancto, tam confortibus substantiæ Patris, quam non
patitur in tot angelorum numero, & quidem tam alieno
rum a substantia Patris.

Gregorius. Supernorum ciuium numerus, & infini-
tus, & definitus est. Deo numerabilis. & nobis innume-
merabilis. quamuis aliud est assistere, aliud administrare.
Assistunt enim alij proculdubio potestates, quæ ad quæ-
rendam hominibus pacem, & nunciandam non exeunt.
Ministrant verò hi qui ad explenda officia nunciatorum ve-
niunt, sed tamen, & ipsi contemplatione ab intimis non
recedunt. Et quia plures sunt qui ministrant, quam qui
principaliter assistunt: assistentium numerus quasi defini-
tus, ministrantium verò infinitus ostenditur.

Iudicium sed. &c. I. verum propter humiliandam super-
biam. Ideo Romanum regnum debetur, quia cornu il-
lud loquebatur grandia.

Et libri aperti. Conscientiæ, & opera singulorum in
vtraque parte, vel bona, vel mala, omnibus reuelantur.
Bonus, liber est iuentium: malus, qui in accusatoris ma-
nu: qui est inimicus, & vindex, de quo. Accusator iste fra-
trum nostrorum. Liber iste terrenus est, de quo propheta. In
terra scribentur.

Et vidi. In vno imperio, propter Antichristum bla-
sphemantem, omnia regna simul deleta sunt: & non erit
terrenum imperium, sed sanctorum conuersatio, & ad-
uentus filij Dei triumphantis, de quo dicitur. Et ecce cum
nubi. c. e. q. si. ho. ve. qui. scilicet in somnio Nabuch. lapis scri-
bitur

NICOLAVS DE LYRA.

1 Vestimentum eius candidum quasi nix. In hoc notatur
excellencia deitatis, quæ est lux inaccessibilis, quia candor inter alios
ceteros plus habet de luce.
2 Capillis capitis eius quasi lana munda. Hoc dicitur pro-
pter puritatem indicantis, quia sententia Dei non est festina, sed
mure prolata.
3 Thronus eius flam ignis. &c. Hoc dicitur propter zelum
vritatis, istæ conditiones prædictæ debent esse in vero iudice.
4 Fluuus igneus rapidusq; per hoc designatur pœna inferna
li rabens peccatores in infernum.
5 Egrediebatur a facie eius. † quia tollitur impius ne
vleat faciem Dei.
6 Milia milium ministrabant ei. ecce duplex Angelorum
ocium. s. Angelorum ministrantium nobis ex Dei ordinatione, cū
ditur. Ministrabant ei. & officium Angelorum assistentium, qui
am contemplationi diuina, cū subditur.
7 Et decies milies. centena milia assistebant ei. Et notan-
dū, q̄ hic ponitur hic numerus determinatus pro indeterminato,
quæ Angeli sunt in maximo numero nobis indeterminato, videmus
inensibiliter, q̄ corpora celestia quasi incomparabiliter excedunt

elementa, quia vna stella visu notabilis in firmamento, maior est tota
terra. Cū igitur Angeli videantur sic se habere respectu hominū si-
cut corpora celestia respectu elementorum, & nec Angeli possunt ex-
cedere hoies in continua quantitate, ideo ex hoc arguunt sancti, &
doct. quod eos excedunt quasi incomparabiliter in numero, & tate.
8 Iudicium sedit, & lib. aper. sunt. i. libri conscientie vtriusque, quia
conscientia cuiuslibet patebit omnibus, vt sententia iudicis appareat
omnibus recta. Similiter liber vitæ aperietur, qui tenebitur in ma-
nu Dei, & liber mortis, qui tenebitur in manu accusatoris.
9 Aspiciebam. i. considerabam, quæ sententia daretur de bestia
s. de regno Antichristi: qui vt visum est quodammodo pertinet ad
quartum regnum.
10 Propter vo. &c. propter blasphemias ab Antichristo prolata-
tas contra Deum.
11 Et vidi q. &c. quia interficietur Antichristus virtute Dei, secū-
dum quod dicit Apoc. 2. ad Thes. 2. b. Quem dñs Iesus interfici-
et spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus, &c.
12 Corpore eius. i. homines mali, qui sunt corpus Antichristi, si-
cut Christus est caput omnium bonorum.
13 Aliarum quoque best. &c. i. vidi. s. quod omnis potestas
tunc cessabit.
14 Et tempora vitæ consti. essent eis. a Deo præordinante.

bitur abscessus de monte s. ma. qui comminuit testam, A ferrum, & argentum, & aurum. Nunc sub persona filij hominis introducit, vt assumptio carnis humanæ in filio Dei significetur, vnde, *Viri Galilee, &c.*

Act. 1. b.
Lib. 4. c. 12.

* Lactantius. Quomodo igitur Iudæi, & cõsistentur, & sperat Christu Dei, qui huc idcirco reprobaerunt, quia ex homine natus est? Nam cum ita sit a Deo constitutum, vt idẽ Christus bis veniat in terram, semel, vt vnum Deu gẽtibus nuntiet, deinde rursus, vt regnet quomodo in secundum eius aduentum credũt, qui in primum non crederunt?

Hier. 3.
Matth. 24.
1. Thefl. 4.

B * Theo. Verẽ in Iudæosa dici possunt *Facies meretricis facta est tibi, &c.* Qui. n. his Danielis verbis apertius? Euangelicẽ .n. potiusquam propheticẽ hæc prophetadiulgauit. Quod .n. in euangelijs Domini dicit. *Videbitis filium hominis venientem in nubibus, &c.* & Paulus. *ipse Dominus in iussu, & in voce archangeli descendet de celo, &c.* hoc apertẽ nos beatus Daniel docuit, secundum Saluatoris aduentum.

† sanctorum altissimorum † in

Ph lip. 2. c.
Ibidem.

a *Aspiciebam ergo.* vnde Apostolus. *Qui cum in forma Dei esset, non rap. &c. in similitudinem hominum se. & ha imen. vt homo humiliavit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis.*

Respondet Porphirius, cui hoc possit hominum conuenire, aut quis sit is tam potens, q̃ omnes Gentes seruiet ei. qui cornu paruum quod Antiochũ interpretatur, confrerit atque contriuerit? Si dicit q̃ a Iuda Machabæo sit superatus, doceat quomodo cum nubibus cœli veniat quasi

quasi filius hominis, & vsque ad antiquum dierum veniat, vt detur potestas, & honor, & regnum, & quod omnes populi, tribus, & linguæ seruient ei: & quod testas eius potestas æterna sit, quæ nullo sine claudat

tempora vitæ constituta essent eis vsq; ad tempus, & tempus. 1
Aspiciebam ergo in visione noctis, & ecce cum nubib. cœ- 2
li quasi filius hominis veniebat, & vsq; ad antiquum dieru 3
peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum. Et dedit ei 4
potestatem, & honorẽ, & regnum, & omnes populi, tribus 5
& linguæ ipsi seruient. Potestas eius potestas æterna, q̃ non 6
auferetur: & regnum eius quod non corrũpetur. Horruit 7
spiritus meus. Ego Daniel territus sum † in his, & visiones 8
capitis mei conturbauerunt me. Accessi ad vnum de assistẽ 9
tibus, & veritatem quarebam ab eo de omnib. his. Qui di 10
xit mihi interpretationẽ sermonum, & docuit me. Hæ qua 11
tuor bestia magnæ quatuor sunt regna, quæ cõsurgent de 12
tẽrra. Suscipient autẽ regnum † sancti Dei altissimi, & obtine 13
bũt regnũ vsq; in seculũ, & † seculũ seculorũ. Post hoc volui 14
diligẽter discere de bestia quarta, q̃ erat dissimilis valde ab 15
omnibus, & terribilis nimis. Dentes* & vngues eius ferrei. 16
17

a Quibus viuunt sub Antichristo. b A Den. c Electis. d Quadiu durabit persecutio. Breuiari enim sunt dies illi propter electos. e A summo cœlo egressio eius, & oruit. f Per omnia æqualis patri. g In cruce. h Inter. i Data est mihi omnis potestas. k Nomen quod est super omne nomen. l Omnes Gentes seruient ei. m Potestati eius quis resistit? n Et regni eius non erit finis. o H. s. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. aa. ab. ac. ad. ae. af. ag. ah. ai. aj. ak. al. am. an. ao. ap. aq. ar. as. at. au. av. aw. ax. ay. az. ba. bb. bc. bd. be. bf. bg. bh. bi. bj. bk. bl. bm. bn. bo. bp. bq. br. bs. bt. bu. bv. bw. bx. by. bz. ca. cb. cc. cd. ce. cf. cg. ch. ci. cj. ck. cl. cm. cn. co. cp. cq. cr. cs. ct. cu. cv. cw. cx. cy. cz. da. db. dc. dd. de. df. dg. dh. di. dj. dk. dl. dm. dn. do. dp. dq. dr. ds. dt. du. dv. dw. dx. dy. dz. ea. eb. ec. ed. ee. ef. eg. eh. ei. ej. ek. el. em. en. eo. ep. eq. er. es. et. eu. ev. ew. ex. ey. ez. fa. fb. fc. fd. fe. ff. fg. fh. fi. fj. fk. fl. fm. fn. fo. fp. fq. fr. fs. ft. fu. fv. fw. fx. fy. fz. ga. gb. gc. gd. ge. gf. gh. gi. gj. gk. gl. gm. gn. go. gp. gq. gr. gs. gt. gu. gv. gw. gx. gy. gz. ha. hb. hc. hd. he. hf. hg. hh. hi. hj. hk. hl. hm. hn. ho. hp. hq. hr. hs. ht. hu. hv. hw. hx. hy. hz. ia. ib. ic. id. ie. if. ig. ih. ii. ij. ik. il. im. in. io. ip. iq. ir. is. it. iu. iu. iw. ix. iy. iz. ja. jb. jc. jd. je. jf. jg. jh. ji. jj. jk. jl. jm. jn. jo. jp. jq. jr. js. jt. ju. iu. iw. ix. iy. iz. ka. kb. kc. kd. ke. kf. kg. kh. ki. kj. kk. kl. km. kn. ko. kp. kq. kr. ks. kt. ku. kv. kw. kx. ky. kz. la. lb. lc. ld. le. lf. lg. lh. li. lj. lk. ll. lm. ln. lo. lp. lq. lr. ls. lt. lu. lv. lw. lx. ly. lz. ma. mb. mc. md. me. mf. mg. mh. mi. mj. mk. ml. mn. mo. mp. mq. mr. ms. mt. mu. mv. mw. mx. my. mz. na. nb. nc. nd. ne. nf. ng. nh. ni. nj. nk. nl. nm. no. np. nq. nr. ns. nt. nu. nv. nw. nx. ny. nz. oa. ob. oc. od. oe. of. og. oh. oi. oj. ok. ol. om. on. oo. op. oq. or. os. ot. ou. ov. ow. ox. oy. oz. pa. pb. pc. pd. pe. pf. pg. ph. pi. pj. pk. pl. pm. pn. po. pp. pq. pr. ps. pt. pu. pv. pw. px. py. pz. qa. qb. qc. qd. qe. qf. qg. qh. qi. qj. qk. ql. qm. qn. qo. qp. qq. qr. qs. qt. qu. qv. qw. qx. qy. qz. ra. rb. rc. rd. re. rf. rg. rh. ri. rj. rk. rl. rm. rn. ro. rp. rq. rr. rs. rt. ru. rv. rw. rx. ry. rz. sa. sb. sc. sd. se. sf. sg. sh. si. sj. sk. sl. sm. sn. so. sp. sq. sr. ss. st. su. sv. sw. sx. sy. sz. ta. tb. tc. td. te. tf. tg. th. ti. tj. tk. tl. tm. tn. to. tp. tq. tr. ts. tt. tu. tv. tw. tx. ty. tz. ua. ub. uc. ud. ue. uf. ug. uh. ui. uj. uk. ul. um. un. uo. up. uq. ur. us. ut. uu. uv. uw. ux. uy. uz. va. vb. vc. vd. ve. vf. vg. vh. vi. vj. vk. vl. vm. vn. vo. vp. vq. vr. vs. vt. vu. vv. vw. vx. vy. vz. wa. wb. wc. wd. we. wf. wg. wh. wi. wj. wk. wl. wm. wn. wo. wp. wq. wr. ws. wt. wu. wv. ww. wx. wy. wz. xa. xb. xc. xd. xe. xf. xg. xh. xi. xj. xk. xl. xm. xn. xo. xp. xq. xr. xs. xt. xu. xv. xw. xx. xy. xz. ya. yb. yc. yd. ye. yf. yg. yh. yi. yj. yk. yl. ym. yn. yo. yp. yq. yr. ys. yt. yu. yv. yw. yx. yy. yz. za. zb. zc. zd. ze. zf. zg. zh. zi. zj. zk. zl. zm. zn. zo. zp. zq. zr. zs. zt. zu. zv. zw. zx. zy. zz.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Vsque ad tempus, & tempus. i. quadiu durabit persecutio bonorum a malis. Et per primum tempus intelligitur persecutio, quæ fuit ante primum Christi aduentum, per secundum tempus persecutio fidelium vsque ad aduentum Christi secundum scilicet ad iudicium, vel secundum aliquos hoc est referendum ad tempus persecutionis Antichristi, sed prima expositio melior videtur, quia persecutio Antichristi durabit per tempus, & tempora, & dimidium temporis, vt habetur in fr. d. 12. cap.
- 2 Aspiciebam. Hic describitur Christi triumphalis victoria quæ tum ad eius humanitatem: & hoc est quod dicitur. Aspiciebam. i. considerabam cui potestas ablata ab Antichristo daretur.
- 3 Et ecce cum nubibus cœli. v. n. Christus ascendit in celum secundum humanitatem obsequio nubium, ita etiam veniet ad iudicium, vt habetur Act. 1. b. vbi dicitur. Hic Iesus qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet. & c.
- 4 Quasi filius ho. Dicitur quasi, qui non solum est filius hominis, sed plus: quia est filius Dei, & hoc est quod subditur.
- 5 Et vsque ad antiquum dierum per. i. ad æqualitatem Dei patris in vna diuina essentia.
- 6 Et in conspectu eius ob. eum, Angeli. s. qui in iudicio erũt ei obsequentes.
- 7 Et dedit ei po. quia tunc erunt subiecta plene ipsi Christo, vt habetur Heb. 2. & nota q̃ dicit hic potestatem. s. coercendi, in quantum se extendit ad punitionem malorum.
- 8 Et regnum. in quantum propriè respicit salutem electorum. Rex enim propriè dicitur: qui præsidet ad bonum subditorum.
- 9 Et honorem. s. latræ: qui sibi impenditur, non solum ab electis,

piternum regnum sanctis tradetur. Illud itaq; expi inquit pro nihilo existimato hominum regna in pelen ti vna, quæ haud multo post habitura sint finem. d. Dentes, & vngues eius ferrei, &c. * Theo. Nota dentes ferreos dici, & vngues æreos. Romanorum regnum ab omnibus accipit tributum, ideo dentes dicitur ferreos Et quia ameti ex Macedonico regno præfecti litiã ascribuntur: & quod sunt vngues bestij, id r lites. Iure vngues æreos appellauit, quandoquide tertium quoque regnum æreum vocauit.

Etis, sed etiam a damnatis, secundum q̃ dicit Apосто. ad P lip. 2. In nomine Iesu omne genu flectatur cœlestium, ære- strium, & inferorum. s. quibus. 10 Potestas eius potestas æterna quæ non auf. & rone eius quod non cor. quia regni eius non est finis. Luc. 1. Et patet ex istis falsitas Porphyrii exponẽtis hoc de Machabæo, & eius fratrib. quia omnes populi, & linguæ non seruiunt eis, vt hic dicitur, sed solummodo pauci de Iudaico populo, & lingua Hebraica: nec regnum eorum fuit æternum, sed fuit ablatum per Herodem Ascaloni tam. Item Iudas non venit in nubibus, vt dicitur: & idẽ ista non possunt exponi nisi de Christo. 11 Horruit spiritus meus. Hic ponitur visionis interpretatio. s. primo in generali, secundo in speciali, quantum ad regnũ Christi, ibi. Post hoc volui. Dicit ergo primò sic Daniel. Horruit spiritus meus, &c. propter mala quæ videbat fieri in futurũ: & propter blasphemias contra Deum. & propter insolitam visionem, sequitur. 12 Accessi ad vnum de assistentibus. s. Angelis qui iudicant. Ille tamen accessus fuit in imaginaria visione. 13 Hæ quatuor bestia, &c. consurgent successiue. s. si patet ex prædictis. 14 Suscipient autem regnum. post ista quatuor regna. 15 Sancti Dei altissimi. Et hoc erit in iudicio finali, qui Christo regnabunt illi qui modo propter ipsum opprimuntur. 16 Et obtinebunt reg. in seculum, & in seculum. i. eternaliter. Vbi enim istud nomen seculum d. p. l. ca. l. i. uir æternitas, vt supra dictum est. 17 Post hoc volui diligenter discere. &c. Hic ponitur interpretatio visionis in speciali, de quarta bestia, & paruo cornu. Et patet sententia ex his quæ dicta sunt de quarto regno, &c.

B. s. i. a. quarta.
 A Theod. Hæc illi
 r enigmata disce
 ant, nos verò ipsa
 perentia didici-
 us, qui videmus
 ædictionis euen-
 em, exactiorem
 burorum pau-
 ritatem cõplures
 oprimentem, &
 ea quotidie fieri.
Dei reges erunt.
 on dixit fore, vt
 guli exurgant
 us alij deinceps
 ccedentes, sed eo
 em tempore oēs
 currecturos: atq;
 le ita se habere se-
 centia testantur.
Et alius confur-
 g. Predicit decem
 ges exurrectu-
 s, & postremo
 antichristus exo-
 ratur, regnumque
 tinere contēdet,
 ei non cõrentus
 etenta cõtra tres
 ges victoria.
Sermones contra
 anta rabie, & in-
 sia concitabitur,
 superba verba,
 & maledicta con-
 t. Deum conij-
 et, omneque sup-
 cij genus inferat
 qui deo grato
 imo inseruien-
 t, sanctitatis parti-
 es fuerint. Opi-
 biturque se pos-
 pietatē funditus
 ceterere, optimam
 ce ipsius rempublicam commutare.
Et sermones contra
 lueretur, vt qui assumit Dei potentiam, verba quoque
 cina maiestatis assumat.

^{† Ergo.}
 comedebat, & comminuebat, et reliqua pedibus suis cõcul-
 cabat. Et de cornibus decem quæ habebat in capite, et de
 alio quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua,
 et de cornu illo quod habebat oculos, et os loquens gran-
 dia, et maius erat ceteris. Aspiciebam, et ecce cornu illud fa-
 ciebat bellum aduersus sanctos, et preualebatur eis, donec ve-
 nit antiquus dierum, et iudicium dedit sanctis + excelsi, et
 tempus aduenit, et regnum obtinuerunt sancti. Et sic ait: Be-
 stia quarta regnum quartum erit in terra, quod maius erit
 omnibus regnis, et deuorabit vniuersam terram, et cõcul-
 cabit, et comminuet eam. Porro cornua decem ipsius regni
 decem reges erunt, & alius confurget post eos, & ipse potē-
 tior erit prioribus, & tres reges humiliabit. Et sermone con-
 tra excelsum loquetur, & sanctos altissimi conteret. Et puta-
 bit quod possit mutare tēpora, & leges, & tradētur in manu
 eius vsque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. Et
 iudicium sedebit, vt auferatur potentia, & contēratur, & di-
 spercat vsq; in finem. Regnum autem, & potestas et magni-
 tudo regni, quæ est subter omnē cœlum, detur populō san-
 ctorum altissimi, cuius regnum regnum sempiternū est: et
 omnes + rēges seruient ei, et obedient. Hucusq; finis verbi.
 Ego Daniel multum cogitationibus meis cõturbabar, et fa-
 cies mea mutata est in me, verbū autē in corde meo cõseruauī.

Et sanctos altissimi D
 conteret, & . Super a-
 bit enim sanctos in
 tantā elatus super-
 biam, vt leges, & ce-
 remonias mutare
 conetur, extollens se
 super omne quod dici-
 tur Deus aut quod co-
 litur.
 f Mutare tempora
 & leges. Tempora-
 lia, scilicet vel ordi-
 nem, & cursum
 temporum.
 g Et trahetur in ma-
 nu eius. * Theod.
 Hoc est, permittet
 diuina prouidentia,
 ostendensq; defor-
 mitatis malorum
 illorum tempus, ne
 que enim patientia pau-
 perum peribit in fine,
 adiecit.
 h Vsque ad tempus, E
 & c. Tres annos cū
 dimidio dicit, qui-
 bus cornu illud ma-
 gna loquens impe-
 rabit.
 * Aug. Tempus
 & tempora, & di-
 midium temporis,
 annum vnum esse,
 & duos, & dimi-
 dium: ac per hoc,
 tres annos, & semis
 sem etiam nume-
 ro dierū posterius
 posito diluceffit, ali-
 quando in scriptu-
 ris, & mensium nu-
 mero declaratur.
 i Dimidium tempo-
 rum. vnde: Nisi abbre-

Symmachus: Sermones quasi Deus
 lueretur, vt qui assumit Dei potentiam, verba quoque
 cina maiestatis assumat.

uati essent dies illi: non fieret salua omnis caro.
 k Ego Daniel. Hactenus liber Danielis Chaldæo Syro-
 que sermone scriptus est: Quæ sequuntur vsque ad fi-
 nem voluminis, Hebraicè.

c Et Cap. F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et de cornu illo. i. Antichristo.
 2 Quod habebat oculos. Quod signat eius nimiam astutiam.
 3 Et os loquens grandia. i. blasphemias contra Deum.
 4 Et mauserat ceteris: Quia regnum Antichristi erit maximū
 iudum extensionem: licet sit paruum secundum durationem.
 5 Aspiciebam. i. considerabam.
 6 Et ecce cornu. i. Antichristus.
 7 Faciebat. bel. Quia tunc erit maxima persecutio sanctorum.
 8 Do. ve. an. Quia ante aduentum iudicis interficietur Anti-
 christus.
 9 Et iudi. i. victoriam iudicis dedit eis contra oppressores eorum,
 iudum quod dicitur Sapien. 5. a. Stabant iusti in magna con-
 fidentia aduersus eos qui se angustiauerunt. Vel quia perfecti
 in Christo iudicabunt.
 10 Et tempus aduenit. s. iudicij finalis.
 11 Et reg. obti. san. .i. potestatem contra eos qui iniuste ipsos affli-
 runt.
 12 Et sic ait. s. Angelus qui loqu: batur Danieli.
 13 Bestia quarta regnum. s. regnum Romanum, vt predictum
 Quod autem sequitur supra expositum est vsque ibi.
 14 Porro cornua decem, & c. s. simul regnantes imminente tē-
 pore Antichristi, qui sibi diuident regnum Romanorum.
 15 Et alius confurget post eos. s. Antichristus. Quod sequitur,
 vt ex p. adictis vsque ibi.
 16 Et putabit. i. cursum, & modum viuendi, & hoc ex nimia eius
 perbia proceat.

17 Et leges. A Deo datas, quia cultum Dei auferet pro posse suo,
 & sibi illum cultum vsurpabit, ostendens se tanquam sit Deus, vt di-
 cit Apostolus 2. ad Thes. 2. Sequitur.
 18 Vsque ad tempus. i. vsque ad tres annos, & dimidium, quia
 tantum durabit persecutio Antichristi.
 19 Et iudicium sedebit. Vt Dei sententia auferatur malorum po-
 tentia, vt dicitur in litera.
 20 Regnum autem. Quia omne quod includitur infra ambitum
 cœli vltimi scilicet empyrei, dabitur sanctis, quia cedit totum ad glo-
 riam eorum. Et ex verbis istis patet, quod loquitur Daniel non tan-
 tum de regno terreno, sed etiam de cœlesti.
 21 Hucusque finis verbi. Angeli loquentis cum Daniele, & do-
 centis eum de predicta visione. Sequitur.
 22 Ego Daniel mul. cogi. Propter Dei blasphemias futuras, &
 oppressionis sanctorum.
 23 Et facies mea. Quia ex vehementi cogitatione, & abstractio-
 ne a corporis sensibus multum immutatur hominis vultus.
 24 Verbum autem in cor. Vsque ad tempus debuit descri-
 ptionis, & demutationis. Vel aliter.
 25 Conseruauī. i. m. moriter tenui, sicut rem dignam memoria.

Moraliter exponendo possumus dicere, quod prima bestia signat
 seuuam tyranorum, secunda perfidiam hereticorum, tertia frau-
 dulentiam simulatorum, quarta maliciam amulorum. Prima ha-
 bet corpus leonis, in quo denotatur crudelitas principis quæ est effi-
 cacissima ad malè agendum. Habet autem duas alas, scilicet nobili-
 tatem generis, & potestatem regiminis, hæc enim duo maximè cru-
 delitatem supportant. Sed si alæ istæ auferantur, stat super pedes suos
 sicut homo, id est fit humanus qui ante erat crudelis, & durus. Et cor
 * datur

S datur ei per recognitionem sui, & dilectionem Dei. Secunda bestia est Ursus, qui habet debile caput: quia heretici habent debile fundamentum. Et in parte stetit, quia praecisi sunt ab ecclesia. Tres ordines dentium in ore eius, quia tribus modis se mutant heretici, scilicet per auctoritates canonicas male intellectas, per rationes sophisticas, & per rationes veras scientie male tam in applicatas, propter hoc dicitur Apo: 16. c. De ore pseudoprophete procedebant tres spiritus immundi in modum ranarum. Tertia bestia est Pardus, qui est totus varius, ita simulatores sunt varij corde, verbo & facto, ut decipiant quocumque modo. Quatuor capita huius bestie sunt quatuor intentiones male, scilicet vanitas superbia, voluptas lascivia, cupiditas auaritia, libertas insolentia. Intentione enim assequendi ista vel aliquod istorum procedit communiter fraudulentia: simulatores. Quatuor autem alij quibus nituntur consequi predicta, sunt amicitia ficta vel pruriens, beneficentia largiens, apparentia mentiens, scilicet sanctitatem, apud prudentia blandiens, scilicet superiores. Quarta bestia innotuit, & terribilis continens in se omnem ferocitatem aliarum bestiarum, est malitia: simulato- rum,

rum, quia malitia caulatores continet in se malitiam predicto- rum: Habet enim amulatores scilicet tyrannorum, id est dicitur terribilis: perfidiam hereticorum, id est mirabilis, fallaciam sim- torum, id est fortis. Describitur etiam per hoc quod scit dentibus rare, pedibus conuolare, cornibus pugnare. Per dentes intelligit ductores, per pedes sectatores, per cornua detractores. Ad alio- trahentium, & seducendum habet cornua decem, quia decem sunt di detractiois, & septem cornua diabolo subiunguntur, tres ver- struntur seu comminuntur. Primus modus detractiois est in a- ria detrabere, secundus malum fratris inquirere: tertius inquisi- diuulgare, quartus nutib. despicere, quintus bonu denigrare, se- innocentem decipere, septimus deceptum accusare. Alij tres mo- tractiois residui omnino destruuntur. Primus est conscientia se- cundus amicitia proximi, tertius reuerentia prelati, quando ni- lator detrabit dicit falsè quod conscientia eum incitat ad tali- cendum. Vel quia diligit eum quem accusat, vel quia faceret ce- reuentiam prelati si talia taceret, cum tamen dicit sola volute detrabendi, & non propter aliquod istorum trium.

* NICC

ADDITIO

B In cap. 7. vbi dicitur in Postil. Ecce quatuor venti celi pu- gnabant. Circa declarationem visionis quatuor bestiarum in hoc loco contenta. Similiter et visionis statua de qua supra in cap. 2. agi- tur, obstinatio Hebraica, infidelitatis multa querit subterfugia, ut veritas occultetur. Et ideo licet Postilla. cas sufficienter exposuit iux- ta catholicam veritatem, tamen ut in pugnatione ab oru aduersan- tium prater Rab. Sal. de quo solo mentionem facit Postil. enasuen- tur, & catholica veritas magis clarescat, sequentem moueo in hac materia quaestionem scilicet. Vtrum in ordine regnorum Danieli in predictis cap. scilicet 2. & 7. reuelatorum regnum Christi seu eccle- sia sit vnum. Et videtur quod non primo sic.

Questio.

Nam vnum regnum a Daniele traditum habebat coterere seu comminere regnum Chaldaorum, & alia tria regna sibi succeden- tia, ut patet Dan. 2. vbi expressè habetur quod lapis abscessis sine ma- nibus (quod est quintum regnum) habebat comminere testam, fer- rum, as, argentum, & aurum que significant regna precurrentia quintum regnum, sed constat quod regnum ecclesie non comminuit regnum Chaldaeorum, quod per aurum significatur, cum iam per ma- gnum tempus ante ortum regni ecclesie fuerat destructum per Medos: ergo regnum ecclesie non est regnum vnum in ordine predictorum.

C Preterea in hac numeratione regnorum principalium mundi con- trari debet, ut videtur regnum Saracorum tanquam vnum de ma- gnis. Est enim magnum in extensione, quia occupat ferè tota Aphri- cam, & magnam partem Asia, & aliquas prouincias in Europa. Si- milliter est magnum regnum in duratione, cum iam fluxerunt circi- ter 900. anni a suo initio, quod excedit tempus durationis regni Medorum, & Grecorum, predictorum, & vltra. Similiter est magnum in persecutione fidelium, ut satis est notum, vnde secun- dum quosdam figuratur in visione statua per tibias ferreas, & in visione bestiarum per quartam bestiam, que per regnum Christi est occidenda: sed regnum Christi seu ecclesie de quo agitur, nunquam comminuit seu contriuit hoc regnum ferreum, seu hanc quartam be- stiam, ut notum est, ergo regnum Christi non est quintum de quo Daniel loquitur.

† Ecclesiz.

Preterea secundum omnes expositores tam Catholicos quam He- braeos, regnum Grecorum est tertium: sed regnum Gr. corum, & Ro- manorum videntur esse vnum regnum, nam Romani sunt filij imme- diati Graeci, ut patet Gen. 10. vbi inter filios Iauan, que sonat Gre- ciam in Hebraeo Cetim nominantur qui sunt Romani: in eadem He- braica lingua. Et sic patet, quod regnum Grecorum, & Romanorum sunt vnus, & eiusdem nationis secundum originem. vnde non de- bent dici regna diuersa sed vnum: quod per successionem quasi here- ditariam a Grecis in Romanos venit. Vel sicut Persi, & Medi non duo regna sed vnum hic computantur, & per consequens regnum Ro- manorum est tertium, cum sit idem cum regno Grecorum. Sed constat quod regnum ecclesie immediate successit regno Romanorum, ut communiter tenetur, ergo regnum Christi seu ecclesie est quar- tum, & per consequens non quintum.

Preterea posito quod regnum Romanorum sit quartum, adhuc vi- detur quod regnum Christi seu ecclesie non sit quintum: est enim re- gnum ecclesie idem cum regno Romanorum, nam regnum ecclesie principaliter videtur sumpsisse potestatem atque initium a Roma- no Imperio, scilicet a Constantino, qui imperialem potestatem & auctoritatem tribuit Siluestro summo Pontifici, & eius successo- ribus. Et etiam (ut quidam dicunt) compulit seu coegit plurima regna, ut acciperent fidem ecclesie: & sic regnum ecclesie est quar- tum sicut, & Romanum, cum quo est idem, & per consequens non quintum.

Preterea Dan. 2. legitur. In diebus regum seu regnorum istorum suscitabit Deus caeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur, &c. In quo manifestè denotatur, quod alia qua- tuor regna debent existere seu durare, cum regnum quintum a Deo suscita-

suscitaretur, sed regnum ecclesie fuit suscitatum tempore vniu- ersi tantum, scilicet Romani, cum alia precedentia iam essent susci- ta, ergo regnum ecclesie non est quintum.

Preterea cornu paruulum quod apparuit in quarta bestia, o- priè videtur figurare regnum ecclesie. Tum quia habuit initium de infirmum seu humile, scilicet a Christo, qui vitam pauperen- sit, & humilem, quod notatur cum dicitur paruulum. Tum quia xum in quarta bestia, quod denotat ipsius colligationem cum- rio Romano, & eius derivationem ab eo, ut factum est in Con- no. Tum quia de Deo dicitur in hoc 7. cap. Et sermones ce- excelsum loquitur, & putabit quod possit mutare te- ra, & legem: quod exponitur ab Hebraeis de Christo nostro, in- tum docuit multa denotantia pluralitatem in diuinis. Similit- docuit identitatem personalem Dei, & hominis, et etiam volu- tare legem secundum eos, in quantum multa docuit contra Ph- cam doctrinam. Pharisei enim erant doctores principales Me- legis, ut dicitur Matth. 23. a. Super cathedram Moyse sed- Scribae & Pharisei &c. Sed potestas illius cornu paruuli de- struenda per regnum quintum, ut patet in eo. c. ergo regnum C- non est quintum. Sed contrarium habetur Dan. 2. vbi narrati- tuor primis regnis subdit: In diebus autem regum seu re- rum istorum suscitabit Deus regni caeli regnum, quod in aeternum non dissipabitur. vbi Gl. Pater suscitabit regni- lii sui, & ecclesie: & sic patet quod regnum Christi, & eccle- quintum in ordine predictorum.

Nunc dicendum, quod secundum catholicam veritatem esse est dicere, quod regnum quintum de quo Daniel facit mentionem in vtraque visione predicta, sit regnum Christi. Nam in vtraque visio- ne de quatuor regnis precurrentibus dicit, quod sint temporiter terminanda, de quinto vero regno dicit, quod stabit in aeternum, ut patet in vtroque ca. predictorum. Sed constat quod ad regnum Christi proprie pertinet durare in aeternum, et sine fine, iuxta illud Luc. 1. b. Regnabit in domo Iacob in aeternum, & regni eius on- erit finis. Sed ad maiorem euidenciam contentorum in predictis duo- bus capitulis, & eorum aduersantium exclusionem, attendenda est quod licet in vtraque visione predicta de regno Christi agatur esse- renter tamen in vtroque ca. de hoc tractatur. Quod sic patet: in re- gnum Christi licet sit vnum, & idem secundum se, dupliciter non potest considerari secundum duplitem sui aduentum, ex quibus effectus erant producendi specialiter circa rempublicam mun- na. In primo enim aduentu diuulgata ipsius fide, idololatria erat co- pa- da, ut habetur Isa. 2. & in alijs locis, quod fuit singularissimum re- gno Christi & ecclesie, cum hactenus tempore Moysi, et aliorum pro- phetarum licet magna virtute diuina operabantur, non tam hoc vitium potuit extirpari, nedum a Gentilibus, sed etiam ab ipsi- lo Israelitico, in cuius presentia illa tam magna fiebant, v. ar. Exo. 32. & 4. Reg. in multis locis. Sed constat quod post primum ad- ventum Christi, & sui fidei diuulgationem exclusi est idololatri- mpliciter a tota republica mundi, licet forte in aliquibus regi- bus extremis aliqua eius vestigia remaneant, de quibus non est meo- facièda: quia ut ait Philo. Quod medicum est, pro nihilo repa- tur. De isto igitur aduentu Christi, scilicet primo, & de eius effe- ca idololatriam agitur in prima visione predicta, vbi quatuor- preceduntia quintum regnum quod est Christi, figurantur p- tuam, nam statua communiter significat idololatriam prou- Hebr. sentiunt: simulacra etiam demonum communiter per- tus idololatrias colebantur, ut patet supra Dan. 3. de statua qua- fecit Nabuc. Et quia omnia regna mundi ante aduentum Christ- tum licet inter se multum differerent, tamen in hoc conueniebant: cul- tum Deo debitum creaturis impenderent: idcirco proprie desi- tur omnia regna principalia in vnica statua, quae idololatria desi- gnat, propter ipsorum conuenientiam in cultu idolorum: licet par- ticularia membra statuae essent de diuersis materijs, & formis

sa regna inter se erant diuersa in varietate idolorum, & in alijs. In secunda vero visione agitur de regno Christi, prout in secundo aduentu totam mundanam potestatem habet auouere, subiciens imperio patris, & suo, de quo. 1. Cor. 15. c. Deinde finis cum dederit regnum Deo patri, cum euacauerit omnem principatum, & potestatem, & virtutem, cum quo etiam regnabunt. prout in 7. cap. g. dicitur: Magnitudo regni datur populo sanctorum. De isto igitur aduentu Christi dicitur secundo, & huiusmodi suo effectu circa mundanam potestatem auferendam agitur in secunda visione, in qua quatuor regna praecedentia seu praecurrentia conuenienter figurantur per quatuor bestias feroces, designantes varias ferocitates, & tyrannicas potestates regnorum, prout expositores communiter tradunt. Praedictam consonat, quod quintum regnum, in prima visione per lapidem abscissum sine manibus, designatur, quod denotat natiuitatem Christi secundum carnem non ex virili semine productam, prout communitur traditur. In secunda vero visione, quintum regnum per filium hominis in nubibus caeli venientem, designatur. Quod proprie pertinet ad aduentum secundum, iuxta illud Act. 1. b. Quemadmodum uisus eum euntem in caelum, &c. Et notandum, quod sicut per bestiam secundum magistrum historiarum incepit in secunda visione, scilicet a Saruch abauo Abrahæ, vel forte melius (ut quidam dicunt) a Nemroth qui fuit primus oppressor hominum, & primus regnauit in Babylonia seu Chaldaea, ut habetur Gen. 10. Quae quidem potestas tyrannica continuata est per Assyrios, & alios usque ad Nuchodonosor, licet per interualla habuit multas interpolationes. Quarta bestia continet totam tyrannicam potestatem, & mundanum, incipiendo a regno Romanorum usque ad finem mundi seu usque ad secundum aduentum Christi, prout patet in litera.

Ad primum ergo dicendum quod licet regnum Christi seu ecclesie comminuit regnum Chaldaeorum seu Persarum, & huiusmodi mundanum ad eorum mundanam potestatem, comminuit tamen omnem mundanum quantum ad cultum idolorum, prout diuulgata fuit in orbe per discipulos eius, & eorum successores, etiam est cultura demonum a toto fere mundo, ut dictum est. Unde per lapidem abscisso sine manibus, id est absque humana potentia, id est idololatriam, ipsam comminuit tam antiquam scilicet Chaldaeorum, quam alias succedentes, ut dictum est. Regnum enim Romanorum, ut dictum est, quod est quartum omnia simulacra gentium colebat, ut patet in eo quod legitur de Phano Pantheon, & sic a statua, id est idololatria, erat in sua integritate cum percussa fuit per lapidem abscissum sine manibus.

Ad secundum dicendum, quod regnum Saracenorum licet sit magnum, & potens non tamen de eo heri debuit aliqua mentio in prima visione, cum ante primum Christi aduentum, & diuulgationem sua dei nondum fuerat ortum, ut est manifestum. Nec etiam in secunda visione debet de ipso regno mentio fieri per se, tanquam de uno quatuor regnorum praedictorum principalium, nam quodlibet eorum se extendit ad totum orbem, sic quod quodlibet praedictorum, quatuor, in sua ualitudine existent, non erat aliud regnum quod sibi uisitare ualeret. Regnum uero Saracenorum nunquam ad tantam potentiam deuenit, quod sibi resistere non ualeret aliud maioris potentie uel saltem equalis: unde non debet inter monarchias computari. Posset tamen in secunda visione intelligi seu significari per aliquam partem quartae bestiae: quae quidem bestia totam tyrannicam potestatem a Romanis usque ad ultimam aetatem continere uidetur, pro tactum est in responsione.

Ad tertium dicendum, quod quidam expositor Hebraeorum de magis famosis qui dicitur Rabbi Abenbetra Hispanus, ostendere uolens intendens quod regnum Christi, & ecclesie non sit quinquies in ordine regnorum horum Danieli reuelatorum, & exinde inferens quod non sit regnum caeleste, & aeternum: sed adhuc spectet ad aliquid quintum a Deo in aeternum suscitandum, finxit identitatem speciem inter regnum Graecorum, & Romanorum cuius motiua tantum in argumento praedicto, quae tamen identitas a nullo alio expositorum Hebraeorum tenetur. Sed falsitas huius fictionis est manifesta. Nam Graeci, & Romani sunt diuersarum nationum similiter & linguarum, maxime distinctarum. Lingua enim Graeca manifeste differt a Latina sicut, & Hebraea. Unde & titulus sanctae crucis in his tribus linguis tanquam inter se ualde differentibus fuit scriptus Hebraice, Graece, & Latine Ioan. 19. Diuersitas autem linguarum principalium, nationum diuersitatem manifestat. Unde Genes. 10. d. Ex istis dispersae sunt in insula gentium uniuersae quae in linguam suam, &c. Nec solum hoc, sed etiam omnino diuisis characteribus utuntur inscribendo, quod non competit uniuersis nationi, prout est manifestum. Item regnum Romanorum successit regno Graecorum, eos debellando, eo modo quo Persae successerunt Chaldeis, ut historiographi tradunt. Unde talis successio non facit identitatem regnorum, alias pari ratione dicerentur Persae, & Chaldeum, & idem regnum, & sic de alijs quod est falsum, prout patet in litera. Nec ualet illud allegatum Gene. 10. de Iauan, &c. quod in scriptura sacra nomen alicuius patris multorum quandoque appropriatur uni tantum, sic ut distinguatur ab alijs fratribus.

seu condescendentibus. Hebraei enim dicuntur ab Abraham seu ab Heber: & tamen Ismael qui ab Abraham descendit, & per consequens ab Heber, ut habetur Gen. 16. non dicitur Hebraeus. Unde & similiter Cethim, qui dicuntur Romani in Hebraeo, licet descendant a Lauam, qui in Hebraeo dicitur Graecus, non tamen ex hoc sequitur quod natio Romana, & Graeca sint eiusdem speciei. Ad quartum dicendum, quod Hebraei communiter tam simplices quam periti fideles uel saltem falsè asserunt regnum Romano, de quo agitur in Daniele, & regnum Christi seu ecclesie esse unum, & idem. In quam quidem estimationem erroneam seu fallaciam inciderunt principaliter ex hoc quod credunt regnum ecclesie esse mundanum seu terrenum, sicut unum de ceteris regnis huius mundi, quod est euidenter falsum; testante ueritate Ioan. 18. Regnum meum non est de hoc mundo, quae quidem autoritas sola sufficit ad cogendum fideles, ut ponant differentiam inter regnum ecclesie, & cetera regna supra dicta in hoc scilicet quod regnum Christi, & ecclesie non est mundanum, sed caeleste seu diuinum, prout a praecursore Christi primo fuit praedictum Matth. 3. Appropinquabit enim reg. cael. Quod sepe confirmauit Christus in sua doctrina, uocando regnum suum regnum Dei, & regnum caelorum. Sed infideles qui has sacras autoritates non recipiunt, ratione possunt de hoc conuinci. Ex multis enim patet euidenter differentia notissima inter regna mundana, & regnum Christi seu ecclesie: sed unum inter cetera sufficit, quod sumitur ex potestate tradita summo principi ecclesie, nam ut dicit Philoso. 3. politici. Ordinatio populi praecipue dependet ex maximo principatu. Constat autem quod maximus principatus ecclesie consistit in potestate pontificali scilicet ligandi animas atque soluendi secundum quam summus pontifex, & ecclesia creditur habere clauis regni caelorum prout Matth. 16. sed constat quod talis potestas non est mundana nec finitis potestati aliorum regnorum sed omnino ab eadem separata. Si autem dicatur ab infidelibus, quod licet hoc asseratur in Euangelio, non tamen ab ipsis creditur. Ad hoc dicendum, quod siue credatur ab infidelibus siue non, adhuc tenet ratio maxime differentie inter regnum Romanorum (quod in uirtute armorum, & legum secularium dominabatur orbi) & inter regnum ecclesie, quod per hanc pontificalem potestatem regit subditos suos: & hoc sufficit ad ponendum distinctionem latam inter potentiam Romanam Caesaris, & summi Pontificis, intantum quod non possunt dici unum, & idem regnum, ut patet rectè intelligenti. Differentia etiam inter regnum Romanorum, & ecclesie satis est euidenter per persecutiones tyrannicas Romanorum, quas exerceuerunt in ecclesia seu in martyribus Christi fere assidue a tempore Neronis usque ad conversionem Constantini. Ad illud autem quod dicitur de Constantino, quod per compulsionem fecit uenire gentes ad fidem Christi, hoc est falsum, & fictitium. Contrarium enim patet in historia sua, ubi sic legitur, quod Constantinus inuitans populos ad fidem Christi in praesentia totius populi Romani, & senatus, ista publice dixit quae sequuntur. Inter diuina, & humana seruitia hoc interest, ut humana seruitia coacta sunt, diuina autem uoluntaria. Deus enim quia quiete mente colitur, & sincero affectu ab hominibus honoratur, spontanea debet eius esse cultura. Sit ergo omnibus notum non necessitate coactos, sed suo iudicio liberos posse fieri Christianos. Quae omnia, et multa similia ex gestis beati Siluestri, & in alijs authenticis historijs concorditer traduntur, ex quibus potius elucidatur ueritas catholica, cum Christus qui in sua conceptione, & natiuitate fuit lapis abscissus sine manibus, similiter sine manibus percussit statuam, s. idololatriam, nam absque potestate humana seu temporali Casarem percussit lepra, ex qua percussione, & sanatione miraculosa tota statua idololatriae fuit uerè uirtualiter dirupta praecipiente Cesare, ut omnia phana idolorum destrueretur, ut in ueris historijs patet. Quae quidem destructio usque in hodiernum diem durat, non Caesaris uirtute, enim etiam in locis non obediens tibus Casari hoc remanet immobile, sed potius diuina uirtute hoc praedordinante in aduentu primo filii sui, & eius fide diuulgata. Si autem negetur ab infidelibus contigisse miracula in conuersione Constantini, respondetur secundum August. quod adhuc maius miraculum esset si tam maxima mutatio, & tam generalis, & duratura seu duratura circa cultum idolorum contigisset nullo superueniente miraculo euidenti. Ad quintum dicendum, quod licet quando suscitatum fuit regnum Christi, & ecclesie: suppressa essent tria regna prima quantum ad potestatem mundanam, non tamen quantum ad cultum idolorum. Idololatria enim remanebat in vigore suo in qualibet gente, etiam destructis principibus regnorum, prout dictum est. Et quia Daniel in illa uisione de statua habet specialem respectum ad destructionem idololatriae per aduentum Christi primum, & diuulgationem eius fidei, idcirco dixit: In diebus regnorum istorum, quia existentibus quatuor praedictis quo ad idololatriam, prout patet de Romanis, qui omnia idola ceterarum nationum colebant, suscitauit Deus regnum caeleste, quod totam fere idololatriam in re publica destruxit. Ad sextum dicendum, quod bene uerum est quod in regno regni ecclesie fuit humile, imo & totius ecclesie fundamentum in humilitate consistit, dicente Christo Matth. 11. d. Dilente a me quia inuisum, & humile, &c. Et nisi efficiamini sicut

A paruulus iste, &c. Matth. 18. Sed hoc est unum de principalibus signum veri Christi promissi. unde Isaias 43. loquens de Christo ad literam ait: Et ascendet sicut virgultum coram eo. Et ibidem: Vidimus eum despectum, & nouissimum virorum. in quo loco & in alijs quibus plurimis satis prae monstratur humilitas Christi promissi: Sed in hoc quod dicitur de regno ecclesiae, quod derivatur a regno Romano vel in eo fundatur, praesupponitur falsum, ut ex dictis patet, imo inter ista duo regna, scilicet ecclesiae, & Romani Imperij est tanta distantia potestatis, sicut caelum a terra distat in altitudine, ut iam dictum est. Vera enim potestas ecclesiae est mere spiritualis, tanquam in clauibus regni caelestis fundata. Potestas vero Romani Imperij est mere temporalis, ut manifestum est. unde & posito quod regnum ecclesiae aliquod dominium temporale a Romano Imperio suscepisset, ex hoc non suscepit ecclesia aliquod argumentum essentiale in sua potestate, sed potius quoddam adiacens, & accidens, quod potest adesse, & abesse praeter subiecti corruptionem. Ita enim erat verus monarcha in regno ecclesiae Cletus vel Clemens, qui nullam habebant potestatem temporalem saltem in executione, sicut Siluester vel eius successores, qui patrimonium ecclesiae temporale integre possederunt. In hoc autem quod dicitur ab Hebraeis de

B Christo, quod locutus est contra Deum in quantum docuit pluralitatem in diuinis, similiter & diuinitatem in seipso: & etiam quod locutus est contra legem, in quantum docuit multa contra Pharisaeorum doctrinam, praesupponunt falsum, & erroneum, sequendo obliuionem suae cecitatis circa cognitionem veri Christi: sed de hoc non est hic discutiendum, sed domino concedente forte in alio tractatu videbitur.

Replica. In Danielem circa visionem statuæ cap. 2. & quatuor

C A P. VIII.

A Nno tertio regni Bal. Praecedens visio prior, quia in primo anno regni Balthasar, haec in tertio. unde post id quod videram in principio.

Hiero.

b Cum essem in Susis. a Susis metropolis est regionis Elamitarum, in qua Daniel secundum Iosephum turrem extruxit excelsum, quadrato lapide edificata, tanteque

Li. 10. antiq. cap. 14.

C magnitudinis ac pulchritudinis, ut vsq; in praesens noua esse

C A P. VIII.

Nno tertio regni Balthasar visio apparuit mihi.

Ego Daniel post id quod videram in principio, vidi in visione mea, cum essem in Susis in castro,

Anteriorem visionem, scilicet primo anno regni Balthasar.

Salis. a. Idest e. u. t. o. vel reu. t. e. n. s. b. Quia metropolis tantae firmitatis est ut castrum esse videatur.

bestiarum cap. 7. Burg. commendat Postillatoris expositionem addit unius questionis determinationem per quam vult ostendit gnum Christi, & ecclesia esse quintum, post quatuor hic signa unum de fundamentis illius determinationis est, quod per prius Christi aduentum statua est comminuta, idest idololatria penitus struata, quia etsi in quibusdam mundi partibus remanserit, hoc pro nihilo reputatur secundum Philo. Sed timo, quod ubi pro fidei favore disputat, fidem ledat, nam Iudaeus supposito Burg. principio potest formare tale argumentum contra fidem pro suo errore. In aduentu Messie debet cessare idololatria, sicut vel pro maxima sui parte, sed hoc hodie non videtur factum, Messias nondum venit, sed est expectandus qui est formalis Iudaeorum. Maior huius argumenti est Burg. Minor patet, nam Asia, Africa, & pars Europae seruiunt idolis, imo & hi, qui Christiani dicuntur sine cultura idolorum non sunt in Europa, neque uiuunt pentris, ebrietati, fornicationi, & auaritia praesentibus, quae omnia secundum apost. ad Ephe. 5. & Philip. 3. sunt seruilitates, cui sententiae concordat Burg. circa cap. 12. Quapropter securius est cum Postillatore sentire, quod in principio Christi statua idololatrie sit percussa, in secundo autem sit totaliter comminuenda. Nec allegatum de Philo locum de comparatione modici, & nihili. Quilibet enim intelligens poterit si modica terra infidelium ad comparationem Christiana est referenda: Nec multum concludit Iudaeis quod Burg. in questionis disputatione interferit historias Siluestri, & Conni, quia sicut Canonem Bibliae pro sui erroris defensione in corrumpunt, & falsificant: ita Historias citra, & extra Bibliam contemnunt.

esse videat, & in ea regum Persarum ac Medorum conditur reliquiae, & custos siue aeditus, & sacerdos, & Iudaeus Theo. Susa olim metropolis erat Persarum. Quia Persici regni conuersionem, natio in illa urbe detur inspiciendae rationem. Et vult, in visione est non vigilans, que interdum huiusmodi spexi, sed in somno mihi auctor

omnium Deus ostendit.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. VIII.

A Nno tertio regni Bal. Hic ponitur septima visio, & est secunda de pertinentibus ad aduentum Christi secundum. Sicut in praecedenti visione habitus est processus generalis ultimae tribulationis, sic in ista explicatur conflictus praecedens ultimam tribulationem. Causa materialis huius visionis est pugna regni Graecorum, & Medorum sub similitudine arietis, & hirci, & pugna Antiochi Epiphanius inde orti sub similitudine cornu modici. Finis huius visionis est exponere principium praecedentis visionis, quia sequentes visiones sunt quasi expositiones ipsius, unde in praecedenti visione dictum est circa finem illius, quod Daniel fuit doctus de illa visione ab uno angelorum assistentium: verumtamen illud de quo fuit doctus non expressit totum in cap. praecedenti, & ideo expressit magis in sequentibus capitulis. Finis enim est ostendere magnitudinem tribulationis tempore Antichristi, & suorum membrorum ipsam praecedentium, & robur sanctorum contra eos, & terminum laborum. Causa autem efficiens est instinctus Spiritus sancti factus Danieli propter affectum deuotionis, & conatum attentionis. Causa formalis in diuisione consistit. Notandum ad euidentiam sequentis literae, quod in sacra scriptura aliquando est duplex sensus literalis, quia ea quae sunt facta in veteri testamento sunt figurae eorum quae fiunt in nouo, dicitur Apostolo 1. Cor. 10. c. Omnia in figura contingebant illis: & ideo quando in veteri testamento praedicitur aliquid esse impletum in aliqua persona veteris testamenti, verius tamen, & perfectius in aliqua noui testamenti, tunc est ibi duplex sensus literalis, unus minus principalis, & alius principalior, de illo scilicet in quo perfectius impletur verbum praedictum, verbi gratia 2. Paral. 8. cap. dicitur: Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium. Quod est uerbum domini loquentis de Salomone, qui fuit filius Dei per adoptionem in principio regni sui, propter quod amabilis domino dictus est, ut patet 2. Reg. 12. & sic uerbum illud impletum est ad literam in Salomone, perfectius autem impletum est in Christo, qui est filius Dei

Dei per naturam, cuius figura fuit Salomon: & ideo illa ad litteram intelligitur de Salomone, & de Christo: de Salomone principaliter, & de Christo principalius, propter quod dicitur ad Heb. 1. allegat praedictam auctoritatem tanquam de praedicta ad litteram. Sic est in proposito: quia sub similitudine hirci tractat Daniel de pugna regni Graecorum, et Medorum, principalis tamen eius intentio est tractare de pugna Antichristi, & membrorum eius, & Christianorum: & ideo est ibi duplex sensus literalis, ut patet ex praedictis. Propter quod sciendum, quod in prima visione egit de quatuor regnis subuertendis per quintum est Christi regnum: ita hic, & quod ibi intelligitur per statuam, & lapidem, intelligitur hic per bestias, & filium hominis seu uicem. Igitur circa causam formalem considerandum, quod primo visionis ostensio, secundo expositio, ibi: Factum est autem uiderem. Circa primum tria tanguntur, quia primo tangitur sensus arietis, idest regni Medorum. Secundo concursus hirci, idest regni Graecorum, ibi: Ecce autem hircus. Tertio, incursum cornu modici, idest Antiochi in populum Iudaeorum, ibi: De uno ex eis. Per simile autem potest exponi de Christianis, & Antichristianis, ut in ariete intelligatur potestas ecclesiae, & sanctorum. Per hircum potestas malignorum, quia scriptum est Mat. 23. c. auert oves a dextris hircos autem a sinistris. Per cornu intelligatur potestas Antichristi, & suorum contemporaneorum. Reuertendo autem ad sensum qui primo intelligitur, licet non principaliter, scilicet de regibus Medorum, & Graecorum, considerandum quod circa quemlibet regem vel regnum tangit triplicem significationem, scilicet initialem, medium, & finalem. Circa primum dicit Daniel: Anno tertio regni Balthasar regis visio apparuit mihi, & patet, quod haec visio facta est per duos annos post praecedentem: & hoc tangitur cum subdit.

2 Post id quod videram in principio. Quia praecedentem visionem vidit Daniel primo anno regni Balthasar.

3 Cum essem in Susis castro. Hic tangit locum huius visionis. Dicitur autem in Susis castro, quia illa ciuitas erat clausa portibus muris ad modum castrum.

M O R A L I T E R.

† 1 Anno tertio regni Balthasar visio apparuit mihi. Sequitur.

† Et

* 1 Cod

In Elam. vel (vt Symmachus ait) ciuitate a qua regio...

mus rex Persiae potentiae fuit, quem Alexander Philip D...

quod est in Elam regione: vidi autem in visione esse me su- per portam Vlai, & leuavi oculos meos, & vidi. Et ecce aries vnus stabat ante paludem, habes cornua excelsa, & vnun excelsius altero, atque succrescens. Postea vidi arietem cornibus ventilantem contra occidentem & contra aquilonem & contra meridiem: & omnes bestiae non poterant resistere ei, neque liberari de manu eius: fecitque secundum voluntatem suam, & magnificatus est. Et ego intelligebam. Ecce autem hircus caprarum veniebat ab occidente super faciem totius terrae, & non tangebatur terram.

tem vsq: ad ipsum mare. & plurimas insulas item in sua potestatem redegit. Statim itaque cum Xerxe Graecis bellum inferere & Cyprus & Rhodij, Samij, & Lesbij, & Chij, & Cyclades omnes inita societate pugnabat. Hac de causa vidit arietem cornupotentem contra mare, & aquilonem, & austrum. g Intelligebam. Ex superioribus visionibus in quibus secundum regnum per argentum signi...

Scilicet Darius auunculus Cyri, qui post Astyagen patrem regnavit in Medis. Theod. Persicum regnum arietem simile intuetur, tanquam diuitijs suis laboras, multarumq; facultatum obtinens abundantiam. Duo autem genera regum per duo cornua significantur, & ambo quidem excelsa intuetur excelsius autem priore posterius. Amplius. n. Dario & Xerxe scepra tenentibus regnum fuit Nam Cyrus Pontus Euxinum & Asiam sibi subegit. Darius est Scythas Nohadas cum reliquis sibi subiectis coniunxit Xerxes quoque Europae regni iugum imponere conatus est. Cyrus, s. qui post Astyagen auum matrem cum auunculo Dario Medis imperauit & Persis. Non ipsum arietem Cyrum vel Darium, sed iudem regni arietem, i. Darium alterum qui vltimus

ficutum est, etiam nunc intelligitur quod Medorum & Persarum corruat imperium. h Ecce autem hircus. Alexander rex Graecorum, qui subuersis Thebis, in Persas arma corripuit, & apud Granicum fluiuium inito certamine. Darij duces superauit, & tandem ipsum percussit arietem, & duo eius cornua confregit, Medos scilicet & Persas, misitque eum sub pedibus suis, & vtrumque cornu suo subiugauit imperio. Theod. Macedonicum regnum hoc in loco significatum est, quod propter celeritatem, agilitatemq; hircum appellauit: ariete enim velocior est hircus. Cornu conspicuum, in signo, & illustre, ipsum vocat Alexandrum, & inter hirci oculos natum asserit illud cornu, propter ingenium, & prudentiam, & sagacitatem mentis ipsius.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quod est in Elam re. Ab Elam dicitur regnum Elamitarum & metropolis illius regionis erat Susis, quia multa regna & mu- regiones erant sub rege Medorum. 2 Vidi autem in visione. Imaginaria scilicet. 3 esse me super portam Vlai. Vlai est proprium nomen cuiusdam portae praedictae ciuitatis, & interpretatur palus, quia ante illam portam sunt paludes, a quibus illa porta est denominata. 4 ecce aries. Per quem signatur regnum Medorum, quod non fuit vltimum in seculum Iudeis, vt dicunt Hebraei: propter quod signatur animal mansuetum. 5 stabat antepaludem. Per hoc signatur instabilitas regni eius cui palus non est locus firmus. 6 habens cornua. Idest, duos reges magnos inter alios, s. Darium & Astyagis, & Cyrum eius nepotem. 7 vnun excels. Quia Cyrus fuit potentior Dario. 8 atque suc. Quia fere totam Asiam sibi subiugauit. 9 postea vidi arietem cor. vent. Quia reges Persarum & Medorum ad omnes istas partes dilatauerunt regnum illud. Vnde de historia Iudith 1. c. scribitur quod Cambyses filius Cyri misit Holernem ab subiugandum sibi omnia regna occidentis. 10 omnes bestiae non po. Quia nulli reges quantumcumq; fortes

fortes poterant ei resistere. Sequitur. 11 Et magnificatus est. Quia illud regnum obtinuit monarchiam, & Graecia ei seruebat sub tributo, vt patet tempore Philippi patris Alexandri magni, qui reddebat tributum Dario regi Persarum & Medorum. 12 Et ego intelligebam. Scilicet Daniel. 13 Intelligebam. Quid significaret visio, & mutationem regnorum futuram, quia regnum Graecorum huic regno successit. 14 Ecce autem hircus ca. Hic ponitur discursus regni Graecorum, quod regnum signatur per hircum, quia Graeci fuerunt luxuriosi, sicut hircus est animal luxuriosum & feruidum, & maxime Alexander quomodo veneno intoxicatus. 15 Venie. ab oc. Quia Macedonia vbi prius regnavit Alexander, & vnde mouit exercitum contra Darium regem Persarum, est in occidentali parte respectu regni Persarum & Medorum. 16 Et non tangebatur ter. Quia Alexander tanta festinatione venit contra Darium, & videtur magis volasse quam iuisse secundum communem modum loquendi ad exprimendum velocitatem. Aduertendum, quod

1 leuavi oculos meos. Per arietem qui dux est ouium, significatur bonus praelatus, qui dux est fidelium. 6 habens duo cornua. Quae sunt scientia & bona vita. 7 vnun excelsius altero atque suc. Scilicet bona vita, quae melior est scientia. 9 postea vidi arietem cor. Idest bonum praelatum per scientiam suam & vitam extirpantem vitia per oes suae diuisionis partes. 10 omnes bestiae. Idest homines bestialiter viuentes. 11 non poterant resistere ei. Impediendo suam debitam correctionem. 12 neque liberari de ma. Euadendo debitam penam donis vel precibus.

11 Et magnificatus est. Talis praelatus coram Deo & angelis eius. 12 Et ego intelligebam. Quia talia sunt consideranda ad imitandum. Sed quia contra tales bonos praelatos aliquando diabolus excitat satellites suos, sicut contra sanctum Thomam excitauit Angliae regem, ideo sequitur. 14 Ecce autem hircus caprarum. Qui est animal foetidum, ideo significat principem tyrannum infamiae fetore abominandum. 15 Veniebant ab occidente super fa. Idest ex defectu lucis gratiae. Sequitur. 16 Et non tangebatur. Idest amatores terrenorum, quibus non nocet tyrannus, sed magis fauct.

A Cumq; eum misisset in terrā. * Theo. Alexander primum congressus cū Darij ducibus in Asia regionibus, omne ipsis imperium admittit: deinde cū Darij in Cilicia ingēti cum exercitu occurrissent, alterum praelium committitur, & Darij in fugam vertitur, multis militibus interfectis, captivas Darij filias Alexander accepit. Tum rursus post reditū ex Aegypto, ad Babylonē instructa acie ac ipsum Darij occidit, & Persicū evertit regnum.

B Et orta sunt. Ipso in Babylone mortuo 32. ætatis suæ anno, surrexerunt pro eo quatuor duces eius. Aegyptū tenuit Ptolemæus Lagi filius. Macedonas Philippus qui & Arides frater Alexandri. Syriam & Babyloniam & omnia regna Orientis Seleucus Nicanor, in Asia regnavit Antigonus.

C De vno autem ex eis egressum. * Theo. Antiochū dicitur illu-

1 Porro hircus habebat cornu † insigne inter oculos suos, & venit vsq; ad arietē illum cornutum, quem videram stantem ante † portā, & cucurrit ad eū in impetu fortitudinis suæ. Cumq; appropinquasset prope arietē † efferatus est in eum, & percussit arietē & comminuit duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei. Cumq; eum misisset in terrā, cōculcavit, & nemo quibat liberare arietē de manu eius.

2 Hircus autem caprarum magnus factus est nimis. Cumq; creuisset fractum est cornu magnum, & orta sunt cornua quatuor subter illud per quatuor ventos cœli. De vno autem ex eis egressum est cornu vnum modicum, & factum est grande contra meridiem, & contra orientem & † contra fortitudinē. Et † magnificatum est

illustrem, id est phanem, quod Antiochi illius cornu vocabatur. Hircus fuit. Hic effectus super Aegypti regem nationes ad eum tē sitas in sua degit potestatem cum exercitu factus, ludæis que bellū intulit & sanctam Matrem polim subegit tūtem. n. ipsa pellavit propter uinam gratiam id temporis in populo florebat.

11 Hircus autem capra. Quia magnitudo Alexandri fama creuit supra modum subiugata sibi tota Asia & pro magna parte.

12 Cumque creuisset. Qui immediate post illas victor tuus est Alexander anno 12. regni sui, ætatis autem suæ 32. Babylone nec potuit redire in terram natiuitatis suæ, vt dicitur in Scholastica historia.

13 Et orta sunt. Id est quatuor regna in quibus diuisum est imperium Alexandri.

14 Per quatuor ventus cœli. Id est per quatuor principales partes mundi vnde oriuntur venti, quia Ptolemæus Lagi regnavit in Aegypto. Philippus frater Alexandri in Macedonia. Seleucus in Syria & Babylone. Antigonus in Asia, secundum dicit hic glossa.

15 De vno autem. Hic describitur incurfus Antiochi nis ori ex predictis contra Iudæos, cum dicitur: De vno ex eis, id est de Seleuco rege Syriæ.

16 Egressum est cor. Id est Antiochus Epiphanes, qui de Seleuco, tamen plures fuerunt intermedij: & dicitur istud modicum, quia prius fuit Romæ obses, vt dicitur 1. Machab. 17. Et priuauit filium fratris sui primogeniti, s. Seleuci Philometori regno sibi debito.

18 Contra meridiem. Quia Ptolemæum regem Aegypti fugauit de campo & Aegyptum obtinuit, vt habetur 1. Machab. 17. Ptolemæus autem est in situ meridionali respectu Syriæ.

19 Et contra orientem. Quia in Perside que est in oriente regni sui Syriæ multos denecit, & sub tributo tenuit, vt ibidem dicitur in 2. cap.

20 Et contra for. Id est contra Ierusalem vbi Deus qui fortitudo colebatur.

21 Et magnificatum. Id est contra filios Israel qui antiquitus custodia vallabantur.

NICOLAUS DE LYRA.

* quod iste Darius non fuit filius Astyagis, de quo dictum est, nec fuit ille Darius filius Hytaspis; sub quo conijunctum est templū: & hoc secundum opinionem communem Latinorum & etiam Iosephi, sed fuit Darius filius Arsami, sub quo secundum communem dictū Latinorum desecit regnum Persarum per Alexandrum qui debellauit eum, secundum verò Rabb. Sa. fuit filius Assueri & Esther regina: Et hoc dictum videtur mihi rationabilius & scripuit magis consonum, vt diffusius dixi in principio libri Esther & 1. Esdræ 4. & adhuc dicam inferius 11. cap.

1 Porro hircus. Id est regnum Græcorū habebat cornu insigne inter oculos. Istud cornu significat Alexandrum primum regem, & dicitur insigne, quia fuit nobilissimus princeps in armis, ut patuit e. precedenti: sed dicitur istud cornu situm inter oculos, quia dirigebatur per Philosophos & potissimè per Aristotelem Philosophorum principem.

2 Et venit vsque ad arie. Quia Alexander inuasit Darij.

3 Quem videram stan. Quia Darij aduentum Alexandri pro nihilo reputabat: & ideo ei non occurrit, sed stans in loco suo misit aliquos de principibus suis præcipiens eis, ut adducerent sibi Alexanderum ligatum & flagellatum.

4 Et cucurrit ad eum. Quia Alexander primò occurrit principib. Darij predictis, & denecit eos iuxta fluium Granicum.

5 Cumque appropinquasset. Quia denecit principibus Darij iuxta contra ipsum Darij.

6 Efferatus est in eum. Id est serino more eum inuasit.

7 Et percussit arietem. Scilicet Darij regem Persarum.

8 Et comminuit duo cornua eius. Id est robur regni Medorum & Persarum. Sequitur.

9 Cumque eum misisset. Id est gloriam illius regni deiecit.

10 Et nemo quibat liberare arietem. Quia nullus amicorum suorum vel coniunctorum poterat sibi ferre auxilium contra Alexandrum.

11 Hir-

11 Hircus autem capra. Quia magnitudo Alexandri fama creuit supra modum subiugata sibi tota Asia & pro magna parte.

12 Cumque creuisset. Qui immediate post illas victor tuus est Alexander anno 12. regni sui, ætatis autem suæ 32. Babylone nec potuit redire in terram natiuitatis suæ, vt dicitur in Scholastica historia.

13 Et orta sunt. Id est quatuor regna in quibus diuisum est imperium Alexandri.

14 Per quatuor ventus cœli. Id est per quatuor principales partes mundi vnde oriuntur venti, quia Ptolemæus Lagi regnavit in Aegypto. Philippus frater Alexandri in Macedonia. Seleucus in Syria & Babylone. Antigonus in Asia, secundum dicit hic glossa.

15 De vno autem. Hic describitur incurfus Antiochi nis ori ex predictis contra Iudæos, cum dicitur: De vno ex eis, id est de Seleuco rege Syriæ.

16 Egressum est cor. Id est Antiochus Epiphanes, qui de Seleuco, tamen plures fuerunt intermedij: & dicitur istud modicum, quia prius fuit Romæ obses, vt dicitur 1. Machab. 17. Et priuauit filium fratris sui primogeniti, s. Seleuci Philometori regno sibi debito.

18 Contra meridiem. Quia Ptolemæum regem Aegypti fugauit de campo & Aegyptum obtinuit, vt habetur 1. Machab. 17. Ptolemæus autem est in situ meridionali respectu Syriæ.

19 Et contra orientem. Quia in Perside que est in oriente regni sui Syriæ multos denecit, & sub tributo tenuit, vt ibidem dicitur in 2. cap.

20 Et contra for. Id est contra Ierusalem vbi Deus qui fortitudo colebatur.

21 Et magnificatum. Id est contra filios Israel qui antiquitus custodia vallabantur.

MORALITER.

1 Porro hircus. Id est potestatem valde notabilem & magnam ex malis adherentibus.

2 Et venit vsque. Id est prælaturum bonum.

4 Et cucurrit ad eum imyc. Sicut fuit de rege Angliæ & S. Thoma, & in multis alijs regnis facta sunt similia.

8 Et comminuit duo cornua eius. Scilicet scientiam & vitā, non

non quantum ad rei existentiam, sed quantum ad efficaciam in diocesi propria, quam fuit compulsus curare, & non potuit ibi proficere.

10 Et nemo quibat. Per regem enim Franciæ & Pa situti fuerunt dies pacis plurimi, sed inutiliter, & finaliter in fauorem Regis S. Thomas fuit crudeliter occisus, sed à Deo gloriosè susceptus.

† M.C.A.

Et deiecit de fortitudine. Sub Antiochi specie de principe terrarum dicitur: Deiecit de fortitudine & de stellis, quod fit illos luce iustitiæ resplendentes, & virtute operum custos frangit: Qui usque ad principem for magnificatus quia contra ipsum autorem virtutis extollitur. Iuge, deiecit sacrificium
 i. quia studiū conversationis ecclesie
 i. eis quos cepit interrompit. anno 143. à Seleuco qui primus Alexandriū rege in Syria, ingressus est. Antiochus Ierosolymam & universam vastavit ac tertio post reuersus, in templo Iouis statua posuit.
 Conculcavit de stellis. Theod. Plurimum x populo violat: Dei lege, ex ordine celestium exciderunt, & ab istius tyrinide conculcavit Stellas ipsos nominavit pp nobilitatem, splendoris pietatis, inuis quod olim Alahæ pmissum fu. faciam semen tuū sic stellas cali
 Et usque ad principem fortitudinis. Hiero. Hoc significat quod electus sit contra eum, & Sanctos illius persecutus sit: & tulerit iuge sacrificium quod mane offerebatur & vesperis, & polluerit atque deiecerit locum sanctificationis eius. Atque ita factum est, ut veritas prosterneretur terram, & cultu idolorum florente, Dei religio concideret.
 Robur autem datum. Quia nisi percuntium merita exigerent,

gerent, eos, qui rectè credebant, obtinere aduersarius nequaquam possit.
 Veritas in terra. Quia fides tunc rerum coelestium ad desiderium vite temporalis inclinatur.
 Et prospera, & fac. Quia tunc non solum est in reprobo

Gregor. vbi supra.
 rum mentibus, sed et in electorū corporibus crudelitate inestimabili, sine qualibet objectione grassatur.
 Et autem vni de sanctis. Theo. Per spicuum est illū vidisse angelos inter se colloquentes, ac discere cupientes, quantum futurū sit remerarie impietatis & desolationis templi tēpus, ac tyrannidis illius, qua populus opprimetur.
 Et dixit ei, usque ad vesperam. Vesperam vocauit calamitatis initiū, & mane calamitatum finē: quia dolorem asserūt, ea morti ac tene-

1 a Idest filios Israel, qui angelorum vallabantur custodia. b Plures. n. sanctorum idololatriæ subiecit, & quos stellas cœli conculcavit per hunc suū, populum quoque & urbem vastavit.
 2 usque ad fortitudinē cœli, et deiecit de fortitudine et de
 3 stellis, et conculcavit eas. Et usque ad principem fortitudi-
 4 nis magnificatum est, et ab eo tulit iuge sacrificium, et de-
 5 iecit locum sanctificationis eius. Robur autem datum est
 6 ei contra iuge sacrificium propter peccata, et prosterneretur
 7 veritas in terra, et prosperabit et faciet. Et audiui vnum de
 8 sanctis loquentem, et dixit vnus sanctus alteri nescio cui lo-
 9 quenti: Usquequo visio et iuge sacrificium et peccatum deso-
 10 lationis quæ facta est, et sanctuarium et fortitudo conculcabi-
 11 tur? Et dixit ei: Usque ad vesperam et mane dies duo milia tre-
 12 centi, et mundabitur sanctuarium. Factum est autem, cum
 13 viderem ego Daniel visionem: et quererem intelligentiam,

bris cōparantur. Computati dies hi secundum Hebræorum rationem, sex annorum & sex mensium numerū perficiunt: tandiu enim grassata est Iudeorum calamitas. h. Duo milia. Ab Antiocho, i. ingressu Ierusalem, i. 140. tertio anno regni Græcorum usque ad emundationem & restorationem templi à Iuda Machabæo factam, anno 149 quoniam ipsorum dierum numerus completus est iuxta propheticam veritatem.

2 a Spe

NICOLAUS DE LYRA.

1 deiecit de for. Quia plures eorum idololatriæ subiecit.
 2 de stel. Quia multos stables in cultu Dei occidit, ut patet chab. 6. & 7.
 3 usque ad prin. Idest usque ad Deum qui colebatur in Ierusalem, quia ad tempus abstulit cultum eius, & dicitur sic ei preualuisse per quandam similitudinem. Vel aliter, per principem fortitudinis intelligitur summus sacerdos, quia tunc regebat ciuitatem & eum, contra quem preualuit Antiochus.
 4 ab eo tulit. Quod dicebatur agnus qui immolabatur vesperis & mane: quia figurabat immolationē corporis Christi, quod quotidiū immolatur in altari.
 5 deiecit lo. Quia Antiochus prophanauit templum ponendo abominandū idolum, ut dicitur 1. Mach. 1. veruntamen quia ista fecit Antiochus propria virtute, sed Deo permittente propter peccata populi puniēda, ideo subditur.
 6 Robur autem datum. Idest Antiocho.
 7 Contra iuge sa. Populi Israel & maxime sacerdotum, qui ut dicit 2. Mach. 4. iam non erant dediti circa altare, sed contempto templo & sacrificiis neglectis festinabant participes fieri palestræ, & dicitur ibidem, quod fecerunt postribula iuuenum iuxta templum.
 8 prosterneretur ve. in ter. Idest verus Dei cultus.
 9 prosperabitur, & faciet. Scilicet Antiochus secundum voluntatem suam.
 10 audiui vnum de sanctis. Idest Angelis.
 11 loquentem, & c. aliter nescio. Hoc dicitur, quia Daniel nō habuit intellectum huius visionis ad plenum, ut infra patebit.
 12 usquequo visio. Idest lex que illuminat intellectum & que v diuinam reuelationem habita est.
 13 iuge sacrificium. Idest quotidianum.
 14 peccatum desolationis. Idest desolatio templi facta propter peccata populi, per positionem idoli in templo.
 15 sanctuarium. Idest templum, cuius vna pars dicebatur sanctum,

sanctum, altera sanctorum sanctorum.
 16 Et fortitudo. Sanctorum scilicet.
 17 Conculcabitur. Et refertur hoc verbum ad omnia predicta excepto peccato desolationis, de quo non queritur quantum conculcabitur, sed quantum durabit: hoc est verbum truncatum, quia loquitur ad modum dolentis hominis, qui aliquid in loquendo omittit. Et notandum, quod ista questio facta est ab vno Angelo querenti ab alio Angelo, ut patet in littera. Ex quo patet quod Angeli superiores illuminant Angelos inferiores.
 18 Et dixit ei. Scilicet Angelus superior inferiori.
 19 Usque ad vesperam & mane dies. Idest per successionem diei & noctis erit tantum temporis, quod sequitur.
 20 Duo milia trecenti. Idest sex anni quod, per tantum tempus conculcabitur predicta.
 21 Et mundabitur sanctuarium. Scilicet completo tempore predicto à pollutione facta ibi per Antiochum, quod factum legitur à Iuda Machabæo & fratribus eius 1. Mach. 4. Considerandū tamen, quod tantum tempus fuit ab ingressu Antiochi in Ierusalem usque ad emundationem templi: Idolum tamen fuit positum in templo per tres annos post ingressum Antiochi in Ierusalem: quia idolum non stetit in templo nisi per tres annos, ut videbitur infra 12. cap.
 22 Factum est autem. Hic ponitur predictæ visionis expositio. Et diuiditur in duas partes: Quia primo ponitur visionis expositio. Secundo inferitur quedam conclusio ibi: Et ego Daniel. Prima ad huc diuiditur in tres. Quia primo exponitur mysterium arietis, secundum hirci, ibi: Porro hircus. tertio cornu modici, ibi: Et post regnum eorum. Prima adhuc diuiditur in duas partes. Quia primo notatur desiderium sciendi in Daniele, & modus reuelandi in Gabriele: quia hoc fecit per mandatum Angeli superioris, s. Michaelis: Secundo, ponitur expositio Gabrielis, ibi: Arias quem vidisti. Dicit igitur: Factum est autem cum viderem ego Daniel visionem, scilicet imaginariam.
 23 Et quererem intel. Cum magno desiderio, quia licet eam intelligeret in parte, ut predictum est, non tamen in toto.
 * 1 Ecce

exercitu.
 Tempus.
 E
 prauaricatio desolans. seu stupēda.
 Hiero.
 1. Mach. 4. &

A species viri. Et au. Non. n. sunt Angeli viri sed videtur: sicut ab Abraham ad quercu Mambra tres viri visi sunt, qui utique non erant, e quibus vnus adoratur vt dominus, vnde: *Abraham vidit diem meum, & gauisus est.*

B Et audiui vo. Hunc virum Iudei Michaellem autumat: Et quia visio de prelijs regumq; certa minibus, imo de regum successoribus erat, conuenienter Gabriel huic officio mancipatur, quia & prelijs prepositus est: Gabriel autem interpretatur fortitudo vel robustus Dei. vnde eo tempore quo dñs erat nasciturus, & bellum Demonibus indicurus, & de mundo triumphaturus, Gabriel venit ad Zachariam & ad Mariam. Et postea de triumphante legit: *Quis est iste rex glorie? d. f. & potens in pralio ipse est rex glorie.* vbi cumq; autem medicina & sanatio necessaria est sicut Tob. Raphael mittitur, & interpretatur curatio vel medicina Dei. Vbi autem peccatio necessaria est, Michael mittitur, qui interpretatur, quis vt Deus. qui nomine suo significat quod in Deo sit vera medicina. Ex officijs, Angeli fortiti sunt vocabula.

C Pauens corruit in fa. Qui stabat ante corruit. Ne elatus in superbiam, angelicæ naturæ vel dignitatis eius sibi videatur, fragilitatis suæ admonetur.

Idem Gen. 18. a. Ioan. 8. g. Hiero.

Officiu triu Archangel. Titum.

† in ultimo temp ore.

† loco.

Luc. 1. a.

Psal. 23. a.

Tob. 5. a.

† fortis atrox

Hiero.

* Theo. Hæc sunt idonea ad conuincendu Eunostum, qui ipsam se cognoscere Dei essentia arroganter citat. Si. n. angelorum contemplationem, eandem contemplantis viribus dimensam tacitus propheta non quid magis impium aut detestabilius ijs qui glori diuinam se substantiam?

1 d. Coniurget

2 pudens facie

3 Antiochi v

4 malitia per h

5 nuit, & prete

6 riam, potent

7 ille sibi cop

8 rat: Deinde c

9 cum hæc fa

10 Deo permitt

11 cessario subit

12 non viribus su

13 rio quoq; ait

14 per Esaiam.

15 gloriabitur sec

16 ne incidente in

17 exaltabitur se

18 trahente cam

19 hic, audebit

20 quit Antioc

21 vt potens, f

22 permittente

23 Et roborab

24 Greg. Illius

25 nis fortitudi

26 suis viribus

27 tur, quia s

28 virtute in gl

29 ditionis att

30 f. Et supra q

31 di potest. *

32 Nihil ipsi e

33 pedimento

34 quid præcipit: Noli emulari in eo qui prosperatur in via, & Persæpe enim accidit, vt impietati addictis honores prosperè succedant.

* Hier. Antiochus ἐπιφάνης frater Seleuci, capta Iudæa, in

* Theod.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Ecce stetit. Quia non erat vir, sed Angelus in specie viri, s. Michaelis qui erat princeps synagoge, vt patet infra 10. c. & ideo erat sollicitus, vt mysterium Danieli reuelaretur.
- 2 Et audiui vo. Id est Michaelis in specie viri apparentis.
- 3 Inter Vlai. Id est apparentis in tali loco.
- 4 Et cla. scilicet loquendo Angelo inferiori.
- 5 Gabriel fac intelli. Danielem. Ex quo patet, quod in ministris Angelorum ordo est.
- 6 Et venit. scilicet Gabriel.
- 7 Et stetit iuxta. Ad loquendum mecum.
- 8 Cumque venisset pa. Hoc factum est, vt Daniel existens inter Angelos, cognosceret fragilitatem humanam.
- 9 Et ait ad me. scilicet corruptibilis: eadem ratione qua prius, s. vt cognoscat suam fragilitatem.
- 10 Quoniam in tem. Ex quo patet, quod licet visio aliquo modo sit impleta in Antiocho, amen perfectius complebitur in Antichristo i. sine mundi: & ideo de ipso est principalis sensus literalis: vt prædictum est.
- 11 Cumque loqueretur ad me. Bis ad terram cecidit loquente angelo, vt magis cognosceret fragilitatem suam.
- 12 Et tetigit me. Confortando.
- 13 Et statuit me in gradu meo. Erigendo me, quia prius iacebam sicut quadrupes ad terram.
- 14 Dixitque mihi: Ego ostendam tibi. Id est tempore illius maledicti hominis qui propter abundantiam malitiæ dicitur maledictio in abstracto. Et hic est Antichristus proprie, & Antiochus: Epiphanes aliquo modo, in quantum fuit figura Antichristi persequendo cultum Dei, vt visum est.
- 15 Quoniam habet fi. In quo, s. ista complebuntur.
- 16 Aries quem vidisti. Post ista quibusdam præambulis ad expositionem visionis, hic Gabriel incipit visionem exponere in quantum tangit regem Medorum & Persarum. Et patet littera ex prædictis. Vterius exponit eam in quantum tangit regnum Græcorum, dicens:
- 17 Porro hircus caprarum. Et patet vsque ibi.

- 18 Rex primus. scilicet Alexander, vt prædictum est, in tempore Alexandri reges Græciæ erant quasi nullius momenti. ideo dicitur primus inter notabiles.
- 19 Quod autem fracto illo. Id est mortuo ante finem temporis vixit: quia per venenum mortuus est adhuc iuuenis ex. licet 33. annorum, vt patet ex prædictis, & hoc significat per frationem.
- 20 Surrexerunt quatuor. scilicet cornua: Hoc significat quatuor reges de gente eius consurgent simul regnantes, & imperantes Alexandri secundum diuersas partes.
- 21 Sed non in forti. Quia nullus istorum regnum per se parari regno Alexandri in fortitudine, licet plus durauerit, regnum Alexandri valde parum durauit, vt supra dictum.
- 22 Et post regnum. Hic consequenter ponit expositionem cornu modici, id est Antiochi & Antichristi, cuius figura fuit Antiochus & hoc est quod dicitur: Et post regnum eorum. scilicet regnum precedentium.
- 23 Cum cre. & c. con. rex im. Id est Antiochus qui est regnare ad puniendum iniquitates filiorum Israel que nimis illis temporibus, vt visum est. Dicitur autem Antipudens facie, quia nullam turpitudinem verebatur facere in loco sancto, vbi statuit idolum: qui locus erat etiam repleti dijs scortantium cum meretricibus, vt dicitur 2. Macha factum est per Antiochum.
- 24 Et intel. propo. Quia Antiochus callidus erat & alios calliditate sua. Vel aliter: Intelligens propositionem que modo est occulta.
- 25 Et roborabitur for. eius sed non in viribus licet sic crescat fortitudo Antiochi ad faciendum ista, non erit ex viribus suis, sed propter peccata populi sic dimittit agere, quia sicut frequenter dictum est, Deus aliquando licet ad puniendum bonos.
- 26 Et supra quam credi potest vniuersa. Quia mirabile hominibus quod ille qui erat Romæ obses, deberet rari & tam ardua facere.

Rex

ffus est Hierosolymam, & in templo Dei simulacrum
is Olym^{ij} statuit, & usque ad fortitudinem celi, i. filios
el. qui angelorum vallabantur auxilio, crexit magni-
tiam suā, ita vt de sanctis plurimos idololatriæ sub-
ret, & velut stellas cœli pedibus conculcaret.

Et interficiet ro-
Gregor. Robu-
interficiet, cum
qui mente inui-
unt corporali-
incit: vel, cum
qui sancti & ro-
credebantur,
utum suæ vo-
lūtis trahit, in cu-
manu dolus di-
gūtur: quia in illa
ffas per opus ad-
iūtur, quod n.
fando dicit, hoc
a faciendo asse-
rit. Nam quicquid
idax lingua si-
mat, hoc quasi
veim esse manus
opis ostentat.

Sine manu conteretur. Hier. Antiochus audiens in Per-
sue duces suos à Iuda Machabæo fusos, amissis pretiosis
de arijs ibique amisso exercitu, sine manibus contritus
est tristitiæ morbo perijt.

Sine manu. Non angelorum bello, non sanctorū cer-
tamine,

tamine, sed per aduentum iudicis solo oris spiritu æter- D
na morte ferietur. Hicere,
c Tu ergo signa. Gabriel exposita visione addit: Tu ergo
signa, visionis obscuritatē signans, nec patere multis, nec
nisi opere compleatur posse intelligi.

tur & faciet. Et interficiet robustos & populū sanctorū se-

cundum voluntatē suā, & dirigetur dolus in manu eius, &

cor suum magnificabit, & † in copia rerum oīum occidet

plurimos. Et cōtra principē principum confurget, & sine

† manu cōteretur. Et visio vespere & mane, quę dicta est v-

ra ē. Tu ergo visionē signā, quā post multos dies erit. Et ego

Daniel † languī & ægrotavi p dies. Cūq; surrexissē faciebā

opa regis et stupebā ad visionē, et nō erat q̄ interpretaretur.

d Interpretaretur. si
cut angelus. Vel qa
reges audierat, &
eorum nomina ne
sciebat, futura co-
gnouerat, sed quo
essent tempore ne-
sciebat. Stupebat er-
go quod solum fa-
cere poterat, & Dei
scientiæ omnia cō-
mittebat.

* Theo. Cum didi-
cissim inqt, ea ma-
la q̄ rursus populū
meū essent oppres-
suri tanto mœrore
affectus fui, vt in e-
gritudinem incide-
rim. Nouerat cum

Paulo dicere, *Quis* 1. Cor. II.

infirmatur, & ego non infirmor? Et flere cum flentib. Hanc eandē
charitatē decet nos cognatis & conseruis præstare. idēq;
mutuo sentire, & membrorum mutuā qua sibi cōpatiū-
tur cognationē imitari: siquidē mēbra alter alterius vo-
cati sumus, ac digni effecti, q̄ Christi corpus appellemur.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA:

1 Interficiet robu. s. septem fratres qui cum matre fuerunt
volūssimi ad tenendam legem Dei, vt patet 2. Machab. 7. Et quia
nolum illi sunt interfecti ab Antiocho, sed etiam multi alij, qui
nolunt derelinquere legem Dei: ideo sequitur.

2 Et populum sanctorum secundum. interficiet sci-

3 Et dirigetur dolus in manu eius. i. ad finem intentum ab

4 Et cor suum magnifi. quia Antiochus intantum erat elatus

5 Et in copia rerum omnium occi. pluri. quia talem occi-

6 Et contra principem principum confurget. quia cōtra

7 Et sine manu conteretur. quia Antiochus rediens de Per-

8 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur

9 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-

10 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-

11 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-

12 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur

13 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-

14 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-

15 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-

16 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur

17 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-

18 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-

19 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-

20 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur

21 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-

22 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-

23 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-

24 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur

25 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-

26 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-

27 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-

quia dominus Iesus Christus cum interficiet spiritu oris sui, vt ibi-
dem dicitur. Sequitur.

8 Et visio vespere & mane, &c. i. per successionem temporis
apparebit veritas visionis ipsius in quantum pertinet ad Antiochū,
& in quantum pertinet ad Antichristum. Vel aliter exponitur, vt p
mane intelligetur tempus Antiochi, quod fuit primum respectu tem-
poris Antichristi, vt sit sensus: Visio prædicta, secundum q̄ refertur
ad mane, i. ad tempus Antiochi: Et vespere, i. ad tempus Antichristi,
vera est, quia in vtroq; sensu habet veritatem, vt visum est. Sequitur.

9 Tu ergo. Daniel.

10 Signa visionem. i. memorię commenda eam scribendo, vt po-
stea possit scire à posteris.

11 Quia post multos dies erit. i. complebitur.

12 Et ego Daniel languī & ægrotavi per dies. Hic ponitur
quædam conclusio respectu præcedentium, cum dicitur: Et ego Da-
niel languī. concussus timore visionis, & admiratione. Sequitur.

13 Cumq; surrexissē faciebam opera regis. i. negotia re-
gni, quia super ipsa erat positus Daniel, vt visum est supra.

14 Et stupebam ad visionem. propter horrorem malorum futu-
rorum.

15 Et nō erat qui interpretaretur. Quia licet visio esset ei inter-
pretata in generali, non tamen omnino in speciali quantum ad nomi-
na regum & determinatarum personarum. Ex quo patet, q̄ Spiritus
sanctus non semper reuelat prophetis sensum plenarium visionis:
Sed solum quantum expediens est pro loco & tempore & personis,
pro quibus sit reuelatio. Et propter hoc propheta non ita clarē scri-
pserunt mysteria Christi de futuro, sicut Euangelistę scribentes histo-
riam de præterito. Videretur fortē alicui, quod hæc visio non posset li-
teraliter exponi de Antichristo. Primò, quia tribulatio quę hic de-
scribitur, dicitur durare per sex annos, vt dictum est: quod non po-
test dici ad litteram de persecutione Antichristi, quę durabit tantū
ad tres annos & dimidium, vt dicitur infra 10. cap. & 12. Secundò,
quia hic dicitur quod in hac tribulatione quę hic describitur, debet
auferri iuge sacrificium. Iuge autem sacrificium nunc est sacrifi-
cium altaris, quod non cessabit vsque ad iudicium finale, secundum
quod dicitur Matth. vlt. d. Et ecce ego vobiscum sum omni-
bus diebus vsque ad consummationem seculi. Ad primū
dicendum, quod persecutio Antichristi aliquando accipitur strictē
pro tempore in quo Antichristus persequitur fideles in persona pro-
pria: & sic non durabit, nisi per tres annos & dimidium. Aliquan-
do largē accipitur, in quantum cum hoc accipitur aliquid de tempore
præcedenti in quo per ministros Antichristi fiet quædam disposi-
tio ad ipsum per deceptiones & malas persuasiones, & sic accipitur
hic duratio illius persecutionis. Ad secundum dicendum, quod sa-
cramentum altaris tempore Antichristi cessabit quantum ad solen-
nitatem, quia tunc Missę non celebrabuntur publice, sed tantum oc-
cultē propter rabiem illius persecutionis, & sic intelligitur hæc
satio iuge sacrificij.

C A P. IX.

Hiero.

A anno primo. Ne putemus eum qui filius Hystaspis, cuius secundo anno templum edificatum est. qd Porphyrius suspicatur, vt annos Danielis extendat: vel eum qui ab Alexandro rege Macedonum superatus est, & nomen patris & victoriam addidit, quia primus de semine Medorum subuertit regnum Chaldeorum, vt auferat ppter similitudinem nominis errorem.

Iere. 25. e. & 29 c. Hiero.

B Ego Daniel. Prædixit Ieremias 70. annos desolationis templi: post quos rediret populus in Iudæam, & edificaretur templum, quæ res non facit Danielem negligentem, sed promouet in precem, vt quod Deus per suam promissit clementiam per suam impleat precem, ne superbia negligentiam faceret, & negligentiam offensam pariat.

riat. Legimus in Gen. 120. annos poenitentiam constanter ante diluuium. Sed quia 100. annis filij hominum terere neglexerunt, non expectat Deus vt 20. completerent, sed ante infert quod postea fuerat comminatus. Vnde ad Ieremiam dicitur ob duritiam Iudeorum: Ne o...

populo hoc, qui exaudiam te. Et dicitur: Vnde quæ super Saul? Ego enim. Igitur in cinere peccati impleri quod promissit, non sit incredulorum. Et posui faciem meam, &c. Daniel post innocentiam suam triplicem gratiam post dignationem Domini circa vultum ac laudes suas repetitam, in

C A P V T IX.

In anno primo Darij filij Assueri semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldeorum anno vno regni eius, ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo domini ad Ieremiam prophetam, vt complerentur desolationis Ierusalem septuaginta anni. Et posui faciem meam ad dominum Deum meum, rogare & deprecari in ieiunijs, sacco & cinere.

adhuc Deum promereri nititur, in sacco & in cinere lutatur, exomologesin faciens dolenter, &c.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. IX.

In anno primo. Hic ponitur octaua visio, que fuit facta in anno primo Darij, qui occidit Balthasar. Postquam Daniel descripsit ultimam tribulationem totalem decursam, & principalem eius conflictum, vt visum est in duobus precedentibus capitulis. Hic consequenter describitur eiusdem tribulationis solatiu, quod maxime erit ipsis fidelibus ex consideratione passionis Christi. Igitur causa materialis est de 70. hebdomadibus determinatis & prefixis vsq; ad passionem Christi, que maxime erit imitanda tempore Antichristi. Causa finalis vt ostendatur tempus expiationis peccati per mortem Christi: & per hoc detur consolatio Christi fidelibus in tribulatione Antichristi existentibus. Causa efficiens est instinctus Spiritus sancti factus Danieli consenti peccatum suum, & desideranti & postulanti remedium. Causa formalis in diuisione consistit que talis est, quia primo ponitur meritum orationis, secundo modus reuelationis, ibi: Cumq; adhuc loquerer. Primum est ex parte Danielis. Secundum ex parte Angeli reuelantis. Circa primum tria notantur. Primum est, debita conditio orantis, secundum, confessio poenitentis: ibi: Et orauit Deum. Tertium, intentio petentis, ibi: Et nunc domine. Circa primum considerandum, quod debita conditio orantis est quod attendat debitum tempus orandi: hoc facit Daniel hic, quia intellexit quod appropinquabat tempus a Deo promissum de liberatione populi: & hoc est quod dicitur.

- 1 In anno primo Darij filij Assueri. Aduertendum est quod iste Assuerus non est iste sub quo historia Esther facta est: quia ille fuit post per magnum tempus, sed iste Assuerus est ille qui supra dictus est Astyages, & hoc est quod subditur.
- 2 De semi. Moedo. quia Darius victo Balthasar transfudit regnum ad Medos.
- 3 Qui imperauit super regnum Chaldeorum. Primus, non simpliciter & absolute, sed prius, de predicto semine. scilicet Medorum.
- 4 Anno vno. i. primo secundum modum loquendi hebraicum. vnde dicitur Gen. 1. a. Factum est vespere. & mane dies vnus. i. primus.
- 5 Ego Daniel intellexi in libris. Ieremia.
- 6 Numerum anno. &c. Et nota, quod iste cui reuelabantur diuina secreta nihilominus tamen scripturam Ieremie & aliorum prophetarum legebat, contra illos qui confidentes de proprio ingenio dedignantur videre dicta aliorum. Scriptura autem illa de qua fit hic mentio habetur Iere. 29. a. Cum ceperint impleri in Babylone 70. anni visitabo vos, & sulcabo super vos verbum meum

Non confidendum proprio ingenio.

meum bonum, & reducam vos ad locum istum, plenitudo autem annorum appropinquantem intellexi per vultum regum qui remanent a principio desolationis Ierusalem ad tempus illud per que fuit ostensum. Esdræ. 1. quod hæc visio fuit completa anno 4. Cyri, ante Cyrum verò Darij regnauit duobus annis, & sic complementum desolationis diuini quinquaginta annis & principio sexti, quia Cyrus de quarto regnauit tantum in principio ante dictum complementum. dictum fuit.

- 7 Et posui faciem meam, &c. i. attentionem mentis & faciem corporis quonia versa facie versus Ierusalem orabat, vt dictum est supra.
- 8 Rogate. seruerent.
- 9 Deprecari. perseveranter.
- 10 In ieiunijs. vt simul fieret Deo sacrificium per spiritum rationem, & per carnis eius macerationem, quia scribitur Tob. 12. 2. Bona est oratio cum ieiunio.
- 11 Sacco idest cilicio.
- 12 Et cinere. i. recordatione fragilitatis humane. Hic erant Iudeorum quando erant in afflictionibus positi ponere cinerem per caput in signum humiliationis: quia dicitur Eccl. 35. 1. Oratio humiliantis se nubes penetrabit. Sed videtur b. quod Daniel peccauerit orando pro liberatione populi: quia tunc videtur procedere ex quadam dubitatione, ne impleteretur Dei dictum per Ieremiam de liberatione populi tempore de to: & hoc videtur importare defectum fidei. Dicendum, quod orabat pro diuina promissionis impletione, non quia dubitauit de fidelitate, sed vt ostenderet se gratum Deo de promissione facta. Item Daniel sciebat promissiones diuinas impleri per bonorum, quia sicut Deus ordinat aliquid futurum, ita etiam eueniendi, quia vtrumque cadit sub diuina ordinatione sui modus, & ideo orabat impleri promissionem a Deo factam promissiones diuine in sacra scriptura semper intelligendi conditione, scilicet nisi ponatur impedimentum ex parte promissio fit Deum offendendo. vnde dicitur Iere. 18. b. Si quis fecerit malum in oculis meis, vt non audiat vocem poenitentiam agam super bono quod locutus fuero ei. Timebat autem Daniel ne filij Israel per peccata suis essent impedimentum diuine promissioni: & ideo orabat ad tollendum illud impedimentum si esset. Per predicta per argumentum, quia oratio Danielis non procedebat ex aliqua inelicitate, sed magis ex bonis causis.

M O R A L I T E R.

- 1 In anno primo Darij filij Assueri, &c. Sequitur.
- 5 Ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, &c. Iste Daniel fuit perfectus in vita contemplatiua: Quod patet ex hoc quod dicitur supra cap. 1. Danieli autem dedit Deus intelligentiam omnium visionum atque somniorum. Fuit etiam perfectus in actiua vita, quod patet ex hoc, quod Darius rex cogitauit eum constituere super omne regnum propter suam industriam ad regendum, sicut dictum est supra 6. c. Igitur per Danielem significatur Episcopus bonus, qui debet esse perfectus in vtraque vita, per hoc autem quod Daniel

niel sic perfecte studebat in libris Ieremie, ostenditur quod Episcopus quantumcunque literatus debet studere in libris sacre scripture. Et ego posui faciem meam ad dominum Deum, &c. Episcopus qui medius est inter Deum & populum debet se populo suo deuote deprecari dominum. In ieiunijs sacco, & cinere. Debet enim Episcopus vitam ducere exemplo Pauli dicentis 1. Corinth. 9. d. Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne forte cum predicauerim, ipse reprobus efficiam: vnde & Episcopi ecclesie primitiue fuerunt austerissime vite.

Chrysoft. Nō ausus fuit preces admouere Deo, ante praefinitum, ne frustra temerēq; admouēs andire qđ

Chrysoft. Vna fuidem solaque purgatio peccatori reliqua est post peccata, videlicet vna cōmissa confiantur.

Basil. Qui prius felix in profundo militiae, & carnis in puritate contramati, in propitiāritem remissionē qđ admissorū, cōfitemini de his, quē a vobis non rectē prius nec sobriē factū sunt.

Idem. Vult tui mereri iudex, teque miserationib. su cōplecti, si modē ost admiffa humilitatem te factū & cōitum intueniēt. In per si quā clā caris & in arcandesignasti, proditoris & euulgatus fratri citra pudorem vllum.

Idem. Quoniā conuersionis modū accommodatus esse debet ei qui peccat, & prēterea, opus est fructibus dignis penitentiae, necessario ijs peccata periri debent, quibus credita est dispensatio mysterio Dei. Si quidem rationem hanc in poenitentia etiam verēs illos cernimus secutos fuisse, quando & in Euangelio scriptum est, quod Ioanni confitebantur peccata sua & in Actis, Apostolis ipsis, a quibus etiam, baptizabatur cuncti.

Ambr. Plurimū suffragatur reo verecunda cōfessio, & pñā quā euitari nō possumus, pudore subleuamus.

August. Non solum post poenitentiam a vitijs se homeruate debet, sed & ante poenitentiam, quia si ad vltimū vitē steterit nescit si ipsam poenitentiam accipere, ac eo & Sacerdoti peccata sua confiteri poterit.

Obsecro Deus magne &c. Theo. Magnum atq; admirabilem vocat, vt qui magna & mirabilia possit efficere. Ab actio.

actionib. n. & efficacia diuini viri diuina imponere nomina consueuere. Et custodire ipsum dixit testamentū, admonens eorum quae Abraham, Isaac & Iacob olim, promissa sunt: omniq; studio orans docet non simpliciter illum custodire, sed diligentibus eum, & custodientib. mādata eius. Si quis n. tua inquit, mandata violet, seipsum indignum tuis pollicitationib. reddit.

a nere, & orauī dñm Deum meum, & confessus sum, & dixi: **1**
b Obscuro domine Deus magne & terribilis, custodiens pactū & misericordiā diligentibus te, & custodientibus mandata tua. **2**
c Peccauimus, iniquitatē fecimus, impiē egimus, & recessimus & declinauim⁹ a mādati tuis ac iudicijs. **3**
d Non obediuimus seruis tuis prophetis, qui loquuti sunt in nomine tuo, regib. nostris principib. nostris, patrib. nostris, omniq; **4**
e populo terre. Tibi dñe iustitia, nobis autē confusio faciei, sicut est hodie, viro Iuda & habitatorib. Ierusalem, & oī Israhel, his qui propē sunt, & his qui procul in vniuersis terris **5**
f ad quas eiecisti eos pp iniquitates eorū, in quibus peccauerunt in te dñe. Nobis confusio faciei, regibus nostris principibus nostris, & patribus nostris qui peccauerūt. Tibi autē **6**
g domino Deo nostro misericordia & propitiatio, quā recess-

1 tua inquit, mandata violet, seipsum indignum tuis pollicitationib. reddit. **2** **c** Peccauit. Theo. Cum admodū cōuenienter admirabilia illa nomina Deo imposuisset, cōtraria & penitus aduersa sibi imposuit Neque contentus dixisset, peccauimus, adiecit, iniquitatem fecimus, ingrati erga tua beneficia fuimus: impiē gessimus, alijs dijs aīo, sensu q; carentibus, ac nulla vi pēditis, tibi praelatis. **3** **d** Non obediuimus. Theo. Ostendit eam curā quā se Deus continēter tuebatur, & ingentem populi stultitiā subijcit. Neque destitit tua nos gratia tueri, & p prophetas colloqui, modo dō cū regibus & principibus, modo cū

sacerdotibus & doctoribus, hos. n. patres vocauit, & sepe etiam cum populo. Sed quamuis hec ita fierent, nos tamen contradicere perseuerauimus. Ideo iure addidit.

e Tibi Domine iustitia, &c. Theo. Quae a te facta sunt, tuam iustitiam commendant, nos verō propter ingentia nostra scelera pudore perfunsi, ingrati animi nostri crimē accusamus. Tibi. n. ex nostra impietate damni accidit nihil, nos autem seminum fructus tulimus.

f Nobis confusio faciei, &c. Vnumquodq; horum satis est ad flectendum & inducendum vel crudelissimum ad misericordiam. nedum mitissimum & humanissimum.

g Tibi au. Decet. n. te mitem & clemētem misericordia erga nos commoueri: Et commorans in accusandis peccatis (audiuit quippe Deum dicentē, Dic tu iniquitates tuas, vt iustificeris) asciscens sibi populi scelera, ea accusat, diuinam prouocans misericordiam.

Et a stilla-

NICOLAUS DE LYRA.

orauī dominum, &c. Hic consequenter describitur confessio penitentis. vbi notandum, qđ Daniel assumit in se personam populi Israel, quia non erat talis gratia nec conditionis, quod talia malegisset, quando fuit translatus: quia erat puer sanctus, sed peccata populi Israel dicit peccatum suum, in quantum erat populi illius membrum. Procedit autem sic: quia confitendo primò narrat malitas deprauantes, secūdo remouet circumstantias excusantes, ibi: Non obediuimus. Tertio exaggerat conditiones aggravantes, ibi: stillauit. Et nota, qđ in omnibus istis attribuit Deo iustitiā, & piē & populo Israel, iniustitiam. Circa primum notandum, quod malitia deprauantes sunt contra bonos mores omittendo pcepta & sciendo prohibita. Dicit igitur pponens Dei magnitudinem & clemētiā, vt per hoc peccatum populi grauius appareat.

7 Peccauimus. In oī genere peccati. s. qđ explicat cōsequēter. **8** Iniquitatem fecimus. Contra homines. **9** Impiē egi. contra Deum. Pietas. n. est cultus diuinus: & ideo impietas est recessus a debito cultu diuino. **10** Et recessimus. a mandatis tuis, ea totaliter deferendo. **11** Et declarauimus. Primò paulatim contrarium agēdo, quia non statim decidit homo in profundum peccatorum. Dicit autem. **12** A mandatis tuis. Propter pcepta moralia. **13** Ac iudicijs. propter iudicialia. **14** Non obediuimus. Hic consequenter remouet circumstantia excusantes quae sunt ignorantia & infirmitas. Primum remouetur per hoc qđ populus Israel fuit inobediens verbis prophetarum ex ore Dei loquentium. Secundum remouetur per hoc qđ non solum vulgares homines peccauerunt, imò etiā illi qui credebantur esse viri perfecti in populo, & hoc est quod dicitur: Non obediuimus seruis tuis, &c. non ex capite proprio. **15** Regibus nostris, & principibus nost. &c. Id est sacerdotibus qui quasi patres habebantur. **16** Oīq; populo terre. Hoc addit, vt nemo appareat excusabilis. **17** Tibi domine iustitia nobis. Quia ista mala incurrimus ppter peccata nostra, sequitur. **18** Tibi autem dño Deo nostro misericordia, &c. Quia circa

Pecca-

* ca

MORALITER.

Et dixi. Obscuro domine Deus magne & terribilis. Hic ponitur

tur orationis processus, qđ totus est moralis ad literā, sicut patet in expositione mea literalī: pp quod hic omitto.

A *Stillavit super nos maled. & detest. &c.*
 * Theodoretus. Iusurandum vocat quod Deus iuravit Deut. 32. *Leua bo in calum manum meam, &c. Acquam vt fulgur gladium meū. Reddam vltionem hostibus meis. Inebriabo sagittas meas sanguine, &c. Execrationem verò eam dicit, quæ à sex tribubus facta est in monte Gebal. Deut. 27.*
 † iusurandū quod se. iptū † impieuit.
 Orat. 2. adu. Iudæos. *b Vt superinduceret super nos mala, &c.*
 * Chrysof. *Que tandem ista? Matres liberos suos comederunt. Et hoc sanè prædicit Moses: Attinget impiam mensam, & suos ipsius filios comedet. Hieremias autè declarat hoc euenisse dicēs: Manus mulierum miserabilium aggressæ filios suos.*
B *c Et vigilauit dominus, &c. Quando propter peccata corripimur, vigilat super nos Deus: Quando hoc non facit, dormire dicitur nobis. Vnde in Psal. Surrexit tanquam dorminus tanquam potens tra. à vino. Malitia. n. & neqtia nostra inebriat eum, qui quando in nobis corripitur cuius lare dicitur, & de ebrie.*
 Deut. 28. *† festinauit.*
 * quoniam.
 Thren. 4. *Hiero.*
 Psal. 77. *† lucerè fac. † dominum.*

a Qui dicit: Attendite popule meus legem meam. b Proci gētes.
 simus à te: & nō audiuius vocē dōmini Dei nostri, vt ambularem in lege eius, q̄ posuit nobis per seruos suos prophetas, et omnis Israel preuaricati sunt legē tuam, & declinauerūt, ne audirent vocem tuā, & stillauit super nos maledictio & † detestatio, quæ scripta est in libro Moyfi serui Dei, quæ peccauimus ei. Et † statuit sermones suos, quos locutus est super nos, & super principes nostros qui iudicauerunt nos: vt super induceret in nos malum magnū, quale nunquā fuit sub omni cælo, secundum quod factum est in Ierusalē, sicut scriptum est in lege Moyfi. Omne malū hoc venit super nos. Et nō rogauimus faciē tuam dñe Deus noster vt reuerteremur ab iniquitatibus nostris, & † cogitaremus veritatem tuam. Et † vigilauit dñs super malitiam, & adduxit eam super nos. * Iustus dñs Deus noster in omnibus operibus suis quæ fecit. Non enim audiuius vocē eius.
a Non alius b Quibus edenou. c Tamen. d Omnes declinauerunt simum ff. a Non tota in nos effunditur ira, quia terre non possimus. a In Deutero maledictiones, & benedictiones legimus quæ postea dictæ sunt in monte Garizim & Gebal super iustos & peccatores. † Effectum saluet. † Opprimendos. a Non secundum Deum. † Hyperbolè.
d Et nunc domine Deus noster, qui eduxisti populum tuū de terra Aegypti in manu forti, & fecisti tibi nōmen secundū diē hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus, dñe † in omnē iustitiam tuam. Auertatur obsecro ira tua, & furor tuus à ciuitate tua Ierusalē, & à monte sancto tuo. Propter peccata. n. nostra & iniquitates patrum nostrorum: Ierusalēm & populus tuus in opprobrio sunt omnibus per circumitū nostrū. Nunc autem exaudi Deus noster orationem serui tui, & preces eius, & † ostēde faciē tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est. Propter † temetipsum
a sicut in hac die. b In nos. c In proximos. a Pro hominē rem inducit rhetoricè. † Sion. a Quædam peccata patrum in filios vs. ue in tertiam & quartam generationem. † Gentibus. a simple quod promissisti. b Templum. a Non nos qui indigni.

ebrietate conre, vt nos ebri-
 gilate faciat
 d *Quædxi*
 lūm, &c. † T
 Pristina com
 rat beneficia,
 ti animi sig
 fione, miseri
 sibi conciliet
 Facile est tib
 libertatē nob
 tificari, eten
 nitis iam edu
 raculis, &
 Aegyptiis illa
 amara illa se
 te in libertati
 lum tuum v
 sti, &c. Et qu
 idignos tua
 tia prestitim
 plices petim
 ciuitarē tua
 venia digna
 seas, ac mon
 lum quem
 eò quod ibi
 rueris, osten
 e *Nunc ergo*
 * Theod.
 inquit, serui
 ces Dñe, &
 quān deser
 locus ille, qu
 sanctum fec
 sumq. tuagr
 ple. Et qa in
 erat populu
 obtineret, o
 nē subiecit.
 f *Propter*
 sum. Ea quæ
 fac Domine
 scclera nos
 reputaueris
 rennes tuæ
 tia fontes.

NICOLAUS DE LYRA:

* *tra condignum punisti nos. Et notat q̄ frequenter hic repetit eandē sententiam sub alijs verbis. ostendendo Dei iustitiam & misericordiā, & populi Israel iniquitatem: talis. n. est cōditio loquentis ex affectu & persuadentis iudicem, vt ipsum magis moueat ad clementiā.*
 1 *Et stilla. Hic describitur conditiones aggrauantes, quæ sunt obstinatio in peccato, & ingratitude de beneficijs acceptis, quæ patent ex hoc quod licet dominus percuteret eos paulatim ad eorū correctiōem, & mitteret Prophetas ad reuocandum eos, non sunt tamen reuersi ad rogandum dominum, & regratiādum de paterna correctiōe, sed obstinati sunt in malis suis: propter quod finaliter venerunt maledictiones super eos scriptæ in lege Moyfi, Deut. 27. vbi maledicuntur transgredientes legem domini, & hoc est quod dicitur hic. Et stillauit super nos maled. &c. Et bene dicit stillauit, quia non simul vno impetu descendit super eos Dei punitio, sed primò passi sunt aliquas persecutiōnes particulares ad eorum reuocationem & correctiōem antequam totaliter captiuarentur per Nabuch. vt patet ex decursu 4. lib. Reg. & 2. Paral. Sequitur.*
 2 *Et statuit ser. &c. i. Stabiles ostendit in punitiōe nostra iusta. Sequitur.*
 3 *Vt sup. indu. Figura hyperbole est ad designandum magnitudinem suæ tribulationis. Vel secundū veritatem hystoria potest hoc exponi de templi combustione, in quo Deus colebatur: & tale malū non fuit factum alicubi, quia in nullo alio loco erat templum Deo cali dedicatum.*
 4 *Et non rogauimus faciē, &c. in quo ostenditur eorum obstinatio.*
 5 *Et cogitemus, &c. in puniendo nos.*
 6 *Et vigilauit dominus super. s. super malitiam culpæ.*
 7 *Et ad eam, &c. puniendo nos iuste. Cetera patent.*
 8 *Et nunc domini, &c. Hic consequenter declaratur intentio*

postulantis: & primò quantum ad petitionis materiā, secundum ad impetrandū fiduciā, ibi: Propter temetipsum. tertium ad petentis instantiam & deuotionem ibi: Exaudi domine. Circa primū cōsiderandum, q̄ materia suæ petitionis est amotio mali, & collatio boni. Ad impetrandū primū reducitur moriā malum seruitutis Aegyptiaca ab eis amotū per diuina quia modus magnifici est dare citius beneficium postulati, precedens beneficium ad memoriā reducitur, vt habetur. Athetorum. & hoc facit Daniel in proposito, di. Et nunc dñe Ister qui eduxisti, &c. Pharaonem percutiendo, & mira populo tuo faciendo, quæ non poterant fieri nisi virtute infusa.
 9 *Et fecisti tibi nomen. Qui per illud factum nomen publicatum fuit quasi per vniuersam terram.*
 10 *Secundum diē hanc. vt patet hac die, quia fuit tunc dispersi per orbem narrabant ea quæ dominus pro eis in Aegypto. Sequitur.*
 11 *Auertatur obse. ira tua, &c. Metaphorica est locutionem dicitur irasci quando punit, quia ad modum hominum habet, & sic Daniel petit punitiōis amotionem.*
 12 *A ciuitate tua Ierusalēm. in qua vigeat cultus diuina electione.*
 13 *Et à monte sancto tuo. in quo erat templum, quia ciuitatis Ierusalēm, in qua erat templum erat montuosa.*
 14 *Ierusalēm & populus tuus in opprobrio sunt bus, &c. quia non solummodò Babylonij captiuauerunt filios sed etiam Assyrij & alij populi qui erant in circumitū eorū, multos derinebant captiuos de filijs Israel.*
 15 *Et ostēde faciē tuam. Hic ponitur secundum, quia materia suæ petitionis, scilicet collatio boni.*
 16 *Super sanctuarium tuum, &c. q. d. restitue ciuitatem templum in statum pristinum.*
 17 *Propter temetipsum. Hic secundò tagitur impetratio*

^a ¶ Anthe opopathos Quando exaudimur, inclinate Deus aurem videatur. Quando respicit, videtur nos dignanter respicere oculis. Quando auertit faciem & oculis & auribus videtur indigni.

^b ¶ Fac nos dignos visione tua & auditione. ^c ¶ Si non nos, a tem c. irate n.

inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & civitatem super quam inuocatum

est nomen tuum. Neque enim in iustificationibus nostris profuerimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis

multis. Exaudi domine, placare domine, attende & fac. Ne

memoreris propter te metipsum Deus meus, quia nomen tuum inuocatum est super civitatem, & super populum tuum. Cumque ad-

huc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, ut prosternerem preces meas in conspectu

Dei mei pro monte sancto Dei mei: adhuc loquente me in oratione mea, ecce uir Gabriel quem uideram in visione a principio cito uolans tetigit me in tempore sacrificij uespertini, &

docuit me, et loquutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum, ut docerem te & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. Ego autem ueni ut indicarem tibi, quia uir desideriorum es. Tu ergo aduerte sermonem & intellige uisionem.

inuocatum est super populum tuum.

^c Adhuc loquente me. * Eusebius Cum Iudaica gentis septuagenaria apud Babylonios seruitus iam ad finem tenderet, Danieli orati vnus ex sanctis Dei ministris uisus Gabriel archangelus, renovationem urbis Hierusalem primo quoque tempore & sine mora futuram canit; & tempus usque ad eam renovationem numero annorum determinat, pradicatque quod post definitum illud temporis spatium rursus euertetur.

^d Tetigit me tempore sacrificij uespertini, & docuit me & loquutus.

* Theodoret. Hoc est, circiter tempus uespertini cultus: uel tantum temporis spatium, quantum uespertinus occupat cultus.

^e Quia uir desideriorum. * Theodoret. Virum desideriorum uocat, uel ut eum qui ieiunio & afflictioni deditus contra corporis cupiditates uiriliter deceret: uel ut ex petentem cognoscere quae tempore sint euentura uel quae iucundus, est & admodum amabilis tales uirtutis splendores emittens.

^f Infra 10. b. Oratio Deo acceptabilis.

^g a septima.

^a ¶ Unde: Adhuc en loquente dicimus: e a f m.

^a ¶ Non sexum, sed uirtutem significat. Non uiliori sexu.

^a ¶ In praeterea uisionem quam hic exequitur. ^b ¶ Quia a sacrificio matutino uigile ad uesperam oratio durauit. Sed deo Deum a se seruet a se sit, unde, si uisum ualeat deprecatio iustitiam, uolans cito uolans tetigit me in tempore sacrificij uespertini, &

^a ¶ Tam obsequia stultitia, ut etiam propheta: orerit e. t. b. ¶ Q. e. ¶ Non a iacere Deo, ut ab eo recede, cum quod uisum est, sed ut docerem. ¶ Ab inuicibilitate factus tibi uisibilis.

^a ¶ Ex quo reg. et uicp. h. petra i. b. ¶ A Deo.

^a ¶ Sententia. ^b ¶ Ignosce. ^c ¶ Siue Deo a nobis, & Dei amore dignus ut Salomon. Idida dicitur, uel q. d. desideria, ut pro desiderio tuo secreta audias confici futurorum.

^a ¶ Si hoc Daniel dicitur, quid nos facere oportet, quorum oculi ignorant tenebris & caligine uisionum caecati sumus.

^a ¶ Si hoc Daniel dicitur, quid nos facere oportet, quorum oculi ignorant tenebris & caligine uisionum caecati sumus.

^a Inclina aurem tuam. Theod. Idem est aci diceret: Ne aures preces meas, a se amice & benedictione audi deprecationem meam. Non enim numere corporis expertus esse: alit tamen eum non esset, cum Deo colati nesciunt: sed quando quilibet hominibus oculis uidet, auerit audire. hanc eadem de ore carere Deo arboruit, ita ea uocatur quae ab illo efficitur.

^b Exaudi domine placare. Theod. Admirari opere preteritum est eorum quae diuina sunt ordinem. Supplicat. n. Deo prius ut audiat deprecationem, deinde tunc cum audierit proptius fiat, & propitius factus benignus attendat, tum id peccat quod petit. Adhuc addidit, ne ueris. hoc est ne quod precamur in alio tempore dilatum uis, sed mox dignus nos censeas quibus te ipsum ostendat. Finis autem deprecationis dignus est Danielis humilitas: Propter te inquit, Deus meus, neque enim ego dignus sum, qui hanc a te gratiam exorem: sed Quia non enim inuocatum

inuo-

NICOLAUS DE LYRA.

qui inuocatur diuinae bonitatis & clementiae, & non propria iustitia. hoc est quod dicit: Propter te metipsum, id est, propter bonitatem tuam. Inclina Deus meus, &c.

- 1 Exaudi domine. hic describitur orantis instantia, cum dicitur exaudi domine, preces benigne audiendo.
- 2 Placare. offensam remittendo.
- 3 Attende & fac. nobis consolationem perfectam tribuendo.
- 4 Nemoreris. quia tempus instat, in quo promissisti consolationem dare nobis.
- 5 Propter te metipsum. ut scilicet ueritas tua cunctis appareat & bonitas, & ut cultus tibi debitus persoluatur: propter quod scribitur: Quia nomen tuum est inuocatum super civitatem, &c.
- 6 Cumque adhuc loquerer. Descriptio motus orationis ex parte Gabrielis. Et diuiditur partes. Quia primo ponitur Danielis exortio. Secundo, ei facta est reuelatio, sibi. Septuaginta hebdomadae. Circa primum dicit sic. Cumque adhuc loquerer, confitebor tibi Domine in iustitiam & potentiam.
- 7 Et orarem. inuocando eius clementiam.
- 8 Et confiterer peccata, &c. ad impetrandum indulgentiam.
- 9 Adhuc me loquente. In quo ostenditur uelocitas exauditionis diuinae.
- 10 Ecce uir Gabriel. quia in specie uiri Angelus apparebat.
- 11 Quem uideram in uisione a principio: uisione describitur cap. precedenti.
- 12 Cito uolans. in quo exprimitur promptitudo Angelorum ad exaudendum Dei mandatum.
- 13 Tetigit me. excitando & confortando.
- 14 In tempore. Ex quo patet quod a mane usque ad uesperam orauerat

uerat Daniel. Patet etiam, quod praedicta uerba orationis prolata fuerunt cum magno tractu temporis meditationis: & talis oratio est Deo acceptabilis, non autem illa in qua sunt multa uerba multiplicata sine attentione animi & deuotione: qualis erat oratio Ethicorum, ut dicitur Matthaei 6.

- 15 Et docuit me & loquutus est mihi. de futuris ad consolationem populi Israel.
- 16 Dixitque, Daniel nunc egressus sum, &c. Dicitur autem Angelus egredi, quando mittuntur ad nos & facit Dei, non quod ab eius contemplatione recedant, sed quia ad nos qui sumus remoti, accedunt.
- 17 Ab exordio precum tuarum. hoc dicit, ut ostendat orationem in uocantem acceptam coram Deo.
- 18 Egressus est sermo. Dei sententia de futuris.
- 19 Ego autem ueni, ut indicarem tibi. s. Dei sententiam.
- 20 Quia uir desideriorum. s. Deo amabilis: uel ab eo Desideriorum. uel, desiderans scire secreta diuina, ad Dei laudem & populi liberationem.
- 21 Tu ergo animaduerte sermonem, & intellige frequenter exuatur Angelus ad ostendendum magnitudinem & altitudinem diuini secreti sibi reuelandi, quia aduentus Christi apud Hebraeos habebatur pro maximo secreto. Ad quod denotandum 70. interpretis illud Isa. i. b. Vocabitur nomen eius admirabilis confiliarius, Deus fortis, &c. sic transiit in uocatum non est eius magni consilij Angelus, & in hoc officio ecclesiasticum sequitur traslat. or. e. u. n. q. a sic accipit in uocatum Missae maioris in nauitate d. n. Septuaginta hebdomadae. hic consequenter ponitur relatio facta Danieli. Et diuiditur in duas partes. Quia primo ponitur ipsa reuelatio, secundum ipsius reuelationis expositionem, ibi: Scito ergo & animaduerte. Circa primum considerandum, quod Daniel motus ex consideratione prophetiae Ieremiae, orabat pro consolatione populi Israel & liberatione eius de captiuitate Babylonica, ut uisum est in principio capituli. Et dominus quod plus

Oratio Deo acceptabilis.

Diuisio.

MORALITER.

- 9 Adhuc loquente me in oratione mea, ecce uir Gabriel, &c. Sequitur.
- 10 Dixitque Daniel: nunc egressus sum, ut docerem te. Homini-

bus enim carnales motus per austeritatem uita reprimuntur, & per orationem feruidam spiritum roborantibus reuelantur secreta diuina: ideo subditur: Tu ergo. Nam in talibus requiritur attentionis conatus. Tom. 4. Eec 3

NICOLAUS DE LYRA.

C

A

Plus dat, quam ab eo petatur, ex abundantia non solum sibi hoc futurum reuelavit, sed etiam liberationem fiendam per Christum, cuius erat figura illa liberatio de captivitate Babylonica. Et sic dominus reuelavit Danieli plenum intellectum prophetiae ieremie: quia in illis 70. annis in fine quorum liberatio captivitatis Babylonica facta est, figuratus fuit numerus septuagenarius hebdomadarum, in cuius fine erat fienda liberatio perfecta per Christi passionem.

Ad intellectum autem dicendorum duo sunt hic praemittenda.

Primum est qualiter accipienda est, hic hebdomada. Secundum est, quantum continet 70. hebdomade. Circa primum sciendum est, quod hebdomada idem est quod septimana vel septena. Et ideo aliqui dixerunt quod hic accipitur septena vel hebdomada iubilaeorum, quarum quaelibet continet quinquaginta annos. Alij autem dixerunt quod hic accipitur hebdomada centenariorum, quarum quaelibet continet centum annos. Sed utrumque istorum patet falsum: primo quia adhuc non esset ablatum sacrificium, et hostia de Ierusalem: nec ciuitas Ierusalem destructa per duces populi Romani, quia illa hebdomada non esset impletum. Contrarium autem manifeste apparet verum, quia ante ista multis temporibus ciuitas Ierusalem destructa est per Romanos: et per consequens sacrificium ablatum est, inde et hostia et oblatio quia non est licitum Iudaeis et

Hebdomada
quomodo co
patetur.

B

lia offerre alibi. Item nunquam inuenitur in scriptura hebdomada iubilaeorum vel centenariorum, sed bene inuenitur hebdomada dierum, Leui. 23. ubi agitur de festo Pentecostae et hebdomada annorum, Leui. 25. ubi agitur de iubilaeo: et ideo exponere hunc passum de hebdomadibus iubilaeorum vel centenariorum est fictitium, cum talis hebdomada vel septena non inueniatur alibi in scriptura. Item Iudaei nunquam accipiunt hebdomadam centenariorum vel iubilaeorum, nec aliqui eorum unquam exposuerunt sic istum locum: et ideo Christiani qui sic volunt exponere magis Iudaeis in hoc, quam ipsi per hoc concludentes quod per locum istum non potest probari Christi aduentum esse completum. Alio modo potest accipi hebdomada vel septena dierum, sicut accipitur communiter: et hoc modo non potest accipi hic, quia totum tempus 70. hebdomadarum non contineret ultra annum et dimidium, et sic quod hic praedicitur impletum in illis 70. hebdomadibus fuisset impletum in septem et dimidium. Tertio modo accipitur hebdomada vel septena annorum, quarum quaelibet continet septem annos, et hoc modo oportet, quod accipiatur hic per locum a diuisione: quia nullo praedictorum modorum potest accipi: nec alius modus potest rationabiliter dici ab eis cum non inueniatur hebdomada aliter dici in scriptura, nec etiam in usu communiter loquentium.

C

Qualiter ac
cipiatur an
nus.

Sed adhuc restat dubium qualiter accipiatur hic annus, quia (ut dictum est) istae hebdomadae sunt annorum, et sic etiam acceperunt omnes expositores tam Hebraei quam catholici. Sed dubium est utrum isti anni intelligantur lunares, vel solares, qui distinguuntur ab inuicem, quia annus lunaris est breuior annosolaris 11. diebus. Dicit igitur Beda et Aphricanus et expositores catholici communiter ipsos sequentes quod istae 70. hebdomadae sunt annorum lunarium. Mouentur autem ad hoc dicendum, quod Iudaei sic computant ut dicunt.

Item per hoc quod in litera istae hebdomadae dicuntur abbreviate, et sic videntur intelligi de hebdomadibus annorum lunarium, quae sunt breuiiores quam hebdomadae solarium. Sicut enim annus solaris excedit annum lunarem in 11. diebus, sic hebdomada una annorum solarium excedit hebdomadam annorum lunarium in 77. diebus.

Sed hoc dictum non videtur verum. Primo quia Iudaei non computant per annos lunares, sed tantum solares: aliter sequeretur quod Pascha eorum iam circumfisset totum annum, ita quod celebratum fuisset in quolibet tempore anni: quia tenentur facere Pascha de mandato legis 14. luna prima mensis. Si igitur computaretur per annos lunares, sequeretur quod reuoluto anno Pascha eorum celebraretur per 11. dies ante solemnitatem Paschalem precedentis anni, et sic consequenter de alijs solemnitatibus Paschalibus. Ex quo patet quod infra satis breue tempus celebraretur in omnibus temporibus anni, quod manifeste patet falsum ex usu eorum. Et ideo dicendum, quod licet Iudaei incipiant annum a prima luna propiniori aequinoctio vernali, tamen per embolismos fit aequatio temporis apud eos, quia tertius annus apud eos habet 13. lunationes. Item quod dicitur, quod hebdomadae dicuntur hic abbreviate, non valet: quia in Hebraico dicitur praecise, et sonat ac si diceretur, quod illud tempus est determinatum et taxatum a Deo: ita quod illa abbreviatio non sonat hic diminutionem, sed magis determinationem temporis, et praefinitionem. Item expositores Iudaeorum super locum istum nunquam fecerunt mentionem de annis lunariibus, sed tantum de solaribus. Ex quo patet, quod hic accipiendi sunt anni solares: aliter non haberemus argumentum contra Iudaeos, cum nullus eorum modo praedicto accipiat. Item in toto veteri testamento sit computatio per annos solares et omnes sic computant, sicut manifeste patet in Genesi et alijs libris. Ex quo patet quod dictum Bedae et Aphricani et aliorum sequentium sup-

supponit falsum. Sic igitur patet primum, scilicet qualiter hebdomades hic sunt accipiendae scilicet hebdomades annorum solarium. In autem solaris continet 365. dies, annus autem lunaris est 11. diebus ut dictum est.

Secundum quod est praemittendum, quantum tempus continet ista 70. hebdomades: et patet de facili quod continent 490. annos solares, quia quaelibet hebdomada continet septem annos, si multiplicentur 70. per septem resultant 490.

His visis accedendum est ad exponendum literam. Et circa primum ponenda est et reprobanda quaedam expositio, quae apud uulgum communior et celebrior: et est expositio Rab. Sa. Iste igitur incipit computationem 70. hebdomadarum a destructione templi per Titum et Vespasianum, ita quod tempus medium inter duas destructiones secundum ipsum non continet nisi 490. annos: quibus licet populus Israel sustinuerit aliquas aduersitates, tamen hoc habuit aliquas prosperitates, quia redijt de captivitate Babylonica, et templum fuit reaedificatum, et Cuius et Sacerdotes et principes in populo proprijs legibus uti permitti sunt. Sed post destructionem secundam per Titum et Vespasianum completis hebdomadibus sunt in perfecta captivitate in qua dimittit eos Deus, ut dicitur Sa. ut per hoc desistant a peccatis, et puniantur pro praeteritis. Et reuertentur, quod visiones prophetarum de Christo implentur. Captiuitas durabit usque ad aduentum Christi. Sic igitur aduertenda Variat tamen litera aliquo modo accipiendo in aliquibus locis quam habeat translatio nostra, ut videbitur exponendo. Dicit igitur sic: Septuaginta hebdomades. id est septuaginta annorum quae continent tempus praedictum, praecise sunt litera Hebraica secundum eum, id est cum praecisione diffinita a quo non sunt plures nec pauciores. Super populum tuum, Et super urbem sanctam tuam. Ierusalem a prima destructione quae facta est per Nabuchodonosor usque ad secundam quae est: ad hoc ut perfecte puniantur de malefactis suis prosequitur: Ut consummetur prauaricatio. id est desistant irrationibus suis, et per hoc mereantur apud Deum quae delectitas eorum. Et adducatur iustitia sempiterna. id est sempiternum iustitiam fiant, et tunc finaliter impleatur visio prophetiae. id est promissiones factae per prophetas de Christo. gatur sanctum sanctorum. Vbi enim nos dicimus: Sanctus. Sa. dicit Sanctum. et in Hebraico non est distinctio, quia eodem modo scribitur et pronunciat in neutro, et in masculino. Sic igitur ponit: Vngatur sanctum sanctorum. id est templum quod reaedificabitur per Messiam, et Arca testamenti et alia vasa sancta. Scito ergo et aduerte. Hic ponitur explicatio praedicti visus magis in particulari, quod sic exponit Ra. S. Scito ergo et aduerte, verba sunt angeli Daniele excitis ad artem. De exitu sermonis, ita quod ubi dicimus ab exitu, dicitur: ut per prepositionem conuictam non designatur terminus a quo incipienda sit computatio: sed denotetur materia de qua vult loqui: quia supra dixerat Danieli: Ab initio praedicti ingressus est sermo. Ut sit sensus: Tu Daniel scito et aduerte de exitu sermonis ut iterum aedificetur Ierusalem, intellige diligenter qualiter sermo egressus a Deo de aedificatione Ierusalem sit intelligendus. Quia utique ad Christum pertinent hebdomades. 7. id est, usque ad Cyrum qui dictus est in Isa. 45. a. Haec dicit dominus Christo meo Cyro, enim fuit rex Iudaeorum, in quantum praeccepto eius redijt de captivitate Babylonica: et a destructione templi et ciuitatis facta per Nabuchodonosor usque ad primum annum Cyri fluxerunt anni qui faciunt 7. hebdomades annorum. id est 49. annos et ultra tres annos: sed angelus non numerabat nisi hebdomades. Tres autem annos qui pertinent ad hebdomadam sequentem quia numerantur cum hebdomadibus sequentibus. Et hebdomadae 62. reuertetur: ita quod ubi dicimus hebdomades 62. in nomine ipse ponit in ablatiuo: et hoc fit sine mutatione litterae Hebraicae, quia omnia nomina Hebraica sunt indeclinabilia, ita quod non est ibi per casus, sed tantum per plurale et singulare. Et ubi dicitur iterum, ipse dicit: Reuertetur, quia in Hebraico satis est mutabile scribitur. Sic ergo exponit: Et hebdomadibus 62. in tempore fuit a licentia data per Cyrum reuertendi usque: prope destructionem factam per Titum reuertetur scilicet populus de captivitate aedificabitur platea, id est ciuitas. Et muri in angustiam reuertentur, quia in tempore illo toto habuerunt aliqui prosperitates in reditu captiuitatis et reedificatione templi et ciuitatis, et etiam aliqua aduersa. Et post hebdomades 62. occidetur Agrippa, id est Agrippa rex: de quo legitur Act. 26. a. quod fuit rex Iudaeorum, et sic dicitur Christus propter hoc, quod reges inuenerunt de Saule dicitur 2. Re. 1. c. Quare non timuisti numerum in Christum domini? Iste autem Agrippa (ut dicitur Sal.) occisus est circa illa tempora, in quibus destructa est ciuitas per Titum et Vespasianum. Et non illi: sic enim est in nomine ubi dicimus: Et non erit illi populus qui eum negauerit: sic ergo exponit: Et non illi, id est ipse Agrippa non erit

NICOLAUS DE LYRA.

ortem tollitur de medio. Alij autem Iudei moderni hoc addit sic. non ei, i. non Agrippa nec aliquis rex de cetero de gente Iudeo in quousque veniat Christus promissus in lege, & prophetis. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce niuro hoc exponit sicut, & nos de destructione Ierusalem, & tē facta per ducem populi Romanū. Et finis eius vastitas. i. finis populi Romani: quia ille populus, & omnes adversarij Iudeorum finaliter vastabuntur per regem Messiam. Et vsque ad finem belli iura desolatio. ita q̄ vbi dicitur. Post finem, & c. ipse dicit, que ad finem, & c. quod exponit sic continuando predictis, quod li omnes adversarij Iudeorum vastentur finaliter per Messiam, ut dicitur est, tamen statuta. a Deo definita desolatio civitatis Ierusalem, & regni Iudeorum erit vsque ad finem belli. s. Gog, & Magog, de quibus loquitur Ezech. 38. a. Et devincetur per regem Messiam, & nunc restituetur civitas Ierosolymitana, & regnum Iudeo rum, ut dicit iste Rab. Sal. Confirmabit autem pactum multihēdomada vna, & c. quia in vltima septena annorum fuerūt iuga inter populum Romanum, & Iudeos, quas treugas vocat hic p̄m. s. pacis, sed Iudei cito fregerunt treugas, & rebellaverunt: esse in medio illius hebdomadis. s. in quarto anno venit exercitus Iuanus, & dissipavit civitatem, & templum, & captivavit populum: sic defecit hostia, & sacrificium Iudeorum, quia nō est eis huiusmodi facere extra Ierusalem: & hoc est quod dicitur. Et in dndio hebdomadē. s. in vltima eius medietate. Deficiet hostia, & sacrificium. In templo. i. in loco vbi fuerat templum. Et dominatio desolationis quia ibi fuit statua Adriani Imperatoris posita in loco vbi steterat arca, & vsque ad consummationem, finem belli Gog scilicet, & Magog. Perseverabit desolatio Iudeorum, quia devictis Gog, & Magog per Messiam restituetur regnum Iudeorum: ut dicit.

Contra istam expositionem arguitur primò de numero annorum, quia destructione Ierusalem per Nabuch. vsque ad destructionem eius per Titum, & Vespasianum, non posuit iste Rab. Sal. nisi 490. annos precisè: quia secundū omnes historiographos sunt multo plures hanc obiectionem omittit, quia in computatione annorum secū sum Rab. Sa. tanquā rationabilius dicentem super librū Esther, cum aliquibus alijs locis. Item quod exponit. Ut consummetur, p̄varicatio. i. ut desistat a p̄varicationibus, & peccatis, p̄t esse falsum eo q̄ a tempore destructionis facta per Romanos non dixerunt Iudei a peccatis, imò sunt argures, & periuratores, & multis alijs peccatis irretiti, que maxime prohibentur in lege Moysi. In contra id q̄ exponit. Et deleatur iniquitas. i. mereantur a p̄ Deum per captivitatem modernam, ut iniquitas eorum deleatur apud Deum. Quæro ab eis quæ sit ista iniquitas delenda, quia ante captivitatem Babylonis fuerunt Iudei idololatre maximi, & ocores prophetarum, ut patet ex 4. lib. Reg. & multis alijs peccatis in iiti, & tamen pro omnibus istis delendis non sūt inveniatur captivitatem nisi 52. annis. secundum Rab. Sal. A tempore autem Titi sūt fuerunt captivitatem per 1200. annos, & amplius: & adhuc nō sūt terminum captivitatis: ergo oportet quod illa iniquitas que p̄ hanc captivitatem deletur, sit maior quasi incomparabiliter quā illa que præcessit captivitatem Babylonicam: sed non potest aliquā p̄uari, nisi illa qua interfecerunt Christum que fuit maxima iniquitas. A reditu enim captivitatis Babylonicæ non leguntur Iudei esse idololatre vel occisores prophetarum, & actores consimilium criminum, sicut ante: propter quod nulla alia causa huius captivitatis potest assignari rationabiliter, nisi occisio Christi, secundum quod dixit salvator Luc. 19. f. Videns Iesus civitatem sanctam Ierusalem, & c. & sic non est expectandus Christus de futuro, ut dicit iste expositor. Item contra illud quod dicit. Et impleantur vno, & prophetia i. per meritum Iudeorum in hac captivitate implebuntur visiones, & prophetie de Christo, quia Aggæ 2. b. dicitur. Adhuc vnum modicum, & mouebo cœlum, & terram, & c. sequitur. Et veniet desideratus cunctis gentibus, & replebo domum istam gloria. Secundum omnes expositores catholicos, & Hebræos iste desideratus cunctis gentibus intelligitur Christus. Cum ergo dicat propheta, quod post vnum modicum dicit venire, non potest adhuc intelligi venturus de futuro, quia a tempore Aggæ vsque ad destructionem factam per Romanos fluxerunt 400. anni & plus secundum communem computationem: secundum vero computationem Hebræorum fluxerunt anni 420. Et iterum a destructione facta per Titum vsq; nunc, fluxerunt anni 1253. vsque ad annum domini 1328. inclusivè in quo hæc postilla fuit imatē correctā. Tamen autem tempus non potest dici modicum.

Item in eadem autoritate dicit propheta in persona domini. Replebo domum istam gloria. & loquitur propheta de templo reedificato post captivitatem Babylonicam, ergo stante isto templo venit desideratus cunctis Gentibus. i. Christus. Item contra id quod dicit. Et vngatur sanctum sanctorum per hoc intelligens arcā testamenti, & alia vasa sanctuarij que per Messiam debent recuperari. contra id quod dicitur Iere. 3. cap. Cum multiplicati fueritis, & creueritis in terra. In diebus illis ait dominus. Non dicent vltra arca testamenti domini, neque ascendet super cor, neque fiet vltra & c. ergo non sunt per Messiam recuperanda.

Item q̄ hic Christus vocat Cyrum, & postea Agrippam. cum subditur. Occidetur Christus, patet falsum ex mutatione persone, quia per seriem textus patet quod loquitur de eodem Christo.

Item quod dicit Agrippam occisum circa tempora destructionis civitatis per Titum, & Vespasianum videtur esse manifestè falsum quia hoc non habetur in aliqua historia autentica, imò Iosephus lib. de Iudaico bello dicit enim confederatum fuisse Romanis tempore istius belli.

Item quod postea subdit. Vsque ad finem belli. Gog, & Magog, statuta. i. definita est a Deo desolatio civitatis Ierusalem. hoc patet falsum, quia civitas Ierosolymitana reedificata fuit postea per Adrianum imperatorem.

Item quod subditur. Confirmabit autem pactum multitis, & c. quod exponit de treugis factis inter Iudeos, & Romanos circa tēpus destructionis civitatis, videtur manifestè falsum, quia Iosephus de hoc non loquitur, nec in libr. antiquitatum, nec in libr. de Iudaico bello, vbi diligenter describit omnia que fuerunt facta inter populum Iudaicum, & Romanum tempore illo: hoc etiam patet per hoc quod dicitur in litera. Multis. quia si esset verum, fuisset facta cum omnibus Iudeis, & non cum aliquibus tantum. Ex omnibus prædictis patet expositio prædicta falsa, & irrationabilis.

His visis ponenda est expositio catholicorum dicentium istas hebdomadas impletas in Christi passione. Circa quod sciendum q̄ est vna communis expositio quam sequuntur communiter expositores catholici, & est expositio Bedæ: sed illam ad præsens omitto duplici de causa. Vna est, quod hæc expositio ponitur multum expressè in glo. super Daniele in loco isto, & in Scholastica historia: & ideo ibi potest recurrere qui vult eam ibi videre.

Alia causa est, quia illa expositio videtur mihi falsa, quia computat per annos Iuanus supponendo, q̄ hoc modo computant Iudei quod supra improbatum ut visum est. Et ideo aliter expono computationem per annos solares.

Bedæ expositio communis.

Ad cuius evidentiam sciendum, q̄ cōputatio annorum solarium dupliciter potest accipi. Vno modo secundum Iosephum, secundum quem a reditu captivitatis Bab. Iudæ vsque ad principatum Machabeorum fluxerunt anni 414. ut habetur in libr. antiquitatis Iudaicæ. Principatus vero Machabeorum duravit 117. annis antiquitatis Iudaicæ lib. 14. e. vlti. Ex tunc Herodes Ascalonita cuius tempore natus fuit Christus, ut habetur Mat. 2. regnavit in Iudæa 28. annis vsque ad natiuitatem Christi. Nec obstat quod aliqui historie dicunt Christum natum 31. anno regni Herodis: quia computant ab anno quo fuit ei datum regnum per imperatorem Romanum, q̄ fuit per tres annos antequam haberet illud occiso Antigono, qui vltimus regnavit de Machabeis, & inde fluxerunt 29. anni, & principium 30. vsque ad baptismum Christi Lu. 12. e. Iesus erat incipiens 30. annorum, & c. & inde fluxerunt 7. anni vsque ad annum post passionem eius.

Isti vero anni simul iuncti faciunt 405. annos, a quibus si resindantur 115. anni qui fluxerunt a reditu captivitatis Bab. Iudæ ac cipiendo a primo anno C. ri, qui extunc dedit populo licentiam rediendi de Babylone vsque ad 20. annum exclusivè Artaxerxis, qui tunc misit Neemiam ad reedificandum civitatem Ierusalem. Neemie remanent 490. anni qui faciunt 70. hebdomadas annorum solarium. Et sic numerus 70. hebdomadarum incipit a 20. anno inclusivè regni Artaxerxis, & terminatur in quarto anno post passionem Christi.

Modo restat ostendere, q̄ a primo anno Cyri vsque ad 20. annum Artaxerxis fluxerunt 115. anni, quod ostenditur per chronicas Latinorum, secundum quas Cyrus regnavit 30. annis, Cambyses filius eius 8. duo Magi. 7. mensibus qui pro vno anno computantur, quia sunt maior pars anni. Darius h. Hystis 36. Xerxes filius eius 20. Artabanus mensibus septem, qui computantur pro vno anno. Artaxerxes 19. vsque ad missionem Neemie. Anni vero isti simul iuncti sunt 115.

His visis accedendum est ad literam, cum dicitur.

a Septuaginta hebdomades abbreviate sunt. Hebræi exponit
 A ita. Q O Daniel scito ab hac die, quia tibi nunc loquor.
 Hieron. Erat autem annus primus Darij, qui occidit Balthasar, &
 regnum Chaldaeorum in Persas Medoq; transtulit, vsq;
 ad 70. annum hebdomadatū .i. annos 490. hæc populo

tuoper partes acci-
 dent. Primum pro-
 piciabitur tibi Deus
 sicut precaris, & de-
 lebitur peccatum :
 & finē accipiet pra-
 uaricatio : nunc .n.
 † definit de
 verumate.

a Quasi cito respiciet Deus populum tuum, pro quo rogasti qui tamen non eius est sicut dixisti
 ibi: quia nomen tuum inuocatum est super nos, & super populum tuum, sed tuus es pro quo supplicasti.
 b ¶ Annum, id est, 490. an. exitus sermonis ut iterum ædificetur Ierusalem. c ¶ Non
 numero. l. ut non sunt 490. anni sed quantitate non enim ut aiunt secundum annum sola-
 rem computatur qui habet dies 365. sed secundum lunarem annum qui habet dies 354. superat
 enim solaris lunarem diebus 11. d ¶ Non meum ut dixisti. Simile
 loquitur Deus in Exodo ad Moysen: Descende quia peccauit populus tuus, quasi non meus quæ deseruit

Septuaginta hebdomades † abbreviate sūt sup populū tuū

sed in breui restaurabitur, &
 non solum hoc fiet in his lxx. hebdomadis, sed nascetur
 Christus. i. iustitia sempiterna, & ugnabitur visio, & pro-
 phetia, ut propheta non inueniatur in Israel, & ugnatur
 sanctus sanctorum, de quo. *Propterea dixit Deus tuus oleo le-
 uiti, & c. qui dicit. sancti estote, quia ego sanctus sum. Scito ergo
 quia ab hac die, qua nūc tibi loquor, & Dei sermonem pro-
 mitto, & reuerentur populus, & Ierusalem uisuetur, vsq; ad Chri-
 stum, & desolationem templi, hebdomades numerentur 62. & alix
 7. in quibus iuxta ordinem suum, duæ res fient, de quib.
 ante dixi, quod reneratur populus, & reædificetur platea
 a Neemia, & Esdra sub Artaxerxe 20. anno regni eius. In
 fine ergo hebdomadarum complebitur Dei iententia in
 angustia temporum, quando rursus destruetur templū,
 & capietur ciuitas. Nam post 62. hebdomades occidetur Chri-
 stus, & non erit eius populus qui eum negaturus est. siue (ut illi di-
 cunt) non erit illius populi imperium quod putabat se
 tenturum. Et quid dico de Christo occidendo, & negatu-
 ro populo penitus deserendo, cum, & ciuitatē, & sanctua-
 rium dissipaturus sit populus Romanus cum duce ven-
 turo. i. Vespasiano: quo mortuo transactis 7. hebdoma-
 dibus. i. annis 49. Aelius Adrianus, (a quo postea de rui-
 nis Ierusalem urbis Aelia condita est) rebellantes Iudæos
 Timo Ruffo magistro exercitus pugnante superauit; &
 tunc defecit hostia, & sacrificium, & vsque ad consum-
 mationem mundi continuabitur desolatio.*

Pfil. 44. b.
 Leui. 27. b
 Hieron.

Tertullianus

Tertullianus in libr. contra Iudæos hæc ad verbū ait.
 Vnde ergo ostendimus, quia Christus venit intra 62. heb-
 domades? Numeremus a primo anno Darij, quoniam eo
 tempore ostenditur Danieli visio hæc. Dicit. n. intellige,
 & conijce a prophetatione sermonis respondere me tibi
 hæc. Vnde a primò anno Darij debemus computare. Tūc
 .n. hanc visionem vidit Daniel. Videamus igitur quo-
 modo anni compleantur vsq; ad aduentum Christi. Da-
 rius regnauit annis 19. Artaxerxes 40. Ochus qui & Cy-
 rus annis 24. Argus vno anno, alius Darius qui, & Melas
 21. Alexander Macedo. annis 12. post eum regna. Sother
 in Alexandria annis 35 cui succedēs Philadelphus regna.
 annis 38. Post hunc Euergeres annis 25. deinde Philopa-
 ter 17. post hunc Epiphanes 24. Item alius Euergetes, an-
 nis 29. Post Sother annis 38. Ptolomæus 37. Cleopatra an-
 nis 20. & mensibus quinque. Item Cleopatra congregauit
 Augusto annis 13. post Cleopatram Augustus alijs annis
 44. imperauit. Nam omnes anni Augusti fuerunt nume-
 ro 56. Scimus autem qd in 40. anno. primo imperij Augu-
 qui post mortē Cleopatræ imperauit. natus est Christus,
 & superuixit Aug ex quo natus est Christus annos 13. Et
 erūt reliqua tēpora annorū in die natiuitatis Christi in an-
 num Augusti 41. post mortem Cleopatræ, anni 437 & mē-
 ses 5. vnde implentur 42. hebdomades & dimidia, quæ fa-
 ciunt annos 437. & menses 6 in die natiuitatis Christi. Et
 manifesta est iustitia æterna, & vnctus est iustus sanctorum .i.
 Christus. & signata est visio, & prophetia, & dimissa sunt peccata
 per fidem nominis Christi. Quid est autē quod dicit. signa-
 re visum, & prophetiam? quoniam omnes prophete venturū
 annunciabant, & passurū. Quia ergo impleta est prophe-
 tia

Christi: per aduentum eius signari dicebat visio
 & prophetiam, quā signaculum est omnium prophe-
 implens omnia quæ retro de eo annunciabant prophe-
 quia post aduentum, & passionem eius iam non visi-
 que prophetia est, quæ Christum nūciet esse venturū

Et paulò post a-
 deamus quid a-
 & dimidia heb-
 mades; quæ s-
 sunt diuisa in-
 sione priorum
 domadarū, in
 anno, vel adu-

implere. Post Augustum enim qui superuixit post n-
 ratein Christi, ann. 15. efficiuntur cui successit Tyb-
 Cesar annis 22 & men. 7. die. 28. anno 15. Imperij ei-
 puzatur Christus habens annos quasi 30. Item Caius
 gula annis tribus men. 8. diebus 13. Nero annis 14.
 7. die. 13. Galba mensibus 7. diebus 18. Otto imperat-
 mensibus, diebus tribus. Vitellius mensibus 8. dieb-
 Vespasianus anno primò imperij sui debellauit Iu-
 & fiunt anni numero 52 & menses sex. Nam impe-
 annis 11. atq; ira in die expugnationis Iudæi impleu-
 septuaginta hebdomadas prædictas a Daniele.

Septuaginta. Beda. in lib. de natura rerū. Hæc verba
 sti incarnationem designant, qui legem, & prophet-
 pleuit, & vnctus est oleo leuie pre partib. suis. hebdom-
 lxx. per septenos annos distincte 400. & 90. annos lu-
 insinuant. Sed notandum, qd eadem hebdomadas n-
 pliciter annotatas sed abbreviatas asserit occultè co-
 nens ut breuiore solito anno nouerimus indicato.

Scito ergo, inquit, & animaduerte ab exi. ser. ut iterum gdi
 Ierusalem vsq; ad Christum. du. hebdo. 7. & heb. 62. erunt: &
 ædificabitur. platea, & muri in angustia. Esdra narrante d-
 inus, qd Neemias pincerna regis Artaxerxis 20. an-
 gni eius mense Nisan impetrauit ab eo restaurari n-
 Ierusalem, templo multo ante (Cyro permittente) c-
 eto, & quod ipsum quoq; opus (ut dictum est) in ar-
 temporis perfecterit. a Deo .i. a finitimis gentibus impi-
 natus, ut structores singuli gladio renes accincti; vn-
 nu pugnasse, altera murum recuperasse, narrauit.
 Ab hoc igitur tempore vsque ad Christum d-
 lxx. hebdomades computantur. id est. anni duo-
 rum mensium lunarium 490. qui sunt anni solares
 Siquidem Persæ a præfato 20. anno regis Artaxerxi
 ad mortem Darij regnauerunt annis 118. Ex hinc
 adones vsq; ad interitum Cleopatræ annis 300. Ind-
 mani vsq; ad 18. Tiberij. Cesaris annum monarchi-
 nuerunt annis 57. qui sunt simul ut diximus, anni
 475. Et continentur circulis decemnoualibus 25. I-
 enim nouies 25. fiunt 475. Et quia in singulis circu-
 bolismi 7. accrescūt, multiplica 25. per. 7. & fiunt 175
 sunt menses embolismi. 475 annorum. Si ergo vi-
 quot annos lunares faciunt isti menses, diuide per
 cim 175. menses, & faciunt annos 14. & menses se-
 eni, hos iunge ad prædictos 475. annos, erunt 489. anni
 & 7. menses: & hos superfluos menses adde ad partem
 decimi anni imperij Tyberij, sub quo dominus pas-
 & inuenies præfinitas hebdomadas vel præfinitu-
 minum. i. ab exitu sermonis quo præceptum est vi-
 ficarentur muri Ierusalem, vsq; ad eius passione
 hebdomadas abbreviatas. i. annos lunares 490. Ad
 rō baptismum quando vnctus est sanctus sanctorum,
 descendente super eum Spiritu sancto sicut columba,
 lum hebdomadas 7. & 62. fuisse completas, sed & præ-
 iam septuagesimę hebdomadę inchoatam.

Et post hebdomades inquit, 62. occidetur Christus: & 70. eius
 populus qui eū negaturus est. Non statim post 62. & 7. heb-
 domadas, sed in fine 70. hebdomadę occisus est Chri-
 us

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Septuaginta hebdomades. ubi primo ponitur hebdomada
 rum reuelatio, cum dicitur. Septuaginta hebdomades. quæ con-
 tinent

1. inent 490. annos, ut supra dictum est.
 2. Abbreviate sunt. i. sunt registrata in Dei prescienti.
 3. Super populum tuum. i. Iudaicum.

MORALITER.

† 1 Septuaginta hebdomades. Septuagesimus numerus resul-
 tat ex ductu denarij per septenarium, denarius autem si-
 gnificat impletionem decalogi, septenarius verò septi-
 for-

formem gratiam Spiritu sancti. Per ista Christus. i. est
 sapientia Dei patris venit spiritualiter in mentem
 nam, sicut corporaliter venit in virginem. Qui
 aduentus per decursum septuaginta hebdomad-
 hic literaliter significatus, ideo sequitur.

† 1

is,quam ideo(quarum conijcere possumus) segregavit
teris hebdomadibus,quia de hac re erat plura relatu-
s. Nam & Christus in illa crucifixus, a populo perfido
modo in passione.verum continuo ex quo a Ioanne
dicari coepit,negatus est. Quod autem sequitur.

Et civi. sanctuarium
pa. popu. cum duce
tu. & finis eius va-
fias, & post fin. belli
de sola. no ad 70.
domadas perti-
n. Predictum em
ferat, quod ipse
domades vsq; a
Christi ducatu
ptingerent: sed

& super urbem sanctam tuam, vt consummetur preuaricatio,
& finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adduca-
tur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, &
vngatur sanctus sanctorum. Scito ergo, & animaduertere,

fortura predicto aduentu, & passione ipsius, quid etiam
per hanc populo qui eum recipere noller, esset euentu-
rum, ostendit: Ducem enim venturum Titum dicit: qui. s.
4. anno dominice passionis ita cum populo Romano
citatem, & sanctuarium dissipauit. vt non remaneret la-
pis super lapidem. Vnde his per anticipationem preliba-
ti mox ad exponendum hebdomade quam omiserat
cantum redit.

confirmabit autem pa. s. fidei multis hebdo. vna. id est, ipsa no-
mina, in qua vel Ioannes Baptista, vel dominus vel apo-
stoli predicando multos ad fidem conuerterunt.

in dimidi. hebdo. deficiet hostia, & sacrifici. Dimidium heb-
domadis huius quintusdecimus annus Tyberij Cesaris
erit: qn inchoato Christi baptismate, hostiarum purifica-
tio fidelibus paulatim vilescere coepit. Item qd sequitur.

in templo erit abo. desola. & vsque ad consummata. & finem perse-
cutio. desolatio. ad sequentia tempora respicit. Cuius pro-
phetia veritatem historie veterum, & nostrorum tem-
porum euentus testatur. Totum ideo testimonium pro-
phetie ponentes, quantum facultas suppetebat, exposui-
mus: quia hoc, & a plerisque lectoribus ignorari, & spe-
cie genus Hebdomade flagitare cognouimus. Fallun-
tur enim qui putant hebreos talibus annis vsos, alioquin
tot veteris instrumenti series vacillat, nec vllius etas tan-
ta uanta scripta est debet intelligi, sed ad lunam cursum
stigi.

sciendum sane qd Aphricanus hebdomadarum cursum
(quem nos in decimumseptimum vel decimumoctauum
Tyberij Cesaris annum, quo dominum passum credimus,
iuxta chronicam Eusebij perduximus) ab eodem quo nos
in piens exordio quintodecimo eiusdem imperatoris anno,
quo eum passum credidi: putat esse completum ponens an-
no regni Persarum 115. Macedonum 300. Romanorum 60.
Sed diligens lector quod magis putauerit sequendum eligat.

Aphricanus. Vicefimo anno Artaxerxis regis Persarum
precessit sermo quando Neemias eius pincerna (sicut in
Estra legitur) rogauit, & impetrauit vt reedificaretur Ie-
rusalem: & hic est sermo qui egressus est, qui extruendae
vis dedit licentiam, quae vsque ad tempus illud vicina-
rum gentium patebat incurfibus. Siquidem ad Cyrus re-
gi imperium, qui volentibus reuerti in Ierusalem dederat
pessatem. Iesus & Zorobabel, & Eldras sacerdos, & qui
cum eis proficisci voluerunt, templum, & urbem, & muros
eius

eius edificare conati sunt, prohibentibus in circumitu na-
tionibus ne impleretur opus: quasi hoc fieret regis iniur-
fa. Pendebat ergo opus interruptum vsq; ad Neemiam,
& 20. Artaxerxis annum quo tempore, regni Persarum
centum, 15. anni fuerant euoluti: captiuitatis autem Ieru-
salem 185. Tunc

primum Artaxer-
xes rex iussit mu-
ros extrui, & Ne-
mias presuit operi.
Tunc reedificata est
platea, & muri cir-
cudati: Ex illo tem-
pore si numerare
velis 70. annorum
hebdomadas vsq;

ad Christum inuenire poteris Si vero harum hebdoma-
darum principium sumimus ab alio tempore, & tempo-
ra non occurrunt, & multa contraria inuenimus. Nam et si
a Cyro, & prima eius indulgentia qua Iudeorum laxata
est captiuitas 70. hebdomadas numeramus, centum annos,
& eo amplius inuenimus qui istum hebdomadarum ex
cedunt numerum: & multo plures, si ex quo Danieli lo-
cutus est angelus: additurque amplior numerus, si capti-
uitatis principium habueris hebdomadarum exordium.
Permansit enim regnum Persarum vsq; ad initium Ma-
cedonum annis 230. & Macedones regnauerunt annis
300. atque exinde vsque ad annum 15. Tyberij Cesaris,
quo Christus passus est, anni sunt 40. qui omnes faciunt
590. ita vt centum supersint anni. A vicefimo autem an-
no Artaxerxis vsque ad Christum complentur hebdo-
madæ 70. iuxta lunarem supputationem Hebraeorum, qui
menses non iuxta solis, sed lune cursum numerant. Nam
a centesimo, & 15. anno regni Persarum, quando Artaxer-
xes eiusdem regni vicefimum imperij sui agebat annum,
& erat octogesima, & tertia Olympiadis annus quartus,
vsque ad ducentesimam, & secundam Olympiadem, &
secundum eiusdem Olympiadis annum, Tyberijque Ce-
saris annum 15. colliguntur anni 475. qui faciunt annos
Heb. 490.

Nota Aphricanum, & Bedam in summa conuenientes, in
hoc solo dissentire, quod Aphricanus dicit regni Roma-
ni sexaginta annos fuisse vsq; ad 15. annum Tyberij Cæsa-
ris, qn dicit passum Christum. Beda vero 57. annos vsq; ad
18. annum regni Tyberij Cesaris qn dicit Christum passum.
Licet ergo dicat 57 annos fuisse vsque ad annum 18. Tybe-
rij Cesaris, in quo innuit non nisi 57. annos fuisse vsque
ad 18. annum Tyberij Cesaris, tamen cum Aphricano in
summa conuenit, quia quod Aphricanus in regno Persa-
rum minus ponit, in regno Romanorum plus ponit. Sed se-
quamur Bedam, qui dicit Christum 18. anno Tyberij passum
fuisse: quia scdm Lucam statim post 20. annum, qui fuit 15.
annus Tyberij Cesaris, Christus est baptizatus. Deinde
post tres annos passus, & sic 18. non 15. Tyberij Cesaris.

Scito ergo, & c. Non nos moueat Hebrei, & si post nume-
ren 7. Hebdomades, & postea 62. & rursus vna in duas
partes diuidatur. Est. n. hoc idioma Heb. sermonis & anti-
que latinitatis, vt ante iuniorum numerum supputent, post
maiorē v.g. Nos iuxta proprietatem lingue nescimus dicimus
Abraham

Cõcordantia
scribentium.

Minor nume-
rus maiori
preponitur.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et super urbem. s. Ierusalem.
2 Et consummetur preuaricatio. i. terminetur. id subditur.
3 Et finem accipiat. peccatum per Christi passionem.
4 Et adducantur. per eius predicationem.
5 Et impleatur visio, & prophetia. de Christo predicta.
6 Et vngatur sanctus sanctorum. Christus, qui in humanita-
te natus est oleo gratiae pae confortibus suis.
7 Scito ergo. Et sic consequenter ponitur dictae reuelationis exposi-
tio. ad cuius intellectum considerandum, quod angelus diuidit 70.
in tres partes, scilicet in populo Iuda nam in primis septem po-
pulis cum labore magno reedificauit Ierusalem, & eam tenuit con-
tra aduersarios. nam vna manu faciebant opus, & altera te-
niant gladium. Neem. 4. propter aduersarios insurgentes in
edificatione, & post in alijs 62. populus aliquando habuit prospera,
aliquando aduersa: in vltima vero Christus predicauit, & passus
fuit, & fides Christi multum fuit dilatata per predicationem apo-
stolorum post Christi mortem, vt patet in actibus apostolorum. Dixit
igitur

igitur angelus: Scito ergo, & animaduertere tu Daniel, qualiter
hebdomades sunt intelligende. Ab exitu sermonis vt iterum edifice-
tur Ierusalem, scilicet a 20. anno Artaxerxis, tunc mutentis Ne-
miam ad eius reedificationem, vsque ad Christum ducem, id est vs-
que ad Christi baptismum, in quo fuit declaratus dux fidelium per
patris, & Spiritus sancti testimonium, Matib. 3. Hebdomades septem,
in quibus populus tuus cum labore magno ciuitatem reedificabit,
& tenebit. Et hebdomades 62. in quibus nunc aduersa, nunc prospe-
ra sustinebit. Et rursus edificabitur platea, & muri, & c. hoc dicit
ad ostendendum quid futurum erat in septem hebdomadibus primis.
Et post hebdomades 62. cum septem primis, quae faciunt hebdoma-
des 69 occidetur Christus, in vltima hebdomada, quae incipit a
Baptismo Christi, quia post baptismum predicauit tribus annis cum
dimidio, & tunc passus fuit in medio illius hebdomade. Et non
erit populus eius qui cum negaturus est. quoniam Iudaei
negantes eum coram Pilato, ex tunc non fuerunt eius populus. Et ci-
uitatem, & sanctuarium. id est Ierusalem, & templum, dissipa-
bit populus cum duce venturo. id est exercitus Romanus
cum principe Tivo. Sciendum itaque, quod hec dissipatio non fuit
* impleta

MORALITER.
2 Vt consummetur preuaricatio, & finem accipiat peccatum.

Sicut enim per aduentum Christi in carnem ablatum
est mundi peccatum generale: ita per aduentum eius in
mentem, tollitur peccatum hominis personale.

A Abrahā vixit annos 175. Illi e contra: vixit

Ab exitu sermonis, vt iterū ædificet Ierusalē vsq; ad Christū

1 xit. 5. 70. cap. 2 igitur vt legit 3 imp

NICOLAUS DE LYRA.

* impleta infra dictas hebdomades 70 sed postea per 39. annos secundum istam expositionem: quia tamen fuit facta in pœnam mortis Christi, vt habetur Luc. 29. ideo hic immediatè ponitur post mortē Christi, de qua ante immediatè fit mentio. Et finis eius, scilicet ciuitatis Ierusalem, Vastitas per exercitum Romanorum. Et post finem belli, s. Romanorum contra Iudeos, Statuta desolatio, id est desolatio ciuitatis vel Iudeorum a Deo p̄finita. Confirmabit autem, quia occasione mortis Christi exierat terminos. 70. hebdomadarum in pœnam dictæ mortis, vt dictum est: ideo reuertitur ad ostendendum quid amplius debeat fieri in vltima hebdomada, de qua inceperat dicere, & non persecerat dicere. Confirmabit autem pactum multis, id est legem Euangelicam, quæ dicitur pactū nouum, Iere. 31. Hebdomada vna, s. vltima, quæ Christus tribus annis, & dimidio prædicauit legem Euangelicam, & eam confirmauit per miracula, & mortem suam, & in tribus annis residuis cum dimidio per prædicationem apostolorum, vt prædictum est. Et in dimidio hebdomadæ deficiet hostia, & sacrificium, quia in medio illius hebdomadæ passus est Christus, vt visum est, & tunc sacrificia legis cassa, & mortua fuerunt. Et in tēplo erit abominatio desolationis. Istud fuit diu post 70. hebdomadas, quando Adrianus imperator suam statum fecit poni in loco, vbi steterat arca domini. Et quia posset queri, quantum durabit captiuitas sine desolatio Iudaici populi? Respondet dicens: Et vsque ad consumptionem mundi. Tunc enim secundum doctores catholicos conuertentur Iudei ad fidem Christi.

B Hunc autem exponendi modum secutus sum alias: quando primo scripsi supra Danielem. Sed qui postea confidens de Dei adiutorio, aggressus sum scribere super totam sacram scripturam: & cum venissem ad Libros Esdræ, & Esther, visum mihi fuit, & adhuc videtur, saluo meliori iudicio, quod enumeratio annorum quæ posita est in expositione ista, non bene consonat sacre scripturæ: quia in magna parte sui procedit secundum chronicas latinorum, scilicet a destructione ciuitatis Ierusalem per Nabuchodonosor vsque ad 20. annum Artaxerxis exclusiue: quod tempus secundum chronicas Latinorum fuit 185. annorum. Secundum hanc computationem Mardocheus fuisset 259. annorum, quando per Assuerum fuit exaltatus. Non est autem verisimile quod tantum vixerit. Et dato, quod vixisset, tamen facere non potuisset illa quæ de eo scribuntur in lib. Esther. s. regere domum reginæ, & regis palatium, & equitare per ciuitatem, & similia. Quod autem sequatur ad dictam enumerationem Mardocheum tunc fuisse tantæ ætatis, ostenditur, quia ductus fuit in Babylonem cum Iechonia rege Iuda, vt habetur Esther 2. & tunc fuit ad minus decem annorum. Per Iechoniam Sedechias regnauit 10. annis 4. Reg. 24. Deinde secuta est captiuitas 70. annorum, secundum Chronicas Latinorum, s. ad destructionem per Nabuchodonosor vsque ad primum annum Cyri, a quo vsque ad 19. annum Artaxerxis inclusiue fuerunt anni 115. vt prædictum est, & remanent adhuc de eius regno 21. anni, & quia regnauit 40. annis Xerxes secundus, mensibus duobus Sogdianis mensibus 7. & computantur isti duo pro vno anno. Darius notus 19. Assuerus 12. ante exaltationem Mardochei, Esther 3. Si verò prædicti anni similiter coniungantur faciunt annos 249. sicut alias dixi in principio libri Esther. Ideo pono alium modum computandi 70. hebdomadas prædictas, consonum magis scripturæ secundum quæ Mardocheus 12. anno regni Assueri fuit tantum 94. annorum, vt ostendi in principio libri Esther, & adhuc in sequentibus ostendetur. Modus etiam iste quem intendo ponere, procedit partim secundum sacram scripturam, partim secundum Hebræorum dicta, propter quod non poterit ab eis

C rationabiliter impugnari, tamen in vno non intendo eos sequi, in quo ostendam eos deficere manifeste.

Posterior Ly rani senit. de ebdom.

A quo incipit computatio lxx. hebdomadarum.

Primò igitur videndum est, a quo incipit computatio 70. hebdomadarum: secundò vbi terminatur: quia in his duobus tacet vis negotij: tertio ad expositionem liter. accedetur. Quantum ad primum dirigit nos verbum angeli dicentis: Danieli: Ab exitu sermonis, vt iterum reedificetur Ierusalem, &c. Et in Heb. habetur: Ab exitu sermonis ad reuertendum, & ædificandum Ierusalem, &c. Ex quo videtur quod a primo verbo ex reuelatione, domini procedente de reditu populi in Ierusalem, & per consequens reedificandi ibi templum, & habitacula ministrorum, & populi ibidem habitantis: licet adhuc non esset data licentia reedificandi muros ciuitatis, & fortalicia, debeat hebdomadarum computatio inchoari. Illud autem verbum habetur Iere. 29. c. vbi dicitur: Cum ceperint impleri in Babylone 70. anni, visitabo vos, & suscitabo super vos verbum meum bonum, & reducam vos ad locum istū. Sed quo tempore fuit hoc dictum patet ex cap. 28. Iere. vbi dicitur, in anno quarto Sedechie regis, mense 5. Ieremias reprehendit Ananiam falsum prophetam. Iste enim asserbat Iechoniam, & qui cum

eo translatus fuerant in Babylonem, redire in Ierusalem post duos annos, & iugum regis Babylonis confringi, & consequenter caperetur epistola Ieremias ad transmigratos in Babylonem ut sciderent verbis falsorum prophetarum, in qua scribitur hoc ex reuelatione domini. Cum ceperint impleri in Babylone 70. anni, &c. Et sic patet, quod hoc verbum dixit dominus per Ananiam anno quarto Sedechie circa finem. propter quod computatio 70. hebdomadarum debet incipi ab anno quinto Sedechie inclusiue. Quantum ad secundum dico, quod terminatur in anno passiois domini inclusiue. Nam incipiendo ab anno quinto inclusiue reuelatione Sedechie habentur sex anni integri de regno eius: quia 11. anni sui mense quarto fuit captus, et captiuatus 4. Reg. 25. propter quod ille 11. annus ratione maioris partis computandus est in tempestructione ciuitatis, ne vnus annus bis computetur. A die destructione vsque ad primum annum Cyri fluxerunt 52. annis secundum Hebræos. Cyrus verò tribus annis regnauit secus eos post monarchiam acceptam: a quo tempore debet haberi computatio. Illi verò qui dicunt eum regnasse 30. annis, in computare a principio regni sui in Perside tantum. Principio verò anni quarti quo regnauit Cyrus, computandum est in tempore Cambysis filij sui, ne vnus annus bis computetur. Cambyses 7. annis regnauit, vt dicit Iosephus libro antiquitatis Iudaicæ post quem secundum Hebræos regnauit Assuerus maritus Esther: & in hoc supra secutus sum eos in principio libri Esther: se quod dicunt eum regnasse 14. annis tantum, videntur mihi manifeste. Nam Assuerus cepit Esther uxorem anno 7. mense 10. vt habetur Esther 2. Cum igitur secundum ipsos filius Assueri, & Esther reginæ post Assuerum regnauerint diu, oportet consequenter eos dicere, quod in principio regni sui fuit tantum quinque vel sex annorum: nam a desponsatione vsque ad natiuitatem Darij transit octauus annus Assueri, & postea pars ipsius ad minus. Non est autem verisimile, quod describeret sic authenticè, & seriose ædificationem templi, sicut dicitur de ipso 1. Esdræ 6. Sed ad hoc posset responderi, quod mater sua quæ Iudea erat, & mortuo Assuero superuixerat, & in uerem Iudeorum fecit scribi illam epistolam, & sigillari nomine filij sui existens adhuc pueri. propter hoc hæc responsio verè ibi per litteram sequentem, vbi dicitur, quod de sumptibus regis necesse fuerit, ministrarentur sacrificia, & offerant oblatione libentem quæ pro vita regis, & filiorum eius. Ex quo patet, quod tantæ ætatis quod filios habebat.

Et ideo dico quod alijs historiographis, quod Assuerus regnauit 40. annis, & sic Darius filius eius quando cepit regnare per imperium, fuit 32. annorum, vel circiter secundum prædictum verò secundo Darij resumptum fuit opus templi secundi, & consummatum sexto anno regni eius mense 12. 1. Esdræ 6. Sciendum est, quod idem annus fuit quadagesimus Assueri, et primus Darij: cui successit immediatè: & sic oportet de numero annorum verum subtrahere, aliter vnus bis computaretur: & sic Assuerus & Darius regnauerunt 45. annis, vsque ad secundi templi constructionem. Et inde vsque ad eius destructionem per Romanos fluxerunt anni 420. secundum Rab. Sal. & alios Hebræos, quibus adduntur anni prædicti ab anno quinto Sedechie inclusiue: sunt anni 532. a quibus si rescindantur 42. anni qui post passionem Christi fluxerunt vsque ad destructionem templi: secus secundum omnes historiographos, remanent anni 490. qui faciunt 70. hebdomadas annorum præcisè. Et sic patet secundum scilicet prædictis patet, quod supra dictum est de ætate Mardochei accipiantur anni hic enumerati ab anno quinto Sedechie inclusiue: Assueri sunt simul anni 79. quibus si adiungantur anni primi regni Sedechie, & decimo, quos ad minus habuit tēplationis sue, inueniuntur anni nonagintatres, sicut supra dicebatur.

His dictis accedendum est ad expositionem literæ, quæ dicitur in duas partes. In prima ponitur reuelatio, in secunda reuelationis expositio, ibi: Scito ergo. Prima pars exponatur in expositione hebdomadarum immediate præcedenti. nam in hoc conueniunt hæc, & illa. Scito ergo. Hic consequenter ponitur reuelationis expositio, & diuiditur in duas partes, quia prima ponitur septuaginta, hebdomadas generaliter, secundò exponitur quid pertinet ad vltimum specialiter, ibi: Confirmatio autem. Circa primum dicit angelus Danieli: Scito ergo, & aduertente, qualiter hebdomadae sint incipiendæ, & in illa de.

- 1. Ab exitu &c. id est a quinto anno Sedechie inchoari, vt ostensum est supra.
- 2. Vtique id est.
- 3. Ad Christum ducem. protendenda sunt.

impletur, sed ut totum pariter supputatur, ita finem accipit: Nec ignorandum quosdam illorum dicere, quod una hebdomada de qua dicitur: *Confirmabit pactum multis hebdomada vna datur in Vespasia, & Adrianum, ut iuxta historiam Iosephi, Vespasianus, & Titus tribus annis, & septeni mensibus pacem cum Iudeis fecerint. Tres annis, & sex menses sub Adriano computentur, quando Ierusalem omnino sruerfa est, Iudaei ceruatim caesi, ita ut Iudae quoque sibus propellerent: Hoc aiunt Hebraei non magno curis a primo anno Irij regis Persarum, & ue ad extremam*

euerfionem Ierusalem quae sub Adriano accidit, computari Olympiades 174. id est annos. 696. qui faciunt hebdomadas Hebraicas 99. & annos tres, quando Cochebas dux Hebraeorum est oppressus, & Ierusalem vsque ad solum diruta est.

1 *Confirmabit autem pactum: Ioanne, s. & Christo & apostolis praedicantibus multi saluati sunt, & coepit vetus hostia in cordibus fidelium vel electorum vilescere. Confirmabit autem pactum, etc.*

2 *Hoc de tribus annis intelligendum est & dimidio, quibus Christus praedicauit, & quod patribus promiserat confirmauit.*

3 *Cap.*

ducem hebdomades septem: & hebdomades sexaginta duarum erunt, & rursum aedificabitur platea, & muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit eius populus qui eum negaturus est: & ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis eius vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada vna, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium, et in templo erit abominatio desolationis, et vsque ad consumationem et finem perseuerabit desolatio.

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Hebdomades 7. & hebdo. 62. vsque ad ultimam hebdomadam, in qua Christus dux populi Christiani baptizandus est, & legitur Evangelicam praedicaturus, & pro salute humani generis moriturus, & resurrexurus, & in caelum ascensurus. Distinguit autem septem hebdomadas, & ultimam ab alijs, & propter specialia opera facta in ipsis. Nam in vltima facta est generis humani reparatio, & factum est. In septima vero templi primi destructio, vsque ad primum annum Cyri, qui dedit licentiam reaedificandi. A destructione ergo secundi templi vsque ad primum annum Cyri, qui dedit hanc licentiam fluxerunt anni 52. ut dictum est supra qui faciunt septem hebdomades annorum: & cum hoc tres annos qui computantur cum tempore 62. hebdomadarum, eo quod non faciunt per se hebdomadas: & eadem ratione sex anni de tempore Sedechiae praecedentes templi destructionem.*

2 *Et rursum aedificabitur platea s. templi.*

3 *Et muri. ciuitatis Ierusalem in tempore 62. hebdomadarum per Zorobabel, & Neemiam, & alios patres.*

4 *In angustia temporum. quia per gentes circumstantes fuerit multum impediti, & afflicti, & etiam postea, ut patet in Esdra, & Neemia, & lib. Machabeorum.*

5 *Et postea hebdomades. hebdomades 62. & 7. alias praecedentes supple.*

6 *Occidetur Christus. in vltima hebdomada, ut praedictum est.*

7 *Et non erit populus eius, qui eum negaturus est. Iudei contra Pilato ipsum negaturi, dicentes: Non habemus regem nisi Caesarem. Ioa. 19. c. non erunt amplius eius populus scilicet Christiani in ipso regenerandi, & ab eo denominandi.*

8 *Et ciuitatem, & sanctuarium. i. templum secundum.*

9 *Dissipabit populus id est, exercitus Romanus.*

10 *Cum duce venturo. i. cum Tyro venturo contra Ierusalem. Ista non fuit facta infra templum 70. hebdomadarum, sed postea per 40. annos, ut praedictum est. Sed quia hoc factum fuit in poenam mortis Christi, ideo hic ponitur immediate postquam locutus fuerat de Christi occisione.*

11 *Et finis eius. sicut ciuitatis Ierusalem.*

12 *Vastitas. quia fuit vastata per Romanos.*

13 *Et post finem belli. Romanorum contra Iudeos.*

14 *Statuta desolatio. i. desolatio ciuitatis, & templi, quae combustione Romanorum, & Iudaici populi, quem partim occiderunt, & partim captiuauerunt: sicut statum erat, & ordinatum a Deo in poenam mortis Christi. Sciendum autem, quod litera Hebraica sic habet. Et vsque ad finem belli statuta desolatio, & multum mutatur sententia. Ex hoc enim dicunt Hebraei, quod desolatio, & captiuitas in qua sunt, duratura est vsque ad finem belli Gog, & Magog, qui Messias venturus debellauit, & tunc regnabunt in Iudaea temporaliter.*

poraliter. Et secundum hoc possent Iudei dicere, quod litera nostra sit falsa, & expositio ipsius similiter. Ad quod excludendum, sciendum, quod in Hebraeo sunt duae dictiones, quarum vna significat idem quod adhuc: alia idem quod vsque quae eisdem literis scribuntur, scilicet Ain, & Deleb: & distinguuntur istae duae dictiones solum per punctationem, quae de facili mutari potest manentibus litteris: Haec autem dictio adhuc, aliquando accipitur in scriptura proposit, sicut Ioue 3. b. Adhuc 40. dies, & Ninive subuertetur. id est post 40. dies subuertetur. Et secundum hunc sensum primo fuit facta punctatio dictionis Hebraicae in hoc loco, & sonat od: & sic translulit translator noster. Sed postea mutata est punctatio per Iudeos ad significandum vsque: & sic sonat ad. & consimiliter fecerunt in pluribus alijs locis veteris testamenti, prout in praecedentibus libris declarauimus. Acceperunt autem occasionem hoc faciendi ex 70. interpretibus, qui vbi inuenerunt aliquid de mysterio trinitatis, & incarnationis, tacuerunt, vel aliter transtulerunt, secundum quod dicit Hieron. in prologo super Pentateuchum. Et idem ego ostendi in pluribus locis veteris testamenti, specialiter Isa. cap. 9. pro eo enim quod ibi habetur de Christo: Et vocabitur nomen eius admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater futuri seculi, princeps pacis, transtulerunt. Et vocabitur nomen eius magni consilij angelus.

15 *Confirmabit autem pa. mul. Hic reuertitur Angelus ad loquendum de vltima hebdomada, de qua inceperat dicere quantum ad mortem Christi, & non perfecit inuicem panam huius mortis, ut dictum est. Dicit igitur: Confirmabit autem. pa. multis. id est, legem Evangelicam, quae dicitur pactum, & sedus nouum. I. re. 31.*

16 *Hebdomada vna. Nam in vltima hebdomada Christus praedicando, mirabilia faciendo, moriendo, resurgendo, ascendendo in caelum, & mittendo spiritum sanctum, legem Evangelicam confirmauit, & anno suae passionis per praedicationem apostolorum notabiliter dilatauit, ut patet Act. 2. & 4.*

17 *Et in dimidio hebdo. i. in vltima eius medietate in qua passus est Christus.*

18 *Deficiet hostia, & sa. quia sacrificia veteris legis cessauerunt per passionem Christi non habentia ultra vim obligandi.*

19 *Et erit in templo abo. deso. Hoc refertur ad tempus sequens. 70. hebdomades, in quo Adrianus Imperator fecit poni statuum suam in loco templi, vbi steterat arca: quae statua apud Hebraeos vocabatur abominatio, sicut & quodlibet aliud idolum, & erat desolatio nis Iudaicae signum manifestum.*

20 *Et vsque ad consum. & finem. s. seculi.*

21 *Perseuerabit desolatio. Prope enim finem mundi detecta falsitate Antichristi per Eliam, & Enoch Iudei ad Christum conuertentur, & multi eorum constanter sustinebunt martyrium prout dicunt communiter doctores nostri.*

22 *Cap.*

ADDITIONE I.

In cap. 9. vbi dicitur in postill. His visis accedendum est ad litteram exponendam. In hac reuelatione Danieli per angelum facta, quae inter caetera prophetica de primo aduentu Christi tractantia effigior videtur ad confutandam Hebraeorum perfidiam, afferentium nondum impleum esse tempus huiusmodi aduentus, vltima illa quae

in postilla ponuntur, non videntur addenda.

Primum cuius autoritatis sit haec expositio Rab. Sal. inter Hebraeos, ut videatur si sufficit illam tantum impugnare, & ex ea contra eos arguere, vel oporteat inquirere de alijs expositionibus eorum in hoc loco.

Secundum, qualiter praeter rationes postillatoris quibus reprobari videtur

Ad deum predicta expositio: sunt alia valide quibus rationabiliter posset euacuari. Tertium, quomodo ex ipsa expositione Rab. Sal. licet falsa, tamen cum quibusdam veris, & ab eis receptis, veritas nostra scilicet quod aduentus Christi iam longè transiit in præteritum, posset concludi contra eos.

Philosophus

Autoritas Rab. Salo.

Circa primum sciendum, quod hæc reuelatio pluribus, & varijs modis exponitur ab Hebræis, non tamen expedit singulorum opiniones, seu erroneas enarrare expositiones. Nam secundum Philosophum. I. Echi. omnes quidem perscrutari opiniones inane fortasse est, sufficiens autem maxime quæ superficialiter appareant vel estimantur habere aliquam rationem. Constat autem quod hæc expositio Rab. Sal. est seu debet esse tantæ autoritatis apud Hebræos, quod non possunt ab ea deuiare iuxta fundamenta & harisæicæ doctrinæ: secundum quam illa quæ in Thalmud determinata habentur seu definita circa sacræ doctrinæ expositionem, non licet eis quilibet, cuique ab eis de recedere, sed tenenda sunt tanquam in textu sacræ scripturæ contenta, prout Ra. Mo. largè tradit in principio sui Deut. & in pluribus alijs locis habetur. Cuius est ratio: quia autoritas Thalmudica in huiusmodi determinationibus apud eos est in eodem gradu, sicut autoritas vniuersalis Ecclesiæ apud nos sed constat quod Rab. Sal. non fuit primus inuentor huius expositionis de qua hic agitur, sed expresse hæc expositio ponitur in Thalmudica doctrinæ, specialiter in duobus locis, scilicet in libro qui intitulatur: De ordine mundi, quod Hebraicè dicitur Ceder bolam. Similiter & in libro qui dicitur Aboda Zara. i. cap. In quibus locis concorditer habetur, quod 70. hebdomadae Danielis incipiunt a destructione primi templi, & terminantur in defectione secundi. Quas autoritates sequitur Rab. Sal. in hoc passu tanquam inuolabiliter tenendas apud Hebræos ratione predicta.

B sicut tanquam inuolabiliter tenendas apud Hebræos ratione predicta. Ex quibus sequitur, quod licet multi Hebræorum attendentes, quod predicta expositio per suos magistros determinata non fuisse non poterat rationabiliter teneri seu suscipi, sed ex eadem cum alijs quibusdam veris concluderetur Christum iam venisse, ut infra patebit, inuenerunt quasdam uarias, & confusas expositiones, ut saltè per vias obliquas, & tortuosas veritatem luce clariorem subterfugerent, prout de eis vaticinatur Ezechiel 12. ca. Sicut vulpes in deserto sunt prophetae tui Israël: exclusa tamen hæc expositio ne Thalmudica quam sequitur Rab. Sal. non est facienda alia mentio de alijs expositionibus eorum multipliciter fictis. Oportet enim illos adherere predictæ expositioni, ac si esset in litera contenta, & hoc de primo.

Prima ratio.

Circa secundum præter illa quæ postulat, ponit contra predictam expositionem Thalmudicam seu Rab. Sal. quæ sunt satis valida, adhuc possunt vterius contra illam fortiter obijci. Et primo potest sumi contra eos validissimum argumentum de numero annorum inter utranque destructionem contentorum. Nam licet computatio Hebræorum in huiusmodi historialibus sit in multis quæ nobis sunt incerta, tenenda seu sequenda, præsertim contra eos contra quos per sua propria testimonia rationabiliter posset procedi: ubi tamen euidenter deficiunt, vel sibiipsis contradicunt in computatione, nullo modo sunt eorum dicta admittenda: sed contra eos de talibus fortiter est dimicandum: Constat autem quod in proposito manifestè deficiunt. Plures anni etiam secundum eos fluxerunt inter utranque destructionem quam. 70. hebdomadae, quæ faciunt 490. annos. Quod sic patet: Nam ipsi diuidunt has 70. hebdomadas in duas partes principales, scilicet in 10. hebdomadas, quæ faciunt 70. annos, qui fluxerunt secundum eos a destructione templi per Nabuch. vsq; ad consummationem ædificationis templi secundi, quibus adaptant illud Iere. 29. c. Cum impleti fuerint in Babylone 70. anni, visitabo vos, & c. Et in 60. hebdomadas, quæ faciunt 420. annos quibus dicunt durasse templum secundum, ut patet in lib. Aboda Zara præallegato ca. 1. ubi habetur quod regnum Persarum tempore templi secundi durauit 34. annis, consequenter regnum Græcorum tempore predicti templi. 180. consequenter regnum Machabæorum 103. consequenter regnum Herodis seu Herodianorum 103. annis. Hæc omnia sunt in textu libri præallegati. ubi glo. Rab. Sal. habet 420. annos durationis templi secundi qui si cum 70. annis qui fluxerunt a destructione templi primi vsque ad consummationem secundi iungantur, habes. scilicet septuaginta, hebdomadas Danielis. hæc Rabbi Salomone. Sed prima pars istius computationis continet falsum etiam secundum eos. Potest enim ex autoritatibus suis deduci, quod a destructione primi templi vsque ad eius consummatam ædificationem 78. anni fluxerunt. Quod sic patet: nam Nabuchodo. regnavit 45. annis, ut in lib. magna. cap. 1. ex verbis sacræ scripturæ probatur. In anno autem 19. Nabuchod. destructum est templum in mense 5. ut habetur Iere. 52. & in 4. Reg. Ex quibus sequitur, quod Nabuchod. regnavit a destructione templi 27. annis, quorum primus licet imperfectus computatur pro anno, ut sæpe habetur in scripturis: & etiam in Thalmud frequenter legitur, quod una dies computatur pro anno. Consequenter Euilmerodach regnavit 23. annis, prout ipsi profitentur haberi ex traditionibus antiquis lib. præallegato. Balb. verò regnavit tribus annis, ut habetur ex textu. Darius verò primus regnavit duobus annis, quod similiter habetur ex textu. Consequenter Cyrus secundum Hebræos (licet minus verè, ut patebit

cum

cum de vera expositione ageretur) regnavit tribus annis. Affuerunt qui dicitur Arphaxat regnavit 1.1. annis, quorum 12. habet ex textu Esaiæ. 3. cap. & duo habentur ex traditione secunda. licet secundum Latinos 40. regnavit. Darius verò vsque ad consummationem templi, ut habetur ex textu sex annis. Ex quibus videtur, quod a destructione templi primi vsque ad consummationem secundi, etiam secundum computum ipsorum fluxerunt anni 78. secundum alios multo plures. Et sic patet quod prima pars computationis est falsa, etiam secundum eos: deficit enim per hebdomadam, & vnum annum. Similiter in secunda parte computationis per amplius deficiunt, subtrahendo plures annos, ut patet in litera in hoc cap. cum de vera expositione harum hebdomadarum ageretur: unde manifestum est, quod hæc expositio præsumpta falsum, etiam secundum eorum computationem. Præterea vnde sonat euidenter, in his hebdomadae Danieli reuelatis impedienda erant quæ in litera principaliter continentur scilicet consummationis, & deletio iniquitatis, & adductio tæmpiternæ. & huiusmodi quod expresse litera testatur: Septuaginta hebdomadae scissæ sunt seu definitæ consummatur præuaricatio, & finem accipiat per & deletur iniquitas, & c. Non enim dixit angelus, quod 70. hebdomadae erant implenda sicut in sequentibus dixit, post hoc occi. Christus, & c. sed Septuaginta hebdomadae scissæ sunt, ut talia hoc est, durante tempore 70. hebdomadarum, ut patet manifestè prædicta verba intelligenti. sed secundum prædictam expositionem manifestum est, quod nihil illorum quæ in prima propositione angelica continentur, fuit impletum secundum eos durante tempore 70. hebdomadarum, sed totum illud remanet apud eos futurum, quod non implebitur vsque ad aduentum Messie maniter ex ab eis, quod est manifestè contra sensum literæ, ut dictum est: tem dicatur, quod illa quæ continentur in prima propositione angelica licet non fuerint impleta durante tempore hebdomadarum, quæ ad illam assentionem, fuerunt tamen impleta per modum meriti, est quod durante tempore hebdomadarum populus ille meretur consummari præuaricatio, & c. in aduentu sui Messie. Hoc non valet. Tum quia non est consonum literæ, quæ simpliciter dicit, ut consummetur præuaricatio, & adductio tæmpiterna, & c. huiusmodi. Non enim dicit ut mereantur habere, sed ut habeant. Magna enim differentia est inter mereri, & habere illud, nam multi merentur vitam æternam, & tamen non habent eam. Tum etiam quia Rab. Sal. profitetur, quod ille non meruit prædicta infra tempus hebdomadarum, sed hebdomadae huius diuturnæ, & interminabilis captiuitati bebat mereri, ut patet ex dictis suis quæ in postilla continentur, quo sequitur, quod infra tempus hebdomadarum nihil fuit secundum eos de contentis in prima propositione angelica, modum meriti nec assentionis, unde litera secundum prædictam expositionem remanet simpliciter falsa. Præterea captiuitas tæmpiterna tolerabilior, & mitior fuit Hebræis incomparabiliter captiuitas hodierna. Quod patet ex tribus. Primo, ratione: illa enim durauit per 70. annos, ista verò durauit ultra 400. annos: & adhuc in suo vigore consistit. Secundo, respectu miraculorum. Erant enim inter eos quam plurimi prophetae, ut Iere. Ezechiel, Zacharias, & Daniel. In ista verò nulli fuisse propheta. Similiter, & in illa Deus fecit pro eis multa miracula, ut patet de liberatione Danielis, & trium puerorum Mardocheo, & huiusmodi. In ista verò sicut nec fuerunt prophetae, nec miracula diuina pro eis leguntur facta. unde & ipsi seipsum in statu hodiernæ captiuitatis, in quo neutrum prædictorum habuerunt, intelligunt illud prophetae Psal. 73. b. Signa non vidimus, & iam non est propheta, & c.

Tertio, respectu dignitatum seu bonorum secularium enim quidam eorum bonorum habuerunt honores regios, & dignitates ut legitur de Ioachim Iere. ult. cuius thronus bimatus ab Euilmero, tach super thronos aliorum regum per totam viam suam. Similiter Daniel fuit sublimatus habens potestatem super prouinciã Babylonicam. Similiter, & c. ut habetur Dan. 2. Mardocheus etiam fuit constitutus secundum regi Astero, Esther. ult. Zorobabel habuit dignitatem, ut patet Aggei. 2. & sic de quibusdam alijs. In ista verò captiuitate omnes sunt in viliissimo statu carètes honoribus, seu dignitatibus huiusmodi: ubi cumq; sint, ut est notum. Ex quibus sequitur, quod Daniel qui vehementer anxietatur, & dolebat de prima captiuitate, & breuiori captiuitate: dicit in hoc cap. in sua oratione pulcherrime est in opprobrium omnibus qui in circuitu nostro sunt. Similiter: Aperi oculos tuos, & vide differentiam nostram & c. Incomparabiliter amplius doluisset de captiuitate hodierna si eam cognouisset populo Dei futuram. Constat quod secundum prædictam expositionem angelus nuntiavit in hac reuelatione captiuitatem hodiernam, quæ acerbissima, & ma est incomparabiliter super primam, & per consequens non potestabat ei gratia seu consolatoria, sed potius molesta.

125
 afflictionis, cuius oppositum apparet in litera. nā angelus Gabriel
 volans quasi bonus nuncius, & in hora accepta, s. tempore
 sacrificij vel pertini. & in verbis suis annuens, q̄ preces sue crāt
 audite, dicebat ei: Ab exordio precum tuarum egressus
 est sermo. Similiter vocat eum virum desideriorum. q. d. q̄
 impleret ei suorum desideriorum impletionem. Cuius oppositum to
 ter est secundum prædictam expositionem. nam Danieli non ex
 p̄ito de prima captiuitate, prænotificabat crudelissimam secundā.
 Similiter dolenti, & se affligenti de longitudine primæ captiuitatis
 7. annorum, & super hoc percenti liberationis accelerationem dicē
 Placare domine. accelera & fac, angelus prænuntiabat cap
 tivitatem tertiam, cuius terminum ei minime prænotabat, de quo
 amplius & fortius debuisset anxari. Unde si hæc bene aspiciant
 manifestum est quod tota consolatio Danielis continebatur du
 te tempore hebdomadarum, quod totaliter euacuat prædictam
 expositionem: vt patet sane intelligenti.

Præterea in hac expositione exponitur illud. Vsq̄ue ad Chri
 stum, de Cyro: Quod patet esse falsum ex tribus. Primo, quia
 non est verum, q̄ a destructione prima vsque ad Cyrum fluxerunt
 septem hebdomadæ tantum, cum etiam secundum computum suum
 ad eam primam destructionem vsque ad Balthasar exclusiue fluxerūt
 4. anni, qui faciunt hebdomadas septem integras. Nam vt dictum
 est supra in prima obiectione, Nabuchodonosor regnavit post de
 structionem templi 27. annis, & consequenter Euilmerodach filius
 eius regnavit 23. annis, qui faciunt 50. annis. Et sic patet quod se
 ptem hebdomadæ & plus vnus transierunt, antequam cœpisset Bal
 thasar regnare: quibus si adiantur quinque anni, quibus successiue
 regnaverunt Balthasar & Darius primus, vt supra dictum est, sequi
 tur quod septem hebdomadæ supradictæ, & plus sex anni transie
 runt ante regnum Cyri: vnde patet esse falsum Cyrum fuisse Christi
 um de quo Daniel loquebatur. Nec valet dicere, quod quia heb
 domada octava est imperfecta: ideo non computatur cum septem
 prædictis, sed reseruat̄ computanda cum 62. sequentibus. Tum
 quia cum sex sunt maior pars, & notabiliorum hebdomadæ quàm
 vnus, potius debuisset computari cum septem primis, quàm cum
 62. sequentibus, cum quibus vnus annus tantum illius hebdomadæ
 imputatur. Tum quia in hac reuelatione angelica descenditur vs
 que ad dimidium hebdomadæ computandum, vt patet in hoc ca. cir
 ca ultimam hebdomadam: & sic sex anni non erant dimittendi, qui
 faciunt plus quàm dimidium hebdomadæ. Tum quia in quinque an
 nis vnus hebdomadæ regnaverunt duo magni monarchæ, sci
 licet Balthasar & Darius, quorum quilibet accedit magis ad termi
 num septem hebdomadarum quàm Cyrus. vnde de quolibet eorum
 deisset potius intelligi, quàm de Cyro qui longius distat. Secundò,
 quia nusquam in sacra scriptura legitur, quod aliquis dicatur Mes
 sias seu vnctus simpliciter, nisi vnctus fuerit corporaliter sacro oleo
 quod sacerdotes, & reges vngebantur, vel spirituali, scilicet oleo
 gratiæ prophetalis, de quo in ps. Vnxit te Deus Deus tuus oleo
 & similibus & ibi: Noli tangere Christos meos. Quod secun
 dum expositores hebræos intelligitur de Abraham & alijs patriar
 chis qui fuerunt prophete. Neutro istorum modorum potest attri
 bui vnctio Cyro, vt Messias dici posset. Nam non fuit propheta, vt
 est manifestum, nec etiam sacro oleo vnctus: quod patet ex hoc: nā
 oleum vnctionis sacrum nunquam fuit in templo secundo, vt habe
 tur expresse in lib. qui dicitur Sanhedrin, & in alijs locis. Si autem
 obicitur de hoc quod legitur Isa. 45. a. Hic dicit dñs Messias,
 seu Christo suo Cyro. non valet, nam secundum magistrum he
 bræum, vt Ra. Sa. testatur, Messias non accipitur in prædicta auto
 ritate Isaie, nisi pro vero Messia qui ab eis expectatur, & nō pro Cy
 ro. Ra. Sa. Abenbaxra. Tertio, quia posito & non concessio, quod
 Messias posset dici Cyrus in sacra scriptura, cum tamen sibi adiungit
 hæc dictio nagid, prout est in hebræica litera nullo modo pot
 est dici de Cyro, nec de aliquo alio Messia seu vncto, nisi de rege Mes
 sia nuntum: de quo omnes principaliter prophete loquuntur. Cuius
 ratio est: nam proprius & verus sensus huius dictionis nagid, est
 princeps seu principalis, vt patet Prouer. 8. vbi dicitur: Audite
 quæ principalia loquitur. Vbi enim nos habemus principalia: in
 hebræo habetur nagid, qd est plurale istius singularis nagidum:
 & de multis alijs. Nullus autem sanæ mentis posset dicere, nec
 etiam ipsimet Hebræi in tantam prorumperent insaniam, quod affe
 rent vt aliquis in sacris scripturis Messias principalis dicatur,
 nisi ille qui inter ceteros Christus principatum tenet, vel tenebit se
 cum eos. In cuius etiam signum Isaia 55. vbi de vero Christo ad
 litam agitur, etiam secundum hebræos ibidem legitur: Ecce testis
 p̄quis dedit eum nagid: & præceptorem gentibus. Ecce
 qualiter concordat Isaia cum angelo reuelante Danieli. nom. n. m.
 dorum Christum seu Messiam nagid. id est principem, seu princi
 pum. Et sic patet expositio Rab. Sa. asserens q̄ Christus in hoc loco
 accipitur pro Cyro, est omnino falsa. et notandum, q̄ Rab. Aben
 baxra, qui magnæ autoritatis reputatur inter eos in expositione li
 teli, & etiam alij moderni attendentes quod Cyrus in scripturis
 notus sit dici Christus seu Messias, cupientes tamen quod hæc auto
 ritas, nullo modo applicaretur Christo nostro, id. vno prædictis Ra.

Abenbaxra attribuit prædictum verbum scilicet, vsque ad Chri
 stum, Neemia. alij vero Zorobabel. Sed diligenter intuenti nihil eis
 prodest hæc varietas & astutia: nam eisdem rationibus excludun
 tur ab isto loco Neemia, Zorobabel & Agrippa, sicut & C. rus.
 Et hæc de secundo principali.

Circa tertium principale præsupponendum est, quod iustitia sem
 piterna que continetur in verbis angeli secundum traditionem Thal
 mudicam, est ipse Christus seu Messias, vt habetur in lib. de ordi
 ne mundi supra allegato, vbi quidam doctor eorum de antiquis qui
 dicitur Rab. Barachia, exponens illud Isaie 66. vbi dicitur: Proxi
 ma est saluatio mea adueniendū, & iustitia mea ad reuelā
 dū. Dicit expresse, quod per illud quod dicitur. Et iustitia mea,
 intelligitur Messias, de quo scriptum est in Daniele 9. f. Vt addu
 catur iustitia sempiterna. Similiter præsupponendum est, quod
 Sanctum sanctorum, quod continetur in prædictis verbis angelicis,
 intelligitur ipse Christus, seu Messias promissus. Vnde Ra. Moy. bar
 nabamam, recolligens multa quæ de hac materia in libris thalmudi
 cis leguntur & exponens prædictum verbum in sua glo. super Dan.
 sic dicit: Sanctuarium sanctorum, vel Sanctum sanctorum, non nisi
 ipse Messias est sanctificatus de filijs David. Præsupponitur etiam,
 quod infra tempus 70. hebdomadarum, implenda erant illa quæ in
 verbis angelicis principaliter continentur, scilicet consummatio
 præuincationis, & adductio iustitiæ sempiternæ, & vnctio sanctif
 sanctorum prout in secunda ratione supra contra expositionem Ra.
 Sal. fuit deductum. Ex quibus sequitur quod ante tempus destructio
 nis tēpli secundi adducta est iustitia sempiterna, & vnctus est san
 ctus sanctorum. scilicet verus Messias promissus. Consequentia tenet
 per expositionem Ra. Sal. supra dictam, secundum quam 70. hebdo
 mada terminatur in tempore destructionis templi secundi, vt di
 ctum est. Et sic infra illud tempus, quod iam per magna tempora trā
 sit in præteritum, Christus venit: quod est intentum. Nec mirandum
 si ex falsa expositione concludatur veritas. Tum quia ex falsis sepe
 sequitur verum. Tum quia ad conuincendum aduersarios, ipsorum
 propria confessio est efficax argumentum. Et nota quod non solum se
 cundum Ra. Sa. Thalmudicam doctrinam vt dictum est, sed etiam se
 cundum omnes fere expositores eorum 70. hebdomadæ terminatur
 in tempore destructionis templi secundi. Et hoc de tertio principali.

ADDITIO II.

In eo. cap. 9. vbi dicitur in postil. Quod autem sequitur ad dictā
 enumerationem Mardocheum tunc fuisse tantæ ætatis, ostenditur,
 quia auctus fuit in Babylonem cum Iechonia rege Iuda, vt habetur
 Ester 2. a. Non est necessarium ex textu allegato Ester 2. concedere
 quod Mardocheus fuisse ductus in Babyloniam cum Iechonia rege
 Iuda. Ibi enim legitur sic. Erat enim vir Iudæus in Susā ciui
 rate vocabulo Mardocheus filius Iair, filij Semei, filij
 Cis de stirpe Iemini, qui translatus fuerat de Ierusalem
 eo tempore quo Iechoniam regem Iuda trāstulerat, &c.
 Secundum quam litteram si illud relatiuum qui, contentum in hoc di
 cto, qui translatus fuerat, referatur ad Cis proauum Mardochei:
 non ad Mardocheum: sequeretur ex litera, quod Cis ductus fuit in
 transmigrationem cum Iechonia, non autem Mardocheus pronepos
 suus: & sic non oportet concedere, quod Mardocheus fuisse 259.
 annorum: quando per Asuerum fuit exaltatus, vt dicit postil. quia
 forte per magnum tempus post transmigrationem Mardocheus fuisse
 natus in Susis vel alibi. Quod autem relatiuum prædictum scili
 cet, qui translatus fuerat, posset referri ad Cis, patet per exemplū.
 nam si quis diceret: quod David fuit filius Iesse, filij Obed, filij Booz
 qui contraxerat cum Ruth Moabitide, verum dixisset, nam illud vl
 tumum relatiuum qui, posset referri tantum ad suum immediatum
 antecedens. vnde similiter posset intelligi in proposito Et hoc modo
 accipiuntur relatiua grammaticalia in genealogia saluatoris Luc. 3.
 scilicet q̄ quodlibet illorum relatiuorum debet referri ad suum im
 mediatum antecedens, non autem ad remotum, vt patet intuenti.
 Ex quibus sequitur, q̄ expositio prima postillatoris non esset rep
 banda propter illam inconuenientiam quā allegat de etate Mardo
 chei. Est tamen alia ratio potior ad impugnandā illā expositionem:
 que quidem reprobatio sumitur ex initio hebdomadarum, prout
 patebit infra, quando de vera expositione tractabitur.

Mardocheus
 an ductus in
 Babylonem.

F

ADDITIO III.

In eodem cap. vbi dicitur in postil. Primo igitur videndus est ter
 minus a quo incipit computatio 70. hebdomadarum. In expositione
 huius visionis est maxima varietas, nō solum inter Catholicos, &
 Hebræos, qui ex diuersitate fidei circa aduentum Christi diuersimode
 eam exponunt, sed etiam inter Catholicos ex varietate opinionum
 atque historiarum multiplex interuenit varietas. Idcirco ut pla
 nior sensus magis elucescat, de tribus per ordinem videtur aliquid
 declarandum. Primo scilicet de terminis harum hebdomadarum. s.
 de initio & fine, qualiter sint inquirendi, seu inuestigandi. Secundò
 qualiter sit procedendum in cōputatione ab uno extremo ad aliud.
 Tertio qualiter de hac reuelatione secundum eius catholicam expo
 sitionem cum aduersarijs est agendum.

Quare inue
 stiganda sunt
 hebdomadæ.

Circa

Circa primum presupponendum est, quod initium huiusmodi hebdomadarum non potest rationabiliter assignari in aliquo tempore, sequente tempus quo haec reuelatio fuit facta Danieli, scilicet post annum primum Darij. Cuius ratio est: Nam ex hoc sequeretur quod Daniel, per hanc reuelationem sibi factam non esset certificatus de tempore, quo ea quae petebat, & sibi reuelabantur, debebant impleri: sed penitus ignoraret quantum temporis distabat a tempore reuelationis, usque ad tempus in quo implerentur ea quae sibi fuerant reuelata, quod est inconueniens: cum in huiusmodi notitiam suum desiderium principaliter intendebat & ipse Daniel non legitur petuisse ab angelo super hoc ulteriorem cognitionem, ut patet litteram intuenti. Presuppositum autem patet per palpabile exemplum. Nam posito casu, quod vnus dominus habeat vnum seruum qui ex misericordia vel liberalitate promiserat libertatem a seruitute, nullum tempus ei assignans & consequenter ex aliqua occasione illum seruum incarcerationi, seu posuit in custodia: qui quidem seruus maxime anxius a longa seruitute & carcere, instanter domino suo supplicans ut misereatur ei de tam diuturna, & acerba afflictione, & concedat ei libertatem a seruitute promissam: similiter & a carcere, a domino suo accipit tale responsum scilicet, quod a die in qua haberet licentiam exeundi de carcere usque ad annum continuum: perfectam libertatem ut promiserat ei daret. In quo casu manifestum est, quod seruus ille nullam certitudinem habebat de tempore suae liberationis. Cum enim tempus primum a quo pendebat tempus secundum, est sibi penitus ignotum, consequenter & secundum similiter est ei ignotum. Quod quidem exemplum totaliter applicatur casui nostro. Nam si initium hebdomadarum tempore reuelationis erat futurum, nec fuerat Danieli reuelatum quantum distabat a presenti tempore reuelationis, adhuc facta reuelatione remanebat dubius Daniel de propinquitate, seu prolixitate temporis, in quo reuelata debebant impleri, quod principaliter ab eo intendebatur. Ex quibus sequitur, quod exponere ab exitu sermonis, de anno primo Cyri, vel de 20. Artaxerxis, est omnino inconueniens. Daniel enim tempore reuelationis nesciebat si Cyrus habebat illam licentiam dare, similiter sicut Artaxerxes, & multo minus quando hoc erant facturi cum quolibet illorum erat futurum & merè contingens. Nec fuerat sibi reuelatum per angelum, ut est manifestum in littera. unde sanctorum, seu doctorum reuerentia semper salua, li exitu sermonis, per angelum prolatum non debet applicari alicui tempori sequenti tempus reuelationis, sed presenti tempori, scilicet primo anno Darij (ut quidam volunt) vel alicui praeterito tempori Danieli noto, ut inde haberet notitiam certam, quando reuelata erant adimplenda.

† secundo.

Secundum presupponendum est, quod cuilibet catholico verba angeli sane consideranti debet esse certus vltimus terminus hebdomadarum. Cuius ratio est. Nam huiusmodi terminus concurrat cum tempore passionis Christi. Quod patet ex hoc nam deletio iniquitatis, consummatio praeviationis, & huiusmodi, quae in prima propositione angelica continentur, sunt proprii effectus passionis Christi, cuius lumine sanati sumus. Isa. 53. c. De qua passione Angelus fecit expressam mentionem dicens: Post 72. hebdomadas occidetur Christus: Cum igitur tempus passionis Christi est notum nobis, quod fuit 18. anno Tiberij Caesaris, sequitur de necessitate, quod vltimus terminus hebdomadarum est nobis notus ex fide, qui est idem cum praedicto tempore passionis. Ex quo consequenter est nobis notum, quod initium harum hebdomadarum praecessit annum 18. Tiberij per 490. annos ex autoritate angelica. Sed cum quo anno alicuius regis Iudeorum vel Chaldaeorum, vel persarum huiusmodi initium concurrat, hoc diligenter requirit indaginem. Cuius ratio est. Nam historiae concurrentes cum tempore 70. hebdomadarum, non traduntur perfecte seu integre in sacris scripturis, nec in alijs authenticis annalibus: imo historiae illorum temporum, praecipue regum Persarum & Medorum sunt plene diuersitatibus & contradictionibus, intantum, quod non solum variantur in tempore durationis quarundam regum, sed etiam quaedam historiae nominant quosdam reges Persarum, de quibus alijs historiographi minime faciunt mentionem. Nam post Xerxem qui potenter sibi subiunguit regnum Graeciae usque ad Alexandrum magnum, fuerunt in Perside secundum Latinos 11. reges: secundum vero Hebraeos a Cyro qui praecessit praedictum Xerxem usque ad praedictum Alexandrum fuerunt tantum quatuor reges in Perside, ut postill. ponit infra 11. capit. unde per historias huiusmodi non est locus inueniendi initium harum hebdomadarum certitudinaliter modo praedicto scilicet cum quo anno alicuius regis de praedictis concurrat tale initium, dato quod notitiam habeamus vltimi finis earum cum quo concurrat, ut dictum est.

Sed ad inuentionem huiusmodi initij. Duo sunt facienda. Primum scilicet ponderare verba angeli: ad quod debet tempus magis aptari. Secundum, quod de quibus non habetur historia sacra scriptura, recurratur ad historias authenticas, specialiter Hebraeorum: & secundum eas procedatur in hac computatione: a tempore passionis Christi ascendendo per 410. annos, & ibi assignare initium. Quod quidem initium per talem computationem inuenitur, si non

concurrat cum tempore adaptato verbis angeli, credendum contingere ex defectu seu corruptione Historiarum, vel per malitiam aduersariorum volentium occultare (ut consueuerunt) gloria Christi. Et tunc recurendum est cum cautela ad alias Historias Gentilium, ut talis error vel defectus per verisimilioribus talium corrigatur vel suppleatur. Ratio autem quare Hebraeorum sunt prius requirende, seu prosequende quam duplex. Prima, quia ipsi magis sunt autentici in his quae ad etiam sacre scripturae litteralem faciunt, quam aliqui alij. Secunda, cum eis potius debemus agere de hac materia, iuxta illud 1. Tim. Parati reddere rationem cuiuscunque petenti & c. Ex bene consideratis, initium harum hebdomadarum ponendi prout magister Raimundus Martini solemniter tradit in parte sui pugionis, cap. 2. in quarto anno Sedechiae: vel in 12. Nabuchodonosor, quod vnum, & idem est, quam sententiam in hoc se postillator, ut patet in postill. Ratio autem per praedictos magis assignata est, quod in praedicto tempore exiuit sermo dominus & principaliter de visitatione populi, & impletionem verborum super eos. Qui quidem sermo comprehendit non solum reedificationem templi, & reductionem populi, sed etiam bona temporalia tempore Christi implenda, ut patet Ierem. 29. Considerata autem haec ratio, quia illa tempora in quibus exiuit sermo reedificatione, ut est primus annus Cyri, & 20. Artaxerxis: rationabiliter exclusa, eo quod erant futura tempore huius reuelationis, ut dictum est. Nec etiam in tempore prima destructionis templi, ut Hebraei volunt, posset assignari, ut patet per ea quae sunt supra in hoc cap. Nec etiam in tempore huius reuelationis debet assignari huiusmodi initium. Tum quia tempore non primo exiuit sermo de reedificatione: Tum quia iuerat ad Ieremiam: Tum quia Daniel cum orasset tempore reuelationis, diligenter considerabat circa illum exitum suum diuini ad Ieremiam, ut patet in principio huius cap. unde citius videtur ibi assignari initium, ubi versabatur intentio quam alibi. Sed quod maxime hanc assignationem confirmat, quod computatio annorum ab vno extremo hebdomadarum conuenientius concordat cum praedicto initio quam cum ceteris alios expositores assignatis, ut satis patebit diligenter intue hoc de primo.

Circa secundum attendendum, quod licet isti duo magister concordent in initio & fine istarum hebdomadarum, in processu computationis, tamen discordant in aliquibus. Nam postill. tenet illud quem habes in postill. Magister vero Raimundus computat scilicet quod a 12. anno Nabuchodonosor inclusiue (qui idem est quarto anno regni Sedechiae in quo egressum est, verbum domini dictum ad Ieremiam) usque ad finem 45. anni regni ipsius Nabuchodonosor fluxerunt anni 33. Quod autem 12. annus Nabuchodonosor sit idem cum quarto Sedechiae potest haberi 4. Regum. Quod autem a 12. anno Nabuchodonosor usque ad finem re fluxerunt anni 34. patet ex hoc. Nam Nabuchodonosor 65. annis prout Hebraei tradunt in libro magnila, 1. cap. a quo subtrahantur 11. anni primi, restat quod a 12. anno Nabuchodonosor usque ad finem regni eius fluxerunt 34. Consequenter illis addantur 24. anni Euilmerodach. & tres anni Balbathot annis regnauerunt secundum omnes Hebraeos, sic de regibus Chaldaeorum ab egressu verbi praedicti 60. anni, addantur duo anni Darij, & 30. anni Cyri nepotis eius sumuntur 14. Assueri filij Cyri & mariti Esliber: similiter & sex anni secundi usque ad consummationem templi secundi, prout habetur in textu, sic faciunt 52. annos de regibus Persarum post Chaldaeorum: constat quod ab egressu verbi domini ad Ieremiam ad consummationem templi secundi fluxerunt 112. anni: quibus addantur 420. anni durationis templi secundi secundum omnes Hebraeos, sic ab egressu praedicti verbi ad Ieremiam usque ad destructionem civitatis & templi vltimam fluxerunt 530. a quibus addantur 42. anni: quibus praecessit passio Christi vltimam de vltimam de templi secundum omnes de hac materia loquentes: restat ab egressu verbi ab ore Dei ad Ieremiam usque ad annum Christi praedictum fluxerunt 490. anni, qui sunt 70. hebdomadae per Gabriclem annuntiate. In qua quidem computatione concordat cum Hebraica & Thalmudica historia, exceptum tempore durationis regni Cyri, qui secundum Hebraeos vixit tribus annis tantum. Secundum vero Latinos, quos inquitur magister praedictus, regnavit annis 30. ut patet in postill. Computatio vero postillatoris concordat etiam cum Hebraicis historiis in tempore regni Cyri, & in omnibus excepto tantummodo in tempore durationis regni Assueri. Duravit enim secundum Hebraeos 14. annis tantum, secundum vero Latinos, quos in hoc loco sequitur postillator, duravit 40. Unde differentia inter istos duos magistros in computatione totaliter consistit in duratione temporis regni Cyri.

Sueri. nam magister Raimundus sequitur Hebræos in Assuero, Latinos in Cyro, Postillator vero per oppositum. Concordat enim in Hebræis in Cyro & cum Latinis in Assuero. In alijs vero que aban: pertinent computationem omnino similiter se habent. Attendendum est ergo quæ istarum computationum rationabilis proccat, ne cum de hac materia cum aduersarijs disputari contingat areat perplexitas, seu claudicatio in nostro modo exponendi: vn sub correctione melius sentientis, processus magistri Raimundi videtur ex duobus.

Primo quia Cyrum regnasse 30. annis, prout magister Raimundus presupponit, non solum Græci & Latini, prout Eusebius, Paulus Orosius, Beda super Esdras 5. cap. Hieronymus super Zachariã. 1. Esdræ 5. a. magister historiarius in fine Danielis hæc testantur. Sed etiam Iosephus Hebræus abbreviator Iosephi, qui largè de hæc tractat de gestis Cyri hoc concludit in fine. In quo igitur Græci, Latini cum aliquo de famosissimis Hebræorum Historiographis concelans, potius tenendum est, quàm illud in quo aliqui Hebræi tantum & non omnes conueniunt. Secundo quia Assuerum regnasse xl. annis nemo Hebræorum testatur, sed solum Latini. unde Hebræi eandem modo possunt dicere, quod hoc fuit inuentum fide ex parte nostrorum, quod non possunt circa annos C. ri similiter cauillare, cum etiã alijs de suis hoc fatetur, vt dictum est. Ad obiectionem vero post hoc quod legitur Esdræ 6. Orent que pro vita regis & filiorum eius. Ex quo arguitur, quod Darius erat tantæ ætatis circa tempus conuersionis templi, quod filios habebat: Dicendum, quod non sequitur. Possunt enim illa verba intelligi de filijs regis si eos habuisset. Simili enim modo legitur Deut. 17. d. vbi de rege tractans ait: Vn ego tempore regnet ipse & filij eius super Israël. Quod quidem verba non est necesse, vt intelligantur de filijs regis in eorum natura existentibus, sed de filijs quos habere posset in futuro. patet literam intuenti: & hoc de secundo.

Circa tertium attendendum est secundum sanctum Thomam 1. 2. q. 32. artic. 1. in corpore. quæst. cum quis ad probandum aliquam fidem inducit rationes aliquas non sunt cogentes, cedit in rationem infidelium. Credunt enim, quod huiusmodi rationibus inuincuntur, & propter eas credamus. Et idem dicendum est de autoribus: unde licet hæc expositio inter cæteras catholicas, saluamori iudicio potior videatur, non tamen ex ea contra aduersarios fieri posset efficax argumentum. Possunt ergo declinare aliqua de his que presupponuntur in processu computationis predictæ ex his que ab eis non traduntur. nec continentur in sacra scriptura, nisi de duratione Cyri vel Assueri, prout dictum est. Nihilominus tamen hæc expositio perutilis est in duobus: Primo in eruditione catholicorum, qui presupposita fide, omnia varietate & confusione ceterarum expositionum, informabuntur de sano & plano intellectu huius reuelationis. Secundo, quia etiam contra aduersarios, et non arguendo, tamen defendendo possunt eam proponere & absque rationabili calumnia sustinere. Ad arguendum tamen contra eos de reuelatione satis sufficit principium sumere ex expositione Regi Salom. supra dicta, quæ est communis Hebræorum expositio, prout deductum est supra in prima additione huius cap. circa tertium principale. Et hoc de tertio.

ADDITIO III.

In eodem 9. cap. vbi dicitur in postilla. Distinguit autem septem hebdomadas, & ultimam ab alijs propter specialia opera facta in ipsis &c.

hæc ratio quam assignat postillator pro distinctione septem hebdomadarum ab alijs, non videtur sufficiens. Nam secundum veram expositionem quam sequitur, predictæ 70. hebdomadæ incipiunt quarto anno Sedechij vt dictum est: qui quidem annus præcedit tēplēstructionem per sex annos. Nam destructio illa fuit 11. anno Sedechij, vt habetur Ieremię vlt. & 4. Regum vlt. Constat autem quod id est initium septem hebdomadarum, & 70. hebdomadarum, cui huiusmodi septem hebdomadæ sint prima pars huius tripartitæ distinctionis. Ex quo sequitur, quod à principio septem hebdomadarum vnde ad primum annum Cyri dantis licentiam reedificandi, fluxerunt 59. anni, qui faciunt octo hebdomadas integras & insuper tres annos, unde dato quod tres annos prætermisisset: eo quod non faciunt perfectam hebdomadam integram, nulla videtur ratio quare prætermisisset octauam hebdomadam quæ integra est & perfecta: unde melius videtur dicendum secundum magistrum Raimundum vbi supra, quod assignat aliter distinctionem harum hebdomadarum dicens, quod in qualibet parte huius tripartitæ distinctionis quædam fuerunt factæ seu ostensa ad reuelationem mysteriorum Christi pertinentia. Item infra tempus septem hebdomadarum reuelatum fuit Nabuch. quod monarchiam pro tunc vniuersalem tenebat mysterium incarnationis Christi, quoad vtramque naturam ipsius diuinam scilicet, & humanam. Humanam scilicet supra Daniel. 2. g. in lapide absciso si

ne manibus &c. quod communiter exponitur de Christo secundum D humanam naturam, secundum quam natus est de matre sine patre, prout ibidem fuit expositum. Diuinam vero supra 3. cap. in quarto viro, qui similis erat filio Dei, vt ibidem etiam fuit declaratum. Similiter infra tempus 62. hebdomadarum sequentium circa principium earum fuit reuelatum Danieli per angelum sub certo numero tempus aduentus Christi cum suis pertinentijs & qualitatibus sub compendio expressiori modo quam antea, vt patet in reuelatione de qua agitur. Consequenter etiam circa finem harum hebdomadarum, per eundem angelum vrgini gloriose fuit perfectè annuntiatu aduentus Christi & effectualiter impletus. Consequenter in tempore harum 62. hebdomadarum templum fuit reedificatum in quo templo Christus oblatu fuit Deo patri: & sic honor predicti templi secundi iuxta prophetiã Aggei multo maior quàm prioris templi effectus est presente ibidem Christo, qui nunquam ibidem corporaliter visus fuerat. Similiter in vltima hebdomada ab alijs distincta fuit impletum mysterium redemptionis humanæ, in quo omnes expositores catholici conueniunt.

Sed contra hoc possent aduersarij ex duobus contradicere. Primo quia visio illa de lapide absciso fuit secundo anno regni Nabuch. vt in principio secundi cap. predicti expressè dicitur: ex quo sequitur quod hoc fuit infra tempus septem hebdomadarum, quæ postea incipiunt, scilicet a 1. 2. anno Nabuch. vt dictum est. Secundo quia predictæ duæ reuelationes qualitercunque sumantur, fuerunt tempore Nabuch. ante eius alienationem, vt patet in litera, sed istæ septem hebdomadæ se extendunt vsque ad magnam partem durationis Euilmerodach: unde remanet magna pars harum septem hebdomadarum, in qua nulla legitur fuisse facta reuelatio: ergo non debuissent assignari septem hebdomadæ propter rationem predictam, sed tres seu quatuor prout fuerunt. Similiter possunt arguere contra secundam distinctionem scilicet 62. hebdomadarum quia non in principio earum hæc reuelatio fuit facta Danieli, sed postquam transierat de eis vna hebdomada integra & quasi dimidia de secunda: vt patet computati a principio hebdomadarum vsque ad annum primum Darij primi, in quo hæc reuelatio fuit facta.

Sed ad primum istorum dicendum est, quod vbi dicitur supra Dan. 2. c. In secundo anno regni Nabuch. non intelligitur de secundo anno quo Nabuch. super Chaldaeos primo regnavit, sed intelligitur de secundo anno regni eius ab eo tempore quo super Iudeos regnavit, & simul super alias nationes imperauit, prout supra in postilla in 2. c. habetur in quo etiam concordant Rg. Abraham Aben hazra in eodem loco. Alij vero expositores Hebræorum dicunt, quod ly secundus annus regni Nabuch. intelligitur secundus annus ante mortem suam. Constat autem, quod secundum vtramque expositionem ly secundus annus regni Nabuch. continetur infra tempus septem hebdomadarum, quod est propositum. Ad secundum vero dicendum, quod hæc distinctio hebdomadarum non est intelligenda sic punctualiter quod à primo tempore cuiuslibet distinctionis vsque ad finem fiant seu continuetur illa quæ illi parti applicatur, sed sufficit quod in aliqua parte notabili cuiuslibet distinctionis impleantur: nam Genes. 15. a. legitur: Scito prænosces quod peregrinatus in futurum sit semen tuum in terra non sua, & subijcient eos seruituti, & affligent 400. annis. Constat autem, quod semen Abraham non fuit afflictum seu seruiliter subiectum per omnes 400. annos, sed tantum per 210. prout ibidem exponitur: & tamen scriptura hoc attribuit illis 400. annis, unde & in proposito, licet non per totum tempus septem hebdomadarum fuerunt factæ reuelationes predictæ, sufficit quod in aliqua parte sui circa principium fuissent factæ. Similiter est dicendum de secunda distinctione: quod non sic distinctè punctualiter est accipienda, sed sufficit quod circa principium & medium, & finem eius impleantur per interualla ea qua illi parti applicatur, ut dictum est. Si quis autem voluerit omnino huius distinctionis rationem numeraliter habere, oportet recurrere ad mysticum sensum. Nam secundum Greg. in 3. lib. moralium, cum rationem literæ defecisse cognoscitur, restat vt ad mysticum sensum sine dubitatione recurratur: unde in proposito posset assignari ratio mystica numeralis huic distinctioni satis propria.

Ad cuius intellectum sciendum, quod antiqua lex septenaria dicitur pro preceptum Sabbathi & aliorum quæ ei concordant. Similiter & M. rita hebdomadarum expositio. noua lex octonaria dicitur, propter mysterium Dominicæ resurrectionis. unde super illud Eccl. 1. 1. a. Da partes septem necnon & octo Glosa. Da partes septem. i. vetus testamentum, cuius septima dies. i. Sabbathum præcipue honoratur, necnon & octo quod est nonum, vbi glosa interlinaris. Nonum propter Dominicam dicit. Unde ad propositum, vt Gabriel ostenderet Danieli quod iustitia sempiterna quæ adducenda erat, perfectè debebat adimplere veterem legem. Idcirco primam partem huius distinctionis in 7. hebdomadas determinatè includit, vt etiam ei innucret quod octonaria lex. i. noua predictæ legi habebat succedere per Christum, & cum ea incorporari, ideo subiunxit numerum 62. nam 7. in 8. deducto faciunt numerum 56: quod

Quod denotat legem nouam per octo, & legem veterem per septē, & ex deductione vnius in alterum innuit earum virtutalem conuenientiam. Nā vt dicitur in glo. allegata, sine altero toto non valet alterū. De sex enim hebdomadibus que restant ex numero 72. secundum hunc sensum, qui non ex toto literam sequi debet, nō est facienda nōtio cum non faciant integram hebdomadam. Nam Leui. 23. a. dicitur. Numerabitis ergo ab altera die sabbati 7. hebdomadas plenas, & c. integras. Ex quo patet, quod vlti de hebdomadibus agitur non est facienda mentio nisi de integra hebdomada, nisi forte vbi expressa sit mentio de aliqua parte hebdomada, sicut in hoc ca. specialiter memoratur dimidium vltimæ. Et hæc ratio huiusmodi distinctionis sufficere debet fidelibus qui præsupposita fide desiderant habere rationem scripturarum.

Replica. In cap. 9. 70. hebdomadarum materiam, satis concorditer tractant pistollator & Burgensis. Sed tamen Burgensem in quibusdam contra postil. se cauillatorem ostendit, sumens orationē ex quadam computatione, quam reprobatur ex eo, quia Mardocheus videtur esse nimis excessiue ætatis iuxta illam computationem: & hoc dicitur sequi ex eo quod dicitur Ester. 2. quod Mardocheus fuit translatus cum Iechonia in Babylonem. Sed Burg. mouens difficultatem grammaticalem de relatiuo & antecedente, proximo & remoto dicit id ex litera allegata Ester. 2. non haberi quod Mardocheus fuisse translatus cum Iechonia, sed Cis, quia dicitur in litera allegata: Erat vir in ciuitate Susis vocabulo Mardocheus filius Iair, filij Semei, filij Cis de stirpe Iemini qui translatus fuit de Ierusalem cum Iechonia. Referendo inquit Burg. iij. qui, ad proximum antecedens significat ipsum Cis translatum non Mardocheum. Sed non insistendo grammatica qua sæpe & proprie refert remotum antecedens sicut proximum, videtur Burgensis desicere: quasi ad proximum antecedens debet fieri vt ipse vult relatio, tunc Iemini translatus est, quod falsum est, quia Iemini fuit vnus de progenitoribus Saul, vt dicit. 1. Reg. 9. Nec videtur verum de Cis qui fuit pater Saul, & per tempora omnium regum durare non poterat vt transferretur cum Iechonia nihil Burg. fingat alium qui vocetur nomine Cis: & quia hoc non habet scriptura autoritatem, ea facilitate contemnitur qua probatur: & ad rem, si a transmigatione Iechoniæ cōputentur anni Cis proauis Semei aui, & Iair patris Mardochei fortassis Mardocheus non reperietur natus, quando dicitur Ester. 2. ipsam Ester in filiā adoptasse & curiā eius rexisse, vel saltē inueniretur valde iuuenis qualis ad huiusmodi officia fuisse ineptus, & c.

Item Burg. eod. cap. notat postilla. in eo quod recedit a computatione Raimundi, qui computat annos secundum computum Latinorum quoad regnum Cyri & regnum Assueri mariti Ester tunc secundum computationem Hebræorum, & postil. facit peritum. vnde Burg. præfert factum Raimundi in hoc postil. debilitationibus. Prima quia factum Raimundi quoad Cyrum concordat grecis & latinis & vni hebræorum qui fuit abbreviatio phi. Secunda ratio, quia soli latini dicunt Assuerum regnasse. Pessunt igitur Ludei cauillare, quod hoc sit confictum: Sed primam rationem videtur allegatio Burg. modicum valere: legare pro autoritatibus in computo presentis eos qui in conuene 70. hebdomadarum multipliciter deficiunt, & inter se ne dant puerile est: quia etiam scriptura sacra perderet autoritatem in ea reperiretur discordantia vel defectus, vt scribit beatus Hieronimus ad beatum Hier. epistola prima & 8. transmittitur 9. dist. cap. si ad scripturas. Nunc autem Beda & alij a Burg. allegati diuersi, quia quidam eorum computant secundum annos lunarem solares, quidam a primo anno Cyri & c. quæ omnia nec mundo, nec postil. nec Bur. sunt recepta. Non igitur sequitur, dant cum Raimundo in vno puncto, igitur standum est eorum. Nec Locejon abbreviatio Iosephi potest allegari pro autoritate a communi computatione hebræorum & suorum magistrorum ratione recedit, ex scriptura nihil probans. Nec secunda valet, quia i alumnæ Iudeorum non sunt curandæ vbi sine auctoritate scripturæ ea que nostræ fidei sunt, impugnant. Nec remane excusatio ex diuersitate computationum cum tempus 70. hebdomadarum, de quo hic agitur qualitercunque computetur per nos transferri in præteritum & amplius. Scia igitur obstinatio liciosa tenet eos in perfida expectatione Messie. Nec valet Burg. ad id quod postil. pro sua intentionis confirmatione ad Esdræ 6. quia dicit Burg. fieri orationem pro filiis nondum natis. Sed contrarium videtur quia Esdræ 6. dicitur. Orenta regis & filiorum eius, præsupponitur igitur in litera superiorum, pro qua orandum dicitur. Illudioria etiam oratio non existens in rerum natura. Fit quidem bene pro filiis, sed non pro futuris, nisi propheticæ, qualiter non est in litera. Nec est simile q. Burg. adducit Deut. 26. Ibi enim non quis orare pro rege & filiis eius, sed prænosticè dicitur de re dū existente & filiis futuris. Si rex iustus fuerit diu regnabit eius post eum, & regnū eius transibit ad posteros. Potest non existentibus proprie quis prænosticare, sed non pro eis officialiter pro vita eorum qui non viuunt. Reliqua que in Dani Burg. non sunt magni ponderis, sed stant in verbis & computatione Burg. non punctualiter accipiendis,

C A P. X.

Anno tertio. In fine primæ visionis legimus, quia fuit Daniel vsq; ad annū primū Cyri regis: Quod sic accipienda est, quod fuerit apud Chaldæos in priuina dignitate vsque ad annū primū Cyri regis, & post in Medos translatus: vbi anno primo Cyri regis 70. hebdomadarum sacramenta cognouit. Nunc tertio

tertio anno regis Cyri hæc vidisse narratur. b In diebus illis. Anagogæ. Qui in luctu est, & spēs absentia non comedit panē desiderabilē q. de celestibus neque solidum cibum capit: qui per carnem integram nec vinū bibit: qui latificat cor suum nec exhilarat membra sua: oleo. hoc autē iuniorum impetrabile facit lachrymas: si quando fuerit la-

C A P. X.

Nno tertio Cyri regis Persarum verbum reuelatum est Danieli cognomento Balthasar, et verbum verum, et fortitudo magna, intellexitque sermone. Intelligentia enim est opus in visione. In diebus illis ego Da-

1
2
3
4
5
6
7
8

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. X.

Anno tertio Cyri. Hic ponitur nona visio Danielis, & secundum opinionē communē ista visio que hic ponitur, differt ab illa, que ponitur in duobus c. sequentibus: sed mihi videtur, quod est vna tantum, vt magis patebit legendo literam. Diuiditur ergo sic: quia primo describitur excellentia huius visionis, secundo exprimitur contentia ibidem reuelatæ veritatis: & hoc duobus capitulis sequentibus. Prima in duas: quia primo tangitur magnitudo huius visionis in generali, secundo magis in speciali, ibi: In diebus illis In prima parte primo tangitur tempus quo facta est reuelatio Danieli, um dicitur: Anno tertio Cyri regis Persarum. Secundo reuelationis magnitudo, cum dicitur:
2 Verbum reuelatum. id est veritas que verbo exprimitur.
3 Danieli cognomento Balthasar. hoc dicit quia Balthasar erat nomen eius secundarium, vt patet cap. primo huius libri.
4 Et verbum verum. ad intelligendum.

5 Et fortitudo magna. ad implendum, quia non poterat nisi diuina virtute & ordinatione, quia hæc visio continet resurrectionem Antiochi & Antichristi & destructionem eorum, & reuelationem mortuorum vt videbitur.
6 Intellexitq; sermone. quia non tantum habuit visionem imaginariam, sed etiam intellectualem: propter quod subditur.
7 Intelligentia & c. ad hoc scilicet quod aliquis dicatur propheta, sicut supra declaratum est in principio libri psalmorum vel potest exponi. Intelligentia opus est & c. quasi dicat opus intellectum hominis a Deo eleuari ad hoc, quod talia possint intelligi & capi: & in hoc patet arduitas visionis in generali.
8 In diebus illis ego Daniel lu. Hic ponitur excellentia visionis magis in speciali: & hoc dupliciter primo ex parte reuelantis, secundo, ex parte angeli apparentis, ibi: Die autem Magnitudo autem visionis ex parte Danielis ostenditur preparatione ipsius ad hanc visionem, & hoc per luctum, & orationem, & hoc est quod dicitur hic: In diebus illis ego Daniel lu. peccata & miseriam populi Israel.

ablatus ab ea, nec Daniel quoque aliter audet dominum deprecari.

Theodoretus. Necessè est huius prophetæ luctus causam inquirere. Cum rex omnibus quicunque cuperent libertatem, ac reditum in patriam concessisset, complures qui sibi in Babylone domos construxerant, carum vinculo deuincti, neglecto in patriam reditu, externam regionem patriæ prætulcrant. Soli vetæ pietatis amatores, legumque custodes patriam solitudinē, vel ipsi regno anteponendam duxere; Hoc itaque beato Danieli maximum attulit luctum. Sed iure aliquis quæ sit, cur nam reditum spernantes lugeret

in patriam non reuerfus? Cum ijs qui in Babylone remanere decreverant legere compellitur, ut ne spirituali citra prorsus destituti, in impietatem penitus labantur. Hac de causa nullam nuenit consolationem, sed ipsum valde angit populi contumacia & sanctæ ciuitatis obliuio, quare ieiunat, nullam corpori curam adhibet, non vnguentum extrinsecus, non intrinsecus alimentum.

Ambrosius. Escis quoque omnibus quæ gignant meritis calorem, parce viuendum puto. Carnes enim etiam quilas volantes deponunt.

Idem. Helias quem Dominus ad virtutis erudiebat perfectionem, ad caput suum collyridam & vas aquæ repetit, & in virtute escæ illius. 40. diebus ieiunauit. Patres non cum mare transirent pedibus, aquam non vinum bibebant. Daniel & Hebræi pueri patrio cibo, & aquæ potu ille leonum furorem repressit illi ardentem ignem. Adith solitudo sobrietatis desperatum lacertis virilibus sportauit triumphum. Anna. 84. annos in viduitate ieiunauit, & obsecrationibus in templo seruiciens, Christum agnouit. Hunc Ioannes abstinentiæ magister nouus in terris angelus nunciauit. Helisæus siluestribus ramis,

& amaris pascēbat prophetas. Paulus gloriatur ieiunij. Quomodo non profunt ieiunia, quibus vitia purgantur. Quæ si deferas cum humilitate, cum misericordia, ut Esaias Spiritu diuino locutus est, ossa tua pinguescent, & eris sicut hortus irriguus.

1 Daniel iugēbā triūm hebdomadarū diebus, panē desiderabilem non comēdi, et caro et vinū nō introierunt in os meum. Sed neque vnguento vnctus sum, donec complerent triūm hebdomadarum dies. Die autem viceſima, et quarta mensis primi erā iuxta flūuium magnū qui est Tigris, et leuāui oculos meos et vidi. Et ecce vir vnus vestitus lineis, et renes eius accincti auro obrizū, et corpus eius quasi

August. Pro amore castigandi corpus, abstinētib; a vino vel carnib; nihil credere meriti accrescere, non hoc Christiani, sed Iouiniani est. Idem. Iouinianus hæreticus dicebat nihil prodesse ieiunia, vel a cibis aliquibus abstinentiam. Idem. Christiani edomandi corporis causa propter animam ab irrationalibus motib; amplius humiliandam non quod illa esse immunda credant, non tolli

a carnibus, verū a quibusdam etiam terræ fructibus abstinent: vel semper, sicut pauci: vel certis diebus atque temporibus, sicut ferè omnes, quando magis quisque vel minus, seu voluerit, seu potuerit.

Basilii. Daniel. vir ille desideriorum, cum tres hebdomadas panem non comedisset, nec aquam bibisset, etiā leones ipsos in lacum immisissus ieiunare docuit. Nā quasi ex lapide, auræ; aut aliqua re solidiore conflatus fuisset, leones ei dentes infigere non poterant.

a iuxta. Ezechiel flūuium iuxta Chobar vidit visionem Ioanni Baptistæ super fluentia Iordanis aperti sunt cœli. Taceant ergo deliramenta eorum qui vmbra, & imagines in veritate quærentes ipsam conantur euertere, ut flumina, & arbores, & paradysum allegoriæ legibus metiantur. b Qui est. Tigris flūuius, nimia sui velocitate, a tigide de velocissima bestia nomen acquisiuit. c Vest. Theodotio baltheis. 70. Bissinum. Aquila cap. r. præcipua. d Etre. In expositione Hieronymi super Ezechielē hæc plenè exposita inuenies.

Orat. de Iudibus ieiunij Hieron. Ezech. r. d Ioann. r. d Tigris vnde.

Vidi

NICOLAUS DE LYRA.

Trium hebdomadarum. In quo ostenditur magnitudo austeritatis ex parte temporis.

Panem. Id est cibum delicatum, qui a nomine panis in scriptura intelligitur omnis cibus.

Non comedi, & caro. Et sic patet magnitudo austeritatis ex parte cibi & potus. Per hoc autem quod dicitur, quod in tribus hebdomadis non comedit talia ex deuotione, innuit scriptura quod alijs temporibus talibus utebatur. Ex quo etiam ulterius patet, quod tunc non tenebat tantam austeritatem in victu quantam tenebat in iuuentute, quando bibebat solum aquam & comedeat legumina, ut dicitur in 1. cap. Cuius ratio est, quia Daniel iam erat in tanta auctoritate, ut poterat habere victualia in quibus non essent aliqua sibi illicita. Et iterū quia iam erat senex, cum a tempore suæ transmigratio in Babylonem iam pertransissent. 69. anni, & esset in 70. ut magis explicabitur infra. Tanta autem austeritas non est seruanda in iuuentute, quando passiones sunt edomitæ & corpus debilitatū, sicut in iuuentute quando vigent passiones.

Sed neque, &c. Vnguentū hic accipitur pro lacrima alicuius corporis aromaticæ, quia talibus vngebatur in terra illa contra intemperiam caloris, & ad conseruandum bonam dispositionem corporis.

Die autem. 24. Hic consequenter exprimitur excellentia visionis ex parte angeli apparentis: & primò describitur ipsius angeli parentis insolitus fulgor, secūdo, vidētū terror, ibi: Vidi autem ergo

ergo Daniel. In prima parte dicitur sic. Die autem, 24. &c. ubi designatur tempus determinatū huius visionis, non solum quantū ad animam, sicut in principio huius capituli dictū est, sed etiam quantū ad diem determinatū. Notatur etiam consequenter locus cum dicitur.

6 Eram iuxta. Hic est vnus de quatuor fluminibus paradisi, & nominatus sic a velocitate cursus a tigide, quæ est bestia velocissima. 7 Et le. ocu. Corporis scilicet, & mentis. 8 Et vidi. Visione intellectuali & corporali. 9 Et ecce vir vnus. id est angelus apparens in specie viri. 10 Vestitus li. Vbi primo describit eum quantum ad extrinsecam quo ad vestimentum album vel lineum, quo designatur puritas angelica, & quo ad cingulum, cum dicit. 11 Et renes eius. Id est mundissimo: vnde dicitur obrizum ab obris, & radio as: quia propter radiationem sic nominatur. Per zonam auream & radiantem intelligitur seruator charitatis, quo angeli indissolubilius ligantur cum Deo. Secundo describit angelum quantum ad intrinsecam, cum dicitur. 12 Et corpus. Est aut Chrysolithus lapis coloris marini, & habet scintillas aureas. Per tale igitur corpus intelligitur cælū quod est propriè mobile angelorū, quia corpus angeli non informatur ab eo, sed tantū mouetur. Color autē maris qui est in Chrysolitho similis coloris cælesti. Per scintillas aureas intellige stellas quæ sunt in calo. Tertio describit angelū apparentem quantum ad extremitates dicens. * Et

MORALITER. Et ecce vir. i. angelus apparens in specie viri sicut sensum literalē, per quē significat bonus episcopus, qui nominatur angelus. Malach. 1. c. Angelus domini exercituum est. Et benedicitur hic vir a virtute, & vnus: virtutis singularitate, quia super populū suum pollere debet singulari sanctitate, Greg. in pasto. Tantum transcendere debet actionem populi a quo præfulis, quantum distat a grege vita pastoris.

10 Vestitus lineis. Id est, ornatus sanctitate conuersationis. 11 Et renes. Id est, mundissimæ castitatis cingulo. Gregor. hom. 32. Renes præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. 12 Et corpus eius quasi Chrysolithus. Qui est coloris marini, & habet scintillas aureas: per primum significatur rigor disciplinæ, per secundum reuerentia intentionis debite scilicet, ut fiat zelo iustitiæ. ideo subditur.

Theodoretus.
A *Baddin.* Græca lingua significantur byssina. Ait itaque illius qui visus est indumentum se byssinū conspicuisse. Zonam vero. *Ophaz*, hoc est, auro nitidissimo, & maximè puro, corpus autē quasi Tharsis, id est, simile erat auro probatissimo è Tharsis allato. Et enim illinc Salomoni rude afferebatur aurum.

Vidi aut. Simile Paulus in actibus Apostolorum passus est, ut cæteris non vidētibz visionem solus aspiceret: alij sonum audierunt, sed vim vocis non intellexerunt.

Et audiui vocem sermonum eius, &c.
B *Gregorius.* Dum positionem nobis sui corporis insinua-

Alit Thrasin quæ lapis ille marini coloris est.
 Chrisolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius ut lampas ardens, & brachia eius & quæ deorsum vsq; ad pedes quasi species æris candentis, & vox sermonū eius ut vox multitudinis. Vidi autem ego Daniel solus visione:

a An. malis homo non percipere ea quæ sunt spiritus Dei. b Beata si tetigerit montem l. p. idabitur.
 porro viri qui erāt mecum non viderant; sed terror nimius irruit super eos, & fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc, & non reman-

a Vifa fortitudine Dei.
 sit in me fortitudo: sed & species mea immutata est in me:

a Simile ut Moyses, & exterritus sum & tremebundus. Et Abraham: Loquar ad dominum meum, cum sim pulvis & cinis.
b & emarui, nec habui quidquam virium. Et audiui vocem sermonum eius, & audiens iacebam consternatus super

a Sciens quia cinis es, & in cinerem te. b In figura hominis videtur angelus, & humana manu mitti ad prophetam, ut generis sui corpus aspiciens non paveat: similis enim similem quærit.
 faciem meam, & vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum, & dixit ad me. Daniel

a Quia precum instantia, & afflictione corporis, & ieiuniorum duritia, cupit scire ventura & Dei secreta.
 vir desideriorum, intellige verba quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo. Nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens, & ait

eorum voce spiritalia præcepta cognoscimus. Ad quæ præcepta quasi superna & manu inarticulos erigimur, à terrenis contagia recedentes, qui iam in finis veteri leuamus. Ad extremum voce domica erecti quidem, trementes assistimus cum a terrenis desiderijs subleuati vobis Dei quos plenè cognoscimus, per timemus. Jam vero ad verba Dei erecti assistit, qui perfectè mentem ad sublimem erigit. Bene autem trementem se teste indicat, quia elementa subtilitatis ternæ, quo plus aliquid proficitur, plus formidatur. *Desi. Symmacus Desiderabilis. Cuius omnis sanctus*

vis.

Hieron. Act. 9. 2

li. 22. moral. cap. 21.

bens in se animæ pulchritudinem amatur a Deo.
 * Theod. Attende inquit diligenter quæ a me dicuntur, siquidem ut ea te docerem missus sum, quando cupiditates vidisti, ac diuinarum rerum amator effectus, & beneuolentia quadam naturali erga populū effectus, quæ ei ventura sunt percipere concupisti.

NICOLAUS DE LYRA

- 1 Et facies eius velut species fulguris. In quo notatur excellentia gloriæ angelicæ.
- 2 Et oculi eius ut lampas ardens. In quo notatur perspicacitas.
- 3 Et brachia eius & quæ deorsum. In quo significatur fortitudo angeli ad operandum per brachia, & ad mouendum se de loco ad locum per pedes.
- 4 Et vox sermonum eius, ut vox multit. In quo designatur efficacia virtutis eius ad docendum homines de occultis, & reuelandam veritatem, quia vnus angelus potest plus docere quam multitudo hominum, seu doctorum. Ad euidentiam autem maiorem prædictorum considerandum, quod angeli apparent hominibus in corporibus assumptis ad instruendum eos familiarius de occultis, & idè per proprietates corporis assumpti significantur proprietates angeli spirituales, ut dictum est.
- 5 Vidi autem ego Daniel. Hic consequenter ponitur videntium terror, & primò ponitur eorum trepidatio. Secundo angeli confortatio, ibi: Et ecce manus. Dicit igitur primò sic: Vidi autem ego Daniel solus visionem. Perfectè, scilicet, quia non solum vidit angelum apparentem, sed audiuit eū loquentem, & intellexit. Alij. u. viri qui erant cum Daniele viderunt solum angelum apparentem, ex cuius visione territi fuerunt, & ideo dicuntur hic non vidisse visionem: quia angelum loquentem non audierunt, nec intellexerunt ea quæ fuerunt reuelata Danieli: & hoc est quod dicitur hic: Porro viri qui erant mecum, &c. Et patet ex dictis vsque ibi.
- 6 Et non remansit in me fortitudo. Quia terror reddidit membra exteriora frigida & tremantia: propter recursum spirituum & sanguinis ad cor, quia talis recursus fit in passione timoris.
- 7 Sed etiam species mea immutata est in me. Quia ex timore,

- re, pallor causatur in facie propter recursum sanguinis ad exterioribus membris.
- 8 Et emarui, &c. quia per timorem nimium homo fit aliquid stupidus, & quasi impotens se mouere.
- 9 Et audiens iacebam consternatus super. quia ex timore non poterat stare.
- 10 Et ecce manus. Hic ponitur angeli confortatio, & hoc dupliciter quia primò confortat eum imperfectè, postea perfectè, quia profusus est deus de imperfecto ad perfectum. Secunda pars incipit: Cumque loqueretur mihi. Primum autem facit tangens ipsum & eleuando aliquantulum, & hoc est quod dicitur hic: Et ecce manus. Scilicet, angeli.
- 11 Tetigit me. Confortando.
- 12 Et erexit me super genua mea, & super articulos aliquantulum eleuando.
- 13 Et dixit ad me. Verbo confortando.
- 14 Daniel vir desir. Quare autem Daniel dicitur est vir desideriorum dictum est. 9. capitulo.
- 15 Intellige verba mea, &c. In quo confortat eum quantum ad mentem, similiter quantum ad corpus cum dicitur.
- 16 Et sta in gradu tuo. id est, rectus, & recta facie versus eum: hic est enim gradus hominis: alia autem animalia stant super pedes facie inclinante ad terram.
- 17 Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Quia immutatio facta in corpore ex præcedenti timore nondum adhuc transierat.
- 18 Et ait ad me. Noli me da. quia non apparui ad maliciendum tibi, sed magis ad docendum te illa quæ desideras scire, hoc est quod subditur.

MORALITER.

- 1 Et facies eius velut species fulguris. Quia per feruentem zealum iustitiæ est terribilis malignis.
- 2 Et oculi eius ut lampas ardens. Per claritatem cognitionis.
- 3 Et brachia eius & quæ deorsum vsque ad pedes quasi species. Id est, igniti, per brachia virtutis operatiua, per pedes motiua significantur: nam eius motus & opera debent esse ignita feruore Charitatis.

- 4 Et vox sermonum eius, &c. Per quod significatur efficacia doctrinæ, Sequitur.
- 9 Et audiens iacebam consternatus. Per hoc significatur quod desiderans tanti viri perfectionem resistit ad considerandum respectu ipsius propriam paruitatem.
- 12 Et erexit me super genua mea, & super. Nam Deus deprimat superbieutes & exaltat humiles. Lu. 2. 2. 1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

* Q a

† MO 4.

Statim est auditus sed non statim
est angelus: datur in mora occasio amplius depre
& desiderandi, vt amplius possit mereri.

ego ingressus sum ad verba tua, hoc
ficat, postquam coepisti lachrymis, & ieiunio, & ora
b. inuocare mi
ordiã Dei: ego
sionẽ accepi vt
o oraturus in
reter in conspe
tui.

Theo.
docemur quã
obis voluntaria
preca afflictio. Et n.
Daniel cũ volon
seipsum ieiun
fixisset, & Do
mum quãssisset,
statim exorauit, &
votum compos fa
uit: quod is qui
se in visione obtulerat, declarat.

Gregorius. Quasi dicat. Precium tuarum merita exi
gunt, vt Israeliticus populus à iugo seruitutis suã exuat,
sed adhuc quod in eodem populo Persarum domino
purari debeat, vnde creptionem illius princeps persarũ
mihi contradicit, quãuis preces tuã eorumque
lachrymã qui in Iudãa sunt relictĩ adiuuent, vnde. Et ec
ce Michael vnus, &c.

Hieronymus. Videtur mihi hic
angelus, esse cui Persis credita est, iuxta illud. Quando diui
lebatissimas gentes, quando separabat filios Adam, statuit ter
minum gentium iuxta numerum angelorum Dei. Isti sunt princi
pes quibus Paulus: Sapientiam loquimur inter perfectos, quã
cipum huius seculi cognouit. Si enim cognouissent nunquã
glorie crucifixissent.

Theod. Ex his & multis huiusmodi alijs docemur
sin-

singulis angelis vnus cuiusq; nostrũ creditã esse curã, vt D
custodiant, tucantur & a prauĩ dæmonis nos liberent in
sidiis. Archangelis verò illud minus impositũ, vt gentiũ
sint præfecti; sicut Beatus Moyse docuit, cuius dictis Da
niel consentit, cum dicit regni Persarũ principem, & prin
cipem Græcorum, Michaelẽ quoque principem Israel vo
cat. Sed qua de cau
sa regni Persici prin
ceps resistere videba
tur ei, qui pro popu
lo patrociniũ suscep
erat. Nã perturbati
onibus naturã an
gelorum nõ esse ob
noxiam cuius per
spiciũ est, & diuinis
eos nutibus obteni
perare sine vlla con
trouersia licet intelli
gere Persarũ & Græ
corũ principes erga eos beneuolentia affecti quorum ni
telam habebant, cernentes Israelis iniquitates agre fere
bant, siquidem videbant ipsos maioris prouidentie fru
ctus ferre. Neq; enim nouerant in Deo occultũ myste
riũ, quod postea innotuit principib & potestatib. per Ec
clesiã. Hoc itaque mysteriũ ignorãtes, & multã Dei erga
Israel prouidentia cernentes, ij quib. aliarũ nationũ cura
credita fuerat, indignabant, & aspicerẽt eos maximẽ post
legẽ & prophetas tantamque doctrinã & curã prius affe
ctos iis, qui a se regerent, vel plurib. malis oppressos. Hoc
Danieli angelus apparens dicebat. Princeps regni Persarum
resistit. Hoc est tot diebus ei persuadere studebã, iure eos
ac prouidentia dignos cẽseri, opitulante mihi Michaelẽ,
& ipsum inquit, reliqui ibi cũ principe regni Persarum.
d. Restitit mihi viginti. Facies pro cõmissa sibi prouincia, ne
captiuorũ populus dimitteretur. Et forsã cum ex quo
Corate

ad me: Noli metuere Daniel, quia ex diẽ primo quo posui
isti cor tuum ad intelligendum, vt te affligeres in cõspectu

Dei tui exaudita sunt verba tua, & ego veni pp sermones

tuos: Princeps autẽ regni Persarũ restitit mihi viginti & vno

dieb. et ecce Michael vnus de principibus primis, venit in

adiutoriũ meũ, et ego remansi sibi iuxta regẽ Persarũ. Veni

autẽ vt docerem quã ventura sunt populo tuo in nõuissi

corũ principes erga eos beneuolentia affecti quorum ni
telam habebant, cernentes Israelis iniquitates agre fere
bant, siquidem videbant ipsos maioris prouidentie fru
ctus ferre. Neq; enim nouerant in Deo occultũ myste
riũ, quod postea innotuit principib & potestatib. per Ec
clesiã. Hoc itaque mysteriũ ignorãtes, & multã Dei erga
Israel prouidentia cernentes, ij quib. aliarũ nationũ cura
credita fuerat, indignabant, & aspicerẽt eos maximẽ post
legẽ & prophetas tantamque doctrinã & curã prius affe
ctos iis, qui a se regerent, vel plurib. malis oppressos. Hoc
Danieli angelus apparens dicebat. Princeps regni Persarum
resistit. Hoc est tot diebus ei persuadere studebã, iure eos
ac prouidentia dignos cẽseri, opitulante mihi Michaelẽ,
& ipsum inquit, reliqui ibi cũ principe regni Persarum.
d. Restitit mihi viginti. Facies pro cõmissa sibi prouincia, ne
captiuorũ populus dimitteretur. Et forsã cum ex quo
Corate

NICOLAUS DE LYRA.

Quia ex & c. ad intel. Illa quã prius videras ca. 8. & non in
tellectus ad plenum, vt dictum fuit super illud verbum in fine. 8. c.
Stuebam ad visionem, & non erat qui interpretaretur.
Vcl iter. Ad intelligendum scilicet voluntatem Dei circa ea quã
sunt ventura a populo tuo, & quasi in idẽm redit.

te aff. in consp. Dei tui. Vt per hoc oratio tuã citius exau
diret coram Deo, & per cõsequens diuina veritas tibi reuelaretur.

Exaudita sunt verba tua, & c. Scilicet de reditu populi de
captiuitate Babylonicã. Sed contrarium videtur, quia licentia reditũ
diu erat data primo anno Cyri. Ista autẽ oratio Danielis & af
f. de qua hic loquitur angelus facta fuit anno tertio Cyri, vt pa
tet dictis in isto capitulo, ergo tunc non fuit exaudita oratio Da
niel de reditu populi, sed ante per duos annos. Dicendũ quod Iudei
sunt in Babylone per 46. annos quantũ ad illos qui cũ Iechonia
trahati fuerũt. Illi verò qui cũ Sedechia fuerũt translati, fue
runt translati obsides vt de Daniele & alijs de semine regio dicitur,
sunt iã 60. annis. Illi verò qui cũ Sedechia fuerũt translati, fue
runt iã 56. annis, secundũ illã cõputationem quam secutus sum tan
quã iudicio meo veriorẽ supra c. 9. & sic per consequens illi qui
tunc viuebant, fuerant nati in Babylone pro maiori parte, propter
que affliciebantur ad remanendum in terra Babylonis, & propter
possessiones quas ibi acquisierant ipsi vel patres eorum, & propter
vxes quas ibi acceperant, & filios quos ibi genuerant. Et ideo post
licitiam datam à Cyro remanserunt in terra Babylonis bene per
duos annos & plus, vt dicitur in Scholastica Historia, propter quod
timbat Daniel ne totũ negocium de reditu eorum in Ierusalem im
petretur. Et ideo orabat Daniel tertio anno Cyri, vt hoc impedimẽ
tũ tolleretur, & fuit exauditus, & hoc est quod dicit angelus.

ego veni propter sermones tuos. Annunciare scilicet
tũ quod tua petitio sit exaudita.

Princeps autẽ regni Persarum, & c. Ad euidentiã huius
considerandũ, quod angeli qui præsumt diuersis prouincijs, dicuntur
principes illarũ, & hoc rationabiliter: quia sunt solliciti de bono ea
rũ, ideo nominatur ordo ipsorũ sic, s. ordo principatus. Consideran
dũ iam, q̃ sicut vni toti prouinciã præest vnus angelus bonus quãst
præcepta ad procurandũ bonũ illius prouinciã, ita præest vnus ange
lus malus quasi princeps ad inducendum homines illius prouinciã
ad malum. Dicunt igitur aliqui, q̃ iste princeps Persarum fuit ange

lus malus qui filios Israel incitabat ad remanendum in Babylone
ex carnalitate quadam rationib. prædictis, & ideo dicitur hic, quod
resistit. 21. diebus orationi Danielis qui orabat pro reditu populi in
Ierusalem, & per consequens resistit angelo bono qui præsentabat
orationem Danielis coram Deo, & hoc est quod angelus loquens Da
nieli dixit. Princeps regni Persarum resistit mihi. 21. die
bus tantum enim temporis durauit oratio Danielis, & afflictio, vt
patet ex prædictis. Beatus autẽ Gregor. 16. libro moralium dicit,
quod fuit bonus angelus, qui præerat regno Persarum, qui videbat
ex mansione filiorum Israel in Perside multos de Persis & Medis
conuerti ad cultum & fidem vnus Dei, & ideo interpellabat Deum
vt remanerent in Perside, ostendens in conspectu Dei bona quã ex
hoc deuenirent, & sic angelus sanctus dicitur resistere angelo san
cto qui representabat Danielis orationem de contrario coram Deo.
Non tamen inter angelos sanctos est contrarietas voluntatum sim
pliciter, quia voluntates eorum sunt conformes diuine voluntati,
quia tamen de futuris ignorant quid Deus velit ideo aliquando cõ
sulendo Deum de aliquo futuro circa populos quibus præsumt, alle
gant merita contraria, & sic dicuntur resistere adinuicem, sed
quando reuelatur eis super hoc diuina voluntas, simpliciter concor
dant in ea.

Et ecce Michael vnus de principibus. & c. Quia erat supe
rior angelus angelo qui loquebatur, quia erat princeps totius Sina
goge, sicut est modo princeps totius ecclesiã, & ideo non solum præ
erat filijs Israel qui erant in Perside, sicut ille qui loquebatur Danie
li, sed etiam præerat omnibus filijs Israel vbicunque essent, & ideo
procurabat bona filiorum Israel vbicunque, propter quod adiunxit il
lum angelum qui præerat vni parti eorum scilicet eorum qui erant
in Perside, & hoc est quod subdit de Michaelẽ. Venit in adiuto
rium meum. Si quitur.

Et ego remansi ibi. Id est, coram Deo offerens preces tuas.
Iuxta regem Persarum. i. iuxta angelum qui præerat Persis
mihi resistente modo prædicto. Hoc autẽ dixit angelus Danieli
ad ostendendum, quare tantum tardauerat ad denuntiandũ exau
ditionem suã orationis.

Veni autẽ vt docerem. Ex quo patet, quod non solum ve
nerat ad denunciandũ Danieli recitum captiuitatis nec solum ea
quã facta sunt tempore Antiochi Epiphaniã, sed etiam quã ventu
ra sunt in fine mundi tempore Antichristi, vt patebit capitulo se
quenti propter quod sequitur.

Orare coepit propheta exauditus sit, non statim ei missus est angelus qui Dei indulgentiam nunciaret, quia viginti & vno diebus restitit ei princeps Persarum enumerans peccata Iudaeorum quibus iuste captiui tenerentur, nec dimitterentur.

Lib. 17. mor. cap. 8.

Angeli Dei milites.

† eorum.

† non reman- sit in me.

Apolog. 2.

Lib. de vera relig. ca. 55.

Hieron. Angeli sunt honorandi.

Psal. 120. 2 Psal. 44. c

Gregorius. Angeli cos spiritus recte Dei milites dicimus, dum certare eos potestates aeris non ignoramus: quae tamen certamina non labore, sed imperio peragunt, quia quidquid agendo contra immundos spiritus appetunt ex adiutorio cuncti potentis possunt.

Cumque loqueretur mihi, &c. * Theodor. Cui audissem angelorum quoque principes egre ferream curam, quae haberetur erga populum, tristitia rursus plenus deiecit in terram vultu stabam, nec sursum aspicere poteram.

Domine mi, in vi. * Theodor. Nemo autem existimet, quod ab eo visus est, illum esse dominum propterea quod Daniel ipsum Dominum appellet. Dominum enim illum vocat, non ut Deum, sed honorem illi debitum tribuens.

Iustinus. Martyr. Non sumus hostes verissimi Dei, ut calumniantur ethnici, sed & cum, & ab ipso missum filium, reliquumque huius bonorum Angelorum ductum ipsius sequentem exercitum veneramus.

Augustinus. Non invidemus Angelis, quod paratiores, quod nullis molestiis interpedientibus Deo perfruuntur, sed magis eos diligimus, quoniam & nos tale aliquid sperare a communi Domino iussi sumus. Quare honoramus eos charitate, non seruitute.

Alij: Domine in visione tua conuersa sunt interiora mea in me, vnde. Benedic anima mea domino, & o. q. iii. me sunt. n. s. e. Prius enim quam Dei visionem mereamur, interiora nostra foris sunt & aspiciunt: post autem conuertuntur & tui illis sumus, vnde alibj. Omnis gloria eius filiae regis ab intus, &c.

Cum enim egre. Reuoluenda sunt veteres historiae, & considerandum, ne forte tempus illud significetur quando Persae a Graecis superati sunt.

Hieronymus. Cum enim. Ac si dicat. Egrediebar a conspectu Dei, ut quae ventura sunt populo tuo nunciarem tibi, licet

licet securus non sim, stante ibi Persarum principe & gente precibus tuis, & meae legationi: & ecce princeps eorum. Id est angelus Macedonum veniebat, & ingressus conspectu Dei, ut accusaret principem Persarum atque Macedonum, ut in eorum locis regnum Macedonum succederet.

† Proferatur.

mis diebus, quonia adhuc visio in dies. Cumque loqueretur mihi huiuscemodi verbis, deieci vultum meum ad terram, & tacui. Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea, & aperiens os meum loquutus sum, & dixi ad eum qui stabat contra me: Domine mi, in visione tua dissolutae sunt compages meae, & nihil in me remansit virium. Et quomodo poterit seruus domini mei loqui cum domino tmeo? Nihil enim in me remansit virium, sed & habitus meus tintercludit. Rursum ergo tetigit me quasi visio hominis & confortauit me, & dixit: Noli timere, vir desideriorum: pax tibi confortare, & esto robustus. Cuique loqueretur mecum coualui, & dixi. Loquere domine mi. quia confortasti me, &

ait: Nunquid scis quare venerim ad te? Et nunc reuertar vt. praelier aduersum principem Persarum. Cui enim egredere apparuit princeps Graecorum veniens. Veruntamen annuncia-

bo tibi, quod expressum est in scriptura veritatis, & nemo est. Te enim precante dominum, & me offerente oratione, stat in regione princeps Persarum, qui non vult de ca relaxari populum tuum, quia tamen princeps Graecorum impugnat principem Persarum habens Michaelen in torium, annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura. Et nemo. * Theod. Cur nam inquit, vnum aut eam, Persarum principem, & Graecorum? Cum nuntutum coelestium velit populum vestrum boni alcompotem fieri, propter multa scelera, nisi solus Deus, cui vestra tutela credita est? Est autem verisimilium qui diserebat, sanctum esse Gabrielem qui iam alireuelationes ipsi interpretatus est.

Greg. Quae pax in sublimibus esse potest, si inter quoque in angelicos spiritus praeliando certamen qui semper veritatis conspectui assistunt: sed quia cetera angelorum ministeria dispensandi singulis quibus gētibus sunt praelata, cum subiectorum mores ad se, vicissim praepositorum opem spirituum merentur: praesunt spiritus contra se venire referuntur. Is nam angelus qui Danieli loquebatur, captiuis Israeliticis in Perside constitutis praelatus agnoscebat. Michael his qui in Iudaea remanserant; ex ea de plebe praesentiu inuenitur. Vnde ibi ab eodem angelo Danieli dicitur.

Veruntamen. Res adhuc in

est. Te enim precante dominum, & me offerente oratione, stat in regione princeps Persarum, qui non vult de ca relaxari populum tuum, quia tamen princeps Graecorum impugnat principem Persarum habens Michaelen in torium, annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura. Et nemo. * Theod. Cur nam inquit, vnum aut eam, Persarum principem, & Graecorum? Cum nuntutum coelestium velit populum vestrum boni alcompotem fieri, propter multa scelera, nisi solus Deus, cui vestra tutela credita est? Est autem verisimilium qui diserebat, sanctum esse Gabrielem qui iam alireuelationes ipsi interpretatus est.

Greg. Quae pax in sublimibus esse potest, si inter quoque in angelicos spiritus praeliando certamen qui semper veritatis conspectui assistunt: sed quia cetera angelorum ministeria dispensandi singulis quibus gētibus sunt praelata, cum subiectorum mores ad se, vicissim praepositorum opem spirituum merentur: praesunt spiritus contra se venire referuntur. Is nam angelus qui Danieli loquebatur, captiuis Israeliticis in Perside constitutis praelatus agnoscebat. Michael his qui in Iudaea remanserant; ex ea de plebe praesentiu inuenitur. Vnde ibi ab eodem angelo Danieli dicitur.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quoniam adhuc visio in dies. scilicet multos differtur implenda: aliter.
2 Cumque loqueretur mihi huiuscemodi verbis. Hic ponitur consolatio perfecta ipsius Danielis. Et diuiditur in duas partes: quia primo dicitur quod dictum est: secundo subiungit causam sui recessus a Daniele, &c. Et nunc reuertar. Circa primum dicitur sic. Cumque loqueretur mihi. Angelus. s. huiuscemodi verba.
3 Deieci vultum meum ad terram & tacui. quasi non potes sustinere aspectum fulgoris angeli apparentis, & hoc factum est, ut Daniel cognosceret fragilitatem hominis respectu virtutis angelorum.
4 Et ecce quasi similitudo filij hominis. quia non erat homo sed angelus apparens in specie hominis.
5 Tetigit labia mea. Vt possem loqui, propter quod sequitur. Et aperiens os meum locutus sum, & dixi ad eum, &c. Sequitur.
6 Dñe mi in visione tua dissolutae sunt compages meae, &c. i. iuncturae membrorum meorum propter defectum sanguinis, & spirituum recurrentium ad cor, & ex passione timoris propter visionem insolitam angeli apparentis. Sequitur.
7 Rursum ergo tetigit me, quasi visio hominis. quid tunc angelus sibi apparuit in forma humanae speciei aliter quam ante. In potestate enim angelorum est speciem corporum assumptorum trans-

- mutare de facili. Sic autem apparuit ei angelus ad ipsum me confortandum. propter quod subditur.
8 Et confor. me. Et patet littera. Sequitur.
9 Cumque loq. me. con. s. perfecte confortatus. Sequitur.
10 Et ait angelus, scilicet Danieli.
11 Nunquid scis, &c. q. d. ego veni ad ostendendum tibi rationem tuam exauditam, & ea quae sunt futura temporibus nostris vt iam dictum est & magis patebit infra.
12 Et nunc, &c. Hic exprimit causam, quare oportet, eum cito recedere a Daniele, vt scilicet rediret ad interpellandum coram Deo pro populo Israel, ne reditus eius de Babylone impediretur per angelum qui erat Persis & hoc est quod dicit. Et nunc reuertar, s. in conspectu Dei.
13 Vt praelier, &c. quod quidem praelium est per hoc quod angelus qui praesunt diuersis gentibus, offerunt coram Deo contraria iusserunt, vt dictum est.
14 Cum enim egr. ap. pri. i. angelus Graecorum, hoc autem interponit angelus loquens Danieli, quia in principio se. c. faciet mentionem de bellis Persarum & Graecorum adinuicem.
15 Veruntamen. i. antequam reuertar recedendo a te.
16 Annuntiabo t. quod ex. est in se. verit. i. in praesentia Dei mei reuelata, quia reuelatio est quaedam impressio diuina scientiae. Annuntiabo inquam tibi illa quae desideras scire.
17 Et nemo est adiutor meus, &c. Scilicet quae spectat ad

no est adiu. m. Et supra. Ecce Michael vnus de principibus
 nus venit adiu. m. bi. quasi alijs t detentus tenebatur,
 venire ad adiutorium dicitur. Cumque vt aduersus
 principem Persarum praeliaturus egrederetur, Græco. si-
 princeps apparet aduersum quoq; Græcos Iudæa ali-
 quæ cõmiserat, quo
 reu profecto causa
 illas ereptioni resi-
 stat prophetæ igit
 præces angelus
 eludit, sed Persa-
 rum princeps resistit, quia etsi iam vita iusti deprecari-
 ereptionem eiusdem populi exigit, tamen eadem
 populi vita contradicit. Michael adiuuat, sed Græcorum

princeps ad prælium venit, quia mereri veniam tam lon- D
 ga oppressorum captiuitas poterat sed ereptioni quoque
 eorum hoc quod in Græcos deliquerant obuiabat. Subli-
 mes spiritus gentibus principantes nequaquam pro iniu-
 stè agentibus decertant, sed eorum facta iustè diiudicantes
 examinant, & vniùs
 cuiusque gentis iu-
 stitiam, vel culpam,
 supernæ curiæ con-
 sistoria est sui supet
 se voluntas opificis,
 voluntas summa, quam dum semper aspiciebant quod
 obtinere non valent, nunquam volunt.

1. Qui orationibus pro vobis ad Deum. b. Qui sum angelus ille qui offert orationes tuas.
 c. Cui creditus sit populus Iudæorum, id est ego princeps Græcorum nunc conuinum labore pugnamus
 contra principem Persarum
 est adiutor meus in omnibus his nisi Michael princeps
 vester.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Nisi Michael princeps vester. Quia sicut dictum est, Mi-
 chael erat princeps totius synagoge generaliter.

CAP. XI.

CAP. XI.

Go autem ab anno primo Dârij Medi sta
 bam, vt cõfortaretur, & roboraretur. Et
 nunc veritatē annunciabo tibi. Ecce ad-
 huc tres reges stabūt in Perside, & quar-
 tus ditabitur opibus nimis super omnes, & cum inua-
 luerit diuitijs suis concitabit omnes aduersum regnum

ganseius clementiã
 pro eo qui me dili-
 gebat, vt confortare
 tur, & corroborare
 tur, vel ipse vel re-
 gnum eius, & cum
 oratione persisterẽ;
 hæc domino respõ-
 dente cognoui.

Go autem a pri.
 an. Hiero. lux
 aditionem vulga
 tar vsq; ad finem
 lili, vna putatur vi-
 siquæ præcessit, &
 que anno tertio re-
 gi Persarum appa-
 re: Danieli, sed iux-
 ta hebraicam veri-
 tatem separata sunt
 que sequuntur, &
 scripta ordine præ-
 cepti, d cuius cau-
 sa supra dictum est. Non. n. sub Cyri anno tertio, sed sub
 Dârij primo, qui occidit Balthasar, narrantur quæ scripta
 sunt. Ego autem ab. 2. Cõsueuerunt prophetæ repente per
 soas introducere sine vlla verborum præfatione, vt est
 hi Tu es refugium meum a tribulatione quæ circumdedit me, exul-
 ta mea erue me a circum. m. Et repente persona domini re-
 spendentis introducit. Intellecū tibi dabo, & instruat te
 in hac qua gradie. firm. i. super te ou. me. Ergo, & hic dicen-
 te propheta. Ab anno primo Dârij Medi, & c. dominus re-
 pte respondet. Et nunc veritatem an. tibi. Q. Quia vis nosse
 de regibus Persarum quid futurum sit, audi ordinem re-
 gū, & ausculta quæ quæris.
 b Stabam, vt confortaretur. In conspectu domini. f. ro-
 gans

Daniel. a. Qui subuertit Chaldaeos, & me de manu inimicorum.
 quantum in se iuxta liberavit, & anulo suo lacum leonum, ne me ad
 uersarij interficerent signauit.

Ego dominus

c. Et e adhuc tres, & c. Hieron.
 Id est. Cambyses fi-
 lius Cyri, Smerdis
 magus qui Panta-
 ptem filiam Cam-
 bysis duxit uxorem

qui cū a septē magis fuisset occisus in locū eius Dario suc-
 cedenti eadem Pantaptes nupsit, & ex eo Xerxem filiū ge-
 nuit qui potentissimus rex, & ditissimus contra Græciam
 innumerabilem duxit exercitū, & ea gessit quæ Græcorū
 narrantur historiz. Succendit. n. Athenas sub principe Cal-
 lia & bellum eorū gestum in Thermopylis, & apud Sa-
 laminam nauale certamen quando Sophocles, & Euripi-
 des clari habebantur, & Themistocles in Persas fugiens,
 hausto tauri sanguine perijt. Frustra ergo quidā Darium
 quartū regē, qui ab Alexandro superatus est scribūt, qui
 nō quartus sed 14. post Cyrum rex Persarum fuit, quem
 7. imperij sui anno superauit, & occidit Alexander. Et nō
 tantum, quod quatuor post Cyrum regib. Persarū enume-
 ratis,

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XI.

Go autem. In cap. precedent. ostensa est eminentia visio-
 nis, vt dictum est, hic consequenter circa istam visionem
 declaratur cominentia veritatis. Et diuiditur in duas par-
 tes quia primo ostenditur futura violentia peruersorum contra ele-
 ctum, secundo finalis victoria electorum contra reprobos. In tẽ-
 pre autem illo. Prima diuiditur in duas quia primo explicatur
 progressus regni Persarum in breui, secundo vnius regni Græcorum,
 hoc vt sic perueniat ad Antiochum Epiphanem qui fuit de re-
 gi Græco. Fuit etiam figura Antichristi, de quo est principalis in-
 teio vt videbitur, secunda sibi. Surget verò. Dicit ergo primò sic.
 Ego autem a pri. an. Da. me. Qui interfecit Baltha. vt supra di-
 ctum est in fi. v. c.
 1 Ego autem a prin. an. Dar. & c. In hoc ca. secundum sensum
 literalē describitur pugna regis Aquilonis contra regem Austri:
 quæ diu durauit, & aliquando vnus, & aliquando alius superabat.
 Metaphorice autem per istam pugnam signatur illa de qua dicit ap-
 o. Gal. 5. c. Caro concupiscit aduersus spiritum, & spiri-
 tu aduersus carnem. Per austrum verò vnde prouenit feruor
 carnis, significatur feruor deuotionis. Per Aquilonem vero vnde
 vult stridor frigoris, multiplicatio transgressionis, Mat. 24. Om-
 niam abundabit iniquitas, refrigescet charitas multo-
 rum. Ergo per regem Austri signifi. a. x. ratio, quæ ad optima de-
 peccatur, per regem Aquilonis significatur somes per quem homo
 a vitia inclinatur, vnde dicitur Ier. 1. ca. Ab Aquilone pande-
 ti omne malum. Et aliquando superat ratio, aliquando verò so-
 mes è conuerso, & hoc dupliciter. Vno modo in omnibus diuersis, nã
 inuenibus communiter magis viget somes, in senibus autem ratio.
 Alio modo in eodem homine, in cuius iuuentute magis riget somes
 communiter, & ratio in senectute. Aliquando tamen sit aliter
 per uisionem, & assuefactionem ad bonum, vel ad malum ei op-
 positum.

2 Stabam, vt confortaretur. Regnum eius.
 3 Et roboraretur. Aliqui exponunt dicentes, quod ista sunt ver-
 ba Danielis, qui orabat pro Dario qui eum multum honorauit, & eum
 de lacu leonum liberauit, vt dictum est supra 6. ca. & hoc etiam di-
 cit glossa interlinearis. Sed hoc non videtur verum, quia verba im-
 mediatè præcedentia sunt verba angeli loquentis Danieli, vt visum
 est. Similiter verba, immediatè sequentia, quæ copulantur ad ista
 sunt verba angeli loquentis cum Daniele, qui offerebat preces Danie-
 lis coram Deo, vt visum est, & ideo sicut Daniel stabat pro confirma-
 tione Dârij orando pro ip. o. ita similiter angelus preces Danielis of-
 ferendo, & etiam alijs modis, quia efficacior est virtus angeli quam
 hominis.
 4 Et nunc veritatem annunciabo tibi Danieli. f. de regno
 Medorum, & Persarum. Sequitur.
 5 Ecce adhuc, & c. Primus fuit Cyrus, qui successit prædicto Da-
 rio aunculo suo. Secundus, fuit Cambyses filius Cyri. Tertius fuit Da-
 rius filius Hytaspis, in cuius anno. 6. consummatum est templum, vt
 habetur 2. Esdra 7. secundum computationem latinorum supra posi-
 tam ca. 9. & improbatam. Vocantur autem hic reges Persarum, quia
 licet esset vnum regnum Medorum, & Persarum, tamen Cyrus, qui
 tunc regnabat transulerat caput monarchiæ ad Persas, a quib. pri-
 mò fuerat promotus. Ista autem visio facta est Danieli anno tertio
 Cyri, vt visum est in principio. 10. cap.
 6 Et quartus, & c. Iste fuit Xerxes filius Dârij secundum Latini-
 cos, qui fuit potentissimus respectu præcedentium, & vi armorū sub-
 iugauit Græciam regno Persarum, & hoc vsq; ad tempora Alexan-
 dri Magni, qui propter hoc postea contra regem Persarum bellauit,
 & hoc est quod dicitur hic.
 7 Et cum inua. & c. Prædictus Xerxes Rex Persarum.
 8 Et concit. om. bel. f. quos poterit inuenire.
 9 Aduersum reg. Græciæ. Quod subiugauit. Licet aut post
 istum Xerxem plures alij reges in Perside secundum Latinos. f. 9. f.
 que ad Alex. ind. Magni, qui interfecto Dario monarchiam

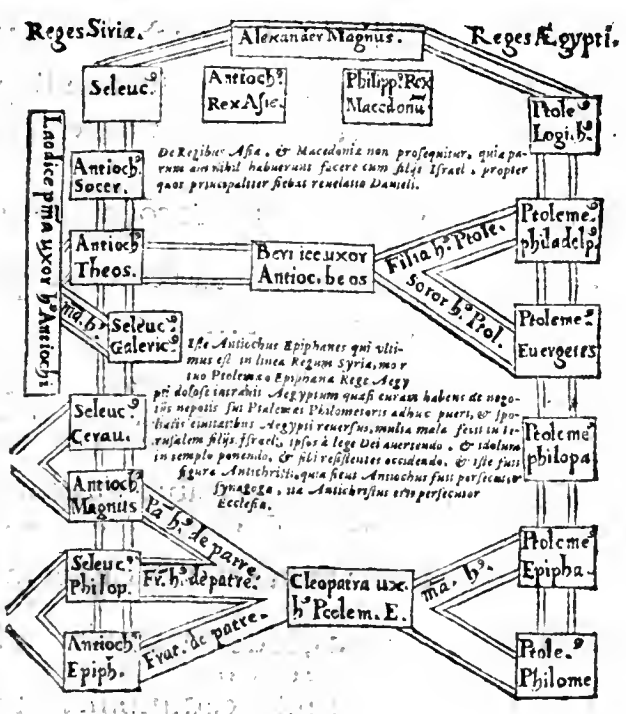

leum vicerit. Ptolemæum Philadelphum narrant hi
 stia habuisse peditum 200. equitum 20. millia, curru
 do millia, elephantorum, quos primus duxit ab Aethio
 pia 100 naues longas, quas Liburnas vocant, mille quin
 geas, alias ad cibaria militum deportanda mille, auri
 que, & argenti
 gridepondus, ita
 vte Aegypto per
 singulos annos 14.
 milia octoginta ta
 lera argenti accipe
 re, & frumenti ar
 tats (que mensura
 tremodios, & ter
 tia modij partem
 conet) quinquies,
 & lecies centena
 milia.

post finem anno
 federabuntur, &c.
 * Theodoretus.
 Ptolemæi Phi
 latoris obitu; reg
 nit Ptolemæus
 filii eius; Epipha
 ne appellatus, Re
 gē erō Aquilonis
 appellat Antiochū
 nō piphaniem, sed
 illū, qui vocatus
 r lagnus, Antio
 chi Epiphaniis pa
 tre. Hic enim fuit
 Ptolemæus illis æ
 quis.

liaq; Regis. Ideo
 ra regna dimit
 ter Macedoniæ. f.
 & sū, tantum de
 Sye, & Aegypti
 Reibus narrat, ga
 luea in medio po
 sitū ab his, nūc
 ablis Regib. tene
 ba r, & scripturæ
 factæ propositum
 est non externam
 hioriam texere,
 secam, quæ Iudæis
 colata est. Filiaque
 Reg Austri veniet ad
 Rem aquilonis, &c. Berenice filia Ptolemæi Philadelphi ve
 niet

niet nuptura ad Antiochum post bella diutina.
 c Et tradetur ipsa, & qui ad duxer. &c. A Laodice priore vxo
 re Antiochi quem ipsa prius veneno occidit, quamuis
 amore eius victus in honorem restituisset eam, cum prius
 præposita Berenice haberet eam quasi concubinam, sed
 timuit mentem vi
 ri dubiam.

d Et veniet cum exer
 citu, &c. * Theo
 doretus. Secundus
 nos Machabæorum
 liber edocuit, Ptole
 mæum præter om
 nem spem deuicto
 Antiocho magno
 ad Hierosolymā per
 uenisse Deoq; sum
 ptuosa obtulisse sa
 crificia, conatumq;
 ingredi in adyta tē
 pli Sacerdotibus, q
 supplicantes cum
 arcebant, cum non
 obtemperasset, inui
 sibilibus flagellis p
 cussum fuisse. Tum
 ille interminatus Iu
 dæis, Alexandriam
 se recepit, & illa fa
 cere aggressus est,
 quæ historia docet.

a Multorum, quibus pugnarunt. b Amici sunt. c Ptolemæus Philadelphus, & tertius in Syria An
 tiochus, qui & theos. d Deus.
 enim dominatio eius. Et post finem annorū federabuntur. 1
 a Berenice. b Ptolemæi Philadelphi. c Post diutina bella. d Nuptura. e Antiochum.
 Filiaq; regis austri veniet ad Regem aquilonis facere ami 2
 citiam: & non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit se 3
 cūm eius. Et tradetur ipsa, & qui adduxerunt eam t adole 4
 scentes eius, & qui confortabat eā in temporibus. Et stabit 5
 de germine radicum eius t plantatio. Et veniet cum exer- 6
 citu, & ingredietur t prouintiā Regis aquilonis, & 7
 abutetur eis, & obtinebit. Insuper & Deos eorum 8
 uincias trans Euphratem. 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15

e Obine. Quia in
 Aegypto seditio
 nem moueri audi
 uit: tulit de Aegy
 pto Seleuci 400 mil
 lia talentorum ar
 genti & vasa pretio
 sa, simulacraq; duo
 millia & quingen
 ta, in quibus & illa
 quæ Cambyles ex
 Aegypto capta in
 Persas portauit: &
 Syriam quidem ip
 se obtinuit, Ciliciā
 amico suo Antio
 cho tradidit & An
 typo alteri duci pro

Et

NICOLAUS DE LYRA:

1 Et post finem an. fœde. Quia iste Ptolemæus Philadelphus
 meum deprefferat Regem Syria sicut & pater eius, sed voluit fi
 nere bello, & sibi fœderare Regem Syria dando sibi suam fi
 liam uxorem nomine Berenice: ut sic regnum Syria acquireret ne
 pibus suis, & hoc factum est tempore tertij Regis Syria. f. Antio
 chi Theos, & hoc est quod subditur hic.
 2 Filiaq; Regis austri. i. Aegypti.
 3 Veniet ad Regem aquilo. i. Syria.
 4 Facere amicitiam. Inter patrem, & maritum per matrimo
 nium prædictum.
 5 Et non obtinebit fortitudinem. i. filia Regis prædicti non
 tebit fortitudinem regni Syria.
 6 Nec stabit semen. i. filij ex ea nati non obtinebunt regnum, si
 cogitauerat Rex Aegypti Ptolemæus Philadelphus, ut dictum
 est. Ratio autem eius fuit, quia Antiochus Theos Rex Syria habe
 bat aliam uxorem nomine Laodice, & ex ea filium nomine Seleu
 cum Callinicum. Ista autem Laodice quæ fuit prima vxor Antiochi
 Theos, reputata est quasi ancilla, postquam copulata est ei Berenice fi
 lia Regis Aegypti: sed tamen postea recepta fuit ab eo in gratiam: &
 ipse timens ne iterum a marito expelleretur cum filio suo, pro Bereni
 ce filijs suis, ideo maritum suum veneno interfecit, & Berenice
 cum filijs suis occidi procurauit, & sic filius eius Seleucus Callinicus
 patri suo in regnum successit. Et hoc est quod dicitur.

7 Et tradetur ipsa. f. Berenice filia Regis Aegypti, quæ tradita
 fuit ad mortem, ut visum est.
 8 Et qui adduxerunt eam adolescentes eius, &c. i. domi
 celli, qui venerant cum ea de Aegypto in Syriam, & erant in com
 itina eius, quia tota familia eius interfecta est cum ea.
 9 Et qui confortabat eam in temporibus. i. maritus eius,
 qui interfectus est cum ea, veneno tamen, ut visum est.
 10 Et stabit de germine radicum eius plantatio. Quia Pto
 lemæus Euergetes frater prædictæ Berenice, & filius Ptolemæi Ph
 ladelphi, quæ processit ex eadem radice cum ea regnavit post patrem
 in Aegypto: & sic stetit in regno loco patris sui.
 11 Et veniet cum exercitu, &c. Quia ad vindicandum mortem
 sororis suæ Berenice, congregauit exercitum magnum, & fortem, &
 ingressus est regnum Syria: & interfecit Seleucum Callinicum ibi, re
 gnantem cum matre sua, & hoc est quod dicitur hic.
 12 Et ingredietur prouintiā Regis aquilonis. id est, Sy
 ria.
 13 Et abutetur eis. i. Seleuco Callinico, & matre eius, de quibus
 opprobria intulit.
 14 Et obtinebit. Quia iure victoria eos occidit. Quia tamen habi
 ta hac victoria, etiam audiuit disensionem ortam in Aegypto, id
 est, festinanter reuersus est de Syria portans secum idola auri, & ar
 genti, & alia pretiosa iocalia illius regni, & hoc est quod dicitur
 hic.
 15 Insuper & Deos eorum sculptilia. Obtinebit supplē.

A *Et ve. pro.* Occiso Seleuco maiore fratre, tertio anno imperij sui in Phrygia per dolum Nicanoris Apaturij venit Antiochus magnus de Babylone in Syriam, quā tunc tenebat Ptolemæus Philopator filius Energetis, qui quartus regnavit in Aegypto. *Et venit pro.* Cum n. aduersus duces Ptolemæi proditione Theodotij obtinisset Syriam (quæ per successionem a Regibus iam Aegypti tenebatur) in tantam venit audaciam, contempta luxuria Philopatoris, & magicis artibus, quibus inferre dicebatur, ut vitro Aegyptijs bellū inferre conaretur.

B. *Comuertetur, &c.* Antiochus magnus audita Philopatoris luxuria, vel morte, cum Philippo Macedone communi manu eius regnum aggreditur, facta pace cum Agathocle, & Ptolemæo Epiphane, cum quibus antea dimicabat: hac conditione, ut proximas ciuitates de regno Ptolemæi regno suo iungeret: & hoc est multi con.&c.

C. *Filij quoque pæ.* Pugnantis contra

se magno Antiocho, & ducibus Ptolemæi, iudæa in mposita in contraria studia scindebatur, alijs Antiocho Ptolemæo fauentibus. Deniq; Onias quoq; Sacerdmini, assumptis plurimis iudæorum fugit in Aegypto & a Ptolemæo honorificè susceptus, accepit eam nem, quæ Heleos uocabatur concedente templum ex in Aegypto Iudæorum te quod permare que ad imp Vespassiani an tis quinquagi sa autem vrbs qu vocabat Oni cantib. postea sum Roman dæis, vsq; ad tdeleta est, vr vrbis, neque vllum restare gni. Sub occ igit Onia pifininita Iuda agmina in A confugerunt pore, & Cyre multitudine est, afferebat nias Isaiæ i vaticinium tis. Erit altare in Aegypto, & eius in terminis hoc est: Filij uaricatorū

&† sculptilia, vasa quoq; pretiosa auri, & argenti captiua ducet in Aegyptum. † Ipse præualebit aduersus Regē aquilonis. Et intrabit in regnū Rex austri, & reuertetur ad terrā suam. Filij autem eius prouocabūtur, & cōgregabunt multitudinem exercituum plurimorum. Et veniet properās, & inundans, & reuertetur, & concitabitur, & cōgredietur cū robore eius. Et prouocatus Rex austri egredietur, & pugnat bit aduersus Regē aquilonis, & pparabit multitudinē nimia: & dabitur multitudo in manu eius, & capiet multitudinē, & exaltabitur cornū eius, & deiiciet multa millia, sed non præualebit. Conuertetur. n. Rex aquilonis, & præparabit multitudinem multo maiorem, quā prius. Et in fine temporum, annorumq; veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimijs. Et in temporibus illis multi con surgent aduersus Regem austri. Filij quoque præuarica-

† & ipse per annos stabit, vel pluribus annis stabit quam Rex aquilonis.

Hiero.

Hiero.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Vasa quoq; pretiosa auri, & argenti captiua ducet in Aegyptum. Ipse. s. Ptolemæus Energetes.
 2 Ipse præualebit aduersus Regem aquilonis. i. aduersus Regem syrie Seleucum, ut visum est.
 3 Et intrabit in regnum. s. suum.
 4 Rex austri. i. Aegypti.
 5 Et reuertetur ad terram suam. Deniēta tamen, & spoliata Syria, modo predicto.
 6 Filij. Hic consequenter agit de regno Antiochi magni, qui fuit filius Seleuci Regis Syriae. Et diuiditur in duas partes, quia primo ostēditur qualiter pugnavit contra Ptolemæum Philopatorem, secundo qualiter pugnavit contra filium eius Ptolemæum Epiphanem, ibi. Conuertetur enim Rex aquilonis. Circa primum considerandum, q mortuo Seleuco Rege Syriae, ut predictum est, duo filij eius, qui tunc erant paruuli creuerunt. s. Seleucus † Ceraunus, qui erat primogenitus, & Antiochus magnus, qui erat secundus natus. Mortuo autem Ptolemæo Energete, qui patrem eorum interfecerat, & matrem, ut visum est, regnante Ptolemæo Philopatore in Aegypto loco patris sui Ptolemæi Energetis; duo fratres predicti mouerunt contra eum pugnam ad vindicandum mortem parentum, sed infra breue tempus Seleucus Ceraunus mortuus est, & sic Antiochus magnus solus iuit ad pugnandum contra Ptolemæum Philopatorem: tamen Antiochus victus fuit de campo: & hoc est quod dicitur: Filij autem eius. i. Seleuci Galerici.
 7 Prouoca. s. ad vindicandum mortem patris, & matris ipsorum.
 8 Et congrega. mul. exer. plu. Ad pugnandum contra Ptolemæum Philopatorem.
 9 Et ve. properans. Quia antequam committerent bellum cum Rege Aegypti Seleucus Ceraunus frater senior mortuus est, & audita morte fratris eius Antiochus magnus festinanter venit de Babylone, ut cum exercitu pugnaret aduersus Ptolemæum, & hoc est, quod dicitur. Et ve. prope. & inun. reuer. s. de Babylone audita fratris morte.
 10 Et con. cum ro. eius. i. cum forti exercitu veniet ad pugnandum contra Ptolemæum Regem Aegypti.
 11 Et prouo. Rex. au. Rex Aegypti.
 12 Egred. b. iam Antiocho magno.

13 Et pugna ad. re. aqui. i. contra Antiochum magnum Syria.
 14 Et præparabit mult. nimiam. i. multo maiorem, multitudo exercitus Antiochi.
 15 Et dabitur mul. in ma. eius. Quia exercitus Antiochi fuit a Ptolemæo Philopatore.
 16 Et capiet mul. Quia multos de exercitu Antiochi cepit.
 17 Et exaltabitur cornu eius. i. cor Ptolemæi Philopatoris propter victoriam habitam.
 18 Et adieciēt multa. s. de exercitu Antiochi.
 19 Sed non præua. s. quia non potuit capere Antiochum, quia euasit per fugam.
 20 Conuertetur. Hic consequenter describitur pugna Antiochi contra Ptolemæum Epiphanem. Et diuiditur in tres partes, quia primo facit quod dictum est, secundo ponit quoddam vaticinium, ibi. Filij quoque. Tertio reuertitur ad propositum, ibi. Et in fine temporum. Circa primum considerandum q Antiochus magnus deuenit a Ptolemæo Philopatore, ut visum est, ut posset vindicare opprobrium suum insurrexit contra Ptolemæum Epiphanem regnātem in loco patris sui defuncti. s. Ptolemæi Philopatoris. Et hoc dicitur. Conuertetur. i. Antiochus magnus Rex Syriæ.
 21 Et præpa. s. in pugna, quam habuerat contra Ptolemæum Philopatorem.
 22 Et in fine. tem. an. i. post magnum tempus, mortuo Philopatore predicto.
 23 Veniet pro. s. iste Antiochus magnus.
 24 Cum exer. nia. Ex multitudine bellatorum.
 25 Et opibus ni. Ex abundantia pecuniarum, & victu.
 26 In temporibus, & c. i. contra Ptolemæum Epiphanem Regem Aegypti: quia Philippus Rex Macedonum confederatus Antiocho magno, inuadebat Aegyptium cum eo tali pacto, q qui haberet ciuitates propinquiores regno suo, quas possent acquirere in Aegypto.
 27 Filij quoque. Hic ponitur quoddam incidens illius vaticinium, quia tempore Ptolemæi Epiphani, Onias, qui erat summus Sacerdos in Iudæa, fugit in Aegyptum, dicens se velle implere Isai. 19. c. In die illa erat al. do. do. in me, & c. Et ideo susceptus est a Ptolemæo Epiphane, & fecit ei templum in Ierosolymitano, & hoc est quod dicitur Danieli, hic. Iij. que præuaricatorum populi tui. i. populus Israel, quo erat natus Daniel.

Diuisio.

† Ceraunus.

† tol.

Et venit. Cum Antiochus teneret ideam, missus Scorus dux Ptolemæi contra eum fortiter micans cepit Iudæam, & in Aegyptum reuersus est: inquit rex, &c. Et confurgent. ele. Antiochus magnus volens recuperare Iudæam, & Syriam, & vrbes plurimas, Scopam ducem Ptolemæi iuxta Iordanem ubi nunc Pannus condita est, fugauit, & cum 10. mil. armatorum Sidæam obsedit: ad eius liberationem misit Ptolemæus ducem inclytos, sed oditionem solueri non potuit, sed facie superat Scopam manus dedit, & Nilus cum socijs diuisus est. Et filiam sc. &c. Sextimo anno regni adolescenti Ptolemæo

In Superbiam, iactantes se preceptum Domini implere. torum populi tui extollentur, vt impleant visionem, et corruent. Et veniet Rex aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes munitissimas, & brachia austru non sustinebunt. Et confurgent electi eius ad resistendum, & non erit fortitudo. Et faciet, veniens super eum, iuxta placitum suum: & non erit qui slet contra faciem eius. Et stabit in terra inclyta, & consumetur in manu eius, & ponet faciem suam, vt veniat ad tenendum vniuersum regnum eius, & recta faciet cum eo. Et filiam foeminarum dabit ei vt euertat illum. Et non stabit, nec illius erit, & conuertet faciem suam ad insulas, & capiet multas, & cessare faciet principem opprobrii sui. Et opprobriū eius conuertetur in eum. Et conuertet faciem suam ad imperiū tertie sue, & impinget, & corruet, & non inuenietur. Et stabit in loco eius vilissimus, & indigno decore regio, & in paucis

lemæo filiam de- D spondit & tredecimo tradidit, dataque est ei dotis nomine Syria, & Iudæa. d Conuertet faciem suam ad insulas, &c. * Theod. Multis insulis in suam ditionem reductis, illarum principes imperio abdicatos Iudibrio exposuit. Verum nec ipse opprobrii expers mansit. Romanienim ad Thermo phylas debellato, compressaque eius ingenti audacia, illi mille imposuerunt talentorum tributum, quod sibi singulis E annis cum afferre coegerunt: filiumque eius Antiochum cognomento Epiphanem, acceptum obsidem Romæ custodiebant, quod nos edocet primus liber Machabæorum. Et

NICOLAUS DE LYRA. Extollentur, vt imp. vi. s. Isa. predictam. Dicuntur autem isti filii prauaricatorum, & de numero prauaricatorum, quia non erat eis licitum templum edificare, & hostias offerre extra Ierusalem, & pro hoc in penam peccati eorum subditur. Et cor. Quia a Romanis postea destructum est illud templum, & eius in qua erat, que vocabatur tunc ciuitas Onie. Et veniet. Huc reuertitur ad propositum, s. ad describendum pugnam Antiochi magni contra Ptolemæum Epiphanem, & hoc est quod dicitur: Et ven. rex aquilonis. Antiochus magnus Rex Syriæ cum al. Rege predicto. Et compor. ag. i. faciet comportari per multitudinem exercituum. Et capiet vrbes munitissimas. i. ciuitates, quas Reges Aegypti caperant prius in regno Syriæ, & eas munerant, vt melius possent eas tenere contra Regem Syriæ. Et brach. au. non su. i. sortes milites Aegypti positi in predictis ciuitatibus ad eas custodiendum non potuerunt eas tenere. Et confurgent ele. Quia magni Principes de Aegypto voluerunt succurrere illis, qui erant obsessi ab Antiocho in ciuitatibus predictis. Et non erit for. Quia non poterunt eis succurrere. Et fac. ve su. cum. i. contra Ptolemæum. Iuxta pla. su. Quia ciuitates predictas recuperauit. Et non erit qui ste. c. e. s. Regis Syriæ. Et sta. in ter. incly. i. in Ierusalem, & Iudæa, que dicitur inclyta propter cultum diuinum ibi existentem, quia Antiochus ibi honoratus susceptus est. Et consu. in ma. e. Quia inde abstulit presidium Ptolemæi Regis Aegypti, & eos, qui fauebant sibi. Et ponet faciem suam. i. totam attentionem. Vt ve. ad tenen. vniuer. re. e. i. Regis Aegypti, quia non sufficit Antiocho magno recuperare ciuitates, & loca predicta: sed voluit obtinere totum regnum Aegypti, verumtamen quia perpendit quod hoc non poterat virtute armorum, ideo simulauit facere pacem cum Ptolemæo Epiphane, & querere bonum eius: propter quod dedit ei filiam suam Cleopatram in uxorem, vt sic melius posset ingredi Aegyptum, & hoc est quod dicitur hic.

16 Recta fa. cum eo. Quia Antiochus magnus fecit recta cum Ptolemæo secundum apparentiam tantum. 17 Et filiam foem. i. de numero foeminarum. 18 Dabit ei. s. Cleopatram. 19 Vt euertat illum. i. decipiat occasione filie habens ingressum familiarem intra Aegyptum, vt sic posset capere eum. 20 Et non stabit. i. fraudulencia Antiochi. 21 Nec illius erit. s. regnum Aegypti, vt cogitauerat, quia duces Aegypti per ceperunt fraudem Antiochi, & cautius se habuerunt circa eum. Similiter filia eius Cleopatra magis sauit marito suo Regi Aegypti, quam patri suo Antiocho. 22 Et conuer. faciem suam ad insu. Quia Antiochus magnus videns se defraudatum a spe obtinendi regnum Aegypti, conuertit se ad debellandum insulas Aeg. 23 Et capiet multas. De illis insulis. 24 Et cessare fa. prin. oppro sui. i. seipsum, quia hoc faciendo prouocauit opprobrium suum. Insula enim Asia erant confederata Romanis, ideo ab eis missus est Scipio Africanus contra Antiochum, qui deuicit eum, & de campo fugauit, propter quod subditur. 25 Et opprobrium eius con. in eum. i. in Antiochum. Hæc autem expositio videtur esse contraria textui, quia per hoc Antiochus non fecit opprobrium suum cessare, sed magis augetur, propter hoc recurrendum est ad litteram Hebraicam, que talis est: Et reuertet Dominus opprobrium suum super eum, quia propter blasphemias contra Deum incurrit dictum opprobrium. Et absque opprobrio suo reddet ei, quia nihil deperijt ipsi Deo propter blasphemias Antiochi. 26 Et conuertet faciem suam ad imper. ter. sue. Quia fugiens de Asia voluit ad terram suam redire. 27 Et impin. Quia in ipso reditu occisus fuit in templo Nance Machab. 28 Et non inuenie. Quia ipse, & qui cum eo erant diuisi fuerunt membratim, ita quod eius cadauer non fuit cognitum, nec sepultum. Dicunt tamen aliqui, quod in dicto reditu occisus fuit pugnans contra Elymeos, & quod primum capitulum secundi Machabæorum loquitur de Antiocho Epiphane eius filio. 29 Et sta. in lo. eius vi. i. Seleucus filius eius senior, qui propter inertiam dicitur hic vilissimus. 30 Et indi. de. re. i. honore regali. 31 Et in pau. die. conte. Quia parum regnavit.

A *Et stabit in loco, &c.* Antiochus Epiphanes. s. frater eius primò omnibus vilis, & despectus, sed quasi mansuetus, & lenis fraudulenter regno potitus est. hunc locū, & quæ sequuntur, quidam tantum ad Antiochum referunt: nostri quædam ad eum, quædam ad Antichristum, cuius ille prætulit typum, quædam ad vtrumque, sicut 70. Psal. Salomonis nomine intitulato, quædam ad eum, quædam referuntur ad Christum, quædam vtrique conueniunt.

† blanditijs.

† inundantis inūdabuntur.

B *Et stabit in loco, &c.* Hucusq; de ordine historiarum inter Porphyriū, & nostros nulla contentio est, quæ sequuntur vsque ad finem voluminis, ille interpretatur super Antiochum Epiphanem Seleuci fratrem, Antiochi magni filium, qui post Seleucum. 11. annis regnavit in Syria, obrinuitque Iudæam, sub quo legis Dei persecutio; & Machabæorum bella. Nostri hæc omnia de Antichristo prophetari dicunt. *Et sta. ubi. d. i. s. Antichristus* scilicet, qui in fine mundi confurget, de Gente modica, i. de populo Iudæorum, tam humilis, atque despectus,

spectus, vt ei non detur honor regius, sed fraudulenter tineat principatum.

b *Et brachia p.* Populi Romani expugnabuntur ab eo, & conterentur, & hoc faciet, quia simulabit se ducem se foederis, id est, legis, & Testamenti Dei: & ingredietur vrbes ditissimas, & faciet quæ non faciunt paucorum, & c.

a diebus conteretur, non in furore, nec in prælio. **Et stabit in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius. Et veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulencia. Et brachia pugnantis expugnabuntur a facie eius, & conterentur.**

a Virtus Romani populi ab eo conteretur, id est, Antichristo.

b Antiochus Epiphanes.

a Seleuci fratris.

b Ab his qui in Syria leruebant Ptolemæo.

c Clementium inuulans.

a Fortitudo, unde & manus appellatur exercitus magnitudo.

a Ptol. m. xi. i. Philometoris.

b Philometoris duces.

c Antichristi.

Antiochus christi typus, in quo quæ ex parte præcedunt, in Antichristo omnino sunt complenda, sicut Salomon typus Christi. Est enim mos scripturæ sanctæ, vt futurorum præteritatem in typis. Sic in Psal. qui intitulatur nomine Salomonis, non omnia conueniunt ei: vt hoc. *Et peribit eum sole, & ante lunam, &c. Et dominabitur a mari vsq; ad mare, & cetera huiusmodi.* Et sicut hic: *Benedicentur in ipsius tribus terræ, &c.* Ex parte autem, & quasi in vmbra imagine veritatis in Salomone præmissa sunt, quæ in uatore perfectè implentur.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Non in fu. nec in præ. Quia non fuit homo bellifosus, nec militaris.

2 Et stabit in loco eius, &c. Hic consequenter agit de regno Antiochi Epiphanis, qui fuit figura Antichristi, vt dictum est, de quo principaliter agitur hic. Ad euentum autem eorum, quæ sequuntur, sciendum quòd illud quod est figura alicuius, v. l. signū, oportet quòd sit res aliqua. Illud enim quod nihil est, non potest esse signū alicuius, vel figura, & ideo illud quod est figura vel signum alicuius potest dupliciter considerari quo ad præsens. Vno modo vt est figura tantum, vel signum. Alio modo vt est res quædam in se, & tamen figura alicuius, sicut circulus pendens ante tabernam, potest considerari vt est signum vini existentis in cellarjo tantum, vel prout est signum vini, & cum hoc vt est res aliqua in se. Illa autem quæ dicuntur de figura, vel signo primo modo intelliguntur vera tantum esse de his, quorum sunt signum, vel figura: quia figura in quantum figura dicit tantum in cognitionem alterius. Illa autem, quæ dicuntur de signo, vel figura secundo modo, verificantur de vtroque. s. de re, quæ figura est, & de eo cuius est figura. Simili modo est in sacra scriptura, quia si aliquid dicitur de aliquo vt est figura alterius tantum, tunc sensus literalis est vnus tantum, s. de illo cuius est illa figura, sicut de Salomone vt est figura Christi tantum, dicitur illud Psal. 71. b. Et dominabitur a mari vsque ad mare, & a flumine vsque ad terminos orbis terrarum, & ideo solum verificatur de Christo ad litteram, non de Salomone, cuius regnum solum fuit in Iudæa. Sed illud, quod dicitur de aliquo secundum se, & vt est figura alterius, illud verificatur ad litteram de vtroque, tamen principaliter de illo cuius est figura, sicut de Salomone dicitur 1. Paralipom. 22. c. Ipse erit mihi in filium: & ego ero illi in patrem. Quod verificatur de Salomone, & Christo cuius Salomon erat figura. Sed principaliter de Christo, qui est filius naturalis Dei. Salomon autem fuit filius eius per adoptionem gratiæ saltem in principio regni.

Describit quod sit figura.

Similiter dicendum est in proposito, quòd Antiochus illustris, qui est figura Antichristi, potest dupliciter considerari. Vno modo vt est figura Antichristi tantum, & sic ista quæ dicuntur de Antiocho verificantur tantum ad litteram de Antichristo. Alio modo potest accipi vt est figura Antichristi, & cum hoc vt secundum se est aliquid: & sic illa quæ dicuntur de ipso verificantur de vtroque. De Antiocho tamen imperfectius, & perfectius de Antichristo, cuius est figura, sicut dictum est supra 8. cap. quia ea quæ ibi dicta sunt verificantur de vtroque. In hoc capitulo autem aliqua dicuntur de Antiocho prædicto isto duplici modo, & ideo diuiditur in duas partes, quia primò ponuntur ea, quæ dicuntur de Antiocho secundum se, & vt est figura Antichristi, & sic verificantur de vtroque, secundò ea quæ dicuntur de Antiocho, vt est figura Antichristi tantum, & sic verificantur de solo Antichristo, ibi. Et faciet Rex secundum voluntatem suam. Prima in tres, quia primò ostendit qualiter obtinuit regnum Syriæ fraudulenter, secundò, agit de pugna Antiochi, contra

Ptolemæum nepotem suum, ibi: Et brachia: Tertio qualiter pugnavit contra filios Israël: ibi. Et reuertetur in terram suam.

primò sciendum, quòd Antiochus magnus, de quo dictum est filios habuit, qui vocatus est Seleucus Philopator, & fuit prius, alius autem vocatus est Antiochus Epiphanes, vel illustris idem est, & ille traditus est Romanis obses pro patre suo, ne a tate Romanorum recederet. Mortuo igitur Antiocho magno, dictum est, successit ei in regnum Seleucus filius eius primogenitus, de quo dictum est hic quòd fuit vilissimus, & indignus honore propter inertiam suam: igitur Antiochus Epiphanes, qui erat obses, audita morte patris sui, & sciens inertiam fratris sui reuertens: occultè recessit de Roma sine scitu senatorum, vt communitur historigraphi. Aliqui autem dicunt licet pauci, quòd: de licentia senatorum, non tamen est vis qualiter recesserit sic, veniens igitur in Syriam vbi regnabat frater suus, & emulare benignitatem erga ciues, & audaciam contra hostes: hoc attraxit multos ad se: propter quod fratre eius mortuo regnavit, vt dictum est, obtinuit regnum eius, & nepotem scilicet filium fratris sui priuauit regno sibi debito, & hoc etiam dicitur hic. Et stabit in loco eius: Seleuci.

3 Despectus. i. Antiochus Epiphanes, qui dicitur hic despectus, quia fuit Romæ obses.

4 Et non tribuetur ei honor regius. In principio, qui pater suus Antiochus magnus declarauit in testamento suo sibi suum in regno Seleucum, quia tunc erat consuetudo, quòd pater præterebat in regno suo de filiis suis, quem volebat.

5 Et veniet clam. i. occultè, quia de Roma occultè recessit iam dictum est.

6 Et obtin. reg. in frau. Quia obtinuit regnum post fratrem suum per simulationes prædictas.

7 Et brach. Hic ostendit qualiter pugnavit contra Ptolemæum nepotem suum, filium Cleopatæ sororis sue & Ptolemæi Epiphanis Regis Aegypti. Et diuiditur in duas secundum duas inuisiones, quas fecit contra Aegyptum, secundo. Et concitabitur. Circa primum sciendum, quòd Antiochus Epiphanes Rex Syriæ simulauit se zelare pro nepote suo Rege Aegypti adhuc tamen puero, & ideo quasi sub titulo tutoris, accepit, ei quas Reges Aegypti prope regnum Aegypti acquisierant, quibus principes Aegypti nomine pueri repeterent: Antiochus negare, & ideo inter ipsum, & Regem Aegypti adhuc puerum mora est: sed duces Ptolemæi Regis Aegypti venientes contra Antiochum deuicti sunt, & per consequens puer pro quo pugnavit postea Antiochus simulauit totum fecisse amore pueri, quia sibi magis propinquus, vt potè ipsius auunculus, & hoc fecit, vt posset melius ingredi Aegyptum, et obtinere diuitias regni, & hoc est quod dicitur hic: Et brach. pug. i. duces Ptolemæi Philometoris, qui pugnant pro eo.

8 Expugnabuntur a facie eius, &c. Quia deuicti sunt Antiocho.

Ptolæ.

3 in

Dux fœderis. Iudas Machabæus quē fraude superauit: ipse dux fœderis qui obrulit pacē Ptolomæo (& fuit fœderis) nō Epiphani: qui quintus regnauit in Aegypt, sed Philometori filio Cleopatræ, sororis Antiochi, eius hic auunculus: & cum post mortem Cleopatræ Elalius eunuchus

Pilometoris natus, & Lemæus Aegyptum regerēt & peterent Syriam, quam Antiochus fraude occupauerat, ortum est piliū inter auunculum scilicet Antiochum, & puerū Ptolomæum. cum quō inter Pelusium certauerunt. Cassium occisissent, viderunt duces Ptolomæi. Antiochus vero arcens puero, & micitiam simulata, ascendit Memphis, & regnum Aegypti accipiens, perique rebus se prouidere dicens, cum modico populo omnē Aegyptum subiugauit, qui non fecerunt pates eius. Nullus enim regum Syriæ ita Aegyptum vastauit.

super, & dux fœderis, &c. Theodoretus. Hic præsignific seditionem concitatam contra Oniam principem sacerdotum a Iasone, & Onia filio Menelai. ex quibus iam cum prius ad Antiochum contendisset: fratrem suum Pontificatu eiecit. Menelaus verò muneribus Antiocho missis, & ad se rursus reuocato Pontificatu, expulit Iasonem. Hinc graues, & molestæ calamitates Iudeorum nationes inuasere. Hæc ante Beatus Daniel doctus audiuit: Brachia pugnantis, &c. Loquitur de Ptolomæo Philometore, qui Ptolomæo Epiphani successit. Hic subiicit.

dux fœderis. Principem sacerdotū intelligi vult Pium Iatinis fratrem, præmonetque fore, vt illum etiam abdicet Pontificatu maximo. Deinde docet quō, & à commissionis erga illum faciet dolum, vtetur enim ministris, qui

se idem habere glorientur genus adhibitoque dolo, in nationem infinita mala patrabunt.

b Et ascendet & superabit, &c. Theodoretus Deceptis enim Hierosolymorum incolis, quasi pacificus ingressurus, primum in sacri templi adyta ingredi ausus est; Deinde ablato omni ornatu, & vasis diuino cultui dedicatis egressus est: rursumque adducto ad urbem exercitu, octuaginta hominum millia occidit. c Et concitabitur fortitudo eius. Nostri scilicet superiorē sensum hæc omnia de Antichristo interpretantur, qui nasciturus est de populo Iudeorum, & de Babylone venturus, vnde vrbes, & regem Aegypti primum superabit qui est vnus de tribus cornibus, de quibus supra dictum est. d Duorum quoque Theodorus Iosephus docet Romanos audita eius cum exercitu profectio

ne, per legatos denuntiasse, vt recederet ab Aegypto. Quare percussio fœdere pacem fecit, & societatem cum Ptolomæo inuit. Simulatam verò amicitiam angelus qui cum Daniele loquebatur, & vtrique inquit, reges corda eorum in improbitatem, & in mensam vnam mendacium loquentur, & non erit stabilis pax illa.

Nulli dubium quin Antiochus pacem cum Ptolomæo fecerit, & cum eo conuiuium inierit, & dolos intendere, sed eiectus est a militibus Ptolomæi, sed quod dicitur duos fuisse reges quorum cor fraudulentum, vt sibi mutuo male facerent, secundum historiam stare non potest: Ptolomæus enim paruus erat ætate, & deceptus est fraude Antiochi quid enim malè cogitare potuit? vnde nostri hæc omnia ad Antichristum referunt: & ad regem Aegypti quem primum superabit.

Et F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Insuper & dux fœderis. i. Ptolomæus Philometor, cum quo Antiochus eius auunculus simulabat facere fœdus principaliter, conatus est ab eo, scilicet quia vt dictum est, deuictis principalibus puer, & puer quodammodo deuictus est. 2 Et post amicitias cum eo faciet dolum. Quia vt dictum est, simulauit prædicta fecisse amore nepotis sui, quasi posset melius esse dire res suas quam homines extranei: hoc tamen dolose simulabat vt posset ingredi Aegyptum ad ipsum spoliandum, & hoc est quod dicitur. 3 Et ascendet. scilicet in Aegyptum. 4 Et superabit in modico populo. Quia Aegypti non timebat sibi ab eo, credentes quod intrasset pro bono nepotis sui regis Aegypti. 5 Et abundantes, & vberes vrbes ingredietur. Spoliando s. 6 Et faciet quæ non fecerunt patres eius. Quia prædecessores scilicet reges Syria non asportauerunt spolia terræ Aegypti, licet aliqua extrinseca illius regni deprædati fuissent, sicut fecit Antiochus magnus, vt visum est. 7 Et contra firmissimas cogitationes inibit. scilicet consilium quia astutia sua ex fraude decepti sapientes Aegypti, vbi tunc vigilat sapientia. 8 Et hoc vsque ad tempus. Quasi dicat, non diu durabit: quia induit postea turpiter expulsus. Vel aliter. Vsque ad tempus. scilicet Antichristi in quo compleruntur ista perfectus, quia Antiochus fuit figura Antichristi.

9 Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius. Hic describitur secunda inualio, quam fecit Antiochus contra Aegyptum, quia Ptolomæus puer creuit: & sic preparauit se ad prælium contra auunculum suum. Iste tamen Antiochus semper dolose agebat, & idè videns nepotem suum habere sortem exercitum, propter quod timens deuinci, traxit ad se in uniuersis aliquos de Gente Ptolomæi per quod impedita fuit victoria Ptolomæi contra Antiochum, & fecerunt pacem, simulatam tamen: quia vnus cogitabat malum contra alium, & hoc est quod dicitur hic: Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius. Id est, Antiochi regis Syria. 10 Aduersum regem Austri. Id est, Aegypti nepotem suum. Sequitur. 11 Et rex Austri. Id est, Ptolomæus rex Aegypti iam factus adules. 12 Prouocabitur ad bellum, &c. Contra Antiochum auunculum suum. 13 Et non sta. quia inibunt ad. Quia aliqui de Gente Ptolomæi non steterunt fideliter cum eo, sed induxerunt eum ad faciendum pacem, conducti ad hoc ab Antiocho, vt dictum est: & hoc est quod dicitur. 14 Et comedentes panem. Quia occasione huius pacis simulata, multi de exercitu regis Aegypti postea fuerunt inuersi. 15 Duorum quoque regum cor erit, vt malè fa. Quia vt dictum est pax fuit tantum simulata: & idè vnus contra alterum malum cogitabat in corde suo. 16 Et ad mensam vnā, &c. Quia ad simulationem maioris pacis comedebant inuicem, & verbis mendacibus mitebantur se mutuo decipere.

9 Et

* Et non

A Et non profic. Quia a ducibus Ptolemæi expulsus est ab Aegypto: & postmodum a duorum nepotum suorum obsidione, & Romanorum iussu, qui eis amici erant exclusus est.

Hieron.

b Testamentum sanctum. De Antichristo nullus ambigit quin pugnaturus sit aduersus testamentum sanctum, & primū contra regem Aegypti dimicans: Romanorum terreantur auxilio, hæc sub Antiocho Epiphane imaginata præcesserunt: vt rex nequissimus qui populum Dei persecutus est, præsignaret Antichristum qui populum Christi persecutus est. Multi autem nostrorum putant ob sauitiæ, & turpitudinis magnitudinem Neronem Antichristum fuisse. Et Græca, & Romana narrat historia quod

† naues Cithim.

B Antiochus expulsus ab Aegyptijs venit in Iudæam, scilicet terram sanctam, & spoliavit templum, & auri tulit quam plurimum, positoque in arce præsidio Macedonum: reuersus est in terram suam, & euoluto biennio rursum contra Ptolemæum exercitum congregauit, & ad Austrum venit. Cumque duo fratres Ptolemæi Cleopatram filij, quorum auunculus erat Antiochus obsiderentur Alexandria: venerunt duo legati Romanorum quorum vnus erat Marcus Popilius Lenax, cum eum stantem in litore inuenisset, & ex parte senatus dixisset, quod iuberetur ab amicis populi Romani recedere, & suo imperio contentus esse: & ille responsum ad amicorum consilium distulisset: orbem fecit in arena baculo quem manu tenebat, & regem circumscribens ait. Senatus, & populus Romanus percipiunt, vt in hoc loco respondeas quid consilij geras, vnde ille perterritus ait: Si hoc placeat senatui, & populo Romano, recedendum est: & statim mouit exercitum.

Hieron. 1. Mach. 1. b.

C Et indigna. Hoc plenius in libro Machabæorum, quia postquam de Aegypto pepulerunt eum, scilicet Antiochum Romanus indignans venit contra templum sanctuarium, & ab his inuitatus est qui legem Dei dereliquerant, & ceremonijs Ethnicorum se miscuerant: Quod plenius complendum est in Antichristo, qui indignabitur contra templum Dei, & cogitabit aduersus illos quos vult legem Dei derelinquere de Aquila: Et cogitabit vt deleatur pactum sanctum de brachia ex eo. Et Iudæi hæc nec de Antiocho

D Et indignabitur contra templum sanctuarium, & faciet, & reuertetur, & cogitabit aduersus eos, qui dereliquerunt testamentum sanctuarium. Et brachia ex eo stabunt, & polluent sanctuarium fortitudinis, & aufe-

trudent æternæ solitudini. Zizim & Cethim qui trieres, & Romanos interpretati sumus, Hebræi volunt esse atque Romanos. Alij semina, proger licet volunt. Alij autem eos significari qui ab Antiocho missi sunt post biennium quam templum spoliatum tributa exigerent a Iudæis, & auferrent cultum Dei templo Iouis Olympi simulachrum, & Antiochus ponerent, quas nunc abominationem desolationis cat, quando ablatum est holocaustum, & iuge sacrificia omnia in Typo Antichristi, nostri præcesserunt qui Iesus in templo Dei, inquam sit Deus Antichristus in templo sedebit, quasi Deum vt legem derat. Iudæorum quidam simulauerunt se legem Dei dire, & postea cum Gentibus fuerunt: alij verò in ligione permanserunt, quod in Antichristi tempore futurum est. Quando refrigescet charitas in vobis: Putasne filius hominis in etc.

1 Et non profic. Quia vnus non potuit alium totaliter subuertere, sicut cogitabat.
2 Quia adhuc finis. Scilicet negotij inter ipsos.
3 In aliud tem. Vel aliter: Quia adhuc finis, i. fraudulentia vel malitia Antiochi magis implebitur in Antichristo cuius Antiochus est figura.
4 Et reuertetur. Hic consequenter ostenditur qualiter Antiochus Epiphane impugnavit filios Israel: & diuiditur in duas partes secundum quod duplex fuit ipsius impugnatio contra eos. Secunda ibi: Statuto tempore. Circa primum sciendum, quod Antiochus reuertens de Aegypto post primam inuasionem Aegypti intravit Ierusalem, Menelas ductore, & alijs qui ei sauebant, & fecit ibi multa mala: sed non tanta quanta fecit postea, & hoc est quod dicitur hic.
5 Et cor eius. Scilicet Antiochi.
6 Aduersus te. sanctum. Scilicet Iudæam, & Ierusalem vbi Dei testamentum seruabatur.
7 Et faciet. Ibi multa mala.
8 Et reuerte. in terram suam. Hoc est in Syriam.
9 Statuto tem. Hic describitur secunda eius impugnatio contra filios Israel. Ad cuius evidentiam sciendum, quod Antiochus Epiphane alio tempore volens intrare Aegyptum, inde repulsus est per Marcum Publium missum ad hoc a senatu Romanorum, quibus rex Aegypti erat confederatus, qui quidem Marcus Publius cum inuenisset Antiochum in litore maris, præcepit sibi vt discederet ab amicis Romanorum, & esset contentus regno suo. Tunc Antiochus petijt super hoc consilium, & deliberationem: & tunc Marcus Publius fecit circulum in arena cum baculo quem tenebat in circumitu Antiochi

dicens: Senatus præcepit vt respondeas antequam ex eas de templo. Tunc Antiochus non audens præterire mandatum senatus, dixit ei esse obediendum: & sic tristis reuertens in Ierusalem dixit illa mala que dicuntur. 1. & 2. Mach. 1. & hoc est quod dicitur in Statuto tempore reuertetur, & veniet. Antiochus. f. 10. Ad Austrum. i. ad Aegyptum capiendum.
11 Et non erit priori si. no. Quia tunc non spoliavit. i. sicut in prima vice, vt supra dictum est, sed magis inde reuertens per legatum Romanorum. Et hoc est quod dicitur hic.
12 Et veniet super eum trieres, & Romanus. i. exercitus Romanus in nauibus.
13 Et percu. Non morte, sed quia deiectus fuit a sua inuentione, vt visum est.
14 Et reuerte. ab Aegypto. f.
15 Et indign. con. test. san. i. contra Ierusalem.
16 Et faciet. Ibi multa mala.
17 Reuerteturque. Hoc dicit: quia iam fuerat ibi alias.
18 Et cogitabit aduer. eos qui dereliquere. te. Quia ei Iudæos quorum consilio venit in Ierusalem qui erant legis doctores interfecit Antiochus, motus cupiditate thesaurorum in templo.
19 Et brachia ex eo sta. Quia posuit Macedones in Ierusalem, vt habetur. 1. Machab. 1. ne civitas posset contra ipsum.
20 Et polluent sanctua. fortitu. i. templum in quo deus est fortitudo colebatur, quia ibi præcepto Antiochi facta sunt idolorum, & facta sunt prostibula.
21 Et aufe. iu. sa. Quia per sex annos sacerdotes Iudæorum offerre sacrificium consueverunt.

* Theod. Brachia vocat duces Antiocho seruientes, vt instar brachiorum iussa regis exequentes. Mitter aliquos, inquit, qui sanctuarium polluant, hoc est omnipotenti dedicatum templum, ara in qua

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et non profic. Quia vnus non potuit alium totaliter subuertere, sicut cogitabat.
- 2 Quia adhuc finis. Scilicet negotij inter ipsos.
- 3 In aliud tem. Vel aliter: Quia adhuc finis, i. fraudulentia vel malitia Antiochi magis implebitur in Antichristo cuius Antiochus est figura.
- 4 Et reuertetur. Hic consequenter ostenditur qualiter Antiochus Epiphane impugnavit filios Israel: & diuiditur in duas partes secundum quod duplex fuit ipsius impugnatio contra eos. Secunda ibi: Statuto tempore. Circa primum sciendum, quod Antiochus reuertens de Aegypto post primam inuasionem Aegypti intravit Ierusalem, Menelas ductore, & alijs qui ei sauebant, & fecit ibi multa mala: sed non tanta quanta fecit postea, & hoc est quod dicitur hic.
- 5 Et cor eius. Scilicet Antiochi.
- 6 Aduersus te. sanctum. Scilicet Iudæam, & Ierusalem vbi Dei testamentum seruabatur.
- 7 Et faciet. Ibi multa mala.
- 8 Et reuerte. in terram suam. Hoc est in Syriam.
- 9 Statuto tem. Hic describitur secunda eius impugnatio contra filios Israel. Ad cuius evidentiam sciendum, quod Antiochus Epiphane alio tempore volens intrare Aegyptum, inde repulsus est per Marcum Publium missum ad hoc a senatu Romanorum, quibus rex Aegypti erat confederatus, qui quidem Marcus Publius cum inuenisset Antiochum in litore maris, præcepit sibi vt discederet ab amicis Romanorum, & esset contentus regno suo. Tunc Antiochus petijt super hoc consilium, & deliberationem: & tunc Marcus Publius fecit circulum in arena cum baculo quem tenebat in circumitu Antiochi

- dicens: Senatus præcepit vt respondeas antequam ex eas de templo. Tunc Antiochus non audens præterire mandatum senatus, dixit ei esse obediendum: & sic tristis reuertens in Ierusalem dixit illa mala que dicuntur. 1. & 2. Mach. 1. & hoc est quod dicitur in Statuto tempore reuertetur, & veniet. Antiochus. f. 10. Ad Austrum. i. ad Aegyptum capiendum.
- 11 Et non erit priori si. no. Quia tunc non spoliavit. i. sicut in prima vice, vt supra dictum est, sed magis inde reuertens per legatum Romanorum. Et hoc est quod dicitur hic.
- 12 Et veniet super eum trieres, & Romanus. i. exercitus Romanus in nauibus.
- 13 Et percu. Non morte, sed quia deiectus fuit a sua inuentione, vt visum est.
- 14 Et reuerte. ab Aegypto. f.
- 15 Et indign. con. test. san. i. contra Ierusalem.
- 16 Et faciet. Ibi multa mala.
- 17 Reuerteturque. Hoc dicit: quia iam fuerat ibi alias.
- 18 Et cogitabit aduer. eos qui dereliquere. te. Quia ei Iudæos quorum consilio venit in Ierusalem qui erant legis doctores interfecit Antiochus, motus cupiditate thesaurorum in templo.
- 19 Et brachia ex eo sta. Quia posuit Macedones in Ierusalem, vt habetur. 1. Machab. 1. ne civitas posset contra ipsum.
- 20 Et polluent sanctua. fortitu. i. templum in quo deus est fortitudo colebatur, quia ibi præcepto Antiochi facta sunt idolorum, & facta sunt prostibula.
- 21 Et aufe. iu. sa. Quia per sex annos sacerdotes Iudæorum offerre sacrificium consueverunt.

* Et dunt

lola in ipso eiecta. Hoc. n. vocat abominationē desola-
 Am. Hoc ēr nos docet secunda Machabæorum historia.
 Et impij in testamentum &c. * Theodor. Nam impios
 iniquos ita parabunt vt palam impiè agere non vereā
 r, dolosis verbis vitētes. Populus autem &c. Eos hic innuit,
 i beatū Matthia-
 um sequebantur.
 ui cū primus An-
 tiochi decretis resti-
 flet, seque cum fi-
 a
 s in deserta loca
 cepisset, parua
 annu illius duces
 bellauit.

Et docti in populo. &c.
 Theod. Nam
 i opportunè vitē
 r (inquit) ea scien-
 tiam quam sibi Deus
 speditarit, vehe-
 renter illius leges
 aernabantur; &
 ortem pro lege
 divina impiæ vitæ
 a reponent.

Et docti in populo.
 Quanta Iudæi passi sunt sub Antiocho, Machabæorum
 lii referunt, & triumphum eorum testimonio sunt, qui
 custodia legis Dei, flammam & gladios & seruitutē &
 rinas & pœnas vltimas sustinuerūt, quæ pro certo sub
 Antichristo futura sunt, multis resistentibus potentia
 eis & diffugientibus: Hebrei hec in vltima euerfione
 templi quæ sub Vespasiano & Tito accidit interpretant-
 ur, dicentes fuisse plurimos qui scirent Deum suū, pro
 custodia legis eius morerentur.
 Et ruent in glad. Matthias de vico Modin qui aduer-
 si duces Antiochi rebellauit, conatus teruare legē Dei,
 se occisus est, & filij eius, hostium fraude quidam dece-
 pti, sicut Machabæorum liber testatur.
 Theodoretus. Quæ à beato Matthia & filijs susti-
 nenda erant prædicat.
 Cumque cor. &c. * Idem. Diuine siquidē gratiæ fructū
 percipient, & tunc hostes superabunt, non tū pace suis
 deus fruuntur, aut à malis vindicabuntur: idcirco
 paruum

paruum auxiliū interposita inter bella inducias vocauit. D
 c Et applicabuntur eis &c. * Theod. Hoc enim strenuū
 eorum facinus intuentes ex ijs. qui lapsi fuerint multi,
 pœnitentia adducti ad ipsos accurrunt.
 Cumque conuerterentur &c. Quidam Iudæorum, & de Seuero Hiero.

rent iuge sacrificium, & dabunt abominationē in desola-
 tionē. Et impij in testamentum simulabunt fraudulen-
 ter. Populus autē sciens Deum suum, obtinebit & faciet. Et
 docti in populo docebunt plurimos, & ruent in gladio &
 in flamma & in captiuitate, & in rapina dierum. Cumq;
 corrūerint, subleuabuntur auxilio paruulo, & applicabuntur
 eis plurimi fraudulēter. Et de eruditis ruent, vt cōfletur &
 eligantur & dealbentur, vsq; ad tēpus præfinitum, quia ad-

cos, & hoc ideo vt qui probati sunt manifesti fiant: Tem-
 pus. n. veræ salutis eorum est sub Christo, quem falso vē-
 turum putant cum Antichristum suscepturi sunt.
 vt conuentur &c. * Theod. Neque hæc inquit ledent
 futuros homines. Hinc. n. docebuntur non esse fidendū
 pristinis prosperis successibus: sed semper esse memendū
 secundum Pauli admonitionē. Quæ se existimat itare, videat
 ne cadat. His dictis de Antiocho Epiphane, transit ab ima-
 gine ad exemplar. Exemplar autē Antiochi est Antichri-
 stus, & Antichristi imago Antiochus. Quem admodū. n.
 ille impiè agere Iudæos cogebat, & contra legem suam
 rempublicam administrare, ita homo peccati & filius p-
 ditionis oīa molietur vt pios in fraudem impellat: mo-
 dō dolosis miraculis decipere conatus, modō vi adhibi-
 ta. Quod si qs prophetiæ seriem inquirens hæc non ita sō-
 habere credat, is euangelicam doctrinam mente repetat,
 vbi dominus semel & quæ ad communem, & quæ ad
 ipsius Hierusalem cōsummationem pertinent, prædicat.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et dabunt abo. in desol. Quia ibi posuerunt idolum Iouis.
 Idolum autem apud Hebræos nominatur abominatio, & hæc fuit oc-
 casio maximè desolationis ipsis Iudæis quando positum fuit in tēplo.
 2 Et impij in te. si. Quia aliqui pessimi de Iudæis simulantes se
 rere pro cultu Dei, populū Iudæorum deceperunt, sicut de Al-
 chimo & suis socijs dicitur 1. Machab. 7. b. Homo sacerdos
 demine Aaron venit, non decipiet nos, & iamen sicutim
 rit iuramentum, vt ibidem dicitur, & fecit peius Iudæis quam
 Gileis fecerant.
 3 Pop. au. &c. Hic consequenter ostenditur Machabæorum con-
 stantia in sustinendo tormenta ne facerent contra legem, vt patet de
 sem fratribus & matre eorum & multis alijs, vt habetur 1. Mach.
 7. & in debellando aduersarios, vt patet de Iuda Machabæo
 & fratribus & socijs eorum, & hoc est quod dicitur: Populus au-
 tem sciens Deum suū. Scilicet fide formata charitate.
 4 Obtinebit. Id est, persefere tenebit legem.
 5 Et fa. Multa contra aduersarios, vt patet de Iuda Machabæo
 & socijs eius.
 6 Et docti in popu. doce. plu. Resistere aduersarijs, & tenere
 legem vsque ad mortem, sicut fecit Matthias: vt habetur 1. Mach.
 2. noniam docuit filios suos certare vsque ad mortem pro defension-
 e regis.
 7 Et ruent in gla. & in fla. Quia illo tempore multi de filijs
 Iseel interfecti sunt gladio, & aliqui igne, & aliqui ducti sunt cap-
 tui, & alij sui bonis suis spoliati, vt manifestè patet 1. & 2. Mach.
 8 Cumque corr. suble. Quia Matthias & filij eius in perse-
 quitione Antiochi aliquam consolationem populo fecerunt.
 9 Et applicabuntur eis plu. frau. Sicut de Alchimo iam dictum
 est & sicut de Nicanore: vt dicitur 1. Mach. 7. Qui fecit amicitias
 cum Iuda Machabæo, postea volebat eum capere.
 10 Et de erudit. ruent. Sicut patet de Iuda Machabæo & fratrib.
 11 qui in defensione legis & patria mortui sunt.

11 Vt conuentur & eligantur & dealbentur. per tribula-
 tionis quæ sunt magis acceptæ Deo quam sacrificia, vt supra dictū
 est cap. 4. & hoc.
 12 Vtique ad tempus præfinitum. Scilicet à Deo, & hoc est
 vsque ad finem mundi, quia vsque tunc sancti sustinebunt tribula-
 tiones malorum.
 13 Quia adhuc aliud ad tempus. erit in quo scilicet omnia
 ita perfectius complebuntur scilicet tempus persecutionis Antichri-
 sti, qui erit caput omnium malorum, & cuius figura fuit Antiochus.
 Et quia dictum est, quod ea quæ sunt de Antiocho dicta vsque huc,
 non solum sunt dicta de eo secundum se, sed cū hoc vt est figura An-
 tichristi: ideo est ibi duplex sensus literalis: Vnus de Antiocho qui de Antio-
 chus est Epiphane: Alius de Antichristo ad quem prædicta pos-
 sunt de facili applicari. De Antiocho enim tria dicta sunt in gene-
 rali. Primum est quod qualiter obtinuit regnum fraudulenter, ibi:
 Et stabit in loco suo despectus, &c. & hoc perfectius verifica-
 tur de Antichristo, qui manus dominum obtinebit non propter nobi-
 litatem generis, sed magis per fraudulentiam & sic potest applicari
 illa litera secundum quod dictum est de Antiocho qualiter pugnauit
 cōtra regē Aegypti: hoc notatur, ibi. Et brachia pugnatis, &c.
 contra quem pugnauit duplici via, scilicet fraudulentiā & a morū
 potentia, vt visum est. Et istud perfectius complebitur in Antichri-
 sto, quia rex Aegypti erit vnus de tribus qui primò superabuntur ab
 eo, vt dictum est sup. 7. c. Non est dubium qd cōtra eum intetur ma-
 iori fraude & maiori potentia quàm Antiochus fecerit, & pp hoc
 tota illa litera potest de facili applicari Antichristo & maximè il-
 lud quod ibi dicitur: Et faciet quæ non fecerunt patres eius,
 & patres patrum eius: quia nullus de regibus totius mundi fecit
 vel faciet talia qualia facturus est Antichristus: sed multi reges qui
 præcesserunt Antiochum fecerunt, et maiora, quam Antiochus fece-
 rit, vt patet de Alexandro magno à quo descendit regnū Antiochi,
 vt supra dictū est. Tertium autē quod dictū est de Antiocho est qua-
 liter pugnauit cōtra filios Israel, ibi. Et reuertetur in terrā suā,
 &c. vt dictum est quomodo filios Israel multipliciter afflixit, & à
 * cultu

Vt

A *Et so. rex.* Ab hoc loco Iudaei de Antichristo dici pu- tant q̄ surgat post paruulum Iubani auxilium, sicut nos quoque hec intelligimus de eo.

b *Donec compl. iracund.* Idest, irascatur ei Deus vt peccat. Polybius enim & Diodorus qui bibliothecarum scribunt

historias, narrant enim non solum contra Deum Iudeorum fecisse, sed auaritia facibus accensum templum Dianae ditissimum, quod in Elymaide erat spoliare conatum oppressumq; a custodibus templi & vicinij circumueuntibus, & quibusdam phantasis atq; terroribus versum in amentiam, ad vltimum morbo interijisse: & hoc ei commemorat accidisse, quia templum Dianae ditissimum conatus sit spoliare. Nos autem dicimus, quod ideo accidit, ei si quid accidit, quia in sanctos Dei nimiam crudelitatem exercuit & templum eius poluit: non enim quia conatus est facere & peccando cessauit implere, sed pro eo quod fecit punitus est.

c *Deum patrum suorum non reputabit.* * Theodoretus. Inuenimus Antiochum aris in quibus idola colerentur, & Hierusalem & omnem Iudeam compleuisse & in templo Dei Ioui sacrificasse, & Iouis hospitalis nuncupasse templum Garizim. Quomodo igitur Deum patrum non reputauit? Nequaquam itaque in Antiochum hec congruunt, sed in ipsum exemplar Antiochi, de Antichristo igitur hoc dicit.

C

NICOLAUS DE LYRA.

* cultu veri Dei in quantum potuit auerit, & quomodo multi de populo Israel constanter meriem & tribulationes sustinuerunt. Et hoc multo fortius implebitur de Antichristo, quia erit sine comparatione maior persecutor ecclesiae, quam ille fuerit synagoga, & multo plures per eum a fide auerterentur & multo plures in fide stantes cruciabantur quam per Antiochum: & ideo tota ista littera potest de facili ad ipsum applicari: sed propter proximitatem vitandam omitto per singula verba discurre.

1 Et faciet. Hic consequenter ponuntur ea quae dicuntur de Antichristo prout fuit figura Antichristi tantum, quia non verificantur de eo ad litteram, sed tantum de Antichristo: Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur processus Antichristi contra Deum, secundo contra colentes ipsum, ibi: Et multiplicabit gloriam. Primum ostenditur dupliciter, scilicet in contemptu blasphemiae & in cultu idololatriae, ibi: Deum autem Maozim. Primum igitur dicitur sic continuando litteram litterae immediatè praecedenti, ubi dictum est. Adhuc aliud tempus erit, scilicet tempus Antichristi, vt dictum est. Et faci. rex. Idest, Antichristus.

2 Iuxta voluntatem suam. Quia malitia sua perducetur ad effectum.

3 Et eleuabitur. Secundum quod dicitur 2. ad Thess. 2. a. Nisi venerit discessio primū, & reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis, qui extollitur super omne quod dicitur Deus aut quod colitur, ostendens se tanquam sit Deus: & ideo ista littera non potest exponi nisi de eo. Antiochus enim Epiphaneus non eleuauit se contra omnem Deum, immo idolum Iouis coluit: & in templo Ierosolymitano posuit, & Iudeos ad cultum illius quantum potuit induxit, vt legitur 1. Machab. & 2.

4 Et aduersus de. Quia Antichristus contumeliam loquitur contra Deum caeli: quia ostendet se tanquam sit Deus, vt dicit Apostolus & iam allegatum est.

5 Et dirige. Quia ad effectum impium eius perducetur malitia, quia iudebit in templo tanquam sit Deus: non tamen diu, propter quod subditur.

6 Donec compleatur iracundia. Scilicet Dei super eum, quando virtute eius morietur subitò, vt dicunt sancti, & Apostolus. 2. ad Thess. 2. b. Quem dominus Iesus interfecit spiritu oris sui, &c.

d Et

d *Et erit in concupiscentijs feminarum.* Ambiguit in Hebraeo teste Aquila qui verbum ex verbo expressit di. Super Deum patrum tuorum non intelliget, & super concupiscentias feminarum & super omnem Deum non intelliget. Quibus verbis intelligi potest, & habere concupiscentiam scilicet que magis Antiochus conuenit & non habere, quod Antichristo: qui castitatem ideo simulat, vt facilius decipere possit.

1 huc aliud tempus erit: Et faciet rex iuxta voluntatem suam.

2 Et eleuabitur & magnificabitur aduersus omnem Deum:

3 Et aduersus Deum Deorum loquetur magnifica, & dirigetur donec compleatur iracundia.

4 Perpetrata quippe est diffinitio: Et Deum patrum suorum non reputabit, & erit in concupiscentijs feminarum nec quemquam Deorum curabit:

5 quia aduersum vniuersa consurget. Deum autem Maozim in loco suo venerabitur, & Deum quem cognouerunt patres

6 enim lasciuis pellicibus coibat, & vnus ex ipsis secunda Machabeorum mentionem facit historia Errant igitur qui hec ad Antiochum referre conantur.

7 Deum autem Maozim, Diabolum, scilicet, in seipso vel vbi que fuerit Antichristus, vel in membris suis, omnium enim malorum caput est diabolus, sicut Christus bonorum qui in ipso venerabuntur diabolus. Maozim. Insidium, scilicet quod Antichristus in Ierusalem constituit ad insidias sanctificationis: Vterque autem diabolus cultor erit.

8 Perpetrata quippe est diffinitio. Q. d. Ita determinatum est in Dei praesentia, ideo ita certum est de futuro: ac si iam esset de praeterito.

9 Et Deum patrum. Quia Antichristus nascetur de Iude vel Christianis, qui Deum caeli adorant, & Antichristus eius cultum auerit & usurpabit sibi, vt dictum est. Patet etiam, quod ista littera non potest exponi de Antiocho qui idola Graeciae coluit, sicut patres sicut ad ipsa adoranda Iudeos induxit in Ierusalem, vt dictum est: similiter Samaritanos, quia templum quod erat in monte Garizim Ioui dedicauit vt habetur 2. Machab. 6.

10 Ererit in concupiscentijs feminarum. Quia licet Antichristus castitatem exterius, vt facilius decipiat, tamen non erit vere castus, vt dicunt aliqui: quia erit plenus omnis malitia, & per consequens erit luxuriosus: propter quod significatur per bestiam ascendentem de Abyssu, Apoc. 17. In bestia autem significatur carnalis lasciuia, propter quod Philosophus 2. Ethicorum vitam carnalem seu voluptuosam vocat bestialem vitam.

11 Ne quemquam Deorum curabit. Hoc patet verum de Antichristo ex praedictis, & falsum de Antiocho, causa subditur.

12 Quia aduersus. Idest contra Deum & homines: quia Antichristus conjurget contra omnes homines eos sibi subiiciendo, & contra Deum eius cultum sibi usurpando, sed neutrum verificatur de Antiocho: quia Iouem coluit & Romanis subiectus fuit, vt patet ex praedictis & ideo non surrexit contra vniuersa.

13 Deum autem Maozim. Hic ponitur processus Antichristi contra Deum per cultum idololatriae, quia licet se faciat adorandum in palam: vt omnem talem cultum auferat ab alijs, vt dicitur, tamen demonem priuatum quem habebit occultè adorabit virtute & auxilio faciet illa miracula quae facturus est: tamen permittet, & hoc est quod dicitur hic Deum autem Maozim interpretatur praesidium, sic enim vocabitur demon priuatus, quia ab eo habebit praesidium & auxilium. Vt aliter dicitur locus construendus ab Antichristo ubi coet demonem occultè.

14 Et Deum quem ignorauerunt patres eius. Ibi autem & pro, id est, Deum quem ignorauerunt Iudei vel Christiani ex quibus descendet Antichristus.

Hiero. Polybius. Diodorus. Quae Antiochus punitus.

a *Victoriae vix in aduentu Christi.*

Quietis post tribulationem.

a *Porphyrius & sequentes eu in Deo Anacho Epiphane hae dicit voluntant* *Contia cultum Dei.*

b *In superbia, vt etiam in iudicium in templo iubeat poni.* *¶ Vnde. Quae aduersus deum, et tollit supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita vt in templo Dei se d. at ostendens se sit de.*

a *Prosperabitur vterque* *b* *Finatur. I. lauitia eorum.* *¶ Super eum.*

a *Quanto tempore seruat vt et que.* *b* *Abraham Isaac & Iacob, de quo um progene nascetur Antichristus in Babylone, sicut aiunt de tribu Dan.*

a *Deum & homines.* *b* *Aquila, Deum, fortitudo.* *c* *Deum fortissimum: Porphyrius iudiciorum Moysi purat, quia Antiochi duces dicuntur in Modin vici Ma i. i. h. z. Iouis statum potuisse compellentes Iudaeos ei victimam immolare.* *c* *Diabolum, vel seipsum quem praedicabit esse Deum.*

a *Hoc magis conuenit Antichristo, Antiochus enim idola Graeciae coluit, & Iudaeos, & Samaritanos ad Deorum suorum cultum compulit.*

tiam scilicet que magis Antiochus conuenit & non habere, quod Antichristo: qui castitatem ideo simulat, vt facilius decipere possit.

Et erit in concupiscentijs feminarum & super omnem Deum non intelliget.

Et aduersus Deum Deorum loquetur magnifica, & dirigetur donec compleatur iracundia.

Perpetrata quippe est diffinitio: Et Deum patrum suorum non reputabit, & erit in concupiscentijs feminarum nec quemquam Deorum curabit:

quia aduersum vniuersa consurget. Deum autem Maozim in loco suo venerabitur, & Deum quem cognouerunt patres

enim lasciuis pellicibus coibat, & vnus ex ipsis secunda Machabeorum mentionem facit historia Errant igitur qui hec ad Antiochum referre conantur.

Deum autem Maozim, Diabolum, scilicet, in seipso vel vbi que fuerit Antichristus, vel in membris suis, omnium enim malorum caput est diabolus, sicut Christus bonorum qui in ipso venerabuntur diabolus. Maozim. Insidium, scilicet quod Antichristus in Ierusalem constituit ad insidias sanctificationis: Vterque autem diabolus cultor erit.

Perpetrata quippe est diffinitio. Q. d. Ita determinatum est in Dei praesentia, ideo ita certum est de futuro: ac si iam esset de praeterito.

Et Deum patrum. Quia Antichristus nascetur de Iude vel Christianis, qui Deum caeli adorant, & Antichristus eius cultum auerit & usurpabit sibi, vt dictum est. Patet etiam, quod ista littera non potest exponi de Antiocho qui idola Graeciae coluit, sicut patres sicut ad ipsa adoranda Iudeos induxit in Ierusalem, vt dictum est: similiter Samaritanos, quia templum quod erat in monte Garizim Ioui dedicauit vt habetur 2. Machab. 6.

Ererit in concupiscentijs feminarum. Quia licet Antichristus castitatem exterius, vt facilius decipiat, tamen non erit vere castus, vt dicunt aliqui: quia erit plenus omnis malitia, & per consequens erit luxuriosus: propter quod significatur per bestiam ascendentem de Abyssu, Apoc. 17. In bestia autem significatur carnalis lasciuia, propter quod Philosophus 2. Ethicorum vitam carnalem seu voluptuosam vocat bestialem vitam.

Ne quemquam Deorum curabit. Hoc patet verum de Antichristo ex praedictis, & falsum de Antiocho, causa subditur.

Quia aduersus. Idest contra Deum & homines: quia Antichristus conjurget contra omnes homines eos sibi subiiciendo, & contra Deum eius cultum sibi usurpando, sed neutrum verificatur de Antiocho: quia Iouem coluit & Romanis subiectus fuit, vt patet ex praedictis & ideo non surrexit contra vniuersa.

Deum autem Maozim. Hic ponitur processus Antichristi contra Deum per cultum idololatriae, quia licet se faciat adorandum in palam: vt omnem talem cultum auferat ab alijs, vt dicitur, tamen demonem priuatum quem habebit occultè adorabit virtute & auxilio faciet illa miracula quae facturus est: tamen permittet, & hoc est quod dicitur hic Deum autem Maozim interpretatur praesidium, sic enim vocabitur demon priuatus, quia ab eo habebit praesidium & auxilium. Vt aliter dicitur locus construendus ab Antichristo ubi coet demonem occultè.

Et Deum quem ignorauerunt patres eius. Ibi autem & pro, id est, Deum quem ignorauerunt Iudei vel Christiani ex quibus descendet Antichristus.

Diuisio.

* C et

faci. ut in. Theod. Et aget hoc ut muniat praesidia cum Deo alieno, & cum eis ostenderit, multiplicabit ho-

dominum & dominari eos multis faciet, & secundum Theo-

dotinam hoc exponit Porphyrius.

Porphyrius. Et faciet haec omnia ut muniat arcem Ie-

rusalem & in cere-

ris vobis ponat

praesidia: & Iudeos

docet alieni adora-

re Ierusalem scilicet

Iouam quam cum

illis stenderit, &

adendum esse p-

suasit: deceptis da-

bit honorem & glo-

riam & faciet ca-

teris qui in Iudaea

uerit dominati,

& per praerari-

one possessiones

diuidit, & dona di-

tribit. Antichri-

stus quoque deceptis

multos donabit &

terra uo exercitui

ducat, quos n. suo

terre subiugare

non poterit, avari-

terre subiugauit.

in tem. Nostri

Antichristum

reuerentes di-

unt quod pri-

um pugnatrus

contra regem au-

stri, scilicet, Aegypti,

& per Libias &

Aethiopes supera-

ru quae de 10.

cornu tria cornua contrita legimus supra & quod ve-

rit in Iudaeam, & multae ei vrbes vel prouinciae da-

rant manus.

autem so. Theod. Neque haec Antiocho conue-

niunt enim cum hos subegisset, duces ipsis praefecit ex

quibus vnus erat Timotheus dux Ammonitarum. Hoc

improba duce verisimile est istos effugisse, quippe ne probe

quid n & seruo pietatem colentes: omnibus enim pro-

his peris impius bellum facit.

Hier. Antiochus contra Ptolomaeum festinans Idu-

maeos & Moabitas & Ammonitas qui ex latere Iudee erat

contigit, ne occupatus alio praelio, Ptolomaeum

reddere

redderet fortiorem. Antichristus quoque Idumaeos & D Moabitas & filios Ammon, Arabiam, s. relinquet inta-

ctam, quia illuc sancti ad deserta confugient.

d Et mittet manum. Theod. Haec item minimè con-

ueniunt Antiocho, qui neque Libya, neque Aethiopia,

neque etiam ipsa Ae-

gypto potitus est.

Iustus enim a Ro-

manis reuersus est

inde. Tresaute has

nationes maximas

Antichristus de-

struet, & in sua re-

diget potestatem.

Hoc Antiochu

ex parte fecisse legi

mus, sed quod se-

quitur per Libyas

& Aethiopiam tra-

sibit, magis Anti-

christo quam An-

tiocho conuenit.

Antiochus. n. Li-

byam, quam pleri-

que Aphricam Ae-

thiopiamaque dicunt,

non tenuit nisi for-

te quia in ipso cli-

mate sunt prouin-

ciae Aegypti, & lon-

ge per deserta vi-

cinam captis Aegy-

ptijs etiam haec pro-

uincia conturbata

sunt, unde non dicit

quod eos ceperit,

sed pertransierit.

e Et fama turbabit.

Theo. Ne hoc

quidem in Antiochum conuenit, quem non fama ita co-

turbauit, ut ab Aegypto recesserit, sed Romanorum decre-

tu ab occidente non ab oriente missum. De Antichristo

vero ait fore, ut capta Aegypto, Libya Aethiopiaque reuer-

tatur & multo furore percitus veniat, ut deleat multos.

Hoc quoque Porphyrius de Antiocho somniat. Pu-

gnans inquit, contra Aegyptios & Libyas Aethiopiae-

que pertransiens audiet sibi ab oriente & occidente pra-

lia concitari, unde & regrediens capiet Aradios sibi resi-

stentes, & in litore Phoenicis omnem vastabit prouin-

ciam: confestimque pergens ad Arthaxiam regem Ar-

meniae qui de orientis partibus mouebatur, & interfectis

plurimis

eius colet auro & argento & lapide precioso, rebusque pre-

ciosis. Et faciet ut muniat Maozim cum Deo alieno, que co-

gnouit: & multiplicabit gloriam, & dabit eis potestatem in

multis, & terra diuidet gratis. Et in tempore praefinito

praeliabitur aduersus eum rex austri, et quasi tempestas ve-

niet contra illum rex aquilonis in curribus, & in equitibus,

& in classe magna: & ingredietur terras, & conteret & per-

transiet. Et introibit in terram gloriolam & multi corruet.

Haec autem solae saluabuntur de manu eius, Edom & Moab, &

principes filiorum Ammon, Et mittet manum suam in terras, &

terra Aegypti non effugiet. Et dominabitur thesaurorum auri &

argenti & in omnibus preciosis Aegypti. Per Libyam quoque & Ae-

thiopia transibit, & fama turbabit eum ab oriente & ab aquilone

19 Praeliabitur. Id est, Aegypti.

20 Et quasi. Id est, Antichristus hic designatur per Antiochu,

qui fuit figura eius, ut dictum est, & sequitur.

21 Et egredietur, &c. Quia rex Aegypti erit vnus de primis

contritis ab Antichristo, ut visum est supra 8. cap.

22 Et introibit, &c. Id est, Iudaeam, quae dicitur gloriosa propter

mirabilia ibi facta a Deo, & propter opera nostra saluti ibi facta

a Christo.

23 Et multi corruent. Id est, multae terrae & vrbes & Gentes

subicientur Antichristo.

24 Haec autem solae. Alias principum filiorum Ammon.

Hoc autem fit propter diuinam misericordiam, quia sancti habebunt

illuc aliquod refugium tempore Antichristi quod fiet propter minus

perfectos, qui non audeant se opponere Antichristo. Ex ista etiam

litera patet quod non potest exponi de Antiocho, quia omnes Gen-

tes & terrae non fuerunt ei subiectae exceptis his tribus.

25 Et mittet manum, &c. Quia ad illas terras ubi Antichri-

stus personaliter non accedet nuncios mittet.

26 Et terra Aegypti. Quia illa erit de primis subiecta Antichri-

sto, ut visum est.

27 Per Libyam quoque Aethiopia, &c. Quia ista duo re-

gna similiter subicientur Antichristo: hoc autem non potest dici de

Antiocho quia istas terras non legitur intrasse.

28 Et fama turbabit eum ab oriente & ab aquilone.

Quia fama sanctorum nolentium Antichristo obedire turbabit eum:

vel forte fama aliquorum regum fidelium ei resistere volentium.

Sequitur.

Præ-

* Et

NICOLAUS DE LYRA.

colet auro, &c. Quia in loco illo reponet Antichristus diui-

cias preciosas tanquam in loco secretissimo & fortissimo, unde se-

quitur.

faciet. Scilicet, hoc quod dictum est.

et muni. Id est, locum illum ubi adorabit daemone occulte

dicuntur.

um Deo, &c. Per familiaritatem & pacta cum coinita:

quia abicit pactum cum illo daemone, scilicet, primato, qui tamen

aliter debet esse ab omni homine.

et multi. Hic consequenter ponitur processus Antichristi con-

tra Deum, qui erit in exaltatione malorum qui ei obediunt,

& in persecutione bonorum qui ei resistunt, & hoc est quod dicitur

multi. g. sibi obedientibus eos exaltando.

dabit eis, &c. Et non dicit in omnibus, quia nullum faciet

sibi ualens.

et terram, &c. Id est, pro voluntate sua familiaribus suis, hoc

autem non potest dici de Antiocho, qui parum aut nihil ultra regnum

synonum, quia aliqua alia ad tempus tenuit inde detectus fuit, quia

fuit vnus de Aegypto, ut supra visum est, & similiter de Persis

de, habetur 1. Machab. 6. Similiter homines sui fuerunt deieci de

Iudea Iudam Machabeum & fratres eius.

et in tempore praefinito. Hic describitur persecutio hono-

rum Antichristum, quia in principio subiciet sibi regem Aegy-

pti: tunc uigebit fides, & hoc est quod dicitur: Et in tempore

praefinito. scilicet a Deo qui futura prauidet & ord. nat.

† pretio.

E

† desiderabi lem. i. I. faeli tican.

† diffusa.

Hiero.

F

plurimis de exercitu eius ponet tabernaculum suum in loco Apadno qui est inrer duo flumina latissima, q̄ sunt Tigris & Euphrates, Cūque hucutque processerit, in quo monte inelyto & sancto sederit, dicere non potest, quamquam & inter duo maria cum sedere probari nō potest, & stultū est duo Mesopotamiae flumina, duo maria interpretari, Mōtem autem inelytū ideō præterit, quia sequit̄ Theodotio- nē qui ait, inter me- dia maria super montem Saba san- ctum: Cūq; Saba nomen montis vel Armenię, vel Meso- potamię putet: qua- re sit sanctus, dicere non potest. Sed eadem licentia men- tiendi possumus dicere quōd idolis sit consecratus.

Hieron.

Et veniet in multitudine magna, vt conterat & interficiat plurimos Et figet tabernaculum suū Apadno inter maria super montē inelytum, et sanctum, et veniet vsque ad sum- mitatem eius, et nemo auxiliabitur ei.

lumniis, flumina ponens pro mari, & montem & sanctum Apadno præterit, quem vbi legerit nō test proferre historiam. b Et si. * Theod Neque hoc comperimus alio factum Alioquin dicent, quānam locus istud torium sum- rit Antioch- ter duo m- Verum nō- runt osen- tur nihil- huc peruer- tum, sed le- nia à com- minum p- rich. profici- Saba autem Deo dicat- vocat, & A-

Ad summitatē montis. s. in Elmayde, prouincia, quæ est vltima regio Persarum ad Orientem, ibique volens templum Dianæ expoliare, quod habebat infinita donaria, fugatus est à Barbaris qui mira veneratione Phanum illud colebant, & mortuus est mœrore cōsumptus in Tabes oppido Persidis. Hæc ille in fugillationem nostri artificiosè cōposuit. Sed si etiam approbet hæc de Antiocho, nō de Antichristo dicta, qd ad nos q̄ nō ex oī- bus locis scripturarum Christi probamus aduentum vel Antichristi mendaciū? Dimittat dubia, discat manifesta. Quis est lapis excisus de monte, &c. Quis filius hominis? Quis venturus in nubibus, &c. Quæ sunt manifesta præterit, & de Iudæis asserit prophetari, quos vsq; hodie seruire cernimus. Et dicit eū qui sub nomine Danielis scripsit librum ad refocillandam spem suorum fuisse mentitum: qui non omnem historiam futurā nosse potuit, sed præterita memorauit. in vltimæ aut̄ visionis immorā cal- lumnij,

locum quendam ita nominatum, nec procul à J- limis positum, vbi exitio perdetur.

Lxx. Et statuet tabernaculū suū tūc inter Mar- tē voluptatis sanctū, & veniet hora cōsummatio- Theodotio sic: Et figet tabernaculū suū in Ap- ter maria ī mōte Saba sancto, & veniet vsq; ad pa- Aquila ita Et plātabit tabernaculum tentorij prætorij) Apadno inter Maria: & montem glor- sanctum, & veniet vsque ad finem eius.

Symmachus ita: Et extendet papiliones equi inter maria super montem fortitudinis sanctum veniet vsque ad verticem montis.

Sciendum autem, quod p, literam sermo He- habet sed pro ca phe vtitur, cuius vim Græcum In hoc autem loco tantum apud Hebræos scrib- & legitur pe. Quod autem Antichristus veniat summitatem montis sancti & inelyti, & ibi pere- ostendit sic: Et precipitabit dominus in monte sancto fa- natoris vel principis tenebrarum, &c.

NICOLAUS DE LYRA.

C

- * 1 Et veniet. Quia habebit exercitum maximum.
2 Vt conterat, &c. Omnes, s. nolentes ei obedire.
3 Et figet, &c. Secundum Hier. Apadno idem est quod Emaus, qui locus est inter mare mortuum & mare mediterraneum.
4 Super montem. Id est, montem Oliueti, vel montē Sion. Quā do enim Antichristus ponet tabernaculum suum in Emaus, ponet ipsum quodammodo super montē Oliueti, vel montem Sion: qui sunt montes propinqui distantes tantum per miliare, quia ab Emaus incipiunt montana Ierusalem.
5 Et ve. Quia Antichristus veniet in montē Sion in loco vbi fuit templum, vbi ibi sedeat, & adoretur tanquam sit Deus, vbi dicit Apo- stolus. Similiter veniet vsque ad summitatem montis Oliueti, vnde ascendit Christus in cælum, tanquam inde ascensus in altum vir- tute demonis ipsum portantis.
6 Et nemo. Quia virtute diuina ibi subito interficietur secundū quod dicit apostolus 2. ad Thess. 2. b. Quem dominus Iesus in- terficiet spiritu oris sui, & destruct illustratione aduētus sui.

sui. Ex hoc autem loco patet simi liter, q̄ hoc non potest Antiocho: quia non fuit mortuus inter Maria, nec super m- ctum, sed redeundo de Perside, vt habetur 1. Mach. 6. & 2. Porphyrus tamen extortit & fictitiē exponit hoc de ipso dicens, q̄ mortuus est in quodā monte qui nominatur A- est situs inter duo magna flumina, s. Euphratem & Tigri- cuntur hic Maria. Similiter mons ille dicitur inelytus & quia Gentiles ibi colebāt Deos suos. Hoc autem patet ficti- non inuenitur in scriptura aliquis mons sic vocatus in P- militer q̄ flumina dicantur Maria, est contra consuetudin- ra: licet aliquando scriptura nominet stagna magna habent- congregationem aquarum maria. Similiter, quod mons, v- tur idola dicatur inelytus & sanctus ab angelo qui loquet- nieli, est manifestē falsum, imō magis diceretur prophanu- tur patet quod licet in litera præcepta vsque ad locum illa- ciet rex secundum voluntatem suam, &c. sicut a- possent applicari Antiocho, tamen multa interferunt: u- possunt verificari de eo, vt visum est, & ideo per hoc cogi- nere de Antichristo totam literam sequentem à loco sus-

CAP. XII.

Hiero.

In tempore autem illo. Quid in hoc I. c. Porphyrius dicat nō inuenit, in quo mortuorū resurrectio descri- bit, vnde: Et multi de his qui dor. in ter- ra

CAP. XII.

Antichristi.

In tempore autem illo

re pul. eni. &c. Nec potest dic- fuerint sub Antiocho fulgē- si iplē. firm. & alij quali tte- atern. Sed quid non tenāt- cia? Contritus coluber cap-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XII.

- * 1 In tempore autem illo. Postquam descripta est violen- tia

tia Antichristi contra electos, hic consequenter ponit- victoria contra reprobos. Et diuiditur in duas par- primo ponitur principalis intentio, secundo su- guntur

MORALITER.

In tempore autem illo. Secundum literalem sensum agi- tur in hoc c. de persecutione ecclesię per Antichristum futura: & sicut dicitur 1. Ioh. 2. c. Nunc Antichristi mul. sunt: ideō per tribulationem Antichristi tempore, potest in- telligi persecutio qualibet ecclesię, per Michaelē au- tem

tem potest intelligi moraliter quilibet bonus p- & interpretatio nominis cōgruit: nam Michael- tatur quis vt Deus, & hoc conuenit bono prælat- carius est Dei in spiritualibus: & ideō tempore p- tionis debet consurgere ad protectionem sui gra- vsque ad mortem si oporteat, Ioh. 10. b. Bonus pas- suam dat pro ouibus suis.

moriturus i morituros venena euomit. Inquit enim. Enoch de Antiocho dicitur, qui vadens in Persidem Ly- (qui Antiochiæ & Phænici præerat) reliquit exercitū, vadens iudeos pugnaret, & Ierusalem subuerteret, q̄ narrat Iosephus, & q̄ fuerit tribulatio talis qualis nunquam fuit ex q̄ cepērūt hoīes super terram.

Reddita ante victo- & cesis Antio- ducib. ipso quo b q̄ in Perside mor- tu saluatus est po- pus Israel, & oēs, q̄ scripti erant in li- o Dei, s̄ qui legem Dei fortissimè defenderant, & cō- deleti sunt qui legis præuaricatores fuerunt, & An- tiocho fauerunt. Tunc ait, Hi qui in terræ puluere erant, & natorum pondere oppressi erant & operti, quasi in se- pchris miseriarum ad insepararam victoriam de terræ puere surrexerunt, custodes legis resurgentes in vitam æternā, præuaricatores in opprobrium. Magistri aut̄ & q̄ les notitiam habuere, fulgebunt quasi celi, & qui mi- nes exhortati sunt ad custodiam legis, instar astrorum fulgebunt in per. æter. Ponit quoq; historiam de Macha- bas, in qua dicitur multos Iudæorum sub Mattathia & Itā Machabæo ad eremum confugisse & in speluncis la- isse, & cauernis petrarum, & post victoriam proces- sisse, & hoc metaphoricè quali de resurrectione mortuo- rum prædictum esse.

Qui stat pro filijs, &c. Hier. Michael cui commissus est peccatus Iudæorum, Dominum deprecatur, & dicit, dom- ne da eis spatium pœnitentiæ, & noli eos subuere. Greg. Michael eorum qui ex plebe Iudæorum in ter- ra iudeæ remanserant. præpositus inuenitur, Vnde & ab angelo Danieli dicitur, Nemo est adiutor meus, nisi Mi- chael princeps vester.

Aug. De excelsō cœlorū habitaculo ad consulendos, v- andos, & adiuuandū nō attrahit supereminēs chari- ta- angelos pp̄ Deū, pp̄ nos, pp̄ seiplos. Propter Deum vt ne cuius tanta erga nos pietatis viscera ipsi quoq; vt di- um est, imitant. Propter nos, in quibus nimirū prop- similitudinem admirant. Propter seiplos, quorū or- dies instaurandos ex nobis toto desiderio præstolantur. Idem. Sine difficultate nos adiuuant, quoniam spiri- talibus moribus puris & liberis non laborant.

Idem. Misere mei, &c. Angelos v̄ postulare, vt pro- ce- preceatur, aut certè Sanctos, vt pro penitente orent. Idem. S̄c̄te Michael, s̄c̄te Gabriel, s̄c̄te Raphael, s̄c̄ti chori angelorum, archangelorum patriarcharum, prophetarum, apostolorum, martyrum, confessorū, mon- chorum, virginum, omniumq; iustorum, per illum qui vos elegit, vos rogare præsumo, vt pro me culpabili do- supplicare dignemini, vt de faucibus diaboli, & de- n- te perpetua merear liberari.

Ambr. Obsecrandi sunt angeli pro nobis, qui nobis, a- orasidium dati sunt. Idem. Heliseus propheta exercitus angelorum præsi- di sibi adesse monstrauit. Sic Iesus Nane ducem militiæ cęstis agnouit. Possunt igitur angeli in nobis fructū cu- st- lire, qui possunt etiam militare pro nobis.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

institutio sibi, Tu aut̄ Daniel. Circa primū duo facit, quia pri- m- sedit conatum angelorum ad tuitionem fidelū. sc̄do, describit colitionē & gradus resurgentū, ibi, Et multi de his q̄ dormiunt. C̄a primū considerandum q̄ conatus angelorum circa fideles tpe Antichristi erit necessarius ad duo, s̄ ad fidelium defensionē, & ad- ue- riy destructionem, quia licet Antichristus verbo Christi ex Dei s̄ni interficiatur, vt dictū est, hoc tamen erit autoritatiuē, sed p̄ Mi- chel (q̄ est princeps ecclesię, sicut fuit antiquus princeps synago- ge) hoc fiet executiuē & hoc est q̄ dicitur hic, In tempore illo, An- ti- risti, quando, s̄ angeli mali conabuntur omnes corrumpere, & a- susubuerere etiam electos si fieri potest, vt dicitur in euangelio. Confurget Michael prin. ad fortificandum electos per se- & er angelos sibi subditos. Sequitur.

Et

MORALITER.

Et ve. tempus. Si. n. de quolibet confessore canit eccle- si. Non est inuentus similis illi, sic de qualibet ecclesię perfe- quitione dici pōt, q̄ non fuit tempus talis persequutionis

b Et veniet tempus. Etiam si ponamus Lysiam vicisse Iu- deos, sicut vult Porphyrius, qui tamen victus est, nō fuit tanta tribulatio quanta cum Ierusalem capta est à Baby- lonijs, templum subuersum, & populus captiuatus est, hæc tamen maior: vnde possunt ad Antiochum referri.

D
1. de virg.
4. Reg. 6.
Iosue 5.

a Vt sancti refrigerentur. b Fideliter agens. c Vt reliquias saluet. d Quasi adiutor. e Vt saluentur præ- destinati, & quasi stellæ maris.

confurget Michael princeps magnus: qui stat pro filijs po- puli tui, et veniet tempus * quale nō fuit ab eo, ex quo gē- tes esse ceperunt vsque ad tempus illud. Et in tempore illo

b Et veniet tempus, quale non fuit ab eo, ex &c.

* Lactantius. Cō- surget hostis poten- tissimus, qui in supe- rabili dominatione exabit orbem, diui- na & humana mi- scebit, infanda di-

* angustia.

ctu & execrabilia molietur, noua consilia in pectore suo volutabit, vt proprium sibi constituat imperium, conta- minabit, diripiet. spoliabit, occidet. Rex ille teterrimus, & mendaciorum propheta, seipsum constituet ac voca- bit Deum, & se colit iubebit vt Dei filium: eruere templū Dei conabitur, & iustum populum persequetur, & erit pressura, & contritio qualis nunquam fuit à constitutio- ne mundi. Tunc lacrymæ, luctus, & gemitus perpetes, & ad eum cassæ preces, nulla requies ad formidinem, aut somnus ad quietē. Dies cladē, nox metus augebit semp.

1.7. cap. 16. & 17.

* Ephrem Syrus. Cuiusmodi Antichristus iste futurus est? Scelestus, atrox, impurus, sub dolus Sanctis tū maxi- mē viris atrocior infestiorq; imminet, qui illius artes vincere poterunt, præstigias nudare, signata detegere. Hos requirere non desinet in terra, & in mari, se iam exi- stimans oēs ditioni suæ subditurum. Perturbabit terrā, cunctaq; replebit formidine. per fallacia signa & magi- cas artes. Non erit illo tpe vlla in terris requies sed tribu-

Idem in Spi- tome. Seru. de An- ticha.

latio magna, turbatio, atq; confusio, morteq; & fames in cunctis finibus terræ. Nam dñs noster ita fore prædixit Sancti tunc profundent. Lacrymarū flumina, ad deserta cōfugient, in mōtib. & vallib. occultabunt puluere ac ci- nere capita sua adspergentes, orantes vt à dracone liberē- tur, Lugebūt mōtes & colles, & ligna syluarū: lugebūt & cœli luminaria, q̄ hoīes defecerunt à Deo sancto, & tyrā- no crediderunt, p̄ cruce Saluatoris, characterem impuri hostis suscipiētes. Lugebunt ecclesię Dei luctu ineffabili, q̄ ultra non offertur oblatio diuina, & sanctificatio, &c.

Mat. 24. Dan. 12.

* Hyppolitus martyr. Lugebunt plurimi cō q̄ defece- runt à sancto Deo, & crediderūt impostori, suscepto cha- ractere impuri hostis loco viuificæ crucis Saluatori. Lu- gebunt etiam ecclesię luctum magnum, quia nec obla- tio, nec suffitus fiat nec cultus Deo gratus. Sed & ecclesia rum ædes sacræ instar tugurij erunt, pretiosumq; corpus & sanguis Christi non extabit in diebus illis. Liturgia extinguetur, Psalmorum decantatio cessabit, &c.

Orat. de con- sum. seculi.

c Et in tempore illo sal. &c. * Theo. Hoc est, salute digni, Helix prædicationi obtemperaturi, quos Deus iam inde à principio præcognoscit Dei quippe cognitionem, librū nuncupauit.

F
1. 20. de ciuis. c. 29.

* August. Per Eliam magnum mirabilemque prophe- tam, exposita sibi lege, ante iudicium, Iudæos in Christū verum esse credituros, celeberrimum est in sermonibus cordibusque fidelium.

* Ambros. Constat Iudæos in fine mundi prædicatio- ne Eliæ & Enoch ad finem Christi esse conuertendos.

Com. in c. 17. Apoc.

Et

2 Et veniet tempus, &c. propter magnitudinem tribulationis quæ ventura est sub Antichristo, qualis nunquam fuit à prin- cipio mundi vsque tunc, vt dicitur Mat. 24. Per hoc patet q̄ male exponit Porphyrius hunc locum de persequutione Iudæorum sub Antiocho, quia maior fuit illa quæ sub Nabuch. fuit, & intensi- & extensiuē. Intensiuē, quia destruxit civitatem & tēplum, & ma- gnā partem populi occidit, reliquā verò cum rege Sedechia ca- ptiuā duxit, exceptis quibusdā personis pauperibus & vilibus quas dimisit ad colendam terram, vt patet 4. Reg. 5. Simul- ter extensiuē, quia durauit per 70. annos. Illa autem quæ facta sunt sub Antiocho, tantummodo per sex annos. De afflictione autem quæ facta est populo Israel per Titum & Vespasianum non est du- bium quin fuerit maior, quā illa quæ fuit sub Antiocho.

3 Et in tpe il. Illi dicuntur esse de populo eius, qui sunt verè Is- raelitæ

nis & maximè quod cuilibet persequutionem patienti videtur quod sua tribulatio sit maior alijs.

3 Et in tempore illo. Omnis. n. saluatio corporalis vel spi- tualis procedit ex ordinatione Dei.

A Et multi de ijs qui dormiunt, &c. * Theo. Dicant q hæc Antiocho aptare conatur, quinã resurrexerint illo regnãte, ex qbus vitam æternã alij consecuti sint, alij opprobrium & dedecus sempiternũ percipient? Igitur cõem hinc mor tuorum resurrectionem, & iudiciũ discamus. Multi aut̃ p oēs dixit, sicut & A postolus dicens, Si vnus delicto multi mortui sunt, &c.

* Ambr. Bene aut̃ a dormientium dixit, vt intelligas mortem non esse perpetuã, quæ somni vice ini tur ad tẽpus, & ad tps̃ excluditur: me lioremq; profectũ vitæ eius ostendit, q post mortem futura est, quã eius q ante mortem me rore atque dolore transigitur.

B Qui autem edocsi. Theodotio. Vulgata editio ita. Et itelli gẽtes fulgebũt, qua si splen. fir. & de iustis plurimi quasi stellæ in æternũ & vltra. Secũdũ Theodotionẽ. Tantum interest inter erudi

Rom. s. Lib. de fide refur.

Hiero.

quasi.

Nota.

a Pro quo oras.

b Q. d. propter electos breuiabuntur dies tyrannidis eius.

c scilicet d. Predestinatur.

saluabitur populus tuus, omni's qui inuẽtus fuẽrit scriptus

in libro. Et multi de his qui dormiũt in tẽrre puluere, euigi

labunt, alij in vitam æternã, alij in opprobriũ, t vt videant

semper. Qui aut̃ docti fuerint, fulgebunt quasi splendor fir

mamenti, & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi

stellæ in perpetuas æternitates. Tu aut̃ Daniel claude sermo

nes, & signa librũ vsq; ad tẽmpus statutũ. Plurimi pertransi

bunt, & t̃ multiplex erit scientia. Et vidi ego Daniel, & ecce

quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius

inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat li

beris, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius

inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat li

beris, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius

inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat li

beris, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius

NICOLAVS DE LYRA.

raclitæ habentes verã fidẽ ipsius Iesu Christi, & isti sunt cõs p̃desti nati, q̃a nullus saluabitur, nisi per fidẽ Christi. Et hoc est q̃ subditur.

1 Omnis qui inuen. &c. qui quidem liber non est aliud, quam conscriptio electorum in mente diuina, & isti verẽ saluabuntur de tribulatione Antichristi, quia propter electos breuiabuntur dies persecutionis Antichristi, vt habetur Matth. 24.

2 Et mul. Hic consequenter describitur conditio & gradus resur gentium. Et diuiditur in duas partes, quia primò tangit diuersitatem resurgentium, quantum ad electos & reprobos. Secundo, tangit diuersos gradus electorum, ibi, Qui autem docti. Circa primum sciẽdũ, q̃ licet omnes resurgent tam boni quam mali, tamen diuersimodẽ, quia aliqui resurgent ad gloriam, scilicet electi, alij ad penam, scilicet, reprobi, Et hoc est quod dicit, Et multi de his qui dormiunt in terræ puluere euigilabunt, resurgentes a morte, Non enim loquitur de dormitione somni sed mortis, q̃ patet per hoc quod dicit.

3 Qui dor. in ter. Per hoc aut̃ quod dicit, Multi intelliguntur omnes, vt dicit Aug. Et hic modus loquendi bene inuenitur alibi in sacra scriptura. Vel aliter dicit, Multi, propter pueros damnatos, q̃ licet resurgant, non tamen dicuntur proprie euigilare, quia non sunt habituri sensum p̃næ vel gloriæ, vigilia autem est solatio sensus.

4 Alij in vitam æternam. scilicet, electi.

5 Alij in opprobrium. scilicet, reprobi, quod opprobrium erit etiam sempiternum, propter quod subditur.

6 Vt videant semper. scilicet, opprobrium suæ damnationis. Hunc et locum exponit Porphyrius, & malè de illis Iudæis qui se absconderunt in speluncis pp̃ persecutionem Antiochi, & audita Iudæ victoria venerunt ad ipsum quasi euigilantes de puluere terræ. Alij in vitã, quantum ad obseruatores legis. Alij in opprobrium, quantum ad preuaricatores. Ista expositio patet manifestè falsa, quia oēs qui se absconderunt, & venerunt ad Iudam Machabæũ modo predicto erãt zelatores legis, aliter non venissent ad ipsum, sed obediissent Antiocho. Et tamen de istis dicitur q̃ aliqui euigilabunt ad opprobriũ, ergo eius expositio est falsa, quia dicit q̃ illi qui euigilauerunt ad opprobrium erant preuaricatores legis. Similiter illi qui erant obseruatores legis, qui secundu eum dicuntur euigilasse ad vitam, & postea mortui sunt, & sic nõ possunt dici euigilasse ad vitam æternã, secundum q̃ dicitur hic. Ex quibus patet, quod ista litera non potest expr̃ni nisi de resurrectione futura post persecutionẽ Antichristi.

7 Qui autem doct. Hic consequenter tanguntur diuersi gradus electorum qui erunt quasi diuersæ claritates stellarũ secundum q̃ dicitur 1. ad Cor. 15. f. Stella differt à stella in claritate, sic & resur

gentium. Et dicitur, Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates. Tu autem Daniel claude sermones, & signa librũ vsq; ad tẽmpus statutũ. Plurimi pertransibunt, legentes. s. librum istum, aliqui mali

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

ram sanctitatem, & sanctam rusticitatem, quantum constant cælum & stellæ, qui doctis similitudinem celi, iust abiq; doctrina stellarum fulgorem tribuit singularum. * Rabb. Doctor ecclesiasticus verba Dei scribẽdo, & cõcedendo, non solũ sibi laborat, sed & alijs, q̃a sibi laborat

eterna mercede, alijs autem pro vobis salute & perpetua requie.

Et sig. li. In Ista quoq; liber signatus est, Et in Apocallis septem. Vnde subditur. Viciũ tribu Iudæa. Da. c. librum. Librum hunc p̃t aperiri scripturarum sacramenta cognouit intelligit enigma, & verba tenebra & occidentem Ierusalem, & iouis idoli ste

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

Et dicitur, Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabãt, vnus hinc super ripã fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui indutus erat libris, & ecce quasi duo alij. Dicit quasi, quia non erant homines, sed angeli apparentes in specie virorum. Sequitur.

MORALITER.

† 2 Et multi de his. Isti sunt q̃ in terrenorũ cupiditate sũt cõsopiti, quorũ aliqui euigilant, qũ terrenorũ vanitates cõsiderant, & sic ab eorũ inmoderata cõcupiscẽtia retrahũtur. Ideo subditur, Alij in vitam æternam alij in opprobriũ, &c.

Qui

† 20-

Antiocho epiphane. 147. anno regni Græcorum à Se
 Aleco mense eiusdem anni nono vsque ad nonum men-
 son 148. anni, qui faciunt annos tres. Non aut sub Anti-
 cristo tres, sed tres & semis, i. mille ccc. dies desolatio-
 nis templi & euerfionis dicuntur esse futuri.

a / siquequo finis, &c.
* Theod. Ego eo-
 rum inquit, tacitus
 stam, neq; inter-
 rare audebā, sed
 do alij ripis flumi-
 ni utiq; assisten-
 te cū qui byssina
 vile indutus erat,
 & n aquæ superfi-
 civehebatur, inter-
 reabant, Quandiu
 drabant hæc terri-
 bia & horroris
 plia? Et qñ ab his
 er liberatio.
b / *Et audiui virū qui*
intus, &c. * Theo.
 Hic planè didici-
 mus, qui tūc loque-
 batur non fuisse ip-
 sui dominū, dñs
 enim non habens
 alim per quem iu-
 re e maiorem per-
 selet ipsum iurat,
 hi autē iurat per
 videntem in eter-
 num. Manus aut ip-
 sū abere dicit Da-
 niel, quia ita videbat. Nouit tñ esse expertem corporis an-
 gicā naturam, q visiones ad videntium vtilitatem figu-
 rat, & sæpè mansuetiores videntur sese accommodātes,
 sæ etiam terribiliores, quo diligentiores eos reddant,
 quibus

quibus se ostendunt. Iuravit autē qā in tps, & tpora, & di-
 midium temporis, significans tres annos cum dimidio.
c / *Et cum completa fuerit, &c. * Theodor.* Deinde cogno-
 scent sanctum. Magnum Heliam hic innuit. Nam circa
 finem illius imperij, cum apparuerit magnus Helias, se-
 cūdū Saluatoris no-
 stri predicans aduē-
 tum. His subiicit.
d / *Et ego audiui, &c.*
* Theod. Non in-
 telligens id qd di-
 cum fuerat de tpe,
 coact' fui apertius
 discere cupiens, de-
 siderabam, n. q de-
 inceps consecutura
 essent percipere. Il-
 le autem ait,
e / *Vade Daniel, quia*
causa, inquit, hæc
obscurius dixi, &
veluti sigilla verbis
obscuritatē impo-
sui. Neque n teme-
rè omnibus diuina
sunt proponenda.
14 / *Ait. n. Dominus:*
Nolite sanctum dare
canibus. Sic beatum
16 / *sanctumq; Dei fa-*
mulum Danielem
sanctus angelus do-
cer Antichristi tyrā
nidis tempus.

a / *Quasi pede conculcans.* *b* / *Signans violentiam Fetsarum iam comprimendam.*
c / *Babylonij.* *d* / *Quo tempore comolebuntur.*
 neis, qui stābat super aquas fluminis, Vsquequo finis horū
 mirābilitum? Et audiui virū qui indutus erat lineis, qui sta-
 bat super aquas fluminis, cum eleuasset dexterā & sinistra
 suā in celum, & iurāset per videntem in aeternum, quia in
 tēpūs & tempora & dimidium temporis. Et cum completa
 fuerit dispersio manus populi sancti, cōplebūtur vniuersa
 hæc. Et ego audiui, & nō intellēxi. Et dixi, Dñe mi quid erit
 post hæc? Et ait, Vade Daniel, quia clāusi sunt signatiq; ser-
 mones, vsque ad tempus p̄finitū. † Eligentur & dealbā-
 buntur, & quasi ignis probabuntur multi. Et impiē agent
 impij, neque intēlligent omnes impij. Porrò docti intēlli-
 gent & a temporē cum ablatum fuerit iuge sacrificium, &

1 / *Et ego audiui, &c.*
2 / ** Theod.* Non in-
3 / *telligens id qd di-*
4 / *cum fuerat de tpe,*
5 / *coact' fui apertius*
6 / *discere cupiens, de-*
7 / *siderabam, n. q de-*
8 / *inceps consecutura*
9 / *essent percipere. Il-*
10 / *le autem ait,*
11 / *e* / *Vade Daniel, quia*
12 / *causa, inquit, hæc*
13 / *obscurius dixi, &*
14 / *veluti sigilla verbis*
15 / *obscuritatē impo-*
16 / *sui. Neque n teme-*
17 / *rè omnibus diuina*
sunt proponenda.
14 / *Ait. n. Dominus:*
Nolite sanctum dare
canibus. Sic beatum
16 / *sanctumq; Dei fa-*
17 / *mulum Danielem*
sanctus angelus do-
cer Antichristi tyrā
nidis tempus.

f / *Et a tempo.* Repetit de tempore Antichristi, sed alijs ver-
 bis, i. cum ablato Dei cultu & desolato, Antichristus abo-
 minabiliter exhibebit se adorandum, tunc erunt dies tot,
 id est, tres anni & semis.

NICOLAUS DE LYRA.

1 / *Qui stābat super aquas, &c. Ad designandū q potestas ter-*
re est finaliter conculcanda. A qua. n. populo significat, secundū
quā di iur Apoc. 17. d. Aquæ multe, populi multi.
2 / *Vsquequo finis horum mirabilium. n. quanta erit dura-*
tionis Antichristi predicta.
3 / *Et audiui virū qui indutus erat, &c. i. Gabrielem in spe-*
ctum apparentem.
4 / *Cum eleuasset dexteram & sinistra suam, &c. Ad ma-*
gion affirmationem dicti sui.
5 / *Quia in tps & tempora & dimidium temporis. i. tan-*
tū durabit illa persecutio, s. per tres annos & dimidium. Tēpus. n.
supptum in singulari significat unum annum, vt supra habitum est
c. Tempus aut acceptum in plurali sine numero determinato stat
probatio annorum secundum cōem modum loquendi Hebraicum.
Et liber iste scriptus est Hebraicè ab octauo capitul' vsq; ad finē. Di-
midium aut temporis significat dimidium annū. Et sic patet, q per-
secutio Antichristi durabit per tres annos & dimidiū quantū du-
rat predicatio Christi. Porphyrius aut exponit tps istud de perse-
quione Antiochi, sed hoc patet manifestè falsum. Quia aut accipit
persequionē Antiochi à principio quo intravit Ierusalem vsq; ad
ipm quo mundatum est sanctuarium per Iudam Machabæum. Et
tu patet falsitas eius, quia illud tps continet sex annos, vt supra ha-
bitum est. 8. c. vbi dicitur sic, Vsquequo sanctuariū & forti-
tudo conculcabitur? Et dixit angelus, s. angelus respondens ad
hæc quæstionē. Vsq; ad vesperam & mane dies duo. M. ccc.
& mundabitur sanctuarium. hoc est pot probari. x. 1. Machab.
1. vbi dicitur q Antiochus Epiphanes ingressus est Ierusalem an-
no 44. regni Græcorum prope finem illius anni. Et ibidem 3. c. dicit
tu p sanctuarium mundatum est anno. 148. prope finem illius an-
ni nono mense, 25. die illius mensis, vt ibidem dicitur, & sic tps in-
termedium fuit quasi sex annorum. Si aut Porphyrius accipiat per-
secutionē Antiochi non à primo ingressu eius in Ierusalē, sed à die
quā posuit idolum Iouis in tēplo, & sic videtur Porphyrius intelli-
gere. Adhuc falsum dicit, qā idolū non fuit in tēplo p tres annos &
dimidiū, sed fuit ibi per tres annos precisè, vt dicit Ios. ph. 1. 2. li. an-
ti. i. c. x. Primò aut lib. Machab. videtur, q ibi fuerit p decem dies
& tres annos. Qd probatur sic, qā in anno. 145. mēse 9. die 15. mē-
sis posuit idolū predictū in tēplo, vt dicitur 1. Machab. 1. f. & an-
no 48. mense 9. die 25. mensis purificatū est tēplum, vt habetur 1.
Machab. 4. & sic tps intermedium fuit trium annorū & x. dierū, Di-

centū q 25. die mensis 9. obtulerunt sacrificium in tēplo purificato,
vt dicitur 1. Machab. 4. sed p x. dies ante amouerāt idolū, qā bene po-
suerunt tantū tps ad purificandū tēplū. Iouis aut idolū fuit amotū
à principio quo ceperunt tēplū purificare. Et sic patet qd reuolutis
trib. annis precisè eodē die amotum est idolum quo fuerat positū.
6 / *Et cum comple. Postquam angelus instruxit Danielē de sum-*
ma durationis persecucionis Antichristi, hic instruxit eū de termi-
nis ipsius durationis. Et diuiditur in duas partes, quia primò instru-
xit eū de termino ad quem. Secundò de termino à quo, ibi, Et a tem-
pore. Terminus autem ad quem finiretur duratio persecucionis An-
tichristi, erit eius fulminatio seu interfectio. Dicit igitur angelus lo-
quens Danieli, Et cum comple. fuerit dispersio manus po-
san. i. Christiani, quod erit quando propter atrocitatem persequitio-
nis Antichristi nullus Christianus audebit apparere in publico.
7 / *Complebun. vniuersa hæc. i. fulminabitur Antichristus,*
& veniet resurrectio mortuorum & iudicium.
8 / *Et ego audiui & non intellexi. quia licet intelligenet veri-*
tatē in generali & in speciali quantū ad multa, nō tamen quantū ad
oēs circumstantias & determinatas personas, qā sicut supra dictū est,
veritas de futuris non reuelatur prophetis, nisi secundū qd expediēs
est secundum diuinā ordinationem. 9 / *Et di. Do. mi. quid erit*
post hæc. Volebat. n. Daniel plus scire, quia volebat scire finē mun-
di determinate. 10 / *Et ait. s. angelus respondens sibi.*
11 / *Vade Da. i. vades viam vniuersa carnis per mortem.*
12 / *Quia c. q. d. non modo scies, nec ad te pertinet. Hoc est modo res-*
pondit saluator apostolis Actu. 1. a. Non est vestrum nosse tē-
pora vel momenta, &c. Apostoli aut fuerunt magis illuminati
q prophete, & ideo si scire finē mundi determinatē nō pertinebat ad
apostolos (vt dicit saluator) nec p consequens hoc nō cōpetebat Danie-
li. Ex hoc apparet fatuitas illorū q voluerunt finē mundi predicere
determinate, & oēs qui hoc attentauerunt mendaces inuenti sunt. Se-
quitur. 13 / *Eligentur & dealbabuntur. s. electi in persecutio-*
ne Antichristi & membrorum suorū vsque ad finem mundi. 14 / *Et*
imp. a. im. secundum quod dicitur Apoc. 2. 2. c. Qui in sordibus
est, sordescat adhuc. 15 / *Neq; in. o. im. qā p̄reclūdūt sibi viā*
intelligendi, scdm q dicitur Sap. 1. a. In maleuolā animam non
introibit sapientia. 16 / *Porrò docti intel. s. reuelationem p̄di-*
ctā quantum expedit. Isti docti intelliguntur apostoli & euangeliste
& alij deuotē exercentes se in scriptura, qui sunt docibiles Dei. Per
hoc patet quod intellectus huius propheciæ non est interclusus bonis
& deuotis quātū tamen expedit, sed tantum maleuolis & impys.
17 / *Et a tpe cum ablatum fuerit iuge sacrificium. Hic cō-*

Math. 7.

Hieron.

Dies

F

Quando inci-
 piunt tempo-
 ra Antichri-
 sti.

a *Dies mille.* Hos dies Porphyrius vult sub Antiocho in desolatione templi esse cōpletos, & Iosephus & Machabæorum liber tribus tātum annis hoc fuisse commemorant, vnde patres tres istos & semis annos de Antichristo dici, q̄ tribus & semis annis, i. mille ccc. diebus sanctos persequetur, & postea corruet in mōte sancto.

Hiero. Ioseph. 12. li. antiq. c. 10. 1. Mach. 1. f. & 4. e. 2. Thef. 1. b. Hiero.

b *Beatus qui expectat.*

* Theo. Declarat fore, vt Antichristo diuina plaga percussio, permaneat magnus Helias reliquos quinq; & quadraginta dies prædicans, tum appareat dominus veniēs in nubibus cœli, q̄ coronabit eos qui incorruptam perseuerantie possessionē seruarint. Quod & dominus asserit, d.

† ad finē vel vsquequo finiat.

B

Qui perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit.

Mat. 10. & 24 Regni dilatio, sanctorū probatio.

Interfecto. i. Antichristo supra præfatum numerum dies quadragintaquinque præstolatur, post quos dominus in maiestate venturus est. Quare autem post mortē Antichristi quadraginta quinque dierum silentium sit, Dei scientiæ est, sed forte regni dilatio, sanctorum patientiæ est probatio.

Hieron.

Porphyrius hūc locū ita exponit, vt quadragintaquinque dies qui supra mille ccc. sunt victoriæ contra duces Antiochi tēpus significant, q̄ ludas Machabæus fortiter dimicauit. & templum mundauit, idolum q̄que contriuit, & in templo victimas obtulit. Sed liber Machabæorum

rum tribus tantum annis templum dicit fuisse pollutum. Tu autem Daniel vade & requiesce & resurgens in ordine tuo. i. in consummatione dierum, in quo patet prophetiam hanc esse resurrectionis omnium mortuorum, quando propheta resurrexerit.

Hiero. Frustrum in typo Antichristi sunt, vultu re ad Antiochum cui plene respicitur Eusebius Cæsariensis & Appollonia Laodicensis; parte disertissimus vir & martyr Rhodius.

* Theod. N. diuina prophetia didicimus Iudæos lamæ ac lugere, qui prophetarum

a *Cultas Antichristi.* **b** *Legis Dei & sanctorum.*
Scilicet in templo desolato. *Tres anni & semis.*
a *Dies quæ etis & paci. post mortem Antichristi, quadragintaquinque superioribus adduntur ad refrigerium sanctorum, & ad poenitentiam subuersorum*
a *Moriendo. Vnde, Euntes ibant & stabant mittentes se. &c. id est, videntes.*
a *in spe.* **b** *in numero sanctorum resurgendo & ibi videbis quæ nunc operata sunt.*
a *vitæ.*
 posita fuerit abominatio in desolationē, dies mille ducēti nonāginta. Beatus q̄ expectat, & peruenit ad dies mille & trecentos quinquagintaquinque. Tu autem Daniel vade ad præfinitum, & requiesces, & stabis in sorte tua in fine dierum.

Hucusque Danielem in Hebræo volumine legimus. Cetera que sequuntur vsque ad finem libri, de Theodotionis editione translata sunt.

logum diuinum hunc prophetam audent confiteri Saluatoris nostri aduentus manifestum testimonio inficiatione prophetiæ obumbrare conantes. quos verò Iudæos beatum Danielem prophetam cassè maximū, testis locuples est Iosephus Hebræus veritatem occultare non sulsinit. Nos verò à prædictibiliem diem illam ita cōparemus, vt ne in dedecum pitemum, sed in vitam resurgamus æternam, quam omnes consequamur gratia domini nostri Iesu Christi, cum quo & patri, & spiritui sancto gloria, nūc, & per, & in secula seculorum. Amen.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

* sequenter angelus instruit Danielem de termino, i quo incipiendi sunt prædicti tres anni cum dimidio, dicens, Et à tempore cum ablatū fuerit iuge sacrificium, &c. id est à tempore illo quo sacrificium altaris cessabit celebrari solemniter.

C **1** Et posita fuerit abominatio in desolationē, dies, &c. id est, Antichristus exhibitus hominibus ad adorandum. Ab illo inquam tempore dies M. ccc. qui faciunt tres annos cum dimidio & duodecim dies, vt patet consideranti, quia vnus annus habet trecentos sexagintaquinque dies. Et sic illud idem spatium temporis, qd̄ prius expressit per tres annos cum dimidio, hic exprimit per dictos dies. Sic igitur patet q̄ tres anni cum dimidio persequutionis Antichristi nō sunt incipiendi ab illo tempore quo se incipiet ostendere & aliquot ad se attrahere, sed ab illo tempore quo iam erit tanta potestas, q̄ se exhibebit adorandum hominibus, & quo fideles non audebunt in palam sacrificium altaris conficere propter timorem eius. Sequitur.

2 Beatus qui expe. &c. quia hic ad numerum precedentē adduntur quadragintaquinque dies, qui post mortem Antichristi dabitur à Deo ante iudicium, vt decepti in persecutione Antichristi possint poenitere. Et ideo dicit, Beatus qui peruenit vsq; &c. mille trecentos &c. id est beatus est qui in tribulatione Antichristi stabit, quæ durabit per tres annos cum dimidio, siue per dies M. ccc. & adhuc vsq; viuet per 45. dies, quia si non fuerit deceptus per Antichristum, vt perfectus coronabitur. Si autem fuerit acceptus poterit poenitere in illis 45. diebus sequentibus mortem Antichristi, quia tunc eius falsitas erit omnibus manifesta & sua potestas ablata. Licet autem hoc dictum sit satis commune, tamen per hoc non dicitur, quod aduentus Christi ad iudicium sit futurus immediatē post 45. dies naturales computandos à morte Antichristi, Etiam non est certitudinaliter determinatum, quod illi quadragintaquinque dies sint vsuales vel annales, secundum illud Ezech. 4. b. Diem pro anno dedi tibi. Et dato quod esset determinatum de vsualibus, tamen per hoc non habetur quod post illos immediatē sit aduentus ad iudicium, imò videtur, quod futurū sit tunc maius spatium temporis intermediū per

per illud quod dicit Math. 24. d. Sicut. n. erant in diebus diluuiū comedentes & bibentes, nubentes & nuptiantes vsque ad diem quo intrauit Noe in arcam & non cognouerunt donec venit diluuium & tulit omnia. ita erit & aduentus filij hominis. Et studuerunt alii doctores nostri ad tempus qd̄ erit inter mortem Antichristi & diem. Talis autē pax & securitas in qua conuiuia & comubentur non videtur esse per tam paruum spatium temporis sicut dicitur, sed maioris, & maximè si hoc esset determinatum. Et prius dixi super Ezech. 39. Ex dictis patet falsitas quorundam dicentium, q̄ ponitur hic tempus pro quo debet expectari futurū, & accipitur hic dies pro anno, vt dicunt, ita q̄ expectare per M. ccc. xxxv. annos, incipiendo computationem annorū à tpe quo positum est idolum in templo. Contra hoc arguitur sic, quia positio idoli in templo, aut accipitur ab eis de idolo tpe Antiochi Epiphanis, quod oportet dici secundum illos prædicta exponunt in hoc c. de Antiocho, & tunc apparet istorū manifestè, quia ab illo tempore vsque nunc fluxerunt M. ccc. anni, & tamen adhuc non habent Messiam, vt dicitur accipitur de idolo posito per Imperat. Rom. 2058 destructione tempore Tyti, & tunc oporteret q̄ prædicta in hoc capitulo videntur de imperatore Romano, & hoc non potest esse, quia prædictum est, Nec quemquam Deorum curabit, &c. test exponit de eo, quia Romani Deos omnium Gentium colebant.

3 Tu autem Da. va. Ex hoc patet quod uigilatio dormientium in puluere de qua dictum est circa principium huius cap. imelligenda est de resurrectione vera in fine mundi; & non accipitur de caernis tempore Machabæorū, vt dicit Porphyrius, quia Daniel tunc non surrexit hoc modo.

Vltima duo capitula non sunt à canone, propter quod ad illa dimittit. Sed expositus libris canonicis, ad alios non canonicos intendendo manum mittere. Et tunc exponam ista duo capitula auxiliante sine quo nihil boni possumus facere, Cui est honor & gloria in secula seculorum. Amen.

C AP. XIII.

ham in uxoris suae specie pertimuit, & sororem menti D rus Saram, salutem contumelia redemit.

* Cyprianus. Fuit Suttanna filia Helchiae, vxor Ioachim pulcherrima, pulchrior moribus, Hanc multum ad deco rem ornabat specics, simplex erat, excoluerat pudicitia & sola natura.

Com in 29. Ierem.

* Hieronymus. Hebraei putant quod duo hi senes iudices miseras mulierculas, quae circumferuntur omni vento doctrinae, sic de ceperint, quod dicerent eis quia de tribu erant Iuda, Christum de suo se mine esse generandum, quae illecta cupidine praebant corpora sua, quasi matres future Christi.

c Et constituti sunt duo

senes. Dicebat Habreus quidam hos

esse Achab & Sedechiam de quibus Ieremias, Ponat te domi nus sicut Achab & Se

dechiam, quos frigit rex

Babylonis in igne, propter iniquitatem quam

fecerant in Israel, & adulterabant uxores civium.

Potuit enim fieri ut populus accepta licentia a rege lapidauerint eos, quod frictio potest vocari pro magnitudine poenae, vel conuictos tradiderunt puniendos.

Et

Et

Incipit historia Susannae, Belis, & Draconis, quae non est in canone Hebraeorum.

C A P. XIII.

† T erat vir habitas in Babylone, & nomen eius Ioachim, & accepit uxorem nomine Susannam, filiam Elchiae, pulchram nimis & timentem Deum. Parentes enim illius, cum essent iusti erudierunt filiam suam secundum legem Moysi.

a ¶ Negotij opportunitas & concurrentia

Erant autem Ioachim diues valde, & erat ei pomerium vicinum domui suae, & ad ipsum confluebant Iudaei, eo quod esset honorabilior omnium. Et constituti sunt duo senes iudices in anno illo: de quibus locutus est dominus, quia egressa est iniquitas de Babylone a senioribus iudicibus, qui videbantur

a ¶ Non regabant, sed regere videbantur, quia in male praerant

regerent populum. Isti frequentabant domum Ioachim, et veniebant ad eos omnes qui habebant iudicia. Cum autem po-

fecerant in Israel, & adulterabant uxores civium. Potuit enim fieri ut populus accepta licentia a rege lapidauerint eos, quod frictio potest vocari pro magnitudine poenae, vel conuictos tradiderunt puniendos.

ham

F

erit. barentes enim illi. c. Hier. Hoc videtur est testimonium ad exhortationem parentum, ut decant iuxta legem sermonemque dominum non solum filios, sed et filias suas. August. Susanna illi stris, decus pudicitiae, vicit impudentium iudicum, petulantiam seniorum contempsit audaciam, ne cautas in ea patere turpiuriam. Clemens. Alex. Inosono Narcisso ne recte successit, quod iuxta fuerit contentator imaginis, adtertia scitatur pulchritudo. Graeciam autem barbarum su ornandi studium.

¶ Tertul. Nam & si accusandus decor non est, ut felicitas corporis, ut diuinae plasticae accessio, ut animae vestis alua urbana, timendum tamen est vel propter iniuriam & violentiam spectatorum, quae etiam pater fidei Abraham

Incipit postilla venera. pa. frat. Nicolai de Lyra sive historiae Susannae, Belis, et Draconis.

Historia Susanna contingit ante captiuitatem Babylonicam vel citò post, quia Daniel erat adhuc valde iuuenis secundum quod dicitur infra 1. c. Cumque duceretur ad mortem suscitauit Deus spiritum pueri iunioris cui nomen Daniel. & tamē translauit, fuerat Babylonē ante dictam captiuitatē 11. ann. quibus regnavit Sedechias, propter quod haec historia inter libros Biblicae non canonicos futuri dicit post librū Baruch. de quo certum est, quod una pars eius scripta ante dictam captiuitatem, ut ibidem plenius fuit dictum.

C A P. XIII.

¶ T erat v. Haec historia diuiditur in quatuor partes, quia primo, describitur Susannae nefaria tentatio. Secundo ipsius maligni accusatio, ibi, Exclamauerunt autem. Tertio eius iniqua condēnatio, ibi, Credidit eis mul. Quarto, ipsius digna liberatio, ibi, Erudiuit do. Prima adhuc diuiditur in quatuor partes, quia primo describitur personae tentatae virtus. Secundo tentantiū status ibi, & constituti sunt, Tertio tentationis ortus ibi, Cum autem populus. Quarto tentationis modus, ibi, Et factum est. Circa primū describitur poena tentatae. Susanna a nobilitate generis, quia erat de tribu Iuda, ut dicitur infra. Et quia erat Ioachim copulata in matrimonio qui erat honorabilior omnium Iudaeorum, ut hic dicitur. Describitur etiam a pulchritudine corporis, unde dicitur, pulchra nimis & a pulchritudine mentis, quia dicitur timens Deum. Cuius causa exprimitur, quia erat erudita a parentibus secundum legem Moysi. Et deo bene nominata erat secundum proprietatem rei Susanna, id est,

M O R A L I T E R.

¶ Et erat vir. Capitulum istud & sequens non sunt de canone, sed quia non faciunt librum per se distinctum, ideo non expecto ponere eorum moralitatem cum moralitate brorum qui non sunt de canone, quorum moralitatem intendo ponere in operis huius fine. Hic autem istorum duorum capitulorum moralitatem intendo ponere breuiter. In hoc autem capitulo ipsius Susannae falsae accūsatio. Et in casu simili, accusatio habet aliquid veritatis apparentiam ex duobus. Primum est nobilitas generis, quae dat aliquando audaciam malè agendi. Secundum est venustas corporis, qua alios allicit ad concupi-

id est, librum, propter quod senes erant magis inflati de ea quam de vili persona. His dictis patet litera.

2 Et constituti sunt. Hic consequenter describitur tentantiū status, quia erat senes maturitate aetatis, iudices sublimitate autoritatis, phibeteri (ut dicitur infra) apparentia sanctitatis, & ideo de facili poterant mulieres seducere. Dicit hic glossa, quod Hebraei dicunt ipsos decessisse mulieres: per hoc quod dicebant Christum de semine eorum nascitum cum essent de tribu Iuda, eo quod tribus sacerdotalis & tribus regia coniunctae erant, cuius natiuitas maximè desiderabatur. Sequitur.

3 De quibus locutus est dominus. Hierem. 29. vbi dicitur sic, Ponat te dñs sicut Sedechiam, & Achab, quos frigit rex Babylonis in igne, pro eo quod fecerunt stultitiam in Israel, & moechati sunt in uxores amicorum suorum & locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandauit eis, Dicunt. n. Hebraei, quod isti senes erant a domino praedicti, Hierem. 29. Sed contrarium videtur quia dicuntur frigi in igne per regem Babylonis. Duo autem senes qui tentauerunt Susannam, fuerunt lapidati, ut dicit hic glossa. Item fuerunt lapidati a populo, non a rege. Dicendum, quod poena mortis quacunque aliquando significatur per ignem in scriptura, & ideo eorum lapidatio potest vocari frictio in igne. Item sciendum quod de licentia regis Babylonis poena debita iudicabatur per Iudaeos secundum legem Moysi, quia iudices regis legem Iudaeorum ignorabant, sed executionem mortis non poterant inferre nisi ex speciali mandato regis, & autoritate, & ideo quod populus eos lapidauit fuit de precepto regis, propter quod rex fecit principalem & autoritatem, populus autem executiue, cetera patient.

4 Cum autem populus reuertisset per meridiem, &c. Hic ponitur tentationis ortus quod ortus est in istis sensibus sicut ceteris ortus tentatio carnis in alijs hominibus. Primo, ex impudico aspectu, quae dicitur

Tentationis ortus in sensibus.

cupiscentiam mulierum, & difficile custoditur quod a pluribus impugnatur. Sed primum excluditur, quando cum nobilitate generis concurrat nobilitas virtutis, & sic contingit in Susanna, quia fuit de tribu regia, scilicet, de tribu Iuda, sicut dicitur infra. Sed si. lu. &c. Fuit etiam nobilis moribus: ideo dicitur de ea: Parentes enim, &c. Secundum autem excluditur, quod Dei timore venustas corporis roboratur, sicut fuit in Susanna, de qua dicitur, Pulchram nimis, &c. Intantum, quod magis voluit incurere mortis iudicium, quam offendere Deum suum, dicens: Melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu domini.

ne adulteraretur.

Cyprianus. Resistenti minantur calumnias, adulterij
sunt accusatores voto adulteri. Inter duos libidinis
populos auxiliū de domino petebat, quia virib corporis
rignare nō valebat. Bis victrix, & in periculo suo toties

funestē conce-
& libidinē eua-
& mortem.

Bernardus. An-
liā sunt mihi,
a vndiq; mors,
hic quidē corpo-
inde spiritualis.

Vtra Pharisēi, ma
nec adultera ef-
fuit, nec pudica.

Disimulatis pecca-
ta est, vbi inueni
taliana. Si quis for-
reum non habet,
verum ei impingi

risimen. Sed quid
fet inter mortem
et mortem angustia

ta melius est, inquit,
inlere, &c. Homi-
ne tantum accidit

ecous. Ille timen-
di est, qui potest
ecous & animam

perdere in gehennā.
a t exclamavit voce
ma, &c. Ber. Fit

clitor & concur-
su uporum, & oui
que balantis inter

ce Contemnit pro-
pt Deū mortem
corporis, periculū

face, opprobrium
geris, luctū incon-
solibile amicorum

Hieronimus. Cordis affectus, & mentis pura con-
fessio, & bonum conscientiae vocem eius fecerant cla-
rio-

riorem. Vnde magna erat exclamatio eius Deo, quae D
ab hominibus non audiebatur. Magna vox erat, non ae-
ris percussione & faucium, sed pudicitiae magnitudine,
per quam clamabat ad dominum. Vnde & sancta scri-
ptura in exclamatioe seniorum non apposuit magnam
vocem.

b At iniqui illi iusse- 1. de corona
runt vt discooperire- mil. cap. 4.

tur, &c. Tertul. Si
Susanna in iudicio
reuelata, argumen-
tum velata praestat,

posū dicere. Et hic
velamē arbitrij fuit. † vestras.

Vt rea venerat, eru-
bescens de infamia,
merito abscondens
decorem, vel quia

rimens iam placere.
Ceterum in stadio
mariti non putē ve-

latam deambulasse,
quae placuit. regem E

habitus requiro, si
hanc nusquam re-
perio, sequitur, vt
traditio consuetudi-
ni morem hunc de-

derit. 14
c Quae flens suspexit Serm. 14. de
ad caelum, &c. verbis Ap.

* August. Accepi-
stis Spiritum adop-
tionis filiorum, in
quo clamamus, Ab

ba, pater. Clamor
iste cordis est, nō fau-
cium, intus sonat,
auribus Dei sonat.

Clauso ore, labijsq;
inmotis Susanna
ista voce clamabat.

hi vndique. Si enim hoc egero mors mihi est: si autem non

egero, nō effugiam manus vestras. Sed melius est mihi abs-
que opere incidere in manus hominum, quā peccare in

conspectu domini. Et exclamauit voce magna Susanna, ex-
clamauerunt autē & senes aduersus eam Et cucurrit vnus,

et aperuit ostium pomerij. Cū ergo audissent clamorē fa-
muli domus in pomerio, irruerunt per posticū, vt viderent

quidnam esset. Postquam autē senes loquuti sunt, erubue-
runt serui vehemēter: quia nunquā dictus fuerat sermo hu-

iulmodi de Susanna. Et facta est dies craftina. Cūq; venif-
set populus ad Ioachim virū eius, venerunt & duo presby-

teri pleni iniqua cogitatione aduersus Susannā, vt interfi-
cerent eam. Et dixerūt corā populo. Mittite ad Susannam

filiam Helchie vxorē Ioachim Et statim miserunt. Et venit
cum parentib. & filijs, & vniuersis cognatis suis. Porro Su-

fanna erat delicata nimis, & pulchra specie. At iniqui illi iuf-
serunt vt discooperiretur, erat. n. cooperta, vt vel sic sati arē

tur decore eius. Flebant igitur sui, & oēs qui nouerāt eam.
Confurgentes autem duo presbyteri in medio populi, po-

suerunt manus suas super caput eius. Quae flens suspexit ad

* Ambro. Est magnum & negotiosum silētiū vt erat Su-
sannae quae plus agit tacendo, quā si esset locuta. Tacēdo e-
nim

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

NICOLAVS DE LYRA.

sum est dignum morte fieri, propter quod sequitur.

1 Si enim hoc egero. Quod persuaderis legē Dei trāsgrediēdo.

2 Mors mihi est. scilicet debita, quia in lege Mo, si precipitur

actera lapidari.

3 Si autem non egero non effugiam manus vestras. mor-

te incurrendo, licet indebitam.

4 Sed melius est mihi absque, &c quia puniri nō est malū

simpliciter, quia est malum pōns, sed fieri pōna dignum est simpli-

ter malum, quia hoc est malum culpae.

5 Et exclama. &c. ne fortē senes ex vehementia concupiscentie

querant inflammati in ipsam irruerent, & ipsam licet inuitam im-

picē tangerent.

6 Exclamauerunt, &c. Hic cōsequenter ponitur Susannae mali

accusatio. Et diuiditur in duas partes, quia primō accusatur

ex a iudiciū. Secundo, in iudicio, ibi, Et facta est dies. In prima di-

citur sic, Exclamauerunt, &c. vt notarent eā reā corā familia ac-

curate ad clamorē Susannae, quia si tacerent, redderent se suspectos.

7 Et cucur. Ad simulandum quod vir eius de quo falso eam ac-

cebant exisset, antequam famuli venissent, quia si ostium inuen-

tu fuisset clausum, & tamen inuenis non fuisset inuentus, testimo-

ni eorum fuisset suspectum. Sequitur.

8 Postquam aut, &c. Accusantes Susannā de crimine adulteriū.

9 Erubuerunt, &c. quia diligebant Susannam, tanquam in do-

mus nutrici. Cuius causa subditur.

1 Quianunquam, &c. In quo apparet bonitas eius non so-

lu in vita, sed etiam in fama.

1 Et facta est, &c. Hic consequenter ponitur accusatio in iudi-

ci et diuiditur in tres partes, quia primō ponitur Susannae citatio.

Secundo accusantiū iuratio, ibi, Confurgentes autem. Tertio iu-

ratorum

ratorum testificatio, ibi, Et dixerunt presbyteri. In prima parte
dicitur sic.

12 Cūque venisset populus, &c. scilicet, ad locum iudiciū.

13 Venerunt, &c. Comparando in loco iudiciū ad implendum ne-

quitiam suam.

14 Et dixit. co. &c. Et sic apparet Susannae solennis citatio.

15 Et venit cum pa. &c. quia non poterat, sola sufficere ire ad iu-

dicium, amici autē eius venerunt cum ea, ipsi compatiētes propter

sanctitatem eius quam nouerat. Sequitur.

16 At iniqui illi iusserunt. quia fortē volebāt inducere populū

ad suspicandum malē de ea ex rubore vultus eius, sciebant enim ip-

sam esse verecundam.

17 Erat enim cooperta. &c. Hoc potest intelligi dupliciter. Vno

modo referēdo ad preceptum senum qui iusserunt eam discooperiri,

vt sic resciceretur eius aspectu, ex quo non poterant sibi copulari ne-

fario alit. Alio modo potest intelligi referendo ad ipsam Susannam

& amicos eius, qui cooperuerunt eā, vt sit sensus, Erat enim coo-

perta scilicet, amicorum suorum consilio.

18 Vt vel sic latia decore eius. id est vt non videntes eius pul-

chritudinem, minus inflammarentur de ea, & sic non accusarent eā

crudeliter, quia amici eius scilicet Susannae sciebant causam accusa-

tionis per reuelationem Susannae.

19 Flebant igitur sui, &c. scilicet, ex pietate cognoscentes imo-

centiam Susannae.

20 Confurgentes autem duo presbyteri. Hic ponitur accu-

santium iuratio ex quo habetur argumentum, quod de crimine na-

de aliquis debeat mori, non est credendum alicui simplici verbo suo

cuiuscunque auctoritatis & sanctitatis sit. Et hoc est quod dicitur

hic, Confurgentes autem duo presbyteri. &c. qui erant iu-

dices & sacerdotes populi.

21 Ponerūt manus suas sup caput eius. Iste. n. erat modus

iurandi

MORALITER.

† Cetera testes duo sunt attendenda, scilicet, eorum condi-

ti, & examinatio. Quantum ad primum obseruandum

est, quod quantumcunque sint senes & iudices auto-

ritate,

ritate, sacerdotes officij sanctitate licet conuincant eam Su-

fanna, tamen non est eis assentiendum sine debita exami-

natione, aliter posset error magnus contingere, sicut con-

tingit in Susannae condemnatione.

Quoniam apud homines, locuta est Deo, nec vllum maius in-
A dicitum suæ castitatis inuenit, quam silentium Conscien-
tia loquebatur, vbi vox non audiebatur, &c.

Ser. 242. de
temp.

Cum deambularem in pomerio &c. August. Strabat Su-
fanna in iudicio falsorum mendacibus oppressa testimo-

nij damnatorū, fla-
bat non tanq̄ rea, sed
pro castitate fortiter
moritura. Ibat pudi-
ca ad supplicium, non
adulterorū corpus
in quo extrema libi-
do exarserat, & dia-
bolus inflāmauerat.
Egregiū portabat ca-
pit, cuius vultū inte-
gra cōscientia subli-
mabat ad cēlū. Pro-
pter dāna pudoris fa-
luta vota cōpressit,
& cui fuerāt chara
p̄mia castitatis, vitæ
gaudiū non amisit.
Contempfit vnū, &
cōsecuta est totū. Et
q̄ mori voluit, cum
gloria castitatis eua-
sit. Propriā virtutē
animi seruauit, et iu-
diciū populorū cō-
stanter excepit. Con-
fiatur de innocente
falsa crimina, sed il-
le munitus est, q̄ hēt
Deum defensorem.

Traff. 36. in
lo.
Dan. 19.

Idem. Deus dixit,
In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Veritas que-
ritur per duos testes: Ita planè sic se habet humanū gene-
ris consuetudo, sed tamen fieri potest, vt mentiantur, Su-
fanna casta duobus falsis testibus vrgebatur. Nunquid q̄
duo erant, ideo falsi testes non erant? Quomodo ergo ac-
cipiendum est, in ore duorum &c. nisi quia hoc modo per
mysterium Trinitas commendata est, in qua est stabili-
tas perpetua veritatis? Vis habere bonā causam? Habeto
patrem, & filium, & spiritum sanctum tuæ causæ testes.

Homil. de Su-
fanna.

Credidit eis multitudo, &c. Chryl. Putatis fratres ad
magnum meritum pertinere, si falsi testes non præua-
leant super innocentem. Non est magnum meritum, si
aduersus Dominum non præualeret. Ipse dominus nos-
ter Christus per linguam falsorum testium est crucifixus.
Sed et si ad horam præualuerunt, resurrexuro quid no-
cuerunt? Demonstravit ergo seruis exemplū, ne falsos tes-
tes perhorrescant, & cū creduntur, non timeant. Possunt
enim

NICOLAUS DE LYRA.

Iurandi contra personam condemnandam ad mortem, vt testes in
iurando & testimoniū proferendo ponerent manus super caput eius,
vt habetur Leuiti. 24. Quæ siens, &c. quia videbat q̄ criminaliter
agebant contra eam.

- 1 Suscepit ad cælum, quia aliunde non poterat habere auxiliū,
& proprium est diuinitatis succurrere in casibus desperatis.
- 2 Et dixerunt presbyteri, Hi. ponitur iuratorum testificatio.
- 3 Cum deambularem, &c. Hoc dicunt, ne requiratur alius
testis cum eis. Sequitur.
- 4 Clausit ostium po. & dimisit. &c. Hoc dicunt in argumen-
tum sui dicti, quod sequitur.
- 5 Venitq; ad eā adolescens. Quia aliter nō poterant ostende-
re Susannā morte dignam, nisi allegarent factū turpe: pro peccato
enim voluptatis vel concupiscentiæ nō statuitur aliqua p̄na in lege.
- 6 Porro nos cum essemus in ang. pomerij. Hoc dicunt ad
colorationem dicti sui, quia si fuissent in palam, dictum eorum non
habuisset aliquam probabilitatem, scilicet, quod susanna vellet tale
quid committere ipsis videntibus.
- 7 Cucurrimus ad eos, & vidi eos pari commisceri. quia
de facto non creditur testimonio alicuius, nisi dicat se vidisse.
- 8 Et illum quidem nequi. comprehendere, &c. tanquam
iuuenis exilis, nos autem senes.

Hanc

MORALITER.

† Circa. s. m. s. examinationem testium obseruandū est q̄
separentur, ne iniucē falsum confingant sicut Daniel fecit
testes contra Susannā ab iniucem separari: & q̄ incre-

enim facere malam famam, sed non possunt interficere
conscientiam.

C Ex la. autem, &c. Ambros. Plorauit Susanna
crimē obijceret, cū sibi de pudica & casta adulteri iud-
vindicaret. Nō moriē deplorās, sed castitatis calumnia.

Et dixit ei dominus. Et dixerunt presbyteri: Cū deambularem in pomerio soli, in-
gressa est hæc cū duabus puellis, & clausit ostium pomerij,
& dimisit à se puellas, venitque ad eam adolescens, qui erat
absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cū essemus in
angulo pomerij videntes iniquitatē cucurrimus ad eos, &
vidimus eos pariter commisceri. Et illum quidem nō quiui-
mus comprehendere, quia fortior nobis erat, & apertis ho-
stijs exiliuit. Hæc autē cū apprehēdissemus interrogauim⁹,
quis nā esset adolescens, & noluit indicare nobis. Huius rei
testes sumus. Credidit eis multitudo quasi senibus, & iudi-
cibus populi, & condemnauerunt eam ad mortē. Exclama-
uit autē voce magna Susanna, et dixit: Deus æterne qui ab-
sconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequā fiat, tu
scis qm̄ falsum tulerūt cōtra me testimonium, et ecce mor-
rior, cū nihil horū fecerim que isti maliciōsē cōposuerūt
aduersum me. Exaudiuit autē dominus vocem eius. Cumq;

quod non solum inutile, sed etiam periculosum foret,
p̄nam criminis forsitan non euasisset.
d Cumq; duceretur, &c. Hiero. Humanæ fragilitati
mortem timere quæ infertur pro iustitia, nisi forte a
stiam interpretabimur non imminenti mortis, sed
probrij & ignominia, qua perfusa erat.
* Chrysol. Susanna religiosa mulier, & pudica con-
erat utique quandoque moritura. Et si tūc esset mori-
pudicitia quid obesset dum caro conderetur sepul-
& castitas redderetur Deo.

* August. Quam sententia praua deiecerat, illi
conscientiæ integritas erigebat, meritisq; Dei & in-
nitiis iudicij indubitata crudelitas. O amor hone-
& legis. Susanna adulterij conscientiam grauiorem
iudicauit, quam p̄nam. Cum duceretur, non doleb-
de supplicio, qm̄ gaudebat de testimonio falsi dico. In-
damnatur per sententiā, sed nutu Dei suspeditur, per
me

- 9 Hanc autem cum apprehēdissemus interrogauimus
quisnam esset, &c. Hoc autē dixerunt, ne quaereretur ab eis
esset adolescens, & per hoc possent deprehendi.
- 10 Credidit eis multitudo. Hic describitur ipsius Susannæ
sta cōdemnatio. Quæ ostenditur ex duob. sex populi ignorantia, q̄
didit senibus p̄ ætatem & autoritatē eorum absq; diligenti
minatione: propter q̄ de hoc infra reprehenduntur a Daniele: v-
tur. Sic fatui filij Israel, &c. Ex hoc dicitur argumentum
nulla ætate vel autoritate seu sanctitate debent applicari te-
causa criminali, maximè sine diligenti examinatione. Secundo
dicitur condemnatio iniusta ex Susannæ innocentia, cum dicitur
11 Exclamauit autem, &c. Ex cordis affectu conscientia
12 Deus æterne qui abscon. es. quia ipse solus nouit secre-
dium diuina enim scientia æternitate mensuratur, deo ita cog-
futura sicut presentia.
- 13 Exaudiuit. hic ponitur Susannæ digna liberatio. Et diuiditur in
quatuor partes: q̄ primò ponitur Danielis appellatio a sua i-
Secundo testiū diligens examinatio ibi: Reuersus est populus.
Tertiò, ipsorū cōdemnatio, ibi: Exclamauit itaq;. Quartiò, p̄
gratiarum actio, ibi: Helchias autem. In prima parte dicitur
Exaudiuit autē dominus vocem eius. id est, cum affectu au-
14 Cumque duceretur, &c. Ex quo patet, quod Daniel
fecit ex humana industria, sed ex diuino instinctu.

* Exc-

pentur vel tercantur, ut sic cōcussi veritatē facilius
gnoscant, & q̄ interrogentur, vt uideatur si deuent
de falsitate rephensi iuste puniatur, ut liberetur ini-
& mali tercant, sicut p̄ccisū fuit in liberatione Sus-
ne.

dicantium falsitas denudaretur, & innocens purgaretur. Infirmus sexus contra viros surgit fortior, expugnat bidinem castitas, & honestas, impulsu luxuriæ horrenda prosternitur improbitas.

Suscitavit Dominus, &c. * Chryl. Excitavit Deus Spiritum sanctum Danielis, adhuc novellitate, sed robusti fide. Et quia erat in prophetico Spiritu, continuo nequissimorum senio non vidit fallaciã. b. Sed quod ille intuetur, providendum erat quomodo ceteris monstraretur. Illi inquit, testes non redite in iudicio. Quid pluribus apparuit falsitas.

August. Daniel spiritu Dei commoñitus. Reditu in iudicium exclamavit. Super populum in iudicio repentini, reuocatur additi, falsos testes patitur inuadit, gemit diabolus q̄ ipsius commenta nudante, gaudent angeli pudoris integritate recuperata, & quod defendatur in terris veritas fatigata.

Idem. Susanna mulier inimicos succavit; & vicit. Non enim apud Dauidem in sermone vitio est, sed in sancta foemina tacente lingua pro ea castitas loquitur. Castitas enim Susannæ affert in iudicio, quæ ea defuit in Par-

co. Susannæ castitas, & presbyteros impudicos conuincit in orto, & in iudicio falsos accusatores obtinuit, bisq; vtrix reos facit testimonij, quos reos facit adulterij: at tandem iudicem meretur castitas Daniele m puerum iuorem necdum pubescentis ætatis. Multum igitur de pro pudicitia consequitur, cum iudicem virginem proteretur: Securã est de victoria castitas, cui iudicatur est virginitas: Pudicitia autem causas, nisi vir pudicus audire non debuit. Talem enim arbitrum meretur castitonia, apud quem nõ periclitetur verecundia. Cognoscitur Daniel Susannæ negotio. cum eam falsis accusatio

tionibus veller plebs imperita damnare, ait. *Mundus ego sum a sanguine huius.* Quo dicto peccantis populi reuocauit errorem. Hæc voce circa Susannam Daniel vitur, qua circa Dominum dilatus, d. Innocens ego sum a sanguine iusti huius. Sed Daniel melius quam dilatus. Ille pudicum sanguinẽ liberat: hic iusti sanguinẽ confretur, & tradit. Ille peccantis populi reuocauit errorem hic furẽtis synagogæ sacri legiũ confirmauit.

D. Amb. ser 49

^a Non dedit, quia iam in eo erat, sed propter ætatis infirmitatem quiescebat. nec opera demonstrabat, sed occasione data suscitauit profanã formã. ^b Vix in scripturis. h. n. h. s. vox peccatoris magna dicitur.

^a Spiritu suscitato, & leg. reuoc. ^b Vix in scripturis. h. n. h. s. vox peccatoris magna dicitur.

^a Quod si non consentio.

^a Quod sibi vult.

^a Ind. t. r. u.

^a Ego.

^a Presbyteri.

^a Daniel.

^a Non ætatem.

^a Ne in iudicium simu confundant.

^a Sicut mentis. ^b Pulchritudo.

^a Alij.

^a Alij.

^a Alij.

Ille pudicum sanguinẽ liberat: hic iusti sanguinẽ confretur, & tradit. Ille peccantis populi reuocauit errorem hic furẽtis synagogæ sacri legiũ confirmauit.

Veni & sede in medio, &c. * Basil. Senior secundum animam est, qui providentia per se ãus est qualis erat Daniel, quãquam corpore iuuenis, sapientiam ac grauitatem omni canitie præstantiorẽ præ se ferens. Idcirco ei dicitur. *Huc accede, & sede in medio, &c.* * Aug. Interrogatum est, quo in loco Susanna facinus admisit. Hic sub lãtico dicit, ille sub pri-

Ho. in princ. proverb.

Ser. 242. de temp.

Exod. 23. a

F

In Synop.

Lib. 4. c. 44.

Letatur familia, quod nihil inuenerit in ea quod puniatur, quod adulterij factum non inuenerit, nec homicidium diabolus quod procurabat impleuerit.

* Hieronymus. Parentes Susannæ dignè laudant Deum, non quia filia liberata est de manu presbyterorum (hoc enim non satis laudabile est, nec magni discriminis si non esset liberata) sed quia non est inuenta in ea res turpis.

* Athanasius. Ipse Daniel causam Susannæ iudicauit, & seniores tanquam lycophantas condemnauit.

* Iren. Qui seruiunt suis voluptatibus, & non præponunt

NICOLAVS DE LYRA.

1 Exclamauit voce magna. vt posset ab omnibus audiri.
2 Mundus ego sum a sanguine huius. hoc est dicitur: non assentio huic iniuriæ: magis ab ea appello tanq̄ ab iniura, vt patet per verba sequentia.
3 Reuersus est ergo populus. A. locum, iudicij.
4 Et dixerunt ei senes. Non illi duo qui accusabant Susannam, sed senes populi Israel.
5 Veni & sede in medio. &c. in loco iudicij.
6 Et indica nobis. qualiter possit veritas aperiri.
7 Quia tibi de. &c. i. sapientiam quæ solet esse in antiquis, vt dicitur Job. 12. In antiquis est sapientia, & in multo tempore inuenitur prudentia.
8 Et dixit ad eos Da. separate, & c. ne confundant aliud mendaciam simile præcedenti. Sequitur.
9 Inueterate dierum. Ex hoc patet, quod testes falsi sunt repandi, et terrendi, vt ex hoc magis appareat eorũ fraudulentiã.
10 Nunc venerunt, &c. i. ostenduntur per penam tibi a Deo inferendam. Sequitur:
11 Dicente do. inno. hoc dicitur Deut. 27.
12 Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquẽtes sibi? Qui ait: Sub Schinõ. Dixit autem Daniel: Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim angelus dñi accepta sententia ab eo, scindet te mediũ. Et amoto eo iussit venire alium, & dixit ei: Semen Chanaam, & non Iuda, species decepit te, & concupiscentia subuertit cor tuum. Sic faciebatis filii ab-

12 Videris eos collo. Curialiter loquitur sicut homo castus, & verecundus, non sicut senes impudici qui dixerant: Vidimus eos pariter commisceri.

13 Qui ait: sub schi. nomen est arboris, & est idem q̄ lentiscus arbor humilis: cuius succus foliorum consolidat labia, vt dicit hic glos.

14 Dixit autem Da. Recte menti. & c. i. ad damnationem captus tui que ex hoc sequitur.

15 Ecce enim, & c. i. iudex, quia iudices populi, & sacerdotes quando nominantur angeli, sicut patet Malac. 2. b. Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirunt ex ore eius: angelus. n. dñi exercituum est. Vel angelus vere accipitur ibi pro angelo Susannæ, qui damnationem sententiam erga Deum proceperat.

16 Et amo. prius enim amonit quam alter veniret, ne posset aliter significari, quid diceret.

17 Et dixit, & c. licet enim esset de tribu Iuda secundum rem, tamen imitabatur mores Chanaanorum: increpat autem ipsam Daniel sicut primum, & e. dem causa, vt terrius citius deprehendatur.

18 Species de. i. pulchritudo Susannæ.
19 Et concupiscentiam tuam auertit a rectitudine rationis, & legis diuinae.
20 Sic faciebas per terrores decipiendo.

* Et

nunt timorem Dei
 A in cordib suis, sed
 contumelijs agunt
 reliquos, & in ab-
 sconsis agunt mala,
 redarguetur a ver-
 bo: & audient eas
 Danielis voces: Se-
 men Chanaam, &
 non Iuda species se
 dixit te, &c.

Serin. 50.

a *Feceuntque eis: si-
 cut, & . * Ambr.
 Susannam senio-
 res deferunt Domi-
 num Judas accu-
 sat. Illam doctores
 sui, hunc discipu-
 lus criminatur. Su-
 sannam pseudo pres-
 byteri arguunt, pro-
 dit pseudo episco-
 pus Salvatorem.
 Susanna in Paradi-
 so circumvenitur,
 Dominus in hor-
 tulo Paradiso a tra-
 ditoribus circum-
 datur. Illa ibi insidiatores patitur, iste hic sustinet prodi-*

Israel: & illae timentes loquebantur vobis. Sed non filia Iuda
 sustinuit iniquitatem vestram. Nunc ergo dic mihi sub qua
 arbore comprehenderis eos loquentes tibi: Qui ait: Sub pri-
 no. Dixit autem ei Daniel: Recte mentitus es, & tu in caput
 tuum, manet enim angelus domini gladium habes, ut fecerit
 te medium, & interficiat vos. Exclamavit itaque cōs cōtus
 voce magna, & benedixerunt Deum, qui saluat sperantes in
 se. Et confurrexerunt aduersus duos presbyteros. Conuice-
 rat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium.
 Feceuntque eis sicut male egerant aduersus proximum, ut
 facerent secundum legem Moysi, & intē fecerunt eos. Et sal-
 uatus est sanguis innoxius in die illa. Elchias autem, & vxor
 eius laudauerunt Deum pro filia sua Susanna cum Ioachim
 marito eius, & cognatis omnibus: quia non esset inuenta in
 ea res turpis. Daniel autem factus est magnus in conspectu
 populi a die illa, & deinceps.

a

*Interficiendos ad d. r. t. Babylonia regi, a quo non itabit quod dictum est. illos Achiam fuisse, & Sedechiam secundum Ieremiam, sic & Iudai dominum occi-
 demat el machad. Gracilge, cruce: fige eum.*

Non quia liberata, hoc enim parum est, nec a peccatis laudabile.

a Christi qui de Iud.

tozem. Susannam
 accusatores
 quam falsi testi-
 prophetica senten-
 tia feriuntur,
 eiusdem criminis
 puniuntur rei
 eius damnare in-
 centis sanguine
 gestiebant: Domi-
 ni autem traditio-
 rem inuenio sei-
 sum eodem nati-
 & cessante iusti-
 iudicasse.
 * Chryf. Qui
 beravit Susannam
 mulierem castam
 coniugem fidelis
 & ipse liberatam
 virginem Maria
 a suspitione fal-
 a. Sicut pro Susanna
 affuit in Dani-
 13 Spiritus sic p. Maria
 angelus Gaude-
 bant coniugate
 Susannam, gau-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ille. consentiendo vobis in opus nefarium.
- 2 Sed non. Nobilis. s. genere, & moribus.
- 3 Suffi. vobis assentiendo.
- 4 Nunc er. Curialiter loquendo de actu carnali, ut iam dictum est.
- 5 Quia ait. Nomen est arboris, nec est arbor eadem cum lentisco, ut dicunt aliqui, & male, quia tunc non esset discordia in testimonio eorum, cuius contrarium exprimitur in litera, aliter non essent conuicti sicut testes falsi. Et ideo dicendum, quod prius idem est quod pinus, ut dicitur in lib. de proprietatibus rerum.
- C 6 Dixit autem. eodem modo exponitur sicut prius.
- 7 Ut fecerit. separando. s. animam a corpore per mortem: quia non fuerat interfici gladio, ut supra dictum est.
- 8 Exclama. quia videbat contradictionem eorum.
- 9 Et confur. &c. faciendo eis secundum legem talionis scripta in lege Moysi.

CAP. XIII.

E Rex Asty. &c.
 * Theodor.
 Astyages fuit Cyri
 maternus auuncu-
 lus, quo vita fun-
 cto, cum Cyaxares
 eius filius regnum administrari non potuisset, Cyrus Af-
 syriorum, & Chaldaeorum demolitus regnum, Medo-
 rum imperium transtulit ad Persas.

In cap. 12. Dan.

E Rex Astyages appositus est ad patres suos, &
 suscepit Cyrus Perses regnum eius. Erat au-
 tem Daniel coniuua regis, & honoratus su-

b Erat coniuua
 gis, &c.
 * Theodoret.
 Id est, contuber-
 lis omnibusque
 miliaribus pra-
 tus. Hac enim pi-
 ditus loquendi libertate, & que in ipsum a Deo per E-
 iam prophetam praedita fuerant ostendit: & ei dimittit
 di populi auctor fuit.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

* **E** Rex Astya. Hic consequenter historia Belis, & historia
 draconis ponitur. Et diuiditur in duas partes: quia primo
 tempus quo historia accidit exprimitur. Et secundo historia describi-
 tur: Erat quoque idolum. Circa primum aduertendum, quod ali-
 qui dicunt istam partem pertinere ad cap. 13. ita quod notatur per
 hoc tempus quo accidit factum Susanna. s. quando mortuus est Astya-
 ges rex, & Cyrus ei successit: non tamen est intelligendum, qd Astya-
 ges regnauerit in Babylone: quia nunquam, imo fuit rex Medorum,
 & Persarum, ut habetur in Scholastica historia, sed quia Cyrus mul-
 ta bona fecit populo Israel, ideo secundum istos hic notatur tempus
 quo Cyrus accepit Astyagis regnum. Ad euidentiam autem huius
 notandum quod sicut scribitur in Scholastica historia: Astyages vi-
 dit in somnis de genitalibus suae filiae vitem procedere quae occupa-
 bat totam Asiam, & responsum est ei a coniecturibus, quod illa filiam
 pareret, & Asiam sibi subiugaret, & Astyagem debellaret: quo au-
 dito dedit filiam suam cuidam plebeio militi, ne filius ex ea nascens
 nobilis, & potens fieret: fecit etiam obseruari tempus partus filiae
 suae, & puerum natum fecit occidi. Illi vero quibus hoc praeceptum
 est horrentes facinus istud puerum vivum in nemore proiecerunt:
 quem pastor inueniens secum portauit, nutriuit, & in filium adopta-
 uit: qui adultus factus, electus est a pastoribus in regem suum: & de-
 linquentes grauiter puniebat, intantum quod clamor venit ad regem
 Astyagem, qui accersito iuuenem, quasi inquit quare talia faceret. Et ille

Diuisio.

Cyri histo-
ria.
Herod. lib. i.

CAP. XIII.

constanter respondit, quia poterat, cum esset ab eis cecidit in reg-
 Astyages autem vultu iuuenis, & eius constantiam consideran-
 gnouit ipsum esse de semine regio, & non filium pastoris, & in-
 rens diligenter inuenit veritatem, quod ipse erat nepos suus qui
 occidi mandauerat, & diuina virtute mutatus est animus ei-
 & iuuenem recepit in gratiam: credens quod somnium su-
 fuisset impletum in regno praedicti puerorum, & nepotem su-
 tradidit ad custodiendum, & nutriendum cuidam de principibus
 postea vero rebellantibus Persis contra Astyagem, missus est
 princeps contra eos, & recordatus cuiusdam iniuriam quam fecerat
 bi Astyages, suavit occidit Persis ut Cyrum in regem sibi elige-
 & ipse partem eorum adiunaret contra Astyagem, & sic factus
 est. Quod audiens Astyages congregauit exercitum ut debellaret
 rum nepotem suum ipse tamen finaliter a Cyro deuictus est, Cyrum
 men enim hircanum tractauit, & ei regnum Hircanorum dimisit
 rio autem filio Astyagis regnum Medorum: ipse autem regnum
 sarum sibi retinuit, ita tamen quod regnum Astyagis, & Darii
 morientibus ad Cyrum deueniret: & ideo Cyrus Astyage morti-
 successit, ut hic dicitur. Sed quod dicunt aliqui, quod tunc accidit
 storia Susanna, ut dictum est, non videtur esse verum: quia Cyrus
 Darius regnauit anni triginta, ut dicunt historiographi: & ta-
 quando mortuus est adhuc erat fortis, & procedens ad bellum, qui-
 gnans contra Massagetarum mortuus est. Item quando successit Ast-
 iam ad minus erat viginti quinque annorum vel circiter, quia ian-
 te ipsum in bello deuicerat, ut dictum est. Et sic non videtur quod
 Cyrus ante mortem Darii succederet Astyagi per f. decem annos
 * circa.

con-

Erat quoque idolum, &c. * Ambro. Primò. n. Babylonij eum vocauerunt figmentum Beli cuiusdam, quondam his mortui, qui principatum in eos dicitur primus egisse. Hieron Idolum Baal siue Bel, & (vt apertius dicam) illis, Assyriorum regio est, consecrata a Nino Belis filio honorè patris.

Idem Post uocationem gentium accidit, seu confractus est Bel, quem Graeci Belus, idest, Surnum vocant. Cuius tanta fuit aud veteres reli- gione, vt ei non solù manus hostias ceterorum ignominiamque mortalem, sed & suos liberos immolarèt.

Quia non celo idola manufacta, &c. * Cyprianus. Spiritus Dei patris a confidentibus non discedit, neque diuinitas in nobis, & loquitur, & coronat. Sic Daniel cum compelleretur adorare idolum Bel quem tunc rex, & populi colebant, in asserendum Dei sui honorem plena fidei liber

libertate prorupit dicens, nihil colo, nisi Dominum, &c. D
* Idem. Daniel Deo deuotus. & Spiritu sancto plenus exclamat, Nihil uolo nisi, &c.
* Athanasius. Daniel ita ad Darium ausus est dicere, Non uentror uola, &c.

L. de exhor. martyrij cap. 10. In ilud. Qui dixerit uerbum, &c. In Synopsi.

a per omnes amicos eius. Erat quoque idolum apud Babylonios nomine Bel, & impendebantur in eo per dies singulos simillae artabae duodecim, & oues quadraginta, uinique amphorae sex, Rex quoque colebat eum, & ibat per singulos dies adorare eum. Porro Daniel adorabat Deum suum. Dixitque ei rex: Quare non adoras Bel? Qui respondens ait ei: Quia non colo idola manu facta, sed uiuentem Deum: qui creauit caelum, & terram, & habet potestatem omnis carnis.

* Idem. Daniel in lacum leonum secundo abiectus est, & sub Cyro rege Bel destruxerat, & draconem interemerat, &c.

* Irenaeus. Quis enim est uiuorum Deus, nisi qui est omnium Deus, & super quem non est alius Deus, quem & Daniel propheta cum dixisset ei

c Et dixit rex ad eum: Nonne uidetur tibi esse Bel uiuens Cyrus rex Persarum. Quare non adoras Bel? annunciauit dicens. Non colo idola manufacta, sed uiuum Deum, &c. Nonne uidetur tibi esse Bel uiuens Deus? &c. * Iose. Heb factus est vt Darius celebraret solemnitatem Bel Dei Babyloniorum, pararetque munus quod offerret illi: Seruauit autem

Cyrus rex Persarum. Quare non adoras Bel? annunciauit dicens. Non colo idola manufacta, sed uiuum Deum, &c. Nonne uidetur tibi esse Bel uiuens Deus? &c. * Iose. Heb factus est vt Darius celebraret solemnitatem Bel Dei Babyloniorum, pararetque munus quod offerret illi: Seruauit autem

Lib. 1. histor. Iud. c. 9.

NICOLAUS DE LYRA.

Quando autem Darius mortuus est Daniel iam erat octoginta annorum secundum Latinos, secundum Hebraeos septuaginta: rimum: quia a tempore quo fuerat transmigratio in Babyloniā iam transierant septuaginta anni captiuitatis Babylonicae secundum Latinos, secundum Hebraeos autem quinquaginta duo anni. Item undecim de reno Sedechiae ante captiuitatem ductam, & post transmigrationem Danielis in Babyloniā. Et Daniel quando ductus est in Babyloniā probabile est, quod esset decem annorum uel circiter ad minus, qui similes sunt anni septuaginta tres. Et sic non potest dici, quod Daniel esset iuuenis illo tempore quo Astyages mortuus est: ergo non fuit tunc uxor Susanna, quia tunc iuuenis erat, vt dicitur in litera: Suscitant Deus spiritum iunioris cui nomen Daniel &c. Item in litera dicitur, quod Daniel a die illa, & deinceps factus est magnus clamor omni populo. Et sic patet, quod erat iuuenis etate, quia a iuuentute sua fuit notus in sapientia, vt patet. I. c. Dan. & ideo non ualet sententia aliquorum dicentium, quod Daniel hic dicitur iuuenis non simpliciter, quia iam erat magna etas: sed dicitur iuuenis respectu senum quod accusauerant Susannam, quia iam erat Daniel, 80. annorum, vt patet ex predictis. Senes autem illi non uidentur tunc fuisse maiore etatis, cum adhuc in eis uigeret tanta concupiscentia carnalis, quia iam ante per multos annos dixerat Dauid de uita huius: Si autem in potentatibus octoginta anni, & amplius eorum labor, & dolor. Sic igitur patet, quod historia Susanna non accidit tempore quo Cyrus successit Astyagi. Et ideo dicitur edum est, quod per mortem Astyagis quae hic notatur, cum dicitur: Et rex Astyagis designauit tempus historiae sequentis quae facta est sub Balthazar uel Euilmodach patre suo, secundum quod dicitur in Scholastica historia: Cuius est principium 14. c. libri Danielis. Tunc autem Daniel erat puer & gratis, & amicus regis Babylonis propter sapientiam suam frequenter ostensam, vt patet ex dictis in libro Danielis, nec adhuc erat destructum illud regnum Babylonis per Cyrum, & Dariū, propter quod haec historia ponitur inter scripturas non canonicas post historiam Susanna, & ante historiam Iudith, quae contigit post destructionem Babylonis.

tempore Nini regis Assyriorum, qui mortuo patre suo Belo nomine, fecit imaginem patris ad sui consolationem, & ei deferbat tantum honorem, & reuerentiam, quod confugientibus ad ipsam parcebat, & ex hoc homines ceperunt diuinum honorem impendere illi imagini. Ad huius autem similitudinem in diuersis locis fecerunt imagines amicorum suorum mortuorum, & eis impendebant honores: & sicut idola fabricata sunt ad exemplum idoli Beli predicti: ita etiam ex eo nominata sunt, quia primum idolum uocatum est Belus, sicut uocabatur ille pro quo factum est idolum. Alij consimiliter nominauerunt, quia aliqui uocauerunt, idolum suum Bel, aliqui Beel, aliqui Beelzebub, & aliqui Baal. Apud Babylonios autem uocabatur Bel. Et hoc est quod dicitur hic: Erat quoque idolum apud Babylonios nomine Bel. Simila est farina delicatissima. Artaba est genus mensurae continens tres modios, sed cuius quantitatis sit modius hic acceptus non habetur per certitudinem, quia quantitas modij variatur secundum diuersas ciuitates, et terras, sed possumus hic aliquid coniecturare per litteram sequentem. Illa enim auoderim artaba continebant triginta sex modios farinae: & tantum faciebant de pane quantum sufficiebant sacerdotibus Belis, & familiae eorum qui dicitur fuisse septuaginta. infra eodem ca.

Epiphanius.

2 Viniq; amphorae sex. Amphora est uas quadratum habens duas ansas admodum aurium, vt dicitur Isid. 16. etym. Amphora autem continet apud Graecos pedem quadratum de uino, & tunc non accipitur solum pro uase in generali, sed etiam pro certa mensura: quantum autem amphora teneat apud Babylonios de quibus est hic sermo, non habetur per certitudinem in litera: sed solum per coniecturam secundum sufficientiam personarum quibus ministrabatur illud uinum, sicut dictum est de farina.

3 Rex quoque colebat eum, &c. Credens aliquid diuinum esse in eo ex tanta comestione: omnes enim Gentes semper aestimauerunt Deum esse aliquid magnum supra hominem, & ideo omnia mirabilia excedentia uirtutem humanam uel secundum rem uel secundum opinionem colebant ut Deos.

4 Porro Daniel ad Deum suum. Deum caeli qui licet sit Deus omnium per creationem: uocatur tamen Deus Danielis specialiter per cultum specialem. Sequitur.

5 Non colo idola manufacta. quia in talibus nihil potest esse diuinitus, uel supra hominem sicut quaedam opera humana.

6 Sed uiuentem Deum. quia ipse est formaliter uita, cum Deus sit suum intelligere quod est nobilissimum uicere, ut habetur duodecimo metaphysic. Est et Deus uita effectus & causans in alijs uita, & motum, ut dicitur Act. 17. f. In ipso uiuimus, & sumus.

7 Et hab. quia potest omnia ad nihilum redigere, sicut ut de nihilo creauit omnia.

8 Et dixit rex ad eum, &c. Argumentum autem sumit, quod uiuat ex comestione, quia nihil carens uita comedit cum sit actus vegetatiuae animae.

* Et

MORALITER.

Erat quoque idolum nomine Bel, & impendebantur in eo per dies singulos, &c. Per istud idolum quod ut Deus uiuens colebatur, eo quod multa comedere credebatur, significatur uel uicium, & ex consequenti luxurie. Dicit. n. Hier. Venter genitalia sunt membra propinqua, & ex uicinitate memorum designatur uicinitas uiciorum. Igitur Bel uel uenter colunt gulosi, & luxuriosi. sicut dicitur Phil.

Phil. 3. d. Quorum uenter est, & gloria in confusione: eorum qui terrena sapiunt. Et de cultu istius Dei dicit Bern Dijs solent templa construui, altaria erigi, ministri ad seruendum deputari, immolari pecudes, & thura concremari: Deo uentri templum est coquina: altare, mensa: ministri, coquinarij; immolatae pecudes, coctae carnes: fumus incensorum, odor saporum. Cultores autem Belis deprehensi fuerunt per sapientiam Danielis, sicut dicitur infra.

† Anomad-

A autem ritum istum a sacrificio suo. Parauit iuuenicum vnū, & decem arietes, cētum pullos columbarum, & septuaginta panes subcinerici os pro mensa eius, atque decem amphoras vini. Et ait rex ad Dauielem Vtinam, & tu crederes in gloriosum, & magnificentum Deum nostrū Bel, qui comedit ea quæ in mensa sunt parata. Respondit. Daniel. Ne quæso, inciter te, neque seducat cor tuum o rex, istud quod putas fieri in Bel, quoniam mēdacium, & vanitas est, nec est spiritus in eo, sed est opus manuum artificis. Sacerdotes eius comedant ea quæ parantur in mensa eius, & certè imponunt tibi, & populo tuo.

B cibus, & vinū misce, & claude ostiū, & signa annulo tuo. Et cum ingressus fueris mane, nisi in ueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mēritus est aduersū nos.

Alias, Confidebant.

Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa introitum absconditum, & per illum ingre-

Deus? An non vides, quāta comedat, & bibat quotidie? Et Daniel aridens: Ne erres rex. Iste est. n. intrinsecus luteus, & forinsecus creus, neque comedit aliquando. Et iratus rex vocauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis mihi quis comedat impēfas has, moriemini. Si autem ostenderitis quoniam Bel comedat hæc, morietur Daniel: quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum. Erant autē sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filiis. Et venit rex cum Daniele in templum Belis, & dixerunt sacerdotes Belis: Ecce nos egredimur foras, & tu rex pone

escas, & vinū misce, & claude ostiū, & signa annulo tuo. Et cum ingressus fueris mane, nisi in ueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mēritus est aduersū nos.

Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa introitum absconditum, & per illum ingre-

dit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem

7 diebantur semper, & deuorabant ea. Factum est igitur postquā egressi sunt illi, & rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege, & egressi clauerunt ostia: & signantes annulo regis, abierunt. Sacerdotes autē ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filij eorum, & comederunt omnia, biberunt. Surrexit rex in summo domicilio, & Daniel cum eo, & ait rex: Saluane sunt signa Daniel? Qui respōdit: Salua rex. Statimque cum aperuisset ostium: intuitus rex mēsam ex-

clamauit voce magna: Magnus es Bel, & nō est apud te dolus quisquam. Et risit Daniel, & tenuit regem ne ingrederetur intro, & dixit. Ecce pauimentum: animaduerte cuius vestigia sunt hæc. Et dixit rex: Video vestigia virorū, & mulierum, & iufantium. Et iratus est rex. Tunc apprehendit rex sacerdotes, & vxores, & filios eorum, & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & cōsumebant quæ erāt super mēsam. C

dit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem

terram coram rege. Ad hoc ut videret rex manifestè quod nulla vestigia erant ibi, quando exiit de templo, & signatum est ostium deprehenderentur sacerdotes per viam aliam intrasse. Quod patet in terra vsque ibi.

Statimque cum aperuisset, &c. Ad videndum si cineris erant comesta.

Exclamauit voce magna. Ad laudandum Deum suum.

Magnus es Bel. In virtute qui tanta comediti, vidit mensam vacuum, quod tetrum comeditisset.

Et non est apud te dolus quisquam. i. illa fraudulencia quam Daniel affirmabat.

Et risit Daniel. Ex regia simplicitate.

Et tenuit regem ne ingrederetur intro. donec vidisset vestigia illorum, qui de nocte intrabant ad comedendum ea quæ ante posita super mensam, propter quod sequitur.

Et dixit. f. Daniel.

Ecce pauimentum, animaduerte cuius vestigia sunt hæc. Et &c. Vestigia infantium a vestigijs virorum distinxit per quantitatem pedis quæ minor est in pueris quam in viris. Vestigia autem mulierum distinxit a vestigijs virorum per figuram, quæ mulieres habent calceamenta alterius figure quam viri in terra.

Et iratus est rex. Quia per euidentem signum cognouit. f. iustitiam sacerdotum.

Tunc apprehendit rex sacerdotes. Tanquam conuictos.

Et ostenderunt ei abscondita ostiola. Quia fuerunt in quæstionibus, & tormentis ad talia reuelandum.

Occidit ergo illos. Hic consequenter ponitur erroris inuentio, & destruetio per mortem sacerdotum, & destructionem idoli, & c.

Et tradidit Bel in potestatem Danielis. Ad faciendum quidquid velle.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et ait Da. & intrinsecus lu. & per consequens non habens vitam nec viscera nec huiusmodi membra cibum recipientia, & sic patet primum. f. erroris accusatio per Dauielem.

2 Et iratus rex. Hic cōsequenter ponitur erroris accusati disquisitio. Et hoc est quod dicitur: Et ira. r. Ratio fuit, quia illæ expensæ fiebant de bursa regis, & alia necessaria sacerdotum dabantur a communitate populi: & sic erant in grauenam regni: hoc enim fuit obseruatum apud omnes Gentes quasi de iure Gentium, quod sacerdotes vacantes diuino cultui recipiebant necessaria a communitate populi: vel ab illo qui præerat communitati. vnde dicitur Gen. 47. quod sacerdotes Aegypti non sunt compulsi vendere possessiones suas tempore famis, quia eis virtualia præbebantur ex horreis publicis. Quod sequitur patet in litera vsque ibi.

3 Tu rex pone escas. i. tempera aqua, secundū modū illius terre in qua propter vini fortitudinē nō bibitur sine aquæ admixtione.

4 Et claude ostium. Hic enim erat modus sigillandi antiquus, vt habetur Esther. 8. Et in annulo isto erat imago regis sculpta. Sequitur.

5 Contemnebant autem. Hoc est pro nibilo habebant facere talem obligationem. Et causa subditur.

6 Quia fecerunt introitum absconditum. Ad quem veniebant per viam subterraneam de domibus in quibus manebant extra templum, quod de leui poterat fieri in ciuitate Babylonica quæ non erat habitata nisi valde diffusè: quia vt dictum est supra Dan. 4. ciuitas Babylonica tenebat octo leucas in quadrum, ita quod intra ciuitatem erant agri, vineæ & similia, in quibus crescebant terræ nascentia de quibus poterant homines diu viuere obsidionis tempore.

7 Factum est igitur. Hic ponitur inquisitio erroris inuentio, quia.

8 Postquam egressi sunt. f. sacerdotes de templo.

9 Præcepit Daniel pueris suis. idem seruis.

10 Et

MORALITER.

† Animaduerte cuius vestigia. Et sic fuerunt puniti morte sicut ibi dicitur.

22 Occi-

22 Occidit ergo illos. Daniel autem interpretatur iudicium Dei. Et sic per eius factum significatur, quod cultores vestris. f. gulosi, & luxuriosi per Dei iudicium condemnabuntur, & igni gehennæ tradentur.

†

erat draco magnus, &c. * Ioseph. Heb. Fuit quoque dieb. illis Deus qdā apud Chaldæos, & hic erat draco magnus habitans in spelūca quadā. Et cū preparassent ei minus veniebāt sub noctē & proijciēbāt illud apud draconē. Ille autē egrediens in occursum muneris, distēdebat

ū oris sui, & tūc ieciēbāt allatū muneris in os eius. & is adorabat ipsū. Dixitq; principes ad regē putas ne quod Daniel possit illud educere Deo, qui est vivus, sicut Belo? Care nō est tā audent in Deū istum? Crede si ipsum aggrederetur, draco surget vltionē vindicetq; pp nos Belus & templū eius, & sacerdotes eius. Ergo rex ad Danielē. Putas ne quod pōsis versutū aliqd exogitare p̄ draconē Deū istū. Nonne

a Danielis, qui subuertit eū & templum eius. Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eū Babylonij. Et dixit rex Danieli: Ecce nūc nō potes dicere, quia ille nō sit Deus vivens. Adora ergo eum. Dixitque Daniel regi: Dominum Deum meū adoro, quia ipse est Deus vivens. Ille autē non est Deus vivens. Tu autē rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absq; gladio & fuste. Et ait rex, Do tibi. **b** Tulit ergo Daniel picē & adipem & pilos & coxit pariter, fecitq; massas & dedit in os draconis, & diruptus est draco. Et dixit: Ecce quem colebatis. Quod cum audissent Babylonij indignati sunt vehemēter, & cōgregati aduersum regem dixerunt, Iudæus factus est rex. Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. Et dixerunt cū venissent ad regem: Trade nobis Danielelem, alioquin interficiemus te, & domum tuam. Vidit ergo rex, quod irruerent in

cuitum limari & acuti, quibus vndique adhibuit varias ciborum species, præsertim adipem, & alias res pingues, lituram quoque sulphuris & picis apposuit ei, quibus fomentis absconditi sunt aculei ferrei, habuitq; formā dimensū. Cūque Daniel proiecisset illud in rictū draconis,

1 suscepit ipsum draco, & deuorauit eū desiderio. At vbi descendit in interiora ventris eius, dissoluebatur adeps & pinguedo a ferreis aculeis, & ingrediebantur viscera draconis, atque perforabant ea: & ilico cepit draco sentire ingentem dolorē, corruptēque mortuus est sequenti die, &c.
13 * Prosper. Draconē sine gladio, & fuste peremit Daniel, quē admodū sciebat cor rumbi docens & ostendens vnum, &

solum verum Deum esse colendum, relictis vanis superstitionibus, quibus non tantum Babylonios, quantum etiā totum mundum sub potestate dæmonum captiuum teneri propheta cernebat.
b Tulit ergo Daniel, &c. * Euseb. Emiss. Daniel horrendum draconem, id est, qui spiritum diaboli præ se ferebat, solutioris cibi virtute conficit, faciens de pice & adipe, id est, de duabus substantijs vnā offam: qua assumpta, quod putabatur cibus, interitus fuit. In pice homo intelligitur, Deus adipe demonstratur, qui totius puritatis candor & pinguedo est bonitatis.

* Ambrosius. Coluerunt Babylonij & serpentem draconem, quem occidit Daniel homo Dei, cuius similitudinem habent.

li de prædic. part. 2. c. 35.

Homi. 1. r. de pasch.

In 1. capti. Rom.

Porro

NICOLAUS DE LYRA.

1 qui subuertit e. idolum comminuendo. 2 Et templū e. ipsū descendendo. 3 Et erat dra. ma. Hic ostēditur Danielis audacia in inuisione draconis venenosi. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur inuasionis ratio. Secūdo, ipsa inuasio. ibi: Tu autē Da. Ratio inuasionis fuit quia rex volebat vt Daniel draconem coteret. Et hoc dicitur hic: Et erat draco magnus in loco illo. In Babylon n quodam tēplo, in quo locus subterraneus erat vbi ille draco era. 4 Et colebant eū Babylonij. quia sicut dictū est, quādo homines videbant insolitū quid & mirabile excedere hominis virtutē repabant: illud tanquā Deum. Modus autē colendi, vt dicunt aliqui, erant quādā instrumenta facta de corio vitulino plena aqua, & idē dicebāt hydrulia, ab hydros q̄ est aqua. Sacerdotes igitur illius tēp̄ percutiebant illa hydrulia virgis, & sic reddebant sonitū terribilē quē excitatus draco emittebat aliquando fumum, aliquando ignē, q̄ homines vulgares videntes istud reputabant quasi sacru. Et sic inclinati ad terram adorabant, quia in hoc decepti erant a sacerdotib. colentibus illū draconē pp̄ quē estū temporalē quē tunc reportabant. Et similiter aliquādo fit in ecclesia maxima acceptio populū in vraculis fidei a sacerdotib. vel eis adherentibus pp̄ lucrū temporalē. Et talia, s. sunt extirpanda a bonis prelat. s. sicut ista extirpata sunt a Daniele. 5 Et dixit rex Danieli, quia isto non sit Deus vivens. Adora ergo eū. Excusauit se Daniel, vt visum est de adoratione Belo, q̄ hoc q̄ non erat Deus vivens nō poterat autē dicere de dracone, quin haberet vitam. 6 Dixitq; Daniel regi. Domine. Deū meū adoro. Non negauit Daniel draconem habere vitam simpliciter, sed egauit vitā diuinā: quia solus Deus est vita per essentiam, a qua omnia alia viuificantur, vt supra dictū est eodem cap. 7 Tu autem rex da mi. Hic ponitur ipsius draconis inuasio, & primo Daniel petit huius inuasionis licentiam, dicens: Tu autē rex da mihi potestatem, quod nullus me impediatur. 8 Inter draconem absque gla. Quod videtur impossibile nisi diuina virtute, propter hoc sequitur.

9 Et ait rex: do tibi. Tulit ergo Daniel picē & adipē, &c. Propter odorem enim pinguedinis calefacta licenter accepit draco ille in os illam sibi proiectam.
10 Et diruptus est draco. quia cū momordisset massam illam, dentes eius inuoluti sunt pp̄ picem & pilos, sic q̄ non potuit os aperire & massam illam masturare: & per consequens non potuit respirare: & est animal valde calidū: quod patet per effectū, quia aliquādo per os emittit fumum aliquādo ignē, ideo diruptus est vter eius pp̄ defectū respirationis. 11 Et dixit. Ecce quem colebatis. q. d. per effectū patet, quod non erat Deus, nec aliquid diuinum erat in eo.
12 Quod cū audissent Babylonij. Hic describitur Danielis cōstitūta in sustinēdo aduersa. Et diuiditur in duas partes. Quia primo describitur magnitudo vniuersi sibi inflatæ. Secūdo, modus liberationis diuine ibi. Erat autē Habacuc. Circa primū aduertendū, q̄ d. pl. x parte sunt inuicta Daniel. Vna fuit pœna mortis, quia missus est in lacū Leonū, vt ab ipsis deuoraretur. Secūda fuit pœna famis, quia subtractus est ei oīs cibus. vt si leones nō tangerent eū, factū famē periretaretur: & hoc est quod dicitur hic: Quā cū au. Babylonij. s. belis destructionem & draconis interfictionem per ipsum Danielē.
13 Indignati sunt vehē. quia a fuerunt decepti & incitati per sacerdotes qui pro illo cultu zelabant, quia inde viderant. Nec sicut nūc si cito fuerunt indignati contra Danielē, qui erat alieni generis & alterius legis: cum esset natione Iudæus.
14 Et congregati aduersus te. quia facta est seditio & commotio populi contra eum pro predictis.
15 Dixerunt Iudæus factus est rex. quasi dicant: apostata est a lege, & ritu nostro, & Regum præcedentium, quod probant per factū.
16 Bel destruxit: draconem interfecit. quia dedit potestatem hoc faciendi Danieli, qui erat Iudæus. Sequitur.
17 Trade nobis Danielelem. s. vt moriatur.
18 Alioquin interfice & domum tuam. i. familiam tuam.
19 Vidit ergo rex, quod irruerēt in eum vehemēter. q̄ in furorē raultitudinis concitatus est valde irrationabilis & pericul. sus.

Et

* Et

MORALE

2 erat draco magnus in loco illo. Per draconē, de quo dicitur in sermone de quodā: leo aperte irascitur, draco occulte insidiatur: fraus & malitia designat, & ideo draconē olūt illi qui per fraudē & malitiā vitā tē subuertere

re querūt. cuiusmodi sunt detractores, adulatores, aduocati cupidi, & iudices iniqui & confimiles. Per sapientiā autē Danielis draco fuit interfecit, sicut dicitur infra.
10 Fecitq; massas & dedit in os draconis, &c. Sic p̄ Dei iudiciū condemnatur æternæ mortis fraus malitia predictiorū.

† MORALE

A Porro in lacu erant leones, &c. Chrysof. Cū ieiunio Daniel in lacū leonū ingressus est, & eorū tantā mansuetudinem sensit, vt simplicitatē ouīū arbitraretur. Nā bestia in illa feralis ardoris rabie furoris sui natura lenita, oblato sibi cibo parcebant. Et aliquanto ipe fame defecta prepara- tam satietatis copiā respuebant.

* Idem. Vide quid Danieli euenerit. Hic cū a leonibus circumdaretur, quasi ab hominibus si paretur, sic intrepidē vivebat. Quādo- quidem iusti fidentia ferarum naturā frenabat, nec sinebat vt agerēt ea quę feræ solent.

b Fer prandium quod. Cyprian. Quærentibus regnū Dei, & eius iustitiā, omnia Christus promittit apponi. Nam cum Dei sint omnia, habenti Dominum nihil deerit, tantum nisi Deo ipse desit. Sic Danieli in leonū lacum iussu regis in-

cluso prandium diuinitus procuratur, & inter seras esurientes homo Dei pascitur. Sic alitur Helias in fuga, atq; o humanæ malitiæ detestanda crudelitas: feræ parcunt, aues pascunt, homines insidiantur & fræuunt.

* Tertul. Danieli in lacum leonum esurienti, prandium metentium exhibitum est, quia constituit oportebat exemplum docens in tempore præssuræ, & persecutionis, & cuiuscunque circumstantiæ xerophagijs esse viuendum.

c Et apprehendit eum angelus, &c. Cyprian. A multis ambigitur, an translatio Domini à deserto in pinnam tēpli, fuerit corporalis. & sic de loco ad locum quomodo Habacuc de Iudæa in Chaldæā delatus est, & Philippus de Azotō, in occursum Eunuchi.

* Chrysof. Si Habacuc homo constitutus a nullo est visus, quā ab angelo per comam capitis portabatur de Iudæa in

in Babyloniā quanto magis est credibilius de Chrysof. non fuisse visum, cum volens a diabolo assumere Ioseph. Heb. Angelus tulit Habacuc in cincinnatijs eius, habentem refectiōē in manu sua, & posuit intra foucā ad Danielē. Cūque Daniel comedisset bibisset cum eo, & dedit ei angelus cibum suum. Daniel autem exultans dabat atque dabat Domini sperauerat in fide eius, orās ad Deum suum. Daniel ser. Dei. Basilius. Ingre- re vetus ac nouum testamētum, in qua que inuenies multos diuersos ritos Dei prouentia modis. Calus mōs sublimis desertus Helias desertum habitum cibumque speserat in Deo. auium rapacitatem & voracissimum cibum ei attule-

alienas solebant escas inuadere. Lacus item Babyloniæ Israelitani, captiuū quidem casu, animo verō ac pro- to liberum. Ad hunc leones esurientes immissi per naturam abstinere. Pauit eum Habacuc, ab angelo obsonijs longē deportatus: & ne vir sanctus inedia meretur, temporis momento tantum veniendo pe- uit, quantum a Babylonia distat Iudæa.

Iosephus Heb. Rex audiens vocem exultantis Danielis, & iubilum laudis eius, nō potuit loqui cum eo. Ipsi clamauit: Daniel, &c. Respondit Daniel. Vnde eripuit me Deus de ore leonum, & sic clausit os eorum coram me, vt exultantes occurrerint mihi, sicut heret solent domestici mei. Sic enim præcepit eis Deus in quo speraui.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et necessitate contra eis Da. Non, n. poterat rex ita cito rō gregare exercitū ad cobibendū multitudinis concitatā impetum, & ideo oportebat, qd traderet eis Danielē, vel quōd moreretur cum tota familia sua. Itē videbat, quod ipso mortuo Daniel nō euaderet mortem, quia propter ipsum insurgēbat multitudo contra regem. minus autē malū videbatur prima facie, quod solus Daniel traderetur morti, quā quod ipse, & rex & familia sua morerentur. ideo tanquā minus malum secundū estimationem tradidit eis Danielē, & maxime quia confidebat ipsum per diuinam potentiam liberari, sicut audierat liber auonem sociorum Danielis de camino ignis.

2 Qui miserunt eū id la. leonū & erat ibi sex diebus, &c. Ex hoc patet, quod missio Danielis in lacum ista alia ab illa quæ facta est tēpore Darij, vt dictū est sup. cap. 6. quia tunc non fuit in lacu nisi per vnā noctē, vt patet ibidē. hic autem dicitur fuisse in lacu per sex dies. Similiter patet hic alia de causa, quia fuit positus in lacū tēpore Darij, & quod fuit imposita sibi transgressio regij edicti. qui (vt ibidem dicitur) posuerat edictū vt nullus peteret aliquid a Deo vel homine nisi a rege vsque ad triginta dies. Daniel autē infra istud tēpus inuentus est adorare Deum, propter quod missus fuit in lacum leonum, causa autem quare dicitur hic positus in lacum leonum, est alia scilicet de lruetio Belis & interfectio draconis.

3 Porro in lacu, &c. Hic tangitur pœna famis. Dimissus est in lacu per sex dies naturales sine cibo, & interim denegatus est leonibus. cibus consuetus, vt citius deuorarent Danielē.

4 Erat autē Habac. Hic cōsequēter ponitur ipse Danielis liberatio, & primo ponitur liberatio eius a pœna famis, secūdo a pœna missionis in lacū, ibi. Venit ergo rex. In prima parte dicitur sic: Erat

aut. Habac. pro. in. Iud. Hic est vnus de duodecim prophetis vt dicitur Hieronymus sentire in prologo.

5 Et ipse coxe pul. &c. Nomen est vasis facti ad reponēdū cibos & dicitur ex similitudine alui, i. ventris, vbi cibi reponuntur vt in- ae alimentū ad singula membra virtute caloris naturalis de- tur.

6 Dixitque angelus domini ad Habac. Fer pran- hab. in Baby. Da. q. d. p. se indiget. Cibus est ei denegatus.

7 Et dixit Haba. Do. Baby. non vidi. Et ideo nesciūt illi in- 8 Et lacum nescio. Et ideo dato, quod iam essem in Babylonia nesciūt Danielē in inuenire. Ista dixit se excusando.

9 Et appreh. eū ange. do. in ver. eius. Angelus autem apprehendit eum in corpore assumpto, & ideo dicitur apprehendisse caput quia posuit manum in caput eius.

10 Et por. eū capi. cap. sui. Non est sic intelligendū, quod angelus angeli solummodo tangeret capillos eius, sed totum corpus fuit quod hic dicitur, quia posuit manum super caput eius, vt dictū est.

11 Posuitq; eū in Babyl. super la. in impe. spi. sui. virtus sua. Nec est mirum, si angelus portauerit hominem per totum spatium terre in modico tempore, quia vnus angelus reuoluit orbē circulariter in vno die: ad quem tota terra comparata non nisi die pū sum. Sequitur.

12 Et ait Daniel, Recordatus es mei Deus. Prius, n. her. dixit Deum, quam sumeret cibum. Hæc est enim consuetudo laudatis.

13 Venit ergo. Hic ponitur liberatio Danielis de lacu cui dicitur: Venit ergo rex die sep. quia Daniel erat condemnatus ad hoc, q. d. staret ibi per sex dies naturales.

14 Vt lugeret Danielē, & venit ad, &c. quia probabiter credebat ipsum mortuum.

MORALITER.

† 4 Erat autē Hab. pro. in. Iu. Habac. autē interpretat fortis incta- tor, & significat hominē sapientē rōne prophetiæ, & cōstantē pro defensione iustitiæ rōne interpretationis. Et sicut Habacuc consolatus fuit Danielē, missum in lacum

iniuste, sic iste cōsolari nititur omnē qui iniuste per- tur. † Porro angelus do. &c. Per quod significatur, quod cō- for iustitię & oppressorum consolator, angelico mō- rio ad locum sibi preparatum in empyreo deduce- nobis concedat, &c.

Hom. de lo- na.

homil. 25. in Genes.

De orat. do- minica. Matt. 6.

li. adu. P. sic. cap. 9.

Ser. de ieiun. & cent. domi ni.

A. & 8. Hom. 5. in M. arch. ope. imperf.

Po

t

Porro illos qui perditionis, &c. * Chryostomus. Danielē
 es sicut oues circumdabant & sup̄erna gratia retusa
 in ferocitate, nihil illum incommodabant. Nam
 si ferocitatem non exercerent fera, hi qui feris tru-
 niores erant, re ipsa discebant. Hoc autem ad maio-
 rum ipsorum accu-
 sationem factū est,
 ratione insigni-
 ti, crudelitate bestias
 ratione catētes. vin-
 ceant. Tandem di-
 diderunt cum in la-
 cu cōiecti fuerūt,
 quod non esse appa-
 rena vana qđ leo-
 nes uiso pepercerāt
 qui reuertit eum,
 no-
 stitentes eius
 coringere corpus. Nam in illo imitabantur ouium mā
 suadentem, & naturæ obliuiscabantur, in istos autem
 feraciam suam declarabant. Sic quando sup̄erna gratia
 mitemur, non solū effugimus inimicorum insidias, sed
 & in bestias incidimus, nihil patiemur graue. Dei enim

manus potentior est omnibus, ipsa nos vndeque sa-
 tis munit & inuictos facit: id quod & in iusto hoc decla-
 ratum est.
 * Idem. Daniel cultor Dei, amator iustitiæ, veritatis de-
 fensor. dum in asserendo Deo regis edicta contemnit, &
 leonū rabiem vicit, & de inimicorū in-
 teritu exultauit.
 * Iosephus. Hebr. li. 1. hist. Iu.
 cap. 7.
 Sequerunt leones in
 Babylonios anteq̄
 peruenerunt ad fun-
 dum foueæ (nihil
 enim discerperant
 ab heri, & nudius
 tertius) deuorau-
 eruntque eos veluti
 placentas gratas, cō-
 minuentes etiam ossa eorum, & rugierunt super eos: vt
 etiam vox sonitus eorum in longinquum diffunderetur.
 Expauerunt autem ad vocem eorum omnis populus, di-
 xeruntque: Egressi sunt leones de fouea, &c.

cū & introspexit, & ecce Daniel sedens in medio leonum. 1
 Et exclamauit voce magna, rex dicēs: Magnus es domine 2
 Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum. † Porro il- 3
 los qui perditionis eius causa fuerāt, intromisit in lacū: & 4
 deuorati sunt in momento corā eo Tunc rex ait. Paueant 5
 habitātes vniuersam terram Deum Danielis: quia ipse est 6
 saluator & liberator, faciens signa & mirabilia in cœlo & 7
 in terra, qui liberauit Danielem de lacu leonum.

Serm. 6. de
 martyribus.

li. 1. hist. Iu.
 cap. 7.

† 2. 3. q. 5. c. fi.
 propterea.

E

NICOLAUS DE LYRA.

1 ecce Daniel sedens. viuis & sanus.
 2 exclamauit rex vo. ma. di. Magnus es dñe Deus Da.
 3 nem miraculo magnificauit diuinam potentiam.
 4 extraxit eum. iam enim transierat seditio populi, & maxi-
 5 ma videbant per effectum virtutem Dei ipsius.
 6 Porro illos qui perditionis eius causa fuerunt. incitando
 7 multitudinem populi ad clamorem predictum & seditionem.
 8 Intromisit in lacum. Istud enim fuit iustum secundum legem
 9 talis, ex quo declarata fuit iustitia Danielis.
 10 Deuorati sunt in momen. in quo apparuit saluatio Danie-
 11 lis regis miraculosa.
 12 Tunc rex ait: Paueant ha. Viso enim miraculo predicto rex

voluit magnificare diuinam potentiam, non solum in Babylone, sed
 in toto regno sibi subdito: & hoc est quod dicitur hic: Paueant,
 id est, timeant blasphemare. Habitan. in vniuer. ter. Hyperbole
 est ad exprimendum magnitudinem sui regni, quia non omnis terra
 erat sibi subiecta, Deum Danielis. licet enim sit Deus omnium.
 dicitur tamen hic Deus Danielis per cultum specialem, & quia ip-
 sum Danielem specialiter saluauerat per cuidens miraculum, & hoc
 est quod subditur. Quia ipse liberator & saluator fa. sig. id est
 opera super naturam que homines inducunt ad cognoscendum diui-
 nam excellentiam. quia diuina potentia & misericordia cognita est
 in liberatione Danielis, & sua iustitia in suorum accusatorum deuo-
 ratione, & per hoc rex gentilis & populus ei subiectus fuit inductus
 ad laudandum Deum, qui est benedictus in secula seculorū: Amen.

Finit Daniel propheta cum additionibus quæ
 non sunt de canone.

Incipit prologus sancti Hieronymi in librum duodecim prophetarum.

F

NON idem ordo est duodecim
 prophetarum apud Hebræos
 qui est apud nos. Vnde secun-
 dum id, quod ibi legitur, hic
 quoque dispositi sunt. Ho-
 seæ commaticus est, & qua-
 si per sententias loquens: Iohel planus in prin-
 cipis, in fine obscurior: & vsque ad Malachiā
 habent singuli proprietates suas: quem Esdram

scribam legisq; doctorem Hebræi autumant. Et
 quia longum est nunc de omnibus dicere, hoc
 tantum vos o Paula & Eustochium admonitas
 scire volo vnum librum esse duodecim prophe-
 tarū, & Hofeæ σὺν χρόνῳ synchronon Isaia: Mala-
 chiā verò Aggæi & Zachariæ fuisse temporibus.
 In quibus autem tempus nō præfertur in titulo
 sub illis eos regibus prophetasse, sub quibus &
 hi qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

Item alius prologus.

Regulæ sunt hæ sub quibus
 significationibus nominū
 ad quas tribus per prophe-
 tas sermo domini dirigat.
 Quotiescunque ad decem
 tribus tenditur prophetia,
 sub his nominibus designā-
 tur, id est Ephraim, Samaria, Israël, Ioseph, Iezra-
 he Bethel, Bethauem, & interdum Iacob. Quā-
 do uero ad duas loquitur tribus, sub his nomi-
 nis sermo profertur: id est, Iuda, Ierusalem,

Beniamin, domus Dauid, & interdum Iacob.
 Aliquotiens Israël ad totas duodecim tribus re-
 fertur. Duplex est apud Hebræos sententia de his
 quatuor versibus, qui in capite sunt prenotati.
 Plerique enim dicunt, qđ ab Esdra scriba in om-
 nibus prophetis sic fuerit titulatum, vt præscri-
 pto vniuscuiusq; nomine prophetia cuius sit se-
 quēs noscatur. Ipse est autem Esdras, qui vltimus
 prophetarum Malachię nomine scribitur. Alij
 verò dicunt, quod ab ipsis prophetis per Spiri-
 tum sanctum, vt cætera sunt scripta.

Incipit prologus in librum Hoseæ propheta.

In temporibus Ozia, & Ioathæ, Achaz, & Ezechia regum Iuda, & Ierobeam filij Iohas regis, Hoseæ filij Beer ad prophetiam dicendum Spiritu sancto repletus est.

Dememorato itaque numero regum, Achaz rex Iuda, & Ieroboam rex Israel dominum dereliquentes (vt historiarum Regum & Paralipomenon indicant) etiam Israel idololatrię crimen imperio ac potestate sua admittere coegerunt, Propter quod Deus ad Hoseã hæc locutus est, dicens: Accipe tibi uxorem fornicariã, siue fornicationum, & fac filios fornicationis Fornicariã itaque non tunc elocati corporis meretricem, sed Gentilem Deum ignorantẽ appellat, quæ Dei creatoris sui amore contempto, simulacrorum se subiecit desiderijs. Sed cum Dei præcepto propheta in hac re paruisset, conceptum ex ea filium Iezrahel præcepit nominare, Deo pollicente post breue tempus sanguinẽ Iezrahel in domo Iehu vindicare. Cuius promiss

tionis hæc causa est, Iehu per Elisum in re inuncto ad defendendũ sanguinem Naboth Iezrahel (quæ tunc temporis metropoli erat) quem Iezabel Achab regis Israel vxor remerat, sicut Regum historia exponit. Istud grauitè iuxta diuinum præceptum vindicandum sanguinis causa in omnem memorati domum sauisset, hoc peccato dominum dereliquissent uenitur: cuius pronepote Ieroboam (qui Iezrahel ne comprehensus est) originis suæ facta in re, ac contra Dei præcepta & religionem in populo Israel agente: sanguis Naboth, in loco certo Iezrahel fuerat profusus in domo patris memorati Ieroboam pro peccato undaturus significatur. Hinc factum est, quod Dei vel populo Israel per denuntiationem prophetæ processura deberetur. Domui autem Iezrahel misericordia lectione comprehensa ob promissa est, quia Ezechias rex Iuda Achaz sublatis idolis, quæ tam pater eius, ceteri reges consecrauerunt, templum Deo gasse, & purificasse monstratur.

† Infr. 14. b

† electione.

Argumentum in eundem.

Hoseæ crebrò nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornicariã, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere viduam, & sub veste lugubri viri ad se reditum præstolari,

Incipit postylla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super librum duodecim prophetarum, Primo eiusdem præfatio.

Duodecim prophetarum ossa pullulant de loco suo. Eccl. 49. Sicut in libro psalmodum psalmi a diuersis autoribus compositi in vno libro complentur qui dicitur liber Psalmodum, vt ibidem fuit plenius declaratum, sic prophetia. 12. prophetarum in hoc libro reponuntur, qui dicitur liber 12. prophetarum: de quo potest accipi verbum propositum. Duodecim prophetarum. & c. in quo duo notantur in generali. scilicet autorum qualitas: cum dicitur. Duodecim prophetarum ossa pullulant. & libri huius vnitas, cum dicitur. De loco suo: quia hic coartantur quasi in vno loco. Circa primum in 12. prophetis quatuor fuisse notantur. scilicet Numerus conueniens, ibi. Duodecim. Visus inspicies. Prophetarum. Virtus stabilis. Ossa. Et fructus proficiens. Pullulant. Circa primum satis patet ex nomine, quod numerus duodenarius ex denario & binario componitur. Per denarium vero decem præcepta decalogi. Per binarium autem dilectio Dei & proximi designantur. Isti propheta decem præcepta decalogi ex dilectione Dei & proximi seruauerunt, & alios ad hanc obseruationem efficaciter induxerunt, vt patet ex processu huius libri: pp quod sub numero duodenario conuenienter colliguntur: & ideo in duodecim patriarchis figurantur, quia tanquam patres fideles populi ipsum ad obseruationem decalogi ex charitate Dei, & proximi verbis & operibus inuitauerunt. ideo de ipsis potest dici illud Gene. 35. Erant autem filij Iacob duodecim. Per Iacob (qui supplantator interpretatur) ipse Deus omnibus præsidens & sub pedibus suis tenens intelligitur, cuius filij per adoptionis gratiam fuerunt isti. 12. propheta: & sic patet primum. Circa secundum considerandum, quod sicut visus corporalis stat ad superficiem visus corporis & ultra non progreditur, sic intellectus naturalis cognitione stat ad illud quod ex sensibilibus potest cognosci, nec ultra potest progredi. Sed intellectus propheticus lumine diuino confortatus progreditur ultra, scilicet ad cognoscendum futura contingentia, cordium occulta & similia: sicut plenius fuit declaratum in principio libri psalmodum, & ideo propheta antiquitus appellabantur videntes, quia videbant illa quæ alijs erant occulta, secundum quod dicitur. 1. Reg. 9. Qui in propheta dicitur hodie, vocabatur olim videntis. verum tamen, quia hoc habet virtute diuina. ideo dicitur. 2. Petri. 1. d. Non voluntate humana allata est aliquando prophetia, sed Spiritu sancto

Qui significatur per. 12. prophetas.

inspirati locuti sunt sancti Dei homines, & sic patet secundum. Circa tertium sciendum, quod accipiendo generaliter ecclesiam veter. test. ac noui, secundum quod dicit Greg. homil. 7. Quis patet similitudinem tenet quam conditor noster, qui condidit sic possidet, sicut dominus subditos in domo qui habent in vniuersalem. scilicet ecclesiam, quæ a primo Abel iusto vsque ad ultimum electum qui in fine mundi nasciturus est, quot sanctos quasi tot palmites misit: & sicut est vna ecclesia, sic est vnum corpus. Huius autem corporis robur tempore veter. test. constituitur in sanctis prophetis, pp quod merito dicuntur huius corporis ossa. Et dicitur persona huius corporis dicitur mystice sanctus Iob. 10. c. Ossis tui & nervi compegisti me. Quia corpus ecclesie veter. test. constituitur & fortificatum, per sanctos prophetas, qui pro veritate & iustitiam morum constanter steterunt contra idololatrias: & plures eorum in tyranniam transierunt, vt Amos & Isaias & plures alij: & ideo merito dicuntur ossa pp actuum fortitudines: & etiam nervi propter actionem charitatis, & sic patet tertium. Circa quartum considerandum. 12. propheta non solum in vita verbis & exemplis fecerunt optimum, sed etiam post mortem: & facient vsque ad finem doctrinam eorum in hoc libro contentam, pp quod merito dicitur inueniunt pullulare. propter quod de quolibet eorum potest dici illud 50. b. Quasi oliua pullulans. & quasi cypressus in aëne se extollens. Per pullulationem oliua intelligitur siue pinguedinis gratia in vita presenti, & per altitudinem cypressi sequutio beatitudinis in futuro: & virtusque consequuntur hanc eorum imitando & doctrinam implendo, & sic patet quartum. Circa quintum considerandum quod isti. 12. propheta vno spiritu fuerunt & ad vnum finem similiter ordinati, & ad inuicem Charitate & pietate ppter quod decenter sunt in eodem libro collocati quantum ad doctrinam: quod notatur in vnitate loci, cum dicitur. De loco suo potest exponi quod dicitur Iob. 38. a. Auro locus est in quo In sacra scriptura per aurum intelligitur sapientia diuina, in istis prophetis, & sicut minera auri pluribus portionibus, & in vna fornace ad constandum ponitur, & sic in vna massa tur, sic sapientia diuina in istis pluribus prophetis resurgens in hoc libro colligitur ad instructionem fidelium, vt in presenti cognoscitur per fidem, & in futuro per apertam visionem: Ad quam nos per eum patrem & Spiritu sancto viuimus, & regnat in secula seculorum amen.

A D D I T I O.

In prolog. 12. Prophetarum. Vbi dicitur in postil. Sicut in bro Psalmoꝝ Psalmi à diuersis autoribus cõpositi. &c. Secundum sententiam beati Augustini omnium Psalmoꝝ in salterio contentorum autor fuit ipse Dauid, licet quidam Psalmi alijs intulerentur, vt ab Asaph & filijs Chore, & huiusmodi: &c. quidem sententia licet ei ab aliquibus contradicatur, nihilominus probabilius videtur & verior: prout sufficienter fuit declaratum in

in additione super Psalmum primum:

Replica. In præfatione 12. Prophetarum postillator dicit. Sicut Psalmi à pluribus editi continentur in vno libro Psalmoꝝ, ita istæ prophetiæ ponuntur in vno libro prophetarum. Contra Burg. dicit omnium Psalmoꝝ Dauid fuisse autorem secundum opinionem beati Augustini. Quid autem mihi videatur ad concordandam opinionem sanctorum doctorum August. & Hieron. vide supra circa primum Psalmum in correctorio.

D

Ordo duodecim prophetarum secundum. Lxx. talis est: Hoseæ, Amos, Micheas, Iohel, Abdias, Ionas, Naum, Abacuch, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias. Secundum vero Hebræos quos Hieronymus sequitur, talis est ordo: Hoseæ, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Micheas, Naum, Abacuch, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias. Hic autem exponitur translatio secundum Hælicam veritatem à Hieron. facta & composita.

Nomina Reg. 10. tribuum: Hieroboam, Baasa, Zamri, Achab qui & Acha, Ioram, Ioachaz, Ieroboam, Sellum, Phaceia, Hisee, Nadab, Heli, Amri, Hoziar, Iehu, Ioas, Zacharias, Manabem, Phaceia vltimus.

Ordo regu Israel & Iudæ. Rupertus.

Nomina, Regum duarum tribuum: Roboam, Asa, Ioram, Athalia, Amasias, Ioatham, Ezechias, Amos, Ioachaz, Iechonias, qui & Ioachin, Abia, Iosaphat, Ochozias, Ioas, Ozias, Achaz, Manasses, Iosias, Eliachim, Sedechias.

Incipit liber 12. Prophetarum & primo Hoseæ.

C A P. I.

Verb. dom. Hieronymus. Materia Hoseæ triplex est. Alia est enim secundum historiam, alia secundum

ipsius amore morari studuit, non inquirens futuram. Hieron. Ozias qui & Azarias regnavit in Ierusalẽ sup duas tribus. 52. annis cui succedens Ioatham filius regnavit annis 16. post quẽ filius eius Achaz similiter annis 16. cuius anno 11. decem tribus captiuare sunt a Salmanasar

Incipit liber Hoseæ propheta.

C A P V T I.

Hoc est: & est quasi titulus l. bri. Verbum quod erat in principio apud patrem factum est. i. loquutum est, vel factum & vt loqueretur ad prophetam.

Verbum domini quod factum est

ad Hoseæ filiũ Bæri in dieb. Oziæ,

Ioathã, Achaz, Ezechia regum Iuda, & in

Topologiam, alia secundum Aegoriam. Loquitur enim Hist. de 10. tribubus que vrantur Israel & Ephraim & Ioseph, & Samaria & Iezabel pp diuersas causas, quæ frequentibus parebunt. In quo intendit per increpationem 10. tribuum duas tribus. Iam & Benjamin in mandis Dei stabilire. Secundum Topologiam Materia sunt heretici scripturam sacram drauantes, in quo intedit ecclesiasticos viros cõtra eorã rãuitatem munire. Vnde de paret, quod quæcunq; Hæc cõtra Ephraim loquitur ad personam hereticorũ referuntur. Secundum Alleg. Meria, sunt ecclesia & ecclesiastici viri. Prophetae autem eiusdem tempore Hoseæ & Isaias, & Ioel, & Amos & Abdias & Ionas & Micheas, de captiuitate de celi tribuũ, & destructionẽ

illis regni quidam eorum viderunt. Quod inceptum a Ieroboã filio Nabath vsque ad Hoseæ annis 250. permãsit.

Hieronymus. Hoseæ interpretatur Saluator. Factus est autem sermo dñi ad prophetam, vt prophetam quodãmodo inspirando Deum facere & Saluatorẽ populi sui, annunciando illi verba Dei, & præbendo exempla bene viuendi. Sancti aut ad quos fit sermo dñi sunt dij & Saluatores per gratiã, cũ sit vnus Deus & Saluator per naturã ui per oẽs illos prefiguratus est. Significat ergo Hoseæ Christũ filium eius putei qui de seipso dicit: Dereliquerunt montẽ aquæ viuæ, & soderunt sibi cisternas que aquas non valent coire. Habet enim puteus aquas de viuo fonte manante. Cisterna verò exterius adueticias quas & refrigerat. In diebus Oziæ. Hieron. Hi reges regnabãt in populo Dei cuius nomen est cõfessio: sed in Israel qui sibi idola fecerã regnabat Ieroboam, qui interpretatur chronimos. i. temporalitas vel mora, quia mundum amauit, & ipso ipsius

in terra sua sepultus placida quiete dormiuit. Gerit autẽ figuram Christi qui ex fornicatione gẽtiũ accepit in corpore suo ecclesiã: prophetauit verò cõtra decẽ tribus, pauca de duabus loquens. Prophetauit aut historialiter, Iudeos in vltimo tempore ad Christũ redituros. Tertium quoque diem dominicæ resurrectionis prædixit.

Hieron. Mirũ vñ s̃m superficiem historia: cur vel dñs iusserit, vel cur propheta iussus accipere fornicariam paruerit. Sed neque dñs rem turpem præcepit, nec propheta obediendo peccauit, sed potius fornicariam ad pudicitiam reuocabit, & manens in bonitate sua de mala fecit bonam. Quod autem in eo sit carnaliter, in Deo fit spiritaliter, qui accepit Synagogam viri sui immemorẽ, & cũ multis dijs gentiũ fornicantẽ. Et notandũ, quod & in hoc propheta & in alijs, ita de aduentu Christi & de vocatione gentiũ prænuiciatur, vt radix historie secundum hoc quod litera sonat penitus non deseratur: sed que dicuntur à propheta

4. Reg 9. 2.

F

Quomodo Hoseæ videtur ducere fornicariam.

Incipit postilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super librum Hoseæ Propheta.

C A P. I.

Verbum domini. Liber iste in 12. partes diuiditur secundum 12. prophetas: & partes nota. Prima autem pars in qua continetur prophetia Hoseæ diuiditur in proœmium & tractatum qui incipit ibi: Principium loquendi. In proœmio primo officatur prophetæ genus, cum dicitur.

2 Ad Ho. fi. Be. Et fuit iste Bæri propheta sicut & filius, licet eius prophetia non habeatur, sicut nec de multis alijs qui tamen in scriptura propheta nom. nantur, habent enim Hebræi pro regula, quod quando in principio al cuius prophetiæ patris nomen exprimitur prophetam fuisse intelligitur, secundo ostenditur prophetiæ tempus, cũ dicitur.

3 In die Ozi. lo. Temporibus enim istorum quatuor prophetauit. 4 Et in di. &c. Iste enim Ieroboam fuit rex Israel, & nominatur hic, quia regnavit cum Oziã rege Iuda. 14. annis.

2 Ad

3 Pin-

M O R A L I T E R.

Verb. dom. quod fact. est, &c. Sequitur. Et di. do. ad Hoseæ. Va. de me li. vxo. sor. &c. Per Hoseæ prophetam, qui de mada

to dñi accepit vxorẽ Gentilium, & eius filios adoptauit, significatur homo bonus & literatus qui de volũtate dñi suscepit ecclesiam regendam secularem vel religiosam,

phera suo tpi cōueniant, ne cōcionē cui propheta loquī nō docere de his q̄ aſſimar, ſed de incertis & futuris lude re videatur. Duæ ergo mulieres quas Hoſee accepit. ſ. Gomer meretrix, q̄ tres filios peperit, & alia q̄ .v. argēreis ꝑducitur, & vocat adultera, referunt ad Iſrael & Iudam.

Tradunt Hebrai oēs pares, vel auos, vꝑ pꝑinquos ꝑphetarū, quorū nomina in principijs illorū ꝑponūt ꝑpheras exitiſſe, licet eorū nō legantur vaticinia Vnde patet qꝫ & Beeri pater Hoſeæ propheta fuit.

Hieron.

Notandum, qꝫ ad

Hosēe locutus eſt dñs inſpirando ei prophetiā & in Hoſeē locutus eſt, ideſt ꝑ Hoſeē alijs proponens doctrinā. Prin. lo. in Ho. Quia etiam alijs prophetae ſub Ozia Ioathan, & Achaz prophetauerunt, & nomina eorū in ſuis titulis poſuerunt, poteſt dici, qꝫ primum ad Hoſeē ſit loquutus, & poſtea ad cæteros, vel ad Hoſeē primum ſit hæc locutus quæ ſequuntur de fornicaria: poſtea verò cætera.

li. de prophe carum vita & interru. u.

* Epiphān. Oſea propheta alius Beeri, in Belomoth, de tribu Iſachar progenitus, ſignum dedit dñm videlicet vēturū cēlitus in terrā: ceterū hoc fore iudiciū aduētus eius. Si quercus illa in Solē findat à ſeipſa in partes bis ſenas, & fierent totidē quercus, & accedit ita. Ceterū de fornicatione & ſupro gentis ſuæ vaticinatus eſt haud parum. Vitam cū poſuiſſent in pace propria terra humatus eſt.

a Principium loquēdi, &c. * Theodor Hoc eſt, nihil ante hoc ipſum mihi ꝑcepit dñs ſed ſimul ac ad me verborū initium fecit, ſtatim iuſſit me vxorem fornicationis dūcere, & filios fornicationis procreare, & addit cauſam. Quia fornicans fornicabitur terra, &c. Ad iſta adiūgit quemadmodū ſine dubitatione imperatū fecerit: atque dedit nomen meretricis, & explicat ex qua nata ſit, & partus nomen oſtendit, qui etiam matrimonium inſtituit.

In Synopſi.

b Vade ſume tibi vxor. * Athanaſ. Ex quo Hoſeē mulierē meretricem accepit, acceptam reſpicere fecit, & ad ſe ſubduxit: ſignificauit Eccleſiam ex gentibus colligendā.

lib. 18. ciuit. cap. 28. li. 3. de doct. Chriſt. c. 12.

* Auguſt. Hoſeē propheta quanto profundius loquitur, tanto operoſius penetratur. Sed aliquid inde ſumendum eſt, & hic ex noſtra promiſſione ponendum.

* Idem. Quod in alijs perſonis plerumque flagitium eſt, in diuina, vel prophetica perſona magnæ cuiuſdā rei ſignum.

C NICOLAUS DE LYRA.

1 Principiū lo. Hic incipit tractatus, & diuiditur in duas partes: quia primò ꝑphetat nō ſolū verbis, ſed etiā ſenſibilib. factis, ſecundò ſimplicib. verbis ca. 4. Circa primā partē in qua vniuerſaliter cōtinētur illa q̄ poſtea ſequitur, conſiderandū, qꝫ ſicut dicit Apoſtolus ad Ro. 11. c. Cæcitas ex parte cōtigit in Iſrael, vt plenitudo gentiū intraret, & ſic oīs Iſrael ſaluus fiet: qꝫ implebitur circa finē mūdi quando Iſrael conuerſentur ad Chriſtū generaliter deiecta falſitate Antiechriſti: & ſecundū hoc propheta vna facit. Primò, n. de nūciat futurā Iudeorū execrationē. Secundò Gentiū illuminationē, ibi: Et erit. Tertiò Iudgorū finitē conuerſionē, ca. 3. Prima adhuc in duas. Quia primò tangitur Iudeorū captiuitas ꝑcedēs Chriſti aduentū. Secundò eorū cæcitas in eius aduentu. ibi: Et cōcepit. Prima adhuc in duas: quia primò ponitur captiuitatis ratio, ſecundò ipſa captiuitas, ibi: Et abiit & accepit Gomer. Circa primum dicitur. Prin. lo. do. in Hoſ. i. ad ipſum Hoſeē. Et dicunt expoſitores aliqꝫ, qꝫ dicitur hic principiū loquēdi, ad denotandū qꝫ dominus locutus eſt prius ad Hoſeē quā ad reliquos prophetas ſequentes: Sed hoc nō videtur bene verū, quia Abdias eſt vnus de ſequentibus, & tamen ipſe fuit homo ꝑfectus à tempore Ahab regis Iſrael: cuius fuit diſpenſator ſecundū oēs doctores Hebraicos, & Latinos, à fine verò vite Ahab vſque ad principiū regni Ozia ſ. b quo Hoſeē cōcepit ꝑphetizare, prout dicitur in textu, fluxerunt. 102. anni vt poteſt de ſacili videri in 4. Reg. numerando tēpora regū intermediarū: & ideò non eſt veriſimile qꝫ Abdias inceperit poſt iſtū ꝑphetare, ſed magis ante ꝑ ꝫ dicit Ra. Sa. qꝫ iſtud principiū loquēdi reſertur ad literam ſequenti, cū dicitur. 2 Vade ſu. tibi. Ita qꝫ iſtud fuit primū, quod dominus locutus fuit ad Hoſeē. 3 Vxo. for. Dicit aliqꝫ qꝫ iſta mulier, qꝫ duxit ꝑpheta in vxorē, prius erat meretrix publica: & quāuis vile eſſet cā accipere, ꝑpheta tamen ſe humiliavit in hoc volūſ Deo obedire, ſicut Iſaias quāuis eſſet de genere regio, iuit tamen

Diaſo.

MORALITER.

† moribus tñ deformatā. & eam cū adiutorio Dei in moribus reformat, & eius filios moribus deformatos ꝑ ſa-

gnum eſt. Alia quippe eſt in perditis moribus, alia in Hebrææ prophetae vaticinatione coniunctio meretricis. * Idem. Reſtat in maledicis & ſacrilegis rephentionibus Fauſti, quib. nūc rñdeo dñs ad Hoſeē dixit Accipe tibi vxorem fornicariam, &c. Quid enim aduerſum clementiæ v

1 ritatis, quid inini cum fidei Chriſt nae ſi meretrix re 2 ſta fornicatione, 3 caſtum, coniugiu 4 committetur: Et 5 tam incongruū. 6 alicum à fide ꝑ 7 phetae quam ſi n 8 crederet omnia ꝑ 9 cara impudica 10 miſſa eſſe in meli

commutare? Itaque cū meretricem ꝑpheta fecit vxorem, & ad vitam corrigendam mulieri conſultum eſt figuræ ſacramentum de quo mox loquemur.

* Ambroſ. Dñs iubet cum ea quæ fornicaria fuerit, e coniugium: cuius cōiugij fructus eſt Chriſtus. Namqꝫ filio qui ex fornicaria eſt natus à domino nomen imp ſinum eſt Iezrahael, quod eſt, diuina generatio.

* Idē. Raab meretrix Eccl. typū habuit, qꝫ ꝑ ſanguine Chriſti, ruinā mūdi iſtius ſecura nō metuit. Sic. n. ait ꝑpheta: Accipe tibi vxor. for. &c. vbiqꝫ, n. cultura idolorū, nicatio nū cupata ē vt & in Apo. Finis fornicari ſeru. me.

* Theod. Poſtquā Deus ad homines ex inueterato n b o laborantes verba faciens, non verbis ꝑſuaſit, rel adūbratis futura oſtendit, viſorumqꝫ admirabilitate ſpeculationē eos qui ad peccata obdurerūt & ꝑcal rant trahit. Eſaiā nudū cōſpicientes ad inſolitā rei ſpe culū accurrerūt, illiuſmodi cām inceſſus cognoſcere dentes. Qui Ezechielē oīa illa facientē viderūt, factorū cām ſciſcitabātur. In hūc modū dñs beatū Hoſeē ori & cōparat ad ducendā vxorē impurā, vt hoc genere ſtj, populi impietate coarguat, & ſuā tolerat iā incredi lē oſtēdat. Itaqꝫ nō libidini ſeruiēs, ſed nutui diuino, apit meretricē. Oīb. aut nuptis grauior & laudabilior h ſocietas fuit, & qꝫ ex Dei arbitrio facta fuerit: & qꝫ Deu exꝑſerit, & designatione quadam retulerit vt ſanctus ſponſum ſe ſe cit cōtaminatæ multitudinis Iſraelitarū.

Lxx. Tolle tibi vxorē fornicat. & filios fornic. Iube aut ſumere fornicariā, & ſumere filios eius: vt quos ill fornicatione genuerat, iſte de meretrice generet liber c. Terra & do. Poteſt ex eo, quod non additur omnis te

no

mans & diſcalciatus, vt obediret Deo, Iſa. 20. Dixit tamen Ho in prologo qꝫ hæc mulier non fuit fornicata fornicatione corpo ſca fornicatione mentis, quia erat idololatra & Gentilis: & hoc dicitur verius quia ꝑ hoc ſignum magis reſpondebat ſignato. ſ. b lolatrationis populi futurae quæ ꝑ hoc ſignificabatur, ſecundū ꝫ poſtea ſubditur. Quia for. for. ter. a do. 4 Et fac tibi fil. In Hebræo habetur ſic: Accipe tibi vxorem fornicationum, & ſos fornicationum. i. accipe cum matre filios quos ante habuit ita qꝫ ccepit patrem in vxorem, & filios eius adoptauit: ſit enim quos t mit in ea poſtquam fuit eius vxor, non poterant dici filij fo ntionū fornicatione corporali, quia legitimi erant, nec fornicat ne idololatricæ, quia ꝑpheta non permiſſet, & ideò quod dicit in translatione noſtra: Fac filios fornicationū: ſic eſt exponendū, filios fornicationū fac tuos ꝑ adoptionem. 5 Quia for. for. t. ſ. decem tribuum & duarum. 6 A do. ꝑꝫ idololatricam quæ ꝫ ꝫ ritualis fornicatio, & dicitur. Forn. for. Reduplicando, ad uen dum, multiplicatione idololatricæ, quæ facta ſuit illo tempore in que parte terrę ꝑpter quod regnum decem tribuū primò ſuit ttiatum ſub Hoſeē. 4. Reg. 17. & poſtea regnum duarum tribuū ſub Sedechi. 4. Reg. vlt. Et ſu patet, quòd in hac parte ponitur c ſi uitaris ratio. ſ. dol. trię multiplicatio. 7 Et abiit. Hic conſer n ter ponitur deſc. tribuū captiuitio quæ fuit prima, poſtea ſubar de captiuitate duarum tribuū, quæ fuit ſecunda. Hęc tamen ſi ma pars diuiditur in duas, quia primò ponitur captiuitas, ſecū do eius diuturnitas, ibi. Et concepit: Circa primum dicitur. Et at t. prompte Deo obediens. 8 Et acce. Go. Nomen eſt mulieris qꝫ accepit in vxorem. 9 Fi. De. Vna diſtio eſt Debelaim, ita qꝫ do eſt hic ꝑpoſitio, vt aliqui arunt, & eſt nomen ꝑ proprium patri ius mulieris vel loci, vnde fuit nata, ſicut frequenter in ſcriptur. i. cuntur filie Iſrael mulieres inde natę. 10 Et concepit. De ꝑpheta.

* Voc

nam doctrinam in filios adoptat. Vnde ſubditur. 7 Et abiit & ac. Go. Quæ interpretat fouea, quæ fouea la nū eſt eccleſia morib. deformata: ſicut dñ Mat. 19. & I 20. † Voc

Non Iuda, sed decem tribus intelligi.
 Gomer interpretatur consummata & perfecta Debe-
 lim, palata. i. massa caritarū pinguiū, quas in modū late-
 figurātes, vt dicitur illesæ permanerēt, calcār atq; cōpingūt
 Ezechia: vlceri appositæ sunt. Vel Debelaim volu-
 as dī, promissus ve

Saluator. ex gēte
 Idæorū eandē gen-
 in Israel in forni-
 cione & volupta-
 tē dulcis vī fruen-
 tus, abominatā iu-
 tur accipere vxor-
 in, & filium ex ca-
 gitum vocat Iez-
 rael. i. semen Dei, in
 furam sui carnali-
 t ex ea geniti.

Quoniam, n. eius. Quan-
 in ad literam Iez-
 rael est metropolis
 in regno 10. tribuū,
 in qua occisus est
 Naboth, ad quē vin-
 dādum sulcatus

Iehu, qui deleuit Achab & Iezabel. Sed quia ipse & fi-
 lius post conuersi sunt ad idololatriam, regnum quo-
 que eius subuertendum dicitur. Sub cuius pronepote Ie-
 roboam, cœpit prophetare Hoseæ, quo Ieroboam mor-
 tuus, filius eius Zacharias successit: quem sexto mense im-
 pūi sui occidit Sellum de alia stirpe genitus: statimque
 rees Assyrii cœperunt Rubem & Gad & dimidiam tri-
 bun Manasse, quæ erat trās Iordanem: deinde Neptalim
 a extremum omnes reliquas tribus, fueruntq; a Zacha-
 ri pronepote Iehu vsque ad Hoseæ sub quo omnes trib.
 captiuantur anni 49. Typus autem seminis Dei, & vltio
 sanguinis eius, refertur ad domini passionē, propter quā
 & domus Iuda & regnum totius Israel dicitur subuerten-
 dum. *Voca nomen, &c.* Idem valet ac si dixisset: Voca nomē
 eius Naboth, cuius sanguis erat vindicandus: Sed Naboth
 dignatur nomine loci in quo sanguis eius effusus est,
 vbi idem significetur vindicans, quasi dixisset: Voca Iez-
 rael item: Et hoc in figura Christi, cuius sanguis contra
 cœcifixores & irrisores erat vindicandus.

Hieronymus. Iezrael est metropolis in regno Samarię
 iuxta quam sunt campi latissimi & vallis vasta plus quā
 10 milibus tenditur passuum. In hac commisso prælio
 Assyrijs cæsus est Israel, idest, 10. tribus. Quæ dicte sunt
 Ephraim propter Ieroboam de Ephraim genitum, qui
 prius fecit schisma in populo. Dicuntur & Ioseph, quia &
 Ioseph

Ioseph pater Ephraim. Dñr & Samaria, quæ & ipsa altera D-
 metropolis fuit decē tribuū, quæ postea ab Augustino di-
 cta est Augusta. i. Sebaste. in qua ossa Ioannis Baptistæ cō-
 dita sunt. Post diuisionē verò decem tribuū a duabus pp
 maximam multitudinem quæ Ieroboam secuta est, pri-

1 Et dixit dominus ad eum? Voca nomē eius Iezrael. Quo-
 2 niā adhuc modicum, & visitabo sanguinē Iezrael super
 3 dōmum Iehu, & quiescere faciā regnum domus Israel. Et
 4 in illa die conteram arcū Israel in valle Iezrael. Et cōcepit
 5 adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius abs-
 6 que misericordia: quia nō addam vltra misereri domui Is-
 7 rael, sed obliuione obliuiscar eorū. Et domui Iuda misere-
 8 bor, & saluabo eos in dōmino Deo suo, & nō saluabo eos
 9 in arcu & gladio & in bello, & in equis & in equitibus.

retici, quorum maxima multitudo: sed præcipuē in Ho-
 seæ duæ tribus, in quibus est rex de David, ad ecclesię p-
 sonam referuntur. Arcus ergo, i. fortitudo hæreticorum,
 de quibus dicitur: *Filij Ephraim mi. ar. conuersi sunt in die bel-*
li. Cōfringetur in valle seminis Dei, idest, Christi: de quo
 humilia & terrena senserunt: Quia pater nō iudicat quē-
 quam: sed omne iudicium dedit filio.

c *Voca. no. eius absque.* Qui, propter sanguinē seminis Dei,
 vocantur absque misericordia, Iudæi sunt, qui dixerunt:
Sanguis eius suer nos, & super filios nostros. Domus aut Iuda,
 idest qui de Iudæis confessi sunt Christum, non in forti-
 tudine exercitus, sed euangelica prædicatione saluantur:
 incredulus de eodem populo perpetua per Romanos ter-
 uitute damnatis. Quod in Israel & Iuda secundum histo-
 riam dicitur, ad hæreticorum conciliabula, & ad ecclesiā
 refertur, quia illis absque misericordia relictis & regno
 priuatis, ecclesia Dei virtute superat.

d *Et domui Iu.* Hieronimus. Quando decem tribus capti-
 uatæ sunt ab Assyrijs, Iuda saluatur de manu Sennache-
 rib, non humana virtute sed solo Dei robore, qui misit
 angelum suum, & percussit vna nocte de exercitu 185.
 millia.

e *Saluabo eos in Domino Deo suo, &c.* * Tertull. Cur dubite-
 mus dicere, quod scriptura non dubitat exprimere? Ecce
 enim Hoseæ propheta ait ex persona patris, iam non
 saluabo

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Voca no. eius Ie.* Quia captiuationem regni decem tribuū per
 ipm volebat significare, eod q Iezrael erat ciuitas regia, quia tamē
 ista unitio incepit a Zacharia abnepote Iehū, idēo subditur.
 2 *Et visitabo.* Idest punitiam seu vindicabo.
 3 *Sanguinem Ie.* i. sanguinem innoxium effusum in Iezrael, q
 eximunt aliqui de sanguine Naboth ibi effuso, vt habetur 3. Reg.
 2. *Sed huic dicto obuiat quod subditur.*
 4 *Super do. Iehu.* Quia domus eius non fuit punita pp sanguinē
 Naboth, sed magis exaltata, eo q Iehu in vindictā sanguinis Naboth
 deleuit domū Achab, propter quod & propter occisionem sacerdotū
 Bel dominus dixit ad eum. 4. Reg. 10. f. Quia studiose egisti q
 reū erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant
 in corde meo fecisti contra domum Achab, filij tui vsq;
 a quartam generationem sedebunt super thronū Israel:
 S. quia Iehu postea fecit malum corā domino, vt ibidem habetur,
 & filij eius post eū, idēo istud malum dicitur, hic sanguis Iezrael: Et
 quilli relorū aliqui innocentes occiderunt, & illud dicitur hic
 dicitur super domum Iehu quod fuit impletum in Zacharia eius
 a epote, vt habetur. 4. Reg. 15. & extunc multum fuit afflictum
 regnum Israel quousque fuit captiuatum per reges Assyrii: scilicet

1 *Voca no. eius Ie.* Quia captiuationem regni decem tribuū per
 ipm volebat significare, eod q Iezrael erat ciuitas regia, quia tamē
 ista unitio incepit a Zacharia abnepote Iehū, idēo subditur.
 2 *Et visitabo.* Idest punitiam seu vindicabo.
 3 *Sanguinem Ie.* i. sanguinem innoxium effusum in Iezrael, q
 eximunt aliqui de sanguine Naboth ibi effuso, vt habetur 3. Reg.
 2. *Sed huic dicto obuiat quod subditur.*
 4 *Super do. Iehu.* Quia domus eius non fuit punita pp sanguinē
 Naboth, sed magis exaltata, eo q Iehu in vindictā sanguinis Naboth
 deleuit domū Achab, propter quod & propter occisionem sacerdotū
 Bel dominus dixit ad eum. 4. Reg. 10. f. Quia studiose egisti q
 reū erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant
 in corde meo fecisti contra domum Achab, filij tui vsq;
 a quartam generationem sedebunt super thronū Israel:
 S. quia Iehu postea fecit malum corā domino, vt ibidem habetur,
 & filij eius post eū, idēo istud malum dicitur, hic sanguis Iezrael: Et
 quilli relorū aliqui innocentes occiderunt, & illud dicitur hic
 dicitur super domum Iehu quod fuit impletum in Zacharia eius
 a epote, vt habetur. 4. Reg. 15. & extunc multum fuit afflictum
 regnum Israel quousque fuit captiuatum per reges Assyrii: scilicet

MORALITER.

1 *Voca nomen eius Ie.* &c. Sequitur.
 9 *Voca. no. eius absque mi.* Secundum literalem sensum per
 ista nomina significauit propheta punitioem decem tri-
 bum in idololatria obstinatorum. Et per hoc morali-
 ter significatur, quod bonus prælatus seu prædicator qui

per propheta intelligitur, sicut penitentibus debet Dei
 misericordiam ostendere, sic etiam obstinatis eius, sene-
 ritatem in obstinatorū punitioe. Quæ quidem seneritas
 tripliciter ostenditur. Primò in deiectione corū de regno
 cœlesti, quod notatur cū dicitur: *Et quiescere faciā regnū do-*
mus Israel. Idest, videntium Deum, ab obstinatis, quia iam
 sunt ab illo deiecti in præscientia Dei. Secundò, in elōga-
 Tom. 4. H h h

Offa Ioan.
 Baptistæ.

E

Hieron.

Ioan. 5. d
 Psal. 77. b

Hieron.
 Allegor.
 Matt. 27. d

4. Reg. 19.

F

lib. de Trin.
 cap. 11.

A saluabo eos in arcu, neq; in equis, neq; in equitib. sed saluabo eos in dño Deo ipsorum. Si Deus dicit se saluare in Deo, non aut saluat nisi in Christo Deus: cur ergo homo dubitet Christū Deū dicere, quē Deū à patre animaduertit positiū p scripturas esse? Immo si nō saluat nisi in Deo pater Deus, saluari non poterat a Deo patre quisquam nisi confessus fuerit Christum Deum: in quo se, & per quem se promittit pater salutem daturum: vt meritō quisquis illum agnoscit esse Deum, salutem inueniat in Deo Christo, quisquis non recognoscit esse Deū salutem perdiderit, quam alibi nisi in Christo Deo inuenire non poterit.

4. Reg. 19. d

a Et ablactauit eam, quæ erat absque misericordia. Et concepit & peperit filium. Et dixit ei. Voca nomen eius non populus meus, quia vos non populus meus, & ego non ero Deus vester.

a Et ablacta. Hier. Qui vocabat semē Dei, versus in feminam, & pp imbecillitatē viri, offensamque Dei, ductus in captiuitatē. quia Dei misericordiam nō habebat, non ablactatus, sed ablactata dī, quia iam robur viri amiserat.

B Haymo. Qui verō ablactatur non vititur lacte matris, sed alienis sustentatur alimentis: Sic Israel a Domino p̄iectus, & captiuatus in Babylone cibis sustentatur Gentilium, comedēs idoloihita, nec iam vititur lacte legis, quo viuebat in terra sua. Vnde sic immisericorditer dicitur ablactata, vt nec legis superficiem intelligat.

b Non populus meus. * Tertullianus. Quamdiu intralem erat sacramentum, meritō in solos fratres Deus misericordiam mandabat, at vbi Christo dedit gentes libertatem, & possessionem terminos terræ, & cepit eū: gi quod dictum est per Hoseæ: Non populus meus, populus meus: Et, non misericordiam consequatur, nisi misericordiam conferat: Natio scilicet, in qua de Christus inuenies legem paternæ benignitatis: conuenit, nec minem sapiens in miseratione sicut in vocatione.

* Cyprianus. Quod duo populi sint maior & minor, id est, vetus Iudæorum, & nouus ex nobis futuris, inueni dicitur Rebeccæ, duæ gentes in utero tuo sunt. Idem apud Hoseæ: Vocabo non populum meum, populum meum: & non dilectam, dilectam.

Haymo. Hoc ad eos potest referri qui tunc temporis ab Assyrijs sunt captiuati, & maximè ad eos, qui postuentum Christi ipsum Christum negando, & occidendo, perdiderūt locū & gentē: Et dñr non populus Dei, filij diaboli, quia non habet filium nec habet patrem potest & ad hæreticos referri, qui de Deo male sentientes ab eo repelluntur, ne sit Deus pars hæreditatis eorum.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ablacta lacte amouit: & per hoc designatur, quod omnis consolatio esset regno Israel subtrahenda.
- 2 Et concepit. Postquam egit de captiuitate regni Israel, quæ præcessit Christi aduentum, hic in aduentu Christi describitur cecitas Iudæorum, & hoc per nomen filij nati cum dicitur.

Voca

* CA.

MORALITER.

† tione diuinæ misericordiæ ab eis quæ fit in morte corporali, quia tunc cessat tempus merendi: & hoc notatur cū dicitur. Voca nomen eius, &c. Tertiō in prolatione sententiæ finali

3 Voca nom. Quia negauerunt ipsum ante Pilatum dicentes: Non habemus regē nisi Cæsarem. Et tunc proprie factum non populus eius, secundū quod prædixerat Daniel, 9. g. Post domades sexaginta duas occidetur Christus: & non eius populus qui cum negaturus est: & de illis dicitur: Quia vos non populus meus.

ADDITIO.

In cap. 1. Hoseæ. Vbi dicitur in postilla. Et fuit iste Beeri propheta sicut & fi. &c.

C Vt dictum fuit in additione super Ieremiam primò ca. licet in dictis cuiusdam doctoris Thalmudici reperitur, quod quando nomen patris alicuius prophete exprimitur in principio prophetiæ filij: pater etiā intelligitur fuisse propheta: non tamen hoc dictum reputatur vt regula apud eos: sed tanquam dictū, quod eadē facilitate contemnitur qua approbatur, cum nullum fundamentum habeat in sacra scriptura: Nec etiā in ratione: nam manifestum est, quod Deus indifferenter dat donum prophetiæ cui vult etiam si non sit filius prophete. Item ad nostram eruditionem non videtur pertinere posse vt Beeri pater Hoseæ fuerit propheta vel non cum prophetia Beeri non inueniatur. Si enim prophetia Beeri inueniretur, oportet nos cognoscere, quod esset propheta, vt eius prophetiam reciperemus, sed cum talis prophetia non inuenitur, cuius sum videtur magis quam vtile scire ipsum fuisse prophetam vel non. Idem dicendum de alijs patribus prophetarum, quorum nomina in prophetijs filiorum explicantur quæ quidem nominatio patrum (vt dicunt quidam Heb. exposito res) fit eo, quod tales patres erant suis temporibus famosi, qua ratione & nominantur in aliquibus prophetijs non solum patres, sed etiā ani & proau: vt de Zacharia & alijs.

ADDITIO II.

In cod. cap. Vbi dicitur in postilla. Et in diebus Ieroboam filij Ioas.

Si queratur quare in prophetia Isa. qui prophetizauit temporibus quatuor Regū Iudæ hic nominatorum, non nominatur Ieroboam, qui regnauit cum Ozia rege Iuda. 14. annis, vt dicitur in Postill. & tamen nominatur hic proæmio Hoseæ? quid ad hoc dicendum sit, habetur in additione prima super primum cap. Isaie.

ADDITIO III.

In eo. cap. Vbi dicitur in postill. Vxorem fornicationum. Secundum translationem Ionatha, scilicet Chaldaicam, illud quod hic dicitur. Sume tibi vxorem fornicationum. Et abiit, & accepit Gomer filium Deb. Iaim, & concepit &c. similiter & illud quod 1. 3. cap. dicitur. Adhuc vade & dilige mulierem tuam dilectam amico, &c. Totum intelligitur in visione prophetica factum, non autem in re; quod licet deiet à communi expositione doctorum nostrorum, & etiam Hebræorum, videtur tamen aliquam partem veritatis habere. Primò ex hoc quod accipere mulierem fornicariam mentis, seu corporis, dato quod postquam eam accepit propheta, neutro modo esset fornicaria, tamen adhuc habet speciem ma-

li, quod Deus non præcipere facere, præsertim propheta, cuius ta caderet alijs in exemplum. Item istud factum nullo modo correspondet rei figuratæ. Illa enim Gomer erat fornicaria tantum antequam eam acciperet propheta, sed post acceptionem erat legitima, & casta coniugali castitate secundum communem expositionem: sed constat quod regnum Israel & etiam regnum Iudæ quam Deo fuerunt coniuncti per legis acceptionem, fornicariæ deo. Secundum autem expositionem Chaldaicam prophetæ cepit illam fornicariam, & fecit filios fornicationum, quod proprie correspondet rei figuratæ: sed quia secundum istam expositionem hoc solum fuit secundum visionem propheticam, & non niter, idè nullam rationem habet peccati nec mali exempli. Similiter exponunt aliqui illud quod habetur Genes. 15. b. Sume tibi vxorem triennem & arietem trium ann. &c. Quod totum fuit factum in visione prophetica, quod satis sufficiebat ad verificationem huius de his quæ ibidem continentur, iam enim modicum ante dixerat: Credidit Abraham Deo & reputatum est ei in iustitiam. & sic videtur quod iam non oportebat ostendere se iustitia ad credendum, cuius simile potest dici in proposito.

Replic. Circa primum Hoseæ Burgen. mouetur contra Pilla-torem dicentem, quod patres prophetarum in exordijs nominati sunt etiam prophete secundum regulam Hebr. de hoc vide corollarium circa primū cap. Ierem. Etiam circa idem cap. Burg. vt manum mouet contra omnes nimirum quod omnium contra eum moueantur. Dicit enim illum passum. Accipe fornicariam &c. non debere intelligi secundum rem, sed secundum prophetica visionem, non realiter: quia habet speciem mali quam Deus non acciperet, vt propheta ce. deret alijs in malum exemplum. Huius rationem vide Genes. 12. in cor. pe. sed quod Burgen. hic arguit quod factum nullo modo correspondet rei signatæ, non valet, quia eundem materiam subiectam utique correspondet quamuis non oportet figuram & figuratum per omnia correspondere, vt patet in tota legem veterem: imò & Burg. infra. 11. cap. cum glos. dicitur Typus partem indicat, quod si totum præcedat in Typo, iam non Typus, sed veritas. Correspondet autem secundum materiam fornicariæ, vt terra fornicaria sit figurata: sed non oportet si fornicaria sumpta in matrimonium fuit emendata, quod legitur Isera-ratus debuit esse emendatus. Et dicuntur legitimi filij, filij fornicationum à denominatione matris, quando fuit posita in exemplum figurali, quia tunc Deus etiam Synagogam reciperet in vxorem legitimam, si auferret fornicationes suas a facie eius &c. prout Burgen. exponit.

C A P. II.

Terit. Licet Iudæi vel tunc per Assyrios, vel nunc per Romanos sint captiuati, tamen hominibus sunt innumerabiles ad utilitatem credentium modo reseruari, & in extremo intret plenitudo ex eis.

ptis datur potestas eis filios Dei fieri. Et congregabuntur filij Iuda & filij Israel. Hay mo. Per Iudam signatur duæ trib. illi cõiunctæ, scilicet, Benjamin & trib. sacerdotalis, i. Leuitica. Per Israel decem aliæ. Tempore verò incarnationis Christi, & de duabus & de decem tribubus qui reuerfi erant de captiuitate, morabantur in Iudæa: de quib. multi crediderunt in Christum. Vel per Israel hæretici, per Iudam catholici viri, qui omnes ponent Christum sibi caput, & ascendent de terrenis sensibus, & humilitate literæ occidentis ad spiritualem intelligentiam.

C A P V T I I.

Terit numerus filiorum Israel, quasi arena maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis, non populus meus vos: dicetur eis, filij Dei viuentis. Et congregabuntur filij Iuda & filij Israel pariter, & ponent sibi met caput vnũ, & ascendent de terra. quia magnus dies Iezrael dicitur fratrib. vestris populus meus, & sorori vestrę misericor-

Et erit in loco ubi. Theodoretus. Reuocationem à Babylone prædixit, & quod post inde rediit non amplius habebunt reges diuos, sed in idem & vnum consentientes & coarti habebunt regem vnũ. Hec enim finem inuit temporibus Zebabel. Diem vero Iezrael appellat calamitatem, quæ populo Israel auerterunt. Assyrii in alle Iezrael. Deinde eos adhortatur & consolatur, multo rebus se immutaturum nomina, & vocaturum non vultum, populum non dilectam, dilectam. Hec enim in gentibus: quia in omnibus Gentibus, non dicitur Iudæi non serui Dei, sed diaboli: sed quando crederent prædicantibus Elia & Enoch, ab omnibus filij vocabuntur Dei. Vel locus Ierusalem, ubi longo tempore Iudei colentes idola, dicebatur non populus Dei: sed tempore incarnationis Christi apostolis alijsq; fidelibus inde assumptis

est claritatis, ubi remissio peccatorum datur, & aditus regni cœlorum aperitur. Dicitur fratribus vestris. * Cyprianus. Quod duo populi prædicti sint maior & minor, i. vetus Iudeorum & nouus qui esset ex nobis futurus, in Genesi dicitur: Duæ gentes in utero tuo sunt, & duo populi de tuo ventre diuidentur, &c. Item apud Osee, Vocabo non populum meum, populum meum, &c. Hieron. Quia tanta claritas est in die Christi & efficacia tribu-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. II.

Terit. Hic incipit secundum cap. secundum Hebr. in quo post excitationem Iudeorum, ponitur illuminatio gentium. Circa quod sciendum, quod hic incipit nouum cap. ad denotandum, quod hic incipit alia sententia à precedenti. Et diuiditur in duas partes: quia primò describitur Gentilitatis vocatio: secundò, dicitur consolatio, ubi: Propter hoc. Prima in duas: quia primò ponitur dicta vocatio, secundò, interponitur regni Iudæ captiuatio, ubi: Iudicate. Sciendum etiam, quod Gentiles conuersi ad fidem Christi nominantur, sicut fuit declaratum Isa. 44. super illud: Dicitur: domine ego sum. & ille inuocabit in nomine Iacob: & hic scribet manu sua domino, & in nomine Israel ascribitur, Ideò dicitur hic: Et erit numerus, &c. Id est multitudine maxima, sicut videmus impletum in conuersione gentium. Et erit in loco. Hanc autoritatē allegat apostolus ad Ro. 9. dicitur ad literam de conuersione gentium: propter quod, exponentes hanc partem aliter videntur ab eo discordare. propter quod sicut dixi à principio, intelligitur de illuminatione gentium. Dicitur igitur. Et erit in loco, id est, in orbe vniuerso, ubi habitant Gentiles. Ubi dicetur non &c. Quia vsq; ad aduentum Christi fuerunt idolatrię dediti. Dicitur eis filij Dei viuentis. Et co. Per susceptionem fidei, secundum quod dicitur Ioa. 1. a. Quotquot autem reperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. Et quia conuersi sunt per predicationem apostolorum & aliorum discipulorum, qui fuerunt Iudei: ita quod ex Iudæis & Gentilibus facta est vna ecclesia, ideo subditur. Et congregabuntur. Id est, apostoli alijsq; discipuli natione Iudæi.

6 Et filij Israel. Id est, Gentiles conuersi, qui sic nominantur, vt prædictum est. 7 Pariter. Id est, in vna ecclesia. 8 Et ponent sibi met. Id est, vniuersim conuidentur. 9 Caput vnum. Scilicet, Christum. 10 Et ascendent de terra. Id est, multiplicabuntur fideles per orbem, sicut illa quę pullulant de terra, vnde: & de magna multitudine populi conueniente ad inuicem dicitur vulgariter. Videbatur populus de terra pullulare. 11 Quia magnus dies Iezrael. Id est, magna cõgregatio seu multiplicatio fidelium, eò quod Iezrael interpretatur semen Dei: & hoc modo exponit Ra. Sa. licet vertat ad alium intellectum. Non enim potest conuenienter exponi pars ista de populo redeunte de Babylone, vt volunt aliqui dicere: quia ille populus redijt in Ierusalem, Esdrę. 1. & non in Israel: quia Samaritanos & alias ciuitates propinquas de com tribuum, de quibus erat Iezrael, tenebant Gentiles ibi adducti de Assyrijs, vt habetur. 4. Reg. 18. c. & 1. Esdrę. 4. b. Et quia sicut dictum est, per fideles de natione Iudæorum facta est prima conuersio Gentilium, ideo alloquitur eos dominus dicens. 12 Dicitur. Vos apostoli & alij fideles de Iudeis. 13 Fratribus vestris. Id est, conuersis de Gentibus, qui facti sunt fratres vestri per susceptionem fidei. 14 Populus meus. Id est, quod sunt populus meus sicut & vos, sicut dicit apostolus Ro. 10. c. Non est distinctio Iudæi & Græci: nam idem dominus omnium, &c. 15 Et sorori vestrę. Scilicet, Gentilitati conuersę. 16 Misericordiam consecuta. Cum enim esset ab antiquo idolatrię dedita: iam per misericordiam Dei meram, & non per merita patrum vocata est ad fidem, sicut Iudæi per merita Abraham & aliorum sanctorum antiquorum.

* Iudicate.

MORALITER. Et erit numerus, &c. Hic incipit secundum c. secundum distinctionem Hebræorum, in quo propheta secundum sensum literalẽ iuxta reprobationem Iudæorum ostendit reuocationem gentium illuminatarum, propter quod non in Israel sortiuntur, sicut dicitur Ro. 2. d. Non enim qui in manifesto Iudæus est, neque quæ in manifesto in carne est circumcisio: sed qui in abscondito Iudæus est, & circumcisio cordis in spiritu non litera; Ideò dicitur de eis ad literam: Et erit numerus filiorum. Per hanc autem multitudinem gentium vocatam ad fidem moraliter significatur multitudo peccatorum ex Dei misericordia reuocatorum ad gratiam. De quibus subditur. Et erit in loco ubi dicetur eis. Quia sic reuocati efficiuntur populus Dei, qui prius erant populus diaboli.

8 Et ponent sibi caput vnum. Scilicet, dominum Iesum Christum, ipsum fideliter confitendo. 10 Et ascendent de terra. Scilicet, morientium ad terram viuentium, propter quod despici non debent à iustis qui nõ peccauerunt: sed magis reuerfi & fratres vocati: quia sunt ad eandem gloriam vocati; ideo dicitur. 12 Dicitur fratribus vestris, populus meus, &c. Iudicate. Hic arguitur malitia clericorum, qui per vitam malam sunt in scandalum laicorum. Circa quod sciendum, quod licet ecclesia generaliter sumpta sit clericorum & laicorum, tamen spiritali modo est tantum clericorum, eo modo loquendi quo communiter dicitur, quod clerici sunt ecclesia: & hoc modo ecclesia dicitur mater laicorum, quia debent à clericis in fide & moribus educari: & sic dicitur laicis.

Tribu Iuda: non desperent de salute. 10. tribuum, sed verbo & voto & literis ad poenitentiam prouocent: quia frater appellatur, ex eo quod dicitur: *Populus meus & soror*. Ex eo quod dicitur: misericordiam consecuta. Potest hoc & ad omnes credentes referri. Ita: Vos qui in Christum creditis tam Iudæi quã

Rom. 11. d.

† Corripite aut, Concedite tñ matrē Vestrā.

Gentiles, dicite fratris ramis, idest, populo priori, qui abiectus est, populus meus: quia frater tuus est, & misericordiam consecuta, quia soror tua est. Cum enim plenitudo gentium intrauerit. tunc omnis Israel saluus fiet. Hoc dicitur, ne de hereticis penitus desperemus.

a Iudicate matrem. Haimo. Ostendite synagogæ, quod ipsa quæ abiectus me,

B iam non est vxor legitima, & ego abijciam eam, ne sim vir eius. Sed ut eam mihi possim coniungere, qui sum vir animæ, poeniteat saltem post aduentum meum in carne, de immundicia & fornicatione, quam cum idolis exercuit. Remoueat ergo culturam idolorum ab amore & præsentia sua, quia multorum parebat libidini, Deos omnium gentium colens.

* Theodoretus. Vos qui salutem estis adepti, & qui Babylone reuertistis, iudicate matrem vestram, hoc est, maiores vestros, qui contra me peccauerunt. Repudium factum est ex illa causa. Tale quippiam inuenimus in Elia: *Nunc domus Iuda, & habitatores Ierusalem, indicat inter me & vineam meam, quoniam expectabam ut faceret uas, & fecit labruscas.* Cum autem ostendit hoc diuortium non factum fuisse ad eam perdendam, subiungit.

Et auferam fornicationem eius, &c. * Theodoretus. Eiusmodi est à beato David dictum: *Bonum mihi quoniam humiliasti me, ut addiscam iustitias tuas.* Hanc autem se eruditurū, & fornicatione liberaturum pollicetur: neque id leuiter, sed radicitus hoc è medio vberum reuulsurum. Cor autem designat sub vberibus situm, ex quo proficiuntur cogitata mala. Maximam itaque opẽ fert Dei institutio, & disciplina, quæ fornicatione eruditos liberat.

Mat. 15. d.

Auferat etiam adul. de me. vbe. Idest, de corde in quo prius malum

malum opus concipitur. Cor quippe inter vbera est quo. *Cogitationes exeunt:* Quæ postea usque ad opera perueniunt, hortatur itaque, ne propter scelera priuetur gratia diuinitus concessa. Post admonitionem. *Ne so. supp. nit.* comminationem Vestis qua tegebatur illa plebs int-

a Quia talis mater vestra est: vos autem filij redarguite. **†** Quia de meretrice vxor facta p̄tinos mores non dereliquit, repudiata iam abiectam præcepit filijs ad poenitentiam reuocare, quasi matrē non insulere quasi à patre dimissa.

† Nota, patientiam & clementiam viri iam

a diam consequat: † Iudicate matrem vestrā iudicate: quod-

b niam ipsa non vxor mea: & ego non vir eius. Auferat, fornicationes suas à facie † sua, & adulteria sua de medio vberū suorum, ne fortè expoliam eam nudam, & statuam eam se-

a † Quando erit in Aegypto absque Dao & viro. **b** Si noluerit conuerti. **c** † Sic ut fecit in solitudine, ut ducatur in captiuitatem patiens sitim omnium bonorum & ad patriam reuerti non valet, unde Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.

c cundum diem natiuitatis suæ. Et ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam siti, & filiorum illius non miserebor: quoniam

d filij fornicationum sunt, quia fornicata est mater eorum.

giture, Dei auxili, doctrina legis & prophetarum, & tunc angelorū; quæ nia minatur autem nisi poeniteat à lere, ut redeat ac natiuitatis suæ, ethnicis comparatur. Post aduentum veritatis, etiam tura legis in idolatriam reputatur. **b** Auferat fornicationes suas à facie sua. Hieronymus. **†** Quia de meretrice vxor facta p̄tinos mores non dereliquit, repudiata iam abiectam præcepit filijs ad poenitentiam reuocare, quasi matrē non insulere quasi à patre dimissa.

coniungitur: Vtroque modo peccauit synagoga.

Hæc omnia aprantur Iudæis Christum negantibus & hæreticis varia dogmata corde & opere sequentibus. Fornicatio est inter vbera, idest, in artificijs idolorum & variorum dogmatum corde versatur qui nisi perierint, infidelibus comparantur, & expoliati virtutibus quasi in ecclesia perceperunt, ut etiam quod falso habebantur: in nihilum redigatur.

c Et ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inuiam. * Theodoretus. Diem natiuitatis vocat in Aegypto uendi consuetudinē, & versationē hanc desertam, & prouidentia destitutā cōstituat, & ut Assyrijs seruiat, admodū seruiert Aegyptijs, efficiam. Deinde, per simoniam non aquæ penuriam innuit, sed diuinæ prouidentia uationem. Malitiam autem hic idolorum cultum videtur.

Haimo. Hoc etiam plus faciam quia quando ex Aegypto occisis patribus in deserto, filij eorum uerunt in terram promissionis. Sed nunc filij cum uerunt in terram promissionis, & extra terram natiuitatis meentur, quia sunt filij filiorum, quia geniti sunt in cultura idolorum, qualem fidem habebant patres, talem adiebant filijs. Vnde sequitur.

d Quia fornicata est mater, &c. Vipera vipera generat adeo impudēs facta est, ut gloriā quærat in scelere.

NICOLAUS DE LYRA.

† 1 Iudicate. Hic denunciatur captiuitas duarum tribuum, quæ supra fuerat omiſſa, eo quod captiuitati decem tribuum, quæ sunt Israel secundum carnem iungebatur uocatio seu illuminatio gentium, quæ sunt Israel secundum spiritum. Et diuiditur in duas partes: quia primò denunciatur captiuitas ratione culpæ, secundo ratione ignorantie, ibi: Et hæc nesciuit. Circa primum alloquitur iustos qui erant in regno Iuda, ut Ieremia, Baruch & alios, dicens: Iudicate matrem vestram. Idest, Ierusalem, quæ erat metropolis in regno: & sic erat mater aliarum ciuitatum & totius populi, sicut. 2. Reg. dicitur de Abela. Cur quæris subuertere matrem ciuitatum in Israel.

- 2 Iudicate. Idest, ex malicia eius perpendite.
- 3 Quoniam ipsa non vxor mea. Et hoc propter idolatriam per quam à me recessit: & maxime tempore Manasse, qui idola posuit in templo domini.
- 4 Et ego non uir eius. Quia uir & vxor correlatiuè dicuntur: & ideo remoto uo remouetur reliquum.
- 5 Auferat for. &c. Idest, idolatrias.
- 6 A facie sua. Ita quod ad eas amplius non attendat, sed magis retro dorsum projiciat.
- 7 Et adulteria &c. Loquitur de Ierusalem per modū meretricis, quæ

quæ inter vbera sua ponit fragrantia aliqua, ut magis placeat altero, sic habitatores Ierusalem offerebant idolis fragras Thymon.

8 Ne fortè expoliam eam nudam. Per Chaldaos, qui uitam postea spoliauerunt omnibus bonis: Et dicitur hic fortè, propter aliquod dubium existens in Deo respectu futurorum, quod sibi certissima, sed ad dinotandū libertatem arbitrij, per quam per se hunc poeniteret Deus parceret de pena.

9 Et statuam eam secundum diem natiuitatis suæ, idest, in magna confusione & utilitate, secundum quod dicitur Eze. 16. In die ortus tui nō est præcisus umbilicus tuus, & in qua non es lota. Et sequitur: Proiecta es super faciem team in abiectioe.

10 Et ponam eam quasi solitudinem. Destructis muris & combustis adificijs.

11 Et statuam eam velut terram inuiam. Propter multiplicationem serpentum & aliarum ferarum ex longa vastatione terræ.

12 Et interficiam eam siti. Deficiente potu in obstatione.

13 Et filiorū illius nō mihi. Sed partim occidantur & partim captiui abuntur, Et omnia ista passa est Ierusalem postea per Chaldaos.

14 Quoniam filij fornicationum sunt, quia fornicata est, idest, multæ idolatriæ, sicut uiri sanguinum dicuntur multi sanguinis effusores. Genitiuus enim pluralis habet virtutes huius duplicis singularis.

* Vam

MORALITER.

- 1 Iudicate matrem vestram. Idest, mali cleri congregatio nem.
- 3 Quoniam ipsa non vxor mea. Quasi dicat, dominus: ex eius operibus mais potestis perpendere, quod non est uxor mea

mea fidelis.

5 Auferat, &c. Idest, uitia quæ uigent in ea, & sicut vxor mea.

8 Ne fortè. Bonis temporalibus, sicut ipsa se nudat uirtutibus: ideo subditur.

† Quia

Vadam post amatores. Qui dant necessaria ad victum & vestitum. Hoc dixerunt Iudæi dum colerent Deos Gen- um, quod dona quæ a Deo habebant a dæmonibus ha- erent. Potest etiam referri ad eos, qui Dei filiū negantes thorem seditionis elegerunt Ideo confusi sunt vt non

lū se. sed etiam po- ros damnarēt, di- endo: Sanguis eius su- nos, & super filios- ros. Potest referri ad hæreticos qui- cuntur mater, ga- nerant alios in er- re qui cum suis se- acibus confundū- t, quādo in errore- comprehenduntur: ga- pposuerant sequi- ria dogmata hæ- ris.

Theodoretus. Vplanius eius per- fiam damnet, in- dicit eam loquen- & i. Vadam post ama- tos, &c. Hoc est, ido- liscruā, a quibus- omium necessario- rin abundātia mi- h. Et quoniam- omium bonorum- dorem ignorauit, nritō adiungit. Propterea ego sapiam &c. Hæc sanè vltio- nericordiae plena est, quæ impietate cessare faciat: quæ- uognouit malorū experientia idolorum debilitatem, n implorauit eam in auxilium in tempore tribulatio- n & adiuuentum ab eis non consecuta, quæret, & non- inueniet.

Gregorius. Spinis electorum viæ sepiuntur. Dum do- lom punctionis inueniunt in hoc quod temporaliter- occupiscunt. Quasi interposita maceria vis eorum ob- ut, quorū desideria difficultas perfectionis impugnat. Hrum animæ amatores suos quærun, & non inueniūt, : dua sequendo malignos spiritus, nequaquam seculi vo- lutates apprehendunt, &c.

Qui dāt panes mihi, & aquas meas lanam, &c. Hieronimus. Pa- is hæreticorum, luctus perpetuus: Aqua, Coenosa do- ana: qua ē baptizatos suffocant. Lana & linū, simulata- fa-ritas & mundicia, quia veniūt in vestimētis ouīū: O- leiadulatio, vnde, dicitur: Oleū peccatoris nō impinguet- ca- it meum. Potus, sacra scriptura quam illi peruertunt. c Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, &c. Et spinas, pu- tto dolorum: per murum, obstaculum, Vias ergo, id- t, actiones tuas daris laboribus implicabo, & ponam- ob- aculum, ne ad hoc quod vis peruenias, d Et semitas suas, More prophetæ de alia ad aliam subito- transit

trāsīt personā, vt ab imitatione istius auditores deterreat. D- e Et sequetur amatores suos. Prouidentia Dei sæpe subtrahit Hieron. nobis quod cupimus: Insuper & affligit, vt sic ad eū redi- re cogamur, vnde: in libro Iudicum filij Israel sæpe pressi Iudicū. 3. b. malis ad dominum clamant, qui suscitāt eis saluatorem.

† Obstupuit, versa est in admirationem sceleris. b † Fecit diaboli filios. c † Fide & dilectione sequar: Deus, vel imitator Gentes quarum Deos colo. d † Dæmones, idola. † Confusa est quæ concepit eos, quæ dixit: Vadam post amato- res meos qui dant panes mihi, & aquas meas: lanā meam & linum meum, oleum meum, & potum meum. Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria. Et semitās suas non inuenies, & sequetur amato- res suos, & non apprehendet eos, & quæret eos & non inueniet. Et dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erāt tunc magis quā nunc. Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum & vinum & oleum, & argentum multiplicau- ei, & aurum quæ fecerunt Baal. Idcirco conuertar, & sumā

Sequuntur etiā hæ- retici amatores, a quibus sæpe deserti ad sinum matris ec- clesie reuertuntur: quia flagella per om- nia erudiunt Israel. f Vadam & reuertar, &c. Theodoretus. Ecquis Dei erga ho- mines studiū & a- more intuens, nō iu- re stupescit? Qui cū Deus sit, factor, & dominus, virum & sponsum vocat, non dominum. Et quia vxoris erga virum amor, & seruorum erga dominū, mul- tus & vehemens es- se solet, hunc affe- ctum inducere cu- piens hominibus, seipsum uirum & sponsum appellat.

Veruntamen crude- liter ingratos, & peruersis animis homines non hæc ad rectum, & gratum animum erga Deum habendum mouent, vnde fit ut de illis dicat.

Et hæc nesciunt, &c. Quæ a Deo dona accepit, ea ad Dei hostes detulit. Et defensus Deus, minationibus agit, se eos frumento & vino esse priuaturum.

Ei hæc nesciuit quia ego dedi eis frumentum. Haimo. Ad hoc respicit quod supra dixerat, quod populus Israel temporalia quæ a Deo acceperat idolis deputabat: & quia nesciuit Deum esse autorem horum, ex illo auro & argento fecit sibi Baal idolum Sidoniorum. Mysticè: Per vi- num, læticia spiritualis signatur: quam non in hoc secu- lo, sed in Deo habere debuerunt. Per frumentū, lex, qua- pasci debuerunt. Per oleum, sensus illuminatio. Per argē- tum, nitor eloquij. Per aurum, præceptum dilectionis Dei & proximi. In quibus omnibus non Deum sed dæmo- nes venerabantur.

Oleum, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Hæc omnia quia potius ad idololatriam, quam ad culturam Dei referrebant, decepti & alios dicipientes. Ideo hæc omnia Deus aufert eis, vt qui non senserunt ex copia, sentiant ex inopia.

Quæ fecerunt Baal. Hiero. Baal singulari numero, Baalim plu- rali masculino genere, eadē idola nominātur. Vbicunq; enim

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Vadam post amatores meos, qui dāt panes mihi, &c. Idest, post idola quibus victum & vestitum & alia necessaria attri- buant.
- 2 Propter hoc ecce ego sepiam viam tuā spinis, &c. Idest, Chædis obsidentibus Ierusalem in circumitā cum gladijs ad inter- fiendum.
- 3 Et semitas suas non inuenies. Idest, vias per quas possit effere.
- 4 Et sequetur amatores suos. Idest, desiderabit aduentū Ae- gyptiorum, qui promiserant ei auxilium.
- 5 Et non apprehendet eos. Quia non fuerunt eis in auxilium, senagis in nocumentum.
- 6 Et dicet vadam & reuer. &c. Quia ciuitas Ierusalē vidēs se- qui in arcto positam, & in puncto captiōnis & destructōnis, perce- pit

pit quod malè fecerat colendo idola: & querendo humanum auxiliū ex Dei dissidentia: sed hoc fuit nimis tarde.

7 Et hæc nesciuit quia ego dedi ei frum. &c. Hic conse- quenter denunciatur dicta captiuitas culpabilis ratione ignorantie, quæ causatur in anima ex peccatorum multiplicatione, secundum quod dicitur Sapientia. 2. d. Excæcauit illos malitia eorum. Et se- cundum hoc dicitur hic: Et hæc nesciuit quia ego dedi ei fru- ctum & vinum & oleum. Idest, cibum & potum & indumen- tum, quæ sunt diuitie naturales.

8 Et argentum multiplicauit ei. Idest, diuitias artificiales: Magna enim cecitas fuit attribuere talia idolis surdis & mutis.

9 Quæ fecerunt Baal. Ei sacrificia offerendo, & præciosos eum ornando.

10 Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore, &c. Idest, auferam ab ea omnia bona ad victum & ue- stitum pertinentia.

*Et

MORALITER.

† Viam dixit, vadam post ama. meos. Idest, post vitia consueta quæ per consuetudinem efficiuntur, quasi connaturalia & micabilia, licet sint odibilia. † Qui dant panes mi. Gloriantur enim de vitijs suis, quæ sunt

sunt fraus & dolus; attribuentes eis acquisitionem bono- rum temporalium, de quibus lautè viuunt, & nihil attri- bunt diuinæ bonitati; ideo subditur in persona domini. 10 Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum, &c. Scilicet, auferendo ab eis bona temporalia saltem in morte.

Genim in fine Hebraici sermonis, im, syllabam legimus nu-
 A meri pluralis est masculini generis, vt Cherubim Sera-
 phim. Vbi autem oth, legitur numeri pluralis est in femi-
 nino genere, vt sabaoth quod interpretatur militiarum,
 exercituum, virtutum. Quia verò Baal in multis locis co-
 lebatur: ideo Baalim pluraliter enumeratur.

Baal interpreta-
 tur superior quia,
 superiora dogma-
 ta putant se habe-
 re, quam ecclesia:
 vel deuoratio, quia
 in ipsa falsæ opinio-
 nis scientia deuo-
 ratur.

* Theodoretus. Et
 ne quis ex infecun-
 ditate terram labo-
 rare arbitretur, ap-
 positè addidit.

Ba Idcirco conuertar
 et sumam frumentum,
 &c. Hoc est, simul
 ac primùm matu-
 ruerit in messis ac
 vindemiarum tem-
 pore. Minatur etiã

se cam adeo veste denudaturum, vt vestimentis etiam ne-
 cessarijs indigeat. Eius vero inquit, amatores hæc inspiciẽ-
 tes non ei adiumento esse poterunt. Cessationem item se
 illaturum ne festos dies agere possit, omnemq; immoder-
 ationis & libidinis opportunitatem restitutum, ficus
 & vineas corrupturum ore prophetico minatus est. Post-
 quam inquit, hæc se ab idolis dixit accepisse me autẽ igno-
 rauit horum largitorem ponam ea in testimonium. A fe-
 ris enim & volucribus, & serpentib. perdita, & corrupta,
 & vestrum impietatem coarguent & testimonium adfe-
 rent meæ disciplinæ & correctioni.

b Liberabo lanam meam. Cum ipsi sunt serui diaboli, sub illa
 seruitute tenent lanam linum, sed liberat Deus ne ab ini-
 quis dominis possideantur.

c Quæ operiebant. Hieron. Ignominiam quam operiebant
 idola ipsorum. sunt quorum altaria varijs vestib. decora-
 bant. Spiritualiter vestimẽta sunt auxiliũ Dei & custodia
 angelorum, quæ aufert dator Deus ab ingratis, vt relictĩ
 in sua iniquitate tradantur diabolo ad eternam pœnam.
d Et nunc reuelabo. Idola quæ colebant Chaldæi amatores,
 & Assyrij cum quib. Iudæi diu pacem habuerant. In quo-
 rum verò oculis stulticia Iudæorum reuelatur, quando
 capta Ierusalem & templo subuerso viderunt hostes
 Cherubim imagines & idolum Baal & dicebant: Quia
 Iudæi sicut aliæ gentes idola venerabantur pro iniquitate
 sua nobis subiiciuntur.

l. radu. Mar.
 6.20.

e Et cessare faciam, &c. * Tertulianus. Circumcisionem si-
 stens Apostolus, illas quoque vetustates ceremoniarum
 dissuadebat, de quibus conditor earum quandoq; cessatu-
 ris profitebatur per Oseã: Et auertam omnes iucundita-
 tes eius, & dies festos eius, & neomenias & sabbata &c.

* Theo-

* Theophylactus. Iudæi captiui ducti in Babylonem
 neq; in cæteris rebus exhilarandi sese, neque festa sua
 celebrandi opportunitatem habebant. *Quomodo cantabim*
 inquit. *canticum Domini; in terra aliena*: Quandoquid
 neque Deo seruiebant, neque idolis, sed quoquoersim
 inclinabantur. Hæc patiuntur etiam nunc Christi do-

ni interfectore
 Nec enim im-
 gaudere licet.
 enim hodie i-
 sunt feriæ vel ne-
 menia, vel sabb-
 tum secundum
 gem? Præterea,
 cantes qui lugere
 debebant, ac la-
 re in lachrymis
 tum spiritali li-
 cia orbantur, i-
 neomenias hab-
 tes, hoc est, pri-
 pium quoddam il-
 lustrationis spiri-
 lis. Cõscientia e-
 nõ finit eos bon-
 de rebus futuri
 habere. Hiero-

mus. Hæc Iudæa historialiter & allegoricè passa est
 & primum ab Assyrijs & Chaldæis, tandem à Romanis
 irreparabiliter captiuata solennitates secundum ritum
 suum cum læticia non celebrat: quæ omnia ab eis a-
 in ecclesia à fidelibus spiritualiter celebrantur vnde:
ferretur à vobis regnum Dei, & d. g. f. f. e. Hæc referuntur à
 reticos, qui doctrinam & scientiam permutantes ex
 de ecclesia deseruntur à Deo: quorũ turpitudine pater-
 toribus, quos prius deceperant, & traditi bestijs, id est
 bolis eorum morsibus relinquuntur.

f Et corrumpam vineam eius. Historialiter grandine,
 & ariditate, vt nullam habeant arborem fructifera-
 mysticè, per vinum læticia cordis, per ficum, dulcedo-
 temporalis iucunditatis quæ aufcuntur ab ingratis
 si à meretrice.

g Mercedes meæ sunt, &c. * Theophylactus. Dixit Sy-
 ga, Ab idolis accepi vitæ meæ commodantia vt qua-
 miũ dederunt mihi cultus & adorationis, vt deliti-
 cipiam ex hisce bonis. Perdam ergo, ait Dominus
 quandoquidem ea non mihi, sed idolis suis accepti-
 runt: A volucribus, bestijs, & serpentibus deuorata
 hæc, eò qd sit solitudo hominũ, testimonium dicen-
 ta ipsos, qd non digni fuerint horũ fructu. Ac propterea
 quidam illic intercepti à Babylonijs, alij uerò capti-
 ducti, reliquerunt ea bestijs. Vel bestias Babylonicos
 lat; qui excedebãt in agris bona. Israelitis pp obsidi-
 in vrbib. conclusis, & fame laborantibus. Poterunt
 vineam & ficum Lex & Prophetæ intelligi. Nam
 data est vinea legis: vnde & Dominus: *Vineam suam*
abit alijs agricolis. Vitis etiã est Dominus, qui dicit: *U-*
vitis vera. Ficus item, ceu dulcedo, totius mundi deli-
 Et po

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et liberabo lanam meam & linum meum, quæ ope-
 ricbant. De seruitute qua seruit idololatriæ eorum ignominiam o-
 periendo,
- 2 Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorũ
 eius. Id est coram idolis quibus seruiebat, & scientibus Aegyptijs,
 quibus confederata erat.
- 3 Et vit non eruet eam de man. Aegyptij enim non poterãt
 eam iuuare, sicut promiserant.
- 4 Et cessare faciam omne gaudium eius. Ciuitatem & po-
 pulum destruendo.
- 5 Solennitatem eius. Id est, solennitates, ponendo singulare pro
 plura-

MORALITER

- † 2 Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius, &c.
 Id est, demonum, quos dicuntur dilexisse eorum sugge-
 stionibus acquiescendo.
- 4 Et cessare faciam omne gaudium eius. In tristitiam permu-
 tando.

plurati, sicut Exod. 8. f. Venit musca grauissima. Et quomodo il-
 le solennitates, explicat magis dicens.

- 6 Neomeniam eius. Quæ fiebat in principio cuiuslibet mensis.
- 7 Sabbatum eius. In fine cuiuslibet hebdomadae.
- 8 Et omnia festa tempora eius. Id est, festa tempora
 fiebant semel in anno, scilicet, pascha, & pentecostes, & simi-
 lium.
- 9 Et corrumpam vineam eius & ficum eius. Id est, vineas
 & alias arbores fructiferas, quas præsciderunt Chaldæi in t-
 ca Ierusalem existentibus.
- 10 De quibus dixit: mercedes hæc meæ sunt, quæ dederunt,
 &c. Quia non solum bona mobilia attribuebat bene-
 lorum, sed etiam bona immobilia.

* Foo-

tando.
 5 Solennitatem eius. Per hoc significantur inepti festa,
 quæ prælati faciunt & clerici præbendati de bono eccle-
 siæ, quæ deberent pauperibus dare, vel potius vt illa red-
 dere.

† Præter

Et ponam eam. Ne habeat arbores pomiferas, sed in solitudinem redigatur: quod & prius ab Assyrijs, & Chalæis, & tandem a Romanis completum est, unde sequitur: *Et comedet eam bestia agri.* exercitus Romanorum, vel bestia, est diabolus, qui hos comedit trahendo ad culturam, pro qua in eternum exterminantur.

Et visitabo.
Theoph. Hæc etiam ipsi propter es illas, in quibus cra fecit ipsis Baalim, id est, idolis Baal, illorumque stultitates celebrabat omnigeno natu.

Seruat personam meretricis, quæ ut placeat amatoribus, ornat se auro, gemmis: & pulchritudinem quam natura non habet, arte exquirat. In auris, doctrina qua aures ornantur: Mole colli, prædicatio, quæ alijs emittitur: *Hæc misit ante portas, & sanctum dedit canibus,* iuxta illud: *Circulus aureus in naris suis, mulier p. & sa.* Sed & hæretici immolant Baalim incensum, dum dogmata quæ quasi idola sibi finxerunt, sequuntur: Ornant aures quibus verba audiuntur, & colorem quo proferuntur, ut eloquij venustate placeant Non enim dignantur ecclesiæ rusticam simplicitatem, quæ meretricia ornamenta abiicit, sed artificij, & eleganti mentione amatoribus suis hominibus vel dæmonibus placeant intendunt.

Propter hoc. Quia misericors sum, blandiar illi, ut ad se conuertatur, promissio enim bonorum mala mitigat, unde: *Venite ad me qui laboratis.* Et sicut prius de Aegypto eduxi, & in deserto ab hostibus protexi, sic faciam cum es de terra captiuitatis ad proprium solum reduxero. In aduentu enim filij aperiet spem salutis, & dabit locum penitentiae, & blandietur ei.

Et loquar, &c. * Theophil. Hoc est, efficiam ut ipsa incensum percipiat gloriæ, & potentie meæ proprietumque torum delictorum. Daboque ipsi reuersam a captiuitate, possessiones suas, id est, regiones aut terras quas antea possedit eiectis Chanaanais. Apertè etiam hic gratiam per Christum

Christum communicandam promittit, quâdo loquitur Dominus in cor eorum quos antea reiecerat Deus, perinde ac alio in loco ait: *Dans leges meas in cor ipsorum, &c.* Impertit autem eis filiorum adoptionem, gratiam. & gloriam, utque secum regnent. Porro cuiuslibet in Christum baptizati facultates sunt, ipsa peccatorum remissio, supernæque in cœlis mansiones, quas sibi quispiam acquirat, qualibet via per hanc ad illam ducente.

Et ponam eam in saltum, & comedet eam bestia agri. Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum: ornabatur in aure sua, & monili suo: & ibat post amatores suos, & mei obliuiscetur, dicit dominus. Propter hoc ecce ego lactabo eam, & ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor eius, & dabo ei vinitores eius ex eodem loco, & vallem Achor ad aperiendam spem.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

Hieron. Loquitur verba mollia, & consolatoria, ut tristitiam temperet gaudio. Ad cor loquitur, qui corde tristato ex annunciatu gaudio satisfacit. Hoc impletum

est, quando Christus discipulis dixit: *Iam non dicam vos seruos, sed amicos.* & iterum *Filii adhuc mul, ha, vo, di.*

Et dabo ei vinitores. Hierony. Vineam domini sabbaoth domus Israel est. Huic dati sunt principes de eodem populo, primum Moyses, & Aaron, postea Zorobabel, Iesus Neemias, & Eldras, tandem apostoli.

Et vallem. Cum filij Israel crepissent Hiericho, Achor furatus est de anathemate, quo peccato Israel non potuit resistere hostibus suis, sed ipso Achor interfecto in valle quæ ex ipso nomen habet, moeror Israelitarum in gaudium conuertitur, & desperatio in spem: & sicut punito illo Israelitæ habuerunt spem vincendi, sic destructa Ierusalem, & templo per Romanos expunitis his qui peccauerunt in Christo quasi destructis figuris, iam apostoli habent gaudium, & spem quod totum mundum Christo subijcient Achor, conturbatio, quia turbauit Israel, & ipse postea turbatus est.

* Theodoretus. Cum Achor dona Deo consecrata furto violasset, Deo pœnas dependit, nam populus cum lapidatione necauit. Post illius necem cum agnoscerent quantas turbas legis diuinæ transgressio aduehat, luctu, & plangore Deum placabant. Hoc propheta hic indicat. Nam ut illi, tum ex mente Achor cognouerunt, quam ingens malum sit legis violatio sic etiam

NICOLAUS DE LYRA.

Et ponam eam in saltum. Ierusalem enim destructa longo tempore fuit sine habitatoribus, & sic creuerunt ibi spines, & frumina.

Et comedet eam. i. bona eius.
Bestia agri. i. Nabuchodonosor qui versus in amentiam, cieus fuit ab hominibus, & cum feris fuit habitatio eius, habetur Dan. 4. e.

Et visitabo super eam dies Baalim. i. in quibus seruiuit Baalim, debite puniendo.

Et ornabatur. Ad reuerentiam enim idolorum ornabant se habitatores Ierusalem, sicut catholici in festis sanctorum.

Propter hoc ecce ego. Partem istam exponit Rab. Sal. de captiuitate Babylonica, & eius relaxatione vsque ad finem cap. & qui expositores catholici enim sequuntur in parte exponentes de reductione captiuitatis Babylonicæ. Sed contra hoc obuiat litera in tribus locis, & potissime in fin. ca. quia ab Apostolo ad Rom. 9. c. dicitur: *Secundum hoc in parte ponitur gentilitatis vocata diuina consolatio, ut supra dictum est in diuisione.* Propter hoc istud non conuertatur ad literam immediate præcedentem, sed ad illud quod supra dictum est: *Dicite fratribus vestris populus meus: & sorori vestre, id est, gentilitati vestre. Misericordiam consequura, &c.* Propter hoc ecce ego lac. eam. Consolationibus Spiritus sancti, unde

unde Act. 10. g. legitur, quod prædicante Petro cecidit Spiritus sanctus super Cornelium, & alios Gentiles, qui erant cum eo, & loquebantur linguis.

Et ducam eam in solitudinem, &c. Quia a tempore apostolorum multi conuersi ad fidem transferebant se ad loca solitaria, ut melius vacarent contemplationi, & reficerentur consolatione diuina, ideo subditur.

Et loquar ad cor eius. Quod fit in secretorum reuelatione, & Spiritus sancti consolatione.

Et dabo ei vinitores eius, &c. Isti sunt apostoli qui vinum doctrinæ Christi fidelibus propinauerunt: propter quod Saluator dicit de seipso. Ioa. 15. a. Ego sum vitis vera, &c. Et istud vinum, germinat virgines, Zach. 9. Et isti vinitores fuerunt ex eodem loco, quia nati in Iudæa, sicut & Christus.

Et vallem Achor. Non est nomen loci, secundum quod dicit Rab. Sal. quia Achor non est nomen proprium, sed appellatum: & turbationem significat, ut probatum fuit Iosue 7. & ideo per vallem Achor intelligitur humilis contritio de peccatis, sicut dicit idem Rab. Sal. propter quod Andreas, & alij sequentes eum dicentes, quod vallis Achor est hic nomen loci iuxta Iericho: quem primo intrauerunt redeuntes de Babylone, magis Iudæi quantum ad hoc quam ipse Rab. Sal.

Ad aperiendam spem. Humilis enim contritio de peccatis aperit spem salutis.

MORALITER.

Propter hoc, &c. Hoc non refertur ad literam immediate præcedentem, sed ad vocationem Gentium ante positam, per quam, sicut dictum est moraliter significatur reuocatio peccatorum ad gratiam qui sunt diuinis consolationibus nutriendi: ideo dicitur in persona domini.

* Et
† Lactabo eam, &c. Et quia dominus non solum per seipsum consolatur poenitentes, sed etiam per suos ministros, ideo subditur.

Dabo ei vinitores, &c. Quia tamen sic consolati, debent de peccatis præteritis contristari, ideo subditur.

Et vallem Achor. quæ turbatio interpretatur.

Ad aperiendam spem. Scilicet vitæ cœlestis, quæ per hæc aperitur.

† Lacta-

Ex captiuitate hi percipient sensum suorum delictorum. Hoc explanatius ostendens apponit. *Et humiliabitur iuxta dies infantia,* &c. Non Assyrius secus, inquit, seruiet, atque Aegyptijs seruiert. Eius infantiam vocat in Aegypto diuersationem, & vitæ exactiorem in seruitute. Attamē seruitus eis bono erit, & planè pietatis erit conciliatrix. Etenim idola colere obliuiscetur in captiuitate metum virum, & coniugem nominabit.

Haymo.

Et canet ibi. Quādo egressa est de Aegypto, quo tempore plebs illa in fide Dei crescebat, ab idololatria Aegyptiorum conuersa, & ad meliora ascendebat. Sic nūc canit, & lætatur ecclesia per baptismū a diabolo liberata,

Exod. 15. a.

& dicit. *Cantemus domini.* *gl. e. m. e.* In memoriā belli confectum est idolum, quod Bel dicitur: & hoc nomine a prophetis idolum Babylonis sæpe uocatur. Hunc Sidonij sæpe Baal dicit Baalim. Et interpretatur Baal, habens, Baalim habens me. Vnde & mulieres vocant maritos suos Baalim, i. vir meus, s. habens me in coniugio. Hebræa verò lingua: vir, dicitur Is: & uxor Issa. Vnde hic dicitur: Plebs credens, volens me ostendere virum suum vocabit me Isch, idest, vir, non Baalim: quod similiter interpretatur, vir meus: quia etsi in Etymologiam posset dici, tamen idolorum odio nō debet: ne in cultu Dei recordemur nominis idolorum, ne dum virum nominet, idolum cogitet: quod potest esse propter ambiguitatem verbi. Ex hoc habemus ex solis uocibus inordinatè prolatis hæresim posse incurri.

Com in hūc loc.

Et auferam nomina, &c. Theophylact Non amplius nomen meum, vel uocem illam Deus, idolis suis apponent, neque Baal Deum esse dicent in tempore afflictionis: sed ne agnoscent Deum, & sponsum suum. Abstulit autem nomina Baalim, dum iniecit eos in calamitates: & cum Sol iustitiæ Christus effulsit. Vniuersa nempe idololatria sublata est cum ab Iudæis, tum ab Gentibus, verique Dei cognitio omnibus communicata. Preterea, impœnitentibus quando lumen uerbi Dei refulgens diem fecerit, omnia simulacra, idest, peccatorum spectrā auferuntur, ne ulterius Deus sit uenter, auaritia prauæ cupiditates, &c.

Cum

Cum bestia. Nomine bestiarum, & uolucrum Gentes signantur, qui hæc pro Deo colebant. Vnde purgari in eisdem nominibus, sed rationales uocantur. In his inconfregit Deus potentias arcum scilicet, & gladii. m. d. Bel. qui armis fractis iam securè dormiunt, credentes sub uocem store Christo.

Et canet ibi iuxta dies iuuetutis suæ, & iuxta dies ascensionis suæ de terra Aegypti: Et erit in die illo, ait dominus vocabit me vir meus: et non uocabit me ultra Baalim. Et auferam nomina Baalim de ore eius, & non recordabitur ultra nominis eorum. Et percussiam eis foedus in die illa, cum bestia agri, & cum uolucra cœli, & cum reptili terræ. Et arcum, & gladium, & bellum conteram de terra, & dormire eos faciam fiducialiter. Et sponsabo te mihi in sempiternum, & sponsabo te

Et sponsabo. 1 ponitur sponsa. 2 Primò desponsa. 3 cam de Aegypto. 4 ut uxorem habet sempiternam. 5 dō in monte Sion, dans eis pro spiritualibus legis iustitiæ, & iudicium, & iustitiam legi misericordiam, ut si peccauerit, captiue reuertetur. Tertiū aduētū filij, quod est in fide trinitatis in qua fide creditur, statim scitur, quia ille est Iesus

quem prius negauerunt. Hæc ergo meretrix quæ ita erat coniuncta in externos uiri complexus, quia in Aegypto idola coluit, iterum per legem assumitur quam præterit prophetis quasi sponsi fodalibus interfectis, tunc uenit filius: quo crucifixo, & a mortuis resurgente sponsatur non tam in iustitia legis, sed in fide, & gratia Euangelij, & cognitione ueritatis.

Hierony. Nota misericordiam uiri Dei; Meretrix uero fornicata ad uirum reuertitur, nec conciliari uiro desponsari dicitur, & uide distantiam inter Dei, & hominum coniugia, homines de uirgine non uirginem faciunt, Deus iunctus meretricibus uirgines reddit.

* Bernard. Sed quomodo fieri potest: ut rex tantum spontum transeat, ciuitas promoueat in sponsum? hoc potest, quæ nihil non potest. Charitas fortis ut mors. Quomodo non facillè istam lenet quæ illum iam inuenit? Verum hinc tibi nullatenus consulenda prior quam diximus consideratio tui. Hic quam potissimum fidei magnanimitas exercetur. Denique & ipse ait. Desponsaui te mihi in fide desponsaui te in iudicio. desponsaui te in iustitia. Eius, non tuam intellige. Si non fecit ille quod sponsus, si non tanquam sponsus amauit, non zelatus est tanquam sponsus, noli acquiescere sponsum te arbitrari.

* Item. O fatuam sponsam synagogam quæ conterat Dei iustitiam, i. gratiam sponsi sui: & uolens suam conseruare, iustitiæ Dei nō est subiecta, ob hoc misera reputata est.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et canet. Deum laudando.
- 2 Iuxta dies. Et qui sint illi dies, subditur: Et iuxta. & pro. i. iuxta dies ascensionis suæ de terra Aegypti. Tunc enim ascendens de mari rubro cecinit: Cantemus domino gloriosè, &c. Exod. 15. d. Sic primitiua ecclesia valde fuit diuinis laudibus intentata, ut patet in actibus apostolorum in pluribus locis.
- 3 In die illo. i. tempore noui testamenti.
- 4 Vocabit me, &c. Dicunt hic aliqui, quod Baalim idem significat, quod uir meus, & tamen redeuntes de captiuitate uiuabant hoc nomen eò quod erat simile nomini idoli. s. Baal, Rab. Sal. hoc exponit magis catholicè, quantum ad hoc, dicens, quod uir meus hic accipitur, idest, sponsus meus, quæ est nominatio amoris. Baalim uerò secundum proprietatem Hebraici sermonis, idem est quod dominus meus, quæ nominatio est timoris: secundum illud: Malach. 1. b. Si ego dominus, ubi est timor meus? Et sic est sensus quod ex familiaritate cum Deo, uoluntatis eius uocabit eum sub nomine amoris, & non timoris: & hoc propriè conueniunt statui nouæ legis, quæ est lex amoris, secundum quod dicit Aug. Breuis differentia legis, & Euangelij

- gelij timor, & amor. Sic igitur timori successit amor.
- 5 Et auferam nomina. Sicut patet impletum per traditionem apostolorum, & aliorum credentium, quod cessauit idololatria quasi per totum mundum.
- 6 Et percussiam eis foedus in die illa. i. tempore gratiæ.
- 7 Cum bestia. i. cum crudelibus tyrannis.
- 8 Et cum uol. i. cum regibus superbis.
- 9 Et cum reptili terræ. Idest, cum eorum ministris: quia isti qui in principio persequebantur fidem Christi, ad fidem sunt conuersi in magna parte totius mundi, & maxime a temporibus constantini.
- 10 Et arcum, & gladium, & bellum conteram. Quia Christianorum persecutores facti sunt eorum defensores, ideo sequitur.
- 11 Et dormire. i. quiescere.
- 12 Eos faciam, &c. Sedata persecutione.
- 13 Et sponsabo. Quia ecclesia Christi sponsa non succedit in status gloriæ.
- 14 Et sponsabo te mihi in iustitia. Quia fides siue operum tua est.

MORALITER.

† 1 Et canet ibi iuxta dies. &c. i. baptismalis gratiæ, quæ per penitentiam

nitentiam recuperatur quantum ad culpæ dimissionem. 3 In die illo, &c. Quia recognoscer me Deum suum tanquam illum a quo est omnis uirtus eius.

est, & iam non est sponsa: sed ecclesia cui dicitur Despon-
dauit mihi in fide, &c. Nec tu me elegisti. sed ego elegi
e: nec ut te eligerem, tua inueni merita: sed praeueni. Ita
ergo in fide desponsam te mihi, & non in operibus legis:
desponsauitque in iniustitia, sed iustitia quae est ex fide
non ex lege.

Augustinus.
ad Mariam virgi-
em Dominus sic
loquitur per pro-
phetam. Despon-
sa te mihi in aeter-
num. Semper ergo
ergo est quae sem-
per sponsa est, &
quae vocabulo spō
non caruit, in
aeternum virgo per-
manet. Et despon-
so te inquit, mi-
hi in aeternum: quia
quae sponsa aeterna
dicitur aeterna vir-
go probatur.

^a Vt iuste viuas. ^b Discretione inter bonum, & malum.
mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & miserationi-
bus sponsabo te mihi in fide, & scies quia ego dominus.

^a Quando te mihi in fide spondeo.
Et erit in die illa, & exaudiam, dicit dominus, & exaudiam

^a Apostolos. ^b Vt illam caelesti pluuia irrigent.
caelos, & illi exaudient terram, & terra exaudiet triticum

^a Bonum. ^b In solum credentis tyragoga quae erat sine misericordia dum idola colebat.
& vinum, & oleum, & haec exaudient Iezrael. Et seminabo

^a Mutabo nomina quibusdam asumptis. ^b De hoc populo dictum est. Vos estis qui permansi-
tis mecum in tentationibus meis. & d. mi. p. m. regnum.
eam mihi in terram, & miserebor eius quae fuit absque miseri-

^a Conuersus ad filium. ^b Tu es Christus filius Dei viui.
cordia. † Et dicam non populo meo, populus meus es tu: &
ipse dicet, Deus meus es tu.

capacitatem audientium. Et haec omnia, i. coelum & ter-
ra apostoli scilicet, & vniuersalis ecclesia, audient Iezrael,
id est, semen verbi Dei perducent ad effectum operis, vt
faciat aliud semen fructum centesimum, aliud sexagesi-
mum, aliud trigessimum.

Afferunt Iudaei ^{Matth. 23. b.}
tempore sui Mes-
siae haec adimplen-
da, quae vt omnia
suo ordine currant,
seruiet suo creato-
ri creatura.

^b Et exaudiam cae-
los, &c. * Theoph.
Post caelestium bo-
norum praedictio-
nem corporalia et
illis dona pollice-
tur: Annuam, inquit,
caelo, atque permit-
tam ipsi vt pluat,
quod etiam si na-
turam habeat vt ^E

iram tamen meam prohibetur. Coelum vero obaudiet
terrae, pro, implebit desiderium ipsius sitibundae: ac plu-
uia indigentis, veluti ipsa clamet propter siccitatem sui,
quod conueniat solui squalorem suum. Terra vero pla-
cabitur frumentis.

^c Et haec exaudient. Hieron. Hoc spiritualiter ad apostolos
pertinet, qui incipiendo ab Ierusalem sua praedicatione,
& miraculis corda audientium vbi que fructificare fa-
ciunt. Qui sunt semen, dum audiunt a domino semina-
tores dum in omnem terram exiit sonus eorum.

^d Et seminabo eam. Meretrix quae eo copulata fuerat, & ^{Hieron.}
tres ediderat, primum, Iezrael, & absque misericordia,
tertium, non populus meus, iam videt propter fidem Dei,
& semen Dei mutata nomina: Et possunt haec omnia re-
ferri spiritualiter ad decem tribus, quae Israel dicuntur,
quae sub nomine meretricis tres liberos ediderunt Gene-
raliter ad omnes Israelitas qui crediderunt.

^e Et miserebor, &c. * Theo. Haec typice sub Zoroba'el ac-
ciderunt, expresse vero, & veritate ipsa vbi Christus se ho-
mine fecit, cum sibi Ecclesiam despondit in aeternum.
Tum qui in eum crediderunt, populus fidelis vere extite-
runt ipse vero eorum qui ex animo crediderunt uocatus ^F
fuit Deus post bonorum promissa, & sponsiones. ^{Cap.}

<sup>eius, quando exaudiuntur ab angelis, & bona spiritualia per triti-
cum, vinum, & oleum designata quando multiplicantur in fidelibus
populis, ideo sequitur.</sup>

⁴ Et haec exaudient, &c. i. semen Dei, cuiusmodi sunt fideles, si-
cut sup. dictum est c. I. propter quod Ra. Sal. dicit hic quod per Iezrael
intelliguntur filij captiuitatis in sua reuersione, quod non potest in-
telligi de ciuitate Iezrael, ad quam non redierunt, vt dictum est su-
pra: ista autem completa sunt in ecclesia fidelium, quae ex Dei bene-
ficio bonis spiritualibus, & temporalibus est secunda.

⁵ Et miserebor, &c. Translatio. Lxx. habet: Et diligam non di-
lectam, &c. i. gentilitatem quae ante uocationem non erat dilecta, &
in hoc sensu allegat hanc scripturam Apostolus ad Rom. 9. propter
quod sic est intelligenda pars ista, vt praedictum est.

* Cap.

eduxit eum de Aegypto, vt uxorem haberet sempiternam. Secun-
do, in monte Sinai, dans eis pro sponsalibus legis iustitiam, & iudi-
cium, & iunctam sibi misericordiam, vt si peccauerit, captiuetur, si
penituerit, nonnetur. Tertio sponsauit eam in aduentu filij, quod est
in fide trinitatis, in qua fide credentes statim sciunt, quod ille est
Deus, quem prius negauerunt. Haec in glo. vnde subditur: Et scies
quia ego Dominus.

Repl. in cap. 2. vbi dicitur: Et vallem Achor. Postillator di-
cit Achor non esse proprium nomen, sed appellat uum significans
turbationem, & clarius exposuit Iosue. 7. Ibi Burg. ei non contradi-
xit, hic autem propter quendam glo. Burg. se opponit: sed videtur
gl. minus autentica, quae litera contradicit. Nam I. sue. 7. ille trans-
gressor de quo hunc locum exponit non est dictus Achor, sed Achab,
& 1. Paralip. 2. dicitur Achar, & in glos. interlineari Iosue. 7. dicitur
hoc idem sentire Be. Hieron. Cum igitur in nulla corrupta B. b. lia
nominetur ille transgressor Achor, videmus quo animo Burg. hanc
glo. litera non consonantem adduceret, nisi in odium postillatoris.
Non est igitur verum quod vallis ista sit ab illo transgressore dicta
vallis Achor sed est dicta a transgressione, & sic est appellatum no-
men, non proprium, qua significat turbationem, prout etiam innuit
glo. in hoc loco.

NICOLAUS DE LYRA.

Et erit, &c. s. per preces fidelium, & subditur modus.

Et. Pro idest.

Exaudiam, &c. Quod intelligitur de multiplicatione bonorum
corporalium, & spiritualium in ecclesia. Dicuntur enim caeli exaudi
quando Dei voluntate rorem, & pluuiam salutiferam infundunt:
& terra, quando humectatur, & secundatur sic diffusa & terra na-
scentia, quando terra profert ea in abundantia. Quandoque vero ad
abundantiam bonorum spiritualium caeli dicuntur exaudiri, quando
angelus qui sunt ciues caelestes impetrant apud Deum etiam bona pro
vniuersis, & personis suae custodiae commissis, & terra, id est, habitatores
eius,

ADDITIO I.

In cap. 2. vbi dicitur in postilla. Et vallem Achor non
est, &c.

Secundum gloss. Achor est nomen proprium, & significat illum
transgressorem, de quo fit mentio Iosue 7. a. quo vallis illa in qua fuit
interfectus, vallis Achor nominatur, & est sensus, quod sicut puni-
tello in Achor Israelitae habebant spem vincendi sic destructa Ie-
rusalem, & templo per Romanos, & punitis his qui peccauerunt in
Christo, quasi destructis figuris iam habent apostoli gaudium, & spe,
quod totum mundum Christo subiciant, vt in gloss.

ADDITIO II.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Et sponsabo te mihi in
aeternum.

Ter repetitur hic desponsatio. Primo cum dicitur. Desponsabo
te mihi in sempiternum. Secundo cum dicitur. Et desponsa-
bo te mihi in iustitia, & in iudicio, & in misericordia &
in miserationibus. Tertio cum dicitur. Et desponsabo te mihi
in fide, & scias quia ego dominus. Vnde secundum gloss. pri-
mo sponsauit Deus ecclesiam antiquorum in Abraham, vel cum
eduxit

C A P. III.

Aa ET dixit ad me. Athuc vade. Theod. Rurſus propheta Deus hortatur, vt mulierem adulteram, & in ſcelerib. verſantem diligat, vt iterum per res oſtendat imaginem, & effigiem ſummi erga indignos diuini amoris.

Ambr. In propheta Olex legiſti. Conduc tibi fornicariamq; indecim denarijs, eo quod gemino are veteris, & noni teſtamēti, hoc eſt, integro fidei pretio, mulier illa vago quodam, & meretricio gentium cōuenarum comitatu ſulta cōducitur. Et conduxit, inquit, eam Gomor hordei, & ſemi Gomor. Per hordeum ſignificat, quia imperfectos vocaret, ad fidem, vt perfectos redderet. Per Gomor intelligitur plena meſſura, per ſemi Gomor ſemiplena. Plena meſſura in euangelio eſt ſemiplena in lege, cuius plenitudo nouum eſt teſtamentum. Siquidem dominus ait: Non veni legem ſoluere, ſed implere.

† alias reſpectant.

† Dolia, id eſt lagenas plenas vino.

† expeſta me ne fornicaris & ne ſis viri alterius. & ego ad te.

a 9 Acina.

b 9 Vt vinea.

¶ Lxx. conduxit eam mihi precio quaſi mulierem vt mercede ſuſcepta ceſſet adulterare, & cum propheta dormiat.

ET dixit dominus ad me. Adhuc vade, & dilige mulierem dilectam amico, & adulteram, ſicut diligit dominus filios Iſrael, & ipſi reſpiciunt ad Deos alienos, & diligunt vinacia vuarum. Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & choro hordei, & dimidio choro hordei. Et dixit ad eam: Dies multos expectabis me.

a 9 Triginta modijs.

b 9 Quindecim modijs.

a 9, Quod eſt cibus iumentorum, quia elat ſicut mulus, in quo non eſt intellectus.

b 9 Pro hac mercede c 9 12 1/2 ledeb.

res ſequuntur. c Corburei. Ideſt, triginta modijs & dimidio, ſcilicet quindecim qui reddunt 45. modijs hac mercede corburei. Quintadecima die menſis Niſan, qui eſt Martius percuffa ſunt primogenita Aegyptiorum, & Iſrael eſt de Aegypto: & hac mercede in Dei ſeruitute ductus, & pro primogenitis Iſrael, qui plagam non ſerunt. 15. ſicli argentei in templi donatio offeruntur. Quadrageſima quinta die ad monte Sina peruenit populus, & ſtatim altera die precipitur vt abſtineant a carnalium ſerminarum, & per triduum ſanctificati præparentur accipiendam legem: & quinquageſimo die Moyses præcepit decalogum. Bene ergo 45. modijs hordei dicitur conductioni, qui poſt aduentum Chriſti ſedent, & expectant aduentum viri ſui: donec plenitudo gentium introeat, & ſalutatio Iſrael ſalutatio fiat, qui interim nec Deum habet nec idolis ſeruit, nec vititur cibo hominum, ſed hordeum iumentorum, quia nil ſpiritali in lege habet: ſed licet ſequitur.

Niſan dicitur meſis, in quo paſcha ſiue Martius ſiue Aprilis incipit.

C

NICOLAUS DE LYRA. C A P. III.

ET dixit. Poſt vocationem Gentilium hic conſequenter denunciat ſinalis conuerſio Iudeorum. Circa quam primo ponitur Iudeorum ingratiſſimo, & tandem eorum excacatio. Secundo eorum ſinalis conuerſio, ibi: Et poſt hec. Prima in duas, quia primo ponit ſignum propheticum: ſecundo ſignatur, ibi: Quia dies multus. Circa primum dicitur propheta a domino.

2 Adhuc va. &c. In Heb. habetur: Socio. Ex quo patet: quod amicus hic dicitur eius ſponſus vel maritus, ſub quo tamen vt ingrata adulteratur, & ſic iuſte a marito dimittitur: ideo ſubditur.

3 Si. di. Eos de Aegypto educendo, & legem diuinam aliaque beneſicia ſpecialiter tribuendo, ſecundum quod dicitur Pſalm. 147. b. Non ſe. ta. omni. na. & iu. &c.

4 Et ipſi. &c. Eos colendo, ſtatim enim poſt legem datam adrauerunt vitulum conſtatilem Exod. 32. b. & poſtea temporibus iudicij & regum idola coluerunt, vt patet ex decurſu illius temporis.

5 Et di. &c. In Heb. habetur: Dolia vel cyphos, ex quo patet, quod per vinacia hic intelliguntur vaſa vinorum contentina, quæ tam diliguntur propter vinum contentum, & ſic notantur hic de ebrietate, quæ ducit ad alia vitia.

6 Et fo. &c. In Heb. Et conduxit eam mihi, ſ. adulteram a marito dimiſſam, ſecundum autem translationem noſtram loquitur de plebe Iudaica per modum vineæ, eo quod dicitur vinea domini ſabbath, Iſa. 5. a. Vineam autem colitur cum ſoſſione.

7 Quin ar. Quia ſecundum doctores Heb. & Latinos eos ſequentes,

MORALITER.

† Et dixit. Per hoc moraliter oſtenditur, quod bonus prælatus qui per Hoſeæ ſignificatur, debet diligere perſonam peccatricem non quantum ad culpam, ſed quantum ad naturam, ad imaginem Dei factam exemplo Chriſti, qui ſe peccatoribus oſtendit familiarem Luc. 15. a. hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Cuius cauſam addit Matth. Non eſt opus valentibus medicis, ſ. uale. ha.

6 Et fo. eam. In Heb. habetur: Et conduxit eam mihi, &c. Ad literam. n. tantum dedit Hoſeæ illi mulieri adulteræ pro ſua familiaritate habenda, & per hoc moraliter ſignificatur, quod bonus prælatus debet diligere peccatores, non ſolum ſalutem affectando, ſed etiam ad hoc efficaciter operando verbo, & exemplo, & etiam quantum ad pau-peres ſubſidio temporali, propter quod Petro dicitur fuit a domino Io. 21. c. Paſce oues meas. ter replicando.

9 Et dixit, &c. Hoſeæ ſic loquens in perſona dñi locubatur, qui ſua miſericordia expectat peccatores ad penitentiam, & ſimiliter ex ſua miſericordia peccatores non deſperant, ſed per Dei miſericordiam expectant.

per hoc ſignatur educio populi de Aegypto, quam fecit Deus 5. die menſis 1. Exo. 12.

8 Et cho. Chorus autem 30. modijs continet: & ſic chorus 45. modijs continet 45. modijs, ad ſignandum 45. dies qui fluxerunt a 15. die menſis primi excluſiue, uſq; ad primam diem menſis tertii excluſiue, in qua populus exiens de Aegypto venit ad montem Sinai, ubi recepit legem a Deo, ſecundum quod dicitur Exo. 19. Niſan autem tertio egreſſionis Iſrael de terra Aegypti in die illa, id eſt, prima die menſis, ſecundum quod exponunt omnes ebraei, & Hebraei, venerunt in ſolitudinem Sinai. Quod autem fuerunt ibi. 45. dies præcisè, ſic patet quia Iudæi faciunt menſis lunationes. Vna uero lunatio habet 29. dies cum dimidio, propter quod Iudæi faciunt primum menſem, 30. dierum, & ſecundum 29. dies conſequenter combinando. Ex quo patet, quod a 15. die menſis excluſiue, uſque ad primam tertij incluſiue fuerunt dies 45. id eſt, autem tempus: quod per iſtos numeros poſſunt conuenientius deſignari propheta ſancti perſone, per quas plebs Iudaica uſq; ad Chriſtum ſunt deducta. Ita 9 per 15. argenteos intelliguntur 15. prophetae, quibus habentur prophetae. ſ. Iſaias, Ieremias, Ezechiel, & 12. prophetae. Daniel. n. apud Hebræos non reponitur inter prophetae, ſed in catalogo grapha, vt patet per Hier. in prologo galeato. Per 45. modijs uero in genealogia Chriſti contenta, quæ Mat. 1. ponuntur 42. etiam dum tres quaterdenas ibidem poſitas, quibus ſi addantur tres reges qui omittuntur inter Ioram, & Oziam, ſecundum quod declarat Hier. ſuper Mat. habemus 45.

9 Et di. &c. In ſignum quod plebs Iudaica expectaret & ſiam multis temporibus, adhuc enim expectat.

† quia

Ego expectabo te. Ne putes me tibi inferre iniuriam parari refero. Ego vir tuus sedeo animo & expecto ad ultimum penitentiam, vt saltē in fine Israel credat, & fiat vnus pastor, & vnus grex.

Quia dies multos sedebunt, &c. Theo. Nam, inquit, vt mu- ter cū priorib. ama- oribus diuortium acies, hospitiūq; enuncians societa- e Prophetæ & ho- ditio vti voluit sic os abducti atq; ab- racti captiui in ter- alienā, non à regi- us, neq; à sacerdo- b. curabimini. Cū on erit altare, q̄ sa- a obiri & confici- d- terunt? Neq; per- cerdotes aut pro- ctas ostendi & p- gnificari petentib. lita erunt, vnde uid agendum non

æmonstrabit omniq; penè eorum curatione vacabo. * Theophylactus. Sedent Iudæi qui Christo non- hiberunt fidem, in sua incredulitate, neque Re- m habentes, cuius præsentiam & administrationem litiant, neque principem. Quin etiam ne iuxta animi considerationem quidem vel spiritualiter Regem ha- lit. In ipsisenim mens non sceptratenet, neque domi- tu fungitur. Neque perspicuitas aut veritas in ipsis est, vrum, cæci verè in tenebris sedent, neque ipsi veritatem itelligentes, neque alijs ipsam manifestare valentes. In- temerunt. n. Dñm, qui dicit. Ego sum via veritas, & vita.

c. Et sine ephod. Hierony. Ephod propriè super humera- sed hic pro omni vestimento sacerdotali accipitur: po- ni & pro lineis vestimentis, sicut Samuel Ephod li- ro indutus legitur. Hæc omnia Iudæi ad Lxx. annos ca- puitatis referunt, sed melius intelligitur vel de præsentem-

tempore, vel de vltima Iudeorum conuersione. Modo. n. D sedent Iudæi perduto loco absq; omnibus istis, sed nos ha- bemus Christum sacerdotem, & corpus eius & sanguinē, & vestem innocentem, & Theraphin. i. signum & memo- riam domini expressam in cordibus nostris.

1 Non fornicaberis, & non eris viro, sed & ego expectabo te. **2** Quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, & sine prin- cipe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine Te- raphin. Et post hæc reuertent filij Israel, & quærent domi- num Deum suum, & Dauid regem suum, & pauebunt ad dominum, & t ad bonum eius in nouissimo dierum.

d. Et sine Tera. Te- Teraphim. raphim dicuntur fi- gure & simulachra, quæ hic intelli- gimus: Cherubim & Seraphim, vel quæ- libet alia templi or- namenta. c. Et post hæc reuer- tentur, &c. * Theodoretus. Cum decem tri- bus, quæ à regibus profectis à Dauid defecerant, pro- prium regem sibi elegissent, post re- uersionem è Baby- lone coniunctæ & E

coactæ, vnum habuerunt ducem Zorobabel, ex Da- uidica tribu procreatum, ex quo diuinitus bonorum datorum fructum ceperunt. Hæc omnia priusquam fie- rent, planè sciens, prophetica voce prænunciat. * Theophylactus Quoniam autem & post completio- nem gentium omnis Israel seruabitur, exquirent filij Is- rael per fidem regem Dauid, hoc est, Christum manu va- lidum, qui æreis portis confractis, fortè sanè ligauit mor- tem, & spolia eius, nos videlicet, diripuit. Referto etiam hæc ad inferiorem hominem. Est enim adultera ipsa sen- sibilitas, & c. f. Pauebunt. Stupebunt ad dominum patrem & ad bo- num filiū de bono patre, cū viderint in sua & patris ma- iestate regnantē, vel ad bona de quibus dicitur. Credo vide- re bona domini in terra viuentium. Vel ad bonum. i. ad spiritū sanctum, qui cum patre & filio vnus est Deus.

CAP.

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Non for. Quia non seruiunt idolis.
- 2 Et non eris vi. Idest, Christo, à quo est modo separata propter suam incredulitatem.
- 3 Sed & ego expe. te. Loquitur in persona Dei qui expectat Iu- dæum finalem conuersionem.
- 4 Quia dies mul. Hic consequenter ponitur signatum per prodi- gle factum, cum dicitur. Quia dies multos. Quasi dice. factū præ- dictum, designant quòd dies multos.
- 5 Sede. Idest, manebunt.
- 6 F. Israel si. rege, &c. sicut videmus modo impletum, quia de- ficiunt regem vel principem, sed alijs regibus & principib. suunt.
- 7 Et sine sacrificio, &c. Quia non possunt sacrificare extra Ie- rusalem à qua sunt repulsi, & templum est destructum.
- 8 Et sine Ephod. Idest, sine veste sacerdotali, quia sublatis sacri- ficijs cessat vsus vestis sacerdotalis.

Et

- 9 Et sine te. Idest, imaginibus, in quibus demones solent dare re sponsa, & apud Iudeos non sunt talia.
- 10 Et post hæc. Hic vltimo ponitur Iudeorum finalis conuersio, cum dicitur.
- Et post hæc. Idest, post Iudeorum abiectionem & excacatio- nem.
- 11 Reuertentur. Ab errore suo.
- 12 Et quærent dominum Deum suum. Deuotè.
- 13 Et Dauid regem suum. Idest, filium Iesum Christum. Et sic debeat intelligi patet per translationem Chaldaicam apud He- bræos autenticā, quæ sic hêt. Post hæc reuertetur filij Israel, & quæ- rent cultum Dei sui, & obediunt Messie filio Dauid regi suo.
- 14 Et pauebunt ad dominum. ipsum reuerendo.
- 15 Et ad bonum eius. Timendo declinare ab eo, quod bonum est in oculis eius. Et subditur tempus.
- 16 In nouissimo dierum. Idest, circa finem mundi implebitur illud vt dictum est supra 1. c.

* CAP.

MORALITER.

4 Quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege. Quasi dicat, in expectatio diuinæ misericordie in præsentem figura est

existentium in purgatorio, quia nullum auxilium habēt ab intrinseco eo quòd sunt extra statum merendi. 10 Post hæc re. Scilicet ab illa pœna ad Dei claram visio- nem, & eius fruitionem dulcissimam consequentur. † M C-

ADDITIO.

In cap. 3. Vbi dicitur in postil. Et post hæc. Hic vltimo ponitur Iudeorum finalis conuersio. Hoc quod dicitur hic. Et post hæc reuertentur filij Israel, & quærent dominum Deum suum. Secundum Hebræos re- fertur ad tempus, in quo spectant falsè Messiam venturum in quo tē- pe dicunt q̄ reuertentur ad Deum per penitentiam, & erunt sub- o dientia sui Messie. Et sic tenent, q̄ ex isto loco non est argumentū eorum contra eos. Sed bene insipienti manifestè patet, q̄ ex hoc q̄- dit, Reuertentur filij Israel, & quærent dominum Deum suum, & Dauid

Dauid regem suum; planè intelligitur quòd ille Dauid. s. de quo ibi loquitur, iam venerat, nisi quòd ipsi non querebant eum. Non. n. di- citur. Reuertentur filij Israel, & quærent dominum Deum suum: & veniet Dauid rex suus, sed. Et quærent Dauid regem suum, quasi diceret: quærent illum qui iam venerat, vnde, & hæc prophetia impletur de his qui quotidie conuertuntur ex eis, respectu quorum dicitur. In nouissimo dierum, etiam si non sit in tempore circa finem mundi. Nouissimi. n. dies dicuntur tempus noue legis, cui non succedit alia lex, vt habetur, infra. Micheę 4. in postil. vnde bene aspicienti hæc autoritas planè facit contra eos.

C A P. IIII.

A *Ad dicitur verbum domini, &c.* A principio prophetiæ usq; ad hunc locum, sub meretricis descriptione & adultera (quarum post graues pœnas & longam relictionem postea fit restitutio in pristinum vel meliorem statum) numerantur peccata decem tribuum vel duarum tribuum & in cōmune omnium: nunc conuertitur sermo ad decem tribus, exponens Deum non frustra irarum tam grauiā cōminari & inferre supplicia, ne cui videatur non ex veritate iudicij, sed ex potētia Dei in eos qui non peccauerant iniuste illata sententia. Maximè referuntur hæc omnia ad eos qui Christum in carne noluerunt suscipere, & ad eorum poster-

Hiero.

† succidetur.

Hiero. Haymo.

Com. in hęc loc.

Diuiso.

Diuiso.

Mythic.

fit misericordia cædes adest, vt sanguinem sanguini ficeant. Et quia cognitio Dei abest. furtum & adulterium, præter iam commemorata flagitia. præsentia cernuntur. * Idem. Qui mendaces diuitias amat, veritatem non amat: vnde neque misericordiam à Deo suscipit. Sic cernuntur ad cruorem hæretici, qui seipos per heresim occidunt, alioquin occidunt ab hereticis rutos.

C A P V T IIII.

A *Quia vult dominus cum populo suo iudicari, & aperite oculos vestros indignationis, quia non est veritas.* **V** *Veritas sine misericordia non potest sustineri. Misericordia sine veritate (alias iustitia) negligenter taces, & qui his caret non scientiam Dei habet, sed contra pro veritate mendacium, & pro misericordia, maledictum & homicidium.* **N** *Abundantes sunt peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *Peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *In captiuitate x tribuum. Ugere videtur terra cum remanet inculta. Naturale est vt habitatore lublato bestie quæque & volucres & pisces deficiant, & iram Dei etiam multa sentiant animalia, quæ in vsus hominum à creatore alebantur.* **N** *Abundantes sunt peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *Peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *In captiuitate x tribuum. Ugere videtur terra cum remanet inculta. Naturale est vt habitatore lublato bestie quæque & volucres & pisces deficiant, & iram Dei etiam multa sentiant animalia, quæ in vsus hominum à creatore alebantur.* **L**ugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat

1 **V** *Veritas sine misericordia non potest sustineri. Misericordia sine veritate (alias iustitia) negligenter taces, & qui his caret non scientiam Dei habet, sed contra pro veritate mendacium, & pro misericordia, maledictum & homicidium.* **N** *Abundantes sunt peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *Peccatum, peccato, noua veteribus addunt.* **U** *In captiuitate x tribuum. Ugere videtur terra cum remanet inculta. Naturale est vt habitatore lublato bestie quæque & volucres & pisces deficiant, & iram Dei etiam multa sentiant animalia, quæ in vsus hominum à creatore alebantur.* **L**ugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat

dicit: Audite sermonem Dñi filij Israel, quia iudicium Domini aduersus incolas terræ, eo quod neque misericordia, neque veritas, neque agnitio Dei super terram, & non est misericordia. Nec pupillo, nec viduæ, nec Christo miserentur & in mentibus eorum non habent scientiam. Id est, fides & cognitio Dei, vel ipsa sapientia. **Maledictum.** Ad eos pertinet qui dicebant. **Damnum.** Mendacium. Qui dicebant; **Reus est mortis.** Hec homicidium. Qui ipsum & proprietatem occiderunt. **Furtum.** Qui se & filios suos Deo furantur, dicendo. **Sanguis est super nos & super filios nostros.** **Adulterium.** Ad immunditiam vel idololatriam refertur. **Sang. sang. utigit.** peccatum peccato additur. Nomine enim sanguinis peccatum signatur.

Habitatores terræ Id est, non aduenæ & peregrini incolæ terræ dicuntur qui ad iudiciū prouocantur autem vt aduenæ & peregrinus pertransit mundum sequitur veritatem & misericordiam, & sic scientiam ne maledicti & aliorum peccatorum inundatione ruatur.

Lugebit terra. Id est, amatores terræ cum perden quibus gloriabantur carnales Iudæi: Qui infirmati, comprehensi ab hostibus, qui & bestie fuerunt. Id est, feroces, & volucres Id est, de meritis se offerentes. in profundis vitiorum demersi, & aerem liberum non videntes.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. IIII.

A *Supra Hoseæ prophetizauit non solum verbis, sed etiam sensibilibus factis: hic consequenter prophetizat simplicibus verbis, explicando magis præmissa, quæ sunt duo in generali, scilicet Dei iustitia in peccatorum punitione, & eius misericordia in penitentiæ susceptione. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur explicatio, secundo, explanationis promulgatio. c. 8. Prima in duas, quia primò explicatur Dei iustitia in punitione peccatorum, secundo, contra premium eius misericordia in reuersione eorum c. 6. Prima in duas, quia primò explicatur iustitia erga populū indistinctè, secundo, magis distinctè, c. sequenti. Prima adhuc in duas, quia primò explicatur Dei iustitia in punitione peccatorum contra proximum, secundo in punitione peccatorum contra Deum, ibi. Secundum multitudinem. Circa primum dicitur.* **1** Audite verbum. *Quod debetis intelligere.* **2** Quia iudicium domino cum habet. *Id est, vult ostendere, quod iuste procedit in eorum punitione: propter quod subditur.* **3** Non est enim veritas. *Ad proximum in verbis.*

4 Et non est misericordia. *Erga pauperes in affectu c. 10.* **5** Et non est scientia Dei. *Directiua in agendis.* **6** In terra. *Id est, in Iudea.* **7** Maledictum. *Id est, detrahitio proximi & iniuriam.* **8** Et menda. *Nocendo ei in verbis.* **9** Homicidium. *Inferendo nocumerum corporis.* **10** Et fur. *In rebus possessis.* **11** Et adu. *In persona coniuncta, & per consequens in heribus falsis per adulterium submituntur.* **12** Inun. *Id est, ultra modum abundauerunt, sicut aquæ inuicem proprias ripas exeunt.* **13** Et san. *san. te. Ex predictis. n. vitus secuta est tanta effusio sanguinis, quod homines mutuo sanguine fedabantur.* **14** Propter hoc, & c. *Id est, desolabitur, sicut de contrario dicitur in dere metaphoricè quando floribus & fructibus refertur.* **15** Et infirma. *omnis qui ha. in ea. Non solum homines, sed et bestie, & aues quæ deserviunt hominibus ad solatium & recreationem & aucupium, & ideo eo puniuntur homines eorum quando pestilentia moriuntur.*

M O R A L I T E R.

1 *Audite verb. do. & c.* In hoc c secundum sensum literale ostenditur Dei iustitia in punitione Iudeorum propter multitudinem peccatorum: mysticè verò per hoc significatur punitio malorum Christianorum, & primo propter peccata contra proximum cum dicitur. **7** *Maledictum & menda. & c.* Hęc n. peccata multum abundant

4 Et dant inter Christianos, & maximè temporibus inter guerras multiplices inter ipsos. **13** *Et sang. sang. ut.* Quia contanguineus contanguineus polluit per adulterium vel fornicationem, & poena cum dicitur. **14** *Propter.* Id est, homines terrenis cupiditatibus stationibus immersi.

Veruntamen. Hier. Q. d. Prouocauit ad iudicium, vt sci-
at non per potentiam Dei, sed propter peccata se hosti-
is traditos. Sed quia neglecta correctione, in sceleribus
impudenter permanent indigni sunt qui arguantur.

Populus enim tuus, &c. * Theod. Sacerdoti reprobato,
qui ex sua digni-
te excidit, similes

etis mea prouidē
deserti, ac p mul-
dies in hac meā
disciplinam trade-
mi vna cum ve-
ris prophetis mē-
dia denunciandi-
bus. Prophetā vo-
ce pseudoprophe-
ta a consuetudi-
nē quæ apud eos
in alucrat.

Hodie. Non frau-
del insidijs, sed
aperta luce, vt oēs
scint te pro pecca-
ti captiuatam.

Et corruet etiam
pseu pseudo, vel
omnis gratia pro
ptandi, quia ante
cariuitatem x. tri-
bun habuerunt
prophetas Eliam &

Eliam & alios qui in Samaria prophetauerūt sed post
cariuitatem in x. tribub. non legitur fuisse propheta, vn-
de mos qui erat de tribu Iuda, cogitur redire in patriā,
nōn Samaria quasi in alieno regno prophetaret.

Nocte i. * Theod. Docet quam matrē vocat, & assi-
matus est populus meus quasi scientiā non habens. Nā
cui in tenebras ignorantia seipso tradidissent, vt ne exi-
gum quidem lucem hominis ad Dei notitiam perducē
ut accipere vellent, propriē comparantur nocti tali cali-
gine oppressi. Matrem vocat synagogam. populum verō
vocat, ex hac profectos: quod etiam apud Esaiam inueni-
ms. Quis est liber repugij matris meæ.

Omnia quæ dicuntur de decem tribubus possunt re-
ferri ad hæreticos quia relinquunt regnum David & Ie-
rusalem. Id est, Christum & ecclesiam, & ideo nocte coo-
pepi tacent a laude Dei. Et quia non habent scientiam.
Id est, veram fidem Christi, repelluntur plerumq; imma-
tu morte a sacerdotio, ne indi tradent corpus & san-
guinem domini, & ne diu viuendo corrumpant alios do-
ctina vel exemplo: & qui a talibus generantur: cum ip-
sorum eterna damnatione prementur.

Matrem
NICOLAVS DE LYRA.

1 Sed & pisces maris congregabuntur. Hebræi dicunt finie
tu tribu. Hebraicū hic positum a quiuocum est ad congregari &
fin, & ex circumstantia literæ videntur Hebræi melius dicere.

2 Veruntamen vnusquisque non iudicet, &c. Id est, nul-
lū argua: peccatores huius populi: q̄a faceret frustra, ideo subditur.
Populus enim tuus. Et ostenditur eius incorrigibilitas.

4 Et cor. ho. Id est, citō. Et mutatur hic modus loquendi de ter-
na persona ad secundam.

5 Et corruet etiam pro. scilicet falsus.

6 Tecum. Qui te nutriunt in vnijs, adulationibus & mendacijs
su.

7 Nocte tacere feci matrem tuam. Id est, Ierusalem quæ de
noe capta fuit 2. Para. vlt. & sic confusa conticuit.

8 Conticuit populus meus eo quod non habuit scien-
tiam.

MORALITER.

† In bestia. Per quam significantur seroces vel potius fe-
roas, bestia namque dicitur quasi vastia a vastando.

† Et in volucre celi. Per quam significantur superbi.
† Sed & pi. Id est, aquis voluptatum demersi.
† Congregabuntur. In sagena diaboli. Et bene dicuntur vo-
lucres aquæ maris quæ sunt amaræ. Dicit enim Boer.
2. consolatione. Tristes verò voluptatum esse exitus
in illiger, quisquis libidinum suarū reminisci volet. Et
subditur obstinatio cum dicitur.
3 Populus enim tuus, &c. Sacerdo. Id est, sacram scripturam
dan-

f Matrem. Iudæa generaliter mater, singuli filij.
g Quia tu scientiam repulisti. &c. * Theod. Explicarius osten-
dit suam benignitatem, & eorum animum ingratum.

* Bernardus. Non ignoro quantū ecclesiæ profuerint,
& profint literati sui, siue ad refellendos eos qui ex aduer-
so sunt, siue ad sim-
plices instruendos.

1 Denique legi. Quia
tu repulisti scientiam,
&c. Legi. Qui docti
fuerint, fulgebunt qua
si splendor firmamenti.

2 Sed & scio vbi lege-
rim. Scientia inflat.
h Secund. mul. Hæ-
retici quanto plu-
res, tanto magis de-
linquunt Deo, &
iuxta numerū suū
ampliant dogmata
errorum. Quorum
gloria, i. dignitas
Christianitatis, mu-
tatur in ignomiā
quando pro pecca-
tis præteritis in am-
pliora labuntur, &
inde in poenā. Qui
comedunt peccata
populi, dū per dul-
ces sermones deci-
piunt corda, & deuorant domos viduarū, dicendo: Deus
nihil aliud quærit, nisi veritatem fidei: quam si custodie-
ritis, non curat quid agatis. Et sic subleuant animas eorū
in peccatis, vt non poeniteant, sed in sceleribus gaudeant.
Vnde & populus qui docetur, & sacerdos qui sic docet,
pariter peribunt. Vel: sacerdotes, adulantes homini-
bus in peccatis, peccata eorum assumunt sibi, vnde Isa.
Popule meus qui beatum te di. &c. Hi sacerdotes non erant
de tribu Leui, sed ex quacunque tribu, dantes munera
regibus decem tribuum, fiebant sacerdotes in templis
idolorum.

3 Sed & scio vbi lege-
rim. Scientia inflat.
h Secund. mul. Hæ-
retici quanto plu-
res, tanto magis de-
linquunt Deo, &
iuxta numerū suū
ampliant dogmata
errorum. Quorum
gloria, i. dignitas
Christianitatis, mu-
tatur in ignomiā
quando pro pecca-
tis præteritis in am-
pliora labuntur, &
inde in poenā. Qui
comedunt peccata
populi, dū per dul-
ces sermones deci-
piunt corda, & deuorant domos viduarū, dicendo: Deus
nihil aliud quærit, nisi veritatem fidei: quam si custodie-
ritis, non curat quid agatis. Et sic subleuant animas eorū
in peccatis, vt non poeniteant, sed in sceleribus gaudeant.
Vnde & populus qui docetur, & sacerdos qui sic docet,
pariter peribunt. Vel: sacerdotes, adulantes homini-
bus in peccatis, peccata eorum assumunt sibi, vnde Isa.
Popule meus qui beatum te di. &c. Hi sacerdotes non erant
de tribu Leui, sed ex quacunque tribu, dantes munera
regibus decem tribuum, fiebant sacerdotes in templis
idolorum.

4 Quia tu scientiam re-
pulisti, repellam te ne sacerdotio fungaris mihi. Et oblita es
legis Dei tui, obliuiscar filiorū tuorū & ego secundum mul-
titudinem eorum sic peccauerunt mihi gloriā eorum in

Secundum multitudinem, &c. * Theophyl. Non possum
inquit, inuenire mensuram vel numerum delictorum
ipforum, vnde dico, quod quemadmodum ipsi innume-
rabiles sunt astrorum in star, sic & ea quæ peccauerunt
mihi sub numerum non cadunt. Ingratitudinem ipsoꝝ
hic pariter in medium confert. Sic in anima contingit,
vbi vnus ducis præsidio repulso, perturbationes copiose
factæ peccant in Deum.

9 Quia tu scientiam repulisti. Scilicet diuinam prophetis re-
uelatam.

10 Repellam te ne sa. fun. mi. Sacerdotes. n. sanctos prophetas
persequebantur, vt patet de Iere. 26. idē meritō fuerunt partim oc-
cisi, & partim captiuati in captione Ierusalem.

11 Et ob. es le. Dei tui. Legis studium dimittendo, & mendacijs
pseudoprophetarum intendendo.

12 Obli. si. tu. In necessitate eis non succurrendo.

13 Secundum multitudinem. Hic consequenter declaratur
diuina iustitia in punitione populi de peccatis contra Deum, scilicet, dolo-
latria multiplici. Et diuiditur in duas partes: quia primò circa hoc
arguitur populus decem tribuum, secundò mouetur populus duarū
ibi, si. fornicaris. Circa primum dicitur. Secundum multitudi-
nem. Peccata multiplicando.

14 Glo eo. Id est, etiam dignitatem.

* In
danti, tales enim rebellant vera prædicanti.

7 Nocte tacere feci. Mater peccatorum est concupiscē-
tia nam omne peccatum contra proximum oritur ex
concupiscentia mundi, vel ex concupiscentia carnis, vel
ex superbia uitæ, quæ est concupiscentia excellentiæ in-
debitæ: hanc autem concupiscentiam dominus tacere fa-
cit in mortis nocte.

13 Secundum. Hic ostenditur Dei iustitia in punitione pec-
catorum, quæ sunt contra ipsum, idē subditur. Sic pec. &
hoc ostendit in speciali primò quantum ad clerū, ideo
subditur.

† Peccata

D
Ser. 36. in
Cautica.

Dan. 12.

1. Cor. 2.

† contendit
cū sacerdote.
Alleg.

Hieronym.

E
† succisus est.
† 83. dist. c.
omnes. de re
nunc. c. nisi.

Isa. 3. c.

Com. in hūc
locum.

Diuiso.

paucioresq; reddam, & iam inde ad ignominiam transferentur. Vel, tempus veniet, quando ignominia sue opera cognoscent, eosque illorum pudebit. Gloria eorum tandem in contumeliam alterata est, quando ipsi filii regni habitus ducti sunt foras. Deinde, quando accepto a Deo do-

† 2. c. pastor. & 5. q. 1. c. nulli. † leuauerunt animam suam.

† opera Ser. de verbis e uang. Dixit Simo Petrus ad Iesum Ecce nos reliq.

no male utatur quam, ut opib. vel eloquentia, ideoque relinquat eum Deus, ad ignominiam hoc illi vertitur. Hanc ad rationem sapientes Gracos in reprobam mentem tradidit, eos deserens. Sic opulens ille acriter torretur, ceu in sartagine gehennae diuitias.

Com. Bernar. Qui per Christum in sortem ministerij intrasse videtur, quemadmodum pascit gregem Domini sollicita secum excusatione discutiat Indignus. n. lacte & lana conuincitur, si non pascit oues. Si non vigilat in custodia gregis, iudicium sibi manducet & veticitur. Vae tibi clerice, mors in olla. Mors in ollis carnis, mors in huiusmodi delirijs est: ob id maxime, quia populi constat esse peccata que comedis. Sumptus ecclesiasticos gratis habere te reputas? Cantando (ut aiunt) tibi prouenire videntur: sed bonum erat magis fodere, aut etiam mendicare. Peccata. n. populi comedis: ac si propria tibi minus sufficere viderentur. Sollicitus esto tanquam redditurus rationem pro eis gemisus fundere, dignos poenitentiae agere fructus. Alioquin tibi, ea noueris imputanda quae modo inter delicias comedis, & parumpendis, & dissimulas tanquam nihil attinentia tibi.

Theod. Peccata populi mei comedent, si metent quae seruerunt, & suorum peccatorum fructum vindemiabunt. Quidam dicunt per haec designari Sacerdotes, qui cum ex sacrificijs oblati pro peccatis certam quandam portionem secundum legem acciperent, hoc beneficio costricti, peruersum & scelerate viuentes accusare nolebant: Quamobrem offensus Dominus ait: Quoniam in sacrificijs pro peccatis oblati delicate & dissolute versamini, & congruam curationem labentibus non admoueris, horum delictorum poenas dabitis, alienis gentibus ad eadem vestram traditi. Hoc docet manifestius cum adiungit.

Et erit sicut populus, sic & sacerdos. Id est, Similiter ut populus poenam vestri sceleris sufferetis, quia populi curationem cum recepissetis, in summa inertia vitam traducentes, omnem male habentium curam abiicistis. Nec solum pro iniquis operibus, sed & cogitationibus malis poenas sumam.

Hiero.

Hiero. Haeretici suo errore non saturantur nec eorum turpitudine suae fornicationis, & non custodiunt legem derelinquunt Deum, insanunt & inebriantur, perdita mente adorant idola, quae in corde suo sunt & spiritu fornicationis possidentur.

Voluptas diabolica est, & ta famem, ne tictatem parit. Beati qui est sicut ius quoniam ipsi buntur: quia i substantia es sariar. Iniqui n habet substam & ideo ventr uorantium v relinquit. Formicati s non cessauerunt. Theop. Duabus in populo dien quarum pri scortati sint so ad idolor

Quanto pro scelere hoc sacerdotes & populi captiuebantur. Quia. Id est, oblata pro peccatis & populi. Sacerdotes, quorum est sceleris comedere.

Ignominiam commutabo. Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum subleuabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic sacerdos: & visitabo super eum vias eius, & cogitationes eius reddam ei. Et comedent & non saturabuntur. Fornicati sunt & non cessauerunt, quoniam dominum dereliquerunt in non custodiendo: fornicatio & vinum & ebrietas auferunt cor. Populus meus in ligno suo interrogauit, & baculus eius annunciauit ei. Spiritus enim

Quia aequaliter peccant, aequaliter puniuntur. Puniam. Sacerdotes & populum. Mala opera exercebunt.

Non solum pro operibus, sed etiam pro cogitationibus puniuntur. Id est, Mala opera exercebunt.

Virgines fornicantium deficiunt, sed desiderium audefcit. Id est, decem tribus cum idolis Ieroboam. Subaudit fornicari. Non valentes duobus dominis seruire. Qui dicit: Dominum Deum, iuam adorabis.

Maholam eius.

Id est, diabolus, qui in similibus facit adorari. Id est, idolum fornicationis, colorum, inuentio.

Id est, diabolus, qui in similibus facit adorari. Id est, idolum fornicationis, colorum, inuentio.

rum deuoluti, usque adeo ut custodirent hanc fornicationem, & permanerent in ea firmiter. Posterior ebrietatibus se se dediderint, quod est, ad nullas ne litias sunt effusi. Feruntur haec quoque de Iudaeorum sacerdotibus, siue ijs qui tum duxere spiritum, siue qui post Christum vixere, quod ipsi doctores et res, populi fornicationem custodiebant, quam catam deletamque oportuit. Temulentia est in se uel furor animi, ebrietas est moeror. Hoc affectus, qui vel a vilissimo quoque vix tribus obolis ualeat, prehensionem hortet.

Et vinum & ebrietas auferunt cor. Sicut ebrietas vini mentem bibentis, ita fornicatio corporalis vel spiritualis de rationali homine quasi brutum animal efficit, uel lupanaria sectentur, & ligna & lapides quasi Deum adorant, unde quasi admirans subditur propheta.

Populus meus. Qui quondam nomine meo vocabatur.

In ligno suo interrogauit, &c. Id est, genus erat quinationis quod fiebat in ligno & baculo, quo futurum captabantur auguria. Unde in Ezechiele legitur, quod pergens Nabuchodonosor contra Amon & Ierusalem, inter ceteras dininationes commiscuerit sagittas, & exierit virga contra Ierusalem: Fortem sic isti quaerunt quid uilius esset, Deum an idolum colere, unde iusto iudicio Dei per responsonem baculi ducti sunt a diabolo, unde sequitur. Spiritus enim fornicationum decepti eos.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 In ignominiam commutabo. Regem cum populo captiuando.
- 2 Peccata populi mei comedent. Scilicet idolorum sacerdotes, quia recipiebant oblationes factas pro peccatis. Vel potius quia ex populi idololatriam ex qua consequerantur questum, sustentabantur.
- 3 Et ad iniquitatem eorum subleuabunt animas eorum. Inducendo eos ad idololatrando ad materem questum consequendum.
- 4 Et erit sicut populus sic sacer. Id est, similes in punitioe: ideo subditur.
- 5 Et visitabo super eum vias eius, & cogitationes eius reddam ei. Scilicet poenam debitam inferendo.

6 For-

- 6. Fornicati sunt. Idololatrando.
- 7. Et non cessauerunt. Idololatriam continuando.
- 8. Quoniam dominum dereliquerunt. In non custodiendo seculi & legem eius. Cuius causa subditur.
- 9. Fornicatio. Scilicet corporalis & spiritualis.
- 10. Et vinum & ebrietas auferunt cor. Ita enim vertunt intellectum & voluntatem a studio legis auinc.
- 11. Populus meus in ligno suo. Id est, in idolo ligneo.
- 12. Interrogauit. Euenitum de futuris.
- 13. Et baculus eius annunciauit ei. Erat. n. quidam inuendit modus per projectionem baculi. et omnia ista & similia a idololatriam & superstitionem pertinent, ideo sequitur.
- 14. Spiritus enim fornicationum decepti eos. id est, malignus spiritus tentans de idololatria & pertinentibus ad eam.

MORALITER. Peccata populi mei comedent. Quod faciunt palliatae peccata diuitum pro questu, & similiter dicentes peccata purgari oblationibus sine alio satisfactionis actu, & ideo subditur. Et erit sicut populus, &c. Scilicet condemnabitis ante Deum eiusque sanctos. Secundum quantum ad populum vulgarem cum dicitur.

11 Popu-

Populus meus in ligno suo interrog. Isti sunt ritus ad sortilegos, per lignum & baculum designati sicut in ligno sicco vel baculo non est aliqua vis uimandi, sic nec in sortilegis occulta reuelandi. Spiritus enim fornicationum decepti eos. Id est, de idololatria tentans. Talia namque pertinent ad idololatriam.

† super

super cap. In lege præcipitur vt in loco quem dominus egerit sacrificatur, & iuxta templum lucus & arbores in plantentur, nec voluptuosa loca religionem emolunt. Contra Israel excelsum relinquens Deum, in excellocis diligebat sacrificare, & quia perdidit veritatē, cærebat vmbra, vnde in libris Reg. legitur: *Uerunt amē excelsa non abstulit, quia adhuc populus inuolabat in excelsis.*

*Hæretici sublimi edogmatum fibre promittunt, sacrificat sub quer. do. et te. arbores. fructuosas, gassim, & uineam n habent, sub quibus sanctus requiescere dicitur. b. deo fornicab. &c. Theophylactus. cotiux filix uelle, uxoresque filirū uestrorum, d. cotiuantium inuiz exponitur: e. que non uisita- b. ipas, hoc est, de- sam & permittā e. talia pati, uisi- ti & alia ratione p. cantes Deus, q. d. eorum misere- r. impediens ipso- r. ad vitia impetu- osum iret, iuxta illud. *Visitabo in uir- go peccata eorum, &c.* Quem diligit castigat tanquā filium. filix & sponsa hæreticorum sunt animæ quas errore gnerunt, & suis dogmatibus desponsauerunt. Huiusmodi indigni sunt correctione Dei quoniam omnis cul- t. eorum fornicatio est, & turpes turpibus commiscen- t. ideo vapulabunt. vt aliquādo per plagas intelligant, coniam reliquerunt Deum. Non ui. Vt qui aliter intelligere non uultis. ex dolore et eprobrio uestro intelligatis dolorem & iniuriam Dei, eius vxor & filij esse debuistis, qui in tantum in uestro peccato irascitur; vt nec peccātes arguat, nec non per ex- t. mam captiuitatem puniat grandis miseria, ut quia de- stratur emendatio, non adhibetur correctio. Quæ cole- b. t. Beelphegor, quæ Priapum possumus dicere. ob ma- g. tudinem obsceni membri, unde dicitur q. *Asa fecit re- m in conspectu domini & abstulit effeminatum, & amouit ma- m suam Maacham, ne esset princeps in sacrificijs Priapi.* Et cum effeminatis. Effeminati sunt sacerdotes in an- ts. non deorum, sed dæmonum: qui galli dicuntur, quia e. hac gente capros Romani effeminabant, vt qui Ro- tam cœperant hac ignominia ferirentur. Si fornicaris. Si decem trib. cum meretricibus. idola colūt.*

a fornicationum decepit eos, & fornicati sunt à Deo suo. Su-
b per capita montium sacrificabant, & super colles accende-
c bant thymiam: subtus quercū & populum & terebinthū,
d quia bona erat umbra eius. Ideò fornicabuntur filix uestræ
e & sponsæ uestræ adulteræ erunt. Non uisitabo super filias
f uestras cum fuerint fornicatæ, & super spōsas uestras, cum
g adulterauerint: quoniam ipsi cum meretricibus conuersa-
h bantur, & cum effœminatis sacrificabant. Et non intel-
i ligens populus uapulabit. Si fornicaris tu Israel, non
k delinquat saltem Iuda. Et nolite ingredi in Galgala, & ne
l ascenderitis in Bethauen, neq; iuraueritis, uiuit dominus.
m Quoniam sicut vacca lasciuens declinauit Israel.

ita vt quicumq; impleret manum suā, vel offerendo, vel D regi munera dando, fieret idolorum sacerdos saltem tu Iuda qui possides Ierusalem, & ex lege habes sacerdotes, leuitas & ceremonias templi, ne idola colas cū domino.

Allegorice. Si tu hæretice fornicaris saltem Iuda, idest, ecclesia non fornicetur & ne ingrediatur Galgal, idest hæreticorum concilia bula, ubi peccata omnium reuelantur. Galgal enim, reuolutio vel uolutabrum interpretatur, & ad instar porcorum uoluntur in cœno uiciorum. Et ne ascēdas in Bethauen idest, ad superbas falsorum dogmatum faciones. Non est enim E domus Dei sed domus idoli: Nec iuret per nomē Christi cuius maiestātē de Deo malē sentiens polluit. Sicut enim vacca percussa asilo percussisunt hæretici ardentibus diaboli sagittis, & legis noticiam re- liquerunt, ideo pa- scuntur in lata uia, quæ ducit ad mor- tem, & patientia boni pastoris eos ad mortem nutrit. f. Galgala. Locus in quo Saul in regem uictus, ubi & populus de deserto ueniens primum castrametatus est, secūda circuncisione purgatur. Ex quo tempore aduersæ religionis in loco celebri error inoleuit. * Theophyl. Galgala ciuitas erat ueremeter idolis studens in qua Iosue circumcidit lapideis cultris hebræos, ac duodecim lapides ex Iordane acceptos huc reposuit ut essent memoriale tam admirandi beneficij. Valde igitur E absurdum erat, ciuitatem illam, in qua tot diuini beneficij signa, reposita erant, impietatis metropolim demonstrari per ascensum eò, idolisque sacrificantes. g. Ne absconde in Betha. Quæ quondam Bethel dicebatur, sed post quæ aurei vituli à Ieroboam ibi sunt positi, non domus Dei, sed domus inutilis & domus idoli dicitur. Forsitam & populus Israel ideo in solitudine fecit tibi caput vituli quod coleret, & Ieroboam vitulos aureos, ut seruarent in sua superstitione quod didicerant apud Aegyptios, qui sub figura boum Deos colunt. h. Quoniam sicut vacca &c. * Theoph. Oestrum paruæ cuiusdā muscæ spēs est, q̄ simul atq; vitulam momorderit, adeò eam in rabiem adigit, ut sursum ac deorsum cursitans interdū per præcipitiū feratur, dicit igitur ad Iudam. Quoniam

1. Reg. 10 c. Ios. 5. b. 1. Reg. 12. g.

NICOLAUS DE LYRA.

Super capita montium sacrificabant. In talibus locis arboribus & vmbrosis idololatriam exercebant. Et populum. Nomen est arboris vmbra magnam facientis. Ideò fornicabuntur filix uestræ. Idest, permittentur sic capi, & insit ad uestram punitionem. Non uisitabo super filias uestras &c. Impediendo eas à uisitis suis per punitionem. Cuius causa subditur. Quoniam ipsi. Idest, patres eorum & mariti. Cum meretricibus conuersabantur. In fornicando & adulterando corporaliter. Et cum effœminatis. Idest, cultorib. idolorū eunuchizatis. m. uchi. u. sicut uirgines deputabantur ad cultum Deæ Vesthe. Sacrificabant. Fornicando spiritualiter. Et populus non intelligens. Idest, intelligere nolens, q̄ ista sunt

sunt pessima. 10 Vapulabit. Idest, uerberabitur plagis à Deo immissis. 11 Si fornicaris. Hic monetur duarum tribuum populus talia cauere, cum dicitur: Si fornic. Tu Israel. Ponitur hic si pro quia, vt patet per prædicta. 12 Non delinquat saltem Iuda. Quia habebat templum Dei in Ierusalem. 13 Et nolite ingr. &c. Locus est ubi Iosue circumcidit filios Israel, vt habetur Ios. 5. propter quod locus uenerabilior reputabatur: propter quod idololatriæ postea ibi posuerunt idola: 14 Et ne ascen. in Betha. Ibi enim positus fuit vnus de vitulis aureis Ieroboam. 15 Neque iura. &c. Applicando idolis modum iurandi per Deū. 16 Quoniam sicut vacca lasciuens. Quæ rumpit iugum. 17 Declinauit Israel. A iugo legis diuine.

* Nunc

MORALITER.

Super capi. mon. &c. Per montes & colles significantur mundi potentes quibus aduatores sacrificant quādo diuinos honores eis exhibent: sicut legitur. 2. Paralip. 24. de Iosias rege Iuda Subtus quer. Per istas arbores frondosas & vmbrosas signi-

significantur habentes diuitias, quæ transeunt sicut umbra. Sap. 5. d. Diuitiarum iactantia quid contulit nobis? transierunt omnia uelut umbra. Istis arboribus diuinos honores impēdunt cupidi pro quæstu temporali. De hoc habet exemplum Act. 12. de Herode Agrippa, cui populus acclamauit uocēs Dei, & non homines eo quod auerentur regiones eorum ab illo, vt dicitur ibidem.

Quoniam Ephraim, sive decem tribus, vitulæ devianti similes sunt. eò q̄ cœstu idololatriæ sint mortæ. At. n. dominus tradens eum in captiuitatem pascet ipsum, non amplius veluti inobedientem, sed tanquam agnum man suctissimum. Namque captiuitas humiliabit eum. Anima quoq; vbique ad præcipitium peccati delata fuerit, lapsa preceatur vt se dñs regat, veluti agnum qui non diligit, neque vocifere tur nec propriã voluntatem habeat.

4. Reg. 17. a. Iaffert ignominia est pro rectoribus eius.

Nunc pascet eos dominus quasi agnum in latitudine. Particeps idolorum Ephraim, dimitte eum. Separatum est conuiuium eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt afferre ignominia protectores eius. Ligauit eum spiritus in alis suis, & confundentur a sacrificijs suis.

Buntur. *b* Part. idol. * Theoph. Ad Iuda hæc adhuc videtur dicere, quoniam particeps est factus idolorum vacas adorans, quæ offendicula ipsi fuerunt, animorumque retia. Chananaeos quoque amulatus est, idolo ipsorum Beelphegor inseruiens hinc ignominiam habuit. Qui diligit ignominiam proximi, videat quibusnam idolorum participibus coniunctus sit, aliaque id genus, quæ in mediũ promit vates.

Hiero

Hiero. 3. Reg. 12. g.

Idem nomine Ephraim decem tribus temperatur, quia de illa tribu fuit Ieroboam. qui primus vitulos aureos, vnum in Bethel, alterum in Dan constituit. *c* Dimit. Horratur propheta ecclesiasticum virum, vt contemnat hæreticum, qui amicus est demonum: & fru-

fructiferam suæ doctrinæ vbertatem promittit cuius sacrificia ab ecclesia separata sunt, dum non rectè conuincuntur mysterium corporis & sanguinis Christi: & idè vti errores & immunditiam sequitur. Et affert ignominiam superfluas traditiones & ligat eum cum diabolo, ne valeat bilis manere, id est vento doctrinæ circumferatur, & confundetur, sicut quæ tributio eius est.

1 Par-
2 fundetur, sicut quæ
3 tributio eius est.
4 Aus.
5 d. Prot. Reg. qui
6 populum eius dicit
7 & defendere eum
8 runt, inducit ad
9 idololatriam & tunc reges quam pulum, immundum spiritum ligat, nec ex-

rè volitare patitur, sed in obumbrationibus errorum cæcat, & idè confundentur cum fuerint capti ab eis, intelligentes poenam pro idololatria illatam. *e* Ligauit eum, &c. * Theoph. Vt aues motu alarum sonitu acra dissecat, sic ipsa synagoga in tribuum: ta, in alienã terrã captiua adducetur, mea ira ipsam impellente ac trahente, veluti quodã venti turbine idolis sacra fecerit. Vel sic. O Iuda, tu causa es decem regno, cur ad idolorum cultum deflexerit. Nam vbi respexisset. idola colentem qui tẽplo assidebas, cele ipsa ad idola cucurrit. Hac rone Iudeorũ doctores respiciẽtes, profelytos faciebant filios gehennæ, quod sum est obseruare: postq̄ qui offenderit vnũ ex his, prodest ei vt rex eius collũ mola asinaria suspendat. Habet & aia duas alas, naturalem legem & doctrinam, per quas mota ad honestum, sursum ad cœlum fer-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Nunc pascet eos dom. quasi. Quando enim agnus debet occidi, lauius pascitur. Et per hoc designatur quod decem tribus citò essent gladio tradendæ.
- 2 Particeps idolorum Ephraim. Id est, deditus idololatriæ.
- 3 Dimitte eum. Tu Iuda, ne consortio eius corrumparis.
- 4 Separa.

- 4. Separa. est. Id est, excommunicatum.
- 5. Dilexerunt afferre ignominiam. Id est, idololatriam.
- 6. Protector. eius. Id est, reges & sacerdotes.
- 7. Ligauit eum. Scilicet et magnis.
- 8. In alis suis. Id est, in intellectu per obstinationem in effectu per executionem.
- 9. Et con. Id est, propter sacrificia sua idolis & demonibus.

CAP. V.

CAP. V.

Audite hoc sacerdotes, & attendite domus Israel. Quia in superioribus accusauit populum & vanos sacerdotes regiamq; tribunal per Ephraim, nunc iterũ omnes veluti sopitos excitat, & expergeficit ad audiendum. Ad vos inquit, est iudicium, hoc est, ad vos pertinet hæc increpatio & reprehensio, quam facio. Quale autem hoc iudicium est? Quod prophetis meis omnes vos facti estis laqueus, quippe quibus laqueum meditabamini. Ipsi velut speculatores fuerunt annuntiantes ventura populo, & quemadmodum venatores retia expandunt

Ezech. 3.

Audite hoc sacerdotes, & attendite domus Israel & domus regis auscultare, quia vobis iudicium est. Quoniam laqueus facti estis & sicut

ius rete simus. Nec. n. Dei etiam si in specula stent sacerdotes, qui nõ de tribu Leui, sed qui a populo vocabantur, & reges eorum, & subiectum populum, nullo excepto vocat ad iudiciũ, vt simul omnino audiant, cur tradantur inimicis. Iuxta Tropologia accusatur populus, ne se excusent super Ierusalem (mons est Cilius syluofus, vnde dicitur) omnis generas venatorum (stat) sic & vobis dias vestras prophetas stantes, mactat. Audiamus quia aias perdimus.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. V.

Audite hoc sacerdos, &c. Hic consequenter declaratur diuina iustitia in punitione peccatorum magis distincte & diuiditur in duas partes, quia primò declaratur culpa, secundò determinatur poena, ibi: Et respondebit. Circa primum exprimitur distinctio status populi, cum dicitur. **1** Audite hoc sacerdos. Qui debebant præesse in spiritualibus. **2** Et

- 2. Et atten. do. Ifr. Quæ tenebatur Deo vero seruire ex seceptione.
- 3. Et dom. regis. Quæ per potentiam debebat mala cohibere.
- 4. Quia vo. iu. est. Id est, condemnatio iusta: & subditur iustitia.
- 5. Quo. la. fa. e. spe. Id est, animalibus quæ deberent per speculationem in Deum eleuari.
- 6. Et si. Ibi enim reges Israel ponebant custodiam militum ad capiendum illos, qui ibant in Ierusalem ex deuotione ad offerendum.

MORALITER.

1 Audite hoc sacerdos, &c. Istud cap. literaliter intelligitur de sacerdotibus, & principibus qui temporibus Hoseæ fuerunt. Mystice verò potest exponi de sacerdotibus Iudaeorum & Romanis principibus, qui fuerunt Christi tẽporibus & Apostolorum qui conati sunt extinguere Christi fidem, vt patet in Actibus apostolorum, & in gestis Imperatorum, propter quod eis dicitur.

4 Vobis

- 4. Vobis iudicium est. Scilicet Dei ad vestram conuincitionem.
- 5. Quoniam laqueus facti estis spe. Id est, legi nouæ quæ coelestia speculari.
- 6. Et sicut rete expandam super montem Thabor. Qui in tatur lux veniens, propter quod significat nouum testamentum de quo dicitur, Rom 13. d. Nox præcessit, et appropinquauit.

Principes intelligimus. Principes etiam accusantur, quod pro-

adeoq; voluntaria ipsorum demonstratur vitiositas. Nō enim dederunt inquit, cognationes suas omnino ad veram Dei cognitionem quandoquidem spiritum fornicationis cum idololatricæ tum corporalis in sese receperint eamque ob causam Dominum nō agnoscerint. Quæ enim communica-

Secundū quosdam Thabor lacus dicitur, & heretici lacum fodiūt in quē cadunt. Super Thabor, &c. Thabor mons est in Galilæa rotūdus & sublimis, in quo ves. laqueis soleant capi. Et viſi. Ut nullus ageret, pœnitentiam, nec occisus euatet caput. Similiter reges & sacerdotes ire populū ad templū Ierusalē, prohibeant.

rete expansum super Thabor: † & victimas declinastis in profundum. Et ego † eruditor omnium eorum. Ego scio Ephraim, & Israel nō est absconditus à me. Quia nūc fornicatus est Ephraim, contaminatus est Israel. Non † dabūt cogitationes suas, vt reuertantur ad Deum suum, quia spiritus fornicationum in medio eorum: & dominum non cognouerunt: Et respōdebit arrogātia Israel in facie eius, & Israel & Ephraim ruent in iniquitate sua. Ruet et Iudas cum eis. In gregibus suis & in armentis suis vadent ad quæren-

tuos? Quomodo dominis inferuire potest? Ita & in rebus animarum fit. Non potest illic adesse affectus miserans, pauperib. impertiens aliquid, & diuitiarum amor: seu voluptas, & temperantia, seu animus fastuosus & spiritus humilia respiciēs, seu veritas, & studium quo hominib. placeamus. Obstinati in malo non cogitabunt reuerti ad Deum suum vt peniteant; sed quod malè cogitauerunt perficient: & hoc idē, quia spiritus malignus inceptor vitiorum vel idololatriæ est in cordibus eorū, nec sinit reuerti, & idē obliuiscunt creatoris sui, ne eum sicut decet adorent.

† Et ad iugulandum declinantes in profundum posuerunt lacum.

† adhibēt diligētiā, ut.

Et ego eruditor. Theophylactus. Quia tales fuistis, castigationem vobis inducam, captiuitatem nimirum, cum eximij vestris: quos per Ephraim intellexit. cum omni populo, quos per Israel signauit. Ioui enim opera ipsorum, eō quod eos non ita à me constiterim, vt longè ab illis absim, nec in eos intuear, verum nim Deus appropinquans ego sum. Forsan quod omnis castigatio Dei ex dilectione fiat, noui, pro, dilexi, hoc loco positum est, perinde ac si dicat: Ego castigo eos eo quod dixerim &c. Quis ergo non amore prosequatur talem præceptorem, non indignatione quadam & furore castigantem, sed charitate? Hæc doctrinæ loco esse debent cuique principum, vt suos non ad iracundiam puniat, verum ad castigationem & commoditatem.

gitauerunt perficient: & hoc idē, quia spiritus malignus inceptor vitiorum vel idololatriæ est in cordibus eorū, nec sinit reuerti, & idē obliuiscunt creatoris sui, ne eum sicut decet adorent.

Et respondebit. * Theophyl. Iniuriam, Dei contemptū appellat, & ab ipso defectionem, quæ captiuis quadam tenus obtigit: vel arrogātiā, qua laborabant rerū abundantia luxuriantes. Apertè itaque videbunt qualis nā sit impietatis fructus & superbiæ. Hoc. n. indicat quod ait, in faciem eius. Iniuria est nec minima Israeli idolorum seruitus. Quid. n. vanius, quam hominem ratione præditū, ligna, vel lapides Dei loco colere? Porro animæ diuinis bonis cum iniuria videnti, deiectio prodest, maximè si in faciem eius fiat, hoc est, si humiliationis suæ causam simul cernat, ac sensu quodam eam percipiat.

Hiero.

Ego scio Ephraim. Nomine Ephraim, Ieroboam signat, & omnes reges qui cum dignitate & scelere securi populum deceperunt. Nomine Israel, decem tribus deceptas. Ego creauit reges & subiectum populum & super opera mea semper intueor, ne desperent, sed pœniteant. Ego scio Ephraim, & Israel non, &c. Hiero. Principes perferorum dogmatum, i. hæreticos, & subiectum populū cit dominus, non quod approbet, sed quia non possunt attere cum cogitationes vel opera eorum, quia non cogitant de pœnitentia sed vt in peius proficiant, quia spiritus per, quem fornicantur in ecclesia, & à verò matrimonio recedunt, aufert cognitionē Dei à cordibus eorum. Non uab. * Theophylactus. Deliberatoria per hæc, adco-

Alleg. Hæretici superbiam habent quasi matrem suam iniquitatis, quæ semper se iactant scire altiora, & in ecclesiæ contumeliā semper debacchantur: sed arrogātia & populi & magistrorum pariter corruet. Iudas quoq; idē, vir ecclesiasticus, qui corpore non mēte in ecclesia versatur, & cum hæreticos eundem errorem tenet, frustra nomen ecclesiasticum confitetur, quia cum hæreticis punietur. Ruet etiam. In his verbis notatur, quod etiam duæ tribus iam idola colerent.

In gregibus suis. * Theophylactus. In periculis & calamitatibus constituti, conabuntur victimis me placare

F

NICOLAUS DE LYRA.

Et vi de. in pro. Cogentes offerre idolis, quæ sunt domino offerenda. Et eru. Cognitor & ostensor omnium eorum. Ego scio Ephraim. Id est, malitiam; Et eius nominatur hic et in plurib. locis, & maxime in hoc propheta regnum decem tribuū, Ephraim, eō quod Ieroboam primus rex fuit de illa tribu. Et Israel non est. Repetitio est eiusdem sub alio nomine ad maiorem assertionem. Non dabunt cogi. suas; vt reuert. Quia sunt obstinati per deceptionem diaboli, iaco sequitur. Quia spiritu fornicata. Id est, diabolus de idololatria tentans. In medio eorum. Est tanquam eos possidens.

8 Et responde. Hic consequenter denuntiatur pœna: & primo simpliciter, secundo magis solenniter, ibi: Clangite. Circa primum dicitur. Et respondebit arrogātia Israel in facie eius. Per pœnam debitam à Deo illatam. 9 Et Israel & Ephraim ruet. Id est, rex & populus. 10 Ruent etiam Iudas cum eis. Id est, simili pœna punietur, non tamen eodem tempore, quia regnum Israel fuit captiuatum: primo scilicet tempore Hoseæ, & regnum Iudæ postea tempore Sedechiæ. 11 In gregibus suis. Qui sunt de ouibus & capris. 12 Et in armentis suis. Id est, bobus & vaccis. 13 Vadent ad quærendum dominum. Offerendo sacrificia de istis animalibus imminente hora suæ captiōnis.

* Et

MORALITER.

Et victimas. Per victimas veteris testamenti significatur Eucharistia quæ est victima noui, & potest dici victima in plurali, quia virtutem continet cuiuslibet sacrificij, & istæ victimæ declinatæ fuerunt in profundum per prædictos, quia propter acerbiter persecutionis eorū, Christiani non audebant Eucharistiam offerre, nisi in cryptis martyrum, & in alijs locis occultis.

2 Et ego eruditor omnium eorum. Id est cognitor ad vindicandum: quia sunt in malis obstinati, ppter quod sequitur. 5 Non dabunt &c. Multo namque tempore steterunt in persecutione Christianorum. Et subditur causa. 6 Quia spiritus for. Id est, idololatriæ. 7 In medio eorum. Nam propter idola persequabantur Christum. 11 In gregib. &c. Hic remouetur eorum falsum remediū, nā in morte Christi sacrificia legis, i quibus Iudæ sperabāt

Care sibi, at non inuenient me. Deflexi enim ab ipsis, & priores ipsi me deseruerint. Sacrificantibus autem ipsis non apparuit, quod non ex toto animo, sed frigidè id faciebant, lex verò ex toto corde, ex tota anima, & ex tota mente diligere Deum præcipit.

Psal. 49. b.

Nunquid manducabit carnes taurorum aut san. & c.

Ibidem.

Et iterum. Non accipiam de domo tua vitulos.

Hiero.

Alleg. Hæretici putant, quod in multitudine sacrificiorum placent Deum & Iudas, i. ecclesiastici, quod faciendò elemosynas peccata redimant, in quibus permancant cum sacrificio præterita, non presentia delere soleat, ideò non inueniunt Deum qui à talibus aufertur.

B Præuaricantur autem quando Dei præcepta negligunt, alienos filios generant, cum opera faciunt diaboli, ideò quotidie & sigillatim cum suis partibus hoc est malis quæ egerunt, ad æternam damnationem properant.

1. Esd. 10. c.

a Quia filii ali. Alij dicunt: Quia vxores alienigenas duxerunt: sicut in Esdra legitur: Et filios genuerunt, quos postea repudiare compulsi sunt.

Hiero.

4. Reg. 15. f. 2. Par. 28. a.

b Nunc de. Legimus in libro Reg. & Paral. quia sub rege Phacee, qui regnabat in decem tribubus, venit Teglatphalasar rex Assyriorum: & magnam partem populi Samariæ transulit in Assyrios, secundo anno primæ Olympiadis apud Græcos nondum Roma condita Albæ. 2c. anno imperabat Amulius, quem Romulus regno expulsi. **c** In Gabaa. * Theod. Scitè ridet, & pulchre ludit idolorum infirmitatem. Plangite inquit. excitate in auxilium eos quibus honorem habetis: cessare faciãt castigationes quas vobis infero. Comprehendite editissimos colles, in quibus omni cultu idola curastis: impartiant vobis temporibus necessarijs suum subsidium.

* Theophylactus. Benjamin appellat duarum tribuum regnum, quod multis in locis Iudam vocat. Ait ergo, quod Hierosolymitani defecerunt, hoc est, è medio sublati sunt, ut qui & ipsi impiè egerint Etenim Astartæ Deæ sacrificabant in excelsis, & solem adorabant, ut Ezechiel testatur.

Hiero.

C Gabaa collis interpretatur, Rama excelsa. Hæ duæ ciuitates sunt in tribu Benjamin sibi vicinæ. In Gabaa natus est Saul. Rama, in 7. milliario ab Ierusalem, quam rex Israel

Israel occupare voluit, ut exitum & introitum clauderet & tribui Iudæ. Bethauen quæ quondam Bethel, est in tribu Ephraim, ubi erat vitulus aureus. Monet autem, vnde destructionem tam decem tribuum quam duarum, non simili voce desinant, sed omnibus qui in circumitu sunt magno vultu annuntient. In Gabaa ergo, i. super colles, & Rama in excelsis monentur nunciari buccinam pastorum, qui sit ex recuruo cornu animalis, & tuba fit ex creta vel argilla, in usus bellorum, & solennitatum.

dum dominum, et non inuenient. Ablatus est ab eis. In domino

a Non Deo sed decem tribubus. **b** In errore idolorum, vel quos per ignem ducentes idolis consecrauerunt. **c** Et idem. **d** Tamen. **e** Reuerentibus ipse secessit.

a Vbi vitulus aureus, pro cuius a loratione modo capti uabuntur. **b** Quæ est. **c** Vbi finis tribus Benjamin, & incipit tribus Ephraim.

a Vlulate quia. **b** Tam domum, regiam quam decem tribus. **c** Captiuitate.

a Afflictions per quam corrigi possunt. **b** Id est, verba quæ de eis prophetata sunt, ipso actu ostendam esse fidelia.

e reptionis in tribubus Israel ostendi fide. Facti sunt principes

tur, ut malum suum non tegant, sed cunctis manifestent, quæ cum prius essent domus Dei, nunc per errores domus inutilis: & ideò iam non sunt ante faciem Benjamin, qui interpretatur filius dexteræ, & significat factos ad dexteram venturos, sed post tergum eius ubi oculus hæret, quia non æterna sicut iusti: sed temporalia petunt enim iactantia Ephraim, qui interpretatur veritas, tunc in desolatione erit, & cum iudicij dies & tempus celebrationis aduenerit, verba sua fuisse vera ostendet. **d** Ephraim in desol. Israel & Ephraim ductus in captiuitatem: & terra eorum redacta in solitudinem, principibus da qui flere debuerunt, & populum suum ab idololatriæ reuocare, ne & ipsi similia sustinerent, cœperunt latere, quod terra eorum sibi pateret ad possidendum.

e Facti sunt. * Theophyl. Hoc est, leges meas sic transgrediantur, æquè atque in aruis terminos transponentes facti solent, per quos sua cuique; fors cognoscitur, sique; debitum hi honorè transferebant, ad idola. Vel ipsos et cupiditate plura habendi laborantes reprehendit hoc pacto. Propitius inquit, sic irruam super ipsos, velut aqua impetuosa, & vultu torrens aliquis, multis imbribus & niue exasperatus.

Alleg. Ad principes ecclesiæ dicitur: quod non debent de scandalo eorum vri, quia super tales principes: quod aliorum miseria gloriabantur: & qui transferunt terminos, i. aliud prædicant quam ab Apostolis acceperunt, effundet Deus iram sicut aquam.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et non inuenient. Scilicet eius misericordia indigni. Cuius causa subditur.

2 In domino præuaricati sunt. Quia filios alienos genuerunt, docentes eos idololatrare.

3 Nunc deuorabit eos mensis. Scilicet Iulij, ut dicit Ra. Sam quo Samaria fuit capta.

4 Cum partibus suis. Quia tunc terra decem tribuum quæ erat diuisa in decem partes, secundum numerum tribuum fuit destructa.

5 Clangite. Hic consequenter sequitur pœna promulgatio solennis. Circa quod sciendum, quod terra Benjamin ex vna parte erat coniuncta terræ decem tribuum. Gabaa verò & Rama erant duo fortalitia in sorte Benjamin. Bethauen verò erat aliud fortalitium in sorte Ephraim, & ideò ipso destructo ab Assyrijs, illi qui erant in fortalitijs

talitijs Benjamin, cœperunt clangere buccinis, ut populus duarum tribuum se prepararet ad resistendum, ne terra eorum destrueretur sicut terra decem tribuum eis vicina, & hoc est quod dicitur: Clangite buccinam in Gabaa. Et subditur.

6 Vlula in Bethauen. Tanquam iam capti.

7 Post tergum tuum Benjamin. Id est, iuxta se, propter quod tunc eras in terra, ut patiens simile.

8 Ephraim. Id est, regnum decem tribuum.

9 In desolatione erit. Per Salomonem anasar.

10 In tribu Israel ostendit. Id est, fidelitatem prophetarum meorum, qui prænuntiauerunt earum destructionem.

11 Facti sunt principes. Captiuitatis, n. decem tribubus per Samariam: illi de regno Iudæ cogitauerunt dilatare terminum suum in metas decem tribuum: cum tamen sortes essent distinctæ secundum rationem Dei: propter quod in pœnam huius cupiditatis subditur.

MORALITER.

† saluari, mortua fuerunt in morte Christi. Sacrificia verò idolis facta de quibus cõsuebant Romani, semper mortifera fuerunt. ideò dicitur de vtriusque: In gregibus suis & maribus & c. & non inuenient, sed magis oppositum.

2 In domino præuaricati sunt, quia filios alienos genuerunt. Docentes eos errorem suum sequi, & sic à Deo alienari. Et subditur pœna cum dicitur.

2 Nunc deuorabit eos mensis. Qui dicitur à mense quod est de-

defectus. Maximus autem defectus est priuatio vite eterne per pœnam gehennæ, qui deuorat obstinatos in malo culpe. Sed quoniam inter malos dominus aliquando mittit oriri dissensiones, sicut dicitur Isa. 19. a. Comuerit faciem Aegyptios aduersus Aegyptios. Ideò dominus per Iudæos rebellare contra Romanos, propter quod Iudæi partim occisi, & partim captiui fuerint, ideò subditur. 5 Clangite buccinam in Gabaa. Per quod significatur bellum Iudæorum contra Romanos, in quo Iudæi fuerunt destructi in ultionem mortis Christi.

Calumniam patr. * Theophilactus. Cum de principibus Iuda dixisset, in iisdem pariter Ephraim reprehendit. Ipsum enim se iniuriam carpiat, ac talem qui præ potentia sua conculcet iudicium, siue iustum. neq; ipse opportunè & emodè sniam ferat, neq; alios iudicantes sequatur. Cau- sã verò huius, ad idola est affectio: & sectatio: vana enim iã idola vocat. Qd sine coluissent, in- cit, dilexissent leges meas quibus iu- fia sancitur.

Tropol. Hæretic- capè sophismati- bs, & arte diaboli- cè opprimunt ec- clesiam, qui non iudicium veræ fi- cæ, sed sordes se- quuntur mendacij, qd traditi diabolo & angelis eius, vi- dentur sibi calum- niam pati, & in se ef- fractam iudicij vitatem.

Non ideo traditi s. Chaldæis quod ipse fuerint melio- ri sed quia Iero- bam incipiente, & populo sequente Is- rael secutus est sor- didolorum iusto- ri iudicio factus est Chaldæis.

b. E. * Theoph. Quia ipsi Ephraim rimum primum perijt à Syris & Babylonijs, Iuda verò postea occidit: Ephraim inquit, turbabo, conturbatum iã inante bello: Iudæ verò stimulus ero. Quum enim is Ephraim interire cernit, se quoq; non dissimilia passurum firmidat &c. Quando peccantes fortunati erimus, dicen- t. Pax atq; securitas Deus secūdiorem in iniquitate cur- sum turbat, vel cogitationes discutit, iniiciens stimulu me- morie mortis, suppliciorumq; post mortē consequentiū.

Punitis hæreticis qui per Ephraim intelliguntur, etiam Iudas, idest, qui in ecclesia permanent, si hæreticorum et- tribus vel vitijs implentur, simili sententię subiacebūt. In Iudas sed domus eius consumitur: quia de genere eius reseruantur, vnde nascatur ille cui repositum est, & iterit expectatio gentium.

Et vi. Hæretici vel etiam ecclesiastici aliquando se funi- bs peccatorum constrictos, nec Dei auxilium quærunt se diaboli qui est vltor peccatorum: & ideo manent in viculis peccatorum & cum diabolo iustè damnantur. Quidam per regem vltorem significant Christū, ad quē iudicio clamabunt, Domine aperi nobis. Sed eorum prohi- bate merito, non poterunt liberari quia in iudicio non emisericordia, sed ex iusticia agetur, vnde, In inferno quis cōfitebitur tibi? Legitur quod sub Manahen rege. 10. tri- butum Israel miserit dona Assyrijs, vt liberaret eum à Da- rascenis. Iudas verò sub rege Achaz misit munera The- gitphalnasar, & vt liberet de manu Phacæ regis Israel, & Rasin regis Damasci, qui tunc quidē liberauit, sed po- sta eisdem debellauit quia cui Deus aduersatur, à nullo potest liberari, unde subditur, Et ipse non po. fa. v.

Super eos effu. Idest, abundanter. Iram meam. Scilicet per Nabuchodonosor. Calumn. pa. Licet enim pateretur iustè ex parte sui tamen Sal- manasar inuasit iniustè & iniqua voluntate. Fra. iu. Scilicet diuino iusso, ratio subditur. Quo. ca. Post idolum. Et ponitur hic singulare pro plur. ali. Et ego. qua. ti. Idest, citò destruem eum. Et qua. pu. Idest, tardius puniam eum. Tardius enim corrumpi- tur pannus per seipsum quod fit putrefaciendo: quàm corrumpatur tinea, quæ corrumpit ipsum aliquando etiam in nouitate sua: & iudicium Iuda tardius fuit captiuatum quam regnum Israel, vt prius dictum est.

Et vidit Ephraim lang. Idest, captiuitatem irreparabilem: si- cut languor est infirmitas incurabilis.

d Et abijt Ephraim, &c. * Theophil. Ipsa inquit experien- tia didicit Ephraim imbecillitatem suam, & quomodo ro- bur ipsius elanguerit. Iudas item percepit multitudinem dolorum suorum. Quando ascendit rex Assyriorum ad- uersus decem tribus, adierunt ipsum, & pecunijs & lega- tione sibi concilians confederantesque. Assyrijs de- nuò aduenientibus (transgressi enim e- rant fœdera) desti- narunt legationem ad regem Aegypti, & accersuerunt ip- sum tanquam fu- turum vindicem. Sed maiores eos im- petiuerunt crucia- tus, adeò vt planè de salute desperarēt &c. Aptissimè hoc etiam de Domini [†]plagam suã interfectores di- ctum asseuerabis, [†]Iareb. qui accersuerunt Vespasianum tan- quàm vltorem &c. ^E Quoniam ego &c. Hieronymus. 70. Ego quasi pantera Ephraim, & quasi leo domui Iuda. Ni- hil leone fortius, nihil panthera ve- locus. In panthera ergo velox per As- syrios interitus re- gni Samariæ. In leo- ne fortissimū con- tra Israel & Iudam aliquando post regnum ostenditur Chaldæorum. Et quia feris se simulauerat, seruat adhuc Metaphoram in eorum damnatione, & ut quidquid est sæuius. sciant se passuros in eius indignatione.

Allegor. Hæreticis & ecclesiasticis peccantibus, Deus Hiero. clemens uertitur in sæuitiam ferarum, & tollit eis prædã, idest, quos deceperant, reducit ad fidem, & non habitabit in consilijs peruersorum, sed redit ad locum suū de quo ait. Ego in patre, & pater in me est: & eos despicit donec deficiant ab iniquitate: & quærant eum per penitentiam. ^F Vadens. * Theophyl. Quemadmodum inquit, feræ post uenationem reuertuntur ad latibula sua: ut quiescant, sic & ego per memet ippo quietem habens, nec in principio detegens prouidentiam quæ mihi est erga vos. sed ueluti in ocio agens, usque dum extingamini per nos: Nam dignis adest Deus, ut ad Iosue d. ^{Iosue 1.} Vti cum Mose ^{Manth. 29.} eram, sic tecum commorabor. Et, ecce ego vobiscum sum usque &c. ^{Plal. 9. & 79.} Abest autem ab indignis, secundum illud. ^{It. 19.} Quare recessisti à nobis longè &c. Deinde, qui fortem ligauit, rapuit nos ab illo detentos, & nemo potuit oues capere de manu eius, acceptisque primitijs nature nostrę, redijt in locum suum, in sinum patris, tum statim omnia delecta sunt quæ ad legis administrationem attinent. Videmus quoq; Deum in nobis non rarò materiam peccatorum auferre, diuitias, fortitudinem, pulchritudinē, honores &c. & sic agens proficiscitur, & rectè mouetur, antea quidem nul- lū transitū habens in tali anima, ac reuertitur in locū suū. Locus autē Dei est mens rationalis hominis, eo qd purget a circumstantibus delictis, digna facta successione diuina.

Et locus ^{Locus} 9 Et lu. vi. i. Captiuitatē reuersibile: sicut vinculum est solubile. 10 Et abijt Ephraim. Quia primò cōsensit reddere tributum regi Assyrorum. 11 Et mi ad re. Idest, ad regem Aegypti vt per eū liberaretur à dicto tributo, ad quem misit Hosee. 4. Reg. 17. 12 Et ipse non po. Imo ista missio fuit occasio destructionis re- gni Israel: vt habetur ibidem. 13 Nec sol. po. De regno Iuda. 14 Vicu. Captiuitatis restræ. Exierunt enim Aegyptij de terra sua ad auxilium Iudæorum: sed territi ex occurfu Chaldæorum: re- dierunt in terram suam, vt habetur Hiere. 30. 15 Quo. c. qua. le. Citò deuorans eum. 16 Et qua. ca. le. Qui minus crudeliter agit. Do. Iu. ideo subditur de vtraque domo. 17 Ego ca. &c. Quia vtraque captiuitas facta est virtute diuina principaliter. 18 Va. re. Subtrahendo ab vtroq; regno subsidiū meum. 19 Donec de. Capti ab aduersarijs. 20 Et quæramus faciē meã. Uexatione dante vobis intellectu.

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

9 Et ^{9 Et} 10 Et ^{10 Et} 11 Et ^{11 Et} 12 Et ^{12 Et} 13 Nec ^{13 Nec} 14 Vicu. ^{14 Vicu.} 15 Quo. c. ^{15 Quo. c.} 16 Et qua. ca. ^{16 Et qua. ca.} 17 Ego ca. ^{17 Ego ca.} 18 Va. re. ^{18 Va. re.} 19 Donec de. ^{19 Donec de.} 20 Et quæramus ^{20 Et quæramus}

NICOLAUS DE LYRA.

1 Super eos effu. Idest, abundanter. 2 Iram meam. Scilicet per Nabuchodonosor. 3 Calumn. pa. Licet enim pateretur iustè ex parte sui tamen Sal- manasar inuasit iniustè & iniqua voluntate. 4 Fra. iu. Scilicet diuino iusso, ratio subditur. 5 Quo. ca. Post idolum. Et ponitur hic singulare pro plur. ali. 6 Et ego. qua. ti. Idest, citò destruem eum. 7 Et qua. pu. Idest, tardius puniam eum. Tardius enim corrumpi- tur pannus per seipsum quod fit putrefaciendo: quàm corrumpatur tinea, quæ corrumpit ipsum aliquando etiam in nouitate sua: & iudicium Iuda tardius fuit captiuatum quam regnum Israel, vt prius dictum est. 8 Et vidit Ephraim lang. Idest, captiuitatem irreparabilem: si- cut languor est infirmitas incurabilis.

Locus Dei magnificentia & maiestas ipsius. Vel si hæc A verba ad filium propriè referantur : locus filij pater. Ait Hieronym. ergo. Cū traditi fueritis hostibus, securè residebo in mea maiestate, vel in patre: nec descendam ad vos ut uobis ira

scar vel miserear: Vel qui bestiis comparor: nullo humo affectu mouebor, sed quasi oblitus vestri: quos pigebā: hostibus subiaccere permittā: donec deficiētes a lo: urgente seruitute quæritis faciem meam poenitentem.

ADDITIO.

In cap. 5. Vbi dicitur in postilla. Quia filios alienos genuerunt &c:

Huc quod dicitur. Quia filios alienos genuerunt: potest accipi de generatione carnali: eo quod vices alieni generant: ex quibus filios generabant contra Dei præceptum.

CAP. VI.

In tribulat. &c. Cyprianus. Manè orandum est, vt resurrectio Domini matutina oratione celebretur, q̄ olim Spiritus sanctus designabat in Psalmis. Quoniam ad te orabo domine, manè exaudies vocem meam. Et per Prophetam: Diluculo vigilabūt ad me dicentes Eamus, & reuertamur ad Dominum &c.

Reperias et hoc in singulis, q̄ in tribulatione n̄ ad Dominū reuertantur, qui sensibilia fecit. sanatoq; b Venite & reuertamur. A quo recesseramus peccando ipse cœpit, quādo verbum caro factum ha. in nobis: sanabit post dolorem vulnerum plenam salutem dabit.

CAP. VI.

In tribulatione sua manè confurgent ad me. Venitè & reuertamur ad dominum: quia ipse cepit & saluabit nos: percutiet & curabit nos. Viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & viuemus in conspectu eius: sciemus sequemurque

Hebræi sibi niant salutem circuli mille ar rū: sed salus pre titur tertia die. Christus resur a mortuis. Illi referunt diem ad aduentū Ch sui, tertiū verō ad iudiciū quo saluandi. Sed deant que sit p die, i. primus S toris aduentus quia responder possunt: Nos mus primū esse humilem saluatoris aduentum. Secundum quanc gloria ab omnibus videbitur. Tertium, quando pe iudicio gloriam amplioem suæ claritatis electis n strabit. Iudæi qui fm & tertium suscipiunt: primū se didisse, fatentur quia secundus & tertius nisi respectu mi non possunt appellari. Vel, primus dies primū salu tempus secūdus in aduentu Christi quo viuificamur per fidē, vel iam per spem cōfidemus cū Christo in cœlestis, tertius, dies resurrectionis, in quo per Christum restem pariter cum illo resurgemus, Vel nobis primus es quando renascimur per baptismum; secundus in reuie animarum. Tertius in generali resurrectione.

In tribulatione sua manè confurgent ad me.
Venitè & reuertamur ad dominum: quia ipse cepit & saluabit nos: percutiet & curabit nos.
Viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & viuemus in conspectu eius: sciemus sequemurque

Heec verba ex parte possunt aptari his qui tribulationi captiuitatis præssi, secundum penitentiam Deum requirebant & alios hortabatur. Generaliter possunt aptari omnibus creditibus in Christū, qui afflicti tribulationibus orto lumine veritatis, in aduentu Christi per fidem surgunt de tenebris infidelitatis & alios hortantur.
 * Theophylactus. Vtin corporalibus afflictionibus, q̄ per molles medelas curari nequeunt, opus est austerioribus pharmacis: sic & inter homines, qui per clementiam Dei ad penitentiam non ducuntur, per sæuiora castigati, sæpenuero hoc agnoscunt. Acque igitur ac illi in bonorū fructu nō exquirētes faciē Dei, dū bonis viduanti, eū curatorem & præceptorem quærunt, & matutino ad ipsum tempore veniunt, & ueluti a nocte tenebrarum excitati, sese mutuo adhortantur, vt reuertantur ad me. Hæc peræquè intelligas licet de ijs, qui ex Hebræis deinceps in Christum credituri sunt. Illi enim in siti hac & captiuitate longa, exquirent (inquit) faciem, siue filium. Nam is est figura substantiæ patris, quibus ad dominum reuertentibus, aufertur velum, quod super cor ipsorū est positum.

Quia ipse &c. * Theophylactus. Propter facilitatē dicit, quoniam non indigent diutina circūuisione De curam, verum accumulata statim exhibebit sanitate. De quo supra dixerat. Ego, ego. In his verbis ostēditur & iuda

NICOLAUS DE LYRA. CAP. VI.

In tribulatione &c. Post declarationem diuinæ iustitiæ: hic consequenter ponitur declaratio suæ misericordiæ: & ostenditur primò quibus misericordia concedatur, secundò, quibus denegatur, ibi: Quid faciam tibi. Circa primum sciendum: quod Dei misericordia in aduentu Christi fuit declarata propter quod meritò pars ista de aduentu eius exponitur a catholicis & Hebræis diuersimodè. dicit enim Rab. Sal. q̄ cum dicitur hic. In tri. Intelligitur miseria in qua sunt modo Iudæi per orbe dispersi: à qua petunt in suis orationibus publicis & priuatis per Messiam liberari: cuius aduentum expectant Iudæi: & ideo quod subditur postea: viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos. Per primam diem intelligitur dies primi templi per Salomonem edificati. Cui successit nox destructionis per Chaldaeos. Per secundum diem tempus secundi templi per Zorobabel re edificati quis successit nox destructionis per Romanos. Per tertiam diem tempus edificationis tertij templi per Messiam, de quo exponunt edificationem templi quæ habetur in fine Ezch. secundum errorem suum. Hoc autem dictum fundatur super falso, scilicet quod Christus sit venturus: quod iam transiet in præteritum: s̄. ut dixi disse in quadam questione de quolibet: & aliqua repetij super librum Psal. & super Isaiam, propter quod hic omitto exponēdo literam secundum catholicam intentionem. In trib. sua. Id est, peccatorum suorum penitentia: quia veris penitentibus conceditur

diuina misericordia.
 2 Mane con. Et istud fuit tempore Ioannis Baptistæ qui predicauit baptismum penitentiae: & multi ad eius doctrinam egerunt veram penitentiam: vt patet in quatuor Euangelijs: & dicitur tempus eius manè, quia pertinet ad principium temporis gratiæ, quod dicitur dies: ad Rom. 13. 4. Nox præcessit: dies autem ap.
 3 Venite &c. Baptizati enim à Ioanne mutabant alios accipientiam baptismi.
 4 Quia ipse cœpit. In Hebræo habetur: Diripuit id est, te poribus præteritis puniuit nos quasi in peccatis captos.
 5 Saluabit nos. Spirituualiter temporaliter.
 6 Percutiet &c. Repetitio est eiusdem sententiæ ad maiorem assertionem.
 7 Viuificabit. Quia post duos dies mortis suæ & sepulture resurrexit Christus: cuius resurrectio est principium resurrectionis nostre ad vitam immortalitatis. 1. Cor. 15. Christus resurrexit à mortuis primitiæ dormientium quoniā quidem per hominem mors, & per hominem resurrectionem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur: ita & in Chri. &c. Et hæc expositio magis consonat literæ quam præcedens quia accipit dies propriè, illa autem valde impropiè.
 8 Et vi. in con. c. Vita gratiæ, & postea gloriæ.
 9 Sciemus. Notitia fidei.
 10 Sequemurque. Imitando opera Christi.

MORALITER.
 1 In tribula. &c. Istud ca. literaliter exposui de poenitentiam agentibus ad prædicationem Ioannis Baptistæ, & se disponentibus ad baptismum & fidem Christi. Moraliter autem exponi potest de cunctis verè poenitentibus, cum dicitur: In tribulatione namque corporalis frequenter inducit ad poenitentiam peccatorum: quia vexatio dat intellectu

re- uertens debet alios ad idem inducere, subditur.
 3 Venite & reu. Et subditur reuertendi modus, cui dicitur.
 7 Viuificabit nos. Primus dies est ueræ contritionis, secundus, perfectæ confessionis, & tertius, debitæ satisfactio- nis. Et subditur ad hoc exemplum cum dicitur.

De orat. Dominica.

Haimo. Rupert.

rapuit. sanabit.

Hebr. i.

†

†

Iudani habituros vnum pastorem, & regem David: cū dederint in dominū reſurgētem : frustra autem Iudæi ille annorum ſomnia, ſibi pollicentur: cum talis ſit omnibus promiſſa die tertia qua dominus reſurrexit.

Quaſi. Diluculum, initium in cis quo tenebræ fugantur, vnde ait. Sicut ſurgente diluculo tenebræ noctis funt, ita Chriſto reſſo de thalamo corrupti vteri tenebræ peccatorum diſipantur, & lux veritatis apparet.

Quaſi. Theophylactus. Hoc eſt, ſiduoſe, & cum ingenti deſiderio quæritus Dominum. Venim diluculū nſcaliginē diſſipat, ſic & ipſe promprouidentia ſue oculos exhibebit, & a noctis afflictioni liberabit. Matu-

ritas etiam pluuiæ diliget terra, vt proferens commiſſam ſibi ſementem, piguedinē habeat, q̄ eam nutriat. Serotinæ verò potiſſime, ne adulta ſata exareſcāt. Ita & nobis Deus veniet matutinus imber, quando incipiet liberare nos a captiuitate. Serotinus verò, quando nos reſtituens patriæ, nos dedit, noſtriq; curam gerit. Hunc admodum Chriſtus poſt reſurrectionem, manē quidem mulierculis ſeſe, ſeruanis oculis, diſcipulis oſtendit.

Quantum ad literam. Temporaneus imber eſt, qui iam ſemina caleſcere facit. Serotinus eſt, qui ad maturitatem fructus producit, vnde propheta. *Dabo vobis pluuiam ſecundum uerbum ſuo.* In terra verò promiſſionis bis tantum in annodatur pluuiam de cœlo. Spiritualiter: Chriſtus nobis reſeruanus eſt imber, dum fidem inſpirat. Serotinus dum poſt bona opera ducet ad horrea. *Manē autem ſuo, ſc. eſt.*

Quid ſa. * Theophyla Miſcet cum eis ſermoes in morem patris liberis ſuos amantis. Ego omnem vobis gratiam, & veniam dare volo veſter autem animus, & cogitatio temporaria efficit miſerationem meam temporariam eſſe. Audiamus, & nos meſuram eſſe diuinę miſericordiæ, ſine ea extendentes ſufficienter poenitendo, vel militantibus celerius reuertendo ad priorem prauitatem. Quisq; operam, vt diuturnius ille noſtri miſereatur, cum verè regnum Dei intra nos erit, noſtrique inſtituti ones Deus erit.

Hier.

Hieronymus. Hæreticos, & Iudæi qui ſimilia paſſurus eſt prouocat Deus ad poenitentiam, & reuerti cupit ad ſalutem: ſed illi delicias huius ſeculi, & refrigeria, quaſi nuben, & rorem quæ citò tranſeunt, ſequuntur, vnde. *Stulte hac nocte reptent animam tuam a te.* Prophetas autem hæreticorum ſemper occidit Deus, dum æterna ſupplicia comminatur, & auferit de vera vita morti ſclerum relinquēs. Nos autē ſequamur illam nubem quæ perpetua eſt, quæ a mundi huius ardore nos protegit, cui inſidēs dominus venit in Aegyptum, & omnia idola conſregit, & illum rorem de quo Moyses. *Fluat vt ros eloquium meum.*

Luc. 12. 6.

abſcidi prophetas. Deut. 32. 2. 1 mea

1 **vt cognoscāmus dominum. Quasi diluculū preparatus est**
2
3 **egressus eius: & veniet quasi imber nobis temporaneus &**
4 **serotinus terræ. Quid faciam tibi Ephraim: quid faciam tibi**
5 **Iuda? Misericordiæ vestrae quasi nubes matutina: & quasi**
6 **ros manē pertransiens. Propter hoc dolui in prophetis,**
7 **occidi eos in verbis oris mei & iudicia tua quasi lux egredie**
8
9 **tur. Quia misericordiā volui, & non sacrificiū: & scientiā**
10
11

d Occidi eos in verb. * Theophylactus. Vos quidem inquit, sic habetis, vt frigidam quandam paruique temporis poenitentiam demonſtretis, per hoc meam pariter miſericordiam talem facientes. Attamen ego non intermiſi vos congruenti prouidentia dignari adeo vt & prophetis meis quos vobis adhortatores miſi cauſa mortis extiterim: hoc enim denotat occidi. Et quoniā dedi ipſis verbum oris mei, vt vaticinarentur, videor eos occidiſſe. Atque etiam ſi cunctos dederitis neci, non potuiſtis tamen irrita facere, quæ de vobis illi præcinuere, quominus iudicium meum, ceu lumen eſſulgeat: patiamini que omnia quæ illi dixerunt. Quidam per prophetas hic vanos intellexerunt, occiſos imperio Dei. Nam Helias letho dedit prophetas Baal ſacerdotefque vicorum: ſic & Ieſu collectos Baalithas ad vnum omnes maſtauit.

3 Reg. 18. 4 Reg. 10.

Hiero.

Lxx. Succidi prophetas veſtros, ſ. pseudo, vt qui cauſa erroris fuerant, proſpera promittentes, occiſi fierent occaſio ſalutis. Q. Ne diceretis, prophetis credidimus; etiam ipſis occidit, vt vobis tolleretur occaſio peccandi. Legimus 450. prophetas Baalim occiſos ſub Elia, & innumeram multitudinem ſub Iehu: qui ſubuertit domum Achab, quidam dicunt iuſtos prophetas. ſicut Ieremiā cauſa peccantis populi interfectos & hoſtibus traditos.

4. Reg. 18. g. 3. Reg. 10. f.

Quia miſericordia. * Theo. Sacrificijs quamuis non ego, ſuſcipio tamen veſtræ mentis infirmitati aſſeruiens.

Hæc

NICOLAVS DE LYRA.

1 **Vt cognoscāmus. Facie ad faciem. Conſequenter ponitur modus viuend. & conuerſandi cum dicitur.**
2 **Quasi, &c. Quia ipſe eſt lux vera. Io. 1.**
3 **Et veni. Et in hoc ſignificatur doctrina Chriſti ſub metaphora nubes terram ſæcundantis, licet autem ortus Chriſti, & eius prædicationis & conuerſatio præceſſerint eius mortem & reſurrectionem: tamen hic poſt ſcribuntur: quia frequenter poſtea: vt patet in nouo, Eze. 1. ſt.**
4 **Quid ſa. Hic conſequenter oſtenditur quibus miſericordia Dei delegatur. ſ. hypocritis, & aperte malis, & oſtenditur hic primo in debus domibus. ſ. Iſrael, & Iuda ſimul, ſecundò in regno Iſrael per ſeq. cap. Circa primum dicitur.**
5 **Miſericordia Q. d. ſicut nubes matutina aliquando diſſoluitur ante ſole ſine pluuiam: & ros matutinus ſine humectatione terræ: ut quando**

quando eſt multum paruulus: ſic miſericordia veſtra eſt ſine effectu: & per conſequentes ſicta: & iſta hypocrifis notabiliter viguit in Iudæis tempore Chriſti: vt patet in decurſu Euangely.
6 **Propter hoc. i. per prophetarum correctionem voluit eos reducere ad reſtitutionem, ſicut ligna per dolationem.**
7 **Occidi. Occidendos prædixi per prophetas: qui ſunt os meum verba mea proferendo.**
8 **Et iudicia. i. punitiones tibi inſerendo.**
9 **Quasi lux. i. manifeſtè apparebunt inſtè.**
10 **Quia miſe. i. acceptaui.**
11 **Et non ſacrificium, & ſcientiam, &c. Sacrificia enim veteris legis non erant accepta de ſe, ſed tantum ex offerentium deuotione, ſed iſta cum hoc de ſe ſunt acceptabilia, in quantum ſunt bona de genere, non tamen ſunt meritoria vita eterne, niſi ſiant ex charitate.**

* Ipſi

MORALITER.

12 **Quasi dil. Diluculum principium eſt dici, per quam ſignificatur iuſtificationis impij. Huius diei principium eſt gratia præueniens: quæ eſt præparatio ad gratiam formalem iuſtificantiem: de qua ſubditur.**
3 **Et veniet. Sed quoniā non eſt dignus miſericordia, qui non facit miſericordiam: ideò de talibus ſubditur.**
5 **Miſericordia. i. ſine effectu debito: de qua lac. 2. c. Si autē ſter aut ſoror nudi ſint, aut indigeant victu quotidiano carcat autem aliquis de vobis. Ite in pace, calefaciamini, & ſatura-**

ſaturamini, non autem dederitis ea quæ neceſſaria ſunt corpori, quid proderit vobis? quaſi dicat, nihil.

6 **Propter hoc. i. laboraui per prophetas ad hoc, q̄ ad reſtitutionem miſericordiæ reducerentur ſicut dolatur lignum vt reſtificetur.**
7 **Et occidi eos. i. occidendos dixi morte gehennæ, Matth. 25. c. Ite maledicti in ignem æternum. Et ſubditur ibidem. Eſuriui, & non dedisti mihi man. &c.**
8 **Et iudicia quasi lux egredientur. Nam in finali iudicio impiorum condemnatio, & iuſtorum præmiatio iuſtiffima cunctis euidenter apparebit.**

Hac tamen duo praesertim expecto. erga me amorem, erga q; proximum dilectionem. Hec duo prima posui, cum leges ponerem. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c. & diliges proximum tuum. &c.

Ero. 10.

L. de pg. c. 8.

* Tertullianus. Clementia suae profusionem Deus demonstrat, non ait, qui cecidit, resurget? & qui auersatus fuerit, conuertetur? Ille est, ille est, qui misericordiam mauult quam sacrificium. Lerantur caeli, & qui illuc angeli penitentia hominis. Heus tu peccator, bono animo sis, vides vbi de tuo reditu gaudeatur.

Jerem. 8. Mar. 9. Luc. 15. yfodata sanguine.

L. 4 adu. Marc. c. 17. Luc. 6. Isa. 58.

Dei plusquam holocausta. Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum, ibi prauaricati sunt in me, Galaad ciuitas operantium idolu supplantata sanguine: & quasi fauces virorum latronum. Particeps sacerdotum in via interficientium pergentes de Sichen: quia scelus operati sunt. In domo Israel vidi horrendum. Ibi fornicationes Ephraim: contaminatus est Israel. Sed, & Iuda pone messum tibi, cum conuertero captiuitatem populi mei.

* Idem. Misericordiam praecipiens Deus ait. Estote misericordes, &c. Hoc erit panem infringito esurienti, mendicos sine tecto in domu tuam inducito, nudum si videris regito. Agnosco doctrinam eius veterem, qui mauult misericordiam quam sacrificium.

L. 3 Pudic. 1. c. 14.

* Idem. Etsi bonus natura Deus, tamen & iustus. Ex causa enim, sicut sanare nouit, ita & caedere faciens pacem sed & condens mala: penitentiam malens, sed & Ieremie mandans, ne pro populo peccatore de precaretur.

L. 10. de ciui. cap. 5.

* Augustinus. Misericordia verum sacrificium est, ac per hoc vbi scriptum est. Misericordiam volo magis quam sacrificium sacrificio praelatum oportet intelligi.

Quotidie extra vel intra ecclesiam peccantes Deus prouocat ad poenitentiam, dicens. Misericordiam volui. Illi autem offerunt panem sacrilegum, & dantes elemosynam videntur sequi humilitatem, sed truncat capite fidei, & scientiae Dei frustra se caetera membra habere iactant: quia sicut Adam pro prauaricatione eiectus est de paradiso, & isti de ecclesia.

Hieron.

Galaad tui. Galaad ciuitas sacerdotum trans Iordanem in tribu Gad, & ciuitas fugitiuorum. In hac primitus consecratum est idolum: & quanto prius celebrior, tanto postea per idololatriam facta est principium omnium malorum, & ideo isti primi captiuati sunt per Assyrios. Et est.

Supplantata. i. humiliata. Sanguine. quem fudit Iehu vntus in Ramoth Galaad, quando iuxta praecipitum Dei deleuit omnem domum Achab. Vel supplantata sanguine, quia vindicta sanguinis quem fundebat super eam venit.

Hiero.

Et quasi fauces, &c. Fauces latronu sunt caeuernae, in quibus absconditi spoliant, & occidunt traeseuntes. Sic Sacerdotes Galaad

Galaad insidiabantur simplici populo, & spoliabant fideles, & interficiebant mente: & quos decipere non poterant, vestibus priuabant & corpore necabant vnde subdit. Per vias sacerdotum. s. per Sichen transitus erat. vnde dicitur. In hoc i-

tere sacerdotes locorum ponebant insidias, vt traherent transeuntes ad idola in Dan Bethel. Cum hierodotibus conuerant sacerdotes laad, & similitere ciebant occidi, vt res trasire in Pascha vel Pentecosten Scenophegia ac criticandum in Ierusalem secundum praecipitum.

In paradiso. Idest. in terra

Dei plusquam holocausta. Ipsi autem sicut Adam transgressi

si sunt pactum, ibi prauaricati sunt in me, Galaad ciuitas

operantium idolu supplantata sanguine: & quasi fauces

virorum latronum. Particeps sacerdotum in via interficientium

pergentes de Sichen: quia scelus operati sunt. In domo

Israel vidi horrendum. Ibi fornicationes Ephraim: contaminatus est

Israel. Sed, & Iuda pone messum tibi, cum conuertero captiuitatem

populi mei.

Legen. In paradiso. Lxx ibi contempsit me Galaad ciuitas, quae operatur vana, & conturbat aquam, & fortitudo tua viri piratae. b Parentes Non ergo matrem, si quod praecessit in parentibus damatur in filiis inuitantibus.

Hae ciuitas fuit initium idololatriae his qui sunt trans Iordanem. c Sacerdotum.

Omnes falsi sacerdotes abscondunt viam: & occidunt homines malis operibus, ne perant in Ierusalem.

In Ierusalem, vbi tantum licet intromittere, b Ideo comparato Galaad illis sacerdotibus quia simile scelus operati sunt, vel in interfessione hominum, vel in idololatria.

Decem tribuum. c Quia. b Vnde Iere. Obstupuit caelum super hanc, & exhorruit terra. c Quia. Ieroboam, quo duce contaminatus est populus Samaritae, vnde & ad Iudam sermo conuertitur.

Allegor. Galaad, transmigrationis monij, hi sunt tatici qui contemunt Deum, peruertere

testimonia scripturarum, cuius opera vana, quae tuas aquas ecclesiae, & de puris fontibus fortitudo eius viri piratae, idest, diaboli in mari huius seculi, in quibus ues seculi pertranseunt.

Sichen, humeri, per quos intelligitur opus, vnde cor tuum in humerum, idest, quae intelligis operare. retici autem intercludunt viam ne de Sichen. i. bonis ribus pergamus in Ierusalem. Hi sunt quasi fauces virorum latronum, idest, interficientium eos, qui per huius seculi ad veritatem pergere volunt.

In domo. Hieronymus. In domo haereticorum videtur horrendum: cum magistris fornicantibus, populis seductis pariter sordidatur. Iudae quoque, idest, ecclesiae praecipitur, vt paret messum sectionis, idest, mendicium secundum peccata in diem iudicij. Hoc non optato sed prophetando dicitur: quia si poeniterent, venio pio iudice consequerentur. Qui etiam hic ideo corboit vt ibi parcat, vnde subdit. Cum Iana.

Sed, & Iuda. Ne putes te esse securum, para me tibi, idest, genera filios qui succidantur, quia prope est tempus iam, vt tu quoque a Chaldaeis ducaris captiuus in Babylonem, & tuae messiois, idest, interfessionis tempus veniet.

Chaldaei te metent sed inde te reducam, quocumque Cyro erit, & Artaxerxe.

Cum con. Subaudi videbis: quia multi qui captiuati sunt, viderunt reuersionem, & cum illis qui natiuerunt in Babylone abierunt in terram suam. De hac reuersione non fit promissio decem tribubus; quae in perpetua captiuitate tenentur.

CA

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Ipsi autem sicut Adam. Sicut enim Adam transgressus fuit mandatum domini de ligno vetito comedendo, sic Iudaei de vtroque regno transgressi fuerunt legem domini datam in monte Sinai. Et exprimitur consequenter quaedam terra decem tribuum in hoc malo valde notabilis, cum dicitur.
2 Galaad ciuitas. Et sic transgrediebatur mandatum legis ordinans ad Deum.
3 Supplantata sanguine. Hebraei dicunt. Insidiatrix sanguini. Dicitio enim Hebraica hic posita ad supplantationem, & insidiationem est aquinea, videtur tamen hic magis accipi pro insidiatione, quia subditur.
4 Et quasi virorum latronum. Quia quarunt glutire bona aliorum.
5 Particeps sacerdotum. In Hebr. 20 habetur, societas sacerdotum idest, maiorum eo modo loquendi quo dicitur 2. Reg. 8. Filij autem Dauid sacerdotes erant.
6 In via interficientium. Per hoc designatur, quod maiores de Galaad

Galaad erant consentanei, & participes in latrocinij istis & homicidijs: & in hoc erat transgressio legis contra proximum.

7 Pergent. Ad alium locum vbi erant nundinae, ad quas veniebantur pecuniae pro emendis mercimonijs: & ideo latrones praesidi ponebant se ibi in insidijs.

8 In domo Israel vidi horrentem. s. idololatriam, & homicidium.

9 Sed, & Iuda pone messum tibi. i. tempus tuae collectionis translationis de terra tua per Chaldaeos.

10 Cum conuertero capti. Hebraei autem dicunt. Cum conuertero in meptam leticiam populi mei. Dicitio, n. Hebraica posita hic quia uoca est ad captiuitatem, & leticiam ineptam, & hoc secundum modo magis consonat litterae precedenti, quia in captiuitate Babylonia conuersa fuit leticia Iudae in tristitiam. Translatio vero nostra exponitur. Sed, & Iuda. Q. d. Licet cito debeas duci in captiuitatem, tamen adhuc erit messis tibi in terra tua. Cum reduxero captiuum populi mei, sub Zorobabel de licentia Cyri, & in hoc nota distinctio captiuitatis Iudae, & Israel: quia ista reuersa fuit ad terram suam, captiuitas autem Israel non est reuersa.

CA

CAP. VII.

Cum sanare vellim Israel. * Theophyla. Iterum docet quod non iniuria puniat Ephraim, perspicua cunctis eius iniquitatem assueverans. Nam fecerunt, inquit, mendacia hoc est, idola, ideoque in posterum hostes futuri, & latronum in-

ur, eos adorti. ex-
erunt ipsos, omni-
que bonis nu-
ebunt, &c. Quan-
o etiã venit Chri-
s reducere. *Quis
e perierant domus
solis. Et sanare
eritos, tunc re-
lata est malitia
puli, quando in-
roganti Pilato
ponderunt. Ab-
ue nobis Barrab-
m, Iesum verò
daci affige, &c.
z etiam animã
nt exhortatio re-
euntis a captiuita-
t prauorum effe-
cium. sanataque
alagis. & vulneri-
es peccati quæ*

as nõ curantur, nisi grauius colere ipsi coeperint. Tum cum demum inquirunt medicum, quando retributa sunt, vulnera, ipsique ægrè pautur grauculentiam perinde ac luid, cum dixisset: *Patruerunt, & corripit & sunt cauitates
e, &c. Allegoricè. Cum Saluator post effusionem sui
nguinis, & ecclesiam de gentibus & populis congrega-
m, vellet populi peccata sanare per poenitentiam, subi-
t Ephraim, id est, heretici, qui falsorum dogmatum pro-
mittunt vbertatem, & populus Samarię, qui dicit se præ-
ora Dei custodire, operati sunt idolum, falsorum dog-
matum, & per illos ingressus est fur, & latro id est, diabo-
ls, vel ipsa falsa doctrina hereticorum in ecclesia: Fur in-
dij occulitè decipit, latro audacter rapit. Signanter ergo
pnit fur clam ingressus est, latroneculus foris spolians,
ia neminem vehe Christi possunt spoliare, nisi prius
ecclesia foris ad sua dogmata traxerint.*

*Et fur ingressus est, &c. * Theodo. Postquam verum
eum cognoscere neglexerunt, & idolorum erroribus
atrinxerunt, hostes latronum in modum eos inuaden-
s, nonnulla incendunt, quedam depopulabuntur, alia
bigent bonisque omnibus eos spoliabunt.*

*Theophy. Sic satanas fur, & predo ingressus hominẽ
soliat, ac omni diuina gratia nudum constituit, in via
us, hoc est, in quocunque genere vitæ fuerit, siue in sa-
rdotali, siue in monastica, vel populari, &c.*

c Et ne forte. Alleg. Heretici non possunt vetera peccata D
contra Deum cantari, cum antiquis operibus nouam ad Hieron.
dant impietatem, & suis ligentur peccatis, & cum Deum
celare se putant, oculos eius vitare non possunt: quia Vul-
tus domini super facientes mala.

CAP. VII.

a Dimittere peccata idola: quæ in Aegypto vel in deserto
caerunt. *b* Peccata facta est idololatria a Ieroboam, & a populo
Samarie, qui securus est regem suum, hæc malicia oblituit Deo vo-
lenti condonare priora peccata illius populi.

Vm sanare vellẽ Israel, reuelata est iniqui-
tas Ephraim, & malitia Samarię: quia opẽ-
rati sunt mendacium. Et fur ingressus est spolians latro
oculos foris. Et ne forte dicant in cordibus suis omnem ma-
litiam eorum me recordatum. Nunc circundederunt eos
adinuentiones suæ coram facie mea factæ sunt. In
malitia sua lætificauerunt regem, & in mendacijs suis princi-

a Et cum ita puniant, ne cogitent quomodo pro veteribus peccatis paratam puniam eos, quia nunc,
id est, in presenti pro malitia sua quæ inuenerunt, circumdati sunt peccata, & mala eorum sicut pu-
tant non possunt me latere, sed potius ipsæ adinuentiones apertæ sunt coram facie mea, quæ om-
nia clare videt.

a Peccata presentia.
b Non reuerentur faciem meam.

a Exponit quæ fecerunt in fine Dei, qui consentientes voluntariis Ieroboam iudicia coluerunt.
b Quando dicitur stetit super eum Ius Israel.
c Qui sub Ieroboam populo præfuerunt.

1 *2* *3* *4* *5* *6* *7*

* Theodo. Hæc cum fient, lamenta buntur assiduo. p-
mentur mœrore, neque tamen voce lamenta. qdent? sed
raciti secum in ani-
mo fletus, gemitus
que facient.
d *Omniem malitiam
eorum, &c. Iustissi-
mè inquit, magno
año perpeffus sum:
quali non visus vi-
dere eorum facinõ-
ra nunc apertè ipsa
perspiciens, vltio-
nem de his accipiẽ
dam cenfeo. Quare
Beat. Dauid. Auer-
te factam tuam a pec-
cat s meis.*

* Theophylact. Fortasse autem quæ
Deus peccata illa vehementius punit quæ a consuitatio-
ne sunt propterea dixit. *Circundederunt eos adinuentiones, &c.*
Non enim simpliciter ait, operabantur mala neque rap-
tium, vel fortè fortuna sed ex consilio, & consideratione.
Sic in extremo iudicij die præter quam opera, cogitatio-
nes etiam iudicantur.

c *In malitia sua, &c. * Theophylactus. Per malitiam
suam ad interitum currentes autores letitiæ fuerunt regi-
bus ipsos debellantibus. Vel quod vna cum regibus suis
ad idololatriam cucurrerint, curauerintque eos, & obser-
uauerint, eadem peragendo, & in mendacij siue idolis si-
ue adulationibus vel vanis laudibus hilares eo redide-
runt de quibus Esaias ait: Qui beatos vos prædicant, illi vos se-
d-cunt. Ad hæc Iudæi reges suos demones, gaudio im-
buerunt suis contra Christum imposturis calumnijs, &
mendacijs. Præterea, Herodes, Caiphæ Annas eor-
dem exhilararunt, qui in condemnatione Christi, in gra-
tiam redierunt cum antea hostilib. inter se animis essent.*

Alleg. Qui malè operatur vel malè de Christo sentit,
regem, id est, diabolus lætificat, & in mendacijs prauæ do-
ctrinæ principes huius mundi quorum sapiẽtiam Deus
destruit. In nostris enim peccatis gaudent, principes tene-
brarum. Vel, regem qui primum, heresim reperit, princi-
pes, qui prepositi hereticorum populis, falsum sibi ven-
dicant sacerdotium.

c Et

Quia

NICOLAUS DE LYRA. CAP. VI.

Vm sanare vell. Hic incipit capitulum in Hebr. 30,
& in libris correctis in quo ostenditur negatio diu-
nae misericordie regno Israel, propter multitudinem
& euidentiã suã iniquitatis. Et primò ponitur eui-
dentiã, cum dicitur in persona domini. Cum sanare
ellem I. eius captiuitatem reduce. do.

Reuelata est iniquitas. i. tam multiplex, & manifesta, quod
cuiusmodi beneficio est indigna.

Quia operati sunt mendacium. Erga homines, & Deum
per idololatriam, & fallaciam.

Et fur ingressus, &c. Id est, vorati sunt aliena rapere intus, et
extra, & sic patet euidentiã multiplicis peccati eorum contra proxi-
mum. Consequenter ponitur eadem euidentiã in peccatis contra
Deum cum dicitur.

5 Et

* Omnes

MORALITER.

† Cum sanare, &c. In hoc cap. ponitur duplex causa, qua-
e populus de regno Israel non fuit liberatus de captiuita-
te Assyriorum, & populus de regno Iuda fuit liberatus a
serui-

feruitute Babyloniorum. Et fuit vna causa multiplicatio
idololatrię in domo Israel, & eius euidentiã. De qua dici-
tur Isa. 3. b. Peccatum suum quasi Sodoma prædicauerunt. Et hæc
diffusè, & inuolutè, & cum replicationibus pluribus hic
tractantur.

Ga *Quasi clibanus*: * Theophyl. Corporale hic adulterium intelliges, dicente Deo, quod vniuersi Hierosolymorum incolae sint adulterij, sic vsti libidinis igne, veluti clibanus cuius incensio fit a flamma. Qui vritur ad digestionem, hoc est, ad tosturam coctionem ve panum. Por-

Hiero.

rò, ignis libidinis adducet super eos flammam captiuitatis, a qua adusti inuitiles erunt ad digestionem cruditas quam etiã num habent. Accipies et per adulterium idololatriam, qua exurebantur, secuti Ieroboam primum inter se idololatriã.

Mat. 31. 2.

† agrotare. † ad illusores

B Allegor. Hereticorum corda igne diaboli succenduntur, vt in eis coquitur panis Antichristi qui primum in ecclesia loquuntur occultè, & omnia pacificare promittunt, & vt cancer paulatim serpit, fermentum doctrinæ

Math. 16. 2.

1. Ioan. 1. c.

eorum de quo dicitur: *Cauete a fermento Pharisæorum, & cū intumuerit in cordibus deceptorum tunc in apertam prorumpunt insaniam*, de quibus dicitur *Ex nobis exierunt, sed ex nobis non fuerunt.*

b *Quieuit*. Hieronymus. Fabricatis idolis non statim Ieroboam eum intulit populo, vt ea coleret. ne aliquibus resistentibus eorū cultura euacuaretur & ideo paululum quieuit ciuitas, quæ suę voluntati relictus est populus, donec fermentaretur totam mendacium, vt primum principes, deinde satellites, tandem omnis populus propria voluntate regi consentiens corrumperetur: quia, Quod necessitate fit cito soluitur, quod voluntate, perseverat.

Hiero.

c *Dies regis*. Succensa massa populi in veneratione idoli cœperunt dicere ad fortes Ieroboam: *Iste est dies regis nostri, quem noster imperator festiuium nobis constituit, in hoc gaudemus, & ludimus, & vitulos adoramus. Et populo ita clamate, principes qui erant ad regimen ciuitatis, & populo instituti cum populo amittentes intelligentiam mentis cœperunt obliuisci Dei, & in ligna idolorū impingere, & more phanaticorum quid agerent nescire.*

C *Allego.*

Allego. Populi a rege diabolo, & ab eius principibus a principe hæreseos, & eius ducibus seducti, relicta ecclesia alias solemnitates colunt, & clamant: *Hic est dies regis nostri Valentini, Arii, Martionis, Quia audientes, quod præpositi sunt, non inebriantur vino ne leue putetur*

a *Qui iustificauerunt, omnes sunt adulteria Deo recedendo.* **b** *Quasi clibanus succenditur ad coquendos panes, ita illi per Ieroboam succensi sunt igne idololatriæ ad coquendum panem impietatis.*

pes. Omnes adulterantes quasi clibanus succensus a coquente. **Qui** euit paululum ciuitas a commixtione fermenti † donec fermentaretur totum. **Dies regis nostri:**

a *Pari amentiam luxurie vel idololatriæ* **b** *Videns rex populum clamantem, & principes intanientes, exten sit manum, id est, præbuit ascensum his qui variis idibus ei alludebant qui illusores cum rex suos insidiaretur eis, & a Deo luo abducere, præbuerunt eis cor suum quasi clibanum ut eos flammis idololatriæ ardere faceret. Ideo enim ascensus est populo, qui eum tota mente videbat conuertum ad errorem.*

Cœperunt principes † furere a vino. Extendit manum suam † cum illusoribus: quia applicauerunt quasi clibanum cor suum, cū insidiaretur eis. Tota nocte dormiuit co-

a *Verfatus in tenebris peccatorum, & misso igne in clibanum lecurus fuit, quia videt nullum reficere suæ voluntati, sed omnes coquere panem impietatis: mane vero succensus flamma seeleris aperte, & impudenter recessit a cultu Dei, & coram omnibus ad immolandum venit.*

quens eos, mane ipse succensus quasi ignis flammæ. Omnes calefacti sunt quasi clibanus, & deuorauerunt iudices

a *Quod pluri?* **b** *Quia non iam per insidias, sed impudenter a cultu Dei recessunt.*

suos. Omnes reges eorum ceciderunt, non est in eis qui cla-

a *Occiderunt eos qui volebant consentire.* **b** *Vel bona intelligentes, prauo exemplo corrumunt.*

† Denique omnes reges post Ieroboam recesserunt a religione Dei, & ambulauerunt in viis Ieroboam qui peccare fecerat.

catum est, sed in-
nutunt ex vino,
quo Moyses: Fel-
conum vinum: &
1 Idest: Vnde de
2 ptis populis, &
3 cibus princeps
4 tendit manum
5 illusoribus, que
6 corda sunt succ
7 sa. Tota enim
8 hæretici non vic
9 bñ solem iustit
10 quia oppressus
11 eorum sensus: H
12 rum corda vas
13 perturbationib
14 censa sunt sicut
15 & auaritia: Et de
16 rant iudices si
17 qui, si aliquid vi
18 tum; & discre
19 nis habent, qui
20 discernant ma
21 bonis: Vel, iudi

hæreticorum a suis populis deuorantur, vt quorum cimos deuorant turpis lucri gratia. eorū deuoretur assensum *Cum insidiaretur eis.* Dolosè Ieroboam fecit vitulos, fortè populus Israel pergens ad templum Dei Ierosolis sumpta occasione reconciliaretur regi Iude. Insidabat ut ergo, ne ad templum domini ascenderent, sed vitulos quos fecerat adorarent.

c *Tota nocte dormiuit.* * Theophyl. Sequitur facile pra memoratos temero perfusos, vt tota nocte somnolentia indulgeant, quod non minimo est dedecori populi principibus. Per hoc namque indicatur, quod non magna subditorum curam gerunt. mane porro facto inquit, debant veluti ignis, inflamabanturque ad bibendum, ad indignandum, ad munera capiendum, omniaque genus flagitia. Nec soli principes, verum ex æquo curi seu furnus, sunt incensi ad peccandum & c.

f *Oēs reges.* Oēs principes hereticorū cadunt quia quibus clamant ad Deum, non tñ dignè inuocant nomen eius. **Quia** quicumque inuocauerit nomen dñi saluus erit. **g** *Non est.* Q. Nec omnia passi sunt, vt Deum quem querere noluerunt.

Ephraim

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Omnes adulterantes. i. idololatrantes.
- 2 Quasi clibanus succensus a coquente. i. ad hoc incitatus a rege: Secundum enim communem modum loquendi ille qui incitat alios ad malum, sicutur succendere furnum.
- 3 Qui euit paululum ciuitas a commixtione fermenti, & c. Quia a principio totus populus non fuit infectus illa idololatria: sed paulatim ad hoc fuit tractus totus populus. Et tunc fuerunt positi eum in diebus, & aliqui irent in Ierusalem in diebus solemnibus.
- 4 Dies regis nostri. Sic dixit Ieroboam, quod sollemnitas domini erat celebranda in Bethel, vbi erat vnus vitulus. 3. Regum duodecimo. g.
- 5 Cœperunt principes furere. i. cum eo idololatrare.
- 6 A vino. Fecerat enim principibus magna conuiuia, vt sic eos attraheret ad intentionem suam: ideo subditur.
- 7 Extendit manum suam cum illusoribus, & c. In hoc enim

- enim illudebant Deo.
- 8 Quia applicauerunt quasi clibanum cor suum. i. ex uenti voluntate secuti sunt eum in idololatria.
- 9 Cum insidiaretur eis. Vt auerteret eos a Deo suo.
- 10 Tota nocte dormiuit coquens eos, mane, & c. Idest in pace quieuit, quando vidit assentientes sibi: quia ultra non timuit cidi ab eis per reuersionem eorum ad regnum David, propter quod audacius ad idololatriam eos inuitauit, ideo subditur: Mane succensus.
- 11 Omnes calefacti sunt quasi clibanus. Idest, ardentes in idololatria.
- 12 Et deuorauerunt iudices suos. Interficiendo senes, vitulos illos reprobantes.
- 13 Omnes reges eorum ceciderunt non est in eis qui amet ad me. In illam idololatriam: vnde de quolibet eorum dicitur. 3. Reg. 6. 4. a peccatis Ieroboam, qui peccare fecit Israel non recessit & c.

* Ephraim

MORALITER.

† Moral. autem prælati, principes, & iudices in hoc habent documentum, quod quantumcumque sint ad misericordiam prouisi, non tamen omittere debent in istis casibus debitam punitionem, scilicet, quando malum est pluries replicatum vel euident, in tantum quod ex omissione punitionis debita, sequitur populi scandalum cum ipse

ipse dominus cui proprium est parcere & misereri, qui plenitudine potestatis potest omnem offensam & eam remittere, & tamen propter distos casus populo regno Israel non remisit, et sic dicit. *Cum sana. vellem israel reuelata est iniquitas.* Idest, manifestè publicata. Loquitur enim hic dominus ad modum pij iudicis, qui quantum est de se, uellet reum liberare, tamen enormitas facti & eius euidentia non permittunt.

† MORAL

*Ephraim fa. Alleg. Hæretici nihil differunt ab errore gē
s, & qui fuit princeps in ecclesia, factus est subcinericius,
in parte immundo cinere, & ignium ardore circum
atus, vt non redeat ad Deum, sed in errore permaneat,
ut robur comedunt dæmones, qui sunt alieni, & ho-
es: sed ipsi non ad
ertunt inimicos
te.*

*Comederunt alie-
, &c. * Theoph.
uia panē iam no
linavit, in ea me-
phora perdurās.
c
tienti, inquit, & me-
runt eam, hoc est
bellarūt ipsum.
d
ccederunt autem
mnes vires eius,
in fortitudine,
u potentia, & opi-
is sitas: & interim
on agnouit sese
stigantem Deū.
Sed & cani effusi,
c. Non paruotē-
pre in hac malitia
sit, sed vsque ad
fectutem, & vlti-
iani regni euer-
onem permanit
errore. Cani hæ-
fici effunduntur,
cādo stultitia cor-
eius vsque ad fi-
m vitæ in eo per-
terat. Sicut enim cani in iusto pro sapientia, sic in
iustio pro stultitia accipiuntur, & cum sic humilietur
Hæreticus, ignorat vetustatem suę malitię, de qua dicitur:
Quod antiquatur, & senescit propè interitum est: & non
uertetur ad dominum per pœnitentiam.*

*Allego. Hæretici qui ab ecclesia recedunt, excordi co-
lumbæ comparantur: quia terrena desiderantes Assyrijs
tiduntur: & cum profecti fuerint de ecclesia, expandet
super eos Deus rete, & testimonijs scripturarum, & artifi-
cismone sapientię contextum, vt eleuantes se contra
omni sapientiam ad humilia detrahat, comminando
pœna, vt sic correcti non pereant in æternum.
* Theophyl. Adhęc, quando quisquam malitię flam-
ra exurit, adeo vt seipsum tradat ei, ad ortus clandesti-
r scelera, quæ nefas est nominare, nec a tali iniquitate
meritur comedunt robur eius, quod accepit a Deo (vt
rtura quadamtenus ad bonum opus non sit idoneus)
emones, qui alieni, & nostri hostes facti sunt, inuiden-
Dei glorię, propterea, & inueteratus in malitia, om-
m peccati ille ignorantiam habet.
Et humiliabitur, &c. * Theophyl. Oculis suis videbunt,
iculo. Sic qui in dominum iniurijs fuerunt Hebræi,
ia cum templo, & vrbe sunt deiecti.*

*Sicut enim cani in iusto pro sapientia, sic in
iustio pro stultitia accipiuntur, & cum sic humilietur
Hæreticus, ignorat vetustatem suę malitię, de qua dicitur:
Quod antiquatur, & senescit propè interitum est: & non
uertetur ad dominum per pœnitentiam.*

*Allego. Hæretici qui ab ecclesia recedunt, excordi co-
lumbæ comparantur: quia terrena desiderantes Assyrijs
tiduntur: & cum profecti fuerint de ecclesia, expandet
super eos Deus rete, & testimonijs scripturarum, & artifi-
cismone sapientię contextum, vt eleuantes se contra
omni sapientiam ad humilia detrahat, comminando
pœna, vt sic correcti non pereant in æternum.
* Theophyl. Adhęc, quando quisquam malitię flam-
ra exurit, adeo vt seipsum tradat ei, ad ortus clandesti-
r scelera, quæ nefas est nominare, nec a tali iniquitate
meritur comedunt robur eius, quod accepit a Deo (vt
rtura quadamtenus ad bonum opus non sit idoneus)
emones, qui alieni, & nostri hostes facti sunt, inuiden-
Dei glorię, propterea, & inueteratus in malitia, om-
m peccati ille ignorantiam habet.
Et humiliabitur, &c. * Theophyl. Oculis suis videbunt,
iculo. Sic qui in dominum iniurijs fuerunt Hebræi,
ia cum templo, & vrbe sunt deiecti.*

c Nec

*c Nec reuersi sunt, &c. * Theophyl. Ego inquit, afflictio-
nes ipsis afferebam, vt intelligentes ad me redirent, meū-
que auxilium implorarent, at ipsi ad humana adiutoria
recesserunt: Aegyptiorum enim opem inquirebat: dein-
de ab Assyrijs oppugnati defatigatiq;, eosdē inuocabant,
amentis columbæ
mentem præse fe-
rentes. Etenim vt il-
la sublatis pullis
non auolat, verum
in iisdem locis re-
manet, sic isti ad ho-
stes suos accurre-
bant. Nam Assyrij,
& Aegyptij ex con-
fesso hostes eorum
erant, &c.*

*f Et cum profecti
fuerint, &c. * Theo-
phyl. Iphis profici-
scenibus, vt auxi-
lia sibi accerant,
ego iniiciam ipsi
hostes, veluti rete,
& deducam eos, hoc
est, superbiam ipso-
rum deiiciā, & hu-
miliabo, primum
tamē conabor eos
erudire, pœnitiā-
do imminetia, vt
sciant quę sint eos
excepturę calamita-
tes: Adeo terribi-
les erunt hostes, vt*

*nedum præsentēs, verum denunciati tantum, & auditi
sufficiant ad castigationem. Rete Dei multiplex, variaque
eius est sapientia, per quam cognitus a nobis, sapenume-
ro quando ad mali quippiam perficiendum damus, im-
pedimenta iniicit, altaque affectantes instar dæmonum,
qui in aere versantur, deducit nos. & humiliat, pœnun-
cians gehennam, & vermem non morientem.
g Væ eis * Theophyl. Apud infirmos donec spes est sa-
lutis, omnia & dicunt, & faciunt, qui eos curant simul a
vero de incolumitate ipforum desperauerint. Iugent eos
in posterum. Idem Deus in populo suo facit: curam suā
nihil valere animaduertens, eos deplorat, vt qui per ma-
la opera ab se desilierunt, impijque fuerint colendo eos
qui non sunt dij.
Hæreticis est væ æternum qui recedunt a creatore qui
redemit eos sanguine, & loquuntur contra Deum men-
dacia dogmata, & vlulant in conciliabulis suis, quę cubi-
lia appellantur quasi ferarum lustra, in quibus libidini,
& stupris vacant, & quidquid dicunt purant se in laudes
Dei dicere: Vlulatus est luporum, & canum insanientium
sonitus: Rarò hæreticus diligit castitatem, & qui se amare
simulat, sicut caraphrygæ ore venenato mel promittit,
sed turpe est dicere, quæ in occulto facit.*

*nedum præsentēs, verum denunciati tantum, & auditi
sufficiant ad castigationem. Rete Dei multiplex, variaque
eius est sapientia, per quam cognitus a nobis, sapenume-
ro quando ad mali quippiam perficiendum damus, im-
pedimenta iniicit, altaque affectantes instar dæmonum,
qui in aere versantur, deducit nos. & humiliat, pœnun-
cians gehennam, & vermem non morientem.
g Væ eis * Theophyl. Apud infirmos donec spes est sa-
lutis, omnia & dicunt, & faciunt, qui eos curant simul a
vero de incolumitate ipforum desperauerint. Iugent eos
in posterum. Idem Deus in populo suo facit: curam suā
nihil valere animaduertens, eos deplorat, vt qui per ma-
la opera ab se desilierunt, impijque fuerint colendo eos
qui non sunt dij.
Hæreticis est væ æternum qui recedunt a creatore qui
redemit eos sanguine, & loquuntur contra Deum men-
dacia dogmata, & vlulant in conciliabulis suis, quę cubi-
lia appellantur quasi ferarum lustra, in quibus libidini,
& stupris vacant, & quidquid dicunt purant se in laudes
Dei dicere: Vlulatus est luporum, & canum insanientium
sonitus: Rarò hæreticus diligit castitatem, & qui se amare
simulat, sicut caraphrygæ ore venenato mel promittit,
sed turpe est dicere, quæ in occulto facit.*

*Hæreticis est væ æternum qui recedunt a creatore qui
redemit eos sanguine, & loquuntur contra Deum men-
dacia dogmata, & vlulant in conciliabulis suis, quę cubi-
lia appellantur quasi ferarum lustra, in quibus libidini,
& stupris vacant, & quidquid dicunt purant se in laudes
Dei dicere: Vlulatus est luporum, & canum insanientium
sonitus: Rarò hæreticus diligit castitatem, & qui se amare
simulat, sicut caraphrygæ ore venenato mel promittit,
sed turpe est dicere, quæ in occulto facit.*

Vastabuntur

NICOLAUS DE LYRA.

*1 Ephraim in populis ipse commiscebatur. Hic ponitur
idolatrię multiplicitas, cum dicitur. Ephraim in populis ipse
commisce. Quia regnum Israël non solum fuit infectum idolola-
tria Ieroboam sed etiam idololatrijs gentilium existentium circa re-
gnum Israël, & non solum ad horam, sed etiam continuè, ideo sub-
ditur.
2 Ephraim factus est subcinericius panis. Id est, idolola-
trij gentium infectus, sicut panis subcinericius contrahit sordes a
cineribus.
3 Qui non reuertatur. Per pœnitentiam.
4 Comederunt alieni robur eius. Quia propter peccata ista
frequenter sunt ab hostibus deprædatus.
5 Et ipse nesciuit. Quia hoc esset propter hanc idololatriam, &
spater eius execratio, & non solum inuocum, sed etiam senum,
eo subditur.
6 Sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. Id est, de-
ici isti peccato, ideo subditur pœna.
7 Et humiliabitur, superbia Israël in facie eius. Quod im-
pletum*

*pletum fuit tempore Hoseæ qui cum populo Israel ductus est capti-
uus in Assyrios. 4. Reg. 17.
8 Nec reuersi sunt ad dominum Deum suum, &c. Per
pœnitentiam debitam.
9 Et factus est Ephraim quasi columba seducta. Id est,
retibus aucupis capta.
10 Non habens cor, Id est, fiduciam in domino.
11 Aegyptum inuocabant. Confugientes ad humanum auxi-
lium, & dimittentes diuinum: & hoc tempore Hoseæ. quarto Re-
gum. 17.
12 Et cum profecti fuerint. Confidentes de auxilio humano,
& dissidentes de diuino.
13 Expandam super eos rete meum: quasi volucrem cœ-
li detraham eos. Cœdam eos secundum auditionem
cœtus eorum. Dando eos in manibus aduersariorum. Et causa
subditur.
14 Quoniam recesserunt a me. Vastabuntur quia præ-
uaricati sunt in me. Per multiplicem idololatriam, vt vijum
est.*

* Ego

Ga *Uastabuntur.* Omnes simul a rege vsq; ad mendicum vastabuntur, sicut communi cōsilio idola fabricata sunt. Possunt hæc verba ad tempus passionis Christi referri, quia sicut communi consilio mortem eius tractauerūt, ita pariter in festo Paschali ab hostibus cæti sunt.

b *Ego redemi.* &c.

* *Theophy.* Priores quidem ex Aegyptiaca seruitute, posteriores autē Christus a demonibus, languoribus, cecitatib; Christus redemit, ac tandem proprio suo sanguine, in quo inuenimus redemptionē.

Et ipsi loquuti sunt contra me mendacia, primum quando circumdātes vitulum dixerunt, *Hi sunt dii tui Israel* Deinde, quando aiebant.

Nunquid, & panem poterit dare, &c. Et nō clamauerunt, &c. Labijs meis tantūmodo venerabantur, cor verò eorum procul a me aberat, siue quò me non agnoscebant benefactorem, sed idola potius *Sed vlulabant, &c.* Terram promissam patrib; suis accipientes, mihi non egerunt gratias: cœterum idolis sacra facientes, vlulabant vt cōsueuerunt idolorum cultores furijs agitati. Præterea, a me dona habentes, nimirum fruges, & vinum, in quibus capiebāt voluptatem, sectio nes interim faciebant in gratiā dæmonū, pectora & brachia dispungentes. Vel hoc dicit, q̄ apud gentes Rheam matrem Deum nolentes factitabant. A tubiarum enim cantu ad insaniam acti, seipos dissecabant, genitalia sibi membra auferentes qui Baceli, & Bacchæ dicebantur.

c *Super triticum, & vinum, &c.* Id est super corpus, & sanguinem Christi simulat iē legem Dei ruminare, & meditati, & recedit a Deo quia docuit eum in ecclesia, & dedit

dedit fortitudinem qua aduersarijs resistere, & cogit contra Deum malitiam instituendo heresim.

Non sicut homines comederunt, quasi iumenta ruminauerunt. Id est, abundantiam rerum quam habebant sapius ad voluptatem quasi ad fauces reuocabant. vt i

† de pre di. 4. s alijs quoq;

† collegerunt se.

Exod 32. Psal. 72.

B

Hieron. Haymo. Rupert.

a *ideo.* Ab hostibus, & miser erunt. **b** *Adorando vitulos,* & meum præceptum transgrediendo quo dixit, non facietis vobis Deos alienos. **c** *Tamen.*

a *me.* Vastabuntur quia preuāricati sunt in me. **b** *Ego redemi*

a *De Aegyptiaca seruitute.* **b** *Isti sunt dii tui Israel.*

a *Et ore.* **b** *Caui cum idolo latratum vocat, quia ante rōtationē sensu lupi, vel canibus similes erant.* **c** *Luxurie vacantes.* **d** *Fallis mysterijs corporis, & sanguinis Christi.*

a *Dando idolo.*

a *Pei. Moyseni, & alios pr ihe as* **b** *Dedi fortitudinem bellandi, sicut tempore Iosue vel Machabæorum.* **c** *Tamen.* **d** *Qui tanta eis leci.* **e** *Cum non possent nocere cogitatione solis, meam potentiam ad idola transferunt*

a *Ad id quod fuerunt ante quam eos vocarem per Abraham, & Moyseni, vt abique iugo legis notitæ diuerterentur in præcipitā.*

a *Deus in euderat eos contra aduersario ipsi contra Deum vertuntur, & sagittas blasphemiarum inmittunt.* **b** *Ideo.* **c** *Materiali vel spirituali.* **d** *Qui a ijs decepti sunt, ipsi primi fuerunt*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

a *Quo vitulos autē sunt vocare Deos.* **b** *Perditionem contra Deum in terra promissionis faciunt quem in Aegypto didicerunt colendo Apim, & cetera portenta Aegyptiarum.*

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ego redemi eos. *De seruitute Aegypti.*
- 2 Et ipsi loquuti sunt contra me mendacia. *Dicentes de vitulis ameis. Ecce dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti.* 3. Reg. 12.
- 3 Non clamauerunt ad me in corde suo. *Me deuotè deprecando.*
- 4 Sed vlulabant. *In cultu idolorum.*
- 5 In cubilibus suis. *i. in delubris.*
- 6 Super triticum, & vinum ruminabant, & recesserunt a me. *Quia post idololatriam gulam exercebant.*
- 7 Et ego crudiui eos, & confortauī brachia eorum. *Mittendo eis prophetas ad eruditionem eorum, & confortationem in bono.*

8 Et

- 8 Et in me cogitauerunt malitiam. *Prophetas meos edendo.*
- 9 Reuersi sunt vt essent absque iugo. *Primo enim suaserunt se a iugo Roboam filij Salomonis. 3. Reg. 12. & postea iugo diuina legis seruiendo idolis.*
- 10 Facti sunt quasi arcus dolosus. *Qui restitit sagittam contra tenentem eum, sic populus Israel blasphemias retorquet in Deum sustentatorem suum.*
- 11 Cadent in gladio principes eorum. *Scilicet Assyrii.*
- 12 A furore linguæ suæ. *Id est, propter blasphemias contra Deum.*
- 13 Ista subsannatio eorum. *Id est, derisio Dei.*
- 14 In terra Aegypti. *Id est, didicerunt ea cum essent inter Aegyptios.*

* Ca

ADDITIO.

In capitulo septimo. vbi dicitur in Postilla cum sanare vellem.

Quod dicitur hic. Cum sanare vellem, &c. vsque ibi. Coram facie mea fa. sunt. Aliiter exponendum videtur. Ad quod sciendum, quod in illo populo decem tribuum erant aliqua peccata occulta, & aliqua manifesta, de quibus loquitur propheta in persona Dei ad modum medici, qui intendens curare aliquem morbum patentem inuenit in infirmo alium morbum occultum, ex quo curatio redditur difficilior, & hoc est quod dicit. Cum sanare vellem Israel scilicet a morbo seu peccato publico. Reuelata est iniquitas Ephraim & malitia Samariæ scilicet illæ que erant occulta. quod declarat cum sequitur. Quia operati sunt mendacium. In mendacio enim pernicioso duo communitè occurrunt

currunt vitia. Primum est patens scilicet falsa vocis significatio. Aliud est latens scilicet intentio fallendi: quæ in corde consistit solummodo nota, qui secundum prophetam scrutatur corda, & renes. clarat enim propositum in eo quod sequitur. Et fur. ingressus est spolians latrunculus foris. Contingit enim quandoque, qui alius quis aliena cupiens, & non audens hoc publicè facere, furat, & sic est vitium latens, & cum habet oportunitatem in publico rapit, & sic est patens vitium: & de hoc dicit. Et fur. ingressus est scilicet latens. Et est spolians latrunculus foris, & patens. Consequenter quia inter eos erant aliqui qui murmurantes de diuina iniustitia dicebant, quod mala quæ Deus eis inferat, non proueniebant ex culpa propria, sed ex demeritis antecessorum parentum, prout etiam hodie Hebræi erroneè asserunt, quod sunt in hac captiuitate propter peccatum vituli deserto fabricati, quod falsum est, prout alibi est ostensum.

* sub.

Ne fortè dicant in cordibus suis omnem malitiam eum me recordatum, sed ostendit, quòd punitio eis illata, se comminata correspondebat peccatis eorum principaliter commisis, vnde subdit. Nunc circumdederunt eos adinuentio-

Replica. In capitulo septimo. Vbi dicitur. Cum sanare vellem. Id quod Burg. vult addere super postilla, v. d. t. v. simpliciter falsum, quòd Deo medico sit aliquis morbus notus, et al quis occultus, quia omnia nuda, & aperta sunt oculis Dei, & si dicere velit Burg. quòd aliquis sit occultus hominibus non Deo, tunc expositio non est ad propositum literæ quæ est verbum domini dicentis. Cum sanare vellem.

CAP. VIII.

C A P. VIII.

N gutture tuo sit tuba quasi, &c. exalta vocem tuam, vt sis similis tubæ. vt multi audiant: quia multi peccauerunt. Hoc clamata venit Nabuchodonosor, aduer-

Ergo. f. Mente. non tantum in ore. f. Hoseæ. a. Vox Dei ad prophetam. b. Aperta prædicatio. b. Vt destruat Ierusalem non ad locum alium veniet. Non obliuiscam causam hoc iubebo, nisi pro eo, quod transgressi sunt fœdus meum faciendo idola

N gutture tuo sit tuba, quasi aquila super domum domini: pro eo quòd, transgressi sunt fœdus meum, & legem meam præuaricati sunt, Me inuocabunt * Deus meus cognouimus

tel Israel. Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur

aquilis, & non solùm modo domum illam, sed & locum & gentem irrecuperabiliter tulit. Semel idcirco factum est, vt vetus illud sacerdotium corripere, secundò vt omnino tolleretur. Per aquilam, diabolus qui cupit ponere nidum super astra cœli, vnde. si exaltatus fueris vt aquila, inde detraham te

Theophylactus. Perinde inquit, ac patres eorum in Ægypti vilipenderunt sermones Moysi & Aaronis alne amandatorum, vt liberarent eos sic & isti aspernant leges meas: enimuero contemptus ille in finem eum reddetur, eruntque instar terræ inaccessæ. Tuba namque bellica insonabit, & rex Babylonis veniet supra domum Domini cum impetu & celeritate, in modum aquilæ. Nabuchodonosor misso exercitu suo incendit templum, de quo Ezechiel Aquila magna grandium alarum, &c. Petere vilipensio quæ seruatorem nostrum Iudæi nauces timarunt similis erit ei quæ in terra Ægypti contingit. Vt enim Moysi Hebræus dixit: quis te constituit iudicem inter nos? Illi dixerunt Regem non habemus nisi Cæsarem. Hæc vilipensio adeò ipsis grauis erit, atque terra inuia, ipsosque quod omnes contumeliosos reddet, instar tubæ iniquitate eorum turpesque affectus prædicans. Rupertus. Quare semel & iterum super domum illam aquilæ venire iuxta Ezechiel, oportuit? Semel venit super eum Nabuchodonosor, & eandem domum incendio conflauit. Iterum venit Romanum imperium cum victricibus aquilis

dicit dominus. Vnde in lege præcipitur, nec comedamus aquilam. Hæc aquila venit super hæreticorum conciliabula, qui quòdam fuerant domus Dei: & hoc ideo, quia præuaricati sunt legem, & sine causa dicunt. Tu es Dominus meus. Et nos qui dicimur Israel, & christiano nomine censemur scimus te. Sed hoc frustra dicit dominus, cum ipsi constituerunt sibi reges, & principes habeant, aduersarios meos quos non cognouit: quia mei noticiam non merentur, & argentum suum & aurum suum. quidquid sermonis vel spiritualis intelligentiæ habebant, naturaliter vertebant in idola, quæ in corde suo finxerunt: ideo interierunt. Me inuocabunt, &c. * Rupertus. Sensus est. Mira impudentia, cum sint transgressores cum sint præuaricatores, inuocant me dicentes, Deus meus, Deus meus cognouimus te. Tale est illud in Esai. Me etenim de die in diem querunt, &c. Mentuntur ergo dicendo. Deus meus, &c. Modis omnibus verbis ipsorum opera contraria sunt. Idcirco protinus hic propheta subiungit. Proiecit Israel bonum, &c. Cognouimus. Nos qui dicimur Israel nomen Iacob, qui tibi placuit reseruantes, cum aliæ gentes te ignorarent.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. VIII.

N gutture tuo. Post declarationem diuinæ iustitiæ, & misericordiæ, hic consequenter ponitur promulgatio vtriusque, & primo iustitiæ, secundo misericordiæ. cap. 14. Primum in duas: quia primo ponitur iustitiæ Dei promulgatio, secundo pauli increpatio cap. seq. Prima in tres, quia primo proclamatur Diuinitas contra Iudam, secundo, contra Israel, ibi. Me inuocauit, iterum contra Iudam, ibi. Et Iudas. Circa primum dicitur propheta a domino. 1 In gutture tuo sit tuba. i. clama altè ad modum sonitus tubæ, & quid debeat clamare subditur. 2 Quasi aquila. id est, Nabuchodonosor rapax ad modum aquilæ: propter quod aquila vocatur Ezech. 17. a. Aquila vna grandis, &c. 3 Super domum domini. i. cito veniet ad destruendum domum domini in Ierusalem, quod fuit impletum tempore Sedechie. 4. Reg. 21. Et subditur causa. 4 Pro eo quod transgressi sunt fœdus meum. Iuramento vniuersi meo firmatum. sedechias enim de consilio juniorum & sacer-

cerdotum rupit iuramentum quod fecerat, Nabuchodonosor deseruiendo sibi fideliter sub tributo, 2. Paral. vlt. c. 5 Et legem meam præuaricati sunt. Faciendo multipliciter contra legem domini, datam in monte Sinai. Potest etiam ista pars exponi de destructione templi per exercitum Romanorum, eò quod aquila est signum Romani Imperij. Pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, occidendo Christum qui missus erat ad fœderandum inter Deum & populum. Et legem meam præuaricati sunt, irritantes mandata domini propter suas traditiones, secundum quod impropereat eis Christus, Matth. 15. 6 Et inuocabunt Deus. Hic consequenter promulgatur diuina iustitia contra Israel, cum dicitur. Me inuocabunt Deus meus. Artati ab Assyrijs. 7 Cognouimus te Israel. Id est, nos qui sumus populus tuus Israel. Et subintelligitur genium est, quod hæc vocatio erit frustra. Et subditur causa. 8 Proiecit Israel bonum. id est, cultum Dei pro cultu vitulorum. 9 Inimicus persequetur eum. Vsque ad captiuitatem & captiuitationem. * Ipsi

MORALITER.

In gutture tuo. Verbum est dñi ad Hoseæ prophetam vt fortiter & constantiter denunciaret aduentum regis Babylonis ad destruendum domum domini in Ierusalē. Moraliter per Hoseæ significatur prædicator veritatis, qui constantiter prædicare debet instantiam dæmonis ad destruendum domum Dei quæ est ecclesia, quod notatur cum dicitur. Quasi aquila, &c. Per aquilam enim quæ est avis rapax,

& acuti visus, significatur ipse diabolus, qui viget acumine intellectus, & ecclesiæ filios nititur rapere, & sic ecclesiam dissipare. Et subditur duplex causa, quare sic permittitur agere mala. Prima ponitur cum dicitur. Pro eo quod transgressi sunt fœdus. Id fœdus per nomen meum firmatum. Secundum sensum literalem Sedechias rex Iuda per nomen domini iurauerat seruire fideliter Nabuchodonosor regi: illud tamen iuramentum rupit de consilio scorum & sacerdotum, vt habetur. 2. Paral. vlti. &

A *Ipsi reg. * Ruper. Qui regnauerunt non ex me? Nimiru ipsi qui bonum proiecerunt, primu qui cu Ieroboam recesserunt a domo Dauid: deinde qui crucifixerunt vel negauerunt filium Dei, &c. Ad summum huius sententia: Regnauerunt no ex me, &c. Illud pro forib. argumentum est, quod regnauerunt absque legitima Dei vnctione. Vnctio nempe regalis in domo Dauid, & in tribu Iuda remansit: reges autem decem tribuum absq; vnctione regnauerunt. Solus Iehu quantulacumq; vnctioe rex constitutus est, & hoc ex Domino verumtamen non eundem Iehu comprobate, sed condignam de domo Achab vltionem exigente.*

† 8. q. 1. e. audacter.
† Reges constiterunt.

† Fragmenta.
4 Reg. 9.
Lth de perfectur. sult. c. 27.

Epist. ad Cor. 11. l. 1.

B *Bernardus. Vx uobis qui tollitis clauem non scientia solum, sed autoritatis nec ipsi introitis, & multipliciter impeditis quod introducere debuistis. Tollitis enim & non accipitis clauem. De quibus Dominus quaeritur per prophetam. Ipsi regnauerunt, & non ex me, &c. Vnde tantus praelationis ardor? Vnde ambitionis impudentia tanta? Vnde uesania tanta praesumptionis humanae? Audeat ne aliquis uestrum terreni cuiuslibet reguli, non praecipiente, aut etiam prohibente eo, occupate ministeria, praeripere beneficia, negotia disputare &c.*

* Cyprianus. Plane episcopi non de Dei voluntate fiunt, qui extra ecclesiam fiunt, sed contra dispositionem & traditionem euangelij fiunt, sicut ipse Dominus in duodecim prophetis ponit & dicit: sibi metipsis regem constituerunt, & non per me, &c.

Contra meam voluntatem petierunt sibi regem, sicut ceterae gentes habent, a qua stulticia, ut renocaret eos, Samuel, exponebat eis legem regni, & filios & filias eorum regibus seruituras praedicebat, ut reuenterentur ad Deum regem clementissimum.

C *Potest hoc intelligi de Ieroboam & regibus qui ei successerunt, quia & si Deus iratus Salomoni regnum eius diuidi uoluit non ideo cum Israel sibi regem constituere debuit, sed secundum praecceptum legis debuisset interrogare Deum, quem regem uellet institui. Quod enim Deus uult fieri ad utilitatem, aliquando per ignaros & repugnantes impletur ad ipsorum damnationem. Vnde. Oportet filium hominis tradi, sed non homini illi per quem tradetur.*

b Proiectus

b *Proiectus est vitu. Hieronymus. Non in vrbe q̄ dicitur Samaria positi sunt vituli, sed in Dan. & Bethel. Peccatamariam ergo omnes vrbes decem tribuum designant. Et q̄ ponitur vitulus in singulari numero, pro plurali numero est intelligendum, ut de duobus vitulis interitur. Exponit autem interitur. Proiectus est, id est, per-*

syrios destructum est templum idolorum & ipsi constiterunt in captiuitate delati: quia factus est meus vindicatus in vitulis vel vitibus eorum. Hæretici, qui relictis scripturis proni sunt in terram, & tamen dicunt se seruare precepta legis. Hæreticos & irascitur eis miratur quæ sit peruersitas tantum idola quæ

runt. Hos uitulos non accipit Israel, qui se uidere fingit a cæteris gentibus: sed de sacris scripturis corruptum intellectum, & est artifex Dei sui qui citò sicut Araneæ tela quæ leui flatu dirumpitur.

Ista communiter possunt legi tam de hæreticis, de his qui fecerunt uitulos in Samaria.

c *Quoniam in aranearum, &c. * Rupertus. Magna reiectione demonstrat hoc argumentum, quod uitulum præcultur, aureolus, & ob frequentiam felitum perpolitus, derelinquitur in telas aranearum, ita negligitur ut vacet araneis suarum contextionum totum cooperire & foedare. Hoc ita ut dicitur est per passionis Christi triumphum, non tamen in vitulo Samariæ, sed in cunctis simulachris gentium. Magnam autem innuit iram quod ait.*

d *Quia ventum seminabunt. Belli quippe turbinem hinc sonant sono literali, sed longè grauiora sunt, quæ in sensu spirituali, scilicet, turbinem iudicij æterni, & famem audiendi uerbum Dei.*

* Theophylactus. Nullum inquit, fructum ex illa cultura decerpitis. Nam similes sunt res illorum similes, seu uento perditis spicis, quæ thecas quidem forinsecus ostendunt, intrinsecus uero fructum continent, & uacuas aristas habent. Non dissimili simulastra foris quidem speciem habent uel uel uiri, omnis uero roboris & rationis sunt experti.

Quia uentum. Ventum seminatur qui semina corrumpit nec habet

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ipsi regnauerunt. Scilicet reges Israel.
- 2 Et non ex me. Quia ex diuina ordinatione regnum decem tribuum erat datum Dauid & filiis eius in sempiternum. Sed contra hoc uidetur quod dicitur 3. Reg. 11. s. ipsi Ieroboam. Hæc dicit dominus Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomonis, & dabo tibi. x. tribus. Dicendum, q̄ hoc fuit indirectè & quasi per accidens, scilicet ad puniendum malum Salomonis ad quod declinauit in senectute: & sic permisit Ieroboam respondere dura populo, ex qua responsione. x. tribus fuerunt ab eo diuisæ, & sic istud contigit ex promissione diuina: & non propriè ex ordinatione diuina, quæ respicit aliquid secundum se & absolutè. ideo subditur.
- 3 Principes extiterunt, & non cognoui. id est, non approbavi, scilicet malitiam populi se a regno Dauid segregantis, & per hoc regem sibi statuentis propria uoluntate, & non de mandato domini.

4 Aurum

- 4 Aurum suum & argen. &c. Scilicet uitulos aureos.
- 5 Ut interirent. Hæc enim idololatria fuit interitus sui causa.
- 6 Proiectus est vitulus. i. vituli, quia duo fuerunt accipiendū pro plurali.
- 7 Viquequo non poterunt emundari. Scilicet filij, ael ab hoc delicto quasi dicat nunquam usque ad eorum captiuitatem.
- 8 Quia ex Israel, & ipse est. i. ipse vitulus est de auro & argento regni Israel.
- 9 Artifex fecit illum. Ex quo patet, q̄ non est Deus, qui non est factus sed factor omnium.
- 10 Quoniam in Aranearum telas erit vitulus. Tunc in loco uiti. In Hebræo habetur. Quasi hostile erit, i. diffusus in frustra, sicut ligna quæ ponuntur in ignem. Ex quo uidetur, q̄ isti uituli erant tantum aurei exterius & lignei interius, & si subtra-
- 11 Quia uentum. id est, opera inania.

MORALITER.

† & hæc fuit vna causa destructionis templi & mortis Sedechiæ & consulentium sibi dictam ruptionem. Et tunc in pluribus locis nimis facilliter, ut uidetur dispensatio fit in fractione iuramentorum: propter quod timendum est ne contingat simile malum. Secunda causa quare dia-

bolus permittitur ecclesiæ filios molestare, est promotio, quæ notatur cum dicitur.

- 1 Ipsi regnauerunt. Frequenter enim in ecclesia promotio ad dignitates indigni. Et subditur vnus modus
- 4 Argentum suum & aurum suum se. Id est pastores ceteri promoti, unde dicitur Zac. 11. d. O pastor & i relinquitns gre. &c.

habentia, medullam spargit, unde nullus fructus sur sic in illis nulla spes boni operis.

Theophylactus. Vel de idolis hoc dicit. quod nullam habeant substantiam, nec opem cuique ferre possunt: unde Israel, cui tanta obuentura sui imbecillitas, ut simili...

feminabunt, et turbinem metent. Culmus stans non est in eis germen, non faciet farinam, & si fecerit, alieni comedent eam. Deuoratus est Israel. Nunc factus est in nationibus quasi vas immundum. Quia ipsa ascenderunt ad Assur: * Onager solitarius sibi Ephraim. Munera dederunt amatoribus suis, sed & cum mercede conduxerunt nationes: Nunc congregabo eos, & quiescent paulisper ab onere regis, & principum: Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum, facta sunt ei arae in delictum. Scribam tibi ei multiplices leges meas, quae velut alienae...

Sed quo declinavit. Munera inquit, dederunt amatoribus, &c. D. Profecto amatoribus sine fide, amantibus in simulatione qui sic amare simulant ut decipiant, ut cum animas deuorauerint, a Deo vero, protinus inuadant, ut possideant, & suam tyrannidem in eos exercent. Tales Assyrii, qui...

Israël misisse munera refert historia sacra, diuinum non sperantem auxiliū. Siluestri asino, qui domestica pascu non tenet, sed sponte per diuersa pascu vagatur, & solitariam diligit habitationem comparat recedentes a Deo & diuersa fabricantes idola: & ideo a Deo deserti sunt.

non habet, cum vita meritis caret: Farinam culmus non facit, cum is qui in presenti saeculo proficit, nihil utilitatis intelligit, nullum boni operis fructum reddit se si quando hypocritae bona opera ostendunt, de his lignorum spirituum vota fatiantur.

nes contumelias tolerandas praebent. Nunc congregabo eos. In ecclesiam scilicet qui fuerant ante dispersi & quiescent paulisper ab onere regis (unde Apostolus. Sine nobis regnatis atque utinam re.) & principum quos habent in synagogis diaboli constitutos.

Quod si fecerit alieni, &c. Si aliquando boni aliquid fecerint, Assyrii vel daemones auferent, quia iacta semina volucres caeli comedent.

Theophylactus. Ante hac inquit, permisisseis & non redargutos, & indemnatos viuere propter clementiam meam, & poenitentiae expectationem, nunc vero accipiam ad iudicandum, poenaeque exigam ab ipsis non post multum ira temporis. Vel, in hostium regione ipsos apprehendam, praestituens illis captiuitatis locos veluti talibus lignis, accipiam eos in Babylonia.

Quasi vas immundum. Vas immundum quo utimur ad purificanda stercora, cuius immundiciae comparatur hereticus, vel quia sordibus illorum idolorum maculatur.

Quia multipli. Ephraim. * Rupertus. Causa haec est malorum sequentium. Siquidem vnus erat Deus, & vnum altare eius, quocumque in loco vna fide nomen eius inuocatur. Ille autem altare aliud fecit vitulo suo, qui non est Deus. Hoc utique multiplicare fuit altaria ad peccandum. Quando Baal quoque & caetera deorum portenta suscipiens, tor aras habuit, quot daemonebus sacrificauit.

Onager solitarius sibi Ephraim, &c. * Rupertus. Recte per eagrū carnalis Israel hic intelligitur, qui vinculo homini ligari, & ad praesepe eius duci contempsit, sicut in Esaia dicitur. Cognouit bos, &c. Nam sicut per bouem ei possessorem suum, & per asinum qui praesepe domini sui cognouit, credens ac fidelis quisque intelligit, sic Israel qui Dominum non cognouit, recte onager dicitur, id est, asinus quidem, sed superbus, asinus praesertim, sed in frenis & dominij praesepij contemptor.

Alleg. Cum sit vnus Deus, vna fides, vnum baptisma, heretici multiplicauerunt altaria. Id est, varia dogmata non ad placandum Deum, sed ad multiplicandum peccatum. Unde leges Dei non merentur accipere, qui acceptas contemnunt: & si quid dixerint descripturis, non diuinis verbis, sed sensibus Gentilium comparandum est. Hi relicta vna hostia Christi, multas immolant & carnes comedunt: & ideo quicquid sacrificiorum vel virtutum vel elemosynarum fecerint, non suscipitur a Deo.

NICOLAUS DE LYRA.

Et turbinem metent. Id est, in captiuitatem ibunt. Culmus stans non est in eo, &c. i. si contingat eis aliqua parentia prosperitatis, non tamen veniet ad effectum, & si veniat aduersariis rapietur. Nunc factus est in nationibus. Id est, cito ducetur in Assyrios captiuus: Loquitur enim de futuro per modum praeteriti, propter certitudinem prophetiae. Quasi vas immundum, i. ibi viliter tractabitur. Quia ipsi ascenderunt ad Assur, i. ibi in captiuitate cito ceuentur. Et subditur causa. Onager solitarius sibi Ephraim Onagri discurrerunt per terra atque abnuunt ventum ad sui refrigerium, secundum quod dicitur Ierem. 14. a. Onagri steterunt in rupibus, traxerunt ven-

tum quasi Dracones. Sic isti discurrerunt ad diuersa loca Gentilium ad attrahendum sibi idololatrias eorum, & in hoc delectabatur: ideo subditur. 7 Munera dederunt amatoribus, i. idolorum sacerdotibus. Et ad rem pertinet quod subditur. Sed & cum mercede &c. Et subditur poena. 8 Nunc congregabo eos, i. modico tempore tenebo in terra sua congregatos. 9 Et quiescent paulisper ab onere regis, s. Assyriorum, in cuius regno opprimuntur dura seruitute, quasi diceret. Cito sunt de terra sua dispergendi, & in seruitutem deducendi. Et subditur causa. 10 Quia multiplicauit Ephraim altaria, i. idolorum. 11 Scribam eis multiplices leges meas. Per prophetas eis rememorandas. 12 Quae velut alienae computatae sunt. Ab eis eas transgre-

* dicendo.

quo medicamine potero eos corrigere. Possent videri, ut si alias leges scriberem eis corrigentur: sed has quoque ex nequitia sua negligenter, unde nec addende videntur.

Hieronym.

Nunc re ordabitur. * Rupertus. Id est, in hoc ipso quod velut alienas computant leges istas, recordatur dominus iniquitatum eorum, & excacatio hec visitatio est peccatorum eorum quæ secerunt a die quam primum in deserto virulum formaerunt, usque ad illam diem quo Christi sanguine fuderunt sicut vindex dixit ad Moysem. Ego autem in die vitioris visitabo & hac peccatum eorum.

Allego.

Allegoricè. Iniquitas ante baptismum (quæ in baptismo dimittitur) peccatum post baptismum. Unde dicitur. Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum, &c. Hæc omnia imputabuntur hæreticis, ut & pro veteribus & novis puniantur, quia qui de Aegypto per confessionem Christi exierunt, per infidelitatem in Aegyptum redeunt, & obliuiscetes Dei sui multa sibi delubra faciunt.

Indas vr. Id est, vir ecclesiasticus in malis operibus peruersa scripturarum interpretatione edificauit sibi. non Dei auxilio, sed artificii mendacio, quos error Deus succendet & destruet igne Spiritu sancti.

Theophylactus. Vtrisque regnis interminatur. Icem tribu imyrium ideo increpato quod bello ingruente, non Deum curauerunt, sed per idola quibus placarunt, placans ita sua numina, bellum amoueat, atque fortunet. Indas ciuitates fundamunicabat, ut per seruarietur, & rper meam promotionem. Proinde hostilis ignis excruciant fundamenta ciuitatum ipsius. Vnde dicitur. Ierusalem iniqua, quæ edificauit sibi delubra, & Iudas vrbes munitas multiplicauit. Et mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit aedes illius.

In his quas iam dedi. Id est, ex prius datis & neglectis, apparet quod & has negligenter. b) Possent videri altaria multiplicata esse ad coluam Dei, quod remouet. c) Vana offerunt sacrificia, non ut Deo placeant, sed ut ventres impliant, &c. e) Deus non iustificat.

computatae sunt Hostias offeret, immolabunt carnes, & comedent: & dominus non suscipiet eas. Nunc recordabitur iniquitates eorum, & visitabit peccata eorum. Ipsi in Aegypto conuertentur. Et oblitus est Israel factoris sui, & edificauit delubra, & Iudas vrbes munitas multiplicauit. Et mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit aedes illius.

Et quæ a permanentin delictis. In presenti. b) Ad iudicium.

Vere legem. Per flagella captiuitatis.

Conuersio Deos eorum. ut petent auxilium ab eis, discedendo a prot. sua. e) Dei vel etiam corporali, contra Dei prohibitionem reuersi abierunt in Aegyptum. f) Post legem. h) Hoc ideo quia decem tribus.

Cum duæ tribus vidissent & accedentes à Deo punitas non tamen conuertere sunt ad Deum, sed & uisitauerunt vrbes per quas protegerentur ab hostibus sed nil profuit eis, quia quarto decimo anno Sedech & destruxit Sennacherib illas vrbes munitas, qui sicut ignis tam publicas quam priuatas domus comburit.

NICOLAUS DE LYRA.

* diendo. Secundum aliquos istud legitur interrogatiue. Scribam eis multiplices leges meas, addendo precepta preceptis, quasi dicitur. Non, eo quod hoc esset frustra, unde subditur. Quæ velut alienæ computatae sunt.

1 Hostias offerent immolabunt carnes. Circa hoc sciendum quod decem tribus licet colerent idola, tamen cum hoc colerant dominum propter quod dixit eis Helias. 3. Reg. 18. d. Usquequo claudicatis in duas partes. Nunc colendo Baal nunc dominum; sed talis cultus non est Deo acceptus; ideo subditur: Et dominus non suscipiet eas. Et subditur punitionis acceleratio, cum dicitur.

2 Nunc recordabitur iniqui. eorum. panam debitam ferendo. 3 Ipsi in Aegyptum conuertentur. Id est in seruitutem & vilem, sicut fuerunt in Aegypto. 4 Et oblitus est, &c. Repetitio est causa punitionis dicitur. 5 Et Iudas. Hic reuertitur propheta ad declarandum diuinitatem contra Iudam di. Et Iudas multi. vrbes. munitas. enim tribus in captiuitatem ductis, duæ trib. quæ remanserant edificauerunt terram suam fortalibus, ut habetur. 4. Reg. Et quicquid tempore Sedechie nimis confidebant de illis & parum de Deo, in fine sunt iusto Dei iudicio, propter quod subditur. 6 Et mittam, &c. quod fuit adimpletum per exercitum Chaldeorum.

C A P. I X.

Noli letari. * Rupertus. Prolixa inuectione peccata Iudæ, siue Israel Spiritus propheticus presenti loco declamans, mala illis ventura denunciat acerba nimis, & diuturna, non ante finienda, donec veniret Romanus exercitus, & cumulatam ultionem sanguinis Christi miseriarum mensuram in illis compleret. Testatur hoc ipse Christus, cum per semetipsum ductus ad crucifigendum, ita loquitur. Filia Ierusalem nolite flere super me, sed super te. Igitur quocumque nomine propheta hic utatur, siue Iudam, siue Israel, siue Ephraim vocet eos ipsi sunt Iudæi, quibus mala ista denunciantur, qui patrum suorum recedentium a domo Dauid

C A P. I X. Noli letari Israel, noli exultare sicut populi

Aliter punitur ignorans Deum, aliter recedens à Deo. Seruus enim domini sui voluntatem sciens, non faciens pl. vapul. mul. a) Nationum Deum ignorantes.

Dauid, mensuram impleturi crucifigendo magnum & verum Dauid. Gentiles non habentes Dei notitiam, id est, cultura eorum suorum letabantur. Sicut etiam Israel recedens deo gaudebant in cultu idolorum, putantes se per hanc pacem habituros, ait ergo. a) Noli letari. Quia habebis pacem quam æstimas, sed iniquitate punieris, quia fecisti te similem ignorantibus Dan. Ne letentur hæretici, nec putent se similes aliis nationibus. Illi enim nunquam in Deum crediderunt. Isti (quod propheta dicit) à Deo apostatauerunt, & areas, & torcularia inuenerunt, & comedunt triticum, de quo fit panis lactus: & vinum.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. I X.

Noli letari. Postquam posita est diuina iustitia contra populum declaratio, hic consequenter ponitur eiusdem increpatio, tanquam conuicti de multiplici delicto: Et diuiditur in duas partes, quia primo increpatur populus, ut uiliter peccatus, secundo, ut multipliciter ingratus cap. seq. Prima diuiditur in quinque partes secundum quinque mutationes de bono in malum. Prima est, de abundantia in penuria.

penuriam. Secunda de mundicia in immundiciam, ibi: Iustus est. Tertia de scientia in stulticiam, ibi: Scito te: Quarta de bonitate in malitiam, ibi: Quasi uas. Quinta de fertilitate in proles carentiam, ibi: Ephraim. Circa primum dicitur. Noli letari. in animo. 1 Noli exultare. exterius in signo: Dicitur enim exultatio quasi exi a Jaltauo. 2 Sicut populi. quasi dicat magis habes materiam triticum, quam Gentiles, qui non sunt transgressores legis Moysæ, quia non fuit eis data.

M O R A L I T E R.

†† Noli letari, &c. In hoc ponuntur quinque mutationes male circa

circum populū Israel, quod miscere reperiuntur in christi. Prima mutatio fuit de uicinalium abundantia ac penuria eorum, & defectum: & hoc notatur cum dicitur.

vum sodomorum, quod cum felle aspidum calcatur. Epula multas areas & torcularia sibi preparant, de area & torculari q̄ calcauit Christus non vtuntur, sed quicq̄d se habere putant mendacio deprauatur.

a Area & torcular. **Q** Pro mercede fornicationis putasti reddi abundantiam rerū, quæ significatur per areas & p̄ v̄: sed quia data à te p̄ cultura idolib̄ reddi putasti, mittam tibi inopiam famis, vt non sit cum in area, nec v̄ in torculari, & hoc factum est tempore Eliæ & Elisæi, quando matres in Sarraria cogente famem cadaueribus filiorum vtabantur.

b Non habitabunt super. Subaudit, scilicet in oēs gentes du-

centur captiui, & nusquam requies erit illis, quemadmodum itidem Moyses prædixit: *Disperget te Dominus in omnes populos, &c. In gentibus quoque illis non requiesces, &c.* Et notandum quod non dixerit, *in terra sua, sed non habitabunt in terra domini*, nolens profiteri quod terra illa ipsorū fuerit esse debnerit, sed terra Domini Neque. n ab initio fuit illius populi, neq; suis eā acquisiuit meritis, vt Moy sedicit in Deuteronomi. &c. Porro, & alia est terra, quæ diuini dicatur terra Domini, scilicet terra viuentium, in qua & salmista portionem suam esse dicit, & credit videre bona domini, in qua nec coloni illi habitare poterunt.

Hieron. Hæretici qui ab ecclesia recedunt, & Assyriorum, id est demonum sacrificia comedunt, non habitant in ecclesia fidelium, nec libant domino vinum, quia nō spiritaliter in eo lætantur: vnde non placebunt ei, vel ipsi, vicia quæ offerunt: sed immunda reputabuntur: & sacrificia eorum quasi panis luctus erunt, quia quicquid fecerunt vt placerent auditoribus, accipientes ab illis temporaria vertetur illis in luctum, & qui eorum doctrinam susceperunt contaminabuntur. Conciliabula etiam hæreticorū non domus Dei sed spelunca latronū appellantur.

c Reuersus est. * Theophyl. Aegyptiacam impietatem seculares, Aegyptum incolere dicuntur. Verum, sic etiam inluerunt Aegyptum, quod (vt supra memoratum est) ad Aegyptios, veluti amicos concesserint.

d Reuersus est. * Rupertus. Qui debuerant esse filij Abraham, facti sunt Aegyptij, videlicet, superbientes in peccatis suis, & propter superbiam excæcati & indurati.

e Et in Assyrijs pollutum. * Theoph. Siue quod ad Assyrios

seu auxiliares cōfugientes, immunda comedūt cū ipsis, D cōi mensa vtentes: siue q̄ ab ipsis captiui ducti epularū immunditiæ vnā eū ipsis participabunt, vt serui dñrum suorum cibo proposito vescūtur. Ab epulis aut̄ reliquas etiam impuritatis species intellige, &c. Neesse est credere

1 quia fornicatus es à Deo tuo. Dilexisti mercedem † super

2 omnes areas tritici. Area & torcular non pascet eos, & vi-

3 num mentietur eis. Nō habitabunt in terra domini. Reuer-

4 sus est Ephraim in Aegyptum, & in Assyrijs pollutum co-

5 medit. Non libabunt domino vinum, & nō placebunt ei.

6 Sacrificia eorū quasi panis lugentium. Omnes qui come-

7 dent eum, contaminabuntur: quia panis eorū animæ ipso

8 rum, nō intrābūt in domum domini. Quid facietis in die

9 tari in quo solet Deo offerri, & ei non placebunt qui li-

10 bant dijs alienis.

f Sacrificia eorū. Cum apud Iudæos sacrificiū pro mortuo

offerebat, q̄ oblatio panis lugentiū dñi, quia à lugentibus

offerret: si q̄s de eo comederet, ipse immūds & sacrificiū

immundū dicebatur. Aliter: Corpora mortuorū 7. dieb.

lamentabantur, & in hoc spatio si quis de domo mortui

aliquid comederet, immundus fiebat. Sic & qui offert, &

q̄ comedit, & quæ offeruntur idolis immunda dicuntur.

g Omnes qui comedunt. * Theoph. Hoc est. ipsis erunt vtiles, ipsique tm̄ vescuntur eis: verū, Deus non suscipiet ea,

quemadmodū nec crucifigentium dñm Pascha suscipiebat.

Vel, panes propositionis eorū, neque libationes vini

eorū dño offerebant, neque thymiamata, q̄nquidē nō vt

ille voluit offerrent. Quod si ex iniquè partis facultatib.

sacrū faciamus Deo, panis meritis cōmodissimè dici poterit,

tāq̄ circūuetis lugentib. quod sūt iniuriā passi. Sancit autē legem Deus, talia in domum suā non esse perfe-

renda, impura. n. esse, & qui ea manducauerint, pollui.

h Quid facietis. * Rupertus. Hæc sub interrogatione vt eos euigilare faceret exclamauit, cunctisque qui audiūt

in attentionem excitatis, rursus se conuertit, & causam reddit,

cur eos tam grauius percūctatus sit. Tanquā diceret. Derident isti me quasi promittentem longinquum

diem, dum dico. *Quid facietis in die solenni, &c.* Quoniam ergo non credunt diem illum, aut certā contempnunt, quasi non propè, sed longè venturum: ecce de propinquo molestum illis datur argumentum.

Cū venerit dies captiuitatis, q̄ dies erit mihi solēnis, & quasi

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quia fornicatus. idololatrando & legē eius transgrediendo.

2 Dilexisti mer. Pro cultu enim idolorum consequi sperabant abundantiam temporalium bonorum, sed accidit eis contrariū: quia

3 Area, & vinū. q̄ nō crescet quātū sperabāt, & cū hoc eijciētur

4 Reuersus. Hic increpatur de mutatione secunda. scilicet de munditia

5 Et in Assyrijs. scilicet, ductus.

6 Pollutum comedit. i. comedet cito cibaria in lege prohibita.

MORALITER.

1 Area & torcu. Christianorū area spiritualis ē altare, vbi

secrat & ministrat sacramentū eucharistię. q̄ in primitiua eccl. abundanter ministrabat Christianis, quia cō

unicabāt quotidie: sed postea refrigescēte deuotione ordinatū fuit quod sufficeret populo cōi singulis diebus

ominicis cōicare: postea verò ex eadē causa ordinatum

uit, quod sufficeret bis anno. scilicet in paschate & natiuitate

domini, & modo sufficit semel. scilicet in paschate, & tm̄ multi

isponunt se ad hoc satis defectiuè: & sic patet penuria re

ctu abundantie præteritæ in populo communi.

Et vinū. Sacramētū Eucharistię sub specie vini recipit sacerdotibus, & cū hoc aliq̄n a ministris altaris, tm̄ pluri

us non proficit, quia sicut dicitur 1. Cor. 11. f. Qui mād.

tari in quo solet Deo offerri, & ei non placebunt qui libant dijs alienis.

f Sacrificia eorū. Cum apud Iudæos sacrificiū pro mortuo

offerebat, q̄ oblatio panis lugentiū dñi, quia à lugentibus

offerret: si q̄s de eo comederet, ipse immūds & sacrificiū

immundū dicebatur. Aliter: Corpora mortuorū 7. dieb.

lamentabantur, & in hoc spatio si quis de domo mortui

aliquid comederet, immundus fiebat. Sic & qui offert, &

q̄ comedit, & quæ offeruntur idolis immunda dicuntur.

g Omnes qui comedunt. * Theoph. Hoc est. ipsis erunt vtiles, ipsique tm̄ vescuntur eis: verū, Deus non suscipiet ea,

quemadmodū nec crucifigentium dñm Pascha suscipiebat.

Vel, panes propositionis eorū, neque libationes vini

eorū dño offerebant, neque thymiamata, q̄nquidē nō vt

ille voluit offerrent. Quod si ex iniquè partis facultatib.

sacrū faciamus Deo, panis meritis cōmodissimè dici poterit,

tāq̄ circūuetis lugentib. quod sūt iniuriā passi. Sancit autē legem Deus, talia in domum suā non esse perfe-

renda, impura. n. esse, & qui ea manducauerint, pollui.

h Quid facietis. * Rupertus. Hæc sub interrogatione vt eos euigilare faceret exclamauit, cunctisque qui audiūt

in attentionem excitatis, rursus se conuertit, & causam reddit,

cur eos tam grauius percūctatus sit. Tanquā diceret. Derident isti me quasi promittentem longinquum

diem, dum dico. *Quid facietis in die solenni, &c.* Quoniam ergo non credunt diem illum, aut certā contempnunt, quasi non propè, sed longè venturum: ecce de propinquo molestum illis datur argumentum.

Cū venerit dies captiuitatis, q̄ dies erit mihi solēnis, & quasi

7 Nō liba. q. d. pp̄ sui immūditiam ineptū est ad Dei sacrificium.

8 Sacrificia eorū. i. polluta: In domo enim, in qua erat mortuus, omnia cibaria reddebantur polluta, & illi qui comedebant ea: ideo sequitur: Omnes qui comedent, &c.

9 Quia panis. q. d. ille panis potest reficere hominem, sed ineptus est ad faciendum inde Deo oblationem: ideo subditur:

10 Quid facietis. in quo debetis apparere corā domino, cū oblationib. & nō vacui, & nō habetis aliquid aptum ad offerendum, & secundū hunc sensum continuatur litera præcedenti. Ra. Sa. aliter exponit dicēs, q̄ alloquitur duas tribus a Nabuchod. occidendas, dicēs.

Quid facietis in die solen. quando dominus de cadaueribus vestris faciet solemne conuiuium bestijs & auib. q. d. non habebitis effugium, & sic coniungitur cum litera sequenti, cum dicitur.

& bib. indig. i. s. man. &c. tamen sacramentum sub specie vini sumptum non mentitur eis, sed econuerso ipsi

mentiuntur sacramento. propter quod cum dicitur: *Et vinū mentietur eis*, est hyppalage, sicut cū dicitur. Perflauit fistula buccæ, id est bucca perflauit fistulas. Et Iere. 11. d.

Mittamus lignum in panem eius. id est Christum qui est vitæ panis, mittamus in lignum crucis, vt exponunt aliqui doctores catholici.

4 Reuersus. &c. Hic ponitur secunda mutatio. scilicet a munditia in immunditiam. Et hæc mutatio Mysticè reperitur in malis religiosi, qui post professionem reuertuntur ad modum viuendi secularem. ideo subditur.

5 Et in Assyrijs. Per Assyrios q̄ interpretant facturę vigilantes dño, significant boni religiosi, qui vigilāt, in obsequijs

roam, & adorando idola: Tunc enim remansit popu-
li in cultu Dei, nunc post Schisma secuta est idololatria:
P sunt hæc & ad prælatos ecclesiæ referri qui praua do-
ctrina lædunt eos quibus prodesse debent.

a Quasi uuas. Cum totus orbis esset desertus, & Dei noti-
tiam non haberet,
as relictis in erro-
re legi Israel ad sa-
crificandum. Nota
poprietatem popu-
li inuenitur, patres
uentur. In utroq;
uia est & ficulnea
su quibus requie-
scere dicitur, qui cõ
fic in domino.

cum in deserto
hæretici mundi gētes
ignorarent Deum,
& ipse Israel excæ-
catur, primum in
apostolis & in apo-
stolicis uiris inuenit
Dns Christianū po-
pulum mente Deū
uicentem, & dulcis
fructus eorum fructi

bi satiatus est, quasi uua & ficus in deserto inuenian-
tu. Sed hæretici v surpantes ibi nomen Christi intrant
ad Beelphegor, id est, seruiunt libidini. Vix reperitur hæ-
reticus qui diligit castitatem, & si ore laudet. Ideo alieni
aleo confusione. i. idolo mancipantur, sicut enim qui
gæ seruit, seruus est gulæ, sic qui libidini seruit Deum
hæret Beelphegor.

b Ipsi intrauerunt. * Rupertus. Inter omnia quæ fe-
cerunt hoc fuit turpissimum quod spiritu fornicationis
seuisti, per mulieres Madian initiati sunt Beelphegor,
quæ Latini nuncupant Priapum. Et hoc facientes, abalie-
nati sunt, inquit, in confusionem id est, alieni facti sunt,
& non filii patrum taliū, quos vidi, quos cognoui, quos
eligi ut essem Deus eorum, & ab illa gloria traducti sunt
in confusionem. Vis scire quātam? Et facti sunt ait, abomi-
nabiles, sicut ea quæ dilexerunt. Ergo facti sunt sicut Beelphe-
gor ad quæ intrauerunt, testare propheta, Similes illis fiant
quæcumque, &c. Talis est ergo vnusquisque, quale est illud
quod

quod diligit, vel in quo confidit, &c.
c Ephraim. Gloriabantur decem tribus & præferabant
se fratri suo Iudæ, quod multos haberent filios, & exerci-
tus: sed hi omnes vel captiuati vel interfecti sunt. Cito
ergo recessit ab eis gloriatio eorum. Vel gloria eorum, i.
auxilium Dei cito
recessit ab eis, & a-
uolauit etiam a par-
tu & ab utero & a
conceptu: quia etiam
filios & posteros eo-
rum deseruit Dei
auxilium: unde sub-
ditur:

1 corū, & visitabit peccata eorum. Quasi uuas in deserto in-
ueni Israel, quasi prima poma ficulneæ, in cacumine eius
vidi patres eorum. Ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor, &
abalienati sunt in confusione, & facti sunt abominabiles
sicut ea quæ dilexerunt. Ephraim quasi auis auolauit. Gloria
eorum a partu, & ab utero, & a conceptu. Quod & si enutrie-
rint filios suos, absque liberis eos faciat in hominibus. Sed &

tantas forsan ex tali suorum copia sese robustiores futu-
ros, nec quicquam huiusmodi sperarunt. Etenim quan-
do educauerunt filios suos, iamque virilis eos ætas firma
uerit, bellum aduentans talibus eos filiis spoliabit, ideo-
que ne quicquam labores propter liberorum educatio-
nem sustinebunt.

Hieron. Hæretici instabiles & lasciuī ab ecclesia rece-
dunt & gloriantur, si multos prauo dogmate generent,
quos & si enutriti fuerint in fornicatione, dominus mi-
natur puniendos cum magistris eorum, & erit eis eter-
num vae. Replicat etiam qualis fuerit Ephraim. Quando
inquit erat in ecclesia inter fluctus huius seculi, firma
permanebat in Christo fundata, sed nunc filios suos ab
ecclesia ad diabolum ducit ad mortem.

Moral. per filios malæ cogitationes, vel praua dogma-
ta intelliguntur. Quæ omnia interficiet dominus spiritu oris sui.
Et in illa die peribunt omnes cogitationes & dogmata eorum.
c Sed & vae eis, &c. * Rupertus. Non solū hoc malum
erit

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quasi uuas, &c. Hic increpatur quarta mutatio de virtute in
malitiam, cum dicitur in persona domini: Quasi uuas in de. quæ
sibi valde preciosa, quia rara.
2 Inueni Israel. in primis partibus Abraham Isaac Jacob &
filibus.
3 Quasi prima poma fi. &c. quæ sunt alijs meliora.
4 In cacumine eius vidi patres. sicut. n. in cacumine arboris
fructus citius maturantur & melius, eò quod à sole attinguntur
lucius, sic dicti patres fuerunt meliores posterioribus, de quibus
scitur.
5 Ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor. i. ad idololatriam
filium Ammon & Moab. Num. 25.
6 Et abalienati sunt. a Deo.
7 In confusione. scilicet sua, vt ibidem habetur.
8 Et facti sunt abominabiles sicut ea quæ, &c. i. sicut ido-
li & abominaciones nominantur frequenter in scriptura.
9 Ephraim. Hic increpatur populus de quinta mutatione, scilicet
a fecunditate prolis in carentiam. Et dividitur in tres partes,
quæ primò propositum prædicatur, secundò, incidēs ponitur, ibi: Sed
& c. tertio, scriptura ad primum refertur, ibi: Ephraim. Caren-
tia verò prolis in magna parte fuit eius captiuatio, quod notatur cũ
dicitur:

dicitur: Ephraim quasi auis auolauit, de nido suo.
10 Auolauit. ductus extra terram suam in captiuitatem: Et lo-
quitur propheta de futuro per modum præteriti, sicut frequenter di-
xi: & ideo sic intelligendum est in alijs vbi non exprimitur.
11 Gloria eorum a par. In hoc enim gloriabantur, quod vxores
eorum faciliter concipiebant & sine periculo pariebant: ex qui-
bus sequebatur abundantia prolis. De mutatione huius gloriæ sub-
ditur.
12 Quod & si enutrierint filii sui. absque liberis eos fa-
ciam, & c. interueniendo eos per Assyrios.
13 Sed & vae eis. Hæc est pars incidentalis, in qua propheta in
persona Dei loquens denūciat futuram destructionem populi Iudæ-
ici per Romanos habita occasione ex eius destructione per Assyrios,
de qua ante immediate fuerat locutus.
Circa quod sciendum, quod iste est vnus de passibus scripturæ veteris
testamenti corruptis à Iudæis, secundū quod dicit frater Raymundus
in Hebraica lingua valde peritus. Ad cuius intellectum sciendū, quod
sic in Hebræo habetur: Quia et vae eis Besuri de eis. Hebræi verò
habent duplicē literā scilicet Samech & sin in sono & charectere
differētes: Quādo verò Besuri per literā Samech scribitur, signifi-
cat in recessu meo: quādo verò scribitur per sin significat incarnatio-
nem meam: Hic autem scribitur per sin: & ideo hæc est vera litera.
* Quia

MORALITER.
stere negligunt, & uanis ac curiosis totaliter inherēt.
1 Quasi uuas in deserto. Hic ponitur quarta mutatio quæ
fit in populo Israel, quæ fuit de bonitate in malitiam:
nam primi patres vt Abraham & Jacob & similes fuerunt
optimi & posteriores fuerunt idololatræ pessimi, sicut
per iij. Regum & ij. Paralipomenon. Et sic est in eccle-
sia Christi: nam primi rectores eius optimi fuerunt, s. apo-
stoli & successores eorum multi, intantum quod ferè in
omni-

omnibus ecclesiis Deus miracula faciebat ex eorum me-
ritis. Sed modo multi faciunt mirabilia, quia per mo-
dos inexcogitatos, & mirabiles surripiunt simplicium
bona.
9 Ephraim quasi auis. Hic ponitur quinta mutatio, quæ
fuit in populo Israel scilicet a fecunditate prolis in steri-
litate, ideo subditur:
† Absque liberis. hoc autem mysticè reperit in multis mini-
stris ecclesiæ, quæ nec verbo prædicationis, nec exēplo bonæ
actionis faciūt liberos in ecclesia Dei, sed magis ipsā ma-
Tom. 4. Kkk 2

A criteis, vt fiant absq; liberis, sed postquam sic recessero ab eis. postquam tradidero eos in manu hostili. sequitur adhuc vā, i. iudicium æternæ damnationis, iuxta quod Psalmista cum dixisset, *Tradetur in manus gladij, confestim addidit, introibunt in inferiora terra, &c.*

Pfalm. 61.
Hieron.

a Tyrus. in medio maris, abundans oibus diuitijs: Huic Tyro se similes putauerūt x. tribus in multitudine diuitiarum, & sicut Tyrus non timet circumuerberātes vndas, sic ille populus Dei circumcinctus auxilio pro nihilo habebat iras aduersantium populorū.

Sic pulcher & validus Dei auxilio vallatus, sicut Tyrus mari: Vel secundum Lxx. Quasi scopolus durissimus, qui contemnit omnes circumuerberantes procellas.

B

b Et Ephraim. * Theoph. Hæc veluti ex prophetæ persona dicitur. Video, inquit Domine, q̄ Ephraim ex quo iniquitates ac scelera commisit, tantum non ipse liberos suos protulerit ad venationem, hoc est, ad captiuitatem, traiectionem, mactationem; & iugulationem. Quidā. n. captiui ducti sunt, alij ab hostibus iugulati, itaque neminem alium accuset orbitatis, sed semetipsum. Vel quia filios suos Ephraim idolis immolabat, ad iugulationē destinabat, propterea non immerito sobole sua viduabitur. Hæc ego ipse vidi. Næc enim est mendacium hoc.

4. Reg. 8. d.
Hieron.

Iste interfecto intelligitur Azael rex Syriæ qui Samariam longa obsidione ita fame affligit, vt illius habitatores intelligerent vtilius esse ad eū exire, & gladio cito perire, quam longa inedia: Quia verò videt propheta: quia in abundantia donorū Dei superbierant, precatur auferri causam superbiæ, prouocans Deum ad auferendum.

c Da eis domine. Et statim ipse sibi respondet.

d Da eis vuluam. ne glorientur de multitudine filiorum.

psal. 90. c.
Ibid. ar. 2.

Si his quæ Deus dat pro benedictione in contrarium vtamur, aliquando iuste subtrahuntur, iuxta illud: *Muta fiat labia dolosa*: Et alibi: *Disperdat dominus in uersa labia dolosa.*

* Theoph. Quia ex prolis exuberantia confidunt, tanquam per eā aduersos hostes præualeant, ac idcirco auxiliū tuū adspernentur, nihil oīno pariant, sint plane infœcundæ ipsorum vxores. Si verò pariant, non lactent, sed ante tempus absumentur proles, sic fiet vt tollendorum liberorum spe orbatī, te auxiliatorem suum expectabūt.

C

Hæc

Hæc propheta precatur ipsorum etiā cura tactus, vel amans fratrum suorū, vt ne pariant impios liberos, ne educent, ac pro diuina gloria æmulatur, ceu amans D. e. In Galgal. * Theophyl. Postquam in Galgalis matrem fuerunt impij, horū meminit, & ait. Propter illam missa scelera, odiosos, ac eiiciam e domo mea, vel, Palestina quam domo habuerunt me sibi traditā. V. ex tēplo meo, & n. ipsos trāsferam. * Rupertus. sus est. Non mirō Propheta nec plus iusto durat deatur sentētia, vltio nimis festinata, quia nequitiorum quæ vindictam non nouæ sunt, sed inueterauerūt, & semper in profecerunt. Peius namque in Galgalis, quam in Bethel idola coluerunt, quia idolum vitulinum in Bethel coluerunt temporibus regum, sed supra iam temporibus cum in Galgalis nequiter egerunt, habendo illic idola: sicut scriptum est in libro Iudicum c. 2. & 3.

a Exponit qualis fuerit Ephraim vt magis appareat deiectio. **q** Qui nunc desertus erat olim.

vā eis, cum recessero ab eis. Ephraim (vt vidi) Tyrus erat fundata in pulchritudine. Et Ephraim educet ad interfecto

rem filios suos Da eis domine. Quid dabo eis? Da eis vuluam sine liberis, et vbera arentia. Omnes nequitia eorum

in Galgal, quia ibi exosos habui eos. Propter malitiā ad inuentionum eorum de dōmo meā eiiciam eos. Non addam

a Vbi Saul vnctus in regem, ibi Samuel iram Dei populo nuntiavit. **b** Idolorum culturam quam adinuenerunt. **c** Cū x. tribus recessissent a domo Dei, quomodo eiiciendæ dicuntur. Sed domus Dei potest dici, vel terra promissionis vel Bethel, vel Ierusalem, de qua captiui ducti sunt, vel certe domus Dei cœli, a quo corpore deficientes repellendi sunt.

cut scriptum est in libro Iudicum c. 2. & 3. Galgal, reuelatio vel volutabrum. Dicit ergo omnes malitias hæreticorum reuelandas esse, quando vuluam sterilis efficitur: quia videbunt ignominiam suam, & qui iactabant se ad alta cōscendere detrudentur infernum, quos ideo Deus habet exosos, quia loquuntur contra eum mendacium. Vnde sequitur.

f Propter malitiā. ideo hæretici de domo Dei sunt eiiciendæ. Habet Deus ibi eos exosos, quia hominem regentes a Dei recesserunt imperio, vel in Galgal vbi populus fuerat circumcisus secundo. postea causa religionis coluerunt idola, in quorum cultura omnia scelera commiserunt.

* Rupert. Hoc iam tertio factum est. Prius namque in Assyrios decem tribus eiecit dominus de domo sua Bethel quod interpretatur, domus Dei. Deinde tribus eiecit de domo sua, i. de templo quod erat Hierosolymis & in Babylonem transmigrare fecit. Veruntamen addidit vt diligeret eos, reduxit enim eos soluta captiuitate post 70. annos. Porro iam tertio eiecit eos de domo sua, vt hoc ipsum terribili signo significare dignum iudicaret, cum flagello eiiciens vendentes & ementes de templo, d. *Domus mea, &c.* Ita eiecit illis postmodum vt caderent in ore gladij, & captiui ducerentur in omnes gentes.

g * Non addā, vt diligā. Quia videlicet cum in præsentia niantur, non nouæ sunt, sed inueterauerūt, & semper in profecerunt. Peius namque in Galgalis, quam in Bethel idola coluerunt, quia idolum vitulinum in Bethel coluerunt temporibus regum, sed supra iam temporibus cum in Galgalis nequiter egerunt, habendo illic idola: sicut scriptum est in libro Iudicum c. 2. & 3.

NICOLAUS DE LYRA.

* Quia etiam vā eis incarnatio mea de eis. Assumpsit enim Deus carnem de Iudæis, & ex hoc secutum est vā eis, quia pro maiori parte fuerunt increduli & persecutores Christi, & in vindictam mortis eius per Romanos trucidati & captiuati fuerunt: Quod etiam designatur per hoc quod in principio dicitur: Quia etiam vā eis, etiā in Latino additamentum significat, & in Hebræo, loco eius ponitur hæc dictio Gam per quam significatur additamentum consimilis, & diminutio populi Iudæici per Romanos fuit tāta, imo maior quā illa quæ fuit facta per Assyrios & Chaldæos. A principio. n. obsidionis per Romanos vsque ad finem, mortui fuerunt fame, pestilentia & gladio decies centum milia. Hanc autem veritatem fidei nostræ consonam nititur Ra. Sa. repellere dicens, quod litera sin quando punctatur desuper in sinistra parte, habet sonum & virtutem literæ Samech, & sic Besuri significat hic recessum & non incarnationem, quia sic punctatur litera sin in hoc loco. Sed istud videtur fuga veritatis, primo quia hæc litera in toto veteri testamento non inuenitur alibi sic punctata, vt dicit prædictus frater Raymundus, & ego similiter non recolo me uidisse alibi sic punctatam, propter quod videtur hæc additio facta ad deprauandum sententiam: Secundo quia puncta non sunt de substantia literæ, nec a principio scripturæ fuerunt, vnde & rotuli qui in synagogis eorum leguntur, sunt sine punctis, sed per magnum tempus postea inuenta sunt huiusmodi puncta ad facilius legendum, cum igitur subtracto puncto prædicto, ipsi concedant quod Besuri per sin scriptum incarnationem meam signat, conuincuntur concedere quod hic Besuri incarnationem signat. Et quoniam translatio nostra secundum dictum Ra. Sa. quæ sic habet: Sed & vā eis cum recessero ab eis, quæ quod fuit facta post corruptionem dictam, potest tamen translatio ad prædictum intellectum. Sed vā eis, &c. quæ propter negationem incarnationis Dei, Deus recessit ab eis dicens eos in cecitate eorum vsq; quo intrauerit plenitudo gentium, secundum quod deducit Apostolus satis diffusè in epistola ad Romanos.

1 Ephraim, &c. Hic scripturæ reuertitur ad prædictam veritatem prolis in regno decem tribuum tempore veteris testamenti, cui dicitur. Ephraim, vt, &c. id est, similis Tyro in filiorum multitudinē, ideo subditur.

2 Fundata in pulchritudine, &c. pulchritudo enim carnis principaliter in multitudine plebis consistit, & consequente descendit mutationem in oppositum.

3 Et Ephraim educet ad. i. ad regem Assyriorum qui debellauit & captiuauit.

4 Da eis. id est, dabis.

5 Vuluam sine liberis. id est, uxores steriles.

6 Et vbera arentia. quod iam nati non poterunt nutrirī: sicut subditur causa huius pœnæ.

7 Omnes nequi. ibi enim circumcidit Iosue filios Israel, qui ibi primo quiescit arca aliquo tempore propter quod propheta dicebant, quod erat locus sanctior templo quod erat in Ierusalem, & docebant populum ibi colere idola ex quo reddebantur Iherosolymis & a Deo reprobati, & ideo sequitur: Non addam diligam eos.

* I On es

antur, non eueniet illis remissio saltem in futuro secu-
 Sciendum autem quia neminem de domo sua eiecit,
 nisi eum qui sponte sua, mente auersa recedit.
 Non addam. Quod non diligit eos clarum est, & quod
 omnes reges Israel à Deo fuerant recedentes, vsq; hodie
 eim permanent in
 captiuitate.

Omnes principes. a **vt diligam eos. Omnes principes eorum recedentes.** Per-
 Theophylactus. **Crasi dicat.** Si sub-
 dit tantummodo im-
 fuissent, forsi-
 ti pepercissim ip-
 si propter princi-
 pm virtutem, æ-
 qe atque propter
 osen pepercit rur-
 sm Israelitis: nunc
 vò & principes
 imorigeri sunt mihi. Nec vnus modò vel duo, sed om-
 n. Qui igitur noxam illis condonabo? qui parcam? Ec-
 cis mediator stabit?
 August. In Israel reges alios minus alijs malos, om-
 n tamen reprobos legimus.
 Reges decem tribu omnes per idololatriam à Deo recesser-
 unt. Potest dici de aduëtu Christi in quo tã Judas quàm
 Ihesus de domo Dei eiectus est, ne saluetur cū credentibus.
 Metaphora ab arbore cuius si radix siccat, non fert
 fructum, & si etiam paululum fecerit statim in ipso flore

a ¶ In errore manentes. b ¶ Hæresiarum vel dæmones. c ¶ Vt Arrius & alij.
 a ¶ A Deo qui eos radicitus haurit. b ¶ Deus in quo fundatus, vel boni patres qui errantibus
 subuenire non poterunt nec Deus eos proteget ideo, nec fructum facient: quia nec filios generabunt,
 nec bona opera habebunt.
 cūsus est Ephraim, radix eorum exsiccata est. Fructum ne-
 a ¶ Vt supra, quati. nutriendi filios absque liberis eos faciam.
 quaquam facient. Quod & si genuerint, interficiam aman-
 a ¶ Faciet re capti uos. ¶ Vox prophetæ.
 rissima vteri eorum. Abijciēt eos dominus Deus meus, quia
 a ¶ Vt ipsum solum colerent. b ¶ Dominum prophetarum. c ¶ Per diuersa loca diuersas culturas sequendo.
 non audierunt eum & erunt vagi in nationibus.

siccatur. Potest hoc dici de omnib. Iudæis, qui mortē eius D
 clamauerūt: ideo Deus repulit eos & exsiccauit ne fructū
 possint ferre. Qui & si fecerint, & nisi fuerint legem Dei
 meditati: & quasi amantissimos filios aliquid scientiæ &
 doctrinæ de corde suo protulerint: à Deo succidentur, &
 erunt vagi in natio-
 nibus, non habētes
 tēplū vel altare vel
 ciuitatem Hæretici
 non possunt facere
 fructū virtutū, quia
 Deum in quo radi-
 cari deberent perdi-
 derūt: & si aliquos
 genuerint, Deo ad-
 uersante moriētur,
 vel fructus eorum
 oīa quæ fingunt &
 de corde suo gene-
 rant, quæ arefient & peribunt: hi abiecti à Deo & ideo va-
 gi in nationibus: nunc ad has nunc ad illas sententias tran-
 seundo, & gentilium imitantur errores.
 b Abijciēt eos dominus Deus meus, quia, &c. ¶ Rupertus.
 Propheta in sua persona veie ac iustæ sententiæ Dei his
 verbis consonat, & vtramque damnationem exprimit,
 quia videlicet, & secundum animam regno Dei priuati
 sunt, quod Deus abiicit: & secundum corpus capti iui, suo
 que loco expulsi, qui vagi sunt in nationibus, idcirco quia E
 non audierunt eum.

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Omnes principes eorum. ab eos per idololatriam, & à ter-
 rā per captiuitatem.
 2 Radix eorum ex sic. id est, virtus prolificandi.
 3 Quod & si genuerint. non tamen viuunt.

Adijciēt eos dominus. Verbum est propheta captiuitatem
 denunciantis.
 5 Quia non au. eum. reuocantem eos per prophetas ad bonum.
 6 Et erunt vagi in nationibus. id est, captiuati in longinquis
 regionibus.

ADDITIO I.
 In cap. 9. vbi dicitur in post. Quia panis eorum animæ ipso-
 rum, &c.
 Hoc quod dicitur, quia panis eorum animæ eorum non intrabunt
 in domo domini: exponitur ab Heb. sic, quia panis eorum quem of-
 ferunt seu offerre intendunt pro animabus ipsorum. Non intrabunt
 in domum domini, scilicet, acceptabilem.

dum, quod litera penultima Alphabeti Hebraici dicitur Schin, que
 simpliciter scripta sonat sicut litera nostra 18. scilicet s. Si autem
 punctetur desuper in sinistra parte, habet sonum literæ tertie nostre
 alphabeti s. c. & in hoc dictum Ra. Sa. hic in postil. allegatum conti-
 net aliquid veritatis. Sed attendendum, quod hæc dictio Bazar, in
 Hebræo significat carnem, proprie, & communiter: quæ quidem di-
 ctio Bazar vbi cumque scribitur in Heb. scribitur cum litera s. præ-
 dicta punctuata desuper in sinistra parte, vt dictum est. Et ex hac di-
 ctione deriuantur hæc dictio becuri scripta cum eadem Schin sic
 punctuata: & sic significat idem quod incarnatio mea in lingua no-
 stra: vnde cauillatio Rab. Sal. non valet vt patet ex dictis, præser-
 tim habenti notitiam in grammatica Hebraici sermonis.

ADDITIO II.
 In eod. cap. vbi dicitur in post. Circa quod sciendum, quod iste est
 verus de passibus scripturæ.
 Eosio Raymundi est vera. Ad cuius maiorem declarationē scien-
 dum,

Alia translatio: Viris aquosa Israel: quod in malo accipi-
 tur: quia sicut aquosa vitis plus in foliorū quàm fructuū
 emissionem solet luxuriari, sic Israel creuit in multitudine
 populorum, sed cum deberent agricolæ ferre vvas, fecit
 labruscas. Hæretici qui dum sunt in domo Dei, vocantur
 vinca domini, & afferunt vberes fructus recedentes ve-
 rò ab vno altari, id-
 est, unitate fidei, plu-
 res errorum struūt
 aras, & iuxta uberta-
 tem terræ suæ, iux-
 ta acumen ingenij
 à Deo dati exuberāt
 simulacris, quia
 quāto per naturam
 acutiores, tanto pro-
 fundiora & inau-
 dita proferunt dog-
 mata.

C A P. X.
 Vitis frondosa. * Theophyl. Dicit quod radix eius e-
 languisset, ac sterilis esset facta, nunc subdit quod &
 area vitis à vinea genimascens, ac in multam exuberantiam
 extensa fuerit propter fecunditatem liberorumq;
 eiberantiam, perinde ac Dauid ait: A mari septentrio-
 ni ad usque mare
 australe imperium
 teebat.
 Amen hac par-
 te effusa multitudine
 non est vsus ad
 gloriā, sed quot
 quot fuerunt, tote-
 tim altaria excita-
 runt: hinc & iure
 imminuetur ipso-
 rum copia.

Alia
NICOLAUS DE LYRA. C A P. X.
 Vitis frondosa. Post increpationem populi de sua peioratione,
 hic consequenter increpatur de ingratitude. Et diuiditur in
 quatuor partes secundum quatuor ingratus, quarum prima po-
 nitur in cap. presenti, alia tres in tribus sequentibus. Prima in duas,
 quia primò increpatur ingratitude culpa, secundò subditur pena.
 Diuisum est. Circa primum considerandum, qd Deus fecit illi
 populo magnum beneficium introducendo eum in terram lacte &
 melle manentem, Exod. 3. sed hoc beneficio ingrati conuersi fue-
 runt ad idololatriam: ideo dicitur hic.

C A P V T X.
 a ¶ Subaudis olim fuit in patribus habens bonas propages bona
 opera facientes. b ¶ Quia in patriarhis non, fuit qui non ferret fructus bonorum
 operum: ¶ S. d.
 Vitis † frondosa Israel, fructus † adæqua-
 a ¶ Multitudinem vel abundantiam fructuum vertit in multitudine
 nem idololatriæ, vt quanto plures haberet populos tanto plura altaria
 edificaret & abundantiam terræ vinceret in idolo loco.
 tus est ei secundum multitudinem fru-
 ctus sui, multiplicauit altaria iuxta ver-
 tatem terræ suæ † exuberavit simulacris.

Hieron.
 Haymor
 Rupert.
 Isa. 5. 2.
 Mentietur.
 Multiplicauit
 uit statuas.

Alia
NICOLAUS DE LYRA. C A P. X.
 Vitis frondosa. Post increpationem populi de sua peioratione,
 hic consequenter increpatur de ingratitude. Et diuiditur in
 quatuor partes secundum quatuor ingratus, quarum prima po-
 nitur in cap. presenti, alia tres in tribus sequentibus. Prima in duas,
 quia primò increpatur ingratitude culpa, secundò subditur pena.
 Diuisum est. Circa primum considerandum, qd Deus fecit illi
 populo magnum beneficium introducendo eum in terram lacte &
 melle manentem, Exod. 3. sed hoc beneficio ingrati conuersi fue-
 runt ad idololatriam: ideo dicitur hic.

1 Vitis, &c. Vocatur autem populus Israel vitis, sicut dicitur Isa.
 5. b. Vineam domini exerc. do. Israel est: & dicitur hic frondosa,
 quia in multitudine populi & abundantia diuitiarū fuit ibi sor-
 tificata: & hoc ex terræ fertilitate, ideo subditur:
 2 Fructus & c. Quia quātūcumq; populus creuisset, fructus terræ
 sufficiebant ad eius sustentationem: sed quia hæc abundantia fuit eis
 occasio recedendi à Deo: secundū qd prædixerat Moyses, Deut. 32. b.
 Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit, &c. ideo subditur:
 3 Secundū multitudine diuitiarum naturalium, & artificialium.
 4 Multiplicauit ad idololatriam exercendam: Et nō solum vnus
 * idoli,

significatur ingratitude Christianorum de beneficijs Dei
 maiorib. sibi collatis per Christum. In hoc aut capitulo
 describitur beneficium diuinū, quo populū Iudaicū in-
 Thom. Kkk 3

MORALITER.
 Vitis. In hoc c. & trib. alijs sequentib. arguitur ingrati-
 tudine populi Iudaici de diuinis beneficijs sibi collatis, per qd
 signi-

A *Diuisum.* * Theoph. Diffiderunt inqt. ab me corda sua, vt nullā mecum partē habeāt. Vel, quod alius alij Deo arā, excitauerint, partientes idola, & alius alij dantes corda.

* Rupert. Ex historia regum cognoscitur, quā multipliciter cor eorum diuisum fuerit, ex quo diuiserunt se

à domo Dauid, quippè qui serè de cics cōtra semetip sos diuisi, reges alios, percussis alijs, sibi locauerunt, & randē iuxta hāc vocē propheticā. *Nūc interibunt*, in captiuitatem irreuocabilem ducti sunt.

Tradunt Hebrai, quādiu parī cōsensu reges, & populus colebant vitulos, non venit ca-

† Tunc.

Hieron.

† cicuta.

* Os
† timebunt
sibi.

B postquā Hofeæ qui fuit vltimus rex x tribuū populo permisit, vt si vellent, irent ad templū Dei Ierolymis, & ibi sacrificarent, diuisum est cor eorum: quia populus in hoc regi nō cōsensit, vt ab idololatria reuocaretur, & iō carēs omni excusatione nono anno ipsius Hofeæ per Sennacherib est captiuatus & in Assyrios traductus habitans in ciuitatibus Medorum iuxta fluium Gozan. vnde ait.

b *Nunc.* idest, postquā ablata est omnis occasio, statim interibunt æterna captiuitate. Idem Salmanasâr qui & Sennacherib.

c *Quia nunc.* * Theophyl. Docet iam nunc eos qualib. oporteat penitentia ductos verbis vti. Quando enim viderint regnum suum dissolutum, dicent: Hoc nobis contigit, quia Deum non timuimus, cui nos confidere par erat non autem regi: nam rex nō potuit nobis opem ferre, sed potius nobis imposuit vana promittens, aliās alia subinde prætexens, nunc cum Assyrio quidem, nunc verò cum Aegyptio foedera ferens, & contractum faciens de auxilijs in bello mittendis.

d Allegor. Discipuli contrariorum dogmatum cum eorum fuerint contrita mendacia, sero dicent: Non habemus regem, idest, magistros qui nobis prius imperauerāt: quibus decipientibus Deum non timuimus.

d *Et rex quid faciet nobis?* Q. Quid profuit nobis seq quorū in necessitate nō sentimus auxiliū. Hæc dicunt quærētes aliquam

Hieron.

aliquam occisionē, vt non per se, sed per doctores errare videantur Vnde & verba. & visiones hæreticorū inuterunt, & ferient foedus non cū Deo, sed cū amaritudine vt in die iudicij germinent super sulcos agri. i. cordis rū, vt quæ seminauerunt in gaudio metant in lachrym

Quādo ix. an Hofeæ captus à Sennacherib cum dominum mulacra fregissent dicent: Non habemus regē qui defendat quia nes principes stri capti & interisti: Et quare l supponit causā ideo caremus mine regē: non timuimus regem I

a Hæreticorum corda interdum diuisa sunt, & contrarijs inter se pugnare sententijs. vnde: Interibunt & confingent dominus simulacra eorum quæ finxerunt

b Deus omnipotens. **c** Per Assyrios sicut per famulos.

a Sensus hæreticorum inter se diuisos destruet, & ipsi aternaliter damnauit.

a Promittite vobis prospera si ut hucusque fecistis, sed omnia vobis in contrarium venientur. vnde subdit: Et ferit. hoc non cum Deo, sed cum mendacio dicentes: Pax erit nobis. Et ideo ipsi in foedus mendacium non germinabit bonos fructus quibus latemur, sed iudicium amaritudinis, idest, captiuitatis & interdictio nis & hoc super sulcos agri, id est, corda, de quibus manum semen exiit

a Deo x tribus iulæ facta sunt, vt non solum deos v. t. o., sed etiam vacca, coeant in Bethel.

a Deo x tribus iulæ facta sunt, vt non solum deos v. t. o., sed etiam vacca, coeant in Bethel.

sine cuius auxilio quid valet homo rex.

c *Loquimini.* Vox prophetae ex sermone Dei irridenti qui sibi pacem & prospera pollicebantur. *Loqui.* Lex in libro Regum, Manahem regem Israel, regi Assyri Phul misisse argenti talēta mille, vt esset manus eius eo, inter quæ munera creduntur aurei vituli transfere *Vaccas.* * Rupert. Ad auditores rursum sese conuertit sermo propheticus, miro modo clamans causam propter quam Israel iudicetur. Cum irrisione non vitulus masculini, sed vacca. i. foeminas appellauit, vt videtur Israel non solum deos vitulos, sed deas vaccas credit. Nec dicit tantum vacca, sed vacca Bethauen erunt. i. quæ sunt in idoli domo, non tantum quæ geruntur in armentis. Istæ viuunt & sentiunt: illæ non sententia, verum & inanimata simulacra sunt.

Hieronymus. Hæretici (qui dicunt se habitare in Samaria, idest, in custodia mandatorum Dei) colunt vaccas, idest, lasciuas sectas, sed in die iudicii cum amarum nientur, lugebunt populi super eum vitulum, idest, per dogma peruersum quod habebant quasi Deum æditui non dixit exultabunt, sed exultauerunt gloria sua, quia quondam gloriosa confinxerunt quod transmigrasset populus à Deo: siue gloria Deo pulo à quo fuerat relicta. Quidquid autem hæretico chro sermone loquuntur regi suo, idest, diabolo munera ad quem cuncta referunt vnde confunduntur in æternum.

✱ a

NICOLAUS DE LYRA.

* *idoli, sed multorum, ideo subditur: lux. vber. ter. suæ ex vber. simu.*

1 *Diuisum.* Hic consequenter subditur pœna: Et primò ponitur pœnitio decem tribuum: secundo, correctio duarum, ibi: Arabit Iudas. Prima in tres, quia primò ponitur pœnitio populi: secundo, asportatio idoli, ibi: Vaccas. tertio, captiuatio sceptri regij, ibi: Confusio. Circa primum dicitur: Diuisum est cor eorum, partim idola colendo, partim Deum.

Diuisio.

2 Nunc interibunt. idest, cito interficientur, & captiuabuntur per regem Assyriorum.

3 Ipse confringet simu. accipiendo inde aurum & argentum.

4 Depopulabitur aras. Arripiedo sibi preciosa ornamenta eorū.

5 Quia nunc dicent. *Israëlita.*

6 Non est rex nobis. i. non potest nos defendere, sicut communitate de rege dicitur: qui nescit vel non potest populum defendere: Non habemus regem. Et subdit causam.

7 Non enim timemus. Sic enim dicebant aliqui boni inter eos, ex quo non reueremur dominum, rex non potest nos defendere.

8 Loquimini verba. verbum est prophetae incipiens: *is populū, eò quòd credebant verbis falsorum prophetarum. In Hebræo habetur: Loquimini verba iuramenti falsi, idest, quando iuratis, falso iuratis.*

9 Et ferietis foedus. scilicet fallaciter cum proximis vestris: & ideo

ideo aliqui libri habent.

10 *Quia mendacio. sed non est in Hebræo, subintelligitur.*

11 Et germinabit quasi. i. perueritis iudicium pauperum, qui vocantur sulci agri, eo quod per potentiam diuitum opprimuntur & molestantur.

12 Vaccas. Hic consequenter describitur exportatio idoli: ista litera est immutata, secundum Hebræos in parte corrupta ad eius intellectum sunt aliqua præmittenda. Primum est, quia Manahem rex Israel dabat singulis annis munera pretiosa regibus Assyriorum vt confirmaret regnum suum quod intrauerat violenter Reg. xv. & inter illa munera erant vituli aurei, quos fecerat boam vel saltem vnus illorum de quo fit hic mentio, scilicet qui erat in Bethel, quæ alio nomine dicitur Bethauen, Iosue hoc conueniunt Hebrai & Latini: Dicunt vltimus aliqui vestros Latini, quod sacerdotes illius idoli seu idolorum fecerunt vitulos de cupro deauratos, & illi fuerunt portati in terram Assyriorum & ipsi furtim retinuerunt sibi aureos. & cum postea Assyriorum vidit fraudem, indignatus afflixit grauius terram dum hoc exponunt literam istam dicentes: Vaccas Bethauen. i. vitulum qui erat in Bethel quem vocat propheta nomine vt gerisisoni. & in plurali vacca eo modo loquendi quo dicitur Exo. Ili sunt dii tui Israel qui eduxerunt te de terra Aegypti: & tamen non erat ibi nisi vnus vitulus constans.

* 1. Cui-

MORALITER.

† introduxit in terram lacte & melle fluentem, de quò beneficio iste populus fuit ingratus: Nam post mortem Iosue cito declinauit ad idololatriam, vt patet in libro Iudicum & in libris Reg. Per Iosue qui populum in terram promissionis introduxit, significatur Christus qui per passionem suam aditum terræ viuentium nobis aperuit: & illic in ascensione sua vete. test. patres secum duxit, sed postea

fatis cito aliquid de populo Christiano tanquam ingrati tanto beneficio declinauerunt ad hæresim, scilicet Ieronimus & Cherintus & sequaces eorum: & hoc fuit prope apostolorum. propter quod beatus Ioannes hæresim extinguendam in principio sui Euangelii raurit in Chelito diuinam esse naturam, quod illiabant: postea verò fuerunt Arriani, Manichæi & alii, qui diuersas hæreses condiderunt.

† MOIAL.

Quia luxit. Hieron. Mirum, quod lugente populo exul-

excidio penè inenarrabili. quo Iudæi propter scelus dñi. D

ant sacerdotes, sed tradit Hebræi vitulos aureos à sacer-

ca mortis subuersi, & in oēs gentes captiui ducti sunt. p-

otibus furto sublatis, & in eodem loco suppositos fuis-

dictum esse autoritate sua Dominus ipse comprobat,

arcos & deauratos. Lugente ergo populo, quod inter

qui sequentibus & lamentantibus mulieribus, dum ad

etera munera rex Israel misisset vitulos aureos Senna-

mortem duceretur, dixit: Filie Hierusalem, nolite flere, &c. Luc. 23.

herib regi Assy-

Allego. Samaria. i. spiritualis neq̄tia

orum exultabāt

quæ se à populo

ditui, quia fraus

Dei diuiserat, facit

orū non poterat

regem suum. i. hæ

prehendi. De pre-

reticorum doctri-

ensa fraude, q̄ æ-

nam velociter trā-

si essent vituli rex

sire quasi spumā,

Assyriorum puta-

quæ dum videtur

regē Israel vo-

cito dissoluit. Hæ-

lisse illudere sibi,

retici enim spumē

munera quæ ad

tib. verbis tumant,

dicandū cū data

sed cito disperden-

ant, magis reddi-

tur, in quibus pec-

cūt iratū. Vnde

cauit Israel, & tāta

ep̄stea eos debel-

erit solitudo prauę

luit: ait ergo:

doctrinæ, vt & spi-

Confusio. i. perdi-

næ & tribuli quæ

Confusio. i. perdi-

nascentur in locis

Confusio. i. perdi-

incultis ascendant

Confusio. i. perdi-

super aras eorū, &

Confusio. i. perdi-

omnib. subuersis

Confusio. i. perdi-

in die iudicij dicēt E

Confusio. i. perdi-

mōtib, idest, ma

Confusio. i. perdi-

gistris, quos altos putabant, operite nos.

Confusio. i. perdi-

Et dicit. Hæc non solum ad captiuitatem x. tribuum,

Confusio. i. perdi-

sed etiam generaliter ad omnes Iudæos tempore Roma-

Confusio. i. perdi-

norum possunt referri. Vnde dominus in euangelio: Fi-

Confusio. i. perdi-

lia Ierusalem nolite flere super me, sed super si. ve. Vel in die iudi-

Confusio. i. perdi-

cij dicent sanctis qui per altitudinem virtutum montes

Confusio. i. perdi-

sunt, operite peccata nostra precibus vestris, & collibus

Confusio. i. perdi-

qui non habent naturalem altitudinem, sed putabantur

Confusio. i. perdi-

habere aliquid summitatis: montes operient, colles ca-

Confusio. i. perdi-

dent. Vel iuxta literam imminente iudicio tanto timo-

Confusio. i. perdi-

re concutientur, vt si fieri posset optarent effugere præ-

Confusio. i. perdi-

sentiam iudicis, & temporaliter potius quàm æternaliter

Confusio. i. perdi-

puniri.

Confusio. i. perdi-

Ex die. Ex quo Benjamin turpiter occidit vxorē Leuite

Confusio. i. perdi-

peccauit Israel q̄ cōtra filios iniquitatis insurrexit, magis

Confusio. i. perdi-

quodā naturali impetu, q̄ vt Deo placeret, & agens vin-

Confusio. i. perdi-

dictam hoīs, iniuriam Dei non vindicauit, nec idolū in

Confusio. i. perdi-

domo Michæ subuertit. Debuisset. n. prius Dei, & postea

Confusio. i. perdi-

homi-

Confusio. i. perdi-

atores Samariæ, scilicet ne infortunū & malum veniret super re-

Confusio. i. perdi-

gnum propter missionem vituli regi Assyriorum. Erat enim Sama-

Confusio. i. perdi-

ria metropolis regni, & ideo pr̄ ceteris exprimitur timor eius re-

Confusio. i. perdi-

spectu infortunij futuri. Translator vero noster videtur credidisse

Confusio. i. perdi-

hunc timorem fuisse reuerentię, & ideo translulit: Coluerunt, pro ti-

Confusio. i. perdi-

muerunt: Quia luxit super eum, idest, super vitulum transportatum.

Confusio. i. perdi-

Populus eius, idest, populus regni Israel. Et editui, idest, sacerdotis

Confusio. i. perdi-

similiter luxerunt: quia habuerunt maiorem causam lugendi: & iste

Confusio. i. perdi-

luctus mouit habitatores Samarię ad magis timendum de infortu-

Confusio. i. perdi-

nio futuro. Super eum exultauerunt in gloria eius, idest, super vitu-

Confusio. i. perdi-

lum exultauerunt sacerdotis & populus, quando gloriose venera-

Confusio. i. perdi-

batur: & ideo luxerunt in eius deportatione, de qua subditur: Quia

Confusio. i. perdi-

migravit, &c. ita quod ly quia migravit, refertur ad illud quod

Confusio. i. perdi-

pradicatur de luctu sacerdotum & populi: Cetera patent ex supra-

Confusio. i. perdi-

dictis.

Confusio. i. perdi-

Confusio. Hic consequenter describitur captiuitas sceptri.

Confusio. i. perdi-

cum dicitur: Confusio Ephraim capiet. i. regem Israel qui sic

Confusio. i. perdi-

nominatur, quia primus rex fuit de tribu Ephraim.

Confusio. i. perdi-

Et confundetur Israel. idest, populus eius.

Confusio. i. perdi-

In voluntate sua. quia consensit regi in cultu vitulorum, ideo

Confusio. i. perdi-

subditur.

Confusio. i. perdi-

Transire fecit. idest, fecit eum duci in captiuitatem viliter,

Confusio. i. perdi-

sicut spuma est res vilis. eo enim quod populus consensit regi in cul-

Confusio. i. perdi-

tu idolorum, idololatria suæ multiplicata in regno, quæ fuit occasio

Confusio. i. perdi-

captiuitatis regis & populi.

Confusio. i. perdi-

Et disperdentur. idest, vtriusque vituli, qui colebantur in lo-

Confusio. i. perdi-

cis altis.

Confusio. i. perdi-

Peccatum Israel. hoc dicitur quia iij. & iij. Regum frequen-

Confusio. i. perdi-

ter reperitur de Ieroboam, eo quod fecit vitulos. quod peccauit

Confusio. i. perdi-

& peccare fecit Israel.

Confusio. i. perdi-

Lappa & tribulus. Quia terra vertetur in desertum.

Confusio. i. perdi-

Et dicent. i. Israelitę qui imminente captione sua desiderabāt

Confusio. i. perdi-

occultari in caernis montium.

Confusio. i. perdi-

Ex diebus Gab. Ad intellectū huius sciendum quod casus de

Confusio. i. perdi-

Tom. 4. K k k 4

NICOLAUS DE LYRA. Coluerunt habitatores. quæ erat metropolis, & sic habitato

atores Samariæ, scilicet ne infortunū & malum veniret super re-

Coluerunt habitatores. quæ erat metropolis, & sic habitato

atores Samariæ, scilicet ne infortunū & malum veniret super re-

A hominis vindicare iniuriā . Sed quia sacrilegium in Deū vindicare contempfit, comprehendit eos praelium in Gabaa. i. ideo iussu captiuati sunt in praelio Gabaa, non quia vindictam exercuit contra filios Benjamin sicut ipsi putant. Ibi enim bene fecerunt, quia scelus sanguine vindicauerūt, & sic plus fecerunt ex naturali dolore, quam ex amore iustitiæ.

Ex di. 5. Gabaa, collis interpretatur. hæreticus aut putat se doctiorem quæ ecclesiæ, & aliquid sublimius inuenisse. A diebus ergo collium peccat Israel. i. ex quo deserens motes ecclesiæ descendit ad hos colles, & in his collibus non cõprehendet eos praelium. Quæ relictis montibus ecclesiæ generant filios iniquitatis in his collibus cõprehensio venerit diabolus suis parit. Aliter sub interrogatione legitur: Peccauit Israel a diebus collium, & ibi stetit? Sed nonne per ecclesiasticos viros debet contra eos praelium fieri, & corum error destrui super filios iniquitatis? Qui si superati fuerint, promittit Deus quod eos corripiat & erudiat: & contra magistros congregabuntur discipuli prius decepti, & videbunt correctionem propter duas iniquitates, quia ecclesiam reliquerunt, & falsas doctrinas adinuenerunt:

† affueta diligens.
† equitare facti Ephraim.
† glebas.
† ad iustitiã.
† arare vobis arationem.
† donec veniat.

a ¶ In ipsis peccatis perseverauerunt.

¶ Quia non est subuersum idolum de domo Michæ. id est perseverauit populus in idolo olivæ ne reuertetur ad dominum.

Ibi steterunt. Non comprehendet eos in Gabaa praelium super

per filios iniquitatis iuxta desiderium meum corripiam eos.

Congregabuntur super eos populi, cum corripientur propter

duas iniquitates suas. Ephraim vitula & docta diligere

triturã et ego transui super pulchritudinẽ colli eius. Ascendã

super Ephraim Arabit Iudas, cõfringet sibi & sulcos Iacob.

Seminate vobis & in iustitia, & metite & in ore misericordiã:

& innouate vobis nouale. Tẽpũs autem requirẽdi dominũ,

& cum venerit qui docebit vos iustitiã. Arastis impietatem,

et seminate adhuc seruat verba metaphorã, & iubet seminare in iustitia i. obseruatione legis, & metant iustitiã euangelij, vnde est, Poenitentiam agite, & benefacite qui oderunt vos. His qui ab ecclesia separati sunt, & Christiani dicuntur, præcipitur vt agant penitentiam & veteris testamenti seminent iustitiã, vt in nouo nouent misericordiam & innouent noualia bonorum operum: & quærant Deum, qui eos doceat veram iustitiã.

Tempus autem. * Rupert. Hoc tempus reliquias auerterit cum plenitudo gentium subintroierit. Tu veniet Dñs & docebit eos iustitia iniquitate auersa, admodum & Apostolus cum dixisset, quia cecitas cõteret parte in Israel, donec plenitudo gentium subintroierit, quod simonij propheticum apponens, sicut (ait) scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem ab Iacob.

Arastis impie. Me hortante ad bonũ, vos contra cõtastis a me recedere & idola colere. Vnde messius istis nati & captiuitatem fecistis venire. Hæretici errant impietatem malè docendo, & merito suã iniquitatis & mendacij damnabuntur, quæ enim seminat homo hæc & metet. * Rupert. Aptissimè per similitudinem arantium metentium, & fructus suos comedentium, pertinacia incorrigibilium denotat peccatorum, qui malè incipiunt, in peius proficiunt, & pessimè finiẽtes deficiunt. Si hæc per incrementa differunt, sic in peccatoribus distat per incrementa peccati diuinũ perpendit iudiciũ. De

Exod. 33.
Hieron.

a Ephraim. * Rupert. Consuetudo hic terræ promissionis tangitur, ubi vitula cõ cæteris animalibus fruges terræ terere contueuerunt. Cam aut grauißimo labore fatigantur, solent prodire ab area, iterum autem diligentes aream, eo quod fruges in ea comedant, sponte ad aream redeunt. Igitur Ephraim similis est vaccæ vitulæ, quia didicit & areã terere, & nimia consuetudine amare quod docta est, licet trituratio laborem inferat. Sic & populus Israeliicus, licet frequenter affligeretur propter idololatriã, tñ voluntates suas & ingluuiẽ ventris sequi desiderãt, vltro ad idola reuertebatur. Magnã deinde iram sonat dicẽdo.

b Et ego. * Pulchritudo namque colli superbiam designat eorum peccantium, & in peccatis suis complacentium sibi. Porro, transitus, vin licita est eadem quam in Exodo legimus præscriptam his verbis: Populus durã ceruicis es, semel ascendim in medio tui, & delebo te.

Allego, Ephraim. i. aliquis eruditus in lege Dei, vt tereret aeream scripturarum & meditaretur die ac nocte, cepit

NICOLAUS DE LYRA.

C idolo Michæ & de vxore Leuitæ in Gabaa mortue fuerunt eodem tempore. & licet scribantur in fine li. iudicum: tamen contigerunt cito post mortem Iosue, & de casu idoli declaratur Iud. xvij. & idẽ patet de alio casu, quia tunc temporis Phinees filius Eleazari sacerdotis erat summus sacerdos, vt habetur Iud. xx. sic ergo dicitur: Ex die Gabaa, quia a tempore quo Gabaa enormiter peccauit in vxore Leuitæ, totus populus Israel peccauit in idolo Michæ, quia permisit illud stare in trilu Dan vsque ad decem tribus captiuitatem, ideo subditur:

1 Ibi steterunt, quia idolum Michæ in tribu Dan stare permisit, et iuxta hoc fit hic memoria de peccato Gabaa arguẽdo populũ Israel, qui fuit ita sollicitus de vindicanda iniuria humana, & tamẽ neglexit vindicare iniuriã diuinã. licet enim benefecerit in primo scilicet pugnando contra Gabaonitas: tamen magis tenebatur ad secundum, scilicet ad amonendum idolum de tribu Dan, & pro ista negligentia fuit punitus in pugna contra Gabaonitas, a quibus fuit bis turpiter debellatus, licet vicerit in tercio conflictu, & hoc est quod subditur.

2 Non comprehendet eos, id est, Gabaonitis, quibus non prauauerunt prima vice & secunda.

3 Iuxta desiderium, per regem Assyriorum.

4 Congregabuntur super, scilicet cum rege Assyriorum venientes.

5 Cũ corripientur, propter duas vitulos quos iniquè coluerunt.

6 Ephraim, id est, regnum Israel.

7 Vitula docta, i. similis est vitulæ, quæ consuevit triturare, i. excutere granum in area ex conculatione sua. Sic enim triturant menses in terra illa, vitula autem talis diligit locum trituræ, quia consuevit ibi comedere ad libitum suum secundum illud Deuter. xxv. a Non ligabis os bouis triturantis: & ideo non vult exire de loco illo, licet

abijcere iugum legis, & contendere contra ecclesiasticos viros ad subuersionem audientium. vnde dñs eleuat ceruicem & sibi sublimia promittentem & iugo prenet, & ipse transiens calcabit pedibus suis, & ascendet super eam, vt sciat se habere dominũ. Iudas autem. i. vir ecclesiasticus arabit

ram cordis, in quo proficiet. & Iacob. i. supplantator vitulæ glebas. floriarum duricietate & in parte spiritualiter det, vt possint ges reddere spirituales.

c Arabit. De tribubus pp. i. latrariam captiuas, duæ tribus, & Iacob. i. qui de tribubus sunt, cõcepit cõtra sua arare & cõtritas frãgere, vnde num fructus in cultura Dei perferre.

d Seminate. Adhuc seruat verba metaphorã, & iubet seminare in iustitia i. obseruatione legis, & metant iustitiã euangelij, vnde est, Poenitentiam agite, & benefacite qui oderunt vos. His qui ab ecclesia separati sunt, & Christiani dicuntur, præcipitur vt agant penitentiam & veteris testamenti seminent iustitiã, vt in nouo nouent misericordiam & innouent noualia bonorum operum: & quærant Deum, qui eos doceat veram iustitiã.

e Tempus autem. * Rupert. Hoc tempus reliquias auerterit cum plenitudo gentium subintroierit. Tu veniet Dñs & docebit eos iustitia iniquitate auersa, admodum & Apostolus cum dixisset, quia cecitas cõteret parte in Israel, donec plenitudo gentium subintroierit, quod simonij propheticum apponens, sicut (ait) scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem ab Iacob.

f Arastis impie. Me hortante ad bonũ, vos contra cõtastis a me recedere & idola colere. Vnde messius istis nati & captiuitatem fecistis venire. Hæretici errant impietatem malè docendo, & merito suã iniquitatis & mendacij damnabuntur, quæ enim seminat homo hæc & metet.

* Rupert. Aptissimè per similitudinem arantium metentium, & fructus suos comedentium, pertinacia incorrigibilium denotat peccatorum, qui malè incipiunt, in peius proficiunt, & pessimè finiẽtes deficiunt. Si hæc per incrementa differunt, sic in peccatoribus distat per incrementa peccati diuinũ perpendit iudiciũ. De

licet perueniat: & si exit cito reuertetur, sic populus Israel frequenter flagellatus a Deo propter idololatriã, & tamen non misit eam, & si aliqui dimiserint, hoc fuit tantũ ad horam. Litera Hebraica planior est, quæ talis est: Ephraim vitula stimulatata dicitur vituram. i. locum trituræ non dimittens illum pro stimuli punctione.

8 Et ego transui, totaliter subiungendo Assyriorum regi.

9 Ascendam super Ephraim, i. faciam ascendere regem Assyriorum super ipsum, in quod ponet pedes super eius collum. I. qui est simpliciter debellatus dicitur suppeditatus.

10 Arabit Iudas. Hic ponitur correctio duarũ tribuũ. Et dicitur in duas partes: quia a primò ponitur hic correctio, secundò a vitulæ obstinatio. ibi: Arastis. Circa primũ sciendum, quod duæ tribus idem tribus x. tribus captiuitas propter peccata sua disposuerunt se ad laborẽ penitentiæ & ad opera veritatis & misericordiæ, scilicet:

11 Seminate vobis in iustitia, &c.

12 Tempus autem requirendi, per bona opera.

13 Cum venerit qui, scilicet rex Ezechias, sed quoniam Ezechias successit manassis filius eius, qui fuit pessimus, & idola posuit in domo domini, id est, ideo subditur.

14 Arastis impie, disposuistis vos ad malè agendum, sic est aliqui continuando ad literam præcedentem. Sed quia in fine dicitur: Sic fecit vobis Bethel, in qua adorabatur vitulus qui cõtra gno Israel & non Iuda, patet, quod hæc litera non coniungitur, sed dirigitur ad populũ decem tribuum, propter quod dicitur quod hic: Arastis. Incipit alia pars in qua post correctionẽ tribuum prædictarum reuertitur propheta ad ostendendum obstinãtiam in malo decem tribuum, dicens. Arastis impie cogitando malè agere.

si proposito peccati opere corruptus laborat animus, ver-
aque cogitatu intimo qualiter voluntatem impiam ad
peris perducatur effectum. aranti vel feminanti similis est.
Cum autem expleto iniquitatis opere, exilit latabundus
quod malè fecerit, & exultans in rebus pessimis, similis

metenti, cum
inde ad hoc etiã
uperit, vt super-
o spiritu, sua pec-
ta contra redar-
entem legē Dei
sfendat: & secu-
s incedat corde
ipœniteni. simi-
lest ei, q post mes-
in reconditos fru-
is comedit. Sic
dam impietatem
auit, quando Dei
inilitudinem ap-
ptiuit. Iniquitatem messuit, quando propositum sibi
ceptum transgressus est. Comedit fructum mendacij,
quando in ipso peccato sibi complacuit.

Quia confusus. Hæreticus in falsis sententijs suis cõfidit, &
illis quos falsa scientia roborauit: & ideo cõsurgit tu-
po. quia quidquid loquitur non ratio, sed clamor, &
multus est, & omnes mu. t. va. Non enim testimonijs
scriptu-

scripturarum, sed arte diaboli, & argumentis Phisio-
phorum confidit.

In hoc notantur duces hæreticorum, qui altare Dei si-
bi conati sunt vendicare. Vnde qui dixerunt. hereditate
possideamus san. Dei. Falsa deceptis prædicantes populis,

^a Suscepistis retribuere mem. somnibatis vobis bona, & venit aduersitas. ^b O Ephraim
^a In solariis. ^b In robore exercitus. & non in Deo & ideo. ^c Veniet sonitus v. ilantium. ^d In iherosolymis.
^a In Italias scriptum est. ^b Quia cecidit S. nache. ib. & cepit omnes ciuitates Iudæ munitas.
^a Principes Madianitarum. ^b Familia Gedeonis. ^c Damnum aram. ^d Ias destruendo, & u. um faciendo
iniquitatem messuistis, frugē mendacij comedistis. Quia cõ-
fusus es in vijs tuis, & in multitudine fortium tuorū: cõsur-
get tumultus in populo tuo, & omnes munitiones tuę vasta-
buntur, sicut vastatus est Salmāna. a dōmo eius, q vindicauit
Baal. In die prælij, matre super filios allisa. Sicut fecit vobis Bethel a facie malitię nequitiarum vestrarum.

vt non querant ve-
rum panem qui de
scendit de caelo.
^b Matre super filios
allisa. Vt quomodo
Salmana interfecit
filios coram matri-
bus ipsis quoq; ma-
tribus super filios
occisis, sic & filij
tui o Ephraim te-
cum interficiētur.
Vnde & Gedeon
dixit ad principem
Madian: Quoniam

absque liberis fecit gladius tuus multas matres, sic sine liberis erit
mater tua.

Sic fecit vobis Bethel a facie malitię, &c. Hoc propriè hære-
ticis aptatur. Sicut faciet vobis ecclesia vestra, quam voca-
tis domum Dei. Sed ex quo a vobis tenetur, non domus
Dei sed Bethauen, idest, domus idoli est vocanda propter
malitiam vestram.

Cap.

NICOLAVS DE LYRA.

Iniquitatem messuistis. implendo op. r. i.
Frugem mendacij comedistis. acquiescendo falso pro-
p. r. a.
Quia confusus es vijs tuis. idest, mittendo nuncios ad regem
egypti, vt rebellares Assyrijs, quod fecit Os. g. 4. Reg. 21.
Et in multitudine fortium tuorum. magis confidens de-
quam de Deo, propter hoc supplc.
Consurget tumultus in populo tuo. idest, sonus confusus
fructuum de prælio.
Et omnes munitiones tuę. in quibus confidebas.
Vastabuntur, sicut vastatus est Salmāna. Iudic. 8. d. scri-
bitur, quod Gedeon debillauit Zebeç, & Salmāna principes Madian,
& captos occidit eo quod int. r. fecerant fratres suos in Tabor: &
secundum hoc exponitur hæc litera: Sicut vastatus est Salmāna.
pnceps Madian.
A dōmo eius. i. a Gedeone, & socijs eius: de quo dicitur.
Qui vindicauit Baal. i. vindiç. m accepit de eo, quia suffo-
caltare eius, & lucum succidit, Iudic. 6. e.
In die prælij. refertur ad illud: Sicut vastatus est Salmā-
na. scilicet. In die prælij Gedeonis cum ipso.

Matre super filios allisa. i. eo quod occiderat fratres Gedeon-
nis, & matrem eorum cum ipsis secundum Hebr. alia est hic senten-
tia, & litera licet ad eandem conclusionem. Ad cuius intellectum
sciendum, quod in Hebræo, non habetur hic Salmāna, sed salman:
Nec est nomen proprium secundum eos, sed appellatiuum, & signifi-
cat pacificam seu quietam, hoc etiam videtur, quia Salmāna quod est
nomen proprium incipit per literam Sade. Salmāna verò hic scriptū
incipit per literam Sin. Item pro eo quod habemus: A dōmo eius,
qui vindicauit Baal. In Hebræo habetur: A dōmo insidiatoris: Est
igitur hæc litera: Sicut vastata est pacifica a dōmo insidiatoris, est
sensu: Sicut gens pacifica, & quieta non timens sibi de periculo va-
statur ab insidiatore, & eius familia irruente subito super gentem
prouisam, que credebat esse in pace, & quiete, sicut legitur de vasta-
tione Laiz, Iudic. 8. g. In die prælij sic insidiosè commissi: Matre su-
per filios. tales enim latrones non solum solent interficere mares,
sed etiam feminas ne accusentur, & sic occidunt matres cum filijs,
& est intentio prophetæ, quod sic fiet 10. tribubus pro peccatis suis,
ideo subditur.
Sic fecit vobis Bethel. i. sic mernistis.
A facie malitię nequitiarum vestrarum. i. propter
nequitas vestras ibidem factas adorando vitulum.

Cap.

ADDITIO I.

In cap. 10. vbi dicitur in postil. Circa primum dicitur: Diuisum
est cor eorum.
Quod dicitur hic: Diuisum est cor eorum, nunc interri-
bit: videtur planè concordare dicto Saluatoris, Luc. 11. c. vbi dici-
t: Omne regnum in se diuisum, desolabitur. Ex quo enim
habebant multa, & varia idola, vt paulo supra dicitur: Iuxta vber-
tem terræ suæ exuberavit simulacris, consequens erat, vt diuideren-
t in eorum culturis, & sic prædictum peccatum contraheret se-
con diuisionem.

ADDITIO II.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Ad vaccas Be.
Si nos habemus ad vaccas Bethauen, in Heb. habetur: Ad
vitulos Bethanen: quod magis concordat cum casu presenti, quia
Ephraim vitulos colebat.

ADDITIO III.

In eod. c. vbi dicitur in postil. Seminate vobis in iustitia.
Vbi nos habemus in hoc loco: Cum venerit, qui docebit vos
iusti-

iam. in Heb. habetur: Domine veniat, qui doceat vos iustitiam.
quod intelligendum est propriè de Christo, qui impios iustificat ip-
sius gratis, vnde ad Rom. 3. d. Iustificati gratia ipsius: & conti-
nuatur ad præcedentia sic. Nam hic probata hortatur populum Is-
raeliticum in generali, vt disponat se ad receptionem Christi, & hoc
per obseruationem legis sub qua erat, de quo dicit: Seminate vo-
bis in iustitia: quia vera obseruatio legis disponebat ad legem
Christi, sicut seminatio ad messem, ideo subditur: Metite in ore mi-
sericordiarum: Lex enim Christi præcipue in misericordia commenda-
tur. vnde Matth. 9. b. Nonne legistis: Misericordiam volo, &
non sacrificia. & c. & quia tempus aduenus Christi non erat ita propin-
quum, sicut tempus seminationis appropinquat tempori messis se-
quentis, ideo subdit: Innouate vobis nouale. q. d. Hæc seminatio
frequentanda est, & continuanda, donec veniat plenitudo temporis,
de quo dicit: Tempus autem requirendi dominum, donec
veniat. & c. scilicet, Christus sol iustitiæ. Sed quia ipsi exhortari opposi-
tum fecerunt, cum pro maiori parte legem Christi non receperunt,
ideo subditur: Arastis impietate iniquitate messuistis. q. d. non ara-
stis iustitiam prout vos exhortabar in obseruatione legis, sed potius
impietatem, quia verba legis non ad declarationem veritatis Chri-
sti, sed extortè exponebant, vt patet in quamplurimis locis: vnde
& merito iniquitatem messuistis.

C A P. XI.

A *Sicut mane.* * Theophyl. Quando, ait, expectarunt Assyriorum auxilium, ut ipsis appareret inftar diluculi in nocte constitutis, tunc abiecti sunt in Babylonē captivi. Vel, quia celeriter, ac breui post tempore, perniciem sustinebūt: diluculum. n. non pertinēde lōgum tempus continet, quando sol ortu suo insequens, diem facit.

† In aurora excedendo exceditur rex Israel, & est si nis p. r. ce ca

1. Reg. 8.

† hominum.

† pabulum.

Sap. 10. b.

Jerony.

Hiero. Matth. 2. d.

Typicē.

a Quia pater eram, per diem abscondi eos nubo, ne scituarent per hostem amittant, ne tenebris tenebantur. b & simulacris sacrificabāt. Et ego quasi nutri⁹ Ephraim portabā eos ī brachijs meis, & nescierūt, q̄ curarē eos. In funiculis

† Adā trahā eos, in vinculis charitatis. Et ero eis quasi exaltās iugū si p maxillas eorū, & declinaui ad eū vt vinceretur. Nō

est, esse grauiissimum: & declinaui ad eum, deserens lum, vt cum eis habitarem, & assumpta hominis feci dedit eis escam corporis mei.

c *Incarnatio.* * Rup. Incarnationē vnigeniti filij sui Deuter hoibus re promittit. Tunc. n. in funiculis Adam t nos, vt potē factus filius Adam siue filius hoīs, qui fili sunt charitatis. In eo namque q̄ factus est ex carne dā filius hominis, miro modo nos sibi colligauit, & t ad se in funiculis charitatis, & ex eo scimus, q̄ curet ps.

Alia trāslatio. In funiculis hoīm, i ea charitate qua xi mihi Abrahā, & Isaac, & ceteros, coniūgā & istos th d Non reuer. * Theodo. Non effugient Assyrij dūa ni, millies licet in Aegyptum fugiant: cā malorū illi ex ut. Quam obrem etsi multitudine, & oī genere armoru vt tur nihil tamen virile edet, at potius ex malis consi ca pier factum, longissimeque a suis terris abducetur. p lea oīa pretiosa aduersarijs tradam, & continuo deprimi.

Lxx. Habitabit Ephraim in Aegypto. Hiero. Sub Manahen rege o. tribuum voluit fug e in Aegyptum a facie Sennacherib: Sed captus est ab ill qui & dominatus est illius iure victoris Vel reuertus d tur quando in terra sancta Deos Aegyptios adorauit.

Hēretici dicūt se habere terrā sanctā, & ecciam S ua to,

C A P. XI.

a Ortus auroræ. b Ita celeriter. c Hoses captus ab hoībus. d Decem tribuum. e Exonit benedicta, quæ Deus eis contulit in patriachis. f Stat in Aegypto idola colens.

Sicut t̄ mane transit, pertransit rex Israel quia puer Israel, & dilexi eū, & rex Aegypti vocaui filiū meū. Vocauerūt eos sic abiērūt a facie eorū. Baalim immolabāt,

† Adā trahā eos, in vinculis charitatis. Et ero eis quasi exaltās iugū si p maxillas eorū, & declinaui ad eū vt vinceretur. Nō

est, esse grauiissimum: & declinaui ad eum, deserens lum, vt cum eis habitarem, & assumpta hominis feci dedit eis escam corporis mei.

c *Incarnatio.* * Rup. Incarnationē vnigeniti filij sui Deuter hoibus re promittit. Tunc. n. in funiculis Adam t nos, vt potē factus filius Adam siue filius hoīs, qui fili sunt charitatis. In eo namque q̄ factus est ex carne dā filius hominis, miro modo nos sibi colligauit, & t ad se in funiculis charitatis, & ex eo scimus, q̄ curet ps.

Alia trāslatio. In funiculis hoīm, i ea charitate qua xi mihi Abrahā, & Isaac, & ceteros, coniūgā & istos th d Non reuer. * Theodo. Non effugient Assyrij dūa ni, millies licet in Aegyptum fugiant: cā malorū illi ex ut. Quam obrem etsi multitudine, & oī genere armoru vt tur nihil tamen virile edet, at potius ex malis consi ca pier factum, longissimeque a suis terris abducetur. p lea oīa pretiosa aduersarijs tradam, & continuo deprimi.

Lxx. Habitabit Ephraim in Aegypto. Hiero. Sub Manahen rege o. tribuum voluit fug e in Aegyptum a facie Sennacherib: Sed captus est ab ill qui & dominatus est illius iure victoris Vel reuertus d tur quando in terra sancta Deos Aegyptios adorauit.

Hēretici dicūt se habere terrā sanctā, & ecciam S ua to,

Hēretici dicūt se habere terrā sanctā, & ecciam S ua to,

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XI.

* *Sicut mane.* Hic increpatur populus pro secunda ingratitudine. Quæ accipitur respectu beneficii educationis populi de Aegypto, & deductionis per desertū. & licet illud beneficiū processerit tpe beneficii positum cap. p. r. e. non tamen intentione, quia ad hoc facta est cāctis populi de Aegypto, vt induceretur in terrā lacte, & melle manarem. Propterea si u. frequenter dictum est, in sacra scriptura frequenter prius facta posterius scribūt. r. Præsentis igitur e. in duas partes diuiditur: quia primo ponitur populi vastatio pro sua ingratitudine, secundo ponitur eiusdem consolatio ex diuina dulcedine, ibi: Quomodo: Circa primum dicitur: Sicut mane tran. velociter.

- 1 Pertransit rex Israel. i. regnum Israel cito deficiet, & hoc pro ingratitudine beneficii accepti, quod notatur eum subditur.
- 2 Quia p. II. pueritia huius populi attenditur secundum tempus exitus de Aegypto, vt frequenter supra dictum est: ideo sequitur.
- 3 Et ex Aegypto vocaui filium meum. vnde Exod. 4. e. dicit dominus: Filius meus primogenitus Israel.
- 4 Vocauerunt eos. scilicet, Moyses, & Aaron, & alij prophetae

MORALITER.

† *Sicut m.* Hic arguitur ingratitudo secunda, secundum ordinem scribentis: fuit tamen prior secundum ordinem temporis. sc. de beneficio educationis de Aegypto, & deductionis per desertū, & nutritionis manna celestis quibus ingrati fecerunt vitulum conflatilem & eum adorauerunt, & postea ad illius similitudinem Ieroboam rex Israel duos vitulos aureos fecit, & ad adorandum eos populum induxit, vt habetur. 1. Reg. 12. propter quod rex & populi translati fuerunt in Assyrios. 2. Reg. 18. & sic dicitur hic: *sicut ma. per.* Per hanc autem ingratitudinem populi Israel significatur ingratitudo religiosorum, qui de se-

sequentes exhortando populum ad bonum.

- 6 Sic abiērunt a facie eorum. i. retrocedentes a monis corum, ideo sequitur: Baalim immol.
- 7 Et ego quasi nutritius sicut nutritrix portat infantulum.
- 8 Et nescierunt. i. se nescire simulauerunt.
- 9 Quod curarem, & c. i. gererem curam de eis benefici exhibendo, & in hoc apparet ingratitudo eorum.
- 10 In funiculis. i. in beneficijs exhibitis, quæ attrahunt et hominis, & sunt quadam vincula affectionis.
- 11 Et ero eis. i. subleuans laborē eorū sicut auriga quādo det bo nō onere depressum, subleuat iugū, vt alleviatus vires resumat ad labo. andū, sic aī filios Israel afflictos in deserto recreauit beneficijs: educēdo eis aq̄ de petra, et similia, vt melius laborē iūmeris te vāct.
- 12 Et declinaui. dādo de celo manā. Exod. 16.
- 13 Non reuertetur in terram Aegypt. sic enim fuit. vnde populo, vt non reuertetur au plius in Aegyptum quā reu. vāct. tias Aegyptiorum: sed quia transgressi sūcūm hōc, vt dictum cap. p. r. e. d. ideo sequitur.

culo, tenebris culpe & ignorantie pleno, tanquā d Aegy pto vocati sunt ad locum religionis sanctum, & i nu triti corporaliter, & frequenter magis laurē quam nō do mibus paternis, & etiam spiritualiter manna euect us, & spiritualibus documentis, & sanctorum viroū exē plis: & tamen aliqui beneficiorum illorum ingratū conles & curtur ad Phil. 3. d. Quorum Deus ventres est, & proprietarij s tuum faciunt de auro & argento absconditē sub ad ter sic de alijs, propter q̄ captiui ducuntur ab inimic ram tenebrosam & opertam mortis caligine. 1. OR.

ris, sed peruersa fide semp sunt in Aegypto. q̄a ergo ha
 trauit in Aegypto, sensus magnus, i. Assyri' erit rex eius.
 Noluit enim Ephraim reuerti ad ecclesiam & virtute,
 scilicet Christo perdita, semper in languore versatur, demo
 nibus, & perturbationibus subiacens. ideo gladius, idest,
 potentia spiritua
 s, vel sermo eccle
 stici viri debellās
 os. semper versabi
 r in vrbibus eius
 as impiē cōstru
 cōtra Deum: &
 pulus deceptus
 cultu suo pende
 t incertus quid
 at. Et cum nullū
 medium inueni
 poterit, tunc fero
 penitens optabit
 eum reditum,
 hste iam cūcta va
 nte, & tunc non
 poterit ei.
 iugum au. Alijs
 diointeremptis,
 is, qui remanse
 nt imponetur iu
 g. gratissima ser
 titutis pro magni
 dine peccati, q̄a
 q̄hodie sunt in
 ontibus Persarū.
 Potest hoc refer

bus, earum exemplo corrupiebantur: & ideo minus pu
 nienda. Similiter & ecclesiastici viri, si eisdem criminib.
 quibus hæretici contaminantur non Adamæ, & Seboim,
 quæ minores, sed Sodoma, & Gomorra, quæ maiores
 sunt comparantur. Ad hæreticos autem, & ad populum
 deceptum dicit do
 minus quia nō pe
 nitent ponentur si
 cur Adama, & Se
 boim, & nullam
 spem salutis habe
 bunt. Sed iterum
 pius pater mutat sē
 tētiā, & pœniter,
 quōd talia sit locu
 tus. In quo ad con
 uersionem, & pœ
 nitentiam vocat.
 Non conuertar ut
 disperdam Ephraim.
 quātum in me est,
 Deus ego, subau
 dis: lapsis manum
 porrigo, errantes re
 uoco. Et quia san
 ctus sum ideo non
 ingrediar ciuitatē,
 idest, conciliabula
 hæreticorum, sed
 exenttes ab illis su
 scipiam: Vel, non
 ingrediar ciuitatē,
 quæ sanguine, &

reuerteretur in terram Aegypti, & Assur ipse rex eius quonia
 noluerunt conuerti. Cœpit gladius in ciuitatibus eius, cōsumet
 electos eius & comedet capita eorū. Et populus meus pē
 debit ad reditū meū. Iugū aut imponetur eis simul, quod nō
 auferetur. Quomodo dabo te Ephraim, & protegā te Israel?
 Quō dabo te? Sicut Adama ponā te, vt Seboim. Conuersum
 est in me cor meum pariter conturbata est pœnitudo mea:
 Non faciam furorem iræ meæ. Non conuertar, ut disperdam
 Ephraim, quoniam Deus ego, & nō homo. In medio tui san
 ctus, & nō ingrediar ciuitatem. Post dominum ambulabūt.
 Quasi leo rugiet, quia ipse rugiet et formidabūt filij maris:

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

ad tempora Romanorum, quando Iudæi vltima capti
 uitate damnati sunt.
 Quomodo dabo, etc. Theod. Cum superiores terrores
 ciniecit atq; denunciavit. rursus misericordibus verbis
 us est, sermocinationis varietate vtilitatem eis archite
 ctas. Quid faciam tibi Ephraim: Quō, inquit, o Ephraim, te
 ilō vtor? Ego te defendere studeo, verum non me hæc
 scere sinunt tua impia scelera. Quare, sicut Adama p. nam
 t sicut Seboim, etc. quæ vna cum Sodoma, & Gomorra
 cflagratæ sunt.
 Cum ex supradiçta cōminatione videretur dura Dei
 stan non relinquens locum pñitiæ, nunc affectu pij patris
 quitur, qui incorrigibili filio post verba addit verbera.
 Inter quinq; subuersas vrbes, maiores in scelere, & in
 pena fuerunt Sodoma, & Gomorra. quib. duabus com
 parantur duæ tribus peccantes. Vnde in Ita. Audite verbū
 dñi p. incipit Sodomorum, & percipite legem Dei populus Go
 rra. Et Ezechiel: iustificata est Sodoma ex te. Quia ergo duę
 tribus templum habebant, & ibi idola colebant, magis
 peccantes maiore pœna dignæ sunt, quam decem tribus,
 cæ longe a templo, & ab Ierusalem erant. Duæ igitur
 tribus, Sodoma, & Gomorra iustæ comparantur: decem
 vrō Adamæ, & Seboim, quæ minores, subiectæ maiori
 bus,

scelere fabricata est. sicut Cain primus parricida, ædifica
 uit ciuitatem nomine filij sui Enoch. Sed manebo in ci
 uitate, quæ cœpit ab Abel.
 Quoniam Deus ego, etc. Rupertus. Homo dum ira
 scitur, accepta iniuria profundè læsus, eo totus intendit,
 vt vindictam exigit, & de pœnis satietur eius, qui læsit.
 Nec enim pœnitentiam, sed solam querit vindictam. Ego
 autem Deus sum in medio tui sanctus, non pro furore
 vindictam aut pœnam, sed pro misericordia peccatorum
 desiderans pœnitentiam.
 Quasi leo. Vnde Amos: Dominus ex Sion rugiet. minando
 rugijt dominus cum dixit: Sicut Adama ponā te, & iterum:
 Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem
 mittetur. Rugiet quando dicet: Discedite a me operarij iniquita
 tis. Cum leo rugit, volatilia, & bestia terrore vocis, gradu
 fixo se mouere non possunt. Ita domino comminante fi
 lij maris, i. huius seculi tempestuosi, pauent, & vadunt ad
 nidos suos idest, ecclesias in quib. cum eis habitabit. Hoc
 Iudæi ad aduentum Christi quem adhuc p̄stolantur re
 ferunt Sed nos iam transacta videmus, quōd & de Aegy
 pto, & ab Assyrijs, idest, ab Oriente, & ab Occidente, ab
 Aquilone, & Meridie veniunt quotidie, qui recumbunt
 cum Abraham, & Isaac, & Iacob in cœlorum regno.
 Aliter.

NICOLAUS DE LYRA.
 Et Assur ipse rex eius. ipsum subiiciendo sibi, & captiuando.
 Qm̄ no. conuert. ad bonum secundum monita prophetarum.
 Cœpit gladius. s. demorare habitatores ciuitatum eius.
 Et consumet electos. i. bellatores robustos.
 Et populus me. pen. idest, suspensa & confusa mente reme
 dam expectabit.
 Ad reditum me. s. per exhibitum beneficium, quod ab eis sub
 ixi. Et quia ibi fuit longus temporis tractus, ideo subditur.
 Iugum autem. i. grauis seruitus ab Assyrijs.
 Quod non auferet. quia captiuitas 10. tribuum non fuit reuo
 ca de Assyrijs, sed captiuitas duarum fuit reuocata de Babylone.
 Quo. hic ponitur populi consolatio ex diuina pietate, Ad quod
 tendendū primò excluditur populi meritum, cum dicitur in pe so
 Dei. Quo. da. te. Eph. in manib. aduersariorum sicut meruisti.
 Protegam te. ab aduersarijs, quod non meruisti.
 Quomodo da. te? & respondet.
 Sicut Ada. secundum demerita tua deberes in perpetuum de
 t, & subuerri absque reparatione aliqua, sicut istæ duę ciuitates
 Adama, et Seboim fuerūt funditus subuersæ cū Sodoma, et Gomorra.
 Conuert. est in me. i. non puniui te secundum totum rigorem
 illius me.
 Conturb. est pœ. m. i. commota est super te misericordia mea.
 Non faciam furorem. i. rigorem iustitię meę.
 Non conuertar. ab intentione misericordię.

17 Vt disperdam Ephraim. idest, totaliter deleam absque repa
 ratione.
 18 Quoniam Deus ego. qui punctionem ad correctionem facio.
 19 Et non homo. qui punit ad interitum, & ad vindictam.
 20 In medio tui sanctus. i. te sanctificans.
 21 Et non ingrediar ciuitatem. i. cultum meum non ponam in
 vna ciuitate tantum, sed per totum mundum: & est hoc impletum
 tempore gratiæ in quo sacrificium ecclesię offertur vbique, & non in
 vna ciuitate tantum sicut fiebat tempore ve. te. extra enim Ierusalē
 non erat locus sacrificij: & propter hoc dixit dñs Malac. 1. c. A solis
 ortu vsque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus, & in
 omni loco offertur, & sacrificatur nomini meo oblatio munda: pre
 pter quod dixit Saluator Ioan. 4. a. Venit hora in qua non in
 monte hoc neque Ierosolymis, s. tantum, adorabitis patrē,
 sed vbique. ideo subditur. Sed veri adoratores erūt, qui adora
 bunt patrem in spiritu, & veritate. Spiritus enim est Deus, qui
 loco non circumscribitur nec ad locum determinatur.
 22 Post dominum ambulabunt. ei obediendo.
 23 Quasi leo rugiet, quia ipse rugiet. hoc exponit Rab. Sal. de
 messia futuro: et quantum ad hoc, quōd de Christo exponit bene dicit,
 sed quod dicit futurum iam est impletum, quia Christus, (qui dicitur,
 leo de tribu Iuda: Apoc. 5. b.) rugijt clamore suę predica
 tionis in se, & apostolis.
 24 Et formidabunt filij maris. i. homines seculi huius, quod est
 quasi mare procellosum.

Alter. Cum verus leo rugierit, falsus leo, qui est aduer-
 sarius noster tremet, & non poterit os aperire ad prauum
 dogma: & qui ab eo fuerant capti rugitu, i. comminatione
 veri leonis soluti, sequentur Deum suum & filij maris,
 qui in amaritudine, & falsis aquis hereticorum sunt pro-
 creati formidabunt, & ab illis renolabunt
 ad Deum: ut qui sub hereticis laborauerunt
 requiescant in ecclesijs a quibus ab-
 errauerant. Aegyptus, tribulatio vel angustia: Assyrius,
 dirigens vel arguens: ab his liberabuntur heretici, cum
 habitauerint in domibus suis, & dixerint malis patri-

† formidabunt.

Et auolabunt quasi auis ex Aegypto, & quasi coluba de terra
 Assyriorum, & collocabo eos in domibus suis, dicit dominus.

bus: Relinquetur vobis domus vestra deserti.
 a Et auolabunt quasi auis ex Aegypto, & quasi coluba.
 Theod. Perinde cum cetera aues, tum maximè colu-
 ba, expeditissimo volatu videntes, facillè in suos nidos
 uertuntur: ita vos alios hinc, alios illinc facillè reuocati.
 Per hæc significat
 reditum sub Zoro-
 babel factum, non
 alij ex Babylone
 uerterunt, ac
 bemb Jerusalem
 Cyri Persæ legere edificauerunt: alij etiam in Aegypto
 diuertentes: confidentia ducti, redierunt.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et auo. qua. auis: ex Aegy. & quasi co. de ter. Assy. i. ve-
 lociter veniet ad fidem, quod impletum est a tempore apostolorum a
 quo fides Christi publicata est per vniuersum orbem, sicut plenius de
 claratum fuit super illud Psal. 118. a. In oem terram exiuit, &c.

Cap
 & multi non solum de gentibus: sed etiam de Iudeis regni Iuda-
 regni Israel per orbem dispersi conuersi sunt ad fidem.
 2 Et collocabo, &c. i. in ecclesijs vbique per orbem terrarum
 edificatis, & postea in caeli mansionibus. Ioa. 14. In domo patris
 mei mansiones multae sunt, &c.

ADDITIO I.

In c. 11. vbi dicitur in postil. ideo subditur. Ex Aegypto, &c.
B Glofa super hoc verbum: Ex Aegypto vocaui filium meum:
 non est hic pretermittenda, q. q. sic dicit: Hæc testimonio videtur Mat-
 theus quando ex præcepto angeli ex Aegypto rediit Iesus cum ma-
 tre ad terram Israel, quia hæc typicè referuntur ad Christum, tamen
 quia typum habuerunt Saluatoris, non per omnia opera sua cum fi-
 gurauerunt, typus enim partem indicat: quod si totum præcedit in
 typo, iam non est typus, sed historia veritas appellanda. Hæc in glof.

ADDITIO II.
 In eod. cap. vbi dicitur in postil. Et populus meus pendebat
 Litera Hebræorum in hoc loco est aliquantulum obscura, tamen
 consideranti videtur sic transferendo. Et populus meus suspensus
 est ad rebellionem meam, & ad altum vocant eam, sicut
 non exaltabitur: Cuius sententia talis esse videtur, q. populus ille
 vocabatur a prophetis ad altum, s. ad emendationem vite, se
 erat in hoc suspensus, id est, non rectè intendens sed tendens ad re-
 lionem, vnde nunquam simul tendebat in altum, ad quod vocabatur.

CAP. II.

Circumdedit. * Rup. Quinta iam declamatione pecca-
 ra populi sese iustificare volentis, sermo propheti-
 cus accusat, & ante tribunal suum reum adducit maiestas,
 cuius manus non est, qui effugiat, si iudicio cum homini-
 bus contendat. Circumdedit me, &c. Secun-
 dum euidenter litem sonum ad illa tē-
 pora lectorem mit-
 tit, quando Ieroboam, a
 qui erat de tribu
 Ephraim, vitulos au-
 reos fecit. Tunc enim b
 & ipse in negatione,
 & dolo Deum circun- c
 dedit, quando ciuis-
 modi consilium excogitauit tam ipse quam Israel, quate-
 nus depellerent a se domum Dauid, & vitulos pro Deo
 patrum suum colerent, cum negantes, qui Israelem edu-
 xerat de Aegypto.

non inflatur, vt heretici, sed humiliatur cum Deo, & in
 choro sanctorum fidelis est.
 b In eo. Tradunt Hebræi quia in egressu de Aegypto
 ex parte vna mons altus, ex alia mare rubrum, ex ali-
 stes essent ceteris tribubus desperantibus, vel reuen-
 Aegyptum, vel
 lare volentibus
 lus Iudas ex pe-
 pro Dei fidu-
 ter est ingressu
 re cum sanctis
 lib. Moyses, &
 Vnde & regna-
 tribus merui na-
 bere. Aliter. ecc
 tribubus idola
 lentibus, Iud
 duæ tribus, q
 ha
 en
 cut

CAP. XII.

Circundant heretici dominum in negatione
 sua, quicquid enim dicunt negatio, & mendacium est, &
 in dolo quia quæcunque simulant artificiose sermone
 componunt. Iudas verò, i. vir ecclesiasticus: non superbit,
 non

Circumdedit me in negatione Ephraim,
 & in dolo domus Israel. Iudas autem testis
 descendit cum Deo, & cum sanctis fidelibus. Ephraim pascit ventum,

bebant templum, & legem Deo credentes, & ci ser-
 tes, descenderunt humiliando se, secuti vestigia Dei
 sancti Patriarche, & alij fideles.
 c Ephraim pascit ventum, &c. Refert historia Manaher
 Israel pace facta cum Assur petisse auxiliū ab Aegypto
 est pascere ventos, i. decipere se vana spe ponendo
 hoie, & sequi estū i. ire ad meridianā plagā, & toto
 toto tpe nihil agere nisi ludere sibi, & colendo men-
 id,

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XII.

* 1 Circundant. Hic incipit 12. c. secundum Hebraicam veritatem in
 quo populus 10. tribuum increpatur de tertia ingrati tudine,
 qua respicit beneficium impensum Iacob Patriarche non solum pro se,
 sed etiam pro posteris quo beneficio abuse sunt 10. trib. erga Deum
 ipsum pro idolis dimittendo, & erga fratres suos duarum tribuum
 eos multipliciter prosequendo, vt patet 3. Reg. & 4. in plurib. locis,
 propter quod in hoc c. iuxta beneficiū Iacob impensum describitur in-
 gratitudo seu malitia 16. tribuum, & primò generaliter, secundò specia-
 liter, ibi: Si Galaad. prima in duas: quia primò ponitur malitia po-
 puli, secundò misericordia domini, ibi: Et ego dñs. Pima adhuc in
 tres: quia primò malitia populi præmittitur, secundò beneficium Dei
 interponitur, ibi: In vtero. tertio scriptura ad primū reuertitur, ibi:
 Chanaan. Prima adhuc in duas, quia primò ponitur 10. tribuum cul-
 pa, secundò pœna, ibi: Ephraim pascit. Circa primum dicitur in per-
 sona Dei: Circunde me. i. me delusit. 2 Ephraim. i. Ieroboam
 primus rex de tribu Ephraim. 3 In ne. Dauid serui mei dicēdo:
 Non est nobis pars in Dauid, &c. 3. Reg. 12. g. Et in negatione
 nominis mei, dicendo de vitulis fabricatis. Isti sunt dii tui Israel, qui
 eduxerunt te de terra Aegy. Et quia Ieroboam induxit ad hanc nega-
 tionem duplicem, primò tribum Ephraim, & consequenter alias no-
 uem, ideo subditur. 4 Et in dolo. sed quia tribus Iuda stetit in ve-
 ritate cultus diuini per lōga tpa. 10 subditur. 5 Iu. a. te. de. cum d.
 in Heb. habetur: Iudas autem adhuc potens cum Deo, quia licet diminitū
 fuerit regnū suum: tamen adhuc habuit potestatem super tres tribus. s.
 Iudæ Benjamin, & Leui, quia sacerdotes, & Leuitæ per regnum Israel
 dispersi in ciuitatib. sibi assignatis a Iosue, dimiserunt eas nolentes

vitulos colere, & habitauerunt in regno Iuda vbi remanserat
 tus, iō dicitur: Potens cum Deo, i. sanctus, & fidelis implendo
 fas, iō subditur: Et cum sanctis fidelibus. q. exponit Ra. Sa. dicens. i.
 sancto, & benedicto: & hæc expositio est multū consona fidei
 licet præter eius intentionem: Hic. n. exprimitur articulus sa-
 nitatis: per hoc enim, q. de Deo dicitur: Cum sanctis fidelibus. per
 plurale quod coniungitur singulari innuitur rectè pluralitas
 rā in vnitatis essentiæ. Ad hanc expositionē potest trahi trāslati-
 cū dicitur: Iu. au. te. s. veritatis per hoc, q. retinuit cultum d-
 6 Descendit. per hoc, q. eius regnum vult diminutum, quia
 cultum Dei retinuit subditur. 7 Cum Deo. Hanc autē li-
 qui expositores nostri exponunt de fidelitate tribus Iudæ, quæ
 post Moysen intravit mare rubrū, & sic dicitur: Iu. aut te.
 tis a Moysen dicitur: Descen. s. post eū in mare rubrū. Cū D-
 cundum mandatiū diuinū. Et cum sanctis fidelibus. i. cum
 Aaron. Sed hæc expositio videtur falsa, eo q. in Hebræo non
 fidelibus. in plurali, sed fidelibus in singulari. Hæc est expositio non
 sequentiam ad præcedentē literam: Sed prima expositio est
 ritatem Hebraicam, & consona fidei catholice, & consequē-
 bus ad literam immediatè præcedentem. 8 Eph. Hic co-
 ter ponitur populi 10. tribuum pœna, & primo in bonis p-
 dicitur. Eph. pa. ven. In pœnam. n. prædictæ duplicis negat-
 multum afflictiō a circumstantibus populis, & maximè ab
 a quib. fuit primò sub tributo subiectus, & postea captiuat-
 17. & scdm hoc dicitur, Ephraim. i. populus 10. tribuum si-
 tus eo, quod Ieroboam primus rex fuit de illa tribu, vt præ-
 9 Pascit ventum. Iuperbis Assyrijs reddendo tributum * 1 Et

Hiero.

Diuisio.

est, idola dum huc vel illuc discurrunt, vastitatem suis vr-
ibus præparat, & oleum in Aegyptum ferebat. Cui Manahè
ideret Sennacherib ex fœderato factum sibi aduerlarium
auxilium à Pharaone petiuit mittens ei inter cætera dona
rarissimum oleum, quo Samaria abundat, nec inueni-
tur tale in Aegypto.

Allegorice. Hæc
ci malis operibus
ificanc immun-
um spiritum & se-
uuntur æstum, qui
ores & germina di-
urit & mēdaciū, i.
sam doctrinam,
ca multos deci-
ant, & inde vasti-
tem, i. interitum
oi suisque multiplicat. Fœdus cum Assyrijs ineunt, ga-
m demonibus pacem habent quorum voluntatem se-
antur, quorum princeps est sensus magnus, vt quecun-
de finxerint sapienter simulasse videantur. Oleum in Aegy-
ptum ferunt, quia cū sint in tenebris, scientiā sancti spiri-
tis se habere mentiuntur, sed licet contentur veritatē mi-
tre mendacio, oleum aquis & cæteris liquoribus non mi-
stetur, semper veritas superest, mendacium deorsum.

Iudicium ergo. Captiuitatis & miseriarum, quia decem
tribus pro peccato captiuatis, Iudas non poenituit, sed
ait Ezechiel, sorores suas sceleribus vicit, & visitatio,
est, flagella super duas tribus, quæ de Iacob orta.

* Rupertus. Sensus est. Idcirco circumdederunt Deum
rgantes, & in dolo loquentes, quia dñs ipse iudicium po-
suit

& sequitur t estum. Tota die mendacium & vastitatē mul-
triplicat. Et fœdus cum Assyrijs iniit, & oleum in Aegyptum
ferebat. Iudicium ergo dñi cū Iuda, & visitatio sup Iacob.
Iuxta vias eius & iuxta adiuuentiones eius reddet ei. In vtero
supplantauit fratrem suum, & in fortitudine sua directus est

† Rebecca. a Non sua virtute, sed dispōne Dei, qui eum sibi futurum p̄ru d b a fidelem patriar-
tham. † Esau. b Quando cum angelo t̄ta nocte pugnavit vt benediceretur, vnde Israel,
ideft, directus vel rectus uic tur.

fuit cum Iuda, & visitationem egit super Iacob, discernē D
do videlicet, & discernendum esse docendo, quinā sint
veraciter Iudæi, & qui econtra, Iacob siue Israel se esse di-
cāt, cum nō sint, sed sint synagoga Satanae. Denique, q̄ nihil Apoc. 3.
profit esse filios carnis, qui non sint filij promissionis, iu-
stissima cōfirmat sē-
tentia, cū dicit, Iux-
ta vias eius, & iuxta
adiuentiones eius red-
det. Nimirum, qui
cum deberet esse Iu-
das testis fidelis, fa-
ctus est Ephraim, q̄
recessit infideliter a
domo Dauid, imō
& Chanaā dici me-
retur, &c.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
† Gene. 25. c.
& 32. d.
† præualuit
ang.
Hieron.

b In vtero supplantauit fratrem suum, &c. Exponit beneficia
Dei collata Iacob, & in eo Iudæ filio, quia & in patre no-
minatur filius, vt & Dei misericordia in Iacob, i. Iudam,
& duritia Iudæ in Deum cognoscatur.

Allegorice. Possunt hæc eadē dici viro ecclesiastico, q̄
corripitur a Deo, q̄ immemor beneficiorum Dei nō cel-
sat addere peccatum peccato q̄n te nascentē ecclesia in fi-
de parturiret, supplantasti Iudæū siue Gentilē fratrem tuum
& eius primogenita accepisti, & in fortitudine tua dire-
ctus es cū angelo, vel vincens malignos spūs, vel roboratus
benedictionibus angeli, i. Dei, inualuisti contra ange-
lum precibus faciens eum tibi adiutorē, vt inualesceres
contra hoīes, & cum vicissēs fleuisti, & rogasti angelum
dñi, & peccatorum tuorum recordatus inuenisti eum in
Bethel,

dominus tantam fortitudinem tunc contulit Iacob, q̄ non potuit eum
impedire, sed magis Iacob, præualuit, ideo dicitur hic. Directus est
ange. id est, t̄ lucitauit cum eo: Et inualuit ad ange & confor.
est. Quod videns angelus fleuit, eo quod non poterat eum impedire.
Et rogauit, vt dimitteret eum, secundum, q̄ dicitur Genes. 32. f. Di-
mitte me iam aurora est, &c. querens dilationem de sententia
Dei super iura benedictionis & primogenituræ. ideo subditur in p̄so-
na angeli: In Bethel inueniemus eum, s. Deum. & ibi loquetur nobis
cum determinans hanc causam, & talis est litera Hebraica. Hec autē
exp̄positio continet aliqua inconuenientia. Primo quia secundū d̄ctū
Hebræorum ille angelus erat bonus, eo q̄ erat custos Esau, Deus autē
iam ante dixerat ipsi Iacob: Revertere in terrā natiuitatis tuę
Gen. 3. c. Nullo autē modo verisimile est, q̄ angelus bonus vellet
executionē diuinā mandati impedire, cum eius voluntas sit omnino
conformis voluntati diuinę. Nec potest dici, q̄ angelus sanctus igno-
raret reuelationē factam ipsi Iacob. Tum quia reuelationes sunt ho-
minibus mediāntibus angelis, & ideo, quæ hominibus reuelantur,
prius a sanctis angelis cognoscuntur: Tum quia Iacob reuelationē
seu mandatū Dei prædictū narrauerat vxoribus suis Rachel & Lię,
Gen. 31. Talia verō non latent angelos quorū cognitio nō impeditur
per distantiam localem. Item angelus experiens tantam fortitudinē
Iacob, vt dicunt Hebræi, ignorare non potuit, q̄ hoc esset a Deo, & p̄
consequens nullo modo de hoc fleuisset, nec dilationē de iure benedi-
ctionis & primogenituræ determinando quæsiuisset, cū volūtas eius
sit totaliter cōformis volūtati diuinę, pp̄ q̄ sicut dixi Gen. 32. ille an-
gelus fuit custos Iacob, & ex voluntate Dei in corpore assumpto ap-
paruit sibi, vt non solū verbo, sed et sensibili signo assecuraret eum
de Esau fratre suo, quem nimis timebat, & ideo post lucitā in qua sin-
xerat se non posse præualere Iacob dixit: Si fortis fuisti cōtra Deū, i.
contra angelum a Deo missum, pp̄ quod dicitur Deus participatiuē,
quanto magis contra homines præualebis, i. cōtra Esau cō. filijs suis.
Nec tamen illa fictio angeli fuit mendacium, sicut nec illa qua domi-
nus finxit se longius ire, Luc. 24. quia per fictionē angeli significaba-
tur veritas futura, q̄ populus descendens de Iacob præualeret populo
descendenti de Esau, sicut & per hoc, quod dominus finxit se longius
ire, significauit, quod adhuc erat longē seu peregrinus a discipulorū
mente vt exponit beatus Greg. hom. 13. igitur secundum hoc expo-
nēda est hæc litera. Et in fortit. sua. i. quam habebat a natura sua,
& non datam a Deo ad horam, vt dicunt Hebræi.

14 Directus est cum angelo. Lucitauit cum eo.

tunc ex ecclesia militante nascuntur ad vitā gloriæ Sic igitur
boni, qui per Iacob significatur, & mali per Esau signifi-
ficati. s̄m illud Malac. 1. a. Iacob dilexi, Esau vero odio habui. di-
cit dñs, in vtero matris sese collidunt: quia moribus. dissen-
tiunt. sed boni malos supplantant. nā in presenti merentur
ad gloriā exaltari qua mali merentur priuari. Secūdu be-
nificiū ipsi Iacob patriarchæ collatū fuit in hoc, q̄ iam
adultus t̄ lucitauit cū angelo, & benedictionem obtinuit
ab eo, Gen. 32. quod notatur hic cū dicitur. Et fortit. &c.

Moraliter hoc faciunt boni per Iacob significati: nam
in præsentī merentur ad angelorum ordines exaltari.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et se. æstum. i. Aegyptum, quæ est in plaga Australi respectu
Alex, & sic in calidiori regione. Hoseæ enim rex Israel querens li-
bæri a tributo Assyriorum, misit nuncios ad regem Aegypti cum
veneribus magnis, vt eius auxilio liberaretur, vt habetur 4. Reg. 17
2 To. die men. & va. mul. Mentitus enim fuit regi Assyrio-
rum cui iurauerat sub tributo seruire, & per hoc incurrit vastitatē,
& destructionem regni sui: quia rex Assyriorum perpendens, quod
debat ab eius seruitute recedere, terram eius vastauit & ipsum fi-
litter captiuauit.

3 Et fœd. cum Assy. iniit. Hoc subditur ad exponendum quod di-
ctum est obscurius de pacto quod firmavit cum rege Assyriorum de
rendendo sibi tributum.

4 Et oleum in Aegy. se. i. per nuncios mittebat cū alijs mune-
tus, vt liberaretur a prædicto tributo. Et quia ex hoc secuta est ca-
puitas regis & regni, vt dictum est, quia hoc fuit in parte persecu-
tionis regni Iudæ quā regnum Israel sibi intulit, ideo concluditur.
Iudicium ergo domini. in punitione Ephraim.

5 Cum Iuda. id est, pro Iuda.

6 Et visitatio. id est, puniitō Dei.

7 Super Iacob. i. super regnum Israel, eo quod Iacob & Israel
sunt nomina synonyma, Gen. 32.

8 Iuxta vias eius. id est, opera.

9 Et iuxta adiuuentiones eius: in persecutione Iudæ & vi-
torum fabricatione.

10 Reddet ei. p̄nam debitam inferendo.

11 In vte. Hic consequenter ponitur beneficium patriarchæ Iacob
ipsum cuius decē tribubus erant ingrata. Et ponitur hic duplex
beneficium, vnum autē natiuitatem, cum dicitur: In vte. supplan-
torem suum. Collidebantur. n. in vtero matris, Gen. 25. & cum
mer dominum consuleret de isto cōflictu respondit dominus: Duo
spuli ex ventre tuo diuidentur, populusq; populum su-
perabit, & maior seruiet minori, &c. Secundum beneficium fuit
natiuitatem in etate iam adulta, ideo subditur.

12 Et in fortitudine sua directus est. De hac lucitā dixi plē-
nus Gen. 32. Aliquid tamen est repetendum, eo quod aliquid hic ad-
ditur quod ibi dimittitur. Sciendum igitur quod secundum Ra. Sa. &
la. dos Hebræos ille angelus erat custos Esau, pp̄ quod zelās pro eo vo-
llet impedire Iacob ne transiret in terram promissionis ad obtinen-
dam benedictiones & primogenita Isaac in præiudicium Esau, sed

MORALITER.

1 In vte. sup. fra. suū. Moraliter autē siue mysticè p̄ Rebec-
cā matrē ecclesia militās significatur. Rebecca nāq; pa-
tricia interpretatur, ecclesia verō militās exercitata fuit in
p̄sentia. primo in persecutione Iudæorū, secūdo, in p̄se-
cutione tyrannorū. & tertio, magis erit in p̄secutione An-
thristi & satellitū suorū, pp̄ q̄ dici p̄t patiētia in abstra-
ctō. sicut notabiliter largus, ipsa largitas notatur, licet autē
Es Christiani tam boni, quā mali sint per baptismū re-
generati, tñ adhuc vsq; ad mortē quodammodo sunt in
vtero ecclesiæ, nā mors sanctorum dñi eorum natale: quia

† Iustatus
fuit.

Allego.

F

† Iustatus.

festiuitatis. Idest. scenophegiæ, quæ septimo mense celebratur in memoriâ egressionis de Aegypto. Sicut inq̄. De Aegypto liberaui, & habitasti 40. annis in tabernaculis ad iudâ terrâ festinans: sic nûc educa te de imminente captiuitate. vt solennitates more patrum celebres. Si tamen crederis, q̄ præcipio.

Et locutus sum, &c. Repert. Hoc ita in sui cõiungitur p̄cedenti: Ego in quâ, dicitur Deus tuus, ex terra Aegypti: & ex terra inc, ita factis & diis innotui, vt neolo se de ignorantia p̄minis mei excusare possit. Nã vt in melcerẽ, visionem tunc multiplicauit, ex quo Moyse ap̄trui de medio rubin flama ignis. Et tunc per illũ p̄phetam, & per alios prophetas locutus sum, & visionẽ multiplicauit, i. vidẽdus atq; cognoscẽdus p̄phetam multipliciter app̄rui, & in manu p̄phetarũ assimilatus sum, videlicet operum multa faciendõ, quæ mei ipsius quasdam similitudines prætulērunt.

Et ego visionẽ multiplicauit. Omnis prophetia visio dicitur, vnde & prophetæ videntes dicebantur, quia quod loquebantur, spiritualiter intelligebant. Quibus non vno modo, sed multis generibus prophetiæ ventura mōstratur Deus. Multiplicatas visiones in prophetis legitur, dando Isaias vidit dominum sedentem super solium excelsum & equatum: Et quando Moyses in modum crucis extendebat manus, vt vinceretur Amalech: Qñ Ionas tribus diebus & tribus noctibus fuit in profundo, & in alijs multis. Et si Galaad, Galaad ciuitas est trans Iordanẽ in tribu Gad. vnde supra. Galaad ciuitas operantium idolũ. Galgal veiciuitas i tribu Iuda iuxta Bethel, de qua supra Ois mala eorũ in Galgal. Ait ergo: Si Galaad, idest, decẽ tribus clunt idolum. quæ templo & sacerdotibus & religione carent, tũ ò Iuda frustra veneris idola in Galgal, cũ habeas templum sacerdotium, &c. Alleg. Galaad, translatio testimonij: Galgala verò volabrũ interpretat. Potest ergo dici, q̄ principes heretico testimonio veritatis transferunt in mendaciũ, & quicquid colat idolum est, & sacrificia eorũ habet similitudinẽ

aceruorũ de lapidibus. Sicut. n. acerui de lapidib. hic atq; D illic cõgregantur vel de sabulo, ita hæretici de seculari sapientiã fraude & mēdacio simulacra cõponunt, & cũ suis erroribus immolant adorantes opera manũ suarum, ad instar bouum cuncta pro terrenis cõmodis operantur.

e Fugit Iacob, &c. Hieron. Theod. Vester auº maior matris consiliũ sequutus, domũ paternã dereliquit, atq; externã domesticę antetulit, mulierisq; gratia, ne videlicet duceret Chananaã, sã ex genere Sã, seruitutẽ libertati lögẽ anteposuit, legẽq; de vxorib. a patrib. rogarã diligentissimẽ seruauit: q̄ obrẽ vsque ad posteros suos à Deo curatione potitus est. Genus illius in seruitutẽ Aegyptiorũ redactũ, per magnũ prophetam Mosẽ liberauit dominus atque tamen si in deserto versaretur, illud sum Mosi admistracione conseruauit.

Allego. Iacob supplantator, vel vidẽs Deũ Christus est. Rachel prius sterilis: sed formosa q̄ diligit Iacob, ecclesia. Lia lippa sed fœtosa, synagoga est Moyses Christus, q̄ populum educit de Aegypto. idest, de tenebris seculi, & ad Iordanis, idest, baptismi fluentia perducit. In proph. au. Mittit ad historiã Genesios i quo iterũ bñficiã Dei in populo, & duritiã populi in Deũ cõmemorat. In proph. In Moysẽ qñ ira Dei pro peccato vituli q̄ illũ p̄p̄m cõmota erat tũc Moyses p̄stratus dixit: Aut dimitte illis, aut aele me de lib. vitẽ, & sic orõne eiº seruatº est populº. Ad iracũdiã. Theod. Hic verò inquit, ex eo genus suũ ducens, in irã me cõmouet. q̄ in omni genere vitiorum versatur, sed eorũ, quæ seuerit, manipulos metet, atque ad proportionem eorum, quæ cõmisit pœnas persoluet. Hieron. Alleg. Hæretici ad iracũdiam prouocant Deum, & qui vult pœnitentiam plus quam mortem. duricia cordis punire compellunt, & sanguis eorum, qui suum & multorũ sãguinẽ fuderũt veniet sup capita eorũ: & opprobria quib. Deũ blasphemauerũt, restituet eis dominus suus, non q̄ modo sit, sed quia dominus eorum olim fuit.

CAP. F

NICOLAUS DE LYRA.

1 Adhuc sede, &c. quod exponit Ra. Sa. sic. Tẽpus erit in quo auferatẽ a statheris dolosis, & faciã te sedere in synagogis & scholis auditorib. diuine legis: & hoc fuit adimpletũ quando dominus trauit de Telonæo Matthau, Matt. 9. & de actib. publicis Zachẽũ L. 19. & cõsmiles ad suũ discipulatũ. 2 Sicut i die. &c. in sabbatin. cõueniebãt in synagogis Iudæi ad audiendũ doctrinã diuine legis: & sic faciebant Christiani in primitiua ecclesia, & modo faciũt diuinitis diebus. 3 Et lo. sum sup. prophe. i. per prophetas de huius vocacionis quod est tẽpus gratiæ. 4 Et ego vi. m. &c. quæ sicut dicit Ra. Sa. super Zachariã: Vniuersi prophete non iunt luti nisi ad dies Messia. s. principaliter pp tẽpus Christi denunciant. 5 Et in manu prophe. i. in operibus eorũ. 6 Assimi. sum. i. figuratus, vt in formatione Eug de costa Adã, p̄figurata est formatio eccl. de latere Christi dormiẽtis in cruce: Et p̄ deglutitiõẽ Ionin vẽtre ceti tribus diebus & tribus noctib. sepultura Christi. sicut dicitur Matt. 12. Et sic de multis alijs posset exẽplari. 7 Si Galaad. Post increpatiõẽ malitię populi decẽ tribuũ generaliter, increpatur specialiter quãũ ad ciuitatẽ Galaad, cuius habitatores pessimi erãt, vt dictũ est sup. c. 6. & ideo hic specialiter increpatur de idololatria. Et primò arguitur hoc vitium. Secũdò iuxta hoc potitur erga patriarchã Iacob Dei beneficiũ. ibi: Fugit Iacob. Circa istũ dicit: Si Galaad idolum. Et accipitur hic si, q̄ quæ, pp. quod condidit. 8 Ergo frustra erãt, &c. Erat. n. Galaad vltra Iordanẽ:

& Galgal citra. Et quãuis in Galaad essent idola, tamen cũ hoc transibat Iordanẽ ad exercendũ ibi idololatriã, quæ ibi vigebat, vt dictũ est supra 3. c. 9 Bobus immolati. Sacerdotes. n. idolorũ ad augmentandũ questũ suũ, fecerunt ibi idola ad similitudinem vitulorũ in Bethel & in Dan existentium. 10 Nã & alta eorũ quasi ac. i. totaliter destruetur. 11 Fugit Iac. Hic iuxta populi vitium describitur erga Iacob Dei beneficiũ. Et primò beneficiũ exhibitum ei in persona propria, cum dicitur: Fugit Iacob in regionẽ Syriæ. Et hoc de consilio matris, ne ab Esau interficeretur, Genes. 28. c. Et de voluntate patris, Genes. 18. & dñs sibi apparuit in via dicẽs: Ero custos tuus quocũq; perrexeris, Gen. 28. c. 12 Et seruiuit Iacob. i. Iacob, alio nomine vocatus Israel. 13 In vxor. i. pp vxorẽ habendam, Gen. 29. e. Et in vxorẽ seruauit. Hebr̄i dicũt: Expectauit, seruiẽdo septem annis antequam sibi daretur. Et ad idẽ refertur litera nostrã, cum dicitur. 14 Serua. s. pactum initum cũ Laban de seruiendo sibi pro filiabus suis. Consequenter ponitur Dei beneficiũ exhibitum Iacob in suis posteris, cum dicitur. 15 In p̄ph. aut. i. in Moysẽ. 16 Eduxit do. Isr. de Aegy. vt patet in Exo. 17 Et in prophe. serua. est. s. per oratiõẽ Moysi Deo volente ipsum interficere pro fabricatione vituli, Exod. 32. Et de istis beneficijs ingratus fuit populus decẽ tribuũ. Ideo subditur. 18 Ad ira. me. pu. Ephraim in amari. suis. i. idololatrijs. 19 Et sang. eius. s. quẽ effudit de innocẽtib. 20 Super eũ ve. p̄ debita & aurã punitiõẽ. 21 Et op. eius resti. &c. quæ erit in vilitate magnã.

A. D. D. I. T. I. O.

In c. 12. vbi dicitur in post. Veruntamen diues effectus sum, &c. hoc q̄ dicitur: Veruntamen diues effectus sum, inueni incensum mihi, &c. videtur cõtinuari cũ hoc q̄ dixerat statim supra, Chanã in manu eius stathera dolosa, &c. Iste mō mercator, q̄ p̄ fraudẽ stathera calũniatur dolosẽ alios, gaudet ex hoc, q̄ sit diues sine hoc q̄ iue

niatur eius iniquas, quæ hæc decipio sit latẽter. Et hoc est q̄ sonat litera planẽ cũ dicitur: Veruntamen diues effectus sum, inueni cõsum mibi, s. modo p̄dicto. Et sic oēs labores mei, i. in his quæ laboraui. Non inueni mihi iniquitatẽ. s. pp occultatiõẽ p̄dicti doli: Sed quia hoc non sufficit apud Deum, qui omnia seruat. Ideo subdit: Ego dñs Deus tuus. q. d. licet hominib. ista posses abscondere, nõ tamẽ mihi.

A **L**oquente Ephraim. * Ruper Omnia quæ hic dicta sũt declamatione vehementi propheta, fortiter cõuincunt eos, quod non sint, aut mereantur dici Israel, qualẽ dominus in propheta veraciter de Aegypto eduxit. Alij namq; & longẽ diuerfi, imò & cõtrarij Israel verò & fidei, quẽ in propheta Mose dñs eduxit de Aegypto, vero corde dicente, *Eamus, & sacrificemus domino Deo uostro.* Illi in amaritudinib. suis dñm ad iracundiã prouocauerũt tentando, & malẽ loquendo de ipso, semperq; murmurando contra eum. **B** Et ille quidẽ Israel, qualiserat Iosue & Caleph in eodem propheta seruatus est, illorum autem corpora prostrata sunt in deserto. **H**orũ sub nomine Ephraim peccatum amplius declamãs, *Loquente, inquit, Ephraim, &c.* Et est sũsus. Dicente Hieroboam, *Isti sunt dij tui Israel, &c.* horrẽdus horror, & erroneus pavor inuasit Israel, vt aut verũ putaret, aut obloqui non auderet. Et non solum vitulos illos, sed & Baal, agente Achab cum Iezabel, coleret: atq; hoc modo mortuus est. Ex tunc vsus idololatriæ tantum excreuit, vt penẽ in omni loco singuli propria pro posse sibi fabricarent idola, in agris, & in domibus suis.

Hieron.

C *Loquente Ephraim. i. principibus hæreticorum, horror inuasit infelicem populum & deliquit in idolis, q̃ de corde suo finxit, & morietur cũ populo quem seducit: Et non sufficit ei corrupisse nisi in super linguam q̃ acceperat ad laudandũ Dẽum, vertat in imagines idolorũ, & artificiosa eloquentia simile veritati dogma cõponat: qđ non est aliud q̃ prauitatis humanæ excogitatio, & iubent hæretici discipulis suis, vt immolent homines, i. furentur de ecclesia: & ad hæreticum ducant: & sic interficiant.*
b *Feceruntq;.* Quia Ieroboã rex fecerat vitulos aureos: populus de argento fecit vitulos, vt secundũ possibilitatẽ haberent deos argenteos ad similitudinem aureorum.
c *Immolate ho.* Q. Vos cultores idolorũ, quia hostiæ non suppetunt: filios & filias vestras idola vobiscum colentes iisdẽ vitulis immolate. Hoc dixit Manassẽs & multi alij de quibus scriptum est: *Immolauerunt filios suos & filias*

Hieronym.

Psal. 105. f.

Diuisio.

NICOL. DE LYRA. CAP. XIII.

Loquente. *Hic increpatur populus de quarta ingratitude circa Dei beneficium. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponuntur populi maleficia. Secundo, per contrarium Dei beneficia, ibi: Ego autem. Circa primum dicitur.*
1 Loquente Ephraim. *i. Ieroboam dicente de vitulis.* 3. Reg. 12. g. *Isti sunt dij tui Israel, qui eduxerunt te de terra Aegypti, vt populus eos coleret.*
2 Horror. *scilicet, timoris.*
3 Inuasit Israel, *quia maioribus sibi consentientibus populus timuit ei resistere.*
4 Et deliquit in Baal. *q. d. non suffecit ei colere vitulos, sed etiã idolum Baal coluit postea, sicut patet 3. & 4. Reg.*
5 Et mortuus est. *morte culpæ, quæ separat à Deo, qui est vita per essentiam.*
6 Et nunc addiderunt ad peccandum. *multiplicando sibi idola diuersarum gentium.*
7 Factura artificũ totũ est. *nihil habẽs numinis aut virtutis.*
8 His ipsi dicunt. *sacerdotes idolorum propter quastum.*
9 Immolate homines. *id est, ò vos hoies immolate & offerete.*
10 Vitulos adorantes. *sicut precepit rex.*

MORALITER.

Loquente Ephraim, &c. Hic arguit ingratitude populi Israel de duplici beneficio Dei quorũ vnũ erat præteritum tpe Hoseæ, s. beneficium educationis de Aegypto sub pacto

filias suas demonibus. Vel certè sicut dicunt quidã. Vnde demonũ est ad populum. Q. vos populi immolate homines. Alleg. Hæretici desiderant seducere homines, i. racionales Christianos nõ Gentiles nec Iudæos, qui sunt quasi bruta animalia.

CAPVT XIII.

Loquente Ephraim horror inuasit Israel: & deliquit in Baal, & mortuus est. Et nunc addiderunt ad peccandũ, feceruntq; sibi cõflatile de argento suo, quasi similitudinẽ idolorum. Factura artificum totum est. His ipsi dicunt: Immolate hoies vitulos adorantes. Idcirco erũt quasi nubes matutina, & sicut ros matutinũ præteriẽs. Sicut puluis turbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario. Ego autẽ dñs Deus tuus ex terra Aegypti, & Dẽum absq; me nescies, & saluator non est præter me. Ego cognoui te in deserto, in terra solitudinis. Iuxta pascua sua adimpleti sunt & saturati

d. Quasi nubes. i. nubes & ros sole e-niente fugãtur. ul-nues auras disto-nuntur. Sicut ego hæc quatuor to-dilabuntur, silli-cito ducent in fly-rios. Vnde sora-transire fecit Sma-ria regẽ suũ cãg-ispumam super. Alleg. Hæretici, nubi, rotũ, pu-eri cõparantur, de-uis scriptũ est Hi-sunt nubes sũ-a-qua. Habent n-eciẽ prophetarũ & apostolicarum u-eritatem, ad qua-tas Dei pueni-ent non habent a-nti-Christi spiritus.

omnem militiam celi visibilem & inuisibilem, vnde sole & liminaribus condidi: vbi autẽ liberassẽm te Aegypto, & leges dedissẽm, admonui ne quã alium Dẽum cognosceres. Nam dixi, *Ne feceris tibi Deum, cui rei similitudinem, quæ est in celo, & quæ in terra deorsum, &c.* Et ego cognoui te, &c. * Theod. Non solũ te duratiorũ seruitute liberaui, sed erũ in desertissima regiõ inhabitabili paui, s. m vsus necessarios suppeditaui è celo, ortygomeras ex mari, aquã ex petra, nõ vnde loco deserto viuentes, necessarijs rebus eguerunt saturitatẽ expleti sunt: vnde factũ est, vt eorũ corda lerint, & mei oblitũ sint. Alleg. Hæreticos duxit dñs nebris infidelitatis, vbi prius deseruiebãt Pharaonibus eius: & præcepit ne in ecclesia alium Deum nisi eũ, qui creat & saluat. Et ipse sic pascit eos, vt dicere: *Dominus pascit me, & nihil mihi deerit.* Et dat eis qui de celo descendit: quẽ in Aegypto non comederunt & aquas de Christo petra. Sed illi impleti pane scõrũ eleuauerunt cor contra creatorem & alium Iuxerunt, quidquid comederant & biberant suis non Deo attribuẽtes oblitũ sunt Dei, qui præcepit vt verba legis ante oculos ligarent & in manibus haberent, ne vnquã obliuiscerentur Dei sui. Contra dicitur

11 Idcirco. id est, propter istas multas.

12 Erunt quasi nubes matutina, &c. id est, cito veni coru-

13 Ego autẽ dñs Deus tuus ex terra Aegypti, &c. econ-

trario ponũtur Dei beneficia q̃ pluit super gratos & i-

Mat. 5. g. Qui pluit sup iustos & iniustos. Et diuidi-

partes: q̃a. primo recolitur beneficiũ præteritũ. Sed ò, premi-

tuũ, ibi: De manu mortis: Prima in duas: q̃a. primò pe-

grauudo de beneficio. Secundo: iusta Dei pu- itio, ibi: Et

Circa primũ dicitur in persona Dei: Ego autẽ dñs Deus, &

dicat: obsignatus es mihi seruitute ex tempore quo inde re-

14 Et Dẽum absq; me nescies: sic enim præcepi tibi in-

nai, Exod. 20. a. Non habebis deos alienos coram r-

15 Et saluator non est præter me. Qui de manu A-

saluaui, Exod. 17.

16 Ego cognoui te in deserto. Dans tibi manna de co-

17 Iuxta pascua sua. Et ita laute prouidi eis, ac si esse in ter-

seruili sibi promissa. Et mutatur hic modus loquendi de se-

18 Adimpleti sunt. Naturalibus & artificialibus diuis-

ra promissionis.

seruendi Deo, & tũtanq̃ ingratis multipliciter

ab eo: Sed q̃a. istud moralizatũ est sup. i. c. idcirco

seco. Secundum verò beneficium erat adhuc

Hoseæ futurum, quod ponitur versus finem c-

grati fuerunt per tantam cremiti vastitatem: vbi nec frum
nec arbores, nec vinea, nec herba, nec aqua ardore
olis temperant, per 40. annos non poterat Israel perue-
re ad terram Jordanis, nisi dominus omnia prestisset.

Et ego ero. * Theod. Ferocissimos hostes in eum con-
abo, qui non ali-
quam solet pan-
ter & pardus est
habu. Cum ip-
sui omnia admi-
strat, hostes im-
mittit, tñ seipsum
inheris, leonæ, &
pardi similes esse
cit, atq; adiunxit.

Occurrat eis quasi
leoni, &c. Ut vna in
leoni angustias co-
pula magna rabie
se impetentes in-
udit, sic hostes nul-
la veniam impar-
tentes in eos irru-
nt, quin suu atro-
cè & immanè ani-
mam in eos edent
a, explicabunt. Hec
at in eos perficiã
vlens coru cor ob-
cratū recludere,
aque ad respiscen-
tiam deducere.

Et consumam eos
quasi leo. * Theo.

arie eadem dixit, vt multitudine horribilium imagi-
um, morbo inueterato laborantes perferre faceret.

Rupert. Sensus iste est: Tradam illos regnis quatuor,
ca intelligatur per leonam & pardum, & vrsam, &
lham agri quã sine nomine posuit, vt ab illis oppressi
eq; comissi, magnitudine miseriarum cogantur remi-
sci mei, cuius sunt obliti. Per istas namq; bestias qua-
tor, regna quatuor, Babylonicum, Persicum, Macedoni-
um, atque Romanum, Danielis visio dat intelligi.

Hier. Cum traditi fuerint hostibus, ego qui erga illos
imper cleuenuissimus fui, conuertat eis in ferocitatem
omnium bestiarum. Et hoc non solum conuenit Israeli-
ti, qui propter idololatriam in montibus Medorū sunt
tenti, sed etiam hæreticis qui propter mentis superbiã
sili dogmatis nouitate sinxerunt, & obliti Dei sui se-
oti sunt deos alienos. Tantæ iniquitatis sunt, vt etiam
captiuitate positi iuxta meam merito sentiant, ne
miserias suas fortitudini hostium ascribant.

Perditio tua. * Rupert. Ac si dicat. Tu ipse perditionis
caes, tu tibi perditione thesaurizasti, recedendo à me
in solustibi poteram & cõsueuerã auxiliari, & nulquã
tibi auxilium est nisi apud me. si penitentiam egeris.

Hiero. Ironice loquitur illis qui contra Dei volunta-
tem elegerunt sibi regem, in cuius fortitudine se victores
ore iactabant. Dicit ergo: Rex de quo promittebas tibi
quod tua bella bellaret, nunc maximè te saluet cum im-
pneat periculum ab Assyrijs: sed non hominem regem
abes, qui me Deum proiecisti.

Perdi-

NICOLAUS DE LYRA.

Et eleuauerunt cor suum. Per superbiam.

Et obliti sunt mei. Per idololatriam multiplicẽ: Licet aut in
captiuitate huius beneficii increpata fuerit superius, xi. cap. tamen hic
petitur, quia aliquid hic exprimitur, quod non est ibi expressum.

Et ego ero. Hic consequenter ponitur ingratiitudinis puni-
tio, vt dicitur: Et ego ero eis quasi leona. Quæ est magnè crudelitas.

Sicut pardus, qui est magne velocitatis, & sic non poterunt es-
ugere.

In via Assyriorum. i. quando ducuntur captiui in Assyrijs.

Occurrat eis quasi vrsa raptis, &c. i. crudeliter.

Et dirumpam interiora iecoris. Quia in via illa multi eo-
rum fuerunt mortui afflictione famis & uicinis, & proieciabantur
iussu lacerandi. Ideo subditur.

Bestia agri. Et quia hoc non processit ex defectu diuinæ miseri-
cordiæ, sed ex demerito sue malitiæ, Ideo subditur.

Perditio tua Israel. idest, ex demerito solli tui.

Tantummodo in me auxilium tuum. i. pena tua nõ po-
tuit nisi per me subleuari. Ideo subditur.

Vbi est rex tuus. q. d. secũ est captiuus. Ideo subditur ironice.

Perditus est omnis hæreticus & in nullo est ei auxiliũ, D
nisi in sola Dei misericordia si pœnituerit: Rex huius &
iudices, diabolus & demones vel hæresarchæ, qui tpe
angustiæ non poterunt liberare, qui dati sunt in furore,
& auferentur in indignatione, non qd dñs tales eos veller
habere reges: quia
non auferet quod
spontè dederat, sed
dimiserat eos volu-
ptatibus suis.

1 sunt. Et eleuauerunt cor suum, & obliti sunt mei. Et ego ero

2 3 eis quasi leona, sicut pardus in via Assyriorum. Occurram

4 5 eis quasi vrsa raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris

6 7 eorum. Et consumam eos ibi quasi leo: bestia agri scindet eos.

8 9 Perditio tua Israel, tantummodo in me auxilium tuum. Vbi

10 11 est rex tuus: Maximè nunc saluet te in oibus vrbibus tuis,

12 13 & iudices tui, de quibus dixisti: da mihi regem & principes.

14 15 Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatio-

16 17 ne mea. Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum est pec-

18 19 catum eius. Dolores parturientis venient ei. Ipse filius non sa-

20 21 piens. Nunc n. non stabit in contritione filiorum. De manu

habere reges: quia
non auferet quod
spontè dederat, sed
dimiserat eos volu-
ptatibus suis.

10 In furore. In tan Hieron.
tũ vt in dieb. messis
pluuiam demõstra-
rem. contra morẽ Exo vbi.
palestinæ regem, i.
Saul: & auferã in 1 Reg. 8. a.indignatione. i. Se-
dechiã qui eratis

11 oculis ductus est in
12 Babylonẽ, vel Iero-
boam rex datus est
13 in furore. & ablatu-
14 est in indignatione

15 Hosea vltimus re-
16 gũ decem tribuũ. E
17 Greg. Si irascẽ- 1. 5. Moral.
18 te Deo secundum 6. 14.19 nostra merita re-
20 ctiores accipimus, 1
21 illorũ actione colli-

22 gimus quid ex no-
23 stra estimatione pẽ-
24 femus: quãnis ple-
25 rumq; & electi tub

26 iacent reprobis Vnde & David Saulẽ pertulit, sed subse-
27 quẽte culpa adulterij pditur, qa dignus tunc fuit qui tã
28 ta prepositi asperitate pæmeretur. Sic ergo secundũ me-
29 rita subditorum tribuntur personæ regentium &c.

30 * Irenæus. Cuius iussu homines nascuntur, huius iussu
31 & Reges constituuntur, apti his in illo tempore qui ab
32 1. 5. adu. hæ
33 1. 5. adu. hæ
34 1. 5. adu. hæ
35 1. 5. adu. hæ

36 37 ipsi regantur. Quidam dantur ad correptionem & vtili-
38 tatem subditorum, & conseruationem iustitiæ: quidam
39 ad timorem, pœnam, & increpationem: quidam ad con-
40 tumeliam & illusionem quemadmodum digni sunt, iu-
41 sto Dei iudicio in omnibus æqualiter supernemente.

42 f Colligata est, &c. Sicut qui ligatur in sacco conserua-
43 tur ne pereat, sic iniquitas q̃ in Deum peccauit Ephraim f
44 quasi ligata permanet vsque ad diem captiuitatis. Et hoc
45 ideo quia absconditum est peccatum eius.

46 Hier. Cum venerit vltima captiuitas & iniquitas eius
47 omnibus manifestabitur, tunc repentinis doloribus ve-
48 lut parturiens cruciabitur.

49 Hereticis est iniquitas colligata, q̃ in excelso loquuti
50 sunt & absconditũ est peccatũ eorum: quia putant vene-
51 nũ cordis abscondere, sed cum venerit dies tribulationis
52 doloribus & eiulationib; pandetur: hic est filius insiprẽs
53 qui Dei sapientiam derelinquet, & in contritione filiorũ
54 quos occidit, iram Dei sustinere non poterit.

55 g De manu mortis. Eis loquitur dñs, quos sua gratia liberare
56 dignat. Mors est, qñ separatur aia a corpore. Infernus est
57 locus, vbi recludunt aia vel ad refrigeriũ, vel ad pœnam.
58 Quidquid separat amorem fraternitatis, est infernus.

59 * Theod. 12 Maximè nũc saluet te, &c. da mihi regem & principes.
60 Hoc petunt vniuersi populi qui q̃ d. uiderent in dno reg. a. 1. Reg. 8.

61 13 Dabo tibi regem in furore meo. Licet. n. illam peti i mem
62 exaudierit, tamen sibi iasplicuit. vnde ibidem dixit Samuel: Audi
63 vocem populi: nõ enim te abiecerunt, sed me, ne regnem
64 super eos.

65 14 Et auferam in indignatione mea. i. in iustitiã meã uindi-
66 ctã: sicut. n. ab atus fuit Hosee rex Israel & Sedechias rex iuda pro-
67 pter peccata sua.

68 15 Colligata est iniquitas. Idest, integrè reseruata apud me.
69 16 Absconditũ est pec. sed manifestabitur in punitione aperta.
70 17 Dolores parturientis. qui sunt vehementes.
71 18 Venient ei. per regem Assyriorum. Et subditur causa.
72 19 Ipse filius nõ sapiens. i. a Deo pat. e. p. r. idololatriã recedens.
73 20 Nunc enim non stabit. Contra regem Assyriorum, a quo
74 populus eius conueretur.
75 21 De manu. Postq̃ cũ ingratiitudine populi descripsit beneficiũ
76 prateritum, hic cõsequẽter ponit futurum. Circa quod sciendũ, qd He-
77 bræi & aliqui Christiani eos sequẽtes exponunt hoc de liberatione
78 captiuitatis Babylonicæ: Sed secundum quod dicit Hieron. Paulus
79 Futurum De
80 beneficium.

A * Theod. Hæc typicè in reditu Iudæorum facta fuerunt. Vocat aut per similitudinē diuersionem in captiuitate, infernum, & mortem, quæ ad perfectum & verum finem perueniunt, post conseruatoris nostri resurrectionē. Nostris. n. primitijs retrugētibus, spem resurrectionis omnes suscepim⁹.

Tum communem oīum hominū resurrectionem ostēdit: nā erga Iudeos facta typus sūt Dei pcuracionis in omnes homines.

* Ruper. Christus Dei filius, victor mortis, & author vitæ, hoc in persona sua magna voce, magna veritatis eloquitur auctoritate, *Liberabo eos de manu mortis, &c.*

B Quos nisi filios, quorū cor contritū in penitentia studio est: Nec verò ita semel, sed pro duplici morte, alia corporis, alia anime. Quali aut pretio? Non auro, neq; argento, sed morte mea mortem ipsorum interficiendo. Moriat, vt ipsi uiuant: & ad infernum descendam, mortis & inferni potens debellator, vitæ & mortis dominator.

Hieron. 1. Cor. 15. c.

a *Consolatio.* Videns clementissimus pater, q̄ ex sn̄a prolata in Adam oēs morimur dicit consolationem habere nō possum, pro eo q̄ totū humanū genus ruit in mortē. Vel ipse propheta videns se ex communi necessitate moriturū & ad infernum descendurum, dicit: Non possum

con-

NICOLAUS DE LYRA.

* *Apostolus in lege & prophetis humilitus & diuinitus instructus exponit hanc partē de resurrectione generali futura per Christū quæ erit ad vitam immortalem dicens. 1. Cor. 15. c. Cum aut mortale hoc induerit immortalitē, tunc fiet sermo q̄ scriptus est: Absorpta est mors in victoria, &c. Et allegat scripturā secundum translationem. Lxx. que pro eo q̄ habemus hic: Ero mors tua o mors, &c. habe: Absorpta est mors in victoria, &c. prout dicit hic Glo. Et ideo non debemus nec pessimus aliter exponere secundum q̄ dicit Hiero. Hæc autem resur̄ctio ad vitam mortale incepit in Christū, secundum q̄ dicitur 1. ad Corin. 15. c. Christus resurrexit a mortuis primitiæ dormientū, quoniā quidem per hoīem mors & per hoīem resurrectio mortuorū. Et sicut in Adam oēs moriuntur, ita & in Christo oēs viuificabuntur. In resurrectione vero sua liberauit patres sanctos de manu mortis in limbo detentos. Ideo dicitur: De manu mortis liberabo eos, &c. Quia in sua resurrectione de potestate mortis liberauit aliquos partialiter, & in resurrectione generali liberabit oēs generaliter. Et huic expositioni cōsonat quedā gl. Hebraica Genes. 24. dicit Rab. Iosue filius Leui: Iui cū angelo mortis vsque ad portas gehennæ, & iui mecum Messias filius David, & cū viderūt captiuū lucē Messia letantes, dixerunt: Iste eduet nos de hac obscuritate, sicut scriptū est in Hoseæ: De manu inferni redimet eos.*

1 Ero

MORALITER.

† De manu mortis liberabo eos, de morte redimā eos. Qd̄ exponit Iudei & aliq̄ doctores catholici literaliter de liberatione populi de captiuitate Babylonis. Ego aut ad literā expōsi de liberatione naturæ humanæ a corruptione, quæ futura

CAP. XIII.

Pereat Samaria. * Ruper. Se prima, q̄ & vltima, sic inchoatur peccatorū, & eiusdē iustitiæ diuinæ cōmemoratio. Dissimile hoc initium est ceteris oībus, q̄ illa peccata replicant, & ostendunt, hic aut tanq̄ desperata cor-

† rebellauit in. | cadent.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

* **P**ereat Samaria. superior posita est promulgatio diuinę iustitię, in hoc vlt. cap. ponitur promulgatio sęc̄ misericordię. Primitiu-

MORALITER.

† **P**ereat Samaria: quoniā ad amaritudinē concitauit Deū suum. Hic

cōsolari, & quiddam mente concipio, nō pōt meū miri re dolorem: dum video inuitabilem mortis necessitatem. Quidam iuxta historiam illius t̄pis dicūt duos fratres inter se diuisos, Israel & Iudā, vt quod tunc figurabatur in parte, nūc sentiat in toto: & cum omni humano nere Israel redimā, & Iudas liberandus sit.

a De inferno. **b** Precio sanguinis. **c** Iudeos vel Gentiles credentes, vel etiam hereticos recipiētes. vnde subdit: Ero mors tua. **d** Motiens te detruam.

mortis liberabo eos, de morte redimā eos. Ero mors tua

a Meos electos educendo, reprobos vero ibidem relinquendo. Vel mors & infernus diabolus quem momordit Christus vt potestatem auitteret, non vt penitus esse auideret. **b** Cuius faucibus omnes vorabantur.

a mors, erō morsus tuus inferne. Consolatio abscondita est

a In te. **b** Dum v. um recipit. alium superstitit. relinquit. **c** Filium peccati tollentem, de quo Haba. ue. Deus ab ythro veniet & sanctus de monte Itharin.

a ab oculis meis, quia ipse inter fratres diuider. Adducet ventum

a Pater. **a** De humilitate crucis ad celum.

rum vrentem dominus de deserto ascendentem, & siccabit

a Peccata **b** Mortis **c** Diabolum vel peccata: quibus patetāis ipsa mors siccabitur.

venas eius, & defolabit fontem eius, & ipse diripiet thesaurum

omnis vasis desiderabilis.

Hic. Vrens ventus, sermo ecclesiasticus, qui oīum hereticorum dogmata arefacit, & diripit eos atq; dispertit qui hæreticorū doctrina in morte fuerant congregati. **c** De deserto. humani generis in quo diabolus requiescens nō inuenit. Vel, de vtero virginis q̄ sine virili concēpit, & de simplici & pura virga flos ascendit nos tecū ascendere facit. Hæc oīa acciderunt Iudæis in tempore captiuitatis, quando vel interfecti vel in perpetuū seruitutē deducti sunt. Alligato forti, sanctos qui in inferno erant quasi vasa preciosa secum tulit in paracletum, vel vasa quæ prius diabolus tenere desiderabat auer-

1 Ero mors tua, &c. Hoc dicitur in persona Christi qui destruxit inchoatū in sua resurrectione, & in fine mundi destruxit consummatū, et dicitur est.

2 Ero morsus tuus inferne. quia aliquos inde eripuit. sanctos, & l. quos ibi reliquit. i. damnatos, & sic erit in finali resurrectione, vt habetur Matt. 25. d. Ibunt hi in supplicium æternū, iusti aut in vitā æternā. Et quia in presenti nullus scit de quibus te sit futurus, scdm̄ illud Eccl. 9. a. Nescit homo vtrū odietur amore dignus sit. Ideo subdit propheta in p̄sona humani generis.

3 Consolatio q̄ fiet sanctis in iudicio.

4 Abscondita est ab oculis meis. Et subditur causa.

5 Inter fratres. i. homines qui omnes sunt fratres ab am primo patre descendentes.

6 Diuider. sepa. ad ovis ab hædis, i. iustos a reprobis. Mat. 25. c. Et cu a ilud iudicij p̄cedet ignis conflagrationis. Ideo subditur.

7 Adducet vrentem ventum. i. ignem conflagrationis vrentem vrentem.

8 De deserto ascendentem. Quia tantum ascendet super terram, quantum a se. de vtero aque diluuij.

9 Et siccabit venas, &c. quia comburet omnia videntia, & siccabit humida.

10 Et ipse diripiet thesaurum omnis vasis, &c. i. omni generaliter que morao concupiscunt in presenti vita.

futura est per resurrectionem hoīum ad vitam immortalem. Inchoata tamen fuit in resurrectione Christi propter quod cum resurrexerunt multa corpora sanctorum. Mat. 27. Et sic expositio mea respectu aliarum est spiritualis: Nec apparet mihi alia convenientior hic potest.

CAP. XIV.

Pereat Samaria, quoniam ad amaritudinem concitauit Deū suum.

rectione statim i primo sermone, non tam peccata q̄ ideo vinctem depromit sententia. Pereat, inquit, samaria. Quoniam ad amaritudinem concitauit Deū suum. Magna hæc causa siue accusatio est. Hic enim naturaliter dulcis est, nec parua potest esse causa, p̄mittitur tamen decem tributum punitio temporalis, eo quod propheta scribit: bat principaliter contra decem tribus, dicens.

enim naturaliter dulcis est, nec parua potest esse causa, p̄mittitur tamen decem tributum punitio temporalis, eo quod propheta scribit: bat principaliter contra decem tribus, dicens.

1 Pereat Samaria. metropolis in regno decem tributum

2 Quoniam ad amaritudinem. Per idolorum cultum

* 11

Hic ad literā ponitur conclusio respectu præcedentis, q̄ dicta sunt de captiuitate decem tributum, in quorum regno Samaria metropolis erat, & i ea idololatria visus.

nam ad amaritudinē concitatus esse videatur. Cor impenitens hoc effecit, & huius criminis rea fuit Samaria, eius de regibus nullus omnino recessit à peccatis Hieroboam. Nec solum secundum animā, verum etiam secundum corpus ut pereat concedendum est, &c.

Hiero. Bellatorum Samariæ interficiuntur, lactantes eliduntur, prægnantes dumpuntur, vt pœunte malo senne, & exustis zizijis, remaneat solum triticū in horro Dei recondem.

Allegor. Pereant heretici qui iactant se recepta Dei seruire, & cum sint immundissimi, se iustos vocant, ne gentes pœnitentiā

quam peccata purgantur. Quicquid autem dicunt reputant Deo, & clemētem faciunt sibi crudelem adeo, vt qui perfecti viri esse deberēt, spirituali gladio trūcentur, quasi paruuli qui elidendi sunt ad Petram. De qua dicitur: *Beatus qui tenebit & alidet paruulos suos ad Petram.* Feræ quoque eius quæ de malo semine conceperunt, discinduntur, ne pessimos filios faciant.

Conuertere. * Rupert. Cūm dicit, *in iniquitate tua*, breuiter insinuat, quod omni peccanti iniquitas, quamcunq; perpetravit, sibi met à seipso sit imputanda, ne villo modo se excuset aut defendat, sicut fecit Adam, in quo omni peccauimus & corruimus, tam gentes quàm Iudæi. Conuertere igitur ô Israel, tu primus, quia conuersione primus es, quando corruisti: & hoc ipsum confitere, nam confessio hæc initium est salutis.

Hiero. Cūm prædixisset propheta calamitates quæ decem tribubus pro idololatria imminabant, nunc conuertens ad illas, dat consilium vt pœniteant & orent Deum.

Moraliter. Qui corruit in peccata, consurgat ad pœnitentiā, faciens fructus dignos pœnitentiæ & reuertatur à malis operibus.

Tollite. Postquam hortatus est ad pœnitentiā, docet quomodo

quomodo ad Deum fundant orationes.

* Rupert. Non dico. tollite aurum, tollite vobiscū argentum, seu multitudinem hircorum aut vitulorum, & cetera quæ non omnibus præsto sunt. sed verba, quæ confite qui potestis sine dispendio rerum, verba confessionis, &

In gladio percant, paruuli eorum elidantur, & fetē eius scindantur. Conuertere Israel ad dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. Tollite vobiscū verba, & conuertimini ad dominū, & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos, super equos non

quoniam corruisti in iniquitate tua. Tollite vobiscū verba, & conuertimini ad dominū, & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos, super equos non

quoniam corruisti in iniquitate tua. Tollite vobiscū verba, & conuertimini ad dominū, & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos, super equos non

quoniam corruisti in iniquitate tua. Tollite vobiscū verba, & conuertimini ad dominū, & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labiorum nostrorum. Assur non saluabit nos, super equos non

precum tollite vobiscum. Hæc vobis omnibus in promptu adesse possunt, Deo aut pro salute vestra sufficiunt, & pro iniquitatibus vestris satisfaciūt. ne mali seminis pullulent rediuiua plātaria, & te auferente malum, poterimus offerre bonum, carnalibus hostijs reprobatis, E

placabilis hostia est Deo pura confessio.

Alleg. Vituli labiorum, confessio sanctæ Trinitatis, & incarnationis, & passionis, & resurrectionis. *Corde. n. creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem.* Hanc hostiam qui offert, non sperat in rege Assyriorum. Dicitur ergo hæreticis: Conuertimini ad Deum qui corruistis per falsitatem. Tollite verba fidei & confessionis, & dicite Deo, aufer iniquitatem, quæ versatur in corde nostro, & accipe bonam confessionem, & sic reddemus victimā labiorum, te laudando & gratias agendo, & non ascendemus per superbiam super equos, i. illos quos genuimus in errore, & non dicemus vltra, operi manuum nostrarum, i. dogmari quod artificii eloquio conficimus: Tu es Deus noster: Et qui sic reuertitur ad Deum placat pium patrē. *Assur non saluabit nos, &c.* * Rupert. Instruit eos quid dicant, quid promittant, dum ex persona ipsorum verba infert hmōi. Non sicut hætenus fecimus, confidemus in hoīe, neq; ponemus carnem brachium nostrū. Sæpe namque Israel confusus est in principibus & in filiis hoīum, quorum Assyrii potentissimi fuerūt. Denique, & in hoc Israel peccauit, quod super equos ascendere nimium affectauit, malè æmulando currus & equitatum Pharaonis.

NICOLAUS DE LYRA.

1 In gladio scilicet, Assyriorum. 2 Paruuli eorum, &c. Propter. n. rebellionem Hosea ita crudeliter se habebant q̄t nec paruulis, nec prægnantibus parcabant. 3 Conuertere Israel. Hic subditur promulgatio diuinæ misericordie generaliter quantum est ex se. Sciendum tamen, q̄ aliqui expositores ea vbi residuū huius capituli reducunt ad ipsos Ezechias, in quo captiuis iam decem tribubus populus regni Iudæ timens egit pœnitentiā, Et hinc rege ad hoc eū exhortante, pp̄ quod Deus eum misericorditer liberauit de manu Sennacherib miraculose. 4. Reg. 19. Alij vero referunt ad ipsos liberationis de Babylonica captiuitate, quia vexatio ante Iudæis intellectū conuersi iuerunt ad dominū: propter quod Deus misericorditer eos liberauit per Cyrū. Et posset satis applicari ad hūc sensum vel illū, sed isti videntur nimis Iudaizare. Trās lat. n. Chaldaica vbi nostra sic hēt in hoc cap. Conuertentur sedentes in vmbra eius viuēt tritico & germinabunt quasi vinca. Talis est congregabitur de filiis captiuitatū suarū, habitabunt in vmbra matris suæ, viuificabuntur mortui, & multiplicabitur bonū in terra. Et quo patet, p̄ residuū huius capituli loquitur de tpe Christi. Trans lat. n. Chaldaica declaratiua est Hebraicæ literæ in passib. obscuris, pp̄ vero Christi maxime apparuit effectus diuinæ misericordie, & sicut superius dicebatur, hic Dei misericordia promulgatur. Et scilicet hunc sensum residuū huius capituli in tres partes diuiditur, quia

quia primo propheta incitat ad pœnitentiæ veritatem. Secundo manifestat diuinam misericordie largitatem, ibi. Sanabo. Tertio miratur credentium paucitatem, ibi. Quis sapiens. Circa primū dicitur: Conuertere Israel ad dom. Per pœnitentiā veram, ita proclamauit Ioannes præcursor Christi: Pœnitentiā agite, appropinquabit enim regnum cælorum. vnde & baptisimus Ioannis Baptiste fuit quedam protestatio pœnitentiæ agendæ in aduentu Christi. 4 Quoniam corruisti in iniquitate tua. A statu gratie. 5 Tollite vobiscum, &c. Non dicit brutorum animalū sacrificia quæ cessauerunt in lege noua, sed verba duplicis confessionis, scilicet peccatorum & diuine laudis, quibus homo conuertitur ad Deum. 6 Et dicite ei. id est, Christo. 7 Omnem aufer iniquitatem. Christus enim abstulit peccatum originale per sacramentum baptisimi & actuale per sacramentum pœnitentiæ, propter quod dicitur de eo Io. 1. d. Ecce agnus Dei ecce qui tollit peccata mundi. 8 Et accipe bonum. i. bonum de genere ad quod se extendit facultas humana, fac acceptum Deo patri sua gratia. 9 Et reddemus vitulos. i. sacrificia, eo quod in veteri lege de specie bouis fiebant maiora sacrificia. 10 Labiorū nostrorū. i. laudes deuotas, quæ sunt sacrificia Deo acceptissima. psal. 49. d. Sacrificium laudis honorificabit me. 11 Assur nō saluabit nos. i. in præbuitis nō recurramus ad auxilium

MORALITER.

Moraliter autem per decem tribus idololatrias, significatur idololatrantiū vniuersitas, eo q̄ denarius est numerus perfectus & limes numerorum, quia numeri sequentes sunt replicationes ipsius vel partium eius. Vnde dicitur. n. est vnus & decem, duodecim, duo & decem, & sic consequenter vsque ad viginti, i. bis decem, triginta, terdecim, & sicōsequenter. Igitur per destructionem decem tribuum, significatur destructio omniū idololatrantiū. Quod iam pro maiori parte factum est p̄ prædicationē apostolorum & aliorum sequentium. nam idololatria cecidit per mundum exceptis quibusdam Barbaris, & paucis

paucis quæ dicuntur habitare iuxta polium arcticum. 3 Conuertere Israel. Hic ad literā propheta denunciat populo suauitatem diuinæ misericordie, postquam denunciauerat ei multipliciter seueritatem suæ iustitiæ. more boni Samaritani, post vinum mordificatiuum, infundēs oleum linitiuum. Sciendum tamen, q̄ Hebræi & aliqui doctores catholici totum istud capitulum exponunt literaliter de liberatione populi Iudæi a captiuitate Babylonica. Ego autem ipsum exposui ad literam de liberatione populi per Christū facta. Et ideo mea expositio spiritualis est respectu aliarū, propter quod de alia pertrāseo: & quia mihi non occurrat conuenientior hic ponenda.

C A P. I.

A

Verbum Domini. * Theod. Ioelis prædicta hæc sunt Assyriorum & Babyloniorum bellum: captiuitas & seruitus Israel: à captiuitate reuersio: tum prædicit quæ post reuersionem

ex gente Scythica Gog, acciderint, tum in Hierosolyma bellum factum & illatâ diuinitus perditionem. Ad hæc adiunxit dona, quæ post incarnationem Saluatoris, Spiritu sanctus hoibus cõcessit. Hoc i summa est argumētū.

Hier. Phatuel propheta pater Ioel propheta à Lxx. interpretibus Bathuel vocabatur. Sed cū Bathuel i Hebræo nihil oīno sonet, melius est vt legatur Phatuel: quod interpretatur latitudo, vel aperies Deus. Vnde in Marco:

Mar. 4.7 d.

Epheta quod est, adaperire. Et bene Ioel qui cū Apostolo poterat dicere: Os nostrum patet ad vos, &c. Cor nostrum dilatatum est. Et qui audiebat à domino: Aperi os tuum & ego a. i.

1. Cor. 6. c.

Psal. 80. b.

b Filii Phatuel. dicitur. i. Dei, in cuius potestate est aperire os hoīs, & dilatare ipsum hominē sãctū, donec veniat ad perfectionē. Huius ergo Phatuel, filius est Ioel. i. incipiēs, vel est Deus, quia qui se incipientē cognoscit, per humilitatē crescere dēt, vt cū Moysē audiat: Qui est in situ me. i. verus Deus, ad distinctionē eorum qui non sunt veri dij. Ad hunc ergo Ioel rectè factū est verbum domini, quod erat in principio apud Deum. Porro factum, non secundum se, sed secundum eum ad quem fit, dicitur. Vnde factus est mihi in salutem: Factum est ergo verbum. i. loquutum est verbum ad prophetam.

d. d.

Psal. 117. b.

* Theod. Quoniam plerique eodem nomine sunt, patris nomē addidit. Docet autē verba sua non humani esse ingenij,

ingenij & ratiocinationum humanarū partus: sed inflato. afflatuq; diuino futura prænunciāns loquitur. V. inquit. qui ad affectā ætatem visistis, qui, vt vsu eueni solet, pleraq; ex rerū periculis percepistis, quique de patribus & auis narrantiū sepe audistis, verba huius prophetiæ exaudientes, vobiscū

Incipit Ioel Propheta.

C A P. I.

a ¶ Patris.

Verbum Domini quod

a ¶ Non quantum ad se.

b ¶ Incipiens. vel est Deus.

factum est ad Ioel filium Phatuel. Audite hæc senes. & auribus percipite oēs habitatores terræ, si factū est istud in diebus vestris, aut in diebus patrū vestrorū. Sup hoc filijs vestris

a ¶ Latitudo vespertiens Deus.

ria quæ dicturus sum: & vos habitatores terræ, qui spera in terrenis ponitis, si non potestis audire spiritualia, sed auribus corporis percipite literalem sensum. Facit autem propheta exordium, in quo ex magnitudine dicentium facit auditorem attentum: quia nec in veteri historia, nec in præsentī ætate talia dicit contingisse. Post exordium sequitur narratio.

b ¶ Omni futuræ scaboli.

a ¶ Præsentium.

ria quæ dicturus sum: & vos habitatores terræ, qui spera in terrenis ponitis, si non potestis audire spiritualia, sed auribus corporis percipite literalem sensum. Facit autem propheta exordium, in quo ex magnitudine dicentium facit auditorem attentum: quia nec in veteri historia, nec in præsentī ætate talia dicit contingisse. Post exordium sequitur narratio.

a Risi

Incipit Postilla venerabilis Nicolai de Lyra in Ioel prophetam.

C A P. I.

C

* Verbum domini. Hic in principio Ioelis propheta, duo sunt præmittenda. Primum est, quibus prophetauerit: & dicit hic Hieronymus in primo prologo super hunc prophetam quod prophetauit a tribu Iuda & Ierusalem, & nullam omnino fecit de decem tribubus mentionem. Sed ipse in epistola ad Paulinum de studio sacre scripturæ, sū de omnibus diuina scripturæ libris dicit contrarium, sic dicens: Ioel filius Phatuel describit terram duodecim tribuum eruca, bruchus, locusta, rubigine vastante consumptam: propter quod de eius dicto salua sua reuerentia parum videtur tenendum in proposito. Reg. Sa. vero dicit, quod prophetauit nō solum contra duas tribus, sed etiam contra alias decem, dicens quod hæc sterilitas terræ ex dicta corrosione fuit in diebus Ioram filij Achab, de quo habetur 4. Reg. & quod ex hoc fames fuit in Iudæa generaliter per septē annos, sicut denunciavit Elisæus mulieri, cuius filium suscitauerat 4. Reg. 8. a. Propter quod illa mulier cum filio suo iuit ad peregrinandum extra terram duodecim tribuum, scilicet, in terram Philistinorum, vt ibidem habetur: Erat etiā ipsa de decem tribubus propter quod in suo reditu accessit ad regem Israel petens agros suos sibi restitui, qui in eius absentia tanto tempore fuerant ab alijs occupati, vt ibidem dicitur. Et sic patet, quod illa fames non solum fuit in terra duarum tribuum, sed etiam decem: propter quod aliqui expositores catholici sequuntur hanc sententiam quam etiam intendo prosequi. Secundum est, quo tempore prophetauit: De quo dicit Hieronymus in secundo prologo, quod prophetauit iisdem temporibus quibus & Hosee, scilicet, temporibus Ozias, Ioathan, Achab, & Ezechie regū Iudæ: & secundum hoc dictum prophetauit post sterilitatem dictam, quia Ozias incepit regnare per plures annos post mortem Ioræ regis Israel, vt patet ex 4. Reg. & secundum hoc dictum Ioel non prophetauit

tauit de vastatione terræ causata ab eruca & bruchus, &c. sed solum de vastatione per illā figurata, quæ facta fuit postea per quatuor magna, vt plenius infra eodem cap. apparebit. Ra. Sa. vero dicit, quod prophetauit tempore Ioram regis Israel. ita quod sicut Elisæus denunciavit famem futuram, ita iste expressit modum veniendi, scilicet, per corrosione eruca, bruchus, &c. Et quia hic modus dicendi hi videtur probabilior, intendo cum sequi, tamen sine præiudicio alterius. His igitur præmissis ad literam accedamus, quæ in duas partes diuiditur, scilicet, in proœmium & tractatum, qui incipit ibi: Verbum Domini. In prologo verò propheta primò notificatur ex nomine, cum dicitur.

- 1 Verbum Domini quod factum est ad Ioel. & ex gente eum dicitur.
- 2 Filium Phatuel. & fuit iste propheta sicut & filius, secundum regulam Hebræorum quam posui in principio Hosee. Secundo audientium attentio excitatur, cum dicitur.
- 3 Audite. Primò eos alloquitur eò quod sunt maioris reuerentiæ & intelligentiæ, & alios consequenter, cum dicitur.
- 4 Et auribus percipite. scilicet, quod postea ponitur in tractatu: In diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum. q. d. non, quia ibi accipitur si pro non. Sed contra hoc videtur quod dicitur Exod. 10. de locustis in Ægyptu super terram Ægypti. Ederunt in vniuersis finibus eorum innumerabiles, tales ante illud tempus non fuerant nec postea fuerunt. Ad hoc respondet Rabbi Salo. dicens: quod licet locustæ erant plures & maiores quàm iste, tamen quatuor plage hic per se, scilicet, de eruca, bruchus, locusta & rubigine simul sumptæ sunt maiores, & sic intelligendum est dictum prophete, quod quatuor tales pestes simili modo sibi succedentes non fuerant tempore præteritis.
- 5 Super hoc filijs vestris narrate, & filij vestri filijs vestris, &c. quia hæc propheta est memoriter recitata, & per successores generationum recolenda, & hoc videmus impletum non solum in Iudæis, sed etiam in Christianis.

* I Rel

Residuum. Hieron. Eruca vermis qui in olerib. maxime
venitur. Bruchus vocatur fetus locustę anteq̄ habeat a-
l. deinde cū incipit volare dē athelabus, cū verò pleniter
volat dē locusta. et est bruchus multò grauior quā locusta
athelabus: ga iacēs in vno loco radicitus comedit fru-

ctus. Rubigo est qñ
merę fruges noxio
re percutiuntur, &
virtutur tā culmus
cā spicę in ruborē
nini coloris vel sy
pidis. Hęc si sin-
gla veniunt, noxia
snt. Si autē simul
cniavenerint, om

ni penitus auferunt. Potuit autem historialiter contin-
gre, q̄ hęc omnia simul venerint temporib. Achab regis
Elię, quando fuit tanta fames tribus annis & sex mēsi-
s, vt matres commemorarentur filios suos comedisse.
Allegorice. Per erucā Assyrii vel Caldęi signantur qui
ecē trib. tēpore Ezechię, & duas, cū tribu sacerdotali tem-
pre Ioachin nepotis Iosę captiuauerūt. Per locustā, Me-
& Perseę qui subuerso imperio Chaldęorū Iudęos ha-
tere captiuos, licet multi pmittēte Cyro ex duab. tribu-
tis cū Zorobabel sunt reuersi. Per bruchū, Macedones &
es Alexātri successores, maxime Antiochus cognomēto
Eiphanes qui more bruci sedit in Iudęa, & oēs reliquias
porū regū deuorauit, sub quo fuerant bella Machabęo-
r. Per rubiginē, Romani, qui penitus omnē Iudęā vastā-
runt, & subuersis vrbib. templum Domini succēderūt,
omnē populum fame gladio & captiuitate abstulerūt.

Rupertus. Quod hęc regna sub nominib. eiusmodi ver-
rum p̄nunciantur, quę apud Danielē per feras terribi-
l. leznam, vrsū, pardum, & aliā quę sine nomine mi-
rabilis & fortis dē, dentes ferreos habens magnos, signifi-
cur. Etenim contra hominū, maxime Iudęorū, imbecil-
tatē, regna illa quasi bestię fortes atq; feroces extiterunt:
sicut coram omnipotentia diuinitatis infirma & fragilia,
sicut etiam exigua tanquam locusta, eruca, bruchus, seu
roigo reputata sunt, & vana fuit oīs pulchritudo eorū.

Theod. Quidā hęc tropicē de Assyrijs & babylonijs in-
pretati sunt. Erucā, Theglathphasar nūcupātes: locu-
stā Salmanaſar: Sēnacherib autē bruchū appellauerūt: ru-
iginem vero Nabuchodonosor, qui postremus bellum
intulit,

intulit, funditusq; vastauit ac populatus est Iudęā, quiq; D
eos qui mortem effugerant, captiuos abduxit. Ego vera
hęc esse cēseo, & sine dubitatione facta esse arbitror, &c.

Hier. Per hęc quatuor signātur quatuor passiones ani-
mi. Quę si vltra modū dominātur, auferūt salutē aīę. Duę

Moraliter.
Animę passio-
nes quatuor.

narrate, & filij vestri filijs suis, & filij eorū generationi alterę

a ¶ Hac peste atteritur, qui vltra modum mærore afficitur.
b ¶ Hoc morbo laborat qui nimia lætitia Dei effluit.

a terre. Residuū erucę comedit locusta, & residuū locustę co-

a ¶ Hoc vitium est, quando vltra modum aduersa timemus.
b ¶ Hoc vitio de futuro bono immo lætantes exultamus.

b medit bruchus, & residuū bruci comedit rubigo. Expergi-

sunt in presenti, tri-
stitia de presenti ad-
uersitate, gaudiū de
præsenti prosperitate.
Duę verò sūt de fu-
turo, timor de futu-
ro malo, spes d̄ futu-
ro bono. Sed vir for-
tis ita debet se habe-
re, vt nec p̄senti, vel
esperata prosperitate in aliqua mala prouat, nec p̄senti
vel futura aduersitate vltra modū turbeſ. Aliter: Ego reor
erucā esse incipiētē in animo passionē, quę tarda est. & di-
scurrere non pōt, & pertinaci mora ebibit oēm virorem.
Quā si in nobis non occidimus, crescit & aduolat, & nūc
deuorat quidquid attingit: nūc semesa dimittēs ad alia p-
git reuertensq; ad pristinā sedē. bruchus efficitur, vt nō so-
lū folia & cortices, sed & medullam deuorat tarditate: Si
verò quod rarū est aliquis vitalis spiritus post bruchū re-
manſerit rubigo omnia vastat, vt stipulam & vile fenū in
nigredinē vertat, vt nō solū esui, sed nec fimo vtilia sint.

¶ hęc alterā
locustę genus

Greg. Per erucam notat libidinē. Per locustam inanem
gloriā, per bruchum ingluuiem ventris, per rubiginē irā.
Multi. n. domant libidinem, sed inde eriguntur in superbā.
De superbia ruunt in ingluuiem: De nimia comestione
& ebrietate in iram & furorem. Qui his perturbationib.
obuoluuntur, lumen sapientię intueri non possunt.

l. 33. Moral.
cap. 39.

b Expergiscimini. P̄notatis noxijs passionibus, cū illi in fe-
ce luxurię & oīb. errorib. iacent, monet iacentes, vt surgāt
a vitijs, & fletibus p̄nitentię Dei misericordiā impetrēt,
vel secundū historiam ut liberentur a captiuitate hostiū.

* Rupertus. Notandū quo sensu dicat, qui bibitis vinū, ad-
dendo, in dulcedine: Non. n. uini creaturā, sed bibentiū tali
sermone condēnat luxuriā, eo q̄ non tantū ad necessitatē
implēdā, sed ad uoluptatē cōcitandā, uinū quia dulce est,
immoderatē hauriāt. Nunquā autē sine doloris amaritu-
dine amittitur, qđ cum dulcedine possidetur aut bibitur.

E

F

* Expergiscimini. i. hoc argumento sinite uos perdoceri, q̄
curastis Deo de hominū factis, & quod in nouissimo die
suo ma-

NICOLAUS DE LYRA.

Residuum. Hic incipit tractatus in quo propheta primò p̄dici-
t desolatoria. Secundò denūciat cōsolatoria, ibi: Nunc ergo, circa
mediū secundi ca. Circa primam partem considerandū, q̄ de istis qua-
tur plagis eruca, bruchus, locusta, & rubigine dicunt expositores no-
fr cōiter, q̄ non fuit res gesta, quia quartus liber Regum, & secun-
dus Paralip. nullā de hoc faciūt mentionē, sed est tantū parabola, si-
cū dicitur Iudic. 9. b. Dixerunt ligna ab rhamnū, & c. quia
in quā fuit in rerū natura, sed per ligna parabolicē intelligit̄ur ha-
batores Sichē, per Rhamnū verò Abimelech. Sic in proposito per
quatuor nomina hic posita, s. eruca, & c. intelliguntur parabolici
quatuor regna sibi succedentia quę Iudęā corroserunt & vastā-
runt, s. Assyriorum, Caldęorum, Gręcorum & Romanorum. Re-
gum verò Persarum & Medorum sic non legitur Iudęam vastasse,
imo plures reges fuerunt Iudęis beneuoli: vt Cyrus, Darius, Artaxer-
xes, & Assuerus. Ra. Sa. uerò e contrariò dicit. q̄ est tantum res
gesta ita q̄ terrę nascens Iudęę sic fuerunt quater successiue va-
stata: & ex hoc sequuta est fames quā p̄dixerat. Eliseus durās se-
sem annis. & ex hoc videtur quod ista quatuor pestes non fuerunt
eodem anno, sed in diuersis aliter non videtur q̄ fames tam diu du-
ret pro sterilitate vnius anni. Quod autem postea subditur. Gens
ascen quasi exponens parabolā propositā de eruca, bruchus, & c.
dicit quod eruca & bruchus & locusta hic metaphoricē dicuntur
gens fortis, eō q̄ destruxerant terram ad modum exercitus transeun-
tis: & sic exponit illa quę sequuntur consimiliter de Gentib & po-
pulis terram vastaturis: Sed vtrumq; dictum videtur deficere. Pri-
mum, quia fit hic ita expressa mentio de istis corrossionibus terrę
nascens per erucam, bruchū, & c. & de fame inde sequente, q̄ nullo
modo videtur esse tantum parabola: Nec valet argumentū inductum,
quia 4. Reg. Eliseus p̄nunciauit hanc sterilitatem: licet non expri-
mit causam quā exprimit Ioel propheta: sicut Ozia rege thurificatē
factus

factus fuit tremotus magnus in Ierusalem: cuius mentionē non fa-
cit. 4. Re. sed solū de plaga leprę inflicta Ozie: Sed tremotus expri-
mitur Amos. 1. & Zach. 14. Similiter secundum dictū, quia ita fit
expressa mentio de Gentib. terram inuasuris, q̄ nullo modo videtur
per hoc propheta significare parabolicē corrossionē terrę per erucam
& bruchū, & c. quia licet homines parabolicē nominib. animalium
designātur, sicut vir constās dicitur leo, rapax lupus & huiusmodi:
tamen non sic inuenitur econuerso in scriptura. s. bruta nominib. ho-
minum vel gentium designari, pp̄ quod saluo meliori iudicio videtur
mibi q̄ cum dicitur hic: Residuū erucę, & c. i. simul parabola &
res gesta, sicut Ier. 27. dicitur q̄ portauit catenas ligneas in collo suo,
& sic fecit secundū rei veritatē & rē gestā. Per hoc tamen designa-
tur incatenatio populi in captiuitatem ducendi, sicut fuit postea im-
pletum tēpore Sedechię. Sic in proposito secundum rem gestā fue-
runt quatuor destructiones terrę nascens per erucā, bruchū, & c.
& per hoc significabuntur vastationes maiores futurę per quatuor
regna p̄dicta. Igitur secundum hanc sententiā residuum huius ca-
pituli diuiditur in duas partes, quia primo propheta p̄dicit vastā-
tionem, secundò, inducit ad lamentationem, ibi: Plange. Prima in
duas: quia primò ponitur figura, secundò, res figurata, ibi: Gens. n.
Figura. n. fuit quadruplex corrossio terrę nascens, vt dictū est, quę
fuit res in se & figura futuri, & quantum ad hoc dicitur: Resi-
duū erucę. est autem eruca proprie verm s nascens in oleribus.
2 Comedit locusta. Differūt aut locusta & bruchus sicut perse-
ctū & imperfectum in eadem specie. Fetus. n. locustę anteq̄ habeat
alias vocatur bruchus: sed quando est alatus, tunc dicitur locusta.
3 Et residuum bruci comedit rubigo, & c. Est autem rubi-
go vitium segetum, quando vento vrente percussę non faciunt gra-
num: & si faciunt est vanum.
4 Expergiscimini ebrij. id est, aduertite & considerate imminēs
vobis malum.

* i Flete

MORALITER.
Residuum, & c. Per ista quatuor corrossionem terrę nascens
in regno Iudęę significantur mysticē quatuor vastātia
triditatem uirtutum in regno animę. quę sunt delecta-
tio mala in appetitu, consensus iu opus peccati, operis
confu-

consumatio, & sequens consuetudo, ideo subditur.
4 Expergiscimini ebrij. Quia sicut somnus tenet sensus liga-
tos, ita ebrietas rationem: sic consuetudo praua tenet ho-
minem in peccato ligatum propter malum habitum in-
clinantem. Ideo subditur.

Somnusebrie
causę ac cō-
suetudo quo-
modo & qua-
liter ligent.

Suo magno & horribili, cuncta in iudicium adducturus
A fit: quia iam partim iudicat, & partim punit, cum ab ore
vestro dulce vinum perit. Sic expergefati, tunc demum
flere & vlulate, idest, poenitentiam agite, ut mala ventura,
his multo maiora possitis euadere.

l. 13. Moral. * Gregorius . E-
cap. 27.

brij vocati sunt, q
huius mundi amo-
re cofusi, mala no
sentiunt que patiun-
tur . Quid est ergo
dicere. *Expergefi-
mi, & flere.* nisi som-
nium vestre insensi-
bilitatis excutite,
& in deuastatione
cordis tot sibi suc-
cedentibus vitiorum
pestibus, vigilatib.
lamentis obuiate?

Hieron.

a *Ebrij.* qui volu-
ptatem vestram in
delectabilibus rebus ponitis. & sensum ab omnibus vili-
bus auertitis, quia periit, subaudis vinum, idest, dulcedo,
& delectatio vestra, Deo id faciente, ut qui non cognoue-
runt Deum in prosperis, cogantur cognoscere in aduer-
sis: & qui diuitijs abusi sunt, per penuriam cogantur re-
dire ad virtutes.

Senes debent intelligere de spiritali ebrietate, quæ ho-
minem ducit ad mortem: Habitatores terræ auribus per-
cipiant de vino in quo est luxuria . Qui in ebrietate sopi-
tus est euigilet, & gloriatur se ebrium fuisse, ut fletus eius in
risum vertatur, & gaudeat se ebrietatis materiã non ha-
bere, quæ eum per abundantiam ebrium fecerat & vesanum.
b *Gens enim ascendit super terram, &c.* Ostendit per quid pe-
rierit vinum & exultatio. s. per gentem locustarum . Et pu-
tant Iudæi tpe huius prophetæ locustas historialiter oia
vastasse . Per locustarum metaphoram, designat hostium ad-
uentum. s. Assyriorum & Chaldaeorum & Mædorum &
Persarum & tandem Romanorum . Et notandum, quia sic sub
locustarum figura narratur feritas hostium, ut ipsas locu-
stas hostibus compareret, & cum locustas legeris hostes co-
gites, & cum hostes cogitaueris, redeas ad locustas.

Hieron.

Allego. Ascendit gens principum mundi huius, & te-
nebrarum super terram Dei. i. humanam animam, quia ois
anima hois, terra Dei est. Vnde sicut anima patris: ita ani-
ma filij mea: Huius gentis dentes sunt ut dentes leonis,
quia aduersarius noster *diabolus circumit quærens, &c.* Catulus
leonis, Antichristus, vel peruersum dogma . Si hæc gens
ascenderit super nos, statim in desertum ponit vineam. i. cor-
de quo debet exire vinum quod lætificat: & ficus nostras
decorticat, ne habeamus dulcedinem Spiritus sancti, ne san-
ctus vir sub ficu nostra vel vinea requiescat, dum aduer-
sariorum imperus timeat. Nec sufficit hoc genti, nisi scrutetur
& quidquid vitale fuerit interficiat, ut ois virore con-
sumpto albi & mortui remaneant ramusculi, & cõpleatur
in

1. Pet. 5. b.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Flete. Quia deficiet vobis vinum, in quo delectabimini ex vinearum corrosione.
- 2 Gens enim. Hic consequenter ponitur res figurata. scilicet vastatio Iudææ per quatuor regna suprascripta, cum dicitur. Gens enim ascendet. i. ascendit: Et loquitur de futuro per modum presentis propter certitudinem prophetiæ.
- 3 Super terram meam. i. super Iudæam, quæ specialiter dicitur terra domini, et quod ibi vigeat cultus eius.
- 4 Fortis & innume. Talis enim fuit gens Assyriorum Chaldaeorum, Græcorum, & Romanorum, ut patet ex gestis eorum.
- 5 Dentes. in hoc designatur crudelitas eorum.
- 6 Posuit vineam. isti enim exercitus in Iudæa vineas exciderunt, & arboris

MORALITER.

- † 1 Flete & vlulate omnes qui bibitis vinum in dulcedine. Per vini potationem quæ maximè decipit, intelligitur vsus indebitus aliorum delectabilium carnis & mundi.
- † Quoniam perit ab ore vestro. i. licet ad horam delectent, tamen in perpetuum cruciant.
- 2 Gens. i. multitudo spirituum malignorum. quæ dicitur gens, eo quod Gentiles eos antiquitus in idolis colebant.
- 4 Fortis. Iob 41. d. Non est potestas super terram quæ ei comparatur.
- † Innumerabi. quia multitudo demonum est valde magna

in nobis illud: Si in viridi ligno hoc faciunt, in arido quid fiet.
c Dentes eius, &c. * Rupert. Fortitudinem gentis exprimit iuxta ceptam metaphoram locusticæ multitudinis. Iam quia locusta de te exiguo nocere consuevit, pulchre (quæ per locustam figuravit) non arma ferrea, sed dentes

ciuos ascribit. A

a scimini ebrij, & flete & vlulate omnes qui bibitis vinum in
dulcedine, quoniam perijt ab ore vestro. Gens enim ascendet
super terram meam fortis, & innumerabilis. Dentes eius ut
dentes leonis, & molares eius ut catuli leonis. Posuit vineam
meam in desertum, & ficum meam decorticauit. Nudans spoliauit eam & proiecit: albi facti sunt rami eius. Plange quasi vir-

ro aut modo de locustæ hic efficitur ut dentes leonis. Sic & in Apocalypsi similitudines locustarum sicut dicitur equis partem in prælium, & testes eorum sicut lignum. Quam parua corpora scilicet ruginos & valentes ore suo dentes habere dicuntur? Infirmi homines, curam potestatem (i-

to Deo) contra populum peccatorem habere permittitur? Hæc gens (inquit) posuit vineam meam in desertum. Videt illam de qua Psalmista: Vineam de Aegypto transtulisti. Et ficum meam decorticauit. s. eundem populum Iudæorum, ad quem & ego tandem veni, ut ex ea comederem fructus, & non inueni, maledixi quæ ei, & aruit.

c Plange quasi vir. Sicut iuuenula sponsa, amittens sponsum flore pubescentem iuuentutis, accingit se sacco & plorat, ita hortatur propheta Israelitas, ut similiter plorarent de amissione sponsi omnipotentis quem amiserunt, ex idolis in Aegypto coluerunt: Fuit hæc plebs virgo in triarchis, & prophetis virginitate mentis, & cognitione cultu veri Dei. Sed post idola adultera facta est. Sed hanc meretricem in Hoseæ sponsus iste duxit uxorem, scilicet, de Gentium sordibus educit. Potest hoc de quolibet anima dici, si à prima ætate crediderit Deo, habet sponsum virginalem Deum. Si de Iudæis vel paganis hæreticis aliquis ad lucem fidei reuertitur, habet quælibet sponsum, sed non virginalem.

* Rupert. Post regnum Assyriorum atque Chaldaeorum siue Babyloniorum, regnum Mædorum atque Persarum Iudæos captiuos tenuit. Sub hoc regno Neemias plangit & fleuit. Hæc legentes plane animaduertimus illi terrore & rei congruere, quod hic propheta declamans, Plange, inquit, quasi virgo, &c. Quæ ob causam? Perijt sacrificium. Et istam causam suæ mœstitiæ idem Neemias præterit, &c Denique sub eodem regno Persarum cum videret Aman omnem Iudæorum perdere nationem, eo quod Mardocheus non flecteret sibi genua: Mardocheus hoc ausciscidit vellimenta sua, & indutus est sacco, &c. Similiter & cæteri Iudæi flebant & ieiunabant, regina Esther cæteris hæc agente. Tunc profecto gens ipsa plangeat quasi virgo super virum pubertatis suæ, idest, super Iudæorum suorum, quod offendisset eum.

a Perijt

boris fructiferas, & eas pro parte dolauerunt ad faciendum munimenta & alia exercitijs necessaria. Vel aliter potest dici, quod hic accipitur vinea domini pro populo Israel secundum illud Isa. d. Vineam dñi exercituum domus Israel est, quam domini exercitus spoliauerunt bonis, & affixerunt in personis.

7 Plange quasi. Hic consequenter propheta inducit populum ad lamentationem, & primo pro vastatione prima, secundo pro secunda: in princ. cap. sequentis. Prima in duas: quia primo inducit ad flum populum generaliter, secundo sacerdotes specialiter, ibi, Accinte vos. Circa primum dicit: Plange quasi vir. Virgo enim designata si moriatur eius sponsus antequam fruatur eius amplexibus habet materiam magni luctus, ideo ponitur hic pro exemplo ad signandum magnitudinem luctus imminenti, ideo subditur.

* 1 Pet.

gna, dicitur enim Marc. 5. a. quod in vno homine erat legio legionum.

5 Dentes eius. per quod significatur crudelitas demonum.

6 Posuit vineam. Per vineam significatur ecclesia quæ ad clerum, & religionis status per ficum, eo quod dulcedine uotionis esse debet in religiosis.

† Nudans spoliauit, &c. videlicet bonis gratuitis.

† Albi facti sunt, &c. vulnerati in naturalibus, quantum ad malos clericos & religiosos. ideo subditur.

7 Plange quasi virgo, &c. i. priuata amplexibus sponsi Iesu Christi.

† Perijt

Perijt. Hiero. Quantum ad hystoriam, vastaris agris, & neis per Gentes (quæ in quatuor animalibus signatur) effavit sacrificium, quod de solidiorib. est rebns, vt horco, tritico & carne, & libatio, quæ de liquoribus, vt vino & oleo quib. ablatis luxerunt sacerdotes, quia non offe-

tur in Canticis genæ sponsæ, & est arbor medicinalis, cuius poma rubea & ad edendum amara. Vnde & malogranatum, eo quod multa grana fructus eius habeat. e Omnia. Omnia sustinent flagellum hominis propter quem, & facta sunt.

bantur ea de quom decimis viucent.

Hier. Possunt videri hæc omnia cõnisse in populo Iudæorum ex peccati passionis Christi, quando Ierusalem, & gladio vastata est à Romanis, & omne gaudium, & omnia legia defecerunt.

Quotidie etiam, dñi ecclesia Christi doctrina instituta, a consilio peccando ferit separata, peccati ibi sacrificium fructus contribulata & vinum quod iustificat cor hominis, & abũdante iniquitate, dolent doctores ecclesiæ virtutes deficere, & virtutes deficere, quia

deficit triticum fructus, & vinum spiritualis intelligentiæ, & oleum misericordiæ, & hordecum simplicitatis vel obedienciæ literarum. Quæ vastantur per quatuor prædicta, libidinem, inanem gloriam, ventris ingluuiem, iracundiam. Vnde plangit vniuersalis ecclesia, vt consolationem a Deo accipiat. Omnia vel infructuosa fuerunt, vel si fructuosa, vastantur locusta sunt consumpta: & ideo hæc omnia, vt gaudium feratur a filiis hominum.

Depopulata est regio. * Ruper. Hæc omnia accidisse sibi dicto Babyloniæ regno, & perseverasse vsque ad Ierusalem imperium, illa præmemorati Neemiæ conquesto manifestat, cum dicit: Dixi regi: Quare non moreretur vultus meus, cum ciuitas domus sepulchrorum patris mei deserta est, & porta eius combusta sunt igni.

Theod. Latius declarat calamitatem, vt ad resipiscendum excitet. Est autem animaduertendum, quod non terram, & possessiones, vt ratione videntia lugere hortatur: sed vt ratione præditos ex inanimis rebus excitet, & commoueat: id quod docet dum subiungit.

Uulauerunt. Quia dum præ manibus tenerent fruges & vitiæ, & vindemiæ, venerunt inimicæ Gentes, & tuluerunt omnia vnde deberent viuere, & ipsos fame, & gladio perdidit. Messis ecclesiæ, virtutes, præmium, opera.

Malogranatum. Malogranatum cuius cortici cõparantur in Canticis genæ sponsæ, & est arbor medicinalis, cuius poma rubea & ad edendum amara. Vnde & malogranatum, eo quod multa grana fructus eius habeat.

NICOLAUS DE LYRA.
Perijt sa. de animalibus, & terræ nascentibus aridis. Licet enim de terræ nascentibus auidis proprie dicitur fieri oblatio, tamen hic vocatur sacrificium largè loquendo.
Et libatio, de liquidis vt vino, & oleo.
De dom. domin. quia propter corrosionem terræ nascentium non habebantur, vnde talia possent fieri.
Et lux, propter defectum diuini cultus, & etiam sui victus qui erat de decimis, & oblationibus. 5 Depopulata, carens habitatoribus. 6 Luxit humus, priuata fructibus: sicut e contrario dicitur videre metaphoricè quando plena est fructibus.

MORALITER.
Perijt sacr. &c. Per sacrificiũ intelligitur corpus dñi, per libationẽ sanguis, q̄ quantũ ad malos sacerdotes q̄ indignè celebrãt, & iudiciũ sibi māducãt, & bibũt, perit: iõ subdit. Et luxerunt, i. deberent lugere. 5 Depopulata, quia licet multi sunt de ecclia numero, pauci tñ respectiue merito. Quoniam de. est tri. i. ecclesiæ debitiũ nutrimentũ pp bonæ rēdicationis defectũ. 7 Confusum est, &c. quia vinũ charitatis & correctionis, & oleũ pietatis multũ deficiũt i pluribus ecclesiæ prelatis iõ subditur. 8 Confusi agri, i. prædicatores, doctores, & sacrãmẽta ministrantes. † Quia pe. &c. i. bono opere pp corũ defectum in vita pariter, & doctrina, iõ subditur.

1 a Plangit. b Cilicio. c Qui in Abraham, Isaac, & Iacob desponsauit sibi virginem nulla idolatria violatam. d Quia multiplicata iniquitate refrigescet charitas.

2 a De simila. b De vino. c Ecclesia. d Præcipue, quia decimæ non offerentur.

3 Qui sunt. Altaris a Quia vastata est terra Iudæorum in aduentu hostium. b Habia tres humi:

4 a Sublatum ab illis. b De quo dicitur: Cuius inebrians quam præclarus est. c Deficit.

5 a De quo dicitur: Oleum de capite tuo non deficiat. b Deficiente fructu virtutum. c Prædicatores.

6 a Quo sustentantur infirmi. b Omnia quæ humus solet gignere. c Quæ debent facere iuas. d Calcat in tuitate hostium.

7 a Marcia laxata est. b Sub qua Nachanael antequam crederet. c Iustus et palma florebit. d In malum inter ligna.

8 a Tam quæ fera quam instructura. b Idest, turbatum, & sublatum. c Indis.

9 a Ergo. b Subaudi, sacco poenitentia. c Non sicut sed puro corde.

10 a In ecclesiam per poenitentiam, vnde & exitis per culpam. b Diuitias quæ ius offunditis vitæ austeritate componere, vt iram Dei possit mitigare. Et hoc ideo præcipio, quia interijt.

11 a Nisi poenitentis peribitis. b Quia aliter non sufficit accipere habitum poenitentia nisi ieiunium alijs bonis opere iouis exornetur, & nisi abstinetur ab omnibus illicitis.

12 hoc quod egerit, videri ab alijs concupiscit, quasi exposita ficus eum qui se texerat corticem amisit, &c.

13 Accingite Sancti sacerdotes qui comedunt Pascha dñi accingantur baltheo castitatis. vñ: *Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardenes in manibus vestris.* Peccatores quos remordet cõscientia, cilicio induantur, vt plāgant sua, & populi delicta. Prius monent sacerdotes ad planctũ, vt sicut ipsis peccantibus peccauit populus, ita poeniteat ipsis poenitentibus.

h Sanctificate ieiunium, &c. * Ruper. Hoc tale est, quale apud Isaiam, Nolite ieiunare sicut in hanc diem. Et subinde. Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, &c. Ita sanctificantes id est, sanctum facientes ieiunium, vocate, inquit, cœtum, &c.

* Theodor. Ex his plane docemur, vt ieiunium animæ malè habenti fit medicina salutaris: quare ieiunio subiungitur curationem. Sanctificate, inquit, ieiunium. Sanctificate potest pro segregate. In ieiunium inquit, vos segregantes, sanctè & purè id obite, & conficite. Ieiunantes verò clamate, Heu mihi, heu mihi, heu mihi in die, hoc est, per diem malorum expectatum.

* Greg. Ieiunium sanctificare, est adiunctis alijs bonis dignam Deo abstinentiam carnis ostendere. Admonendi sunt abstinentes, vt nouerint quia tunc placentem Deo abstinentiam offerunt, cum ea quæ sibi de alimentis subtrahunt, indigentibus, largiuntur.

7 Quoniam deua. est, per quatuor plagas supra dictas.

8 Confu. sunt. frustrati spe sui laboris.

9 Uulauerunt vinitores. sicut e contrario solent cantare in abundantia vindemiæ: Et ex hoc patet litera sequens.

10 Accingite. Hic consequenter inducit sacerdotes specialiter ad lamentum dicens: Accingite vos. i. cilicijs in signum humiliatiõnis coram Deo: Et subditur causa.

11 Quoniam interijt. & exponatur vt supra.

12 Sanctificate. i. disponite vos ad deuorè abstinentium.

13 Vocate cœtum. Vt ex precibus multorum impetretur diuina clementia. ideo subditur.

* Et

subditur. † Vin. a. i. ecclesia. † Et si. i. deuotio religionis euauit. † Malogranatum. Per istas arbores significantur personæ diuersæ in bono diminutæ, ideo concluditur.

† Confusum est gaudium. Hic inducuntur ecclesiæ ministri ad emendationem vitæ per opera poenitentia, cum dicitur.

10 Accing. vt sitis alijs exemplum boni, sicut fuistis occasio mali. 11 Quoniam interijt. id est, eucharistiæ debita consecratio per indevotionem vestram.

12 Sanctificate ieiunium. Per intentionem rectam ad Deum, & non sicut hypocritæ. Qui exterminant facies suas, vt appareant hominibus ieiunantes, vt dicitur Matth. 6.

13 Vocata cœ. i. congregate subditos vestros in charitate.

† Et

f Quia confusum est gaudium, &c. * Huius inquit, infocuitatis maxima causa est iniquitas hominum, propter quæ gaudia cessarunt, mœrores sunt inducti.

* Greg. Insidiantibus malignis spiritibus, dei vinea in desertum ponitur, cum plena fructibus anima, humanæ laudis cupiditate dissipatur. Ficum dei gens ista decorticat, quia seductam mentem

in fauoris appetitum rapiens, quo hanc ad ostentationem pertrahit, tegmen ei humilitatis tollit. Cum verò menses hoc quod egerit, videri ab alijs concupiscit, quasi exposita ficus eum qui se texerat corticem amisit, &c.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Luc. 12. 6.

Ca *Congregat senes.* Reclusordo, primum sapiētes, postea a terrenis adhārentes. vnde sup. *Audite hęc iouis, & au. percipite, &c.* Non multō post, & 10. & duarum tribuum venit captiuitas per Assyrios, & per Chaldæos. Quæ ideo prædicatur ventura ne cum venerit, puteatur casu accidisse, vel

propter peccata hominum. *Ad te clamabo domine.* * Ruper. Quod si aliquis querat. Tu autem quid agis, o propheta, vt exemplum tuum sequatur, homo rationalis? *Ad te ait, domine, clamabo,* & Tibi domine peccata mea confitebor, ego vel omnis

Hieron. Supra. eod. a.

† Aha.

Isa. 13. b. † grana sub plenis iuis. † desolati sūt thesauri.

† aruit

Philip. 4. a.

Math. 5. a.

ira, & cōminatio-
ne Dei: vel certē, vt a
populo agente pœ-
nitentiam, non ve-
niat quæ ventura
erat. Postuāt hęc
omnia referri ad
diē iudicij, de qua
retributione om-
nes propheta scri-
bunt. vnde Isaias:
*Ecce dies domini in sa-
nabitis venit, in quo
æterna damnatio.*
b *Nunquid non, etc.*
Fru mentum spiri-
tus, hordeum lite-
ræ, quia peccantes
patiuntur pro qua-
litate peccatorum
famem sermonis
Dei, & ita conse-
quenter perit læti-
tia, vt qui debuif-
sent ab apostolo au-
dire: *Caudete in domi-
no ꝑ ꝑꝑer.* nunc au-
diant a dño: *Beati
qui lugent.* Frustra
sunt horrea, & apo-
theca ubi triticum
deficit, & vinum.
Hęc oīa possiāt in-
telligi sub metaphora cruce, locustæ, bruchi, rubiginis,
quod. s. sublatis frugibus, & vastatis, fames & pestilentia
cuncta possederunt.

a *Qui morte vicini, & scienti maturi magis suscipiunt timorem & cultum Dei.*
b *Subaudi. congregate.*
c *Quæ est ecclesia.*
a *Omnia sunt.* b *Ter, quia trinitatem ostenderant.* c *Retributioni.*
a *Quæ iam non ibi offertur sacrificium.* b *Ablatis alimentis, & læticia, illi quorum Deus venter est, deficient in sui luxuria, & idololatria, & ingluuie ventris, & ubi vitam finiunt.*
a *Quia deest triticum quod reponebatur.* b *Ubi recondebatur triticum.* c *Cellaria.* d *Idest, corda vel terrena abundantia.*
a *Quin omnia tunc iugemur egestate bonorum.* b *Non homo non imago Dei viuētis.* c *Et cur.*
a *Comparatus iumentis insipientibus similis factus est.* b *Vix æternæ.*
a *Populus meus per me clamabit.* b *Quod ignis solet facere in stipula, & flamma in vepribus, hoc facit euca. & o. bru. ru.*
a *Claua carporum aut prata, vel quilibet loca herbis viuētia, quæ pascua dabant iumentis.* b *Ut fruges, & poma interirent.*
a *Non solum pro, heta vel populus per prophetam.* b *Non solum homines.* c *Ad te, rorem misericordie flagitantem.*
a *Ebitit, & exhausti a multitudine hostium.* b *Me dereliquerunt fontem aquæ vi.* c *Vallatio locularum.*
a *Omnem psecuam agri.*

congregatē senes, omnes habitatores terrę in domum Dei
vestri: & clamate ad dominum. † A, a, a, diei. quia prope est
dies domini, & quasi vastitas a potente veniet. Nunquid nō
coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei vestri
læticia, & exultatio? Computruerunt † iumenta in stercore
suo demolita sunt horrea, † dissipata sunt apotheca, quoniā
† confusum est triticum. Quid ingemuit animal, † mugierūt
greges armeni: Quia non est pascua eis: Sed & greges peco-
rum disperierunt. Ad te clamabo domine, quia ignis come-
dit speciosa deserti, & flamma succendit omnia ligna regio-
nis. Sed & bestia agri † quasi area sitiens imbrē suspexerunt
ad te, quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, & ignis de-
uorauit † speciosa deserti.

tionalis, quia pr-
pter peccata nost-
traditi sumus
manu hostili, q
terram nostram
stauerunt, & succ-
derūt igni Nech-
solum: sed tanta
siccitas, & defect-
imbrium, vt ex-
catis fontibus,
stia quoque ag-
pereant, pœnam
stinentes propi-
peccata homini-
Hiero. Prædic-
malis quę erant
tura, propheta
sui, & populi pe-
na loquitur ad I-
um. Notandum
nec propheta
populus clama-
ad dñm, nisi per
† lationē delicia
† Quod ad virū q
dam iustū potes-
ferri, qui cum a-
stitia declinaue-
& malū fecerit
stinæ virtutes n-
proderūt ei, sed
dicabit eū Deus
quibus inuene-

c *Demolita sunt horrea.* * Ruper. Cum Antiochus ciuitatem armis cepit, fueruntque toto triduo octoginta milia interfecti, & quadraginta milia uincti, desolatio hæc facta est, &c. Sed quid sibi vult quod percunctatur, & dicit.
c *Quid ingemuit animal?* * Nimirum brutis animalibus, & gregibus armenti similes eos vult haberi, quamuis homines, sint, qui ingemiscere nesciunt, nisi pro penuria cibi, nullum habentes dolorem de peccatis suis, & hoc totum esse miserum reputantes, si ventri quippiam desit.
Quid ingemuit. Vel gemebant pecora exsiccatis omnibus

Mystice. Per desertum signatur Gentilitas per idole-
triam flore virtutum destituta. Vel secundum illud. *Multi filij deserta magis quam eius que habet virum.* Huius-
ferri speciosa, idest, bona opera, & virtutes, ignis, idest,
bolus deuorat, sicut flamma consumit stipulam. Sed
tra has sagittas diaboli debemus clamare sicut area-
tiens, vt eas extinguat ros diuinæ misericordie.
Aliter: Per fontes qui exsiccati sunt, potest intelligi
strina Christi, quę exsiccata est in illis, ex quo a Deo
cesserunt per ignem libidinis inanis gloriæ, ingluuie
iracundiæ. Sicut area desiderat imbrem, sic omnes
bestia attrita siti, & fame clamabant ad dominum.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et clamate ad dominum A a a. In Hebræo est vna dictio, & sonat in, aha, & est in: relectio dolentis.
- 2 Quia prope. i. dies sue vindictæ inferendæ, & ideo monebat propheta ad dominum clamare, vt saltē temperaretur rigor sue iustitiæ.
- 3 Et quasi vastitas a potente veniet. s. a Deo, cuius vindicta impediti non potest, nisi per suam clementiam.
- 4 Nunquid &c. Alimenta perierunt. i. citid perient.
- 5 De domo Dei vestri læt. & exultat. quia Lætia non cantant cantica lætitiæ, sed magis lamentationis pro miseria terræ.
- 6 Computruerunt iumenta in stercore suo. quia propter sterilitatem terrę non habebantur stramenta ad sufficiendum eis.
- 7 Demolita sunt horrea, i. contenta in horreis.

BEORALITER.

- † 1 Et clamate, &c. per deuotam orationē. 2 Quia prope est. i. dies mortis, in qua venit dominus ad particulare iudiciū morientis. 4 Nunquid non. s. sacræ scripturę, & eucharistię perceptione. q. d. Sic. Nā in ecclesia primitiua fideles cōmunicabant quotidie nunc autem vix semel in anno. 6 Computruerunt. Greg. iumenta in suo stercore putrescere est carnales homines in foetore luxurię vitam finire. 7 Demolita. i. doctores, & p̄dicatores per malā vitam, in quib. tñ debent reponi victualia fidelium verbo, & exemplo, ideo sequitur. 9 Quid ingemuit. i. simplices fideles qua-

- 8 Dissipata sunt. i. consumpta sunt quę erāt reposita pro vi-
- 9 Quid ingemuit ani. Respondet.
- 10 Quia non est pascua &c. Omnia enim viuētia fuerunt ce-
- 11 Ad te clamabo, &c. in oratione pro subleuatione nostræ
- 12 Quia ignis, &c. Ignem autem, & ignis flammam o-
- 13 Sed &. s. syluestres. 14 Quasi area. i. desiderans.
- 15 Suspexerunt ad te. p̄ se sitis lassitudine, ideo sequitur.
- 16 Quoniam exsiccati sunt fontes aquarum. Ex vobis

re passi sunt detrimentum boni? Et subditur respon-
10 Quia non. exemplum bonū vite, & doctrine a super-
rib. suis. pp quod propheta recurrit ad dominum. dice-
11 Ad te clamabo aymu. Et subditur causa. cum dicitur
12 Quia ignis. s. auaritiæ, & lasciuie.
† Comeat speciosa. s. ecclesię, qui sunt clerici, & religio-
& per consequens alios: ideo subditur.
† Et flamma. Et quoniam hoc malum prouenit a ma-
ribus, ideo sequitur. 16 Quoniam exsiccati. i. p̄lati,
doctores, & p̄dicatores qui per in deuotionem sunt ex-
cati, & sic non intendunt fidelium saluti.

ADDITIO I.

In cap. 1. Joel ubi dicitur in postil. Primum est quibus pro-
pheta, &c.
Verba Hieron. in hoc prologo posita sanè intellecta non contrā-
riantur verbis suis in epistola ad Paulinū, prout Postillator asstima-
re videtur. Pro quo sciendum, quod secundum quod ponit Hiero. in
hoc

hoc prologo tempora in quibus prophetauit Joel eadem sunt tem-
poribus in quibus Oseas prophetauit. s. in diebus Oseæ, Ionatham
Achaz, &c. Sed Oseas sape nominat Ephraim, & Samariam, &c.
signandum, quod ibi loquitur de 10. tribubus, quarum ciuitas m-
polis erat Samaria, & primus rex. s. Ieroboam fuit de tribu Ep-
im: & quandoque nominat Iudam, & Ierusalem vt designet ad
il

loquitur de duabus tribus. Sed propheta iste Ioel licet ista quae prophetavit praesertim de eruca, & bruchis, & c. in tota terra Israel. 2. tribuum contigisse intelligantur, nunquam tamen in sua propheta fecit mentionem de 10. tribubus. s. nominando Ephraim vel Samariam, sicut Oseas: sed solum Iudam, Sion & Ierusalem: ut patet ex eorum per totam suam prophetiam, & ideo cum dicit Hier. in propheta super hunc prophetam q. ad tribum Iuda, & Ierusalem prophetavit: nullam omnino faciens de 10. tribub. mentionem, intelligendum est q. in tota sua prophetia non nominavit Ephraim nec Samariam: aliquid huiusmodi ad 10. tribus tantum pertinens. Quod autem dicitur in epistola ad Paulinum q. Ioel describit terram 12. tribuum eruce bruchis, & c. vastatam & consumptam intelligendum est, q. haec ratio ad totam terram 12. tribuum se extendit, sicut non nominat Samariam, & Ephraim, & huiusmodi. Quod autem ista contigisse etiam in terra 10. tribuum satis patet ex eo quod allegatur in illa ex historia 4. Reg. unde quod postillator concludit, quod de his Hiero. parum videtur tenendum in proposito, manifestum est quod rationabiliter esse dicitur.

ADDITIO II.

In eod. c. ubi dicitur in postil. Similiter secundum dictum. Secundum dictum seu secunda expositio non videtur rationabiliter improbari a Postillatore: nam bruta animalia inveniuntur in sacra scriptura designari nominibus hominum praesertim sub nominibus collectivis, propter certas eorum actiones seu proprietates quibus nominibus assimilantur, ut cum dicitur Prou. 30 d. Formicae populus infirmus. Lepusculus plebs inualida: ideo cum dicitur: Ecce gens enim ascendet super terram meam. Similiter populus fortis, & huiusmodi bene potest intelligi de locusta quae a se ordinatae sicut acies in bello, unde Prou. ubi supra. Locusta regnum non habet, sed egreditur per turmas. Facit etiam ista expositio secunda, quia in multis locis loquendo propheta de ista gente populo vel exercitu, adiungit hoc adaequum similitudinis. s. quasi, ut cum dicitur: Quasi aspectus equorum aspectus eorum, & quasi equites sic currunt. Manifestum est autem, quod in exercitibus Chaldaeorum, Assyriorum, & huiusmodi, veri equi erant, & veri

equites, & sic non debebant nominari per similitudinem, sed per effectum, & realitatem. Similiter quod dicitur velut populus fortis praeparatus ad praelium, & quasi fortes current, & quasi bellatores ascendent murum, & multa similia quae hic ponuntur magis proprie dicuntur, sine similitudine, posset enim dicere de populo Chaldaeorum, Graecorum & huiusmodi tempore sui dominij, quod erat populus fortis praeparatus ad praelium, & quod erant viri bellatores, & huiusmodi. Unde haec secunda expositio videtur planior quantum ad sensum literalem. Si autem queratur sensus figuratiuus, quod tamen non est praesertim speculationis, per erucam notatur libido, per locustam inanis gloria, per bruchum ingluvis ventris, per rubiginem ira: prout habetur in gloss. ubi multa alia figuratiua circa haec traduntur.

REPLICATA In primo cap. Ioel Postil. inquirens quibus Ioel prophetaverit: ostendit beatum Hieronymum. variè loqui in prologo huius prophetiae, & ad Paulinum de omnibus sacrae scripturae libris, per consequens eius dicta declinat. Sed Bur. saluans beatum Hiero. a contradictione, & bene dicit quaedam quae non videntur vera. Dicit namque quod de regno decem tribuum nulla fiat specialis mentio in tota prophetia Ioel cuius salitas videri potest. Nam sicut regnum decem tribuum designatur per Ephraim, & Samariam, ita etiam in libris Regum 3. & 4. & Paralip. 2. decem tribus significantur per regnum Israel, quia post recessum decem tribuum a regno Roboam, semper regnum Israel in scriptura est designatum contra regnum Iuda. Nunc autem in tertio cap. Ioel distinctè loquitur de utroque dicens Cum conuertero captiuitatem Iuda, & Israel, & infra. Vocat Deus hereditatem suam Israel. Et cap. vi. Ioel. distinguit inter illa duo regna dicens: Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & dominus spes populi, & fortitudo Israel, & c. Patet igitur, quod per falsum nititur defendere beatum Hiero. qui non indiget sua defensione, quia Postil. beatum Hiero. non improbat, sed declinat: & non immoratur, nec curat propter rationes quas ponit de vidua in Israel, & c. quae vide in Postill. Nec ponderanda est replicatio Burg. contra Postil. quia dicit de metaphoris quibus homines significantur per bestias, & conuerso, tales enim transumptiones ad disputationem non pertinent.

CAP. II

Canite tuba. Vox Dei ad prophetam, & ad alios qui legem obseruabant, & iterum pro metaphora locustarum describitur impetus Chaldaeorum.

Theod. Ut propheta preces adhibuit, rursus dominus iubet tubas ex lege institutas sonare in Sion: atque per preces congregare omnes in montem Iero. consecratum: quoniam inquit, appropinquat dies ultionis, quem si quis non caliginis, tenebrarum, & nebulae, & turbis vocatur: non erraret. Nam cogitamenta in eo sunt mala, ut neque sensum vident percipiat, sed in tenebris, & caliginibus viuere suspicetur.

Ruper. Tribus exclamationibus quae praecesserant, prior haec quarta, multoque vehementior est, secundum similitudinem quartae bestiae, de qua testatur Daniel.

Cypr. Quod ipse Christus sit sponsus Ecclesiam habens sponsam, de qua filij spiritualiter nascerentur, scribitur

CAP. II.

a Ut omnis populus qui est in Ierusalem auferat, & timeat. O prophetam, & tui locij manifestè predicare auentum Nabuchodonosor vel Romanorum. a In ecclesia. unde supra montem excel. ascen. & c. b Templo quod mihi sanctificauit. et iuncto.

Anite tuba in Sion, & ululare in monte

sancto meo. Conturbentur omnes habitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitatores terrae, quia venit dies domini, quia propè est dies tenebrarum, & per montes populus multus, & fortis. Similis ei non fuit

bitur apud Ioel: Canite tuba in Sion, & c.

b Quia propè est. In quo aufereretur lumen laetitiae a Iudeis per Chaldaeos: quia oia erant plena poenis, & cruciatibus, vel damnatis etiam in inferno caligo tenebrarum referuatur.

c Quasi mane. Sicut aurora confurgens primum occupat montes. sic iudiciu ab excelsis, & potentibus incipiet, ut potentis tormenta patiantur. Vel ad literam. Sicut mane cito tenebras fugat, & montes aurora collustrat. ita Babyloniorum super terram vestram fundetur exercitus

Populus multus, et feris. Chaldaeorum, ne putetis turbam inualidam. Vel populus angelorum, ut reddam unicuique iuxta opera sua.

e Similis ei non fuit a principio, & post eum non erit, & c. Non fuerunt Assyrij fortiores Romanis, nec Nabuchodonosor fortior Alexandro maximo rege. Sic ergo intelligendum est: Non fuit gens similis Assyrijs, nec rex similis Nabuchodonosor, a principio, scilicet, ex quo reges esse coeperunt, nec erit usque in annos generationis, i. usque ad

Alexandrum: Quod potissime habet locum in prima destructione templi per Chaldaeos, et secunda per Romanos, et in eius prophanatione per Graecos quando Antiochus abominandum idolum posuit in templo Dei in Ma. 1. 5

Quasi mane. Mane est principium diei, quod cum incipit luce scire super terram, statim expanditur super totam terram ab oriente in occidentem: & in hoc nouit exercituum multitudinem, qui de quatuor regnis supra dictis uenerunt contra Iudam.

6 Similis ei non fuit. quilibet enim in aliqua conditione excessit & alios,

† In Sion. i. in ecclesia & quid sit predicandum subditur.

3 Quia non dies ad. i. punitionis eius per Antichristum. qui in dicta purgatione erit eius instrumentum: nam Deus ita potens est, & bonus, q. hominum malis voluntatibus utitur ad bonum, ut saeuitia tyrannorum ad gloriam martyrum.

5 Quasi mane exp. n. m. quod uelociter videtur ab oriente in occidentem, & sic erit aduentus exercitus Antichristi.

6 Similis ei non fuit. Quia numquam talis persecutio fuit.

† Ante

† In

† Ante

† Ante

† Ante

† Ante

† Ante

NICOLAUS DE LYRA. CAP. II.

Anite tuba. Hic consequenter inducit prophetam ad lamentum pro vastatione terrae fienda per quatuor regna supra dicta, dicitur.

Canite. non canticum laetitiae, sed tristitiae, ideo subditur, Ulula. Conturbentur. i. totius Iudaeae.

Quia venit dies. i. tempus suae ultionis.

Quia propè est. i. tempus multarum miserationum, & calamitatum:

MORALITER.

Canite tuba in Sion. Praecedens capitulum expositum est mystice de vastatione ecclesiae per culpam, ideo praesens ap. conseq. est exponendum mystice de eius expiatione per poenam, quod maxime fiet in Antichristi persecutione, quae erit ad purgationem electorum. Sic igitur dicitur: Canite tuba, s. praedicationis, de qua Iaias quinquagesimo octauo a. Quasi tuba exalta uocem tuam.

† In

† Ante

A Alexandrum, qui primus regnavit super totam Græciâ, & generationis. i. vsque ad tempus Romanorum
 * Theod. Per hæc utrumque designat, & locustam, & hostium exercitum. Etenim illa, & hi planitiem, & montium vertices multitudine cooperuerunt. Quod a principio nō fuerit aliud simile bellum, indefinitè demonstravit: quod verò non erit, cum quadâ de finitione, & termino posuit, cum ait:

† Edem.

Vsque in annos, &c.
 Docet ut hostilis impetus omnia vastabit. Tantam inquit, calamitatem in terram inuehet, ut ea quæ cōspectu ipso similia erant horto deliciarum, cum essent a malo periculo. integra, post imperum non dissimilia sint agro

B vastato, & funditus perditio: nā sic funditus peribunt, ut ne fuga quidem salutem ullam sint adepturi.

C Ante faciem Hiero. Describit aduentum Nabuchodon. quidquid atrigerit quasi vorax flamma consumet, quia quæcumque gens rumore eius audiebat, præ timore dissoluebatur, & super eam transisset sicut ignis omnia deuorabat, nihil integrum relinquens.

4. Reg. 25. b.

C Quasi vorax. Sicut paradisi repleretur omni amœnitate, sic terra Iudeorum plena erat omnibus bonis antequam ille vastasset, sed ille in desertum redegit. vnde subditur.

Iob. 36.

C Neque. Voluit fugere ab eo Sedechias, & principes eius, sed deprehensi sunt ab exercitu eius, & principibus eius occisus, Sedechias oculis orbatus est, & in cauea quasi leo ductus in Babylonem.

C Quasi equites. Non Babylonij equitibus comparantur, sed locustæ per translationem quasi equites hostium dicuntur huc illucque discurrere

* Rupert. Vel si de Babylonijs, fortitudinem atque velocitatem tam multi populi breuib; & celeriter currentibus declamauit sententijs. Quod enim equis similes pronunciantur, superbiam atque fortitudinem, simulq; præliandi audiatem illos habere innuit, secundum gestus eiusdem animalis natura ferocis, & superbi, dicente domino ad Iob: *Terram ungula fouit, exiit audacter, in occursum pergit armatus, contemnit pauorem, nec cedit gladio. Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit hasta, & clypeus, fremens sorbet terram, nec reputat tubæ languorem, &c.*

* Theod. Si verò de locusta dicta explanemus, hoc ipsum, quasi aspectus equorum, &c. intelligemus experientia ad hoc magistra vtetes. Nā si quis locustæ caput diligenter cōsideret, per simile equo inueniet. Cū volat, eā videas nihil equo

equo de celeritate concedere: tum flammæ instar frugum cadere, & frondes deuorare. Quinetiam & cum volat & cum repit, similis est multitudini ad bellum comparata: nam inter se comparatæ exercitus speciem præbent: velut quendam ordinem militarem representant.

a *Nulla pœna potest ei comparari quæ erit in die iudicii.*
 à principio, & post eum non erit vsque ad annos generationis, & generationis.

a *Deus .. ostendit, nis consumens eis, qui exuret lignum, fœnum, & stipulam.* b *Ut simul inultum relinquat.*
 rionis, & generationis. Ante faciem eius ignis voras, & post eum exurens flamma.

a *Quem non attigerit, ubi non inueniet nate iam combustionis.*
 ram eo: & post eum solitudo deserti, neque est qui effugiat eum.

a *Quem attingit in cinerem redget, & sicut in.*
 equites sic current. Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis præparatus ad prælium.

a *Erucarum, locustarum, bruchidarum, & tabigarum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Ad cruciandos quos in puertatem acceperunt.* b *Subaudis, auditur.* c *Excelsos uique, &c. in ecclesie cū mi e con'itut s cruciare cupientes.*
 Sicut fortes current, & in muro ad murum ingreditur, faciens sibi aditum in muro.

a *Sic saltus emittent ipsæ locustæ.* b *ita venient per terram.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Ita venient præparata locustæ, & tamen dū in locustis egimus, Babylonios intelligimus.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Tentus est terror omnium, tanta conficiet a peccatorum, ut nullus luceat, nullus fulgorem gaudij habet.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

a *Prælium.* b *Subaudis, viri.* c *Locus per terram Iudeorum.*
 A facie eius cruciabantur populi, omnes vultus redigentur in ollam.

NICOLAUS DE LYRA.

* alios, utpote populus Assyriorum in cupiditate, Chaldaeorum in ferocitate, & eorum in dolositate, plus enim nocuit hoc regnum Iudæis dolositate quam potestate, ut patet 1. & 2. Machab. Roman. verò in potestate: propter quod illud regnum vocatur ferreum Dan. 2. quia sicut ferrum domat omnia, ita regnum Romanorum domauit alia regna.

1 Ante faciem, &c. quia in primo ingressu Iudææ comburebant villas non clausas fugientibus inde habitatoribus.

2 Et post eum exurens flamm. quia habita victoria comburebant ciuitates munitas, & fortalita, & maxime populus Chaldaeorum, & Romanorum, qui combusserunt Ierusalem, & templum.

3 Quasi ortus voluptatis. i. erat pulchra, & plena fructibus bonis ante aduentum cuiuslibet exercitus.

4 Et

MORALITER.

† 1 Ante faciem eius. Hoc dicitur de prænuntijs Antichristi.

2 Et post eum. nam post Antichristi mortem erit ignis conflagrationis elementorum.

3 Quasi hortus. nam status mundi erit valde delectabilis ante persequutionem Antichristi respectu temporis suæ persequutionis: Appositis enim iuxta se contrarijs maioribus,

4 Et post eum solitudo deserti. quia in recessu suo dimiserunt terram vastatam.

5 Neque est qui effugiat eum. i. pauci poterunt effugere propter persequentium velocitatem, ideo sequitur.

6 Quasi aspectus equorum. velociter currentium.

7 Et quasi equites. i. pedites.

8 Sicut sonitus. in hoc etiam notatur multitudo aduersariorum ex magno sonitu qui causabatur ex fragore armorum, & in tubarum.

9 Velut populus. i. munitus omni genere armorum.

10 A facie eius. ex solo asp. Et.

11 Omnes vultus redigentur. i. in ollæ nigredinem ex arde te, et ex fumo procedente ex igne accenso ab eis per omnia loca.

12 Sicut fortes current. non impediti armorum pondere.

* Quia

iora, & minora videntur, primo Elenchorum.

5 Neque est, &c. Hyperbole est, quia pauci effugerent eum.

6 Quasi aspectus. nam Antichristus, & eius exercitus erant valde terribiles in aspectu, & veloces in decursu.

8 Sicut sonitus flammæ ignis. quia sicut stipula non potest resistere flammæ, sic nec fideles Antichristi violentiæ peroralem defensionem, sed tantum per patientiæ virtutem.

Non declinabunt. Locustæ implentes opus à Deo sibi in-

Actum ordinate volabunt nec declinabunt in alteram partem, ne alia videatur impedire aliam. Metaphoram exequitur locustarum quibus nihil inuicem, dicitur enim quod quando locustæ pro flagelo à Deo mittuntur, non solum super domos & muros diruerunt, sed etiam per interiora domorum huc illucque volant. Inestque quinq; fenestras, per quos mors irruit: per has ingredi cupiunt hostes, & capere urbem bonæ conscientiæ. Sicut fur intras per fenestrâ so-

Non per portas intrabunt. b Jerusalem & omnem munitionem, nec altitudo murorum eas tenebit. quasi viri bellatores ascendent murum. Viri in vijs suis gradientur, & non declinabunt à semitis suis. Vnusquisque fratrem suum non coartabit, singuli in calle suo ambulabunt. Sed & per fenestras cadent, & non demolientur. Urbem ingredientur, in muro current. Domos con-

qui nimirum in calamitatibus versantur, tanquam in tenebris quibusdam agentes, cœli statum non sentiunt, neque esse terram immobilem suspicantur: non luce diem, non aliquo lumine mortem meriuntur: sed funditus eversa esse omnia arbitrantur. Sol & Luna. Tanta miserorum supplicia videre non poterunt, sed marebunt & pro claro lumine horrendis operientur tenebris. Omnia ista a loco ubi scriptum est: Canite tuba in Sion. Possunt referri ad diem iudicij, quæ erit terribilis cum damnabuntur omnes impij. Tunc movebuntur celi & terra, & sol, & luna, & stellæ obtenebrabuntur. Sicut dicit dominus: Cælum & terra transibunt, & virtutes cælorum movebuntur. Et dominus dedit vocem suam ante. Et hoc non facient locustæ vel Chaldæi sua virtute, sed Dei voluntate, qui in aduentu hostium incutiet terrorem nimium Iudæis.

Hieron. Haymo.

Matth. 24c

Conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio & fletu & in plactu, & scindite corda vestra & non vestimenta vestra.

descriptio eorum, quæ Deus populo peccatori illaturus sit, Ab hoc autem loco vsque quo ait: Quare dicunt in populis: ubi est Deus eorum? Cohortatio est ad poenitentiam. Et quis. Q. Aut nullus aut rarus diem iudicij poterit sustinere qui non in se præbeat materiam sciendi. Nunc ergo dicit dominus. Prædicta captiuitate per similitudinem locustarum inuitat Iudæos ad poenitentiam, vt prædicta mala possint euitare. q. d. Ideo hæc omnia comminatus sum vobis, vt per terrorem supplicij adducam vos ad poenitentiam peccati.

Theod.

NICOLAUS DE LYRA.

Quasi viri bellatores. id est, exercitati in arte bellandi. Ascendent murum. id est, ad ciuitates occupandum. Viri in vijs suis, & c. i. ordinate incedent: q. non nimis separabuntur ab inuicem, nec nimis coniungentur. Dicit, n. Vegetius lib. de militari, quod ista est optima dispositio bellatorum, ita quæ per nimiam separationem aduersarij non impediuntur acie, & per nimiam conuersionem vnus non impediatur alium ad inuadendum aduersarios. Sed & per fenestras. i. si contingat eos per fenestras domorum irruere cadere, non cadent inde. In Hebræo tamen habetur: In arboribus stabunt, & vile non querent, id est, non querent diuitias principum, sed interficere homines: & hæc videtur verior litera, quia de fenestris sequitur. Per fenestras. i. ita latenter, quod existentes intra, sibi de defensione non poterunt providere. A facie eius contremuit. i. homines in terra habitantes. Moti sunt. i. angeli qui sunt ciues cælestes: Angeli enim ad gloriam aduersarum Gentium deputati pugnant adinuicem pro Genibus suæ custodiæ commissis, vt habetur Daniel. 10. quam pugnam ponit Dionysius etiam de bonis angelis: tamen hæc pugna est inter eos sine discordia, vt ibidem plenius fuit dictum, & hæc pugna vocatur hic motio cælorum. Sol & luna. Loquutio est metaphorica, per quam intelligitur hominum tribulatio magna, eo modo loquendi quo dicitur etiam vulgareter tempus nubium tenebrosum. Vnde dicit poeta. Cū fueris felix mul-

multos numerabis amicos: Tempora si fuerint nubila, solus eris. Et dominus dedit vocem. immittendo Iudæis terrorem. Ante faciem exercitus. eo quod erant exequutores diuinæ iustitiæ, licet hoc facerent iniqua voluntate, vt frequenter dictum est supra in Isaia & Ieremia. Quia multa sunt nimis. quilibet enim dæmoniorum exercituum fuit valde magnus in multitudine & fortitudine. Magnus enim dies domini. scilicet, in ostensione suæ vindictæ. ideo subditur. Et quis sustinebit eum. q. d. propheta, non poterimus sustinere, & hoc maxime apparuit in ciuitatis, & templi destructione, primo per Chaldæos, & secundo per Romanos. Nunc ergo dicit dñs. Postquam propheta prædixit desolatoria hic incipit denūciare consolatoria. Et quia actus actiuorum sunt in patiente & disposito, ideo primo inducit populum ad debitam dispositionem, secundo, denūciat diuinam consolationem ibi: Zelatus est. Debita vero dispositio ad perceptionem diuinæ consolationis est veritas poenitentis & contritus. Matt. 5. a. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur: ideo dicitur in persona domini. Conuertimini ad me. i. veraciter & integraliter. In ieiunio. vt carnem affligendo, spiritus ad Deum eleuetur. Et scindite corda. malas cogitationes rescindendo. Et non vestimenta. Mos erat Iudæis in tristitia positus sua scindere vestimenta, vt patet in pluribus locis veteris testamenti, sed hoc parum valet aut nihil, nisi adsit scissio cordis modo dicto. Et

Disio.

MORALITER.

Viri in vijs suis, & c. Quia satellites Antichristi in malis prosperabuntur. Sed quoniam poena comminata ali-

quando per poenitentiam tollitur vel minuitur, ideo subdit. Nunc ergo dicit dominus. Et quoniam dominus, post tempestatem tranquillū facit, & post lachrymationem & fletum gaudium, & exultationem

A * Theodor. Post horribiles minas, in consolationē & cō
 filiū cōuertit sermonē, dicens: *Conuertimini ad me.* &c. Non
 diuidētes cor in voluptates & vota, sed ieiunio & lachry
 mis vtentes. *Sciūdate corda.* &c. hoc est, respiscētia vtamini,
 & rebellionē animi & pernicitiā mitigate, salutaria capi
 te consilia, & nequi
 tiā via relicta, ad
 Deū cōpendio per
 ducentē vīā ingre
 diamini. Nā miseri
 cordiā & miserationis
 permulti apud
 eū fontes existūt. &
 quī maximē patiēs
 est, nō statim minas
 in executionē reuo
 cat. Hoc significauit
 cū dixit: *Præstabilis
 super malitia*, perter
 refaciens panarum
 minis, atque homi
 num in melius cō
 mutatis animis, cō
 murās minas in pla
 cibilitatem. Neq; tñ
 Deus nunc hoc, nūc
 illud vult: neque si
 militer vt nos eum
 pœnitet eorum que
 facit, sed interea dum
 minatur, habet apud se misericor
 diam, quam his quos peccasse pœnitet, largitur.

† miserator.

† pœnitēbit eum mali.

† Ionaz 3. d

† Supra 1. e.

† præparate cōmunita. e.

† plorient.

Epist ad An
 tonianum de
 Nouatiano.

Hiero.
 Matth. 5. d

Hiero.

*Et cōuertimini ad dōminū Deum vestrū, quia benignus
 & misericors est, patiēs & multæ misericordiæ, & præstabi
 bilis sup malitia. Quis scit si cōuertatur & ignoscat, &
 relinquat post se benedictionem? Sacrificium, & libamen
 domino Deo nostro. Canite tuba in Sion, sanctificate ie
 iunium, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate
 ecclesiam, cōadunate senes, congregate paruulos & sugē
 tes vbera. Egre diatur spōsus de cubili suo, & spōsa de tha
 lamo suo. Inter vestibulū & altare plorabūt sacerdotes mi*

† sic. a Quem fecerunt peccata alienum. *b* Et ne desperetis si peccata magna, quia maior est misericordia, & non vult mortem peccatoris, sed pœnitentiam
a Non statim punit sed expectat. *b* Præstans misericordiam post pœnitentiam de malitiis
a Aut impossibile est sciri, aut difficile, ideo iustus est agere pœnitentiam. *b* Ab ira ad misericordiam *c* Peccatis nostris.
a Idest tribuat. *b* Idest, post sua flagellū & vindictam. *c* Remissionem peccatorum *d* Et accepta remissione oī. mus. *e* Vnde. Immolā Deo sacrificium la d, & reddē altari vota tua.
a Publicē prædicare pœnitentiam in ecclesia. *b* Bona voluntate, oratione, & operatione
a Synodum vel cōgregationē. *b* Vt qui dispersus errauit a Deo, congregatus in vnum Deo placeat. *c* Vt nullus sit in ea nisi sanctus, ne paruo fermento tota massa corrumpatur.
a Lxx. Eligite. *b* Non tam ætate quā sapientia. *c* Quibus dicitur. Lac potum vobis dedi, non escam. *d* Ex ore infantium & lactantium profeciit laudem.
a V. tempore ieiunij non seruiant operi nuptiali sed vacent orationi.
a Idest, porticum, que vestrū interiore domum: locus conueniens pœnitentiæ & confessioni. *b* Qui del ent flere cum stentibus & a iōs ad flentium nō vult.
a Inter vestibulū & altare plorabūt sacerdotes mi

c Sanctificate ieiunium. * Bernard. Omnino solliciti esto vt alas duas habeat ieiunij vestrū, sanctimoniam, & i cem, sine qua nemo videbit Deum. Sanctificate ieiun vt pura intentio, & deuota oratio diuinæ illud offer maieitati: vocate cœtum, vt congruat vnitati.

* Rupert. Mult plus est sanctificat quā prædicare i iunium, quia he impij quoque pe sunt, qui non rem sionē peccatorum sed tantūmodo m lorum præsentiu. ieiunando quærū remediū. Tale fu ieiunij Achab. & ieiunauit quidem sed nō sanctificat ieiunium atq; idci co mercedem ne recepit sanctorum sed transitoriā. Ig sanctificate ieiuni idest, idcirco vt fa cti sitis, celebrate i iunium, &c.
 d Coadunate senes, Qui sunt senes sol

modo ætate, iubentur adunari, vt saltem in extremo v tæ termino pœniteant. Senes moribus & scientia, vt ali præbeant exemplum & doctrinam.

c sugentes. Nulla ætas sit, quæ non conuertatur quia ni lus est super terrā nec infans vnus diei sine peccato est Qui si non tenetur actuali, tenetur originali.

f Egre diatur sponsus, &c. * Rupertus. Idem est quod Ap stolus dicit. Reliquum est vt qui habent vxores, tãquar non habentes sint. Item: *Volo vos sine sollicitudine esse. Qui su vxore est, &c.* Secundum huiusmodi prædicationem ena gelicam siue apostolicam viuere, hoc est sponsum de cu bili suo, & sponsam de thalamo suo exire.

* Theod. Qui nuper sponsale iugum subierunt, etia nuptialibus conuiujs relictis, simul cum cætero popul pœnitentiæ lachrymas profundant.

g Inter vestibulum. Hieron. Duo erant altaria, vnum in t plo quod incensi dicitur, aliud in porticu ante fores te pli quod holocaustorum dicitur. vnde dicitur: Inter v stibulum & altare incensi & holocaustorum altare.

* Rupert. Quod dicit: *Ante vestibulum.* quod nos ante f res & porticū possumus dicere, & *altare*, assiduitatem gnificat religionis, & continentia sacerdotū, Leuitatur cæterorum que ministrorum domini, qui vt parati si semper ad orationes & hostias Deo iugiter offerendas circa tēplū vel ecclesiam in sacris castisq; domibus, h dieq; cum regulari disciplina commanent, quemadmi dū hic propheta cū hæc diceret, futurū esse præuideb: h Plorabunt. Dicens: *Quis infirmatur, & ego nō infirmor? A quis scandalizatur, & ego non vror?*

c Sancti-

Eis

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et conuertimini. eius misericordiam implorando.
- * 2 Quia benignus. in affectu.
- 3 Et misericors. in affectu, dicitur enim misericors qui miserā alterius corā accipit ad releuandum.
- 4 Patiens. conuersum peccatorum expectando.
- 5 Et multæ misericordiæ. circa condignum puniendo.
- 6 Et præstabilis super malitia. peccata condonando.
- 7 Quis scit si cōuertatur & ignoscat. Spiritus sanctus enim tangit corda prophetarū secundū suū arbitriū plus & minus. & ideo aliquando per eos denūciat sic pœnas futuras, q; licet tunc sint certi, q; talis reuelatio est à Deo, tamen adhuc ignorant aliquando vtrū sit prophetia prædestinationis, que semper impletur: vel solū cōmi nationis, que propter pœnitentiam impeditur, sicut Ionas dixit. Ad huc 40. dies & Niniue subuertetur. & tunc ignorauit q; hoc esset impediendum propter pœnitentiam Niniuitarum, & sic iste p pheta

- pheta de plagis suprapositis ignorabat: & ideo verbum istud. Qu scit si conuertatur, &c. Non dicitur in persona domini, qui ce tinaliter cognoscit omnia futura, sed in persona prophete.
- 8 Et relinquat post se benedictionem. id est, suam gratiam beneficijs temporalibus & spiritualibus.
- 9 Sacrificium libamen domino Deo nostro. subintell tur fiat ad placandum eius iram.
- 10 Canite tuba in Sion. ad populi conuocationem.
- 11 Sanctificate ieiunium. per carnis mortificationem.
- 12 Vocate. id est, omnes viriūque sexus & etatis, vt ex commu afflictione & deprecatione cuius placetur Deus, & hoc modo fec runt Niniuite Ionæ tertio.
- 13 Egre diatur. q. d. nō est tēpus vacandi amplexibus, sed lucēti
- 14 Inter vestibulum. scilicet, templi.
- 15 Et altare. scilicet holocausti.
- 16 Plorabunt. cum lachrymis & deuotē deprecantes.

* Parce

MORALITER.

† tationem infundit, vt dicitur Tobie 3. ideo finita tribulatio-

ne Antichristi vel cuiuslibet alterius tyranni persequē tis ecclesiam, potest dici quod postea subditur.

† zelatus

Eis nationes. Demones, qui dum sumus impoenitentes, manantur, & dicunt: Vbi est Deus eorum.

Quare dicit in pop. * Rup. Sensus est. Quare ita pp te morficamur tota die, vt vacet persecutorib. ac hostib. in sulre & dicere, vbi est Deus eorū? Intendūt digitū in solē aut inā, aut in aliquod mulachrū aureū vř agenteū, & dicūt. Ecce dii nostri: Deus aut ipforū vbi est? Nuscā cōparet, neq; n. dere illū, aut ostendere pñt, & multum illo habētes adiucriū toto die interianus nostras mortificantur & percūt. hec opprobria iter innumera mortium temēta suslinentes, & peccatis suis hures sancti reputāt, Parce (inquit) Domine parce pop. &c. Non nimis diu mane permittas, virgū peccatorum super som inhorum, &c. celatus. Quasi cum pedicta implefient populus & sacerdotes, amauit Deus terram suam, quam pus contempserat.

Alleg. Omnis anima terra est domini in qua seminat. Si si peperit zizania, dominum offendit. Si verò poenitē & dicit. Parce domine zelatur dominus terram suam & signatur suo alloquio dicens: Mittam vo. fru. & vi. dicit respondit. Populo agente poenitentiam intantum parci Deus vt eos sua rñsione dignos faciat: Hoc quotidie vemus fieri in ecclesia. Ab hoc loco, vsque, nō cōfunde tr populū meū in æternum, promissio est bonorum e qui poenitentiam egerunt. eccc. Qui peccantibus inimisi vobis erucā. locust. bru. rper quas oēs fruges vestræ sunt vastatæ. lam per penitē ticoerfus sum ad clementiam, & erucā vos ab Assyrijs, & i in bonis perseueraueritis, replebo vos oibus bonis. f n Gentib. Illis, f. de quibus suprā: Populus multus & sortis. Antibus i. dæmonibus. vnde: Non est nobis colluctatio aduulnus carnē & sargi nē: sed aduer. vrinip. & potest. aduer. mun. re. g Ab aquilone. Iuxta literā nō aglo, sđ auster solet locustas addu-

adducere. Nō. n. ex frigore veniūt, sed ex calore. Sđ qa de D Assyrijs p similitudinē locustarū loquebat, aquilonē in- Locustæ vni- de veniant. terponit, vt nō verā locustā, sed Assyrios & Chaldeos in- relligamus. vñ. ab aglone exardesti ē ma'a sup habitatores terra. * Theod. Eñ qui ab aquilone vocat Syriū, quem longo

ante tpe Hierosoly- mis expulit, atq; per angelum multos e- ius interfecit. * Ruper. Istius aqui lonaris, i. perfida, & frigida cōgelati dia boli, maximē Baby lonius Nabuchodo nosor typū gessit. p eo quia loco quoq; aquilonaris exiit, idest, fm situm ter- rē ludæe venit a par te aquilonari. * Rabbi Ionathan. Et populū qui ve nit ab aquilone, elō gabo à vobis, & trāf migrabo eum in ter ram desertam, &c. h Faciem eius. Iuxta Hieron. literā factū est hoc 4. Reg. 19. c de Chaldæis tēpore Ezechie, quādo vna nocte 185. milia ab angelo in castris sunt percussa: Et in- ter facta est illa pars castrorum, quæ ad mare orien. respic- it, i. ad Sodomam & posterior quæ respicit ad mare quę ducit ad Aegyptum: Quorum corpora quia igne cōsum- pta & in terram sunt redacta: q sequitur de fœtore non decorporibus Assyriorū, sed mysticē est intelligendum. i Contra ma. &c. Mystice. In his qui ei aperuerunt ianuam peccati, ad mare orien. apud quas vsque ad extremum vi tæ permanferit Assyrius idest, diabolus. k Mare orientale. Vbi quondam Sodoma fuit, & aliæ cini tates quę veræ sunt in mare quod mortuum dicitur: cō quod ibi nulla viuunt animalia. l Et ascendet, &c. * Theodoretus. Fœtorem & putredi- nem vocauit malum odorem, qui post fit ex corporibus insepultis quod accidit in bello abiectis. Seruat metapho rā, & iuxta sitū puincie sic loquit: quasi de locustis & nō hostibus loqui videatur: Air. n. Hieron. agmen locustarū suo tpe totam Iudæam texisse: quæ postea misericordia Dei inter vestibulum & altare (idest, inter crucis; & re-

ferem r. c

de illa terra & sustinere opprobria in terra aliena. Scendū tamē, q per ly vlrā, nō intelligitur perpet uitas: sed aliqua tps longitudo, si cut diffusus fuit dicitū super illud Isa 2. b. Nō leuabit gens con- tra gentē gladium, nec exercebuntur vlrā ad prælium. 9 Et cum, &c. i. regnum Assyriorum, vt dicunt aliqui: quia tem- pore Ezechie fugit confusibiliter de Iudea 4. Reg. 19. Rab. Sal. hoc exponit de cæu animalium predictorum, sicut, erucæ, bruchi, & aliorum: & hoc magis consonat literę sequenti, cum dicitur. 10 Et expellam & c. vbi non est hab. tatio hominum. Semma be- rib enim iugens redijt in terram suam ab hominibus habitatam. 11 Faciem eius, &c. Istud est mare mortuum quod terminatur ad orientalem angelum terrę promissionis versus desertum Aegypti, & per hoc insinuat quod ille cæus erucarum, bruchorum, & alio rum non intraret Iudæam: ex quo prima pars haberet aspectum ad extremum angulum Iudæe. 12 Et extremum eius, &c. idest, magis elongabitur à terra ve- stra quàm pars prima. 13 Et ascendet fœtor eius. quia quando talia animalia moriuntur in magn: multitudine, de putrefactione surgit magnus fœ or, & aeris corruptio, sicut dicit Hieronymus, se vidisse in illa terra. Ex hoc patet, q non loquitur hic scriptura de exercitu Sennacherib ab angelo percusso, vt habetur quarti Regum capite d. cimonono, quia illa percussio talis fuit q corpora fuerunt incinerata sub vestibis & armis, de talibus autem non ascendit fœtor.

Locustæ vni- de veniant. ferem r. c

NICOLAVS DE LYRA. 1 Parce dñe parce po. à pœna quam demeruit pro suo peccato. 2 Et ne des hæreditatem tuam. i. Iudæam, quæ dicitur Dei hæ ritas ratione supradictæ, cap. 1. 3 In opprobrium. f. seruitutis Gentibus alienis, ideo subditur. 4 Vt dominantur. Ex hoc patet q suprā dictum est, q Ioel nō som prophetauerat de vastatione terrę per erucam, bruchum, &c. vñ. Ra. Sa. quę non habent dominium super homines, sed etiam vlationibus futuris per quatuor regna supradicta, quæ successiue acperunt dominium in Iudæa. 5 Quare di. in po. &c. Sic. n. dixerunt Gentiles post vastationem Iteorū, dcrisorie insultantes, q Deus eorū non poterat eos saluare. 6 Zelatus. Hic cōsequēter ppheta prædicit diuinā consolationē: & pñō quantū ad multiplicationē in bonis, secundō quantū ad vltio na de inimicis, sc. ca. ibi. Verū quid mihi. Prima in duas: qa pri m p amittit bonā tēporalia, secundō, spiritualia, vt ex sensibilibus amelligibilia deducantur, secūda ibi: Et erit. Circa primum pro vlatione terrę ascensum per erucam, bruchum, &c. denunciat feilitatem fructuum loquens in persona domini, dicens. 7 Ecce ego mit. dicit. n. Ra. Sal. q post illam famem quę fuit tē- pte Ioram sequuta est à Deo fertilitas magna propter quod mulier q cum filio peregrinata fuerat in terra Philistinorum de consilio Esri reuerfa fuit in Iudæam fame transacta. 4. Reg. 8. 8 Et nō dabo. &c. Tēpore. n. illius famis multi cogebantur exire

de illa terra & sustinere opprobria in terra aliena. Scendū tamē, q per ly vlrā, nō intelligitur perpet uitas: sed aliqua tps longitudo, si cut diffusus fuit dicitū super illud Isa 2. b. Nō leuabit gens con- tra gentē gladium, nec exercebuntur vlrā ad prælium. 9 Et cum, &c. i. regnum Assyriorum, vt dicunt aliqui: quia tem- pore Ezechie fugit confusibiliter de Iudea 4. Reg. 19. Rab. Sal. hoc exponit de cæu animalium predictorum, sicut, erucæ, bruchi, & aliorum: & hoc magis consonat literę sequenti, cum dicitur. 10 Et expellam & c. vbi non est hab. tatio hominum. Semma be- rib enim iugens redijt in terram suam ab hominibus habitatam. 11 Faciem eius, &c. Istud est mare mortuum quod terminatur ad orientalem angelum terrę promissionis versus desertum Aegypti, & per hoc insinuat quod ille cæus erucarum, bruchorum, & alio rum non intraret Iudæam: ex quo prima pars haberet aspectum ad extremum angulum Iudæe. 12 Et extremum eius, &c. idest, magis elongabitur à terra ve- stra quàm pars prima. 13 Et ascendet fœtor eius. quia quando talia animalia moriuntur in magn: multitudine, de putrefactione surgit magnus fœ or, & aeris corruptio, sicut dicit Hieronymus, se vidisse in illa terra. Ex hoc patet, q non loquitur hic scriptura de exercitu Sennacherib ab angelo percusso, vt habetur quarti Regum capite d. cimonono, quia illa percussio talis fuit q corpora fuerunt incinerata sub vestibis & armis, de talibus autem non ascendit fœtor.

De locustarū agmine tem po e Hiero.

MORALITER. 6 Zelatus est dominus. idest, ecclesiam suam. 7 Et pepercit. nam circa condignum est eius punitio. 8 Et dixit. per quę significantur diuinæ cōsolationes, quę dntur fidelibus post persecutiones. 9 Et non dabo vos, quod verū est singulariter de persecuu- one Antichristi futura, quia post illam non erit alia. 10 Et cum. i. diabolū, secundum illud Ierc. 1. c. Ab aquilo-

ne pancetur om. ma. Vel per hoc intelligitur Antichristus in quo erit diabolus. 10 Procul faciem. eos in infernum detrudendo. 11 Faciem. quod est mare mortuum propter quod signi ficat infernum. 13 Et ascendit fœt r. i. ipsius Antichristi, & exercitus sui q pro magna parte cum ipso Antichristo fulminabitur, & corpora fulminata horribiliter fœtent.

† Noli

A surrectionis locum) Sacerdotibus & populis clamantibus. Parce dñe, parce populo tuo: vento surgente in mare primū & nouissimū præcipitata sunt: Et cū acerui mortuorū ex vndis in littora vtriusque maris essent refusi, putredo & fetor noxius exiuit: & aere corrupto hominib. & iumentis pestilentia intulit. *Et ascendet fetor in eos, qui sibi magna promittunt, & per superbiam cadunt ne sit tutus homo fragilis quanto crederet in virtutib. rādo timeat, ne corruat.*

B *Noli timere terra. * Ruper. Quod dicit, noli timere, idem est ac si dicat. Noli diffidere. Timiditas namq; pro infidelitate ponitur, vt in Apocalypsi, cū præmisisset. Qui vicerit possidebit hæc, &c. sub iunxit. Timidis autē & incredulis, &c. Nā quia timidi sociantur in credulis, sine dubio timiditas mala intelligitur & contraria fidei. Igitur cum dicit. Noli timere terra, idem est ac si dicat, De omnibus quæ tibi dicuntur o homo, noli hæsitare vel diffidere, noli terra esse graui corde, sed alacriter crede, ac spei lætitiā habere. Magnificus est qui tanta proposuit, & perficere potest.*

C *Noli timere animalia. * Theodor. Etiam iumenta confidere iubet, quoniam pristinae pluuiæ futurae sunt, herbæ nascentur, pabulumque abunde erit: tum vineæ, ficus, cæteræque arbores multiplicibus onerabuntur fructibus. Planum est cum non alloqui tanquam ratione vtentia terram & iumenta: at omni ex parte mœstitia afflictis delectationem animi adhibet. Quamobrem protinus terra inanimata relicta, & rationis expertibus iumentis, ad naturam humanam se conuertit.*

D *Et filij Sion exultate, &c. * Theodor. Vobis vsus suppeditabit necessarios. Imbrem dabit temporaneum & serotinum: tanta denique erit fructuum perceptorum redundantia, vt aeræ futurae sint angustiores ad tritica recipienda, torcularia vino & oleo diffluant.*

E *Quia dedit vobis doctorem iustitiæ, &c. * Ruper. Hoc dico vt exultetis & lætmini nō in ficu, vel vinea, sed in dño Deo vestro, & hæc sit causa lætitiæ. Quia dedit vobis doctorem iustitiæ, videlicet Christū, quē fecit vobiscū nasci ex virgine, qui iustificet, & iustificari vos doceret non ex operibus legis, sed ex fide: & huius doctrinæ gratiam descendere faciet*

Apoc. 21.

faciet ad vos in principio velut imbrē matutinū & serotinū in principio in quā i. primum Iudæo, deinde Grece Filij namque Sion recte intelliguntur Iudæi primiti ecclesiæ filij qui cunque receperunt verbum salutis, &c. *Et descendere faciet, &c. Hieron. Quantū ad literā, matutinū imber est, tunc venit quādo messis feritur, Serotinus, qui venit quādo messis debet colligi.*

1 *Noli timere terra, & ascendet putredo eius, quia superbè egit. Noli timere terrā, exulta & lætare, quoniā magnificauit dominus, vt faceret. Nolite timere animalia regionis, quia germinauerūt speciosa deserti, quia lignū attulit fructum suū*

2 *ficus & vinea dederunt virtutē suā. Et filij Sion exultate & lætamini in dōmino Deo nostro, quia dedit vobis doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrē matutinū & serotinū sicut in principio Et implebuntur areæ frumento, & redundabūt torcularia vino & oleo. Et reddam vobis annos quos comedit locusta, bruchus & rubigo & eruca: fortitudo mea magna quæ misi in vos. Et comedetis vestra, & saturabimini, & laudabitis nomen domini Dei vestri: sicut per cyniphe in Aegypto quæ tā parua sunt vt vix cernantur: Poterat quidem Deus cuncta diluere operire vel fulmine cremare, sed potentiam suam, ac obstram fragilitatem per huiusmodi ostendit. Si enim sunt homine fortiora, vnde gloriatur terra & cinis?*

3 *Fortitudo mea magna. scilicet, demones qui vltiores sunt his qui operantur malum, sicut ille qui decepit Achisai qui Saulem vexauit, huiusmodi tortoribus tradidit Paulus peccatores in interitum carnis.*

4 *Et comedetis. * Theod. Bonorum finis & caput est bonis ad satietatem repleri, sed potius bonorum largorem laudare, & grata memoria prosequi: * Ruper. Manifesta hic æternæ gloriæ promittitur futuritas, de qua & David, Satiabor cū apparuerit gloria tua. Vbi enim alias est vel esse potest saturitas electorum nisi in delitijs paradisi?*

5 *Et descendere faciet ad vos ad fecunditatem terre conuenienter. Sicut in principio, &c. i. antequam fieret terra sterilis et corrosione eruce, bruchi & aliorum.*

6 *Et reddam vobis annos, &c. tanta erit fertilitas quod non penlabitur quod fuit sic corrolum.*

7 *Fortitudo mea, &c. q. d. illa corrosio fuit facta ex ordine salutariæ meæ, & non locustarum virtute.*

8 *Et laudabitis nomen dñi Dei vestri. eo quod reddidit vobis*

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Quia superbè egit. Per hoc arguunt alij ad contrarium, s. q. intelligatur de exercitu Sennacherib, quia superbia in bruchis & eruca & talibus non habet locum. Ad quod dicendum, q. licet virtutes & vitia non sunt in bruchis & talibus propriè: sunt tamen loquendo largè sicut agnus dicitur mansuetus: vulpes delosus: & equus recalcitrans & superbus: & hoc modo dicitur de catu locusta, bruchi & aliorum quod superbè egit pro excessu in corrosione terrena scintium. Consequenter consolatur habitatores terre, dicens.
- 2 Noli timere terra, &c. animalia. bruta de terra nascentiū abundantia: & patet terra.
- 3 Et filij Sion exultate, &c. non per dissolutionem, sed per deuotionem, id est subditur. In domino, &c.
- 4 Quia dedit vobis, &c. i. doctores accipiendo singulare pro plurali, sicut Exo. 8. f. Venit musca grauissima. Et vt dicit Ra. Sa. per

per hoc intelliguntur propheta illius temporis populum reuocare ad bonum, s. toel & alij propheta sibi contemporanei, s. Elif. usonas & alij plures secundum Ra. Sa. Secundum vero Hieron. I. prophetam tardius, & sic contemporanei fuerunt sibi Hozeq, Isai & ceteri illius temporis. In præcedentibus tamen sequitur sum Ra. Sa. qui videtur mihi quantum ad hoc dicere probabilius, ut tetigi in principio huius prophetiæ.

5 Et descendere faciet ad vos ad fecunditatem terre conuenienter.

6 Sicut in principio, &c. i. antequam fieret terra sterilis et corrosione eruce, bruchi & aliorum.

7 Et reddam vobis annos, &c. tanta erit fertilitas quod non penlabitur quod fuit sic corrolum.

8 Fortitudo mea, &c. q. d. illa corrosio fuit facta ex ordine salutariæ meæ, & non locustarum virtute.

9 Et laudabitis nomen dñi Dei vestri. eo quod reddidit vobis

MORALITER.

- 2 Noli timere. id est, vos simplices Christiani.
- † Exulta & lætare. tu ecclesia.
- † Quia germinauerunt. id est, clerici.
- 3 Et filij. id est, vos filij ecclesiæ.

- 4 Quia dedit vobis doctorem. scilicet, Elam & Enoch.
- 5 Et descendere faciet. id est, doctrinam salutariferam.
- 6 Sicut in. i. ecclesiæ quo tpe vigeat p̄dicatio Apostolorum.
- 7 Et reddam vobis. quia post mortem Antichristi datur tempus poenitendi deceptis ab ipso.

ici dñt hominē post peccatū non posse per poenitentiam reformari in pristinū statū. Hic error planē hic destruit, tum dñs intantum recipit poenitentes, vt vocet populum uū, & afferat nō cōfundendos, & se in medio eorū habiturū, & eos nullū alium habituros dñm, sed in eum tō corde confisuros ui in eis maneat in ternum.

Et non confundetur,
Theod. Nec quoniam nunc Iudēi in confusione sunt, De verax in suis promissionibus mentis est at ipsi seipos rēderūt indignos plicitis, cum ingra in benefactorem nt effecti, patrem milias Beelzebub

ocantes, & heredē interficientes. Tum enim non solum atiam non retulerunt pro bonis quibus cumulati erāt, d etiam hereditatem diripere conati sunt.

Et scietis quia, &c. Theod. Experimento percipietis, quē modū, qui habeat eglū thronū, terrā scabellū, vobiscū habitare nō grauior, vt vos curē, tñ cognoscetis vestrorū dolorū infirmitatē, & quod ego solus sum Deus, qui de liquentes corrigere, & misereri poenitentū possim. In s aut rōnibus permanentes, in omni libertate & bono redundantia viuētis, neq; gentibus opprobrio eritis.

Effundam spi. Hoc factū est in die Pentecostes. vnde Petrus. *Neque enim hi ebrii sunt, cū sit ho, &c. sed hoc est quod propheta dicitur, Effundam spi. meū.* Effusio largitatem signat muneris, quā nō in paucos vt in veteri testamē, sed in oēs credentes sunt dona spiritus, & in omnem ternem, quia non est distinctio Iudēi & Græci, sed omnes qui credunt, vnū sunt in Christo. *Effundam spi. meū.* Qui se dicit Christi credere, & non credit in Spiritū sanctum, nō habet claros oculos, vt videat salutare Dei. Vnde baptizati a Iōanne in nomine venturū i. domini Iesu, quia exerūt. *Sed neque si Spiritū sanctus est audiuius,* iterum baptizantur immo verum baptisima accipiunt, quia sine Spiritū sancto, & mysterio trinitatis quidquid in vnam & aliam personam accipiunt, imperfectum est.

Tert. Deus oīpotens aduersus hęc incredulitatis, & pūritatis hereticorū resurrectionē futurā negantiū) ingra, prouidentissima gratia sua effundēs in nouissimis rebus de Spiritū sancto in omnē carnē, in seruos suos, & acillas, & fidē laboratē resurrectionis carnalis aīauit, & p̄stina instrumenta manifestis verborum, & sensuum lumi

NICOLAVS DE LYRA.

solitatem mirabilem vltra spem humanam.
1 Et non confun. po. mcus. ex simili sterilitate.
2 In sempiternum: In Heb. habetur, In seculum, quod nō importat perpetuitatem seu tempus, nisi vsque ad iubileum etiam si iubile non distet per multos annos.
3 Et scietis. per experientiam boni à me collati.
4 Et non confun. In Hebræo habetur, In seculum.
5 Et erit post. Hic incipit capitulū in Hebr. eo. Signatio verò capitulū in Biblijs nostris est frequenter desectiua, quia frequēter nō sequitur signationem Hebræi a, nec ēi Hiero. vt patet in antiquis Bibs secundum Hiero. signatis. Postquam denunciauerat propheta pulo multiplicationem in bonis temporalibus, hic cōsequenter idē dūciat in spiritualibus, & quia re. test. promittebat temporalia. *It. a. i. e. Si audieritis me, bona terra come. Nouum testamē tu promittit spiritualia, Mat. 3. a. Poenitentiam agite approp. enim re. cæ. ideo præcedens promissio de tēporalibus fuit impleta tempore re. test. vt prædictum est, ista verò tempore noui testa. videbitur: vnde & Ra. Sa. dicit q̄ istud est referendum ad tēpus futurum, per quod intelligitur tēpus Messie, quē dicit adhuc venturū q̄ in tempore eius dabitur abundanter spiritū sanctus quantū ad omni prophetia, & ad alia multa mirabilia, quod cōgregabit oēs Iudæos per orbem dispersos, & subiugabit eis omnes Gentes terræ. Et hanc sententiam applicat ad consequentem literam, vsque ad finē huius prophetia, propter quod aliqui expositores nostri exponentes hic passum de reditu captiuitatis Babylonica tempore quo datus fu spiritus prophetia Esdræ; Aggæo & Zachariæ magis Iudæizāt quan-*

luminibus ab omni ambiguitatis obscuritate purgavit. D
* Nouatia. Ordo rōnis, & fidei autoritas, digestis vocibus & literis dñi, admonet nos post hęc credere etiam in Spiritū sanctū olim Ecclesiæ repromissum, sed statutis temporū oportunitatibus redditū. Est. n. per Ioelē re-

promissus, sed per Christum redditus, qui dixit. *Accipite Spiritum sanctum, quom remiseritis peccata, &c.* *Ioan. 20.*
Eff. n. spi. meum. Cū Petrus tempore quo passus est dominus hanc prophetiam expletam dixerit, vidēdū est quomodo ea quæ sequuntur, prædictis conuenientes coaptari possint. Cū enim præcessisset a

principio prophetia: **E** comminatio, quā fecit Deus peccanti populo, & post cōminationem cōmonitio ad penitentiā, & post cōmonitio nē fiat cōmemoratio præmiorū, quæ daturus est Deus in futuro, vidētur cōfusio ordinis, q̄ hic in medio interponitur de his, quæ facta sunt tempore resurrectionis, quæ data etiam sunt in præmiū fidei. Dicunt aut quidam ea, quæ in vltimo tempore generaliter promissa sunt, nunc ex parte cōpleri, & quia præmiū futurorū in primo aduentu apostoli sentiebant quasdam primitias mirabiliū expletas cōmemorat tā Petrus, quā alij apostoli, vt donec veniat quod p̄fectū est; id q̄ ex parte præcessit sentiamus. Quidā dicunt esse apostolicę consuetudinis; vt quidquid viderint vtilē audientibus; & nō repugnare presentibus, de testimonijs alterius temporis confirmant, non vt audiētū abutant simplicitate & imperitia, sicut mētē Porphyrius; sed iuxta Apostolū prædicant oportunē importunē, & sequētes regulā prophetarum quidquid Iudæi in vltimo tempore sibi carnaliter repromittunt, spiritualiter in primo aduentū domini dicunt esse completum.

d Effundā super omnē carnē, &c. * Ruper. Hęc dicens; nullā finit fieri gentis vel personarū exceptionē. Priusquā glorificatus esset Iesus, super filios tñ Sion effuderat Spiritū suum, & de illa solūmodo gente prophete, & sapientes erant postquam autem glorificatus est resurgendo, & in cœlum ascendendo, cum tanto fructu præteritorū seculorum, nullā fecit Iudæorū & Gentilium distinctionē.

e Et prophetabunt, &c. * Ruper. Filij Sion vtique Apostoli erant, & filij mater. Dñi nostri Iesu Christi, & ceterę mulieres orantes cū Apostolis, sicut Lucas meminit. Isti accepto Spiritū sancto prophetauerunt, id est, de celestibus

myste
*quantū ad hoc quam ipse. Dimittamus igitur d. Et Ra. Sa. quantum ad illud q̄ est falsitatis, scilicet, q̄ Christus sit venturus, & quædā alia ad hoc consequentia, & accipiamus illud quod est veritatis, scilicet, q̄ passus iste sit ad tempus Christi referendus. Et secundum hoc pars ista in duas diuiditur, quia primò ponitur, id quod iam est impletū in aduentu Christi primo. secundo quod restat implendū in aduentu eius secundo, ibi. Et dabo prodigia. Circa primū sciendum q̄ hanc literam allegat Petrus Apostolus. Act. 2. tanquam impletam ad literam in missione Spiritū sancti die Pentecostes super Apostolos aliosq; credentes in signo visibili; propter quod non est exponenda aliter ad literam à Catholicis, vt videtur, & secundum hoc dicitur. Et erit post. scilicet, post tempus re. test.
6 Effundam spiritū meū super. quod exponit Rab. Sal. sic. id est, s. per omnem hominem, cuius erat cor tñcerum ad modum carnis, id est, non obstinarum in peccatis, & secundum hoc dicitur. Ezech. xxxvi. j. Auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. id est, per deuotionem dispositum ad gratiam Spiritū sancti, & talia erant Apostolorum aliorumque discipulorum corda.
Vt aliter potest dici, Super omnem. id est, super Iudæos, & Gentiles. indifferenter. secundum quod habetur Act. x. propter quod dicitur ad Rom. x. c. Non est distinctio Iudæi & Græci, nam idem dominus omnium diues in omnes qui inuocant eum. Abundanter dando eis Spiritū sanctum.
7 Et ppheta. filij vestri. i. indiff. rētur dabitur Spiritū sanctus vni que sexui. vnde & in die Pentecostes inter apostolos erant mulieres, secundū q̄ dicitur Act. i. b. Hi erant perseverantes vnanimitè*

Mysterijs varijs linguis loquuti sunt. Et isti senes qualis erat inter eos prior Petrus, vel diuinis Paulus, sōnia sōnia uerūt, & iuuenes, qualis erat Ioannes, visiones uiderunt. * Theod. In Antiochia fuerunt prophetae, & doctores, fuit, & Agabus qui zonā Pauli accepit, & Corinthij ad quos Paulus, *Si autē oēs prophetent, intret aut infidelis: uel idiota, &c.* Quatuor filiae Philippi etiam propheticā gratiā receperunt. Quid dicemus de diuino Paulo? Nōnē prophetat d. *Ego scio, quod intrabūt lupi, &c.*

Act. 13. Act. 20.

2. Cor. 14.

Act. 20. Hiero. 1 columnas.

Matt. 2. a. Ibid. 27. f

Luc. 21.

Philip. 2. l. de resurr. carn. ca. 22.

l. 4. 2du. Marc. c. 39.

Luc. 21.

Qui uincunt malignum. Iuuenis erit Paulus, quando in via cecatus, & postea in extra factus, raptus est in Paradisum, & audiuit arcana uerba.
Qui adhuc spiritum timoris habent, quem perfest a charitas foris mittit.
Resuscitatus a mortuis.

Quando iam mortuus Ch. isto apertum est latus, & contra naturam sanguis & aqua profluxit, unde Quare rubrum est indumentum tuum. Signa.
Hic ignis in credentibus habet lumen, in incredulis tenebras, quae dicuntur uapores summi.
Non quod mutatus in tenebras, sed quia mundo induxit tenebras.
Hoc & si Euangelizant non memorant, tamen ad litteram factum esse credimus.

Credendo & operando, quod perfectorum est, qui corde credunt, & ore confitentur, & opere implent, alij uero in omni qui dicit domine domine in fratribus in reg. caelorum.

Loquens in i. a prophetia per Joel

Qui uincunt malignum. Iuuenis erit Paulus, quando in via cecatus, & postea in extra factus, raptus est in Paradisum, & audiuit arcana uerba.
Qui adhuc spiritum timoris habent, quem perfest a charitas foris mittit.
Resuscitatus a mortuis.
Quando iam mortuus Ch. isto apertum est latus, & contra naturam sanguis & aqua profluxit, unde Quare rubrum est indumentum tuum. Signa.
Hic ignis in credentibus habet lumen, in incredulis tenebras, quae dicuntur uapores summi.
Non quod mutatus in tenebras, sed quia mundo induxit tenebras.
Hoc & si Euangelizant non memorant, tamen ad litteram factum esse credimus.
Credendo & operando, quod perfectorum est, qui corde credunt, & ore confitentur, & opere implent, alij uero in omni qui dicit domine domine in fratribus in reg. caelorum.
Loquens in i. a prophetia per Joel

Ania somniabunt, & iuuenes uestri visiones uidebunt. Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis effundā spiritū meū, & dabo prodigia in caelo, & in terra, sanguinem, & ignem, & uaporē fumi. Sol conuertet in tenebras, & luna in sanguinem, antequam ueniat dies domini magnus & horribilis. Et erit, omnis qui inuocauerit nomen dñi saluus erit: quia in monte Sion & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Super seruos meos, & ancillas in diebus illis effundā spiritū meū, & dabo prodigia in caelo, & in terra, sanguinem, & ignem, & uaporē fumi. Sol conuertet in tenebras, & luna in sanguinem, antequam ueniat dies domini magnus & horribilis. Et erit, omnis qui inuocauerit nomen dñi saluus erit: quia in monte Sion & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

Conueniunt opinor, & domini pronunciationes, & prophetarum de concussionibus mundi, &c.

d Et iuuenes. Spiritus sanctus quem in Pentecoste super apostolos infudit, & quotidie in baptismo tribuit, qui ignis imminat credentes & consumit uitia. Per uaporē cōpunctio lachrymarū accit, unde quidam cōpuncti corde dixerunt apostolis. Quid facite uiri fratres.

e Et luna. Vel luna non est uersa in sanguinem historialiter, sed ludros blasphemiarū & negationis in Christū horreoopertos eterne simonij sui sanne cōdenauit, dicitur. Sanguis eius super nos, & super filios istos.

f Dies, &c. refusionis est magis credentibus electis.

g Sol conuertet in tenebras, & luna in sanguinem, dum dñs pendet in cruce. Vel illud restitendum ante diem iudicij, qui adeo magnus, & horribilis, ut in eo etiam columnae caeli dicantur contremiscere.

h Et erit, omnis qui inuocauerit, &c. Rupertus. Quicquid talibus prodigijs excitati, conuersi poenitentiam ege salui erunt. Nam & ipsa prodigia idcirco fient, ut conuertantur & salui sint. Cum dicitur Omnis subaudiendum absque distinctione Iudei & Graeci. Etenim Apostolus hoc intenderet, ac diceret. Non est distinctio Iudaei & Graeci.

i Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

j Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

k Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

l Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

m Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

n Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

o Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

p Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

q Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

r Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

s Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

t Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

u Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

v Sicut dixit dominus, & in residuis quos dominus uocauerit.

NICOLAUS DE LYRA.

* in oratione cū mulierib. & Maria matre Iesu, & statim subditur de Spiritu sancti descensu. Et dñi cōplerētur dies Pentecostes, &c. & Act. 21. b. dicitur. Erāt autē Philippo, quatuor filiae uirgines prophetantes. 1 Et iuuenes. hominibus cuiuslibet aetatis dabitur spiritus prophetiae. 2 Somnia somniabunt. reuelationes diuinas in somnis habebunt, ad quas anima est magis tūc disposita, pp abstractionē ab exteriorib. sensib. ut plenius dixi in prin. lib. Pjal. 3 Sed & super ser. meos. In primitiua. n. ecclesia omnib. baptizatis dabatur Spiritus sanctus in signo uisibili p. in. positiō nē manū Apostolorum, ut habetur Act. 8. & in plurib. alijs locis. Et adhuc oib. baptizatis, nisi obicē ponant datur gratia Spiritus sancti, licet nō in signo uisibili. 4 Et dabo. Hic cōsequēter ponitur q̄ restat adimplendū circa secundū Christi aduentū. Aliqui tamē exponūt tāquā impletū in primo aduentu: sed nō uidetur mihi, q̄ littera bene cōcordet, pp quod reducendū est magis ad tēpus secundi aduentus. Circa quod sciendū, q̄ Christo ascendente in celū angeli apparentes denunciauērūt eius aduentū ad iudiciū, dicētes Act. 1. b. Hic Iesus qui assumptus est à uobis in caelū, sic ueniet. s. ad iudiciū, ut exponunt oēs doctores sancti. Datio uero spiritus sancti in signo uisibili fuit manifestatio Christi ad dexterā patris glorificati, secundū quod dicitur Io. 7. f. Nondū. n. erat spiritus datus, q̄a Iesus nōdū erat glorificatus, & ideo sicut angeli Christo ascendente denunciauērūt aduentū eius ad iudiciū, sic Ioel propheta denuncians futuram missionem Spiritus sancti in signo uisibili, statim denunciat.

nunciat tēpus futuri iudicij. Et diuiditur in duas partes, quae primo ponuntur signa precedentia iudicij. Secundo iudicij exercitio. Quia ecce. Circa primū dicitur. Et dabo prodigia. Ista sunt uerba bilingua signa aduentū iudicij precedentia, prout expressus dicitur de ipsis Mat. 24. & Mar. 13. & Luc. 21. e. Erunt signa in sole & stellis, &c. 5 Sanguinē. quia ante aduentū Christi iudicij erit persequutio Antichristi, quae effundetur sanguis impientium. 6 Et ignem. s. conflagrationis precedentem aduentū iudicij. 7 Sol con. in. non secundum rem, sed secundum appariētiam, quia abscondetur eius lumen. 8 Et lu. similiter secundum appariētiam, sicut cum patitur eclipsim, rubra uidetur. 9 Antec. am. ue. di. id est, sui iudicij. 10 Magnus. quia omnes ibi conuertentur. 11 Et horribilis. s. peccatoribus & impijs Act. 2. 1. r. sic allegat. Et manifestus, quia tunc manifesta erunt absconditis nostri. 12 Et erit. non tempore iudicij, sed antē. Proph. e. n. frequenter de vno tempore transeunt ad aliud. 13 Omni. qui in uo. no. do. secundum quod dicitur ad Rom. 10. b. Corde. im. creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salu. m. 14 Quia in mon. ibi enim Saluator noster operatus est saltem per suam predicationem & benedictam passionem. Potest etiam hoc referri ad futurum tempus Antichristi, quem dominus Iesus interficiet iuxta Ierusalem in monte Oliueti cum magna parte sib. d. uentium, & sic fidelibus nomen eius innocantibus dicto modo erit ibi saluatio à persequutione eius. 15 Et in resi. i. in illis qui cepti ab Antichristo tunc conuertentur ad Christum.

ADDITIO I.

In c. ij. ubi dicitur in Post. hic consequenter inducit propheta ad la. Hoc quod dicitur, Canite tuba, plane potest intelligi, qd propheta ducit populum ad lamentum pro vastatione terrae fienda per quatuor animalia praedicta, & adhuc magis proprie de vastatione fienda per Chaldaeos, eo quod parum infra de hac vastatione loquens dicit, prope est dies tenebrarum. Constat autem quod vastationes factae per Grecos & Romanos non ita prope erant, sed satis longe.

ADDITIO II.

In eod. c. ubi dicitur in Postil. Ex hoc patet, quod supradictum est. Ex hoc quod dicitur hic, Ne dominentur eis nationes Non videtur quod Ioel prophetaverit de vastationibus futuris per quatuor regna supradicta, nam, ex vastatione terrae per erucam & bruem sequebatur fames in tantum quod viri Israelitici cogebantur ire ad alias regiones ad victum querendum, sicut legitur de Elimelech

C A P. III.

Via ecce in diebus. Cum saluatio fuerit facta in Sion & Ierusalem, iam propinquant die iudicij, Iudaeos qui propter infidelitatem fuerunt captiuati praedicantibus Elia & Enoch. conuer-

turn ad fidem, & sic omnis Israel saluus fiet, non tamen de duabus, sed etiam de decem tribubus. Et cum hoc impletum fuerit, congregabo. Hoc quod dicitur pueriliter intelligunt, qd in valle qua dicitur cin latere montis Ciueti, descensurus ad iudicium, Quod frivolum est quia non in terra, sed in spacio huius aeris sedebit conuertere locum montis Ciueti ex quo ascendit, Et sicut Ioannes Crisostomus dicit angeli deferent ante eum signum crucis. Iosaphat autem interpretatur iudicium domini. Ad iudicium ergo domini congregabuntur non solum Iudaei qui credere noluerunt, sed omnes impij qui ab initio mundi fuerunt. Iusti vero non descendent in vallem iudicij, id est damnationis, sed in nubibus eleuabuntur obuiam Christo.

Postquam praedicauiero caecis visum, & captiuis remisissimam, & liberauiero eos qui dominum confitentur & qui versantur in ecclesia in qua visio est pacis, Congregabo omnes Gentes quae credere noluerunt.

De his deducam. i. de sublimibus ad inferiora detraham: omnis enim qui pro peccato suo iudicatur, in valle ponitur quae dicitur Iosaphat, id est, iudicium domini. Qui non credit in dominum, non iudicabitur: qui non credit, iam iudicatus est, id est, damnatus.

Possunt haec omnia referri ad Assyrios & Chaldaeos qui in iudicio damnabuntur propter haec mala quae intulerunt Iudaeis. Qui quamuis legantur immixti a Deo ad puniendos Iudaeos, tamen iuste damnantur, quia victoriam non virtuti Dei, sed sibi attribuebant. Possunt etiam haec verba referri ad haereticos & superbos doctores, qui prae verbo & exemplo dissipant, & ad ritus gentilium descendunt.

Prælatum puerum in lupanari ponit, & puellam vendit pro vino, qui videt implicitos luxuria & alijs vitijs, & non auert gratia turpis lucris.

C A P. III.

Via ecce in diebus illis, & in tempore illo cum conuerterero captiuitatem Iudae & Ierusalem, congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat, & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperferunt in nationibus, & terram meam diuiserunt, & super populum meum miserunt sortem. Et posuerunt puerum in prostibulo, &

a ¶ Vbi ad modum Gentium alij Iouem colebant, alij Iunonem & huiusmodi. b ¶ Ut vnā pars terrae vni Deo seruiret, alia alij, Creta Ioui, Thracia Marti c ¶ Quia ex eis acciperet rex in seruos & ancillas, & quot vnusquisque princeps. d ¶ Ut contra naturam operarentur turpitudinem in masculos.

* Theod. Vel, post spiritualium donorum praedictionem, in aliam sententiam transtulit prophetiam, praedicans de Gog & Magog, de quibus Ezechiel, quemadmodum post reditum ex captiuitate, maximis copijs bellum in Hierosolyma inferent, nimirum ut verisimile est, gentibus vicinis Israel eos ad hanc rem sollicitantibus. E

Cum enim post reditum praecleari essent & illustres, Cyri beneficiis, tum in eos inuidia flagrantibus vendique magnae copiae coactae sunt, sperantes se urbem capturos esse. Et eos spes fefellit, qui ad hanc urbem Domino protegente, hostes perierunt. Congregabo omnes, &c. * Theod. Hoc est, congregari permittam: & primum eorum appetitum & impetum non prohibebo. Non enim inuitos duxit, sed volentes venire non prohibuit. d. Et deducam in vallem Iosaphat, &c. * Theod. Finitimi captiuitatis tempore terram diuiserunt, cum non esset amplius neque dominus neque agricola, & sortes miserunt. diuisiones videlicet agrorum facientes: eos autem Hebraeos qui eadem effugerant, in libidines & delicias vendiderunt. pro quibus pecuniam solutam in suos sumptus conuerterunt. Ceterum, disceptabo pro populo, posuit, ut doceret se ab eis re periturum esse poenas scelerum in populum suum commissorum: quamobrem accusat Tyrum & Galilaeam alienigenarum. Regio haec Tyri iram in corde retinens, patres secuta est eorum, qui his malis populum affecerunt. e Terram meam diuiserunt. * Rupertus. Hoc Assyrii & Chaldaeum fecisse leguntur, quia translatis filiis Israel, alienigenas in ciuitatibus eorum pro illis collocauerunt. Quod sequitur, & super populum meum miserunt sortem, Persarum ac Medorum regnum fecisse legitur, quando duodecimo anno regni Assueri, missa est fors in urnam quo die & mense gens Iudaeorum deberet interfici. Quod subiungitur, Et posuerunt puerum in prostibulo, respicit regnum Graecorum, sub quo ita corrupti sunt Iudaei ex imitatione eorum, ut Iason frater Oniae promiserit centum quinquaginta talenta, si potestati eius permitteretur gymnasium & ephorbiam Hierosolymis constituere. & ausus est optimos quosque ephorbium in lupanaribus ponere. Hoc illud est quod Apostolus horribiliter detestans in Gentibus. 2. Mach. 4.

* Theod.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

Via ecce hic consequenter ponitur iudicij exercituum, cum dicitur. 2 In diebus illis. i. cito post Antichristi persecutionem. 3 Cum conuerterero captiuitatem. i. Iudaeos ab Antichristo depro, qui detracta falsitate eius per Eliam & Enoch ad Christum seipsum conuertentur. 4 Congregabo omnes gentes in generali iudicio. 5 Et deducam eas in Iosaphat. quae est inter montem Oliueti, Ierusalem, non quod omnes ibi capiuntur, sed quia Christus descendens ad iudicium apparebit in aere super montem Oliueti unde ascendit in caelum, & iudicandi apparebunt circa illum locum, ita quod alij erunt in valle Iosaphat, & alij circa. 6 Et disceptabo. ostendam iudicium meum iustum, quia tunc

manifestabuntur omnibus merita & demerita omnium, & sic quantum ad electos & reprobos apparebit omnibus Christi iudicium esse iustum. 7 Super populo meo. ista hereditas est vniuersalis ecclesia, seu congregatio fidelium a primo Abel iusto usque ad vltimum electum, qui in fine mundi nasciturus est, ut dicit Grego. homil. 7. 8 Quos disper. captiuando & in exilium mittendo, sicut potissime patet de Christianis per tyrannos in exilium, & captiuitatem multoties & multipliciter missis. 9 Et terram, &c. s. terram promissionis, quam Saraceni diuiserunt sibi, Christianis inde partim crebris, & partim occisis. 10 Et super po. &c. ut acciperent sibi partes de mancipijs. 11 Et po. puerum &c. abutentes pulchris iuuenibus in virid contra

MORALITER.

1 Quia ecce in. In hoc capitulo ponitur processus iudicij

finalis, in quo non occurrit mihi alia expositio conueniens quam literalis, ideo pertransco.

Clamate hæc. Iudæi literatores dicunt, quia cum venerit Christus eorum, & aurea Ierusalem descenderit de celo, eræ Gentes Gog & Magog venturæ sunt contra Iudæos in bellum. quas diuinus sermo horretur, vt dimissa agricultura præparent se in bellum contra Iudæos, & contrahant

ecclia auxilia oim Gentium. Quos dñs ad hoc ironice provocat, quia non Iudæi, sed ipsi sunt ibi interficiendi. Vnde dicit, Ibi dñs faciet occubere robustos tuos o Gog & Magog. Sed melius ad diem iudicij hæc referatur: secundum topologiã, & moer deos suos vt præparent se ad vindictam & pugnandum contra inimicos. Iuxta topologiã, Gentes monum, & eos quotidie contra ecclesiam pugnant, & b Antichristo putantur sunt postius accipere, qui sed congregantur, & pereant. Ruper. Grandis fortis hic rhetorice: imò plusquã rhetorice declamationis impetus, quia videlicet grandis est res, & dicenda nequaquam exiliter. Hoc inquit, quod præxi me congregaturum esse oēs gentes, & deducturum in vallem Iosaphat, &c. *clamate.* i. prædicare in gentibus, iuxta illud, *Euntes in mundum vniuersum, prædicare euangelium, &c.* *sanctificate bellum,* videlicet baptizando eos in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti, quatenus ad bellum vniuersis iudicij, sanctitatis & iustitiæ sint armis induti & præparati. Et quia ad concursum illius belli sola baptismatis iustificatio non sufficit, *suscitate robustos,* idest. docete eos fruare omnia quæ mandauit vobis, vt tunc demum fiduciam habeant in die iudicij tanquam robusti, & *ascendant tanquam viri bellatores,* tanquam iudices terribiles, gladios accipites in manibus suis habentes ad faciendum vindictam in nationibus. Et quia res huius belli nimium grãdis est, eumq; negligi nimis damnosum, *Concidite aratra vestra,* &c. i. labores huius seculi, & vsum huius mudi, cuius figura præterijt, postponite euangelio Christi, & verbo vt in illo studentes arma vobis optima circumponentis, quibus in illo bello opus erit.

Infirmus dicat, quia fortis sum. * Ruper. Idest, quisquis ad bellum sese præparatum esse cupit, tunc demum fortis sese speret in domino inueniri, cum humiliter cognouerit, quã in semetipso infirmus sit. *Nã virtus in infirmitate,* hoc

hoc est, infirmitatis propriæ cognitione, *perficitur.* Taliter *D erumpite,* inquit, & *venite omnes gentes.* i. ab oriente, & occidente, à septentrione & meridie, omnes inquit, *gentes,* quia apud Deum nulla personarum acceptio vel distinctio est, sed oēs pro meritis discernens, probos remunerabit, im-

probos puniet. Itaq; venite & congregamini, alij ad dexteram, alij ad sinistram, separandi. Hæc proloquens Spiritus propheticus, cum hæc n^o de multis, vel ad multos pluraliter loquutus fuerit, miro modo ad quẽdã singulariter, repente apostrophem facit, dicendo. *Ibi occubere faciet robustos tuos.* Quis est iste robustorum possessor, nisi qui apud beatum Iob dicitur *rex super cæs filios superbis:* Hunc. n. cum suo principe faciet occubere dicendo, *Ite maledicti in ignem aternum, qui parati estis diabolo & angelis eius.* *Consurgant.* Alii dicunt Gentes dānandas moneri, vt surgant ad iudicium suæ dānationis. Et ironice monentur, vt præparent se ad bellum, in quo sunt interficiendi, quia summata est malitia eorum. Quidam in bonum hoc interpretatur, & dicunt Gentes ascendere in vallē Iosaphat, quæ interpretatur iudiciū dñi, & ibi sedere dñm, ad remunerandos bonos qui de circumitu congregabuntur contra aduersarios Dei, & succident messem hostium, & calcabunt eos, quia malitia eorū completa est, & in tñ exuberant musta, idest malitia eorum, vt torcularia capere non possint. Et vt sciamus de qua vindemia loquitur, addit. *Multiplicata est mæcorum.* s. qui contra Deum congregati sunt. Iudæi hoc interpretantur de Gog & Magog, quas arbitrantur post mille annos restituta Ierusalē contra populū Dei in vallē Iosaphat venturas, & ibi vindemiādas. *In valle concisionis.* Vallis concisionis dicitur sententia Dei, qua concidet & separabit electos à reprobis. *Sol & luna.* In quo die tormenta pereuntium sol & cætera sidera non poterunt intueri, sed retrahent fulgorem, & seneritatem punientis aspiceri non audebunt, non quod damnanda sint Dei iudicio, sed quia omnis creatura in tormentis aliorum, de suo iudicio pertimescat, vnde, *Nam & virtutes eorum mouebuntur.*

Adueniēte verò sole oia luminaria videbuntur minora ri à suo splendore, vnde dñs, *Sol obscurabitur, & luna nõ dabit*

NICOLAUS DE LYRA.
uiritimus. Tyrus autem Sidon & Philisthæa sunt loca maritima. *Clamate.* Hic ponitur alia vltio implenda tempore noui testamenti, & dicunt aliqui, quod erit vltio finalis iudicij, sed litera videtur dissonare, quia dicitur hic. *Sanctificate bellum, suscitare.* quia in finali iudicio non congregabuntur Gentes ad bellandum, sed ad penas & præmia recipiendum, & ideo videtur mihi, quod conuenientius potest exponi de persecutione Antichristi, qui violentia armorum conabitur totaliter transferre Dei cultum ad se. ij. ad Theff. ij. Ostendens se tanquam sit Deus, & secundum hoc dicitur, *Clamate hæc.* i. clamabitis vos ministri Antichristi, & sic erit exponendum in sequentibus. *Sancti beati.* confirmate contra colentes Deum. In Hebræo habetur, *Præparate bellum,* Verbum enim Hebraicum hic positum equiuocum est ad præparare & sanctificare. *Suscipite.* ro. vt adherant Antichristo. *Concidite aratra.* i. alias occupationes dimittite, & ei adhereite. *Infirmus dicat.* i. nullus se excuset quin ei obediat in Christianorum persecutione. *Erumpite.* idest, venite cum magno impetu. *Et congregamini.* ad Antichristum, & potissime in Ierusalem vbi ostendit se tanquam sit Deus ij. ad Theff. ij. *Ibi occubere faciet.* interficiens Antichristum & maiorem partem

partem sibi adherentium.
 9 *Consur.* Hic consequenter describitur mundi consummatio, quæ sequetur dictam persecutionem. Et diuiditur in duas partes. Quia primo describitur finale iudicium, vt addantur aliqua quæ supra sunt omissa. Et secundo pœnæ & præmia, ibi, *Et scietis.* Circa primū dicitur, *Consurgant & ascen.* scilicet de sepulchris suis per generalem resurrectionem.
 10 *In vallem.* Circa enim illum locum erit iudicium, vt prædictum est.
 11 *Mittite sal.* i. mittetis, & hoc dicitur angelis qui erunt exequutores diuine iustitiæ, secundum quod dicitur *Mat. xiiij. e.* *Messis* verò consummatio seculi est, *messores* autem sunt angeli.
 12 *Quoniam maturauit.* idest, venit tempus reddēdi pœnas & præmia pro meritis.
 13 *Venite & c. mecum ad iudicium:* tunc enim Christus venturus est cum angelis suis.
 14 *Quia plenum.* Repetitiō est eiusdem ad maiorem expressionē, quia quod significauit per messem, hoc significat per vindemiam.
 15 *Quia multipl. est.* q. d. pœna non est amplius differenda.
 16 *Populi populi.* & c. tunc enim fideles populi ab infidelibus separabuntur.
 17 *Sol & luna obtene.* Apparente enim claritate iudicis, obscurabitur claritas luminum ad presentiam maioris luminis.

Lumen suum, & stella cadent de celo. Vel etiã reprobis omnia
A videbuntur obtenebrari.

a *Et do. de. * Ruper. Quoniã de die illo dñi magno & horribili hætenus sermo est, rectè rugius iste & vox ista domini illa intelligitur, de qua in Euangelio dicit, Nolite mirari hoc, quia venit*

hora in qua omnes qui in monumentis sunt, au-

dient vocem filij Dei. Illa. n. vox est qua

infernum moriendo ac resurgendo ter-

ruit ac vicir. prædã- que ex eo tulit. De hoc rugitu & Jacob

Gen. 49. & Amos 1. Tunc & virtutes celo-

rum mouebuntur. Nec paruus erit ter-

ræmotus in occursum iudicis, sed tan-

tus, vt mortui oēs impulsī tanquã dor-

mientes excitentur. Et electi quidem, &

ipsi quoq; timebunt, sed in ipso tremore

fortem & firmam retinebunt spem.

B Cum omnia ob-

tenebrata fuerint, dominus quasi leo de Siõ

(idest, de ecclesia constante ex angelis & hominibus)

tam excelsa & terribili voce contra reprobos clamabit,

vt cardines celorum & terrarum fundamenta quatiantur,

& ipse seuerus malis, suis erit spes, liberans eos, & dabit eis fortitudinẽ,

qui sunt filij Israel contemplantes Deum.

c *Et scietis quia, &c.* In iudicio sciẽt, & qui punietur, & qui assumentur,

quod dñs habitet in Sion, & in Christo monte suo, vel in eo qui se dignũ Deo habitaculum præparauit.

Hoc Iudæi ad fabulam mille annorum referunt, quando putant Christum habitaturum in Sion,

& in Ierusalem aurea sanctorum populos congregandos, vt qui in isto seculo oppressi sunt ab aliis, in illo imperent cunctis nationibus.

c *Et erit Ierusalem, &c.* Et post diem iudicij Ierusalem constans ex angelis & hominibus erit absque aliqua contaminatione quam prius contraxit in commixtione malorum, & alienus, idest, diabolus vel aliqua praua cogitatio, non reperiet viam: iustis habentibus Dei pacem.

d *Et erit in die illa. * Tertul.* Alia species erit, qua pleraq;

figuratẽ

retraxerunt splendorẽ suum. Et dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã.

Et mouebuntur celi & terra, & dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et

scietis quia ego dñs Deus vester habitas in Sion in monte sancto meo. Et erit Ierusalem sancta, & alieni nõ transibunt per eã amplius. Et erit in die illa, stillabunt montes

† dulcedinem, & colles fluent lacte. Et per oēs riuos Iuda ibunt aqua, & fons de domo domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarũ. Ægyptus in desolatione erit, & Idumæa in desertum perditionis, pro eo quod iniquè egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinẽ innocentẽ in terra sua. Et Iudæa in eternũ habitabitur, & Ierusalẽ in generatione & generationem. Et mundabo sanguinem eorum quos non mundaueram, & dominus commorabitur in Sion.

Cum omnia obtenebrata fuerint, dominus quasi leo de Siõ

(idest, de ecclesia constante ex angelis & hominibus) tam excelsa & terribili voce contra reprobos clamabit, vt cardines celorum & terrarum fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis, suis erit spes, liberans eos, & dabit eis fortitudinẽ, qui sunt filij Israel contemplantes Deum.

b *Et scietis quia, &c.* In iudicio sciẽt, & qui punietur, & qui assumentur, quod dñs habitet in Sion, & in Christo monte suo, vel in eo qui se dignũ Deo habitaculum præparauit.

Hoc Iudæi ad fabulam mille annorum referunt, quando putant Christum habitaturum in Sion, & in Ierusalem aurea sanctorum populos congregandos, vt qui in isto seculo oppressi sunt ab aliis, in illo imperent cunctis nationibus.

c *Et erit Ierusalem, &c.* Et post diem iudicij Ierusalem constans ex angelis & hominibus erit absque aliqua contaminatione quam prius contraxit in commixtione malorum, & alienus, idest, diabolus vel aliqua praua cogitatio, non reperiet viam: iustis habentibus Dei pacem.

d *Et erit in die illa. * Tertul.* Alia species erit, qua pleraq; figuratẽ

retraxerunt splendorẽ suum. Et dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã. Et mouebuntur celi & terra, & dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et

scietis quia ego dñs Deus vester habitas in Sion in monte sancto meo. Et erit Ierusalem sancta, & alieni nõ transibunt per eã amplius. Et erit in die illa, stillabunt montes

† dulcedinem, & colles fluent lacte. Et per oēs riuos Iuda ibunt aqua, & fons de domo domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarũ. Ægyptus in desolatione erit, & Idumæa in desertum perditionis, pro eo quod iniquè egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinẽ innocentẽ in terra sua. Et Iudæa in eternũ habitabitur, & Ierusalẽ in generatione & ge-

nerationem. Et mundabo sanguinem eorum quos non mundaueram, & dominus commorabitur in Sion.

Cum omnia obtenebrata fuerint, dominus quasi leo de Siõ

(idest, de ecclesia constante ex angelis & hominibus) tam excelsa & terribili voce contra reprobos clamabit, vt cardines celorum & terrarum fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis, suis erit spes, liberans eos, & dabit eis fortitudinẽ, qui sunt filij Israel contemplantes Deum.

b *Et scietis quia, &c.* In iudicio sciẽt, & qui punietur, & qui assumentur, quod dñs habitet in Sion, & in Christo monte suo, vel in eo qui se dignũ Deo habitaculum præparauit.

Hoc Iudæi ad fabulam mille annorum referunt, quando putant Christum habitaturum in Sion, & in Ierusalem aurea sanctorum populos congregandos, vt qui in isto seculo oppressi sunt ab aliis, in illo imperent cunctis nationibus.

c *Et erit Ierusalem, &c.* Et post diem iudicij Ierusalem constans ex angelis & hominibus erit absque aliqua contaminatione quam prius contraxit in commixtione malorum, & alienus, idest, diabolus vel aliqua praua cogitatio, non reperiet viam: iustis habentibus Dei pacem.

d *Et erit in die illa. * Tertul.* Alia species erit, qua pleraq; figuratẽ

retraxerunt splendorẽ suum. Et dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã. Et mouebuntur celi & terra, & dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et

scietis quia ego dñs Deus vester habitas in Sion in monte sancto meo. Et erit Ierusalem sancta, & alieni nõ transibunt per eã amplius. Et erit in die illa, stillabunt montes

† dulcedinem, & colles fluent lacte. Et per oēs riuos Iuda ibunt aqua, & fons de domo domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarũ. Ægyptus in desolatione erit, & Idumæa in desertum perditionis, pro eo quod iniquè egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinẽ innocentẽ in terra sua. Et Iudæa in eternũ habitabitur, & Ierusalẽ in generatione & ge-

nerationem. Et mundabo sanguinem eorum quos non mundaueram, & dominus commorabitur in Sion.

Cum omnia obtenebrata fuerint, dominus quasi leo de Siõ

(idest, de ecclesia constante ex angelis & hominibus) tam excelsa & terribili voce contra reprobos clamabit, vt cardines celorum & terrarum fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis, suis erit spes, liberans eos, & dabit eis fortitudinẽ, qui sunt filij Israel contemplantes Deum.

b *Et scietis quia, &c.* In iudicio sciẽt, & qui punietur, & qui assumentur, quod dñs habitet in Sion, & in Christo monte suo, vel in eo qui se dignũ Deo habitaculum præparauit.

Hoc Iudæi ad fabulam mille annorum referunt, quando putant Christum habitaturum in Sion, & in Ierusalem aurea sanctorum populos congregandos, vt qui in isto seculo oppressi sunt ab aliis, in illo imperent cunctis nationibus.

c *Et erit Ierusalem, &c.* Et post diem iudicij Ierusalem constans ex angelis & hominibus erit absque aliqua contaminatione quam prius contraxit in commixtione malorum, & alienus, idest, diabolus vel aliqua praua cogitatio, non reperiet viam: iustis habentibus Dei pacem.

d *Et erit in die illa. * Tertul.* Alia species erit, qua pleraq; figuratẽ

retraxerunt splendorẽ suum. Et dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã. Et mouebuntur celi & terra, & dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et

scietis quia ego dñs Deus vester habitas in Sion in monte sancto meo. Et erit Ierusalem sancta, & alieni nõ transibunt per eã amplius. Et erit in die illa, stillabunt montes

† dulcedinem, & colles fluent lacte. Et per oēs riuos Iuda ibunt aqua, & fons de domo domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarũ. Ægyptus in desolatione erit, & Idumæa in desertum perditionis, pro eo quod iniquè egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinẽ innocentẽ in terra sua. Et Iudæa in eternũ habitabitur, & Ierusalẽ in generatione & ge-

nerationem. Et mundabo sanguinem eorum quos non mundaueram, & dominus commorabitur in Sion.

Cum omnia obtenebrata fuerint, dominus quasi leo de Siõ

(idest, de ecclesia constante ex angelis & hominibus) tam excelsa & terribili voce contra reprobos clamabit, vt cardines celorum & terrarum fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis, suis erit spes, liberans eos, & dabit eis fortitudinẽ, qui sunt filij Israel contemplantes Deum.

b *Et scietis quia, &c.* In iudicio sciẽt, & qui punietur, & qui assumentur, quod dñs habitet in Sion, & in Christo monte suo, vel in eo qui se dignũ Deo habitaculum præparauit.

Hoc Iudæi ad fabulam mille annorum referunt, quando putant Christum habitaturum in Sion, & in Ierusalem aurea sanctorum populos congregandos, vt qui in isto seculo oppressi sunt ab aliis, in illo imperent cunctis nationibus.

c *Et erit Ierusalem, &c.* Et post diem iudicij Ierusalem constans ex angelis & hominibus erit absque aliqua contaminatione quam prius contraxit in commixtione malorum, & alienus, idest, diabolus vel aliqua praua cogitatio, non reperiet viam: iustis habentibus Dei pacem.

d *Et erit in die illa. * Tertul.* Alia species erit, qua pleraq; figuratẽ

retraxerunt splendorẽ suum. Et dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã. Et mouebuntur celi & terra, & dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. Et

scietis quia ego dñs Deus vester habitas in Sion in monte sancto meo. Et erit Ierusalem sancta, & alieni nõ transibunt per eã amplius. Et erit in die illa, stillabunt montes

figuratẽ protenduntur per enigmata, & allegorias, & parabolas, aliter intelligenda quã scripta sunt. Nã & montes lemus destillaturos dulcorẽ non tñ vt sapam de petris, ac defrutũ de rupibus speres: & terrã audimus lacte & melle manantẽ, non tñ vt de glebis credas te vnquam place-

tas coacturum.

1 Dño habitante

2 Sion post ascensio-

3 ad celos, vel post d-

4 iudicij, montes. i. i-

5 postoli, & celsi pr-

6 dicatores abund-

7 bunt suauitate el-

8 quij, & stillabunt-

9 eis spirituales gra-

10 & colles. i. nõ hab-

11 tes tantã plenitu-

12 nẽ intelligẽtiẽ er-

13 tẽt lac, quo nutrit

14 infantia ecclesiã,

15 per oēs riuos Iuda

16 idest, super credẽ

17 & filios ecclesiã

18 dabunt aquã. i. spi-

rituales gratiã: quã

hil in eis aridũ e-

rit. **16** *De domo domini*

17 *i. primitiua eccle-*

18 *egredietur fons*

ptismatis & doc-

nã qui irrigat corda Gentilium, quã spinis vitiorum

aculeis malarũ cogitationũ pungebatur, vt ibi oriatur

res virtutũ vbi prius oriebantur punitiones vitiorum

f. Ægyptus in desol. Hæc etiam Iudæi referunt ad tempus

quo suum Messiam expectant, sed melius ad diem iudicij

vel resurrectionis referuntur. Ægyptus interpreta-

mœror vel tenebrã, vel persequens. Idumæa terrena,

cruenta. Qui ergo sanguinem martyrum fuderunt, & renis operibus vacauerunt, perpetua damnatione operentur: quia quotidie contra filios ecclesiã mala operantur, & sanguinem eorum decipiendo effundunt.

g *Et Iudæa.* Prouincia confessionis & gloriã, & vrbis qua gloria Dei cernitur, erit æterna Dei habitatio. Non in vna tantum, uel plures generationes, sed in generatione & generationem, in duabus generationibus erit qui de Iudæis uel Gentibus crediderunt.

h *Et munda.* Mundat dominus sanguinem peccatorum in Euangelio, quem prius in lege non mundauerat peccatores & immundos ibi relinquendo. *Conclusit enim nã sub peccato, vt omnium miseretur.*

Io. 5.
† Iere. 15. f.
Amos 1. a.

† mustum.
† super.

l. 3. adu.
mar. cap. 5.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et dom. de Si. contra impios sententiam proferendo.
- 2 Et de Ierusalem dabit uocem. iustis dicendo, Venite benedicti patris mei, &c. Et dicitur hic de Sion & de Ierusalem, eò quòd locus iudicij erit ibi, vt prædictum est.
- 3 Et mouebuntur. ad receptionem.
- 4 Et terra. ad receptionem reproborum, quia locus gehennæ sub terra dicitur esse.
- 5 Et domi. spes, po. quia nunc videbit Dei populus, quòd non est sua spe defraudatus.
- 6 Et scietis. hic consequenter describuntur pena & præmi. i. iudicij generale sequentiã, & primò præmia, cñ dicitur, Et scietis. vos iusti.
- 7 Quia ego domi. videntes me facie ad faciem.
- 8 Habitã in Sion. s. celesti, de qua dicit Apostolus ad Heb. xij. e. Accessistis ad Sion montem & ciuitatem Dei uiuentis Ierusalem celestem, de qua subditur, Et erit Ierusalem sancta.
- 9 Et alieni non transibunt per. i. improbi amplius non erunt comixti cum iustis, sicut fuit in Ierusalem terrena & militante ecclesia, quæ est etiam Ierusalem, vt dicitur in scriptura.
- 10 Et erit in die illa, stillabunt montes dulc. Per istã intelligitur suauitas, quæ erit in celesti patria, sicut frequenter in pluribus locis veteris testamenti ac noui fructio beata per sensibilia delectabilia metaphoricè designatur.
- 11 Et fons de. i. plenitudo beatitudinis signata nomine fontis.
- 12 Et irrigabit tor. i. illis qui in præsentia vita ad modũ spinarum fuerunt aridissimi per carentiã delectabilium, & hoc propter Christũ. In Hebræo aut habetur. Et irrigabit torrente Sethim & per hoc possunt intelligi corpora sanctorũ, quæ tñ erũt incorruptibilia, sicut & ligna Sethim sunt imputribilia, & hoc erit quia beatitudo aia redũ

ADDITIO I.

In c. ij. vbi dicitur in Postil. Et posuerunt puerũ in prostibulo.

- dabit ad corpora. Cõsequenter agitur de penis reprobõrũ, cñ dicitur.
- 13 Ægyptus in desol. erit. s. infernalis. Et per istas duas res intelliguntur generaliter omnes peccatores, isti tamen specialiter exprimuntur quia Ægyptus filios Israel iniquè oppressit, & Eua quo dicta est Idumæa, fratrem suum Iacob innocentem persequens fuit. In causa verò damnationis reprobõrum exprimuntur specialiter peccata crudelitatis, vt prædictum est. & idẽ subditur. pro eo. p. subintelliguntur tamen omnia alia peccata. Consequenter reuertitur ad præmiũ bonorum, dicens.
- 14 Et Idu. Sicut supra per Ierusalẽ & Sion metaphoricè intelligitur ciuitas celestis, sic hic p Iudæã terra uiuentiũ, sicut Ier. xxx. c. In dieb. illis saluabitur Iuda. ibi per Iudæã intelligitur õs habitans Deũ corde, & ore, & operibus et secundũ dictã antiquorũ, vt ostensum fuit ibidẽ, sic in proposito p Iudæã quæ interpretatur cõfessio, intelligitur patria celestis, vbi est uigis confessio dñi laudis. Ps. lxxxij. a. Beati qui habitãt in domo tua dñe &c.
- 15 In generatione &c. idest, sine fine.
- 16 Et mundabo sang. &c. De cursu cõi iusti affligitur in presentia, propter quod ab hominibus sensibilia bona attendentibus, (quorũ est maior numerus, secundũ illud Eccl. j. d. Stultorũ infinitus est numerus,) reputantur Deo odiosi, & sic iniusti, sed in beatiuõ celesti declarabitur eorum iustitia. & secundum hoc dicit dominus. Et mundabo sanguinem. illos tunc fuisse mundos ostendat.
- 17 Quos non mundaueram. i. quorum munditiã non dicitur uerã in præsentia vita hominibus attendentibus tantũ sensibilia natura.
- 18 Et dominus commorabitur. s. celesti, vbi clarè & perpetuò videbitur, & à sanctis pro sua voluntate habebitur ad fructu. Ad quam fructuionem nos perducat, qui cum Patre & Spiritu sancto uiuit & regnat in secula seculorum. Amen.

Vbi nos habemus, puerum in prostibulo, in Hebræo habent posuerunt puerum in meretricem.

ADDITIO II.

In eodem capitulo ubi dicitur in Postilla. Et Idumæa in desertū conditionis.

Per istas duas Gentes posunt intelligi generaliter omnes peccatores ecclesiam perturbantes, qui in duo genera diuiduntur. Quidam enim eorum persequuntur ecclesiam eam violenter opprimendo, qui per Aegyptum intelliguntur, quæ filios Israel oppressit violenter. Alij verò perturbant ecclesiam per falsas scripturarum interpretationes, & tales per Idumæam intelliguntur. Idumæa enim accipitur

*Incipit Prologus Sancti Hieronymi in
Amos propheta.*

ZIAS rex cum Dei religionem sollicitè æmularetur, nimio religionis amore prouocatus contra præceptum legis Moyssi, arrepto thuribulo vt historia libri secundi Paralipomenon ostendit, sacerdotale officium præsumere conatus est. Ob eam rem terræmotum in templo Dei constat exortum Cuius etiã Zacharias propheta meminit. Ante hunc itaque terræmotum Amos propheta temporibus

Item Prologus ex epistola sancti Hieronymi ad Paulinum.

AMOS propheta pastor & rusticus, & ruborum moros distringens, paucis verbis explicari non potest. Quis enim dignè exprimat, tria & quatuor scelera Damasci, Gaza, Tyri, Idumææ, filiorum Ammon & Moab, & septimo octauoque gradu Iudæ & Israel? Hic loquitur ad vaccas pingues, quæ sunt in monte amatiæ, & ruituram domum maiorem minoremque testatur. Ipse cernit fictorem locustæ, & tantem dominum super murū litum, vel adamantinum, & vicinum pomorum attrahentē

Item alius Prologus.

Hic Amos propheta & pastor non fuit pater Isaia propheta, quanquam & ille propheta extiterit. Nam alijs literis ille, alijs ille apud Hebræos scribitur, quæ differentia literarum apud Latinos non habetur, & ille fortis vel robustus, hic verò auulsus interpretatur, qui loquitur contra decem tribus, quæ per idolatriam à cultu Dei & à regno Dauid erant auulsæ. Fuit autem cognatio eius ex oppido Thecue, quod sex miliaribus distat à Bethleem, curam gerens pecorum in latitudine camporum, qui sunt proximi oppido Thecue, in quibus humi aridæ atque arenosæ nihil omnino

sepè in scriptura pro synagoga Iudæorum quæ falsas interpretationes fingit in sacra scriptura ad peruenienda mysteria Christi, prout supra. Is. 34. in additionibus.

ADDITIO III.

In eodem cap. 3. ubi dicitur in Postilla. Et mundabo sanguinem eorum.

Super illud verbum, Et mundabo sanguinem eorum, quæ non mundaueram. Glos. Mundat dominus sanguinem peccatorum in Euangelio, quem prius in lege non mundaerat.

prædicti regis, & temporibus Ieroboã filij Ioas regis Israel, in eas Gentes quæ lectione comprehensæ sunt, iram Dei ob eas causas quas memorauit, affuturam denunciat. Et quia idem propheta in sequentibus ait: Super tribus impietatibus, & super quatuor non conuertam eum, tertio peccatorum indulgentiam Deum dare posse significat, quæ quarto eadem peccata admittentibus, nec penitentiam nec indulgentiã daturum annunciat. Nam per ignis similitudinem, quem in prædictas gentes immittendum prædixit, grauem atque irreuocabilem Dei irã ad euerfionem earundem ciuitatum processurã voluit demonstrare.

supplicia peccatoribus, & famem in terra, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum domini, non dixit verba, sed verbum. Amos verò interpretatur onustus. Hic Amos spiritali gratia plenus prophetauit inter ceteros prophetas. Non enim ipse solus erat propheta: sed etiam alij. Esse quippe non poterat propheta, nisi pastor antè fuisset. Qui etiam tuba sua clangit per singulos dies erudiens & docens in ecclesia. In veritate enim vox omnium prophetarum tanquam tuba spiritalis est prædicans in ecclesia, secundum quod scriptum est, † Ascende in montem excelsum tu † Is. 40. b. qui euangelizas Sion, exalta vocem tuam qui prædicas Ierusalem.

frugum gignitur, sed vberimis pascuis abundant, & ideo cuncta sunt plena pastoribus, & sterilitas terræ compensatur pecorum multitudine. Ex hoc numero pastorum fuit Amos imperitus sermone, sed plenus scientia. Prophetauit autem eisdem temporibus quibus loel, Naum, Ionas, Hosee, Isaïas. Sed aliquantulum exorsus est prophetare antequam Isaïas. Maximè autem contra decem tribus loquutus est, inter ferens pauca de duabus. Hunc ablatum de numero pastorum misit dominus vt in Samaria prophetaret, quem Amasias sacerdos frequenter plagis affixit, tandem filius eius Ozias veste per tempora transfixit. Post hæc semiuius in terram suam euectus, post aliquot dies dolore vulneris expirauit: sepultusque est cum patribus suis.

CAP. I.

A **V**erba Amos. Hiero. Amos non ad Ierusalem, sed ad Israel in Samaria prophetat, quod apparet ex eo quod scriptum est, Misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam regem Israel, dicens, Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel. Et post paululum dixit Amasias ad Amos. O videns fuge in terram Iuda, & ibi prophetaabis, & in Bethel non adicies, quia sanctificatio regis & domus regni est. Cui respondit Amos, Non sum propheta, nec prophete filius, sed opilio, yuboru moros distinguens, tulitque me dominus cum sequeretur grege, & dixit, Vade & propheta ad populum meum Israel.

Hiero. Ozias imperium vel fortitudo domini. Ieroboam iudicatio, vel causa populi, vel diuisio populi, vel mora, vel temporalitas. Thecuc clangens tuba, Amos auulsus. Tempore ergo quo populus auulsus a domino erat, vel a regno Dauid, Amos sicut clangens tuba, cecinit super Israel, quod quodammodo erat rectissimum Deo, dum Ozias regnaret in Iudaea in quo propter templum & sancta sanctorum manebat fortitudo domini, & regebat confitentem populum. Sed Ieroboam qui fuit causa diuisionis populi, regnat in Israel idolis seruiente.

Ozias idem est qui Azarias, qui indebitum sacerdotium sibi vendicans, percussus est lepra in fronte, sed & terram motus factus est magnus per totam Ierusalem. Ieroboam vero fuit pronepos Iehu, cui Iehu dominus promiserat, quod usque ad quartam generationem ex semine eius essent reges super Israel, & in hoc Ieroboam promissio illa completa est.

Theod. Quidam non diligenter, rationem temporum attendentes, hunc terramotum opinati sunt factum fuisse, cum magnus Esaias post Ozias interitum, vidit dominum sedentem in folio excelso & elato, cum commota sunt superluminaria cardinum a voce clamantis. ego vero cum tempora disquisissem, hoc fallum esse deprehendi. Siquidem post Ozias interitum terramotus extitit, nam duobus annis antequam prophetiam mirificus Amos propheta incepisset, quinquagesimus annus agebatur regni Ozias. At Hieroboam hoc tempore non superstes erat, nam huius vicessimo septimo regni anno Ozias gubernacula regni sui suscepit. Ex temporibus igitur perpicuum est, in principio regni Ozias diuini Amos predictiones factas fuisse, quoniam donum prophetiae se accepisse inquit Hieroboam adhuc regnante.

Incipit Post. uenc. Nico. de Lyra super Amos pro. Cap. I.

Verba Amos. Hec propheta quae tertio loco ponitur in duas partes diuiditur in proemium & tractatum qui incipit, ibi, Et dixit. In prima parte primo notificatur autor ex nomine, cum dicitur, Verba Amos. & iste est alius ab illo qui fuit pater Isaiæ. licet uterque fuerit propheta. I. I. e. n. fuit nobilis & de genere regio, hic autem rusticanus. Ille est scribitur in Hebræo per litteram Aleph in principio, & Iude in fine. iste uero per litteram ain in principio & samech in fine, propter quod ille robustus, hic auulsus interpretatur. Notificatur etiam ex officio cum dicitur. Qui fuit. Est autem Thecuc territorium segetibus ineptum, sunt tamen ibi. piscina animalium secunda, secundo ostenditur quibus prophetauerit, cum dicitur. Quae uisus. I. super regnum x. tribuum, contra illud principaliter prophetauit, secundario tamen contra plura alia regna, ut uidebitur. Tertio ostenditur tempus in quo prophetauit, & primo in generali, cum dicitur. In diebus. &c. Ipsi enim simul regnauerunt partialiter, tamen quia ultima pars regni Ieroboam & prima regni Ozias simul concurrerunt, ut patet. 4. Reg. 15. Ozias tamen ibi nominatur Azarias, quia fuit binominis secundum in speciali, cum dicitur. Ante duos. Ozias. n. rex Iuda in superbiam elatus uoluit offerre thymiam in templo domini super altare incensum, & tunc a domino fuit lepra percussus, & fuit etiam tunc terramotus, ad ostendendum iram Dei

MORALITER. Super tri. Per Damascum qui interpretatur bibens sanguinem oppressor innocentium, quia manducat & bibit

b Do. de Si. Naturale est ut omnes qui uolunt rem reuicōparare, ex eis rebus sumant cōparationes quas sunt experti, & in quibus nutriti. V. g. Naute suos inimicos uentis, dānū naufragio, tristitiam tēpestati, lentitiam uerō & prosperitatē placidissimæ auræ, æquora campis assimilant. Sic pastore rugitui leonis suū timorem simulāt inimicos dñt leones uros uel lupos. Sic iste qui fuit pastor pecorū timorē Dei rugitui cōparat leonis. De Sion ubi tēplū & religio Dei, non de Bethel uel Dā, ubi erāt at rei vituli. Rugiet. i. timorē suū x. tribus incutiet cōminant captiuitatē. Et ideo lugebūt sp̄ pa. & exccabitur. uer. car. p̄ hæ signatur terra. x. tribuū, quae fertilissima erat, quae in proximo erat ab Assyrijs capti uāda sub Ozeo ultimo regē eorū qui significatur p̄ uertic Carmeli. quo adducto speciosa pas. principes seculi & potentes. x. tribuum luxerūt quia euacuata est terra eorū rege abducto.

Incipit Amos prophet.

CAPVT I.

Verba Amos, qui fuit in pa
a ¶ Illo visu quo prophetae uidentes dicuntur, qui quod prophetabant per Spiritum sanctum intelligebant.
storib. Thecuc, quæ uidit
a ¶ Decem tribus.
super Israel in diebus O-
a ¶ Priusquam lepra percuteretur Ozias.
ziæ regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas
a ¶ Idem prorsusquam captiuitas omnia conuerteret, quæ duobus annis duplicem ostendit angustiam decem tribuum & duarum, ut agentes si uellent penitentiam, motum terræ de cætero non sentirent.
regis Israel ante duos annos terræ motus. Et
dixit, ¶ Dñs de Sion rugiet, & de Ierusalē dabit
a ¶ El bñt ma oēs in p̄pulo, quia eorū reueretur & captiu. bitur Ozeo rex Israel.
bit uocem suam. ¶ Et luxerūt speciosa pastorū, & exsiccatus ē uertex Carmeli. Hec dicit
a ¶ Scientia circuncisionis.
¶ Si Azahel & populus eius semel & bis tantum modo populum meum esset persecutus, & roritant parcere illi, sed quia diu expectaui ad penitentiam, ut conuulsus reciperet sanctatem, & contra ipse abusus mea patientia tertio & quarto afflixit, cogit mutare sententiam, ut plagis eorū penitentiam delinquentes.
dominus, ¶ Super tribus sceleribus Damas-

uus Abrahamæ Elyezer in campo ubi occisus est Abel. Galaad ciuitas & regio est trans Iordanem in sorte dimidia tribus Manasse. Tempore uero quo Amos coepit prophetare Azahel rex Damasci illam regionem intantum vastauit ut superato Achab rege Israel in Ramoth Galaad, omnem regionem illam ad instar tribulorum frumenta in artriturantium contereret.

Iudeo a Damasco incipit, quia quo tempore prophetauerat Amos, Azahel grauiter affligebat decem tribus.

Alleg. Primum peccatum, mala cogitare, secundum consuetudinem opere implere, quartum, non penitere. Qui in tribus prioribus peccat, si penitet, conuertitur cum Deo ad uultum clementiae suae, si uero non penitet, auertitur ab eo uultus clementiae.

contra ipsum de quo terramotu dicitur plenius Zac. 14. Amos uero coepit prophetare per duos annos ante.

6 Et dixit. Hic incipit tractatus. In quo Amos primo prophetat contra plura regna in generali, secundo magis in speciali ibi, Hec dicit, Circa primum dicitur, Et dixit, scilicet Amos a Deo inspiratus. Dom. de Si. tram. n. domini contra regna in sequentibus. expressa designat metaphoricè per rugitum leonis qui est terribilis, & de Deo Sion rugiet. eod. q. ubi in templo erat propiciatorium, quod quasi sedes Dei, ut dictum fuit Exo. 25. & uidebatur prophetae in ginariè, q. uox Dei loquentis ad se ex illo loco procederet usque ad eos. 9 Et luxerunt. id est, habitationes & maneria populorum & gnorum infra scriptorum.

10 Et exic. est uer. Car. i. cito deficiet potestas cuiuslibet regni. n. sonat translatio Chaldaica, & idem non est hic prophetia de stilitate futura per nimiam siccitatem, ut creditur aliqui, sed est loquutio metaphorica, ad designandum desolationem regnum infra scriptum. 11 Hec dicit. Hic consequenter prophetizat magis in speciali primo contra extraneos, secundo contra Iudeos sequens ibi: Hec prima diuiditur in sex partes, secundum sex regna contra quae prophetizat, & patebunt partes profecquendo. In prima parte prophetizat contra regnum Syriae dicens.

12 Super trib. i. Syriae, eo quod Damascus erat metropolis eius

Eò quòd tritu. Hier. Alia translatio, eò quòd triturauerit in tris ferreis prægnautes Galaad. Prægnautes sunt anime que nuper sunt verbo Dei foecundatae: quas heretici ab ecclesia retrahunt, & ferreis dentibus sicut escam cõmouent. Pusillorum est enim scandalizari, non perfectorum.

Allegor Galaad, translatio vel transfiguratio testimonij: & significat eos qui de ecclesia in heresim translati. Testimonia Dei, quae prius acceperat, ad alienos terminos transferunt. Hostias conterunt haereticos in plaustris, & rotas ferreis, & dentes de quibus dicitur: *Ungui hominum dentes eum arma, & sagitta.* si enim haeretici non solum cogitant, sed etiam prauam doctrinam simplices decipiunt, & sanguinem eorum bibunt. Damascus enim potus sanguinis interpretatur. Ab huiusmodi peccatis dominus faciem auertit, ut qui veritatem diuini dogmatis non vident, auersione diuinae faciei obruantur in tenebris: Et cum isti nitantur alios decipere mittit dominus ignem in domum, quam ipsi vocant Azahel. i. visionem Dei, & deuorat in illis lignum, stipulam, & etiam omnem domum. i. compositionem fraudis eorum insuper, & vestes. i. fortissimas argutiones dialecticae artis eorum. Quibus fractis disperduntur habitatores de campis idoli. i. destruitur idololatria. Qua destructa vilipenduntur, qui in illa sceptrum videbantur tenere, & captiuus ducitur populus excelsus, & sublimis, qui erectus est superbiā, & sibi caelestia repromittit, ut capiatur, & transferatur in suam salutem.

1 a sci, & super quatuor non t conuertam eum, eò quòd triturauerit in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azahel, & deuorabit domos Benadab. Et conteram vetricem Damasci, & disperdam habitatorem de t campo idoli, & tenentem sceptrum de t domo voluptatis, & transferetur populus Syriae Cyrenen, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus.

translatio vel transfiguratio testimonij: & significat eos qui de ecclesia in heresim translati. Testimonia Dei, quae prius acceperat, ad alienos terminos transferunt. Hostias conterunt haereticos in plaustris, & rotas ferreis, & dentes de quibus dicitur: *Ungui hominum dentes eum arma, & sagitta.* si enim haeretici non solum cogitant, sed etiam prauam doctrinam simplices decipiunt, & sanguinem eorum bibunt. Damascus enim potus sanguinis interpretatur. Ab huiusmodi peccatis dominus faciem auertit, ut qui veritatem diuini dogmatis non vident, auersione diuinae faciei obruantur in tenebris: Et cum isti nitantur alios decipere mittit dominus ignem in domum, quam ipsi vocant Azahel. i. visionem Dei, & deuorat in illis lignum, stipulam, & etiam omnem domum. i. compositionem fraudis eorum insuper, & vestes. i. fortissimas argutiones dialecticae artis eorum. Quibus fractis disperduntur habitatores de campis idoli. i. destruitur idololatria. Qua destructa vilipenduntur, qui in illa sceptrum videbantur tenere, & captiuus ducitur populus excelsus, & sublimis, qui erectus est superbiā, & sibi caelestia repromittit, ut capiatur, & transferatur in suam salutem.

transferatur in suam salutem. Pater Azahelis vocatus est Benadab, b, habens vltimā literam. Filius Azahelis vocatus est Benadar per r Qui mortuo Azahel in Syria, regnantibus Ozia, & Ieroboā, successit patri in regnum: A quo vocati sunt postea omnes reges Aran, i. Syriae & Damasci Benadar, vt Pharaones a primo Pharaone, & Cæsares a Cæsare. Minatur ergo quòd conteret regiam domū Azahelis, & filium eius Benadar. Legitur enim quòd Theglathpalazar rex Assyriorum superata Aegypto, veniens deprædatus est decem tribus, & postea conuertit se ad Syriam, & occidit Rasim regem Syriae. de quo in Isaia legitur Et populum Syriae traduxit captiuum in Cyrenem: quæ est in finibus vltimis Aegypti.

1 a sci, & super quatuor non t conuertam eum, eò quòd triturauerit in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azahel, & deuorabit domos Benadab. Et conteram vetricem Damasci, & disperdam habitatorem de t campo idoli, & tenentem sceptrum de t domo voluptatis, & transferetur populus Syriae Cyrenen, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus.

legitur Et populum Syriae traduxit captiuum in Cyrenem: quæ est in finibus vltimis Aegypti. b Et cont. etc. * Theod. Hoc est, pristinum eius robur dissoluam, ac non solum metropolim, sed & accolos omnes, & eos qui ex Carran commigrarunt eò habitatum, captiuos efficiam: & quod olim illustre fuit Syriae regnum, funditus demoliar.

c Super tribus. Gaza metropolis ciuitas Philistinorum, qui nunc Palestini vocantur, & Azotus & Ascalon, & Acharon, & Geih quæ hic non memoratur. * Theod. De Gaza dicit, quòd iam iterum, & sæpius, & quarto patientia longa vltius, diutius non feram eos iniquos committentes, per multum me eis infestum esse adigunt eorum contra populum meum intentata scelera.

NICOLAUS DE LYRA.

Ungui, secundum quod dicitur Isa. 7. b. Caput Syriae Damascus. Et super quatuor. Hic dicunt Hebræi, quod si homo peccauerit bis per eodem genere peccati remissibile est: sed non, si quater. Et si intelligant de irremissibilitate simpliciter, hoc est erroneum, & contra scripturam, sicut patet. 4. Reg. de Manasse rege, qui non solum quater, sed pluries peccatum idololatriæ, & homicidij incurrit, & tamen paliter veniam obtinuit. Et alia plura exempla possent adduci de scriptura. Si autem intelligatur irremissibile, sic verum est. Ista tamen difficultas non est ex parte diuinae potentiae, sed ex parte peccatoris, qui ex eo quòd toties reiterat peccatum, reddat se Dei misericordiam in regnum sine qua non potest a peccato resurgere, secundum quod dicitur Hoiea. 13. c. Perditio tua ex te Israel, tantummodo ex te auxilium tuum. Per talem verò modum loquendi dicit Saluator Matth. 12. c. Qui autem dixerit verbum contra spiritum non remittit ei. i. de difficili remittetur. Hoc etiam modo dicit Philo soph. 5. metaph. quod impossibile dicitur vno modo quod vix potest fieri. Regnum verò Syriae multoties afflixerat regnum 10. tribuum, & iniuriam propter quod dignum erat diuina punitione, & maxime quia victoria sibi concessa abusus fuerat in magna crudelitate. id subditur. Eò quòd t. in pl. i. habitatores Galaad. Per plaustra non intelliguntur hic currus, sed quædam instrumenta dentes ferreos habentia, quæ pluebantur super segetes positas in area, non solum ad excutiendum granum, sed etiam ad cõterendum sic stipulam, vt redigeretur quasi in paleam, ad dandum animalibus in deserta melioris pabuli: & talibus instrumentis contriuerunt Syrii homines crudeliter de Galaad.

3 Et mit. sic scribitur communiter in Biblijs nostris. In Heb. tamen scribitur per literam res in fine sic, Benadar. Benadab autem scriptus per. b. in fine, regnauit ante Azahel immediatè, & post Azahel Benadar filius eius. Et isti fuerunt ante tempus Amos prophetae, qui cõtempit prophetare tempore Ozie, vt dictum est. Et propter hoc cum dicitur hic: Et mit. Per domum intelliguntur posterii eorum a Deo puniti, quæ punitio nomine ignis designatur. Probabile est etiā, quòd edificia ab eis facta fuerunt tunc combusta. Exprimuntur autem hic inter Reges Syriae Azahel, & Benadar, quia crudeliter nimis se habuerunt erga filios Israel, vt patet ex. 4. Reg. 4 Et cont. i. fortitudinem eius. 5 Et disperdam. i. de Syria idololatria subdita. 6 Et tenentem sce. i. regem. 7 De domo v. i. de domo regia in qua vacabat delictis. 8 Et transferetur. Hoc fuit impletum tpe Achaz vt habetur. 4. Reg. 16. vbi dicitur quod Theglathphalasar rex Assyriorum interfecit Rasim regem Syriae, & habitatores Damasci transtulit Cyrenen. 9 Hæc dicit domi. Hæc est secunda pars, in qua prophetizat contra Philisthaeos, & i. Super tri. nomen est ciuitatis regia. * Et

MORALITER.

sanguinē eorū. Per tria & quatuor scelera quæ faciunt peccatē, significat vniuersitas septē vitiorū, sicut dicit Greg. 10. 2. Septē igitur demonia Maria habuit, quæ vniuersis vitijs plena fuit. Et sic oppressor innocentū dicitur plenus vitijs. i. multis. † Non con. Quia talis quantū est deus, indignus est misericordia Dei, licet quæque cõuertat eum in gratia speciali. 2 Eò quòd tri. i. nimis crudeliter † trucidauit: † Galaad. i. cõitatem innocentū. Interpretatur. n. Galaad, ceruus testimonij. Pro innocentibus verò contra oppressores eorū est aceruus magnus testimoniorū in sacra scriptura, & dictis sanctorū. 3 Et mittam. Per Azahel qui erat ex Damasci, intelligitur principalis inter oppressores innocentū, & per domū eius satellites in opprimendo innocentē, & per Benadar qui fuit filius eius oppressoris imitatores: oēs istos deuorabit ignis gehenne, & consimiles. Et cont. i. fortitudinē oppressoris innocentū temporalē. Et disperdam. i. de possessione oppressoris dicti, qui tanquam dolū honoratur a satellitibus suis. 6 Et tenentem. i. dñm. De do. i. domo oppressoris in qua delitiose viuūt de bo-

nis alienis. Vnde cõiter dicitur de vino pretioso, quod est vinum predonum. 8 Et transferetur. Per Syriam quæ sublimitas interpretatur superbia significatur Cyrene verò interpretatur hereditas. De superbo verò dicitur Eccl. 19 a. *Pueri eius, & uerues hereditabunt illum.* Igitur populus Syriae transferet ad Cyrenem, quoniam superbus moritur, & traditur vermibus corroendus. 10 Super tribus. Exponat sicut in parte precedenti. Per ciuitates Philistinorum hic expressas ad literam significant earum habitatores: qui Iudeos fugientes a facie Chaldeorum venderunt Idumæis cum tantum debuissent eis dare patrocinium. Moral. autem per istos Philisthaeos significatur illi qui recipiunt ad religionem fugientes de seculo incetiuam vitiorum, & tantum faciunt eos peiores quam ante. Quod fit aliqui per nimium rigorē, qui facit eos apostatari, & significat per Gazam, quæ interpretatur robusta. Aliqui verò per nimiam relaxationem ad carnalia, & significat per Acharon quæ interpretatur pascua. Aliqui verò malis exemplis superiorum: & significat per Ascalonem, quæ interpretatur ignis infamis. Aliqui verò inordinato zelo, & significat per Azotum quæ interpretatur ignis patruclis mei: per quod dñs poenam illis ciuitatibus comminatur.

Ga Captiuitatem per. i. integram dicit translaram ab eis in Idumæam, quia quoscunque de decem tribubus poterat comprehendere: vendebant Idumæis in seruos, & ancillas. Ideo minatur eis ignem captiuitatis qui oia deuoret. Quia legimus quinque ciuitates Philisthinorum, quæ propter arcæ iniuriam percussæ sunt plagis. Post Gazan trāsīt ad Azotum, & Ascalonē, Ascalon antiquitus vocabatur Philisthijm. vnde & regio postea vocata est Philisthæa, & habitatores ei' Philisthijm. vnde per Ascalonē totum regnū Philisthinorum potest intelligi.

Hieron. 2. Re. 5. & 6. 2

Abus Gazæ, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ translulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius: & disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem scēptum de Ascalone: & conuertam manum meam super Acharon, & peribunt reliquæ Philisthinorum, dicit dominus Deus. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ concluderint captiuitatē perfectā in Idumæa, & non sunt recordati fœdēris fratrum. Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom,

bus Gazæ, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ translulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius: & disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem scēptum de Ascalone: & conuertam manum meam super Acharon, & peribunt reliquæ Philisthinorum, dicit dominus Deus. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ concluderint captiuitatē perfectā in Idumæa, & non sunt recordati fœdēris fratrum. Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom,

ædes eius: & disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem scēptum de Ascalone: & conuertam manum meam super Acharon, & peribunt reliquæ Philisthinorum, dicit dominus Deus. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ concluderint captiuitatē perfectā in Idumæa, & non sunt recordati fœdēris fratrum. Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom,

Acharon, & peribunt reliquæ Philisthinorum, dicit dominus Deus. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum, eò q̄ concluderint captiuitatē perfectā in Idumæa, & non sunt recordati fœdēris fratrum. Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom,

Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. Hęc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom,

Bgerentes, quos capiebant, non alijs, quam Idumæis vendebant qui illorum inimici, & quam maximè hostes erant. Itaque captiuorum Iudeorū captiuitatem appellauit ab illustri, & præclaro rege, splendore, & claritudinē populi demonstrans: ex qua crudelitate iratus Dñs, minatur igni se Gazam traditurum, & alias vrbes exterarum gētium.

Allegor.

Hier. Gaza fortitudo vel imperium Idumæa sanguinaria vel terrena, Azotus, ignis vberis, Ascalon, ignis homicida, vel appensa, vel ponderata, Achaton sterilitas vel eradicatio. Accusatur autem Gaza, quæ fortitudinē suæ scientiæ, & imperium sibi promittit, quia captiuos concludit in Idumæa. Hi sunt magistri Iudeorū qui non spiritū sed literam sequuntur, & ad terrenitatem oia interpretantur. In muros ergo Gazæ ignis immittitur, quo destruitur oia argumenta quibus mendacia sua tumentur. Qui etiam consumunt ædes. i. quidquid arte dialectica constructum vñ. Et de Azoto aufertur habitator, qui literam sequens, vbera habet nō lacte, sed igne plena: Et tollitur scēptum de Ascalone, vbi est ignis diaboli homicida qui interficit quoscunque afflauerit, sicut ignis Dei reficit quos penetrat. Transfertur etiam manus super Acharon, vbi est sterilitas: quia qui non recipit spiritualē intelligētiam, datur ei vulua sterilis, & vbera arcentia. Insuper etiam oēs reliquæ Philisthijm destruantur: Vel Geth ciuitas, vbi est torcular diaboli, vel omnes qui cadunt poculo. Cum enim inebriati fuerint corruēt, & in suo vomitu volutabuntur.

C Super trib. scē. Tyrus ciuitas est Phœnicū, & proxima Sydonijs, cuius ciues negotiatores erāt & quoscunque de p̄dari poterāt ex Israel vēdebāt Idumæis, & alijs Gentibus. Legitur in Ezechiele, q̄ Nabuchodonosor fecit exercitum suum comportare aggerem in gyro Tyri, vt de insula faceret continentem terræ: sed non potuit comprehendere illos, quia nauigio aufugerunt. Postea Alexander Macedo succidit arbores, & integras detulit, & proiecit in mare pariter cum terra, & lapidibus, & equauit cam terræ, & sic captam destruxit.

Hiero. Tyrus.

Ezech. 26. b.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et super. Exponatur sicut prius de multiplici impugnatione Iudeorum iniusta: propter quod Philisthæi erant digni Dei vindicta, et maximè vsi sunt erga eos crudelitate nimia. idē subditur.
- 2 Eò quòd. Destrueta enim Samaria per Assyrios, & postea Ierusalem per Chaldeos, aliqui euacuites fugerunt versus terram Philisthinorum, quibus in tali casu erat compatiendum: & Philisthæi eorum seruis insidiantes, capiebant eos, & Idumæis vendebant in seruos: & sic trāsferiebant captiuitatem Iudeorum perfectam.
- 3 Et mit. quæ postea fuit succensa per Chaldeos. Et consequenter facit mentionem de destructione aliarum ciuitatum notabilium in terra Philisthijm: & patet litera cum dicitur. Et disper.
- 4 Hęc di. Hęc est tertia pars in qua prophetiza: contra Tyrum, quæ est in parte Aquilonari iuxta Iudeam: & multis vicibus Tyri

Tertia pars.

MORALITER

† 1 Super tribus. Hoc exponatur ut supra. Sciendum quòd Tyri eandem crudelitatem fecerunt ad literam fugitiosos de Israel ad eos, propter quod eandem penam meruerunt de Philisthæis: Et eadem est moralitas quæ ponitur in eadem parte. Sed additur super malitiam Philisthij-

Super tribus, &c. * Rup. Computanda hic sunt scelera tria, & quatuor, & designanda qualitatibus proprijs. Primum scelus est voluntas perversa, quæ & si opere complere non queat. tamen scelus vtique est: quoniam occidendi voluntas quisque dicitur, & est homicida. Secundum scelus est voluntatem opere con-

pleuisse, & hoc est sceleratum mortuus est peccator, & foras est cecidit, sed adhuc suscipi potest vt aduersus. Tertium scelus est, opus in consuetudine vertisse, & tunc peccator mortuus, populus est, sed adhuc ad vitam suscipi potest, sicut Lazarus. Quartum scelus est in suo sibi peccato conplacere. De quo ad penitentiam reuocanti, & leuius eius redarguēti, perbie spiritu re-

stere Hoc scelus diabolicū est. Tales in psalmis designantur: qui dixerunt, lingua nostram magnificabimus, labia nobis sunt, &c. Hoc scelus perpetrare, & sic loqui est dicere verbum contra Spiritum sanctum, & non remittetur illi que in hoc seculo neque in futuro. Non placet sancto ritui vt conuertat illum qui sese in hoc scelus erexit.

Alleg. Tyrus tribulatio vel coangustans Qui veritatem terrenis sensibus vult concludere, & non recordatur spiritum quos de litera ad spiritum vocare, & de diuina scriptura tripliciter debet instruere: mitter dominus ignem destructionis in oēs munitiones, & edificationes illius.

Quatuor modis dicuntur fratres. natura, vt Esau & Jacob, cognatione vt Abraham, & Loth, gente, vt omnes Iudei fratres dicuntur, amicitia, vt Salomon & Hiram. Vnde Hiram cum recusaret. 20. vrbes habere, quas Salomon dederat ei in Bethsamæis, dixit ad eum: Hęcine ciuitates quas dedisti mihi fratres erant enim plenæ gramini super tribus. Edō ipse est qui & Esau, & Seir: vñ & natiui Seir nominantur, & regio Idumæa. Iste persequutus est Iacob, vt timore eius fugeret in Mesopotamiā, & non nauit in eo viscera misericordie, ut uinculo fraternitatis colligatū sibi intelligeret: & odiū quod fuit in patre, seruauit in eo.

Alleg. Iudei terreni, & sanguinei persequuntur Christianum populum, diripientes substantiam eius, & in seruant in eo iuraturæ, & antiquum furorem usque ad hodie tenent in synagogis suis, uolentes destrui Christi nomen. Sed dominus mittit ignem in Thēmam, quod interpretatur auster, i. Iudæa sicca, & non irrigata in diebus prophetarum. Hoc igne destruantur munitiones eius ut cadente sensu literæ, ecclesia Dei superedificetur.

Hiero. Bosre non sicut quidam putant alterius ciuitatis, sed Idumæe. Iuxta illud: Quis est iste qui uenit de Idumæa, tinctis uestibus de Bosra?

intulerūt Iudeis molestiam, propter quod erant digni a Deo proinde ideo subditur. 5 Super tr. & maxime: quia eadem crudelitate vsi sunt erga Iudeos fugitiosos, quæ & Philisthæi. ideo subditur. 6 Eò quòd & exponitur, vt supra.

7 Et non. i. Salomonis regis Israel, & Hiram regis Tyri, qui uenerunt ad inuicem conuersari. 3. Reg. 5. & in tantum, quod uocant se mutuo fratres: propter quod Hiram d. xii. Salomon. 3. Reg. 7. Hęcine sunt ciuitates quas dedisti mihi fratres.

8 Et mittam. per Chaldeos. 9 Hęc di. Hęc est quarta pars, in qua prophetizat contra Idumæam, quæ multoties ualde persequuta est Iudæam: propter quod meruerat sustinere vindictam, non cum Idumæis, & Iudei de duobus fratribus essent nati. s. Iacob & Esau: propter quod naturaliter eos diligere debebant, & ipsi contrario eos odio habebant. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

† Super tribus, &c. exponatur ut supra. Edom autem sanguineus interpretatur, propter quod detractorem significat qui pascitur animarum sanguine, quas gladio lingue necat. Psal. 56. a. Lingua eiusurum gladius acutus. ideo subditur.

Super tribus sceleribus filiorum Am. Filij Ammon geniti de stirpe Loth habitant in Arabia: Horum uero princeps Naas Ammonites temporibus Saul pugnauit contra Galaad, quæ est ciuitas duarum tribuum, & Manassè, & in tantum oppressit eam, ut etiam prægnantes mulieres secaret.

Theod. Ammonitæ Galaaditis finimmi. crudelitatem & immunitatem in eos exercentes, non viros solum sustulerunt, sed etiã modum editos corruperunt: mulieres uero uirum ueterum interficiẽtes, ut Israelitis diuinis, ipsi eorũ Regros possiderent. Ruper. Sceleris regitur Ammon quod disseuerit regnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. Nõ dicit ad uindictam iniuriam suã,

ne ad recuperandum incommodum suum, sed ad dilatandum terminum suum, quod cupiditatis est indicium, iniuriæ intemperamentum, crudelitatis argumentum. Quid enim cupidius, quid iniuriosius, quid crudelius, quam pro sola huiusmodi intentione prægnantes disseuuisse? Propterea non crudelitatis arguendus Dauid, quod & ipse similia fecit eis, sed de iustitia, & fortitudine laudandus.

Hier. Hoc interest inter crudelitatem Damascenorum, & filiorum Ammon, quia illi conterunt plaustris ferreis, isti dissecant prægnantes Galaad ad di. & c. Damasceni qui bibunt sanguinem, significant hereticos, qui nuper credentes

non solum rumpunt ecclesiam, sed etiam conterunt, & commolunt dentibus ferreis plebem Dei sicut escã panis: Ammon qui interpretatur populus mœoris, uel populus meus, significat schismaticos qui separant ab ecclesia rudes animas, quæ nuper conceperant sermonem

Dei. Sed tamen nõ ita trucidant crudeliter absisos sicut heretici: sed in eadem regula fidei permanentes volunt dilatare nomẽ gloriæ suæ in posteris: ideò minatur Deus munitiones eorũ se incensurum, & autorem schismatis ire captiuum, & principes ecclesiæ iugo colla submittere.

& super quatuor nõ conuertam eum: eò quod persequutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiã eius,

& tenuerit ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit usque in finem. Mittam ignem in Theman, & deuorabit aedes Bosra. Hec dicit dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum, eò quod disseuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. Et succendam ignem in muro Rabbe, & deuorabit aedes eius in uulatu in die belli, & in turbine & in die commotionis. Et ibit Melchon in captiuitatem, ipse & principes eius simul, dicit dominus.

Quam debuisset. Quia quamdiu mansit Israel in terra sibi a Deo data semper persequutus est eum.

Idem. Per Assyrios. Captiuitatis. Quæ est metropolis Edom. Alterius ciuitatis.

Ut totam Galaadim suo impero subugaret. Ideo. Per Assyrios, & Nabuchodonosor. Quæ est ciuitas metropolis filiorum Ammon. Vincentis exercitus.

Fleus. Transmigrationis, & captiuitatis. Idolum.

chon idolum eorum. i. rex eorum feretur in Assyrios: & principes. i. sacerdotes eius cum eo ferentur: uel rex ciuitatis, & principes eius cum eo captiui abuntur.

Theodor. Perspicue hic docuit, cuiusmodi ignem in alijs uocauerit. Cum subiunxit. In die belli, & c. minatur se simul cum ipso, quod colunt idolum captiuum abducturum. Erat autem Melchon falsus Ammonitarum Deus, qui non modo sacerdotes, & principes, sed ne se captiuum quidem vindicare a captiuitate potuit. Rab bath uocat Ammam metropolim, quæ nunc in Arabia Philadelphia uoce Græca, Syrorum uero lingua Ammam appellatur.

Cap.

F

NICOLAUS DE LYRA.

Eò quod perse. Esau enim querebat occidere Iacob fratrem suum Gen. 27. & similiter Idumæi ab Esau descendentes, filijs Israel tentibus transitum per terram eorum negauerunt, Num. 20. c. dicentes populo Israel: Non transibis per me, alioqui armatus occurram tibi. Et similiter postea frequenter impugnaverunt eos terra sua, ideo subditur.

Et uio. i. quam debuit habere erga populum Israel ratione diuinitatis.

Et te. u. i. iram, & odium ipsius Esau contra Iacob semper reuoluit populus Idumæorum contra populum Iudeorum.

Mittam. Nomen est loci in Idumæa, & similiter Bosra: unde dicit Iob rex Edom, Gen. 36. sed alia est Bosra in Moab.

Hæc di. Hec est pars quinta in qua prophetizatur contra filios Ammon, qui debuerunt diligere filios Israel, eò quod descenderunt a Loth

Loth nepote Abraham primi patris Iudeorum, & ipsi e contrario habuerunt eos odio, & eos multis vicibus persequuti sunt crudeliter, ut patet i. Reg. 11. a. de Naas rege eorum qui uolebat facere fœdus cum eis, nisi erueret omnium oculos dextros ideo subditur.

6 Super tri. id est, multoties replicatis.

7 Non conuertam. dando sibi penitentiam ut consequatur ueniam.

8 Eò quod disse. ne pueros parerent qui terram patrum possiderent, sed ipsi Ammonitæ eam habitarent: ideo subditur.

9 Ad dila. id est, terram suæ habitationis.

10 Et succen. Hæc est ciuitas quæ Deut. 3. uocatur Rab bath, & erat metropolis in regno Ammon.

11 In uulatu in die. id est, in sono confuso uulneratorum, & morientium in prelio.

12 Et ibit Mel. id est, rex eorum. in captiuitatem.

Cap.

MORALITER.

Eò quod perse. i. proximorum.

Et tenuerit. Quia talium ira nõ quietatur quamdiu iixerint: propter quod est ira demonis, & non hominis.

Super tri. Exponatur ut supra. Per Ammon qui interpretatur populus meus, significantur clerici, & religiosi, qui sunt vnus populus, in quantum clericatus diuiditur contra laicatum.

Eò. Per quas significantur pauperes religiosi parati iustificare in ecclesia Dei. Sed clerici, & diuites religiosi mali dissecant eos impediẽtes prædicationes eorum, & consilia confessionum.

9 Ad

9 Ad dilatan. id est, famam suam, principatum, uel questum.

10 Et succen. s. gehennæ.

† In muro. i. superbiæ eorum. Nam Rabba magna interpretatur.

† In die. id est, finalis iudicij in quo dominus pugnabit contra superbos.

12 Et ibit Mel. Per Melchon qui rex eorum interpretatur, diabolus significatur, de quo dicitur Iob. 41. d. Ipse est rex super omnes filios superbiæ.

† In capti. i. inferni. nam data sententia finalis iudicij, cum angelis suis, & alijs damnatis in inferno retrudetur.

† MORAL-

ADDITIO.

In cap. 1. Amos: ubi dicitur in postil. Eò quod disseuerit regnantes Galaad.

Ubi nos habentur prægnantes, in Heb. habetur Haroth, quæ dicitur

dictio uno modo significat prægnantes, & alio modo significat montanas. Et isto secundo modo intelligendo sensus huius est, quod Ammonitæ dissipabant montanas, quæ diuidebant inter terram Ammon, & Galaad, ut sic ampliarent terminos suos amotis inde limitibus. Et hoc uidetur magis consonum rationi.

C A P. II.

Hæc dicit do. *Ed quod incende.* Tradunt Hebræi quod Idumæi fuerunt subiecti Iosaphat regi Iuda, & Moabitæ Iorã regi Israel. Sed post modicũ cum recessisset rex Moabitarum

a Ioram, periuit ille auxilium a Iosaphat rege Iuda. Qui veniens conduxit secum regem Idumæorum ad oppugnandum ciuitatẽ ubi rex Moab erat conclusus. Et cum rex Moab vellet fugere de ciuitate per eam partem quam obsidebat rex Idumæorum, non est

permisus ab eo. Tunc ascendens super murum immolauit filium suum Deo: propter immanitatem huius

sceleris recesserunt filij Israel a ciuitate. Postea rege Idumæorũ mortuo, & sepulto, recordati Moabitę quod egerat contra eos in obsidione extraxerunt eũ de sepulchro, & combusserunt igni, & in cinerem redegerunt: vt quod non potuerunt in viuo, viciscerentur in mortuo.

* Theod. Cum rex Idumæorũ aliquando subsidio Israelitis venisset, insidijs positis, hunc comprehenderunt, eum que captiuum suis idolis immolauerunt, tam diuq; illius pyram incenderunt. dum ossa omnia deflagrata essent.

Ed quod incen. &c. Vt ostẽdat Deus cunctas animas quas creauit ad suum pertinere imperium, minatur se vindicare contra Moabitas scelus, quod cõmiserunt in rege Idumæorum, quod sequitiam suam nec in morte eius finierunt. Quod si Deus ita vlciscitur in eos qui non cognouerunt eum, quid faciet de his qui colunt eum?

Alle. Ossa regis Idumæę est spũalis intelligentia solidissima, & firmissima, quæ versatur in litera. Sed hæc cõuertit Iudæi in carnes, & redigunt in cineres qñ dimisso vigore spiritali, soli literę adherent. V g. Nihil cogitantes in Hoseę meretricẽ accipiente nisi turpitudinẽ fabulæ, sic & in ceteris. Ossa regis Idumæę cõburit, qui de maiestate Dei malè sentiẽs, Deũ in modũ humani corporis cogitat, qua si membris distendatur, & videat, & audiat sicut homo.

b *Et mo. &c.* Non aliter morietur Moab, i. heretici, nisi in clangore tube, vt excelsis sensib. opprimant qui in diuinis libris clangorib. tube cõparantur: & tunc oẽs qui p̃sunt terrenis operibus, interficit sermo diuinus, p̃cipiens doctoribus ecclesię: *In montem excelsum ascende tu qui euan. sion.*

c *Super tribus, &c.* Theod. A solutis p̃dictionib. de alienigenis, aduersus populum vertit prophetiæ sermonem, ac primum trib. Iudę iniquitatem in medium adfert. In bellicũ ignem ait, tradam Iuda, & Ierusalẽ, q̃ leges meas prorsus contempserunt, ac peruersam patrum animi sententiam secuti, idolis manufactis, quę vanitates appellat, seruire

seruire perseuerarunt, quæ quidem scelestè facta passus non in reliquum tempus pristina animi patientia vtar. * Ruper. Ecce & in isto nulla est distinctio gentilis, & Iudæi. Sermo diuinus iudex æquus, nulli personæ parcit dum Iudam æquẽ vt Syrum, vt Allophylũ ei, librata er-

C A P. II.

Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non conuertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit-

tam ignem in Moab, & deuorabit ædes

Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

uertam eum, cõ quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. Et mit- tam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ, et disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dominus. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non con-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. II.

* **H**æc dicit do. Hæc est sexta pars in qua propheta contra populum Moab, qui similiter descendit a Loth: propter quod debuit diligere Iudæos, & tamen e contrario multoties impugnavit eos, vt patet in lib. Iudicum, & Reg. ideo dicitur. 2 Super tribus. id est, multoties reprobatis: propter quod dignus erat sustinere supplicium, & cum hoc, quia dignitati regię intulit crudele supplicium. ideo subditur. 3 Eo quod, &c. Qui autem iste rex fuit, non dicitur hic, nec etiam alibi in scriptura. Aliqui tamen glossatores dicunt, q̃ fuit ille rex Edom qui. 4 Reg. 3. dicitur fuisse in exercitu cum regibus Israel, & Iuda, contra Moabitas: & cum rex Moab esset obsecrasset voluit irrumperre ad regem Edom, & non potuit: sed fuit compulsus in ciuitatem redire: propter quod Moabitas contra ipsum irati, post mortẽ eius effoderunt ossa de sepulchro eius, & incenderunt ea. Ra. Sal. dicit, q̃ quidam rex Edom pugnans contra Moabitas cecidit

MORALITER.

† **H**æc dicit do. Exponatur sicut ca. p̃c. quantũ ad tria, & quatuor scelera. 2 *Ed quod, &c.* Per Moab rex patre interpretat, quilibet blasphemus significatur. Vñ blasphemus d̃r 10a. 8. e. *Vos ex patre diabolo estis.* Per regẽ Idumæę p̃t intelligi Christus, qui est rex oĩs terre. Per ossa verò intelligitur rortitudo diuinitatis sue: q̃ impugnat blasphemũ, & ma-

in manibus eorũ, & exercuerunt in eo hanc crudelem ignominiam: tamen non dicit quis fuerit ille rex Edom. 4 Et deuora ædes. id est, men est ciuitatis in Moab. 5 Et morietur in sonitu. s. belli, ubi est sonitus magnus ex fragore armorum, & clamore more intium. 6 Et dispe. iudices, & omnes notabiles personas. 7 Hæc dicit. Post quã prophetauit contra Idumęos, hic prophetauit contra Iudæos: & primo contra regnum Iuda: secundò contra regem Israel, ibi: Hæc dicit dñs. Circa primũ sciendum, q̃ 10. tribub. Israel. Iudæi rati a regno Dauid. 3. Reg. 12. cultus domini, & doctrina legis p̃cedentes remasit in regno Iudę, propter q̃ illud regnũ habuit more oportunitatẽ seruandi legem, & cultum diuinũ, & per consequens magis reprehensibile fuit de transgressione, et tamen multoties, et multipliciter peccauit in vtroq; contẽnendo legem, & exercendo idola tria, vt patet ex. 4. Reg. & 2. Para. Propter hoc meruit diuinã p̃titione m. adeo subditur. 8 Super tri. & patet ex dictis litera. Et

& maxime Iudæi, Saraceni & heretici multi. Et mittit. quæ sonat oppida, per quæ significantur hereticorũ ciuiticula. 5 *Et morietur.* i. in sonitu belli spiritum mortuorum contra ipsum. 6 *Et dis. iud.* i. heresiarchas & discipulos eius. 8 *Super trib. lce.* &c. per Iudam confitens interpretatur, quilibet hypocrita significatur qui confitetur se nosse Deum, factis autem negat.

† **E**

Vendiderunt autem viginri argenteis, & cū decem tantū assent, non nisi duo argentei potuerunt obtingere singulis. Bene ergo addidit, *Et pauperem pro calciamentis*, quia vix calceos qui valerent, comparare sibi potuerūt singuli de pretio tantæ venditionis. Hoc scelus sic inceptū in illa gē

te, in tantū processit, vt Christū summe iustū, & sanctū sanctorū, Iudæi & venditari persuaderent, & ipsi ement 30. argenteis, quo pretio nō potuif et saltē Caiphas in igniter calciari.

Pro eo. Simplex ir & iustus ecclesiasticus est, qui nō ēt scientiā scripturā, sed quæ iubē- rfacit. Hunchere cus p pecunia vē it, cum opera iu- forū agit pro reb. mortalib. quæ per calciamenta signifi- untur. Non. n. pōt are super sanctam rram, sicut Iosue iudis pedib. quia dheret aliqd mor- le in operib. eius.

unc puluerem excutiunt Apostoli de pedibus suis, quē ontraxerunt ex inhabitatione mortalium.

Et paupere. Lxx. Et percutiūt in capite pauperē, q viam milium declinauerunt, quia nolunt cum sequi qui di- xit: *Ego sum via, veritas & vita*: Et *Venite ad me qui laboratis & erati estis.*

Qui conterunt. Habebāt hmōi consuetudines principes iudæorū, vt si pauper in via se illis iungeret, flagellatū il- li super puluerē terre proiecerunt, indignantes cum sim- icibus ire. Contigit etiam crebrō in illis, vt filius vxo- rem patris pollueret (alias vt pater vxorem filij pollue- ret.) Illos etiam qui nolebant ire ad adorandos vitulos in-

interficiebant vel spoliabant, & partes vestimentorū ponentes secus altaria deorum suorum superaccumbebāt, & partem pro vino dabant quod bibebant ante altaria deorum: Quod spoliū dicitur pignus. i. vadimonium quia pro interfectione corporis & liberatione aīæ daba-

uertam eum, eō quod abiecerit legem domini, & mādara

eius nō custodierit. † Deceperunt enim eos idola sua, post

que abierant patres eorum. Et mittam ignem in Iudam, &

deuorabit aedes Ierusalem. Hæc dicit dominus. Super tri-

bis sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eū:

pro eo quod vendiderit argento iustum, & pauperem pro

calciamentis. Qui conterunt super puluerem terræ capi-

ta pauperum, & viam humilium declinant. Et filius ac

pater eius ierunt ad puellam vt violarent nomen sanctum

meum: & super vestimentis † pignoris accubuerunt iux-

ta omne altare, & vinum damnatorum bibebant in dōmo

stolus: *si circumcidimini, Christus nihil vobis prodest.*

Hæretici sub noīe Christiano fornicātes, suis errorib. ob tēdunt testimonia scripturarū, nō sibi sternētes ea vestigijs Saluatoris, vt illi testimonium perhibeant, sed illis peccata velant. E contra Apostoli sternunt pullum a sinā vestimentis, vt dominus mollius sedeat, & ex lege & prophetis stratam viam scandat. Bibunt etiam hæretici vinū damnatorum, qui ex eo quod egressi sunt de ecclesia dānati sunt, & delectant in vino Sodomorū & furore draconū & aspidū: quod qui biberit sanari non pōt: & hoc bibunt non in domo domini, vt templum & Ierusalem sed Dei sui, quem sibi artifici sermone confixerunt.

NICOLAUS DE LYRA.

Et mit. Hoc fuit impletū quando Nabuzardan succēdit domū mini & domū regis, & domos Ierusalē per circumiuit. 4. Re. vlt. Hæc di. hic consequenter propheta contra regnum Israel, & mittitur hæc propheta ultimo loco: quia propheta circa eam diuinius amonatur, s. vsq; ad finem. tamen aliqua intersevit aliquando de re iuda. Et diuiditur in duas partes. Amos. n. primō denunciat s. m. prophetiam. secundō ex hoc patitur iniuriam c. 7. Prima in es, quia primō arguit populum de auaritia, secundō de idololatria c. 4. ibi: Venite ad Bethel tercio de carnalitate & lasciuia. c. 6. sciendum tamen, q ista diuisio non est præcisa, sed tantum a pluri- mo: In qualibet. n. parte inseritur de alijs vitijs. Prima in duas. quia primō arguitur cupiditas virorum, secundō suarum vxorum, in prin- cipio. c. 4. Prima in tres: quia primō ponuntur populi flagitia, secun- do recoluntur Dei beneficia, ibi. Ego sum. tercio, prædicuntur futu- ræ supplicia, ibi. Ecce ego. Super tri. Qd exponunt aliqui dicentes, q primū scelus fuit vē- cio Iosēph, Gen. 37. Secundū in adoratione vituli. Exo. 32. Terziū, negatione David 3. Re. 12. d. Quæ nobis pars in David? & c. Quar- ta autem in venditione ipsius Christi, propter quod dicitur. Non conuertam, & c. reducendo ab hac captiuitate. Pro eo. i. Christiū antonomasticē iustum. Sed illud q subditur. Et pauperem. Non videtur bene consonare. pp qd hæc expo-

sitio magis videtur mystica quā literalis. ideo dicēdum est aliter.

Super tribus sceleribus. i. pro vitijs infrascriptis multoties & multipliciter iteratis, sicut supra dictū est de alijs. Eō q ven. pro arg. iustū. i. iustitiam. subuertendo iudicium pro pretio. Et paupe- rem pro calciamen. i. pro re parui valoris: in quo apparet mag- nus contemptus pauperum. Hebræi dicunt: Et pauperem, pro clau- suris. Dicitio enim Hebraica hic posita æquiuoca est ad calciamenta & clausuras. Et exponit sic. Ra. Sa. dicens, quod quando pauper ha- bebat vineam vel agrum iuxta diuitis possessionem, molestabat eū calumnijs, vt sic cogereetur sibi vendere possessionem, ponens totum sub vna clausura: & hoc magis consonat literæ præcedenti.

- 7 Qui conterunt super pulue. eū deiiciendo totaliter a suo statu, sic enim deiectus vulgariter dicitur in puluere prostratus.
- 8 Et viam hu. decli. i. declinare faciunt: quia humile stilibus superbis cedunt in via, quando obuiauerint eis declinantes a latere.
- 9 Et filius ac pater eius, & c. i. pater violauit puellam filio suo assidatam seu desponsatam: & in hoc tangitur crimen incestus.
- 10 Et super vestimen. Faciebant enim isti aliquando magna conuiuia in locis vbi colebant idola: & de vestimentis pauperum apud eos impignoratis faciebant sedes ad recumbendum in mensa. Et quia conuiuia illa fiebant de substantia iniusta oppressorum & damnatorum ab eis, ideo subditur: Et vinum damnato.

* Ego

MORALITER. Eō quod abie. le. do. & c. Hypocrita enim abijcit legem do- mini per suas fictiones falsas.

Deceperunt enim eos. s. ambitio & auaritia propter quæ figit hypocrita.

Post quæ abie. pa. eo. s. prophetæ falsi & pseudo Apostoli. Et mit. ignem in Iu. nam ignis ghenæ deuorabit hypo- critas & sequaces eorum.

Super tribus, & c. Per Israel qui Deum videns interpreta- tur clerus generaliter coluit vitulos aureos, vt habetur 3. Reg & 4 sic modō clerus pro magna parte. Nam per vi- tū significatur carnis petulantia, & per aurū auaritia. vitibus vitijs multi de clerici sunt intenti, eō q per suam auaritiam frequenter peruertūt iustitiam. ideo subditur.

Pro eo. i. iustitiā, cā in iudicio peruertēdo ex allegatione falsa aduocatorū, & inclinatione mala iudicū cupidorū.

Et pauperem. i. pro re modica pauperē condemnantes.

Et viam, & c. quia faciunt eos declinare a strata publica propter magnitudinem & multitudinem equorum suo- rum & famulorum.

Et filius. i. sacerdos & clericus declinauerūt ad luxuriā. † Et violarent, & c. Mirantur enim aliquando laici & scan- dalizantur de hoc quod dominus permittit sibi seruire a- talibus ministris in altari.

Et super ve. pi. accu. Sunt enim aliqui sacerdotes intantū cupidi, quod a pauperibus sibi satisfacere non porenti- bus, accipiunt ab eis vestimenta necessaria pro pignore, cum gratis eis deberent remittere.

Spiritualiū tā seculariū quā reli- giosorū insu- trabilis erue- taque vorā- go ac inglu- ties in me- dium propa- lacus.

Pro

† Ego

A iuxta Lxx. Tantus erat Dei contemptus ut vestimenta in quibus dormiebant, vel fornicabantur iuxta altare funibus tenderent, ne fornicantes videri possent. Hæretici autem vestimenta sua quæ funibus peccatorum ligauerunt videntium oculis opponant, ne eorum flagitia videant.

Hieron.

† deorū suorum.

† ambulare vos feci per desertum.

Num. 13.

† arctabovos in loco vestro sicut arctatur plaustrū manipulis onustum, Nota Mystice.

Et quia vident eos ante altare Dei, stupeant non suspicentur.

† Theod. Adicit. Diuino templo debitum honorem non tribuebant, sed in illo tabernacula ex vestib. moliētēs, ex iniustitia partū vinum bibebāt, neque illis interea in mentem venit, ut ablati Amorrhæum a facie &c. Hæc p̄ trāslationem & immutationem dixit, magnitudinem cordi hoīum & robur oīdens, eo. n. missi exploratores a Mose magno, renunciauerunt illic esse Enach, & gigantum filios adeo p̄ceros, f ut cum eis comparati quasi locustæ viderentur. Itaque

ait Deus, quod tum excelsos & fortes viros non vestro robore vti vicissis. Nam quomodo vicissetis, qui vel ex illorum fama sola perterrefacti, ad Aegyptum redire conati estis? Atqui ego illum radicitus reuelli. Radices vocat patres, fructum filios.

a Ego aut. Vbi de laudibus Dei agitur, non est curandus ordo historiarum. Mystice vero antequam nos educat Deus de fornace Aegypti ferrea, exterminat Amorrhæum, qui interpretatur amarus, vel loquens vel famosus, qui frequēti sermone celebratur, qui est Seon. i. arbor infructuosa vel sterilis, non quin fructum quandoque faciat, sed quia malum facit, & ideo succiditur a domino.

Qui transit de seculo oportet ut viuet superbum, quæ per cedrum & concupiscētiās carnis quæ per quercum signantur.

b Quercus. Arbor durissima & fortissima, ex cuius vocabulo Philo putat Esau vocari quercinū & roboreū, quia Esau possit intelligi factura, ut ad mala opera sit factus.

Eduxi

NICOLAVS DE LYRA.

C 1 Ego autem ext. hic consequenter recollitur diuina beneficia illi populo exhibita, ut ex hoc flagitia prædicta appareant maiora, & supplicia sequentia iustiora, & dicitur in persona. ei: Ego autē

1. ante faciem populi Israel, sicut patet in libr. Nu. & Iosue.

2 Cuius altitudo, id est, valde excessiua ultra communem statum. Ideo de eis dicitur Num. xii. 1. Quibus comparati quasi locustæ videbamur.

3 Et for. i. sicut excedebant populū Israel in altitudine, ita & in fortitudine.

4 Et contri. id est, principes & subiectos illius populi. Consequenter recollitur aliud beneficium præcedens. s. Eduxi de seruitute Aegypti, cum dicitur. Ego sum. & patet litera.

* 5 Et suscita. ad docēdum populū, & hoc patet per totum vetus testamentum.

6 Et de inue. Aliquos ad, semper, ut Samsonem & Samuelē & aliquos

MORALITER.

† 1 Ego autem. Hic iuxta cleri malitiam ponuntur Dei beneficia clericis collata, ut opposita iuxta se posita magis elucecant. Et primo ponitur unum beneficium commune omnium, cum dicitur. Ego autem &c. Amorrhæus interpretatur amare loquens, ideo significat diabolū amaritudinem peccati hominibus persuadentem. Ipse etiā est fortis per potentiam & altus per superbiam, tamen exterminatus fuit per Christi mortem & subditur beneficium spirituale clericorum, cum dicitur.

† Ego. de statu laici tenebroso per ignorantiam ad clericalem dignitatem, & scientiam.

† Et edu. Per numerū quadragenariū significatur perfectio

c Eduxi vos de terra Aegypti, &c. Theod. Necessè est vos recordemini beneficiorum ante vobis collatorum. Ego eduxi vos, &c. Si quod mendacium in verbis meis uenitis, arguite, atqui hoc non potestis, non. n. ignorat quam vera hæc beneficiorum enumeratio, quæ cont-

semper fecistis. Non mō leges me non obseruastis, si

1 vino quoque obrustis mihi consecratos (hos. n. vocat zaræos) nullius comoditatis esse do-

2 tes erga me obsecuantiam, atque prophetas a me missi ne præsignificare

3 ea. quæ sibi imprassem; prohibitis, meam, quæ placernere est, voce

4 graniter ferentes. Tertul. Inebri vino dedecore de est, ubi sancti

5 inebriatores incantantur. Et potu dabitur sãctis m

6 vinum quod prohibitus erat pot

7 & Aaron sacerdos & filii eius, cum

8 rent ad sancta.

Idem. Habet abstinentia vini suos titulos, quæ & muellem Deo vouerat, & Aaronem consecrauerat. & Israeli exprobrat, Et potu dabitur sanctificatis meis nū. Et hæc aut stridura potus xerophagiæ portio est, & Nazaræos. i. sanctificatos, qui Deo animas suas imulant, & vinum (quod inebriare potest, & mentis statum uertere) non attingunt, ut habeant comam sicut Seson, in cuius capite est fortitudo & victoria, quia caput Christi est.

e Et propinaba. Ex hoc loco, & quia per legem dicitur, ne Nazaræi vinum bibant. Tarianus asserit vinū non esse bibendum. Sed intelligendum, quod hic & in lege ebrietas & seculi prohibentur, quæ vigorem animi obruunt.

f Et proph. Amasias sacerdos Bethel, prohibuit Amas Sedechias rex Iudæ interdidit, ne loqueretur in nomine domini, & librum eius igne combussit.

g Ecce ego. Theod. Tatis inquit, vos onerabo suppellex, ut lugeatis & gematis sicut plaustrū graui onere pressum

aliquos ad tempus.

7 Nunquid. q. d. Non potestis negare ista beneficia, & vos oneratio me prouocatis, ideo sequitur.

8 Et propi. ut infringerent uoum mihi factum.

9 Et proph. Sicut patet, infra vij. c. quod Amasias sacerdos Bethel nitentur impedire Amos a prophetia.

10 Ecce ego. Hic consequenter prædicuntur debita supplicia & primo ostenditur hic puniō inueniabilis, secundo rationabilis. Circa primum dicitur: Ecce ego. Talis autem stridor. causat ex onere supra posito, & per hoc insinuat, quod peccata populi sunt ita graui, quasi Deus non possit ultra tolerare absque punitione debita. Hebræi sic dicunt, Ecce ego stridabo in locis uestris, quia uerbo Hebræica est æquiuoca ad utranque significationem, & in hoc uerbo modus punitionis. Plaustrum enim multum oneratum conuulsiō & stridere facit illa super quæ transit. q. d. non poteritis effugere nec illa super quæ transit plaustrum oneratum, ideo subditur.

ctio penitentia, quæ debet esse in ministris ecclesie.

† 1 pos. i. celum empyreum a quo Deus deiecit diabolum per Amorrhæum significatum, ut prædictum est.

5 Et susci. i. prædicatores. 6 Et d. i. religiosos.

7 Nunquid. q. d. sic est manifestum quod non potest negari, nā patet omnibus quod de clero multi facti sunt prædicatores, & multi religiosi.

8 Et proph. i. religiosos inducebatis ad uota sua transeundum, sicut faciunt aliquando mali clerici.

9 Et pro. Nam aliquando prælati duri & sacerdotes avari, prædicatores pauperes impediunt ab actu prædicatiōis, & subditur pœna delicti cum dicitur.

10 Ecce ego. id est, grauiter puniam.

†

Propterea dum trahitur gembundo stridore cōcrepat. At-
ui cum hæc mala vobis inferentur, nemo ne velocissi-
mus quidem fuga salutē assequetur, neq; strenuus robur
irile possidebit, neque sagittarius arte iaculandi nitetur,
eq; eques celeritate equi adiutrice vrens, salutem conse-
uetur, solus nudus
fugiet in illa die.

* Ruper. Plaustrū
ridēs, eo ipso quod
ridet & longè exul-
lat, semetipsum o-
ere prægrauatum
dicat. Sic cū Israel
terra sua excide-
r, scient gentes lon-
g per circumitum,
cia sic eius prome-
it iniquitas. Vnde
ominus ad Salomo
m: Omnis qui transie-
stupebit, & sibilabit,
e dicit, Quare sic fecit Dominus terræ & domus huic. Et respon-
dia dereliquerunt Dominum Deū suum, &c. Hoc est ergo Do-
minum quasi plaustrum onustum fæno tridere, causas
acidii & captiuitatis illorum latere non sinere.
Vltra nō sustinēs peccata quib: diu prægrauatus sum
sint plaustrum stipula vel fæno tradam vobis incendio si-
cipulam, & clamabo, dicens. Peribit fuga a veloce.
a Et peri. Mystice. Perit fuga a me, q̄a sicut ait Apostolus
nōēs qui currunt in stadio apprehendunt branium, quia peccata
crisum eius p̄pediunt, & fortis opinione sua q̄ in se cōfi-
dō i Dei misericordia, & robustus nō armatura Dei q̄
eumerat Apostolus, sed mūdi virtute cōfusus, & tenēs ar-

bo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum fæno. Et pe-
ribit fuga a veloce, & fortis non obtinebit virtutem suā, &
robustus non saluabit animam suā, & tenens arcum nō sta-
bit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi
non saluabit animam suam, & robustus corde inter fortes
nudus fugiet in die illa, dicit dominus.

cum, aliquis hæreticus qui frustra tendens arcum Dei sa-
gittas sustinere non potest, & velox p̄. qui p̄p acumen in
genij discurret per testimonia scripturarum, & opprime-
re nititur veritatē, non saluatur, sed corrui, quia non in
Deo, sed in suis confidit pedibus, & ascensor equi de quo
dicitur: Fallax equus
ad saluem, non saluat
animam, sed pericns
audiet. Hi in curribus
& hi in e. nos autem in
nomine domini nostri in.
Et robustus corde in
for. nu. Expolians se ue-
terem hominem cum su-
ast. & nulla sarcina
peccatorū grauatus,
sed nudus & fortis
effugit mortem. Vel
contra, q̄ nudus est
perdito vestimento
Christi nō saluatur

psal. 32. d
Ibi. 19. b
Col. 3. b
Hiero.
3. Reg. 15. c
E

sua fortitudine in die belli sed corā hostibus terga uerit.
b Fortis. i. Baasa, qui fuit ad bellum promptissimus, cum
venerint Assyrij, non poterit resistere quin capiatur. Et no-
ta q̄ oēs qui hic numerantur iam diu mortui erāt, sed per
eos filii, & rota eorum profapia captiuanda intelligitur.
Possumus dicere q̄ venientibus Assyriis nemo robustus,
nemo fortis, nemo velox sua uirtute poterit saluari.
c Robustus corde. Hofee qui vltimus Regum. x. tribuum
fuit, qui in hoc fortis, quod populum ad Dei cultum reuo-
care voluit, sed quia in hoc perseuerare noluit, postea de
incendio nudus egressus est. Quod nudus quia sub ipso. x.
tribus captæ sunt.

NICOLAUS DE LYRA.

Et peribit fuga. quia capietur antequam possit effugere.

- 1. Et tenens arcum non stabit. contra hostes.
- 2. Et robustus corde. id est, audax & constans alias.
- 3. Nudus effugiet. proiectis armis præ timore.

MORALITER.

Et peri. quia nullus Dei punitionem potest effugere p̄-
ve.

locitatem vel fortitudinem, seu per armorum defensio-
nem, uel equi fortitudinem; seu per animositatē, vel quē-
cunque alium modum siue viam.

CAP. III.

Vdi. e. ver. Su-
per om. Ne ad
cos. x. tribus sermo
digi uideatur, de-
teninat, quod ad
oines dirigitur qui
ex egypto sunt, ut
Aptos. i. ad xij. tri-
bu.
b Tantummo. Cum
su creator omniū
ratum vos solos e-
le. in peculiarem
poulum, vt cogni-
ticē mei haberetis.
Et dicitur quia uos solos habui, adhuc uisitabo, id est, cor-
rigi iniquitates idololatriæ uestræ, ut cessetis, uel non ces-
sates grauius puniamini, Potentes enim potenter tormenta
parantur.
c Nunquid ambu. &c. * Theod Quemadmodum inqt, sic
ri non

CAP. III.

Vdite verbum quod loquutus est domi-
nus super vos filij Israel, super omnem
cognitionem, quam eduxi de terra Ae-
gypti, dicens: Tantummodo uos co-
gnoui ex omnibus cognitionibus ter-
ræ. Idcirco uisitabo super vos omnes
iniquitates uestras. Nunquid ambulabunt duo pariter

ri non potest, vt duo
simul iter quoddam
tencant, non inter
se communicantes,
quo, & quamobrem
proficiscantur, aut
vt leo rugiat cum
non sit præda, aut
sine venatore auis
cadat, omniave a-
lia supradicta fiant,
sic non fieri potest
nolente Deo, ut de
quopiam vltio ca-
piatur.
Hiero. Quantum
ad literam, duo inimici eandem uiam ire nolunt, Mysti-
ce, Iudæi & Gentes non possunt ire per Christum qui uia
est, nisi prius consenserint uniri in ipso angulari lapide, vt
vniti postulent a patre, & impetrēt quidquid rogauerint,
& in hac vita nullum aduersarii impetū pertimefcāt. Sed
si dif-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. III.

Vdite ver. Postquam puniitio regni Israel ostensa est inuicita-
bilis. Hic consequenter ostenditur rationabilis. Et diuiditur
in tres partes, quia primo hæc rationabilitas declaratur, secundo pu-
nit iterum proclamatur ibi. Propterea. Prima in duas, quia pri-
mo ostenditur rationabilitas ex testimonio diuino, secundo ex huma-
no. Auditum fa. Circa primum propheta primo excitat atten-
tionem, dicens.

- 1. Audite &c.
- 2. Super om. & sic alloquitur omnes Iudeos generaliter.
- 3. Tantummo. exhibendo uobis legem diuinam & alia benefi-
cia plura. Psal. cxvij. b. Non fecit taliter omni nationi, & iu-
di. sua non mani. eis.
- 4. Idcirco. acius uos puniendo, quanto maior fuit uestra ingra-
tudo dicta prophetarum spiritu Dei loquentium repellendo, ideo sub-
ditur.
- 5. Nunquid am. duo. pa. ad aliquem locum determinatum.

1. Au-

MORALITER.

Audite uerbum &c. In fine præcedentis capituli osten-
sum est, quod puniitio clericorum malorum est inuicita-
bilis, hic ostenditur quod est rationabilis, & hoc propter
maorem ingratitudinem eorum de beneficiis diuinis,
cui dicitur in persona domini.

- 3. Tantummodo uos cognoui, &c. id est, ad mihi ministran-
dum vos elegi.
- 4. Idcirco uisitabo, &c. ita quod nihil remanebit impunitū
- 5. Nunquid ambu. na. tuo, &c. quasi dicat. Sic clericus malus
non potest cum Deo ambulare, quia non conformatur
uoluntati diuinæ.

3 Tan-

† Nunc

si discordia separentur, statim leo rugiens eos inuadit: Et non solum patent moribus leonis, sed apprehendet eos catulus leonis, & ducet ad tenebrosi cubile. Omnis enim qui male agit, amat tenebras. Tertia pena discordantium est, vt perdant alas quibus in altum ferebantur, & sponte corruentes in terrena, merito teneant ab aucepe diabolo. Quartapena e, vt discordes capiantur laqueo, q nō in celo, sed in terra tenditur, de quo liberati dicunt: Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiū. de quo Apostolus: Conteret Deus Sathanam sub pedib. vestris. Quinta pena est: quod in ciuitate Dei constituti terreatur sonitu tubæ. i. diuinæ scripturæ, quæ grādi voce peccatoribus pœnam cōminatur. Sexta pœna est, q discordes a Deo affliguntur: Leo qñ famem patitur si videt prædā, dat rugitum qua voce audita, feræ stāt fixo gradu stupefactæ. Sicut ea quæ superius memorata sunt, non fiunt nisi certa causa extiterit: ita non erit tribulatio, nisi a domino venerit, qui etiam reuelat.

Theod. Malum vltionem vocauit, vsus peruulgata consuetudine. Mala enim vocare solemus morbos, supplicia, immaturas mortes, pestes, bella atque his similia: non quia natura hæc mala sunt, sed quod hominibus malum afferunt, tristitiam & luctum aduehunt. Hoc nos planius Ionas docuit, cum dixit: Deus egit penitentiam super malitia, &c. hoc est, super minis perniciosis, & malum afferentibus. Rupert. Malum venit in Samariam propter vitulos aureos, quum Israel ab Assyrijs captiuus ductus est. Malum in Ierusalem, cum primum a Babylonis, deinde a Romanis excisa est: Nonne huiusmodi malum Dominus fecit? Etenim malum quod est iniquitas, Dominus non fecit: sed malum quod est afflictio propter iniquitatem Dominus induxit. Tertu. Marcionitæ passim volunt Deum conditorem intelligi malorum, vt & malitiæ, iniuste author renuncietur. Nos autem adhibita distinctione vtriusq; formæ, separatis malis delicti, & malis supplicij, malis culpæ & malis pœnæ,

nisi cōuenerit eis? Nūquid rugiet leo i saltu, nisi habuerit prædā? Nūquid dabit catulus leonis uocē de cubili suo, nisi aliquid apprehēderit? Nūquid cadet auis in laqueū terre absq; aucupe? Nunquid auferetur laqueus de terra, an tequam quid ceperit? Si clāget tuba in ciuitate, & populus non expauescet? Si erit malum in ciuitate, quod dñs nō fecerit? Quia non faciet dominus Deus uerbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. Leo rugiet, quis non timebit? Dñs Deus loquutus est, quis non propheta bit? Audiū facite in ædibus Azoti, & in ædibus ter-

pœnæ, sūū cuiq; parti definimus auctorem: malorum videlicet peccati & culpæ, diabolum: malorum verò supplicij & pœnæ Deum creatorem.

Quia. Non q̄ omnia reuelat prophetis quæ in celo facta sunt, vel fecerit: sed quæ facturus erat in terris, reuelauit Nō Abraham, Loth vt audirent vctura supplicia, corrigatur grauius puniantur. Sic modo per Azotum nunciat ex misericordia Hebræis pœnæ ne puniantur. Hier. Non reuelat Deus prophetis quæ facit in celo: quæ facturus est in terris. Reuelauit diluuiū Abraham: iter fionem Sodoi Ioseph famem futuram annorum. Sic Azotus reuelauit nunc facturus esset. x. t. bus, vt ad pœnitentiam conuersa liberaretur a piculo. In clementia Dei dicitur. Qui enim dicit pœnam, non vult punire peccantes. Leo rugiet. Hier. Pastor iste solitus timere leonem, terram omnipotentis comparat rugitum leonis: Quidam leonem rugientem diabolum, per dominum loquentem interpretantur Saluatorem, vt sicut ille in malum a turis, ita iste in bonum audiatur a saluandis. Theod. Quod permittente Deo de quopiam supplicij, ex hoc disce. Per prophetas prædicit q̄ mala futurus peccatoribus. Non hoc itaq; ignorates, veras ad te prædictiones, quas nos vobis nō sine metu afferimus. n. leo rugiens oēs audientes se perterrefacit, multo nō nos cū metu Dei iubētis prophetiā docemus. Hoc ostendit cū ait: Dominus locutus est, &c. Quū prophetarum in verbis habuistis fidē, Assyrijs & Aegyptiis cōmissas iniquitates montibus Samarie propalā ostendā. Subiunxit. Quarum rimas iniustitias cōmittentes, & pauperes seruitute cōmētes cognoscere noluerūt, quales fructus afferunt iniquitates, sed thesaurizat iniquitatē, miseriam & captiuitatem metentes. Cōuenientissimē thesaurizant posuit, docere nihil ex ijs quæ facitis obliuioni mandetur, sed velut sacro quodā Dei memoria præue & recte facta asseruenda. Audi. &c. Amos specialiter missus prophetare x. t. bus, nunc etiam iubetur annunciare Azoto & Aegypti.

ce re discor. dantium. Ioan. 3. c.

† Iob 6.

† laqueo. Psal. 123. a.

Rom. 16. c.

† audire faci te. id.

Ion. 4.

Lib. 2. adu. Mar. c. 14.

NICOLAUS DE LYRA

- * 1 Nisi eis con. tate iter ex rationabili causa. q. d. Non. Et per hoc metaphoricè designatur conuenientia Dei & propheta loquentis ex eius ore.
2 Nunquid. q. d. Non. Leo rugiens est Deus per os propheta peccatoribus comminans: ad quod sequitur pœna sicut ad rugitum leonis præda: & hoc nisi penituerint. Et idem intelligitur per hoc quod subditur.
3 Nunquid da. Est enim repetitio eiusdem sententiæ ad maiorem assertionem.
4 Nunquid. i. absconditum in terra.
5 Absque. i. sine opere aucupis laqueum tendentis. q. d. non: per aucupem intelligitur Deus peccatores capiens in laqueum pœnæ. Psal. 10. b. Pluet super peccatores la.
6 Nunquid au. q. d. non: sic intentio Dei non frustrabitur a punitione peccatorum in malo perseverantium.
7 Si clanget. pro aduentu aduersariorum super eam.
8 Et po. non expa. q. d. imo: per tubam intelligitur denunciatio pro-

MORALIFER.

† 2 Nunquid rugi. leo. in salt. &c. Totum illud ponitur propter illud quod postea subditur. 13 Leo rugiet, &c. Per leonem Christus significatur, de quo dicitur Apoc. 5. b. Vicit leo de tribu Iuda. Ipse vero terribiliter rugiet in finali iudicio. Et iste rugitus est valde timendus, & specialiter clericis peccatoribus, quibus per scripturas prophetarum est nunciatus: ideo subditur. 15 Dominus Deus loquutus est, quis non propheta. Prophetæ n. fuerunt organa diuina: & ideo Spiritu sancto inspirati, nō poterant

- 9 Si erit malum. pœnæ.
10 In ciui. quod non fecit. i. ordinauerit fieri, vt dedecus puniatu decore iustitiæ, quasi diceret, aliter non fiet.
11 Quia. de his quæ sunt necessaria hominibus nunciari.
12 Nisi reue. quia sicut natura non deficit in necessariis, ita natura non deficit nunciando per prophetas ea quæ sunt necessaria cognosci, & non possunt via humana sciri: Omnia ista exempla posita sunt, vt vltio diuina per prophetas proclamata ratione ostendatur. ideo subditur.
13 Leo ru. i. dominus per prophetas comminatur.
14 Quis nō. q. d. nullus est q̄ nō debeat timere, et de malis perire.
15 Domi. Deus. prophetas inspirando.
16 Quis non. inspirationem a Deo acceptam populo nunciatur. nullus debet ta cere pro quacunque persecutione.
17 Audi. Hic consequenter ostenditur rationabilitas punitionis montu humano, cum dicitur: Audi fa. in. inter Gentes legem non habentes.

poterant non loqui, sicut nec organa materialia poterant retinere sonum cum fuerint insufflata. 17 Audium facite. Hic ostenditur punitio malorum clarum rationabilis in respectu culpæ laicalis, cum dicitur: Audium facite in ædibus Azoti, quæ interpretatur in cœlesti. Et in ædibus terre Aegy. quæ interpretatur tenebra: poterant per istas aedes significatur conuersano laicorum tarent luce scientiæ & communiter incensi sunt igni cupiditatis & luxuriæ, sed multo plus incensi sunt maliciis: ideo sequitur.

Congregamini. Quia vnusquisque fingit sibi & adorat quod vult. Sic hæretici varios errores sibi confingunt, q̄ custodes mandatorum Dei mentiuntur, & sunt in mōe superbix: ad quorum insaniam considerandam Gētes rouocantur, quæ non habent Dei notitiam. Ipsi. n. calū-

torum significantur: vnde Apostoli sine calciamentis & D aliqua pelle mortui aialis incedunt: Et credentib. dicitur: Qui habet au. au. a. Hoc iter hæreticus & diabolus impedit, vt in via q̄ Christus est, corruamus. Sed si venerit vir ecclesiasticus, & homo Dei & Samson leonem interfece-

iant simplices creentes, dum sub nomine veritatis connt mēdaciū, & a sunt extra limi- veritatis rectū fa- renescerunt, & esaurizāt sibi do- mata iniquitatis, & ceptos in ædibus is concludunt.

a ræ Aegypti, & dicite: Congregamini super mōtes Samariæ, & videte † infanias multas in medio eius, & calumniā patietes in penetralibus eius. Et nescierunt facere rectum, di-

rit, securo pede, & tutis aurib. ad Deū possum⁹ incedere. Legitur in histo- ria & i Isaiā q̄ Phae- cea filius Romeliæ cōduxit Rasim re- gē Damasci, vt pu- gnaret secum cōtra Iudam, & in eo to- ram spem suam po- suit. Sicut ergo ho- mo fessus labore quiescit in lecto sic decem tribus in au- xilio Syriorū quie- scebant, & in securi- rate habitantiū Da- mascum spē victo- riæ habebāt, & suas vites fractas vicinē Gētes auxilio robo- rabant: sed frustra, q̄ ab Assyrijs vtri- que captiuati.

Theaurizantes. Congregātes de ido- latria & misero- calumnijs iniqui- tem. i. peccatū in- ordibus suis & ra- gas pauperū con- gegantes per vio- lentiā in domib. is quia enim cul- tm Dei deserue- rint dati sunt in re- pōbū sensum, vt friant quod non oportet.

b cit dominus, thesaurizantes iniquitatē, & rapinam in ædibus suis. Propterea hæc dicit dñs Deus: Tribulabitur & circūietur terrā, & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripiē-

rate habitantiū Da- mascum spē victo- riæ habebāt, & suas vites fractas vicinē Gētes auxilio robo- rabant: sed frustra, q̄ ab Assyrijs vtri- que captiuati.

Quomodo si. Ad hæc sumit propheta comparationes epastorali officio. Sut parua reliq̄a rinquuntur a leo- rex oue vel arie- t sic de habitatorib. Samariæ pauci remanebunt, qui non captiuentur ab Assyrijs.

c tur ædes tuæ. Hæc dicit dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremū auriculæ, sic eruent filij Israel qui habitāt in Samaria in † plaga lectuli, & in † Damasci grabato. Audite & cōtestamini † i domo Iacob, dicit

rate habitantiū Da- mascum spē victo- riæ habebāt, & suas vites fractas vicinē Gētes auxilio robo- rabant: sed frustra, q̄ ab Assyrijs vtri- que captiuati.

Theod. Quemadmodum cum leo ouem rapuit, om- nio deuorat, ac relictis tantum quæ ad escam inutilia sunt discedit: quæ colligere pastor coeget vt Dominus ouem demonstret ouem illam a feris interceptam fuisse decem tribus Assyrijs tradentur illi autem soli captiuitatem effugient, qui propter nimiam vilitatem ab illis contemnentur. Hæc autem inquit, etiam Damasco v- uenient, eandem perniciem sustinebit.

d nñs Deus exercituū, q̄a in diē cū visitare cœpero præuaricationes Israel sup eum visitabo, & super altaria Bethel & amputabunt cornua altaris, & cadēt i terra. Et percutiā domū

rate habitantiū Da- mascum spē victo- riæ habebāt, & suas vites fractas vicinē Gētes auxilio robo- rabant: sed frustra, q̄ ab Assyrijs vtri- que captiuati.

Mythicè. Cū diabolus oues ecclesiæ lanat, sepè de ore eius duo crura aut extremū auriculæ eripitur, qñ & securo pede & rutis auribus Deum sequi possumus. Per cruranim uia doctrinarum. Per aures sacramenta doctorum

comparatis domos laxas ad æstatem tolerandam accom- modatas incēdam. Tum etiam demoliar altaria Bethel, impietatis inuitamenta, ac cum non uiri soli, sed mulieres etiam maximam impietatem in se admiserunt, iure etiam has arguit, perniciemq; minatur. **e** Altaria Bet. Quæ fecit Ieroboā aureo uitulo, ubi dum offerret, uenit ppheta qui diceret. Altare, altare audi uerbū domini &c. tunc scissum est altare in duas partes, & manus Ieroboā aruit. Altare ecclesiæ unū est, altaria hæreticorum tot sunt quot schismata eorum: tamen unum se habere iactant per superbiam: cuius cornu, id est, arrogantia amputabit. **f** Et percutiā domum hyemale cum domo æstiuæ, &c. Sic erāt diuites principes x. tribuum, ut duas domos haberent unā hyemalem

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Congregamini super, &c. id est, idololatrias contra Deum.
- 2 Et calumniā patien. In quo notatur peccatum contra proximo, quasi dicat, si Gentiles talia viderent, sola ratione naturali du- bitate puniēda dicent.
- 3 Propterea: Ostensa rationabilitate punitionis supradictæ, hic ipse iterum proclamatur, cum dicitur.
- 4 Tribulabitur & circumietur ter. Ita quod nihil remaneat abundantum.
- 5 Et detrahetur ex te fortitudo tua id est, rex, principes, & beatores.
- 6 Et diripiētur ædes tuæ. Quia bona inde auferētur, & postea incenduntur: & hoc fuit impletum tempore Hoseæ 4. Reg. 18. Verum tamen quia aliqui pauci euaserunt, idē subditur.
- 7 Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ, &c. Sic eruentur filij Israel, id est, valde iuci ex eis.

- 8 Inplaga lectuli. Id est, in regione regni Iudæ, quæ dicitur lectulus rōne tēpli quod erat ibi, de quo dicitur Cant. 1. d. Lectulus noster floridus. Eō q̄ ibi habitabat Deus per specialem inhabitacionem. Illi. n. qui prædicto modo euaserunt tempore Ezechie venerunt in regnum Iudæ, & deuntes ad diuinum cultum.
- 9 Et in Damasci grabato. Quia ēt aliqui ex dictis euadentibus, in Damascum refugerunt, & ibi fuerunt occultati ad tps. Sciēdum tamen, q̄ aliqui Hebræi dicunt, q̄ Damasci est hic nomen appellatiuum, & non est nomen loci: & significat victum: quia Ezechias Dei cultor, prædictis ad regnum suum refugientibus prouidit modo conuenienti de victu: & quia non solum fuit populus Israel punitus, sed etiam cultus idololatriæ ibidem dissipatus, idē subditur.
- 10 Audite & cōtestamini. In die cum visitare cœpero præuaricationes Israel, populum puniendo.
- 11 Visitabo. Omnia loca idololatriæ subuertendo.
- 12 Et percutiā domū, &c. Potentes. n. ex carnalitate habebant varias domos pro hyeme & æstate.

8 In

* Et

MORALITER.

- 1 Congregamini super montes Samariæ, per quos significantur ecclesiæ prælati, eō quod Samaria interpretatur custodia domini.
- 2 Et videte infanias multas. Quas faciunt mali prælati & eorum clerici. Et subditur pœna, cum dicit.
- 4 Tribulabitur & cir. Id est, corū cupiditas terrena tribulabit inferni pœna, quia tamen aliqui sunt boni, subdit.
- 7 Quomodo si. Id est, diabolus, sicut dicitur 1. Pet. 5. b. Ad-

uersarius vider diabolus, tanquā leo rugiens circumit querens quē deuoret. De cuius ore eruntur boni prælati & clerici, Qualiter autem eruantur, ostenditur cum subditur. **8** Inplaga lectuli. Id est, in regione lectuli, per quam significatur quies contemplationis. **9** Et in. Per quod intelligitur Eucharistiæ deuota sumptio, eō quod Damascus interpretatur uictus: illi namq; eruntur de dæmonis ore, qui uacant contemplationi, & Eucharistiæ sumptioni deuotē.

A hyemalem versam ad austrum, aliam estiuam versam ad aquilonem in quibus pro varietate temporum delitiosè habitaret. Achab etiam legitur duas domus eburneas fecisse.

3 Re. 22. f.

^a Qui propter ventris ingluuiem omnem recipiunt voluptatem. ^b Quæ artificii & theoreico splendore compositæ sunt.
 hyemalem cum dōmo estiuā, & peribunt dōmus eburneæ, & dissipabuntur ædes multæ, dicit dominus.

Mysticè. Domus Hyemalis, regnū I. rael, in quo religionis frigus & cultus Dei, & varii turbines v̄torum, & se

ua tēpestas. Domus æstiuā, regnum Iudææ in quo calor religionis & templum & holocaustum mane & vesper

My-

NICOLAUS DE LYRA.

I Et peribunt. Non quod totaliter essent eburneæ, sed quia ibi erant

erant aliqua opera nimis curiosa eburnea: & hoc modo dicitur 2 Reg. vi. f. de Achab rege Israel. Et domus eburnea quam ædi-

ADDITIO

In cap. 3. Vbi dicitur in Postil. Ideo subditur. Nunquid ambu. duo pariter.

B Quod hic dicitur: Nunquid ambu. & c. videtur continuari cū precedentibus & sequentibus: sic enim dixerat. supra Deus ipse filius Israel. Tantummodo vos cognoui ex omnibus nationibus terræ. Idcirco visitabo super vos oēs iniquitates vestras. In quo Deus videtur respondere cuidam tacite quæstioni. Poterant. n. querere filij Israel à Deo qui eis comminabatur de tot supplicijs pp sua peccata, quæ est ratio quare magis nos affligis quam alias Gentes cū multa alie Gentes huiusmodi peccata, s. idololatriæ & homicidij & huiusmodi per amplius committantur? Ad qd Deus respondet. Tantummodo vos cognoui ex oibus nationibus terræ. Vbi Glo. cum sim creator omnium, vos solos elegi in populum pecunare, vt mei cognitionem haberetis. Et idcirco visitabo, i. corrigā iniquitates idololatriæ vestre, vt ceteris vel non cessantes grauius puniamini. Hęc in gl. Sed quia erant aliq de huiusmodi diuina visitatione, male sentiebant, erroneè estimantes qd talia mala pœnalia comminata cū contingerent euenire, non à Deo iri se seu intentā erāt sed contingebant casualiter eo modo quo Philisthæi. 1. Re. 6. b.

6. b. au ebant: Non manu sua tetigit nos, sed casu contigit. Hos imprebat propheta, dicens: Nunquid ambu. duo pariter nisi conuenerint? Sic est in Hebræo: Et quod additur, Eis, nō e de textu, & est sensus, qd sicut cum duo hoīes ex diuersis partib. vt nientes concurrunt per oīa vt pariter ad vnū locum determinatum accedant, signum est qd hoc fit ex certa conuenientia vtriusq; non casu: & sic conuenientia propheticæ prænunciationis cum rei eū est signū, qd talis euentus non est casualis sed intentus. Ad quod adducit aliud exemplum de naturaliter significantibus sicut est rugtus seu vociferatio leonis q significat prædam factam vel capiedam, quæ quidem significatio est nō à casu: sed ex instinctu naturali. Similiter exemplificat de aue cadente in laqueum terræ, qd non casualiter, sed per industriā aucupis fit, sic et ablatio laquei. Similiter adducit exemplū de cōter cōsuetis, s. de clangore tubæ qui significat aduentum aduersariorū, quæ quidem significatio non est casualis sed ex more hominum intenta, vnde de omnib. istis concludit permilitudinem. Si erit malum in ciuitate, quod Deus non fecit: Hoc est dicere: Sicut prædicti effectus non casualiter ex suis casis, sed ordinatè seu intente proueniunt, sic cum mala pœnæ eueniunt in ciuitatibus, non sunt censenda casualia, sed à Deo intentā: & b est quod principaliter intendit deducere ex præmissis.

CAP. III.

A Vdite verbum. Rupertus. Mira & iusta verba domini, & Spiritus sancti autoritas quomodo de ore pastoris nō minus quàm de ore imperatoris pernat. Suprà dixerat: Audite facite in gēibus Aegypti, & adibus terra Aegypti. Nunc. Audite & cōstamini, & c. Ter tiò, Audite hoc verbum vacca pingues & c. Si de pastore iam in regē fuisset assumptus vt Dauid, quid vellemus addi ad tantam maiestatem elocutionis? Iam tertio fragore in felicitium auribus illidit. Nempè acrius atq; animosius dignum erat percuti rales demonum Sacerdotes, rerum & animarum humanarum voratores. Fecit. n. Hieroboam Sacerdotes vitulorum de extremis populi callidè nimirū agens, & sciens quàm libenter cum suo fauore repentinas homines extremi diuitias exciperent. Poterant dici vituli pingues, quare ergo vaccas feminas dicere maluit? augmentum confusionis, quia vitulis erant subacti miro genere fornicationis: & animæ eorum prostitutæ tauris, i. spiritibus malignis.

Micro.

Loquitur ad optimates quosque x. tribuum vt audiāt verba domini, quos nō boues aratores, sed irrisoriè vac-

CAPVT III.

A Vdite verbū hoc vaccæ pingues, q estis in monte Samarie, q calumniā facitis egenis, & cōfringitis pauperes: Quæ dicitis dōminis vestris: af-

pin. vocat: quia redentes domi. & vtri & gula seruibant, opprimendegenum, & cōfringendo in iudicpauperem, vt bonillorum in suos digerent vsus. b Quæ dicitis. Permittite tantū & ibete: & nos spoli-

bimus domos pauperum vt bona illorū in nostros vt redigamus. Non ait, comedemus sed bibemus: in quotat deditos ebrietati, quæ mentem subuertit & errores bidinemque generat.

* Rupert. Sacerdotes de extremis populi assumpti, diuites effecti, velut vaccæ pingues otioso v̄tre dilata, accumbabant plenis delitiarū, mensis, satifq; agebant imperio dicentes Regibus suis. Afferre ut bibamus & cætero securos uos faciemus. Etenim dūmodo sumps nobis & pocula non desint, præoccupatos tenemus a huius populi ne uelit ascendere in Hierusalem. Pocula fertos facient nos, ut subornatis vitulis aureolis pulch & eleganter dicamus: Ecce dñi tui à Israel, & c. c Affer. Nisi maiores dederint potestātē, minores q deurent non habebunt. Similiter & de hæreticis intelligendum, quia maiorum doctrina minores inebriant.

Iurauit

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

A Vdite. Postquam cupiditas virorum declarata est, hic consequenter idem ostenditur de vxoribus eorum cum dicitur. 2 Audite uerbum. Idest, potentum vxores, quæ dicuntur vacca propter vitulos aureos quos adorabant, pingues ratione diuitiarum.

rum: ad quarum acquisitionem iniquam uiros incitabant, i subditur.

3 Quæ calumniam. Idest, per uiros uestros fieri procura: ideo sequitur.

4 Quæ & c. Idest, maritis.

5 Affer. & c. Idest, superbiam aliorum rapite, ut nos & famē nostræ possimus laute uiuere, & subditur pœna.

* Iura

MORALITER.

A Audite. Hic Amos propheta contra vxores principū Samariæ, per quas mysticè significantur clericorum beneficiorum fornicariæ, quæ uolunt delicatè nutriri, & pre-

preciosè ornari de bonis ecclesiæ, ideo sequitur.

3 Quæ ca. Et subditur pœna cum dicitur.

4 Quæ dicitis. Idest, amicis uestris.

5 Affer. & c. Idest, laute uiuimus. Et ad satisfaciendū e malos clericos grauatur populus subiectus. Ideo seq.

†

Iuravit Dominus in sancto suo, &c. * Rupertus. Hic sanctus in quo iurat Deus suus est filius, quem vtiq; Sanctus Dei etiam malignus spiritus cum suo tormento euangelia testante confitetur. Iuravit autem in illo sibi coequali sancto suo, quia certamen erat Dño Deo cõtra Israel, p̄o sancto suo à do

David ad quẽ facti illius facta ferat repromissio illius promissio- veritatem deti- re volebant illæ pigues vaccæ in il- quod colebant mendacium. **Leua. vos.** * Ru- pt. Sensus iste est Aventura est non longè dies captiui- tis & angustia, in quo capiemi præl- i, & portabimini i- e victorie, iamq; ve captiuitatis vo- b apertæ sunt, & ebitis alter cõtra- erum, vt vestrã viffim & mutuis

tribus conspiciatis miseriam: & proijciemini in locis Amenias, q̄ vocatur Armon, & in ciuitatib. Medorum. Seruat metaphoram vaccarum quarum carnes in ve- cõs solent leuari. Significat autem, quia cum venient Aſyrij capientur in prælio: & portabuntur iure victorie. **In ol.** In prælio superatos cõpellent ad vrbes munitas, cõllis feruentibus comparantur, quia fame & pestilen- tiaclos, populos exire compellẽt, & ire in captiuitatẽ. **Per aper.** Idest ciuitatum, quia destructis vrbibus ibũt in captiuitatem: Vel aperturas, quasi iam opertæ sunt vie- per quas ducamini captiui in Armon quẽ est regio vl- tra montes Mædorum & Persarum.

Alter. con. Secundum idioma Hebræorum quod nos dicimus mutuò vel vicissim altera cõtra alterã ponitur. **Veni. ad.** Ironice loquitur. Q. Hucusque sponte immo- lais idolis, modo iam instante captiuitate: perficite qd̄ cepistis, vt quãtò vobis eritis impudentiores, tantò mea vidiãta super. vos iustior appareat.

* Rupert. Grauiſſimus est hic modus loquutionis, quo i- borum facta oderit, qui hæc dicit. Non est volentis, sed iniquentis: non inuitantis, sed expellentis: non adhor- tatis, sed indignantis ac si dicat. Venite ad Bethel vbi est Deus vester, vitulus vester quia sic voluistis, & hæcenus vnistis: impiẽ agite, quia impiẽ agitis, & impiẽ agere vul- t. Venite ad Galgalã, vbi etiam longè ante vitulos Hie- roboam, erant idola, quia venire vultis. Multiplicare præ- tricationem, quia multiplicatis & multiplicare vultis. **Offerte mane victimas vestras,** quia offertis, & offerte vultis

vultis quibus non debetis, &c. Hæc non intentione volẽ- D- tis, sed indignatione diãta sunt dereliquentis, sicut & a- lia multa quæ reperiuntur: vt illud quod traditori suo di- cit dominus, *Quod facis, fac citius.* Et in Apocalypsi: *Qui no- cet noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc.* Apoc. 22. b. Hieron.

ferte & bibemus. Iuravit dominus Deus in t̄ sancto suo: **qa** 1
eccẽ diẽs veniẽt super vos: & t̄ leuabunt vos in contis, & re- 2
liquias vestras in õllis feruetibus: & per aperturas exhibitis, 3
alterã contra alterã: & proijciemini in Armon, dicit domi 4
nus. Venite ad Bethel, & impiẽ agite ad Galgalã & multi- 5
plicate præuaricationem. Et offerte mane victimas ve- 6
stras, tribus diebus decimas vestras. Et sacrificate de 7
fermentato laudem, et vocate t̄ voluntarias oblationes, 8
 9
 10
 11

Ingrediũtur ma- li in Bethel, i. do- mum Dei quæ est ecclesia, ibi impiẽ agunt in Deũ, eius præcepta calcando, & in Galgalã, quod interpretatur reue- latio: quia vendi- cant sibi scriptura- rum scientiam, vn- de superbientes in quæque vitia de- fluunt inferunt et̄ mane hostias: & die tertia decimas, trã figurati in angelũ lucis, & triplicem E scripturarum intel- ligentiam in vnus diei sententiã coar- tant. Debet. n. scri- ptura primò secun- dum literam intelligi, vt inde moralia præcepta suman- tur. Secundum iuxta allegoriam, i. spirituales intelligen- tiam. Tertio secundum futurorum beatitudinem. Hære- tici verò primam & secundam diem contemnent, quẽ dam spiritualia figmenta sibi componunt sine fundamẽ- to & parietibus, tectum desuper imponentes: & receden- tes de ecclesia fermentum quod corde conceperunt alijs prædicant: & hoc nõ errore sed amore mali, vnde: com- minatur Deus superbis vindictam. *De di vobis stu. den.*

Tribus diebus. Erant quædam sacrificia, de quibus si quid in alterum diem feruaretur, & oblatum & remanens immundum iudicabatur. Erant & alia de quibus si in tertium diem aliquid remaneret, immundum fiebat: quod est offerre immundas hostias.

* Rupert. Trium dierum solemnitates adulterastis, de quibus ego in lege dixi: Tribus vicibus per singulos an- nos mihi festa celebrabit, s. azymorum, solemnitate mens primitiuorũ, & solemnitate in exitu anni. Istas F adulterastis, vt non mihi, sed vestris vitulis eas celebraretis, ne quid vulgo decesse videretur diuine iucũditatis, &c. Hæc omnia facientes, vocate voluntarias oblationes qa sic facitis, & sic facere vultis, vt sacrificia q̄ vestris offer- tis vitulis, eisdem nominibus honoretis, quibus ea q̄ mi- hi offeruntur nuncupat autoritas legis. Holocaustum, & pro peccato, & pacifica, & hæc annunciate in sono tu- bæ, & cytharæ, in tympano & choro &c. ita vt fortius & altius cantasse iudicemini, quam tribus Iuda vel domus Dauid in templo Domini, quia plures estis.

Dedi in tres partes: quia primò ponitur idololatriæ frequentatio, secundò frequentariũ oblatio, ibi: Vnde & ego. Tertio propheta mo- nitio, ibi: Postquam autem. Circa primum dicitur: Venite. Id- est, venietis frequentando locum idololatriæ, ita quòd propheta nõ inuiat ad idololatriam, sed magis arguit eam. **9 Ad Gal.** Ibi enim similiter idololatria exercebatur, vt dictum est Hosea 13. **10 Et off.** Idest, offeretis tribus diebus, s. in anno, sicut in templo do- mini, quod erat in Ierusalem, cultores Dei debebant comparere ter- in anno. Exod. 23. Ieroboam enim in cultu vitulorum quos fecit, st- tuit aliqua similia cultus diuino qui fiebat in Ierusalem, vt populus facilius assentiret. **11 Et sacrificia. de.** Sicut & Gentiles idololatra. Oblationes enim Deo facte in Ierusalem erant absque fermento.

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Iuravit dominus, &c. In seipso qui est sanctus sanctorum.
 2 Ecce di. Idest, ad punitionem vestram.
 3 Et leuabunt, &c. Portando in captiuitatem.
 4 In contis. Sicut portantur res ponderose in tinellis.
 5 Et reliquias. Idest, ceteros ad fortalitia fugientes ibidem cre-
 nunt cum edificijs.
 6 Et pct. Idest, multa sunt aperturæ in muris per quas extrabe-
 mi.
 7 Et proijciemini. Nomen est regionis longinquæ vltra terrã
 Aſyriorum.
 8 Venite ad Bethel. Postquam propheta arguit populum de
 auitia, hic consequenter arguit ipsum de idololatria. Et diuidit ar
 in

MORALITER.
 7 Et proijciemini. Qui interpretatur aceruus tristitię pro-
 pter quod significat pœnam gehennæ.
 8 Venite ad. Hic ponitur dictæ punitionis duplex causa.
 Vna est peccatorum continuatio: ideo subditur.
 t̄ Et imp. Idest, ageris.
 9 Ad Galgalã, &c. Ibi autem exercebatur idololatria,
 ideo significat auaritiã. Quẽ dicitur idolorum seruitus, Ephe.
 5. b. Alia causa est oblatio, cum dicitur.

3 Et leuabunt, &c. Idest, in baculis: per quos significantur
 pœnæ tẽporales quas incurrunt aliquãdo pro malis suis.
 5 Et reliquias. Idest, animas à corporibus exutas.
 t̄ In õllis. Idest, pœnis gehennalibus.
 t̄ Exib. De uita præsentis.
 6 Et pct. Idest, pct. dissolutiones harmoniæ corporalis.

7 Et
 Tom. 4. Nnn 2

2 *Dedi vobis.* * Rupert. Magnitudinem flagelli, i. famis, a mirabiliter exprimit dicendo, *Ego dedi vobis stuporem dentium, &c.* Ac si dicat. Quia famis non tam diuturna, cibis rarus extitit, ut eū quidpiam reperiretur qualiscunq; cibi dentes obtupefcerent, velut te solita offensi. Legimus

eos vento vrente, & aurigine & eruca comedente: non sine magno dolore perire viderent quæcumque ra sibi instatia multiplicauerant. Sed non profuit eis hibita correctio: *Non enim redistis ad me, dicit Dominus.*

Percutiuntur hæretici ardore libidinis, vnde: *Apo-*

mem tam magnā factam esse, ut venderet caput asmi. So. arg. tēis, quarta pars cadi stercoreis colūbarum quinque argenteis. Cū tanta esset seueritas disciplinæ corripētis mirum q̄ nullus regum Israel recessit a peccatis teroboam. i. aureis vitulis: q̄ Israel tam pertinaciter rebellis tamq; duræ cervicis extitit, ut ad Dām Deum suum nequaquam reuerteretur. Vnde & dignè imperat: *Non estis reuerſi ad me.*

Iuxta Ezechielē. *Qui comederit uiam acerbā, stupescunt dentes eius.* Sic hæretici testimonijs scripturarum abutentes, immatura & absq; sua dulcedine comedunt: & ideo p̄ dñt robur dentium, ne possunt dura comedere: & in aliu toti corpori profutura transmittere: Et hunc stuporem & penuriam panis, qui de cœlo descendit, dicit mittendam in cunctis locis eorum, ut patiantur indigentiam verbi Dei.

Et non estis. Et cum hæc oīa non pro crudelitate, sed p̄ correctione vestra facerem, non tñ estis correcti, iuxta illud: *Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt.*

Ego quoque prohibui. Prohibet Deus ab hæreticis rotē diuinę sapientię, & mandat nubibus ne pluuant super eos imbrem ante tres menses messis, ne perueniant ad myſti cum fructum myſterij Trinitatis, & pluit super vnā ecclesiā, nō super conciliabula hæreticorū. Si quis ē illorū penuria coactus, ad ciuitatem Dei regreditur, ut hauriat, non satiatur: quia non voluntate sed necessitate accessit.

Im vna. Qui dicitur pluuia serotina agris Palestinæ, q̄ herbā ut triticum pariat, debet irrigare illo tēpore quo tres menses sunt vsque ad messē, idest, Maius, Iunius, Iulius. Hoc tempore necessaria: Et ne putetur lege nature & astorum cursu contingere, addit.

Et pluuia. Hæc etiam penuria aquæ sub Elia contigit. *Percussi vos.* * Rupertus. Intemperantis erat luxurię hortos multiplicare, maximè ex iniquitate, sicut fecit Achab de vinea Naboth. Bene igitur in talibus percussit eos

1 & annunciatē. Sic enim voluistis filij Israel, dicit dominus

2 Deus. Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis vrbibus vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris & non estis reuerſi ad me, dicit dñs, ego quoque prohibui à vobis imbrē cum adhuc tres menses superessent

3 vsque ad messē, & plui super ciuitatem vnā, & super ciuitatem alterā non plui. Pars vnā compluta est, & pars super quam non plui, aruit. Et venerunt duæ & tres ciuitates

4 ad vnā ciuitatem ut bibērent aquam, & nō sunt satiata: et nō redistis ad me, dicit dominus. Percussi vos in vento

5 vrentē, & in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

6 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

7 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

8 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

9 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

10 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

11 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

12 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

13 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

14 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

15 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

16 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

17 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

18 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

19 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

20 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

21 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

22 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

23 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

24 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

25 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

26 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

27 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

28 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

29 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

30 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

31 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

32 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

33 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

34 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

35 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

36 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

37 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

38 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

39 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

40 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

41 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

42 et non redistis ad me, dicit dominus. Misi in uos mortem

43 et in auruginē multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum: oliuēta uestra et ficēta comedit eruca,

lus: *Melius est nubes quam vri.* Percutitur etiam ira & uidia, quæ rub sanguinis comitant in pallorē: auferunt veran telligentiam, & totum corruptū vt etiam mella cia videantur a ra, quia quidd prius i ecclesia cuerat, iā factis reticis vidētur a ra. Ipsi multipl hortos, idest, do nas, i quos Nab noluit vineam mutari. Hæ etiā bona faciū melli venena sceant: ideō vi & oliueta & f habere iactant. *de vinea Sodomor vinum eorum est.*

Aurugo. i. i. go vel Erugo apud Ioel Erucitur. Alij sicut Aurugo, i. Rub, que apud Ioel Erugo dicitur: Quæ

fit cum nocte ros vel imber super teneras spicas cadit n caleſcente sole vertuntur in rubeum colorem & inſcūt grana adhuc terrena, Aurugo ē dī morbus q̄ i h nascit ex abūdātia corrupti fellis, q̄ corrūpit sanguin vertit in pallorem & quæq; dulcia vertit in amaritudi g *Misi in* * Rupert. Per omnia flagella & tormenta dicitur Israel. Vnde & eo tempore, quo ab Aegyptijs alia postulabant, mittitur in eos mors, & percutiuntur dio iuuenes eorum, & æquos quos sibi contra præceū Dei multiplicauerant, captiuitas sœua concludit, putro castrorum viuentium nares impleat.

* Theod. Ab Assyrijs fugientes, & in Aegyptum uenire studentes gladio Assyriorum tradidit, tanqu igne quodam ira vsus: veruntamen ne inde quidem onestum & decorum agnoscere voluerint.

Hiero. Quotidie ambulantes in via Aegypti, ic per mala mundi, immittit Deus mortem, vt mortificis membris quæ sunt super terram: viuat in eis Christus. Percutit etiam Deus in malis quidquid superbū & uersum est in iuuentute, ne vsque ad senectutem perniat, & tradit equos captiuitati, ne per præcipitia labatur in infernum: & facit foetorem ascendere, vt cogfscant peccata sua. Sed nec sic reuertuntur.

Subuer.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Sic enim volu. scilicet, sacrificare vitulis aureis, & non man dato meo, sed voluntate vestra in qua.

2 Vnde. Hic consequenter ponitur obstinatio populi, qui pluries à Deo sui flagellatus propter peccata, non tamen emendatus: & primò ponitur flagellum famis, cum dicitur: Vnde & ego, &c. den. Famem Hebraei enim dicunt Acutem dentium: Vnde & famelici dicuntur vulgariter habere dentes acutos & ventrem vacuum, ideo sequitur: Et indigentiam pa. secundo, flagellum sitis, cum subditur.

3 Ego quoque, &c. Et hoc tribus mensibus ante messē, quæ incipit in terra illa mense Aprilis: & sic fuit prohibitus imber tempore

pore quo magis solet pluere.

4 Et plui super. Idest, quando dedi pluuiam, fuit ita modica, quod non sufficiebat vobis ad potum: ideo sequitur.

5 Et venerunt duæ & tres ciuitates, &c. Et tertio flagellū vrentis, terra nascentia torrumpenus & erucas genera, cum dicitur.

6 Percussi vos in ven. vr. &c. Quarto flagellum occisionū aduertarijs, cum dicitur.

7 Misi in vos &c. Miserunt enim iuuenes electos in Agyptum ad adducendum inde auxilium contra Assyrios: qui præcipiti ab Assyrijs fuerunt cæsi ab eis, & qui eorum ab aduersarijs, pti, idcò subditur.

* Vsq

MORALITER.

† † Dedi vobis stupo. &c. famem acutam.

† † Et non estis reu. ad. Nam afflictio nō dedit vobis intellectum

ctum, quod est obstinationis magnæ signum & ideo significatur per alias penas quæ sequuntur, cum dicitur.

3 Ego quoque, &c. Vsq̄ ibi.

† Postqu

subverti vos. Mortui sunt Sodomitæ corpore & aia, similiter & isti pro eodem peccato. Loth solus liberatus est a filiabus suis, quasi ticio semiuustus amissa parte corporis sui, i. vxore cum qua vnũ in carne erat: Sic comparatione vtrũ qui perierunt fame & gladio pauci remanserunt, q̄ partem corporis amiserunt; i. tẽ-oralia quibus corpus sustentatur: & in quibus delectabantur. Extrema medicina est, & 10. tribuũ hereticorum & omnium peccatorũ, a postquã in multis percussi nõ resurserunt, tandem diuinus ignis edificia destruat, & ipsi librentur quasi tor. p ab incen. & nu- cuadant, iuxta illud. Si cuius opus ardeat, detrimentum patient. Qui enim habes opera Sodomæ per inẽsaluatur, quasi terris de incendio ratur, prius operibus Sodomæ igne destructis. Vnde in propheta legitur: Restituetur Sodomia in antiquum, Quia qui suo vitio Sodomitis vnitus est, si in eo fuerint opera Sodomæ in antiquum statum restituetur.

Preparare. & c. Ut venientẽ ad te per mysterium incarnationis auidẽ suscipias liberatorẽ: Vel preparare ad inuocandũ dominũ Deum tuum, vt liberet te a presentĩ tribulatione: Quia omnis qui inuocauerit nomẽ domini saluus erit. Rom. 10. c. d Quia ecce formans montes & c. Tertullianus. De tenebris dominus per Esaiam ait: Ego, qui struxi lucem, & feci tentbras. De spiritu equie Amos: Qui solidat tonitruum, & cõdit spiritũ, & annuntiat in homines Christũ suum: cum spiritũ conditũ ostendens, qui in terras cõditas deputabatur, qui super aquas, ferebatur, librator, & adstator, & animator vniuersitatis. Non enim vt quidã putat) ipsum E Deũ significari. Neque enim aqua dominũ sustinere sufficerent, sed eum spiritum dicit de quo etiam venti constiterunt: vt ait per Esaiam. quia spiritus a me exiit, & statum omnem ego feri.

Theod. Quemadmodum terris semiuustus ignis & efficaciam ostendit, verum ad nullam rem utilis est, nisi vnico igni sic vos multis cõsis, in captiuitate correpti, anni potentia spoliati, ad solam seruitutẽ apti existeris. Quapropter. Quia preterita contempsistis, saltẽ per hæc quæ inferenda sunt corrigimini. Nec dicit quod faciat, sed spem solus relinquit, vt cogitent sibi inferenda, quæcunq; ceteriora in ferri possint, & saltem hoc timore redeant.

Ruper. Heretici ex hoc loco creaturã argumentati sunt Spiritum sanctum propterea q̄ verum Hæbraicũ, latine interpretatur spiritus. At verò vëtus & spiritus eodem verbo appellatur. Cũ ergo essent peruersæ intentionis neq; ventum, neq; saltem spiritum hominis, sed Spiritum sanctum voluerunt intelligi, tã paruo, tanq; fragili instrumento tan magnam roborare volentes impietatẽ. Quapropter placet magis castæ fidei talis translatio verbi prædicti & creans ventum, quã, & creans si irruum. Creans vru. Flatum huius aeris, vel animã hominis, & a se creatis nũciat eloquiũ suũ, iuxta illud quod ait. Non faciet dominus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum prophetis suis. Faciens ma. Iuxta literam, matutino tempore facit nebulam venire super terram: Et gradietur super ex. ter. quia intra omnia est & extra omnia. Nebula pinguedo acris est: & significat pinguedinem fidei, quæ manet, i. tẽpore baptismi concipitur. Excelsa terræ virtutes vel sancti in culmine virtutũ cõstituti. Deus verò virtutes omnium transcendit, & in cordibus suorũ ambulat.

c Præpa-

NICOLAUS DE LYRA.

Vtque. Et quia cadauera eorum remanserunt insepulta, subditur. Et ascende. Quinto flagellum subuersionis terre per aduersarios, cu dicitur. 3 Subverti vos. Quæ subuersio facta est ferro & igne: ideo sequitur. 4 Et facti, & c. Id est, lignum semiuustum: Et dicitur a torreo torres. 5 Et non reditũ. Toties flagellati. Quapropter. I test, iterabo tibi penas consimiles & maiores. Postquam. Hic consequenter ponitur prophete monitio, s. vt pulus ad dominum conuertatur: Et ad hoc induitur duplex motum. Secundum ponitur ca. seq. Primum autem motum est consideratio

ratio diuine potentie: cui omnis creatura debet se subicere: ideo dicitur: Postquam autẽ. Id est, afflictiones prædictas. 8 Preparare, & c. Per debitam penitentiam vexatione tibi imellestũ dant. Et dicunt expositores nostri communiter, & satis rationabiliter, quod hæc est propheta de conversione Iudæorũ circa finem mudi futura: vnde & 10. tribus adhuc nõ sunt liberati a captiuitate: & secundũ hoc exponitur. Preparare. Id est, preparaberis. Ad hanc autẽ conuersionẽ seu penitentiam dicta debet mouere excellentia diuine misericordie, ideo sequitur. Quia ec. fo. 9 Et annuncians ho. Dando ei spiritum prophetie. 10 Dominus Deus. Id est, angelorum.

MORALITER

Postquam autem. Nam in presentĩ peccatores possunt

ad Deum reuertit: per multiplices penas quæ ipsi inferuntur aliquando reuertuntur.

CAP. V.

Vd te verb. Quantũ ad a. Vdite verbum istud quod ego leuo super vos. Virgo vocantur, secundum q̄ in Patriarchis & pro-

CAP. V. T. V.

prophetis vni sponso calla mente copulati sunt. Quam virginitatem iam corrumperant mœchantes cum idolis. Mysticẽ. Desert illos qui mente Deum cernunt, & postea seruire desinunt, nec ad verum Dei lumen redeunt.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. V.

Vdite. Hic ponitur secundũ motum quod est diuina iustitie consideratio acriter peccata punientis: Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur hæc consideratio: secũdò arguitur populus

pulus de oppositõ, ibi: Qui cõuertitis. Prima in duas: quia primò inducit populũ ad consideratiõem pena præterite, secundo ad euasiõnem futura, ibi: Quia hæc di. Circa primum dicit proph. 7. Audite ver. Non solum aure sed etiam corde. Quod ego. Compatiens misericordie vobis inflicte.

MORALITER

Audite. Per plantũ quẽ dñs leuat super casum domus Israel

Israel significatur casus militatĩ ecclesie plangẽdus q̄ non rabiliter declinat a perfectione patrum, tã in populo quã Tom. 4. Nnn 3

A Domus Israel. Lxx. Cecidit amplius, si resurget virgo Israel in sua terra. Non negat posse resurgere, sed non resurget virgo Israel: quia semel aberrans, & si reportatur humeris pii pastoris, non habet eandem gloriam cum illo qui nunquam a Deo aberravit. Unde per prophetam, *Malo*

Hiero.

Ezec. 18. h.

penitentiam peccatoris, quam mortem: Penitentiam non sanctitati ecclesie comparat, sed quia cooperata mortui & inferis melior sit.

† 22. q. 5. c. si Paulus.

* Theodoretus. Misericors dominus male affectos & penitere nolentes non dedignatur lamentari. Hoc vero non adiuuet amplius ut resurgat: Non libertati euangelice contrarium est, qui potius significat, quod non amplius per suos regentur, neque proprium regem habebunt. Si quis diligenter attendat, inueniet horum exitum posteam insaniam, quam in Salvatore nostrum ediderunt: tum enim ceciderunt, ac in illo casu in hanc diem permanserunt. Virginem eam vocat, propter priorem pietatem, proiectam & corruptam, propter cultum quem idolis postea dedit. Non est qui suscitavit eam. Ostendit ut nullo subsidio humano adiuuatur. Deo enim repugnante, nec Aegyptiorum rex, nec alius quisquam eis auxiliari potuit.

† in nihilum

† findat sicut ignis domus Ioseph.

B Non est: Non est qui intercessione sua reducat ad vitam, sicut Moyses placauit iram Dei, & hoc quare? quia non vult conuerti ad Deum per poenitentiam: & hoc est quod dicit: *Quia hic dicit dominus Deus: Quia nolulistis conuerti ad decem tribus, cum venerint Assyrii 10. pars vestri remanebit in prima captiuitate, ceteri captiuabuntur.* Quod si ipsa decimatio remanens in terra promissionis non poenituerit, & ipsa venientibus Assyrijs ex toto captiuabitur: Quod ita factum est.

Hiero.

Exo. 32. g.

4. Reg. 17. d.

Vnitas Iadatur.

C *Virbs de qua.* Theodoretus. Prænuunciat eorum futuram paucitatem. Hieron. Vnitas habet sacramentum vnus Dei: Et esse in hoc numero prima beatitudo est, quia vnus & verus Deus

Deus est, secunda in secundo est in decade, tertia in tertio id est, centenariio. Sicut enim decas decima vnione copitur, sic centum. 10. decadibus: sic & millenarius decem centenarijs, per quem quarta & summa vel firma beatitudo notatur: de qua amissa si quis egerit penitentiam, illo quarto millenariio vix redit tertium centenariu, & si in centenariis est, vix redit ad eundem: i. denarium: & ita fit vt virgo Israel quæ eruerat, non habeat suscitanti: qui semel ab vno ne discesserit, & ginitate quam vno viro habet perdidit pristinum, & vnio beatitudinē recurre non valebit, et conceditur ei vni mille redeat ad eundem, & de centum redeat ad decem. *Nolite.* * *Thel.* * *Sensu est.* tandem aliquando & Bethel, & Galgala, & cultu idolis relicto, meam vitam & beatitudinem consequemini.

a X. tribuum. *b* In perpetuam captiuitatem. *c* Peccando. *d* Per se spiritus vadens & non rediens, per se cadit, & per Deum resurget.

a planctum. Domus Israel cecidit, & non adiiciet vt resurgat. *a* Quæ quondam domino quasi virgo copulata. *b* Prostrata. *c* Vel interfecta iudicio Assyriorum. *d* Per idololatriam.

b Virgo Israel proiecta est in terram suam, non est qui suscitaret eam, quia hæc dicit dominus Deus: *a* Tempore pacis. *b* Viri. *c* Cum venerint Assyrii.

c diebantur mille, relinquuntur in ea centum: & de qua egrediebantur centum, relinquuntur in ea decem in domo Israel. *a* Postquam alperime comminatus est, blande ad poenitentiam plus patet reuocat. *b* Beue viuendo, c. e. tendo, perseverando.

d Quia hæc dicit dominus Deus domui Israel: *a* In operibus iustitiae qui eratis mortui in idololatria. *b* Vt ibi adoretis vitulum. *c* Quæ est ciuitas in fine possessionis duarum & decem tribuum, in quo loco exiit decem tribus adorare idola.

e Quærite me & viuētis, & nolite quærere Bethel, & in Galgalam nolite intrare, & in Bersabee non transibitis, quia Galgala captiua ducetur, & Bethel erit inutilis. *a* Per hunc locum notatur etiam aliqui de duobus tribubus adorasse idola. *b* A. Is intrabit. *c* Et hoc id est propheta, quia captiuabuntur habitatores hanc ducuntur ciuitatum per Assyrios, & per has intelliguntur decem tribus captiuanda.

f Quærite dominum & viuētis, ne forte comburatur domus Ioseph vt ignis, & deuorabitur. *a* De Bersabee laeet, quia victis x. tribubus Bersabee quæ erat in tribu Iuda, illo tempore non est destructa. *b* Qui quærit fidem, incipit vere operibus iustitiae. *c* Qui vita per eum. *d* Qui modo mortuus.

g & non erit qui extinguat Bethel: qui conuertitis in ab. *a* X. tribus. *b* Diaboli. *c* Ignis captiuitatis.

h *a* Qui liberet a captiuitate. *b* Adorantes vitulum in Bethel. *c* In amaritudinem idololatriæ.

thel autem & Galgala simul cum idolis tradentur habitibus. Non obscura ergo insaniam erat: non solum ex per iuramenti non recordari pietatis Abrahamæ, sed etiam ad eum impietatem committere.

Bethel interpretatur domus Dei. Hæc quærit qui dicitur: *Templum domini est.* Et in ædificijs quæ destruenda sunt: *fidit: Quærit etiam qui sequitur literam occidentem, spiritum viuificarem.* Galgal locus ubi populus secundo est circumcisus: Hanc intrat qui post aduentum Christi rursum vult circumcidi: Galgal etiam reuelatio dicitur superiorum scientiam sibi promittit: Transit etiam in Bersabee, vel secundum 70. ad puteum iuramenti. de Samaritana cupit haurire aquam quæ sitim non explet: ignorans eum. *De cuius ventre flent aque riuæ:* Quia Galgal, id est, circumcisio carnis ducetur captiua a cordis circumcisione: & Bethel quam putatis domum Dei omnino non erit, vel inutilis erit.

c Quæ. Post verba dñi subiungit propheta admonitio: *Quæ* fuit

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Domus Israel. *A* statu prosperitatis, & hoc fuit a tempore Azabel regis Syriæ qui supra modum afflixit regnum Israel, secundum quod dicitur 4. Reg. 13. Iratusque est furor domini contra Israel: & tradidit eos in manu Azahel, &c. Et subditur: *Attriuerat eos rex Syriæ.*
- 2 Non adiiciet vt resurgat. *In præterita potestate. Et ad idem facit quod sequitur.*
- 3 Virgo Israel proiecta est. *Quia expressio est eiusdem ad maiorem assertionem: quod declaratur per illud quod subditur: Virbs de qua.*
- 4 Quia hæc. *Hic inducit ad euasione[m] p[œ]n[œ] futuræ dicens in persona Dei.*
- 5 Quærite me. *Per opera bona.*
- 6 Et viuētis. *Corporali & spiritali vita.*

7 Et

MORALITER

in clero. Et maxime plangendus est quia non apparet remedium reuelationis ad primum statum, ideo dicitur. *Non adij.* Unde adhuc subditur. *† Virbs e. c.* Id est regnum vel diocesis: vel religio aliqua de quibus erant mille bellatores contra demones & vitia, pauci valde inueniuntur respectiue. Sed quoniam emendatio non est simpliciter impossibilis, subditur.

5 Quærite

5 Quærite. *Et.* Vita gratiæ.
 7 Et nolite, &c. In his autem locis exercebatur idololatria: propter quod significant mala loca ut prostibula, & ternas, & alia in quibus exercebantur vitia quæ sunt a felibus euitanda.
 10 Ne forte, &c. Id est, ecclesia uel mens humana que est domus Christi per Ioseph significati.
 12 Qui conuertitis. Hic tangitur casus ecclesie magis specialis & primo quantum ad maiores quibus dicitur conuertitis in absinthium Iudæ. Pauperes iniuste condēdo.

† Et

am, incitans vt reuertantur ad dominum.
 * Rupertus. Hic subaudiendum est vobis dico & lo-
 uor, qui conuertitis in absinthium iudicium. Grandis
 culpa, magna damnationis causa, conuerrere Dulcedinē
 iudicii in amaritudinem iniquitatis, & pulchritudinem
 iustitiæ in horro-
 re clamoris. Hoc
 sum apud Isaiā
 ijs verbis cōque-
 tur. *Ex estauit vt
 ceret uuas, & fecit
 bruscas: & expecta-
 ut faceret iudiciū,
 ecce iniquitas: &
 iustitiam, & ecce cla-
 mor.* Verè infocli-
 es qui tam longū
 iniquitatis & cla-
 moris traxerūt fu-
 culum, vt vsque
 ad ipsum perueni-
 unt Christum ini-
 no iudicio, & cla-
 more condemnā-
 am, clamando,
 us est mortis: clamando crucifige, crucifige, claman-
 do, sanguis eius super nos, &c.

Ieroboam qui vitulos fecit, & separauit populum a do-
 mino Dauid, significat hæreticos qui sermone composito
 quasi aurea simulachra fingunt, & adorant quod finxe-
 runt: his dicitur: *Querite dominum, & uiuete.* Quod nisi fece-
 rint comburuntur ardoribus diaboli: & hunc ignem nō
 prestextinguete aliquis de magistris eorum, quia & ipsi
 heretici sunt qui falso se domum Dei vocant.

Facientem arctū. Audientes hæc, non ad fabulas poetarū
 curramus, sed intelligamus omnium creatorem & om-
 nipotentem.

Per arcturum, qui septem stellis constat, signatur eccle-
 sia septiformi spiritu repleta. Per orationem, qui hyeme
 oritur, & suo ortu tempestates excitat, signantur marty-
 res qui tempore infidelitatis prædicant incredulis, & exci-
 tant contra se tempestatem persequutionis.

Loquens de arcturo & orione maluit ea vocare no-
 minibus inuentis à Gentilitate quā nominibus Hebræo-
 rum, ne nobis ea Barbara viderentur. In quo notat etiam
 hæc prophetiam à Gentibus legendam.

* Rupert. Quod sequitur. *facientem Arcturum & Orio-
 nem, &c.* Oportet de eodem Christo testimonium esse.
 quia persona hæc magis quàm persona patris, opus ha-
 bebatur propter nos defendi scripturarū testimonijs, quod
 factum est syderum noctisque & diei, immo & omnium
 creaturæ facta sunt, *quia sine ipso factum est nihil.* Quando autem
 ostendit patres, & Moyse dedit legem, gentes tenebræ
 fuerunt, quia Dei notitiam non habuerunt: sed quan-
 do factus est homo, tenebras illas in manē cōuertit, quia
 per euangelicam prædicationem illuminauit. E contra
 diem

diem nocte mutauit quia Iudæam in qua prius notus e-
 rat propter perfidiam in cecitate reliquit. Post hæc est il-
 lud mirabile fecit, quod Doctores, ex gentilitate assumpsi-
 t, quorum doctrina mūdum omnem repleuit. Quod signi-
 ficat subiugendo. *Qui vocat aquas maris & effundit eas super fa-*

ciem terræ. Secundū
 literam istud quo-
 tidie est, Aquas. n.
 maris amarissimas
 aethereo calore su-
 spensas excolat &
 eliquat in dulcem
 pluuiarum sapo-
 rem, instar medici-
 nalis cucurbitæ, q̄
 calore superioris
 gyri, humorem &
 sanguinē sursum
 trahit: ex quo disci-
 mus vnde sunt plu-
 uiæ.
 * Theod. Confir-
 mite ait, Dei pote-
 stati facillè enim &
 facit, & transfor-
 mat quod vult. atque ei facillimum est maxima pericula
 in animi tranquillitatem & securitatem transferre. Tum
 felicibus facillè miseras inferre potest, tumque aquas ma-
 ris nutu suo in aerem subrahens, nubibus irrigat terrā.
 Deus enim est & omnium rerum Dominus. Nullo nego-
 tio infirmatos ad pristinum robur reducit, & robustos
 in miseras & debilitatem deducit.
 b *Et diem in.* Ab hora sexta in typū Iudaicæ cecitatis, dies
 conuersus est in noctem crucifixoribus: lux etiam quæ in
 lege & prophetis oriebatur versa est in tenebras illis de
 quibus scriptum est: *Obscurentur oculi eorum.*
 c *Qui vocat.* Aquæ maris peccatores quos effundit vt con-
 uerſi in dulcedinem alijs prædicent, in quibus quidquid
 terræ & amaritudinis inerat, ardore veri solis excogur.
 d *Qui subri.* Ad præsens tēpus reuertitur. Q. Qui creator
 omnium comminatur captiuitatem Samaritæ, subridet si-
 cut qui irascitur, & apertis paululum labijs ridere se si-
 mulat, vt magnitudinem iræ ostendat.
 * Rupert. Talibus verbis circa dominum, qui nullus
 notus patitur, idcirco scriptura vtitur, vt satis quantum
 potest adfirmet, quod Dominus quamuis natura sit ele-
 mens, nullatenus tamen robusto & potenti, idest, in pec-
 cato superbentis misereatur. Sed sicut scriptura dicit:
*Potentis potentior tormenta patientur, exiguo autem concedetur mi-
 sericordia.* Et alibi: *Ego in intentu vestro ridebo, &c.*
 e *Odio ha.* In portis antiqui sedebant ad iudicia, ne agrico-
 la ad causas veniens nouo aspectu ciuium terreretur, vel
 ne ciuis longè ab vrbe discederet.
 Portæ mortis, vita. Portæ vitæ, virtutes: habetur autē
 odio iustus existens in porta virtutum, si corripit malum
 existentem in porta mortis.

NICOLAUS DE LYRA.

Iudicium. Pauperum: eos iniuste condemnantes.
 Et iustitiam. i. Deum qui est iustitia per essentiam sicut & vita.
 In terra relin. Pro idolis vestris.
 Facientem arctū. & orio. Est autem arcturus quedam constel-
 latio que reuoluitur circa polum septentrionalem: & vocatur vi-
 maior ab astrologis, & currus heroli à laicis. Orion autem est
 quedam constellation clara & nota: partim existens in tauro, & par-
 tim in signo geminorum, & ortus eius significat tempestates, pro-
 pter quod dicit Philosophus. 2. meteororum quod orion est indifere-
 ns & difficilis.
 Et conuertentem in mane tenebras, &c. idest, successionem
 facit

MORALITER.

Et iustitiam in terra relinquitis. Eam propter munera diui-
 ni omittendo.
 Facientem arctū. & orio. Constellationes sunt: ideo signi-
 cant prælatos bonos ecclesie Apoc. 1. d. Stelle septem ec-
 clesiarum. Idest, episcopi eorum.
 Et conuer. Illuminando sua gratia peccatores, scilicet,
 Matthæum & Paulum & alios plures.
 Et di. Contrarium permittendo iudicio suo nobis oc-
 curre.

6 Qui vocat aquas ma. eleuando eas in vaporibus humidis.
 7 Et effundit eas super faciem terræ. conuertens eas in plu-
 uiam.
 7 Qui subri. ca. In Hebræo habetur, *Qui violentat sortem cum
 reprimendo, & sic subridet, idest, contemnit vastitatem à foris sa-
 ctam.*
 9 Et depopulationem super potentem affert. populum de
 regno potentis transferendo & captiuando, Ista dicta sunt de Deo ad
 ostendendum quod non est pro idolis relinquendus: Et reuertitur ad
 ostendendum populi transgressionem dicens.
 10 Odio habuerunt in por. In portis enim antiquitus sedebāt
 iudices & fines: vt quilibet etiam extraneus inueniret eos in prom-
 ptu.

* Et
 6 Qui vocat aquas. Idest, homines de fallidine cupiditatis
 terrenæ ad celestis dulcedinis degustationem eleuando.
 7 Et effun. Per pluuiam salutiferæ doctrinæ populum do-
 cendo.
 8 Qui subridet vastitatem, &c. Diabolum, de quo dicitur
 Iob 41. d. *Non est potestas super te. iuxta et compa.* De spoliatio-
 ne verò eius gaudet Deus.
 10 O. ha. ha. Hic secundo describitur casus ecclesie quan-
 tum ad minores qui rebellant veritati factæ per iudicem
 vel dictæ per prædicatorem, ideo subditur.

Rupertus. Hoc est irremissibile peccatum, hoc po-
tentum, non per ignorantiam peccare vel infirmitatē, sed
peccatum superbē defendendo corde impenitenti corri-
pientem quoque odisse: & abominari illum qui audeat
loqui perfectē. i. non sibi placen. ia, sed malis actibus repu-

quando mysteria Christi se habere mentiuntur. Sed no-
bibūt nisi vinum, quod est draconum furor insanabilis
b *Accipientes munus.* Contra iudicij veritatem, vnde: *M-
nera ex castitate a oculis sapientum.* Quæ accipiunt hæreti-
ci vt austeritatem scripturarum quæ peccatoribus torm-

1. Reg 12.

† Sop. 1. c.

† Sop. 1. c.

Io. 15.

† mendicos
peruertētes.

Hieron.

gnantia. Corripuit
eos David, & perfe-
ctē pleraq, locutus
est, atque idcirco
oderunt illū, dicen-
tes, *Quæno is pars
in Dama?* Illū quo-
que Amos, & cæte-
ros prophetas ode-
runt & abominati
sunt. Hic & istud ī
vno Christo iuste
corripiente, & per-
fecta loquente ve-
raciter est adimple-
tū. Ait. n. *Nunc autē
& videntur & ode-
runt me, & patrem
meum: & adimpletur
sermo qui in lege eorū
scriptus est: Quia odio
habuerunt me gratis.*
a *Idcirco pro eo &c.*
Ne putaret Israel,
quod pro sola ido-
latria puniendus
esset, addit & cæte-
ra mala.

* Theodoretus.
Cū hęc commi-
seritis, & pauperes præterea oppressos manu & procacita-
te linguæ contumeliosè acceperitis, tū munerum corru-
prelis gaudētes, studueritis facultates vestras augere: hoc
cognoscite, q̄ non habitatis in domibus quos bellè in-
struxistis & ornastis: neque vineas quas magno studio
plantastis vindemiabitis. Nam immensa impietas vestra
horum vsū vos priuabit.
Hæretici diripiunt sensum pauperum, qui nesciunt
contradicere, & quidquid boni operis parauerant. Aedi-
fificant etiam domos compositione verborum: sed ab ec-
clesiasticis viris subuertuntur. Plantant etiam vineas,
quando

a *Aliquem prophetam missum à Deo ad eorum correctionem.* b *Qui non odio, sed sicut Deus
præcepit ex dilectione corripit,*
a corripientem, & loquentem perfectē abominati sunt: Idcir-
a *Propter præ. ista.* b *Et etiam.* c *Non habentem necessariam victu.*
cō pro eò quod diripiebatis pauperem & † prædam electam
a *Ad vestros vsus.* b *Vbi securi maneat.* c *Exoliato paupere maiore velli-
tus patet.*
tollēbatis, ab eo † domos quadro lapide † ædificābitis, &
a *Quia de rajna pauperum a edificatis.* b *Reperitna captiua e vel monte ablata.*
non habitabit in eis. † Vineas amantissimas plantābitis, &
a *Qui e habitabit: non bibet.* b *Quem nihil later.*
non bibetis vinum earum quia cognoui multa scelera ve-
a *Non solum multa, sed etiam fort. a. ad prouocan. cum iram Dei.* b *Quia.* c *O Trinci-
pes x. tribuum, vos estis ho.* c *Hominis vel iustitæ.* d *A potente vt paupe-
rem in iudicio condemnentis.* e *Dextera eorum re. est mune.*
stra, & fortia peccata vestra. Hostes iusti accipientes munus,
a *Iudicio.* b *Intelligens multas impietates in ea que vocatur domus Dei.*
& † pauperes deprimentes in porta. Ideo prudens in tempore
a *Qui a nullis en. qui velit audire rectè iudicantem.*
illo tacebit, quia tempus malum est. Quærite bonum & non
a *Ide. munitur, qui in galggn posius est.* b *Sic.* c *Qui salute potest.*
malum, vt viuatis et erit dominus Deus exercituum vobis-
a *Sicut soletis iactare Deum vobiscum esse per hoc quod estis de gente Abrahæ. sed si filij Abrahæ
estis opera Abrahæ facite. idest, iud. m. b. Non iustitiam semet monuistis.*
cum, sicut dixistis: Odite malum & diligite bonum: & con-
a *Id est hoc.* b *Qui si nec feceritis forte m.*
stituite in porta iudicium si forte misereatur dominus Deus

ta promittunt, ve-
tāt in beatitudinē
& cum diuitibus
prospera tū pro-
mittunt pauperib
truculenti sunt &
seueri. Quos vidē
vir ecclesiasticu
incorrigibiles, su-
trahit correctionē
ne videatur sã
dare canibus.
c *In tempore illo.* C
videbit nihil pro-
desse suam corre-
ctionē iam immu-
nente captiuitatē
à qua liberari no-
poterunt.
d *Quærite bonum*
Deū qui est pasto-
bonus, & non id-
lum vel diabolu
Vel bonum, id est
rectum iudiciū in-
dicatē, & nō me-
dadium vel oppr-
sionem.
e *Odite malū.* Od-
malum, qui nō i-

lū voluptate nō vincitur sed odit opera voluptatis. Dilig-
bonū qui non inuitus & metu legū quod bonum est op-
ratur, sed dilectione ipsius boni. Vnde: *Hila: em da. di. Deu*
* Theodoretus. Verbis inquit, facta respondeant, &
qui profitemini vos amare bona & honesta, à vitiis sic
abhorrentes, re ipsa veritatem verborum ostendite. Ho-
dum fiet ab omnipotente Deo vitam assequimini: si
hæc non feceritis, plateæ, & viæ lamentis & gemitibus
personabunt: vt etiam agricolæ, agrorum cultu abiecti
lamētis & plangoribus sint posituri operas suas. Hæc a
præsente me pœnarū & suppliciorū auctore efficiuntur
Alle

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et loquentem perfectē. *Idest, sanos doctores & prophetas.*
- 2 Abominati sunt. *Eorum doctrinam resutando.*
- 3 Idcirco. *Hic consequenter subditur punitio, cum dicitur: Pro eò quod diripiebatis pau. Et subditur modus d. reptionis.*
- 4 Et prædam electam. *Idest, illud quod erat melius & nobis placentiis.*
- 5 Tollēbatis. *Idest in pœnam huius & aliorum peccatorum prædictorum.*
- 6 Domos quadro lapide ædificābitis. *Idest, sumptuosè.*
- 7 Et non habitabit in eis. *Quia in captiuitatem ducentur.*
- 8 Quia cognoui multa scelera vestra. *Ad puniendum.*
- 9 Et fortia. *Idest grauis.*
- 10 Hostes iusti. *Idest, iustitiæ, ita quod iustum est hic neutri generis.*
- 11 Accipientes munus. *Pro subuersione iustitiæ.*
- 12 Ideo prudens in tempore illo tacebit. *Cessans à correctione*

- tionem vestra, videns quod non esset ad vestram emendationem, sed magis ad peccatorum vestrorum aggrauationem, idè sequitur.*
- 13 Quia tempus malum est. *Non propter se, sed propter matiam genus: Et propter hoc ante tempus illud propheta monet e de correctione, dicens.*
- 14 Quærite bonum. *Per emendationem vitæ.*
- 15 Vt viuatis. *Corporaliter & spiritualiter.*
- 16 Et erit dominus, &c. *Per gratiam suam vos protegendo.*
- 17 Sicut dixi. *Idest, desiderastis: Sed quia hoc desiderium non impletur nisi mala vita corrigatur, idè subditur.*
- 18 Odite malum. *Dux enim sunt partes iustitiæ scilicet declinare à malo, & facere bonum.*
- 19 Et constitute &c. *Idest, iudices in portis ciuitatum & ville sicut præcipitur Deut. 16. ad hoc vt quilibet tam peregrinus quocuius possit statim iudices inuenire.*
- 20 Si forte misereatur dominus. *Non dicitur hic forte propter aliquam mutabilitatem quæ sit in Deo, sed in libero arbitrio minis.*

* Reli-

MORALITER.

- † *Et loquentem perfectē.* Sed quia in istis sunt aliqui potentiores & astutiores aliis, domos & hæreditates aliorum iniquè subtrahentes: de quibus subditur.
- 3 *Idcirco, &c.* Et subditur pœna.
- 6 *Domos quadro lapide ædificābitis.* Cū sumptibus magnis.
- 7 *Et non habitabit in eis.* Quia scriptum est Isa. 3. a. *Vx qui prædatis nonne & ipse prædabitur?* Aliter potest exponi doctore vano qui ædificat ecclesiam, & nō habitat in ea per gratiam. Eodem modo exponatur quod subditur.
- † *Vineas amantissimas plantābitis, & non bibetis vinum.* Et subditur causa.

- 8 *Quia cognoui multa scelera vestra.* Idest, peccata contra Deum.
- 9 *Et fortia.* Idest grauis.
- † *Peccata vestra.* Contra proximum.
- 10 *Hostes iusti.* Idest, iustitiæ: quia ponitur hic iustum neutraliter.
- 12 *Ideo prudens.* Prudentia mundana qualis est index talis & aduocatus falsus.
- † *In tempore illo.* Scilicet iudicij, idè præmonet eos ad iudicium, dicens.
- 14 *Quærite.* Et sequitur causa cum dicitur.
- 17 *Si forte misereatur dominus Deus.* Idest, penitentibus cunctis sunt reliquæ Christi per Ioseph signari. Et quia verè penitentes sunt peccata lugentes sequitur.

Quia

† In

Alleg. Præcepit Deus hæreticis, vt relicto errore redeant ad ecclesiam. & odientes priora dogmata, diligant veritatem in ecclesia. Et verum iudicium faciant in portis, vel interiorum ea relinquendo, vel virtutum eas sequendo, & sic certi erunt de misericordia.

Plat. 15. Ciuitatum. 10. tribuū, vel lateis per quas ducuntur captiui. vel lateis, id est, fluxibus voluptatū quæ per plateas signantur.

Hæretici, & Gē. les in figmētis, & fabulis suis habent latas plateas, quæ ducunt ad mortem. Quibus conuenter inferitur.

Et in cunctis quæ nis sunt dicitur, vt. qui enim sunt in ecclesia non audiet æternæ damnationis: sed si peccauerint, super eos meretur lamentū. Habent etiam hæretici agricolas in arborum aruis spinæ nascuntur, qui vocantur ad planctum: quia noluerunt plangere sua vel aliorum peccata.

Aliter. Vir ecclesiasticus potens prouocare ad pœnitentiam plangit pietatis affectu super eos qui non egerunt penitentiam.

Væ desiderantibus. Ne iste propheta duas trib. ex toto nelexisse videretur, dirigit nūc prophetiā ad ipsas Prophetarum siquidem erat ipsas captiuandas, & post. 70. annos reuer-

reuerfuras & maiorem felicitatem habituras, vnde: solebant optare vt veniret captiuitas: qua peracta veniret, & felicitas: Contra hoc obuiat propheta, dicens, illam prosperitatem non statim reuerfis dandam, sed ipsos postea multo passuros, vel a Nabuchodonosor leone, vel ab Af-

fucro quasi vrsō, vel ab Antiocho Epiphane, qui quasi coluber in Iudæa illos mordebit, propheta autem de illa prosperitate tempore Christi erat adimplenda.

Væ desiderantibus. Hiero. * Theodo. Cum quidam essent in temeritate inuiti, in pertinacia obfirmati, qui fremebūdi prophetare uacinationibus repugnaret, diuina oracula falsa vocitantes, prædictionum absolutionem perfectionemque postulantes eos dominus lamentis, & etibus dignos appellat, qui nimirū tenebras pro luce desiderant videre. Qui autem prophetiæ finem videre expectant, nihil differunt ab homine qui cum leonem impetentem effugisset, mox in vrsū incurrit, cumque inde metu plenus domum occupasset, inconsideratusque ex animi perturbatione ad parietem manum firmasset, ab acerbissimo colubro morsus sit. Nam quem admodum ille tenebras, & non lucis splendorem in illa die videt, sic isti altissimis tenebris in illa die ultionis tradentur.

^a ¶ Ut decem tribus captiuitatem euadant. ^b ¶ Sepe monui de bono, sed quia nolistis facere mea præcepta, ideo afflige nūc i.

exercituum reliquijs Ioseph. Propterea hæc dicit dominus

Deus exercituum dominator. In omnibus plateis planctus

et in cunctis quæ foris sunt dicitur, vae vae. Et uocabunt agricolam ad luctum, & ad planctum eos qui sciunt plange

re. Et in omnibus tuijs erit planctus, quia pertransibo in

medio tui, dicit dominus. Væ desiderantibus diem domi-

ni. Ad quid eam vobis? Dies domini illa tenebræ, & non

lux. Quomodo si fugiat vir a facie leonis, & occurrat ei iustus, & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. Nunquid non tenebræ

diēs domini, & non lux, & caligo, & non splendor in ea?

Alleg. non erat intelligendum statim post reditum, sed longè post, scilicet in aduentu Christi, prout declarauimus supra in pluribus locis, si. tere. & aliorum prophetarum. Multi tamen de populo intelligunt quod habituri essent talia statim in reditu: propter quod desiderabant accelerationem ipsius captiuitatis propter accelerationem prosperitatis in reditu. Et ad hoc applicant literam sequentem in qua propheta eos increpat de tali desiderio, vt dicunt isti: sed istud non videtur conueniente dictum, quia nō solum reges, scilicet, ioachim, & Sedechias, sed etiam principes, & sacerdotes, & pseudo prophete, & communis populus persequabantur Ierusalem ad mortem, & quod ipse dicitur cibabat illius captiuitatis accelerationem: ex quo patet quod non desiderabant eam sed magis abhorrebant: propter quod sicut dictum est supra, hic propheta arguit illudores. Multi enim in populo reputabant dicta prophetarum fruulz de diuina punitione futura: & sic deridendo dicebant. tere. 17. b. Vbi est verbum domini? Veniat. Sicut fuit ibidem expositum. ita dicitur hic: Væ desiderantibus, & c. Et diuiditur in duas partes: quia primò prædicitur supplicium secundò auferitur remedium, ibi: Odi. Circa primum dicitur: Væ desiderantibus diem do. Diem diuinæ ultionis denunciatam a prophetis, de qua nouitè dicebant: Veniat dies illa: Loquendo per modum optatiuum. 14 Ad quid eam vo. Id est, qualis est vobis futura dies illa? Et respondet. 15 Dies do. ista tene. i. erit vobis tribulationis plena: quod per tenebram metaphoricè designatur, ideo subditur. 16 Quomodo. tunc vobis occurrerunt tot pericula, quod si aliquis euadat vnum, incidet in aliud, ideo concluditur. 17 Nunquid. Q. d. sic & exponatur vt supra.

NICOLAUS DE LYRA.

Reliquijs Ioseph. i. regno Ioseph: Quod dicitur hic reliquiæ propter eius diminutionem, vt prædictum est, dicitur etiam hic regnum. 10. tribuum: regnum Ioseph, id quod Ieroboam primus rex iude de tribu Ephraim filij Ioseph.

Propterea hæc dicit dominus, & c. Hæc sententia non refertur ad literam immediatè præcedentem, sed illud quod dicitur supra. Hostes iusti accipientes munus, & panem. Et ex quo concluditur. c. Propterea. Et subditur.

In omnibus plateis. scilicet ciuitatum.

Planctus. Morientium.

Et in cunctis, & c. i. in villis, & oppidis in campestri terra uatis.

Dicetur vae, propter multitudinem miserie.

Et uocabunt, & c. in villis, & oppidis, in quibus non sunt habentes artem plangendi.

Et ad plan. in ciuitatibus.

Eos qui sciunt plan. i. canere carmen lugubre: Tales enim sonant in ciuitatibus manere.

Et in omnibus vijs. i. campestribus locis.

Erit plan. cuius causa subditur.

Quia pertransibo, & c. Faciens executionem iustitiæ meæ Assyrios

Væ desiderantibus. Hanc literam exponunt aliqui de regno Ioseph tribuum, de quo propheta uocatur tere. & alij propheta quod populus iustus esset in captiuitatem Babylonicam: & inde post. 70. annos rediturus, & habiturus maiora bona quam antè: quod tamen non

non erat intelligendum statim post reditum, sed longè post, scilicet in aduentu Christi, prout declarauimus supra in pluribus locis, si. tere. & aliorum prophetarum. Multi tamen de populo intelligunt quod habituri essent talia statim in reditu: propter quod desiderabant accelerationem ipsius captiuitatis propter accelerationem prosperitatis in reditu. Et ad hoc applicant literam sequentem in qua propheta eos increpat de tali desiderio, vt dicunt isti: sed istud non videtur conueniente dictum, quia nō solum reges, scilicet, ioachim, & Sedechias, sed etiam principes, & sacerdotes, & pseudo prophete, & communis populus persequabantur Ierusalem ad mortem, & quod ipse dicitur cibabat illius captiuitatis accelerationem: ex quo patet quod non desiderabant eam sed magis abhorrebant: propter quod sicut dictum est supra, hic propheta arguit illudores. Multi enim in populo reputabant dicta prophetarum fruulz de diuina punitione futura: & sic deridendo dicebant. tere. 17. b. Vbi est verbum domini? Veniat. Sicut fuit ibidem expositum. ita dicitur hic: Væ desiderantibus, & c. Et diuiditur in duas partes: quia primò prædicitur supplicium secundò auferitur remedium, ibi: Odi. Circa primum dicitur: Væ desiderantibus diem do. Diem diuinæ ultionis denunciatam a prophetis, de qua nouitè dicebant: Veniat dies illa: Loquendo per modum optatiuum. 14 Ad quid eam vo. Id est, qualis est vobis futura dies illa? Et respondet. 15 Dies do. ista tene. i. erit vobis tribulationis plena: quod per tenebram metaphoricè designatur, ideo subditur. 16 Quomodo. tunc vobis occurrerunt tot pericula, quod si aliquis euadat vnum, incidet in aliud, ideo concluditur. 17 Nunquid. Q. d. sic & exponatur vt supra.

MORALITER.

In omni. Quantum ad ciues.

Et in & c. Quantum ad campestres.

Et voca. Religiosos laborantes circa agrum domini, et adiuuent eos suis orationibus ad deletionem suorum peccatorum.

Eos qui sciunt plangere. i. pauperes qui communiter sunt mandando eis elemosynas, sicut in illud Dan. 4. f. Peccata tua elemosynis redimi, & iniquitates tuas in misericordia diuisi pauperum.

Quia pertransibo me. & c. Cordis cōpunctionē dādo tibi.

Væ desiderantibus diem. Hoc mysticè potest exponi de primo aduentu Christi qui dicitur dies. Ro. 13. d. Non præcessit, dies autem

autem ap. Hunc autem diem Iudæi desiderauerunt, & tamen in eius aduentu maiores per inuidiā, & minores per maiorum deceptionem, vt in pluribus excecati fuerunt. Et sic dies dñi propter eorum malitiam fuit eis ad damnationem. & et ad destructionem temporalem, ideo subditur. 16 Quomodo. Iudæi numquam rebellauerunt Romanis tempore Neronis, qui propter crudelitatem dicitur leo. † Et occur. Per quem significatur Vespasianus, qui propter dictam rebellionem venit contra Iudæam. † Et inui. s. templi, ad quod ultimò fugerunt Iudæi. † Et mor. Per quem significatur Titus, qui capto templo iussit sacerdotes occidi.

* Odi.

A Alleg. Multi superbi vt iusti videantur, dicunt se desiderare diem iudicij, vel suæ mortis, vt incipiant esse cum Christo. Sed istis dicit esse vax, quia nullus sine peccato, & in hoc quòd sibi non timent, digni sunt supplicio, quòd si verè iusti essent, non deberent desiderare iudicium: in quo peccata reproborum grauitèr punientur. Pro illis ergo deberet esse sollicitus. Sed isti sunt similes homini qui positus in aliqua angustia, totam partem suam vult subtrahere, vt ipse solus possit liberari, non cõpatiens aliorum calamitati. Hic talis traditur leoni, idest, diabolo, vrsò,

B idest, ministris diaboli i. propriæ conscientie accusanti, de hoc quod in virtute sua confusus fuerit. Vel per leonem, vrsum, colubrum, possunt intelligi diuersa genera tormentorum quibus hic superbus, & in misericors punietur in futuro.

Cum reuersi fueritis, & securi coeperitis Dario præcipiente templum edificare, vt lassas manus super parietes reclinetis, tunc veniet Alexander Macedo, vel Antiochus Epiphanes, qui non in Babylone vel in Suis, sed in templo commorans, & intra terminos sanctæ terre, vos sicut coluber mordeat. Vbi ergo putabant remedium, ibi inuenient maius supplicium.

Tenebræ, & caligo contraria sunt luci, & splendori. Ita moeror, & tristitia lætitiæ, & sclicitati quæ cõtingerit euntibus in captiuitatē, vel contingent hereticis in die iudicij.

Hec omnia congruunt hereticis. Qui fugiunt leonē, & incurrunt in vrsum & ingressi domum quam putant ecclesiam Dei, innituntur parietibus quos ipsi fecerunt, & a serpente mordentur, quorum diem tenebræ eripiunt. Horum sacrificia Deus odit, & quoties cõgregant in nomine Domini, a fœtore eorum Deus nates auertit, & offerunt holocausta ieiunij, & multorum taliū, Deus non aspicit.

C *Odi, &c.* Propriè hoc contra Iudæ, & illos qui de Israel ceremonias Deo obseruabant dicitur, qui manu Deo, sed corde dæmonijs offererebant, & ideo potius in fœtorem quam in suauitatem versus est odor sacrificij eorum. Nō autem hic agit de oblationibus vitulorum, quas offererebant in Dan, & Bethel, sed de his quæ in templo offererebantur.

Moral.

Moral. Quocunque tempore, non rediuntur peccata elemosynis, factis de rapinis
* Tertullianus. Cessare a sacrificijs sicut, & circuncisione oportebat ex decretis creatoris: qui & per Esaiam Nomenias vestras, & sabbata, & diem magnum non sustulit bo ieiunium, & rias, & ceremonias vestras odit animi mea. Et per Amelodi, & reieci ceremonias vestras, non adorabor frequentijs vestris. * Rupert. Odisse proijcere, & non odorari, humana similitudine, nos effectum nostris sermonibus cognoscamus.

* Theod. Non odorabor, posuit loco, non suscipiam. Eodem modo de Noe beatus Moyses inquit. Odoratus est Dominus odorem suauitatis, hoc est, approbavit eos qui obtulerant sacrificia institutum, & voluntatem. Nihil autem eger Deus; ac ne pro salute quidem sua victimas offerentibus, meam inquit presentiam prestabo. I sine igitur cantare cantica, cessa vti musicis instrumentis: his enim non delector, & si principio hec fieri iussibus nimirum delectabilibus, & ludicris adserua te concere studens.

* Iustin. Martyr. Quod propter peccata, & idololatiam populi vestri, non quod his oblationibus egeret Dominus mandavit vobis sacrificia offerre, audite quid dicat: Amos vnum est duodecim, clamans: Odi & proieci sacrificia vestra & non olfaciam nidorem celebritatum uestrarum, & b. *Aufer.* Tumultus sonus confusus, qualis in foro se audiri Cantica autem quæ David composuit, & quibus laudandum Deum Leuitæ solebat vti despectiue, tumtum uocat quia eadem idolis offerre consueuerant. dæorum etiam traditio, & Psalmi quos in synagogis nunt, & hereticorum composita laudatio, confusus sonus reputatur a domino. *Quia non est speciosa laus in ore peccatoris.* *Et c.* Quia sacrificia quæ mihi debebantur, idolis obtulistis iudicium meum, & iustitiam meam omnibus nifestabo, cum uobis in captiuitatem ductis, terra a habitatoribus nuda relinquetur: sicut aqua defluens, inuenit pronum locum transit, & nuda relinquit loca quæ prius operiebat. Quæ aqua etiam torrens dicitur qui

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Odi & proieci festiuitates. Hic consequenter auferitur remedium, quod posset esse per diuinam placationem, quod tollitur cum dicitur in persona Dei. Odi & proieci. p. uet. littera vsque ibi.
- 2 Aufer. i. si offeras mihi tandem uocibus humanis, seu musicis instrumentis, non acceptabo: quia non est speciosa laus in ore peccatoris. Eccl. 25. b.
- 3 Et reue. i. valde manifeste.
- 4 Iudicium. i. executio iustitiæ meæ.
- 5 Quasi torrens. Qui suo impetu rapit ea quæ inuenit, quasi dicat, ita rapiemus in captiuitatem.
- 6 Nunquid. Istud refertur ad tempus in quo filij Israel fuerunt in deserto: Et dicunt aliqui expositores nostri, quod a constatione vituli Exod. 32. non obtulerunt sacrificia, & oblationes domino, sed idolis quæ periebant in itinere, sed hoc non videtur verum, quia pro adoratione vituli populus fuit grauitèr punitus, vt habetur ibidem: & similiter pro peccato idololatriæ, & Phigor, Num. 25. & ideo non est verisimile, quod si tandiu exhibuissent idololatriam idolis quæ secum portassent, quin populus fuisset multoties de hoc punitus: & quin de hoc esset expressa mentio in libris Moysi. Et ideo istud dicitur

citur ad ostendendum, quod sacrificia non sunt Deo accepta, nisi si bona vita: & hoc per oppositum, scilicet, quia sacrificia ista fuerunt omissa longo tempore cum populus Israel esset in deserto, & tamen dominus quasi benignus, & placatus illi populo contulit multa beneficia, præbendo Manna continuè, & dæcatum ignis, & nubis dæcatum, & dæcatum, & multa alia beneficia. De dicta uero omissione sacrificiorum dicit R. b. Sal. super illud Num. 9. d. Fecerunt filij Israel Phase tempore suo, quod toto tempore quo fuit populus in deserto non fecit nisi illud Phase tantum: & tamen erat principalis solemnitas anni, & in qua debebant offerri sacrificia solennia, & si illud omisissum multo fortius alia minus principalia. Fuit enim super hoc cum populo dispensatum propter incertum nubis motum, sicut etiam omissione circuncisionis. Ista tamen omisso sacrificiorum non est intelligenda generaliter, quod illo tempore fuerint nulla sacrificia oblata: quia in dedicatione tabernaculi obtulerunt principes plura multa in sacrificium domino, Num. 7. Et idem contigit ex aliquibus alijs causis specialibus: & secundum hoc dicitur. Nunquid oblationes, & sacrificium obtulistis, quasi dicat, paula obtulistis, & ideo non computantur, secundum illud quod dicitur 2. Physico. Quod modicum est, quasi nihil reputatur.

* 11

MORALITER.

- † 1 Odi, &c. Nam a tempore mortis Christi legalia fuerunt mortua.
- 2 Aufer. Idest, crimina Leuitarum, quæ cessauerunt templo combusto.
- 3 Et reue. b. tur quasi aqua. Idest, punitio iusta abundans, & magna quæ tunc, & Iudæi partim fuerunt occisi, & partim

tim captiuati.
6 Nunquid hostias. i. in templo propter mortem Christi prophanato, quasi dicat. Non.
† Quadraginta annis domus Israel. Tot enim anni a passione Christi fluxerunt usque ad destructionem templi: & cum hoc duo anni non comparantur, propter paucitatem ultra numerum perfectum.

†

† 24. q. 6. e. odi
† Mila. r. d.
† multitudi-
† Act. 1. e.

Hieron.

quia nullus ei refere potest. Ex quo tempore factum est caput vituli in deserto, oia quas fecerunt vel obtulerunt filii Israel, idola, & non Deo fesse monstrantur. Quod si etiam leventur postea Deo aliqua obtulisse, non voluntate, sed metu poenarum offerebant, & ideo Deo non placebant. Et non solum in deserto, sed etiam in terra promissionis, vbicunq; occasio sit, corde reuersi sunt in Aegyptum. Moloch: idolum est ammonitarum, & interpretatur rex, & significat luciferum quem adhuc colunt Saraceni.

domus Israel. Et portastis tabernacula Moloch regi vestro, & imaginem idolorum vestrorum fidus Dei vestri Remphas, & figuras quas fecistis vobis adorare eas. Et migrare vos faciat trans Damascum, dicit dominus Deus exercituum nomen eius.

Mysticè. Tabernacula portat Moloch, qui se facit habitationem damonis, cum deberet esse templum Dei: & sub nomine Christi falsa dogmata confingit. Et tydus eius colit qui se transformat in angelum lucis.

Damascus. Sanguinem bibens, vel sanguis cilicij: vt per poenitentiam ad bibendum sanguinem domini pro uocemur. Feruntur autem haeretici trans Damascum vt non sanguinem Christi bibant, sed aureo calice de manu Babylonis inebrientur.

Mysticè

NICOLAUS DE LYRA.

Et por. Secundum quod dicit Rab. Sal. & secundum ea quae edicta sunt de statu populi in deserto, istud non refertur ad litem, immediate precedentem, sed ad illam quod supra dictum est, res domini tenebrae, & non lux, id est, dies partitionis vestrae erit ena tribulatione cui coniungitur. Et por. Id est, portabitis loquendo de futuro per modum praeteriti propter certitudinem

prophetae. 2 Taber. Dicit enim Rab. Sal. quod Assyrii ducentes 10. tribus in captiuitatem posuerunt idola quae coluerant super humeros eorum in itinere; vt sic apparet quod Dijs quos colebant non potuerant eos saluare contra Assyrios, & huic expositioni consonat litera sequens. 3 Et migra. Id est, ultra regnum Syriae mittendo eos in captiuitatem in terram valde longinquam.

MORALITER.

Et porta. Quae interpretatur rex, ideo per hoc significatur tributum, quod reddebant Caesari, de quo dixerunt Mat. 22. Non habemus regem, nisi Caesarem. Sidus Dei re. &c. Quod potest exponi de quodam falso Messia

Messia quem receperunt post destructionem templi, de quo exponebant illud Num. 24. c. Orietur stella ex Jacob, &c. 3 Et migra. Quae interpretatur potus sanguinis, quia post eorum occisionem per Romanos reliqui fuerunt venditi, & ad diuersas orbis partes deducti.

CAP. VI.

CAP. VI.

Vae vobis, &c. Hae ad duas decem tribus referuntur, maxime autem ad optimates de utroque populo.

Vae vobis qui confiditis in monte Samariae, & confidentes in monte Samariae, & optimates capita populorum, ingredientes pompaticè

dignitatem, dicentes vos esse vnctos Dei. Isti etiam nullo cruciatu afficiuntur pro interfectione eorum quos de ceperrunt. * August. Dicendum mihi aliquid esse video de elo

Mysticè. Haereticus indicitur vae, qui videntur sibi opulenti, cum ecclesiam Dei dicant esse pauperem, & abiectam, & superbiunt quasi sint custodes mandatorum Dei. Illis etiam praecipitur, ut considerent philosophias diuersarum Gentium, & inuenient est angustiores terminis sacrae scripturae, quae totum mundum impleuit. Supponit autem a quibus malis iubeat transire. Scilicet. Qui venient ad diem damnationis malis patientibus. Qui in hoc mundo gaudetis sublimari in iniquitatem. Qui improuidi vestre salutis torpetis in munditijs carnalibus. Qui comeditis non solidum cibum ad roborandas vires, sed mollem, & tenerum, quale est agnus vel vitulus solo lacte saginatus. Qui etiam vt omnia voluptati vestre seruiant: concrepatis manibus ad vocem organi non ad laudem Dei, sicut fecit Dauid. Qui de phialis diuinae scripturae potatis vini erroris. Qui non expertes diuinae scientiae vendicatis vobis sacerdotum digni

quentia prophetarum, vbi per tropologiam multa obtinentur quae quanto magis translatis verbis videtur operiri, tanto magis cum fuerunt aperta dulcescunt. Et ex illius prophetae libro potissimum hoc faciam qui armenarium se fuisse dicit. Cum argueret impios, superbos, luxuriosos, rusticus propheta exclamauit: Vae qui opulenti estis in Sion. Nunquid isti qui prophetas nostros tanquam ineruditos, velut docti disertique contemnunt, si aliquid tale, in tales dicendum fuisset, aliter voluisset dicere? Quod enim est, quod isto eloquio aures sobriae plus desiderent? Primo ipsa inuectio quasi sopitis auribus, vt euigilarent, quo fremitu illisa est? Deinde vt beneficijs Dei qui eis ampla spatia regni dedit, ostenderet ingratos, quoniam confidebant in montem Samariae, vbi idola colebantur, Transiit, inquit, in Calanthe, &c. Et cum ista dicuntur, locorum nominibus tanquam luminibus

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VI.

Vae vobis. In hoc autem c. arguit populum de superbia, & carnalitate: Et diuiditur in duas partes: quia primo exprimitur culpa, secundo subditur poena, vbi: qua propter. Et in hoc cap. loquitur propheta contra regnum Israel, & contra regnum Iuda. Dicit igitur. Vae vobis. Diuitijs male acquisitis.

2 In Sion. Id est, in regno Iuda sic nominato, eo quod Ierusalem ibi erat metropolis, in qua erat templum, & domus regia in monte Sion. 3 Et confiditis. i. in potentia regni Israel, cuius metropolis erat Samaria in monte sita, vt habetur 3. Reg. 16. 4 Optimates. i. principales in populo. 5 Ingredientes. Id est, cum superbia magna ostentantes vos in populo.

2 In

* Transite

MORALITER.

Vae vobis. Hic ad litteram arguitur malitia maiorum regni Iude, & Israel, & specialiter sacerdotum. Vnde & c. seculenti exprimitur Amasias sacerdos qui multis plagis affixit Amos prophetam, cuius filius Olias ipsum per tempra veste transfixit, vt dicit Hierony. in prologo huius prophetae. Mysticè verò per hoc significatur malitia praetorum ecclesiae malorum, & aliorum eisdem in malis mini-

minitrantium cum dicitur: Vae vobis. de rapina. 2 In Sion. Id est, ecclesia. 3 Et confi. Id est, in regia potestate, eo quod in Samaria erat palatium regale, vt dicitur 3. Reg. 21. Aliqui namque prelati negotijs regalibus se ingerunt, & gregem suum derelinquunt, vt liberius possint mala agere confidentes de regia potestate. 5 Ingredientes. Vt patet in familijs, equis, & excessibus alijs.

† Transite.

nibus ornatur eloquium, quæ sunt Sion, Samariæ Calam
A ne Emath magna, &c. Deinde verba decentissimè varian
tur, Opulenti estis, confiditis, transite, ite, descendite conse
quenter denūciatur futura sub iniquo rege captiuitas &c.

* Theodor. Miseri inquit, & ter infelices, qui Samariæ

confidentes, Sion
contemnunt: & nō
animaduertent
quæadmodū Deus
Sion non pie obser
uatus in terrā pro
missionis primis
habitatoribus fun
ditus perditis, eos
induxit sin hæc nō
ita habere opina
mini: *Domus Israel
transite, &c.* Si profi
ciscamini in supra
dictas vrbes, quæ
sunt maximæ, &
modo commemo
ratorum regnorū
præstantissimæ pla
nè cognoscetis non
esse minorem ter
ram quam colitis,
ea quam illi tenēt.
a *Transite, &c. lxx*
domus Israel tran
si, & vide, & perge
ad muros plurimos, & descende ad torcular eorum, qui
cadunt bibentes.

† quoque.
† longinquū
Putant.

† extenditis
vos.

B
† vitulum.

† scientiā in
strumentorū.

† non eondo
lebant.

Hieron.
Emath quæ
& Antiochi.

l. 4. adu.
Marc. c. 15.

a domum Israel. Transite in Calane, & videte: & ite inde Eli-

math magnam, et descendite in Geth Palestineorum, † & ad

optimā: quæque regna horum, si latior terminus eorum ter

mino vestro est. Qui † separati estis in diem malum; & † ap-

propinquatis soltio iniquitatis. Qui dormitis in lectis ebur

neis, & † lasciuitis in stratis vestris. Qui comeditis agnum de

grege, & † vitulos de medio armenti. † Qui † canitis ad vo-

cem psalterij. Sicut Dauid putauerunt se habere † vasa can-

tic, bibentes in phialis vinum: & optimo vnguento delibuti

& † nihil patiebantur super contritione Ioseph. Quapropter

in quibus Deo placuit, sic isti putant se placere propter

lam concupitionem vocum, cum cor eorum longe sit

Deo Dauid vero & sono, & maximè corde placebat.

e *Et nihil patieban.* Et cum principes ita affluant diuiti

non curant si quid de populo decem tribuum perit, i

contemnant quasi si moriantur bruta animalia.

* Rupertus. Christus pulcherrimè censetur nomi

Ioseph, cuius typum prætulit, in seruum venundatus,

humiliatus in compedibus, ita vt ferrum pertransi

animam eius. Christus dum contritus in cruce pender

nihil patiebantur super contritione eius. Prætereun

quoque blasphemabant eum, mouentes capita sua, &

centes. *Vab qui destruis templum Dei, &c.* Cum diceret. *Si*

spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt orici

Quisenim non miretur, quam longè a compassione e

fuerint, qui tali in loco, tanta in angustia, tali in siti, po

uerunt eum aceto?

f *Quapropter nunc migrabunt, &c.* * Rup. Ac si diceret, i

rabilius, imò miserabilius, & maiori cum spectaculo

tius orbis migrabant, quam migrauerunt unquam he

ali

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Transite. i. in Babylonia. vt dicit Rab. Sal.
- 2 Et ite. Quæ nunc dicitur Antiochia.
- 3 Et descen. Quæ erat principalis inter quinque ciuitates Philistinorum.
- 4 Si latior. Quasi dicat, non immò dedi vobis latiore, & meliorem terram: & hoc est verum si considerentur principia istorum regnorum, quæ fuerunt minora in extensione, & bonitate a principio quam regnum Iudææ datum populo Israel a Deo, sed regnum Babyloniæ, & Antiochiæ postea fuerunt magis dilatata in spacio, & fortitudine.
- 5 Qui sepa. In Dei presentia.
- 6 In diem ma. Id est, ad punitionem magnam, eò quod vobis regno dato abusi estis, ideo subditur.
- 7 Et ap. Consequenter arguit eos de carnalitate dicens.
- 8 Qui dor. Notans eos de nimia curiositate, & luxuria, & similiter de gula. Qui comeditis agnum, &c. et de inepta latitia, ibi: Qui

- Qui canitis.
- 9 Sicut Da. Ide est, instrumentis musicis vti, quasi dicat, non ita, eò quod Dauid in diuinis laudibus utebatur istis, ipsi autem in seculis, & dissolutionibus.
- 10 Bibentes. Cum excessu, & nimietate.
- 11 Et optimo vnguento. Ad odorem suæ carnis procurand. Et dicunt hic aliqui, quod vnguentum optimum dicitur illud quod ungebatur vasa diuino cultui applicanda, de quo præcipitur Exodum. 30. quod nullus sub pœna mortis vtatur ipso ad odorem suæ carnis.
- 12 Et nihil. Id est, compatiebantur.
- 13 Super contri. Id est, destructione populi Israel per prophetas nunciata reputabant enim verba eorum frivola.
- 14 Quapropter. Hic consequenter subditur debita pœna: Et videtur in duas partes: quia primò prædicitur pœna, secundò refertur culpa, ibi: Nunquid cutrere. Circa primum dicitur: Quapropter. Id est, propter prædictas culpas.

MORALITER.

- † 1 Transite. Id est, considerate terras infidelium.
- 4 Si la. Id est, si sunt magis diuites, & magis honorati quam vos estis inter Christianos, quasi dicat, non, nam prælati Christianorum, & clerici diuitiores sunt, & magis honorati quam aliarum Gentium, & propter hanc ingratitude gratius punietur, ideo sequitur.
- 5 Qui se. In Dei presentia ab electis.
- 7 Et ap. Vestros subditos peruersè indicando.
- 8 Qui dor. Id est, nimis curiosè, & sumptuosè paratis, & ibidem luxuriam exercetis.

- † Qui come. Nimis carnaliter viuendo.
- † Qui cani. &c. Per mimos ineptam lætitiā exercendo.
- 9 Sicut Dauid. Quasi dicat, non est ita, quia Dauid utebatur psalterio ad laudes domini decantandas.
- 10 Bibentes. excessiuè, & nimis delicatè.
- 11 Et optimo vng. Ad odorem carnis uestre.
- 12 Et nihil patiebantur. Id est, populi sui temporaliter, & ritualiter afflicti.
- 14 Quapropter. Hic consequenter ponitur pœna, cum Quapropter nunc, scilicet, de delectatione presentis ad pœnam inferni.

† Qui

† Deteste

alij siue populi quicunque transmigrauerunt. siue transf
migraturi sunt, siquidem multi victi alijs vincētibz, de
suis sedibus migrauerūt, & captiui ducti sunt: sed isti ita
capti fuerē & sunt omnium transmigrātium, vt nullius
vnquam transmigratiōis tale fuerit miraculum.

Iurauit dominus.
Omnis sermo eius
pro iuramento de
pet accipi, & nostro
more loquitur, nō
quā animā habeat
sicut nos, sed nomi
ne animæ affectus
diuinæ voluntatis
ostenditur, Iurauit
ergo in sua volun
tate.

*Iurauit dominus. cō
tumelias heretico
rū odisse, quia quid
quid dicūt dignum
est odio & quod de
struet ciuitatem, &
habitatores, idest,
populum & magi
stros. Quod si fue
rint aliq̄ videan
tur dissentire a ma
tia eorum, per cō
uersationem, & colloquia eorū decepti, moriuntur mor
te que ducit ad tartara: quia ossa idest, fortitudinem isto
rum sepeliunt vicini, de quibus dicitur: *Sinite mortuos se
lere mor. suos.* Sed illi qui ex toto manet foris, non ingre
diens domum mortui, sed magis mortuos eiiciens, &
rouocans ad poenitentiam: imperat ei qui mortuos cō
piniuit vt taceat, quia polluto ore non debet nomina
re bonum nomen Dei. Vnde dicitur. *Peccatori dicit Deus:
uare t. e. i. m. &c.**

Theodoretus. Principes, inquit viribus prestantes eos
aptiuos abducen t, denique Ephraim potentia capietur:
eracissimus enim, & fortissimus est, qui hunc calculū
ontra eum tulit. Itemque arrogantie & contumelie eos
condemnavit, & impietatem detestatus est. Tanta idcir
co

co incolarum vrbis internecio fiet, vt in aliquibus edib. D
omnes habitantes pereant, vicini que propinqui uē gene
re ex alijs edibus profecti, mortuorum cadauera humā
da curent. Deinde inuestigent. Nunquid sit aliud in sepul
tum? Interius autem respondentibus, nihil esse: silencio

In presenti non differetur poena in futuro. *In principio. Principes primi captiui
ducentur, quia potentes potenter tormenta patiuntur.*
nūnc migrabunt in capite transmigrātium, & † auferetur
*Deinde collectio Iseie in is populi captiuabitur, vt qui vnum consensum habuerunt in
voluptatibus, simul puniantur.*
a factio laiciuentiū. † Iurauit dominus Deus in anima sua,
*Abicio & abominor, vel specialiter x. vel generaliter xij. tribuum superbiam
b Contra Deum & contra Christum.*
dicit dominus Deus exercituum. Detestor ego superbiam
*A Assyriis, vel Romanis b Samaritam, vel Ierusalem, vel quacunque ciuitates eiusdem terræ.
c Si remanserint de captiuitate.*
Iacob, & domos eius odi, & tradam ciuitatem cū habita
Fame & pestilentia. b Qui mortuus fuerit. c Vicinus qui remanserit.
torib. suis. Quod si reliqui fuerint decē viri in domo vna
*Ad sepeliendum, quia p̄ multitudinem mortuorum integra corpora
non poterunt efferi, nec singulis corporibus singule sepulture impendi.
b Ille qui vocatus est, cum iam fuerit lassus portando.*
& ipsi morient. Et tollet eum propinquus suus, & combu
Subaudi, aliquod corpus quod comburam. b Deintus qui corpora expellebat.
ret eum, vt efferat ossa de domo, & dicet ei q̄ in penetrali
Ilam non habeo quem tibi tradam.
bus domus est: Nunquid adhuc est penes te? Et responde
bit: Finis est. Et dicet ei: Tace: & non recorderis nomi

ingr, attoniti exeūt
hoc facere inuicē
iussit, vt Deo omni
potente hunc calcu
lum ferente.
* Rupertus. Legat. † appropin
qui vult historiam quabit iud
Iosephi vbi exciditū extendentiā
Ierolymorū de se in lectis.
scribit, & sciet quā
veraciter predictū
fuerit malum. Tollet
eum propinquus, &c.
Neq; enim modus
aut numerus erat
intra Hierusalē mo
rientium tempore
obsidionis Roma
norum nec suffice
re poterāt viui mor
tuis offerendis. Cū
autem scire possint, E
ne dissimulare va
leant Iudei hec illis

accidisse propter sanguinem Iesu Christi, mirum valde
est, quod indomabili corde, & tunc dixerunt, & nunc
vsque dicunt singuli ad alterum. *Tace, & non recorderis
nominis Domini:* idest, eiusdem Iesu Christi quem Deum
& dominum esse publica confessione confitentur Chri
stiani.

Ei qui. Qui remanserint in cubiculo domus, & qui eū
vocauit ad comburenda ossa mortuorum.
Ille qui extrā corpus cremat antequam ille iuret se nō
habere quem tradat, imperat vt taceat, & nō recorderetur
nominis domini. Quia apud Israel nomen domini in tā
ram venerat obliuionem, quod nec malis pressi, nec tri
bulationibus compulsi, dignabantur audire iuramentū
per nomen domini.

Quia

† patruus ei
& auuncius
eius.

Hiero.
Remigius.

NICOLAVS DE LYRA.

Nunc migrabunt. Idest, citō migrabunt.
In capite, &c. Idest, optimates, qui sunt capitanci populi erunt
captiuitate primi.
Et auferetur factio, &c. Idest, adulatio eorum qui nutrie
nt eos in facinoribus suis.
Iurauit dominus. Idest, firmiter statuit quod hac poena erit,
eō subditur.
Detestor. Idest, populi Israel.
Et domos eius odi. Idest, domum 10. tribuum, & domum
Iacob.
Et tradam eius ciuitatem. Idest, ciuitates in manibus ad
uersariorum.
Quod si reliqui. Euadentes aduersarios per absconsionem sui
locis occultis.
Et ipsi morientur. Ibi fame vel fumo incendij.
Et tollet. Idest, quemlibet sic mortuum.
Propinquus suus. Qui euasit manus Assyriorum.

12 Et combu. Non potens eum deferre ad locum sepulturae.
13 Vt efferat ossa. Quae facilius possunt portari ad loca sepultu
rae quam totum corpus.
14 Et dicet, &c. Scilicet, dictus propinquus.
15 Ei qui in penetralibus domus est. Querens mortuos in lo
cis occultis.
16 Nunquid adhuc est. Supple aliquis mortuus?
17 Et respondebit. Idest, non inuenio plures.
18 Et dicet ei. Idest, proximo ab eo quarenti.
19 Tace & non recor. Qui nobis fecit mala ista. ita quod est ver
bū hominis impatientis, cōtra dominū secundū expositores nostros:
Secundū verò Hebræos hoc est litera: Et tollet eū propinquus suus
de combustionem suam, i. de loco vb. fuerat combustus, vt efferat ossa de
cōbustione remanentia, & sepeliat ea. Et dicet ei, &c. & exponatur
vt supra vsque ibi: Et dicit ei: proximo sibi loquenti. Tace, idest,
non loquaris vltra de ista inquisitione & sepelitione, & subditur ra
tio: Et non ad recordandum nō. Idest, ista mors contingit eis,
eō quod non recordabantur nominis Domini: & idē non est curan
dum de eorum sepultura, sic exponunt Hebræi.

* Quia

MORALITER.

Detestor. Idest, illorum qui alios volūt calcare, eō quod
Iacob supplantator interpretatur.
Et domos. Sequaces superbiae ipsorum.
Quod si reliqui fuerint decem viri, &c. Ad dandum eis locū
penitendi.
Et ipsi morientur. In peccatis suis, eō quod tempore con
fesso sunt abusi.
Et tollet. idest, Dæmon sibi suggerens mala die ac no
te tolle eum ad poenam gehennæ.
Et comburat. infernali igne.

13 Vt efferat. Idest, opera de genere bona quæ dicuntur
efferi.
14 Et dicet ei qui in penetralibus domus est. idest, dæmoni qui
insidiatur viuētibz.
16 Nunquid adhuc est penes te. Scilicet, aliquis adducendus
ad ignem gehennæ.
18 Et dicet ei. Scilicet, sic quarenti.
19 Tace & non recorderis nominis domini. idest, non dicas ali
quid vnde malus homo viuens habeat occasionem poen
nitendi, sicut per hoc quod dæmon dixit Cypriano ma
go, q̄ crucifixus erat maior omnium, idem Cyprianus
conuersus fuit ad Christum.

† Quia

a Quia ecce. * Rupertus. Maiorem domum decem tribus. A minorem duas tribus dixit Et hoc in percussione vtriusque notandum, quod maiorem ruinis, minorem scissionibus percipiendam fore dicit. Nam Israel quia maiora peccauerat, feritur ruinis: domus autem Iuda in qua erat templum, quia minus peccauerat, percutitur scissionibus, dum 70. annorum captiuitate retinetur. Denique & ipsa ruina & scissionibus percussa est quia Ierusalem vt rueret, primum in semetipsa scissionibus & seditionibus. grauissimis vt scribit Iosephus, percussa est. Tadem quippe domus Iuda domum Israel peccando superauit, vt docet Ezechiel eidem reprobrans. *Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccauit, sed vicisti eam sceleribus.*

Ezech. 16.

B

Remigius.

Per duas domos significatur ecclesia ad Deum collecta. De Iudæis quasi de domo maiore propter legem & prophetas, & de Gentibus quasi de minore domo: quia erant alienæ à testamento Dei. Hæc ecclesia si non habuerit disciplinam, & seruauerit mandata Dei manum percipientis Dei sentit, dum persecutionibus, & hæresibus, & schismatibus grauatur. Quam manum si volumus effugere, de comparationibus animalium accipiamus exemplum. Petra, Christus vel summi doctores.

res. Equi. dæmones, eum qui in Christo est diabolus non potest attingere, sed colliditur soliditate petra. **b** Quoniam. * Rupertus. Ad quid istas similitudines equorum & bubalorum induxerit, exposuit dicendo; qui lætini in nihili, &c. Irridet eos sapientia Dei, qui confidit in curribus & in equis sicut confidebat Iphraim, &c.

a Qui tot mala infert nobis. **b** Præcipiet ministris Assyriis & Chaldeis. **c** Et per eos percutiet dominus quia dabit illis vires percipiendi. **d** Decem tribuum quæ plus peccauerunt æterna captiuitate ferentur. **a** Iuda, in qua fuit templum. Scinderetur quidem, sed post LXX annos restructetur. **a** In petrosus. **b** Præcipiet ministris Assyriis & Chaldeis. **c** Et per eos percutiet dominus quia dabit illis vires percipiendi. **d** Decem tribuum quæ plus peccauerunt æterna captiuitate ferentur.

a nis domini. Quia ecce dominus madauit, & percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus. **a** Iuda, in qua fuit templum. Scinderetur quidem, sed post LXX annos restructetur. **a** In petrosus. **b** Præcipiet ministris Assyriis & Chaldeis. **c** Et per eos percutiet dominus quia dabit illis vires percipiendi. **d** Decem tribuum quæ plus peccauerunt æterna captiuitate ferentur.

a bubalis? Quoniam conuertistis in amaritudinem iudiciu, et fructu iustitie in absinthium, qui lætaminum in nihili, qui dicitis: Nunquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? Ecce ego suscitabo super uos domus Israel (dicit dominus Deus exercituum) Gentem, et conteret uos ab introitu Emath usque ad torrentem deserti.

a In vitulis qui nihil timent: quia idolum nihil est. vel in nullo bono verbo. **a** Hæreticus, uel quilibet malus in sua fortitudine gloriatur, sed iustus in Deo uentilat inimicos. **a** Reges quibus uentilarem inimicos? **b** Propter hæc mala. **c** Quæ dormire uidentur. **d** O domus maior & domus minor. **a** Assyriorum & Chaldeorum. **a** Idest, a principio terræ promissionis usque ad terminum eius.

1 Quare de equo
2 bubalo dixit, man
3 festat. Quoniam. C
4 hæc animalia seru
5 naturam filij Isra
6 naturam suam ne
7 seruant, In furore
8 conuertit iudiciu
9 qui iratus iudicat,
10 hic nullum vel an
11 rum fructum cap
12 de iustitia.
13 Nunquid non. Dic
bant decem tribu
in sua fortitudi
elegissent Ieroboa
& filios eius cont
Dei uoluntatem.
d Ecce ego. Quia m
li usque ad eod erigi
tur in superbiam,
ponant in celum
sum, Deus suscitabit sanam gentem quæ conterat eos, non suat introire Emath vel torrentem. Emath murus uel rata idest, celestis Ierusalem. In hanc non potest introire vel saluari erectus in superbiam, neque in torrentem quo dicitur. *Torrente uoluptatis tuæ po.e. Emath. i. Antioch* est in principio terræ promissionis ex alia parte terminatur torrente deserti, qui decurrit inter Pelusium, & In nocorulam ciuitates.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quia ecce, &c. i. aduersarijs Iudæorum inspirauit uoluntate ueniendi contra eos.
- 2 Et percuti, &c. Per eos.
- 3 Domum mai. regnum 10. tribuum irreparabiliter.
- 4 Et do. idest, regnum duarum tribuum.
- 5 Scissionibus. quæ tamen sunt reparabiles unde, & captiuitas duarum tribuum relaxata fuit per Cyrum. Captiuitas uero decem tribuum adhuc non est relaxata secundum Hebræos.
- 6 Nunquid. Hic propheta resumit populi malitiam, dicens: Nunquid currere queunt in petris equi? quasi dicat, non: quia hoc esset contra solitum nature cursum, & tamen sic facitis in moralibus. ideo sequitur.
- 7 Quo-

- 7 Quoniam conuertistis in amaritudinem, Ducente ita pauperum ad amaritudinem per uersione iustitia, ideo subdit.
- 8 Qui læt. Idest, in uana gloria mundi.
- 9 Qui dicitis. Vos iactando.
- 10 Nunquid non in for. i. potestatem temporalem acquisimus nobis propria uirtute & industria, quasi dicant: Sic, ideo dicitur poena.
- 11 Ecce ego. Gentem, scilicet, Assyriorum contra regnum Israel & Chaldeorum contra Iuda.
- 12 Et conteret uos ab initio. Qui est, iuxta terminum Iudæ in parte Aquilonari.
- 13 Usque ad torrentem. qui est in extremitate australi, & is comminatur destructionem totius Iudææ.

* CAI

MORALITER.

- 1 Quia ecce. Idest, permisit quod mali permaneant in fecibus suis ex eorum demerito, Apoc. 22. c. Qui in surdibus est sordeat adhuc.
- 3 Et domum maiorem. Idest, cleru malum permittet ruerede peccato in peccatum.
- 4 Et domum minorem scissionibus. Idest, laicorum communitatem in dissensionem, sicut uidemus per guerras eorum adiuicem.
- 6 Nunquid currere queunt in petris equi? &c. q. d. Non, quoniam est contra solitum cursum. Et sic assueti malis, non possunt agere bonum, Iere. 13. c. Si potest Aethiops mutare pel

- lem suam, aut pardus uarietates suas, & uos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.
- 7 Quoniam conuertit. in amaritudinem iudi. Innocentes in se se condemnando.
- 8 Qui lætam. Idest, in bonis terrenis. Iere. 4. f. Asperitatem & ecce uia. & nihil.
- 9 Qui di. &c. Attribuente uobis potestatem a Deo uobis datam, & subditur poena.
- 11 Ecce ego suscip. Idest, dæmonum ferocitatem, qui domine Gentis significantur, eod quod a Gentibus in idis colebantur.
- 12 Et conteret uos. Totaliter primò per culpam, & postea poenam.

† MOR

C A P. VII.

Hæc ostendit. Non tñ euentura post multa sæcula, sed etiã quod proximis temporibus euenturũ est, rmo ppheticus prædicit. Solemus. n. mali nostri tēpos plus terreri quã futuri. Dicit ergo in proximo futurũ

Sennacherib cũ infirma multitudo, & ostẽ Nabuchodonosor. Sicut locustæ in principio serotini imbris, i. verno tempore venerint quando cuncta vident, & omnis ager arturit, cuncta penẽ consumunt, sic Sennacherib adueniens a floreret regnum b tribuum cuncta c stauit & captiuauit. Et sicut pillos di remanentã tonstre, nouacula superducta euellit, sic est Sennacheribve

C A P. VII.

Hæc ostendit mihi dominus Deus. Et ecce serotini imbris, & ecce ferotinus post tonsionem gregis. Et factum est cum cõsummasset comedere herbam terræ, dixi: Domine Deus propicius esto obsecro. Quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? Misertus est autẽ cũ dominus sup hoc. Non erit, dixit dominus Deus. Hæc ostendit mihi dñs Deus. Et ecce vocabat iudiciũ ad ignẽ

rens Nabuchodonosor (qui apud Isaiam nouacula vocatur, & hoc per bruchum signatur) duas tribus quæ ibi reliquæ erant in terra illa captiuauit. Tonfor autem vel tonsura regis dicitur exercitus Chaldæorum, qui nihil ventis herbæ reliquit in terra.

Allegorice. Cum post opera iustitiæ aliquis grauiã cõmittit inducit super eum generatio locustarum, veniẽs tanẽ, quando incipit peccata sua cognoscere. Et quia nõ ait poenitentiam, adducitur bruchus, idest, quædam supbia & arrogans fortitudo. quæ omnia consumit. Sed facti pro huiusmodi precantur, dicendo: Domine parce quia quis medicorum potest istam emorroidem sanari nisi tu solus? Paruulus est, quia nulla vel pauca vestigia virtutum in eo sunt: Hac prece placatur Deus. Theod. Dum horribile inquit, spectaculum illud vidẽ Deum rogauit vt miseretur, atque internecionem retingeret, ac non assensus est meis precibus, propter iniquitatis magnitudinem. cetus autem locustarum appellat Assyriorum bruchum verò Babylonium. Ruper. Venturum intelligit exercitũ Assyriorum, pro mul-

multitudine simul & vanitate bonis vitæ, locustis cõparabilẽ: nihilominus & p depopulatione cõtõrũ nascentiũ quã facturi erant in morẽ locustarũ. Nam locustæ, sicut est dominus idem qui magnorum conditor est & Deus. Domine. Nolo me electum esse de numero pastorum, vt nũciem ruinam x. tribuum.

Paruulus. Numero Gẽtium, vel sanctorum, vel fortitudinis sæpe ab hostibus deletus. Misertus. Captiuitatis 10. tribubus vltra montem Perfarum multi de eis dẽ remanserunt, duæ etiã tribus post 70. annos cum poeniterent relaxatæ sunt. Nouerit, &c. Rupertus. Cum dicit. Sed istud non erit, sensus hic est. Erit quidẽ vt cæteras ciuitates Iuda

da capiat Sennacherib, & cuncta in circuitu Ierusalem deuastet ille tonfor gregis, sed non istud etiam erit, vt vrbem hanc ingrediatur.

Et ecce vocabat. Rupertus. Cum hæc dicit, intelligit q Nabuchodonosor regem Babylonis vocaturus foret dominus, vt veniret contra Iudam & Hierusalem, eaq; igne succenderet, quod erat vocare iudicium ad ignem, idest, iudicare vsque ad ignem. Iusto namque iudicio ei tradẽda erat ciuitas, vt succenderetur, quia domum Domini speluncam latronum fecissent.

Per destructionem quam fecit Sennacherib in 10. tribubus, significatur irreparabilis destructio hereticorum. Per duas quas captiuauit Nabuchodonosor, significatur peccatores in ecclesia qui bene credunt, sed vicijs sordet. His purgandis vocat Deus iudicium ad ignem, vt quale sit opus vniuscuiusque probet. Hic ignis prius deuorat abyssum, idest, omnia genera peccatorum, & postea venit in eos qui sunt in parte Dei, vt a domo Dei incipiat iudicium vt si cuius opus arserit detrimentum patiatur ipse autem saluetur: & sic humilitatis miseretur Deus. Et quia paruuli,

NICOLAUS DE LYRA. C A P. VII.

Hæc ostendit. Superius Amos denunciauit suam prophetiã hic ex hoc patitur calumniam, secundum, q dicit Ioannes os acum. Incurrit odium qui arguit criminosos. Et diuiditur in duas partes, quia primò patitur calumniam, secũdò resumit suam prophetiam cap. seq. Prima in duas, quia primò ponitur calumnie specialio occasio, secũdò calumnie impositio, ibi: Et misit. Prima adhuc istius: quia primò ponitur occasio indirecta, secũdò directa, ibi: Hæc ostendit. Licet autem tota prophetia Amos fuerit occasio cummiandi ipsum generaliter, tamen prophetia in hoc capit. posita sit occasio specialis: Et ponuntur hic primò duæ visiones, quæ fuerint huius calumnie occasiones, indirecte tamen. Secunda ponitur i: Hæc ostendit. Circa primum sciendum, quod propheta visione imaginaria videbat Deum producentem locustas ad corrosionẽ terræ nascentium, tamen ad preces eius non produxit ad effectum, sicut a presentiam Ninuitarum impedita fuit subuersio per Ionam p-amata, & hoc est quod dicitur. Hæc ostendit. In visione imaginaria: cuius tamen significatio intellexit propheta, & sic intelligẽde sunt aliæ visiones sequẽtis. Et ecce. Idest, formator. Locustæ. i. locustarũ, sicut Exo. 8. Venit musca grauissima, idest, multitudo muscarum. In princ. i. in illo tempore quo solent blada tuellare.

5 Et ecce. In Hebræo habetur: Post tonsionem regis. Et videtur hæc litera falsificata per imperitiã scriptorum: propter similitudinem dictionum: vel per imaginationem aliquorũ correctorum, eod q tonsio magis dicitur de gregibus, quã de regibus. Ad intellectũ huius literæ sciendum, q sicut in terra ista quando blada adhuc sunt in herba, & nondum inceperunt tuellare, ponuntur ibi agniculi ad comedendũ summitates sic in Iudæa tunc tondebantur blada: & illa tonsio erat pro animalibus regis nutriendis, idẽ dicebatur tonsio regis, & secundum hoc dicit: Et ecce ferotinus. Idest, tempus quo blada incipiunt tuellare. 6 Post tonsionem. Quia si post ea tonderentur non possent sic fructificare. 7 Et factum est. Scilicet, multitudo locustarum. Hoc tamen non erat in re, sed in visione imaginaria. 8 Dixi, &c. Deprecando ne inferretur hæc plaga populo. 9 Quis suscitabit Iacob. releuabit populum Israel ab ista plaga, si in plagam feratur? quasi dicat, Nullus, nisi tu. 10 Misertus est dñs super. Non inferendo plagam ostensam. 11 Hæc ostendit. Hic ponitur secunda visio de futuro incendio, quæ finaliter fuit impedita per orationem prophete. Et quantum ad hoc dicitur. 12 Et ecce vocabat iudicium: idest, angelos exequutores sue iustitiæ. 13 Ad ignem, idest, succedendum totam regionem.

MORALITER.

Hæc ostendit. Hic ad literam describitur duplex plaga, q dedit domus Amos prophete in terram vëtura. Prima est locustarum germinantia corrodentium. Secunda est ignis deuorantis, sed vtraque fuit impedita. Mystice. Per prophetam qui olim dicebatur videns, vt abetur 1. Reg. 9. significatur bonus religiosus contẽpla-

tioni diuinæ intentus, qui tribulatione super populum imminente debet vt Deus eam auertat feruenter orare. Potest etiam per plagam locustarũ significari plaga deuã cõtõrum, qui rodere student vitam & famam bonorum. Et per plagam ignis, culpa cupiditatis & carnalitatis, pro quarũ auersione debent religiosi Deum exorare, & tãdõ deuotius, quanto plaga spiritualis peior est corporali.

uuli, & humiles sunt, suscitantur modo per virtutes tandem in gloria. Nabuchodonosor dicitur iudicium, quia per eum iudicauit Deus populum, qui noluit discernere inter creatorem, & creaturam.

a Et ecce dominus stans. Per murum litum populus Iudai-

cus, qui litus per circuncisionē, & Dei cognitionē Per trullam quæ ornat murum auxilium Dei, qui protegit sperantes in se.

† Rupertus. Grauiissima res denūciatur per trullam cementarij ponēdam in medio populi: & ideo, vt attentus sit inspector propheta, dicitur ei. Quid tu vi-

des. Extrema namq; & irrecuperabilis destructio hac ostensione ostensa est, propheta, quæ accidit ad vltionem Iesu Christi quæ per manus Romanorū facta est. Quo ex tempore nō est, propheta qui pro gente illa intercedat quatenus propitius sit & quiescat quemadmodū Esaias deplorans.

Non est, ait. qui inuocet nomen tuum qui conseruat te. Murum autem litum ita dixit, vt parietem dealbatum, id est, sacerdotium, quem pariteram ramdiu Dominus induxit, seu dealbauit, habens in manu trullam cementarij, quamdiu carnalem Iudaismum permisit gloriosum videri stante templo, & florente religione in carnalibus ceremonijs.

b Et sanctificationes. Quia Assyrij non solum principes, & populum captiuauerunt, sed etiam vitulos aureos destructos

structos in precium redegerunt.

c Et misit. Q Pontifex audet mittere ad regem, timens si populus conuertatur ad cultum Dei, ipse sacerdos amittat gloriam.

Hæc ad hæreticos referantur, quorū sacerdos Amasias solet mittere ad regē, & patronū hereticorum, accusari iustos, & precipi eis ne contra reuoluntatem praesentent quia Bethel est, falsa eorum ecclesia, & sanctificatio regis. Dicunt rex nobis conseruat, Deum offendit, & qui aliter praecatur, Deum offendit. Theodoretus. Cum hæc a propheta dicerentur, & massas sacerdos Bethel metueret, & minationibus dominus populus perrefactus fuisset, ad poenitentiam tradidisset, desistit idola obseruare ipse interim quocasionibus amittit, falsa verisusens ad regem defert prophetam, & criminatur hisbis sequentibus.

dominus Deus, & deuorabit abyssum multā, & comedit simul partē. Et dixi: domine Deus quiesce obsecro. Quis

suscitabit Iacob, quia paruulus est? Misertus est, dominus super hoc. Sed & istud non erit, dicit dominus Deus. Hæc ostendit mihi dñs Deus. Et ecce dominus stans super murum litum, & in manu eius trulla cementarij. Et dixit dñs ad me: Quid tu vides Amos? Et dixi: Trullam cementarij.

Et dixit dominus: Ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israel. Non adijciam vltra superinducere eum, & demolentur excelsa idoli, & sanctificationes Israel desolabuntur, & confurgam super domum Ieroboam in gladio. Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam regem Israel dicens: Rebel-

lavit contra te Amos, &c. Quæ de populo & rege detulerat, vera erant: quod vero de rege dixit, mendacium. Rupertus. Hoc agendo satis indicat quam nequam intentione ori eius eatenus insidiatus fuerit, vt inueniret vnde accusaret eum sacerdos aurei vituli: quod non paruum videretur crimen, quod de domo regis propheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

suens ad regem defert prophetam, & criminatur hisbis sequentibus.

d Rebellaui contra te Amos, &c. Quæ de populo & rege detulerat, vera erant: quod vero de rege dixit, mendacium.

† Rupertus. Hoc agendo satis indicat quam nequam intentione ori eius eatenus insidiatus fuerit, vt inueniret vnde accusaret eum sacerdos aurei vituli: quod non paruum videretur crimen, quod de domo regis propheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

ne paruum videretur crimen, quod de domo regis propheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

pheta dixerat, in ipsam regis personam detorsit, corruptus pens puritatem sermonis.

NICOLAVS DE LIRA.

1 Et deuorabit. Sic enim imaginariē videbatur propheta, quod ignis esset ita fortis, vt consumeret etiam aquas profundas nomine abyssi signatas, & per hoc intellexit propheta comminationem incēdij futuri in terra.

2 Et dixi. Deprecando vt non fieret, & exponatur, vt supra. Ex dictis patet, qd illa expositio quæ dicit exercitum Assyriorū signatū per locustas in visione prima, ad destructionem regni Israel, & exercitū Chaldeorum per ignem in secunda, quæ incendit Ierusalē, non est conueniens: quia plagæ hic ostense reuocatae fuerunt. illæ vero non. Iste etiam duæ visiones fuerūt indirecte causæ calumniæ contra Amos, in quantum pro plagis illis reuocandis, quæ tangebant populū communem, orauit & pro reuocatione sequentis non orauit, quæ tangebant domum regiam.

3 Hæc ostendit. Hic ponitur tertia visio, quæ fuit directa occasio calumniæ contra Amos, cum dicitur.

4 Et ecce dominus. i. linitum, & per murum intelligitur robur regni. i. tribuum, per linitionem diuina protectio, eo quod muri linitio protegit à niue & pluuia.

5 Et in ma. Quæ est instrumentū ad liniendum. Et sequitur post.

6 Ecce. id est, deponam.

7 Trullā. Subtrahendo à regno. i. tribuū protectionem meam.

8 Nō adijciam. i. linire, per quod intelligitur protegere secundum predicta. Hebræi autem aliam literam habent tamen ad eādem senten-

sententiam quæ est: Ecce Dominus stans, super murum lineatum in manu eius linea: & accipitur hic linea pro corda latomi, in cuius extremitate est plumbum, & cum qua considerat si murus est vtur rectè super fundamentum, & si inuenit distorsionem, reducit eum ad rectitudinem. Et per hoc designatur diuina iustitia tortuositate culpæ emendans per poenam, idcō sequitur: Ecce ego ponam linitum in medio populi mei Israel, id est, rectitudinem iustitiæ meæ, cuius causa punientis. Non adijciam vltra pertransire eum. i. dissimulare eius peccata absque punitione.

9 Et demol. i. Bethel, & Dan, vbi colebantur vituli.

10 Et sanctificationes. id est, omnia loca vbi offerunt oblationes & sacrificia.

11 Desolabuntur. Quod fuit impletum per regem Assyrii 4. Regum 17.

11 Et confurgam sup. Quod fuit impletum per Sellum, qui interfecit Zachariam filium huius Ieroboam, & regnavit pro 4. Reg. 15. & hæc visio fuit directa occasio calumniæ contra Amos.

13 Et misit. Hic cōsequēter ponitur calumnia contra Amos, cuius modo ponitur hæc calumnia: secundò calumniatoris poena, ibi: Et cōspōdit. Prima in duas, quia primò Amos accusatur, secundo ostenditur, ibi: Et dixit. Circa primū dicitur: Et misit. scilicet, nuntios.

14 Amasias. Qui erat locus principalis cultui vituli dedicata.

15 Ad Ieroboam. Iste fuit Ieroboam filius Ioas 4. Reg. 15.

16 Rebellaui. Excitans populum ad te odiendum.

* No

MORALITER.

† 4 Ecce dominus. Ad literam per linitionem muri significat circa regnum Israel protectio Dei: & per cessationem linitionis subtractio diuinæ protectionis, & hoc propter idololatriæ vicium induratū. Per hoc autē quod Amos constanter hoc denunciauit, significatur, qd bonus & constans prædicator denunciare debet poenam debitam peccatis magnatorum. Per Amasiam sacerdotem, qui vo-

luit ipsum terrere: & sic de terra Israel effugare signatur mali sacerdotes, qui per se & alios nituntur repellere veritatis prædicatores. Et sicut in poenā, huius vxor Amasias fuit adulterio polluta, & ipse captiuus ad terram pollutam ductus, & ibidem mortuus, & filij eius, & filia eius occisi sunt. Sic talis sacerdotis parochia polluitur, & filij eius, & filia spiritalis cadūt gladio dæmonis, & ipse ducitur ad terram pollutam inferni, quæ dicitur terra tenebrosa, & ipse moritur ibi morte secunda.

† MOR

In gladio. Si dixisset morietur Ieroboam: videretur non scipere poenitentiam, sed ait: Confurget dominus, qua comminans poenam vt agat poenitentiam.

Et dixit. Prophetam vocat vel rilorie quasi mendace, quia videt eum a populo libenter audiri: non aude-
ferre apertam in-
riam, ne audito-
s illius laederet.

Rupertus. Non arce loquitur, non miter se aduersus eum erigit cornu sububalus, vibras perbie cornu, nec cipiēs iugum Do-
mini. Videntem au-
m, id est, prophe-
am eum appellat,
tamen se potius,
regem suum au-
ri imperat, quam
eum.

Sanctificatio regis. o ait sanctificatio lei nostri est, sed re-
s: adulando regali-
stigio. Mosenim
e colentibus falsos
leos, vt quod fac-
ant suis regibus at-
tuant.

Non sum propheta. Rupertus. Quid aud loquitur, nisi ad quod Aposto-
lixerunt. Obedi-
oportet Deo, ma-
s qua hominibus?
Ancto enim nobi-
latis Spiritu, dum
celo tonante & im-
prante vt propheta
rt, ranam e contra
eimo coaxantem
adiret, dignam su-
rbie hominis pœ-
am de oraculo pe-
coris huius Spiri-
ts sanctus protulit, dicendo illi. Ego non solum modo
on desinam prophetare super Israel, verum etiam pro-
phetabo tibi. Vxor tua in ciuitate fornicabitur, &c.

Theodorētus. Suscipe Amasia, contra te prædictionē,
oniam me Israel prophetiam explicare veras, ne lu-
a tua impediam. Scito igitur vxorem quam nuncha-
ts, te visurū publice & palā ab hostibus per vim supra-
tam:

tam: tu verò in externa terra è vita excedes: ac vniuersus D
populus eadem, quas tu, poenas dabit.

Spiritus nō semper administrat prophetis prophetiā, Hieronym.
sed ad tempus: & tunc rectè dicuntur prophetæ cum illu-
minantur. Qui ergo ait: Nō sum propheta, intellexit mo-
do. Sycomorus idē
est quod rubus affe-
rens mora, quæ pa-
storum famem de-
pellunt, & folia esu-
riem pecorum.

Vade & prophe. ad
popu. Quia humili-
nit se dicens. Non
sum ppheta, statim
meruit accipere spi-
ritum prophetiæ.

Non stillabis. Pro-
phetæ dicuntur stil-
lare, id est, quædam
parua de ira Dei an-
nūciare, quasi quas
dam stillas mittere.

Nulla enim creatu-
ra possēt iram Dei
omnipotentis quā-
ta est sustinere.

Vxor Amasias in-
terpretat robustus,
& frigidus, qd ferrox
& rebellis hereticus
prohibet ecclesiasti-
cū virū ne proferat
Dei doctrinā, & cor-
rigat populū erran-
tē. Huius vxor. i. fal-
sa ecclesia appare-
bit omnibus, & filij
quos in errore ge-
nuit, gladio Dei fe-
rient. Humus il-
lius, & oia quæ ha-
bet erit possessio de-
monis, & ipse mori-
tur in terra polluta
quæ non habet ha-
bitatorē Deum, sed
multis errorib. con-

palatium.

Hiero.
Remig.
colligens syl-
uestris ficus.

^aIn hoc contumelia tua non mea. ^bTanta loquitur aduersum te & tuos, vt habitatores
terre non possint sustinere.
lauit contra te Amos in medio domus Israel. Non poterit
^aVerba quæ Deus per Amos loquebatur non Deo, sed prophetæ attribuit, vt iram regis contra eum
excitet.

terra sustinere vniuersos sermones eius. Hęc enim dicit A
^aIn hoc mentitur. Non enim dixit Amos, morietur Ieroboam, sed confurget super domum eius,
nisi poenitentiam egerit.

mos: In gladio morietur Ieroboā, & Israel captiuus migra
^aNisi poenituerit. ^bCum Ieroboam verba Amasie quali vana respueret, ille assumit authorita-
tem sacerdotis dicens ad Amos, ^cO propheta Amos.

bit de terra sua. Et dixit Amasias ad Amos: Qui vides gra-
^aIn qua natus es, vbi libenter, audiuntur insani. ^bExerce artem tuam ibi per quam cibos
habeas. ^cV: de prophetia viuas,

dere, fuge in terrā Iudā, & comede ibi panē & prophetabis
^aQuia ibi habes multos quos consueuisti se iucere. ^aVt ego sum sacerdos.

ibi, & in Bethel nō adicies, vltra vt prophetes: quia sancti-
^aHunc locum sanctificauit rex hic sanctificatur populus. ^bHic rex habet regiam domum,
ficatio regis est, & domus regni est. Et respondit Amos, &

dixit ad Amasiam: Nō sum propheta, & nō sum filius p-
^aVel eram. ^bHoc humilitatis. ^cHoc veritatis.

phete, sed armentarius ego sum & vellicans sycomoros. Et
^aNotat se ex humili, ad digni officii alitū linem per gratiam assumptum, vt in hoc officio ma-
gis Deo præcipienti quāam Sacerdoti prohibenti obedire debeat.

tulit me dominus Deus cum sequerer gregem, & dicit do-
minus ad me: Vade propheta ad populum meum Israel. &

nūc audi verbum domini. Tu dicis nō prophetabis super
^aCum prohibeas prophetare.

Israel, & non stillabis super domum idoli. Propter hoc hæc
^aDecem tribus. ^bNon annuncietis iram Dei cultoribus idolorum. ^cEce digna
retributio.

dicit dominus: Vxor tua in ciuitate fornicabitur, & filij
^aBethel. ^bPolluetur ab hostibus coram oculis tuis.

tui & filia tuæ in gladio cadent, & humus tua funiculo me-
^aQuam possides. ^bMensurabitur ab Assyriis, quam dabunt seruis & ancillis suis.

tietur. Et tu in terra polluta morieris, & Israel captiuus mi-
^aQui nūc gloriatur in sacerdotii dignitate vel potestate. ^bAssyriorum. ^cIdololatriis.

grabit de terra sua.

taminatur, & populus qui falsum nomen Israel sibi assu-
mit, captiuatur de terra, vt non Deo, sed dæmonibus, &
hæreticis seruiat.

Non est tantus dolor in filia stuprata quantus in vxore
polluta. nec tantus in occisa vxore, quantus in filijs truci-
datis. Maritus. n. vxorem mallet interfici, quam pollui.

Et Israel. Tandē captiuitas fiet, prius inspectis his malis,
qd nō prius morieris, q̄ videas captiuari, quos deceperas.

NICOLAUS DE LYRA.

Non poterit ter. i. non est dignum ipsum amplius viuere su-
per terram quia dicit hæc.

In gladio. Hęc accusatio fuit falsa: Amos. n. nō dixerat hoc de
Ieroboam, sed de domo eius, seu posteritate, vt patet per prædicta.

Et dixit. Hic consequenter Amos molestatur: vidit enim iste
Amasias, qd rex parum curauit de sua accusatione, quia cognouit eā
de falsam, vel quia reputauit verba Amos friuola: idē tentauit
Amos fugare de terra illa, d.

Qui vides. i. tu Amos qui dicis te habere Dei visiones.

Fuge in terram Iudā. Vbi audiuntur talia.

Et come. ibi panem. Qui dabitur tibi pro tua prophetia.

Et in Bethel non adicies. i. locus dedicatus a rege pro cul-
tūli, vt habetur. 3. Reg. 12.

Et respondit. Hic consequenter prædicitur calumniatoris pœ-
na, tamen Amos primò respondet ironie sibi illata scilicet, qd pro-
phetaret in terra Iudā pro pane.

Non sum propheta. i. Non sum de prophetis falsis, qui pro-
phetant pro talibus acquirendis, secundum quod dicitur Ezec. 13. c.

Collabant me ad populum meum propter pugillū hor-
dei & fragmen panis, &c.

Sed armentarius. i. habens animalia, quæ erat diuitia illius

temporis. Qd. non indigeo victu nec sario, vt illo prophetizem me
daciur, sed sum verus propheta, idē subditur.

11 Et tulit me dñs, &c. Ita qd loquor ex inspiratione diuina, sic
exponit Rab. Sal. Aliqui vero exponunt sic. Nō sum propheta,
&c. i. non sum tactus actualiter spiritu prophetiæ. Sed hæc exposi-
tio nō videtur cōueniens. Primò quia in toto veteri test. & nouo non
solum dicitur propheta qui actu tangitur spiritu prophetiæ, sed etiā
qui consuevit tangi quamuis actu non tangatur. Secundò, quia statim
in eadem serie prædixit prophetice punitiōem Amasie. d.

12 Tu dicis non prophetabis, &c. Volens impedire verbum
domini.

13 Propter. Hęc erit pœna tua.

14 Vxor tua in ciuitate fornicabitur. Ab Assyrijs ciuitatē
cipientibus, qui polluent in oculis tuis vxorem tuam, & occident
prolem tuam.

15 Et humus tua funiculo metietur. i. extraneis Gentibus di-
uidetur. Rex enim Assyriorum captiuato regno. 10. tribuum misit
illuc Gentes alienas ad possidendum terram. 4. Reg. 17.

16 Et tu in terra polluta. i. in Assyriorum terra multis idolola-
trijs polluta. Dicit autem Hiero. in prologo huius prophetiæ. 3. quòd
Amasias sacerdos frequenter plagis afflixit Amos, & tandem fi-
lius eius Ozias eum rectè per tempora transfixit, & sic dolore vul-
neris expirauit, quod hic non exprimitur.

C A P. VIII.

Hæc ostendit. Sequitur. *Vncinum*. Sicut vncino trahitur rami arborum ad carpenda poma, ita proxima facit tempus captiuitatis, vt aperte ostendatur, quid per vncinum significetur, subdit. *Venit*. Per vncinum intelligitur abbreviatum tempus captiuitatis.

* Theodore. Visio hæc celere, & expeditam venationem Israel designat. Quæ admodum enim aues visco facile capiuntur, sic ab Assyrijs populus apprehendetur.

* Ruperrus. Post malorum ostensiones principalem eorum malorum causam ostendi dignum erat. Hæc autem avaritia est, radix omnium malorum, qua infecti Iudei

ad omne scelus prouentus tandem ad hoc peruenerunt, vt Dominum glorie crucifigerent, ob istam maximè causam, quod disputabat contra avaritiam ipsorum, comprobans generationis illius esse homines, qui domum patris fecerunt speluncam latronum. Nam dum ostenso vncino pomorum, dicit Dominus. *Venit finis*, &c. Subaudiendum est propter vncinum istum, siue propter illud quod significat. Hanc autem esse avaritiam, sequentia declarant. *Audite, qui conteritis pauperes*, &c. Vnca profectò est avaritiæ manus, nec vnquam nisi ad accipiendum extenditur.

b *Venit finis*, &c. Possunt hæc referri etiam ad tempus captiuitatis, quæ per Romanos facta est in ultionem sanguinis Christi. Et hic est finis & vltima captiuitas, vltra quam non parit eis Deus: & ululant cardines templi super occisum populum corruentes. Et in omni loco ipsarum est silentium Iudæis literam legentibus Moyssi, & prophetarum, sed quia amiserunt spiritum nullam spiritualem intelligentiam habentibus. Vbicumque fuerint Iudæi potius mussitant, quam loquantur, & omnis interpretatio, scripturarum eis muta est, & silens, quia non ponunt aures ad audiendum.

* Rupertus. Quis vel qualis finis venit? Profectò malus, & quam malus apud Danielem reperimus his verbis. Post hebdomadas sexaginta duas occidetur Christus, & non erit eius populus, qui eum negaturus est. *Et ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis eius vastitas, & statuta desolatio*, &c.

c *Et stridebunt*. Ululabunt præ nimia miseria habitantium. Et

C A P. VIII.

Hæc ostendit mihi dñs Deus: Et ecce vncinus pomorum. Et dixit: † Quid tu vides Amos? Et dixi vncinum pomorum. Et dixit dominus ad me: Venit finis super populum meum Israel.

Non adijciam vltra, vt pertranscam eum. Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit dominus Deus. Multi morientur, in omni loco proijcietur silentium. Audite hoc qui conteritis pauperem, & deficere facite

† *Non negligam neque impunita relinquam... scelera eorum sicut solebam.*

† *Quin venerint Assyrii.* b *N. n. omnes, quia multi trans montes Medorum ducentur.*

† *Terræ eorum.* b *Idest fiet, ablati habitatoribus qui in conuiuiis suis solebant resonare diuersis instrumentis musice artis.*

† *Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit dominus Deus.*

† *Multi morientur, in omni loco proijcietur silentium.*

† *Audite hoc qui conteritis pauperem, & deficere facite*

Et est hyperbolicè dictum, quod cardines portatū sentient pœdus miseriæ ululent. Et quia facit mentionem templi, quod erat Ierosolymis. hoc ad duas tribus pertinere videtur. * Rupertus. Quis non audiuit stridorem cardinum illius templi, id est, subuersionem ciuitatis & sanctuarij, factam v

centibus Romanis. * Theodoretus. Templi laqueari ululatū appellat clamorem intus catorū, & crepitum lignorū deflagantium. Ceterum nati cadentes erunt in omni loco iniectum silentium. Tanta quietas, erit cæcorum multitudo, adeo altū silentium, vt vias, & vicos vacante habitantium occupaturum. * Rupertus. Hanc quam verum fert Iosephus,

tragediam illam describens mortuorum multitudinem refert penè incredibilem.

d *Audite hoc*. Ne sine causa videatur cōminatio captiuitatis, commemorat offensas populi: o Iuda & o Israel a te, quæ scelera feceritis, conteritis pauperem in iudicio, vt fame & egestate confectus auferatur de terra.

* Rupertus. Audite hæc qui conteritis pauperem, dicit. Quoniam transibit messis, & venudabimus merces, & de vobis sermo est qui estis auari. Dum enim inhiant desideratis, vt consumpta messe, que pauperibus parua est, possitis merces carius vendere. Desideratis, sabbatum ad eile, i. septimum annum quo secundum legem nec licet seruare aut metere, vt tunc repositum frumentum aperiretes, pro libito vestro vendatis, minuentes mensuram & augentes syclum, i. pretium compulso paupere per ipsam, vt ipsas quoque frumenti vestri quisquillas, & in mercimonio tam infœlici stateras quoque supponatis solas: dum inquam, taliter efficitis, vt in argento possideatis egenos fratres vestros (vendunt enim sese vobis necessitate compulsi) & pauperes factos possidetis pro calcamentis pro precio modico, vncino dolo poma carpitis: & idcirco venit super vos finis, qui à Daniele dicitur vastitas.

Pruerfi principes, & doctores putant quæstū esse etatē, & sedentes in templo quasi numularij proponunt olibas, non in caueis, sed in cathedris quasi magistri vendunt dona Spiritus sancti. Et faciunt mensuram minorem & maiorem, vt pauperibus, vel nihil vel parum det, sed diuitibus longo sermone loquantur, & propter penuriam capita pauperum

NICOLAUS DE LYRA. CAP. VIII.

* **H**æc ostendit, &c. Postquam Amos passus fuit iniuriam. Hic consequenter resumit suam prophetiam. Et diuiditur in duas partes, quia primo denunciat populi destructionem, secundo, eius reedificationem post medium sequentia. ibi. In die illa. Prima in duas, quia primò prophetat contra regnum decem tribuum, secundo contra regnum duarum, cap. seq. Prima in tres, quia primò contra decem tribus predicat pœnam succinctè. Secundo arguit crimen avaritiæ, ibi. Audite. Tertiò, resumit pœnam magis diffusè. ibi. Iurauit. Circa primum dicit.

2 Ecce vncinum. Poma quæ possunt manu colligi primò colliguntur, & postea illa quæ non possunt capi nisi cum vncino quo rami attrahuntur, & idcirco per hanc visionem designabatur diuina ultio vltima ta absque retractione, idcirco subditur.

3 Venit finis super populum, &c. Pertranscam eum dimittendo absque

que punitione Hebraei dicunt, quod hæc est litera. Ecce calathus frumenti scilicet pessimarum quæ nihil valent, sed proijciuntur, & per hanc captiuitas populi designatur.

4 Et stridebunt cardines. In quo adoratur vitulus, & per idcirco rem cardinum intelligitur destructio edificiorum. In Hebræo autem habetur. Et stridebunt cardines palatij. Idest, palatiorum regis & principum.

5 Multi morientur. Non tamen omnes, quia Assyrii aliqui seruauerunt vt in captiuitatem ducerentur.

6 In omni, &c. id est, ab omni loco repellatur, per clamorem morientium.

7 Audite hoc qui conteritis, &c. Hic consequenter arguit in potentibus crimen avaritiæ, dicens.

Audite hoc qui conteritis pauperem. Idest, pauperes ad vultum redigitis.

* Dicitur

MORALITER.

† **H**æc ostendit mihi dominus Deus, &c. Hic ad literam describitur punitio Israelitarum: per quam mysticè significatur punitio malorum Christianorum. Circa quam sciendum, quod per vncinum fit secunda collectio pomorum. Illorum quæ sunt in alto: & sic non possunt colligi à sola manu. Vncinus vltimam punitionem significat, & sic dicitur.

3 Venit finis super populum meum, &c. Scilicet peccatorem.

4 Et stridebunt cardines templi, &c. i. plati qui grauius eccant quam alij. Et dicit stridebunt, quia de pœna in dicitur Matt. 8. & 13. Ibi erit fletus & stridor dentium.

6 In omni loco, &c. Scilicet inferni.

† Proijcietur silentium, &c. Per clamorem cruciatorum.

7 Audite hoc, &c. Aure mentis, vt poeniteamini ante oculos huius punitionis.

† Qui conteritis, &c. Eò quod non potest se defendere.

perum conculant, & non frumentum Dei quod confir-
mat cor hominis, sed vilissimum puluerem auidis fauci-
bus ingerunt. Hæc etiam videntes, cum dominus dicat,
gratis accipe, gratis date.

a *Et quisquilias.* In tantam rabiem lucri profluistis, vt nõ
solum frumentum
ad sustentationẽ cor-
porum vendatis, sed
etiam purgamenta
frumenti, puluerem
& paleas tritico cõ-
miscentes.

b *Iurauit.* Qui non
comminanti credat
vel iuranti.

c *Theodoretus.* Su-
perbiam Iacob vo-
cat iniustitiam, quã
etulanter in paupe-
res commiserunt.

d *Dum autem Domi-
num iurasse dixit,
eorum verborum
veritatem ostendit.*

e *Non inquit in futu-
rum in obliuionem
terra impia facino-
sa venire patiar, sed
invenire in vos cõ-
mouebo terrã, &c.*

f *Et Ascendet.* Ille ha-
bitator decaptiuata
si egerit poeniten-
tiam, sicut Nilus di-
positione Dei se-
chel in anno irrigat

g *otam Aegyptum,
in umulis arenarum
laudantibus hostia eius ne defluat in mare. Et sicut post
irrigationẽ solutis cumulis redit ad alueos, & ingressus
mare absorbetur: sic populus iste, si perseuerauerit in
delictis descendet in captiuitatem, vel etiã æternam dam-
nationem.*

h ** Tertullianus.* Quod in passione Christi accidit,
vt

vt media dies tenebresceret. Amos annuntiat, dicens. *Et D
erit in die illa occidit sol media, &c.*

d *Et erit.* * Idem. In morte Domini elementa concutiun-
tur, Dominus enim patiebatur ipsorum. Cæterum ad-
uersario læso, cœlum luminibus floruisse, magis sol ra-
dijs insultasset, ma-
gis dies stetit, libe-
ter spectans penden-
tẽ in patibulo Chri-
stum Marcionis. Hęc
argumenta quoque
mihi competissent,
& si non fuissent p-
dicata. *Cœlum inquit*
*Esaias, vestram tene-
bris.* Hic erit dies de-
quo & Amos. *Occi-
det sol meridie.*

li. adu Iud.
cap. 10.
lib. 4. adu.
Marc. c. 42.
Luc. 23. f.
Hieronym.

a *Idest tempus messonis, quo finito carius poterimus vendere merces nostras quas in messe col-
legimus.*
citis egenos terrã, dicentes: Quando transibit messis, & ve-
1

a *Quando transibit vt apertis horreis liceat vendere frumentum.*
nundabimus merces et sabbatũ, & aperiemus frumentum
2

a *Quia minorem in vendendis mercibus, maiorem mensuram in accipiendis faciunt.*
vt imminuamus mēsuram, & augeamus siclum, & suppo-
3

a *Et hoc ideo.* **b** *Idest, per vsuram.*
namus stateras dolosas: ut vt possideamus in argento ege-
4

a *Tam viles habetis homines, vt implicatur in vobis quod supra dixi: Vendidistis argento iutum,
& pauperem pro calcamentis.*
nos, & pauperes pro calcamentis, & quisquilias frumēti
5

a *Propter hoc.* **b** *Contra.* **c** *Deus superbis resistit.* **d** *Non obliuiscar, sed memoriter
tenebo peccato eorum, vsque ad finem & tempus iudicii.*
vendamus. Iurauit dominus in superbia Iacob, si oblitus
6

a *Contra eos a lætitia ad tristitiam.* **b** *Habitatores terrã.*
fuerõ vsque in finem omnia opera. Nunquid super isto
7

a *Non colonus & alienus, sed habitator.*
non commouebitur terrã, & lugebit omnis habitator e-
8

a *Captiuitatis decem & duarum tribuum.*
ius? Et ascendet quasi fluuius vniuersus & eijcietur, & t-
9

a *Omnis lætitia transibit ab eis in aperta captiuitate.*
defluet quasi riuus Aegypti. Et erit in die illa dicit domi-
10

a *Tristitia replebo habitatores huius terrã manifestatione huius captiuitatis.*
nus: occidet sol in meridie, & tenebrescere faciam terram
11

a *Quin eratis soliti cantare cantica lætitiã.*
in die luminis. Et conuertam festiuitates vestras in lu-
12

a *Quia eratis soliti cantare cantica lætitiã.*
ctum, & omnia cãntica vestra in planctum. Et inducam
13

a *Super omne dorsum vestrum saccum, & super omne*
14

a *Super om. cap.* Loquitur secundum consuetudinem ve-
15

a *Super om. cap.* Loquitur secundum consuetudinem ve-
16

a *Super om. cap.* Loquitur secundum consuetudinem ve-
17

a *Super om. cap.* Loquitur secundum consuetudinem ve-
18

habent, qui est operimentum omnium electorum tunc
populus Israel quondam primogenitus Dei, æterno lu-
ctui traditus est.

e *Super om. cap.* Loquitur secundum consuetudinem ve-
terum qui positi in tristitia radebant sibi capita, vel quo-
rum capita ab hostibus in captiuitate radebantur.

Isa. 50.

per celsitudi-
nem suam.

E
t absorbebitur
veluti fluxus
Aegypti

Mos antiquo-
rum in tristi-
tia.

Ecce

F

NICOLAUS DE LYRA.

Dicentes. Cum desiderio.

Quando transibit messis. *i. abundantia tempus, vt sic tem-
pore castia blada vendamus carius.*

Et sabbatum. *In quo fit quies a venditione.*

Et aperiemus. *Idest, h. rre. a frumenti.*

Vt imminuamus mensuram. *Dolosẽ.*

Et augeamus siclum. *Idest, precium.*

Et supponamus stateras. *In pondere monetæ.*

Vt possideamus in argento egenos. *Quia compellentur
nobis vendere in seruos.*

Et pauperes pro calciamentis. *In Hebr. eo habetur: Pro clau-
ris, & exponatur vt supra. 2. ca. circa medium.*

Et quisquilias. *Idest, purgamenta, quæ non debent vendi cum
frumento, sed eijci.*

Iurauit. *Hic resumit propheta poenam populi magis diffusẽ ex-
plicando:*

*plicando: & primò quantum ad poenam corporalem, secundò quan-
tum ad spirituales, ibi: Ecce dies. Circa primum dicitur. Iurauit
dominus. Idest, firmiter disposuit & irrenocabiliter.*

12 In superbiam. *Idest, contra superbiam populi. 10. tribuum.*

13 Si oblitus fuerõ. *Idest, non obliuiscar, sed poenam eorum ope-
ra mala.*

14 Nunquid super isto non commouebitur. *Quasi dicat
immo commouebitur afflictione magna.*

15 Ascendet quasi fluuius. *Per hoc designatur captiuitas popu-
li futura, sicut aquæ fluminis transeunt de loco suæ originis ad loca
longinqua.*

16 Occidet in meridie. *i. tempore quo sperabant prosperitatem
superueniet aduersitas, & idem intelligitur per hoc quod subditur.*

17 Et tenebrescere faciam. *Est enim expressio eiusdem senten-
tiæ per alia verba ad maiorem exaggerationem.*

18 Et inducam super omne dorsum. *Sic enim ducebantur
captiui*

MORALITER.

*Dicentes quando transibit messis. Vt sic possimus mouere li-
cem cum innocentibus, qui tempore messis sunt in pace.*

Et sabbatum. In quo non licet operari.

Et aperiemus frumentum. Idest, exponemus venale cum
multis tamen fraudibus, idẽ subditur.

Vt imminuamus mensuram. In seruos & ancillas, eò quòd
non poterunt se liberare à debito erga nos.

Et quisquilias frumenti vendamus. Idest inutilia miscendo
bono frumento.

Iurauit. Hic ponitur doctorum poena. Et primò corpo-
ralis cũ dicitur: *iurauit dominus in superbiam Iacob, &c. i. firmi-
ter statuit eam punire: & per Iacob qui supplantator in-*

terpretatur, supplantantes innocentes dictis fraudibus si-
gnificantur.

14 Nunquid super isto non commouebitur terra? &c. Qd sic per
guerras & pestilentias insurgentes ex Dei iudicio.

15 Et ascendet quasi fluuius. Superplantator malignus intum-
escens superbe.

† *Et eijcietur.* De sua potestate.

16 Occidet. i. prosperitas superbi cadet in ætate sua virili,
sicut frequenter contigit.

† *Et conuertam festiui.* Scilicet mundanas & ineptas.

† *In luctum.* Propter gaudium vestrum ineptum.

18 Et inducam super omne dorsum vestrum. Propter curiosita-
tis excessum.

† *Et super omne calui.* Pro crispatione crinium.

A *Ecce dies veniunt dicit dominus.* Mittit Deus in eos qui terrena sapiunt famem audiendi verbum Dei, quando propter peccata populi deficit doctrina in ecclesijs, & a mari. Idest, a falsis & amaris fluctibus, veniunt rursus vsque ad mare. Idest, ad amara: quia non occurrunt eis dulcissimi fontes, & ab aquilone vsque ad ori. cupiunt deserre aquilonem durissimum ventum, & peruenire ad orientem, sed nō possunt inuenire, quia non recto itinere pergunt, sed deuijs anfractibus circumcunt.

Hieron.
Remigius.

Nota de sacra scriptura.

Sacra scriptura in quibusdam locis aqua vbi est, facile precipitur, in quibusdā panis, vbi difficilior intellectus, & contenti oportet.

* Theodoretus. Famem, & caritatē inueham, non frugis, aut aquæ: sed prophetiæ, & diuinæ doctrinæ, atque aquarū more huc illuc erroribus vagantes circumcursabunt, verbum Dei inquirent, & desiderato frustrabuntur, sed & virgines elegantes, & cum his enutriti iuvenes siti oppressi ad necem tradentur.

† 32. q. 5. c. 6. Paulus.

b *In illa die.* Cum aufert Deus in ecclesia intelligentiarum diuini eloquij, moriuntur virgines. Idest, animæ subditum, quæ habent prudentiam per abstinentiam malorum, sed sunt fatuæ: quia non habent lumen veritatis. Subterfuge verbo vitali, perit prudentia, moritur castitas, cessant

virtutes deficientibus virginibus. Et adolescentibus. Idest, qui fortiter vicerunt mundum deficientes, ideo, quia iurant in idolo Samariæ, iustitiam firmatur in doctrinis hereticorum qui per Samariam intelliguntur. Qui heretici etiam desiderant viam Bersabee, quæ est in tribu Iuda, quia multi heretici desiderant imitari sacramenta ecclesiæ. *Et viuit.* Per quem visus adorare Deum eius. Ad eum errabunt decem tribus, vt solum adorarent eum in Dan, quæ est ciuitas in vltimis finibus eorum, in longo itinere ibant in Bersabee quæ est ciuitas in termino tribus Iudæ, adorare idola, quæ duobus quondam adorauerunt.

a *Tetram.* **b** *Tantum erit iustus & tristitia, vt vincat dolorem matris, quem habet de morte filij vnici.*
caput caluitiū. Et ponam eam quasi lactum vnigeniti, & nouissimā eius quasi diem amarum. **†** *Ecce dies veniunt, dicit dominus, & mittam famem in terram, non famem panis neque sitim aquæ, sed audiendi verbum domini. Et commouebuntur a mari usque ad mare, & ab aquilone usque ad orientem circumibunt quærentes verbum domini, & non inuenient. In illa die deficient virgines pulchræ, & adolescentes in siti, qui iurant in delicto Samariæ, & dicunt. Viuit Deus tuus Dan: uiuit uia Bersabee. Et cadent, & non resurgent ultra.*

a *Nonissimam captiuitatem quasi diem iudicij, alias mortis, b* *Resurrectionis.*

a *Iudæorum. b* *Ad sustentationem corporis, quæ fames cogit aliquando vesci humanis carnibus, sed famem verbi diuini ad sustentationem animæ, quæ misla est in iudæos post resurrectionem domini, hæc fames grauius urget quam illa quæ est corporis.*

a *Pressi, hac fame. b* *Britannico c* *Atlanticum. d* *Toto orbe peregrini.*

a *Legendo & meditando dicta prophetarum, & non inuenient, quia negant verbum Dei, quod factum est in manibus omnium prophetarum, quod erat apud patrem, & caro factum habitauit in nobis.*

a *Cum misero famem. b* *Synagoga, quæ olim virgines in patribus. c* *Idest, doctores synagogarum. d* *Deficient. e* *Verbi Dei.*

a *Modo. b* *Idest, in idolo vel peccato. c* *Sicut iuramento dei dicebatur. Viuo ego dicit dominus. Sic illi e contra. Viuit Deus tuus Dan.*

a *In captiuitatem illi qui ita iurant. b* *Non reuertentur de captiuitate ad priorem felicitatem.*

b *In*

ciuitas in termino tribus Iudæ, adorare idola, quæ duobus quondam adorauerunt.

* CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

C *capitui induti sacco, & capita rasi, secundū quod dicitur Deut. 32. f. De captiuitate nudati inimicorum capitis.*

- 1 Et ponam eam, quasi lactum vnigeniti. *idest, in tanta amaritudine, sicut est mater lugens vnigenitum.*
- 2 Ecce dies. *Hic consequenter explicatur pœna spiritualis, cum dicitur.*
- 3 Et mittam famem in terram non famem panis, neque sitim, &c. *Scilicet solum.*
- 4 Sed audiendi ver. *Iusto enim Dei iudicio factum est, vt populus decem tribuum qui prophetas partim fugauerat, imminente tribulatione eorum per Assyrios, quæretet consilium a prophetis, & non inueniret, ideo subditur.*
- 5 Et commouebuntur a mari vsque ad mare. *i. a mari mediterraneo vsque ad mare Galilææ.*
- 6 Et ab aquilone. *Idest, a termino aquilonari regni decem tribuum.*
- 7 Vsque ad orientem circumibunt. *Idest, vsque ad terminum orientalem.*
- 8 Quærentes verbum domini. *Per omnes partes sui regni.*

9 Et

9 Et non inuenient. *Quia non sunt digni ratione præstare.*

10 In die illa deficient virgines pulchræ. *A sua pulchritudine.*

11 Et adolescentibus. *A sua fortitudine.*

12 In siti. *Scilicet corporali ex quo patet quod dictum est, quod cum defectu cibi & potus corporalis fuit etiam defectus cibi spiritualis.*

13 Qui iurant in delicto Samariæ. *Idest, in vitulo quem seruus Ieroboam rex samariæ, & in hoc faciebant ei reuerentiam, quia mines per maiorem sui iurant ad Hebr. 7.*

14 Et dicunt. Viuit Deus tuus Dan. *Ibi enim fuit positus nus de duobus vitulis a Ieroboam factis. 3. Reg. 12. & ei attribuebant deitatem, hoc modo iurando.*

15 Viuit viuit uia Bersabee. *i. ille pro cuius adoratione in Bersabee: Ibi enim vigeat idololatria, vt dictum est supra. 5. Sciendum tamen, quod ista Bersabee est alia ab illa quæ est in termino australi terræ promissionis, quæ est in tribu Iudæ, de qua dicitur 3. Reg. 19. & Elias venit in Bersabee Iudæ, ad differentiam istius, quæ non est in Iudæa.*

16 Et cadent & non resurgent. *i. illa captiuitas. 10. tribuum non fuit relaxata, vt frequenter supra dictum est.*

* CAP.

MORALITER.

- † 2 *Ecce dies veniunt, dicit dominus. Hic secundò ponitur pœna spiritualis, cum dicitur.*
- 3 *Et mittam famem in terram non famem panis, &c. Quoniam propter mala potentum aliquando terra supponitur in-*

terdicto: & sic cessat diuinorum solennis celebratio, verbi diuini prædicatio saltem in parte.

† *Deficient virgines pulchræ.* Mulieres minuentur a deuotione.

11 *Et adolescentibus.* In siti scilicet iustitiæ.

† MORALITER.

ADDITIO.

In capitulo octauo. *Vbi dicitur in Psallia. Quando transibit messis.*

Hoc quod dicitur: Quando transibit messis, & venudabimus merces & sabbatum, & aperiemus frumentum. exponitur a quibusdam Hebræorum de mense embolismali, qui fiebat communiter semel in triennio quando faciebant tredecim menses in anno: ex quo sumebant diuites cupidi occasionem vendendi ca-

rius vidualia ex mutatione festiuitatum. Similiter quod dicitur sabbatum, intelligunt de sabbato terræ, quod fiebat in septimo anno, & tunc cessabant ab agricultura, vt habetur Leui. 25. ex cessatione carius vendebantur vidualia, & tunc sumebant occasione a minuendum mensuram, qua talia vendebant, aut solum solum, scilicet monetæ quam in precium recipere debebant sic dupliciter defraudabantur pauperes ementes ex tali carissima corrente.

C A P. IX.

Vidi domi. * Rupertus. Adhuc depromitur, & magis ac magis declaratur sententia vindex contra predictam superbiam Iacob, cum dicit *Auaritia in capite omnium.* Nam cum auaritia

superbia quoque actari testis est faciens vir, qui cum dicit. *Avaro nihil est lesius,* continuo obnoxio. *Quid superbia terra & cinis* Diuini namque coles superbia est, idcirco Apostolus. *D. b. bus (inquit) huius mundi precepte non superbe sapere.*

* Remigius. Antheodoris. *Vidi Dominum stantem super altare & dixi,* Propheta, vel angelo: non super altare Bethel aut Ian stabat, sed super altare quod erat in Ierusalē. *Percute cardinem,* id est, percutiē dem denūtia a Nabuchodonosor tēpim, i. cunctū poplū. *Auaritia enim* hoc est, cupiditas reum temporalium, *in capite omnium,* i. in principibus, vel in rege omnium, & no-

strum subaudi, omnium hominū, in gladio Nabuchodonosor & Chaldaeorum interficiam. *Si descenderint vsque ad infernum,* &c. * Rabi Ionathan. *ascenderint ad aedificia alta in caelum erecta. & si conigerint ad culmina turrium castrensiū: & si fugerint a insulas maris, &c.* * Theodoretus. *Si inquit, in infernum descenderint, inde eos manu subtraham, si in caelum ascenderint quod non fieri potest, hinc eos deiiciens hostibus tradam.* Cum anima corporeis vinculis laxata propter tenuitatem

C A P. IX.

Vidi dominum stantem super altare & dixit. *Percute cardinem, & commoueantur superliminaria. Auaritia enim in capite hominum, & nouissimum eorum in gladio*

interficiam. Non erit fuga eis, & qui fugerit ex eis, non saluabitur. Si descenderint vsque ad infernum, inde manus mea educet eos, & si ascenderint vsque in celum, inde detraham eos, & si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferā eos. Et si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti et mordēbit eos. Et si abierint in captiuitatē coram inimicis suis, ibi mandabo gladio, & occidēt eos. Et ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum, & dominus Deus exercituum, qui tangit ter-

ratē substantiæ volandi habeat libertatem, vel ad inferna ducitur (de quibus scriptum est. Conuertantur peccatores in infernum. Et item: in inferno quis confitebitur tibi?) vel ad celestia subleuatur. (Sunt enim spiritualia nequitie in caelestibus et si sibi scientiam verę circuncisionis vendicauerunt. Hoc enim interpretatur Carmelus) & si humilitate contenta habiter in montibus, ibi scrutantem manum Dei non euadit. Et si desperans salutem oculos Dei vult vitare, & in vltimos falsorum fluituum terminos peruenire, ibi etiam mandat Deus tortuoso serpenti, & ille vltor mordet. Capta quoque vicij gladio Dei punitur, & ponit eos oculos super eam in malum & non in bonum, vt per cruciatus & supplicia reuertatur ad Deum. In infernum viciorum descenditur desperando, sed inde potentia Dei educit. In celum ascenditur, superbiendo, sed inde detrahit. Duo sunt Carmeli: vnus inter Phœnicen, & terrā promissionis vbi orauit Elias, alter in tribu Iuda ad austrum vbi Nabal Carmelites fuit. c. Qui tangit terram. * Chaldaeus. Irato Deo contra terrā, deuastrabuntur omnes habitatores eius, ascendetque contra eam rex cum exercitu magno, & operiet eam quasi aquis fluuij, demergeturque quasi fluuius Aegypti. Si terra insensibilis sentit creatorem suum & ad nutū illius concutitur, quanto magis homo fragilis, cuius anima in vase fictilis corporis.

ratē substantiæ volandi habeat libertatem, vel ad inferna ducitur (de quibus scriptum est. Conuertantur peccatores in infernum. Et item: in inferno quis confitebitur tibi?) vel ad celestia subleuatur. (Sunt enim spiritualia nequitie in caelestibus et si sibi scientiam verę circuncisionis vendicauerunt. Hoc enim interpretatur Carmelus) & si humilitate contenta habiter in montibus, ibi scrutantem manum Dei non euadit. Et si desperans salutem oculos Dei vult vitare, & in vltimos falsorum fluituum terminos peruenire, ibi etiam mandat Deus tortuoso serpenti, & ille vltor mordet. Capta quoque vicij gladio Dei punitur, & ponit eos oculos super eam in malum & non in bonum, vt per cruciatus & supplicia reuertatur ad Deum. In infernum viciorum descenditur desperando, sed inde potentia Dei educit. In celum ascenditur, superbiendo, sed inde detrahit. Duo sunt Carmeli: vnus inter Phœnicen, & terrā

promissionis vbi orauit Elias, alter in tribu Iuda ad austrum vbi Nabal Carmelites fuit. c. Qui tangit terram. * Chaldaeus. Irato Deo contra terrā, deuastrabuntur omnes habitatores eius, ascendetque contra eam rex cum exercitu magno, & operiet eam quasi aquis fluuij, demergeturque quasi fluuius Aegypti. Si terra insensibilis sentit creatorem suum & ad nutū illius concutitur, quanto magis homo fragilis, cuius anima in vase fictilis corporis.

promissionis vbi orauit Elias, alter in tribu Iuda ad austrum vbi Nabal Carmelites fuit. c. Qui tangit terram. * Chaldaeus. Irato Deo contra terrā, deuastrabuntur omnes habitatores eius, ascendetque contra eam rex cum exercitu magno, & operiet eam quasi aquis fluuij, demergeturque quasi fluuius Aegypti. Si terra insensibilis sentit creatorem suum & ad nutū illius concutitur, quanto magis homo fragilis, cuius anima in vase fictilis corporis.

Alleg.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. IX.

Vidi dominum stantem. *Hic Amos propheta contra regnum duarum tribuum. Et diuiditur in tres partes; quia primò ponitur acerbitas, secundò eius inenitabilitas, ibi. Non erit. Tertiò rationalitas, ibi. Nunquid. Cuius primū dicit.* *Vidi dominum. Scilicet holocaustorum, quod erat in Ierusalē metropoli duarum tribuum. Et dixit. Executoribus suę iustitię. Percute cardinem. Scilicet templi. Et commoueantur superliminaria. Per quod designabatur destructio templi futura sub rege Sedechia. Et subditur causa tamen partialis cum dicitur. Auaritia enim in cap. hom. Id est, in rege & principibus sacerdotibus. Et nouissimum. Id est, minimum de populo. In gladio inter. Per hoc designabatur, quod a maioribus vsque ad minimos*

ad minimos omnes subijcerentur regi Babylonis armorū violentia, & sic adimpletum fuit sub Sedechia. 4. Reg. vi. 8 Non erit. Hic consequenter ponitur pœna inenitabilitas cum dicitur. Non erit su. Scilicet ad euadendum simpliciter quia si fugerint, ad horam postea capientur, ideo subditur. Et qui fu. 9 Si descen. Id est, in locis subterraneis se abscondendo. 10 Inde manus mea, &c. Id est, potestas mea. 11 Educ. eos, &c. Per Chaldaeos qui quærent eos ibi & inueniēt eos. 12 Et si ascen. &c. Fugiendo ad montes altos quorum cacumina videntur tangere caelos. 13 Inde detra. eos. Per Chaldaeos ibi eos insequentes. 14 Et si celauerint. Id est, si possent hoc facere. 15 Ibi mandabo. Id est, per hoc non saluauerunt. 16 Et si abierint, &c. Ibi enim tanquam viles persone & abiectæ occidebantur pro modica causa. 17 Et ponam oculos, &c. Inducendo super eos malum pœnæ. 18 Et domi. Deus. Id est, angelorum ipse scilicet est. 19 Qui tangit. Duarum tribuum virga iustitię suę.

* Et

M O R A L I T E R.

Vidi dominum stantem. Hic Amos propheta contra regnum duarum tribuum in quo erat domini templum. Et per hoc significatur comminatio Dei super ministros ecclesię militantis, cum dicitur. Vidi dominum stantem. Id est, super ministros ecclesię ad punitionem suę malicię. Percute. Id est, malum pontificem. Et commo. superliminaria. Id est, punientur mali clerici ab eo supportati, & subditur causa, cum dicitur. Auaritia enim in ca. ho. Qui caput est eorum. Et nouissimum, &c. Id est, minimus de clero Dei vindictā non euadet.

8 Non erit su. eis. Scilicet à Dei vindicta ideo sequitur. 9 Si descende. vsque ad infer. Id est, si recurrerint ad consulē dū dæmones pro sua euasione, sicut fecit Saul. 1. Reg. 28. 10 Inde manus mea, Recursum suum frustrando. 12 Et si ascen. Sanctos deprecando non iuuabuntur ab eis, quia sunt indigni. † Et si abs. Id est, si fuerint confusi de orationibus religiosorum eis non valebit quia ponunt impedimentum. 14 Et si cal. Quasi dicat hoc est impossibile, quia nuda & aperta sunt oculus Dei omnia, ad Hebræos. 4. d. 16 Et si abierint. Q. d. ibi persequar eos superaddendo afflictionem. 18 Et do. Q. d. non potest effectus eius impediri.

Alleg. Cum Deus Concutit terram alicuius, concussus scelerum sua intelligens, vertitur in luctum, & ita ascendit dominus quasi fluuius cōsummationis vt opera terrena cōsumat, & descēdit super peccatorē quasi flumen Aegypti, vt in amaritudinē tormentorū impetu Dei trudatur.

vertuntur in Palæstinos, vt deposita superbia cadant ibi bentes. Idest, sentientes iudicium Dei. Syri. Idest, sublimē transferuntur de Cyrene. Idest, infirmo pariete, qui erant vicini amaro mari & Syrtibus, & incipiunt sublimes esse in bono. Econtrā filij Dei si aberrāt, vertuntur in Aethi-

† profundum erit vel demergetur.

† supra. 5. c.

Rom. 3. d.

Psal. 45.

Hieronym.

Iudic. 2. d.

a Qui edificat. Quotidie dominus edificat ascensionem in cœlo, cum sanctos suos de imo trahit ad cœlestia quibus ipse presidet, & in eis ascendit. Vocat etiā quemlibet incredulum ad fidem suā, & edomat et coquit ardore spiritus sancti, & postea effundit, cum ille longē latēq; prædicat magnalia Dei, vt ubi abūdauit delictum superabundet gratia.

b Et fasciculum. In gregem credētium. Iste fasciculus vna Dei religione constrictus est: vnde & ipsa religio à religando & in fasce domini vinciendo nomen accepit.

c Qui vocat aquas maris, &c. * Theodoretus. Ostendit potestatis opera, vt ex his confirmet minas.

* Rupertus. Maris nomine interdum gentilitas significatur, vt illic. Propterea non timebimus dum turbabimur terra, & transferentur montes in cor maris. Idest, Non timebimus tribulationes futuras, quæ tunc erunt, quando turbatis & repellentibus verbum Domini Iudæis, transferentur Apostoli in medium gentium. Itaque qui vocat aquas maris, & effundit, &c. Idem est. Qui homines gentiles falsas & insipidas habentes aquas secularis scientiæ sursum vocat & cœlestia facit sapere, constituitque doctores, vt tam lo-

quendo, quàm scribendo, compluant terrā ecclesiæ. Quis hæc tanta & talia facit? Dominus inquit, nomen eius: quia reuera non posset talia facere, non posset de mortuis resurgens in cœlo ascensionē suā edificare, nisi esset Dominus. Nunquid non vi. Gloriabantur Iudæi quod erant de stirpe patrum quibus loquutus est Deus, quod etiā de Aegypto educti contra hoc dicit dominus. Sicut creati vos, ita & Aethiopes. Sicut eduxi vos de Aegypto, ita & istos alios de diuersis partibus adduxi: ergo ne superbiatis, quia æquali conditione facti, æquali sententiæ subiacent.

Alleg. Aethiopes nigri si pœnitent possunt verti in filios Dei: Cappadoces qui iacebant sub frigido aquilone vertuntur

a Idest, Deficiet. b De duodecim tribubus. c De captiuitate omnis ille populus si pœnitentiam egerit, sicut Nilus ad irrigandam terram ascendit. Et si non pœnituerit, defluet de terra sua sicut Nilus cum impetu descendit in mare.

ram & tabescet, & lugebunt oēs habitantes in ea. Et ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluuius Aegypti. Qui

a edificat in cœlo ascensionem suā, & fasciculum suum super terrā fundauit, † Qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, dominus nomen eius. Nunquid nō vt filij Aethiopum vos estis mihi filij Israel, ait dominus? Nunquid non Israel ascendere feci de terra Aegypti, & Palæstinos de Cappadocia, & Syros de Cyrenē? Ecce oculi domini Dei super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ.

† Qui modo habitant in Damasco. a Quæ est ciuitas Lybie ultra Aegyptum. b Qui non accipit pecunias.

super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ. Veruntamen conterens non conteram domum Iacob, & dicit dominus. Ecce enim mandabo ego, & concutiam

a Fide & religione. b In aera & calore solis dulcoratas eas su. fa. ter.

a Puniens omnia regna terræ. b Misericors dominus misericorditer loquitur de populo suo. c Ita vt penitus deleatur. sed et qui saluati erunt.

a Ministris meis Antiocho Epiphani, & successoribus Alexandri. b Disperdam.

sonem & commigrationem celebrat nemo, vestra omnes homines in ore habent. Age vero, illi quidem cum migrarunt cum alijs habitantes, ad illorum leges se accommodare coguntur: vos contra indigenas superastis, atque eos omnes funditus interemistis: cumque auxilio meo vteremini, terræ eorum domini effecti estis.

c Ecce oculi Domini super regnum peccans, &c. * Remigius Deus omnipotens ideo oculos dicitur habere, quia omnia videt, non solum præsentia, sed etiam præterita atque futura.

* Rupertus. Quod autem, vel cuius gentis regnū tantum peccauit, quàm illius quæ prophetas occidit, & ipsum prophetarum dominum crucifixit.

f Veruntamen conterens. Quamuis perseuerantes in malis conterat, illos qui supplantant vicia & vincunt in certamine non occidet.

g Mandabo. Vel mundabo. Idest, pro emundatione concupiam in præsentia & concutiam in die iudicij domum Iacob, idest, ecclesiam vbique dispersam.

h Et concutiam in cribro. * Rupertus. Conteram domū Iacob in reprobis, sed non conterā in electis. Nā dū disperguntur, impossibile est perire Deo quem ex illis quos præsciuit, & prædestinauit. Pulchra autē similitudo hic docet Prophe. Cū tribulatio siue angustia, qua concutit Iudæi, in oēs gētes sunt euentilati, velut cōmissi in cribro.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ascendet sicut. Per hoc designabatur duarum tribuum generalis exterminatio scilicet per fluxum aqua, sicut dictum est ca. precedenti de decem tribubus.
2 Qui edificat in cœlo ascensionem Hoc dicitur, quia licet Deus in vbiq; tamen eius maiestas relucet in cœlo.
3 Et fasciculum. Per fasciculum intelligitur regio clementaris, quæ modica est respectu ambitus cœlestis.
4 Qui vocat aquas mar. Quia vapores humidi eleuantur inde pro maiori parte.
5 Effundit eas. Resoluendo vapores in pluias.
6 Nunquid. Hic consequenter ostenditur predictæ punitionis rationabilitas, cum dicitur. Nunquid non Israel ascendere feci de terra. Q. sic educendo eos de dura seruitute ad terram fluentem lacte & melle, & ideo huius beneficii ingrati sunt magis digni puni-

- punitione.
7 Et Palæstinos. Idest, Philist. eos.
8 De Cappadocia. Quasi dicat sic: & hoc habetur Gen. 10.
9 Et Sy. de Cy. Quasi dicat transfero. Gentem de terra ad terram, prout placuit voluntati meæ, & aliquando propter decemina sue culpe, ideo subditur.
10 Ecce oculi. Eius peccata considerando & puniendo, ideo subditur.
11 Et conteram &c. Totaliter destruendo: temperat tamen istum rigorem quantum ad Iudæos, dicens.
12 Veruntamen conterens non. Idest, destruem omnino.
13 Domum Iacob dicit. Sed per orbem dispergam. 10 subditur.
14 Ecce enim. Sicut concutit triticum in cribro. Ad hoc concutitur granum in cribro, vt purgetur, sic enim, pauci de Decem sunt peccatorum purgati: uæ quando patienter tolerantur. * E

MORALITER.

- † 1 Et ascendet. Exponatur sicut in capitulo precedenti.
2 Qui edifi. Hic loquitur de bonis ecclesiæ ministris dicens. Qui edificat ascen. in diuina contemplando.
3 Et fasciculum. Opera pietatis exarscendo.
4 Qui vocat aquas. ma. Idest, vere pœnitentes ad sui cognationem.

- 5 Et effun. Per sanam doctrinam, vt patet in Paulo.
6 Nunquid non flu. Hoc dicitur propter aliquos qui sunt diuinam uocationem ad uomitum reuertuntur, & pecciores fiunt quam prius.
† Nunquid non Israel ascen. Idest de tenebris peccati quæ dicat. Sic propter quod reditus ad uomitū aggrauat peccatum. Et sequitur pœna, cum dicitur.
14 Ecce enim mandabo ego, &c.

scribri exitit. quomodo si puluerulenta collapsi muri cri-
bro cōgesta concutiantur, vt puluere in terram cadēte so-
li remaneant lapilli, in opus restorationis conferendi.

Concutitur in cribro, idest concussio fit, vt frumentū
in horrea condatur, & palea igni comburatur.

Sicut in cribro a-
gitatos & cōcussos
mundabo & eligā,
vt qui fuerit lapis p
præsentiā de cribro
non excidat. Qui si
ut puluis ceciderit
in terram, percutiat
gladio & moriatur.

Deus qui omnia
in gladio concludit p
magnitudinem suā,
quasi viraq; manu
tenens margines ter-
re quasi cribrū huc
& illuc cōcutiet, vt
paleis & sordibus

identibus in terram solum frumentum remaneat. Et
hoc ideo, quia non credunt vaticinijs prophetarum quæ
peccantibus poenas comminantur.

In die illa. Illato terrore poenarum promittit prospera
lata more scripturæ prophetarum scilicet.

Iudæi omnia carnaliter intelligentes, hoc interpretan-
tur de tempore Christi sui quem expectant à quo Ierusa-
lem reedificandam, & Dauid regnum restituendū putāt.
quod cecidit & iacet in terra dicitur suscitari, quia illi iac-
ebant in terrenis.

* Theodoretus. Hæc quidam in Zorobabel attribue-
runt, ei conuenire existimantes, eo quod genus è Dauid
haberet, nec animaduerrere voluerunt, vt excessit è vita,
cum non parum diu regnasset. Propheta autem æternam
bonorum continet promissionem, & omnes gentes
cogni-

cognituras Deum; de quibus nihil in factis Zorobabel D
euenisse inuenimus. Atqui Dominus nosler Iesus Chri-
stus quantum ad carnem pertinet, manans ex genere Da-
uid, quæ promissa sunt compleuit. Nam verbum caro fa-
ctum est, & diuersatus est in tabernaculo apud nos, & ex
Dauid acceperat.

in omnibus Gētibus domū Israel sicut cōcutitur triticū

in cribro, & nō cadet lapillus super terram. In gladio mo-

rientur omnes peccatores populi mei, qui dicunt: non ap-

propinquabit, & non veniet super nos malū. † In die il-

la suscitabo tabernaculum Dauid quod cecidit, & reedifi-

cabo aperturas murorū eius, & ea quæ corruerāt instaurabo.

^a Ad quas dispersus erit.
^a In vindicta iudicij. ^b Idest cuilibet iustus pondere fidei iustus.
^a Perseuerantes vsque ad mortem in peccatis. ^b Confisi in dignitate generis promittunt sibi
impunitatem in delictis, ideo mala sustinebunt.
^a Quod propheta minatur. ^b Mæz reuersionis. ^c Confusions autem concussio
^a Populum iudaicum. ^b In Sinagoga negando, vel prius idololatram ^c In ecclesia per
apostolos.
^a Idest, illos qui dissipauerant, alias dissipati erant per idololatram. ^b Loca. ^c In illis.
^a In ecclesia de Iudæis & Gētibus collecti.

Dauid acceperat.
Conueniēter igitur
propheticus sermo
Dauid tabernaculū
reedificatū dicit p-
mansurū in æternū.
Eiusdē modi Deus
promisit Dauid. Psal. 88.
nam in seculum seculi
semen tuum. Vsq; in
æternam p; generatio se-
men tuum, &c. Iā can-
dem promissionem
per beatū Amos re-
nouat Deus, pollice
turque gentibus do-
num recognoscēdi

Deum. Et demonstrans dictorum veritatem, subdidit. *Et ego
Dominus faciens hæc.* Nempe qui res facit, prædixit verba.

* Remigius. Tabernaculum Dauid quod cecidit in sy-
nagogis per culturam idolorum, & per negationē Chri-
sti, reauratum est à Domino in Apostolis & credētibus,
tam ex Iudæis, quàm ex gentibus: & reedificata sunt cor-
da hominum in fide & in baptisate, quæ antea deserta,
idest derelicta erant ab habitatore Deo: & ea quæ corruer-
ant in illo, reaurata sunt in excellis.

* Rupertus Suscitatur tabernaculum Iacob quod ceci-
dit, quia pro Iudæis incredulis ponuntur gentiles creduli
tanquam lapides viui super fundamentum viuorū Apo-
stolorum & prophetarum.

b Reedificabo. Vt sicut ecclesia placuit in Iudæis cōstans ex
patrib. sic placeat ecclesia de Iudæis & gentib. cōgregata.
Hierony.
Ecce

NICOLAUS DE LYRA:

Et non ca la. super ter. Idest, verbis meis nihil transibit in
vacuum quin impleatur.

In gladio morientur omnes peccatores. Qui sunt in pec-
cis suis obstinati.

Qui dicunt non appropinquabit. Quia comminationes
prophetarum frivolas reputabant.

In die illa. Postquam Amos denunciavit populi Israel destru-
tionē, hic vltimò denunciat finalem reparationē per Christum. Di-
cunt tamen aliqui expositores catholici, quod propheta hic denunciat
reparationem populi Iudæ quæ facta est in reditu captiuitatis Baby-
lonicæ super Zorobabel ducē, sed hoc non videtur verum, quia popu-
lus ille nunquam fuit in tanta prosperitate quæ hic describitur, cum
habuit: Vt possideant reliquias Idumææ & omnes nationes, immo
imper fuit in subiectione & seruitute. Primò Persarum. Secundo
Ægyptiorum. Tertiò Romanorum, propter quod beatus Iacobus. Act.
13. allegat hanc scripturam dictam de edificatione ecclesiæ per si-
monem. Rab. Sa. etiam exponit quod dicitur hic. Suscitabo taberna-
culū Dauid, &c. Idest, regnum Dauid, quod secundum omnes He-
breos intelligitur suscitandum per aduentum Messie. Et sic secundū
Iacob. Sa. scriptura hæc loquitur de tempore Christi, quamuis erret di-
cendo hoc tempus futurum, quod iam est præteritum. Item in libro
Iacob. Sa. dicitur, qui apud Hebræos est authenticus, dicitur. Erigam ta-
bernaculum Dauid quod cecidit. Dicit Ra. Iohannam. In generatio-
ne illa qua filius Dauid. Idest, Messias venturus est, sapientes magi-
stra minorabuntur, & sic fuit tempore Christi, quia aliqui Iudæorum
sicut Saducei qui negant spiritum & angelum, & resurrectionem,
quod est maximè erroneum. Alij verò Pharisei qui propter tradi-
tiones suas irritauerant mandata Dei, quod est valde fatuum.

Inter etiam quod hæc scriptura. Suscitabo tabernaculum Da-
uid, &c. refertur ad tempus Christi secundum Hebræos: igitur se-
cundo dicta beati Iacobi, exponenda est hæc litera de reedificatio-
ne ecclesiæ per Christum in vnione Gentium & Iudæorum, sicut al-
teratur Act. 15. Et diuiditur in duas partes, quia primò describitur
reedificatio. Secundo reedificationis acceleratio, ibi. Ecce dies.
Intelligentiam primi sciendum, quod Christus Dauid nominatur
in

in scriptura veteris testamenti, Hosee. 3. b. Post hæc reuertentur
filij Israel & querent dominum Deum suū, & Dauid re-
gem suum. Vbi habet translatio Chaldaica. Reuertentur filij
Israel & querunt cultum Dei sui, & obedient Messie filio Dauid re-
gi sui, sicut ibidem fuit expressum. Et similiter. Iere. 30. b. Seruiēt
domino Deo suo, & Dauid regi suo. Translatio Chaldaica ha-
bet: Colent coram Domino Deo suo: & obediēt Messie filio Dauid.
Item sciendum, quod vna est ecclesia quæ incepit à primo Abel iu-
sto usque ad ultimum electum, qui in fine mundi nasciturus est, se-
cundum quod dicit beatus Grego. homilia 7. Et ista ecclesia voca-
tur tabernaculum Dei, siue Christi, Isa. 4. b. Et erit tabernacu-
lum in vmbraculum dici, &c. Apocalyp. 21. a. Ecce taber-
naculum Dei cum hominibus, &c. igitur tabernaculū istud
in quo est verus Dei cultus, cecidit post diluuium, omnibus ad idolo-
latriam declinantibus à tempore Nembroth, qui coegit homines igitur
adorare, paucis tamen exceptis, vt Abraham & alijs quibus fide-
libus. Multi etiam de illis qui descendunt ab Abraham declina-
runt ad idololatriam, vt Ismael filij Cethurg, & Idumæi ab Isaac
descendentes. Et licet omnes filij Iacob fuerint fideles, tamen mul-
ti postea ab eis descendentes fuerunt idololatæ, vt patet Exo. 32. de
adoratione vituli. Et in libris Iudicum, & Regum de cultu idolorū.
Sed casum huius tabernaculi reparauit Christus & eius discipuli,
per quorum prædicationem cessauit idololatria per orbem, & voca-
ti sunt Iudæi & Gētilis ad fidem. Et hoc est quod dicitur hic. In
die illa. Id est, tempore gratiæ quod dicitur dies: ad Rom. 13. d.
Nox præcessit, dies autem appropinquauit.

5 Suscitabo tabernaculum Dauid. Idest, ecclesiam Christi,
qui secundum deitatem est ab æterno, ad Heb. 1. 3. b. Iesus Christus
heri, & hodie, ipse & in secula.

6 Quod cecidit. Per idololatriam modo prædicto.

7 Et reedificabo aperturas murorum Idest, iussuras Ger-
tium per diuersos ritus, quia aliquæ colebant touem, & aliæ Dianā,
& aliæ Martem: & sic de alijs, qui per prædicationem Christi &
Apostolorum reuerti sunt ad vnum verum Dei cultum.

8 Et ea quæ cor. Quia multi qui corruerant à fide vnus Dei, ad
eam sunt releuati.

* Et

MORALITER:

In die illa. &c. Istud vsque ad finem capituli exposui
literaliter de aduentu Christi, quod alij doctores exponūt

de reedificatione templi per Zorobabel & socios eius.
Et sic expositio mea literalis est etiam spiritualis respectu
illius expositionis propter quod de alia pertranseo quo
ad præsens.

A *Ecce dies veniunt.* Iuxta literam hæc omnia contigerunt Iudæis post reuersionem de Babylone, quia arationi successit messis & vindemiæ iactatio seminis, in quo ostenditur tanta fœlicitas eis stata, vt omnis abundantia simul eis contigeret, nec esset dies vlla sine frumento, vino & oleo, alias gaudio.

* Rupertus. Quæ fuit necessitas vt in calce sermonis talis promeretur litera, quæ maximè carnales mulceat? Videlicet quia sic expediebat, vt pueros illos seduceret seductio- ne bona, ppter eos quibus proficere habebant mysteria suo tempore reuelanda.

* Theodoretus. Quoniam verò omnes spirituales promissiones attendere non quærunt, necessario etiam bonorum corporeorum promittit suppeditationem, tantamque horum fore abundanti- am præsignificat, vt præ vindemia relinquatur messis fructuum multitudine, &c.

Allego. Dies venient scilicet post ascensionem domini in quibus arator, idest ille qui suum & aliorum corde exarat fide & dilectione, repulsa duricia infidelitatis, vt fructum bonæ operationis afferat, apprehendit messorē. Idest, eum qui prædicando verbum Dei, homines à curis seculi euellit, vt in ecclesia Dei recodat. Calcator vix est martyr q mortē & ipsum diabolum calcas potius q̄ recedat à fide p nomine Christi, patiens musta sui sâguinis fundit, vt præ-

ut præbeat exemplū alijs. Hos omnes mittit Deus in ecclesiam vt semen in electorum cordibus seminent, & à ceteris seculi segregent, & ipsi pro sibi commissis animas perant, & apprehendit alius alium, quia alius alij succedunt. *Et stillabunt montes dulcedinem, &c.* Rupertus. Montes

Apostoli sunt propter excellentiā natorum, qui per totum mundū dulcedinem pacis, & remissionis peccatorū lauauerunt, prædicando in nomine Iesu Christi poenitentiam & remissionem peccatorū. Auditor iustificati, tanquam colles bene culti, & cum bonum reciderunt. *Et conuertam captiuitatem populi mei.* solū vinculum peccatorū & diris erroris ac ignorantiam carcerem quæ captiuitas erat, qua detinebamur nos, q̄ nūc dicimur & sumus Israel.

Et edificabunt ciuitates desertas, & habitabunt, & plantabunt vineas, & bibent vinū earum, & facient hortos, & comedent fructus eorum. Rupertus. Hoc expositione non indiget cum videamus ubique terrarum per desertum gentilitatis quæ prius à Deo deserta fuerat surrexisse Christi ecclesias, quæ & ciuitates propter fidei firmitatem, & virtutis plenitudinem, & propter spei quæ non confundit hilaritatem, & hortum propter charitatis delicias rectè dicuntur, &c.

Et facient hortos. Ne contenti hac felicitate rerū, vt amplioribus delicijs affluant, omnia genera virtutū in se adimplebunt, vt varijs floribus virtutum ornati ad letum paradysum pergant.

† recedet arator cum messorē, & calcator vna si eū portante seminum.

† mustum.

Hiero.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Et edificabo eum sicut in diebus antiquis. *Id est, sicut ante diluuium quando omnes communiter colebāt vnum Deum secundum ipsius Adæ instructionem, licet postea corrupti fuerint communiter carnalitate & lasciuia, Gen. 6. b. Omnis quippe caro corruerat viam suam.*

2 Vt possideat reliquias Idumææ, & omnes nationes. *Ista autem possessio nō intelligitur per dominium temporale, sed spirituale, in quantum apostoli & fideles alij colla Gentium subiecerunt fidei: ideo Act. 15. vbi allegatur, hæc scriptura secundum translationem. Lxx. quæ tunc multum erat authentica: pro eo quod dicitur hic. Vt possideant reliquias Idumææ & omnes nationes eò quod inuocatum sit nomen meum super eos, dicitur ibi. Vt requirant ceteri hominum dominum, & omnes Gentes super quas inuocatum est nomen meum. Et ideo quod dicitur hic. Eò quod inuocatum sit nomen meum super eos, refertur ad illos qui uocati sunt ad fidem. Exprimuntur autem hic specialiter Idumæi, quia ipsi & Iudæi de duobus fratribus descenderunt scilicet Iacob et Esau: & Christus ex Iudæis descendit secundum carnem, & similiter apostoli & primi credentes.*

3 Ecce dies veniunt. *Hic consequenter describitur dictæ reedificationis acceleratio, quæ facta est per celerem Euangelij publicationem: quia viuente adhuc beato Petro & pluribus alijs apostolis, fides catholica fuit per totum orbem prædicata, sicut plenius declarauit super illud Psal. 18. a. In omnem terrā exiuit sonus eorum, &c. Et breuiter potest hic resumī. Prædicatio enim Euangelij incepit à Ierusalem, quæ est in medio terræ habitabilis. Act. 1. Et inde derivata est circumquaque, versus autem occidentem publicata fuit viuente Petro: quia discipuli ab eo missi in Franciam pro prædicatione Euangelij, edificauerunt Xenonis ecclesiam in honore beati Petri, quem credebant passum, sed postea audientes ipsum viuum, nominauerunt dictam ecclesiam sancti Petri viuī: in qua pluries ego fui. Et eodem tempore fides catholica fuit prædicata per omnia loca notabilia regni Franciæ, vsque ad mare oceanum, quod est terminus terræ habitabilis secundum Astrologos. Et eadem ratione Euangelium tunc fuit prædicatum versus alias partes à Ierusalem,*

scilicet orientis, austri & aquilonis: immo probabilius hoc videtur, quia plures Apostoli & alij Christi discipuli dispersi fuerunt per prædicandum Euangelium versus alias partes quàm versus occidentem, & sic patet acceleratio Gentium ad fidem. Item sciendum quod conuersio Gentium ad fidem messis designatur nomine, *Lib. 10. a. Messis quidem multa operarij verò pauci. Et similiter calcatio vix, & seminatio parabolicè dicuntur. Prophetæ enim modo frequenter loquuntur, & Christus in Euangelio, Luc. 11. Semen est verbum Dei. Est igitur sensus. Ecce dies veniunt. Id est, tempus noui testamenti.*

9 Et comprehendet arator messorē. *Id est, prædicatio statim attinget ad fidelium conuersionem, sicut patet Act. 2. vbi de prædicatione Petri statim conuersi sunt tria millia, & quarto titulo quinque milia.*

5 Et calcator vix. *Id est propinator sacre doctrine.*

6 Mittentes semen. *Id est, faciet discipulos aptos ad prædicandum, sicut patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis, quod & ab eis prædicabant verbum Dei.*

7 Et stillabunt montes. *Id est, Apostoli ceteris prægeminantes.*

8 Dulcedinem. *Euangelicæ doctrine.*

9 Et omnes colles. *Id est, minores doctores.*

10 Culti erunt. *Cultura Spiritus sancti ad proferendum fructum in ecclesia Dei.*

11 Et conuertam captiuitatem populi mei Israel. *Libido eos de seruitute diaboli.*

12 Et edificabunt ciuitates desertas & habitabunt, &c. *Per hæc intelliguntur vniuersi status ecclesie. Per ciuitates status conuicatorum, in quo requiritur consensus animorum. Vnde & ciuitas dicitur ciuium vritas. Per vineas verò status prælatorum & doctōrum, vnde & Christus dixit Apostolis Iob. 15. a. Ego sum vitis & vos palmites. Per hortos verò status religiosorum, qui sunt culti sub disciplina regulari. Ipsi enim status sunt instructi à temporibus Apostolorum & discipulorum Christi. Et perceptio vtilitatis fructus consequentis est consequentio meritum in presenti, & prægnans futuro. Quod nobis concedat, &c.*

Prædicatio Euangelij accelerata.

Et plantabo eos. Et post hæc ipsos plantatores. & plantatores plantabo super terram viventium, & ita radicem eorum firmabo, vt nō possint amplius euelli, vel in præfenti, vel in futuro, nam contra omnes tentationes, ero cum eis usque in finem seculi.

* Theod. Est aut̄ intelligendum, Deū sapē bonæ polliceri, sed excipientes promissiones, iniquitatibus gaudentes non sinunt eas peruenire ad finem. Minatur verò interdum acerba, in quorum periculum non incurrunt metu

a Et plantabo eos super humum suam, & non euellam eos vltra de terra sua quam dedi eis, dicit dominus Deus tuus.

metu poenarum. Quamobrem Iudæi, cum contra dominum insanissent cum venit in hunc mundum, seipso bonis promissis priuarunt. Nos verò vtinam possimus hanc vitam secundum leges diuinas rectè agere; poenitentiaque peccatorum sordes abijcere, ne in malorum pericula incurramus: sed consequamur bona promissa p̄ gratiam conseruato- ris Christi, quo cū Patri gloria, & spiri-

rituisancto nunc, & semper, in sæcula sæculorum. Amen.

ADDITIO.

In cap. 9. Vbi dicitur in postill. Nunquid. Hic consequenter scinditur.

Postillator in hoc loco omisit illud exponere quod dicitur in littera. Nunquid non, vt filij Aethiopiū vos estis mihi filij Israel, dicit dominus. Cuius sensus cum continuatione ad sequētia habetur Glo. vbi sic dicitur: Gloriabantur Iudæi quia erant de stirpe patrum,

trum, de quib. locutus est Deus, & quòd etiam de Aegypto eos eduxit. Contra hoc quoq; dicit dominus. Sicut creauit vos, ita & Aethiopes, sicut eduxi vos de Aegypto, ita & istos alios de diuersis partibus adduxi: ergo non superbiatis, quia equali conditione facti equali sententia subiacebunt. Hæc in glo. secundum quam ista dicuntur ad conterendam superbiam eorum, de qua subditur: Et ecce oculi domini super regnum peccans, & conteram illud.

Incipit Prologus Beati Hieronymi in Abdiam Prophetam.

Abraham patriarcha fratrem habuit Esau, qui ob ruborem corporis sui, Edom Hebræa lingua appellatus est, quod Latine sanguineus dicitur. Is memoratum fratrem

num (qui Israel nomen acceperat) graui odio commotus interimere conatus est. Quæ de causa omnes qui populum Israel, idest, filios patriarchæ Iacob, prædicti Esau odium imitati, persequuti sunt, Esau & Edom appellati sunt. Et quia populus Israel de captiuitate Chaldæorum per Cyrum regem Persarum nutu Dei reuocatus in Ierusalem, ab illo regno grauius afflicus atque oppressus est, ideò hoc regnum (quod nunc Esau) prædictum populum persequutum est, per denunciationem Abdiam prophetæ increpatur, quòd non Dei indignatione, sed sua virtute populum superatum gloriabatur. De quo regio olim per Dauid in Psalmo centesimo trigesimo sexto dictum est: Memorare dñe filiorum Edom

Edom in die Ierusalem. Nam reliqua lectione comprehensa futurum in Gentes iudicium ob causas lectione comprehensas regnumque Dei in populo Israel significant. † Hebræi hunc esse dicunt qui sub rege Samariæ Achab, & impiissima Iezabel, paut centum prophetas in specubus, qui non curuauerunt genu ante Baal, & de septem milibus erant, quos Elias arguit ignorasse. Sepulchrum quoque eius vsque hodie cum mausoleo Elisæi prophetæ, & Baptistæ Ioannis in Sebaste venerationi habetur, quæ olim Samaria dicebatur. Hanc Herodes rex Antipatris filius in honore Augusti Cæsaris Græco nomine vocauit Sebasten, idest, Augustam. Hic igitur quia centum prophetas pauperat, accepit gratiam prophetalem, & de duce exercitus fit dux ecclesiæ. Tunc in Samaria paruum gregem pauperat, nunc in toto orbe Christi pascit ecclesias. Et sicut Stephanus coronam meruit passionis, sic hic de seruitutis Dei cum Paulo Apostolo nomine gloriatur, quia Abdicis seruus domini in nostro sonat eloquio.

† Alij habent ibi duos prologos, & secūdum incipiūt ibi, Hebræi hunc esse.

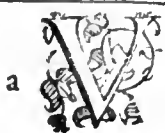
Incipit Argumentum.

Abdias quæ interpretatur seruus domini, personat contra Edom sanguineum, terrenumque fratrem, fratris quoque Iacob semper & mulum hasta percutit spirituali.

personat contra Edom sanguineum, terrenumque fratrem, fratris quoque Iacob semper & mulum hasta percutit spirituali.

Incipit Abdias Prophetæ.

Visio Abdiam. Hæc dicit dominus Deus ad Edom.

C A P. I.

tatur sicut Moyses famulus Dei, & Apostolus seruus Christi: & ea vidit, & audiuit quæ sunt digna prophetaali seruitute. Est ergo hæc visio Abdiam quæ videt in Genibus,

Visio Abdiam. Abas quæto breuior tæto profundior, seruus Dei interpretatur

Incipit postilla Venerabilis Patris, fratris Nicolai de Lyra super Abdiam Prophetam.

C A P. I.

Visio Abdiam. Secundum doctores Hebraicos, & Latinos iste Abdias fuit dispensator domus Achab regis Israel, qui cum Iezabel interficeret prophetas domini, abscondit ex eis quinquagenos, & quinquagenos in speluncis, & paut eos. 3. Reg. 18. a. & ideo seruit a domino spiritum prophetiæ secundum dictum Saluatoris. Matth. 10. d. Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, merce

mercedem prophetæ accipiet. Hic autem propheta contra Idumæos, qui abissent astringere Iudæos, eò quòd a duobus fratribus descendissent: & ipsi è contrario habuerunt eos odio, & eorum persecutoribus auxilium præbuerunt. Diuiditur ergo eius prophetia in duas partes, quia primò nunciatur Idumæorum vastatio. Secundò Iudæorum consolatio, ibi: Et in monte. Prima in tres, quia primò denunciatur eorum vastatio propter culpam superbiæ. secundò propter culpam superstitiosæ scientiæ, ibi: Non est prudentia. Tertio propter culpam fratruiciniæ inimicitie. ibi: Propter interfectionem. Circa primum dicitur.

Diuisio.

1 Visio Abdiam. Scilicet est hæc quæ sequitur.

* Auditum

MORALITER.

1 Visio Abdiam, &c. Quæ literaliter inteilecta est de destructione

ditione Idumææ p̄p̄ tria. Scilicet propter presumptionē de sua fortitudine specialiter quantum ad situm terræ, & propter presumptionem de magnitudine suæ sapientiæ, ibi.

tribus, ad quas legatum misit dominus. Destructio enim A Idumæ visio nationum est. Cum autem in titulo ponatur Visio, non sequitur, quòd aliquid viderit, sed tantum audierit. Visio ergo pro intellectu hic ponitur more prophetarum, qui quod vident & audiunt intelligunt, a qua

visione prophetæ, idest, videntes dicuntur. Magna autem pars huius prophetiæ continetur in libro Ieremiæ, mutatis quibusdam verbis. Esau fili' Isaac, frater Iacob, vocatus est etiã Edom, idest rufus, & Sevr, idest pilosus. Hic possidet regionem, quæ nunc dicitur Gebalena, vbi pri' habitauerunt Hor-

raï, qui interpretatur liberi. Vrbs quæ

Hebraicè Edom, & Græcè Idumæa vocatur, a nomine conditoris viculus est Palestinæ cui dicitur per Amos:

Super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non contraria ego. Cum ergo idem homo tribus nominibus vocetur, sic & terra eiusdem Edom dicitur, & Idumæa, & Sevr. Hæc regio non computatur inter extraneas Gentes quia possessa est a filio Isaac, a fratre Iacob, nec data est filijs Israel in possessionem. sed prohibentur filij Israel mouere arma, contra fratrem suum. Sicut autem Esau ex odio persecutus est fratrem suum Iacob, ira Idumæi semper inimici fuerunt Israelitis. Cõtra Idumæos ergo loquitur hic ppheta.

* Theod. Cum Assyrij, & Babylonij Israelitis bellum intulissent, incredibilibus malis eos vexauerunt Idumæi. Nam non solum hostibus auxiliabantur, sed etiam insidias eis comparabant. Cumque fugere conarentur, insidijs positos eos comprehendebant, eosque partim interficiebant, partim hostibus vendebant. Quamobrẽ iustus iudex mirificum Abdiam prophero dono cumulauit, ac prædicit mala eos apprehensura.

* Ruper. Hic dicitur fuisse tertius ille princeps quinquagenarius cui peperit Helias, dicenti: *Obserua animam meam, &c.* Postmodum relicto regis Ochoziæ ministerio, factus Helisæi discipulus prophetauit.

* Remig. Prophetauit autem eodem tempore, & sub eisdem regibus quib. Isaias, & Ioel, Amos quoque, & Micheas.

* Theod. Non, inquit, humana ratione vtens hæc verba facio, sed Deus omnipotens tanquam organo quodam mea lingua vsus, Idumææ futura prædicit.

Iuxta historiam: O Edom cum sis minimus ad comparationem ceterarum Gentium quæ sunt in circumitu, in superbiam erigeris: & cum sis contemptibilis, & pauper, nec habens tecta edificiorum sed habitans in speluncis: quasi aquila in sublime eleuaris, & ita tumescis corde, vt intra sidera credas te habitare, & omnes Gentes tuo subiugare imperio. Secundum Tropologiam factus est sermo contra Iudæos carnales, qui inuidet Christianis, & Iacob fratrem suum, i. populum supplantatorem qui illis primogenita præripuit, persequuntur. Vel fit contra hereticos, qui cum videantur dicere, vicina nobis contraria sunt, & simplicem habitatorem de hereditate patris nuntur expellere. Vel contra mundum qui terrenus, & cruentus. Vnde Isaias: *Quis est iste qui venit de Edom tu. vestis de Bofra?* Quidam per Idumæam intelligunt carnem, aduersus cuius impugnationem putat prouocari animam, vt mortificatis membris quæ sunt super terram, consequamur eternam in Christo gloriam, Iudæi frustra somniant hæc prophetiam dirigi contra imperium Romanum.

a *Auditum audiui.* &c. * Rupe. Hæc ex sua ceterorumque

que prophetarum persona interloquitur, priusquam rare incipiat, quæ Dominus dicit ad Edom. Itaque quaereret quis tu. quomodo vel vnde scis quid dicat de minus ad Edom? *A domino*, inquit, *audiuimus auctum*, ne prophetæ qui ferè omnes loquimur contra Edom.

* Theodor. P. hæc autem ostendit vt ipse Dominus contra Idumæa hostes concitabit ac inducit: *Surgite & confurgamus*, & Tanquam quis belli imperator uersus eos exercitum coegit, ostendens ipse hæc mala sustinere efficit. b *Surgite*. Legati loquitur Gentibus ad quas missus est *Surgite qui dormitis* & ne timeatis ini-

a ¶ Tungit se alijs prophetis, qui spiritualiter diuinam sententiam audierunt contra Idumæos.
b ¶ Legatus est Iesus Christus, homo qui mittitur ad Nabuchodonosor, & exercitum eius, vt veniat ad destructionem Idumæorum.

a *Auditum audiui* a domino, & legatum ad Gêtes misit. 1
a ¶ Edom vel eam Idumæam. ¶ Numero hominum. 2

b *Surgite, & confurgamus aduersus eum in prelium*. Ecce paruulum dedi te in Gentibus. Contemptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrarum, 3
a ¶ Terra Idumæorum sub nimio calore solis sita est, & idèo in cauernis, & in scissuris petrarum habitant. 4

a ¶ Tale quid, & Dauid loquitur, *Fosuerunt in cælum os suum, & lingua eorum transiit in terra.* b ¶ Parenthesis de præsumptibus. 5

c ¶ nullus. 6

d *detrahet me in terram? Si exaltatus fueris vt Aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum, inde detraham te*, dicit do-

grauem pugnam, & insolitam; me habetis primum acie: Ego qui apparui Iosue tenens gladium, & Amlech in crucis meæ vexillo Mose pugnante superauit, e vobiscum.

c *Ecce paruulum*. * Rup. Potest paruulus in bono interdum accipi, sed non hic. Sequitur enim, *Contemptibilis tu es valde*. Ergo paruulum dedi te, i. inuidum esse ostendi te, de quo etè dixerit alia scriptura. *Paruulum occidit inuidia.*

* Remig. Quum si paruus numero comparatione ceterarum nationum, quumque non in domibus, sed in ræ, & saxorum scissuris humilis, & pauperculus habitet te quasi aquila in sublime sustollis, & in tantum ergis te superbia, vt te inter sydera credas habitare?

Allegoricè. O heretice licet magnus videaris tibi, contempnas paucitatem ecclesiæ, tamè apud ecclesiasticos viros contemptibilis es, & tamen superbia cordis tui eleuat, cum sis diuisus a petra Christo, & eius ecclesiæ, cõfusus in mysterijs, & secretis tuis repromittis tibi regnum cœlorum. Possunt etiam dici hæc aduersus carnem, cui vires imminutæ sunt in aduentu Christi, & contemptibilis fit, & animæ imperio subiecta, & frustra erigitur cui habitet in cauernis, i. sensibus vel cogitationibus, & vult dominari animæ exaltans solum, & opera sua non credit posse superari.

* Theod. Altissimis montium fastigijs Idumæa vniuersaque munita erat. Hæc conscendentes cum ab hostibus impetebantur, sæpè ex multis insidijs euaserunt. Quoniam autem his confidens, ait, insolescis, & elato animo es, quòd sis inexpugnabilis; expugnabilem te, hostibus facilem capta efficiam, nec ex manibus istius effugies, non si more aquilæ sublimis tollas, & super nebulas voles; atque in ipsis syderibus habitet.

* Remig. Omnis regio Idumæorum ab Eleutheropoli vsque ad Petram, quæ est vrbs Arabiæ, Australis est, & calidissimo climata sita, & ad vitandum feruorem nimium, non in domibus, sed in subterraneis specubus & saxorum cauernis habitant.

d *Si exaltatus*. Aquila altius volat ceteris auibus, & habet tam acutum visum, vt in sublimibus volans piculose videat in mari natantes, ad quos rapiendos in nidum tormenti descendit. Promittunt sibi heretici adularum similitudinem, quæ solent ad cadauer dormientium congregari. Solent etiam inter sydera ecclesiæ dum dormit paterfamilias nidum suum ponere, cõfusi magnitudine corporis, & longo ductu alarum. tamen inde detrahit eos Deus. Hoc etiam potest dici contra carnem quæ quamuis se erigat, & aquile imitetur excelsa, & multos sanctorum decipiat, tamen a domibus suis exuperata, & deiecta.

¶ suum. Gebalena regio.

Amos. 2. 2.

4. Reg. 1.

Hieron. Remig.

Tropolog.

Is. 3. 2.

Colof. 3. 2.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 *Auditum audiui* a domino. Ego & alij propheta in spirati ab eo.
2 *Et legatum ad Gen. misit.* Iste legatus est instinctus diuinus excitans aduersarios Idumæorum ad deuastandum eos, propter peccata eorum. Ideo subditur confederatio eorum ad agendum, cum dicitur: *Surgite, & confurgamus*, &c.
3 *Ecce paruulum dedi te.* Verbum est domini loquentis de futuro

- 4 *Superbia cordis tui extulit te.* Ultra modum virtutis.
5 *Habitantem in scissuris petrarum.* in locis vbi acutus est difficilis, in quibus nimis confidit. Iaco subditur.
6 *Qui dicis in corde tuo, quis detrahet me in terram?* Idest, accipiet me a magnitudine mea, ac si non timeus hominem nec Deum. Ideo subditur responsio diuina: *Si exaltatus fueris, &c.* Et subditur omnium bonorum direptio totalis, cum dicitur.

a

*

a Si fures intr. * Remig. Hic est sensus. Si fures qui de nocte domos suffodere consueverunt, introissent ad te, nec illis potuisses resistere, aliquid reliquissent, & solum abstulissent quod sufficeret eis. Sic & vindemiatores, saltem vel vnum racemum inter palmites latentem. Signifi-

bunt credentes, conterentes argumenta eorum qui cum D hareticis comedebant panem lucus & ponent contra eos insidias de autoritate scripturarum. Tunc apparebit, quod in hareticis nulla est vera scientia.

Alleg.

cat autem Babylo- nios, qui sicut fu- res repente vene- runt, & nihil in Idu- mæa reliquerunt, quod non inuesti- garent, lacerarent, & tollerent.

a Qui domos nocte fodere, & quæ in domibus sunt rapere solent. b Absconditi tenebris angu- los domus tuæ cum circumissent qualiter tunc taceres, subaudi, sic tacebis veniente Nabucho- donosor non audeas resistere.

minus. Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quo modo cõticuisses? Nõne furati essent sufficientia sibi? Si vin- demiatores introissent ad te, nunquid saltem racemum reli- quissent tibi? Quomodo scrutati sunt Esau? Inuestigauerunt

adiungentur qui non multo antere cum coniuncti be- neuolentia erant confederati, & so- cij tui: & non vrbi- bus solum, sed etiã regionis finibus te- pellent, cum apertè bellu gerentes, tum insidias molientes. Horum maxima causa est intipien- tia tua.

a Cauernas, foramina. b Moditæ, & Ammonitæ prius fœderati tecum, conuerti sunt Assyrijs ad te captiuandum.

abscondita eius. Vsq̃ue ad terminos emiserrunt te, omnes vi- ri fœderis tui illuserunt tibi: Inualuerunt aduersum te uiri

f Non est prudentia in eo. * Rup Verè plagam.

pacis tuæ. Qui comedunt tecum, ponent insidias subter te.

Non est prudentia in eo. Nunquid non in die illa dicit do-

non est in eo pru- dentia, qui iam di- ctas super se positas insidias non cauit sed fauit insidiantibus sicut imprudēs & improuidus.

minus, perdam sapientes de Idumæa, & prudentiã de mon-

te Esau? Et timebunt fortes tui a meridie, vt intreat vir de monte Esau? Propter interfectionem, & propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob operiet te confusio,

* Theo. Omnispa- riter, & de fortitudi- ne gloriantes, & sa- pientia ferocietes, & sub his meren- tes funditus perdã. Et suæ sententiæ

† Thema.

amiratione dicit: Qñõ, idest, quod subtiliter sancti viri scrutati sunt occulta Esau, vt appareat eius stultitia.

æquitatem ostendens, propter eadem, inquit, & impieta- tem in fratrem Iacob.

b Nonne furati essent &c. Quæ sibi putarent sufficere, & aliquid in domibus reliquissent, vel per facietatem vel inorantiam. Sic & vindemiatores, vel hostili animo, vel conducti a te, si vellent metere vineam tuam, ramen alios racemos vitibus folijsque celatos relinquerent, sed Ebylonij a Deo cõtra te missi, omnia secreta tua scrutati sunt, nihil in foraminibus & cauernis relinquentes.

g Nunquid. Nunquid cum prius decepti reuertentur ad ecclesiam Deo pugnante, apparebunt stulti qui sapientes videbantur, qui carnalia, & terrena sapiebant, qui cleuan- tes se contra scientiam Dei pro Esau pugnabant arte dia- lectica, & tunc magistri qui putabant se esse in meridie, conuicti timebunt.

c Quomodo seru. sum. Admirando dicit: Q. nihil relique- runt. Et mirum est, quod homines illi in cauernis, & fora- nibus habitantes propter nimium calorem, nihil ab- sondere potuerunt, quod non inueniretur ab hostibus.

h De monte. Mons Esau idem est qui mons Seyr, in quo monte sita est vrbs Idumæa. Benè ergo ab hoc monte dici- tur auferri sapientia. Vel quia omnis regio illa vergens ad austrum confinis est cremo, & præruptis montibus edit, eadem regio Heman dicitur, id est, Meridies.

d Vsq̃ue ad ier. Non vna pars regionis per Babylonios va- stra est, sed vsque ad finem regni tui peruenientes emi- sent te extra regnum tuum. Vsq̃ue ad terminos. Cum secreta hereticorum per sanctos fuerint propalata prius decepti deserent terminos Edom, & transibunt ad ec- clesiam, illudentes falsis eorum sententijs, & præuale- bunt.

i Propter interfectionem. Hęc tibi inferentur, quia interfe- cisti germanum coniunctum Babylonijs, obsidentibus Ie- rusalem, & ingredientibus portas eius, & mittentibus for- tem pro diuisione prædarum, quia odium quod habuit Esau pro benedictione contra Iacob, tu adhuc exerces in filios ipsius, quia doles te perdidisse quod habent Iudæi, & ideo hostibus eorum sociaris.

F

* Theod.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quo- modo, &c. Et patet litera vsque ibi.
2 Omnes viri fœderis tui, &c. In quo ostenditur, quod talia plura sit Idumæa non solum ab inimicis suis, sed etiam ab illis qui prius erant amici sui, & sibi confederati: quod est satis grauius, se- cundum illud Psal. 54. b. Si inimicus meus maledixisset mi- hi sustinuissem vtique, &c.
3 Non est prudentia in eo. Hic consequenter denunciatur va- statio Edom propter scientiam supersticiosam. Intendebant enim di- uinationibus, & augurijs. Ideo subditur: Non est prudentia in eo. Intendentes enim talibus frequenter decipiuntur. Ideo subditur.

- 5 Nunquid non in die illa dicit dominus. Scilicet vastatio nis Idumæe.
6 Perdam sapientes de Idu. Qui suis superstitionibus denun- ciabam ei securam: em, quasi dicat. Sic per effectum contrarium.
7 Et timebunt for. tui. a me. Ab illa enim parte intravit exer- citus aduersariorum.
8 Propter interfectionem. Hic consequenter denunciatur va- statio de Edom propter crimen inimicitie fraternæ, cum dicit: Pro- pter interfectionem, & propter iniqui. in fra. tuum. Esau enim persequebatur fratrem suum Iacob ad mortem, Gen. 27. pro be- nedictione paterna, & eodem modo Idumæi ab Esau descendentes per- sequuti sunt populum Israel a Iacob descendente propter quod no- minatur hic Iacob.
9 Operiet te confusio. Superueniens tibi ex omni parte.

5 Nunquid

* Et

MORALITER.

- 14 Non est prudentia in eo. &c. Et propter odium frater- num, ibi.
8 Propter interfectionem. Mystice verò per Edom significa- tur ois presumens de sua fortitudine, similiter præsumēs de sua sapientia seculari, & similiter perseuerans in odio eternali. Quod est fatuum, & iniquum, nã in morte de- ficit

ficit corporalis fortitudo, in tm̃. quod moriens non pōt se defendere de musca. Similiter sapientia, quia sicut dicit August in sermone de Innocentibus: Hac animaduersio ne percutitur peccator, vt moriens obliuiscatur sui, qui dum viueret oblitus est Dei. Similiter odium fraternum multum nocet morienti, quia pp hoc pauci valde compa- tiuntur sibi. Et sic patet destructio presumētis maligni.

† Et

¶ Theod. Alienis bellum inferre, in feruitutemque redigere graue est. Vobis autem sanguine conunctis, ex Abrahamo profectis, nulla venia relinquitur, qui hæc in cognatos artētaueritis. Cum legibus cognationis spretis, alienis fuisti subsidio, vestros verò bello imperistis. Et enim tu inquit. fui si vt vnus ex his. Non vt facta, sed vt futura: de more prophetarū proprio, prædicat.

¶ Remig. Chaldaeis inquit, & Babylonijs vastantibus. Ierusalem & ingredientibus portas, prædamq; sorte diuidentibus, tu quoque eras eorum socius, & exultabas in perditione populi fratris tui. Ergo quia hæc fecisti, & inique contra fratrem egisti, idcirco interibis vir de monte Esau, & similia ab eisdem hostibus patieris.

O hæretice terrene, & crudelis prædicta patieris quia & mortifera doctrina linguæ, & odio cordis occidisti quantum in te fuit Iacob, i. Christianum populum. Ideo confusionem patieris: & peribis in æternum. Et quando aliquis violentus persequutor nititur abrumpere pacem Ierusalem, tu grauius quam aliquis Gentilis expugnas. Aliter, Porta Ierusalem, i. animæ quiescentis, & videntis Deū sunt quando corporei sensus. per quos intrant hostes, i. pessime cogitationes, vt diuidant spolia miseræ Ierusalem, sicut quando aperitur oculus ad concupiscendum. Cum verò per has portas aliquis de ecclesia corruerit, tunc Iudeus vel hæreticus gaudet, & grauius quam Ethnicus insurgit.

¶ Et non des. iam apertè minatur sermo propheticus Edom, quia cum propter malitiam quam in fratrem exercuit, ducetur captiuus de monte Esau, vltra non despiciet fratrem euntem in captiuitatē, sicut ante fecit: quia ipse Edom prius captiuabitur, quam Israelitæ rpe Ioachim vel tempore Sedechiæ per Nabuchodonosor captiuentur.

¶ Remig. Improperat sermo propheticus Idumæis ea, quæ contra filios Iuda gesserunt. Cum. n. capta Ierusalem vellent fugere ad notas sibi vias, & ad montium diuerticula,

ac desertum Petræ: Idumæi stabant in exitibus viderunt, & expectabant in compitis vt fugientes interficerent. Dicit ergo propheta, quod non sic facturi sint cum venrit tempus captiuitatis eorum: quia singuli pro se timebunt. nec alijs parabunt insidias, quum nec sibi ipsi poterunt subuenire.

¶ Theodo. Quinquam pro dignitate commemorare posset iudicis incredibilē brutalitatem, qui cum planè sciret, quod propheticis verbis non essent credituri, has proposituminationes adhibuit, vt hinc eos terrefaciendo, hinc pelliciendo feratos molliret. **O** hæretice cum videris fratrem vel violentia persequutionis, vel qua hæresi ab ecclesia deuiare, & letaberis in perditione eorum, quæ & tu peribis, magna loqueris per eum, quod ille vel oppressus gabit, vel volupte abstractus rigor mentis non sentit. Solet autem hæreticus cum viderit aliquem, vel fuit, vel pœnitentia elapsus a periculo, stare in diuerticulis, & sophismata proponere, & quasi de scripturis testinonia proferre ad refectiōnem lassorum, intantum vt in persequutione victus non fuerat, prauo dogmate incederem errorum retrudatur. Et cum specie fraternitatis decipiat, grauior est eius persequutio quam Gentilis. Dum aliquis vel in angustia negat, vel uoluptate pristinum perdit, tunc facile ad contraria dogmata solet labi, quæ non curant vulnus, sed blandiuntur erroribus, & palpant.

¶ Quoniam iuxta. * Theod. De omnibus gentibus impietatem exercentibus pœnas sumo, eandem de te credere nolente sumam. Vniuersas Gentes Herodoto teste, usque ad Propontidem Scythicumque mare, & Ionium uel Aegium Arij Babylonijque sibi subiugauerunt. Vnde ait: Si Gentes quæ non adeo peccauerunt, biberunt de calice Dei, quō tu quæ magis peccasti, impunita remanebis.

¶ Et non conclud. Qui non poterunt effugere de ciuitate. Quoniam iuxta. Id est, prope & ante dictam vastationem Ierusalem. Dies domi. i. tempus sue vindictæ. Super omnes. scilicet regni Idumææ. Sed quia Isa. 21. & 63. & Iere. 49. et Ezech. 35. videtur dicere textus, quod Iudei fuerunt cum Chaldaeis in destructione Ierusalem per Chaldaeos. Et idem sonat quod hic premititur: Et super Ierusalem mitte. super prædam de Ierusalem, ut quisque partem suam tolleret. Tu quoque eras quasi vnus. Quæ diuisio, eadem maximè fuit in captiōne ciuitatis per Chaldaeos. Aliter exponenda est litera ab illo loco. Et non despici. Qui in ruina letatur alterius. de ruina alterius, non eripunitus. q. d. malum eueniet ubi post destructionem Ierusalem ita cessabis despiciere populum Iudaicum. Et non læta. Superuenient enim tibi occasiones tristitiæ maioris: motus enim maiores pellunt minores. Et non magnificabis os tuum. Vltra te quoque, quod fuisti in ciuitate, & templi captiōnem, eadem de causa neque ingredieris portam. Post ciuitatis reedificationem Neemiam. Et non emitteris aduersus exercitum. Tunc, sicut missus fuisti ante per Nabuchodonosor. Neque bis in exitibus. Scilicet Ierusalem ad interficiendum fuisti de ea, sicut fecisti tempore obsidionis eius per Chaldaeos. Et non conclud.

& peribis in æternum. In die cum stares aduersus eum, quādo capiebant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebantur portas eius, & super Ierusalem mittebant sortem, tu quoque eras quasi vnus ex eis. Et non despicias in die fratris tui, in die peregrinationis eius. Et non letaberis super filios Iuda in die perditionis eorum, & non magnificabis ostuum in die angustie. Neque ingredieris portam populi mei in die ruinae eorum, neque despicias, & tu in malis eius in die vastitatis illius. Et non emitteris aduersus exercitum eius in die vastitatis illius. Neque stabis in exitibus, vt interficias eos qui fugerint. Et non concludes reliquos eius in die tribulationis, quoniam iuxta est dies dñi super oēs Gentes.

alienationis.

stare debet in biuio.

Hieron. Remig.

Isa. 9. a.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et peribis in æternum. Absque regni reparatione.
- 2 In die cum stares ad i. populum Iudaicum.
- 3 Quando capi. i. Assyrii primo, & postea Chaldaei.
- 4 Et extra. i. In Ierusalem, & alijs ciuitatibus.
- 5 Et super Ie. i. super prædam Ierusalem.
- 6 Mittebant sor. Vt quilibet portaret partem suam.
- 7 Tu quoque era. Ciuitates destruendo, & bona rapiendo.
- 8 Et non &c. i. in die vastationis eius non despicias eum, quia tu eius magis contumptibilis.
- 9 In die perdit. i. captiuationis ad terram extraneam.
- 10 Et non. Qui habens occasionem maiorem tristitiæ.
- 11 Et non magni tactando te quod fueris in templi, & ciuitatis combustione, ex quo contigit maxima Iudeorum angustia: licet enim Idumæi pluries fuissent contra regnum Iudaicum Assyrijs, & Chaldaeis, vt dictum est: tamen ante combustionem ciuitatis, & templi per Nabuzardan fuerunt captiuati, vt dicunt expositores aliqui, & sic non fuerunt in illa. Ideo subditur.
- 12 Neque ingre. por. Et patet litera.
- 13 Et non emitter. i. ad persequendum Sedechiam fugientem cum viris bellatoribus.
- 14 Neque stabis in exitibus. Scilicet ciuitatis ad interficiendum fugientem.

- 15 Et non conclud. Qui non poterunt effugere de ciuitate.
- 16 Quoniam iuxta. Id est, prope & ante dictam vastationem Ierusalem.
- 17 Dies domi. i. tempus sue vindictæ.
- 18 Super omnes. scilicet regni Idumææ. Sed quia Isa. 21. & 63. & Iere. 49. et Ezech. 35. videtur dicere textus, quod Iudei fuerunt cum Chaldaeis in destructione Ierusalem per Chaldaeos. Et idem sonat quod hic premititur: Et super Ierusalem mitte. super prædam de Ierusalem, ut quisque partem suam tolleret. Tu quoque eras quasi vnus. Quæ diuisio, eadem maximè fuit in captiōne ciuitatis per Chaldaeos. Aliter exponenda est litera ab illo loco. Et non despici. Qui in ruina letatur alterius. de ruina alterius, non eripunitus. q. d. malum eueniet ubi post destructionem Ierusalem ita cessabis despiciere populum Iudaicum. Et non læta. Superuenient enim tibi occasiones tristitiæ maioris: motus enim maiores pellunt minores. Et non magnificabis os tuum. Vltra te quoque, quod fuisti in ciuitate, & templi captiōnem, eadem de causa neque ingredieris portam. Post ciuitatis reedificationem Neemiam. Et non emitteris aduersus exercitum. Tunc, sicut missus fuisti ante per Nabuchodonosor. Neque bis in exitibus. Scilicet Ierusalem ad interficiendum fuisti de ea, sicut fecisti tempore obsidionis eius per Chaldaeos. Et non conclud.

a Sicut fecisti fiat. Simile legitur in Pſal. Memor eſto Domine filiorum Edom in die Ierusalem dicentium : Exinanite exinanite vſque ad fundamentum in ea. Vnde & contra Babylonem imprecatur propheta: Filia Baby. onis miſera, beatus qui retribuēt tibi i retribuit onem tuam quam retribuisti nobis: Beatus qui tenebit & illidet paruulos ſuos ad Petram.

b Quomodo enim bibisti super montem &c.

* Remigius. Ac si liceret. Sicut bibisti super montem Sionum Babylonicis, ac status es, sic omnes gentes quæ erant teum in præſidio illorum contra te bibent & lætabuntur: nec solum bibent, sed & absorbebunt: sint Idumæi quasi non sint. Vel certè sicut gentes cum biberint, absorbebuntur à Mœdis, vindi-

ca quasi circulo procedente. Tu enim deuorasti Ierusalem, te consumet Chaldæus, Chaldæum Mædi & Persæ vastabunt.

Theodoretus. Vini potionem vocat vltionem, docent Hieremia, qui iussus est accipere poculum, & potare omnes gentes.

Sicut cum Babylonijs lætaberis de destructione Ierusalem ubi erat templum meum & altare: ita delectabuntur in effusione tui sanguinis Gentes quas tunc tecum habebat Babylonijs in præſidio.

c Bibent omnes, &c. Contrariæ fortitudines supplicij deputatæ, vel quæcumque virtutes aduersariæ.

d Et absor. Nec solum lætabuntur in tua perditione, sed etiam absorbebunt occidendo, ita vt sint Idumæi quasi non sint, vel illæ Gentes erunt, quasi non sint: quia qui absorbeant te, absorbebuntur à Mœdis: quia sicut Babylonijs alias Gentes, ita Mædi Babylonijs vicerunt, & Mædos Macedones, & Macedones Romani, Romanos Christus.

e Et erunt quasi non sint. Quicumque non adhæret illi qui cit Ego sum: nihil est. Heretici ergo qui cum eo non sunt, peribunt: & in die iudicij ita retribuetur eis, sicut ipsis qui peccauerunt contra ecclesiam.

f Et in monte Sion. * Remigius. Erit saluatio reliquiarum Israel: & erit sanctus mons Sion, quia sibi sancta factorum siue erit ibi sanctus: ipse scilicet Deus reuertetur

tetur ad templum, quod propter peccata dimiserat. Et post fidebit domus Israhel. Hoc factum est sub Zorobabel, & Esdra, & Nehemia: quando reuersi de captiuitate possederunt Idumæos.

* Theodoretus. Vel prænunciat saluationem omnibus

exortam in Sion, & sanctificationem inde in omnem orbem terrarum profusam, per crucem Saluatoris.

Allego. Destructis operibus carnis, & terreno imperio desolato; in ecclesia erit saluatio eorum qui à matre non exierunt, & in ipsa morabitur spiritus sancto

rum, & domus supplantantiu vitia possidebunt eos Christianos effectos, qui se prius possederant, & domus Esau idest terrenorū nō poterit sustinere disputationem ignitam Catholicorum, sed deuorabuntur in suam salutem: Et non erunt reliquiae Esau, quando Christo stectetur omne genus celestium terrestrium & infernorum, & cum Deus sit ignis consumens, sui vertuntur in naturam ignis, vt consumant stipulam peccatorum.

g Et erit sanctus. Dominus reuersus ad templum, quod pro peccatis dimiserat. Vel erit sanctus, ipse mōs Sion propter cultum Dei qui ibi celebrabitur, & tunc qui reuersi fuerint: vel de duabus, vel de decem tribubus pariter pugnabunt contra Idumæos: quibus Idumæi non poterunt resistere, sicut nec stipula ignis.

h Et erit domus Iacob. * Remig. Sicut flamma cito stipulam deuorat. sic post reuersionem de captiuitate, sociata sibi duo regna Iudæ & Israel, i. decem tribuum, vastabunt Idumæam & deuorabunt eam, ita vt non remaneat qui hanc cladem posset cæteris gentibus annunciate. Per Iacob duæ tribus, per Ioseph decem, quia Ieroboam qui primus in illis regnauit de Ioseph fuit. Hæc omnia Iudæi de tempore Antichristi interpretantur, quæ pro Christo recipient. Et quidquid contra Idumæam dicitur ipsi de Romano imperio somniant dictum. Nos verò sub Zorobabel iam factum esse intelligimus: vel quotidie in ecclesia, & in regno animæ contra carnem in vno quoque compleri videmus.

i Et domus Esau stipula. Idest, Idumæa ita faciliter destruetur ab eis, sicut stipula ab igne.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

a Concludes. Remanentes in ciuitate sicut tunc fecisti. Quoniam iusta est dies domi &c. Idest, prope, quia statim post destructionem Ierusalem fuerunt captiuati Idumæi. Dies domi. Idest, tempus super vindiçæ. Super omnes Gentes. Scilicet regni Idumææ, de qui buloquitur propheta.

b Sicut fecisti. Persequendo nequiter filios Iudæ, ita alij persequente.

c Quomodo enim bibisti. Idest, laute vixisti de bonis acceptis de templo, quod erat in monte Moria.

d Bibent omnes Gentes. Hauriendo bona tua.

e Et absorbebunt. Venientes super te tanta potestate, quod non poteris resistere.

f Et erunt quasi non sint. Alicuius virtutis gentes tuæ. Idest, scilicet: Sicut fecisti: Persequendo nequiter filios Iudæ sic alij persequemur te. Quomodo enim bibisti. Idest, lætante fecisti Super montem sanctum meum. Idest, de malo venientibus supra Ierusalem, ubi est templum nomini meo dedicatum. Bibent omnes Gentes. Hauriendo bona tua, & lætando de tua moria. Et absorbe. Te totaliter deuorando. Et erunt quasi non

non sint. Scilicet gentes tuæ, vnde istud refertur ad illud quod supra dicitur: Dies domini super omnes Gentes.

6 Et in monte. Hic post destructionem Idumæorum nunciat propheta consolationem Iudæorum. Et dicunt aliqui expositores nostri, quod residuum huius prophetiæ intelligitur ad literam de reditu captiuitatis Babylonicæ. Et in monte Sion erit saluatio. Quia liberati de captiuitate illuc venerunt, vt habetur, primo Esdræ 2.

7 Et erit sanctus. Quia ibi reedificatum fuit templum in loco sancto suo.

8 Et possidebit domos Iacob eos qui possederant. Quod maxime fuit impletum tempore Machabæorum, qui pugnantes viriliter suos aduersarios sibi subiecerunt.

9 Et erit domus Iacob ignis &c. Dicuntur hic domus Iacob illi de regno Iudæ, qui reuertunt de captiuitate, & domus Ioseph illi de regno Israel, qui euadentes manus Assyriorum, postea venerunt ad habitandum in regno Iudæ: & cum illis de regno Iudæ captiuati fuerunt, & cum redeuntibus redierunt.

10 Et domus Esau stipula. Idest, Idumæa ita faciliter destruetur ab eis, sicut stipula ab igne.

Et

MORALITER. Et in monte Sion erit saluatio. Istud vsque ad finem capituli

tuli literaliter exposui de aduentu Christi: propter quod de alia expositione pertranseo, sicut in fine Amos prophetæ dictum est.

A Et hereditabunt hi qui ad Austrum sunt montem Esau. Reuer-
 A so Iuda in regnum hi qui in meridie habitabant & habe-
 bant angustos terminos, occupabāt montana Idumcorū,
 & qui de duab. tribubus prius in cāpestribus erant in Lyd-
 da, Emaus, Diospoli, Nicopoli: possidebūt quinque vrbes
 Philisthinorum, Ga-
 zam, Acalonem, A-
 zotum, Acharon,
 Geth, Dilatabitur e-
 tiam Iuda vsque E-
 phraim vbi nunc est
 Neopolis, & ad re-
 gionem, scilicet vbi
 nunc est Sebaste. Be-
 niamin verò cui ter-
 minus est ab Ierusa-
 lem contra Septem-
 trionem possidebit
 cunctam Arabiam
 quæ prius Galaad di-
 cebatur, nunc Gera-
 sa dicitur.

† Hispania.

Mystice qui sūtnt
 B in vero lumine, &
 qui tenent campestria humilitatis possidebunt magistros
 Gentilium qui montibus comparantur & propter pro-
 phetiam & eloquentiam, & etiam Philisthim discipulos
 eorum qui alienigenæ dicuntur. Possidebunt etiam hæ-
 reticos ecclesiæ qui fructificationem & custodiam man-
 datorum Dei promittunt. Porro Benjamin, idest, filij dex-
 teræ, scilicet populus Christianus possidebat Galaad, id-
 est, Iudæos, à quibus transmigravit testimonium ad Chri-
 stianos.
 b Et transmigratio. * R. Ionathan. Et capti uitas popli hu-
 ius, scilicet filiorum Israel, qui sunt in terra Chanaanorū,
 vsque ad Zarphat, & captiuitas Ierusalem quæ est in Hi-
 spania, possidebunt ciuitates terræ meridionalis.
 * Remig. Sensus literalis talis est. Illa transmigratio quæ
 reuerfa est sub Esdra, Nehemia, & Zorobabel, possidebit
 cuncta quæ prædicta sunt, Iudas quidem ea quæ ad au-
 strum & maritima occidentis: Benjamin quæ sunt in se-
 ptenrionali plaga: contra oriētem verò omnia quæ fue-
 runt Chanaanæum vsque ad Sareptam.
 C * Theodoretus. Est autem animaduertendum, vt
 pro-

a Et hereditabunt hi qui ad austrum sunt montem Esau, &
 qui in campestribus Philisthim, & possidebunt regionem
 Ephraim & regionē Samariæ. Et Benjamin possidebit Ga-
 laad. Et transmigratio exercitus huius filiorum Israel omnia
 loca Chanaanæorum vsq; ad Sareptam, & transmigratio Ie-
 rusalem quæ int Bosphoro est, possidebit ciuitates austri.
 Et ascendent saluatores in montem Sion, iudicare montem
 Esau, et erit domino regnum.

a Id est, illi qui reuerfi fuerunt de decem tribubus à captiuitate possidebunt omnia regna Chanaanæo-
 rum vsque ad Sareptam, vbi vidua quondam pavit Eliam.

a Qui de terra Ierusalem metropoli ciuitate translati fuerunt in Bosphorum.

a Quæ sunt in tribu Iudæ, reuerfi enim verbum suam & loca vbi vna obierunt.

a His expletis.

b Sicut fuit Zorobabel.

c Venient.

a Qui iudicent ac discernant Idumæos sicut subiectos & seruentes.

a Omnibus subiugatis.

b Soli.

c Paratum per Apostolos.

Mirabilis Deus in sanctis suis.

prophetiæ Ezechielis finis respondeat fini huius proph-
 etiæ. Illic describit terræ diuisionem, & populi prædicitur
 ditum: tumque post reditum eis datam à Deo fortitudi-
 nem, & potentiam. Hanc nos vtinam consequamur
 Deo. Consequamur autem modo non Esau, & postere-

eius imitemur: se-
 iuxta Apostolorum
 traditionem, gaudi-
 re cum gaudentibus
 & flere cum flentibus
 discamus, atque
 idem inter nos senti-
 re velimus. Hoc
 nere viuendi omn-
 dominum obseru-
 tes, assequemur
 co dona benignit-
 te Saluatoris nostri
 Iesu Christi, vt
 cum sancto Spiritu
 nunc & semper,
 in sæcula sæculorum
 Amen.

7 Allegoricè. Sa-

pta angustia panis vel incendium. Chanaan motus, &
 negociator, vel humilis. Quando verò transmigratio
 liorum Israel dimissa occidente litera, venit ad Spiritum
 viuificantem, mouebit cuncta quæ legis sunt, de mul-
 margaritis vnā negociabitur humilis effectus, &
 fuit ante tribulatio panis pastum præbebit, & vitia ince-
 det. Transmigratio verò Ierusalem vbi fuit visio que-
 dam pacis, nunc toto orbe diffusa, possidebit ecclesias
 luminis, & tunc ascendent saluatores Apostoli, de re-
 quijs Iudæorum electi, speculam montis ecclesiæ, & cō-
 ponentes Iudaicam superbiam & vniuersorum mon-
 qui se aduersus Dei scientiam erigunt, domiuo regnu-
 parabunt.

c Et ascendent saluatores, &c. * Remigius. Sicut à Chri-
 verà luce dicuntur Apostoli lux mundi, & à summo
 store vocantur quoque pastores, sic à Saluatore, dicuntur
 saluatores. Hi descendunt de Sion, idest, ecclesiā, vt indi-
 montem Esau, idest, deponant & humiliant omnem
 perbum; & erit domino regnum, quia ipse habebitur
 & Dominus omnium sæculorum.

NICOLAVS DE LYRA:

1 Et hereditabunt hi qui ad austrū sunt. Quia tempore Machabæorum dilatauerunt terminos habitationis suæ circumquaque.
 2 Et transmigratio exercitus huius. i. illi qui de regno Iudæ transmigrauerunt in Babylonem. hereditabunt supple.
 3 Omnia loca Cha. Loca quæ fuerunt à Chanaanæis possessa antequam filij Israel ingrederentur terram illam.
 4 Vsque ad Sareptam. Ciuitas est in qua mulier vidua pavit Eliam.
 5 Et transmigratio Ierusalem quæ est in Bosphoro. Nomen est loci in regno Babyloniæ secundum illam expositionem, ad quem aliqui de Ierusalem fuerunt translati.
 6 Et ascendant Saluatores. i. Esdras, & Nehemias, vel Machabæi, vt dicunt aliqui.
 7 Et erit domino regnum. i. virtute diuina sicut ista, cui seruiunt à captiuitate liberati. In aliquibus autem libris additur in fine: Amen: sed non est in Hebræo, nec in libris correctis. Ista expositio videtur habere aliqua dubia. Primò, quia non habetur planè de scriptura, quòd termini Iudæorum fuerunt ita dilatati temporibus prædictis: & maxime quia dicitur hic: Possidebunt regionē Samariæ, quia Samaritani illuc missi à rege Assiriorum. 4. Reg. 17. habitauerunt regionem illam vsque ad tempus Christi. vt patet Ioan. 4. & in pluribus alijs locis ex Euangelio. Item quòd dicitur: Et erit domino regnum. Videtur extortè exponi: quia interruptio regni Dauid, quòd dicitur regnum Dei in scriptura à doctoribus Hebræorum, & Latinorum, dicitur reparanda per Christum, & hoc videtur manifestè sonare dicta prophetarum: propter quòd Ra. Sal. & alij Hebræi exponunt totam partem istam de consolatione Iudæorum per Christum, sed in hoc deficiunt quòd dicunt esse futurum, quòd iam est impletum. Et idè potest ista pars exponi de tempore Christi. Cùm dicitur: Et mouit Sion. Quia Christus Saluator noster ibi pluries prædicauit in templo, & plures infirmos curauit spiritaliter, & corporaliter. Et erit sanctus. Quia ibi missus fuit Spiritus

Spiritus sanctus in signo visibili in die Pentecostes, secundum quòd dicit Hieronymus in epistola ad Paulinum. Et possidebit domo Iacob. Id est, Apostoli primique credentes, qui fuerunt de domo Iacob. Et ista possessio non est per temporale dominium, quia potentes huius mundi posuerunt colla sua sub iugo fidei. Et erit domo Iacob ignis &c. quia super eos apparuit Spiritus sanctus in specie ignis: Act. 2. a. Et domus Esau. Id est, gentes ab eo, scilicet Idumæi persequuntur filios Israel à Iacob descendentes: omnes qui populum Israel persequuti sunt cuiusmodi etiam Gentiles. vocati sunt nomine Edom, vt dicunt Hebræi. Et vltimo deductum est hoc nomen ad omnes persequutores filiorum Israel hoc. idem dicit Hieronymus in primo prologo huius prophetiæ per hoc, quòd dicuntur hic stipula, & Apostoli ignis, intelligitur eorum conuersio facilis ad fidem. Et deuorabunt eos. id est, corpori Christi mystico incorporabunt. Et hoc modo dicitur. 10. b. Surge Petre, occide, & manduca. scilicet de conuersione Cornelij, & aliorum Gentilium cum eo existentium statim fuerunt. Et non erunt reliquæ. id est, non remanebit in eis aliquid idolatriæ præcedentis, sicut dicitur Proverb. 12. a. Verte impius non erunt, scilicet amplius impij manebunt tamen ad pietatem conuersi. Et hereditabunt, &c. Act. 1. a. dixit Iesus discipulis: Eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Sarracenia, & vsque ad vltimum terræ: quia fidem Christi primò predicauerunt in Ierusalem, & postea in alijs partibus circumquaque submittentem colla Gentium iugo fidei. Et secundum hoc dicitur hic aliqui hereditare terras diuersas ad quas inueniunt: Et exprimitur specialiter aliquæ terræ propinque Ierusalem, & Iudæa, vt Esau, terra Philisthim, Samaria, & Galaad, & Sarepta Sidonij. Et per ista loca intelliguntur omnia alia ad quæ deriuata est per istos fides Catholica. Sciendum tamen, quòd vbi translata habet: Vsque ad Sareptam: In Hebræo habetur Zarphat, id est, vsque in Franciam, vt dicit Ra. Sa. & secundum hoc exponitur, quòd dicitur hic: Et transmigratio exercitus huius, id est, collectionis fidelium in Iudæa existentium, qui erunt

us fortis contra diabolum & persecutionem infidelium, quorum qui transmigraverunt per varia loca infidelium, qui hic Chanaan, imitantur procedentes vsque in Franciam, scilicet Sanctus Savinius, qui fuit de 72. discipulis vnus, & conuertit ad fidem ciuitatem nonensem, quæ tunc erat metropolis in tota Francia, & ciuitas auocabatur, & post ciuitatis conuersionem eam domino dedicauit, sciens cruces in muro ciuitatis cum pollice, qui redebat lapis sicut terra mollis: & adhuc apparent in pluribus locis, sicut ego vidi qui scripsi: & socij Sancti Saviniani alias ciuitates Fræcie plures ad fidem Christi conuertentur, vt ex actis eorum habetur: Et transmigratio Ierusalem quæ in Bosphoro est. In Hebræo habetur: Sepharad, idest, in Hispania: vt dicit Ra. Sa. quod fuit impletum per Ierobum Apostolum, & eius discipulos ibi fidem Christi primitus predicantes, & colla Gentium subiugantes. Ideo subditur. Possident ciuitates Austri: licet enim Hispania respectu Ierusalem sit in parte occidentali: tamen respectu Francie de qua fecerat mentionem immediate magis est ad Austrum. Et ascendent Saluatores, idest,

Petrus & Paulus qui dicuntur saluatores participatiue, eò quod sunt Principi Apostoli. In montem Sion, idest, in ecclesiam quæ in monte Sion dicitur. Isa. 2. & Heb. 12. vt ibidem dictum est: Iudicare montem Esau, idest, Romanam, vt dicit Rab. Sal. quia apparentes Constantino, & cum arguentes de persecutione Christianorum: induxerunt eum ad defensionem Christianorum, & adificationem ecclesiarum per Romanum imperium. Et erit domino regnum, quia Romanum caput mundi dimisit vicario Christi transferens sedem imperij Constantinopolim. Aliter etiam potest exponi de tempore futuri iudicij, cum dicitur: Et ascendent Saluatores, idest, Apostoli qui erunt iudicij assessores ad perfectam salutem electorum tunc habendam. In montem Sion quia circa illum locum erit finale iudicium vt dictum est supra Ioel 3. Iudicare montem Esau, idest, condemnare superbiam infidelium, qui nomine Edom, vel Esau designantur, vt dictum est supra. Et erit domino regnum: quia tunc omnia perfecte subiciuntur domino nostro Iesu Christo: Cui est honor & gloria in secula seculorum, Amen.

ADDITIO.

In cap. i. Abdiæ. Vbi dicitur in Postilla: Et ideo potest ista exponi de tempore Christi.

Per Idumæam de qua principaliter in prophetica Abdiæ agitur, secundum Hebræos intelligitur Romanum imperium, prout in glossa nostra in loco habetur, vbi sic habetur: Hec omnia Iudæi de tempore Antichristi interpretantur, quem pro Christo recipient. Et quidquid contra Idumæam dicitur, ipsi de Romano imperio somniant dicitur. Hæc in glossa. Circa quod notandum, quod per Romanum imperium intelligunt communiter Romanam ecclesiam quam dicunt destruendam per Messiam ab eis inaniter expectatam. Quam quidem ecclesiam Romanam asserunt præfiguratiui fuisse per quartam bestiam vt à Daniele 7. cap. quam propheta destruendam per quintum regnum incorruptibile à Deo suscitandam, quod falsum est & erroneum prout in additione super Danielem capitulo supradicto fuit scienciter ostensum. Similiter, quod asserunt per Idumæam intelligi ecclesiam Christianam seu Romanam, improbatum fuit plene supra. 34. in additione, vbi ostensum fuit quod in illo loco sicut in quosdam alijs sacre scripture verificatur de eis illud Psal. Gla-

dus eorum intret in corda ipsorum, Si attentè enim considerentur scripture, Idumæa in illo capitulo & in alijs similibus significat ad literam synagogam Iudæorum, quæ Apoc. 2. synagoga Satanæ dicitur, quæ per negationem & occisionem Christi, & persecutionem membrorum eius facta est vera ecclesia Dei inimica, eo modo quo Idumæa ab Esau descendens secundum carnem semper fuit aduersatrix Ierusalem materiali. Ista autem consideratio plene ostenditur in additionibus prælibatis scilicet Isa. 34. & Danielis 7. Vnde quæ in hoc capitulo continentur de Idumæa, præsertim ab illo loco: Et in monte Sion, &c. intelligendum est de synagoga Iudæorum. Et quod dicitur de Sion Ioseph & Iacob, intelligendum est de ecclesia & populo Christiano. Et ideo concludit in fine: Et erit domino regnum, quia Idumæa prædicta separata à consortio fidelium post passionem legitur Matth. vlti. d. Data est mihi omnis potestas in cælo, & in terra. Item quod dicitur hic circa finem: Et transmigratio Ierusalem quæ est in Sepharad, scilicet in Hispania, possidebit ciuitates Austri, impletum fuit quando Hispani ante ortum nefandæ sectæ Mahumeti possederunt multas ciuitates in Africa, vt in chronicis habetur. Africa autem est in parte Australi terra habitabilis.

Prologus Sancti Hieronymi in librum
Iona Prophete.

Sanctum Ionam Hebræi affirmant filium fuisse mulieris viduæ Sareptanæ, quem Elias propheta mortuum suscitauit, matre postea dicente ad eum: Nunc cognoui quia vir Dei es tu, & verbum Dei in ore tuo veritas est. O hanc causam etiam ipsum puerum sic vocatum Amathi. Amathi enim in nostra lingua veritatem sonat. Et ex eo, quod verum Elias loquutus est ille qui suscitatus est, filius esse dicitur veritatis. Ideo de veritate columba nascitur, quia Ionas columbam sonat. In condemnationem autem Israel Ionas ad gentem mittitur, quod Niniue agente pœnitentiam, illi in malitia persecutant. † Temporibus quippe Ieroboam regis Israel, qui Deo derelicto cum pabulo suo in Samaria idolis sacrificabat, Ionam Prophetam fuis-

se, quartus liber Regum indicat. Is cum prophetia illuminata, peccatores ciuitatis Niniue Dei misericordiam consequuturos videret, ne falsa prædicare videretur, ad denunciandum interitum eiusdem ciuitatis ire nolebat. Nam sicut Deus ad Abraham de impietate Sodomorum, & Gomorrhæorum loquutus est, † clamor Sodomorum & Gomorrhæorum peruenit ad me: † Ita & de Niniue dicitur, eò quod ascenderit clamor malitiæ eius ad Deum. Et quia sententia Dei de Sodomis facta minimè reuocata est, ita & Ionas aduersum Niniuem prolatam sententiam reuocari nolebat, diuinæ dispensationis ignarus, † qui salutem hominum ad se conuertentium magis vult, quàm interitum. Hoc † illi acciderat, quod & sancto Elisæo, † qui filium Sunamitidis mulieris mortuum ignorauit. Ideo à conspectu Dei Ionas fugere se putabat: humanum aliquid passus, dicente Dauid: † Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua fugiam? †

Item alius Prologus.

Ionas columba & dolens, & filius Amathi, qui fuit de Geth quæ est in Ophir, ad Gethium præconium mittitur. Missus contemnit, contemnens fugit, fugiēs dormit. Propter quem periclitatur nauis, sed fors latentem repe-

reperit. Cetus abiectum deuorauit, & orantem reuomuit. Reiectus prædicauit subuersionem, sed contristatur in pœnitentiâ vrbs, & saluti gentium inuidet. Gaudet etiam hederæ virentis vmbraculo, & dolet subito arefcentis. Cuius sepulchrum in quadam vrbiū Geth in viculo demonstratur, qui est in secundo miliario Sephorim, itinere quo pergitur Tyberiadem.

Nullus

A NVllus typi sui melior iterpres est quam ille qui prophetas inspiravit, & veritatis futuræ in seruis suis quasdam lineas antesignavit. Qui ad Iudeos Christum Dei filium nescientes dixit: *Viri Niniuite surgent in iuduldu perijt.*

Gentibus denunciat.

Incipit argumentum.

Ionas columba pulcherrima naufragio suo passionem Domini præfigurans, mundum ad penitentiam reuocat, & sub nomine Niniue salutem

cu. gr. & con. cam. quia pæ. e. in pr. s. lo. & ecce plus quam Iona hic. Condamnatu carnalis Iudæus credente mundo, & Niniue agente penitentiam, Israel inci

C A P. I.

ET factum est, &c. Ad ea quæ in mente prophetæ spiritu conuoluebantur, continuatur hæc coniunctio, scilicet et. *Et fact.* More prophetæ multa in spiritu videns de multis, in hæc verba prorumpit.

* Theophy. Emphasim & latentem quandam vim habet verbum illud. *Et factum est, &c.* Apparet enim quod multus esset sermo de Niniue, quamque fama eius reliquas vrbes omnes exuperaret & regna, nimirum quæ opibus & potentia prægnas, multis flagitijs obnoxia esset, per consequutionem dictum, *et factum est verbum, &c.* Vel, quia Israelitæ non obsequebantur verbo Dei, hunc ad modum aspiciatus est, perinde ac, si dicat. Quoniam Israelitæ sese peccatam diuinis in rebus gesserunt non obtemperantes verbo, in posterum *factum est verbum domini ad Ionam*, vt ad gentem Niniuitarum mittatur. Adiectum est autem nomen patris prophetæ, propter nominis æqualitatem. Est enim non absimile vero, alios sic appellatos, qui tamen ex eodem patre non fuerint propagati.

b *Ciuitatem, &c.* Mundum, vt quem contempserit Iudæus totus mundus recipiat. Quem quasi pulchram domum fecit Deus homini sibi seruituro, qui quia per superbiam aberrauit ad penitentiam reuocatur. Ionas qui interpretatur columba, mittitur ad Niniuen, quæ spaciola dicitur. Sic Christus Spiritus sancto plenus ad mundum, qui ex artificio creatoris secundum Græcam linguam colmos, idest, ornatus & pulcher dicitur. Vnde: *Vidit Deus cuncta quæ*

quæ secerat, & erant valde bona. Quem ergo contempserit Israel totus mundus exaudit vt deposita superbia qua corruerit descendente Dei filium, humilis in coelum ascendat.

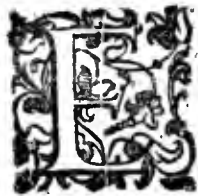
* Theophyl. Niniue est ciuitas Assyriorum eximia, quam Assur extruxit, Assyrij vero increduli, & fidei omnino exortes. Hanc urbem seruatum volens Deus, ceu locum temporis idololatriæ, & omni effascinationis & incantationi prophetam penitentiam præcipientem ipsis mittens, ostendit, non sic Iudæorum Deus tantum sed & gentium: & quod non apud ipsum personarum respectus. Valdè autem accelerant sunt verba: *surges, & vade.* Non enim mortem peccatoris, qui potius cupiens vt conuerteret se ad bonum, viuat, propheta celeriter destinat ad promulgationem penitentie. Hinc etiam

Incipit Ionas Propheta.

C A P V T I.

a *Christum super quem spiritus in specie columbæ, qui & pro nobis dolens.*

IT factum est verbum domini ad Ionam filium Amathi, dicens: Surge & vade in ciuitatem Niniue

apponit, *Ciuitatem quæ*, vt magis ipsi inflectat ac perneueat accelerare penitentiam. Non est inquit, exiguum, non vile opus, sed ciuitatis

non aspernanda.

Cum Ionas secundum interpretationem, ipsius Christi figuram præferat, non est necesse vt totum ordinem historie secundum Allegoriam ad Christum nitamur referre, sed ea tantum quæ sine periculo interpretationis possunt intelligi. Cum enim (sicut ait Apostolus) in primis parentibus sacramentum Christi, & ecclesiæ præfiguratum sit, non omnia quæ de ipsis parentibus dicuntur hoc sacramentum possunt referri.

Incipit Postilla Nicolai de Lyra super Prophetiam Iona.

C A P. I.

* **E**T factum est, &c. Hic incipit Ionas propheta. Et diuiditur in duas partes: quia primò ostenditur eius inobediencia, & secundò penitentia, seq. c. Prima in tres quia primò describitur Iona rebellio, secundò rebellantis deprehensio. ibi: Dominus autem, tertio, cõprehensi punitio. ibi: Et dixerunt. Circa primum dicitur: Et factum est, qui prophetauit tempore teroboam regis Israel, vt habetur. 4. Reg. 14. d. 2. Filium Amathi. Dicunt aliqui quod nomen proprium est patris ipsius: sed hoc non videtur verum, quia secundum omnes doctores Hebraicos & Latinos, iste Ionas fuit filius mulieris viduæ, quem suscitauit

uit Elias 3. Reg. 17. Illa autem non fuit de populo Israel, sed Gethis, vt patet per verba Saluatoris Luca 4. d. Multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israel, & ad nullam illarum missus est Elias, &c. Et per consequens eius maritus fuerat Gentilis. Talibus autem non dabatur tunc spiritus prophetie: & tamen oportet hoc dicere, si quis dicitur pater Iona: secundum regulam doctorum Hebræorum & Catholicorum, quod quando in principio alius propheta exprimitur nomen patris, intelligitur fuisse propheta sicut & filius. Et ideo dicendum quod tibi est hic nomen appellatiuum, & sonat veritatem in Latino: Resurrecto. n. filio dicitur viduæ dixit ipsa Eliæ: Nunc in isto cognouimus virum Dei es tu, & verbum domini in ore tuo verum est. Ob hoc puer suscitatus ex tunc vocatus est filius Amathi, ita tatis: & hoc idem dicit Hieron. in Prologo, sicut aliquis dicitur mortis, quia fecit aliquid dignum morte. 2. Reg. 12.

3 Surge. Quæ erat ciuitas longè posita.

M O R A L I T E R.

† **I**T factum est, &c. Per Ionam quæ dominus misit ad prædicandum contra Niniuen, significatur Euangelij prædicator, & nomen consonat, quia Ionas interpretatur colimba, prædicator autem debet esse simplicitatis columbinæ, & carens amaritudinis felle.

2 *Filium Amathi.* Idest, veritatis. Sicut filius Dei dicitur quod eius instinctum sequitur Rom. 8. c. *Qui spiritu Dei aguntur, hi filij*

filij Dei sunt. Ita filius veritatis debet esse prædicator, im simpliciter sequendo.

† *Vade.* Quæ interpretatur spaciola, ideo significat mundanam vanitatem quæ diffusa est per orbem. Vnde cuidam glososo prædicanti contra vanitates mundi quidam mactiter dixit: Frater compatiamini mundo, nam emicet se. Et cum frater assereret oppositum ille subiunxit: quia religionem intrauit, & sic frater confusus obruit

Quia. * Remigius. Quod dicit, Ascendit malitia eius oram me, ostendit quia impudenter, & sine vlla reuerē- a, & timore peccabant.

Theod. In tantam prolapsa est malitiam, vt patientiæ meæ fines transcenderit.

Theophyl. Nō

niunt proprias a- tas iniquitates & impietates. ideo tu- eis præco, ac do- eos quod talia- antaq; crimina p- trauerint, vt ad- dum vsq; ipso- r- magnitudo perue- rit, ac tantū non

niuen † grandē: & prædica in ea, quia ascendit malitia eius

corā me. Et surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis à facie dñi.

Et descendit in Ioppen, & inuenit nauem euntem in Tharsis. Et dedit nauulum eius & descendit in eā, vt iret cum eis in

ocem ediderint aduersus se perpetrantes clamantem. Simile in Gen. Clamor Sodoma & Gomorra multiplicatus. Et ad Cain: Vox sanguinis, fra. i. u. cl. a. m. d. r.

Et surrexit. * Tertul. Fugerat animosus propheta dominum, traiecerat ab Ioppe Tarsum, quasi & à Deo trāf- setaret, sed illum non dico in mari & in terra, verum in vero etiam bestia inuenio, in quo nec mori per triduum pruit, nec vel sic Deum euadere.

Theod. Hoc fecit planè sciens, & qd vbiq; Deus sit, & qd nullus locus eius prouidentia vacuus sit: sed tamen abstrās in sola Hierusalem: Deū sese ostendere. Timuit esse pro propheta, vocari mendacem, in quam opinatio- nem impulit eū ipsa minatum vltionis plene declaratio. Considerauit Deum non præsignificare, si punire vellet, em vltionis minatio, ad pœnitentiam adhortatio sit.

Thophyl. Quod autem prisci sancti in locis quibus- em separatim apparere Deum autumarint, Iacob testa- tr, quando vidit icalas, & angelos ascendentes & descen- cientes. inquiens: Dominus est in loco hoc, ego verò ignorabam. & Dauid: reliquit dominus Sion, secreuit vsam in habitatio- ni sub. Præterea & Iudæorum accusationem fore cogi- tuit Niniuitarum obedientiam, vt qui ignoto & alieni gnæ fidem adhibuissent viro, quum ipsi contribulibus- prophetis non crederent, qui prophetias suas miraculis eam confirmarent.

Et deuenit in Iop. en, & c. * Theophyl. Per mare fugā- zornat, ratus qd celerrimè sese à ministerio prophete er- g Niniuitas liberandū. Dedit autē & nauigationis mer- clem, vt ne vel hinc si non daret, esset quod remorare- tur

tur eū, quò minus fugeret. Oīa nāq; ei facilia videbant, D patrie priuatio, maris pericula, mercedisq; abiectio, mo- dō à graui & molesta pphetandi functione illa eripi qat.

Nouerat propheta reuelante spiritu, qd pœnitentia Gen- tiū ruina sit Iudæorū, & ideo amator patriæ, non tā inui- det Niniue, qd cupit

non petire populū suum. Sciebat. n. Moysē orāte dñm occasionem libera- tionis Israclitarum habuisse. Viderat etiā prophetas mit- ti ad Iudæos ad pœ- nitentiam prouo- candos: Balaam ē

diuinū de salute Iudæorū prophetasse. Dolet ergo se solū electū, qd ad hostiū ciuitatem mittatur, vbi est idolorū cul- tus & Dei contēptus. Sciebat ē, qd quando Gentes crede- rent, & Iudæa excçaretur. Timet ergo ne suo tempore per occasionem suæ prædicationis conuersis Gentibus Iudæi penitus relinquerentur, & ideo fugit in Tharsis.

Tharsis fm Ioseph. ciuitas Ciliciæ. Secundū qd in Pa- ralip. legif, locus est Iudæ. Hebræi verò putāt mare gñali- ter Tharsis vocari. vnde: In spiritu vehementi conteres nauis Tharsis, i. maris. Qd magis conuenit fugituo & timido, vt non certū locum fugę eligeret, sed sufficeret ei quocun- que eū mare deferret. Vel fm, qd Tharsis, contēplatio dī gaudij, propheta ad gaudiū quietis ire festinat magis vo- lens se totum tradere theoricę & perstui pulchritudine & varietate scientiæ (qd significatur per Ioppen, quæ spē- ciosa dicitur) quāni occasione salutis Gētum petire po- pulum, de quo Christus secundū carnē erat nasciturus.

Mythicè, Christus assumpta carne quodāmodo fugiēs patriam, id est, cœlestia, venit in Tharsis, id est, mare huius seculi in quo clamabat: Pater si si. p. traf. a. m. c. s. l. r. ne dam- nato Iudæorum populo multitudo Gentium credat, Et tantum dilexit populum illum, pro dilectione patrum, & promissione ad Abrahā, vt in cruce diceret: Pater igno- il. q. n. q. f. Hac enim dilectione in extremo littore quod pulcherrimum dicebatur, cō qd in Iudæa erat, non vult tolle- re panem filiorum & dare canib. Sed qua venerat ad cives Israel, dat uectoribus pretium, ut qui primum populū suū vene- rat saluare, saluet accolas maris & inter tempestates, i. suam passionē, & crucis conuitia submersis in inferno,

saluet

diuinū de salute Iudæorū prophetasse. Dolet ergo se solū electū, qd ad hostiū ciuitatem mittatur, vbi est idolorū cul- tus & Dei contēptus. Sciebat ē, qd quando Gentes crede- rent, & Iudæa excçaretur. Timet ergo ne suo tempore per occasionem suæ prædicationis conuersis Gentibus Iudæi penitus relinquerentur, & ideo fugit in Tharsis.

Tharsis fm Ioseph. ciuitas Ciliciæ. Secundū qd in Pa- ralip. legif, locus est Iudæ. Hebræi verò putāt mare gñali- ter Tharsis vocari. vnde: In spiritu vehementi conteres nauis Tharsis, i. maris. Qd magis conuenit fugituo & timido, vt non certū locum fugę eligeret, sed sufficeret ei quocun- que eū mare deferret. Vel fm, qd Tharsis, contēplatio dī gaudij, propheta ad gaudiū quietis ire festinat magis vo- lens se totum tradere theoricę & perstui pulchritudine & varietate scientiæ (qd significatur per Ioppen, quæ spē- ciosa dicitur) quāni occasione salutis Gētum petire po- pulum, de quo Christus secundū carnē erat nasciturus.

Mythicè, Christus assumpta carne quodāmodo fugiēs patriam, id est, cœlestia, venit in Tharsis, id est, mare huius seculi in quo clamabat: Pater si si. p. traf. a. m. c. s. l. r. ne dam- nato Iudæorum populo multitudo Gentium credat, Et tantum dilexit populum illum, pro dilectione patrum, & promissione ad Abrahā, vt in cruce diceret: Pater igno- il. q. n. q. f. Hac enim dilectione in extremo littore quod pulcherrimum dicebatur, cō qd in Iudæa erat, non vult tolle- re panem filiorum & dare canib. Sed qua venerat ad cives Israel, dat uectoribus pretium, ut qui primum populū suū vene- rat saluare, saluet accolas maris & inter tempestates, i. suam passionē, & crucis conuitia submersis in inferno, saluet

NICOLAUS DE LYRA.

Et prædica in ea. eius subuersionem.

Quia ascendit. i. malitia in ea habitatiū meruit, qd subuertatur.

Et sur. & c. ciuitas ē Cilicia, de qua Paul. fuit oriūdus Act. 21

Et descen. in Iop. porius est in Iudæa sup mare mediterraneū.

Et dedit nauulum. i. pretiū nauis pro sua deportatione. Hic cō- crūt duo dubia. Primū quare volebat fugere. Ad cuius intellectu

sendum, quod duplex est prophetia, quantum spectat ad propositum.

Ha que dicitur prophetia prædeterminationis, s. quando aliquid reue- lur futurum eo modo quo est in diuina pœordinatione, & illud

super impleretur: Hoc modo reuelauit dominus Samueli deiectionē

Sulis 1. Reg. 25. s. propter quod dixit Samuel: Porro triumphat

in Israel, non patet & pœnitentia non flectetur, neq; eim homo est, ut agat pœnitentiam. Alia est prophetia cō-

minationis, s. quando aliqua punio reuelatur futura prout est in cau- satione earum dispositionem, & secundum hoc Iſaius de man-

do Dei dixit Ezech. 4. Reg. 20. a. Præcipe domui tuę, morie- ri. n. tu & non uiues. talis. n. erat infirmitas, quod secundum na-

turā non poterat euadere mortem: & hæc non semper impletur: præ-

olmauerat. n. Deus eū sanare miraculosè pp eius preces & lachry-

ms. Itē sciendum, quod d spiritus diuinus prout vult tangit corda pro-

phetarū. s. minus pfectè, vel pfectius, sicut Iſaię fuit reuelata mors

Ezechie futura secundum cursum nature. ideo dixit: Morieris &

non uiues. postea verò eius sanatio miraculosa, sicut ibidem. subdi-

ti: Renertere, dic Ezechie, & c. Audiui orationem tuā &

idi lachrymam: & ecce sanauit te. Prophetia autē ista de sub-

uisione Niniue fuit tantum cōminationis, qd tunc non fuit implita

pœnitentiam Niniuitarum, verum tamen hoc nō fuit reuelatū Iō-

ni à principio, sed solum qd denunciat Niniue subuersionē. Ionas

nō considerans diuinæ misericordiæ magnitudinē, & ex altera par-

sonicturans, quod Niniue pœniterent ad eius denuntiationē, ti-

mult ne prophetia sua non impletur, & sic falsus propheta diceretur: pp quod veluit mandatum domini declinare, & hoc est qd dicit

c. 4. pp hoc pœoccupauit, ut fugerem in Tharsis, scio. n. qd tu Deus clemens & misericors es, & c. Sed contra hoc posset di-

ci, quod Ionas poterat nuntiare destructionem Niniue conditionali-

ter, s. si non pœniterent, & sic nō potest vocari falsus propheta, pp

quod hæc ratio fugę videtur nulla. Ad quod dicendum quod Ionas

propheta sciebat, quod prelatio verbi prophetici magis sequitur for-

nam diuine voluntatis quāni humana, sicut patet Num. 23. de Ba-

laam, qui volebat maledicere populo Israel, & e contrario benedice-

bat. Ionas autē sciebat circa hoc diuinam voluntatem, s. quod subuer-

sio Niniue nunciaretur absolute, & ideo interponere conditionem

non erat potestatis sue. Secundum dubium est, quō voluit fugere à fa-

cie domini, quem sciebat vbiq; pœsente. Ad quod dicendum, quod d-

licet sciret Deum esse pœsente vbiq; per essentiam & potentiā, scie-

bat tamē cum hoc ipsum esse specialiter in aliquo loco, & nō in alio

ad aliqū effectum determinatum: sicut quantum ad missionem Spiri-

tus sancti in signo visibili fuit in demo in qua erant discipuli congre-

gati, sicut qd dicitur Act. 2. 2. Et reple. totā domum vbi erāt

sedentes, & non alia loca. Tpe verò Iōnē prophete & spiritus pphete-

tie nō dabatur i terra Gētilium, sed tantum Iudæorum: Nec valet cō-

tra hoc, quod Ezechiel & Daniel pphetauerunt in Chaldaica capti-

uitate quæ hoc fuit longè post Iōnē ipō, et ideo asſimauit, quod si esset

extra terrā Israel nō fieret sibi mādatum diuinum de pphetica nun-

ciatione, sicut dicitur 1. Reg. 10. de Saul: qd exſtens cum pphētis p-

phetabat, & non alibi: licet hoc Deus possit vbiq; facere: & ideo Iō-

nis voluit extra terrā Israel fugere: Hoc ē à Deo permissum est fieri,

vt fugiēs naufragium pateretur, et à pisce deglutiretur, n quo tri-

duum sepulture Christi pœfigeretur, secundum: quod dicitur Mat.

12. c. Sicut fuit Iōnas in uentre ceti tribus diebus & tribus

noctibus, sic erit filius hominis in corde terre.

MORALITER.

Et sur. nā p̄dicator ex humana fragilitate declinat p̄-

candi laborē, & vt euitet magnatorum maluolentiā.

Et deuenit in Ioppen. quæ interpretatur pulchra. Nā li-

enter declinat ad locum vbi sibi pulchra facies ostendi-

tur

tur & bonum conuitium præparatur.

† Et inue. quæ interpretatur exploratio gaudij, & ideo

per hanc nauem intelliguntur personæ, quæ prædicatore

inducunt, vt transeat delectabilia mundi.

§ Et dedit nauulum. supputando eos in aliquibus illicitis.

Hiero. Remig. Rupert.

E Io seph Anri quit. li. 1. c. 11 2. Paral. 9. & 20. P sal. 47. b.

Hiero. Remig.

Marc 7. c.

F

saluet eos quos quasi in navi dormiēdo negligebat. Per fu
 A gā prophetæ pōt significari humanum genus. qñ contem-
 nens præcepta Dei ab eius facie recessit, & mundo se tradi
 dit, & postea sequente cōtra se mūdi naufragio cōpellitur
 reuerti ad eū quem fugiebat, & quæ sibi salutaria putauit
 rat vertūtur in perni-
 ciē, nec solum non
 prodest auxiliū ho-
 minum his quibus
 præbetur, sed et præ-
 bentes pariter conte-
 rūtur, sicut legimus
 Aegyptū vastatā ab
 Assyrijs, qā cōtra vo-
 lūtatē Dei præbebat
 auxilium Israelitis.

a *Domi. au.* * Theo-
 phil. Ionas se effuge-
 re posse diuinū illud
 ministeriū arbitrabatur:
 at. n. terre marif-
 que dñs suscitāt ad-
 uersus nauim tēpe-
 statē, vt discamus di-
 uinā functionē sub-
 terfugere nos nō pos-
 se. Docemur quoque, quod nihil citra Dei prouidentiam
 geratur, verum tempestates etiam diuina voluntate, & nō
 fortuito fieri. Excitantur sæpe natura non postulante tem-
 pestates Dei admirando consilio, qui & naturam condi-
 dit: quā & alterare potest, secundum quod sibi visum fue-
 rit. Vtroque autem modo illi seruantur vel pereūt, quos
 diuinus calculus vel seruari vel interire indicauit.

* Remigius. Putauerat Ionas prodesse sibi si nauim
 conscenderet, sed & ipse & nauis propter eum periclita-
 batur. Quæ enim nolente Deo putantur prospera, vertun-
 tur in perniciem, & nihil aduersante Deo securum.
 Hieron. *b Et clama.* Nescientes veritatem: non ignorant Dei prou-
 denti am, & sub errore religionis sciunt esse aliquid vene-
 randum: Israel contra nec bonis nec malis intelligit Deū,
 & Christo plangente populum siccos habet oculos.
 c *Et Ionas descendit, &c.* * Remigius. Descendisse dicitur,
 vt ostendatur, quod sicut fugitiuus ad interiora nauis pe-
 netrauit, latebras quærens.

C * Theod. Conscientiæ stimulis vexatus, mēstitiaque af-
 flictus, cogitationum suarum aculeos non ferre valens,
 ex somno sibi moliebatur consolationem.
 Hieron. *d Et dor.* Alijs turbatis propheta securus & trāquillus de-
 scribitur, vt in interioribus nauis placido somno perfrua-
 tur. Vei potest dici, quod cōscius fugæ & peccati, alijs igno-
 rantibus causam tempestatis, ipse fluctus cōtra se intume-
 scentes videre non audeat, & dormit non ex securitate, sed
 ex tristitia, sicut Apostoli in passione domini. Grāuis som-
 nus prophete significat hominem torpentem sopore erro-
 ris cui nō sufficit surgere à facie domini, sed in super qua-
 dam, vecordia obrutus ignorat Dei iram & securus dor-
 mit, & profundum somnium rauca nare sonat.

Tropo Multi sunt, qui cum Iona nauigātes & habentes

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Dominus. Hic consequenter describitur rebellantis reprehētio,
 * scilicet, per tempestatē à Deo missam in mare, per quam coactus fuit
 suam inobedientiam confiteri, & patet litera.
- 2 Et clamauerunt. id est, quilibet eorum ad Deum quem colebat.
 dicit enim Ra. Sa. quod ibi erant homines de varijs Gentibus & di-
 uersorum rituum.
- 3 Et Ionas. horrens videre maris tempestatem, & maxime, quia sci-
 nit eam propter se exortam.
- 4 Et dormiebat. absorptus præ tristitia euentus, sicut Apostoli in
 passione Christi. Luc. 22.
- 5 Et dixit. i. viri existentes in nauis hoc inter se dixerunt.
- 6 Venite. Dicit autē Ra. Sa. q. videbant alias naues ab eis distantes
 prosperè nauigare, ita quod tēpestas erat solum circa nauem illam, &
 hoc videtur ex eo quod dicitur infra. Et remigabant viri, vt reuertē-
 rēt ad aridam, & non valcbant, quia mare ibat & intumescbat su-

M O R A L I T E R.

† 1 *Domi. au. mi. ventum mag.* i. contritionis spiritum quando
 talis prædicator præcipit defectum suum & sic peccatum
 suum vere recognoscens mittitur in mare. i. in amaritudi-

A D D I T I O

In cap. 1. Ionæ. vbi dicitur in Possilla. Et tamen oportet hoc dicere
 si fuit pater Iona.
 Et dictū fuit suprā Iere. 1. c. in additione & i. alijs additionib. nō est

proprios Deos, ad contemplationē gaudij ire festināt
 postquam Ionas forte fuerit deprehensus, & morte illi
 mundi sedata tēpestas & mari tranquillitas reddita, tu-
 vnus adorabitur Deus, & iam molabuntur spirituales vi-
 næ, quas iuxta literam in medis fluctibus non habebat.

a *Deo aduersante nihil securum.*
 a Tharsis à facie domini. Dominus autem misit magnū ventū
 in mare, & facta est tēpestas magna in mari, & nauis
 a *Cu. prius omnia essent tranquilla.*
 a *Concutiebatur ad contritionem.* † Quia periclitantem susceperat.
 b *Arbitrantes n. uen. solito onere grauari nesciunt to un pondus esse fug tu prophete.*
 Deum suum, & miserunt vasa, quæ erant in nauis in mare, vt
 a *Vt fluctus leuior transiret*
 c *Naturale est vnunquemque in suo periculo plus de alio quàm de se sperare.*
 b *Quia hōs debuit consolari turbatis tanto discrimine.*
 e *Naturale est vnunquemque in suo periculo plus de alio quàm de se sperare.*
 b *Quia hōs debuit consolari turbatis tanto discrimine.*
 e *Stultus sicut taurus.* † *Contro comm. vne periculum communis fiat oratio.*
 f *Id est, aff. pio.*
 † recogitet Deus de nobis, & non pereamus. Et dixit † vir ad
 collegam suum: Venite & mittamus sortes, & sciamus quare
 hoc malū sit nobis. † Et miserūt sortes, & cecidit fors super Io-

docer. Obserua. q. etiam si varios Deos inuocauerint,
 tamen cognitionem habuerunt, vnum esse Deum cæ-
 omnibus maiorem: Non enim, vt seruēt nos dii, sed D
 f. Et dixit vir. Sæpe experti naturam ventorum & tem-
 tum. vident non ex solitis causis fluctus consurgere. Q
 si esset forte non quærent autorem naufragij, nec pe-
 incertā certum periculum vitare cuperēt. Quod Mat
 sorte eligitur, & hic fugitiuus forte deprehenditur, nō
 tur virtute sortium, sed voluntate Dei, qui sortes regit
 incertas. Non ergo hoc exemplo debemus credere vel
 fortibus, quia privilegia singulorum non possunt leg
 facere communem. Voluntate Dei Pharao & Nabuc
 donosor iudicio somniorum futura cognoscunt, non
 men ideo vbique somnijs est credendum.

* D. Theod. Cum aliæ naues secundo vento cursur
 nerent, in hanc vnā tēpestas maris incumbebat: c
 alios sine periculo mare secantes viderent, suam verō
 cumanis fluctibus exagitari, primum quidem se ad pre
 conuerterunt: deinde cum hinc auxilium nullum asse
 rentur, Ionam excitant. Postremò, cum pericula inter
 non desinerent, sorte exquirere tempestatum causas
 rexerunt, non ignorantes sua peccatores manere sup
 cia atque delictorum pœnas persoluere.

* Theophil. Ex his intelligamus Deum à proprijs ac-
 gnitis quemlibet ad se adducere, perinde ac tenemus.
 gōs stellæ ductu perductos ad cunas Christi: & Azoti
 symbolū boum arcam perferentiū tandem seruatos
 dñs ex pisciū piscatoribus fecit piscatores hoīum con-
 tum ipsis nomen prætendens. Cum igitur nauis con-
 tum esset sortiri, condescendens ipsis Deus per consi-
 ipsis iudicium tempestatis autorem ipsis notum reddi-

per eos: ex quo videtur, q. fluctus maris conueniebant ad eos ad
 cunq; partem se vertent, & ex hoc perceperunt, quod illa tēp
 erat exorta propter maleficium alicuius existentis in nauis: &
 miserunt sortes ad inueniendum ipsum. Qualiter autem licitū sit
 vii sortibus & qualiter non, dictum fuit diffusè Num. 33. Pote
 men hic aliquid breuiter repeti. Circa quod sciendum, quod dupl
 fors: quædam diuisoria, vt quando ad aliquid diuidendum mittur
 sortes, vt per hoc determinetur quis quam partem accipiat com
 do totum euentum fortuna: & hoc nullum est peccatum. Alia c
 toria, quia per sortes consultitur quid sit agendum vel dimittēdu
 sic si expectetur ostensio per sortes a dæmone illicitum est. simili
 à corpore cęlesti cuius effectus ad hoc non se extendit: & ideo n
 ret occulto pacto dæmonum. Si autem expectetur à Deo & sancti
 gelis, nullū est peccatum nisi in casu, vt eū hoc fit sine necessitate
 tunc ad Dei tentionē pertinet: vel si in necessitate debita Dei
 rētia omittatur, propter quod præmissa oratione Apostoli miserū
 nem penitentia: & piscis suscipit eum ne submergat.
 Christus per piscem significatus in cuius ore stateret
 uenit Petrus: Math. 17. d. Suscipit penitentem ne desp
 absorbeat.

regula apud Hebr. q. qñ exprimitur in principio alicuius pphet
 mē patris, intelligitur pater fuisse propheta sicut & filius: sed est
 vnus Rabbi, quod nō hēt aliquā probabilitatē, nec auctoritatis
 mentū. vnde non est necesse dicere, q. Amathi est nomen appell
 nū.

† Soporare?
 † placetur.
 † 1. q. 4. e. ec-
 clesia.
 26. q. 2. c. non
 exemplo & c.
 statim.

Hieron. †

Hieron.

Mat. h. 26. f

e. Accessit. * Theo-
 ph. cū ex sē
 eū excitasset, pri
 pces adhibere D
 suo coegit, ignor
 fugam hanc illi f
 ciam abstulisse.
 * Remigius. Nu
 rale est vnū quer
 in periculis de
 plusquā de se spe
 re, vñ gubernatō
 alios debuit cōsa
 ri, excitat dorm
 Ionā, vt innocen
 men domini: vt o
 rum erat commu
 periculum, com
 nis esset oratio.
 * Theoph. Ne
 sitas qd deceat, t

Indica. sub mira breuitate interrogatur, persona, regio, ciuitas, vt ex his causa periculi cognoscatur.

Theophil. Intuere hic barbarorum hominum æquitatem. Non. n. statim aggressibus in ipsum moribus feruntur, cæterum blandè & mansuetè eum interrogant, cuius causa afflictio sit

eos venisset: vt vbi dixerint delictum operiantur emendare & expiare.

Theod. Cû fors timonio suo propectâ arguisset, in iudiciu agitur, & nauis iudiciu formulâ stantes Ionam respiciunt rationes viantactæ. Magno studio quærebât in eligere oî ex parte impetatis causam: dare nō modo, vñ pectus esset, & quom iret, iubent dicere, sed & ex qua gēfgenus duceret: vt e communibus gē studijs & institutis hominis vitâ cogoscerent.

Hebræus ego. Non dixit: Iudæus sum, quod nomen impositum populo scissura x. tribuum à duabus, sed Hebræus quod nomen generale erat tam duabus quam x. tribubus.

Cum indicasset se dominum timere, indicauit se etiam facie ipsius domini fugisse, & eius præcepta non fecisse: ideo timent viri, quod intelligunt sanctum, & sanctæ genti virum, & magnum esse, qui fugit, sed maiorem eum, cui quærit non audent tradere, celare non possunt.

Cum confiteatur creatorem maris & aride, cur aridam relinquens arbitratur se conditorem maris in mari se possit vitare?

Theodore. Mirus profectò, & dignus, qui laudibus omnibus ornatur profecta. Capitis condemnatus, præcofipotesstatis Dei, omnium rerum fabricatorem & dominum appellans: quoniam quidem illa ætate quam plurimi mortales idola obseruabant, vniuersorum que factorem dicebant: hunc ignorantibus, causam que fugæ suæ patecit. Quia hunc quem nosco nō terræ solum & maris, sed & celi conditorem & dominum, in sapientia implicatis me putauit effugere posse.

Et dixerunt increpando: Q. Si times Deum quem tam pototentem prædicas, quomodo putas te eum posse euadere? Vel interrogantes dicunt volentes nosse causam fugæ cur iudicia propria terra in mari salutem quærat.

Theod. Hæc inquit, non ignorans, cui alios docentegocium datû fuerat, quomodo sperasti Deum vbiq; presentem, te effugere posse? Eousque turpe est non obedire Deo, vt propheta aliorum præceptor, non se ab insipientibus reprehendi recuset.

Theophila. Terrefacti sunt igitur quando quidem arbitrarentur potentem illum Deum esse, è cuius manibus eisque euadere non posset: iuxta metuentes, ne vnâ eû transfuga isto intereant.

Quid faciemus. * Theophil. Et hic demirari dignum est nauti-

nauticorum hoium mansuetos adeo mores. Neque. n. infurrexerunt in ipsum, neq; dixerunt: O scelestè, & oîum sceleratissime, propter te peribimus: sed ipsum iudicem faciunt, vt pronunciet quid secum faciendum sit. Digni sunt quos æmulemur, vbi in calamitates incidentes planè effe-

ramur aduersus calamitatum auctores, & contra ipsos familiares nostros.

Rogant, vt ipse sit remedio, qui fuit auctor peccati. Q. Ex-

posuisti causam morbi, indica & sanitatis. Ex timore maris intelligimus iram Dei contra nos, qd fugitum suscepimus. Sed occidemus te, vt hæc iram mitigemus? Cû verò cultor Dei sis, tuum est imperare, qd opus sit factò: nostrum est manus adhibere, vt sic auerfa ira Dei cesset mare.

Et dixit ad. Fugitiuus deprehensus nō dissimulat, non negat, sed confessus culpam libenter assumit poenâ, malens ex suo peccato solus perire, quam alij secum peccent, & pereant. Instruitur etiã per salutem & conuersionem nautarum, magnam Ninive multitudinem simili confessione posse saluari

Alleg. Hi venti, hi fluctus ad Christum, & ad ecclesiam periclitantem referuntur, vel ad Apostolos suscitantes, qui eum in passione deferentes, in fluctibus turbantur. Dicit ergo Christus, quia videt me mundus vobiscum ad contemplationem gaudij nauigare, vt vbi ego sum, & vos sitis. idcirco fremit, & me cupit deuorare, vt vos pariter occidat, nec intelligit quia velut escam in hamo caput, vt mea morte moriatur.

Tollite. Tempestas, quæ propter me contra vos sæuit, me moriente sedabitur: nō est nostrum mortem arripere, sed illatâ ab alio libèter suscipere, nisi vbi castitas periclitatur.

Remig. Contra me tempestas exurgit, mittite me in mare, vt mea morte viuatis. Aduertenda est fugitiui magnanimitas. Non dissimulat, non negat, sed confessus poenam amplectitur, ne cæteri propter se perirent.

Theophil. Talem se gerit bonis consilijs prædita anima. Cognito peccato suo rubore quidem suffunditur propheta, quod deliquerit. Non ignorans autem, qd mare obtèperet seruiens diuino mandato, se ipsum inobedientè Deo morte cõdemnat. Atqui nos haudquaquam tales sumus, quin potius sciètes peccata nostra supplicijs digna, vbi aliquam afflictionem sustinuerimus, aduersus Dei prouidentiam murmuramus, tanquam impeccabiles effemus: tantum abest, vt digna nos pena condemnemus.

Et remig. Prolata contra se sententia, tamen in cultorem Dei non audent manum mittere: ideo laborant ad terram reuerti, mallentes perire, quam sanguinem fundere. Remigant autem quia putant absque sacramento illius, qui passurus erat, posse nauem de periculo liberari: cum Ionæ submersio sit nauis releuatio.

Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & dñm Deum, &c. hoc enim nomen est commune omnibus descendentiibus à Iacob patriarcha.

Et timuerunt viri timore magno, &c. propter offensam Dei tota quæ confitebatur dominum maris & terræ.

Et dixerunt ad eum. Hic consequenter ponitur Ionæ deprehensi punitio: de qua primò queritur: Quid faciemus tibi & cessabit mare à nobis? &c. Et subditur responsio.

Tollite me & mittite in mare. Magis enim voluit solus mori, quam quod cum eo alij morerentur occasione sui: volens etiam per mortem suam placare offensam Dei.

Et remigabant viri, vt reuenterentur ad aridam. tentantes si possent euadere sine eius morte.

nam. Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causa istud malum sit nobis? quod est opus tuum? quæ terra tua? & quò vadis? vel

ex quo populo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & dominum Deum celi ego timeo, qui fecit mare & aridam. Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? Cognouerunt. n. viri, quod à facie domini fugeret, quia indicauerat eis: Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis? Quia mare ibat, & intumescerebat super eos.

Et dixit ad eos: Tollite me & mittite in mare & cessabit mare à vobis. Sciò enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis est super vos. Et remigabant viri, vt reuenterentur ad

Ar. Quem fors indicauerat cogunt propria voce confiteri. Quod operis agas. De qua regione vel de populo cuius ciuitatis. Transiit, sicut Abraham & alij patres. qui fuerunt peregrini huius mundi.

Non deos quos colitis, sed eum qui omnia fecit, & in omnibus potens est. id est, colo quem vos ignoratis, vel timeo, vt seruus, & si non diligo vt filius. In quo fugio. De qua fugio. Ad distinctionem maris non terram, sed aridam eleuenter vocat.

Ecce causa quare hæc quærebant. Nutu Dei persequens fugitiuum. Dum morantur nauis aperius sicat, ostendit in se visionem creatoris non posse differre.

Me qua. it tempestas, me perdit, vt mea morte viuatis. Non ignoro in meam poenam elementa turbata, si se seruo tempestatem, vos recipietis tranquillitatem.

Qui me receperitis.

ramur aduersus calamitatum auctores, & contra ipsos familiares nostros.

Rogant, vt ipse sit remedio, qui fuit auctor peccati. Q. Ex-

posuisti causam morbi, indica & sanitatis. Ex timore maris intelligimus iram Dei contra nos, qd fugitum suscepimus. Sed occidemus te, vt hæc iram mitigemus? Cû verò cultor Dei sis, tuum est imperare, qd opus sit factò: nostrum est manus adhibere, vt sic auerfa ira Dei cesset mare.

Et dixit ad. Fugitiuus deprehensus nō dissimulat, non negat, sed confessus culpam libenter assumit poenâ, malens ex suo peccato solus perire, quam alij secum peccent, & pereant. Instruitur etiã per salutem & conuersionem nautarum, magnam Ninive multitudinem simili confessione posse saluari

Alleg. Hi venti, hi fluctus ad Christum, & ad ecclesiam periclitantem referuntur, vel ad Apostolos suscitantes, qui eum in passione deferentes, in fluctibus turbantur. Dicit ergo Christus, quia videt me mundus vobiscum ad contemplationem gaudij nauigare, vt vbi ego sum, & vos sitis. idcirco fremit, & me cupit deuorare, vt vos pariter occidat, nec intelligit quia velut escam in hamo caput, vt mea morte moriatur.

Tollite. Tempestas, quæ propter me contra vos sæuit, me moriente sedabitur: nō est nostrum mortem arripere, sed illatâ ab alio libèter suscipere, nisi vbi castitas periclitatur.

Remig. Contra me tempestas exurgit, mittite me in mare, vt mea morte viuatis. Aduertenda est fugitiui magnanimitas. Non dissimulat, non negat, sed confessus poenam amplectitur, ne cæteri propter se perirent.

Theophil. Talem se gerit bonis consilijs prædita anima. Cognito peccato suo rubore quidem suffunditur propheta, quod deliquerit. Non ignorans autem, qd mare obtèperet seruiens diuino mandato, se ipsum inobedientè Deo morte cõdemnat. Atqui nos haudquaquam tales sumus, quin potius sciètes peccata nostra supplicijs digna, vbi aliquam afflictionem sustinuerimus, aduersus Dei prouidentiam murmuramus, tanquam impeccabiles effemus: tantum abest, vt digna nos pena condemnemus.

Et remig. Prolata contra se sententia, tamen in cultorem Dei non audent manum mittere: ideo laborant ad terram reuerti, mallentes perire, quam sanguinem fundere. Remigant autem quia putant absque sacramento illius, qui passurus erat, posse nauem de periculo liberari: cum Ionæ submersio sit nauis releuatio.

Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & dñm Deum, &c. hoc enim nomen est commune omnibus descendentiibus à Iacob patriarcha.

Et timuerunt viri timore magno, &c. propter offensam Dei tota quæ confitebatur dominum maris & terræ.

Et dixerunt ad eum. Hic consequenter ponitur Ionæ deprehensi punitio: de qua primò queritur: Quid faciemus tibi & cessabit mare à nobis? &c. Et subditur responsio.

Tollite me & mittite in mare. Magis enim voluit solus mori, quam quod cum eo alij morerentur occasione sui: volens etiam per mortem suam placare offensam Dei.

Et remigabant viri, vt reuenterentur ad aridam. tentantes si possent euadere sine eius morte.

NICOLAVS DE LYRA.

in electione Matthie: vel si electiones ecclesiasticas, q̄ instinctu Spiritus sancti debent fieri, fortune sortiu comitatur. Rationes & auctoritates omisso quia posite sunt loco supradiçto. Istos tamen nō oportet excusare de peccato, quia sicut dictum est, erant ibi diuersi hoies aduersus deos colentes: & ideo videtur, qd miserunt sortes secundum morem Gentilium, qui vtuntur superstitionis. Deus tamen, qui elicit bona in malis sic sortes tēperauit, quod Ionas deprehensus fuit, & cōfiteri peccatum suu cōpulsus fuit, secundum quod dicitur Prou. 16. d. Sortes tituntur in sinum, sed à domino tēperantur. ideo sequitur.

Et dixerunt. Et fecerunt sibi quatuor quæstiones, dicentes. Quod est opus tuum? Quæ terra tua? Quia ex opere malo homo puniendus. Quæ terra tua? quia propter malitiam terræ aliquis aliquando puniur.

Et quo vadis? quia aliquis puniendus est, qui vadit ad locum malum seu prohibitum: Et ad istam quæstionem respondit se fugere in aridam, vt declinaret domini præceptum, vt habetur infra. Cognouerunt

uerunt enim viri, quod à facie domini fugeret, quia indicauerat eis, licet hic taceatur.

5 Vel ex quo populo es tu? quia aliquando filius punitur pro malo parentum.

6 Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & dñm Deum, &c. hoc enim nomen est commune omnibus descendentiibus à Iacob patriarcha.

7 Et timuerunt viri timore magno, &c. propter offensam Dei tota quæ confitebatur dominum maris & terræ.

8 Et dixerunt ad eum. Hic consequenter ponitur Ionæ deprehensi punitio: de qua primò queritur: Quid faciemus tibi & cessabit mare à nobis? &c. Et subditur responsio.

9 Tollite me & mittite in mare. Magis enim voluit solus mori, quam quod cum eo alij morerentur occasione sui: volens etiam per mortem suam placare offensam Dei.

10 Et remigabant viri, vt reuenterentur ad aridam. tentantes si possent euadere sine eius morte.

Ca Et clamauerunt. * Theod. Cum plane nouissent Ionam a Deo condemnatum fuisse, rogant ne poenas dent, dum Dei iudicio subferuiunt.

* Theophyl. Non. n. hunc tanquam latrones aut sanguinolenti homicidam occidimus: sed tuque obsequentes voluntati. Hic barbaros comtemplare, quomodo non contra hanc ogganiant: Igitur cruentus & sanguinis & audusille Deus est: sanguine igitur gaudet, &c. Verum Dei voluntatem amplexantur, diligunt, & uenerantur, non curiose indagares causas cur ista sic fiant.

Hiero.

Contestantur Deum, ut quod facturi sunt, non imputetur eis ad culpam. Quasi dicatur, nolumus interficere tuum prophetam, sed ipse confessus est iram tuam, & tempestas tua eum arguit, voluntas tua manibus nostris expletur. Simile quid facit & dicit Pilatus, qui lauans manus, ait: *Mundus ego sum a sanguine ueluti huius.* Nolunt gentes perire Christum, innocentem testantur, & Iudaei dicunt: *Sanguis eius super nos & super filios nostros.*

Mat. 27. c.

Ibidem. Daniel. 3. e. Psal. 39. b.

Quod eum suscepimus, quod mare seruit, quod sorte deprehenditur, quod ipse indicat quid de se fieri debeat opus est tuae voluntatis. Vnde Saluatori in Psal. *Domine, ut facerem voluntatem tuam Deus meus uoluit.*

Ante passionem Christi errores & diuersa dogmata quasi contrarij fluctus turbabant nauiculam ecclesiae & to-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et clamauerunt ad dominum, &c. ne imputaretur eis mors Ionae.
2 Quia tu domine sicut uoluisti fecisti, Et tulerunt Ionam & miserunt in mare, &c. Experientia enim tempestatis iam cognoscebant potestatem Dei quem Ionas colebat.
3 Et stetit mare a feruore suo, &c. ex quo manifeste apparuit

rum humanum genus: sed post passionem est tranquillum fidei, pax orbis, conuersio ad Deum, omnia secura. Ita praecipitationem Ionae mare stat a feruore.

b Et tulerunt Ionam, &c. * Remig. Id est, quasi quodam obsequio & honore portantes, non praecipitantes, misericordiam in mare.

* Theophyl. Tandem audet aggredi, quo peccato statim mare quillum redditum. Verum cognoscit dominum perfectam quam ante hanc praeparauit ipsum tulerunt, ut cui ne se subducere qui acriter in peccatis adorari sit. Sacrificauerunt

ubi in terram apulsi fuerunt. Vouerunt autem & vota, est, promiserunt se talia quaedam & talia facturos ut patriam remeauerint, &c. Vides ne hic diuinam dispensationem? fugit Ionas ut ne seruentur Niniuitae, & seruantur nautici: dein & ipse: & exuberantius bonificatur. Sic & nostris diuina prouidentia delictis animum uisa est.

Ante passionem timentes clamabant ad Deos suos, passionem timent Deum venerando, & colendo, & immolant hostias quas iuxta literam in fluctibus non habent sed sacrificium spiritus contribulati: & uolunt uota sepius a Deo non recessuros cernentes ex fuga tempore uerba prophetae uera fuisse.

ipsius Ionae transgressio, mandatum domini declinando. 4 Et timuerunt uiri timore magno, &c. ex signis uisum runt conuersi ad colendum uerum Deum, qui habet super omnem terram dominium: & hoc bonum elicit Deus de malo Ionae. Dicit Augustinus in Enchiridio, quod Deus adeo est omnipotens & bonus, ut non sineret mala fieri, nisi ex eis maiora bona eliceret.

C A P. II.

Hiero. Remig.

ET praeparauit. Vel ab initio cum conderet, vel iuxta nauem fecit venire, ut praecipite susciperet & pro morte habitaculum praerberet, ut qui in naue iratum senserat Deum, in morte sentiret propitium.

* Theophyl. Non quemadmodum hominibus aut angelis praecipit Deus, ipsis in mentem insonans quid agendum sit, sic cetero nunc demandat: sed uelle aliquid Deum, lex est & mandatum necessario complendum. Atque hic obedientiae modus est inexplicabilis quidem nobis, ipsi uero cognitus.

* Theod. Venter uero grandis piscis habitatio prophetae tres dies & noctes extitit, usque alui cibos concoquere solita, prohibebatur Ionam conficere. In tanta ergo laxitate propheta degebat, ut etiam preces ad Deum adhibere potuerit.

Hiero.

b Et erat Ionas. Sicut Ionas per hoc, quod fuit tribus diebus, & tribus noctibus in ventre ceti, indicat Christi passionem sic

sic & oratio eius typus est orationis Christi. Qui credit tres pueros ita de incendio liberatos, uel uelimenta eorum ardor ignis attingeret, non debet tate de salute Ionae in ventre ceti.

Dicunt quidam in parasceue, quando sole fugiente extra hora usque ad nonam nox succendit diei: duas noctes & dies ibi computandas usque ad sabbatum, & opprobriato sabbato cum sequenti tres dies & noctes computant alij intelligunt sabbaticos, id est, a totum.

c Et orauit ad dominum, &c. * Tertulianus. Cum modestia & humilitate adorantis commedamus Deo preces nostras, ne ipsis quidem in sublimius clatis, sed temperate ac probe. Ne uultu quod in audacia erecto sonos et uocis subiectos esse oportet. Non uocis, sed cordis auditor est sicut confessor Dei aures sonum expectant? Quomodo ergo oratio Ionae in ventre ceti per tanta bestiae viscera, ab ipsis abyssi, per tantam aquoris molem, ad caelum potuit coadere?

C A P. V T II.

a Morti & inferno praecipit, ut prophetam suscipiant, sed quantum gaudent in deuotione, tantum lugent in vomitu.

Praeparauit dominus piscem grande, ut deglutiret Ionam. Et erat Ionas in ventre piscis tribus diebus & tribus noctibus. Et orauit Ionas ad dominum Deum

a Sicut fuit Ionas tribus diebus & tribus noctibus in ventre ceti, sic erit filius hominis tribus diebus & tribus noctibus, &c.

a Quotquam se sospitem sensit in uentre ceti: conuertitur ad exorandum misericordiam Dei.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. II.

Diuisio.

* **E**T praeparauit. Hic consequenter ostenditur ipsius Ionae poenitentia: Et hoc ex duobus. Primo ex eius oratione, secundo ex mandati diuini prosecutione, &c. seq. Prima in tres, quia primo ponitur orationis locus, secundo orationis modus, ibi: Et orauit, tertio exitus, ibi: Et dixit. Circa primum dicitur.

- 1 Et praeparauit dominus piscem. quia ei obedit omni uoluntate ad nutum.
2 Et erat. Nec mirum, si tam diu ibi uixit, quia hoc fuit diuinitus, quia potest ubi uult, & quomodo uult saluare.
3 Et orauit Ionas. Hic consequenter describitur orationis cum subditur: Clamaui ad deum. Erat quidem ualde horridum glutiri, & in ventre piscis detineri.

1 Et

M O R A L I T E R.

1 Et praeparauit. 2 Et erat Ionas in ventre piscis tribus diebus. Per quos significantur amara contritio, integra confessio, & debita satisfactio.

3 Et orauit Ionas ad dominum de uentre piscis, & dixit: misericordiam, &c. quia uere poenitentes debent orare frequentius peccati remissione, & pro diuinae gratiae impetratione. Et si fuerit oratio perseverans exaudietur: & deo

3 Et

Clamavi. Dum viderem immanem beluam, rictus aper-
Aps, recordatus sum Dei, & clamavi. Vel. in aquis cedenti
us: clamore locum inueniente. vel solo cordis affectu.
Quantum ad Ionam patet, quod clausus vtero in medio
naris fuerit, Saluator vero in carne apparens habitatio-

Viuamne, & posthac apponam intueri templum sanctū D
tuum Hierosolymis.

Qui forma serui acceperam, fragilitatem hominis imi
tatus, antequam clamans exaudiret, dixi. Qui in te lumi-
ne lumē eram, homo factus abiectus sum, vt per hoc hu-
manum genus ad te
reducam.

estibus plenæ ex
ertus est, quæ ad cō
arationem celestis
abitationis mare;
e tēpestas dicitur,
nde. *Infixus sum in li
o profun. & non est
b. Et iterum. Veni
altitudinē maris, &
m. demersit me.*
Iuxta anagogen in
orde maris, id est,
a medijs tē tempe
atibus se esse com-
memorat, & tamen
ater amaras aquas
ntatus iuxta om-
ia absque peccato,
on sensit amaritu-
nem aquarū, sed
rcumdatas, & re-
ocillatus est dulce-

^a Christus inter mortuos liber, in inferno viuens clamat. Non derelinques
in inferno animam meam: nec da-
suū de vtero piscis, & dixit. ^a Clamavi d̄ tribulatione mea ad
dñm, & exaudiuit me. De vētre inferni clamavi: & exaudi-
sti vocē meā. Et proiecisti me in profundū in corde maris, &
flumen circumdedit me. Omnes gurgites tui, & fluctus tui
super me transierunt. Et ego dixi. Abiectus sū a conspectu
oculorū tuorū. Verū tamen rursus t̄ videbo templum san-
ctum tuum. Circundederunt me aquę vsq; ad animā, abyf-
sus vallauit me, t̄ pelagus operuit caput meum. Ad extre-
ma montium descendit: terrę vectes cōcluserunt me in æ-
ternum, & subleuabis de corruptione vitam meam dñe

^a Idest, de vtero ceti, qui pro magnitudine sua in h̄r habet infernū. *Qui probas renes & corda.*
^a Idest, in inferno, pro quo in Euangelio, id est, in corde terrę. Sicut enim cor ani-
malis in medio est, sic infernas in medio terrę esse perhibetur.
^a Quamuis abiectus tempore. ^b In profundo maris positus, propheta spiritus a ibi est.
^a Aquę mundi, quę solum trahunt secum, corpus fouent, sed animam occidunt: quę tamen Christo
nocere non poterunt, quia non necessitate sed voluntate suscipiunt.
^a Opinione hominum. ^b Ab a licta circumdederunt.
^a Tamen. ^b Non dabis sanctum tuum videre corr. ^b Ne in morte corruptas, in bellis cibos trans-
f. *Videbo templum.*
Hoc Ionæ cōuenit,
vel optanti, vel con-
fidenti, qui prophe-
tico spiritu hoc fu-
turum contempla-
batur. Christo autē
cōuenit iuxta quod
legitur. *Pater clarifica
me apud te, claritate*
*quam habui antequam
mundus fieret.* Sicut
templum patris est
filius, ita, & templū
filij est pater, de quo
ipse dixit. *Ego de pa-
tre exiui, & veni in
mundum.*
c Abyssus vallauit, etc.
* Theophylactus.
Gratiam Dei erga

ne fluminis, quæ *lætificat ciuitatem Dei.* In persona Ionæ
patet hæc omnia ad literam facta, In Christo omnis ten-
tio sine peccato, quæ Dei voluntate contigit, non op-
rimens, sed transiens fuit, quia in eo vires amisit, vt qui
ea periclitari solebant per istū vincentē liberarentur.
Theophylactus. Nihil damni passus a cetō, sed veluti
o domo vltus, neque mentis, neque corporis iactura fa-
a, Dei præsentem opem sentit. Non ignorans autem, q̄
ffenderit Deum per hoc quod ministerio legationis no-
perit fungi, conuertitur ad præcationem: quique olim
a sola Hierusalem Deum aperte apparere arbitratur,
unc ipsum in aluo ceti præsentem reperit, gratiasq; agit
li, quod se seruauerit. Inferni porrō ventrem ipsam ceti
uum nominauit, tum quod bellua sit letalis ac mortife-
a, tum quod ex natura facti mortuus esset, viueret au-
m sola Dei gratia.

se se propheta varijs modis celebrans, ab aqua se circum-
fusum ait, cui natura est auferre animam & vitam: seque
ab vltima abyfso cinctum: & in fissuris montium fuisse
se inquit, per quod sub obscure ceti magnitudinem exhibet.
Montes dein & spelæa nominat, quæ verisimile est
subire balenam. Huiusmodi enim in mari pleraq; sunt,
quibus illis scaphæ pereunt.

Abyssus hic accipiuntur contrarię fortitudines, vel
tormentis deditæ potestates ad quas in Euangelio rogant
dæmones, ne cogantur ire vt torqueantur.
f Pelagus. Historia patet, quod Ionas venerit vsque ad
profundum terrarum, quibus quasi vectibus, & colum-
nis Dei voluntate terrę globus sustentatur.

Allegoricē. In Christo homine principale, & quasi ca-
put fuit anima, quæ descendit ad inferiora loca, vbi ani-
mæ hominum sub diaboli potestate tenebantur. Isti sunt
vectes qui prohibent animas ab inferis. exire hos vectes
frangit dominus, & eos qui clausi tenebantur liberat.
g Ad extrema montium, &c. * Theodoretus. Video ne mō-
ribus quibusdam maximis circumdatum, & vndique re-
pagulis fortissimis circumclusum. Per hæc non modò ce-
ti magnitudinem designat, sed etiam nullum effugium
fuisse malorum, quibus tenebatur.

h Et subleuabis de corruptione, &c. Quū cum ad mortis fōres
esse, non me in tui obliuionē venire passus sum: hac cor-
ruptione ne liberatum dñe, in vitam restituas, vt rursus
tibi in templo tibi consecrato præcationes afferam.
* Theophy. Per hoc q̄ in cetō seruatus est, incipit crede-
re, q̄ vitam denuò sit recepturus: eam ob rem hoc etiam
exoptat, non vtique exoptaturus, nisi ex illo hoc peræ-
quē Deo possibile credidisset. Quum enim ambo sint im-
possibilia, qui hoc potest, alterum itidem potest.

Et proiecisti me in profundum, &c. * Idem. Varijs modis
ates quod secum contigit, enunciat, magnificans Dei
gratiam, quæ sibi obuēnit: iuxta indicans potentiam Dei,
qui ex quouis malo seruare possit, etiam si terribilissi-
um fuerit. Ac si dicat. In maris intima me deiecasti (ba-
na enim in profundo moratur) ipsius balenæ me intia
comprehenderunt. Flumina verò dixit fluctuum in-
stus, siue q̄ flumina se se in mare exonerent. Iam qui a
ari cingitur, a fluminibus certē circumfluitur iuxta.
Abiectus. * Theodo. Insolentia malorum constrictus,
qui paulò antè a tempestatibus fluctuum sublime fe-
bar, nunc tanquam in carcerem in ventrem ceti cōclu-
ts, cogitavi, quod omni prouidentia Dei spoliatus es-
tm, & quod propterea hæc omnia sustinerem.
Theophylactus. Cogitabam me ab oculistuis, a vi-
tatione, ab inspectione, proiectum esse, achæstrabam.

Vi-

a Cum

NICOLAUS DE LYRA.

Et exaudiuit. *Ionas enim adhuc existens in ventre piscis co-
guit diuinitus se exiturum.*
De ven. id est de ventre piscis qui dicitur infernus metaphori-
quia valdè horridum erat ibi esse.
Et proiecisti me in profun. in corde ma. *Quia pisces tam
agni habitant in profundo maris, non enim possunt natate prope
tus.*

4 Omnes gurgites tui, & fluctus tui. *Transibant enim, s, per
piscem & per consequens super Ionam in eo inclusum. Cetera pa-
tent ex dictis vsque ibi.*
5 Ad extrema mon. *Sicut enim dictum est, tales pisces habi-
tant in profundo maris, quod multum distat a montibus in littore
maris existentibus.*
6 Terrę vectes. *i. ita sum conclusus inter littora maris, quod in
æternum non potero exire nisi tua virtute: ideo subditur. Et suble-
uabis.*

* i Cum

MORALITER.

Et exaudiuit me. De ventre inferni clamavi & exaudisti vocem. Propter quod post orationem sequitur.

a Cum angustiaretur in me anima mea, &c. Hæc Christo cõue-
niunt, dum dicit: *Tristis est anima mea usque ad mortem. Et ite-
rum: Pater in manus tuas commendo spiritum meum.*

Hieron.
Math. 26. d.
Luc. 23. f.
Isa. 17.

b *Vt veniat ad te oratio mea.* * Theophylactus. Non abeũt
sanctis tribulationes citra lucrum. Hinc & David: *In tribu-
latione inuocavi Domi-
num, & exaudiuit me
ad latitudinẽ.* Et Isaias:
*In afflictione, tui memo-
riã feci.* Tũ Paulus:
*Tribulatio panemiã ef-
ficat, patientia probatio
nem.* Consimilẽ ad-
modum Ionas quã-
do anima eius peri-
culi magnitudine
deficeret, nõ ad cõui-
cia delapsus est, sed
Dominum ait, *recorda-*

Isa. 26.
Rom. 5.
† deficeret.
† & venit.

c *Qui custodiunt vanitates frustra, † misericordiam
suã derelinquent.* Ego autẽ in voce laudis immolabo tibi,
d *quæcumq; voui reddam pro salute mea domino. Et dixit
dominus pisci: Et euomuit Ionam in aridam.*

a ¶ Hoc affectu blandientis, quia communem omnium Deum, beneficii magnitudine sibi
facit proprium. b ¶ Cum in ventre ceti ex fragilitate carnis nihil ipci relictum: esset re-
cordatione domini impossibilia vici.

a ¶ Ego na sed qui. a ¶ Sibi paratam ¶ Quæ non relinquit hominem in v. n. tate, sed expectat vt redeat.
a ¶ Qui pro salute multorum deuoratus. b ¶ Me ipsum, qui sum hostia & pontifex,
a ¶ Præcipitur cetis, abyssi & inter no, t cetis restituant Saluatorem, vt mortuos secum plurimos edu-
cat, qui mutis vinculis tenebantur. ¶ Extimis vitalibus mortis victis vita processit.

B *tus sum, hoc est, inuo-
caui ipsum, vt esset adiutor meus. Vel, meministi Domini,
quod erga mortales amico affectu est, ac obliuiscatur pec-
catum quod patraui non obtemperans ipsi, &c.*

Hiero.

Idecirco in tribulatione Dei memor fui, vt de extremo
maris oratio ad cõelos scandat: *Vt veniat ad temp. san. tuum.* in
quo æternæ beatitudine fruere poteris. Petit autem quasi ponti-
fex, vt oratio sua ascendat ad Deum, vt in corpore suo
populus liberetur.

Hiero.

c *Qui custodiunt.* Cum omnia sint vanitas, omnes ex neces-
sitate faciunt vanitatem: Sed non omnes custodiunt qua-
si thesaurum, nec diligunt quod faciunt, non ergo toti
humano generi misericordiam denegat. Deus natura
misericors paratus est, vt saluet per clementiam quos
saluare non potest per iusticiam: sed nos misericordiam
se offerentem vitio nostro relinquimus. Et nota quod
propheta in ventre ceti sui periculi oblitus de natura re-
rum generali sententia philosophatur. Iudæi dum seruãt
traditiones hominum, mandata Dei, qui semper miser-
tus eorum fuerat, derelinquunt.

* Remigius. Prophetæ notanda est magnanimitas, qui
in ventre tantæ bestię de humana fragilitate disputat.
Deus quippe naturaliter misericors paratus est omnibus
misereri: nos autem nostro vitio vltro se offerentem per-
dimus clementiam.

* Theophy-

* Theophylactus. Alij, inquit, vana & mendacia id
sectãtes, & misericordiam abs te non postulant. Vel mis-
cordiam a te cõsecuti, & liberati a calamitatibus, non
celebrant misericordiam quã fecisti cum eis. Vel te mis-
cordiam ipsorum reliquerunt: per tuam enim miseri-
diam viuunt.

d *Ego autem in*
* Theodor. Præ-
tibus periculis
ratus, pro salute
sacrificia offera
enarrans tui be-
cij magnificentia
& vocis mee m-
stationẽ. Profit
hæc diuinus Ion
vt promisit sic
cutus est, & scri-
oia tradidit, vt
solum, qui tũc e-

sed etiam posteri noscerent eius facinora. Et quem ad-
dum David cum scriptum reliquit suum delictum,
misericordiam prædicauit, & peccantibus fructum
nitentiæ ostendit: sic Ionas & fugam, & poenas de se su-
ptas & datam salutem monumentis historiæ prodidi-
t.

Hieronymus. Christus ante passionem quodam-
do fugerat obedire Deo: dum dicit: *Non est bonum dare
nem plurorum canibus.* Et iterum: *Pater si possibile est transi-
me calix iste.* Sed post resurrectionem perfidos relin-
sponte prædicat mundo, quod fuerat imperatum a
passionem.

e *Quæcumque voui.* In passione nos omnes vouit patri
non periret aliquis de his qui sibi erant dati. Pro sal-
omnium promisit ne faciamus cum mendacem, m-
di simus, vt nos offerat patri.

* Tertullianus. Quod vestimenta & calceamen-
tiorum Israelis inde trita manserunt, quod Babyloni
ignes trium fratrum nec tiaras, nec sarabaras læseru-
quod Ionas deuoratus a belua maris, in cuius aluo n-
fragia dirigebantur, triduo post incolumis expuit
quod hodie Enoch & Helias nondum resurrectione
spuncti, quia nec morte functi, cuius fidei testimo-
signant, nisi qua credi oportet, hæc futuræ integritati
sed documenta?

CAF

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Cum angustiaretur in me anima mea. *desperans omni
virtute humana.*

- 2** Domini recordatus sum. *a quo solo expecto remedium.*
- 3** Qui custodiunt vanitates, &c. *in eis perseverantes.*
- 4** Frustra misericordiam. *id est, reddunt se indignos diuina
misericordia, pro vanitatibus suis sequendis, quæ nullius sunt momentis.*
- 5** Ego autem in voce laudis immolabo tibi. *scilicet, cor
meum per veram contricionem & penitentiam.*

6 Quæ-

6 Quæcumque voui reddam pro salute mea domi-
*Homines enim in magna necessitate existentes solent committere
domino, & sic fecit Ionas in ventre piscis existens.*

7 Et dixit dominus pisci: Et euomuit Ionam in aridam.
*Hic ceti sequenter ponitur ipsius Iona exitus, cum dicitur: Et dixit
dominus pisci. Dei dicitur, est suum facere. Fecit enim piscer
hom euomere in aridam terram. Hoc enim non potuisset facere
piscis sine Dei speciali operatione, quia propter sui magnitudinem
potuisset tantum auide natando appropinquare.*

* CAI

MORALITER.

† **7** Et dixit dominus pisci. id est, Christo homini.

† Et

† *Et euomuit Ionam in aridam. peccatorem reducens a
lutem.*

† MORALITER

ADDITIO.

*In cap. 2. ubi dicitur Postilla. Qui custodit vanitates.
Litera Hebraica sic se habet in hoc loco: Qui custodiunt vanita-
tes, in vanum misericordiam suam derelinquunt. Et est sensus, quod
illi qui custodiebant vanitates falsorum deorum, vouentes eis in tri-*

*bulationibus suis aliqua opera misericordie facere, tales vouen-
misericordiam suam derelinquunt, quia illi dii non possunt eos iuu-
Sed qui nouet Deo vero, oportet quod reddat vota sua, eo quod
adiutor in tribulationibus, & ideo subdit: Ego autem in vo-
laudis immolabo tibi, &c.*

C A P. III.

ET factum est, &c. Hoc totum, quod iubetur, & obedit, quod non vult, & iterum velle cogitur, & secundum patris voluntatem exequitur. Christo convenit ex forma serui.

Et surrexit. Allegorice. Christus post inferos proprie surgere dicitur, & predicare quando Apostolos mittit ad baptizandum homines in nomine patris & filii & Spiritus sancti, hoc est iter trium dierum, hoc tamen sacramentum romanæ salutis via unius diei, i. unius Dei confessione perficitur Iona, id est, Christo in Apostolis predicante, qui dixit: Ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi.

Et Ninive erat, &c. Theophylactus. Grandis erat Ninive, ac propterea ad Deum quoque ingens erat, plurimique faciebat eius fatem, ut qui non paucos multos in ea homines finxisset, quos omnes servatum iri vellet. Quod ait, veluti iter profectiois trium dierum, aliqui sane de spatio urbis intellexerunt, ceu trium dierum intervallo tota urbs circumiri potuerit. Non recte per urbem iter faciens concionabatur, sed per forum, vicos & plateas ingrediens.

Tam ampla erat Ninive, ut vix posset circumiri itinere dierum trium, at ille memor precepti & sui naufragij iter trium dierum festinatione unius diei complevit. Quia vero dicunt, quod in tertia parte civitatis tantum predicaverit, & statim predicationis sermo ad reliquos pervenit. Non dixi tribus diebus & noctibus, vel uno die & nocte, sed absolute, diebus, & die: ut ostenderet in mysterio trinitatis & confessione unius Dei nihil esse tenebrosum.

Ab hac quadraginta secundum. Lxx. Siue per quadraginta dies, siue per triduum, idem Christus significatus est. Per quadraginta, scilicet, quia peregrinatus cum discipulis suis ostendit resurrectionem quadraginta dies, & ascendit in caelum. Per triduum, quia tertia die resurrexit.

Non est prophetia, descendens de prescientia Dei, ubi omnia sicut sunt, ita permanenti: sed est comminatio ad correctionem,

proponens iustam ultionem secundum Dei presentiam peccata Ninivitarum.

Quadragesimus convenit peccatoribus ad penitentiam & ieiunium & orationem, & lacrum & lachrymas, & deprecandi perseverantiam: Hoc numero Moyses, & Elias, & ipse Christus ieiunaverunt. Hic numerus nobis inducitur ad preparandas animas nostras ad esum corporis Christi.

Pulcher ordo. Precipit Deus propheta predicatæ: propheta predicatæ civitati, prius viri credunt, illis predicantibus ieiunium omnis ætas induitur sacco. Viri non sacco, sed ieiunium predicant tantum: sed illi quibus penitentia precipitur ieiunio sacco addunt, ut inanis verberet, & luctuosus habitus, Deum fortius deprecantur.

Qui offenderant Deum luxu & ambitione, eorum damnatione placant, per

quæ prius offenderant. Prius ieiunium, quod Deo in occulto offertur, deinde sacco, qui exterius hominibus exhibetur.

Hieronymus. Ninive, scilicet, Eversa est Ninive, quæ mala erat, & bona edificata, quæ non erat stantibus moribus & domibus, eversa est civitas in perditis moribus. Et quamvis non sit factum quod illi homines timuerunt Iona prophetante futurum factum est tamen quod fuerat Deo precipiente predictum.

* Augustinus. Iona ab Hebræis dicitur clamasse. Adhuc tres dies, & Ninive subvertetur; Septuaginta vero translulerunt, Adhuc tres dies & c.

* Theophylactus. Ingens miraculum erat virum Hebræum, ex alia terra venientem, nemini cognitum, per urbem ingredi & vociferari: Adhuc tres dies, & Ninive, &c. F

* Theo. Aquila, Symmachus, & Theodotus quadragesima interpretati sunt, ac cum his Syrus, & Hebræus conveniunt, & appositè hunc numerum habent. Etenim partim tribus diebus omnem urbem concionando obiit, partim Ninivitarum penitentiam illam laboriosum Deo attulerunt, quæ ab eo salutem sunt assecuti: partim pro foribus confidens, prophetia sine moratus est. Quare illud quadragesima dierum verius esse mihi videtur,

Et cœpit. Dicitur hic aliquis, quod Iona ita propter exquebatur mandatum Dei, quod iter trium dierum una die complevit: Sed hoc non videtur textui consonare. quia dicitur: Et cœpit. Si enim hoc dictum esset verum magis diceretur: Percussit Iona civitatem iterum diei unius, & ideo dicendum est, quod in prima die processit per unam partem civitatis tantum.

Et clamavit. scilicet, verbum domini nihil addendo. Adhuc quadraginta dies. sic enim meruerant civium delicta, ut dicitur est supra. Et quia erat prophetia comminationis, ut dictum est supra, conditio erat subintelligenda, scilicet, si non agerent penitentiam: sed non erat à propheta exprimenda, ut predictum est. Et crediderunt. Hic consequenter ponitur conversio populi ad predicationem Iona, cum dicitur: Et crediderunt, quia prius tantum colebant idola.

Et predicaverunt. Id est, solenniter indixerunt populo. Ieiunium. ut per carnis afflictionem, & humiliationem in victu & vestitu placarent Dei iram. Et non solum fecerunt hoc populares, sed etiam maiores. ideo subditur, de rege, ut sui exemplo magis aumarentur alij.

Et cœpit. Dicitur hic aliquis, quod Iona ita propter exquebatur mandatum Dei, quod iter trium dierum una die complevit: Sed hoc non videtur textui consonare. quia dicitur: Et cœpit. Si enim hoc dictum esset verum magis diceretur: Percussit Iona civitatem iterum diei unius, & ideo dicendum est, quod in prima die processit per unam partem civitatis tantum.

Et clamavit. scilicet, verbum domini nihil addendo. Adhuc quadraginta dies. sic enim meruerant civium delicta, ut dicitur est supra. Et quia erat prophetia comminationis, ut dictum est supra, conditio erat subintelligenda, scilicet, si non agerent penitentiam: sed non erat à propheta exprimenda, ut predictum est. Et crediderunt. Hic consequenter ponitur conversio populi ad predicationem Iona, cum dicitur: Et crediderunt, quia prius tantum colebant idola.

C A P. III.

Non dicitur propheta quare non fecisti quod præceperam, sufficit ad correctionem naufragij deoratio, ut qui imperantem non senserat, sentiat dominum liberantem.

ET factum est verbum domini ad Ionam secundum, dicens: Surge & vade in Ninive civitatem magnam, & predica in ea predicationem quam ego loquor ad te. Et

surrexit Iona, & abiit in Niniven iuxta verbum domini. Et Ninive erat civitas magna itinere dierum trium. Et cœpit Ionas introire civitatem itinere diei unius, & clamavit & dixit:

Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivitarum in domino, & predicaverunt ieiunium, & vestiti sunt sacco a maiore usque ad minorem.

quæ prius offenderant. Prius ieiunium, quod Deo in occulto offertur, deinde sacco, qui exterius hominibus exhibetur. Hieronymus. Ninive, scilicet, Eversa est Ninive, quæ mala erat, & bona edificata, quæ non erat stantibus moribus & domibus, eversa est civitas in perditis moribus. Et quamvis non sit factum quod illi homines timuerunt Iona prophetante futurum factum est tamen quod fuerat Deo precipiente predictum.

* Augustinus. Iona ab Hebræis dicitur clamasse. Adhuc tres dies, & Ninive subvertetur; Septuaginta vero translulerunt, Adhuc tres dies & c.

* Theophylactus. Ingens miraculum erat virum Hebræum, ex alia terra venientem, nemini cognitum, per urbem ingredi & vociferari: Adhuc tres dies, & Ninive, &c. F

* Theo. Aquila, Symmachus, & Theodotus quadragesima interpretati sunt, ac cum his Syrus, & Hebræus conveniunt, & appositè hunc numerum habent. Etenim partim tribus diebus omnem urbem concionando obiit, partim Ninivitarum penitentiam illam laboriosum Deo attulerunt, quæ ab eo salutem sunt assecuti: partim pro foribus confidens, prophetia sine moratus est. Quare illud quadragesima dierum verius esse mihi videtur,

Et cœpit. Dicitur hic aliquis, quod Iona ita propter exquebatur mandatum Dei, quod iter trium dierum una die complevit: Sed hoc non videtur textui consonare. quia dicitur: Et cœpit. Si enim hoc dictum esset verum magis diceretur: Percussit Iona civitatem iterum diei unius, & ideo dicendum est, quod in prima die processit per unam partem civitatis tantum.

Et clamavit. scilicet, verbum domini nihil addendo. Adhuc quadraginta dies. sic enim meruerant civium delicta, ut dicitur est supra. Et quia erat prophetia comminationis, ut dictum est supra, conditio erat subintelligenda, scilicet, si non agerent penitentiam: sed non erat à propheta exprimenda, ut predictum est. Et crediderunt. Hic consequenter ponitur conversio populi ad predicationem Iona, cum dicitur: Et crediderunt, quia prius tantum colebant idola.

Et predicaverunt. Id est, solenniter indixerunt populo. Ieiunium. ut per carnis afflictionem, & humiliationem in victu & vestitu placarent Dei iram. Et non solum fecerunt hoc populares, sed etiam maiores. ideo subditur, de rege, ut sui exemplo magis aumarentur alij.

Et cœpit. Dicitur hic aliquis, quod Iona ita propter exquebatur mandatum Dei, quod iter trium dierum una die complevit: Sed hoc non videtur textui consonare. quia dicitur: Et cœpit. Si enim hoc dictum esset verum magis diceretur: Percussit Iona civitatem iterum diei unius, & ideo dicendum est, quod in prima die processit per unam partem civitatis tantum.

Et clamavit. scilicet, verbum domini nihil addendo. Adhuc quadraginta dies. sic enim meruerant civium delicta, ut dicitur est supra. Et quia erat prophetia comminationis, ut dictum est supra, conditio erat subintelligenda, scilicet, si non agerent penitentiam: sed non erat à propheta exprimenda, ut predictum est. Et crediderunt. Hic consequenter ponitur conversio populi ad predicationem Iona, cum dicitur: Et crediderunt, quia prius tantum colebant idola.

Et predicaverunt. Id est, solenniter indixerunt populo. Ieiunium. ut per carnis afflictionem, & humiliationem in victu & vestitu placarent Dei iram. Et non solum fecerunt hoc populares, sed etiam maiores. ideo subditur, de rege, ut sui exemplo magis aumarentur alij.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. III.

ET factum est. Offensa Iona penitentia ex eius oratione. Hic consequenter idem ostenditur ex mandati Dei prompta executione. Et dividitur in duas partes, quia primo ponitur hæc executio, secundo Iona sequens afflictio se. ca. Prima in tres: quia primo ponitur predicatio Iona, secundo conversio Ninive, ibi: Et crediderunt. tertio, condescensio miserationis divine, ibi: Et vidit. Circa primum præmittitur mandati divini reiteratio, cum dicitur.

Et factum est verbum domini. secundo subditur huius mandati executio, cum dicitur.

Et surrexit Iona. sine dilatione. Et Ninive erat, &c. Dicunt aliqui, quod tres dietæ ponebantur circummeundo murum civitatis. Sed hoc non videtur verum: quia secundum sacram scripturam & historiographos Babylonia excessit omnes alias civitates in magnitudine, immanum, quod philosophus dicit de ea, quod non erat proprie civitas, sed regio clausa muris: & tamen secundum Hieronymum circumitus murorum habebat 32 leucas tantum, quæ non faciunt tres dietas completæ, & ideo melius videtur dicendum, quod istæ tres dietæ sunt accipiendæ procedendo per vicos

MORALITER. Et factum est verbum domini. Quoniam prædicator concoscens suum defectum, debet ardentius exercere prædicationis officium, ideo sequitur. Et surrexit Iona. à somno negligentia. Et abiit in Niniven. per actum diligentia. Et clamavit & dixit. Adhuc quadraginta dies, &c. & subintelligitur,

relegitur, nisi penitentiam egerit, ut ex sequentibus apparbit, & ideo per istos quadraginta dies intelligitur penitentia perfecta. Unde Moyses legitur ieiunasse diebus quadraginta. Exod. 24. & Elias. 3. Reg. 19. & Christus. Math. 4. tamen Ninive subversa fuit à statu culpæ in statum gratiæ, secundum illud Proverb. 12. a. Vertit impius, & non erunt, scilicet, impij, ideo sequitur in fine capituli.

Cur, ac verò proximum est Septuaginta cum his congruē
A rē numerū posuisse: sed qui primò scripserunt, in hoc er-
 rasse, deinde in omnia exēpla hanc editionē permanasse.
 * Augustinus. Magna ex parte ieiunia sunt necessaria:
 Sub Esther etenim regina cum Iudæis populus in peri-

Libr. 9. vet. & noui Testam. 9. 120.

culo positus esset; ieiunijs suffraganti- bus liberatus est. Et Niniuitæ cum euer- sionis suæ præscri- ptum diem à pro- pheta audissent, ie- iunio indito eua- dere meruerūt. Et iu- sti ac prophetæ no- stri, quādo à Deo ali- quid impetrare vo- lebant, ieiunio se hu- miliabant, dicente David: *Humiliabam in ieiunio animā meā, &c.*

Lib. 1. quæst. in Genes. 9. 160.

* Idem Non frustra quadraginta dies ieiuniorū sunt consti- tuti, quibus Moses, & Helias, & ipse do- minus ieiunauit: & Ecclesia præcipua obseruatione iei- uniorum Quadrage- simum vocat. Vnde & in Hebræo de Niniuitis apud Io- nam prophetam scriptum perhibent, *Quadragesima dies & Niniue eueretur*, vt per tot dies, accommodatos humiliati- oni pœnitentium, intelligatur in ieiunijs sua desseuissē peccata & impetrasse misericordiam Dei.

† pœnitentia Deum?

a *Et perue.* Electis infirmis & ignobilibus mundi, tandē ad philosophos & potentes (qui mundum regere vide- bantur) peruenit verbum Christi: Prius Petrus piscator intrat, deinde Cyprianus, prius idololatra, tandem credit & factus assertor veritatis, post auditum sermonem Ionę Carthaginenses ad penitentiam vocat, & Christum pub- licē prædicat. Ecce rex Niniue de solio surgit, purpurā sacco, vnguenta luto, munditias sordibus commutat: Difficile est potentes, & eloquentes in mundo ad Christi humilitatem conuerti.

De ieiuniorū præcepto & merito.

* Theodoretus. Rex non viros solum, & mulieres ieiu- nio vacare, sed etiam ratione carentia iussit ab omni cibo abstinere, ut fame pressa partim mugientia partim balan- tia hominibus vehementiores lacrymas excitarent, ad di- uinæ misericordiæ fontes soluendos:

Li. de hæref. c. 53.

* Augustinus. Arriani hæretici Arrianorū erroribus ad- diderunt, orare vel offerre pro mortuis oblationem non oportere: nec statuta solenniter celebranda esse ieiunia, sed cum quisque voluerit, ieiunandum.

Ibi. c. 82.

* Idem. Iouinianus hæreticus omnia peccata paria esse dicebat, nec aliquid prodesse ieiunia, vel à cibis aliquibus abstinentiam.

Lib. de eccl. dogmat.

* Idem. Sacratæ virginitati nuptias cœquare, aut pro amore castigati corporis, abstinentibus à vino uel carni- bus nihil credere meriti accrescere, non hoc Christiani, sed Iouiniani est.

Serm. 40.

* Ambrosius. Legimus in propheta cum Niniuæ ciuitati submersio diuinitus immineret, & iuxta sententiā Dei, destruendi eam tempus ingrueret, cōsistentes in ea aliud non

non habuisse præsidium, nisi ut abiectis crapulosis epu- sis epulis, ieiunia continuata susciperent, & diuitiarū ar- bitione teposita, humilitate se paupertatis induerent, exinde remedium perciperent: & iram diuinitatis qua luxuriando prouocauerant, abstinentendo lenirent. Rex d-

posita imperiali pu- ra, membra si- cilicio dicitur præ- cinxisse, atq; in sa- co se diebus ac no- ctibus voluisse. S- piens rex, qui pro- lute ciuū peccat- rem se magis cōf- tur quā regem, & * Hieronym. Per iunia & Daniel v- desideriorū futu- cognouit: & Nini- ræ iram placauer- Dei: & Helias ac d- ses quadraginta d- rum esurie Dei- miliaritate satur- sunt: & ipse dor- nus totidem die- in solitudine iei- uuit, vt nobis sole- nes ieiuniorū c- relinqueret.

Et puenit verbū ad regē Niniue. Et surrexit de solio suo, & abiecit vestimentū suū à se, & indutus est sacco, & sedit in cinere, & clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis, & princi- pū eius, dicēs: Hō mines & iumenta & boues & pecora non gustēt quicquā nec pascantur, & aquā non bibant, & ope- riantur sacco homines & iumenta, & clament ad dominū in fortitudine, & couertatur vir à via sua mala, & ab ini- quitate, q̄ est in manibus eorū. Quis scit si conuertatur et t ignoscat Deus? & reuertatur à furōre irę suę, & nō peribi- mus? Et vidit Deus opera eorū, quia cōuersi sunt de via sua mala, & t miseratus est Deus super malitiam, quam loquu- tus fuerat, vt faceret eis, & non fecit.

2 Humiliavit se deponens altitudinem potentie & eloquentie.
 a Penitentia pro præteritis malis.
 a Sordibus, non sensuani sed verborum.
 a Rationales. b Stulti. c Homines & iumenta salubis domine. c Præuocates. d Simples.
 a Lugubri habitu merore & tristi a, quæ metaphoricē sacco dicitur.
 a Ad dominum. b Quæ ex se.
 a Non tantum in cogitatione, sed & in opere. b Conuersi. c Sic.
 a Quoniam p. de corpore effunderet. b Ego conuerso.
 a Afflictionem.

b *Et clamauit.* Clamauit dicens in Niniue, quod erat ci- tutum ex ore regis & principum eius, vnde Lxx. Et p- dicatum est in Niniue a rege & ab omnib. maiorib. ci- c *Quis scit.* Sub ambiguitate dicit, ut dum homines c- bij sunt de salute, fortius agant pœnitentiam, & De- magis ad misericordiam prouocent:

* August. Deus ignoscit peccatoribus. Nihil tam occul- nihil tam incertum. Ad hoc incertū Niniuitæ pœniti- tiam egerunt. Dixerunt enim, quamuis post minas p- phæta, quamuis post illam vocem, *Tridno & Niniue eue- tur*, petendam esse misericordiam. Dixerunt apud se d- e- ptates. *Quis nouit si respiciat Deus in melius sententiam suam, & si fereat?* Incertum erat, cum dicitur, *Quis nouit?*

* Remigius. Ideo ambignè proferunt, vt dubij de sal- e- fortius agant pœnitentiam; & magis Deum prouoc- t- ad misericordiam.

d *Et vidit Deus.* Et nunc Niniuitis, & quotidie pop- is- mundi cominatur Deus, vt agant pœnitentiam. Q- si- conuersi fuerint, ipse quoque sententiam conuertit: & populi conuersione mutatur.

Non audiuit verba, quæ Israel sæpe solebat prom- e- re: *Faciemus omnia quecumque dixerit nobis dominus*, sed op- ra- conspexit. *qui mauult vitam quā mortem peccatoris.* Vic- is- mutata opera libèter mutat sententiā. Potius dicant- p- perseuerauit in proposito suo, à principio volens mil- e- ri. Non enim punire volebat, nec puniturus erat, i- i- comminabatur.

* Tertul. Deus pater & misericors. & miserator, & m- ricordiæ plurimis est dicitus. Habes apud Ionā cū ipse- ni- fericordiæ exemplo, quā Niniuitis exorantibus præ- st- it, facile & Ezechia fletib. flecti, & Achab marito Iezab- is- deprecanti sanguinē ignoscere Nabuthæ, & Dauid ag- o- scenti delictū statim indulgere, malens, s. pœnitentiā- c- catoris, quam mortem, vtique ex misericordiæ affect-

* CA

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et abiecit vestimentum. signa regalia deponendo.
- 2 Et indutus, &c. in signum pœnitentiæ.
- 3 Et sedit in cinere. in signum humiliationis magnæ.
- 4 Et clamauit, & dixit, &c. per os præconis.
- 5 Homines & iumenta. Huiusmodi enim animalia sunt homi- ni data in adiutoriū: & ideo afflictio eorū in homines redundat. Pro- pter quod ad ostendendum perfectam pœnitentiā non solum indixit rex afflictionem hominum sed etiam animalium.
- 6 Clament ad dominum. Deficiente enim pastu mugiebant, qui mugitus dicebatur ad eum clamare in quantum per homines hoc ordinabatur

ordinabatur ad placationem suæ offese.
 7 Conuertatur vir, &c. id est, qui unque de populo de- alo- ad bonum: Et subditur ratio.
 8 Quis scit si conuertatur. quasi dicatur: Sicut per pecc- no- ltra est offensus, ita forsitan per nostram pœnitentiam erit pla- us.
 9 Et vidit Deus, &c. Hic cōsequētē ponitur condescensio i- se- rationis diuinæ, cū dicitur: Et vidit, &c. acceptauit & appro- mit,
 sicut Genes. 4. b. Et respexit Deus ad Abel & ad mu. eiu-
 10 Et misertus est Deus, &c. penam comminatum non i- ren- do. Sciendum tamen, quod postea Niniuit. e reuersi fuerunt ad om- ni- tum, & sic ciuitas fuit subuersa, de qua subuersione propheta- can- ctus Tobias 14. cap.

* CA

MORALITER.

† 9 Et vidit Deus opera eorum, id est, approbavit. Quia conuersi sunt

sunt de via sua mala, & misertus est Deus super malitiam, ani- loquutus fuerat, &c.

† 10

C A P. III.

Et afflicus est. Non contristatur quod Gentium multo saluatur, sed quod videt Gentem suam perire, & se de tanto numero prophetarum electum, qui per salutem aliorum, ruinam populi sui nunciaret, iam quomodo de salu-

desperans Israelis. Sic dominus fleit super Ierusalē. noluit panem filiorum mittere canibus. apostoli quoque primum predicant israeli. Paulus etiam dicit. Anathema esse deo fratribus suis. Pulchre Ionas, id est dolens tristis est usque ad mortem, quia necriter populus luxuriorum quantum se fuit, multa percellus fuit, laboriosis propheta peregrinatione, & naufragio pgrauiatus. Theoph. Mœre afficitur Ionas, non tanquam ruatis inuidens, neque tanquam in terminationib. hominum voluptatem cupiens, ceterum

quia periculum erat ne ipse etiam mendax reputaretur, cuique ceu praeligiator aliquis frustraturbauerit, non ore Domini locutus.

Scio enim quia. Sciebam te misericordem, & hoc esse facturum, nolui nuntiare truculentum, sed volui fugere in Tharsis. i. vacare contemplationi, & in mari huius seculi uiuere, & ocio perfrui, dimissi domum meam egressus de tuo nu. Si dicerem te ignoscentem, & misericordem, nullus gereret penitentiam. Si crudelē iudicem, sciebam hoc non esse nature. In hoc ergo ambiguo, malui fugere quā vel impenitentes lenitate decipere, vel de te predicare quā non eas: tolle ergo animam meam. Propheta tristatus vult mori, ne conuersa multitudine Gentium Israel pereat in æternum.

Putasne. Non ait male iratus es, ne videatur reprehendere contristatum. Nec ait, bene iratus es, ne suæ sententię contraheret: sed interrogat ipsum iratum ut vel causas iræ respondere, vel si ille tacuerit, verum Dei iudicium ex eius silentio comproberetur.

Theop. Conturbatum prophetam refouet Deus, interrogando num sit contristatus. Interrogans n. terrere ipsum, ceu non recte mœre affectum. Q. d. Considera pes te ipsum, an iustam habeas mœroris ansam. Hic quæsum sibi medicum constituit, excitans considerare quod iniuste

iniuste conturbatus sit. Que dñ propheta nō intellexit, ipse tandem dñs causam, cur minimē trīstari debeat, manifestissimē ipsi exhibet, valde sapiēter cucurbitā producēs. d. Et egressus. i. columba vel dolens egreditur de ciuitate, quam ædificauit Cain, & habitat contra Orientem vnde

Hiero.

C A P. IV.

T afflicus est Ionas afflictione magna, & iratus est, & orauit ad dominum, & dixit: Obsecro domine nunquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? Propter hoc præoccupauit, ut fugerem in Tharsis. Scio enim, quia tu Deus clemens, & misericors es, patiens & multæ miserationis, & ignoscens super malitia. Et nunc domine tolle quæso animam meam a me, quia melior est mihi mors quam vita. Et dixit dominus: Putasne bene irasceris tu? Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra orientem ciuitatis. Et fecit sibi metumbram cum ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec videret quid accideret ciuitati. Et preparauit dñs Deus hederam, & ascendit super caput Ionæ ut esset umbra super caput eius,

a Tristis est anima mea usque ad mortem. Et iterum: I. minus. t. do. com. sp. i. meum
b Viuens, ynam gentem Israelis saluare non potu. moriar. & totus mundus saluabitur
c Mundi.
d Quia tunc de Ninuiis cum e. no. lus. hab. tate. o. u. r. t.
e Sedet tanquā iudex vel a maiestate sua contractus. b. More scripturae humanas Deo iungit affectus.
f Subito ira Dei uinute.

sol oritur, & ibi est in tabernaculo suo, labentiaque temporis expectat cōtempplatus quid ciuitati mundi eueniat. An tequam Ninive saluaretur per Euangelium Christi, & areat cucurbita, & verus Oriens manifestaretur, Ionas erat sub umbraculo, quia nondum erat aperta veritas. Et preparauit, etc. In Hebræo K. Kation legitur, pro cucurbita que cito surgit, & cito arefcit: Comparatur Israeli paruas radices mittenti in terram, & conanti ut in altum sustollatur, sed altitudinem cedrorum Dei vel abietum non æquanti. Cucurbita vel hederam

Id est cucurbita ne distinetur magna.

E

f cucurbitam

dera genus virgulti, vel arbutulæ lata habentis folia, & densissimam umbram sustinentis, quæ per terram serpit, & sine adminiculis quibus innitatur, altiora non appetit. Sed hanc preparauit Deus, ut sine aliquibus sustentamentis in altum subito confurgens, umbraculum præberet prophete. In quo ostenta Dei virtus est. Hinc hederam, vel cucurbitam comparatur Israel, qui quondam sub umbra sua protegit Ionam. Christiana conuersionem Gentium præstolantem, nec partem lætitiæ tribuit ei faciens umbraculum potius quam domum, habens tectorum imaginem, non habens fundamenta.

Theoph. Consolationem vati machinatur Deus datque mandatum cucurbitæ æquæ ac ceto, hoc est, vult cucurbitam crescere, ac statim prodijt germinans, ac hirsutam comam ex latis folijs extendens demonstransque, ut opacam umbram Ionæ capiti subministraret, eumque refoueret a malis, hoc est, afflictione solaris æstus. Atqui turbari ob salutem Ninuitarum, gaudere uero super oleis germinatione, simplicis hominis mores demonstrat, ingeniumque puerorum adeoque infantium in hoc est, uitiorum ignorantia que in pueris dum est, proximū. Pueri enim facillē, qualicunque etiam occasione adueniente, ad gaudium, & dolorem tranſmutantur.

a Et

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. III.

Et afflicus est. Hic consequenter ponitur ipse Iona sequens afflictio: quæ primò ponitur, secundò arguitur, ibi dixi. Circa primum dicitur. Et afflicus est, quia vidit adhuc uitam stantem post terminum æ. a. ierum: & sic timuit diffamari, & vilipendi sicut falsus propheta, quod erat sibi afflictio maxima in tantum quod magis volebat mori quam viuere in statu tali. Nunquid non, quod timebat dictum suum non impleri propter agnitūdem misericordiæ Dei, propter quod voluit iugere a facie Dei,

Dei, ut supra dictum est, & patet litera.
3 Et dixit dom. Hic consequenter impatientia Ionæ arguitur, cum dicitur: Et dixit dom. reprehendens eius impatientiam.
4 Putasne bene ira. & c. i. rationabiliter? q. d. Non.
5 Et egressus est. s. ante terminum quadraginta dierum, ita quod hic exitus eius ponitur pro recapitulatione.
6 Et fecit sibi metumbram. Contra solis æstus, qui est ibi multum inueniunt. Et ad melius arguendum impatientiam Ionæ ponitur exemplum sensibile, cum dicitur.
7 Et preparauit dominus. Faciendo eam subito crescere supra cursum naturæ.

* I Et

MORALITER.

Et afflicus est. Sicut dictum est supra 1 cap. per Ionam significatur prædicator, qui aliquando fugit laborem, & plus debito fouet carnem suam. nam aliquando bonus ornat Homerus. Et sic in proposito Ionas timens uari de falsitate prophetiæ, desiderabat subuersionem Ninie propter quod per ipsum significatur prædicator, doctor uel prælatus quicumque, qui plus appetit commodum. s. famę uel pecunię, quam auditorum uel subdito rum bonum spirituale. nam aliquando plus dolent de omni temporalis subtractione, quam de auditorum uel plebis

plebis transgressione. Ideo sequitur.
5 Et egressus. Egreditur enim prælatus de sua ciuitate quando tam parum curat de subditorum suorum salute, & tantum anxietur de boni temporalis amissione.
6 Et fecit sibi in delectatione temporalium: & idem significatur per hederam cito productam, & cito arefactam. Nam huius mundi delectationes sunt ualde breues: propter quod de subtractione earum sapientibus non est dolendum: propter quod Ione dolenti de arefactione hederæ dicitur a domino.
4 Putasne bene, & c. rationabiliter, quasi dicat non: sed ualde irrationabiliter.

† MORA-

Ga Et parauit. Quidā vermē, & ventū vrentē Romanos in
A telligunt, qui post resurrectionē Christi Israel deleuerūt.

Hieron.

* Theoph. Vermē matutinū erucam nominat, q̄
ex rore sub auroram decedente generationis suæ princi-
pium ducat. Datur autem & ipsi mandatum (diuina vo-

† & erueret
eum a malo
eius.
† ascendente
aurora in era
suum.

appellato) v̄ cucur-
bitæ radicem arro-
dat. Factumque est
hoc, & aruit olus,
&c. Ionas deni-
que animo æger,
vitam suam depo-
nere auct. Hæc aut̄
sapientissimè diui-
no ita consilio ge-
runtur, vt discam̄
humanam imbecil-
litatem neutiquā
omnibus in locis
circa sermones a
Deo factos curio-
sam esse debere.

b Putajne. Supra
Niniuitis pœniten-
tibus. & saluatis, si
militer interroga-
tus propheta nihil
respondit, sed inter
B rogationem Dei si-
lentio comproba-
uit, sciens. n. Deum
clemētem, & igno-
scētem malitijs, de

salute Gentium nō dolebat: sed hic quia inficcata cucur-
bita aret Israel, & cum distinctione interrogatus est. Bene
irasceris tu super hederam? confidenter dicit bene contristor ego
vsque ad mortem. Non. n. sic volui saluare alios, vt perirent
alij: nō sic lucrari alienos, vt perderē meos. Sic Ch̄s plāgit
Ierusalem vsq; ad mortem non suam, sed Iudeorum, vt
morianur negantes, & resurgant Dei filium cōfiterentes.

Luc. 15. g.

c Non labora. quantum in populo Gentium. vnde Israel
confidenter loquitur: Ecce tot annis seruii tibi, & nunquam de-
disti mihi hędum: sed huic qui deuorauit substantiam cum meretri-
cibus, occidisti vitulum saginatum. Qui non confutatur
In hoc, sed audit: Omnia mea tua sunt. Epulari autem oportebat
pro reuersione fratris. Pro Gentibus siquidem pretiosus san-
guis Christi effusus est: & ipse ad inferos descendit, vt po-
pulus ille cœlos ascenderet. Nullus tantus labor fuit pro
filijs Israel, vnde & ipse minori fratri inuidet.

Ioan. 17. b.

C

* Theod.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et lætatus est. Duplici de causa. s. quia faciebat sibi v̄bracu-
lum gratiosum, & quia ex eius miraculosa productione estimauit,
quod Deus suam prophetiam adimplet.
- 2 Et parauit. Omnia enim quantumcunque minima sua prou-
identia disponuntur.
- 3 Et percussit ederam. corrodendo eius radicem.
- 4 Precepit dominus. Ad intendendum solis æstum.
- 5 Et petijt animæ. Tum quia æstu supra modum affligebatur:
Tum quia ex arefactione hederæ subita coniecturauit quod sua pro-
phetia non impleteretur, & sic falsus propheta crederetur, quod erat
sibi grauius morte: ideo subditur.

6 Melius

Incipit Prologus sancti Hieronymi in
Michæam prophetam.

Emporibus Ioathæ, &
Achaz, & Ezechia regum
Iuda, Michæam prophe-
tam ad hanc prophetiam
Spiritus sancto repletū fuis-
se lectio ipsa demonstrat.
Sed de supradieto numero

† 4. Reg. 15.
g. 2. Par. 27.
a. 4. Reg. 18 a

regum Ioatham, & Ezechiam Deo ob religio-
nē placuisse, † historia quarti libri Regum, & fe-

* Theod. Iterum propheta in maiorem pusillanimitatem,
& dolorem recidit: & cō loci redactus est, vt v̄
mortem anteposuerit. Verum, peccatorum sanator, &
storum procurator rursus prophetam interrogauit.
inquit Deus, vt ar iudice. Considera an æquū sit, te ex-

† & protegeret eum: laborauerat enim. Et lætatus est Ionas
a super hädera lætitia magna. Et parauit Deus vermē † ascē-
a Quæ antequam oriretur sol iustitiz v̄rebat, sed surgente Christo desertum est v̄braculum ab auxi-
lio Dei, & omnem virtutem perdidit.
su diluculi in crastinum, & percussit häderam, & exaruit, &
a Cuius luce diffusæ sunt tenebræ Ninivitar. m. b. Vnde in Hosee: Adducet dominus
veatum vrentem de deserto ascendit in, & siccatit venas eius, & desolabit fontes eius.
cum ortus fuisset sol, precepit dominus vento calido & vrē-
a Cum Israe'e.
ti, & percussit sol super caput Ionæ, & æstuabat. Et petijt ani-
a In baptizate vt in lauacro recipiat humorem, quoniam in negatione perdidit. vnde Petrus auentibus
Iudæis loquitur: Pœnitentiam agite, & baptizetur vnusquisque vestrum, & accipietis donū Spiritus sancti.
mæ suæ, vt mōreretur. Et dixit. Melius est mihi mori, quam
a Pater. q. ill.
viuere. Et dixit dominus ad Ionam. Putasne bene irasceris
tu super häderam? Et dixit: Bene irascor ego vsq; ad mortē.
b Fili. Iudæi damnatis.
Et dixit dominus. Tu † doles super häderam, in qua non la-
a Id est, tempore a te aduentum Christi.
borasti, neq; fecisti vt cresceret: quæ sub vnâ nocte nata est,
a Quando sol iustitiz occubuit ei. b Per quam signatur ecclesia, in qua maior est numerus
quam duodecim tribum Isra'el.
& sub vna nocte perijt. Et ego non parca Niniue ciuitati ma-
a Multas numerus, & inuocabiliū.
gnæ in qua sunt plus quam centū viginti milia hominū, qui
nesciūt quid sit inter dexterā, & sinistrā suā, & iūmēta multa.

sint vasa non solum aurea, sed & fictilia, potest dici quod
erat plurima multitudo quæ ante actam pœnitentiam
ignorabat, quid esset inter bonum, & malum.

* Theoph. Porrò cetera digna sunt admiratione, nō
mē prophetæ mores adeo placidos, & veros hic miri-
par est, vt omnia tam apertè dicat, suosque defectus d
det, nimirum inobedientiam, fugam, pusillanimitat
nec horum ipsorum, quo minus aperiret, puduit, c
potius literis mandaret, ad nostram commoditatem
les certè omnes fuerunt sancti, non quod stum erat
rentes, sed quod multorum, vt seruarentur. Sic D
proprium prodidit peccatum, ut posteris utilitatem
raretur, quinquagesimo psalmo exarato, omni qu
compunctione referto, bonas autem spes desperant
suggerente: nempe nullum peccatum adco esse graue,
quod lacrymis non deleatur.

Ca

- 6 Melius est mi. ex quo eius impatientia irrationabilis c
ditur, cum dicitur.
- 7 Putasne bene irasceris tu? scilicet rationabiliter de a
ctione eius.
- 8 Et dixit: Bene irascor. i. rationabiliter ex causa prædict
ex hoc concludit Deus oppositum dicens.
- 9 Tu doles super. & rationabiliter secundum tuam estim
nem.
- 10 Et ego non parcam. q. d. multò fortius debet compatis
dolere tanta ciuitati vt aciter pœnitenti, & parcere de subue
ne.
- 11 Qui nesciunt. i. sunt adhuc infra annos discretionis, & p
sequens adhuc inno. entes, & ideo propter tantorum innocenti
tionabile est temperari iustitiæ meæ rigorem.

Ca

cundi Paralipomenon indicat. Achaz vero e-
relicto Deo, idola Samariæ, quibus etiam suos
suos in sacrificium igni concremandos obt
erat, coluisse constat. Quamobrem Deus a-
mariā (quæ reges Israel, & Iuda memorator
simulacrorum superstitione fefellerat) in e-
pans, indignationem suam in ea processum
comminatus est. Populo etiam Israel præua-
tori, & principibus eius, qui eundem popu
fallaci suasionem ad colenda idola impulera
verbis in sequentibus captiuitatem, & in
tum affurum denunciauit.

Incipit Argumentum.

Micheas de Morasthi, cohæres Christi, vastationem annunciat filiae latronis, & obfidionem ponit contra eam, quia maxillam percusserit Iudicis Israel.

C A P. I.

Verbum domini quod factum est. Præmittitur titulus prophetiae. Humili & cohæredi Christi fit reuelatio, & de peruersis dogmatibus, & de ecclesia si aliqua peccata commiserit. Sermo Dei qui super prophetas descendit, fit quoque ad Michæam qui interpretatur humilitas, ad Michæam de Morasthi, qui vsq; hodie iuxta Eleuteopolim urbem Palestinæ non grandis viculus est: & interpretatur hæres: Pulchritudo autem humilitas quæ inter virtutes præcipua est, hinc spe hæreditatis Dei nascitur. Humilitas hic non intelligitur, quæ venit e conscientia peccatorum: sed quæ inter virtutes ponitur. Vnde dicitur: humiliamini sub potestate manu Dei. Et: Qui se humiliauerit, exaltabitur. Et dominus: Discite a me quia mitis sum, & humilis cordi. Quomodo ergo apud nos votiua, & quasi ad virtutis auspiciu imponuntur vocabula, verbi gratia, victoris, casti, pii, probi, & appellatiua vertuntur in propria: sic & apud Hebræos Michæas, & Abdias, & Zaharias, cæterorumque similia: ex virtutum vocabulo liberis a parentibus sunt imposta.

Micheas sicut in Hebraicam veritatem sextus est, vñ quasi in corde voluminis positus debet profunda continere mysteria. Sub Ozia cœperunt prophetae Hosee, Amos, & Isaias. Sub Ioathan filio Ozie incipit propheta Micheas, propheta etiam sub Achaz, & sub Ezechia sub quo trius captiuata sunt ab Assyrijs. Et quia primum Samaria metropolis 10. tribu captiuata est, deinde Ierusalẽ, pphe imponit titulus primo de Samaria, secundo de Ierusalẽ. Mystice per Samariam hæreses: per Ierusalẽ ecclesia signatur. Samaria enim fecit sibi de proprio sensu vitula aurea, pulchra in superficie, sed vitalem spiritum non habentes: & hoc in domo Dei, quod interpretatur Bethel. In enim recipiet Israel Deos, nisi qui de scripturis, & in domo Dei fabricari solent, & quamuis conciliabula sua vocentur Bethel, tamen post fabricationem idolorum, non Bethel, sed domus idoli iure vocantur. Theod. Per plures prophetas Deus eadem prædicat, ex graui, & inueterato morbo laborantes, propheta-

Incipit Micheas Propheeta.

C A P. I.

Verbum Domini quod factum est ad Michæam Morasthitem in diebus Ioatham, Achaz, & Ezechia regum Iuda, quod vidit super Samariã, & Ierusalem. Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius, & sit dominus Deus vobis in testem: dominus de templo sancto suo. Quia ecce dominus egredietur de loco suo, & descendet, & calcabit super excelsa terræ. Et confumentur montes, & prædicentem quæcunque futura sunt.

attendite dominum de templo suo vobis testificantem, & prædicentem quæcunque futura sunt. Hæreses inter opera carnis connumerantur. Quia ecce, Deus cuius natura clementia est, causa nostri cogitur sumere personam crudelitatis, cuius descensio est maiestatis eius ad inferiora decursus. * Ruper. Sensus est. Quia ecce Dominus recedet, & omne auxilium auferet a populo quondam suo, vbi, vel in quo ita notus erat, sicut quilibet in loco suo: inde egredietur, & palam fiet ex ipso malorum euentu, & perpetuæ captiuitatis, quod de illo tali loco suo, veraciter egressus sit, & recesserit. Quod autem dicitur: Et descendet, sic accipiendum est vt illud: Clamor Sodomorum multus est, descendam, & videbo, &c. Descendet itaque non bono illorum, sed sicut descendit visitare siue vlcisci peccata, quoniam & isti peccata sua sicut Sodoma prædicauerunt nec absconderunt. Et calcabit super excelsa terræ. Propter hoc ipsum quod excelsi sunt, id est superbiendo peccant, & peccando superbiunt: & quod valde damnabile est, estimatione sua extolluntur, cum conditione sua terra sint. Quid, n. superbit terra, et cinis? Eccl. 10. Confumentur montes, id est ipsi peccatores superbi apud semetipsos alti, quorum superbia in eo manifesta fuit, quod Ieroboam sibi proponentes, contempserunt humilem Dauid dicendo: Quæ enim pars in Dauid? Potest ca. 3. Prima adhuc in duas: quia primo ponitur comminatio pœna propter culpam idololatriæ, secundo propter culpam auaritiæ cap. 2. Prima in duas: quia primo ponitur comminatio pœna, secundo compassio propter e, ibi. Super hoc. Prima in duas: quia primo fit comminatio vniq; regno coniuncti, secundo regno Israel separatim, ibi: & ponam. Prima adhuc in duas: quia primo denunciatur pœna, secundo declaratur culpa ibi. In scelere, primo excitat ppheeta ad attentionem, dicens: Audi, po. secundo inuenit testimoniũ pro veritate dicenda, ibi. Et sit, &c. qui fallere non potest nec falli. 6 Dei, de celo empyreo, ibi cum eo sunt angeli sancti eius laudibus intenti. 7 Quia ecce, &c. Proprium enim ipsius Dei est parcere & misereeri, & ideo locus eius dicitur misericordia: a qua quodammodo videtur egredi quando punit secundum rigorem iustitiæ, vt dicit Rab. Sal. & talis egressus non est per motum localem, sed quia causa efficiens similitudinarie dicitur egredi in effectum, quando producit ipsum. 8 Et descen. puniendo peccata hominum peccatorum. 9 Et calcabit. non deserens alicui personæ propter eius magnitudinem, ideo subditur. 10 Et confumentur montes, id est maiores.

Incipit postil. vene. patr. fra. Nicolai de Lyræ super Michæam prophetam.

C A P. I.

Verbum domini. Hic incipit prophetia Michæa quæ in duas partes diuiditur, scilicet in proœmium, & tractatum: qui incipit: Audite. In proœmio primo notificatur auctor ex nomine, cum dicitur: Ad Michæam, & ex natiuitatis loco, cum dicitur: Morasthi. de Morasthi, secundo ponitur tempus prophetiæ, cum dicitur: in diebus Ioatham, &c. tertio ad quos facta est prophetia, ibi: Super Samaria, super regna 10. tribuum & duarum. Samaria autem erat metropolis in vno, & Ierusalem in alio. Audite. Hic incipit tractatus qui in duas partes diuiditur: quia primo propheta populo comminatur, secundo ipsum consolatur. 4. tamen diuisio non est præcisæ, sed tantum a plurimo. In prima enim parte ponuntur aliqua consolatoria, et in secunda aliqua desolatoria. Prima diuiditur in duas: quia primo comminatur pœnam propter culpam populi generaliter, secundo propter culpam maiorum specialiter,

MORALITER. Verbum do. Michæas qui interpretatur humilitas. humilibus enim diuina secreta reuelantur, Matth. 11. d. Abundasti hæc a sapientibus, & prudentibus, &c. Morasthi, qui interpretatur hæreditas, nam verè humilibus sunt cœlorum hæredes Matth. 5. a. Beati pauperes spiritum, &c. contum ipsorum est regnum cœlorum.

rum multitudinem verum, tandem aliquando ab impietate se abducerent, atque a malitia se abrumperent. Sic autem cœlestis Michæas prophetiam exorsus est. b. Audite populi, &c. Quoniam de Samaria, & Ierusalem dixit ad se a Deo omnipotenti verba facta fuisse, accommodatè non populum, sed populos in auditione excitat, duas tribus in duo regna diuisas non populum, sed populos nominat, atque adhortatur oēs illius terræ incolæ attendere dominum Deum testificantem, simulque a diuino tempore verba facientem. Aure audiendi audiant, Catholici, subuersi etiam attendant, & sibi caueant, ne vel isti vel illi patiatur quæ postea sermo Dei comminatur. O Samaria, & Ierusalem intelligite, &

attendite dominum de templo suo vobis testificantem, & prædicentem quæcunque futura sunt. Hæreses inter opera carnis connumerantur. Quia ecce, Deus cuius natura clementia est, causa nostri cogitur sumere personam crudelitatis, cuius descensio est maiestatis eius ad inferiora decursus. * Ruper. Sensus est. Quia ecce Dominus recedet, & omne auxilium auferet a populo quondam suo, vbi, vel in quo ita notus erat, sicut quilibet in loco suo: inde egredietur, & palam fiet ex ipso malorum euentu, & perpetuæ captiuitatis, quod de illo tali loco suo, veraciter egressus sit, & recesserit. Quod autem dicitur: Et descendet, sic accipiendum est vt illud: Clamor Sodomorum multus est, descendam, & videbo, &c. Descendet itaque non bono illorum, sed sicut descendit visitare siue vlcisci peccata, quoniam & isti peccata sua sicut Sodoma prædicauerunt nec absconderunt. Et calcabit super excelsa terræ. Propter hoc ipsum quod excelsi sunt, id est superbiendo peccant, & peccando superbiunt: & quod valde damnabile est, estimatione sua extolluntur, cum conditione sua terra sint. Quid, n. superbit terra, et cinis? Eccl. 10. Confumentur montes, id est ipsi peccatores superbi apud semetipsos alti, quorum superbia in eo manifesta fuit, quod Ieroboam sibi proponentes, contempserunt humilem Dauid dicendo: Quæ enim pars in Dauid? Potest ca. 3. Prima adhuc in duas: quia primo ponitur comminatio pœna propter culpam idololatriæ, secundo propter culpam auaritiæ cap. 2. Prima in duas: quia primo ponitur comminatio pœna, secundo compassio propter e, ibi. Super hoc. Prima in duas: quia primo fit comminatio vniq; regno coniuncti, secundo regno Israel separatim, ibi: & ponam. Prima adhuc in duas: quia primo denunciatur pœna, secundo declaratur culpa ibi. In scelere, primo excitat ppheeta ad attentionem, dicens: Audi, po. secundo inuenit testimoniũ pro veritate dicenda, ibi. Et sit, &c. qui fallere non potest nec falli. 6 Dei, de celo empyreo, ibi cum eo sunt angeli sancti eius laudibus intenti. 7 Quia ecce, &c. Proprium enim ipsius Dei est parcere & misereeri, & ideo locus eius dicitur misericordia: a qua quodammodo videtur egredi quando punit secundum rigorem iustitiæ, vt dicit Rab. Sal. & talis egressus non est per motum localem, sed quia causa efficiens similitudinarie dicitur egredi in effectum, quando producit ipsum. 8 Et descen. puniendo peccata hominum peccatorum. 9 Et calcabit. non deserens alicui personæ propter eius magnitudinem, ideo subditur. 10 Et confumentur montes, id est maiores.

ca. 3. Prima adhuc in duas: quia primo ponitur comminatio pœna propter culpam idololatriæ, secundo propter culpam auaritiæ cap. 2. Prima in duas: quia primo ponitur comminatio pœna, secundo compassio propter e, ibi. Super hoc. Prima in duas: quia primo fit comminatio vniq; regno coniuncti, secundo regno Israel separatim, ibi: & ponam. Prima adhuc in duas: quia primo denunciatur pœna, secundo declaratur culpa ibi. In scelere, primo excitat ppheeta ad attentionem, dicens: Audi, po. secundo inuenit testimoniũ pro veritate dicenda, ibi. Et sit, &c. qui fallere non potest nec falli. 6 Dei, de celo empyreo, ibi cum eo sunt angeli sancti eius laudibus intenti. 7 Quia ecce, &c. Proprium enim ipsius Dei est parcere & misereeri, & ideo locus eius dicitur misericordia: a qua quodammodo videtur egredi quando punit secundum rigorem iustitiæ, vt dicit Rab. Sal. & talis egressus non est per motum localem, sed quia causa efficiens similitudinarie dicitur egredi in effectum, quando producit ipsum. 8 Et descen. puniendo peccata hominum peccatorum. 9 Et calcabit. non deserens alicui personæ propter eius magnitudinem, ideo subditur. 10 Et confumentur montes, id est maiores.

Quod vi. quæ interpretatur custodiam domini, ideo per eam significantur prælati. Et Ieru. quæ pacifica interpretatur, ideo per eam religio significatur: Et de punitione istorum propter suam malitiam hic agitur, ideo sequitur. 7 Quia ecce. non per localem motum, sed per punitio-nis effectum. Vnde sequitur. 10 Et confumentur. id est principes, & prælati. MORALITER.

Potest intelligi quod propter scelera Iudaeorum dominus egressus de caelis per asinum humanitatem, reliquit domum eorum desertam, & venit super humiles de gentibus qui excelsi vocantur, & conuertit montes. i. dogmata philosophorum, & verè humiles consumuntur in aduentu Saluatoris bona contritione. Mysticè locus Dei, vel filius in quo est pater, vel sancti in quib. habitat Deus. hæc loca quæ habent Deum hospitem sursum cū Christo sunt posita. ab his descendit ad illos docendos, qui eum in monte audire nō possunt, & cōteret superbos in mundo: & montes, i. alii in virtutibus: ad illius paue-

Hieron. Remig.

† Propter præuaricationē.

† Quis fuit causa præuaricationis. Iacob? I quibus cō excelsum?

† Inutilis ciuitas euertenda.

A tes sub^o cū, & valles scinduntur sicut cera a facie ignis, sicut aqua quæ decurrunt in præceps. † In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israel. † Quod scelus Iacob? Nonne Samaria? Et quæ excelsa Iuda? Nonne Ierusalē? Et ponā Samariā † quasi aceruum lapidū in agro, cū platur vinea, & detrahā in vallē lapides eius. Et fundamenta eius reuelabo: & omni sculptilia eius conscidentur. Et omnes mercedes eius

^a Animæ corporibus infert. ^b Populi. ^c Humiliati. ^d Ut nihil lateat in eis mali. ^e Deum confutans est. ^f Ut auferatur omnis duritia. ^g Quam sustinere non potest. ^h Decem tribuum, & durum, quæ eum negauerunt. ⁱ Quæ Deum se adtere mentuntur. ^k Decem tribuum. ^l Id est, d. In patria, quæ in illa urbe topoli fiebat. ^m In e. no durum tribuum Ierusalem fecit excelsa idolorum. ⁿ Peccata eorum qui Deum contemuntur. ^o Christianorum: Christus enim de Iuda. ^p Peccata in qua in I. c. i. in. ^q Conciliabula hæreticorum. ^r Ut redigatur in tumulos. ^s Ut malum a iudicio. ^t Cum sit sita in montibus. ^u Quibus videbatur sita ex hoc mysteria facta, & firma habere dogmata. ^v Dogmata artifices sermone composita. ^w Opes quas ex fornicatione sibi reddi putabant.

& ad diuinam legem in templo instituti, in assiduis inquitantibus versabantur. * Rupertus. Ac si dicat. Non indiget ostensione scelus decem tribuum, quia notum, & publicum est. Ipsa Samaria scelus est, quia in omni regno cuius metropolis est, vitulos aurei publicè pro Deo coluntur, & ita prophete interfecit sunt sub Iezabel. & milititer Ierusalem metropolis Iuda templum Domini excelsum idolorum fecit, maximè quo Otholia filia Iezabel regnavit illi. d. Et ponam. Sicut Samaria prius adrauit vitulos, prius perit, prior destruitur venientibus Assyrijs. Tanta er subuersio vrbis, non solum ædificia corruiant, sed etiam fundamenta vsque ad extremum lapidem effodiantur. Cum per Samariam ecclesia hæreticorum a Deo separata soleat intelligi, minatur destructionem eius, vt Christi ecclesia plantari possit. Melius est e subuerti inutilem ciuitatem, & lapides quibus extructa fuerat in præceps detrahi, quam in mala edificatione nescire. Cum enim reuelata fuerint mysteria in quibus sita data, & firma videbatur, & idola pulchro sermone composita a viris ecclesiæ fuerint concisa, tunc ibi poterit vinea domini plantari, & gloria & diuitiæ quas de errore videbantur habere, igne Dei in nihilum rediguntur: sic intelligentes errorem suum, & in se reuerſi plangent in quibus prius fornicantes lætabantur: & ponent de pedibus quidquid mortiferum habebant, & vestimenta fornicationis projicient, vt ab his nudi Christi vestimenta suscipiant, & plangent de his quod fuerunt sub draconibus qui captus hamo in æternum lugebit: & quos in errore genuerant, sicut struthio iustis calcando relinquent. Idem Samaria ita lugebit, quia sermone Dei peccata errorum cognoscet, quem etiam vsque ad portas, id est, ad aures Iudæ intulit. Sed in mediam ciuitatem intrare non potuit, quia fidelem populum peruertere non potuit, vt cederet ab ecclesia Dei. e. Et omnes, &c. Omnes diuitiæ eius quæ diuersi reges comportauerant in ea, per ignem ad nihilum rediguntur.

B & valles id est, animæ corporibus depressæ a timore eius quidquid durum habuerint expellent, & ita fluent sicut aqua per præceps.

a *icut aqua*. sicut aqua prono cursu fertur in præceps, & sicut cera fluit ante ignem, ita omnis superbia impiorum domino veniente soluetur & defluet.

* Rupertus. Sicut aquæ decurrentes in præceps, sursum non reuertuntur, sic Iudæi per captiuitatem in Assyrios semel delapsi non reuocabuntur. Etenim Iudæi transmigratione in Babilonios ad tempus quidem reuocata, sed post modum sub Romanis omnino erat dispergenda decem autem tribuum captiuitas in Assyrios facta, nunquam erat vel est reducenda.

b *In Ier. re.* * Rupertus. Cum taliter de loco suo Dominus egressus fuerit, nolite existimare de populi, quod mutabilitate vltus sit, vel quod in eo culpa sit. *In I. Iere Iacob, &c.* Iacob per omne scelus præuaricatus est Israel per multa peccata fœdus Domini transgressus est, Deus autem fidelis, & absque vlla iniquitate.

Et quod dominus terribilis veniet ad mouendos montes, & valles resoluedas, est propter impietatem Iacob in conciliabula hæreticorum qui dicunt se custodes mandatorum Dei, & confessores eius nominis.

c *Quod scelus Iacob?* * Theodor. Impietatis modum per interrogationis, & responsionis modum demonstrat. Illi idolis Samariam compleuerunt, hi Ierusalem habitantes, &

Hieron.

Hieron.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et valles. id est, minores.
- 2 Sicut cera. &c. i. cito & absque resistentia, quia non potest resisti diuine virtuti.
- 3 In scele. hic consequenter subditur culpa, cum dicitur: In scele. Ia. i. propter scelus regni Israel, quod nominatur etiam Iacob, sicut Patriarcha Iacob fuit binominis.
- 4 Omne istud. i. pœna supradicta & subsequens continget, & de hoc scelere queritur, cum dicitur.
- 5 Quod scelus Iacob? Et respondetur.
- 6 Nonne Samaria? q. d. sic: & per Samariam intelligit idololatriam, quæ exercebatur in toto regno Israel, cuius metropolis erat Samaria, per regum potentiam: Ieroboam enim primus rex ad hoc induxit populum, vt habetur 3. Reg. 12.
- 7 Et quæ excelsi. vnde procedit idololatria quæ exercebatur in montibus regni Iudæ?

- 8 Nonne Ierusalem? q. d. x potentia regum Iudæ quorum des regia erat in Ierusalem, processit ista malitia. Salomon enim in Ierusalem edificauit templum idolorum vxoribus. 3. Reg. 11. quod fuit prouocati in idololatriam alijs. Postea vero Achab rex sacrilegum posuit in templo 4. Reg. 16. Et postea Manasse idola posuit in templo 4. Reg. 21. & sic potentia regum malorum duxit populum ad idololatriam.
- 9 Et ponam. hic consequenter ponitur comminatio pœne regni Israel separatim cum dicitur: Et ponam Samariam quasi aceruum lapidum. Per destructionem Samariæ metropolis in regno decem tribuum, intelligitur destructio totius regni, quod impletum fuit tempore Hosee 4. Reg. 17.
- 10 Et omnia sculptilia. vt inde aurum, & argentum aueratur.
- 11 Et omnes. id est, illa quæ non possunt bene portari a peccatoribus.

* 1 Combu

MORALITER.

- † 1 Et valles scilicet mali religiosi in humilitatis statu locati.
- 2 Sicut cera. &c. i. infernalis: ideo subditur.
- † Sicut aqua quæ defertur in præceps in inferni profundum.
- 3 In I. d. i. pro scelere superbiæ, eò quod Iacob interpretatur supplantator: superbi verò principes, & prelati alios volunt sub pedibus tenere.
- † Et in peccatis. i. malorum religiosorum, qui dicuntur domus Israel. eò quod per contemplationem debet uideri Deum, & ipsi per imitationem vident mundum.
- 5 Quod scelus Iacob. i. superbiæ.
- 6 Nonne Samaria? id est, ecclesia, eò quod Samaria interpretatur custodia domini: nunc autem in ecclesia maximè uiget superbia.

- 7 Et quæ excelsi. i. offensiones plebis Christianæ.
- 8 Nonne Ierusalem. q. d. sic: & per Ierusalem significatur ecclesia, cuius mali clerici, & religiosi suis exemplis de popularibus occasionem peccandi.
- 9 Et ponam. i. ecclesiam.
- † Quasi acer. per dissipatiouem morum, permissiuè tam.
- † Et detrahā in vallē. i. inferni.
- † Lapidēs eius. i. induratos iniquitatibus.
- † Et fundamenta eius. i. malitiam eius occultam manifestabo per pœnam apertam.
- 10 Et omnia scul. i. consiliarij mali qui interrogantur sicut idola.
- † Conscidentur. i. gladio diuine sententiæ punientur.
- 11 Et omnes. i. Simoniaci contractus.

7 Et

† MORAL

Quia de merc. Opus & multiplex suppellex q̄ in fornicatione idolorū congregata fuerāt, ducēt ad aliā meretricē. i. Niniūē, vt sicut in terra sua fornicati sunt cū idolis quæ egerāt, sic vadāt ad aliā terrā idolorū & fornicationis. i. ad Assyrios. *Rup. Vsq; ad mercedē meretricis, idē est

si dicat, vsq; ad nihil, quia merces meretricis p̄ nihilo est natur, testante scriptura, quæ dicit: Quia viciū scorti vix vnius mis est. Samaria velle meretrix fuit, quæ atim cōdita, prostituta est Baal sub Amadoratore, & Achabio ac successore. Quæ cōsa sic vaticinata propheta, vt dicitur lat verū esse, & imperfectum manere non posse quod loquitur. Vnde protinus sequitur. *Super hoc plulabo, &c.* Hoc sicut litera sonat, re-

intelligitur, & plangens, & vlulans p̄ instantē populū si captiuitatē, vestimentis quoq; spoliatus, & nudus inesserit, internum animi dolorem habitu corporis indiens, siue captiuandorū miseriam, quod & Esaiam quod fecisse legimus.

Super hoc. Lxx. Planget Samaria. s. hæretici cognoscens errorē suū. *Super hoc.* Dicta culpa & p̄na Samariæ, quia Ierusalem similiter peccauit, & similiter punienda erat, propheta sub persona Dei plangentis affectum inducit.

Faciā planctū. Sicut draco victus ab elephanto sibilat, & tunc struthio in memor ouorum relinquit in arena foecis suos calcados pedibus bestiarum, sicut in Iob legitur: ego dispoliatus a filijs, & nudus incedam, & hoc ideo quia plaga, id est, culpa & p̄na Samariæ veniet vsque ad adam & vsque ad portam Ierusalem.

Ruper. Hoc valdē dolenter pronūciat, & luctus & plangens suus p̄ populo illo nō sit p̄futurus siue exaudiēdis. Locigitur est, faciā planctū multa cōmiseratione dignū, nullaq; cōsolatione delinēdū. Nam, & si dolēt dracones vincunt, nō piū habēt gemitū q̄ cōpassionē prouocet, sed irā ardētis tumultū, & quē cauere oportet. Similiter si merēt strutiones, crudelitas imata manet, nec ad naturalem curam posteritatis, inanis stultitia stēti potest.

Quia desperata. Idcirco sic loquor, quia spes misericordiae a Domino, siue soluendae captiuitatis decem tribuū nulla est, dicente ipso per alium prophetam. *Quia nō addā vtrāq; miserrī domui Ier. iel.*

Ch. G. h. Hunc planctum & dolorem meum ne nunciet in Geth, quæ est vna de quinque vrbibus Palestine, ne ini-

inimici audita destructione Iudæorum lætentur. *Geth, D* torcular. Putant autem hæretici se de vinea domini vinū vitale exprimere, vnde extolluntur in superbiam. Ait ergo: Vos qui estis in torculari, & non domini. sed Sodomorū vinum bibitis, nolite extolli, sed relicto hoc torculari humiliamini sub Deo. Quod si etiam per Catholicos vinum vestrum exiccatū fuerit, ne doleatis, sed dū estis in domo pulueris. i. hæreticorum, quæ super arenā edificatur. conspergite vos puluere p̄nitentiæ & intelligentes vos capros a vitibus. transite ad virtutes quæ videbimini vobis

1 ^a Hazetes quas sibi formauerunt, & in quibus confidebant per ignem ad nihilum redigentur. **cōburentur igni. Et ponā omnia idola eius in perditionē,**
2 ^a Quæ putabant sibi sibi idola. ^b Anima fornicantis. ^c Hinc inde. **quia de mercedibus meretricis cōgregata sunt: & vsq; ad**
3 ^a Niniue. ^b Ad nihilum. **mercedem meretricis reuertentur. Super hoc plangam, &**
4 ^a Decem tribubus **vlulabo, vadā spoliatus & nudus. Faciā plāctū velut draconū**
5 ^a Sicut Samaria sub. erā est ab Assyrijs, ita Iuda & Ierusalem subuertetur a Chaldeis. ^b Samaria. ^c Quia errorem suum Samaria in ecclesia voluit inducere
6 **& luctū quasi struthionū: quia desperata est plaga eius, quā**
7 ^a Si cor doler, ora non habent lachrymas, sed dissimulate fletum. ^b In domo conuenire. **venit vsq; ad Iudā, tetigit portā populi mei vsq; ad Ierusal.**
8 **In Geth nolite annūciare, lachrimis ne plorētis. In domo**
9 ^a Cinere ruinationis. ^b Tantum ne inimicus audiat vocem tuam. ^c In. ^d c. **pulueris puluere vos cōspargite. Et trāsītē vobis habitatio**
10 ^a Vel Saphir. ^b Quia in captiuitate confusa est. ^c Ideo supprime vocem, quia non voluntate, sed cōactione transibis. ^d i. Samaria quæ iam erat quasi in fratribus captiuitas
11 **pulchrā, cōfusa ignominia. Non est egressa quæ habitat in**

lari humiliamini sub Deo. Quod si etiam per Catholicos vinum vestrum exiccatū fuerit, ne doleatis, sed dū estis in domo pulueris. i. hæreticorum, quæ super arenā edificatur. conspergite vos puluere p̄nitentiæ & intelligentes vos capros a vitibus. transite ad virtutes quæ videbimini vobis pulchri in prima habitatione: quæ iam est confusa per ignominiam quæ ecclesie inferebatur. Quæ ecclesia iam habitas

in exitu vestrorū dogmatū, & vitiorū, iā nō est egressa de terminis diuinarū scripturarū. Et ipsa accipiet planctum, quia dolet vos remanere in hæresi in qua videmini similes, & vicini veræ ecclesie quæ stat firma in fide. Quæ est dū vos plangit, infirmata est in bonū sibi, & repletur amaritudine pro vestro casu quia contigit per dñm ordinantē malū infidelitatis: nō intra portas Ierusalē quas custodiūt apostoli: sed in hæreticis, qui versantur ante portas Ierusalem, vt egredientes occidant, qui etiam faciunt tumultum, & confusum sonum vt occidant vagantes, & habitent Lachis, quæ interpretatur ambulatio: quia omni vento doctrinæ mouentur: per quos quasi per portam impietas intrat ad ecclesiam: Et quia populum separant a Deo iusto iudicio, dat Deus vel diabolus emissarios. i. dæmones, vt eis dominantur, qui sunt domus mendacij, & deceptionis. Sed ego educā hæredē i. fideles qui possideant domus vestras o hæretici, & hæreditas veniet vsq; ad Odollā, quæ interpretatur testimoniū hauritionis eorum, vt & tu de ecclesia Dei sis cū hauseris, quæ meruisti. *f* **In domo pulueris.** *Ruper. Nolite foras exire, sed in domo pulueris puluere vos aspergite. In domo ruente, cinere ruinatū vosmet asperfo: tantum vobis ipsi conspiciete. *g* **Et trāsītē.** Vel, Trāsīt a vobis habitatio Saphir: q̄ interpretatur pulchra: q̄ Samaria in pulchro & vberissimo loco sita: cui dñs sic. Trāsi in captiuitatē vt nō ostendas dolorē. *Remigius. O Samaria pulchra & fertilis, quia cōfusa es ignominia, sic trāsi. & sic perge ad captiuitatem, vt si potest fieri, vicinus quidem inimicus Allophilus sentiat. *h* **Non est egressa.** *Rupertus Si de Samaria hoc dicitur, sensus

NICOLAUS DE LYRA.
Comburentur igni. *Cum uerbis in quibus sunt.*
Quia de mercibus, id est, idololatriæ genijs, quia idololatria regnat in regno decem tribuum.
Et vsque ad. i. *Gentis Assyriorum idololatriæ.*
Reuertentur. *Reportauerunt enim pretiosa illius regni quasi pro mercede executionis diuinæ iustitiæ. sicut Ezech. 39. dicitur, & solia Aegypti data fuerunt Chaldeis pro debellatione Syri.*
Super hoc. *Hic consequenter ponitur compassio prophete super populum suum, cum dicitur: Super hoc plangam & vlulabo.* Est autem vlulatus vox confusa procedens ex magno dolore.
Vadam spolia. i. *laceratus vestibus. Iudæi. n. in dolore positi ves suas lacerabant, vt patet in multis locis veteris & noui testa.*
Faciā planctum. id est, *valde horribilem.*
Quia desperata. &c. id est, *non est remediabilis malitia eius, nec per consequens p̄na debita ad hoc sequens. Et subditur etiam*

alia causa cum dicitur.
9 Quia ve. malitia regni Israel, & similiter sequetur p̄na.
10 In Geth. *ne Philisthiæ lætentur de miserijs huius populi. Per talem modum David loquebatur in planctu super Saul & Ionathan filium eius. 2. Reg. 1. d. Nolite annun. in Geth, &c.*
11 Lachry. *ne. id est, signa tristitiæ in aperto non ostendatis, ne nuncietur Philisthiæ.*
12 In do. pulue. &c. *in secreto faciatis tristitiæ vestre signum.*
13 Et trāsītē vo. &c. *vos habitantes in regno x. tribuū quod est pulchre habitationis. Trāsītē. i. citò trāsibitis duēti in captiuitatē.*
14 Confu. igno. *habitatio vestra quæ prius erat pulchra, citò confundetur p̄ ignominia sibi illata, & quia aliqui conuinationes prophetarum deridebant tanquam frivolas, dicentes: Adhuc nō sumus ei. Et de terra nostra, ideo dicit propheta.*
15 Non est egre. id est, *quamuis Gens ista non sit expulsa, tamen est in vanis exeuudi.*

MORALITER.
Comburentur. Scilicet infernali.
Quia de. i. sicut turpiter sunt acquisita. ita punientur p̄na turpi.
Super hoc. Per magnum planctum prophetæ significatur q̄ bonus Christianus flere debet peccata ecclesie: & maxime propter hoc quod subditur.
Quia desperata est pla. &c. i. vsque ad populum ciuilem.
Nolite nuntiare in Geth. quæ interpretatur torcular, ideo significat religionē, in qua passio Christi debet in medi-

tatione haberi, per quam Christi sanguis expressus fuit in torculari crucis. Est igitur sensus: *Nolite nutare in Geth. i. vtinā ignoraret religiosi cleri malitiā ne imitent ipsā.*
11 *Lachrymis ne plo. &c.* vtinam nullo modo esset eis cognita, scilicet, verbo vel signo.
13 *Trāsītē vobis habit. pulchra.* id est, vos clerici mali, qui gaudetis in delectationibus huius mundi transibitis ad ignominiam confusam inferni.
15 *Non est egressa.* a vitijs per p̄nitentiam: ideo trāscat ad p̄nam.

sensus est. Nō est egressa q̄ habitat in exitu. i. ipsa Auryriæ captiuātis forib. sita est. Et statim vt mota fuerit. hostilē terrā ingredit̄. Sin aut̄ de Hierusalē, sensus iste est. Vos trā site iā habitatores habitationis pulchræ: Samariæ. Hierusalē aut̄ hac vice nōn egreditur, quæ tñ habitat in exitu. i.

† Quia doluit propter bonū habitatrix Maroch.

† Liga quadriga ad e uos velocissim s ò habitatrix. Hiero. † dabit dona in si Moreseth Geth.

4. Reg. 18. d. Isa. 36. a. & 37. b.

Iudic. 18. g

Quia doluit propter bonū habitatrix Maroch. **A** exitu. Plactū domus vicina accipiet ex vobis q̄ stetit sibi: quia infirmata est in bonū, q̄ habitat in amaritudinib.

B Quia descendit malū à dño in portam Ierusalem. † Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Lachis. Principiū peccati est filiē Sion, quia in tē inuenta sunt scēlora Israel. Propterea dābit emissarios super hæreditatē Geth, domus mendacij in deceptionē regibus Israel. Adhuc hæredē adducā tibi, quæ habitas in Marefa vsque ad Odollā veniet glōria Israel. Decaluare, & tōdere super filios deliciarū tuarū, dilata caluiciū tuū sicut aquila, qm̄ captiui ducti sunt ex te.

C Quia desce. Legitur rex Assyrius misisse Rabfacem de Lachis in Ierusalem, & capia Lachis transiuit ad oppugnandum Lobnam. vn de ait: Homini habitanti Lachis veniet tumultus & quadrigæ & equites Assyriorum. quia O Lachis quæ es ciuitas dedita idolis, per te quasi per portam venit principiū idololatriæ x. tribuum in Ierusalem: Nec tantum Lachis destruetur sed etiā metropolis Geth Palestinæ: quia mittet Assyrius emissarios, idest, latrunculos, & possidebit Geth urbem idololatriæ & mendacij, quæ fuit in supplā rationem regibus Israel.

D Adhuc hære. Nec solū Lachis & Geth pp̄ idololatriā vastabunt, sed et̄ Marefa & Odolla, q̄ Odolla gloriosa erat in vrbib. Israel, Marefa interpretatur hæreditas. Allūdēs ergo ad nomen, ait: O Gens q̄ habitas in Marefa adducā tibi

Plactū domus vicina accipiet ex vobis q̄ stetit sibi: quia infirmata est in bonū, q̄ habitat in amaritudinib.

Quia descendit malū à dño in portam Ierusalem. † Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Lachis. Principiū peccati est filiē Sion, quia in tē inuenta sunt scēlora Israel. Propterea dābit emissarios super hæreditatē Geth, domus mendacij in deceptionē regibus Israel. Adhuc hæredē adducā tibi, quæ habitas in Marefa vsque ad Odollā veniet glōria Israel. Decaluare, & tōdere super filios deliciarū tuarū, dilata caluiciū tuū sicut aquila, qm̄ captiui ducti sunt ex te.

Quia desce. Legitur rex Assyrius misisse Rabfacem de Lachis in Ierusalem, & capia Lachis transiuit ad oppugnandum Lobnam. vn de ait: Homini habitanti Lachis veniet tumultus & quadrigæ & equites Assyriorum. quia O Lachis quæ es ciuitas dedita idolis, per te quasi per portam venit principiū idololatriæ x. tribuum in Ierusalem: Nec tantum Lachis destruetur sed etiā metropolis Geth Palestinæ: quia mittet Assyrius emissarios, idest, latrunculos, & possidebit Geth urbem idololatriæ & mendacij, quæ fuit in supplā rationem regibus Israel.

Adhuc hære. Nec solū Lachis & Geth pp̄ idololatriā vastabunt, sed et̄ Marefa & Odolla, q̄ Odolla gloriosa erat in vrbib. Israel, Marefa interpretatur hæreditas. Allūdēs ergo ad nomen, ait: O Gens q̄ habitas in Marefa adducā tibi

tibi alios hēredes. i. hostes q̄ te possideant, & vsq; ad Odollā adducā illos hēredes. Vsq; ad Odollā veniet gloria Isra. Vsq; ad Odollā veniet gloria Israel, idest, illa captiuitas comprehendet etiam Odollam ciuitatem gloriae Israel. Decaluare, & ton. Alleg. Possunt hæc accipi de euerfione Iudæorum per Romanos. O Iudæe, quæ quondam apud Deum floruisti, modo clamaisti, crucifige, crucifige, pone comam gloriæ tuæ, quia non habes prophetas, nec propheta angelorum, legis doctores. Iste referri, & ad totum humanum genus. O anima humana, quæ prius in paradiso fruens deliciis, nunc in Babylonia captiuitatem rapta, & assume habitum poenitentis: & sicut aquila in exiliis volabas, planities plena sunt malis, nec leuas sanctas operationes ad Deum, sed oblita paradisi, cogitas agros agris iungere, quasi uo hominis corpusculo rura urbium non sufficiant, propter quod dominus grauisimum malum contra te contulit. Et quia gloria tua abrasa est, o anima cadens de paradiso per Adam, vel de ecclesia per tuum peccatū, mittentur sancti qui plorant te peccantē & non poenitentē, vident alios fornicatione, auaritia, vel homicidio perditos, & agros quondā sanctos Assyriis, & regi Babylonicis traditos in quibus Deus funiculum suum non extenderit. Decaluare, His qui Deum crucifixerunt hæc omnia contulerunt, quia in captiuitate per Romanos decaluati sunt, & omnia consilia quæ dormiente anima cogitauerunt, subuersa sunt statim, vt lux Christi & vltio apparuit, non leuauerunt manus ad Deum sicut Moyles, sed contra dñm, & domos & substantias pauperum rapiendo, propter quod Deus depressit eos captiuitate per Romanos, de qua non poterūt euadere, quia tempus malum est, sicut contra dominum Iesum mala operati sunt, sic perpetua captiuitate prementur, in qua obliti priorum peccatorum, de sola miseria sua cantabunt: quia terra per Moysen & Iosue funiculo distributionis fuit illis impartita, modo Gentibus per Romanos est diuisa.

Quia desce. Legitur rex Assyrius misisse Rabfacem de Lachis in Ierusalem, & capia Lachis transiuit ad oppugnandum Lobnam. vn de ait: Homini habitanti Lachis veniet tumultus & quadrigæ & equites Assyriorum. quia O Lachis quæ es ciuitas dedita idolis, per te quasi per portam venit principiū idololatriæ x. tribuum in Ierusalem: Nec tantum Lachis destruetur sed etiā metropolis Geth Palestinæ: quia mittet Assyrius emissarios, idest, latrunculos, & possidebit Geth urbem idololatriæ & mendacij, quæ fuit in supplā rationem regibus Israel.

Adhuc hære. Nec solū Lachis & Geth pp̄ idololatriā vastabunt, sed et̄ Marefa & Odolla, q̄ Odolla gloriosa erat in vrbib. Israel, Marefa interpretatur hæreditas. Allūdēs ergo ad nomen, ait: O Gens q̄ habitas in Marefa adducā tibi

Quia desce. Legitur rex Assyrius misisse Rabfacem de Lachis in Ierusalem, & capia Lachis transiuit ad oppugnandum Lobnam. vn de ait: Homini habitanti Lachis veniet tumultus & quadrigæ & equites Assyriorum. quia O Lachis quæ es ciuitas dedita idolis, per te quasi per portam venit principiū idololatriæ x. tribuum in Ierusalem: Nec tantum Lachis destruetur sed etiā metropolis Geth Palestinæ: quia mittet Assyrius emissarios, idest, latrunculos, & possidebit Geth urbem idololatriæ & mendacij, quæ fuit in supplā rationem regibus Israel.

Adhuc hære. Nec solū Lachis & Geth pp̄ idololatriā vastabunt, sed et̄ Marefa & Odolla, q̄ Odolla gloriosa erat in vrbib. Israel, Marefa interpretatur hæreditas. Allūdēs ergo ad nomen, ait: O Gens q̄ habitas in Marefa adducā tibi

Quia desce. Legitur rex Assyrius misisse Rabfacem de Lachis in Ierusalem, & capia Lachis transiuit ad oppugnandum Lobnam. vn de ait: Homini habitanti Lachis veniet tumultus & quadrigæ & equites Assyriorum. quia O Lachis quæ es ciuitas dedita idolis, per te quasi per portam venit principiū idololatriæ x. tribuum in Ierusalem: Nec tantum Lachis destruetur sed etiā metropolis Geth Palestinæ: quia mittet Assyrius emissarios, idest, latrunculos, & possidebit Geth urbem idololatriæ & mendacij, quæ fuit in supplā rationem regibus Israel.

Adhuc hære. Nec solū Lachis & Geth pp̄ idololatriā vastabunt, sed et̄ Marefa & Odolla, q̄ Odolla gloriosa erat in vrbib. Israel, Marefa interpretatur hæreditas. Allūdēs ergo ad nomen, ait: O Gens q̄ habitas in Marefa adducā tibi

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Planctum domus, &c. Domus vicina dicitur hic regnū duarum tribuum, quod immediate erat iunctum regno x. tribuum, & accepit malinam idololatriæ ab eo, vt dictum est: & per consequens occasionem pœnæ sequentis ac planctus.
- 2 Quæ stetit. captiuato. n. regno decem tribuum, regnum Iuda adhuc stetit propter bonitatē Ezechie regis, qui tunc regnabat 4. Reg. 17. Cui successit Manasses, qui fuit pessimus, ideo dicitur.
- 3 Quia infir. Posuit. n. Manasses idola in tēplo Dei 4. Reg. 21. Et quia ex hoc sequuta est destructio Ierusalē. 4. Reg. ult. ideo subditur.
- 4 Quæ habitat. propter destructionem ciuitatis & templo imminuentem.
- 5 Tumultus quadrigæ, &c. idest, quadrigarum.
- 6 Habitanti Lachis. Nomen est ciuitatis, quæ alio nomine dicitur Dan. Iud. 18. & est in termino aquilonari respectu terræ promissionis. Ex illa verò parte venit exercitus Chaldaeorum contra Ierusalem Iere. 1. c. Cum tumultu magno quadrigarum & armatorum timorem habitantibus incutientium. Et iuste ab illa parte incēpit pena sicut & incēperat culpa: quia in Lachis fuit posuim idolum Michæ à principio temporis Iuanicum, vt habetur Iud. 18. & inde idololatria processit ad terram x. tribuum: & de illa ad terram duarū. & sic dicitur: Principium peccati est si. &c.
- 7 Propterea. Iud referitur ad sequētia. Dicit Ra. Sa. q̄ Gethi cōfēderati fuerunt cum Phacee rege Israel ad veniendum contra regnum.

A D D I T I O.

† In cap. 1. Michæ ubi dicitur in Postilla: Quia ecce dominus egredietur de loco suo.

- 8 Dabit emissarios. s. rex Assyriorum: emissarios, idest, latrones ab eo missos.
- 9 Super hæred. ita quod per domos idem intelligitur quæ per hereditatem Geth, & quia non solum Geth fuit destructa, sed et Marefa & Odolla: ideo subditur:
- 10 Adhuc hære. inimicum terrā tuā accipientem & possidentem.
- 11 Adducam tibi. idest, Genti ibidem habitanti.
- 12 Vsq; ad Odollā. idest, confusio, quæ sic nominatur ironice sicut Michol dixit David 2. Reg. 6. d. Quam gloriosus fuit ex Israel hodie. i. quam vilis. Posset etiam aliter dici, quia dicitur Hebraice hic posita prout variè p̄uētiatur signat gloriā & ciuitatem. & in hoc secundo sensu est littera plana. Vsq; ad Col. quæ est de terminis Israel.
- 13 Veniet, grauitas, idest, destructio per aduersarios, ideo dicitur propheta.
- 14 Decaluare & ton. idest, insignium iustitiæ.
- 15 Super filios deli. idest, nutritos in delictis.
- 16 Dilata caluiciū. cuius plumæ cadūt quādo sunt nimis auerſi.
- 17 Quoniam captiui. cito ducentur in terram Assyriorum.

Ista expositio de egressu domini quam Postillator attribuit Sal. potius esset attribuenda glo. nostra, quæ super illud verbum dicitur de loco suo. idest, de misericordata ad iudicium.

C A P. II.

Vae qui cogi. * Rab Ionathan. Vae qui cogitant vt vim inferant & faciant quod malum est in stratis suis, praecoccupantes auroram, &c.

c Ecce ego cogito, &c. * Rupert. Videmus ita factum qa D decem tribus iugum Assyriae potestatis subierunt, de quo auferre colla sua nec pauerunt, nec pnt. Tribus aut Iuda in Babylonē ducta, de captiuitate quidem collum abstulit, sed rursus captiuantibus Romanis, collum suū iam

C A P V T I I.

Equi cogitatis inuile, & operamini malū in cubilibus vestris. In luce matutina faciunt illud, quoniam contra dominū est manus eorum. Et concupierunt agros, & violenter tulerunt, & domos rapuerunt, & calumniabantur virū & domū eius, virum & haereditatem eius. d circō hęc dicit dominus: Ecce ego cogito super familiam istam malū, vnde nō auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi: quoniam tēpus pessimū est. In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cū suauitate dicentiū: Depopulatione vastati sumus. Pars populi mei cōmutata est. Quomodo recedet a me, cū reuertatur qui regiones vestras diuidat? Propter hoc non

erigere, vel superbi ambulare non possunt.

d In die illa sumetur. &c. * Rupertus. Sicut mala operatisūt contra Dominum, sic mala captiuitatis perpetua sustinebūt & in tantam veniēt angustia, vt omnia eorum cantica, & psalmi vertantur in luctum, nihilque aliud nouerit loqui

Remigius. Operantur malum in cubilibus, id est, disponunt malē facere. definitio autem voluntatis pro effectu accipitur operis. prosequitur propheta, exponens quare illa quae cogitant agunt, & dicit.

* Concupierunt agros, &c. quae tum fuerunt, etiam modo quod est dolendum multis aguntur. Rupertus. Hos scriptura manifeste arguit, dum dicit: Dixit Hieroboam corde suo. Nunc reuertetur regnum ad domum David, &c. Et ex cogitato consilio dicitur duos vitulos, &c. quod nimis infelicitate ei, & ceteris rebus Israel successit. Et concupierunt agros, &c. Quod talibus sit vae, vnus pro exemplo satis est. Achab rex Israel, qui concupiuit vineam Iaboth, & quia noluit eam dare, calumniatus est eum cum vxore sua, &c.

a Proiecta aetatis. b Et non solum proiectiores sed & paruulos: qui propter aetatem erant digni misericordia visitant.

a Quia haec cogitatis.

a Tribum malorum Iudaeorum

a Quos captiuitas prelerit.

a Dicitur

a Templum meum, quod in vobis & in aliis gentibus habebam, mutabitur in ruinam.

a sibi forte distribuere.

a Operes impletis.

a Quia haec cogitatis.

b Penam grauem patientibus, qui ita premeri ne possitis colla leuare.

a Miserere reuertentur in canticum.

a Assyrus vel Romanus.

b Familia Israel super quam cogito malum non habebis partem in hereditate sanctorum.

b O familia Israel super quam cogito malum non habebis partem in hereditate sanctorum.

b O familia Israel super quam cogito malum non habebis partem in hereditate sanctorum.

b O familia Israel super quam cogito malum non habebis partem in hereditate sanctorum.

populus, nisi hoc.

Depopulatione vastati sumus, &c. Terram quippe repromissionis quae duabus, & semis tribubus sorte diuisa fuerat trans Iordanem, nunc Romano mensore genibus diuisa est, &c.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

* Theodoretus. His illatis cladibus, non modo vos lamentabuntur qui vestras calamitates audient: sed etiam epli causa de vobis alij narrabunt. Ac vero inter vos dicitis: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

c Ecce

is: Pars populi dimensa est in funiculo, &c. Ego illinc eiectus sum, & datam hereditatem non habeo: agros ad me pertinentes alij possident.

e Quomodo recedet a me, &c. Cuius virtute poterit repellere. ne

NICOLAUS DE LYRA.

C A P V T I I.

Vae qui cogitatis. Hic consequenter comminatur populo pro culpa auaritia. Et diuiditur in tres partes: quia primo ponitur comminatio, secundo, prophetae compassio, ibi. Utinam. tertio, populi consolatio. ibi. Congregatione. Prima in duas: quia primo propheta ponit populi culpam, secundo, comminatur poenam, ibi. Idcirco. Circa primum dicit.

Vae qui cogitatis, bona aliena rapere, quod est magis nocuum quam vire: secundum illud Aug. Lucrum in arca, damnum in conscientia, tulit vestem, & perdidit fidem.

Et operamini, operari disponitis: ideo subditur. In luce matutina. exequendo in opere quod disposuerant de nocte. Et quid sit illud subditur.

Et concupierunt agros, scilicet alienos.

Et violenter tulerunt, fraudibus & violentijs.

Et calumniabantur, persequendo pauperes in personis, & in bonis suis.

Idcirco haec dicit. Hic consequenter praedicat poenam, & secundo remouet falsam estimationem, bi: Ne loquamini, Circa primum dicitur: Idcirco, id est, propter dictam malitiam.

8 Ecce

* 1 Mittens

M O R A L I T E R.

Vae qui cogitatis. Michaeas prophetauit contra personas magnas, cap. praeced. hic propheta contra communitatem populi dicit. Vae qui. Isti sunt qui de nocte malitias contra proximos meditantur, & mane sequenti exequuntur. Et quae sunt illa, subdit di.

Et concupierunt. Propter quod subditur poena, cum dicitur. Idcirco haec, &c. Ecce ego. scilicet poena.

Vnde non, id est, non poteritis euadere.

Sumetur super, id est, cantilena de vestra miseria.

Cum suauitate, scilicet aduersariorum vestrorum de vestris miserijs gaudentium.

8 Ecce ego cogito, id est, super regnum x. tribuum.

9 Malum, scilicet poenam.

10 Vnde non, &c. quia erit graue quod non poteritis euadere.

11 Et non ambulabitis, scilicet, magis depressi & humiliati, vt captiui.

12 Quoniam tempus, scilicet, contra vos.

13 In die illa, &c. id est, communis derisio.

14 Et cantabitur canticum, ab aduersarijs vestris.

15 Dicentium, in persona vestra.

16 Depopulatione vastati. Theglathphalasar enim rex Assyriorum in parte deuastauit populum 4. Reg. ideo subditur.

17 Pars populi mei, &c. quia captiuauit partem populi, quo factus recessit ad terram suam. eius vero filius Salmanasar captiuauit residuum, & adduxit gentes extraneas ad possidendum illius regni terram 4. Reg. quod praecidens propheta dicit in persona populi sui.

18 Quomodo recedit a me, &c. quasi dicat quid valet mihi iste recessus.

19 Cum reuertatur, id est, cum citò sit reuersurus filius eius.

20 Qui regiones vestras diuidat? Gentibus alienis. ideo concludit propheta?

21 Propter hoc non erit. O Israel.

16 Depopulatione, &c. Hoc dicent in personis vestris Et per istam deuastationem populi Israel temporalem, significatur deuastatio spiritualis populi Christiani, de qua gaudent spiritus maligni.

17 Pars populi, scilicet Christiani.

† Commutata est, scilicet a ciuitate Dei in ciuitatem diaboli: & haec est pars peccatrix.

18 Quomodo recedit. Diabolus, n. aliquando cessat a tentatione, vt sic homo confidat de sua securitate, & tunc diabolus rediens proicit eum in hypocrisim, q̄ est grauior culpa: qa sicut dicit Hier. Simulata sanctitas, duplex est iniquitas.

21 Propter hoc, id est, non habebis partem cum electis.

† Ne

Gne vastet meum populum, cum nec ego velim repellere
A propter peccata populi, nec alius possit?
 a *Ne loquamini.* Et cū sitis ira captiuandi ò domus Iacob,
 nolite vos decipere, & ad contolationem mutuā dicere:
 Quia bonus est Deus, non immitet captiuitatem quam

d *Mulieres populi.* Nec solum hæc fecistis, sed etiā ma-
 nas olim delicatas captiuas ire fecistis. Vel per matro-
 vrbes Iudæe metaphoricè captiuatæ intelliguntur.
 * Ruper. Vel mulieres, homines infirmiores & pau-
 res intellige, quod eiecerunt de domo orationis in

† Ipsi stilla-
 bunt, ne stille-
 ris, propterea
 non stillabunt
 istis.

† o dicti.

† talia sunt
 opera.

† benefaciūt
 ei.

† ornamentū
 meum.

† corruptione
 fori valde.

† Si fuerit qd
 piā quiambu-
 let per vā vē-
 ti, & menda-
 cium mētius
 fuerit, dicēdo
 Stillabo tibi
 dei vino, & e-
 brietate, talis
 erit cōueniēs
 stillan. (i. pro-
 pheta) popu-
 lo isti.

erit tibi mittens funiculum fortis in cœtu domini. † Ne lo-
 quāmini loquētes: Non stillabit super istos, non compre-
 hendet cōfusio, † dicit domus Iacob. Nunquid abbrevia-
 tus est spiritus domini, aut † tales sunt cogitationes eius?
 Nōnē verba mea bona sunt cum eo qui recte graditur? Et
 e contrario, populus meus in aduersariū cōsurrexit. † De-
 super tunicam pallium sustulistis, & eos qui transibāt sim-
 pliciter conuertistis in bellū. Mulieres populi mei eiecistis
 de domo deliciarū suarum, a paruulis earum tulistis! lau-
 dem meam in perpetuum. Surgite & ite, quia nō habetis
 hic requiem. Propter immunditiam eius corrūpetur pu-
 tredine pessima. † Utinam nō essem vir habens spiritum, &
 mēdaciū potius loquerer. Stillabo tibi in vinū & in ebrie-
 tatē: & erit super quē stillatur populus iste. Congregatione

inuocabatur no-
 dñi, nimirum te-
 plo Hierosolym
 no, tenere cogit
 illud edictum I
 roboam. Nolue
 ascendere in Hier
 sed ue ad adorandu
 tulum in Dm. Ita
 ciendo muliere:
 paruul. & illis l
 me in perpetu
 idest, ignorante
 & errantem in
 rudinem fecisti
 malo perseuera
 vt nunquam rec
 rent a peccatis
 roboam.
 e surgite. My
 iubemur non p
 re requiem in re
 mundi; & ire
 dominum in p
 disum: Quod si
 luerimus, non i
 niemus hic veri
 quē, quia vbi
 stus nō lucet, ne
 quies. sed tribu
 est: & qui se hic

C NICOLAUS DE LYRA.
 1 Mittens funiculum. i. habens harditatem in promissiois
 terra: quia Genes illuc adducta manserunt ibi vsque post tempora
 Christi: vt frequenter supra dictum est.
 2 Ne loquamini. Hic consequenter excludit falsam estimati-
 nem populi credentis se non expelli de terra, quæ erat sibi data à do-
 mino, dicens: Ne loquamini loquen. inter vos.
 3 Non stillabit. i. pæna cōminata à prophetis nō cade' s' p nos.
 4 Nunquid abbreviatus. Sic. n. dicebant: Spiritus domini, i.
 eius voluntas, non est diminuta ad benefaciendum nobis, nec cogitat
 nobis facere qd dicūt propheta: Et subditur respōsio in persona Dei.
 5 Nonne verba mea bona sunt? i. verba mea pmissiua sunt
 & factiua boni illis qui incedunt via recta, & non malis hominibus:
 De quibus subditur.
 6 Et ecōtrar. i. cōtra me psequēdo me in mēbris meis. ideo subdit.
 7 Desuper tunic. Violenter & malè ab impoētib. se defendere.
 8 Et eos qui transibant. sine culpa.

Inptati applicant, graui contritione conterentur.
 f *Vtinam.* Et quamuis dixi vobis imminentibus Babo-
 nijs vel Romanis: Surgite & ite in captiuitatem, ne p-
 tis quòd gaudeam in annunciatione horum malorū,
 vtinam de spiritu meo qui falli posset, & non de spū
 Dei qui non mentitur, hoc prolatum esset, vt multitu-
 credens in filium Dei non traderetur æternæ captiu-
 Sed quia a spiritu Dei missus sum, prædico veritatem
 lo tibi sermonem, qui in modum vini te inebriat & or-
 ruere facit.
 g *Habens spūi.* Vbicunq; in veteri, vel nouo testam-
 spiritus sine additamento ponitur, in bonā partē acci-
 h *Cogitatu.* Et ne putetis me esse vatē solum modò cap-
 tatis, quā per spiritū Dei prædico: sciatis me esse etē vā
 illorū bonorū quæ per Christū in primo vel in secu-
 aduentu cœnatura sunt Qui in me vobis loquitur nō
 de virgine. Cōgregabo Iacob in vnā ecclesiam, in vnā
 fidē: & cū populo Gētū reliquias Israel in vno ouil-
 pulab

MORALITER.
 2 *Ne loquamini.* Ad literam: Filij Israel mali, non credebāt
 verbis prophetarum de sua punitione futura, & per istos
 significanter mali Christiani, qui prædicationes de penis
 inferni reputant fictiones, contra quos subditur. 4 *Nun-*
quid. Loquēs in sanctis suis. q. d. non, sed tpe suo habebit ef-
 factū. Cætera patent vsq; ibi. 8 *Et eos.* i. pacificè. 9 *Comer-*
istis. eos iugulando. 10 *Mulieres pop.* i. interfecistis viros

9 Conuertistis in bellum. inuadentes eos sine causa.
 10 Mulieres populi mei. Interficiendo viros earum cum
 delectabiliter vivebant.
 11 A paruulis earum. Quia orphani facti per vos: cogunt
 dolore clamare magis quàm laudare.
 12 Surgite & ite. i. de terra vestra citò ibitis in captiuitatē.
 13 Propter immunditiam. ex peccatis sapradictis.
 14 Corrumpetur putredine. s. gens ista.
 15 Utinam: Hic cōsequenter ponitur propheta compassio p
 malū populo suo superuenturū, dicens: Utinam non essem
 scilicet propheta in malis quæ prædixi.
 16 Et mēdaciū. i. qd illa quæ dixi nō euenirēt, non tamen sic.
 17 Stillabo tibi. idest, pænam venturam denuntiabo.
 18 In vinum. i. pæna abundantiam, quæ per potum frequen-
 designatur in scriptura, & potissimè Iere. 25. Accipere calicē.
 19 Et erit. i. sup populū istum Israel descendet pæna a me pr.
 20 Congregatione. Hic consequenter ponitur populi con-
 * vt st

earum. 11 *A paruulis.* quia me laudabāt de bonis: qui-
 sitis iuste per patres eorum ideo sequitur pæna cū dicitur:
 12 *Surgite.* s. cum diabolo & angelis eius. Sed quoniam
 nus vir de peccatis dolet quibus merentur sic dānar
 sequitur in persona viri boni.
 15 *Vtinam.* idest, vtinam vt malum quod video vel præ-
 dico super vos venturum, non veniret.
 17 *Stillabo.* i. nūciabo tibi vctura mala. 20 *Cōgregatio:* lud
 tyfc

culabo, & tanta erit multitudo, q̄ tumultuabuntur cōi voce bonum pastorem audantes, q̄ quā dux itineris p̄cedet eos, planās eis quāq; ardua. Quo p̄cedente, & iter dididente; transiit credulum peccatis

congregabo Iacob rotum te in vnum conducā reliquias Israel, pariter ponā illū quasi gregē in ouili, quasi p̄cus in medio caularū. Tumultuabuntur à multitudine hoīum. Ascendet. n. t̄ pandens iter ante eos. Diuidet & trānsibunt portā, & egredientur per eam. Et trānsibit rex eorū corā eis, & dñs in capite eorum.

1
2
3
4
5
6
7
cus per eum qui dicitur de mortali-
tate ad immortalitatem, & ipse qui est Pastor, ut rex & dominus trānsibit ante eos, & erit in capite eorum. Hæc omnia vel de primo vel de secundo aduentu possunt intelligi.

NICOLAUS DE LYRA.

post vinum mordificatiū infundatur oleū lenitiū. Et exponit qui partē istā de reditu captiuitatis Babylonicæ: Sed nō videtur nuenīter, dicitur q̄ dicitur hic. Congregabo. De captiuitate ue Babylonicā redierūt tantū dua tribus, & pauci de x. tribubus, q̄ aserāt manus regis Assyriorū, & postea habitauerūt in regno Iu, & cū duabus tribubus captiuati fuerūt & redierūt, nō tamen s. sed plures de illis & de illis remāserūt in Babylonia, detenti a ore vxorū quas ibi acceperāt & plis q̄ gēnerāt, & honorū tēpo lū q̄ acq̄sierāt. Preterea quia in fine dicitur. Et trānsibit rex oram eis, Redeuntes enim de captiuitate nō habuerūt regē ducē op̄ter qd̄ istud est referendū ad Christi tempus, Etā exponunt a- qui de cōuersione generali Iud. eorū ad fidē circa finem mundi. Et ad hoc litera satis applicari. Videtur tamē mihi cōueniētius ex- ni de cōgregatione patrū in limbo, & eorū edu- cione p̄ Christū s. cōgregatione cōgregabo Iacob totū. Hoc dicitur eo modo loquē

di quo maiores ciuitatis dicuntur tota ciuitas, propter q̄ factū eorū dicitur factū totius ciuitatis. Et q̄ secundū veritatē soli electi dicuntur de domo Iacob numero & merito, & omnes isti fuerūt ibi congregati à principio mundi vsq; ad resurrectionem Christi.
1 Pariter ponā illū quasi gregē in. Quia erant ibi à Deo cu- Roditi vsq; ad tempus Christi, quo inde translati sunt ad gloriam.
2 Tumultuab. à multi. hom. & c. Per hanc tumultuationē non intelligitur aliqua commotio quieti contraria, sed per eam scili- cet, designatur multitudo magna.
3 Ascendet enim, scilicet, ipse Christus, vnde dicit Ra. Sal. Ascendet enim, scilicet, Saluator eorum.
4 Pandens iter. Quia sua morte aperuit cælum.
5 Diuidet, scilicet, existentes in inferno, quia electis inde edu- cis reprobis remanserunt, ideo subditur:
6 Et transi. portam, scilicet, inferni inde egrediendo.
7 Et transi. rex, id est, dominus Iesus verus homo & verus Deus qui viuit & regnat in secula seculorū. Amen.

MORALITER.

que ad finē ca. exponunt aliq̄ de prosperitate in reditu optiuitatis Babylonicæ: Ego autē exposui literaliter de

bonis spiritualibus in aduentu primo Christi pp̄ qd̄ ex positio mea non solū literalis sed et̄ spiritualis est respe- ctu aliarū, nec occurrit conuenientior mihi hic ponēda.

recte gradietur.

ADDITIONO I.

In c. ij. vbi dicitur i possil Ne loquamini. Hic cōsequēter & c. Vbi nos habemus. Ne loquamini loquētes & c. i Hebr̄o ha- tur sic. Ne loquamini loquūtur: nō stillabit sup̄ istos, nec cō- hebēdet cōfusio, & ibi ē finis versus, & sequitur alius versus sic. Nū- did dicit domui Iacob: Nunquid abbreviatus est spiritus q̄i, & c. Et est sensus, q̄ illi de populo phibebāt p̄phetas veros ne phetaret, ut patet sup̄ Amos. vij. c. de quo dicit p̄pheta: Ne lo- damini, loquūtur, isti rebelles loquuntur prophetis: Ne lo- gamini. Quā prohibitionē fundabāt i duobus, Primo i cōmina- tione, dicēdo q̄ qui p̄phetaret sup̄ istos apprehēderet confusionē, & de hoc dicit. Nō stillabit super istos, i. nō p̄phetabit, & sic nō apprehēdet, scilicet, prophetantiē cōfusio: Et à sensu cōtrario, qui stil- lat sup̄ illos cōfunderetur. Secūdo fundabant prohibitionem suam p̄sumēdo de bonitate diuina, de quo dicit: Nūquid dicit domui Iob: Nūquid abbreviatus est spūs dñi, & c. quasi dicerent vn̄ glo. Qui alijs largus est in bonitate, nunquid nobis erit breuis? A quod respōdet propheta in persona Dei, Nōne verba mea bona sūt? & sic nō sunt dimittēda propter cōminationes. Nec est dicen- di spiritus domini abbreviatus esse, q̄a largitas bonitatis diuine est cōm̄is & iō cū dixisset: Verba mea sunt bona, subdit: cū eo q̄

ADDITIONO II.

In eod. cap. vbi dicitur in Poss. Vtinam. Hic cōsequēter poni- tur prophete compassio.
Vbi nos habemus. Vtinā: In Hebr̄. habetur q̄dā d̄ctio vno mō- signat idē q̄ vtinā, & alio modo significat idē q̄ si. Vnde in psal. vbi dicitur si populus meus audisset me, loco in illius si, poni- tur eadē d̄ctio sicut hic. Et scdm̄ hāc significationē, scilicet, vltimā sensus talis videtur esse. Dicebat. n. p̄pheta illis qui eū nitebantur prohibere ab actū prophetadi, ut eis ostēderēt, q̄ erat propheta ve- rus & nō falsus, q̄ si ipse esset vir nō habens spiritū scilicet, Dei: sed mendaciū potius loqueretur, tūc prophetaret pro aliquo lucro seu de- lectatione, de quo dicit, Stillabo tibi, i. prophetabo tibi, In vinū, & ebrietatē, i. propter aliquod lucrū delectabile, quia pseudo pro- pheta p̄pter ista consueuerāt prophetare, ideo subdit: Et erit super F- quē stillabit populus iste. vbi i Hebr̄o sic habetur. Et er. stil- la po. ist. q. d. talis stillator, scilicet, in vinū & ebrietatē erit perti- nens stillator populo isto, scilicet, qui mendacia potius volūt audire quam vera. Consequenter propheta ostendit se non solum esse pr̄enū- ciatorem malorum, sed etiam bonorum vbi oportebat, ideo subdit, congregatione, & c. Exponatur ut in Postilla.

CAP. III.

CAPVT III.

T dixit. Audite principes, Qui cum preiū non vltis sequi, nec vo- ceā meam audire: atlite cōminatio- nis hanc, scilicet, quod non estis digni scire iudicium Di, quod est abyssus multa, nec praua mēs vestra pene- tit profundam eius iustitiam. Sub metaphora leonis vel latronis crudelitas princi- pm̄ Israel describitur.

T dixit: Audite principes Iacob & duces domus Israel: Nunquid non vestrum est scire iudicium,

Sæuitia iudiciū in subiectos describitur & crudelitas. * Ruper. Primū hoc aduertendū q̄a lebes & olla in hoc differūt, q̄lebes os latū habet superius olla vētris angustias habēs, vētre dilata, & delebere qd̄ bulliēte difficile qd̄ manu edu- cit, de olla vero difficilius, vtrāque ergo angustia infeli- ciū hic intelligimus, quarū causā illi, id est p̄cipes & du- ces extiterūt, scilicet, & eā quā à Romanis feruentissima obsidi

NICOLAUS DE LYRA. CAPVT III.

T dixit, Audite. Hic consequēter propheta cōminatur p̄- nam pp̄ peccata maiorū, & primo specialiter, secūdo magis generaliter, ibi: Verūamen. Prima in duas, q̄a primō ponitur cō- mina-

minatio propter culpā in principum, secundo propter culpam pseu- do prophetarum, ibi. Hæc dicit, Circa primum dicitur:
2 Audite, id est, totius populi Israel.
3 Nunquid non ve. est scire iudi. quasi dicat ad hoc tene- mini qui habetis officium iudicandi.

* Qui

MORALITER.

di. Audite. Postquā p̄pheta arguit vulgariū peccata, hic consequenter arguit peccata maiorū populi Israel p̄ quos

quos significatur maiores Christianorum, Et primō ar- gunntur principes, cum dicitur: Audite. Sequitur:
3 Nunquid non. q. d. scire debetis nō solū speculatiuē. sed etiam practicē. & tamen contrariū est verū ideo sequitur. Qq

A obidione, & eam quam a malignis spūbus p̄pessuri erāt
 gehennali igne. Duplici nāq; (iuxta prophetā) cōr̄tione
 conterendi erant q̄ & Psalmista clarius distinguit, *tra-*
duntur in manus gladij, partes vulpium erūt. Et de Romana q̄-
dē obidione quasi de lebere nonnulli, Quis difficile sup-
ferunt: de gehēnā
aut angustijs, quasi a
de olle interioribus b
ut euadāt difficili,
imō q̄nō impossibi-
le est. multū disti-
milia, q̄nō & val-
de contraria sunt.

Nunquid non est ve-
rum. * Hier. Idest,

non meremini Dei
scire iudiciū, q̄ est
abyssus multa, & p-
fundū iustitię eius
mens praua non in-
uenit. Aut q̄nō po-
testis scire iudiciū

† operibus.

B Dei, qui odistis bo-
 nū & queritis ma-
 lum? qui detesta-
 mini sanctos paupe-
 res, & honoratis di-
 uites peccatores? Si-
 mulq; cōsideremus
 verborū significan-
 tiam, bona nō ama-
 re peccati est, quāti
 sceleris ēt odisse, &
 econtrario mala nō
 fugere vitij est, q̄tā
 impietatis est ēt dili-
 gentes inquirere?

† preparant.

† erubescen.

† verbum.

a Qui. Nota verbo-
 rum significātiā;
 Bona non amare, &
 mala non fugere vi-
 tium est quanto ma-

gis odisse bonum & amare malum.

b Qui violenter. Qui spoliatis pauperes & interficitis, &
 carnes eorum & ossa conteritis.

C Sicut nos sufficit illis spoliare subiectos sed & corpora
 duro imperio affligūt, & ossa cōterūt, vt quidq̄ i eis for-
 te & decorū erat, in feruētī olla contereretur, quā rex As-
 syrius succēdit tradētes diabolo & angelis eius gregē sibi
 cōmissum, sicq̄ venerit dies vltionis, nō audiētur a dño
 qui rogātes noluerūt audire, & qui auertūt faciē a pau-
 pere, faciē Dei auersam sentiēt: qui nō fuerunt reges, sed
 tyrāni: nec p̄positi, sed leones: nec magistri, sed lupi ouīū.
c Hec dicit. Hucusque contra malos principes sequens
 sermo est contra pseudo prophetas & doctores, qui polli-
 cendo scientiam, & adulando seducunt populum.

Fuerunt pseudo prophetæ in Israel, qui propter dona
 pacem nunciabant, & nihil dantibus, iram Dei venturā.

Hæretici sunt pseudo p̄phetæ nō missi à Deo, q̄ popu-
 lū quondā Dei seducūt & comedūt, vel munera accipiē-
 do, vel occidendo aīas, & promittunt pacē celestis beati-
 tudinis, dicētes: Nō oportet vt cōtineas, habē fidē & pro-
 missa Dei cōsequeris. Et si quis nō dederit in ore eorum
 illis

Hieron.
 P̄dicatium
 modernorū
 vulgi sub do-
 losā illusio.

illis qui vel nolunt credere, vel munera dare, minantur
 vindictā praelij diuini. Ideo, o hæretici, qui mētimini vo-
 habere prophetiā, & imitamini ecclesiā vbi estimatis esse
 visionē, ibi erit nox, & vbi tractatis vaticiniū prophetale,
 ibi eloquetur spūs immundus: quia occidet supra hmō-

† Non.

qui odio habetis bonū, & diligitis malum? qui violenter

tollitis pelles eorū desuper eis, & carnes eorum desuper of-

sibus eorum? Qui comederunt carnē populi mei, & pellēm

eorū desuper excoriarunt, & ossa eorum confregerūt, &

concederunt sicut in lebere, & quasi carnem in medio olle.

Tūc clamabunt ad dominum, & non exaudiet eos, & ab-

scondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter

egerunt in t̄ adinventionibus suis. Hęc dicit dominus, su-

per prophetas qui seducunt populum meum: qui mordēt

dentib. suis, & prædicāt pacem. Et si quis nō dederit in ore

eorū quidpiā. t̄ sanctificānt super eum praelium Propterea

nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis p̄ diuinatio-

ne. Et occūbet sol super prophetas & obtenebrabitur sup

eos dies. Et confundentur qui vident visiones, & t̄ confun-

dentur diuini. Et operient vultus suos omnes, quia non &

t̄ responsum Dei. Verumtamen ego repletus sum fortitu-

dine spiritus domini iudicio & virtute, vt annunciem Iā-

cob scelus suum, & Israel peccatū suum. Audite hæc prin-

lus, & Israel peccatum suum.

f Audite. Prius distincte malis iudicib. & post pseudo
 phetis cōminat^o est. nūc ḡraliter arguit & iudices & p̄se-
 do prophetas, & sacerdotes, & eos qui Dei notitiā
 habere pollicebantur, propter quorum scelera Sion
 ager aranda est, Ierusalem vt acernus lapidum ruitur
 mons templi in excellā syluarum futurus.

Ail. Nisi doctores ecclesie serauerint cor suū, vt i
 sis nō iudicēt secundū personas, abominatur iudiciū
 recta peruerūt. Possunt hæc ēt. intelligi de his q̄ scrip-
 ras prauis interpretationibus deprauāt. Hi edificāt Sō
 sanguinibus: q̄ nō idoneos ordināt ad regimē eccles-
 iā, quorū doctrina & vita scādalizatur ecclesia subdit
 rā, & cū debeāt esse os domini ad populum, voces doi-
 ni venditant, & de columbis in templo mercantur, qui
 dentur sibi prophetæ esse: sed quia pecuniā accipiunt
 prophetia eorum facta est diuinatio, quæ in diuinis sc-
 pturis semper in malam partem accipitur. Illi tamen
 domino seminare præsumunt, nec vltimos mala, sed
 mē causa eorum, locus quondā pacis impletur ruinis,
 templum Dei in habitaculum bestiarum conuertatur

† Non

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Qui odio habe. bo. & sic p̄tate data vobis a Deo abuiimini.
- 2 Qui violenter tol. pel. bona popul. rapiendo.
- 3 Et car. in p̄sonis affligēdo. 4 Qui comede. Per comestione.
- excoriationem, & ostium confectionem, & confessionem in lebere,
- dantur intelligi & varij modi, & exquisiti populū affligendi.
- 5 Tūc clama. ad do. cum ab aduersarijs affligentur.
- 6 Et non ex. iudicium enim sine misericordia fit ei qui non
- miseretur. 7 Hęc di. Hic consequenter ponitur comminatio

MORALITER.

- 1 Qui odio habetis. Et patet sententia: Et sequitur cum d̄r.
- 5 Tu clama. in afflictione tua. 6 Et non ex. secundum
- illud Prou. xxj b. Qui obturat aurē suā ad clamorē pau-
- peris, & ipse clamabit, & nō exaudietur. 7 Hęc di. Hic lo-
- quitur p̄ prophetas falsos veteris testam. ēt. per quos signi-
- ficatur falsi prædicatores noui, qui seducūt populū pecca-
- ta diuinitū excusantes p̄ q̄stū, qui mordent dentib. suis, d̄r-
- famātes eos qui nō tribuūt eis, & p̄dicāt pacē malis pro-

- propter culpam pseudo prophetarum, cōm̄ ueratur.
- 8 Qui mor. destrabēdo vitis prophetis. 9 Et præ. idest
- nunciant prospera illis, qui dant eis munera, abis autem aduer-
- 10. Propt. i. obscuritas ignoratiōe. 11 Vob. tribulationis &
- gustij. 12 Et occ. uis cognitiō veritatis, & claritas prophetati-
- ficiet eis. 13 Qui. s. verbū eorū, sed magis ab eis cōfictū. 14
- Hic cōminat̄ propter peccata omnium maiorū generaliter dice-
- 15 Ego reple. idest, spiritus Dei, qui d̄r. mihi constantiam ac-
- guendum vitia maiorum patentes, ideo subditur.

pter suam beneficentiam. ideo subditur pena, cū dicitur
 10 Propt. i. inferni poenæ tenebræ, t̄ Et conf. extrema
 fusione Et muratur hic modus loquēdi de secūda p̄se-
 ad tertīā. 14 Verūmta. Hic arguit propheta cōter oēs
 iores, per quē significatur p̄dicator constantis. iō d̄r: Verū
 arguendū cōstanter peccata maiorū ideo subditur: t̄
 potētī sup̄bo qui calcāt. Iacob nō sup̄plātor interpre-
 Et Ii. clero sup̄bo quā isti frequēter cōstituitur ind-
 in foro seculari & ecclesiast. iō subditur: Audite. Seq̄

Non debent ministri ecclesie propter pecuniam sua officia administrare: Nec tamen prohibetur quod ex officio suo debetur accipere, ad necessitatem, non ad luxuriam, alioqui culpa eorum in fine quando refrigescet charitas, & fides rara erit, vbi quondam erant amplae domus, & absque numero acerui frugum ibi parua vix erit caula, seruans specie laborum refectioem animarum non habentium.

Et super. Non intelligentes mala sua quasi sceleribus reimerent ciuitatem dei, se esse dei ministros iactabant dicentes: Deus est in medio nostri, & non venient super nos mala. *Propter hoc.* Verba huius prophetie idem completa, aspectus verum se probat. Pro sceleribus

leribus predictis, templo destructo, & domo Iudaeorum destructa angelis etiam a sua sede recedentibus, pro monte destructo, mons Dei eleuatus est.

* Hieronymus. Audiamus sententiam domini que sequatur. Sion & Hierusalem ac mons templi speculato

^aEpiscopi, presbiteri, diaconi. ^bEcclesie. ^cDuarum trium. ^dDecem tribus. **Audite hæc principes domus Iacob, & iudices domus Israel**

^aNon solum hoc facitis, sed etiam falsa iudicatis: scripturas deprauatis. ^bNec saltem parua iustitia remanet in ciuitate. **qui abominamini iudiciu, & omnia recta peruertitis. Qui**

^aCa de innocentium morte Christi, & apostolorum. ^bRapinis pauperum. **ædificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate**

^aSi quis de principibus iudicare videbatur quod rectum erat magis vendebant sententiam, ^bQuia non nisi accepto precio doceant populum. **† Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius**

^aNec responsa dei nisi pro mercede proferebant. ^bQui prophetare debebant. **in mercede docebant. Et prophetę eius in pecunia diuinabant**

& † super dominum quiescebant, dicentes: Nunquid non dominus in medio nostrum? Non venient super nos mala.

^aQuia non egistis penitentiam, & populus vitia vestra secutus est, sed maximo pro effusione sanguinis domini. ^bA Romanis hostili aratro diuidetur. **† Propter hoc causa vestri Sion quasi ager arabitur & Ieru-**

^aIn tumulos saxorum vertetur. ^bTemplum quondam nobile in cineres commutatum et habitatio ferarum. **salem † quasi aceruus lapidum erit, & mons templi in excelsa syluarum.**

rium, & visio pacis & templum Christi in consummatione, & in fine (quando refrigerit charitas, & rara fides fuerit) quasi ager arabitur, & redigetur in tumulos, ac erit in excelsa syluarum, siue in custodiam peccatorum, vt vbi amplae quondam domus erant, & absque numero acerui frugum, ibi vix parua sit caula seruans speciem ciborum refectioem animi non habentium.

NICOLAVS DE LYRA.

Audi qui habetis superiorem potestatem in temporalibus. Et iudi iustitiam in omnibus peruertentes. Qui ædificatis Sion: de substantia, & sanguine innocentum, condemnantes eos ad mortem, vt habeatis bona eorum. Principes eius in muneribus iniustam sententiam proferebant. Et sacerdotes eius in mercedibus, &c. Qui tamen ex officio tenentur docere, legem liberamente. Et prophetę eius, &c. i. pro pecunia mendacia confingebat. Et super domum domino requiem promittebant.

8 Dicen-

8 Dicentes: Nunquid non do. q. d. Veraciter Deus est in vobis, & ideo non habetis timere ab aduersariis.

9 Propter hoc cau. qui falsa promittitis.

10 Sion quasi ager. i. sic erit destructa, quod poterit arari propter defectum habitantium, quia propter promissa falsorum prophetarum Sedechias rebellauit regi Babylonis: & ex hoc sequuta est destructio templi & ciuitatis. 4. Reg. vii.

11 Et mons. quia in locis destructis, & derelictis longo tempore solent fruteta crescere, tempus vero captiuitatis durauit. 52. annis, secundum minorem computationem: in tanto tempore potuerunt bene crescere.

MORALITER.

Qui abominamini. id est, executionem iustitie. Qui ædificatis. Per Sion ecclesia, per Ierusalem metropoli regalis curia significatur. Et super. promittentes diuinam protectionem falso men.

9 Propter. Ad litteram: Propter peccata maiorum populi Iudaici Ierusalem fuit destructa: & similiter propter peccata maiorum populi Christiani, ecclesia spiritualiter per magna parte destructa est, & etiam corporaliter multum diminuta. nã in Aphrica & in Iudæa pauci valde remanserunt Christiani: vt dicitur, in Armenia sunt.

CAP. IIII. **Et erit in nouissimo. RuPERTUS.** Manifesta hæc de plenitudine gentium propheta, que nec intrat dum occitas contigit in Israel

CAPVT IIII.

^aVndecima hora, quando ad conducendum operarios Saluator venit. ^bIn fine seculorum. id est, tempore gratie. **† Et erit in nouissimo dierum mons domus domini paratus in vertice montium, & † subli-**

Israel dum sicut in isto supra scriptum est. *Nox illis pro visio ne est, & tenebrę pro diminutione.* Et occubet sol super prophetas, & obtenebrantibus

NICOLAVS DE LYRA. CAPVT IIII.

† Et erit in nouissimo, &c. Hęc est pars secunda principalis, in qua propheta principaliter denunciat consolatoria, maxime vt consolatoriu erat Christi mysteriu, & ideo propheta primò describit huius beneficij magnitudinẽ, secundò, iuxta hoc arguit malorum ingratitude, cap. 6. prima in duas, quia primò describit prophetam conditionem corporis, secundò, capitis. cap. seq. Corpus autem mysticum Christi est ecclesia: cuius primò describit conditionem, secundò annorum persecutionem, ibi: Nunc quare. Circa primum sciendum, quod pars ista ab Hebreis, & Latinis exponitur de tempore Christi, varie tamen. Quia Iudei dicunt adhuc Christum venturũ, is autem dicimus tempus, sui aduentus præteritum. Et ad confirmationem sui erroris accipiunt Iudei aliqua argumenta ex hoc loco. primo quia dicitur hic.

Et erit, &c. Tempus vero Iesu Nazareni non fuit nouissimum, vt patet, quia post eius mortẽ fluxerunt multi anni: ergo Iesus Nazareus non fuit Christus, sed adhuc expectatur venturus. Item quia subicitur: Et erit mons domus domini. quod nõ est adhuc factũ, quia mons Sion nõ est in aliquo eleuatus, & sunt multi montes illo altiores. & quia sequitur. Et occident gla. Et sequitur. Et discent. Post vero

vero tempus Iesu Nazareni fuerunt bella graua, & potissimum in Iudæa quando per Romanos fuit destructa, ergo &c. Ista vero argumenta & aliqua alia solui, Isa. 2. vbi consimilis litera ponitur: potest tamen aliquid repeti. Ad primum dicendum quod tempus noue legis dicitur nouissimum, quia non succedet ei alia lex sicut successit legi Moisaicę: & secundum hoc dicitur. Ioan. 2. c. Nouissima hora est. Item Genesis. 49. a. Congregamini, vt annunciem vobis quę ventura sunt in nouissimis diebus. Et tamen secundum Hebræos sunt impleta diuisa. ab ingressu terrę promissionis sub Iosue pro maiori parte, vt ibidem fuit dictum. Secundum soluitur etiam per dictum Ra. Sa. qui dicit, quod illa eleuatio non est intelligenda corporaliter, sed quia debeant ibi fieri mirabilia. Quod fuit adimpletum quando Christus Deus & homo fuit ibi presentatus in templo. Ibi etiam pestea predicauit, & multa fecit mirabilia sue diuinitatis ostensura. Ibi etiam super apostolos spiritum sanctum misit in signo visibili, quod fuit mirabile maximum. Ad tertium patet infra. Igitur exponatur hæc litera de promotione ecclesie, sicut & fuit exposita. Isa. 2. a. Et erit in nouissimo dierum: id est tempore gratie, quod est nouissimum, vt dictum est.

2 Mons domus domini. præparatus in vertice montium. per mirabilia ibi facta maiora quam alibi, vt dictum est.

* Et

MORALITER.

† Et erit in nouissimo. Capitulum istud, & quintum literaliter exposui de profectu ecclesie sub eius capite domi

no nostro Iesu Christo, propter quod hæc expositio non solũ literalis est, sed etiam spiritualis: & ideo ad alia pertransco. Et quia non occurrit mihi alia conuenientior hic ponenda.

bus est super eos dies, & propterea Hierusalē redacta in aceruum lapidum qui ex ijs gladio super fuerant captiui ducti sunt in omnes gentes & ipsæ quidem gentes quarū salus prænnunciatur manifestis nominibus exprimuntur dicendo, & fluent ad eum populi, &c.

Omnia scripta prophetarum ad cōparationem prophetie de aduentu Saluatoris humilia sūt, nec vsque ad verticem montium pertingētia. Ad conuersationem enim Christi vniuersa vita hominum comparata cāpi dicuntur, & valles.

* Theod. Lex enāgelica, cum ab Hierusalē veluti a fonte quopiam incepisset, per omnem terrarum orbem peruagata est, cum fide accedentibus irrigationem adferens. Tum etiam videas in medijs vrbibus, & pagis, & agris, locisque desertis edes sacras exædificatas, magnitudine & pulchritudine præcellētes, vt ipsi montibus editissimis insigniores sint & magis cōspicua Tempora dæ-

monum in eis olim ædificata funditus deleta sunt. Dei vero templa, & multitudo, & pulchritudine ad similitudinem propius syderibus cœli accedunt.

C Venite ascendamus ad montem. Ideo ascendamus, vt doceat, vel per Angelos præsidentes ecclesiæ, vel per scripturas.

* Remig. Opus est ascensione, si velimus ad Christū peruenire. Domus Iacob est ecclesia columna, & firmamentū veritatis. Quare autē ueniant, addit, Docebit nos, p̄ Doct. & pastores, qui præsident ecclesiæ, quos Ioan. Angelos vocat: siue p̄ scripturas, q̄ ostendūt viam Dñi. i. Christum, q̄ dicit, Ego sum via, &c. Et ambulabimus in semitis eius. i. sequemur, & imitabimur Apostolos, qui sunt semitæ eius per quos credimus in Christum, Quia de Sion, hoc est, de primitiua ecclesia. exhibet lex. spiritualis, hoc est, prædicatio Euangelica ad Gentes. Et Verbum Domini, hoc est filius patris, de Hierusalē, de Iudæa, ex qua carnem assumpsit. Et iudicabit populos multos. quia pater non iudicat quemquā, sed omne iudicium dedit filio. Et corripit gentes, &c. hoc est, populum. & sapientes seculi. Iudicat autem populos, discernendo qui sint saluatione digni, & qui indigni.

b Et concident. * Ruper. Nonne istud choruscane Euāgelio Christi passim p̄ populos, & gētes factū esse legim⁹, dū viri prius ingeti, & bellicosi, depositis armis, & ipso habitu immutato, insignia ferunt euangelicæ pacis, alij ad cœno-

cœnobialē, alij ad hæremiticā vitam cōuersi? Nonne & sacerdotalis ordo, sic & gladios & lanceas concidit, vt ne saltem manib. atrectare licitum sit? Non sic erant antequam innotuisset iste mons domus Domini.

* Iustinus martyr. Nos Christiani ex gentibus per præ-

dicationem Apostolorum Iesu, profectorum a Ierosolymis, pietate cognita ad Deum Israel cōfugimus, & omissis bellis ac munitis cœdibus, prosequimur; arma bellica vertimus in feramenta rustica, recusis gladijs in vomeres, & lanceis infalces, vt colamus religionem, iustitiam, charitatem, & dem, spemque in patre crucifixi, &c. Alleg. p̄ fidē Christi ira effrenata, & cōiucia deponunt vt ponat quisq; mnum suā ad aratrum nec respiciat potergū: vt confractiaculis contumeliorū mittat spiritulem fructū. Nempugnet cōtra alij quia legitur Beati p̄fici: Nemo pugne subuertere audito-

res: quia tēpus plantæ est. Sedet vir sub vinea, vt premat vinū, quod leuificat eum. & sub ficu, vt inde dulcia poma Spiritus sancti decerpit. Ante natiuitatem Christi totus orbis plenus erat sanguine. Roma etiam ciuilib. bellis dilacerabatur. Postquam verò ad imperium Christi singulare imperium Roma sortita est, Apostolorum itineri peruius factus est orbis, apertæ sunt eis portæ vrbium, & ad prædicationem vniuersi Dei singulare imperium constitutum est. **c** In die illa. Hæc vera sunt de primitiua ecclesia Iudæorum de qua Apostoli per quos vna die quinque milia & alia die tria milia, & postea multa milia crediderunt. * Theo. Si Iudæorū regnū in Sion permanisset, & a fiduē aeterna Dei procuratione curarentur, iure hæc si prophetiam arripere. Sin autem extinctū est longissimeque habitantes ab Ierusalē feruunt in extremis terris, Dei procuratione denudati, ne amplius nugas sub nobis proferant, veritatēq; doctores veritati patrociniuntur. Contra autē, et eiectā animas pietati seruientes vocat propter quas vngentium Dei, Verbū carnis assumptum in terris uisum, cū hoībus uersatum est. Horū testis ad Iudæos uerba faciens. Non est opus medico ualentibus, &c. Non ueni uocare iustos, sed peccatores, &c. Idcirco publicanum & meretricem, & latronem congregans, & eorum merces in melius mutans, Ecclesiam constituit, cui imper ex hoc nūc. & vltq; in seculū. Possunt hæc de aīa humani intelligi, quæ ante aduentū Christi quasi irronea ouis u-

a Qui apparuit in forma serui super omne nomen exaltabitur. **b** In morem fluminum multæ iurbe congregabuntur Iudæorum. **c** Credere in eum.

a De omni natione quæ sub cœlo est. **b** Ad vexillum parib. inuoluit te prouocantes. **c** Ascensione opus est, vt quis ad Christum valeat peruenire.

a Ecclesiam Saluatoris. **b** Ego sum via.

a Credimus in Christum per apostolos. **b** Ad Gentes. **c** Spiritualis.

a Sermo prædicationis. **b** Pater uirne iudicium dedit filio. **c** Iudæos, qui salutare digni, vel indigni.

a Non iudicabit, sed comprehendet sapientes in astutia eorum, & cognoscer cogitationes sapientium, quia vanæ sunt.

a In eius aduentu omne studium bellicandi conseruatur ad pacem.

a Nemo pugnantis necessitate pugnare dicitur. **b** Tanta erit requies, vt non solum in uerbis, sed etiam in oculis, & agens quisque securus fiat.

a Et hoc fiet. **b** Cuius uerba sunt uera, cuius uicere est facere.

a Omnibus nationibus euntibus in suum errorem nos ad montem, qui est Deus, ascendamus.

a Quia lucebit sol iustitiæ.

† vnusquisq;

† Soph. 3. d.

1. Tim. 3.

Apoc. 1. 2. 3.

Ioan. 14.

Ioan. 5.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et fluent ad eum po. &c. Quod uidemus impletum per orbem in conuersione gentium.
- 2 Et docebit nos de uis suis, quantum ad præcepta.
- 3 Et ibimus in se. quantum ad consilia Euangelica.
- 4 Quia de sion egre. lex &c. De Ierusalē enim processerunt apostoli alijque discipuli ad prædicandum per orbem fidem Christi, &c.
- 5 Et iudicabit inter po. mul. iudicio discretionis, aliquos uocando ad fidem & gratiam, alijs omissis suo iusto iudicio, licet nobis occulto.
- 6 Et concident gladios suos in vomeres, &c. Christus enim fuit natus tempore maxima pacis: propter quod tunc fuit descriptus vniuersus orbis, Lu. ij. Et durauit illa pax per longum tempus, propter quod in multis partibus plura arma bellica quæ pro tunc non erant necessaria, conuersa fuerunt in instrumenta agr. ulturg apta.

- 7 Et non discent ultra belligerare. Istud ultra, non impletat semper perpetuitatem a parte post, sed aliquando tempus determinatum, & aliquando non multum longum, sicut. 4. Reg. 6. e. nō uenerūt ultra latrones Syriæ in terram Israel. f. temp illius regis, & Elisei: tamen postea multoties uenerunt.
- 8 Et sedebit vir subtus vi. su. &c. i. habebit pacem, & scietatem. Et hoc impletum est in ecclesia a tempore Constantini, beati Siluestri.
- 9 Quia omnes po. a fide Christi alieni.
- 10 Ambulabunt vnus. in no. Dei sui. quia per longum tempus post mortem Christi diuersæ Gentes diuersa idola coluerunt.
- 11 Nos autem ambulabimus in nomine domini, & scilicet Iesu Christi.
- 12 In ætern. & vlt. id est, ultra omnem mensuram quantum que longam.
- 13 In die illa. id est, tempore gratiæ, quod dicitur dies. 2. Ro. 1. Nox præcessit, dies autem appropinquauit.

rijs erroribus, & vicijs serui erat, sed diu attrita, tandem humeris pij pastoris ad montem pristinum est relata. **a** *Et tu turris gregis.* Dicto q̄ per aduentum Christi credētes tam de Iudæis quam de Gentibus in ecclesia congregandi, & saluandi sunt, supponit, q̄ propter extirpationē infidelium, Iudæorum templum, & tota Ierusalem erat destruenda. Et sub figura captiuitatis q̄ per Babylonios ventura erat, loquitur de destructione facta per Romanos.

Vinea domini domus Israel est, in qua edificata est turris, & torcular, i. auxilia angelorū. Ad hanc turrim venit Christus, qui prima potestas eius fuit, tēpore Patriarcharū, ubi quo veniente in carne, fuerunt Apostoli secunda potestas vineæ. Venit autem hęc potestas, vt ne ea credentes faceret in regnum.

Quidam per turrim tenebrosam, & filiam Ierusalem, intelligunt celestē Ierusalem, quæ tamdiu squalet, quamdiu filij eius non relucuntur ad eam, nec habet consiliarium, sed dolores arturientis, dum tot filios suos videt interfici.

Theodo. Itaque mirificus Esaias Hierusalem nominat cum dicit, *Plantum vineam Sorech, & turrim plantauit in medio eius*, templum sic appellans, per quod custodire vineam arbitrabatur. Hanc Michæas turrim caliginosam

sam, & squalidam vocat, propter habitantium impietatem. Nam cum legibus Dei reipublicæ temperatæ nitorem inquinarent, iniquitatem veluti squalentem, & fordidam domum quandam introduxerunt: hisque præterea minatur Babyloniorum exercitum, quorum gubernacula statim vt Nabuchodonosor suscepit, bellū mouit, tercio anno Ioachim

a Ad vnam Deum, ad vnam fidem. **b** Quæ maiè ambulauerat, cuius pes scandalizatus fuerat ab eis. **c** Cui dederam libellum repudij.

gabo claudicantem, & eam quam eieceram colligā, & quā affixeram consolabor. Et ponam claudicantē in reliquias

a Variis captiuitatibus. **b** Vel tradideram diabolo, & angelis eius. **c** Non dixit, ponam claudicantem totam saluam, sed in reliquias, vt reliquie & electio saluæ fiant.

a Sub iugo legis vel peccati. **b** Quam nec gladius nec tormenta separant a charitate Christi.

a Multas gentes & reliquias claudicantes. **b** In ecclesia, in specula virtutum.

a A presenti seculo vsque in futurum. **b** Quondam munimentum gregis nunc est tenebrosa, ex quo coloni interfecerunt filium patris familiaris. **c** Quæ turris est filia Sion. Vel, vt Symmachus refert, ipsa est filia Sion, & vsque ad hanc venit Deus, vel potestas prima quæ potestas est regnum filie Sion.

a Scilicet.

a Et cum ad te veniat dominus, & prima potestas & regnum. **b** Cum hæc omnia habeas tuo vitio, nec regis nec consilij mercis a auxiliū.

a Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

a Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

a Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

a Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

a Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

1 **g**abo claudicantem, & eam quam eieceram colligā, & quā affixeram consolabor. Et ponam claudicantē in reliquias
2 **a** Variis captiuitatibus. **b** Vel tradideram diabolo, & angelis eius. **c** Non dixit, ponam claudicantem totam saluam, sed in reliquias, vt reliquie & electio saluæ fiant.
3 **a** Sub iugo legis vel peccati. **b** Quam nec gladius nec tormenta separant a charitate Christi.
4 **a** Multas gentes & reliquias claudicantes. **b** In ecclesia, in specula virtutum.
5 **a** A presenti seculo vsque in futurum. **b** Quondam munimentum gregis nunc est tenebrosa, ex quo coloni interfecerunt filium patris familiaris. **c** Quæ turris est filia Sion. Vel, vt Symmachus refert, ipsa est filia Sion, & vsque ad hanc venit Deus, vel potestas prima quæ potestas est regnum filie Sion.
6 **a** Scilicet.
7 **a** Et cum ad te veniat dominus, & prima potestas & regnum. **b** Cum hæc omnia habeas tuo vitio, nec regis nec consilij mercis a auxiliū.
8 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
9 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
10 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
11 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
12 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
13 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
14 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
15 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
16 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.
17 **a** Rex, & magni consilij angelus saluator qui perijt pro populo non credente.

rum prudentiam, & regnum regum nihil tibi auxiliaturum. Ergo vt mulier vicina ad pariendum dolores suscipit, & perinde vt illa impendit mala conspiciens, te dolum aculeis vexa. Hac vrbe te expelli oportet, atque cum abduceris hinc, inter faciendum iter, vt casus feret, diuersari oportet in agris, item diutissime habitare in regione Babylonia, longoque post tempore libertatem assequi, & in patriam redire.

2 Dole

NICOLAVS DE LYRA.

Congregabo claudi. i. Gentilitatem, quæ distortè inceserat idololatram.

Et eam quam eieceram. quia legem non dederat Gentilib. & sic quodammodo eos eiecerat.

Colligam. in ouili ecclesie per apostolorum prædicationem. videtur tamen quod melius exponatur hæc litera de gente Iudæica tantum ad illam partem quæ adhæsit Christo, cum dicitur. Congregabo claudicantem. i. gentem Iudæicam, quæ dicitur claudicans antiquo. 3. Reg. 28. d. vsque quo claudicatis in duas partes. Et similiter in aduentu Christi claudicauit, quia aliqui adhærent sibi sicut vero redemptori: alij autem reputabant eum decepto, vt patet ex decursu Euangelij. Et eam quam eieceram dimittent errare per diuersa vicia. Colligam. intra Christi ecclesiam.

Et quam affixeram. s. per Chaldæos, & Græcos, & Romanos, & subintelligitur. Consolabor.

Et ponam claudicantem in reliquias. quia pauci de Iudæis adhæserunt Christo respectu ad hærentium aliorum.

Et eam quæ laborauerat. Hoc dicitur de primis credentibus, cum Christo fuerunt in labore, & afflictione, & post mortem eius, vt patet in Actibus apostolorum in pluribus locis.

In gentem robustam. quia tolerabant afflictiones, & termē non solum patienter, sed etiam gaudenter, Act. 5. g. Ibant apostoli gaudentes a conspectu concilij: quoniam digni habentur pro nomine Iesu contumeliam pati.

Et regnabit dominus super eos in mon. Sion. i. in ecclesia, quæ dicitur mons Sion, eo q̄ ibi Christus fidem catholicam prædicauit, & Spiritus sanctum super apostolos misit.

Ex hoc nunc & vsq; in æter. quia statui ecclesie militantis scedet status ecclesie triumphantis, cuius non erit finis.

Et tu turris gregis. i. templum, quod erat factum ad modum turris. Et dicitur gregis, quia in atrio iuxta templum immolabantur greges in altari holocaustorum.

Nebulosa filia Sion. Ex nebula sumi consurgente de holocaustis quæ totaliter incendebantur ad honorem diuinum.

Vsq; ad te. i. redemptor. Quod impletum fuit, quando ibi oblati sunt & prædicauit: Et subditur conditio venientis, cum dicitur.

13 Et veniet pote. ratione sua deitatis.

14 Nunc qua. Hic consequenter ponitur ecclesie persecutio. Sciendum tamen, q̄ aliqui residuum huius capituli vsque ibi. Nunc vastaberis, exponunt de deductione Iudæorum in Babylonem, & reductione. Et litera satis potest applicari vsque ibi. Surge, & trituram. Sed ultra non potest bene applicari: quia redeuntes de captiuitate Babylonica nunquam habuerunt Ierusalem potestatem qualis hic describitur, sed semper fuerunt sub seruitute primò Persarum, & Mædorum, secundo Græcorum, tertio Romanorum, propter quod Ra. Sa. exponit hæc literam de tempore Christi, dicens q̄ in aduentu Messie Iudæi erunt in maxima potestate, & subijcientur eis omnes reges terræ. Literam verò præcedentem exponit de captiuitate Babylonica & eius reductione, sicut & præcedentes. Quod autem sequitur.

Nunc vastaberis. &c. exponit de destructione Babylonis per Cyrum, & Darium. Alij autem exponunt de vastatione Iudææ per Sennacherib tempore Ezechie. Istas autem expositiones non prosequor, quia videntur mihi distortæ: propter quod saluo meliori iudicio, videtur mihi, quod hic primò ponitur persecutio ecclesie, & secundo synagoga, ibi. Nunc vastaberis. Et licet istæ duæ persecutiones fuerint eodem tempore, saltem pro parte finis tamen contrarios habuerunt, quia ex persecutione, ecclesia mirabiliter creuit. Ex persecutione enim eius quæ facta est sub Stephano primo martyre, dispersi fuerunt fideles de Ierusalem per varias regiones, prædicando fidem Catholicam, Act. 8. Synagoga verò ex persecutione sua defecit: quia captiuitatis Iudæis per Romanos cessauerunt legis sacrificia & oblationes, & similia quæ non possunt ab eis offerri extra terram promissionis. Primò igitur agitur de persecutione ecclesie, cum dicitur. Nunc quare mœrore con. Hoc dicitur quantum ad debiliores fideles, qui in persecutione facta sub Stephano, fuerunt in afflictione, & mœrore, Act. 8.

15 Nunquid rex non est tibi. q. d. immo Christus affluens tibi in pressuris, secundum q̄ dixit Matt. 23. d. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consummationem seculi.

16 Aut consiliarius tuus, &c. q. d. Non quia Spiritus sanctus docebit te de omnibus.

17 Quia comprehendet te dolor. Primò in Iudæa, de persecutione Iudæorum, & postea in alijs partibus ex persecutione tyrannorum.

2 Dole & sa. Occiso Christo putauit Israel se obtinere imperium, sed vastatus est repente, nec iminentem potuit fugere captiuitatem.

Hiero.

Moraliter. Anima pro peccato de ecclesia pulsata in interitum carnis dicitur a medico. Exi de ciuitate in monte sita, & habita in campo vbi Assyrij vagantur, & erubescit pro vicij donec recorderis abundantia quae est in domo patris, & ab eo suscipiaris qui te redimet de manu durissimi domini.

tingemisce

B

Et nunc congrega

peceauit.

Remigius. O Hierusalem cui praedico captiuitatem iminentem, interim donec illa veniant iam congregati sunt super te, qui quasi de adultera muliere loquuntur, & dicunt. Lapidetur, & aspiciat in Sion oculus noster. hoc est, contra Sion, vt consulte mus, & gaudeamus in malis eius. Et hoc dicunt, quia non cognouit cogitationes Domini, qui ideo fecit illos congregari, vt tu ab illis conteras, quasi foenum & stipula arae.

manipulum ad aream.

C

dicunt, quia non cognouit cogitationes Domini, qui ideo fecit illos congregari, vt tu ab illis conteras, quasi foenum & stipula arae.

* Theodo. Congregat Dominus impios non cogens, neque

neque violenter vrgens, sed appetitibus concedens, & libero arbitrio cedens.

Alleg. Contra filiam Sion, idest ecclesiam, multae nationes daemorum congregantur, & insultant in morte filiorum eius, in quo ignorant Dei consilium. Si n. cognouissent dominum ma-

iestat is, nec in membris nec in se crucifixissent. Congregabit autem eos Deus quasi foenum arae, vt omnia spinosa, & aspera vngulis conterat, & cornibus ventilet, & frumentum purum remans Deo offerat donaria.

Ipsi autem non dicunt Iudaei tempore Christi sui omnes nationes Iudaei seruituras, & ipsum Romanum imperium vngulis suis, & cornibus conterendum.

Tritura. Ventila & contere populos cornib. ferreis, qui tibi me dare spode & vngulis greis qua a me accipies.

Et comminues. Legimus in libro Numeri, & Iesu Nau & primo libro Regum quod deuictis Gentibus, & ipsi & pecora & spolia eorum victores consecrauerunt.

^a Dolores patienter ferat, & vt puniantur peccata in terra de captiua, & nuda vsque ad Babylonem donec per manum Zorobabel redinat te Deus de manu Chal

a sicut parturient? Dole & fatage filia Sion quasi parturientis quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione, & venies vsq; ad Babylonem. Ibi liberaberis, ibi redimet te dominus de manu inimicorum tuorum. Et nunc congregatae sunt super te Gentes multae, quae dicunt, lapidetur: & aspiciat in Sion oculus noster. Ipsi autem non cognouerunt cogitationes domini, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi foenum arae. Surge, & triura filia Sion, quia cornu tuum ponam ferreum, & vngulas tuas ponam areas. Et comminues populos multos, & interficies domino trapias eorum, & fortitudinem eorum domino vniuersae terrae.

^a O Filia Sion, vsq; et i Babylonem venies, & inde redieris. sed nunc interim dum tenens captiua, congregantur Gentes super te

^a Loquitur de te quasi de adu. terra delectatur vt in p. n. m. illius.

^a Ergo.

^a Quod dico aduersum te congregauit Deus nationes vt tu conteras eas sicut foenum arae.

¶ Alias manipulos.

¶ Ergo.

^a Ipsi & omnem praedam quam rapuerunt, occidit domino, quia tali sacrificio delectatur.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Quia nunc egredieris de ciuitate. de Ierusalē. Quia sicut dicitur in persecutione sancti Stephani, fideles pro maiori parte exierunt de Ierusalem, & dispersi sunt per regiones predicando.

2 Et venies vsque ad Babylo. Et non loquitur ibi de Babylone, quae est in terra Chaldaeorum, quae iam erat subuersa & inhabitabilis: sed de Babylone quae est in Aegypto, in qua fuit fides Christi publicata per Matthaeum apostolum, in cuius sorte venit Aegyptus, vt dicit Hiero. in libro illustrium virorum. Vel per Babylonem hic intelligitur Roma, sicut. 1. Pet. 5. d. Salutat vos ecclesia quae est in Babylone collecta, i. Roma secundum quod dicit Hiero. & omnes expositores, in qua publicatum fuit Euangelium per apostolos Petrum, & Paulum.

3 Ibi liberaberis, &c. A persecutoribus tuis. Quod fuit implementum tempore Constantini.

4 Et nunc congregatae sunt super te Gentes multae. persequuntur ecclesiam primo in Iudaea, vt patet Actuum. 8. & pluribus alijs locis, postea per totum orbem per tyrannos, nitentes extinguere fidem Catholicam, ideo subditur.

5 Quae dicunt lapideae: & aspiciat in Sion oculus noster, &c.

sea quia (sicut dictum est) in persecutione maxime creuit fides Catholica, quod fuit figuratum Exo. 1. in filio Israel, qui quanto magis opprimbatur, tanto magis multiplicabatur & credebatur, ideo subditur.

6 Ipsi autem non cognouerunt cogitationes domini. Qui tyrannorum persecutionem conuertit in ecclesiae augmentum per contrarium, sicut venditionem Ioseph in eius dominum. Gen. 37. ideo subditur.

7 Quia congrega. &c. tibi subijciendo. Quia principes qui perquebantur fidem Catholicam, submisserunt colla sua iugo Christi, patet de Constantino, & de alijs principibus per orbem, ideo subditur.

8 Surge & tri. &c. ecclesia, subice tibi colla Gentium.

9 Quia cor. &c. dabo tibi virtutem predicandi constanter & confirmandi per miracula, ita quod multitudo Gentium subijci tibi contra potestate diaboli.

10 Comin. inducendo eos ad vera contritionem suorum peccatorum.

11 Et int. In Heb. habetur. Et sanctificabis: quia bona temporum conuersorum ad fidem, sunt diuino cultui applicata in pluribus locis per orbem. Et quia talia bona dicuntur amortizata, ideo translatio nostra habet, interficies.

12 Et for. e. do. v. t. i. Christo, cui subiecta est Gentium fortitudo.

CAP. V.

a Nunc vastaberis.

Hieron. Remigius. Rom. 11. d.

CAP. V.

a Non mea, quia contra me repugnasti, sed diaboli ad praedandum semper accincti. ideo vastaberis, quia filii tui.

Vnc vastaberis filia latronis. Obsidionem posuerunt super nos, in virga percutient maxillam iu-

^a Alienigenae non de genere Israel

ruerunt super nos, vox est Dei patris ad Filium, & ad Spiritum sanctum, qua manifeste ostenditur Trinitas personarum. Obsidionem posuerunt Iudaei super filium Dei, quia ei insidiabantur dicentes, Magister, scimus quia virax es, &c.

Cum plenitudo Gentium intraverit, & omnis Israel saluus fiet, tunc habebis cornu ferreum & vngulas areas, & comminuta daemorum multitudine offeres Deo quicquid ante possederant: sed nunc interim pro tuis meritis vastaberis.

* Remig. Promitteram tibi, inquit propheta, quod comminueres

Qua

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. V.

* **N**unc vastab. Hic consequenter describitur persecutio synagoga per Romanos in ultionem mortis Christi: Lu. 19. in qua quidem persecutione difecit: quia destructo templo & Iudaea, Iudaei partim trucidati, & captiuati sunt: & sic cessauerunt legalia. Et quia hoc fuit satis cito post persecutionem ecclesiae in Iudaea: de qua dictum est in parte praecedenti, ideo dicitur.

1 Nunc vastaberis. i. Gens Iudaeica, vt dicit dominus Matth. dixit de templo quod erat in Ierusalem. Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum.

2 Obs. po. i. ponent: quia loquitur de futuro per modum prophetiae propter certitudinem prophetiae.

3 Su. i. Iudaeos. in quorum persona loquitur propheta quia ei de Gente illa.

4 In vir. s. Romani.

5 Maxilla iu. i. ita vtiliter tractabunt et affligent personas in dignitatis existentes sicut garciones. Vnde & Titus sacerdotes

Quasi enim obidebant, qui capere cogitabant: sed quia iniuria filij, iniuria est patris, & spiritus sancti, idcirco dicitur in plurali super nos.

Contumelia fuit trinitatis, quando facientibus iudæis remani percusserunt caput iudicis israel, dicendo. Pro-

pheta nobis christe, quis est qui te percussit? Vel quando vnus a deus israel. † Et tu Bethlehé Ephrata paruulus es in milib. luda. Ex te mihi egredietur qui sit dominator in israel, & egressus eius ab initio a dieb eternitatis propter hoc dabit eos vsq; ad tēpus in quo parturiens pariet. Et reliquæ fratrum eius conuertētur ad filios israel. Et stabit, & pascet in fortitudine domini, in sublimitate nominis dñi Dei sui:

Et i couertent, quia nūc magnificabitur vsq; ad terminos

stræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

* Athan Ecce iam olim de Domino pronunciata, & multis retro temporibus dicta, nunc in euangelijs videmus adimpleta. Esaias. n. prophetauit, ex innuba muliere nasciturum Emmanuel, qui nunc ex Maria Virgine natus, & Deū se probans prophetica verba adimpleuit. Michæas quoque locum vbi nasciturus esset, iam antea præfinituit: & ipse Dominus Bethlehem in præsepe repositus, prophetæ verbum verum esse declarauit.

b Propt. hoc. quia de Bethlechem secundum carnem natus est Christus, cuius egressus secundum diuinitatem est ab initio seculi, semper per prophetas loquendo, ideo dabit. i. permittet regnare iudæos vsq; ad tempus quo Gentilitas diu sterilis excæcatis iudæis parere ceperit, & cum plenitudo Gentium intrauerit, tunc ad prædicationem Eliæ reliquæ israel conuertentur ad prophetarum fidem, & patriarcharum.

Aliter. Dabit dominus templum Ierosolymam, & iudæos vsque ad tempus quo virgo pariet, in cuius natiuitate excæcatis iudæis, reliquæ. i. apostoli: conuertentur ad fidem prophetarum, & patriarcharum.

c Et ita. Egresso Christo a summitate celorum, reliquijs fratrum conuersis ad filios israel, tunc dñs qui prius ambulabat, nō habens fixum gradū in hominib. firmiter stabit, & pascet suos in fortitudine sua sicut deus. & in sublimitate nominis patris sui. vnde. Ego seruabam eos in nomine tuo.

d Et conuertentur, quia nunc magni. ad ecclesiam Dei, quia magnificabitur Christus vsque ad extremum terræ. vnde. In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.

est nomen tuū, & beatam te dicunt omnes generationes. D Vbiq; gloriosa dñr de te ciuitas Dei; vbiq; psallitur quia homo natus est in ea: & ipse fundauit eam altissimus.

* Theo. iudæi nostri temporis hoc ad Zorobabel accommodare attentarunt, sed egressus eius non est a diebus seculi, cum post captiuitatem in Babylone natus sit atq; a loco nomen duxerit. Veteres autem iudæi multis annis post Zorobabel ab Herode interrogati vbi nasceretur Christus, hoc ei testimonium attulerunt. Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

1 ueritatem in Babylone natus sit atq; a loco nomen duxerit. 2 Veteres autem iudæi multis annis post Zorobabel ab Herode interrogati vbi nasceretur Christus, hoc ei testimonium attulerunt. 3 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

4 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 5 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

6 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 7 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

8 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 9 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

10 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 11 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

12 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 13 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

14 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 15 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

16 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur. 17 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

18 Hinc patet quam peruersè iudæi nostræ memoriæ sensum propheticum interpretentur.

NICOLAUS DE LYRA.

in populo principes, capta ciuitate iussit occidi: vt dicit Iosephus libro de iudaico bello.

Et tu Beth. Hic incipit capitulum in Hebræo: in quo postquā propheta denunciauerat ecclesie promotionem: hic consequenter denunciatur capitis conditionem. Et diuiditur in duas: quia primo ponitur conditio christi, secundo adherentium sibi, ubi. Propter hoc. conditio. n. christi est: q̄ in vna persona est deus verus ab æterno, & homo in tempore: hoc enim est sibi singulare. Primo igitur exprimitur eius humanitas ex loco natiuitatis, cum dicitur. Et tu Bethlechem des, alio nomine sic nominata, vt habetur Genes. 35.

Paruulus es. s. locus. In mili. i. respectu populi tui in dignitate, & multitudine: quia vnde fuit tribus regia: inde. n. fuit natus dauid. I. Reg. 16. Et quia nobilitas ciuitatis magis consistit in populo quam in spacio ideo Mathæus 2. allegauit auctoritatem istam sibi. Et tu Bethlechem terra iuda: nequaquam minima es in principibus iuda.

Ex te mihi egre. qui sit domi. in israel. Gloss. Ra. Sa. i. Mesias filius dauid. Et hoc idē dixerunt sacerdotes, & legisperiti ab Herode requisiti, vbi Christus nasceret. Mat. 2. a d. centes. In Bethlehé iudæ. Sic. n. scriptū est per prophetā. Et tu Bethlehé.

Ex quo patet q̄ aliqui catholici exponentes hanc scripturā de Ezechia rege, magis iudaizant quā hebræi, & cū hoc diuertunt ab intentione euangelijs. Cōsequenter exprimitur Cl. r. s. diuinitas, cū dicitur. Et egressus eius. i. emanatio.

Ab initio. i. a patre: qui est principium filij. A diebus æter. quia hac emanatio æterna: semper enim nascitur filius a patre, & semper natus est.

Prop. hoc. Hic consequenter agitur de adherentib. christo, quo in primo ponitur profectus, secundo, proficiendi modus, ubi. Et erūt reliquæ. Prima in duas, quia primo ostenditur propositum, sicut remouetur dubium ibi. Et erit iste. Circa primum ponitur continuatio ad prædicta. Dicitur est. n. q̄ christus secundum humanā naturā suā de Bethlechem, & sic iudæus, & legem seruauit, & pp hoc

veluit deferre populo, & legi: quia quamuis in morte eius lex cessauerit quantum ad efficaciam, tamen ad tempus potuit seruari, vt synagoga cū honore duceretur ad sepulchrum: vt dicit Aug. Similiter quāuis populus iudaicus quātū ad incredulos esset morte dignus pp mortē christi: tamen ista punitio fuit dilata vsq; ad annum 42. in quo destructa fuit ciuitas & templum: & populus captiuatus per exercitū Romanorum, & hic est q̄ dicitur: Propter. i. propter assumptionē humanæ naturæ de iudæis, & honorabili terminatione legis.

9 Dabit eos. i. permittet iudæos habitare in ierusalē, & iudæa. 10 vsq; ad tempus. i. vsq; ad tempus publicationis euangelijs: in quo per orbem nati sunt ecclesie filij. Et hoc fuit impletum cū tempore apostolorum: sicut declaratum fuit supra. Amos 9. & diffusius super illud psal. 18. a. In omnem terram exiit sonus eorum.

11 Illud fuit tempus 42. annorum prædicatorum: in quo publicati sunt euangelium & synagoga ducta ad sepulchrum. Et quia pauci comparatiuē de iudæis fidem receperunt: ideo sequitur. 12 Et reli. i. pauci non paratiuē. 12 Fratrum eius. i. iudæorum qui dicuntur fratres, christi: quia sicut ex eis secunariam carnem.

13 Conuer. ad. & c. d. fidem 12. patriarcharum: qui fuerunt filij iacob alio nom. d. dicitur israel. Vel au. 12. apostolos: qui dicuntur filij israel. i. christi videntis deum in humanitate ab instanti conceptionis, quia vocati ab eo fuerunt præ ceteris tempore & dignitate: & quia ad ierusalē fuerunt de populo israel.

14 Et stabit. christi ecclesia quam unquam; persecutionibus fuerit concussa. 15 Et pascet. filios suos fidei doctrina. 16 In fortitudine dñi. i. miraculis confirmata Mar. vi. Prædicauerunt vbiq; dño cooperante & sermone confirmante sequentibus signis: que non possunt fieri nisi virtute diuina.

17 In summitate nominis domini Dei sui, & c. i. i. christi in cuius nomine in primitiua ecclesia communiter subeant miracula sue deitatis offensua. Et quia de gentilibus plures fuerunt conuersi per urbem vniuersam, ideo subditur.

18 Et conuertentur quia nunc magnificabitur. s. non en christi. vsque ad terminos terræ.

Ser. de cruce & passione Domini. Ista. 7.

He onym. Remig.

Rom. 11. d.

Ioan. 17. b. Psal. 18. a.

A *Et erit iste.* * Theo. Cum verò longis temporibus hæc futura essentia, a rebus quæ paulò post ea tempora acciderunt, prædictionis futurorum fidem facit. Vt ergo inquit noscatis, quam veracissima vaticinia mea sint eorum pi gnus habere præsentia, quæ deinceps narro.

* *Et erit hæc pax, Assyrius, &c.* Id est, Hæc itaque habere a me pignora rerum, quas futuras prædico, quod bellum vobis inferentem Assyrium perdam, & pacem vobis altissimam faciam. Cum ascenderit super regionem vestram dabo vobis pacem, præter omnem humanam spem.

B Et iste Christus erit pax nobis, cum Assyrius, id est, diabolus arguens, super uenerit in terram nostram. i. in carnem, & quædo sicut superbus calcauerit in domibus, id est, corporibus, quæ sunt domus animarum.

Venit diabolus super terram Pauli, & calcavit eum varijs tribulationibus, plagis, & carceribus, & cæteris quæ ipse enumerat: sed non rupit pacem Dei in illo: Charitas enim omnia vincebat.

C *Et suscita.* Inducit propheta ipsum dominum loquentem. Quod verè erit pax cum conuersæ fuerint reliquæ: & facile conteretur Assyrius: quia nos suscitabimus, ego, & filius, & Spiritus sanctus: super, id est, contra Assyrium.

* Theodo. pastores reges vocat quos in eum concitauit: & octo plagis Assyrium circumplectabo. Belli verò impetus dicit in eum factos ac pariter significat Babylonis expugnationem. Nunc quidem inquit hunc in eiusmodi mala conijciam: nec multo post eum qui ei successerit, & Babylonem sibi urbem regiam constituerit, funditus perdam: nec ei erunt auxilio muri fortissimi, neque extra hos cingentes fossæ eum vindicabunt. Tu verò his liberaberis, non tum modò cum magnis copijs urbem tuam impetentibus, angelica opera occultam perniciem eis inferam.

Nemroth interpretatur tentatio descendens: significat illum qui ut fulgur de celo cecidit: & quasi venator inter bestias semper versatur: & instructuosa ligna lustrat, & saltus. Sancti autem veteris testam. & noui pastores a Deo immitti vastant terram diaboli arguentis, & tentantis: & ita liberat nos dominus de manu Assur qui cupiens calcare terminos Israel: vulneratur & ligatur in domo sua.

Liberatis

Liberatis nobis de Assur: per Deum, quia contra eum suscitatus septem, & octo pastores, tunc reliquæ. i. apostoli, & primitiua ecclesia Iudeorum erunt in populo quasi ros ad extinguenda ignea iacula diaboli in cordibus hominum.

C *Et erunt reliquæ.* * Theo. Cum sic tunc facta eorum dedit pignora quæ postea futura essent, ad illa rursus sermonem vertit, docetque quemadmodum sacri Apostoli, & discipuli qui Bethlehem nato Domino crediderunt, gentibus doctrinam euangelicam afferent. *Et erunt reliquæ, &c.* saluos reliquias vocat, tum alibi. *Reliquæ Israel saluæ fient.* Perinde inquit, ut ros est coele delapsus, qui creditur, & doctrinam euangelicam gentibus attulerunt. orbem terrarum irrigabunt, & quemadmodum agni gramen consumunt, sic hi gramen instar impietatis instam in terrenis aë facillè destruent ut non amplius cuiusmodi hominum collegiam veniantur.

d *Quasi leo.* Christus leo, & leonis catulus: hoc dedit apostolis: ut sicut leoni non potest resisti in raptu multorum iumentorum vel ouium: sic apostoli liberati de manu Assyrii, & diaboli rapiunt & separant ab infidelibus iumenta, id est, simplices, ut saluentur.

* Rupert. Eisdem reliquijs Iacob, & suauitas roris, & feritas leonis per similitudinem adscribitur: quia Apostoli & magistri populorum, & lenes, & seueri sunt, lenes in dicendo, seueri in corripiendo, Exempli gratia. Paulus dicens sic loquitur. *Posuit Deus in nobis verbum reconciliationis. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo, &c.* Quid isto roris suauis? quid hac stilla vere, & germanæ pietatis lenius? At post plurima dicit. *Si venero iterum non parciam. An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Christus?* Ecce seueri magistri tanquam leonis rugitus super iumenta sylvarum. i. illos quos redarguebat super immunditia, & fornicatione, & impudicitia, quam gesserunt. Nonne super huiusmodi tanquam leo fuit? Nonne Petrus quoque quiculus leonis rugit in greges pecorum quando Ananias & Saphiram increpauit? His dictis de reliquijs Iacob patinus conuertitur sermo propheticus ad illum iudicem rael, de quo dixerat. *In virga percussit maxillam iudicis. Iste e* *Et exalta.* Leone ita in pecoribus liberè puagante manus tua. Deus exaltabit super inimicos: qui peribunt cessantes a n

litia

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et erit. *Hic consequenter remouetur dubium. Possent enim Iudei Michææ contemporanei credere: quæ eius prophetia de aduentu Christi, & profectu adherentium sibi: deberet citò impleri, ideò hoc remouet dicens. Et erit iste, scilicet, Christus.*
- 2 Pax. *Et dicitur in abstracto: per excellentiam. Et hoc modo dicit apostolus Eph. 2. c. Ipse est pax nostra qui fecit utraque vnum.*
- 3 Assyrius cum venerit in terram nostram, &c. *q. d. non erit citò ista pax: sed oportet prius terram nostram conculcari, & de uastari per Assyrios, & Chaldaeos de quibus subditur infra. Assyrii enim primò vastauerunt Iudæam captiuando decem tribus. 4. Reg. 17. & postea Chaldaei alias reliquas duas. 4. Reg. vltim.*
- 4 Et suscitabimus. i. suscitandos denunciabimus ego & alij propheta.
- 5 Septem pasto. i. septem duces Persarum & Medorum. de quo sum consilio reges cuncta faciebant. *Ester. 1. Et isti dederunt consilium Cyro, & Dario de inuisione vtriusque regni. s. Assyriorum, & Chaldaeorum: & quia ceperunt regnum Babylonie ut patet Dan. 5. per consequens & regnum Assyriorum, quod erat iam sub potestate Babylonis redactum.*
- 6 Et octo prima. s. in exercitu Persarum, & Medorum: qui dicebantur consiliarij vel marcescalli bellatorum directores.

- 7 Et pascant. i. deuorabunt.
- 8 Terram Assur. *In Hebræo habetur. Et confringent. Et rabiuius diuersitatis est: quia verbum Hebraicum hic positum est aduocum ad pascere, & confringere.*
- 9 Et terram Nem. *Hæc est terra Babylonie: in qua primo reuic: Nemroth. Genes. 10.*
- 10 Et li. *Ita quod non poterit venire in terram nostram sicut venerat antea.*
- 11 Eterunt. *Remoto dubio propheta reuertitur ad ostendendum circa adherentes Christo proficiendi modum: ostendens primò quod hoc erit virtute diuina, secundo quod non humana. ibi. Et erit. Cuius primum dicitur, Et e. i. apostoli & alij primi credentes: qui suscitantur reliquæ.*
- 12 In medio populorum. *Facientes populos fructificare. Quod videmus completum per orbem vniuersum.*
- 13 A domi. *Fructificatio. n. quæ fit virtute roris non fit humana providentia sed diuina, ideò subditur. Quæ non expectat virtutem.*
- 14 Et erunt reliquæ. i. predicti apostoli, & discipuli.
- 15 Quasi leo, &c. *Quia sicut non impeditur leo a persequente præda. sic nec apostoli a Gentium conuersione, ideò subditur. cum, &c.*
- 16 Et exalta. manus tua. i. potestas apostolorum. *Et mutatur hic modus loquendi de tertia persona ad secundam.*

* Super

confringent.

Hiero.

Remig.

2. Cor. 11. e.

Hiero. Remig. Rupert.

A Popule meus quid feci tibi? Theodor Inimicitiarum causam affer: redargue, si qua molestia a me affectus fuisti. Et cum nihil dicere valentem, tacere necesse fuisset, iustis de causis intulit.

De communi essentia patris, & filij, & Spiritus. Ioan. 8. † discipulabit.

† Num. 23. b.

Hiero. Remig. Exod. 1. c. † Quo praeoccupabo dominum.

A Athanasi. Ille ipse Christus est, qui Iudæis dicit: Quis ex vobis conuincet me de peccato, filius eius qui per prophetam Michæam loquitur, Popule mi, quam iniuriam feci tibi, &c. qui per Euangelium dicit. Si molestus sum tibi, &c. O quam lem humanitatem, in qua bonitas naturam, imò potius non tam naturam, quam nostras cogitationes alloquitur.

Forſitan desiderans carnes Aegyptiorum, doles te de seruitute liberatum, vbi seruebas Pharaoni, & diabolo in luto, & latere.

Popule meus quid feci tibi. Qui aliquando seruituit Pharaoni, & Aegyptijs in luto, & latere, si aliquando redemptor

suus disputat cum illo, non negligat vocem arguentis, sed sciat quod ante eum mittit Deus Moysen, i. spiritualement legem, & Aaron, idest. summum sacerdotem Christum, & Mariam, idest. vaticinium propheta rum, & etiam liberat de manu Balach (qui elingens dicitur) idest. diaboli delere cupientis, qui est rex lege abutentium: Balaam vanus populus, Beor ex pelle. Cum verò diabolus per vanum populum Gentium, qui ortus est ex pelle, i. carnis operibus deditus, maledicere cupit hominem, Deus econtrario benedicere compellit. Videt enim populus (quamuis vanus) diabolum nunquam stabilem, sed semper vacillantem. donec veniat, & alios inducat in Galgala, quod interpretatur voluntabrum.

C Popule meus memere. Si hec parua videntur, recordare illi temporis,

temporis, quo Balach conduxit contra te Balaam ariolum, quem coegi vt contra voluntatem suam tibi benediceret. Si viderimus aliquos qui sitiant nostrum sanguinem insurgentes contra nos, dicamus: Balaam venit de Sethim vsq; ad Galgalam, vt cognoscamus iustitiam Dei liberatis.

C De Sethim vsque ad Galgalam, vt cognoscamus iustitias. Iudæi sic exponunt: Ex quo fornicatus es cum Madian vsque quo Saul in Galgala vnctus, est memeto que mala operatus es, & que bona fecerim tibi, & misericordiam meam in te cognosces.

Sethim locus est omonymos arboribus, que in monte Sinai vsque hodie gignuntur similes albæ spinæ. In Sethim Balach contra Israel exerciti congregauit.

d Quid dignum. Deus ad iudicium prouocasset populum, ille conscius peccati non aude

contendere, sed rogare, non tamen in precibus confidit: Nil enim est quod dignè Deo possit pro peccato offerri & nulla humilitas, vel sanguis animalium sufficit delermaculas eriminum.

* Ruper. Persona que audito iudicio dicit. Quid dignum offeram Domino, &c. Ierusalem est. Illa namque taliter contendo peccata sua emeruit, vt captiuitas sua post annos septuaginta solueretur, detentis in perpetua captiuitate decem alijs tribubus. Ad singula verò horum præter illud quod ait, curuabo genu Deo excusso, subaudiendum est, non quia Deus holocaustis vitulis, anniculis, arietibus & hircis pinguibus, non delectatur: & si talibus delectaretur, non esset condignum pretium vel æqua redemptio, pro peccato rationalis animæ pecus tanto iudici offerretur.

† Quid

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Fortia fundamenta. i. reges & principes, quorum officium est terram conseruare.
- 2 Quia iudicium domini ostendo suam benignitatem per beneficium, & populi iniquitatem, ideo subditur.
- 3 Popule meus, &c. patet litera vsque ibi.
- 4 Et nisi ante faciem tuam. quia Moyses erat dux populi, Aaron sacerdos, Maria prophetissa. Exod. 15.
- 5 Memento quæso quid cogitauerit. quia cogitauit delere populum. Israel per adiutorium maledictionis Balaam super ipsum Num. 22.
- 6 Et quid respon. Quomodo maledicam cui non maledixerit dominus Num. 23. Et iterum ibidem: Ad maledicendum adductus sum, benedictionem pr. bibere non valeo.
- 7 De Sethim vsque ad Galgala. i. de exercitu Israel, qui tunc erat in Sethim. Num. 25. & procedebatur vsque propè Iordanem iuxta quem est Galgala, ex opposito tamen in terra promissionis, Ra. Sal.

INORALITER.

- † 1 Quia iudicium domini cum peccatori, ad ostendendam rationabilem, & iustam eius punitionem ideo subditur.
- 3 Popule meus, &c. i. quam occasionem dedi a me recedendi? q. d. non potes ostendere.
- † Quia eduxi te de terra, &c. i. de tenebris peccatorum per mortem eam.
- 4 Et nisi ante, &c. i. Christum dantem Euangelicam legem.
- † Et Aaron. i. ecclesiæ sacramenta per sacerdotes ministrata.
- † Et Mariam. domini matrem, cuius vita fidelibus est exemplar pergendi ad patriam.
- † Popule meus, memento quæso. i. nocere filijs Israel, ideo per ipsum significatur diabolus, qui vt dicit Iob. 41. d. Rex est super omnes filios superbia. & semper querit iustis nocere.
- 6 Et quid responderit ei, &c. i. dominus per Balaam, qui respondit

Sal. exponit sic: De Sethim. i. quamuis populus Israel in Sethim peccauerit peccato Phogor, Num. 25. tamen dominus non dimisit eum, sed introduxit eum in Galgalam, que est in terra promissionis

8 Vt cognosceres iust. dom. i. fidelitatem eius ad Abraham Isaac, & Iacob, implendo quod eis promiserat.

9 Quid dignum. Hic consequenter excluditur falsitas gratiarum, cum dicitur: Quid dignum offeram domino? ad reddendum gratias debitas de tantis beneficijs.

10 Curuabo genu Deo, habendo deuotionis signa cum malata, q. d. non est hæc vera gratitudo. Isa. 1. d. Cum multiplicaueris orationem, non exaudiam.

11 Nunquid offeram ei ho. &c. q. d. talibus sacrificijs non placatur Deus, quia talia secundum se non sunt accepta, sed ex fide, deuotione offerentis.

12 Nunquid dabo primo meum. q. d. hoc non valet, quia innocenti Deo non placet: vt dicitur & Abraham non accepit Deum immolare filium suum, Genes. 22. vt sic impleveretur, sed vt obedientia Abrahæ manifestaretur.

* 1 Indicabo.

spondit ei prospera per Israel, quod erat contractum in nomen suæ. Sic Deus mala que querit diabolus contra suos, vertit ad diaboli confusionem, & iustorum gloriam. Sicut procurauit Christi mortem, que fuit ad eius executionem, Phil. 2. a. Propter quod Deus exaltauit illum, & conuincit illi nomen quod est super omne nomen, vt in nomine Iesu omne genu flexatur, cælestium, terrestrium, & infernorum. Et ad diaboli dejectionem. Et similiter procurauit martyrum occisionem, quæ Deus vertit ad eorum gloriam, & diaboli confusionem.

9 Quia d. genu. Hic inquit propheta quomodo Deo suis beneficijs debeat fieri recompensatio digna. Cuius quod excludit primo falsam recompensationem, dicitur.

10 Curuabo genu. q. d. signa exteriora deuotionis, vt oblationes, & sacrificia non placent Deo sine deuotione mentis, & vita virtutis: Et subditur modus dignæ recompensationis, cum dicitur.

† Indic. b.

Quid dignum Nos pro peccato poenitentes, non in nobis, nec in aliquibus terrenis aliquid dignum invenimus, quod pro reconciliatione Deo offeramus: non potest comprehendere in holocaustis, si toti incendamur in sacrificium, nec in vitulis annalibus, vt lac deferentes, digni sumus soli

lo cibo in accepta bili anno domini. omnes Leuiticas hostias spiritualiter intelliges in me exhibuero, si etiam primogenita, id est, quod primam est me obtulero, nihil tamen dignum magnitudine eius offeram: sed solus sanguis Christi ad delenda omnia mala sufficit.

Indicabo tibi. O humanum genus tu quæris, & non tu uenias in te quid lignè possit offeri Deo pro abolitione peccatorum, ego ueniam sufficientem hostiam, & do te quid boni postea debeas agere.

Remigius. Hoc non tantum ad vnus gentis populū, sed generaliter ad omnes homines dicitur quia dubitan- tes quomodo pro peccatis suis possint placare Dominū, dicam tibi, inquit quid quærat Deus. Facere iudicium, vt nihil absque consilio & ratione faciamus: Diligere misericordiam, vt non quasi ex necessitate aliqua compulsi, sed volē animo faciamus misericordiam, quia balarem datorem dicitur Deus. Et sollicitum ambulare cum Deo nullo, vt nunquam securi simus, sed expectemus patrem familias, vel certè, ne declinemus a mandatis eius. Tale quid & Moses in Deuteronomio dixit: Et cum Israel quid querit Dominus Deus tuus te, nisi vt times eum, & ambules in vijs eius, & diligas eum?

Vtique facere. Habe iudicium & misericordiam, sollicitum etiam ambula in præceptis Domini.

Vox domini. Quidam dicunt esse exordium sequentis capituli in quo corripit dominus Samariam, quæ pro iniquitate captiuanda erat: ait ergo: Vox domini quæ conuincitur Samariæ peccati plagam, dirigitur ad uilitatem ciuitatis Ierusalem, vt timore supplicij aliorum correpta alueretur.

Rup. Manifestè diuisus est clamor Domini, verba cõolatoria denunciatis ciuitati Ierusalem poenitentiam agenti, quod sit salus timentibus nomen Domini, filijs eius de captiuitate reuersuris. Decem verò tribus qualia merentur? Inquit: Audite, subaudi, opus vestrum, quod nunc in iudicio Domini arguitur. Et quis approbabit illud? Videlicet nemo probus, nemo nisi improbus, cuius & si cupiditas approbat, ratio tamen improbat.

d Audite

NICOLAUS DE LYRA.

Indicabo. Hic consequenter veritas gratitudinis concluditur, cum dicitur: Indicabo, quid sit bonum Deo per se acceptum.

Et quid dominus. pro gratitudine de beneficijs tibi datis. Vtique. i. habere iustitiam non tantum in habitu, sed etiam in effectu, & hoc ad omnes.

Diligere. ad pauperes: Et dicit diligere, quia opera pietatis non sunt meritoria, nisi fiant ex charitate.

Et sollicitum amb. mandata eius diligenter adimplendo.

Vox domini ad ciuitatem clamat. per me, & alios probetas ista prædicta.

Et salus erit. timore filiali, qui est annexus charitati in via.

Audite. Hic consequenter arguitur populus de vitijs, & primò de

MORALITER.

Indicabo tibi. i. Deo acceptum.

Vtique facere. i. iustè viuere cum omnibus.

Diligere. cum indigentibus.

Et sollici. eius mādara diligenter custodiēdo, iō sequit.

Vox. i. in sacra scriptura.

7 Et

d Audite tribus. Vultis audire per singula quibus malis D vrbis vestra sit plena? discite per singula: mensura minor prouocat iram Dei.

e Adhuc ignis. * Theod. Quemadmodum non ornatum vrbi ignis adfert, sed incendium, & perniciem molitur: sic procliuitas ad iniustitiam, cum audacia, & contumelia facta, damnū, & cladē vten- tibus aduehit.

* Ruper. Quasi vnum crimen decē tribuum in iudiciū adducit, sed per illud vnum, cætera quoque simul omnia comprehendit.

Et rectè, nam radix omnium malorū est auaritia. Hanc cõuenienter nomine ignis denotat.

Ignis nunquam dicit, Sufficit: & auarus nō implebitur pecunia. Igitur adhuc ignis in domo impij. i. adhuc auaritia, quæ est simula-

torum seruitus, ad eò regnat in Samaria, vt aurum colat tanquam Deum, nempe vitulos aureos. Quod nomine ignis auaritia debeat intelligi satis innuit, statim subi- ciendo, thesauri iniquitatis, & mensura minor iræ plena. Mensura minor, quam lex Domini interdicit, & dolosa, id est non æqua pondera, dum in alio pondere venduntur, in alio emuntur. Non hæc, inquit, iustificabo: sed condemnabo. Si pauperes hoc facerent, poterat inopia scelus necessitate defendere: nunc verò diuites (ait) in eis repleti sunt iniquitate, id est diuitijs iniquis, &c.

Alleg. Audite vos qui significamini per decem tribus quæ se diuiserunt a regno Dauid, & colu templi: Et quis approbabit quod vos separatis ab ecclesia Dei? Adhuc est in vobis ignis iræ, & libidinis, qui estis domus impij diaboli & sunt in vobis diaboli thesauri, i. quia diuitias scripturaru fraudulenter congregatis, & in vobis est mensura iudicij minor quam deberet: & ideò iræ Dei plena, quia nō iustificabo stateram, i. qui pro personatu aliquorum peruertunt iudicia vel pro pecunia, quod per pondera facceli intelligitur, in quib. diuites replentur, i. dum turpis lucri gratia non s̄m negotium sed s̄m facultatum diuersitatē iudicant. Insuper & habitatores illius ciuitatis quā prauis dogmatib. extruunt mendaces sunt. Ideò ò ciuitas quam extruunt heretici, percutiam te, vt pereas a malitia tua, quæ comedis legēdo scripturas nec saturaris, quia vacua es a veritate, & humiliatio tua in medio tui, quia in conscientia tua sentis te deficere a spirituali cibo. Apprehendes quidem multa praua dogmata, sed intelligens errorē, videbis te in illis non posse saluari. Et quicumque de

tuis

de vitio fraudulentia, secundò de vitio fraternæ inimicitia in principio cap. seq. Prima in duas, quia primò arguitur culpa, secundò subditur pœna, bi: Et ego. Circa primum dicit propheta: Audite. s. I- rael generaliter vocem domini prædictam.

9 Et quis appr. corde assentiendo. Et opere adimplendo. q. d. pauci aut nulli, & subditur causa huius impedimenti.

10 Adhuc. s. concupiscentia ardentis.

11 In domo. i. in ipsa vxore, & familia tota.

12 Thesauri ini. i. iniquitate acquisiti.

13 Et mensura. ad decipiendum ementes.

14 Iræ plena. i. vindictæ Dei prouocatiua.

15 Nunquid iusti. q. d. non, cum sim iustitie regula. Loquitur enim propheta in persona domini. Cætera patent.

* 1 Et

7 Et salus. i. custodientibus mandata eius.

8 Audite. q. d. pauci faciunt Deo dictam recompensationem: ideo subditur.

10 Adhuc. i. ardor fraudis, & auaritiæ.

12 Thesauri. In domibus. n. malorum Christianorum frequenter inueniuntur talia. Et subditur pœna cū dicitur.

† Tu

† quæ sit vir- ga, & quis cõ- tituit eam. † epha par- uum, detesta- bile. Prou. 36. Eccl. 5.

Coloss. 3.

Hieron. 3. Reg. 12. c.

F

Dinisco.

a * Omnes in sanguine &c. Dira & longa tragedia regū Israel Abreuius verbis insinuat. Nā ferē oēs postillū Hieroboā, in sanguine insidiati, & alterutros ad mortem venati sunt. * Theod. peccata enumerat. Iudices inquit contra innocentes iniquam sententiam ferunt, & cedes iniquas face-

re aggrediuntur: ex reliquis verò hominibus quisque plus expetens, rem proxi- mi ad se conuer- tit. Iudex non expe- rat vt illi munus leferatur, sed ipse petit, munerū cor- ruptelis, animo vi- ato præditus, &c.

Alleg. Plāgit ser- no ppheticus vel apostolicus gene- aliter humanū ge- us, q̄ dum in co- cut i vinea vel fi- laborauerit, nec aruos quidā race- nos inuenire po- nit, & ita reliqua que ad finē capi- li. Sunt qui hæc ia legūt in perso- a Saluatoris con- uerentis, q̄ in to- orbe vix inue- iat opa digna suo- guine. Et hoc q̄- citur, sicut q̄ col- lit racemos in au-

anno, referunt ad consummationem seculi, quando undante iniquitate, refrigescente charitate filius homi- nis raram fidem inueniet super terram. Tunc enim quasi p̄st vindemiam racemi, vix in aliquibus poterunt reperi- , qui fidem in tanta vastitate serauerint.

Princeps. Principes non expectant, vt munera offerantur, sed cogunt subiectos dare. * Qui optimus in eis est, &c. Ruper. optimus in regib. Israel fit Jehu, quippe qui solus ex omnibus illis vnctus fuisse legitur, & deleuit domum Achab, & Baal de Israel. At idē peccatis Ieroboā non recessit, nec dereliquit vitulos au- os. Igitur optimus iste reuera quasi paliurus, videlicet erba spinis armata, pungens ac retinens & vulneratis ap- popinquantem, & adunco dente comprehendens, &c.

* Et qui recti, &c. Rectus in eis Ozec rex vltimus intelli- gitur, de quo scribitur: Fecit malum coram domino, sed non sicut reges qui ante suerant. Dicitur enim licentiam dedisse volen- bus ascendere, vt facerent sacrificia in domo domini in Ierusalem quod alij non fecerant, &c.

NICOLAVS DE LYRA.
 1 Præcoquas fic. *Que primo maturantur.*
 2 Desiderauit anima. *Sed supple non inuenit, per hoc propheta metaphoricè exprimit in populo abundantiam mali & defectum boni, ideo subditur.*
 3 Perijt sanctus de ter. *interfectus à malis, ideo subditur.*
 4 Omnes in san. *Quærentes interficere iustos machinationibus di- uis.*
 5 malum ma. sua. *Quia qualis vnusquisque est, talis sibi finis vi- ditur.*
 6 Princeps. *Leuari extorsionem à subditis.*
 7 Et iu. *i. iudices sub rege constitui student per iniustitias ad satisfriendum regi: ideo subditur.*
 8 Et magnus. *rex suis ministris exprimit suam voluntatem.*

MORALITER.
 1 Præco. i. habere bonas personas in diocesi mea, sed non ita ideo subditur.
 2 Perijt. Omnes in sanguine insidiantur ad nocendū pro- mis in corporalibus, fama, & in rebus possessis.
 3 Malum. i. opera sua mala dicunt bona, sicut exactor di- quod facit zelo iustitiæ, vel propter bonum commune.
 4 Princeps po. f. exactiones.
 5 Et iudex. Nam eius balliui & præpositi reddunt quod pe- de grauiamine populi.
 6 Qui opti. i. minus malus.

e * Dies speculationis, &c. Remig. Vastationē dicit Samarię D vel Hierusalem quā prædicabat futurā, & ipsam vastatio- nem vocat visionem. Ergo nullius prophetæ vocibus cre- datis, nec accommodetis aurem blanditijs decipientium. Si. n. amici & consanguineis rara est fides, quanto magis

dendum: † præcoquas ficus desiderauit anima mea. Perijt † sanctus de terra, & rectus in hominibus non est. Om- nēs in sanguine insidiantur, vir fratrem suum venatur † ad mortem. Malum manuum suarum dicunt bonum. Princeps postulat, & iudex † in reddendo est. Et magnus loquutus est desiderium animæ suæ, & conturbauerunt eam. Qui opti- mus in eis est quasi paliurus, & qui rectus quasi spina de se- pe. † Dies speculationis tuæ, visitatio tua venit. Nunc erit va- stitas eorum. Nolite credere amico, & nolite confidere in du- cē: Ab ea quæ dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui, quia filius contumeliæ facit patri, & filia confurgit aduersus matrem suā, nūrus contra socrum suā, inimici hominis domestici

in his qui adulātes mentiuntur, vt ali- quid accipiant? A- chitophel mētitus est amico suo Da- uid: & Iudas tradi- dit Christum. f Nolite cre. Diuer- sis prælati in eccle- sia debemus eē sub- iecti, & honorē de- ferre, sed in eis non est sperandum, quia vana salus hoīs, sed certa in Deo est. A- chitophel cōtra Da- uid, Iudas contra Christum surrexit. In amico potest ha- beri fiducia, q̄ pio & fidei amore con- iungitur. O simplices po- puli nolite credere iudicibus, qui se a- micos & principes esse hæresis promit- tūt, qui non salutē vram, sed sua lucra quærūt, & ne cre- das ei quæ tecū dor-

mit. i. carni blandienti, quæ mollit constantiam animi. Nolite credere amicis ducibus vxoribus, quæ mutari possunt, cum filius, filia obliu educationis, contra autores vitæ suæ, corporumque confurgunt. Abimelech à viris Sichem factus rex, ipsos oppressit. **g** Quia h. In nouissimis diebus erunt homines se amantes, tunc tradet pater filium, frater fratrem, mater filiam in mortem.

Si inter charorum nomina & consanguinitatis affectū rara est fides, quanto magis in adulatoribus. **h** Inimici hominis domesti. Filius qui natus est ex Deo, oc- tempto creatore suo, blasphemat, & anima despicit coele- stem Ierusalem & matrem ecclesiam. Nurus con. so. Sermo & prædicatio Dei sponsus est animæ: & oritur de Spiritu sancto. Hæretici ergo qui sermonem Dei contemnunt, & ad varias doctrinas se transferūt, socrum suæ. i. Spiritui san- cto iniuriam faciunt. Inimici hom. dom. Caput ecclesiæ Chri- stus. Huic viro sæpe inimicatur qui in domo eius. i. eccle- sia esse putantur qui à capite non recedunt, sed rñ ei con- tradicunt, dum scripturas eius proprio sensu conuertunt.

9 Et con. i. ministri dure tractauerunt Gentem subditam per iniu- stitiam.
10 Qui optimus. i. minus malus.
11 Quasi paliu. i. herba pungitiua.
12 Et qui. In comparatione ad nequiores.
13 Quasi spina. Pungens & anxians populum iniustè.
14 Dies spe. i. captiuitatis tuæ à prophetis præcise & prænunciate.
15 Nolite cre. i. pseudo prophete promittenti vobis securitatem, quasi sit verè amicus.
16 Et no. con. i. in rege credentes, quod possit vos ab aduersarijs li- berare.
17 Ab ea, &c. i. ab vxore propria, quasi dicat tanta imminet vobis miseria, quod nullus poterit confidere de alia persona, quantumcuq; sibi sit coniuncta.

11 Quasi pa. quæ est herba pungitiua, quia talis pungit cor da populi.
12 Et qui re. respectu peiorum.
13 Quasi. Hic ponitur prædictorum punitio diuina: tunc enim videt & visitat peccata: ideo sequitur. † Nunc erit. Non solum extrinsecè, sed etiam ab intrinsicis ideo subditur.
15 Nolite credere amico, &c. quantumcuq; intimo: quia nulla pestis grauior ad nocendum, quàm familiaris inimicus. † Quasi. f. carnali, & etiam spirituali ideo sequitur in per- sona boni prælati:

Quasi

† Ego

rum edificabuntur moenia Ierusalem, Ier & propheta
quæ à nobis modo tenentur, tollentur de manibus no-
fitis & tradentur populo Iudaorum.

Pasce. po. m. Verba patris ad Christum, qui *bonus pastor*
animam pasuit pro ovis. Monetur autem ut pascat. Ideo po-

palms & oves per-
cucietur virga quia
habitauerat soli in
saltu. i. separati ab
ecclesia cõmunijs &
amicitijs Genõliũ
sociabant. Vel ga-
udio humani gene-
ris vitã appetebant
solitariã, non dile-
ctione eremiticę vi-
e, sed alios despiciẽ-
tes. Sed quia pastor bo-
nus virga ad emen-
tationẽ pcutit, cor-
recti pascentur in
medio Carmeli, i.
ueniẽt ad noticiã
circumcisionis vere,
qui prius versabã-
tur in saltu errorũ,
sed iã facti sunt Ba-
an, i. confusio pro
peccatis, & facti Ga-

ad, i. transmigrãtes ab erroribus ad vnitatem ecclesię
d quam testimonia legis & prophetarum transmigra-
erunt, & hoc fiet vobis secundum dies eorum vt recor-
antes æternorum dierum non aspiciatis præsentia, sed
um Christo mente habitetis in caelõstibus credentes vos
beratos à diebus præsentis seculi.

Moyles non solum contra Aegyptios quos afflixit tu-
t virgam, sed etiam contra carnalẽ Israel in solitudine
sus est virga legali & corripiente. Hęc virga excussa est
e manibus apostolorum, qui sapientiã inter perfectos
oquuntur, quia per secta charitas foras mittit timorem.

Christo pastori qui maior apostolis & melior dicitur:
pasce in virga, Apostolis dicitur ne ferant virgã, sed Chri-
o qui loquitur ad carnalem Israel conueniebat corre-
tio, apostoli verõ succedentes Christo seueritatem legis
emperant clementia Euangelij.

In medio Carmeli. &c. *Ruper.* Carmelum, Basan, &
Galaad regiones aptas fuisse alendis gregibus scriptura
testa-

NICOLAUS DE LYRA.
Et vsque ad ciuita. quia vastum in circumita eorũ terram.
Vsque ad flumen. i. iordanem, qui est terminus terrę promi-
sionis versus orientem.
Et ad mare. idest de mari mortuo vsque ad mare mediterr-
anum.
Et ad montem. idest de monte Sion usque ad montem Liba-
ni, qui est in termino aquilonari Iudæe.
Et terra. i. propter peccatum Achaz & aliorum regum ido-
latrarum, qui fecerunt idololatrare populum.
Pasce po. hic propheta denunciat populo consolationem post
edictum captiuitatis Babylonicę, dirigens sermonem ad Deum di-
cens,

MORALITER.
poc. 21. a. Et absterges Deus omnem lachrymam ab oculo sancto-
rum, & mors non erit ultra, neque luctus, neque clamor, neque dolor
ultra, quę prima abierunt.
Et vsque ad ci. mu. i. mansiones sanctorum omnibus
bonis plenas.
Et à ciui. vsque ad flu. i. Spiritu sancti abundantiam.
pocal. 22. a. Et ostendit mihi fluium aquę viuę splendentem sicut
cristallum.
Et ad mare de ma. i. ad plenitudinem læticię.
Et ad mo. i. ad altitudinem glorię, de altitudine gratię:
per oppositum dicit de reprobis.
Et ter. erit. n. idest homines terreni erunt in damna-
tionem.
Propterea ha. su. &c. i. propter demones quos in habita-
tionibus suorum cordium receperunt: & hoc etiam cedit
gloriam electorum.
Pasce. popu. &c. quoniam perfectio vitę contemplatiuę
est quaedam inchoatio vitę cęlestis, de qua locutus est
in parte immediatę præcedenti. ideo loquitur hic de per-
fectione

testatur. Significat igitur illas pascens ouis Christi vberis. D
mas, vbi pascuntur & impinguantur, in sacris nescipulã
do scripturis, & postmodũ paradisi delicias habentes &c.
c. *Iuxta di. s. antiq. os.* *Ruper.* Nonne omnis ecclesiasti-
cus ordo legendo & scribendo prædicat quod nos populus

ad rē venit. *Afflu.* & vsq; ad ciuitates munitas, & à ciuitati-
bus munitis vsq; ad flumē, & ad mare de mari, & ad mo-
ntem de monte. Et terrā erit in desolatione propter habita-
tores suos, & propter fructum cogitationum eorum. Pasce
populum tuum in virgā tuā, gregē hereditatis tuę in habi-
tantes solos in saltu. In medio Carmeli pascentur Basan, &
Galaad iuxta dies antiquos, secundum diēs egressionis
tuę de terra Aegypti. Ostendam ei mirabilia. Vide-
bunt Gentes & confundentur super omni fortitu-

Moyse. Et sicut in illis diebus viderunt gentes & contur-
batae sunt, dolores obtinuerunt habitatores Philistinũ, & c.
ita pastore isto Christo, pascente populum pro quo mori
dignatus est, & quem acquisiuit sanguine suo dum
ostenderet mirabilia per Apostolos & martyres, viderunt
gentes, & gentium imperatores, Indai atque genti-
les, & confusi sunt super omni fortitudine sua quum
non possent facere similes virtutes iis quas faciebat ille
pastor per infirmos & contemptibiles homines.

Videbunt gentes & confundentur. Ex confusione hic pro-
fectus sequetur, quod ponent manus super os. Sicut au-
tem impiarum Gentium manus claudunt ora eorum:
sic iustorum manus referant ora eorum, vt ex bono ope-
re accipiant facultatem cum Deo loquendi.

Ideo Deus populum Israel flagellat, & à malis abstra-
ctos ad meliora pascua reducit, vt Gentiles hoc intelligat
& timore verborum conuertantur ad Dei timorem, qui
est initium, sapientię.

Pasce. Pasce populum tuum. i. pascet.
7 In vir. i. idest, in directione tua cum reducendo de captiuita-
te Babylonica.
8 Habitantes solos in saltu. i. ex tua protectione poterunt ha-
bitare, sicut in saltu, vbi habitant fera. vnde. j. Esdr. viij. dicitur,
quod Esdras non petiuit equites à rege, dicens quod in via protege-
rentur diuina protectione.
9 In medio Carmeli pascentur Basan & Ga. i. in loco fertili.
10 Videbunt gentes, & confundentur super omni forti-
tudine sua. Samaritani enim videntes illos qui de captiuitate vene-
runt prosperari, in reedificatione ciuitatis & templi & in alijs ne-
runt multum perturbati & confusi, vt habetur. j. Esdr. & Neemię.
* Aures

fectione contemplationis quę pertinet ad statũ religio-
nis. di. *Pasce po.* per votum religionis tibi consecratũ pa-
bulo tuę recreationis, ideo subditur.
7 In virga tua. i. in possessione tua. Virgã namq; frequẽ-
ter accipitur in scriptura & etiam in comuni modo lo-
quendi pro mensura terrę vel hereditatis, igitur in virga
Dei seu hereditate pascuntur qui diuinis consolationi-
bus recreantur, quod contemplatiuis confertur.
8 Habitantes solos in saltu. i. in loco à tumultu negotiorum
terrestrium separato.
9 In medi. Carm. pascent. In locis delectabilibus, nam cum
Deo & angelis spiritibus est talium conuersatio, secun-
dum illud Phil. 3. d. *Nostra autem conuersatio in caelis est.*
† *Iuxta dies antiquos.* i. ecclesię primitiua tunc enim fue-
runt excellenter contemplatiui.
† *Secundum diēs egress. de t. Aegypt.* Nam in primitiua ec-
clesia fuerunt tanta & maiora miracula.
10 *Videbunt Gen. & confundentur.* Nam Gentiles videntes mi-
racula nomine Christi facta, confundebantur de idolo-
latria sua totaliter relinquentes eam, ideo subditur.
† *Pascens*

E
Exod. 25.

Hieroz.

F

a Ponent manus suas super os, &c. : Rupertus. Quoniam in comparatione celestis sapientia, qua per illos Apostolos locuta est, & linguas eorum fecit disertas, muta sunt, & est omnis secularis eloquentia, ponitq; manū suā super os, conuicta & confusam se esse suomet testans silentio.

Hieron.

b Aures eorum surdæ erunt. Quas malitia obturauit, ne audirent veritatem, modo obturabuntur, ne audiant quod sit contra Deum. Sed ante quam accepto intellectu confundatur de malis, lingent terram, id est, terrena opera facient, sicut serpens comedit terram omnibus diebus vitæ suæ. Sed Deo exterius flagellante, & lumen veritatis imminente turbabuntur ad penitentiam exeuntes de domibus suis, id est, prauis conscientijs suis & erroribus, & sic timebunt dominum timore qui est dicendus dominus Deus eorum, sed noster credentium. Quidam de Gentilibus intellecta veritate confundentur & ponent manum super os. Quidam vero permanebunt in carnalibus operibus, & ideo in ultionis cogentur exire de corporibus suis rapti ad poenā in qua formidabunt Deum.

† mouebit se.

† formidabunt.

† referuat. Gen. 3. c.

† subijciet.

c Quis Deus similis tui qui aufers iniquitatem? Videns propheta Gentilium multitudinem, ideo turbatam, ut conuertatur, & timeat dominum & Deum, ideo deservire ut peccata auferat & salutem donet, cum admiratione laudat Deum. Si non imputas Gentibus peccata sua, que legem tuam non habentes, quasi superflui & reliqui de populo tuo sunt relictī, quid facies gregi tuo, qui pascitur in medio Carmeli?

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Aures eorum surdæ erunt. id est, declinabunt audire prosperitatem eorum pro inuidia qua torquebuntur, sicut serpens in puluere voluatur.
- 2 Dominum Deum nostrum non desidera. Timore serui, iumentes a Deo puniri propter mala que conabuntur facere populo tuo reuertenti: & propter ista ad Dei laudem assurgit propheta, dicens:
- 3 Quis Deus similis tui? q. d. nullus, quia tu es solus Deus verus.
- 4 Qui aufers iniquitatem a seruis tuis per poenā medicinam.
- 5 Non immet ultra furorē suum.

MORALITER.

- † Ponent ma. super os. Nolentes loqui vel audire aliquid de ea.
- † Lingent puluerem. id est, accipient magnam humiliationem, sicut legitur de Constantino, qui officium stratoris exhibuit beato Syluestro.
- 2 Dominum De. id est, eius aduentum ad iudicium in opere, donec fecerunt opera poenitentia, inde sequitur:

ADDITIO. I.

In cap. 7. vbi dicitur in postil. Malum manuum suarum dicunt, &c. Vbi nos habemus, Malum manuum suarum, &c. in Hebræo sic habetur: Super manuum suarum malum ut bene faciant: princeps querit, & index in reddendo est &c. Et est sensus, quod tanta erat malitia populi, quod propter mala opera intendebant reddere bonum remunerationis intantum, quod princeps querebat, an debebant remunerari aliqua mala, & index diffiniēbat quod sic. Similiter quilibet magis tendebat in desiderium suum etiam contra iustitiam, & sic perturbabant eam, scilicet, iustitiam.

† Rupertus. Hoc in laudem & admirationem dicitur, in exhausta gratia qua nunquam fatigatur, suscipiendo ad se conuersos, quamlibet multum peccauerint, & in peccato perseverauerint. Futurum enim est, ut Israel saluus sit, cum plenitudo gentium introierit. De hoc gratulabundus exclamat, Quis Deus similis tui? Non subiuixit, qui fecit celum & terram, vel qui eduxisti Israel de Aegypto, quod iam futurum fuit, sed qui aufers iniquitatem, quod futurum est &c.

† Athanasius

Quomodo si cretura esset Verbum sententiam Dei atrogare potuisset, at dimittere peccatum? Cum sit scriptum apud propheta: Quis Deus sicut tu aufers peccata & superans iniquitates, &c. Transis peccata reliquiarum. Non im-

a Mala opera offerent eis omnem loquendi libertatem.

a dine sua. Ponent manus super os, aures eorum surdæ erunt.

b Lingent puluerem sicut serpentes, velut reptilia terre turbabuntur de aedibus suis. Dominum Deum nostrum non desiderabunt, & timebunt te. Quis Deus similis tui, qui aufers iniquitatem, & transis peccatum reliquiarum hereditatis tuæ? Non immet ultra furorē suum, quoniam volens misericordiam est. Reuertetur & miserebitur nostri.

† Deponet iniquitates nostras, & proijciet in profundum maris oia peccata nostra. Dabis veritatem Iacob, misericordiam Abraham, que iurasti patribus nostris a diebus antiquis,

Finit Michæas Propheta.

ponendo. Sicut exterminator in Aegypto populū Israel transiit, non vastauit.

e Dabis veritatem Iacob. Nouo populo semper contra diabolum & peccata luctanti. Et dabis Abraham in multitudine Gentium (quarum pater interpretatur) misericordiam, sicut iurasti eis, qui extiterunt patres nostri per fidem.

* Remigius: Per Abraham patrem multarum gentium, multitudo Gentium, designatur, qua credendo Christum, factæ sunt filia Abraham: quibus dabis misericordiam, gratis & sine merito eas iustificando a peccatis. Quia omnia iurasti hoc est, immutabiliter promisti patribus nostris. i. fidei nostræ, quod videlicet ex tota hominum multitudine alios veritate, alios misericordie saluare. Vniuersæ enim vix Domini misericordie & veritate.

CAP.

- 5 Non immet ultra furorē suum. Si permanferint in bono.
- 6 Ultra suum. Si perseuerent in bono: Talia enim sunt conditione intelligenda, sicut dictum fuit diffusè. Ierem. 18.
- 7 Deponet iniquitates nostras. Quod erat onus nos gravans.
- 8 Et in pro. in pro. ma. id est, faciet eos non apparere ad pitionem: & reuertitur ad loquendum in secunda persona, dicens.
- 9 Dabis ve. la. id est, adimplebis promissiones factas patribus nostris, que tunc implende erant: & modo impletae sunt in domino Iesu Christo. Cui est honor & gloria in secula seculorum. Amen.

* CAP.

- † Et timebunt te. i. rigorem iustitiæ tuæ, & quia talis Deus miseretur, subditur,
- 3 Quis Deus similis tui, qui. s. verè poenitentium.
- 5 Non immet ultra furorē suum. Si permanferint in bono.
- 7 Deponet iniquitates nostras, & proij. iet in profundum. i. n. apparebunt ad confusionem & punctionem ultra.
- 9 Dabis veritatem Iacob. Reddendo promissa in gloria sempiterna.

M O.

ADDITIO. II.

In eod. cap. vbi dicitur in postil. Dabis veritatem Iacob. tendendum est, quare petiuit veritatem dari Iacob, & misericordiam Abraham. Cuius ratio videtur esse, nam Abraham primò fuit factus promissio de Christo venturo cū iuramento, ut habetur Gen. 22. & c. fuit per misericordiam: quoniam nulla merita humana sufficerent hoc de condigno: vnde talis promissio ad misericordiam pertinet, dicit. Dabis misericordiam Abraham: sed facta huiusmodi promissione, tam Deus debebat implere predicta ex veritate, & idcirco dicit: Dabis veritatem Iacob: quia iam facta erat promissio misericorditer ipsi Abraham, ut dictum est: que quidem promissio vallata est iuramento, & idcirco subdit, Sicut iurasti, &c.

Incipit Prologus sancti Hieronymi in Naum prophetam.

Naum prophetam ante aduentum regis Assyriorum, qui populum Israel captiuum in suas regiones transtulerat fuisse, Hebræorum traditio confirmat. † Siquidem in fine huius lectionis prædicti regis aduentum idem propheta annūciare mōstratur. Sed cum habitatores Niniue † Iona interitum ciuitatis prædicante, ne diuina ira denunciatum interitum sustinerent, peccatorum & impietatis pœnitentiam egissent, accepta Dei misericordia grauioribus se criminibus implicuerunt. Qua de

de causa memoratus propheta Spiritus sancto D plenus, iudicium Dei annuncians, ita est loquutus: † Deus zelans & vlciscens dominus, &c. ^{† Infra. 1. a} Iam enim decem tribus ab Assyrijs ductæ fuerant in captiuitatem sub Ezechia rege Iuda, sub quo etiam nunc in consolatione populi transmigrati aduersus Niniuem visio cernitur. Nec erat parua consolatio, tam his qui iam Assyrijs seruiebant, quàm reliquis qui sub Ezechia de tribu Iuda & Benjamin ab eisdem hostibus obsidebantur, vt audirent Assyrios quoque à Chaldæis esse capiendos, sicut in ^E consequentibus libri huius demonstrabitur.

Item alius Prologus.

Sciendum quoniam Niniue in nostra lingua de Hebræo speciosam sonat. Speciosus autem hic dicitur mundus. Vnde & apud Græcos ^{κόσμος} ab ornatu nomen accepi. Et quidquid nunc aduersus Niniue dicitur, de mundo figuratiter prædicari sentiamus. Quam ob causam, & assumptio, quam Septuaginta interpretantur ^{λίμνα}, & Aquila ^{ἀρμνα} interpretatus est, apud Hebræos asin ponitur, i. graue onus, eo quod eam aduersus quam prophetatur, premat, nec sinat eleuare ceruicem. Simulque hoc attenden-

dendum, quod hæc ipsa vel assumptio, vel onus, vel pondus prophetæ sit visio. Nec enim loquitur in extasi Propheta, vt Montanus & Priscilla Maximillaque delirant, sed quod prophetat liber est visionis intelligentis vniuersa quæ loquitur, & pondus hostium facientis suo populo visionem. De consummatione itaque mundi secundum anagogen in consolationem sanctorum prophetia textitur, vt quæcumque in mundo vident, quasi prætereuntia & caduca contemnant, & præparēt se ad iudicij diem. Vbi vltor aduersum veros Assyrios futurus est dominus.

Incipit Argumentum.

Naum consolator orbis interpretatur. Increpat ciuitatem sanguinum, & post

post euerfionē illius loquitur. Ecce super montes pedes euangelizantis & annunciantis pacem.

C A P. I.

Onus Niniue Li. * Hebr. Iocel, a Nahum, & Habacuc vaticinabatur tempestate Manassæ. At quoniam improbus erat, subticuerunt eius nomē, neque se appellarunt de eius vocabulo. Itaq; etiam scriptura, loquutus est inquit, Dominus ad eum, & ad populum illius & attendere noluerunt. Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum, ceperuntq; Manassæm & vincum cathenis atque compedibus duxerunt in Babylonem. * R. Ionathan. Onus calicis maledictionis ad potandum Niniuitas, cōtra quos prophetauit priorib; sæculis Ionas

C A P. V. T. I.

Onus Niniue. Liber visionis Naum Elcesæi.

Ionas de Geth Serpher, & conuersi sunt a peccatis suis. Et cum denuo peccare adiecissent, prophetauit cōtra eos

Naum de domo Kosi, quemadmodum scriptum est in hoc libro. * Theodor. Hanc assumptionem Nahum appellauit mentis raptum, & a rebus humanis traductionē. Rapra inquit, mens mea a diuino Spiritu, quæ Niniue essent euentura præuidit. * Remigius. Non itaq; in extasi loquebatur, sicut hæretici dixerunt, tanq̄ nesciens quid diceret more energumēnorū, sed videbat, i. intelligebat cuncta quæ loquebatur. **C**um

Postilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super Naum Prophetam incipit.

C A P. I.

Onus Niniue. Prophetia Naum in duas partes diuiditur, scilicet proœmium & tractatum, qui incipit ibi: Dominus emulor. In prologo primò iungitur materia huius prophetiæ in generalium dicitur.

1 Onus Niniue. Id est, prophetia de malo pœnæ venturo super Niniue, sicut dictum fuit Ione 3. Niniuitis ad predicationem agētib; pœnitentiam Deus non intulit pœnam comminatam, sed quia postea redierunt ad vomitum, Deus destruxit regnum Niniue per Nabuchodonosor regem Chaldæorum; & hanc destructionem prædixit prophetice sanctus Tobias 12. cap. & de ista loquitur Naum propheta. Secundo, notificatur autor cum dicitur. 2 Liber visionis Naum Elcesæi. Ita quod notificatur ex nomine, cum dicitur. 3 Naum. Qui interpretatur cōsolator, & cōuenit sue pphetiæ * quia

M O R A L I T E R.

Onus Niniue, &c. Sequitur. Deus emulor & vlciscens dominus,

minus, &c. Per hoc ostenditur rigor diuinæ iustitiæ, quo non dimittitur dedecus culpæ sine decore punitiōnis iustæ, ideo subditur.

A Cum Ionas & Naum de eadem Ninive quæ nūc Ninus dī, prophetarent, a Lxx. Naum post Ionam ponitur, sed in Hebræo post Ionam Michæas, post Michæa sequitur Naum. Qui consolator interpretatur, quia & 10. tribub. iam captiuatis, & duabus iam ab Assyrio exercitu graui-
 Hieron. ter afflictis, destru-
 ctionem ipsorū Assy-
 riorū per Chaldæos
 futuram pronuncia-
 uit. Graue pōdus est
 hostibus, quod dele-
 ctar vel prophetam
 videre, vel Israelitas
 audire.

Elcesæi, viculus est
 in Galilæa ex quo
 Naū fuit, licet quidā
 Elcesæū patrē Naū,
 & prophetam fuisse
 putauerunt.

† innocētē fa-
 ciendo nō fa-
 ciet innocen-
 tem, s. eū qui
 fuerit nocēs

a *Deus æmulator.* Zelatur dominus in salutem eorum quos zelatur, vt quos non potuit eius seruare clementia, seruet æmulatio. Vnde dicitur ad Ierusalē quæ propter peccata sua non merebatur Dei correptionē: *Zelus meus recessit a te, non irascar vltimū tibi.* Quandiu pœnitentiā ager mundus, non fiet consummatio. Sed postquam multiplicata iniquitate & refrigescēte charitate, etiam ipsi ele-
 Ezech. 16.c. cti tentabuntur, tunc zelator dominus veniet in vltionē non quasi inimicus, sed vt ligno, foeno, stipulaque consumptis, purum aurum recipiat, & quidquid hostile & contrarium sibi inuenerit tollat, & in pristinum statum restituat, & reducat. *Deus æmulator.* Vox prophetæ laudan-
 tis Deum, quod de Assyriis vltus est iniuriā populi sui. Vel q̄ sanctorum gemitum audiat, & in consummatio-
 ne mundi faciat aduersarios sentire supplicia.

* Remigius. Dominus nullum motum animi, nul-
 lumque potest recipere furorem, qui in summa mentis tranquillitate mitis est & serenus. Sed metaphoricē dicitur habere furorem, quum vlciscitur mala quia sustinē-
 ribus vltionem sic videtur.

b *Dominus pati.* Et meritō punit, quia magnanimitatis suæ fortitudine iniquitates Assyriorū diu sustinuit: sed quia corrigi noluerunt, non faciet mundos & innocen-
 tes, nec patietur inultos abire.

Vel patiens & ma. for. quia sustentat ruentes, & erigit elisos, & per gratiam mundans nocentem, non patietur abire quasi innocētē, vt suo merito se possit dicere saluatum, sed multis modis arguit peccantem & ignoscit, vt per solam gratiam saluatus appareat.

* Theodoretus. Non inquit, statim pœnas sumit, sed diu-

C NICOLAUS DE LYRA.

* quia destructionem Assyriorum denunciavit ad consolationem decem tribuum, quæ per Assyrios fuerant captiuatæ, & duarum tribuum, quæ per eos fuerant multum afflictæ tempore Ezechie. Item ex loco natiuitatis suæ, cum dicitur. Elcesæi. Tertio, ex officio prophetandi non solum verbo sed etiam scripto, cum dicitur. Liber visionis. Licet enim 12. propheta sint collecti in vno volumine, tamē prophetia cuiuslibet posset dici vnus liber partialis.

Diuisio.

1 *Deus æmulator.* Hic incipit tractatus, in quo primō zelus diuine iustitię declaratur: secundo ad propositum applicatur, ibi. *Bonus dominus.* Prima in duas: quia primō ponitur rigor diuine iustitiæ ad puniendum, secundo vigor suæ potentie ad exequendum ibi. *Dominus in tempestate.* Circa primum dicitur: *Deus æmulator.* Id est, irascens seu vindictæ appetitor contra peccatores obstinato. *Æmulatio enim aliquādo pro ira ponitur, sicut Ezech. 8. b* Erat statutum idolum zeli ad prouocandum æmulationem. Id est, Dei iram, vt ibidem dictum fuit. In Hebræo habetur: *Dominus accensus.* Ira enim dupliciter diffinitur à Philosophis. Vno modo materialiter, sic: *Ira est accēso sanguinis circa cor: Et sic dicitur in Hebræo. Dominus accensus, scilicet ira.* Alio modo formaliter sic: *Ira est appetitus vindictæ, & sic habet translatio nostra: Deus æmulator, id est vindictæ appetitor, vt dictū est.* Sciendū tamen, quod passio iræ non est in Deo proprie, sed metaphoricē, quia ad modum irati se habet quando punit, deo subditur.

diutissimè patiens est Huius rei vos Niniuite testes estis, qui cum vos penitisset actæ vitæ, salutem assequuti fuissetis. & rursus cum plurima malitia cōtaminati fuissetis nō pro hac quam mox pœnas dedistis sed diutissimè iniquitates hominum ferens, nouit et non penitentibus supplicia irrogare. Hoc n. explicauit, cū dixit. *Non faciet innocētē, hoc est, cum qui suppliciiis digna cōmiserit, non impunitum relinquet.*

2 *Deus æmulator & vlciscens dñs, vlciscens dñs & habens furorem, vlciscens dñs in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate & turbine vię eius et nebula puluis pedum eius.*

sum fuisse viam veniendi ad Deū iuxta q̄ ipse restatur. *Ego sum via, veritas & vita,* & tunc prophetæ & animæ iustorum prius graues ex carnis coniunctione tenuabūtur in puluerem, vt angelis iunctæ & in scabellum pedum Dei redactæ extremis officiis humanitatis ministrarent, si ad caput diuinitatis non pertingant.

Si nebula accipit in malū, eo q̄ lumē soleat obscura dicitur, q̄ aīę prauorū potestati Dei subiectæ in puluerem quasi ī nihilū redigēt, & terra q̄ in eis piguis est, dissoluetur.

* Remig. iuxta literā describitur potētia Dei, & ostenditur quia non pro magno sit ei Assyrios delere, qui potest rest elementa mutare.

* Theodoret. Vult autem dicere, quod non amplius longa patientia vtetur, sed perniciem inferet, vndiq; malorum cumulo in vos accersito. Deinde docet, vt faciat quodlibet illi visum fuerit efficit.

* Theophy. Homo iter faciens puluerē excitat, Dei verò adeo magnificè incedit ac mouetur, vt et ipsas excuret nubes & nebulas. Sic & contra Niniuitas motus, & nubes malorū vndique adducet. Si volet, vniuersum mare exsiccabit, oīaq; flumina delebit. Hoc p̄picuū est ex hō q̄ fecit tēporib. Mosis dū rubrū mare: ac Iordanē fluum temporib. Iosue exsiccavit. Hinc et Ninive vrbē arefaciē veluti vastū quoddā pelagus existentē cū gloria, tū op̄ ac bellorū moribus estuās: ac gētes sub ipso, ceu amnū quosdā in eā se exonerantes & influētes qb. intumescunt & impleantur, desolabit dñs illē adeo potēs est, vt Basan tin regionē Palestinæ fertilissimam, tū Carmelū & Libanū montes nemorosissimos & exuberantissimos materiam sua spoliet & priuet, quū primū ille vel nutu decreuerit.

† Increpans

2 *Et vlciscens dominus. Id est, puniens. Et repetitur prædicta sententia pluries, cum dicitur. Vlciscens dominus, &c. Ad maiorem affirmationem diuinæ vindictæ contra peccatores, obstinatos.*

3 *Domminus patiens. Quia non statim punit peccatores, sed expectat eorum penitentiam, vt sequens punitio iustior ostendat effectū virtutis.*

5 *Et mūdans. &c. Id est, peccatores obstinatos nō dimittet tibi vt sine debita punitioe, ac si essent innocētes cōtinuāda ad pœcā. Vel aliter. Et mundans. Peccatorem penitentem a culpa.*

6 *Non fac. inn. Scilicet liberum a pœna: quia pœnæ sunt quæ medicina peccatorum purgatiua.*

7 *Dominus in tempestatē. &c. Hic consequenter ostenditur rigor diuinæ potentie, cum dicitur: Dominus in tempestate & turbine. Id est, sic consuevit venire ad puniendum peccatores obstinatos. De hoc habetur exemplum Exod. 14. e. vbi dicitur, quod punitioem Aegyptiorum præcessit ventus vehemens & vrens solis. Et in debellatione exercitus Sisarę venit in tempestate. In Iud. 5. Et similiter in debellatione Philistinorum orante Samuel. Regum 7. Et in pluribus alijs locis habetur simile.*

8 *Et nebula puluis pedum eius. Ex vrbē turbine eleuatur puluis obscurans aerem ad modum nebulae. Et dicitur procedit ex Dei pedibus, quia procedit ex terra, secundum illum modum loquendi. quo dicitur Isa. 66. a. Cælum mihi sedes est, & terra abellum pedum meorum.*

† Increpar

MORALITER.

* **5** *Et mūdās. &c. Id est, mūdās peccatū nō dimittit ipunitū.*
 * **7** *Dominus in tēpestate & turbine vię eius, & nebula puluis pedum eius. Hic consequēter ostēditur vigor suę potētię cui nullus potest*

pōt resistere. Primū debet nos mouere ad uitādā offensam scientes, quod eā non dimittet impunitam cūdum ad sustinendum patienter pœnā, quia durus est contra stimulum calcitrare.

† Bom

In crepans mare. Siccabit Deus amaritudinem mundi in aquo regnat draco, & gurgites maliciae & eloquentiae mun-
danae destruet, in quibus reptant parua animalia, i. haereti-
ci, Philosophi, Oratores.

Infirmatus est Basan, & c. Basan, confusio Cum autem Deus venerit ad nihilum redigentur peccata quae sunt digna con-
fusione, & etiam illi qui mentiuntur se habere scientiam circum-
cisionis, qui etiam per hypocrisim videntur florere bonis operibus.

Hi motes vberes & confiti, per quos significatur populus Assyriorum, quoniam am potens & flores pluribus impetans, Deo irascente astandus, vel in fine saeculi potentes no-
biles, diuites repente peribunt.

Montes commoti sunt ab eo. Montes & colles sublimis & potentes, qui in aduentu

domini depositi, terrae haerebunt, non audentes respicere faciem domini, quod erit eis pro summo cruciatu.

Rupertus. Per tam diuersas res mare, flumina, Basan, Carmelum, Libanum, montes & colles, & terram, diuersas habitantium in orbe terrarum causas intelligimus quia propter diuersas eorum causas, penes similibus vltionibus est in eos aemulator Dominus, & c. Notandum inter caetera, septem verbis quo numero plerumque significatur vltimitas, cunctas praesentis loco emulatores Dei vltiones esse declamatas. Mare, increpante illo, exsiccatur flumina ad desertum perducuntur, Basan & Carmelus infirmantur, flos Libani elanguit, montes ab eo sunt commoti & colles desolati terra vel orbis contremuit, & c.

Ante faciem. Cum venerit dominus in turbine siccans mare idest imperium Assyriorum, & omnia flumina idest potentiam & vbertatem eorum destruens, & motes idest altitudinem imperij, & latitudinem (quae orbis terrarum dicitur) concutiens, tunc nulla potentia poterit resistere Deo iracenti, & suum populum vindicanti.

In ira furoris eius. Per iram signatur diabolus, minister Irae qui ad plectendos malos mittetur, nec reperietur in fine mundi aliquis tam purus quam libera fronte contra eum resistat dicens. Ecce venit princeps mundi, & inuenit in me nihil.

Indignatio Dei quae diu sustentat peccantes, aliquando non tota quidem pro-

Ioan. 1. 4. d.

rumpit in poenam: sed stillat in modum ignis ad dissolendum duriciam cordium, quae per petram signatur.

Bonus Dominus, & c.

Theoph. Postquam horrenda commemorauit, ac impetus & ira Dei meminit, ut ne durum quempiam ac prauum quidam arbitrentur Deum (id est Simonis & Marcio nis sectatores passi-

sunt) quae ad man-

1 fortitudo.

10 suetudinem & beni-

11 gnitatem eius perti-

12 nent, nunc adducit,

13 & ait. Etiam si ingen-

tum, & intolerabilem

domini indignatio-

nem dixerim, hostibus tamen huiusmodi indignatio segregata definitaque est. Hi iniquo animo ferentes castigationem, vituperant Deum, qui tamen benignus, mansuetus, & clemens est castigationem ab ipso adductam placida mente sustinentibus.

Et in diluui. Theodoretus. Idest, funditus perdet, & in perpetuas tenebras dabit contra se furentes audacia. Diluuium, & consummationem vocauit perditionem funditus factam.

Theophylactus. Hoc quoque proprium calamitatis est, quod qui in tribulationibus & afflictionibus sint, mente obfuscentur, quadam caligine obducti, ut etiam in die velut in nocte agant.

Iuxta historiam. Cum Deus vastauerit terram promissionis quasi per diluuium, faciet finem captiuitatis, reducens Israel ad pristinas sedes, sed Assyrios persequentur tenebrae, hoc idem potest dici in fine saeculi, quod sanctorum post iram miserabitur, persequutores vel diabolos in tenebras mittet exteriores.

Hieron. Remig.

c In

Quid

NICOLAUS DE LYRA.

In crepans mare & exsiccans illud, & c. Sua virtute, sicut patet Exod. 14. de mari rubro.

Et omnia flumina ad desertum deducit. Sicut enim siccavit alueum Iordanis, ita possit omnia flumina desiccare.

Infirmatus est Basan & Carmel. Quae sunt loca vberissima.

Et flos Libani elanguit. Vbi solet esse viror cotinuis, & hoc fuit tempore Eliae ex siccitate induceta virtute diuina tribus annis & mensibus sex. Iacob. 5.

Montes commoti sunt, & c. Hoc frequenter apparet de terremotibus. Omnia ista sunt induceta ad ostendendum magnitudinem virtutis diuinae, ideo concluditur.

Ante faciem indignationis eius, & c. Quasi dicat nullus.

Indignatio eius effusa est vt ignis, Hoc patuit in subuersione Sodome & Gomorrae igne sulphuris.

Et petrae, & c. Ex vehementi igne resoluuntur lapides, vt patet in calce.

Bonus dominus. Hic consequenter illud quod dictum est de vigore diuinae iustitiae, & vigore suae potentiae ad propositum applicatur in punitione regni Assyriorum, in quo metropolis erat Ninive. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur vnus regis, scilicet

MORALITER.

Bonus dominus. Hic prophetat destructionem regis Ninive, scilicet Sennacherib, qui Deum blasphemauit & cultum Dei de Ierusalem auferre voluit, vt habetur. 3. Regum, propter quod Antichristus significatur per ipsum, qui Deum blasphemabit & eius cultum de ecclesia tollere tentabit. Quia tamen Deus tunc electos confortabit, di-

cet Sennacherib punitio, secundo totius regni destructio, capitulo sequenti. Prima in duas, quia primo circa Sennacherib ponitur vltio diuina, secundo exultatio in terra Iuda ibi. Ecce super montes. Ad intellectum primi sciendum, quod sicut habetur. 4. Reg. 18. Sennacherib venit in Iudaeam, & de Lachis misit Rabsacem in Ierusalem ad terrendum Ezechiam & suum populum, sed rege Aethiopia in uadente terram Sennacherib compulsus fuit dimittere Iudaeam ad defendendum terram suam, sed habita victoria redijt in Iudaeam ad destruendum Ierusalem, & tunc angelus domini percussit in exercitu eius. 185. milia bellatorum, ipse cum paucis fugit ad terram suam, vbi interfecit fuit a filijs sui. 4. Reg. 19. & sic confortatus fuit Ezechias cum populo suo, & secundum hoc dicitur. Bonus dominus & confortans. Scilicet Ezechiam & populum suum.

Et sciens. Scientia approbationis.

11 Sperantes in se. Idest, Ezechiam & Iudaeam & alios iustos contra Sennacherib de diuino confidentes auxilio.

12 Et in diluuiio praeteriunt. Idest, in fortitudine exercitus Sennacherib, secundum quod dicitur. Isaia. 37. b. Adducet dominus super eos, aquas fluminis fortes & multas, regem Assyriorum, & c. Et sequitur ibidem. Et ibit per Iudam inundans & c.

13 Consummationem faciet. Idest, destructionem per angelum, vt dictum est.

* Quid

citur Bonus totius & con. & c. Scilicet in Antichristi tribulatione futura.

10 Et sciens sperantes in se. Scientia approbationis.

12 Et in diluuiio praeteriunt. Idest, in Antichristi persecutione, quae dicitur diluuium praeteriens, quia grauis erit ad sustinendum. sed breuiabitur propter electos, Matth. 24.

13 Consummationem faciet. Nam Antichristum, & eius exercitum pro magna parte destructum.

G a *Quid cogitatis con.* Quando quidē Deus est facturū suis fidelib. finem diluuij, quid accusatis Deum legis qui quasi nimis seuerus & austerus graues cruciatūs ex p̄cepto legis irrogauit peccantibus: Si videtur cruentus, q̄ genus humanum diluuiō, Sodomitas igni, & Aegyptios mari,

Israelitas in heremo pdidit: scitote ideo tēporaliter pro peccatis punisse, ne in aeternum puniret. *Quia nō iudicabit Deus bis in idipsum.* Qui ergo puniti sunt sufficienter, post non punientur, alioqui mē rī scriptura, quod nefas est dicere.

Si fidelis in adulterio deprehēsus de collatur, videtur nō amplius puniendus, ne bis in idipsum iudicetur. Sed sciendū Deum sicut omnīū rerum, ita suppliciorum quoque sci re mensuram: nec prauenire sententiam iudicis, nec illi

in peccatorem exercendā de hinc p̄nā auferri potestatem, & magnum peccatum diuturnis sui cruciatibus, sed leuem culpam compensari leui supplicio.

Expositio Hebræorū. O Assyrii cur malē cogitatis contra Deū, quod duodecim tribus ex toto destrueturū sit? non coniturgēt duplex tribulatio; non tradet vobis Iudam & Ierusalem, sicut tradidit, 10. tribus & Samariam.

Non capientur ab Assyrijs duæ tribus sicut 10. quia dñi adhuc in terra Iuda sunt Assyrii, & sicut spinæ seinuicem complectuntur, lætantes & gaudentes consumerentur ab angelo, quando vna nocte 185. milia cæsa sunt. Quæ multitudo ebriorum conuiuio pulchrè comparatur, & spinis se complectentibus quæ igni solent tradi, & stipulæ quæ leui ardore comburitur.

Non consurget duplex, &c. * Remig. Hoc septuaginta apertius quasi exponentes dixerunt. Non iudicabit Deus bis in idipsum, & sic v̄sitatū versatur per ora omnīū. Marcion duos deos adinuenit. vnū veteris test. malū & crude lē, qui p̄nīs hoīum delectetur, alium noui testamēti bonū quem dñi facturū mundi consummationem. Contra hos dicit propheta. *Quid cogitatis, &c.* Ipse qui creauit mundū, eius quoq; faciet cōsummationē illis quos p̄sēns tribulatio affligit, futurā dānationem cōsurgere nō sinit, & peccatoribus idcirco Deus ad p̄sēns infert supplicia, vt in aeternum non pereat.

* Theophylactus. Vel talis est potentia Deus, vt si aliquē pro meritis punire velit, hoc ipsum simul cumulatē vna plaga p̄ficiat nec altera v̄dicta opus habeat semel quā dantenus

dantenus ipsum conficiens. * Gregor. Si dicamus quamlibet culpam bis feriri posse, hoc ex peccato percussis atque in peccato suo morientibus debet estimari, quia eorum percussio hic cepit illic perficitur, vt in correctis vnum flagellum sis qd̄ terporaliter incipit sed in aeternis supplicijs consummatur quatenus eis q̄ ceteri rigi renouunt, iā p̄sentium malorum percussio, sequentium sit initium tormentorum.

Fœdera & conuentiones hæretico quasi spinæ se inuicem complectuntur & conuiuium eorum. Id est, mysterium altaris, quia & in mēsam dominicam se habere dicuntur. nam fœdus est mulvescentium riter que potantur cum enim ebrii vinea Sodomorum

contra Deum biphemant. nonne conuiuium spinarum est. Quod tamen cum suis autibus consumeretur, quasi stipula arida. ple ipsi contra Deum exit inimica cogitatio. *Ex te enim ex.* Hęc de Rabsace dicuntur. Qui egressus Assyrijs blasphemauit Deum persuadens Israelitis, vt sperantes de auxilio Dei traderent se Assyrijs, non Deo sed idolis seruire.

Si perfecti. * Remig. De Assyrijs iuxta literā dicit, q̄ si bulli & perfecti fuerint, & augeantur numero cunctarum gentium sic quoq; vastate angelo dñi attondeantur, i. cōnuantur, veluti capilli fornice facillimè p̄scinduntur.

Et pertransibit. Scilicet Assur, hoc est, esse desinet, vastato exercitu suo reuertetur ad terram suam. *Et non afflig.* & c. Scilicet hoc tempore, & per hos homines a quibus modo obsideris. Nam sepius per alios per modum afflicti sunt.

Et nunc conter. & c. i. oēm potestatem q̄ habet, & in qua gloriatur, siue vincula quæ p̄parabat, vt captos ligaret. * Theop. Virgā qua castigatur Israel, cōterā abs te, oīniui, vt eā porro non teneas, quo per eā Israelē castigat. Rursus ad Iudā & Ierusalē sermo dirigitur, q̄b. Deus non perpetuā, sed illius t̄pis, & ab illis hostibus a quib. obsidetur, securitatē pollicetur. *Si perfecti, &c.* Benigna Dei cōminatio, q̄ et si fortes & multi atterentur & transibit eorū impetus, sequitur & p̄missio, permisi te affligere potestate diaboli. quo autore tanta cōfixeras, & vincula ad colligandas aīas peccantium cōtexueras. Sed hæc mō dirūpam: dicens his qui in vinculis tenebatur. Exit

Qui elegerunt potius tenebras quam lucem. ipsi tenebris comprehenduntur. *Qui elegerunt mundum.* ipse eius consummationem faciet.

Non cōsurget duplex tribulatio, quia sicut spinæ seinuicē cōplectuntur, sic conuiuium eorū pariter potantur: Consumerentur quasi stipula ariditate plena. Ex te. n. exhibit cogitans cōtra dñm maliciam, mentē pertractans p̄uaricationem. Hęc dicit dñs: *Si perfecti fuerint & ita plures,* sic quoq; attondentur, & pertransibit. Afflixit te, & non affligā te vltra. Et nūc cōterā virgā eius de dorso tuo, & vicula tua dirūpā.

Ut figmentis tegat mendacium. *In robore.* *Quia licet Assyrii fortes sint & multi, non p̄ualebunt tibi.* *Assur vel esse de Iisai, vel vastato exercitu in patriam suam reuertetur, te sospitem relinquens.*

Id est, Assyrii. *Sicut multi capilli forcipe sic multitudo eorum facile succidetur.* *Assur vel esse de Iisai, vel vastato exercitu in patriam suam reuertetur, te sospitem relinquens.*

Id est, Assyrii. *Sicut multi capilli forcipe sic multitudo eorum facile succidetur.* *Assur vel esse de Iisai, vel vastato exercitu in patriam suam reuertetur, te sospitem relinquens.*

Quia percussit te conabatur. *Potestatem.* *Assur.* *Quæ captiuus parabat, quamquam possit & obsidio arcē pro vineulis elare multitudinis.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Quid cogitatis contra dominū? In Sennacherib. & exercitus eius q̄ d. vos cogitatis contra dominū destructionē ciuitatis domini & tēpli, sed nō poteritis. Et subditur causa.* 2 *Consumerat & c. Ex ruitus vestri.* 3 *Non consurget, & c. Id est, Sennacherib. non tribulabit regnū Iuda, ipsum captiuando, sicut Salmanasar pater suus regnū Israel tribulauit.* 4 *Quia sicut spi. Et sic inuicem comburuntur.* 5 *Sic conui. In vespere enim noctis in qua angelus percussit exercitum redigendo in cineres corpora beliatorum, rex fecerat principibus exercitus conuiuium.* 6 *Ex te enim. Iste fuit Rabsaces missus a rege ad terrendum Ezechiam & populum suum, vt sic se redderent, & ducerentur in terrā idololatricā*

ubi subiectam. 7 *Si perfe. & c. Id est, si bellatores fuerint per Eli in fortitudine, & multitudine.* 8 *Sic quoq; at. Id est, ab angelo percussio, quæ percussio vocatur rasio sive attonso Isa. Indie illa rader dominus in nouacula acuta in rege Anteriorum caput & pilos pedum & barbam vniuersam.* 9 *Afflixit te. Verbum est domini ad Ezechiam, & populum qui fuerunt afflixi per regem Assyriorum.* 10 *Et non affliget per Assyrios, tamen postea tempore Sedechi. c. populus fuit affligus per Chaldeos.* 11 *Et nunc con. & c. Id est, potestatem.* 12 *Et vin. tua, & c. Quia cum exercitum poteris ire liberè perdidam.*

MORALITER.

† *Et inimicos eius.* Scilicet Christi & ecclesie. † *Persequuntur.* Scilicet inferni in quibus punientur Antichristus & satellites sui. 1 *Quia cog. cō. do. & c.* Scilicet tu Antichriste & ministri tui. 2 *Consummationem ipse.* Id est, destructionem tuā potestatis & imperij. 3 *Non consurget du. tri.* Quia post persecutionem Antichristi alia non succedet.

4 *Quia sicut spinæ se inuicem, & c.* Id est, simul comburentur, sicut erit de Antichristo & adherentibus sibi, quia simul comburentur igne infernali. 6 *Ex te enim exhibit cogitans contra dominum ma.* Hoc dicitur denuncijs ab Antichristo p̄missis. † *Hęc dicit dominus. Si perfecti.* Si potentiores & plures destruentur. 10 *Et non affligam te vltra.* Quia post mortem Antichristi non affligetur ecclesia.

Et precipiet. O Assur quod passurus es ne putes fortui to, & sine iudice contingere, quia Deo precipiente omnia fient.

Theophylactus. Hoc ciuitati Niniue dicit, Quoniam de te dominus Cyro imperabit, vt copias suas aduersum te armet. Manebit

porro non prophetas mittendo, sed animum eius inuisibiliter per sua quæ nouit iudicia cōtingendo, maximè cū idololatra esset, & indignus quem per suos prophetas conueniret.

Nō seminabitur, &c.

Remigius. Idest, nullus nascetur ex te, qui tuo nomine

vocetur, & hæres

tuus appelletur: vt enim liber Esaiæ declarat, statim vt e-

uersus est, interfectus est a filiis suis, & cum adoraret in

templo Nefrach Deum suum, & hoc est quod sequitur.

De domo Dei tui, &c. Vt inde puniaris, vnde sperabas auxilium.

O hæretice animæ per te deceptorum non suscipient

nomina quæ prius inuocauerant super terras suas: sed ces-

sabunt sectæ hæreticorum, ne ab eis alij nominentur. Mo-

rientur ergo tibi errorum dogmata, sed & tu qui tibi vi-

uere videbaris, morieris erroi, & bono tuo mortuus,

idola

Et precipiet super te Dñs. Non t̄ seminabitur ex nomine

tuo amplius de dōmo Dei tui interficiam. Sculptile, & con-

statile ponā sepulchrum tuum, quia inhonoratus es. Ecce

super montes pedes Euangelizantis, & annunciantis pa-

cē. Celebra Iuda festiuitates tuas, & redde vōta tua, quia non

adijciat vltra, vt pertrāseāt in te t̄ Belial: uniuersus interijt.

idola quæ colebas habebis sepulchrum: & de pectore tuo auferentur errores, in quo prius erat templum Dei tui, quem simulabas, quem inhonoratus es dum colis vana idola, quæ rationalis es.

Ecce super mon. Legitur in Paralipomenon, q̄ Senna-

cherib obsidente Ie-

rusalem primo mē-

senō potuit Pascha fieri, sed casu exerci-

tu, & nunciata mor-

te Sennacherib, secū-

do mense Pascha ce-

lebratum est. Inde

ait: O Iuda ne sis sol-

licitus occiso hoste

tuo in templo Dei

sui, ecce venit tibi

nuncius transcurrēs

montes, & colles, &

quasi despecta nū-

cians tibi morte Sen-

nacherib liberatam vrbem. Celebra Iuda. se. t. & re. vota

tua, quæ pollicitus es Deo, redde pro nece inimici, quia

Belial. Idest, præuaricator ille non pertransibit te, quia to-

tus interijt exercitus & rex, & imperium Assyriorum pe-

nitus conciderunt.

Si qñ fuerit grauis persecutio, & Dei ultio in eius aduer-

sarios apparuerit, dicamus ad ecclesiā. Celebra Iuda. &c.

Alleg. Destructis hæresibus inducitur vox ecclesiastici

prædicatoris qui hortatur ad gaudium animas Deum cō-

fitentes, pro diabolo in idolis destructo.

Contra te, Assur. Fasta promissione liberationis ad Israelitas, conuertit verba ad Assyrios commi-

nans eis peccatum. Et dicit non fiet seminatō.

Quia reuerus Sennacherib Niniuen, statim a filiis occisus est in domo Dei sui adorans. Ibi punitus

vnde sperabat auxilium. Te. Interaras, & puluinaria adorantis idola, sanguis nefarius

effundetur.

Cum angelis domino canens.

Vnde Apōstolus. Quæ conuentio Christi ad Belial? b. Præuaricator. c. Quia. Subuerfa

Niniue.

2. Par 32 a.

† vocabitur se-
men.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

† nihil reputa-
tus.

NICOLAUS DE LYRA.

Et percipiet, &c. Verbum est prophete ad Sennacherib, de quo

precipit dominus angelo, vt percuiret exercitum eius.

Non seminabitur. i. non nascentur vltra tibi filij, quia fugiēs

ad terram suam, cuius fuit interfectus a filiis suis. s. post 45. dies a su-

a sua, Tobie 1.

De do. Dei tui inter. Quia in templo idoli sui fuit interse-

ctus. 4. Reg. 19. ideo subditur.

Sculptile & con. po. se. &c. Quia inter idola fuit occisus, nec

in sepulchra factus est ei honor regius, eo q̄ factus erat toti populo

exosus imputanti destructionem exercitus prædictam superbie Sen-

nacherib, Deum Israel blasphemantis. 4. Reg. 19.

5 Ecce super mon. Hic consequenter ponitur exultatio populi

Iudæ, cum dicitur. Ecce super montes, &c. Quia percusso exercē

tu, & Sennacherib fugiente, statim Ezechias misit cursores ad de-

nunciandum Dei auxilium sibi factum, & vt omnes venirent in Ie-

rusalem ad reddendum gratias Deo de tanto beneficio.

6 Quia non adijc. &c. i. absque iugo, per quod intelligitur Sen-

nacherib, qui nec Deum nec homines reuerbatur.

7 Vniuersus. Qui post mortē sui exercitus occisus

Ca *Contemplare.* Videns propheta imminere bellum Niniue iam gaudens insultat ruituræ.
 * *Theophylactus.* Ad Iudam hæc dicit, præcipiens ipsi circumspicere per vias, & expectare nuncios, ac bonas ab illis accipere annunciationes. *Conforta lumbos, &c.* Pro eo quod est, priorem deponere formidinem, & confortare lumbis tuis eos circumcingens. Sic esto Dominus ait. *Succinge, &c.* *Et Paulus.* *Circumcingite lumbos vestros in veritate.* Proinde, & hic eos fortes esse, & confidentes iubet.

† Sicut facies ignis. Hiero. Ioan. 14. 2.

Alleg. Tria præcipiuntur Iudæ. Primum, ut aspiciat viam per quam ambulet ad eum qui dicit. *Ego sum via.* Deinde, ut teneat lumbum. i. mortificet carnem, tertio, ut assumat virtutem ne deficiat in bello contra hostes. In quo bello ne deficiat in bello, supponit in qua re spem possit habere: quod Deus reddidit super Iacob iniurias quas solebat superbus alijs inferre: modo Dei gratia humiliatus ab Assyrijs patienter sustinet, Iacob supplantator, Israel videns Deum. Sic ergo videns Deum, & semper cogitans de Deo, nescit alijs facere iniuriam, sic in luctamine supplantans inimicos desistit alijs inferre iniuriam, per hoc quod vastatores. *Id est, angeli singulorum qui semper vident faciem patris,* dissipauerunt in Iacob, & Israel quidquid pulueris eis inhæserat, & mentem que ad prius contumeliam prompta erat a vero Iacob, & Israel auerterunt, & quidquid mali in cogitationibus eorum propagabatur, extinxerunt.

Matt. 8. b.

B *Quasi sicut.* Lxx. Quia auertit dominus captiuitatem Iacob sicut contumeliam Israel. Vtriusque & Iudæ & Israel vastauerunt Assyrii.
 * *Remigius.* Id est, sicut vltus est Dominus Iudam de superbia Sennacherib, sic vltiscetur decem tribus, quæ in Niniue captæ tenentur. Hoc est. n. quod dicit. Sicut reddidit Dominus superbiam quam exercuerant Assyrii contra Iacob. i. Iudam: sic reddet superbiam Israel. i. quam fecerunt ipsi Assyrii contra decem tribus.

C *Quia vastatores.* Iuxta historiam contra Niniuen loquitur, & describitur Babyloniorum exercitus contra eueniens.
d *Clypeus fortium, &c.* * *Remigius.* Narratur pompa præparantium se Chaldæorum contra Niniuen ad bellum. Clypeus ignitus, id est, vibrans, & quasi fulgurans vim in coccineis. id est, vestibus coccinei coloris, ut ipsa vestium similitudo terrorem ignis & sanguinis præstaret speciem. *Ignæ habenæ* ob nimiam præparantium ad bellum festinationem: agitatores, id est, rectores vel

vel Assyriorum confopiti sunt. Tanta est etiam multitudo commixti agminis, ut quadrigæ in plateis dum viant præ multitudine nequeunt reperire, inter se collidantur. *Aspectus eorum.* s. Babyloniorum, quasi lampades, ut ante solo visu aduersarios terreant, quam mucrone feriunt.

a *Tristis.* O Niniue que præcino sibi ventur.

b *Accingere.* c *Congrega exercitus.*

a *contemplare viam, confortare lumbos, robora virtutem valde.*

b *de: quia sicut reddidit dominus superbiam Iacob, sic superbiam Israel: quia vastatores dissipauerunt eos, & propagines eorum corruerunt.*

c *Ignæ habenæ currus in die præparationis eius.*

d *Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in coccineis.*

Tunc recordabitur populus Assyriorum fortium suorum & quæret eos qui in itineribus corruerunt. Velociter ascendent muros Niniue ad defendendum, & propter longam ostensionem præparabunt sibi umbraculum ad æstus pelledos, &c.

Allego. Clypeus

Id est arma dia boli, & membrorum eius sunt accenti ignis inuidiæ, iræ, furoris, & vi. exerci. in cocci. sunt rubri sanguine martyrum. *Ignæ habenæ.* ha. cur. qui ferunt diabolum per mundum succensæ sunt igne ghenæ. Agitatores qui venantur diabolo prædam, confopiantur & delectantur & quasi dormiunt capta præda, sed isti omnes pro malis suis itineribus conturbabuntur in die iudicij, & quadrigæ colunt in pla. Quæuis spacioua via sit quæ ducit ad mortem, tamen pressura temporis coartati, rectum iter inire non poterunt, sed in se inuicem collidentur. Ibi tamen spirabunt veterem furorem, & sicut fulgura huc lucq; discurrent. Et recordabitur, ad poenam suam diabolus, & membra eius, eorum qui fortiter, & violenter currunt contra ecclesiam: & ruent in itinere non ualentes implere conatus suos, & velo. ascendet mu. eius. Terrore uidentis iudicis infirmati, fugient ad terminos mundi, quibus quasi muris mundus includitur, & ambitur, & vlt. non valentes progredi quasi ex necessitate cogentur contra instantem repugnare. Sed illis hæc cogitantibus, curta quæ ab eis obtræta fuerant dissipabunt, & aperient portæ quæ clausæ fuerant, i. conscientie singulorum reuelabuntur, & regna impiorum corruent, & miles diabolus, ancille eius. i. molles, sub illo ducentur in tartara, gemetes, & indignantes contra se pro malis quæ gesserunt, tamen murmurantes, & indignantes contra Deum poenæ quas patientur nollent eum Deum habere poentorem.

e *Ignæ habenæ currus in die præparationis, &c.* In ardentibus loris, velocitas præparantium signatur, & præparantium se ad bellum pompa narratur, & commixti nudi de Israel, quæ olim passus sit, nunc de Assyrio, quid ferit, nunc de Babylonij quid in Assyrios exerceant scriptura contextitur.

I

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 *Contemplare. dispone te ad occurrendum ei, tuos bellatores confortando: quasi diceret. Hoc erit pro nihilo, ut habetur infra. Et subditur causa.*
- 2 *Quia si reddidit dominus superbiam Iacob, &c. Deiciendo Sennacherib, eo quod superbe egerit contra duas tribus.*
- 3 *Sic superbiam Israel. Supple citò reddet destruendo totum regnum Assyriorum eo quod superbe egerit contra regnum decem tribuum, ipsum viriliter captiuando.*
- 4 *Quia vastatores. i. Chaldæi venientes.*
- 5 *Dissipauerunt eos. i. dissipabunt Assyrios.*

- 6 *Et propagines eorum. i. filios, & filias.*
- 7 *Clypeus fortium. s. Nabuchodonosor.*
- 8 *Ignitus. Erant. n. ibi laminae æræ ad solis radios resurgentes: cut ignis ad terrorem Assyriorum, & ad offuscandum oculos eorum.*
- 9 *Viri exercitus in. Habebant enim super arma ornamenta bea, ne si aliquis eorum vulneraretur ex apparentia sanguinis terrentur.*
- 10 *Ignæ habenæ. cur. i. currum. Erant enim ibi habenæ lim. & sic in radio solis fulgebant sicut ignis.*
- 11 *In die. s. ad prælium. Et e conuerso erat de Assyrijs, de quibus dicitur.*

* E

MORALITER.

† consonant. Nam Niniue germen pulchritudinis interpretatur: id est per ipsam Iudæa significatur, eo quod in ipsa natus fuit Christus: de quo dicitur Ierem. 23. a. *Ecce dies venit dicit dominus, & suscitabo David germen iustum, &c.* Similiter per Babylonios significantur Romani, unde. 1. Pet. 5. d. *Roma Babylon vocatur.* Ibi enim dicitur. *Salutat vos ecclesia in Babylone collecta.* Id est, in Roma. Secundum hoc ergo primo ponitur Iudææ vastatio, cum dicitur. *Ascendat qui disperdat te, &c.* Quia Romani veniendo versus Ierusalem destruxerunt terram, & post obsederunt Ierusalem.

1 *Contemplare viam, &c.* Iudæi. n. considerabant qualiter

possent Romanos impedire in via, & seipso fortificari: sed eis non valuit. Et subditur causa cum dicitur.

- 2 *Quia sicut reddidit dominus. s. i. a. &c.* Propter duplicem. n. superbiam. s. contra Christum, & contra Romanum imperium vastati fuerunt.
- 7 *Clypeus fortium eius, &c.* s. Romani exercitus.
- 8 *Ignitus, &c.* i. resurgens ad solem, & ad Iudeorum terrorem.
- 9 *Viri exercitus in coccineis, &c.* i. rubeis ex sanguine Iudeorum.
- 10 *Ignæ habenæ, &c.* i. resurgentes.
- † *Currus. i. currum.*

† E

In itineribus, &c. Rursus redit ad ordinem descriptionis. Tanta est multitudo venientium, ut sit mixtum agmen in itinere nec discerni possit. Quadrigæ etiam præ multitudine inter se collidentur in plateis.

Portæ fluuioꝝ apertæ. Quamuis Ninuicæ claudant portas domino referantur.

Portæ apertæ sunt Babylonij, quæ ad instar fluminis, quæ habebant ciuium multitudinem, & templum. i. regnum est destructum, sub metaphora mulieris captivæ vastitas Ninuicæ describitur.

Theophylactus. Quasi intueatur propheta Ninuicæ quomodo in captiuitatem abducatur, hec dicit. Ascendebat ventus in Persidem abducenda, cumque obsessa municipia, & abiecta ei ciuitates in cordibus suis gementes, hoc est, clamor murmur, & gemitum columbarum imitantes.

Et Ninuicæ. Filia eius. Idest minoribus urbibus destructis, esse populus Ninuicæ qui pro multitudine comparatur piscinis aquarum ita inutilis erit, ut resistere non valens collibus fugiat.

Alleg. Aquæ Ninuicæ. Idest, mundi sunt illi quæ altitudinem cæli relinquentes, in ima lapsi sunt, quia omnia dogmata mundi quæ sunt extra hortum signatum quamuis magna videantur, angusto tamen sine coartantur.

State. Fugientibus populis inertibus clama Ninuicæ quæ mater State state, claudite portas, saltem in muris resistite hostibus. Sed nullus ex pietate matris reuertitur, sed eam deserunt prædâ hostibus. Unde vox ad Babylonios irigitur, diripite argentum.

Alleg. Primus est, ut habitatores mundi a Deo peccato non

non fugiant, si fugerit ad vocem Dei vel matris ecclesiæ reuocantis, & dicentis, peccasti, quiesce, dēt cessare a sua culpa. sed obstinatus non vult redire. Cur a diabolo dicitur: Defer tecum argentum mundani eloquij, & aurum mundanæ sapientiæ, dogmata tua omnium sensuum verborumque compone flores. Sed vasa. Idest corda eorum adeo sunt profunda in cupiditate, ut quantalibet multitudo diuitiarum ea non possit satiare.

Eccle. 21. a.

Non mirum si Babylonij tam velociter veniunt ad vastandum, quia Israheliticæ vel Ninuicæ prius aliorum agitatores modo inuites erant.

& agitatores eius confopiti sunt. In itineribus conturbati sunt, quadrigæ conuulsæ sunt in plateis, Aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis. Velociter ascendent muros eius, & preparabitur vmbraclū. Portæ fluuioꝝ apertæ sunt, & templum ad solum dirutū Et miles captiuus ductus est, & ancillæ eius minabantur gementes ut columbæ, & murmurantes in cordibus suis. Et Ninuicæ quasi piscina aquarum aquæ eius, ipsi verò fugerunt. State state, & non est qui reuertatur. Diripite argentum, diripite aurū: & non est finis diuitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. Dissipata est scissa, & dilacerata, & cor tabescens, & dissolutio geniculorum, & defectio in cunctis renibus,

Idem coll. sc. ad inuicem.

Idem coll. sc. ad inuicem.

Tunc.

Assur fugiens. Requirit eos qui in fuga conuertunt. Prius.

Non sustinentes vim hostium intrabunt muros Ninuicæ.

Omnes ducti sunt in Babylonem.

aptiue mulieres. Minores viros, & castella. A victoribus. Tantus erit terror, ut nec singultus erumpat, sed more multitudine columbarum obscuro murmure lacrymas deorabunt.

Mundus.

Adclama. a. tem matrem. O Babylonij. Quia Ninuicæ fugerunt. Tanto tempore congregata subito rapite.

Non p. uentis tantu n rapite, quantum a illa rapiendum præbet.

Ninuicæ. Eius. In ea est.

Confractio.

gius. Sub figura mulieris dissipatæ, & dilaceratæ describitur qualis fuerit Ninuicæ tempore captiuitatis stabescens corde, & dissolutis genibus, & præ terroris magnitudine facies pallore deformes, ollæ combustæ similitudinem videbantur habere: quæ omnia iuxta literam completa sunt in Ninuicæ, quando a Nabuchodonosor capta est.

Hoc de his qui ad Deū conuertuntur, qui dissipantur calore fidei, prius infidelitate gelati, & scindunt corda confortando & dilacerant penitendo, & cor prius durum tabescit calore Spiritus sancti, & genua prius rigida flectunt Leo, & deficiunt oēs voluptates carnis. Quod autem sequitur. Et facies omnium &c. ad illos pertinet, qui nolunt reuerti, & quorum facies operientur confusione in similitudinem fuliginosæ ollæ.

Vbi est.

NICOLAUS DE LYRA.

Et agitatores. i. a. uirga. Propheta. n. de vno exercitu loquendo transit ad alium, & de conuerso sicut solet fieri in descriptione bellorum.

Confopiti sunt. i. attoniti præ stupore, ideo subditur. In itin. cont. Nescientes curru ducere, ideo subditur.

Quadrigæ collisæ. Ex defectu directionis. Et subditur causa inuis stuporis, um dicitur.

Aspectus. i. Chaldæorum.

Quasi lampas. Propter resurgentiam armorum, ut prædium est.

Quasi fulgura discurs. i. velociter, & audacter currentes contra Assyrios.

Recordabit. rex Assyriorum.

Fortium suorum. Qui solebant esse constantes, & animosi, facti sunt pauidi: ideo subditur.

Ruent in itineribus. Non potentes resistere in campo Chaldæis, ideo subditur.

Velociter. In Heb. habetur. Festinabunt ad muros ierosolymorum, ut qui non poterant resistere in campo, defenderunt se in muro.

Et preparabitur vmbra. i. tentoria Chaldæorum in circuitu ciuitatis ponentur ad eam obsidendum, & sic pater ciuitatis obsidio.

Por. flu. Hic consequenter describitur ipsius captio, cum dicitur

Por. flu. i. portæ Ninuicæ, quæ confidebat in munitione fluuioꝝ.

14 Apertæ sunt. i. fractæ per impetum Chaldæorum.

15 Et temp. i. templum idoli Nefrach, quod colebant reges Assyriorum. 4. Reg. 19. In Heb. habetur. Et palatium. s. regis. ad solum dirutum, in regni contemptum.

16 Et miles. i. milites regni Assyriorum. In scriptura. n. frequenter ponitur singulare pro plurali. In Hebræo habetur. Et astans captiua adducta est. Et dicitur hic astans regina, ut dicit Ra. Sa. secundum illud Psal. c. Astitit regina a dextris tuis, & litera sequens concordat cum dicitur.

17 Et an. eius mi. Captiue a Chaldæis.

18 Gementes, &c. Non audent aliter clamare præ timore.

19 Et Ninuicæ quasi pis. &c. i. munitione fluuioꝝ de qua confidebant, non resistit aduersarijs, sicut aquæ piscine resistere non possunt præ sui paucitate.

20 Diripite. Hic consequenter describitur ciuitatis captæ & depraedatio cum dicitur. Diripite. vos Chaldæi.

21 Argenti. quæcumque pretiosa. 22 Dissipata. s. Ninuicæ.

23 Et scissa. Per fractionem murorum in pluribus locis.

24 Et cor. i. deficiens factum est bellatoribus viris.

25 Et dissolutio. genuum, quæ tremunt ex timore, & ideo dicitur genicula diminutiue.

26 Et defectio. Ita quod non poterant stare.

* Et

MORALITER.

Et agitatores, &c. Nam curru in quibus portabantur arma Romanorum, & vestualia, erant in tanta multitudine, & aliquando ad inuicem collidebantur: & ductores brij videbantur.

Aspectus eorum quasi lampades. i. terribiles.

Et preparabitur, &c. i. tentoria Romanorum circa Ieru-

salem, & sic pater obsidio. 13 Portæ fluuioꝝ. Ezechias rex Ierusalem fecit tibi duplicem piscinam aquarum ad fortificationem ciuitatis, quæ dicuntur hic fluuij, sed non obstiterunt Romanis ideo dicitur. Portæ fluuioꝝ. in quo notatur captio ciuitatis, & captiuatio populi, & depraedatio bonorum cum dicitur omnia.

20 Diripite argenti. Nam Romani rapuerunt.

a Vbi est. * Remigius. Niniues aulam dicit. in qua leones. i. potentissimi, & crudelissimi morati fuerant, ad quam iuit leo rex Babylonis, & catulus leonis. i. subregulus eius & non fuit qui resisteret.

Allego. Cum transferit Niniue. i. mundus, tunc sancti admirantes, & gaudentes dicent. Vbi est habitatio leonum ad quam iuit diabolus, & etiam catulus. Idest, Antichristus, & omnis peruersa doctrina. sermo? Quem ante aduentum Christi nemo exterruit, sed necauit plurimos suis demonibus & speluncas impleuit. Idest, ecclesias suas cadaueribus, & sanguine mortuorum.

b Leo cepit sus. Nabuchodonosor iure victoriae cuncta possidet, & urbibus vel vxoribus suis captiuos in seruitutem tradidit, & rapinis, & ornatu Niniue impleuit thesauros, & ciuitates suas.

c Ecce ego ad te dicit dominus exercituum, &c. * Theophyla. Quandoquidem o Niniue, diripuisti omnia regna ideo ecce ego protinus aduersum te exurgo, tamen haecenus sim

sim cunctas. Quod si cuncta exupero. te superior est erit. Postquam metaphoricè leonum, catulorum, venatorum & piscium meminit, merito etiam istorum sublationem & interemptionem tropicè praedicit. Quia. n. in latibulis abditas feras mouere se se nolentes, venatores prodire e-

gunt fumo spelunca ori apposito, gressusque excipit hastis, & ensibus, latho ita demittente ait. Multitudinem populi tui exuram in fumo, populosissimam urbem flammis tradam, incedam, regesque eius & principes matroni dedam, ut Ierusalem incendio tradidi. Nequaquam tra venaberis, neque diripies gentes, & gna &c.

Alleg. Committitur Deus mundo multitudinem qui lata via ad mortem vadit, succedet & fumo malicia suffocabit. & per bonitatem suam erit leones gladius. Idest sermo Dei comedet, intantum ut nemo exinde per eos mortem capiat, & comprimet omnem strepitum malorum operum, qui mortem hominibus nunciare solebat. All. possunt haec oia de pfusione futura danadorum itell

† funum.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et facies. Ex fame, & ex fumo incendij Niniue, ideo subditur derisorie.
2 Vbi est ha. i. Niniue, vbi solebant reges & principes habitare qui erant seroces vt leones.
3 Et pascua. i. filiorum.
4 Ad quam. i. rex. i. quam ciuitatem ingressus est, vt ibi habitet secure cum catulis suis. i. filijs, & famulis q. d. nulla est quia non habet refugium a facie Chaldaeorum.
5 Leo. i. abundanter bona multorum regnorum sibi diripiendo, secundum quod dicitur. 4. Reg. 19. d. Vere domine dissipauerunt reges Assyriorum Gentes & terras omnium.
6 Et neca. i. interfecit reges terra, vt eorum preciosa offerret

- vxoribus, & concubinis suis.
7 Et impleuit. i. domos suas, ideo subditur ultio diuina.
8 Ecce ego ad te. Cuius virtuti non potest resisti.
9 Et succendam vsque ad summum. i. totaliter.
10 Quadrigas tuas. In quibus alia regna deuasasti.
11 Et leuculos tuos, &c. i. filij tui occidentur.
12 Et extermina. s. tua.
13 Praedam tuam. Dando eam Chaldaeis.
14 Et non audietur vltra vox nuncio. Ad blasphemandum Deum sicut Rabfaces a te missus blasphemauit. 4. Reg. 18. f. Stetit itaq; Rabfaces, & exclamauit voce magna Iudaice, & Et sequitur ibidem. Nolite audire Ezechiam qui vos decipit dicens. Dominus liberabit nos. Nunquid liberauerunt Gentium, &c. q. d. nec Deus vester poterit vos liberare.

MORALITER.

- 1 Et facies omn. s. Iudaeorum.
† Sicut nigre. Ex fumo incendij, & fame.

- 4 Ad quam iuit. Idest, abundantiam praedae iuit Titus ber absque impedimento, quia tamen postea dissipatum est imperium Romanorum ex sua superbia, subditur. Ecce ad te di. &c.

Ad

CAP. III.

CAP. III.

Ezec. 24. d. Habac. 2. c.

Vae ciuitas. De scribitur potentia Niniue, & sub a lamentatione crudelitatis arguitur. Vae ciuitas san. * Remig. Vae inquit, ciuitas sanguinum, & homicidiorum, in qua nulla est veritas, sed omne mendacium, plena rapina

rapina, & laceratione praedarum, a q. rapina nunquam discessit. * Theophylactus Amantes bellorum Niniuita, & sanguine gaudentes erant. Tota mendax ideo vocatur, quod omnes plane idololatri erant, vanos Deos colentes tunc pauperes cum diuites. Alleg.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. III.

Diuisio.

Vae ciuitas. Post ciuitatis Niniue destructionem, hic propheta declarat destructionis rationem quae fuit ciuitatis malicia, cum hoc tamen interponitur de pena. Et diuiditur in duas partes, quia primo propter malitiam nunciatur eius depopulatio, & secundo eius mul-

tiplex confusio, ibi. Ecce ego. Circaprimum dicitur. Vae ciuitas cuius populus fuit effusor multi sanguinis. 2 Vniuersa mendac. quos enim non poterat superare virtute, visus est decipere fraude. 3 Dilace. idest, diuisionibus intrinsecis, quod est signum propeque subuersionis, Matth. 23. b. Omne regnum in seipsum ui. desola. * Non

MORALITER.

- † Vae ciuitas. Sicut dictum est Niniue, de qua loquitur ad litteram propheta, significatur Ierusalem, quae benedicatur ciuitas sanguinum, eo quod effudit sanguinem Christi, & discipulorum eius.

- 2 Vniuersa mendac. Nam occidit Christum qui est i. veritas.
3 Dilaceratione plena. Quia sicut dicit Iosephus lib. de bel. Ante aduentum Romanorum erat plena intestinis discensionibus.

† No

Alleg. Mundus qui in ligno positus linguis suis homines interficit. Ciuitas sanguis dicitur qui est mendax per ueritate doctrinarum, quibus multos dilacerat & rapit. In mundo etiam est vox flagellorum, id est, tribulationum, quibus iusti afflicti clamant, quando alius ira, alius libidine, alius odio vel inuidia torquetur, flagellum Assyrii regis in eis sonat. Quandoque in morbis corporeis flagellum diaboli sentitur. Immittitur enim aliquando non ex natura elementorum, sed ex diabolo percutiente vel regius morbus, vel hydropis vel labor calculi, & huiusmodi. Est in mundo etiam impetus rotæ, cum homines gnari ubi salus, ubi periculum, huc & illuc discurrunt. Est & equus fremens, id est, diabolus, qui iugientes acriter in

equitur, conculcat & illudit. Est & quadriga feruens, quæ cum Pharaone submergitur, quæ quatuor equis trahitur, id est, quatuor animi passionibus. Unde: Hi cupiunt metuuntque, dolentque, gaudetque. Sonat & in Ninive eques scendens, id est, diabolus, cuius gladius dialectica arte fulgidus, & hasta fulgida dum transfert se in angelum lucis, & his armis multi interficiuntur qui nisi statim per gratiam curentur, sit grauis ruina in qua non est finis, quia malitia non habet finem. Hæc mala corrumpunt, id est, contingunt in corporibus mortuorum, quæ multiplicatione fornicationis prostrata sunt. Est autem in Ninive meretrix speciosa, & grata: quæ ad amorem sui penè cunctos diuersis maleficijs trahit. Hæc vendit Gentes in fornicationibus, scilicet dum amore temporalium, & tædio bonorum qui fuerant membra Christi, fiunt membra meretricis, & alios secum trahunt.

Vox. Describitur exercitus Ninive preparatis se ad bellum. Quot sunt species peccatorum, tot Gentes Ninive. Theophylactus. Tanquam audire videbatur, & inueneri propheta imminetia belli mala sic ea denarrat, & crinde quasi iam presentia essent. Veluti enim vocem et sonitum exprimit flagellorum, quibus equi ad acriorem cursum excitantur, & motui rotarum assimilari dicit strepitum.

* *Et equi fremens.* Repete, vox. Vt enim audire equi insequentes hinnitum, qui animaduersa velut victoria, ceu pro

epinicio, hinnitum edat. Superbum. n. quiddam equis. Cum dixisset, *Vox flagellorum*, indicauit iuxta quis esset qui flagris caderetur, equus videlicet, ut vehementius persequeretur. c. * *Vox equus ascenden.* Hoc est turbulenta, & alacris vociferatio: quippe quia equites ascensuri equos vel piaustram multuantur, & vociferantur alacriter, sese inuicem adhortantes.

1 *plena.* Non recedet a te rapina. *Vox flagelli, & vox impetus*
 2 *Rotæ, & equi frementis et quadrigæ feruentis, & equitis*
 3 *ascendentis, & micantis gladij, & fulgurantis haste, & multitudinis interfectæ, & grauis ruina: nec est finis cadaverum.*
 4 *Et corrueant in corporibus suis propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ, & gratæ & habentis maleficia, quæ vendidit Gentes in fornicationibus suis, & familia in maleficijs suis. Ecce ego ad te, dicit dominus exercituum, & reuelabo pudenda tua in facie tua, & ostendam*

nem formæ. &c. * *Remig.* Meretricem Niniuem dixit vel propter idololatriam, vel quia omnium gentium erat emporium, & negociatores vel mercedes earum suscipiebat, & idcirco cum omnibus gentibus fornicabatur, & omnium gentium scortum erat. Speciosa & grata, & habens maleficia, id est, studebat artibus magicis, & multas gentes sub sua ditione tenebat.

* *Theophyla.* Corporali etiam fornicatione meretrix erat Ninive, ob deliciarum affluxum impudicè viuens. Deinde etiam propter idololatriam scortum appellatur. Pulchra, & iucunda, id est, meretrix, quod excellentiæ, gloriæ, opum, aliorumque bonorum causa preclara sit, nec paucis amabilibus, & urbanis rebus exuberet veluti aliarum ciuitatum regina. Magia item, & incantamentis, alijs Assyrii præminebant.

g. Ecce ego. Loquitur sub metaphora mulieris adulteræ quæ deprehensa producit in medium, & ante oculos omnium deponitur.

Loquitur medicus veniens à cælo ad sanandum mundum, qui vniuersos potest curare morbos.
h. Reuelabo. Id est, faciam te intelligere errores tuos, quos ante putabas esse virtutes, & Gentibus, quas vendidisti in fornicatione tua, ostendam nuditatem tuam, ut desinant fornicari tecum videntes turpe corpus tuum, cuius superficie prius ducebantur, & regnis, quæ maiora quam Gentes ignominiam quam tibi intulisti, & proiciam super

NICOLAUS DE LYRA.

* *Non recedet a te ra.* Id est, Chaldei te obsidentes non recedent à te donec rapuerint omnia bona tua.
Vox fla. Id est, sonus flagelli incitantis equos currum & equum super te uenientium.
Et micantis. Ad te occidendum.
Et ful. Id est, velociter vibratæ ad modum fulguris.
Et mul. De ciuibus suis.
Et cor in cor. Quod tanta erit multitudo interfectorum, quod unus interfectus cadet super alium. Et subditur causa.
Propter. Spiritualium quæ sunt idololatriæ, & corporalium.
Meretrix. Id est, Ninive attrahentis alias Gentes ad suas idololatrias per multas vias

9 *Et ha.* Id est, habentis in se maleficos & incantatores magicis artibus utentes.
 10 *Quæ uen.* Quia pulchras puellas aliarum Gentium captas exponebant Niniuem pro libulis pro precio, & idem faciebant de pulchris iuuenibus in uicio Sodomitico.
 11 *Ecce ego.* Hic consequenter ostenditur ipsius Ninive derisio, & sub nomine Ninive totius regi Assyriorum: Et diuiditur in duas partes quia primò ostenditur propositum sub parabola fornicariæ, secundò sub parabola locustæ ibi: Congregare. Prima in duas, quia primò ponitur parabola: secundò exemplum de ciuitate alia ibi: Nunquid. Circa primum dicitur in persona Dei: Ecce. Ponendam in vituperium & derisionem.
 12 *Et re. pu.* Loquitur de ea sicut de muliere fornicaria deprehensa, cuius turpitudine omnibus manifestatur.

MORALITER.

† *Non recederet.* Quia maiores rapiebant minorum bona. Et subditur poena per Romanos inflicta, cum dicitur. *Vox.* in quo describitur multitudo & fortitudo exercitus Romani, & multitudo interfectionis populi Iudæi, ideo subditur. *Nec est.* Et subditur causa cum dicitur. *Propter.* Id est, Ierusalem, quæ non solum sponsum Iesum Christum negauit, sed etiam occidit.
Specio. Hoc dicitur, quia Deus illam ciuitatem suis gratijs

gratijs ante decorauerant, & in ipsa ipsum inhonorauit, ideo subditur.
 9 *Et ha.* Contra sponsum suum Christum.
 10 *Quæ uen.* Dicitur enim. 2. Mach. 4. quod optimos Ephedorum lupanaribus posuerunt.
 † *Et fami.* Quia sacerdotes docuerunt filios transgredi mandatum Dei de honore parentum ex cupiditate sua.
 11 *Ecce ego.* Scilicet puniendum propter dicta flagitia.
 12 *Et reue. pu. uia.* Nam post eadem Iudeorum per Romanos remanebant corpora nuda.

† Et

super te abominaciones, idest, ostendam quam abomina- bilis esse debeas illis qui tecum prius vnum corpus efficie bantur, & ponam te in exemplum, vt similitudo poenæ deterreat a similitudine culpæ.

* Remig. Adhuc Naniue comminatur Dominus, quod ostendent gentibus ignominiam suam illi qui cum ea fornicati sunt, ipsi eam despiciant, contumelijs afficiant sit que omnib. exemplum.

* Theophyl. Ne putes inquit hominem bellum aduersus te moturum, sed enim ego exurgo aduersum te, Dominus omnipotens: itaque ingentem aduersarium accipe. Retegam o Niniue postrema tua, hoc est, quantum deformatatis in te ante

haec occultatum fuerit nunc in propatulum collocabo, vt videatur ante conspectum tuum: vtque contumelia, pro gloria te comprehendat, &c. Hæc & ad futurum iudicium referri queant, quando cuiuslibet peccatorum in facie te reguntur, quæ ipse clam peregerit, &c.

a Et erit. Mysticè qui falsa pulchritudine mundi non irretitur, & turpitudinem eius intrinsecus videt, resilit ab eo, & omnia terrena bona digna planctu indicans dicit: Miser est mundus, qui tot homines alligat vitijs, & retinet. Sed quis intelligens hanc miseriam condolet mundo? Quasi pauci sunt, qui etiam in morte sua a complexibus speciosa meretricis possunt auelli.

b Vnde queram. Quis disputans de conuersatione tua instabili in qua omnia fluctuantia possunt in te aliquid inuenire, vnde consolationem tibi queat adhibere? vnde: Quis tuus poterit esse consolator, quando in tua potestate nullius miserebaris, nec socium tui luctus preparasti, quæ noluisti consortem habere regnandi.

c Nunquid. Nunquid meliores Alexandria, aut populosior aut potentior? ipsa quoque capietur a rege Babylonis Nabuchodonosor sicut, & tu. Post hoc describitur situs Alexandria, quæ super Nilum, & mare posita hinc inde aquis ambitur.

Ciuitas quæ nunc Alexandria vocatur, ab Alexandro Magno prius No appellabatur metropolis Aegypti, & propheta iste

iste antiquo nomine vocauit eam No, sed translator vocauit eam Alexandriam: quæ hoc nomine suo tempore vocabatur. Theophyl. Hæc plurimum malorum a Niniuitis sustinuit siquidem bellum gesserunt aduersus totam Aegyptum, vnde inuentos illic Israelitas transfugas indigni

admodum modice acceperunt. Præcipit itaque ipsi, vt aptet chordam per retque. ciuitatem tanquam voluptatem capiens Niniuitarum ex pernicitate ideoque festum instituens: & querit admodum & durissimam supra demandabit Iudæ, vt ferias celebraret.

Nunquid me. A leg. Increpat amorem mundi. Videt quot populos continet ecclesia quæ habitat super flumina, quæ ditantur spiritualem sensum legis, quæ sine fine Christi amara est, quæ habet muros, multitudinem populorum vel scripturarum quam firmant prius nigri, & terrosi, & aridi. Sed etiam hæc si non attenderit se, & cunctis dicit cor suum, captiua ducetur: & plangent filios suos qui allidentur antequam veniant ad medium itineris, & hostes diaboli, quæque præclara eius sorte sibi diuidere festinabunt, & optimates, i. prepositi in compedibus peccatorum ligabuntur. Quanto magis ergo vos infideles, & munitiores, sentietis supplicia, & despecti eritis. Et quæres auxilium ab inimicis vt vitia, & demones desistant te persequi sed oes, mu. tu. dulcedo secularis potentia, dogmata derabuntur a comedente diabolo prima concussione arborum d. Aethiopia fortitudo eius, &c. * Remig. Quod Aethiopia, Aegyptus, & ceteræ quas describit nationes, in prædio fuerint Alexandria, ipse prouinciarum situs ostendit. Sed & ipsa inquit, in transmigrationem ducetur, parua eius eludentur, & cetera quæ latius describit, ostendit quæ, & quam crudelia victores victus faciant mala, nati, nulli sexui, nulli parcentes conditioni. Cum ergo hæc passura sit Alexandria potētissima ciuitas, quid miraris o Niniue, si etiam tibi ipsa euenerint? Et tu ergo bibes de eodem calice, & ad tantam venies ignominiam, & cessitatem, vt etiam ab hostibus tuis postules auxilium.

† turpitudinem.
† tanquam inquinamentum.

¶ Vt qui tecum fornicati sunt, ipsi te despiciant, & irideant & contumelijs afficiant, & eis in exemplum omnibus videntibus

in Gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam. Et proijciam super te abominaciones, & contumelijs te afficiam, & ponam te in exemplum. Et erit omnis qui viderit

te, resiliet a te & dicet: Vastata est Niniue, quis commouebit super te caput? Vnde queram consolatore tibi? Nunquid melior es Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? Aque in circumitu eius, cuius diuitia mare, aque muri eius. Aethiopia fortitudo eius, & Aegyptus, & non est

finis. Africa & Libyes fuerunt in auxilio tuo, sed & ipsa in

circumitu doctores de quorū ventre manant flumina, quæ ditantur spiritualem sensum legis, quæ sine fine Christi amara est, quæ habet muros, multitudinem populorum vel scripturarum quam firmant prius nigri, & terrosi, & aridi. Sed etiam hæc si non attenderit se, & cunctis dicit cor suum, captiua ducetur: & plangent filios suos qui allidentur antequam veniant ad medium itineris, & hostes diaboli, quæque præclara eius sorte sibi diuidere festinabunt, & optimates, i. prepositi in compedibus peccatorum ligabuntur. Quanto magis ergo vos infideles, & munitiores, sentietis supplicia, & despecti eritis. Et quæres auxilium ab inimicis vt vitia, & demones desistant te persequi sed oes, mu. tu. dulcedo secularis potentia, dogmata derabuntur a comedente diabolo prima concussione arborum d. Aethiopia fortitudo eius, &c. * Remig. Quod Aethiopia, Aegyptus, & ceteræ quas describit nationes, in prædio fuerint Alexandria, ipse prouinciarum situs ostendit. Sed & ipsa inquit, in transmigrationem ducetur, parua eius eludentur, & cetera quæ latius describit, ostendit quæ, & quam crudelia victores victus faciant mala, nati, nulli sexui, nulli parcentes conditioni. Cum ergo hæc passura sit Alexandria potētissima ciuitas, quid miraris o Niniue, si etiam tibi ipsa euenerint? Et tu ergo bibes de eodem calice, & ad tantam venies ignominiam, & cessitatem, vt etiam ab hostibus tuis postules auxilium.

¶ Qui viderit Niniuen positam in exemplum, pascet & mirabitur.

¶ Hinc enim riuo Nili, inde Lacu in r. otico, ex altera parte mari cingitur.

¶ Quo Aethiopia, & Aegyptus, & Apha ca sunt in prædio Alexandria, i. situs prouinciarum, & vrbis ostendit.

¶ Fortitudinis vel sabitantie eius.

¶ O Alexandria a Rege Babylonio, & illius vastator eris.

¶ Vrbis quam describo

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et proijciam. Quia faciam te despici factis, & verbis, sicut vilem, & abominabilem.
2 Et po. te in ex. scilicet correctionis aliorum tuam punitionem videntium: id est subditur.
3 Omnis qui vi. te res. a te. id est, a maleficijs tuis, ne similiter puniatur.
4 Quis commo. Tibi compatiendo. q. d. nullus, sed dicent omnes, iustum Dei super te iudicium.
5 Nunquid. Hic consequenter ponitur exemplum de alia ciuitate destructa per Nabuchodonosor in Aegypto qui prius vastauit Aegyptum quam regnum Assyriorum, cui dicitur: Nunquid me. es. Alexand. q. d. no. & id est stare contra Nabucho. non potes, sicut nec illa. In Hebræo habetur: Nunquid melior es No nutrice: Hæc enim ciuitas vocabatur No quando destruxit eam Nabuchodonosor: & dicebatur nutrix, quia tibi nutriebantur pueri regis propter pulchritudinem, & bonitatem suam, sicut dicit Rab. Sal. postea per magnum

- magnum tempus Alexander magnus intrauit Aegyptum, & reficauit hanc ciuitatem, vocans eam nomine suo Alexandriam. Translator autem noster dimisit nomen antiquum, quod iam erat quasi conuioni datum: et loco huius posuit nomen nouum, quod erat famosissimum.
6 Alexandria populo. i. quæ populos habuit sub se.
7 Quæ habitat in flumini. Per hoc designatur amantitas sui, & fortitudo.
8 Cuius di. mare. i. diuitie tibi apportantur per mare.
9 Aque muri eius. i. circumdant muros eius ad maiorem fortitudinem.
10 Aethiopia fortitudo. i. considerata ad eius fortificationem.
11 Aegyptus. Cu us tunc erat Metropolis.
12 Et non est si. Diuitiarum suarum, & fortitudinis.
13 Africa & Libyes. si. in auxilio Alexandria: Mutatur enim modus loquendi de tertia persona ad secundam.
14 Sed & ipsa. Non obstantibus predictis.
15 In transmigratione. Per Nabuchodonosor.

* Paruul

MORALITER.

- † Et regnis igno. Quia venditi, & ducti fuerunt per diuersa regna.
3 Et erit omnis qui vi. Tanquam ab abominatione. Christiani enim & Saraceni abominantur eos sicut viles.
4 Quis com. super te ca. Compatiendo tibi. q. d. pauci aut nulli.

- 5 Nunquid melior es. Id est, fortior.
6 Alexandria populorum, &c. Quasi dicat: non: id est subditur de fortitudine Alexandria.
7 Quæ habuit, &c. Tamen per Romanos fuit captiuus, ideo subditur.
14 Sed & ipsa in transf. q. d. multo minus tu poteris resistere Romanis: ideo dicitur.

Et tunc. Cum Alexandria hæc sit passura tu etiam o Niniue quondam dices, & speciosa de eodem calice bibens inebriaberis, & contopita iacens ab omnibus despicieris, & in tantam veniens necessitatem a Babylonijis, siue contra Babylonios, ab inimicis tuis auxilium rogabis.

Omnes munitio- es, &c. * Remig. Omnia inquit, fir- namenta, muri vi- scelicet, & bellato- es tui fuerunt si- cut ficus primitiue quæ concussa leui- ter arbore defluit, & cadunt in os co- medentis; pari mo- do, & tu facillimè aperieris, nec mul- tus erit labor militi- us in capiendo.

Ecce populus tuus. Moralit. Niniue uæ speciosa dicitur, animam notat, natura pulchrâ, uæ voluptatibus ærens effemina- rit, & portas sensum aperit vitijis, & demonibus: Si quis enim est ama- or voluptatû po- usquam Dei por- as terræ suæ ape- uit inimicis, & vestes huius Babylonæ igne consumen- ur, idest, naturale bonum animæ per quod posse claudere hostibus iter corporeorum sensuum, huic dicitur vt trahat sibi aquam diuini sermonis quasi murum, & obtineat quasi naturale bonum animæ ne hostis ad inte- iora prorumpat. Sequitur intra lutum, idest, quæ diuer- is maliste implicuisti, patienter tolera iniurias tentatio- nis, alioquin peribis, & omne naturale bonû tuum amitte- es: Contra hæc multiplicare tanto numero virtutum, quantus est numerus bruchorum.

Ecce po. * Remig. Adhuc ad Niniuen sermo dirigi- ur. Non mirum inquit, si tam facilis est subuersio tua, quum omnis populus effeminator sit, & nequeat resistere. Pendentur ergo portæ non amicis, sed inimicis, vestes quibus claudebantur ignis consumet. Quia ergo longa erit obsidio.

Hæui tibi aquam. Et cura ne potus desit obsessis. Munitiones tuas extrue, intra in lutum. Nudis pedibus, & calca illud maceras, & compingens: & cum inde confice- ris lateres, tene illos, & obstrue interrupta murorû, pro- ceest enim obsessio. Sed cum hæc omnia feceris, gladio eribis, & tam velociter sicut bruchus vel athelabus sole aualescente auolant nec reperiuntur.

Alleg. O Niniue populus tuus. i. omnes seculares ita vi- uis suis sunt enervati, vt nihil virile habeant. Vnde ini- mici,

mici, s. demones, vel vicia per apertos corporeos sensus introgressi sunt, qui etiam sicut ignis deuorant naturalē virtutem cognoscendi Deum, quæ portas sensuum affir- mare debuisset. Contra hæc mala hauri tibi aquam, asper- ge te sermone, & ratione, exercere te ad cognitionem Dei

transmigratione ducta est in captiuitatem Paruuli eius elisi

sunt in capite omnium viarum, & super inclytos eius misce-

runt sortem, & omnes optimates eius confixi sunt in com-

pedibus. Et tu ergo inebriaberis, & eris despecta, & tu

quæres ab inimico. Omnes munitiones tuæ sicut ficus cū

grossis suis, si concussa fuerint cadent in os comedentis. Ec-

cce populus tuus, mulieres in medio tui. Inimicis tuis ad

apertionem pendentur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis ve-

stes tuos. Aquam propter obsidionem hauri tibi, extrue

munitiones tuas. Intra in lutum & calca, subigenst tene late-

rem. Ibi comedet te ignis, peribis gladio, deuorabit te vt bru-

chus. Congregare ergo vt bruchus, multiplicare vt locusta.

Plures fecisti negociationes tuas, quam stellæ sint cœli.

per virtutes tibi in- sitas, & de hoc q corruiisti age pœni- rentiam. Hoc est qd dicit: Intra in lutum: patienter tolera ini- iuriam, & necessita- tē corporis quo in- uolutas, & subigās idest, in seruitutem redigens laterem, i. corpus; calca, & te- ne: ne tibi domine- tur; quia si tibi, i. in corpore remanse- ris, viuax flamma, vel hic vitiorum, vel in futuro gehē- næ te consumeret, & peribis gladio, i. vio- lenta diaboli impu- gnatione. Et simili- tudine locustarum quidquid in te vi- rens videbatur, & naturæ bonū spon- te germinans a bru- cho comedente cō- sumitur. Sed ne

hoc fiat; multiplicare in virtutib. tam innumerabilibus, vt bruchi sunt. Quæ omnes pœnas ideò perpessa es, quia Plu. se. ne. t. quam st. si. cæ. quia diuitias perituras per ne- fas, & fas tibi congregasti, vel diuersa dogmata clariora stellis putasti, & per latam viam gradiens, leuitate senten- tiæ huc illucque discurrens ad sublimia te erexisti: Et cu- stodes, idest: prepositi tui fuerunt quasi locustæ erigen- tes se ad volatum heresis; sed citò decedentes, & paruuli tui, idest geniti a locustis, fuerunt quasi athelabus parum a terra se subleuantes, vt tandem crescant in locustam. Qui carentes calore veri solis sedent in spinosis sepibus. i. horridis Philosophorum sententijs Sed cum venerit or- tus solis idest, iudicium veræ cognitionis, relinquunt spi- nas suas, & transeunt in purum, & liberum vola- tum.

f Congregare. Et cū multiplicata fueris, vt bruchus, & vt lo- custa in vnum congregata, & congregaueris diuitias si- cut astra cœli, sicut locusta & bruchus, & athelabus (qui est foetus locustæ) calescente sole auolant nec reperiun- tur, sic tu dispergeris, & fugies.

Natura locustarum est, vt in frigore torpeant, in calo- re volitent,

Porro athelabus modicis pennis potius reptens quam volans, vbicumque oritur vsque ad puluerem cuncta consumit, quia donec crescant perna, abire non potest.

Dormita-

NICOLAUS DE LYRA:

Paruuli eius. Quibus consuetum est semper parci in bellis: Et in hoc notatur crudelitas Chaldæorum. Et super inclytos eius miserunt sortem. Ad determinan- dum quis quos haberet captiuos. Et omnes optimates eius, &c. Qui tamen solent honestius tractari propter reuerentiam status. Et tu ergo Niniue. Inebriaberis. i. similibus pœnis vel maioribus repleberis. Et tu quæres auxilium ab inimico. i. illi a quibus speras habere auxilium, sicut tibi inimici. Omnes munitiones tuæ sicut ficus, &c. Citò deiicientur a terram, quantumcumque sint fortes.

8 Ecce populus tuus mulieres. i. factus est pavidus, & impo- tens ad resistendum, & sic intrabunt hostes. 9 Deuorabit ignis ve. tuos. i. tanta erit vehementia incen- dij, quod faciet ferrum portarum liquefieri. 10 Aquam propter obsidionem. Ironice loquitur. q. d. nulla munitio valebit tibi victualium vel fortaliorum: ideo subditur. 11 Peribis gladio. Scilicet Chaldæorum. 12 Deuorabit te. Idem ita facilliter ducet te ad mortem, sicut bruchus moritur adueniente frigore. 13 Congregare, &c. Hic consequenter ostenditur eius desitio, & destructio sub Metaphora locustæ cum dicitur: Congregare, &c. Idest, sicut bruchus, & locusta congregantur in maxima multitudine: ita quantumcumque magnam multitudinem bellatorum, aggre- gaueris tibi, tamen non poteris te defendere: idcō subditur.

* Bruchus

MORALITER. Et tu ergo inebria. Idest, miserijs repleberis. Quæ descri- untur cum subditur.

† Et eris despec. Vsque ad finem capituli per eorum misere- rias significantur miserie.

† Et

† MORAL-

A Dormitauerunt, &c. Quia populus tuus ut mulieres, & portæ inimicis apertæ, & omnis multitudo super murum sedens sicut locustæ, quæ quasi illucens sole, adueniente Nabuchodonosor fugit de propugnaculis, & non reuersa est ad locum suum, quæ omnia tibi intulit Deus iratus pro vastatione populi sui: ideo destructa est ciuitas tua.

Hieron.

† grassatus. Hiero. † præfecti.

Dormitauerunt, &c.
Cum hucusque de mundi ruina dictum sit: in fine de vulnere ipsius diaboli dicitur, quod princeps fuit mundi, & in illo te gloriabatur dominari ad quem sic fit Apostropha. Lucifer contrinens, destructa est Ninive ciuitas tua speciosa, & potens, in qua etiam filio Dei aduersabaris: pastores qui nutriebant populum, non in salutem, sed

† quiescēt: fortcs.

† curata. † id dici de re, complerunt manus.

B est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

† Ad velandum nris aliis.

Bruchus † expansus est, & auolauit. † Custodes tui quasi locustæ, & † paruuli tui quasi locustæ locustarū, quæ confidunt

† Ita.

† Eo quod auol. te nequeunt.

in sepibus in die frigoris. Sol ortus est, & auolauerunt, & non est cognitus locus earum, vbi fuerint. Dormitauerunt

† Sed cum

† Ad alias regiones. a † Calefactæ.

pastores tui rex Assur, † sepelientur principes tui, † latitauit populus tuus in montibus, & non est qui congreget. Non

est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

a † Reges qui tibi seruiunt ex alijs Gentibus te poterant, populus in bellis dispersus est, & nullus de ducibus potuit eos congregare, & iterum in bellum reducere.

b † Et interfecisti principes, qui resistere poterant, populus in bellis dispersus est, & nullus de ducibus potuit eos congregare, & iterum in bellum reducere.

est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

a † Quia manu medici non potest curari.

est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

a † Nullas tuo vulnere donabit lachrymas, quia nullus est super quem non fuerat tua malitia, quæ non est manens sed transitoria.

est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

est † obscura cōtritio tua † pessimā est plaga tua. Omnes qui audiuerunt † auditionem tuam compresserunt manum super te, quia super quem non transijt malitia tua semper?

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1. Bruchus expansus est. Id est, exercitus tuus fugiet a facie Chaldæorum.
- 2. Custodes tui quasi locustæ. Id est, bellatores tui impotentes te custodire.
- 3. Quæ confidunt. Id est, simul sedent.
- 4. In sepibus. Modus est enim locustarum adueniente frigore se in sepibus congregare, & ibi se occultare, quantum possunt contra frigus, sed si superveniat ortus solis antequam sint mortuæ, statim evolant inde: & per hoc designatur Metaphoricè, quod Assyrii timore Nabuchodonosor in fortalitijs congregarentur, & postea extra terram suam in captiuitatem ducerentur.
- 5. Dormierunt pastores tui. Id est, consiliarij tui nescientes consulere tibi.

6. Sepe-

ADDITIO.

In cap. 3. Vbi dicitur in Postl. Sepelientur principes tui. Vbi dicitur: Sepelientur principes tui. In Hebræo habetur: Sepulti

- 6. Sepelientur principes tui. Sepultura asini. Ieremia 22.
- 7. Latitauit populus tuus in montibus. Fugiens ad loca inaccessibilia equitibus.
- 8. Non est obscura. Id est, occulta.
- 9. Contritio tua. Sed omnibus manifesta.
- 10. Pessima est plaga tua. Quia nullus apponet remedium. Id est, subditur.
- 11. Omnes qui audiuerunt auditionem tuam. Malum veniet super te quod auditur ubique.
- 12. Compresserunt manus super te. Id est, magis studuerunt aggravare quam alleviare. Cuius causa subditur.
- 13. Quia super quem non transijt malitia tua semper? Q. d. nunc sunt populi, qui non fuerunt a te afflicti, & oppressi: propter quod gaudent de tua oppressione, in hoc etiam applaudentes iustitiam Dei: Quæ est benedictus in secula seculorum: Amen.

Sepulti sunt, seu habitauerunt in sepulchris principes tui, & est scriptus quod principes erant non solum dormientes, sed quasi mortui sepulti, qui non possunt se iuvare.

Incipit Prologus Sancti Hieronymi: In Habacuch Prophetam.

Vatuor prophetæ in duodecim prophetarum volumine sunt, è quibus tres in principio, *λίμνα* id est, pondus titulum habent. Naui, Habacuch & Malachias Porro Zacharias in medio, & circa finem duoshuiuscemodi ponit titulos, è quib. vnus est, † onus verbi domini in terra Adrach, & Damasci requiei eius, alter in fine, scilicet † onus verbi domini super Israel, De Naum orationibus tuis iam liber vnus editus est. De Zacharia, & Malachia, si vita comes fuerit, disseretur. Nunc Habacuch habemus in manibus, qui vel ex eo quod amabilis domini est, vocatur amplexatio, vel quod in certamen, & luctam (& ut ita dicam) amplexum cum

† Zach. 9. a.

† Ibi. 12. a.

cum Deo congregatur: amplexantis, id est, luctantis: fortitius est nomen. Nullus enim tam audaci voce ausus est Deum ad disceptationem iustitiæ prouocare, & dicere ei. Cur in rebus humanis, & mundi istius pompa tanta rerum versatur iniquitas? † Vociferabor ad te vim patientis & non saluabis: Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem videre? Lacerata est lex, & non peruenit vsque ad finem iudicium, quia impius preualet aduersus iustum, ideo egredietur iudicium peruersum. Vides quam temeraria visis, & quodammodo blasphemantis, creatoris suum ad iudicium prouocare, & vas fragile aduersus figulum cur tale vel tale fictum sit, disputare? Nec non & hoc animaduertendum, quod assumptio vel pondus, quæ grauiam iam esse diximus, prophetæ visio est, & aduersum Montanum dogma peruersum intelligit: quod videt: ne ut amens loquitur, nec more in sanientium famularum

Aninarum dat sine mente sonum. Vnde & Apostolus iubet, † vt si prophetantib. alijs alij fuerit euclatum, taceant qui prius loquebantur. Et statim: Non est, inquit, dissensionis Deus, sed pacis. Ex quo intelligitur, cum quis ex voluntate reticer, & alteri locum dat ad loquendum; posse & loqui; & tacere cum velit. Qui uero in extasi, idest, inuitus loquitur, nec tacere, nec loqui in sua potestate habet. Illud ueroque discere, quia semel à me uolenter exiis, vt quasi gradus quosdam & scalas ad altiora nitenti historiam tibi interpreter: prophetam esse contra Babylonem, & Nabuchodonosor regem Chaldeorum: vt quomodo prior propheta Naum quem Habucuc sequitur, uacinium habuit contra Ninuen & Assyrios qui vastauerunt decem tribus. quæ uocantur B. Israel: ita Habucuc prophetiam habeat aduersus Babylonem & Nabuchodonosor, à quibus Iudas & Ierusalem templumque subuersa sunt. Et vt scias eo tempore fuisse Habucuc, quo iam duæ tribus (quæ uocabantur Iuda) duæ erant in captiuitatem, Daniel te docere poterit, † ad quem in lacum leonum Habucucum prandio mittitur: quamquam apud Hebræos hæc ipsa non legatur historia. Igitur siue quis recipit scripturam illam; siue non recipiat, utrumque pro nobis est. Aut enim recipit, & iam post factam rem liber Habucuc textitur: aut non recipit, & quasi propheta scribit quæ uentura cognoscit. Interim secundum literam ausatur aduersus Deum propheta cur Nabuchodonosor templum Dei uatet & Iudam, cur Ierusalem quondam urbs domini destruat, cur clamer populus & non audiat, uociferatur ad dominum oppressus à Chaldeis & non fluetur, quare etiam ipse propheta vel populus ex cuius persona loquitur ad hoc uixerit, &

hucusque perductus sit, vt iniquitatem hostium & suam uiderit laborem, cur iniustitia præualeat aduersum se. Et hæc dicit præ mentis angustia, nesciens aurum in igne conflare, † & tres pueros de camino ignis puriores exisse † Dan. 3. 8. quàm intrauerant. Sed & hoc generaliter accipere possumus, quòd ex persona humane impatiencie loquatur, vt in querulam uocem & plenam doloris erumpat, dicens: † Quare respicis contemptores, & taces conculcante impio iustiorum se? Hæc autem loquitur nesciens iudicia Dei inuestigabilia, † & profundum diuinitarum sapientiæ & scientiæ eius, quòd non ita uideat Deus, vt uideret homo. Homo tantum præsentia respicit, Deus futura & æterna cognoscit. Et quomodo si agrotans & estuans febribus, aquam frigidam postulet, & dicat ad medicum: Vim patior, crucior, uxor, exanimor: usque quo medice clamabo & non exaudies? & respondeat ei sapientissimus & clementissimus medicus: scio quo tempore debeam quod postulas dare. Non misereor modo, quia misericordia ista crudelitas est, & uoluntas tua contra te petit. Ita & Deus noster sciens clementiæ suæ pondera atque mensuras, interdum non exaudit clamantem, vt eum probet & magis eum prouocet ad rogandum, & quasi igne excoctum iustiorum & puriorum faciat. Quod intelligens Apostolus, secundum id quod misericordiam est consecutus à domino, ait: Sed non deficimus. † Et benedicimus dominum in omni tempore: † Et scit, quod qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit & gloriatur in labore & dolore: Et cum Ieremia dicit: † Tribulationem & miseriam inuocabo: vt quomodo alius inuocat Deum, sic sanctus uir & bellator inuictus ad exercendum se & probandum tribulationem & miseriam inuenire desiderat.

Incipit Argumentum.

Habucuc luctator & fortis rigidus stat super custodiam suam, & figit gradum super munitionem, vt Christum in cru-

ce contempletur, & dicat: Operuit cælos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius, ut lux erit, cornua in manibus eius. Ibi abscondita est fortitudo eius.

CAP. I.

Incipit Habacuc Propheta.

A Nus quod vid. &c. Masa apud Hebræos ponitur, id est, graue onus, eò quòd eos aduersus quos videtur præmat, nec ceruicem eleuare sinat.

Hieronym.

In Synopsi.

* Athanasius. Onus & hic vidit & prophetauit, de captiuitate quidem Hierosolymæ præcarius est, ac interim de aduentu Seruatoris prænuñciauit. Inuehitur autem & prophetat cõtra contemptores, deinde immixta est precatio prophetæ, odam adiunctam habens, in qua tria sunt diapalmata, canente propheta de aduentu Seruatoris & victoria mortis.

B * Remigius. Nullus propheta tam audacter ad disceptationem præsumpsit dominum prouocare, & dicere, *Vsquequo clamabo, & non exaudies?* &c. Plenus dolore causatur contra dominum cur templum sibi consecratum, & ciuitatem Ierusalem, quæ quondam ciuitas Dei specialiter appellabatur, à Chaldæis permiserit destrui: cur etiam populũ ad se clamantem non exaudiat & vociferantem prophetam præ vi hostium

† peruersitatem.

† Iere. 13. a.

CAPVT I.

O Nus quod uidit Habacuc propheta: *Vsquequo Domine clamabo, & non exaudies? Vociferabor ad te, & vim patiens et non saluabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem & laborem, & uidere prædam & iniusticiam contra me? Quare respicis contemptores, & taces conculcante impio*

^a Vel assumptio. ^b Intellexit.
^a Amplexus vel amplexatio.
^a Clamantes. ^b Quod plus est.
^a Qui liberare potes.
^a Nabuchodonosor & impiorum. ^b Tamen. ^c Cum possis.
^d Ergo. ^e Quare tandem uiuo, ut videam innumera mala?
^a Malarum. ^a Bonorum.
^a Iniquorum bonos opprimentium. ^b Innocentem.
^c Qui respicis omnia solus.
^a Non vindicas qui iustus est. ^a Nec etiam corripis.
^b Quasi lutum.
^c Nabuchodonosor vel quacumque.

non saluaret.
^b Quare ostendisti mihi &c.
 * Theophylactus. Miserrationis affectu permoti & compatientes Sancti, propter utrosque lugent, cum iniuria pressos & afflictos, tum lædentes & ad calamitatem perducentes. Et forsasse propter iniurios maiori moerore conficiuntur quanto magis ad animam preciosissimam rem, noxæ pertinet. Dixit igitur. Cui mihi ostendisti labores & defatigationes iniuste oppressorum hominum vintuear in ærumnam ipsorum, & impietatem iniusti agentium cū eis? An qui veluti secedat Deus, propter longanimitatem eius talia sūt nec excidunt &c.
^c Quare respicis contemptores?
 * Remigius. Hæc dicebat præ angustia mētis turbatus: velut ignorās Sæcto tribulationibus probari & proficere, sicut aurũ in igne proficit ad claritatem. Talis quid & Psalmista deplorat dicens. *Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo obtinuerunt diuitias.* &c. Job quoq; enumeratis felicitatibus, quibus reprobi stipantur in mūdica conclusit. *Ducunt in bona dies suos & in puncto ad inferna descendunt.*

Postilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super Habacuc Prophetam incipit.

CAP. I.

O Nus quod vid. Hic incipit ipsius Habacuc propheta, Et diuiditur in duas partes, scilicet in proæmium & tractatum: qui incipit ibi: *Vsquequo.* In proæmio primò tangitur breuiter materia huius prophetie, cum dicitur.

Diuisio.

1 Onus. Id est, prophetia de malo pæne venturo super regnum Babylonie. Sicut enim Naum prophetauit contra Assyrios, qui captiuauerunt regnum decem tribuum. 4. Regum 17. sic iste prophetauit contra Babylonios, qui captiuauerunt regnum duarum tribuum. 4. Regum 21. & hoc erat ad consolationem earum, quia destructo per Cyrum & Darium Babyloniorum regno duæ tribus fuerunt de captiuitate liberatæ. 1. Esdræ 1. Secundo notificatur autor ex nomine, cum dicitur: Habacuc. Et ex officio, cum dicitur.

Diuisio.

2 Quod vidit &c. Scilicet prophetice. De tempore verò huius prophetie dicit Hieronymus in Prologo, & expositores nostri communiter, quòd Habacuc prophetauit destructionem Babylonie post destructionem templi & ciuitatis Ierusalem per Chaldæos.

3 Vsquequo. Hic incipit tractatus. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur prophetie denunciatio, secundo eiusdem oratio, cap. 3. Circa primum propheta admirans prosperitatem Nabuchodonosor temporalem, cum ipse esset idololatra pessimus, & eius populus. Circa hoc primò mouet domino questionem, secundo autem eius responsonem, cap. sequenti. Prima in duas: quia primò ponitur ipsius Nabuchodonosor prosperatio, secundo huius prosperitatis abusus, ibi: Hæc est fortitudo. Prima in duas: quia primò quærit propheta de prosperitate Nabuchodonosor contra Iudæos, secundo contra populos alios, ibi: Aspiciate. Circa primum dicit propheta non solum in persona sua, sed aliorum infortunium sui populi, dicens: *Vsquequo clamabo domine.* In oratione contra Nabuchodonosor, templi & ciuitatis destructorem & populi in captiuitate detentorem.

4 Vociferabor ad te vim patiens. Id est, angustiam de oppressionem populi mei.
 5 Et non saluabis. Q. d. multum tardas saluare nos.
 6 Quare ostendisti mihi iniqui. Nabuchodonosor & exercitus sui.
 7. Et laborem. Id est, angustiam populi mei.
 8 Videre prædam. Quia Chaldæi secum portauerunt de Iudea quacumque preciosa.
 9 Et iniusticiam contra me. Licet enim Iudæi in se puniretur ex parte Dei, tamen Nabuchodonosor & eius exercitus hoc equebantur iniusta voluntate & iniqua.
 10 Quare respicis contemptores. Id est, Chaldæos, qui sunt in nomine contemptores, & tamen respicis eos conferendo eis potestatem & gloriam temporalem.
 11 Et taces conculcante impio &c. Id est, Nabuchodonosor, & eius exercitu.

† Iustiore

MORALITER.

† 1 Onus quod uidit Habacuc &c. Secundum sensum litteralem propheta denunciat regni Babylonie destructionem, eò quòd abusus fuerat à Deo sibi data potestate, subiiciens sibi regnum Iudæ & alia plura nequiter & superbe.

Moraliter autem exponi potest de quolibet potestate sua abutente. Et primò propheta quæstionem mouet loquens in persona iusti à superbo tribulati, quare Deus hoc promittit dicens.
 3 Vsquequo &c. Et patet sententia.
 10 Quare respici. con. Eos temporaliter exaltando.
 † Et facit.

*Et factum est iudicium. Adhuc loquitur propheta vel po-
 A ilus, q̄ contra se non veritate sed potentia iudicatur.
 m. Communis sanctorum quærela ad Deum: Cur iudi-
 es seculares acceptis muneribus darent infonem, &
 berent reum? Sed & principes ecclesiæ, propter munera
 lcerant legē. Sed*

*debemus super
 he turbari. Vidē-
 ti à principio mū-
 c ab impio Cain
 ccisum Abel iu-
 sim, exultante Ia-
 cb, regnate in do-
 ro patris Esau Ip-
 s quoque contra
 dem hæc quere-
 lidirigitur à Iu-
 dis crucifigitur,
 & Barrabas latro
 eitur.*

*Iudicium per. Per-
 uersum videtur, vt
 Ilias rex iustus à
 ree Aegypto truce-
 letur: Vt Daniel
 & tres pueri ser-
 unt, & Babylo-
 nis imperet: Et
 Elthasar inter cō-
 cbinas poterit in
 pialis Dei.*

*Aspicite in. Vox domini respondentis contra prædicta.
 q̄l. Ne putetis soli Israeli hanc iniquitatem à Chaldæis
 irerri: sed etiam omnibus nationibus per circumitum,
 & ipsos Chaldæos videte tantum valituros & postea rui-
 tros. Vt si quis prædixerit quod futurum est, pro rei ma-
 gitudine videatur incredulum.*

** Theophylact. s. Enarrans quæ de transgredientibus
 legem in Hierusalem explicuit, succēsentis personæ præ-
 p̄sitis sermonibus, responsum ceu acceptum à domi-
 no edit: medelam ita admouens providentiæ diuinæ
 omurmurantibus perinde quasi lento admodum gres-
 s̄ procedat. Ad hæc Israelitis subindicat, quod quæ
 isis mala Deus adducet, iure adducet tanquam præ-
 uricatoribus & contemptoribus sui. Iubet vt aduertant
 aimis quæ dicantur, & considerent cum instantia & fo-
 brietate,*

*brietate, vt obstupescant & formident minas. Admiranda
 inquit facturus sum vobiscum. Etenim genrem sanctā
 primogenitum meum filium, traditurus sum hostibus.*

*Allegorice. Minatur Deus contra contemptores suæ
 prouidentia se suscitaturum angelos pessimos, per quos*

Hieronym.

*infert cruciatus
 vel peccātibz ho-
 minibus vel ani-
 mabus pessimorū
 hominum. Hi sunt
 amari, & nulli par-
 centes, & veloces,
 citō quod impera-
 tur implentes, &
 ambulabant super
 latit ter. Latitudo
 terræ sunt carna-
 les, quia lata uia
 ad mortem ten-
 dunt. Hos calcant
 demones, vt possi-
 deant animas quæ
 merito rationis
 Dei sunt, sed per
 culpam sunt da-
 monis, qui est ter-
 ribilis propter mul-
 ta & varia suppli-
 cia quæ infert: sed
 ex seipso, idest, ex
 propria iniquitate*

*† debilitata
 † corona
 cingit:*

F

*damnabitur. Sed si aliquis per pœnitentiā ab eo ad Deū
 conuersus fuerit, onus idest, iugum diaboli effugiet, &
 præbens tergum Deo cessori, erit velocior lupis, & par-
 dis, idest, hæreticis & raptoribus: Et equites, idest, ipsi de-
 mones (quos prius ferebat) depositi, allidentur, quia ip-
 si equites, idest, diaboli de longē venerant, rem non suam
 vsurpantes, quibus deiectis equi liberati non contenti
 cursu assument volatum aquilæ, vt carnibus sermonis
 Dei vescantur, & alios sibi incorporent, facies eo-
 rum, q. ven. v. quia nullam malicia ei resistere poterit.
 Tunc sermo diuinus congregabit ad vnam fidem om-
 nes qui quasi arena à Chaldæis capti uabuntur, & trium-
 phabit de diabolo, vel prauis hominibus à regno suo
 deiectis, & tyranni ri. e. e. potentia malorū superata verti-
 tur in derisum. Ipse super omnem munitionē ri. Quid-
 quid*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1. Iustiores se. Idest, populum Iudaicum colentem te.
- 2. Et facies hominis quasi. Permittendo, quod maiores deuorant minores, sicut est in piscibus maris.
- 3. Et quasi reptilia non habentia ducem. Id est, per hoc videtur quod non habeas curam plus de hominibus quam de bestijs inordinabilibus, de quibus dicit Apostolus. 1. ad Corinth. 9. b. Nunquid est cura Deo debobus?
- 4. Et factum est iudicium. Scilicet peruersum.
- 5. Et contradictio. Veritatis.
- 6. Potentior. Quia veritas succumbit.
- 7. Propter hoc lacerata est. Quia fit contra dictamen legis mura. Potest etiam hoc referri ad legem Mosaicam, quam combussum sunt Chaldæi.
- 8. Et non peruenit vsque ad finem. Scilicet debitum.
- 9. Iudicium. Idest, executio iusticiæ, sed magis eius contrariū.
- 10. Quia impius. Idest, Nabuchodonosor.
- 11. Præualeat aduersus iustum. Iudæa populum, in quo erant isti multi, in populo autem Nabuchodonosor nulli, cum omnes essent

- 12. Propterea egredietur iudicium peruersum. Iudæi enim in Babyloniā ducti frequenter iniuste condemnabantur ad facultatum suarum amissionem, & aliquando ad mortem. Hoc citi aliter exponitur referendo ad Deum. Propterea & c. Idest, propter prædicta videtur quod à te egredietur iudicium peruersum: & hoc coram hominibus profunditatem iudiciorum tuorum considerare nescientibus.
- 13. Aspicite & c. Hic consequenter admiratur propheta potentiam Nabuchodonosor contra alias Gentes, cum dicitur: Aspicite in Gentibus & videte & c. Id est, videbitis mirabilia.
- 14. Quia opus factum est in diebus vestris. Id est, citō fiet.
- 15. Quod nemo credet cum narrabitur. Nulli enim videbatur creabile, quod regnum Nabuchodonosor ita dilataretur in tam paruo tempore, idē subditur.
- 16. Quia ecce ego suscitabo Chaldæos. q. d. istud mirabile non fit humana virute, sed mea.
- 17. Gentem amaram. Idest, valde crudelem.
- 18. Et velocem. Ad ambulandum & pugnandum, & sic ad regna multa sibi subiiciendum.

* Horri-

MORALITER.

- 2. Et facies. Fieri permittes.
- † Quasi pisces ma. Quorum maiores deuorant minores.
- 3. Et quasi re. Ex hoc enim videtur simplicibus & infirmis, quod Deus nō habeat de omnibus curam specialē.
- 7. Propter hoc. Per aduocatos dolosos & iudices iniquos
- 8. Et non per. & c. Idest, ad finem debitum.
- 1. Quia impius & c. Ecce iniquitas exaltata.
- † Aduersus in. Ecce bonitas conculcata.
- 1. Propterea egre. Ecce æquitas condemnata, propter quod quæsitum est; quare Deus cum sit iustus talia permittit, potest autem ad hoc responderi ex pluribus sacre scripturæ locis, quod Deus permittit, hoc propter exercitium

tium patientiæ bonorum, quod vterius valet ad augmentum gloriæ ipsorum: & cedit similiter ad honorem diuinum ad quem principaliter omnia ordinantur: Proverb. 16. a. Vniuersa propter semetipsum operatus est dominus.

13. Aspicite Gen. & vi. q. d. In omnibus Gentibus videbitis superbiam iniquorum temporaliter prosperari ex diuina permissione. Idē subditur.

16. Quia ecce ego suscitabo Chaldæos. Qui interpretantur feroces: quod competit superbis, quia nesciunt pacificè viuere cum alijs.

17. Gentem amaram. In conuersatione.

18. Et velocem. Ad malè agendum.

† Ambulatē super latitudinē terræ: & c. Quia superbis nihil sufficit, cō

Quid in sermonibus vel diuitijs seculi altum, & forte laudatur, sermo Dei destruet & illudet, & mittet aggerē fragilitatis arguendo. Tunc mutabitur spiritus, ne puniat sicut punierat, sed pertransibit peccatores rogans pro eis & reconcilians Deo. Hæc est fortitudo eius diuini sermonis vel Christi, quā habet à Deo suo deiciendo omnia mala.

Hieronym. Nemo miretur, si que super Chaldeis iuxta taliter in malū interpretati sumus, iuxta tropologiam videantur sonare clementiam: historia stricta est, & euagandi non habet facultatem. Tropologia est libera & hinc tantum legibus circumscripta, ut pietatem sequatur intelligentiæ, sermonisq; contextum: Nec in rebus multam inter se contrarijs violenta sic copulandis.

B Tabernacula. Non est opus eius arare terram, sed viuere raptō, & possidere vrbes non suas.

* Remigius. Gentem Chaldæorum fuisse pugnacissimam & velocem, & robustissimam, testes sunt Trogus Pōpeius: & ceteri qui barbaras cōscripserūt historias: nec vnquam contenta suis finibus, huc illucque discurrens vagabatur super latitudinē terræ, raptō viuens & gladio.

b Ex semetipsa. De sua gente, non de aliena cōstituet principes & potestates, & gladius eius non habebit satellites alienarum Gentium. Vel sicut fecit fiet ei: sicut vastabit vastabitur.

* Theophylactus. Celeres sunt Chaldæi: equites enim sunt, vt ne tantillum vobis temporis permittant, quo vestras

in eos copias armare possitis vosque ad pugnam parare. Adhæc assueti sunt bellis, & in ijs educati. Nec alius tantum prouincias diripiunt ac reuertuntur, vt spem veniat is vos patriam vestram denuo recepturo verum hic eis scopus, hæc mens est, vt hæreditario teras occupent.

c Leuiore pard, & * Remigius. I est, velociore super paradisi, quod animal est velocissimum, & pulcherrime varietate distinctum lupis quoque velocissimis eorum quos cōparat, quæ faciliores esse dicuntur vicina nocte diurna fame in bellum concitati. Cōparantur quoque aquilæ quæ velocissimè festinat ad cōuorandum. **d** Ventus vrens, cuius flatum vitia cuncta marcescunt, sic ad aspectum Chaldæorum omnia vastabuntur.

f Spaciōsa est via quæ ducit ad mortem, non enim ambulant Chaldæi per angustam viam quæ ducit ad vitam. **a** Peruas horribilas inferens. **b** Antequam inferat bellum, terram rem portat in vultu.

a terræ, vt possideat tabernacula nō sua. **H**orribilis & **t**erribilis est, ex semetipsa iudicium, & **o**nus eius egredietur. **L**euiore pardis equi eius, & **t** velociore lupis vespertinis: & diffundentur equites eius. Equites namque eius de longè venient, volabunt quasi aquila festinans ad comedendū.

Omnes ad **p**rædam venient, facies eorū ventus vrens. Et congregabit quasi arenam captiuitatem, & ipse de regibus **t**riumphabit: & **t**yranni ridiculi eius erunt. Ipse super omnem munitionem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam. Tunc mutabitur spiritus, et pertransibit & corruet. Hæc est fortitudo eius Dei sui.

f aggerem, & capiet eam. Tunc mutabitur spiritus, et pertransibit & corruet. Hæc est fortitudo eius Dei sui.

g transibit & corruet. Hæc est fortitudo eius Dei sui.

biæ vt naturam locorum & robora exercituum superare contendant. Hoc apud Ezechielem latius legitur.

f Tunc mutabitur spiritus. Hoc est, in superbia erigetur, credens se esse Deum: vnde & statuam auream fecit sibi: eamque omnes gentes adorare præcepit & hoc fecerit pertransibit, id est, sensum humanum amittit & proijcietur ab hominibus; & post hoc, corruet, id est, esse desinet.

g Hæc est fortitudo eius Dei sui. Ironice. Quasi. Hæc est fortitudo eius quam dedit ei Bel Deus suus, ad cuius cultum omnes cogebat.

Nunquid

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Horribilis. Ex aspectu.
- 2 Et terribilis est. Ex actu.
- 3 Ex semetipsa iudicium & onus eius egredietur. Id est, ex actibus suis crudelibus merebitur finaliter à domino iudicari & puniri, prout exprimitur diffuse cap. sequenti.
- 4 Leuiore pardis equi eius &c. Locutio est hyperbolica ad designandum velocitatem equorum & equitum.
- 5 Omnes ad prædam venient. Id est, ad capiendum omnia pretiosa aliorum.
- 6 Facies eorum ventus vrens. Id est, sicut ventus vrens velociter consumit segetes, sic Chaldæi suo impetu subijciēt sibi Gentes: id est, subditur.
- 7 Et congregabit quasi arenam captiuitatem. Id est, multitudinem captiuorum innumerabilem.
- 8 Et ipse de regibus triumphabit. Et per consequens de subiectis eorum.

- 9 Et tyranni. Qui alijs formidabiles & duri sunt.
- 10 Ridiculi eius erunt. Id est, materia derisionis, quia factus erat eos duci in catenis ad ostentationem suæ victoriae.
- 11 Ipse super omnem munitionem ridebit. Reputabit posse eam facilliter capere: ideo subditur: Et comportabit aggerem &c.
- 12 Tunc mutabitur spiritus. Quia Nabuchodonosor multas victorias incurrit amentiam, & inter feras habitauit: mans se bestiam esse, id est, subditur.
- 13 Et pertransibit. Scilicet à dignitate regni, Danielis 4. sibi dicitur Nabuchodonosor, regnū tuum transibit à te.
- 14 Hæc est fortitudo eius. Hæc consequenter describitur in dante potestatis abusus, quia victorias sibi concessas diuina virtute ad puniendum peccata multarum Gentium non attribuebat Deo, sed idolo suo: id est, subditur: Hæc est fortitudo eius &c. secundum suam ostentationem.
- 15 Dei sui. Id est, quod sibi peruenit à Deo suo falso.

9 Et

MORALITER.

- † sufficit, eò quòd superbiæ ambitio sit annexa.
- 1 Horribilis. Auditus.
- 2 Terribilis. Aspectus.
- 3 Ex semetipsa iudicium, & onus eius egredietur. Nam ex suis operibus finaliter condemnabitur.
- 4 Leuiore pardis equi eius &c. Per hæc omnia significatur promptitudo eorum & familiæ suæ ad male agendum.
- 6 Facies eorum ventus vrens. Id est, simplices pro posse suo annihilans. Et quoniam diabolus est rex super omnes filios superbiæ, vt dicitur Job 41. d. id est, de superbis transit ad eorum regem & caput diabolus, dicens.
- 7 Et congregabit quasi arenam captiuitatem. Scilicet peccatorum quia sicut dicitur Matth. 7. b. Spaciōsa est porta quæ ducit ad perditionem, & multi intrant per eam.

- 8 Et ipse de regibus triumphabit &c. Eos ad tyrannidem inducendo.
- 9 Et tyranni ridiculi eius erunt. In inferno.
- 11 Ipse super omnem munitionem. Scilicet virtutum.
- † Ridebit. Sperans, quòd eam destruere possit, ideo subditur.
- † Et comportabit aggerem. Per quod significatur studium ad virtuosos deiciendum, quorum aliquos efficit, id est, subditur.
- † Et capiet eam. Tunc mu. Non de malicia ad bonitatem, quia peccatum eius est irremediabile, sed hoc dicitur, quia in fine temporis cessabit actus suæ tentationis.
- 13 Et pertransibit. Ad locum gehennæ.
- † Et corruet. In profundum poenæ.
- 14 Hæc est fortitudo eius. Id est, nihil potuit facere nisi in misus Dei uoluntate propter quod subdit propheta

8 Et

Nunquid

a Nunquid non tu a principio &c. * Theophyl. Et si. n. nos prauaricati sumus, tu multis tamen retro saeculis, & a principio patrum nostrorum dominus eras Deus sanctus, qui nihil immundum recipis, & propterea nos sicut immundos repulisti. Postquam igitur te priscum domini nostri ha-

Allegor. Redit ad generalem querimoniam, cur Deo D prouidente diabolus in mundo tantum dominetur, cum superioribus sic iugitur. Noui domine quia te protegen te non morimur, & per aduersarium quasi per carnificem corripis, non occidis, nec placeat tibi aliquid iniu-

bemus ne quaeso, penitus excindamur. Vide autem a quomodo Deum veteris suae proprietatis comonefaciat, b quod & Paulus de Israelitis affirmat, c quoniam hostes inquit, propter Euangelium, dilecti autem d propter patres.

a Ergo ne tu es domine Deus meus autor horum. b Qui nos creasti. c Cuius clementia subtilissimus. Nunquid non tu a principio domine Deus meus, sancte 1 meus, & non moriemur? Domine in iudiciu posuisti eum 2 & forte vt corriperes fundasti eum. Mundi sunt oculi tui, 3 & forte vt corriperes fundasti eum. Mundi sunt oculi tui, 4 ne videas malum, & respicere ad iniquitate non poteris. 5 Quare non respicis super iniqua agentes, & taces deuo 6 rante impio iustiore se? Et facies hois quasi pisces ma- 7 ris, & quasi reptile non habens principem. Totu in hamo sub 8 leuauit, & traxit illud in fagina sua, & congregauit in rete 9 suu. Sup hoc letabitur & exaltabit, ppea immolabit sage-

sti, sed tamen inuenire non possum causam, cur iniustus Caim iustum Abel occiderit, cur Gen. 4. b Ionaz 2. a cetus non solum minores pisces, sed et Ionam prophetam deuorauit. Nec dico aliquem in tuo conspectu iustum, sed tamen iustior est qui affligitur, quam qui affligit. Deuis iniqua. 12 set igitur iustiori subiici. Cum autem sis omnium dominus, necesse est vt facias quod sine te fieri non potest. 15 c. Mundi. Scio, quia

re b Domine in iudicio. Aliter: Suscitatur contra incredulos natio demonum amara ad puniendum, & ubique praesens ambulat ubicumque est latitudo terrae, vt

possideat in quibus Christus debuit habitare, ex semet ipsa iudicium & onus eius egreditur. Non autem frangitur, nisi cum magnitudine iniquitatis, & pondere grauata ad consummationem venerit. Equi eius & equites sicut lupi & pardi sanguinem sitiunt & praedas desiderant, & dum non sperantur de longe cito veniunt volant vt aquila quae inter sydere ponere vult nidum & festinat ad praedam. Nullus enim demonum parcat, quidquid aspexerint uolunt vrere, & congregabit quasi aquila princeps demonum deceptos a suis: hinc inde suscipet quasi arenam, & multos qui potenter videbantur contra eum excrere tyrannide eijciendo ab obsessis corporibus subijciat sibi & ridebit, & quidquid munitu & forte videbitur, nitetur euertere. Comportabit ag. in. gestis terre nis operibus facile euertet munitionem Post hanc victoria commu. spiri. eius, & pertransiros eius vsq; ad caelum quia faciet se Deum & post corruet, & ruina eius ostendet quam fortis eius diuinitas fuerit. Audiens ergo haec propheta, quod tantus sic sit destruendus, cum se vel eos ex quorum persona propheta loquebatur conquerens iustos esse memorasset, nunc blandiens dicit: Ergo ne tu a principio es dominus, quod non capimur a tanto hoste tuae est clementiae. Tu. n. domine constituisti eum quasi carnificem & forte fecisti, vt vel nullus, vel rarus ei possit resistere. Ex responsione domini intelligens propheta ideo Nabuchodonosor contra Iudam, vel diabolum contra credentes accipere potestatem, vt corripiat eos, & post correptionem ipse quoque puniatur in fine respondet domino bla. dientis & penitentis affectu, Domine nesciebam Nabuchodonosor vel diabolum tantam in mundo accepisse potestatem, quorum viribus nemo potest resistere, sed tamen inter eos dat nobis misericordia tua viuere.

malum non libenter aspicias, nec potest quisque de tua dubitare iusticia, sed tamen cur pateris ab impio Nabuch. opprimi iustu Israel? qui & si non ex toto iustus, tamen iustior est opprimente. Sicut pisces & irrationabilia animalia, quae non habent ducem subiacent viribus fortioru, sic homo rationalis ad imaginem tuam factus non valet resistere corporeis viribus idololatraru. Scit propheta, quod angeli singuloru quotidie videt faciem patris, nec de Deo aliquid mali sentit, sed humanam impatientiam in se exprimit.

d Quare non respicis &c. * Rupert. Quid aliud iste dicit & clamat, quam dicunt & clamant subtus altare anime interfectoriu propter verbum Dei &c. dicentes: Vsq; quo Domine, sanctus & verus non iudicas & vindicas &c. Denique quod dictum est illis, vt requiesceret adhuc tempus modicum, &c. nonne simile est ei quod responsum est huic, Apparebit in finem, & non mentietur, si moram fecerit &c?

* Theoph. Iam nunc propter Chaldaeos pendet animi propheta. Nec fit quod dilutionis indigeat, qui ut alijs indicet formatus est. Arenam quia animaduertit apud plerosque de his nascituram quaestionem, ideo haec adducit. Ambigent enim cur Chaldaeis longe nequioribus Israelitas minus impie agentes Deus tradiderit. Ecquid igitur inquit, contemptores, id est, arrogantes, ostentatores, & legum tuaru despectores Chaldaeos intueris? Cur mitiore & mansuetiores in eos affectu imbueris? Cur letos dies illos transigere sinis? Deuorat impius Babylonius iustu Israelita, tuq; iterum files. Quare hoc fit. Iustu dicit Israelita respectu Babylonij. Ex loganimitate, hac nihil discrepare facies mortales a piscib. quib. neq; leges sunt, neq; iudices, sed cibi loco potetiorib. ibecilliores abiiciunt. e Totum &c. Quia pisces noiauerat. Metaphoram pisciu. Hieronym. Remig.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Nunquid non tu a prin. Id est, ab eterno solus es Deus tu q es.
2 Deus meus. Verbu est prophetae consistens veritate diuinae naturae iuxta falsitate idoli, ut opposita iuxta se posita magis elucescat.
3 Et non. s. per potestate regis Babylonis, si saluare nos volueris.
4 Domine. Id est, executionem tuae iusticiae.
5 Posuisti. Id est, disposuisti.
6 Et for. i. dans ei fortitudinem.
7 Vt corriperes. Multos peccatores per eum.
8 Mundi sunt. Quia nulla immundicia potest in te esse.
9 Ne vi. ma. Approbando, deo subditur.
10 Et respi. ad iniquit. eam approbando. Ex quo concluditur.

- 11 Quare non resp. super iniqua. Id est, super Chald. eos iniqua voluntate nos opprimentes, eorum maliciam reprimendo.
12 Et tac. Exponatur sicut supra.
13 Totum in hamo. Loquitur hic de rege Babylonis sub metaphora piscatoris, qui cum hamo paucos pisces capit, & patres in fagina & reti, sic rex Babylonis in principio paucos sibi subiecit, postea multos valde.
14 Super hoc. Id est, super v. Florias multas & magnas.
15 Propterea immol. sa. Id est, idolo suo, quod vocatur hic fagina sua & rete suum: quia victorias sibi concessas a Deo attribuebat idolo suo, vt predictum est.

* Quia

MORALITER.

- 1 Nunquid. Q d. non poterit nobis nocere, quando volueris prohibere.
4 Domine in iudicium. Hic ostenditur ad quid & quomodo Deus vitit daemonibus. s. ad executionem suae iusticiae Ideo dicitur.
† In iu. po. Iudicium enim est executio iusticiae quam Deus approbat, non tamen malam daemonum voluntatem qua haec exequuntur, ideo sequitur.
8 Multi sunt. Et quoniam homines mali sunt instrumeta diaboli, ideo subditur de eis.
11 Quare non respi. Ad hoc autem responsum est supra.

13 Totum in hamo. Scilicet diabolus per se & ministros eius. Et fit hic mentio de tribus modis capiendi pisces, p quos significantur homines. Hamo capiuntur magni, scilicet principes & prelati. Principes capiuntur hamo tyrannidis & superbie. Prelati hamo simoniae. Reti capiuntur mediocres, dolium & fraudem (quae p rete significatur) in mutuis commutationibus exercetes. Sagena vero indifferenter capiuntur omnes ideo significat luxuriam per quam aliqui de quolibet statu capiuntur. Et quia diabolus gaudet de tali captione. Sequitur. 14 Super hoc letabitur, & exultabit, propterea immolabit fagina, &c. Diligendo & colendo.

seruat, vt quomodo piscator mittit hamum, rete, & fage nam, vt quod hamus non capit rete capiat. & quod rete euadit fagena latiori circumdetur, ita Babylonij, humanum genus pradam suam fecerunt.

Allegorice. Diabolus qui cuncta vastat, misit hamum cui adhæsit Adam, & ita traxit eum de paradiso reti suo & cooperuit eum fagenis suis, idest, varijs fallacijs. Ideo lætatur esse aliud quam præceptum domini & immobilis non hamo qui peruersus sermo intelligitur, & adhuc in principio constitutus, sed reti suo, quia in ipso pingues hostias comprehendit, quia per vnum hominem peccatores constituti sunt plurimi, & cum Adam etiam sancti de Paradiso eieci sunt.

† pinguis

Rom. 5. d.

lib. 32. Mora. c. 10.

Vnde & cibi eius electi sunt. Et quia primum hominem decepit, vniuersum genus humanum interficere non cessat.

* Gregor. Neque enim se eos gaudet rapere, quos prauis ac fordidis actionibus implicatos in iniis secum respicit voluntarie iacere. Fœnum ergo vt bos comedere appetit,

petit, quia suggestionis suæ dentes contere mundam vitam spiritualium querit:

* Idem. Antiquus hostis, hoc pro magno non habet, quod sub iure suæ tyrannidis terrena quærentes teneat. Propheta namque attestate cognouimus, quia esca eius electa: Neque enim

^a Idolia suis. ^b Opinione sua, putabit enim se habere diuitias, quando principes & reges suo subiugauit imperio, quas esca electas vocat. **na suæ, & sacrificabit reti suo. Quia in ipsis incrassata est** ^a Quia semel opulenta piscatione saturatus est, & suam fagenam, idest, suum exercitum repleuit non cessat Genes impugnare & iugulare **pars eius, & cib. eius † electus. Propter hoc ergo expandit fagenam suam, & semper interficere Gentes non cessat.**

mirum deputat, si eos absorbeat quos superbia erigit, auaritia tabefacit, voritas dilatat, malicia angustat: ira inflammat, discordia separat, inuidia exulcerat, luxuria

inquinans necat. Sed illos magnopere rapere nititur, quos despectis terrenis studijs, iungi iam cœlestibus contemplatur.

Potest & de hæreticis accipi, qui peruersa multiplici que doctrina quasi hamo, & reti, & fagenis multos pisces capiunt, & multa reptilia comprehendunt, vnde lætantur, & sermonem suum quo decipere & suadere poterunt quasi Deum adorant, colunt & poliunt, per quos sciunt a se tantas victimas interfectas, & tot potentes decptos, quos pinguem partem & electas escas noiat. Ideo sic bestia quæ semel gustatum sanguinem semper sitit expandunt rete, i. totum studium suum, vt plures interficiant

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Quia in ip. incrassata est pars. Idest, sua potestas magnificata. 2 Et cibus eius. Idest, diuitia in quibus delectabatur sicut glug

to in cibis & potibus.

3 Propter hoc ergo expandit fagenam suam. Idest potestatem suam quam estimabat ab idolo suo sibi concessam.

4 Et semper interficere. Vnam gentem sibi subiicendo post aliam

MORALITER.

* 1 Quia in ipsis incrassata est pars eius. Idest multiplicatio pecc

peccantium.

2 Et cibus eius electus. Quia mali incorporantur sibi per mortale peccatum.

CAPVT II.

Hieron.

a Super custodiam meam stabo, & figam gradum &c. Primæ causationi respondeat dominus. Aspiciat in Gentibus, & videre, & admiramini, & obstupescite. Ad quæ verba propheta quasi agens poenitentiam temperauit quæ

ei omne quod transit &c.

* Theoph. Cõsuetudo sanctorum est, si quid ex Deo discere cupiant, omni custodia seruare cor suum a mundanis sollicitudinibus, & ad solum Deum intentos esse ascendereque veluti super rupem quãdam mentis, hoc est, a terrenis rebus

C mine Deus meus sã. meus, & nõ modo, sed non minus cum a ueneratione & laudibus. Dei sciscitabatur. Mundi sunt oculi, ne vi. ma. & resp. ad ini. non po. Quare nõ resp. su. ini. Et q. esset deuotio iusti in quibus partibus exequabatur, vt fierent homines quasi pisces maris &c. Nunc ergo quia propheta est, & propterea se dubitare dicit, vt quod sibi responderetur omnibus dicatur: Stabo inquit su. cu. me. in sublimitate meæ prophetiæ, vt videam quid sequatur post euerisionem populi & templi.

Super custodiam meam stabo, & figam gradum super munitionem: & contemplanor, vt videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad

CAPVT II.

supra. i. ca.

^a Omni diligentia custodiam cor meum. ^b Stabilitatem animi. ^c Christum. ^d Prophetica visio, non exterius fit ad prophetas, sed in interiori homine.

exaltationem. Atque ergo vates. Vt exultatores excelsum quempiam locum scandentes, ita speculantur, non dissimuliter, & ego speculabor quod loquatur in me Deus de his rebus, ob quæ

propter Babylonios dubitavi, qui fiat, quod non pœnantur ob commissã suã, vt sciam quid respondeam velentibus me super hisce interrogare ac discere diuinæ administrationis consilium.

b Et contempla. Et sic videbo quid mihi post secundam quæstionem respondeat Deus, & postquam mihi responderit, & me corripuerit male fuisse conquestum: quid ergo quoque debeam ei respondere videbo.

c Vt videam, &c. Eleganter describit humana impatientiam quam

lib. 22. mor. c. 10.

* Gregorius. Stat super custodiam suam, qui per solertiam disciplinæ terrenis desideriis nõ succumbit, sed supereminet, vt dum semper stantem appetit æternitatem, infra se sit ei om-

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

Diuisio.

* 1 Super custodiam meam stabo, & figam. Hic cõ sequenter ponitur domini responsio ad quæstionem sibi propositam per prophetam. Et diuiditur in duas partes: quia primò propheta se disponit ad audendum. Secundò describit diuinum responsum, ibi: Et respondit, Circa pri-

primum dicit: Super custodiam meam stabo. Loquitur de se. so sub metaphora custodis fortalicij obsessi, talibus enim custodijs assignantur loca diuersa ad defendendum, & vocantur custodia erum: Et quilibet est valde attentus super locum suum, quia si esset negligens periculum primò veniret super ipsum: & hoc modo dicit propheta se diligenter attendere ad percipiendum diuinum responsum. 2 Et quid re. ad. ar. me. Si male moui quæstionem & indiscret

MORALITER.

* 1 Super custodiam meam. Hoc moraliter dicitur in persona boni prælati, qui stat super custodiam gregis sui, & nõ super negocia principum, nisi pro quanto hoc ordinatur ad salutem animarum.

† Gradum super munitionum. Studendo sacram scripturam quæ turris Dauidica nominatur.

† Vt videam quid dicatur mihi. Scilicet a domino qui per sacram scripturam loquitur studentibus eam.

2 Et quid respondeam. Scilicet domino pro me & populo mihi commisso.

† Gradum

† Et

Aquam habemus in disceptationibus, vt antequā sciamus in quo a respondente arguamur ad respondendum paremur, non quasi ex ratione, sed ex contentione. Si. n. rō esset, debnerat responsio expectari, & videri vtrū responderi deberet, an consentiri rationabili locutioni.

a Et respondit. Ad huc loquente propheta adest Deus a respondens, vt scribat propheta aperte in tabulis, id est, latis cordibus audientium.

b Scribe visum. Illum visum, i. visionis exhibitionem. Manifeste de aduētu Christi propheta est, vnde & pposita quaestio soluitur, q̄ donec ille veniat, iniquitas dominabitur in mundo, & iudicium non perueniet ad finem. Sed verus Nabuchodonosor capiet reti & agena hoīes quasi

villiculos, & rationale animal quasi reptile non habens lucem. Vnde: *Tempore accepto exaudiu te. Et iterum: Vbi venit plenitudo, tunc misit Deus filium suum.*

c Si moram fecerit &c. * Bernardus. Quomodo non tardabit, si moram fecerit, nisi quod ad meritum satis est, sed non satis ad votum? Porro anima amans votis fertur, trahitur desiderijs dissimulat merita, maiestati oculos claudit aperit voluptati: ponens in salutari & fiducia iter agens in eo.

d Iustus autem &c. * Augustinus. Si consecutus es gratiam fidei, eris iustus ex fide, iustus enim ex fide viuunt, & promerereberis Deum viuendo ex fide, accipies pramiū, immortalitatem, & vitam æternam.

* Idem. Ex hac. n. fide Christi prudenter, fortiter, tem

peranter, & iuste viuunt quis ac per his omnibus veris virtutibus recte sapienterque viuunt, qui fideliter viuunt.

* Greg. Dum sancta anima a peccatis quotidianis se per penitentiam mundat, dū quotidie peccata minuta cum lachrymis abluit, quamuis frequenter peccet, per

1 Et respondit mihi dñs, & dixit, Scribe visum & explana eū super tabulas, vt percurret qui legerit eū. Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur. Si moram fecerit expecta illum: quia veniens veniet et non tardabit. Ecce qui incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso. Iustus autem in fide sua viuunt. Et quomodo vinum potantem decipit, sic erit vir superbus, & non decorabitur.

2 **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

a **b** **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

affiduam tamē penitentiam munditiam suam assidue seruat. Hinc precipitur: *semper sint vestimenta tua candida.* Et illud: *Iustus ex fide uiuit.*

* Hieron. Non opera contemnenda sunt, & absque eis simplex fides appetenda, sed ipsa opera fide Christi adorantur. Scita est. n. sapiētis viri illa sententia non fidelem viuere ex iustitia, sed iustum ex fide.

* Tertull. Peccatrix penitentia se cadum creatorem meruit, veniā praeponere solitum sacrificio. Sed & si penitentiae stimulus ex fide acciderat, per penitentiam ex fide iustificatā, ab eo audiit, fides tua te saluam fecit, qui per Abacuch pronunciarat. Iustus ex fide sua viuunt.

Apostol. Ex fide mea viuunt. Sed notandum quod vbi cumque aliter scriptum est in Hebraico, aliter in septuaginta, Apostolus utitur histestimonijs quae a Gamaliele doctore legis didicerat. Promisso aduentu Christi & auxilio de his qui crediderint, ostenditur Nabuchodonosor decipiendus superbia sua.

Vir superbus. Alleg. Diabolus superbus credens se aliqui esse, sed nihil ducit ad finē, q̄a conatus & labor eius hēbit interitū, qui ad modū inferni & mortis nō satiat occisis, & om-

ponere solitum sacrificio. Sed & si penitentiae stimulus ex fide acciderat, per penitentiam ex fide iustificatā, ab eo audiit, fides tua te saluam fecit, qui per Abacuch pronunciarat. Iustus ex fide sua viuunt.

Apostol. Ex fide mea viuunt. Sed notandum quod vbi cumque aliter scriptum est in Hebraico, aliter in septuaginta, Apostolus utitur histestimonijs quae a Gamaliele doctore legis didicerat. Promisso aduentu Christi & auxilio de his qui crediderint, ostenditur Nabuchodonosor decipiendus superbia sua.

Vir superbus. Alleg. Diabolus superbus credens se aliqui esse, sed nihil ducit ad finē, q̄a conatus & labor eius hēbit interitū, qui ad modū inferni & mortis nō satiat occisis, & om-

ponere solitum sacrificio. Sed & si penitentiae stimulus ex fide acciderat, per penitentiam ex fide iustificatā, ab eo audiit, fides tua te saluam fecit, qui per Abacuch pronunciarat. Iustus ex fide sua viuunt.

Apostol. Ex fide mea viuunt. Sed notandum quod vbi cumque aliter scriptum est in Hebraico, aliter in septuaginta, Apostolus utitur histestimonijs quae a Gamaliele doctore legis didicerat. Promisso aduentu Christi & auxilio de his qui crediderint, ostenditur Nabuchodonosor decipiendus superbia sua.

Vir superbus. Alleg. Diabolus superbus credens se aliqui esse, sed nihil ducit ad finē, q̄a conatus & labor eius hēbit interitū, qui ad modū inferni & mortis nō satiat occisis, & om-

ponere solitum sacrificio. Sed & si penitentiae stimulus ex fide acciderat, per penitentiam ex fide iustificatā, ab eo audiit, fides tua te saluam fecit, qui per Abacuch pronunciarat. Iustus ex fide sua viuunt.

Apostol. Ex fide mea viuunt. Sed notandum quod vbi cumque aliter scriptum est in Hebraico, aliter in septuaginta, Apostolus utitur histestimonijs quae a Gamaliele doctore legis didicerat. Promisso aduentu Christi & auxilio de his qui crediderint, ostenditur Nabuchodonosor decipiendus superbia sua.

Vir superbus. Alleg. Diabolus superbus credens se aliqui esse, sed nihil ducit ad finē, q̄a conatus & labor eius hēbit interitū, qui ad modū inferni & mortis nō satiat occisis, & om-

NICOLAUS DE LYRA:

Et respondit mihi &c. Hic consequenter describitur diuina responsio. Circa quam dominus primo determinat suae responsionis descriptionem. Secundo explicat ipsam responsionem. ibi, Et quomodo. Circa primum dicit.

1 Scribe visum. Idest, visionem tibi ostendendam ad futuram memoriam.

Et explana. Idest, lucide & intelligibiliter describe.

Vt percurret qui le eum. Idest, facili ter possit intelligere.

Quia adhuc visus procul. Illud refertur ad hoc quod praedicitur, Scribe visum. q̄d I te scribenda est visio, ne detur obliuioni quia non implebitur ita curō.

Et apparebit in finem. Idest, finaliter implebitur, & sic apparebit per effectum.

Et non mentietur. Idest, veritas eius ostendetur.

Si moram fecerit. Tardando vltra tuum desiderium.

Expecta illum. Idest, impletionem visionis patienter.

Quia veniens veniet. Secundum meam ordinationem.

Et non tardabit. Vltra rationem, licet videatur tibi vel potius infirmis (quorum persona assumis) contrarium, propter impletionis desiderium.

Ecce qui incredulus est. Verbis diuicis.

Non erit recta anima eius in semetipso. Quia distorta est a rectitudine veritatis primae.

14 Iu-

* Quia

MORALITER.

Et dixit scribe visum. Quia studentes sacram scripturam non solum debent docere verbo, sed etiam scripto secūlum gratiam a domino sibi datam.

Et explana eum. Quia dicitur Prouerb. 14. a. Doctrina prudentum facilis.

Qui adhuc visum procul. Idest, iudicium finale adhuc est longum in quo Christus diabolum deiciet cum omnibus membris suis.

Si moram fecerit, expecta illum &c. Meditando iugiter de

14 Iustus autem in fide sua viuunt. Vita gratia, & ideo intelligitur de fide formata charitate.

15 Et quomodo vinum. Hic consequenter describitur destructio regni Babyloniae, & iuste, scilicet propter sex vicia in illo regnauit. Et secundum hoc diuiditur in sex partes, quae patebunt persequendo. Ad maiorem intelligentiam dīctorum & dicendorum, sciendum quod regnum Babyloniae esse cepit multum potens tempore Nabuchodonosor, & durauit hęc potentia tempore suo & filij sui, & cepit debilitari tempore nepotis sui Balthasar, sub quo destructum fuit regnum, Danielis quinto. Propheta igitur loquens de Rege Babyloniae de tempore vnius istorum, transit ad loquendum de tempore alterius quia quasi vna persona in hoc sequuntur, licet pro maiori parte loquatur de tempore Nabuchodonosor. Vnum igitur vitium propter quod regnum Babyloniae fuit destructū, est irreuerentia diuina quae fecit Balthasar, qui vasa consecrata diuino cultui humanis vsibus applicauit, & bibit in eis, & optimates eius & vxores & concubinas, & interfectus fuit Balthasar eadē nocte, Danielis quinto. Ideo dicitur. Et quomodo vinum. In vasis sacris potatum.

16 Potantem decipit. Quia per hoc iram Dei meruit.

17 Sic erit vir superbus. Scilicet Balthasar, qui in contemptū Dei sic dīcta vasa in conuiuio apportari, & in hoc fuit deceptus.

18 Et non decorabitur. Vinus dicitur, & plus significat, id est, inhonorabitur priuatus regno & vna.

de eius destructione.

12 Ecce qui incredulus. Cuiusmodi sunt infideles & mali Christiani.

13 Non erit recta anima eius. Sed magis distorta a Deo & angelis.

15 Et quomodo. Hic describitur deiectio superbi, quia si cut vinum primò potantem delectat, & postea rationis vsu ipsum priuat, & ipsum ad terram deiciet, & vomentem deturpat, sic superbia superbum deiciet atque foedat: Et subditur causa, cum dicitur.

& omnium Gentium deceptione latatur, & ad se populo congregat. Qui cum viderint eum missum in rarrara, videntes in illo impletas parabolas prophetarum, consono fletu dicent. Ve diabolo qui multiplicat quae non peperit.

Possunt et haec de Antichristo intelligi, qui superbus se-

dens in templo Dei quasi Deus, sicut infernus multos occidet, & ad se congregabit in suum errorem ducens. Sed postea videntes occisum spiritu oris Christi, intelliget vera quae de eo erant dicta, & dicent omnia quae sequuntur eadem a

intelligentia, quam exposuimus super diabolum. Spoliabunt te omnes qui re. fu. de po. Relictos vocat sanctos,

qui Antichristo non seruiuerunt, a quibus spoliabitur, propter iniquitatem quam exercuit in vniuersam terram, & vastationem ciuitatis ecclesiae, & persecutio-

nem omnium qui habitauerunt in ea. Potest etiam nomine superbi haereticus appellari, consimili expositione, qui impietatem exercent in ecclesia. Sed reliqui populi id est, ecclesiastici viri eorum errore non decepti, subito quasi a graui somno exurgunt, & mordebunt eos & erunt eis in praedam.

Ve ei qui multiplicat non sua. Remigius. Et specialiter contra Nabuchodonosor, & generaliter contra omnes auaros non sua multiplicat, quia diuitiae quas per fas vel nefas coadunauit, cum eo perseverare non possunt, sed ad alios possessores transeunt. Pulchre autem nimias diuitias densum lutum appellat, quia animae sinceritatem confundunt, & grauissimo iniquitatis pondere mentem praemunt.

*Theophylactus. Haec inquit canent lamentantes Babylonium, Ve qui multiplicat &c. Ve qui nihil se decentibus manum iniicit, & colli sui ornamentum, sine onus imperij sui grauius constituit subditis suis quod grauius tributa & vestigalia imponat.

*Gregorius. Quanta damnatione plestendi sunt, qui rapiunt aliena, si graui animaduersione feriuntur quae sua indiscretè tenuerunt? Perpendant quo eos obliget reatu res rapta, si tali subiicit poena non tradita? Cum aliena rapere intendunt: audiant quod scriptum est, Ve ei qui multiplicat non sua &c.

b Vsquequo & ag Scilicet ad diem iudicij: Et est increpario, quod per lutuosa opera pondus paenarum sibi aggrauat. c Niquid non repen. consurgit. q. morde. Vel, angeli quibus diabolus tradetur ad poenam, vel hi qui ab eo terri ager penitentiam ad Christum conuersi, & susci. lacerant. te illi quos in-

briaueras regnum tuum vastabunt & spolia diuident specie domus, quia Iudaei cum populum vestibus quae ei dederis spoliasti, ideo reliquos populi qui regno tuo non fuerint subiecti, te spoliabunt quia sanguinem multorum Gentium fues-

si, & in caput tuum reuertetur, & impietas Iudaicae terre & ciuitatis Ierusalem habitatorum eius dixerunt: Crucifige crucifige eum.

Consurgent. Mee & Persae, qui Babyloniam imperium destruet prius mordebunt, postea lacerabunt, quibus erant Nabuchodonosor in rapina, & vastati-

orbis spoliabitur a populis, qui eius manum effugere poterunt: & hoc fiet ei propter sanguinem Iudae & iniquitatem terrae Israel & Ierusalem & totius populi Iudaeorum.

Quia tu spoliasti &c. *Theophylactus. Multos deperditus, verumtamen a paucis extra tyrannidem tuam relictis destrueris quos neque sperabas tibi reuisuros. Ad diuinitus tibi plaga infligetur, ut qui abs te contempti fuerint, te excellent, veluti Deo prorsum illos confortes, indeteque robur. Patieris autem propter eadem quam edicisti hominum, & propter flagitia quae commisisti omnem terram omnemque ciuitatem suis habitatoribus orbans.

Ve qui congregat. Adhuc sermo fit ad illum qui non intelligit congregatas diuitias esse causam ruinam domus suae quem & arguit superbiae, quod sicut auis in excelso perinat nidum, nec putat se venire in manus hostium.

*Rupertus. Quid rogo est quod dicit auaritiam malam? Quis vnquam audiuit auaritia bonam, ut ex illi opposito hic oportuerit dari differentiam. Talem auaritiam totus orbis audiuit, quia domus Dei, quae orationis esse debebat, fecit populus Iudaeorum speluncam latronum. & ipsum qui disputabat contra hanc auaritia interfecit domus domini. Nidus autem eius fuit in excelsis, quia auaritia sine superbia non est. Unde cum Sapiens dixisset: Auidus nihil esse sceleratius, statim subiunxit. Quid superbis terra & ciuitas. Ve

quantum est densius, tanto ponderosius, & sic est rapina, quia non ibi ablatio alieni tantum sicut est in simplici furto, sed cum hoc iniuria personae cuius bona violenter rapiuntur, & propter talem aggrauationem desolato comparatur.

10 Nunquid non repen. consurgent qui morde. q. d. quia Medii & Persae regem interfecerunt, & populum captiuauerunt, & bona rapuerunt.

11 Quia tu. spo. Gentes. Bona eorum violenter auferendo.

12 Spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de. A spoliatis quae coniunxerunt se Medis & Persis contra Balthasar.

13 Propter sanguinem hominis. Idest, hominum a te occisorum.

14 Et iniquitatem ter. ci. Idest, propter iniquitatem, quam commisisti in terra Iudaeae, & in ciuitate Ierusalem, quorum habitatorum partim occidisti, & partim captiuasti.

15 Ve qui congregat. Hic ponitur tertium vicium quod est auaritia, cum dicitur: Ve qui congregat. Dicitur autem auarus qui auidus aris, qui non potest satiari.

6 Nunquid non omnes, Idest, verbum derisorium.

8 Ve ei qui mul. Quid facit superbus ut crescat diuitio sua.

9 Vsquequo. Idest, censum violenter acquisitum, quod per hoc acquirit odium multorum. Ideo subditur.

10 Nunquid. Et quia tales quaerunt edificare fortalicia ut ibi se tueantur. Ideo subditur.

15 Ve qui congregat. Idest, refugium eius.

Thef. 2. h.

Ibidem. Infra eodem.

† dicent

† commouentes te.

Pastoralis parte 3. ad monit. 2 r.

rabitur. Quia dilatauit quasi infernus animam suam, & ipse

quasi mors, & non adimpletur. Et congregauit ad se omnes

Gentes, & coaceruauit ad se omnes populos. Nunquid non

omnes isti super eum parabolum sument, & loquelam argumentum eius? Et dicitur: Ve ei qui multiplicat non sua.

Vsquequo & aggrauat contra se densum lutum? Nunquid

non repente consurgent qui mordeant te? Et suscitabuntur

† lacerantes te, & eris in rapinam eis. Quia tu spoliasti gentes

multas, spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis

propter sanguinem hominis, & iniquitatem terrae

ciuitatis, & omnium habitantium in ea. Ve qui congregat

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quia dilatauit quasi infernus. Qui est insatiabilis.
2 Animam suam. Idest, ambitionem suam.
3 Et ipse quasi mors. Idest, nulli parcens pro crudelitate.
4 Et non adim. Idest, non satiatur operibus malis.
5 Et congregauit. Hic ponitur secundum vicium, quod est inoportunitas qua rex Babylonie subiecit sibi alia regna, & hoc sui maxime tempore Nabuchodonosor, de quo dicitur: Et congregauit ad se omnes Gentes. Eas sibi violenter subiicendo.
6 Nunquid non &c. Idest, verbum derisorium. q. d. Sic: quod partim fuit impletum in Nabuchodonosor, quando incurrit auaritiam & eius fuit ab hominibus, partim in Balthasar, sub quo & de quo defecit regnum.
7 Et dicitur. De rege Babylonis derisorie.
8 Ve ei qui multiplicat &c. Per violentiam.
9 Vsquequo & aggrauat contra se. den. lutum. Lutum

MORALITER

- 1 Quia dilatauit quasi infernus animam suam. Idest, voluntatem suam ad dominandum contra rationem.
5 Et congregauit ad se &c. Quia quaerit ab omnibus honorari. Et frequenter accidit contrarium, quia a statu suo deicitur, & sic ab omnibus contemnitur. Ideo subditur.
6 Nunquid

- 6 Nunquid non omnes, Idest, verbum derisorium.
8 Ve ei qui mul. Quid facit superbus ut crescat diuitio sua.
9 Vsquequo. Idest, censum violenter acquisitum, quod per hoc acquirit odium multorum. Ideo subditur.
10 Nunquid. Et quia tales quaerunt edificare fortalicia ut ibi se tueantur. Ideo subditur.
15 Ve qui congregat. Idest, refugium eius.

† Quia

Væ qui congregat. Allego. Ad diabolium, vel Antichristum, vel hæreticum sermo dirigitur. Est bona auaricia doctoris ecclesiastici, qui studioso labore plures sibi semper cupit facere discipulos. Sed væ illi qui auarè congregat domui suæ peruersa conuenticula, qui & pollicetur sectatores suos secum pos-

sessuros regna cœlorum, nec sensuros incendia gehennæ: quod consilium eorum erit confusio, & ignominia domus eorum, cum finis rerum ostenderit suis se falsam promissionem. Hic peruersus doctor quanto plures habet in comitatu, tantò plus delinquit contra animam suam, denique lapides ecclesiæ eius, id est decepti ab eo ostendent auariciam superbi quod omnes Gentes sua persuasione decepit. Et lignum crucis dominicæ ad

quam coniunguntur duo parietes, loquetur doctrinam eorum: Aliter. n. persuadere non possunt nisi crucis gloriam suæ peruersitati præferant.

a Cogitasti confusionem, &c. * Theophylactus. Altitudo hæc quam adeptus es ex auaritia, domui tuæ regnoque tuo ad maiorem ignominiam vertetur tibi. Quo enim præclariore hoc in maiorem tibi contumeliam cedit, qui a tanto splendore excidas. Hæc ad omnes auaros dicta sunt: atque vitiam ex eis utilitatem capiant.

b Quia lapis de pariete, &c. * Remigius. In hoc quod plurimos interfecisti, in tuam ipsius animam defecisti: & in tantam crudelitatem exarsisti, ut lapides ciuitatum destruarum, & ligna euerforum, & combustorum parietum contra tuam credulitatem clamarent.

* Theophylactus. Consuevit scriptura rebus inanimis vocem tribuere, non quod tonare verba queant, verum quod veluti per ipsas res tantum non clament. Vt Esaiæ. 2. 3. Erubescite sydon, aut mar. Et. Celi enarrat, &c. Lapidibus clamabunt. Proinde ad Babylonium ait, Nedum sermonis participes verum, & inanimi lapides, & irrationalia, vociferabuntur aduersus tuam dementiam, & infamiam. Et quomodo hoc fiat dicemus. Nabuchodonosor iudææ domos, & vrbes vastabat, diruebat, & incendebat. Necessario igitur lapides decidebant, & ligna, quæ succensa, & suffossa, vociferatura dicit aduersus eius crudelitatem.

c Væ qui edificat. Adhuc loquitur contra Nabuchodonosor qui construit menia Babylonis ruinis, & mortibus multorum populorum unde sequitur vindicta a Deo immissa.

a Quæ est causa ruinæ domui suæ. auaritiā malā domui suæ, ut sit in excelsō nidus eius, & liberari se putat de manu malī. Cogitasti confusionē domui tuæ, & concidisti populos multos, & peccauit anima tua. Quia lapis de pariete clamabit, & lignum quod inter iuncturas edificiorum est respondebit. Væ qui edificat ciuitatem in sanguinibus, & præparat urbem in iniquitate. Nunquid non hæc sunt a domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igni, & Gentes in vacuum, & deficient. Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam domini, quasi aquæ operientes mare. Væ qui potum dat

berari se putat de manu malī. Cogitasti confusionē domui tuæ, & concidisti populos multos, & peccauit anima tua.

Quia lapis de pariete clamabit, & lignum quod inter iuncturas edificiorum est respondebit. Væ qui edificat ciuitatem in sanguinibus, & præparat urbem in iniquitate.

Nunquid non hæc sunt a domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igni, & Gentes in vacuum, & deficient. Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam domini, quasi aquæ operientes mare. Væ qui potum dat

quid est talis edificatio a domino? Non, quia quamuis in finita Gentes in eorum errorem ducantur, tamen ita deficient, ut ecclesiæ multitudini comparari non possint. Sed vel deficient, & punientur igne sui principis, vel certe succendentur igne quem Christus venit mittere in terram: & sic penitentibus replebitur terra gloria Dei, quando in omnem terram exiit sonus eorum.

d Laborabunt enim populi, &c. * Theophylactus. Planum iam factum quomodo edificauit Babylonius in sanguinibus, & iniuriis. Et n. populos multos inquit, incendisti, ciuitates eorum, & regiones comburens: & gentes multas pusillanimes reddidisti, ut ob calamitates renunciarent potentie suæ. Defecerunt ergo in igne quo accedebat victimas idolis suis, &c.

e Quia replebitur terra, &c. * Theophylactus. Prædicat venturam per Christum super vniuersum orbem cognitionem Dei ut Dominus ad patrem ait. Manifestaui nomen tuum hominibus. Prius. n. solis Hebræis cognitus erat, neque illis interim ut pater filij, neque ut productor Spiritus, verum simpliciter Deus, & author vniuersorum, &c.

f Væ qui potum. Adhuc inuehitur contra Nabuchodonosor, quod oblitus se esse hominem, alteri homini fel, & amaritudinem propinauit Sedechias (sicut ait Hebræus) a Nabuchodonosor cæcatus in Reblata, id est, Antiochia, & ductus in Babylonem, quadam die in celebri conuiuio accepit potionem qua in fluxum ventris solueretur

subditur punio, cum dicitur. Nunquid non hæc sunt a domino exercituum. Quod sic, & quæ sunt illa subdit.

7 Laborabunt enim populi, id est multitudo Babyloniorum.

8 In multo igni, id est a extinguendum, vel impediendum ciuitatis incendium per Medos, & Persas futurum.

9 Et Gentes, id est Babylonæ.

10 In vacuo, id est laborabunt, quia incendium impedire non poterunt.

11 Quia replebitur terra, id est Medis & Persis in tanta multitudine, quod Babylonij non poterunt resistere.

12 Ut cognoscant gloriam domini, id est potestatem eius gloriosam per experientiam vindictæ suæ. Quæ quidem potestas erit.

13 Quasi aquæ operientes fundum maris, quod sic vindicta Dei veniet super regnum Babylonis, quod non apparebit ultra sicut nec fundus maris.

14 Væ qui potum. Hic ponitur quintum vicium quod fuit ignominia illata

7 Laborabunt, id est in multo zelo ad sustinendum opera superbi ab eodem incitati, sed frustra. Et subditur causa.

11 Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam dei. Venientis ad iudiciū & discernentis opera superbiorum.

14 Væ qui potum dat. Superbus. n. qui non potest aliquem superpeditare violentia: amicitia fingit, ut eum proditoriè occidere possit, & ideo iuste bibet calicem iræ diuinæ, id est subdit.

Væ qui edificat. * Remigius. Adhuc contra Nabuchodonosor sermo contextitur diciturque ei? Væ qui edificauerat Babylonem in sanguinibus, & mortibus plurimorum, & mœnibus illius ciuitatis in iniquitate construxit. * Theophylactus. Luctibus, & lamentis verè dignus est, qui ex iniustis victimis, & cædibus regnum suum amplificat: qualis Babylonius fuit, ex populis extruens Babylonem, autumans sese eam firmam, & inexpugnabilem redditurum. Hæc autem non sunt a Domino, hoc est, non im-

perauit ista, neque ipsi placent. Alleg Diabolus, & Antichristus, & hæreticus edificant ecclesiam suam in-

teriti deceptorum, & præparant urbem iniquitatum. id est, ponendo in cœlo os suum: sed nun-

quid est talis edificatio a domino? Non, quia quamuis in finita Gentes in eorum errorem ducantur, tamen ita deficient, ut ecclesiæ multitudini comparari non possint. Sed vel deficient, & punientur igne sui principis, vel certe succendentur igne quem Christus venit mittere in terram: & sic penitentibus replebitur terra gloria Dei, quando in omnem terram exiit sonus eorum.

d Laborabunt enim populi, &c. * Theophylactus. Planum iam factum quomodo edificauit Babylonius in sanguinibus, & iniuriis. Et n. populos multos inquit, incendisti, ciuitates eorum, & regiones comburens: & gentes multas pusillanimes reddidisti, ut ob calamitates renunciarent potentie suæ. Defecerunt ergo in igne quo accedebat victimas idolis suis, &c.

e Quia replebitur terra, &c. * Theophylactus. Prædicat venturam per Christum super vniuersum orbem cognitionem Dei ut Dominus ad patrem ait. Manifestaui nomen tuum hominibus. Prius. n. solis Hebræis cognitus erat, neque illis interim ut pater filij, neque ut productor Spiritus, verum simpliciter Deus, & author vniuersorum, &c.

f Væ qui potum. Adhuc inuehitur contra Nabuchodonosor, quod oblitus se esse hominem, alteri homini fel, & amaritudinem propinauit Sedechias (sicut ait Hebræus) a Nabuchodonosor cæcatus in Reblata, id est, Antiochia, & ductus in Babylonem, quadam die in celebri conuiuio accepit potionem qua in fluxum ventris solueretur

subditur punio, cum dicitur. Nunquid non hæc sunt a domino exercituum. Quod sic, & quæ sunt illa subdit.

7 Laborabunt enim populi, id est multitudo Babyloniorum.

8 In multo igni, id est a extinguendum, vel impediendum ciuitatis incendium per Medos, & Persas futurum.

9 Et Gentes, id est Babylonæ.

10 In vacuo, id est laborabunt, quia incendium impedire non poterunt.

11 Quia replebitur terra, id est Medis & Persis in tanta multitudine, quod Babylonij non poterunt resistere.

12 Ut cognoscant gloriam domini, id est potestatem eius gloriosam per experientiam vindictæ suæ. Quæ quidem potestas erit.

13 Quasi aquæ operientes fundum maris, quod sic vindicta Dei veniet super regnum Babylonis, quod non apparebit ultra sicut nec fundus maris.

14 Væ qui potum. Hic ponitur quintum vicium quod fuit ignominia illata

7 Laborabunt, id est in multo zelo ad sustinendum opera superbi ab eodem incitati, sed frustra. Et subditur causa.

11 Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam dei. Venientis ad iudiciū & discernentis opera superbiorum.

14 Væ qui potum dat. Superbus. n. qui non potest aliquem superpeditare violentia: amicitia fingit, ut eum proditoriè occidere possit, & ideo iuste bibet calicem iræ diuinæ, id est subdit.

Ezc. 24. b.

Hieron. E

per multam inanitatem.

Nau. 3. a. Luc. 12. f. Phil. 18. a.

F

Io. 17.

Hiero. Ruper. Remig. Iere. 39. b. & 52. b. Sedechias rex, conuictus rium delicias potione laxatina egerens fœdauit.

NICOLAUS DE LYRA.

Vt sit in excelsō nidus eius, id est ciuitas regia sit potentissima, & fortissima. Sic fecit Nabuchodonosor, de quo se i. 4. ait, Dan. 4. f. Nonne hæc est Babylon ciuitas magna, quam edificauit in domum regni in robore fortitudinis meæ, & gloria decoris mei?

Cogitasti confusionem domui tuæ. Quia quanto fuit maior regni exaltatio, tantò fuit confusibilior eius depresso, tempore nepotis sui Balbasar.

Concidisti populos multos, &c. Vt de bonis eorum edificares tuam ciuitatem contra animam tuam.

Quia lapis de pariete clamabit, &c. id est aperta erit Dei vindicta, ac si te accusarent lapides, & ligna.

Væ qui edificat. Hic ponitur quartum vicium, quod est hominidum, cum dicitur. Væ qui edificat ciuitatem in sanguinibus. Id est, effundens sanguinem multum pro tali adificatione, ideo

MORALITER.

4 Quia lapis. Assumptus de sanguine pauperis, sicut dicitur Genes. 4. b. Ecce vox sanguinis fratris tui clamat, &c. propter quod subditur.

5 Væ qui edificat ciuitatem in sanguinibus, id est innocentum.

6 Nunquid non. Q. d. Non nisi permissiue: propter quod non stabunt. Ideo sequitur.

7 Laborabunt, id est in multo zelo ad sustinendum opera superbi ab eodem incitati, sed frustra. Et subditur causa.

11 Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam dei. Venientis ad iudiciū & discernentis opera superbiorum.

14 Væ qui potum dat. Superbus. n. qui non potest aliquem superpeditare violentia: amicitia fingit, ut eum proditoriè occidere possit, & ideo iuste bibet calicem iræ diuinæ, id est subdit.

Solueretur, & introductus ante, hora epulantium, subito fluxu ventris solutus est. Vnde comminatur Deus ipsi Nabuchodonosor, quod ipse bibiturus sit huiusmodi potione, & omnia passurus quae passus est Sedechias. *Vae qui potum dat ami.* Hic amicus intelligitur, vel Sedechias, vel

† furorem.
† Sariatatus es
co-um igno-
minia potius
quam.
† appareat pre-
putium tuu.

quilibet homo ma-
lis Nabuchodo. ine-
briatus, vt Sedechie
& omnium captiuo-
rum Nabucho-
donosor videret nu-
ditatem. i. cunctos
spoliatos, & capti-
uos, & quondam
gloriosos ad igno-
miniam seruitutis
reductos. *Vae qui pu-
tum.* Sciendum hoc
capitulum. *Vae qui po-
tum dat amico suo, &
ea.* In quib. dicitur.
*Vae qui multiplicat non
sua Et. Vae qui congregat
auaritiam, &c. Et
Vae qui adificat ciuita-
tem in sanguinib. &c.*

Anagoge.

B Et iuxta historiam, & iuxta anagogem contra Nabuchodonosor, vel diabolū, vel Antichristum, vel hæreticum posse æqualiter accipi. *Vae qui potum.* Allegoricè. *Vae tibi diabole, vel Antichriste, vel hæretice, qui turbida doctrina inebrias deceptos, vt aspicias nudos a fide, & a bonis operibus & repletos ignominia errorum, & malorum operum, qui prius erant gloriosi in imagine Dei. Sed odiabole, vel hæretice, qui putas te habere aureum calicem, bibe, & tu de calice qui est in manu Dei, plenus musto, & consopire. i. cessa a priori sententia: & ne putes stabilia ea in quibus prius stabas, quia circumdabit te calix d. di. vindicta a Deo immissa, & vomitus ignominiae super gloriam tuam, gloriam quam iniuste hauferas cum ignominia euomes, & hæc patieris quia iniquitas Libani operiet te. Libanus thus dicitur per quod cultus Dei intelligis, quia non rectè colis Deū, ideò confunderis. Vnde. *Et oratio eius fiat in peccatum.**

Ierc. 51. a.

Psal. 108. a.

C Et vastitas animalium deterribit te, cum videris eos quos vastasti, & ad errorem detraxisti, pati tormenta: runc terreberis de sanguinibus hominis, & iniquitate terræ, quia nominavi Libanum, & bestias, ne de brutis putes me loqui, manifestè tibi dico, patieris

ris poenas propter sanguinem hominum quos Deo perire fecisti, & exercuisti impietatem in terra viuentium, & mansuetorum, & in ciuitate ecclesie Dei: & multos in ea habitantes participes tuæ impietatis fecisti.

a Quia iniquitas Libani operiet te. Quia semel nominauerat Libanum sub eius translatione victimas, & sacrificia, vel multitudinem populorum quæ in Ierusalem interfecta est, animalibus, vel bestiis comparat, dicens. Et vastitas animalium opprimet te.

b Quid prodest sculprile, quia sculpsit illud fictor suus, conflatile, et imaginè falsam, &c. Contra idololatrias omnes, & specialiter contra Nabuchodonosor loquitur admirans stultitiam regis, qui iussit auream statuam poni in campo Duran, & fictor confidit in simulacro, quod

fecit. *Quid prodest.* Quid prodest adorare sculprile: hoc iacè dico, quia sculpsit illud artificiosè fictor suus: & quid prodest adorare conflatile, & imaginem falsam? & hoc ideò dico, quia sperauit in figmento fictor eius, vt faceret simulacra muta.

c Vae qui dicit ligno. Describitur error humanus qui aurum, argentum, gemmas, & sericum, quibus oblita, vel operata sunt idola, pro fulgore materiae Deo estimat, quibus formam sed vitam artifex dare non potest, sed e contrario dominus in templo sancto suo idest, in filio, vel in cælo, vel anima iusti, vel in creatura

NICOLAUS DE LYRA.

* illata dignitati regie. Dicunt. n. Hebraei, quod Nabuchodonosor ad ostensionem suæ victoriae, fecit adduci in conuiuio solenni Sedechiam in catenatum, & fecit sibi dari potum valde laxatiuum, & sic sedatus fuit in conspectu omnium: quod sentiens Sedechias se haberi in tanto ludibrio, mortuus fuit præ dolore, & hoc est quod dicitur. Vae qui potum dat ami. suo. Fuerat enim Sedechias amicus Nabuchod. qui fecerat eum regem. 4 Reg. 24.

- 1 Mittens fel suum. i. miscens quid laxatiuum vltra modum, quod dicitur fel ex effectu, quia duxit Sedechiam ad mortis amaritudinem. Et quia ex corde selleo processit tale factum.
- 2 Vt aspiciat nuditatem eius. i. verecundiam.
- 3 Repletus est igno. s. Sedechias.
- 4 Pro gloria. Quæ deberet sibi fieri pro dignitate regia: propter quod Nabuchodonosor considerans se male egisse, fecit eum sepeliri honorificè, Ierc. 34.
- 5 Bibe tu quoque. i. tu bibes confusionem a domino tibi preparatam.
- 6 Et consopire. i. consopieris versus in amentiam.
- 7 Circundabit te calix. i. pana a Deo infligenda.
- 8 Et vomitus ignominiae super gloriam tuam. i. post gloriam regni ignominia superueniet tibi. Et subditur causa.
- 9 Quia iniquitas Libani. Idest, templi per te destructi, quod hic in pluribus locis dicitur Libanus, eò quod fuit factum de

- lignis Libani. 3 Regum. 5.
- 10 Et vastitas. anima. i. ablatio sacrificiorum.
- 11 Deterrebit eos. s. destructores templi, & cultus diuini. Propter hoc enim Chaldei meruerunt destrui. Et non solum hoc meruerunt propter peccatum in Deum, sed etiam in proximum, ideò subditur.
- 12 De sanguinibus hominis. i. hominum per Chaldeos effusis.
- 13 Et iniquitate terræ. i. exercitu in regno Iudæ.
- 14 Et ciuitatis. s. Ierusalem a Chaldeis destructæ.
- 15 Et omnium habitanti. in ea. Qui per Chaldeos fuerunt atrociter vulnerati, & captiuati.
- 16 Quid prodest. Hic ponitur sextum viciū, propter quod regnum Babylonie fuit destructum. s. idololatriæ viciū, cum dicitur Quid prodest. Q. d. Nihil.
- 17 Quia sculpsit illud fictor. Et ideò nihil habet numinis aut virtutis.
- 18 Vt faceret simulacra. In quo notatur ipsius Babylonie multiplex idololatria. Ex hoc patet, quod propheta non loquitur hic de statu aurea in qua Nabuchodo. faciebat se adorari, Dan. 3. vt dicunt aliqui, sed de idolis quæ ipse colebat.
- 19 Nunquid ipse docere poterit. s. lapis sculptus, quasi dicitur non.
- 20 Et omnis spiritus non est in visceribus eius. i. nullus spiritus est ibi: quia omnis non, equipollet nullo.

† Domi-

MORALITER.

† 5 Bibe. &c. Quid prodest. Homines parui aut nullius valoris, simulacra dicuntur, quos tamen superbus potens, pro

mouet ad statum honoris, sequens motum propriae voluntatis, & non rationis, ideò subditur de ipso. † Vae qui dicit ligno ex per. Nam imponit sibi ea quæ non potest exercere.

† Dominus

tura totius mundi.
 Alleg. In vniuersis idolis hæreticorum, & figmentis diaboli nulla est gratia Spiritus sancti: sed cum imaginem diuinitatis, & pulchritudinē dogmatum

^a Sanctus, & bonus quanto e iam Spiritus absolute ponitur de Spiritu sancto intelligitur.
^b Nulla spiritualis gratia, nisi la virtus in eis. ^c Potest asserere simulacris Spiritus immundus sed intrinsecus esse non potest.

spiritus non est in visceribus eius. Dominus autem in templo sancto suo, t̄ sileat a facie eius omnis terra.

matum præferre videantur, nihil est in eis spirās, & vitale. Vel spiritus .i. ventus. R. V. A. H. enim apud Hebræos vtrūque ab

¹ Psa. 10. ² saltat. lætetur.

NICOLAUS DE LYRA.

Dominus autem in templo sancto suo i. in celo, vbi ma

que significat, & animam, & ventum, & vtrumque ab idolis remouetur.

¹ gis resulget eius gloria.
² Sileat a facie eius omnis terra. Diuinitatem, eius nulli alij attribuendo.

MORALITER.

Dominus autem in templo sancto suo. Vnde talia respicit

comperenti tempore puniturus, & tunc lætabitur iustus cum viderit vindictam.

^a Oratio Habacuc. Lxx. Oratio Habacuc propheta cum cantico. Quia orat aduentum vnde gaudet, & laudat Deum tam mittentem patrem quam missum filium.

fermonem transfert, precans simul, & celebrans, & admirans Dei iustitiam inenarrabileque ordinationes. Orationis autem, & preceationis habitu, interim etiam futura vaticinatur. Poterunt etiam hæc de Christi mysterio dici, qui nos secrete, & generaliore libertate a Satana potestate eripuit.

Oratio Habacuc pro ignorantibus: quia errans de iudicijs Dei temerè dixerat. Vique quo clamabo, & non exaudivit: Et, Quare non respicis super iniqua agentes, & tade im. iu. se? Nunc a

Oratio Habacuc Propheta pro ignorantibus.

CAP. III.

^a Quod Deus homo. ^b Quia mirum.
 Domine audiui auditionem tuam, & timui.
^a Sed. ^b Et. ^c In plenitudine temporis.
 Domine opus tuum in medio annorum, viuifica

¹ oratio Christi mysterium percurrit in admirationē nos trahens. Cæterum inquit, ipsius Domini auditionem audiuisse, & timuisse. Et quam auditionem? An cum in

² Cachena. ³ Græc. in Pen. & Cantica. ⁴ famam.

ex responsione Dei intelligens, vel Nabuchodonosor, vel diabolium, vel Antichristum positum ad corripiendas Gentes: agit poenitentia

& petit veniam de hoc q̄ ignorans fecit. Vel orat vt per aduentum Christi error hominum qui ex ignorantia est auferatur: & ablata vmbra dari veritatem. Nec est oratio quasi de incertis, sed certa enunciatio prophetalis. Alij pro spontaneis, quia propheta nulla necessitate, sed sponte peccauit, malè sentiens de iudicio Dei. Vel Gentes propheta spontè credituras in eum quem venturum pronuntiat.

forma, & æqualitate Dei patris esset, non arbitratus rapinam se esse æqualem Deo, semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens?

CAP. III.

Oratio Habacuc pro ignorantibus. Habacuc dicitur amplexus, eo quod dominum amauerit, illique se iunxerit. iue luctant. Hæc est editio Hieronimi secundum Hebræum quæ hic exponitur. Septuaginta verò hic multū discordant ab omnibus, & verbis, & sensu, secundum uos hic non multa ponentur.

^b Domine audiui. Lxx. Domine, audiui auditum tuum, & timui. Domine consideraui opera tua & obstupui, in medio duorum animalium cognosceris. Domine audiui. Historice audiui poenas quas diabolo & Nabuchodonosor parasti, & sicut territus sum q̄ diabolus sic confodietur: sic precor quod promisisti imple & finito tempore redde Christum quod pollicitus es, non moriatur irritum, sed viuifica .i. imple: quod & de resurrectione potest accipi, vt mortuus pro nobis, viuificetur.

Theophylactus. Transformans, & figuris illurans admirandus. Vates sermonis sui caraceterem, empe interrogatione, & responsione, ac quærens cur non punit Deus contemptores: vbi dicit quod poena non sit perpetua defutura, sed Iudeos per Babylonios, & per Persas castigandos esse: ad laudem Dei cū cantico

Secundum. Lxx. Domine audiui in scripturis sermonem tuum aure interiori, & contemplatus sum opera vt ex creaturis intelligerem creatorem, & per ea obstupui sensu hominis amisso, in sanctam amentiam versus sum, vel admiratione turbatus in laudem tuam erupi dicens.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

Domine audiui. Hic consequenter ponitur oratio propheta cui tamen præmittitur talis titulus in Hebræo: & est de integritate textus, sicut sunt tituli in libro Psalmorum, prout ibidem sunt. Oratio Habacuc propheta pro ignorantibus. Et dicitur aliqui, q̄ propheta peccauit ex ignorantia murmurando de diuini iudicijs, quasi minus rectis, dicens supra cap. i. Propterea egregetur iudicium peruersum. Et ideo audiua diuina responsione peccatum cognouit, & pro eius remissione orauit. Sed non videtur mihi verisimile, q̄ propheta a Deo illuminatus, & inspiratus nauaerit diuina iudicia fore recta, saltem in generali: licet modum multitudinis forsitan ignorauerit in particulari: & per consequens non est verisimile, q̄ de eis murmurauit in persona propria, sed assuens personam infirmorum de diuinis iudicijs murmurantium, sicut ibidem fuit dictum, & hoc apparet ex eo quod dicitur hic. Pro ignorantibus. In plurali. Si, n. loqueretur in persona propria, conuenientius diceretur in singulari pro ignorantia. Igitur sicut superius cepit persona infirmorum murmurando, ita hic orando, vt peccatum ignorantia eis remitteretur a domino. Domine audiui. Hic conse-

quenter ponitur oratio in qua propheta sic procedit: quia primo denunciat destructionem Babilonis. Secundo, modum captiouis, ibi: Nunquid in fluminibus. Tertio, prorsus in laudem deuotionis, ibi: Ego autem. Sicut supra dictum est, propheta desiderabat potentiam Chaldeorum destrui propter eorum maliciam, & de eius futura destructione audierat diuinam responsionem c. 2. ideo exclamat.

- 1 Domine audiui auditionem tuam. i. poenam Chaldeorum futuram quam audire me fecisti.
  - 2 Et timui. Pra admiratione rigoris tuæ iustitiæ. Vel aliter. Timui. De poena infirmorum populi mei de tuis iudicijs murmurantium.
  - 3 Domine opus tuum. i. punitionem Chaldeorum, quæ fiet virtute tua magis quam humana.
  - 4 In medio annorum viuifica illud. i. viuificabis ponendo in effectum. Et istud medium annorum referunt aliqui ad Balthasar, qui interfectus fuit in vili atate, & sic in medio annorum suorum. Tamen videtur mihi, q̄ melius potest referri ad annos destructionis templi, a cuius destructione vsq; ad primū annū Cyri fluxerūt 52. anni secundū Heb. & inde vsq; ad eius reparationem sexto anno Darij. 46. anni. 10. 2. d. Quadraginta, & sex annis ædificatū est templū hoc.
- * Et

MORALITER.

Domine audiui. Secundum sensum literalem capitulum hoc est oratio Habacuc pro gratiarum actione de potestate Babylonicæ deiectione. Mystice verò est oratio pro gratiarum actione de deiectione potestatis diabolicæ per Christum, & sic dicitur.

Domine audiui. Per prædicationē tuā, & discipulorū tuorū. ¹ Auditionem tuam. i. obedientiam tuam Deo patri de salute generis humani.
² Et timui. Amore filiali, quia tanta pro me fecisti.
⁴ In medio annorum viuifica illud. Christus. n. 33. anno quod est quasi medium ætatis humanæ passus est, & tunc per mortem suam viuificauit genus humanum.

A In medio annorum. i. per filium, & Spiritum sanctum pater intelligitur. Vel duo Cherubim, qui contra se respiciunt, & in medio habent oraculum. Vel duo Seraphim quorum alter ad alterum clamat mysterium Trinitatis, quorum vnus missus mundat labia prophetæ, & dicit.

Ysa. 6. b.
Matth. 15. c.

Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut ardeat? Sed simpliciter Christus inter duos latrones agnitus est, Vel a Iudeis, & Gentibus. hinc inde eum cingentibus. Vel inter duo testamenta quæ vitalia spirant.

* Selah
L. 4. adu.

Marc. 16. 22.
Matth. 17.

* Tertullianus. Totum habitum Christi transformati in monte habemus apud Habacuc, vbi Spiritus ex persona Apostolorum ait. *Domine audivi auditum tuum, & extimui. Quem magis quam vocis illius. Hic est, filius meus dilectus, hunc audite. Consideravi opera tua, & excidi mente. Quo magis quam cum visa claritate eius, nesciit quid dicere Petrus? In medio duorum animalium cognosceris. Moysi, & Helix.*

B Operuit celos virtus, utique nubilo illo: & splendor eius ut lux erit, utique qua etiam vestitus eius refulsit.

L. 18. civi. c. 2

Hiero.

* Aug. Quid est, in medio duorum animalium, nisi aut in medio testamētōrū, aut in medio duorum latronum, aut in medio Moysi, & Helix in monte?

b Deus ab. Agnitio Dei patris venit his qui digni sunt in plenolumine, & agnitio sancti. i. filij Dei de monte vmbroso, & condensō. i. patre, qui est plenus virtutibus, & omnia protegit, & fouet, vel de sublimitate eloquij vmbrosi, & condensō, multis testimonijs contexti, vel Phara, os videntis dicitur, & de sermone eruditi viri venit notitia filij. Vel veniet. i. nascetur in Bethlehem, quæ sita est, ad austrum. Et quia ipse est, qui dedit legem in Sina, de Pharan veniet qui est locus vicinus monti Sina.

L. 33. mo. c. 1.

* Gregorius. Per montem testamentum Dei exprimitur, sicut Abacuc ait: Deus a libano veniet, & Sanctus de monte vmbroso, & condensō. Qui. ii. venturum se per testamenti sui paginas spondit, quasi inde venit, vnde velut sub promissione se tenuit. Quod testamentum bene mons vmbrosus, & condensus dicitur: quia spissis allegoriarum obscuritatibus opacatur.

L. de tri. c. 12.
apud Tertul.

* Nouatianus. Per Abacuc dicitur. *Deus ab Africo veniet &c.* Quem volunt isti hæret. ab Africo venire? Si Deum

Patrem, ergo de loco venit ex quo cluditur, & intra sedis alicuius angustias continetur, & iam per istos Sabelliana hæresis sacrilega corporatur. Siquidem Christus non filius, sed pater creditur. At si in Bethlehem, cuius metaturæ regio ad meridianam respicit plagam celi Christus nascitur quia a Bethle

hem venturus esse prævidebatur.
* Hefychius. Mōtem vmbrosū, & condensū Virgīnem dicit condensū tanquam minime exaratum ab homine; vmbrosū

quoniam ipsi Gabriel dixit. *Virtus altissimi obumbrabit tibi.*
* Theophylactus. Dei para virgo mons est asper, ut in quam ferrum cogitationis sordidum virus habentis non ascenderit, neque humanæ manus, ut virginitatem referent.

* Athanasius. Vnde persuadere possumus Iudæis, quod Christus Deus sit? Audiamus Davidem dicentem: Dominus Deus, & apparuit nobis Habacuc. autem inquit: Deus a Themam veniet.

* Idem. Sed quis est mons iste? Montem propriè vocat sanctissimam Dei param virginem. Quia quemadmodū hi qui campo ab errantes, & calore æstuant, si montem subeant velut rore conspersi in vmbra subter arbores mētis vel aqua sedant æstum flammæ: ad eundem modum hominibus quoque facta est sancta virgo, &c.

c Operuit celos gloria eius, & laudis eius. * Hefychius. Hoc est gloria, & dignitas Deo congruens, maior omni dignitate quæ in cœlis est, Christus enim qui propriam hæreditatem habet patris gloriam, sedet in solijs diuinitatis: beati autem angeli astant ei more ministrantium. Et si ergo in serui forma factus sit, veruntamen & sic est, Deus potestatem cœlestium. Impleuit autem laude sua, & gloria totam terram: quando quidem homines minime dæmonibus honorem consecrant.

In aduentu Christi omnia repleta sunt gloria, vnde. *Gloria in excel. Deo, & in terra pax ho. ho. vo. Et pacificans quæ in cælis, & quæ in terra.* Sela hebraicè Hieronymus. Super 70 diapsalma semper. i. ipse qui natus est in Bethlehem, qui dedit legem in Sina, omnibus præteritis, & præsentibus, & futuris autor est.

Splendor

NICOLAUS DE LYRA.

* Et certum est, quod hoc dicebatur de templo per Zorobabel reedificato. Balthasar verò in quo Chaldaeorum regnum defecit, per duos annos fuit occisus ante primum annū Cyri, in quibus regnavit Darius Medus, Danielis quinto, & sic occisio Balthasar fuit quasi in medio duorum annorum, quia quinquaginta sunt ex parte vna: & quadraginta octo ex altera. Sciendum tamen quod 46. anni a primo anno Cyri vsque ad sextum Darij accipiuntur secundum computationem Græcorum, & Latinorum, secundum Hebræos autem sunt pauciores, ut plenius dixi Esther. 1. & Danie. 9. Per hoc tamen non infringitur expositio dicta: quia quod est inter duos terminos dicitur esse in medio licet plus satis distet ab vno termino quam ab alio, & hoc modo primus annus Cyri potest dici in medio annorum, licet propinquior satis fuerit reparationi templi, quàm eius destructioni. De verificatione illius verbi Io. 2. d. Quadraginta, & sex annis, &c. Non est multum curandum, quia non est verbum Christi nec Evangelistæ, nisi tantum referendo: sed est verbum Iudeorum obijcientium Christo, contra quem multa falsa dixerunt, ut patet ex Evangelijs.

1 Cum iratus fueris. Populum Iudæ captiuando.
2 Misericordiæ recordaberis. Ipsum per Cyrum liberando.
3 Deus ab Austro veniet. Hic alludit propheta historia editionis populi de Aegypto, quæ est ad austrum respectu Iudææ, & est sensus. Deus ab Austro veniet. i. sicut Deus a parte Austræ venit cum populo, populum ad terram promissionis deducendo, secundum illud Deut. 2. b. Nouit dominus iter tuum habitans tecum 40. annis. sic veniet cum Mædis, & Persis ad liberandum ipsum de captiuitate Babylonica.
4 Et sanctus. i. Deus qui est sanctus sanctorum.
5 De monte Pha. i. sicut perduxit populum per locum illum Num. 10. ita deducet populum illum reducendo in Iudæam.
6 Operuit celos gloria eius. i. potestas eius gloriosa in destructione Babylonica.
7 Laudis eius plena est terra. Quia de illa destructione multæ regiones gauise sunt, quæ fuerant a Chaldeis afflictæ, ut dictum est capit. præceden.

* Splendor

MORALITER.

† In medio annorum notum faci. &c. tunc enim liberandō patres de limbo notam fecit misericordiam suam contra iram suam de peccato Adæ.
3 Deus ab Austro veniet. Hic ponitur modus, quo venit in mundum qui processit ex feruore dilectionis diuinæ, Ioan. 3. b. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum vnigenitum daret, &c. Et hoc significatur per austrum vnde prouenit

feruor calor. **4** Et sanctus. i. Christus qui dicitur sanctus sanctorum Dan. 9.
5 De monte Pharan. Qui interpretatur frugifer: Christus. n. in humana natura processit de virgine fructifera, qui dicitur mons. De quo abscisus est lapis sine manibus, Dan. 2.
6 Operuit celos glo. Et laudis eius plena est terra, nam eius natiuitate angeli cantauerunt. Gloria in altissimis Deo. Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Luc. 2. b.

† Splendor.

a splendor eius ut lux, &c. * Senerus. Splendorem inquit diuinam doctrinam, vel Euangelicam legem, quæ nostris mentibus lux fuit. Cornua in manibus eius, potentias & miracula vocat. Hic est sensus. Et si factus sit homo, tamen sub eius imperio omnis potentia, & fortitudo est.

* Aug. Cornua in manibus eius, quid est nisi trophæum crucis?

* Remig. Cornua brachia dicit crucis. in quib. brachia domini extenta, & manus clauis affixæ sunt.

b Ibit. Idest, exequi de baptismo occurret diabolus, & stabit ante pedes eius qui tentat 40. diebus.

Stans Saluator & oculo suo omnia metiens, Gêtes dissipat, montes & coles sæculi conterit. Vel môtes sunt dæmones.

c Pro iniquitate. Lxx. Pro laboribus: quia laborant de diuitijs vel honoribus, fiunt hospirium dæmonum, qui esse debuerunt templum Dei vnde turbantur: quia alti facti semper mortem, & iudicium timent, Madian, idest, ex iudicio, quia metu iuditij iam cruciantur.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

1 Splendor eius. Idest, armorum exercitus Cyri, & Darij, qui dicitur splendor Dei, eò quòd ille exercitus erat executor diuine iustitiæ.

2 Cornua in manibus eius. i. arcus extenti, & balistæ, quia Persæ, & Mædi erant optimi sagitarij.

3 Ibi abscondita est fortitudo. Quia victoria illi exercitui concessa, magis fuit virtute diuina latente quam humana.

4 Ante faciem eius ibit mors. In Hebr. habetur, Pestilentia. Aduentum enim Cyri, & Darij contra Babyloniam præcessit mortalitas debilitans virtutem Chaldæorum.

5 Egredie. diab. ante pedes eius. Quia tales percussiones frequenter fiunt per dæmones, sicut dicitur de Aegyptijs Psalm. 77. d. In omnes per angelos malos.

6 Stetit. Hic incipit versus alius in Hebræo, & refertur ad exercitum Cyri, & Darij qui stetit in obsidione Babylonie vsque ad eius captionem, idèò subditur.

7 Et mensus est. Quia terra Babylonie fuit diuisa principibus exercitus secundum suam portionem.

8 Aspexit. s. aduersarios confiderenter.

9 Et dissoluit Gentes. s. Babylonis, & eam adiuuantes.

10 Et contriti sunt montes. i. maiores principes Babylonie, qui ante erant altiores in hoc sæculo.

11 Incuruati sunt col. Idest, humiliati, & deiecti principes maiores.

12 Ab itineribus. i. a processibus exercituum Cyri, & Darij, ab eterno prauis a Deo.

13 Pro

MORALITER.

1 Splendor. Scilicet, in euidencia doctrinæ miraculis conrmatæ.

Cornua. Idest, manus eius in cornibus crucis fuerunt extentæ. Et est ibi figura quæ dicitur Hypallage, sicut cũ licitur; Perflauit fistula buccas. i. bucca perflauit fistulas. it hoc modo exponunt aliqui doctores illud Iere. 11. d. Mittamus lignum in pa. eius, idest, mittamus Christum qui est vitus panis in lignum crucis.

Ibi abscondita. vnde Iudei dicebant Matth. 27. Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere.

Ante faciem eius ibit mors, &c. Quia per mortem Christi mors, & diabolus fuerunt expulsi.

Stetit. Hic incipit versus in Hebræo, idèò non coniungitur literæ præcedenti, sed sequenti sic: Stetit & mensus est terram. Christus enim stetit in medio discipulorum post suam resurrectionem, & misit eos prædicare per orbem. Matth. vlt. d. Euntes docete omnes Gentes, &c. idèò dicitur.

Aspexit, & dissoluit Gentes. Aspexit, enim eas oculo misericor-

Et ego longè ante vidi quod turbabuntur tentoria Dæthiopia, & hoc pro iniquitate: & turbabuntur pelles, i. tentoria terræ Madian, & hoc fiet pro mutatis fluminibus. Vetus testamentum transit in nouum. Cuius auditoribus lotis in rubro mari, iam nõ irascaris, vel in mari, i. mundo. tu (dico) qui ascendis.

1 Aethiopes terti Allegor. qui vescuntur carne draconis, dæmones sunt quorum splendores de loco eius procedebant. 2 tabernaculum fir, quicumque in hoc 3 sæculo propter honores, & diuitias laborat: quas postquam consecutus 4 est tradit se luxuriam, & voluptatibus 5 vt quod auaritia 6 congregauit luxuria consumat: iste 7 pro laborib. fit hospitium dæmonũ. 8 Sed postquam fuerat ditatus, & exaltatus tunc conscientia peccatorũ semper mortem, & iudicium formidabit, & cruciatus quos se fecit meruisse quotidiano pauore sustinebit.

9 Nunquid in fluminibus. Hoc est, breuiter dicere s̄m literam: Sicut Iordanem, & mare rubrũ siccasti pro nobis dimicans (non. n. in sensibilib. iratus es) ita nunc quadrigas, conscendens

10 Pro iniquitate. s. destructionis templi a Chaldæis, vt prædictum est cap. præced. 11 Vidi tentoria Aethiopiæ. s. turbata: & similiter Madian, vnde quod dicitur hic: Pelles. In Hebr. eo habetur Cortina. Ibi enim populi fuerunt cum Nabuchodonosor in destructione templi, & cum nepote eius Balthasar fuerunt debellati.

12 Nunquid. Hic consequenter ponitur modus captionis. Et diuiditur in tres partes, quia propheta primò denunciat captionis modum, secundo approbat diuinum iudicium, ibi: Audiui. tertio reuertitur ad propositum, ibi: Ficus enim. Prima adhuc in duas, quia primò iste modus exprimitur, secundo historia Iosue alluditur, ibi: Sol & luna. tertio, reuertitur ad narrandum captionis modum, ibi: Viam fecisti. Circa primum sciendum, quòd Persæ, & Mædi videtes ciuitatem Babylonis inexpugnabilem propter murorum altitudinẽ, & fortitudinem, longè a ciuitate diuiserunt fluuium Euphraten in plures alueos, et sic per alueum principalem diminutum intrauerunt ciuitatem, vbi non erat murus, & hoc est quod dicitur: Nunquid in fluminibus. i. in Euphrate, qui dicitur flumina in plurali. Tum propter eius magnitudinem. Tum propter diuisionẽ dictam.

13 Iratus es domine. Inferendo Babylonis effectum tuæ vindictæ, q. d. Sic. 14 Vel in mari. i. in Euphrate qui nominatur mare more Hebræico, quia omnis congregatio aquarum magna, mare dicitur, secundum illud Gen. 1. a. Congregationesque aquarum appellauit maria.

15 Indignatio. Contra Babylonios, q. d. Sic: Non enim talis diuisio Euphratis videbatur posse fieri nisi speciali adiutorio Dei.

16 Qui misericordiam, & dissoluit a vinculo idololatriæ. 17 Et contriti. Idest, maiores principes mundi. 18 Incuruati sunt colles. Idest, minores principes, quia multi de illis, & de istis submiserunt humiliter colla sua iugo Christi, & subditur causa.

19 Ab itineribus aternitatis eius. i. ex miraculis virtute diuina (quæ est æterna) factis. 20 Pro iniquitate. Hic ponitur punitio Iudæorum pro morte Christi, cum dicitur. Pro iniquitate. I. Iudæorum.

21 Vidi tentoria. Idest, potestatis Romanæ quæ dicitur Aethiopia, eò quòd erat idololatrijs omnium Gentium denigrata. 22 Turbabuntur. Idest, Iudæe, quia Madian interpretatur contentio. Iudæa namque pro Christi morte permissa est a Deo rebellare Romanis, ex qua secuta est eius destructio.

23 Nunquid in fluminibus. Quasi dicat, contra res insensibiles quæ peccare non possunt, non est ira tua, sed contra Iudæos quibus dedisti legem, & prophetas, & ipsi occiderunt te.

24 Qui misericordiam, & dissoluit a vinculo idololatriæ. 25 Et contriti. Idest, maiores principes mundi. 26 Incuruati sunt colles. Idest, minores principes, quia multi de illis, & de istis submiserunt humiliter colla sua iugo Christi, & subditur causa.

27 Ab itineribus aternitatis eius. i. ex miraculis virtute diuina (quæ est æterna) factis. 28 Pro iniquitate. Hic ponitur punitio Iudæorum pro morte Christi, cum dicitur. Pro iniquitate. I. Iudæorum.

29 Vidi tentoria. Idest, potestatis Romanæ quæ dicitur Aethiopia, eò quòd erat idololatrijs omnium Gentium denigrata. 30 Turbabuntur. Idest, Iudæe, quia Madian interpretatur contentio. Iudæa namque pro Christi morte permissa est a Deo rebellare Romanis, ex qua secuta est eius destructio.

31 Nunquid in fluminibus. Quasi dicat, contra res insensibiles quæ peccare non possunt, non est ira tua, sed contra Iudæos quibus dedisti legem, & prophetas, & ipsi occiderunt te.

32 Qui misericordiam, & dissoluit a vinculo idololatriæ. 33 Et contriti. Idest, maiores principes mundi. 34 Incuruati sunt colles. Idest, minores principes, quia multi de illis, & de istis submiserunt humiliter colla sua iugo Christi, & subditur causa.

35 Ab itineribus aternitatis eius. i. ex miraculis virtute diuina (quæ est æterna) factis. 36 Pro iniquitate. Hic ponitur punitio Iudæorum pro morte Christi, cum dicitur. Pro iniquitate. I. Iudæorum.

37 Vidi tentoria. Idest, potestatis Romanæ quæ dicitur Aethiopia, eò quòd erat idololatrijs omnium Gentium denigrata. 38 Turbabuntur. Idest, Iudæe, quia Madian interpretatur contentio. Iudæa namque pro Christi morte permissa est a Deo rebellare Romanis, ex qua secuta est eius destructio.

39 Nunquid in fluminibus. Quasi dicat, contra res insensibiles quæ peccare non possunt, non est ira tua, sed contra Iudæos quibus dedisti legem, & prophetas, & ipsi occiderunt te.

† Qui

conscendens arcumque corripuens salutem da'bis popu-
A lo, & quæ iurasti patribus, & tribubus explebis in sem'i-
ternum. *Namquid in flu.* Ambiguè dictum. Sumala sunt flu-
mina, & mare, irascitur Deus & percutit ea. Eloquentia
hæreticorum flumen est qui aguntur omni-*vento doctrine,* &
semper malitia flu-
tuant. Mare sunt
super quos impet' a
fit domini, vt sen-
tiant eius aduentu,
& sciant quibus ter-
minis concludan-
tur. Si bona sunt,
laudantur vel leua-
tur in illis letus, &
ecclesiam tuam su-
per huiusmodi ma-
re collocat.

† Quia scē-
disti.
† ad salutem.
• Selah.
Hieron.
Remig.

† Quia scē-
disti.
† ad salutem.
• Selah.
Hieron.
Remig.

† Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ tuæ
† saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribu-
bus quæ loquutus es. Fluiuos scindes terræ: viderunt te, &
doluerunt montes, gurgēs aquarum transijt. Dedit abyssus
vocem suā, altitudo manus suas leuauit. Sol & luna steterūt
in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarū ibunt, in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ. In fremitu conculcabis terram,
& in furore obstupescies Gētes. Egressus in salutem popu-

† Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ tuæ
† saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribu-
bus quæ loquutus es. Fluiuos scindes terræ: viderunt te, &
doluerunt montes, gurgēs aquarum transijt. Dedit abyssus
vocem suā, altitudo manus suas leuauit. Sol & luna steterūt
in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarū ibunt, in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ. In fremitu conculcabis terram,
& in furore obstupescies Gētes. Egressus in salutem popu-

1 d Sol & luna stete.
2 * Cyril. Sol Chri-
3 stus nōminat apud
4 diuinam scripturā,
5 s̄m illud: Exorietur
6 vobis timentibus
7 nomen meum Sol
8 iustitiæ. Cū igitur
9 exaltatus est Sol,
10 honoratam pro no-
11 bis ascendens crit-
12 cē, vel cœlos apud
13 patrem, tunc luna,
14 idest, Ecclesia quæ
15 videbatur in tene-
16 bricoso loco esse,
17 hoc est, in rerum
18 confusione, stabit
19 in ordine suo. Et
20 quoniam est eius o-
21 do nisi illustrari

a Super equos tuos,
et quadrigæ tuas, &c.
Animas sanctorū.
In his currib. equi
rans totum lustrat
mundum, & inten-
dit arcum, & non
interimittit: vt

B qui modo territus fuerit, non sentiat emissionem, & hoc
facit semper. Semper enim in sanctis armatus sedet, & di-
scurrit in salutem orbis, & per hoc diuides, & disperges
fluuios terræ dimicantes aduersus tuum populum, vel
fluuijs scindetur terra, vt in terræ motu noui fontes emā-
nent, alij obturentur, ira per aduentum Christi orbe emā-
cussio, fontes Israel obturati sunt, Apostoli emanauerunt.
Sicut venæ corporis sanguinem habent, sic venæ terrarū
aquas latentes quæ concussione erumpunt, sic & anima
naturaliter habet aquas, sed per se concordiam latentem
verbo Dei concussæ erumpunt, hi sunt putei Abraham;
quos Philisthæi obstruunt.

Gene. 26.c.
Genes. 9.b.

b Fluiuos. Quia suscitauit dominus arcum suum, vt tri-
bubus iuramenta redderet quæ loquutus est. Consequen-
ter dicitur. Fluiuos, aduersus tuum populum dimicantes
diuides atque disperges.
c Gurges aquarum. Sunt aque sempiternæ, quæ fluunt de
fontibus Israel. Sunt breues quæ fluunt in mare, quarum
finis

finis perditio est, hæ sunt hæreses, quæ ad tempus florent.
Gurges impetus, & persecutio eorum cessauit, & tunc
abyssus, idest, inferi laudauerunt te, tunc etiam superbi
angeli quasi plausu manuum cleuatarum victorem de-
monstrarunt.

† Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ tuæ
† saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribu-
bus quæ loquutus es. Fluiuos scindes terræ: viderunt te, &
doluerunt montes, gurgēs aquarum transijt. Dedit abyssus
vocem suā, altitudo manus suas leuauit. Sol & luna steterūt
in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarū ibunt, in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ. In fremitu conculcabis terram,
& in furore obstupescies Gētes. Egressus in salutem popu-

terram quæ sub cælo est, & hoc est in lucē: Hastæ autem
eius sancti sunt Apostoli, arma ipsius Dei opem ferente
illis qui per seipos vocati sunt, quod quidem facere pot-
sunt omnes homines qui scutum fidei in ipso sumunt
Nam omnes sagittas ignitas diaboli extinguere possunt.

Sol tuus, & luna, quæ pondere malorum, & terror
tenebrarum operiebantur, receperunt lumen suum pri-
stinum.

e In luce. Sagitte leuiore, hasta maior. Sagitte sunt pla-
gæ Dei, hasta eruditio.

f In fremitu. Quando populi tui vindicabis iniuriam ter-
rena regna calcabis, & omnes Gētes admirari facies, qui
egressus es in sa. po. tu. & venisti ad eos cum Christo tunc
quo veniente percussisti Antichristū in hoc seculo, quod
est in maligno positum, vel ipsum diabolū qui impiet-
tis caput est, quæ eiecit de hospitio, vt ibi habitet iustitia
g Egressus es in salutem populi tui, &c. Quia ad te ingred-
non poterant.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Qui ascen. sic est in libris correctis, & in Hebræo.
- 2 Super equos tuos. i. super equos Mædorum, & Persarum,
dando eis, & equitibus virtutem capiendi Babyloniam.
- 3 Et quadrigæ. In quibus pugnabant antiquitus.
- 4 Salua. Captio enim Babylonie fuit saluatio populi Iudæ per Cy-
rum liberantem eum a captiuitate.
- 5 Suscitans. i. arcus Mædorum, & Persarum, qui dicuntur tui,
quia ad executionem tue iustitiæ extenti.
- 6 Iuramenta. i. ad seruandum iuramenta, quæ fecisti Abraham
Isaac, & Iacob de terra a tribubus possidenda, quia per hoc redi-
runt due tribus, & aliqui de decem in Iudæam.
- 7 Fluiuos scindes. i. Euphratem modo supradictō, ita quod est repe-
titiō eiusdem ad maiorem expressionem.
- 8 Viderunt te. In effectu potestatis tue.
- 9 Et delu. mont. i. superbi Babylonij.
- 10 Gurges aquarum transi. i. impetus Euphratis a suo alueo di-
uertit modo predictō.
- 11 Dedit abyss. vo. suam. i. fundus Euphratis denudatus aquis:
ista

- 12 ista ostendit Dei virtutem super Babylonios, ac si clamaret sic di-
citur cap. p. p. Lapis de pariete clamabit.
- 13 Altitudo. i. ipse Deus, qui non solum dicitur altus in concreto
sed etiam altitudo in abstracto, sicut dicitur veritas, & iustitia, &
hoc propter excellentiam suæ altitudinis.
- 14 Manus. Ad puniendum Chaldæos.
- 15 Sol & lu. Hæc propheta alludit historiæ Iosue cum dicitur: Sc
& lu. Sicut steterunt pugnantes Iesus contra Chanæos in signum
diuinæ virtutis sibi assistentis, sic assistet virtus Dei Mædis, et Persi
pugnantibus contra Chaldæos; ideo subditur: Quod dicitur
16 In luce sagittarum. i. eorum sagitte a te dirigentur ad inter-
ciciendum Chaldæos, & similiter eorum haste, propter quod dicitur
sua quia a te directæ in executionem tue iustitiæ.
- 17 In fremitu. Exercitus Cyri, & Darii.
- 18 Conc. f. Babylonis.
- 19 Et in fu. i. in vindicta tua.
- 20 Obstupe. Ad auxilium Baby. venientes, & adiuuantes.
- 21 Egressus. i. egredieris cum Mædis, & Persis eos dirigendo.
- 22 In salutem. Quia per illam victoriam Cyrus dedit populo
centiam reuertendi in Iudæam; ideo subditur.

MORALE R.

- † 1 Qui ascendes super equos. i. ad faciendum vindictam de
tanta nequitia. Et respondet dicens.
- 5 Suscitans. i. exercitum Romanorum in quo
sagittarij multi erant.
- 6 Iuramenta tribu. i. ad implendum patribus promissa
quæ per Christum sunt impleta in eius morte, & resur-
rectione, & crucifigentium Iudæorum destructione.
- 7 Fluiuos scindes. Hic agit de discipulorum Christi præ-
dicatione post eius ascensionem, cum dicitur: Fluiuos scin-
des ter, &c. Dicuntur enim prædicatores fluuij, mundum
rigantes doctrina salutari, quia tunc fuerunt scissi, idest,
diuisi ad prædicandum in diuersis partibus mundi.
- 8 Viderunt te, & aque dom. Idest, principes Romani, qui vi-
dentes fidem Christi augmentari doluerunt, & eam extin-
guere vulerunt, sicut patet de Nerone, & pluribus alijs
sequentijs ideo sequitur.

- * In
10 Gurges aquarum. i. impetus persecutionū transit super
Christianos vsq; ad tempora Constantini, de quo subdi-
11 Dedit abyssus, &c. Per altitudinem intelligitur Constā-
tinus cui totus orbis erat subiectus: ipse vero n. an. m. su-
leuauit ad protegendum Christianitatem; & tunc abyssus
dedit vocem suam, quia Christiani prius in abyssu tribu-
lationis positi eruperunt sollemniter in diuinam laudem.
- 12 Sol & luna. Idest, Christus & beata virgo patenter hon-
rati fuerunt in ecclesijs, qui prius colebantur in scriptis, &
locis occultis.
- 13 In luce sagittarum tuarum ibunt, &c. Tunc enim doctor
ecclesiæ liberè discurrerunt ad prædicationem fidei Chri-
stiane. Sed quoniam perfecta victoria Christi erit in mu-
te Antichristi, ideo subditur de ipso.
- 14 In fremitu. i. exercitus Antichristi, q. erit a Deo permis-
sionē. Sed quia Deus illā tribulationē breuiabit, ideo subditur
20 Egressus es in salutem, &c. Scilicet, electorum.

a Percussisti caput de do. Sicut ecclesie, & omnis viri Christi caput, ita cunctorum demonum qui in hoc seculo dimicant, est caput Beelzebub princeps demoniorum, & singula eorum turme habent capita. & principes suos, verbi gratia: Spiritus fornicationum habent propositum suum, spiritus vane glorie, spiritus mendacij, spiritus infidelitatis habet preces fides militie sue. Sed clementissimus Deus, vbi fuerat caput pessimum, coabscesso saepe ponit caput optimu. Tradunt Hebraei Reseph demonis esse nomen: qui principatum tenet inter alios; & propter nimiam velocitatem atque in diuersa

b li tui, in salutem cum Christo tuo. Percussisti caput de domo ^{a ¶ Ut prebeant colla equiti Christo.} ^{b ¶ Diminuendo} **c** impij denudasti fundamentum eius vsq; ad collum. * **d** Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorum eius venientibus, vt ^{a ¶ Regnis.} **e** turbo ad dispergendum me. Exultatio eorum, sicut eius qui ^{a ¶ Sedit in iniurijs cum diuitibus in oculis.} **f** deuorat pauperem in abscondito. ^{b ¶ Illis destructis.} **g** Viam fecisti in mari equis ^{c ¶ Huius seculi, vbi est lutum curarum.} **h** tuis, in luto aquarum multarum. ^{d ¶ Pradicta.} ^{e ¶ Ne si ille falluerim.} **i** Audiui, & conturbatus est ^{f ¶ Scilicet tua.} ^{a ¶ Pauis mentis in ore signatur.} ^{b ¶ Sed. ¶ Id est, libenter patiar quod passus est Iob.} **k** venter meus, a voce contremuerunt labia mea. **l** Ingredietur

vnitatem ecclesie sancte. **e** sicut eius. Sed ita vanè, sicut qui occidit pauperem, quem putat diuitem. * Remig. Quemadmodum raptor exultat quum pauperem nullo vidente, & auxilium ferente spoliat: ita persecutores sanctorum gaudebant, tanquam Deo non vidente, & nesciente dum eos affligerent. Potest hoc & de omni peruerso dici, qui cum impune peccat, exultat, putans Deum posse latere, & quae agit ignorare. **f** Viam fecisti in mari equis tuis. * Theoph Equos Apostolos vocat, quos in huius vite mare Dominus perduxit: qui gentes aquas existentes, propter vdam, & dissolutam vitam suam turbant, dum docent futurum esse iudicium, operumq; in presente vita transactorum reddendam per solutionem. Hoc modo Paulus Athenienses turbauit, & c. * Greg. Ac si diceret, Aperuisti iter predicatoribus tuis, inter doctrinas huius seculi, sordida & terrena sapientes. Nam luti nomine, doctrina sordidum sapiens designatur. **g** Audiui. In persona sua de toto populo Audiui & con. Et ego per spiritum audiui quae patientur equi, & caro tremuit: & ab hac voce contremuerunt labia mea. **h** Ingredietur. Nunc libenter patimur angustias omnes, & a tua comminatione totis visceribus tremimus, & non hoc solum sed vltro appeto. Ingredietur.

i In salutem. i. Cyro, de quo dicitur Isa. 45. Hec dicit dominus Christo meo Cyro, & c. Sciendum tamen, quod Cyrus ibi non dicitur Christus, nisi in quantum fuit figura Iesu Christi, & ideo eclitera ad Iesum Christum principaliter est referenda, vt sit sensus. Sicut fuisti cum Cyro ad liberationem populi tui de Babylone, sic Iesus Christus ad liberationem populi de inferno, quae salus est gurata per salutem populi a Cyro datam. Percussisti ca. i. Balthasar regem. Denudasti fun. eius vsque ad collum. i. manifestè ostendi multiplex eius vitium per vindictam tuam effectum. Maledixisti sceptris eius. i. dominationibus eius. Capiti bellatorum eius. Id est, principi sue militie, & subditi causa. Venientibus vt tur. i. cum impetu, & furore. Ad dispergendum me. i. populum meum in Ierusalem, & c. Exultatio eorum. In destructione ciuitatis, & templi a captiuitate populi. Sicut eius.

9 Viam

1 De mundo. **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16**

e sicut eius. Sed ita vanè, sicut qui occidit pauperem, quem putat diuitem. * Remig. Quemadmodum raptor exultat quum pauperem nullo vidente, & auxilium ferente spoliat: ita persecutores sanctorum gaudebant, tanquam Deo non vidente, & nesciente dum eos affligerent. Potest hoc & de omni peruerso dici, qui cum impune peccat, exultat, putans Deum posse latere, & quae agit ignorare. **f** Viam fecisti in mari equis tuis. * Theoph Equos Apostolos vocat, quos in huius vite mare Dominus perduxit: qui gentes aquas existentes, propter vdam, & dissolutam vitam suam turbant, dum docent futurum esse iudicium, operumq; in presente vita transactorum reddendam per solutionem. Hoc modo Paulus Athenienses turbauit, & c. * Greg. Ac si diceret, Aperuisti iter predicatoribus tuis, inter doctrinas huius seculi, sordida & terrena sapientes. Nam luti nomine, doctrina sordidum sapiens designatur. **g** Audiui. In persona sua de toto populo Audiui & con. Et ego per spiritum audiui quae patientur equi, & caro tremuit: & ab hac voce contremuerunt labia mea. **h** Ingredietur. Nunc libenter patimur angustias omnes, & a tua comminatione totis visceribus tremimus, & non hoc solum sed vltro appeto. Ingredietur.

9 Viam fecisti. Hic propheta reuertitur ad narrandum captiuitatis Babylonicæ modum sicut in cantilenis idem frequenter repetitur, qui modus fuit per diminutionem Euphratis, qui dicitur hic mare, sicut & supra cum dicitur. Viam feci. i. in Euphrate. **10** Equis tuis. i. equis Medorum, & Persarum, qui dicuntur tui, eo quod a te sunt directi in executione tue iustitie. **11** In luto. Quia alveus Euphratis non erat totaliter desiccatus, & sic erat ibi luti derelictum ab aquis multis, quae ibi ante fuerant. **12** Audiui. Hic consiquenter propheta approbat iudicium diuinum de captiuitate populi sui ad purgationem peccatorum, dicens: Audiui. Scilicet, opulum infirmum murmurantem contra tuum iudicium de eius captiuitate. **13** Et conturbatus. Timui enim, ne suo murmure ad iram provocaret te. **14** A voce. s. murmuris eorum. **15** Contremuerunt. Quasi loqui non potentia, sed tantum cum tremore moueri. **16** Ingredietur putredo. Quasi dicat captiuitas super nos induta qua aliquando putrescunt corpora, est patienter toleranda. * Vt

MORALITER.
 Percussisti caput, & c. scilicet Antichristum.
 De domo impij. Id est, diaboli.
 Denudasti fundamentum eius. Id est, denudabis fallaciam eius per Enoch, & Eliam.
 Maledixisti sceptris. Id est, regibus sibi adherentibus.
 Venientibus. s. impetuosè ad destructionem ecclesie.
 Exultatio eorum. secundum illud Prouerb. 2. c. Letantur cum male fecerint.
 Viam fecisti in ma. Huius mundi.
 Equis tuis. Id est, Antichristo & sequacibus suis, qui erunt cut equus, & mulus. Dicuntur autem equi Dei, quia discuntur

discurrent ex eius permissione.
11 In luto aquarum mul. Id est, carnalium foeditatum quas Antichristus cum suis exercebit.
12 Audiui. Multi namque Christiani audientes acerbiter persecutionis Antichristi, & timentes de propria fragilitate mori prelegerunt ante dictam tribulationem ne deficerent in ea, & sic dicitur in eorum persona, Audiui. futurum Antichristum.
13 Et conturbatus. Id est, cor meum pre horrore.
15 Contremuerunt labia mea. Non potètia loqui pre timore.
16 Ingredietur pu. & c. i. vtinam sum mortuus antequam veniat Antichristus.

* Selah. Per fodisti baculis eius caput exercituum eius.

† aceruo.

† ingressa est.

Aet 17. Lib. 34. m. cap. 13.

Hieron.

F

† vt

Greg. Hoc est, ac si diceret Non mea virtus est, in qua superius raptus imperturbabilis maneo: sed meæ infirmitatis est: in qua inferius turbor. Ipte ergo super te imperturbabilis est, ipse sub te perturbabilis, quia super te ascenderat in quantum rapiebatur ad summa, & sub semetipso erat in quantum ad huc reliquias trahebat in infima.

† expauescā. Alleg.

a *In ossibus.* Non solum in carne, sed etiam in medullis ossium, & stratus putredine corporis, & vermibus feateat, ut cū pro peccatis sustinuerō angustias omnes captiuitatis, requiescam cum Abrahamā, Isaac, & Iacob, &

Hieron. Remig.

ceteris qui sunt populus accinctus. Hæc allegoricè, ut sit allegoria mixta historia. quia aliquando historia ista metaphoricè textitur, nec semper eius metaphora allegoriam sonat. Secundum historiam autem in persona populi dicit se libeter in captiuitate pati quælibet, ut eo tempore quieteat quo maledicet sceptis impij. & equi conculebunt lutum, ut post cum sanctis Zorobabel, & Iesu reuertatur in terram promissionis, sed hoc non vult litera libri.

Videns hic propheta destructionem inimicorum victoria Dei reuertitur ad seipsum dicens se malle cum iustis tribulari, quam cum malis æternaliter cruciari.

Psal. 48. d.

b *Tribulationis.* Quia tunc omnia auferentur homini, secundum illud: *Homo cum interierit non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria eius.*

Hiero.

c *Ficus.* Ideò hic volo pati, & post ascendere ad populum. quia veniet dies tribulationis, & cæteris in angustia constitutis, ego latabor in tua maiestate, vel cum venerit dies Iudaicæ euerfionis: ego pereunte populo electus sum: & sociabo me discipulis Christi ascendens montanam,

Ioan. 6. a.

March. 21. b.

quia in monte eos docet relictis inferius turbis, quia ficus ad quam venit esuriens, idest, populus Iudæorum non dat poma, & ideò maledicetur, nec fert fructum non in sæcula sæculorum: sed vsque in sæculum, idest, cum Gentes intrauerint. Hæc est ficus: pro qua rogat agricola, idest, Gabriel vel Michael, cui commissus est populus Iudæorum, qui in passione precatur, da eis spacium poenitentiae: & noli subuertere, & si quidem fecerit fru. suspensiuè subaudiatur, transfere in alteram vineam, idest, ecclesiam. Venit tertio per legem, per prophetas, per seipsum. Post passio nem data poenitentia 42. annis, quia non fecit fructum subuerfa est, qui verò con-

Angeli nobis hinc precantur.

Cerit fru. suspensiuè subaudiatur, transfere in alteram vineam, idest, ecclesiam. Venit tertio per legem, per prophetas, per seipsum. Post passio nem data poenitentia 42. annis, quia non fecit fructum subuerfa est, qui verò con-

conuersi sunt ad populum Gentium translati sunt, ad quem propheta ascendit. Vineam. i. populus qui non fecit fructum, sed spinas: non iudicium sed clamorem dicens: *Crucifige, crucifige eum:* Et, *Non habuit regnum nisi Caesarem.* qui occidit post seruos filium, & ideò *exterminauit me aper de*

eue' thos.

a ¶ In consummatione mundi.

a putredo in ossibus meis, & subter me scateat. † Ut requiescam in die tribulationis: ut ascendam ad populum accinctum nostrum. Ficus enim non florebit, & non erit germen in vineis. Mentietur opus oliuæ, & arua nō afferent cibum Abscinderetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus: Ego autem in domino gaudebo, & exaltabo in Deo † Iesu meo, Deus dñs fortitudo mea, & ponet pedes meos quasi

a ¶ Dies illa dies trax, dies cala. & mi.

b ¶ Malorum.

c ¶ Semper enim ascendit a iudicio.

d ¶ Fortem bellitorem.

¶ In e' autem dicere tribulatus.

a ¶ Aliud ptom t it, Omnia quæ dixit Deus facimus, & aliud facit.

a ¶ Quia. b ¶ Non iustitia Ies. c ¶ Non aliud. d ¶ Ut caesem super alpidem, & basiliscum.

filia. Oliua, i. populus cuius ramis fructus oleaster inferitur; vel, Ficus Spiritus sanctus pro popolorum dulcedine Vineam; Christus dicit: *Ego sum vitis* oliua patet a quæ omne lumen. In libro Iudicium dicitur ligna sicut velle nisse ad has arbores, ut regnēt super se quæ nunquam sit

Sed rhamnus imperat eis quæ habet spinas, & ignem. v. vulneret, & comburat arua. Ierusalem olim in montibus sanctis, nunc campestris dicitur, quæ non solum non aliter rationales, sed nec pecora, & boues qui portant iugum Dei, hæc omnia auferentur a populo: quia iniqui egerunt Deum. Si autem diem tribulationis de consummatione accipis. omnia ad eos referes qui dicunt se esse de ecclesia non habentes opera, & ficus, vinea, oliua, idest trinitas non auferet eis fructum suum, & non solum non habent frumenta hominum, sed nec cibos pecorū, & iumentorum & pro montibus in humili versantur.

d *Ego autem in Deo.* Iudicis per orbem dispersis dicit propheta ex persona credentium: Sed si de consummatione accipis sic dicitur. Sicut percussa Aegypto, ficus, vinea, oliua, campi non dabant fructum, & deficiebant pecora, quia non habebant cibos, & Israel exultabat, sic in fine mundi, quando refrigescet charitas, & non dabit fructus operum, tunc iustus lætus dicit, *Ego autem in domino gaudebo* & eductus ad summum cantabo tropheum qui in principio dixi, *Clamabo & non exaudies:* qui de iustitia eius, de iudicio causatus sum, laudabo æquitatem.

¶ Remigius. Iesus Saluator vel salutaris interpretatur, sed interpret maluit ipsum nomen Hebraicum ponere, quia dulce, & plenum gaudij Iesu nomen delectare audire.

e *Dominus Deus fortitudo mea.* ¶ Remig. Omnis mea virtus, omnis iustitia Christus est, qui est Deus Dominus & ponet pedes meos quasi ceruorum: Ceruorum natura est plana, & humilia deserant, & montium ardua conscendunt, serpentes etiam de cauernis statu extractos occidant, & sancti terrena, & infima deserunt, & ad ecclesia conuertuntur: ac in sua predicatione a cordibus hominum serpentes antiqui

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ut requiescam. A labore captiuitatis.
- 2 In die tribulatio. i. tempore Babylonicæ destructionis.
- 3 Ut ascendam. De Chaldaea in Iudæam per Cyriuentiam.
- 4 Ad populum accinctum. i. armis paratum. Sic enim ascenderunt filij Israel de Babylone, propter periculum hostium in via. Vel dicitur populus accinctus, i. dispositus ad gradiendum. Et loquitur hic propheta in persona populi de Babylone redituri, quia tempore illius captiuitatis ipse erat in Iudæa secundum historiam Dan. 14. Quamuis enim non sit autentica, tamen probabilis reputatur.
- 5 Ficus. supra posuit modum captiuitatis Babylonicæ ex debellatione ciuium, hic idem ostendit ex defectu victualium, dominus enim ante aduentum Cyri, & Darij contra Babyloniā induxit terram sterilitatem, ita quod fortalitia non potuerunt sufficienter muniri, ideò dicitur: *Ficus cuius non florebit, idest, modicum florebit, ita quod faciet modicum fructum, quasi pro nihilo reputandum, secundum quod dicitur 2. Physicorum. Quod modicum est, quasi nihil reputatur: & etiam secundum communem modum loquendi: quo dicitur: nihil est in arboribus quando ibi est modicus fructus, & ita intelligitur illud quod subditur de vineis, oliuis, & aruis.*

6 Abscinde-

- 6 Abscinderetur. Quia propter defectum pastus animalium poterant fructificari.
- 7 Ego autem. Audita Babylonicæ destructionis, & populi liberatione propheta exclamat, dicens: *Ego autem in domino gaudebo.* applaudens diuinae iustitiae, & liberationi populi Iudæ.
- 8 Et exultabo in Deo, & c. i. salutari meo liberante populum meum de captiuitate Babylonica, & secundum hoc Iesus est non appellatiuum, sed quia dictum est quod liberatio de captiuitate Babylonica figura est liberationis patrum de limbo inferni, sic scienda Iesum Christum, & utriusque liberationem videbat propheta Ieremiam, ideò Iesus est hic etiam nomen proprium.
- 9 Deus Dominus fortitudo mea. Educendo me sua virtute, primò de Babylone, secundò de inferno, ut dictum est, & sic est verbum prophetæ querentis in persona populi in Babylone captiuati, et in limbo delictorum.
- 10 Et ponet. Quia redemptibus de Babylone dedit virtutem, & gloriolam gradiendi, & liberatis de limbo virtutem egrediendi, & ad caelum ascendendi, ideò subditur. Et super excelsa, quia populus de Babylone rediens ascendit in Iudæam, quæ est terra montuosa, & altissima quia venit in Ierusalem, & ibi templum fundauit in monte Sion. Esd. 3. & decem in inferno ascenderunt in caelum cum Iesu Christo.

¶ Ip-

MORALITER.

- † 1 Ut requiesc. s. in sepulchro, quando erit Antichristi tribulatio.
- 3 Ut ascendam ad populum accinctum. no. i. societatem sanctorum

torum in corpore, & anima post iudicium. Et quoniam tunc cessabit generatio, sequitur.

- 5 Ficus enim non flo. Et subditur sanctorum vita cum dicitur
- 7 Ego autem in domino. Et patet sententia.

† MORALITER

antiqui malitiā de-
pellūt Dominus er-
go inquit, ponet
meos, i. actiones
meas

Inter ceteros qui habent virtutem et rui ponet me.
cēruorum, & super excelsa
mea deducet me victor in
psalmis canentem.

Qui primus in agone vici.

meas, faciēs me sua
gratia caduca con-
ternere, & eterna
desiderare.

ut triumphē
in mulieris in-
strumentis.

NICOLAUS DE LYRA.

In psalmis. Quia populus rediens de Babylone Drū laudabat in
via & magis in te. mino. 1. Esdra. 3. Et sancti cū Christo ascēdentes
cum

cū diuinis laudibus ascēderūt in illis sine fine perfruantes. Psal.
83. a. Beati qui habitant in domo tua domine, in secula
seculorum laudabunt te. Ad quam nos perducatur, &c.

ADDITIO.

In ca. Habacuc. 3. Vbi dicitur in postilla hic consequenter ponit
tur oratio prophete.

Circa materiam huius orationis prophetica ipsius Habacuc
valde variē se habuerunt expositores, quidam enim Hebræorum
dicunt, quod hoc oratio fuit facta pro quadam sterilitate tunc futu-
ra. Ad quod faciunt aliqua in hoc cantico contenta, vt cum dicitur.
Nunquid in fluminibus iratus es dominus, quia in ste-
rilitate cessante pluuia diminuuntur flumina. Similiter cum dicit.
Suscitabis arcum tuum: intelligunt de iride, de qua Gene. 9.
Arcum meum ponam in nubibus. qui quidem arcus in tem-
pore pluuie solet apparere, vnde Exech. 1. g. Velut aspectum ar-
cus cum fuerit in nube in die pluuie vnde propheta orabat
secundum eos, vt appareret ille arcus, & sic pluuia fluere more
solito. Similiter cum dicit: Ficus enim non florebit, & non
erit germen in vineis, &c. Abscendetur de ouili pecus,
&c. Totum attribuit sterilitati predictæ, pro qua dicunt prophe-
tan orasse ne populus periret per predictam plagam, vnde dicit: In
medio annorum viuifica illud. Id est, in medio annorum ste-
rilitatis predictæ: & super hoc petit: Cum iratus fueris mise-
ricordię recordaberis.

Alij verò hoc canticum exponunt de destructione Babylonię, &
de modo captiōis eius sicut in postilla cum aliquibus variationi-
bus, de quibus non est curandum.

Sed saluo semper meliori iudicio, hæc oratio magis videtur per-
tinere ad mysterium Christi, & ad hoc videtur tendere glossa ordi-
na. pro maiori parte, quod satis apparet ex eius deuota compositio-
ne. Est enim composita ad modum psalmorum David qui inter pro-
phetas expressius de mysterijs Christi deuotè cecinit, & ideo in to-
ta sacra scriptura non inuenitur hæc dictio Selach in Hebræo nisi
in Psalterio & in hoc cantico, vnde cum dicitur hic: Sanctus de
monte Pharam, & in alijs certis locis ponitur in Heb. Selaph,
quod est diapalma secundum 70. Secundum quam expositionem
hoc quod dicitur in tit. scilicet Oratio Habacuc prophete pro igno-
rantijs, continuatur ad precedentia sic. Dixerat enim propheta su-
perius increpando idololatrias. Vt qui dicit ligno expergitice-
, &c. & sequitur. Ecce iste qui coopertus est auro & ar-
gento, & omnis spiritus non est in visceribus eius, quia
dola licet sint subtiliter & sumptuosè fabricata, nullam tamen spi-
ritualem gratiam seu virtutem vel vitam in se continent. Sed de Deo
vero subdit e contrario: Dominus in templo sancto suo scili-
et Deus incarnatus, qui cum sit in corpore sibi unito dicitur esse
in templo suo, iuxta illud Ioan. 2. d. Soluite templum hoc, qui
ante virtutis est, quod cum sit in predicto templo suo, eius domi-
nio tota terra. deest, totus mundus sibi subijcitur, de quo subdit: Si-
eat à facie eius omnis terra. Et quia propheta in spiritu vide-
at, quod circa cognitionem Christi incarnati de quo statim dixe-
at: Dominus in templo sancto suo: multi errores habebant
insurgere, ideo orat pro ignorantijs: de quo dicitur in tit. Oratio.
Habacuc pro ignorantijs, ne iusti in huiusmodi caderent ignorantias
& quia mysterium hoc habuerat non per cognitionem naturalem,
sed ex fide quæ est ex auditu, ideo in exordio sui cantici seu ora-
tionis dicit: Domine audiui auditum tuum & timui. Sci-
cet timore filiali causato ex deuota reuerentia tanti mysterij.

Consequenter petit auditum prædictum impleri, dicens: Domi-
ne opus tuum in medio annorum viuifica illud. Vbi no-
tandum quod hoc quod dicitur hic: In medio annorum non de-
bet intelligi de medio rei geometricè loquendo seu arithmeticè: sed
de medio rationis, prout Philosophus accipit medium in 2. Ethico-
rum dicens, q. virtus moralis in medio consistit scilicet per confor-
mitatem ad rationem rectam, & similiter in proposito medium ar-
tium intelligendum est secundum conformitatem ad rationem
iustitiam (quæ summè recta est) pr. ordin. intem aduentum Christi
tempore conformi dictamini suæ rationis, in quo quidem tempo-
re est temporis plenitudo, de qua Apostolus ca. 4. a. ad Gal. Cū ve-
nit plenitudo temporis. & sic intelligenda est glo. interlinea
quæ super istud verbum: In medio annorum dicit, scilicet in ple-
nitudine temporis. Et quia non suffecisset, q. opus Dei, scilicet incar-
natio filij fieret, nisi hominibus notificaretur, ideo subdit: In me-
dio annorum notum facies. Et quia timebat propheta ne ex
humana malicia hoc beneficium impediretur, ideo subdit: Cum
iratus fueris, misericordiæ recordaberis. Consequenter osten-
dit quomodo illud opus Dei scilicet incarnatio venit in noticiam
seu

seu cognitionem nostram, dicens: Deus ab austro veniet, s. in
meridie. Sicut enim in meridie sol maximè lucet, sic ad fidem incar-
nationis maxima lux saltem supernaturalis requiritur. Et quia de-
uenitur ad huiusmodi fidem per scripturarū testimonia, ideo sub-
dit: Et sanctus de monte Pharan, s. de monte vmbroso & dē-
so per quod sacra scriptura quæ hoc mysterium varijs locutionibus
& vmbrosis figuris tradit, intelligitur.

Consequenter de eius natiuitate dicit: Opus cę. glo. eius. Nati-
o enim domino, angeli Gloria in excelsis cecinerūt. Et quia de eius pre-
dicatione & vita & miraculis totus orbis fuit repletus, ideo sub-
dit: Et laudis eius plena est terra.

Consequenter quia Christus qui sol iusticie dicitur, tanquam
lux vera irradiat in mundo, ideo dicit: Splendor eius vt lux E-
crit. Et quia huiusmodi splendor fuit quodammodo occultatus in
cruce, ideo subdit: Cornua in manibus eius, ibi abscondita
est fortitudo eius: & ibi est finis versus apud Hebræos, & est
sensus: Cornua in manibus eius. Id est, trophæa crucis secundum
glo. quia per extensionem manuum Christi in cruce cornua aræ cru-
cis sunt expressa: In qua quidē cruce abscondita est fortitudo eius,
qui exinanivit semetipsum, &c. vsque ad mortem.

Consequenter de effectu passionis eius dicit. Ante faciem eius
ibit mors, quia moriendo mortem nostram destruxit.

Consequenter de effectu passionis dicit: Egredietur diabolus
ante pedes eius. Quod potest intelligi de expoliatione inferni, qui
diabolus potest dici, vel secundum gloss. quia Christo ingrediente
in corde fugit diabolus.

Consequenter dicit: Stetit & mensus est terram & hic in-
cipit versus in Hebræo. Ad cuius intellectum in continuatione ad
precedentia & sequentia sciendum quod quia propheta dixerat,
quod fortitudo Christi erat abscondita in cruce: ideo hic declarat
quomodo sua potentia prout est Deus, fuerat antea valde patens & F
ostensa, & specialiter in operibus quæ fecerat in tempore veteris
testamenti: Quorum aliqua præcipua hic narrat, ex quibus vnum
est quod diuisit terram Amorrhæorum & Chanaanorum in hære-
ditatem filijs Israel. Quæ quidem diuisio facta fuit per mensuram
in funiculo distributionis, vt habetur Iosue. 13. de quo dicit: Stetit
& mensus est terram. scilicet primum modo predicto. Et
sequitur. Aspexit & dissoluit Gentes, scilicet habitantes in il-
la: quia fuerunt ab ea separati per mortem & captiuitatem & hu-
iusmodi: Et quia reges eorum erant magni & fortes ab antiquo,
vt dicitur in Psalmo. Qui occidit reges fortes, &c. ideo sub-
dit. Contriti sunt montes seculi. Incuruati sunt colles
mundi &c.

Si autem queratur, quare in huiusmodi narratione incipit pro-
pheta ab acquisitione seu diuisione terræ & prætermisit illa quæ
fuerunt in deserto & huiusmodi, dicendum, quod de datione legis
quod fuit potissimum & principale, iam aliquid tetigerat prophe-
ta, cum dixerat: Deus ab austro veniet, &c. & hoc significan-
do principaliter aduentum Christi, vt supra expositum est, & allu-
dendo illi histori. de datione legis in monte Sinai qui erat vicinus
monti Pharan, de quo sit hic mentio.

Consequenter narrat fortitudinem Dei ostensam in antiquis post
acquisitionem & diuisionem terræ, de quo dicit: Pro iniquitate
vidi tentoria Aethiopiæ Vbi notandum, quod vbi nos habemus
Aethiopiæ, in Hebr. habetur Chusan, quod est nomen proprium cu-
iusdam qui asinxit filios Israel, eò quod offenderant Deum colendo
idola: sed quia postea penituerunt & exclamauerunt ad domini:
Deus saluauit eos per Otaniel fratrem Caleb, vt habetur Iudi. 3. b.
& sic Deus ostendit potentiam suam puniendo idololatrias & mi-
serendo penitentibus.

Ratio autem quare translatio nostra habet Aethiopiæ est, quia
Chus signat Aethiopes, & ideo pro Chusan transiit Aethio-
piam, sed ad veritatem Aethiopia non est Chusan sed Chus. Chu-
sam enim est nomen proprium hominis vt dictum est: & sic habe-
tur in Chaldaica translatione. Consequenter dicit: Turbabuntur
pelles terræ Madian. In quo tægit historiam Gedcon cum Madia-
nitis, qui ab eo fuerunt turbati & victi, vt habetur Iudic. 7.

Consequenter dicit: Nunquid in fluminibus iratus es do-
mine, &c. in quo ostendit potentiam Dei alludendo histori de di-
uisione maris rubri & Iordanis, non seruato tamen ordine tempo-
ris, nec exprimendo factum, sed more poetico tangendo. Et quia
Deus se habuit in istis, vt vir pugator pro salute populi ideo sub-
dit: Qui ascēdēs super equos tuos, quadrigæ tuæ saluatio.

Similiter

Mosiam regem Iudæ cuius temporibus Sophonias prophetasse inuenitur, Deo præ omnibus regibus Iudæ placuisse historia quarti libri Regum & secundi Paralipomenon demonstrat. Iosias simulachra, quæ pater suus Amon vel auus Manasses in templo Dei collocauerat, deiecta & omniuisse monstratur. In quibus etiã serpentẽ æneũ à Moysè factum, quẽ errori inductus populus

pulus superstitione idolorũ detẽtus admiserat. Idẽ custodisse Pascha: & intermissis temporibus multis solus celebrasse mōstratur. Ideo Deus prophetã tẽporibus memorati regis quæ pro uẽtura erant ostendens, Gentibus quidẽ lectio- ne comprehensis affuturũ iudiciũ, populo verò Israel salutẽ et ciuitati Ierusalẽ restorationẽ, tũc tẽporis tribuendã textu lectio- nis denunciauit.

Incipit Argumentum.

Sophonias speculator & arcanorum Dei cognitor, audit clamorem à porta pisciũ

& eiulatum à secũda, & contritionem à collib. Indicit quoque vlulatum habitatoribus pilæ, quia conticuit omnis populus Chanaan, & disperierunt vniuersi qui inuoluti erant argento.

C A P. I.

Verbum domini. * Athanasius. Hic propheta & Hieremias contemporanei fuerunt: nam vterque sub Belsa rege prophetauit. Factum est autem ad eum verbũ domini, & prophetauit in Ierusalem & vniuersa Iudæa,

Ezechia ab Assyrijs captiuata erant. Prophetatur de euerfione Ierusalem & de captiuitate Iudæ & Benjamin per Nabuchodonosor, quæ captiuitas interfecto Iosia, visa est incœpisse: quia filij eius, & nepotes non tam regnasse credendi sunt, quam ludibrio habi-

Incipit Sophonias propheta.

C A P V T I.

Verbũ domini quod factũ est ad Sophoniam filium Chusi, filij Godolię, filij Amarię filij Ezechię, in diebus Iosię filij Amon regis Iuda. Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit dominus: cōgregans hominem & pecus: cōgregans volatilia

Verbũ domini quod factũ est ad Sophoniam filium Chusi, filij Godolię, filij Amarię filij Ezechię, in diebus Iosię filij Amon regis Iuda. Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit dominus: cōgregans hominem & pecus: cōgregans volatilia

ti ab Aegypcio rege & Chaldæis & diuersis casibus cruciati. Et cum hæc captiuitas pro sceleribus populi immineret: ne populus dicat se per malos reges ad idololatriã cogi: datus est ei rex iustus: quo zelante zelũ domini & populo in cultu idolorum perseuerate iusta iræ causa proferatur à domino.

In titulo generatio prophetæ & tempus notatur. Inter nomina patrum ponitur etiam Chusi quod interpretatur Aethiops meus: in quo notatur quod ille qui quondam fuit Aethiops versus est in pœnitentiam. Iuxta illud: Aethiopia pueniet manus eius Deo. Et recte Sophonis quasi filius Aethiopiæ In consequentibus de penitẽtia scribit Aethiopiũ, dicens: Trans flumina Aethiopiæ inde fecerunt hostias mihi in diebus Iosię, sicut dicitur dies Elię hi qui ab eo illuminati sunt: ita & dies Iosię qui se leuauerunt a Deũ: quia Iosias eleuatio domini dicitur & fuit vir iustus. Simulque notandum quod hic non ponuntur reges Israel sed reges Iuda tantum: quia iam decem tribus sub Ezechia

la vel arcanũ. In specula enim & in sublimi constitutus erat secundum illud: Filij hominis speculatorem posui te domui Israel. Et mysteria Dei nouerat. Vnde, Non faciet dominus quidquam nisi reuelauerit prophetis suis. **b** Amon re. Iu. Id est fides. Manasses post multa scelera, & post captiuitatem in Babyloniam egit pœnitentiã: vnde consecutus est Dei misericordiam, & ideo in argumentũ fidei suæ qua crediderat Deo filium suũ vocauit Amon. **c** Congregans ho. * Remigius. Diu expectauerat Dominus penitentiam Iudæ sub malis regibus & quasi aliquam poterant habere excusationem & dicere: Volumus seruire Domino, sed prohibemur à regibus nostris. Vnde dedit illis

Stilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra scripta per Sophoniam Prophetam incipit.

C A P. I.

Verbum domini. Prophetia Sophonias in duas partes diuiditur: in proœmium, & tractatum: qui incipit, ibi. Congregans. In proœmio notificatur Sophonias status genus, & tempus. Status cum dicitur: Verbum domini quod factum est. &c. Per hoc enim ostendit ipsum fuisse prophetam. 2. Petri. 1. Non voluntate humana allata est aliquando prophetia: sed Spiritu sancto inspirati locuti sunt facti Dei homines. Et iste status est quasi medius inter Deum & comunem populum: propter quod prophete dicuntur diu participare: secundum quod exponit Saluator illud Psalm. Ego dixi dii est, dicens Ioan. 10. g. Illos dixit Deos ad quos factus est sermo. 2. Secundo: notificatur eius genus, cum dicitur.

propheta: eò quod exprimitur nomen eius in principio prophetie filij sui: sicut dictum est Isa. 1. Et idem est intelligendum de alijs tribus hic nominatis: licet non habeantur eorum prophetie. Et sic patet quod iste Sophonias nõ solum fuit propheta: sed de genere prophetali: quia pater eius, auus, & proauus, & atauus fuerunt prophete. Tertio: notificatur tempus, cum dicitur. **3** In diebus Io. Ex quo patet quod iste prophetauit ante tempus Babylonicæ captiuitatis. **4** Congregans. Hic consequenter ponitur tractatus: Qui diuiditur in duas partes, scilicet in partem comminatoriam, & consolatoriam que incipit in 3. ca. Prima in duas: quia primò comminatur peccatoribus generaliter. Secundo: magis specialiter, ibi. Et extendam. Circa primum dicitur propheta in persona domini. Congregans congregabo. Et ista congregatio non est ad salutem, sed ad pœnam, quod patet ex fine huius patris, vbi dicitur. Et disper. Et hoc modo accipitur congregatio ab Habacuc. 1. d. Totum in hamo subleuauit, & congregauit in rete suam. Et sic comminatur pœnam peccatoribus generaliter, cum dicitur. **5** Congregans. Id est, hoies peccatores ad pœnã, & quia bruta propter

2 Filium Chu. &c. Secundum regulam Hebræorum iste fuit propheta:

M O R A L I T E R.

1 Verbum do. quod, &c. Qui primò comminatur peccatoribus generaliter, di. Congregans cong. Per hominem rationabulentem, intelliguntur contentiosi. 1. Cor. 3. a. Cum zelis & contentio sit inter vos: nonne homines estis & secundum hominem ambulatis: Per pecus voluptuosi si gnifi-

gnificatur. Vnde. 1. Eth. Vita voluptuosa vita pecudum appellatur. Per uolatilia vana gloriosi qui petunt alta. Per pisces maris (quorum maiores deuorant minores) si gnificantur homicidæ & raptores: & omnes isti congregabuntur in iudicio, vt comburantur in inferno, Isa. 24. d. Congregabuntur congregatione vnus fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere.

illis iustissimum regem Iosiam, qui eo exemplis & mo-
nitis voluit reducere ad cultum Dei: sed ipsi nihilominus
in idololatria permanserunt. Quapropter iuste propheta-
tur eis, confusio Ierusalem, captiuitas populi & victoria
Nabuchodonosor. Non ultra inquit, ad penitentiam ex-

feri, & sensum pacis habuisse. De tali Ierusalem disper-
det Deus omnem superbiam, & falsos cultus in Deum
& variorum errores dogmatum & mundo & Deo pa-
riter seruientem: & per quotidiana peccata auersionem,
a domino, & neglectum in Deum.

toffendicula.

Hiero.

congregans consu-
mam. Non homo,
non pecus, nō vola-
tilia aut pisces re-
manebunt, iram
meam etiam bruta
sentient animalia.
Etiam bruta ani-
malia sentient irā
Dei, & subuersis vr-
bibus & interfectis
hominibus solitu-
do erit & raritas be-
stiarum et volucrū.
Et hoc ideo, quia im-
piorum fuit nimia
multitudo, ideo va-
stabitur. Potest &
de cōsummatione
seculi accipi quādo
homines & pecora
& vniuersa deficiēt
& tollerur iniquitas à facie terræ.

A Et extendam. * Rupertus. Hoc ut dictum, ita & factum
est postmodum per regem Nabuchodonosor & exerci-
tum Chaldæorum. Septem autem sunt enunciationes,
quo numero plerumq; vniuersitas significari solet, qua-
rum prima est. Et disperdam de loco reliquias Baal. Septima.
Nec inuestigauerunt Dominum. Et si reciproco ordine con-
siderentur, hoc modo. Non inuestigauerunt Dominum,
& non quæsierunt eum: & auerterunt de post tergū Do-
mini; & iurant in Domino, & in Melchon; & adorant su-
per tecta militiam cœli: & nomina habent ædituorum,
& colunt Baal. Semper malo præcedenti, id quod sequi-
tur deterius est. Septem igitur enunciationibus malorū
C omnium, maiorum atque minorum declamata est vni-
uersitas atque diuersitas, propterq; tunc iram Iuda & Ierusalem
commeruit, vt super habitatores eius manum
suam extenderet Dominus, qui hæc dicit.

Post ruinas impiorum & iniquorum ablationes con-
tra Iudā & Ierusalem dominus loquitur: Iudas enim &
Beniamin in templo domini statuam Baal posuerunt, &
in eodē sanctuario, idola similiter & Deū venerati sunt,
vnde idolōrum sacerdotes, non sacerdotes sed ædituos
& phanaticos appellat. Per Iudam & Ierusalem secun-
dum interpretationem potest accipi anima cuiusque à
qua auferit dominus omnia prædicta, vel in cōsumma-
tione seculi, vel in fine cuiusque cum videretur Deū cō-
fiteri,

cœli & pisces maris. Et ruina impiorum erunt, & disperdā

homines à facie terræ, dicit dominus. Et extendam manū

meā super Iudā, & super omnes habitantes Ierusalē: & di-

sperdā de loco hoc reliquias Baal, & nomina ædituorū

cum sacerdotibus, & eos qui adorant super tecta militiam

cœli, & adorant & iurant in domino, & iurant in Mel-

chon, & qui auerterunt de post tergum domini, & qui

non quæsierunt dominum, nec inuestigauerunt eum.

Silete à facie domini Dei, quia iuxta est dies do-

mini. Quia præparauit dominus hostiam, & sancti-

cæ. qui eleuantur contra scientiam Dei, quidquid in mi-
do geritur ad ortus & ad occasus stellarum referentes. &
eos qui adorant dominum & Melchon qui duobus de-
minis simul volunt placere Deo & mundo: qui perditio-
rege Deo, habent regem mundum & hominem & ec-
qui per mala opéra declinant a domino, & non requirunt
eum per penitentiam.

A auerterunt de post. Qui relinquentes cultum eius, iur-
ant in Melchon, & adorant militiam cœli.
C silete a facie. Iam prophetata captiuitate, cum dicitur imp-
rat silentium incurrens maiorem timorem ex vicinitate
te ipsius captiuitatis.

* Remig. Omnis terra sileat, reuereatur, contremis-
cat diē Domini. Iuxta literā intelligimus tempus captiuitatis
& vltionis in populū Iudæorū. Præparatum autē popu-
lū hostiam dicit qui in tempore vindictæ velut hostia im-
pendendus erat. Vocatos autem Nabuchodonosor & Ch-
dæos debemus accipere, quos vocabat ad puniendos pi-
catores. Nam & per Ieremiam eum seruum suum die-
Tropol. Omne tempus ad comparationem æterni-
tis breue est, vel exitus singulorum citò venit, ait ergo
Timeant omnes ne irata Dei facies puniat eos vel
exitu cuiusque, vel in communi iudicio: & si iusti volu-
eritis esse, non est vobis timendum quia imperauit do-
nus & in veteri testamento figurales hostias ad ren-
dium & in nouo sanguinem Christi mundatorē om-
per

NICOLAUS DE LYRA.

propter hominem facta sunt, ideo comminatur quod hæc pœna ex-
tendi debeat ad ipsa, cum dicitur. Et pecus, &c.

1 Et extendam, Hic consequenter comminatur peccatoribus
specialiter. Et primo Iudæis. Secundo populis extraneis: capitulo se-
quenti. Prima diuiditur in quinque partes: quia primo fit commina-
tio sacerdotibus. Secundo principibus. Tertiò, vulgaribus. Quarto
se occultantibus. Quintò concluditur tribulationis pondus. Partes
patebunt prosequendo. Ista tamen diuisio non est ita præcisa quin de
sententia vnus partis ponatur aliquid in alia: sicut fit communiter in
diuisionibus alijs prophetarum. Circa primum dicitur in persona
Dei: Et extendam manum meam super Iudam. Ad punien-
dam eius populū peccatorem.

2 Et super omnes habitāt. Ieru. Quæ erat metropolis Indæ.
& ibi vigeat viciū idololatriæ, in quo magis erant culpabiles
sacerdotes, qui tenebantur illud extirpare & diuino cultui intende-
re. Ideò subditur.

MORALITER.

1 Et extendam. Hic propheta comminatur peccatori-
bus specialiter. Et primo sacerdotibus, cum dicitur. Et ex-
tendam manum meam. Ad puniendum.

3 Et disperdam &c. Per Baal qui denotor interpretat-
tur, gula significatur. Per reliquias eius luxuria: quia se-
men coitus est de superfluo alimēti: ideo dicit Hier. Ven-
ter & genitalia sunt membra propinqua, & ex vicinitate
membrorum designatur vicinitas viciorum.

4 Et

3 Et disperdam de. Id est, idololatriæ cultum.

4 Et nomina ædituorum. A editui dicuntur custodes loci
latriæ quasi ad eum tuentes.

5 Et eos qui adorant. Id est, solem & lunam aliòque pla-
tas. Tecta enim domorum illius terræ erant plana, ideo ibi asce-
bant idololatriæ ad videndum & colendum plenius sidera.

6 Et iurant in. Quia simul cū domino colebant idola, & in-
rum reuerentiam iurabant per ipsa.

7 Et qui auerterunt. Eius legem & cultum dimittentes.

8 Scilicet à facie, &c. Id est, silebitis sicut deiecit & confusi

9 Quia iuxta est dies domini. Id est, tempus sue vindictæ

10 Quia præparauit dominus hostiam. Id est, populū
dæ ad occisionem.

11 Sanctificauit uoca. In Hebræo habetur. Præparauit, vel
enim Hebraicum hic positum equiuocum est ad præparare, &
sanctificare: Hebræi sequuntur vnā significationem, & translati-
stra aliam. Possunt etiam dici isti uocati à Deo sanctificati, id est
plicati ad executionem diuinę iustitiæ & isti fuerunt Chaldæi.

4 Et nomina &c. A editui dicuntur quasi tuentes ædi-
Et ideo significat caupones & lenones, qui præbent ac-
gulosos & luxuriosos. Per sacerdotes intelliguntur me-
tores & mediatrices fornicarię communionis.

5 Et eos qui ador. &c. Isti sunt uanè gloriosi semper
dentes ad superiora.

6 Et iurant, &c. Isti sunt falsi & duplices duabus vij-
gredientes.

7 Et qui auerterunt. Isti sunt apostatæ à fide vel religio-
† Et eri

Diuisio.

per quem saluantur, & sanctificantur vocati ab æterno, vel per sanguinem Christi sanctificantur apostoli & ceteri qui per eos sunt vocati.

Potest dici quod sanctificauit Babylonios in ultione peccantis populi, vindicantes Dei iniuriam.

a *Et erit in die domini, visitabo super principes.*

* Remig. Dies hostie domini tempus est Iudaicæ captiuitatis, quâdo omnis populus immolanderat ab hostib. Tunc visitauit dominus super principes, & super filios regis Iosæ, quos omnes, vel constat captos fuisse, vel ocisos. Et super omnes qui indui sunt veste peregrina, i. exotica vel pretiosa.

Mysticè. visitabit Deus in die hostiæ filij sui super pontifices Iudæorum, & super regiam domum, quia vsque ad illud tempus fuerunt reges de Dauid, sed post hanc hostiam defecerunt, quia indui sunt veste peregrina qui recesserunt a protectione & indumēto Dei errore suo operati. Possunt hæc de die iudicii accipi quo puniet dominus principes qui lac comedunt, nec salutē gregis curāt, & qui iactant se esse filios regis Christi, & qui indui sunt nō Christo, sed indumento veteris hominis, i. vicij, & per hoc eiecerunt se de ecclesia traditi Sathanæ & omnes qui sceleribus contaminant ecclesiam. Possunt hæc etiam de anima cuiusque intelligi, cuius sensus & cogitatio debet esse hospitium regis Dei qui induit se vestimentis diuersorum vitiorū, & implet templum corporis sui iniquitate & dolo.

b *Ingreatur super limen.* Iuxta Hebraicam veritatem, qui transiliunt limen quod hystorice sic dicitur. puniam illos qui iuxta, librum regum non calcant limen idolorū superstitionibus seruientes.

ficauit vocatos suos. Et erit in die hostiæ dñi visitabo super

principēs & super filios regis, & super oēs qui indui sunt veste peregrina. Et visitabo super omnē qui arroganter in-

greditur super limen in die illa, qui complent domū dñi

Dei sui iniquitate & dolo. Et erit in die illa dicit dominus,

vox clamoris a porta pisciū, & vlulatus a secūda, & cōtritio magna a collibus. Vlulate habitatores pilæ. Cōticuit

ois populus Chanaa, disperierunt oēs inuoluti argento.

c *Et erit die illa dicit dominus, vox cla. a por. pis. & vlu.* Porta piscium vocatur quæ ducit Diospolim & Ioppem & vicinior est mari, a secunda signat portam secundi muri in eodem climate a collibus de monte Sion, & de excelsiori parte vrbis, qua ab hostibus occupata facilius descensus erit ad prona. Multi ad Babyloniorum tēpora hæc referunt.

Prima porta oculorum qui aperientur ad concupiscendum. In iudicio ergo cum aperientur libri tota imago antiquorū scelerum exhibebitur ante oculos eorum. Post clamorē huius portæ sequitur vlulatus secundæ, idest aurium. In his duobus sensibus maxime peccat homo & punietur videns & audiēs totum ordinem suorum malorum, hoc terrore conteretur quidquid in homine fuerit excelsum.

Vel in fine mūdi. A prima porta pisciū lugebunt, qui suū nō seruauerūt baptisma, a secūda qui nō egerūt penitentiam de peccatis, & tunc conterentur, quia noluerunt humiliari. Per has duas portas introitur, vel reditur ad ecclesiam.

d *Vlulate habitatores.* * Remig. Pilam vocat Ierusalem, quia sicut in pilo vi & impetu frumenta feriente desuper veste tunduntur, ita de porta piscium, & de secunda atque de collibus promens deterrebit Romanorū aut Chaldæorum exercitus, & comminuet omnia. Venientibus itaque hostibus, conticescent magno metu, & suorum scelerum conscientia exagitati, nec saltem dominū quem offenderunt, inuocare audebunt.

Descripto clamore q̄ erit ī superiori porta vrbis, supponit & de valle Siloe, q̄ cōparat pilę. i. valē ī quo tūduntur frumen-

7 *Vox cla. a por. pi. sic nominata, quia respiciebat mare & per illam pisces inferebantur in Ierusalem & erat in muro exteriori.*
8 *Et ululatus a secunda. idest, a porta sibi correspondente in muro secundo.*
9 *Et contritio magna a collibus. i. a monte Sion, in quo erat templum & domus regia, quæ claudabantur tertio muro. Triplicem enim clausuram fecit Salomon in Ierusalem, & per ista ostenditur q̄ totus populus ciuitatis esset affligendus in omni parte.*
10 *Vlulate habitatores. idest Ierusalem, vt dicunt expositores nostri cōmunitē, quæ dicitur pila, eo quod est in medio iudæę, sicut pes ponti qui pila dicitur in medio eius. Vnde versus, Est pila pes pontis, pila ludus, pila taberna. In Hebræo habetur, Elabitatores hamachthes & sonat profundum in Latino. Et dicit Ra. Sa. q̄ illa est ciuitas quę vocatur Tyberias, nominata profunda, eo quod est in demissiori loco iudæę.*
11 *Conticuit omnis populus Chanaan. i. Iudeorum sive Iudeę, quia ibi habitauerunt Chananei ante filios Israel, & quia filij Israhel secuti sunt mores Chananeorum.*
12 *Disperierunt omnes inuoluti. i. pleni diuitijs male acquisitis, quæ inuoluunt homines peccatis, secundum illud. i. Timo. vi. b. Qui volunt diuites fieri, incidunt in laqueum & tentationem diaboli & desideria multa, &c.*

† *Et super filios regis. scilicet, æterni, qui tunc de limbo fuerunt liberati.*

† *Et super omnes, &c. vlt. pere. i. alienati a fide Christiana.*

† *Et vi super om. scilicet, ecclesiæ intrusus per potētiam secularem, de quibus subditur.*

† *Qui complent domum. Quia malè intrant, & pessimè gubernant, Et quoniam dolent boni de malis, subditur:*

6 *Et e. vox cla. sic nominata, eo quod erat versus mare & ideo significat amaritudinem doloris.*

8 *Et vlulatus a secunda. Quia quanto magis reiterantur & multiplicantur, tanto magis dolor augetur.*

10 *Vlulate habitatores Pilę. idest, tabernæ, vnde versus. Est pila pes pontis, pila ludus, pila taberna.*

Per istos significantur ebriosi, quibus nisi peniteant, reseruatur pœna inferni.

11 *Conticuit omnis populus Chanaan, &c. Quæ interpretatur mercatio. Ideo per hoc significantur simoniaci qui non habent frontem coram Deo loquendi.*

12 *Disperierunt omnes inuoluti argento. scilicet, male acquisito.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Et erit. Hæc est secunda pars, in qua comminatur principibus cum dicitur. Et erit in die hostiæ do. idest occisionis peccatorū secundum ordinem diuinæ iustitiæ.*

2 *Visitabo super principes & super filios. Principes. n. Sedechia & filios eius fecit Nabuchodonosor occidi, & oculos eius erui. 4. Regum vltimo.*

3 *Et super omnes qui indui sunt veste peregrina. idest vestibus cultui alienorum deorum deputatis, talibus enim utebantur sacerdotes Iudæorum aliquando, quia cum domino etiam idola colebant, vt prædictum est.*

4 *Et visitabo super omnes qui ar. ingre. sup. Ingredies domū domini magis ad suā pompā quā ad Dei reuerentiā. In Hebræo tamen habetur, Super oēm transilientem limen. quia aliqui volentes sacerdotes Dagon, & eius cultores imitari, qui nō calcant super limen templi Dagon. i. Reg. v. Sic ingredienti templum domini limen transiliebant absque eius calcatione, scdm q̄ dicit hic Ra. Sa.*

5 *Qui complent domum domini. Ibi tractantes negotiationes, & consimilia, vt patet Iob. ij. quę habent iniquitatem & dolum annexa.*

6 *Et erit. Hæc est tertia pars in qua cōminatur vulgaribus dieb. Vox*

MORALITER.

† *Et erit in. Hic comminatur principibus mūdi, per quos significantur spiritus maligni qui dicuntur principes & potestates: Eph. 6. Et erit in die hostiæ domini. Hæc dies Parasceue potest dici, in qua Christus fuit immolatus qui bene fuit hostia domini.*

2 *Visitabo super principes. scilicet, tenebrarum, qui tunc fuerunt debellati.*

† *Et super filios regis. scilicet, æterni, qui tunc de limbo fuerunt liberati.*

3 *Et super omnes, &c. vlt. pere. i. alienati a fide Christiana.*

4 *Et vi super om. scilicet, ecclesiæ intrusus per potētiam secularem, de quibus subditur.*

5 *Qui complent domum. Quia malè intrant, & pessimè gu-*

bernant, Et quoniam dolent boni de malis, subditur:

6 *Et e. vox cla. sic nominata, eo quod erat versus mare & ideo significat amaritudinem doloris.*

8 *Et vlulatus a secunda. Quia quanto magis reiterantur & multiplicantur, tanto magis dolor augetur.*

10 *Vlulate habitatores Pilę. idest, tabernæ, vnde versus. Est pila pes pontis, pila ludus, pila taberna.*

Per istos significantur ebriosi, quibus nisi peniteant, reseruatur pœna inferni.

11 *Conticuit omnis populus Chanaan, &c. Quæ interpretatur mercatio. Ideo per hoc significantur simoniaci qui non habent frontem coram Deo loquendi.*

12 *Disperierunt omnes inuoluti argento. scilicet, male acquisito.*

A frumenta quia de porta piscium & de secunda, & de colibus prouens exercitu contundet inferiora loca. Chanaan vocat populū Iudæorum, vñ, *Semen Chanaan, & non Iudæa. Vulgate.* Vocantur ad planctum qui in imascelerū suorū sunt demerſi. Quod dicitur, *Conticuit omnis popu.* signat

Dan. 13. f.

psal 72. b

in die iudicij cessaturam blasphemiam eorum qui in celū posuerunt os suum Chanaan cōmotio. hoc nomine vocantur Iudæi, quorum pedes nūquam fixi sunt super petram.

† Substantia.

† Amos 5. c.

B legem Dei dimiserunt impunitum remanebit, quia nullus remanebit absconditus, nec in cloacis, nec in speluncis in quibus reges & sacerdotes se timore mortis absconderunt.

† Iere. 30. a

Iohel. 1. a.

Amos. 5. a.

Scrutabor Ierusalem. Tempore iudicij scrutabitur Deus cum lucerna ecclesiam suam, & puniet contemptores mandatorum suorum, (qui quasi cum ratione se peccare dicentes) blasphemant Deum, dicentes, quod nec præmia, nec pœnas possit reddere, & illis in cecitate depressis apponet lucernam verbi sui & rationis, quia omnia in medium vitia proferet.

* Remig. Quum Chaldæi vel Romani venerint, ceperintque Ierusalem, tunc scrutabuntur lucerna omnia loca ciuitatis in quib. abscondi potuerunt ēt cloacas & obscuras spelūcas, vt nullus possit effugere. Hoc qui subuersionem factam a Romanis legerint, ita factū inuenient.

Ser. 15. in Cā.

* Bernardus. Dabo operam, nec lolia pro granis, nec paleas cum granis offerre. Scrutabor ego vias meas & studia mea, quo is qui scrutaturus est Hierusalem in lucernis, nihil in scrutatum in me siue indiscussum inueniat. Neque enim iudicaturus est bis in idipsum.

Hiero.

C *Qui dicit.* In die iudicij vel morte cuiusque, quod malè erigebatur contra Deum uastabitur, ut cessent a malo opere membra quibus prius non bene utebantur, & domos quas edificabant in sanguine destruentur, & non in leprosa domo, sed in bene edificata habitabitur. Et quia plantabant vineam Sodomorum & non Dei, ideo non bibent in uinum earū, vt inebrientur cū Ioseph in meridie, his prope est dies dñi ad comparationem eternitatis, vel quia mors vniuscuiusque consummationē mundi facit. In utraq; captiuitate exercitus Iudæorū cæsus est, domus dirutæ sunt, agri in uineq; vastatæ. Et cū dicerēt ad

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et erit. *Hec est quarta pars in qua comminatur propheta latē tibus, dicens.*
 2 Scrutabor Ierusa. quia capta ciuitate Chaldæi cum luminaribus que rebus absconditis in locis subterraneis & obstructis.
 3 Et uisitabo. *inferendo pœnam.*
 4 Super uiros def. in se suis. *i. obstinatos in peccatis suis.*
 5 Qui dicunt in cordibus suis. *male de Deo sentiendo.*
 6 Non faciet bene dominus. *suis cultoribus.*
 7 Et non faciet male. *suis contemporibus. Ceciderant enim in errorem illum qui dicunt prouidentiam diuinam non extendi ad hæc inferiora ex quorum persona dicitur Iob. xxij. b. Circa cardines celi perambulat, nec nostra considerat.*
 8 Erit fortitudo eorum. *idest, diuinitē corū. Vnde in Hebræo habetur, Substantia eorum. In direptionem. Chaldæis.*
 9 Et domus eorum in desertum. *Habitatoribus eorum occisis vel captiuitatis. Ideo subditur, Edificabunt do. & c.*
 10 Iuxta est. *Hec est pars quinta, in qua concluditur pondus tri*

MORALITER.

- 2 Scrutabor Ierusalem in lucernis, quia nuda & aperta sunt omnia Dei oculis, propter quod nullum bonum remanebit irremuneratum, nec malum aliquod impunitum
 3 Et uisitabo super uiros def. & c. idest obstinatos in malis.
 5 Qui dicunt in cordibus suis. & c. Credunt. n. quæ Dei prouidentia se non extendat ad hæc inferiora. Ideo subditur

prophetas, Quod vos comminamini post lōgum tēpus ueniet, dominus veloci plaga cito eos percussit.
 d *Et erit fortitudo eorum, & c.* * Remigius. Manifeste de Iudæis dicitur, quorū fortitudo & omnis exercitus captiuitatis tempore in direptionē data sunt, & domus destruc-

Et erit in tempore illo, scrutabor Ierusalē in lucernis, & uisitabo super uiros defixos in fecibus suis, qui dicunt in cordibus suis, Non faciet bene dominus, & nō faciet malè. Et erit fortitudo eorū in direptionem, & domus eorū in desertum. † Et edificabunt domos, & non habitabūt & plantabunt vineas, & non bibent uinū earum. Iuxta est dies domini magnus, iuxta est & uelox nimis. Vox diei dñi amara tribulabitur ibi fortis. † Dies iræ, dies illa, dies tribulationis & angustia, dies calamitatis & miseria, dies tenebrarū & caliginis, dies nebulæ & turbinis, & dies tubæ & clāgoris, sup̄ ciuitates munitas, & sup̄ angulos excelsos. Et tribulabo homines, & ambulabunt ut cæci, quia dōmino pecc-

^a Confidentes in uiribus suis quæ fecibus comparantur vel peccatis.

^b Calumniant Dei prouidentiam dicentes quod nec bonis bonis, nec malis mala possit reddere sed omnia casu reguntur.

^c Si quis latronis vel furs vel piratæ fortitudinem diripit, dum inimicos addit, prodest illis sua infirmitas.

^d Immundas, & ideo non habitabunt.

^e Sodomorum.

^f Cui nullus potest resistere.

^g Vbi uix sunt parua uestigia ruinarum.

^h Et hoc ideo.

ⁱ Propter ciuem domini sustinuit Ierusalem hæc mala.

^k Erunt.

^l Erunt.

^m Erunt.

ⁿ Erunt.

^o Erunt.

^p Erunt.

^q Erunt.

^r Erunt.

^s Erunt.

^t Erunt.

^u Erunt.

^v Erunt.

^w Erunt.

^x Erunt.

^y Erunt.

^z Erunt.

ta, & agri & vineæ vastatæ. Nec prolongata est ultio, aut semper expectauit patientia Dei, sed uelociter restituit eis quod merebantur. *Iuxta est dies domini.* In cōsummatione seculi, vel in exitu cuiusque dies domini erit amara his male fortes fuerūt (cū etiam iusti per ignem saluentur) dies miseria, cū dicēt, Væ nobis, quia miseri sumus. dies tenebrarum, quia eos qui lucem oderunt tenebræ sequentur, dies nebulæ & turbinis, & dies tubæ & clāgoris, & dies angulorum excelsos. Et tribulabo homines, & ambulabunt ut cæci, quia dōmino peccauerunt multitudine peccatorum, & super angulos, i. per uersa opera & erecta erit ira Dei, unde & arguuntur Pharisæi qui adorant in angulis platearum, a uia Dei quæ arcta & directa est declinantes & tortuosos angulos sectantes. *Iuxta est dies domini.* Dies utriusque captiuitatis amara, quia ad amaritudinem Deum prouocauerūt, & ideo nō solum imbecilles, sed fortissimi uiri deprimuntur & qui lumen Deo respuerunt tenebris obuoluentur, & qui noluerunt solenniū dierū audire tubas, audiēt tubas bellantiū. De excidio munitarū ciuitatum & excelsorū angulorum Iudææ, plus oculis quam scriptis potest cognosci.

Rubertus. O quantus clamor & exclamatio, quam uolens omni homini, nisi ei qui surdus est, qui non habet aures audiendi. Qualis erat uisio mentis, cuius tanta est acrimonia uocis? Beatus papa Gregorius rectè ad vim clamoris huius attonitus. Pensate inquit, fratres Charissimi, ad conspectum tanti iudicis, quis in illo die terror erit, quando iam pœna remedium non erit. Quæ illa confusio, cui reatu suo exigente contigit, in conuentu oīum hominum angelorumque erubescere. Qui pauor, eum quem tranquillum mens humana capere non ualet, & iratū uidere. Quem diē intuens propheta, ait, *Dies ire dies illa, & c.* Pensate ergo fratres extremi iudicij diem, super corda reproborum, qua asperitate propheta uidit amare scere, quem tot appellationib. non ualet explicare, & c.

f *Et tribulabo homines.* In fine seculi uel cuiusque; Tribulabuntur, quæ ut hoies uixerunt, & hoies mortui sunt, & qui per tribulationis imminētis, cum dicitur, Iuxta est dies domini magnitudine sue uindictæ.

11 Vox diei. quia omnes clamabunt præ amaritudine angustia.

12 Tribulabitur. Et multo magis alij.

13 Dies iræ, idest, dies uindictæ.

14 Dies. Exterius.

15 Et angustia. interius.

16 Dies. idest, luctus.

17 Et miseria. idest, cuiuslibet boni defectus.

18 Dies tene. quod tanta erit tribulatio, quod nullus poterit uidere locum fugiendi seu abscondendi se.

19 Et turbinis. impetus Chaldæorum omnia rapiens.

20 Dies. Chaldæos ad bellum incitantis.

21 Et su. idest, turres excelsas, quæ solent fieri in murorum angulis.

22 Et amara. incidentes in periculis undique, sicut cæcus ambulans cadit in foueam, & impingit ad lapidem. Et subdit causam.

23 Quia. d. Multipliciter, ut patet per supradicta.

eorum pœna, & primo temporalis, cum dicitur.

8 *Et erit fortitudo eorum in die.* Et secūdo æterna, cum dicitur.

10 *Iuxta est dies domini.* Idest condēnationis æternæ, quæ particulariter in morte cuiuslibet, & fiet generaliter in iudicio generali. Et acerbitas pœnæ cum subditur.

† *Dies illa.* vsq; ad finē c. Et applicari pot̄ litera de facili.

† Mō-

diderunt lumen virtutum, ibunt vt cæci, non inuenientes lumen poenitentiae. Qui peccauerunt domino dum relinquentes iusticiam, & alias virtutes quæ Dei sunt, & iniustitiam & alia vitia secuti sunt.

a *Et est.* Per sanguinẽ accipitur vitalis anima, qua vegetatur & sustentatur

& vivit homo, quã qui effundit vel per scandalum, vel per a peruersam doctrinã, in iudicio effundetur ab eo & cogetur amittere q̄ sibi videbatur hẽre vitale. Ridiculũ aut̄ videretur si in resurrectione sanguis cuiusquã effundendus diceretur. In consũmatione ergo vel gñali vel speciali sanguis qui effusus est clamabit ad Deũ, & apparebit in medio, & opera san-

a *¶* Prius fundendo sanguinem prophetarum, postea Christi, & ideo sanguis eorum effundetur in tota regione. b *¶* Ita viliter quasi puluis. c *¶* Insepulta super faciem terræ.

cauerunt, Et effundetur sanguis eorũ sicut humus, & corpora eorum sicut stercorea. Sed & argentum eorũ & aurum non poterit liberare eos in die ire domini. In igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum

a *¶* Qui factos terrenitati dederunt, nec sunt aduenã & peregrini in mundo.

stinatione faciet cunctis habitantibus terram.

Dum ex zelo punit Deus, ostendit se amare humanam animam, nisi enim amaret nõ eam zelaret, sed nec in similitudine mariti peccatum vxoris vlcisceretur.

- 2 Et cor. idest, dimittentur insepulta.
- 3 In igne. idest, vindiãt e Dei.
- 4 Deo. scilicet, Iudæa, de qua loquitur propheta.

NICOLAUS DE LYRA.

Et effunditur idest, quod tota erit operata sanguine.

2 Et

CAPVT II.

Onuenit, cong. Post descriptionem malorum futurorum in vtraque captiuitate prouocatur populus ad poenitentiam.

Vide clementiam Dei. post comminationẽ prouocat ad poenitentiam, ne faciat quod comminatus est.

tionẽ prouocat ad poenitentiam, ne faciat quod comminatus est.

* Ruper. Hoc of a scium, & hic mos est speculatoris fidei, legati fidelis, vt non contentus sit clamaſse quod viderit, vel nũciasse cui rei legationẽ suscepit, verum etiam superintendat spontaneum quippiã sermonis hortatorij, per quod auditorẽ faciendõ beniuolũ, ad cautelam neces-

CAPVT II.

a *¶* In vnum locum. b *¶* In vnam voluntatem eadem charitate copulati. c *¶* Non digna Dei amore.

Onuenite, congregamini gens non tamabilis, priusquam t̄ pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris domini, antequam veniat super vos ira indignationis domini. Querite dominũ omnes t̄ mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati, quærite t̄ iustum, quærite t̄ mansuetum, si quomodo

quærite mansuetum, vt quidquid in vestra mansuetudine minus est, ab eo qui fons mansuetudinis est, impleatur.

Quærite. Allegorice. Quærant mansueti ecclesie deminuti, vt in consummatione mundi, vel exitu vniuersi iusque protegantur contra iram Dei, quia diuersi mali diuersis malis punientur. Hoc dicit Gaza, quod dicitur fortitudo eius, idest, omnes qui de fortitudine corporis gloriantur, in die iræ Dei ad nihilum redigentur. A scalon, idest, ponderata vel ignis homicida, in ira Dei

operati estis quærit iustum, cui pater dedit omne iudicium, vt quidquid in vestra mansuetudine minus est, ab eo qui fons mansuetudinis est, impleatur.

Quærite. Allegorice. Quærant mansueti ecclesie deminuti, vt in consummatione mundi, vel exitu vniuersi iusque protegantur contra iram Dei, quia diuersi mali diuersis malis punientur. Hoc dicit Gaza, quod dicitur fortitudo eius, idest, omnes qui de fortitudine corporis gloriantur, in die iræ Dei ad nihilum redigentur. A scalon, idest, ponderata vel ignis homicida, in ira Dei

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

Conuenire. Postquam comminatus est Indæis, hic consequenter comminatur extraneis. Et diuiditur in duas, quia primo continuat se ad diãta. Secundo exequitur dicenda ibi. Quia Gaza. Circa primum post comminationem capituli præcedentis potitiam, inducit populum suum ad poenitentiam, vt euadat penam comminatum, dicens.

Conuenite. Per mutuam dilectionem. Congrega. In locum diuini cultus ad impetrandum peccatorum vestrorum remissionem.

3 Gens non amabilis idest, Deo odibilis propter peccatorum multiplicationem.

4 Priusquam pariat visio. idest, antequam pena mihi estesa euelatione diuina super vos veniat in effectũ. Quasi puluerem transeuntem diem. Ista litera apud Hebræos dicitur decurtata quia ad eius intellectum, oportet supplere aliqua. Et coniuuatur sic præce-

MORALITER.

Conuenite, congregamini. Quoniam Deus non vult mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur & viuat. Ideo dicitur. Conuenite & congregamini. Ad Dei misericordiam implorandam.

3 Gens non amabili. idest, peccatrix.

4 Priusquam pariat. idest, antequam pena vobis debita

precedenti litera. Priusquam pariat iussio. i. pena præmissa vel lat vos de terra vestra, ita velociter sicut ventus tollit puluerem, & sicut sol suo transitu veloci facit diem.

5 Antequam veniat super vos ira furoris, & c. idest, pena sue vindiãt e.

6 Antequã veniat super vos ira indignationis domini. Repetitio est eiusdem sententiæ ad maiorem assertionẽ, & sic est in Hebræo, propter quod aliqui male corrigunt detrahentes, quasi istud non sit de textu.

7 Quærite dominum omnes mansueti terræ. Vt per vestram iustitiam & orationem alijs parcat̄ a pena comminata, sicut Genes. 18. dixit dominus se velle parcere toti ciuitati Sodomorum pro decem iustis si ibi inueniuntur.

8 Quærite iustum & c. ipsam Deum, considerando eius iustitiam & mansuetudinem, quasi dicat: Sicut comminatus est penam peccatoribus ex sua iustitia, sic paratus est parcere poenitentibus ex sua misericordia.

* Quia

ponatur in effectu. Sed quia cum Dei misericordia semper currite eius iusticia. Ideo sequitur.

8 Quærite iustum, quærite & c. idest, confidentes de Dei misericordia simul timeatis eius iustitiam contra illos qui semper cogitant de Dei misericordia tantum, & sic licentius declinant ad peccatum.

A mensuram sui sceleris sentient. Et quia exarsit ad effundendum sanguinem, non diripietur vt Gaza, sed in solitudine redacta ignibus gehennæ vsque ad puluerem cremabitur. Et Azotus, i. ignis generationis, s. qui ardent libidine, & incendio generationis, non occulto iudicio, sed in meridie quo

le sophismatibus hæreticorum decipiebantur, ad veritatis cognitionem reductos facit inimicorum victores.
c *Requies pastorum.* In tantam venies vastitatem quæle- tabaris in euerfione Iudææ, vt omnes vrbes tuæ munitifimæ etiam ouilia pastorum sint.

† confinium. **† habitatio.**
 † confinium. **† habitatio.**
 † habitatio.

a abscōdamini in die furoris dñi, quia Gaza destructa erit, & Ascalō in desertū, Azotū in meridie eicient, & Acharō eradicabitur. Væ qui habitatis funiculū maris, gens p-ditorū. Verbum dñi super vos Chanaan, terra Philisthino rū, & disperdam te, ita vt non sit inhabitator. Et erit funiculū maris requies pastorū, & caulæ pecorū. Et erit funiculus eius qui remāserit de domo Iuda. Ibi pascētur in domib. Acalonis ad vesperam requiescent, quia visitabit eos dñs Deus eorum, & auertēt captiuitatem eorū. Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon,

d *Audiui.* Post cō- minationem, quæ facta est contra Philisthijn, nunc aduer- sus Moab & filios Anamō propheta rexitur, eo q̄ iuncti Babylonijs vastauerūt sanctuariū Dei, & subiugato populo Israel, Deū blaphemauerunt. Nabucho. enim subru- ra Iudæa, circumiacentes vrbes Genesque oppressit, & qui putabāt Iudam se habere subiectū, habuere conseruū. Sub Iosia ergo dū adhuc staret templum, dirigitur propheta contra insul-

a *Quia Gaza destrua erit, &c.*
 * Remig. Tanta inquit, erit fortitudo Chaldecorū exercitus, vt potentissimas vrbes Philisthino rū, quæ vob sequo certaminerefliterunt, eadē captiuitas apprehendat.

b *Væ qui habitatis fu.*
 Prædicta vastitate quatuor magnarum vrbiū Palestina, ad ipsam prouinciam generaliter termo dirigitur, & prædicat eis. Væ in aduentu Babyloniorum, quia etiam illi qui iuxta mare habitant, tollentur per eos.

ratores, vt mala quondam populi Dei cæterarum Gentium malo alleuiarentur.

Tropo.
 Tropo. *Væ qui.* Tropol. vel in consummatione mūdi, vel quotidie fit per ecclesiasticos viros comminatio Dei ad illos corrigendos qui cum deberent habitare in Iudæa, idest terra promissionis vel confessionis, malunt habitare in mari & fluctibus seculi contundi. Et dicuntur etiam terra Chanaan semper in motu suo, & Philisthæi cadentes portione. Hos disperdit Deus de priori habitatione, vt regio quæ prius continebat gregem perditum, incipiat esse ouile pecorum Christi, & Iudas, i. vera confessio habitet in funiculo maris, & cum mundi vespera aduenerit, de multis vocatis pauci electi, qui nunc reliqui vocātur de domo Iuda, pascētur eos qui prius in mari pascēbātur, & qui prius erant in Acalone, i. in quib. prius manabat cruor interfectorū. Acalon. n. ignis homicida dñ. Et hoc ideo, quia Deus visitauit populum suum, & eos qui faci-

Audiui. * Remig. Prædicta clade Palestino rū, & excisione ciuitatū eius, nūc contra Moab & filios Ammon cōuertitur propheta, & eorū pronunciat mala vētura, eo q̄ Babylonijs auxiliū præbuerint contra populū Dei, & cū eis ciuitatē templūq; subruerint, & insultantes captis Iudæis, Deū blaphemauerint. *Audiui opprobriū Moab.* Hęc est ciuitas Arabiæ & nūc Arcopolis, i. Martis ciuitas dñ. &c.

March 22. b
 C *Quia Gaza destrua erit, &c.*
 * Remig. Tanta inquit, erit fortitudo Chaldecorū exercitus, vt potentissimas vrbes Philisthino rū, quæ vob sequo certaminerefliterunt, eadē captiuitas apprehendat.

Alleg. Per filios Ammon & Moab Iudæi & hæretici notantur, & ipsi enim videntur esse de genere Abraham, & effugisse incendium Sodome & Gomorræ, & habitare in Segor parua. Sed quia generatio eorum in tenebris est, & filij Loth. i. a Deo declinantes, & de incestis nuptiis, ideo filijs Iudæ idest, veris confessoribus insultantes super possessionem illorum, suos terminos cupiunt magnificare. Confidentes enim in sophismatum subtilitate ecclesiasticam rusticitatē cōtemnunt, quasi indignā suis mysterijs, quæ quāsi idola sibi confinxerunt, ideo ipsi

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Quia Gaza. Hic consequenter propheta, cxequitur dicēda ex transis comminando. Et primò, Philisthæis. Secundo Moabitibus & Ammonitis, ibi, Audiui Tertio Arabiis & Assyrijs, ibi, Sed & vos. Circa primū dicit, Quia Gaza destructa erit. q. d. propter hoc monui vos ad penitentiam, quia terra Philisthinorum quæ est vestra sortior, destructur propter sui obstinationem in peccato. Et exprimit hic nomina quatuor ciuitatum principalium. Consequenter cori p. pulo comminatur, dicens.
- 2 Væ qui habitatis funiculū maris. i. partē terrę sitā supra mare. Terra. n. Philisthinorū sita est supra mare mediterraneū.
- 3 Verbum domini super vos Chanaan. Terra enim Philisthinorum dicitur Chanaan, quia erat vna portio regnorum Chanaan, vt patet in libro Iosue.
- 4 Et erit funiculus maris. idest, terra Philisthinorum.

- 5 Requies pastorum. Quia destructis ciuitatibus & ecclesiis habitatoribus terra manebit inculta, & sic solis pascuis animalium apta.
- 6 Et erit funiculus eius qui remāserit de domo Iuda. Ibi pascētur in domibus, &c. idest, reuertentes de Babylonia ibi pascētur animalia sua.
- 7 Ad vesperam requiescent. cum animalibus suis in caulis.
- 8 Qui visitabit eos dominus. Liberando eos de captiuitate Babylonica per eorum penitentiam.
- 9 Audiui. Hic consequenter cōminatur Moabitibus & Ammonitis, dicens in persona Dei. Audiui opprobrium Moab & c. Dicit hic Ra. Sa. quod Iudæi cum ducerentur in Babyloniā captiui gemitus & stentes, Moabitibus & Ammonitis per quorum terrā ducebatur, deorsum eis dicebāt, Quare lugetis & tristamini, quia ad terrā vestrā ducimini? Iudæ. n. natus fuit Abraham pater vester, Gen. x

MORALITER.

* 1 Quia Gaza. Hic prædicatur secundum literalē sensum destructio terræ Philisthinorum, Moral autem per Philisthæam quæ portione cadens interpretatur, ebrietas bene significatur ad quæ sequitur destructio fortitudinis corporalis, Prou. xxij. c. Cui vax, cuius patri vax, cuius rixæ, cui fouea, cui sine tā vulnera, cui suffossio oculorū, nonne his qui commorantur in vino & student calicibus epotandis? Et hoc significatur per destructionem Gazæ, quæ fortitudo interpretatur. Itē ad ebrietatem sequitur hebetatio discretionis quæ significatur, cum subditur, † Et Acalon. in deser. nam Acalon interpretatur ponderatio. actus autem humani debent discretionis iudicio ponderari. Item per ebrietatem destruitur amicitia charitatis. ij. Esdræ. ij. a. Et non meminerunt cum biberint amicitia nec fraternitatem, sed post non modicum sumunt gladios. Et hoc significatur per destructionem Azoti. cum dicitur, † Azotum in meridie. Nam communiter circa meridiē incur-

incurrunt homines ebrietatem. Item per ebrietatem csumitur substantia corporalis, Eccl. xix. a. Operarius ebrius non ditabitur. Et hoc significatur, cum dicitur, † Et Acharon eradicabitur. Acharon enim pascua gregum interpretatur, & cōuenit substantiæ temporali, p qua omnia ad victum pertinentia habentur. 9 Audiui. oppre. Hic describitur destructio quatuor Gentium. Primi, sunt Moabitæ, qui interpretantur ex parte ideo significant blaphemos, quibus dicitur Ios. viij. Vos ex parte diaboli estis, Secundi sunt Ammonitæ, qui interpretantur populi idolorū, ideo significant inuidos dolent de bonis aliorum. Tertii sunt Aethiopes, qui terbrofi interpretantur, & ideo significant hæreticos. q tenebris errorum obfusantur. Quarti sunt Assyrii, q interpretantur facturæ vigilantes, ideo significant latrones, qui de nocte vigilant ad malefaciendum. Isti ve quatuor hominum modi sunt per diuinum iudiciu (nisi poenitent) æternaliter condemnandi.

ipsi erunt sicut Sodoma & Gomorra. Videntur quidem in hoc quod Gentiles non sunt de Sodomis exisse, sed quia blasphemant, in Sodomam relabuntur, & sunt spinæ ariditatis vitiorum incendio præparatæ. Sunt etiam multipliciter vitiorum acervus infatuati salis. Quæ ergo terræ ecclesiæ noluerunt profidere, in æternum erunt desuata.

a Quia Moab. Vastatæ quidem sunt vrbes Moabitarum & filiorum Ammon, sed non possunt dicere Iudæi, quod super eos deciderint pluuia sulphuris, vel quod redactæ sint in fauillam & cinerem. Sed Iudæi quando in historia aratur, solent ad tempus sui Messie referre, vel referre. Quoties Sodoma & Gomorra & Aegyptus & Damascus nominatur, non de his dicitur provincijs quas oculis cernimus, sed de alijs spiritualibus, quibus sermo propheticus comminatur.

b Magnificati sunt. Magna clementia Dei, contemnitur, blasphematur, termini eius peruaduntur. Ipse contra mittit reliquias populi sui & in possessionem suam traducit, disperdens omnia dogmata eorum, quibus destructis omnes Gentes conuertentur ad dominum, & adorabunt quem nesciebant vnusquisque in loco suo.

c Horribilis domus ista. Non terreat hic horror, quia non fundet sanguinem superborum & blasphemantium, sed at tenuabit idola, vt qui prius in errore Dei beneficia non senserant, depressi necessitate sciant idola nil prodesse, & sic adorent eum et omnes remotissimæ insulæ Gentium.

d Et adorabunt eum vni de loco suo. Augu. Tanquam diceret, etiam omnes insulæ, hinc ostendens quando nulla pars relinquatur orbis terrarum, vbi non sit Ecclesia, quando nulla relinquatur insularum quarum nonnullæ etiam in Oceano sunt constitutæ & quædam earum iam Evangelium suscepisse didicimus, atque ita & in insulis singulis quibusque impletur quod dictum est, Dominabitur a mari usque ad mare, quo vnæquæque insula cingitur, sicut in vniuerso orbe terrarum, quæ tanquam omni maxima est insula, quia & ipsam cingit Oceanus, ad cuius littora in occidentalibus partibus Ecclesiam peruenisse iam nouimus, & quocumque littorum nondum peruenit, peruenitura est vtique fructificando atque crescendo.

e Sed & vos. Duo superiora capitula, & hoc tertium referunt Iudæi ad aduentum sui Christi quem putant futurum, vt extruat Ierusalem, & liberet populum suum de manu Gentium, a quibus modo tenentur.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et magnificati sunt super terminos eorum. quia Iudæi in captiuitatem d. d. Moabitæ & Ammonitæ occupauerunt partem terræ eorum. Et subduntur pœna.
- 2 Propterea viuo ego dicit dominus. i. sicut verum est, quod ego sum vita per essentiam, sic punientur Moabitæ & Ammonitæ.
- 3 Quia Moab vt Sodoma erit, &c. Ly. vt non dicit hic æqualitatem, quia ista terræ non fuerunt subuersæ, sed ad tempus fuerunt deserta, habitatoribus eius & cultoribus partim occisis & partim captiuatis.
- 4 Siccitas spina. id est, non crescit ibi nisi spina.
- 5 Et acervi. sal. Sal enim reddit terram sterilem. Et ideo per hoc designatur sterilitas terræ propter defectum culturæ, vt dictum est.
- 6 Vtque in æternum. In Heb. & habetur. Vtque in seculum. Et ideo æternum non importat hic perpetuitatem a parte finis, sed longitudinem temporis.
- 7 Reliquiæ populi mei. reuertentes de Babylonia.
- 8 Diripient eos. quod fuit impletum tempore Nabuchodonosor. Et causa huius replicatur, cum dicitur.
- 9 Hoc eis eue. pro. fu. &c. Et exponatur vt supra.
- 10 Horribilis domus ista. Eos grauiter puniendo.
- 11 Et atque omnes idola Moabitarum & Ammonitarum coteredo.
- 12 Et ad eum. id est, dominum.

Alleg. Aethiopes sunt qui in vitia sunt demersi, qui etiam possunt ad meliora conuerri, vt nullus desperet de salute qui penitere voluerit. Vnde & Moyses Aethiopiæ duxit vxorē. Cominatur autē sermo propheticus his qui in vitijs permanentes tenebras in colorem nolunt abluere, quod interficiendi sunt illo gladio, qui vertitur ad custodiendam viam ligni vitæ. Hæc comminatio fit vt timētes pœnam poeniteant, ne quod comminatur sustineant. Vnde in sequentibus dicit, Ultra flumina Aethiopiæ inde supplices mei deferent munus mihi.

quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. Propterea viuo ego, dicit dominus exercituum Deus Israel, quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorra, & siccitas spinarum, & acervi salis, & desertum vltique in æternum. Reliquiæ populi mei diripient eos, restitui gētis meæ possidebunt illos. Hoc illis euenit pro superbia sua, quia blasphemauerunt & magnificati sunt super populum domini exercituum. Horribilis dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ. Et adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulæ Gentium. Sed & vos Aethiopes interficet gladio meo eritis. Et extendet manum suam super aquilonem & perdet Assur. Et ponet speciosam in solitudine, & in inuium, & quasi desertum. Et accubabunt in medio eius greges,

1 di sunt illo gladio, qui vertitur ad custodiendam viam ligni vitæ. Hæc comminatio fit vt timētes pœnam poeniteant, ne quod comminatur sustineant. Vnde in sequentibus dicit, Ultra flumina Aethiopiæ inde supplices mei deferent munus mihi. 2 Extendet autē Deus manum inferentem supplicia, vt aquilo .i. frigidus & durus sentiant pœnas. Percutiet etiā Assur, id est, bolum arguentem, atque conuincentem. Suggestur enim peccata, & postea arguit peccatores qui est princeps Assyriorum, & habet metropolim Niniven.

Perdito autem principe mundi, etiam Ninive, id est, mundus cum suo principe in solitudinem rediget, & nulli miserabilis erit, sed omnes ad ruinam eius sibilabunt & mouebunt manus.

f Et ponet speciosam in solitudine, &c. Remig. Niniuen Babyloniensem volunt intelligi propter similitudinem monstruorum Onocrotali & Heritij, quæ Esaias propheta in Babylonia fuisse describit post eius vastationem. Scien dum verò Onocrotalorum duo esse genera, vnum aquatile, aliud solitudinis, dictus Onocrotalis, quia ὄνυχος Græce crepitaculum vocatur. Et hæc auis quia voce caret, rostrum in modum cymbalorum repercutiens, vocis similitudinem reddit. Et quod dicitur: Vox cantantis in fenestra. Dæmones volunt intelligi, vel variarum voces auium quæ solent in desertis vrbibus morari, sicut vlulæ bubones, stryges, aliaque plurima, quæ omnia indicia sunt solitudinis.

Si quis per Niniuen ecclesiam accipiat, de vltimis temporibus hæc dici intelligat quando regnante Antichristo redigenda est in solitudinem & tradenda bestijs, & passura quæ propheta describit, quoniam erunt homines se amantes, &c.

Hodie frustra quidam iactant se esse de speciosa ecclesia, sed factis negant in quibus vitiorum greges habitant, & animalia veteri seruituti, & bestiæ quæ corda eorum comedant, & Onocrotalus vel cameleotes, qui habet varios colores, id est, diuersis diuitijs inhæretes, & ericius spinosum animal habitat in cordibus eorum. Coruus est immunda auis in fenestra, id est, in corporeis sensibus, vt semper audiatur uel loquatur mala. Hæc omnia ideo patietur, quia cum sint dediti malis operibus promit-

- 13 Viri. id est, Iudei.
- 14 De loco. id est, de templo in Ierusalem per Zorobabel reedificando.
- 15 Omnes insulæ. aliqui de omnibus insulis, quia propter sanctitatem templi multi Gentiles de diuersis partibus veniebant adorare dominum in Ierusalem, vt habetur. iij. Regum. viij. & Ioan. xij. Vt potest istud. Et attenuabit. exponi, vt sit de tempore Christi prophetia, in quo deus est idololatria, & omnes Gentes adorant vnum Deum, licet diuersimode exceptis aliquibus barbaris in quibus dicitur ab aliquibus adhuc manere idololatriam.
- 16 Sed & vos. Hic ultimo comminatur Aethiopijs & Assyrijs: dicens, Sed & vos Aethio. Qui frequenter populo meo maledisti suis. ij. Par. atq. xiiij.
- 17 Interfecit gladium suum dicit gladium regis Babilonis. qui in hoc erat executor diuine iustitiæ, & victorias agebat diuina virtute.
- 18 Et extendet. id est, vindicta sue potestatem.
- 19 Super aquilam. In illa enim parte est regnum Assyriorum respectu Ierusalem.
- 20 Et ponet. id est, Niniuen quæ erat metropolis in illo regno, vnde superius Naum. iij. assimilatur meretrici speciosa.
- 21 Et accubabunt quod ita diu manebit eius destructio quod in plateis eius crescent herbe animalium pascuæ apte.

D. Alleg. Exod. 2. d. t magnificati sunt os suum Gen. 3. d. Sophon. 3. t exitus viti- ce. E. Isa. 34. F. 2. Tino. 3. 2. Titum 1. d. Exo. 14. b.

Grunt sibi beatitudinem & alios despiciunt, & idè cubile
A sunt bestiarum, & vbi prius habitabant Pater, & Filius,
 & Spiritus sanctus, & angeli administratorij, modò habent
 demones locum, & angeli prius manentes in illis, sed mo-
 do transeuntes mirabuntur, & stupebunt, nec sustentabunt
 ruentem, sed leua-
 bunt manus remo-
 uendo a sustentatio-
 ne eorum.

† noctua

† quis cantabit.

Hieron.

† quæ exultabit.

Si quis quærat
 quomodo iuxta hi-
 storiam ad tēpora
 Nabuchodonosor
 hæc propheta refe-
 ratur Aethiopiibus
 etiam nūcupatis,
 & Assyrijs quibus
 Medi & Persæ nihil
 fecerunt, legat histo-

omnes bestia: Gentiū, & onocrotalus & † ericius in limini-
 bus eius morabuntur. † Vox cantantis in fenestra, † coruus in

† Loquax mundus.

superliminari, quoniam attenuabo robur eius. Hæc est ci-
 uitas † gloriosa habitas in confidentia, quæ dicebat in corde

suo, Ego sum & extra me non est alia amplius, quomodo
 facta est in desertum, cubile bestia: ? Omnis qui transit per
 eam sibilabit, & mouebit manum suam.

rias, & inueniet Assyrios quoque & Aethiopes Madis
 fuisse subiectos. & Cambyfis regnum, & Cyri potentiam
 & omnia quæ deinceps secuta sunt.

a Omnis qui transit per eam sibilabit. De diabolo, & angelis
 eius hæc possunt accipi, quia vastauerunt vineam, quæ
 de Aegypto transla-
 ta fuerat. Transeunt
 ergo per animam quæ
 templum Dei fue-
 rat. & esse desijt, &
 serpens sibilando ve-
 nena suæ malitiæ in
 eam euomit, & ma-
 nus. i. opera mouet.
 Vnde Salomon,
 Mors, & vita in mani-
 bus lingue, idest in
 operibus.

Cap.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et onocro. tales enim aues, & bestia: solent in aedificijs destru-
 ctis habitare.
- 2 Hæc est. idest, superba.
- 3 Habitās. quia propter magnitudinē suæ potētia, nullū timebat.
- 4 Quæ dicebat. vix nimia superbia.

- 5 Ego sum. s. sola potens. Alij autem ciuitates nullius reputatio-
 nis sunt respectu mei. Et per ciuitatē metropolim intelligitur regnū.
- 6 Quomo. q. d. nō est factū sola uirtute humana, sed magis diuina.
- 7 Omnis. Designans quod eius potestas sicut sibilus transit.
- 8 Et mo. notando mala quæ regnis alijs fecit.

* CAP.

C A P. III.

Vae prouocatrix. * Remigius. Prouocatrix. dicitur,
 idest, ad amaritudinē suis sceleribus perducens
 dominum, siue prouocatrix, quia post acceptam pietatis
 notitiam ad impietatem conuerſa est. Prouocare enim
 Deum, est sciendo
 peccare.

Sermo contra Ie-
 rusalem dirigitur, a
 quæ quondam col-
 umba postea, seni-
 per peccans, & ca-
 ptiuitatibus tradita,
 rursumque à domi-
 no redempta.

† fœdatæ & inquinatæ ciuitati quod te spoliat. † attendit.

Alleg. Ecclesia ci-
 uitas est redempta
 sanguine Christi, &
 colūba propter sim-
 plicitatem, & mul-
 titudinē credētium, cui fit comminatio. quia procaciter
 egit in Deū, nec voluit audire legem Dei, nec suscipere di-
 sciplinam, nec confisa est in domino, quia noluit appropin-
 quare ad eū bene operādo, dum Deo & seculo se pos-
 se feruire credit. Cuius princeps dū defauit in subiectos,
 magis leones quā pastores vocandi sunt. Iudices etiam sicut
 lupi occidentes, semper in vespera tenebrarū manētēs, nec
 respicientes ad oriū solis quasi in nocte nemine vidente
 populantur possessiones ecclesiæ, vt non habeant paupe-
 res quid comedant in mane veræ lucis: quia nec parui
 cibi relinquebantur egentibus. Prophetæ etiam idest
 magistri, qui debent alios docere de scripturis, vesani
 sunt in fide, & quasi infideles dum fidem quam astruunt,
 factis

† Eze. 21. f. Mich. 3. d.

a Quæ Deum dulcem & misereri volentem in amaritudinē tibi
 conuertit, & punire cogit. **b** A domino. **†** Olim simplex.

† prouocatrix & redēpta ciuitas, co-
 lumba. Non † audiuit uocem & nō su-
 scēpit disciplinam. In domino non est
 confisa, ad Deum suum non appropin-
 quauit. † Principēs eius in medio eius, quasi leones rugietēs.

a Cum corrigere-
a Etiam prementibus malis. **b** Cum dicat, Ego sum Deus
 approprians. **†** Post tergum eius non fuit.

a Post generalem increpationem describit etiam uia a prætorū,
b Semper versantur in prætam sanguinem subiectorum.

C A P. III.

factis destruunt. Sacerdotes etiam qui sanguinem domini
 populis diuidunt, impiè agunt in legem Christi, putantes
 in administratione eucharistiæ non esse inquirendā uia
 sacerdotum, sed tantum solennem orationem, de quibus
 dicitur, sacerdos in quacumque fuerit macula, non accedat oblatio-
 nem offerre Deo. Et cū
 hæc mala sint in ec-
 clesia, dominus cle-
 mens in hoc quod non
 recedit ab ecclesia
 & iustus in hoc quod
 reddit unicuique iux-
 ta merita sua, cum
 post mortē huius
 seculi mane adue-
 nerit, dabit in luce
 iudiciū, & non ab-
 scondetur vel ipse
 vel iudiciū eius. Et
 cum exiger à singu-
 lis commissam pecuniam, non inique ager: sed superbos
 principes destruet, & de cathedris detrahet, & dissipabun-
 tur anguli. i. tortuosæ cogitationes in quib. Pharisei orāt
 contento angulari lapide Desertæ etiam fient uia. Iuxta
 illud, iter impiorum peribit, ne ambulent in superbia &
 prauitate, & vrbes eorū malè aedificatæ destruentur, ne ha-
 beant malos habitatores. Hæc omnia comminatus sum o
 ecclesia, vt suscipiens disciplinam ex toto non pereas.

b Principes eius & c. * Remig. Describit propheta, quales
 principes, iudices, siue sacerdotes habuerit. Nam Principes
 quasi uoces, versabatur in prædis, & proni erāt ad effunden-
 dū sanguinē subiectorū. Iudices verò ad eō rapaces, vt nō
 dimitterent alijs quod rapere possent. Prophetæ vesani, idest, in-
 fani-

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. III.

* **V**ae prouocatrix. Hæc est secūda pars principalis, quæ est populi Is-
 rael consolatoria. Et exponunt aliqui consolationem istā pro
 reditu de captiuitate Baby. sed aliqua ponitur hic quæ nō uidetur huic
 intellectui cōsona, vt videbitur prosequendo, propter quod mihi uidetur
 sine præiudicio, quod istud sit referendū ad consolationē factam &
 fiendā per Christum. Sciendū tamen, quod licet aduēsus Christi fue-
 rit oibus consolabilis quantū est de se, factus est tamē tristabilis plu-
 ribus Iudeorū pro sua incredulitate. Et idè præses capitulū in duas
 partes diuiditur, quæ primò ponitur incredulorū increpatio. Secundò
 credētium consolatio, ibi, In die illa. Prima in duas quæ primò increpa-
 tur incredulitas Iudeorū. Secundò ponitur cōuersio finalis eorū, ibi,
 Dixi. Prima adhuc in duas, quæ primò increpatur culpa. Secundò sub-
 ditur pœna, ibi, Dominus iustus. Circa primū at, Væ prouoca-
 trix

trix & redēpta ciuitas columba, &c. ista ciuitas intelligitur
 Ierusalē secundum oēs expositores Hebræicos, & Latinos, quæ dicitur
 prouocatrix ira diuina, propter malitiam sacerdotum & Scriba-
 rū contra Christum insurgentium. Et redēpta quantū ad bonos per
 Christi aduentum. Et columba propter simplices qui impetendo mor-
 tem Christi fuerunt decepti per sacerdotes. Mat. xxvij.

- 2 Non audiuit uocem, scilicet, Christi prædicantis.
- 3 Et non suscepit disciplinam, &c. Recedendo à peccatis.
- 4 In domino non est confisa, sed magis in hominibus. Vnde
 Iohan. xj. f. conseruerunt consilio Caipha de morte Christi, ne ueniret
 Romani, & tollerent locum & gentem.
- 5 Ad Deum suum, scilicet, Christum.
- 6 Nō appropinquauit. Per imitationē, sed semagis elogauit.
- 7 Principes eius in medio eius, &c. Populus. n. Iudaicus tūc
 per sacerdotes regebatur, & secūdū hoc erāt principes & iudices po-
 puli

M O R A L I T E R.

1 Væ prouocatrix. Superius Sophonias pphetauit Iudæis
 † aduersa, hic prophetat eis prospera. Et ponitur commu-
 niter de prosperitate eorum in reditu de Babylonica capti-
 uitate. Ego autem ostendi in expositione mea literali quod
 non

non potest sic conuenienter exponi, sed de prosperitate
 spirituali futura tempore Christi, & sic literaliter expo-
 sui, quæ quidem expositio non solum literalis est, sed etiā
 spiritualis respectu aliarum, propter quod de alia pertran-
 seo ad præsens.

Sanientes. Viri infideles, qui loquuntur quasi ex ore Domini, sed omnia ficta & falsa proferebant. Sacerdotes polluerunt sanctum. committentes sacrilegium in loco sanctuarij dicentes secundum legem facere, quum agerent omnia contra legem. Quia ergo illi egerunt iniuste, Dominus iustus in medio eius non facit iniquitatem, sed restituet illi quod meretur. Mane, i. manifeste iudicium suum dabit.

a Mane mane, &c.
 * Ruper. Vos iudicium vestrum dedi stis nocte super Sanctum, clamando quod esset reus mortis, pro eo quod non negavit se esse Sanctum Dei. quod vobis interrogantibus confessus est se esse Christum filium Dei benedicti, Dominus autem manentem dabit, manentem manifestum faciet iudicium suum, de illo Sancto quale sit. Dicet. n. illi. Exurge gloria mea. exurge psalterium, & cythara. atque illi respondebit. Exurgam diluculo, & ita fiet.
 b Nesciuit autem iniquus, &c. * Ruper.

Et hoc admiratiue dictum est, & reuera miranda est impudentia non erubescere vel confundi, in tam manifesto iudicio Dei de causa illius Sancti, iuxta quod cecinit Psal mista. Iudica me Deus, de gente non sancta, &c. Et apud Hieremiam. frons meretricis facta est tibi, erubescere nolui tibi.
 c Disperdidi. Aliter disperdidi o Iuda omnes ciuitates tuas & omnes pagos tibi subiectos, & tribus, & diuersa confinia, & tanta fuit hominum vastitas, vt non esset qui habitaret in tuis vrbibus.
 d Veruntamen diluculo. Sed econtra habitantes Ierusalem quasi ex industria, & ex contentione, diluculo surrexerunt, vt in festinatione qua ad me redire debuerant,

opere demonstrarent quod mente male conceperant. De qua propter. Iudaei dicunt in aduentu Christi quem expectant vniuersis Gentibus congre. & effuso super eas furore Dei igne zeli eius terram deuorandam: & sicut ante aedificationem turris omnes vna lingua loquebantur, ita omnibus conuersis ad cultum Dei veri omnes locuturus Hebraice, & totum orbem domino seruiturum.

1 Allego. Expecta me, vt paratus dicas Paratum cor meum Deus, &c. Possunt autem hanc de primo aduentu legi, quando demone calcato & omni errore sublato, terrenis etiam operibus destructis, omnibus linguis apostoli locuti sunt, quando post vitia, & peccata, Deus in nobis resurgere visus est, quando etiam omnes Gentes congregatur ad fidem, & timore ire Dei accenduntur igne Dei, quo igne deuorantur in illis omnia terrena opera, & restituitur omnibus vna lingua, vt vnusquisque deposito suo errore ad antiquum eloquium confessionis Dei reuertatur, vno ore inuocent Deum confitendo quod dominus Iesus est in gloria Dei patris, in cuius nomine omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum. Possunt etiam, & haec de secundo aduentu dici quando post vitia praesentis seculi ecclesia expectante aduentum sponsi, Gentes congregantur ad iudicium. & reges colligentur in locum suppliciorum, & tunc effundetur furor Dei puniens omnia mala, vbi potentes potenter tormenta sustinebunt, & qui minus peccauit cito veniam meretur.
 f Et effundam super eos, &c. * Ruper. Postquam super impios & peccatores saueritate diuini iudicij declamauit, nunc tandem

^{a Rapaces.} Iudices eius lupi + vespere, non relinquebant in mane. ^{a Alij quod possent rapere.} Prophetæ eius vesani, viri infideles. ^{Loquebantur quasi ex ore Dei, & econtraria ei praedicabant.} Sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. Dominus iustus in medio eius, non faciet iniquitatem. ^{a Quia illi iniuste egerunt, dominus non erit iniustus retribuendo pessima vbi quæ meruit.} Mane mane iudicium suum dabit in luce, ^{b Cito, & manifeste faciet iudicium de re, nec erit quod ab eo possit abscondi.} & non abscondetur. Nesciuit autem iniquus confusionem. ^{a Hoc faciet Deus, vt impia ciuitas conuertatur ad melius, sed iniquus Israel non cognouit confusionem suam, nec intellexit id eo illatas plagas vt ageret penitentiam.} Dispersionem iniquus confusionem. ^{a Postea vindicauit de Gentibus, & destituit imperium eorum, vt quæ me per plagas non senteras, saltem per beneficia scires} Disperdidi Gentes, & dissipati sunt anguli eorum. Desertas feci vias eorum, dum non est qui transeat. Desolatæ sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neq; villo habitatore. Dixi. attamen timebis me, suscipies disciplinam. ^{a Ad fidem.} Et non peribit habitaculum eius, ^{a Principes peruersorum dogmatum, qui diuino ardore consumuntur.} propter omnia in quibus visitauit eam. Veruntamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas. Quia propter expecta me, dicit dominus in die resurrectionis meae in futurum, quia iudicium meum, vt congregem Gentes, & colligam regna. Et effundam super eos indignationem meam, omnem iram furo-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

^f 8. d. cooperet, ibi sacerdotes contramnant &c.
^f omnia opera sua.
^E ad die quo exurgam ad praedam.

sito suo errore ad antiquum eloquium confessionis Dei reuertatur, vno ore inuocent Deum confitendo quod dominus Iesus est in gloria Dei patris, in cuius nomine omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum. Possunt etiam, & haec de secundo aduentu dici quando post vitia praesentis seculi ecclesia expectante aduentum sponsi, Gentes congregantur ad iudicium. & reges colligentur in locum suppliciorum, & tunc effundetur furor Dei puniens omnia mala, vbi potentes potenter tormenta sustinebunt, & qui minus peccauit cito veniam meretur.
 f Et effundam super eos, &c. * Ruper. Postquam super impios & peccatores saueritate diuini iudicij declamauit, nunc tandem

NICOLAUS DE LYRA.

puli. Qui dicuntur hic leones rugientes, propter crudelitatem contra Christum. Et lupi erga populum, cuius bona partim violentia, partim fraudulencia rapiebant, quia valde auari, & cupidi erant, vt patet ex Euangelio. Et Ioseph. hoc declarat multipliciter libro de Iud. bello.
 1 Prophe. eius vesani. sicut patet de Caipha, qui prophetauit de morte Christi. Io. 11. & tamen fuit pessimus, & infidelis. Licet. n. prophetia sua vera fuerit, hanc tamen non intellexit, vt ibi declarabitur.
 2 Sacerdotes eius, &c. i. legem, & templum, quia legem Dei irritauerunt propter suas traditiones, Matth. 15. & templum polluerunt permittendo, & faciendo ibi seculares negotiationes, Io. 2. quæ tamen habent annexa mendacia, & dolositates.
 3 Dominus iust. Hic consequenter ponitur debita poena, circa quam primo ponitur Christi iustitia ex qua processit punitio ista, cui dicitur, Dominus iustus in me. i. dominus Iesus Christus, qui fuit in medio populi non solum deitate, sed & assumpta humanitate
 4 Non faci. ini. in persona propria, nec dimittet impunitatem in alia.
 5 Mane mane. i. celeriter.
 6 Iudicium suum da. i. punitioem suam contra ciuitatem, & populum incredulum. Quadragesimo secundo enim anno a passione Christi per Romanos fuit Ierusalem destructa, & populus incredulus partim occisus, & partim captiuatus.
 7 In luce. quia punitio ista toti orbi fuit manifesta.
 8 Nesciuit. i. populus incredulus.
 9 Confusio. sibi venturam pro morte Christi, quia si praesciuisset, non eam petiuisset.
 10 Disperdidi. de Iudæa.
 11 Et dissipati. i. principes quibus adhaerebant sicut parietes angulo. Vt quia tota terra Iudææ fuit dissipata per Romanos vsque ad extremos eius angulos.
 12 Desertas. populo Iudææ captiuato. Ideo sub litur.
 13 Desolatæ sunt ciuitates, &c. Et patet litera.
 14 Dixi. Hic consequenter ponitur primo Iudæorum finalis conuersio

Secundo circa hoc remouetur dubitatio, ibi. Veruntamen. Circa primum dicitur.
 15 Attamen. time. me. timore filiali pro tempore isto.
 16 Suscipies disciplinam. s. Christi, detecta per Enoch, & Eliam falsitate Antichristi.
 17 Et non peribit ha. eius. i. habitaculum bonorum non tolletur a conuersis.
 18 Propter omnia in quibus visitauit eam. i. propter longam captiuitatem, quam induxi super gentem Iudaicam, ex qua videbatur a Deo totaliter reprobata.
 19 Veruntamen. Hic remouetur dubium. Posset. n. aliquis credere, Quod principes Iudæi essent generaliter ad Deum conuertendi tempore suæ praedicationis, ideo hoc remouet ostendens, quod erit hoc circa finem mundi. Ad cuius intellectum sciendum, quod secundum glossam super illud Marci. 12. a. Hic est haeres. principes sacerdotum cognouerunt Iesum Nazarenum esse Christum, sed quia postea manifeste predicauit contra eorum vitia, inuidiam, & odium conceperunt contra ipsum, propter quod praedens cognitio fuit subuersa, & execratio secuta, & execratio sacerdotum causa fuit execrationis aliorum, & ex hoc conuersio generalis Iudæorum est dilatata, & Gētilitas ad fidem vocata, secundum quod dicit apostolus. ad Ro. 11. c. Caecitas ex parte contigit in Israel donec plenitudo Gentium intraret, &c. Et hoc est quod dicitur hic. Veruntamen diluculo. i. tempore praedicationis Christi, quod dicitur diluculo iuxta Hosee. 6. a. Quasi diluculum praeparatus est egressus eius, &c.
 20 Surgentes. s. Iudæi contra Christum.
 21 Corruerunt om. i. cogitationes quas habebant de Christo.
 22 Quia propter expecta. expectabis manens in tua caecitate.
 23 In die resur. meæ. i. vsq; prope finem mundi, in quo resurgent mortui quæ dicitur hic resurrectio domini: quia fiet virtute diuina.
 24 Quia iudicium. s. finale.
 25 Vt congregem Gentes. generaliter.
 26 Et effundam super eos indignationem meam. quod intelligi-

dem ad eam conuertitur quæ hêt aurê fidei, & ea q̄ sunt a græ que sunt misericordie, familiariter insinuat. *Lauda. in quies, filia Sion, iubila Israel, &c.* Cû hæc oia quæ dicta sunt faciã super eos qui me non expectãt, nec in me credût. *tu expecta me. tu crede, & spera in me, in die resurrectionis meæ. i.*

f supra. r. d. f dabo.

Math.

Hieron. f exaltantem superbiã tuã.

ex qua die resurgã a mortuis, vsque in diem nouissimũ, ga tunc faciã iudiciũ, & colligam regna. *Tunc. n. sedebit filius hois in sede maiestatis sue, & congregabuntur cum eo oēs gentes. Sequitur. Et assidam, &c. dum dicam eis. Dissedite a me maledicti, &c.*
a *In igne. quia Gentib. ad iudicium cõgregaris & regib. ad supplicia, consume tur in toto orbe qd quid terrenũ est, & ad opera carnis pertinet, vt in saluãdis omnib. vepribus, & spuis combustis, v. nusquisq; eorũ ad antiquũ confessio nis Dei reuertat e loquiũ, in seculũ seculorũ laudãs Deũ, & cõiuncto studio seruiant ei assidue in templo eius.*

b *Quatũ. Reddito labio ois nigredo aĩæ, & teter color, & venenũ draconis, quo tinẽti eramus relinquef, & in fluminib. Aethiopiã magistris puerforũ dogmatũ quibus antè irrigabamur relicis, dispersi Israel Chro munera offerẽt. In die, qua lumẽ Chri fuerit exortũ dicef singulis, nõ cõfunderis super cunctis adinuẽtionibus cogitationib. f. pessimis quib. operabaris contra Deũ & tolletur superbia quæ erigebatur contra Deũ, & contra montẽ sanctum eius. i. Christum. Et pro superbis relinquetur populus humilis, qui nihil cogitet q̄ Deo displiceat. Et nota q̄ in consummatione mundi oia nomina dignitatũ tollent, & vnus grex humilis sub mansueto pastore manebit, tunc reliquie Israel non negabũt dñm, nec loquentur mendaciũ. i. ineptas fabulas, & nõ inueniet in ore eorũ lingua dolosa, Christo pro eis loquente q̄ est veritas. Quĩ ipsi pastores in vno grege i in ecclesia accubabunt, & inde non exercebit eos Nabuch. i. Diaboli imperus.*

c *Et seruiant ei humero vno. *Ruper Quidnam hoc est, nisi, corde indiuiso: Nõ ita in isto exilio. Multe nãq; huius mũdi varietates, & animus mortalĩũ quantũuis iustorũ atq; perfectorũ, vix vna hora secũ totus est. Non ergo esse põt hic*

ris mei. tñ igne. n. zeli mei deuorabitur omnis terra. Quia tunc reddã populis labium electum, vt inuocent omnes nomen dñi, & seruiant ei tñ humero vno. Ultra flumina Aethiopiã, inde supplices mei, filij dispersorũ meorũ deferant munus mihi. In die illa non confundẽris super cunctis adinuẽtionib. tuis, quibus prauaricata es in me. Quia tunc auferã de medio tui tñ magniloquos superbiã tuã, & nõ adicies exaltari amplius in mote sancto meo. Et derelinquã in medio tui populũ pauperem, & egenũ, & sperabunt in nomine dñi. Reliquie Israel non facient iniquitatem, nec loquentur mendaciũ, & non inuenietur in ore eorũ lingua dolosa. Quoniam ipsi pascuntur, & accubabunt, & non erit qui exterreat. *Lauda filia Sion, iubila Israel. Latere, & exulta in omni corde filia Ierusalẽ. Abstulit dominus iudiciũ tuum, auertit inimicõs tuos. Rex Israel dñs in me-*

hie q̄ promittit illic. Ciuitatis. n. & regni illius rex vnus D & solus est, vnus Deus, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, idẽ pmanẽs incõmutabilis, & inuariabilis substãtiã ac aĩ. d. *Vltra flumina. Aethiopiã. *Ruper Ne p̄tendat Iudeus hæc de se tantũ modo dicta esse, quasi sit. Iudeorum Deus tantum, & non eĩ Gentium. ad dit, vltra flumina Aethiopiã, & c. i. in fines orbis terre exi bit sonus prædicationis euãgelicẽ, & inde, ò filia cui lo quor, expecta me, e tare, & exulta. Deit de de finib. terre suppli ces mei. f. Apostoli, deferent mihi munus dispersorũ meorũ. i. dis persos meos con gregabunt in vnũ: quod mihi vtique erit munus magnũ. Quia tunc. Cũ red dito labio oēs inuo cauerint nomẽ dñi & portauerint iugũ eius, tunc ò filia. i. o synagoga quondã filia, quam toto or be disperũ, licet in uideas, tunc tamen de Aethiopia. i. po pulo Gentilium in die illa cũ credide rit multitudo gẽtiũ deferentur mihi vi timã, & vero legi fero nubet Actio-*

pissa, & tunc etiam tu non confunderis penitus super eroribus tuis. *Quoniam ipsi. Hæc de primo aduentu intelliguntur: sed Iudæi fingunt se in fine habituros Ierusalem, & mote pecorum herbis vir entib. pascendos, & cunctis Gentib. de letis, & sibi subiectis, non posse esse qui eos exterreat.*

f *Lauda. Iudæi cum Christo suo venturo hæc omnia sibi repromittũt, quæ nos cum Christo iã sumus consecuti. Postquã dixit iudicium meum, vt congregem Gen tes, & supponit etiam de Aethiopia venturos ad fidem, reliquias etiam Israel credituras, & saluandas, nunc agit de generali consummatione mundi. Ecclesia. vel qualibet aĩa in specula constituta, lætatur iniquitates a se sublataf, & se redẽptã ab eo qui omnia re demit. Possunt hæc omnia de secundo aduentu accipi: sed cum in Aggæo, & Zacharia & Sophonia similis prophe tia sit, & Matthæus prophetiam Zachariã in primo aduẽ tu completam testetur, qua dicitur. Exulta satis filia Sion, iubila filia Ierusalem, ecce rex tuus venit tibi in flus, & Saluator. Or dine veritatis ducimur non futurum sperare, sed factũ.*

NICOLAUS DE LYRA.

* *tur quantum ad malos in maiori numero, totum autem a maiore parte determinatur.*

- 1 In igne enim. i. zelo meo accenso.
- 2 Deuora. o. ter. iste erit ignis cõflagrationis præcedens iudiciũ
- 3 Quia tunc. ten. pore præcedenti iudicium Antiebr. interfecto.
- 4 Reddam po. quia omnes confitebuntur Christum.
- 5 Vt inuo. omnes no. do. f. Iesu Christi.
- 6 Et ser. ci. hu. vno. i. vno cultu Christiano, & q̄ hoc intelligatur de Christo secundum doctores antiquos Hebræorum, patet per glo. su per Gen. 41. vbi allegatur hæc scriptura, sicut scriptũ est. Tunc cõuertam ad populos labium electum ad inuocandũ nomẽ dñi, & ad colendũ eũ humero vno. Et sequitur exponendo, nõ est autem dictum hic nomen domini, nisi rex Messias, & ad colendũ eum humero vno, quia erit principatus super humerum eius.
- 7 Ultra flu. i. omnes Gentes quantumcunque longinquæ deuotẽ credent Christo, & seruiant.
- 8 In die illa. Post increpationem incredulorum Iudeorum, hic cõsequenter ponitur consolatio credentium, qui in aduẽtu Christi fuerint pauci comparatiuẽ, vt prædictum est, cũ dicitur. In die illa, hoc non refertur ad literam immediatẽ præcedentem, sed ad illud quod supra dictum est de tẽpore prædicationis Christi in quo principes Iudeorum fuerunt prædicto modo execcati, & consequenter multitudo populi. Apostoli verò & alij credẽtes illuminati, de quib. dicitur hic.

- 9 Nõ cõ. i. peccatis præteritis per passione Christi totaliter detentis.
- 10 Quia tunc. i. principes sacerdotum, & Scribas superbos, qui in vltionem mortis Christi similiter cum populo eis ad hærentem fuerunt destructi per Romanos.
- 11 Et non adij. i. superbẽ eleuari.
- 12 In monte sancto meo. i. in monte Sion, vbi erat templum quod fuit per Romanos destructum, & ante eius destructionem multum gloriabantur Iudæi de ipso.
- 13 Et derel. in me. tu. f. aposto. & alios fideles cõdẽptores terrenorũ
- 14 Et spera in no. do. non potentia mundi, vt patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis.
- 15 Non fa. iniq. & c. quia valdẽ mundẽ, & iuste viuebant in primitiua ecclesia.
- 16 Quoniam ipsi pasc. apostolorum doctrina.
- 17 Et accu. in vitate ecclesiastica.
- 18 Et non. terrore deijciente a fide vera. Et quia multi eorum non timeba. t tormenta. Ideo subditur.
- 19 Lauda filia Sion. i. ecclesia militans.
- 20 Iubila. Repetitio est eiusdem sententiẽ ad maiorem expressionẽ
- 21 Abstulit. i. pœnam pro peccato Adẽ inflictam quantum ad di scensum in infernum.
- 22 Auertit ini. Reprimendo potentiam demonum.
- 23 Rex Israel. f. Iesus Christus.
- 24 In me. t. secundum quod dicit Matth. vlt. d. Ecce ego vob sum omni. di. vsque ad conf. seculi. * in die

a Nugas. Sciamus in Hebraeo eandem esse vocem : & ideo sicut est in Hebraeo, hic ponitur, vt appareat Hebraeae linguam matrem esse omnium linguarum.

a Remig. Nugas i. homines inutiles, & leues, qui legem praeruaricando a sinu tuo recesserunt, congregabo, quia ex te erant. Nam secundu[m] Apostolum: *Non repulit Deus plebem suam, quam praeseleuit. Hos congregabo, & reducam ad te. liberās eos de potestate demōnū, vt non amplius de eorū perditione sineas opprobriū.*

b Ecce ego. Hoc p[ro]mittunt sibi Iudaei in aduentu Christi sui, & putant omnes Gentes interficiendas a domino quae affixerunt Israel, & synagogam saluandam: & quae libellū repudij acceperat, colligendam: & ponendo eos in laudē, & in nomen in omni terra in qua fuerāt ante captiui, & confusi: & hoc fore cum Ierusalem reaedificata fuerit, & templum & omnis ordo ceremoniarum restitutus: & ideo non agunt poenitentia[m]: Nec mirum, quia lippiscit Lia, nec amatur a Iacob, sed Rachel succedente negligitur. Videtur nos Deus repellere, & eijcere, quando relinquit tentationi.

a Rup. Non eos tantum qui ex te erant, & ex te exierunt congregabo: sed & omnes qui te affixerunt, siue in lege, siue sine, peccantes, interficiam in tempore illo, eos qui sine lege peccauerunt, sine lege perditioni dando, & eos qui in lege peccauerunt, per legem iudicando.

c Et salua claudi. &c. * Magna dignatio, quam oēs noui D[omi]ni, excelsi Domini, q[ui] humilia respicit. Quae stulta sunt mundo elegit, vt confundat sapientes. Nā per claudicantem, & eiectam, cuncta infirma, impotentia, stulta, ignobilia, & contempnibilia sermo propheticus designat. Idest, hos faciam laudabiles atq; nominatos illic, vbi erant sine nomine, videlicet confundendo per ipsos potentes illos atque fortes, quorum in oculis habebantur ignobiles. Sed Moysen constituit Deum Pharaonis.

d Dabo enim vos, etc.

e * Ruper. Omnes populos terrae hic intelligim[us] electos de omnibus populis terrae, qui dicunt in Apoc. Redemimus nos ex omni tribu & lingua, & populo, & natione. Hosinq[ue], quorū labore, & industria, cooperante eis Dei grā factū est hoc ipsum q[uo]d couertitur & couertetur captiuitas populorum multorū ad Deum verum, & viuū, &c.

a Remig. Dati in nomen, & in laudem sunt Petrus, Paulus, & reliqui sancti, quorum nomina cum gloria magnificentur toto orbe terrarum diffusa. Hoc autem fiet cum adducet filios afflictā, & cum de eorum gloria, & triumphis Dominus fuerit glorificatus. Tunc videbunt esse foelices, qui in praesenti putabant miseros, &c.

e Cum conuer. Cernent captiuitatem eorum per quam in hoc saeculo duro fuerant imperio subiugati, reduci in caelestem Ierusalem, seque resurgere in confusionem aeternam.

a In te non spe. **a** Quia priora transferunt. **b** Liberz quae est mater sanctorum.

a Amplius. **b** Non facia[m] v[os] ter[ra] quos post dissoluas poenitendo. **c** Operi. Quia.

a Cui resistit nemo potest. **b** Gaudium domini fortitudo nostra est.

a Reddet tibi iustitiam quam perdidisti. **b** Non inferens poenam pro peccato. **c** Non tuo merito. **d** Habita de te.

c Accipiet laudem a te quasi sanguissimam hostiam, vel gaudebit te esse laudabilem.

a Ipse dico dicens. **b** Vanos. **c** Peccando. **d** Ad te pertinebant secundum praedestinationem.

a De eis perditis. **a** Et eos qui prius tibi inproperabant, damnando

a Homines, vel daemones. **b** In fine. **b** Olim a via Dei.

a Ecclesiam. **b** In tentationibus. **c** Opinio. **c** Suscipiam in fine.

a Vt laudetur, & nomen eorum magnificetur. **b** Vnde, Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum.

a Quando suscipient electa.

a In patriam. **b** Qui mundi miseris vinculis carnis tenebatur, vnde, Cum conuerterit dominus cap. ple. suz, exultabit Iacob, & Israhel.

a Spiritualibus, & carnalibus. **b** Non dubie, non spe, sed in te.

NICOLAUS DE LYRA.

1 In die illa, &c. i. ecclesia militanti, quae nomine Ierusalem designatur, Isa. 2. Et hoc per Apostolos, & alios praedicatores confortando fideles infirmiores.

2 Nolite timere. A persecutionibus Iudaeorum, & tyrannorum.

3 Non disso. manus tu. Retrahendo a te a bono opere.

4 Dominus Deus. I. Iesus Christus.

5 In medio. Sicut iam expositum est.

6 Ipse saluabit. Te in pressuris.

7 Gaudebit super te. propter perseuerantiam in fide.

8 Silebit in die. peccata tua praeterita.

9 Nugas. i. homines vanos.

10 Qui a lege recesserunt. i. a fide Christi, & deuotione, decepti per sacerdotis, & scribas, vt praedictum est.

11 Congregabo. ad fidem Christi reducendo: vnde praedicante Petro sic reducti sunt ex illis tria milia die vna, Act. 2. & alia die quinque milia, Act. 4.

12 Quia ex te erant. i. de numero praedestinatorum ad fidem.

13 Vt non vl. ha. super eis op. I. suae infidelitatis.

14 Ecce ego, &c. Primitiua enim ecclesia valde afflictā fuit a Iudeis in persecutione qua facta est sub Stephano Act. 8. & ibi fuerunt omnes interfecti per Romanos, vel in seruitutem reducti per captiuitatem, quae seruitus est mors civilis.

F

15 Et saluabo claud. In persecutione enim sub Stephano credentes pro maiori parte dispersi fuerunt per regiones, apostolis in Ierusalem remanentibus, qui erant fortiores: & sic ecclesia videbatur quodammodo claudicare in debiliore parte.

16 Et eam quae eiecta fu. per dispersionem praedictam.

17 Congregabo vni. &c. Vel quia post destructionem Ierusalem per Titum, Aelius Adrianus eam reaedificauit, & solis Christianis habitare concessit: & sic multi de Christianis qui erant dispersi per regiones, vbi fuerunt iterum congregati.

18 Et ponam eos in lau. quod maximè fuit impletum a tempore Constantini, & citra.

19 In omni terra, &c. i. vbi prius fuerant confusi, quia ante repabantur malefici, & sacrilegi, vt patet ex gestis apostolorum, & martyrum.

20 In tempore, &c. de locis occultis ad publicum, sicut patet de sancto Siluestro, & multis alijs latentibus propter rabiem persecutionis, qui per Constantinum, & alios principes fideles fuerunt asscurati, & valde exaltati.

21 Cum conuertero, &c. Prius enim illi qui deprehendebantur tanquam Christiani, occidebantur vel damnabantur sicut captiui, ad fodiendum arcam, & alia opera seruilia, & dura, vt patet ex gestis multorum martyrum.

22 Dicit domi. qui est ipsa veritas, & regnat in secula seculorum Amen.

ADDITIO I.

In cap. 3. Sophoniae. vbi dicitur in Postil. Vg pronocatrix, & redempta ciuitas columba.

Vbi in translatione nostra dicitur redempta: in Hebraeo ponitur quedam dictio equiuoca, quae vno modo signat redemptam, & alio modo signat pollutam. Similiter enim dictio ponitur hic, & Malac. 1. vbi dicitur: Offeritis super altare meum pollutum panem. vnde & in secunda significatione accipiuntur hic Hebraei istam dictionem, quod videtur magis consonum literae.

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in postil. Dispersionem Gentes, &c.

Hoc

Hoc quod dicitur hic, Dispersionem Gentes, &c. auer[se] potest exponi, Poeta. & forte melius. Ad quod sciendum, quod prout prouerbialiter dicitur: Felix quem faciunt aliena pericula cautum: Sic Deus intendens coriorior em populi Israhelici, puniebat alias Gentes manifeste pro peccatis eorum, vt inde funeret populus ille eruditionem ad timendum Deum, ne similiter eis contingeret, & hoc est quod dicit propheta in persona Dei: Dispersionem Gentes, alias nationes. Dissipati sunt anguli eorum, ad ostendendum, quod acriter fuerunt puniti, & totaliter desolati, sic quod nullus remaneret ibi, vnde dicit: Nō remanente viro nec vllo habitatore. Et quia ex hoc exemplo debuissent erudiri ad timendum Deum, saltem timore serui, ne eis similia

Similia contingerent. Ideo subdit in persona Dei: Dixi attamen tibi mebis me, suscipies disciplinam. s. ex flagellis aliorum. Et nō peribit habitaculum eius, &c. Sed quia talem disciplinam non susceperunt, sed magis obdurati sunt, ideo subdit. Diluculo surgentes. i. sollicitè. Corruerūt omnes cogitationes suas. Et quia talium obstinatorum pœna correspondens precipuè ad finale iudicium reservatur, ideo subdit: Quapropter expecta me in die resurrectionis meæ in futurum. s. in die resurrectionis generalis, quæ dicitur resurrectio Dei in quantum a Deo mirificè efficietur. Et exponantur cetera, prout in Postil.

ADDITIO III.

In cod. cap. ubi dicitur in postil. Ultra flumina Aethiopiæ.

Hoc quod dicitur hic: Ultra flumina Aethiopiæ proprie dicitur de terra illa ubi decem tribus fuerunt transmigrati per Salmanasar regem Assyriorum, qui posuit eos iuxta fluvium Gozam, ut habetur. 4. Reg. 17. qui tempore Alexandri magni reclusi fuerunt miraculosè, creditur tamen ipsos egressuros circa finem mundi, prout habetur in historia Scholastica, & tunc reducendi sunt ad verum cultum diuinum, sicut & aliæ Gentes remanentes, sicut dicitur supra. Tunc reddam omnibus labium electum, ut innocens omnes in nomine domi-

B

Incipit Prologus sancti Hieronymi in Aggæum prophetam.

Eremitas propheta ob causam periurij Sedechiæ regis: ut historia secundi libri Paralipomenon indicat, qui fidem promissam Nabuchodonosor regi Chaldæorum non seruauerat, populū Is-

Crael refert cum memorato rege Ierusalem, expugnata Ierusalem captiuum in Babylonem fuisse perductum. Sed cum memoratus populus multis temporibus idolis seruiendo, etiam effusione sanguinis innocentum, se grauiter impiasset, volens Deus generationem vniuersam eiusdem populi ob causas memoratas penitus deperire, septuaginta annorum captiuitatem eundem populum in regno Chaldæorum statuit sustinere: hac ratione, ut completo numero annorum, nouus populus, à memoratis peccatis immunis, ad renouationem Ierusalem perueniret. Sexagesimo itaque secundo anno regni Chaldæorum subuerso, cui adhuc octo anni ad regnandum restabant, quod etiam sexta visio Danielis ostendit, cum propter causam sacrilegij quæ in eadem visione continetur, fuisse extinctum, Darius qui Mædis imperabat (ut septima visio Danielis ostendit) memoratus in regno successit. Cuius primo anno regni (ut decima visio Danielis manifestat) Daniel supputatis annis, videns appropinquare tempus reuersionis quæ per Ieremiam fuerat promissa, orans tam pro se, quam pro po-

ni. Qui quidem sic transmigrati dicuntur hic supplices mei. s. Dei, in quantum per penitentiam de præteritis humiliabuntur. Dicuntur etiam filij dispersi meorum, eo quod descendunt ab illis qui dispersi fuerunt per diuinam sententiam. De istis ergo concluditur, hic propheta, quod deferretur Deo munera, sicut supra Isa. 18. dicitur de eisdem. In tempore illo deferretur munus domino exercituum a populo diuiso, &c. Quod intelligitur de prædictis, ut ibidem fuit largius in additione declaratum.

REPLICATA. In tertio cap. Sophoniæ ubi dicitur: disperdidi Gentes, &c. Postilla exponit de Iudæa, sicut totum capitulum de ea loquitur. Burg. autem per viam digressionis exponit pro cautela Iudæorum de punitione Gentium, iuxta illud: Felix quem faciunt aliena pericula cautum. Sed modicum colorem habet illa digressio, quia per oppositum Iudæi ex punitione Gentium raro vel nunquam facti sunt cautiore, sed securiores, per consequens ad vitia procaces. iuxta illud Deut. 32. b. Incrassatus populus recalcitrauit. Et sequitur: Dereliquit Deum factorem suum, &c. tempore enim prosperitatis quæ ortum habuit ex Gentium destitutione, ad vitia defluentes, in tribulationibus ad Deum recurrerunt, prout videri poterit ex serie veteris testamenti.

pulo, eandem promissionem a Deo postulabat impleri, cui per archangelum Gabrielem in eadem visione iuxta preces eiusdem, vniuersa esse completa Deus dixit. Nam moriente supradicto Dario rege Mædorum, & succedente in regno Cyro, rege Persarum, promissione Dei completa per eundem regem populumque Israel in Ierusalem reductum, historia secundi libri Paralipomenon, & initium Esdræ prophete confirmant. Cumque a populo Israel, & a senioribus templi Dei ædificari cœpisset, mortuo Cyro rege, ac regnante Dario rege Persarum, qui memorato Cyro successerat, vicinæ Gentes ciuitatis Ierusalem (ut idem Esdras refert) restorationem templi, & ciuitatis resistendo impedire cœperunt. Quæ ratione deterritus populus Israel, reparationem supradicti templi domini, necdum iuxta promissionem concessam esse credebat. Propter quod in secundo anno regni memorati Darij regis Persarum, Aggæus propheta a Deo missus ad Zorobabel, qui de tribu Iuda erat, qui potestatem regni suscepturus erat, & Iesum filium Iosedech summum sacerdotem, admonet, ut credant completo numero annorum, tempus restorationis Ierusalem aduenisse: hoc etiam addito, ne incredulitatem populi vellent imitari, de quo Deus dixit per eum: Populus hic dicit: nōdum venit tempus ut ædificetur domus Dei. Omnia autem quæ in textu huius prophetiæ continentur, reuersionem populi, ædificationem templi, renouationem ciuitatis, obseruantiam sacerdotalem, & interitum regnorum Gentium exterarum significant.

Incipit Argumentum.

Aggæus festiuus, & lætus, qui seminavit in lachrymis ut in gaudio meteret, destructum templum reædificat, Deumque patrem

inducit loquentem: Adhuc vnum modicum est, & ego commouebo cœlum, & terram, mare, & aridam, & mouebo omnes Gentes, & desideratus veniet cunctis Gentibus.

C A P. I.

IN anno secun. Cum Cyrus rex Persarum, occiso Baltha-
sar occupasset regnum Babylioniorū cum Dario pa-
truo suo rege Mædorum primo anno regni sui remisit
in Ierusalem circiter 50. milia Iudeorum quib. præfecit

Zorobabel, & Iesū
filium Iosedech, &
precepit, vt reādfi-
carent templū dñi.
Illi aut extructo al-
tari, fundamenta rē-
pli fecerunt. Sed in-
terea mortuo Cy-
ro, Arraxerxes illi
succedens, manda-
uit Gētib. quæ erāt
circa Ierusalem ne
templū reedificari
permitterent. Re-
mansit itaque opus
interfectum vsque
ad annum 5m Da-
rij filij Hystaspis.
Hoc anno Aggæus
& Zacharias pphe-
tæ, non timētes edi-
ctum regis, nec ini-
micitias circumia-

centium populorum, hortati sunt Zorobabel, & populū
qui cum eo erat, vt templum reedificarent, quia iam erat
tempus quo Ieremias prophetauerat, templum esse reedi-
ficandum. Zorobabel autē, & populus magis obedierunt
prophetis hortantib. quā regi vel populis prohibentibus.

Darius interpretatur generationes, & signat amatorem
coitus, & carnalis gnationis. Congruē ergo tpe Darij hæc
visio cernitur populo, qui reuersus de captiuitate, nondū
extruxerat templum, nec habebat gloriam pristinæ Ieru-
salem: sed habitabat in domib. concanis & depressis. Meri-
tō ē cernitur in anno secundo: quia binarius immundus
numerus est, qui primus a virginitate vnitatis discedens,
princeps est totius alternitatis. Vnde in Genesi non dici-
tur post consummationem operū secundæ diei, quod addit
post cōsummationem operum aliorum dierum. *Et vidit
Deus quod esset bonum.* Mensis ē sextus congruit, quia hic
mensis nō habet aliquas solennitates Dei sicut septimus:
similis est sex dierum quib. factus est mundus, in quo la-
boratur, & panis sub sudore comeditur. Sed quia altare iā
erat extructum, in vna die fit verbū, vt populus deserens
phanū Darij, & sextū mēsem reuertatur ad vnitatē fidei.

Aggæus solennis, in manu cuius fit sermo Dei in azy-
mis sinceritatis, pōt recipere sermonem Dei. Non fit ad

Incipit Aggæus Propheta.

C A P. I.

IN anno secundo Darij regis in mense
sexto in die vna mensis, factum est ver-
bum domini in manu Aggæi propheta,
ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iu-
da, & ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum dicens:

Hæc ait dominus exercituum dicens. Populus iste dicit: Non-
dum venit tempus domus dñi ædificandæ. Et factum est ver-
bum dñi in manu Aggæi propheta: dicens: Nunquid tempus
vobis est, vt habitetis in domibus læqueatis: & domus ista

cos sermo Dei qui occiderunt sermonem, i. filium Dei: D
quia manus eorum plenæ sunt sanguine.

Zorobabel typus est Saluatoris: qui destructum patri
ædificat tabernaculum, tam de reliquijs Iudeorum, quā
de multitudine Gentium, Zo, iste: ro, magister: Babel. i. Baby-
loniæ, i. iste magi-
ster Babyloniæ qui
natus est in Babylone. De Babylone re-
ducit populum in
terram promissio-
nis, de qua fuerant
abducti captiui.
Vel Zorobabel, flu-
xus expositus. Hic
est fluxus Iesu, qui
nobis delargissimo
fonte expositus est
ad bibendum. Vn-
de ipse ait: *si quis si-*
tit, veniat ad me, &
bibat. Hunc fontem
concepimus pijs pe-
titionibus. Vñ Zo-
robabel filius est Sa-
lathiel, qui interpre-
tatur petitio Dei.

Iosedech, iustus
dñs, i. Deus pater, cuius filius eius Iesus, i. Saluator ad cu-
ius cōparationem omnes sacerdotes minimi inueniuntur.
* Remig. Zorobabel, & Iesus duo fuerunt homines,
vnus de tribu Iuda, & regia, alter de stirpe sacerdotali. My-
sticè verò vnum, & eundem designant Christum, qui est
verus rex, & magnus sacerdos. *Nondum venit tempus, &c.*
Non hoc Zorobabel aut Iesus sacerdos dicebant, sed po-
pulus, qui de captiuitate reuersus, adhuc sub Dario erat.
b *Populus iste dicit.* Qui captiui tenentur extra Ierusalem,
differunt ædificare templum domini, & dicunt: *Nondum
venit tempus domus domini ædi.*

Cum aliquis per vitium egressus de ecclesia disponit
reedificare templum Dei in se, & tamen de die in diem
protrahit, de eo potest dici. Iste dicit, *Nondum tempus est
ædificandæ domus Dei.* Sed omne tempus ædificationi
est congruum. Nec possunt hostes impedire eum qui con-
uersus ad Deum clamauerit.

c *Et fact. est ver.* In eadē die qua supra rursus videtur hæc
visio: & proficientibus prophetæ operibus, prophetiæ
quoque dona succrescunt, & habito paulisper silentio
quasi cogitata domini fit responsio.

d *Nunquid.* Ergo ne tēpus est, vt vos habitetis in domib.
in valle

Postilla venerabilis patris fratris Nicolai de L yra
super Aggæum prophetam incipit.

C A P. I.

IN anno secundo. Incipit prophetia Aggæi, quæ diuiditur
in duas partes, scilicet in proœmium, & tractatum: quæ incipit, ibi:
Hæc dicit. In proœmio verò ponitur primò huius prophetiæ tem-
pus cum dicitur. In anno secundo Darij regis. secundum Iose-
phum i. lib. art. i. quæritatis Iudaicæ: iste Darius fuit filius Hystaspis,
& fuit amicus Zorobabel, & fauorabilis Iudeis, ut patet. i. Esdr. 6.
Et hoc maxime fuit vt dicit Iosephus, quia antequam promoueretur
ad regnum Persarum, fecit votum, quod si contingeret eum sic pro-
moueri, faceret templum in Ierusalem edificari, & ibi vasa deferri.
Secundum verò Rab. Sal. iste Darius fuit filius Assueri regis, &
Esther reginæ: & sic fuit fauorabilis Iudeis ratione matris suæ quæ
fuit Iudæa. Et istud secundò dictum videtur mihi probabilis: sicut
declaram diffusus super primum capitulum libri Esther: tamen secū-
dum vtrumq; dictum Aggæus prophetauit post reditum captiuitatis
Babylonicæ: quoniā vterque (si tamē duo fuerunt) regnavit post Cy. ū.

2 In die vna men. i. prima die illius mensis, eo modo loquendi,
quo dicitur Gen. 1. a. Et factū est vespere, & mane dies vnus.
idest, primus. Secundo ponitur nomen propheta, cum dicitur.

3 Et factum est verbum, &c. i. per ipsum Aggæum tanquam
per Dei ministrum. Iste enim est modus loquendi Hebraicus. Potest
etiam dici q; in hoc exprimitur donum prophetiæ datū Aggæo per
similitudinem doni corporalis, quod ponitur in manu recipiens.

Tertio

M O R A L I T E R.

8 *Populus iste dicit, &c.* Prophetat ad literam contra eos q
negligeabant opus domus domini, & de proprijs negotijs
erant valde solliciti: per quos mysticè significantur illi
prelati quide spirituali edificio ecclesiæ, quod sit per fa-

Tertio ponitur quibus prophetanti, cum dicitur.

4 Ad Zorobabel, &c. Et sic iste Zorobabel fuit nepos Ioachim,
Matth. 1. quem Euilmerodach leuauit de carcere, & posuit thronum
eius super thronum regum, qui erant cum eo in Babylone. 4. Reg. 21.
5 Ducem Iuda. eo quod erat de tribu Iuda.

6 Et Iesum, &c. Iste enim duo erant principales in populo, &
ideò prophetiæ Aggæi dicitur eis facta principaliter, & reliquo po-
pulo consequenter. 7 Hæc ait. Hic consequenter incipit tracta-
tus. Circa quod sciendum, q; populus rediens de Babylone, statim fun-
dauit templum in Ierusalem. 1. Esdr. 3. sed statim fuit impeditus a vi-
cinis Gentibus: propter quod dicebat nondum aduenisse tempus reedi-
ficandi templum. Si enim placeret domino pro tunc illa ædificatio tol-
leret impedimenta, vt dicebat: propter quod fuit negligēs de illa edi-
ficatione, vsq; ad ips Darij regis, in quo Aggæus Spiritus sancto illu-
stratus, reprehendit eorum negligentiam, exhortans ad templi edifi-
cationem: quod completum fuit sexto Darij anno. 1. Esdr. 6. Secundū
Iosephum verò anno eius. 8. quia fuerunt diligentes in operando. Sic
igitur iste tractatus in duas partes diuiditur, quia primò arguitur
precedens negligentia, secundò, confortatur sequens diligentia, ca. seq.
Prima in duas, quia primò ponitur argutionis actus, secundò, eius esse
aus, ibi: Et audiuit. Circa primū dicitur. 8 Popul⁹ iste dicit, &c.
Hoc dicebant pp impedimenta superuenientia a Deo permessa, vt di-
ctū est: sed hoc nō valebat. Deus, n. aliquando permittit in opere sibi
placito impedimenta occurrere, vt maius meritū habeatur in maiori
labore. iō subditur. 9 Nunquid tēp. &c. i. vt faciatis edificia curi
osa. 10 Et domus, &c. Quasi aioret: Nō: quod probat per effectū.

* Ponite

nam doctrinam, & bonam vitam, parum curant: & dele-
uandis pecunijs magnam sollicitudinem habēt. Sed quo-
niam aliqui doctrinæ, & predicationi intendunt sollici-
tē, principaliter propter questum vel famam hominum,
ideò ipsis dicitur. † Semi-

Ioan. 7. f.

E

F

Templi restau-
ratio.

Iosephus.

Cin valle positus, & mea domus quæ in monte est deserta
 A erit? Vel, *ut habitetis in domibus laqueis. ornatis, & delitiosis,*
 & sanctas sanctorum pluuijs, & iniurijs omnib. patebunt.
 * Remig. Contra hoc quod populus dicebat, profertur
 responso, d. icédum ergo quod nec tempus est, vt vos ha-

vel suauitate. Sanctus vero vsque ad satietatem comederit
 c *Operuistis vos, &c.* Qui habet pallium, i. occultam scien-
 tiam mylteriorum Dei, sensibus verbisque contextum,
 non sinit feruentes spiritu amittere dilectionis calorē, &
 pati frigus. Qui vero adeo feruet, habet quidem pallium

† Deut. 13. d.
 Mich. 6. d.

bitetis in composi-
 ris, & ornatis domi-
 bus, quæ non solū
 ad vsū sunt, sed a
 etiam ad delitias:
 & dicitis nondum b
 esse tempus, vt mea
 domus reedificet,
 in qua fuerant, &
 sanctas sanctorū, &
 Chernbin, que tūc
 squaler solitudine,
 torretur æstu, per-
 funditur pluuijs.

deserta? Et nunc hęc dicit dominus exercituum: Ponite cor-
 da vestra super vias vestras. † Seminastis multum, & intulistis

parum. Comedistis, & non estis satiati. Bibistis, & non estis
 inebriati. Operuistis vos, & non estis calefacti. Et † qui mē-

cedes congregauit, misit eas in sacculum pertusum. Hęc dicit
 dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias ve-

stras. Ascēdite in montem, portate ligna. & ædificate domū,
 & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit dñs. Respexi-

stis ad amplius, & ecce factū est min⁹. Et intulistis ī domū &

†

Hieron.
 Remig.

Omne tempus
 quo in valle. i. in vi-
 tijs, & luxu sæculi
 habitare eligimus,
 quasi nihilum re-
 putatur, & nō inue-
 nit in nobis Deus
 vbi caput suum reclinet.

Luc. 9 g.

Ecl. 3 r. d.

a Ponite corda. Nihil sine consilio, & præcogitatione faciatis, sed lux diuinæ legis luceat ante pedes vestros.

* Remig. Quia dicitis: *Nondum venit tempus, &c.* considerate quæ fecistis, & quæ passi estis. Omnis enim labor vester nullum potuit habere prouentum. Multo minus quā seminastis collegistis. *Comedistis, & non estis satiati.* Nō tantum potestis dicere voluntarium fuisse ieiunium: sed quia paruos fructus congregaueratis in horrea. Vinum bibistis, sed non tantum quod suffecerit ad exhilaranda corda potantium. Ipse quoque vestitus nō potuit pellere frigus, aut calefacere. Si quis etiam mercedes congregasse, siue negotiatione, siue mercenaria manu frustra laborauerat, quia omnes pecuniæ defluerunt, veluti in sacculum pertusum missæ.

Pastoralis
 3. parte admo-
 nitione 22.

* Grego. Plerunque quanta tribuunt quidam pensant, quanta autem rapiunt considerare dissimulant. Quasi mercedem numerant, & perpendere culpas recusant. Audiant quod scriptum est: *Qui mercedes congregauit, &c.* In sacculo quippe pertuso videtur quādo pecunia mittitur, sed quando amittitur non videtur. Qui ergo quanta largiuntur aspiciunt, sed quanta rapiunt non perpendunt. In pertuso sacculo mercedes mittūt: quia profectō has in spem suæ fiduciæ intuentes congerūt, sed nō intuentes perdūt.

Hieron.
 Remig.

b *Seminastis multum.* Non ideo venit fames, quod agricultura cessauerit ab agricultura. Mystice. Qui de Babylone reuersi sunt, & ædificationē domus Di differunt, dicentes: *Nondum est tempus ædificandæ domus domini, nec captiui sunt, nec plenè liberi, sed velut in medio positi.* Seminant & parum metunt, quia si inter multa peccata aliqua iusta opera faciunt, nō est Deus iniustus, vt propter multa mala paucorum bonorum obliuiscatur, sed faciet eum metere, & in horrea congregare, quæ in bona terra seminauit. Qui penitus nihil operatur, nil comedit, sed fame perit. Qui verò seminat multa, & infert pauca, parū comedit nō in satietate vel

frugibus
 sensuum, & operū suorum, sed nō calefit. nec rotus cooperitur. Qui verò propter animę paupertatem non habet pallium: quia ex multiplicata iniquitate charitas in eo refrigit, ideo frigore perit.
 d *Et qui mercedes congregauit, &c.* Qui operatur bona que remuneratione digna sunt, & bona bonis adiungere non desistit, mittit mercedes in sacculum non pertusum. Qui verò priora bona

vitijs sequentib. sordidat. in sacculum congregat pertusum.
 e *Ponite corda vestra, &c.* Mentiuntur Hebræi sola tantum ligna ad congregandum fuisse necessaria, stantibus muris templi post incendium. Mystice. Postquam posita sunt corda super vias precipimur ascendere in montem, i. in altitudinem diuini sermonis, vt ex eo predicamus nobis ligna, i. testimonia, & varia virtutum genera, ad ædificandam in nobis domum sapientiæ, vt Deo placeat, & glorificetur in nobis. Considerate cuncta quæ geritis, & relinquentes studiū domorum vestrarum humiliū, ascendite in montem, vbi sunt ligna quæ non comburantur, sed ad opera domus meæ proficiant, & vt hoc libentius agatis, scitote quod in his mihi placebitis.

* Remig. Ascendite in montem Libanum, præcidite ligna, & ædificate domum meam: & erit mihi acceptabilis. Dicam, & aliud quod vobis accidit. *Quum iam metēdi tempus extaret, & frumenta vos in manib. tenere putaretis, messuistis vacuos culmos, & inanes stipulas sine granis congregastis.* Sed & hoc quod de magnis acernis modicum fuerat electum, quum intulissetis in domos vestras, *ex sulflauit.* id est, mea virtute dispersum, & ad nihilum redactum est.

f *Respexistis ad amplius, & ecce factum, &c.* Sæpe multa bona de multis sperantur, quorum doctrina, & conuersatio bona videtur. Sed vbi tempus messium venerit, i. cum tempus docendi habent, & exemplo vitæ alios instruendi oportunitatem consequuntur, vel parum vel nihil est in eis inuentum, & surs repente paulatim negligentia, hoc parum quod videbantur habere, perdunt. Quod ideo euenit, quia in pristinis domibus suis securi fuerunt, & non ascenderunt in montem scripturarum, nec se in domum domini extruxerunt.

g *Et intulistis domū, &c.* Ecce aliud incommodum quod cętiguit differentib. ædificationem cum iam tēpore messis paratē se tenere frumēta in manibus, vacuos culmos sicut frugibus

3. Et qui mercedes congregauit. vt inde lucraretur.
 4. Misit eas in sacculum pertusum. i. paruum aut nihil habuit inde lucrum propter negligentiam ædificandi domini templi. Ideo consequenter inducit ad hoc ædificandum dicens.
 5. Ascendite in montem, &c. f. Libani, vbi erant ligna vbi ædificio apta. Cetera patent in litera vsque ibi.
 * Et

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ponite corda vestra super vias vestras. i. cogitate de operibus pro vestris necessitatibus, & inuentis defectum notabilem propter operis templi negligentiam, vt habetur infra. ideo sequitur.
- 2 Seminastis multum. f. respectu fructus inde sequentis, ita quod non habuistis cibum ad sufficientium, nec potum, nec operimentum.
- 3 Et

MORALITER.

- † 2 *Seminastis multum, & intulistis parum.* quia cupiditas, & vana gloria abstulerunt fructum.
- † *Comedistis, & non estis satiati.* in comparando vobis curiosa, auditoribus placita, quæ mentem non reficiunt, sed famelicam relinquunt: eō quod talis scientia inflat, & non ædificat.
- † *Bibistis, & non estis inebriati.* nam aqua sapientiæ terrenæ sitim non sedat, sed magis augmentat.
- † *Operuistis vos.* verborum curiositate.
- † *Et non estis calefacti.* charitate.
- † *Et qui mercedes congregauit.* i. opera bona de genere.

4 Misit

- 4 *Misit eas in sacculum.* propter defectū intentionis rectæ
- † *Hęc dicit do.* Hic inducit ad spirituale ædificium de mus Dei di.
- † *Ponite corda vestra super vias vestras.* ad Dei opera dirige do. Et subdit modum di.
- 5 *Ascendite in montem.* f. perfectionis vitæ.
- † *Portate ligna.* id est sacra verba & exempla ad ædificationem ecclesię.
- † *Et acceptabilis mihi erit.* f. ædificatio vestra. Et reuertitur ad arguendum negligentiam pristinandī.
- † *Respexistis, &c.* Et est eadem sententia cum illa quæ priora est parte præcedenti. Et subditur poena cum dicitur.
- † Pro

frugibus congregabant, & illud tantillum quod supererat inferebāt in domum, sed Dei virtus exufflabat. i. ad nihilum redigebat, quia folliculi vacui, & frumentū vacuum farinam non habebat.

a *Rorem.* Mysticè. Ros est cælestis gratiæ benedictio, quæ nō de aere, vbi multæ perturbationes sunt, sed de cælo descendit ad rigandas animas. iaculo diaboli vulneratas, vel in persecutione æstuantes.

b *Et vocauit siccitatē super terram.* quidquid sine autoritate scripturæ, quasi apostolica traditione spōte confingunt hæretici, percutit gladius Dei.

* Remig. Non solum inquit, cæli nō dederunt pluuiam suā, sed ne rorē matutinū quidem, vt arētes agri modico saltē humore tēperarentur. Vocatur autē inde siccitas primo super terrā, deinde super oīa quæ profert humus, ad vltimū super hoīes & super iumenta: Quia præcedente fame profecto super homines, & super iumēta mors venit, sicq; idem gladius quæcunque manus hominum laborauerat, consumit.

Mysticè. Gladius vel vrens ventus, sermo Dei, acutior omni gladio, qui aridam terram. i. negligentem animā, & in concauis habitantem, ne fructū ferat, dispergit. Vocatur & super montes, qui contra scientiam Dei se eleuant. Destruit etiam triticum vinum oleum, quib. quasi cibo & potu hæretici deceptis populis blandiuntur: Panis eorum panis doloris, vinum eorum fel draconū, oleum eorum quod impinguat caput peccatoris. Per homines & cogitationes eorum, vel per homines docti, per iumēta indocti, qui cum operibus manuum. i. ieiuniis & varijs obseruationibus perefūt. Possunt hæc intelligi de malis doctoribus ecclesie, qui carnalia quærentes, nec in se nec in alijs domum Dei dirutam quærunt rædificare, sed multos verbo & exemplo scandalizant.

c *Et audiuit.* Per Zorobabel & Iesum signatur vnus Christus rex & sacerdos, & ideo illi non timent, sed solus populus, timet.

d *Et dixit Aggæus.* Hierony. Quidam putant Ioannem Bapti-

Baptistam, & Malachiam, qui angelus domini interpretatur, & Aggæum fuisse angelos, & ob dispensationem iussu Dei assumpsisse humana corpora, & inter homines conuersatos. vnde dicunt Ioannem Baptistam ad vocem Mariæ in vtero matris exultasse. Nos verò dicimus nun-

Luc. 1. d

cium Dei, i. angelū, qui Hebraicè Malachi dicitur, prophetam appellari quia Dei voluntatem nūciat hominibus.

† festinatis.

e *Ego vobiscum sum dicit dominus.* Ego ero vester adiutor: Aedificate domum meā quæ in vobis est destructa, me in medio vestri constituite, nemo edificatorem vestram poterit prohibere.

f *Et suscitauit dominus spiritum, &c.*

* Remig. Suscitur spiritus Zorobabel, & Iesu spiritus, vt regnum & sacerdotium edificarent tēplum. Suscitur spiritus populi, i. deuotio animi & voluntas, vt faceret quæ præceperat Dominus. Ingressi sunt, quia foras exierāt, id est, suimet obliti erant, sicut prodigus filius, de quo dicitur, quod in se re-

E

† reliqui.

Luc. 15.

uerfus est, quando

decreuit ad patrem redire.

Iam verus Zorobabel de genere Dauid, & Iesus sacerdos in æternum, suscitatus est virtute patris, quo adiuuante debemus suscitari ad ædificandam spiritualem domum Dei. In quam ingressi spirituales hostias offerre debemus, & opera digna templo Dei facere debemus, quæ tamen facere non possumus, nisi prius dominum timuerimus. Quia verò in seculo sumus, & sub Dario generationi coniugiiq; seruietes ædificamus, ideo sexto numero quo factus est mundus, & secundo anno qui diuiditur ab vnitatem, ingredimur domū Dei. Cum vero in scenario factus sit mundus, duplicari oportet senariū, vt rædificetur mundus, & sic in duo denario est sobolis humanæ reparatio, quæ vt de vtroq; populo facta ostendatur, duo denarium duplicamus, & sic in vicefima quarta die ædificata est ecclesia, tam de Gentibus quam de circūcisione. Vel octonarius ad circūcisionem, ternarius ad fidem trinitatis refertur. Per fidem trinitatis fit vera circūcisio victorum. Ideo multiplicato octonario per

Hieron. Ruper.

F

Luc. 15.

per

NICOLAVS DE LYRA.

1 Et vos festinatis vnusquisque in domum suam, id est, cum magna diligentia intenditis vt vltimis vestris. Et quia non valet talis diligentia sine Dei prouidentia, ideo subditur.

2 Propter hoc, id est, propter nimiam diligentiam in operibus vestris & negligentiam in diuinis.

3 Super vos prohibiti sunt cæli, & c. sufficientem ad terræ fecundationem, & per consequens impedita sunt terræ nascentia, & per consequens homines, & iumenta sufficientem nutrimentum non habentia: quod requiritur ad multiplicationem hominum & iumentorum, quia semen eorum est de superfluo alimentum. Virtus enim nutritiua materiam ministrat generatiue. y. de anima.

4 Et super omnem laborem, & c. quia homines non possunt bene laborare nisi habeant sufficientem nutrimentum.

5 Et exaudiuit Zoro. Hic consequenter ponitur argutionis effectus, quia ad vocem prophete dux populi & sacerdos magnus, & consequenter totus populus conceperunt voluntatem & constantiam ædificandi domum domini. Et patet litera paucis exceptis quæ discurrentur.

6 Et dixit Aggæus de numero prophetarum à Deo missorum.

7 Ego vobiscum sum. v. ratum vos auxiliari in edificio tēpli.

8 Et suscitauit dominus spiritum. id est, voluntatem & constantiam ad ædificandum.

* In

MORALITER

† 2 Propter hoc super vos prohibiti, & c. id est, angeli, qui sunt ciues cæli retraxerunt a vobis auxilium suū, sicut Ierem. 17. dicitur in persona angelorum. Curauimus Babyloni, & non est curata: delinquantus eam.

† Et terra prohibita est, vt daret germen suum. Per terram significantur laici terrenis intenti, ipsi vero frequenter retrahuntur a bono propter malitiam cleri.

Et

† In

Et vocauit siccitatem super terram & super montes, & c. quasi dicat, propter hoc venit defectus deuotionis in paruis, mediocribus & magnis.

5 Et audiuit Zorobabel, & c. Per hoc autem quod principes & potentes primo acquieuerunt monitioni prophete, & alij consequenter, vt hic dicitur, ostenditur, quod quando principes & potentes incipiunt bonū opus, alij de facili eos consequuntur ideo sequitur: Et faciebant opus in domo domini.

per ternarium in vi
A ccesima quarta die
ædificamus domū.
a In die vicesima. Eo-
dem anno Darij &
eodem mēse qui in
principio positus est, sed nō eodē die. Ibi enim dī: In vna

quorū de omni populo, & ingressi sunt, & faciebāt opus
in domo domini exercituū Dei sui, in die vicesima & quar-
ta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis.

die mēsis: hic dī in
vicesima quarta: vt
iter primū die quo
dñs loquitur per
Aggeū, et vicesimū
quartū, quo ingres-
si sunt. 22. dies medij fuerint quib. timuit populus dñi

NICOLAUS DE LYRA.

1 In die vicesima. Postquam reprehensa est populi negligentia,
hic consequenter confortatur eius sequens diligentia. Et diuiditur in
duas partes. quia primo confortatur de operis profectu, secundo, de
Christi aduentu, ibi: Nolite timere. Circa primum ponitur primo
continuatio respectu predicti, secundo executio tropoliti, ibi: In septi-
mo. Circa primum dicitur: In die vicesima & quarta, &c. Imme-
diatē enim præmiserat propheta: Et faciebāt opus in domo dñi
exercituum Dei sui. & non dixerat quo tempore inciperant il-
lud opus, ideo hic manifestat quantum ad annum, cum dicitur. In
anno secundo Darij: & quantum ad mensem, cum dicitur.
2 In sexto mense. Et dicunt aliqui, q̄ iste fuit mensis Septem-
bris, quia secundum eos primus mensis apud Hebræos est Aprilis.

Sed est iunior fuit Gen. 7. & Exo. quod primus mensis apud Hebræos
est Martius, tamen aliquando concurrebat cum. Aprilis nostro, quia se-
cundum mensis per lunationes. & secundum hoc iste mensis fuit Augu-
stus, qui est sextus à Martio. Sed quia 24. dies Augusti non est tem-
pus in quo solent ædificia magna inchoari, sed magis circa principium
veris: & adhuc minus est apta. 23. dies mensis Septembris, ideo al-
ter dicendum, q̄ licet Martius sit primus mensis apud Hebræos, se-
cundum ordinem festorum per anni circulum, tamen Septembris est
primus secundum ordinem negotiorum: quia est primus simpliciter se-
cundum eos, q̄ in ipso fuit creatus mundus, sicut declaratum fuit
diffusius Gen. 7. Et secundum hoc mensis: sextus hic accipitur Fe-
bruarius, cuius 24. dies est in principio veris, q̄ est tertia dies eius.
et in illo tempore solet materia disponi adificiorum in vere exequendorum

CAP. II.

CAP. II.

Hieronymi.
Remig.
Ruper.

In septimo mēse. Eo
idem anno, sed in
mense septimo in
quo sūt solēnitates
Dei vicesima prima
die mēsis. i. trib. heb-
domadib. cōpletis,
& perfecta rege in
mysterio trinitatis,
tertiō fit verbū Dei
ad Aggeū qui semp-
ad hoc laborabat,
vt sermo domini in
eo fieret. Fit sermo
Dei ad eos qui cœ-
perāt operari in do-
mo Dei iam in re-
quie, i. in mēse septi-
mo, & in pleno Tri-
nitatis sacramēto. i.
21. mensis ad Ag-
gæum festa Dei celebrantem: ad Zorobabel filium Sala-
thiel, qui pro nobis homo fieri dignatus est, & sacerdos,
& ad reliquos populi. Ad comparationem totius mun-
di, parua pars fuit in principio credentium.
b Quis in vobis. * Remig. Clementissimē cōsolatur Deus
populum, qui priorem domum in sua gloria viderant,
in cuius cōparatione hæc videbatur quasi non esse. Cō-
fortamini inquit, & nolite manus submittere. Ego enim
vobiscum sum. Ego omnipotens locutus sum, cuius dixisse
fecisse est: & illa implebo quæ vobiscum pepigi, cum vos
de Aegypto eduxi: & Spiritus meus, idest, maiestas diuini-
tatis meæ: siue Spiritus sanctus, cuius est omnis consolatio,
vnde & paraclitus vocatur, erit in medio vestrum. Est au-
tem hic cōmemorata Trinitas. Filius enim est qui dicit:
Ego sum vobiscum. Pater: Ego omnipotens loquutus sum. Spiritus
inquit, meus erit in medio vestrum.
* Athanasius. En tibi apud Esaiam scriptum est, Domi-
nus misit me, & Spiritus eius. Atque itidem apud Aggæum,
Ego vobiscum sum ait Dominus omnipotens, & Spiritus
meus in medio vestri. Hic apud vtrumque pro-
phetam de solo Domino, & Spiritu mentio habita est.
Quid mihi iam dicent? &c. Sancta enim & beata Tri-
nitas, indiuisa est, & vnita in se & vbicunq; pater di-
citur, vna est cum eo & ipseus verbū, & in filio Spiritus.

In septimo mense vicesima & prima men-
sis, factum est verbum domini in manu
Aggæi prophetae, dicens: Loquere ad Zo-
robabel filium Salathiel ducem Iudæ, &
ad Iesum filium Iosedech sacerdotem ma-
gnum, & ad reliquos populi dicens: Quis in vobis est dere-
lictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? Et
quid vos videtis hanc nunc? Nunquid non est ita, quasi non
sit in oculis vestris? Et nunc confortare Zorobabel, dicit
dñs, & confortare Iesum filium Iosedech sacerdos magne, & con-
fortare omnis populus terræ, dicit dñs exercituum, & faci-
tē: quoniam ego vobiscum sum, dicit dominus exercituum.

Quondā fuit lu-
dæa domus Dei ser-
uiens vni Deo secū-
dū præcepta legis
& dilecta i. patri-
bus Abraham, David
& ceteris: sed iā ex-
cæcata cepit esse. nō d-
lecta, nec populū
Dei. Hæc domus in
cōspectu Christi &
populi credentis re-
putatur quasi non
sit. Prouocatur erge
Christus, vt regnū
suū et sacerdotium
corroboret. Vocat
ergo et populus qui
cōcauis terrenorū
habitabat, vt facia-
opus spirituale i. de-
mo Dei, et sciat De-

B
† qualem

L. ad Serapio-
nem.
Ira. 45.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

In septimo mense. Hic consequenter exequitur propositum,
in ea quod primo ponitur tempus cum dicitur, in septimo mē-
se secundo subditur confortatio operantium, cum dicitur.
2 Loquere ad Zoro. dirigendo primo sermonem ad principa-
les, & secundo ad totū populum. 3 Quis in vo. Sec. f. in vita.
Qui vidit domū istam à Salomone edificata, nunc tan. f. destructā?

um esse præsentem sibi, & facientem spiritualiter in ip-
sis: quod quondam in figura pacifcebat de Aegypto
egredientibus. Promittit etiam spiritum suum adiutor-
corum qui operantur in domo sua, implent sermonem
pacti sui. Moui cælum, quando de cælo audita est vo-
mea: & terram, quando priori populo dedi testamentum:
& in aduentu meo caligo, turbo, tenebre, cerneba-
tur. Moui mare, quando præstiti viam populo transeu-
ti. Moui aridam. i. Aegyptum per plagas, cum esset acu-
tu Dei vacua, vel solitudinem quam populus 40. anni
circumiiuit. Et qui hæc feci in datione veteris legis, adhu-
mouebo cælum & terram tempore passionis. Cælum
quando sole obscurato, tenebrae factæ sunt. Terram, quando
petræ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt. Mare, interfecto
dracone qui in eo erat. Aridam, infructuosam Gentium
multitudinem: Et illis commotis mouebo ad fidem om-
nes Gentes, quia in omnia terram exiit seruus eorum. Et ho-
erit, quando veniet desideratus cunctis Gentibus. In cuius
aduentu implebitur ecclesia gloria maiore quā sui
in synagoga, sicut maior est Christus filius in ecclesia,
Moyses seruus in synagoga. Et hæc gloria dabitur per an-
gentum. i. eloquia scripturarum, & aurum, idest, occultum
sensum, qui versatur in pectore sanctorum.

Quis in vobis est, &c. Fuit olim in Israel domus Dei, q̄ iū-
ita

† In septimo men. In hoc capitulo secundum sensum li-
teralem describitur profectus ædificationis domus Dei
per Zorobabel & socios eius. Mystice verò significatur
profectus ecclesie per Christum, qui vocatur Zoroba-
bel in fine huius capituli, & per Christi discipulos. Circa
quod sciendum, quod domus prima ædificata per Salo-

4 In gloria &c. i. tempore seditionis. Vrbem enim adhuc ali-
qui reuersi de captiuitate Babylonica, qui tempore Sedechie vide-
rant templum à Salomone ædificatum, antiquam destrueretur per
Nabuzardan, vt habetur. i. Esd. iij. 5 Nūquid nō est ita. qu-
Sic, quia reuertes de Babylone, statim inciperunt reædificare tem-
plum, sed impediti ab aduersarijs modicum fecerunt usque ad secu-
dum Dauid annum, ita quod illud quasi nihil erat computandum.
6 Et nūc cōf. quasi diceres proficientis in opere mea assistenti-
monem, significauit synagogam, cuius legislator fuit
Moyses. Secundo vero domus ædificata per Zorobabel
significat ecclesiam, cuius legislator fuit Christus: pro-
pter quod ecclesia dignior est synagoga, quā quod Chr-
stus dignior est Moysē. Et hoc declarat apostolus He-
bræ. iij. a. A. n. p. i. o. r. i. s. e. u. m. g. l. o. r. i. e. i. s. t. e. p. r. e. M. o. y. s. e. d. i. g. n. u. s. h. a. b. i. t. u. s.
est, &c. Et ideo de aduentu eius subditur.

MORALITER.

ita deserta erat, vt in aspectu vidētium reputaretur quasi non fuerit. Quod non solū de ædificijs templi dēt accipi, sed de omnibus quæ quondam præclara habuerūt Iudæi.

a Et ego mouebo celum & terram, & mare rubrum & desertū, vt vobiscū ponere testamentū: nunc autē polliceor, & adhuc semel mouebo celum & terram, vt illis commotis moueantur omnes Gentes: & tūc veniet desideratus cūctis Gētibus. i. Saluator: & tūc implebo domū istā maiore gloria quā prius.

* Remig. Ego itaque illa feci tūc, adhuc mouebo ipsa elementa, & factū est in aduentu Domini: nā tēpore passionis eius motū est celū, qū Sol obsecuratus est, & tenebræ factæ sūt ab hora sexta vsq; in horā nonā. Terra mota est cū saxa scindebantur, sepulchra patefcerent, ipsa quoq; terra tremuit.

b Et veniet desideratus cūctis gentibus, & c. *** Remig.** Manifestum est aduentum Christi prænnunciari, qui desiderabatur & expectabatur vt redimeret gentes in quem vt apostolus Petrus inquit, angeli desiderant prospicere.

c Et in loco isto. Quia ad ædificationē inclytæ domus nihil tantum valet quantū pax. spondeo pacem dandā in loco isto:

isto: vt in pace *quæ exuperat omnem sensum*, sit locus meus. **D** Noni mensis. Hic numerus nunquam in bono accipitur: **Phil. 4. d.** Omnis solennitas finitur octauo die nec ad nonū peruenit. Ierusalē apud Ieremiā nono mense à Babylonijs expugnāt. Quia ergo de immūdicia populi, prophetia erat

1 Verbum quod pepigi vobiscū cū egredere mini de terra

2 Aegypti & spiritus meus erit in medio vestrū. Nolite timere: quia hæc dicit dñs exercituū: † Adhuc vnum modicum

3 est, et ego commouebo celū & terram & aridā, &

4 mouebo omnes Gentes, & veniet desideratus cūctis Gentibus. Et implebo domū istam gloria, dicit dñs exercituū.

5 Meum est argentum, & meū est aurū, dicit dñs exercituū.

6 Magna erit gloria domus istius nouissimæ plusq; primæ dicit dñs exercituū. Et in loco isto dabo pacē, dicit dñs exercituū.

7 In vicesima & quarta noni mēsis in anno scdo Darij regis factū est verbū dñi ad Aggæum prophetā, dicēs: Hæc

8 dicit dñs Deus exercituū: Interroga sacerdotes legē, dicens:

9

10

11

12

13

14

15

futura, secundo anno Darij iūgitur nonus mēsis: sed quia datur locus penitentię post correctionē immūditæ, die 24. fit sermo dñi ad Aggæum, vt quasi ex persona domini quæstionē à sacerdotib. sciscitetur ex lege venientem.

Viginti per quater nariū multiplica & crūt octoginta & numerus bis hēt 40 quadragenarius verō penitentiā notat, quæ non solū debet esse corporis, sed et spiritus, & octogenarius præterdit.

e *Ad Aggæum.* Non in manu Aggæi vt supra. Ibi. n. profectū habebat & tūc

munda opera, Cor verò eius necdū plenam sapientiā receperat. Vel quia adhuc habitabat inter eos qui dicebāt: *Nō d m venit tempus do. do. edr.* In operib. tamen eius factus est sermo dñi. Nunc verò iacta sunt fundamenta tēpli: & ingressus populus cum principibus, facit opus Dei, & audit mysteria. Mouebo omnes Gentes, & plenus est vaticinio, & idcō ad totum Aggæum fit sermo.

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

v

x

y

z

aa

ab

ac

ad

ae

af

ag

NICOLAVS DE LYRA.

1 Verbum quod pepigi vobiscum. cum paribus vestris.

2 Cum egredere mini de terra Aegypti. in ipsis: quia filij præexierunt in paribus. virtualiter seu originaliter. Promisit. n. populo assistere, dū tamē seruiret ei fidel. ter. vt patet in Exo. & Dent. in plurib. locis.

3 Nolite timere. Hic consequenter ponitur populi consolatio de aduentu Christi. Et diuiditur in duas partes, qā primò ponitur consolatio populi de Christi aduentu. secundo, de multiplici terra fructus, ibi. In vicesima. Circa primū dicitur.

4 Adhuc vnum tempus breue respectu præcedentis durationis mundi.

5 Et ego, &c. istud fuit impletum, quādo stella noua in nativitate Christi apparuit: *Matth. 2.*

6 Et terrā, q̄ fuit impletum per victoriam Romanorū in omni terra, & in insulis maris.

7 Et mouebo, & hoc fuit impletū imminente Christi natiuitate: propter q̄ tūc exijt aditūm à Casare Augusto vt describeretur vniuersus orbis redactus sub dominio Romani imperatoris, propter q̄ ibant singuli ad civitatē suā, & tūc Christus fuit natus, *Luc. 2.* ideo subditur.

8 Et veniet. i. Christus pro salute omnium Gentium mittendus.

9 Et implebo, quia in templo per Zorobabel reedificato Christus fuit à matre oblatus, & ibi plures prædicauit & multa miracula fecit: ex quib. domus illa fuit summe glorificata. Et huic dicto cōcordat expositio Rabbi Aquiba, de quo dicitur in libro Canhedrin, qui apud Hebræos authenticus est: qui sic exponebat passum istum. Adhuc vnum modicum est, regni venturi Israel post destructionē primæ domus: & post illud regnū: Commo

uebo celum & terrā, & mouebo omnes Gentes, & veniet Messias: qā post paucos reges de genere Machabæorū Christus venit tēpore Herodis, omnib. terris sub dominio Romani imperatoris redactis. Ioannes. n. Hircanus Simonis Machabæi filius imposuit sibi diademā viginti: & durauit illud regnū vsq; ad Herodē, qui fuit alienigena: prout diffusè declaratur in Scholastica historia.

10 Meum est, q. d. vobis prouidebo expensis pro edificio domus meę.

11 Magna erit. quā incæpistis reedificare.

12 Plusquam primæ. per Salomonē edificatæ: ista verò gloria maior non potest intelligi de edificio, nec de ornamentis seu diuitijs: ista. n. modica fuerunt in secūda domo respectu primæ.

ma. Arca enim testamenti de qua summe gloriabatur Iudæi, fuit in prima & nō in secunda, secundū catholicos & Hebræos: & ideo, in nullo pot. it dici gloria domus secūda, maior gloria domus primæ, nisi ex presentia Christi, vt prædictū est qui est sanctus sanctorum. *Dan. 9.*

13 Et in lo. vnde nato Christo angeli cantauerunt: Gloria in altissimis Deo, & in terra, *Luc. 2.* Respondet tamē aliqui Hebræi ad hoc, q̄ ista maior gloria intelligitur de annis, quia ista secunda durauit 420. annis, prima verò 410. Sed hoc non ualeret: quia si computetur anni per tempora regū ab anno in quo Salomon cōsummauit tēplū vsq; ad destructionē eius per Nabuzardan, inueniuntur anni 422.

& sic prima domus plus durauit quā secūda duob. annis. Deductionē autem huius omitto propter prolixitatē: Et quia potest faciliter videri discurrendo per 3. & 4. Reg. quantum ad annos intermedios regū Iuda. Præterea dato, q̄ secūda domus durasset plus quā prima 100. an. vt isti dicunt, ista gloria quasi nulla esset reputāda, maxime quia plures annos ista domus fuit vilificata tempore Antiochi, qui posuit ibi abominādū idolū, vt habetur. 1. Mach. Et ideo alij exponūt de tēplo per regē Messīā edificādo, quē Iudæi expectāt venturū. Sed patet falsum per hoc q̄ hic dicitur: Et implebo domū istā gloria.

Ex quo patet, q̄ propheta loquebatur de domo quę edificabatur, & quā digito ostēdebat. *Luc. per hoc q̄ subditur: Istius domus nouissimæ: ex quo patet q̄ nō est alia tertia domus materialis expectāda.*

Ex hoc manifestè ostēditur primus aduentus Christi cōpletus, qui prophetaur hic venturus domo illa stante & cā sua presentia glorificaturus. Ipsa autē destructa fuit per Romanos iam diu est. *s. ano 42. post passionem Christi.*

14. In vicesima, Hic consequenter ponitur populi consolatio de multiplicatione fructū terrę: Et diuiditur in duas partes, quia primò ostendit multiplicationē fructuum: secundo redit ad denunciandū Christi aduentum, ibi: Et factum est. Prima in duas, quia primò quędā parabola ponitur: secundo ad propositū applicatur ibi: Et respondit. Circa primum ponitur primò tempus determinatum, cum dicitur: In vicesima & quart. die men. & c. secūdo subditur parabola per modum interrogationis, um dicitur.

15 Interroga. & c. quia ex officio tenentur scire eam.

Diuisio.

* 57

MORALITER.

8 Et veniet & c. Quod fuit impletum, quando Christus fuit oblatus in ea: & sic modò impletur ecclesia gloria quotidie per oblationē Christi in sacramēto eucharistię.

10 Meum est, & c. Per aurum sapientia, per argentum eloquentia designatur: quibus ornata fuit ecclesia in sui principio, quando Spiritus sanctus descendit signo visibili super centū viginti credentes, replens eos auro sapientię: & argento eloquentię, intantum, quòd intelligebant sa-

cras scripturas lucidè, & loquebantur, omnijidiomate, vt habetur *Act. ij.* ideo subditur.

11 Magna erit, & c. ecclesię. 13 Et in loco & c. propter quod Christo nato pacem istam angeli clamauerunt dicentes: Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonę voluntatis.

15 Interro. & c. Hic secundum sensum literalem ponitur interrogatio & duplex responsio facta ad ostendendum, quod nulla oblatio extra domum ædificatam per Zorobabel esset Deo accepta: idcō sequitur.

A si tulerit. Carnes oblatas in altari, alias sacerdotes in abditis templi comedebant, alias propinqui eorum domi, alias qui de sacerdotibus videbantur maculati, alias Israellitae qui nullam habebant immundiciam. Immundus vero dicebatur qui hominem mortuum tetigerat. Quamdiu. n.

aia est in corpore, corpus humanum non est immundum, sed quam cito anima recedit. Quare autem propheta, si quilibet homo tulerit carnem sanctificatam, & ligauerit eam in summitate vestimenti, & ipsa summitas tetigerit panem, vel aliquid quo possit homo vesci, nunquid ex illo tactu

B potest sanctificari? Respondetur, quod non sanctificatur. Anagogice. Vir ecclesiasticus qui immolat agnum immaculatum & indutus est Christo, ligat sanctam carnem in pallio, quod de exterioribus sacramentis auditores informare intendit. Et hoc pallio contingit, exponendo diuinam scripturam. Quae est panis, confirmans eorum hominis, & est pulmentum. i. coctio, si-

† cum accederet quispiam ad acerum frumenti quem putabat rediturum viginti modis, & reddebat tantum decem. Psal. 103. b.

cut sunt apostolicae epulae, quae condiunt, & decoquunt carnes veteris legis. & conditas praebent esui. Est etiam scriptura, vinum lactificans cor hominis. Est etiam oleum, & libans faciem. Est etiam cibus lactis, quo aluntur & paruuli, & alia huiusmodi. Sed dum auditores per scripturam de exterioribus sacramentis erudiuntur, non ut sanctificati cibum comedunt, quia interiori pinguedine sacramentorum intus non reficiuntur. Contra autem peruersae doctrinae quemcumque doctrina sua inficit, immundum reddit. Habent autem & mali in doctrina sua panem, sed luctus: & vinum, sed insanam ebrietatis, & oleum adulationis.

C Habent & pulmentum dum ad confirmationem suam peruersitatis, quasi ad condimentum mysticae de scripturis interferunt: Habent & alios cibos, id est diuersos tractatus, quos quia ab immundis sunt scripti, & immundo ore prolati, qui tetigerit immundus fit, & in eorum ducetur error.

Alia questio.

Hieron.

Remigi

c Et respondit. De superiori quaestione tacens, de secunda sui sermonis contexit occasionem. Sic populus iste. Iuxta litteram o popule qui adhuc diruta domo in iam extru-

extructo altari offers hostias, & illis carnibus sanctificari putas, scito te non tam his sanctificari quam omnia opera comminari, ex eo quod tuam domum magis quam meam conaris construere. Nec iuar te sanctum in altari oblatum dum in conuallibus habitas & mortuis operibus pollueris.

a Si tulerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum, nunquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes dixerunt: Non. Et

b dixit Aggeus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, nunquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes & dixerunt: Contaminabitur. Et respondit Aggeus & dixit: Sic

c populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit dominus: & sic omne opus manuum eorum, & omnia quae obtulerunt ibi, contaminata erunt: Et nunc ponite corda vestra a die hac & supra antequam poneretur lapis super lapidem in templo domini, cum accederetis ad aceruum viginti modiorum & fierent decem & intraretis ad torcular, ut exprimeretis quinquaginta lagenas, & fiebant viginti.

d Et non potest. Quia dicit. Licet haec polluta sint quae obtulisti in altari nondum edificato templo, non popule hortor te ut sensu ad preterit reuertaris, quoniam nunc inciperes iacere fundamenta templi, ut recogitaueris mala quae passus es post destructionem templi postea ponas cogitanda bona ad cogitanda bona ceperis habere a prima die edificatio nis, & quae in futuro plenius sunt tibi data post plenam adificationem templi.

Alleg. Vos qui credidistis in Iesu considerate tempore quo in Gentilitate vitij seruiuitis: in vobis templum aedificastis, cuius fundamentum est Christus, super quod

quomodo superaedificet. Considerate quae antea passi estis cum accederetis ad aceruum 20. modiorum, quidquid ante Christum videbamini habere virtutum & bonorum operum, praeter vestram spem erat infecundum, ut vobis posset dici: Quanta passi estis sine causa? Et cum ex vine quinquaginta lagenas expectaretis qui numerus completur 7. hebdomadibus unione diuinitatis perficitur & putatis vos habere vinum quod lactificat cor hominis, subtractus est sacer numerus 30. in quo baptizatus est Christus: & quo sacerdotes accedunt ad mysterium Dei, & relinquuntur 20. Quem numerum videns Iacob diligere ab Esau, mittit ei animalia numero 20. & 20. Cum apud incredulos nullus in aeternum sit fructus bonorum operum, tamen modicam partem laboris percipere dicuntur, dum sperant viginti decem inueniant, id est fructum & gloriam in praesentem tempore pro expenso labore & hoc ideo ne penitus desperent, sed aliquando conuersi ponant lapidem super lapidem, alioqui etiam medium perdant. Unde sequitur: Percussi vos vento vrente. Quidquid vrente vento & vridine & grandine percutitur, in puluerem & fauilla redigitur, nihilque in eo vtile inuenitur: & hoc ideo quia ad Deum non reuertuntur. Reuersi vero, a domino benedicentur. Unde sequitur: A die ista bene iean

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Si tulerit, &c. & patet littera. Et subditur responsio, Dixerunt Non: Et subditur secunda questio de opposito, cum dicitur.
- 2 Si tetigerit pollutus in anima, id est, qui incurrit pollutionem ex tactu mortui, vel aliquid huiusmodi. Et subditur responsio.
- 3 Contaminabitur. Ratio vero quare pannus ex tactu carnis sanctificatus sanctificatur, per tactum suum non sanctificat aliud ad cibum vel potum pertinet: & tamen homo pollutus ex tactu rei immunde polluit illud: potest causa duplex assignari: Vna quia sicut facilius est destruere quam construere, ita facilius est polluere quam sanctificare. Alia, quia homo est magis susceptiuus sanctificationis & pollutionis: quam res inanimata, quae non est susceptiua virtutis, & virtutis sicut homo: propter quod homo pollutus modo praedicto magis polluit aliud tactu suo quam pannus sanctificatus aliud

- sanctificet.
- 4 Et respondit. Hic applicatur ad propositum, cum dicitur.
- 5 Sic populus iste, qui est virtutis & virtus susceptiuus.
- 6 Ante faciem meam, pollutus reputatur, usquequod templum aedificetur.
- 7 Et omnia quae obtulerunt ibi, extra locum templi.
- 8 Contaminata erunt, quod statim declarat per effectum cum dicit.
- 9 Et nunc ponite corda vestra, id est, diligenter considerate tempus praecedens inchoationem aedificationis templi.
- 10 Cum accederetis ad aceruum, scilicet segetum.
- 11 Viginti modiorum, id est, quae secundum humanam astringentiam debent facere xx. modios, & faciebant tantum decem, ita de vuis in torculari.

MORALITER.

† 7 Et omnia quae obtulerunt, &c. Per hoc autem significatur, quod omnis oblatio extra ecclesiam Christi facta coram

coram Deo est immunda, cuiusmodi est oblatio infidelium & haereticorum. Sed oblatio intra Christi ecclesiam facta per fidem charitate formatam est Deo accepta: ideo concluditur postea

† Ex die

a Percussi nos. Frustra putat se aliquis posse Deum elec-
A mofynis & oblationibus placare, cum ipse non instruxe-
 rit in se templum Spiritus sancto.
b Ponite corda. Exposui quæ passi estis ante quam ædifi-
 care cœperitis. nunc exponam quæ bona vobis danda
 sunt, postquam ædi-
 ficare cœpistis.

Nonus mēsis ab
 Aprili (qui primus
 est apud Hebræos)
 December est apud
 nos. Hoc mense se-
 mina latitant in ter-
 ra, nec futura sæcū-
 ditas coniectari po-
 test.

Nonum mēsem
 non accipi in bonā
 partem, & liber Re-
 gū, & Ieremiæ nar-
 rat historia, in quo
 Ierusalem obsessā
 fuit, quia tamen in
 finenoni mēsis fun-
 damenta templi ia-
 cta sunt, intelligen-
 mus, quod in nobis
 domus Dei non æ-
 dificetur, nisi prius
 mala opera finian-
 tur. Quicumque ve-
 rō se cultui Dei de-
 dicauerit studiosè
 iste nesciat mensu-
 ram frugū & mer-
 cedis suæ, quia in Spiritu sancto seminans, de Spiritu san-
 cto metet vitam æternam.

c Nunquid iam. Ne dicatis me prudenti rōne hoc conij-
 cere, & futuram fecunditatem de floribus arborū her-
 bisque segetum suspicari, quia in hoc mense nulla signa
 sunt & tamen prædico vobis, quia cœpistis templum
 meum ædificare, ad benedictionem meam omnium fru-
 gum fecunditatem.

Vinea, sermo domini, cuius pater agricola est. Ficus,
 Spiritus sancti dona dulcissima. Malo granatum, ec-
 clesiastica dogmata, & scripturarum scientia, quæ om-
 nia in Canticis sponsæ genis comparantur. Lignum oli-
 væ dat refectioem & illuminationem his qui cœperunt
 ædificare templum Dei in vinea Salvatoris, in ficu Spi-
 ritu sancti, in oliua persona patris intelligitur. Sicut in

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Percussi vos i. immisi pestilētiās p magna parte vastates vel
 impediētes terrę nascētia: & ista sunt diuine vte cōtra populū signa.
- 2 Ponite corda vestra ex die ista, &c. & subditur.
- 3 A die qua fundamenta. Circa quod sciendū, quod redeūtes
 de Babylone statim sanctauerunt templum vt supra dictum est, sed
 propter impediētes opus fuit intermissum vsque ad secundū Davij
 annū: & ideo cum dicitur hic: A die qua fundamenta iactata
 sunt templi domini. &c. non est intelligendū de fundamētis in-
 ferioribus & primis, quæ iam antea facta fuerant. Sed dicuntur hic
 fundamenta illa quæ supra prius ædificata primo posita fuerunt:
 quia respectu superiorum artium habebant rationem fundamenti.
- 4 Ponite super. i. attendite diligēter mutationē terrę nascētiū.
- 5 Nunquid iam. i. a quod non potest videri sequens fertilitas
 vel sterilitas: & idem de fructu arborum.
- 6 Ex die ista. i. a die resurrectionis & edificij templi operando in tē-
 pli muro, quod fuit mense ix. tamen antea xxij. die mensis vj. ope-
 rari cœperant materiam præparando, vt dictum est in principio hu-
 ius capituli.
- 7 Benedicam. i. multiplicabo fructus terræ. q. d. hoc erit vobis
 signum manifestum acceptationis meæ.
- 8 Et factum est. Hic vltimo redit propheta ad denūciandum
 Christi aduentum, quod erat principale propositum: quia sicut dicit
 Ra. Sa. Vniuersi propheta non sunt locuti nisi ad dies Messie, quod
 est intelligendum de principali intentione, sicut plenus fuit dictum
 in principio Isai. & Iere. Primo igitur ponitur tempus huius reue-
 lationis, cum dicitur:
- 9 In vicefima & quar. scdo explicatur reuelatio, cū dicitur:
- 10 Loquere ad. q. a de ipso erat Christus nasciturus s. d. m. carnē.
- 11 Ego mouebo, & c. exponatur sicut supra.

12 Sub

MORALITER.

6 Ex die ista benedicā, Residū huius capituli intelligitur

libro Iudicum legitur, vbi infructuosa ligna rogant v-
 tem & ficus & oliuam, vt regnēt super se: sed reculant
 imperium super infructuosa. Vnde illa veniūt ad rham-
 num fruticem spinosum. Qui quidquid attigerit quasi
 vncis affligit & vulnerat, & sub igne subditos cōsumit. i.

a Et hoc feci percipientes vos ven. ren. & auru. vt malorum pondere ad notitiam mei vos prouo-
 car. m. led. nec sic coluistis reuerri

Percussi uos uento uicete & aurugine & grandine oia
 opera manuum uestrarum, & nō fuit in uobis qui reuer-

a Considerate quæ ab un. t. n. o. futura sūt.

teretur ad me, dicit dñs. Pōnite corda uestra ex die ista, &
 in futurū a die uicesima & quarta noni mensis, a die qua
 fundamenta iactata sunt tēpli domini, ponite super cor

a Hoc me s. de grano emittitur germen.

b Q. Nou.

c Hoc men. e.

uestiu. Nunquid iā semen in tē gēmine est? Et adhuc ui-

a Vt ex flore intelhatur fructus.

nea, & ficus & malo granatum & lignum oliuæ non flo-
 ruit? Ex die ista benedicā. Et factum est uerbum dñi scdo

ad Aggeum in uicesima & quarta mensis, d. Loquere ad
Zorobabel ducē Iuda, dicens. Ego mouebo cælum pariter

a sedes regum.

& terrā, & subuertam solium regnorum & conterā fori-

a Contraria ut ipis. i. uoque qui ante regnauerunt proliit regni eorum destructio.

tudine regni Gentium. Et subuertā quādrigam & ascēsores

a Vt hoc sit **b** Finito studio bellandi fiet vnūm ouile & vnus pastor, utrumque agmen
 tam de Gentibus quam de Iudeis sub pacifico pastore tenebitur. **c** Ideo, sermone Dei
 acutissimo consurgit aduersus fratrem suum amputans omne contrarium.

eius, & descendēt equi & ascēsores eorum, uir in gladio

a Ecce finis omnium op. inus.

fratris sui. In die illo, dicit dominus exercituum, assu-

demonstrauit, Sic & Aggæus vidēs regnum filii Dei, ha-
 bet in se vniuersas solennitates.

e Vicefima & quarta. Notandum quod in eadē die, hoc
 est vicefima & quarta noni mensis, tacito mensis nume-
 ro, quia de Christi prophetatur aduentu, & de re-
 gno eius.

f Loquere ad, & c. De utroque aduentu hæc possunt dici,
 quia regnauit Christus cum venit, & regnabit cū vene-
 rit. Si de fine mundi voluerimus accipere, dicemus de-
 struēdum omnem principatum & omnem potestatem,
 & virtutem, vt sit Deus omnia in omnibus. Quia mysti-
 cum est quod dñs, & ad finem rerum pertinet, ideo iube-
 tur propheta ad solū Zorobabel loqui (qui signat Chri-
 stū qui est de semine Dauid) quomodo transeat figura
 huius mundi, & faciat cælum nouum & terram nouā. **F**

Nota:

2 Cor. 15. d

12 Subuertam solum. subycendo regno Romanorum & quia
 tunc uenit Christus, vt supra dictum est, ideo subditur.

13 In die illo. i. tempore gratiæ quod dicitur dies, ad Rom. xij.
 d. Nox præcessit: dies autem appropinquauit. Assumam te
 Zorobabel Ra. Sa. exponit hoc ad literam de ipso Zorobabel, Et cum
 subditur: Et ponam te quasi signaculum, hoc dicitur secundū iohannem
 contra illud quod de Iechonia auo ipsius dicitur, Iere. xxij. 4. Vt uo
 ego dicit dominus, q. a si fuerit Iechonias filius Ioakim
 regis Iuda annulus in manu dextera mea, inde euellam
 eum. Hic autem accipitur signaculum pro annulo, quia antiquitus
 signabantur literæ principum annulis suis, vt habetur Esther viij.
 Est igitur sensus secundum Ra. Sa. quod sicut Iechonias fuit a Deo
 repulsus propter eius inuitiam, sic Zorobabel nepos eius a Deo ac-
 ceptus propter suam iustitiam. Quia te elegi, scilicet ad opus reedi-
 ficationis templi. Sed hæc expositio non uidetur conueniens, quia il-
 lud quod præmittitur: Ecce ego mouebo cælū pariter & ter-
 ram, & c. ab omnibus doctoribus Latinis & Hebræis exponitur
 de mutatione regnorum longè post tempus Zorobabel. vnde & ipse
 Ra. Sa. exponit hoc de terminatione regni Gregorum, quod per lon-
 gum tempus fuit p st tempus zorobabel: & ideo quod immediate
 subditur: In die illo dicit dominus exercituum. Assu te.
 Zor. non uidetur conuenienter exponi de ipso in persona propria:
 sed de Christo vt dictum est, qui designatur hic nom. Zorobabel, eo
 quod descendit ab eo secundum carnem: & in eo fuit figuratus, si-
 cut Iere. xxx. nominatur Dauid, vbi dicitur, Seruiat domino
 Deo suo, & Dauid regi suo, & similiter Ioseph. iij. 1. Reuertē-
 tur filij Irael & querent dominum Deum suum, & Da-
 uid regem suum, sicut ibidē fuit plenū declaratū. Dicit ergo.
 4 Assumam te Zorobabel. quia humana natura Christi as-
 sumpta fuit a uerbo diuino in unitate personæ.

* 1 Fili

ad literam de Christo propter quod pertrameo.

Tom. 4.

V u u

† Moral.

A a Et ponā. Et cū hoc fuerit impletū, ponā te o Chrīste fili ī manu mea, quasi signaculū. Hunc signauit Deus

mam te Zorobabel fili Salathiel serūe meus dicit dominus, & ponam te quasi signaculum, quia te elegi, dicit dominus exercituum.

a Seruus patris Christus secundum carnem.

1 Deus pater, & hic est
2 imago Dei inuisibilis,
3 & forma substantiæ ei' vt quicūq; credit
4 derit ī Deū, hoc quasi
5 annulo cōsignet.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Fili Salathiel Christus, v. secundum carnem dicitur filius Salathiel, sicut & David & aliorū in genealogia Christi positorum.
- 2 Seruus secundum humanam naturam, in qua minor est pater.
- 3 Et ponam te, i. signum feceris inter Iudæos & genus humanum, propter quod sanctus Symeon dixit de eo Luc. ii. Ecce positus est hic in ruinā & resurrectionē multorū in Israel, & insignū cui contradicetur. s. a sacerdotibus & scribis.

ADDITIO I.

In c. ij. Aggæi, vbi dicitur in Popul. I. eo aliter dicendum, quod licet Mantius sit primus mensis.

- Apud Hebræos non est solū vnum principium anni, sed plura. Primus, n. mensis secundum ordinem festiuitatis est mensis nouarū frugū, qui semper est circa æquinoctiū verale in quo tempore exierunt de Aegypto. Alius mensis primus est secundum computationē iubilæi, & est mensis septimus a prædicto primo mense, & iste mensis cōter est circa æquinoctiū autumnale. Ratio autē diuersitatis horum principiorum declaratur supra in additione super Exod. xij.

ADDITIO II.

In eod. cap. vbi dicitur in Postilla. Et ego mouebo cælum.

Quod dicitur hic: Mouebo cælum & terrā, & c. Postulat intelligi de terrā motu magno qui scdm Iosephum tpe Hierodis sub quo natus est dominus, cōtingit. Et quia cū terra mouetur, totum mundum estimat homines moueri, ideo dicit. Mouebo cælum & terrā.

ADDITIO III.

In eod. ca. vbi dicitur in Postilla. Meū est argentū, & meū est aurū.

Per hoc quod dicitur. Meū est argentum, & c. intelligitur, quod maioritas gloriæ secundi templi non est accipiendā secundum diuitias temporales, sed quia prædixerat immediatē: Implebo domū istā gloria, ne forte aliquis intelligeret esse dēmon de gloria diuitiarū: ideo subdit: Meū est argentū & meū est aurū, & c. eo modo quo Psalmista dixit: Non in sacrificijs tuis arguam te, & c. Mea enim sunt omnes bestię siluarum, & c. quasi diceret, non est intelligenda hæc gloria de multitudine diuitiarum, quia talem gloriam non reputo nec requiro, quia meum est argentum.

ADDITIO IIII.

- C In eodem c. vbi dicitur in Postilla. Alia: quia homo est magis susceptiuus sanctificationis & pollutionis.

Sicut pannus sanctificatus non sanctificat ex tactu suo id quod tangit, ita nec homo sanctificatus solo tactu sanctificat illud quod tangit.

num, propter quod sanctus Symeon dixit de eo Luc. ii. Ecce positus est hic in ruinā & resurrectionē multorū in Israel, & insignū cui contradicetur. s. a sacerdotibus & scribis.

4 Quia te elegi, ad opus redemptionis humane.

5 Dicit, quod est ipsa veritas, et uiuit & regnat ī secula seculi. Amē.

tangit. Vnde hæc ratio secunda Postulatoris nō videtur valere, nec etiam ad intentum prophete pertinere videtur. Intendit enim propheta ex responsionibus sacerdotum ostendere populo, quod licet facerent aliqua bona ex genere, tamen ex quo ipsi non erant boni, quod sua opera non debebant censerī bona, sicut per primam responsionem sacerdotes dixerunt, quod caro sanctificata tangens aliquem cibum, non sanctificabat eum, & non solum dicitur censerī bona, sed potius debebant censerī mala, inquantū ipsi erant mali, quod patet per secundam responsionem sacerdotum, vbi dixerunt: Si tetigerit pollutus, & c. Et ideo propheta applicans responsiones sacerdotum ad suū propositum dicit: Sic populus iste, & c. vsque ibi. & omnia quæ obtulerint mihi contaminata erunt. q. d. sicut homo pollutus tangens rem mundam contaminat eam, sic quia populus iste pollutus est, ideo omne opus manuum eorū & omnia quæ obtulerint contaminata erunt, cuius contrarium ipsi putabant, scilicet, quod ex tactu bonarum seu sanctarum rerum sanctificabantur, quod excludit per primam responsionem sacerdotum.

REPLICATA.

In ca. ij. Aggæi Postilla. reddit rationes, quare sanctificatum ex tactu sacre rei non sanctificat ulterius, sed pollutum ex tactu rei pollute polluit ulterius: Prima quia facilius est destruere quam construere. Secunda quia homo plus est susceptiuus sanctificationis & pollutionis quam res inanimata. Contra quam rationē obijcit Burg. quasi non voluisset intelligere Postilla. putās, quod voluit dicere hominē sanctificatum solo tactu sanctificare, sicut pollutus solo tactu polluit. Sed hoc non dicit vt patet, sed solum comparat pollutionem animatæ rei ad sanctificationē inanimatæ. Ideo in littera in questione de sanctificatione fit mentio de reb. inanimatis. In questione autem de pollutione fit mentio de reb. animatis quia dicitur. Si quis pollutus in anima, talis, n. pollutio est formaliter in aīa, ideo magis cōtagiosa. In reb. aut inanimatis nō est formaliter illa pollutio vel sanctificatio sed solum ex legis dictamine. in reb. aut rātionabil. aīatis ex legis obseruatiā.

Incipit Prologus sancti Hieronymi in Zachariam prophetam.

In anno secundo Darij regis Mædorum, Aggæum & Zachariam prophetas, lectiones eorundem declarant. Sed hæc de causa Aggæus Zachariæ in ordine prophetarum prælatus esse videtur, quod eum duob. mensibus (vt prædictorum lectiones ostendunt) in prophetia præcessisse inuenitur, & ad reparationem templi præcepto Dei populū animasse, vt Esdras refert, dicens: In secundo anno Darij regis Persarum prophetarūt Aggæus & Zacharias filius Addo propheta super Iudæos qui erāt in Iudæa & Ierusalem, super Israel in nomine Dei super eos. Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedech, & principes eius, inchoaueruntque edificare domum Dei quæ est in Ierusalem. Quibus cum adessent propheta, exhortatione sua adiuuerunt eos. Nā & populū Israel ab imitatione paternorum delictorum, per suam admonitionē idē propheta cupiens reuocare, verbis lectione comprehēsis vsus est. † Vidi nocte, & ecce vir ascenderat super equum rubeum, & c. Vidit propheta virum equo rubeo sedentem, & statem in medio myrteti ymbrosi. Cuius uisionis hæc solutio est se-

† audissent.

† infra 1. b

cundū Hebræorum traditionem. Vir ascendens super equū rubeum, licet angelus intelligatur, tamen quia prædicti coloris equum conscendere visus est, uindicta sanguinis in eam Gentem significat afferendam, quæ populū Israel in captiuitatem redegerat. Nam & Isaias propheta per ruborem uestimentorum inter Gentes uindictam cum sanguine a Deo proferendam demonstrans, his verbis vsus est dicens: † Quis est iste qui venit de Edom, tinctis uestibus de Bosra? & c. Stante verò in medio myrteti umbrantis quod dixit lætitiā populo affuturam, per myrteti significationem voluit designari: Eius ligni Moyles † in Leuitico cum faceret mentionem, ait: Accipietis die prima fructus ligni speciosi, vt lætitiā populi per bene olentis ligni & speciosi umbraculum demonstraret. Sed hanc uisionem, quæ liberationem populi, & uindictam de aduersarijs affuturam demonstrat, ob hoc noctu propheta se uidisse memorauit: quia populū Israel in prima liberatione de terra Aegypti, noctu discessisse constabat. Cuius exempli, quia præsens populus, aliam partem in se retinere uidebatur, liberatio eiusdem ac reditus captiuitatis de terra Chaldeorum per noctem prophete est reuelata.

Incipit Argumentum.

Zacharias memor domini sui, multiplex in prophetia, Iesum cum vestib. fordidis vestitum, & lapidem oculorum septē, cande labrumq; aureum cum totidem lucernis quot

C A P V T I.

IN mense octauo. Cyrus rex Persarum qui Chaldaeorum imperium destruxit, primo anno regni sui, 50. circiter milia hominum captiuorum de Babylone remisit in Iudęam, & vasa quę Nabuchod. abstulerat reddidit, & templum reedificare precepit, principesque reuertētiū cōstituit Zorobabel & Iesum magnum a sacerdotē. Cyro (qui triginta annis regnauit Persis, apud Masagetas interfecto a Tamyride regina. Massagetarum: Cābyles filius Cyri tunc cessit in regnū, qui expletis octo annis, duos magos fratres habuit successores, quibus occisis a populo, Darius filius Hystaspis rex Persarum constitutus est. Cuius regni anno secundo factus est sermo domini ad Zachariam Barachię, filii Addo. Ergo a primo anno Cyri vsque ad secundum annum Darij supputantur anni quadraginta in quibus tantum altare fuerat extructum, & iacta fundamenta templi, vicinis in circumitu nationib. & Cambise rege Persarum opus prohibentibus, sicut Esdras scribit. Secundo ergo anno Darij Aggæus & Zacharias cœperunt exhortari populum ad restorationē templi tanto tempore intermissam.

que ad secundum annum Darij supputantur anni quadraginta in quibus tantum altare fuerat extructum, & iacta fundamenta templi, vicinis in circumitu nationib. & Cambise rege Persarum opus prohibentibus, sicut Esdras scribit. Secundo ergo anno Darij Aggæus & Zacharias cœperunt exhortari populum ad restorationē templi tanto tempore intermissam.

Incipit Zacharias Prophetia.

C A P V T I.

IN mense octauo in anno secundo Darij regis factum est verbū domini ad Zachariā filiū Barachię filij Addo prophetā, dicens: Iratus est dominus super patres vestros iracundia. Et dices ad eos: Hęc dicit dominus exercitūū: Cōuertimini ad me, ait dñs exercituum: Et cōuertar ad vos, dicit dominus exercituum. Ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetę priores, dicens: Hęc dicit dominus exercitūū: Cōuert-

super patres vestros iracundia. Et dices ad eos: Hęc dicit dominus exercitūū: Cōuertimini ad me, ait dñs exercituum: Et cōuertar ad vos, dicit dominus exercituum. Ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetę priores, dicens: Hęc dicit dominus exercitūū: Cōuert-

oculis, duas quoque oliuas a sinistris lampadis cernit, & a dextris: & post equos rufos, varios, & albos, & dissipatas quadrigas ex Ephraim, & equum de Ierusalem pauperem regem vaticinatur, & prædicit regem sedentē super pullum asinę filium subiugalis.

Zacharias memoria dñi, Barachia benedictio dñi, Addo testimoniū eius. Quoniam ergo populus ab ædificatione templi præpeditus, memoriam tamē Dei habebat, & pp memoriam benedictionem, & propter benedictionē testimoniū, ideo Zacharias filius Barachię filius Addo ad consolationē populi mittitur.

consolationē populi mittitur. b Addo &c. Ipse est Ananias qui missus est ad Ieroboam filium Nabaioth, sub quo altare dirutum est, & manus eius aruit, rursusque ei restituta est ad preces eius. c Iratus. Ira Dei nō perturbationē eius, sed merita & peccata puniendorum signat, qui ideo puniuntur a Deo, vt emendentur; Iratus est do. Ira Dei non perturbationem eius significat qui non irascitur, sed eorum peccata in quos desequit nec iratus vlciscitur, sed corripit vt emendet, vnde: Domine ne

in furore tuo arguas me, &c. Et alibi. Corripe nos domine, verumtamen non in furore tuo, sed in misericordia. d Hęc dicit do. Notandum quod in paucis versiculis & breuibus tententiis in Aggęo & Zacharia superadditur. Hęc dicit dominus exercituum, vt sciant Deum esse qui præcipit, & aduersus regis imperium & hostes circumfrementes ad ædificationem templi hac fiducia concitentur.

e Cōuertimi. Præcipit ut reuersi de Babylonia conuertantur ad Deū, & Deus conuertatur ad eos ne suslineant filii quod patres pro peccatis eorum suslineuerunt. * Greg. Deus qui abiicit delinquentē, cōuertitur ad penitentem, uocat etiam auersos, donat peccata conuersis,

In mense octauo. Nouembri, qui consumpto calore æstatis, initium est hyemis, quo tempore ex lege nulla solemnitas celebratur. Erant siquidem tres celebres solemnitates, prima quę dicitur Pascha, secunda Pentecostes, tertia mente Septembri, solemnitas Tabernaculorum. Mense ergo Nouēbri hyemali mittitur propheta ad populum adhuc frigore tribulationum depressum.

Postil. Nicolai de Lyrā super Zachariam Prophetam incipit.

C A P I.

IN mense. Hic incipit prophetia Zacharię: Et diuiditur in duas partes. s. In præmiū & tractatū, qui incipit ibi: Iratus est. Circa primū primò ponitur huius prophetię tempus cum dicitur: In mense. & sic patet quod hoc fuit postquam resumpserat opus templi domini, quia resumpserunt illud ann. ij. Darij. vj. mense 24. die mensis, vt habetur Aggęi j.

2 In anno. secundum Iosephum iste fuit Darius filius Hystaspis & sui fauorabilis Iudęis, eo quod antequam promoueretur ad regnum sui familiaris Zorobabel, & fecit votū de reedificatione tēpli in Ierusalem si eum promoueri contingeret ad regnū. Secundum vero R. Sa. iste Darius fuit filius Asueri & Esther reginę & ideo fuit fauorabilis Iudęis rōne matris sue. Que aut istarū opinionum sit verisimilior, tractatū diffinitus in principio libri Esther, tenendo q̄ secunda. Secundo hic in prologo notificatur autor instrumentalis huius prophetię, & primo ex prophetię dono, cum dicitur: Factū est uerbum domini, secūdo ex nomine proprio, cū dicitur: Ad Zachariā, qui interpretatur memor Dei. Tertio, ex patre & auo cū dicitur: Filiū Barachię, & c. & scdm regulā Hebręorū isti duo fuerūt prophęta sicut & Zacharias, licet non habeatur eorum prophetię. Dicunt autem hic aliqui, q̄ iste Addo fuit ille prophęta qui missus fuit ad Ieroboam ij. R. xij. & secundum hic non fuit auus Zacharię, sed magis remotus: quia inter illam & Zachariam fluxit

valde longum tempus. Diuitur tamen filius eius, quia fuit de genere ipsius, sicut Christus in Euangelio dicitur filius David, quia de eius genere descendit secundum carnem. Sed hoc dictū de scriptura non habet autoritatem: quia ij. R. xij. non exprimitur quod ille fuit vocatus Addo, nec ij. Paral. xij. nisi coniecturaliter, sed non certitudinaliter, Et dato quod sic exprimeretur, adhuc non valeret, quia plures prophetę nominati sunt eodem nomine sicut Zacharias filius Ioiadę, & Zacharias filius Barachię, & sic iste Addo videtur esse alius ab illo etiam si vocatus fuerit Addo, non enim consuetum est, quod prophetę sic genealogizentur, videlicet per patrem, & per alium sic remotum a patre intermedijs omissis.

3 Iratus. Hic consequenter ponitur tractatus, in quo primo agitur de templi & ciuitatis reedificatione. Secundo de reedificata habitatione ea. v. Prima in duas, quia primo agitur de dicta reedificatione, secundo de edificantiū cōsolatione e. ij. Prima adhuc in duas quia primo agitur de templi reedificatione, secundo, de ciuitatis operatione ea. ij. Prima adhuc in duas quia primo ponitur populi motio, secundo eiusdem cōsolatio ibi. In die uicesima. Monitio autem in hoc consistit, quod non sint increduli verbo domini, & in peccati obstinati sicut fuerunt patres eorum: propter quod dominus permisit destrui ciuitatem & templum, & hoc est quod dicitur: Iratus est dominus super patres uestros, permittēdo eos captiuari & ciuitatem & templum vastari propter eorum peccata ideo subditur in persona Dei.

4 Cōuertimini ad me. Per veram penitentiam. 5 Et cōuertar ad uos. Per clementiā. 6 Ne sitis in peccatis obstinati. 7 Ad quos clama. tempore Sedechię & ante.

M O R A L I T E R.

In mense octauo. In hoc ponuntur duę uisiones. Prima

præmissis quibusdam præambulis incipit ibi.

A horratu pigros, cōsolatur afflicto, docet studiosos, adiuuat dimicantes, confirmat laborantes, exaudit corde clamantes. Ipse per prophetam dicit: *Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* Sed quia conuerti ad eum sine ipso non possumus, quotidie cum propheta clamemus: *Ne auertas faciem tuam a me, &c.*

† operibus.

L. 7. Dialog. cont. Pelag. cap. 1.

† vndecimo mensis.

Psal. 126. 1. Cor. 9

Com. in 55. capitul. Isa. Math. 7

Com. in 1. c. ad Eph. 1. Tim. 2.

L. 2. de peccat. merit. remiss. cap. 5. Psalm. 26.

Serm. 15. de verb. Apost.

L. de grat. & lib. arb. ca. 15.

Hieron. Remig.

Auertente Dño faciem, peccator in lacum descendit. quia nisi illum Deus misericorditer respexerit, post multa perpetrata scelera in delpe rōnis foueam cadit. * Hier Iustitia, labor, industria ac diligentia nostra, super omnia Dei clementia custoditur, ut nostrum sit rogare, illius tribuere & rogatur, nostrum incipere, illius perficere, nostrum offerre quod possumus, illius implere quod non possumus.

B sumus. *Nisi enim Dominus edificauerit domum in vanum, &c.* Et Apostolus praecepit: *Sic currite, ut comprehendatis.* * Idem. Scribitur: *Aur facite arborem bonam, & fructus eius bonos.* Ex quo perspicuum est, unumquemque propria voluntate facere animae suae bonam & malam arborem, cuius fructus varij sunt.

* Idem. Vult quidem Deus saluari omnes, & in agnitionem veritatis venire. Sed quia nullus absque propria voluntate saluatur (liberi n. arbitrij sumus) vult nos bonum velle, & cum voluerimus, velit in nobis & ipse sum implere consilium.

* Aug. Adiutor postea Deus dicitur. Nec adiuuari potest nisi qui aliquid sponte conatur: quia non sicut in lapidibus, intentus, aut sicut in eis in quorum natura rationem voluntatemque non condidit, salutem nostram Deus operatur in nobis.

* Idem. Sine voluntate tua non erit in te iustitia Dei. Et se quidem potest iustitia Dei sine voluntate tua, sed in te esse non potest, nisi per voluntatem tuam, &c. Qui fecit te finete, non te iustificabit sine te. Ergo fecit nescientem, iustificat volentem.

* Idem. Ne putetur in iustificatione nihil facere ipsos homines per liberum arbitrium, ideo in Psalmo dicitur: *Nol te obdiuare corda vestra.* Et per Ezechielem: *Projicite a vobis omnes impietates vestras & facite vobis cor nouum, & spiritum nouum, & facite mandata mea, &c.*

C a *Veruntamen.* Et his qui conuerti noluerunt & his qui falsis pollicitationibus deceperunt morte subtractis, verba quae per prophetas meos locutus sum, permanent in aeternum, quae comprehenderunt patres vestros, & ostenderunt vera esse quae dixi & vestri patres exitu rerum vaticinia mea vera in se comprobantes poenitentes, dixerunt: *secundum opera nostra, & peccata nostra reddidit*

A Adionum. timini de vobis vestris malis, & cogitationibus vestris pessimis, & non audierunt, neque attenderunt ad me dicit dominus.

Patres vestri ubi sunt, & Prophetae? Nunquid in sempiternum viuent? Veruntamen verba mea & legitima mea, quae mandauit seruis meis prophetis, nunquid non comprehenderunt patres vestros? Et conuersi sunt, & dixerunt: Sicut cogitauit dominus exercituum facere nobis, secundum vias nostras, & secundum adinventiones nostras fecit nobis.

In die vicefima & quarta vndecimo mense Sabat, in anno secundo Darij, factum est verbum domini ad Zachariam filium Barachiae filij Ado prophetam, dicens: *Vidi per noctem*

dit nobis Deus, & iuste acciderunt quae patimur. b *Vndecimo mense.* Vndenarius immundus est, & ad carnis coniunctionem pertinet. Merito autem hoc mense videtur conuenire Iudaico populo, quae sequuntur: quia sicut Februarius est acerrimus in frigore hyemis, & sicut

vicefima quarta dies mensis luna deficientis in tenebras, obscuriorem habet noctem, sic populus cui haec annunciabatur ex maiore parte sui, in Medis & in Chaldaeis & Assyriis exulabat quasi caeco & perpetuo noctis & frigoris horrore depresso. Sabat interpretatur virga, & signatur austeram correptionem qua populus adhuc deprimebatur. *Vidi per.* Antequam populus Dei duceretur in captiuitatem, & Ierusalem destrueretur, Moyses facie ad faciem: Isaias super thronum excelsum & eleuatum dominum videbant, sed populo sub graui seruitute constituto, haec visio nocte facta refertur.

Alleg. Per noctem in qua cernitur visio, significatur mysticorum obscuritas. Vir super equum rufum Saluator est, cuius uestimenta. i. caro rubea est sanguine passionis, qui captiuo populo in equo rufo ostenditur. In Apocalypsi Ioannis iam liberato populo in albis monstratur. Hic stat inter myrteta. i. angelicas potestates, quae ei etiam in profundo. i. in carne posito ministrabant, & post eum equi rufi & varij et albi. s. apostoli & apostolici viri qui totum mundum peragrant, quorum & alij martyrio rufi, alij uirginitate, & doctrinae integritate, & cordis puritate albi. Cum vero propheta interrogaret Saluatorem de reuelatione secretorum prophetalis sensus, promittit se ostensurum quod cernit illud promittente non imple, sed sanctas inter myrteta responderet. Ibi sunt apostoli qui a domino mittuntur, ut sua doctrina totum orbem repleant, qui expleto officio redeunt ad magni consilij angelum cum gratiarum actione, dicentes: *Impieuius opus iniunctum & terra ante deserta habitatur a Deo & quiescit a bellis uitiorum.* Quod autem plena misericordia postulatur, ad hoc refertur, quod nec Ierusalem, i. ecclesia, nec urbes Iudae. i. animae Dei confitentes recipient veram libertatem donec transierint lxx. annis huius seculi, vera pax veniat & sabbatismus impleatur. Denique dominus respondet verba bona & consolatoria, quae ex parte cognoscimus, & ex parte prophetauimus. *Cum autem venerit quod praesens est. e. q. x parte est,* & liberati de Babylone huius seculi clamabimus: *In conuertendo dominus cap. 10. Ga Et*

- * **NICOLAUS DE LYRA.**
- 1 Et non audierunt, sed magis contempserunt, propter quod iuste puniuerunt, ideo subditur:
  - 2 Patres vestri. q. d. partim fuerunt occisi a Chaldaeis, partim in captiuitate mortui.
  - 3 Et prophetae. s. falsi promittentes eis pacem & victoriam. q. d. incurserunt eandem sententiam. R. Sa. aliter exponit de prophetis dominum, ut sit quaedam obiectio contra dicta: quia possent dicere illi quibus loquebatur propheta: sicut patres nostri sunt mortui, ita & prophetae domini: & sic non habuerunt aliquam prerogatiuam ante patres suo propter suam iustitiam. Et subditur responsio domini.
  - 4 Nunquid in sempiternum. q. d. Natura mortalis non permittit quod semper uiuant.
  - 5 Veruntamen verba mea. quantum ad mores.
  - 6 Et legitima mea. q. d. tum ad legem.
  - 7 Quae man. ut dicerent patribus vestris, quod captiuarentur & interfecti erant, nisi se corrigerent a moribus malis, & transgressionibus legis.
  - 8 Nunquid non comprehenderunt. q. d. Sic: quia sic accidit eis ut praedixerunt, & per consequens fuerunt veri prophetae: & ideo viuunt in anima, licet mortui sint corpore.
  - 9 Et conuersi sunt. scilicet aliqui de patribus vestris in captiuitatem ducti, afflictione dante eis intellectum.

- 10 Et dixerunt. ostentes Dei iustitiam in sua punitione.
- 11 Sicut cogitauit dominus exercituum. & m ordinem sapientiae suae.
- 12 Facere nobis. secundum ordinem suae iustitiae, ideo subditur.
- 13 Secundum vias nostras. Et dicuntur hic vias, peccata consuetas: Adinventiones autem, enormitas & insolita, quae adinuenit humana malitia.
- 14 In die. Hic consequenter ponitur populi consolatio: Et diuiditur in duas partes, secundum duplicem visionem consolatoriam, secundum da ibi: Et leuauit. Prima in duas, quia primo ponitur visio, secundo, eius expositio, ibi: Et dixi. Circa primum ponitur tempus huius visionis, cum dicitur: in die xx. & iij. mensis xj sic ista visio facta est post praecedentem, quae facta fuit mense viij. anno ij. Darij regis.
- 15 Sabat. In Hebraeo habetur Sebeth, & respondet Ianuario. expositores tamen dicunt communiter, quod Februarius, & hoc est, quia aliquando concurrat cum eo in parte vel in toto: Iudaei enim faciunt menses per lunationes: & ideo in tertio anno mensis duodecimus & dicitur Adar duplicatur. Martius enim secundum cursum festorum est primus apud Hebraeos, ut diffusius declarauimus Gen. viij. & Exod. xij. Primus. n. mensis sed in ordinem festorum semper incipit apud Hebraeos a prima lunatione quae est propinquior aequinoctio vernali, siue sit ante, siue post, siue in ipso aequinoctio: Quae quidem aequinoctii modo est xij. die Martij. Consequenter ponitur ipsa visio, cum dicitur
- 16 Vidi per noctem. Quae ratione gentis est magis apta reuelationibus

a Et ecce vir. Hunc virum putant Hebraei Michaelen angelum, qui vltor sit peccatorum in Israel: & stabat inter myrteta quae erant in profundo. s. inter prophetas, & sanctos qui erant in profundo captiuitatis populi. Hunc virum sequebantur equi rufi, varij & albi. Quidam ordine mutato per albos signi-

ficant Persas, & Macedones quorum quidam amici, alij persecutores fuerunt. Per rufos, Romanos sanguineos, & cruentos qui populum occiderunt, & templum subuerterunt. Alij sequentes ordinem literae, virum qui ascendit super equum Rufum, & ceteros qui sequuntur, quatuor regna interpretantur. Primum, & secundum sanguina-

rium, Assyrios, & Chaldaeos quorum primi decem tribus sub Salmanasar duxere captiuas, secundi Iudam, & Benjamin incensa Ierusalem, & templo subuerso. Tertios, & quartos varios, & albos, Moedos. & Persas, quorum alij clementes vt Cyrus, & Darius filius Histaspis, & Asuerus quem Graeci Artaxerxem vocant. Alij crudeles, vt Cambyses, & caeteri.

* Ambros. Quod in Zacharia dicitur. Quia sequebantur eum equi variorum colorum, &c. id est, qui vel in martyrio rubri, vel sturmini in violatu, vel varij in virtutibus, vel candidi in virginitate monstrantur. Quod autem equus iste rufus. i. Christus, ob corpus sanctum passione purpuratum, albus denuo a sancto Ioanne describitur, diuini-

NICOLAUS DE LYRA.

nibus prophetiis quam dies.

- 1 Etecece vir, &c. angelus in specie viri.
- 2 Ascendens super equum. In Hebræo habetur: Rubeam, & per hoc designabatur vindicta diuina de aduersarijs Iudæorum per colorem sanguineum.
- 3 Et ipse stabat. Est autem Myrtetum locus in quo crescunt myrti. Est autem myrtus arbor faciens pulcherrima, & odorifera poma. vnde & Leui. 23. g. ubi translatio nostra habet. Fructus arboris pulcherrimæ, loco, arboris pulcherrimæ, in Hebræo ponitur eadem dictio qua & hic habetur, & idem significat. Hiero. in prologo huius prophetiae dicit, quod per pulchritudinem ligni, & odorem fructus designatur gaudium affuturum de reedificatione templi, & ciuitatis, & de repressione aduersariorum suorum.
- 4 Quæ erant in prof. i. in valle. In valibus enim magis crescunt myrti, & pulchriores, & secundiore quam alibi.
- 5 Et post eum. Per hoc intelliguntur Persæ Graeci, & Romani, qui affixerunt populum Iudæorum secundum successionem regnorum, ita quod per equos intelliguntur isti populi, per ascensores eorum angeli eis prælati, vt dicunt expositores communiter. Ra. Sa. vero dicit quod per hoc intelliguntur angeli diuersorum ordinum parati ad exequendum voluntatem domini. Et huic dictio videtur litera sequens concordare, vt videbitur.
- 6 Et dixit ad me. Hic ponitur dictæ visionis quantum ad aliquam partem expositio. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur

MORALITER.

- 1 filij angelus. Isa. 9. secundum translationem Lxx. & vl. Luc. dicitur. Vir potens in opere, & sermone.
- 2 Ascendens super equum rufum. In Hebræo habetur Rubeam. igitur per equum rubeum significatur corpus Christi in suo sanguine rubricatum.
- 3 Et ipse stabat inter myrteta quæ erant in profum. i. inter sanctos patres ad quos descendit in limbo, & transtulit ad caelestia.
- 5 Et post eum equi rufi. Hebræus habet, rubei.
- † Varij, & albi. De quibus dicitur postea.
- 11 Isti sunt quos misit Dominus. Ideo per istos significantur apostoli alijq; discipuli quos misit Dominus ad prædicandum per orbem vniuersum, vt habetur Matth. vl. d.

diuinitatis immortalitas, & incorruptio eius ostenditur. b Angelus qui loquebatur in me. * Tertulia. Christus qua spiritus Dei, & virtus altissimi non potest infra angelos haberi, Deus s. & Dei filius. Nunquam. n. ab eo dictum est, quemadmodum a Zacharia. At mibi angelus qui in me

L. de carne Christi c. 14.

& ecce vir ascendens super equum rufum: & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo, & post eum equi rufi, varij & albi. Et dixi. Qui sunt isti domine mi? Et dixit ad me angelus domini, qui loquebatur in me. Ego ostendam tibi, quid sint hæc. Et respondit vir qui stabat inter myrteta, & dixit. Isti sunt quos misit dominus, vt perambularent terram. Et responderunt angelo domini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt. Perambulauimus terram: & ecce omnis terra habitatur: & quiescit. Et respondit angelus domini, & dixit: Domine exercituum, vsquequo tu misereberis Ierusalém, & vrbium Iuda quibus iratus es? Iste iam septuagesimus annus est. Et respondit dominus angelo, qui loquebatur in me

1 loquebatur. Sed nec
2 quodiam illud
3 Prophetarum. Hæc
4 dicit dominus. Ipse n.
5 erat Dominus cor-
6 ram, & sua auctori-
7 tate pronuntians.
8 Ego autem dico vobis.
9 * Greg. Nonnun-
10 quã humanis cor-
11 dibus etiam per an-
12 gelos, Deus, secreta
13 eorũ præsentia vir-
14 tutum suæ aspira-
15 tionis infundit. Vn
16 de Zacharias. Dixit
17 ad me angelus qui lo-
18 quebatur in me. Dum
ad se quidem, sed
in se tamen loqui
angelum dicit, li-
quidò ostendit, q
is qui ad ipsum ver

L. 28. mo. c. 2

E

ba faceret, per corpoream speciem extra non esset. Vnde subdit. Angelus qui loquebatur in me egrediebatur. Sepe enim non exterius apparent, sed sicut sunt angelici spiritus, qui voluntatem Dei prophetarum sensibus innotescunt, atque eos ita ad sublimia subleuant, & quæque in rebus futura sunt, in causis originalibus præsentia demon-

strant. c Et ecce omnis terr. Omnia sub nobis regna tuta sunt, & pacata, nec aliqua præmuntur angustia. Ex responsione illorum, Angelus qui interpellat pro Ierusalem, accipit occasionem præcandi pro populo, & dicit: cum totus orbis quietus sit, & pacatus quare domine non misereris Ierusalem, maximè cum secundum pro-

H'ero. Remig. Angelii præcantur pro nobis.

missa

- hæc expositio, secundò ex hoc subditur angeli deprecatio, ubi. Domine exercituum. Circa primum dicitur. Et dixi. Ego Zacharias.
- 7 Qui sunt isti. i. quid significant isti equi rufi, & varij, & albi?
- 8 Et dixit ad me. i. mibi deputatus ad custodiam.
- 9 Ego ostendam tibi. i. faciam ostendi per angelum superiorẽ, qui præst toti populo Iudæorum: & iste dicitur esse Michael, Dan.
- 10. ideo subditur.
- 10 Et respondit vir. i. angelus toti populo prælati.
- 11 Isti sunt quos. ad exequendum suam voluntatem.
- 12 Et responderunt Tanquam superiori.
- 13 Perambulauimus terram. Considerando statum regnorum. F
- 14 Etecece omnis. Illo enim tempore non erant bella notabilia in regnis prædictis.
- 15 Et respondit. Hic consequenter ponitur angeli Iudæi prælati deprecatio, cum dicitur.
- 16 Domine exercituum. q. d. ex quo aliq; terræ sunt in pace, in quib; sunt Gentes, & idololatæ: quare tardas restituere Ierusalém, & templum, & alia loca Iudææ in statu suum? Et ad hoc inducit rationem ex promissione Dei, quæ habetur Iere. 29. c. Cum cœperint impieri in Babylone 70. anni, visitabo vos, & suscitabo super vos verbum bonum. q. tempus erat iam transactum a tẽpo re Cyri regis Perfarũ, qui dedit populo licentiã redeundi. Ideo dicit.
- 17 Iste iam. supple diu transactus: & tamen Ierusalem, & templum adhuc non sunt reedificata.
- 18 Et respondit. vt mibi denunciaret bonũ nuntiũ. Ideo sequitur.

* I Hæc

Euntes ergo docete omnes Gentes, &c. & Act. 1. a. Eratis mibi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Samaria, & vsque ad vltimum terræ. Istorum autem sic missorum aliqui fuerunt per martyrium suo sanguine rubricati: propter quod significantur per equos rubeos. Alij verò varijs Spiritus sancti donis decorati, & significantur per equos varios. Alij verò candore virginitatis dealbati. Et significantur per equos albos. In istorum autem personis subditur.

missa tua tempus captiuitatis expletum sit?
A * Bernard. Dicitur vulgari prouerbio. Qui me amat, amat, & canem meum. Nos verò. ò beati angeli, catelli sumus Domini illius quem tanto affectu diligitis, cupientes saturari de micis, quæ cadunt de mensa dominorum nostrorū, qui estis vos. Et hæc dixerim fr atres, vt ampliorum erga angelos si dem habeatis, ac perinde familiarius omni necessitate vestra, eorum innocētis auxilia: sed & dignius in corū præsentia conuersari, & magis ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare beneuolentiã exorare clementiã studeatis.

† infra 8. a.

† quæcas.

† dispergatur
† præ multitudine bono: ū.

† infra 2. a. & 5. a. & 9. a.

B * Chrysof. Tempore illo (quo sacra mysteria celebrantur) non solum homines clamorem illum horribilem reddunt: sed etiam angeli Domino genuflectunt, & archangeli rogant pro genere humano. Quasi dicant: Pro his Domine, rogamus, quos tu adeo dilexisti, vt pro eorum salute mortem obires, animam in cruce efflares. Pro his supplicamus, pro quibus tuum largitus es sanguinem. Pro his oroamus pro quibus hoc corpus immolasti.

* Ambrosius. Obsecrãdi a nobis sunt angeli, præsertim qui ad præsidium nobis dati sunt &c.

* Origenes. Veni angele, suscipe sermone conuersum ab errore pristino, a doctrina dæmoniorum, ab iniquitate in altum loquente: & suscipiens eum, quasi medicus bonus confoue atque institue, &c.

Hiero.

Ezech. 16. e.

C * Clama dicens. Ecce verba bona, & consolatoria quibus præcipitur propheta clamare.

a Zelatus sum. Cum Ierusalem ab amore meo deficeret, ego sicut sponsus amator castitatis per moderata flagella eam ad castitatem meæ dilectionis reuocare volebam, si non amassem non zelassem. Vnde ex opposito super Ezechielem dicitur ex toto despicienti virum. *tam non irascar tibi, & zelus meus recessit a te. Zela. sum Ier.* Ierusalem, visio pacis, Sion, speculatio siue specula. Hæc est quæ non bella seculi, nec humana, & terrena: sed pacem, & concordiam sanctorū: celorumq; excelsa desiderat. Cui propter vitia & refrigescentiã charitatem quotidie irascens dominus

minus tradit eam persecutoribus. Aduersarij verò adimplentes suam crudelitatem, non Dei voluntatem, a porta vsq; ad portam implent eam cruore occisorum. Sed dñs ex misericordia se eam reedificaturum promittit: & perpendiculum vel funiculum secundum mensuram, & ordines singulorū in ea esse tēdendum.

† De presentium necessitate.

Et dixit ad me angelus qui loquebatur in me. Clama, dicens: Hæc dicit dñs exercituum: Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo magno, & ira magna ego irascor super Gentes & opulentas, quia ego iratus sum parum, ipsi verò adiuuerunt in malum. Propterea hæc dicit dominus. Reuertar ad Ierusalem in misericordijs: & domus mea ædificabitur in ea, ait dominus exercituum, & perpendiculum extendetur super Ierusalem. Adhuc clama dicens. Hæc dicit dominus exercituum. Adhuc affluent ciuitates meæ & bonis, & consolabitur adhuc dñs Sion, & eliget adhuc Ierusalem. Et leuauit oculos meos, & vidi, & ecce quatuor cornua. Et dixi ad angelum qui loquebatur in me. Quid sunt hæc? Et dixit ad me. Hæc sūt cornua quæ

stet, seuieruntque in traditos. Adhuc clama. Angelus qui dixerat prophetæ. Clama, adhuc impellit ad clamandum. Ciuitates. Allego. Ciuitates, ecclesiæ, vel aîæ sanctorum, quib. vera bona. vnde. *Credo videre bona domini in terra viuentium.* His bonis post incendia persecutionis quæ a Gentilibus vel hæreticis ecclesiæ pertulerūt pace reddita affluunt in multitudine virtutū, & q̄ abiectæ erāt pro culpa, nunc ædificatæ in virtutib. consolationē habent spe æternorū. Et ecce quatuor. Remigius Daniel quoque sub figura leonæ, & pardī, & vrsi, & alterius bestię quam nominatim non exprimit, manifeste quatuor regna describit. i. Babyloniorum, Medorum ac Persarum, Macedonum, & Romanorum. Cornua autem potentiã regni significare vñtatissimum est in Sacra Scriptura, vt illud. *Sublimabit cornu Christi sui.* Item. *Exerxit cornu salutis nobis.* Consuetudo scripturarū est, p cornua regna significare. Hæc quatuor cornua intelligunt quatuor Gentium regnã. Vñt, Babyloniorū, q̄ iam præterierat, qñ hæc visio cernebat. Secundum, Medorum, & Persarum, quod tunc instabat. Tertiū, Græcorum, & Macedonã. Quartū, Romanorū. Ista cornua ventilauerūt, & disperferūt Iudã. Quatuor fabri intelliguntur angeli, qui obediētes Deo reedificat quod

Dario regnante.

8 Et perpendiculum. i. instrumentum lignum, in cuius medio pendet chorda habens plumbum in extremitate sua, cum quo perpenditur si murus directè ædificatur.

9 Adhuc clama. non solum de ædificatione templi, sed etiam de prosperitate populi.

10 Adhuc affluent ciuitates. i. Iudææ.

11 Bonis, & consolabitur. quod in parte fuit impletum tempore Zorobabel, & Neemiæ, & Machabæi: sed perfectius tempore Christi ibi prædicantis, & miracula facientis, & plenitudinem Spiritus sancti concedentis.

12 Et leuauit. Hic ponitur secūda visio de deiectione aduersarij populi Iudaici, cum dicitur. Et leuauit oculos, imaginaria visione.

13 Et ecce quatuor. sic. n. videbatur ei imaginaria visione.

14 Et dixi ad angelum. meæ custodiæ deputatum.

15 Quid sunt hæc? quid significant hæc quatuor cornua.

16 Hæc sunt cornua. quatuor regna quæ afflixerunt Iudæos successiue. s. Chaldeorū, Persarū, Græcorum, & Romanorū, vt cõter exponitur. Ra. Sa. per quatuor cornua intelligit aduersarios Iudæorum secundum quatuor partes mundi: quia ab Oriente fuerūt afflicti, & ab Occidente, a Meridie, & ab Aquilone, & hoc per diuersas Gentes circa Iudæam habitantes, vt patet ex 4. Reg. & 2. Paralipom.

* 1. Et

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Hæc dicit dominus. Cuius verbum non potest esse falsum.
- 2 Zelatus sum. i. in montem, in quo erat templum.
- 3 Zelo magno. Est autem propriè zelus amor singularis, quo vir diligit uxorem, nolens in ea habere participem, & ideo quando in hoc delinquit, asperè eam castigat. Et per hoc insinuat quod dominus castigauerat populum Iudaicum, non ex odio, sed ex amore, vt reduceretur ad cultum latræ: & sic factum fuit: quia post reditum captiuitatis Babylonice non legitur populus Iudaicus ad idololatriã declinasse, nisi aliqui pauci tempore Antiochi illustris.
- 4 Et ira magna. i. regna vos affligentia. Et dicit. Ira magna. quia fuerunt puniti a Deo, non tantum temporaliter, sed etiam æternaliter.
- 5 Quia ego iratus sum. s. vobis Iudæis, puniendo vos pœna temporalis. Ipsi verò, &c. i. Assyrii, & Chaldæi. Adiuuerunt in malum. s. pœna vestra. quia fuerunt in hoc executores diuine iustitiæ. Propterea hæc. s. quia fuistis puniti secundum ordinem meæ iustitiæ.
- 6 Reuertar ad Ierusalem. per viam misericordiæ.
- 7 Et domus mea. quod fuit impletum sub Zorobabel duce, &

MORALITER.

† Et leuauit oculos, &c. per quæ mysticè significantur quatuor impugnantia moralem Ierusalem quæ est rationalis anima. Primum autem est delectatio praua mulcens

animum. Secundum, est consensus in peccatum. Tertium, operis executio. Quartum consuetudo. Hæc autem quatuor impugnant animam, & ducunt eam captiuam.

quod Gentes disperferant.

A Alleg. Per quatuor cornua quę regnant contra populũ Dei quatuor passiones, & pturbationes animi signant. vnde. Hinc metuunt, cupiuntq; dolentq; gaudentq;. Contra has, quatuor fabri, & quasi boni medici nõ cernuntur a propheta. Per se enim videre non poterat, sed ostenduntur a Deo, quatuor scilicet virtutes, prudentia, iustitia, fortitudo, tem-

perantia. Hęc virtutes ædificat qd quid vitia destruunt. Sã-D cti quoq; qui hęc remedia possidentes ecclesiã instaurant, fabri appellant. vnde Aposto. Vt sapiens architector fundamẽ

ventilauerunt Iudam, & Israel, & Ierusalem. Et ostendit mihi dominus quatuor fabros, & dixi. Quid isti veniunt face- re? Qui ait, dicens. Hęc sunt cornua quę ventilauerunt Iudam per singulos viros, & nemo eorum leuauit caput suũ. Et venerunt isti deterrere ea, vt deiciant cornua Gentium, quę leuauerunt cornua super terrã Iuda, vt dispergeret eã.

1 tum posui. Vel, quatuor fabri, Euãgelistę, qui oppressum Israel. i. sensum videntem Deum, & Iudam. i. Deum cõfitentem, & Ierusalem. i. pacis visionẽ, in pristinam sedem restituant: & quos Gentes vitiorum disperferant, retrahunt ad salutem.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et ostendit mihi, &c. i. quatuor angelos paratos frangere di- gna cornua, quia sunt executores, & vniuersi iustitie.
2 Et nemo eorum. i. Iudæorum.
3 Leuauit ea. &c. i. potuit resistere aduersarijs prædictis.

MORALITER.

1 Et ostendit mihi. De quibus subditur:
6 Vt deiciant. per istos fabros cornua deiciẽtes significã- tur p̃dicationes, ad quas oportet quatuor cõcurrere, sicut in corporali fabricatione. Ad quã requiruntur, artifex, ma-

ADDITIO I.

In cap. 1. Zacharię ubi dicitur in postilla. Et secundum regulam Hebraicorum isti duo fuerunt prophete.

Sicut dictum fuit in additione Iere. 1. cap. & Hoseę. 1. cap. hoc dictum qd dicitur Possillator esse reguã apud Heb. non est regula, sed dicitur singularis qui non habet autoritatẽ, & inquirere circa hoc videtur magis curiosum quã vtile: cõ prophetię de huiusmodi patribus prophetarũ non inueniatur, vt dictũ fuit in prædictis additionib.

ADDITIO II.

In eodem capitulo ubi dicitur in postilla. Est autem myrtus arbor faciens pulcherrima poma.

CAP. II.

Et leuauit oculos. Remigius. Semper scriptura prophetica tristibus læta subiungit. Nã qui prius leuauit oculos vt videret tristitia in cornib. nunc itẽ lenat oculos vt videat virum metientẽ Ierusalem. Hic est ille vit de quo scriptũ est. Ecce vir Oriens no-

men eius. Et in Ezechielis libro cernitur, habẽs funiculũ & calamũ in manu eius, vt metiret ciuitatem Dei Ierusalẽ, cuius artifex & conditor est Deus.

Quidã putãt hoc ex parte cõpletum sub Zorobabel, & alijs ducib. qui vsq; ad aduentũ Saluatoris populũ Israel rexerunt. Iudæi in mille annorũ fabulã interpretant, corporales corporalia requirẽtes Hæretici suspicant cõlestẽ Ierusalẽ quę passa erat ruinam peccatricũ animarum, de eis esse restituendã. Sed melius intelligit per Ierusalẽ ecclesia quę in passione, & resurrectione Christi

CAP. II.

Et leuauit oculos meos, & vidi: & ecce uir, & in manu eius funiculus mensorũ, & dixi. Quo tu vadis? Et dixit ad me: Vt metiar Ierusalẽ, & videam quanta sit latitudo eius, & quanta lōgitudo eius. Et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur, & alius angelus egrediebatur in occursum eius, & dixit ad

Christi, & quotidie ædificat ur ab eo qui nouit mēsuras, & merita singulorũ, qui prius eleuatis oculis in quatuor cornib. tristitia vidit, nunc rursũ lenat oculos, vt videat virum cui oriens nomen est. de quo suprã Ecce vir as. &c. supra 1. b.

Hoc moraliter de animab. credentium p̃t accipi, quę quotidie ædificantur a dño, & cernunt eius pacem.

1 Alleg. Ierusalem est ecclesia, de qua dicit Psal. 96. a. Et sunt gloriosũ, in qua Ibid. 95. a. magnus dominus, & laudabilis nimis. Hęc habitatur ab hominibus. i. populo legis ad fidẽ cõuerso, & a iumentis. i. a Gentib. ab idololatria ad fidẽ conuersis. Vel per homines rōnales, & eruditi in scripturis, per iumenta simplices intelliguntur. Istis Christus est murus, ignis in circumitu, vt habitantes in medio calefiant, qui prius tepidi, & per illum comburantur aduersarij.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

1 Et leuauit, &c. Hic consequenter denũciatur reedificatio ciuitatis Ierusalẽ. Circa qd sciendum qd illa edificatio, quę facta est per Zorobabel fuit figura edificatiois ecclesię per Christum quę dicitur spiritualis Ierusalẽ, vt frequenter suprã dictum est: & ideo de vno edificio fit transitus ad aliud: dicitur primò nuntiatur materiale. secundo spirituale, ibi. Et ecce. Circa primũ dicitur. 2 Vidi. visio ne imaginaria, & intellectuali. 3 Et ecce vir. ange. in specie viri. 4 Et in ma. &c. i. aptus ad mensurandũ loca in quib. debent fieri edificia. Ideò subditur. 5 Vt metiar Ierusalem. quantũ ad ciuitatem

6 Et Iudæam. quantũ ad alia loca in Iudęa. 7 Quanta sit, &c. Antiquam. n. edificentur ciuitates, & loca accipiuntur mensurę edificiorum secundum longitudinem, & latitudinẽ vt exponunt aliqui, & malè: quia in Hebręo habetur, & videam, quia angelus solum loquitur de Ierusalem. 8 Et ecce, &c. Hic consequenter intendit vt metiatur edificium spirituale Ierusalẽ, illa quę sequuntur nunquam faciunt in Ierusalem per Necemiam reedificatã: sed semper sunt in timore aduersariorum, & subiectione extraneorum vsque ad eius destructionem per exercitum Romanorum, dicitur ergo. Et ecce angelus. mihi pro custodia deputatus. 9 Egrediebatur. Ad habendũ reuelationem nouam de futuris ab angelo

MORALITER.

1 Et le. Capitulum istud exponunt Hebręi, & catholici communiter ad literam de ædificatione domus Dei, per

Zorobabel, & eius socios ædificatã in reditu captiuitatis Babylonicę. Ego autem exposui ad literam de spirituali ædificatione ecclesię per Christum: propter quod de alia spirituali expositione pertransco, & quia mihi non occurrit alia melior hic ponenda.

Currit, Gabriel ē, qui loquitur ad Michaelē, vt loquat̄ propheta, quantū abundantiam oīum rerum, & multitudinē hoīum, & iumentorū, & firmitatē murorū sūt habitura Ierusalē, que in p̄senti vsq; ad fauillas, & cinerē destructa sūt.

Lib. 18. mor. cap. 2.

* Greg. Non est Deus angelus qui mittitur, cui verba

ab angelo quæ dicere debeat rubentur. Sed quia in cōspectu conditoris angelica ministeria ordinata graduum positione distincta sunt, vt & pro cōi

a ¶ Ad comparationem angelorum omni s humana natura vel scientia pueritia dicitur, quia non angeli in hea, sed nos in angelis proficiunt

cum: Curre, loquere ad p̄terum istum dicens: Absque muro habitabitur Ierusalem p̄ multitudinē hominum, & iumentorum in medio eius. Et ego ero ei, ait dominus, murus

a ¶ Tertia vocatio, crebra ad nonitio est ad fugam.

ignis in circumitu, & in gloria ero in medio eius. O o fugite de terra aquilonis dicit dominus: quoniam in quatuor ventos cœli dispersi vos, dicit dominus. O Sion † fuge quæ habitas apud filiā Babylonis, quia hæc dicit dominus exercituum: Post gloriam misit me ad Gentes, quæ spoliauerūt vos. † Qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi † mei.

...

† cruce te.

† 2 q. 7. c. accusatio 1.

B cum de Deo gaudere cōiter conspicit, & docet, & dirigit: quia eum, & per superiorem scientiam virtute cognitionis, & per p̄stantiorē gr̄am culmine potestatis excedit.

* Idem. Hoc certissimē scimus, quia ad explendum de supernis ministerium alij spiritus alios mittunt Zacharia testante. *Ecce angelus qui loquebatur in me, grediebatur, & c.* Dū enim angelus ad angelum dicit: *Curre, & loquere*, dubium non est quia alius alium mittit. Minora verò sunt quæ mittuntur, maiora quæ mittunt. Sed hoc quoque de ipsis agminibus, quæ mittuntur, certum tenemus: quia & cū ad nos veniunt, sic exterius implent ministerium, vt tamē nunquam desint interius per contemplationem. Et mittuntur igitur, & assistunt, quia & si circumscriptus est angelicus spiritus summus tamē Spiritus ipse qui Deus est, circumscriptus non est. Angeli itaque & missi, & ante ipsum sunt: quia quolibet missi veniāt, intro ipsū currunt.

Homil. 34. in Euangelia. & L. 4. mor. c. 27

Hieron.

Hæc omnia Iudæi ad literam futura fabulantur, vt p̄ multitudinē hominum, & iumentorum Ierusalem non possit habere murum, sed murus illius Domini sit defensus, & illius in medio habitantis perfruatur gloria.

a O o o fugite. Iuxta situm Ierusalem, Assyrii, & Babylonij qui Dei populum visitauerunt, in terra aquilonis habitabant, Angelus qui loquebatur ad angelū prophetatē in Zacharia, nūc loquitur ad illos qui habitabant in Babylonie

lone vt a quatuor ventis in quos fuerant toto orbe dispersi, reuertantur in Sion: & o Sion quæ nunc habitas in Babylone, reuertere ad pristinam sedem.

* Rup. Hoc quod dicitur, o o o fugite, & c. sic intelligitur. Ecce quō pœnitet Dominum mali quod fecit nobis, quō

dolet super ciuitate inclita, & tēplo nobili, in qua sola ciuitate glorificabatur, in quo templo vnico nomen eius inuocabatur. *Nee mirum, magnū. n. illic erat nomen eius, magnū honor impendebatur nomini eius.* Cyrus il luc nos redire non compulit, sed tantummodo redeundi licentiam dedit.

nos inuitat Dominus, vt properanter velimus exire de terra ista immunda?

Aquilo ventus frigidissimus, qui corda quæ afflat dura reddit. recipitur his qui ierant ad frigus aquilonis, & in toto orbe disperserant, & in nocte huius sæculi versabantur, vt fugiant ad ecclesiam, & humilia relinquentes, in sublimitate dogmatum consistant.

b Post gloriā misit me ad Gen. Vox Saluatoris missi a patre inducitur, qui assumpta carne post gloriā diuinæ maiestatis mittitur ad Gentes, quæ spoliauerunt populū Dei, vt ante eos fuerāt p̄dati, p̄dæ sint seruientib. sibi: & cogno-

c Tetigerit vos. Tactus pro vexatione accipitur: Qui ergo sanctos Dei tangit, sic est quasi vexare cupiat pupillam eius oculi, vt illum priuet clara luce: vnde in Euangelio: *Vos estis lux mundi.*

* Rup. Deus quō cogitauit, ita & fecit, leuauit manum suam super Romanos qui spoliauerūt Iudæos ornatu ciuitatis, & templi: & ecce ipsi sunt p̄dæ Iudæis, s. Apostolis, qui sunt ex Iudæis eo modo quo sunt piscatoribus pisciculi. Sic enim quibusdam dixit: *Venite post me faciam vos piscatores hominis.* Isti & similes illis, sunt, quos, qui tetigerit, tanget pupillam oculi mei: non vt ego cæcus fiam, sed vt cæci sint ipsi qui tetigerunt, & ego abscondam faciem meam ab eis.

Didymus

NICOLAUS DE LYRA.

* angelo superiori: quia secundum ordinem hierarchicum superiores angeli illuminant medios, & medij inferiores, & ex hoc patet quod hæc reuelatio est de alia re quam p̄cedens: quia est de Ierusalem spirituali. Ideo sequitur.

1 Absque muro, & c. Quia ecclesia non confidit in muro: vn fortitudine, sed in diuina protectione.

2 P̄ multitudinē. Quod impletum videtur in fidelium multiplicatione per orbem vniuersum.

3 Hominum & iumentorum. Quia credentium aliqui sunt sapientes, & literati qui homines dicuntur, alij verò simplices, & il literati, qui iumenta nominantur, P̄ salm. 7. d. Vt iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

4 Et ego ero ei. i. protector, & defensor.

5 Et in gloria. Quia Deus in ecclesia honoratur, & ideo ad eam homines iuuantur, cum subditur.

6 O o o fugite de terra. i. de potestate diaboli.

7 Quoniam in quatuor. i. spargi permisi per varios errores ante aduentum Christi.

8 O Sion. i. populus p̄uisus ad fidem: Nomine enim Ierusalē, & nomine Sion intelligitur ecclesia, vt declaratū sūt Isa. 2. quæ est iā quod fidelis populus, quia ecclesia non est ipsi parietes, sed fideles.

9 Fuge. De potestate diaboli.

10 Quæ habitas. i. cultum idololatriæ: non enim potest hic intelligi conuenienter per filiam Babylonis ciuitas vel terra Babylonia, quia longē ante tempus huius prophetiæ ciuitas Babylonis fuerat destructa per Cyrum, & Dariū: & Iudæi remissi in Iudæam, vt habetur 1. Esd. Et licet aliqui remanserunt in terra Babylonis detenti amore vxorum quas ibi acceperant, & prolis quā ibi fecerant, vt dictū sūt ibidem, tamen illi videntur probabiliter fuisse pauci comparatiuē, quia oēs naturaliter inclinantur ad reuertendum in terram originis suæ, & maxime de terra in qua detinentur in captiuitate, & seruitute. Nec rationabiliter potest dici, quod illi qui remanserunt moneantur hic fugere propter vastationem imminentem illi terræ: quia a tempore Cyri legitur regnū eius, & successorum suorum satis quietum fuisse vsque ad tempus Alexandri magni, qui regnum illud, vt ar-

morū subiecit sibi. Itē quia terra quæ hic dicitur filia Babylonis, immediate supra dicitur terra aquilonis Babylonia verū non est ad aquilonem respectu Iudæe sed magis ad orientem: Et ideo per Babylonem quæ consilio interpretatur: et per aquilonē de quo dicitur Iere. 1. c. Ab aquilone pandetur oē malum: potestas demonis metaphoricē seu figuratim designatur, sicut et beatus Petrus in fine primæ canonice suæ dicit: *Saluat vos ecclesia in Babylone collecta.* id est, in Roma: quia tunc tpe Neronis ibi vigeat potestas demonis.

11 Quia hæc. i. angelorum. vnde in Hebræo ponitur hic nomen domini tetragrammaton soli Deo appropriatum: vbi translatio nostra habet dominus.

12 Post gloriam misit me, & c. Secundum seriem textus nō est verbum Zachariæ, sed Dei dicens se mitti: quod verificatur in Christo, qui est verus Deus a patre missus pro salute generis humani, & huic consonat quædā glo. Hebraica hic a Ra. Sa. inducitur, quæ talis est. Post gloriam misit me. Glo. post honore redditum Esau veniet Messias. In antiquis ē glossis Hebraicis princeps Romanus frequenter Esau, & Roma mons Seir nominantur: & sic impletum est in domino Iesu Christo, quia post gloriam monarchiæ adeptam a Romano principe Cesare Augusto. Propter quod fecit describi orbē vniuersū tanquam sibi subiectum, natus sūt Christus, vt patet Luc. 2. secundo.

13 Ad Gentes quæ. i. ad Iudæos qui fideles primitiua ecclesiæ grauitate tractauerunt. Act. 8. quibus predicauit dominus in persona propria. Et dicuntur hic Gentes, quia tñc non vnebant secundum legem vt Iudæi, sed transgredientes propter mandata hominum, vt patet in Euangelio. Vel, ad Gentes. i. Romanos principes qui in primitiua ecclesia fideles persequebantur in corporibus suis, & bonis: quibus predicauit Christus per apostolos Petrum, & Paulum, et alios doctores sequentes.

14 Qui enim. i. sollicitē vos custodiam: sicut custodit oculi pupilla licet. n. tunc Christus permiserit fideles corporaliter perturbari, tamen custodit eos sollicitē in spiritualibus bonis in quibus tunc cruciuit ecclesia, merito & numero fidelium magis quam tempore pacis. Quod sūt figuratum in filiis Israel, qui quanto magis affligebantur ab Aegyptijs, tanto magis multiplicabantur, & crescebant, Exod. 1. Ideo subditur.

* 1 Quia

* Didymus Alex. Si quis semetipsum seruat, orat diuinitus custodiri, vt intactus permaneat a maligno. Custodia autem diuinæ exemplum est, quo ait: Dominus, seruabis nos, & custodis nos. Et illud: sub umbra alarum tuarum protege nos: Et illud: Pater ianite, custodi eos. Tangit autem aliquem malignus lædens, & affligēs eū, quod manifestum est ex eo qđ ait: Non cōtinget te malum: & ex eo qđ dictū est a Deo benefacientibus: Qui tetigit vos, tēgit pupillam oculi mei. Lege Eusebium Cæli. lib. 6. de demonstratione euangelica, cap. 16.

a Quia ecce ego leuo manum lenat Deus manū, vt percutiat Gētes aduersarias, & populum suū ad Ierusalem reducat vel in ecclesiam: & nunc intelliguntur per Gentes contrariæ fortitudines, quæ peccatores quotidie suę subiiciuntur potestati.

b *Lauda & latere filia Sion.* Rectē post captiuitatem filia

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quia ecce ego leuo & c. id est, virtutem.
- 2 Super eos, i. principes Romanos, & eorum ministros.
- 3 Et erunt prædæ, quia principes Romani, & alij ei subiecti, qui in primitiua ecclesia affligebant fideles seruitute dura, & eis abstulerunt bona sua, modo supposuerunt colla sua iugo Christi, & eius ministris, dotantes ecclesias temporalibus bonis.
- 4 Et cognoscetis, per experientiam bonorum, & miraculorum.
- 5 Quia dominus, & c. i. Deus pater dominus angelorum.
- 6 Misit me, pro generis humani salute: et ideo pro tanto beneficio inuiauatur ecclesia ad laudē diuinā, cum dicitur: *Lauda & læ & c.*
- 7 Quia ecce ego ve. per carnis assumptionem.
- 8 Et habita. in medio tui. conuersando, et prædicando. Ioa. 1. a. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis.

ADDITIO.

In cap. 2. vbi dicitur in post. Et ego ero, & c.

CAP. III.

ET ostendit mihi. Prophetata restauratione Ierusalē cuius minister erat Iesus sacerdos, & pro qua etiā ipse Deum exorabat, inducitur diabolus aduersarius, volens populum retinere in captiuitate, sed nō potuit præualere.

Dñs Iesus Christus sacerdos est in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui qm̄ per se videri non potest, a domino prophete ostenditur per carnis assumptionem. stans coram angelo, per quē angelus magni consilij intelligitur, non

quod duas personas in filio precipiamus, sed quod vnus, & idem quasi homo sordidatus ostendatur, & quasi angelus mediator Dei, & hominum apparere dicatur. Stat autē, qui stabili consistit gradu, Et *Satan stabat a dex. & c.* quia dominus tentatus est per omnia absque peccato, & tentator a dextris stat: quia virtutibus Christi contraire conatur. Increpet in te dominus pater: non quod ipse, qui loquitur increpare non possit, sed quia ex vnitate naturæ, cum alter increpauerit, increpet & ipse, qui loquitur quia pater, & filius vnus est dominus. vnde: *Qui videt me, vid. & pa. Iste* eligit

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

ET ostendit. Post ciuitatis, & templi reedificationem, hic propheta consequenter denunciatur & discipulorum consolationem, & primo Iesu summi sacerdotis, secundo Zorobabel ducis. cap. seq. Circa quod sciendum, quod sicut dicit Ra. Sal. Propheta principaliter locuti sunt de diebus Messie: Ideo propheta primo denuntiat consolationem summi sacerdotis de eius emendatione. secundo de Christi incar-

MORALITER.

1 Et ostendit mihi sacerdotem magnum. Ad literam iste fuit Iesus filius Iosedech, qui fuit bonę vitę: sed negligens in regimine, quia filij sui ipso sciente acceperunt vxores alienigenas: propter quod impuratum fuit sibi in peccatum, nam hoc erat contra diuinę legis præceptum, Exod. 34. Igitur per istum significatur prælatus bonę vitę, sed ne-

Sion prouocatur ad gaudium vnde dicitur: *Cum conuerterit dominus cap. 5. & c.* Adhuc verba dñi hortantis populum, vt post captiuitatem in sede pristina restitutus gaudeat, & laudet Deum habitantem in medio eius, in quē Gentes sunt crediturę.

a Quia ecce ego leuo manum meā super eos, & erunt prædæ his, qui seruebant sibi, & cognoscetis, quia dominus exercituum misit me. *Qui me misit, mecum est.* *Exgo.* *Ecclesia.* *Qui a patre, & venio in mundum.* *Cum hominibus conuersatus est.* *Et dabo tui Gen. h. aret.* *Partem.* *Tunc.* *Sicut patet per a. em.* *Hoc iam quia. Ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi.* *Ex hoc. Part. In mundū.* *Partem.* *Confidentes, & credentes in se.* *Ecclesia.* *Non alibi.* *Malis.* *Faciem.* *Cum dominus sit post. Tunc Iudæa, & ceteris.* *Ierusal. I. omne genus hominum timeat auertam de i. i.*

b *Lauda & latere filia Sion quia ecce ego venio & habitabo in medio tui, ait dominus. Et applicabuntur Gentes multæ ad dominū in die illa, & erunt mihi in populū, & habitabo in medio tui, & scies quia dominus exercituum misit me ad te. Et possidebit dñs Iudam partem suam in terram sanctificatā, & eliget adhuc Ierusalem. Sileat omnis caro a facie domini: quia cōsurrexit de habitaculo sancto suo.*

bitaculo, id est, patriarchis, prophetis, & apostolis, in quibus, & cum quibus dominus ad iudicium ad vindictam se venturum testatur.

- 9 Et appli. Gen. mul. ad dominum. quod patet implētum per conue. sionem. Gentiura ad fidem Christi per orbem vniuersum.
- 10 Et erunt mihi in po. Quia inter credētes. non est distinctio Iudæi, & Græci: nam idem dñs omnium. ad Rom. 10. c.
- 11 Et posside. do. Iudam. confitentes Deum: quia corde creditur ad iustitiam: & ore confessio fit ad salutem. Et quod per dominum Iudæi tales intelligantur, etiam secundum doctores Hebræorum, fuit ostensum Ierc. 23. & 34.
- 12 Partem suam. i. premium suum.
- 13 In terram sanctā in celo. quod vocatur terra viuentium.
- 14 Et eliget adhuc Ierusalem. celestem.
- 15 Sileat om. ca. a blasphemis domini Iesu Christi.
- 16 Quia consit. de ha. san. & c. i. consurget in finali iudicio ad mala puniendum, & bona premiandum.

Super hoc quod dicitur: *Et ego ero ei, ait dominus, murus ignis* Glossa interlinearis. *Murus, i. desensio suis, ignis b. sibus.*

eligit ecclesiā, quę Dei pacē contemplatur. Hic est tortis erutus ab igne, quia in seculo fuit, nec eius incēdio est attatus. *Ardet eum rubus, & nō comburitur.* Hic est et indutus sordidis vestibus: quia. *Qui peccatum non fecit, pro nobis peccatum factus est.* Sed hæc sordida vestis est ei ablata, cum nostra de leuit peccata, vt quia ille sordidis indutus est vestibus, nos resurgētes in eo semper candida habeamus vestimēta. Mutatoria sunt caro iā immortalis, & impassibilis. Cidaristup caput, splendor est diuinę maiestatis, vt idē hō, & Deus intelligatur.

* Clemens Rom. Diabolus inuidens sanctę Dei ecclesie, excitauit in nos (apostolos, & apostolicos viros) erumnas, persecutiones, perturbationes, blasphemias, schismata, hæreses. Nam populum illum propter Christum interfectum sibi subegit: nos qui ab eius vanitate recessimus, varijs modis tentat, vt olim beatum Iob: nam & summo pontifici Iesu filio Iosedech restitit, & nos sæpe cribrare voluit, vt deficeret fides nostra: sed magister noster illum in iudicium adducēs dicebat Increpet in te dominus, qui eligit Israel. Nonne hic est auulsus tanquam titio?

* Tertul. natione, i. i. Audi Iesu. Circa primum sciendum, quod Iudæi redeuntes de Babylone percurrunt grauitate accipiendū alienigenas vxores, vt habetur. 1. 1. 10. Et sacerdotis sicut alij in hoc peccauerunt, & cum eis Iesus filius Iosedech sacerdos summus, sed ad exhortationem Esd. eiecerunt eas, & hoc est quod dicitur.

1 Et ostendit mihi, & c. co. an. f. Michael prælatō toti Iudæorum populo, vt prædictum est.

1 Et ostendit mihi sacerdotem magnum. Ad literam iste fuit Iesus filius Iosedech, qui fuit bonę vitę: sed negligens in regimine, quia filij sui ipso sciente acceperunt vxores alienigenas: propter quod impuratum fuit sibi in peccatum, nam hoc erat contra diuinę legis præceptum, Exod. 34. Igitur per istum significatur prælatus bonę vitę, sed ne-

D

Psal. 52. d.

Surgere quæ do Deus dicitur.

F

Exod. 3. d. 2. Cor. 5. d.

Lib. 6. const. Apost. c. 5.

* 1 Et

† MORALITER.

A * Tertull. Apud Zachariam in persona Christi, imo & in ipsius nominis sacramento, verus summus sacerdos patris Iesus duplici habitu in duos aduentus deliniatur. Primò sordidis indutus est. id est carnis passibilis. & mortalis indignitate, cum & diabolus aduersabat ei, autor, scilicet, Iudæ traditoris, qui eum etiã post baptismum tētauerat. De hinc spoliatus pristinas sordes, exornatus

Lib. aduers. Iudæos, cap. 14. & lib. 3. aduers. Marc. cap. 7.

potere, & mitra. & cidari munda, i. secundum aduentus: quoniam gloriã, & honorem adeptus demonstratur, &c.

Dialog. cum Tryph.

* Iustin. Martyr. Sicut per Iesum filium Naue actiones prænunciantes olim gerenda per nostrum dominum edita sunt, ita reuelationem factã in Babylonia sub Iesu sacerdote vestri populi, me posse referre ad Christum nostrum contēdo, &c. Quemadmodum ille dicitur sordidatus, eo quod uxorem meretricem duxisset narratur, sic nos omnes Christiani sordidis vestibus, i. peccatis exuti, igneque per verbum vocationis eius, verè pontifices Dei redimimur, &c.

Lib. 20. mor. cap. 18.

* Greg. Satan a dextris Iesu stetit, quia illum ei populum rapuit qui dudum dilectus fuit. Sed quia in fine Iudæus populus est crediturus (id est, ait, saluū fient.) Satan a dextris dominus remouit, dicens: *Increpet dominus in te Satã, & eiusdem populi liberationem indicans subdit, quia elegit Ierusalem.* Qui nimirum populus quia ad gehennæ incendia perfidia duce defluebat, sed dum ad fidem reduci tur, ab eadem æterno ignis incendio liberatur, statim de eo illic subditur: *Nunquid non est iste torrens erutus de igne?* Vide Eusebium Cæsar. lib. 3. Demonstrationis euang. cap. 27.

Hieron.

a *Satan stabat a dex. eius.* Allegorice. Quia illum populum ei rapuit, qui dudum ei dilectus fuit. Gentilitas, quæ pro sinistro habita fuerat, credidit: & Iudæus populus, qui pro dextro, ad perfidiam declinauit: Sed quia reliquie in fine saluæ fient, dominus remouet Satan a dextris suis dicens.

Rom. 9. 6.

b *Increpet do. &c. l. te.* Eiusdem populi liberationem indicat, qui elegit Ierusalem. *Iste est torrens.* i. ab æterni ignis incendio liberatus, in quem duce perfidia defluebat.

1. Esdr. 14. 6.

Legitur in Esdr. & in Malach. quod Iesus cum cæteris alieni-

alienigenam duxit uxorem, unde verè accusatur. Cum ergo de cunctis Iudææ urbibus nunc Ierusalem sit electa, Deo non imputante ei peccata, quæ fecit: cur Iesum contra ris obruere, qui quasi titio semiustus de Babylonia euasit. c *Si in vijs meis.* Post ablutionem sordide vestis, & restituta dignitate mundi sacerdotij, præcipitur Iesu filio Iosedech, vt custodiat vias Dei, & præponitur præmium; quia ideo sit perseuerantur iudex, & pontifex in templo Dei, & habiturus de numero angelorum, qui eo tempore ibi astabant, quorum auxilia contra hostes circumuallaretur.

a *Aduersarius diabolus.* b *Non a sinistris, quia vera erat eius accusatio.* c *Ut quali indignum dicens, qui exaudiat.*

a & Satã stabat a dextris eius, vt aduersaretur ei. Et dixit dñs ad Satã: *Increpet dominus in te Satã, & increpet dominus in te, qui elegit Ierusalem.* Nunquid non iste torrens est erutus de igne? Et Iesus erat indutus vestibus sordidis, & stabat ante faciem angeli. Qui respōdit, & ait ad eos, qui stabat contra eum. Ecce abstuli a te iniquitatē tuã, & indui te mutatorijs.

Et dixit: Ponite cidarim mundam super caput eius. Et posuerunt cidarim mundam super caput eius, & induerunt eum vestibus. Et angelus domini stabat, & contestabatur angelus domini Iesum, dicens: Hæc dicit dominus exercituum: Si in vijs meis ambulaueris, & custodiam meam custodieris, tu quoque iudicabis domum meam, & custodies

cos Spiritus sanctus, vt in nominibus vel figuris eorum, venturi Christi mysteria significaretur, pro eo quod eius aduentu, vel regno labor, & opus eorum famulabatur.

Alleg. Dirigitur sermo ad Christum pro nobis in carne pauperem factum, ad quem refertur sicut ad caput, quidquid de membris eius dicitur, & noster profectus, eius est victoria. Cum ergo peruenimus in virum perfectum in mente. Christi. ille iudicabit domum Dei, id est, nos, qui sumus ecclesia, pro meritis singulorum constituens in ecclesijs prophetas, apostolos, doctores, & huiusmodi. Vnde: *Deus stetit in synagoga Deorum, in me. autem de. di. diuidēs singulis prouult.* Et tunc dabuntur ei angeli ad ministrandum, id est, homines, qui in carne constituti angelicam vitam ducunt: qui non fluctuabunt, sed assistent ei in ecclesia cum Iesu stante stabiles.

Si in vijs meis ambulaueris, &c. * Rup. Hæc ad illum hominem Iesum esse dicta, rectè intelligimus absque significatione vel mysterij clausura, quod ex eo vel maxime constat, quod præmissio, *si in vijs meis ambulaueris*, ita personam vel causam illius hominis determinat, tu quoque iudicabis domum meam, &c. Cum enim dicit. *Tu quoque, satis innuit ea, quæ præmissa sunt, & quæ sequentur, de alio dicta, & propter alium esse facta vel ostensa, &c.*

Et ait. Michael. Ad eos, &c. i. alijs angelis superioribus.

Auferte vestimenta sordida ab eo. Per hoc designabatur remissio culpe de qua penituit: & filios suos, & populum ad abiciendum uxores alienigenas induxit.

Et indui te mutatorijs, i. gratia & virtutum indumentis.

Ponite cidarim. i. mitram, qua utebatur summus pontifex: & per hoc designatur, quod dignè exerceret officium, culpa per gratiam deleta.

Et angelus domini s. Michael.

Contestabatur Iesum. in bono ipsum confirmando.

Hæc dicit dominus. qui est ipsa veritas.

Si in vijs meis ambulaueris, legem meam custodiendo.

Et custodiam, &c. reuerenter & debite officium pontifici exercendo.

Tu quoque iudicabis, &c. i. in officio pontificis perseuerabis.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et Sa. sta. &c. vt ad. accusando eum de transgressione filiorum suorum: sicut Eli fuit reprehensus a domino, & punitus de transgressione filiorum suorum 1. Reg. 3. non enim legitur, quod iste Iesus in persona propria uxorem alienigenam acceperit.

2 Et dixit domi. &c. hic in Hebræo habetur nomen domini Tetragrammaton solum Deo appropriatum, ubi translatio nostra habet: dominus. Et quia ponitur hic ter, & loquendo quasi de persona alia, satis aperte ostenditur in Deo Trinitas personarum.

3 Nunquid non iste. s. Iesus.

4 Torrens est erutus de igne. i. quasi titio semi combustus in tribulatione captiuitatis Babylonicæ, quasi diceret, Sic: & adhuc vis eum totaliter totum comburrere?

5 Et Iesus erat indutus vestibus sordidis. quia culpam incurerat ex negligentia arguendi filios suos, & etiam alios ad quod tenebatur ex officio, cum esset pontifex summus.

6 Et

MORALITER.

† 5 Et Iesus erat indutus vestibus sordidis. Sed quia Iesus iste correctionem adhibuit ad monitionem Esdræ: Ideo sequitur.

8 Auferte vestimenta, &c. Et per hoc significatur, quod prælatus

prælatus bonæ vitæ si fuerit benè correctus de defectibus negligentia, vestimenta recuperat virtutis, & gratia. cur hoc promittitur sibi directio diuina, & angelorum custodia cum dicitur.

11 Et angelus domini stabat, & contestabatur. & patet sententia.

† MORA-

A Audi Iesu sacerdos magne. Promiserat Iesu filio Iosedech quod iudicaret, & domum eius, & custodiret atria, & haberet angelos ministros angelicae dignitatis. Nunc dicit ei & amicis eius, i. discipulis eius, & prophetis qui sunt viri portendentes, i. positi in signum futurorum, quod plena

illum praefigurari: In quo vno septem oculi, quia in illo D fuit plenitudo totius gratiae spiritualis.

* Greg. Nullus hominum operatione sancti Spiritus Lib. 28 mori cap. 16. operationes septiformes simul omnes habuit, nisi solus mediator Dei, & hominum, cuius est idem Spiritus, qui de

^a Vnde: Adorate dominum in atrio sancto eius. ^b Te. um qui te custodiunt, quorum auxilio securus non timeas hostes. ^c Angelis vel sanctis

^d In conspectu tuo

^e Ad iudicium

a tria mea, & dabo tibi ^b ambulantes de his, qui nunc hic assistunt. Audi Iesu sacerdos magne, tu & amici tui, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego adducam ^c seruum meum ^d Orientem: quia ecce lapis quem dedi coram Iesu, super lapidem unum septem oculi sunt. Et ecce ego ^e tacebo sculpturam eius, ait dominus exercituum. & auferam iniquitatem terrae illius in die una. In die illa, dicit dominus exercituum. vocabit vir amicum suum subter vineam, & subter ficum.

patre ante secula procedit. Bene ergo dicitur, *super lapidem unum septem oculi sunt*. Huic enim lapidi septem oculos habere, est simul omnem virtutem Spiritus septiformis in operatione retinere. Alius namque prophetiam, alius scientiam, alius virtutes, alius genera linguarum, &c. accipit: ad habenda vero cuncta eiusdem Spiritus munera ne-

fectam beatitudinem sunt habituri, quando ille venerit cui nomen est Oriens. Qui est lapis angularis dei, coniungens duos parietes in unum: Super quem super Isha. Et requiescet super eum spiritus sapientiae, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientiae, & pietatis, & replevit eum spiritus tuus domine.

b Adducam seruum meum Orientem, &c. * R. Jonathan. Ecce adduco seruum meum Messiam, & reuelabitur.

* Rup. Inde Oriens dicitur, quia lux vera est, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: & inde seruus, quia *semetipsum exinanivit formam serui accipiens*.

Alleg. Iesus magnus sacerdos, dominus Saluator: Amici eius, apostoli, qui sunt portendentes viri, id est, facta eius mystice accipientes vel aspicientes, & de presentibus futura cognoscentes, qui caecum natum sub populo Gentilium interpretatur. Qui etiam secundum aliam figuram Oriens dicitur pro lumine, & lapis, qui secundum Danielelem de monte abscisus est pro robore, quo omnia regna conterit. Dicitur ergo Christo: Tu & apostoli tui, audite promissiones quas feci implendas in vobis: & statim vertitur sermo ad auditores loquens de ipso Christo: *Ecce enim ego adduco seruum meum, dominum, scilicet, Christum: Qui etiam lapis est conterens inimicos. Quem ego de co. Iesu filio Iosedech, quia post illum venit, & in facie eius datus est, quia per se intelligebat illum*

mo pertingit. At vero conditor noster in firma nostra suscipiens, quia per diuinitatis suae potentiam simul se habere omnes sancti Spiritus virtutes edocuit, micantes proculdubio pleiades iunxit, &c.

Seruat metaphoram lapidis: q. d. Hunc lapidem clavis crucis, & lancea militis faciam vulnerari: Et in eius passione delebitur iniquitas terrae, in vna die, de qua dicitur: *Hec est dies quam fecit dominus, exultemus, & latemur in ea*. Et in illa die passionis vocabit vir, i. perfectus vir in Christo, amicum suum, id est credentes ex Iudaeis vel Gentibus, ut sint sub vinea, cuius fructus *laticat cor hominis*, & qui ait: *Ego sum vitis, & subter ficum, id est, dulcissimam refectioem Spiritus sancti*.

LXX. Ecce ego foueam fodiam. Hoc Iudaei ad finem mundi referunt, quando veniet iudicaturus Christus, qui fodiet, id est, in medium proferet opera singulorum, & in illa die vocabit vnusquisque sanctorum amicos, id est, alios sanctos ad requiem, ut operum suorum virtute gaudeant.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et dabo tibi am. de his, qui nunc hic assistunt. *i. de angelis hic assistentibus dabo tibi adiutores, & directores in officio tuo.*
- 2 Audi Iesu. *Hic consequenter ponitur consolatio Iesu sacerdotis de Christi incarnatione, quam summe desiderabant patres veteris testam. Ideo subditur: Audi Iesu. q. d. rem valde grandem. ego sum tibi dicturus.*
- 3 Tu & amici tui. *i. illi, qui sunt parati ad abiiciendum alienigenas uxores, & legem seruare.*
- 4 Quia viri portendentes. *i. in futurum expectantes scilicet, Christi mysterium. Dicitur enim portendens a portendo, dis: quod est aliquid in longinquum designare vel expectare. Rab. Sal. dicit, quod isti fuerunt Ananias, Misael, & Azarias, qui de Babylone redierunt cum Zorobabel, & Iesu sacerdote, & erant ei familiares, & amici. Et dicuntur hic viri portendentes, quia in eis fuit factum portentum, id est, mirabile signum, quando de camino ignis exierant illesi, ut habetur Dan. 3.*
- 5 Ecce enim ego adduco seruum meum Orientem. *In Hebraeo habetur, germinantem, & exponit hoc Rab. Sal. de Zorobabel, qui dicitur hic germinans, eo quod genuit Neemiam, ut ipse dicit, qui edificauit civitatem Ierusalem, sicut pater suus templum ante construxerat. Sed hoc non videtur verum, quia 2. Macha. dicitur quod iste Neemias erat sacerdos, & sic de tribu Leuitica. Zorobabel autem fuit de tribu Iuda, ut patet Matth. 1. Et ideo aliqui expositores catholici dicentes cum Rab. Sal. quod haec scriptura intelligitur ad literam de Zorobabel, dicunt, quod hic vocatur Oriens, quia fuit ortus de tribu regia, & quia prosperatus fuit in edificio templi: sed isti cum Rab. Sal. videntur Iudaizare, & magis quam antiqui Hebraei, ubi translatio nostra habet: Ecce enim ego adducam seruum meum Orientem. &c. translatio Chaldaica apud Iudaeos autentica sic habet: Ecce ego adducam seruum meum Messiam, & reuelabitur. Ex quo patet, quod de Christo ad literam intelligitur.*

6 Quia

MORALITER

2 Audi Iesu sacerdos magne. Per hoc ostenditur, quod bonus prelatus per Iesum significatus habere debet amicos, & familiares, qui sunt viri portendentes, id est, aliquid in longum

- 6 Quia ecce lapis. *id est, Christus, qui sicut lapis abscisus de monte sine manibus, Daniel. 2. c.*
- 7 Quem dedi coram Iesu. *Quia vidit eum per fidem futurum sicut Saluator dicit Ioa. 8. g. Abraham pater vester exultauit, ut videret diem meum: vidit & gauisus est.*
- 8 Super lapidem unum. *i. Christum, qui est vnus in persona, licet in eo sit duplex natura.*
- 9 Septem oculi sunt. *i. septem dona Spiritus sancti, quae in plenitudine quietauerunt in Christo homine, secundum quod dicitur. Esa. 11. a. Requiescet super eum spiritus domini, &c. Quod ad literam intelligitur de Christo etiam secundum dicta Hebraeorum, ut ibidem fuit diffusius declaratum.*
- 10 Ecce ego tacebo sculp. eius. *quia corpus Christi fuit formatum, & figuratum in utero virginis virtute diuina.*
- 11 Et auferam iniqui terrae illius. *i. mundi totius. Vel per septem oculos vniversitas angelorum designatur. vnde Dan. 4. angeli dicuntur vigiles, & Math. 8. b. Angeli eorum semper vident faciem patris. Et isti septem oculi sunt super Christum, quia semper sunt attentissimi ad exequendum eius mandatum quia ipse est rex angelorum, & haec expositio magis concordat litterae sequenti.*
- 12 In die vna. *i. in die passionis suae. secundum quod dicitur Ioa. 1. d. Ecce agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi. Considerandum autem, quod hic dicit Rab. Sa. quod ipse nescit, quae sit ista dies, quia non potest assignare aliquam diem, super perfidiam Iudaicam (quae negat Christum venisse) in qua terra Iudaeae fuerit absque iniquitate, & ideo ex hoc quod confiteretur hanc ignorantiam, praeter eius intentionem confirmat catholicam veritatem.*
- 13 In die illa. *i. tempore Christi.*
- 14 Vocabit vir amicum suum. *Per talem modum loquendi significatur tempus magne pacis in pluribus locis sacrae scripturae: & sic fuit in nativitate Christi propter quod tunc descriptus fuit orbis, ut dictum est supra omnibus terris sub imperio Romanorum pacatis.*

* Cap.

longum expectantes: & tales sunt illi, qui non ponunt finem suum in bonis presentibus, & transitorijs, sed in futuris, & aeternis.

5 Ecce enim ego adducam, &c. Hic ad literam ponitur reuelatio de aduentu Christi primo: propter quod de alia expositione pertransio.

† MORALITER

A **E**t reuersus est. Nunquam videtur abijisse qui loquebatur in propheta: sed sciendum quoties humana fragilitas suae relinquitur imbecillitati, Deum a nobis, & angelorum eius auxilium abire. Ergo & propheta stupore

Hieron. Remig.

C A P. IIII.

C A P. IIII.

T reuersus est angelus, qui loquebatur in me, & suscitauit me quasi virum, qui suscitatur de somno suo. Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce candelabrum aureum torum, & lampas eius super caput ipsius, & septem lucernae eius

I 022. 11. b.

Can. 5. 2.

Idco angelus interrogat excitatum, vt illo respondente se nescire, nos ab angelo discamus.

B **E**t ecce candelabrum. Hebraeus dicit, per candelabrum aureum, legem significari. Per lampadem (que est in capite) Christum, qui est caput legis, & illuminat mundum. Per septem lucernas, que in Christo plene, que super candelabrum, quae dictante Spiritu sancto lex scripta est. Per septem infusoria (quibus mittitur oleum in lucernas, vt luceant in candelabro) intelligitur, quod per legem septem gratiae de caelo descendunt ad homines. Per duas oliuas, quae a dextris, & a sinistris: inter quas media lampas lucet, legem & prophetas interpretatur: Angelum quem propheta interrogat, sensum intelligit a Deo illuminatum, qui nobis voluntatem Dei indicat, qui non respondet, sed interrogat: non ex ignorantia, sed vt ad intelligendum excitet. Non in exercitu, nec in robore verbum domini ad Zorobabel: ipse est interpretatio visionis de reductione populi, quae non fiet multitudine bellatorum, sed spiritu Dei reductus est populus, & aduersarij deuastati. Per montem magnum, qui stat coram Zorobabel, diabolus interpretatur, qui aduersatur Iesu, & eleuatur contra Zorobabel, & populum Iudaeorum: sed vbi in plano, quia prostratus, & humiliatus sub pedibus Israel, quo inuito educit Deus lapidem primarium, i. Christum filium suum, qui semper auxilium fuit populo Israel: & gratia eius lapidis, in eos quos eduxit de captiuitate, exaequa-

Allego.

super illud, & septem infusoria lucernis, quae erant super caput eius: & duae oliuae super illud: vna a dextris lampadis, & vna a sinistris eius. Et respondi, & aio ad angelum, qui loquebatur in me, dicens. Quid sunt haec domine mi? Et respondit angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Nunquid nescis quid sunt haec? Et dixi: Non domine mi. Et respondit, & ait

exaequavit gratiam quam in patres eorum exercuit. * Ruper. Sicut in praecedentibus humilitatem passionis, ita in praesentibus gloriam intelligentiam resurrectionis eiusdem domini nostri Iesu Christi. Quid .n. est candelabrum aureum totum, & lampas super caput ipsius, nisi Christus ipse decus & lumen omnium angelorum & hominum, lampade suae diuinitatis, quae ex virtute resurrectionis merito innotuit, illuminans, quae in tenebris sunt vel fuerunt. Lampas super ipsum est Spiritus sanctus ex quo resurrexit magis in eo manifestus: cuius septem dona septem lucernae dicuntur. Et singula infusoria singulas agunt lucernas, ita singuli spiritus propria quaedam efficiunt opera, de quibus hi. qui Spiritum sanctum ac-

ceperunt, sua mensura clarifunt, vt videant homines, & bono exemplo edificati glorificent Deum.

C **E**t respondit angelus, qui loquebatur, &c. * Greg. Ne quis praedictis Zachariae verbis Angeli designatum nomine vel Patrem, vel Filium, vel Spiritum sanctum putet, si textum scripturae sacrae considerat, quod sentit velociter emendat, quae nunquam Patrem, nunquam Spiritum sanctum, & non nisi per incarnationis suae praedicationem Filium vocat angelum. Vnde in Zachariae verbis ostenditur, quod verum angelus, id est, creatura loqueretur.

* Athana. Quae est ista tam impotens (hereticorum) uerba: Vbi scripturarum inuenerunt, angelum esse Spiritum sanctum? Iam cum scripturae nusquam Spiritum sanctum nuncupent angelum, quid habent, quo se in tam bruta temeritate excusent? Ecce inquit, in Zacharia scriptum est: Haec dicit angelus, qui loquitur in me, & certum est hic angelum Spiritum significare in eo loquentem. Hoc nunquam dicerent, si quod legunt attenderent. Ipse enim Zacharias cum visionem de candelabro vidisset, ita ait. Ecce respondit angelus, qui loquebatur in me. Non cognoscis ista, quae sunt? Ex quibus verbis angelum illum loquentem prophetam non esse Spiritum sanctum, sed angelum duntaxat: Spiritum autem

NICOLAUS DE LYRA. CAP. IIII.

Et reuer. est. Hic consequenter ponitur consolatio Zorobabel dicitur de consummatione templi futura quod ipse fundauerat: sed postea opus impeditum fuerat usque ad secundum annum Darij regis Persarum, in quo Zorobabel, & ei adherentes resumpserunt opus, vt dictum est supra Aggei. 1. Igitur praesens capitulum in duas partes diuiditur: quia primo huius consummationis ponitur prophetica visio, secundum huius visionis expositionem, ibi: Et respondi. Circa primum dicitur.

- 1 Et reuersus est angelus, mihi pro custodia deputatus, qui ad horam disparuerat.
- 2 Et suscitauit me. Ad visionem enim propheticae oportet excitari, & eleuari mentem, & sequitur visio, cum dicitur.
- 3 Vidi & ecce candelabrum aureum. Videbat .n. visionem imaginaria candelabrum aureum simile illi, quod fuerat in tabernaculo Moysi, de cuius materia, & forma dictum fuit plenarie. Exo. 25.
- 4 Et lampas eius. i. sedes lucernae, quae erat de auro mundissimo.

Diuisio.

5 Super caput ipsius. i. in humanitate candelabri: Et accipitur hic lampas in singulari pro plurali, sicut Exod. 8. f. Venit musca grauissima, i. multitudo muscarum, quia septem erant sedes lucernarum, sicut & septem lucernae. Vel potest dici, quod hic sit specialis mentio de vna illarum, quae erat in medio stipitis candelabri: et tres hinc, & tres inde super sex calamos eius.

6 Et septem infusoria: i. vasa aurea cum quibus infundebatur oleum in lucernis.

7 Et duae oliuae. i. rami oliuarum in superiori parte quasi formam spicarum habentes.

8 Et respon. Hic ponitur praedictae visionis expositio: Et primo de significatione candelabri, secundo: de specie oliuarum, ibi: Et respon. Circa primum sciendum, quod candelabrum erat vnum de principalibus ornamentis templi: & ideo non ponebatur ibi nisi post completionem ipsius, & ideo per visionem candelabri designatur futura consummatio templi sub Zorobabel. a quo fuerat inchoatum: & hoc est quod dicitur.

MORALITER

1 Et reuersus est angelus, &c. Sequitur.

3 Vidi & ecce, &c. Per quod significatur vniuersalis ecclesia, & etiam quaelibet cathedralis, Apoc. 1. d. Septem candelabra aurea, septem ecclesiae sunt.

4 Et lampas eius. i. lampades: quia ponitur singulare pro plurali, sicut Exod. 8. f. Veni musca grauissima, i. multitudo muscarum. Et ponit hic lampas pro sede lucernae: & ideo sicut erant septem lucernae ita septem lampades: per quas significatur vniuersitas doctorum, & predicatorum ecclesiae, qui non docent vel praedicant propter quatuor vel laudis humane applausum, sed propter honorem Dei, & salutem animarum. Et de istis sedibus lucernarum dicitur: Anima iusti sedes est sapientia.

† Et septem lucerna. per quas significantur 7. virtutes, tres theo-

theologicae, & quatuor cardinales.

6 Et septem infusoria. in lu. per quae significantur septem dona Spiritus sancti: Et ista sunt in doctoribus, & predicatoribus bonis.

7 Et duae oliuae super il. per quas significantur dilectio Dei & proximi: quae debet esse in predicatoribus, quod dominus designauit Luc. 10. quando misit discipulos binos ad praedicandum: Quod exponens Greg. dicit: Binos ergo discipulos mittit in praedicationem, vt per hoc tacitus innuat quod qui erga alterum charitatem non habet, praedicationis officium nullatenus suscipere debet.

8 Et respondi, &c. Ab hoc loco vsque ad finem capituli ponitur expositio literalis dictae visionis Ego autem in hoc opere non ago de expositione literalis, sed in de mystica & morali: & ego iam ipsam posui, vt patet: & ideo pertransecit MORALITER

autem fuisse spiritum omnipotentis Dei, cuius ministerium obibat, famulabaturque hic angelus: Spiritumque esse indiuisum à deitate, &c.

Alleg. Candelabrum, ecclesia aurea, propter spiritalem intelligentiam scripturarum. Lampas Christus, qui in ecclesia fulget. Septe lucerne & infusoria earum, gratie Spiritus sancti, per quas oleum misericordie Dei suscipit ecclesia. Duæ oliuæ, Moyses & Elias, idest, lex & prophetia, quæ de Christi passione prædicabant. Vel, oliuæ Euangelium, quod à dextris, & lex, quæ à sinistris. Mons, diabolus, & Antichristus, qui audet se erigere contra Christum, ad Zorobabel dicens: Hæc omnia tibi dabo: si proci dens adoraueris me: quæ dñs calcauit. dicēs: Vade retro Satana: Scriptum est enim: Dominum Deū tuum adorabis, & illi soli serues. Lapis primarius verbum quod est in principio apud patrem, quod educitur de sinu patris in carne, qui equat gratiam legis gratie Euangelij, vt æquale munus accipiant, & credentes ex Israel & populus Gentium.

ad me, dicens: Hoc est verbū domini ad Zorobabel, dicēs: Non in exercitu nec in robore, sed in spiritu meo, dicit dominus exercituum. Quis tu mons magne corā Zorobabel in planum? & educet lapidē primarium, & exequabit gratiam gratie eius. Et factū est verbum domini ad me, dicens: Manus Zorobabel fundauerunt domū istā, & manus eius perficiēt eā, & scietis quia dominus exercituum misit me ad vos. Quis. n. despexit dies paruos? Et lætabuntur & videbūt lapidē stanneū in manu Zorobabel. Septē sūt isti oculi dñi qui discurrūt in vniuersam terrā. Et respondi, & dixi ad eū: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexterā candelabri & ad sinistrā eius? Et respondi secundo & dixi ad eū: Quid sunt duæ spicæ

atque dicitur: Manus Zorobabel fundauerunt domū istā, & manus eius perficiēt eā, & scietis quia dominus exercituum misit me ad vos. Quis. n. despexit dies paruos? Et lætabuntur & videbūt lapidē stanneū in manu Zorobabel. Septē sūt isti oculi dñi qui discurrūt in vniuersam terrā. Et respondi, & dixi ad eū: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexterā candelabri & ad sinistrā eius? Et respondi secundo & dixi ad eū: Quid sunt duæ spicæ

tatis eius vsque ad passionem mortis longē minor existit, quā esse cœpit ex virtute resurrectionis. Erat etiam ante passionem habitans in illo omnis plenitudo diuinitatis, quiescebatque super eum Spiritus septiformis, hic designatus per septem oculos domini: sed quanto pretiosius stanno aurum, tanto gloriosior est post resurrectionem, quā fuit ante passionem humanitas eiusdem mediatoris Dei & hominum.

Quid sunt duæ spicæ? Quia hoc quod quæsieram, non respondit, quia supra me erat & audire non merui, minora interrogauit, secundum illud: Pulsate & aperietur vobis.

Superius dictum erat de duabus oliuis, quod quia propheta non retinuit, hic interrogans audire non meretur: vel quod ibi obscurius dictum est, hic manifestius audire desiderat. Vel certe silentio angeli confutatur eius audacia, quia maiora se scire contendat. Hebræi dicunt, quia non totum quæsierat quod scire debuerat: ideo nihil hic respondetur ei de oliuis, sed ipse plenius quærit addens spicas, vel ramos oliuarum, de quibus supra tacuerat.

Rupertus Alij duas oliuas Mosen & Heliam significare volunt. alij legem & euangelium. Nos postremi quid dicemus? Nihil posse intelligi conuenientius, quā duo data Spiritus sancti. Bis namque datus est. Primò in remissionē peccatorum per passionem Christi. Secundò in diuisiones gratiarum, per gloriam eiusdem Christi resurrectione & ascensione glorificati & sedentis ad dexteram maiestatis in excelsis. Vna oliua à sinistris, quia datum primum ab humilitate passionis: & vna à dextris candelabri, quia diuisio gratiarum à gloria paterni confessus, credentibus in ipsūm prouenit.

bilone, qui despici batur & affligebantur a Gentibus in cœmstantibus, vt patet. 1. Esdræ 4. quia tamen his non obstantibus templū fuit per Zorobabel consummatum ideo subicitur. 13 Et lætabuntur scilicet, Iudæi prius despecti & impediti. 14 Et vide. la. stan. In Hebræ. habetur, plumbatū, per q. designatur ædificatū tēpli recte sublimatū. 15 In ma. Zoro. i. per sollicitudinē & diligentiam eius. Consequenter exponit quod dictum est supra de oculis super lapidem vnum. cum dicitur. 16 Septem sunt isti oculi. i. vniuersitas angelorum designata per septenarium, eo modo loquendi quo dixit Raphael angelus, Tob. 12. Ego sum vnus ex septem, qui stamus ante dominum: nunc enim angeli assistunt coram Deo in quantum faciem eius clarē vident & omnes mittuntur in ministeriū, secū. dum quod dicitur Heb. 1. d. Omnes administratorij spiritus sunt, &c. in quantum voluntatem eius exequuntur: licet enim superiores angeli nō mittantur ad exteriora exequenda, propter quod dicuntur assistētes, alij administrantes, tamen etiā superiores mittuntur ad inferiora: quia superiores illumināt medios, & medij inferiores res de agendis secundum ordinē diuinæ voluntatis. Ideo subditur. 17 Qui discurrunt, &c. quia omnes agunt ad ea, quæ sunt circa humanā naturā. 18 Et respondi. Hic cōsequēter ponitur expositio de duabus oliuis & spicis earū, & vobis candelabri, & quia eadē est eorū significatio: iō datur vna respōsio cū subdit in fine ca. cū dicitur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Quis enim. Verè Zorobabel & socij eius cōfisi de auxilio Dei, pro nihilo habebūt dies regū opus Dei impedire volē Hieron. tium: quia quamuis in purpura videant illos splendere, & exercitu circumdatos, tñ intelligent vitam eorū parua, & malā, & nihil cōtra Deū posse: & ideo lætabunt in expletionē operis & videbūt auxilium Saluatoris, qui de stirpe Zorobabel promittitur, qui lapis pro fortitudine stanneus, murus sortis & robustus: Sicut. n. stannū alia metalla ab igne defendit: Et cū sit æs vel ferrū natura durissimum, si absq; stanno fuerit vris & crematur: sic omnis angelorū & hominum fortitudo, si nō hēt auxiliū Saluatoris: becilla est, & fragilis. c. septem sunt isti oculi domini, qui discurrunt in vniuersam terram. * Rupertus. Lapis Estanneus in manu Zorobabel, est Christus natus ex eius genere. Stanneus autē quia gloria humani

ad me, dicens: Hoc est verbū domini ad Zorobabel, dicēs: Non in exercitu nec in robore, sed in spiritu meo, dicit dominus exercituum. Quis tu mons magne corā Zorobabel in planum? & educet lapidē primarium, & exequabit gratiam gratie eius. Et factū est verbum domini ad me, dicens: Manus Zorobabel fundauerunt domū istā, & manus eius perficiēt eā, & scietis quia dominus exercituum misit me ad vos. Quis. n. despexit dies paruos? Et lætabuntur & videbūt lapidē stanneū in manu Zorobabel. Septē sūt isti oculi dñi qui discurrūt in vniuersam terrā. Et respondi, & dixi ad eū: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexterā candelabri & ad sinistrā eius? Et respondi secundo & dixi ad eū: Quid sunt duæ spicæ

atque dicitur: Manus Zorobabel fundauerunt domū istā, & manus eius perficiēt eā, & scietis quia dominus exercituum misit me ad vos. Quis. n. despexit dies paruos? Et lætabuntur & videbūt lapidē stanneū in manu Zorobabel. Septē sūt isti oculi dñi qui discurrūt in vniuersam terrā. Et respondi, & dixi ad eū: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexterā candelabri & ad sinistrā eius? Et respondi secundo & dixi ad eū: Quid sunt duæ spicæ

tatis eius vsque ad passionem mortis longē minor existit, quā esse cœpit ex virtute resurrectionis. Erat etiam ante passionem habitans in illo omnis plenitudo diuinitatis, quiescebatque super eum Spiritus septiformis, hic designatus per septem oculos domini: sed quanto pretiosius stanno aurum, tanto gloriosior est post resurrectionem, quā fuit ante passionem humanitas eiusdem mediatoris Dei & hominum.

Quid sunt duæ spicæ? Quia hoc quod quæsieram, non respondit, quia supra me erat & audire non merui, minora interrogauit, secundum illud: Pulsate & aperietur vobis.

Superius dictum erat de duabus oliuis, quod quia propheta non retinuit, hic interrogans audire non meretur: vel quod ibi obscurius dictum est, hic manifestius audire desiderat. Vel certe silentio angeli confutatur eius audacia, quia maiora se scire contendat. Hebræi dicunt, quia non totum quæsierat quod scire debuerat: ideo nihil hic respondetur ei de oliuis, sed ipse plenius quærit addens spicas, vel ramos oliuarum, de quibus supra tacuerat.

Rupertus Alij duas oliuas Mosen & Heliam significare volunt. alij legem & euangelium. Nos postremi quid dicemus? Nihil posse intelligi conuenientius, quā duo data Spiritus sancti. Bis namque datus est. Primò in remissionē peccatorum per passionem Christi. Secundò in diuisiones gratiarum, per gloriam eiusdem Christi resurrectione & ascensione glorificati & sedentis ad dexteram maiestatis in excelsis. Vna oliua à sinistris, quia datum primum ab humilitate passionis: & vna à dextris candelabri, quia diuisio gratiarum à gloria paterni confessus, credentibus in ipsūm prouenit.

bilone, qui despici batur & affligebantur a Gentibus in cœmstantibus, vt patet. 1. Esdræ 4. quia tamen his non obstantibus templū fuit per Zorobabel consummatum ideo subicitur. 13 Et lætabuntur scilicet, Iudæi prius despecti & impediti. 14 Et vide. la. stan. In Hebræ. habetur, plumbatū, per q. designatur ædificatū tēpli recte sublimatū. 15 In ma. Zoro. i. per sollicitudinē & diligentiam eius. Consequenter exponit quod dictum est supra de oculis super lapidem vnum. cum dicitur. 16 Septem sunt isti oculi. i. vniuersitas angelorum designata per septenarium, eo modo loquendi quo dixit Raphael angelus, Tob. 12. Ego sum vnus ex septem, qui stamus ante dominum: nunc enim angeli assistunt coram Deo in quantum faciem eius clarē vident & omnes mittuntur in ministeriū, secū. dum quod dicitur Heb. 1. d. Omnes administratorij spiritus sunt, &c. in quantum voluntatem eius exequuntur: licet enim superiores angeli nō mittantur ad exteriora exequenda, propter quod dicuntur assistētes, alij administrantes, tamen etiā superiores mittuntur ad inferiora: quia superiores illumināt medios, & medij inferiores res de agendis secundum ordinē diuinæ voluntatis. Ideo subditur. 17 Qui discurrunt, &c. quia omnes agunt ad ea, quæ sunt circa humanā naturā. 18 Et respondi. Hic cōsequēter ponitur expositio de duabus oliuis & spicis earū, & vobis candelabri, & quia eadē est eorū significatio: iō datur vna respōsio cū subdit in fine ca. cū dicitur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupertus. Sensus est. Domum istam manu factam, quā in metu & retardatione ædificare coepistis, impredientibus aduersarijs in breui completam videbitis, ita vt ex ipsa velocitate operis scire debeatis, quod dominus exercituum miserit me ad vos. Quis enim despexit dies paruos? Quod est dicere. Cui non mirum visum est, aliquando grande opus fieri intrā dies paruos sine paucos? Sunt autem pauci dies ab anno secundo Darij regis, à vicesima quarta vndetimi mensis eiusdem anni, qua videlicet die ego loquor vobis in verbo domini, vsque ad tertium diem mensis Adar huius anni, qui sextus est Darij regis. Nimirum pauci dies ad tantum opus, videlicet tantum quatuor anni computantur, & tam paucis diebus opus illud completum fuisse scriptura Esdræ testatur.

Allegorice. Zorobabel, Christus: qui fundat & perficit ecclesiam, in cuius manu corpus ipsius non plumbeum, sed stanneum, & ab omni peccato purissimum. Septem oculi, qui discurrunt in vniuersam terram, septem sunt spiritus: quia nihil later dominum: sed præteritorum & futurorum & præsentium conscius est, & reddet vniuersis secundum opera sua.

Rupert

Tertull. Mosen & Heliam Zacharias vidit in figura duarum olearum, & duorum ramulorum oleæ. Nam hi sunt de quibus dictum est: Illi duo filij opimitatis assistunt domino vniuersæ terræ.

Hiero. Remig. in medijs duarum fistularum aurearum, quæ a seipsis effundunt in aurum.

Allegorice. Per duas oliuas, duo testamenta. Euangelium spirituale à dextris, lex corporalis à sinistris: & quia nec totum Euangelium, nec totam legem explanare

oliuarum: quæ sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? Et ait ad me, dicēs: Nunquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non domine mi. Et dixit: Isti sunt duo filij olei: qui assistunt dominatori vniuersæ terræ.

re possumus, quasi ramusculos, ex eis excerpimus, quia Deo ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus. Alij duos ramos oliuarum, vel spicas & filios olei, idest, pinguedinis vel splendoris, sacerdotium interpretantur, & legem, quæ præbeant gaudium vniuersæ terræ. Alij Enoch & Eliam: quorum alter in præputio, alter in circumcissione placuit Deo, & cum corpore raptus est in cælum.

NICOLAUS DE LYRA.

Isti sunt duo filij, &c. idest, Zorobabel & Iesus pontifex, qui dicuntur filij olei, quia Zorobabel erat de tribu regia, Iesus autem de sacerdotali, dignitas autem vtriusque officij per inunctionem debebat conferri tamen ista unctio non fuit tempore secundi tem-

CAP. V.

Et conuer. Superius viderat ædificationem templi aduentum Christi, populum de Babylone liberatum nunciauerat: sed ne ex visa foelicitate extolleretur: videt & tristitia, vt humilietur ex tristitia comminatione.

Volumen vo. In quo omnium peccata descripta sunt, vt vnusquisque recipiat secundum peccata sua, siue bonum siue malum, vnde dicitur: libri aperti sunt.

Ecce ego. Gregor. Quid est volumen volans, nisi scriptura sacra? quæ dum de cælestibus loquitur, ad superiora mentis nostræ intentionem leuat. Quia dum illam super nos esse aspiciamus, vana attendere, i. concupiscere deuitamus. Quæ latitudinem cubitorum 10, longitudinem verò 20. habere perhibetur, quæ

latitudo operationis nostræ simpla est, & longanimitas spei in duplum reditur: quando pro bono opere, & hic nobis requies mentis, & illic gaudia æterna preparantur: attestante veritate, quæ ait: Si quis reliquerit domos aut agros, &c. c. in hoc seculo & in seculo. Centenarius numerus, decemuplicato denario fit perfectus: Hic itaque centuplum accipit, qui & si nihil habuerit, ipsa tamen perfectione mentis iam in hoc seculo nihil habere querit. Quia ergo per hanc duplū pro simplo nobis redditur, rectè hoc volumen per 20. cubitos in longum tendit quod per 20. dilatatur. Sed quia hæc ipsa sacra eloquia ad æternam damnationem sunt eis, qui illa vel scire nolunt, vel certè sciendo contemnunt, rectè de hoc volumine dicitur.

NICOLAUS DE LYRA CAP. V.

Et conuer. Hæc est secunda pars principalis huius prophetie in qua ponuntur prophetie spectantes ad tempus habitationis ciuitatis iam reedificatæ, & primò sub regno Persarum, secundo, Græcorum, cap. 9. tertio Romanorum. cap. 11. Sciendum tamen, quod hæc diuisio non est præcisæ: sed frequenter de alio tempore inuenitur in una parte, & e conuerso: quia sicut frequenter dictum est supra, talis diuisio sic præcisæ non inuenitur in prophetis, qui secundum tactum varium spiritus sancti de uno transeunt ad aliud, aliqua occasione habita. Et diuisio videtur in tres partes, quia primò ponitur expulsio multiplex vitij, secundò successio quaduplicis imperij ea sequitur, tertio, solutio dubij, c. 7. Prima in duas secundum duplicem visionem. secundum: ibi: Et egressus est. Circa primum dicitur: Et conuer. ad capiendā animam reuolutionem. 2 Et vidi. visione imaginaria. 3 Et ecce. idest, exiens de templo & ciuitate, cuius quantitas subditur. 4 Longi. secundum latitudinem templi.

MORALITER.

Et conuersus sum, &c. Sequitur. 3 Et ecce vol. Per quod significatur sacra scriptura, quæ modo loquitur de diuinis, modo de humanis, modo de virtutibus, modo de diuitijs, modo de præmijs, modo de supplicijs, quasi volans de uno ad aliud. 4 Longi. Per longitudinem verò vita futura, quæ æterna est significatur. Per latitudinem verò vita præsens, quæ temporalis est. Et quia pro opere virtuoso vel vitioso temporaliter transit præmium vel pœna protenditur in

CAP. V.

Ad aliam visionem à lætis ad tristitia.

Et conuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce volumen volans. Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ecce ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum, & dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ, quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur, & omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur. Educam illum, dicit dominus exercituum, & veniet ad domum furis, & ad domum iurantij in nomine meo mendaciter, & commorabitur in medio domus eius, & consumet eam & ligna eius, & lapides eius. Et egressus est

pli secundum Hebræos.

Qui assistunt dominatori vniuersæ terræ. fideliter insistentes operi eius in templi ædificatione. Rostra aurea secundum visionem imaginariam erant due recuruationes in cædelabo, in quibus pendebant infusoria. De oliuis autem & spicis earum dictum est supra.

Hæc est ma. Et cur maledictio dicatur, adiungit: quia omnis fur sicut ibi scriptum est, iudicabitur.

Dicit quidam viginti & 10. quæ sunt 30. ad ætatē Christi referri, quia pater non iudicat quenquam: sed omne iudicium dedit filio.

In viginti, quæ ex duabus decadibus efficitur, austeritas & tristitia nunciatur. In 10. idest, vna decade meliora & prospera. In his ergo omnibus numeris prius tristitia & postea læta dicitur, quia ad hoc corripit Deus, vt emendet, & per omnia supplicia cruditur Israel. Hæc est maledictio contra eos, qui putant furtum, & periurium esse parua crimina. Dicitur, quod maledictio, quæ in volumine vel falce descripta est, veniat super domum furis & periuri, ibi commorans, & omnia deuastans: quid ergo de his, quæ maiora reputantur crimina, sicut adulte-

rium, homicidium, sacrilegium?

Et egressus est angelus. Angelus, qui loquebatur in propheta est egressus de eo, & quasi dominus loquens præcipit, vt leuatis oculis videat peccata plurimum, mensuram coaceruatam, perfectam & impletam delicta cunctorum, hæc amphora est oculus, idest, offensio peccatorum, vt quorum vitia primitus latitabant dispersa, in vnum coaceruata oculis omnium panderetur. Quia dum egreditur Israel de loco suo per captiuitatem cunctis Gentibus, qualis in terra sua fuerit monstratur. Per massam plumbi significatur grauissimum pondus peccatorum, & super hæc amphoram omnium delictorum, media sedebat impietas, idest, idololatria, quæ exce-

5. Et latitudo eius x. ante faciem templi, ita quod volumen illud videbatur de templo egredi. 6 Et dixit ad me. exponendo significationem voluminis. 7 Hæc est maledictio. idest, pœna pro peccatis inflata, sicut Ezech. 2. vidi librum in quo erant scriptæ lamentationes. 8 Quæ egr. lu. fa. &c. cum Iudeis peccatoribus de Ierusalem & Iudæa captiuitatis ad diuersas partes orbis propter peccata furti & periurij, quæ ante destructionem ciuitatis vigeant ibi: unde & Sedechias rex traditus fuit in manus Nabuchodonosor propter peccatum periurij quod incurrerat erga ipsum, vt habetur. 2. Paral. xli. 9 Quia omnis fur. &c. idest, in volumine volante. 10 Iudicabitur idest, punietur. 11 Educam illum. extra Ierusalem & Iudæam: & per hoc signatur, quod reedificata Ierusalem talia peccata non abundauerunt in Iudæa. 12 Et veni. &c. i. ultio diuina veniet super Iudeos captiuatos propter peccata ista. 13 Et consumet. idest, progeniem transgressorum. 14 Et egressus est angelus, qui loque. Illic ponitur secunda visio.

æternū. Et quoniam in ea benedicuntur adimplentes eam, & transgredientes maledicuntur, qui sunt multo plures, secundum quod dicitur Eccle. 1. d. scilicet infinitus est numerus, & Matt. 7. b. Lata est via & sparsa est porta, quæ ducit ad perditionem: & multi intrant per eam. Ideo subditur. 7 Hæc est male. &c. i. omnium viuientis in terrenis cupiditatibus: & ideo subditur. 9 Quia omnis fur. &c. Exprimat autem punitionem furti & periurij, quæ communius accidunt inter homines. & per hoc designat aliorum punitionem peccatorum. 14 Et egressus est ang. &c. Sequitur.

Dan. 7. c.

Li. 15. Moral. c. 8.

† ima.

Matth. 19.

Diuisio.

Diuisio.

dit omnia peccata Israel, & in suo scelere gloriabatur, sed amittitur in medio Babylonis, & malo captiuitatis premittitur ab angelo Dei, ut quae prius laetabatur in scelere, aeterno silentio conticecat.

a *Leua. ccc.* Volens Deus ostendere prophetam humanum genus ex qua culpa maxime a Deo dilabatur, p imaginem amphorae quasi patens os auaritia designauit. Auaritia quippe velut amphora est, quae os cordis in ambitu aperitum tenet.

* *Origenes.* Iniquitas super talentum plumbi sedere monstratur, sicut Zacharias propheta dicit. Idcirco, qui saluus fit, per ignem saluus fit, ut si quid forte de specie plumbi habuerit admixtum, id ignis decoquat, & resoluat, ut efficiatur omnes aurum bonum.

* *Hieronymus.* Ex Isaia intelligimus altare Dei plenum esse carbunculis, hoc est, ignitis calculis, & prunis peccata purgantibus. Vnde scriptum legimus: *carbones succensi sunt ab eo.* Et de ipso domino dicitur: *quod ignis consumens sit.* Et Saluator in euangelio: *Ignem veni mittere super terram,* ut baptizaret in Spiritu sancto & igni. *Vniuersus enim opus quale sit ignis probabit.* Et qui saluandus est, sic saluabitur, quasi per ignem transierit.

b *Hac est amphora egrediens.* Amphora vel mensura ferebatur in aere, cui ipse angelus nomen imposuit: hic est oculus, i. ostensio omnium peccatorum: & ecce mulier sedens in medio amphorae vel mensurae, quae est impietas: & cum haec ita cerneret, ecce massa plumbi instar lapidis ferebatur, vel suo impetu, vel Dei iussione, vel ab alio cuius nomen taceatur. Angelus autem, qui loquebatur in propheta exiens ab eo vniuersa monstrabat, qui mulierem praecipite misit in medio amphorae, quae prius ferebatur liberè, & super amphoram sedens omnibus apparebat: & ne forte rursus cleuaret caput & de sua impietate gauderet, talentum plumbi in modum lapidis mittit in os amphorae opprimens impietatem, & concludens ne possit erumpere.

c *Et dixit: Haec est oculus eorum in vniuersa terra.* Multos obtusi sensus homines cernimus, & tamen in his, quae appetunt auaritia stimulis excitantur: & qui ad bona videnda caeci sunt, excitantibus praemijs ad peragenda vigilantes fiunt. *Et ecce talentum plumbi portabatur.* Quid est talentum plumbi, nisi eadem auaritia pondus peccati? Impietas in medio amphorae proicitur, quia nimirum in auaritia semper impietas tenetur. Massa plumbi in os mulieris mittitur, quia, scilicet impietas auaritia peccati sui pondere grauatur.

d *Et ecce duae mulieres.* Per duas mulieres, Iudaei interpretantur regnum Moedorum & Macedonum, quorum vtrumque afflixit

afflixit populum Babiloniam, & ibi impietas eorum sedem posuit: hoc fingunt ne quod de se dictum est, in se intelligatur.

Duae mulieres, quae egrediuntur de terra sua Iuda sunt decem tribus, quae ab Assyrijs, & duae quae a Chaldaeis captae sunt. In alis quarum erat spiritus i. potestas diaboli qui a spiritu malo quasi vento

flatuque raptae celeri volatu ferebatur. Miluus auis rapacissima, per quem diabolus signatus, cuius potestati traditur Iuda & Israel, ut ab eo in captiuitatem ducantur. Et illae mulieres tulerunt amphoram vel mensuram, in qua clausa tenebatur impietas sub massa plumbi depressa per aerem inter caelum & terram. Supra autem eruditus propheta de amphora, non querit quid portent, videns amphoram deferri, sed quo portent: Et

a angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me, Leua oculos tuos, & vide. Quid est hoc quod egreditur? & dixi: Quid nunc est? Et ait: Haec est amphora egrediens. Et dixit: Haec est oculus eorum in vniuersa terra. Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphorae. Et dixit: Haec est impietas. Et proiecit eam in medio amphorae, & misit massam plumbicam in os eius. Et leuaui oculos meos, & vidi, & ecce duae mulieres egredientes, & spiritus in alis earum. Et habebant alas quasi alas milui, & leuaerunt amphoram inter terram & caelum. Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quo istae deferunt amphoram? Et dixit ad me. Ut edificetur ei domus in terra Sennaar, & stabilietur & ponatur sibi super basem suam.

b *Quo a. nem. & q. ius. p. at. u. r. e. on. cl. u. s. a. f. e. q. u. e. n. s. l. e. c. t. i. o. d. o. c. t. u. r.* *Amphora*

c *Ex oculis deorum.*

d *Vt ibi aeterna habitatio quiescat.*

respondetur ab angelo, ut edificetur ei domus in terra Sennaar. Sennar campus Chaldaeorum, ubi aedificata est Babilonem. In Babilonem ergo deferunt haec mulieres impietatem, ut ibi aedificetur ei certa domus. Verè enim in Babilone certa sedes est impietatis.

Greg. Quid aliud in his duabus mulieribus accipimus, nisi duo principalia vitia, superbiam, scilicet & inanem gloriam, quae impietati absque vlla dubitatione coniuncta sunt? Quae & in alis suis spiritum habere narrantur, quia in nationibus suis Satanae voluntati deseruiunt. Spiritum appellant de quo in Euangelio: *Cum imman. f. xxi. Ecce. Et habebant alas quasi alas milui.* Miluus semper rapturae studet pullos. Iste mulieres ergo alas habent quasi alas milui, quia actiones eius diabolo proculdubio similes sunt: quia insidiantur semper rapturae paruulorum. *Et leuaerunt am. i. t. & c.* Superbia & vanagloria habent hoc proprium, ut esse quem infecerunt in cogitatione sua, super ceteros extollant: & modo per ambitum rerum, modo per desiderium dignitatum quem semel captum tenuerint, in honoris altitudinem eleuent. Qui autem inter caelum & terram est in ima deserit, & ad superna minime pertingit. Iste mulieres, scilicet superbia & inanis gloria mentem captam ita leuant, ut quoslibet proximos quasi despicientes deserant, & alta gloriantes petant: sic nec equalitatem fraternitatis in proximis, nec tamen summa pertingere praualent. Sennar sector eorum: sicut bonus odor ex virtute, ita e contrario sector ex vitio. *Radix enim omni malorum est cupiditas:* & quia quodlibet malum per auaritia generatur, dignum est, ut domus auaritia in sector construatur. Sennar vallis est latissima, quae pro confusione mentium atque linguarum Babilonem dicta est: & quia per auaritiam, & impietatem certum est omnia mala exurgere, merito haec in confusione prohibentur habitare.

Li. 14 Moral. c. 26.

Lucæ 11. c.

1. Tim. 6. b

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

videbat enim propheta visionem imaginariam quaedam amphoram de templo & ciuitate egredientem. in qua sedebat quaedam mulier ita, quod per os amphorae apparebat desuper. Videbat etiam talentum plumbi portari ab angelo, qui depressit mulierem intra amphoram, oppilans os amphorae talento vel massa plumbi: ne mulier posset egredi inde & cessare apparere. Videbat vterius duas mulieres alatas portantes illam amphoram ad Babilonis terram. Per amphoram autem, quae est genus mensurae designabat, quod populus regni Iudae dolose egerat in mensurando ea, quae videbat: & propter hoc ductus fuit captiuus in Babilone. ut dicit *Ra. Sa. sed quia principaliter fuit ibi ductus propter idololatriam ut patet. 4. Reg. & 2. Paralip. in pluribus locis, ideo alij dicunt, & melius videtur quod per amphoram, quae genus est mensurae, intelligitur multiplicatio peccatorum in regno Iudae: & in tanta mensura, quod diuina iustitia exigebat, ut ultio inferretur secundum mensuram peccatorum, secundum illud Deut. 25. a. Secundum mensuram peccati erit & plagarum modus. Per mulierem in amphora sedentem & de super apparentem, intelligitur idololatria, quae est recte contra Deum: & ideo exceptis peccata quae sunt contra proximum ideo vocatur impietas: quia sicut cultus Dei vocatur pietas secundum Tullium: ita & idololatria impietas. Talentum vero plumbi signat grauitatem peccati. Duae mulieres amphoram portantes in terram Sennaar, quae est eadem cum terra Babilonem, & his dictis patet littera vsque ibi. 1. Ut aedificetur idololatriae & cetera malis. 2. Domus. i. mansio. 3. Inter. Sen. i. Babilonem cum peccatoribus ibi captiuatis. 4. Et ponatur ibi super basem. i. sic finietur, quod non reuertatur in Iudaeam, & sic factum fuit, quia post reditum captiuitatis Babilonicae non legitur iste populus ad idololatriam decessisse, nisi alij qui pauci tempore Antiochi, & magis timore tormenti, quam libidine peccandi.*

* CAP.

MORALITER.

† *Et ait haec est am. & c.* Per amphoram, quae habet os latum & apertum, significatur gula, ideo subditur.

† *Haec est ocu. & c.* non omnes oculos habent ad cibum, & ad potum.

† *Et ecce mulier, & c.* per quam significatur luxuria: quia venter & genitalia membra sunt vicina, & ex vicinitate membrorum

† *Et dixit: haec est.* nam immunditia luxuriae & gulae repugnat diuino cultui, qui pietas nominatur.

† *Et mi. mas. per q. significatur falsitas, q. luxuriae est annexa.*

† *Et ecce, duae mu. p. quas significatur copia temporalium & libertas ad libitum, quae gulam & luxuriam portant per mundum.*

ADDI-

ADDITIO.

A In cap. 5. ubi dicitur in postilla: Ecce volumen volans, &c. Expositio Postillatoris de duabus visionibus in hoc c. contentis non videtur consonare rationi nec literæ. Tum quia populi peccata, quæ iam transierant in præteritum, similiter & pœna, quæ pro eisdem peccatis fuerunt populo iam publicè iustitæ, irrationabile videtur, quòd propheta ea denunciaret sub visione imaginaria seu æmigmatica: cum iam essent omnibus quibus loquebatur patenter nota. Tum quia captivitas Babylonica non legitur fuisse facta in pœnam furti, sed potius idololatriæ & homicidii, ut patet 1. Reg. & 2. Para. Tum quia illa, quæ sequuntur de amphora & de muliere & de alijs in secunda visione contentis improprie applicantur proposito & inutiliter traduntur obscure, cum iam omnibus erant maxime manifesta. Unde ad huiusmodi visiones propriè exponendas quædam videtur esse præmittenda.

Primum est, quòd Iudæi durante templo secundo, & post tempus Machabæorum cum incæpit scilicet Pharisæica oriri, sinxerunt, quòd Deus dederat Moysi in monte Sinai duas leges. Vnam, scilicet scriptam, quæ continetur in duabus tabulis & in toto Pentateucho: & aliam quam dederat Moysi non in scriptis sed ore tenens: Et hæc lex ore tenens (ut dicunt) dicitur, vocatur apud eos secunda lex: & in ea continentur traditiones Pharisæicæ, quas dicunt deuterofas, tanquam in secunda lege prædicta contentas: Quæ quidem & peruersa lex fuit redacta in scriptis post destructionem templi secundi per centum annos ferè per quædam, qui dicitur Rab. Iud. & Naa, per quem fuit collecta seu cõpillata: in quodam volumine, in multis libris diuiso: Quod quidem, volumen vocatur apud eos Mystia, idest, secunda lex. Post verò per trecentos annos ferè prædictum volumen scilicet, illa Mystia fuit expositum valde prolixè & dispendiosè per multos libros, qui communiter dicitur Thalmud. Et est duplex. Primum dicitur Ierosolymitanum: quia fuit compositum Ierosolymis. & secundum dicitur Babylonicum: quia fuit cõpositum in terra Babyloniæ: & istud secundum est maioris autoritatis quàm primum: & tenetur communiter apud Hebræos tanquam expositio vera & irrefragabilis diuina, quæ continetur in Pentateucho & in prædicta Mystia.

Secundum præmittendum est, quòd in quolibet prædictorum operum præsertim in secundo continentur multa falsa & erronea & iniqua & etiam absurda: quæ repugnant non solum diuinæ legi, sed etiã naturali: & quantum possunt vituntur doctrinæ Christi (quæ celestis & immaculata est) repugnare & eam deponere.

De ortu prædictæ falsæ doctrinæ, & quantum sit autoritas eius apud Hebræos diffusè habetur in libris eorum: sed breuiter & determinatè habetur in prologo. 14. librorum Rab. Moys. Aegyptij.

Tertium præmittendum est, quòd prædictum Thalmud continet multas absurdas doctrinas circa credibilia, prout dictum fuit supra in additione circa Isaiam 34.

C Quartum præmittendum est, quòd in dicto Thalmud continentur multa iniqua & enormia & inimica iuri & rationi circa agibilia, de quibus infra aliquid dicitur.

Consequenter circa expositionem harum visionum dicendum, quòd postquam propheta ostenderit prophetice regimen secundi templi in suo primordio esse bonum sub Zorobabel duce & Iesu pontifice: de quibus dixerat: Isti sunt duo filij oliuæ, qui assistunt dominato ri vniuersæ terræ scilicet, iuste & fideliter operando in ædificatione templi, & in regimine populi: nunc autem propheta quomodo circa finem durationis huius templi deteriorandus erat status populi per doctrinam legis nefandam, quæ in illis temporibus debebat oriri, & post destructionem templi in scriptis redigi: & ideo hoc dicit: Et cõuersus sum, scilicet ad videndum nouissima huius tẽpli. Et leuauit oculos meos: in quã respiciens a longè. Et vidi imaginaria visione. Et ecce volumen: per quod intelligitur illud volumen de quo supra dictum est, quod vocatur falsè apud Hebræos lex secunda: Et quia nullam habet autoritatem in scriptura sacra, ideo subdit: Volans. quod dicitur nullum habet fundamentum. Vel quia in scriptura demones volucres dicuntur, ut in c. 7. Luc. ideo illud volumẽ dicitur volare quasi habens motum demoniacum. Fuit enim hoc opus nefandum per demones semel recuperatum, ut dictum fuit in prædicta additione Isa. 34. Et quia hoc volumen præter præcepta decalogi vera lege Mosæica contenta addit alia ficta, asserens fuisse à Deo data Moysi ore tenens: & à Moysè alijs successoribus, ideo dicit: Longitudo eius 20. cubitorum, & latitudo eius 10. cubitorum per quod intelligitur quod licet in tota latitudine legis diuinæ decem præcepta continentur principalia: tamen hoc volumen se extendit usque ad decem alia: quia in quolibet præcepto dicit esse aliquid de lege scripta per Moysen, & aliquid additum de lege ore tenens data: & secundum hoc præcepta dicuntur esse duplicata. Sequitur: Hæc est maledictio quæ egredietur super faciẽ omnis terræ. Vocatur enim hæc doctrina nefanda maledictio: quia ut dicitur Iere. 23. b. Maledictus quod facit opus domini fraudulenter. Constat autem quod huius voluminis seu doctrinæ fabricatores opus domini, scilicet legem eius fraudulenter faciunt, fingentes præcepta seu expositiones præceptorum legis non sicut Deus præceperat: ideo ipsũ opus dicitur maledictio. Quæ egredietur super faciẽ omnis terræ, quia hæc doctrina ubiq; terrarum insun-

ditur: ubi Iudæi sunt dispersi. Qualiter autem maledictio hæc defraudat & diuinam legem ostendit in duobus, dicens: Quia omnis fur (sicut ibi scriptum est) iudicabitur, &c. Ad quod sciendum, quod licet furtum fuit generaliter prohibitum inter præcepta decalogi Exod. 22. tamen in hac falsa doctrina continetur, quod licitum est furari à Paganis seu Gentilibus: & sic exponunt verbum istud Abacuc 3. b. vidit & dissoluit Gentes. Similiter licet periurium sit à Deo prohibitum inter præcepta in decalogo ubi supra, & iterum Num. 30. de hoc amplius dicitur: Vir cum iurauerit iuramentum ad obligandũ obligationem super animam suam, non irritabit verbum suum totum: sed quod egressum fuerit ex ore suo faciet: tamen isti falsi interpretores dicunt, quod quicumque vnus sapiens, vel tres idiotæ possunt absolueri hominem a voto vel iuramento, quod est manifestè contra diuinam legem, unde qui facit et secundum falsam interpretationem committendo furtum, esset damnatus: & hoc est quod dicitur: Quia omnis fur sicut ibi scriptum est, scilicet in volumine nefando prædicto, iudicabitur id est damnabitur. Similiter dicendum est de periurio: & de hoc dicit: Et omnis iurans, &c. Et sequitur de damnatione furis & periuri prædictorum: Educam illud dicit dominus, scilicet illud volumen: Et veniet ad domum furis & ad domum iurantis, &c. idest, istud volumen erit causa destructionis illorum, qui talia fingunt & sequuntur, unde prout ipsi tradunt super illud verbum furis, & Thren. 2. c. Sedebunt ad terram seniores filiarum Sion, tota ordinatio magna iudicum illius populi, qui dicuntur Canbedica, fuerunt interfecti à Nabuchodonosor, tempore Sedechi, eò quòd absoluerunt Sedechiam à iuramento, quod iurauit ipsi Nabuchodonosor de quo iuramento habetur 4. Regum 24. Similiter propter fraudes & usuras quas committunt contra Christianos, & etiam Paganos, inter quos commorantur, frequenter occiduntur & deuastantur in diuersis regionibus: & de hoc dicit: Et consumet eum & ligna eius & lapides.

Consequenter agit propheta in secunda visione de secundo opere nefando, scilicet Thalmud, de quo dicit: Et egressus est angelus & dixit: Leua oculos tuos: quia (ut dictum est) per longum tempus post compilationem prædicti voluminis fuit Thalmud compositum. De quo subdit: Hæc est amphora egrediens, & ubi translatio nostra habet, amphora, in Hebræo habetur Ephi. eadem enim dictio ponitur hic & Exod. 17. ubi dicitur: Gomor decima pars est Ephi: & sic hæc amphora seu Ephi est quædam mensura, & est sensus: quia Thalmud istud est expositio voluminis supradicti, ut dictum est, & sic est mensura qua contenta in illo volumine mesurantur, & sequitur: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. Et notandum, quòd ubi nos habemus in hoc loco Oculum: in Hebræo habetur quædam dictio, quæ vno modo significat idem quod oculus, & alio modo significat idem quod color: & alio modo significat idem quod iniquitas. Et isto tertio modo intelligitur secundum Lxx. interpretes, & sic est sensus, quòd sicut angelus dixerat, quòd supra dictum volumen erat maledictio, sic de ista amphora seu mensura seu ephi, angelus declarat, quòd est quædam iniquitas sicut prima: ideo post pauca dicit: Hæc est impietas, &c. & est quia hæc doctrina Thalmudica continet multas iniquitates in quantum ponit multa iura iniqua inter proximos, & multo magis inter extraneos. Est etiam impia erga Deum & parentes, quod propriè dicitur impietas, ut in secunda secunde quæst. 111. per totum.

De iniquitate iurium Thalmudicorum, quæ quasi innumerabilia sunt ponam quædam, quæ occurrunt: ex quibus potest legens de alijs aliquid estimare. Dicunt enim in libro, qui dicitur Canbedrin, ubi agitur de testibus, quòd cum aliqui testes testantur falsum contra proximum, sic, quòd si non constaret de falsitate eorum coram iudice, proximus occideretur per iustitiam, & tunc si proximus fuerit occisus per falsa testimonia prædictorum, non sunt occidendi testes: sed si reperta fuerit falsitas eorum per iudices antequam occideretur reus, tunc occidendi sunt testes falsi. Et hæc nituntur probare per literam Dent. 19. d. ubi dicitur: Si steterit testis mendax contra hominem, &c. & infra. Cumque diligentissime perscrutantes inuenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit. Hæc in litera: ex qua arguunt, quod reddendũ est falso testi sicut facere cogitauit. Non autem reddendum est ei sicut fecit, & ideo si cogitauit, sed ut fecit sic quod occisus fuit ille contra quem mendacium testatus: est tunc non est occidendus testis falsus. Ex quo potest lector considerare quæ sit insania fabricantium hanc doctrinam qui asserunt maiorem pœnam deberi cogitanti aliquod malum tantum, seu loquenti, quam cogitanti, & loquenti, & explenti: cum tamen à fortiori possunt contrariũ deducere: quia si cogitanti tantum & loquenti pœna talionis debetur, multo magis cogitanti loquenti & explenti, præsertim cum in eodem loco scriptura de huiusmodi teste falso dicit: Non misereberis eius sed animam pro anima, oculum pro oculo, &c. Ex quo patet manifestè, quòd si per falsum testimonium proximus perdidit oculum, quòd falsus testis debet pati similiter.

Item in libro Canbedrin ubi de homicidijs agitur determinat, quod crimen homicidij debet diffiniri per certum numerum iudicum qui dicuntur Canbedrin, quod si non fuerint concordēs in condemnando vel liberando

A liberando reum, sicut contingit in multis causis inter indices, quod tunc stabitur iudicio maioris partis, sic quod si maior pars condemnauerit reum, tunc reus est occidendus, & e contra. Dicunt tamen ibidem, quod si omnes cambedrin, scilicet, iudices ordinarij concorditer condemnauerint reum ad mortem, quod in illo casu reus est liberandus. Ad quod arguunt de quodam textu friuole sicut in precedenti. Ex quo habetur maxima insania predictorum hoc Thalmud fabricantium, qui maiorem auctoritatem dant parti quam toti, contra illud principium indemonstrabile, scilicet, quod totum sua parte est maius.

Item determinat in libro qui dicitur Babainecia, quod si aliquis inuenit rem a proximo suo perditam in loco ubi rationabiliter presumendum est, quod dominus illius rei desperat de recuperatione eius, ut puta cum perdit eam in loco in quo concurrunt magna multitudo hominum & huiusmodi, quod, tunc inuentor non tenetur restituere rem inuentam domino suo, cum tamen litera generaliter mandet restituere res perditas diligenter; Deuter. 22. Etiam ex dictamine naturalis rationis, que dicitur: Quod tibi non vis fieri, alteri facere noli. alis restitutio est faciendi.

B Contra alienigenas etiam habent iura iniquissima: Determinant enim, quod si coram aliquo iudice Hebr. eo Gentilis seu paganus cõtendat in iudicio cum aliquo Iud. eo, quod tunc si iudex per aliquam legem iudicam possit Iud. eum liberare seu ei fauere, quod faciat dicendo: Ista est lex nostra. Si autem hoc non possit nisi per leges paganorum, tunc iudicet eum secundum leges paganorum dicendo: Hæc est lex vestra. Si autem nec sic nec sic possit Iud. eo fauere, dicunt quod tunc iudex debet querere cauillationes seu dilationes taliter quod nunquam sententiam ferat contra Iud. eum in causis Gentilium.

Item quod deterius est, determinat, quod sicut bonum est, ut homo conterat caput serpentis quātumcunque serpens sit pulcher, sic bonum est occidere Gentilem seu Paganum quātumcunque bonus videatur: hoc ius tamen non exequuntur propter timorem periculi. Quanta sit iniquitas huius iuris, satis notum est de se: & repugnat etiam manifeste iuri diuino. n. decalogo enim homicidium prohibetur simpliciter seu indifferenter, non excipiendo Gentiles nec Paganos Item Genes. 9. a. Quicumque effuderit humanū sanguinem fundetur sanguis eius ad imaginem quippe Dei factus est homo Constat autem quod quilibet homo factus est ad imaginem Dei, sive Hebr. eus, sive Gentilis.

De impietate vero huius doctrine erga diuinum honorem & reuerentiam, patet ex his que dicta fuerunt in additione supradicta scilicet, Isaie. 34. ubi inter alia dictum fuit, quod ipsi asserunt in libro qui dicitur Baraboth, alias Bambot, quod Deus in certis temporibus dolens de destructione Ierusalem & dispersione populis Israeliticis dicit: Væ mihi, quia destruxi civitatem meam & combusi templum meū, et transnigrare feci filios meos inter nationes: Quod maxime insanum est. Væ. n. miseriam significat, que nullo modo attribuenda est Deo, nec plane, nec metaphoricè. Miseria. n. nedum Deo, sed nec etiam beatis attribuitur.

C Erga parentes vero patet impietas eorum per hoc quod dicitur Matth. 15. a. Munus quodcumque ex me est proderit tibi & c. ubi Christus confutat Phariseos de inhonoratione parentum propter suas traditiones, ut ibidem in additione fuit sufficienter expositum. Ex quibus & alijs quam plurimis que valde difficile esset enarrare in huiusmodi doctrina contentis, de Phariseis & Scribis, qui mendaciter eam finxerunt proprie verificatur illud Ierem. 8. c. Quomodo dicitis sapientes sumus, & lex Domini nobiscum est? Vere mendacium est operatus stylus mendax Scribarum Et ad insinuandum causam suam tantæ insaniæ subdit. Verbum Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. Nam postquam verbum Domini, scilicet, filium Dei proiecerunt, intantum caruerunt vera sapientia, quod ad huiusmodi nefandam doctrinam in scriptis ponendam modo predicto processerunt.

Si autem obiciatur contra predicta de hoc quod Dominus dicit Matt. vigesimotertio. a. Super cathedram Moyfi federunt Pharisei & Scribæ, quidquid dixerit vobis facite. Ex quo videtur quod doctrina eorū sua erat: ex quo erat opere adimplenda, dicendum, quod illud verbum Domini intelligitur de doctrina Moisaica legis in quantum eam non excedebant nec mutabant per co-

rum traditiones: non autem de lege secunda per eos facta, ut supra dictum est, unde notanter dixit. Super cathedram Moyfi, ut de figuraret quod loquitur de doctrina in lege Moisaica contenta.

Sequitur in litera: Et ecce talentum plumbi portabitur & c. vsque ibi: In eos eius. Ad quod sciendum, quod hæc doctrina Thalmudica a Phariseis inuenta seu scripta non solum in sententia habet magnos defectus, ut dictum est, sed etiam in modo tradendi: Et hoc dupliciter. Vno modo, quia valde obscure & obsuscate tradit ea que ibi continentur, unde quidam earum de ipsa dicebat intelligendum esse illud quod dicitur in Psalm. 122. a. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi. Secundo quia rationes & motiva sua ut plurimum sunt inualida & infirma, prout habetur ex supradictis eorum argumentis. Et ideo ad ostendendum primum dicit propheta: Ecce talentum plumbi portabitur: Et infra: Misit massam plumbeam in os eius. q. d. Sic obscure & obsuscate loquitur, ac si haberet magnum pondus plumbi in ore. Secundum autem ostendit d. quod mulier sedebat in medio amphore. Et infra: Et proiecit eam in medio eius, per quod designatur quod eius rationes & motiva que sunt media ex quibus deducuntur conclusiones sunt infirma & inualida sicut mulier detenta & proiecta.

Sequitur: Et leuavi oculos meos, & vidi, & ecce duæ mulieres, & c. Pro quo sciendum, quod per istas duas mulieres intelliguntur predictæ duæ expositiones quarum quilibet dicitur Thalmud quod intelligitur per amphoram modo predicto: Que quidem mulieres dicuntur egredientes, scilicet de templo: quia ibi habuit primordium hæc doctrina, ut dictum est. Dicitur autem quod habebant alas quasi milui. Miluus autem est avis fraudulenta: & rapax impotentium animi, quod pertinet ad hæc doctrinam que homines imbecilles in potentia intellectuina fraudulenter decipit. Dicitur autem quod leuauerunt amphoram inter terram & cælum. Nam ut dicitur in glo. Qui inter cælum & terram est, ima deserit & ad superna minime pertingit, & sic doctrina Pharisaica per inanem gloriam mentem eleuat, ut proximos quasi despiciens deserat, nec tamen summa pertingere valet. Et sequitur in litera: Et dixi ad angelum: Quo istæ deserunt amphoram? & c. vsque in finem capituli. Per quod ostenditur, quod hæc Thalmudica & Pharisaica doctrina fuit stabilita in terra Babylonis que est terra Sennar, ubi tanquam super basem suam quiet fecit, Thalmud enim licet duplex sit, ut dictum est, Bab. lonicum tamen est principalius & maioris auctoritatis tanquam ab omnibus Hebræis vniuersaliter approbatum, ut dictum est.

Et notandum, quod Iudæi qui sepe in suis scripturis prophetant nescientes, exponunt istud verbum, Ecce duæ mulieres, de duobus vitijs, quibus Pharisei erant maxime implicati, quorum vnus dicitur esse hypocrisis, aliud vero elationem seu superbiam mentis De quibus quidem duobus vitijs confutabat eos Christus in Evangelio. De hypocrisis enim Matt. 23. b. Væ vobis scribæ & Pharisei hypocritæ, & c. & sic in multis alijs locis. De elatione seu superbia mentis, Luca 18. b. ubi dicitur: Duo homines ascenderunt in templum, unus Phariseus, & c. ubi Phariseos increpat tanquam confidentes de sua iustitia, & alios spernentes: & sic notantur de elatione superbia mentis: unde ibidem concludit: Qui se exaltat humiliabitur.

Replica. n. cap. 5. Zacharie, ubi Postilla. exponit ad literam visiones ibi contentas secundum intentionem gløse ordinariæ. Vnigen. derelicta gløse. quam contra Postilla. grandipendere consuevit, mira imaginatur de Thalmudicis literis de quibus hic facit longum tractatum: que quia fidei fauent, & traditiones contra legem reprobant, non reuocio: sed solum ad eius obiectiones contra Postilla. verius contra glo. dico. Cum enim primo arguit quod non videtur congrue tradi sub figuris & enigmatibus obscuris que transtulerunt in præteritum. Dico quod in multis sacre scripture passibus præterita traduntur obscure sicut Moses in Gen. Naabâ propheta præteritū peccatū Dauid sub metaph. diuitis, & pauperis & ouicule tractauit, ut patet. 2. Reg. 12. & in multis alijs locis. Et cum secundo arguit quod captiuitas Bab. lonica non fuit facta in penam furti, de quo hic dicitur in litera. Respondeo quod Isaias a principio sue prophetie dixit. Principes tui socij furum, & generaliter idololatria furtum dici potest, quia per ipsam subtrahitur Deo sibi debitus cultus, & c.

A

CAPVT VI.

Et conuersus sum, &c. 'Ili sum', &c. Notandum. qd climata mudi in scripturis sanctis sm fitum Ierusalem & templi appellantur. Quidam dicunt quatuor quadrigas, qua-

Hiro. Remig.

tuor Euangelia, e- quos apostolos, quo rum alii rufi marty rio, alij obsecuri & ni gri profunditate & cognitione myste rij, alij albi gratia vir ginali, alij varij & fortes, gratiam cura tionum & diuersa rum virtutu habent es. Hæ quadrigæ mittuntur in qua tuor mudi cardines ad explendam Dei voluntatem, quibus dicitur ab angelo.

† supra. i. b. & 2. a.

B

Ite & perambulate terram, in cunctis ter ræ finibus Euange lium seminate. Ecce qui egre. in ter. ag. requiescisse dicitur spiritus domini vel angeli, quando in terra aquilonis durissima diaboli regna apostolica præ dicatione subuersa sunt.

† a loco ubi steterunt.

* Ruper. Lenemus cum propheta oculos nostros & prospectum extendamus per mundum vniuersum. Et ecce mundus plenus est, & ex quo Apostoli de candelabro illo sunt illuminati cap: impleri quadrigis feruentibus, & equis currentibus, de quibus & in Abacuc dicitur. *Ascende super equos tuos, &c.* Quadriga prima, in qua equi rufi, apostolorum est & martyrum. Secunda, in qua equi nigri, poenitentiu est, qui ab Apostolorum temporibus incipientes, in his qui sanguine Christi fuderat, vitã no bis canobialem sanxerunt, quæ vsque hodie perseuerat. Quadriga tertia, in qua erant equi albi, ordo est virginu

Abac. 3.

NICOLAUS DE LYRA.

C

Et conuersus sum, &c. Hic ponitur successio quadruplicis regni, cui successiue seruiunt Iudæi, regni Chaldæorum, Persarum, Græcorum & Romanorum. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur dicta successio, secundo Iudæorum prosperatio, tamen sub seruitute, secunda ibi: Et factum est. Prima in duas: quia primo ponitur regnorum conditio, secundo eorum dilatatio, ibi: In qua. Circa primum dicitur.

Diuisio.

- 2 Vidi. visione imaginaria. 3 Et ecce. quatuor regna p̄dicta.
- 4 Egredientes. i. succedentes sibi in orbe secundum dicta prophe tarum sanctorum qui de ipsis prophetauerunt, vt patet hic & Dan. 2. & in pluribus alijs locis. Et dicuntur isti prophete, montes, propter altitudinem contemplationis, & ærei propter stabilitatem vir tutis: & duo quia fuerunt de duobus regnis. Aliqui. n. fuerunt de re gno Iudæ: & aliq. de regno Israel, vt patet in libris. Reg. & Paralip.
- 5 In qua. i. in regno Chaldæorum.
- 6 Equi rufi. in Hebræo habetur Rubei: quia Chaldæi multu san guinem effuderunt, quia potissime de Iudæis in obsidione Ierusalem & eius captione.
- 7 In qua. i. regno Persarum & Mædorum.
- 8 Equi. propter horrorem, quem incusserunt Perse & Mædi Iudæis tempore Assueri, quia suadente Aman præcepit omnes Iudæos per totum regnum suum interfici.
- 9 In quadriga tertia. i. est, in regno Græcorum.
- 10 Equi albi. quia primus rex Alexander magnus licet veniret contra Ierusalem ad destruendum eam, tamen versus fuit in mansuetudinem, eo quod summus sacerdos, & alii sacerdotes ex reuelatione diuina exierunt obuiam sibi in pontificalibus & sacerdotali-

Ioseph li. 11. antiqui. c. 8.

MORALITER.

- * 1 Et conuersus sum, &c. Sequitur.
- † Ecce quatuor quadri. Per quas mystice quatuor Euāgelia designantur, & per equos Euangelii prædicatores, qui dicuntur egredi de medio duorum mōtium de i. studio diligenti duorum testamentorum.
- † Et montes. per quod significatur stabilitas & sonoritas vtriusque testamenti.
- 5 In quadriga prima. In Heb. habetur rubei, per quos significantur prædicatores Euangelii temporibus primiti uæ ecclesiæ, qui pro maiore parte fuerunt per martyr iū suo sanguine rubricati.
- † In quod. per quos significantur prædicatores Euāgelii

vtriusque sexus, totum candore suo perornans equita tum Iesu Christi. Quadriga quarta, in qua equi varij & fortes, pastorum atq; doctoru est, & omniu in quib. emi nent illæ gratiarum diuisiones quas enumerat Apostol. Nū paruu hoc est, aut indignum inter illa magna quæ

CAP. VI.

Transiui ad aliam uisionem. 2 & Altrius ad celu. b & Cordis. T conuersus sum, & leuau i oculos meos, & uidi, et ecce quatuor quadri gæ egrediētes de medio duoru mon tiu, & montes, mōtes ærei. In quadri-

ga prima eq. rufi, in quadriga scda equi nigri, & in quadri ga tertia equi albi, et i quadriga quarta eq. varij et fortes.

Et rudi et dixi ad angelu qui loquebatur in me: Quid sūt hec dñe mi? Et rudit angelus, et ait ad me: Isti sūt quatuor vēnti cæli, qui egrediūtur vt stent coram dominatore oīs terræ. In qua erant equi nigri egrediebantur in terram

Quod supra mystica siue montes umbrosos, hic æreos uocat a Illi b Erant. c Quæ nulla uentitate possunt cōsumi. a Cruēti & sanguinari erāt & Babylonica crudelit̄e terribiles. b Regnū Mædoru, & Persarū egrediens per Assueri regis ædi tium mortem omnium Iudæorum tristi nuncio præferebat.

a Macedones sub quorum rege Antiocho Machabæorum victoriam legimus. b Romani reges quoru alij clementes in Iudaos, vt Iulius Cæsar, alij persecutores, vt Vespasianus.

a Quod significant

quadrigæ egressæ sunt, quia vtrumque testamētū qua tuor iam dicti ordines Ecclesiæ recipiunt. Hæ quatuor quadrigæ quatuor venti cæli dicuntur esse, quia sicut ven ti persando nebulas siue pruinas euertunt, & aerē sanio rem efficiūt, sic ordines isti in suis officijs stando, susci tant homines ad cognoscendum Deū creatorē suū, &c. b Ii qua erant equi nigri. Prima quadriga in qua equi ru si quid egerint, non dicitur: Quando enim propheta hoc referebat, iam Babyloniæ regnum præterierat, & to tam Asiam Mædi possidebant, sub quorum rege Dario anno eius secundo omnia uisa sunt quæ supra exposui mus. Nigri ergo equi egrediebantur in terram aquilonis ad euertendum, scilicet regnum Chaldæorum.

bus indumentis: & descendens de equo Deum cæli in summo ponti fice adorauit, dicens: quod cum adhuc esset in terra sua Deus appa ruit sibi in tali effigie, promittēs ei victorias de regibus terræ, vt ha betur in Scholastica historia.

- 11 Et in quadriga quarta. i. in regno Romanorum.
- 12 Equi varij. quia aliqui imperatores fuerunt Iudæis mansueti, vt Augustus & Tyberius, & aliqui seroces, vt Caius, Nero, & Vespasianus.
- 13 Et fortes. quia regnū Romanorū in fortitudine excessit præce dentia regna.
- 14 Quid sunt hæc domine mi? &c. i. quid significant he qua drige & equi. 15 Et ait ad me. uisionem exponendo.
- 16 Isti sunt quatuor. ven. cæ. i. quatuor regna ad modum ven torum per terras discurrentia, vel quia orta fuerunt in quatuor par tibus mundi, vnde oriuntur venti.
- 17 Vt stent. in potestate & dominio temporibus sibi præfixis a Deo a quo est omnis potestas terrena.
- 18 In qua Hic consequenter ostenditur vbi inceperunt bellare ad se dilatandum, tamen de quadriga prima in qua erant equi rufi non fit hic mentio, quia regnum Chaldæorum iam erat destructum per Cyrū et Dariū. In qua erant equi nigri. i. Perse & Mædi, vti dictū est.
- 19 Egrediebantur in terram. licet enim Chaldæa non esset in aquilonari parte respectu Mædiæ & Persidis, vt in superiorib. di ctum est. tamen regnum Chaldæorum extendebatur vsque ad partes aquilonares, vnde & ex illa parte collegit Nabuchodonosor exer cium ad veniendum contra Ierusalem, vt dictum fuit Iere. j. & in illis partibus quæ sunt propinque Mædiæ & Persidi. inceperunt Per se & Mædi impugnare regnum Chaldæorum.

tanquam malefici reputati, & sic in fama denigrati & in exilium deportati. 9 In quadriga. per quos significantur prædicatores tem pore pacis puritate mentis & corporis dealbati. 11 In quadriga quarta. per quos significantur doctores ecclesiastici varijs Spiritus sancti donis dotati. Et de istis qua tuor modis subditur. 16 Illi sunt quat. sic nominati non a uanitate sed ab obe diendi uelocitate. 18 In qua erant equi. i. idololatriæ subditam, secundum il lud Iere. j. c. Ab aquilone pandetur omne malum. Idololatria vero maximum malum. Et de istis dicitur infra. 19 Ecce qui egre. idololatria inde sublata.

A Et varij egressi. Reges Macedonum sequuntur vestigia Mædorum, & sicuti Mædi Chaldaeos, ita Macedones Mædos & Persas, & Chaldaeos sibi subiugauerunt.

b Ecce qui egrediuntur. Tradunt Hebrei quod albi equi, i. Alexâder & Macedones, qui post Mædos sunt egressi in

terram aquilonis, requiescere fecerunt spiritum prophetalem in terra aquilonis, eo contra Mædos Dei impluerunt voluntatem, & in breui imperium Mædorum & Persarum Macedonibus sit de letum. Grandis. n. illorum qui premuntur consolatio est si scient hostes suos cito esse perituros.

c Sume. Munera que offerunt aurum, & argentum.

* Ruper. Ipsos sanctae Ecclesiae quatuor ordines, quos in quatuor quadrigis intelligendos esse diximus, in gloria resurrecturos. & ex ipsis siue propter ipsorum salutem coronandum esse dominum Iesum, quatuor viri isti portendunt Oldai, Tobias, Idaia, & Hen. *Ab istis (ait) sumes argentum & aurum, & facies coronas, & pones in capite Iesu, &c.* quia per singulas virtutes electorum suorum Dominus coronatur, imo in illis omnibus coronatis Saluator coronam accipit: quia ipsius gratia ipse est opus omnis sanctorum corona. Locus vero in quo coronae istae fiant, domus est Iosiae, id est, saluati: filii Sophoniae, id est, uisitationis Domini, quo nomine recte intelligitur Ecclesia, quam Dominus sua uisitatione saluauit, &c.

Hieron. Oldai deprecatio Domini. Tobias bonus Domini. Idaia norus Domini. Pro Oldai postea ponitur Helen, id est, somnium: & in quarto loco addentur Hen, id est gratia. Captiuitas autem Iudæorum, id est, populi Deum confitentis, sunt uitia & peccata. Qui vero penitent reuertuntur in Ierusalem, id est, ecclesiam, ab his in penitentia Deum deprecantibus & beneplacitibus Deo, & notis, id est, approbatis a Deo, offertur aurum & argentum, de quibus fiunt coronae in domo Iosiae, qui dicitur saluatus & est filius Sophoniae, i. uisitationis domini quia uisitatur a domino qui prius aegrotauerat & saluatur. Hæ coronae imponuntur Iesu, i. Christo, qui in membris reuertentibus coronatur, qui est filius Iosedech, qui interpretatur do-

NIGOLAUS DE LYRA.

- 1 Et albi, id est, Graeci.
- 2 Egressi sunt post eos, quia Alexander magnus ibi debellauit Darium regem Persarum, & Porum regem Indorum.
- 3 Et varij, id est, Romani.
- 4 Egressi sunt ad terram au. ibi se dilatantes respectu situs Romæ.
- 5 Qui autem erant robusti, isti sunt etiam Romani, qui supra dicti sunt varij & fortes.
- 6 Exierunt & quare, &c. quia se non dilatauerunt tantum ad unam partem, sed ad omnes partes orbis, ideo sequitur.
- 7 Et dixit, s. dominus a quo est omnis potestas.
- 8 Ite, & perambulate ter. ex omni parte subiugando eam.
- 9 Ecce qui egrediuntur, impugnando regem Chaldaeorum.
- 10 Requiescere, &c. Iram meam. Loquitur enim Deus de seipso

MORALITER.

1 Et albi, &c. nam ubi idololatria remota est, pax est ibi reddita: & sic doctores castitate dealbati ibi pacifice habitauerunt.

3 Et varij, id est, ad Gentem iam illuminatam luce fidei, ut eam in ueritate fidei firmarent, & isti fuerunt quatuor principales doctores. s. Ambrosius, Hieron. Augustin. & Greg. qui dicuntur equi varij quia fuerunt variis Spiritus sancti gratijs decorati.

5 Qui autem erant, &c. Isti fuerunt apostolici viri, de quibus scribitur Psal. xvij. a. In omnem terram exi. Ionus corum.

minus iustitiae, quia Christus reddi unicuique iuxta opera sua. Ipsi dicitur: *Et uir oriens nomen eius.*

* Rabbi Ionathan. Ecce uir, cuius nomen est Messias, futurus est ut reueletur, & magnificetur, & ipse aedificabit templum domini.

D Matt. 16. d

Dialogo cum Tryph.

a ¹ id est, Romani fortes & robusti egressi sunt ad australem plagam, & tam terram celestem impetu uallauerunt.

a ² Alias d. sedere. Angelus qui loquebatur in me clamat ad Romanum imper. am.

a ³ Ventris pedilus cuncta subternite.

a ⁴ Ab illis qui de transmigratione redierunt, ab Oldai & ab alijs. b ⁵ Deprecatio domini.

a ⁶ Qui culos & altaris erat templi domini, & ibi coronatur natus & tunc quiescent.

a ⁷ In domo Iosiae.

a ⁸ Non unam sed duas auri & argenti uarietates distingas. b ⁹ Unam ex illis.

a ¹⁰ Id est, Zorobabel qui iudeo uocatur oriens, quod ex humili & captiuo in ducem populi cõsurgit. b ¹¹ Multitudo fidelium.

* Iustinus Martyr. Propter nomen Iesu uidemus ex quo uis hominum genere multos sustinere omnia, potius quam id abnegent. Feruidior enim est sermo ueritatis, & illustrat efficacius, quam solaris uis, intimos mentis cordisque sinus penetrans, & hoc est quod Zacharias dicit: *Oriens nomen eius.*

* Athanas. Sicut ex peccato Adæ moriebatur homo, sic Christi uiuificatu integritatem suam recuperauit. Ideoque cum creaturam intra sex dies conditam renouatione interpellasset, diem illam huic instaurationi cõsecratam uoluit,

In illud. Oia mihi tradita sunt a pat.

† geminabit

quam in psalmo Spiritus prænuunciat: *Hæc est dies quam secuit Dominus, &c.* Solis. n. instar Deus exoritur, illustrans uniuersumque animum. Hanc cum uidisset propheta ita locutus est: *Ecce uir Oriens illi cognomen, &c.*

psal. 117.

* Greg. Bene ipsa ecclesia dextra Orientis uocatur, de ipso quippe eiusdem capite scriptum est: *Oriens est nomen eius.* Nam quia ab oriente lux surgit, recte Oriens dicitur, cuius iustitiae lumine nostrae iustitiae nox illustratur.

1. 2. mor. c. 18

* Rupertus. Nullus uirorum præter ipsum iure sic nominatur, quia solus hic semper est in ortu. & nullus unquam illi est occasus. Cum occidere putabitur, maxime orietur, i. cum fuerit secundum carnem huic mundo moriturus, tunc apud inferos in mentibus Deum orietur, moxque super occasum ascendens, caelo & terrae orietur uiuus, & nunquam moriturus. Oriens subter cum orietur, i. per eum in multitudine credentium dilatabitur, & in gloria resurgentium clarificabitur.

Hieronimus. Non Iesum diuidimus nec duas personas de una facimus. Sed qui Iesus dicitur, quia feruat, ipse est oriens, quia in diebus eius orta est iustitia. Sub hoc oriente orietur multitudo credentium, quæ edificabit ecclesiam Deo, & ipse in singulis membris coronatus portabit gloriam illorum & ipse rex & pontifex

F

psal. 71. b

ad modum hominis irati, cuius ira quiescit quando punit. Deus autem puniuit Chaldaeos per Persas & Mædos qui Balihasar regem inter fecerunt, & regnum eius occupauerunt. Dan. 5. b.

11 Et factum. Hic consequenter ponitur Iudæorum consolatio de aedificatione templi, & honore aedificati. Cuius quod sciendum, quod aliqui Iudæi de Babylone uenerant apportantes munera auri, & argenti pro templi aedificatione & eius ueneratione, & in reuelatione diuina præceptum est Zachariae, quod ex illis auro & argento faceret coronas & poneret eas in capite Iesu pontificis, ad denotandum profectum in aedificatione templi, & administratione pontificalis officij, & quod postea illæ coronae suspenderentur in templo aedificato, in loco patenti ad templi decorem, & offerentium memoriam. Ex his dictis patet littera paucis exceptis, quæ discutientur.

12 Ecce uir oriens. Iesus pontifex in bono proficiens.

13 Et subter eum orietur. sub eo aedificium templi prosperabitur.

11 Et factum. uinc. Per viros hic nominatos qui attulerunt aurum & argentum in templo domini offerendum significantur doctores ecclesiae qui offerunt in ea aurum sapientiae se ribendo, & argentum eloquentiae docendo in scholis & populis prædicando.

† Et facies eorum. Ex doctrina enim eorum facti sunt, & fient opera perfectionis, quæ coronae dicuntur, eo quod per figuram circulare perfectionis significatur, & quia propter opera perfectionis coronae caelestes redduntur: & totum hoc cedit ad honorem Iesu Christi pontificis summi & ad aedificationem ecclesiae suae sanctae.

A sedebit in throno, tam regali quam pontificali, & consilium pacis erit inter vtrumque, quia vtraque gloria consentiet in domino Iesu. Post coronatum Christum promittitur corona etiam his qui somniant eum per speculum in enigmate, & quibus bonus est dominus, qui noti sunt a Deo, & eius gratia repleti visitantur ab eo, & qui prius in Babylone gemitabant, longè a Iudæa per singulos profectus ædificabunt domum Dei, & omnes pari mente cognoscunt quod Deus miserit prophetam ad eos.

Hieron. Rupert.

B Et coronæ erunt. Hebraei dicunt Ananiam Azariam, & Misaelem de captivitate revertentes aurum & argentum in munera templi, & coronas pontificis, & ducis attulisse, & Hen quæ supra non dixerat, i. gratiam, Daniele, scilicet munere venisse, & ideo Helem pro Oldai positum est, ut ex interpretatione nominis quod somnium dicitur, ostendatur Daniele in captivitate positum, & tres pueros regalis somnii mysteria cognovisse. Ipse enim Daniel & tres pueri oraverunt dominum, & ita

ædificabit templum dño, & ipse extruet templum dño. Et ipse portabit gloriam & sedebit, & dominabitur

super folio suo. Et erit sacerdos super folio suo, & consilium

pacis erit inter illos duos, & coronæ erunt Helem & Tobia

& Idaiæ & Hen filio Sophoniæ memoriale in templo dñi.

Et qui procul sunt venient, & ædificabunt in templo Domini, & scietis, quia dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

& ita consecutus est Daniel interpretationem somnii: *Et coronæ erunt.* * Tertull. Tolerantia iustorum non periet in finem. Quia & alibi: Honorabilis mors iustorum ex tolerantia sine dubio, quia & Zacharias. Corona (inquit) erit eis qui toleraverint.

Hieron. Coronæ prius impositæ capitibus duorum nominibus illorum a quibus oblatae sunt consecrabuntur in templo Dei in sempiternam memoriam, & tunc de toto orbe Gentes quæ procul positæ sunt venient & ædificabunt in templo domini unusquisque pro viribus suis.

Et qui procul sunt. * Rupert. Videmus quia hoc factum est, & fit, & fiet usque in finem seculi, & nos maximè qui de gentibus adveni-

mus continget, quia procul eramus, quod meminisse nos vult Apostolus, ubi ad Ephesios loquitur, *Memores estote, quod vos qui eratis sine Christo, & sine Deo in hoc mundo, nunc in Christo Iesu, vos qui eratis longè, facti estis prope in sanguine Christi.*

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et consilium pacis erit inter illos duos. id est, inter Iesum pontificem & Zorobabel ducem.
2 Et qui procul sunt, non solum Iudæi sed etiam Gentiles.
3 Venient, in Ierusalem ex devotione.
4 Et ædificabunt in templo domini, offerendo munera preciosa ad templi ædificationem necessaria, secundum quod habetur 2. Machab. 2. cor. 3. Fiebat ut & ipsi reges & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent.
5 Et scietis, per impletionem prophetiæ meæ, & sic est verbum Zachariæ.
6 Erit autem hoc si auditu audieritis. Per hoc patet quod hæc promissio de bono futuro & aliæ consimiles frequenter intelliguntur in scriptura tali conditione, scilicet, si illi quibus fiunt, in bono perseverent. Et similiter comminationes de malo pangs si permanent in peccatis. Sciendum autem, quod ubi translatio nostra hic habet: Ecce vir oriens nomen eius. Translatio Chaldaica apud Hebræos autentica sic habet: Ecce vir Messias nomen eius, & sic intelligi-

telligitur ad literam de Iesu Nazareno, qui est vere Messias in lege & prophetis promissus. Qui dicitur hic oriens: quia secundum Deitatem æternaliter oritur a patre. Et subter eum oriatur, quia tunc erat nasciturus secundum humanitatem temporaliter de matre. Et ipse ædificabit templum Domini, id est, ecclesiam de fidelibus suis tanquam de lapidibus vivis. Et ipse ex. tem. Repetitio est eiusdem ad maiorem assertionem. Et ipse pot. in. sua resurrectione. Et se. & do. & c. in sua Ascensione ad dexteram Dei patris, ut dicitur Mar. vi. d. Assumptus est in cœlum & sedet a dextris Dei. Et erit sacerdos, unde dicitur de eo ad Hebr. 7. d. Hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. Et consilium pacis erit inter, & c. id est, inter Iudæos & Gentiles ex quibus facta est una ecclesia sub vno pastore Iesu Christo. Cetera exponantur sicut prius. Nec mirandum, quod in principio huius partis loquitur scriptura de Iesu filio Iosedech, qui fuit figura re & nomine Iesu Christi filij Dei: quia propter similitudinem figuræ ad figuratum sacra scriptura frequenter transit sub vno contextu de vno ad alterum, sicut dictum fuit Isa. xij. quod, scriptura loquendo de rege Babylonis transit ad loquendum de demone per eum figurato, & similiter fit in pluribus alijs locis.

* C A P.

A D D I T I O.

* In cap. 6. ubi dicitur in Postilla. Hic ponitur successio quadruplicis regni. Hoc capitulum sex. un secundum continuationem ad prædicta videtur sic exponendum, Nam postquam propheta scripserat de bono regimine secundi templi in suo principio, & hoc in. 4. capit. ubi dixit, Isti sunt duo filij oliuæ, & c. ut supra expositum est, & consequenter in 5. cap. tractavit de doctrina Pharisaica seu Thalmudica nefanda, sub qua regimen secundi templi fuit post tempus Machab. usque in finem: in hoc cap. ij. agit de regimine populi Dei per veram Evangelicam legem quæ divulgata fuit prope destructionem templi, & postea, de quo dicit. Et conuersus sum & leuavi oculos meos, id est, trāsui ad aliam visionem altiorē, & ecce quatuor quadrigæ, scilicet, quatuor Evangelia. Quorum equi alij rufi, scilicet martyrio. Alij nigri, id est, obscuri profunditate mysterij. Alij albi gratia uirginali. Alij varij & fortes, gratiam curationum & diuersarum virtutum habentes. Dicuntur autem istæ quadrigæ egredi de medio duorum montium, scilicet, de medio duorum testamentorum. Qui montes ex firmitate & soliditate sue doctrinæ crei dicuntur: & quia nulla vetustate consumi possunt. Et hi dicuntur quatuor venti, egredientes ut stent coram dominatore vniuersæ terræ, quia ad quatuor partes mundi prædicatio Evangelica discurrit, quia in omnem terram exiit sonus eorum, & c. Sed robustissimus eorum dixit quod perambulauerunt terram & requieuerunt seu quiescere fecerunt spiritum in terra aquilonis, per quod designatur quod se-

des apostolica in qua residet plenitudo ecclesiasticæ roboris debebat quiescere, id est, sedere Romæ quæ est in terra aquilonis, scilicet, respectu Ierusalem: vel quia licet in omnem terram exiit Evangelica prædicatio: tamē in Europa quæ est aquilonaris respectu terræ habitabilis requieuit spiritus Domini, scilicet, ecclesiastica potestas quæ per spiritum Domini excrectur. Et notandum quod licet hæc expositio videatur esse allegorica, præsupposito tamen secundum continuationem ad præcedentia, quod in hoc cap. loquitur propheta de regimine ecclesie post destructionem templi, ut dictum est, literalis debet censerī secundum regulas supra in quæstione super prologum Gen. positas.

Replica. In cap. sexto, quatuor quadrigas Burgen. exponit ex quatuor Evangelijs, quæ & si pro mystica expositione sustineri potest, tamen secundum literam non possunt reddi singula singulis. Nam non est ratio, quare vnum Evangelium habuerit equos rufos, aliud albos, aliud nigros, aliud varios, quia quamuis Evangelia sunt in stylo diuersa, est tamē vna omnium materia, ut patet per beatū Augustinum de concordia Evangelistarum, & per beatum Gregor. super Ezech. Et specialiter quadriga cum rubeis equis non dicitur processisse alijs procedentibus quasi per martyres equis rubeis significatos Evangelium non sic prosperatum. Alia enim quadriga cum suis equis ad diuersas mundi partes dicuntur in litera processisse, tū tamē Evangelium & eius sonus in omnem terram per has & illas inaccessibiles exiit. Unde si expositio Burgen. accipitur ut mystica, non oportet figuram & figuratum per omnia concordare, ut dictum est supra circa capitulum primum Hosee.

Eph. 18. a

C A P. VII.

ET factum est. * Ruper. Duo ferme intra hanc & præsen- tem visionē transierant anni. Si quidem in a^{no} secundo Da- rij, decimo mense, vicesima & quarta mēsis, vidi (ait) er noctē, &c. & hic in anno quarto Darij, in quarta mensis noni, verbū Domini ad se factū dicit, causam protinus inferens, propter quam anno siue die illo factum fuerit.

Hebræi autumant Sarasar & Rogomelech & ceteros, qui cum eis erant, fuisse Persas & duces regis Darij timentes Deū, qui audientes templum esse constructū per legatos querebāt a sacerdotib. & prophetis si secundum priorem consuetudinē quinto mēse, quō a Nabuchodonosor Ierusalē subuersa est, adhuc duraret causa ieiunij & fletus: cum iam esset restituta Ierusalē, an potius causa restitutionis mutassent tristitiā in gaudium. Vt Perse timētes Deum sicut cum fletibus Iudæis fletuerunt, ita cum gaudētib. gaudeāt. Postquam autem sciscitiā tium expleta est le-

gatio, fit sermo Dei ad Zachariā, imperans, vt loquatur ad vulgus & ad sacerdotes quid respondere debeant legatis. Cum ieiunaretis. * Greg. Solerter audiendum est quod per prophetam Dominus redarguit. Cum ieiunaretis, &c. Non enim Deo, sed sibi quisque ieiunat, si ea quæ ventri ad tēpus subtrahit, non egenis tribuit, sed ventri postmodum offerenda custodit.

* Idem. Illud ieiuniū Deus approbat, quod ad eius oculos manus eleemosynarum leuat, & cū proximi dilectione agitur, & cum pietate conditur. Hoc ergo & tibi subtrahis, alteri largire: vt vnde tua caro affligitur, inde egentis proximi

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. VII.

ET factum est. Hic interponitur solutio cuiusdam dubij, & diuiditur in duas, quia primò questio proponitur: & secundò soluitur, ibi. Et factum est. Circa primum sciendum, quod post destructionem ciuitatis & templi tempore Sedochiæ, Iudæi postea ieiunauerunt annuatim illa die: & quia populus redierat de captiuitate, & templū erat prope consummationem, ideo Iudæi qui remanserant in Babylone miserunt nuncios in Ierusalem ad prophetas & sacerdotes, querēdo si deberēt ab illo ieiunio cessare, & hoc est quod dicitur. Et factum est, in cuius anno sexto templum fuit consummatum.

2 In quarta. s. die mensis 9. qui est Casleu, cui apud nos correspondet. Nouember: Et sic accipitur hic nonus mensis secundum ordinem festorum, in quo ordine Martius est primus: vt declarauit sic diffusè. Gen. 7. & Exod. 12. 3 Et miserunt. de Babylone.

4 Ad domum Dei Sarasar. Iste principalis erat inter nuncios.

5 Ad precandū. quia omni bono negotio præmittenda est oratio.

6 Vt dicerēt &c. qui debēt respondere de lege & de alijs dubijs.

7 Nunquid flendum est mihi. id est, populo Iudaico.

8 In quinto mēse. licet enim ciuitas fuerit capta quarto mense, tamen non fuit combusta vsque ad mensē quintum, vt dictum est supra. Iere. 39. & habetur. 4. Reg. vlt.

9 Et factum est. Hic consequenter questio proposita soluitur, in

M O R A L I T E R.

1 Et factum est, &c. Sequitur.

6 Vt dicerent. Per hoc ostenditur, quod illi qui sunt diuinae legis ignari recurrere debent ad prælatos & doctores ad quærendum in dubijs veritatem, & illi tenentur respondere. Malach. 2. d. Labia sacerdotis custodiunt scientiam.

9 Et factum est verbum, &c. Sequitur: Nunquid ieiunium ieiunastis

proximi caro reparatur. Hinc etenim per prophetam Dominus dicit. Cum ieiunaretis, &c. Sibi enim comedit & bibit, qui alimenta corporis, quæ sunt communia dona conditoris, sine indigentibus percipit.

* Ruper. Qui ieiunat vt per hunc poenitentiae laborem omnipotenti Deo de peccatis suis satisfaciat, & vitæ æternæ fructum recipiat, ille ieiuniū Domino ieiunat, ille Domino non manducat. Qui autē idcirco ieiunat, vt vel temporalē penam euadat sicut Achab, vel transitoriam laudē recipiat, sicut hypocritæ, ille non Domino, sed sibi ieiunat. Dicat igitur. Nūquid ieiunastis mihi? Et subauditur, non quia non ieiunastis propter regnū Dei, vel vt caelestem Ierusalem quam in Adā perdidistis, in aduentu seminis Abraham, Christi, recuperare mereamini.

C A P. VII.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factū est verbū Domini ad Zachariam, in quarta noni mensis, qui est Casleu. Et miserunt ad domum Dei Sarasar & Rogomelech, & viri qui erant cum eis ad

precandum faciem Domini, vt dicērent sacerdotibus domus Domini exercituum & prophetis loquentes: Nunquid flendum est mihi in mēse quinto, vel sanctificare me debeo sicut feci iam multis annis? Et factum est

verbū Domini exercituum ad me dicens: Loquere ad omnē

populum terre, & ad sacerdotes dicēs, Cum ieiunaretis &

plagerētis in quinto & septimo p hos septuaginta annos,

nūquid ieiuniū ieiunastis mihi? Et cū comedistis & bibistis,

nūquid nō vobis comedistis & vobismetipsis bibistis?

Nunquid nō sunt verba quæ locutus est Dominus in manu

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

tre, sed in animo, quasque nobis acquirit diuinus timor & celestis metus, non terrenus cibus. Nā & Zacharias refert: Si manducetis aut bibatis, nonne vobis manducatis, &c.

c Nunquid non sunt. Q. Cur tanta scrupulositate quæritis, quæ debeatis ieiunare & plangere: cum ego iam per Isaiam & per alios prophetas mandauim omni tempore esse ieiunandum a malis, & studendum in operibus misericordiae.

* Ruper. Priores prophetas illos dicit, qui ante captiuitatē extiterūt, quorum de præcipuis vnus Esaias erat, per quē ita locutus est. Querite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. Si uolueritis, & audieritis, &c. Illi autem non

qua solutione sic proceditur: quia primo increpantur ac modo ieiunandi præterito, secundò consolantur de bono futuro. cap. seq. tertio completur questionis solutio, versus finem eiusdem cap. ibi: Et factū est. Prima in duas: quia primò propheta arguit modum indebitum ieiunandi, secundò inducit ad rectum modum uiuendi ibi: Et factum est. Circa primum sciendum quod licet Iudæi in diebus ieiuniorū non absterent ab aliquibus cibis, non tamen absteriebant à vitijs: propter quod erat reprehensibile, secundum quod diffusè ostenditur Is. 58. a. ideo ibidem dicitur: Nolite ieiunari sicut ad hanc diem: & hoc modo arguit eos prophetas dicens.

10 Cum ieiunaretis & plange. in quinto. s. mense pro ciuitatis & templi destructione.

11 Et septimo. pro interfractione Godolie, ad quam secuta est dispersio reliquiarum populi iuda.

12 Per hos Lxx. annos. scilicet captiuitatis.

13 Nunquid ieiunium. id est, ad honorem meum: q. d. non: quia non abstinuitis à peccatis.

14 Et cum comedistis & bibistis. id est, ad vestram voluntatem quasi diceret: Sic, & nihil pauperibus dedistis.

15 Nunquid non sunt, &c. de modo ieiunandi indebito:

16 Nunquid non sunt, &c. de modo ieiunandi indebito:

17 In manu prophetarum. sicut allegatum est de Isaiis: qui suo tempore arguit ieiunantes male.

nastis mihi? q. d. Non. Et per hoc ostenditur quod abstinentia à cibis non est Deo accepta, nisi cum hoc sit abstinentia à vitijs, & ieiunium comitetur opera pietatis. Ideo subditur.

15 Nunquid non vobis, post ieiuniū vos lautè reficiendo & nihil pauperibus conferendo.

16 Nunquid non sunt verba, &c. q. d. Non. immo contrariū vnde Isaiæ 58. a. Quare ieiunauimus & non aspexistis? Et subdit.

Tom. 4. X x x 3

A non solum non audierunt, verum etiam clamantes, prophetas occiderunt, duro corde, &c. Itaque Dominus iustus ad cognoscendum, ipsi autem inexcusabiles: quia quod factum illis non est factum per propterantem Domini impatiētiā, sed p ipsoꝝ persecutiōe impoenitiā.

delinquentes in ecclesia proijciuntur de terra confessionis, & fit indignatio Dei super eos, & dispersi sunt per omnia regna vitiorum: & desolata est terra eorum. Vel anima vel corpus non habens Deum habitatorem, nec in se spiritum reuertentem & terra quōdam desiderabilis, quæ

Hieron. Remig. Leuit. 19. c.

a Iudicium verum iudicate. &c. Moyses. Sic magnū iudicabis vt paruum, nec accipies persequantem, & pauperi nō misereberis in iudicio, quia iudicium Dei est. Hæc magis uolui, hæc q̄ sibi: hæc faciūt commendabile ieiuniū, quæ non faciētes trahitū estis captiuitati: Non querō ieiuniū desolationis, & mortis quinti & septimi mensis.

† Leu. 19. c. † Exo. 22. c. Iere. 22. a.

I. 4. ad Mar. cap. 16.

* Tertullian. Christus adiecit suplemēta cōsentanea disciplinæ creatoris. Atque adeo hoc statim renuciandum est,

Ban disciplina patientiæ p̄dicatur penes Creatorem. Sic per Zachariā p̄cepit, ne vnusquisque malitiæ fratris sui meminert. sed nec proximi. Nā & rursus: *Malitiam, inquit, proximi sui vnusquisq; non recogitet. Multo magis patientiam indixit iniuriæ, qui indixit obliuionem, &c.*

Zach. 8.

I. 4. ca p. 2. & 70.

* Irenæus. Zacharias in duodecim prophetis significās Iudæis volūtārē Dei, ait: Hæc dicit Dominus, iustum iudiciū iudicate, & ex quibus manifestum est,

Cquia non sacrificia & holocaustomata quærebat ab eis Deus, sed fidem, & obedientiam, & iustitiam propter illorum salutem.

b Et noluerunt attendere. Possunt hæc referri ad eos qui in ecclesia nolunt audire Deum, sed cor aggrauāt, & ideo delin-

prophetarum priorum cū adhuc Ierusalē habitaretur: &

esset † opulēta, & ipsa & vrbes in circumitu eius, & ad austrum & in campestribus habitaretur? Et factum est verbum Domini ad Zachariam, dicens: Hæc ait Dominus exerci-

tuum, dicens: † Iudicium verum iudicate, & misericordiam & miserationes facite, vnusquisque cum fratre suo. Et † vi-

duam, & pupillum, & aduenam & pauperem nolite † ca-

lumniari: et malum vir fratri suo nō cogitet in corde suo.

Et noluerunt attendere, et verterunt scapulam recedētes:

et aures suas aggrauauerunt ne audirent, et cor suū posue-

runt vt adamantē ne audirent legem: et verba quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo sancto per manum pro-

phetarum priorū. Et facta est indignatio magna à Domino exercituum. Et factum est sicut locutus sum, et sicut nō

audierunt, sic clamabūt et non audia, dicit Dominus exercituum. Et dispersi eos per omnia regnā quæ nesciūt, et terra desolata est ab eis, eò quòd non esset transiens et reuer-

tens: et posuerunt terram desiderabilem in desertum.

Et noluerunt attendere. ad verba prophetarum patres vestri qui erant in Ierusalem & regno Iudæe ante destructionem Ierusalem: sed magis prophetas persecuti sunt ad mortem.

Et facta est indignatio magna. qui per Chaldeos ciuitatem & templum destruxit, populum partim occidendo & partim captiuando, ideo sequitur.

Et dispersi eos per omnia. per multa, vt per regna Assyriorum Chaldeorum, Perfarum & Mædorum.

Et terra desolata est ab eis, eò quòd non esset. idest, propter eorum demerita.

Et posuerunt. idest, Iudæam, quæ fuit desiderabilis patribus sanctis, nō tam propter eius ferulitatem, quia terra Aegypti est fertilior, quàm propter mundi redēptorē, quia in ea operatus est saluē.

Non Deus qui hoc fieri iudicauit, non Nabuchodonosor qui iudicio Dei super me ascendit, sed vos coloni pessimi, vos fecistis, & ex vobis causa est, quòd desolata & in desertum posita sum ego terra desiderabilis.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et factum est. Hic consequenter inducit. populum ad debitum viuendi modum, cum subditur.
- 2 Iudicium verum. non deferentes alicui contra iustitiam timore aut fauore.
- 3 Et misericordiam. quantum ad mentis affectum.
- 4 Et miserationes. quantum ad multiplicem effectum.
- 5 Facite, &c. cum personis indigentibus cuiuscunque conditionis aut sexus.
- 6 Vir fratri suo. idest, proximo suo.
- 7 Non cogitet in corde suo. malum. Ex quo patet falsitas Iosephi dicentis lib. antiquitatum. 12. quòd cogitatio non est peccatum, nisi procedat ad effectum.

8 Et

8 Et noluerunt attendere. ad verba prophetarum patres vestri qui erant in Ierusalem & regno Iudæe ante destructionem Ierusalem: sed magis prophetas persecuti sunt ad mortem.

9 Et facta est indignatio magna. qui per Chaldeos ciuitatem & templum destruxit, populum partim occidendo & partim captiuando, ideo sequitur.

10 Et dispersi eos per omnia. per multa, vt per regna Assyriorum Chaldeorum, Perfarum & Mædorum.

11 Et terra desolata est ab eis, eò quòd non esset. idest, propter eorum demerita.

12 Et posuerunt. idest, Iudæam, quæ fuit desiderabilis patribus sanctis, nō tam propter eius ferulitatem, quia terra Aegypti est fertilior, quàm propter mundi redēptorē, quia in ea operatus est saluē.

* CAP.

MORALITER.

† ibidem ratio cum dicitur: Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis: Ecce, ad lites

& ad contentiones ieiunij vestri, & percussit pugno impietatis: ideo subditur de operibus iustitiæ & misericordiarum.

2 Iudicium verum iudicate, & misericordiam & miserationes, &c. Et patet litera.

A *Ecce ego sal.* Quidam Iudæorum dicunt hæc esse completa sub Zorobabel, & Neemia ædificato templo, & muris ciuitatis extructis, & statu Iudaici populi restituto a Machabæis, & diuersis principibus qui usque ad Herodem rexere Iudæam. Alij ad contumationem seculi referunt & sub Christo quæ frustra præstolantur explenda commemorant.

Possimus dicere hæc ex parte esse completa tempore Zorobabel, quando reducto populo sub figura futuri, Deus habitauit in Ierusalem. Vnde appellatus est populus Dei, & Dñs appellatus est Deus eorum: non in mendacio, & iniquitate, sed in veritate, & iustitia. Et in ecclesia sub Christo maximè implètur, quoniam multi de oriente, & occidente veniunt, & accumbunt cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno celorum, & discendente umbra veteris legis, veritas Euangeli & iustitia Christi declaratur.

B *Confortentur manus.* Cuius Aggæus, & Zacharias iam exhortati fuissent populum ad ædificandum nunciam secundum admonitionem eorum extructo templo, hortantur nunc iterum, & duces, & populum, ut experti veritatem in his quæ prius audierant, nunc etiam accommodent fidem his quæ modo promittuntur: nec timeant impetum Mædorum, nec insidias nationum per circumitum impedire volentium: sed confortentur per os prophetarum ex die quo iacta sunt fundamenta templi, usque ad diem quo superædificatum est templum, & audiant quæ sequuntur, dicitur ecclesiæ. *Confortentur manus, &c.* per bona opera in quibus fundatur domus Dei, quando iaciuntur fundamenta fidei, & extruitur templum, quando multitudo fidelium roboratur, & ita viuunt, ut templum Dei esse mereantur, sed hanc ædificationem quidquid boni operis habere videbantur, vel homines. i. rationabiles, vel iumenta. i. simplices, inde nullam mercedem apud Deum consequerentur: sed erant in eis bella, & discordiæ, & tribulatio: frater fratrem supplantabat, & inimici hominis domestici eius: quia carebant pace, quæ Christus vadens ad patrem reliquit apostolis. Quidquid boni operis facit, vel Iudæus, vel hæreticus, vel Gentilis absque fide Christi, sine mercede agit: sed recepta fide Christi quæ peccatis captiui tenebantur in mû-

do, & Babylonio igne vrebantur, iam habent fructum vineæ quæ dicit. *Ego sum vitis vera.* His dat terra fructum, ut qui in lacrymis seminauerunt, in gaudio metant, & ceteri qui enarrat gloriam Dei, dabunt rorem diuini eloquij, & hæc omnia in pacem, & abundantiam terræ, habebunt reliquias populi, quas reliquit nobis Dominus Sabaoth.

C *Nunc autem, &c.* Remig. Quia inquit, iam templum ædificatum est, nequaquam faciam sicut prius feci huic populo, affligendo eum, sed dabo illis pacem: & famem pristini temporis futura abundantia compensabo.

* *Ruper.* Nam qui tunc erat maledictio, ita ut diceret, *Et vel dici posset quipiam illi quem perire vellet.* Sic tibi eueniat quomodo euenit miserabili populo, quæ terra sua in desertum redacta, & ciuitate Ierusalem cremata igne, captiuus abductus est ipse idem populus nunc est benedictio per Christum semen pacis, quia in ipso benedicuntur omnes gentes. Ad hoc ipsum pertinet hoc quoque quod protinus dicit. *Sicut cogitavi ut affligerem vos, &c.* Nam reuera ad iracundiam prouocauerunt Dominum patres nostri Adæ,

& Eua, non solum transgrediendo præceptum, verum etiam defendendo peccatum, & propter hoc cogitauit, ut affligeret nos, & modo quodam non est misertus, quatenus alio modo melius miseretur.

d *Et erit, sicut eratis.* Promittit quæ ventura erant post ædificationem templi, ut sicut prius inter Gentes erant in maledictione, & sibilo, sic saluatae, & reuersæ in Iudæam, erunt in benedictione.

Tempore persecutionis, Christiani Gentes per circumitum sunt in maledictum, & in exemplum quia, offenderunt in Deum suum, sed postea reddita pace sunt in benedictione, quia Deus miseretur Ierusalem. i. visioni pacis: & Iudæ. i. fidem Domini confitentibus, Singuli etiam credentium qui propter vitia traduntur Sathanæ, cum egerint penitentiam, reuertentur in pristinum statum, & videbunt pacem Dei, & confessionis suæ gloriam possidebunt.

e *Sicut cogitavi.* Iratus 12. tribub. tradidit captiuitati, conuersus ad misericordiam, relicto Israel in captiuitate benefacit Ierusalem, & domui Iuda. *Cogitavi propter insidias aduersariorum.* 7 Nunc autem. post operis resumptionem. 8 Non iuxta dies. in quibus, populus erat in miseria magna. 9 Sed semen pacis erit. i. populus poterit pacifice seminare, & metere, & erit etiam abundantia fructuum, ideo subditur. *Vinea dabit fructum suum, &c.* 10 Et erit sicut eratis, &c. quia quando Gentes maledicebant alicui, dicebant. Sic tibi contingat, sicut miseris Iudæis. 11 Sic saluabo, de malis. 12 Et eritis bene. quia benedicens alicui dicit. *Fiat tibi sicut Iudæis.* Licet autem istud aliquantulum fuerit impletum tempore templi consummationis, & ciuitatis reedificatae: tamen multo perfectius impletum fuit tempore Christi, & Apostolorum. Cetera patent vsque ibi. * *Hæc*

f *Et celi dabunt rorem suum, & possidere faciam reliquias, &c.* i. doctores dabunt salutariter doctrinam.

10 *Et erit, sicut eratis maledictio.* i. tempore mali prælati.

11 *Sic saluabo vos, & eritis benedictio.* i. tpe boni. Residuum huius capituli exponatur, sicut in expositione literali.

Hæc dicit Dñs exercituum. Ecce ego saluabo populum meum de terra orientis, & de terra occasus solis, & adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum in veritate, & in iustitia.

Hæc dicit Dominus exercituum. Confortentur manus vestre quæ auditis in diebus. his sermones istos per os prophetarum: in die qua fundata est domus Domini exercituum, ut templum ædificaretur. Si quidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumentorum erat, neque introeunti, & exe-

eunti erat pax præ tribulatione; & dimissi omnes homines unumquemque contra proximum suum. Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquijs populi huius, dicit dñs exercituum; sed semen pacis erit. Vinea dabit fructum suum, & terra dabit germen suum. Et celi dabunt rorem suum, & possidere faciam reliquias populi huius uniuersa hæc.

Et erit, sicut eratis maledictio in Gentibus domus Iuda, & domus Israel, sic saluabo vos, & eritis benedictio. Nolite timere: Confortentur manus vestrae, quia hæc dicit Dominus exercituum, Sicut cogitavi, ut affligerem

& Eua, non solum transgrediendo præceptum, verum etiam defendendo peccatum, & propter hoc cogitauit, ut affligeret nos, & modo quodam non est misertus, quatenus alio modo melius miseretur.

d *Et erit, sicut eratis.* Promittit quæ ventura erant post ædificationem templi, ut sicut prius inter Gentes erant in maledictione, & sibilo, sic saluatae, & reuersæ in Iudæam, erunt in benedictione.

Tempore persecutionis, Christiani Gentes per circumitum sunt in maledictum, & in exemplum quia, offenderunt in Deum suum, sed postea reddita pace sunt in benedictione, quia Deus miseretur Ierusalem. i. visioni pacis: & Iudæ. i. fidem Domini confitentibus, Singuli etiam credentium qui propter vitia traduntur Sathanæ, cum egerint penitentiam, reuertentur in pristinum statum, & videbunt pacem Dei, & confessionis suæ gloriam possidebunt.

e *Sicut cogitavi.* Iratus 12. tribub. tradidit captiuitati, conuersus ad misericordiam, relicto Israel in captiuitate benefacit Ierusalem, & domui Iuda. *Cogitavi propter insidias aduersariorum.* 7 Nunc autem. post operis resumptionem. 8 Non iuxta dies. in quibus, populus erat in miseria magna. 9 Sed semen pacis erit. i. populus poterit pacifice seminare, & metere, & erit etiam abundantia fructuum, ideo subditur. *Vinea dabit fructum suum, &c.* 10 Et erit sicut eratis, &c. quia quando Gentes maledicebant alicui, dicebant. Sic tibi contingat, sicut miseris Iudæis. 11 Sic saluabo, de malis. 12 Et eritis bene. quia benedicens alicui dicit. *Fiat tibi sicut Iudæis.* Licet autem istud aliquantulum fuerit impletum tempore templi consummationis, & ciuitatis reedificatae: tamen multo perfectius impletum fuit tempore Christi, & Apostolorum. Cetera patent vsque ibi. * *Hæc*

f *Et celi dabunt rorem suum, & possidere faciam reliquias, &c.* i. doctores dabunt salutariter doctrinam.

10 *Et erit, sicut eratis maledictio.* i. tempore mali prælati.

11 *Sic saluabo vos, & eritis benedictio.* i. tpe boni. Residuum huius capituli exponatur, sicut in expositione literali.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ecce ego salua. quia reedificata ciuitas, & statu eius prospiciente multi Iudæi de diuersis partibus mundi in Iudæam venerunt ad habitandum ibi.
- 2 Hæc dicit. Hic consequenter confirmatur exemplo per hoc quod antequam resumeretur reedificatio templi, populus erat in misero statu: & opere resumpto cepit meliorari, ideo dicitur.
- 3 Confortentur. in templi opere. 4 Qui auditis, &c. per os prophetarum. s. Aggæi, & Zachariæ ad ædificandum templi exhortati sunt.
- 5 Si quidem ante, &c. i. homines, & iumenta laborabant quasi frustra: quia non cedebat eis ad lucrum. 6 Neque introeunti, &c.

MORALIUM.

- † 7 Nunc autem, &c. Sequitur.
- 9 Sed semen pacis. i. internæ, & fraternæ: & postea supernæ.
- † Vinea dabit fructum. i. ecclesiæ quantum ad clericum.
- † Et terra dabit. quantum ad communem populum.

Math. 8. d.

Mich. 7. b.

Io. 14. d.

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

A Cogitavi ut benefaciam: vt igitur permaneat in ea sententia: & non fiat irrita pollicitatio, facite hæc quę præcipio. **a** Veritatem & iudicium. In iudicio prima est veritas, & iustitia: deinde sequitur misericordia hoc enim est iudiciũ pacis, vt iudex propositum habeat pacificare discordes.

In præceptis quę ad vitam pertinent, & sunt perspicua: nõ debemus quærere allegoriã, ne iuxta Comicũ quæramus nodum in scirpo. *** Remig.** Quia inquit, vobis bona promissi, vt mea permaneat promissio, facite quę præcipio. *Loquimini veritatem, & c.*

B Proximũ oẽm hominem accipimus, q̃a ex vno parente omnes geniti sumus. Si enim solis carne proximis veritatẽ loqui præcipimur, ergo peregrinis, & alienigenis licebit mentiri.

Quia verò consuetudinis illorũ fuit, vt in portis ciuitatis iudices sederẽt, & causas singulorũ discernere, ne cohererentur agricolę intrare urbem, & dispendium sustinerent. sequitur. *iudicium iudicate in portis vestris, & c.*

C Et factum est ver. Ad id quod supra dicitur Sarafar, & Rogomelech per legatos quæsierant vtrum in mense 5. & 7. deberent ieiunare, & plangere: an post ædificationem templi finire ieiuniũ, luctumq; deponere multis in medio positis quę facere prospera deberent: Tandẽ ex persona dñi respondet propheta. Ieiunium quarti mensis Iudæe arbitrantur, i. Iulij esse die septimo, & decima eiusdem mensis, qñ Moyses de monte descẽdens tabula legis fregit: & iuxta le remiã muri ciuitatis tunc primũ sunt rupti. In quinto, i. in Augusto, pp exploratores terrę sanctę orta est seditio in populo, & iussi sunt montẽ non ascendere: sed per quadraginta annos longis a tetra sancta circumire dispendijs, vt exceptis duob. Iosue, & Caleb, oēs in deserto morerentur. In hoc etiã mense, prius Nabuchodonosor, & postea Titus templũ Ierosolymis destruxit, & urbẽ Bethel cepit: ad quam confugerant multa milia Iudæorũ, Aratũ etiam templum in ignominia oppressæ Gentis a Tito Annio Rufo. In septimo, i. Octobri, occisus est Godolias, & trib. Iudę, & Ierusalem reliquę dissipatę. Decimo, i. Ianuario Ezechiel in captiuitate positus, & populus captiuorũ audiuit templũ esse subuerium. 5. mense. Hæc sunt causę iu-

vos, cum ad iracundiam me prouocassent patres vestri dicit dominus, & non sum misertus: sic conuersus cogitavi in diebus istis, vt benefaciam Ierusalem, & domui Iuda. Nolite timere. Hęc sunt ergo verba quę facietis. Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo. Veritatem & iudiciũ pacis iudicate in portis vestris, & vnusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordib. vestris, & iuramentum mendax ne diligatis. Omnia enim hæc sunt quę odi, dicit dominus. Et factũ est verbum domini exercituum ad me dicens: Hęc dicit dñs exercituum: Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium decimi erit domui Iudę in gaudiũ, & in lætitiã, & solennitates præclaras. Veritatem tantum, & pacem diligite. Hęc dicit dominus exercituum. **V**squequo veniant populi, & habitent in ciuitatibus multis, & vadant habitatores vnus ad alterum, dicentes: Eamus & deprecemur faciem domini, & quæramus dominum exercituum. Vadam etiam ego. Et venient populi multi, & Gentes robustę ad quærendum dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem domini. Hęc dicit dominus exercituum: In diebus illis, in quibus

etiam ex lege a malis actionibus, & ex euangelij perfectio ne a malis cogitationibus. Mysticẽ tũc ieiunamus, quando aufertur a nobis sponsus. nec meremur eius presentia: sed cũ reuersus cogitat benefacere, tristitia vertit in gaudiũ, & fames pristina sermonis Dei presentia doctrine eius, & celestis panis saturitate p̃sabat. **V**squequo. Quod secũdum literam de Ierusalem & Zorobabel dicitur, ad Christum, & ecclesiam refertur: ad quam de toto orbe populi concurrunt, vt offerant in templo sacrificia Deo, & tempore persecutionis magistri ecclesię promittunt credentibus, quod rursum ædificandę sint porchię. & pax reddẽda, & facies domini deprecãda. **In dieb. illis in quibus.** i. in aduentu Christi decẽ viri quos requirit dñs in Sodomis, apprehendent Christũ in carne cupientes hærrere eius vestigijs quia Deus est cũ eo. Vel quicunq; de linguis, & nationib. crediderint, apprehendent apostolos qui de Iudęis sunt & dicẽt: Ibimus vobiscum, quia audiuimus p prophetas, q̃ Christus Dei filius vobiscũ est. Quod in Isaiã legitur: *Septẽ mulieres apprehenuẽt virum*

ctus, & ieiuniorum, quę hactenus habuerunt: sed Deus D pollicetur hos dies vertendos in gaudium, & solennitates, si pacem, & virtutem dilexerint.

Ieiunium quarti, & quinti, septimi, & decimi vertetur in solennitates, in tantum vt ciuitates Iudæę quę prius desertę frequenti habitatione celebrẽtur, & vna ciuitas pergat ad alterã, & se mutuõ cohorrẽtur dicentes: Per septuaginta annos Ierusalẽ est oppressa luctu, & amaritudine: sed nunc pace reddita pergamus Ierusalem, & iuxta præceptum legis visitimas immolemus. Et respõdet alia ciuitas: *Vadam etiam.* & tunc populi multi coniuncti, & Gentes innumerabiles, & fortes adorabũt dominum. *** Clemens Alex.** Christianus vtitur hac vita tanquam aliena, quantum requirit necessitas. Nouit ipse ieiunij quoque ænigmata horum dierũ quarti inquam, & sexti: dñs autem ille quidem, Mercurij, hic verò Veneris. Ecce enim ieiunat in vira, & ab auaritia, & a libidine, ex quib. omnia oriuntur vitia. Ieiunat ergo

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1** Hęc sunt ergo verba quę facietis. *Vbi concludit, quod promissio dñi bonorum implebitur in eis, si permancant in iustitia, idẽ subditur.*
- 2** Loquimini veritatem. *sine dolo & deceptione.*
- 3** Veritatem & iudicium pacis iudicate. *sine personarum acceptione.*
- 4** In portis vestris. *In portis enim ciuitatis sedebant antiquitus iudices, vt omnes tam indigenę quam aduenę in promptu possent eos inuenire. Cetera patent.*
- 5** Et factum est. *Hic consequenter ponitur impletio solutionis questione supra posita. Et diuiditur in duas partes, quã primò ponitur solutionis completio, secundo aduentus Christi denuntiatio, ibi: Hęc di. quia principalis intentio prophetarum est nunciare dies Messie, vt dicit Rab. Sal. infra seq. a. & alij doctores Hebræi: idẽ frequenter loquendo de alijs interserunt de pertinentibus ad aduentũ Christi. Circa primum sciendum, quod quæstio fuit mota de ieiunijs quinto mense, & septimo: & occasione huius sit mentio de alijs ieiunijs quę apud Iudęos fiebant per anni circulum: cum dicitur.*
- 6** Ieiunium. *s. mensis in quo capta fuit ciuitas Ierusalem, vt patet 4. Reg. vii.*

- 7** Et ieiunium. *in quo templũ, & ciuitas Ierusalem fuerunt combusta.*
- 8** Et ieiunium. *sep. in die expiationis: & propter mortem Goliath, vt prædictum est.*
- 9** Et ieiunium. *de. quia tunc Ezechiel, & populus existens in Babylonia, auerunt rumores de subuersione Ierusalem, & templi.*
- 10** Erit domui Iudæę. *vertetur ad eorum prosperitatem, & solatium, si tamen reuerent debite. s. a vitijs abstinendo, & opera iustitię faciendo, idẽ sequitur.*
- 11** Veritatem tantum. *iuste & pacificẽ cũ proximo cõuersando.*
- 12** Hęc di. *hic consequenter denuntiat multiplicatio fidelium in aduentu Christi: cum dicitur in persona Dei.*
- 13** Vsquequo. *Continuatur sic cum precedenti litera: Veritatem tantum, & pacificẽ & pacificẽ cõuersando. Vsquequo verum ad fidem Christi in lege, & prophetis promissi.*
- 14** Et habi. *in ci. per orbem diffusis, sicut videmus impletum per orbem vnũ sum.*
- 15** Et vadant ha. *& c. se inuicem exhortantes ad bona opera.*
- 16** Vadam etiam ego. *Quia Deus in humana natura assumpta venit in Ierusalem, vbi oblatus fuit in templo, & frequenter orauit, & predicauit populum exhortando.*
- 17** In diebus illis in quibus, & c. *Et quia sunt 70. lingue, quę*

Li. 7. Stromat.

Hieron. Matth. 9.

Isa. 4. 3.

A *virum unum*. i. ecclesie Christi: in Zacharia per decem viros idem significatur: Per septem intelligitur ecclesia se priformi gratia plena. Per decem ecclesia eadem, quia quinque sensus carnis, & spiritus mundat, ut cum lampadibus bonorum operum, Christo occurrat. Iota etiam litera, ex qua nome Saluatoris exordiu sumit, non solum apud Grecos, sed et apud Hebræos denarium numerum significat. Qui ergo Christiano nomine cententur, & Christo adhærent, per denarium numerum signantur. Quidam ex Iudæis hæc sub Zorobabel dicunt esse completa, alij sub Christo suo, implenda, quem venturum expectant.

Hieron. Remig.

Matth. 25.

a *Decem homines*, i. ecclesie, quæ comparatur virginibus, quia quinarium numerum duplicant, & sunt sancte corpore, & spiritu, qui etiã in præsentem bene regit sensus corporis, duplicato numero accipiet in futuro decem civitates.

NICOLAUS DE LYRA.

* *multiplicat e per decem faciunt septingentos*, & verum in pallijs Iudæorum erant quatuor fimbriæ per quatuor angulos. Septingenti vero ducti per quaternarium faciunt duo milia octingentos. Et dicit hic. Rab. Sal. q. tot Gentiles de omnib. linguis sequenter quemlibet Iudæum conuersi ad Iudaismum. Et quia hoc non fuit impletum a reditu captiuitatis Babylonicæ vsq; ad tempus istud secundum ipsum, ideo cogitur hoc reducere ad tempus futurum, in quo dicit Messiam futurum: quod dicit implendum, iam impletum est a tempore apost. Iorū

CAP. IX.

O *onus verbi domini*. * Rab. Ioan. Futurum est ut Ierusalē pertingat vsque ad portas Damasci. Quæ est huiusrei probatio? Quod scriptum est Zachariæ 9. *Onus verbi Dei in terra Hadrach.* Et Damascus erit reges eius. Quid est Hadrach? R. Iudas & R. Nahmias sunt in hoc loco discordes. Nam R. Iudas quidem dicit quod est locus Damasci qui Hadrach vocatur, R. verò Nahmias ait, quod hic est rex Messias, qui est Had, id est, acutus gentibus seculi: & Rach, i. tenet Israeli. Alia expositio dicit, quod Hadrach est rex Messias, qui futurus est Ichadrich, id est, ad dirigendum vel adducendum vniuersum mundum per pœnitentiam ad faciem Dei sancti, & benedicti, &c.

Com. in c. 7. Cantic.

Hieron. Remig.

Lxx. assumpto. Ois hæc visio, siue pœdus, & onus verbi Dei, pertinet ad vocationem Gentiu, & extractionem ecclesie: Et est ordo verborum: Hoc onus verbi dñi, est in terra

CAP. IX.

NVS Verbi domini in terra Adrach, & Damasci requies eius: quia dominus est oculus hominis, & omnium tribuum Israel: Emath quoq; in terminis eius, & Ty

ra Adrach. Ad acutum. Rach. molle. Notat ergo verbu domini, austerum non credentibus: Molle & Clemens iustis de Iudæa assumptis. Quidam Adrach, ad Iudæos excecatos, Damascum ad Gentes as

sumptas referunt. Super Adrach ergo onus est austeritatis, in Damasco clemens, requies domini. Quia quæ ante conuersionem bibens sanguinem interpretatur, iam conuersa ad pœnitentiam requies domini dicitur. Ideo autem de utroque populo constructur templum, quia domini est, quicumque de Gentibus, vel de Iudæis respicit Deum, & credit in eum.

b *Quia dominus*, &c. Lxx. Quia dñs respicit homines, & omnes trib. Israel: qui dñs, & fidem Gentium, & perfidia Iudæorum absque personarum acceptione respicit: illi sententiæ pondus imponens in credentiũ fide quiescens. **c** *Emath quoque*, &c. Emath ipsa est eadẽ quæ Anthiochia ciuitas

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. IX.

* **O** *onus ver.* Postquam posita sunt prophetia respicientes tẽpus Ierusalẽm reedificatẽ sub dominatu Persarum, hic ponuntur prophetia ad idem sub tempore regni Gregorij: & diuiditur in duas partes, quia primo nunciatur consolatio Iudæis ex aduersariorum deuotione, secundo, ex Christi missione, ibi: *Exulta satis.* Tertio, ex bonorum multiplicatione seq. cap. Primo verò partem exponit Rab. Sal. de subiectione terrarum, & ciuitatum quæ nominantur hic tempore Messij, quem expectant Iudæi venturum: sed quia iam hoc transit in præteritum, ideo alij exponunt de victorijs Machabæorum. Sed quia victorie eorum non videntur aliquantulum se extendisse, ut litera sonat, ideo alij exponunt, & melius ut credo de victorijs Alexandri magni, qui fuit primus rex in monarchia Gregorum: & destruxit monarchiam Persarum, & Mædorum: igitur secundum hanc

hanc sententiam exponitur sic litera, *Onus ver.* i. prophetia de malo pœne superuenturo terris infra nominatis, & deiciente earum potestate, sicut onus graue deicit hominis portantis virtutem.

2 *In terra Adrach*. i. Syria. **3** *Et Damasci re.* Quia Damascus erat caput Syria, ut habetur Isa. 6. & ideo in ipsa quiescebat Syria sicut in metropoli, & fortiori ciuitate.

4 *Quia domi.* i. quia dominus prouidet, & disponit omnia super homines ventura, & potissime respicit populum Israel in quantum assumpturus erat humanam naturam de eo. Hoc autem hic introduci tur ad significandum, quod tribulationes hic nunciatẽ super terras istas venturẽ per Alexandrum magnum, venerunt propter mala quæ fecerunt populo Iudæorum, saltem pro parte.

5 *Emath quoq;* Nomen est ciuitatis Syriae prope terminos Iudæa. **6** *Et Tyrus, & Sidon.* Similiter ut patet ex. 3. Reg.

* Assum-

MORALITER.

† 1 *Onus verbi domini.* Secundum sensum literalem hic describitur destructio trium ciuitatum in Syria, per Alexandrum magnum, per quem significatur Deus ratione regie maiestatis, & literalitatis, quia sicut dicitur Iaco. 1. a. ipse dat omnibus affluenter, & non improperat. & Apocal. 19. c. dicitur, quod est rex regum, & dominus dominantium. Et sicut Alexander pugnavit contra Syriam, sic Deus contra superbiam Sic ergo dicitur: *Onus verbi domi.* id est, pondus punitiois eius.

2 In

2 *In terra Adrach.* i. in Syria, quæ sublimis interpretatur. ideo superbiam significat, quæ semper tendere facit ad sublimiora quam debeat.

3 *Et Damasci.* quæ interpretatur bibens sanguinem, quod etiam competit superbie, quia facit sanguinem inferiorum bibere.

4 *Emath.* Quæ interpretatur indignans quæ proprietates est superbie.

6 *Et Tyrus.* Quæ interpretatur, angustia. Superbus enim angustiat de hoc, quod non potest attingere excellentiam maiorum.

† Et

G * Remig. Dicitur, *Exulta filia Sion, iubila filia Ierusalem, que cum ea vna est ciuitas; ecce rex tuus, omnium prophetarū vocibus promissus: veni tibi, i. pro te vt te liberet: iustus, & saluator.* qui Hebraicē dī Iesus, quoniam ipse saluum faciet populum suum a peccatis eorū. *Ipse pauper* qui cū di-

de quib. dī: *Filij Ephraim inten. & mitten. v. con. sunt in di.* De his etiam dī: *Hi incurribus, & hi in equis, v. i. in n. Dei nostri.* Sed equus eorū fallax. iō dispergitur de Ierusalē, & vocatur ad pnam per dicētes: *Volite fieri sicut equus, et mulus.* Hoc nō est extenuandū per allegoriā, sed credendū est verē esse cōple-

tes esset, pro nobis pauper fieri dignat⁹ est: *ascendens super asinam, & pullum* super vtrumque videlicet populum.

* Rab. Sal. Impossibile est vt interprete ris de alio q̄ de Messia cū in nullo alio hoc videamus impletū: *Dominabitur a mari vsque ad mari.*

* Rab. Berachias, Sicut fuit redēptor meus primus (Moy ses, ita erit redēptor vltimus Messias. Qualis autem fuit redēptor pri-

mus: Talis vt dictū est Exo. 4. Et accepit Moytes vxorē suā, & filios suos, & equitare fecit eos super asinum. Sic facturus est redēptor vltimus, sicut dictum est Zachar. 9. Pauper, & equitans super pullum filium asinarum.

* R. Moytes Hadarfan. Cum venerit Messias in Ierusalem, ipse erit cingens asinum suum, & equirabit, & super eum veniet in Ierusalem vt ducat seipsum in paupertate vel humilitate, sicut scriptum est Zachariæ. 9.

* Iustin. martyr. Christus Hierosolymā petiturus iussit sibi adduci per discipulos asinam, & pullum. & sic inuentus est in eam urbem quemadmodum de illo fuerat prophetatum, quo magis hoc factō Christus esse agnosceretur. Prædixerat id ita fore Zacharias Quemadmodū autē Gentes significabāt pullus in domitus, sic asina elitellata vestrū populum: gestatis. n. legem a prophetis impositam.

* Iren. martyr. Iudæi iudicabuntur. non cognoscentes ne que intelligere volentes, qm̄ duos aduentus Christi oēs annunciauerunt prophete: vnum quidem in quo homo in plaga factus est sciens ferre imbecillitatē, & in pullo asini sedens, &c. fm̄ autem in quo super nubes veniet, &c.

* Athan. Verissimum est Christum dñm in sensibili asino sedisse cum ex Bethania Hierosolymā proficisceret: de ea. n. Zacharias in oraculis dixit. Salua igitur historia, persecutor que in ea defossa sunt. Ridebūt quidē ethnici nobis obtredātes, q̄ Deus Christianorū Christus in asello cōsederit, sed nobis nequa q̄ in dubio versatur eū in carne venisse. Ideo. n. in carne peregrinatus est, vt quod perierat reduceret. Asinus hic filius iunior appellatur, sciamusque nos hūc pullū esse. que abigei vinculis indissolubilib. obligauerūt. Verū, fili⁹ Dei amator hōiū imperat discipulis: *Soluite et adducite, &c.* Vide Augustinū li. 28. de ciu. c. 35. ac Euf. Cæsar. lib. 9. demonstrationis euangelicæ, cap. 17.

a *Et disper.* iuxta literam promittit Deus pater, quod nō erunt prælia, omnibus in Christi natiuitate pacatis.
b *Ephraim.* fructificatio: & signat multitudinē hæreticorū

Sion, iubila filia Ierusalem. † Ecce rex tuus veniet tibi iu-

stus, & saluator, ipse t pauper, & ascendens super asinam, &

super pullum filiū asinæ. Et disperdā quadrigā ex Ephraim,

& equum de Ierusalē, & dissipabitur arcus belli. Et loquetur

pacem Gentibus, & potestas eius a mari vsque ad mare, & a

flumine vsque ad fines terre. Tu verò in sanguine testamēti

tui emisisti vincos tuos de lacu in quo nō est aqua. Cōuer-

timini ad munitiōnē vincōi spei. Hodie quoq; annuncians

duplicia reddā tibi, quoniā t extendā mihi Iudā quasi arcū,

nē pacti tui, emisisti captiuos de puteo in quo nō sunt aq̄

* Aug. Quid per hunc lacum velit intelligi possunt diuersa sentiri, etiam fm̄ rectam fidem. Mihi tamen videtur non eo significari melius, nisi humanæ misericordiæ siccā profunditatem quodammodo, & sterilem, vbi non sunt fluentia iustitiæ, sed iniquitatis lutum. De quo etiam in Mal. dicitur: *Et eduxit me de lacu miseria, & de luto fecis.*

Postquam pater nunciauit Sion Ierusalem de aduentu Christi, quod mitis, & potens esset aduenturus, facit apostropham ad ipsum Christum, de quo est vaticinium.

Iudæi ita dicunt: O Christe quē expectamus venturū, q̄ regnaturus es in oī terra in sang. tel. tui, hostiarum. f. quæ ex: precepto legis præcipiebantur offerri, in qua lege testabaris bona danda filiis tuis, emisisti Israel populū tuū de lacu captiuitatis Chaldeorū, in quib. nulla misericordia. Propterea ò Israelitæ q̄ vincōi eratis, & sperabatis in domino reuertimini ad munitissimā Ierusalē, qm̄ hodie habetis dñm pollicentem vobis, q̄ pro breui iniuria captiuitatis oīa duplicia recipiatis. *Quoniā extendam mihi Iudam:* hoc ad Machabæorū tpa referunt, qui vicerunt Macedones, & templum sordidatum idololatria post tres annos & dimidiū mundauerunt. *Quasi arcū impleui Ephraim,* eos hic significari putant, qui de decē tribub. quæ dñr Israel, venerunt sub Ezechia, quib. etiam Iosias regnasse memoratur.

In resurrectione Christi, iusti qui pro peccato Adē vincōi in inferno tenebantur, resurrexerunt, & apparuerunt in Ierusalem multis. In signum huius laci Ioseph a fratribus missus est in lacum, vbi nō erat aqua. Daniel a Chaldeis, Ieremias a Iudæis, Banaias quoque tempore niuis, & frigoris descendit in lacum. vt ibi leones interficeret.

c *Dupli.* In terra sua duplicia possidebunt. Et Apostolus: *Non sunt condigne passiones huius temporis ad su. g. qua. r. n. n.*

d *Quoniā extendam mihi.* per Iudam Saluator, qui a patre mittitur in mūdū: qui est Sagittarius, & arcus. Vñ: *sagittæ tue*

10 Testamenti tui. quia sanguis ille est cōfirmatio noui te. *Mat. 16*

11 Emisisti vi. tu. &c. i. paries in inferni limbo detentos eduxisti.

12 Conuertimini. Hic consequenter inducuntur populi ad fidem Christi. Aliqui tamen exponunt residuum huius. c. de Iudæis qui fugerant tempore persecutionis regis Antiochi: sed audite, q̄ Iudas Machabæus, & fratres eius p̄ualuerunt aduersus duces Antiochi, redierunt de diuersis partibus cum Iuda fortiter contra aduersarios preliantes: & ad hoc satis potest, applicari litera. Sed saluo meliori iudicio, mihi videtur melius exponi consequenter ad literam precedentem de vocatione ad Christi fidem, cum dicitur: *Conuertimini ad munitiōnem,* i. ad Christi fidem quæ est tanquam fortalium credentibus, secundum illud Prou. 18. b. *Turtis fortissima nomen do. ad ipsam currit iustus, & saluabitur.*

13 Vincōi. vincōi ad inuicem charitate spe retributionis æternæ.

15 Hodie quoque. i. noui test. tempore: quod dicitur dies, ad Roman. 12. 4. *Nox præcessit, dies autem appropinquauit.*

16 Annuncians dupli. Tempore enim noui test. p̄dicatur publicè duplex gloria fidelibus reddendā, s. animæ & corporis.

17 Qm̄. i. Iesum Christum de tribu Iudæ secundum carnem natum.

18 Quasi arcum. In cruce: quo arcu est percussus demon.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Ecce rex tu. ve. ti. ad salutem tuam. vnde dicit hic Rab. Sal. quod scriptura ista non potest intelligi, nisi de rege Messia.
- 2 Iustus & sal. saluauit enim nos per viam iustitiæ, seipsum morti offerendo.
- 3 Ipse pau. Pauperem enim vitam duxit a principio natiuitatis sue, vsque ad horam mortis, vt patet ex decursu Euangelij.
- 4 Et ascen. super asi. & super pul. super vtrumq; enim ascendit successiue tunc veniens in Ierusalem, vt patet Matth. 21.
- 5 Et disper. quadrig. ex. quia nō vi armorum triumphauit, sed euidētia miraculorum, vnde dicit hic Rab. Sal. q̄ Messias non indigebit bellatorib. ad sub. uigandum sibi multitudinem Gentium. Sed erroneè dicit futurum quod iam est præteritum per prædicationem apostolorum: ideo subdiur. 6 Et loque. pa. que conuerse sunt, vō violentia de persuasione pacifica. 7 Et pot. eius. quia in omnibus partibus orbis sunt aliqui fideles Christum confitentes: & Mar. vl. d. diu: Data est mihi o. pot. in cæ. & in ter.
- 8 Tu verò. O Christe: Et mutatur modus loquendi de tertia persona ad secundam.
- 9 In sanguine. i. in virtute sanguinis tui in cruce effusi.

C. in. in. ca. 1. Becl.

In. 4. 49. Ge.

Dialogo Typh.

Lib. 4. c. 45.

In illud Ite in pagū qui.

Hieroa.

tuæ accut: po. Ipse est & sagitta, vnde: Posuit sagittâ lectim, et in pharetra sua abscondit m. i. verbû in carne. Hac impletur Ephraim, vt cû armatus fuerit ad bellû, ipse cû Gentib. domini sagittis vulneret. Ex cuius tribu primus Ieroboâ populû scidit q hereticos signat, & ô Sion, i. ecclesia suscitabo fi. tu. ad vigiliã super ecclesiã, per quos contraria dogmata & Gentilium Philosophorum assertio destruetur: qa ipse dñs gladius fortium est, quo vulnerati inimici, sũt amici. Quoniam extendam: Extẽso Iuda in arcum: & Gentibus & hereticis occisus à filiis Siõ apparet gloria domini, & erigetur vt iul. 10. e. Hic fulgur & splendor, & tuba & clangor dicitur quo excitantur ad audiendû aures prius surdæ. Et vadet in. t. a. terret & comminatur, vt penitentia miscratur, & postea ptegit quos prius terruerat.

a Et ponam te quasi gladiû fortium, &c. * Ruper. Ex quo Christus emisit victos suos de lacu, i. ex quo mortuus internû spoliavit, filios suos, i. Apostolos suscitavit Deus pater super filios Græciæ, eo dicente: Euntes docete omnes gentes, &c. Posuit Christû quasi gladium fortium, vt fieret illud q est fortissimû: Vt separat hominẽ aduersus patrem suum, &c. Hoc per ministeriû filiorû Sion, i. per prædicationẽ Apostolorû factum est. Vnde prædicationis illorû tanta vis, tantus effectus? Dominus Deus, ait, super eos videbitur, & e cibus vt fulgur iaculû eius. Quod est dicere. Illis proficiscentib & prædicantib. vbiq; Dominus cooperabitur, & sermonẽ cõfirmabit sequentib. signis. Nam exire vt fulgur iaculû eius, hoc est coruscare miraculis euãgeliû eius. Et Dominus in tuba canet, & vadet in turbine austris. Quid est tuba canere, nisi futurû iudiciû audiente mûdo vniuerso declamare? Et deuorabunt eos, ait, &c. Bona deuoratio, qua traiciunt in corpus Ecclesiæ: & boni lapides funda, q sunt reuelata eis sacramẽta sanctæ scripturæ, quib auditis siue intellectis, Græcia se subiecit, gẽtilitas quasi lapidata cõticuit, victa acqueuit. Et bibentes, ait, inebriabuntur, &c. Nõne Apostoli biberû, et inebriati sũt? Cû n. accepissent Spiritû sanctû, & loquerent̃ varijs linguis, stupebãt dicẽtes, M. Ho pleni sũt. Et verè musto pleni, sed nõ quali musto putabãt isti: Et replebũ nr vt phiale, i. plenã habebũt facultatẽ non solû scientiæ, verum etiã eloquentiæ. Et saluabit eos. Sensus hic est. Sicut pastor gregẽ suû, ita saluabit multitudinẽ credentiû, & hoc inde proueniet, qa sicut lapides rotundi facillẽ volui possunt, & citius mouentur qm volûtatẽ eius qui vspiã illos ducere vult, ita illi imperium Saluatoris

toris sequentur, & per infirmitatẽ quidẽ carnis teneri vt D ouiu grex, sed per patiẽtiã virtutem duri vt lapides, & per obedientiã volubiles, & ad iussã peragenda currentes, &c. Vide Tertullianum lib. 4. aduersus Marcionem capite 39. b Et do. Hæc er referunt Iudæi ad tempora Machabæorû, Hiero.

impleui Ephraim. Et suscitabo filios tuos super filios tuos
 a Græcia, & ponam te quasi gladiû fortium, & dominus Deus
 b super eos videbitur, & exhibit ut fulgur iaculû eius. Et dominus
 c Deus in tuba canet, & vadet in turbine Austris. Dñs
 d exercituû proteget eos, & deuorabunt, & subiciet lapidibus
 e fundæ Et bibentes inebriabuntur quasi vino, & replebuntur
 f vt phiale, & quasi cornua altaris. Et saluabit eos dominus
 g Deus eorû in die illa, vt gregem populi sui quasi lapidẽs
 h sancti eleuabuntur super terrã eius. Quid enim bonum
 i eius est, et quid pulchrum eius, nisi frumentû electorum,
 k et uinum germinans virgines?

1 qb. Vincẽub. Antiochũ, dñi fuit pugna & victoria, cui potẽtia sicut fulgur apparuit, & victis hostib. more turbinis dispfis. protexit Iudæos. c Et de. Protectis filijs Sion & dño terrẽ te aduersarios tanta erit ruina Græcorû, vt nõ tantû gladijs, sed iactib. lapidũ obruant, & fiant pda hostiũ. Filij Siõ, i. gratiã protecti à Deo suo deuorabunt inimicos, & subiciet lapidibus scripturæ rotatoris emissis, de super bis humiles faciunt. d Et bibent. amore æternorû obliuiscẽtur terrena & seip-

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Impleui Ephraim, i. apostolos, qui omnes vel ferẽ omnes fuerunt de regno decem tribuum, quod vocatur Ephraim frequenter in scriptura veteris testamẽti, eõ q Ieroboam primus rex fuit de tribu Ephraim. Hos aut apostolos impleuit dominus spiritu sancto. Act. 2.
 2 Et susci. fi. tu. Sion, id est, apostolos.
 3 Super fili. tu. In qua plures apostoli prædicauerunt fidem Christi, idẽ sequitur.
 4 Et po. te. &c. Prædicando Dei verbum, quod est gladius spiritus, Ephel. vj. c.
 5 Et do. Deus su. In miraculis visibilibus diuina uirtute fiendis ad inuocationem apostolorum.
 6 Et exhibit vt ful. &c. id est, effectus suæ potestatis ita manifestabitur, sicut fulgur egrediens de nubibus.
 7 Et domi. Deus in tu. In tuba. s. prædicationis per apostolos, de qua dicitur Isa. lvi. a. Quasi tuba exal. vocem tuam.
 8 Et vadet in tur. austris, i. idola auferet, sicut ventus turbinis stipulam.
 9 Dominus exerci. i. angelorum.
 10 Proteget eos. Dando eis constantiam contra persecutiones tyrannorum.
 11 Et deuorabunt. i. incorporabunt Christo gentes per susceptio

fos, Ebrietatq; illa placebit Deo, sicut sacrificiû altaris. c saluabit eos. i. sancti quamuis graues onere carnis, ita alleuiabuntur, vt in alto possunt poni in ædificio Christi. f frumentum electorum. Frumentû, Saluator, quia ipse est pater n s qui de celo descendit, & confirmat cor electorum qui bibitur ab his q sancti sunt corpore & spiritu, q introducti in cellã uinariam gaudentes sequuntur agnum quocũq; ierit. * Remigius. Hoc uinum germinat virgines, quia quos amor Christi inebriat, omnia mundi oblectamenta spernunt, & quasi ebrii & insensibiles mundo fiunt ac solum Christum diligunt. Et dicunt cum Apostolo: Itaque nos ex hoc neminem nouimus super terram. * Paschas. Magnû bonum & summæ benedictionis arcana in Eucharistia Christi ecclesiæ præparatur, vbi Christus est cõiua deliciarû & conuiuû. De hoc olim repromisso Zacharias a Imitas ait: Et quid bonũ est, & quid pulchrius eius, nisi frumentum electorum & uinum germinans virgines? Vbi notadũ q non nisi electorû est cibus, ex quo bonû salutis ecclesiæ, & pulchritudo decoris præstat. qa & si quotidie sordescit, exinde reparat, vt spõsa Christi sine macula & ruga talib. inueniat respersa munerib. foelix fructus uertatis, ex quo uirginitas germinatur, nã in hoc nostri germinis uino, castitas corrumpitur, & ab isto uirgines procreantur. Ideo Machabæi auxiliante Deo eiciunt Macedones de terra Israel, vt mundetur templum, & legis præcepta feruentur, & eruditio scripturarum rursus germinet uirgines, i. populum credentem in vnum Deum, qui prius cultibus idololatriæ constupratur.

CAP.
 12 Et subiciet, &c. Iugo Christi.
 13 Lapidibus fundæ. id est prædicationibus procedentibus ex charitate quæ per fundam designat nr, eõ quod de chorda efficitur.
 14 Et bibent. id est, delectabuntur in conuersione Gentium, sicut illi delectantur qui bibunt uinum.
 15 Et repl. vt phia. Meritis in dicta conuersione.
 16 Et Quasi cor. scilicet holocaustorum, vbi inter cornua ponebatur carnes concremanda ad honorem diuinum.
 17 Et sal. in die illa. i. tempore noui testam. vt prædictum est.
 18 Vt gre. &c. i. sicut bonus pastor diligenter custodit gregem suû.
 19 Quia la. sancti. id est, electi Dei.
 20 Eleuabuntur super terram. Primò, per meritum gratiæ, & postea per præmium gloriæ. Ex hoc autem quod dicitur hic: Lapidibus sancti. apparet manifestè, quod propheta loquitur metaphoricè: quia lapides materiales non sunt sanctitatis vel ritij capaces. idẽ subditur adhuc metaphoricè.
 21 Quid enim ho. id est, quid est placens coram Deo?
 22 Nisi fru. ele. id est, corpus Christi consecratum in pane frumenti, quo nutriuntur spiritualitẽ electi.
 23 Et uinum. id est, sanguis Christi sub specie uini.
 24 Germinans uir. id est, multiplicans uirgines in Ecclesia Dei, sequentes uestigia Christi passi.

* CAP.

C A P. X.

A a Peti. plu. Promittitur magna foelicitas qua tempore Machabæorum videtur impleta quando lex If. alicia creuit in maius, & dominus cuncta prospera concessit destructis idolis, & sacerdotibus eorum falsitatis. Alij Iudæi dicunt hæc esse implenda tempore Christi sui.

Hieron. Remig.

Peti. plu. Extremo tempore iam mudo declinante ad finem, quando iam debent impleri promissa prophetarum: Peti. a Deo patre, id est, Christum cuius doctrina corda nutriuntur: & ipse dominus Christus missus a patre facit niues ad refrigerandum: & pluuiam, id est, abundantiam Euangelici imbris ad irrigandam siccitatem terræ: per quam dabit singulis fidelibus herbam boni operis in agro mundi, & tunc credentes in Christum ram de Gentibus quam de Iudæis intelligent se frustra coluisse simulacra & diuinorum vel somniantium frustra audisse mendacia: & ideo a diabolo ducti sunt in captiuitatem & afflicti, non habentes Deum pastorem.

Petite pluuiam: Potest dici, quod credentes in Christum adhortatur Deus, vt petant pluuiam in consummatione seculi, quando plenitudo gratiæ danda est, quia tunc destruenda sunt omnia simulacra. Quod de hæreticis etiam intelligitur & eorum dogmatibus, qui cum Christi nomen habeant, tamen non habent Christum pastorem: & ideo affligentur diabolica captiuitate.

C b Quia simulacra, &c. Remig. Hoc de hæreticis dicitur, qui maximè in mundi termino abundabunt. Hi enim sub nomine Christiano decipient homines, attendentes spiritibus erroris & dæmoniorum, in hypocrisi loquentium mendacia: qui vanè cõsolantur, quia falsum sibi suisque promittunt: & quia hoc faciunt, abducti & captiuati sunt a diabolo, & traditi Satanæ in interitum carnis, & affligentur, quia non habent

† pral. of. † angelus.

† conculcatores.

habent pastorem Christum, quæ se habere falso promittunt. c Super pastor. Quidam Iudæi hæc in aduentu Christi implenda dicunt. Alij tempore Machabæorum dicunt impleta hoc modo. Vni sacerdotum populus ille traditus fuerat in manus persecutorum: sed postea suscitauit Deus Iudam Machabæum, &

C A P. X.

Etite pluuiam a domino in tempore serotino: & dominus faciet niues & pluuiam imbris. Et dabit eis singulis herbam in agro.

Quia simulacra locuta sunt inutile, & diuini viderunt mendacium, & seminatores

locuti sunt frustra, & vanè cõsolabatur. Idcirco abducti sunt

quasi grex: affligentur quia non est eis pastor. Super pastores iratus est furor meus, & super hircos visitabo. Quia visitauit dominus exercituum gregem suum domum Iudæ, & posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bello. Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prelij, ex ipso egredietur omnis exactor simul. Et erunt quasi fortes conculcantes lutum via-

re super hircos, id est, super populum, quia & ipsi magistros in culpa sequuntur, & quum postea in peccatis ultionem fecerit, visitabit in bono gregem suum domum Iudæ, eos qui voce & moribus Deum confitentur. Et ponet eos quasi arcum gloriæ, quia præsidebit eis & reget illos, & in illis mirabilis apparebit.

d Ex ipso egredietur omnis exa. Nulla dignitas erit in exercitu, quæ non illius arbitrio disponatur: & ipsi fortes conculcabunt Maccædones in bello quasi lutum viarum, & hoc poterunt, quia dominus erit cum eis. Super pastor. Nostri hæc referunt ad tempora persecutionis: quia pro vitijs sacerdotum saepe traditur populus aduersarijs: & tamen postea miseretur domum Iudæ, id est, ore & corde confitentibus Deum, quos facit equos qui Deum ferant contra hostes in bellum & angelos nuncios diuinæ voluntatis, & paxillum columnam & firmamentum in domo Dei: per quos etiam disponetur omnis ecclesiastica dignitas, & ipsi in martyrio conculcāt aduersarios dicendo: Non timebo quid faciat mihi homo.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. X.

Diuisio.

Petite pluuiam. Hic consequenter cõsolatur populum de bonorum multiplicatione: Et diuiditur in duas partes: quia primò propheta denunciat bonorum multiplicationem secundò dispersorum congregationem, ubi: Sibilabo eis. Primà pars ab Hebræis expositioribus & catholicis communiter exponitur de abundantia terræ ascensionum, & de victorijs Machabæorum: & satis potest ad hoc applicari litera: sed saluo meliori iudicio videtur mihi exponenda de bonis spiritualibus hic per corporalia metaphoricè designatis, accedendo consequenter ad præcedentia & subsequencia, vt videtur. In parte enim immediate præcedenti locutus fuerat propheta de uocatione ad fidem Christi & nutritione in ea, cibo & potu sacramentali, ad quæ disponit verbum diuini. Ideo consequenter dicit propheta.

- 1 Peti. id est, doctrinam Euangelicam, sicut dicitur Deu. 32. a. Concresecat vt pluuiam doctrinam meam: fluat vt ros eloquium meum, &c.
- 2 In tem. se. id est, tempore noui testam. quod dicitur serotinum respectu temporis veteri. testam. vnde dicitur. j. 10. ij. c. Nouissima hora est: per hoc quod dicitur hic. In tempore ser. videtur, quod non loquatur de pluuiam materiali pro terræ ascendentibus, quibus pluuiam primitiui temporis est tantum vel plus necessaria.
- 3 Et dominus faciet ni. & plu. id est, doctrinam Euangelicam, quæ dicitur nix, quia refrigerat concupiscentiæ aslum, & pluuiam, quia multiplicat boni operis fructum.
- 4 Dabit eis sin. her. Sicut enim frumentum primò facit herba, postea spicam, & vltimò granum: sic fructificatio spiritualis de minus perfectio procedit ad debitum augmentum.

- 5 In agro. s. i. b. c. et dominice, qui est ecclesia. Math. xij.
- 6 Quia simulacra locuta sunt inuti. Gentilibus enim ante conversionem in idola dabatur responsio, quæ non solum erant inutilia, sed etiam noxia.
- 7 Et. &c. talibus enim erant intenti Gentiles ante conversionem ad fidem.
- 8 Idcirco abducti sunt. a recta via per varios errores.
- 9 affligentur. manentes in erroribus.
- 10 Quia non. id est, doctor verus sed falsus. ideo subditur:
- 11 Supra pat. id est, sacerdotes idolorum & doctores Gentium.
- 12 Iratus est furor me. quia non solum sunt mali, sed etiam alios pertrahunt ad malum ac quibus subditur.
- 13 Et super. id est, super reprobos qui dicuntur. hædi vel hirci. Matt. xxv. Et accipitur hic visitatio pro malo pœnæ. Quod autem subditur.
- 14 Quia visi. do. accipitur visitatio in bonum: Vt quoque modo frequenter accipitur visitatio in scriptura.
- 15 Domum Iu. id est, carum apostolorum & Christum confitentium, quæ per domum Iudæ intelliguntur. Christum confitentes, etiam secundum Hebræos: vt dictum fuit Ierem. xx. ij. & xxij.
- 16 Et posu. eos &c. quia deduxit eos pro sua voluntate ad declarandum gloriam maiestatis sue per opera miraculosa.
- 17 In bello. contra humani generis inimicum.
- 18 Ex ipso. id est, apostolorum caru & successorum suorum.
- 19 Angulus. con. ungens Iudæos & Gentiles in una ecclesia.
- 20 Ex ipso. sustentans debiles & infirmos.
- 21 Ex ipso ar. contra hereses & errores insurgentes, & maximè tempore Antichristi.
- 22 Ex ipso egre. id est, abijcietur.
- 23 Omnis exa. i. Antichristus cum suis satellitibus, qui a domino con-

5 In

MORALITER.

1 Peti. plu. Capitulum istud exponunt ad litteram Iudæi & aliqui doctores catholici de multiplicatione bonorum temporalium in Iudæa post reditum de captiuitate Babylonica.

lonica. Ego autem literaliter exposui de multiplicatione bonorum spiritualium in aduentu Christi, propter quod expositio mea literalis est etiam spiritualis respectu aliarum. ideo de illa pertransco.

† Moral.

a Et erunt. Hæc quoq; Iudæi vel sub Machabæis dicunt transacta, vel sub Christo impleta. cū Iudas ita concilauerit aduersarios tūc oīs equitatus Græciæ corruer, & domus Iuda, i. tribuū duarū, & Ioseph, i. decē conuerten tur de captiuitate in qua fuerāt, & erūt sicut ante captiui tarē per hoc q̄ exaudiam deprecātes & Ephraim q̄ nūc captiui tenētur. postea laxati ad tantā lætitiā veniēt vt eos vino madidos, arbitris & filij eorū cernentes trium phos patrum lætabuntur in domino per quē victoriā consecuti sunt.

b Cū Deus visitat domū Iuda, i. eccle siā confitentē, submergitur in mari rubro pōpa diaboli, & supbia huius seculi, q̄ quatuor p uerbationib̄ quasi quatuor rotas ad p̄cipitia trahūtur nisi per bonū aurigā regantur, tunc dñs confortat domum Iuda, & do. Io. vt q̄ regnāte Ieroboam, diuisi sunt imperāte Christo sociētur in vnum gregem. *b sibila.* Habebunt signū congregatio nis suę, vel sub Ma

cedonibus, vel in consummatione mūdi meum sibilū, quo me præsentem ostendā ad congregandū. *uu.* His q̄ captiui erāt in peccatis signat dñs p̄ clementiā, vt cōgre gētur ad eū, sicut ad redemptorē di. *Fall. te iugū meū sup. v.* Hos multiplicat nō carnali, sed spiritali benedictione, Hi seminantur in populis quibus dicitur: *Eūtes dicitis om nes Gentes.* Et p̄ illos seminatos populi longe positū per idololatriā recordabūtur domini in cuius conspectu *adorabunt vniuersæ familie Gentiu.* Et viuent cum fil. & reuer. vt prius mortui in infidelitate viuāt fide Hi sunt filij q̄ bus Paulus lac ministrabat in potū. *Et rediā nos de terra Aegypti, &c.* de terra in qua imperabat rex Pharao q̄ dicebat: *Mea sunt flumina, & ego feci eos;* & in qua terra dñaba tur rex Assyriis, idest, magnus sensus. i. superbus Diabolu s, q̄ ē arguēs vel conuincēs interpretatur. Hi tales ducūtur in terrā Galaad, idest, de carnalibus ad spiritualia Galaad. n. testimoniū transmigrationis interpretatur. Et ad Libanū, i. dealbationē, vt de tenebris mūdi educi de albētur. Et tūc nō inuenietur locus in illis, q̄ nō stringē tur angustijs terræ sed cæli latitudine perfruentur.

c Et se. Vt dispersio ī populi, nō videat esse diuisio, sed se mētis operatio, & filiorū segete multiplicata viuent cum filijs suis, & reuertentur, non tantum de Aegypto,

NICOLAUS DE LYRA.

su Christo interficietur. y. ad Thesalon. y. uico sequitur postea.
 1 Quia do. s. dominus Iesus Christus. 2 Et con. ascen. id. s. milites Antichristi. 3 Et confor. & c. quia aliqui apo. tui fuerunt de vtroq; regno, vel per domum Iuda intelliguntur fideles de Iudæis credentes: & per domum Ioseph qui interpretatur accrescēs fideles de Gentibus qui sunt in magno numero. 4 Et con. redu cendo ad veritatem fidei aliquos auersos ab ea tempore Antichri stii. 5 Et erunt si. i. ante persecutionem Antichristi, in qua vide buntur fideles quasi a Deo proiecti. 6 Et e. & c. in fide firmati. 7 Et si. i. ab eis edocēi regenerati per baptismum. 8 Et læta. de deiectione Antichristi. 9 Sibi. eis. hic propheta denuntiat di perorum congregationem. & dicit hic Ra. Sa. q̄ hæc congregatio referenda est ad tempus futurum. quod vocat tempus Messie, & in hoc dicit verum: sed quod dicit futurum iam impletum est p̄ Chri stum in uocatione fidelium, qui congregati sunt in vna ecclesia, non locali motione, sed fidei & charitatis unione, & hoc est q̄ dicitur. Sibila e. inspirādo spiritū deuotionis. 10 Et con. fide & charita te. 11 Quia red. mea passione vnde, dicitur Io. xi. 2. q̄ Iesu mo ritus erat nō tantū p̄ Gente, sed vt filios Dei qui erant dispersi, p̄ varios errores Gētiliū. cōgregaret ī vnū mō p̄dicato.

sed ē de Assyriis et Iudæam & Galaad & Libanū, que D loca decem trib. prius possederant, & tantus erit nūme rus reductorum, vt multitudinem terra non capiat.

d Et dicitur de terra. & c. Ruper Aegyptū hūc mun dū Assur diabolū, & Assyrios demones in scripturis si gnificare notū est.

1 Et igitur sensus. Si cut in istā localem
 2 Aegyptū descende
 3 rūt filii Iacob, & ibi
 4 multiplicati ge
 5 muerunt sub serui
 6 tio & deinceps car
 7 neus Assur calūnia
 8 tus est cū duxit; ca
 9 ptiuū sine cā, q̄a ni
 10 hūlū Sēnacherib &
 11 Salomanalar fece
 12 rat, ita in principio
 13 in Adā & Eua ē pa
 14 radiso descēdit oīs
 15 electorū populus ī
 16 tenebras huius se
 17 culi, vbi Deus verū
 18 lumē nō vī, & dia
 19 bolus sub tributū
 20 mortis redegit eū,
 21 inuidēs illi, & odio
 22 hūs absque vlla cā,
 23 q̄a hō diabolū de
 24 celo ruere nō fece
 25 rat. Nōibus aut Ga
 26 laad et Libani mar
 27 tyres, i. testes, & oēs
 28 cādida cōfessionis
 29 sanctos significari
 30 p̄picuū est. Hi con
 31 uertentur ad dñm si
 32 cut scriptū est, *veni*

niscetur & conuertetur ad dominū oēs fines terra. Ergo de p̄senti seculo neq̄ ereptos de prāte malignorū spuūm liberatos cōgregabo, & subaudiē ī vnū, vt dicit Enāgelū, & tāta erit multitudo eorū vt estimatione humana nō possit iuent re q̄s vel q̄tus sit locus q̄ sufficere q̄at illis ad habitandū. *e Et v. nō solum in vna terra.* Dicunt Hebræi Iudæos nō solum in Perfas & Mælos, sed etiam in Bosphorum & septentrionalē plagā ab Assyrijs & Chald. esse trāslatos, & inde eos ex parte Dei clementia reductos vel reuoca tos. vnde ait: *Transibit in maris fret. i.* angustias Propontidis quæ Constantinopolim & Calcedonem diuidit, & per curiet dominus, vadēs ante populum suum fluctus maris, & confundentur omnia pro. flu. vt olim factum est siccato Iordane, vel rubro maris, & sic humiliatis inimi cis gloriabuntur in terra Israel in nom in e domini.

Allego. Præcedente domino transimus fretum huius seculi. In hoc mare vbi coartantur sancti, descenderunt apostoli: & primus dominus descendit, vt nos de amaris fluctibus liberaret, & calcato fretu cōfundentur o. pro. flu. vt in fluminibus mundi prædicantes pede transeant & humiliato diabolo imperium eius a sanctis recedant & liberati cōfortabuntur, & gloriabūtur in dño dicen tes: *Mibi absit gloriari, nisi in cruce donati uostri Iesu Christi.*

12 Et multiplicabo & c. tempore Dauid & Salomo in quo fue rūt multi fideles ecclesie, quia vna est ecclesia fidelū a primo Abel iusto vsque ad vltimum electum, quia in fine m vti nasciturus est vt dicit Greg. ho. mil. vii. & non solum tot, immo in isto plures fide les multiplicati sunt tempore noui testamenti, quā veteris. 13 Et seminabo. & c. Per prædicatores missos ad diuersos partes orbis. 14 Et de lon. i. de longinquis paribus. 15 Recordabūtur i. beneficiorum meorum. 16 Et uiuent. vita gratie. 17 Cum filijs. i. imitatoribus suis 18 Et reuer. Quia de diuersis paribus orbis ante tempus Antichristi venient fideles & occupabunt Ieru salem & terram promissionis. 19 Et non. Hoc dicitur ad desi gnandum manum multitudinem venientium. 20 Et tran. scilli cet, dominus. 21 In mari fret. dādo eis transitum prosperum. ideo sequitur: 22 Et percut. in mā. Facies os quiescere. 23 Et confundentur. i. terra Aegypti, ut dicit hic Ra. Sa. eo q̄ inundatur inūdat oue Nili. 24 Et humiliabitur. In his terris habitāt Saraceni, qui a Christianis debellabūt: q̄a lex Mahumeti a glatio incipit & per gladiū tenetur. & gladio terminabitur. 25 Confortabo eos in domino, scilicet, Christianos. 26 Et in nomine eius ambulabūt. Non præsumētes de sua potentia, sed diuina.

16. 133. Exod. 1. 4. Reg. 19.

In longinqs loc spofiti.

Psal 21.

Hieron. Remig.

Iosu 3. c. Exod. 14. c.

Gal. 6. d

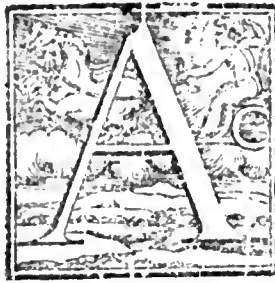
C A P. XI.

Aa **A** Peri Liba. Predicta captiuitate Israelitici populi p
 Assyrios & Babylonios, suppositi et de restaura-
 tione templi, & sequenti populi felicitate, nunc transit ad
 ea quae per Romanos facta sunt in templo & Ierusalē pp
 vindictam sanguinis
 Christi, per Libanū
 itaq; templū signifi-
 catur quod apertū a
 est, vt iniret Roma.
 exercitus. Per noīa
 arborū quae suppo-
 nuntur significatur
 B p̄ncipes & sacerdo-
 tes illius populi.
 * Anastas. Nice-
 nus ex epistolis.

Hieron. Remig.

Quae in ser. q. 46.

Isidori. Pelusio-
 tae. Miraris dilecte,
 quēadmodū Deus
 non parcat suis tem-
 plis ac basilicis, quā-
 do terrē immittit ti-
 morem. Sed habes

C A P. XI.

a ¶ Vt iniret Romanus exercitus. b ¶ Templū a Zorob. inſtaurātū.
 ¶ Vel ignis cuncta vaſtabit, & hoſtilis impetus duces & ſacerdo-
 tes conſumet.

Peri Libanē portas tuas, & comedet i-
 gnis cedros tuas. Vlula abies, quia ceci-
 dit Cedrus, quoniam magnifici vaſtati
 ſunt. Vlulate quercus Baſan, quoniam ſuccifus

est saltus munitus. Vox vlulatus paſtorū, quia vaſtata eſt

magnificencia eorū. Vox rugitus leonū, quoniam vaſtata eſt ſu-
 perbia Iordanis Hec dicit dñs Deus meus, Paſce pecora oc-

cidenda. Quae pecora, Romani qui poſſidebāt iure victorum, oc-
 cidēbant, & non dōlebant nec miſerebantur, quae ſerua-
 bant ad vitam, vendēbant, & laetabantur dicentes: Benedi-
 ctus dominus diuites faſtiſimus.

* Rupert. Memoriter tenendum eſt, quia ſicut ea qua
 prius dicta ſunt, miſericordiam ſonant Regis Sion, ita
 haec iudicium praedicant eiufdem regis & iudicis olium.
 Videns dominus ciuitatem, fleuit ſuper illam dicens, quia ſi cogno-
 uiſſes & tu, &c. Ciuitas illa pecus erat occiſionis, i. populus
 deſtinatus ſempiternae morti, aeternae perditioni.

Quicunq; doctores tam in vet. teſt. q̄ in nouo negligē-
 tius agūt, & minimos ſcandalizant, ipſi pecora occiſionis
 nuttiūt nec cōpatiuntur ſuper illos ſed vendūt ſibi credi-
 tos, & ex mortib. aliorū diuitias conſequūtur, laudantes
 eos qui praedam agūt, miſeris, & iniquis benedicentes.

Nec mirum ſi hoſtes occidebant, & vendēbant, cum ip-
 ſi eorum paſtores non pepercerunt eis, & pro culpa eorū
 grex lupis traditus eſt.

Et

4 Vlulate quercus Baſan. i. habitatores, vltra Iordanem, ibi
 erat terra Baſan, in qua tunc habitabant aliqui Iudaei.

5 Quoniam ſucci eſt ſaltus muni. i. Ieruſalem, quae tanquā
 metropolis erat magis munita contra Romanos alijs ciuitatibus.

6 Vox vlulat. paſtor. i. ſacerdotum qui tunc regebant populū.

7 Quia, &c. id eſt templum de quo gloriabantur, & magnifice
 vinebant.

8 Vox rugitus leonum. i. praedonum, qui ante deſtructionem
 templi habitabant in Iudaea, ut dicit Ioseph. lib. de bello Iudaico.

9 Quoniam va. i. diuitiae quae ſunt materia ſuperbiendi.

10 Iordanis. i. Iudaea ſuper Iordanem ſita.

11 Hec dicit dominus. Hic conſequenter deſcribitur praedi-
 ctæ deſtructionis ratio, quae ſunt Iudeorum ingratiſſimo: Et diuiditur in
 duas partes, quia primo ponitur magnitudo beneficiorum diuinorū.
 Secundo ingratiſſimo Iudeorum, ibi: Et dixi. Prima in duas. quia pri-
 mo ponuntur beneficia Dei in exitu de Aegypto, ſecundo, in Iudae
 territorio. ibi: Et aſſumpſi. Circa primum dicitur. Hec dicit do-
 minus Deus meus, recedendo beneficia Iudeis preſtita.

12 Paſce pecora occi. i. die quod pani filios Iſrael qui dicebantur
 pecora occiſionis in Aegypto, quae maſculi naſcētes, in flumine p̄ſicte
 banur, & adulti dn̄is laborib. aſſtegebantur, intantū quod vna eo-

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XI.

A Peri Liban. Iſtud capitulum variē exponitur ab Hebraeis,
 & Latinis, & omnes expoſitores mihi videntur in aliquib. a
 litera diſſonare, propter quod ſine praedicio intendo de diuerſis ex-
 poſitionibus aliqua aſſumere, & aliqua addere ad literam concor-
 dādam. Preſens igitur capitulum in tres partes diuiditur, quia pri-
 mo deſcribitur ſecundi templi deſtructio, ſecundo, deſtructionis ratio.
 ibi. Hec dicit, tertio, Antichriſti perſecutio, ibi: Et dixit domi-
 nus. Prima pars non ſolum a Latinis ſed etiam ab Hebraeis antiquis
 exponitur de deſtructione templi facti per Romanos, vnde in libro
 qui dicitur: Ioma apud Hebraeos, dicitur quod ante deſtructionē tem-
 pli portae eius de nocte aperiebantur ſine homine. & dixit Ra. Iohan-
 nam, templum quare deſtruis teipſum? Scio enim de te, quod ſinis
 tuus erit deſtructio: Super te namque prophetauit Zacharias.
 1 Aperi Li. portas tuas, & comedet ignis ce. &c. Romani
 enim capta ciuitate incenderunt templum.
 2 Vlula abies, &c. Quae eſt te maior. Et ſubditur expoſitio.
 3 Quoniam magnifici vaſta. i. illi qui erant maiores in po-
 pulo Iudeorum in Ieruſalem exiſtente, & ideo alij exiſtentes in lo-
 cis alijs debebant diſſidere de ſeipſis.

Hiero. Metaphora.

Vlu-

M O R A L I T E R.

1 Aperi Libanē, &c. Capitulum iſtud exponunt ad literā
 Iudaei & doctores catholici communiter de cōbuſtione
 templi domini per exercitum Romanorum.

Moraliter autem poteſt exponi de combuſtione cleri
 per cupiditatis incendium qui tamen praeter ceteris debent
 eſſe Dei templum. Et ſic dicitur: Aperi Libanē portas tuas, i.
 aperuiſti omnes vias tuas cupiditati.

† Comedet ignis. i. cupiditatis & carnalitatis.

† Cedros tuas. i. maiores eccleſie.

2 Vlula abies. id eſt, inferiores clerici cupiditatem ſupe-
 riorum imitant.

4 Vlulate quercus Baſan. Quae pinguedo interpretatur. Ideo
 per iſtos religioſi pingues redditibus, ſignificantur qui fre-
 quenter cupiditatem ſimilem imitantur.

6 Vox vlulatus paſtorum, qui deberēt clamare cōtra vitia.

7 Quia vaſtata eſt magni. cō. ſ. in virtuoſis operibus & mi-
 raculoſis, nam ante annos iſtos in eccleſiis cathedralib.
 erant homines tantarum virtutum, quod Deus per eos
 faciebat opera miraculorum, ſed modo fiunt opera ſpe-
 culationum. ideo ſubditur.

8 Vox rugi. leonum, i. crudelium paſtorum.

9 Quoniam vaſtata. i. vite clericalis. Iordanis enim inter-
 pretatur riuis iudicij. Clerici vero modo ſūt in omni iu-
 dicio eccleſiaſtico & ſeculari, & eorū ſuperbia deiſciet
 tur in morte cuiuslibet, tunc enim communiter deſicit
 eis ſenſus, nec mirum quia vendiderunt ipſum.

11 Hec dicit. quoniam populus cōis non paſcitur a clere
 pabulo verbi & exempli, vt deberet, ſed magis occiditur
 verbis malis, & exemplis. ideo dicit dominus propheta:
 per quē ſignificatur praedicator bonae uitae & doctrinae.

12 Paſce pecora occi. quae, &c. curati & praelati mali.

* Occi-

A a Et pastores eorum &c. * Rupert. Ergo qui possederant, sacerdotes fuerunt auarissimi, & pontifices rapacissimi, & eiusmodi pastores animas occidebant, & nō dolebāt, imo gaudebant, quoniam de occisione animarum illorum aliquod emolumentum pecunię capiebant, atque hoc modo vendebāt

infelicem populum tanquam possessionem suam, præoptātes de pereuntibus. lucellum aliquod contrahere, quam de uiuentibus, & Christū a sequētib; suorum detrimentum sacculorum incurrere. O quam iniqui, quam impiē Deum existimabunt similes sibi, dum ita vendentes pecora illa dicebāt: *Benedictus dominus, diuites facti sumus.* Talis eorum benedictio, maledicta sit, quoniam & ipse dominus in alio propheta dicit: *Maledictam benedictionibus uestris, &c.*

b *Ecce ego tradam.* Post euerisionem templi quæ ideo accidit, quia per 42. annos pænitere noluerunt, traditi sunt vnusquisque in manu proximi sui, quia mutua se necce trucidabant. *Ecce ego tra.* Quando Ierusalem obsidebatur a Romanis tanta inter ipsos Iudęos erant bella, & discordię ciuiles. vt in tres partes populus diuideretur, sicut in historiis legitur.

c *Et concident.* i. destruent Romani omnem terram, & vniuersas vrbes Iudęorum.

d *Et non eruam.* Eos de manu Romanorum, sed sub eis æterna captiuitate deprimentur.

e *Et de pas.* Vt semper Iudęi nutriantur ad mortē, quia domini est sententia.

f *O paup.* i. iusti de Israel qui suscepistis Dei filiū, audite quæ dicuntur, & sequentis capituli sacramēta cognoscite.

g *Et assumpsi.* Quia superius dixerat irreparabilem vastitatem templi & Ierusalem, quia poterat hoc uideri de solo Iudaico populo dictum, qui interfecit prophetas, etiam ipsum Dei filium occidit dicens: *Sanguis eius sit per nos, & suer filios nostros.* Nunc creator vniuersitatis exponit mysteria sui orbis dicens se habuisse duas vir-

cisionis quæ qui possederant occidebant & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: *Benedictus dñs, diuites facti sumus.* Et pastores eorum non parcebant eis, & ego non parcam ultra super habitantes terram, dicit dñs. Ecce ego tradam homines, vnumquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui, & concident terram & non eruam de manu eorum, & depascam pecus occisionis, propter hoc ò pauperes gregis. Et assumpsi mihi duas uirgas, vnam uocaui decorem, & al-

teram uocaui pulchritudinem & alteram uocaui funiculum. Pro quo Aquila quidem sic conuertit. Vnam uocaui decorem, & alteram funiculū Symmachus autem. Hanc quidem uocaui decorem illam funiculum. Hoc igitur vniuersę gentis pulchritudinis decorisque nomine, diuinam legem, & quod in ea continetur testamentum merito appellat. Funiculus autē ipsa gentis multitudo apud ipsum quoque Moysen uocata est, *Iacob funiculus hereditatis eius.*

i *Vnam uocaui decorem.* Idest, omne humanum genus, instaurato mundo sub Noe, antequam peccatis sorderet, sua benedictione protexit. Et ideo uocatio cunctorum Gentium decora dicitur, quia nihil iustius quam, vt omnium patrem, omnes inuocent æqualiter ab eo geniti.

k. *Et alte. vo. su.* Cum essent termini Gētiū iuxta numerū angelorū Dei, *Iacob fuit populus Dei & funiculus hereditatis eius.* Et pau greg. Israel, & cū Israel totū huma. genus hinc subdit. *Et succidi tres pastor. Moys. & Aarō & Maria.* Quorū

gas, & in illis uinctum populum pauisse. *Et assum.* Creator vt pastoris habitum demonstraret, assumpsit uirgas duas vel baculos.

h *Duas uirgas assumpsi mihi, &c.* * Rupert. Idest, Bis cum hominibus, vt essem Deus eorum, fœdus peperti. Primo cum Noe, & omnibus hominibus, dicens, *Ego statuam pactum meum uobiscum, & cum semine uestro post uos, &c.* Secundo cum Abraham, & semine eius, dicens, *Statuam pactum meum inter me, & te, & semen tuum post te, &c.* Assumpsi ergo duas uirgas, idest, primo regimena omnium gentium, quia omnium creator sum deinde regimen seminis Abraham quoniam gentes in uias suas abierunt.

¶ non delinquebant, i. dicebant se nō peccare. Gen. 15. & 17

¶ iucunditatem. h. 10. demōt eu. ang. c. 4.

¶ Ad referendam.

¶ Humanum genus.

¶ Eusebius. Vides

¶ Dan. 3. Hieron.

¶ psal. 104. a

¶ Deut. 32.

¶ Nu. 20. a

¶ Scorpio.

¶ Oebe-

¶ Et in manu regis. i. diaboli. Qui est rex super omnes filios iuperbie, Vt dicitur Iob. 41. d.

¶ Et pascam pecus. i. simplices laicos dure tractatus a malis clericis. Et subditur modus pascendi, cum dicitur.

¶ Et assumpsi mi. di. du. uir. i. duos ordines scilicet, prædicatorum & Minorum de quibus subditur.

¶ Vnā vo. &c. Et succi. &c. Subtrahēdo gratiā meā ab eis

Tom. 4. Yyy

NICOLAUS DE LYRA.

amaritudinem deducebatur, vt habetur Exo. 1.

- 1 Quæ qui possederant. s. Aegyptij.
- 2 Occidebant. Modo prædicto.
- 3 Vendebant ea. Quia principes Aegypti habebant eos seruos, & vnus aliquando uendebat alij.
- 4 Dicentes Benedictus dominus. Qui tradidit istos manibus nostris.
- 5 Diuite facti su. Quia uendens gloriabatur de precio, & emens de marcapio.
- 6 Et pastores eo. i. domini eorum.
- 7 Non parcebant eis. A laboribus duris.
- 8 Et ego nō parcam ultra super ha. ter. i. Aegyptios quos multis plagis afflixit: & postea in mare submersit, Exo. 14.
- 9 Ecce ego tradam ho. &c. Quia multi eorum sequentes regem submersi sunt cum eo, & remanentes postea contendebāt ad inuicem quia vnus imponebat alteri quod fuerat in causa detentionis filiorum Israel in Aegypto contra præceptum domini, ex qua secute fuerant Aegypti.
- 10 Et concit. ter. i. lacerabunt se inuicem.
- 11 Et pascam pecus. i. filios Israel, quos pait in deserto manna caelesti. 40. annis.

Pro-

MORALITER

- 2 Occidebant. Exemplis malis.
- 3 Et vendebant. Querentes ex eis pecunias leuare.
- 4 Dicen. Benedictus Deus di. Gaudent enim de summa pecunia legata, & non de eorum salute.
- 8 Et ego non par. &c. Sed puniam tales pastores.
- 9 Ecce ego, &c. Permittendo dissensionis fieri inter eos.

¶ Et in manu regis. i. diaboli. Qui est rex super omnes filios iuperbie, Vt dicitur Iob. 41. d.

¶ Et pascam pecus. i. simplices laicos dure tractatus a malis clericis. Et subditur modus pascendi, cum dicitur.

¶ Et assumpsi mi. di. du. uir. i. duos ordines scilicet, prædicatorum & Minorum de quibus subditur.

¶ Vnā vo. &c. Et succi. &c. Subtrahēdo gratiā meā ab eis

Tom. 4.

Yyy

A Maria in primo mēse (quia Nisan dicitur) mortua est in deserto Sin, & in eodē loco & eodem mēse propter a-
quam contradictionis, Moyses & Aarō condēnati sunt, ne intraēt in terram promissionis, sic factum est, vt de tribu Iuda, præsenti morte succiderentur duo sententia futura mortis.

li. 10. demon.
euang. c. 4.
† de uastatore
seu dissipante
† abominabi-
lis fuit mihi.

* Enteb. Cum dicatur, Et auferam tres pastores in mēse vno, arbitror sic tres ordines eorum significari, qui olim populo Dei præsēt Regum, Pontificū, & prophetarū, qm̄ ab his tribus quasi pastoribus oīa quæ ad illos veteres pertinebant, gubernabantur. Sed qm̄ tres isti pastores vno tēpore cōuersionem passi sunt, Saluatore vtrique nostro adueniente (nā & rex

† reddite.

B præter legis extraneus præsēt, & pōtifex a Romanis puectus honorē obtinebat, nec propheta fuit vsq; ad Ioanem) merito tria illa dona sublatū se vno tempore minatur. Et causam ostendit, d. Quia rugerunt super me.

† Ma. 27.2

a Et cōtracta. Sup tres pastores quos p̄posuerāt gregi meo
b Si quidem & anima eorū variavit in me. Quia nō glorificauerūt me ad aq̄ cōtradictionis. Vel popul⁹ variis modis

Hieron.

NICOLAUS DE LYRA.

Ochozias rex Iuda, & Iezabel: quæ cum Ioram filio suo regnum administrabat, vt habetur ex 3. & 4. Regum. Istos enim tres interfecit dominus per Iehu filium Namsi, eo quod erant idololatriæ pessimi, vt patet 3. Reg. 9. ideo subditur. 1 Et contra. i. cōtracta ab eis propter nimiam eorum maliciam ideo subditur.

2 Siquidem, &c. In multiplici actu idololatriæ.
3 Et dixi non pa. vos. i. demerita vestra exigunt, quod non sustentem vos, vnde 4. Reg. 10. g. dicitur: In diebus illis cepit dominus cadere, &c. ideo subditur: Quod moritur moriatur & quod succiditur, &c.

C 4 Reliqui deuorent vnusquisque. Quia non solum occidebatur ab extraneis, immo etiam dissensionibus intestinis, & propter hæc mala, subditur.

5 Et tuli virgam meam quæ vo. de. i. regnum Israel quod dominus per Salmanasar tempore Hoseæ abstulit. 4. Regum 18.

6 Et abscidi eam. Quia illud regnum non fuit restitutum, nec captiuitas illa redyit.

7 Vt irritum. Li. vi. tenetur hic consecutiue, quia hæc irritatio secuta, est.

8 Quod per. Quod, scilicet, non dominarentur Iudæis, quamdiu Iudæi seruirent fideliter mihi, & per talem modum loquendi dicitur Hoseæ. 2. A. Et percussam eis fædus meum in die illa cum bestia agri, & cum volucre cæli, &c. f. quod non nocent populo meo vt patet ibidem.

9 Et in irritum. Quando, n. regnum Israel fuit translatum in Assyrios

MORALITER.

† In men. Id est pro eodem defecto. Mensis enim dicitur a mēse quæ est defectus. Et per istos tres pastores possunt intelligi episcopi, archidiaconi, & curati mali, qui deficiunt in cura regiminis populi, quæretes eius pecuniam & non salutem, ideo subditur.

2 Siquidem. Quia non quærit honorem diuinum principaliter sed quæstum suum.

3 Et di. f. eis propter suam maliciam.

† Non pascum vos. Pabulo gratiæ meæ.

† Quod mori. i. qui moritur de vobis morte culpæ, moriatur morte gehennæ.

† Et quod succiditur. i. succiditur de vita præsentis, succidatur perpetuo de societate Dei.

4 Et re. de. &c. Inter clericos. n. malos frequenter oriuntur dissen-

contra me pugnavit, huc & illuc inter me & idola flu-
D Quans Ideo indignatus dixit ad Moysen: Non pas. vos. sed quod mo. m. & quou &c. Corpora omnium ruant in solitudinem, & versi in seditionem quasi bestię mutuis lacerentur in oribus, nullusq; terram promissionis intret.

c Quæd moritur moriatur, &c. * Anast.

Nicenusex. Theod. De prouidentia. Inuenimus Deū propter insignem hominum improbitatem sæpe relaxare habenas, & concedere, ut genus hominum feratur vt velit. Et hoc ipsum nos docens per Zachariam, dicebat Israeli. Nō pascam vos.

Quod moritur, moriatur.

d Et tuli virgam. Assumpto Israel, equi funiculus est domini, totius orbis nationes a cultu Dei separatæ, idola coluerunt.

e Et appenderunt. Iudæi maliciosi interpretantur: Per

triginta argenteos, triginta mandata legis, quæ facere iubebantur, & rursus. 36. alia quæ prohibebantur, & dicitur eis, vt argentum mandatorum domini reddant Deo suo plasque & factori, quod quia facere noluerunt, proiecti sunt.

Proijce

teram vocavi † funiculū, & paui gregem. Et succidi tres pastores in mēse vno, & † cōtracta est anima mea in eis.

Siquidem & anima eorū variavit in me. Et dixi: Non pascam vos. Quod moritur moriatur, & quod succiditur succidatur, & reliqui deuorent vnusquisque carnem proximi sui. Et tuli virgā meam quæ vocabatur † decus, & abscidi eam, vt irritum facerem fædus meū quod percussi cum omnibus populis, & in irritum deductū est in die illa. Et cognouerunt sic pauperes gregis qui custodiunt † mihi, quia verbum domini est. Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, † afferet mercedem meam, & si non quiescit. † Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos.

† Quia nos paucos assumpsit, & Gentes abieci, seruate mea præcepta.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Qui dixerunt. Omnia quæ præcepit dux faciemus, postea. xxx argenteos dederunt Iudæi pro meo sanguine.

† Et

A a Projice illos. Statuarium vel statuarius, pondus. Inde statuarius, i. ponderator.

b Ad statuarium. Id est, ad fusorem statuarum, quod alii plastes dicunt, i. fictorem vel figulum, ubi omnium creatorum de precio iudicet, quod decorum ironice vocat, q. d. Populus quem elegi in filios tam vili precio me vendendum emendumque; **b** iudicavit.

* Ruper. Pastor ille qui duas habuerat virgas, & vna contentus, alteram ascidebat, i. vnum Israelitici populi gregem curas cunctarum Gentium tam multum gregem a cura sua reiecerat, & istum vnum gregem tanta cura tamque miris modis pauerat: talis inquam, ac tantus omnium Deus & dominus homo factus, per semetipsum mercedem suam requisivit, & talem mercedem appenderunt ei. videlicet triginta argenteos in precium sanguinis eius dederunt proditori. Et hoc appellat, *Decorum precium*. Nimirum cum ironia grauissima, quia non fuit decorum.

Quis ergo rem huiusmodi satis appendere, vel dignè valeat eloqui, vere nullus nisi solus statuarius. siue omnium plastes Deus. Idcirco, proiecit illos denarios in domum Dei ad statuarium, vt ipse qui solus nouit dignum proferre super hoc iudicium. Proieci, id est vt proiecerentur effeci, videlicet quod Iudas poenitentia ductus retulit illos triginta denarios principibus sacerdotum, d. *peccati &c.*

* Fufin. Iudas per molle osculi blandimentum, execrabile iaculum proditoris infixit. Triginta vero argenteis dominum appreciatum esse cupiditate proditoris, audi propheticam vocem: *si bonum est in conspectu vestro, &c.*

Bene

Bene autem mercedem suam dicit, velut imputantis & exprobrantis affectu. Pro innumeris bonis quibus eos assecerat, mercedem restituit: ei, mortem triginta argenteorum estimatione pensatam.

* Euseb. Diligenter considerabis quæ Matt. 27. citantur ex Hier. *Et a. ce* li. ro. demon. cuang. c. 4.

perum triginta argenteos &c. Cum non habeantur apud Hieremiam, non arbitrari oportet ea per quandam malitiam ex illo sublatam esse, an vero librarii erratum fuisse qui negligenter sanctorum euangeliorum exemplaria confecerit, & ex negligentia in errorem

inciderit, & pro Zacharia posuit Hieremiam, &c. Aquiladum conuertit, *Et pro. ceit argentum in dono domini ad figulum*, plane nos docet quemadmodum diuinum verbum instar figuli habiet in domo domini, & eorum qui illuc accedunt animas informet ac renouet. Verumtamen cum precium appreciati in illa domo proiectum, eam ipsam profana reddiderit, merito statim adiungit: *Et abieci. alteram, &c.*

Et proieci illos in do Feci eos a proditore reddi sacerdotibus Phariseis. *Qui ex eo emerunt agrum figuli. i. creatoris omnium in quo sepeliuntur peregrini, & aduenæ legis sanguine Christi redempti.*

Et dissoluerem. Sicut prius Israel & Iudas ab inuicem fuerunt separati, sic post Christum apostoli & illi qui poenitentiam egerunt rursus dicuntur Iudas, i. dominum confitentes. Qui vero permanserunt in duricia cordis, dicendo, *Non habemus regem nisi Cesarem.* Vocantur Israel Ephraim, Ioseph, Sic de eodem populo credentes diuidit, quibus non facit iritum testamentum Dei, sed vsque hodie manum porrigit, alios in infidelitate relinquit.

Abh. c

C NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et dixit dominus ad me. Zachariam.
- 2 Projice illos. id est, hoc precium projiciendum.
- 3 Ad sta. id est, fusorem statuarum, vt dicunt expeditores nostri: per quem intelligitur ipse Deus qui est formator omnium, & est sensus: Projice illud ad sta. id est, praeicet istud coram Deo ponendum vt videat, & iudicet hoc factum.
- 4 Decorum precium. Id est vile. Et hic est modus loquendi ironice: etiam secundum Hebraeos, qui intelligitur oppositum, sicut de nano ironice dicitur ecce magnus gigas.
- 5 Quo appreciatus sum ab eis. id est emptus a Iudeis Iuda venditore quasi dicat tam paruo & vili precio non debui appreciari: Hebraei dicunt quod haec est litera: Projice illud ad thesaurarium vel ad figulum. Distio enim hebraica hic posita est equiuoca ad thesaurarium & formatorem: Et formator potest dici figulus, qui format vasa de terra & statuarius qui format statuas de alia materia: Translatio nostra accipit hanc vltimam significationem scilicet tertiam: Hebraei vero alij accipiunt primam, alij secundam & illorum acceptio magis consonat Euangelio: vbi dicitur quod Iudas retulit. 30. argenteos sacerdotibus qui custodiebant thesauros templi, & quod ex illa pecunia emerunt agrum figuli: Matthae. 27. a. Sic igitur potest haec litera exponi. Projice illud ad the. id est, praeicet precium Christi coram sacerdotibus, qui erant thesaurarij projiciendum sicut dicitur, Matt. 27. a. quod Iudas proiecit argenteis coram sacerdotibus recessit. Vel proieci il. ad. id est, praeicet projiciendum ad emendum inde figuli agrum: tamen li. ad. non est intelligendum causaliter, sed consecutiuè. quia emptio consecuta agri est ad illam

illam proiectionem lam: Decorum precium. Exponatur ut supra. 6 Et tuli. Sic vocabatur propheta visione imaginaria, ac si acciperet 30. denarios, & proieceret in domo domini quod designabatur sic fiendum de precio Christi a Iuda proditore, quod proieci illud in templo.

7 Et praescidi. scilicet, regnum Iuda, vt visum est supra quod non fuit praecipuum in captione Sedechiae, quia illa captiuitas rediit de Babylone, & habuit populus duces vt Zorobabel & plurales alios: & postea aliquos reges ante aduentum Christi, ut habetur in Schoastica hystoria, sed proprie fuit praecipuum in destructione Ierusalem per Titum & Vespasianum: quoniam tunc Iudaei fuerunt per orbem captiuati non habentes decem nec principem, & illa captiuitas adhuc manet.

8 Vt dissoluerent. i. inter Christianos Christo de tribu Iuda secundum carnem adhaerentes, quorum plures fuerunt ad litteram de tribu Iuda: & Iudaeos in iniquitate permanentes, & hoc fuit figuratum. 3. Re. 12. vbi dicitur, quod Israel separauit se a Iuda, dicens: Non est pars nobis in Dauid, vel quæ hereditas in filio Itai? &c. Unde & Iudaei sunt odiosi Christianis & e conuerso.

9 Et dixit. Sic consequenter agitur de persecutione Antichristi. Et c. nuntiatur sic tunc & precedenti, quia Iudaei pro maiori parte negauerunt verum Christum ipsum repellent, ideo in ille permittentur a Deo recipere Antichristum qui falso dicit se esse Christum, & sic ab eo decipi. Et hoc praedixit Christus. Ioan. 5. v. Ego veni in nomine patris mei, & non accepistis me, si autem alius venerit in nomine suo illum accipietis. Sic ergo proceditur, quia primo ponitur persecutio Antichristi breuiter & succincte. Secundo magis diffuse sequenti ca. Circa primum dicitur.

* Summe

MORALITER:

- 1 Et dixit dominus. Id est, pone ante Deum qui est formator omnium vt remuneret impletionem dictam decem mandatorum.
- 4 Decorum. In quo seruiert mihi, & istud precium potest dici decorum absolute, quia Deo placitum, Potest etiam dici iuxta sensum Israel decorum per oppositum id est, vile respectu obseruationis decalogi cum consiliis Euangelii.

7 Et praescidi. i. vidi eam praescindendam, quod factum est per recisionem emolumenti quod praedicti religiosi de sepulturis habent.

8 Vt dissoluerem. g. m. Li, vt, tenetur consecutiuè, Nam ex hoc secuta est diminutio charitatis inter fratres qui significantur nomine Israel, eo quod sunt in intenti studio, & sacerdotes curatos qui significantur nomine Iudae, eo quod audire confessiones ad eos pertinet de iure.

A *Adhuc sume.* Qui prius sumperat virgas q̄ suo vicio diuersis tēporibus piecē sunt, & tandē soluta germanitate, Gētilēs in bonā oliuā sunt inferuntur: sic precipitur assumere vasa stulti pastoris. i. vaticinium Antichristi.

Rom 11 c.

16. 20.

Remigius. Sicut Isaias vt captiuitatem futuram in suo habitu ostendat, ambulauit nudus & discalceatus sic & Zacharias habitum stulti pastoris iubetur assumere, vt eum quē venturum nunciabat, qualis venturus esset ostenderet.

† succisa perdit.

Iere. 18.

* Rupert. Quo Hieremias fuit ad domum figuli, vt ex dissipacione vasis, q̄ currebat i rota interitū Israelis, & Ezechiel vt subuersionem Hierusalem & fugam Se

Ezech. 12.

B dechiā, non solum voce, sed & habitu demonstraret, p̄fodit parietem, & in humeris deportatur, sic & tu habuū pastoris

† Idest, insignia & habitum Antichristi, vt qualis venturus est non solum voce, sed & habitu ostendas. † Peram, baculum, sibilum, sibilum.

A *Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti.* Quia ecce ego suscitabo p̄storem in terra, q̄ derelicta nō uisitabit: † dispersū non quæret, & contritū non sanabit, & id quod stat non enutriet & carnes pinguiū comedet & vngulas eorū disoluet. **O pastor & idolum, & dereliquens gregem.** Gladius

† Pastor bonus agnoscit peccata uisitator uispena perquirat, cuncta afferit, mala iudicat. Malus pastor e contrario contra penitentia agit.

† Descrip̄o p̄ollo e ad ipsum sermo p̄io, heretis conuertitur

† Quo se acutus omnibus prophetis iactabat cernere sacramenta Dei tantum vt Dei filium se vocaret.

super brachium eius & super oculum dextrum eius. Brachium, eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrensens obscurabitur.

pastoris assume, vt stultum annuncies pastorem, & c. **D**
b *Et carnes eius comedet.* Si quis in charitatis & sapientiæ pinguedine vigeat, deuorabit & vngulas arietum, & ouium dissoluet, & peruertet ne recto pede gradiantur.
c *O pastor & idolum.* Tā sceleratus es, vt nō cultor idolorum, sed idolum nomineris, dū vis ab hoīb. adorari, qui derelinquis gregē a bestiis deuorari quem dñs toto tempore custodierat. **Hic**
Iste pastor ideo consergit in Israel, quia verus pastor dixerat: *Lam non paciscam vos:* Hic alio nomine: *Abominatio desolationis.* Vocatur, *J. s. s. in templo Dei tanquam sit Deus.*

Hic

† pa

nonue

gnur

cod.

† T.

E

ideo gladius dñi super brachium & oculum dextrum erit, vt robur eius, & omnis iactantia fortitudinis eius ariditate siccetur, & scientiam quā sibi falso noīe promittebat. æternis tenebris obscuretur.

7 *Et vngulas eorum dis.* Corporaliter eos affligendo, & occidendo.

8 *O pastor & idolum, Idolum dicitur quod pro Deo colitur & non est.* Et sic erit de Antichristo qui sedebit in templo Dei tanquam sit Deus. 2. T. ssal. 2. b

9 *Gladius.* Id est, sententia Dei.

10 *Super brachium.* i. super virtutem eius corporalem.

11 *Et super oculum.* super animam in qua est intellectus qui dicitur oculus.

12 *Brachium.* Quia corpus eius per Michaelē de p̄cepto Christi fulminabitur.

13 *Et oculus dexter eius.* Quia eius anima ad tenebras exteriores in infernum adducetur.

NICOLAUS DE LYRA.

1 *Sume tibi.* Idest, instrumenta, vt virgam & peram pastorale & huiusmodi. Instrumenta enim cuiuslibet artis dicuntur vasa secundum proprietatem idiomatis Hebraei.

2. *Pastoris stulti.* In signum quod Iudæi recepturi sunt Antichristum qui erit tanq̄ amentis, quod dicit se esse Deum. 2. T. ssal. 2. a. Qui extolitur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur.

3 *Quia ecce ego suscita.* i. suscitari permittam.

C 4 *Pastorem in terra.* i. Antichristum dominaturum in ea.

5 *Qui derelicta non uisitabit.* i. nullum opus pietatis exhibebit, sed erit maxime crudelitate erga iustos. Iaco subditur.

6 *Et carnes pinguium comedet.* Eorum bona rapiendo. Et

MORALITER.

1 *Adhuc sume, &c.* Istud vsque ad finem capituli litera liter exposui de Antichristo, potest etiam exponi de Liberio papa, qui dicitur pastor stultus, eo quod fuit finaliter Arrianus & illo tempore per ipsum & Lucium episcopum Arrianum facta est grauis persecutio Christianorum de qua scribit Rufinus sic: Eo quoque tempore Lucius Arrianæ partis episcopus post fugam ciuium & exilia post cædes & tormenta flammæque quibus innumeros condemnauit ad monasteria sui furoris arma con

Rufin. lib. 11. h. st. eccl. c. 3.

conuertit, vastat cremum & bella quiescentibus indicit: tria milia simul aut eo amplius viros per totam eremum secreta & solitaria habitatione dispersos opugnare pariter aggreditur, mittit armatam peditum & equitum manum, & illi e contra gladijs obiectabant ceruices, & nihil aliud dicebant: *Amice ad quid venisti.* Et ideo de isto pastore stulto subditur.

6 *Carnes pinguium come.* & c. Et de pena eius subditur.

9 *Gladius super.* Idest domini sententia præcinderetur de præsentī vita, & obscurabitur in gehenna.

CAP. XII.

O *Nus verbi domini.* Ab hoc loco vsque ad illum

CAP. XII.

In sequentibus verbis ostenditur quanto onere Deus pressurus sit Ierusalem. **Nus verbi domini super Israel.** Dixit dominus ex-

illum locū vbi dicitur: *Framea suscitata, triplex expositio fit.* Quidam enim

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XII.

O *Nus verbi domini.* Istud capitulum aliquibus doctoribus nostris quantum ad sui principium exponitur de destructione Ierusalem per Romanos: sed huic videtur obuiare, quod hic dicitur: *Sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem.* Item quod subditur: *In die illa dicit dominus: Percutiam omnem equum in stuporem & ascensorem eius in amentiam: Quia non legitur tribus Iuda fuisse cum Romanis in obsidione Ierusalem contra Iudæos obsessa: nec quod exercitus Romanorum a Deo tunc fuerit sic percussus: immo valde prospere triumphauit de Iudæis, secundum quod declarat diffusè Iosephus in libris de Iudaico bello. Propter quod alij expositores nostri exponunt hoc de persecutione ecclesiæ primitiue a Iudæis & principibus Romanis. Sed hæc expositio videtur magis mystica quam literalis. Ponuntur etiam hic in textu aliqua quæ videntur ab hoc esse dissona, vt videbitur, Ra. Sa. vero exponit hoc capitulum & quasi omnia sequentia vsque ad finem huius prophetiæ de bello Gog & Magog contra Iudæos quos dicit per regem*

regem Messiam venturum debellandos. Sed hoc fundatur super salsum fundamentum, sicut dixi de Gog & Magog. Ezech. 38. Et quæ ibidem dixi, quod per Gog & Magog intelligitur Antichristus & eius exercitus: ideo hic consimiliter, saluo tamen meliori iudicio videtur textus de persecutione Antichristi exponendus vsque ad finem huius prophetiæ, licet aliqua alia inferantur: & ideo sicut dixi capitulo præcedenti, hic describitur persecutio Antichristi magis diffusè, Et dicitur in tres partes primo persecutio Antichristi describitur. Secundo questio tacita soluitur capitulo sequenti ibi: *Framea suscitata.* Tertio propositum resumitur: ca. 24. *Prima adhuc in tres, quia primo ponitur Antichristi persecutio, Secundo eius deiectio, ibi: in die illa. Tertio Iudæorum conuersio, ibi: Et effundam.* Circa primum dicitur.

1 *Onus verbi.* i. prophetia de afflictione futura ex ordinatione Dei
2 *Super Israel.* Idest, congregationem fidelium: ad quam nomen Israel in nouo testamento est translatum, sicut declarauit diffusè I. sa. 44. & habetur ad Ro. 2.

3 *Dixit dominus, & c.* Hoc dicitur quia calum ad modum tenentis super terram extendi videtur.

* Et

MORALITER.

1 *Onus verbi.* Istud literaliter exposui de persecutione Antichristi. Moraliter aut potest exponi de grauamine populi

puli Christiani ex malitia cleri pueri, cum dicitur. *Onus verbi, & c.* idest graue pondus a deo præuisum super populum Christianum. Et quid sit illud subditur, cum dicitur. † Ecce

Iudæorum putant hæc iam ex parte completa a Zorobabel usque ad Cnæum Pompeium, qui primus Romanorum Iudæam cepit, & templum sicut dicit Iosephus. Alij in fine mundi complenda quæ instaurata erit Ierusalem, Christiani verò quotidie hæc in ecclesia compleri dicunt usque ad finem mundi.

Quid, aut cui aptum dicitur sit, ex interpositionis varietate prudens lector intelligat. Remig. Extendit Dominus cælum velut tabernaculum, & secundum Psalmistam, sicut pellis. Sicut enim pellis corporis animalis undique circumdat, sic cælum suo ambitu omnia continet. fundavit terram quæ media est, & immobilem eam in sua mole constituit, finxit spiritum hominis in eo. i. animam in corpore hominis posuit, & ex his duabus substantijs animal compegit. Iste itaque vniuersitatis creator dicit se positurum Ierusalem superliminare crapulæ omnibus populis in circumitu, ut qui limen eius attigerit, inebrietur, & corruat.

R. Jonathan. Ponam Ierusalem quasi scyphum plenum mero, aut inebriatio potu. Ecce ego ponam. Ut quicumque limen eius inhabitando attigerit, inebrietur: & crapula pressus corruat. Vel ipsum superliminare corruet, & opprimet eum a quo contingetur.

Alleg. Persecutores qui contra domum Dei dimicant, inebriantur eo calice, quem Ieremias vniuersis Gentibus propinat. Ut bibant, & inebrientur, & cadent, & vomant, & insaniant. Tempore enim persecutionis multi Christiani pugnare contra ecclesiam compulsi sunt: & leuant quidem lapidem, & manibus suis sustentant priora Dei qua corripit peccatores: sed ipse, qui eleuat non erit impunitus Dei gladio contra se dimicante.

Lapidem oneris. Mos erat in Iudæa, in aliquo celebri loco ponere lapides rotundos grauissimi ponderis, quos iuvenes per varietate virium probarentur, alij usque ad genua, alij usque ad umbilicum vel et super ceruicem extollebant, nec prius ad agnoscendum descendebant qui ex eleuatione ponderis scirent cui comparari deberet. Est ergo quis sensus. Ponam Ierusalem Gentibus, quasi grauem lapidem subleuantium, & leuant eam, & pro

& pro virium veritate vastabit. Sed grauis lapis dum leuabitur in leuatium corporibus scissionem vel rasuram relinquet. In die illa. i. quæ obfessa erit Ierusalem, ita ut Iudas quoque obsidere eam cogatur, percutiet dominus, & carnaliter, & spiritualiter equos aduersariorum, ita ut qui viderint percussos stupeant, & ascensores eorum pressi magnitudine periculi vertentur in amentiam. Et super domum Iuda, qui cogebantur pugnare contra suam metropolim aperiet os suum, quia misertus eorum suo digno facit aspectu: sed equos populorum percutiet æterna captiuitate.

Ambrosius. De Ascensore manifestum est iudicium, quod reprehensibilis habetur quam Moyses ait in cantico. Equum, & ascensorem proiecit in mare. Et in Zacharia loquutus est Dominus dicens. percutiam omnem equum in amentia, & ascensorem eius in insipientia. Non dixit solum equum sed, & ascensorem. Vbi est enim ascensor, qui non potest equum proprium gubernare? equus fertur in præceps, & indomito furore se in prærupta, & periculosa raptatur. Quid igitur vobis in equis confiditis diuites. Mendax est equus ad salutem. Quid in curribus vobis plauditis.

Alleg. Ecce laceratio lapidis quam in aduersarios (qui Ierusalem vexare conati sunt) dominus comminatur: quod & equos malos qui proueniunt ad currendum in malum, & ascensores. i. demones, vel falsos magistros vertet in stuporem & in amentiam, ut nihil sapere conuincantur: sed palpabiles premant eos tenebræ, quales fuerunt quam Aegyptiorum primitiua percussa sunt. Sed super populum confitentem qui timore videbatur esse in numero persequentium, aperiet oculos ut electos respiciat, & sit eis lumen æternum. Et dicent duces. Apertis oculis domini super Iudam, & hostibus percussis cæcitate: duces Iuda qui cogebantur pugnare contra Ierusalem, facient vota in cordibus. ut Ierusalem vincat, & ipsi victi cum hostibus vincant cum suis ciuibus.

Mythicè. Duces, & tribuni sunt apostoli, & apostolici viri, qui nolunt sibi coniungi, nisi habitantes Ierusalem. i. in visione pacis, & habitant in domino Deo suo.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et fundans terram. Quia nihil est sub ea, cum sit infimum elementum. 2 Et fingens. Quia anima a Deo creatur, & infunditur corpori organizato. 3 Ecce ego ponam. i. ecclesiam, quæ vocatur Ierusalem. Isa. 2. ut ibid. dictum fuit diffusè, & Apoc. 21. a. Vidi ciuitatem sanctam Ierusalem descendentem de celo sicut sponsam, &c. 4 Super. Ad quod Hebræi impingunt, quia Antichristus, & eius exercitus post persecutionem ecclesie deuenit, ut dictum est. In Hebræo habetur. Bacinum amaritudinis, quia ecclesia amaricabitur in persecutione Antichristi: & postea ipse & eius exercitus. Ideo subditur. 5 Omnibus populis. Quia de omnibus populis aliqui adhaerebunt Antichristo. Ideo subditur. 6 Sed, & Iuda. Quia tunc aliqui Christiani timore ducti erunt in exercitu Antichristi. 7 Et erit in illa die. Lapis enim ponderosus quando mouetur de loco suo affligit motores, sic Antichristus, & eius exercitus quærentes tollere stabilitatem ecclesie,

MORALITER.

3 Ecce ego ponam Ierusalem. i. ecclesiam pro clero acceptam. 4 Super limi. i. excessiuam in cibis, & portibus manifestè. 6 Sed, & Iuda erit in obsidione, &c. i. contra clerum. Potest etiam hoc dicere quilibet confitens veritatem. 7 Et erit in illa die. Tantum enim pondus citationum, excommunicationum, interdictionum, & aliorum grauium ponitur super populum Christianum, quod sub onere iacet depressus. Vnde dicit Augustinus ad inquisitiones Ianuarij. Ipsam religionem nostram quam in paucissimis celebracionibus Dominus voluit esse liberam, quidam adeo seruilibus premunt oneribus, ut tolerabili-

or sit conditio Iudæorum qui non humanis presumptionibus, sed diuinis subiiciuntur institutis. 9 In die illa dicit dominus. s. mortis, quæ dicitur dies illa quia debet esse cunctis memorabilis. 10 Percutiam om. i. brutaliter viuentem, sicut equus, & mulus. 11 Et ascensorem eius. i. inducentem eum ad vilia. 12 Aperiam oculos meos. s. clementiam. 13 Et dicent duces Iuda in corde suo confortentur, &c. Hoc fit quando boni religiosi, & alij deuoti orant deuotè pro commendatione cleri.

A In die illa ponam duces Iuda. Cum dominus interfecto ad uersario spiritu oris sui, pacem reddiderit ecclesiae, tunc duces Christiani nominis deuorabunt in fructuosas arbores, sicut caminus ligna: & sicut fax stipulam quae caret fructu. & omni vento circumfertur a dextera, & a sinistra.

V Via dextera paritas quae *ευλαργυρία* Graece, sinistra luxuries, media rectaque; frugalitas. Omnes ergo quales in dextera, vel in sinistra sunt flamma consumet, quibus sublatis ecclesia ad pristinum redibit statum: & Tabernacula. i. conciliabula Christianorum, toto orbe dispersa, saluabit Deus, de quibus quasi tentorijs cupimus ire ad Ierusalem non manufactam.

† magnificetur gloria.

B us, de quibus quasi tentorijs cupimus ire ad Ierusalem non manufactam. **b** *Ut non magnificetur gloria.* Non potest dicere domus regia & in dextera, & magnifici de tribu Iuda, & habitatore Ierusalem quod suo consilio vel virtute gubernetur tota tribus Iudae, sed sciant quod domini sit in utriusque victoria.

Ideo obsessis principibus ecclesiae, & in fugam versis, saluat Deus omnes qui Christiano censentur nomine, ne putent doctores ecclesiae sua sapientia, sed Dei auxilio pacem ecclesiis redditam.

Hieron.

c In die illa, & c. In illo tempore, quando domino protegente Iudas a dextris, & a sinistris percutiet aduersarios, proteget Deus obsessos Ierusalem, & tantam prosperitatem dabit, ut qui vilissimus putabatur, sit quasi domus regia: & qui de domo regia erit, quasi de domo Dei, quasi nuncius Dei, & angelicae dignitatis in conspectu eorum qui eo tempore erunt saluati.

C Proteget Deus habitatores ecclesiae, pace post persecutionem reddita, & ita glorificabit eos qui pro ecclesia militauerunt, ut etiam minimus qui quasi homo in aliquo suo facto, vel verbo offendit, in ordine magistrorum ponatur:

& magistri qui suum seruauerunt gradum sint quasi domus Dei, & quasi angeli Dei: hoc. n. in terra positi omni studio quimus ut angelis in celis aequales simus. *Et erit qui offenderit, & c.* * Greg. Haec dies misericordiae, quae nobis de aduentu Redemptoris nostri promissa

a *Quando haec dicent duces Iuda.*

a exercituum Deo eorum. In die illa ponam duces Iuda sicut

a *Ut deuorent aduersarios quibus simulata amicitia iungebantur.*

† *Vel stipula.* † *Viri Iuda.*

caminum ignis in lignis: & sicut † facem ignis faeno: &

† *Eos qui declinauerunt ad dexteram.*

deuorabunt ad dexteram, & ad sinistra omnes populos in

a *Vltra non t mens hostiles impetus.*

circumitu. Et habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ie-

a *Urbes, & oppida & villas tribus Iuda quae vallatae fuerant instaurabit, sicut fuerant antequam vallarentur.*

rusalem: & saluabit dominus tabernacula Iuda sicut in principio: ut non † magnifice glorietur domus David, & gloria habi-

† *Subiectam plebem.*

tantium Ierusalem contra Iudam. In die illa proteget dominus

habitatores Ierusalem. Et erit qui † offenderit ex eis in die

illa quasi David, & domus David quasi † Dei: sicut angelus

domini in conspectu † eius. Et erit in die illa quæram

conterere omnes Gentes, quæ venient contra Ierusalem,

& effundam super domum David, & super habitatores

est. Qui itaque offenderit, erit quasi David: quia peccator ad penitentiam redit. Domus autem David quasi Dei: quia reuersus quisque ad iusticiam. Habitatio efficitur creatoris sui, ut sit sicut angelus in conspectu eius, quia misericordiae viscera quæ in se expertus est, annunciando, & alijs propinat. *Et erit: in die.* Hec Iudaei ex parte iam facta, & plenius in consummatione mundi futura commorant.

Quædam Christus protegit ecclesiam,

quærit etiam conterere Gentes aduersarias, ut incipiant esse de ecclesia, quia creator diligit creaturam, & copiosè illuminat sensum eorum per Spiritum sanctum quem diffundit in cordibus eorum qui sunt domus Dei: per quem multas gratias, & effectum orandi præstat. Vnde. *Qui postulat pro sanctis gemitibus inenarrabilibus.*

* Remigius. Quod dicit. Quæram conterere omnes gentes, in bonam partem accipiendum est. Conterit enim Dominus non ad perditionem, sed ad emendationem, ut desistant persequi Ierusalem, & ex hostibus fiant oues.

Et effundam super domum David, & c. * Remigius. Verbo effusionis largitatem dantis ostendit, quia Deus gratiam Spiritus sancti tribuit. De qua Paulus: *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum qui datus est nobis.* Et per alium prophetam. *Effundam de spiritu meo super omnem carnem.* Benè autem addidit. *Et precum.* Quia quos Spiritus sanctus repleuerit, eos statim ad orandum accendit.

Didymus.

NICOLAUS DE LYRA.

* apostolorum. It. illud quod postea dicitur hic. Et saluabit dominus Tabernaculum Iuda. Quia Iudaei persequentes ecclesiam primitiuam, non desiderauerunt prosperitatem Christianorum, nec fuerunt saluati aduenientibus Romanis contra Ierusalem: sed magis occisi, & destructi.

1 In die illa ponam duces Iuda, & c. Quia Christiani existentes in exercitu Antichristi, Antichristo sulminato, & pereunte exercitus eius parte, timore deposito contra reliquos remanentes de parte Antichristi pugnabunt.

2 Et habitabitur Ierusalem rursus. A Christianis pacifice mortuo Antichristo, & eius exercitu dissipato. Et accipitur hic Ierusalem non solum pro ecclesia militante, sed etiam pro ipsa ciuitate ad literam, in quantum Antichristus veniet ante ipsam, & ibidem interficietur, obtenta tamen prius ciuitate, & templo.

3 Et saluabit dominus Tabernaculum Iuda. i. res, & corpora Christianorum cum Antichristo timore existentium, ut prædictum est.

4 Sicut in principio. i. antequam essent cum Antichristo.

5 Ut non magnifice glorietur domus David, & c. i. ne fideles impugnet ab Antichristo ex timore sequentes Antichristum despiciant Christianos, dicendo quod merito perissent sicut infideles, si fuissent mortui cum alia Gente Antichristi: non enim contra suos venient voluntariè: sed coacti timore: quo remoto ad suos reuertentur.

ideo sequitur.

6 In die, & c. Ab impugnatione Antichristi.

7 Et erit. Qui timore ductus modo prædicto, vel deceptus ab Antichristo: quia multi Christiani tunc decipientur, credentes ipsum esse verè Christum.

8 Quasi. i. citò misericordiam consequentur, sicut David si verè poeniteat sicut ipse David, ut patet. 2. Reg. 12. d. ubi dicitur, quod ipso confitente peccatum perpetratum cum Bethabee, Natbam propheta statim dixit ei. Dominus transtulit peccatum tuum.

9 Et do. i. sicut illi qui stabunt in fide Christi.

10 Et erit in die illa quæ. conte omnes. i. Antichristum, & ei adherentes, ita quod est peccatum eius, quod supra dictum est ad maiorem assertionem.

11 Et effu. Hic consequenter describitur Iudaeorum conuersio. Et secundo eorum regeneratio, in principio capituli sequentis.

Circa primum sciendum, quod sicut dicit sanctus Methodius martyr, detecta falsitate Antichristi per Enoch, & Eliam, Iudaei qui prius adhaeserunt sibi conuertentur ad Christum fideliter parati pro eius fide mori, ita quod 144. milia coronabuntur martyrio ex omni tribu filiorum Israel, dicitur Apocalip. septimo, a. Et hoc est quod dicitur. Et effun. super. id est, Iudaeos reuertentes ad Christum.

12 Et super habitatores Ierusalem. i. super omnes generaliter credentes in Christum.

* Spiritum.

MORALITER.

1 In die illa ponam duces Iuda sicut caminum ignis. i. prædicatores ex seruore Charitatis.

† *Et deuorabunt ad dexteram, & ad sinistram.* i. indifferenter sine acceptione destruent vicia.

2 *Et habitabitur Ierusalem rursus in loco suo.* Nam per bonam emendationem cleri restituitur ecclesia ad statum debitum.

7 *Et erit.* i. remissionem inueniet per suam poenitentiam

sicut David qui grauem incurerat offensam.

9 *Et do.* i. poenitentium.

† *Sicut.* Nam verè poenitentes erunt angeli in celo quod est domus Dei.

10 *Et erit.* i. demones. Qui Gentes dicuntur eo quod in idololatriis a Gentibus colebantur: ipsi verò per opera bona poenitentium affliguntur.

11 *Et esu.* Quia preces infusionem gratiae sequentes sunt efficaces.

† Et

* Didimus Alex. Ipse Spiritus sanctus dictus est gratia, secundum illud. Et Spiritui gratia iniuria faciens, in quo sanctificatus est. In Zacharia quoque repromittit Deus esse futurum se, id est, abundantissime tributurum Hierusalem Spiritum gratia, & miserationis.

* Irenaeus. Quidam prophetae Christum in gloria videntes, gloriosam eius apud patrem a dextris conuersatione praedicebant; alij super nubes, ut filium hominis venientem, & dicentes de eo. *Vi debunt in quem compunxerunt, aduentum eius significabant.*

a Et aspicient ad me. Cum Iudaei videntur Christum regnantem in sua, & patris claritate; dolebunt a se crucifixum, intelligentes fuisse unigenitum, & primogenitum totius creaturae.

* Augustinus. Ex persona Dei dicitur per prophetam. *Effundam super domum David, &c.* & tamen hunc Deum tam magna, & diuina facientem, sese Christus ostendit, adiungendo. *Et aspicient ad me pro eo quod insultauerunt, & plangent super eos planctum, &c.* Penitebit quippe in die illa Iudaeos, etiam eos qui accepturi sunt. Spiritum gratia, & misericordiae, quod in eius passione insultauerunt Christo, cum ad eum aspexerint in sua maiestate venientem, eumque esse cognouerint, quem prius humilem in suis parentibus insultauerunt, quamuis & ipsi parentes eorum tanta illius impietatis auctores resurgentes videbunt eum, sed puniendi iam non adhuc corrigendi. Non itaque hoc loco ipsi intelligendi sunt, ubi dictum est. *Et effundam Spiritum gratia, & misericordiae, &c.* Sed de illorum stirpe venient **C**tes, qui per Heliam illo tempore sunt credituri. Et sicut dicimus

dicimus Iudaeis. Vos occidistis Christum, quamuis, hoc parentes eorum fecerint, sic & isti se dolebunt fecisse quod dammodo quod fecerunt illi ex quorum stirpe descendunt. Non dolebunt reatu criminis, sed pietatis affectu.

b *In die illa.* Adadremmon vrbs est iuxta Iezrael quae

Adadremmon
Adadremmon.
4. Reg. 23. f.
2. Pa. 35. d.
10. 16 g.

Ierusalem spiritum gratia, & precum. † Et aspicient ad me quem confixerunt, & plangent eum planctu quasi super unigenitum, & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit plactus in Ierusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. Et plangēt terrae familia, & familiae seorsu. Familia domus David seorsum, & mulieres eorum seorsum. Familia domus Nathanae seorsum, & mulieres eorum seorsum. Familia domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum. Familia Semae seorsum & mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae familiae, & familiae seorsum, & mulieres eorum seorsum.

1 hodie vocatur in campo Mageddon. In quo Iosias rex iustus a Pharaone Necho vulneratus est super quo lamentationes scribit Ieremias. Sicut ergo eo tempore post reges peccatores, omnis spes populi erat in Iosia, & illo occiso magnus planctus in vrbe commotus est, ita crucifixo Salvatore renouabitur planctus in Ierusalem.

In die iudicii, quando omnia nomina dignitatum deponentur, & impletum fuerit quod

E
Matc.

scriptum est, Ecce homo & opera eius: & palaeae atritico erunt separatae, tunc erit planctus magnus non in alio loco, sed in Ierusalem. Plaga enim a sanctis incipiet, & reges & sacerdotes, & prophetae, & doctores tundent pectora manibus cum viderint eum quem crucifixerunt, regnantem in sua, & patris maiestate.

c *Familia domus.* In David trib. regia accipit. In Nathan, prophetae ordo. In Leui, sacerdotes. In Semei doctores. Ex hac n. tribu magistrorum agmina pullularunt: reliquae trib. tacentur, quae non habent aliquod privilegium dignitatis.

Quod vero seorsum plangunt, significat quia tempore tribulationis non debemus teruire coniugijs, & operibus nuptiarum. Igitur nunc trib. domus David: & aliae trib. separantur ab vxoribus suis, ut plangent dominum Iesum, de quo dixerant: *Sanguis eius super nos, & super filios nostros.*

Quando abstinendum ab vxoribus. Matc. 27. c.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Spiritum. In quantum illos reducet ad fidem veram.
- 2 Et precum. Quia alios fideles proteget ab impugnatione Antichristi exaudiens preces eorum.
- 3 Et aspicient. s. Iudaei qui tunc verè conuertentur.
- 4 Quem confi. Tunc n. confitebuntur, quod Iesus Nazarenus ab eis crucifixus. a patribus eorum fuit, & est verus Christus in lege, & prophetis promissus.
- 5 Et plangent eum. i. dolebunt de hoc, quod eum offenderunt in opere. Et mutatur hic modus loquendi de prima persona ad tertiam, quod frequenter fit in prophetis, ut supra visum est.
- 6 Quasi super unigenitum. i. ita dolebunt ex vera contritione, sicut solet homo dolere de primogeniti sui morte, qui dolor apud homines solet esse maximus.
- 7 Et dolebunt super. Repetitio est eiusdem ad maiorem expressionem. Et quia tunc in ecclesia non solum erit planctus de Christo modo praedicto, sed etiam de Iudaeis martyrizatis ab Antichristo, qui plangentur a contribulibus suis remanentibus, idè sequitur.

- 8 In die illa magnus erit planctus. Sicut planctus Adadremmon nomen est ciuitatis propinqua campo Mageddon, in quo fuit Iosias occisus, de cuius morte fuit magnus planctus in tota terra Israel, ut patet 2. Paralip. 35. d. & incepit in illa ciuitate Adadremmon, quae erat propinqua loco occisionis.
- 9 Et plangent terrae familiae, &c. i. quaelibet tribus mortuos de sua tribu. Ra. Sa. verò dicit hic, quod quaelibet tribus plangent specialiter mortuos suos in bello Gog, & Magog, & in hoc conuenit mecum quantum ad aliquid, quia per Gog, & Magog intelligo Antichristum & eius exercitum, ut dictum est supra.
- 10 Familia domus David. Quia in loco orationis ubi solet fieri talis planctus, mulieres erant segregatae a viris apud Hebraeos. Et similiter est apud Christianos in ecclesia propter honestatem seruandam: & nominantur hic expresse familiae principales. Primò Regum cum dicitur. Familia domus David seorsum, &c. Secundo prophetarum, ibi. Familia domus Nathan, &c. tertio sacerdotum, & Leuitarum, ibi. Familia domus Leui. Et quarto cuiusdam notabilis viri, ibi. Familia Semae. Quintò, reliquae in generalibus. Omnes familiae, &c.

CAP.

MORALITER.

- † 3 Et aspicient. Denotè praedicando.
- 4 Quem construxerunt. s. prius peccatis offendendo. Et plangent. Propter offensas praeteritas.
- † Sicut planctus Adadremmon. Idèst, sicut planctus pro

morte Iosiae.
9 Et plangent terrae. Per hoc notatur quod planctus pro peccatis esse debet in locis occultis, & sequestratis.
† Et mulieres. Tempore namque planctus ab amplexibus est cauendum.

C A P. XIII.

A a **I**N die illa &c. Ut omnes tenascamur in Christo, & in aqua baptismatis nobis peccata condonentur, & in aqua spiritualis doctrinae scientia scripturarum tribuatur. * Gregorius. Fons occultus est vnguentus patris inuisibilis Deus. Fons patens est idem Deus incarnatus. Domus David recte dicitur, quia ex David genere redemptor noster processit. Hi autem Hierusalem habitant qui in visione pacis intimè mentem figunt. Peccator vero & menstruata est vel is qui deliquit in opere, vel mens quae labitur in prava cogitatione. Dicatur ergo: *In die illa erit fons patens, &c.* Quia apertus iam nobis est fons misericordiae redemptor noster, qui in domo David incarnari dignatus est, ut peccatorem lauet à peruerso opere, & menstruatam mentem diluat ab immunda cogitatione. Patet fons, curramus cum lachrimis, lauamus hoc fonte pietatis. In hoc fonte David lotus est, cum redijt ad lamenta poenitentiae: lota est Maria Magdalena: lotus Petrus à negatione: lotus Iatro qui semetipsum in morte reprehendens, à culpa sua ablutus est confessione veritatis, &c.

B *Disperdam nomina idolorum, &c.* * Augustinus. Idola vana, deceptorum, perniciofa, sacrilega Hermes trismegistus Aegyptius

C

Hieron. Romil. 20. in Ezech.

† peccati & menstrui.

† Ezech. 30. d

1.8. de ciui. 23.

gyptius quia tempus quo auferrentur venturum sciebat, Dolebat: sed tam impudenter dolebat, quam imprudenter sciebat. Non enim hoc ei reuelauerat Spiritus sanctus, sicut prophetis sanctis qui hæc prauidentes cum exultatione dicebant: *Si faciet hoc no Deos & ecce ipsi non sunt dii.* Et in Z

C A P V T XIII.

N die illa erit fons patens domui David & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ. Et erit in die illa, dicit dominus exercituum, disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur ultra. Et pseudo prophetas & spiritum immundum auferam de terra. Et erit cum prophetauerit quispiam ultra, dicent ei pater eius & mater eius qui genuerunt eum: Non uiues: quia mendacium locutus es in nomine domini. Et configent eum pater eius & mater eius, genitores eius cum prophetauerit. Et erit in

a † Post Ascensionem Christi.

† Omnibus sitientibus b † Ecce elix Christi.

a † Minorum peccatorum. b † Maiorum: nihil immundum mentuata, quæ quidquid attingit mundum facit: & huius tamen scides abluuntur in Christi baptisinate. c † Quam creatura commemorauit.

a † Simulacra idolorum vel figmenta hæreticorum. Sicut enim idola manu artificis fiunt, ita peruerfa doctrina hæreticorum quidquid simulat vertit in idolum & facit pro Christo adorari Antichristum

a † Pseudo, & ab ethnicis sacerdotes idolorum prophetæ vocantur.

† Pseudo.

a † Obliti paternæ pietatis & ardore diuinæ seruitutis, non expectantes publicum iudicium.

a Quasi eo autore: b † Verberibus & compedibus.

a † Cum talis propheta iudicio parentum, condemnabitur, confundetur ex mendacio falsæ visionis.

alio loco: *Erit in die illo dicit Dominus, exterminabo nomina simulachrorum a terra, & non erit eorum memoria, &c.* Vide eundem Augustinum de re eadem libro de diuinatione demonum, cap. 7. 8. & 9. Et libro primo de consensu Euangelistarum, cap. 19. 20. 21. 26. 27. 28. Item Euseb. l. 4. & 5. de præparata euangelica. * Cyrillus. Alex. Misertus nobis ueritatis opifex, misit è cælo redemptorem qui demolitus est idololatriam velut ciuitatem superbam & insolentem, opem suam conferentibus beliatoribus suis, id est, sanctis Aposto-

lis, &c. * R. Mosel. Solus Iesus Nazarenus destruxit & abstulit à mundo idololatriam. *Et erit cum proph. ta, &c.* Sublatis nominibus idolorum de terra & immundo spiritu qui loquebatur in pseudo prophetis si quis illorum amplius aliquid ex persona domini voluerit prophetae, parentes ipsius proferant in illum sententiam mortis.

† Nec

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XIII.

IN die illa. Hic consequenter describitur Iudæorum regeneratio per baptismum. Et diuiditur in duas partes, quia primò ponitur hæc regeneratio. Secundo. idololatriæ & falsitatis remotio. ibi: Et erit. Circa primum dicitur.

- 1 In die illa. In qua tetegitur falsitas Antichristi.
- 2 Erit fons. Quia omnes Iudæi tunc confluent ad baptismum.
- 3 In ablutionem peccato. &c. Per menstruatam intelligitur peccatum originale, quod contrahitur in matris ventre. Per peccatorè, peccatum veniale, ut cunq; enim lauat baptismus in adultis ad baptismum venientibus quales erunt tunc venientes pro maiori parte, ut patet ex prædictis.
- 4 Et erit in die illa dicit do. Hic consequenter ponitur abiectio idololatriæ. Et secundo falsæ prophetiæ. ibi: Et erit. Circa primum sciendum, quod licet per prædicationem apostolorum aliorumque succedentium doctorum idololatria cessauerit per mundum pro maiori parte, ut frequenter supradictum est, tamen adhuc aliquid remansit: quia in partibus aquilonaribus sunt aliqui populi & in magna multitudine, qui dicuntur Viuitarij, & illud viuum quod eis primò occurrit qualibet die venerantur, ut Deum suum pro illa die: sicut relatione fide digna intellexi. Antichristus etiam faciet se adorari sicut Deum ut habetur. 2. ad Thesal. 2. Et ideo usque post mortem eius non cessabit totaliter idololatria, tunc enim omnes uiuent in fide catholica. Et hoc est quod dicitur: Et erit in die illa. Scilicet, mortis Antichristi.

Diuisio.

Diuisio.

Viuitarij ubi & qualis Gés sit.

christi.

- 5 Disperdam nomina idolorum de ter. Quia sicut dictum est, tunc omnino cessabit idololatria. Et secundum ista, illud quod ego dixi in aliquibus locis supra, scilicet, quòd ad prædicationem apostolorum & aliorum doctorum sequentium cessauit idololatria per mundum, intelligendum est simpliciter, non tamen totaliter sicut æthiops dicitur niger simpliciter, quamuis sit albus secundum dentes: quæ albedo est modica respectu nigredinis: & ideo quasi nihil computatur secundum sententiam Phi. 2. Physicorum, ubi dicitur, quòd illud quod est modicum, quasi nihil reputatur. Et etiam secundum communem modum loquendi: Illud quod est modicum, nihil dicitur. Et sic est in proposito, quia illa idololatria quæ remansit in aliquibus Gentibus barbaris, ut asseritur: illa est modica & quasi, pro nihilo computanda respectu illius quæ cessauit per alias partes orbis.
- 6 Et pseudopphetas. Hic consequenter ponitur cessatio falsæ prophetiæ, cum dicitur: Et pseudopphetas. Id est, falsos, qui per suam maliciam fingunt se esse prophetas propter quastum.
- 7 Et spiritum immundum. Id est, prophetantes per prophetias à demone acceptas, & oibus aliis modis per responsa demonum.
- 8 Auferam. Quia nihil remanebit de tali prophetia.
- 9 Et erit cum prophetaue. &c. Id est, si aliquis uellet prædicto modo prophetae, amici sui etiam intimi non permitterent, sed ipsum grauius punirent, Ideo sequitur.
- 10 In die illa confur. pro. Quia nullus audebit prophetam se dicere, nec etiam ostendere, Ideo subditur.

* Nec

M O R A L I T E R.

† **I**n die illa erit. fons. Per fontem istum intelligitur largitas misericordiae diuinæ. quæ aperitur omnibus ad Deum reuertentibus per opera poenitentiae.

4 *Et erit in die illa, dicit dominus exercituum, disperdam nomina idolorum.* id est, uiciorum quorum nomina à uerè penitenti bus sunt exclusa. Ephesi. quinto. a. Fornicatio autem & omnis immundicia, aut auaricia, nec nominetur in uobis, sicut decet sanctos, &c.

immundicia, aut auaricia, nec nominetur in uobis, sicut decet sanctos, &c.

6 *Et pseudopphetas & spiritum immundum auferam de ter.* Per istos significantur hæretici, qui cum deprehenduntur à patre spirituali, & à matre grauius puniuntur: & si fuerint obstinati traduntur iusticiæ seculari: & si reuertantur ad ueritatem ecclesiæ, confitentur se fuisse punitos non ex odio, sed ex charitate.

† Framea

A Nec cooperientur sacco. Mos erat prophetis indui sacco, quando populum ad poenitentiam prouocabant, vñ Itaię præcipitur vt auferat sacco de lumbis. & nudus incedat, quia non erat tempus poenitentię, imminente iam ca ptiuitate. Non ergo propheta habitu simplices decipiet, sed agricultura deditus probabit se subiectum Dei sententię qua Adã dicitur: *Maledicta terra in operibus tuis.*

B His plagatus sum. Non mirum si pater oblitus carnalis affectus profert sententiam mortis cõtra peccantem filiũ cum ex voluntate Dei patris vnicus filius, licet immunis a malo, traditus fuerit in mortem pro delictis hominum. *Ruper. Ab eo quod dixerat. Tu autem in sanguine testamenti tui, &c.* Vsq̃ ad planctum iam dictum, sermo processit quo ordine res erant gerendę a passione Christi vsque ad finem sæculi: fons autem patēs domus Dauid est baptismi sacramentum, in remissione peccatorum credentis ex circuncisione, & gentilitate. Eiusmodi autem prophetas qualis fuit Cai, has pontifex anni illius, & spiritus immundos abstulit Deus de terra, sua potestate, & per adueniẽtem exercitum Romanorũ. *Et erit cum propheta: auerit vltra, &c.* Propheta eximius surget, & de seipso prophetabit D. *Soluite templum hoc, &c.* Pater eius Iudaicus populus, & mater eius synagoga, qui secundum carnem genuerunt eum, falsis testibus submissis accusabunt eum, & clamabunt: *Reus est mortis.* Quod est dicere, *Non vives, quia locutus es in nomine Domini.* Dicendo te Christum filium Dei esse. Vt dictum, ita factum est, quia crucifixerunt eum. Deinde confusi sunt illi propheta, qui D. *Expedi vt vnus homo moriatur pro populo, &c.* Ex consilio suo, quia miro modo cum non sit factum qđ cogitauerunt, factum est quod dixerunt, *Omnes rident in eum, &c.* Hinc illis cõfusio magna, nobis autem credentibus honor. Et quomodo tunc operi fuerunt pallio sacco? Nimirum sicut hypocrite tristes, imò plusquam hypocrite, plusquam tristes, quia homicidę, & crudeles. Pa uor ille quem simulauerunt corã populo ad eum exasperandum, *Venient Romani, & vellent, &c.* Pallium fuit faccinum, quo operi occiderunt illum. *Sed dicit: Non sum propheta, &c.* Ironia grauissima est, aut etiam sarcasmos, id est, ho stilis irrisio, iuxta illud: *Ego in interitu vestro ridebo.* Non sum

sum propheta, homo agricola ego sum, &c. subaudiatur, D estimatione vestra, quia sic dixit. *Quia proprio filio non pepercit.* Nunc patet, vtrum ego tanquam homo agricola, aut faber, literas scire non debuerim. cum econtra tot prophetas, & sapientes fecerim, & miserim ad vos: nunc inquam patet, vtrũ homo fuerim, secũ dum exemplum Adam, cum vos talem ac tantam propter istum sanguinem meum receperitis vindictã. Hęc inquit dicit cum fixus, & resurrexerit, & dicitur ei: *Quid sunt plagę istę in medio manuum tuarum?* Et dicit: *His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.* Framea suscitare super pastorem meum, & super virũ coherentem mihi, dicit dominus exercituũ. Percute pastore, & dispergentur oves. Et conuertam

C rum qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, & super virũ coherentem mihi, dicit dominus exercituũ. Percute pastore, & dispergentur oves. Et conuertam

tem) & a sanctis angelis qui in eum desiderant prospicere. dicitur ei: & ab omnibus quos sua morte redemit. Non dicit, his plagatus sum ab his qui diligebant me, sed in domo eorum qui diligebant me: nam qui plagas intulerunt, non dilexerunt me, erãt autem domus Abraham, Isaac, Iacob, & Dauid, & talium qui diligentes expectabãt me sibi promissum. Rursum, quæritis. *Quid sunt plagę istę?* Ego dico vobis quia testimonia sunt obedientię, signa voluntatis, & iussionis paternę. Pater mihi proprio filio suo non pepercit, sed pro vobis omnibus tradidit me, dicens: *Framea suscitare super pastorem meum, &c.* Quod est dicere? O mors, conualece super filium meum, pastorem bonum in vinitate personę coniunctum Verbo, quod consubstantiale mihi est, &c.

D Framea suscitare, &c. Prophetata destructione idolorũ, & pseudo prophetarum, & totius mendacij, subiungit de passione Christi, quę patris voluntate adimpleta est, per quam passionem reprobatio falsitatis, & illuminatio facta est credentium.

E Percute pastorem, & dispergentur oves. Cum passione domini territi fugerunt apostoli, vt dicit Matthæus: tunc prophetiam istam impletam fuisse inducens Deum patrem loquentem: *Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis.* Voluntate enim Dei patris, celebrata est passio Christi, in quo & iste propheta consentit dicens ex voce Dei, *O framea percute pastorem, & dispergentur oves gregis.*

F *Matth. 29.* *Rom. 8.* *Hieron.* *Matth. 29.*

NICOLAUS DE LYRA.

1 Nec cooperientur pallio sacco. *i. veste aspera, Tali enim veste vtebantur antiquitus propheta saltem aliqui, vt patet de Elia 4. Reg. 1. b. Et consimilem habitum accipiebant falsi propheta, vt magis crederetur eis.*

2 Adam exemplum meum. *i. intentus agriculturę exemplo ipsius Adę, de quo dicitur. Genesis tertio. Emisitque cum dominus Deus de Paradiso voluptatis, vt operaretur terram, de qua sumptus est. In Hebręo habetur: Homo pecudiuuit me, id est, conduxit me ad custodiendum pecora, quasi dicat: Non sum propheta. Quid sunt in domo eorum qui diligebant me plagę istę?*

3 Et dicit: His plagatus sum, &c. *i. ista non sunt mihi facta ex odio, sed ex amore pro mea correctione.*

4 Framea. *Hic soluitur tacita quęstio. Et primò quęstio soluitur. Secundò, ex hoc multiplicatio fidelium concluditur, ibi: Et erunt. Quęstio verò ortum habet ex premissis: Quia dictum est quod fideles grauiter affligentur ab Antichristo, & satellitibus suis: ex hoc posset aliquis admirari, & querere: quomodo Deus sic permittet iustos affligi ab iniquissimo homine? Et respondetur quod non est mirandum: Quia proprio filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Morte acerbissima condemnandum. Et hoc est quod dicitur: Framea. i. gladius acerbe affligentis.*

5 Suscitare super pastorem meum. *i. super Christum qui dicit de seipso Ioan. 10. Ego sum pastor bonus, &c.*

6 Et super virum coherentem mihi. *Quia humanitas Christi inseparabiliter iuncta est deitati. Rab. Sal. hoc exponit de imperio Romano per Messiam destruendo: propter mala quę secũ Romanorum imperium populo Iudaico: & apparet quod valde extortit, & malè exponit: quia imperatorem Romanum vocat nequam, & pessimum, & sic secundum eum non potest dici pastor Dei, nec inherens sibi: quia talis inherens amicitiam significat. Vnde in Hebręo dicitur: Super virum mihi associatum quod de Christo optime exponitur, vt dictum est.*

7 Percute pasto. *Hoc fuit impletum quando Apostoli in passione reliquerunt Christum, vt dicit Saluator Matth. 26. ex quo patet quod hic passus intelligitur de Christo.*

8 Et conuertam manum meam. *i. potestatem meam.*

Ad

MORALITER.

4 Framea suscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi. Hoc ad litteram exponitur de Christo Matthæi

thæi vigesimo sexto. c. Moraliter autem potest exponi de bono prelato, quem Deus aliquando permittit temporaliter affligi ad augmentum sui meriti. Quia tamen ad hoc sequitur frequenter dispersio gregis per diuersa vitia. Sequitur.

A * R Samuel Marrochianus. Timeo, Domine mi, quod illud quod Zacharias dixit. Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis fuit completum, quando nos percussimus pastorem istorum puerorum (Christianorum) & sanctorum Apostolorum: ex tunc enim dispersi sumus per vniuersum orbem, & isti filij nostri Apostoli, surrexerunt loco prophetarum, quod apparet ex hoc, quod Deus post illos non misit nobis prophetam, nec notificauit aliquid per visionem. Legatur Eusebius Caesariensis lib. 6. de Demonstratio ne euangelica, cap. 18. & libro decimo, cap. 7.

B haec ad Christum referunt, & in ultimo tempore futura contendunt. Sed hoc inter nos, & illos est, quia nos iam expleta dicimus illi explenda commemorant. *Ignem veni*

Lib. de aduentu Messiae, ad R Isaac, c. 19.

† Et habo eos sicut conflatur.

Hieron.

Luc. 12. f.

manum meam ad paruulos. Et erunt in omni terra, dicit dominus, partes duae in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem: & vreram eos, sicut vreretur argentum, & probabo eos, sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Et dicam, populus meus es: & ipse dicet dominus Deus meus.

^a ¶ Iudaorum, & Gentilium. ^b ¶ Quae pariter pereunt in passione Christi. ^c ¶ Et erunt tibus incredulis Iudaicis, & Gentibus, relictus populus Christianorum fuerit, & solus virtutum, & habitationi ecclesiae referuatur.

^a ¶ Et ne ista tertia pars sit relicta, & securi, per ignem tribulationis probatur.

^a ¶ Cum si probati erunt paruuli super quos Deus manum conuertit, & per eos turba nationum. Et dederit, tunc credens populus vocabit Christum suo nomine, & illo dicente: Tu es populus meus, respondebit Tu es Deus meus.

mittere in terram. & Apostoli baptizati in spiritu Dei, & Digne dicunt, Probasti nos Deus, & que nos examinauit.

* R. Alieci. Tria hominum genera sistuntur in iudicio: perfecti iusti, omnino impij, & mediam sortem tenentes. Primi ad vitam futuri seculi subito obsignantur: secundi perinde ad gehennam, iuxta Danielis verba: medij descendunt in gehennam. ibique expectantes clamant, & ascendunt sicut scriptum est: Et adduxi tertiam partem ad ignem, ibi que expurgauit eos, vt purgatur argentum, &c.

* Tertullianus. Solum autem Deus iugulat suos, an & torquet? Audio & alibi eum dicentem; Vram, illos, sicuti vreretur argentum, & probabo illos, sicuti probatur aurum. Vtique per tormenta ignium, suppliciorum, per martyria fidei examinatoria.

De rioro Ros nah

In S. cap.

E

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Ad paruulos, ad Apostolos qui dicuntur hic paruuli, eo quod timore fugerunt in passione Christi, qui postea virtute diuina sic fuerunt firmati, & solidati, quod gaudebant in tormentis, secundum quod dicitur Act. 5. g. Ibant Apostoli gaudentes a conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati.

2 Et erunt. Hic incipit versus in Hebræo, vbi agitur de fidelium multiplicatione ad passionem Christi sequente, secundum quod dicitur Ioan. 12. d. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Secundum igitur, quod post passionem Christi, & publicationem Euangelij, populum totius mundi in tres partes diuisus est: quarum vna est Iudeorum obstinatorum, alia est Gentilium in infidelitate remanentium: Et de istis dicitur.

3 Partes duae, i. in terra.

4 Dispergentur. Et hic defectus potest dupliciter intelligi. Vno modo de defectu gratiae, & virtutis, & sic a tempore publicationis Euangelij, in quo omnes tenentur ad fidem Catholicam, defecerunt duae

duae partes istae. Alio modo de cessatione vniuersae sectae, & sic deficient in morte Antichristi, quando omnes Iudei, & Gentiles conuertentur ad fidem Christi: Tertia vero pars est Christianorum, de qua dicitur.

5 Et tertia. Idest, in terra alijs duabus deficientibus modis praedictis.

6 Et ducam ter. Scilicet acerbae tribulationis quia Christiani primo fuerunt afflicti a Iudaicis, vt patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis, & postea a Romanis principibus, & alijs tyrannis: & grauius affligentur in persecutione Antichristi. Veruntamen quia haec tribulatio est ad probationem electorum, & augmentum gloriae ipsorum, ideo subditur.

7 Et vreram, &c. Vt nulla in eis remaneat immunditia: Et quia preces talium, sunt exaudibiles, ideo sequitur.

8 Ipse vocabit nomen meum. Idest, innocauit me in oratione deuota.

9 Et ego, &c. Ad nutum.

10 Et ipse dicet. Quia confitebitur me per fidem, & ego eum per approbationem.

MORALITER.

† 2 Et erunt in omni terra. s. diocessi dicti praelati.

3 Partes duae in ea dis. & def. Quia maior pars populi dimittit praelatum in persecutione tyranni.

5 Et tertia pars, & c. i. minor pars adherens sibi, quae cum eo vreretur igne tribulationis, sicut contigit de sancto Thoma Cantuariense, cuius cognatio tota post ipsum de Anglia fuit crudeliter reiecta.

ADDITIO.

Quomodo idololatria cessauit.

In c. 13. vbi dicitur in postil. Perdam nomina idolorum, &c. Quod autem idololatria post aduentum Christi primum cessauit per mundum, non solum simpliciter, sed etiam totaliter, satis habetur in multis locis, specialiter Ista. 2. d. vbi dicitur: Et idola penitus conterentur. Nec obstat quod dicitur de aliquibus Barbaris, quia haec cessatio intelligitur secundum constitutiones, seu consuetudines reipublicae: quia nulla est gens quae cogat colere idola, sicut fiebat ante aduentum Christi, licet in multis partibus remaneant aliqui non solum apud Barbaros sed etiam apud alias nationes peccantes in idololatria, sicut etiam inter fideles multi erant superstitiosi facientes: cum

cum hoc tamen stat quod idololatria penitus cessauit, cum nullus sit rex, nec aliqua potestas publica quae ad cultum idolorum compellat, sicut ante aduentum Christi.

Rep. In c. 13. vbi dicitur: Perdam nomina idolorum. Exponit Postillator de tempore Antichristi, ante cuius mortem non cessabit in tota idololatria. Burg. autem per modum reductionis dicit, quod post aduentum Christi primum cessauerit omnis idololatria non solum simpliciter, sed etiam totaliter. Sed illud non videtur verum ante tempora Syluestri, & Constantini, quando tota Respublica Romana fuit idololatriae dedita, & cogebat ad idololatrando: cui compulsionem resisterunt Sancti martyres vsque ad mortem inclusiuè. Vide huius materiae correctionem. sup. Dan. 2. & 7. de statua percussa.

CAP. XIII.

a Ecce dies domini, &c. Remigius. Post-

CAP. XIII.

a Civitatis. Ecce dies domini veniunt, dicit dominus,

Postquam propheta introduxit Deum patre loquente de passione filij Domini-

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

Diuisio.

* 1 Ecce dies domini veniunt. Hic consequenter resumitur per seculo Antichristi ad hoc quod aliquod explicetur quod non est

est supra explicatum. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur dicta persecutio. Secundo: ponuntur aliqua ad ipsam sequentia, ibi: Et veniet. Circa primum dicitur: Ecce dies domini veniunt. Idest a Deo dispositi, & praenisi.

MORALITER.

† 1 Ecce dies domini veniunt. Illud capitulum ad literam exposui,

exposui, de Antichristi persecutione, cuius figura fuit, & est omnium fidelium persecutor propter quod exponi potest de persecutione facta sub Cosdroe rege Persarum,

A Domini nostri, consequenter & de excidio Ierusalem ex voce eiusdem Domini loqui incipit, vt ostendat subuersionem illam propter necem Domini euenisse. Dies autē quos venturos comminatur, tempus illud est de quo dicit Isaias: Dies Domini indignatione plenus. &c.

* Ruper. Aduersus Ierusalem illā terrenam congregatæ sunt in præliū omnes Gentes scilicet, Romani omnium Gentium principes, & capta est ciuitas, & vastatæ sūt domus, &c. Qui ceciderunt in ore gladij, qui fame perierunt intus conclusi sunt captiui, sed non omnes fuerunt populus ciuitatis. A totis enim regionib. (vt refert

Iosephus) ad azymorum diem festum congregati fuerant, & bello subito circumfusi sunt. Et captiuorum quidem numerus qui in toto bello comprehensi sunt, nonaginta septem millia: collectus est occisorum vero per omne tempus obsidionis, vndecies centum millia.

Solet accidere, vt quæ subito impetu ciuitate Dei sunt direpta: extra ciuitatem Dei sunt direpta, extra ciuitatem diuidantur ne fortè hostes superueniant. Hic autem tanta depressio incumbit, vt rapina raptoribus in medio ciuitatis diuidatur, pro securitate victoriæ.

Iudæi hæc sub Gog, & Magog dicunt esse complenda: Alij temporibus Macedonum, & Aegyptiorum, & aliarum Gentium ex parte esse transacta.

a Et vastabuntur domus, & mulieres in dolore maritorum pollueritur: quia ita timebunt mortem: vt nec salutem puerorum, nec pudicitiam vxorum defendere audeant.

b Et egredietur dominus. In captiuitate quæ per Romanos, & in alijs captiuitatibus septentrionalis inferiorque pars vr-bis capta est. Mons verò templi, & Sion, in quò arx erat re-gni integra mansit.

c Et egredietur dominus. Egredietur dñs de loco quietis, &

& clementiæ suæ, quando exigentib. meritis quietem in-
terumpere, & flagella ad emendationem inferre cogitur.
d Et stabunt pedes eius. Iudei literam sequentes dicunt domi-num stare super montem Oliueti, & ipsum montem in duas partes esse diuisum, vt contra Orientem vnus par-tis scissura habeat

Mons Oliue-ti in euauget diuisus.

a ¶ Ierusalem: conuenienter ad eum cruciandum, & post passionem indulto tempore ad penitentiam, penitere noluerunt, ideo dominus hæc mala super eos induxit.

b ¶ Quia Iudæi contra Christum astiterunt, & in vnum conuenienter ad eum cruciandum, & post passionem indulto tempore ad penitentiam, penitere noluerunt, ideo dominus hæc mala super eos induxit.

c ¶ Magna miseria Iudeorum

d ¶ Templum, & mons Sion.

e ¶ Quæ vastauerunt Ierusalem.

f ¶ Quando Pharaonem in mari submersit, & pro populo suo dicitur.

g ¶ Non in tenebris, non sole declinante post meridiem.

h ¶ Vnde oritur sol iustitiæ.

i ¶ Non morabuntur in quibus dominus misertus fuit.

j ¶ Non in tenebris, non sole declinante post meridiem.

k ¶ Vnde oritur sol iustitiæ.

1 & diuidentur spolia tua in medio tui. Et congregabo omnes

2 Gentes ad Ierusalem in prælium, & capietur ciuitas, & va-

3 stabuntur domus, & mulieres violabuntur. Et egredietur

4 media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi

5 non auferetur ex vrbe. Et egredietur dominus, & præliabi-

6 tur contra Gentes illas, sicut præliatus est in die certaminis.

7 Et stabunt pedes eius in die illa super montem oliuarum, qui

8 est contra Ierusalem ad orientem. Et scindetur mons oliuarum

9 enim duo montes templi, & Sion appellantur montes

10 Dei, quia illa vallis montis Oliueti quæ præruptus hinc, & inde montibus cingitur, vsque ad montem templi qui sanctus est scissuram suam tendit.

R. Samuel Marrochianus. De secundo aduentu Messie loquitur Zacharias, cum dicit, Imprint vestigia pedes eius, super montem oliuarum, &c. Et nos domine, non dicimus quod Deus in essentia sua, & natura habet pedes, nec carnem, nec ista quæ corporis sunt, sed habere pe-des conuenit naturæ corporeæ.

* Remig. Cum Dominus in scripturis stare, vel ambulare, vel membra humana habere describitur, pro caua-sarum varietate accipi debet. Egredi enim dicitur vel exurgere, quum sanctos in tribulatione positos liberat, vel quum persecutores eorum iusta vltione condemnat. Stare autem pugnantis, & adiuuantis est: Stant ita quæ pedes dñi illis pro quibus pugnat. Ambulat quoque, & mouetur illis, quib. iratus est. Sicut Adam legimus post cuius peccatum deambulat dominus ad auram post meridiem.

Et stabunt. Cum steterit: non stabit in valle, & locis humentibus, sed in monte qui non infructuosas arbores habet: sed oliueta in quibus lumen æternum alitur, & soluitur infirmitas, & requies lapsis datur.

c Et scinde. mons. Scindetur media pars montis ad orientem, in qua

11 quæ est inter templum, & Sion. Hi ucti in quatuor partib. diuiso, fugietis inquit, ad vallem quæ est inter templum, & Sion. Hi

12 apppellantur montes Dei, quia illa vallis montis Oliueti quæ præruptus hinc, & inde montibus cingitur, vsque ad montem templi qui sanctus est scissuram suam tendit.

R. Samuel Marrochianus. De secundo aduentu Messie loquitur Zacharias, cum dicit, Imprint vestigia pedes eius, super montem oliuarum, &c. Et nos domine, non dicimus quod Deus in essentia sua, & natura habet pedes, nec carnem, nec ista quæ corporis sunt, sed habere pedes conuenit naturæ corporeæ.

* Remig. Cum Dominus in scripturis stare, vel ambulare, vel membra humana habere describitur, pro caua-sarum varietate accipi debet. Egredi enim dicitur vel exurgere, quum sanctos in tribulatione positos liberat, vel quum persecutores eorum iusta vltione condemnat. Stare autem pugnantis, & adiuuantis est: Stant ita quæ pedes dñi illis pro quibus pugnat. Ambulat quoque, & mouetur illis, quib. iratus est. Sicut Adam legimus post cuius peccatum deambulat dominus ad auram post meridiem.

Et stabunt. Cum steterit: non stabit in valle, & locis humentibus, sed in monte qui non infructuosas arbores habet: sed oliueta in quibus lumen æternum alitur, & soluitur infirmitas, & requies lapsis datur.

c Et scinde. mons. Scindetur media pars montis ad orientem, in qua

11 quæ est inter templum, & Sion. Hi ucti in quatuor partib. diuiso, fugietis inquit, ad vallem quæ est inter templum, & Sion. Hi

12 apppellantur montes Dei, quia illa vallis montis Oliueti quæ præruptus hinc, & inde montibus cingitur, vsque ad montem templi qui sanctus est scissuram suam tendit.

R. Samuel Marrochianus. De secundo aduentu Messie loquitur Zacharias, cum dicit, Imprint vestigia pedes eius, super montem oliuarum, &c. Et nos domine, non dicimus quod Deus in essentia sua, & natura habet pedes, nec carnem, nec ista quæ corporis sunt, sed habere pedes conuenit naturæ corporeæ.

* Remig. Cum Dominus in scripturis stare, vel ambulare, vel membra humana habere describitur, pro caua-sarum varietate accipi debet. Egredi enim dicitur vel exurgere, quum sanctos in tribulatione positos liberat, vel quum persecutores eorum iusta vltione condemnat. Stare autem pugnantis, & adiuuantis est: Stant ita quæ pedes dñi illis pro quibus pugnat. Ambulat quoque, & mouetur illis, quib. iratus est. Sicut Adam legimus post cuius peccatum deambulat dominus ad auram post meridiem.

Et stabunt. Cum steterit: non stabit in valle, & locis humentibus, sed in monte qui non infructuosas arbores habet: sed oliueta in quibus lumen æternum alitur, & soluitur infirmitas, & requies lapsis datur.

c Et scinde. mons. Scindetur media pars montis ad orientem, in qua

11 quæ est inter templum, & Sion. Hi ucti in quatuor partib. diuiso, fugietis inquit, ad vallem quæ est inter templum, & Sion. Hi

12 apppellantur montes Dei, quia illa vallis montis Oliueti quæ præruptus hinc, & inde montibus cingitur, vsque ad montem templi qui sanctus est scissuram suam tendit.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et di. Ab Antichristo, & exercitu eius.
- 2 In medio. Capta, s. ciuitate, De quo subditur.
- 3 Et congregabo omnes Gentes, &c. Quia de omnibus Gentibus aliqui erunt in exercitu Antichristi.
- 4 Et vastabuntur domus. Quia inde bona rapiuntur.
- 5 Et mulieres. Antichristus enim adherentibus sibi laxabit habenas concupiscentiæ.
- 6 Et egredietur pars ciuitatis. Vendita per satellites Antichristi.
- 7 Et reliquum populi non auferetur ex vrbe. Quia aliqui ibi morientur, & aliqui obediunt Antichristo, partim timore, et partim decepti ab eo, vt dictum est supra. Et quoniam ubi deficit humanum remedium, solet adesse diuinum, ideo subditur.
- 8 Et egredietur dominus. Per effectum suæ iustitiæ.
- 9 Et præliabitur contra Gentes illas. i. contra Antichristum & eius

- 10 Sicut præliatus est in die certaminis. Quando regem Aegypti Pharaonem cum exercitu suo filios Israel insequentem submersit in mari rubro. Exod. 14.
- 11 Et stabunt pedes eius in die illa, &c. Quia in monte Oliueti fulminabitur Antichristus, vt dictum est supra. Et quia talibus Dei vindictis solet cum fulgure esse terræ motus, ideo probabiliter potest dici, quòd in fulminatione Antichristi erit etiam terræ motus, quo peribit aliqua pars sui exercitus, ideo subditur.
- 12 Et scindetur mons Oliuarum ex media parte, &c. Exponunt aliqui hanc scissionem in quatuor partes fieri, scilicet, ad Orientem, Occidentem, Aquilonem, & Meridiem. Rab. Sal. verò dicit ipsam fieri in duas partes, ita quòd vna pars montis inclinabitur ad Aquilonem, alia ad Meridiem: & scissura erit intermedia, ita quòd longitudo eius erit ab Oriente in Occidentem: & hoc consonat ei, quòd postea subditur.

MORALITER.

rum, & de persecutione Homar rege Arabum: nam vterque cepit Ierusalem successiuè tamen, & populum bonis spoliavit, & partim occidit, & captiuauit, partem tamen in ciuitate dimisit sub afflictione graui, & seruitute, ideo sequitur.

7 Et reliquum populi non auferetur, &c. Et hæc seruitus grauis durauit vsque ad ipsos Godofredi de Bullone, & aliorum principum qui ciuitatem, & populum liberauerunt a seruitute dicta cum auxilio diuino vi armorum. iò subditur.

8 Et egredietur, &c. i. Saracenicæ quas debellauit per principes Christianos.

* Quoniam

10 Sicut præ. Quando in vltionem mortis Christi capta fuit Ierusalem a Romanis.

11 Et sta. Illa namque die qua dicti principes Christiani ceperunt Ierusalem, & præ labore fatigati vellet cessare ab insultu, visus fuit vnus in specie militis super montem Oliueti, qui cum clypeo faciebat signum ne discederent sed fortius insultarent. Et illud signum fuit a Deo datum, nam eodem die ciuitas fuit capta.

12 Et scindetur. Istud potest exponi de schismate Græcorum. Per montem enim Oliuarum potest ecclesia militans intelligi de qua dicitur Isa. 2. a. In nouissimis diebus erit mons domus domini super verticem montium, &c. Et sic dicitur. Et scindetur mons, &c. In qua parte habitant Græci.

10 Sicut

† Et

¶ qua sunt arbores plantatæ de gentibus, de quibus vna loquitur. *Ego autem sicut oliua fructificauit in domo domini.* & alia media pars quæ est circuncisionis incredulæ, scindetur ad Occidentem, ipsa dico diuisa valdè grande præceptione. *Et separabitur montis.* Postquam mons oliuarum, ad orientem, & occidentem vocatione Gentium, & abiectione Iudæorum fuerit separatus, fiet alia scissura aquilonis, & austris, vt circuncisio quæ in occidente est, iter ad aquilonem, idest, sinistra parte, & Christianus populus qui in Oriente, stet ad austrum, i. ad dextram partem.

¶ *Et fugietis ad vallem, &c.* Cum tanta erit duorum populorum in toto orbe diuisio, vt alij ad dextram, alij ad sinistram separentur, tunc quicunq; sanctus est, fugiet ad vallem montium Dei, idest, duorum testamentorum, quia illa vallis idest quies sedes, & concordia duorum testamentorum tenditur non vsq; adeo vt idem sunt, sed vsque ad proximum. Duo enim testamenta magis vicina & conuenientia quam vnita, multa enim veteris amissimus, & nouæ gratiæ multa suscepimus.

¶ *Et fugietis.* Sicut sub Ozia terræ motus mortaliū corda perterritit, & terribos huc illucque disperisit. ite duorū populorum separatio, & rursus in vnā fidem societas cre-

crederentium inter duos montes placabili sede requiescet, D quia vetus, & nouum testamentum, sibi coniungentur. *Et veniet dominus.* Post impletionem horum veniet dominus ad iudicium & sancti (qui alibi nubes vocantur) cum ipso. Cum dies aduentus eius fuerit impletus, non erit lux impijs, sed frigus, & gelu, pro refrigerata charitate, & malorū multitudine: quibus deprellis erit iustis vna, & ppetua dies nequaquā luce, & tenebris sibi succedēribus: sed dominus erit lux oīum. *Et erit dies vna.* Quasi vna dies, & vnum tempus est a primo aduentu vsque ad secundum. **¶** Remig. Illa dies nota est domino. Non. n. potest ignorare, qd ipse creauit. Cū aut dicit. Nota est dño, ostendit ignotā esse hoībus, ipsique angelis: dicente Domino: De die illa nemo nouit, &c. *Et erit in die.* Aquæ quæ de Ierusalem idest, ecclesia exeunt doctrina est Saluatoris: & b. ptismus quarum vna pars, vadit ad mare Orientale: idest, populum circuncisionis, qui in Apostolis, & per Apostolos electus est, & pars ad mare nouissi. quia ab Oriente, & ab Occidente venient qui recumbent cum Abraham, & Isa. & Iacob. Hæ aque necesse te prosperitatis, nec hyeme persecutionis cessabunt. Cum tales aquæ vtrūque mare fuerit ingressæ, & amaras aquas

NICOLAUS DE LYRA:

- * 1 Quoniam coniungetur vallis montis i. vallis Iosaphat que est inter montem Sion, & montem Oliueti, ita quod habet montem Oliueti ab Oriente, & montem Sion ab Occidente.
- 2 Vsque ad proximi. s. locum dictæ scissure: quæ scisso montis Oliueti iunget valli Iosaphat.
- 3 Et fugietis. Timore ducti.
- 4 Sicut fugistis, &c. Qui secundum quod habetur 2. Paral. 26. voluit sibi vsurpare Pontificis officium, & tunc fuit percussus lepra, & factus est terræ motus, vt de tali presumptione ostenderetur ira diuina.
- 5 Et veniet. Hic consequenter ponuntur tria sequentia mortem Antichristi, s. finale iudicium, & bonorum premium, ibi: Et erit, & status ecclesiæ post Antichristi exterminium, ibi: Et reuertetur. Circa primum dicitur: Et veniet do. De. me. Scilicet, ad iudicium, non tamen immediatè post mortem Antichristi, sed erit ibi tempus medium, vt plenius dixi Ezech. 39.
- 6 Omnesque sancti. Quia cum ipso iudicabunt reprobos, & maxime apostoli quibus dicitur Matth. 19. d. Sedebitis, & vos super sedes duodecim iudicantes, &c.
- 7 In die illa. Scilicet, iudicij.
- 8 Non erit lux. Scilicet, reprobis, quorum erit maior numerus, secundum quod dicitur Matth. 7. b. Lata est via quæ ducit ad perditionem, & multi intrant per eam.
- 9 Sed frigus. i. horror, & timor, quæ per gelu, & frigus designantur, eò quod ex frigore timor causatur, refugiente sanguine ad cor: & sic membra exteriora redduntur frigida, & trementia.
- 10 Et erit. Scilicet, iudicij.
- 11 Quæ nota est. secundum quod dicitur Matth. 24. c. De die illa, & hora nemo scit, neque angeli in cœlo, sed pater solus: per hoc tamen non excluduntur filius, & Spiritus sanctus, quorum est vna notitia cum patre.
- 12 Non dies neque nox. Scilicet, propriè. Dies enim propriè est latitudo solis super terram, & nox latitudo eius sub terra. In generali vero resur-

resurrectione mortuorum corpora erunt incorruptibilia, & sic cessabit generatio, & corruptio in elementis: & motus calii qui est causa generationis, & corruptionis, & sic non erit dies, & nox propriè, quæ causantur ex motu solis.

13 Et in tempore ve. erit lux. i. cessante tempore, quod causatur ex motu calii, erit lux perfecta beatis in gloria cœlesti, sicut dictum est de reprobis, quod non erit eis lux, sed frigus, & gelu.

14 Et erit. Hic ponitur secundum, scilicet retributio pœnitij, cum dicitur.

15 In die illa exibunt aquæ viuæ de Ierusalem. Scilicet, cœlesti, cum dicitur Heb. 12. f. Accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuientis Ierusalem cœlestem. Et per aquas viuas intelligitur hic vita beata, secundum quod dicitur Apoc. 7. d. Agnus qui reget eos, deducet eos ad vitæ fontes aquarum. Quæ dicuntur hic exire de Ierusalem, quia derivabuntur, ad omnes beatos, ideo subditur.

16 Medium earum, &c. Quia beata vita derivabitur aequaliter, supposita equalitate meritorum ad electos qui in principio mundi nati sunt, & ad alios qui in fine mundi sunt nascituri. Quod autem per mare intelligatur congregatio hominum patet Apoc. 17. vbi dicitur, quod per aquas multas intelliguntur populi multi. Mare vero dicitur congregatio aquarum, Gen. 1. Congregationesque aquarum appellauit maria.

17 In æstate. idest perpetuo. Duratio enim perpetua a parte finis est de ratione beatitudinis, quæ perpetuitas hic designatur per successionem æstatis, & hyemis. Non quia tunc sint propriè, cum sint differentie temporis quod tunc cessabit. sed quia perpetuitas non potest significari a nobis nisi per partes temporis. Sic enim dicitur de eternitate diuina, Apoc. 1. Qui est, & qui erat, & qui venturus est.

18 Et erit do. Quia tunc cessabit pœlatio, & dominium, non solum in hominibus, sed etiam in angelis, in quantum respicit officium administrationis, secundum quod dicitur 1. ad Cor. 15. quod Christus euacuabit omnem principatum, & potestatem, cum tradiderit regnum Deo, & patri ideo subditur.

MORALITER.

†† Et ad ceci. Vbi sunt Latini.
3 Et fugietis ad vallem montium meorum, &c. i. fugere debetis ad obed. e. n. am ecclesiæ Romane, cuius mōtes magni s. Petrus

Petrus, & Paulus sunt patroni.
5 Et veniet dominus Deus meus, & omnes sancti eius cum eo, &c. Hoc ad literam exponitur de aduentu Christi ad iudicium finale. Nec occurrit mihi alia spiritualis expositio conuenientior hic ponenda.

ras aquas dulci flumine mitigauerint, tunc dominus erit rex su. o. r.

Vel per duo maria duo testamenta, quae nisi flumine spiritualis intelligentiae fuerint dulcorata amara sunt, litera occidente & spiritu viuificante.

* Ang Qd legimus, credimus, et pcedimus pdicamus. Audi ergo que fit origo nostra, & vbi eius aqua diffusa, in Zacharia sic habes: Exibunt aquae viuae de Hierusalem, mediu earum ad mare orientale, &c. Hac est possessio, haec hereditas Christi, quae a sanctis colitur, & perenni fonte rigatur, de qua ei dictum est: Postula a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae. Qui in ipsa est haeres ascriptus est: qui in ipsa non est, iam damnatus, & morti destinatus est, dicente scriptura. Qui egressus fuerit fores domus tuae: ipse sibi reus erit, &c.

In die illa erit dicunt Iudaei quando Christus in aurea Ierusalem regnabit non erunt idola, nec diuersa cultura, sed vnus dominus: & reuertetur omnis terra ad hoc quod deseruerat, vt omnes vnum Deum colant: & ponit nomina locorum, a quo loco vsque ad quem locum Ierusalem sit edificanda. In qua dicunt circumcisionem exercenda, & legales hostias offerendas.

* Idacius. Clarus. Patet filius & Spiritus sanctus vnus dicitur, & non diuisus in tribus, vt ipse sacrilega mente adfirmare conaris, sed in tribus personis & nominibus, vna probatur substantia Deitatis, Zacharia propheta dicente. In die illa erit dominus vnus & nomen eius, vnum die hancquam designat futuri esse iudicij nemo est qui nesciat. Requiro a te quis erit rex, quis dominus vnus, aut quis nomen deitatis sortitur ex tribus, si pater, & ipse solus vnus dicitur Deus? Ab ipso ergo deitatis vocabulo filius, & Spiritus sanctus alieni, quod absit a nobis fuisse probantur, quia scriptum est, erit Dominus vnus, & nomen eius vnus? Si vero vt res est, vnum nomen est Trinitatis quid me persuades credere, quod Prophetas & Apostolos non video predicasse.

Allegorice. Cum dominus Iesus rex fuerit super omnem terram, tunc erit vnus dominus: de quo scribitur: Scitote quoniam dominus ipse est Deus, & vnum nomen omnium, praua religione calcata, tunc reuertetur omnis terra in qua habitauerunt Iudaei, vsque ad desertum, id est, vsque ad populum Gentium, qui prius desertus erat: quia sine noticia legis, & de colle ad Remmon, id est, ad excelsum: quia de terra & de deserto ad colles, & de collibus vsque ad montana confurgemus: & idem vsque ad austrum, plenae lucis, & sic exaltabitur, ascendendo ecclesia, & habitabit in loco, vbi scriptum est: In toto passus ibi me coll. & a porta Ben. incipiendo a virtute quam dextra significat, peruenient ad portam priorem, vt per eam ingrediantur ad caeteras. Post occurrit porta angu. vbi est lapis angu-

angularis, qui coniungit duos parietes in vnum. Post occurrit turris Ananahel, qui dicitur gratissimus Dei. De hac turre dicit sanctus ad dominum: *Patulus es spes mea, turris fortis in.* qua turre nihil gratius est homini de laboribus mundi ad Deum suspiranti. Inde venit ad torcularia regis, vt inuitatores passionis Christi bibant vinum quod laetificat cor, introducit in cellam vinariam Dei. Et qui huiusmodi torcularibus inebriabuntur, habitabunt in caelesti Ierusalem, in qua non erit anathema, id est, maledictio & separatio a Deo, sed secunda quies confidentibus in Deo.

In die illa erit dominus vnus: & erit nomen eius vnus. Et reuertetur omnis terra vsque ad desertum, de colle ad Remmon ad austrum. Ierusalem exaltabitur, & habitabitur in loco suo a porta Benjamin vsque ad locum portae prioris, & vsque ad portam angulorum, & a turre Ananahel vsque ad torcularia regis. Et habitabunt in ea: & anathema non erit amplius, sed sedebit Ierusalem secunda: Et haec erit plaga qua percussit dominus omnes gentes quae pugnaverunt ad-

tur & habitabitur, &c. * Remigius. Haec omnia de extructione Ierusalem terrena Iudaei, & iudaizantes Chiliaeste a numero mille annorum, quibus se purant cum Christo suo foeliciter regnatos in fine seculi, sibi repromittunt. Dicunt enim quod cum Christus in Ierusalem aurea & gemmata regnauerit iam non sunt futura idola, nec diuersa cultura, sed erit dominus vnus, & ipse solus nominabitur: & omnis terra reuertetur in antiquum statum, Ponitque vocabula locorum, a quo loco, vsque ad quem locum edificanda sit ipsa Ierusalem &c. *Et anathema*, inquit, non erit, id est, nullus metus, nullus hostium impetus. *Arabaeque* Graecum verbum est, Latine alienatio Dei dici potest. Tractus autem sermo est a reb. quas homines vota facientes, templo affigebant, & a se alienas faciebat, videlicet ab *εναριθμεία* i. a furtim ponendo vel suspendendo. Haec illi futura ad litteram suspicantur: nos sensum mysticum perscrutamur, & quae illi de terrena Ierusalem congingunt, interpretamur de caelesti.

Et haec erit pl. Describit poenas quas passuri sunt qui contra urbem Dei pugnabunt, stabunt super pedes, & caro eorum tabesceat & defluet, & oculi eorum putridi de suis foraminibus excident & lingua, quae Dei populum blasphemabat, intra dentes computrescet, Arbitrantur Iudaei Gentes quae Ierusalem impugnabunt tempore Christi sui, ralia mala passuras.

Iuxta literam in historijs legimus haec mala persecutoribus Ecclesiae contigisse. Caro Herodis & oculi eius contabuerunt linguae multorum in foetorem & sanie dissolutae sunt: praeterea restant eis tormenta in futuro.

* Remigius. Hic perspicue ostendit vana esse omnia quae Iudaei de terrena Ierusalem opinantur. Nam Romani nouissime pugnaverunt contra Ierusalem, eamque funditus deleuerunt, nec quicquam tale passi sunt. Ceterum, de persecutoribus Ecclesiae intelliguntur, qui omni instantia aduersus eam pugnaverunt, in quibus etiam corporaliter, haec saepissime impleta sunt.

* Tertul. Dolemus quod nulla ciuitas impunè latura sit nostrum sanguinis nostri effusionem. Sub Hilariano praeside cum de arcibus sepulchrorum nostrarum adclamassent: *Arce non sunt: arce ipsorum non fuerunt Messes. n. suas non egerunt.* Imbre anni praeteriti apparuit quid comeruerit genus humanum.

NICOLAUS DE LYRA.

1 In die ill. Hominum & angelorum.
2 Et erit nomen eius. In presenti enim nominatur a nobis pluribus nominibus, quia nominamus eum sicut cognoscimus. In cognitionem autem Dei deuenimus ex perfectionibus creaturarum, quae sunt plures & distinctae, sed in patria videtur per se ipsum immediate, & sic nominatur uno simplici nomine ab vna simplici perfectione.
3 Et reuer. Hic consequenter ponitur tertium, scilicet status Ecclesiae post mortem Antichristi qui licet praecedat iudicium & beatorum praemium, tamen ponitur hic post, quia sacra scriptura non semper sequitur ordinem temporis, sed frequenter prius facta ultimo narantur. Et diuiditur in tres partes: quia primo propheta describit hunc statum. Secundo, resumit poenam, Antichristi. & sui exercitus: vt addat aliquid quod supra non est explicatum, ibi. Et haec erit plaga. Tertio, redit ad propositum, ibi: Et omnes. Circa primum dicit: Et reuertetur omnis terra. Id est, omnes habitantes in terra ad dominum Iesum Christum mortuo Antichristo, vt supra d. Et in est.

4 Vsque ad desertum. Id est, a quacunque loco quantumcumque parum ab hominibus habitato.
5 Exaltabitur. Scilicet, ab Ecclesia, quae fuerat ab Antichristo & suis depressa, vt supra dictum est. Potest etiam intelligi de Ierusalem ad litteram, quae capietur & deprimetur ab Antichristo, vt praedictum est, & post mortem eius exaltabitur.
6 Et habitabitur in loco suo. &c. Quia multi de Ierusalem captiui ab Antichristo: & timore eius fugient multi, qui ipso mortuo reuertentur, ita quod ciuitas in omnibus suis partibus habitabitur.
7 Et anathema. Id est, maledictio.
8 Non erit amplius. Qualis f. in tempore Antichristi.
9 Sed sedebit Ierusalem secul. Quia persecutio Antichristi erit vltima.
10 Et haec erit plaga. &c. Hic propheta resumit exercitum Antichristi exterminium, cum dicitur: Et haec erit plaga. &c. scilicet Antichristi & sui exercitus, qui pugnabunt contra Ierusalem, vt dictum est supra in principio huius capituli.

4 Vsque

* Tabesceat

humanū. Ignis super moenia Carthaginis proximē dede-
runt Pristina tonitrua sonauerūt : Possumus exitus quo-
rūdā præsidiū tibi proponere, q̄ in fine vitæ suæ recordati
sūt delinxisse, q̄ vexassent Christianos, Vigellius Saturni-
nus q̄ primus hic gladiū ī nos egit lumina amisit. Claud'

Hermianus in Ca-
padocia, solus in præ-
torio suo vastatus
peste, cūm viuis ver-
mibus ebullisset. Ne-
mo sciat, aiebat ne
spe gaudeant Christi-
ani. Sed & qui viden-
tur sibi impunē tulisse,
venient in diem
diuini iudicij. &c.

Hieron.

Allegorice. Defi-
cientibus malis. suc-
crescunt bona. Qui
stant cum Deo: illis

defluunt carnalia,
oriuntur spiritualia.

B Defluentibus oculis
qui terrenā concupi-
erant, ponuntur alij,
quos propheta leuat
ad habitantem in ce-
lis. Putrescente lin-
gua blasphemia, na-
scitur illa quæ tota
die meditabitur ius-
ticiam Dei & laudē.

† veniunt.

a In die illa erit tumul-
tus Domini magnus in eis, &c. Cuncti qui in Ecclesia fuerint,
mirabuntur subiectionem hostium & suam felicitatem,
& manus mutua fide & necessitudine copulabunt, & Iudas
qui prius cōfessus nomen Dei, & postea coactus à per-
secutoribus Dei populū est persecutus, & ipse postea verte-
tur ad læticiam, & congregabit diuitias Gentium aurum
sensus spiritualis, argentum diuinæ eloquentiæ, & vestes
diuersarum virtutum, quibus induas populū Dei.

C Hæc sibi infelix Iudæa promittit: sperans accipere au-
rum, quæ dominum triginta argenteis appreciauit.

b Sic erit ruina equi. Hæc Iudæi carnaliter implenda con-
tendunt, q̄ per domini victoriam admirabilem, sicut ho-
mines corruerunt, sic etiam bruta animalia in castris su-
perentur.

Iumenta quæ vno nomine comprehendit, pro singu-
lorum peccantium natura interpretanda sunt.

Corruentibus à priori statu, & in meliorem cōsurgentibus.
qui prius erat equus hinnies ad vxorē proximi sui, p̄bebit
mollia terga Christo equiti. Qui mulus, i. sterilis virgo car-
ne, non spiritu: conuersus ad Deū non erit lignū aridū, sed
habebit locū in domo Dei & muris eius. Qui camelus. i.
grauibus

grauibus peccatis depressus, meditans legē Dei, Sed q̄a vn-
gulam non findit negligēs quæ legit, portabit onera Chri-
sti. Qui asinus in frenis multos dominos prius ferebat, stra-
tus vestibus apostolorum Salua: orem portat in Ierusalē.
c Et cetera. f. Ta. Hęc quoq; Iudæi mille annorū regno
futura promittūt, q̄
debeat celebrari festi-
uitas Tabernaculo-
rum in memoriā be-
nesiciorum Dei, que
facta patribus corū
sunt habitantibus in
Tabernaculis in de-
serto. Qui est in pro-
fectu & certamine.
habitat in Taberna-
culo, tanquam adue-
na & peregrinus: sed
submerso Pharaone
perueniet in terram
promissionis, hic de-
bet celebrare solen-
nitatem Tabernacu-
lorum, vt de Taber-
naculo ad atria Dei,
& de atrijs ad do-
mum, & à domo ad
templum festinet.

* Remig. Festiuitas
tabernaculorū. age-
batur mēse septimo;
decimoquinto die
mensis; in memoriā

illius temporis quando in deserto, ubi non erant domus,
in tabernaculis hospitabantur per septuaginta annos. Et
nos mysticē quamdiu sumus in certamine, & nouimus
nos esse peregrinos, & hospites super terram, habitamus
in tabernaculis, confitentes quia non habemus hic ma-
nentem ciuitatem. sed futuram inquirimus, & ad eam
toto desiderio suspiramus, dicentes cum Psalmista. *Hic me-
bi quia incolatus meus prolongatus est.* &c.

d Et erit qui non ascen-
derit, Ierusalem, id est, Ecclesia, non est in lo-
cis humilibus, sed in monte sita, vt vndeunque possit vi-
deri, qui ergo vult adorare dominum ascendat ad monta-
na Qui verò de familijs terræ est, id est, aliqua occupatio-
ne terrenæ vitæ depressus, & ideò Deum non potest ado-
rare in montibus, terra illius non irrigatur celi imbribus.

* Remig. De Ierusalem celesti ait Apostolus, *illa que sur-
sum est Ierusalem mater nostra, libera est.* Ad hanc quicunque
vult venire, necesse est ascendere de virtute in uirtute: est
enim ciuitas suprā montem posita. Qui nō sunt huius ci-
ues quales sunt Iudæi & hæretici isti non ascendunt; &
idcirco non venit super eos imber p̄dicationis apostolicę,
de qua dictū est; *Nubibus mandabo ne pluant super eos imbrem.*

Quod
mortiferus: & est in cultum spirituale mutatus. Illa autem festiuitas
Tabernaculorum fiebat in lege in memoriā quod filij Israel in de-
serto habitauerunt in tabernaculis: & sic procedendo intrauerunt ter-
ram promissionis, & figurabatur per hoc futurum tempore uo-
gē legis, quod fideles procedendo de virtute in uirtutem tempore peregrini-
tationis huius vite intrarent terram uicinium aperta ianua per
Christū, et hoc modo celebrant boni Christiani per hunc mundum uā-
seunt es tanquam peregrini, vt deueniant ad patriam paradisi, & ma-
gis celebrabitur post mortem Antichristi omnibus Gentibus ad fidē
Christi conuersis, potest etiam dici quod sicut Christus nū celebrant
festum pasche & pentecostes alio tamen modo quam Iudæi, sic etiam
festum Tabernaculorum celebrando, officium & ieiunia quatuor tē-
porum in septembri: in quo mense à Iudæis celebrabatur festum Ta-
bernaculorum 15. die mensis. Et ista observatio Christianorum magis
vigebit post mortem Antichristi, sicut & alię obseruantię nouę
legis, vt dictum est.

13 Eterit qui non ascen-
dit de familijs ter. patet quod non lo-
quitur hic de Ierusalem historicē, sed metaphoricē, in quantum per
Ierusalē significatur militans Ecclesia, sicut dictum fuit dis-
s. Isa. 2. Non enim poterunt conuenire omnes familię terrę in ciuitate
Ierusalem historicē quia de omnibus partibus mundi non possent sic
singulis annis conuenire, nec etiam ibi capi, propter quod quondam
glo. Hebraica super illud capitulum dicit: quod ciuitas in aduentu
diesic dilatabitur vsque ad fines terrę. Quod non potest intelligi de
aliqua ciuitate materiali, sed iam est adimpletum, quia Ecclesia uo-
mine Ierusalem est significata. & vsque ad fines terrę est dilatata:
quia in omnibus terrę partibus sunt aliqui Christiani, & magis im-
plebitur mortuo Antichristo, quia tunc oēs veniunt ad fidē Christi.

* Non

- NICOLAUS DE LYRA.
- * 1 Tabescet caro vniuscuiusq; .i. deficiet pestilentia & morte.
2 Et oculi eius contabescet. Deficiente virtute visua.
3 In fora. in locis suis, que sunt quedam foramina in capite.
4 In die illa erit. i. missus à domino & quis ille sit, subditur.
5 Et apprehendet vir ma. prox. sui, quia mutuis glacijs le-
interficiet quantum ad aliquam partem illius exercitus, sicut de
Philistæis turbatis dicitur 1. Re. 14.
6 Sed & Iudas &c. Exponatur, vt supra 12. cap.
7 Et congrega. &c. scilicet Ierusalem ibi enim appertabuntur
diuitia quas alibi rapier Antichristus & eius exercitus: & ibi erit
vitæ suæ terminus, vt dictum est.
8 Sic erit ruina. Quia animalia exercitus Antichristi percutien-
tur pestilentia. sicut & hominis & ista duo non fuerunt superius ex-
plicata.
9 Et omnes. Hic propheta resumat propositum. s. statum Ecclesię
post Antichristum, quando omnes generaliter conuertentur ad Chri-
stum, vt supra dictum est: & ideo dicitur: Et omnes quia aliqui ve-
nient cum Antichristo magis coacti quam voluntarij: & isti conuer-
tentur ad Christum visā aliorum morte, ideo subditur.
10 Et ascendent ab an. Id est, in singularis annis, diebus solennis
ad hoc statutus ab ecclesia.
11 Vt adorent regem. Id est, Christum, qui est rex non solum
hominum, sed etiam angelorum.
12 Et celebrent festiui. Tabernaculorū. Non accipit vt hi:
festum Tabernaculorum prout Iudæi celebrabant, quia cultus ille ces-
savit à tempore publicationis Euangelij, ex tunc enim ille cultus fuit
morti-

uersus Ierusalem, Tabescet caro vniuscuiusq; stantis super
pedes suos, & oculi eius cōtabescēt in foraminibus suis, &
lingua eorum contabescet in ore suo. In die illa erit tu-
multus domini magnus in eis, & apprehendet vir manum
proximi sui, & cōferetur manus eius sup manū proximi
sui. Sed & Iudas pugnabit aduersus Ierusalem, & congrega-
buntur diuitiæ omnium Gentū in circumitu, aurū & ar-
gentum, & vestes multę satis. Sic erit ruina equi & muli &
cāmeli & asini & omnium iumentorum quæ fuerint in ca-
stris illis, sicut ruina hæc. Et oēs qui reliqui fuerint de vni-
uersis Gentibus, quę venerunt contra Ierusalem, ascen-
dent ab anno in annum, vt adorent regem dominū exerci-
tuum, & celebrent festiuitatem Tabernaculorum. Et erit:
qui non ascenderint de familijs terræ ad Ierusalem, vt

a ¶ Cum hæc int. e. la in confusione hostium fuerit t. x. leta. b ¶ Alias stupore n.

a ¶ Contra metropolim tuam. de quo supra dictum est. b ¶ A domino concessa victoria.

a ¶ Qui militauerunt contra I. Ierusalem. b ¶ Hęc in vitis per otiosa reparabuntur.

a ¶ Populus Iudæorum est camelus, qui legem Dei ruminat sed non findit vngulam, vt credat in
patrem & Filium, nec diuidit literam à spiritu, & onere legis premitur.

¶ Hominum.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a ¶ Per singulos annos.

a Quod etsi familia. Hęc omnia Iudei carnaliter sperant futura. circuncisionem sibi & coniugia in mille annorū imperio promittentes, ne impleatur in illis maledictio sterilibus quę per legem indicitur. Quandiu aliquis permanet Aegyptius vel Ethnicus, non potest subrigere gradum ad excelsa, ideò caret imbre Dei: & hoc peccatū erit maximum

Aegyptio & Assyrio, Chaldęo, Syro, Moabitę, & cęteris Gentibus, si noluerint exire de terris suis vt desistant esse homines, & effecti Israelite in quib. dolus nō est, ascendant in Ierusalem vt per tabernacula veniant ad domum æternam.

b In die illa, &c. Iuxta literam tempore perpetue solennitatis & regni Ierusalem pacatis omnibus non erit opus equitatu, sed omnis ornatus & decor phalararū ad cultū Dei est cōferendus, & multis vndique confluentibus ad sacrificia affidue erunt lebetes in cultu sacrificiorum: sicut phialę solēt assidue lucere coram altari, nec erit aliquis lebes ad alium vsum dedicatus.

* Remig. Quod in libello exaltationis sanctę crucis legitur, hoc tunc impletum fuisse. quando Helena Augusta mater Constantini imperatoris clauos Dominicę crucis iussit fieri salutare in freno equi regis, beatus Hieronymus pro quodam affectu sed ridiculo dicit cōfictum esse.

Cum lebetes fuerint versi in phialis, tunc qui relicti fuerint

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Nō erit sup eos imber. Scilicet diuina gratia & Euāgelicę doctrinę eo modo loquendi quo dicit Deute. 32. 2. Cōcrescat vt pluuia doctrina mea, fluat vt ros eloquiū meum, quasi imber super terrā, &c.
- 2 Quod etsi fa. Id est Gentiles, quia per Aegyptios intelliguntur etiam alij.
- 3 Sed erit. Scilicet, imbris p̄. ad. si carentia & per Aegyptios intelliguntur Gentiles subditur.
- 4 Hoc erit peccatū. Aegypti, & hoc peccatū. Gēti. Quasi dicitur, Hoc quod dicta est de Aegypto, extenditur ad alias Gentes.
- 5 In die illa, &c. Quod exponit glossa quia mortuo Antichristo tanta erit pax, quōd non erit necessarius vsus armorum & equorū & ideo aurū & argentū q̄ ante ponebatur in frenis, offerretur ad cultū diuinum, q̄ valde augmentabitur mortuo Antichristo, vt dictū est.
- 6 Ererunt lebetes in domo do. i. vasa ad diuinum cultum apta, vt calices & huiusmodi, qui hic vocantur lebetes, quia hic propheta metaphoricę loquens exprimit cultum noui testamenti per ea quę erant in cultu veteris testamenti, vt dictum est de festo Tabernaculorum Ierusalem: Et ad hoc designandum subditur.
- 7 Quasi phialę corā. Phialę sunt vasa ad vini poculum apta. Amos. 5. b. Bibentes in phialis vinum.
- 8 Et veniēt omnes. immolantes. sacrificium nouę legis, q̄ est eucharistia.

ADDITIO.

In cap. 14. vbi dicitur in Postilla, Et scindēt mons Oliuarū, Prout litera sonat planē: Scissura mōis Oliueti in quatuor partes est intelligenda. Dicit. n. Scindēt mōs oliuarū ex media parte sui ad orientē & ad occidentē. Et sic in hac prima scissura, media pars mōis Oliueti erit Orientalis & media pars Occidentalis. Nō. n. dicit ab Oriente in occidentē, sed ad Orientem & ad Occidentē, & sequitur: Separabit montis mediū ad Aquilonē & mediū eius ad Meridiē. Ex quo habetur alia scissura, secundū quā media pars mōis erit Aquilonaris, & media Meridionalis, & sic patet manifeste, q̄ hac diuisio fiet in quatuor partes ad modū crucis Ra. Sa. verò fugit hanc planā expositionē, ne intelligatur mons Oliueti in forma crucis scindi: fugit enim signum crucis: sicut & diabolus pater eius.

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in Postilla. Potest etiā dici, q̄ sicut Christiani celebrant festā Paschę.

Quidam

fuerint de vniuersis Gentib. carnes coquent vicimarum, ne crudā comedant carnē, sed oīs humor excoquatur, nec erit necessarius mercator qui de loco ad locū merces deferat. Per equos infania libidinis intelligitur: p̄ frenos sermo Dei, auro sapiētię argento eloquiij cōpositus. Hoc freno retineretur libidinosus, ne in p̄ceps corruat: sed recto itinere p̄gens, mollia terga domino ad sedendū p̄beat, & cultui illius pronē sit consecratus, et lebetes in quibus coquebant carnes sacrificiorū vertuntur in phialas, quia illi q̄ carnaliter intelligebant de sacrificijs legalibus versi in spirituales intelligentiā, fiunt lampades ardētes & lucentes in domo Dei.

adorent regē dominū exercituū, non erit super eos imber.

a Quod etsi familia Aegypti non ascenderit, & non venerit, nec super eos erit. Sed erit ruina qua percutiet dñs omnes Gentes quę non ascenderint ad celebrandam festiuitatem

tabernaculorū. † Hoc erit peccatum Aegypti, & hoc peccatum omniū Gētium quę non ascenderint ad celebrandam festiuitatem Tabernaculorum, In die illa erit † q̄ super

per frēnum equi est sanctum domino, & erunt lebetes in domo domini quasi phialę coram altari. Et erit omnis lebes in Ierusalem & in Iuda sanctificatus domino exercituum. Et venient omnes immolantes, & fument ex eis, & coquent in eis. Et non erit † mercator vltra in domo domini exercituum in die illa.

Finit Zacharias Propheta.

rit in domo orationis mercator, quia dominus de Ecclesia sua ementes & vendentes eiecit, &c.

c Et non erit mercator, &c. * Ruper. Nomine mercatoris grauitur denotandū se esse nouerit a Spiritu sancto, quisquis in domo Domini, i. in proposito spirituali propriū quid possidere p̄sumpserit, & delectari huic vitio nequissimo: Non erit, i. esse non debet vltra talis mercator in domo Domini ne fortē p̄enam quam Ananias & Saphira in corpore pertulerunt, ipse in anima patiatur.

C A P.

9 Et coquent in eis. hoc sacrificium offerent in ardore charitatis, qui tunc vigebit in Christianis, & est hic metaphorica locutio, sicut & supra.

10 Et non erit. Quia viciū simonię totaliter cessabit in Ecclesia. Sciendū autē, quod expositores nostri communiter tres vltimas partes huius ca. exponūt aliter. Ab illo enim loco: Et reuertē omnis terra &c. vsque ibi: Sed sedebit Ierusalē securo: inclusiuē exponunt de p̄mio beatorū post iudicium, coniungendo literę p̄cedēti. Et quod subditur: Et hæc erit plaga, vsq; ad illū locū inclusiuē, Sicut ruina. Exponunt de supplicio reproborū. Et quod subditur: Et omnes qui reliqui fuerint, &c. vsque ad finē cap. exponunt de profectu Ecclesię post mortē Christi, ita quod illud quod dicitur: In die illa erit quod super frēnum equi est, sanctū domino, exponūt de tempore Constantini, in quo m. lūi fuit dilatata ecclesię: in cuius freno, mater eius Helena dicitur fecisse vnum de clauis Christi, & aliū in eius galea, vt sic esset securus inter p̄riorū pericula. Istas expositiones nō p̄sequor in particulari, quia in glossis & aliorum possibilibus possunt a quolibet videri: videtur tamē mihi saluo meliori iudicio, quod expositio quam posui super istas tres partes, magis literę istarum partium consonat, & etiam p̄cedenti.

Quidam expositores Hebręorū dicūt, quod bellū de quo hic loquitur, erit, tēpore festi Tabernaculorū: & propter hoc illud festū celebrabit postea cū multo maiori solēnitatē q̄ antea: & hoc potest applicari ad propositū nostrū, quia si ista miracula fieri tēpore huius festi. fideles remanētēs inter tēpus huius belli, & diē iudicij. rationabiliter debēt statuere quod fiat illud festū de nouo celebrimū, sic quod omnes tēntur ad ecclesiā venire quę est Ierusalē spiritualis, &c.

Repl. In cap. 14. vbi dicitur: Et scindēt mōs Oliuarum, vbi Postillator allegat quosdam qui exponūt de scissura mōis in quatuor partes per modum crucis. Allegat etiā Ra. Sa. qui dicit scissuram solum fieri ab Oriente in Occidentē. Cum videtur litera consonare, vt patet in postil. Sed Bur. motus contra Ra. Sa. dicit eū fugere planam expositionem, quia fugit signum crucis sicut & diabolus pater eius. Sed tamen intentioni Burg. videtur obuiare fuga de qua dicitur in litera, quia crucis mysterium quod ad literam putat Burg. describere, non est materia fugę sed refugij.

a † Dominicę benedictionis
b † Imber
c † Reputabitur.
d † Reputabitur.
e † Aurum & argentum quo fr. num solet ornari.
f † Meates prius sacrificia legalia carnaliter affectantes, pro r̄. illentia carniū gustabant flores virtutum, & ita consecrabitur domino in visione p̄c̄s & confessione veritatis.
g † Lebetibus.
h † frontale equi
i Apoc. 4. b.
j Matt. 21. b.
k F
l A. 5.

A Incipit prologus in Malachiam prophetam.

† Gen. 21. d. & 22. 3.

D † Eus per Moysen populo Israel præceperat sacerdotes tabernaculi sui omni corporali vicio liberos, hostias omni vicio vacuas sibi offerre. Quibus legem suam ad regendum populum ob hoc dederat, vt per sacrificiorum oblationem internuncij Dei & hominum facti, populum præceptis cælestibus facerent obedire. † Vnde sacerdotes angelos Dei esse, hoc in loco scriptura testatur Sed quia tanti muneris gratiam contemnentes, supradictus populus ac sacerdotes sacrificia vicio deturpata: ipsi criminibus atq; impietatibus maculati Deo offerre ceperunt Ideo per Malachiam prophetã Deus populum suum Israel increpãt ait. † Dilexi vos dicit dominus. Et dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob, dicit dominus: & dilexi Iacob, Esau autem odio habui. Esau autem fratrem Iacob non iniqua aut spontanea voluntate odio habitũ a Deo, vel sine meriti gratia Iacob dilectum manifestum est: cum secundum præscientiam suam Esau quidem effusionem fraterni sanguinis concupiscere,

† infra. 8. 2. 5

† infra. 1. a.

B Deum populum suum Israel increpãt ait. † Dilexi vos dicit dominus. Et dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob, dicit dominus: & dilexi Iacob, Esau autem odio habui. Esau autem fratrem Iacob non iniqua aut spontanea voluntate odio habitũ a Deo, vel sine meriti gratia Iacob dilectum manifestum est: cum secundum præscientiam suam Esau quidem effusionem fraterni sanguinis concupiscere,

piscere, Iacob autem sui cognitione obseruandam legem desiderare cognosceret. Cuius rei gratia, supra dicto vsus est exemplo, dicens. Dilexi Iacob, Esau autem odio habui. Quamuis ex operibus memoratorum quorum liber Genesios meminit, in quo vnusquisque eorum futurus erat proposito manifestè constet, vt scriptum est. Creuerunt pueri, & erat Esau homo agrestis, sciens uenari: Iacob autem homo simplex manens in Tabernaculo. Nam reliqua quæ lectione comprehensa sunt præuaricationem populi Israel in obseruandis sacrificijs Dei increpationem quæ in eundem (quod Deos alios coluerit) significant.

Incipit argumentum.

Malachias aperte, & in fine omnium prophetarum dicit de abiectioe Israel, & vocatione Gentium. Non est mihi, ait, voluntas in vobis, dicit dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis vsque ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

C A P. I.

Omnis verbi. Malachi interpretatur angelus meus, vnde Origenes cum angelum fuisse putat, secundum quod de Ioanne dicitur. *Ece mitto angelum meum ante faciem tuam: quod nos omnino non recipimus, vt angelus de cælo veniens assumpserit corpus humanum, vt Israeli quæ à domino mandata sunt loqueretur.* Dicunt vero Hebræi hunc fuisse Esdram sacerdotem & post Aggæum & Zachariam prophetaisse: & ideo non habere titulum quia liber Esdræ dicit ipsum. Esdræ & alios secum ascendisse de Babylone anno 7. Artaxerxis regis Persarum. Et ideo putant ipsum Esdræ (quæ & Malachias) sub Artaxerxe hæc prophetiã cõtextuisse. *Aug.* Propheta Malachiel siue Malachias, qui & angelus dictus est, qui etiam Esdras sacerdos, cuius alia in canone scripta recepta sunt, ab aliquibus creditur, nã de illo hanc esse Hebræorum opinionem dicit Hieronymus. *Dorotheus Martyr.* Hic Malachias post reditum populi à Babylone nascitur in Supha, & cum adhuc adolescens esset, vel alimoniam nutricem habuit admirabilẽ, & vitam honestam. Et quoniam vniuersus eum populus velut sanctum ac mansuetum venerabatur, vocarunt eum Malachiam, quod idem est, atque angelus. Erat enim & specie corporis eleganti, imò quæcunque in prophetia dixit

Hieron. proæmio ad Mineris Alex. Remig. Ruper. Strabus. Matt. 11. b.

L. 20. de ciu. c. 5.

In synopsi

xit eo ipse die secundo visus est Angelus domini, sicut factum est in diebus quibus nullus erat princeps, vt scriptum est in libro Iudicum. Mortuus est autem cum adhuc adolescens esset, & appositus patribus in agro ipsius. Eadẽ habet Epiphanius libello de prophetarum vita & interitu.

R. Ioathan. Onus verbi Domini super Israel, in manu Malachi, cuius nomen vocatur Ezra Scriba.

Malachias Latine interpretatur angelus, id est, nuncius. Quidquid enim dicebat, quasi à domino esset mandatum ita credebatur, & ita nomen eius septuaginta interpretes transtulerunt, dicentes: Assumptio verbi domini super Israel in manu angeli eius. Prophetavit autem nouissimus in Babylone, quando & Aggæus.

Sciendum quod abducto Israel, id est, decem tribubus in captiuitate, indifferenter pristino nomine & duæ tribus (id est, Iudas & Benjamin) appellantur Israel.

Hic prophetatur graue pondus, quod Iudas pro peccatis portare compellitur, vt grauiora peccata deponat, vt sentiat per tormenta quem non senserat per beneficia: & ne pena videatur in suos iniusta subicit dominus. *Dilexi vos, & ex dilectione corripio vos.*

b Ad Israel in manu. Quia pondus appellat, graue quidem significat. Sed quia subditur, ad Israel, id est, ad emendationem

Incipit Malachias Propheta.

C A P. V. T. I.

† Alij sic, Onus verbi domini ad Israel in manu Malachias prophetae a † Iudam & Benjamin ad quos solebat fieri sermo & visio Dei.

Omnis verbi domini ad Israel in manu Malachias prophetae. *Dilexi vos dicit dominus. Et dixistis:*

a † Dum bonis à malis amorem remouit. b † Temeritate qua peccata oblitiscuntur beneficiorum Dei respondent.

1 2 3 4

Postilla venerabilis patris fratris Nicolai de Lyra super Malachiam prophetam incipit.

C A P. I.

Omnis ver. Hic incipit prophetia Malachias. Et diuiditur in duas partes, scilicet in proæmium & tractatum. Tractatus incipit ibi: *Dilexi vos, &c.* In prima parte describitur impositio officij prophetandi ipsi Malachias, cum dicitur. *1 Onus ver.* Id est, officium denunciandi verbum diuinum, officium enim aliui impositum dicitur onus eius secundum communem modum loquendi quo frequenter vtuntur prophetae. Secundò ostenditur cui verbum homini sit denunciandum, cum dicitur.

Diuisio.

2 Ad

†

M O R A L I T E R.

2 Ad Israel. Post reditum enim ea triuitatis Babylonicæ quo tempore prophetavit Malachias, populus rediens nomen Israel obtinuit quia captiuitas decem tribuum non redit. Tertio notificatur propheta, ex nomine, cum dicitur.

3 In manu Ma. Id est, per ipsum Malachiam. Malachias autem interpretatur angelus domini. Ex hoc autem dixerunt, aliqui quod, fuit angelus in corpore assumpto, alij verò, quod fuit Esdras scriba. Sed isti non habent auctoritatem ex scriptura, ideo eadem facilitate contemnuntur, quia probantur.

4 Dilexi vos dicit dominus. Hic incipit tractatus. Circa quod sciendum, quod principalis intentio prophetarum fuit denunciare Christi aduentum, vt diffusius dictum fuit in principio Ieremie: & ideo

* Malachias

1 Onus verbi domini ad Israel. Sequitur.

† Nonne

tionem illius populi, in altero aperte inimicitiarum cōfessio est, in altero consolationis pars & amicitia. In manu, id est, operibus. In quorum enim manibus est iniquitas, & quorum manus plenæ sunt sanguine, in his non fit sermo Dei, sed in his qui lauant manus inter innocētes, unde dicitur:

Sermo Dei factus est in manu Aggei vel Ieremie, ut cetera taceā. Et quod de Babylo-nica captiuitate nu-p reduxi, tractabo nūc quæ operatus sum in vobis ab ip-sis cunabulis. Ante quam Rebecca Esau & Iacob peperisset. In Iacob nos dilexi, in Esau Idumæos odio habui. Nec solum dilexi Iacob, & Esau odio habui antequā nascerentur, sed in po-

steros eorū amorē, & odium referuauī. Quia montes Esau qui dicuntur Scir. redēgi in solitudinem, & urbes desertas a serpentibus & bestiis obtinere feci.

a Dilexi Iacob, Esau autem odio habui, &c. Augustin. Ambo gemini, natura filii iræ nascebantur, nullis quidē operibus propriis, sed originaliter ex Adam vinculo damnationis obstricti. Sed qui dixit, Miserebor cui miserus ero, & misericordiam præstabo cui misericors fuero, Iacob dilexit per misericordiam gratuitam, Esau autem odio habuit per iudicium debitum. Quod cum deberetur ambobus, in altero alter agnouit non de suis distantibus meritis sibi esse gloriandum. quod in eadem causa idem supplicium non incurrit, sed de diuinæ gratiæ largitate quia Non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. Legatur rursus idem August. tom. 4. lib. 1. ad Simpliciana num. quæstione secunda.

Dilectio & odium Dei vel ex præscientia nascitur futurorū, vel ex operibus, alioq diligit Deus cūcta q̄ creauit,

uit, sed eos propriè diligit, qui viciorum sunt hostes, & illos odit qui vicia amant, & destructa a Deo reedificare laborant.

Iudæi falso sibi blandiuntur, per Edom Romanos, per Israel se prophetari, q̄ in cōsumnatione sæculi destru-

cto Romano império, id est, Idumæo, regnum orbis ueniat ad Iudæos.

Alleg. Israel, vir, vel sensus cernens

Deum, vel directus cum Deo. A Deo diligitur, qui uult dilectionis Dei in se scire rationē. Cui respondet Deus Esau, id est, uicia, & Iacob, id est, uirtutes

ex uno cordis fonte procedere, quia ex libertate arbitrii in utramq. partem ut uolumus declinamus, sed priora

quem detestatus est.

In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob dicit dñs & dilexi Iacob, Esau autem odio habui? Et posuit montes eius in solitudinem, & hæreditatem eius in dracones

deserti. Quod si dixerit Idumæa, destructi sumus, sed reuertentes ædificabimus quæ destructa sunt, hæc dicit dñs exercituum: Isti ædificabunt, & ego destruam. Et

vocabuntur termini impietatis, & populū: cui iratus est dominus vsq; in æternum. Et oculi vestri videbūt, & vos dicetis, Magnificetur dñs super terminum Israel. Filius

nascuntur uicia per infantiam & pueritiam & iuuentutem. quæ post sequens etas corripit & supplantat. Maior frater hispidus, sanguinarius, venatione syluis & bestiis delectatur Minor. n. simplex innocenter habitat domū. Deus fines Idumææ, id est, terrenæ mentis & sanguinæ redigit in solitudinem, & nihil de terra finit crescere & esse perpetuum. Quod si impudens malicia quæ sunt Dei sermone destructa, rursus ædificare uelit Deus instaurata a viciis destruit, & terminis hostium subuersis, tunc videt oculus Israelis & sancti qui dicunt: Magnificetur dominus in terminis eorum: qui Deū mente cōspiciunt.

Filius honorat pat. Loquitur ad eos qui reuersi de Babylone, nondum ædificato tēplo, nec extructa ciuitate permanebāt in pristinis peccatis, Deum nec amore, nec timore uenerantes. Vult autem primum Deus, ut filii eius simus, & bonum uoluntate faciamus. quod consequi uolumus, Si. n. hoc uolumus, saltē ut seruo nos habeat, & a malis p̄ tormētorum formidinē recedamus.

Per

Per

Mich. 5. b. Dei si ius se-rusque quo cf-ficiatur.

NICOLAUS DE LYRA.

Malachias primo arguit multiplex peccatum populi. Secundo denunciat aduentum Christi. cap. 3. Et quia penitentia de peccatis est dispositio ad receptionem redemptoris, secundum quod dicitur Mat. 3. Penitentiam agite. appropinquauit enim regnum cælorum. Ideo prima diuiditur in duas partes, quia primo propheta arguit sacerdotes & populum coniuictum. Secundo magis diuisim, ibi. Filius. Igitur primo arguit omnes simul de ingratitude, in persona Dei dī. Dilexi vos. Et hæc ingratitude patet ex responsione populi, cum dicitur.

1 In quo dilexisti nos? Quasi dicant: Non apparet erga nos tua dilectio specialis præ cæteris. Sed hæc responsio tanquam falsa excluditur, cum subditur in persona Dei.

2 Nonne frater, &c. Quasi dicat, Sic: quia fuerunt filij eiusdem patris & matris, ut patet Genesis 25. f.

3 Et dilexi Ia. Dando ei benedictionem paternam, & hereditatis promissionē, quæ tamē ante eam erat tunc tēporis primogenituræ.

4 Esau autem. Denegando ista sibi cum tamen esset primogenitus, ut patet Gen. 25. & 27. Hęc autem dilectio Iacob & odium Esau, fuerant signa electionis & reprobationis eterne. Et sic allegat apostolus Rom. 9. Et in hoc apparet dilectio Dei specialis ad populum

pulum Israel, qui descendit a Iacob, & alio nomine dictus est Israel, Gene. 32. Secundo ostenditur specialis dilectio ad Israel, & odium ad populum descendantem ab Esau per effectum.

5 Et posui montes eius. i. terram Esau montuosam.

6 In solitudinem. Per Nabuchodonosor regem.

7 Et hereditatem eius, &c. Talia enim animalia solent habitare in terra deserta & etiam in ruinis ædificiorum.

8 Quod si dix. Idu. i. populus Idumææ.

9 Destructi sumus, &c. Terram nostram melius quam Iudæi reuersi gressauerūt suam. Hoc excluditur cū subdit in persona Dei.

10 Isti ædifica. & ego destruam, & vocabuntur termini impietatis. i. terra in qua viguit impietas: propter quam iratus est dominus contra terram & populum in ea habitantem.

11 Et oculi vestri. O Iudæi.

12 Videbunt. Vindictam meam in Idumæis, qui semper fuerūt uobis molesti.

13 Et vos dicetis magnificetur dominus. i. appareat magnitudo eius.

14 Super terminum Israel. i. super terram Israel, ipsam & habitatores eius ab hostibus protegendo, & in bonis multiplicando.

15 Filius. &c. Hic consequēter arguit sacerdotes & populum diuisim, & primo de peccatis in Deū, secundo in proximū. c. sequenti.

Prima

MORALITER.

1 Nonne frater erat Esau Iacob, &c. Per Esau qui vanus interpretatur, homo uane gloriofus, & uirtutibus uacuis significatur, Iob 11. c. u. uanus in superbiam erigitur &c. Per Iacob qui interpretatur supplantator, intelligitur uir uirtutis, qui sensualitatem ponit sub planta rationis. Primū Deus odit, & secundum diligit, Iac. 4. b. Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam. Dicuntur tamen fratres quantum ad naturam, nam uterque e t ad Dei imaginē. Propter qd̄ natura est diligenda, sed uicia detestanda.

5 Et posui montes eius in solitudinem. Conatus suæ superbiae frustrando.

7 Et hereditatem eius in dracones. i. in demones, cum quibus superbus eternaliter damnabitur.

8 Quod si dixerit Idumæa &c. Hic ponitur si pro quia quæ superbus deiectus nititur resurgere, & contra stimulum calcitrare.

† Et vocabuntur termini eius impietatis, & populus cui. &c. Nam sitis superbiæ est iniquitas.

15 Filius honorat pa. &c. Licet omnes Christiani sint Dei filii per baptismum, tamē sacerdotes dicuntur eius filii speciales propter qd̄ debēt præ cæteris Deum patrē honorare, & frequēter præ cæteris eū in hon oratōe subdit.

Marth. 5. b

A Per hospitium adoptionis efficitur homo filius Dei per spūm seruitutis in timore fit Dei seruus. Filius honorat patrem, sicut scriptū est: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est. Seruus est honorat dominū non eadem charitate qua filius. Sed Deus sciens differentiam serui & filii, a filio gloriā, a seruo timorem qui est initium sapientiæ expetit, ut de timore serui ad gloriam filii transeamus.

li. 7. const. A post. c. 35.

* Clemens Rom. Ter in die orate, præparantes vos ipsos, ut sitis adoptione filiorum patris, ne si indignè vos illum patrem vocetis exprobetur vobis id, quod Israel filius primogenitus audiuit. Si sum pater ubi est gloria mea? Et si sum dominus, ubi est timor meus? Gloria enim patrum est filiorum sanctitas, & honor dominorum, timor seruorum, quemadmodum quod est horum contrariū, ignominia est, & domini expulsio. Propter vos, inquit, nomen meum blasphematur inter gentes.

† uilis.

† 49. dist. c. 5. sacerdotes.

B lum patrem vocetis exprobetur vobis id, quod Israel filius primogenitus audiuit. Si sum pater ubi est gloria mea? Et si sum dominus, ubi est timor meus? Gloria enim patrum est filiorum sanctitas, & honor dominorum, timor seruorum, quemadmodum quod est horum contrariū, ignominia est, & domini expulsio. Propter vos, inquit, nomen meum blasphematur inter gentes.

Isai. Rom. 2. Serm. 17. in Cantica.

* Bern. Confundor, confundor audire, si ergo pater, ubi est honor meus? Sed & si pater non esset, obrueret me beneficiis. Instaurat aduersum me testes huius corporis victum, & usum temporis huius, & super omnia sanguinem dilecti filii clamantem de terra. Pudet igitur ingrati tudinis. Quamquam ad confusionis cumulum, arguar etiam reddidisse mala pro bonis, & odium pro dilectione, & c.

Ser. 83. Cantica.

* Idem. Honorem vult Deus qui ait: Si ego pater, ubi est honor meus? Verum, id pater. Sed si sponsum exhibeat, puto quia mutabit vocem, & dicet, Si ego spūsus, ubi est amor meus? Exigit ergo Deus timeri ut dominus honorari, ut pater, ut sponsum amari.

a Ad vos o sacerdotes. Corripit sermo diuinus episcopos & mi-

& ministros ecclesiæ negligentes, vel oēs qui in Christo baptizati Christi nomine censentur, cur nomen eius despiciant, quibus aperit causas offensæ, polluit panem, i. corpus Christi, qui indignus accedit ad altare, & mensam dñi, & si non scelerata voce, scelerato opere despicit, vel, doctor ecclesiæ mensam diuinæ scripturæ polluit, si vel pro humana gloria, vel pro lucro temporali, vel fauore seculi auditoribus illam expendit. Iuxta traditionem Hebræorum debent sacerdotes panem propositionis ferere, merere, molere, coquere, & nunc suminis quoscūque de medio, & temerariè dicitis.

1 ecclesiæ mensam diuinæ scripturæ polluit, si vel pro humana gloria, vel pro lucro temporali, vel fauore seculi auditoribus illam expendit. Iuxta traditionem Hebræorum debent sacerdotes panem propositionis ferere, merere, molere, coquere, & nunc suminis quoscūque de medio, & temerariè dicitis. b In quo polluimus. 11 Sed dum sacramenta violantur, ipse cuius est sacramentum violatur. Vel potest dici, quod reuersi de Babylone nondum extru-

a Quamuis priusquam nasceremini, in Iacob sicut filios vos amare cepi, tamē eligite quoniam uocabulo me nominatis, an pater ueller sim, an dominus. Si pater ueller sum, offertis et honorem & pietatem. Si dominus, ne contemnatis, sed timeate.

honorat patrem, & seruus dominū suū. Si ergo pater ego sum, ubi est honor meus, & si dominus ego sum, ubi est timor meo, dicit dominus exercituum. Ad vos o sacerdotes

qui despiciatis nomē meū, & dixistis, in quo despeximus nomen tuū? Offertis super altare meum panem pollutum

Et dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis, mensa dñi despecta est. Si offeratis cæcū ad immolandū, nōne malū est? Et si offeratis claudū & languidū, nonne malū est? Offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciē tuā

† despecta est. Si offeratis cæcū ad immolandū, nōne malū est? Et si offeratis claudū & languidū, nonne malū est? Offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciē tuā

† despecta est. Si offeratis cæcū ad immolandū, nōne malū est? Et si offeratis claudū & languidū, nonne malū est? Offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciē tuā

† despecta est. Si offeratis cæcū ad immolandū, nōne malū est? Et si offeratis claudū & languidū, nonne malū est? Offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciē tuā

sto templo habitantes in ruinis Ierusalem, nō habentes altare prioris gloriæ, putabant deesse sanctimoniam religionis, quia decrat ambitio sanctificationis.

c Si offeratis cæcum ad immo. Reuersi de Babylone, illicitas Deo victimas offerebant, cæcas & claudas, quæ in Leuitico prohibebantur offerri.

* Aug. Iudæi sæpè reprehensi sunt, cum munera sua improuidè Dei altari offerrent, quæ nec hominibus digna viderentur, dicente domino: Cæcas & luscas offertis mihi, non hæc suscipiam de manibus uestris. Offers præposito, aut duci tuo, si acceperit ea. Cum constet apud omnes personæ sublimi maxima offerri debere munera, Ideoque Caim munera refutata sunt. Incurrit enim peccatum, dum non æstimans quid Deo dignum esset, potiora reseruauit suis vsibus. Itaque non quia obtulit reprehensus est, sed quia indigna obtulit.

Alleg. Cæca est aiæ uictima quæ non illustratur Christi lumine. Clauda est rogantis oratio, quæ duplici mēte accedit ad

NICOLAUS DE LYRA.

* Prima in duas, quia primo arguit sacerdotes, secundo populares ibi: Et vos. Prima adhuc in duas: quia primo sacrificium sacerdotum excluditur tanquam malum, secundo sacrificium nouæ legis concluditur tanquam Deo acceptissimum ibi: Non est. Circa primū sciendum, quod licet totus populus Israel diceretur Dei filius, Exod. 4. f. Filius meus primogenitus Israel, tamen sacerdotes ad eius ministerium deputati dicebantur Dei filij, & serui modo speciali, & sic loquitur hic. Filius honorat patrem, i. tenetur honorare, quia habet ab eo ess, nutrimentum & documentum.

1 Et seruus dominum suum. Supple timebit, quia non est in Hebræo nec in libris correctis, sed subintelligitur.

2 Si ergo pater ego sum. Et accipitur hic est, pro quia: quia Deus est pater omnium per creationem, & specialiter Iudæorum per legis donationem, quæ non fuit data alijs populis, Psal. 147. Non fecit, taliter omni nationi, & iudicia sua non manifesta uit eis: & adhuc specialis sacerdotum quos elegit ad suum ministerium.

3 Vbi est honor meus. Quasi diceret, non desertis mihi honorem ut debetis.

4 Et si dominus ego sum. f. per gubernationem uestri specialem.

5 Vbi est timor meus? Quasi dicat non apparet in uobis. Et sciendum quod ubi dicitur hi: Et si dominus ego sum. In Hebræo habetur: Si domini, pluraliter: Ego sum. In quo designatur in

MORALITER

6 Dicit dominus exerc. ad vos, & c. In quantum pollutus labiis nominant ipsum & despici faciūt ab alij, per suum malum exemplum.

7 Et dixistis, & c. Nam sacerdotes mali nituntur excusare peccatum suum. Et subditur Dei responsio, cū dicitur.

8 Offertis super alt. & c. i. Eucharistiam, quæ licet in se sit mundissima, tamen indigne offerri cedit ad graue peccatum. Vel per panem potest hic accipi Dei uerbum, quod

Deo pluralitas personarum in unitate essentis quia nomen plurale coniungitur cum pronomine singulari.

6 Dicit dominus exercituum ad vos o sacerdotes qui despiciatis nomen meum. Ab illo enim loco: Filius honorat & c. usque ibi inclusiue. In quo despeximus nomen tuum. uerbum est uno uersu in Hebræo. Ex quo patet, quod ab illo loco incipit arguere sacerdotes: Et subditur responsio domini.

7 Offertis super altare meum panem pollutum. Panes enim propositionis debebant per manus sacerdotum pistari, formari, & decoqui, & ipsi ad euitandum laborem faciebant per alios hoc fieri, ut aiunt aliqui, Alij uero dicunt, quod dicitur hic panis pollutus, eo quod erat de tritico per rapinam acquisito formatus.

8 Et dicitis. Vos male excusando. In quo polluimus te? Et subditur domini responsio.

9 In eo quod dicitis. i. facto ostendistis.

10 Mensa domini. & c. Per hoc. n. quod ponitis ibi panem prædicto modo formatū, dehonoratis eam. Et ad hoc induci exemplum, dicens.

11 Et si offeratis claudum & lan. s. animal indebitum super altare holocaustorum.

12 Nonne malum est, Q. d. Sic: quia hoc est prohibiū in lege.

13 Offer illud duci tuo. & c. Q. d. si offeres illud principi terreno qui est c. nis & puluis, non placeret sibi: nec propter hoc exaudiret preces tuas, & multo minus debent talia Deo offerri, ideo ducit eos ad penitentiam, dicens: Et nunc deprecamini uultum Dei, & c.

quod ab eis propositum dicitur pollutum, quia sicut dicit Gregor. Cuius uita despicitur, restat ut eius prædicatione contemnatur.

† Si offeratis cæcum, & c. Cæcum offerre, est facere boni opus de genere, tamen indiscrete. Claudum offerre est facere bonum opus praua intentione, sicut elemosinā dare pauperi mulieri, ut scilicet ad fornicationem pertrahatur. Languidum offerre, est bonum opus de genere facere, tamen cum hoc uiuere luxuriose. Talis autem oblatio non est accepta coram Deo ideo sequitur.

† Et

adorandum. Languida & omni infirmitate depressa, que non habet Christum Dei virtutem & Dei sapientiam. Huiusmodi preces si offerant ecclesiarum principi, aut cuilibet erudito sapienti que doctori, nonne repudiabuntur?

a *Et nunc &c.* Quia obtulistis debiles hostias, & omnia que dixi fecistis, agite poenitentiam, si quomodo misereatur nostri Deus. Nullus enim ex ministris meis est, a maiore usque ad minimum qui non accipiat a me mercedem laboris sui de decimis & de his que a populo offeruntur.

b *Non est, &c.* Regula scripturarum est, ubi manifestissima prophetia de futuris textitur, per in certa Allegoria non extenuare que scripta sunt. Increpat ergo sacerdotes Iudaeorum, qui offerunt non idonea ad immolandum, ut sciatur carnalibus victimis spirituales successuras.

DE ABRIGATIONE sacrificiorum legalium, & institutione Missę, id est, sacrificij corporis & sanguinis Christi, sub nouo testamento, ex hoc loco Malachię.
Ex testimonijs Hebręorum.

*R. Samuel Marrochianus. Timeo domine mi, quod Deus eicit nos a se, & sacrificium nostrum, & acceptauit sacrificium gentium, sicut dixit per os Malachię. *Non est mihi voluntas in vobis, &c.* Ergo apud Deum sacrificium gentium est mundius quam nostrum. Et vnde est nobis domine mi, quod nos detestamur in gentibus sacrificium panis & vini, quod statuit Deus, & in nullo reprobatur, sicut reprobatur sacrificium carniū. Nam in pluribus scripturę locis Deus precepit fieri sacrificium de pane & farina purissima, & acceptabit illud, & tale sacrificium est hodie gentium.

*R. Pinhas filius Iahir. Tempore Messię omnia sacrificia cessabunt, & sacrificium panis & vini nunquam cessabit, sicut dictum est, *Melchisedech obtulit panem & vinum, Melchisedech, id est, Messias rex totius mundi, iustissimus, excepit panem & vinum, hoc est, separabit a cessatione sacrificiorum, sacrificium panis & vini, ut dictum est Psalmo 110. Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.*

*R. Iochai. Tempore Messię omnia sacrificia deficient, sacrificium verò panis & vini nunquam deficiet, sicut scriptum est: *Ligans ad vitem ciuitatem suam. Id est, corpus suum. Corpus enim ciuitas est animę. Item: Nunquid possum deserere vinum meum quod lætificat Deum & homines? Et homines quidem lætificat: Deo autem in quo lætitiā adfert? In sacrificio quod de ipso fiet.*

*R. Jonathan filius Vzielis. Et erit sacrificium panis in terra, in capite montium ecclesię. Videat qui habet oculos quod (sicut dictum est) ille est Messias, de quo loquitur totus Psalmus 72. Cum ergo Dauid ait: *Et erit placenta frumenti in terra, in capite montium, vult dicere: quod placenta panis fiet sacrificium in capitibus sacerdotum, qui sunt in ecclesia.*

*R. Cahana

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quis est in vo. Quasi diceret: Nullus de vobis impendit mihi officia ista gratis, quia ostiarij templi & illi qui nueriebant ignem in altari, habebant inde magnum emolumentum.
- 2 Non est mihi. Hic consequenter concluditur sacrificium Deo gratum, excludendo prædictum offerendi modum, cum dicitur: Non est mihi. Id est, beneplacitum propter malum vestrum.
- 3 Et munus non suscipiā de manu vestra. Quia sacrificia veteris

MORALITER.

- † *Et nunc depre.* Vt misereatur vestri, & patet.
- 1 *Quis est in vo.* Hic arguit ingratiūdinem sacerdotum, dicitur: *Quis est in vo.* Id est, seruiat in ecclesia gratis, quasi diceret nullus, quia de patrimonio crucifixi lautē viuunt, & pauci officium debitum faciunt, ideo de ipsis subditur.

2 Non

*R. Cahana. Hęc verba: *Ligans ad vitem ciuitatem suam* & *c. Lauabit in vino vestimenta sua*. ostendunt quod sacrificium quod fiet ex vino, non solum transmutabitur in substantiam sanguinis Messię, sed etiā conuertetur in substantiā corporis eius, & in sacrificio quod fiet ex pane, non obstante quod al-

a dicit dñs exercituum. Et nunc deprecamini vultum Dei, vt misereatur vestri: de manu enim vestra factū est hoc: **b** si quomodo suscipiat facies vestras, dicit dñs exercituum. **c** Quis est in vobis qui claudat ostia, & incēdat altare meum gratuito? Nō est mihi voluntas in vobis, dicit dominus exercituum: & munus non suscipiā de manu vestra. **d** Ab ortu enim solis vsque ad occasum magnū est nomen meū

tuę: corpus verò Messię post resurrectionem, quia glorificatum erit, semper viuēt.

*Iudas, Quare Num. 28. Dicitur *panis facierum*, ratio est quia transmutabitur, cum sacrificabitur, in substantiam corporis Messię, qui descēdet de cęlis. Et ipse idem erit sacrificium. Et magistri dicunt, eam ob rem dictum esse *panem facierum*, quia in ipso sacrificio erunt duę substantię, diuinitas & humanitas.

*Rabbenu Haccados, ex R. Simeone. Hoc est sacrificium, quod postquam venerit Messias facient sacerdotes coram Deo sancto & benedicto. Tunc enim cessabunt, omnia sacra que prius fiebant. Facient autē sacrificium illud ex pane & vino. Tunc Deus misericordia implebitur, & virtute ingenti sanctorum verborum que ab ore sacerdotum manabunt, illud & omne sacrificium quod in vnaquaque ara celebrabitur in corpus Messię conuertetur.

Ex testimonijs Grecorum patrum.

*Clemens Rom. Die resurrectionis conuenire assidue gratias agentes Deo, & confidentes de beneficijs que in nos contulit per Christum, liberans nos ab ignorantia, errore, vinculis vt careat reprehensione sacrificium nostrum, & facile ascendat in Deum, qui de œcumenica sua Ecclesia dixit: In omni loco offertur mihi incensum, & sacrificium mundum, quoniam rex magnus ego sum, & dominus omnipotens, & nomen meum admirabile inter gentes.

*Iustinus Martyr. Verè pontifices Dei reddimur, sicut ipse Deus testatur dicens: quod vbique gentium offeruntur ei purę gratę que victimę. A nemine autem Deus victimas, nisi per sacerdotes suos accipit. Vnde certò constat, quod huius nominis sacrificia que Iesus Christus tradidit, hoc est, Eucharistiā panis & poculi, vbique terrarum apud Christianos fiant, Deus accipiat. & grata sibi esse testetur. Vestra verò & a vestris oblata recusat dicens: *Victimas vestras non accipiam de manibus vestris: quoniam a solis ortu usque ad occasum, &c.*

*Ireneus

- teris legis non erant accepta, nisi ex bonitate offerentis, iacò dicitur Gen. 4. a. Respexit dominus ad Abel & ad munera eius, Id est, ad bonitatē Abel principaliter, & ad eius munera cōsequēter.
- 4 Ab ortu enim solis, vsque ad occasum, &c. Id est, per orbem vniuersum.
- 5 Magnum est nomen meum in Gen. Quod exponit R. Sa. dupliciter. Vno modo, quia licet Gentiles adorarēt idola vt Deos, tamen dicebant Deum cęli & terrę excellentiorem illis dijs: sed ab hac expositione discordat quod subditur.

* Et in omnibus

- 2 Non est mihi voluntas in vobis, &c. Id est officium vestrum non est mihi gratum.
- 3 Et munus. Id est, in quantum est a vobis: tamen acceptum est in quantum est a Deo, sicut eucharistia est accepta Deo, licet sit a malo sacerdote oblata.
- 4 Ab ortu enim solis vsque ad occasum, &c. Id est, orationes simpliciū bene viuentiū acceptę mihi sunt ubiq; terrarū

A *Et vos polluistis illud.* Propterea o sacerdotes Iudæorum in omni loco offertur mihi oblatio munda, & est magnum nomen in Gentibus quia dicitis, Mensa domini cõra. est, quia deerat ornatus templi. Putabant reuersi de Babylone minorem esse cultum religionis, quos dominus redarguit. Vel ita põt dici. Polluistis nomẽ meum in eo qd dicitis. Quid prodest si offeramus optima? qualiacumque offeratur, igne sunt deuoranda.

a *Et dixistis.* Dixistis de captiuitate reuersi sumus, prædæ hostibus fuimus. la bore viæ, & paupertate attriti sumus, qualiacumq; habemus offerimus, & hoc dicendo exufflastis. i. per exufflationem indigna fecistis vestra sacrificia: & ideo non suscipiam.

b *Maled. eius.* Quid quid humanus animus in excusatione sui peccati potest inuenire, & falsa satisfactione defendere. hoc prouidens diuinus sermo, corrigit. & condemnat. Q. Quia offertis languida, & hæc de rapinis, & fletibus miserorum, & insuper dicitis de labore, & paupertate offerimus

c *Et in omni loco.* Quia si Gentiles cum Deo cæli idola colentes Deo succrent oblationem, illa non esset munda coram Deo, quia ab idololatriæ esset oblata, & ideo tũm hoc ponit aliam expositionem dicens, qd iste passus intelligitur de Iudæis inter Gentiles per orbem dispersis, Deum adorantibus deuotè, quorum oratio dicitur hic munda oblatio, & per eos nomen domini prædicatur magnum in terris Gentilium. Sed istud non videtur verum. Non. n. est verisimile, qd illi qui erant dispersi inter Gentiles idololatrias, tempore Malachiæ essent iustiores, & mundiores quam illi sacerdotes, qui redierant de Babylo nica captiuitate: quos hic arguit, vt dictum est: sed magis sequebantur mores Gentilium inter quos habitabant. Propter quod dicendum qd iste passus loquitur ad literam de sacrificio nouæ legis quod est Eucharistia, quod est mundissimum, & Deo acceptissimum. In omnibus etiam terra nationibus sunt aliqui Christiani hoc sacrificium offerentes, & cum dicitur hic.

2 Quia ma. est. Loquitur propheta de futuro per modum presentis propter certitudinem prophetiæ.

3 Et vos pol. Hic consequenter propheta arguit populares, quia illi qui debebant offerre oblationes mundas, & electas, offerebant de peioribus, vt videbitur infra, & ideo hic arguuntur, cum dicitur. Et vos polluistis illud. s. nomen meum, quantum in vobis est.

4 In eo quod dicitis. Sicut, & sacerdotes.

offerimus quod habemus, propterea audite quod infero. **D** *Maledictus dolosus, &c.* His verbis ostendit habere eos quæ E optima sunt, & offerre quæ mala sunt.

Alle. Potest per male dictum, & dolosum designari populus Iudæorum, qui de grege suæ gentis habebat masculum agnum scilicet qui tollit peccata mundi de quo fecerat votum, quod venientem susciperet. Sed quando vidit herentem cornibus inter virgulta, noluit eum immolare, scilicet suscipere, sed obtulit debile eligens Barrabam: per quem signatur diabolus. Sed quia Christus erat rex magnus super omnia, ideo Gentes non men eius cum formidoloso honore venerantur Aliter. Aliquando homo bene creatus a Deo habet ingenium aptum sacris disciplinis, sed tradit luxuriæ, & inertia, & habens masculum, offert debile, id est, orationem aliqua animi perturbatione corruptam: hic sentiet in se esse completum quod scriptum est. Potentes potenter tormenta patientur.

1 in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomen meo* oblatio munda, quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit dñs exercituum. Et vos polluistis illud in eo quod dicitis, mensa dñi contaminata est, & quod superponitur contemptibile est cum igne qui illud deuorat: & dixistis: Ecce de labore, & exufflastis illud, dicit dñs exercituum. Et intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis munus. † Nunquid suscipiam illud de manu vestra, dicit dominus exercituum. Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile domino. Quia rex magnus ego, dicit dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

2 *†* cibus eius contemptibilis est ad manducandum.

3 *†* Amo. 5. 6

4 *†* Sap. 6. 2

5 *†* Sap. 6. 2

6 *†* Sap. 6. 2

7 *†* Sap. 6. 2

8 *†* Sap. 6. 2

9 *†* Sap. 6. 2

10 *†* Sap. 6. 2

11 *†* Sap. 6. 2

12 *†* Sap. 6. 2

13 *†* Sap. 6. 2

14 *†* Sap. 6. 2

15 *†* Sap. 6. 2

16 *†* Sap. 6. 2

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et in omni lo. Quia si Gentiles cum Deo cæli idola colentes Deo succrent oblationem, illa non esset munda coram Deo, quia ab idololatriæ esset oblata, & ideo tũm hoc ponit aliam expositionem dicens, qd iste passus intelligitur de Iudæis inter Gentiles per orbem dispersis, Deum adorantibus deuotè, quorum oratio dicitur hic munda oblatio, & per eos nomen domini prædicatur magnum in terris Gentilium. Sed istud non videtur verum. Non. n. est verisimile, qd illi qui erant dispersi inter Gentiles idololatrias, tempore Malachiæ essent iustiores, & mundiores quam illi sacerdotes, qui redierant de Babylo nica captiuitate: quos hic arguit, vt dictum est: sed magis sequebantur mores Gentilium inter quos habitabant. Propter quod dicendum qd iste passus loquitur ad literam de sacrificio nouæ legis quod est Eucharistia, quod est mundissimum, & Deo acceptissimum. In omnibus etiam terra nationibus sunt aliqui Christiani hoc sacrificium offerentes, & cum dicitur hic.

2 Quia ma. est. Loquitur propheta de futuro per modum presentis propter certitudinem prophetiæ.

3 Et vos pol. Hic consequenter propheta arguit populares, quia illi qui debebant offerre oblationes mundas, & electas, offerebant de peioribus, vt videbitur infra, & ideo hic arguuntur, cum dicitur. Et vos polluistis illud. s. nomen meum, quantum in vobis est.

4 In eo quod dicitis. Sicut, & sacerdotes.

5 Mensa domini conta. est. i. potest ibi fieri licitè oblatio de minoribus bonis.

6 Cum igne qui il. deuo. i. cum igne qui seruatur semper in altari holocaustarum ad cremandum adipes sacrificiorum, qui poterat fieri ex quibuscunq; lignis. Et eodem modo arguebant de sacrificijs ibi offerendis.

7 Et dixistis. Vos mendaciter excusando.

8 Ecce de la. i. cum magno labore potuimus talia sacrificia offerre propter paupertatem nostram.

9 Et exuff. i. bonum quod debebat offerri, reduxistis quasi ad nihilum.

10 Et intu. de ra. & c. Ita quod erat ibi duplex peccatum, vnum contra proximum. s. rapina, & aliud contra Deum. s. offerendo lege prohibitum, ideo sequitur.

11 Nunquid suscipiam. Acceptando. Et quod ista intelligantur de popularibus offerentibus, ostenditur per hoc quod subditur.

12 Maledictus dolo. & c. mas. i. animal bonum, & aptum ad sacrificandum Deo.

13 Et vo. fa. De sacrificio Deo offerendo.

14 Immolat debile. i. animal languidum, vel alias ineptum ad offerendum.

15 Quia rex ma. ego. s. super omnem creaturam.

16 Et nomen meum hor. i. timendum.

* NICO.

MORALITER.

3 Et vos polluistis. Exponatur, vt supra.

MORA-

ADDITIO I.

In cap. i. Malachiæ, vbi dicitur in Postilla. Ego autem dilexi Iacob, & c.

Per dilectionem Iacob, videtur intelligi potius in hoc loco ipsa electio Iacob seu prædestinatio quæ fuit ab æterno. Similiter per oliu Esau intelligitur eius reprobatio æterna seu ab æterno, & hoc videtur ex verbis Apostoli ad Rom. 9. c. dicentis. Cum enim nondã nati fuissent, aut aliquid boni aut mali egissent, & c. Et sic dilectio Iacob, & odium Esau in hoc loco non videtur dicenda signa electionis, & reprobationis, prout in postill. sed potius per eam intelliguntur ipsa electio, & reprobatio.

ADDITIO II.

In eo. c. vbi dicitur in postill. Quid in vobis claudat ostia? & c. Litera Hebraica sic habet in hoc loco. Quis in vobis qui claudat ostia,

ostia, & non incendatis altare meum gratis seu frustra? non. n. est mihi voluntas in vobis, & c. quod quia ex demeritis eorum munera sua, & sacrificia non erant Deo grata, ideo Deus quasi appetebat quæ aliquis clauderet ostia templi: sic quod nullus intraret ad incendendum altare. s. cum sacrificijs, & hoc est quod dicit litera. Quis in vobis qui claudat ostia? v. i. nam esset in vobis qui clauderet ostia templi. Et non incendatis altare meum. i. sic clauso templo, non incendetur super altare meum aliquid gratis. i. frustra. Ratio autem quare Deus volebat, qd clauderentur ostia templi, subditur cum dicit. Non est mihi voluntas in vo. & munus non accipiam de manu vestra. Q. d. non sunt accepti offerentes, nec oblata.

REPL. In principio Malachiæ, vbi dicitur: Iacob dilexi, & c. Postill. exponit vt assumptam a Deo ad probandum ingratiudine filiorum Israel. Assumptum aut illud exponit per modum effectus manifesti: s. quia Iacob obtinuit benedictione paternã, & hereditatis promiss-

A

ADDITIO.

tionem, quæ erant annexa primogenituræ Esau abiectio, quod sine Dei dilectione ex parte una, & odio ex parte altera fieri non potuit: qui sunt effectus dilectionis Dei manifesti, Burgen. autem vult qd dilectio & odium debeant hic recipi pro prædestinatione, & reprobatione, nõ pro eorum effectibus, vt Postilla. Ad probandum suum propositum. Burgen. adducit apostolum ad Ro. 9. Ibi dico, qd apostolus adducit hoc dictum

dictum non quod ad effectum, sed admirans de causa: ostendens per processum quod illius non sit causa querenda. Sic in propheta: si propheta in persona Dei volens populo ostendere, quod eum diligeret: ostenderet per talia occulta sapientiæ Dei, qualia sunt prædestinatio, & reprobatio: probasset populo dubium, & ignotum per ignotius: sicut si hodie ingratis, & de dilectione Dei dubitantibus: dilectio Dei per viam prædestinationis persuaderi debet, plus dubitarent de antecedente quam de consequente.

C A P. II.

T nunc, &c. Fecistis quod impium est ad contemptum mei. Sed quia malo penitentiam peccatoris quam mortem, etiam nunc per comminationem vos reuoco. Sed si noluerit, po. su. cor. mittam in vos veram penuriam, vt non mentientes, sed omnium rerum egestate coacti, dicatis vos non habere optima quæ offeratis. Vnde proprie sacerdotibus dicitur, qd si non dederint gloriam nomini domini per suam bonam conuersationem patientur egestatem omnium bonorum. Hi quia nõ benedicunt sanctis ex vero corde, sed per dulces sermones seducunt corda innocentium, non merentur Dei benedictionem.

sed qui incrementum dat Deus. Hoc de corpore, & sanguine domini nostri, hoc etiã de baptisate, & chrysmate sententiaum est, & tenendum: quia virtus diuina secretius operatur in eis, & diuina solummodo hæc est virtus siue potestas, non humanæ efficacis, &c. Maledicam autem benedictionibus vestris, hoc est, his quæ nunc meis benedictionibus possidetis: seu, quicquid a vobis benedicatur, maledicam: vel, quoniam non benedicunt sanctis ex vero corde: vel, quia qui iniquè agunt benedicuntur ab eis, adulanturq; peccatoribus, dummodo diuites sint.

C A P. II.

Nunc ad vos mandatum õ sacerdotum. Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, vt detis gloriam nomini meo, ait dominus exercituum, & mittam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis, quoniam non posuistis super cor. Ecce ego projiciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum stercus solennitatum vestrarum, & assumet vos secum. Et scietis quia misi ad vos mandatum istud, vt esset pactum meum cum Leui, dicit dominus exercituum,

hoc est, his quæ nunc meis benedictionibus possidetis: seu, quicquid a vobis benedicatur, maledicam: vel, quoniam non benedicunt sanctis ex vero corde: vel, quia qui iniquè agunt benedicuntur ab eis, adulanturq; peccatoribus, dummodo diuites sint.

Rupertus Sensus est. Quoniam noluis audire, aut ponere super cor vestrum veritatem, misit Deus in vos egestatem, mandando nubibus suis ne pluant super vos imbrem, sicut nunc patet, quia neque prophetiam, neque aliam gratiam celestem habetis. Et maledixit benedictionibus vestris, & iuxta prophetam alium duplici contritione vos contriuit, vt non solum Romani tollerent locum vestrum, & gremium: verum etiam maligni spiritus animas auferrent.

Ecce ego pro. Pro peccatis õ sacerdotum auferam a vobis quæ secundum legem ex historijs accipiebatis: scilicet brachium dextrum, & dexteram, & dextrum, & dextrum.

Et maledicam benedictionibus, &c. Hieronymus. Hoc est, quicquid a vobis benedicatur, per me erit maledictum. Hoc ergo intelligendum est de hæretico: illud autem ad Luciferianum de ecclesiastico peccatore.

su. vul. id est, facies vestras foetentes reddam putrida commixtione stercoreis, vt tales sitis qualia sunt illa, quæ offeruntur, & ipsum stercus assumet vos: sic vt non differatis ab ipso stercore, & ex eo qd vos abiectio, intelligetis me esse qui quondam elegi patrem vestrum Leui: & per Leui Aaron, & dedi vobis gloriam sacerdotis, vt firmo pacto mihi in æternum ministraretis. Voluit Deus homines, & maxime sacerdotes maculam non habere, & brachium bonis operibus ornare. Sed quia nos omnia contrarium vertimus, projicit, & separat Deus brachium. i. opera nostra a sanctorum operibus: & cum præcipiatur nobis ungere caput, & lauare faciem, vel lauat oculis Deum videamus: habemus facies pollutas stercore viciorum, & illud stercus, quo litæ sunt facies assumit nos secum: quia oia nostra et in stercus versa sunt, cum debuissimus mundi esse in solennitatibus Dei, & carnes agni comedere calcian.

Gregorius. Sicut per bonos, siue per malos ministros dispensetur, sacramentum tamen est, quia Spiritus sanctus mysticè illud viuificat, qui quondam apostolico in tempore visibilibus apparebat operibus. Nec bonorum meritis dispensatorum ampliatur, nec malorum attenuatur: quia neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat:

Pactum. Deteribit Deus quale habeat officium, & qualis debeat esse sacerdos.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. II.

Nunc ad. Hic consequenter arguit propheta sacerdotes, & populum de peccatis contra proximum licet cum hoc aliquid ponatur de peccatis contra Deum. Et diuiditur in duas partes, quia primò arguit sacerdotes, secundo populares, ibi. Nunquid. Circa primum ponitur monitio. cum dicitur. Et nunc ad vos. q. d. debetis diligenter attendere.

subditur causa. 5 Quoniam non potuistis, &c. s. exercere officium vestrum: debito modo colendo Deum, & populum i. seruendo. 6 Ecce ego projiciam, &c. auferendo a vobis virtutem, & sustentationem. 7 Et dispergam super vultum &c. i. ex celebrationibus huiusmodi non reportabitis honorem: sed confusionem. 8 Et assumet vos secum. s. stercus, ita quod eritis contemptibiles, sicut & ipsum. 9 Et scietis, &c. Per experientiam mee punitionis. 10 Quia misi ad vos sacerdotes, & Levitas. 11 Mandatum istud, de cultu Dei & doctrina populi. 12 Vt esset pactum &c. i. cum tribu Leui, quæ fuit ad hoc electa a Deo Num. 2.

- 2 Et si no. Puniam vos, idè sequitur.
- 3 Mittam in vos ege. Quam supra modum timebant, quia auri & cupidi erant.
- 4 Et ma. &c. i. illis quæ consueuistis benedicere, scilicet vineis, & bladis, & huiusmodi, ita quod erit penuria, ita exponit Ra. Sa. Et

M O R A L I T E R.

- 1 Et nunc ad vos. Secundum sensum literalem hic arguit propheta sacerdotes Iudæorum de negligentia diuini cultus, & regiminis subditorum, quod nunc contingit in prælatis, & curatis pluribus Christianorum: propter quod eis dicitur in poenam.
- 3 Mittam. i. carentiam scientiæ, & gratiæ, propter ingratitude enim Deus iuste subtrahit dona sua a promotis in ecclesia, quando negligunt officia diuina.
- 4 Et ma. &c. Frequentet. n. absoluant ab illis de quibus

* Pactum non possunt propter ignorantiam, vel quod peius est, propter quæstum, vel fauorem. 6 Ecce. Subtrahendo a vobis protectionem angelicam. 7 Et dispergam, &c. Quia solennitates eorum hodie sunt communiter in conuiuijs, & potationibus excessiuis, & dissolutionibus ineptis. 9 Et ieiuis. Per experientiam poenæ gehennalis. 10 Quia. Quod tamen non seruastis, & quid sit istud, ostenditur cum dicitur. 12 Vt esset. i. cum Gente sacerdotali.

† Pactum

Remigijs. Pactum enim fuit cum Leui patriarcha, A ex Leui peruenit ad Aaron, & posteros eius. Pactum autem vitæ non intelligas vitæ istius, quæ nobis & cunctis animantibus communis est, sed illius qui dicit. Ego sum via, veritas, & vita. Dedi, inquit, ei timorem, qui est initium sapien-

tia: & a facie nominis mei pauebit, mentis habitu tremorem exagitati corporis ostendens, tremensque sermones meos. Lex veritas fuit in ore eius, hoc est doctrina simplex, & nulla mendacii macula fuscata, &c.

2 Labia .n. sacerdotis, &c. * Remig. Hoc, & in Aggæo legimus. Interrogas a sacerdotes .n. disciplina pertinet, vt interroganti de lege, respondeat. Hinc Paulus ad Titum formam describens sacerdotis. *Ut potens, inquit, sit exortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere.*

* Dionysius. Arcopag. Quæri solet ab his qui diuinorum librorum studio, & amore flagrant, si extrema integrè non communicant summis, quam ob causam Sacerdos

Pactum meum fuit cum eo vitæ, & pacis: & dedi ei * timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. Lex veritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius. In pace, & in æquitate ambulauit mecum, & multos auertit ab iniquitate. Labia .n. sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirèt ex ore eius, quia angelus dominus exercituum est. Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege. Irritum fecistis pactum Leui, dicit dñs exercituum. Propter quod & ego dedi vos contemptibiles & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege. Nunquid non pater vnus omnium nostrum? Nunquid non vnus Deus creauit nos? Quare ergo

uertit ab iniquitate. Labia .n. sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirèt ex ore eius, quia angelus dominus exercituum est. Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege. Irritum fecistis pactum Leui, dicit dñs exercituum. Propter quod & ego dedi vos contemptibiles & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege. Nunquid non pater vnus omnium nostrum? Nunquid non vnus Deus creauit nos? Quare ergo

ergo Esdras corripiebat peccantes, sic iste Malachias eos prouocat, vt eiectis alienigenis antiquas vxores recipiant

ergo Esdras corripiebat peccantes, sic iste Malachias eos prouocat, vt eiectis alienigenis antiquas vxores recipiant

Sacerdos homo inter homines, Domini omnipotentis angelus a Sacra Scriptura nominatur, &c. Nihil (vt reor) absurdum est, si Sacerdotem quoque hominem Theologia angelum vocat, qui pro viribus angelicæ proprietati docendo participat, atque ad angelorum similitudinem (vt homini possibile est) per nunciandi officium nritur.

1 est) per nunciandi officium nritur. 2 b Vos autem, &c. 3 Ego volui, vt habetis doctrinam, & veritatem. Vos autem recessistis. Quidquid dictum est priori populo, nobis dictum putemus: vt qui fuimus cultores Dei, veritati mendaciū nō pferamus. 4 c Nunquid. Sicut electionibus Esdræ colligitur, reuersi de Babylonia ram principes, & sacerdotes quasi reliquus populus, vxores sui generis quæ paupertate, & labore viæ infirmitatem contraxerunt, eiecerunt, & filiabus alienigenarum ætate, & diuitijs florentibus se copulauerunt. Sicut

ergo Esdras corripiebat peccantes, sic iste Malachias eos prouocat, vt eiectis alienigenis antiquas vxores recipiant

ergo Esdras corripiebat peccantes, sic iste Malachias eos prouocat, vt eiectis alienigenis antiquas vxores recipiant

ergo Esdras corripiebat peccantes, sic iste Malachias eos prouocat, vt eiectis alienigenis antiquas vxores recipiant

Hieron. * cas. ob. 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 r. Esdr. io. b. Transgressus

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Pactum meum. i. lex. 2 Fuit cum eo vitæ, & pacis, &c. Fuit enim promissum a Deo quod populus in pace viueret si legem seruaret, & sic fuit adimpletum quandiu hoc seruauit, vt patet ex decursu veteris testamenti. 3 Et dedi ei timorem. s. Moysi, & Aaron, & pluribus ab eis descendens, qui Deum timuerunt. 4 Lex veritatis fuit, &c. Ad docendum populum. 5 Et iniquitas non est inuenta, &c. Quod enim Aaron fecit vitulum constabilem, fuit ex timore mortis vt dictum fuit plenius, Exod. 32. nec ipsi, nec alij Leuitæ crediderunt, quod in vitulo esset aliquid numinis. Quod patet ex hoc quod tota tribus Leui iunxit se Moysi ad interficiendum illos qui peccauerunt in idololatria vituli. Exod. 32. 6 In pace, & in æquitate, &c. Iussit, viuendo, & me deuotè colendo. 7 Et mul. & c. Populum docendo: hoc .n. pertinet ad officium Leuiticum, & potissimè sacerdotum, ideo subditur. 8 Labia enim sua. Et subditur causa. 9 Quia an. & c. Habet enim officium angelicum scilicet colere Deum, & diligere populum, sicut angeli in ministerium missi propter salutem electorum, semper vident faciem patris qui est in cæ-

- li s Matth. 18. 10 Vos autem. Sacerdotes, & Leuitæ huius temporis. 11 Recess. Quam tenuerunt Moyses, & Aaron, & alij iusti. 12 Et scandalizastis. i. fuisistis eis occasio delinquendi. Est .n. scandalum impactio pedis ad aliquid, quod facit incedentem ruere: malicia autem sacerdotum, & doctorum facit errare populum: vnde dicit Saluator. Cæci sunt, & duces cæcorum: si autem cæcus cæco ducatum præster, ambo in foueam cadunt. Propter quod dicit Greg. in pastoral. Cum pastor per abrupta graditur, consequens est vt grex ad præcipitium sequatur. 13 Irritum fecistis. De officio sacerdotij. 14 Propter quod &c contempt. &c. i. abiectos. 15 Et ac. fa. in le. Iustificantes impium pro munere, sacerdotes. v. iudicabant populum maximè post reditum de Babylone. 16 Nunquid. Postquam reprehendit sacerdotes, & Leuitas de malo regimine populi, hic consequenter arguit ceteros de contemptu proximi, & primò in generali, cum dicitur. Nunquid non. q. d. Sic. s. Adam, vt dicunt aliqui, vel Abraham secundum alios, & est verbum prophetæ. 17 Nunquid non vnus. q. d. Sic: quia omnes animæ humana creataur a Deo immediate. 18 Quare ergo despi. Propter paupertatem suam. q. d. non habemus causam. * Violans

MORALITER.

- 1 Pactum. i. exemplaris vitæ, & pacis fraternæ, & hoc fuit obseruatum a sacerdotibus primitiæ Ecclesiæ, & postea longo tempore, de quibus adhuc subditur. 3 Et dedi, &c. s. filialem qui cauet Dei offensa. 4 Lex. Docendo populum publicè, & secretè. 5 Et inquit. &c. Per viam exemplarem, & sanam doctrinam. 8 Labia. Idest, sacerdotum accipiendo singulare pro plurali. 9 Custodi. i. custodire debent scientiam ad salutem anime pertinentem, & subditur causa, cum dicitur. 9 Quia an. i. medius inter Deum, & populum: quia pro populo debet Deum exorare, & Dei mandata populo nunciare, & sic fuit temporibus præteritis. Et consequenter

- ostenditur quid sit modernis, cum dicitur. 10 Vos. s. mandatorum Dei. 12 Et scand. Ex modo vestro viuendi. Gregor. in pastoral. Cum pastor per abrupta graditur, consequens est vt ad præcipitium grex sequatur. 14 Propter quod. Idem grauius, & abiectius puniendo in gehennam. 16 Nunquid. Hic secundum sensum literalem arguuntur sacerdotes, & populus similiter de contemptu proximi, quod viciū etiam satis viget tempore præsentis. Et arguitur primò istud viciū, generaliter cum dicitur. Nunquid non pat. q. d. Sic. s. finem. 17 Nunquid non vnus Deus creauit nos. Quasi diceret. Sic, Et ad imaginem suam, ideo concludit. 18 Quare ergo despicit vnusquisque fratrem suum. Quia non habetur causa ex parte principij naturalis nec supernaturalis.

A *Transgressus est Iuda, &c.* * Ruper. Parum est ad istam declamationem solum illud respicere, q̄ reuerſi de Babylone in eo transgressi ſunt, q̄ quidam ſacerdotes ac leuitæ tulerunt de filiabus Chananzorum cæterarumque gentium, & commiſcuerunt ſe populis terrarum. Decet itaq; maiestatem loquentis Spiritus loquentis de ſpiritibus at tendere. Quomodo habuit Iudas filiam Dei alieni? Profecto lex cærimoniarum ſine lege fidei, filia eſt Dei alieni. Vbi Iudas hanc contempſit, & legem cærimoniarum in cibis & poribus, & iuſtitijs carnis reſinuit ibi transgreſſus eſt: & ex tunc habuit filiam Dei alieni, ex quo Chriſtum occidit, quia quidquid ex tunc obſeruare v̄r in cæimonijs huius modi, non eſt religio veri Dei, ſed religio alieni, abominatio & contaminatio ſanctificationis domini quam dilexit peruerſa dilectione, vt mallet Chriſtum occidere, quã ſanctificationem loci vel gentis amittere ſecundum timorem quem finxit dicens. *Si dimittimus eũ ſic, venient Romani, & tollent, &c.* Et diſperſi ſunt tam magiſter quã diſcipulus, & offerens munus Domini. i. tam ſeniores quã populus: tam Phariſæi quã pontifices, tam de terrenis quã de cæleſtibus tabernaculis Iacob.

B *Qui fecerit, &c.* Non ait, qui fecit, ne abſcidat veniam erroris ſed qui deinceps fecerit, vt timore maledictionis peccatores reuocet ad poenitentiam.

C *Et hoc ruruſum feciſtis.* Operuiſtis altare meum lachrymis innocentium: dum offerebatis hoſtias de rapina lugentiu pauperum. Similiter nunc eſtis cauſa, quare altare meum lachrymis cooperiatur, quia relicta dum viderent alienigenas in thoriſ ſuis collocatas, ad auxilium Dei confugiebant, lachrymis & gemitu Deo inuidiam faciẽtes: q̄ humana non reſpiceret, & miſerias non iuuaret. Quidã putant hæc eſſe dicta generaliter contra eos qui aliena rapiunt & diuitias cõgregat, de quibus & offerunt Deo munera, ſed Deus non ſuſcipit prohibitus lachrymis ſpoliatorum. Poſſunt & hæc dici contra eos qui propter amiſſionẽ temporalium rerũ non dirigunt ſpem in Deum nec quærunt æterna, ſed indecoris, & ſemineis plãctibus orationẽ ſuã deturpant, ne a Deo ſuſcipiãt. Iſti habẽt vxorem adoleſcentiã. i. naturalem legem ſcriptã in corde, quẽ etiam

despicit vnus quiſq; noſtrum fratrem ſuum, violans pactũ patrum noſtrorum. Transgreſſus eſt Iuda, & abominatio facta eſt in Iſrael, & in Ieruſalẽ: quia contaminauit Iudas ſanctificationem domini quam dilexit, & habuit filiam Dei alieni. Diſperdat dominus virum qui fecerit hoc magiſtrũ & diſcipulum de tabernaculo Iacob, & offerentiũ munus domini exercituũ. Et hoc ruruſum feciſtis. Operiebatis lachrymis altare domini fletu & mugitu, ita vt vltra nõ reſpiciam ad ſacrificiũ, nec accipiam placabile quid de manu veſtra. Et dixiſtis. Quam ob cauſam? Quia dominus teſtificatus eſt inter te, & vxõrem pubertatis tuã, quam tu despexiſti. Et hæc particeps tua, & vxor fœderis tui. Nonne vnus fecit, & reſiduum ſpiritus eius eſt? Et quid vnus quærit niſi ſemen Dei? Cuſtodite ergo ſpiritus

peccatores reuocet ad poenitentiam.

C *Et hoc ruruſum feciſtis.* Operuiſtis altare meum lachrymis innocentium: dum offerebatis hoſtias de rapina lugentiu pauperum. Similiter nunc eſtis cauſa, quare altare meum lachrymis cooperiatur, quia relicta dum viderent alienigenas in thoriſ ſuis collocatas, ad auxilium Dei confugiebant, lachrymis & gemitu Deo inuidiam faciẽtes: q̄ humana non reſpiceret, & miſerias non iuuaret. Quidã putant hæc eſſe dicta generaliter contra eos qui aliena rapiunt & diuitias cõgregat, de quibus & offerunt Deo munera, ſed Deus non ſuſcipit prohibitus lachrymis ſpoliatorum. Poſſunt & hæc dici contra eos qui propter amiſſionẽ temporalium rerũ non dirigunt ſpem in Deum nec quærunt æterna, ſed indecoris, & ſemineis plãctibus orationẽ ſuã deturpant, ne a Deo ſuſcipiãt. Iſti habẽt vxorem adoleſcentiã. i. naturalem legem ſcriptã in corde, quẽ etiam

incredulos impellit dicere: Deus iudicet, Deus videat: & ipſi cũcta inter me, & te dijudicãda permitto. Hęc vxor reſiduũ ſpiritus noſtri, q̄a noſtro ſpiritu ſẽper copulaẽ, quẽ ſi recedet a nobis, ſtatim offendimus Deũ, vñ ingeminat. Cuſtodite, non carnẽ quã Deo placere non põt, non animalem animam, quã non percipit quẽ ſunt Dei: ſed rationalem ſpiritus, qui interpellat gemitib. inenarrabilibus.

d *Et quid vnus.* Cũ vnus vtrũq; fecerit, id eſt iuxit vt liberi naſcantur

† gemitu.

† ſocia.

†. f. Abrahã. Io. 11. † ſub. fecit quã ſuit ſemina Dei.

Hieron.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Violans pactum pa. no. i. legem datam patribus noſtris, quẽ præcipit proximum diligere, ſecundo in ſpeciali arguit contemptum vxoris, quã debet eſſe vna caro cum viro dicitur.
- 2 Transgreſſus &c. Et iſta transgreſſio ſpecificatur, eũ ſubditur.
- 3 Quia contaminauit Iudas ſanctif. dom. ſ. latiam.
- 4 Quam di. ſ. dominus.
- 5 Et habuit. ſ. Iudas. i. illi de regno Iudæ.
- 6 Fili. Dei alie. Reuertentes. n. de Babylone contempſerunt vxores ſuas Iudæas, quã ex frequenti partu, & labore itineris erant deturpata, & duxerunt vxores alienigenas, vt patet primi Eſdrã 9. & primas tenebant in domibus ſuis quaſi ancillas, mulieres verò docẽt pueros ſuos proprios mores, & ſic alienigenã vxores docebant filios a Iudæis genitos idololatrare, quod erat peſſimum, idẽo ſequitur. Diſperdet dominus virum qui ſe. hoc.
- 7 Magiſtrum & diſcipu. i. magnum ſiue paruum.
- 8 Et offerentium mu. i. de tribu ſacerdotali, quia in illa tribu inueniunt viri qui acceperant vxores alienigenas. 1. Eſdrã 10. Et hoc ruruſum feciſtis.

- 9 Operiebatis la. &c. Credentes expiare hoc peccatum abſque emiſſione alienigenarum, quod tamen eſt falſum, idẽo ſubditur. Ita vt non reſpiciam, &c.
- 10 Et dixiſti &c. Quam ob cauſam non dimittitur iſtud delictum per ſolum ſacrificium. Ad quod reſpondetur, cum dicitur.
- 11 Quia dominus te. eſt inter te, & vxõ. De mutua cohabitatione, & dilectione, dicens per Adam propheticẽ Gene. 2. vt ibidem fuit declaratum: quam ob rem relinquet homo patrem ſuum, & matrem, & adhærebit vxori ſuã, & erunt duo in carne vna.
- 12 Quam tu desp. Tenendo eam vt ancillam.
- 12 Et hæc particeps tua. i. ſocia, non ancilla.
- 14 Et vxor fœ. &c. cõſenſum animorũ qui facit matrimonium.
- 15 Nonne vnus ſe. q. d. Sic quia vnus Deus fecit Adam, & Eua
- 16 Et reſiduum. Ad hoc enim fecit Deus mulierem de coſta viri, vt ſicut vna caro ſunt, ita ſunt vnus ſpiritus, & vna anima per verã dilectionem.
- 17 Et quid vnus. q. d. Ad hoc eſt vnio ſeu coniunctio matrimonij, vt inde procreetur ſemen ad culium Dei, idẽo ſubditur.
- 18 Cuſtodite. i. bonam voluntatem ad vxorem.

* Cum

MORALITER.

M. i. th. 19.

- 1 Violans pactum patrum noſtrorum. Nam in veteri teſtamento præceptum eſt. Diliges proximum tuum ſicut teipſum. & in nouo replicatur.
- 3 Quia contaminauit, &c. Hic ſecundo arguitur contemptus proximi ſpiritualiter, ſcilicet vxoris idẽo ſubditur.
- 5 Et habuit filiam Dei alieni. Hoc ad literam dicitur de reuerſis a captiuitate Babyloniſ qui acceperunt vxores alienigenas, vt dicitur Eſdrã 1. & ſuas Hebræas contemnebant. Et idem ſit hodie quia multi Chriſtiani ſunt adulteri vxores proprias contemnent. Et idem myſticẽ ſit in præ-

- latis, & curatis, qui circa negocia principum, & magnatum ſunt occupati, ſuas eccleſias, & parochias ſine ſufficienti regimine relinquentes, idẽo ſubditur poena cum dicitur.
- † Diſperdat do. &c. Siue paruus fuerit, ſiue magnus.
- † Et hoc ruruſum, &c. Hoc dicitur propter aliquos qui ad horam poenitent, ſed de facto non emendant.
- 15 Nonne vnus ſecit &c. q. d. Sicut Deus eſt vnitatis, & pacis, fecit virum, & vxorem vt ſint duo in carne vna, ſic ordinauit, q̄ vnus epiſcopus habeat vnam eccleſiam: & ſacerdos, vnam parochiam; cui totaliter inhæreat cuſtodiens ipſam, idẽo ſubditur.
- 17 Et quid vnus quærat, &c. i. vnus epiſcopus in diocẽſi ſua, † & ſacer-

nascantur, & filij Dei de stirpe Israelitica. Cū ergo fœcun-
 A das vxores habeatis & liberis gaudeatis cur pulchritudi-
 nē vxorū queritis quę meretricib. apta est, non vxoribus.
 a *Et vxorem adolescentiæ tuę noli despiciere.* * Tertul. Præ-
 ter ex causa adulterij, nec creator disiungit, quod ipse
 coniunxit, Moysē
 constituyente, cum
 qui ex compressio-
 ne matrimonium
 fecerat, non posse
 dimittere vxorem
 in omne tempus.
 Quod si ex violen-
 tia coactum matri-
 moniū stabit, quan-
 tomagis ex conuenientia voluntarium? Sicut & prophe-
 tię auctoritate. *Vxorem iuuentutis tuę non dimittes.*
 * Clemens. Rom. A Domino iūgitur viro mulier, quia
 Dominus dicit: *Relinquet homo patrem, & matrem, & adha-
 rēbit vxori suę, & erunt duo in carne vna.* Neque verò post
 nuptias licet eam indemnata eijcere: *Custodiet, inquit,
 spiritu tuo, & vxorem iuuentutis tuę ne reliqueris.* Mulier
 enim

a *Quę tibi virginali iuncta est matrimonio, perseueret vsque ad senectutem.*

a *Velstrum, & vxorem adolescentiæ tuę noli despiciere.* Cum

a *Alias. Cum odio habueris eam, dimitte di-*

b *odio habueris eam, dimitte, dicit dominus Deus Israel. Ope-*

a *riet autem iniquitas vestimentum eius dicit dominus exer-*

a *citium. Custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere.*

a *Soluta obiectis ne re, & cat quod dixerat. b Custodiam spiritus vestri, v. l. certe vxorem.*

enim est vitę consors ac socia, in vnum corpus a Deo D
 conflata. Qui verò contra scindit id in duo, quod est in
 vnum a Deo concretum, rationem rerum a Deo condi-
 tarum euertit, & illius prouidentię aduersatur.

* Idem. Vir igitur, & vxor iustis nuptijs coniuncti,
 mutuò se exciran-
 tes, sine obseruatio-
 nibus orent, & quā
 uis non lauent, ta-
 men erunt lustra-
 ti, &c.

b *Cum odio habue-* Hieron.

ris, &c. Quasi di-
 cat. Sed dices: mi-
 hi: Præcipitur in le-

ge, cum odio habuimus vxores, dimittamus eas. Ad
 quod respondeo tibi, non esse præceptum, sed propter
 duritiam cordis tui permissum, quia quicumque excepta
 causa fornicationis iniquę dimiserit vxorem, vestimen-
 tum eius id est, corpus quo anima vestitur operiet iniqui-
 tas, id est, pœna peccati, vt in quo peccauit, in ipso mo-
 riatur.

Deut. 24.1.

Matth. 19.2.

Ca.

NICOLAUS DE LYRA.

* *Cum odio habueris eam dimitte, &c. Dando ei libellum
 repudij, vt possit alteri nubere: & non sicut ancilla a te violenter te-
 neri: hoc enim est minus malum, quam affligere vxorem sine causa,
 vt ancillam. Libellus enim repudij non fuit concessus, vt per se esset
 licitus, sed ad maius malum evitandum, vt diffusè declarauit Dente-
 ronon. 24.2.*

2 Operiet

2 Operiet autem iniquitas vestimentum eius dicit do-
 minus, &c. *Idest, vestimentum viri. Sic enim sonat litera Hebraica,
 quę non potest referri nisi ad masculinum, & non ad feminam secun-
 dum modum loquendi Hebraicum: & est sensus. Operiet autem
 iniquitas, &c. Quasi dicat per Dei vindictam sic apparebit iniqui-
 tas viri despicientis vxorem modo predicto sicut apparet illud quod
 ponitur super vestimentum eius.*

* Cap.

MORALITER.

† & sacerdos in parrochia: non enim debet querere extra-
 neam occupationem, sed suos subditos facere Dei filios
 per deuotionem, ideo subditur.

† *Vxorem adolescentiæ tuę noli despiciere, &c. Idest, curam ec-
 clesię*

clesię tuę noli negligere.

1 *Cum odio eam habueris, &c. In ea nolendo morari.*

† *Dimitte eam dicit dominus Deus Israel, &c. Resignando su-
 periori, vt sic alteri detur, qui fructificet ibi.*

† *Custodite spiritum vestrum. s. a Deo blasphemia, ideo sub-
 dicitur: Laborare fecisti dominum in sermonibus vestris, &c.*

† MORAL-

ADDITIO I.

In cap. 2. vbi dicitur in postill. Et maledicam benedictioni-
 bus vestris.

Hoc quod dicitur hic: *Et maledicam benedictionibus vestris, se-
 cundum magistrum in 4. dist. 19. quidam referunt ad hereticos qui
 sunt ab ecclesia præcisi, & ad excommunicatos, quorum benedictio-
 nes fiunt maledictiones his qui eorum sequuntur errores. Aliam
 etiam expositionem ponit, quam credo esse Grę. & est talis scilicet, q
 quia malis sacerdotib. benedicitur, a Deo erit maledictus: quia benedi-
 cunt iniquę agentibus, & adulantur peccantibus, dum modo diuites
 sint. Hęc ille.*

ADDITIO II.

In eodem cap. vbi dicitur in postilla. Nonne vnus fecit.

Hoc quod dicitur hic. Nonne vnus fecit, &c. aliter dicitur exponi
 tur secundum quosdam Hebręorum expositores, & magis consonum
 literę, vt videtur. Ad quod sciendum, quod Abraham habens in
 vxorem liberam Saram de genere suo, accepit tamen aliam vxorem
 alienigenam. s. Agar ancillam Aegyptiacam Gen. 16. ex quo volēbāt
 se excusare a peccato illi qui alienigenas vxores acceperāt habentes
 alias proprias: & hoc est quod dicitur. Nonne vnus fecit. Scilicet
 Abraham qui erat vnus pater omnium Israelitarum. Et residuum
 spiritus eius: per hoc quod dicitur: *Residuum intelligitur super-
 abundans, eò quod residuum cuiuscunque rei superabundat super ip-
 sam rem. Q. d. non sumus inculpandi propter vxores alienigenas, eò
 quod Abraham hoc fecit vt dictum est: & tamen spiritus eius. s.
 prophetię, & sanctitatis, superabundans fuit: & sic gesta eius sunt
 trahenda ad consequentiam. Ad quod responderetur per prophetam.*

Et quid vnus querit nisi semen Dei? Q. d. ille vnus hoc fecit non ex li-
 bidine carnali, sed quia Sara erit sterilis, ipsamet procurate hoc fecit
 Abraham causa prolis habendę, vt in e. G. supradicto. Et quia non
 fecit hoc Abraham solum ad instantiam Sarę, vt dictum est: sed etiam
 nutu seu inspiratione diuina, ideo dicit. Et quid vnus querit nisi
 semen Dei? hoc est dicere illud quod querebat Abraham non est
 intelligendum semen, seu prolem simpliciter: sed semen Dei, quia a
 Deo inspiratus hoc faciebat: & sic ostendit quod non erant excusati
 per exemplum Abraham: & ideo hortatur eos: Custodite ergo spi-
 ritum vestrum, & vxorem adolescentię tuę noli despi-
 cere: quia Abraham non fecit hoc despiciendo vxorem, sed rationi-
 bus predictis. Et sequitur. Cum odio habueris dimitte per ii-
 bellum repudij qui erat simpliciter licitus tempore veter. test. vt
 declaratum fuit in additione. Deut. 24.

Replie. In cap. 2. vbi dicitur. Nonne vnus fecit, &c.
 Burg. assumit contra postill. & glo. quam aliquando non scit nimis
 ponderare, quod ille passus debeat exponi de Abraham contra excu-
 sationem friuolam populi in litera positam, vt sit verbum populi
 contra Deum arguentis. Nonne scilicet Abraham habuit alienige-
 nam vxorem sine reprehensione, quasi dicat quare reprehenditur in
 nobis? Sed in litera, & in eius processu est verbum prophete in per-
 sona Dei arguentis populum, & ita dicit glo. vnde posset hic Burg. mul-
 tipliciter culpari: sed non est penitentis propositi nisi ostendere, eum
 malè contra Postillatorem moueri. Sed circa illum possum eiusdem
 cap. Si odio habueris vxorem, dimitte Burg. de materia illa
 se remittit ad 24. c. Deut. & ibi vide correctorium satis latum dirigi
 ad cap. 19. Matth. 21.

C A P. III.

A laborare feci. Populus autem reuersus de Babylone videns Babylonios, & ceteras Gentes idololatrias valere corporum fanitate, & omnium mundana prosperitate affluere, se autem cultores vnius Dei infirmos esse corpore, nec habere etiam que ad cibum necessaria sunt, dicebat non esse Dei providentiam in rebus humanis, sed omnia casu agi, non Dei iudicio cui placent mali: & displicet boni, aut si Deus cuncta diiudicat, ubi est illius æquum, & iustum iudicium.

B Ecce. Iudæi hoc de Elia propheta dictum intelligunt. Et quod sequitur. Et statim veniet ad te. scilicet suum Christum referunt in ultimo tempore veterum, sed quod templum inueniet? Iam enim destructum est omnino, aut si alius ante eum restituet, quid Christus eorum amplius facturus est cum ab alio restituta sunt omnia? Quidam ex persona Christi legunt, quod mittat angelum. id est, Ioannem predicare baptismum penitentie, qui Christus statim de se quasi de alio subdit? Et statim veniet. Alij ex persona patris legunt. Ecce ego mitto angelum meum qui praeparabit viam in cordibus credentium, in quibus non poterat prius Deus ambulare propter prauitatem, & incredulitatem.

Hieron. Reuig. Prosperitate malorum Iudæorum populus omnia casu agi non Dei iudicio estimabat.

† Alioqui vbi nuncium expurgabit.

† fœderis.

Matth. 1 a.

Notandum quod dominus vel euangelistæ vel Apostoli alij, cum de hoc propheta vel de alijs testimonia proferant, non sequuntur verba vulgarium translationum, sed habentes scientiam Hebræe lingue ex Hebræo transferunt, non curantes de syllabis, & punctis verborum. dum modo sententiarum veritas transferatur.

C A P. III.

Laborare fecistis dominum in sermonibus vestris, & dixistis: In quo fecimus cum laborare? In eo quod dicitis: Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu domini, & tales ei placent: † Aut certe ubi est Deus iudicij? † Ecce ego mitto angelum meum, & † praeparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum dominator quem vos queritis, & angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem ad-

¶ Preter supradicta.
¶ Sententia horum verborum latius tractatur in ff. Quia bonus Israel Deus.
¶ Vos laborare fecistis dominum, & queritis ubi est Deus iudicij? sed ego manifestum eum faciam, & in primo, & in secundo iudicij.
¶ Hoc interpretatur dominus in Euangelio de Ioanne Baptista, qui etiam de se dicit. Elias iam venit.
¶ Ad ecclesiam, vel unumquemque credentium.   *¶ Saluator qui omnium creator.*
¶ Desideratis.   *¶ Magni confitii.*   *¶ Qui iudicat, sui personam non accipit.*
¶ Ecce in qua veniet, qui iudicabit, cui pater dedit omne iudicium.
¶ Nullus in manus lenis poterit cogitare, quando venturus vel qualis futurus erit.

* Tertul. Moyses angelum quidem dixit Christum, ob magnitudinem virtutum quas erat æditurus, & officium prophetæ, nunciantis scilicet diuinae voluntatem, sicuti, & praecursorum, futurum angelum appellat, per prophetam Spiritus dicens: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, id est, Christi.

* Eusebius. Caesar. Significat por-

ro Deum verbum, quem angelum testamenti nominat, quemque etiam ipse Dominus omnipotens docet se mittere ante faciem suam dicens: Ecce ego mitto angelum, &c. Atqui eundem hunc quem angelum meum vocauit, rursus deinceps Dominum appellat, ubi adiungit illud. Et repente veniet Dominus, & angelus testamenti. Vnum verò, & eundem cum produxit, tum addit. Ecce venit, & quis sustinebit, &c. Quibus verbis secundum, & gloriosum illius aduentum significat. Sed qui omnia hæc canit, Dominus est omnipotens vniuersi Deus.

Notan-

Athanas.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. III.

Laborare fecistis dominum in sermonibus, &c. Hic incipit ca. in Hebræo ubi incipit aduentus Christi denunciatio. Et diuiditur in duas partes: quia primo ponitur occasio huius denunciationis: secundo ipsa denuntiatio subditur, ibi. Ecce ego mittam angelum.

Circa primum sciendum, quod populus Iudæorum saltem pro magna parte videns alias Gentes in hoc mundo prosperari, ut Chaldeos, & Persas, & Medos qui erant idololatriæ, & se frequenter deprimi, & captiuari dicebat quod Deus diligebat malos: & de seruitoribus suis non curabat, vel quod de istis inferioribus providentiam non habebat: ex quo seruibat sibi sic negligebantur, & alij exaltabantur, & sic Deo imponebat malitiam diligendo, vel ignorantiam, merita, & demerita hominum non videndo: & verum quod est errorem, & deo odiosum, ideo dicitur.

- 1 Laborare fecistis dominum in sermonibus, &c. Blasphematoris. Et loquitur scriptura de Deo quasi de homine afflicto de malo quod audit.
- 2 In eo quod dicitis. Erroneè.
- 3 Omnis qui facit malum, bonus est, &c. Ex dictis patet sententia.
- 4 Aut certe ubi est Deus iudicij. Id est, diiudicans inter bonos, & malos.
- 5 Ecce ego mittam angelum meum. Hic consequenter denuntiatur

MORALITER.

- 1 Laborare fecistis dominum in sermonibus vestris. Contra ipsum. Et qui sint sermones illi, subditur.
- 2 In eo quod dicitis omnis: qui facit malum bonus est. Multi namque videntes malos homines temporaliter prosperari, & bonos affligi, dicunt Deum delirare vel dormire, quod est falsum, nam iudicia eius vera sunt semper, & iusta,

nunciatur Christi aduentus, in quo fit bonorum, & malorum discretio: quia in primo aduentu Christi factum est iudicium discretionis, vocando aliquos ad gratiam, ceteris dimissis iusto Dei iudicio, licet nobis occulto, sed in secundo aduentu fiet iudicium discussionis, malos puniendo, & bonos premiando. Sic ergo proceditur: quia primo uterque aduentus denunciatur, & secundo praedictus error euacuatur, ibi: Inualuerunt. Prima in duas: quia primo ponitur dicta denuntiatio: secundo, populi monitio, ibi. Ego enim. Prima adhuc in duas: quia primo denunciatur uterque aduentus, secundo utriusque effectus, ibi: Ipse enim. Circa primum primo denunciatur primus aduentus Christi, cum dicitur in persona Christi. Ecce ego mittam angelum meum. id est, Ioannem Baptistam, qui magis duxit in terris vitam angelicam, quam humanam. Quia enim hec scriptura dicitur de ipso ad literam patet Matth. 11. b. ubi dicit Saluator de Ioanne. Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelum, &c. Et praeparabit quia praedictio, & baptismus Ioannis fuerunt quedam preparationes ad baptismum, & praedicationem Christi.

- 6 Et statim veniet ad templum suum. Quia ibi Christus oblatu fuit, & ibi pluries praedicaui, & miracula fecit.
- 7 Dominator quem vos queritis. id est, Christus cuius aduentum summe desiderabant patres antiqui.
- 8 Et angelus testamenti. Quia Christus fuit nuncius noui testamenti, ut praedixerat Ieremie 31. Secundo denunciatur aduentus Christi secundus, cum dicitur.
- 9 Ecce venit. id est, veniet certitudinaliter ad iudicium.
- 10 Et quis poterit. Quod nullus, unde dicitur Matth. 24. c. De die illa, & hora, &c.

* Et.

sta, licet nobis sint occulta.

5 Ecce. Istud literaliter exponitur de Ioanne Baptista. Moraliter autem exponi potest de bono predicatore qui dicitur Dei angelus id est, eius nuncius, qui preparat mentes audientium ad hoc, quod ubi veniat Christus tanquam ad templum suum. 1. Cor. 3. d. Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

† Et.

3. Ahanaf. Aduerfus eos qui dicunt filium non esse substantiæ Patris, quodque vna eademque fit autoritas, potentia regnum & diuinitas Patris, & Filij. dicit Prophe- ta: De repente veniet Dominus ad templum sanctum suum Dominus quem vos quæritis. Dei igitur templum est, quod & suum

Filium esse dicit, ne existimaretur diuersa esse Patris do- minatio, & diuer- sum Filij regnum. Templum quod Sa- lomom dedicauit Deo, hoc ipsum Fi- lij templum nuncu- pauit propheta, cū ait: Subito ad tem- plum suum veniet Dominus: ideoque Seruator loquitur: *Domus mea domus orationis vocabitur, &c.*

B Ipse enim Domi- nus est ignis consu- mens, lignum, foenum, stipulam, graua peccata grauer puniens: & his qui parua, & leuia committunt, est herba fullonum, vt lotis mundiciam restituat, & lauet sordes filiorum Sion. Per filios Leui sacerdotalis intelligitur di- gnitas, & si sacerdotes colandi sunt, & purgandi. quid de cæteris dicendum est, cum iudicium incipiat a domo Dei. * Aug. Ex his videtur euidentius apparere, in iudicio quosdam quorundam purgatorias pœnas futuras. Vbi enim dicitur: *Quis sustinebit diem introitus eius, quia ingre- ditur quasi ignis conflatorij, &c.* Quid aliud intelligendum est? Nisi fortè, sic eos dicendum est emundari a sordibus, & eliquari quodammodo, cum ab eis mali per pœnale iudi- cium separantur. Sed cum dicit: *Et erunt Domus offerentes, &c.* Vtique ostendit eos ipsos qui emundabuntur dein- ceps in sacrificijs iustitiæ Domino esse placituros, ac per hoc ipsi a sua iniustitia mundabuntur, in qua domino ho- stia displicebant.

* Ambrosius. Si pro otioso sermone redditurus est vnusquisque rationem, quanto magis verba sacrilega gra- uibus supplicijs expiabit? *igne nos examinasti*, inquit Dauid. Ergo omnes igne examinabimur. Et Malachias dicit: *Dominus introibit sicut ignis conflatorij, & sicut herba lauuantium, & sedebit constans, &c.* Igne ergo purgabuntur filij Leui, igne Ezechiel, igne Daniel. Sed hi etsi per ignem exami- nabuntur, dicent tamen. Transiuimus per ignem, & aquam.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et quis stabit. *Idest, poterit stare.*
- 2 Ad videndum eum. *quia sicut primus eius aduentus fuit in humilitate, & mansuetudine, ita secundus erit in potestate, & terrore.*
- 3 Ipse enim quasi ignis constans. *Hic consequenter ponitur effectus vtriusque aduentus, tamen in quodam generali, & primo pri- mi, secundo secundi, ibi: Et accedam. Effectus autem primi fuit vo- catio aliquorum ad fidem, quos in primitiua ecclesia probauit quasi aurum in fornace per tribulationes in Iudæa, vt patet in Actibus Apostolorum in pluribus locis: & postea per tyrannos in omnibus partibus orbis, & hoc est quod dicitur. Ipse enim, &c. Ad probatio- nem el. Florum.*
- 4 Et quasi herba fullonum. *Qua vtuntur fullones ad purifi- candas vestes, & eas nitidas fiendas.*
- 5 Et purgabit filios Leui. *i. Apostolos quorum aliqui fuerunt de tribu Leui, & omnes fuerunt nouæ legis episcopi.*

MORALITER.

- 1 Et quis stabit ad vi. eum. *Quasi dicat nullus in præsentia: quia nemo scit vtrum amore vel odio dignus sit: & sic in seipso non videt Deum.*
- 3 Ipse enim. *i. peccata consumens.*
- 4 Et quasi. *Præbens nitorem virtutum.*
- 5 Et purgabit. *De quibus dicitur Deut. 32. a qui dixerunt patri suo, & matri suæ, nescio vos. & isti sunt boni religio si omnia dimittentes amore Christi: ideo debent esse pur- gati, & colati ab omni puritate peccati, ideo subditur.*
- 7 Et erunt domino, &c. *i. eucharistiam virtutes omnium sacrificiorum continentem.*
- 8 Et placebit dominus, &c. *i. Ecclesiæ.*

aquam. Alij in igne, alijs rorabit ignis, vt Hebræis pueris. D Væ mihi si opus meum arserit, & laboris huius patiar de- trimentum. Et si saluos faciet Dominus seruos suos, salui erimus per fidem, sic tamen salui quasi per ignem. Et si non exuremur, tamen vremur, &c.

1 a *Si nemo potest cogitare pro potentia maiestatis eius, quis cum poterit supientibus oculis in sua clari- tate conspiciere, qui est sol iustitiæ.*
 2 a *Quidquid in auro idest, sensu nest o, & argento, idest, eloquio commixtum est are, stanno, plumbo, camino Dei excoquitur, vt purum remaneat aurum, & argentum.*
 3 a *Et cum colati fuerint, offerent Deo iusta sacrificia* b *Et rum qui offerunt, idest, Deum consenten- tibus, & pro Ierusalem pacem Dei conspicientibus.*
 4 *Et iacuerunt. Quomodo in principio placere Deo, sic post peccatum, & penitentiam placere incipient omni forde peccato un purgata.*
 5 a *Magna fortitudo iudicij, cum ipse sit testis, & iudex.*
 6 a *Qui modo tardus videor, dum differro.* b *Hæc omnia sunt occulte, sed a Deo proteruntur in medium ne diu lateant.*

* Remig. Qui ha- Com. in huc locum.
 bent sordes lenium peccatorum, spiritu iudicij purgantur: qui verò sanguinè hoc est grauib. pec- catis infecti sūt. spi- ritu ardoris exurē- tur, & purgabuntur. t 50. dist c. purgabit. t constabit. Lib. 3. testim. adu Iudæos cap. 57.
 * Cyprianus. Fide- lem emendari, & re- seruari in Psal. 113. docemur: *Emendans emendauit me Domi- nus, & morti non tra- didit me.* Item apud Malachiam. *Sedebit constans, & expurgans sicut aurum, & argen-* E

tum, & emundabit filios Leui, &c.
 * Oecumenius. Seruabitur homo dolorem passus, sicut verisimile est de eo qui per ignem transierit, sibi que vni- tas modicas sordes expurgarit. Solius namque Dei est per- fectè peccato carere: homines verò & si quā maximè ius- ti fuerint, non perfectè puri sunt. Siquidem in multis la- bimus omnes. Et: Nullus purus est a peccato, ne si vnus quidem diei sit vita eius. Nam Malachia dictū est, quòd tanquam aurum in fornace, & tanquam herbam fullo- num quosdam abluet Deus, & purificabit.

* Orig. Veniendum est omnib. ad ignem, veniendum est ad conflatorium. Sedet enim Dñs, & constat, & purgat fi- lios. Iuda. Si quis multa opera bona, & parum aliquid ini- quitatis attulerit, illud tanquam plumbum igni resolu- tur, ac purgatur, & totum remanet aurum purū. Et si quis plus detulerit, plus exurit, vt amplius decoquatur, &c.

* Theod. Quod ait, emundans sicut argentum, & aurū: sic etiam per beatus Paulus. *Quia in igne reuelabitur, & vnus- cuiusque opus quale sit, ignis probabit, &c.* Hoc enim loco pro- pheticus sermo nobis Dominum, tanquam quendam opificem ostendit, sordes peccatorum velut herba quadā expurgantem, & cen igne quodam animas nostras eiuf- modi veneno liberantem, &c.
 b *Et accedam ad vos.* Quæ illo tpe dicebantur ad principes Iudæorum, nunc verò dicuntur ad principes ecclesiarum. Com. in huc locum. Hom. 6. in Exod. V. de Augu. lib. 20. ciuit. c. 25. 26. 27 & li. 18. c. 35. F

- 6 Et colabit. *Ad perfectam mundiciam deducendo.*
- 7 Et erunt domino of. *i. eucharistiam, per varia legis sacrifi- cia figuratam, sicut perfectum per plura imperfecta.*
- 8 Et placebit domino. *Quia istud sacrificium est Deo acceptis- simum.*
- 9 Sicut dies, &c. *Vnde in canone Missæ dicitur. Sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti Abel, & sacrificium pa- triarchæ nostri Abraham, & quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech. Sciendum tamen quòd istud: sicut non designat equali- tatem, sed correspondet iam rei figurate ad figuram. Sicut enim res figurata excellit figuram, sic sacrificium nouæ legis, quod est eucha- ristia, excellit omnia veteris legis sacrificia.*
- 10 Et accedam. *Hic ponitur effectus aduentus secundi, cum dici- tur. Et accedam ad vos in iu. Quia Christus veniet in iudicium forma humana tamen gloriosa.*
- 11 Et ero, &c. *Quia illud iudicium breui tempore expedietur.*
- 12 Maleficis, &c. *i. quibuscunque peccatoribus: quia virtute Chri- sti nota fient omnibus eorum peccata, & sententiæ iudicis, iusta, & ista*

9 *Sicut aus se. & sicut anni an.* Vnde in canone missæ dicitur. Sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti Abel, & sacrificium patriarchæ nostri Abraham, & quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchise- dech. Sciendum tamen, quòd *li, sicut*, non importat equa- litatem, sed correspondentiā figuræ ad rem figuratam. Si- cut enim res figurata procellit figuram, & veritas vmbra, sic eucharistia quæ sacrificium est nouæ legis præcellit omnia veteris testamenti sacrificia.
 10 *Et accedam, &c.* Hoc fit in morte quia tunc venit Deus ad iudicium cuiuslibet particulare.
 11 *Et ero, &c.* Hoc dicitur, quia vita talium Dei iudicio communiter breuiatur:
 † Ego

A Et qui calumniantur. Pari ordine post maleficia, & adulteria, & periuria ponuntur, qui non reddunt mercedem mercenarijs, vel qui opprimunt pupillum, & viduam: ne ergo parua crimina putentur, quæ periurio, & adulterio comparantur.

Lib. de Trin. apud. Tertul. c. 4. [†] vi retinent. [†] opprimunt.

B Ego. * Nouatianus. Deus id quod est, id semper est & qui est, semper ipse est: & qualis est semper talis est. Nã & incrementa originem monstrant, & detrimenta mortem atque interitum probant. Et ideo, ego (ait) sum Deus, & non sum mutatus: statum suum tenens semper, dum id quod natum non est conuerteri non potest.

Hieron. [†] D. ber ne rapere homo que lre, sũ quod v s ea p os mea. Et dixit, in quo r, am tu. In decimis, &c. [†] pro, er ma leditiõnem. [†] exercituum [†] donec suscipiat.

B Quia dixerat, dñs est quasi ignis conflatus, & quasi her. f. cū pro nobis nominetur angelus, vel ignis, vel aliud, ne ideo putetur aliquid mutabilitatis esse in natura ipsi, inde dicit. Ego enim. **Q.** Vos quotidie mutamini per adulteria, & per cætera mala vestra: ego vero in iudicio nulla personarum varietate commutor, & cum seuerum, & iustum iudicem me esse fatear, tamen o filij Iacob, nec diuersitate tormentorum estis contempti in malitia, quia per pœnam malitia in vobis non est purgata, sed sine causa percussi vos disciplinam non recipientes.

Mysticè. Per filios Iacob qui sequuntur mala patrum, nec custodiunt mandata Dei, significantur illi qui constituti in ecclesia non recedunt a vitijs, sed falsum nomen Christianitatis sibi assumunt.

C Reuertimini. Magna clementia, eos qui a se recesserant, ad reditum prouocat, vt ipse quoque ad eos redeat.

d si

NICOLAUS DE LYRA.

* ista tamen peccata specialiter exprimentur quæ crudelitatem important, sicut et Matt. 25. Vbi processus illius iudicij ponitur a Salvatore.

- 1 Ego enim dominus. Hic consequenter post effectum extremi iudicij ponitur monitio populi, quæ tunc non habebit locum, sed ante. Dicit igitur, Ego enim dominus. Ad quem spectat omnium generale iudicium.
- 2 Et non mutor. In me ipso, licet sit mutatio in effectibus meis secundum varietatem meritorum, & demeritorum hominum.
- 3 Et vos filij Iacob non estis consumpti. Licet hoc meruissent mala vestra tamen saluauit aliquos ex mea misericordia.
- 4 A diebus enim patrum, &c. Quia citò post dationem legis in monte Sinai peccauerunt in adoratione vituli, Exod. 32.
- 5 Reuerti ad me. Per veram penitentiam.
- 6 Et reuertar ad vos. Per clementiam.
- 7 Et dixistis. Vos malè excusando.
- 8 In quo reuertere. Q. d. Non declinauimus a Deo. Cuius contrarium ostenditur, cum subditur.
- 9 Si affigit homo Deum, &c. In Hebreo habetur. Si violentabit homo Deum, quia vos violentatis me. Loquitur enim scriptura de

MORALITER.

- † 1 Ego enim dominus, &c. A rectitudine iustitiæ.
- 3 Et vos filij, &c. i. a vestra malignitate consumpti. Per talem modum dicitur Prou. 12. a. Verte impios, & non erunt. Scilicet impij. Sed e contrario isti manentes in sua malitia dicuntur non consumpti, ideo subditur.
- 4 A diebus. Quia tamen Deus semper suscipit penitentem subditur.
- 5 Reuertimini, &c. Ecce magna Dei clementia qui cum sit omnipotens, tamen rogat peccatores de concordia.

13 Inferie.

d Si affigit hom. &c. Lxx. supplantat, alij: Si fraudat: quod secundum historiam sanè de decimis potest accipi. Sed secundum quod ponitur affligit homo Deum, potest ad mysterium passionis dominicæ referri: configitis me cruci qui modo decimas subtrahitis.

† Nolentes reddere.

a adulteris, & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij, & humiliant viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit dominus exercituum. ^a Aduenam vel catechumenum, qui nondum effectus est eius in ciuitate Chiti. ^b Quod solum sufficit ad damnationem.

b Ego enim dominus, & non mutor, & vos filij Iacob non estis consumpti. A diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis. Reuertimini ad me, & reuertar ad vos dicit dominus exercituum. Et dixistis in quo reuertemur? Si affigit homo Deum, quia vos configitis me. Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, & in primitijs. † Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. Inferite omnem decimam in horreum meum, vt sit cibus in domo mea: & probate me super hoc dicit dominus. * Si non aperuero vobis catartas cœli, & effudero vobis benedictionem † vsq; ad abundantiam, & increpabo pro vobis

lum dare decimas, sed & omnia vendere, & dare pauperibus. Quod si facere nolumus, saltem in hoc Iudeos imitentur, vt pauperibus saltem aliquam partem demus, & sacerdotibus, & viduis debitum honorè deferamus: hoc qui non fecerit, dñm supplantare conuincitur. Si quando fames, & egestas omnium rerum opprimit mundū, hoc ex ira Dei sciamus descēdere, qui in pauperibus si elemosynas non accipiat, se priuari affirmat sua possessione.

Possumus, & sic interpretari decimas, & primitias. Si quis doctus in lege pōt alios erudire, nō dēt sibi attribueri; sed primū grās agat Deo a quo oīa: deinde sacerdotibus eius, ac magistris a quibus doctus est: alioq penuria maledicetur. Si

† tur. Si

de Deo sicut de homine, cuius bona per violentiam capiuntur. Decima verò ipsius Dei, sunt pro sustentatione ministrorum suorum quæ retinebantur iniuste a Iudæis laicis, ideo subditur.

- 10 In decimis. Quæ debebantur Leuitis.
- 11 Et in primitijs. Quæ debebantur sacerdotibus: & ad hanc sententiã reducitur trãslatio nostra. Homo enim dicto modo violentarius secundum communem modum loquendi dicitur vsque ad cor cõfixus.
- 12 Et in penuria. &c. In pœnam enim dñi peccati Deus immittebat sterilitatem terræ nascentium, ideo subditur.
- 13 Inferite omnem decimam in horreum meum, vt sit cibus in domo mea. f. Leuitarum.
- 14 Et probate me. i. effectum bonitatis meæ, si de dieb; decimis feceritis quod debetis: ideo subditur.
- 15 Si non aperuero vo. &c. Dando vobis pluuias, & rores ad facundationem terræ conuenientes.
- 16 Et effudero vobis, &c. i. bonorum temporalium multiplicationem.
- 17 Et increpabo pro vobis deuorantem. i. faciam quod ventus vrens, locustæ, & huiusmodi non deuorabunt seu pciorabunt terram nascentiam.

* Et

13 Inferie. Decimare est decimam partem dare, & nouen sibi retinere: Denarius autem numerus est perfectus, & ideo significat perfectionem, nouenarius autem imperfectus, & ideo significat imperfectionem. Igitur ille moraliter infert omnem decimationem in horreum Dei, qui de omnibus operibus suis quicquid est ibi perfectionis attribuit diuinæ bonitati, & quicquid est defectus, propriè fragilitati, & istis tanquam gratis Deus aperit catartas sue gratiæ: quousque det eis abundantiam sue gloriæ, & tunc increpat vermen deuorantem: quia nihil stabile poterit ibi esse.

† MORALITER.

A tnr . Si autem Deum largitorem intellexerit . & his per quos a Deo eruditus est se humiliauerit , & in horreum Dei cibos intulerit , i. scripturae alimenta populis ministrauerit , madabit Deus nubib. suis , vt pluant super eum imbrem . Incepabit et pro eo contrarias potestates , nec erit sterilis vinea ille . s. qui dicit : Ego sum vitis vera . Et afferet ei fecunditatem , & tantam ex merito humilitatis beatitudinem consequetur , ut omnes Gentes dicant eum beatum , & in terra , i doctrina illius desiderent habitare .

*Theodor. Cum lex definiat primitias & decimas primas Deo offerendas , deinde reliqua sumenda esse , vos contra , omnia pariter in vestra granaria intulistis , nec vobis venit in mentem cogitare pauperum esse rapinam , primitiarum , & decimarum fraudationem sacerdotibus . Ideo non terrae conditionem dedi , quia assistentes rebus sacris conficiendis , & pro vobis hostias offerentes , ex oblatiis mihi primitiis & decimis alatur , & in diuino templo assidentibus pauperib. ex his administrant . Idcirco hac auaritia restincta , reddite legitima sacerdotibus , experimento cognoscite vobis bonorum maiorem copiam fore .

a Et beatos . Cum nationes per circumitum mirabuntur fertilitatem terrae vestrae , intantum vt oes habitare in ea desiderent

rent , & abundantiae rerum omnium Gentibus exemplo sitis .

2 Vermes vel vicium aeris .
deuorantem , & non corrumpet fructum terrae uestrae , nec erit sterilis vinea in agro , dicit dominus exercituum . Et beatos vos dicent omnes Gentes . Eritis . n . vos terra desiderata

b bilis dicit dominus exercituum . Inualuerunt super me verba uestra dicit dominus . Et dixistis , quid locuti sumus contra te ? Dixistis . Vanus est qui seruit Deo : Et quod emolumentum , quia custodiimus praeccepta eius , quia ambulauimus

c tristes coram domino exercituum ? Ergo nunc beatos dicimus arrogantem . Siquidem edificati sunt facientes impietates , & tentauerunt Deum , & salui facti sunt . Tunc locuti sunt timentes Deum , unusquisque cum proximo suo . Et attendit dominus &

d audiuit & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus dominum , & cogitantibus nomen eius . Et erunt mihi ait dominus exercituum in die qua ego faciam in peculium , & parcam eis sicut parci uir filio suo seruienti sibi . Et conuertimini , & uidebitis quid sit inter iustum & impium , & inter seruientem Deo , & non seruientem ei .

audiuimus super me uerba uestra dicit dominus . Et dixistis , quid locuti sumus contra te ? Dixistis . Vanus est qui seruit Deo : Et quod emolumentum , quia custodiimus praeccepta eius , quia ambulauimus tristes coram domino exercituum ? Ergo nunc beatos dicimus arrogantem . Siquidem edificati sunt facientes impietates , & tentauerunt Deum , & salui facti sunt . Tunc locuti sunt timentes Deum , unusquisque cum proximo suo . Et attendit dominus & audiuit & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus dominum , & cogitantibus nomen eius . Et erunt mihi ait dominus exercituum in die qua ego faciam in peculium , & parcam eis sicut parci uir filio suo seruienti sibi . Et conuertimini , & uidebitis quid sit inter iustum & impium , & inter seruientem Deo , & non seruientem ei .

audiuimus super me uerba uestra dicit dominus . Et dixistis , quid locuti sumus contra te ? Dixistis . Vanus est qui seruit Deo : Et quod emolumentum , quia custodiimus praeccepta eius , quia ambulauimus tristes coram domino exercituum ? Ergo nunc beatos dicimus arrogantem . Siquidem edificati sunt facientes impietates , & tentauerunt Deum , & salui facti sunt . Tunc locuti sunt timentes Deum , unusquisque cum proximo suo . Et attendit dominus & audiuit & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus dominum , & cogitantibus nomen eius . Et erunt mihi ait dominus exercituum in die qua ego faciam in peculium , & parcam eis sicut parci uir filio suo seruienti sibi . Et conuertimini , & uidebitis quid sit inter iustum & impium , & inter seruientem Deo , & non seruientem ei .

audiuimus super me uerba uestra dicit dominus . Et dixistis , quid locuti sumus contra te ? Dixistis . Vanus est qui seruit Deo : Et quod emolumentum , quia custodiimus praeccepta eius , quia ambulauimus tristes coram domino exercituum ? Ergo nunc beatos dicimus arrogantem . Siquidem edificati sunt facientes impietates , & tentauerunt Deum , & salui facti sunt . Tunc locuti sunt timentes Deum , unusquisque cum proximo suo . Et attendit dominus & audiuit & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus dominum , & cogitantibus nomen eius . Et erunt mihi ait dominus exercituum in die qua ego faciam in peculium , & parcam eis sicut parci uir filio suo seruienti sibi . Et conuertimini , & uidebitis quid sit inter iustum & impium , & inter seruientem Deo , & non seruientem ei .

rent , & abundantiae rerum omnium Gentibus exemplo sitis .
b Inualuerunt . Repetit plenius quod dixerat . Labrare fecit sup. eo. a . do . in ser . Et exponit latius querimoniam populi reuersi de captiuitate , qui existens in cultu unius Dei multis miseris affligebatur , videns idololatrias in omnibus prosperari . Infirmato ergo & dicenti , frustra collo Deum . occurrit propheta in persona domini & rescidit uerba blasphemiae quae ab infirmis dicuntur in creatorem .

*Theodor. Rursus morbum alium eos vexantem curat . Praepostera n . mente praedicti obseruatiam erga me inutilem . & infructuosam duxistis : & scelerate uiuentes diuitiis redundare & uoluptatibus diffluere dixistis , atque cum mea prouidentia curemini , me omni felicitate carere exitimatis , & beatam iudicatis aliorum felicitatem .

c Ergo nunc beatos : Hieron . Possunt haec de hereticis intelligi , Martione & Valentino , & cunctis qui non recipientes uetus testam . contra creatorem loquuntur . & proficiunt in sua impietate , & multos socios sceleris habent .

d Tunc locuti sunt , & c . Verba prophetae . Quasi dicat illis blasphemantibus de iudicio Dei , iusti qui casto timore Deum timet loquuntur adinuicem , cohortantes se , quod retributio bonorum vel malorum non sit in praesenti , sed in futuro , & quod homo non possit scire iudicia Dei , & de eitate eius disputare .

8 Siquidem . In dominus & possessionibus .
9 Et tentauerunt Deum . ipsum pronocando & contemnendo .
10 Et salui facti sunt . Ex quo concluditur quod non habeat de malis eorum acuita , vel si habet quod de talibus non fecit iustitiam .
11 Tunc locuti sunt . Hic consequenter dicitur error tollitur , & primo succincte , secundo magis diffuse cap . ult . Circa primum dicitur . Tunc locuti sunt timentes Deum . Qui consistunt diuinam prouidentiam & eius iustitiam ad omnia se extendere .

11 Unusquisque cum proximo suo . De praemiatione bonorum & punitione malorum in seculo futuro , & subditur .
13 Et attendit dominus , & c . Hic accipitur & pro idest . si enim loquebantur ad inuicem . Attendit dominus . s . bona & mala quae sunt in praesenti uita .
14 Et scriptus , & c . i . ista sunt in diuina scientia indelebiter .
15 Et . Qui non potest mentiri .
16 In die . i . in die iudicij .
17 In pecuniis . i . in populum amabilem & familiarem .
18 Et parcam . A panis eternis .
19 Sicut parci . Qui castigat eum ne incurrat maius malum .
20 Et conuertimini . i . a me uos qui estis in supradicto errore .
21 Et quia licet iustus in praesenti castigetur , tamen per hoc conseruatur in bonis gratia , & postea in bona gloria deducetur .

NICOLAUS DE LYRA .

1 Et beatos vos , & c . Quae sunt in circumitu uestro ex bonorum uestrorum multiplicatione , ista tamen promissio est sub conditione scilicet , si fecerint bene , quod quia non fecerunt , promissio non fuit impleta .

2 Inualuerunt . Hic error supra positus remouetur . Et diuiditur in duas partes , quia primo dicitur error repetitur , ut aliquid ad datur , & secundo euacuatur , ibi : Tunc locuti sunt timentes . Circa primum dicitur , in persona Dei : Inualuerunt super me uer . contra me sunt multiplicata . Et quae sunt illa , subditur .

3 Vanus est qui seruit Deo . Quia ad hoc non sequitur aliqua eius retributio , quia sicut dictum est superius , negabant Deum habere prouidentiam de actibus humanis , vel iustitiam . Et ad uerumque sequitur defectus bonae retributionis , ideo subditur in persona talium .

4 Et quod emolu . & c . Quasi dicat . Nullum .
5 Quia ambulauimus , & c . i . e . in uis afflicti , unde i Hebreo habet . Et quia ambulauimus demigrati , & ideo ulterius concludat .
6 Ergo nunc . i . in praesenti uita .
7 Beatos dicimus at . i . eleuatos in pompa & potentia , quia bene est eis in hac uita , nec expectatur alia .

8 Siquidem . In dominus & possessionibus .

9 Et tentauerunt Deum . ipsum pronocando & contemnendo .

10 Et salui facti sunt . Ex quo concluditur quod non habeat de malis eorum acuita , vel si habet quod de talibus non fecit iustitiam .

11 Tunc locuti sunt . Hic consequenter dicitur error tollitur , & primo succincte , secundo magis diffuse cap . ult . Circa primum dicitur . Tunc locuti sunt timentes Deum . Qui consistunt diuinam prouidentiam & eius iustitiam ad omnia se extendere .

11 Unusquisque cum proximo suo . De praemiatione bonorum & punitione malorum in seculo futuro , & subditur .
13 Et attendit dominus , & c . Hic accipitur & pro idest . si enim loquebantur ad inuicem . Attendit dominus . s . bona & mala quae sunt in praesenti uita .
14 Et scriptus , & c . i . ista sunt in diuina scientia indelebiter .
15 Et . Qui non potest mentiri .
16 In die . i . in die iudicij .
17 In pecuniis . i . in populum amabilem & familiarem .
18 Et parcam . A panis eternis .
19 Sicut parci . Qui castigat eum ne incurrat maius malum .
20 Et conuertimini . i . a me uos qui estis in supradicto errore .
21 Et quia licet iustus in praesenti castigetur , tamen per hoc conseruatur in bonis gratia , & postea in bona gloria deducetur .

Si-

* NI-

ADDITIO

In can . 3 . Vbi dicitur in postil . ista tamen peccata specialiter exprimuuntur .

Ratio quare exprimentur ista peccata scilicet masculium & adulterium & perurium secundum glo . quia communiter ista peccata sunt occulte , sed a Deo profertur in medium ne diu laicant ,

& ideo premisit . Et ero testis . Quasi dicat . Licet de similibus peccatis non inueniantur , ut in plurimum testes , tamen ego ero testis . Adiuugit etiam praedictis peccatis ista quae sequuntur , scilicet qui non reddunt mercedem mercenarij , & uiduas & pupillos opprimunt & peregrinum : ne parua putentur quae per uicio & adulterio comparantur , ut in glossa .

C A P. IIII.

A *Cce enim di.* * Augu. Hoc ad nouissimum iudicium pertinet: Dies venit ardens sicut clibanus, &c. Hæc distantia præmiorum atque pœnarum iustos dirimens ab iniustis, quæ sub isto sole in huius vitæ vanitate non

cernitur, quâdo sub illo sole iustitiæ in illius vitæ manifestatione clarebit. Tunc profecto erit iudiciũ, quale nunquam fuit.

* Theodor. Tum inquit, noscetur, quârum discrimen inter iustum, & iniustum, & quantum differat Deo seruiens ab eo qui non seruit, ne arbitremini presentem in omne tempus duraturum hæc enim extinguetur, & veniet dies aliqua ardēs, sicut clibanus, & comburet eos.

B *Et orietur vobis,* &c. * Euseb. Cæsar. Qui sæpe nominatus est dominus, & Deus, & angelus, & princeps imperatorum, & Christus, & sacerdos, & verbum, & sapientia Dei. & imago, nunc idem Sol iustitiæ dicitur. Hunc ipsum igitur is qui genuit pater non omnibus oriturum promittit, sed solis nomen suum timentibus, vt sic illis timoris erga se præmium Solis iustitiæ det lumen. Erit autem hic Deus verbum a quo illud dictum est. *Ego sum lux mundi,* &c.

C *Egredientur & salietis,* &c. * Remigius. Sol iustitiæ Christus est, cui Deus pater dedit iudiciũ quique omnia iuste iudicabit, vt nec vitia nec virtutes latere patiat. Hic orietur timentibus Deum occidet autem & obscurabitur blasphemis. Vnde dicent. *Lumen iustitiæ non luxit nobis, & sol non est ortus nobis.* In alio eius est sanitas, vt sanatos per penitentiam protegat, & ad caulas gregis sui in humeris suis reportet. Tunc egredientur qui in huius seculi carcere clausi tenebantur, & salient quasi vituli de armento, placentes Deo renouati & nitidi, squalore mortalitatis obiecto.

* Tertullianus. Reuelatio ossium arefactorum facta

C A P V T IIII.

Ecce enim diēs ueniet succensa quasi **†** caminus & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula. Et inflammabit, eos dies ueniens, dicit dominus exercituum, quæ non de-

relinquet eis radicem & **†** germen. **†** Et orietur uobis timentibus nomen meum sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius. Egrediemini & **†** salietis sicut **†** vitulus de armento, &

calcabitis impios cū fuerint cinis sub plâta pedū uestrorū, in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

in die qua ego facio dicit dominus exercituum. Mementote

Ezechieli, accipienda est in testatione resurrectionis, vt Deus in illam spem erigeret Hebræos, æterne. s. salutis & necessarios restitutionis. & auerteret a respectu presentium rerum. Ad hoc enim & alibi propheta: Exhibitis de sepulchris velut vituli de uinculis soluti, & concubitis inimicos. In summa, si proprie in Israelis statu resurrectionum ossium imago conteditur, cur etiam non Israeli tantummodo, verum & omnibus gentibus eadem spes annuncietur, & recorporandarum & redanimandarum reliquiarum, & de sepulchris resuscitatorum mortuorum. *Cum su. Abrahâ cooperatione diuina maiestatis dicit. Ego sũ terra & cinis. ideo uidit solẽ iustitiæ. Qui vero superbe dixit. Ponam super sedes de. se. &c. Deducetur ad terrã, & erit cinis sub pedibus sanctorum in die iudicii.*

* Theodore. Siro, sicerunt inuicem erat diues Lazaria affectis, iniuriam facientes, sic sanctis martyribus, tyranni & persecutores iniqui. Deinde in memoriam redigit quæ de Domino Christo Moses prædixit, atque iubet sumo studio legem legere, atque ei obtemperare, & nequaquam contradicere.

* Augustin. Hæc oportune commemorat, post declaratum tam magnum futurum inter obseruatores legis contemptoresque discrimen. simul etiam vt discant legem spiritualiter intelligere, & inueniant in ea Christum per quem iudicem facienda est inter bonos & malos ipsa discretio. Non enim frustra dicitur. Si crederetis Moysi, crederetis & mihi. De me enim ille scripsit, Carnaliter quippe accipiendo legem, & eius promissa terrena rerum cælestium figuras esse nescientes, in illa murmura corruerunt, *Vanus est qui seruit Deo, &c.*

Mementote legis. Moysi serui mei. Loquitur ad Israel, id est, ad omnes qui Deum sensu cernunt, vnde Beati munda corde. q. ip. Deum uid.

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

Orb

NICOLAUS DE LYRA. C A P. IIII.

Ecce enim. Hic prædictus error remouetur magis explicite ex præmiatione bonorum & punitione malorum & primo, ponitur malorum puniio: secundo, bonorum retributio ibi: Et orietur. Circa primum dicitur.

1 Ecce. Scilicet iudicij.

2 Succensa. Quia illam diem præcedet ignis conflagrationis ad purgationem elementorum, & cum sequetur ignis gehennæ ad punitionem reproborum, ideo subditur.

3 Et erunt. Peccantes contra Deum.

4 Et om. sa. im. Per peccata contra proximum.

5 Stipu. Incendio gehennæ deputata.

6 Quæ non dere. Quia post finale sententiam non erit tempus rec. locus reuertendi ad gratiam.

7 Et orietur. Hic consequenter ponitur bonorum retributio. cum dicitur. Et orietur, &c. Timore filiali, quia habet charitatem, an-

ne-

ne-

ne-

ne. xam.

8 Sol iustitiæ. i. Christus qui tunc apparebit electis retributor & saluator iustus.

9 Et sa. s. orietur. quia per ipsum electi gloriam animæ & corporis consequentur.

10 Egred. Ad considerationem pænæ reproborum quam euadentis.

11 Et salietis. Quia talis visio erit eis exultationis occasio. Tum propter eius euasione. Tum propter diuina iustitiæ impletionem, secundum quod dicitur Psal. 57. b. Lætabitur iustus cum viderit vindictam. &c.

12 Et calcabitis imp. cum fue. ci. i. afflicti pænâ ignis gehennalis, quia corpora damnatorum non incinerabuntur, sed semper uiuent & semper crucientur.

13 Mementote. Hic consequenter ponitur generalis monitio & maxime Iudæorum quorum plures conuertentur ante iudicium, ideo dicitur. Mementote legis Moysi. In qua fit mentio de aduentu Christi secundum quod dicit. Saluator Ioann. 5. g. Si crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi.

* Quam

* Quam

* Quam

* Quam

* Quam

* Quam

M O R A L I T E R

1 Ecce enim. Hoc ad literam exponitur de die iudicij generalis. Moraliter autem potest exponi de die mortis, quæ est die iudicij particularis: ideo subditur.

2 Succensa. s. reprobis qui statim portantur ad pœnam ignis infernalis, ideo subditur.

3 Et erunt, &c. quæ non dere. i. spem reuertendi ad vitam presentem.

† Et germen. i. merendi virtutem.

7 Et orietur vo. s. electis.

8 Sol iustitiæ. i. lumē gloriæ perfecta tamen purgatione.

9 Et sani. Per dotem impassibilitatis in corporibus resumptis.

† In pennis eius. Per dotem agilitatis, ideo subditur.

10 Egrediemini. Hoc dicitur, quia damnatorum pænâ electis est consolationis materia, Et quoniam ad gloriã consequendã requiritur præcedēs meritum, ideo subditur.

13 Mementote leg. Moysi. i. Christi per Moysen figurati.

a Ore sic. Quia per legem omnium viciorum humor excoquitur.
b Ecce. Iudæi dicunt ante suum Christum Eliam esse venturum, & omnia restauraturum. Vnde & Christo in Euāgelio proponitur quæstio. *Quid est quod Pharisæi dicunt quod Elias venturus est.* Cui ipse respondit. *Elias quidem veniet, & iam venit,* in Elia Iohannem intelligens. Post Moysen, i. legem spiritualiter seruandam dicit mittendum Eliam in quo propheta signatur, quia antequā dominus in iudicio percutiat terram anathemate, mittet chorū prophetarum, qui significatur in Elia qui interpretatur

Deus meus. & est de oppido Thesbi, quod sonat conuersio ad pœnitentiam, hic Elias conuerter cor patrum Abraham, Isaac & Jacob, & cæterorum prophetarum ad instructionem posterorum de fide Saluatoris, in quē & ipsi crediderunt, & cor filiorū ad patrem eorum, quia suscipient fidem quam habuerunt. Vel cor patris ad filium, idest, Dei ad omnes qui spiritum adoptionis acceperint, & cor filiorum ad patres eorum. Vnde Iudæi & Christiani, qui nunc inter se discrepāt, pari in Christum religione consentient.

* Augustinus. Per hunc, Eliam magnum mirabilemque prophetam exposita sibi lege, vltimo tempore ante iudicium, Iudæos in Christum verum esse credituros, celeberrimum est in sermonibus, cordibusque fidelium. Ipse quippe anteauentum iudicis Saluatoris non immerito speratur esse venturus, qui etiam nunc viuere

nunc viuere non immerito creditur. Cum venerit ergo, exponendo legem spiritualiter, quam nunc Iudæi carnaliter sapiunt, conuertet cor patris ad filium, idest, cor patrum ad filios. vt etiam filii sic intelligant legē, quem admodum patres, idest, prophetæ intellexerunt. Vel, docendo, quod Pater dilgat Filium, vt & Iudæi, quem prius oderant, diligant eundem, qui noster est Christus. Hæc ergo faciet Helias. *Ne forte, inquit, veniam, & percutiam terram penitus.* Terra

mittit. sunt enim qui terrena sapiunt, sicut Iudæi carnales vsque nunc, ex quo vitio contra Deum murmura illa venerunt. *Quia mala ciplacent, &c.* Hæc eandem D. Augustini sententiam de veri Helia vero aduentu ad finem seculi confirmant alii patres Latini Ruperus & Remigius com. in hunc locum, Anselmus in vndecimo. ad Heb. Beda in cap. primo Lucæ, & lib. de temporum ratione, cap. 68 Gregorius lib. 14. Moral. cap. 11. & lib. 9. cap. quarto, & lib. vndecimo, cap. decimo, & lib. 20. capit. 26. Prosper in demidio temporis capit. 13. Ambrosius in cap. 1. Lucæ Lactantius libro septimo, cap. 17. Tertullianus lib. de resurr. carnis. cap. 22. lib. de anima. c. trigesimo quinto, & libro tertio. carn. aduersus Marcionem, Græci quoque patres Damascenus libro quarto, capitu. 27. Aretas in vndecimo Apocal. Theodoretus in decimo Dahieli: Chryostomus in 2. Thessal. secundo, Dorotheus in Synopsi. Ephrem Syrus, & Hypolit. martyr orat de Antichristo, &c.

Finit Malachias Prophetia.

Epistola

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quam mandauit. Et Oreb. Exo. 20.
- 2 Præcepta. scilicet decalogi, quæ seruanda sunt tempore no. testa.
- 3 Et iudicia. i. illa quæ continent iustum modum viuendi ad proximum: quæ similiter seruantur in noua lege: licet nō eodem modo quantum ad omnia, quia præcepta iudicialia quæ seruantur in noua lege obligant vt de nouo instituta. De ceremonialibus vero nō fit hic mentio: quia illa sunt totaliter exclusa in noua lege: ita quod non possunt licite, eo quod erant respectu no. testam. figura, & ideo cessauerunt adueniente veritate.
- 4 Ecce ego mittam. Eliam prophetam qui ad hoc reseruatur in vita cum Enoch, vt prædicent contra perfidiam Antichristi ideo subditur.
- 5 Antequam veniat dies. i. dies iudicij, quam diem præcedet persecutio Antichristi.

- 6 Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum, &c. Reducendo illos qui tunc erunt increduli ad fidem Christi, in quem crediderunt patres antiqui, & sic illi patres diligunt filios, & e conuerso in charitate Christi.
- 7 Ne forte veniam. In Hebræo, non est forte, qui aduentus Christi ad iudicium certus est. Potest etiam dici secundum translationem nostram, quod non ponitur hic forte propter incertitudinem aduentus, sed propter incertitudinem determinati temporis, vnde Christus dicit Act. 1. a. Non est vestrum nosse tempora vel momenta, &c.
- 8 Et percutiam terram. idest, habitantes in terra generaliter.
- 9 Anathemate. i. sempiterna separatione ab ea, quia nullus homo habitabit terram vltra, sed aliqui iuncti electi adherent Deo sempiterna fruitione. Quam nobis concedat qui cum patre & spiritu sancto viuunt & regnat Deus in secula seculorum Amen.

MORALITER.

- 1 Quam mandauit, &c. Ibi enim audiente populo Deus decem præcepta dedit, quæ Christus in Euāgelio repetit, etiam ad eorum obseruantiam inducit di. Mat. 19. ca. vi. *vis ad vitam ingredi serua mandata.* Et ad idem faciendum instituit Apostolos & alios discipulos & successores eorum, ideo subditur.
- 4 Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam. Quilibet enim prædicator habēs Dei zelum & salutis animarum Elias spiritualiter potest dici.
- 5 Antequam veniet dies dominus magnus. Idest, ante diē iudicij generalis, qui magnus erit electis propter magnitudinem boni quod tunc cōsequenter, & horribilis repro-

- bis propter horrorem pænæ ad quam damnabuntur.
- 6 Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum, &c. Multi enim patres conuersi sunt ad fidem catholicam per filios, & e conuerso multi filii per patres, & sic erit de futuro ante iudicium generale.
- 7 Ne forte veniam. Istud forte non importat dubiū de aduentu Christi ad iudicium, quia certum est, quod veniet, sed importat dubium temporis iudicij, quod omnibus est ignotum.
- 8 Et percutiam terram anathemate. Per terram intelliguntur homines terreni in amore terrenorum totaliter fixi, qui tunc excommunicabuntur penitus a Dei societate & electorum.

ADDITIO

In cap. 4. Vbi dicitur in postil. Præcepta scilicet decalogi. Vbi nos habemus in hoc loco præcepta & iudicia, in Hebræo habetur

ur ceremonias & iudicia, vnde ex hoc loco estimāt Hebræi habere cōtra nos validū argumentū ad probandum, q̄ ceremonialia non debent cessare tēpore Messie, vt habetur cōmunitè in expositionibus eorū sed bene aspicienti verā & propriā literę significationem ex ac

A hac autoritate non habent intentum, sed forte ex ea potest oppositum probari. Ad quod sciendum quod aliud est dicere. Mementote legis Moysi, & aliud est dicere: Seruate legem Moysi, &c. Nam ad seruandam legem in requiritur facere ea quae in lege praecipuntur, & vitare ea quae in lege prohibentur. Ad memoriam verò legis habendam hoc non requiritur: sed sufficit habere memoriam de lege in mente ad eius spiritualem intelligentiam percipiendam. Vnde in hoc loco propheta ad spiritualem legis intelligentiam inuitat secundum glossam interlinearem, non autem exhortatur ad obseruantiam legis: & sic ex ista autoritate habetur quod ceremonialia & iudicialia legis Mosaicæ de quibus hic tantum fit mentio sunt habenda in memoria modo predicto, non autem seruanda, quod est contra eos. Si enim propheta intenderet exhortari populum ad legem Mosaicam perpetuo obseruandam, vtiq; dixisset: Seruate, seu custodite legem Moysi: sed hoc non dixit: sed, mementote legis, ad inuendum quod supradictum est: Et notandum, quod hanc differentiam inter custodire praecipit, & memoriam habere de praecipito seu de lege, ponit Ra. Moyses Gerundien. in expositione super Pentateuch. super illud verbum Exod. 20. b. Memento vt diem sabbati sanctifices: & illud verbum importat praecipitum affirmatiuum solum de memoria sabbati habenda: & secundum verbum importat praecipitum de custodiendis omnibus quae custodienda sunt in sabbato.

ADDITIO III.

B In eodem cap. Vbi dicitur in postill. Et conuertet cor patrum ad filios.

Hoc quod dicitur de Elia: Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: videtur proprie exponendum de sancto Ioanne Baptista qui praecessit Christum in spiritu et virtute Eliae, Luc. 1. Iste enim conuertit cor patrum ad filios, in quantum digito demonstrauit filium Christum in quem cor patrum fide & desiderio tendebat: sed hoc in singulari vago, non autem in singulari demonstrato. Similiter conuertit cor filiorum ad patres eorum in quantum Christus quem filijs digito demonstrauit, est ille in quem patrum fides & desiderium tendebat saltem in singulari vago, & sequitur. Ne forte veniam & percutiam terram anathemate. Quasi dicat si sine praecursore precedente venissem deficiente demonstrante me deficeret fides mea: & sic terra esset percussa anathemate, &c.

Replie. In cap. 4. Vbi dicitur. Et conuertet cor patrum ad filios: postill. exponit de Elia: quia hoc faciet praecurrendo secundum aduentum Christi. Bur. autem exponit de sancto Ioanne Baptista. Sed illa expositio est mystica, sicut Ioannes fuit mysticus Eliae: quia uenit in spiritu & virtute Eliae: Expositioni etiam Bur. si literalis esse debeat occurrunt inconuenientia. Primum quia in litera dicitur de die prauegnienda magna & horribili: Ioannes autem non prauegnit diem horribilem, sed desiderabilem. Item dicitur de non conuersis per Eliam comminatorie. Ne forte veniam & percutiam terram anathemate, Ioannes autem non praecurrit talem percussorem, quia Christus non uenit post Ioannem iudicare, sed iudicari. Nec uenit ut indicet terram vel percutiat, sed vt saluetur mundus per ipsum. Huius salutis participes nos faciat Christus ipse Iesus in secula seculorum benedictus, Amen.

Epistola Rabani ad Ludouicum regem.

Domino excellentissimo & in cultu Christianae religionis strenuissimo Ludouico regi: Rabanus vilissimus seruorum Dei in dño dñorum perpetuam optat salutem: Cum sim pro-

ptus animo ad parandum arque seruendum vestre voluntati, quotidie cogito quod honorificentiae vestrae gratiam exhibeam vt mei memoria sedulo apud vos maneat: & deuotio mentis meae erga obsequium vestrum appareat. Vnde grandis mihi quaestionis angustia in animo versatur. cogitandi quid potissimum reuerentiae vestrae offeram: quando alij iuxta id quod sibi condecet, & opulentia rerum vires illis ministrat, multiplicia munera vobis deferunt. Ego autem ita per me hoc non efficere posse sentio, sed tamen vacuus a munere penitus non ero: quia iuxta paupertatem virium mearum, & ingenij tenuitatem, ea quae in meditatione sanctarum scripturarum elaborauit offerre decerno: quae licet non sunt condigna prudentiae vestrae tamen credo non sunt ubique spernenda. Praeterito siquidem anno transmissi vobis tractatum in Daniele prophetam, quae non solum ex dictis maiorum, quin etiam ex nostrae paruitatis sensu confecerat.

Nunc

Incipit prologus beati Hieron. presbyteri in libros Machabeorum.

Machabeorum libri duo praenotant praelia inter Hebraeorum duces gentemque Persarum: pugnam quoque sabbatorum, & nobiles Machabei ducis triumphos: ex cuius nomine & libri iidem sunt nuncupati. Haec quoque historia. continet etiam inclyta illa gesta Machabeorum fratrum, qui sub Antiocho rege pro sacris legibus dira tormenta perpessi sunt. Quos mater pia dum diuersis supplicijs virgerentur, non solum non fleuit, sed & gaudens hortabatur ad gloriam passionis.

Nunc verò quia tempus est illud quo Romana ecclesia constituit libros Machabeorum in ecclesia: eorundem librorum expositionem quam ante annos aliquot rogantibus amicis sensu hystorico simul, & allegorico dictauram, excellentiae vestrae defero, vt si aliquando sensum mysticum in eis vos dignoscere delectet, habeatis in promptu quo illum explicitum inuenire valeatis; non dico valde disertè & oratione rethorica, sed lucido sermone & catholica fide. Vos quoque si quod in praedicto opere reperiatis vobis gratum & rite prolatum, eius gratiae hoc deputetis a quo est omne bonum. Siquid autem minus rectè vel inconuenienter positum vobis ibidem videatur; imperitiae meae magis deputetis quam malitiae: quod quoad in hoc corpusculo vixero, in Christi seruitio prout possibilitas fuerit laborare cōtēdo ipsius. n. est misericordiae, vt quod mihi in animo hoc dedit velle ipsum, me bono opere faciat cōsummare. De quo propheta ait: Propè est dominus omnibus innocantibus se in veritate, & non dēre iniquet omnis qui sperant in se. Diuinitas domini nostri Iesu Christi diu vos hic incolumes, & legis Dei veritate amantes ad multorum salutem custodiat; & post huius vitae cursum ad veram & eternam beatitudinem peruenire concedat.

Item alia epistola ad Rabani.

Reuerendissimo & omni charitatis officio dignissimo Geroldo sacri palatii archidiacono, Rabanus vilissimus seruorum Dei seruus in Christo salutem. Memini me in palatio Vagionum ciuitatis constitutum, tecum habere sermonem de eminentia scripturarum sanctarum, & de difficultate diuinarum historiarum: in quibus

quibus non solum per aliquanta loca propter varietatem rerum & situm prouinciarum obscurus est sensus, quin etiam pro tropos figurarum occultus est intellectus. Et quia eodem tempore commentarios in libros Regum nuper a nobis editos venerabili abbati Hilduino tradideram: tu quidem prauitatem meam exhortatus es quatenus in lib. Paralipom. atque Macha. commēarios iuxta vestigia maiorum pari studio conderem:

Item alius prologus.

Machabeorum libri, licet non habeantur in canone Hebraeorum, tamen ab ecclesia inter diuinorum

feci

A feci quātum potui, & prioris libri expositionem, Ludouico Regi aditā dedi, sequentis vero tuæ sanctitati tradēdā referuavi, vt petitio tua non esset vana, neq; haberes me suggillandū, quasi tibi roganti nollem conferre. quod alijs gratis contulerim. Proinde quia iam confectū opus habes, vt ere eo sicut

deceat seruū Christi cum cōione multorum, & quod solus impetraueras, ad plurimorum vtilitatem peruenire facias. De cætero quoque volo scite Sanctitatē tuā quoniā ipsum opus ideo partim de diuina historia, partim de Iosephi Iudeorū historici traditione, partim verò de aliarum Gentium histo-

riis contexui, vt quia non tantum gentis Iudeæ, ac principum eius, sed & aliarum Gentium similiter in ipso lib. nientio sit, ex multorum lib. collatione veritas sacrę historię pateat, & sensus narrationis eius lectori lucidior fiat. Tu verò si quid in memorato tempore tibi gratum, atque vtile inuenieris, largitori omnium bonorum gratias referas. Si quid autē reprehensibile in eo esse prospexeris, nostrę infirmitati, & imperitię deputes, & apud clementem iudicē veniam impetrare nobis per sacras orationes festines. Sicq; optimo largitori dignum honorem, & fragili opifici oportu- num conferes solatium. Fraternitatem tuam diuina maiestas prosperis successibus pollentem, & æternę beatitudinis gaudia promerētem, omni tempore nostri memorem conseruare dignetur.

Hos Machabæorum libros Canonicos esse probatur. Canon 84. Apost. Sunt oīb. vobis clericis simul, & laicis venerandi, ac sacri libri, veteris quidē testamenti, Moysis quinq; &c. De Machabæorū gestis tres, Iob vnus, &c. * Augustinus. Machabæorum libros non quidem Iudæi,

voluminum annotantur historias. Prenotant autem prælia inter Hebræorum duces, Gentesque Persarū, pugnam quoque sabbathorum, & nobiles Machabæi triumphos, fœdus quoque amicitiarum cum Romanorum ducibus, atque legationum. Machabæi septem fratres ab una matre Machabæa nomine geniti, custodientes legem, patris traditionem, non manducātes carnem porcīnam, ob hoc ab Antiocho Rege sēuissimo in Antiochia martyrii gloria coronati sunt, cum matre sua, atque sepulti cum magna veneratione ibi quiescunt.

Iudæi, sed Ecclesia pro canonicis habet, propter quorundam martyrum passiones vehementes, atque mirabiles, qui pro lege Dei ante aduentum Christi certauerunt

* Idem. Totus canon diuinarum scripturarum his libris continetur. Quinque Moysis, i. Genesi, Exodo, &c. L. de do. Chr. c. 3.

Iob, Tobias, & Hester, & Iudith, & Machabæorū libri duo, & Esdræ duo, &c.

* Idem. Hanc scripturam, quæ appellatur Machabæorum non habent Iudæi si- cut legem, & Prophetas, & Psalmos, &c. sed recepta est ab Ecclesia non inutiliter, si sobriè legatur, vel audiatur, maximè propter illos Machabæos, qui pro Dei lege sicut veri marty-

res a persecutoribus tam indigna, atque horrenda percipiti sunt.

* Innocen. Papa huius nominis primus. Qui libri recipiuntur in canone sanctarum scripturarum, breuis annexus ostendit. Hæc sunt ergo quæ desiderata moneri voce voluisti: Moysi libri quinque, &c. item historiarum Iob, Hester, Iudith, Machabæorum, Esdræ, &c. Epist. ad E. xuper. Th. Iob.

* Concil. Carthag. 3. confirmatum a sexta synodo vniuersali: Placuit vt præter scripturas canonicas, nihil in Ecclesia legatur sub nomine diuinarum scripturarum. Sunt autē scripturæ canonicę Genes, Exodus, Leuiticus, &c. Hester, Esdræ libri duo, Machabæorum libri duo, &c. Cap. 47.

* Hier. Machabæorum libri licet non habeantur in canone Hebræorum, tamen ab Ecclesia inter diuinorū voluminum annotantur historias. Prologo. 2. in li. Mach.

* Hegepsippus. Machabæorum res gestas propheticus sermo paucis absoluit, reliquorum vique ad incendium templi, & manubias Titi Cæsaris relator egregius historico stilo Iosephus. F Prologo in li. 1. de excid. vrb.

C A P. I.

ET factum est. Initium libri Machab. simile est principio libri Ezechielis prophetæ, vbi scriptum est: Et factum est in tricesimo anno in quarto mense, &c. Vnde primum nobis quæstio oritur. Cur is qui adhuc nihil dixerat, ita exorsus est dicens.

a Et factum est postquam, &c. Et namque sermo coniunctio- nis est, & scimus

Incipit liber primus Machabæorum.

C A P. V. T. I.

quia non coniungitur sermo subsequens, nisi sermoni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit: Et factum est. cum non sit sermo, cui hoc quod incipit subiungatur? Qua in re intuendū est, quia sicut nos corporalia, sic propheta, & scriptores diuinorū librorū sensu spiritualia aspiciunt: eisq; & illa sunt præsentia, quæ nostræ ignorantia absentia videntur. Vnde fit ut in mente prophetarum ita coniuncta sint exterioribus interiora, quatenus simul vtraque uideāt, simulque in eis fiat, & intus verbū quod audiunt, & foris quod dicunt. Pater igitur causa cur qui nihil dixerat, inchoauit dicēs: Et factum est. Deinde subiungit.

Postquam percussit Alexan. Philippi Rex Macedo, qui primus regna. Itaque Alexandrum Philippi, & Olympiadis filiū, Darium Regem Persarum, atque Mædorū occidisse omnibus manifestum est. Quod & Daniel in uisione sua, qua hircum caprarum arietem ventilantem cornibus contriuisse describit, euidenter expressit. Sed queritur quomodo dicatur Alexāder primus regnasse in Græcia, cum multi ibidem in diuersis locis antea regnasse reperiantur? Multo enim ante Argiuis, Atheniensibus,

Lacedæmonijs, Corinthijs, & Lydis Reges præfuerunt necnon in Macedonia, non primus Rex esse Alexander inuenitur, sed vicesimus quartus. Primus. n. Rex Macedonum Carranus erat, eo tempore quo Hebræorum Iudazarias, qui & Ozias Rex fuit, & Hebr. Israel Rex Ieroboam, Latinorum quoque Procas Siluius, & Lacedæmoniorum Alcameus, Corinthiorūq; Alexander, & Athenien-

sium Theseus. Sed ideo primus regnasse dicitur in Græcia Alexander, quia cæteris Regibus in singulis partibus antea regnantibus, primus ipse, & solus in tota Græcia regnauit. Nam subuersis Thebis, in Persas arma corripens apud Granicum fluuiū in toto certamine Darii duces superauit, & ad extremū ipsum percussit arietē. & duo eius cornua cōfregit Mædos, atque Persas, misitque eum sub pedibus, & vtrūque cornu suo subiugauit imperio. 4. Re 14. c. Ibidem.

Quod autem dicitur egressus de Cethim, de ipsa Græcia signat. Cethim enim fuit de posteris Noe, hoc est de filiis Iauam, filii Iaphet. filii Noe, Et Scythima insulam habuit, quæ nunc dicitur Cyprus, ut Iosephus testis est, & ab ea omnes insulæ, & maritima loca Cethim Hebraicè, nominantur. Legamus Varronis de antiquitatibus libros: & Sifinij Capironis, & Græcum Flegonta, cæterisque eruditissimos viros, & uidebimus omnes pene insulas, & totius orbis littora, & terras mari uicinas, a Græcis accolis occupatas, qui ab Amiano, & Tauro montibus omnia maritima loca usque ad oceanum possedere Britannicum.

in libro Machabæorum descripta ratione dicta in principio libri Thobia, licet per magnum tempus contigerit postea, nam historia lib. Iudith contigit tempore Cambysis filij Cyri, secundum communem expositionem doctorum nostrorum, quam secutus sum exponendo libr. illum, historia vero Machabæorum contigit tempore Antiochi Epiphanijs Regis Syrię vt patet in princip. 1. libri. Veruntamen historia uidetur intricata propter duos fratres, scilicet, Seleucum

quæ principib. triumphauit, Mythicè significari pōt Dus noster Iesus Christus, qui ex liberalitate maxima nō solum

Postilla venerabilis patris, fratris Nicolai de Lyra super libros Machabæorum, incipit.

C A P. I.

* ET factum est postquam. Post historiam Iudith quātum ad historias in sacra scriptura contentas sequitur historia in libro

M O R A L I T E R.

† Et factum. Per istū Alexādrū qui largissimus fuit, & de ter- re prin-

Tom. 4. Aaaa sua,

A Constituit, inquit, praelia mul. & omnium obtinuit. & inter-
 serit reges ter. & accepit spolia multiter. & siluit ter. in conspe.
 Alexandri. Igitur Alexander magnus (sicut tradunt historie) post
 Darij mortem Hircanos, ac Gyrodomanos subegit. Post
 hęc Parthorum pugnam aggressus est, quos diu reniten-
 tes deleuit propemo-
 dum, atq; vicit. Inde
 Thraces evertit, atq;
 Apamēnos, ac So-
 pios, ceterosque po-
 pulos, qui in Cauca-
 si radice morabatur
 subegit, vrbe ibi Ale-

Alexandri
 praelia.
 Quin. Cu t.
 Plutarc. Pau-
 lus Orofius:
 lib. 3. c. 16.

P. u. Orof. li.
 3. c. 17. & 18.

B indomitam gentem in deditioem accepit. Calisthenem
 philolophum, sibi que apud Aristotelem condiscipulum
 cum plurimis aliis principibus, cum eum deposito salu-
 tandi more, vt Deum non adoraret, occidit. Post hęc In-
 dianam petit, vt Oceano, vltimoque oriente finiret impe-
 rium Nitan vrbe abijt, Dedalos montes, regnaq; Theo-
 philis Regina expugnauit. Quę cū se dedisset cōcubitu
 regio, regnum redemit. Peragrata perdomitaq; Alexan-
 der India, cū ad saxum mirā asperitatis & altitudinis in
 quo multi populi loci eo confugerāt puenisset, cognouit
 Hercu-

Philippi Rex Macedo, qui primus regnauit in Gre-
 cia, egressus de terra Cethim, Darium Regem Persa-
 rum, & Mædorum, constituit praelia multa, & om-
 nium obtinuit munitiones, & interfecit Reges terre.

Herculem, ab impugnatione eiusdē saxi terremotu pro-
 hibitum, emulatione permotus, vt Herculis acta supera-
 ret, cum summo labore ac periculo saxo potitus, omnes
 loci eius gentes in deditioem accepit. Cum Poro fortif-
 simo Indorum Rege cruētissimum bellum gessit. Postea
 cum orientales popu-
 los singularum pro-
 uinciarum non sine
 cruenta victoria ce-
 pissēt conscēsis nau-
 bus cum Oceani liti-
 tora peragraret, ad
 vrbe quandā, cui

Rex Ambira preerat peruenit. Sed in expugnatione ciui-
 tatis magnam partem exercitus, sagittis hostium veneno
 illitis, amisit. Ac post herba, quę per somnium sibi osten-
 sa est, in potum faucis data cum reliquis subueniretur,
 vrbe expugnauit, & cepit. Postquam circumactam ad
 Oceanum, & Indum flumen ingressus Babyloniam cele-
 riter rediit, vbi cum cum exterritarum totius orbis pu-
 ntiarum legati expectarent, hoc est Carthaginensium, & to-
 tius Africę ciuitatum, sed & Hispanorum, Gallorum,
 Sicilia, Sardinieque plurimę preterea partis Italia, tantus
 timor in summo Oriente constituti ducis populos vlti-
 mi occidentis inuaserat, ut inde peregrinam cernetes to-
 to mundo legationem, quo vix crederes peruenisse rumo-
 rem, vnde bene scriptum est.

NICOLAUS DE LYRA.

* & Antiochum Epiphanem, & eorum posteros, qui se mutuo expule-
 rūt de regno, guerra inter eos quasi implacabili cōmota. Ad euidē-
 tiā igitur historie aliqd est hic p̄mittendū de dicti regni successione.

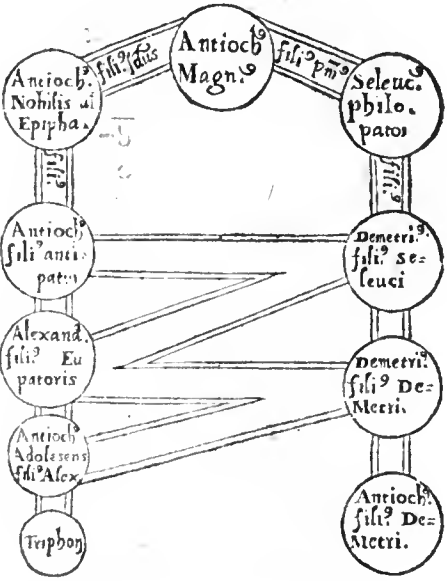
Sciendum igitur, quod post mortem Alexandri magni eius mo-
 narchia in quatuor regna fuit diuisa, s.
 Macedonia, Asia, Aegypti, & Syria,
 sicut Dan. 8. fuerat prophetatum, sed de
 duobus primis regnis non fit mentio in
 I. Machab. lib. sed procedit secundum pro-
 cessum regni Syrię. quod multum Iudęā
 afflixit resistētib; prout poterant Ma-
 chabæis, & aliqua regno Aegypti occasio
 naliter interponit. Sciendum igitur, quod
 mortuo Alexandro magno primus regna-
 uit in Syria Seleucus, & alii quatuor post
 ipsum & sextus fuit Antiochus magnus
 qui duos habuit filios. s. Seleucum Philo-
 patorem, qui sibi successit in regno tanquā
 primogenitus, & Antiochum Epiphanē
 qui traditus fuit Romanis Obses, & au-
 dita morte patris, & inertia Seleuci sui
 fratris uenit in Syriam, & ab aliquibus
 ciuitatibus receptus fuit, & tādē Syrię
 regnum obtinuit, propter quod inter poste-
 ros eius & posteros fratris sui de Syrię
 regno fuit longa concertatio, & aliquādo
 p̄ualebat una pars, aliquando vero altera,
 & Syria de una potestate ad aliam transi-
 bat, ut patet in figura hic posita, in cuius
 sūmitate ponitur Antioch. magnus, & eius duo filij in duob. laterib.
 descēdēdo, & sub eis eorū posterij, p̄cessus vero regni incipiendo ab
 Antiocho magno de posteritate unius filij ad alterius posteritatē vel
 in eadem posteritate de patre ad filium, vel alium successorē, patet in
 linea transversali de minimo facta. Et ad maiorem euidētiā su-
 per quemlibet successiue regnum obtinentem posui literas alpha-
 beti secundum processum ordinem dicti regni: Et quoniam de summis
 Sacerdotibus Iudæorum in lib. Mach. fit mentio, ideo sciendū, quod
 Iudas Alexandri tempore fuit Sacerdos summus, post eum Onias
 sub quo Ptolemaus Sother Rex Aegypti multos Iudæos captiuauit,
 post eum Simō iustus, deinde Eleazarus frater eius: deinde Onias Si-
 monis iusti filius, qui vsque tunc fuerat puer, post eum Simon filius
 eius, deinde Onias filius eius tempore Antiochi magni, & Seleuci
 eius filij, cuius tempore Heliodorus ad spoliandum ararium in Ieru-
 salem fuit missus, & hic Onias secundum Iosephum li. 12. antiquita-
 tis Iudæicę c. 6 habuit duos fratres, s. Iasonē & Menelaū qui succes-
 sive licet usurpatiuē tenuerunt summū Sacerdotium, quibus succes-
 sit Alchimus per institutionē violentā Antiochi Epiphanis, quia
 nō erat de linea sacerdotali licet descēdisset ab Aarō, vt habetur in
 fra c. 7. & tūc Sacerdotiū deuenit ad Machabæos, q̄ Antiocho Re-
 gi, & eius factis quantum poterant resistebant. Habebant etiam ibi

Quid post
 mortē Alexā-
 dri magni.

Sūmi Sacer-
 dotis Iudæo-
 rum.

Iosephus.

Sequitur figura Regum cum suis
 attinentijs.

aliquid iuris. nam Matathias pater eorum descenderat de illis 24.
 quos David instituerat ad deseruendum templo Domini, per uices
 suas, 1. Paral. Sed quia huius primi libri, & secundi Machabæorum
 maior est auctoritas quā Iosephi, cum ab Ecclesia recepti sint ad le-
 gendum, ideo non est dimittendus textus propter Iosephum, sed ma-
 gis ē conuerso. Secūdo uero li. 4. c. dicitur
 expressē quod Iason fuerit frater Onig, &
 Menelaus, & Lysimachus fuerit frater
 Symeonis p̄positi templi, & de tribu Be-
 niamin, sicut et iste Symeon, vt hētur 2. li.
 c. 3. De Alchimio uero hētur 2. li. c. 4. &
 fuerat sūmus sacerdos tpe Antiochi Epi-
 phanis, sed eiectus fuit inde, eo q̄ ritu Gen-
 tilium fuerat inquinatus, quē tamen resi-
 tuit Demetrius Seleuci, ut habetur ibi, &
 7. c. primi libri, & ideo secundum textum
 intendo exponere libros Machabæorum.

Per figurā igitur p̄positam patet pro-
 cessus regni Syrię quantum ad principes,
 qui Iudæorū populum afflixerunt. Diuisio
 tamen libri accipienda est secundū duces,
 qui populum Israel liberauerunt, tamē li-
 ber totalis primo in duas partes diuiditur
 secundum duos libros partiales, primū, s. &
 secundum. Primus autē liber diuiditur in
 quatuor partes, quia primo ponitur libe-
 ratio populi sub Matathia, secundo sub Iu-
 da 3. capit. tertio sub Ionatha. nono, cap.
 quarto, sub Symeone, 13. Prima in duas,
 quia primo ponitur deiectio populi, &
 templi facta per Antiochum Epiphanem. secundo, defensio
 facta per Matathiam c. seq. Prima adhuc in tres secundum tripli-
 cem percussioem per Antiochum factā, prima facta fuit per ipsum
 personaliter, secunda per eius ducem ibi, Et post duos annos, ter-
 tia per eius nuntios, & scripturam, ibi, Et scripsit. Circa primū pri-
 mo describitur, affligentis origo, secundo, afflictionis occasio, ibi: In
 diebus illis, tertio afflictionis tempus, & ordo, ibi: Et p̄parauit
 est. quarto multiplex afflictionum oppressio, ibi: Et conuertit. Circa
 primum dicitur.

Et fact. est postquam, s. magnus.
 1 Philippi rex Macedo, s. nam in tota Macedonia, quę est que
 dam pars Græcia, prius regnauerat pater eius, & plures alij, sed
 ista fuit prius monarcha non solum Græcia, sed etiam totius orient-
 is, propter quod ab eo incipit Regnum Græcorum.
 2 Darium Regem. Iste Darius secundum Hebręos fuit filius
 Assueri, & Esther regina, sicut dictum est in principio libri Esther
 & Daniel, & pluribus alijs locis, secundum alios uero historiogra-
 phos fuit alius Darius, qui postea regnauit per longum tempus.
 3 Constituit praelia. Contra regna sibi insistentia.
 4 Et omnium. Sibi resistētium.
 5 Munitiones. i. castra & fortalia & bona in eis reposita.

& de potestatibus malignis potēter triumphauit, Colof.
 2. c. Expolians principatus, & potestates traxit confidenter pa-
 lam triumphans illos in semetipso.

MORALITER.

sua, sed etiam seipsum, nobis donauit, & de principibus
 &

† Deci-

A a Et siluit terra in con. Eius, quia nullus ei rebellare audebat.

b Et post dec. Deuictis vbique gentibus vndiq. thesauros & opes earum Alexander abstulit. Vnde eo mortuo satellites atque milites eius propter opū magnitudinem quas congregatas habebat, ac potentiam regni, ab inuicem dissentiebant, sicut Pōpeius Trogus eiusque breuiator Iustinus in libris historiā suarum ostendūt, scribentes quod defuncto Alexandro in thesauris eius centum milia talenta auri reperta sunt, & in annuo vectigal tributō trecenta milia.

Et pertransiit vsque ad fines terrā, & accepit spolia multitudinis gentium, & siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem & exercitum fortem nimis, & exaltatum est & eleuatum cor eius, & obtinuit regiones gentium, & tyrannos, & facti sunt illi in tributum. Et post decidit in lectum, & cognouit quia moreretur. Et uocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuuentute sua, & diuisit illis regnum suum, cum adhuc viueret. Et regnauit Alexander annis duodecim

ci viderent, quærunt quem imperii faciant heredem: Respondit: Dignissimum. Tanta illi magnitudo animi fuit, vt cum Herculem filium, cum fratrem Arideū, cū Roxanem vxorem pręgnantem relinqueret oblitus necessitudinem, dignissimum nuncupauit heredem profus quasi nefas esset viro forti aliū, quam virū fortem succedere, aut tanti regni opes aliis, quę probatis relinqui. Hac voce veluti bellicū inter amicos cecinisset, aut malum discordiæ misisset, ita vt omnes in emulationē confurgunt, & ambitione vulgi tacitum sermonem & fauorem militum quærunt. Sexta die præclusa voce exemptum digito anulum Perdice tradidit. Quæ res gliscentem amicorum dissensionem sedauit. Nam etsi non voce nuncupatus est hæres, indicio tamen electus videbatur. Decessit Alexander habens annos triginta tres & vnum mensem.

Hæc autē quia in historia Machabæorum regni Alexandri mentio est facta, ideo ex libris Gentilium interpolui, vt lector agnosceret non frustra virtutem Alexandri enarrari, sed magnanimitate atque actione esse ipsū præcipuum. Quod autem Alexander dicitur diuisisse regnum suum, cum adhuc viueret pueris suis qui secum erant a iuuentute nutriti non tam ipse hoc diuisit, quā illis diuidendum reliquit. Igitur Alexander per 12. annos trementem sub se orbem ferro pressit, principes vero eius 14. dominati sunt, & velut optimam prædam a magno leone prostratam auidi discerpere catuli, seque ipsos in rixam irritatos prædæ æmulatione fregerunt. Itaq. Ptolemæo primo Aegyptus & Aphricæ Arabiæque pars sorte prouenit. Confinem huic prouinciæ Syriam Laomedon Mytlenæus. Ciliciam, Philotas & Philo Illyrios accipiunt: Mediæ maiori, Acropatos, minori Socer, Perdice præponitur. Sulania gens Syno, Phrygia maior Antigono Philippi filio assignatur. Lytiā & Pamphiliam Learchus, Cariam Cassander, Lydiam Menander sortiuntur, Leonato minor Phrygia euenit. Thracia & regiones pontici maris Lysimacho, Cappadocia cum Paphlagonia Eumeni datur. summus castrorū tribunatus Seleuco Antiochi filio cessit Stipatoribus regis satellitibusq; Cassander filius Antipatri præficitur. In Bactriana vltiore, & Indię regionib. præfecti priores qui sub Alexandro esse cœperunt, permanserunt. Seres inter duos annos Hydaspem & Indū constitutos: Thaxiles habebat, in Colonias in nudis conditas Phiton Agenoris filius mittitur, Parapomenos fines Caucasi montis Axiarches accepit. Draicas & Argeos Stator, Bactrianos Amyntas sortitur. Sagilianos Scytheus, Nicanor Parthos, Philippus Hircanos, Phratapharnes Armenios, Neoptolemus Persas Peutesies, Babilonios. Arthous Pelagos Archefilaus Mesopotamiā, adepti sunt. Sed tamen inter cetera hæc regna quatuor tantum eminebant, hoc est Aegypti quod tenebat Ptolemæus Lagi filius Macedonū quod Philippus, qui & Arideus frater Alexander

Iust. hist. lib. 13 Pau. Orosius li. 3. c. 21.

Taxillas.

Phratapharnes. Arthonus.

Denique Alexāder inter pericula præliorum Dei nutu seruatus, ad extremū cū in Babylone vrbe moraretur per insidias suorū interfectus est, & maxime factione Antipatris ducis eius, qui p Cassandrum filium suum eius veneno extinxit, sicut prædictus Pompeius Trogus narrat dicens: Quia cum Babylonem reuertens multis dieb. otio datis intermissum olim conuiuium solerter Alexander institueret, totusque in lætitiā effusus, cum diei noctem peruigiliam iunxisset, recedentem iam a conuiuiō medicus Thessalus instaurata commestatione, & ipsum ac soboles eius inuitauit, vbi accepto poculo media potione repente velut telo confixus ingemuit, elatusque a conuiuiō semina nimis ita excruciatu est, vt ferrū in remedia posceret. tactumque hominum velut vulnera indolesceret, amici causas morbi intemperiem ebrietatis disseminauerunt. Reuera autem insidiæ fuerunt. Nam memoratus Antipater cum charissimos amicos suos interfectos videret ab Alexādro, seque magnis rebus in Græcia gestis, non tam gratum apud regem quam inuidiosum esse, a matre quoque eius Olympiade variis se criminationibus vexatum, ad occupādum regem, Cassandrum filium dato veneno subornat, qui cum fratribus Philippo & Iolla ministrare regi solebat, cuius veneni tanta vis fuit, vt non ære, non ferro, non testa contineretur. nec aliter ferri nisi in vngula equi potuerit, præmonito filio, ne alij quam Thessalo, & fratribus crederet. Hac igitur causa apud Thessalum paratum repetitumque conuiuium est. Philippus & Iollas prægustare ac tentare potum regis soliti, in aqua frigida venenum habuerunt quā prægustatā iam potioni supermiserunt. Quarta die Alexander indubitam mortem sentiens agnoscere se fatum domus maiorum suorū ait: Nam plerosque Aecidarum intra tricesimum annum defunctos. Tumultuantes deinde milites insidiisque perire regem suspicantes ipse sedauit, eosque omnes cum prolatus in editissimū locum vrbs esset ad conspectum suum admisit, oscurandamque dexteram suam flentibus porrexit. Cum lachrymarentur omnes, ipse vero sine lachrymis tantum verum sine vilo tristioris mentis argumento fuit, vt quosdam impatientius dolentes consolatus sit, quibus mādāta ad parētes eorū dedit, adeo sicut in hostes, ita & in morte inuictus ei animus fuit. Cū deficere enim amici

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et pertransiit vsq; ad fines ter. Habitabilis ex parte Orientis. 2 Et siluit terra in con. Quia nullus audebat sibi resistere verbo vel facto. 3 Et congregauit virtu. Hoc ponitur ad respondendum tacite questionis, quia posset queri: Quomodo fecit tanta cum paruum esset regnum Macedonia? & respondetur, quod congregauit sibi exercitum valde fortem non solum de Macedonia, sed etiam de alijs locis, & bellatores undecumque sibi libenter adhibebat, nam in victorijs non retinebat sibi nisi bonum honorabile con-

MORALITER.

5 Decidit in lectum, Assumēs nostrę possibilitatis defectū 6 Et cognouit quia moreretur. Nam ante mortem suam pluries prædixit, & voluntarie suscepit. 7 Et vocauit pueros suos nobiles. s. apostolos, qui licet de humili plebe fuerunt progeniti, tamē fuerunt nobiles virtute & spiritu sancti charismatibus adornati, de qua nobilitate dicitur: Nobilitas sola est animum quæ moribus ornat.

Qui

concedens alijs bonum vtile ex sua liberalitate. 4 Et facti sunt. Ad sui exercitus sustentamentum. 5 Et post hæc decidit in lectum. Aegritudine, valida. 6 Et cognouit quia moreretur. Habuerat enim de hoc responsum ab arboribus solis, & lune consecratis, a quibus quiesierat deuictō orbe terrarum rediret ad matrem suam & sorores charissimas, & responsum est quod non, quia cito esset moriturus. 7 Et vocauit pueros suos nobiles. s. socios familiares nullus n. de filijs fuit si tamen aliquos habuit, legitur post eum regnasse. * Et

† Qui secum erant nutriti. Pabulo verbi diuini. † Diuisit illis regnum suum, dum adhuc viueret. Nam innimamente passione sua dixit eis Lucæ vigesimo secundo. c. Ego dispono vobis, sicut disposuit mihi pater meus regnum. Item illud: Et diuisit illis regnum suum. Dicit glo. i. diuidendum tradidit. Et hoc modo potest exponi de ecclesia militante, quæ frequenter dicitur Christi regnum, cuius ordinationem & distinctionem per diuersos status & dioceses Christus apostolis & eorum successoribus commisit.

Tom. 4.

Aaaa 2

A Alexandri possedit. Syriae & Babylonis, quod Seleucus Nicanor sibi vendicavit. Asiae, quod tenuit Antigonus, sicut in visione Danielis praemonstratum est, quod factu vno cornu maiore in capite hirci illius signis, orta sint pro eo quatuor cornua minora.

Dan. 8. c.

In 2. capitul. Zach.

* Rupert. Cornu magnu de quatuor cornibus que vidit Zacharias vnum fuit regnum Graecorum, sed diuisum est contra se met ipsum, quia de regno vno regna quatuor facta sunt

B quando Alexandro mortuo obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisque in loco suo. Attende nunc Si regnu illud integrum permanisset, & vnum, nunquid contra illud Iudas Machabeus leuasset caput suum? Equidem potuisset hoc fieri per Dei auxilium, sed placuit Deo tali ordine fieri hoc ipsum, vt regnum diuisum infirmius existeret, & Romani imperii principatus eidem superueniret suoque illud malleo tunderet ac deterreret.

In 12. capitul. Apoc.

* Idem. Mortuo Alexandro surrexerunt pro eo quatuor dices eius, qui sibi imperium diuiserunt. Hoc est quod in Daniele legimus. c. 8. Scriptum quoque in libro Machab. Obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisque in loco suo. Quamuis autem vnus capitis quatuor cornua, idest, vni regni Macedonici reges quatuor fuerint, vno tantum ex illis aduersus praegnantem Draco rufus vsus est, s. posteritate Seleuci, cuius in parte Syria, in qua continebatur Iudaea, obuenit. Ex illis namque qui regnauerunt in Syria exiit radix peccati Antiochus Epiphanes, i. illustris. Hoc vnum diadema ex illis quatuor, Draco rufus in sua caula contra mulierem induit, & illud sanguine sanctorum saeuus homicida cruentauit.

Rabanus.

Rabanus. Rupertus Libr. 9. de vict. verbi. Dei capi. 15. † Callinicus

a *Et obtinuerunt.* Decedente igitur Alexandro magno totum corpus regni Macedonum quod ipse non sine grandi labore coadunauerat, pueri eius per tyrannidem diripuerunt, & multis atque grauibz praeliis dilaniauerunt, sicut in historiis gentium copiosissime scriptu inuenitur. Sed, ex his plurimis omissis scriptor praesentis historiae ad Antiochum Epiphanem peruenit, qui pluri-
C ma in Iudaeos commisit mala, & locum sanctu polluit ac legem prophanauit. De quo sequitur.

b *Et exiit ex eis radix peccati.* Primus itaque post Alexandrum magnum regnauit in Syria Seleucus cognomento Nicanor annis. 32. Secundus Antiochus, qui vocabatur Theos ther annis. 19. Tertius Antiochus, qui vocabatur Theos annis. 15. Quartus Seleucus, qui cognominatus est † Gallericus filius Antiochi annis. 20. Quintus Seleucus Ceraunos filius Seleuci Gallerici, annis trib. Sextus Antiochus magnus, que scriptura hic dicit Antiochi illustris patre esse, q frater erat Seleuci Cerauni & filius Seleuci Gal-

Gallerici regnauit annis triginta sex. Septimus Seleucus qui & Philopator nominatus est annis 12. Post que Antiochus Epiphanes, qui & praclarus siue nobilis dicitur, frater Seleuci Philopatoris, & filius Antiochi magni annis 11. De quo modo scriptura narrat, quod ex eis exie-

† rit radix peccatrix,
† Antiochus illustris
† filius Antiochi regis qui fuerat Romae obses. Qui merito radix peccati dicitur qui stirpis inutilis, ad peccata procliuus, & ad impietatem erat pro-

ptissimus, sub quo legis Dei persecutio, & Machabeorum bella narratur. Colligitur enim omne tempus regni Graecorum a primo anno Seleuci Nicanoris vsque ad initiu regni Antiochi Epiphanis anni 137.

c *Qui fuerat Romae obses, &c.* Seuer. Sulpitius. Scipio Africani frater bellauit aduersus Antiochum, quo bello vidus imperii parte multatus est. Hic duos filios habuit, Seleucum & Antiochum quem obsidem Romanis dederat. Ita Antiocho magno mortuo, Seleucus eius filius natu minor regnum adeptus est. Tum Antiochus a Romanis dimissus, datuq; in locum eius obses. Demetrius Seleuci regis qui eo tempore regnabat. filius Seleuco mortuo, anno imperii duodecimo, regnu frater Antiochus qui Romae obses fuerat, occupauit. Is post quinquenniu quam regnare ceperat Hierosolymam depopulatus est. Etenim Romanis graue stipendium pensitans, ipse imensis sumptibus pane necessario cogebatur pecunias rapto qirere, neque vllam praedandi occasione omittere.

* Eusebius. Post praelium quo in Termopylis est vidus Antiochus, inter Romanos & eum couenit, vt mille talenta per annos singulos vevigalis noie solueret.

* Rupertus. *Ex te.* Inquit Naum propheta, *Exiit cogitans Dominum malitiam meae pertrahens praenauaricationem.* Non vnus quilibet homo tantum, sed multitudo hominum praenauaricatorum, sicut in Machabeis habemus scriptu: *In diebus illis exierunt ex Israel viri iniqui, &c.* Hoc fuit initiu dolorum.

* Idem. Multos fuisse in populo Iudaeorum, etia ante vltimam impietatem qua Christum occiderunt, & Apostolos eius persequentes verbum eius repulerunt, qui dicerent: *Omnis qui malum facit, bonus est in conspectu Domini, &c.* Illud indicat de libro Machabeorum taliter dictum: *In diebus illis exierunt ex Israel &c.*

* Hegefippus. Rex Antiochus cui nome illustris, Antiochi regis filius vbi Aegyptum suo imperio adiunxit, in superbiam elatus, quod ei incerta bellorum prosperauissent, ritus Hebraeorum negligi, ministeriaque prophanari iusserat, idque postulantibus plerisque Iudaeis, statuere ausus.

11

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et multiplicata sunt mala in terra. Quia regnum Syrii & regnum Aegypti ab Alexandro descendencia affixerunt populum Israel colentem dominum, & quia praemissa dicta sunt vt ad Antiochum illustrem deueniretur, ideo subditur.
- 2 Et exiit ex eis. s. a regibus Syriae, vt patet in figura supra posita.
- 3 Radix pec. Nam ex eo pullulauerunt plura mala quam ex alijs praecedentibus.
- 4 Antiochus illustris. i. praclarus seu nobilis, & signat idē quod Epi-

MORALITER.

- †† Et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisque in loco suo. Nam quilibet regimen spirituale accepit in sorte sua.
- † Et imposuerunt sibi omnes diademata. s. diademata martirij, & doctrinae.
- † Et filij eorum post eos. Quia post apostolos fuerunt multi episcopi, qui sunt successores apostolorum, qui meruerunt diademata martyrum & doctorum.
- † Annis multis. Hoc dicitur, quia postea per longum tempus paulatim refriguit Charitas, in ministris ecclesiae, in tantum, quod multi sunt magis intēti pompis & carnalitatibus, quam defensionis sui gregis & doctrinae, ideo subditur,
- 1 Et multiplicata sunt mala in terra. In populis ex superiorum

Epiphanes, quod est nomen Graecum, & dicitur ab Epi quod est super & phanes, quod apparitio, quasi super alios eminentes vel apparens.

- 5 Filius Antiochi Magni.
- 6 Qui fuerat Romae obses. Nam Antiochus magnus pater eius per Romanos fuit repressus ab infestatione vicinarum sibi gentium Romanis foederatarum, & ad maiorem securitatem accepit obsidem filium suum iuniorē, qui audita morte sui patris & inertia Seleuci sui fratris: de Roma elam recessit, & in Syriam veniens aliquas ciuitates maritimas habuit, & tanq̄ regnu, ideo subditur.

* Et

rum malis exemplis. Gregor. in pasto. Cum pastor per abrupta graditur. consequens est vt ad praecipitium grex sequatur.

2 Et exiit ex eis radix peccati Antiochus. i. praclatus cupidus & superbus. Nam cupiditas est radix omnium malorum. Vt dicitur. 1. ad Timot. 6. b. & Eccl. 10. b. *Initium omnis peccati est superbia.* Et radix ista multum diabolo procurante germinauit in ecclesia.

4 Antiochus illustris. Tales enim quia promouentur ad ecclesiae dignitates, licet sint de infimo genere, tamen reputari volunt nobiles & illustres. Bernardin. super missus est. Videas plerosque in ecclesia Dei de ignobilibus nobiles, de pauperibus diuites factos subito intumescere, pristinae abiectiois obliuisci, genus quoque suum erubescere, & infimos dedignari parentes.

† In

Ga In diebus illis exierunt. Græca ac Romana narrat historia; A quod Antiochus Epiphanes contra Ptolemæum Philometorem Cleopatrarum sororis suæ filium, cuius ipse auunculus erat dolos construxerit, ut eum regno Aegypti priuaret. Et cum post mortem Cleopatrarum Alauius eunuchus nutritius Philometoris, & Leneus Aegyptum regeret, & repeterent Syriam

quam Antiochus fraude occupauerat ortum est inter auunculum, & puerum Ptolemæum prælium. Cumque inter Pelusium, & montem Cassium prælium commississent victi sunt duces Ptolemæi. Porro Antiochus parcens puero, & amicitias simulans, ascendit Memphis, & ibi ex morte Aegypti regnum accipiens, puerique rebus prouide-

re se dicens, cum modico populo omnem Aegyptum subiugauit, & abundantes arque vberimas ingressus est ciuitates, fecitque quæ non fecerant partes eius, & partes partium illius, sicut in Danie. de eo scriptum est

Nullus

Nullus enim in regno Syriæ ita vastauit Aegyptum, & D omnes diuitias eorum dissipauit, & ita callidus fuit ut prudentes cogitationes eorum qui duces pueri erant sua fraude subuerteret.

b Et edificauerunt gymnasium in Hierosolymis, &c. 4: Iosephus L. 12. antiq. c. 6.

& regnauit in anno centesimo trigesimo & septimo regni Græcorum. In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui: & suaserunt multis dicentes. Eamus & disponamus testamentum cum gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinauerunt aliqui de populo, & abierunt ad regem, & dedit illis potestatem, ut facerent iustitiam gentium. Et edificauerunt gymnasium in Hierosolymis secundum leges nationum: & fecerunt sibi præputia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt nationibus, & venundati sunt, ut facerent malum. Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cepit regnare in terra Aegypti, ut regnaret super duo regna. Et intrauit in Aegyptum in

Menelaus, & filij Tobias ad Antiochum dicebant dicentes, quod vellent patrias relinquere leges, & conuersationem legesque; obseruare Græcorum. Rogauerunt ergo eum ut permitteret eis Hierosolymis edificare gymnasium cumque concessisset circuncisionem suam velaerunt, ut non apparent in denudatione Græcis esse dissimiles: ceteraque omnia relinquentes, quæ in illis mos patrius imponebat, aliarum facta gen-

tium ritusque sequebantur.

* Rup Est autem gymnasium nudorum exercitium quo iuvenes nudi luctantes se exercebant Velando autem circuncisionem, recesserunt a testamento sancto, quod pepigit Deus cum Abrahami

L. 9. de vitia
ria verbi Dei
c. 18.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et regnauit in anno centesimo. Quod incepit ab Alexandro Magno, ut dictum est supra. Dicunt tamen aliqui quod hæc numeratio incipit a primo anno Seleuci, qui immediatè successit Alexandro Magno in Syria. Sed hoc non videtur bene dictum: quia hic, & infra 6. cap. & Dan. 8. Alexander dicitur primus in regno Græcorum. Non obstat quod ipsi per tempora regum intermediorum numerant 137. annos a primo anno Seleuci usque ad primum annum Antiochi Epiphanis, quia idem annus dicitur ultimus regis præcedentis, & primus immediatè sequentis: & sic his computatur. Antiochus autem Epiphanes fuit novus ab Alexandro Magno: & sic per talem computationem vnius anni bis computati habentur nouem anni minus secundum veritatem, qui fuerunt de tempore Alexandri Magni postquam regnauit in tota Græcia. Duodecim autem anni quibus dicitur regnasse incipiunt a tempore quo post patrem immediatè regnauit in Macedonia tantum: & sic regnum Græciæ inchoandum est ab eo.

2 In diebus illis. Posita origine persecutoris, hic consequenter ponitur occasio persecutionis que processit ex malicia aliquorum de populo Israel: ideo dicitur. In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui. Non solum in seipsis formaliter, sed etiam in alijs effluuie: ideo subditur.

3 Et suaserunt multis dicentes, eamus & disponamus testamentum. scilicet societas.

4 Cum gentibus. Incircuncisis, & idolatris nos eis conformando, & subditur ratio.

5 Quia ex quo recessimus ab eis. Istud dictum videbatur habere colorem, quia ante captiuitatem Babylonicam populus Israel multum declinauit ad idololatriam, ut patet 3. & 4. reg. & tamen habuit reges potentes. s. in Samaria, & Ierusalem. Post reditum verò captiuitatis Babylonicæ usque ad hoc tempus, ad idololatriam non declinauerat, & tamen regem non habuerat: & sub tributo regum aliorum seruebat. Sed isti tacebant illud ex quo persuasio talis erat iniqua. scilicet quod propter idololatriam regum Israel, & Iuda, & subditorum suorum dicta regna fuerant destructa, & reges Israel, & Iuda cum suis populis captiuati.

6 Et bonus visus est. s. in oculis eorum. Quia respiciebant

quantum ad illud quod proponebatur, & non quantum ad illud quod tacebatur.

7 Et destinauerunt. i. firmiter ordinauerunt.

8 Aliqui de populo. i. pauci respectu aliorum.

9 Et abierunt ad regem. s. Antiochum idolatram.

10 Et dedit illis potestatem, ut faceret iustitiam gentium. i. ut secundum ritum incircuncisorum viuere, & ad hoc alios liberè possent inducere.

11 Et edificauerunt gymnasium. i. scholam, in qua docerentur, & addiscerent leges, & statuta Gentilium. Et dicitur gymnasium, nam in schola disputat vnus contra alium sicut in gymnasio exercentur homines ad luctam corporalem.

12 Et fecerunt sibi præputia. Dimittendo filios suos incircuncisos.

13 Et iuncti sunt nationibus. Conformando se eis in vita, & moribus.

14 Et venundati sunt. i. totaliter dediti.

15 Ut facerent malum. Sicut de Achab dicitur 3. Reg. 21. Eo quod venundatus sis, ut faceres malum in conspectu domini.

16 Et paratum est regnum in conspectu Antiochi. Hic consequenter ponitur afflictionis tempus & ordo. Nam eam fecit Antiochus in egressu de Aegypto. Ad cuius intellectum sciendum, quod sicut dixi super Danie. 10. Antiochus magnus ad confederationem ipsius cum rege Aegypti, & conuerso, dedit filiam suam Cleopatram Ptolemæo Epiphanis, ex quibus natus fuit Ptolemæus Philometor: igitur merito Ptolemæo Epiphanis Antiochus illustris rex Syriæ accepit aliquas ciuitates regni Aegypti regno suo propinquas, quasi tutor nepotis sui, qui puer adhuc erat: quas cum duces Aegypti repeterent pro puero, & ipse nollet reddere, motum fuit bellum inter ipsos, & Antiochum: in quo deuicti fuerunt duces Aegypti: & per consequens Ptolemæus Philometor cum eis qui erant adhuc multum iuuenis, & Aegypto spoliata Antiochus venit in Ierusalem, ubi fecit multa, mala ut habetur in parte sequenti. In hac autem parte describitur bellum dictum, cum dicitur. Et paratum est re. in conspe. An. s. regnum Aegypti modo iam dicto: & patet litera paucis exceptis.

17 Et intrauit in Aegyptum in multitudine gratia, ad sustinendum.

* In

† Et recesserunt a testamento sancto. i. a religionis voto.

14 Et venundati sunt, ut facerent malum. i. totaliter dediti. Vnde dicit August. Sicut non inueni meliores illis qui in monasterijs profecerunt, ita non inueni deteriores, qui in eis defecerunt.

16 Et paratum est re. in conspe. Antio. Sicut dictum est per Antiochum significatur prælatus cupidus, & superbus. Et iam in tantum aliqui sunt cupidi, & superbi, qui volunt tenere plures ecclesias ideo subditur.

† Ut regnaret super duo re. Vnde contingunt contentiones & prælia.

MORALITER.

2 In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui. Israel interpretatur videns Deum ideo per istos significantur mali religiosi, qui per vitam contemplatiuam esse debent inclusi, sed discurrere querunt, & dissolutis sæcularibus familiaritate coniungi, & per consequens in moribus conformari sicut dicitur Psal. 105. f. Et commixti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum, & seruiuerunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum. Ideo sequitur.

Abraham, in quo est promissio seminis qđ est Christus: cuius promissionis fidem in eo negauerunt quod circūcisionem signaculum fidei velando, pręputa sibi fecerunt. & ita veraciter a testamento sancto recesserunt.

* Idem. De regno Gręcorum nemo nescit quia blasphemavit, & blasphemiz notam sibi iniussit quando Antiochus ascendens Hierosolym. multitudine graui, intrauit in sanctificatione cum superbia. De hac pręuidens Daniel. Et magnificatus est, inquit, vsq; ad fortitudinem cęli, & decidit de stellis, & conculcavit eas, &c.

In 13. c. Apoc.

Dan. 8.

Rabanus.

B multitudine graui, in curribus, et elephantis, et equitibus, et copiosa nauium multitudine. Et constituit bellum aduersus Ptolemæum regem Ægypti, et veritus est Ptolemæus a facie eius, et fugit, et ceciderunt vulnerati multi. Et cōprehendit ciuitates munitas in terra Ægypti, et accepit spolia terre Ægypti. Et conuertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo et quadagesimo et tertio anno, et ascendit ad Israel, et ascendit Ierosolymam in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cū superbia, et accepit altare aureum, et candelabrum luminis, et vniuersa

Et con. Antio. Cōsequenter autē de eodem rege in prædictis historijs narratur, quod postquā reuersus est expulsus ab Ægyptijs venisse cum in Iudæā: hoc est aduersus testamentum sanctum, & spoliasse templum, & aurum tulisse quam plurimum. Positoque in arce præsidio Macedonum, reuersum in terram suam, & post biennium rursus contra Ptolemæum exercitum congregasse ad Austrum. Cumque duo fratres Ptolemæi Cleopatraz filij, quorum auunculus erat Antiochus, obsiderentur Alexandria legatos venisse Romanos, quorum vnus Marcus Publius Leuinas, cum eum stantem inuenisset in littore, & senatusconsultum dedisset quo iubebatur ab amicis populi Romani recedere, & suo imperio contentum esse: & ille responsum ad amicorum consiliū detulisset, orbem dicitur fecisse Marcus in arenis baculo quem tenebat manu, & circumscripsisse regem atq; dixisse: Senatus, & populus Romanus præcipiunt, vt in isto loco respondeas quid cōsiliij geras. Quibus dictis ille perterritus ait. Si hoc placet senatui, & populo Romano, recedendum est hinc atq; ita statim mouit exercitum. His cōsentanea Iosephus scripsit: quod reuersus propter Romanorum timorem ab Ægypto rex Antiochus ad Ierosolymam duxerit exercitum, quo perueniens anno. 143. post regnum primi Seleuci centesima quinquagesima tertia Olympiade, die vicesima, & quarta mēsis Casleu, quē Macedones Appelleon nominant cepit eam sine conflictione cuiuspiam, aperientibus ei portas his qui voluntarii eius consentiebant, ingressusq; ciuitatem Ierosolymaram multos interemit, sibi contraria sapientes. Necnon etiam eos qui portam aperientes ciuitatem ei tradiderūt propter templi diuitias interfecerit, multasque auferens ab eo pecunias ad Antiochiam reuersus sit postquam autem spoliavit templum, ita vt vasa Dei, & lucernas aureas asportaret, & aram auream, & mensam, & sacrariū, neque de velis abstinuerit, quę ex bysso, & cocco erant: exhauriens autem & thesauros nil penitus derelinquens ad maximum Iudæos luctum propter hæc vsque perduxerit, nam & quotidianas immolationes quas Deo secundum leges offerebant celebrare prohibuit. Depredans autem totam ciuitatem quosdam interfecit, alios captiuos cum

Iosephus antiqua. lib. 12. c. 6.

C regnum primi Seleuci centesima quinquagesima tertia Olympiade, die vicesima, & quarta mēsis Casleu, quē Macedones Appelleon nominant cepit eam sine conflictione cuiuspiam, aperientibus ei portas his qui voluntarii eius consentiebant, ingressusq; ciuitatem Ierosolymaram multos interemit, sibi contraria sapientes. Necnon etiam eos qui portam aperientes ciuitatem ei tradiderūt propter templi diuitias interfecerit, multasque auferens ab eo pecunias ad Antiochiam reuersus sit postquam autem spoliavit templum, ita vt vasa Dei, & lucernas aureas asportaret, & aram auream, & mensam, & sacrariū, neque de velis abstinuerit, quę ex bysso, & cocco erant: exhauriens autem & thesauros nil penitus derelinquens ad maximum Iudæos luctum propter hæc vsque perduxerit, nam & quotidianas immolationes quas Deo secundum leges offerebant celebrare prohibuit. Depredans autem totam ciuitatem quosdam interfecit, alios captiuos cum

cum vxoribus & filijs deduxit, ita vt numerus multitudinis captiuorum vsq; decem milia existere videretur.

b Et accepit a tate aureum, &c. * Beda. Post annos ferē trecentos quadraginta ab inauratione Ierusalem per Esdram, & Nehemiam, rex Gręcorum nefandissimus Antiochus fraude capta ciuitate templum fordibus idolorum profanauit, auferēs inde, & confringēs altare Domini aureum, mensam positionis, candelabrum luminis, & cetera templi vasa aurea, quę inuenire potuit.

* Eusebius. Cesar. Quæ a Psal. 78. accepimus. completa sunt in Antiochi temporibus qui vocatus est illustris: qui cum in Syria regnaret, irrupit quidem in vrbem Ierosolymam, foeda euit templum, & sanctuarium euertit.

* Chrysostomus. Daniel has pręuidens Iudæorum calamitates, repetit hanc quę sub Antiocho illustri facta est captiuitatem excidiumq; atq; desolationem templi, etiā ipsum tempus addidit: Machabæorum res significans, quę acciderunt sub Iuda, Simeone, & Ioanne.

Mysticē. Autem Antiochus hic qui intrauit in terram sanctam cum superbia, & deuastrauit templum, & locum sanctum polluit superstitione Gentili, Typum tenet Antichristi, qui contra ecclesiam Christi crudeliter bellum gerit, & animas credentium (quę verē templum Dei sunt) errore suo polluere contendit. De quo in Danielis prophetia sub figura istius Antiochi ita scriptum est. *Cor eius aduersus testamentum sanctuarium, & faciet ac reuertetur: & cogitabit aduersus eos qui dereliquerunt testamentum, brachia ex eo stabunt & polluent sanctuarium fortitudinis, & auferent iuge sacrificium, & dabunt abominationem in desolationem, & impij testamenta simulant fraudulenter, populus autem sciens Deum suum obtinebit, & faciet, & reliqua.* Nulli dubium est quin hæc quę sub Antiocho Epiphane in imagine præcesserunt, hoc est vt rex sceleratissimus persecutus sit populum Dei, scuitiam præfigurent Antichristi, qui Christi populum persecuetur, qui indignabitur contra testamentum Dei: & cogitabit aduersus illos quos vult legem Dei relinquere, polluetq; sanctuarium Dei homines videlicet ad imaginem Dei creatos diuersis vitijs corrumpendo, auferet iuge sacrificium quando hostiam laudis Christo Dei filio offerre in ecclesia prohibebit abominationem desolationis in loco sancto statuet, quando diuinum cultum a Christianis sibi extorquebit exhiberi, ita vt in templo Dei sedens ostendat se tanquam ipse sit Deus Vnde multi nostrorum putant obsequiē, & turpitudinis magnitudinem Domitianum sive Neronem Antichristum fore. Sed licet ipsi Antichristi fuerint, quantum ad eius corpus pertinent & mēbra ipsius sunt: tñ ipse omnium iniquorum caput iuxta finem mundi venturus est, qñ iuxta veritatis sciam. *Et uiribulat. o. talis qualis nō fuit, ab initio mundi vsq; modo, nec fiet postea.*

Verum

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Incur. In quibus pugnabant reges antiquitus. 2 Et eleph. Portantibus castra lignea, in quibus erant homines armati desuper projicientes iacula. 3 Etequi. Circa elephantos ordinatis, ne occiderentur ab aduersarijs. 4 Et copiosa nauium multitudine. Inuadens Ægyptum per terram, & per mare. 5 Et conuertit. Hic consequenter ponitur Iudæorum multiplex oppressio, cum dicitur
- 6 Et conuertit Antiochus. Iter suum.
- 7 Postquam percussit Ægypt. Modo dicto.
- 8 In centesimo & quadagesimo & tertio. s. regni Græcorum.

rum, & per consequens anno sexto regis Antiochi, vt patet ex prædictis.

- 9 Et ascendit ad Israel. Quia parata erat ad faciendum mala.
- 10 Et intrauit in sanctificationem. in templum quod iam dicitur erat per Zorobabel, & socios eius reedificatum.
- 11 Cum super. Trāiens contēptibiliter vasa sacra: deo subditur
- 12 Et accepit. In quo cremabatur thymiama ad honoē diuinum.
- 13 Et candelabrum. Nam super illo erant septē lucernæ aureæ.
- 14 Et vniuersa vasa eius. s. forcipes, & emunctoria, quę omnia erant aurea, Exo. 25.

* Et

MORALITER.

† 6 Et conuertit Antiochus. Sequitur.

9 Et ascendit ad Israel. Per quod significatur claustrum religionis, vt dictum est. Dicit autem Gregorius homil. 10. Certe iniquorum omnium diabolus caput est: propter quod caput est iniqui prælati, & ideo de vno fit transitus ad alium propter connexionem eorum. Ideo Antiochus qui prius significauit prælatum iniquum, hic significare potest diabolum, qui ascendit ad Israel subuertendo statum religiosum, ideo sequitur.

12 Et accepit altare aureum. In quo cremabatur incensum: ideo significat orationem deuotā, sicut dicitur Ps. 140. a. *Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo.* Quę multū est diminuta in locis religiosorum.

13 Et candelabrum luminis. Per quod significatur Sacre Scripturę studium, sicut dicitur Ps. 118. *Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.* Quod est multum diminutum in religione, & quasi ablatum. Nam multi libentius student iura ciuilia, & aliqui philologica, & aliqui curiosa, & inutilia. Et quod deterius est superstitiosa.

† Et

G Verum iuxta Ioannis vocē. *Antichristi tam multi sunt.* Quia per membra sua idem malignus hostis iam misterium operatur iniquitatis, per hæreticos videlicet schismaticos atq; paganos, & seducit multos: tunc erit si fieri potest ipse scandalizat electos, quia soluitur Satanus de carcere suo & totum furorem suum quantum per mittitur, in Christi colas pfundit. Tollit ergo Antiochus de Ierusalem altare aureum: quando eos qui perfectiores esse videbatur, & pro populi statu non mediocriter dominum

A exorare, suafu maligno euellit de ecclesia. Tollit & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, quando eos qui predicationis officio fugebantur, & veluti luminaria per diuersas species dogmatu in populo Dei lucere debuissent, siue per metum siue per cupiditatem terrenam de ordine suo precipitauerunt. Tollit ergo mensam propositionis ac vasa eius, quando scripturas sacras cum iniqua interpretatione confundere per hæreticos satagit, & eos qui in meditatione legis Dei velut vasa mensae Dei, ac panes propositionis commanere videbantur, astutia nequitiae suae corrumperet, atq; in errorem seducere contendit. Velut quoque, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat, idem antiquus hostis tollit: & comminuit omnia quando literam legis Dei (in qua sapientia diuina ac mysteria caelestia latet, & ubi corona perpetuae mercedis, & bene laborantibus, & praecepta Dei seruantibus, in regno caelesti, ac claritate perpetua percipienda promittitur) contritis sententijs ac sensu deprauato in alienum intellectum conuertit, animasq; sibi obediens hoc modo decipit. Nam aurum argentumq; & thesauros occultos nihil aliud intelligo quam eloquij venustate ac sensuum puritatem, cum thesauro virtutum quae in oculis cordis apud fideles collocantur. Haec omnia diabolus de regno Christi auferre molitur, cum possessores eorum his bonis spoliatos in baratrum suae perditionis secum trahere conatur. Hinc quotidie planctus, & gemitus in ecclesia nascitur cum de casu proximorum per compassionem coetus fidelium, non mediocriter contristatur.

B * Eusebius. Caesarius Antiochus Epiphane cum de regione Ptolemaeorum, quam subito inuaserat, Romani senatus praecepto recessisset, in Iudaeam venit. ibique Iasoni pontificatu tradidit: quo deinde expulso Menelaum successorem ei dedit. Deinde legem impugnat Iudaeorum, primum quidem omnem eorum prouinciam ad idololatriam compellens: qui parere noluerant, enecat. Postea Hiero. Iolyman ascendens, templum, & vasa Dei, quae ministerio fuerant conseruata, vastat in templo, Iouis Olympij simulachrum ponit, &c.

C * Iosephus. Heb. In diebus illis ceperunt praelia magna, & horrenda grassari contra populum Iudaicum. Nam cum Antiochus regnaret in terra Aegypti. eleuatum est cor eius super modum, misitq; per totum dominium suum ad omnes populos, ut adorarent imaginem quae suam exprimebat effigiem. Et consentientibus

a vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat, & comminuit omnia, & accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia, & accepit thesauros occultos quos inuenit, & sublatis omnibus abiit in terram suam. Et fecit cedem hominum, & locutus est superbia magna. Et factus

sentientibus cunctis adorantibusq; venerunt quidam, inquit de populo nostro, Menelaus scilicet Simeon, & Alchimus, atq; alij multi impij gentis nostrae homines, & incitauerunt Antiochum ut mala inferret populo Israelitico.

* Rupertus. Dicendum quibus peccatis populus meruerit ut Deus per Antiochum eos affligeret. Malum ipsum primum ab ipsis processit, ita ut exigeret iustitia fieri quod faciendum dixerat in Dauid: Deus, *Visitabo in uirga iniquitates eorum, & in uerberibus peccata eorum.* Iason itaq; & Menelaus, qui patrijs nominibus Iesu, & Oniae relictis haec graeca nomina sumpserant, egerant ut occideretur Onyas pontifex prius, propter quem leges optimè custodiebantur. Occisus itaq; est propter iustitiam primus in acie sanctorum martyrum Machabeorum, vir in vita sua, & post mortem venerabile habens testimonium. &c. Hoc initium statim sequutus est profectus, & successit incrementum. Etenim sub ipsa arce Sion gymnasium constituerunt: deinde optimos quosq; epheborum in lupanaribus posuerunt. Propter impij Iasonis nefarium scelus, Sacerdotes iam non circa altaris officia dediti erant, sed contempto templo, & sacrificijs neglectis, festinabant participes fieri palestra, & praebitionis eius iniustae, & in exercitijs disci, & patrios honores nihil habentes graecas glorias optimas arbitrabantur. Vbi tales erant Sacerdotes qualis putas erat populus. Qualis iuuentus, talis pseudo-pontificis alumna: iam utiq; locus, & tempus erat, ut ueniret super eos sententia maledictionum quae in Deuteronomio recitantur: quatenus fierent in exemplum subuersionis Sodomae, & Gomorrhae, &c. Haec idcirco dicta sunt, ut appareat aequitas iusti iudicij Dei, quia nisi sola gratia referuare uoluisset gentem illam propter adimpledam promissionis de Christo ueritatem non tantum sceleratis manibus impij Antiochi, uerumetiam tali poenae iustum fuisset illos subijci, quali Sodomae, uel Gomorrhae succubuit. Nam grauius erat peccatum istorum scriptam legem habentium, quam Sodomorum non habentium.

a *Et fecit cedem.* Omnis dignitas, & omnis aetas atq; omnis sexus dolet tumultuante persecutore, quia nulla persona immunis est a persecutione. Gemit quisque tam pro suae tranquillitatis derimento, quam etiam de fide cadentium damno. Quia sicut Paulus ait. *Sollicita sunt in Chriſti corpore pro se inuicem membra, & si patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra.* Vnde, & idem apostolus contra eos scribens, qui uanam gloriam amabant enumeratis laboribus suis quos ipse corporaliter sufferebat, subiunxit dicens. *Propter illa quae intrinsecus sunt, instantia mea quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uxor? Si gloriari oportet, quae infirmitatis meae sunt, gloriabor.* Et alibi. *Gaudete cum gaudentibus, stete cum stentibus, id ipsum inuicem sentientes, non alta sapientes sed humilibus consentientes.*

a *Et fecit cedem.* Omnis dignitas, & omnis aetas atq; omnis sexus dolet tumultuante persecutore, quia nulla persona immunis est a persecutione. Gemit quisque tam pro suae tranquillitatis derimento, quam etiam de fide cadentium damno. Quia sicut Paulus ait. *Sollicita sunt in Chriſti corpore pro se inuicem membra, & si patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra.* Vnde, & idem apostolus contra eos scribens, qui uanam gloriam amabant enumeratis laboribus suis quos ipse corporaliter sufferebat, subiunxit dicens. *Propter illa quae intrinsecus sunt, instantia mea quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uxor? Si gloriari oportet, quae infirmitatis meae sunt, gloriabor.* Et alibi. *Gaudete cum gaudentibus, stete cum stentibus, id ipsum inuicem sentientes, non alta sapientes sed humilibus consentientes.*

a *Et fecit cedem.* Omnis dignitas, & omnis aetas atq; omnis sexus dolet tumultuante persecutore, quia nulla persona immunis est a persecutione. Gemit quisque tam pro suae tranquillitatis derimento, quam etiam de fide cadentium damno. Quia sicut Paulus ait. *Sollicita sunt in Chriſti corpore pro se inuicem membra, & si patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra.* Vnde, & idem apostolus contra eos scribens, qui uanam gloriam amabant enumeratis laboribus suis quos ipse corporaliter sufferebat, subiunxit dicens. *Propter illa quae intrinsecus sunt, instantia mea quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uxor? Si gloriari oportet, quae infirmitatis meae sunt, gloriabor.* Et alibi. *Gaudete cum gaudentibus, stete cum stentibus, id ipsum inuicem sentientes, non alta sapientes sed humilibus consentientes.*

a *Et fecit cedem.* Omnis dignitas, & omnis aetas atq; omnis sexus dolet tumultuante persecutore, quia nulla persona immunis est a persecutione. Gemit quisque tam pro suae tranquillitatis derimento, quam etiam de fide cadentium damno. Quia sicut Paulus ait. *Sollicita sunt in Chriſti corpore pro se inuicem membra, & si patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra.* Vnde, & idem apostolus contra eos scribens, qui uanam gloriam amabant enumeratis laboribus suis quos ipse corporaliter sufferebat, subiunxit dicens. *Propter illa quae intrinsecus sunt, instantia mea quotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uxor? Si gloriari oportet, quae infirmitatis meae sunt, gloriabor.* Et alibi. *Gaudete cum gaudentibus, stete cum stentibus, id ipsum inuicem sentientes, non alta sapientes sed humilibus consentientes.*

- NICOLAUS DE LYRA.**
- 1 Et mensam propositionis. *Super quam ponebantur duodecim panes calidi in die sabbathi pro duodecim tribubus Israel, & in hoc signabatur quod sacerdotibus debebatur a populo uictus.*
  - 2 Et libatoria. *i. vasa, in quibus probabantur liquida, de quibus fiebant libamina, quae sunt oblationes de liquidis.*
  - 3 Et phialas. *i. vasa in quibus reponerantur unguenta, & thymiamata.*
  - 4 Et mortariola aurea. *In quibus terebantur illa: ex quibus*

- 5 *componerantur.*
- 6 *Et velum. Diuidentes inter sanctum, & sanctum sanctorum.*
- 7 *Et coronas. Existentes ibi ad ornamentum templi.*
- 8 *Et ornamentum aureum. i. cortinam aurifrigiatam.*
- 9 *Et comminuit omnia, & accepit. i. in puluerem redegit, ut dicunt aliqui expositores, sed non est uerisimile, quod tam pretiosa uellet sic conterere: ideo dicitur quod comminuit, id est, a propria forma transmutauit, materiam retinens ad alios usus ad suam utilitatem.*

MORALITER.

1 *Et mensam propositionis.* In qua ponebantur panes ideo significat celebrationem Missae in qua consecratur panis uitae. Haec autem est oblata pro magna parte, quia sacerdotes religiosi solebant celebrare quasi quotidie: nunc autem multi celebrant ualde raro, & sine debita preparatione.

2 *Et libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum.* Per ista significantur illa quae ualent ad tria praedicta. scilicet orationem, Saerae Scripturae lectionem, & Missae celebrationem.

3 *Et accepit argentum.* Locutionis mundae. Psal. 11. b. *Eloquia domini eloquia casta, argentum igne examinatum.*

4 *Et aurum.* Charitatis fraternae, quae tanquam aurum, est preciosior inter uirtutes ad proximum.

5 *Occultus thesauros.* scilicet poenitentiae occultae & orationes priuatae. Ista namque nititur diabolus a religiosis auferre, & abstulit pro magna parte.

* Et

Rupertus. Quis dubitet totum hoc additum esse su-
A per iram Domini, & patris, seruos aut filios suos non per-
dere, sed corripere volentis? *Ego enim, inquit, iratus sum pa-*
L. 9. de vid. dere, sed corripere volentis? *Ego enim, inquit, iratus sum pa-*
verbi c. 4. rum. f. visitando in virga iniquitates eorum & in verberibus
Zach. 1. peccata eorum. Ipsi vero addiderunt malum, ad hoc
Psal. 88. tendente diabolo a-

gitatore eorum, vt
misericordiam meam
auferrem ab eis, &
irritum facerem ver-
bum promissionis,
tollendo legem, au-
ferendo testamen-
tum, & libros testa-
menti, & ipsam quo-
que gentem, vt dum
non superesset gens
vnde salus futura
sperabatur, conse-
quenter nec ipsa sal-
us mundi Christus
naceretur.

Raban.

a *Et post duos annos*
dierum misit rex prin-
cipem. Diximus super-
ius, qd Antiochus
teneret Typum An-
tichristi: similiter
idem perditionis fi-
lius hoc loco, prin-
ceps tributorum ac-
cipi potest quem prin-
ceps huius mundi,
& rector tenebrarum
harum diabolus ad
hoc incitat, vt in ci-
uitatibus Iudae (hoc
est in ecclesiis Chri-
sti) tributum pecca-
torum sibi soluere
exigat. Tamen hoc

non vbiq; vim agendo persecutionum exposulat, sed
aliquando tormentis: aliquando blandimentis, aliquan-
do minis & aperta sauitia, aliquando autem fraude & do-
lo. Vnde scriptum est. *Locutus est ad eos ver. pa. m. do.* Sed qui
crediderit ei sibi metipso perditionem praeparat. Agit. n.
hoc idem hostis nefandissimus suasu maligno & signis
atque prodigijs mendacibus, vt cum homines Deum esse
credant, & diuinum cultum illi exhibeant. Qui ergo
sibi credunt hos in anima spiritualiter occidit. Qui autem
resistunt corporali cruciati eos affligit. Vnde euenit, qd
cum magno dolore mentis legendum est, vt perdat po-
pulum multum ex Israel, cum plurimos de Christiana re-
ligione in apostasiam conuertit. Accipit spolia ciuitatis,
cum ornamenta ecclesiae tollit. Succenditq; eam igne, cum
persecutione deuastat. Destruit domos eius, & muros in
circumitu, cum plebes credentium dissipat ac defenso-
res eorum: hoc est doctores enecat: captiuasque ducit
mulieres

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et ingemue. prin. & se. *Tantis malis occurrere non valentes.*
2 Et commota est terra super habitantes in ea. *i. suo deco-
re transmutata propter miseriam habitantium in ea.*
3 Et post du. an. *Hic consequenter ponitur persecutio quam fecit
Antiochus per suum ducent fallacem ideo subditur.*
4 Et loquu. *Significans ei quod venisset pro bono statu ciuitatis
reformando.*
5 Et cre. ei. *Eum intra recipiendo.*
6 Et irruit super ciuitatem repente. *Ciuius non cogitanti-
bus de defensione.*
7 Et destruxit. *Notables, & sortes ne post eius recessum Iudaei
possent ibi tueri.*
8 Et muros eius in circumitu. & captiuas duxer. *Faci-*

mulieres, & natos, & pecora: quia illi qui molliciem ani-
mi habent & pueri sunt sensibus: ac carnalibus desiderijs ser-
uientes more brutorum animalium viuunt, captiuati ac
laqueo antiqui hostis maxime patent. Deuastatis ecclesijs
Christi, & dispersis propter persecutionem ministris ipsius
hostis malignus in

est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorum. Et in
gemuerunt principes: & seniores, & iuuenes, & virgines in-
firmati sunt, & speciositas mulierum immutata est. Omnis
maritus sumpsit lamentum, & quae sedebat in thoro mari-
tali, lugebant. Et commota est terra super habitantes in ea, &
vniuersa domus Iacob induit confusionem. Et post duos an-
nos dierum misit rex principem tributorum in ciuitates
Iuda, & venit Ierusalem cum turba magna. Et loquutus
est ad eos verba pacifica in dolo, & crediderunt ei. Et irruit
super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, &
perdidit populum multum ex Israel. Et accepit spolia ciui-
tatis, & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & mu-
ros eius in circumitu, & captiuas duxerunt mulieres, & na-
tos, & pecora possederunt. Et edificauerunt ciuitatem Da-
uid muro magno, & firmo, & turribus firmis, & facta est illis
in arcem. Et posuerunt illic gentem peccatricem, viros
iniquos, & conualuerunt in ea. Et posuerunt arma, &
escas, & congregauerunt spolia Ierusalem, & reposue-
runt illic: & facti sunt in laqueum magnum. Et factum
hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in
Israel. Et effuderunt sanguinem innocentem per cir-
cumitum sanctificationis. Et contaminauerunt sanctifi-
cationem, & fugerunt habitatores Ierusalem propter
eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est extra

c *Et effuderunt.* Igitur habitatores Ierusalem fugiunt quoniam
persecutione seruente alij corporaliter fugiunt, vt non sancta
dalizentur, alij mente fugiunt, & scandalum graue in ani-
mabus suis patiuntur: alij vsq; ad mortem in confessione
Christi perseuerant, & liberi a persecutorum manibus in
caelos effugiunt vt remunerentur. Fitq; terra sancta habi-
tatio exterorum, quoniam membris Christi per martyrium co-
ronandis in toto mundo multiplicatur numerus persecu-
torum, dies festi eius conuertuntur in luctum quoniam ritus ce-
leberimus religionis Christianae non permittit habere sui
fulgoris ornatum. Et Sabara eius in opprobrium, cum spes
quam habet in futura animarum requie aboletur, vel ab
hoste eliditur fidelium. *Secunda gloria eius multiplicata est
ignominia eius.* Fedatur. n. gloria ecclesiae in fidelium igno-
minia, quando inimico dominante gloria coelestium sa-
cramentorum, & honestas diuinorum officiorum impijs
blasphemantibus maximum sustinet opprobrium.

Et

do ibi multas aperturas, per quas equites, & pedites multi possent in-
gredi liberè si Iudaei vellet in aliquo rebellare.

9 Et aedifici. Da. i. arcem Sion.

10 Et facta est illis in arcem. i. in fortalium contra ciuitatis
populum, ideo subditur postea.

11 Et facti sunt in la. ma. Ad capiendum ciues, & spoliandum.

12 Et factum est hoc ad insidias sanctificationis. id est, loco
templi, cultus diuinus ibi possent exerceri. Nam de arce poterant
super Deum colentes iacula proijcere eo quod erat prope tem-
plum.

13 Et in diabolum malum alias magnum. Homines. n. pesti-
mi dicuntur diaboli per quandam similitudinem, & accipitur hic
singulare pro plurali, diabolus. i. diabolos.

14 Et facta est. ha. exte. i. extraneorum.

* Sanctificatio

MORALITER.

† 1 *Et ingemuerunt principes, & seniores.* Nam valentes viri
qui viderunt in religione sua feruorem deuotionis, &
modo vident temporem relaxationis, moleste ferunt in
cordibus suis.

3 *Et post duos annos dierum misit rex principem tributo.* Per
istum principem tributorum significatur princeps, vel pra-
larus, qui studet vi vel fraude rapere bona subditorum.
Et iste mittitur a diabolo, qui dicitur rex super omnes fi-
lios superbiae: quia promouetur vel instituitur ipso procu-
rante. Et ad hoc subditur destructio cultus diuini, & pa-
cis populi, sicut describitur hic diffusè.

† Et

A Et scripsit. * Iosephus. Heb. Nec satis erat quod rex Antiochus quosdam occidit. & quosdam captiuos abduxit: sed dimisit quoque prefectos in terra Iuda, qui affligerent populum. Dimisit & Philippum, qui praelium gereret aduersus populum Israel. Nam preceperat ei. Quicumque voluerit adora-

re statuam meam quam erexi, & vesci carne suilla, huc permittes viuere: qui autem renuerit, illum absque ulla miseratione interficies. Prohibuit quoque ne populus Domini obseruaret sabbatum, & ne circumciderent filios suos. Porro Philippus erat vir animosus, fecitque iuxta verba regis. Nam prohibuit fieri vniuersam legem a populo Iudaeo, fouit iniquos, & impios populi nostri, & occidit multos quis erant de coetu piorum.

B Scriptura, & epistola spiritualis Antiochi, Philosophi sunt Gentilium, & haeretici atque schismatici Christianorum, qui veritatem legis Christi atque statum catholicæ fidei subuertere cupiunt, quibus dolor est cultus diuinus, & religio Christiana sed quo magis errore

C student sibi homines adunare, eo magis faciunt illos ab inuicem discordare quia nec ipsi inter se inuicem concordant, sed varijs sectis dissentientes discrepant: & ideo minus se obsequentes, & in vnitatem conlariæ preualent. Inter superbos enim (scriptura testante) semper iurgia sunt. Et iuxta veritatis sententiam. Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus super domum cadet. Mandant libri, & epistolæ Antiochi, in Ierusalem, & in ciuitatibus Iudæ, vt sequantur leges Gentium terræ, & desinant holocausta, & sacrificia, & placationes facere in templo Dei: quia maxima cura maximumque studium est haereticis atque

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Sanctific. In toto enim templi creuerunt arbuta, vt dicitur infra 4.c.
- 2 Secundum gloriam. Tempore Salomonis.
- 3 Multiplicata. Antiochi illustris.
- 4 Et scri. rex. Hic consequenter describitur persecutio regis Antiochi per nuntios, et scripturam: In qua primo precepit legem Moysæ aboleri, ideo dicitur: Et scripsit rex. per decretum firmum.
- 5 Vt esset omnis populus. Regni sui.
- 6 Vnus. i. vnica legis, & vnus.
- 7 Et reli. vnus. Gentilium, alium ritum habentium quam Antiochus.
- 8 Et multi ex Israel con. ei. Aliqui timore, aliqui fauore.
- 9 Et misit rex Antiochus libros. i. epistolas decretum suum continentes.
- 10 Vt sequerentur legem. Idololatriam.
- 11 Et pro. Quæ totaliter incendiabantur ad honorem diuinum.
- 12 Et sacrificia. Pro peccatis oblata.
- 13 Et placæ. i. sacrificia pacifica, de quibus habetur in Leuit.
- 14 Et prohi. Pro beneficio creationis omnium.
- 15 Et dies so. Vt Pascha, Pentecostes, & huiusmodi.

16 Et

MORALITER.

† 4 Et scripsit. Ista diaboli scriptura est infidelium, & haereticorum

atque paganis, vt in Ecclesia Christi cultum diuinum, seu D confundunt, seu penitus extinguant, ne sinceritas rectæ fidei per dilectionem operatur, in ara cordis credentis gratum holocaustum Deo offeratur: nec sacrificia mystica corporis, & sanguinis domini, cum sacra fidelium oratione

atque placatione bonorum actuum in vero templo Dei omnium creatori, & bonorum largitori dignè exhibeantur. Prohibent celebrare Sabbathum quia negant in celesti regno sanctorum requiem futuram esse animarum. Iubent edificari aras, & templa, & idola, quia mentes fidelium malignorum spirituum cupiunt efficere vasa. Immolari carnes suillas, & pecora communia: hoc est immundam ducere vitam, & brutorum animalium more in luxuria atque concupiscentiis carnis conuersari. Relinquare filios suos incircumcisos: hoc est nulla custodia, nulla continentia, nullaque discretionis cogitationes sermones atque opera temperare, ita vt obliuiscatur legem diuinam, & immutent iustificationes Dei in diuersorum scelerum facturam. F

† Tob. 2. b.

E

23

Et hæc omnia non solum sermonum, sed etiam diuersarum poenarum fieri cogunt tormento, vnde sequitur. **b** Et quicumque. Incandescit crudelitas quando seruetur impietas scilicet immanitas: quando aestuat cupiditas. Omni regno suo Antiochus per scripturas indicit tormenta, & mortem ingerere cultoribus Dei. Sic & Antichristus per ministros suos scelestissimos varia exquiret poenarum genera, quatenus Christi colas a statu religionis sanctissime euellat, conterat atque disperdat.

c Die quintadecima mensis Casleu. Idem est apud Græcos qui apud Latinos dicitur December. In huius mensis die

quinta-

- 61 Et iussit. i. templi loca.
- 17 Et sanctum. Qui dicitur sanctus, quia præ ceteris populis erat ad diuinum cultum deputatus, vnde & res inanimatae quæ diuino cultui deputantur, dicuntur sanctæ, vt vestes, & vasa, & similia.
- 18 Et pecora. i. immunda secundum legem Moysi.
- 19 Et coinquina. anim. eo. in omni. immun. id est, cibus lege prohibitis.
- 20 Et abominationibus. i. idololatrijs, quæ abominationes dicuntur in ve. test.
- 21 Ita vt obliuisceren. Per consuetudinem legi contrariam.
- 22 Et immutarent. i. oblationes, & sacrificia quæ offerebantur Deo celi. Cetera patent vsque ibi.
- 23 Et effugauerunt populum. Quia nolentes idololatrare fugiebant occultè ad speluncas montium, vt habetur inf. se. c. Secundo, precepit idololatriam profiteri: ideo dicitur.
- 24 Die quinta. mensis. i. Decembris, vt dicunt aliqui: sed melius videtur quod correspondet Nouembri: nam apud Heb. est tertius a septimo mense computato utroque, qui septimus correspondet Septembri nostro, aliquando tamen pro parte concurrat cum Octobri nostro, & per consequens Casleu similiter cum Decembri. Et ratio huius est, quia Iudæi faciunt menses lunationes, sicut plenius declarauit Gen. 7. & Exod. 12.

* Quinto

corum peruersa doctrina: qua si quis imbuitur, de populo diaboli efficitur, & ad hoc diuinæ legis destructio sequitur, & eius obseruatores miserabiliter affliguntur.

I Aedific

quindecima, anno centesimoquadragesimo quinto regni Græcorū . quod a primo anno Seleuci cōputare incipiunt, Antiochus Epiphanes abominandū idolū desolationis, in tēplo statuit Dei, hoc est simulacrū Iouis Olympi.

In e. r. Ioe. l. s.

Dan. 8.

L. 12. ant. c. 6

Rabanus I eph. 12. ant. 19. c. 6.

Hieron. in 4. Mat.

Psal. 11. b.

Mat. 7. b.

Cornu paruum magnificatum vsque ad finem cœli, &c. a Daniele prædictū fuit. Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui ædificauit abominandū idolum desolationis sup altare Dei, & tanta fecit quantal legentes horremus. tam in primo q̄ in secundo Machabæorum libris. * Ioseph. Coegit eos relinquētes patriam religionem, idolum venerari: ædificare etiam in vnaquaque ciuitate, & vico templa Deorum, & aras collocantes immolare super eas porcos omni die præcepit. & ne quis circumcideretur, aut ne filij eorum. Insuper interminatus est tormento grauiissima, si quis præter hæc facere inueniretur.

Principatus autē sui anno octauo quo videlicet anno in Samaria super verticem montis Garizim, Iouis peregrini siue hospitalis delubrū ædificauit, ipsis Samaritanis, vt id faceret per epistolā precātib, sicut Iosephus testis est. Sed legimus in Euangelio s̄m Matthæum, Saluatorē discipulis interrogantib. de signo aduentus sui, & consummatione sæculi, inter alia respondisse. Cum ergo videritis desolationem abominationem quæ dicta est a Daniele propheta, stantem in loco suo, qui legunt intelligat, q̄n ad intelligentiam prouocatur mysticum, monstrat esse quod dictum est. Scriptū est autem in Daniele hoc modo: Et in medio hebdomadis auferetur sacrificium meum, & Libamina, & in templo desolationum abominatio erit vsque ad consummationem temporis: & consummatio dabitur super solitudinem. De hoc apostolus loquitur q̄ homo iniquitatis aduersarius eleuandus sit contra omne quod dicitur Deus, & colitur, ut ut audeat stare in templo Dei, et ostendere quod ipse dominus sit: cuius aduentus secundum operationem sathane destruet eos, & ad solitudinem in red g t qui susceperint. Potest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cæsaris quam Pilatus posuit in tēplo, aut de Adriani equestri statua, quæ in ipso sancto sanctorum loco vsque in præsentem diem stetit. Abominatio quoque secundum veritatem scripturarum idolum nuncupatur: & idcirco additur desolatio, quod in desolato templo atque deserto idolum positum sit. Statuto autem idolo zeli in templo Dei per vniuersas ciuitates Iudæ, ministri regis nequissimi ædificant aras in circumitu, & ante ianuas domorum, & in plateis incendunt thura, & sacrificant quia regnante in mūdo Antichristo, stipulatores eius, & oēs iniqui reiecto verò vnus Dei cultu, & spreta Dei domo quæ est sancta ecclesia, confusa mente turbatoq; ordine, in diuersis locis variorū errorum, & multipliciū scelerū, demonis funesta deferrent sacrificia. Er bene dī, quod in circumitu ædificauero aras, quia simplicitate veritatis relicta erroneas impietatis sequuntur sectas. In circumitu enim (vt psalmista testatur) omnes impij ambulat, & ante ianuas ediculorum, atque in plateis incendunt thura, & sacrificant qui introire ad altare Dei, ibidemq; incensum puræ orationis Deo inferre non merentur, sed in lata, & spaciōsa via autē auit ad mortē, actus suos ac verba secū hosti deferūt maligno. Et libros ait legis Dei combusserunt igni scindētes eos. Libros Dei scindunt cōburuntq; igni, qui per cupiditatis ignem legis Dei sinceritatē, hæretica prauitate a

rectitudinis suæ statu discindere cupiunt, sanctosque prædicatores quibus thesaurus testamentorum Dei commēdatus est malitie suæ mucrone trucidare gestiunt. * Rup. De his Daniel prædixerat, reuelante angelo. Cum creuerint iniquitates, conserget rex impudens facie: intelligens propositiones, & roborabitur fortitudo eius, &c. Iste rex Antiochus extitit, qui vsque ad fortitudinē cœli, i. filios Israel qui angelorū vallabantur auxilio, crexit magnificentiā suam ita, vt de sanctis plurimos idolorum subijceret, & velut stellas cœli cōculcarent pedib. suis. Quod ait: & vsque ad principem fortitudinis magnificatus est, significat quod erectus sit contra Deū, & sanctos illius persecutus, & ab eo tulerit iuge sacrificium quod mane, & vespere offerebatur, & polluerit atque deiecerit locum sanctificationis eius, & hoc non sua virtute, sed pp peccata populi. Atque ita factum est, vt veritas prosterneretur in terrā, & cultu idolorum florente, Dei religio conquiesceret. Et libros legis Dei combuss. * Ioseph. Si apud aliquem volumen inuentum fuisset sacrum, aut lex, is quoque crudeli sorte moriebatur. * Opratus Mileuitanus. Lenior culpa est tradentis timore ac violentia libros sacros persecutoribus, quam negligentis qui ante mures posuit, aut sub stillicidio reliquit, nam voluntate negligens fuit. Et qui in fluuio perdidit, de temeritate peccauit, qui autē metu mortis tradidit, homo homini dedit, integrum erat apud dantem, integrum apud recipientem. Si qui accipit, flammis tradidit, peccatum est accendentis nō tradentis. Hęc si a maiorib. vestris Donatistis dicerentur, q̄n illos repellere a nostra communione possemus? Si etiam Antiochi tempora commemorare voluissent, quibus Iudæi coacti sunt, vt libros in incēdium darent, de Iudæis in illo tempore nemo dānatus est, nec a Deo, vel ab aliquo angelo in quemquam Iudæum vlla dicta est sententia, quia peccatum fuerat imperantis, & minantis, non populi cum timore, & tremore tradētis. Et quin. Quid per vicenariū numerū, & quintū nisi illi designant qui quinq; sensib. corporis, & carnalib. desiderijs impliciti, legi Dei quæ in duob. testamētis, & in duob. præceptis, dilectione videlicet Dei, & pximi constat cōtraria faciūt ac sapiūt? Viginti ergo, & quinque, quinario numero in seinctipso multiplicato cōficiunt. Meritoq; hic numerus desertorib. legis Dei cōparatur, qui per vnumquemq; sensū corporis, hoc est p visum, auditū, gustum, odoratū, & tactū pceptis diuinis q̄ in Pentateucho cōscripta sunt aduersantur, & iō dī q̄ sacrificauerunt sup arā quæ erat contra altare quia in altari impietatis (q̄d superbia crexerat cōtra altare fidei Catholice) oēs iniqui actū ac verborum suorū diabolo infausta immolāt sacrificia. Et mulie. Patet historie sensus qui exponit tormenta quæ persecutores nefandi, & tunc in veteri testamento, & nunc similiter in nouo cultorib. Dei ingerunt. Nec facile est cuiquam enumerare omnia suppliciorum genera, quæ tortores nequissimi martyrib. Christi infligebant. Sed iuxta allegoriam qui per mulieres quæ circumcidebant filios suos nisi honestæ fidelium personæ monstrātur: quæ actus suos, & sermones atque cogitatus summa discretione circūspicientes, quidquid in eis superfluum reperiūt gladio spiritus amputare festināt. Has spiritalis Antiochus trucidare desiderat, quia aut corporaliter eas p tormēta ferire,

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Quinto, & quadragesimo, & centesimo. f. regni Græcorū.
- 2 Aedificauit. statui fecit.
- 3 Abo. f. Iouis olympij.
- 4 Deiola. Quia erat signum desolationis templi. Tertio præcepit legem

MORALITER.

† 1 Aedificauit. Per quod significatur prælatus abominabilis propter defectum scientiæ, & vitæ qui diaboli procuremente ponitur super ecclesiā Dei, de quo dicitur Zac. 1. d. O pastor, & idolum derelin. gre. ideo dicitur idolum desolationis,

- 5 Et li. Quarto præcepit omnes legis obseruatores trucidari, ideo dicitur.
- 6 Et qui. Et patet litera vsque ibi.
- 7 Et quin. & vi. die men. Caslei.
- 8 Sacri. super aram quæ erat con. alta. f. Dei super quod * erat

tionis, nam per eum desolatur ecclesia in spiritualibus, & temporalibus bonis, & huic idolo sacrificant iustinentes eum, & ministrantes sibi in operibus malis qui renunt sacrificare, occiduntur, quia bona de quibus debent viuere, vi vel fraude rapiuntur.

ferire, aut spiritualiter per abnegationem in anima necare decernat. Interpretatur autem Antiochus pauperratis silentium. Et merito hoc nomine censetur qui experts spiritalis scientiae, in ops saerarum virtutum est: hoc quod ipse minimè in se habet per inuidiam in alijs persequitur, unde bene subiungitur.

a Et suspendebant (inquit) pueros suos. **b** Quia illos qui non sensu, sed malitia sunt paruuli, & humiles spiritu: propter confessionem fidei interimere non tardat. Similiter & illos qui circunciderunt eos trucidabant quia praedicatorum sanctos qui cultro pietatis ac verbo Euangelice doctrinae subditos suos coercetes castigant: maxime persecutionum molestijs infestant. **†** Iosephus. Constituit Antiochus praepositos, qui cogent Iudaeorum imperialia mandata perficere. Et multi quidem Iudaeorum sponte, alij vero propter timorem precepta eius sequebantur. Probatissimi autem, & generosi de testabile facinus execrantes, patrijs legibus adhaerunt: propterea diebus singulis poenis afflicti, & amara passi tormenta trucidabantur. Nam & verberati, & diuersis

cruciatibus fatigati. adhuc viuentes crucis patibulo figebantur. Vxores vero, & filios quos circunciderunt praeter voluntatem regis, laqueis suffocabant, parentum eos ceruicibus illigantes.

b Et multi, &c. Nulla persecutio nullaque tribulatio sanctos Dei: qui praedestinati sunt, & vocati secundum praescientiam Dei patris, a fide Christi vnquam euellere potuit, sed in veritate persistentes, nec idololatria manducabant, nec immunditia peccatorum coinquinari consentiebant, nec

etiam legem Dei sanctam haeretica prauitate infringere atque corrumpere patiebantur, sed magis eligebant pro nomine Christi mori, quam consentire impietati. Unde quidam illorum hac confidentia fretus ad discipulos scribens ita testatur est, dicens; *Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque angelus, neque principatus, neque instantia, neque futura, neque virtus, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a Charitate Dei quae est in Christo Iesu domino nostro.* Sed quae consolatio laborantibus seruis Dei missa sit, videamus.

1. Cor. 8. g.

Rom. 8. g.

E

NICOLAUS DE LYRA.

* erat idolum positum, & sic ara in qua sacrificabant idolo erat posita contra

contra altare Dei.

† Et suspendebant pueros a. cer. i. per colla funibus iuxta ceruices transeuntibus, caetera patent.

C A P. II.

In diebus illis. In libro Danielis (vbi huius loci mentio sub aenigmate facta est) ita scriptum reperitur; *Et impij in testamentum simulabunt fraudulenter. Populus autem sciens Deum suum obtinebit, & faciet, & docti in populo docebunt plures. & ruent etiam gladio, & in flamma, et in captiuitate, & in rapina dierum: Cumque corruerint subleuabuntur auxilio paruulo: & applicabuntur eis plures fraudulenter: & de eruditjs ruent, vt consententur, & eligantur, et dealbentur vsque ad tempus praefinitum: quia adhuc aliud tempus erit.* Quanta Iudaei ab Antiocho passi sunt praesens historia Machabeorum refert, & triumphorum testimonio sunt, qui per custodia legis Dei flammam, & gladios, & seruitutem ac rapinas, & poenas vltimas sustinuerunt, quae futura sub Antichristo nemo est qui dubitet, multis resistentibus potentiae eius, & in diuersa fugientibus. Quae Hebraei in vltima euerfione templi quae

sub Vespasiano, & Tito accidit interpretatur, fuisse de populo plurimo qui scirent Deum suum, & pro custodia legis Dei interfecti sunt. *Cumque corruerint (inquit) subleuabuntur auxilio paruulo: & applicabuntur eis plures fraudulenter, & de eruditjs ruent, vt consententur, & eligantur, & dealbentur vsque ad praefinitum tempus, quia adhuc aliud tempus erit.*

C A P. II.

In diebus illis surrexit Matathias filius Ioannis, filij Simonis sacerdos ex filijs Ioarim ab Ierusalem: & consedit in monte Modim. Et habebat filios quinque. Iohannan qui cognominabatur Gaddis, & Simeonem: qui cognominabatur Thasi, & Iudam, qui vocabatur Machabaeus, & Eleazarum qui cognominabatur Abbaron,

† Matathia historialiter significat, de vico Modim, qui aduersum duces Antiochi rebellauit, & cultum veri Dei seruare conatus est. Parum autem auxilium inde vocat, quia non longo tempore post inchoatam defensionem vixit, sed vno euoluto anno defunctus est. Et postea Iudas filius eius qui vocabatur Machabeus, pugnans cecidit, & ceteri fratres eius aduersariorum fraude decepti sunt.

† Ioseph. Heb. Mathatias non ferens opprobrium incircuncisorum, fugit cum multis in montem Modaim, & zelum habens pro Deo suo stens dixi: Heu mihi mater mea, quare me genuisti,

L. 3. histor. Iud. c. 7.

NICOLAUS DE LYRA. C A P. II.

In diebus illis surrexit Matathias filius Ioannis. Et eius officium cum dicitur. **†** Sacerdos ex filijs Ioarim. Iste fuit vnus de viginiquatuor sacerdotibus, quos instituit Dauid ad augmentationem diuini cultus primo

mo Paralipomenon 14. ca. Et dicunt aliqui quod iste vocatur ibi Ioaichin qui habuit sortem vicesimam primam. Videtur tamen mihi quod melius dicitur ibi **†** Ioarib qui habuit sortem primam. Nomina enim Hebraea frequenter mutantur in vltima litera sicut, & latina: & hoc patet ex hoc quod infra 14. cap. dicitur quod Matathias fuerit ex filijs Ioarib, quod idem nomen est quod Ioarib.

† Ioarib.

† Ab Ierusalem. Istud refertur ad illud quod supra ponitur. Surrexit nam inde recessit propter templi contaminationem.

† Et conse. in mon. Mo. Unde erat oriundus. Consequenter describitur proles eius, cum dicitur.

† Et ha. fi. quin. & c. Interpretationes cognominum hic omitto: quia Hieronimus in libro suo de interpretationibus nominum Hebraeorum nonnullas ponit de libris Machabeorum: Et istae quae sunt Remigij, & in fine Biblie communiter ponuntur sunt in pluribus in proprijs, & frequenter ab Hieronymo reprobatae.

* Hi

M O R A L I T E R.

† In diebus illis surrexit Matathias. &c. Matathias qui interpretatur Deo datus vel domum Dei, bonum prelatum significat qui datus est a Deo per sanctam voluntatem, & donum Dei: quia promotus est per instinctum Spiritus sancti. **†** Et habebat filios quinque, &c. Qui interpretatur in quo est gratia, s. Dei bonorum.

† Et Symec. Qui interpretatur audiens, moerorem aure cordis, & corporis, afflictionem innocentum audiens per veram compassionem.

† Et Iudam. Qui interpretatur confitens vel glorians, intentus ad diuinam laudem.

† Et Eleazarum. Qui interpretatur Dei mei adiutorium, & significat deuotum praedcatorem, unde dicit Paulus de se, & alijs praedicatoribus 1. Cor. 3. c. *Dei sumus adiutores.*

† Et

† Et

A me genuisti, vt viderem contritionem populi mei: Misit autem Iudam filium suum ad omnes ciuitates Iudaicas secretò dicens. Qui est in vobis, qui est Domini congregata est itaque turba piorum, & dixit ad eos Matathias: Vt quid multiplicamus verba? Hic aliud nihil agendum, quàm orandū. & praeliandum. Viriliter agite. Aggrediamur rē ipsam fortiter, & moriamur in praelio. Cōfortati sunt omnes, & dixit vn' ad alterum. Ad tabernacula tua ò Iuda. Iam dominium sibi vendicauit in terra tua gens Macedonū, & rex Antiochus. Multum id tibi est. Acue gladium tuum Iuda, & serua animam tuam a Gente Macedonum, &c.

& Jonathan qui cognominabatur Apphus Hi viderūt mala quę fiebant in populo Iuda, & in Ierusalem. Et dixit Matathias. Væ mihi. Vt quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctę, & sedere illic, cum datur in manibus inimicorum? Sancta in manu extraneorum facta sunt, templū eius sicut homo ignobilis. Vasa glorię eius captiua adducta sunt, trucidati sunt fenestres eius in plateis, & iuuenes eius acciderunt in gladio inimicorum. Quę gens non hæreditauit regnum eius, & non obtinuit spolia eius? Omnis compositio eius ablata est. Quę erat libera facta est ancilla. Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coinquinauerunt eam

Huius Matathię filij sunt omnes sancti, q & corpore eius, & membra dicuntur. Sed quomodo quinario numero designari possint nō inconuenienter quæritur. Tot enim leguntur filij Marathie historicè fuisse, hoc est Ioannam qui cognominabatur Gaddis, & Simeon qui cognomi-

nabatur Thasi, & Iudas qui cognominabatur Machabæus, & Eleazar qui cognominabatur Abbaron, & Ionathas qui cognominabatur Apphus. Videamus ergo si alicubi iste numerus in nouo testamento eadem rem exprimere inueniatur. Legimus quod Paulum Apostolum ad Ephesios de Christo ita dicentem; Qui descendit ipse est, & qui ascendit

Rup. Clamabat mulier in utero habens, & parturiens, clamabat Ecclesia temporis illius fidem & spem in verbo promissionis habens; & cruciabatur vt pareret, i. desiderabat, & desiderando fatigabatur, vt promissiones suas de semine Abrahę Deus adimpleret. Quis clamores temporis illius non audiuit? Væ mihi, inquit Matathias, vt quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctę, & sedere illic. &c.

super omnes celos, vt impletet omnia, & ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autē prophetas, alia verò Euangelistas, alios autem pastores, & doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerij ad edificationem corporis Christi. Ecce hic quinque species denotantur in illis personis quas diuina vocatio ad magisterium ordinauit ecclesię. Sed consideremus, quō ipsi filij Matathię cum interpretationib. nominum suorū his speciebus possint aptari. Primus ergo filiorum illius nuncupationis Ioannam, qui cognominabatur Gaddis, Ioannam quoque dñs gratia eius. Gaddi autem hæc dicitur siue tentatio mea. Bene ergo hæc nomina ordini apostolorum (nisi fallor) conueniunt, qui per domini gratiam ad culmen honoris huius electi sūt, sed tñ a peccatorib. multas perpassi sunt tentationes, atque iniurias, quod idē Saluator prædicere eis videtur, cum in Euangelio ait: Ego vos elegi de mundo, vt eatis, & fructum plurimum afferatis, & si u. u. maneat. Et iterum. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupo. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ, et reliqua. Ecce qui gratia domini sunt repleti malorum omnium demonstrantur contumelijs non mediocriter afflicti. Secundus autem filiorum Matathię fuit Simeon, qui cognominabatur Thasi, qui in sequentib. plerisque locis Simon nominatur. Simon ergo siue Symeon interpretatur audiens siue audiuit tristitiam. Thasi exploratio gaudij. Nec inconuenienter hæc prophetarum ordini conueniunt, qui Spiritu sancti gratia illuminati, & futuras poenas malorum præuidēt, & ventura præmia sanctorum consolatione interna gustando prænoscent, alijsque, & futura mala præcauere. & futura bona appetere persuedent. Tertius in ordine filius Iudas Machabæus fuit. Iudas .n. confitens vel glorificans interpretatur, & Machabæus bellator. Satisq; bene hæc denominatio conuenit euangelistis, qui Euangeliū pacis, & glorię Christi predicant toto orbe terrarū expugnantque errores nefandos paganorū atque hereticorū. Quartus autē filius hoc est Eleazar, qui cognominabatur Abaron, & in priore nomine Dei adiutorij, in sequenti verò generationē excelsum sonat. nō im merito pastorib. per figurā assimilatur, q adiutorio Dei satis roborati, excelsiq; fide ac virtutib. ppositi in ecclesia constituuntur,

Rabbanus. Mysticè autem Matathias dum Saluatorē significat, qui princeps est populi Dei, & defensor electorum suorū cuius filij pugnant pro domo Israel, defenderunt sanctuarium Dei ac legem diuinam. Interpretatur autem Matathias, donum Dei, cuius nominis arcanum ipsius incarnationis nobis patefecit sacramentum. Vnde & ipse ait in Euangelio. Sic enim Deus dilexit mundum, vt filium suum unigenitum daret, vt omnis qui credit in eum non percat sed habeat vitam æternam. Qui enim datus a Deo est, profectò Dei donū est. Sed hæc de incarnatione ipsius tantum dicta sunt. Ceterum de diuinitate eius, qua æqualis est patri, & Spiritui sancto: simul cum patre, & Spiritu sancto ipsam dispensationē facere credi oportet, sicut & Spiritu sanctus donū Dei legitur, sed tamen cum patre, & filio vnus Deus creditur atque adoratur. Vnde in Euangelio, & missus legitur, & sponte venisse, vt est illud dominicum; Rogabo patrem, et alium paraclitum dabit vobis. Et item. Cum autem venerit, ait, paraclitus, quem ego mittam vobis a patre spiritum veritatis, qui a patre procedit, ille testimonium probibebit de me. Et alibi ipsa veritas ad Nicodemum ait: Spiritus ubi vult spirat, & vocem eius audis, & nescis vnde veniat, aut quo vadat. Hic ergo Matathias narratur filius esse Ioannis filij Simeonis, sacerdos ex filijs Ioarim. Ioannes interpretatur gratia Dei Simeon audiens, Ioarim dñs exaltans. Rectè ergo hæc interpretationes huic mysterio competunt, quia mediator Dei, & hominum gratia Dei dici potest. Vt est illud Apostoli: Gratia Dei pro omnibus gustauit mortem. Et audiēs quia ipse in Euangelio ait: Quę audiui a patre, hæc loquor in mundo. Et dñs exaltans de quo propheta ait: Exaltare domine in virtute tua. Ipse enim merito sacerdos nominatur de quo scriptum est: Iurauit dominus, et nō perueniet eum, tu es sacerdos in æternum, &c.

Ioan. 3. b. **Ioan. 14. b.** **Ibid. 15. d.** **Ioan. 3. a.** **Ebre. 2. c.** **Psal. 20. c.** **Ioan. 8. d.** **Ibid. 10. a.** **Quare quinque filij Matathie.**

Huius

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Hi viderunt mala. Oculo compassionis, & dolor.
- 2 Et dixit Matathias: Væ mihi, &c. Q. d. Minus malum esset mihi simpliciter non esse, quam tanta mala populi, & contemptum cultus diuini videre.
- 3 Sancta. s. loca, & vasa.
- 4 In manu extraneo. i. gentiliū idololatrarum.
- 5 Templum eius sicut homo ign. Ignobiles enim vilibus operibus deputantur, & sic templum idololatrię, & luxuria erat plenum, vt habetur infra 2. lib. 6. cap.
- 6 Vasa glorię eius captiua abdu. sunt. Nam Antiochus ea asporta-

- 7 Quę gen. non hæc. &c. Hoc dicitur, eò quòd in exercitu Antiochi erant multi de diuersis nationibus collecti.
- 8 Omnis compositio eius. Tam spiritualis quam corporalis.
- 9 Quę erat libera. Tempore Dauid, & Salomonis, & plurimum regum aliorum.
- 10 Facta est anci. sub Antiocho peruerso.
- 11 Et ec. sancta nostra. Quantum ad Dei cultum.
- 12 Et pulchritudo no. Quantum ad templi ornatum.
- 13 Et clari. no. Quantum ad legem, quę illuminat intellectum.
- 14 Desolata est. Hæc enim tria dissipauerat Antiochus per suum decretum, vt patet cap. precedenti.

MORALITER.

†† Et Jonathan. Qui interpretatur columba veniens. Ideò per ipsum significatur in vera simplicitate cordis ambulans, & amaritudinis felle carens: Et omnes istos habet bonus

nus prelatus tanquam filios charissimos. 2 Et dixit Matathias, &c. Bonus enim prelatus cum filijs predictis plangit mala quę sunt in ecclesia per institutum dæmonis: & per malos homines qui sunt eius membra.

* Quo

† Et

Constituuntur, vt oues Dei sana fide bonisq; exemplis ad
A viriditatem cœlestis patriæ ritè pascendo perducant. No-
 uissimus autem horum filiorum vocatus est Ionathas, co-
 gnomen habēs Apphus, optimè sanctis doctoribus iuxta
 interpretationem nominum suorum conueniens: Inter-
 pretaur enim Iona-
 thas, colūbæ donū, a
 siue domini sponta-
 neus, Apphus autē
 fugitiuus siue mille
 simus. Et bene istis
 nominib. doctores
 Christi exprimūtur
 qui Spiritus sancti
 gratia repleti mente
 spontanea domino
 se subiiciunt, vt eius
 vice legatione fun-
 cti, legem Dei præ-
 dicent in mundo, &
B homines terrena de-
 sideria fugere, atque
 sempiterna gaudia
 querere doceat: qua
 tenus ibi iuxta mil-
 lenarij numeri signi-
 ficantiam Deo retribuente & plenitudinem mercedis ac-
 cipiāt, vt verā beatitudinem cum Christo & angelis eius
 sine fine possideant. Sequitur, *Hi uiderunt mala quæ se habent*
in populo Iuda & Ierusalim Quia isti vtrique scandala diuersa
 quæ ab iniquis in ecclesia Dei perpetrantur condoidendo
 agnoscunt, ac mucrone spiritali vindicare gestiūt, se met-
 ipsos hostiam ponere, ac per suorum salutē orti tradere
 non metuunt, vnde sequitur.

a *Et scidit Mata. &c.* Quid est ergo vestimēta scindere,
 nisi corpora suppliciis tradere? Et quid operiri cilicio, nisi
 iustos quasi peccatores puniri tormento? Cilicium quoq;
 fit ex hœdis asperum fetigerumq; tegumentum. Nā hœdi
 ad delicta iure referuntur, quoniam & in iudicio domini
 in peccatorū partes sunt politi. Ergo dominus quia carnē
 peccati assumpsit, cilicium se induisse commemorat. Nā si
 historicè accipimus nusquam cum legimus vltim fuisse
 cilicio. Ergo dum Iudæi per contumelias, & insidias essent
 molesti, ille diuinitatem suam carnis velamine tenebrosis
 mētibus occultabat, quia non merebantur agnoscere, quē
 tali impietate tractabant: Propter enim peccata populo-
 rum redemptor humani generis carnem suam tradidit ad
 mortem, & condoluit nostræ infirmitati. De quo ipse do-
 minus per Isaiam ait: *Propter scelus populi mei percussi eam. Et*
iniquitates eorum ipse portabit, ideo dispartiam ei plurimos, & for-
tium diuidet spolia: pro eo quod tradidit in mortem animam suam, &
cum sceleratis deputatus est: & ipse peccata multorum tuit, & pro
transgressoribus rogauit. Similiter & filij eius, hoc est Aposto-
 li & martyres, ipsius exemplo edocti non dubitabant pro
 legitimis Dei, & fratrum suorum salute temporaliter mo-
 ri, quatenus regni cœlestis gaudia cum sanctis Angelis pro
 hoc possent mereri. Vnde Ioan. Apostolus ait; *In hoc cogn-*
scimus charitatem Dei: quoniam ille pro nobis animam suam posuit,
& nos debemus pro fratribus animam ponere.

b *Et ve. &c.* Mittit namq; Antiochus spirituale in ciuita-
 tē Modin quæ interpretat iudiciū, in ecclesiā videlicet sã
 cã, vbi iudicia legis Dei diligentissimè custodiuntur, vt eos
 qui

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Quo ergo no. Quasi dicat, melius est nobis mori quam ta-
 lia viuere.
- 2 Et scidit ma. & si. e. vestimenta sua &c. In signum doloris.
- 3 Et ope. se cili. In signum humilitationis.
- 4 Et planxerunt valde. Pro malis predictis.
- 5 Et venerunt illuc. Hec consequenter ponitur ausus confessio-
 nis Dei culus, & diuina legis: & hoc iustitibus ad e. Jarijs, ideo
 dicitur: Et venerunt illuc qui missi erant à rege, & pau.
- 6 Et mult. de populo Israel consentientes. In amore mortis.
- 7 Sed Matathi. & si. eius cōstater. In conspione Dei & legis.
- 8 Dixērunt

MORALITER.

- 2 *Et scidit Mata. &c.* Quia bonus prælatus & fideles sui
 crescentibus malis debent affligere corpora sua pro Dei
 misericordia impetranda, & stare viriliter in veritate di-
 uina, ideo sequitur.
- 7 *Matathias & filij eius, &c.* Princeps clarissimus, &c. Per hoc
 significatur

qui confugerant illuc remedium animarum suarum q̄
 rentes à lege Dei discedere cogant: peccatorūque vici-
 mā & cultum impietatis diabolo exoluant. Sed hoc quod
 subiungitur, non sine gemitu lugere possumus: quia mul-
 ti de populo Israel consentientes accesserunt ad eos, cum
 alios videmus tor-
 mentis coactos à re-
 ligione pietatis apo-
 statate. alios cupidi-
 tate isti mundi ille-
 ctos retrorsū relabi;
 alios hereticorū astu-
 tia seductos decipi,
 alios etiā luxuria at-
 que libidine propria
 ad pristinas vitiorū
 sordes reuerti. Atta-
 men illud valdè læ-
 tificat, quod sequi-
 tur, quia *Mat. thias*
& filij eius con. steterunt.
 cum sine dubio
 illi in veritate atque
 iustitia persisterent,
 qui veri Matathias,
 hoc est Iesu Christi

flij esse meruerunt, eiūque fidem atque mandata seruā-
 tes. æternæ vitæ præmia constanti animo per eius gratiā
 adipisci concupiscunt.

¶ Iosephus Heb. Principes regis procedentes ad Mata-
 thiā inuenerunt eū in monte Modan accinctū armis bel-
 licis, erantq; eū eo fratres eius, & filij eius, & quidā alij
 pauci viri, ex cœtu eorum qui zelum habuerunt pro lege
 Domini. Et cœperūt primū pacificè loqui cum Matathia
 dicentes: Matathia, vir honorabilis in populo tuo, fac præ-
 ceptū regis & viues. Respondit magnificè spiritu suo. Præ-
 ceptū regis mei ego facio. Et illi obstupescerunt siluerunt,
 & insidiabantur quomodo caperēt, & interficerent eum.

c *Et res. &c. & am. eris.* Siue per dolū, siue per vim sem-
 per machinatur antiquus hostis quomodo euerat cultū
 pietatis in ecclesia Christi. Ipse. n. qui ad tentandum redē-
 ptorem nostrum in deserto accessit, dicens; *Si plus Dei es,*
dic vt lapides isti panes fiant. Et postquam cum super pinna-
 culum templi in sanctam ciuitatem constituit, dixit; *Si*
filius Dei es, mitte te deorsum. scriptum est enim, quia angelis suis
mandauit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapi-
pe tuum. Indèque eum transferens in montem excelsum,
 ostendit ei omnia regna mundi ac gloriam eorum, & di-
 xit ei: *Hæc omnia tibi dabo prouidens si adoraueris me.* Idem quo-
 tidie mēbris eius per ministros suos dolosè suggerit, qua-
 tenus pro ambitione seculari deferant viam iusticiæ, &
 faciant iustum regis nequissimi, qui regnat super vniuer-
 sos filios superbiæ.

d *Et respondit, &c.* Cōstātia Marathia cōfortabat animos
 filiorū suorū, sic & patiētia & lōganimitas dñi nostri Iesu
 Christi omnium credētū corroborat fidē. Vnde discipulis
 suis, ait: *Nolite mirari, si odit vos mundus. scitote quia me priorē vobis*
odio habuit. Neq; timeatis eos qui occidūt corpus, animā autē occide-
re nō possunt, sed potius timeate eū qui potest animā & corpus perdere
in gehennā. In patiētia vestra possidebitis animas vestras, & erit mer-
ces vestra multa in celo. Qui autē pserauerit vsque in finem, hic
saluus erit.

Et vt cessit

- 8 Dixērunt. Volentes cum primo verbis adulatorijs subactere.
- 9 Princeps. Dignitate.
- 10 Et clarissimus. Fame & celebritatē.
- 11 Et magnus es. Potestate.
- 12 Et ornatus filijs. Quinque.
- 13 Et fratribus. læti, magna cognatione.
- 14 Ergo ac. Q. d. deest te. Secundo verbis promissorij, cum
 dicitur.
- 15 Et eris tu & si. tui. Quantum ad bonum honorabile.
- 16 Et am. auro & ar. Quantum ad bonum vile.
- 17 Et res. &c. Vt magis appareret eius constantia, Et si omnes
 Gentes &c. Sequitur.

¶ Ego &

gnificatur diaboli malitia, qui non potens per apertas ten-
 tationes eos deicere in peccata per quādam adulationem
 quærit eos subuertere infingendo eorum memoriæ sua
 merita, sicut legitur in Collationibus patrum de quodā
 quem induxit ad proiciendum se in puteum asserens,
 quod tantū erat meriti apud Deum, quod non lædere, ut
 propter casum.

† Et respondit.

Rabanus.
Iosep. Heb.
li. 3. capit. 8.

A a *Et ut cessa. &c.* Respondens autem vnus ex Iudæis illis iniquis & filijs Belial, qui erant cum principibus Antiochi, ait: Miror de vobis o principes quod diu non sumitis ultionem de Matathia. Cumque sic loqueretur, extraxit gladium suum & præscidit caput porci, tumentique illud, portauit ad altare quod extruxerunt in templo regis Antiochi, & posuit illud super ipsum, incēditque thimiam in honorē sculptilium Antiochi. Quod videns Matathias, cōmotus zelo Dei sui, & indignatione accensus, exemit gladium suū insiliensq. in Iudæā illū, abscidit illius

B caput, corpus autē truncum cecidit super altare. Trucidauit quoque principē unū gladio suo, effugauitque reliquosq. aderant, &c.

Iudæus hic qui sacrificauit corā oculis omnium idolis significat malos Catholicos quod prauis operibus & peccatorum nota scandalizant proximos suos. In eo enim idolis sacrificare probantur, quo principalibus vitis captiuati esse manifestantur. Vnde auaritiam Paulus Apostolus idolorum seruitutē appellat. Sed hos gladius Matathie trucidat super Aram quia vltio æquissimi iudicis iustam in talibus exercet vindictam, Nec non & virum quem miserat Antiochus, qui cogebat immolare in ipso tempore occidit, quia in die extremi examinis non solum peccatores homines, sed peccatorum instigatores mali gni videlicet spiritus æternæ damnationis meritam recipient penam. Simul & ara impietatis destruetur, quia post peractum iudicium vltius peccandi facultas vlla non tribuetur iniquis. Quod autem sequitur, *Zelatus est legem sicut fecit Phinees Zam, filio Salomi.* ostendit quod fortia facta sanctorum patrum præfigurabant redemptoris nostri in nouissimis temporibus nobilissimum actum.

Eph. 5. b

C *Ambrosius. Zelū debet habere sacerdos, qui incorrupta studet seruare Ecclesiæ castitatem. Et ideo princeps sacerdotum dicit: *Zelus domus tuæ deuorauit me.* Et Phinees sacerdos, erat & nepos sacerdotis, & filius sacerdotis. Bonus zelus & vtilis in sacerdote, ne negligēs, ne remissus sit. Zelus Dei gratia est, qui exquirat qui superuenit, qui se iusti infundit pectori. Zelus Dei vita

Num. 25. b

Oson. 19.
in psal. 118.

3. Reg. 19.
4. Reg. 2.

ta est. Zelum habuit Elias, & ideo raptus est ad coelum. Zelum habuit Matathias bar Ioannis, qui aduersus facti legia Antiochi excitauit Dei plebem Zelum qui habet, omnes sibi inimicos suos putant, qui sunt hostes Dei, quamuis patrem, fratres, sorores. De omnibus dicit sicut Danid: *Hostes facti sunt mihi.*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ego & fr. &c. & fr. *Id est, cognati.*
- * 2 Obediemus legi patrum nostrorum. *Colentes vnum Deum verum Cetera parent.*
- 3 Et ut cef. *Et c. consequenter ponitur zelus emulationis, quo inter fecit Iudæum idolis immolantem. Et patet litera vsque ibi:*
- 4 Et contremuerunt renes: *Quia fortis motus carnis redundat ad corpus.*
- 5 Et accensus est fur. *Id est ira per zelum quia tamen excitabatur secundum rationis iudicium, ideo subditur.*
- 6 Secundum

MORALITER.

- † Matathias, &c. Per hoc significatur, quod vir sapiens & bonus non acquiescit dæmonis persuasionibus, sed magis repellit, sicut legitur de beato Martino, quod diabolus apparuit ei in specie regis magnificè adornati, suadens Martino, vt adoraret eum cō quod esset Christus. Cui respondit, Christus nō purpuratū, nec diademate renitē, se venturū esse prædixit, & tūc diabolus cōfusus recessit.
- 3 Et ut cef. loqui, &c. Per hoc q. Matathias Iudæū idolis sacrificantem interfecit, significatur quod bonus prelatus debet

† *Et accensus est fur eius.* Cyprianus. Quod sic idololatriæ indignetur Deus, ut præceperit etiam eos interfici, qui sacrificare & seruire idolis suaserint, in Deuteronomio. inquit. *Quod si rogauerit te frater tuus, aut filius, aut filia, aut vxor, aut amicus, dicens, Eamus & seruiamus, diis alienis, &c. manus tua erit super eum, &c. Cuius præcepti, & vigoris memor Matathias, interfecit eū qui ad arā sacrificaturus accesserat. Quod si ante aduentū Christi circa Deū colendū hec præce-*

pta seruata sunt, q̄to magis post aduentum seruanda. **C** Et exclamauit Ma. voce magna in ciuitate. Hæc verba Matathie præfigurabant domini nostri Iesu Christi doctrinam qua exhortatur nos quotidie relinquere vanitatem huius mundi, & quærere gaudia cælestis regni. Dicit enim ipse in Euangelio, *Qui non renuntiauerit omnibus quæ possidet non potest esse meus discipulus. Qui amat patrem suum aut matrem plus quam me, non est me dignus, Et qui nō baiulat crucem suam quotidie & sequitur me, nō est me dignus. Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam. Qui autem perdiderit animam suam propter me, inueniet eam. Quid enim prodest homini si vniuersum mundum lucretur, anima vero suæ detrimentum patiat. Aut quam dabit homo commentationem pro anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria patris sui cum Angelis suis, & reddet vnicuique secundum opera sua. Fugit enim redemptor noster, & filii eius in montes, & relinquunt quæcunque habent in ciuitate, quando perducantur ipsius veritatis altitudinem virtutum ascendere cupimus, & ea quæ ad luxum seculi pertinent, quasi superflua spernentes abiicimus. Inde est quod legitur in Euangelio, idem dominus duxisse discipulos suos in mōtes, & ibi sedisse, ibique docere eos, ibi orabat, ibique pascebat turbas, ut semper ad altiora & perfectiora suis exemplis nos prouocaret.*

Tunc

- 6 Secundum iud. le. sicut fortis, ira passione vititur laudabiliter ad promptius exequendum actum virtutis. 4. Ethic.
- 7 Et zelatus est le. si fe. Phi. *Qui ex zelo legis interfecit Zambri cum scorto Madianitide, Num. 25.*
- 8 Et exclamauit Mat. voce ma. *Postquam descripta est zelātis audacia, hic consequenter describitur ipsius tolerantis constantia, quæ primò declaratur in hoc quod Matathias cum filiis suis non fuit fractus rigore asperitatis, magis eligens herbis viuere in deserto, quam legem transgredi, ideo subditur.*
- 9 Et fugit ipse & filij eius in montes. *Bona sua temporalia propter zelum Dei contemnent.*

Tunc

Tunc

debet Christianum à veritate fidei declinantem ferire gladio spirituali, & si pertinax fuerit, tradere iusticiæ seculari, ferendum gladio materiali, & similiter infidelem Christianum seducentem populum debet iudex secularis ad insinuationem ecclesiæ exterminare.

8 Et excla. Quia pastor ecclesiæ debet fideles in fide confirmare, & cum eis diuinum auxilium, & sanctorum implorare, ideo subditur.

9 Et fugit ipse & fr. e. De quibus dicitur Psal. 120. a. *Leuaui oculos meos in montes, vnd: venit auxilium mihi, &c.*

Tunc

a Tunc descenderunt. Istos, qui non cum Matathia, & filiis eius ascendebat in montes, sed descenderunt in desertum, ut ibi sedentes quærent iudicium, & iustitiam, quos melius per allegoriam accipere possumus quam Iudæos, qui post acceptam gratiam baptismatis Christi, circumcissionem, & legem veterem observandam purabāt. Et bene hi in desertū esse memorantur, qui luce scēte Euāgelij veritate, desertam legis umbram, quasi adhuc sibi necessariā repetebant. Sabbathū legale obseruari debere prædicabant. Cum omnia hæc tēporibus legis in figura præcesserint, & spiritualiter in nouo testamēto obseruāda sint. Cōtra quos Apostolus in epistolis suis copiosissimè disputat, asserēs sine legis esse Christum ad iustitiā omni credenti. Isti ergo spiritualiū hostium gladio merito feriuntur, qui Christi gratiā sufficere sibi ad salutē non arbitrantur.

b Possunt quoque iuxta tropologiā, in ipsis appetitoribus deserti desidiōsi quæque intelligi, quæ post perceptam gratiam Christianæ religionis satis sibi fieri æstimant, quod percipiunt charismata diuina, & inundationem baptismatis: nec volunt post ablutionem sordium, opera exercere virtutū. Neque recordantur illius Euangelicæ parabolæ, qua saluator in Euāgelio de immundo spiritu narrando distulabat, ubi dicit spiritum immundum exisse de homine, & ambulasse per loca iniqua querendo requiem, & non inuenisse. Iterum cum septem spiritibus nequioribus se pristinam domum uicantem, ac scopis mundatam, & ornatam repetisse. Tales quippe ab hostibus spiritualibus facillè obruuntur, quia scuto fidei, galea salutis, lorica iustitiæ, & gladio spiritus, cum quibus inimicis resistere debuerant, armari non curabant. Unde subiungitur, quod Matathias, & amici eius luctum habuerunt per horum interitum. quia grandi dolore afficitur Ecclesia. quando aliquos de numero suorum per insidias, atque persecutionem malignorum hostium in peccatorum præcipitiū agnoscit corruisse.

c Nec sibi securitatē in presenti, sed in futuro promittunt, quoniam destructis cunctis aduersitatibus. Nouissimè ipsa destruitur mors, nec erit ultra luctus, neque clamor, neque dolor, quoniam prima habiturū. quoniam lætificabitur Sancti in gaudio vultus Dei, & delectatione saluberrima fruētur in dextera eius usque ad finē. Et cogitauerunt die illa, dicentes, &c. * Tertullianus. Septē dies undecunque initium acceperint, sabbathi diem secum concludant necesse est, quo die non tantum Sacerdotes sint operati, sed & in ore gladij præda facta sit ciuitas ab omni populo Israel. Nec dubium est opus seruire eos operatos, cum prædas belli agerent ex Dei præcepto Nam & temporibus Machabæorum sabbathis pugnando fortiter fecerunt, & hostes Allophylos expugnauerunt, legemque paternam ad pristinum vitæ statum pugnando sabbathis reuocauerunt. Nec puto aliam eos legem defendisse, nisi in qua de die sabbathorum meminerant esse præscriptum. Unde manifestum est ad tempus & presentis

d Et cogitauerunt die illa, dicentes, &c. * Tertullianus. Septē dies undecunque initium acceperint, sabbathi diem secum concludant necesse est, quo die non tantum Sacerdotes sint operati, sed & in ore gladij præda facta sit ciuitas ab omni populo Israel. Nec dubium est opus seruire eos operatos, cum prædas belli agerent ex Dei præcepto Nam & temporibus Machabæorum sabbathis pugnando fortiter fecerunt, & hostes Allophylos expugnauerunt, legemque paternam ad pristinum vitæ statum pugnando sabbathis reuocauerunt. Nec puto aliam eos legem defendisse, nisi in qua de die sabbathorum meminerant esse præscriptum. Unde manifestum est ad tempus & presentis

b Moriamur omnes in simplicitate, &c. * Ruper. Qui vnctionē D. habet ex Deo, congemiscere didicit, & congemiscit sanctis egentibus, angustiatis, afflictis, in solitudinibus errantibus in montibus, quia multa mala sunt experti. Vna die vsque ad mille animas hominum in deserto interfecti sunt in die sabbathorum, eo quod uerebantur propter religionē, & obseruatiam manu sibimet auxillū ferre. Moriamur, dixerūt, in simplicitate nostra, & testes erunt super nos cœlū, & terra, quod iniuste perditis nos. Sed quid sequitur? Et dixit vir proximo suo: Si omnes fecerimus, sicut fratres nostri &c. Et hæc inquit Iosephus (inquit Iosephus) manet nobis consuetudo pugnandi, etiam si tali die bella consurgant.

c Et dixit vir. Valde igitur detestantur boni otiositatē, quæ inimica est animæ, & ideo potius eligunt cōtra inimicos spirituales quotidie virtutibus confingere, quæ desidia inertit otiosè torpore, maximè cū spem victoriæ non a se, sed per auxiliū præsumant hēre diuinū.

d Et cogitauerunt die illa, dicentes, &c. * Tertullianus. Septē dies undecunque initium acceperint, sabbathi diem secum concludant necesse est, quo die non tantum Sacerdotes sint operati, sed & in ore gladij præda facta sit ciuitas ab omni populo Israel. Nec dubium est opus seruire eos operatos, cum prædas belli agerent ex Dei præcepto Nam & temporibus Machabæorum sabbathis pugnando fortiter fecerunt, & hostes Allophylos expugnauerunt, legemque paternam ad pristinum vitæ statum pugnando sabbathis reuocauerunt. Nec puto aliam eos legem defendisse, nisi in qua de die sabbathorum meminerant esse præscriptum. Unde manifestum est ad tempus & presentis

d Et cogitauerunt die illa, dicentes, &c. * Tertullianus. Septē dies undecunque initium acceperint, sabbathi diem secum concludant necesse est, quo die non tantum Sacerdotes sint operati, sed & in ore gladij præda facta sit ciuitas ab omni populo Israel. Nec dubium est opus seruire eos operatos, cum prædas belli agerent ex Dei præcepto Nam & temporibus Machabæorum sabbathis pugnando fortiter fecerunt, & hostes Allophylos expugnauerunt, legemque paternam ad pristinum vitæ statum pugnando sabbathis reuocauerunt. Nec puto aliam eos legem defendisse, nisi in qua de die sabbathorum meminerant esse præscriptum. Unde manifestum est ad tempus & presentis

Moriamur

NICOLAVS DE LYR A.

- 1 Tunc descenderunt multi, &c. Qui iam ante sugerant ad loca magis montuosa.
- 2 Qui dissipauerunt mandatum Regis, &c. Ipsum implere denegando, & virum inducentem ad Regis obedientiam occidendo. Cetera patent vsque ibi.
- 3 Et non responderunt eis ad votum. Scilicet eorum, sed ad contrarium, ideo præmittitur: Et dixerunt: non exhibimus, &c.
- 4 Neclap. mi. in eos. Ad sui defensionem.
- 5 Nec oppila. lo. Ne quietem sabbathi violarent.
- 6 Dicētes: Moriamur omnes in simp. no. Et sine dubio istud processit ex quadam simplici deuotione, quia licitum erat eis in die sabbathi: se defendere, unde & Iosue 6. dicitur, quod cuncti bellatores de voluntate Domini circumierunt urbem Iericho semel in die, & hoc septem diebus in quibus dies sabbathi erat inclusus: propter quod

quod Matathias, qui erat in lege peritus, declarauit, quod licitum erat Iudæis in sabbato pugnare in necessitatis casibus.

- 7 Et cognouit Matathias, &c. Hic ostenditur secundo constantia Matathie, & eorum, qui cum eo erant, in hoc, quod non fuerunt fracti terrore aduersitatis audita morte mille hominum, ideo subditur: Et cognouit Matathias, & amici eius, Mortem prædictorum.
- 8 Et luctum habuerunt, &c. Quia mortui erant ex indiscreta deuotione: ideo subditur.
- 9 Et dixit vir proximo suo, &c.
- 10 Pro animabus nostris. Id est, pro vitis nostris, ut ita liceat loqui.
- 11 Et iustificationibus nostris. Id est, legis obseruationibus.
- 12 Citius disperdent nos, &c. & sic sequentur maiora mala.
- 13 Et cogitauerunt, &c. Istud ordinauerunt de consilio Matathie, ut dicitur est.

* Tunc

MORALITER.

Tunc descenderunt multi, &c. Per quos significantur simplices

Christiani habentes zelum Dei, sed non secundum scientiam: & per hoc incurrunt damnum temporale, & aliquando spirituale.

† Tunc con-

A sentis causæ necessitatem conualuisse, vt non ad perpetui temporis obseruationem huiusmodi legem eis Deus ante dedisset.

Lib. 1. offic.
c. 40.

* Ambrosius. Cum Iudæi essent parati ad repugnandum pro templo Dei, & pro legitimis suis, dolo hostium

die lacerati sabbathi, maluerunt vulneribus offerre nuda corpora, quæ repugnare, ne violaret sabbatum. Itaque omnes læti se obluerunt morti. Sed Machabæi considerantes quod hoc exemplo gens omnis posset perire, sabbatho etiam cum ipsi in bellum prouocarentur, vlti sunt innocētium necem fratrum suorum. Vnde postea stimulatus Rex Antiochus, cum bellum accenderet per duces suos Lysiam, Nicanorem, Gordiam, ita cum orientibus suis, & Assyrijs attritus est copijs, vt quadraginta, & octo millia in medio campi à tribus millibus prosterne-

B rentur.

† Gen. 22. 6.
Raban.

a Tunc congregata est, quod Salvatore & Apostolis eius prædicantibus. Euangeliū, multi de Iudæorum populo veniebāt ad fidem credentes legi, & prophetis de aduentu Christi testantibus. nec non de profelytis, atq; de aduentu plurimi relinquentes idola sua, ac superstitionem gentilitatis confluebant vndiq; ad audiendum verbum Dei, & additi sunt ad numerum credentium; percusseruntq; peccatores in ira sua, & viros iniquos in indignatione sua, cum zelo fidei instigati, malignos spiritus ab obsessis per errorem hominibus eiicientes, expulerunt, & fraudis suæ venena ipsis patefecerunt. Iade quoque compulsi fugerūt ad nationes, iuxta illud Euangelij, quod sanatis hominibus

Matth. 8. d

C dæmones

dæmones permitti sunt à Salvatore ire in porcos, vt im-mundi possessores vasa immunditiæ possiderent.

b Et obtinuit. &c. Obtinebant milites Christi legem de manibus gentium & de manibus Regum, quando in veritate Euangelij persistentes nullo credebant errori: quin

potius errantes prædicatione sua, subiciebant veritati. Inde factum est, quod plurimi eorum, qui per factum mundanum elati persecutores antè fuerant Christianæ religionis; iidem postmodum conuersi, essent assertores firmissimæ veritatis. Et non dederunt cornu peccatori: quia non consentiebant iniquitati. Iuxta illud Esther quod in oratione sua dicit: Ne tradas Domine sceptrum tuum his, qui non sunt.

c Et appro. &c. Exhortatio hæc Matathie, qua exhortabatur filios suos, vt æmulatores essent legis Dei, & darent animas suas pro testamento patrum, bene conuenit Euangelicæ doctrinæ, qua ipsa veritas discipulos suos verbis, & exemplis instruebat, quomodo resisterent vniuersis erroribus Iudæorum, paganorum, atque hæreticorum, & mundum prædicationibus suis ad fidem conuerteret. Ipsamque doctrinam suam attestacione legis, & prophetarum affirmabat, ostendens eundem esse auctorem noui, qui & veteris testamenti.

d Abraham nonne, &c. * Cyprianus. Ad hoc tentari homines a Deo, vt probentur, in Genesi scriptum est. Tentauit Deus Abraham, &c. Et in Deuteronomio. Tentat vos Deus, vester, &c. De hoc ipso in Machabæis: Abraham nonne in tentatione inuentus est fidelis, &c.

Vos ergo

NICOLAUS DE LYRA.

1 Tunc congregata est. Hic tertio declaratur eorum constantia, quia non fuerunt fracti labore anxietatis, quo viriliter hostibus restiterunt. ideo dicitur. Tunc congregata est ad eos. Scilicet ad Matathiam, & eius amicos.

2 Synago. lu. for. viri. Quantum ad robur corporis, & spiritus, ideo subditur.

3 Omnis volun. in lege. Id est, habens voluntatem seruandi legem.

4 Et facti sunt, &c. Eligentes Matathiam in principem suum.

5 Et percuss. &c. Per zelum legis excitata.

6 Et cæt. fu. ad natio. Gentilium extra Iudæam existentes.

7 Et circui. &c. Per loca Iudææ idololatria polluta.

8 Et circum. pue. incircum. Quos parentes eorum non fuerant ausi circumcidere mortis timore.

9 Et perse. sunt. si. superbiæ. Id est, homines valdè superbos, sicut homines digni morte dicuntur filij mortis 1. Reg. 21.

10 Et prospe. est opus in ma. eorum. Id est, Matathie, & filiorum suorum.

11 Et obtinuerunt legem. Id est, legis obseruantiam.

12 De manibus gentium. Id est, repressa eorum potentia.

13 Et non dederunt, &c. Sed magis represserunt, & sic minus dicendo plus significat.

14 Et

14 Et appropinquauerunt, &c. Descripta Matathie constantia, hic consequenter describitur eius prouidentia: nam videns appropinquare tempus suæ mortis, ordinauit in posterum de defensione legis: & primò ad eam filios suos animat, dicens.

15 Nunc conforta. est superb. Scilicet Antiochi Regis, vt patet ex prædictis.

16 Et castigatio. Nostra pro peccatis nostris.

17 Et tempuseuersionis. Diuini cultus, & legis.

18 Et ira. Id est, pœna.

19 Indignationis. Scilicet diuinæ suo iusto iudicio, licet nobis occulto.

20 Nunc ergo firm. esto. legis. Id est, zelatores, & defensores ipsius, quia nunc est necessitatis tempus.

21 Date animas, &c. Periculo mortis vos exponendo.

22 Pro testamento patrum. Id est, patribus dato, Exo. 20. Secundò exempla patrum allegat, & primò in generali dicens. Et mementote operum patrum, &c.

23 Et accipietis glo. magnam. Id est, virtutis famam in presenti, & nomen æternum in futuro. Consequenter ponit exempla in particulari, dicens.

24 Abraham nonne in ten. Immolationis Isaac Genes. 22. c.

25 Inuentus est fide. Quasi dicat, sic: quia paratus fuit ipsum immolare propter bonum obedientiæ.

* Et repu-

MORALITER.

† **1** Tunc congregata est ad eos syn. Iudæorum fortis, &c. Scilicet ad Matathiam, & filios eius, per quos significatur quod ad bonum prælatum, & socios eius debent fideles per charitatem, &

obe-

obedientiam suam adunari, & cum ipsis contra fidei, & morum impugnatores fideliter præliari.

14 Et appropinquat. dies, &c. Per hoc dedit exemplum principibus, & prælatis, vt faciant testamentum de obseruantia fidei, & morum posteris suis, & amicis.

MORALITER.

a Daniel in sua simplicitate, &c. *Cyprian. Dei arcana per
 spici non posse, & ideo fidem nostram simplicem esse
 debere, dicitur. *V. demus nunc per seculum in enigmate, &c.*
 Item apud Salomonem *In simplicitate cordis quaerite illum,*
 &c. Item in Machabeis, Daniel in sua simplicitate libera-
 tus est de ore leo-
 num, &c.

b Et a verbis viri
 peccatoris, &c.

* Cypria. Conui-
 cia impiorum non
 timemus, fustes &
 lapides, & gladios,
 quos verbis parrici-
 dalibus iactant, non
 perhorrescimus.

Quod in illis est,
 homicidæ sunt apud
 Deum tales, necare
 tamen non possunt,
 nisi dominus permis-
 erit. Et cum nobis
 semel mortem dum
 sit, illi tamen & odio,
 & verbis suis quotidie
 perimunt. Scribit vero
*Verba viri peccatoris
 ne timueritis, quia gloria
 eius in stercora erit,*
 &c.

c Vos ergo. Legimus
 in Euangelio Iohannis,
 quod saluator ad
 passionem properans
 eadem nocte qua traditus
 est, post cenam mysticam
 & lavationem pedum
 quam

discipulis suis præcinctus
 lintheo exhibuit, plurima
 exhortationis suæ præbuit
 documenta, inter quæ &
 passionem quæ eis in mundo
 erat futura prædixit, &
 gloriam futuri regni ac
 gaudium cælestis patriæ
 promisit. Sed quia mors
 Marathie passionem præ-
 figurat redemptoris, quomodo
 ecclesiæ magisterium ordina-
 uerit per omne tempus
 presentis vitæ audiamus.

d Et ecce Simeon. Supra
 diximus quod Simeon
 audiens interpretatur.
 Et bene dixit Simonem
 virum esse consilii, quia
 qui Spiritu sancti gratia
 docete auditu instruuntur
 eterno, utiles per omnia
 atque habiles sunt consilio.
 vnde psalmista ait, *Audiat
 quid loquatur dominus in
 me, quoniam loquor in
 p. s. &c.* Et in Apoc.
*Qui audit (inquit) dicat
 venit.* Hortatur nos magis
 cælestis, quatenus illos
 audiamus, quos ipse
 interioriter docet salubres no-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et reputatum est, &c. propter bonam voluntatem.
- 2 Ioseph in tempore, &c. quia tunc erat venditus in seruum.
- 3 Custodiuit manum, renuens adulterium, Gen. xxxix. e.
- 4 Et factus est d. Aeg. Gen. xli. e.
- 5 Phinees pater. no. &c. sicut dictum est supra.
- 6 Iesus. i. Iosue.
- 7 Dum impleuit, &c. per Moysen sibi dictum.
- 8 Factus est dux in Israhel. Iosue. i.
- 9 Caleb dum test. in ec. virtutem Dei contra alios explorato-
 res, Nu. xij. j.
- 10 Acc. hered. Iosue. xij. c.
- 11 David in sua. mis. qua pepercit Sauli qui bis cecidit in ma-
 nu suo. j. Reg. xxi. ij. & xxv.
- 12 Consec. est se. reg. in se. ij. Reg. vij.
- 13 Elias dum zelat. ze. le. occidendo prophetas Baal. ij. Reg.
 xviii. f.
- 14 Ana. Az. Mi. cre. corde vni verum Deum & consistentes ore.
- 15 Libe. sunt de flamma. Danielis. ij.
- 16 Daniel in sua simp. i. orans Deum simplici corde.
- 17 Libe. est de ore leo. Dan. vi. Cetera patent vsque ibi.
- 18 Et auer. s. comminatorijs.
- 19 Viri pecc. s. Antiochi regis.
- 20 Ne ti. timore vestros animo deiciete.
- 21 Quia glo. eius stercus & vermis est. i. in stercus & ver-
 me conuertetur. Et videtur hic Matathias prophete loqui, nam
 in

bis esse fecit magistros.

c Et Iudas (inquit) Mach. for. viri sit vo. pr. mi. ip. age.

* Ioseph. Heb. Matathias dixit Iudæ. Scio fili, quod tu
 vir bellicosus, & Deus dedit tibi vires, & robur, atque cor
 quasi leonis, & idcirco debes honorare dominum de-

substantia quam de-
 dit tibi, & præliari
 prælia eius, &c. His
 dictis, protulit cor-
 nu cum oleo, & ef-
 fundens super caput
 eius, vnxit eum ad
 prælia, uociferansque
 vniuersus populus,
 & clangentes tuba
 dixerunt. Viuat un-
 ctus, &c.

d Quid per Iudam
 Machabæum, nisi
 primi prædicatores
 designantur euange-
 lici, qui ab ipso salua-
 tore eruditi, idonei
 fuerunt ad agendum
 bellum Christiani
 populi. Sed quia Iu-
 das confessio inter-
 pretatur, & plerisque
 in locis typum tenet
 ipsius saluatoris scia-
 mus tunc ordinaliter
 agi bellum nostrum,
 quando ipse dignatur
 dirigere consilium,
 & actum nostrum.
 Vnde ipsa veritas
 discipulis ait: *Manete
 in me, & ego in vobis.
 Sicut palmæ non possunt
 ferre fructum a se*

*metipso, nisi manserit in vite, sic nec vos, nisi in me manseritis, quia
 sine me nihil potestis facere. Et ecce ego sum vobiscum omnibus
 diebus vsque ad consummationem seculi.*

f Et benedixit. Scriptum inuenitur in euangelio, quomodo
 Saluator postquam finiuit cenam (quam cum disci-
 pulis suis ante passionem suam habuit) vltimam prædi-
 cationem qua instruebat ipsa nocte discipulos ad extre-
 mum orationem ad patrem directam finierit, suosque di-
 scipulos ipsi seruandos commendauerit, dicens. *Pater san-
 cte serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, vt sint vnus, sicut
 & nos. & paulo post, Sanctifica (inquit) eos in veritate, sermo
 tuus veritas est, sicut me misisti in mundum, & ego misi eos in mun-
 dum, & pro eis sanctifico meipsum, vt sint & ipsi sanctificati in ve-
 ritate*

*in long. v. postea posito Antiocho vermes viuentes de carne eius
 exercitus grauabatur, infra li. ij. c. ix.*

- 22 Hodie exto. potentia regni.
- 23 Et cras non inue. i. cito morietur.
- 24 Quia conu. in terram suam. i. reuersus, vt dictum supra
 cap. i.
- 25 Et cogitatio eius. quia non potuit perficere quod cogitabat
 de Iudeorum destructione.
- 26 Vos ergo. Hic tertio filios suos ad defensionem legis ordinat, d.
 Vos ergo filii conforta. in domino & in potentia virtutis eius.
- 27 Et viriliter agite in lege quia cum feceritis. pugnando
 pro eius defensione.
- 28 In ip. seruanda & implenda.
- 29 Gloriosi e. primo in spe, & postea in re. Quod autem in aliqui-
 bus libris interponitur, Cum feceritis. non est de textu, ne habe-
 tur in libris correctis.
- 30 Et ecce Simon frater vester scio quod vir consilii
 est. i. prudens in dandis consilijs.
- 31 Ipsum audite sem. eius sequendo consilium.
- 32 Et ipse vo. erit pa. quia prudentia in bellis est magis necessa-
 ria quam fortitudo.
- 33 Et iu. M. fo. vi. ideo ad principatum militie aptus.
- 34 Et ipse a. de consilio tamen Simonis.
- 35 Et ad. quia virtus vnica fortior est seipsa dispersa.
- 36 Retributionem gentibus. ipse puniendo pro malis illatis
 fidelibus. Cetera patent.

Aritate, Et reliqua. Talibus enim locutionibus Matathias noster suos alumnos instruxit ac benedixit. Sicque postus est ad patres suos, quia omnia sicut de eo scriptum erat, sanctorum patrum dicta passione sua ac resurrectione, atque ascensione, implendo confirmavit.

a Et desu, Supra dictum est, quod Matathias in cxlv. anno gentibus templum Dei prophantibus surrexit, & filii eius zelare legem Dei & vin

Ioseph. li. 12. antiquita. c. 7 & 8.

dicare sancta. Nunc quoque scriptura refert eundem Marathiam. cxlvj. anno defunctum esse. Vnde apparet, quod non amplius quam vno anno cum filiis suis post inceptam vltionem pariter vixerit, sicque defunctus est. Iste enim

positus est ad patres suos. Et defunctus est centesimo quadragesimo sexto anno, & sepultus est a filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, & planxerunt eum omnis Israel planctu magno.

enim numerus annorum bene convenit per mysterium dominice passioni, quia post plenitudinem temporis, quia Deus filium mittere decrevit, secundum attestationem legis & euangelii sexta ætate seculi, hominem qui sexto die creatus est sexta die passus sanguinis sui præcio

perfectè redemit, ac reparavit. Quod autem sepultus dicitur a filiis in sepulchro patrum suorum in Modin, significat passionis suæ memoriã quo

tidie a fidelibus in sancta ecclesia, ubi iudicii & æquitatis locus est congruè venerari planctumque salubrem ibidem celebrari, quia æternæ vitæ desiderio sancti viri accensum pro eius adeptu in cordium suorum cubiculis stident salutaris lachrymus compungi.

B

C A P. III.

Rabbanus.

a **E**t surrexit Iud. * Rab. Isaac. Ben Shola. Machabeorum nomen fluxit, quod Marthia filius, Iudas, militibus suis bellam dedit Mosis hanc sententiam, mi Chamoca Belim Iehoua. Id est, Quis simi-

Exod. 15.

lis tui in dijs, uel, in fortibus Domine. Nã cum eam in singulis ordinum vexillis, tanquam certæ victoriæ omen, per quatuor has literas Men, Caph, Beth, Ioth, inscribi iussisset, populo breuitatis causa legente Machabæi, paulatim obtinuit, ut huius tesseræ auctor Iudas, fratres, eorum Machabæi dicerentur.

li. 2. breuiari temporum.

* Philo Iudæus. Iudam Machabæum præcesserunt vnde decem duces de domo Dauid per annos 163. Ioseph primus annis septem. Abner annis vndecim. Eli Matathias annis duodecim. Asar Maac no uem. Nagid decem. Agai Heli decem. Maslor Nahum septem. Amos Syrach quatuordecim. Mathathias Siloa decem. Iosephus iunior Arses sexaginta. Ianneus vel Iana ultimus princeps Iudæorum de tribu Dauid annis sexdecim. Hunc sequitur Iudas Machabæus Asmonæorum primus.

Marathia decedente Iudas Machabæus filius eius successit in locum ipsius, quem adiuuabant omnes fratres eius & uniuersi qui se iunxerant patri eius. Quid ergo in hoc facto nobis innuitur, nisi quod redemptor noster postquam passione ac resurrectione sua completa ascendit in cælos, successores sibi in euangelica prædicatione misso de cælo Spiritu sancto apostolos primum ordinavit, qui merito Iudæ nomine, hoc est, confitentibus censeantur: quia de ipsis Lucas in Euangelio ait: Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Hos ergo omnes fratres sui, & uniuersi qui se coniunxerant patri eius adiuebant quia minoris ordinis uiri, & omnes credentes, qui dogmate Christi ad fidem eius conuenerunt, in attestatione euangelij

Luc. 24. g.

gelij pro viribus choro apostolorum collaborabant.

b Et præliabantur pro. Ifr. cum le. & di. glo. po. suo. Quia ipse apostolicus cœtus, Spiritu sancti gratia repletus, instanter ubique uerbum Dei prædicabant gaudentes in tribulationibus, in necessitatibus, & in pressuris augendo & multiplicando ubique numerum in domino credentium.

Induit se lorica sicut gigas, quia fortitudine fidei undique se muniebat. Succinxit se arma bellica, in xta illud Pauli apostoli quo docuit d. State ergo succincti lumbos vestros in ueritate & indui lorica in xstia & calcatei pedes in preparatione euangelij pacis, in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere, & galeam salutis assumite, & gladium spiritus quod est uerbum Dei. Sicque contra hostes pugnabat, & protegebat castra ecclesiæ.

C A P. III.

Et surrexit Iudas qui uocabatur Machabæus filius eius pro eo, & adiuuabant eum omnes fratres eius, & uniuersi qui se coniunxerant patri eius, & præliabantur prælium Israel cum lætitia. Et dilatauit gloriã populo suo, & induit se lorica sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua in prælijs, & protegebat castra gladio suo. Similis factus est leoni in operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens in uenatione Et persecutus est iniquos percutas eos, & qui conturbabant popu-

luis assumite, & gladium spiritus quod est uerbum Dei. Sicque contra hostes pugnabat, & protegebat castra ecclesiæ.

c Et similis factus est leoni in opere suo, & sicut ca. leo. rug. in uenatione.

* Iosephus. Hebr. Postquam Iudas sepeliuit patrem suum honorifice, induit lorica ut Gigas, & succinxit se armis bellicis suis, descendensque contra eos qui castra posuerunt per circumitum montis in quem confugerant, percussit ex eis octo millia & ducentos. Cum clamaret uoce sua, resonabat uox eius instar rugitus leonis qui rugit in tempore quo inhiat præde, &c.

* Rupertus. In rebus bellicis regnum quorum Dauid primus extitit, de quo Sapientia dicit, quia cum leonibus luit quasi cum agnis & ab isto quoque usque ad Iudam Machabæum, de quo scriptum est, Similis factus est leoni in operibus suis. nonne rota ista faciem habet leonis. Narrat quippe fortitudinem tantam Regum Ducumque fidelium, quanta sufficere potuit aut debuit, quanta pro tempore & re, necessaria fuit contra leones, cæteraque feras diaboli, scilicet, primo contra gentes quæ in circumitu erant, deinde contra Assyrios, Persas Græcos per quos diabolus deliberauit extirpare arborem feracem

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. III.

* **E**t surrexit Iudas qui uo. Post liberationem populi sub Matathia, consequenter describitur eiusdem liberatio sub Iuda. Circa quam primo describitur uirtus ducis, secundo conflictus eius, cum aduersarijs, ibi, Et persecutus est. Circa primũ dicitur.

- 1 Et surre. Iudas. ad populi defensionem post suum patrem.
- 2 Et adiuuabant eum. obediens ei tanquam exercitus duci.
- 3 Et præliaban. præli. Israel cum lætitia. Signum enim habitus generati est delectatio in oper. ij. Ethic. & per hoc patet, quod habebat habitum fortitudoinis.
- 4 Et dilatauit gloriã po. ad facta patris sui notabiliter addendo.

- 5 Et induit se lorica sicut gigas. foruter & audacter.
- 6 Et succinxit se. nam agilis erat & expeditus ad bellandum sicut homo succinctus ad ambulandum.
- 7 Et protegebat castra. f. Israel
- 8 Similis factus est leoni, de quo scribitur Prouerb. xxx. d. Leo fortissimus bestiariũ, ad nullius pauebit occursum.
- 9 Et sicut catulus leonis rugiens in xena. Cuius rugitus territur bestie & sunt stupida, & sic gentes idololatrae audio nomine Iudæ.
- 10 Et persec. est iniq. Hic consequenter describitur conflictus Iudæ cum aduersarijs, & primo in generali, secundo in speciali, ibi, Et congregauit Apollonius. Circa primum dicitur. Et per. est iniq. p. e. In locis abditis ubi se absconderant fugiendo.

Et

M O R A L I T E R.

1 Et surre. Iu. Per quem significatur successor idoneus

boni principis vel prælati malos uiriliter impugnando.

Et.

A cem fructus æterni, delere gentem de qua Christu oportebat nasci secundum promissionem Dei, firmatam iuramento ad Abraham & David.

Illi videlicet leoni admodum similia. de quo scriptu est, *Vicit leo de tribu Iuda radix Dani.* Et de quo Iacob patriarcha per figuram

in benedictione mystica filioru suoru inter cetera ait, *Catu*

lus leonis Iuda ad pre-

dam fili mi ascendisti, requiescens accubisti

ut leo, & quasi leona, quis suscitabit eum? Venatio itaque illa spiritalis fuit, quando

spiritalis venatores retibus euagelii homines ad fidem rapiabant. Taliter ergo

Iudas mysticus persecutus, est iniquos, & qui conturbabant populu suu,

succendit flammis, quia siue persecutores homines, siue et

malignos spiritus tali studio taliq. actu psequendo conturbationem non

minimam flammis inuidia succensis ingerebat.

a Et repulsi sunt. Et ex acc. re. m. Illos videlicet qui resisterent euangelio Christi moliebantur.

b Et lætifica. Ia. in operi. suis. quando credentium populu confortauit verbo & exemplis, & in seculum misericordia eius in benedictione, secundum illud Sap. *Sapientiam;*

inquit, sanctorum narrabunt omnes populi, & laudem eoru pronuntiabit omnis ecclesia sanctorum.

c Et perambu. ciui. & perdi. impi. ex eis. Quia explorando ecclesiarum fidem hæreticos qui contraria recte fidei sapiebant anathemate perculerat, & nominatus est vsque ad nouissimum terræ, quia in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

d Et congregauit. * Iosep. Apollonius dux Samariæ collegens exercitum, egressus est contra Iudam, ille autem occurrit ei, & committens cum eo pugnam, vicit, & multos eorum interfecit. Inter quos & ducem Apolloniu armis exuens interemit, multamque prædam ab exercitu hostium auferens discessit.

Quid

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et directa est sa. s. Israël.
- 2 In manu eius. i. in potentia eius.
- 3 Et exacerbatur. r. mul. Eorum gentes debellando.
- 4 Et lætifica. Iacob. i. populum Israël ipsum liberando.
- 5 Et in seculum m. e. Quod patet adimpletum, nam ad eius commendationem narratur eius facta per orbem vniuersum.
- 6 Et con. pereuntes. s. factores legis quos interficiebant Gentiles.
- 7 Et cong. Apol. Hic consequenter describitur eius conflictus cum aduersarijs magis in speciali. Et primo tempore Antiochi, Eupiphanis, secundo tempore filij sui Antiochi Eupatoris. ca. xj. tertio tempore Demetrii filij alterius fratris, scilicet, Seleuci primogeniti Antiochi magni. vij. cap. Prima in tres secundum triplex bellum quod habuit Iudas tempore Antiochi. Primum fuit cum regni ducibus, secundum cum regis principibus, ibi, Vt audiuit autem rex. Tertium cum finitimis gentibus, cap. v. Prima adhuc in duas, quia primo ponitur bellum Iudæ cum Apollonio duce Samariæ, se

MORALITER

7 Et cong. Ap. gen. Per Samaritanos qui partim legem tenebant, & partim repudiabant, significatur hæretici qui partim tenent legem Christi, & partim contemnunt. hos autem congregat. Apollonius, id est, diabolus ad impugnandum bonum prælatum & eius populum de fide & moribus, sicut legitur esse factum temporibus Arrii & alium hæreticorum, sed bonus prælatus eis occurrit gladio uerbi Dei & excommunicationis sententia eos discerpens. Accipit autem gladium Apollonii, & cum eo pugnat contra ceteros hæreticos. Est enim gladius iste factus

Quid per Apollonium, nisi Iudæorum sequitia exprimitur qui ex Samaria virtutem multam contra Israel congregauerant, quia per obseruantiam literæ legalis fidei Christi quasi contrariam præceptis Dei debellare certabant. Sed obuiam Apollonio Iuda exiit, percussitq. & occidit eum, quia Christus in apostolis suis Iudæoru errorem attestacione ipsius legis, & prophetarum debellans contriuit, ostendendo quod umbra legis, & prophetaru præfigurabat veritatem euangelii.

lum suu eos succedit flammis, & repulsi sunt inimici eius, præ timore eius, & omnes operarii iniquitatis conturbati sunt, & directa est salus in manu eius. Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus suis, & in seculum memoria eius in benedictione. Et perambulabat ciuitates Iudæ, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Israel. Et notatus est vsque ad nouissimum terræ, & congregauit per cunctas. Et congregauit Apollonius gentes, & a Samaria virtutem multam & magnam ad bellandum contra Israel. Et cognouit Iudas, & exiit obuiam illi, et percussit et occidit illum, et ceciderunt vulnerati multi, et reliqui fugerunt, et accepit spolia eorum. Et gladium Apollonii abstulit Iudas, et erat pugnans in eo omnibus diebus. Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, & congregauit Iudas congregationem et ecclesiam fidelium secum, et ait, Faciam mihi nomen et glorificabor in regno, et debellabo Iudam et eos qui cum ipso sunt, quia spernebant uerbum regis. Et preparauit se, et ascende

sum conuertebant.

f Et gla. Apollonij abstulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. Gladium Apollonii non alium intelligimus quam sermonem legis & prophetaru, quem prædicatores sancti tollentes omnibus in eo pugnant, cum a caritatis populo historiam diuine legis spiritali sensu apostolica traditione interpretatam auferentes omnium gentiu delat errores, omnibusque diebus seculi huius gaudii virtus sanctæ ecclesiæ gloriosissimam parit uictoriam.

g Et au. Seron. Per Seron principem exercitus Syriæ, significatur potentatus istius mundi, qui bene nomine Syriæ centetur. Syria enim interpretatur sublimis siue humectans, quia mundus iste superbia extollitur, luxuriaque grauiatur: Disponit itaque Seron debellare Iudam, & eos qui cum ipso sunt, cum factus mundanus doctoribus sanctis & fidelium populo insidias molitur, castraque impioru ad hoc congregat, ut per plurimoru solatium, opprimat innocentes, confidens magis in potentia regni quam in uirtute Dei. Sed contra opinionem suam subuenit, quia lapis abscisus de monte siue manibus conteret statua superbam

cundo, cum Seron duce Syriæ, ibi. Et audiuit Seron. Circa primum dicitur. Et congreg. Apol. gentes. Vt faceret sibi nomen, debellando Iudam.

8 Et cogno. Iu. Per exploratores suos.

9 Et exiit obuiam illi. Non permittens ei sine suis ingredi.

10 Et gladium Apo. abstu. In signum uictoria, sicut David gladium Goli. j. Reg. xvij.

11 Et erat pu. in eo omnibus diebus. Hoc dicitur ad denotandum gladij bonitatem.

12 Et audiuit Seron. Hic consequenter describitur bellum Iudæ cum Seron duce Syriæ. Circa quod primo ponitur ipse Seron apparatus, & patet litera. Secundo Iudæorum metus, ibi, Et exiit Iudas obuiam illis cum paucis, ideo timuerunt scilicet multitudinem sortem contra se uenientem. Tertio ponitur per uerba Iudæ populi consolatio, ibi, Et ait Iudas, Facile est concludi multos in manu paucorum, & hoc uirtute Dei cui non potest resisti, quam eis asserere affirmat, dicens.

* Ipsi

cra scriptura, intellectu falso deprauata quam bonus prælatus accepit secundum intellectum, & sic confutat errores hæreticorum.

12 Audiuit Seron princeps exercitus Syriæ. Per Syriam quæ sublimitas interpretatur, superbia significatur, unde de diabolo quia ex est super filios superbiæ, dicitur Iob. xlj. d. *Omne sublime uidet, & c.* ideo per Seron principem exercitus Syriæ significatur spiritus malignus qui specia liter tentat de uicio superbiæ. Et iste inturgit contra bonum prælatum nitens ex conuersatione moru & fidei & hereticoru confutatione eum inducere in elationis fastum sed bonus prælatus eum debellat per humilitatis uirtutem

D Mystice Iosephus antiquita. libr. 12 ca. 9. Rabban.

E

Seron princeps Syriæ

Dan. 2. c

Diuisio

Apo. 5. b
Mat. 28. d

Comminuet que aurum argentum es & ferrum, dabitur regnum populo sanctorum. Vicit leo de tribu Iuda radix Dauid, cui omnis potestas in celo datur & in terra.

a Et appropin. vsque Bethoron, & exiit Iudas obuiam illi cum pau. Bene dicitur quod exercitus Seron appropinqua-

ret Bethoron, quia vniuersum suū a-

B sed per patientiam atque humilitatem responder inimicis cui, præceptum est a domino dicente, Esto consentiens aduersario tuo cito cum iris in via cum eo. Ego autem dico vobis non resistere malo. Sed si quis te percusserit in dextram maxillam, præbe ei & alterā. Et ei qui vult tecum contendere in iudicio, &unicam tuam tollere, dimitte ei & pallium.

b Ut vid. runt, &c. Verba timentium fragilitatem expriment quorundam subditorū, qui magis imbecillitatem suam considerātes

pertimescunt casū quam per robur fidei fiduciam habeant in Deum. Sed talium formidinem doctorum solertia piis exhortationibus compescens de futuro Dei adiutorio certā illis tribuit spem, qui protector est omnium fideliter in se sperantium.

li. 12. ant. c. 9

* Ioseph. Seron autem dux inferioris Syriæ. audiens qd multi transirent ad Iudam, & multa iam virtute circumseptus ad bellum accederet, statuit contra eū dimicare, & colligens milites sub se cōstitutos. vel trāsgressores Iudæos, cōtra Machab. produxit exercitū. Perueniēs autem vsque ad Bethoram vi cum Iudæ, ibi exercitum locauit. Iudas autem occurrens ei, & configere disponens, quia milites ad pugnam videbat propter paucitatem & ieiuniū desides, hortabatur dicens. Non per multitudinem vincendos hostes, aut expugnando esse credatis, sed pietate. & hoc euidentissimū habemus exemplum, maiores nostros, qui propter iustitiam, & sobrietatē, propriasque leges certantes, multa læpius millia de uincerunt, Nam nullum læsisse maxima virtus extitit. Hæc dicens suasis eis contemnere multitudinem. & cōfligens cum Syriis, duce eorum interfecto, conuertit cū ctos ad fugam. Secutus autem eos vsque ad campum, occidit octo millia, reliqui autem fugati, ad maritima loca discesserunt.

li. 2. adu. Iou.

C Et nos fatigati sumus ieiunio, &c. * Hieronymus. Patres veteris testamenti in afflictione constituti semper per ieiunium misericordiam & consolationem inueniunt. In Exodo aduersus Amalec oratione Moyfi & totius populi vsque ad vesperam dimicatum est. Iesus filius Naue stationem impetrauit solis, & lunæ, &

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Ipsi ueniūt ad nos in multitudine cō. i. i. malis obstinati.
- 2 Et superbia. quam Deus a principio mundi deiecit in angelis superbia.
- 3 Ut disperdant nos & uxores nostras. iniuste nocentū nobis inferuō in p̄onis p̄rijs & nobis comūctis & rebus possessis pp qd habet unūctum bellum, nos autem iustum: ideo subditur.
- 4 Nos veropugnabimus pro animabus nostris. i. vitis nostris suspendentis.
- 5 Et legi. nostris a Deo datis, ideo concludit: Et ipse dominus. Quia in multitudine ex. &c. sequitur.

MORALITER.

Deo attribuens totam victoriam, dicens quod sequitur. † Quia in multitudine ex. &c. sequitur.

† Ve

inediam plusquam vnius diei victoris exercitus prote- D lauit. Saul maledixit ei qui ante victoriā sumeret cibū. Elias 40. dierum ieiunio vidit Deum in Horeb. Congregatum Samuel populum in Masphat, indicto ieiunio roborauit, & fecit hostib. fortiozem. Daniel, Machabei,

Ludith, & Esther ieiunio de hostibus triumpharunt, &c.

d Et contrit. est. quia læpe patientia sanctorum furorē mitigat persequentū, & mansuetudo humilium prosternit audaciam superborum. Inde est quod Paulus docet, d. Si

† esurierit inimicus tuus ciba illum. Si sitit, potum da illi. Hæc. n. faciens carbones ignis cōgeres super caput eius. Noli uinci a malo, sed uince in bono malum.

e Et cecide. Bene

o ctonarium numerum summa cōcluditur salubriter cadentium, quia illi qui voluntariē cedunt veritati, & circuncisione spiritali omnes ase abscedūt spiritaliter voluptates, & octo beatitudinum student in se recolligere virtutes. Cæteri autē qui

fugerunt. venerunt in terrā Philisthijm, quia cum quidam persecutorū licet resistere nullo modo veritati possint, tamen magis eligunt confugere ad latibula errorū suorū quam † ecclesiæ; atq; obedire vtili consilio spiritalium magistrorū. Et bene dictū est fugisse eos in terram Philisthijm Philisthijm. n. interpretatur ruina duplex. Duplicē. n. habet ruinam is qui primum cōcidit peccato, & deinde per semetipsum desperans perseuerat in malo. f Et cecid. i. Timor Iudæ & fratru eius super omnes gentes: cecidit cum potentia Christi per virtutes atque miracula in membris eius emicuit. Et peruenit ad regem nomen eius, quia poteratui prædicatio euangelii eius, & de præliis Iudæ narrabant omnes gentes cum victoriam redemptoris nostri, de morte ac mortis autore totius orbis prædicant nationes.

g Ut autem aud. Antiochi huius historici affectus quibus non mediocriter æstuabat, hoc est ira & superbia: bene expriment Antiochi spiritalis mores, quibus validissime totum infestat mundum, sed nunc per membra sua iuxta autem finem mundi per semetipsum quando tribulatio talis erit qualis non fuit ante, nec post futura erit. Irascitur autem quando audit gloriam sanctorum & uirtutem atque cōstantiam eorum. Congregat autem exercitum, dans illi stipendia in annum, cum per præsentis uitæ commoda & honores, ambitiosos quosque incitat ad persecutionem fidelium. Intentusque fastu mundano ac cupiditate optimates suos eligit, ut prouideant regi negocia, quando ministros suos arque sequaces ad hoc ordinat, ut potentium rerum illecebras suggerant, ac prouocando ad uoluptates terrenas consensuens si-

6 Ut cessauit au. lo. & patet litera vsque ibi.

7 Et peruenit ad re. f. Antiochum & piphanem.

8 Ut audi. Hic consequēter describitur bellū Iudæ cū regis principibus ad hoc specialiter destinatis, p̄ceatēs vero nō fuerūt ad bellandū missi, sed cū essent positi ad custodia terrarum Iudææ propinquarū, insulerūt Iudæis bellum, ut sic ostenderēt se zelare pro rege. Et diuiditur in duas partes, qa primo ponitur belli apparatus. Secūdo cōflictus ca. se. Prima in duas qa primo ponitur apparatus ex parte regaliū, sicūdo, ex parte Iudæorū, ibi. Et vidit Iudas. Et notandū qd apparatus ex parte regaliū semper est cū ira & cupiditate, cum multitudine supba & potestate, ex parte vero Iudæorū cū oratione

† Ut audiuit autē Antiochus rex sermo. istos iratus est animo. qa diabolus qui per Antiochū significatur, ut sup. dictū est, qñ cognoscit victoriam iustorū, & confusionem iniorū.

val-

Sbi pertrahant. Filiorum enim nomine illi censentur qui imitatores sunt Antichristi. Hos. n. per optimates suos nutrit, cum per scelestissimos quosque varijs vitijs corrumpendo pabulum ignis æterni efficit. Hocq; præcipue suis magistratibus præcipit, vt extirpent virtutem Israel, & reliquias Ierusalem, & constituent alienigenas pro eis, quia nulla intentio nullumq; studium magis diaboli est, quã vt cuertat ecclesiã Christi, & robur fidei in electis mollicet, atque in loco virtutum vitia sub introducat.

Ioseph. Audiens rex Antiochus, maximo furore commotus, omnem propriam virtutem cõgregans, & multos ab insulis mercede conducens, parabat circa veris initium dimicare contra Iudam. At verò militibus stipendia distribuens, vidit thesauros deficere. Non. n. omnia vestigalia reddebantur propter seditiones gëtiũ. Nam cum magnanimus esset, ei non sufficiebant quę dudum collegerat. De liberavit itaque primum ire ad Persidẽ, tributaq; prouincia congregare. &c.

Seu. Sulpitius. Etenim tũ præcipue grauiter pecuniæ inopia affectus erat. Nã deficientib. Iudeis ab eo, qui ei ultra trecenta argenti talenta annua pensauerant, præterea Græcis vrbib. multisq; regionib. persecutio-

rus est animo, & misit, & congregauit exercitum vniuersi regni sui: castra fortia valde. Et aperuit ararium suum, & dedit stipendia exercitui in annũ, & mandauit illis, vt essent parati ad omnia. Et viditq; defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionem, & plagam quam fecit in terra, vt tolleret legitima quæ erant a primis diebus. Et timuit ne non haberet, & semel, & bis in sumptus, & donaria quæ dederat antè larga manu, & abundauerat super reges qui ante eũ fuerat. Et cõsternatus erat animo valde, & cogitauit ire in Persidẽ, & accipere tributa regionum, & congregare argentum multũ. Et reliquit Lyssiam hominẽ nobile de genere regali super negotia regia a flumine Euphrate vsq; ad flumẽ Ægypti, & vt nutriet Antiochum filium suum donec rediret. Et tradidit ei mediũ exercitum, & elephantos, & mandauit de omnib. quæ volebat, & de inhabitantib. Iudæam, & Ierusalem, & vt mitteret ad eos exercitum ad conterendam, et extirpandã virtutem Israel, et reliquias Ierusalem, et auferendam memoriã eorum de loco, et vt constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorũ, et sorte distribueret terram eorũ. Et rex assumpsit partem exercitus residui, et exiuit ab Antiochia ciuitate regni sui, anno ceteresimo et quadragesimo septimo, et transfretauit Euphratẽ flumen, et perambulabat superiores regiones. Et elegit Lyssias Ptolemẽ filium Dorymini, et Nicanorẽ, et Gorgiam, viros potentes ex amicis regis, et misit cum eis quadraginta milia virorũ, et sep-

tionis malo turbatis; ne gentilibus quidem pepercerat, D quos deserere in ueteratas superstitiones, & ad vnum ritũ deducere tentauerat, illis quidem quibus nihil (sancti erat facile relinquentibus, sed tamen omnibus metu ac clade affectis, vestigalia cessauerat Quib. rebus æstant (etenim ipse olim omnibus

regibus opulentior, suomet scelere inopiã persenserat) copias cum Lyssias paratur, eiq; Syriã, & bellum aduersus Iudæos cõmittit. &c.

Et elegit Lyssiam Rabanus.

per Lyssiam nisi factus mundanus designatur: qui per tres viros hoc est, p tres ordines persecutorum bellum Christi ecclesiæ ingerit. hoc est per paganos, per hæreticos, & per falsos Christianos, qui bus subrogatur quadraginta milia virorum, & septem milia equitum, vt disperdant Iudam secundum verbum regis. Quid per quadragenarium numerum, nisi vniuersitas temporis designatur, quo persecutionem in mundo tollera ecclesia?

Allego.

Quadragenarius numerus & quaternarius quid mystice significet.

Quatuor. n. principales partes sunt orbis, hoc est oriens, occasus, septentrio, & meridies. in quib. dilatata cõsistit ecclesia.

¶ vt cõgregaret filios

Mat. 4. 2.

Dei descendit in mundũ, vbi ante passionẽ suã quadraginta diebus, & quadraginta noctibus ieiunauit, vt ostenderet tẽtationẽ nostrã in carne sua (q̃ de nrã mortalitate assumere dignat̃) & per-

NICOLAUS DE LYRA.

* humilitate, cum Dei fiducia, & pietate. Circa primum primò ponitur regis ordinatio, secũdo, ordinationis executio, ibi. Et rex assumpsit. Circa primum dicitur. Vt audiuit autem rex. duces suos a Iudeis deuictos. Cetera patent vsque ibi.

- 1 Et vidit quod defecit pecunia de thesau. su. Quia non sufficiebat ad tantum exercitum diu sustinendum.
- 2 Et tributa regio. mo. propter dissensionem. Non. n. soli Iudei rebellauerant, eo q̃ cogebat eos ad colendum Iouis idolum, vt supra dictum est, sed etiam multi Gentiles alium ritum habentes, quorum aliqui colebant Herculem, alij Dianã, & sic de alijs quibus scripserat per decretum, vt dimitterent ritus suos propter Antiochi cultum, vt esset populus vnus, vt dictum est supra 1. cap. quod erat eis graue, idẽ negauerant Antiocho tributa consueta.
- 3 Et timuit ne n. ha. & semel, & bis. i. vt non posset continuare sumptus militum sicut prius.
- 4 Et cogitauit ire in Persid. in qua erant diuitie multe, vt posset inde dispendium suum supplere: dimisit tamen in Antiochia quæ erat metropolis regni, Lyssiam ad destruendum habitatores Iudææ, &

populandum eam alienigenis gentibus: hæc autem ordinauit, sed non in omnibus sic euenit, & bis dicitur patet litera, paucis exceptis quę discurruntur.

- 5 Et reliquit Lyssiam hominem nobilem de gc. re. in quo notatur eius aptitudo ad custodiam regni.
- 6 Et tradidit ei medium exercitum, & elephan. quia tradidit sibi medietatem exercitus tam in hominibus quam in animalibus, aliam verò medietatem secum duxit.
- 7 Et rex assumpsit partem. Hic consequenter ponitur ordinationis regis executio, & primò ex parte regis, cum dicitur.
- 8 Et exiuit ab An. ciuita. regni sui. f. metropoli.
- 9 Anno centesimo, & quadragesimo septimo. f. regni Græcorum, regni vero sui anno decimo, quia cepit regnare anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum, vt dictum est supra cap. 1. Secundo ponitur executio ex parte Lyssie custodis regni, cum dicitur. Et elegit Lyssias, &c.
- 10 Viros potentes ex amicis. Vt sic essent magis voluntarij ordinationem regis exequi.
- 11 Et misit cum eis quadraginta milia virorum. Cetera patent vsq; ibi.

* Et

MORALITER

† valde turbatur, & querit vias per quas possit iustos deijcere, & suorum debellationem vindicare, ideo subditur. † Et congregauit exercitum vniuersi regni sui, &c. Et reliquit Lyssiam. Per istum quem reliquit Antiochus super negotia regia, significatur tyrannus per procuracionem diaboli cõstitutus in potestate terrena, & persequitur Iudam, & eius exercitum. i. bonum prælatum. & eius populum in bonis spiritualibus, & temporalibus, & etiã in corporibus, & hoc significatur per hoc quod subditur. † Et elegit Lyssias Ptolem. Qui interpretatur suspendens a quas, ideo per ipsum significatur persecutio in spirituali-

bus impediendo studium vel doctrinam Sacræ Scripturæ: quod legitur Iulianus apostata Christianis fecisse.

† Et Nicanorem. Qui interpretatur stans lucerna, per quam significatur intelligentia tyranni ad malum intentam, secundum illud Prouer. 21. a. Lucerna impiorum peccatum, per hoc significatur astutia tyranni, in temporalibus rapiendis, sicut legitur de Iuliano apostata, q̃ facultates, & patrimonia auferbat Christianis sub colore verbi Christi, Luc. 14. Nisi quis renuntiauerit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

Ecclesiabona distrahente cupientes quocolorē attenuent.

† Et Gorg. Qui interpretatur diuisio, & significat perfectionem in corporalibus, per quam passi diuiduntur a præsentī vita.

A participari voluisse. Vnde ab hora mortis eius vsque ad diluculum resurrectionis constant horæ, quadraginta si ipsa nona connumeretur. Post resurrectionem quoque non amplius quam dies quadraginta cum discipulis in hac terra esse voluit huic eorum vitæ adhuc humana cõ

Act. 1.1.

uerfatione commi-
sus. & cum illis ali-
menta mortalium
(quamuis iam non
moriturus) accipiēs
vt per ipsos quadra-
ginta dies significa-
ret se occulta præ-
sentia quod promi-
sit implerum quã
do ait. *Ecce ego sum*

Mat. 28.
Septenarius
numerus.

B septenarium verò nu-
merum quo equi-
tum milia describū-
tur, non aliud quã
plenitudo persecu-
tionum demonstra-
tur, quia sicut per se-
ptenarium nume-
rũ septiformis gra-
tia Spiritus sancti o-
stenditur, sic & ecõ-
trario legitur in e-
uangelio: q̄ spiritus
nequam in homi-
nem secum introdu-

Mat. 12. d.
Luc. 8.

*xerat septem spiritus ne-
quiores se.* Et alibi, A muliere peccatrice legitur dominus
septem demonia eiecisse Omnes ergo persecutores recte
diabolo instigante ad hoc coadunantur, vt ecclesiam Chri-
sti destruant, & cõfessores omnipotētis Dei blasphemare
cõpellant, & hoc non segniter, sed tota virtute perficiunt.

Iacob. 4.2.
1. Io. 2. c.

a Et p. Quid per Ammaum nisi amatores mundi expri-
muntur, qui per cupiditatem seculi negligunt habere ami-
citiã Dei? Vnde scriptum est. *Qui vult amicus esse huius seculi,*
inimicus Dei constituitur. Et Ioannes inquit, *Qui diligit mu-
dum, non est charitas Dei in eo.* Et merito hoc nomine tales nũ
cupantur. Interpretatur enim Ammaus populus abiectus.
Abiectione quippe digni sunt, qui amorem præsentis se-
culi præferunt dilectioni Dei. Vnde ipsa veritas in euan-
gelio ait. *Qui amat patrem suum aut matrem suam plus quam me,*
non est me dignus. Nec incongruè Ammaus in terra campe-
stri esse dicitur, quia lata ac spatiosa est via quæ ducit ad
mortem, & multi intrant per eam.

Mar. 10. d.
Ibidem 7. b.

C Et audite. Mercatores istos qui ambiunt seruitium
Hebræorum non alios melius significare arbitror quam
malignos spiritus, qui desiderant interitum fidelium,
& hoc gestiunt, vt per cupiditatem terrenam cœlestem
nobis auferant gloriam, & libertatem quam habemus
in gratia Christi, in cultum ac seruitutem conuertant
diaboli. Vnde in euangelio legitur, quod ipse diabolus

Mystice.

in Masphat cõtra Ierusalẽ quia locus erat orationis in Mas-

tem milia equitũ, vt venirent in terrã Iuda, & disperderent
eam secundũ verbum regis. Et processerunt, vt irent cum
vniuersa virtute sua, & venerunt, & applicuerunt Emmaum
in terra cãpestri. Et audierunt mercatores regionũ nomen
eorum, & acceperunt argentũ, & aurum multum valde, &
pueros, & venerunt in castra vt acciperet filios Israel in ser-
uos, & additi sunt ad eos exercitus Syriæ, & terræ alienigena-
narũ. Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sũt ma-
la, & exercitus applicabat ad fines eorũ, et cognouerunt ver-
ba regis, quæ mandauit populo facere in interitũ, et cõsum-
mationẽ. Et dixerunt vnusquisq; ad proximum suum. Eri-
gamus deiectionẽ populi nostri, et pugnemus pro populo
nostro, et sanctis nostris. Et congregatus est cõuentus, vt es-
sent parati in præliũ, vt orarent, et peterent misericordiã
et miseraciones. Et Ierusalẽ non habitabatur, sed erat sicut
desertũ. Non erat qui ingrederetur, et egrederetur de natis
eius, et sanctũ conculcabatur. Et filij alienigenarũ erant in
arce, ibi erat habitatio gẽtiũ. Et ablata est voluptas a Iacob
et defecit ibi tibia, et cithara. Et cõgregati sunt et venerunt
in Masphat cõtra Ierusalẽ quia locus erat orationis in Mas-

lus caput nostrum, mediatorem videlicet Dei, & homi-
num, *ducens in montem excelsum, ostenderit ei omnia regna mun-
di ac gloriam eorum, atque tentando dixerit. Hæc omnia tibi dabo, si
procidens adoraueris me.* Et bene dicitur, quod additi sunt
ad eos exercitus Syriæ, & terræ alienigenarum, quia luxu-
riose quique, & alie-
ni a vero Dei cultu
iunguntur inimicis
nostris; & moliedo
interitum nostrum
cooperatores sunt
immundorum spi-
rituum.

c Et vi. lu. Aestuan-
tibus persecutorib.
& pugnam contra
fideles disponenti-
bus ipsi magis ad
exemplum Iudæ ac
fratrum eius incitã-
tur ad augmentum
fidei, & profectum
virtutum, iuxta il-
lud Psalmistæ, qui
ait. *Dum superbit im-*

pius, incenditur pauper.
Talis ergo intentio
debet esse seruorũ
Dei, vt pugnent pro
populo, & sanctis
suis, quia pro statu
fidei Christianæ re-
ligionis, atque pro-
faterna salute debet
contra spirituales ne-

quitias, & contra prauos homines instanter dimicare ad
intoriumq; Dei assidua oratione implorare, quia ipse est
de quo scriptum est, *Adiutor in opportunitatib. in tribulatione,*
cui soli derelictus est pauper, & pupillo tu eris adiutor, quia pater
na pietate laborem, & dolorem considerat suorum. *contem-
net brachium peccatoris, & maligni, iudicat pupillo, & humili, vt
non apponat vltra magnificare se homo super terram.*

d Et congregati sunt. Illi qui ad dimicandum contra
hostes congregati fuerant, venerunt in Masphat contra
Ierusalem. Et quid per Masphat (qui iudicium inter-
pretatur) nisi verus testamen. significatur, locus oratio-
nis erat in Masphat, quod prospicit semper ad nouum te-
stamentum, & testimonium præbet euangelio Christi. Il-
luc enim necesse est vt spirituales milites Dei cordis inten-
tionem vertant, quatenus ex lectione diuina instruatur,
qualiter contra hostes spirituales præliari debeant.
Locus enim orationis erat in Masphat ante in Israel, quia
oracula diuina per libros legis, & prophetarum nobis in-
notuerunt, deinde per euangelium.

* Rupertus. Post regnum Persarum atque Moedo-
rum, talia Iudæis acciderunt, sub regno Græcorum
propter quæ in clamare debuit Spiritus propheticus.

*Accingite vos, & plangite sacerdotes, ululate ministri al-
taris, cubate in sacco, &c.* Tunc enim secundum pro-
phet-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et audi. mer. no. co. In multitudine, & fortitudine, & creden-
tes q̄ statim deberent Iudæos capere, præparauerunt se ad emendum
illos in seruos, & ancillas, propter quod venerunt ad castra eorum.
2 Et vidit Iudas. Hic consequenter ponitur apparatus belli ex
parte Iudæorum, & primò per humilem & deuotam orationem, se-
cundò per bellatorum dispositionem, ibi. Et post hæc. Circa primũ
pauet littera ex prædictis vsque ibi.
3 Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut deser-
tum. Hoc interponitur ad reddendum causam quare non iucrunt

in Ierusalem ad orandum, cum ibi esset locus diuini cultus.

- 4 Et sanctum. i. templi locus.
5 Conculcaba Et subditur a quibus.
6 Et filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio
gen. Proxima templo.
7 Et congregati sunt. Iudæi.
8 Et venerunt in Masphat contra Ierusalem. i. venerunt
adorare ibi versa facie ad Ierusalem, sicut dicitur de Daniele quod
orabat versus Ierusalem, Dan. 6. Et subditur causa orandi in Ma-
sphat, cum dicitur.
9 Quia locus erat orationis in Masphat an. i. prioribus tẽ-
poribus.

* In

M O R A L I T E R.

- † 1 Et audierunt merca. re. Per quos significantur illi qui ty-
rannos excitant ad affligendum populum exactionibus,
& alijs grauaminibus, sperantes inde reportare tempora-
lia lucra. quod frequenter contingit, quia multa de tali-
bus detinentur a ministris, & non veniunt ad manum ty-
rannicè prædentis.

2 Et vidit Iudas, & fratres eius. Hic ponitur defensio boni
prælati, & populi deuoti, ideo subditur.

† Et congregatus est conuentus vt essent parati in prælium, vt ora-
rent, & peterent, &c. Orationibus deuotis implorantes auxi-
lium diuinum.

7 Et congregati sunt, & venerunt in Masphat. qui interpreta-
tur iudicium, nam homines boni in tribulatione positi
iudicio Dei iusto reputant se pati.

† Et

phetiam Danielis, egressum est vnum cornu modicum, & tulit iuge sacrificium Hic fuit Antiochus illustris, & c. Tunc utique interijt de domo Dei sacrificium, & libatio, & propter hoc accinxerunt se. & planxerunt sacerdotes, & ululauerunt ministri altaris, & cubauerunt in sacco ministri domini. Exē-
 pli gratia. *Et congregati sunt* (inquit) & *reuerunt in Masphat, & ieiunauerunt, & induerunt se ciliciis: & cinere in capite suo, & c.* Hos propheta prospiciens ieiunantes, & ieiunandi necessitatē habentes. Sanctificat (inquit) ieiunium, *uocate uerū & c.*
 a Ieiunauit. d. quia continentiae operā dabant. Induerunt se cilicijs, & cinere in capite suo, quia poenitentia pro peccatis suis, quæ per carnis fragilitatem contraxerunt agere Deo dignè decernunt. Et sciderunt vestimenta sua cum corpus castigant, & carnalia in se desideria mortificant. Quod autem sequitur, quia
 b *Expanderunt lib. sc. de qui. seru. gent. simi.* Ostenditur quod memoriam diuinorum præceptorum bonis actibus demonstrent. qui dignè militare probantur. Lex enim domini irreprehensibilis, conuertens animas electorum, exprobat malefacta perfidorum, & detestatur idolorum culturam, & omnem contradicit impietatis facturam. Attolunt sacerdotalia instrumenta, qui sacerdotij ecclesiastici dignè faciunt officia. Primitias, & decimas donant, qui initium, & perfectionem boni operis Deo deputant. Suscitant Nazaræos, qui impleuerunt dies, qui per castitatis munditiam gratam vitam omni tempore Deo exhibere student. Et clamant voce magna in cælum, qui diuinitatē pijs precibus ac bonis actibus per misericordiam prouocant. Sicut, n. clamor impiorum quem blasphemia, & prauis operibus proferunt: Deum irritat, sic confessio, & fides

des sanctorum quæ per dilectionem operatur, maiestatem diuinam in omni tempore placat.
 c *De quibus scrutantur gentes, & c.* * Ruper. Sara a regibus expetita, significat pulchritudinem diuine religionis; quæ etiam captiuis Iudæis, videbatur inter gentium errorum
 1 res inuitabilis, & amulabantur eam,
 2 quamuis non castè
 3 gentes quæ erant in
 4 circuitu eorum. Vnde
 5 de scriptum est, de
 6 libris legis scrutabatur
 7 gentes similitudinem
 8 simulachrorum suorum,
 9 videlicet, ut more diuine
 10 legis exhiberent
 11 simulachris suis ritum,
 12 vel ordinem
 13 sacrificiorum, & c.
 14 * Ruper. Ambitiosus in calamitate
 15 sua Deum deprecantur,
 16 tales habent patronos,
 17 scilicet
 18 Nazaræos qui plurimum
 19 merebantur de clementissimo
 20 Deo, quia impenitentia.

destituerit. librum.

In 6. e. Num.

Rabanus.

1. Cor. 14. 3. 2. Tim. 2. 2. Deut. 20. b.

pleuerant dies suos, afflicti sacra continentia, votiua abstinentia.
 d *Et post hæc.* Tribunos appellat eos qui militibus mille præerant, quos Græci *χιλιάρχους*, vocant. Centuriones qui centum, *πεντακοτάρχους*, qui quinquaginta, & decuriones, qui decem. ordinantem prædicatores sancti subiectos suos quatenus nil in eis inordinatum reperitur, sed militia Christi rationabiliter perfungantur. Vnde Paulus auditoribus suis ait. *Omnia autem honestè, & secundum ordinem fiant.* Et iterum. *Nemo, inquit, oronabitur, nisi qui legitime certauerit.*
 e *Et dixit his.* Scriptum est. n. in Deuter. *Homo formidolosus, & corde pauido non egrediatur ad bellum: vadat & reuertatur in domum suam, ne pauere faciat corda fratrum suorum, sicut & ipse timore perterritus est.* Quibus verbis edocet non posse quenquam professionē contēplationis, vel spiritualis militiæ arripere exercitū, qui adhuc nudari terrenis opib. pertimescit. Ne

NICOLAUS DE LYRA.
 * 1 In Israel. *Ibi. n. congregabatur populus Israel ad orandum de-
 2 minum, ut habetur 1. Reg. 7.*
 3 Et ieiunauerunt die illa. *ad se corā domino affligendū in visu*
 4 Et induerunt se cili. *id se affligendū in vestitu.*
 5 Et cinerem imposuerunt capiti suo. *in signū humiliationis.*
 6 Et dissuerunt vestimenta sua. *i. sciderunt in signum afflictionis.*
 7 Et expanderunt libros legis. *ad ostendendum: quod parati erāt pro lege se exponere periculis mortis.*
 8 De quibus scrutantur gentes similitudinem simulachrorum suo. *Aliqui, n. Gentiles magis subiles, & literari volebant arguere cultū idolorū ex libris Moysi, nam Exo. 25. præcipitur quod intra sanctum sanctorū ponerentur imagines cherubim. Sed hoc non valet, quia non ponebatur ibi ad hoc quod colerentur, sed ostendebatur quod angeli per cherubim representati seruūt Deo, cuius sedes figurabatur per propitiatorium quod remanebat vacuum, ad significandū, quod deitas nō potest imaginē repletari, ut diffusus dicitur fuit ibid.*
 9 Et attulerunt ornamenta sacerdotalia. *Et subditur causa quare ista adduxerunt ad illum locum, cum dicitur.*
 10 Et clamauerunt voce magna. *ad impetrandū Dei misericordiā*
 11 Quid faciemus istis. *nam extra Ierusalem non erat locus sacrificij. Nazaræi verò tenebantur offerre sacrificia in expletione voti sui, Num. 6. Similiter sacerdotes non poterant vii vestibus sacerdotalibus, nisi in ministerio tēpli, ad quod non poterant accedere propter Gentiles qui erant in arce, ut prædictum est, ideo subditur.*

11 Et quo eos ducemus. *q. d. non est alius locus.*
 12 Et sancta tua. *templi loca.*
 13 Conculcata sunt. *a Gentilibus.*
 14 Et contulata sunt. *ex luxurijs, & idololatrijs ibidem exercitus.*
 15 Et sacerdotes tui facti sunt in luctum. *non potentes tibi ministra. e. sed solum miseriam suam lugere.*
 16 Et in humilitatem. *i. deiectionem.*
 17 Et ecce nationes con. & c. *ut nos disperdant. q. d. non sufficiunt eis mala nobis illata, nisi nos penitus detant de terra.*
 18 Et tubis exclamauerunt voce magna. *ut misericordiam implorarent, non solum vocibus humanis, sed etiam musicis instrumentis, sicut aliquando repulsantur ecclesiæ campanæ contra periculum fulguris & tempestatis.*
 19 Et post hæc constituit Iudas duces populi. *Hic consequenter ponitur apparatus Iudeorum per exercitus dispositionem, cum dicitur. Et post hæc constituit Iudas duces populi. nam in periculis non est omittendum scienter, quod secundum humanam prouidentiam potest fieri, aliter videretur quædam tentatio Dei.*
 20 Tribunos. *qui præessent mille bellatoribus.*
 21 Et centuriones. *qui centum.*
 22 Et pentacontarchos. *qui quinquaginta, & dicitur a penta, quod est quinque, & costes decem, & archos princeps, quia quinque decennarijs præsidebant.*
 23 Et decuriones. *qui decem præessent.*
 24 Et dixit his qui edificabant dom. & c. *Sequitur secundū legem, quæ habetur Deut. 20. Et horum ratio fuit ibi dicta.*

* Et

MORALITER.
 † 2 Et ieiunauerunt. *se affligendo.*
 4 Et cinerē imposuerunt super capita sua. *se humiliando. Hæc enim debent fieri tempore tribulationis, ut oratio de liberatione populi apud Deum, sit magis ex audibilis.*
 † Et suscitauerunt Nazaræos. *Per quos significantur religiosi qui separati ab alijs in modo viuendi, & tempore tribulationis dēnt ad orandū p̄ ceteris excitari. Et ideo subdit.*

9 Clamauerunt voce magna in cælum.
 19 Post hæc constituit Iudas duces populi. *Quia non solum debent esse orationibus intenti, sed etiam in statibus suis bene ordinati.*
 24 Et dixit his qui edificabant domos. *Per istos significantur illi qui sunt temporalibus nimis intenti, & in delectatione carnali nimis effusi, propter quod ad spirituale præliū non sunt apti, & c.*

Rursus infirmitate mentis ad pristinas sor des reuertatur , A suoque exemplo alios ab euangelica perfectione reuocet & fidelium vigorem infirmet. Iubentur itaq; tales , vt discedentes a pugna reuertantur in domum suam, quia nō possunt duplici corde bella domini præliari . *Vir enim du-*

b Et ait Iudas, Accingimini. * Ioseph. Suos talibus horta- D batur affatibus. Tempus quidem vobis non aliud neces- 1 sarium est o' socij , nisi vt fortiter pericula contemnatis. Nunc. n. licet viriliter certando accipere libertatem, quam & propter seipsam vobis charam, & pro diligentia colen-

Jacob. 1. b.
 †renunciatio nis.
 Eccl. 5. 2.
 Actiuam uitam contem- platiua præ- eligere qui- busdam con- sulendū est.
 2. Tim. 2. 2.

plex animo inconstans est in omnib. vijs suis. Tales quippe oportet, vt nec initium †renouationis, arri- piant, quibus melius est in actiua vi- ta consistant, quam a tepidè contempla- tionem exequentes maiori discrimine seiplos inuoluant. *Melius est. n. non voue- re quam vouere, & non reddere. Similiter, &*

ficabant domos, & sponsabant vxores, & plantabant vi- neas, & formidolosis, vt redirent vnusquisque in domum suam secundum legem. Et mouerunt castra, & collocaue- runt ad austrum Emmaum. Et ait Iudas, Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane, vt pugneris aduersus nationes has quæ conuenerunt disperdere nos, & sancta nostra, quoniam melius est nos mori in bello, 2 quàm videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Sicut au- 3 tem fuerit voluntas in celo, sic fiat.

di Deum plus desi- derabilem esse con- fido. Tanquam er- go in hoc solo vo- bis positus, vt acci- pières eam, felicem & beatam renoue- ris vitam, quasi vt se- cundum leges, & cō- fuetudines conuer- semur. Agite, ne for- tè per negligentia nostrā Iudaicæ gen- tis semen intereat. Ita ergo pugnatè,

ille a tali militia suspenditur, qui vxorem duxerit, qui plantauerit vineam velut propagines filiorum. Nō enim potest seruire diuinæ militiæ seruus vxoris. Nec potest af- sequi studium contemplationis, qui adhuc in delectatio- ne configitur carnis, *Nemo, inquit Apostolus, militans Deo, implicat se negotijs secularibus vt ei placeat cui se probauit.*

mortem pro maximo lucro putantes, vt si viceritis, cum libertate & patrij legibus æternam gloriam possideatis. Parate ergo vos crastina die audacibus animis, vt bellum pro lege patria committatis. Iudas quidem incitās socios ita loquutus est.

Ba *Et mouerunt castra, & colloca. Rectè exercitus Iudæ ad au- strum Emmaum castra collocare dicuntur, quia milites Christi cum contra hostes suos præliari disponunt, calo- re fidei magis se animare quam frigore infidelitatis tor- pere eligunt.*

Talis debet esse doctrina sanctorum prædicatorum, talisque exhortatio, vt incitent animos auditorum suo- rum, roborentque corda illorum ad resistendum diabo- lo, & exercitui eius, spem quoque victoriæ soli Deo com- mittant.

NICOLAUS DE LYRA.

Iosephus.

I Et colloc *Iosephus dicit Emmaus quæ distat a Ierusalem sexa- ginta stadijs, vt habetur Luca ultimo.*

2 *Melius est. nos. mo. in b. Iusto, quæ mors est virtuosa.* 3 *Quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Quæ est vita probrosa, cui bona mors est præeligenda.*

C A P. IIII.

Rabanus.
 Miscicè.

A *ET assum. Gorg. Gorgias quinque milia in exercitum suum assumit, cum diabolus carnales quinque sen- sibus corporis debitos illecebra voluptatem sibi adunare contendit. Mille equites secum tollit, cum omne bellum suum in superbia, & contemptu man- datorum Dei agere disponit, quatenus contrariæ partis in hoc agmina superet cum eos præuarica- re præcepta Dei sua- det. Initium enim om- nis peccati superbia est, vbi autor mortis si- bi, & sequacib. suis inuenit ruinam. Et benedicitur, quod nocte promouerit castra. quia totam nequi- tiam suam per cæcitatem mentis in sibi subiectis explere concupiscit, vt nullo modo præuideant, qualis sibi ruina ex consensu peccati imminet.*

audent. Possunt, & maligni spiritus in his ducibus aduer- ti, quia ad eius partem pertinet qui dixit. *In celum ascendā, & ponam solum meum ad aquilonem, & ero similis altissimo. Ista .n. dūces iniquitatis in foueam, & voraginem scelerum consentientes sibi nunquam trahere desistunt.*

C A P. IV.

Eccl. 20. b.

C *Et si. qui e. ex ar. Arx hic non altitudinem virtutum, sed extollentiam vanæ gloriæ significat. Illæ enim pecca- toribus ducatum præbent, qui in superbiam se erigere au- dent.*

C *Et audiuit Iudas, & surrexit ipse. * Ioseph. Gorgias prius ducesq; itineris sui habebat aliquos de fugientibus Iudæis. Castris aut in Emmaus lucescente die apparuit Iudas cū tribus millibus plus minus armatis, vt cūque propter pau- pertatem. Qui respi- ciens aduersarios optimè septos, & studio militari disposi- tos, inuitauit suos dicens. Etiam nudis corporibus pugna- re debemus, & Deum inuocare, qui sæpius nos inermes contra plures, & armatos fecit habere victoriam, & c.*

A *assumpsit Gorgias quinque milia viro- rum, & mille equites electos. Et mouerunt castra nocte, vt adplicarent ad castra Iudæorum, & percuterent eos subito. Et filij q erāt ex arce, erāt illis duces. Et audi- uit Iudas, & surrexit ipse, & potentes per-*

Nota lector, q pars aduersa quæ iuncta fuit Gorgiæ. to- tam dispositionem sui belli in nocte facit, & Iudas at- que sui sequaces in die, quia operadores scelerum, & executores

NICOLAUS DE LYRA.
 C A P. IIII.

Diuisio.

I *ET assum Gorgias. q. mi. Postquam descriptus est pugna apparatus, hic consequenter describitur conflictus. Circa quæ primo ponitur I de decertatio, secundo de uictis aduersarijs templi purificatio, ibi, Dixit autem Iudas. Prima in duas, quia primò po- nitur conflictus Iudæ cum exercitu, misso a Lyfia. Secundo cum ipso in persona propria, ibi. Quicumque autem alienigenarum. Pri- ma adhuc in tres, quia primò ponitur Gorgiæ insidiatio. Secundo in- sidiantis delusio, ibi. Et audiuit Iudas. Tertio delusi fugientis con- fusio, ibi. Et adhuc loquente. Insidiatio verò Gorgiæ fuit, quia di- sposuit de nocte venire ad castra Iudæorum, & eos occidere ex impro- uiso. Et patet litera vsque ibi.*

2 *Et filij. alienigenarum.* 3 *Qui erant ex arce. i. numero illorum qui erant in arce Sion ad nocte. dum Iudæis quantumcunque poterant.* 4 *Erant illis duces. Quia sciebant loca circa Ierusalem per quæ frequenter discurrerant ad depradandum Iudæos.* 5 *Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes percutere virtutem exercituum regis. Hic consequenter ponitur insi- dantis delusio, quia fraus Gorgiæ fuit reuelata Iudæ, & tunc cum omnibus bellatoribus suis exiit de tentorijs ad percutiendum par- tem exercitus regis, quæ remanserat in castris antequam Gorgias cum alia parte rediret, qui credens fugisse Iudæos in montibus, quæ- rebat eos, & interim Iudas aliam partem exercitus debellauit, & sic artem arte delusit, & his dictis patet litera paucis exceptis quæ discurruntur.*

M O R A L I T E R.

† *Assum. Gor. q. m. Qui interpretatur diuisio, & ideo signi- ficat demonem, qui per se, & per homines malos dissen- sionem ponere nititur inter bonos, sed cum bonus præla- tus hoc audit, debet velociter occurrere ad remedium ad*

hibendum ne dissen- sionis ignis crescat, intantum quod non possit extingui. Ideo sequitur. 5 *Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes percutere virtu- tem exercituum regis. Ad tollendum dissen- siones, quò facili- us fieri potest in principio, quod significatur per hoc quod subditur.*

† Ad

C executores errorum comitantur semper rectores tenebrarum, lucem odiendo diuinorum præceptorum, & obscuritatem diligendo secularium voluptatum. Vnde per Paulum dicitur: *Qui dormiunt, nocte dormiunt, & qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt. Nos autem qui diei sumus, non sumus noctis filii, neque tenebrarum.* Verum Iudas hoc est confessor Dei omnem apparatus belli in luce fidei, atque meditatione legis Dei ordinat. Vnde cum tribus milibus virorum tantum in campo apparet, cum illis videlicet qui non in mundana potentia, sed in fide patris, & filii, & Spiritu sancti fiducialiter agentes, cum simplicitate mentis vitam honestam in hoc mundo ducere student.

a Et nunc clamemus in celum, &c. * Bernardus. Nunc filio, clamemus in celum, & miserebitur nostri Deus noster. Clamemus in celum, quia sub celo omnia labor, & dolor, vanitas, & afflictio spiritus. Denique prauum est cor hominis, & imperferutabile: prout se suis eius in malum.

* Rup. Conueniant exercitus multorum millium in terra Iuda, ipsi autem Iudæi cum pauci essent, & nunc clamemus (dixerunt) in celum, & miserebitur nostri Deus, & conteret istos ante faciem nostram hodie. Plena est historia dierum illorum, rerumque gestarum series clamoribus huiusmodi, qui verè secundum præscriptum mysterium, clamores erant mulieris in utero habentis, & parturientis, & in pariendo magnum cruciatum habentis.

* Chryl. Nihil fortius homine legitime orante. Nam si sæuim principem quandam qui neque Deum timebat, nec hominem reuerere placare potuit mulier, multo magis Deum alliciet qui ei iugiter assistit, vincit ventrem, & delicias eliminat. Si verò corpus tuum infirmum est ad ieiunium, non tamen est infirmum ad orandum, nec ad ventris despectum imbecille, &c.

b Et

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. Quia illa pars exercitus quam Gorgias secum duxerat, adhuc non redierat ad castra regis.
- 2 Quia tegumenta, i. arma ad se protegendum.
- 3 Et gladios. Ad inuadendum.
- 4 Non habebant. Propter inopiam, ut dicunt aliqui. Sed hoc non videtur verum: quia de spolijs exercitus Apollonij, & exercitus Seron acquisierant arma in bona quantitate, ut patet capite præcedenti, & ideo libri correcti sic habent: quia tegumenta, & gladios non habebant, & in hoc redditur causa quare Iudas apparuit in campo cum tribus milibus tantum: quia licet acquisissent arma in præcedentibus victorijs, non tamen in tanta copia, quod possent armare ultra tria milia virorum bellatorum, & sic est sensus, quia tegumenta, & gladios non habebant, s. ad armandum plures quam tria milia.

b Et leuauerunt alienigenæ oculos suos, & viderunt eos venientes ex aduerso. Venientibus ex aduerso hostibus in prælium socii Iudæ tuba canunt, & conteruntur gentes, quia per tubæ sonitum vox prædicationis exprimitur. Milites Iudæ tuba canunt, cum prædicatores Christi euangeliū in mundo annuntiant. Vñ conteruntur hostes, quia huic fidei Christi subiiciuntur gentes, nec non, & spirituales inimici virtute conteruntur Christi, atque gladio Spiritu sancti trucidati merguntur in profundum abyssi.

1 ga huic fidei Christi subiiciuntur gentes, nec non, & spirituales inimici virtute conteruntur Christi, atque gladio Spiritu sancti trucidati merguntur in profundum abyssi.

2 c Et percussus sunt eos vsque Ga. Nomina locorum vsque quo persecutus est Iudas hostes suos, demonstrant virtutis suæ efficaciam. Gazeron enim interpretatur iuxta lumen meum. Idumea rufa siue terrena. Azotus ignis patruelis. Iamnia mare siue dextera eius.

3 E Et quod per Gazeron, nisi lumen fidei: & quid per Idumæam, nisi Gentilitas? Quid autem per ignem patruelem nisi ardor charitatis? & quid per Iamniā nisi profunditas scientiæ, & effectus boni operis demonstratur: Tam diu ergo persequitur chorus sanctorum doctorum Gentilem populum, donec illum ab errore Gentilitatis ad lumen fidei perducatur, & ignem charitatis in eo accendat, prouocetque eum ad meditationem diuinæ legis, atque ad studium boni operis. Hæc enim persecutio salutifera est, & interfectio salubris. Vnde subiungitur.

d Et ceciderunt ex illis vsque ad tria milia virorum. Sicut enim tria milia fuerunt sociorum Iudæi qui persequerentur: sic & ceciderunt ex hostium parte tria milia virorum. Ceciderunt enim non ut funditus interirent, sed ut post casum erecti melius starent: quia imbuti sanctæ trinitatis fide ad eorum societatem pertingere studebant, quos se pio animo persecutos esse agnoscebant.

e Et reuersus est Iudas, & exercitus eius, &c. Milites quoque Christi nequam imminente bello citò debent esse securi de victo.

Vita præsens bello continuo peragitur, aliter in futura.

- 5 Mementote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cum sequeretur e. Exod. 14. g.
- 6 Et tuba ceci. qui erant cum Iuda. animandum bellatores suos ad prælium. Cetera patenti.

* Et

MORALITER.

1 Adhuc enim erat dispersus exercitus. Et subditur pugnandi modus, cum dicitur. Et cum dies factus esset apparuit Iudas in campo cum tribus milibus. Per quod significatur, quod talis pugna debet esse in confidentia sanctissime trinitatis corde credendo, & ore confitendo. ideo subditur. Et tuba. Per quod significatur clamor fidelis confessionis, & deuote orationis. Et sequitur effectus debellationis, cum subditur.

† Et contrite sunt gentes. Verè namque conteruntur, quando de malis suis poenitent, & consilio pacis acquiescunt. † Dixitque ad populum Iudas. † Non concupiscatis spolia. Per hoc significatur, quod prælatus bonus debet inducere populum suum, ut non querat in vita præsentis præmium debellatione aliquorum vitiorum: nam adhuc imminet bellum: sed finito bello contra vitia recipietur præmium in securitate magna, quod quidem bellum in morte iusti finitur, & tunc præmium securè accipitur.

† Et

† Et

Ga Deice eos. Quinque sunt libri legis Dei, & quinque sunt sensus (vt predictimus) corporei: Qui enim secundum doctrinam legis restringit concupiscentiam carnis auertendo oculos suos, ne videant vanitatem, obturando aures suas ne audiant linguam detrahentem, & obscena carmina ac lusus mundanos, quibus frequenter auditis inquinat interior homo, qui odoratum atque gustum suum continet, ne illecebra vtatur voluptatum, qui coet

A et lingua suam a malo, & labia sua ne loquantur dolum. Diuertit a malo, & facit bonum, inquit pacem, & persequitur eam. Iste inimicos suos superas victoriam capiet saluberrima, & triumpho gaudebit largissimo.

B Sed Lysias spiritalis licet semel, bis, terque contritus fugam inierit, tamen non desistit a ccepta nequitia, sed rediuiua iterum resuscitat praelia. * Chryl. Ad bellum euntes non tragodias excitabant non penas canebant, sicut nonnulli faciunt: non adsciuerunt tibicines, vt fit in alijs castris: sed Dei supernum auxilium inuocabant, vt adesset, opem ferret, & manum praberet, propter quem bellum gerebant, pro cuius gloria decertabant. Videamus ergo quid haec castra Dei loquantur. cum sint hostes aggressura. Quia enim nonnulli imbecillitatem, & paucitatem considerantes molliores erant, eorum animos spiritusque excitans, instar precationis compositam exhortationem facit ad comilitones, & Deum alloquens, eos promptiores reddit, & alacriores. Neque enim tantum virium habuisset ad eos conuersa oratio, sicut ad Deum directa.

C oratio, sicut ad Deum directa. b Videns au. Lysias. Bene dicitur, quod Iudas contritis hostibus atque sopitis ad tempus bellis, hortatur suos, quod mundarent sancta ac renouarent: quia maximum studium habent sancti doctores, vt in quibuscunque laesa ab hostibus subiectorum sibi fuerit ecclesia, ad pristinum statum sanctae conuersationis iterum restaurentur. Iuxta tropologiam autem necesse est, vt vnusquisque fidelis mentem suam quam bene montis Sion vocabulo

D are sancta, et renouare Et congregatus est omnis exercitus, et ascenderunt in montem Sion. Et viderunt sanctificationem desertam, et altare prophanatum, et portas exustas, et in atrijs virgulta nata sicut in saltu vel in montibus, et pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, et planxerunt planctu magno, et imposuerunt cinerem super caput suum, et ceciderunt in faciem super terram, et exclama-

1 Dixit autem Iudas, & fratres eius. Postquam descripta est Iudae decertatio, hic consequenter repressis hostibus describitur templi purificatio. Et secundum purificata renouatio, ibi: Et acceperunt lapides. Tercio, altaris dedicatio, ibi: Et fecerunt dedicationem. Circa primum primum ponitur lamentum destructionis, cum dicitur. 2 Et vide. sancti. s. ipsum templum. 3 Et alta. s. holocaustorum. 4 Prophanatum, & portas exustas, &c. Nam ibi positum fuerat idolum, vt dictum est supra i. i.

5 Et sic ergo altare prophanatur, quando sacerdotium carnis vitio polluitur. † Et portas exustas. Quod fit, quando per cupiditatem simoniacam aliqui ingrediuntur. 5 Et in atrijs, &c. sicut in sal. In quo nascuntur arbores infructuose. Igitur per haec virgulta significantur infructuosi clerici, non facientes fructum in ecclesia Dei propter defectum scientiae & vitae. 6 Et pastophoria diruta. Loca erant in quibus offerentes comedebant de sacrificijs pacificis coram domino, & ideo per ipsa significatur fidelium communio, quae tunc diruitur, quando Christi corpus indignè sumitur. 7 Et scide. vestimenta sua. Quia boni talia videntes in ecclesia tristantur, & lamentantur.

† Tunc

lo designatam possumus accipere, quia Sion speculum interpretatur. Et beati sunt mundi corde, quoniam ipsi Deum vident. Matth. 5. 2. Si aliquid per fraudem hostis in eo pollutum est factum instanti nisu expurget, donec ad integrum renouetur. Ibi enim, & desertam sanctificationem, & altare prophanatum, & portas exustas intelligere possumus, quia ibi laudis hostia in altare fidei Deo immolabatur, & ingressus coelestis vitae meditabantur. In atrijs verò virgulta nascuntur: cum in cordibus humanis superfluarum cogitationum multitudinem generatur.

1 Dixit autem Iudas, et fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri, ascendamus nunc mundare sancta, et renouare Et congregatus est omnis exercitus, et ascenderunt in montem Sion. Et viderunt sanctificationem desertam, et altare prophanatum, et portas exustas, et in atrijs virgulta nata sicut in saltu vel in montibus, et pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, et planxerunt planctu magno, et imposuerunt cinerem super caput suum, et ceciderunt in faciem super terram, et exclama-

Sed haec omnia maximè opus est, vt per poenitentiam peccatorum, & emundationem morum, ac pias preces ad dominum instantissimè purificentur. Vnde rectè de exercitu Iudae scriptum est: Quod cum viderent sanctificationem desertam, sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno. Et exclamauerunt, &c. Tunc ordinavit Iudas viros, vt pugnarent aduersus eos qui erant in arce, donec emundarent sancta: quia hoc ordinat redemptor noster per predicatores suos, quatenus milites ipsius aduersus eos qui inhabitant in arce superbiae, hoc est homines inflationis spiritu elatos vel etiam malignos spiritus superbia rumentes instanter pugnent donec corda electorum ab omni labe iniquitatis expurgent.

* Seuerus Sulpit. Iudas pulsus hostibus, Hierosolymam regressus, purgare templum, & restituere, animum intendit: quod euersum ab Antiocho, profanatumque a gentibus, foedam sui speciem praebat. Sed Syris arcem tenentibus, quae continua templo, & loci natura superior atque inexpugnabilis erat, adiri subiecta non poterant,

5 Et in atrijs. s. in atrio sacerdotum, & in atrio virorum mundorum, & in atrio immundorum. 6 Et pastophoria diruta. i. domunculas circa atria sacerdotum, & edificatas, in quibus offerentes hostias pacificas comedebant coram domino partem sibi conuenientem. Nam de hostijs pacificis vna pars incendebatur ad honorem diuinum, alia cedebat in usum sacerdotum. Tertia in usum offerentium. 7 Et sci. vesti. sua. In signum doloris, & humiliationis. 8 Et exclamauerunt, &c. De quibus habetur Num. 10. Et dixerunt tubae signorum, quia per illas significabantur plura, s. conuocatio ad consilium, & congregatio ad festum, & motus castrorum, et exercitatio ad bellum.

* Tunc sic ergo altare prophanatur, quando sacerdotium carnis vitio polluitur. † Et portas exustas. Quod fit, quando per cupiditatem simoniacam aliqui ingrediuntur. 5 Et in atrijs, &c. sicut in sal. In quo nascuntur arbores infructuose. Igitur per haec virgulta significantur infructuosi clerici, non facientes fructum in ecclesia Dei propter defectum scientiae & vitae. 6 Et pastophoria diruta. Loca erant in quibus offerentes comedebant de sacrificijs pacificis coram domino, & ideo per ipsa significatur fidelium communio, quae tunc diruitur, quando Christi corpus indignè sumitur. 7 Et scide. vestimenta sua. Quia boni talia videntes in ecclesia tristantur, & lamentantur.

† Tunc

phanatum, & portas exustas intelligere possumus, quia ibi laudis hostia in altare fidei Deo immolabatur, & ingressus coelestis vitae meditabantur. In atrijs verò virgulta nascuntur: cum in cordibus humanis superfluarum cogitationum multitudinem generatur. c Pastophoria (ait) vide. di. Pastophoria Graecè dicuntur thalami vel cubacula, in quibus Leuitae excubabant in atrijs domus domini, quorum commemoratio fit in vltimavisione Ezechielis prophetae. Pastophoria ergo diruitur cum secreta mentis per desideria illicita dilaniantur.

Supr. 2. b. Et exclamauerunt, &c. Tunc ordinavit Iudas viros, vt pugnarent aduersus eos qui erant in arce, donec emundarent sancta: quia hoc ordinat redemptor noster per predicatores suos, quatenus milites ipsius aduersus eos qui inhabitant in arce superbiae, hoc est homines inflationis spiritu elatos vel etiam malignos spiritus superbia rumentes instanter pugnent donec corda electorum ab omni labe iniquitatis expurgent.

Lib. 2. sacrae hist. Iudas pulsus hostibus, Hierosolymam regressus, purgare templum, & restituere, animum intendit: quod euersum ab Antiocho, profanatumque a gentibus, foedam sui speciem praebat. Sed Syris arcem tenentibus, quae continua templo, & loci natura superior atque inexpugnabilis erat, adiri subiecta non poterant,

NICOLAUS DE LYRA.

MORALITER.

Grant, crebris eruptionibus prohibentibus. Aduersus hos
A Iudas validissimam suorum aciem obiecit. Ita opus sa-
 cre ædis curatum, templumq; muro circumdatum, consi-
 tutiq; qui perpetuum præsidium armati agitent.

Rabbanus. **a** *Et elegit sacerdos sine macula. in lege Dei, & munda-*

ne, sancti. Quia eie-

ctis his de officio ec-

clesiastico qui erro-

rislepram, vel scele-

rum maculam in

se habebant, volun-

tarios atque mori-

bis probos in fidē

Dei elegit admini-

stratores verbi, vt

sanctæ ecclesie con-

uenticula ab omni

erroris contagione

efficiat aliena. Ideo

subiunctum est, qđ

tulerit lapides contami-

in locū immundū. quia

hereticos qui no-

luerunt per † con-

uersationem rectæ

fidei, & sanæ doctri-

næ lapides pretiosi

fieri: anathemate

percussos atque de

communione ec-

clesiæ eiectos om-

nibus patefecit. quod essent reprobi.

b *Et cogitauit.* Altare holocaustorum est fides pura, do-

ctrina recta, & conuersatio munda Christi ministro-

rum. Sed hoc altare si prophanatum fuerit heretica

prauitate, vel scelerum immanitate iam destruendum

erit: hoc est a sacerdotis dignitate deponendum, ne fortē

opprobrium sit sanctæ ecclesiæ, quod habeat prauos, &

facinorosos doctores, qui diabolica astutia seducti sunt.

Vnde dominus in euangelio discipulis suis ait: *Vos estis*

sal terræ: Quod si sal euaserit, in quo salietur: ad nihilum valet

ultra nisi, vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. De

quo, & Paulus scribens ad Titum ait: *Hereticum homi-*

nem post primam, & secundam increpationem deuita. Siens quia

subuersus est qui huiusmodi est, & deliquit, cum sit proprio iudicio

condemnatus. Hinc, & ad quosdā delinquētes ait: *Per vos no-*

men Dei blasphematur inter gentes. Taliter ergo deposito altari

mysti-

uerunt tubis signorum, & clamauerunt in cœlum. Tunc or-

dinauit Iudas viros, vt pugnarent aduersus eos qui erant in

arce, donec emundaret sancta. Et elegit sacerdotes sine ma-

cula voluntatem habentes in lege Dei, & mundauerunt san-

cta, & tulerunt lapides contaminationis in locum immun-

dum. Et cogitauit de altari holocaustorum, quod prophana

tum erat, quid de eo faceret. Et incidit illi cōsilium bonum,

vt destrueret illud, ne fortē esset illis in opprobrium: quia cō-

taminauerunt illud gentes, & demoliti sunt illud. Et repo-

suerunt lapides in monte domus in loco apto, quo ad vsque

veniret propheta, & responderet de eis. Et acceperunt lapi-

des integros secundum legem, & ædificauerunt altare no-

uum secundum illud quod fuit prius, & ædificauerunt san-

cta, & quæ intra domum erant intrinsecus, & ædem, & atria

sanctificauerunt. Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt

candelabrū, & altare incensorum, & mensam in templum. Et

incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas que

cant sancti prædica-

tores sancta intra domum intrinsecus, & ædem, qñ subie-

ctam plebem, & intrinsecus ornant scientia sanæ fidei, &

forinsecus honesta conuersatione. Atrium sanctificant

quando noniter venientes ad fidem sacramentis diuinis

imbuendo dedicant. Faciunt vasa sancta noua qñ corda

hominum ad accipiendum verbum Dei reddūt habilia.

Intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam

in templum, quando doctrinæ spiritualis lucem, sanctæ

orationis puritatem, & scripturarum sanctarum medita-

tionem in ecclesia Dei exuscitant. In candelabro ergo in

qua lucere debent lucernæ, rectè sermonem euangelicæ

doctrinæ possumus aduertere, in quo sancti doctores igne

sancti spiritus accensi lucere debent, vt qui ingrediuntur lu-

men videant. Vnde veritas ipsa in euangelio ait: *Nemo accen-*

dit lucernam, & ponit eam sub modio, sed super candelabrum, vt lu-

ceat omnibus qui in domo sunt. Per altare incensorum ni-

hil. F

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Tunc ordinauit. Hic secundo tollitur impedimentum purifi-
 cationis, cum dicitur: Tunc ordinauit Iudas, &c. Vt sic essent
 occupati in sua defensione, vt non possent proicere sagittas vel spicu-
 la ad eos qui emundabant loca sancta. Et consequenter ponitur ipsa
 purificatio, cum dicitur.

2 Et elegit sacerdos. i. sanctæ vitæ, & integræ famæ.

3 Et tulerunt lapides contaminati. i. lapides altaris, quod fece-
 rant Gentiles ad immolandum idolo super altare holocaustorum po-
 sito, vt dictum est supra 1. cap.

4 In locū immundū. Lapidēs autē altaris domini contaminatos
 posuerunt in loco mūdo sicut subditur: Et cogitauit de altari, &c.

5 Et reposuerunt lapides in monte domus. i. in monte
 Sion ubi erat domus domini.

6 Quoad usque veniret propheta. docens quid esset agen-
 dum de illis.

7 Et acceperunt lapides integros secundum legem. Hic
 conse-

MORALITER.

† **1** Tunc ordinauit Iudas. Bonus enim prælatus non solum
 debet ecclesiæ dissipationem lamentari, sed etiam insiste-
 re eius reformationi: in quo primò sunt impedimenta re-
 mouenda, & hoc significatur per hoc quod Iudas ordina-
 uit bellatores contra illos qui in arce erant, per quos signi-
 ficantur demones, qui sunt in arce superbiæ: & quantum
 possunt impediunt reformationem ecclesiæ, contra quos
 pugnatur continua, & seruida oratione.

2 Et ele. sacerdotes sine macula. Culpe grauis, & infamiæ.

† *Voluntatem habentes in lege Dei.* Tales enim debent esse
 confessores, & prædicatores euāgelij, vt apti sint ad emun-
 dationem populi Christiani.

3 *Et tulerunt.* cont. i. altaris ab idololatriæ edificati.

4 *In loc. immund.* quia quicquid ad idololatriam pertinet,
 est abominandum, lapides autem altaris templi reposue-
 runt

mystico, reponi debēt lapides isti, in monte domus, in loco apto, D
 quoad usque. e. ve. prophete. respondeat de eis. Quia peccantes redigi
 debent sub pœnitentia, donec per sanctos doctores diju-
 dicetur pro cōmissio crimine conueniens satisfactio per-
 petrata. In loco autē eorum lapides integri s̄m legem s̄b-
 stitui debent, vt fiat

altare nouum s̄m il-

lud quod fuit prius:

quia homines fide

catholica sani scien-

tia sanctarū scriptu-

rarum imbuti: bo-

nis moribus religio-

si, in locū regiminis

vnde ceciderunt præ-

uaricatores surroga-

ri debent. secundum

autoritates vtq; di-

uine legis, vt sine re-

prehensione in notu-

tate vitæ, & norma

iustitiæ exhibeatur

ministerium Deo in

sanctæ ecclesiæ. quā

sibi acquisiui Chri-

stus pretio sanguinis

sui sponsam, non ha-

bentem maculam

neque rugam.

† *Et ædifi. san.* Aedifi-

cant sancti prædica-

tores sancta intra domum intrinsecus, & ædem, qñ subie-

ctam plebem, & intrinsecus ornant scientia sanæ fidei, &

forinsecus honesta conuersatione. Atrium sanctificant

quando noniter venientes ad fidem sacramentis diuinis

imbuendo dedicant. Faciunt vasa sancta noua qñ corda

hominum ad accipiendum verbum Dei reddūt habilia.

Intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam

in templum, quando doctrinæ spiritualis lucem, sanctæ

orationis puritatem, & scripturarum sanctarum medita-

tionem in ecclesia Dei exuscitant. In candelabro ergo in

qua lucere debent lucernæ, rectè sermonem euangelicæ

doctrinæ possumus aduertere, in quo sancti doctores igne

sancti spiritus accensi lucere debent, vt qui ingrediuntur lu-

men videant. Vnde veritas ipsa in euangelio ait: *Nemo accen-*

dit lucernam, & ponit eam sub modio, sed super candelabrum, vt lu-

ceat omnibus qui in domo sunt. Per altare incensorum ni-

hil. F

consequenter describitur templi purificati renouatio, & primò quan-

tum ad altare holocaustorum, cum dicitur: Et acceperunt lapides

integr. sc. legem. que habetur Exod. 20. & Deut. 27.

8 Et ædificauerunt altare nouum secundum illud. i. ad

similitudinem illius quod fuerat dissipatum.

9 Et ædificauerunt sancta. reparando ruinas que erant in pri-

ma parte templi, que vocabatur sancta.

10 Et que intra d. erant int. reparando defectus existentes in

secunda parte templi, que dicebatur sancta sanctorum.

11 Et ædem, &c. i. ædificia que erant extra pro habitaculis sacer-

dotum.

12 Et atria sanctificauerunt. radicando virgulta, & aspergen-

tes lustrationis aqua.

13 Et intulerunt candelabrum, & alta. incen. Hęc. n. atria erant in

prima parte templi, mensa propositionis in parte Aquilonari, cande-

labrum in Australi, altare incensum in medio contra sanctum sanctorum.

14 Et incensum posuerunt. i. cremauerunt super altare.

* Et

runt in loco mundo, vt dicitur hic consequenter.

† *Et cogitauit de alta. holo.* quousq; surgeret propheta qui

diceret quid agendum esset de ipsis, per quod significatur

quod si aliqui Christiani contaminentur aliquo peccato

publico, & enormi recludendi sunt in claustro ad agendū

pœnitentiam s̄m determinationem sapientis prælati.

7 *Et acceperunt lapi. integros.* i. integræ famæ clericos, ex ta-

libus enim debet ecclesia reformari.

9 *Et ædificauit. sanct. que intra domum erant.* Sequitur.

12 *Et atria, &c. que erant extra templum,* per quod signi-

ficatur, quod in vitis ecclesiasticis requiritur munditia

mentis interioris, & conuersationis exterioris.

13 *Et intulerunt candelabrum, & alta. incen.* &c. i. sanctæ prædi-

cationis verbum.

† *Et altare incensorum.* i. celebrationem diuinorum.

† *Et mensam.* i. eucharistiæ consecrationem.

Hic melius, quam perfectam sanctorum vitam accipere possumus, unde quotidie fragrat odor virtutum & sacri orationis in conspectu altissimi. Mensam ergo domini non aliam quam sacram scripturam intelligimus, in qua refectio animarum consistit. Quod autem dicitur quod.

a Appenderunt vela, & consum. omnia opera qua fecerunt. In appensione velorum exprimitur occultatio mysteriorum. Non enim omnibus omnia patefacienda sunt diuine legis mysteria, sed pro captu ingenij quorsu liber & profectu scientia atque virtutum. Unde dominus apostolis precepit dicens: Nolite sanctum dare canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos. Et Paulus rudibus discipulis ait: Lac vobis dedi potum, non escam. Non enim poteratis, sed nec adhuc quidem potestis. De perfectorum ergo scientia alibi ait: Et nos reuelata faciem gloriæ Dei contemplantur in eandem imaginem transformati tanquam a domini spiritu. Consummant ergo omnia opera quæ facienda sunt in domo Dei, qui fide, sermone & opere studet secundum ordinem implere omnia mandata domini: Nec deest quicquam in perfectione, ubi humana voluntas diuinæ per omnia obtemperat voluntati.

b Et ante matutini. Et. Iosephus Heb. Cumque composuissent ligna, non inuenerunt ignem sanctum, sed clamauerunt ad Dominum, & exiit ignis e lapide qui erat altari superpositus, adijcientesque ei ligna, durauit ignis ille usque ad tertiam captiuitatem.

De hac autem renouatione Iosephus ita narrat dicens: Quinta verò & vicesima mensis Casleu, quem Macedones Appelleon vocant, accenderunt lumina super candelabrum & adoleuerunt holocausta quæ obtulerunt in nouo altari. Hæc autem facta sunt post tres annos eodē die quo mutata est eorum religio ad prophanam idolorum consuetudinē. Nam templum destructū ab Antiocho sic tribus annis permansit. Quinto enim anno & quadragesimo & centesimo in templo facta sunt. Quinta & vicesima die Appellei mensis Olympiade centesima quinquagesima tertia. Renouatum verò est eodem die quinta & vicesima Appellei mensis, octauo & quadragesimo ac centesimo anno, olympiade centesima & quinquagesima quarta. Desolationem vero templi contigit fieri secundum Danielis præfationē, quam ante quadragesimo & octauo prædixerat anno, per quam significauit quod Macedones illud destruerent. Celebrauit autem Iudas cum ciuibus suis pro renouatione templi sacrificia per dies octo, nullum genus deliciarum relinquens, sed pretiosissimis dapibus eos pascens. Deum autem laudibus & psalmis glorificabant, seseque mutuò cantibus delectabant. Pro renouatione ve-

ro solenniū post multū rēpus insperata religione, recepto D res legis posuerūt vt posteri per octo dies hæc renouationē templi celebrarent. Vnde & ab illo rēpore hæc festiuitatē celebramus, vocātes eā. lumina, eò qd præter spē hoc nobis splēdidū lumē colēdæ religionis apparuit.

super candelabrum erant, & lucebant in templo. Et posuerunt super mensam panes, & appenderunt vela, & consummauerunt omnia opera quæ fecerāt. Et ante matutinū surrexerunt quinta & vicesima die mensis noni: hic est mēsis Casleu, centesimi quadragesimo octauo anni, & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum quod fecerunt. Secundū tempus & secundū diem in qua contaminauerunt illud gentes, in ipsa renouatū est in canticis & citharis & cinaris & cymbalis. Et cecidit oīs populus in faciē, & adorauerunt, et benedixerunt in cælum eum qui prosperauit eis. Et fecerunt dedicationē altaris diebus octo, et obtulerunt holocausta cum latitia, et salutaria laudis. Et ornauerunt faciem templi coronis aureis et scutulis, et dedicauerunt portas et pastophoria, et imposuerunt eis ianuas. Et facta est latitia in populo magna valde, et auersum est opproprium gentium.

quantò magis de multis exultatio erit conuersis ad veracem cultum Dei? quia sicut scriptum est: In multitudine plebis dignitas est principis: illius videlicet principis, qui vult omnes homines saluos esse, & ad agnitionem veritatis peruenire.

c Et ornauerunt faciem templi coronis. * Chrysostr. Non est res noua templa habere ornata, & altaria Deo consecrare. Dic enim oro, si rex tibi præcepisset domum extruere, vt illic habitet, nonne omnia fecisses? Nunc igitur regia est Christi ecclesiæ constructio: ne sumptum spectes, sed fructum computa.

* Hieronymi. Multi ædificant parietes, & columnas ecclesiæ substruunt, marmore nitent, auro splendent laquearia, gemmis altare distinguitur, & ministrorum Christi nulla electio est.

* Idem. Nepotianus erat sollicitus si niteret altare, si parietes absque fuligine, si tersa pauimenta, si ianitor creber in porta, vel a semper in ostijs, si sacrarium mundum, si vasa luculenta, & in omnes cærimonias pia sollicitudo disposita: non minus, non maius negligebat officium, vbi cuique eum quæres, in Ecclesia inuenires. Basilicas ecclesiæ, & martyrum conciliabula, diuersis floribus, & arborum comis, vitiumque pampinis abumbrabat, vt quicquid placebat in Ecclesia tam dispositione quam visu, presbyteri laborem & studium testaretur.

d Et facta est latitia magna, &c. * Bernardus. Iudas Machabæus multis inclutus victorijs, cum frequenter exultanti populo pacem fortiter pugnando tribuisset, nunquid gloriam quandoque partitus est alicui? Denique, & facta est, inquit, non gloria, sed latitia magna in populo. Quid minus ab his omnibus fecit conditor omnium, quo minus & ipse debeat gloriari singulariter?

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Et appenderunt vela. vnum in introitu templi, aliud ante sanctum sanctorum.
- 2 Cente. quadra. an. regni Græcorum.
- 3 Secund. tem. & sec. diem, in qua contami. il. nam anno centesimo quadragesimo quinto, die vicesima quinta mensis Casleu sacrificauerunt idololatre super aram vt habetur supra 1. ca. & anno 148. di. 25. mensis Casleu obtulerunt Iudæi sacrificium in templo purificato.

M O R A L I T E R.
 1 Et appenderunt vela. cauendo ab elatione surgente ex laude humana.
 2 Et ante matutini. surre. quia non solum de die, sed etiam de nocte celebrandæ sunt laudes diuinæ.
 3 Et citharis & cynaris & cym. per quæ significantur variæ deuotiones mentis, quæ sunt in ecclesia.

Mythicè autem renouatio templi, conuersio ex hoium ad penitentiam peccatorum, qui aliquibus erroribus at que facinoribus contaminati erāt. Tunc enim candelabrum, gaudendū, lætadum, atque iubilandum, atque laudandum quibusque fidelibus est, quando viderint proximos suos per correctionē morū atque meditationē legis Dei in semet ipsis instaurare, quod antè iā per negligentiā deciderat. Vnde etiā sacrū euangeliū narrat saluatorem dixisse, in cælis, gaudium nasci super vno peccatore penitentiam agere. Si de vno,

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

Epist. ad Nepotianum. Prou. 14. d. Tim. 2. a. Hom. 18. in Actu. Apost. Epist. ad Hebr. liq. d. de obitu Nepocia. Ser. 13. d. Cantu.

¶ *a* Et statuit Iudas. Hanc quidem solennitatem ipse saluator in euangelio prædicatione sua legitur decorasse, ubi scriptum est: Facta sunt encenia in Ierosolymis, & hyems erat, & ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis, &c. Vnde sciendum est, quod encenia hæc quæ lectioni euangelica

Beda in c.
10. Io.
Ioann 10.e.
Encenia.

facta cognouimus, non ad primam templi dedicationem, sed ad ultimam pertinent, quod ex eo facile colligitur quia hyeme facta referuntur. Prima siquidem eius dedicatio à Salomone tempore autumnii. Media à Zorobabel & Iesu sacerdote tempore veris. Ultima à Iuda Machabeo tempore hyemis est facta, quæ

specialiter constitutum esse legitur, ut eadem dedicatio per omnes annos in memoriam solennibus reuocaretur officijs, iuxta quod usque ad tempus dominicæ incarnationis obseruatum fuisse supradicta sententia euangelij agnouimus. Hæc autem fuit causa secundæ & tertiæ dedicationis, quia Salomon quidem templi opus quod domino cõdidit, septem annis perfecit octauo autem anno decima die septimi mensis (qui à nobis October appellatur) in magna gloria dedicauit. Sed hoc templum post annos quadringentos triginta incenderunt Chaldæi, & Ierosolymorum urbem destructa, populum Israel in Babyloniam adduxere captiuum, qui post annos septuaginta regnantibus Persis in patriam est remissus. Rursusque ædificatum est templum per annos quadraginta sex, & tertia die mensis duodecimi, quæ nos vocamus Martium, opus ad finem usque perductum. Cui videlicet tunc operi præfuerunt duces plebis strenuissimi ut diximus, Zorobabel de regio genere, & Iesus sacerdos magnus, sed & propheta Aggæus & Zacharias adiuuantes eos atque aduersus insidias impediendum opus hostium, cor populi roborantes. Inde post annos ferme trecentos & quinquaginta sex nefandissimus Græcorum Antiochus, fraude capta Ierusalem templum idem sordibus idolorum profanauit, auferens inde & confringens altare domini aureum, mensam propositionis, candelabrum luminis, &c. quæ supra commemorata sunt. Sed & Iudas Machabeus cum esset de genere sacerdotali collecto exercitu Iudæorum aduersus Antiochi ducem arma corripens, eosque de Iudæa expellens, persecutioni sauisimam finem imposuit, ac templum ab idolorum imaginibus emundans, noua rursus altaria & cætera vasa vel ornamenta faciens, atque in templo reponens, dedicauit ea simul cum templo. Quod purificauit & renouauit. 25. die mensis noni, qui apud nos appellatur December, & ad hyemem pertinere nulli dubium constat. Statuitque decretum, ut prædiximus annis omnibus diem enceniorum, id est, in nouationis ac dedicationis templi festa deuotione celebrari sicut locus iste nunc testatur.

† iustorum

Rabbanus.

Rum. 15.2.

Isaiæ 9.b.

Quæ profectio omnia sicut Apostolus docet in figura facta sunt nostri: & propter nos utique scripta. Ideoque nobis solertius spiritali ratione discutienda. Salomon quippe rex qui interpretatur pacificus ipsum redemptorem nostrum typicè designat. De quo Isaias ait: *Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis.* Templum quod ædificauit catholica eius ecclesia est, quam de vniuersis per orbem credentibus, quasi de vitis lapidibus in vnam suam fidei, & charitatis compagem aggregat. Quod autem septem annis ædificatum est templum, significat, quia per totum

torum huius seculi tempus quod septem diebus euoluitur) sanctæ structura ecclesiæ nunquam crescere desinit. Quod octauo anno dedicatum est, & celeberrima illa ac maxima solennitas à Salomone rege cunctis filijs Israel tempore completæ dedicationis exhibita, insinuat mysticè, quia profecto, in fine mundi

numero electorum, diu desideratæ immortalitatis secura est festiuitas, & peractio vniuersalis resurrectionis miraculo, mox omnes qui ad pacifici veri regis. Salomonis regnum pertinet, aterna cum eo gaudia patriæ celestis intrabunt. Nam quia dominus noster octaua die, id est post septimam sabbati resu-

scitari à morte voluit: rectè numerus octonarius nostræ quoque resurrectionis festa ventura designat. Quod templum ab hostibus incensum, rursus domino miserante constructum. Quod ab idololatriæ coinquinatum denuo supernæ pietatis auxilio mundatur, varios sanctæ ecclesiæ insinuat euentus, quæ nunc infidelium persecutione præmitur, nunc à persecutoribus reddita liberior tranquilla domino seruitute famulatur. Nunc in quibusdam suis membris hostis antiqui periclitatur insidijs. Nunc instante solertia doctorum fidelium, quos ad horam perdere videbatur, per penitentiam castigatos recipit. Quod verò templum secundò quadraginta & sex annis ædificatum est, ad significationem dominici corporis quod de virgine assumptum sit, spiritaliter respicit. De quo ipse Iudæus ait: *soluite (inquit) templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud;* quia videlicet solum passione corpus suum, ipse tertia die resuscitauit ad vitam. Ferunt siquidem phisici, quod corpus hominis quadragesimo sexto die post conceptionis initium in membrorum distinctione formetur, atque ideo non casu gestum, sed diuinitus, procuratum est, ut eo annorum templum ædificaretur, quo dierum numero corpus dominicum quod per templum figurabatur in vtero virginali perfici oportebat. Quod autem encenia per omnes annos celebrare sanctum est, hoc profectio nos admonet, ut memoriam dominicæ resurrectionis quam iam factam credimus; semper animo retinentes, nostram resurrectionem futuram sperando taliter agamus, ut non ad iudicium, sed sicut dominus his, qui bona egerint promissit, resurgere mereamur ad vitam.

b *Et ædificauerunt in te.* Aedificant sancti doctores montem Sion, quoniam sanctam ecclesiam verbo, atque exemplo ad profectum virtutum prouocant. Per circumitum muros altos construunt, quoniam eam tutamine catholicæ fidei ac opere præcum vndique muniunt. Turres firmas erigunt, quando spem totam in Dei bonitate eam ponere præcipiunt.

c *Ne quando gen.* Eam more pristino conculcent, ut non malignorum. scilicet spirituum nequitia: vel prauorum hominum malitia eos amplius nocere præualeat. *Et collocauit (ait) ille exerc. vi. Ierem.* exercitus in Sion ad seruandum eam locatur, cum ministrorum turba, ad seruandam legem Dei, ac sacramentorum celestium ritum in ecclesia subministratur. *Muniunt eam autem tu. Beth.* cum exhortationibus validis incitant ecclesiasticos ut regulariter culturam obseruent diuinam. Bethsura enim domus robusti interpretatur.

c *Ut haberet po. mu. con. sa. Idem.* hoc est ut fidei constantiam seruet aduersus hostes spirituales, & contra furentis mundi pertinaciam.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Et statuit Iudas & fratres eius vniuersa ecclesia Israel. ut ag. di. ded. *Isle est dies de qua dicitur, 10. x. Encenia facta sunt in Ierosolymis & hyems erat. Incipiebat enim hæc solennitas à vicesima quinta die Casleu, cui respondet Nouember, & aliquando Decem-*

December in parte. Prima namque dedicatio tempore Salomonis facta fuit in Septembri. 3. Reg. 8. Alia in reditu Babylonicæ captiuitatis fuit in vere. Cætera patent usque ibi.

2 *Ut haberet po. mu. con. Sicut enim Esau persequebatur Iacob, Gen. xxvij. sic Idumæi ab Esau descendentes semper molesti fuerunt Iudæis descendentes a Iacob.*

* CAP.

MORALITER.

† *Et ædificauerunt.* Per muros altos circa montem Sion significantur virtutes excellentes, quæ a philosophis dicuntur hæc

heroicæ, a theologis diuinæ, quæ debent esse in prælati ecclesiæ, per turres firmas, sanæ doctrinæ, ad defensionem fidei Christianæ.

† Et

CAP. V.

ET factum est. Irritantur gentes cum viderint culturę Dei renouari facturã quã siue hostes visibiles seu etiã inuisibiles, quĩ inuidiã æstibus cõtra fidei ac virtutũ pfectũ anhelant, irascunt, cruciãtur, ac persequũtur seruos Dei ad nihilum eos redi gere volentes, quan do cõsiderant illos in altari rectę fidei bonorũ operũ restaura re velle obseruantia. Inde dicitur quod.

Cogitabant genus, &c. quia clarescente in mũdo euangelio Christi, & hominib. fidẽ Dei recipientib. torquebantur persecutores, & pœnis eos tractantes inde auertere studebãt. Similiter & hostes spirituales cum viderunt aliquos ex desidia negligentiã se restaurari velle in cultu pietatis moliantur eos gladio impietatis occidere, ac morte peccatorũ trucidare. Sed Iudas fortiter cum scuto fidei hostibus resistens debellat filios Esau in Idumęa, qui chorus sanctorum doctorum idololatrias qui spinetis vitiorum sunt asperrimi, & funestis sacrificiis atque luxuria mundana frõdissimi, gladio spiritus irerimens, de contrariis efficit subiectos, ac de hostibus facit amicos.

Iosephus Heb. Factum est dedicationem, vt abiret Iudas ad terram Aedom, & egressus est contra illum Gorgias & exercitus eius, & cum fugerent, a facie eius, persecutus est eos Iudas & commilitones eius, strauitque in die illa de Idumęis viginti milia corporum.

Et eos qui e. Hi qui in memoratis locis, hoc est in Arabathane & Bean habitabant & circumfidentes filios Israel in laqueũ & scãdalũ fuerũt insidiates eis, significãt Iudæos atque hereticos, qui cõtra ecclesiã Dei scãdala & insidias semp disponũt. Sed tales a Iuda & socijs eius in turrib. suis cõcludunt, cum in supetbiã suã machinationib. p doctorũ industriã capiuntur, & errores eorũ anathematizant. Quorum

CAP. V.
I factum est ut audirent gentes in circumitu, quia ædificatũ est altare, & sanctuariũ sicut prius, iratę sunt valde: & cogitabãt tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & ceperũt occidere de populo & psequi. Et debellabat Iudas filios Esau in Idumęa, & eos qui erant in Arabathane, quia circumfidebant Israelitas: & percussit eos plaga magna*. Et recordatus est malitiã filiorũ Bean, qui erant populo in laqueũ, & in scandalum, insidiates ei in via. Et cõclusi sunt ab eo in turrib. & applicuit ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eorũ igni cum omnibus qui in eis erant. Et transiit ad filios Ammõ, & inuenit manũ fortem, & populum copiosum, & Timothæum ducem ipsorum. Et commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos, & cepit lazer ciuitatem & filias eius, & reuersus est in Iudęã. Et congregatę sunt gẽtes, quę sunt in Galaad ad

chas, qui iuxta nominis sui interpretationẽ apud eos laudantur. Sed iuxta intelligentiã veritatem. apud nos nequam esse deprehenduntur. Timothæus enim beneficus interpretatur. Sed hæc opinio de hæresiarchis apud deceptos est. Apud nos autem venefici melius, quã benefici nuncupantur, quia maleficijs suis venenum erroris auditoribus suis miscerũt. Contra quos Iudas confurgens & superior existens victoriam capit, erroresque eorum destruendo, in Iudęam, hoc est in confessionem laudis Dei cum triumpho hostium regreditur.

Et congregatę sunt gẽtes. Gẽtes, quę sunt in Galaad aduersus Israelitas cõgregant, vt tollant eos cum multitudo hereticorũ atque schismaticorũ ad hoc conuenit, vt scripturarum testimonijs secundum sensum suũ deprauatis, expugnẽt catholicã fidem quę est in sancta ecclesia. Galaad. n. interpretat aceruus testimonij. Quã nomẽ bene conuenit his qui scripturarũ meditationi insistent. Sed fugiunt Israelitę

rum turres incenduntur igni, cum omnibus qui in eis E sunt, quando auctores scelerum & inuectores errorum pro peccatis suis, & nunc exuruntur ardore diuini sermonis & in futuro examine, nisi condignam poenitentiam antẽ egerint, igne concremabuntur perpetuę vltionis.

Et transiit. Quid p filios Ammon (q interpretat filius populi mei) nisi schismatici & hæretici exprimunt, qui quõ dã filij sanctę ecclesię esse videbant, sed inde recedentes, & in errore se mittentes facti sunt filij diaboli Vnde Ioannes Apostolus ait: *Ex nobis exierũt, sed nõ erant ex nobis. Si ergo essent ex nobis, vermasisset vique nobiscum.* Hi habẽt Timothẽum ducẽ, hoc est hæresiarchas, qui iuxta nominis sui interpretationẽ apud eos laudantur. Sed iuxta intelligentiã veritatem. apud nos nequam esse deprehenduntur. Timothæus enim beneficus interpretatur. Sed hæc opinio de hæresiarchis apud deceptos est. Apud nos autem venefici melius, quã benefici nuncupantur, quia maleficijs suis venenum erroris auditoribus suis miscerũt. Contra quos Iudas confurgens & superior existens victoriam capit, erroresque eorum destruendo, in Iudęam, hoc est in confessionem laudis Dei cum triumpho hostium regreditur.

Et congregatę sunt gẽtes. Gẽtes, quę sunt in Galaad aduersus Israelitas cõgregant, vt tollant eos cum multitudo hereticorũ atque schismaticorũ ad hoc conuenit, vt scripturarum testimonijs secundum sensum suũ deprauatis, expugnẽt catholicã fidem quę est in sancta ecclesia. Galaad. n. interpretat aceruus testimonij. Quã nomẽ bene conuenit his qui scripturarũ meditationi insistent. Sed fugiunt Israelitę

in mu

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. V.

ET factum est. Hic ponitur tertius conflictus Iudæ Antiochi tempore, quẽ habuit Iudas cum finitimis gentibus inuiden tibus prosperitati Iudæorum, quę facta est per Iudã & fratres eius, propter quod Iudæos habitantes inter eos occidebant, & propin quos terminis suis inuadebant & obsidebant, propter quod Iudas & frater eius contra gentes istas pugnabant. Circa quod sic proceditur. Quia primõ ponitur assuetorum liberatio. Secundo aliquorũ Israelitarum presumptio, ibi: Et in diebus. Prima in duas, quia primõ ponitur conflictus Iudæ contra aliquos speciales aduersarios. Secundo cõtra alios ex diuersis gentibus commistos, ibi: Et congregatę sunt gentes. Circa primum præmittitur causa conflictus, Iudæ in generali, cum dicitur.

- Et factum est, Gentiles in ei circumtu Iudæ habitantes.
- 1 Iratę s. Prosperitati Iudæorum inuidentes Et simile habetur. j. Esd. vii. & Nehem. ij.
- 3 Qui erant in. cos. Plures enim de filijs Israel fugientes per secutionem Antiochi Epiphani, latenter euerant ad habitadum in ter

ter Gẽtiles prope Iudæã habitantes. Secundo ponitur conflictus Iudæ in speciali. Et primõ cõtra Idumæos & Arabathaneos & filios Bean. Nam isti prout poterãt Iudæis nocebant. Et patet litera vsque ibi.

4 Anathema. Sicut dicitur de Iosue, quod anathematizauit urbem Iericho, Iosue vj. c. cuius habitatores omnes interfecit, & metalla que per ignem purgari poterant, diuino cultui deputauit pro necessarijs tabernaculi, vnde anathematizatio est nomen Græcum. Et dicitur ab ana, quod est sursum, & thesis positio: quia talia separantur ab vrbibus humanis, & deputantur cultui diuino.

5 Et tran. ad. fi. Am. Isti etiã fuerũt molesti Iudæis quamuis eis debuissent esse beneuoli, eo quod descenderãt de Loth nepote Abrahę.

6 Et cepit lazer, & c. i. villas sub domino lazer existentes.

7 Congregatę sunt gen. Hic consequẽter ponitur conflictus Iudæ cõtra aduersarios ex diuersis gentibus commistos. Circa quod primõ ponitur causa conflictus. Secundo belli apparatus, ibi: Vt autã audiuit. Tertiõ bellantiũ virtus, ibi: Et habijt Simon. Causa verõ confli gendi fuit oppressio Iudæorum a commistis gentibus in Galaad & in Galilæa: propter quod Iudæi in illis partibus positi petierunt a Iuda & eius fratrib. adiuuari. Et patet litera paucis exceptis.

* Ec

MORALITER.

1 Et factum est. Sequitur: Et debet Iudas fr. Esau. Quę interpre tatur terrena, ideo per istos significantur principes terreni tyranizantes, contra quos bonus prælatus debet pugnare primõ per monitiones sacras, & postea per ecclesiasticas censuras. ideo sequitur.

4 Anathematiza. eos, &c. Et transiit. Qui interpretatur, populus meus, ideo per filios Ammon significantur hæretici qui fuerũt ecclesię filij, sed ab ea recesserunt per errorem circa aliquẽ vel plures articulorum fidei. j. Ioan. ij. c.

A nobis prodierunt, sed non ex nobis erant. s. permanentes. Cõtra istos bonus prælatus vel doctor pugnat errore eorum cõfutãdo p sacra scripturã veritatẽ, & si maneãt obstinati, per ecclesię censuram eos excommunicãdo & iustitię seculari tradendo.

7 Et congregatę sunt. g. Per quas significantur infideles in aliqua terra vel ciuitate cum fidelibus manentes, & quã do incipiunt eos inducere ad suam infidelitatẽ, debent fideles recurrere pro consilio & auxilio habendo ad superiores suos, sicut isti recurerunt ad Iudam et eius fratres.

A in munitionem, cum fideles, quique ad fidei confugiunt veritatem, auxiliumque sibi affertur polcūt a Iuda & fratribus eius, quia euangelio Christi per sanctorum praedicatorum ministeria defendi gestiunt contra Timotheū spiritualē (de quo supra diximus, & socios eius.) Quod autem conuerunt I-

Rabbans.

B

a *Et ecce alij.* Illi qui de variis locis alienigenae conuenerunt ad consumendum populum Dei manifeste designant gentium plebes quae in infidelitate adhuc sunt bella ac persecutiones aduersus Christianos commonere.

Sed auditis sermonibus quos diuersae legationes ad Iudam, & socios eius detulerunt.

b *Conuenit ecclesia magna, &c.* Quia totius sanctae ecclesiae sollicitudo ac cura est maxima, quomodo contra diuersos hostes, hoc est Iudaeos, paganos, haereticos atque schismaticos filios suos defendat. Hoc quoque prudenti consilio ac toto nisu cum his qui eruditiores ac fortiores uidentur esse in fide ac uirtutum

opere agit, qualiter hostibus resistat, & suos opportunè defendat.

li. 3. de bello Iud. c. 2.

* Ioseph. Duae sunt Gallilaeae quae superior & inferior appellantur, easque Phoenice & Syria cingunt. Decernit uero ab occidente Ptolemais territorii suis finibus & quodam Galilaeorum, nunc autem Tyrionum mons Carmelus, cui coniuncta est Gabaa equitum ciuitas, quae sic appellatur eo quod equite ab Herode dimissi coloni eo deducebantur. A Meridie autem Samaritis & Scythobolis usque ad flumen Iordanem ab Oriente uero Hippenae & Gadaris sed & Gaulanitis definit, qui etiam regni Agrippae fines sunt, &c.

c *Dixitque Iudas.* Sicut diuersae sunt impugnationes ecclesiae ab hostibus, sic distincta debent esse praelia spiritualium bellatorum. Dirigitur Simon in Galilaeam cum tribus milibus uiris, sicut in sequentibus ostenditur, ut liberet fratres suos. Iudas autem & Ionathas eunt in Galaadithim cum octo milibus. Et quid per

uersus Israelitas qui erant in finibus eorum, ut tollerent eos & fugerunt in Datheman munitionem; & miserunt literas ad Iudam & fratres eius, dicentes: Congregatae sunt aduersum nos gentes per circumitum, ut nos auferant, & parant uenire & occupare munitionem in quam confugimus, & Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo ueni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubin interfecti sunt, & captiuas duxerunt uxores eorum & natos & spolia, & peremerunt illic ferè mille uiros. Et adhuc epistolae legebantur. Et ecce alij nuntij uenerunt de Galilaea, conscissis tunicis nunciantes secundum uerba haec, dicentes conuenisse aduersum se a Ptolomaeide & Tyro & Sidone, et repleta est omnis Galilaea alienigenis, ut nos consumant. Ut audiuit autem Iudas et populus sermones istos, conuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. Dixitque Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi uiros, et uade et libera fratres tuos in Galilaea, ego autem et frater meus Ionathas ibimus in Galadithim. Et reliquit Iosephum filium Zachariae et Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudaea ad custodia, & precepit illis, d. Prestote populo huic, & nolite bellum committere aduersus gentes, donec reuertamur. Et dati sunt Simoni uiri tria milia ut iret in Galilaeam, Iudae autem octo milia in Galadithim. Et abiit Simon in Galilaeam, et commisit praelia multa cum gentibus. Et contrite sunt gentes a facie eius, et persecutus est eos usque ad portam Ptolomaidis. Et ceciderunt de gentibus ferè tria milia uirorum, et ac-

per Simonem qui in Galilaeam, hoc est rotam mittitur, Dursi praedicatorum in gentes directi insinuantur? Qui cum tribus milibus, hoc est, cum plurimis sententiis de sanctae Trinitatis fide prolatis contra aduersarios ire parantes per euangelicam praedicationem hostes deicere, & credentes liberare decertant. Iudas autem Ionathas illos doctores exprimit, qui in Iudaea uerba Dei praedicantes, & siue Iudaeos, siue etiam haereticos scripturarum testimoniis abutentes, per ueritatem sani intellectus debellare student. Et nota quae contra Gentiles solus Simon cum suis mittitur. Contra Iudaeos autem & haereticos duo pergere cum pluribus molliuntur, quia in Gentibus sola idololatria cum errore pagani co debellanda erat. In Iudaeis quoque & haereticis, partim veteranus uisus, partim noua superstitio per duorum testamentorum spiritalem scientiam corrigenda fuerunt. Vbi octo milia uirorum sumuntur, quia ubi siue circūcisio legis spiritualiter obseruanda, siue resurrectio Christi ueraciter credenda esse docetur.

mundum idololatriam, & confusus gentium debellare certant errores.

e *Contrae sunt gentes.* Cum pertinacia resistendi euangelio Dei deponunt.

f *Persecutus est eos usque ad portam Ptolemais.* Cum in suis adinuationibus, quibus per studia uana machinabantur contra dicere uerbo Dei ipsa ueritate superati capiuntur atque confessioni recte fidei subiiciuntur. Unde apte subiungitur.

g *Et ceciderunt de gentibus ferè tria milia uirorum.* Qui de superbiae nequissimo statu in peccatorum penitentiam decedentes, melius per fidem rectam resurgendo in bonorum operum statu erigi merentur. Quorum spolia accipit Simon, cum quicquid in literarum scientia vel inuestigatione ueritatis elaborauerunt, totum in seruitium Dei doctor catholicus conuertere studet. Unde plurimi eorum qui liberalibus artibus sub Gentili conuersatione instituti fuerunt, ad dogma catholicum conuersi gloriosissime effulserunt.

illos

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et fugerunt in Dath. sic nominabatur illa munitionem.
- 2 Et Timotheus est dux exercitus. qui erat homo bellicosus & Iudaeis inuestus.
- 3 Ptolemais ciuitatem quae postea dicta est Achon.
- 4 Ut audiuit. hic consequenter ponitur belli apparatus. Habito enim consilio Iudas cum una parte exercitus iuit ad liberandum Iudaeos

MORALITER.

† *Et ecce &c. de Ga.* Quae interpretatur transmigratio, ideo significat religionem in qua fit transmigratio de uita seculari ad regularem, & quando impugnantur ab hominibus malis uel spiritibus malignis, ita quod imminet periculum communitati, recurrendum est ad superiores pro tuitione habenda, sicut fecerunt isti manentes in

Iudaeos qui erant in Galaad, & Simonem cum alia parte ad liberandum eos qui erant in Galilaea, & Iosephum filium Zachariae & Azariam reliquit Iudas cum residuo exercitu in Iudaea pro custodia populi manentis in sua absentia.

5 Et dati sunt Simon vi. Quia cum paucioribus aduersarijs habebat constingere quam Iudas.

6 Et abiit Simon in Galilaeam. hic consequenter ponitur bellantium uirtus, & primo Simonis & sui exercitus. Et patet littera usque ibi in Galilaea.

† *Dixitque Iudas. Si. f. su. Elige tibi. r.* Per hoc ostenditur, quod ecclesiae doctores & praelati debent succurrere uelociter existentibus in periculo peccati, siue laici sint, siue religiosi.

6 *Et abiit Simon.* Simo autem interpretatur audientis siue obediens. Et ideo per hoc dicitur ad succurrendum Galilaeis, si-

gnifica

A a illos autem, qui erant in Galilæa cum vxoribus & natis & omnibus, quæ erant cum illis, adduxit in Iudæam cum lætitia magna. Cum catholicos quoslibet sæculi actibus implicitos per doctrinam euangelii inde eruens ea, quæ sunt Dei tota sollicitudine, totoque nisu appetere docet.

b Et Iudas Machabæus.

c Contra eos qui captiuos Iudæos in Galaaditide tenuerunt, Iudas Machabæus & frater eius

b Ionathas cum comitibus suis directi transierunt Iordanem. Et abierunt viam trium dierum per desertum. Ita prædicatores sancti ad conuocandos homines ad fidem Christi, & ad expugnandos Iudæos atque schismaticos errores in mundum directi. Primū transeunt Iordanem cum per baptismi sacramentum de tenebris infidelitatis in gratiam Christi primum transeundum docent. Attestante ipsa veritate, quod nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, non possit introire in regnum Dei.

B Deinde viam trium dierum per desertum abeunt, quia sanctæ Trinitatis fidem, quam in baptisate fideles quique profitentur, toto tempore incolatus ipsius mundi cum bonis operibus obseruandam esse affirmant.

Quod autem Nabuthæi occurrerunt eis pacifice, & narrauerunt, quæ acciderant fratribus in Galaaditide, significat, quod dicta sanctorum prophetarum doctoribus sanctis opportune solatium cōferunt, cum omnia, quæ credentes in Christum passuri sunt tormenta, attestacione sua manifesta faciunt. Nabuthæi enim propheta in interpretantur, erroresque quos filii perditionis contra veritatem euangelii Christi opponere machinantur, vero vaticinio prædicunt. Vnde Osee. *Vaccas Bethauen & habitatores Samaria insequitur.* Et Amos: *Sacrificantes de fermentato laudem vituperat, nec non eos, qui conuertunt in absinthium iudicium & iustitiam, & accipiunt munus, deprimuntque pauperes in porta, detestatur.*

Quod autem comprehensos esse quosdam ex Iudæis in Barasa & Bosor. Nabuthæi indicant. Bene nominis eorum interpretatio effectū rei exprimit. Interpretatur enim Barasa & Bosor, tribulatio vel angustia, quia omnes iuxta Pauli uocem, *qui uolunt pie uiuere in Christo persecutionem patiuntur, nec effugiet hæreticorum iniuriam, qui sanæ fidei seruire contendit doctrinam.* Quos Ioannes apostolus in Apocalypsi sua cruciatum facere (sicut cruciatus,

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et assumpsit eos, qui erant in Galilæa & in Arbatis cum vxoribus & natis, & omnibus, &c. *ut essent magis remoti ab aduersariis, & per consequens magis tuti.*

2 Et Iudas Machabæus & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, &c. *Hic consequenter ponitur virtus Iudæ & eorum, qui cum eo erant. Et diuiditur in duas partes, quia primo ponitur aduersariorum debellatio. Secundo Iudæorum asscuratio, ibi. Et congregauit Iudas. Prima in duas secundum duplicem Timothei*

MORALITER.

gnificatur, quod talis reformator debet mitti, qui sciat eos inducere ad obediendum humiliter in his, quæ pertinent ad statum religionis, & sic habetur triumphus de spiritibus malignis Prou. 21. *Vir obediens loquetur victorias.*

2 Et Iudas Machabæus & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, &c. De Iuda Machabæo dicitur su. 2. c. quod erat fortis viribus, propter quod factus est princeps militiæ, Ionathas uero interpretatur donum columbæ, propter quod

ciatus est scorpionis, cum percutit hominem) describit, quia sicut scorpiones venenum in cauda portant, ita hæretici in consummatione fraudis mali tiam occidunt, quo magis incautos non aperta fronte, sed latentibus insidiis nocent.

c Et conuertit Iudas

& exercitus eius viam

in desertum Bosor repente,

& occupauit ciuitatem,

& occidit omnem

masculum in ore gladii, &c. In superiori

bus narrat ciuitates

Galaaditidis, in quibus

comprehensi sunt Iudæi,

munitas fuisse et magnas

quas Iudas statuit in una die comprehendere & tollere,

quia per unitatem fidei prædicatores sancti destruere disponunt omnes munitiones falsarum doctrinarum, quas hæretici cōstituunt ad decipiendas animas innocentum, & captiuandas erroribus suis.

Nunc autem dicit Iudæam in deserto Bosor occupasse ciuitatem, & occidere omnem masculum in ore gladii, & auferre spolia eorum & succendere eam igni, quia hoc magnopere student sancti doctores, ut occupata munitione hæreticorum omnem vigorem iniquarum sectarum quem per mundi philosophiam & inanem fallaciam constituant gladlo Spiritus sancti (quod est verbum Dei) destruant, quatenus id quod per ostentationem suam illi sinxerunt esse præcipuum, isti demonstrent nugas esse & friuolum. Accipiunt autem spolia eorum, cum testimonia scripturarum sanctarum, quibus illi abusi sunt ab iniustis possessoribus auferunt, ipsamque confessionem iniquarum doctrinarum, quam illi nequiter composuerunt, per ignem iustæ ultionis anathemate perpetuo comburunt.

Quod autem sequitur, quia surrexerunt inde nocte, demonstrat eos fuisse in tenebris erroris sui relictos.

d Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos, & ecce populus multus, cuius non erat numerus, portantes scalas & machinas, etc. Quid per scalas atque machinas gentium nisi exaltatio atque contumacia superborum exprimitur, per quam ecclesiam Christi expugnare & subuertere cupiunt. Sed Iudas noster, qui totum apparatus belli in luce disponit, tribus ordinibus contra eos pugnat, hoc est sanctæ Trinitatis fide, siue triplici dogmate, i. historico, allegorico, atque tropologico. Exclamat tubis in cælum, qui forti prædicatione exaltat uocem, & intimo cordis clamore Deum auxilium aduocat in oratione.

a Et

thæi debellationem. Secunda ibi. Post hæc autem verba. Circa primam partem patet litera usque ibi.

3 Constituerunt admouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos, &c. *ipsi in applicare ad inuadendum.*

4 Et surrexerunt inde nocte, & ibant usque ad munitionem. *Ut ex improviso iruerent super eos, qui obsederant Iudæos inclusos in munitione.*

5 Et vidit Iudas, quia cœpit bellum, & clamor ascēdit ad cælum sicut tuba, &c. *Ad capiendum dictam munitionem.*

1 Et

quod significat hominem sapientem, quia sapientia est primum & principale donum Spiritus sancti; qui per columbā designatur, unde dicitur Isa. 11. a. *Et requiescit super eum spiritus sapientie.* Per hoc igitur, quod Iudas Machabæus & Ionathas iuerunt ad reprimendum infideles, significatur, quod ad eos mittendi sunt homines literati, qui reprimant eos ab infidelitate per donum sapientiæ. Quod si non fiat procedatur contra eos per robur militiæ, sicut dicitur hic diffuse de infidelium debellatione multiplici per robur militiæ Iudæ Machabæi.

A *Et cognouerunt castra Timothæi, quia Machabæus est, &c.*
A Castra Timothæi cognito Machabæo fugerunt a facie eius, quia hæretici agnita virtute & veritate domini nostri Iesu Christi perterriti fugiunt, & percutiuntur plaga magna, quia in eis secundum iustitiam per doctores sanctos exercetur anathematis vindicta. Caduntque ex illis fere octo milia virorum, cum omnis cumulus errorum quo contra veracem intellectum spiritualis circumcisionis, seu contra fidem resurrectionis dominici nostri Iesu Christi & membrorum eius contrahere moliebantur, ipsa veritate vincente destruitur. Hic est quod saluator in euangelio soluens typicum sabbatum, prima sabbathi, que & octaua dies est post septimam, resurrectionis suæ nobis patefecit sacramentum. Hinc & Paul. Apostolus docet circumcisionem, non manu factam in expoliatione corporis carnis, sed spiritu Dei viuam in cordibus credentium agi debere. vnde & lex verus præputium cordis docuit esse circumcidendum.

Colof. 2. b

B *Post hæc autem verba congregauit Timothæus, &c.*
B Postquam autem Timothæus semel atque iterum videtur est, non cessauit augere nequitiam suam, sed multiplicauit malitiam de nouo instaurans exercitum contra Iudam & socios eius, quia hæreticis non satis est semel atque iterum in paruo numero contentiones agere, sed noua aduersus ecclesiam semper excitant bella, ac perfidiæ suæ multiplicia effundunt venena, castra ponunt contra Raphon trans torrentem, quia summo nisu superbiæ suæ excitant furorē, mouentque bellorum tempestatem. Necnon & Arabas, qui interpretantur campestris ducunt in auxilium, quia voluptuosos, qui luxuriam huius sæculi sequuntur, in auxilium erroris sui assumunt. Vnde & Iovinianistæ non mediocrem contra ecclesiam erroris sui extraxere nequitiam. Sed Iudas horum mittit specularem exercitum, cum doctores sancti auditores suos admonent prauorum præcauere tumultum, ne fraudis suæ altum ad internecionem simplicium perducant animarum.

† altum.

C *Post hæc autem verba congregauit Timothæus, &c.*
C Quod autem Timothæus quasi collecturam faciēs, ait principibus exercitus sui. Cum appropinquauerit Iudas & exercitus eius ad torrentem aquæ, si transferit ad nos prior non poterimus sustinere eum, quia potens poterit aduersum nos Si vero timuerit transire, & posuerit castra extra flumen transfretemus ad eos, & poterimus aduersus illum ostendit, quod omnes hæretici fiduciam atque constantiam perimunt recte credentis populi, & eos se infirmiores agnoscant, quo illos in unitate fidei considerant fortiores. Si autem aliquos de catholicis prospexerint in cogitatione legis Dei, atque in exercitio boni

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamauerunt tubis & clamauerunt in oratione. *Diuisit enim exercitum suum in tres partes, irruens super aduersarios a tergo.*
- 2 Et diuertit Iudas in Maspha, & expugnauit & cepit eam, & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, &c. *Aliqui libri habent Masphat, & Male, quia Masphat est locus in Iudæa, in quo fuerunt congregati Iudas & populus ad deum inuocandum supra 3. cap.*
- 3 Post hæc autem verba congregauit Timothæus exercitum

operis fieri tardiores, horum sibi triumphum atque captiuitatem pollicentur gratulantes.

C *Et autem appropinquauit Iudas ad torrentem aquæ. Tran-* Rab
C sicens Iudas torrentem aquæ statuit scribas populi, qui turbam post se exhortarentur ire in prælium. Cum redemptor noster audiens

passionem crucis, Apostolos ordinauit, qui credentes in se doceret continere tormentum. corpore mortis, & confidere de potentia superne uirtutis. Vnde est illud quod in euangelio discipulis præcepit, d. *Cum audieritis prælia & seditiones, nolite terri. Et iterum: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Sed potius eum time, qui potest animam & corpus perdere in gehennam: Et iterum. In patientia (inquit) uestri possidebitis animas uestras. Qui autem perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit. Et alibi: Beati (ait) qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum.* Hinc bene subiungitur: Transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum, quia oportebat, ut mediator Dei, & hominum primus passionis suæ expleret mysterium, & sic eius exemplo confortati iure cum pro ipso patiendo mortem contemnere discerent ex uniuersis gentibus fideles.

D *Et conterritæ sunt omnes gentes a facie eorum, & proiecerunt arma sua, &c.* cum diuersi hominum potentia uirtutis Dei conteruntur errores. Proiecerunt arma sua, & fugerunt ad phanum quod est in Carnaim, cum desertis contentiorum obstaculis, persecutores ueritatis resistere non audentes in delubris errorum suorum se condendo inde quaerunt tutelam, vnde habent ruinam. Carnaim autem interpretatur cornua. Cornua uero apte pro regno atque defensione accipi possunt. Sed non adiuuit eos eorum opinio, imo sefellit, quia occupauit Iudas ipsam ciuitatem, & phanum succendit igni cum omnibus, que erant in ipso, quando non solum omnem machinationem errorum hereticorum atque persecutorum destruit, imo omnes, qui ex eo confidunt saluator noster igne iustitiae comburit ultionis. Vnde dominus in Deuteronomio præcepit, dicens: *si audieris in uia uerbum tuum, quas dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes aliquos, egressi sunt filij Belial de medio tui, & auerterunt habitatores urbis tue, atque dixerunt: Eamus & seruiamus dijs alienis quos ignoratis, quæ ue sollicitè & diligenter rei ueritate perspexit. Si inueneris certum esse quod dicitur, & abominationem hanc opere perpetratam, statim percuties habitatores urbis illius in ore gladij, & delebis eam, omniaque que in illa sunt usque ad pecora. Quidquid etiam*

D *Et conterritæ sunt omnes gentes a facie eorum, & proiecerunt arma sua, &c.* cum diuersi hominum potentia uirtutis Dei conteruntur errores. Proiecerunt arma sua, & fugerunt ad phanum quod est in Carnaim, cum desertis contentiorum obstaculis, persecutores ueritatis resistere non audentes in delubris errorum suorum se condendo inde quaerunt tutelam, vnde habent ruinam. Carnaim autem interpretatur cornua. Cornua uero apte pro regno atque defensione accipi possunt. Sed non adiuuit eos eorum opinio, imo sefellit, quia occupauit Iudas ipsam ciuitatem, & phanum succendit igni cum omnibus, que erant in ipso, quando non solum omnem machinationem errorum hereticorum atque persecutorum destruit, imo omnes, qui ex eo confidunt saluator noster igne iustitiae comburit ultionis. Vnde dominus in Deuteronomio præcepit, dicens: *si audieris in uia uerbum tuum, quas dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes aliquos, egressi sunt filij Belial de medio tui, & auerterunt habitatores urbis tue, atque dixerunt: Eamus & seruiamus dijs alienis quos ignoratis, quæ ue sollicitè & diligenter rei ueritate perspexit. Si inueneris certum esse quod dicitur, & abominationem hanc opere perpetratam, statim percuties habitatores urbis illius in ore gladij, & delebis eam, omniaque que in illa sunt usque ad pecora. Quidquid etiam*

citum alium, & castra posuit contra Raphon trans torrentem. *Hic consequenter ponitur secunda Timothæi debellatio. Et patet litera usque ibi.*

4 Et ait Timothæus principibus exercitus sui, &c. *Erat enim sorilegus, & per hoc factum sorilegizauerat de uictoria sui contra Iudam vel econuerso.*

5 Statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis dicens. *Illi enim habebant in scriptis nomina bellatorum, & per hoc poterant scire si omnes transierunt.*

6 Transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum. *Ut daret alijs audaciam transire.*

Etiam supellestilis fuerit, congregabis in medio platearum eius, & cum ipsa ciuitate succendens, ita ut uniuersa cōsumas domino Deo tuo, & sit tumulus serapitevnas.

Joseph. Heb. Iudas consecratus ad bellum, transito Iordane, venit in Galaad ad Timotheum, inuenitque eū

oppugnantem ciuitatem, quæ sita erat in monte Galaad, & inierunt vtrique prælium magnum, stantibus istis aduersus illos. Habebat autem Timotheus secum populū multum & robustum, Iudas autē habuit paucos uiros. Et clamans ad dominum de profundo certaminis, eleuansque oculos suos, vidit quinque iuuenes sedentes super equos, quorum indumēta erant aurea, & duo ex eis stabant pro Iuda, vnus stans ab vno, & alius ab alio latere, defendentes eum clypeis suis, & tres pugnabant aduersus Timotheū. Factum itaque est cum vidisset eos Iudas, cognouit eos è

cælo missos pro auxilio fidelium, & confortans adolescentes suos vim fecit exercitui Timothei, percussitque de exercitu eius viginti millia & quingentos. Fugienteque inde Timotheo per viam Iordanis, persecutus est eum Iudas, insequendo & cædendo. Et cum hinc quoque fugeret ad litus maris, peruenit ad Gazam, ubi instaurauit bellum, quoniam collectæ sunt ad eum omnes copię Palestine. Iudas vero appropinquam loco illi, irruit in eum more leonis, qui irruit in greges ouium; & uertens Timotheus tergum suum ad fugam, dispersi sunt ab eo omnes milites eius quos insequentes milites Hasmonaim, percusserunt eos atque contriuerunt usque ad internecionem, &c.

Et congregauit Iudas uniuersos Israelitas, &c. Iudas, Israelitas de Galaaditide cōgregat, cum redemptor noster per doctores suos verbo euangelii eos, qui ab hæreticis capti sunt, ad catholicam fidem reuocat, hoc est enim uenire in terrā Iuda, recta fide & bonis opibus Deū laudare.

Et uenerunt usque ad Ephron. Diuersa gētiū prælia, varia vitiorum atque errorum significant bella. Diximus, quod gentes illæ, quæ fuerunt in terra Galaad & Israelitas captiuare contendebant, significarent hæreticos atque Iudeos. sed modo his oppressis, qui fuerunt in Carnaim iterum illi, qui fuerunt in Ephron resistere Iudæ & sociis, eius moliuntur, quia contritis diuersis hæreticis, adhuc illi, qui literam sequuntur ueteris testamenti, aditū spiritualis intellectus aperire nolunt. Quid. n. per Ephron (quæ puluis matoris, siue puluis inutilis interpretatur) nisi superuacua obseruatiō legis, temporibus gratiæ insinuatur? In qua Iudæi cōfidentes se includūt, & obstruūt portas lapidibus, qui umbræ dediti, historicam traditionē legis (quæ in lapidibus scripta est) euangelii prædicatoribus

*toribus opponunt, nec consentiunt ab ea ullo modo diuellī, nec alios rectiorem sensum cōcedunt sequi. Vnde ipsa veritas ad tales in euangelio ait: *Vobis legisperiti, qui tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis, & eos qui introibāt prohibuistis. Sed mittit ad eos Iudas ver. pacificis, dicens.**

Transeamus per terram uestram, ut eamus in terram nostram, & nemo uobis nocbit, tantum pedibus, &c.

*Quia prædicatores sancti iuxta mandatum domini primū pacem offerunt aduersæ parti, ut fiat illud quod scriptum est: *Si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax uestra. Sin autem, ad uos reuertetur.**

Transeamus (inquiūt) per terram uestram, ut eam. in ter. nest. Ac si dicant, legamus librorum uestrorum historiam, ut ibi alle

gorico sensu promissam in celis reperiamus nobis patriam. Et nemo uobis nocbit, quia non ster transitus innoxius uobis erit. Tantum pedibus transibimus, quando gressu bonorū operum

regnum supernum adire cupimus. Qui nolebant aperire, cum in tradita sibi lege nolebant cum euāgelii prædicatoribus communicare.

Et præcepit Iudas. Quid est, quod Iudas prædicare præcepit in castris, ut applicarent ad ciuitatem unusquisque, in quo erat loco, nisi quod doctores sancti auditoribus suis liberam in scripturis sacris tribuunt intelligentiam & unusquisque quod in lectione diuina siue per allegoriam, siue per tropologiam, siue per anagogen iuxta uotū desiderii sui sibi aperiri quærit, superna gratia annuente intrandi accipiat facultatem.

*Et nota, quod uiri uirtutis ibi applicare dicuntur, & oppugnare ciuitatem tota die, & tota nocte, quia nisi, quis uirtutis sit, ut id opere implere desideret, quod dederit magistrorum traditione, & instanter legem Dei meditatur tota die & tota nocte, hoc est omni tempore, victor prædictæ ciuitatis non erit. Vnde in Psalmista beatum virum ait, *Qui in lege domini meditatur die ac nocte, & non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentia non sedit.* Quod autem dicit peremisse eos omnem masculum in ore gladii & eradicasse ciuitatem, sicque accepisse spolia eius cum transirent per totam ciuitatem super interfectos, & deinde transgredi Iordanem, ostendit nobis, ut si legis domini uelimus esse possessores, & eius spolia, hoc est diuersos intellectus secundum fidem rectam percipere, studeamus primum contere superficiem literæ, & condemnare omnes hæreticorum errores, sicque transgrediamur Iordanem in campum magnum, hoc est per baptismi mundationē, in libertatem gloriæ transeamus, ubi nobis *luceat sol iusti tiæ, in cuius penus uera est unitas, qui & illuminat abscondita tenebrarum, & reuelat occulta mysteriorum, his qui cum transitum per suam ciuitatem, & non poterant transire per aliam viam, deo subditur.**

4 Sed per mediam. s. ciuitatem Ephron.

5 Iter erat. s. Iudæ & populo eius.

6 Et obstruxerunt. i. murauerunt eas.

7 Et præcepit Iudas prædicare. i. per præconem dicere.

8 Ut applicarent. i. ut stultum facerent contra ciuitatem.

9 Et eradicauit eam, &c. i. subuertit.

* 1 Et

MORALITER.

† 2 Et congregauit Iudas uniuersos Israelitas, qui erant, &c. per hoc quod Iudas eduxit filios Israel de Galaad, ubi erant in periculo ppter infideles circumstantes & adduxit eos in ter-

in terram Israel cum fratribus suis, ostenditur, quod quilibet bonus superior si videat subditos suos esse periculose quantum ad fidem uel mores in aliquo loco, debet eos ad locum securitatis transferre.

A non simulationis fictione . sed fidei requirunt veritate .
 unde sapientia admonet, d. *Sentite de domino in bonitate, & in simplicitate cordis, quærite illum, quoniam inuenitur ab h'is, qui non tentant illum, apparet autem eis, qui fidem habent in illū. Peruerse enim cogitationes separant a Deo, probata autem uirtus corripit insipientes, quoniam in malivolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Spiritus enim sanctus disciplina effugiet fictum, & auferet se a cogitationibus, quæ sunt sine intellectu.*

Sapient. 1. a
Ibidem.

Ibidem.

R. bban.

Ecclesie doctores qua luce fulgere debent Ch. isti fidelibus.

a campo magno contra faciem Bethsan . Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam, donec venirent in terram Iuda cōgregans extremos, exhortabatur populum per totam viam donec venirent in terram Iuda doctores sanctæ ecclesiæ

B suo exēplo instruit, qualem sollicitudinem, quantumq. studium debeant habere erga subiectos, vt in via præsentis vitæ verbum exhortationis illis impendere non negligant, sed docendo, admonendo, increpando, atq. consolando semper eis prodesse studeant, nullumque relabi a suo comitatu, atq. deperire, quantum in ipsis est permittant, sed magis festinent, ut conseruato numero in suam curam susceptorum, læti in terram Iuda iuxta Pauli sententiam, ad montem Sion ac ciuitatem Dei uiuentis Ierusalē celestem ac multorum militum angelorum frequentiam, & celestium primitiuorum, qui conscripti sunt in celis, & iudicem omnium dominum reuertantur, eique tunc dignis laudibus gratias agant, cuius dono ad sedem quietis ac pacis peruenire poterunt.

C Et fugati sunt Iosephus & Azarias vsq; in fines Iudææ, & ceciderunt illa die de populo Israel ad duo milia uiri. Et facta est plaga magna in populo: quia non audierunt Iudæ & fratres eius, existimantes se fortiter facturos. Ipsi autem non erant de semine uirorum illorum, per quos salus facta est in Israel. Et uiri Iuda magnificati sunt ualde in conspectu oīs Israel & gentium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. Et exiuit Iudas & fratres eius et expugnabant filios Esau in terra, quæ ad austrū est, & percussit Chebron & filias eius, et

b Et in diebus quibus erat Iudas, & Ionathas, &c. Quid per hos duos principes. Iosephum, scilicet, & Azariam, qui æmulatione uirtutum Iudæ prouocati, per iactantiam sibi nomen in præliis acquiri uoluerunt, nisi hypocritarum persona designatur qui non simplici intentione, sed fastu arrogantia uirtutes sanctorum imitari appetunt? Sed sicut illis non prospere euenerunt ea, quæ non bono animo gesserunt, ita & istis de conatu suo non uera gloria, sed sempiterna sequitur ignominia, quia de suo rū nō merentur uictoria gaudere, sed magis lugebūt de sua suorūque dānatione ppetua, unde recte subiūgitur.

c Et exiuit Iudas & fratres eius & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrū est, &c. Quid per Esau, qui per cupiditatem nesciē vendidit primogenita sua minori fratri Iacob, nisi prior populus, qui propter cupiditatem terrenam, indignum se primogeniti honore ostendit. Et ob hoc dignitas tota ad gentium populum translata est. Et bene in terra, quæ ad Austrū est filii Esau manere dicuntur Iudaicus populus propter acceptam legē & scripta prophetarum, quæ illis tradita sunt appropinquare uidebatur lumini solis æterni. Sed quia mēte excecati sunt, & iuxta lucē positi illā uidelicet lucem, quæ illuminat omnem hoīem uenientem in hunc mundū, eā corā posita

a campo magno contra faciem Bethsan . Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam, donec venirent in terram Iuda . Et ascenderunt in montem Sion cum lætitia & gaudio, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reuenteretur in pacem. Et in diebus quibus erat Iudas & Ionathas in terra Galaad, & Simon frater eius in Galilæa contra faciē Ptolemaidis, audiuit Iosephus Zachariæ filius, & Azarias princeps uirtutis res bene gestas, & prælia, quæ facta sunt, & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomen, et eamus pugnare aduersus gentes, quæ in circuitu nostro sunt. Et præcepit his, qui erant in exercitu suo, & abierunt Iamnam, & exiuit Gorgias de ciuitate & uiri eius obuiam illis in pugnam .

c Et fugati sunt Iosephus & Azarias vsq; in fines Iudææ, & ceciderunt illa die de populo Israel ad duo milia uiri. Et facta est plaga magna in populo: quia non audierunt Iudæ & fratres eius, existimantes se fortiter facturos. Ipsi autem non erant de semine uirorum illorum, per quos salus facta est in Israel. Et uiri Iuda magnificati sunt ualde in conspectu oīs Israel & gentium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. Et exiuit Iudas & fratres eius et expugnabant filios Esau in terra, quæ ad austrū est, & percussit Chebron & filias eius, et

c Et facta est plaga magna in populo, qui non audierunt Iudæ & fratres eius, &c. Merito ergo magnæ plagæ patitur casum, qui non Iudæ spiritalis salubre audit consilium. & quia non erant de numero electorum, qui spiritu Dei instigati opera uirtutum gerunt, pro sua impudenti audaciâ turpiter confusi in extremis cum peccatoribus gemunt.

d Et uiri Iuda magnificati sunt ualde, &c. *Rabbas*

e Et exiuit Iudas & fratres eius & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrū est, &c. *Amb. In Graeco gentilem significat. Paulus, in Iudeo uero eū, qui ex genere sit Abrahæ. Nam Iudæi ex tempore Iudæ Machabæi dici coeperunt, qui in causa cladis resistit sacrilegiis gentium, & fiducia Dei collegit populum, & defendit genus suum. Fuit autem ex filiis Aaron.*

Bene dicitur, quod uiri Iuda magnificati sunt ualde in cōspectu omnium gentium, quia illi, qui recte fidei uerā ita tenent confessionem, ut id impleat opere quod prædicat ore, merito omnium gentium uoce laudantur, & ueniunt ad eos fausta acclamantes. hoc est seruos Dei pro custodia mādatorum

eius beatificantes, laudes Iudæ referunt regi caelesti, iuxta illud Psalmistæ quod cōsideratis bonis ecclesiæ, ait: *Beatum dixerunt populum cui hæc sunt, beatus populus cuius est dominus Deus eorum.* Hinc & saluator noster in euangelio discipulis suis præcepit, dicens: *sic luceat lux uestra coram hominibus, ut uideant opera uestra bona, & glorificent patrem uestrum, qui in celis est.*

e Et exiuit Iudas & fratres eius & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrū est, &c. Quid per Esau, qui per cupiditatem nesciē vendidit primogenita sua minori fratri Iacob, nisi prior populus, qui propter cupiditatem terrenam, indignum se primogeniti honore ostendit. Et ob hoc dignitas tota ad gentium populum translata est. Et bene in terra, quæ ad Austrū est filii Esau manere dicuntur Iudaicus populus propter acceptam legē & scripta prophetarum, quæ illis tradita sunt appropinquare uidebatur lumini solis æterni. Sed quia mēte excecati sunt, & iuxta lucē positi illā uidelicet lucem, quæ illuminat omnem hoīem uenientem in hunc mundū, eā corā posita

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum, &c. *Faciebat enim ultimam custodiam, ne aliquis ex abiliis eius alia occasione remaneret post armatos, & ab aduersarijs insidiaribus caperetur.*
- 2 Et obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset, &c. *quod bellatores iam redierant & integro numero.*
- 3 Et in diebus quibus erat Iudas & Ionathas in terra Galaad. *Hic conseq- enter describitur quorundam Iudeorum præsumptio, scilicet, illorum, qui in absentia Iudæ & fratrum suorum remanserant ad populi custodiam, & præsumentes de sua uirtute exierunt ad pugnam cum Gentilibus contra Iudæ prohibitionem, quæ habetur supra. Et patet littera vsque ibi.*

4 Et

MORALITER.

† 3 Et in diebus quibus erat Iudas & Ionathas in, &c. Sequitur. *Audiuit Iosephus Zachariæ filius. Per istos, qui audientes facta magnifica Iudæ & Ionathæ ex ambitione acquirēdi sibi famā constituerunt prælia contra gentes, de quo reportauerunt confusionem & populus Israel plagam magnā, significantur illi, qui præsumunt exercere actū legendi*

4 Et Azarias princeps uirtutis res bene gestas, & prælia, &c. *i. partis exercitus, quæ remanserat ad custodiam Iudæ tantum, & non ad bella contra extraneos concitandum.*

5 Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare aduersus gentes, &c. *Ex quo patet, quod mouebatur ex præsumptione & laudis cupiditate.*

6 Et abierunt Iamnam, & exiuit Gorgias de ciuitate & uiri eius obuiā, &c. *ubi habitabat Gorgia in exercitu suo.*

7 Ipsi autem non erant de semine uirorum illorum, &c. *i. Marathie & filiorum suorum & consanguineorum eorum.*

8 Et uiri Iuda magnificati sunt ualde in cōspectu omnis Israel, &c. *Propter crebras & magnas uictorias.*

9 Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. *i. euertuntur & sicut*

legendi vel prædicandi, quo committitur bellum cum uitiis & spiritibus malignis, & tamen sunt ad hoc inepti propter defectum scientiæ uel uitæ, & sic reportant confusionem, quia de facili dicunt falsa, & propter uitæ defectum populus audiens scandalizatur, quia sicut dicit Gregor. homil. 37. Cuius uita despicitur, relict ut eius prædicatio contemnatur.

3 sitam recipere noluerunt. Inde apte per Iudam, & fratres eius expugnati memorantur, quia doctores sancti errorem illorum eis improperantes pro inobedientia iuste sprete atq; damnatis, ad gentium predicacionem conuersi sunt, erroremq; perfidorum, tam in ipsa synagoga, quam

etiam in singulis personis mucrone a verbi Dei percussio-
tes turres superbiae
quas illi, aduersus
euangelium Christi
elata mente ere-
xerunt, igne debite
damnationis exu-
rebant.

a Et mouit castra, &c.
Nota lector, quod
omnes illas species
aduersariorum quas ante commemorauerat, nunc breuiter attingendo recapitulat, hoc est Iudaeorum, Gentiliu, atq; haeticorum. Nam cum paulo ante expugnatos esse filios Esau narrauit, mox castra alienigenarum simul cu

aris, & spolijs deorum ipsorum succensa esse subiunxit. Deinde perambulata nunc Samariam commemorat, quia non solum Iudaica superstitio, sed & Gentilium error, atq; haeretica prauitas praedicantibus apostolis per euangelium Christi superatur, confunditur, destruitur, atq; ad

nihilum redigitur, praesertim, cum vi-
cit leo de tribu Iuda ra
dix David, & quis res-
stet ei? De caelo iudicium
iaculatum est, terra tre-
muit, & quieuit, dum
exurgeret in iudicio
Deus, ut saluos faceret
omnes quitos terra.

Quod autem inter alia dicitur cecidisse sacerdotes in bello, dum sine consilio exeunt in praelium, nimis formidanda sententia est, ac prouidendum, ne quis dum attendit aliorum errores expugnare, petulantia sua atque incaute la mortem sibi acquirat perpetuam.

NICOLAUS DE LYRA.

sive laudes de eufortunijs magnificantes. Et dicuntur fausta, a faueo faues, quasi fortuna fauores. Plures. n. de gentibus circa Iudaeam habitantibus videntes, & audientes Iuda fratrumq; suorum bonas. fortunat, venerunt ad eos facere amicitias.

1 Et perambulabat Samariam. ubi habitabant Gentiles illuc missi de Perside, qui fuerunt semper molesti Iudaeis, ut patet I. Esd.

Et Nchem. Et reuertitur scriptura ad loquendum de praedictis, qui processerant ad bellum ex presumptione, cum dicitur.

2 In illa die.
3 Ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter, &c. Iosephus, & Azarias supradicti, qui licet essent de sacerdotali genere, non tamen erant de sorte Iocim, de qua fuit Matabthias, ut habetur supra in principio cap. 2.

CAP. VI.

1 Rex Antiochus.

Post impietatis opera plurima, quae gessit Antiochus in loco sancto, & in populo Dei, diuino iudicio iuste peremptus est, sicut ipse in sequentibus testatur dicens, se cognouisse, quia propterea inuenisset se mala, & inde periret tristitia in terra aliena, licet Polybius Megalopolita historicus, Iosepho teste scribat, ideo cum perisset, quia voluit tempore Dianae in Perside deuastare, hoc est in Elimaide Persarum ciuitate. Sed haec opinio nullo modo a fidelibus recipitur, qui sciunt,

CAP. VI.

1 Rex Antiochus perambulauit superiores regiones. Et audiuit esse ciuitatem Elimaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento, & auro, templumq; in ea locuplex valde. Et illic velamina aurea, & loricae, & scuta, quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Graecia. Et venit & querebat ciuitatem capere, & depraedari eam, & non potuit: quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate. Et surrexerunt in praelium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. Et venit, qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quae erant in terra Iuda, & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudaeorum: & inualuerunt armis, & viribus: & spolijs multis, quae ceperunt de castris, quae exciderunt: & quia diruerunt abominationem quam edificauerunt super altare, quod erat in Ierusalae: & sanctificationem sicut

sciunt, quod omnes dii gentium daemonia, & simulacra gentium argentum, & aurum opera manuum hominum sunt. P sal. 113. b.

Qui autem contra Deum omnipotentem superbia intumuit, condignam ultionem recepit, sic & omnes impij, nec non & ipse notissime filius perditionis, quia exiuitur super omne quod dicitur Deus aut colitur: cuius hic Antiochus typus fuit, propter impietatis opera, quae fecit, super no visitatus iudicio interfireret, quem ad-
munus Iesus iuxta Pauli vocem interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui. 2. The. 2. b.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VI.

1 Rex Antiochus. Descriptis rectorijs Iuda tempore Antiochi Epiphanis, hic consequenter describitur conflictus Iudaei tempore filij sui Antiochi Eupatoris. Et quia corruptio vnius est generatio alterius. Ideo primo ponitur mors Antiochi illustris. Secundo substitutio filij eius Antiochi Eupatoris, ibi. Et cognouit Lysias. Circa primum primum ponitur sua mortis occasio, quae fuit duplex. Vna quia fuit turpiter repulsus a quadam ciuitate Persidis valde opulenta, quam querebat subito depraedari. Et hoc est quod dicitur.
2 Et audiuit esse ciuitatem Eli. hoc audiuit ab exploratoribus quos miserat ad inquirendum de ciuitatibus, in quibus posset accipere diuitias, & pecunias multas, nam ad hoc merat in Persidem, ut dicitur est supra 3. cap.

3 Et illic velamina aurea. ad decorem templi diuitijs pleni.
4 Et loricae & scuta. ad memoriam suarum victoriarum.
5 Et querebat ciuitatem capere dolose.
6 Et non potuit: quoniam innotuit, &c. quia ciuibus reculatus fuit eius dolus.
7 Et abiit cum tristitia, &c. quae fuit occasio suae mortis. Prima. nam spiritus tristis exsiccatur ossa, Prou. 17. d. Secunda suae mortis occasio fuit tristitia, super praedictam veniens de aucta debilitatione principum suorum in Iudaea, & prosperitate Iudaeorum. Et hoc est quod dicitur.
8 Et venit qui nuntiaret ei in Perside, quia fu. &c. Et patet litera vsque ibi.
9 Et quia diruerunt abominationem. idolum Iouis quod edificauerat Antiochus super altare domini, ut supra cap. 1.
10 Et sanctificationem, &c. i. templum.

Et

MORALITER.

1 Rex Antiochus. Per ipsum significatur diabolus, ut dicitur est supra. Et sicut iste conatus fuit spoliare ciuitatem, & templum diuitijs temporalibus, & iocalibus pretiosis,

sic diabolus conatur spoliare clerum, & populum Christianum virtutum diuitijs, & Spiritus sancti donis. Et sicut ciuibus resistentibus Antiochus fuit turpiter repulsus, sic diabolus confusibiliter repellitur, quando sibi vitiliter resistitur, Iac. 4. b. Resistite dia. & sua vo.

Ga *Et mortuus est ibi Antiochus. Vnde, & typum tenet persecutorum Christi, & ecclesie, non mirum, quod ex crudeli patre truculentus filius est genitus, qui opera nefanda nequissimi patris imitatus sit. De quo in Evangelio dominus ad Iudaeos saeuos ac superbos ait. Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestris vultis facere. Ille enim ab initio homicida erat. Et recte homicidam filium homicidii facere meditatur, non solum corporale, sed etiam spirituale, hoc est necem animarum, quae in peccato, & in impietate moriuntur.*

Io. 8. f.

In 13. c. Apo.

Exod. 14i

3. Reg. 19. Dan. 4. Hester. 7. 2 Mach. 6. Dan. 8.

In 17. c. Apo.

Ibidem. Dan. 8.

Apo. 17.

Auctorum Christi, & ecclesie, non mirum, quod ex crudeli patre truculentus filius est genitus, qui opera nefanda nequissimi patris imitatus sit. De quo in Evangelio dominus ad Iudaeos saeuos ac superbos ait. Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestris vultis facere. Ille enim ab initio homicida erat. Et recte homicidam filium homicidii facere meditatur, non solum corporale, sed etiam spirituale, hoc est necem animarum, quae in peccato, & in impietate moriuntur.

* Rupertus. De beftia Apocalyptica quidam dicent, quis poteris pugnare cum ea? Sic fatui fatua loquentes, non recordabuntur, quod quondam Pharaon cum curribus, & equitibus suis, pugnante Deo pro Israele, in mare mersus sit: quod canes comederunt Iezabel: quod Nabuchodonosor ex hominibus eiectus est, & per septem tempora foenum comedit, ut bos: quod Aman in patibulo appensus est: quod Antiochus viuens intrinsecus coputruit & sicut Daniel praedixerat, sine manu contritus est: quod Nero minister diaboli, ut dedecorose vixit, ita & turpius periit.

* Idem. Notandum quia super singulos istorum talia celitus iudicia facta sunt, ut singulorum consideres euentum, fateri non dubites proprie dictum esse, quia ceciderunt, &c.

* Idem. De Antiocho Epiphane Daniel praedixerat, *Et sine manu conteretur, & ita factum est. Diuinitus quippe percussus inuisibili, & insanabili plaga computruit, miseramque vitam miserem, ut dignus erat, finiuit. Igitur, & agnus, inquit, vincet illos: quippe qui & priusquam nasceretur, vicit primos. Vnde non dubitatur quin vincat, & residuos.*

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et Bethsuram ciuitatem suam. ut esset eis in fortalium contra impulsu gentium.
- 2 Ut audiuit rex sermones istos. quia debellatus fuerat in Elimaide, & principes sui in terra Iudae.
- 3 Et arbitratus est se mori. desperans de infirmitate sanari. Caetera patet usque ibi.
- 4 Et dilectus in potestate mea. sed hoc erat a satellitibus suis, sed erat odiosus gentibus alijs propter superbiam, & malitiam suam.
- 5 Nunc vero reminiscor. poena debita docente culpam.
- 6 Et praeposuit eum. videns imminere de propinquo suum interitum.
- 7 Et dedit ei diadema. i. insignia regalia ad insigniendum filium suum.
- 8 Et mortuus est. Cepit autem regnare anno 137. ut supra 1. cap. primus tamen annus, & vltimus fuerunt imperfecti, & anno 7. regni sui cepit filios Israel grauiter affligere, & anno 9. posuit idolum super altare, ut patet ex praedictis supra 1. cap.

MORALITER.

† 2 *Et factum est, ut au.* Diabolus enim valde tristatur de prosperitate bonorum, & de confusione satellitum suorum, & quamuis sit immortalis, tamen dici potest mori in Antiocho, cuius mors hic describitur, sicut Christus post resurrectionem immortalis factus quantum ad naturam humanam dixit se iterum crucifigendum in Petro. Et sic illi, qui sunt membra diaboli, ut raptores & usurarij quando moriuntur faciunt testamentum Antiochi, qui moriens de rapinis nihil restituit, sed de coronatione filij sui diligenter ordinauit. Et similiter isti non cogitant

Egesippus 1.4 Ambr. ep. 33

Victoriae eius participes facti sunt sancti siue electi eius: D ipsi enim laborantibus, adiuuando vicit agnus.

* Idiota. Misericors, & miserator domine, dum confidero iudicia tua, quae incomprehensibilia sunt, & vias tuas inuestigabiles, timor & tremor concutiunt mentem meam, quae nubilo ignorantiae obscurata, non discernit ad quem finem tribulationes tuae tendant. Aliquos namque affligis probandum sicut Iob, & Tobiam. quicum probi sanctique essent, fuerunt tamen afflicti. Alios affligis & purgas, sicut Nabuchodonosor, qui flagellis respuit. Alios affligis, & damnas, sicut Pharaonem, qui flagellis magis induratus perstitit. Alios affligis, ut glorificeris, sicut accidit caeco nato. Alios affligis, & tribulas, & desperati moriuntur, ut hic incipientes infernum suum, de tormento transeant ad tormentum, sicut legitur de Antiocho, qui post acerbissimas afflictiones in doloribus mortuus est, & damnatus: de quo & similibus dixisti. *Dorsum, & non faciem ostendam eis, in die perditionis ipsorum.*

L. 2. d. patient.

prius circundederunt muris excelsis: sed et Bethsuram ciuitatem suam. Et factum est, ut audiuit rex sermones istos ex paui, et commotus est ualde, et decidit in lectulum, et incidit in languorem praetristitia, quia non est factum sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, et arbitratus est se mori. Et uocauit omnes amicos suos, et dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, et concidi, et corruui corde praesolitudine. Et dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, et in quos fluctus tristitiae, in qua nunc sum, qui iucundus eram, et dilectus in potestate mea. Nunc vero reminiscor malorum, quae feci in Ierusalem: vnde, et abstuli omnia spolia aurea, et argentea, quae erant in ea, et misi auferre habitantes Iudaeam sine causa. Cognoui ergo, quia propterea inueniunt me mala ista, et ecce pereo tristitia magna in terra aliena. Et uocauit Philippum unum de amicis suis, et praeposuit eum super vniuersum regnum suum, et dedit ei diadema, et stolam suam, et anulum, ut adduceret Antiochum filium suum, et nutrirer eum, ut regnaret. Et mortuus est ibi Antiochus rex anno centesimo quadagesimonono. Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, et constituit regnare Antiochum filium eius quem nutriuit adolescentem, et vocauit nomen eius Eupatorem. Et hi qui erant in arce concluderant Israel in circuitu sanctorum. Et quare

b *Et hi qui erant.* Qui autem sunt illi, qui in arce concluderant Israel in circuitu sanctorum, & querebant eis mala semper ad firmamentum gentium, nisi qui in arce superbiae se erigentes, veram religionem in Christiculis persequuntur, quatenus verbum Dei suffocent, & errorem atque idololatriam instaurant? Contra quos Iudas praedixit, quia tota intentio sanctorum doctorum hoc disponere maxime satagit, ut errores expugnentur, & errantes veritatis eminentia superentur. Sed hoc studio commoti quidam de gentibus, ut sunt Philosophi: quidam etiam ex impijs Israel, qui sunt haeretici, prouocant principatum

Hier. Rabb. Myr.

- 9 *Et cognouit.* descripta morte Antiochi, hic consequenter describitur substitutio filij sui, qui primo sublimatur in regnum. Secundo prouocatur contra Dei populum, ibi. Et hi qui erant. Circa primum dicitur. Et cognouit Lysias. quem reliquerat Antiochus ad custodiam regni & nutritorem filij sui, ut supra 3. cap.
- 10 *Quoniam mortuus est rex.* Hoc cognouit per nuntium praenuntiatem Philippum, quem rex moriens instruxerat tutorem filij sui.
- 11 *Et constituit.* Ut sic priuaret Philippum officio tutoris, & regni negotijs in seipsum retorquendo.
- 12 *Et hi qui erant in.* Hic consequenter rex nouus contra Iudaeos prouocatur. Et primo ponitur huius prouocationis occasio. Secundo ipsa prouocatio, ibi. Et iratus est rex. Occasio vero prouocationis fuit accusatio Iudaeorum erga ipsum de obsidione Macedoniae, & quibusdam alijs. Et hoc est quod dicitur. Et hi qui erant in arce. Ad nocendum Iudaeis, ut habetur supra 1. cap.
- 13 *Concluderant Israel.* i. sic eos arctauerunt, quod non poterant liberè exequi cultum auiuum.

de restitutionibus faciendis, sed solum de filiabus, & filijs promouendis.

9 *Et cognouit Ly.* Per istum quae ex ambitione, & inuidia coronauit Antiochum. s. ut post regem eum super regni negotia, & sic istis priuaret Philippum, cui dicta coronatio fuerat commissa. significat quilibet inuidus, & ambitiosus. Et sicut iste Lysias ex hoc facto fuit occisus cum Antiocho, ut habet e. s. sic iusto Dei iudicio similia facietur. frequenter attingit similia patris.

12 *Et hi qui erant.* s. ab accessu ad replum, & ideo per illos significat mali plati, qui licet sint in arce dignitatis ecclesiae, tamen impediunt aliquando populum catholicum ab accessu ad eccle-

principatum istius mundi in odium seruorum Dei, quatenus hoc solatio adiuti impietatem suam facilius explere possint. Vnde legitur, quod illi ad euntes regem, dixerunt ei.

stia, quia plures sunt, qui faciunt adulationi principum. Quorum D loricæ concatenatae sunt, hoc est doli prauorum consiliorum inuicem perplexi sunt. Et galeam aeneam habent in capitibus suis, cum

a Quousque non facies iudicium: & vindicas fratres nostros? Nos decreuimus seruire patri tuo, &c.
b Et iratus est. Congregat typicus Antiochus exercitum non solum a proprijs, sed etiam de extraneis: quia scintilla persecutionum non contenta est seditione interna, sed est forinsecus seruis Christi immania excitat bella. Instituant pedites, ordinant equites, praeparant elephantes, ut nihil desit eorum crudelitati: sed quicquid excogitare possunt impietas, totum praeparat atrocitas. Sed & figuraliter sicut pedites, & equites posunt designare lictores, & carnifices, ita & elephanti pro enormitate corporum ac crudelitate animorum, possunt designare fastum principum. Qui bus bene conuenit, quod bestijs ad exacerbendam iram, ostenderunt sanguinem uuae & mori, quia in effusione sanguinis martyrum excitata est saeuitia persecutorum. Et bene dicitur, quod assisterunt singulis elephantis mille viri in lorice concatenatis, & galeam in capitibus eorum, & equites ordinati unicuique besti-

bant eis mala semper ad firmamentum gentium. Et cogitauit Iudas disperdere eos, & conuocauit uniuersum populum, ut obsiderent eos. Et conuenerunt Israel, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur, & adiunxerunt se illis aliqui ex impijs Israel, & abierunt ad regem, & dixerunt. Quousque non facies iudicium: & vindicas fratres nostros. Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in praecipitijs eius: & obsequi edictis eius, & filij populi nostri propter hoc alienabant se a nobis. Et quicumque inueniebantur ex nobis interficiebantur, & haereditates nostrae diripiebantur. Et non ad nos tantum extenderunt manum, sed & in omnes fines nostros. Et ecce applicuerunt hodie ad arcem in Ierusalem occupare eam, & munitionem in Bethsura munierunt. Et nisi praeueneris eos uelocius, maiora quam haec facient, nec poteris obtinere eos. Et iratus est rex, ut haec audiuit, & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. Sed de regnis alijs, & de insulis maritimis uenerunt ad eum exercitus conductitij. Et erat numerus exercitus eius centum milia peditum, & viginti milia equitum, & elephanti triginta duo docti ad praelium: & uenerunt per Iudam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas. Et exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt uiriliter. Et recessit Iudas ab arce, et mouit castra ad Bethzacharan contra castra regis. Et surrexit rex ante lucem, et concitauit exercitus impetum contra uiam Bethzacharan. Et comparauerunt se exercitus in praelium, et tubis cecinerunt. Et elephantis ostenderunt sanguinem uuae, et mori, ad acuendos eos in praelium. Et diuiserunt bestias per legiones, et assisterunt singulis elephantis mille viri in lorice concatenatis, et galeam in capitibus eorum. Et quingenti equites ordinati unicuique bestiae electi erant. Hi ante tempus ubicumque erat bestia ibi erant, et quocumque ibat ibant, et non discedebant ab ea. Sed et

iniquitatis duritiam circumdant mentibus suis. Vbi est equites adsum ordinati, quia superbiae elatio ibi non deerit, ubi communis naturae pro misericordiam non consideratur aequalitas, sed mundani fauoris appetitum uanitas.
c Sed, & turres lignae, &c. Quae impositae bestijs triginta duos in se continebant viros, exprimit fragilitatem potentiae, qua semper se persecutione praualere martyribus confidit.
* Plinius. Quod ad docilitatem attinet, Elephanti regem adorant, genua submitunt, coronas porrigunt. Certum est, uinum tardioris ingenij (in accipiendis, quae tradebantur, saepius castigatum uerberibus, eadem illa mediantem noctu reperit. Circa dentes bellisumma cura. Alterius mucroni parcitur, ne sit in plijs hebes: alterius operario usu fodit radias, impellunt molles Antipater author est, duos Antiocho regi in bellicis uisibus celebres cognominibus fuisse: etenim nouere ea. Certum Caeto, cum imperatorum nota annalibus describeret, eum, qui fortissimè

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et cogitauit Iudas, &c. ut diuinus cultus liberè posset exerceri
- 2 Et fecerunt balistas. Ad faciendum spicula contra arcis propugnacula.
- 3 Et machinas. Ad destruendum muros eius.
- 4 Et exierunt quidam ex eis, qui obsiderent. Occultè, & impiorum ex Israel fauore. Ideo subditur. Et adiunxerunt se illis.
- 5 Nos decre. ser. pa. tuo & ambulare, &c. Isti fuerunt de illis, qui uenerunt ad Antiochum Epiphanem impetrantes ab eo, ut faceret iustitias gentium in Ierusalem, ut supra cap. 1.
- 6 Et filij populi nostri. Mathathias, & filij eius, & amici eius, qui praenarratores legis obsidebant, uel occidebant.
- 7 Et non ad nos tantum extenderunt manum. Inferendo.
- 8 Sed & in omnes fines. Persequendo amicos, & sectatores legis
- 9 Et ecce applicuerunt hodie. i. isto tempore.
- 10 Ad arcem in Ierusalem. Impugnando gentem tuam.
- 11 Et munitionem in Beth. muni. contra te, & regnum tuum.
- 12 Et nisi praeueneris eos uelociter. ma. quam haec facta contra te.
- 13 Nec poteris obtinere eos. Quoniam erunt nimis fortificati.
- 14 Et iratus est rex. Hic consequenter ponitur ipsius regis praouocatio ex qua primo disponitur belli apparatus. Secundo, conflictus, ibi Et uenerunt. Circa primum dicitur. Et iratus est rex, ut haec aud. Quia uidebantur esse contra honorem suum, & bonum reipublice.
- 15 Et conuocauit omnes amicos suos, ut ei assisterent.
- 16 Et principes exercitus sui, & eos. ut se ad bellum disponerent

- 17 Et elephanti triginta duo, &c. Dicitur. n. Philosophus libro de animalibus, quod elephas est animal maxime disciplinabile.
- 18 Et uenerunt per. Hic consequenter ponitur belli congressus. Et primo in munitione. Secundo in campo, ibi. Et surrexit rex. Circa primum dicitur. Et uenerunt per Idu. Quae terra erat Iudaeis aduersaria, ut patet per praedicta quinque capita.
- 19 Et applic. ad Bethsuram. Vbi quae erant Iudaei pro defensione loci.
- 20 Et pugnaverunt dies multos. Contra Bethsuram.
- 21 Et fecerunt machinas. Ad destruendum eam.
- 22 Et exierunt. s. Iudaei, qui erant in munitione obsessi.
- 23 Et succenderunt eas. Reuertentes ad munitionem: & defendentes eam.
- 24 Et recessit Iu. ab arce. ut succurreret Iu. in Bethsura obsessis.
- 25 Et surrexit rex ante lucem. Hic consequenter describitur bellum in campo. Circa quod primo ponitur belli praeparatio, secundo belli congressio, ibi. Et appropinquauit, tertio populi liberatio, ibi. Et audiuit Lysias. Circa primum dicitur. Et surrexit rex ante lucem. ut iret ad pugnandum contra Iudam.
- 26 Et comparauerunt se, &c. i. disposuerunt se ad pugnandum.
- 27 Et assisterunt singulis elephantis mille viri. s. pedites.
- 28 In lorice concatenatis. nam maculae lorice uelut sese complentur ad modum concatenarum.
- 29 Hi ante tempus ubicumque eam uelociter praecedendo.
- 30 Et quocumque ibat, ibant. subsequendo.
- 31 Et non discedeb. ab ea. ne ab aduersarijs uulneretur bestia.

MORALITER.

ad ecclesiam per excommunicationes, & interdicta irrationabiliter fulminata. Et sicut Iudas commisit praelium contra illos, sic summus pontifex reprimere debet istos.

apostata a fide, uel a religione, seu a societate ciuitatis, uel regni, & iungunt se cum aduersarijs istarum communitatum, ut possint eis inferre maius malum, quia nulla pestis grauior ad nocendum, quam familiaris amicus.

tiffimè præliatus esset in Punica acie, Sutrū tradidit vocatum, altero dente mutilato. Antiocho vadum fluminis experienti tenuit Ajax, alioquin dux agminis semper. Tū pronunciatum eius fore principatum, qui transisset, ausumq; Patroclum, ob id phaleris argenteis, quo maxime

Elephantorū nomina.

L. 6. hexame tron. c. 5.

† aua ram.

Raban.

Diuisio

turres lignæ super eos firmæ protegētes, super singulas bestias, & super eas machinæ. Et super singulas virtutis viri trigintaduo, q̄ pugnabāt desuper, & intus magister bestię. Et residuū equitatu hinc, & inde statuit in duas partes, tubis exercitū cōmouere, & perurgere constipatos in legionib. eius. Et vt refulsit sol in clypeos aureos, & creos, replēderunt montes ab eis: & replēderunt sicut lāpades ignis. Et distincta est pars exercitus regis p̄ mōtes excelsos, & alia p̄ loca humilia, & ibant cautè & ordinatè. Et cōmouebantur oēs inhabitantes terram a voce multitudinis eorum, & incessu turbę, & collisione armorū. Erat. n. exercitus magnus valdè, & fortis. Et appropriauit Iudas, & exercitus eius in præliū. Et ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. Et vidit Eleazar filius † Saura vnā de bestijs loricatam loricis regis, & erat eminent super ceteras bestias. Et visum est ei, q̄ in ea esset rex, & dedit se, vt liberaret populū suū, & acquireret sibi nomen æternum. Et cucurrit ad eā audacter in medio legionis, interficiens a dextris, & a sinistris: & ceciderunt ab eo huc, & illuc. Et iuit sub pedes elephantis & sup-

gaudent, & reliquo primatu donauit. Ille, qui notabatur, inedia mortē ignominie prætulit. Mirus namq; pudor est victusq; vocem fugit victoris: terrā ac verbenas porrigit. * Ambros. Elephāti magnum reb. bellicis vsū ministrāt. Inde gēs Persarum ferox bellis, valida sagittis, omniumq; telorum iactu, quia de superioribus ad inferiora validiore nisu tela torquentur, acies eorū velut gradientibus turribus septa procedit. In medijs campis tanquam de muro dimicant, & velut in arce quadam collocati spectant magis bella quam subcunt. Ita alieni a periculis videntur tuti molibus bestiarū. Quis. n. eos adire audeat, cū desuper iaculis faciē figurat, inferius elephantorum conteratur incurſu? Denique cedunt illis acies, & armatorum cunei. Intollerabili namq; impetu in hostes ruunt, vt nullo agmine bellatorum, nulla cōstipatione militum nullo clypeorum retardentur obiectu. Velut quidam mobiles montes versantur in prælijs, & vt colles alto eminent vertice, mugitus fragore omnium perturbāt confidentiam. Quid his faciat pedes, quamuis lacertis validus, & manu promptus, cum sibi septus armatorum populis gradienti murus occurrat? Quid faciat eques, cum equus eius perterrefactus tantā bestię immanitate diffugiāt? Quid faciat sagittarius, quem desuper ferrata viorum corpora iaculis ictum sentire non possint: bestię quoque nec nuda facili penetrabilis ferro sit, & munita loricis obuias sine sui periculo acies secet, & conterat turmas.

† aua ram. C a Intus magister bestię, & re. equi. nunc & inde sic, q̄ crudelitas mentiū, quæ totū machinabatur malū intus aestuabat in cordib. persecutorū cui ēt ætus superbi fornicus adminiculabantur in tortura innocentū. His quoq; ita dispositis

ris Iudas statuit turbis exercitum suum cōmouere: quia D prædicatores sancti cum insunt bella persecutionū, nō cessant verbis confortare animos auditorum. Et licet terrenagloria respondeat in pompa mundana, seu varia in cruciatibus tormentorum incandescant genera, tamen martyres Christi im-

perterriti manent † vindicis sui iude vt que spiritalis adhaerentes lateri vincūt, atque prosternunt impiorū audaciam. b Et vidit Eleazar filius Saura vnā de bestijs loricatā loricis regis, & erat eminent, &c. Notandum aut, q̄ hūc Eleazarum Iosephus fratrem esse Iudæ affirmat, de quo supra narratū est quod esset vnus de quinque filijs Mathiæ vocatus hoc nomine. Sed quæritur potest quomodo dicitur esse filius Saura si filius fuit Mathiæ, nisi forte Mathias ipse alio nomine Saura vocatus sit. Et quid per Eleazarum, qui elephantē interficiens occubuit

nisi persona arrogantium designatur qui dum volūt fortiter aliquid gerere, & tamen non simplici animo, sed elato in suis conatibus deuicti prosternuntur. Potest & non inconuenienter hæc res ad hypocritarum significationē transferri. Dum. n. hypocritæ contra luxuriam, aut contra gulam, aut contra corporalia delicta per abstinentiam confluunt, carnemq; per ieiunium seu per vigilijs, & cetera abstinentiæ opera domantes, nō se a spiritalib. nequitijs bene obseruāt, ita vt aut ab elatione, aut ab inuidia aut a cupiditate nō caneāt, quasi vincēdo vincuntur, quia dū alia vitia superāt in ipsa victoria incauti ab alijs cōterunt. c. Et iuit sub pedes elephantis, &c. * Ambros. Virtutem ducis Iudæ Machabæi de vno eius milite considerate. Namque Eleazarus cum supereminentem ceteris elephantem lorica vestitum regia aduertēret, arbitratus quod in eo esset rex, cursu concito in medio legionis se prorupit, & abiecto clypeo, vtraque manu interficiebat bestiam, atque intrauit sub eam, & subiecto gladio interemit eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum, atq; ita mortuus est. Quanta igitur virtus animi, primò vt mortē non timeret

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et super eas machinæ. ad proiciendum iacula.
2 Et intus magister bestię. Regens gressus eius.
3 Et residuum equitatum. s. a dextris & a sinistris animalū.
4 Statuit in duas partes tubis exercitum commouere. nam s. mus tubarum excitat ad audaciam.
5 Et perurgere. ad bellum.
6 Constipatos in legionibus. i. coniuictos ne acies, & legiones rumpantur ab aduersarijs.
7 Et distincta est pars exer. regis per mo. exce. vt si Iudas, qui paucos habebat bellatores coparatine. s. gegerit ad mōtes, nō euaderet
8 Et commouebantur. admiratione vel quodam tremore.
9 Omnes inhabitantes. s. illam vbi poterat talis sonitus, & commotio percipi.
10 Et appropriauit. Hic consequenter ponitur conflictus: & primò in campo, secundo in fortalio, ibi. Castra autem regis. Circa primum primo ponitur conflictus in generali, vt patet, secundo in specialib. cum dicitur.

- 11 Et vidit Eleazar. Dicit Iosephus quod ille fuit frater Iudæ, vnde & supra 2. c. quartus filius Mathiæ Eleazarus nominatur: & idem est nomen quod Eleazar. Nomina. n. Hebræa ad Latinum translata frequenter accipiunt hanc syllabam us in fine, vt Iacob Iacobus, Saul, Saulus, & sic de multis alijs. Sed contra hoc videtur, quia iste dicitur filius Saura. Sequendo dictum Iosephi potest dici, quod hic ponitur nomen matris, vt supra 2. cap. nomen patris. Vel quod Mathias fuit binomius, & alio nomine Saura dicitur.
12 Vnam de bestijs loricatam loricis regis. per signa regia ibidem posita.
13 Et visum est ei quod in ea esset rex. in turre lignea super eam existente propter signa dicta, non tamen erat iia.
14 Et dedit se. s. vitam suam corporalem.
15 Vt liberaret populum suum. Bonum. n. proprium corpore propter salutem boni communis est exponendum. Ideo subditur.
16 Et acquireret sibi nomē æternum. virtuosè moriendo. Credebat. n. probabiliter, quod si rex esset mortuus, statim fugeret eius exercitus.
* 1 Et

MORALITER.

† catur diabolus, sicut & per patrem, qui triffatur de profectu bonorum. Ideo communicat contra eos exercitū fortem, & magnum. s. peditum, & equitum, & elephantorū. Per pedites significantur homines mali, & hæretici. laici tamen Per equites verò literati, quia possunt plus nocere. Per elephantis significantur spiritus maligni, qui plus nocere possunt quàm homines mali. Sequitur infra. 7 Et distincta est pars exer. nā aliqui ibant per montes, per quos

quos significatur superbi inducētes ad malū per terrores, & alij ibāt per loca humilia: per quos significant subdoli inducentes ad malū per promissa, & fallas deceptiones. 11 Et vi. Elea. s. Saur. Per istū, q̄ mori voluit, vt malos deuiceret: significant martyres, q̄ moriēdo tyrānos deuicerūt, vñ dixit B. Vincērius Daciano. Vberiorē mihi p̄las gloriā cū acerbiora & exquisitoria tormēta tecū fuerit superata. Et ēt Dacianus cōfessus fuit se vidū, dicēs Et qd huic amplius facimus, q̄ in omnib. q̄cunq; tecimus victi sumus. † MORAL-

timeret, deinde ut circumfusus legionibus inimicorum, in confertos raperetur hostes, medium penetraret agmē, & contempta morte ferocior, abiecto clypeo, vtraque manu vulneratā molem bestiae subiret ac sustineret, post infra ipsā succederet, quo pleniore feriret ictu, cuius ruina inclusus, magis

quam oppressus, suo est sepultus. **A**pho? Nec sefellit opinio virū quam uis regius sefellit habitus. Tanto enim virtutis spectaculo defixit hostes, inermem, occupatum, incurfare non ausi post casum ruentis bestiae sic trepidauerunt, ut impares se omnes vnus virtuti arbitrentur. Denique rex Antiochus qui cum centum viginti milibus hominum armatus venerat, & cum triginta duobus elephātis, ita ut ad ortum solis per singulas bestias velut montes quidam armorum corusco tanquam lampadibus ardentibus refulgerent, vnus territus fortitudine, pacem rogaret. Itaque Eleazarus heredem virtutis suae pacem reliquit.

a Et videntes virtutem. * Chrysostomus. Quando graue bellum ingruerat, nec quicquā possent facere quod prodesset, se abscondebant. Nam hoc quoque fecere Apostoli: Non enim semper apparentes, in media irruebant pericula, sed nonnunquā, & fugientes, & latentes secedebant. Postquam autem parum respirarunt, tanquam generosi quidam catuli ex latebris emergentes, statuerunt non se amplius solos seruare, sed alios quocumque possent, &c. **b** Et applicuerunt castra regis, &c. Promouet castra mysticus Antiochus ad Iudaeam, & montem Sion: quia totum

posuit se ei, & occidit eum, & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. Et videntes virtutem regis, & impetum exercitus eius, diuerterunt se ab eis. Castra autem regis ascenderunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudaeam, & montem Sion. Et fecit pacem cum his qui erant in Bethsura, & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimenta conclusis, quia sabbatha erant terrae. Et comprehendit rex Bethsura, & constituit illic custodiā seruare eam: & conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos. Et statuit illic balistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas, & fundibula. Fecerunt autem & ipsi machinas aduersus machinas eorum, & pugnauerunt dies multos. Escae autem non erant in ciuitate, eò quod septimus annus esset, & qui remanserant in Iudaea de gentibus consumpserant reliquias eorum quae repositae fuerant. Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtinuerat eos fames, & dispersi sunt vnusquisque in locum suum.

apparatus belli vertit ad subuersionem ecclesiae Christi. Et D facit pacem cum his qui erant in Bethsura, cum non veram pacem, sed falsam offert his quos vult decipere, & per simulationem fallere. Sed illi tantummodo ad eum exeunt de ciuitate, quibus non erant alimenta conclusis,

quia illi solummodo de ecclesiae munimine seducti recedunt, qui non habent pabulum scientiae atque charitatis quo in animo pascantur: Qui & male sabbathizant, cum non virtutum studium sed segnicie otium diligunt: ipsi; ab hoste captiuati in eius dominium redeunt: qui praecauere eius insidias nolunt. Quod autem dicitur quod.

c Conuertit castra, Rabanus. **E** rex, ad loc. sanctif. dies **E** mul. significat persecutores fidelium non facile cessare a persecutionis crudelitate, sed omnibus diebus usque ad consummationem seculi bella ingerere

credentibus, quibusdam ad probationem, quibusdam vero ad deceptionem. Quia dum mystica mulier (quae per figuram Euę expressa est) caput conterit serpentis: imple anguis venenatus nunquam cessabit insidiari calcaneo eius. Quod autem subiungitur.

d Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam. Significat quod persecutione infidelium feruente, plurimi eorum qui faciente nus in ecclesia, & non fidei constantia perseverabant in illa, disperguntur pro timore poenarum: Iuxta illud quod dominus in euangelio praedixit nouissimis temporibus. futuris: Erit, inquit, pressura magna super terram, & ira populo huic, & cadent in ore gladii, & captiui ducentur in omnes gentes, & Ierusalem calcabitur a gentibus, donec impleantur tempora **F**

pura

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et occidit eum, & cecidit in terram, &c. Percutiens in ventre, vbi non erat armatus.
2 Et videntes, scilicet Iudaeos, & eius exercitus.
3 Virtutem regis. cui non poterant resistere.
4 Diuerterunt se ab eis. caute recedentes, ut possent templum domini quod erat in Ierusalem seruare.
5 Castra autem regis. Hic consequenter ponitur bellum in fortalio: & primo ponitur de fortalio, quod erat in Ierusalem, & patet. Et interponitur de fortalio Bethsurae, quod primo cepit rex ante quam iret in Ierusalem. Ideo dicitur.
6 Et fecit pacem. Per talem modum quod dimitterent fortalium salutis suis personis: Et subditur ratio talis pacis ex parte Iudeorum, cum dicitur.
7 Quia non erant: obsessis in Bethsura: Et subditur causa cum subditur.
8 Quia sabbatha. id est, annus septimus, in quo terra non colebatur nec seminabatur, ut habetur Leuit. 25. a. Sed contra hoc videtur quod dicitur ibidem: Dabo vobis benedictionem meam anno sexto, & faciet fructus trium annorum: propter quod non videtur quod annis septimus faceret aliquem defectum cibi, sed magis

magis abundantiam. Dicendum quod istud Dei beneficium fuit ante captiuitatem Babylonicam, in qua cessauerunt aliqua Dei beneficia: Non enim postea leguntur habuisse Iudei arcam testamenti, nec propitiatorium, nec responsa in rationabili summi sacerdotis, nec vntionem regum, & pontificum: & hoc etiam consistunt Iudei moderni, & habetur in libro Hebr. nomine Canhedrin Ierosolymitano. Et idem videtur fuisse de publicatione fructuum anno sexto. Et consequenter reuertitur ad obsidionem fortalium Ierosolymitani, cum dicitur.

- 9 Et conuertit castra ad locum, id est, templi.
10 Dies multos. Quia locus erat fortis, & munitus propter quod non poterat cito expugnari.
11 Et statuit. ad defensores sagittandum.
12 Et machinas. ad muros concutendum.
13 Et ignis iacula, &c. id est, instrumenta ad ignem Graecum iacendum.
14 Et tormenta ad lapides iactandos, & spicula. id est, petriarias, & magonellos.
15 Et scorpiones ad mittendum. id est, instrumenta ad mittendum sagittas venenatas.
16 Escae autem. Hoc subditur ad ostendendum, quod non poterant diu tenere fortalium.

* 1 Et

MORALITER.

- † 2 Et videntes virtutem regis, & impetum exercitus. Per hoc significantur prudenter fugientes a seculo: vbi non possunt resistere diaboli tentationibus, ut in claustro saluentur adiuti bonorum consilij, & orationibus.
9 Et conuertit castra ad locum sanctificationis, &c. subijcere sibi.

sibi. Quia non sufficit diabolo subijcere sibi simplices laicos, sed inuadit etiam clericos, & religiosos.

† 11 Et statuit illic. id est, omnium tentationum modos, & genera. Sequitur.

† Fecerunt autem. nam clerici, & religiosi debent esse magis solliciti se munire contra malitias inimici.

† MORALITER.

pora nationum:&nifi breuiati fuiffent dies illi,nō fieret A falua oīs caro: fed propter electos breuiabuntur dies illi.

Iosephus an- a riqur. lib. 12. cap. 14.

Et audiuit Lyfias, quōd Philippus quem conftituerat rex Antiochus, cum adhuc viueret, vt nutritur Antiochum filium suum, & regnaret: reuerfus est a Perfide, & Mœdia, & exercitus qui abierat cum ipfo, & quia † querit fufcipere regni negotia. Et festinauit ire, & dicere ad regem, & duces exercitus: Deficimus quotidie, & efca nobis modica est, & locus quem obfidemus est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno. Nunc itaque demas dextras hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum, & conftituamus illis, vt ambulent in legitimis fuis ficut prius. Propter enim legitima ipforum quæ despeximus irati funt, & fecerunt omnia hæc. Et placuit fermo in confpectu regis, & principum, & mifit ad eos pacem facere, & receperunt illam: & iurauit illis rex, & principes, & exierunt de munitione. Et intrauit rex montem Sion, & vidit munitiōnem loci, & rupit citius iuramentum quod iurauit, & mandauit destruere murum in gyro. Et discessit festinanter, & reuerfus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati, & pugnauit aduerfus eum, & occupauit ciuitatem.

† quærebatur.

B lippū decreuerunt: Quod confiliū nequaquam manifestum cæteris ducibus facere voluerunt. Sed iussit rex Lyfiam ducibus dicere, diuturnam obfessionem, nihil eis posse proficere: quando & locum aduerfariōrum constaret esse munitum, & sibi victualium necessitas irrogaretur, & expediret pacem facere cum ludæis, eosque relinquere proprijs vt ceremonijs: vnde hætenus a nobis prohibiti, existere videntur aduerfi. Hæc dicens de Philippi tyrannide tacendum esse decreuit, ne exercitus sui dubia corda perciperet. Hæc Lyfia dicente, exercitui, & ducibus sententia placuit Tunc mittens rex ad Indam, pacem promisit obfessis, & patrijs legibus eos viuere pollicetur. Hi verò fufcipientes verba, & confirmatis sacramentis, & fide exierunt a templo. Intrans verò Antiochus, & inspiciens munitum locum, imprudenter sacramenta transgressus est, iussitque omnem exercitum in circumitu stantem, deponere muros vsque ad solum. Post hæc reuerfus est ad Antiochiam, ducens secum Oniam principem sacerdotum, qui & Menelaus dicebatur.

Et audiuit Lyfias, quōd Philippus quem conftituerat rex Antiochus, cum adhuc viueret, vt nutritur Antiochum filium suum, & regnaret: reuerfus est a Perfide, & Mœdia, & exercitus qui abierat cum ipfo, & quia † querit fufcipere regni negotia. Et festinauit ire, & dicere ad regem, & duces exercitus: Deficimus quotidie, & efca nobis modica est, & locus quem obfidemus est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno. Nunc itaque demas dextras hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum, & conftituamus illis, vt ambulent in legitimis fuis ficut prius. Propter enim legitima ipforum quæ despeximus irati funt, & fecerunt omnia hæc. Et placuit fermo in confpectu regis, & principum, & mifit ad eos pacem facere, & receperunt illam: & iurauit illis rex, & principes, & exierunt de munitione. Et intrauit rex montem Sion, & vidit munitiōnem loci, & rupit citius iuramentum quod iurauit, & mandauit destruere murum in gyro. Et discessit festinanter, & reuerfus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati, & pugnauit aduerfus eum, & occupauit ciuitatem.

dicebatur. Nam Lyfias perſuaſit regi Menelaum occidere, ſi vellet pacatos eſſe ludæos. dicens hunc fuiſſe initiū malorum, qui flexit patrem ſuum cogere ludæos religionem patriam relinquere. Mittens ergo rex Menelaum ad Veriam Syriæ ciuitatem interfecit eum poſt decimum annum principatus ſacerdotij eius, & vt ipſe principatū habuit, impulit ludæos tranſgredi leges. Princeps verò ordinatus eſt poſt Menelai interitum Alchimus, qui & Ioacim vocat⁹ eſt. Rex autem Antiochus inueniēs Philippum rebus imperantē debellabat eum, quē ſub ſua faciēs poteſtate occidit. Filius autem principis ſacerdotum Oniæ de quo prædiximus, adhuc puerulus deſuncto patre relictus eſt, videns quōd puunculum ſuum Menelaum rex interfeciſſet, & principatum ſacerdotij Alchimo dediſſet, & non exiſtenti de genere ſacerdotum. ſed a Lyfia flexus, vt tranſponeret honorem ab ea familia ad aliam domum, fugit ad Ptolomæum regem Aegypti, & honorem meruit ab ipſo & Cleopatra vxore eius, locumque petijt in regione Eliopolitana vbi ſimile Ieroſolymorum ædificaret tēplum. Quod autem Antiochus foedus pepigit cum Iſraelitis, & iurauit illis, & principes eius nec tamen iuramentum ſeruauit, ſed rupit iuſiurandum, & violauit pactum: ſignificat quod cum hæreticis, & infidelibus nullo modo firma erit pactio foederis: quia nequaquam apud eos fixa eſt obſeruatio iuris. Vnde nullo modo cum vitijs, & vitiorum autorem ferendum eſt foedus, licet pacem promittant, & prosperitatem ſimulent: ſed omni tempore inſtanter contra eos dimicandum cum ſeuto fidei, & armis iuſtitie. Tunc autem ceſſandum a prælio quando hoſtis Antiochus non ſæuit in mundo, ſed demerſus reſtruditur in inferno.

C NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et audiuit. Hic conſequenter ponitur liberatio populi ex beneficio Dei, quia facit cum tentatione prouentum, & ideo miſit rumores Lyfia, per quos fuit compulſus ſolutionem obſidionis procurare, & hoc eſt quod dicitur: Et au. Ly. ad quod ſequebatur elongatio Lyfie a familiaritate regis, & regni negotijs quod formidabat: ideo diſſolueret obſidionem procurabat, dicens. 2 Deficimus quotidie. Nam aliqui interficiebantur, & aliqui infirmabantur, ſicut ſolet accidere in obſidione. 3 Et efca nobis. ita quod non poterimus diu tenere obſidionem. 4 Et

- 4 Et locus. ſ. hominibus armis, & cibis: hoc dicebat ad habendum intentum: tamen erat falſum ſicut præmittitur parte præcedenti, vbi dicitur. Et remanſerunt. Quoniam obtinuerat eos fame. 5 Et incumbit. q. d. maiora negotia nos vrgent ad dimittendum hanc obſidionem, ideo concludit. 6 Nunc itaque. Modus enim hominum facientium pacem adiuicem erat dare mutuo dexteras manūs. Cetera patent vsque ibi. 7 Et vidit munitiōnem. i. fortitudinem. 8 Et rupit citius. deſtrundo locum, ne ſi Iudæi rebellarent haberent ibi recurſum.

CAP. VII.

C A P. VII.

L. 12. antiq. cap. 15.

A Nno centeſi. &c. Iosephus. Eodem tempore Demetrius Seleuci filius a Roma pro

NNO centeſimo quinquageſimo et primo exijt Demetrius Seleuci filius ab vrbe Roma, et aſcendit cum paucis viris in ciuitatem maritimam, et regnauit illic. Et factum eſt, vt ingreſſus eſt domum regni

profug⁹ Tripolim occupat in Syria: aſſumptoq; diademate, & contractis quotquot potuit militibus mercenarijs, regnū inuadit. Cumque

NICOLAVS DE LYRA. C A P. VII.

Diuiſo.

1 A Nno centeſimo. Poſtquam deſcriptus eſt conſictus Iudæ tempore Antiochi Eupatoris. Hic conſequenter deſcribitur eius conſictus tempore Demetrii filij alterius fratris. ſ. Seleuci. Et diuiditur in duas partes, quia primò deſcribitur ipſius Iudæ pugna. ſecundò cū Romanis amicitia contracta. 8. c. Prima in tres. Nā primò circa Demetrium oſtenditur adepti regni ſecundò occaſio belli, ibi. Et venerunt ad eum. Tertiò congreſſio prælij, ibi. Et elegit rex. Circa primum dicitur. Anno centeſimo quinquageſimo. ſ. regni Grecorum.

- 2 Exijt Demetrius. Videns enim ſe priuatum regno patris ſui per patrum ſuum Antiochum Epiphanem, abiijt Romam ad conquærendum de eo, ſed ipſo viuente nihil profecit propter quod ipſo mortuo redijt ad obtinendum regnum contra cognatum ſuum, maxime quia tunc regnum erat quodammodo diuiſum per Lyfiam, & Philippum, eò quod quilibet volebat eſſe tutor Antiochi Eupatoris, & agere negotia regni, vt patet ex prædictis. 3 Et aſcendit eum. ſ. Tyrum, vt dicit Iosephus. 4 Et regnauit. Quia multi venerunt ad eum recipientes ipſum tanquam regem, & dominum. Tum quia regnum ſibi debebatur ex ſucceſſione paterna. Tum propter diuiſionem prædictam. 5 Et factum eſt. ſ. palatium Antiochiæ quæ erat metropolis.

2 Exijt

* 1 Com-

Cumque certatim ad eum populi deficerent, excipientes eum a obuijs manibus etiam Antiochum regem, & Lyfiam comprehensos viuos ad eum perduxerunt: qui mox iussu Demetrii necati sunt, post exactum regni Antiochi annum alterum. De hoc autem Demetrio Pompeius Trogus in sua historia ita narrat, dicens:

34 Cum Antiochus recederet relicto paruulo admodum filio suo, cui cum tutoribus a populo dati essent, patruus eius Demetrius quod obses Romae erat, cognita morte fratris Antiochi, senatum adiit, obsidem se uiuo fratre venisse: quo mortuo, cuius obses sit se ignorare. Dimitti ergo se ad regnum petendum aequum esse: quod sicuti iure gentium maiori cessarit fratri, ita nunc sibi qui pupillum antecederet aetate deberi: Cum se non dimitti animaduerteret a senatu tacito iudicio tutius apud pupillum quam apud eum regnum futurum arbitrate: specie venandi ab vrbe profectus hostis tacitus, cum fugae comitibus nauem ascendit. Delatus in Syriam secundo fauore omnium accipitur, regnumque ei occiso pupillo, a tutoribus traditur.

a Et venerunt, &c. * Aug. Non multo post Alcimus qui dam per ambitionem, cum a genere sacerdotali esset alienus, quod nefas erat, pontifex est factus.
 * Rup. Carnalis Israel spiritualem persequens ipse est Edom. Et reuera quodcumque coeperunt alieni Ierusalem, Israel carnalis erat quasi vnus ex illis, imo peior atque infestior quam vnus quilibet ex eis. Quando Syri praebantur

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Comprehendit exercitus, &c. In Demetrii fauorem.
- 2 Et venerunt. Hic consequenter ponitur occasio belli, quae fuit accusatio Iudae, & amicorum suorum per iniquos de Israel, & patet littera.
- 3 Et elegit rex. Hic consequenter describitur congressio belli: & primo contra Alchimium sacerdotem, secundo contra Nicanorem, ibi. Vidit autem Alchimus. Prima in duas, quia primo describitur Bachidis, & Alchimi dolus, secundo Iudae conflictus, ibi. Et vidit Iudas. Prima adhuc in duas, quia primo describitur perceptio doli, secundo, deceptio populi, ibi. Et conuenerunt Alchimium. Circa primum dicitur: Et elegit rex ex amicis suis Bachiden, qui dominabatur trans flumen, erat enim a rege constitutus ad illius terrae custodiam.
- 4 Sed & Alchimium. id est, constituit eum summum sacerdotem: cum tamen non esset de genere sacerdotali, ut dicunt aliqui. Alij vero dicunt quod erat, sicut infra dicitur de eo: Homo sacer. de. se. Aa. v. tamen non erat de linea summorum pontificum ab Eleazar

MORALITER.

† 2 Et venerunt ad eum. Per istum qui ambiebat sacerdotium, & per mendacia, & regiam potestatem obtinuit ipsum, significatur quilibet ambitiosus ecclesiae huius dignitatis, & per mendacia, & brachio saeculari intrusus. Et

bantur contra Israel regibus Benadab, & Hazael, multo secleratus aiebant intra ipsum Iudae de quibus dicitur: Domine prophetas tuos occiderunt, altaria tua destruxerunt, &c. Deinde vsque ad euangelica tempora, quotiescunque extranei ingressi sunt portas Ierusalem, ut Babylonij, & Antiochus, & pp testamentum Domini multos occiderunt, viri iniqui ex ipso Israel extiterunt, quod amplius quam gentiles perniciosi fratribus fuerunt. Testis est tribulatio Hieremiae, quem Babylonij seruauerunt, & suae gentis homines tribularunt. Testis Machabaeorum afflictio, quibus viri iniqui ex Israel, maximeque impius Alcimus, amplius quam Graecorum aliquis nocuerunt.

1 patrum suorum, comprehendit exercitus Antiochum, & Lyfiam, ut adducerent eos ad eum, & Rex ei innotuit, & ait: Nolite mihi ostendere faciem eorum, & occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedem regni sui, & venerunt ad eum viri iniqui, & impij ex Israel: & Alchimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. Et accusauerunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres eius amicos tuos, & nos disperdidit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum cui credis, ut eat, & videat exterminium omne quod fecit nobis in regionibus regis, & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. Et elegit rex ex amicis suis Bachiden qui dominabatur trans flumen magnum in regno & fidele regi, & misit eum ut videret exterminium quod fecit Iudas. Sed & Alchimium impium constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vltionem in filios Israel. Et surrexerunt & venerunt cum exercitu magno in terram Iudae, & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo, & non intenderunt sermonibus eorum. Viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno, & conuenerunt ad Alchimium, & Bachiden congregatio scribarum requirere quae iusta sunt. Et primi Assidae qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est cum eis verba pacifica, & iurauit illi dicens. Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. Et crediderunt ei, & comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos vna die secundum verbum quod scriptum est. † Carnes sanctorum

10 iniqui, & impij ex Israel, & Alchimus dux eorum, cum illi qui post fidem Christianam blasphemant, & ecclesiastico detrahunt cultui. Quorum duces sunt haereticus, qui per ambitionem sublimitatis volunt ab omnibus magni videri. Sed proditione huiusmodi suscepta mittit Demetrius typicem Bachiden qui dominabatur trans flumen in regno, ut Alchimium impium constituat in sacerdotium, & vltionem faciat in filios Israel: cum per paganos quoslibet apud saeculum potentes (qui nedum meruerunt

si perceptam ad apostasiam redierunt, religionem Christianam blasphemant, & ecclesiastico detrahunt cultui. Quorum duces sunt haereticus, qui per ambitionem sublimitatis volunt ab omnibus magni videri. Sed proditione huiusmodi suscepta mittit Demetrius typicem Bachiden qui dominabatur trans flumen in regno, ut Alchimium impium constituat in sacerdotium, & vltionem faciat in filios Israel: cum per paganos quoslibet apud saeculum potentes (qui nedum meruerunt

- zar descenditium.
- 5 Et locuti sunt ad Iudam. Dientes, quod venerant propter bonum statum terrae ut possent Iudam, & fratres eius occidere dolo sed, sed eorum dolus non habuit effectum.
- 6 Et conuenerunt ad Alchimium. Hic consequenter subditur deceptio populi.
- 7 Congregatio scribarum. quantum ad legisperitos.
- 8 Et primi Assidae. i. quasi assidue assistentes diuino cultui, & hoc per deceptionem Alchimi: Cuius ratio subditur cum dicitur.
- 9 Homo sacerdos de semine. Non tamen de familia summi sacerdotis. Secundum alios vero nec de semine Aaron erat, licet illi crederent in hoc decepti, sed primum videtur verius: quia magis est consonum textui in hoc loco, & etiam 2. lib. 14. cap. Cetera patent vsque ibi.
- 10 Sexaginta viros. notabiles in populo, in fama & virtute. Ideo subditur.
- 11 Secundum verbum quod. Psal. 78. a.
- 12 Carnes sanctorum tuorum & san. ip.

* 1 Non

Et sicut dicitur infra, iste Alchimus plura mala fecit Israel, quoniam occidit valentes viros, & promouit iniquos, & similiter intrusus per modum praedictum bonos occidit eos persequendo, & a statu honoris detrahendo, & sic facit in ecclesiam plaga magnam.

† MORAL-

A ruerunt Christi baptisate tingi, & in numero fidelium computari) hæreticis fastus sui præbet adminiculum, & veris confessoribus Christi tormentorum ingerit cruciatum. Sed licet tales personæ Iudæ, & fratribus eius verbis pacificis loquantur in dolo, non tamen intendunt sermone

milites Hasmonei, sicut præceperat eis, &c. Porro Alchimus D videns amicitiam Iudæ, & Nicanoris, abiit ad regem. Tunc rex scripsit Nicanori. Nisi miseris mihi Iudam vincitum catenis æreis, scias te moriturum. Quod audiens Iudas fugit, & clauisit tuba, dans signum pro bello, & collectus est ad eum omnis

nullo modo consentiunt perfidia eorum.

a Et vidit Iudas, etc.

Quid est quod Iudas ultionem in præuaricatoribus facit, nisi quod redemptor noster vindicat electos suos, nec quemquam suorum in vacuum perire permittit? Sed

Quomodo Saluator exercet vindictam.

B Alios enim de fonte magnæ pietatis suæ ad poenitentiam erroris sui prouocans, facit eos aduersus semetipsosexurgere, ut puniant lamentis quod prauis egerunt commissis Alios verò iusto iudicio post perpetrata scelera incorrectos in duritia sua perseuerare dimittit: ut eis postmodum dignas rependat penas, quod operibus meruerunt iniquis.

c Et innotuit sermo.

* Ioseph Heb. Iudas præceperat militibus suis Hasmoneis, ut afferrent arma sua bellica, ne fortè inquit, irruant in nos subito hostes. Astiterunt itaque ei milites

Lib. 3. hist. Iudæ c. 11. † quincenti viri. * ex sanctis & a senioribus.

tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret. Et incubuit timor, & tremor in omnem populum, quia dixerunt: Non est in eis veritas, & iudicium. Transgressi sunt enim constitutum, & insurandum quod iurauerunt. Et inouit Bachides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzecha, & misit, & comprehendit multos ex eis qui a se refugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. Et commisit regionem Alchimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bachides ad regem. Et satis agebat Alchimus pro principatu sacerdotij sui. Et conuenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iudæ, & fecerunt plagam magnam in Israel. Et vidit Iudas omnia mala quæ fecit Alchimus, & qui cum eo erant filij Israel multo plus quam gentes. Et exiit in omnes fines Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores, & cessauerunt ultra exire in regionem. Vidit autem Alchimus quod præualuit Iudas, & qui cum eo erant, & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. Et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus, qui erat inimicitias exercens contra Israel, & mandauit ei euertere populum. Et venit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam, & ad fratres eius cum dolo verbis pacificis, dicens: Non sit pugna inter me, & vos. Veniam cum viris paucis, ut videam facies vestras cum pace. Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacificè, & hostes parati erant rapere Iudam. Et innotuit sermo Iudæ, quoniam cum dolo venerat ad eum, & conterritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. Et cognouit Nicanor, quoniam denudatum est consilium eius: & exiit obviam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama. Et ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè † quinque milia viri, & fugerunt in ciuitatem Dauid. Et post hæc verba ascendit Nicanor in montem Sion, & exierunt de sacerdotibus * populi salutare eum in pace, & demonstrare

est ad eum omnis Hasmoneorum exercitus, atque cuncti milites Hasmonei, pergensque in Samariam, mansit ibi, &c.

c Et misit rex. Per Nicanorem istum quem in alio loco prepositum elephatorum fuisse legitimus, falsos apostolos siue pseudopphetas qui ex Iudæis superbiæ suæ functioni nitentes ad ecclesiam gentium veniebant, possumus intelligere. Hic ergo per simulationem in ecclesiam Christi errorem introducere molientes, fingebant se esse pacificos, sed ut in fine apparebit hostes sequissimos.

De quibus Ioannes apostolus in Apoc. sua scribens ait: Qui dicunt se Iudeos esse, et non sunt: sed sunt synagoga satanae: Quos magister gentium in epistola sua pseudo apostolos nominat, operarios sub-

dolos, qui transfigurantur in apostolos Christi: & non mirum cum ipse satanas transfiguret se in angelum lucis:

Mythi Rabar 2. Mac

Apoc.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

1. Cor.

C

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Non est in eis veritas, &c. In verbo.
- 2 Et iudicium, in facto. Et subditur causa.
- 3 Transgressi sunt enim eos occidendo quibus inuauerant pacem.
- 4 Et misit, homines armatos.
- 5 Et comprehendit. Propter infidelitatem quam in eis viderant.
- 6 Et commisit regionem, Iudæe.
- 7 Alchimo, regendam.
- 8 Et reliquit cum eo, i. viros bellatores.
- 9 Et satis agebat Alchimus, id est, quantum poterat nitebatur.
- 10 Pro principatu, s. firmando, & ampliando.
- 11 Et conuenerunt, impellendo eos ad Gentilem ritum.
- 12 Et fecerunt plagam magnam, &c. i. in illis qui erant obseruatores legis.
- 13 Et vidit Iudas. Hic consequenter describitur Iudæ conflictus ad extirpandum Bachidis, & Alchimi dolum, cum dicitur: Et vidit Iudas, oculo compassionis, & doloris.
- 14 Multo plus quam. Nam apostata legis sunt Gentilibus nequiores.
- 15 Et exiit in omnes fines Iudæe, ut omnes malos extirparet.
- 16 Et fecit vindictam in viros, i. apostatas legis.
- 17 Et cessauerunt, scilicet Iudæi de fortalino quod obtinebant in Ieru-

Ierusalem.

18 Vidit autem Alchimus. Hic consequenter describitur bellum Iudæ contra Nicanorem: Et primo ponitur Nicanoris, & Alchimi dolum, secundo, conflictus, ibi: Et cognouit Nicanor. Circa primum præmittitur dolum Alchimi accusando Iudam, & fratres eius, cum dicitur.

19 Et accusauit, falsò tamen, & iniuste, secundo ponitur dolum Nicanoris nitentis capere Iudam dolosè, & patet litera vsque ibi.

20 Et saluta, veraciter ex parte Iudæ, sed ex parte Nicanoris dolo: idè subditur.

21 Et hostes. Dum tamen haberent tempus aptum, & bonam.

22 Et conterritus est, caute recedendo.

23 Et cognouit. Hic consequenter ponitur conflictus Nicanoris contra Iudam. Et diuiditur in duas partes secundum duplicem conflictum Nicanor debellatus fugit: Et patet litera vsque ibi.

24 Et fugerunt, in qua erant Gentiles aduersarij Iudæorum.

25 Et post hæc, i. facta, sicut 2. Reg. 1. dicitur. Quod est verbum quod factum est.

26 Ascendit Nicanor, ad locum templi quod erat in altiori parte quam turris Dauid.

27 Et exierunt de, quia representabat personam regis.

28 Et demonstrare. Orandum est enim pro regibus, non solum pro bonis, sed etiam pro malis, ut Deus conuertat eos ad se, nam ex eis dependet commune bonum.

* 1 Et

MORALITER.

† 13 Et vidit. Per quem significatur superior potestas ad reprimendum tanta mala, & sicut Alchimus non potens sustinere virtutem Iudæ fugit ad regem, sic talis intrusus refugit

refugit ad brachium seculare, ut contra ecclesiam defendatur, & sicut auxilium Alchimi gladio Iudæ fuit deictum, sic sustentatores intrusi sunt excommunicationis gladio feriendi.

† MORALITER.

Eis: unde non magnum est si ministri eius transfigurentur
A velut ministri iustitiæ, quorum finis erit secundum opera
 ipsorum. Hi ergo velut Nicanor extendentes manū con-
 tra templum domini blasphemant quia potentia Christi

(qui est in ecclesia)
 velut minus validæ
 derogant dicentes fra-
 tribus, quia nisi circūci-
 damini secundum mo-
 rem Moysi, non potestis
 saluari. Sic enim in
 actibus apostolorū
 eos docuisse legitur.
 Sed victoria per Iu-
 dam nostrum & so-
 cios eius adepta, ca-
 put blasphemum
 huic errori simul
 cum Nicanore &
 dexterā prauæ actio-
 nis abscinditur, ne
 ultra maiestati diui-
 næ iniuria talis blas-
 phemiæ irrogetur.
 Dicit enim nobis
 Paulus apostolus:

B Gratia est saluari per
 fidem: & hoc non ex vo-
 bis. Donū enim Dei est,
 non ex operibus, ut ne
 quis gloriatur. Ipsius
 enim sumus factura in
 Christo Iesu in operibus
 bonis quæ preparauit
 Deus, ut in illis ambu-
 lemus.

* Iosephus Hebr.

Porro, Nicanor que-
 rebat Iudam in cun-
 ctis domibus Ierusa-
 lem. Et cum Iudas
 audisset, succensus
 furore misit ad Ni-
 canorē dicens: Quā-
 diu accingis te iugre-
 dere in agrum, & o-
 stendam tibi virum
 quem etiā intra pe-
 netralia quæsiuisti.

C En is expectat te in
 conualle & planitie.
 Congregās ergo Ni-
 canor omnes copias
 suas, abiit in occursum Iudæ, die sabbati. Indæi autem qui

comitabantur dixerūt ad eum. Obsecro domine, ne quid D
 temerè agas: da gloriam ei qui instituit diem sabbati. Ait
 Nicanor. Quis instituit eum? Responderunt. Deus cuius
 sedes est in cælis, & qui dominatur in vniuerso mundo.

ei holocaustomata quæ offerebantur pro rege. Et irridens
 spreuit eos, & polluit & locutus est superbe, & iurauit cum
 ira dicens: Nisi traditus fuerit Iudas & exercitus eius in ma-
 nus meas, continuo cum regressus fuero in pace, succendam
 domum istam. Et exiit cum ira magna, & intrauerunt sacer-
 dotes & steterunt ante faciem altaris templi, & flentes di-
 xerunt: Tu elegisti domum istam domine ad inuocandum
 nomen tuum in ea, ut esset domus orationis & obsecratio-
 nis populo tuo. Fac vindictam in homine isto & exercitu
 eius, & cadant gladio. Memento blasphemias eorum, & ne
 dederis eis, ut permaneant. Et exiit Nicanor ab Ierusalem,
 & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Sy-
 riæ. Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus milibus viris.
 Et orauit Iudas, & dixit: Qui missi erant à rege Sennache-
 rib, domine, quia blasphemauerant te, exiit angelus & per-
 cussit ex eis centum octogintaquinque milia: sic conterere
 exercitum istum in conspectu nostro hodie, & scient cæte-
 ri, quia malè locutus est super sancta tua, & iudica illum se-
 cundum malitiam illius. Et commiserunt exercitus prælium
 tertiadecima die mensis adar, & contrita sunt castra Nica-
 noris, & cecidit ipse primus in prælio. Ut vidit autem exer-
 citus eius, quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua &
 fugerunt: & persecuti sunt eos viam vnius diei ab Adazer
 vsquequo veniatur in Gazara, & tubis cecinerunt post eos
 cum significationibus. Et exierunt de omnibus castellis Iu-
 dææ in circuitu, & ventilabant eos cornibus, & conuerte-
 bantur iterum ad eos. Et ceciderunt omnes gladio, & non
 est relictus ex eis nec vnus. Et acceperunt spolia eorum in
 prædam, & caput Nicanoris amputauerunt, & dexterā eius,
 quam extenderat superbe, & attulerunt & suspenderunt
 contra Ierusalem. Et lætatus est populus valdè, & egerunt
 diem illam in lætitia magna. Et constituit agi omnibus an-
 nis diem istam tertiadecima die mensis adar, & siluit terra
 Iuda dies paucos.

1 At Nicanor blasphe-
 mans loquebatur
 2 verba execrabilia,
 quæ scribi non con-
 uenit. Quod cum
 audisset Iudas ait
 ad commilitones su-
 os. Quousque orio
 torpemus, & non
 procedimus ad bel-
 lum, sumentes vltio
 3 nem de blasphemo
 4 illo (Quis est canis il-
 le mortuus & abie-
 ctus, qui audet op-
 5 probria dicere in eū,
 6 qui est robur & de-
 cus Israelis? Profici-
 scens itaque venit
 7 contra Nicanorē in
 8 ira & zelo magno:
 Nicanor quoque e-
 gressus est cum po-
 9 pulo grani, & manu
 robusta, &c. Cōgres-
 si sunt ipsa die, fa-
 ctumque est certamē
 magnum, & vidit
 Iudas in ipsa pugna
 Nicanorē habentē
 10 tē in manu sua gla-
 dium euaginarum,
 clamantem ait: Con-
 tra te, o Nicanor. Et
 cum curreret cōtra
 illum in virtute fer-
 11 uoris sui, auertit Ni-
 12 canor humerū suū,
 & fugit à facie Iu-
 dæ. At Iudas appre-
 hēdit eū, percussitque
 13 gladio suo, & disse-
 cuit in duas partes,
 deiciens ipso ictu in
 14 terrā. Prostrati sunt
 15 quoque in illa pugna
 de populo Macedo-
 nū triginta millia, &
 residui fugerūt pfe-
 quutus quoque est eos Iudas cundo, & tuba clangendo &c.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et irridens spreuit. Eorum sabbatum uinum non recipiens.
 2 Et polluit. i. eorum sacrificia polluta reputauit. Cetera pa-
 tent vsque ibi.
 3 Ut esset domus, &c. Quæ sit uerbis simplicibus.
 4 Et obie. &c. Quæ sit per inuocationem alicuius rei sacra, ut
 cum dicitur: Per passionem tuam libera nos domine, uel aliquid
 simile.
 5 Et exiit Nicanor. Hic consequenter ponitur secundus consti-
 tus, in quo Nicanor interfectus fuit. Sic ergo dicitur: Exiit Nica-
 nor ab Ierusalem & castra, ad pugnandum contra Iudam.
 6 Et occurrit illi. Ad fortificandum Nicanoris exercitum.
 7 Qui missi erant, ut habetur iij. Regum xvij.
 8 Exiit angelus & percussit, quatuor Regum dccimonono.
 9 Et commiserunt. i. Martyr, ut dicunt aliqui: & hoc quia ali-
 quan. o

quādo pro vna parte concurrat cum Martio sed communius concurrat
 cum Februario, nam est vltimus mensis Hebræorum: primus autem
 mensis magis correspondet Martio, sicut plenius declarauimus. Genes.
 vij. & Exod. xij.
 10 Et tubis cecinerunt. Per sonum enim tubarum significabant
 exercitum Nicanoris deuictum, ut Iudæi in castellis existentes se-
 curi egredierentur & persequerentur fugientes.
 11 Et ventila. Diuidebantur enim in diuersas partes fugiendo.
 12 Et conuerte. &c. Quamlibet partem fugientium inuadendo.
 13 Et dexteram eius. Contra templum comminaudo, quod in suo
 regressu succenderet ipsum.
 14 Et siluit terra, &c. i. prælijs.
 15 Dies paucos. Nam audita morte Nicanoris, Demetrius rex
 misit Barchidem ad impugnandum Iudæam, ut habetur in principio
 capituli ix.

* C A P.

CAPVT VIII.

CAPVT VIII.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia quae postulantur, &c.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia quae postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, stauerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. Et audierunt praelia eorum, & virtutes bonas quas fecerunt in Galacia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum. Et quanta fecerunt in regione Hispaniae, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri quae illic sunt: & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia, locaque quae valde longe erant ab eis & reges qui superuenerant eis ab extremis terrae contriuerunt, & percusserunt eos plaga magna. Caeteri autem dant eis tributum omnibus annis. Et Philippum Persen Cethaerum regem, & caeteros qui aduersus eos arma tulerunt, contriuerunt in bello, & obtinuerunt eos. Et Antiochum magnum regem Asiae qui eis pugnam intulerat, habens centum viginti elephantes & equitatum & currus & exercitum magnum valde contritum ab eis: & quia ceperunt eum viuum, & statuerunt ei ut daret ipse & qui regnarent post ipsum tributum magnum, & daret obsides & constitutum, & regionem Indorum, & Lydos, & Medos, de optimis regionibus eorum, & acceptas eas ab eis dederunt Eumeni regi. Et quia qui erant apud Helladam voluerunt ire & tollere eos, & innotuit sermo his, & miserunt ad eos ducem unum, & pugnaverunt

habuit centum D & viginti elephantes, atque populum multum & validum, equos & currus plurimos, & deuicerunt eum, coegeruntque ad danda ipsi tributa. Humiliauerunt denique superbiam Hannibalis, qui praefuit urbi Carthagini, &c. * Rupertus. Sub obscurum quiddam fratribus victoriosissimae claritatis accidit, Iudae, Ionathae, atque Simoni, quod videlicet victorijs clarificati ultromiserunt societatem & amicitiam statuere cum Romanis potentibus & famosis, quibus super hac re non culpet eos scriptura

L. 3. h. st. Iudae. c. 15. In diebus illis cepit sub Iuda regnum quartum, nempe Romanorum, quod excitatum est post regnum Graecorum, sicut fuit designatum per bestiam quartam quam vidit Daniel, quae comedeat, comminebat, & residuum pedibus concubabat. Nam Romani pugnaverunt contra Antiochum regem Graecorum, qui in exercitu suo habuit

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VIII.

* ET audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes, &c. Describitur Iudae multiplici victoria, hic consequenter describitur ipsius cum Romanis amicitia contracta. Et diuiditur in tres partes. Nam primo describitur Romanorum fama laudabilis, secundo Iudaeorum legatio fidelis, ibi. Et elegit Iudas. tertio, vtrorumque confederatio amicabile, ibi. Et placuit. Prima adhuc in tres. Nam primo describitur eorum fama ex crebris victorijs, secundo ex fidelibus amicitijs, ibi. Cum amicis autem. tertio ex prudentibus eorum modestijs, ibi. Et in omnibus istis. Circa primum primo peritur Romanorum laus in generali, cum dicitur: 1 Et audiuit Iudas nomen Romanorum, &c. Per publicam famam. 2 Quia sunt potentes viribus, &c. Iam enim sibi subiugauerant multa regna. 3 Et acquiescunt ad omnia quae postulantur, &c. Dum tamen sit rationabilis. 4 Et quicumque accesserunt ad eos, &c. Nullorum amicitiam respicientes. 5 Et audierunt praelia eorum, &c. Hic consequenter ponitur fama Romanorum, magis in speciali & primo in Graecia, cum dicitur: 6 Et virtutes bonas quas fecerunt in Galacia, &c. quae est quaedam pars Graeciae, quam Senones Galli acquisierunt sub Brennio duce, & eam Gallaciam nominauerunt quasi Gallograeciam. Secundo in Hispania, cum dicitur: 7 Et quanta fecerunt in regione Hispaniae, &c. Ad subiectionem, cuius montes Pyreneos imbecabiles ante fecerunt seruos per vios cum maximis sumptibus & labore. 8 Et quod in potestatem. scilicet, suam. 9 Redegeerunt metalla. id est, mineras.

10 Argenti & auri quae illic sunt, &c. Quae sunt in Hispania. 11 Et possederunt omnem locum consilio suo, &c. id est, prudentia sua bellica, vnde dicit Vegetius lib. de re militari: quod in nullo leguntur Romani orbem terrae subiecisse sibi, nisi prudentia bellica & exercitio armorum. Nam Graeci erant eis astutiores, Hispani ferociores, Teutonici corpore maiores & fortiores. Gallici vero plures, ut ibidem deducit Vegetius. 12 Patientia locaque quae valde longe erant ab eis & reges qui superuenerant, &c. Tolerando patienter laborem, qui est in exercitio armorum. Cetera patet usque ibi: 13 Et Philipum Persen Cethaerum regem, &c. Iosephus dicit: Cethaerum reges ita quod vterque erat rex in diuersis tamen partibus terrae illius, sicut aliquando in Gallia fuerunt plures reges: & ideo videtur quod hic ponatur singulare pro plurali, scilicet, regem pro reges, sicut frequenter fit in scriptura. vnde Exod. 8. Venit musca grauissima, id est, multitudo muscarum. 14 Et Antiochum magnum regem Asiae, &c. Qui fuit pater Seleuci & Antiochi Epiphanis, ut dictum est supra. 15 Et daret obsides. Quorum vnus fuit Antiochus illustris filius eius, ut supra 1. cap. 16 Et constitutum, &c. id est, illud quod ordinauerunt ultra annum tributum. 17 Et regionem Indorum. supple obtinuerunt. 18 Et Moedos, de optimis regionibus eorum, &c. supple expulerunt. 19 Et acceptas eas ab eis. vi armorum. 20 Dederunt Eumeni. confederato sibi. 21 Et quia qui erant, &c. scilicet Eumenem regem & populum suum de dictis regionibus, quas dederunt eis Romani. 22 Et innotuit sermo his. id est, Romanis. 23 Et miserunt ad eos. defendendos. 24 Ducem vnum. Cum exercitu Romanorum. 25 Et pugnaverunt. Qui erant apud Helladam. * I. Et

MORALITER.

† 1 Et audiuit Iudas nomen, &c. Istud caput exponit glossa allegoricè de Christo, qui misit apostolos ad praedicandum gentibus, tanquam legatos pacis aeternae, Moraliter autem potest exponi ut per Romanos, qui sublimes

sublimes interpretatur, quorum probitas & fidelitas hic describitur: significetur ciues caelestes, qui sunt honore sublimes, & quorum in ecclesia probitas & fidelitas enarrat: Ad ipsos autem bonae ecclesiae militantis praetor mittit per se & populo suo duos legatos ad querendum pacem & amicitiam aeternam. † MO.

Rares gestas continens ipsorum. Nihilominus tamen aduertere promptum est, nō fuisse tutum coram Deo, neq; lege concessum Iudæis, vt expererent amicitias gentium. verumtamen sicut fuerunt in vita sua, ita & post mortē gloriosi sunt, quia si quid pulueris aut puluere vanitatis admiserunt, omnino deletum est ita subsequente morte singulorum.

a **E**legit Iudas Eupolemiū si i. m. &c.

Rupert. Iudas primus miserat Romanam, constituere amicitiam & societate. Et interea Demetrius rex post casum Nicanoris & exercitus eius, appositus Bachidē & Alcimum rursus mittere in Iudæam: & in illo prælio cecidit ille potens, qui saluū faciebat populū Israel. Deinde Ionathas Romanam miserat, renouare amicitiam, & post modū à Tryphone dolo circumuentus, atq; occisus est. Similiter Simon miserat, cum illis renouare amicitiam, nec multum post a genero suo Ptolomeo per insidias interfectus est. Tales euentus singulorum fines obscurare videntur, quod videlicet in eo sibi celeste diminuerint auxilium, dum querūt ab hominibus seculi quasi pacis & securitatis firmamentum.

Porro diligens animus causam aliam libētius arbitratur, scilicet quod idcirco taliter in breui decesserint, quia sicut de sanctis dicit Apostolus: *Quibus dignus non erat mundus. Ita & talibus ac tantis ducibus, vt diu permanerent, tunc temporis dignus non erat ille populus; vt potē iā quasi senex* atque

atque delirus penē totus, præter paucos iustos, nimium D refrigescens à diuinæ religionis cultu.

Quod Iudas qui mittit legatos ad Romanos constitue- Rabbanus
re cum illis amicitiam & societatem, significat redempto-
rem nostrū per prædicatores suos euangelium pacis gen-

1 **C**ontra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiuas duxerūt
2 vxores eorum, & filios, & diripuerūt eos, & terram eorum
3 possederunt, & destruxerunt muros eorum, & in seruitutē
4 illos redegerunt vsq; in hunc diem. Et residua regna & in-
5 sulas, quæ aliquando restiterant illis, exterminauerūt, & in
6 potestate redegerunt. Cum amicis autē suis, & qui in ipsis
7 requiem habebant, conseruauerunt amicitiam, & obtinuerunt
8 regna quæ erant proxima & quæ erāt longē: quia qui
9 cumq; audiebant nomen eorū, timebant eos. Quibus ve-
10 rō vellent auxilio esse, vt regnarent, regnabant Quos autē
11 vellent regno deturbabant, & exaltati sunt valde: Et in om-
12 nibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur pur-
pura, vt magnificaretur in ea. Et quia curiā fecerūt sibi, &
quotidie consulebant trecentos viginti consilium agentes
semper de multitudine, vt quæ digna sunt gerant, & comit-
tunt vni homini magistratū suū per singulos annos domi-
nari vniuersæ terræ suæ, & omnes obediunt vni, & non est
inuidia, neque zelus inter eos. Et elegit Iudas Eupolemiū
filium Ioannis filij Iacob, & Iasonem filiū Eleazari, & mi-
sit eos Romā constituere cum illis amicitiam & societate,
& vt auferret ab eis iugum Græcorum, quia viderūt quod
in seruitutem premerent regnū Israel Et abierunt Romam
viam multam valde, & introierunt curiam & dixerūt. Iu-
das Machabæus & fratres eius, & populus Iudæorum, mi-
serunt nos ad vos statuere vobiscum societatem & pacē,
& conscribere nos socios & amicos vestros. Et placuit ser-
mo in conspectu eorum. Et hoc rescriptum quod rescri-
pserunt in tabulis æreis, & miserunt in Ierusalem, vt esset

1 uocare eas ad fidem
suam. Quibus illi.

2 **b** Rescripserunt in ta-
3 bulis, &c. quod postu-
4 lati fuerant, & misce-
5 runt in Ier. vt esset ibi
6 apud eos me. &c. quia
7 gentes ad credulita-
8 tem Christi conuer-
9 sæ, firmum fidei suæ
10 statuunt pactum (q
11 signat æs longo tem-
12 pore duraturum) &
veræ confessionis
monumentum tra-
dunt in ecclesia ca-
tholica, vt ibi sit me-
moriale societatis
eorum in perpetuū.
Vnde per prophe-
tam dicitur: *Eccc do-*

13 **E**ccē do-
14 minus auditum fecit, *Ier. 62. d.*
15 & legatos ad gentes *Ibid. 63. c.*
16 misit: & angelus faciei
17 eius saluabit eos in dile-
18 ctione sua: & indulgen-
19 tia sua ipse redemit eos.
Et item: *Parum est, Ibid. 49. b.*
inquit, vt sis mihi ser-
uus ad suscitandas tribus
Iacob, & sces Israel
cōuertendas: *Dedi te in*
10 *lucem gentium, vt sis sa-*
11 *lus mea vsque ad extre-*
12 *mmum terræ. Et iterū: Ibidem c. 7*
Dedi te in sedus populi,
11 *vt suscitares terram &*
12 *possideres. hereditates*
dissipatas. Et quid est
quod Iudas duos le-
gatos componende

pacis gratia ad Romanos misit, nisi quod redemptor nos-
ter ad conuocandas ad fidem & societatem pacis gentes,
duo testamenta in mundum direxit: Siue aliter. Binos nū-
tius mittit propter sacramentum charitatis, quia duo sunt
præcepta charitatis, hoc est dilectionis Dei & proximi.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ceciderunt ex eis multi, & capti. Et patet litera.
2 Cum amicis. Hic consequenter ponitur fama Romanorum ex fidelitate amicitiarum cum dicitur: Cum amicis autem suis qui fœdus inierunt cum ipsis.
3 Et qui in ipsis requiem, &c. Fœdus initum conseruantes. Cetera patent.
4 Et in omni. Hic consequenter describitur fama Romanorum ex modesto vsu circa culmen honorum cum dicitur.
5 Nemo portabat dia. id est, nullus utebatur insignis regali bus. A principio enim vrbis conditæ fuerunt reges Romæ vsq; ad Tarquinium superbum. Quo deiecto propter eius superbiam & tyrannidem populus consules prefecit regimini republicæ, deinde tribunos plebis & dictatores, & rursus consules rempublicam gubernauerunt vsque ad Iulium Cæsarem, qui primus arripuit imperium singulare. Patet igitur quod tempore Machabæorum consules præerant reipublicæ.

6 Et

6 Et quia curiam id est, locum solemnem, vbi conueniebant con-
sules de bono regimine reipublicæ tractantes.

7 Et comittunt vni qui vocabat consules ad consilium, sicut
in multis ciuitatibus singulis annis vnus constituitur maior super
alios consules.

8 Et non est inuidia, &c. Sic à principio fuit in Romana repu-
blica: propter quod in tantum creuit augmentum, sed postea fuit oppo-
situm propter quod ad tantum venit detrimentum, sicut patet ad sen-
sum, vnde dicit Ioannes os aureum: Sicut concordia res parue cres-
cunt ita discordia maxime collabuntur.

9 Et elegit. Hic consequenter, describitur Iudæorum legatio fide-
lis: & patet litera vsque ibi.

10 Et ut aufer. Regnū enim Syriæ deriuatum est à Græcis, vt di-
ctum est in principio libri: propter quod in illo regno & eius exerci-
tu præerant multi Græci, sicut patet ex supradictis. Cetera patent.

11 Et placuit, Hic consequenter ponitur Romanorum & Iudæo-
rum confederatio amicitialis: & patet vsque ibi.

12 In tabulis æreis. vt scriptura posset diutius permanere.

* Galadius

MORALITER.

† Vnus legatus est humilis oratio, de quo dicitur Eccl. 35.
c. Oratio humiliantis se nubes penetrabit, donec appropinquet non
consolabitur. Alius legatus est elemosyna charitatiua. To-
biæ

biæ 4. b. Fiducia magna erit elemosyna corā summo Deo: quia fide-
liter facit legationem suam. Et isti duo legati procurant
illis à quibus mittuntur cum celestibus ciuibus conscri-
bi: ideo potest eis dici illud Lucæ. 10. c. Gaudete & exultate,
quoniam nomina vestra scripta sunt in celis.

† MO-

A Et omnis charitas minus quam inter duos haberi non potest. Nemo enim proprie ad seipsum habere charitatem dicitur. sed dilectione se in alterum tendit, ut esse charitas possit. Binos ad predicandum in euangelio mittit dominus discipulos, quatenus hoc nobis tacitus innuat: quia qui charitatem erga alterum non habet, predicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, *quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem & locum, quo erat ipse venturus.* Predicatores enim suos dominus sequitur, quia predicatio praevenit, & tunc ad mentis nostrae habitaculum dominus venit. Verba exhortationis praecurrunt, atque per haec veritas in mente suscipitur.

apud eos ibi memoriale pacis & societatis Bene sit Romanis & genti iudeorum in mari & in terra in aeternum, gladiusque & hostis procul sit ab eis. Quod si insititerit bellum Romanis prius aut omnibus socijs eorum in omni dominatione eorum, auxilium feret gens iudeorum prout tempus distauerit, corde pleno. Et preliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naues, sicut

placuit Romanis, & custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes. Similiter autem et si genti iudeorum prius acciderit bellum, & adiuuabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit, & adiuuantibus non dabitur triticum, arma, pecunia, naues, sicut placuit Romanis, & custodient mandata eorum absque dolo. Secundum haec verba constituerunt Romani populo iudeorum. Quod si post haec verba hi aut illi addere vel demere ad haec aliquid voluerint, facient ex proposito suo: & quaecumque addiderint vel demserint, rata erunt. Sed & de malis quae Demetrius rex fecit in eos, scripsimus ei dicentes: Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros, & socios iudeos? Si ergo iterum adierint nos, aduersum te faciemus illis iudicium, & pugnabimus tecum terra marique.

NICOLAUS DE LYRA.

- B** 1 Gladiusque & hostis, nocens eis.
- 2 Auxilium feret gens. i. prout tempus oportunitate fuerit.
- 3 Corde ple. i. veraci et absque dolo. Cetera patent usque ibi:

C A P. IX.

I. 3. Hist. Iudae. c. 23.

Interea ut audi. * Iosephus Heb. factum est post reuolutum annum, ut appropinquarent dies mortis Iudae, & praeciperet ei Dominus vel clauderet diem suum, colligereturque ad populos suos Hassidaeos. Obruit autem eum Bacchides cum triginta milibus fortium Macedoniae. subito irruens in eum. habitantem in Lesem, & habentem secum quasi tria millia virorum &c.

Rabbanus.

Instaurat rursus Demetrius bellum per Bachidem & Alchimum contra Iudam, quia per paganos atque haereticos de fide Christi relapsos mundi princeps contra ecclesiam quotidie nouis artibus veteres insidias ad nocendum instaurat; Cum quibus & de. c. misit, cum ad tale nefas perpetrandum validam auxiliorum manum tradit: Contra quos Iudas cum tribus milibus vadit, quia contra hostes omnes fidei coetus doctorum cum fidelibus praeliari disponit,

NICOLAUS DE LYRA.

* **I**nterea ut audiuit. Descriptio ducatu Iudae Machab. xi. Hic consequenter describitur ducatus Ionathae fratris sui. Circa quod primo describitur mors Iudae. Secundo substitutio Ionathae, ibi: Et factum est post obitum Iudae. Circa primum ponitur belli apparatus, secundo, constitutus, ibi: Et mouit exercitus. Prima in duas. Quia primo ponitur apparatus ex parte Gentilium, secundo, ex parte Iudeorum, ibi: Et Iudas. Circa primum dicitur:

In-

MORALITER.

Interea ut audiuit. Per Demetrium qui interpretatur nimis persequens, significatur diabolus qui quando non potest praeualere iustis per occultam tentationem, excitat contra eos corporalem tribulationem. unde dixit sancto Martino: Quocumque perrexerit diabolus aduersabitur tibi. Et tunc excitabit contra eum latrones eum ferociter capientes, unde subditur:

† **A**pposuit Bachid. Per quos significantur princeps iniquus & pontifex prophanus, & quando coniunguntur ad inuicem faciunt in ecclesia magnam stragem, sicut contigit tempore Arrii, quo Lucius episcopus fuit familiarita-

- 4 Quod si, &c. hi aut il. id est, Romani vel Iudaei.
- 5 Addere vel demere, &c. Quae scripta sunt.
- 6 Aliquid volu. id est, ex communi consensu utrorumque. Cetera patent.

nit, ut per sanctae Trinitatis fidem hostium cateruam sternat, quae vana praesumptione superbiendo contra autorem suum se erigere audeat. Sed videamus quid hinc scriptum sequitur.

b *Et viderunt.* Quia licet multi in confessione catholice fidei videantur manere, tamen persecutio

C A P. IX.

Interea ut audiuit Demetrius, quia cecidit Nicanor, & exercitus eius in praelio, apposuit Bachidem & Alchimum rursus mittere in Iudaeam, & dextrum cornu cum illis. Et abierunt via quae ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quae est in Arbellis, & occupauerunt eam, & peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centesimi & quinquagesimi & secundi applicuerunt exercitum ad Ierusalem, & surrexerunt & abierunt in Berea viginti milia virorum, & duo milia equitum. Et Iudas posuerat castra in Laifa, & tria milia viri electi cum eo. Et viderunt multitudinem exercitus, quia multi sunt, & timuerunt valde, & multi subtraxerunt se de castris,

ne exardescere appareret, qui fixi fuerint in fide & qui faciente nus in ea esse videbatur. Vnde scriptum est in euangelica parabola quod exorto sole aruerunt segetes, quae fuerant in petrosa, & terram multam non habuerunt, quia qui firmas in corde credulitatis radices non tenent, ad tempus credentes, in tempore tentationis recedunt, de tribus ergo milibus non remanserunt cum Iuda, nisi tantummodo octingenti viri, quia reprobis

ab ecclesiae societate defluentibus soli electi qui praedestinati sunt ad aeternam beatitudinem percipiendam in stabilitate sanae fidei permanebunt.

Et

- 1 Interea. id est, dum legati Iudeorum cum Romanis tractarent de fide & amicitia.
- 2 Et dex. i. aciem sortem quae solebat astare regi a dextris.
- 3 Et abierunt. ubi Iosue filios Israel circumcidit, Ios. 5. Cetera patent.
- 4 Et Iudas. Hic consequenter ponitur apparatus belli ex parte Iudeorum, & patet usque ibi.
- 5 Et multi. Iudei, recedentes occulte timore mortis.

* Et

te coniunctus principi Arriano, qui catholicos persequeretur. Vnde dicit Rufinus in historia ecclesiastica. Eo quoque tempore Lucius Arrianae partis episcopus post fugas ciuium & exilia, post caedes & tormenta quibus innumeros condemnauit, ad monasteria furoris sui arma conuertit, vastat eremum & bella quiescentibus inducit: tria milia simul aut amplius viros per totam eremum solitaria habitatione dispersos aggreditur, mittens armatam pedum & equitum manum, & illi gladijs obiectabant ceruices, & nihil aliud dicebant nisi, *Amice ad quid venisti?* Sicut per Bachidem & Alchimum describitur hic facta strages magna Iudae Machabaei & suorum.

A *a* *Et ex.* Quid est q̄ promotu exercitu de castris equites in duas partes diuisi narratur, nisi q̄ inter su p̄bos, & ar rogantes nunq̄ vnitas & firma cōcordia seruari potest? *Testante scriptura que dicit: Inter superbos semp iurgia sunt.*
b *Et fundi.* (inquit) *Et pr. ex.* Quid per fundibularios,

& sagittarios, nisi hi qui ad alliciēdas hominum mentes ad idololatriam siue apostasiā, aut vanis prosperitatum promissionib. blandiendo, uelut rotatu fundę fideles puertere cupiūt, aut minis tormentorū eos quasi sagittarū istib. terrendo decipere contendunt?

B Apteque hi perire exercitū describuntur, quia mos semper fuit persecutorum talibus studiis prauēnire exactiōnem tormentorū.

c *Et com. c.* Commota est (inquit) terra a voce exercituum, hoc est carnalium corda cōcussa sunt pauore persecutiōnum.

d *Et com. e. pr. a ma.* cum ab ortu lucescentis fidei vsque ad finem mundi castra diaboli aduersus ecclesiam Dei conflagere non cessent, & aduersitates tribulationum nūquam bonis mone re desistūt, quia iuxta Pauli sententiam: *Omnes qui p̄dē uinere uolunt in Christo persecutionem patiuntur.*

h. Iud. *Ioseph. Heb. Cum immineret Iudæ graue bellum a fronte & a tergo ut cognosceret quod Bachides staret ab ista parte & fortissimi milites eius secum, transiit in medium eorum, adhæserūtque ei quidam ex eis qui in Hasmonæis animosiores erant, & pergēs cōtra Bach. ingratuū est bellum supra modū. Et a principio quidē prelii fusi sunt interfecti in terram duo milia. Et cum Iudas in ipso certamine uidisset Bachidē, cucurrit in uirtute feruoris ad eum, & cædens milites illius strauit innumeros in terram, gladium uibrans ad dexteram & sinistram, ita ut cogere tur Iudas super eos incedere & calcare eos uelut iter, Accedens autem ad Bachidem, habebat gladium acutum, latum, euaginatū, & plenu sanguine, timensque Bachides faciem eius (nam erat facies eius ueluti aspectus leonis in die quo inhiat prædæ suæ, q̄n. s. tremor & horror paret ex facie eius, uertens Bachides ceruicem suam, fugit per uiam Azoti.

c *Vidit Iudas quia firmior est pars exercitus Bachidis in dextris, &c.* Coadunatis secum omnibus qui fuerant constantes corde, contriuit illam, dum coninnetis oportunitis fidelium solatiis, doctores sancti Gētilium impetum uerbo fidei expugnare, & ad tranquillitatem fidei perducere fatagunt. Firmior enim illorum pars esse uidebatur qui aperte paganico errore per tormentorum immunitatem contra ecclesiam sequebant, quam illorum qui

fictis amicitis dolosē fratribus in sidias disponebāt. Sed D Bachidis exercitū Iudas usque ad finem Azoti persequitur, cum Gentilium furorem prædicatores euangelii ad incendium pij amoris perducere contendunt. Interpretatur. n. Azotus ignis patruelis uel incendium. Et bene

ignis patruelis amor ille qui in patriarcharum cordibus seruabat dici potest, quem in filiorum mētib. strenuitas doctorū formare desiderat, ut fiat illud quod de Elia scriptum est, *ut conuertat corda patrū in filios, & incredulos ad prudentiam iustorū præparetque domino plebem perfectam.*
f Et qui in sin. Dextro cornu, quod validius fuit decidēte sinistro cornu a tergo Iudam persequitur, quia sopita quodammodo Gētilium graui persecutione hæretici sinistra intentione sanctam ecclesiam dolose insidiando, atque occultē quasi a tergo lædendo, nequaquam persequi desinunt. inde sequitur.
g Et ing. est p. Ingratum est prælium quando pagani apta persecutione, & hæretici subdola seductione ecclesiam Christi impetunt. Caduntque multi vulnerati ex his & illis, cum mali inuidentes bonis nequitia suę telis sautiati discedunt. Et quidam de credentium numero tormentis malorum coacti blasphemare compelluntur. Quod ibi sepius euenit, ubi plebs auxilio magistrorum destituuntur. vnde subiungitur.
h Et in. * Amb. Quia fortitudo non solum secundis rebus, sed etiā aduersis probatur. spectemus Iudæ Machabæi exitū. Is. n. post uictum Nicanorem regis Demetrii ducem securior aduersus viginti millia exercitus regis tum nongentis uiris, bellum adortus, uolentibus his cedere, ne multitudine opprimerentur, gloriosam magis mortem, quam turpem fugam suauit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquamus gloriæ. Itaque commisso prælio, cū a primo ortu diei in uesperam dimicaretur, dextrum cornu in quo validissimam manum aduertit hostiū. aggressus facile auertit. Sed dū fugiētes segrur, a tergo vulneri locū præbuit. Ita gloriosorem mortem triumphis inuenit.
* Hegesip. Iudas bello strenuus, consilio bonus, ac præ cæteris fide promptus, quam frequenter innumeras hostium copias parua manu fuderit, nō est præsentis negotii. Quod tamen breui colligere datur, sæpe prosperis uisus successibus, excitauit in se magnam hostium multitudinem, qua circumfusis undique dum cedere pudoris exstimat refugientibus locis, in prælium ruit, cæsisque quos aduersus ierat, a latere circumuentus, sed tamen uictus propriam mortem, occiditur.
 Quia trucidatis pastorib. greges ī diuersa fugere cogunt.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

Luce. i. b
E
supra 4. b
1. of. c. 41.
1. excidii Hieros. c. 2.
Rabanus.

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Et bel. quod non poterat conuenienter recedere absque aliquo exterminio suorum per aduersarios insequentes eum.
 2 Et con. c. videns periculum utrobique.
 3 Quia non habebat tempus. qui recesserant de castris suis propter dictam causam.
 4 Moria. in vi. pro iustitia certando.
 5 Et non inferamus crimen gloriæ nostræ, &c. si moriamur fugiendo.
 6 Et mo. ex. Hic consequenter ponitur conflictus, cum dicitur: Et

Et mouit exercitus s. Iudæ.
 7 Et diuisi sunt equites exercitus Bachidis.
 8 In duas partes & fundibularii, &c. ut facerent duo cornua siue duas alas equitum.
 9 Et pri. cer. ad aduersarios deterrendum & penetrandum.
 10 Et proximauit legio ex duabus, &c. exercitus Bachidis.
 11 Et com. est ter. tantus. n. erat strepitus clamoris iustorum & collisionis armorum, quod terra uidebatur commoueri.
 12 Et ingratuū est prælium. nam Iudas & sui erant in ter aduersarios inclusi, & sic pugnant acriter sicut de uia desperati.

A Sicut in Zacharia propheta in p̄fagio passionis Christi scriptum est: *Percute (inquit) pastorem, & discipulos eius.* Quod euāgelista in passione dñi, ubi ipso comprehēso a turbis, discipuli omnes relicto eo fugerunt, ad testimoniū introduxit, quia quod p̄cessit in capite necesse est ut sequatur in corpore.

a *Et Ion.* Non potest transire sine discipulorū tristitia, bonorū magistrorum per occasum mortis temporalis ruina. Inde dicitur, quod fleuisset *Iudā e. po. Is. pl. ma.* Huic quoque simile in passione Stephani inuenitur scriptū, quod curauerūt *Stephanum* d

B *num viri timorati, & fecerunt super eū planctum magnum.* Sed licet dolor abscessus suorum tangat fidelium mentes per compassionem, tamen non deest eis consolatio, quam habent de futura animarū requie per certam sp̄. Tristantur. n. sancti aliquo modo in corporis sui dolore, sed inimum letantur animo de consignata sibi in celesti regno mercede, vnde Saluator discipulis suis passione magnitudine & triumpho sui certa remuneratione in euangelio p̄dicans ait: *Beati estis cum maledixerint homines, & persecuti uos fuerint. & dixerint omnem malum aduersum uos mentientes propter nomen meum: Gaudete in illa die & exultate quoniam merces uestra multa est in celo.*

C *Et Ionathas & Simon tulerunt Iudam.* * Iosephus. Corpus Iudæ ab hostibus sub pacto Simon, & Ionathas fratres eius redimentes, perduxerunt ad Modin villam, ubi & pater eorum sepultus erat, lugente eum per multos dies populo Hebræorum, & honorante secundum communem & legitimam consuetudinem. Finis quidem talis Iudam inuenit, virum fortem, & magnū, & bellicosum & mandatorum patris sui memorem, & omnia pro libertate ciuium & facere & pati paratum. Tali ergo virtute plenus magnam sibi gloriam & monumenta seruauit, liberās gētē a Macedonū seruitute. Qui cū principatū sacerdotii tribus annis habuisset hoc ordine defunctus est.

* Dion. Areo. Defuncti viri christiani corpus propinqui sancta propinquitate, morumq; similitudine, ipsum qui talis est p̄dicant quod ad optatum peruenit victorie finem, auctoriq; victoriæ laudes cum gratiarum actione persoluunt, seipso quoque orantes ad similem requiem admitti. Sumentes autem ipsum ad Pōtificem ducunt, quasi coronis donandum sacris. Hunc ille libenter suscipit, eaq; peragit, quæ diuino instituto super sancte quiescentibus fiunt.

* Aug. Non sunt contemnenda corpora defunctorū, maximeque iustorum atque fidelium, quibus tanquā organis & vasis ad omnia bona opera sanctus vsus est spiritus. Si enim parētes auerſis, & annulus, ac si quid huiusmodi, tanto clarus est posteris, quanto erga parētes maior extitit affectus, nullo modo ipsa spernenda sunt corpora, quæ multo familiarius atq; cōiunctius quælibet indumenta gestamus. Vnde & antiquorū iustorū funera officiosa pietate curata sūt: exequæ celebratæ, & sepultura p̄uisa: ipsique dñi uiuerēt, de sepeliēdis, vel ēt trāsferēdis suis corporib. filiis mādauerūt. Et Tobias sepeliendo mortuos, Deū p̄meruisse, teste angelo cōmēdatur. Ipse quoq. Dñs religiosæ mulieris bonū opus p̄dicat p̄dicandumque commendat quod vnguentum preciosum super membra eius effuderit, atque hoc ad sepeliendum fecerit, &c.

* Hiero. Modin vicus est iuxta Diospolim, unde fuerūt Machabæi quorum hodieque ibidē sepulchra monstrantur. Sat itaque miror quomodo Antiochiæ eorum reliquias ostēdant, aut quo hoc certo auctore credatur. **b** *Et cætera.* Multa sunt bella & uirtutes quas faciūt sancti imo dñs in eis, quarū oīum notitiā nemo p̄cipere potest, sed in solius agnitione permanent auctoris. Vnde de ipsis dominus in euangelio ait: *Oues meæ uocem meam audiunt & ego dominus agnosco eas.* Et item: *Gaudete (inquit) & exultate, quia nomina uestra scripta sunt in celo.* Et item: *Uestri (ait) capilli capitis omnes numerati sunt, & capillus de capite uestro non peribit.* De quo & alibi scriptum est: *Non uult dominus qui sunt eius.* Et item: *Ipse solus nouit corda omnium filiorum Adam.* Hinc & in psal. propheta ait: *Qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina uocat.* Et itē: *Mirabilis (ait) Deus in sanctis suis, ipse dabit uirtutem & fortitudinem plebi sue.* Vnde necesse est, ut dicat singuli: *Dicant & omnes: Benedictus dominus qui fecit mirabilia magna solus. Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum & in seculum seculi.*

Diuisio * **1** Et Iona. non tunc sed post p̄lium corpus eius ab hostib. redimendo, ut dicit Iosephus libro antiquitatis Iudicæ. xij. **2** Et factum est post obitū. Descripta morte Iudæ, hic consequenter describitur substitutio Ionathæ. Circa quam primo ponitur in situendi necessitas, secundo, in situionis solemnitas, ubi: Et con-

rest, sed in solius agnitione permanent auctoris. Vnde de ipsis dominus in euangelio ait: *Oues meæ uocem meam audiunt & ego dominus agnosco eas.* Et item: *Gaudete (inquit) & exultate, quia nomina uestra scripta sunt in celo.* Et item: *Uestri (ait) capilli capitis omnes numerati sunt, & capillus de capite uestro non peribit.* De quo & alibi scriptum est: *Non uult dominus qui sunt eius.* Et item: *Ipse solus nouit corda omnium filiorum Adam.* Hinc & in psal. propheta ait: *Qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina uocat.* Et itē: *Mirabilis (ait) Deus in sanctis suis, ipse dabit uirtutem & fortitudinem plebi sue.* Vnde necesse est, ut dicat sin-

guli: Dicant & omnes: *Benedictus dominus qui fecit mirabilia magna solus. Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum & in seculum seculi.*

c *Et factum est.* In prioribus ubi de Matathie morte commemoratum est, scriptum reperitur, quod ipse ceterisimo & quadragesimosexto anno defunctus sit, in cuius locum surrexit Iudas filius eius, & p̄liabatur p̄lium Israel. Similiter etiam in sequētib. scriptum inuenitur, quod Ionathas post Iudā fratrem suum sumpserit principatū, post quem Alchimus anno ceterisimo quinquagesimotertio p̄cepit destrui muros domus sanctæ, & opera prophetarum, qui & mortuus est tempore illo. Iosephus autē narrat, quod postquam Alchimus, qui & Ioachim, tenēs principatum sacerdotii quatuor annis, interierit, sacerdotiū Iudæ populus contradiderit, ipsumq; dicit, postquā principatum sacerdotii trib. annis ministrauerit esse defunctum. In his omnib. conijci datur, quod Iudas post mortem Mathatie patris sui ducatū populi gereret septē annis, in quib. per quadriennium Antiochi duces de Iudæa dimicando expellens, & templū ab idolorum imaginib. emūdans, patrias leges post hæc suis ciuib. reddidit olympiade centesimaquinguesimaquarta. Sicq; accepit principatū sacerdotii, & tres annos in eo expleuit. Vnde & in echronicis inueniē Ionathas 6. anno Demetrii Sotheris, Iudæorum ducatum accepisse quem tenuit decē & nouem annis, post mortem uidelicet patris sui Matathie, decem annis, olympiade centesimaquinguesimaquinta.

Illā ergo prauorū infestatio quæ post obitū Iudæ inquietauerat filios Israel, mysticē significat quod ablatis bonis doctorib. dispendium non minimū fideles sentiāt auditores, cum occasione percepta non solū pagani, sed etiam heretici grauib. perlecutionibus fatigant ecclesiā Dei. Hinc Paulus Ierosolymam profecturus conuocatis maioribus Ephesiorum inter alia dixit: *Nunc ecce ego scio quia amplius non uidebitis faciem meam uos omnes per quos transiui p̄dicans regnum Dei. Quapropter confessor uos hodierna die, qua mundus sum a sanguine omnium. Nō enim subterfugi quominus annuntiarem omne consilium Dei uobis. Attendite uobis & uniuerso gregi, in quo uos Spiritus sanctus posuit episcopos regere ecclesiā Dei quam acquisiuit sanguine suo. Ego scio quoniam in trabunt post discessionem meam lupi rapaces in uos, non parcentes gregi, & ex uobis ipsis exurgent uiri loquentes peruersa, ut adducant discipulos post se, propter quod uigilate memoria retinētes, quæ per triennium die ac nocte non cessauit lachrymis, monēs unquam que uestrum, & nunc commendo uos Deo & uerbo gratiæ ipsius, quia potens est adificare & dare hereditatē in sanctificationibus.*

d *In diebus illis facta est fames magna.* Fame oborta tradidit se Bachidi omnis regio, quia deficientibus p̄dicatoribus propter famem uerbi Dei vnde animæ laginari debuerunt (quia secundum ueritatis sententiam: *Non in solo pane uiuit homo, sed in omni uerbo quod procedit de ore Dei*) quidam tormentis coacti, quidam uero uanis suasionibus illecti de ecclesiasticorum numero tradunt se gentibus. Qui amicos ueri Iudæ (quem testante scriptura laudat) gregati sunt. tertio, inde confurgens aduersitas, ubi: Et cognouit Bachides. Circa primum dicitur. Et factum est, &c. Percussio enim pastore inuasit gregem lupi rapaces.

3 Et exorti sunt. *Uiente enim Iuda erant quasi mortui, sed ipso mortuo exierunt sua cornua.*

4 In diebus illis &c. *Tum ex defleu cultura propter guerrā principis vel prelati debet ab omnibus plangi.*

4 *In diebus illis facta ē fames magna valde, & tradidit se Bach. o. r.*

MORALITER.

† *Et fleu. eum. o. p.* Per quod significat, quod mos boni prin-

E
Ioan. 1
Luc. 10
Matt. 1
2. Tim.
2. Paral.
A. 21
psal. 14
Ibid. 67
Ibid. 71
E
F
Myrice
A. 21
Matt. 4

A omnes fratres sui perscrutantur, & cum inuenerint, illu-
A dentes uindictam exercent in illos. Hanc ergo interpre-
 rationē cognoscit euenisse primis temporib; ecclesie cul-
 toribus Christi, omnis qui ecclesiasticam historiam leg-
 git. Sed & spirituales nequitia; quæ antiqui hostis deser-
 uunt voluntati, cū
 uiderint animasho-
 minum pane uerbi
 Dei carere, student
 eos in errorem mit-
 tere, & ad uitia per-
 trahere, quatenus
 de amicis Iudæ effi-
 ciant prædam sata-
 næ & uasa Dei pa-
 bulū ignis æterni.
a Et facta est. Post-
 quam. n. non est ui-
 sus propheta in I-
B srael facta est tribu-
 latio magna, q̄a ces-
 sante doctrina i po-
 pulo Dei peccatorū
 excreuit plaga, &
 inde in eos uerberū
C processit uindicta.
 Vnde necesse est ut
 doctores ecclesie
 sint studiosi ad do-
 cendū subiectos, &
 auditores sint inten-
 ti ad audiendū uer-
 bū Dei. Hinc quo-
 que per Salomonē
 dī: *Doctrina bona da-
 bit gratiam. Labia autē
 sapientium custodiunt eos. Vbi non sunt boues, præsepe vacuū est,
 ubi plurimæ segetes, ibi manifesta sortitudo bouis. In omni opere
 bono erit abundantia, misericordia & ueritas præparant bona.*
b Et congreg. Quid est q̄ post obitum Iudæ legitur Iona-
 thas a populo ad sacerdotium eligi, ut suppleat locū fra-
 tris sui, nisi quod obeuntib; per martyrium primum do-
 ctorib; ecclesie, successores eorum administrate Spiritus
 sancti gratia in locum ipsorum substituuntur? Cuius ad-
 ministrationis efficaciam nominis Ionathæ interpreta-
 tio demonstrat. Interpretatur. n. colūbæ donū sicut supe-
 rius demonstratū est, admonēs prædicatores uerbi qua-
 tenus dignè ducatus sui officium in plebe Dei gerant, &
 defensionem congruam contra hostes subditis impend-
 ant. Sed sicut prioribus, ita sequentib; populi Dei docto-
 rib; ab infidelib; atque hæreticis truculenta nascuntur
 bella, & sæua hostiū aduersatur inimicitia. Vñ sequitur.
c Et iust. Iona. Fugit Ionathas imminente bello cū suis
 in desertū Thecæ, quia exardescente hostium persecu-
 tione doctores sancti cū suis sequacib; cælestis aule præ-
 cipib; penetrant secretū, ut ibi inuocando omnipotentis
 Dei inueniant auxiliū, quē tota intēione cordis uenire
 sibi postulāt in adiutoriū. Thecæ. n. interpretat̄ tuba siue
 clangor

facta est fames magna valdè, & tradidit se Bachidi oīs re-
 gio eorum cum ipsis. Et elegit Bachides impios uiros, &
 constituit eos dominos regionis, q̄ exquirebant & p̄scru-
 tabantur amicos Iudæ, & adducebant eos ad Bachidē, &
 vindicabat in illos. Et illudebāt. Et facta est tribulatio ma-
 gna in Israel, qualis nō fuit ex die qua non est uisus prō-
 pheta in Israel. Et congregati sunt oēs amici Iudæ, & dix-
 erunt Ionathæ: Ex quo frater tuus Iudas defunctus est, uir
 similis ei non est qui exeat cōtra inimicos nostros, Bachi-
 den & eos, qui inimici sunt gentis nostræ. Nūc itaq; te ele-
 gimus hodie pro eo esse nobis in principem & ducem ad
 bellandum bellum nostrum. Et suscepit Ionathas tempo-
 re illo principatum & surrexit loco Iudæ fratris sui. Et co-
 gnouit Bachides, et querebat eum occidere. Et cognouit
 Ionathas et Simon frater eius, et omnes qui cum eo e-
 rant, et fugerunt in desertum Thecæ, et confederunt
 ad aquam lacus Asphar, et cognouit Bachides, et die
 sabbathorum uenit ipse, et omnis exercitus eius trans
 Iordanem. Et Ionathas misit fratrem suum ducem popu-
 li, et rogauit Nabuthæos amicos suos, ut commendaret il-
 lis apparatus suum, qui erat copiosus. Et exierūt filii Iā-

clangor. Quod autem subiungitur.
d Et conse. ad aq. la. Significat uocare compunctis lachry-
 mis eos, quo facilius omnipotentis Dei impetrare sata-
 gant solatium, qm̄ nō alibi, sed eius pietatis solummodo
 expetunt refugium. Vnde Asphar interpretatur fodit si-
 ue humus, quia qm̄
 cor intus salubriter
 cōpūgitur, humor
 lachrymarum ab
 oculis ad prouocan-
 dum misericordiā
 Dei largius foris ef-
 funditur.
e Et co. Ba. Quid est
 q̄ Bachides in die
 sabbathorum trans
 Iordanem cū exer-
 citu uenit cōtra Iu-
 dæos, nisi q̄ persecu-
 tores Christianorū
 paci & quieti eccle-
 się inuidentes cum
 tumultu irrumpen-
 do baptisimi sacra-
 mentum conturba-
 re, & fidei statū sub-
 uertere student? Et
 ad hoc Nabuthæos
 amicos suos in au-
 xilium prouocant,
 quia hæreticos ad
 contitionē fideiū,
 equè maleuolos si-
 bi associant. Nibu-
 thæi. n. ut quidā af-
 firmant, prophetan-
 tes interpretatur. Et aptè hæretici hoc in loco prophetan-
 tes dici p̄nt, non ut sanæ fidei docendo cōmendent ueri-
 tatem, sed erroris secundū cordis sui nequitiam depro-
 mant falsitatē. Vnde & in lege prōphete q̄ uana som-
 niabant, & diuinabant mendacia, secundū sententiā dñi
 morti diiudicabantur. Quod certissimum est hæreticis
 euenire, qui se per schismatas & secta inutiles separant a
 Deo, & per errorem atque blasphemiam coniungunt
 diabolo.
 * Ioseph. Ionathas cognoscēs Bachiden contra se uen-
 nisse, mittit fratrem Ioannē qui Gaddis dicebatur, ad Na-
 buthæos Arabas, ut apud ipsos deponerent supellectilē,
 vsquequo pugnarent contra Bachiden, erant enim ami-
 ci. Ioannem uero euntem ad Nabuthæos, insidiis collo-
 catis in Madaba ciuitate, filii Amarei capiunt vna cum
 suis & rapientes omnia quæ portabant, occidunt Ioan-
 nem & omnes socios eius, & c.
f Et exierunt filij Iambri ex Madaba. Quid per filios Iābri
 nisi uoluptuosi istius mundi exprimuntur, qui exire ex
 Madaba hoc est ex natiuitate dicuntur, cū concupiscen-
 tiam carnalem quā originaliter ex parte carnis contra-
 xerunt, sine permutatione uisitare contendūt. Hi ergo.
 Rabban. Mystice.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et tradidit se Bachidi. Ad seruiendum sub tributo regi.
- 2 Et elegit Bachides, & c. De Israel.
- 3 Et perscrut. Quia cognoscebāt eos, & sciebāt latibula eorū.
- 4 Et uindicabant. Contemptibiliter eos ingulando.
- 5 Et facta est. Et hæc fuit necessitas instituenti ducē loco Iudæ.
- 6 Et cong. sunt. Hic consequenter describitur institutionis solē-
 nitas, nam ad hoc fuit populus congregatus, ut electio Ionathæ fieret
 certius & solennius, & patet litera.
- 7 Et co. Ba. Hic consequenter describitur insurgens aduersitas.
 Et diuiditur in tres partes, quia primo persecutio Ionathæ, secundo
 mors Iohannis fratris sui interponitur, ubi: Et misit fratrem suū.
 tertio, scriptura ad primum reuertitur, ubi: Et audiuit Bachides.
 Circa primum dicitur: Et cog. Bach. institutionem Ionathæ.
- 8 Et quæ. cum occid. diuersis vijs & machinationibus, quas
 cognoscens Ionathas declinauit cautē, ideo subditur.

- 9 Et fug. quousque p̄ sserit exercitum agg. egart.
- 10 Et conf. ad aq. idest, iuxta aquam.
- 11 Lac. iste lacus est mare mortuū, q̄ alibi dicitur lacus Asphalti.
- 12 Et co. Bachid. per suos exploratores.
- 13 Et die sab. in contemptum festiuitatis Iudaicæ, & ut Iudæi
 non defenderent se, sicut de quibusdam dicitur est Iu. ij. c. vel saltem
 ut minus uoluntariē sumerent arma illa die.
- 14 Et Io. mi. hic consequenter mors Iohannis fratris Ionathæ
 interponitur, & primo ponitur eius occisio dolosa per insidias sibi
 positas in uia, ideo dicitur. Et Io. mittens aliquos de populo cum
 Iohanne ipsū præcedente.
- 15 Et ro. Na. ut habetur sup. 5. c.
- 16 Ut com. per modum custodiæ usque ad diem belli cū Bachide.
 Aliqui libri sic habent. Ut commodarent illis, & c. i. ut Nabuthæi
 accommodarent Ionathæ & fratribus eius tentoria sua & arma.
- 17 Et exierunt filij Iambri. insidiantes Iohanni.

MORALITER.

* Per qd̄ significatur, qd̄ pp̄ defectū prædicationis uerbi
 diuini & sumptionis eucharistiæ sacramenti, q̄bus homo
 spiritualiter uiuit populus traditur demonis potestati.
 6 Et cong. sunt o. Per hoc q̄ Iuda defuncto substitutus
 est Ionathas, qui interpretatur colūbæ donū significatur,
 q̄ post mortem boni prælati electores debent esse multū
 solliciti,

soliciti, ut habeant successorem qui sit plenus gratia Spi-
 ritu sancti, qui in specie columbæ apparuit in baptisimo
 Christi. Per autem q̄ Bachides querebat Ionathā occi-
 dere, significatur quod diabolus multū est sollicitus qua-
 liter possit bonum prælatum subuertere, sicut dictū est
 sup. 3. c. de Andrea episcopo Fundanæ ciuitatis.
 17 Et exierunt filij Iambri dies amaricæ interpretatur, & iō per
 Tom. 4. Dddd 2

A *Compre. 10. & omnia que h. & abierunt habentes ea, cum aliquem de filiis ecclesie iam baptismatis vnda abluti, & gratia Dei renatum, per illicita desideria ad se rapiunt, & studia bona quib. militabat Deo peruertentes ad illecebras voluptatum peruertunt. sed Ionathas & Simon vlcisci ea cupientes, sponsi, qui duxit filiam vnus de magnis principib. Chanaan in ambitione magna cum omni suo apparatu & amicis suis subuertit atque occidit, quando doctores sancti aliquos eorum quos toto nisu conspiciunt voluptatib. mundi inhiare, & ad luxuriam procliuēs esse (quā princeps eius seculi ad decipiendum ardētes quosque in concupiscentia carnis proponit ad societatem suā omnes pertrahendo) ab intentione praua eripiunt, atque in eishoc quod nocitum fuit & reluctans diuinis mandatis mucrone diuini verbi occidunt. Talis. n. victoria bene his cōdecet, qui ex magisterio cælesti didicerunt dilgere inimicos suos, & nefacere his qui oderunt se, orare pro persequentibus, & calumniantibus sibi, benedicere maledicentibus, & non remaledicere. Qui cælorum spolia accipiunt, quā rotos nisu eorum in vsum ecclesiasticū conuertunt. Vnde aptē subiungitur.*

B *Et conuersi sunt n. in luc. & uox m. in la. quia vanam lætiam mudi in luctū poenitentię, & varios locos ac carmina inutilia in psalmodiam diuinam cum compunctione lachrymarum sancti prædicatores docent eos commutare, quos salutifera præda rapiunt, & auita carnali ac veteris actibus hominis funditus occidunt. Sicque reuertuntur ad ripam Iordanis, cum eos perducunt ad statū Christianæ religionis, atque*

Luc. 6. d

NICOLAVS DE LYRA.

- 1 Et com. 10. & er occiderunt eū, vt habetur in parte sequenti.
- 2 Post h. hic consequenter ponitur vindictio Iohannis, & patet litera vsque ibi.
- 3 Cum am. m. id est, cum apparatu magno & pompa.
- 4 Et re. lunt. Ex quo patet, qd Iohannē occiderant, vt dictū est.
- 5 Et ecc. tu. ex multitudine venientium.
- 6 Et s. pro. obuiā illi q adducebāt spōsam. Cetera patēt vsq; ibi.
- 7 Et re. sunt. s. ad mare mortuū i loco p̄dicto, q̄ dicitur hic ripa Iordanis, nā Iordanis trāsū p̄ ipsū mare mortuū vt habetur Ios. 3.
- 8 Et au. hic consequenter scriptura reuertitur ad illud quod s.

MORALITER.

Iambri voluptas carnalis significatur, quo dies dicitur: quia delectabilis est in principio, sed dicitur amaricans, eo quod tristabilis est in termino, vnde dicit Boetius. i. de con. Tristes vero uoluptatum esse exitus quisquis libidinum suarum reminisci volet, intelliget. Igitur filii Iambri sunt homines uoluptatibus corporis dediti, & isti capiunt Iohannem, quando malis persuasionibus gratiosum iuuenē ad luxuriam pertrahūt, & sic eū spiritualiter occidūt. Sed Ionathas & Simon uindicāt istud factum

ad perceptionem sacri baptismatis, vt ibi euangelicus D expleatur ritus, pro quo labor exercebatur totus.

C *Et audiuit Bachides. Cum persecutores fidelium sabbatho spiritali quo vacant ipsi cultores Christi a terrenis cupiditatib. ad audiendum verbum Dei, & laudem domini concinendum, per inuidiam concitati perturbare eos contendunt, & sacramentum baptismi p potentiam secularera contaminarentur. Ionathas mysticos suos incitat ad pugnam spirituale, hoc est, vt per constantiam mentis & robur fidei pugnet ex aduerso contra inimicos suos, non q̄ dimicatio aut feriēdo eos lædam, sed per patientiā & mansuetudinem tolerando, ac beneficiis remunerando melius vindicat: secundū illam sententiā saluatoris qua discipulis suis ait: Audistis quia dictū est antiquis: Oculum pro oculo, & dentē pro dente: Ego autem dico uobis non resistere malo, sed si quis te percusserit in dexteram maxillam, prabe ei & alterā. Et ei qui uult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei et palliū. Et item. In patientia uestra possidebitis animas uestras. Hinc & Paulus ait. Si esurierit inimicus tuus, ciba illum, si sitit potum da illi. hoc enim faciens carbones ignis cogeres super caput eius. Noli uinci a malo, sed uince in bono malo. Talibus enim hostijs promeretur Deus, qui dat victoriam suis seruis, & prosternit inimicos eorum sub pedibus ipsorum. Vnde in posterioribus scriptū est, quod Ionathas cum Bachide composuerit pacem, & quod iurauerit Bachides nihil se ei facturum mali omnib. diebus uite eius, reddideritque ei captiuitatem, quam prius erat prædatus de terra Iuda.*

- pra propositum est, scilicet, persecutio Ionathæ ab ipso Bachide, & primo ponitur eorum conflictus, secundo, Alchimi decessus, ibi. Et anno. cen. ter. Bachidis recessus, ibi. Et uidit Bach. Circa primum patet litera ex prædictis vsque ibi.
- 9 Non est en. h. hoc dixit Ionathas ad animandum suos, ostendens, quod non patebat locus fugæ.
- 10 Et ext. Tatum. n. ualuit, quod eū interfecisset nisi ret recessisset.
- 11 Et dissiliit Iona. ad persequendum Bachiden & eius gentē.
- 12 Et reuersi su. s. Bachides & sui. Gate. patent vsque ibi.
- 13 Et accepit filios p. i. principalium Iudaorum.

* Ob-

factū. quando sacri prædicatores gladio uerbi Dei, luxuriosos occidunt quantum ad uitā malā pristinā, ipsos pertrahendo ad mūditiā castitatē. De tali occisione dicitur Act. x. g. Surge Petre oc. & mar. de cōuersione Corn. & amicorū suorum de Gentilitate ad Christianitatis statum.

8 Et au. Ba. Per hoc significatur. q̄ diabolus fortius impugnat hoīes sanctos in solennibus diebus, eo quod peccatū ex sanctitate tēporis aggrauatur, & pp hoc homines deuoti tunc debent diaboli tentationibus reniti, & ad hoc alios exhortari, sicut Ionathas se & suos disposuit ad resistendū forriter Bachidi, vt dē in litera sequenti.

† Et

A *Et anno cen.* Diximus superius, q̄ Alchimus contaminator legis, & proditor patriæ significaret hæreticos; qui testamentum Dei factis nefandis prophanare, & ecclesiã Dei perturbare non metuunt. Hic modo. *Destruui m. domus Jan. int. & dest. opera pr.* demoliri commemoratur, qđ cõueniēter aptari pōt ip

sis hæreticis, qui nō solum oracula prophetarum vanis traditionib. deprauare, sed et munimentū fidei q̄ in cordibus credentiū ad cõseruationē iustitiæ legis Dei intēta mēte custoditur, qualicunq; modo possint violare atq; dissipare cõtendunt, sed videamus, quid sequitur.

B *In tempore. i.* quia licet nimio fastu superbiant hæretici, licet ad tempus præualere fidelibus per subsidia potentum huius mundi videatur, tamen omnipotentis Dei iudicio in fine subuertentur, & dissoluatur vigor prauæ voluntatis eorum, qñ quod volūt ad effectum perdere non possunt. Nec et de domo sua hoc est de subsequēti cõuersatione sua imminente iam superni iudicis temētia ordinare licet,

sed fiet illud quod per Psalmist. dicitur. *Disperdet dominus vniuersa labia dol. & lin. m. Qui dixerunt, linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt quis noster dominus est?*

C *Et mor. est.* quia perdurantibus hæreticis in sua nequitia vsq; in finem præsentis vitæ. mors subsequetur, secunda, & mittentur iuxta sententiam Apocalyp. Io. in stagnum ignis æterni. Et cruciabantur igne, & sulphure in conspectu Angelorum Sanctorum, & in conspectu agni, & fumus tormentorum eorum ascendet in secula seculorum. Nec habebunt requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam, & imaginem eius. Et commanducant linguas suas præ dolore, & blasphemant Deum celi præ doloribus, & vulneribus suis, & non egerunt fructuosam pœnitentiam ex operibus suis, quia se ante dum licuit, purgare noluerunt ab erroribus suis.

D *Et vidit Ba. q. mo. est Al. & r. est ad re. & si. t. a. i.* Annis duob. siluit terra, cū a p̄cutione infidelium, & hæreticorum infestatione pacē habuit ad tempus s̄m illud quod in Actibus Apost. legitur. *Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galileam, & Samariam habebat pacem, & edificabatur ambulans in timore domini, & consolatione Sancti Spiritus replebatur.* Sed quia diuerturna

NICOLAUS DE LYRA.

1 Obsi. ne rebellarent se Ionathæ sociando. 2 Et anno centesi. Hic consequenter describitur Alchimi decessus, & primò ponitur cā, cū dicitur. 3 Præcep. Al. i. sanctorum, q̄ erat interior pars templi. 4 Et dest. nā secundū templum de quo loquitur edificatū fuit per exhortationē, & adiutoriū Aggei, & Zachariæ prophetarū 1. Esd. 6 5 In tempore illo. a Deo. 6 Et impedita. maligna. 7 Et occlus. est. quia factus est mutus. 8 Et manda. de do. i. non potuit ordinare de reb. suis, & familia. 9 Et mor. est, & c. in tormen. magno. Dei iudicio iusto. 10 Et vidit Ba. hic cōsequenter describitur recessus Bachidis de terra Iuda cū dicitur. Et vidit. pp cuius institutionem in sacerdotem

MORALITER.

† *Et anno cen.* per hoc qđ Alchimus præcepit destrui muros domus sanctæ significatur, q̄ malus prælatus destruitur nititur sacras obseruationes Ecclesiæ, & per opera prophetarum significantur opera Apostolorum, nam & ipsi prophetiæ spiritum habuerunt. Destruit enim eorum paupertatem bona pauperum sibi retinendo, & eorum

turna, & permanens non erit pax, & securitas in præsentī vita, manifestat sequens sententia, vbi ita scriptum est.

E *Et co.* Inuidēt hostes vniuersi paci, & quieti ecclesiæ Dei. Vnde extorti successū felici bonorum, quærūt ad nocentium auxilia prauorum, quod desinat epistola Bachidis occultè missa socijs suis qui erant in

1 in custodia. Et anno centesimo quinquagesimo tertio mēse 2 secūdo præcepit Alchimus destrui muros domus sanctæ in- 3 terioris, & destrui opera prophetarū. Et cepit destruere. In 4 tempore illo percussus est Alchimus, & impedita sunt ope 5 ra illius, & occlusū est os eius, & dissolutus est paralyti: nec 6 ultra potui loqui verbū, & mandare de domo sua. Et mor 7 tuus est Alchimus in tempore illo cum tormento magno. 8 Et vidit Bachides quoniā mortuus est Alchimus, & reuer- 9 sus est ad regem, & siluit terra annis duobus. Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes: Ecce Ionathas, & qui cum eo 10 sunt in silentio, habitant confidenter. Nunc ergo ad ducamus Bachiden, & comprehendet eos omnes vna nocte. Et abierunt, & consiliū ei dederūt. Et surrexit, vt veniret cum exercitu multo. Et misit epistolas socijs suis occultè, q̄ erāt in Iudæa, vt comprehenderent Ionatham, & eos qui cum eo erant sed non potuerunt quia innotuit eis consiliū eorum. Et apprehendit de viris regionis, qui principes erant militiae quinquaginta viros, et occidit eos. Et secessit Ionathas, et Simon, et qui cum eo erant in Bethbessen, quæ est in deserto, et extruxit diruta eius, et firmauerunt eam. Et cognouit Bachides, et cōgregauit vniuersam multitudinē suam, et his qui de Iudæa erant denuntiauit. Et venit, et castra posuit desuper Bethbessen, et oppugnauit eā dies mul-

viris regionis, q̄ principes erāt militiae, & occidebant a Bachide, nisi hi q̄ superficie literæ legalis cōtēti, P̄tateuchū legis nō spiritaliter sed carnaliter in circūcisione, & ceremonijs superuacuis obseruare volūt? Quos redarguit Doctor gētū scribēs ad Gala. vbi ait: *O insensati Galathæ, q̄s vos fascinati? Quō cōuertimini uerū ad infirma, & egena elementa quib. denuo seruire vultis? Dies obseruatis, & menses, & tēpora, & annos. Timeo ne forte sine cā laborauerim in vobis. Currebatis breue. Quis vos impediuit veritati nō obedire? Persuasio hæc nō est ex eo q̄ vocat vos. Modū n. fermenti totā massam corrupit. Ego confido de vobis in domino, q̄ nihil aliud sapiatis. Qui autē cõturbat vos, portabit iudicium quicumq; est ille. Talibus autē per fraudem hostis antiqui in animæ morte peremptis videamus quod sequitur. Et Ier. Quid est q̄ Ionathas tumultuante Bachide se recoligit cū suis in Bethbessen, q̄ est in deserto, & extruit diruta eius, cōfirmās eā nisi cū p̄dicatores sancti cū viderint persecutorum præualere manū, ita vt nō possint cū prædicationis verbo procedere in publicū, ad t̄ps secedunt in loca secreta? quatenus ibi ieiunijs, & orationib. operā dēt, & quicquid*

F *venerat in Iudæam, vt habetur in prin. huius ca. & sic habuit causā reuertendi. 11 Et cogitā Hic conse. primò ponitur eius reditus ad Iudæam, & secundò totalis eius recessus ab ea, ibi. Et iratus. Circa primum dicitur. Et cogitauer. omnes ini. de populo Israel. 12 Ecce Iona. & c. habit. conf. non præcauentes sibi de bello propter quod de facili poterunt capi. c̄tera patent vsque ibi. 13 Vt com. Io. & eos qui. latenter & dolose. 14 Et apprehendit. j. Ionathas. 15 De viris re. Iudæis. 16 Qui principes erant militiae. i. duces illorum qui volebāt Ionatham, & socios eius capere. 17 Et secessit Io. in Beth. & c. vt haberēt fortalicium pro refugio.*

* 1 Et

humilitatem ultra modum superbiendo, & eorum exemplaritatem statum Apostolicum, qui status Episcopalis operibus maculando. Ideo subditur eius finis, cum dicitur.

9 *Et mor. est Al.* Quia cum diuite Epulone sepelitur in Inferno.

17 *Et secessit Io. & qui. & c. in Beth. q̄ domos oris florētis inter-*

Quicquid per incuriam inter populares conuersando de
A rectitudine vitæ suæ relabebatur, hoc separatim per insti-
tiam boni studij iterum ad integrum renouatur. Bethbes-
se. n. domus oris florentis interpretatur. Flores enim os
cum precibus atq; psalmodijs hymnisq; in laudibus Dei

† confectis.

† confectis dignè re-

sonat. Quod vide-

tur etiam dominus

in euangelio disci-

pulis mandare, vbi

Mat. 10. c.

ait. *Cum persecuti vos**fuerint in vna ciuitate.*

Vnde ipsa veritas

cum Iudæi cogita-

Ioan. 11. g.

rent interficere eū,

*iam non in palmam am-**bulabat apud Iudæos,**sed abiit in regionem**iuxta desertum in ciui-**tatem quæ dicitur E-**phrem; & ibi moraba-**tur cum discipulis suis.*

Luc. 6. c.

Et alibi legitur ipse

B exisse in montem

orare, vbi erat perno-

tans in oratione Dei.

Act. 4. 2.

Sic, & Paulus, &

Barnabas cum in

Iconio prædicarent

verbum Dei, & fa-

ctus esset impetus

Gentiliū, & Iudæo-

rum cum principi-

bus suis, & contu-

melijs, & lapidibus

afficerent, & lapidarent eos, intelligentes confugerunt ad

ciuitates Lycaoniae, & Lystram, & Dherben, & vniuer-

sam in circumitu regionem ibi, & euangelizauerunt. Sed

nequitia hostis antiqui nullum locum in mundo tutū

ab insidijs fieri permittit hinc & Bachides super Bethbes-

sen ducit exercitum, vt oppugnet eum, & cultores Dei

quietè viuere non permittat.

14. hist. Iu. c. 1

a *Et reli. 10. * Iosephus. Dixit Simon: Quamdiu volu-**mus pati vitam istam malam? Quare nō magis eligimus**mortem, & egredimur contra hostes nostros? Egrediens**itaq; Ionathan noctu, irruit in tabernaculum Bachidis, &**interfecit Adarahan, & fratres eius, qui fuerunt cum Ba-**chide. Simon verò aperuit portam, & stipatus manu va-**lida militib. scilicet Hasmonæis, egressus percussit castra**Bachidis eade magna, & combussit arietes, & cunctos ag-**eres. Fugiēs autem Bachides secessit in desertum, & per-**sequens eum Ionathan atque fratres eius, apprehendit eū.**Et præcatus est eos Bachides, promittens se redditurum**ea, quæ captiua abduxerat, iurauitq; eis. Tunc dimiserunt**eum, & ille restituta captiuitate non adiecit redire in ter-**ram Iuda, & c*

Rabban.

Quid est q̄ Ionathas Simonem fratrem suū in ciuitate

reliquit, ipseq; exiit in regionem vt aduersarios perseque-
retur, nisi q̄ Sancti Doctores intus operam dant virtuti-
bus. & tamen foris cum fidei scuto, & gladio spiritus cō-
tra hostes ecclesiæ non sunt vniformes, quin potius varijs
persecutionum generibus multiplices cum Iudæi, pagani,
hæretici, atq; schif-

matici, necnon, &

falsi Christiani, &

nocendū bonis cō-

struunt calamitates,

sicut superius de-

monstratum est.

Quod, & ipsa nomi-

na suis interpreta-

tionibus non incō-

uenienter exponūt.

Odaren enim ge-

neratio eius, & Pha-

seron concisio inter-

pretatur. Vnde per

Odaren, & fratres

eius, illi denotari

possunt, qui per vni-

tatem catholice cō-

fessionis, eiusdem

se cū bonis, & sim-

plicibus, fingunt es-

se generationis, sed

alienos se ab ipso-

rum societate osten-

dunt factis iniquis.

De quibus dicit A-

postolus: *Confitentur**quidem se nosse Deum,**sa, autem negant.* Per

Phaferon autem ceteri, qui ab ecclesiæ vnitatem non solum
religione, sed etiam professione fidei discrepant, designan-
tur. Tales schismata, & lites atq; calamitates veris Chri-
stianis parare nunquam desistunt, sed eorum machina-
menta, & dolor duces spirituales in ipsos retorquent, nec
eos milites Christi fraudibus suis nocere permittunt.

b *Et conuersus abiit.* Cessantibus turbinibus belli Iona-
thas in Machmas ingreditur, ibique inhabitans iudicat
populum, & exterminat impios ex Israel: quia sopitis pra-
uorum bellis prædicatores sancti hoc, quod prius de
mortalitate subditotum propter imminentes tempesta-
tes præliorum minuabatur, restaurare contendunt, & ius-
tæ seruitutis pensum bonis moribus creatori suo red-
dere omni modo satagunt. Machmas enim historiali-
ter vicus est grandis, qui vsque nunc in finibus Eliæ osten-
ditur, antiquum nomen retinens: nouemque ab ea mili-
bus distans iuxta villam Rama. Interpretatur enim Ma-
chmas villæ tributum, vel decretum, quo videlicet sancta
significatur ecclesia, vbi instanter Deo quotidie deterui-
tur, & vbi iuxta decreta legis Dei, iusta iudicia per docto-
res fidelium sedulo exercentur, atque prauorum nequi-
tia a vero Israel procul exterminatur.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et reliquit. Ion. s. Bethbessen ad eius custodiam.
- 2 Et exiit in regionem & ve. cum. s. sufficienti bellato-
rum.
- 3 Et percussit Odaren. qui erant aduersarij Ionathæ, & popu-
li sui.
- 4 Simon ve. quas fecerat Bachides ad impugnationem ciuitatis,
& sic Simon præualuit in ciuitate, & Ionathas in regione.
- 5 Et affixerunt eum va. nam homini superbo magna afflictio
suprare non posse.
- 6 Et ira. hic consequenter describitur totalis recessus Bachidis a

Iudæa cum dicitur. Et iratus contra vi. iusto Dei iudicio, cum es-
sent proditores patriæ, & desertores legis diuinæ.

7 Ipse autem cogitauit cum reliquis. nam probrosus erat
sibi in Iudæa manere.

8 Et cognouit Ionathas. eius recessum, & iram contra illos
qui eum adauerant in Iudæam.

9 Et misit ad eum legatos comp. i. ad componendum.

10 Pacem cum ip. sperans quod reciperet eam sicut, & fecit. Ce-
tera patem vsque ibi.

11 Et habitauit Ionathas in Mach. Alias Machmas. locus est
Iudæa, vt patet. 1. Reg. 13.

12 Et cœpit Iona. bonos exaltando, & impios puniendo, ex quo
patet quod habitabat satis pacificè.

* CAP.

MORALITER.

† pretatur: Os verò florens est os deuotè Deum orans: &
ideo per Bethbessen domus orationis significatur, ad quā

refugiāt deuoti, & sic ab impugnationibus dæmonis sunt
tuti: ideo subditur de Bachide dæmonem significante.
† *Et congressus eius cr. &c.* quia præualet orationibus de-
uotis.

C A P. X.

A Anno cen. sex. af. Alex. Antio. Antiochum nobilem ipsum dicit, quem Græci appellant Epiphanem filium Antiochi magni, de quo superius plura narrantur.

B Nazianzen. Triplex est generis consideratio: aliud. n. su perne originem traxit, quo omnes per æquæ nobiles sumus, quippe ad imaginem Dei creati. Aliud a carne proficiscitur, quo quidem haud scio, an quisquam nobilis dici possit, cum id totum corruptione conficiatur. Aliud, virtute, vel vitio agnoscitur, cuius vel vberius, vel exilius participes efficitur prout opinor, diuinam imaginem vel conseruauerimus, ac deprauauerim? Atq; hanc demum nobilitatem amplectitur quisquis verè sapiens ac philosophus fuerit. Nam quantum illud nobilitatis genus, qd in principiū diplomatibus edictisque consistit, tum villo loco ac pretio habeo, cum picā formæ elegantiam laudandam duxero simiamque ob id reuereri cœpero, qd leo esse iussa sit.

T anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est nobilis, & occupauit Ptolemaidam, & receperunt eum, & regnauit illic. Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum valde copiosum, & exiuit obuiam illi in prelium. Et misit Demetrius epistolam ad Ionatham verbis pacificis, vt magnificaret eum. Dixit enim: Anticipemus pacem facere cum eo, prius quàm faciat cum Alexandro aduersus nos. Recordabitur. n. omnium malorum quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. Et dedit ei potestatem congregandi exercitū, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius, & obsides qui erant in arce iussit tradi ei. Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum qui in arce erant. Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt, qd dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. Et traditi sunt Ionathæ obsides, et reddidit eos parentibus suis, et habitauit Ionathas in Ierusalem; et cepit ædificare, et innouare ciuitatē. Et dixit facientibus opera, vt extruerent muros, et montem Sion in circumitu lapidibus quadratis ad munitionem, et ita fecerunt. Et fugerunt alienigenæ qui erant in munitionibus, quas Bachides ædificauerat, et reliquit vnusquisq; locum suum, et abiit in terrā suam: tantum in Bethsura reman-

fraterni liberaretur pepercit, ipsum autē comprehensum D victum Seleuciæ custodiri iubet. Nec Antiochenes iudicio territi a defectione destiterunt. Itaq; adiuuantibus, & Ptolemæo rege Aegypti & Atallo rege Asiæ, & Ariarathre rege Cappadociæ bello a Demetrio lacessiti subornant

C A P. X.

T anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est nobilis, & occupauit Ptolemaidam, & receperunt eum, & regnauit illic. Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum valde copiosum, & exiuit obuiam illi in prelium. Et misit Demetrius epistolam ad Ionatham verbis pacificis, vt magnificaret eum. Dixit enim: Anticipemus pacem facere cum eo, prius quàm faciat cum Alexandro aduersus nos. Recordabitur. n. omnium malorum quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. Et dedit ei potestatem congregandi exercitū, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius, & obsides qui erant in arce iussit tradi ei. Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum qui in arce erant. Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt, qd dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. Et traditi sunt Ionathæ obsides, et reddidit eos parentibus suis, et habitauit Ionathas in Ierusalem; et cepit ædificare, et innouare ciuitatē. Et dixit facientibus opera, vt extruerent muros, et montem Sion in circumitu lapidibus quadratis ad munitionem, et ita fecerunt. Et fugerunt alienigenæ qui erant in munitionibus, quas Bachides ædificauerat, et reliquit vnusquisq; locum suum, et abiit in terrā suam: tantum in Bethsura remanse-

Prompalium quemdam sortis extreme iuuenem, qui Syriæ regnum velut paternum armis repetere, & ne quid comeliq; deesset, nomē ei Alexandri inducitur, genitusq; ab Antiocho rege dicitur. Tātum odiū Demetrii apud omnes erat, vt æmulo eius non vires tantum regiæ, verum etiam generis nobilitas consensu omnium tribueretur. Igitur Alexander admirabili rerum varietate, pristinarum sortidū oblitus, totius ferme orientis viribus succictus, bellū Demetrio infert, vltimq; vita pariter ac regno spoliatur, quamquam nec Demetrio animus in propulsando bello defuit. Nam & primo plio hosti fugauit, & regibus bellū restituentibus multa milia in acie cecidit. Ad postremum in inuito animo interfecto fertissimos hostes fortissimè dimicās cecidit. In initio belli Demetrius duos filios apud Gnidium hospitem suum cum magno pondere auri demandauerat, vt a belli periculis eximerentur, & si ita fors tulisset, paternæ vltioni seruarentur. Ex his maior Demetrius annos egressus pubertatis audita Alexandri luxuria, quæ insperatæ opes, & alienæ felicitatis ornāta velut captum inter scortorum greges desidē in regia tenebāt, auxiliantibus Creten sibus, securū ac nihil hostile meruentē aggreditur. Antiochenes quoq; veterē patris offensā nouis meritis correcturi se ei tradunt. Sed, & milites paterni fauore iuuenis accessi prioris scrti religionē noui regis superbiq; pferētes, signa ad Demetriū trāsferūt, itaq; Alex. nō minori ipetu fortunæ desertus qd elatus primo plio victus interficī deditq; penas & Demetrio quē occiderat. & Anthio. cuius mēit' originē fuerat.

B Et audiuit De. De hoc autem bello Demetrii atq; Alexandri quid Pompeius Trogius eiusque breuiator Iustinus referant, non absurdum videtur considerare. Sic. n. in epitomate eiusdem Pompei Trogi lib. 35. scriptum est: Demetrius occupato Syriæ regno, nouitatis suæ orium periculosum ratus, ampliare fines regni & opes augere finitimorum bellis statuit. Itaque Ariarathi regi Cappadociæ propter fastiditas sororis nuptias infestus fratrem eius & Holofernem per iniuriam, regno pulsum supplicem recepit, datumq; sibi honestum belli titulum, gratulatus restituere eū in regnum statuit. Sed Holofernes ingrato animo inita cum Antiochen sibus. pactione offensis tūc Demetrio, pellere eū regno a quo restituebat cōsiliū cepit. Quo cognito Demetrius vitæ quidē, ne Ariarathes metu belli fra-

C Et venit Io. Demetrio pacē per epistolā deferenti Ionathas

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. X.

E T anno. Hic consequenter describitur ducatus Ionathæ tempore Alexandri filij Antiochi Eupatoris, cum quo Ionathas habuit pacem, & ideo describitur primò, consæderatio Ionathæ cum Alexandro, secundò, congressus Alexandri cum Demetrio, ibi. Et congregauit. Tertio congressus Ionathæ contra Apollonium pro Alexandro rege, ibi. In anno centesimo. Circa primum Demetrius præuenit Iudæos suis epistolis fide, quibus tamen Ionathas bene vtitur. Secundò Alexander scribit pacificè, cui creditur, ibi. Et audi. Alex. Tertio Demetrius scribit mendosè, & non auditur, ibi. Et audi. Deme. Circa primum dicitur.

I Et anno cen. f. regni Græcorum.

2 Qui cogn. f. Alexander sicut auus suus Antiochus Epiphanes.

3 Epistolam ad Ionatham verbis pacificis, & hoc Alexandri timore, ideo subditur.

4 Recordabitur. & sic iuuabit contra nos Alexandrum, Ionathas tamen illis epistolis vsus est ad bonum suæ gentis, qui per eas incussit timorem alienigenis, & recuperauit obsides de Iudæis quos acceperat Bachides, vt dictum est capite præcedenti, & patet litera vsque ibi.

5 Et habitauit Ionathas in Ieru. Et subditur causa cū dicitur

6 Et cœpit ædificare, & innouare ciuitatem, &c. Ad Deicultum electam.

7 Et fugerunt alienigenæ qui erant, &c. Extra Ierusalem.

8 Tantum in Bethsura remanserunt aliqui ex his. de filiis Israel, qui erant apostata a lege Dei.

* 1 Et

M O R A L I T E R.

I Et anno centesimo sexagesimo ascendit Alex. Per guerram inter Alexandrum, & Demetrium Gentiles ex qua Ionathas, & alij fideles melius habuerunt, significatur qd do-

minus aliquando inter malos suscitatur brigā, vt boni maiorem habeant quietem. Et sic dicit Aug. qd guerra dæmonum est pax hominum. Et dominus per Itaiam. 19. 2. currere faciam Aegyptios aduersus Aegyptios.

Tom. 4.

Dddd 4

Athas Ierusalem inhabitans cepit innouare ciuitatē, quia licet persecutores aliquando minis fideles terreat, aliquando vero blandimentis foueant, doctores sancti tamen assidue in sistant spiritali aedificationi, & innouant ciuitatem ecclesie, quatenus eam hostes sui neque fraude circumuenire possint. Inde est quod monem Sion Ionathas iussit facientibus opera lapidibus quadratis vndiq; munire, quia predicatorum euangelij precipue student castra ecclesie sanctis ac fortibus viris circū dare quos quadrati lapides designant, ne facile hostibus pateat locus ciuitatem sanctam inuadendi. Quadratum namque omne quocumque vertitur fixum stare conuenit, cui nimirum figuræ corda assimulantur electorum, qui ita in fidei firmitate consistere didicerunt, ut nulla occurrentium rerum aduersitate, nec ipsa etiam morte a sui rectitudine status inclinari possint. Per Bethsuram quæ domus robustorum interpretatur, aliquando ecclesia, aliquando verò scriptura sacra designatur, in qua robusti, hoc est doctores sancti, & apostolici viri commone videntur. Sed sicut in ecclesia presenti boni, & mali consistunt, donec sagena domini bonos, & malos pisces trahens ad littus hoc est ad finem mundi, & ad iudicium extremæ discretionis perducatur, ita Scriptura Sancta, & lectores habet pios qui eam catholico sensu

rimantur, & prauos qui eam ad sensum suum per vim detrahendo deprauare conantur. Vnde Paulus Apostolus scribens ad Timotheum ait. Omnis scriptura diuinitus instituta est utilis ad docendum, ad arguendum, ad corrigendum, ad erudiendum, ad audiendum in iustitia, ut perfectus sit homo, ei ad omne opus bonum instructus. Mali autem homines, & seductores proficiunt in peius errantes, & in errorem mittentes. Hinc & princeps apostolorum dicit indoctos & instabiles scripturas sacras deprauare ad suam ipsorum perditionem. Desinentibus ergo Gentilium persecutionibus forinsecus, haec tenus haeretici atque schismatici moluntur bonis catholicis bella intrinsecus quia reliquerunt legem domini, & uiam veritatis obseruare noluerunt, Idcirco dicitur Bethsura eis ad refugium fieri, quia quicquid sensu nequam excogitauerint aut prauo eloquio protulerint, totum testimonij Scripturæ Sacre non recte intellectis confirmare fatigant.

Milibet.

Berunt, ut nulla occurrentium rerum aduersitate, nec ipsa etiam morte a sui rectitudine status inclinari possint. Per Bethsuram quæ domus robustorum interpretatur, aliquando ecclesia, aliquando verò scriptura sacra designatur, in qua robusti, hoc est doctores sancti, & apostolici viri commone videntur. Sed sicut in ecclesia presenti boni, & mali consistunt, donec sagena domini bonos, & malos pisces trahens ad littus hoc est ad finem mundi, & ad iudicium extremæ discretionis perducatur, ita Scriptura Sancta, & lectores habet pios qui eam catholico sensu

rur aliqui ex his qui reliquerant legem, & precepta Dei. Erat enim hæc eis ad refugium. Et audiuit Alexander rex promissa, quæ promisit Demetrius Ionathæ, & narrauerunt ei prælia, & virtutes quas ipse fecit, & fratres eius, & labores quos laborauerunt. Et ait: Nunquid inuenimus aliquem virum talem? Et nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum: & scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc verba, dicens. Rex Alexander fratri Ionathæ salutem. Audiuius de te, quod vir potens sis viribus, & aptus es ut sis amicus noster. Et nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuæ, & ut amicus voceris regis. Et misit ei purpuram, & coronam auream, ut quæ nostra sunt, sentias nobiscum, & conserues amicitias ad nos, & induit se Ionathas stolam sanctam septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die solemni Scenophegiæ. Et congregauit exercitum, & fecit arma copiosa. Et audiuit Demetrius verba ista, & contristatus est nimis, & ait. Quid hoc fecimus, quod præoccupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudæorum ad munimen sui? Scribam, & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona, ut sint mecum in adiutorio. Et scripsit eis in hæc verba: Rex Demetrius genti Iudæorum salutem. Quoniam serualtis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuius, & gauisi sumus. Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his quæ fecistis nobiscum, & remitemus vobis præstationes multas, & dabimus vobis donationes, & nunc absoluo vos, & omnes Iudæos à tributis, & pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias seminis, & dimidiam partem fructus ligni, quod est portionis meæ, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiatur a terra Iuda, & à tribus ciuitatibus quæ additæ sunt illi ex Samaria, & Galilæa, ex hodierna die, & in totum tempus. Et Ierusalē sit sancta, & libera cum finibus suis, & decimæ, & tributa ipsius sint. Remitto etiam

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et audiuit Alexander rex promissa quæ promisit, &c. Hic consequenter rex Alexander scribit Ionathæ veraciter. Et patet littera vsque ibi.
- 2 Rex Alexander fratri Ionathæ salutem. Fraternitatis nomen apparet veritas amicitie.
- 3 Et misit ei purpuram. i. vestem purpuream.
- 4 Et coro. aur. quibus licitum erat vti illis, & non alijs qui erant speciales regis amici. Et sic patet, quod salutauit eum non solum verbis sed etiam donis honorabilibus, & preciosis.
- 5 Ut quæ nost. in prosperis & aduersis, & quod primum est veracium amicorum.
- 6 Et induit se Io. i. vestem pontificalem.
- 7 In die solenni sceno. i. dedicationis templi primi, quod fecit Salomon: nam illa aedificatio fuit septimo mense, qui correspondet Septembri. Dedicatio verò templi secundi fuit mense, Adar. i. Ejd. 6. qui est 12. apud Heb. & correspondet Februario, licet aliquando concurrat saltem pro magna parte cum Martio.
- 8 Et fecit arma copiosa. tempore quo erat in pace propter contentionem Demetrii, & Alexandri adinuicem.
- 9 Et audiuit Demetrius. Hic consequenter ponitur epistola secunda Demetrii ad Iudæos adulatoria & ficta, propter quod non fuit

- cordiam Sacre Scripturæ vel Sanctæ Ecclesie ipsi deferunt.
- 10 Quoniam ser. ad. Et sic loquitur: quia non legitur Ionathas cum eo fecisse aliquid pactum, sed tantum epistola sua vsus fuisse ad bonum, ut prædictum est.
- 11 Et remitte. vobis præstationes multas. multa quæ consueuistis nobis reddere.
- 12 Et dabimus vob. ita quod non solum remittemus vobis debita, sed etiam dabimus vobis ampla dona.
- 13 Et pretia salis. i. pecuniam quam debebatis regibus pro sale fieri do. Est. n. terra Iudææ pro magna parte super mare, & in aliquibus locis faciebant effluere aquas maris per alueos super terram. Ialem quæ conuertebantur in sal ad calorem solis. Et illa loca dicebantur salina, de quibus fit mentio infra. cap. 11.
- 14 Et coronas remitto. quas nobis debebatis.
- 15 Et tertias seminis. &c. i. frugum.
- 16 Et dimidiam partem fructus ligni. &c. i. arborum.
- 17 Quod est port. meæ, relinquo vobis ex. &c. De consuetudine mihi debita.
- 18 Et Ierusalē sit sancta, & libera. &c. Ab omni tributo, & exactione.
- 19 Et decimæ, & trib. Quæ solent nobis reddi.
- 20 Ipsius sint. Ad bonum ciuitatis.
- 21 Remitto. Seq. itur. Qui custodiant cam. s. pro rege, ut dicitur.

deferunt hono-
 rem, quia donum
 quod se non habe-
 re conspiciunt, in
 ipsa habitum vene-
 rantur. Nonnulli-
 que pro hoc eius
 querunt opitulatio-
 nem, eiusque optat
 habere amicitiam,
 ut inde opportunis
 solatijs adiuti per
 imitationem virtu-
 tum, & ipsi melio-
 rentur.

*a. Et quicumque con-
 fugerint in templum
 quod est Ierosolymis, etc.*

** Cyril. Alexan-
 drinus. Valde sapiē-
 ter operam datis,
 ut quæ Christo pro-
 bantur, & sentiatis,
 & faciatis: partim
 operibus, & irre-
 prehensibili conspi-
 cuae fide, & vestras,
 & regum auras, vir-
 ginitatis gloria de-
 coratis: partim sum-
 ptuosissima templa
 Christo erigitis: cō-
 cessum enim, &
 hoc est cum alijs,
 ab ipso, animabus
 vestris, &c.*

** Cyril. Hieroso-
 lymitanus. Isti qui
 nunc sunt Reges,
 pietatis ergo, argen-
 to induentes, & au-
 ro sanctam hanc
 Ecclesiam resurre-
 ctionis, in qua nūc
 sumus, extruxerunt,
 & argenteis
 monumentis splen-
 didam effecerunt.*

** Eusebius Ce-
 sar. Aderat (sub
 Constantino) cū-
 ctis velut diuino
 munere infusa læ-
 titia, maximè vidē-*

*ribus caloca, quæ paulo ante impijs tyrannorum ma-
 chinis fuerant destructa, rediuiua constructione clario-
 ra, & celsiora confurgere, templaque excelsa pro humili-*

potestatem arcis quæ est in Ierusalē, & do eam summo sacerdo-
 ti, ut constituat in ea viros quoscunque ipse elegerit, qui cus-
 tōdiant eam, & omnem animam Iudæorum quæ captiua
 est a terra Iuda in omni regno meo relinquo liberam gratis,
 ut omnes a tributis soluantur etiam pecorum suorum. Et
 omnes dies solemnes, & Sabbatha, & Neomeniæ, & dies de-
 creti, & tres dies ante diem solemnem, & tres post diem so-
 lem nem, sint omnes immunitatis, & remissionis omnibus
 Iudæis qui sunt in regno meo. Et nemo habebit potestatem
 agere aliquid, & mouere negotia aduersus aliquem illorū
 in omni causa. Et ut adscribantur ex Iudæis in exercitu regis
 ad triginta milia virorum. Et dabuntur illis copie ut oportet,
 omnibus exercitibus regis, & ex ipsis ordinabuntur qui
 sint in munitionibus regis magni. Et ex his constituentur su-
 per negotia regni quæ aguntur ex fide, & principes sint ex
 eis, & ambulent in legibus suis, sicut præcepit rex in terra
 Iuda. Et tres ciuitates quæ additæ sunt Iudææ ex regione Sa-
 mariæ, cum Iudæa reputentur, ut sint sub vno, & non obe-
 diant alienæ potestati nisi summo sacerdoti, Ptolemaida, &
 cōfines eius quas dedi donum sanctis qui sunt in Ierusalem
 ad necessarios sumptus sanctorum. Et ego dabo singulis an-
 nis quindecim milia siclorum argenti de rationibus regis
 quæ me contingunt, & omne quod reliquum fuerit quod
 non reddiderant qui super negotia erāt annis prioribus, ex
 hoc dabunt in opera domus. Et super hæc quinque milia
 siclorum argenti quæ accipiebāt de sanctorum ratione per
 singulos annos, & hæc ad sacerdotes pertineant qui mini-
 sterio funguntur. Et quicumque confugerint in templum
 quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij
 regi in omni negotio dimittantur, & vniuersa quæ sunt
 eis in regno meo libera habeant. Et ad ædificanda vel re-
 stauranda opera sanctorum sumptus dabuntur de ratione
 regis, & ad extruedos muros Ierusalem, & comminuendos
 in circuitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad
 construendos muros in Iudæa. Ut audiuit autem Ionathas,
 & populus sermones istos, non crediderunt eis, nec re-
 ceperunt eos, quia recordati sunt malitiæ magnæ quam fe-
 cerat in Israel, & tribulauerat eos valde. Et complacuit

tas? Cogita quod vsque ad Christi aduentum mercedem
 habiturus sis, qui altare Dei excitaturus es.

libus conuenticu- D
 lis eleuari.

** Augustinus. Sed In Psal. 117.
 & nos pleraque in-
 strumenta, & vasa
 ex auro, & argento
 habemus, in vsum
 celebrandorum Sa-
 cramentorum, quæ
 ipso ministerio cō-
 secrata, sancta di-
 cuntur.*

** Chrysostomus. Homi. in A-
 Foram quidem ac
 balnea constituunt
 multi, Ecclesias ve-
 rō nō item, & om-
 nia magis quā has
 Ideo oro ac suppli-
 co, & gratiam pe-
 to, immo & legem
 pono, ut nullus qui
 habet villam. appa-
 reat carere Ecclesia.
 Ne mihi dixeris,
 prope est, in vicinia
 est, magnus est sum-
 ptus, nō magnum
 est commodum. Si
 quid habes in tūmē-
 dum in pauperes, il-
 luc infume. melius
 illuc quam ibi, edu-
 ca magistrum, edu-
 ca diaconum, & sa-
 cerdotalem ordi-
 nem. Venerabilis
 erit, & presbyter,
 postea & ad securi-
 tatem agri condu-
 cit Preces illuc per-
 petue propter te,
 laudes, & synaxes
 propter te, oblatio
 per singulos dies
 dominicos. Quid
 mirandum, quod
 alij extruunt clara
 sepulchra, ut poste-
 ri audiant quod il-
 le extruxit: an quā-
 tu Ecclesias exci-
 tas?*

a Et

NICOLAUS DE LYRA.

** Iosephus, vnde & cap. sequenti dicit, quod Ionathas congregauit
 gentem ad expugnandum arcem illam. Ex quo patet quod non erat
 sibi tradita.*

- 1 Et omnem animam. i. personam.
- 2 Ut omnes a tributis soluantur. ita quod non solum sint li-
 beri a tributo debito pro personis suis, sed etiā pro animalib. brutis.
- 3 Et omnes dies solemnes. qui celebrantur semel in anno, vt
 Pascha, & Pentecosti, & huiusmodi.
- 4 Et Sabbatha. qualibet hebdomada.
- 5 Et Neomeniæ. in quolibet mense.
- 6 Et dies decreti. ad solemnizandum, sicut dies victoriæ de inter-
 fectione Holofernis, & sui exercitus, vt habetur Iudith vlt. & de
 interfectione Aman. Esther. 9.
- 7 Sint omnes immunitatis, & remissionis ab omni exa-
 ctione. & vexatione.
- 8 Omnibus Iudæis qui sunt in regno meo. quia multi val-
 de remanserunt in ciuitatibus Babyloniæ, Persidis & Mædiæ, qui
 cum Zorobabel in Iudæam non redierunt detenti amore vxorū quas
 acceperant ibi, & prolis quam genuerant, et bonorum temporalium
 que ibi acquisierant.
- 9 Et nemo habebit potestatem. s. in diebus prædictis.

- 10 Et ut adscribantur ex Iudæis in exercitu regis ad tri-
 ginta milia virorum. quæ erant valde honorifica, & ad tutelam
 aliorum Iudæorum per regnum Syriæ dispersorum.
- 11 Et ambulent in legibus suis. i. ut libere custodiant legitima
 sua per totum regnum meum, sicut in Iudæa.
- 12 Ptolemaida. i. Achon.
- 13 Et confines eius. i. villa sibi adiuncta.
- 14 Quas dedi donum. id est, gratis.
- 15 Sanctis qui sunt in Ierusalem. i. sacerdotibus, & Levitis di-
 uino cultui deputatis.
- 16 Ex hoc dabunt in opera domus. s. Domini pro eius repara-
 tione, & sacrificiorum oblatione. Consequenter tangitur de immuni-
 tate templi, cum dicitur: Et quicumque confugerint in tem-
 plum quod est Ierosolymis, &c.
- 17 Obnoxij regi in omni negotio dimittantur. i. obliga-
 ti pœna propter aliquam noxam.
- 18 Et ad ædificanda, &c. Sumptus dabuntur de ratione re-
 gis. i. de suis redditibus proprijs.
- 19 Ut audiuit autem Ionathas, & populus sermones
 istos, non crediderunt eis. reputantes eos falsos, & meruo pro-
 pter malitiam suam præcedentem.
- 20 Et complacuit eis in Alexandrum. seruare cum eo fœdus
 amicitia.

* I Et

Ga Et commiserunt praelium duo reges, et fugit exercitus Demetrii, **A** & insecutus est eum Alexander, &c. * Iosephus P. ex Alexan-
 li. 13. ant. c. 3. der magnum colligens conductum exercitum, & milites qui de Syria transferunt ad eum. contra Demetrium duxit: pugnaque commissa, & cornu sinistro Demetrii ad-

uersarij sunt fugati, & persecutione diutina multi eorum occisi sunt. castraque direpta. Dextrum autem cornu in quo Demetrius praeliatur, deuictum est, alij quidem omnes recesserunt: Demetrius autem fortiter pugnans, non paucos hostium prostravit. Cumque fugans alios equus eius coeni baratro inhasset, minime fugere valens occiditur. Nam videntes hostes quid ei contigisset, reuersi circumdederunt eum, & omnibus in eum iacula destinantibus. cum ille pedestris fortiter resisteret, postea multis perfossus vulneribus, nec valens sustentare, collapsus est, &c.

B res hostes quid ei contigisset, reuersi circumdederunt eum, & omnibus in eum iacula destinantibus. cum ille pedestris fortiter resisteret, postea multis perfossus vulneribus, nec valens sustentare, collapsus est, &c.

b In anno centesimo sexagesimo quinto, &c. Quid per Apollonium prefectum Coelestriae (quem Demetrius cum exercitu direxit in Iudaeam) nisi lictores, & terrenae potestatis ministri designantur, quibus commissum est a dominis suis, ut fide Christi expugnent, atque confessores eius blasphemare compellant: Hi in equitum suorum numero confidentes, de adminiculo, s. superborum se extollentes insultant Ionathae, quod potestatem exerceat in montibus cum sanctis doctoribus. de spe quam

C nis suis, ut fide Christi expugnent, atque confessores eius blasphemare compellant: Hi in equitum suorum numero confidentes, de adminiculo, s. superborum se extollentes insultant Ionathae, quod potestatem exerceat in montibus cum sanctis doctoribus. de spe quam
 habent

eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis, & ipsi auxilium ferebant omnibus diebus. Et congregauit rex Alexander exercitum magnum, & admo-
 1 tra contra Demetrium. Et commiserunt praelium duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eum Alexander, & incubuit super eos, & inualuit praelium nimis, donec occidit sol. Et cecidit Demetrius in illa die. Et misit
 2 Alexander ad Ptolemaeum regem Aegypti legatos secundum haec verba dicens: Quoniam regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorum, & obtinui principatum, & contriui Demetrium, & possedi regionem nostram, & commisi cum eo pugnam, & contritus est ipse, & castra eius a nobis, & sedimus in sede regni eius: & nunc
 3 statuamus adinuicem amicitiam, & da mihi filiam tuam uxorem, & ero gener tuus, & dabo dona tibi, & ipsi dignitatem. Et respondit rex Ptolemaeus dicens: Faelix dies in
 4 qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum. Et nunc faciam tibi quod scripsisti. Sed occurre mihi Ptolemaidam, ut videamus nos inuicem, & spondeam tibi sicut dixisti. Et exiit Ptolemaeus de Aegypto, ipse & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaidam anno centesimo sexagesimo secundo. Et occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam, & fecit nuptias eius Ptolemaidae sicut reges in magna gloria. Et scripsit rex Alexander Ionathae, ut veniret obuiam sibi. Et abiit cum gloria Ptolemaidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit
 5 illis argentum multum, & aurum, & dona, & inuenit gratiam in conspectu eorum. Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israel, viri iniqui interpellantes aduersus eum, & non intendit ad eos rex. Et iussit spoliari Ionathan vestimentis suis, & indui eum purpura. Et ita fecerunt. Et collocauit eum rex sedere secum, dixitque principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & praedicate, ut nemo
 6 interpellat aduersus eum de villo negotio, nec quisquam ei molestus sit de vlla ratione. Et factum est, ut viderunt qui interpellabant eius gloriam quae praedicabatur, & operum eum purpura, fugerunt omnes. Et magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus. Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & laetitia. In anno centesimo
 7 8 9 10 11 12 13 14

habent de superno adiutorio illudunt prouocantque eos in D campum, hoc est ad terrena desideria, & delicias mundi, quo facilius eos in imis conuersantes obruere possint. Lata est. n. via quae ducit ad mortem, & multi sunt qui intrant Myr per eam. Sed Ionathas, & Simon cum decem milibus contra Apollonium, & castra eius confligunt, eumque superantes prosternunt, cum sancti praedicatorum Christi, associato sibi fidelium numero, qui mandata decalogi rite custodiunt contra persecutores fidei constanter dimicant, & freti diuino adiutorio omnes inimicos suos qui cogitant eis mala vincere superant. Ioppe .n. quae interpretatur pulchritudo apte mundum significat, cuius species carnalis lib. v. esse pulchra, quae carnis suae in eo explere cupiunt desideria. Ibi quippe Ionathas custodia Apolloni expugnat, cum vanam Philosophiam mundi, & sectatores eius per veritatem Euangelij turba doctorum debellando conculcat. Pugnat, & idem coetus sanctorum praedicatorum contra Azotum, qui interpretatur ignis patrius, cum cupiditate terrenarum rerum in hominibus extinguit cupit. Sed fugiunt exercitus Apollonij in Azotum ad Dagon idolum suum, ut se liberent, cum infideles a demonijs quae superstitione colunt querunt protectionem. Dagon enim interpretatur piscis tristitiae significans diabolum, qui in pelago illius seculi latitans, quos valet decipere certat.

* Iusti.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Et congregauit rex Alexander exercitum magnum. Hic consequenter describitur congressus Alexandri cum Demetrio: & patet litera vsque ibi.

2 Et misit Alexander. vbi ex Alexandri victoria contrahitur amicitia, & secundo subditur Ionathae gloria, ibi. Et scripsit rex Alexander. Prima pars patet paucis exceptis quae discurrentur.

3 Et sedi in sede patrum meorum. in Antiochia, quae erat metropolis illius regni.

4 Et dabo dona tibi. regiae maiestati condigna.

5 Et ipsi dignitatem. quia vocabitur, & erit regina.

6 Et scripsit rex Alexander Ionathae. Hic consequenter describitur Ionathae gloria, cum dicitur: Et scripsit rex Alexander Ionathae, sicut amicus amico.

7 Et abiit cum gloria Ptolemaidam. i. cum apparatu magno.

gno.

8 Et occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis, &c. scilicet Alexandro, & Ptolemaeo.

9 Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israel. Nam a lege apostatauerunt, & alios ad apostasiam quantum poterant inuitabant.

10 Et collocauit eum rex sedere secum, dixitque principibus suis. in iudicio in conuiuio.

11 Exite cum eo in medium ciuitatis. Ad eius honorem, & aduersariorum suorum confusionem.

12 Et praedicate. i. per praedicationem publicate.

13 Ut nemo interpellat aduersus eum de villo negotio. Et patet litera.

14 In anno centesimo sexagesimo quinto, &c. Hic consequenter describitur conflictus Ionathae pro Alexandro. Vbi primo ponitur Apollonij comminatio. Secundo Ionathae animatio, ibi: Ut au-

* diuit

A * Iustinus Historiogra-
phus. Initio belli Alexandri
in Demetrium, Demetrius
duos filios apud hospitem
suum Gnidium cū magno
auri pondere demandauerat,
vt belli periculis eximerentur:
& si ita fors tulisset
vltioni paternæ seruarietur.
Ex his maior Demetrius an-
nos pubertatis egressus, an-
dita Alexandri luxuria, quē
insperatæ opes, & alienæ foe-
licitatis ornamenta velut ca-
ptiuum, inter scortorū gre-
gēs, desidem in regia tene-
bant, auxiliantibus Creten-
sibus, securum ac nihil hos-
tile meruētē aggreditur.
Antiochenses quoque vete-
rem patris ostensam nouis
meritis correcturi, se ei tra-
dunt: Sed & milites paterni
fauore iuuenis accensi, prio-
ris sacramenti religionem
nouī regis superbīe præfe-
rentes, signa ad Demetrium
transferunt, atque ita Ale-
xander non minori impetu
fortunæ desertus, quam ela-
tus primo prælio victus in-
terficitur. Deditque pœnas,
& Demetrio quem occide-
rat, & Antiocho cuius men-
titus originem fuerat.

B a Et
sexagesimoquinto ve-
nit Demetrius filius
Demetrii a Creta in
terram patrum suo-
rum. Et audiuit Ale-
xander rex, & con-
tristatus est valde, &
reuersus est Antio-
chiam. Et constituit
Demetrius rex Apol-
lonium ducem qui
præerat Cœlesyriæ,
& congregauit exer-
citus magnum, &
accessit ad Iamnam,
& misit ad Ionatham
summū Sacerdotem,
dicens: Tu solus resi-
stis nobis? Ego au-
tem factus sum in de-
risum, & in oppro-
briū, propterea quia
tu potestatem aduer-
sum nos exerces in
montibus. Nunc ergo
si confidis in virtuti-
bus tuis, descende ad nos in campum, com-
paremus illic inuicem, quia mecum est vir-
tus bellorum. Interroga, & disce quis sum ego,

& ceteri qui auxilio sunt mihi, qui & di-
cunt quia non potest stare pes vester ante
faciem nostram: quia bis in fugam conuer-
si sunt patres tui in terram suam, & nunc
quomodo poteris sustinere equitatum, &
exercitus tantum in campo vbi non est la-
pis, neque saxum, neque locus fugiendi?
Vt audiuit autem Ionathas sermones Apol-
lonij, motus est animo, & elegit decem
millia virorum, & exijt ab Ierusalem, & oc-
currit ei Simon frater eius in adiutorium,
& applicuerunt castra in Ioppen, & exclu-
sit eum a ciuitate, quia custodia Apollo-
nij Ioppe erat, & oppugnauit eam. Et ex-
territi qui erant in ciuitate, aperuerunt ei,
& obtinuit Ionathas Ioppen. Et audiuit
Apollonius, & admouit tria millia equi-
tum, & exercitus multum, & abijt Azotum
tanquam iter faciens, & statim exijt
in campum, eò quòd haberet multitudi-
nem equitum, & consideret in eis, & in-
secutus est Ionathas in Azotum, & prælium
commiserunt. Et reliquit Apollonius in
castris mille equites post eos occultè. Et
cognouit Ionathas, quoniam insidiæ sunt
post se, & circumierunt castra eius, & ie-
cerunt iacula in populum a mane vsque ad
vesperam.

IC

F

NICOLAUS DE LYRA.

* diuit autem Ionathas. Tertiò, Alexandri congratulatio, ibi. Et factum est. Circa primum dicitur: In anno centesimo sexagesimoquinto. regni Grecorum.

1 Venit Demetrius filius Demetrii a Creta. ubi occiso patre suo ab Alexandro, ad parentes matris sue ierat pro refugio.

2 In terram patrum suorum. per Cretensem, inter quos creuerat, auxilium.

3 Et reuersus est Antiochiam. metropolim ciuitatem vt ibi congregaret exercitum ad pugnandum contra Alexandrum.

4 Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem. in vna parte regni que vocabatur Cœlesyria, & erat regio maritima.

5 Et accessit ad Iamnam. qua simul est prope mare in Iudæa. Et ideo videtur illuc venisse per nauigium.

6 Et misit ad Ionathan summum sacerdotem. inuitando eum ad pugnam.

7 Tu solus resistis nobis. q. d. Credis tu diu resistere? quasi dicit. Non.

8 Ego autem factus sum in derisum. eò quòd non habeo te statim ad nutum meum.

9 Propterea quia tu potestatem aduersum. q. d. hoc non peruenit ex tua probitate, sed ex montium asperitate ad quos tu refugis, quia sunt inaccessibiles equitatibus vestris, deo sequitur.

10 Descende ad nos in campum. i. ad terram planam.

11 Interroga, & disce quis sum ego. quasi dicat, si hoc scires, te mihi

te mihi subijceres.

12 Quia non potest stare pes vester ante faciem nostram. in prælio, sed conuertitur ad fugam.

13 Et nunc quomodo poteris sustinere. impediens iter equitum, & pedum meorum.

14 Neque locus fugiendi. tibi, & tuis, quia statim capremini ab equitatibus meis.

15 Vt audiuit autem Ionathas. Hic consequenter ponitur ipsius Ionathæ prouocatio: & patet vsque ibi.

16 Et exclusit eum a ciuitate. i. populus Ioppe Ionathan exclusit ab ingressu ciuitatis Ioppensis. Et subditur causa cum dicitur.

17 Quia custodia Apollonij. i. homines armati ex parte ipsius ibidem positi.

18 Et oppugnauit eam. scilicet, Ionathas Ioppe. Cetera patent vsque ibi.

19 Et abijt azotum tanquam. i. plane procedendo.

20 Et statim exijt. de castris.

21 In campum. Quasi paratus ad prælium. Et subditur causa.

22 Eo quòd haberet mil. Et prælium commiserunt, non tamen statim, sed p. Ilea, & subditur causa.

23 Et reliquit Apollonius in castris mille equites. i. post recessum suum de castris.

24 Occultè. Vt Ionathas, & eius exercitus ignoranter includerentur inter aduersarios.

25 Et circumierunt castra eius, & iecerunt iacula. & c. ad euadendum insidias.

* 1 Populus

MORALITER.

† 4 Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem qui præerat Cœlesyria, & congregauit. Per istum Apollonium, qui prouocauit Ionathan ad descendendum de montibus, & pugnandum cum eo in campo plano, potest intelligi diabolus, qui suggerit aliquando homini deuoto descendere de monte contemplationis ad campum actionis, æstimās eum ibi facilius superare, sed sicut Apollonius fuit deceptus,

ptus, nam in campo per Ionathan fuit confusibiliter debellatus. Sic diabolus aliquando decipitur circa virum bonum, qui non solum præualeat diabolo in monte contemplationis, sed etiam in campo actionis: quia quando descendit de contemplatione ad regendum, vel docendum populum ex charitate, facit maiorem fructum, & sic magis confundit diabolus, & reportat maius premium apud Deum, & hoc notatur cum subditur infra.

† Et

A *Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon, &c.* quia Doctores sancti incendio districti anathematis, diabolum simul cum cupiditate mundi in perpetuum damnant, idololatraſq; gladio diuini verbi percutiunt, quia pœnam quæ eos in gehennam subsequetur prædicant.

b *Et fuerunt, &c.* Per octonariū numerum, & circuncisio spiritalis, & dies resurrectionis (sicut sæpe dixim⁹) ostenditur, vbi omnes qui hic non circunciduntur spiritu Dei viuī, in pœnam traduntur ignis perpetui.

B *Et mouit inde Ionathas* promouit castra, & applicuit ea Aſcalonā, cum prædicatores sancti apparatus pij certaminis ad debellandum gentium errores, & ipsas ad fidem Christi conuertendas disponunt, quos illæ cum deuotione suscipiunt, quando eis

Populus autem stabat sicut præceperat Ionathas, & laborauerunt equi eorum. Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. Equites enim fatigati erant, & contriti sunt ab eo, & fugerunt. Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethagon idolum suum, vt ibi se liberarent. Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon, & eos qui fugerunt in illud succendit igni. Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt, ferè octo millia virorum. Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Aſcalonam, & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria, & reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis habentibus spolia multa. Et factum est, vt audiuit Alexander sermones istos, addidit ad huc glorificare Ionathan. Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Acharon, & omnes fines eius in possessionem.

deuotione suscipiunt, quando eis

obedientiam in Euangelio gratanter impendunt. vnde re D cte subiungitur.

d *Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, &c.* quia cum Doctores noui testamenti prædicantes gentibus verbum Dei, se ditatos fide credentium conspiciunt, mox ad referendas Deo gratias

in ecclesiā Christi redeunt, vt ei dignas laudes referant, cuius gratia donum hoc acceperunt: de quo grandi tripudio exultant.

e *Et factum est.* Quid est quod Alexander audiens factum Ionathæ, addidit glorificare eum, dans ei regalem ornatū, nisi quod principes gentium agnoscentes magnanimitatem, & fortitudinē ecclesiæ regiæ dignitatis ei deferunt honorem, quia illam regis cælestis cognoscunt veraciter esse sponsam, & tribuunt ei vrbes in possessiones, quoniam finiū

suarum tradunt illi in habitationem.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Populus autem stabat sicut præceperat Ionathas. Dicit enim Iosephus, quod exercitus erat ordinatus in quadro facta teſtitudine de ſcutis ad excipiendum sagittas aduersariorum, donec eorum pharetrae essent euacuatæ, vt sagittarij equites essent fatigati, & eorum equi: quo facto fuit quod sequitur.

2 Et eiecit Simon exercitum suum, faciens contra aduersarios fatigatos impetum.

3 Et intrauerunt in Bethagon. i. domum Dagon siue templi. Erat autem Dagon idolum habens caput quasi piscis, vt dicunt Hebræi, ideo sic nominabatur a Dag, quod in Hebræo significat piscem

in Latino.

4 Et exierunt de ciuitate obuiam illi in magna. *resistere non audentes Ionathæ.*

5 Et factum est, vt audiuit Alexander. Hic consequenter ponitur Alexandri regis congratulatio. Nam congressus Ionathæ fuerat pro eo, vt patet ex prædictis.

6 Et misit ei fibulam auream, &c. Erant enim quatuor insignia regalia, s. purpura, corona, fibula aurea, & sceptrum. Duo prima miserat ante ipsi Ionathæ, vt dictum est circa principium huius cap. & nunc misit sibi tertium. quartum verò sibi soli seruabat, quod est proprium regiæ maiestatis.

Iosephus. lib 13. antiq. cap. 6.

MORALITER.

† 5 Et factum est, vt audiuit Alexander. Deus enim dici potest Ale-

Alexander magnus, qui sicut dicit beatus Iacobus: dat omnibus affluentem, & non improperat.

CAP. XI.

A *Et rex Aegypti congregauit, &c.* a *** Comestor.** Interea egressus est rex Aegypti focer Alexandri, in virtute magna, quærens obtinere regnum Alexandri in dolo, & aperiebantur ei ciuitates, & occurrebant ei, sic enim mandauit Alexander. Et transiens in singulis ciuitatibus relinquebat custodias. Vt autem appropinquabat Azoto,

Rex Aegypti congregauit exercitum sicut arenam, quæ est circa oram maris, & naues multas, & quærebat obtinere regnum Alexan-

to, ostenderunt ei templum Dagon succensum, & cetera demolita, & eorum tumulos, qui occisi fuerant, & dicebant: Sic fecit Ionathas: vt inuidiam facerent ei: & tacuit rex. Et occurrit Ionathas Ptolemæo in Ioppen, & salutauerunt se. Et abiit Ionathas cum rege vsque ad flumen Eleutherum, & redijt in Ierusalem.

te magna, quærens obtinere regnum Alexandri in dolo, & aperiebantur ei ciuitates, & occurrebant ei, sic enim mandauit Alexander. Et transiens in singulis ciuitatibus relinquebat custodias. Vt autem appropinquabat Azoto,

to, ostenderunt ei templum Dagon succensum, & cetera demolita, & eorum tumulos, qui occisi fuerant, & dicebant: Sic fecit Ionathas: vt inuidiam facerent ei: & tacuit rex. Et occurrit Ionathas Ptolemæo in Ioppen, & salutauerunt se. Et abiit Ionathas cum rege vsque ad flumen Eleutherum, & redijt in Ierusalem.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XI.

* 1 *Et rex Aegypti congregauit exercitum, &c.* Hic consequenter describitur ducatus Ionathæ tempore regis Demetrii secundi. Circa quod primò describitur Alexandri regis obitus, secundò, Demetrii successus, ibi: Et regnauit. tertio, Antiochi adolescentis

is aduentus, ibi: Triphon autem. Prima in tres, quia primò ponitur proditio Ptolemæi. secundò, confederatio Demetrii: ibi. Et misit legatos. tertio, prostratio Alexandri, ibi: Et audiuit. Circa primum dicitur; Et rex Aegypti. Hyperbale est, ad designandum sui exercitus magnam multitudinem.

2 Et naues multas. quia regnum Alexandri quod quærebat acquirere dolose, partim erat super mare.

Diuisio.

MORALITER.

† 1 *Et rex Aegypti.* Aegyptus tenebra interpretatur. ideo per regem Aegypti diabolus, qui est rex tenebrarum, significatur. Ipse verò filiam habet spiritualem, s. crudelitatem, sicut per oppositum misericordia cælestis regis est spiritalis filia, prout in legenda sancti Ioannis eleemolynarij declaratur. vnde Christus ludæis crudeliter in mortem suam machinantibus, dixit Ioan. 8. f. Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere. Ex quo patet crudelitatem filiam diaboli esse. Et sicut rex Aegypti dedit filiam

liam suam Demetrio, vt priuaret Alexandrum regno, sicut diabolus crudelitatem dedit Neroni. & alijs imperatoribus sibi similibus, vt priuaret Christum regno suo quod est ecclesia, intendebant enim instinctu diaboli totaliter destruere fidem Christi. Et sicut dicitur infra. Rex Ptolemæus mortuus est in die tertia mortis Alexandri. sicut diabolus tertia die mortis Christi in qua resurrexit, & infernū spoliavit: diabolus fuit turpiter confusus, quæ confusio potest dici mors eius, sicut vulgariter dicitur de homine confusio, quod ipse est mortuus.

† MORA-

Iosephus. Ptolemæus perueniens Ptolemaidē præter omnem spem habuit interfici in insidijs Alexandri quas ei per Ammonium amicum parauerat. Manifestis autē factis insidijs, Ptolemæus Alexandro scribit ad penā Ammonium petens, & ducens insidias se ab eo passum & vindictā sumere iustum esse. Alexandro vero non concedente, Ptolemæus illum eausam insidiarum extitisse, quapropter factus est ei odiosus. Antiochenis autē etiā prius erat odibilis Alexander propter Ammonium, multamque per eum passi fuerant, & penam quidem ab Ammonio pro delictis sequis exegerunt, occidentes eum, qui itaquam mulier se properabat abscondere, habitu circumdatus femineo. Ptolemæus itaq; accusans eum ut proditorem nuptiarū filie suæ, transgressoremque auxilij quod ei cōtra Demetrium deduxisset, soluit affinitatem. Nam & auferēs filiam suam, ad Demetriū legationem direxit, amicitiam cum eo componens, filiamque daturum se illi vxorē, & restituere paterno eū principatu compromittens. Demetrius vero gaudens, suscipit legationem & nuptias. Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum, &c. Ptolemæus Euergetes qui a post

dri dolo, & addere illud regno suo. Et exijt in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrebant ei, quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eò quòd focer suus esset. Cum autem introiret ciuitates Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. Et ut appropiavit Azoto, ostenderunt ei templū Dagon succensum igni, & Azotum, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum qui cæsi erant in bello tumulos quos fecerant secus viam. Et narrauerunt regi, quia hæc fecit Ionathas, ut inuidiam facerent ei. Et tacuit rex. Et occurrit Ionathas regi in Ioppe cum gloria, & inuicem se salutauerunt, et dormierunt illic. Et abiit Ionathas cum rege vsque ad fluuium qui vocabatur Eleutherus, et reuersus est in Ierusalem. Rex autem Ptolemæus

us obtinuit dominium ciuitatum vsque Seleuciam Maritimam, et cogitabat in Alexandrum consilia mala. Et misit legatos ad Demetrium, dicēs: Veni cōponamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. Poenitet enim me quòd dederim ei filiam meam. Quæsiuit enim me occidere. Et vituperauit eum, propterea quòd concupierat regnum eius. Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestatæ sunt inimicitia eius. Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Ægypti & Asiæ. Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus, quia rebellabant qui erant in locis illis. Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum. Et produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum, Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi protegeretur. Rex autem Ptolemæus exaltatus est. Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolemæo. Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia, & qui erant in munitionibus, perierunt ab his qui erant intra castra. Et regnauit Demetrius anno centesimo septuagesimo septimo. In diebus illis congregauit Ionathas, &c. Quid est quòd bus illis congregauit

11. xageſimo.

NICOLAUS DERA.

- * 1 Et exijt. de Ægypto.
 2 In Syriam. pergens.
 3 Verbis pacificis. cum habitatoribus Syriæ utens quasi querens bonum regni pro genere suo.
 4 Cum autem introiret ciuitates. aliquas.
 5 Ponebat custodias militum. ad obtinendum terram contra Alexandrum. Cetera patent vsque ibi.
 6 Et eorum qui cæsi erant in bello tumulos. in quibus erant sepulti notabiles viri.
 7 Et narrauerunt regi. ut habetur ca. præc.
 8 Ut inuidiam facerent ei. prouocando eum contra Ionathas.
 9 Et tacuit rex. sub dissimulatione transeundo. Cetera patent vsque ibi.
 10 Rex autem Ptolemæus obtinuit, &c. regni Syriæ per custodias militum ibi positas, ut dictum est.
 11 Et cogitabat in Alexandrum. generum suum.
 12 Consilia mala. querens eum priuare regno & vita.
 13 Et misit legatos. Hic ponitur confederatio Ptolemæi cum Demetrio Alexandri inimico. Et patet litera vsque ibi.
 14 Quæsiuit enim me occidere. Dicunt aliquæ gløse & aliqui historiographi, quòd hoc verum erat, quia eum intoxicare quejerat. Sed hoc videretur falsum per literam præcedentem in qua dicitur, quòd Alexander mandauerat Ptolemæum honorifice recipi, similiter per literam immediatē sequentem, cum dicitur.
 15 Et vituperauit eum. Ex quo patet, quòd crimen sibi falso imposuit cupiditate ductus, Proverb. 18. a. Occasiones quærit qui vult recedere ab amico. Sciendum etiam quòd Iosephus circa historias huius libri multa dicit, quæ sunt dissona textui, propter quod illa tanquam friuola dimittit, quia liber iste maioris autoritatis est quam

quàm sit Iosephus.

- 16 Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus q. d. propter hoc tales produtiones facibus facere poterat Ptolemæus.
 17 Quia rebellabant qui erant in locis illis. Propter quod iuerat rex ad reprimendum illos vel sedandum.
 18 Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum. Hic consequenter ponitur prostratio Alexandri per produtiones soceri sui. Cetera patent vsque ibi.
 19 Et rex Ptolemæus. Postquam receperat caput Alexandri & sic videtur mortuus subito in isto Dei iudicio. Iosephus tamen dicit, Iosephus lib. 13. antiqui. c. 7. quòd equus Ptolemæi in bello contra Alexandrum territus elephantis voce, proiecit eum, & tunc fuit letaliter vulneratus: Sed viso capite Alexandri fuit aliquantulum consolatus, sed postea cito mortuus. Sed contra hoc videtur quòd de prædicto bello præmittitur. Rex autem Ptolemæus exaltatus est. quòd subditur: Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri. Quòd non fecisset in fauorem Ptolemæi si fuisset ex vulneratione ita propinquus morti.
 20 Et qui erant in munitionibus. Syriæ a Ptolemæo positi, ut prædictum est.
 21 Perierunt ab his. scilicet, Alexandri, ut dicunt aliqui. Sed hoc non videtur verum, quia debellatus erat à Ptolemæo, & ideo quòd dicitur hic.
 22 Intra castra. Intelligendum est Demetrii qui volebat homines extraneos posse esse sortalicia regni sui.
 23 Et regnauit Demetrius. Hic consequenter ponitur successio Demetrii, & primò quantum ad obtentum dominium, cum dicitur: Et regnauit Demetrius, &c. secundò quantum ad prouocationem contra Ionathan per accusationem iniquorum Iudæorum, eò quòd obsideret arcem: & patet litera. Tertio quantum ad Demetrii placationem, cum dicitur.

* 1 Ut

MORALITER.

† In diebus illis congregauit Ionathas, &c. Per Ionathan qui interpretatur columbæ donum

† & per

A Ionathas eos qui erant in arce Ierosolymitana expugnat per eos qui sunt in Iudæa, nisi quod doctores sancti sectantur eorum contumaciã qui exultatione cordis atque superbiã innitentes, diuinis præceptis resistere parant? Contra quos facit machinas multas. quia multiplex disciplina ac diuersa scripturarum doctrina eos oppugnare, & ad humilitatem prouocare student. Sed sicut tunc quidã de his qui oderant gentem suam viri iniqui, adierunt regem accusantes Ionathan, sic & nunc hi qui disciplinam ecclesiasticam recipere nolunt, abominantur eos qui sibi iniquitatẽ suam auferre conantur, ac cusantes eos apud seculi potestates: quatenus eos in odium illorum conuertant, & persecutionem eis inciderent, sed non preualent, quoniam Deus adiutor & protector suorum est, & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

B Ionathas eos qui erant in Iudæa, ut expugnant arcem quæ est in Ierusalem, & fecerunt contra eam machinas multas. Et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium, & renuntiauerunt ei, quod Ionathas obsideret arcem. Et ut audiuit iratus est, & statim venit ad Ptolemaidam, & scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. Ut audiuit autem Ionathas iussit obsidere. Et elegit de senioribus Israel & de sacerdotibus, & dedit se periculo: & accepit aurum & argentum & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemaidam, & inuenit gratiam in conspectu eius. Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. Et fecit ei rex sicut fecerant ei qui ante eum fuerant. Et exaltauit eum in conspectu omnium amicorum eius, & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum.

C Et postulauit Ionathas a rege ut immunem

faceret Iudæam & tres toparchias, idest, Samariam & confines eius, & promisit ei talenta trecenta. Et confensit rex, & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus hunc modum continentes: Rex Demetrius fratri Ionathæ salutem & genti Iudæorum: Exemplum epistolæ quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos ut sciretis. Rex Demetrius, Lastheni parenti salutem. Genti Iudæorum amicis nostris & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent. Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ & tres ciuitates, Liddam & Ramathæ, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria & omnes confines earum sequistrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his quæ ab eis prius rex accipiebat per singulos annos, & pro fructibus terræ & pomorum. Et alia quæ ad nos pertinebant decimarum & tributorum, ex hoc tempore remittimus eis, & areas Salinarum & coronas quæ nobis deferebantur, omnia ipsis concedimus, & nihil horum irritum erit ex hoc & in omne tempus. Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto & in loco celebri. Et videns Demetrius rex, quod siluit terra in conspectu suo,

didit ad Iudæam, de quibus D in sequentibus narrat, hoc est Liddam & Ramathæ. Lidda enim ciuitas est Palestine in litore maris magni sita, & Ramatha vrbs est Samuelis, de qua in li. Reg. narratur, iure ergo amicitie rex Demetrius Ionathæ concedens immunitatem Iudææ, addidit ciuitates prædictas, remittens decimarum & tributorum censum, & areas salinarum in quibus salis cõfectio reipublicæ debebatur, nec non & alia debita quæ illi regio fastu deferebatur iuxta confessionem cum Ionatha habitam omnia condonauit.

Triphon

Rex Demetrius, Lastheni parenti salutem. Genti Iudæorum amicis nostris & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent. Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ & tres ciuitates, Liddam & Ramathæ, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria & omnes confines earum sequistrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his quæ ab eis prius rex accipiebat per singulos annos, & pro fructibus terræ & pomorum. Et alia quæ ad nos pertinebant decimarum & tributorum, ex hoc tempore remittimus eis, & areas Salinarum & coronas quæ nobis deferebantur, omnia ipsis concedimus, & nihil horum irritum erit ex hoc & in omne tempus. Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto & in loco celebri. Et videns Demetrius rex, quod siluit terra in conspectu suo,

Raban.

a Et postulauit Ionathas. Toparchias. hoc est villarum vel oppidorum principatum ea loca nuncupat quæ Demetrius ex regno Samariæ addidit

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ut audiuit autem Ionathas. *mandatum regis.*
 2 Iussit obsidere. *idest, obsidionem arcis per alios continuare. Aliqui tamen libri habent: iussit non obsidere, idest, obsidionem dimittere. Et hoc magis consonat literæ precedenti, & subsequenti.*
 3 Et elegit de senioribus, &c. *ut venerabili societate & munerum multitudine & preciositate placaret regem, quod & fecit, & patet litera vsque ibi.*
 4 Exemplum epistolæ, &c. *Isle Lasthenes erat Cretensis, attingens Demetrio ex parte matris, & qui Demetrio prouiderat de exercitu ad obtinendum Syriæ regnum contra Alexandrum: propter quod Demetrius reputabat eum sicut patrem, & de factis notabilibus sibi scribebat, & ideo de gratijs Ionathæ factis scripsit epistolas Ionathæ*

- Ionathæ & Lastheni eandem formam continentes, prius tamen scripsit Lastheni, & hoc est quod dicitur: Exemplum epistolæ, & sequitur epistolæ continencia, cum dicitur.*
 5 Statuimus ergo Possidendos pacificè.
 6 Et tres ciuitates. *Tertia non nominatur hic.*
 7 Ex Samaria. *in qua habitabant Gentiles ibi translati de Perside. 4. Reg. 17 Cetera patent vsque ibi.*
 8 Et areas Salinarum. *idest, loca in quibus fiebat sal modo supra dicto.*
 9 Et ponatur in monte sancto & in loco celebri. *ad memoriam in futurum. Quarto describitur status Demetrii quantum ad exercitus dimissionem, cum dicitur.*
 10 Et videns Demetrius. *& patet litera vsque ibi.*

* 1 Et

†

MORALITER.

& per eius socios: possunt intelligi viri religiosi, qui moribus & scientia impugnant arcem superbiæ quæ est in omni peccato mortali. Sed aliquando verbis malignantium apud superiores impediuntur ab hac impugnatione, scilicet, quando potestas eorum in prædicando & confessiones audiendo restringitur vel suspenditur, per quod virtutum

tum profectus impeditur. Sed cum superior potestas hæc considerat, verba malignantium contemnit, & dictos religiosos honorat, ideo subditur inferius.
 † Et exaltauit eum in conspectu omnium amicorum eius, & statuit ei principatum sacerdotij. Sequitur.
 † Et postulauit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudæam. Sequitur autem post petitio regis à Ionatha, ibi.

† Nunc

A *Triphon autem erat quidam partium Alexandri prius. Qualiter autem Demetrius in odium exercitui suo venerit. Pompeius Trogus ostendit dicens: Recuperato paterno regno Demetrius & ipse rerum successu corruptus, vitij adolescentie in segnitiam labitur, tantumque contemptum apud omnes inertia, quantum odii ex superbia patet habuerat, contraxit. Itaque cum ab imperio eius passim civitates deficerent, ad abolendam segnitie maculam, bellum Parthis inferre statuit. Cuius adventum non inuiti orientis populi videre, & propter Arsacyde regis Parthorum crudelitatem, & quod veteri Macedonum imperio assueti novi populi superbia indigni ferebant. Itaque cum Persarum & Elimæorum Bactrianorumque auxilium iuaretur, multis præliis Parthos vastatos fudit, ad postremum tam pacis simulatione deceptus capitur, ductusque per ora ciuitatum, populis qui desierant in ludibrium favoris ostenditur. Missus deinde in Hyrcaniam, benignè & iuxta cultum pristinae fortunæ habetur.*

& nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum, vnuque in locum suum, excepto peregrino exercitu quem traxit ab insulis gentium, & inimici erant ei omnes exercitus partium eius. Triphon autem erat quidam partium Alexandri prius, & vidit quoniam omnis exercitus murmurauit contra Demetrium, & iuit ad Emalchuel Arabem, qui nutrebat Antiochum filium Alexandri, & assidebat ei ut traderet eum ipsi, ut regnaret in loco patris sui. Et enunciauit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et mansit ibi diebus multis. Et misit Ionathas ad Demetrium regem, ut eijceret eos qui in arce erant in Ierusalè, & qui in presidijis erant, quia impugnabant Israel. Et misit Demetrius ad Ionathan dicens: Non hæc tantum faciam tibi & genti tuae, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam, cum fuerit oportunum. Nunc ergo rectè feceris si miseris viros mihi in auxilium, quia discessit omnis exercitus meus. Et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiæ. Et venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti milia virorum, & volebant interficere regem. Et fugit rex in aulam, & occupauerunt qui erant de ciuitate itinera ciuitatis, & ceperunt pugnare. Et vocauit rex Iudæos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum. Et dispersi sunt omnes per ciuitatem, & occiderunt in illa die centum milia hominum. Et succederunt ciuitatem, & ceperunt spolia multa in illa die & liberauerunt regem. Et viderunt

arce in Ierusalem & in presidijis qui & impugnabant Israel, a quo e contrario postulat Demetrius auxilia aduersus inimicos, nisi quod doctores sancti expectant a gentium principibus, & ab omni populo erroris & superbiae debellationem, & ipsi similiter a sanctis doctoribus postulant suffragium doctrine, & orationis ad superandos spirituales inimicos. Neuter enim ordo sine alterius opitulatione effectum ministerij sui rite perficere valet, quia nec doctores sancti meritum lucrificandi sine conuersione & obedientia subditorum, nec ipsi subditi salutem promereri possunt sine documento & instructione magistrorum. Vterque enim ordo, ut prædictum est ab alio fulcit & ab alio adiuuat, unde Paulus Thessalonicensibus ait: *Tunc viuemus si vos statis in Domino: quoniam gaudemus propter vos ante Deum nostrum. Et ait ad Corinthios. Gloria inquit, vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi.* Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinissent Iudei ciuitatem, &c. Quod Iudæi victoriam capientes de hostibus, coegabant eos pacem postulare, & dextras sibi dari, signat quod robur sanctæ ecclesiæ hostibus præminet vniuersis & siue eos per conuersio

C *Et misit Ionathas ad Demetrium regem. Quid est quod Ionathas a rege Demetrio petit, ut eijceret eos qui erant in arce*

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et inimici erant, qui erant de regno Syriæ, nam a regnis præcedentibus consueuerant annonam accipere, non solum tempore belli, sed etiam pacis, ut sic essent parati pugnare pro rege tempore necessitatis.
- 2 Triphon autem. Postquam descriptus est Demetrii status, hic consequenter describitur Antiochi adolescentis aduentus. Et diuiditur in tres partes: quia primò ponitur aduentus Antiochi procuratoris. Secundò, falsitatis Demetrii denudatio, ibi: Et misit Ionathas. Tertiò, aduentus Antiochi executio, ibi: Post hæc autem. Circa primum dicitur: Triphon autem, quia prius fuerat cum Alexandro, postea verò ipso decapitato fuit cum Demetrio.
- 3 Et vidit quoniam omnis exercitus, dicens eum honore regio esse indignum propter causam prædictam.
- 4 Et iuit ad emalchuel, alias Malchum, &c. post eius mortem.
- 5 Et assidebat ei, id est, assidue stabat apud eum.
- 6 Ut traderet eum ipsi, tanquam tutori & ductori.
- 7 Ut regnaret in loco patris sui. Per hoc enim intendebat Triphon habere administrationem regni, sicut postea fuit de facto.
- 8 Et enunciauit ei quanta fecit Demetrius, ut illum induceret ad tradendum sibi Antiochum.
- 9 Et mansit illic diebus multis, non potens cito flectere Emalchuelem propter Antiochi pueritiam.
- 10 Et misit Ionathas ad Demetrium regem. Hic consequenter ponitur falsitatis Demetrii denudatio. Circa quam primò ponitur Ionathæ petitio, cum dicitur: Et misit Ionathas ad Demetrium regem

- regem. petens.
- 11 Ut eijceret, id est, eijcere posset.
- 12 Eos qui in arce erant in Ierusalem. quorum aliqui erant alienigenæ, aliqui verò Iudæi, sed tamen apostatæ. Ex hoc videtur, quod illa littera quæ dicit supra, Ionathan ad mandatum Demetrii remouisse obsidionem arcis, est verior.
- 13 Et qui in presidijis erant, quia impugnabant Israel in diuersis locis Iudææ ad impugnationem gentis Iudæicæ.
- 14 Et misit Demetrius ad Ionathan dicens. Hic secundò ponitur petitionis concessio. Et patet. & subditur concessionis ratio, cum dicitur.
- 15 Nunc ergo rectè feceris si miseris viros. Ad hoc enim concessit petitionem, ut Ionathas sibi mitteret bellatores ad sui defensionem, timens probabiliter insurgere contra se rebellionem, sicut & factum est, unde subditur: Et conuenerunt, &c.
- 16 Et fugit rex in aulam, tanquam in locum tutiorem.
- 17 Et occupauerunt, ne aliquis ab extra posset ingredi ciuitatem in auxilium regis.
- 18 Et ceperunt pugnare, id est, ad pugnam se disponere.
- 19 Et vocauit rex Iudæos, antequam ciues essent congregati ad ipsum impugnandum, ideo subditur.
- 20 Et dispersi sunt omnes per ciuitatem, interficiendo eos qui volebant interficere regem.
- 21 Et occiderunt, præuenientes eos, antequam essent unii & dispositi ad pugnam, & sic poterant multos occidere.
- 22 Et succenderunt ciuitatem, non totam sed in vna parte ponentes ignem ad ciuitatem terrorem, ideo subditur.

* 1 Et

MORALITER.

† 15 Nunc ergo rectè feceris si miseris viros. Per quod significatur, quod pauperes religiosi necesse habent petere a potentibus huius mundi elemosynarum subsidia, & conuerti se potentes a religiosi orationum suffragia, quæ frequenter plus

plus eis valent quam arma bellica, si cut patet Exod. 17. c. † contra. Cùmque eleuaret Moyses manus, superabat Israel. si autem paululum remisisset, superabat Amalech. † Et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam: per quos significantur religiosi, ad pugnam contra diabolum orationibus, virtuosos in uirtute vnius Dei & trini. † Ec

A conuersionem salubriter cedere facit, siue contemptores in sua pertinacia insistentes iuste punit. quia ipsa à Salvatore suo Domino nostro Iesu Christo potestatem accepit calcandi super serpentes & scorpiones, & super omnem uentrem inimici. De qua alibi in Euangelio loquens ad apostolum

Luc. 10. e.

Matt. 16. e.

Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiam meam, & porta inferi non preualebit aduersus eam.

a Et nominati sunt, inquit, Iudei in regno. quia cōfessores Christi gloriosi apparent in toto mundo. Sed hanc gloriam non sibi ascribunt sancti viri, sed regi suo, omnium uidelicet bonorum largitori Deo, unde & subditur.

B

b Regressi sunt in Ierusalem, &c. Huiusmodi gratias & Psal mista Deo se referre testatur dicens: Annū ciuium iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo. In ecclesia ergo fideles quique habentes spolia virtutum regrediuntur ut laudes dicant Deo, cum non suis viribus, sed gratie diuinae uictoriam quam adepti sunt, deputant, dicentes cum propheta: Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam: Super misericordia tua & ueritate tua.

Psal. 39. b.

Psal. 113. b.

Moraliter.

c Et sedit Demetrius.

Quod Demetrius Ionathæ pro beneficijs retribuit mala, significat carnales & stultos: cum eis consulitur ad salutem, non respondere benefactoribus suis secundum debita beneficia, sed secundum obtusi cordis sui praua consilia. Quidquid enim eis agitur ad utilitatem, illi totum reputant ad noxietatem & inuidiæ stimulo incitati, nequissimiæ suæ eligunt deseruire uoluntati.

Mystice.

d Et exiit Ionathas. Per Ionathæ transitum ultra flumen prædicationem uerbi ad eos qui nondum baptismo Christi abluti sunt, possumus accipere, quia prædicatores sancti aliquando Gentiles ad sacrum baptismum prouocant; aliquando fideles ad profectum virtutum excitant. Cum ergo trans flumen regreditur Ionathas.

Venit

NICOLAUS DERA.

1 Et infirmati, &c. & per consequens uirtute corporis, nam à corde procedit sensus, & motus ad alia membra: propter quod deficiente corde deficiunt exteriora membra. Cetera patent.

2 Et sedit Demetrius. Hic consequenter describitur falsitatis Demetrii denudatio: nam habita pace denegauit omnia promissa Ionathæ, & hoc est quod dicitur: Et sedit Demetrius. id est, in Antiochia metropoli, repressa rebellionem ciuium per auxilium Iudeorum.

3 Et siluit. quia non erat qui auderet sibi rebellare depresso metro poli ciuitate.

4 Et mentitus est omnia. de gratiis Ionathæ gentique Iudæorum fiendis.

5 Et vexabat eum val. per principes suos, inuadendo terminos Iudææ.

6 Post hæc autem. Hic consequenter describitur aduentus Antiochi adolescentis in regnum Alexandri patris sui. Circa quod primo ponitur regni obtentus. Secundo, cum Ionathæ factus, ibi: Et scripsit Antiochus. Tertio, huius fœderis effectus, ibi: Et exiit Ionathas. Circa primum dicitur: Post hæc autem, scilicet de Arabia in Syriam. Cetera patent usque ibi.

MORALITER.

† 12 Et exiit Ionathas, & perambulabat trans flumen ciuitatis, &c. Per quod significantur religiosi, qui zelo fidei accensi

Venit ad eum exer. Syr. quia quando apostoli de Iudæis ad Gentium prædicationem migrauerant, mox plurimi de Gentibus ad fidem & baptismum Christi conueniebant, qui adiutores prædicatoribus sanctis in Euangelio Dei fuerunt. quatenus paganos ad crudelitatem perducerent.

Perrexit Asia, quæ interpretatur appensa, vel ignis infamis.

Et occurrerunt ei de ci. hon. cum prædicatoribus sanctis hi qui ambitione seculi deserviebant, audientes uerbum Dei statim relicta cupiditate mundi, ad obedientiam concurrebant Euangelij.

Et abiit inde Gazam, & obsedit eam, & concludit. Per Gazam

quæ interpretatur fortitudo exprimitur obstinatio infidelium, in qua se duræ mentes prauorum includunt: quia cedere ueritati non consentiunt. Quam.

e Obsedit eam, & succum doctores Christi undique testimonijs sanctarum scripturarum perfidos coarctant, & errorum illorum machinationes debellando vastant, unde:

f Rogauerunt Ionathæ dextram sibi dare Gazam. Cum prauitate deuicta superborum diutius ueritati resistere non ualentes, pacis sibi fo-

dera magistros ecclesiæ dare deposcunt, suoque filios eis obsides tradunt, hoc est, fidei pignora, erroris uidelicet abnegationem, & obedientiam subiectionem in ecclesiam præmittunt, quatenus conuersionis suæ ad fidem spes certa reddatur.

† Iosephus. Ionathas concitatus ad obsessionem Gazæ, & afflictionem prouinciæ parabatur, Nam partem militiæ circa Gazam disponens, cum reliqua ipsa percurreret, cunctos prædabatur vel incendebat. Quæ cum uiderent Gazæ, nullumque auxilium à Demetrio sibi uenisse conspicerent, & periculum præsens, adiutorium uerò longè, optimum esse decreuerunt, hunc dimittentes, illi obedire facientes igitur ad Ionathan amicitias, auxilia promiserunt. Homines enim ante malorum peritiam

vtilitates

7 Et accepit. id est, elephantis exercitus Demetrii.

8 Et obtinuit Antiochiam. metropolim ciuitatem, & per consequens alias multas.

9 Et scripsit. Hic consequenter ponitur confederatio Antiochi cum Ionathæ, erat enim rex nouus, & adhuc unam magnam partem regni tenebat Demetrius: propter quod indigebat Ionathæ confederatione.

10 Et constituo te super. extra Iudæam existentes.

11 Et misit illi uasa aurea in ministerium. scilicet, mensæ. ideo subditur: Et dedit ei potestatem bibendi, &c.

12 Et Simonem fratrem eius. inter quos includitur terra Philistinum.

13 Et exiit Ionathas. Hic consequenter ponitur dicti fœderis effectus, & primo Antiochi dominum dilatandum, cum dicitur.

14 Et perambulabat. eas inducendo, ut obedirent Antiocho.

15 Et congregatus est ad eum omnis exercitus, Syriæ. qui oderat Demetrium, ut prædictum est.

16 Et concluderunt se qui erant Gazæ. nolentes eum recipere, nec à Demetrio recedere.

17 Et prædatus est eam. nam animalia, & plura Gazæ bona, erant extra ciuitatem in suburbis & uillulis.

transeunt ad prædicandum gentibus nondum renouatis per flumen baptismatis, ubi multum proficiunt aliquando, sicut Ionathas in exercitu suo.

Utilitates non intelligunt suas, sed cum in malis fuerint constituti, tunc mente percipiunt, & agunt quæ nihil læsi facere debuerunt.

a Et au. 10. Demetrii principes qui præuaricati sunt in Cades Galilææ non incongruè potestates seculares intelligi possunt, quæ licet inter fideles, propter catholicam confessionem annumerentur, (hæc enim Cades quæ interpretatur sancta, uel murata, & Galilæa hoc est transmigratio facta per figuram exprimunt) sepe tamen tales fraudè molitur negotio regni terrestri. Quibus occurrit Ionathas, quæ necesse est, ut istis solertia sanctorum doctorum occurrat, ne fraudem quam dispsonunt animo, explent facto.

b Fraat suu Simonem reli. intra. pro. Ut tueretur eam intrinsecus contra petulantiam insolentium.

Sic etenim sancti prædicatores, licet aliquando ad sæculi actus moderandos, & indisciplinatorum infestationes temperandas se porrigant: tamen nullo modo sui iuris ministerium ordinare intra Ecclesiam cessant, sed habent ibidem semper qui regularem in omnibus conseruent disciplinam, ut sicut in exterioribus utiles, sic in interioribus ubique inueniantur salubres.

c Et applicuit Simon. Quid per Bethsuram nisi lectio sanctorum scripturarum denotatur, quia Bethsura domus robustorum interpretatur. Et bene scriptura sacra domus robustorum dici potest, quia ibi quique robusti, & fortes uiri semper discendo, & bene oprando inhabitant, qui cum Psalmista in lege Domini meditantur die ac nocte. In hac enim domo aliquando heretici falso inhabitare uidentur, cum scripturas legere, sed non intelligere omnino probantur. Vnde dicitur quod Simon.

d Expugna. Bethsuram. Quia doctores sancti hoc habent maxime in conatu, hic toto agunt nisu, ut hæreticos expugnent, falsam eorum opinionem destruendo, scripturamque legis Dei ab eorum manibus cruant, ponentes in ea præsidium, hoc est pios scrutatores, & meditatores sapientiæ diuinæ, qui studeant recte intelligere & rite, proferre diuinum sermonem.

e Et Ionathas. Quid est quod Ionathas ad aquam Genesar castra applicuit, nisi quæritus sanctorum predicatorum spiritu Dei accensus, mundanis fluctibus, & infidelium persecutionibus obuiare parat? Stagnum Genesareth idem dicunt esse quod mare Galilææ, uel mare Tyberiadis, sed mare Galilææ ab ad-

adiacente prouintia dictum. Mare uero Tyberiadis a proxima ciuitate, quæ olim Genereth uocata, sed ab Herode tetrarcha instaurata, in honorem Tyberii Cæsaris, Tyberias est appellata. Porro Genesar a lacu ipsius natura, quæ crispantibus aquis de se sibi excitare auram perhibetur

Græco uocabulo, quasi generans sibi auram dicitur: Neque enim in stagni morem sternitur aqua, sed frequētibus auris spirantibus agitur, haustu dulcis & ad potandum habilis. Sed Hebrææ linguæ consuetudine, omnis aquarum congregatio, siue dulcis siue falsa, mare nuncupatur. Qui lacus influente Iordane. 160. stadiis in longitudine, & 60. extenditur in latitudine. Quia ergo stagnum siue mare præsens seculum designat. Ionathas noster cum suis, sæculari tumultu resistere properat.

f Et an. luc. vi. in cam. Afor. Hoc est, contra insidias diaboli uigilanti studio se obseruare curat. Afor enim interpretatur sagitta luminis. Et Apostolus de eodem apostata angelo scribens ait: Ioseph enim Satanas transfiguratur se in angelum. Vnde non mirum, si ministri eius transfigurentur uelut ministri iustitiæ.

g Alienigenarum occ. ei in campo, & tend. ins. in mon. Quia siue maligni spiritus, seu etiam peruersi homines in luxuria, siue superbia præsentis uitæ, uel sæcularibus desideris quoscunque possunt, seducere contendunt. Quibus necesse est, ut milites Christi currant ex aduerso, & confligant fortiter cum illis, ne forte consentiant persuasionibus eorum, & uoluptatibus, atque illecebris dissoluantur. Sed commisso prælio.

h Et fuge. hi qui ex par. sue. Iona. omnes, & ne. re. est ex eis nisi Mathathias Absa. & Iu. si. Chalphi prim. * Iosephus. Videt Ionathas hostes ad pugnam paratos, hortabatur suos. Illi uero qui a Demetrii ducibus per insidias erant locati, a retro Iudæos inuadunt. Qui cum timerent ne in medio capti perirent, ad fugam se dederunt. Et ibi quidem omnes reliquerunt Ionathan, pauci uero cum eo numero quinquaginta remanserunt, & Marathias filius Absalomi, & Iudas Capsei, qui duces erant totius exercitus. Hi audacter & desperatè super inimicos irruentes, atrociter eos fugauerunt. Tunc uero milites Ionathæ qui discesserant, ut uiderent hostes ad fugam uersos congregati persequerentur eos usque ad Cedessam, ubi castra hostium erant.

Quia, Proh dolor, multi de ecclesiasticis ambitionem & uolupta-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et accepit si. eo. obsi. Ne postea rebellarent.
2 Et audiuit. Hic secundo ponitur effectus predicti federis Demetrio repugnante, cum dicitur: Et audiuit Ionathas. Contra Antiochum ab ipso recedendo, & adhaerendo Demetrio.
3 In Ca. quæ est in Gali. Hoc dicitur ad differentiam alterius, quæ dicitur Cadesberne, ubi sederunt filij Israel multo tempore Deuter. 1.
4 Volentes eum remouere. Sicut ei constituerat Antiochus.
5 Fratrem autem suum. Ad Iudææ custodiam.
6 Et applicuit Simon. In qua erant aduersarij Iudæorum a Demetrio positi.

MORALITER.

† Et appli. Si. ad Bethsu. Quæ domus fortitudinis interpretatur, ideo per ipsam sacra scriptura significatur quæ Can. 4. b. dicitur. Turris David edificata, cum propugnaculis, ex qua mille clypei pendent, omnis armatura fortium. Hanc autem domum intrant heretici, errorem suum confirmantes per sacram scripturam peruersè, sed per Simonem eiiciuntur quando per doctorem catholicum eorum falsitas confutatur, & boni introducuntur, quando dociles discipuli per ipsum crudiuntur.

- 7 Et conclusit eos ut quod poterant exire, nec aliquid ab extra habere.
8 Et postulauerunt ab eo. Ut saluis personis recederet inde.
9 Et posuit in ca. præ. i. armatos de genere Iudæorum.
10 Et Iona. & cast. c. applicuerunt ad aquam Genesar. i. ad mare Galilææ, quod etiam dicitur mare Genesar, siue Genesareth, quasi generans auram. Nam illud mare est uentosum.
11 Et tendebant, ignorante Ionatha.
12 Ipse autem occurrit ex aduerso. illorum qui erant in campo.
13 Et fugerunt qui erant. Territi ex insidiarum repentina in surrectione.

10 Et lo. & ca. eius ap. ad aquam Ge. i. generantem auram, ideo per hanc aquam significatur aqua sapientiæ salutaris, quæ generat sibi auram lenis, ubi Dominus (ut dicitur. 3. Reg. 19. ad hanc aquam applicat Ionathas, & focij eius, id est, uiri religiosi, qui habent pugnare contra hæreticos per scripturam sacram, & contra spiritus malignos per orationem deuotam. Sed quoniam in hac pugna multi sunt ignari, ideo sequitur.

13 Et fug. qui. Sed quoniam uidet exempla magnæ uirtutis in superioribus suis, ad pugnam uiriliter reuertuntur, & non timorati.

A voluptatem istius mundi subuertuntur. Vnde in parabola Euangelica Dominus ait, quod exorta spina suffocauerunt segetem, hoc est diuitia & voluptates vite suffocant verbum, et ut non feruunt fructum. Sed tamen Matathias, qui interpretatur donum Dei, & Iudas, hoc est confitens iestani cum Ionatha quia illi qui dono Dei illuminati, atque confortati sunt, rite credendo, atque bene operando veraciter sunt Dei confessores, & hi perseuerant in castris Ecclesiae, & hostem fortiter premunt, donec eum conterant, & suos, qui cedendo hostibus fugerant, castris pristinis iterum restituant. Sed videamus quid fecerit Ionathas, quando milites sui versi sunt in fugam.

fugerant.

B Et scidit Io. Sic enim prepositi, & magistri Ecclesiae agere debent, quando suos lacerare in prelio ac terga hostibus vertere conspiciunt, scindere vestimenta sua, hoc est corpus

corpus ieiuniis, ac lachrymis affligere, & ponere terram in capite suo, hoc est fragilitate corporis reuoluere in mente sua, & orare Deum pro delictis suis, vel populi, vt ipse, qui omnipotens est, operetur salutem erga infirmos, & reducat eos ad pristinam sanitatem. Sicq. exhortari, unumquodque oportet vt respiciat a diaboli laqueis, qui captiuus fuerat ad eius uoluntatem.

Esa. 55. b

Ioc. 2.

Nota de nato no. ro.

E

omnes, & nemo relictus est ex eis, nisi Matathias filius Absalomi, & Iudas filius Calphi, princeps militiae exercitus, & scidit Ionathas vestimenta sua, & posuit terram in capite suo, & orauit. Et reuersus est Ionathas ad eos in prelium, & conuertit illos in fugam, & pugnaverunt. Et uiderunt qui fugiebant partes illius, & reuersi sunt ad eum, & insequabantur cum eo omnes usque Cades ad castra sua, & peruenerunt usque illuc. Et ceciderunt de alienigenis in die illa tria millia uirorum. Et reuersus est Ionathas in Ierusalem.

nes Ecclesiae coteruntur, superantur, atq. prosternuntur. Et turba credentium regreditur cum duce suo in Ierusalem mysticam, quae est mater omnium nostrorum, vt ibi gratias, & laudes referat Deo nostro in eternum, & in saeculum saeculi.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et scidit Io. i. paramenta quae ponuntur ad decorem super arma, & hoc fecit in signum doloris.
- 2 Et posuit terram. Se humiliando.
- 3 Et reuersus est. i. aduersarios suos.
- 4 Et conuertit illos. iam enim recedebant tanquam uictores sui.

fugientibus Iudaeis, sed Ionathas inuitans eos ad praelium, fecit eos conuertere ad se.

- 5 Et vi. qui in partes illius s. Ionathae.
- 6 Et reuersi sunt ad eum. Eius exemplo animali.
- 7 Et insequ. cum eo. Aduersarios.
- 8 Usque Ca. Vnde reuerant ad praelium.

MORALITER.

CAP. XII.

A ET vidit Iona. Joseph. Cum vidisset Ionathas omnia sibi Dei prouidentia secundum suam accipere voluntatem. legatos Romam destinauit, renouare cupiens olim cum gente Iudaeorum amicitias celebratas. Suis etiam legatis precepit, ut redeuntes ab Italia per Spartiatis transirent, quos deberent ad memoriam amicitiae, vel cognationis reducere, &c.

Lib. 13. antiq. cap. 9.

Quod mittit Ionathas epistolas ad Romanos, & ad Spartiatis, & ad alia loca, vt renouet pactum, & amicitiam cum eis, quam frater suus Iudas prior cum illis sponte iniit, demonstrat, quod magna sollicitudo

Raban Mylicae.

sanctis debet esse praedicatoribus, vt pacem, quam Christus in mundo obtulit, ipsi toto studio renouare, atque conseruare vbique contendant, quia ipse filius Dei, qui uenit

Et uiderunt qui fugie. partes illius, & reuersi sunt, &c.

nit in terram, vt pacificaret in carne sua coelestia, atque terrestria statim in exortu natiuitatis suae uoluit ab Angelis decantari: Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonae uoluntatis. Quam utique pacem mediator Dei & hominum iam homo factus suis discipulis commendauit

Luc. 1. b

Mar. 9. b Ioan. 14

CAP. V. XII.

ET vidit Ionathas quia tempus eius iuuat, & elegit viros, & misit eos Romam statuere, & renouare cum eis amicitiam. Et ad Spartiatis, & ad alia loca misit epistolas secundum eandem formam. Et abierunt Romam, & intrauerunt curiam, & dixerunt: Ionathas summus Sacerdos, & Iudaeorum gens miserunt nos, vt renouemus amicitiam, & societatem secundum pristinum. Et dederunt illis epistolas ad ipsos per loca, ut reducerent eos in terram Iudaeam cum pace.

1 Pace etenim, & concordia uniuersum corpus Christi adunatur, regitur ac stabilitur. Qui autem cum proximis suis non uult habere pacem, in corpore Christi nullam habet societatem, nec iam ad eternam potest uenire requiem, unde se separauit per coterionem.

F

b Et hoc est exemplum. † rescrip.

Quo autem Spartiatis fuerint de genere Abraham, facile non inuenitur, poruit tamen fieri, quia Abraham, plures filios, excepto Isaac, quem peperit ei Sara, habuit: de

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XII.

ET vidit Iona. Hic consequenter describitur ducatus Ionathae sub Antiocho filio Alexandri iam regnante, sub quo videns sibi prospere succedere, & nolens omittere de his quae secundum humanam prouidentiam facere poterat, ad firmandum populum suum in pace. Primo cum extraneis se confederauit. Secundo contradietores Alexandri Regis expugnauit, ibi: Et audiuit Ionathas. Tertio, Triphon eum defraudauit, ibi: Et cum cogitasset Triphon. Prima in duas, quia primo ponitur eius confederationis epistolarum conscriptio. Secundo sententiae recitatio, ibi: Et hoc est exem-

exemplum. Circa primum dicitur. 1 Et vidit Iona. Dicitur autem tempus esse bonum, & iuuare, quando contingit in ea prospera, malum autem, & nocere, quando aduersa. 2 Et ele. uiros. Ad talem legationem aptos. sequitur. 3 Misit epi. sec. eam for. i. eandem sententiam de amicitia statuendo, & renouanda. Cetera patent. 4 Et hoc est ex. Hic consequenter ponitur recitatio sententiae epistolarum. Et primo epistole Ionathae missae Spartiatis. Secundo epistole responsivae ab eis, ibi: Et hoc rescriptum. In epistola uero Ionathae fit mentio de quinque. Primo de quadam epistola prius missa tempore Oniae summi Sacerdotis a Rege Spartiatarum Iudaeis. Et hoc est quod dicitur.

*Iam

MORALITER.

† 1 Et vidit Ionathas quod tempus eum. Per hoc autem quod Ionathas misit nuncios ad diuersa loca, & longinqua, signi-

significata fuit missio Apostolorum, & aliorum discipulorum per Christum ad diuersas partes orbis ad praedicandam Gentibus Euangelium pacis.

† Et

A de Agar videlicet, & Cethura, sicut scriptura manifestat, ut ab aliquo eorum origo processerit Spartiatarum. Sed Iosephus huius loci mentionem faciens, non videtur ratum cognationem Spartiatarum cum Iudeis, verum etiam aliquam societatem velle exprimere, quia Lacedæmoniorum epistolam scriptam taliter refert: Rex Lacedæmoniorum Arius Oniæ salutem. Legentes aliquam scripturam inuenimus ex uno genere Iudæos, & Lacedæmones exiisse, & familiaritatem cum Abraham socialiter habuisse. Iustum ergo est dum fratres existatis, & transmittere ad nos, & petere quæ vobis necessaria iudicatis, faciemus vero & nos idem, vestra propria simul, & nostra communia reputamus. Portitor literarum Domitius epistolas vobis defert quadrangulo scriptas, signaculum habentes, aquilam draconem vnguibus deportantem. Epistola igitur a Lacedæmoniorum Rege destinata textum huiusmodi continebat.

Et

Spartiatis. Ionathas sumus Sacerdos, & seniores gentis & Sacerdotes, et reliquus populus Iudæorū, Spartiatis fratribus salutem. Iam pridem missæ erant epistolæ ad Oniam summum Sacerdotē a Dario qui regnabat apud vos, quoniam estis fratres nostri, sicut scriptum continet, quod subiectum est. Et suscepit Onias virum qui missus

fuerat cum honore, & accepit epistolas, in quibus significabatur de societate, & amicitia. Nos enim cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros, qui sunt in manibus nostris, maluimus mittere ad nos renouare fraternitatem, & amicitiam, ne fortè alieni efficiamur a vobis. Multa enim tempora transierunt, ex quo misistis ad nos. Nos ergo

in

in omni tempore sine intermissione in diebus solemnibus, & ceteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificijs, quæ offerimus, & in obseruationibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum. Lætatur itaque de gloria vestra. Nos autem circumdederunt multæ tribulationes, & multa prælia, & impugnaverunt nos Reges, qui sunt in circuitu nostro. Nolimus ergo vobis molesti esse, neque ceteris socijs, & amicis nostris in his prælijs. Habuimus enim de cælo auxilium, & liberati sumus nos & humiliati sunt inimici nostri. Elegimus itaque Numenium Antiochi filiū, & Antipatrem Iasonis filiū. Et misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam, & societatem pristinam. Mandauimus itaque eis, vt veniant etiam ad vos, & saluent vos, & reddant vobis epistolas nostras de innouatione fraternitatis nostræ. Et nunc benefacietis respondentes nobis ad hæc. Et hoc rescriptum epistolarum, quod misit Onias: Rex Spartiatarum Onias, Ionathæ Sacerdoti magno salutem. Inuentum est scriptura de Spartiatis, & Iudeis, quoniam sunt fratres, & quia sunt de genere Abraham. Et nunc ex quo hæc cognouimus, benefacietis scribentes nobis de pace vestra. Sed & nos rescripsimus vobis, pecora nostra, & possessiones nostræ vestræ sunt, & vestræ nostræ. Mandauimus itaque hæc nuntiari vobis.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Iam pridem missæ erant ep. A Dario Ioseph. li. 12. antiq. Iudæicæ nominat eum Arium, & idem est nomen sicut in Latino Nicolaus & Colinus. Vocat tamen Spartiatis Lacedæmonius recitans epistolam in hac forma: Rex Lacedæmoniorum Arius Oniæ salutem: Legentes scripturam, inuenimus ex vno genere Iudæos & Lacedæmones exiisse, & familiaritatem cum Abraham socialiter habuisse. Iustum est ergo vt fratres existatis, & transmittere ad nos & petere quæ vobis necessaria iudicatis. Faciemus vero & nos idem, & vestra propria simul vt nostra communia reputamus. Portitor literarum Domitius epistolas vobis defert quadrangulo scriptas, signaculum habentes aquilam draconem vnguibus deportantem.

2 Et suscepit Onias virum. A rege Spartiatarum seu Lacedæmoniorum.

3 Cum honore. Accepit eius legationem.

4 Nos enim cum nullo. Hic secundo in epistola Ionathæ ponitur causa scribendi, cum dicitur. Nos enim cum nullo. cum nos non essemus in aduersitate sed prosperitate, quasi dicat. Non scribimus vobis ex aliqua necessitate, a qua nunc velimus per vos releuari, sed ex sola amicitia, & charitate inter nos & vos nutritæ.

5 Habentes solatio sanctos libros. Legis, & prophetarum.

6 Qui sunt in manibus nostris, maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem, & c. i. non sumus pro nunc occupati in exercitio armorum, sicut tempore precedenti, sed magis in lectione sanctorum librorum. Cetera patent ex dictis secundum Iosephum. Hæc tueri. Nos cum nullo horum indigeremus, & c. Refertur ad scripturam, quam Lacedæmones dicebant se inuenisse, continentem, quod erant de genere Abraham, de qua dicit Ionathas, quod non indigebant illa scriptura ad propositum probandum, quia per libros sanctos, quos habebant Iudæi apud se hoc sciebant. Sed qui sint illi libri, non dicit Iosephus in particulari, tamē infra eodem e. dicam quid super hoc mihi videtur.

7 Nos ergo in omni tempore. Hic tertio in epistola dicta fit mentio de fidelitate Iudæorum erga Spartiatis, cum dicitur, Nos ergo in omni tempore. Ex quo misistis ad nos pro amicitia

et fraternitate.

8 Memores sumus vestri in sacrificijs. Quæ fiebant de animalibus.

9 Et in obseruationibus. i. alijs oblationibus & vigilijs & orationibus.

10 Nos autem. Hic quarto ponitur ratio, quare non scripserant Spartiatis tempore tribulationis, & bellorum, quæ acciderant Iudæis, cum dicitur. Nos autem, & c. Vt patet per prædicta.

11 Nolimus ergo vobis molesti esse. Petendo a vobis auxilium.

12 Neque ceteris socijs & amicis nostris. Et subditur causa cum dicitur.

13 Habuimus enim de cælo au. Quasi dicerent, Non dimisimus a vobis petere auxilium ex diffidentia de vobis, sed quia non fuit nobis necesse, Deo nobis auxiliante.

14 Elegimus itaque Numenium. Hic quinto fit mentio de nuntijs epistola. Per eosdem enim nuntios scripsit Ionathas Romanis & Spartiatis, sed quia Romani maiores erant, ideo prius iuerunt ad Romanos, & postea ad Spartiatis, & hoc est quod dicitur. Elegimus itaque Numenium Antiochi fi. Cetera patent ex dictis.

15 Et hoc rescriptum epistolarū quod misit Onias: Hic consequenter ponitur epistola responsiva Regis Spartiatarum ad Ionatham.

16 Rex Spartiatarum Onias Iona. Sacerdoti magno. Sic n. uocabatur Rex Spartiatarum tempore Ionathæ, ille uero, qui prius regnauerat Onia tempore, Darius uocabatur, vt dictum est supra.

17 Inuentum est scriptura de Sparti. Non dicitur hic, nec est in Iosepho, quæ sit illa, sed potest dici probabiliter, quod sit scriptura Genesis, in qua fit mentio de Abraham, & eius genere. Et dicit aliqui, quod Spartiatis descenderunt de Abraham per unum de filijs eius ex Cethura natum, qui ponuntur Gen. 25. Se i huic dicto dissimulare uidetur quod supra dicitur eod. e. s. Lacedæmones cum Abraham familiaritatem socialiter habuisse, propter quod magis videtur, quod descenderint a Nachor fratre Abraham, qui cū Abraham socialiter uixit longo tempore, cuius etiam generatio scribitur Gen. 32. Cetera patent ex prædictis.

Tom. 4.

Eccc 2

Ribbanus. Mylt.cé.

A *Et au. lo.* Quid autem significat, quod Ionathas aduersus Demetrii principes, qui aduersus eum egressi sunt pugnare, exiit ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione, nisi quod facer ordo doctorum aduersus persecutores Ecclesie, hoc est, Iudæos, Paganos, & Hæreticos semper debet esse paratus praeliari, & eorum perfidia resistere. Quibus egrediens ab Ierusalem occurrit in Amathite regione, quia licet a quiete internæ contemplationis, qua animi oculo intuentur, celsitudinē creatoris, & superiorū magnitudinem premiorum, ad tempus exeant, ut confligant cum hostibus, tamē a rectitudine veritatis nullo modo declinant. Nam Amathi, veritas mea interpretatur. Sed siue in conflictu disputationum contra errores eorum contendant, siue flagella eorum ac cædes patienter tolerant, iustitiæ tamen veritatē nullo modo relinquunt, eis tribuunt facultatem vt per fraudem aliquo modo in regionem Ecclesie sic ingrediantur, sed sūmopere nituntur, vt statim in initio doli prauitatem eorum conterant, & castra Ecclesie illæsa conferuent.

B *Et misit speculatores.* Missis speculatoribus castra hostium Ionathas explorat, cum prædicatores sancti per viros industrios fraudem inimicorum inuestigant, quatenus eorum consiliis prauis compertis, dolum ipsorum

ipforum facilius præcauere possint. **D**
C *Qui renuntiauit quod conit. illic super nocte.* Illi enim nocte parant venire, qui cæco corde opera meditantur tenebrarum agere. At contra.
d *Ionathas præcipi: suos vigilare, & esse in armis paratos ad pugnam tota nocte.* Quia propriū est electorū magistrorum, vt per uigiles. ac cautos doceant esse subditos suos omni tempore istius vitæ, quo incerto degentes ad certum finem tendunt.

a Et audiuit Ionathas, quoniam regressi sunt principes Demetrii cū exercitu multo supra quàm prius, pugnare aduersus eum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione. Non. n. dederat eis spatium, vt ingrederentur regionem eius. Et misit speculatores in castrorum, & reuersi renuntiauerunt, q̄ constituunt superuenire illic nocte. Cum occidisset aut sol, præcepit Ionathas suis vigilare, & esse in armis paratos ad pugnam tota nocte. Et posuit custodes per circuitum castrorum. Et audierūt aduersarij, q̄ paratus est Ionathas cum suis in bello, & timuerunt, & formidauerūt in corde suo, & accenderunt focos in castris suis. Ionathas aut, & qui cum eo erant, non cognouerunt vsque mane. Videbant aut luminaria ardentia, & secutus est eos Ionathas, & nō comprehendit eos. Transierunt. n. flumē Eleutherum. Et diuertit Ionathas ad Arabas, qui vocabantur Zabedei, & percussit eos, & accepit spolia eorum. Et iunxit, & venit Damascum, & perambulabat oēm regionem illam. Simon autem exiit, & venit vsq; ad Ascalonē, & ad proxima præsidia, & declinavit in Ioppen, & occupauit eam. Audiuit. n. q̄ uellent præsidium tradere partib. Demetrii, & posuit ibi custodes, ut custodirent eā. Et reuersus est Ionathas, & conuocauit seniores populi, & cogitauit

1 magistorum, vt per uigiles. ac cautos doceant esse subditos suos omni tempore istius vitæ, quo incerto degentes ad certum finem tendunt.
2 **†** *Et audi. aduersarij quia para. est Ionathas, cū suis in bel. & ti. val. & accen. so. in ea. & me. sunt su. Quos sec. est Ionathas ta. non con. quia trans flu. iam po. inuenit. Formidant aduersarij, quod se præparant in spiritali prælium ecclesiastici, & accendunt focos in castris suis, hoc est fingunt fortitudinem belli in turmis suis, sed in mane lucentis fidei persequitur, spiritalis Ionathas hostes suos, quos tamē non comprehendit, id est ad credulitatem nō perduxit, quia in amore fluctuantis sæculi illos æstuentes conspiciens irreuo-*

cabiles esse iudicauit. **F**
f *Et reuer.* Quod Ionathas reuersus disposuit edificare muros Ierusalem, & consilio inito cum senioribus populi præsidia construxit, & altitudinem magnam inter medium arcis, & ciuitatem, vt separaret eam a ciuitate, significat sanctos doctores postquam forent-

NICOLAUS DE LYRA.

- * **1** Et audiuit Ionathas, quoniam regressi sunt. Postquam descripta est confederatio Ionathæ cum alijs gentibus, hic consequenter ponitur eius conflictus cum Demetrii principibus. Et primo ponitur eorum debellatio. Secundo Iudææ munitio, ibi: Reuersus est Ionathas. Prima in duas, quia primo ponitur Ionathæ conflictus. Secundo Simonis fratris eius, ibi: Simon autem. Circa primū dicitur: Et audiuit Ionathas quoniam egressi sunt. Ad uindicandum opprobrium, eo quod fuerant a Ionathæ debellati, ut habetur capitulo precedenti. Cetera patent usque ibi.
- 2** Quod constituunt superuenire illic nocte. i. ad castra Ionathæ, vt ea percuterent repente, propter quod Ionathas præcepit suis vigilare, & ad pugnam paratos esse.
- 3** Et accenderunt. Simulantes, quod ibi manerent tota nocte, sed eis accensis fugerunt.
- 4** Ionathas autem, & qui cum eo, &c. s. fugam eorum. Et subditur causa.
- 5** Videbant, &c. Ac si essent ibi homines.

D. uisio

- 6** Et diuert. &c. Secundum Iosephum isti sunt qui supra. 9. cap. dicuntur filij Iambri, & occiderunt Ioannem Ionathæ fratrem.
- 7** Et iun. Exercitum suum uniendo.
- 8** Et ve. Da. Ad confirmandum populum cum Antiocho.
- 9** Simon autem. Hic consequenter describitur conflictus Simonis cum aduersarijs, cum dicitur. Simon autem exiit. De Ierusal. m. ubi remanserat ad terræ custodiam.
- 10** Et venit vsque ad Ascalonem, &c. In quibus erant homines Demetrii tenentes ea.
- 11** Et declinavit in Iop. Et subditur causa.
- 12** Audiuit enim quod vel. præ. i. ciuitatis fortalitiū.
- 13** Tradere par. De. Propterea festinauit capere ipsum pro parte Antiochi.
- 14** Et re. est. Hic consequenter ponitur Iudææ munitio, cum dicitur. Et reuersus est Ionathas. Aduersarijs partim fugatis, & partim occisis.
- 15** Et conuo. senio. populi. Pro consilio habendo.
- 16** Et cogi. cum eis edifica. Ad terræ fortificationem.

6 Et

* Et

MORALITER

1 Et audiuit Ionathas quoniam ingressi sunt principes de. Sequitur.
† Non enim dederat eis spatium, vt ingrederentur regionem. Per quod significatur, quod pugnans prudenter contra dæmonem, non dat sibi ingressum tentationis per delectationem maxime morosam, in principio repellit eū.
† Cum occidisset autem sol, præcepit Ionathas suis vigi. Per noctē intelligitur totum præsens tempus propter obscuritatē ignorantie, in qua nocte diabolus insidiatur fidelibus, vt

vt possit eis nocere, propter quod bonus prælatus qui per Ionatham significatur, hortatur eos ad vigilantiam virtutum, vt valeant resistere contra dæmonis insultū, secundum illud 1. Petri. 5. b. Fratres sobrii estote, & vigilate, quia aduersarius uester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret, cui resistite fortes in fide.
14 Et reuersus est Ionathas, & conuo. &c. Per hoc q̄ Ionathas de prælio reuersus post victoriā fuit sollicitus edificare præsidia, significatur q̄ bonus prælatus licet uitia debellauerit, tamen debet esse sollicitus de præsidijs virtutum
† facien-

forensibus bellis ad tempus occupati fuerint, intus de Ecclesia munitione cum spiritualibus viris tractare, ne forte per hostes in internos laedatur, ergo qui in arce ciuitatis erant & insidiabantur ciuibus Ierosolymitanis, signant hæreticos, qui in arce superbiae suae collocati nunquam aduersus

Ecclesiam dolos machinari desistunt: quos intercludit Ionathas mysticus spiritali presidio, vt sint singulariter, & non emant, neq; vendant, quia excommunicatione validissima ab Ecclesiae vnitate eiecti sunt, nec eorum secta recipitur, nec ecclesiastica doctrina illi tanquam spurcissimis, & omni feditate turpissimis porcis ad contaminandum villo modo committitur; & tradicente hoc ipsū, & prohibente domino saluatore in Euā

gelio vbi ait. Nolite sanctum dare canibus, neq; mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas, & conuersi disrumpat vos. Murus ergo, qui cecidit super torrentem ab ortu solis, quem & reparauit Ionathas, significat eos, qui videbantur in Ecclesia aliquam custodiam gregis sibi commissi gerere, sed in rebus transitorijs innitentes, atque ambitioni sacu

li deseruientes, prolapsi sunt in voluptatibus istius vitæ, & a proprio statu ceciderunt, quos necesse est, vt sanctorum solertia restaurare contendat, & ad priorem firmitatem ecclesiastico dogmate roborando reducere.

a Et cum eo. Tripho iste hypocritarū, atq; hæreticorū figuram

NICOLAVS DE LYRA.

* 1 Et ædifi. mu. in Ieru. Disposuit. n. facere murū magnū, & altum inter arcem, & reliquā ciuitatis partē, vt illi, qui erant in arce, nō possent habere vidualia de ciuitate, ideō subditur. Et neque emant.

2 Et ceci. mu. i. murus. Ita q; ponitur ibi pl.urale pro singulari, sicut frequenter clausura ciuitatis dicitur murus, & muri in plurali.

3 Super torren. Cedrō, qui currit ex latere orientali in Ierusalem.

4 Et reparauit eum. s. murum, qui ceciderat. 5 Et Simon ædificauit. Nomina sunt fortaliorū, vel potius duarum portarū vnius fortalicij: ideō subditur. Et munivit eam. 6 Et cum cogit. Hic vltimō describitur Ionathæ deceptio. Circa q; sciendum, q; Triphon audiēs Demetriū esse captū, & incarcerat. an ab Arsace Rege Persidis, & Media, & et mortuorū, vt dicit Iosephus antiq. Iud. lib. 13. c. 9.

7 Et cogitauit interficere Antiochū Regē, & assumere sibi regnū, sed quia timuit ne Ionathas, qui zelabat p̄ Antiocho, impediret eū, ideō primō disposuit interficere Ionathā. Et secundū hoc illa, quæ dicitur hic, & c. seq. ponuntur hic per anticipationē: quia cōtigerunt post incarcerationē Demetriū, quæ scribitur infra in principio 14. ca. Sed hoc stare non pōt. cū textu huius libri, quia ibi dicitur, q; hæc captio fuit an. 172. & c. 13. dicitur, q; an. 170. ablatū est iugū gentium ab

ram tenet, qui aliter agunt, aliterq; loquuntur, atq; aliud intentione moluntur. Contra quem Ionathas cum quadraginta millibus occurrit, qui contra tales Euangelica doctrina, & custodia mandatorū Dei necessaria est. Quisquis. n. secundum Euangelij documenta legis præcepta

1 seruauerit, hostium cuneos securus penetrabit. Sed q; Triphon dolo persuasit Ionathæ, vt remitteret a se exercitū, secūq; pacificè perrexit, sicq; cum delusum captiuauit, atq; secum cōmeantes occidit: significat eorum ruinam, qui legitimè se non obseruant, neq; cautellam in circūspeditione cordis, & conseruatione corporis habent Hos. n. quia illa Euangelij doctrinam nō attendunt, (vbi saluator discipulis suis præcepit dicens. *Vigilate, & orate, vt non intretis in temptationem.* Et item. *At tendite inquit, vobis a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autē sunt lupi rapaces*) merito hostium superat, atque interimit exercitus, quia magister celestis doctrina ab illis non condignè seruatur. Porro loco Ionathæ Si mon frater eius Sacerdotio fungit, & populi ducatur gerit

cū in presenti Ecclesia alij decedētibus alij substituunt, q; locū regiminis teneāt, & in castris spiritalib; milites Christi seculō exerceāt, quatenus hostib; vniuersis belligerādo oportunè resistere valeāt. Sed Tripho typicus simili mō Simonē fictionib; falsis, vt fratrem eius deluserat, decipere conat:

quia

Israel, & cepit populū scribere in tabulis & gestis publicis an. primō sub Simone summo Sacerdote, magno duce, & Principe Iudæorū. Si mō autē in ducatu Ionathæ successit, & ideo cū liber iste sit maioris auctoritatis, quā dictū Ioseph: dicendū, q; illa quæ dicitur hic & c. seq. nō ponitur per anticipationē, sed secundū tēporis ordinē. Sic ergo proceditur. Quia primō ponitur Triphonis fraudulēta malignitas. Secūdo Ionathæ nimia credulitas, ibi. Et credidit ei. Circa primum patet ex dictis literis vsque ibi. 7 Exurgens abiit, & c. Vt caperet, & interficeret Ionathā: sed videns, quod non poterat hoc facere per bellum, conuertit se ad fraudem, & dolum, ideō subditur.

8 Et ecce. Vt melius posset eū decipere: vt patet litera, vsq; ibi.

9 Et ve. me. i. Achon, quæ erat ciuitas magna de regno Syria.

10 Et tradam eam, & c. & reli. præsidia. Vel custodias nomine Regis. Et con. abi.

11 Et cre. ci. Hic cōsequenter describitur ipsius Ionathæ nimia credulitas, cum dicitur. Et cre. ci. Quia principalior erat in domo Regis Antiochi, cui Ionathas erat cōfederatus, & amicus, vt patet ex supra dictis: & ignorabat machinationes Triphonis in mortem Antiochi.

12 Ex quibus reb; eo q; Principes Demetriū ab quando faciebant insultum in parte illa, vt dictum est sup. 11. cap. versus finem.

* Clau. & c.

mortalis occidere, & sic infamare, ne per doctrinā suam impediatur a simplicis populi subuersione. Quia cuius vita despicitur, restat vt eius prædicatio contemnatur, vt dicit Greg. Hom. 38.

11 Et credidit. Per hunc Ionathæ defectum, quo credidit Triphoni dolo, ex quo fuit captus & occisus, significat defectus illorum, qui post opera magna virtutū delusi visionib; fictis credunt dæmonum verbis, sicut dicitur in libro de collationib; patrum abbatis Moyfi collatione 2. de illo, qui se proiecit in puteum, vt dictum est sup. c. 1. lib. 1.

MORALITER.

† faciendis contra futuros insultus tentationum, non solū pro populo, sed etiam pro seipso, ne ex præterita victoria insurgat elatio, quæ ipsum deiciat a virtute: & sic victoriæ gaudium conuertatur in lamentationem, & ludum.

6 Et cum cogit. Triph. Per Triphonem, qui quærebat occidere Ionathan, ne ipsum impediret ab Antiochi adolescentis occisione dolosa, significatur dæmonis dolositas, quæ rit bonum prælatum, vel doctorem gladio peccati

Quia nunquam antiquus hostis per se, suosque ministros cultoribus Christi insidias disponere cessat. Sed qui Simonis, hoc est, obedientis, & diuinis præceptis rite obtemperantis dignè gerit officium, vniuersorum hostium, superno adiutus auxilio, potest deuitare scandalum.

Rabanus.

Triphon verò, si mul cum Ionatha filios ipsius, quos ob fides accepit interfecit, licet eos promiserit simul cum patre seruandos, quia antiquus hostis quoscunque seducendo in peccati mortem impellit. Horum profecto filios, hoc est opera, licet antea pacem blandiendo simulauerit, in fine æterno cruciatui digna manifestabit. Potest etiam Ionathas simpliciti, qui sunt in Ecclesia Ty pum gerere, quos versutia callidorum

Vt autem intrauit Ionathas Ptolomaidam, clausurunt portas ciuitatis Ptolemenses, & comprehenderunt eum, & omnes, qui cum eo intrauerant, gladio interfecerunt. Et misit Triphon exercitum, & equites in Galilæam, & in campum magnum, vt perderet omnes socios Ionathæ. At illi cum cognouissent quia comprehensus est Ionathas, & perijt, & omnes qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, & exierunt parati in prælium. Et videntes hi, qui infecuti fuerat, quia pro anima res est illis, reuersi sunt. Illi autem omnes venerunt cum pace in terram Iuda. Et planxerunt Ionathan, & eos qui cum eo erant valde. Et luxit Israel luctu magno, & quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circuitu eorum contere eos. Dixerunt enim: Non habent principem, & adiuuantem, nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

ledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersus vos mentientes propter me. Gaudete in illa die, & exultate, quoniam merces vestra multa est in celo. Et iterum. Gaudete, inquit, & exultate, quoniam nomina vestra scripta sunt in celo. De quibus, & Psalmista ait. In memoria æterna erit ius ab au, ma.

non time. Hi .s. post mortem magis valere, & felicius vivere creduntur, cum ipse rex, & dominus eorum Iesus videlicet Christus trium phos eorum signis, ac miraculis coruscantibus in toto orbe declarare cognoscitur. Ita vt iuxta memoriã reliquiarum ipsorum cæcis tribuatur visus, surdis auditus, & claudis gressus, & mutis loquela, ac varijs ægritudinib. cura salubris per eorum orationes præstetur. Et è contrario ibidem periuri, ac malitiosi

ad tempus captiuare videtur, cum corporalibus damnis eos affligit, quorum animæ tamen in fidei veritate persistentes, liberè post mortem carnis in lucem euadent perpetuã. Vnde & plurimi ipsorum post obitum præsentis vitæ, victricia signa iuxta sua sepulchra hæc meruerunt, sicut Simon in sequentibus legimus patri, & matri, & fratrib. memoriale in sepulchris ipsorum cõdidisse. Porro sancti quos Saluator in simplicitate, & innocẽtia sua pmanẽtes confortat dicẽs. Nolite timere eos qui corpus occidunt, & post hæc nõ hẽnt quod faciant vobis: sed potius cõtime, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in Gehennam ignis, & itẽ: Beati estis, ait, cõ ma-

Mat. 10. c. Mat. 5. a.

à dæmonijs inuadantur, flagitiosi, & increduli puniãtur, ipsiq; dæmones validis tormentis iuxta id, quod palam rugiendo profiteri coguntur, excrucientur.

* Hegesippus. Iudæ successit Ionathas non minus virtutis similitudine par, quã naturæ germanitate. Qui post multa in bellicis rebus opera, in rebus sacris officia, quæ circa templi purificationẽ spectata, & probata sunt, prætenta per dolum amicitia fide, intra urbem hostium clausus, nec longo post interuallo necatus est. Ioannes etiam senior natu frater, & Eleazar iunior cæteris, pro religione mortem non recusarunt.

Li. 7. Hiero.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Clau. & c. Sicut mandauerat eis Triphon.
- 2 Et comprehen. c. Vniuersum. Cætera patent vsque ibi.
- 3 Et viden. Socios Ionathæ.

C A P. XIII.

Taudiuit Simon, quod cõgregauit Triphon exercitum copiosum, vt veniret in terram Iuda, & attereret eam: videns quia in timore populus est, & in timore ascendit Ierusalem, & cõgregauit populum, & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fecimus pro legibus, & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus. Horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israel, & relictus sum ego solus. Et

- 4 Quia pro a. i. vita.
- 5 Res est il. s. Ionathæ socijs.
- 6 Reuersi. s. non audentes cum eis configere, propter hoc dixit Abner ipsi Ioab. 2. Reg. c. 2. An ignoras quia periculosa sit desperatio

10 nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis. Non enim melior sum fratrib. meis. Vindicabo itaq; gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & vxores, quia congregatæ sunt vniuersæ gentes contere nos inimicitia gratia. Et accensus est spiritus populi simul, ut audiuit sermones istos, & responderunt uoce magna dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ, & Ionathæ fratris tui. Pugna prælium nostrum, & omnia quæcunq; dixeris nobis, faciemus. Et congregans omnes uiros bellatores accele-

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XIII.

* **E**T au. Si. Hic incipit quarta pars principalis huius libri primi, in qua agitur de ducatu Simonis. Et diuiditur in duas partes: quia primò describitur eius ducatus sub Antiocho adolescente, & De metriõ qui simul regnauerunt certantes de regno. Secundo sub Antiocho Demetriõ filio. c. 15. Prima in duas: quia primò describitur Iudææ pacificatio sub regimine Simonis. Secundo fœderis renouatio cum extraneis c. se. Prima in tres: nam primò Simon in ducem eligitur. Secundo Triphon repellitur ibi. Et mouit Triphon. Tertio Iudæis libertas redditur, ibi. Et elegit Simon. Circa Simonis electionem primò ponitur eligendi causa. Secundo electionis forma, ibi. Et accensus est. Tertio electi industria, ibi. Et congregatio. & c. Causa vero eligendi ducem fuit, quia capto Ionatha Triphon congregauit exercitum magnum ad delendum Iudææ populum, qui carens duce diffolutus erat timore. Quod audiens Simon voluit tanto malo obuiare, idèõ subditur.

2 Et con. Ad ipsum confortandum.

Diuisio.

- 3 Vos sc. Pro legibus seruandis.
- 4 Et pro sanc. i. templo, & cultu diuino venerandis.
- 5 Prælia. i. labores pratorum.
- 6 Et ang. Cordis, & corporis.
- 7 Qua. vi. i. experti sumus, & sustinimus.
- 8 Horum gr. Vt patet per prædicta.
- 9 Et nunc, & c. i. vitæ meæ corporali.
- 10 In o. tem. Populi mei.
- 11 Vind. ita. Occisam, & captiuatam.
- 12 Et san. A gentibus contaminata.
- 13 Quia con. Et est hyperbole, ad designandum, quod Triphonis exercitus erat congregatus ex multis gentibus.
- 14 Con. nos. i. odio solo sine culpa nostra.
- 15 Et ac. Hic consequenter ponitur electionis forma, cum dicitur. Et ac. Nam pari consensu, & voluntate elegerunt cum pro duce, idèõ subditur.
- 16 Et om. Obediendo tibi vsq; ad mortem.
- 17 Et con. Hic consequenter ponitur electi industria, cum dicitur. Et congregatio. Vt essent parati contra Triphonem.

* Acce-

M O R A L I T E R.

† **E**t au. Per hoc autẽ quod Simon mortuo fratre suo onus accepit pro gentis suæ defensione, significatur quod bonus religiosus, qui per Simonẽ significatur eo quod Simon obe-

diens interpretatur, non debet fugere laborem in monasterij, vel Ecclesiæ regimine, quando ex boni prælati morte imminet periculum religionis, monasterij, vel Ecclesiæ ex dæmonis dolositate, vel tyranni malignitate.

† Et

A accelerauit omnes muros in Ierusalem con-
 summare, & muniuit eam in gyro. Et misit Io-
 nathan filium Absalomi, & cum eo exercitū
 nouum in Ioppen, & eiecit his, qui erāt in ar-
 ce remāsit illic ipse. Et mouit Triphon a Pto-
 lemaida cū exercitu multo, vt veniret in ter-
 ram Iuda, & Ionathas cum eo in custodia. Si-
 mon autem applicuit in Addus contra faciē
 campi. Et vt cognouit Triphō, quia surrexit
 Simō loco fratris sui Ionathæ, & quia cōmis-
 furus esset cū eo præliū, misit ad eū legatos di-
 cens; Pro argento quod debebat frater tuus
 Ionathas in ratione Regis propter negotia,
 quæ habuit, detinuimus eum. Et nunc mitte
 argenti talenta centum, & duos filios eius ob-
 sides, vt non dimissus fugiat a nobis, & re-
 mittemus eum. Et cognouit Simon, quia
 cum dolo loqueretur secum. Iussit tamen da-
 ri argentum, & pueros, ne inimicitiam ma-
 gnā sumeret ad populum Israel dicentem.
 Quia non misit ei argentum, & pueros, pro-
 pterea periit. Et misit pueros, & centum ta-
 lenta. Et mentitus est, & non dimisit Ionathā.
B Et post hæc venit Triphon intra regionem,
 vt contereret eam, & gyrauerunt per viam,
 quæ ducit Ador. Et Simon, & castra eius
 ambu-

ambulabant in omnem locum quocunque
 ibant. Qui autem in arce erant, miserunt
 ad Triphonem legatos, vt
 festinaret venire per deser-
 tum, & mitteret illis ali-
 monias. Et parauit Tri-
 phon omnem equitatū,
 vt veniret illa nocte. Erat
 enim nix valde multa, &
 non venit in Galadithim.
 Et cum appropinquasset,
 Baschamam, occidit Iona-
 than, & filios eius illic. Et
 cōuertit Triphon, & abiit
 in terram suam. Et misit
 Simon, & accepit ossa fra-
 tris sui Ionathæ, & sepeli-
 uit ea in Modin ciuitate
 patrum eius. Et planxe-
 runt eum omnis Israel plā-
 ctu magno, & luxerunt
 eum dies multos. Et edi-
 ficauit Simon super se-
 pulchrum patris sui, &
 fratrum suorum ædi-
 ficium altum visu, lapide polito re-
 tro &

*a Et adi. v. Simō pa-
 tri, & matri, & fratri
 bus ex lapide polito
 memoriā sup sepul-
 chra fabricati cū sã
 di p̄dicatores facta
 præcedentiū patrū,
 ac finē gloriosū ad
 exemplū præcedēti-
 bus cōmemorando
 magna au d̄oritare
 ostendunt. Hoc est
 .n. ante, & retro la-
 pidē politum pone-
 re, vt qualiter ante
 finem vitæ pio dog-
 mate, & sãcta cōuer-
 satione vixerint, &
 quale exēplū patien-
 tiæ a longanimita-
 tis suæ post obitum
 posteris reliquerint,
 manifestē auditori-
 bus suis studeant fi-
 da narratione decla-
 rare. Quod autem
 sancti viri, patris, ac
 matris, atq; fratru
 nomine nūcupant
 ostēdit Saluator in
 Euan-*

*Rabban.
 Iosephus lib.
 13. antiq. c. 9.*

E

a

t

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Accelerauit. Quos inceperat Ionathas, vt habetur in cap. præcedenti.
 2 Et misit Ionathan filium Absalomi. Qui erat fidelis amicus sibi.
 3 Et cum eo exerci. Et dicit nouum: nam ante posuerat ibi Simon custodes, vt habetur capite præcedenti: sed timebat ne traderent Ioppen Triphoni, propter quod misit alios, de quibus magis confidebat.
 4 Et mouit Triphon. Hic consequenter ponitur repulsio conatus Triphonis, & hæc sui duplex. Secunda ibi. Et post hæc venit. Circa primum patet litera vsq; ibi. Simon autem applicuit. Cū exercitu suo.
 5 In Addus contra faciem campi. Erat enim locus, vnde poterat planities terra a longè videri.
 6 Et vt cognouit Triphon. Institutus dux populi.
 7 Et quia commissurus esset aduersus eum prælium. Ipsum reformidans conuertit se ad dolum.
 8 Dicens: Pro argento, quod debebat frater. i. in computo de vctigalibus ab eo receptis, quod debebat reddere Regi.
 9 Et cognouit Simon, quia cum dolo loqueretur. Nam erat homo prudens, propter quod supra 2. cap. dicitur. Vir consilij.
 10 Iussit tamen dari argentum. Ad euitandum maius malum. s. discessum populi ab eo per odium, & sic populus de facili perisset

existens sine duce, & dispersus, & per consequens perisset cultus diuinus, ideo subditur.

- 11 Ne inimicitiam magnam sumeret. Et sic patet, q̄ bene fecit, sicut bene proyiciuntur merces in mari propter salutem corporum quod est maius bonum, & patet litera.
 12 Et post hæc. Hic consequenter ponitur secunda Triphonis repulsio. Secundo innocentum ab eo occisio, ibi. Et cum appropinquasset. Circa primum dicitur. Et post hæc venit Triphon intra regionem. s. Iudææ.
 13 Et Simon, & castra, & c. in o. locum quocunq; ibant. s. Triphon, & castra eius, vt obuiarent eis in prælium ante quam vastarent terram Iudææ.
 14 Qui autem in arce erant. s. in munitione Ierosolymitana contra populum Israel.
 15 Miserunt. Occultè.
 16 Vt festinaret venire per desertum. Vbi non obseruabat Simon.
 17 Erat enim. Hoc ponitur ad ostendendum aduentus sui impedimentum: nam sicut dicit Iosephus. Tanta nix cecidit in deserto, quod non potuit venire sicut disposuerat.
 18 Et cum appropinquasset. Hic consequenter ostenditur malignitas Triphonis in occisione innocentum, & primò Ionathæ ducis: Secundo Antiochi Regis, ibi. Triphon autem. Circa primum dicitur.
 19 Occidit Ionathan, & filios. In odium Iudeorum, & vt postea liberior occideret Dominum suum, vt dictum est capitulo præcedenti. Cetera patent vsque ibi.

*Iosephus lib.
 antiq. 13. 9.*

* Et

MORALITER.

- † 2 Et misit Ionathan filium Absalomi, & c. Ioppe, quæ pulchra interpretatur, animā rationalem significat, quæ Dei imagine insignitur: sed aliquando deceptione dæmonis vitij deturpatur. Sed ad eam mittitur Ionathas qui columbæ donum interpretatur, propter quod Spiritus sanctus significat qui pro ratione Angeli sancti, ad veram poenitentiam animæ peccatricis ad eam mittitur, & sic cietis inde vitij a Spiritu sancto inhabitatur.
 13 Et Simon, & castra, & c. in o. lo. quo ibant. s. Triphon, & exercitus eius, per quod significatur q̄ bonus prælatus debet esse sollicitus considerare per quam partem diabolus ip-

sum inuadii, vel populum suum, & sic occurrere per sui, & populi diligentem custodiam, ne diabolus inueniat intrandi viam.

† Et edificauit Simon super sepulchrum patris sui. Sepulchra patrum ædificare, est eorum merita ad aliorum informationem scribere, vel prædicare. Per septem verò pyramides significantur dona Spiritus sancti, & septem virtutes. Per arma verò, qualiter contra mundum, carnem, & diabolum, viriliter pugnaverunt. Per naues autem qualiter per mare præsentis sæculi ad portum salutis feliciter trāsierunt: & hæc sunt ad informationem viuentium, ideo subditur.

Euangelio dicens. *Quicumque fecerit voluntatem patris mei, qui in cælis est: ipse meus frater, soror, & mater est.* Hinc & Apostolus Paulus ad Cor. scribens ait. *Nam si decem mihi in pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui.* Et de Timotheo ad Philippen ses ait. *Experimentum autem eius cognoscite, quoniam sicut patri filius mecum seruiuit in Euangelio.*

Mat. 12. d.

1. Cor. 4. d.

Phil. 2. c.

A Statuit, & Simon sep. pyra. vnam cõ. vna pa. ac ma. ac qua. fra. Cum doctor quilibet, qualiter vnici que personæ priorum patrum lux sapientia, quæ per septiformem spiritum fidelibus tribuitur collata sit, demonstrat.

B Et his circumpos. colum. ma. & super colum. ar. ad memoriam. ater. Cum firmitatē, & rectitudinem fidei eorum, & in ipsa fide quomodo armis spiritualib. cõtra hostes pugnauerint, insinuat.

C Augustinus. Sed pro viribus cura sepeliendi, & sepulcra construendi suscipienda est, quia & hæc in scripturis sanctis inter bona opera deputata sunt. Nec solum in corporibus Patriarcharum, aliorumq; sanctorum, & humanis cadaveribus quorumcunq; iacentium, verum etiam in ipsius Domini corpore prædicari, atq; collaudati sunt, qui ista fecerunt. Impleant hæc homines erga suos officia postremi muneris, & sui humani lenimenta mœroris. Verum illa quæ adiuuent spiritus defunctorum, oblationes, orationes, erogationes, multo pro eis obseruantius, instantius, abundantius impendant. qui suos carne, nõ spiritu mortuos, nõ solũ carnaliter, sed et spiritaliter amant.

D Idem. Prouisus sepeliendis corporibus apud memoriam sanctorum locus, bonæ affectionis humanæ est erga funera suorum: quoniam si nonnulla religio est vt sepeliantur, non potest nulla esse quando vbi sepeliantur attenditur. Sed cum viuorum talia solatia requiruntur, quib. eorum pius in suos animus appareat, nõ video quæ sunt adiumenta mortuorum, nisi ad hoc, vt dũ recolunt vbi sunt posita eorum, quos diligunt corpora, eisdẽ sanctis illos tamquam patronis susceptos, apud Dñm adiuuandos, orando commendent. Quia non ob aliud, vel memoriæ, vel monumenta dicuntur ea, quæ insignita fiunt sepulchra mortuorum, nisi quia eos, qui viuentium oculis morte subtrahunt, ne obliuione et cordib. subtrahantur, in memoriam

E Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

F Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

G Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

H Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

I Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

K Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

L Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

M Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

N Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

O Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

P Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

Q Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

R Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

S Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

T Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

V Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

X Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.

Y Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.

Z Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1** Et sta. sep. pyra. *Est aut pyramis edificium latius in inferiori parte, tendens superius in acutũ, & dicitur a pyr, qd est ignis qui est talis figura. Fecit aut duas pyramides pro patre suo, & matre, & quatuor pro fratrib. septimam aut pro se, & sic adhuc viuens fuit sollicitus de sua sepultura.* **2** Et his cir. colũ. *Ad sustentamentum edificij.* **3** Et su. co. ar. *Sculpti vt dicitur: aliqui vero arma vera, sicut supra sepulchra militum ponunt scuta, & vexilla ad memoriam æternã, qd mortui erant in defensione gentis sue.* **4** Triphon autem. *Hic consequenter ponitur malignitas Triphonis in occisione domini sui regis: & patet littera vsq; ibi.* **5** Et fe. pla. *Sicut dicitur Pro. 29. a Cum impij sumperint principatum, gemet populus.* **6** Et adi. & c. per. iu. *Triphonis malitia resistendo.* **7** Et ele. Sim. *Hic consequenter circa Iudæos describitur libertatis restitutio. Et primò ponitur eius adeptio. Secundo executio, ibi. In diebus illis. Circa primũ sciendũ, qd licet rex Demetrius fugisset de plio sicut victus, vt sup. 11. c. tamẽ postea recollegit se in vna parte regni, & aliqui principes, & milites recedentes ab Antiocho adhaerũ sibi*

MORALITER.

- ††** *Quæ viderentur, & c. Ad instructionem futurorum, idcõ præmittitur ad memoriam æternam.* **4** *Triphon. & c. Per Regẽ Antiochum adolescentẽ intelligi põt ipse Adã, qui a Deo formatus supra ceteras creaturas*

memoriam reuocant, & admonendo faciunt cogitare. Nã & D memoria nomen id apertissimẽ ostendit, & monumentum, eo qd moneat montem. i. admoneat, nuncupatur.

* Ambrosius. Festinauit Abraham pro loco sepulchri (Saræ uxoris suæ) pretium soluere, cum gratis daretur, vt

non in alienis locis, sed nostris potius

edificemus tumulos parentum, vel

proximorum. Hoc autem Abraham

ideo fecit, quia non dum erant huiusmodi Dei templa

in quibus fidelium in Domino reliquie conderentur.

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat, occiso pupillo regnum Syriæ inuadit. Quo diu potitus, tandem exolescente fauore recentis imperij, ab Antiocho puero admodum, Demetrii fratre qui in Asia educabatur bello vincitur, rursusq; regnum Syriæ ad Iobolem Demetrii reuertitur.*

† *Et de. Quoa Simon ad Demetrium Regem viros misit vt faceret remissionem regioni: hoc (ni fallor) significat qd sancta Ecclesia prædicatores suos ad principes istius mundi dirigit, quatenus eos verbo sibi fidei conciliet, & actus Triphonis figuratis, hoc est hæreticorum, atq; schismaticorum in irritum ducat, eorumq; superbiam, propter quam noluerunt mansuetudini ecclesiasticæ cedere, per rigorem exterarum potestatum conterant. Quibus & coronam auream ipsi legati deferunt, & Bainem (quod tradunt esse ornamentum colli ex annulis aureis confectum secundum morem prouintia) cum eis pro bono certamine æternæ vitæ coronam, & pro solatio oportuno, quo Ecclesiam suis dictis, atque defensionibus adiuuent præmia cœlestia repromittunt.*

† *Et iuxta ar. nau. sculp. quæ vide. ab homi. nau. mare. Quia qualiter præcedentes iusti præsentis vitæ pelagus nauigio crucis Christi transierint, omnibus in mundi istius fluctibus laborantibus, ad spem solatii ipsorum docendo intimant, vt cognoscant quoniam sicut illis prædictum nauigium salubriter contulit litrus quietis ita & sibi crudelitas passionis Christi, & nostræ redemptionis in ipsa, si condigna eidem credulitati opera habere velint, portum salutis æternæ conferat.*

† *Triphon autem. De hoc Pompeius ita refert. Dum hæc aguntur interim in Syriæ partibus, Triphon, qui se titorem Antiocho Demetrii priuigno substitui a populo laborauerat*

Citur pactum, vt relinquunt errores suos, & anathematizent sectas nefarias, quib. antea adhaeserunt, & mundent conscientiam suam ab omni nequitia haereleon, & sic coioni Ecclesiae restituantur, vnde conuenienter subiungitur.

Gen: 22. a Et intrauit. Numeri isti, hoc est, centesimus septuagesimus primus, & vigesimus tertius factis pleni sunt mysterijs. Nam centesimus, in quo Abraham Isaac promissionis filium genuit, vitae significat perfectionem. Septuagesimus in quo captiuitas Israelitarum resoluta est peccatorum significat remissionem. Sed quia hoc non nisi in Ecclesiae consistit unitate: propterea super septuagenarium numerum monas addita est. Porro vice simus tertius numerus sanctae Trinitatis fidem, cum duobus praecipis charitatis. in quibus tota legis plenitudo consistit, designat. Secundus autem mensis (in quo pascha facere iubebantur, illi, qui super animam hominis immundi erant) tempus gratiae, & vocationis gentium ostendit. Cum ergo, secundum hanc distinctionem, atque significantiam mysticorum numerorum victoria a fidelibus capitur, hoc est, vt sanctae Trinitatis fidem cum duobus praecipis charitatis secundum Euangelicam doctrinam integram seruent, & vitae perfectionem pro modulo suo habentes in Ecclesiae unitate, intellectu, & fide permanendo ad plenitudinem remissionis perueniant. sic tunc rite cum cantico, & ramis palmarum, hoc est cum laude vera, & certa victoria caelestem intrabunt Ierusalem, vbi multiplices gratias, & laudes pro adepta salute, & securitate creatori suo perpetuo referent.

Matth. 22. d. Mystica. b Quia contritus est inimicus magnus, &c. Et mors cum ipso mortis auctore in perpetuum extat damnata. Nec refugit hac expositionem sequentis sensus sententiae, vbi scriptum est. c Quia constit. vt omni. an. diei. hu. let. ageretur, et quod muni. mont. temp. qui ex u. secus arc. & habita. bi ipse & qui. Quia omni tempore istius vitae illius diei memoria in spe retinenda est, in qua triumphantes de morte per gratiam Redemptoris nostri vitae restituemur aeternae. Ideo. n. singulis annis resurrectionis dominicae solennia celebramus, vt indicemur nos per eius resur-

resurrectionem, & victoriam de morte sperare, & nostrorum corporum resurrectionem, in fine seculi futuram, & vitam in caelesti regno perpetuam. Propter quod montem templi, qui est secus arcem munire debemus hoc est Christi incarnationem, quae omnem altitudinem perfectionis sanctorum perfectione sua transcendit, firma fide in corde tenere: & in hoc omni tempore vitae nostrae tam per nos, quam etiam per nobis commissos, siue per societatem coniunctos pie laborare, quatenus eius corpori coniuncti, atque coadunati simul cum ipso capite, regni caelestis efficiamur heredes. Cuius videlicet dielauditiam, atque me-

Et clamauerunt ad Simonem, vt dextras acciperent, & dedit illis. Et eiecit eos inde, & mundauit arcem a contaminationibus. Et intrauerunt in eam tertia, & vice sima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo cum laude, & ramis palmarum, & citharis, & cinaris, & cymbalis, & nablis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israel. Et constituit, vt omnibus annis agerentur dies hi cum laetitia. Et muniuit montem templi, qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prelij vir esset, & posuit eum ducem vniuersarum virtutum, & habitauit in Gazaris.

sanctorum perfectione sua transcendit, firma fide in corde tenere: & in hoc omni tempore vitae nostrae tam per nos, quam etiam per nobis commissos, siue per societatem coniunctos pie laborare, quatenus eius corpori coniuncti, atque coadunati simul cum ipso capite, regni caelestis efficiamur heredes. Cuius videlicet dielauditiam, atque me-

morum beatus Petrus Apostolus in epistola sua nobis commendat dicens: Verum verò hoc non lateat vos carissimi, quia vnus dies apud Deum sicut mille anni, & mille anni sicut vnus dies. Non tardat Dominus promissionem suam, sed patienter agit propter vos, ne leuis aliquem perire, sed omnes ad poenitentiam reuertere. Adueniet autem dies Domini sicut fur, in quo caeli magno impetu transierunt, elementa vero calore soluentur. Cum haec igitur dissoluenda sint omnia, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus, & pietatibus expectantes, & properantes in aduentum diei Domini, per quem caeli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescent. Nouos verò caelos, & nouam terram, & promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat: Propter quod, carissimi, haec expectantes satagite immaculati, & inuolati ei inueniri in pace, & Domini nostri longanimitatem salutem arbitramini.

d Et vi. Si. Simon Ioanni filio suo cum videret, quod vir esset, ducatum virtutum vniuersarum commisit, vt ostenderet, quod nullus magistrorum, filio, vel discipulo suo debet committere potestatem, ac ordinem ecclesiastici regiminis, nisi antea cum videat esse virum, hoc est sensu probatum, & virtutum operibus studiosum. Sed quia in superioribus diximus Simonem sanctorum gerere figuram doctorum, potest in hoc loco per significationem exprimere principem pastorem, qui populo catholico sacri regiminis ministerium, & omnium virtutum dedit notitiam, atque effectum, cui & optimè conuenit quod in sequentibus scriptum est.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et ci. Cinara, cinare est instrumentum musicum. Dicitur a cieo cies, quod idem est quod moueo, moues, quia suo sono notabiliter mouet aerem.
2 Et na. i. citharis.
3 Quia con. est ini. ma. i. populus existens in arce, qui multum graua-

- grauabat populum, & impediebat cultum diuinum. Cetera patent vsque ibi.
4 Et vi. Si. Idest fortis, & iustus, & industrius ad bellandum.
5 Et po. cum du. vir. i. bellatorum.
6 Et ha. in Gazaris. i. in Gaza, & eius suburbijs, s. Ioannes, vt resisteret aduersarijs.

MORALITER.

† 4 Et vi. Si. Io. fi. suum quod vir. for. prae. e. & po. cum du. Per hoc ostenditur, quod iuuenes non sunt ad honores promouendi, donec fuerint virtutibus probati. Vnde refert Helyndus quod Aelius Adrianus cum Romae praefecturam splendidius ageret ex senatore imperator est creatus, qui obsecrante senatu vt filium, quem habebat Caesarem Augustum appellaret: Sufficere inquit debet, quod ego inuitus

tus regnauerim, cum non mereret. Principatus enim sanguine non meretur, sed meritis, & inutiliter regnat qui Rex nascitur, & non meretur: & proculdubio parentis affectum exuit, qui paruulos suos importabili subiecta mole extinguit. Hoc equidem est suffocare liberos, non promouere, alendi prius sunt, & in virtutibus exercendi, & cum in eo profecerint (vt probetur illos virtutibus antecedere qui debent honoribus antecire) inuitti ascendat, & se ciuium suorum votis non subtrahant.

CAP. XIII.

a Anno centesimo, &c. congregauit rex Dem. exer. su. Scriptum est in Isaia propheta de ipso domino

CAP. XIII.

Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit Rex Demetrius exercitum suum, et abiit in Media ad

no Salvatore: Multi plicabuntur eius imperium, et pacis non erit finis, super solum Dauid, & super regnum eius sedebit, vt confirmet

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XIII.

* 1 Anno centesimo, &c. Post ademptionem libertatis, hic consequenter agitur de renouatione amicitiae, & familiaritatis. Et diuisum in tres partes, quia primo ponuntur duo praebula. Secundo

Secundo renouatio ipsa, ibi. Et auditum est. Tertio dignitas pontificalis Simoni constituta, ibi. Et hoc exemplum. Primum praebulum est captio Demetrii Regis, cuius notatur tempus cum dicitur: Anno cent. sept. sec. Regni Graecorum: & sic est in alijs intelligendum. Cetera patent.

G met illud, & corroboret in iudicio, & iustitia amodo, & vsque in sempiternum. Principatus autem illius, & imperium erit super solium, & super regnum David post captiuitatem Babyloniam fuerat dissipatum, vt confirmet illud, & corroboret, & doceat esse perpetuum, ne cassa Dei promissio iudicetur. Et in Psalmo propheta dicit: *Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis, donec tollatur luna.* Nemini enim alteri hæc conuenit promissio, nisi soli mediatori Dei, & hominū Christo Iesu, qui pro nobis incarnatus per obedientiam crucis cœli, terræque possessor est factus. Cui Pater in Psal. per prophetam ait: *Postula a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.*

B *Siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis.* Quia terra Ecclesiæ a tempore incarnationis Christi vsque in sempiternum, licet forinsecus persecutiones ab inimicis toleret intus, tamen pace fruitur vera. Cui idem Saluator in Euangelio ait: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.* Ipse.

b *Quæsiuit bona genti suæ, & placuit illis potestas eius, & gloria.* Omnia videlicet bona ab ipso collata sunt Ecclesiæ in remissionem peccatorum, & dominationem virtutum. Vnde complacet illis potestas eius, & gloria eius, quia illi soli seruire omni tempore elegit. Ipse.

c *Accē. Iop. in port. & se. introi.* Cum ex gentium populo sibi fundauit Ecclesiam: vnde introitum fidei per Euangelium panderet gentibus totius orbis. Ioppe pulchritudo interpretatur: Et quid pulchrius est sancti. Ecclesi. cui spon sus in Cantico canticorum ait. *Quam pulchra es, oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet, vnde.*

d *Dila. si. gen. Ecclesiæ, scilicet.*
e *Et obti. re. Totius mundi.*
f *Et congreg. ca. mul. De quo in Psal. scriptum est. Ascendēs in altum captiuam duxit captiuitatem, dedit dona hominibus.*
g *Et do. est Ga. & Beth. & arci. Quia mundi fastum per Euāgelium*

contrahenda sibi auxilia, vt expugnaret Triphonem Et audiuit Arsaces Rex Persidis, & Mediæ, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit vnum de principibus suis, vt comprehenderet eum viuum, & adduceret eum ad se. Et abiit, & percussit castra Demetrii, & comprehendit eum, & adduxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodiam. Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsiuit bona genti suæ, & placuit illis potestas eius, & gloria eius omnibus diebus. Et cum omni gloria sua accēpit Ioppen in portum, & fecit introitum in insulis maris. Et dilatauit fines genti suæ, & obtinuit regionem. Et congregauit captiuitatem multam, & dominatus est Gazare, & Bethsuræ, & arci, & abstulit immunditias ex ea, & non erat qui resisteret ei. Et vnusquisque colebat terram suam cum pace, & terra Iuda dabat fructus suos, & ligna camporum fructum suum. Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuuenes induebant se gloriam, & stolas belli, & ciuitatibus tribuebat alimonias, & constituebat eas, vt essent vasa munitiois, quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius vsque ad extremum terræ. Fecit pacem super terram, & lætatus est Israel lætitia magna

gelium domando, in proximum redigit dominium. **D** *Et abs. immun. Peccatorum, atque vitiorum, mundans eam lauacro regenerationis.*

i *Et non erat qui resisteret ei De quo scriptum est. In voluntate tua Domine vnuerfa sunt posita, & non est, qui possit resistere voluntati tuæ. Tu enim fecisti cælum, & terram, & vnuerfa, quæ cæli ambitu continentur: dominus vnuerforum tuus.* **Ethec. 13. c.**

k *Et vnusquisque colebat terram suam, scilicet virtutibus exercēs, vel terram Ecclesiæ bonis operibus singuli quique sanctorum pro viribus colunt.*
l *Et terra dabat fructus suos. Caro videlicet nostra fructus bonorum operum offert. Similiter.* **E**
m *Et ligna. Hoc est homines viriditate fidei semper florentes germina virtutum proferunt.*
n *Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis. In senioribus possumus accipere prophetas, & Apo-*

stolos, & doctores sanctæ ecclesiæ, qui auditores suos consilijs iuuant, & sermonibus roborant. Iuuenes autem cœtus fidelium, quia gloria confessionis Christi freti, induunt se armis virtutum quo facilius possint contere hostium exercitum.

o *Ciuitatibus tribuebat alimon. Hoc est Ecclesijs impendebat sermones doctrinæ. Quas.*

p *Constitue. vasa mu. Vt scilicet thesaurum sapientiæ spiritualis seruarent in cōscientia pura, & fide non ficta. Quod tamdiu fecit.*

q *Quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius vsque ad extremum terræ. Quia in omnem terram exiuit sonus prædicationis Apostolorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Vnde per Isaiam dicitur: Audiam faciet Dominus gloriam vocis suæ, & teriorem brachij ostendet.* **Psal. 18. a.**

r *Fecit pacem super terram. Quia ipse est pax nostra, qui fecit vtraque vnum.*

s *Et læta. est Israel læ. ma. Quia lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.* **Isa. 30 g. Ephes. 2. c. Psal. 63. b.**

NICOLAUS DE LYRA.

- 1** Et siluit. Hic ponitur secundum præambulum, quod est pacificatio Iudææ sub Simonis regimine, cum dicitur. Et siluit. s. a. prælijs nociuis.
- 2** Et quæ. bo. gen. suæ. Principalis quam sibi, quia bonum quanto communius tanto diuinius.
- 3** Et pla. illis. Scilicet Iudæis, potestas Simonis quantum ad ducatum.
- 4** Et gloria. Quantum ad pontificatum.
- 5** Et cum om. gl. sua. i. cum omnib. alijs, quæ fecerat gloriose.
- 6** Accē. Iop. In portum. s. maris, ideo subditur.
- 7** Et fecit introitum. Ad quas Iudæi habebant liberum accessum per illum portum.
- 8** Et congreg. cap. mul. Hoc intelligitur dupliciter: Vno modo de gentilibus, quorum multos captiuauit. Alio modo de Iudæis, quorum multos de captiuitate redemit, & ad Iudæam reduxit.

- 9** Et dominatus est. Sicut patet capite præcedenti.
- 10** Et vnusquisque colebat terram suam, &c. In quo notatur pacis securitas.
- 11** Et terra Iuda dabat fructus suos. Ecce terræ fertilitas.
- 12** Seniores in plateis. In quo apparet hominum longeuitas.
- 13** Et de bonis terræ tractabant. Ecce iustitiæ veritas.
- 14** Et iuuenes induebant se gloriam. Ecce populi iucunditas.
- 15** Et stol. bel. i. arma bellica. Ecce strenuitas. Nam tempore pacis viebatur talibus, vt si bellum insurgeret, scirent se armare, & possent facilius arma portare.
- 16** Ciuitatibus. i. ciuitatum pauperibus.
- 17** Tribuebat. Simon.
- 18** Alimonias. Id apud ad sui defensionem, si esset necesse. Et quia tot bona prouenerunt sub Simonis regimini, ideo subditur de ipso.
- 19** Quo. nomi. est no. glo. eius vsque ad ext. terræ. i. valde longè: & est hyperbole: Cetera patent vsque ibi.

9 Et

* Sancta

MORALITER.

† 1 Et siluit terra Iuda omnibus diebus Simonis, &c. Hic describuntur bonæ conditiones Simonis satis diffusè, tamen videntur reduci ad tres in generali. Habuit enim magnum zelum de cultus Dei conseruatione, & de populi sui promotione in bonum, & eius obseruatione. Habuit etiam constantiam, & fortitudinem in repressione aduersario-

fario, & eorum debellatione. Et sic fuit deuotus Deo, vt illis populo suo, & terribilis aduersario: & ad ista melius facienda fuit sollicitus quærere multas amicitias bonorum, & potentum: Et quoniam fuit dux populi, & sacerdos in istis dedit exemplum principibus & prælatis. vt similiter sint solliciti de prædictis. Et hoc pro moralitate huius cap. sufficiat.

† MORALITER.

A Et sedit vnusquisq; sub vite sua, & sub ficulnea sua, & non erat qui eos terreret. Iuxta illud quod in Michæa dicitur. *Requie fecit vnusquisq; sub vinea sua, & sub ficulnea sua, & non erit qui ex terrcat.* Hæc est vinea quæ in Euangelio loquebatur. *Ego sum vitis, & vos palmites, & pater meus agricola. Omnis qui non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur.* Huius fructus bibuntur, & comeduntur, & lætificat cor hominis, & inebriant amicos sponse, & in regno Dei noui bibuntur quotidie. Sub ficu autē requiescit, & nullas insidias formidat, qui dulcedine sancti Spiritus fruitur, & illius fructib. saturatur, charitate, gaudio, pace, continentia, patientia, de huiusmodi dicitur plantatore: Qui plātauerit ficū comedet fructū eius. Qui tales ædificauerit domos, & plantauerit vineas, de quib. Apostolus loquitur: *Ego plantauī, Apolobō rigauit, De⁹ autē incrementum aedit.* Comedet labores manū suarum. *Et seminans in spiritu, de spiritu metet vitam aternā.* Nec diaboli, & satellitū eius fraudibus supplantabitur. *Et confirm. omnes humiles populi sui, & legem exquirit.* Humiles populi sūt sancti, quos in Euangelio pauperes spiritu appellat. Opera quoque populi Dei non ueterascent, sed inno uabuntur, & consummabuntur, vel confirmabuntur quotidie, vt non ambulent in uetustate literæ, sed in nouitate spiritus. Talem legem exquisiuit Simon noster, & abstulit omnem iniquum, & malum, cum modo per sanctos Doctores excommunicat hereticos, atque schismaticos, & omnes impios: & in fine mundi mittet angelos, & colligent omnia scandala de regno eius.

B Et sedit vnusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua, & non erat qui eos terreret. Defecit impugnans eos super terram, Reges contriti sunt in diebus illis. Et confirmauit omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit omnem malum, & iniquum. Sancta glorificauit, & multiplicauit vasa sanctorum. Et auditum est Romæ, quia defunctus esset onathas, & vsque in Spartiataras, & contristati sunt valde. Ut audierunt autem, quod Simon frater eius factus esset summus Sacerdos loco eius, & ipse obtineret omnem regionem, & ciuitates in ea, scripserunt ad eum tabulis æreis, vt renouarent amicitias, & societatem, quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius. Et lectæ sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas miserunt Spartiataras. Spartianorum principes, & ciuitates, Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, & Sacerdotibus, & reliquo populo Iudeorū fratrib. salutem. Legati, qui missi sunt ad populum nostrum nuntiauerunt nobis de uestra gloria, & honore, & læticia, & gauisi sumus in introitu eorum. Et scripsimus quæ ab eis erant dicta in concilijs populi sic: Numenius Antiochi, & Antipater Iasonis filius, legati Iudeorum uenerunt ad nos, renouantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriosè, & ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris vt sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autē horum scripsimus Simoni magno Sacerdoti. Post hæc autē misit Simon Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondo mmarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, & filijs eius? Restituit enim ipse fratres suos, & expugnauit inimicos Israel ab eis. Et statuerunt ei libertatem, & descripserunt in tabulis æreis, & posuerunt in titulis in mōte Sion. Et hoc est exemplum scripturæ.

C Post hæc autē, &c. Simon mittens Romanis clypeum aureum, habentē pondus mmarum mille ad statuendam cum eis societatem, significat Doctores sanctos in prædicatione Euangelij gentibus promittere regnum cœlestē, & æternam beatitudinem, si fidem Christi recipere uoluerint, Euangelicamque doctrinam usque in finem uitæ seruare. Clypei enim rotunditas, & auri splendor, nec non & millenarij numeri perfectio, per figurā, æternæ quietis coronam significant. *Et statuerunt ei libertatem, &c.* Ebul mēsis est sextus apud Hebr. qui apud Græcos dicitur, Ἰουλειος, apud Latinos uero Septēber, sed diuisi ordine numerorū pp diuersas inchoationes annorū, q̄ apud singulas gētes existunt. Nā Hebræj, qui primū mensem habent Nisan, hoc est Aprilē, in sexto loco

D Numenius Antiochi, & An. Ia. fi. &c. Ponere exemplum sermonum eorum, &c. i. in libris ad partem diligentissimè reseruatis. Post hæc autem. Hic consequenter ponitur renouatio amicitie per nuntios Iudeorum. Et patet litera usque ibi. Quam gratiarum actionem. Q. d. non solum reddendæ sunt sibi gratia, & honores pro amicitia, quam a nobis requisit, & propter xenium notabile, quod misit, sed etiam propter eius probitates, quibus aduersarios populi sui uiriliter expugnauit. Et statuerunt ei libertatem. Ab omni tributo. Et descripserunt in tabulis æreis. Et ad memoriam in futuro. Et posuerunt. s. Iudei tabulas illas. In titulis. i. cum alijs scriptis ad memoriam reseruatis. Et hoc est exem. Hic consequenter describitur pontificalis dignitas Simoni, & eius hereditas constituta ab omni populo Iudeorū per scripturam autenticam, vel decretum, de quo dicitur. Et hoc est exemplum. Circa quam constitutionem primò per modum cuiuslibet prologi ponitur tempus, cum dicitur.

E Et hoc est exemplum scripturæ. *Et sequitur forma scribendi, cum dicitur.*

A qui eos terreret. Iuxta illud quod in Michæa dicitur. Requie fecit vnusquisq; sub vinea sua, & sub ficulnea sua, & non erit qui ex terrcat. Hæc est vinea quæ in Euangelio loquebatur. Ego sum vitis, & vos palmites, & pater meus agricola. Omnis qui non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Huius fructus bibuntur, & comeduntur, & lætificat cor hominis, & inebriant amicos sponse, & in regno Dei noui bibuntur quotidie. Sub ficu autē requiescit, & nullas insidias formidat, qui dulcedine sancti Spiritus fruitur, & illius fructib. saturatur, charitate, gaudio, pace, continentia, patientia, de huiusmodi dicitur plantatore: Qui plātauerit ficū comedet fructū eius. Qui tales ædificauerit domos, & plantauerit vineas, de quib. Apostolus loquitur: Ego plantauī, Apolobō rigauit, De⁹ autē incrementum aedit. Comedet labores manū suarum. Et seminans in spiritu, de spiritu metet vitam aternā. Nec diaboli, & satellitū eius fraudibus supplantabitur. Et confirm. omnes humiles populi sui, & legem exquirit. Humiles populi sūt sancti, quos in Euangelio pauperes spiritu appellat. Opera quoque populi Dei non ueterascent, sed inno uabuntur, & consummabuntur, vel confirmabuntur quotidie, vt non ambulent in uetustate literæ, sed in nouitate spiritus. Talem legem exquisiuit Simon noster, & abstulit omnem iniquum, & malum, cum modo per sanctos Doctores excommunicat hereticos, atque schismaticos, & omnes impios: & in fine mundi mittet angelos, & colligent omnia scandala de regno eius.

B Et sedit vnusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua, & non erat qui eos terreret. Defecit impugnans eos super terram, Reges contriti sunt in diebus illis. Et confirmauit omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit omnem malum, & iniquum. Sancta glorificauit, & multiplicauit vasa sanctorum. Et auditum est Romæ, quia defunctus esset onathas, & vsque in Spartiataras, & contristati sunt valde. Ut audierunt autem, quod Simon frater eius factus esset summus Sacerdos loco eius, & ipse obtineret omnem regionem, & ciuitates in ea, scripserunt ad eum tabulis æreis, vt renouarent amicitias, & societatem, quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius. Et lectæ sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas miserunt Spartiataras. Spartianorum principes, & ciuitates, Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, & Sacerdotibus, & reliquo populo Iudeorū fratrib. salutem. Legati, qui missi sunt ad populum nostrum nuntiauerunt nobis de uestra gloria, & honore, & læticia, & gauisi sumus in introitu eorum. Et scripsimus quæ ab eis erant dicta in concilijs populi sic: Numenius Antiochi, & Antipater Iasonis filius, legati Iudeorum uenerunt ad nos, renouantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriosè, & ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris vt sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autē horum scripsimus Simoni magno Sacerdoti. Post hæc autē misit Simon Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondo mmarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, & filijs eius? Restituit enim ipse fratres suos, & expugnauit inimicos Israel ab eis. Et statuerunt ei libertatem, & descripserunt in tabulis æreis, & posuerunt in titulis in mōte Sion. Et hoc est exemplum scripturæ.

C Post hæc autē, &c. Simon mittens Romanis clypeum aureum, habentē pondus mmarum mille ad statuendam cum eis societatem, significat Doctores sanctos in prædicatione Euangelij gentibus promittere regnum cœlestē, & æternam beatitudinem, si fidem Christi recipere uoluerint, Euangelicamque doctrinam usque in finem uitæ seruare. Clypei enim rotunditas, & auri splendor, nec non & millenarij numeri perfectio, per figurā, æternæ quietis coronam significant. Et statuerunt ei libertatem, &c. Ebul mēsis est sextus apud Hebr. qui apud Græcos dicitur, Ἰουλειος, apud Latinos uero Septēber, sed diuisi ordine numerorū pp diuersas inchoationes annorū, q̄ apud singulas gētes existunt. Nā Hebræj, qui primū mensem habent Nisan, hoc est Aprilē, in sexto loco

D Numenius Antiochi, & An. Ia. fi. &c. Ponere exemplum sermonum eorum, &c. i. in libris ad partem diligentissimè reseruatis. Post hæc autem. Hic consequenter ponitur renouatio amicitie per nuntios Iudeorum. Et patet litera usque ibi. Quam gratiarum actionem. Q. d. non solum reddendæ sunt sibi gratia, & honores pro amicitia, quam a nobis requisit, & propter xenium notabile, quod misit, sed etiam propter eius probitates, quibus aduersarios populi sui uiriliter expugnauit. Et statuerunt ei libertatem. Ab omni tributo. Et descripserunt in tabulis æreis. Et ad memoriam in futuro. Et posuerunt. s. Iudei tabulas illas. In titulis. i. cum alijs scriptis ad memoriam reseruatis. Et hoc est exem. Hic consequenter describitur pontificalis dignitas Simoni, & eius hereditas constituta ab omni populo Iudeorū per scripturam autenticam, vel decretum, de quo dicitur. Et hoc est exemplum. Circa quam constitutionem primò per modum cuiuslibet prologi ponitur tempus, cum dicitur.

E Et hoc est exemplum scripturæ. *Et sequitur forma scribendi, cum dicitur.*

NICOLA VS DE LYRA.

- * 1 Sancta glo. i. templum, & atria.
- 2 Et multip. &c. Quibus uidebantur Sacerdotes ad diuinum cultum.
- 3 Et auditum est Romæ. Hic consequenter describitur renouatio amicitie, & primo scribentibus extraneis, & secundò scribentibus Iudeis, ibi. Post hoc autem. Circa primum dicitur: Et auditum est Romæ. Et patet usque ibi.
- 4 Scripserunt. Vbi ponitur scriptura Romanorum de renouatione amicitie cum Iudeis, quam fecerunt cum Iuda, vt habetur supra cap. 8. & cum Ionatha 12. cap. secundò ponitur scriptura Spartiatarum de renouatione amicitie cum Iudeis, cum dicitur.
- 5 Spartiano. princi. & ciuitates. i. ciuitatem retores.
- 6 Nuntiauerunt nobis de uestra glo. & honore. Ex aduersariorum uestrorum debellatione, & restitutione libertatis, et pacis consecutione.
- 7 Et scripsimus quæ ab eis, &c. i. in libris autenticis, in quib. erant scripta populi decreta. Et sequitur forma scribendi, cum dicitur.

- tur. Numenius Antiochi, & An. Ia. fi. &c.
- 8 Ponere exemplum sermonum eorum, &c. i. in libris ad partem diligentissimè reseruatis.
- 9 Post hæc autem. Hic consequenter ponitur renouatio amicitie per nuntios Iudeorum. Et patet litera usque ibi.
- 10 Quam gratiarum actionem. Q. d. non solum reddendæ sunt sibi gratia, & honores pro amicitia, quam a nobis requisit, & propter xenium notabile, quod misit, sed etiam propter eius probitates, quibus aduersarios populi sui uiriliter expugnauit.
- 11 Et statuerunt ei libertatem. Ab omni tributo.
- 12 Et descripserunt in tabulis æreis. Et ad memoriam in futuro.
- 13 Et posuerunt. s. Iudei tabulas illas.
- 14 In titulis. i. cum alijs scriptis ad memoriam reseruatis.
- 15 Et hoc est exem. Hic consequenter describitur pontificalis dignitas Simoni, & eius hereditas constituta ab omni populo Iudeorū per scripturam autenticam, vel decretum, de quo dicitur. Et hoc est exemplum. Circa quam constitutionem primò per modum cuiuslibet prologi ponitur tempus, cum dicitur.

* Octauadecima

loco habent supra memoriã
 A Elul. Græci autem qui suum
 annũ inchoant à primo mē-
 se eorũm Aprile, hoc est à Ca-
 lendis Decembris decimum
 mensem habent Gorpeium,
 Latini autem qui antiquitus
 primordium anni sui à Ca-
 lendis Martijs habuere, Septē-
 brem septimum mensem
 computauerunt.

Et

Octauadecima die
 mensis Elul, anno cē-
 tesimo septuagesimo
 secundo, & anno ter-
 tio sub Simone Sa-
 cerdote magno i Afa-
 ramel in cōuētũ ma-
 gno Sacerdotum, &
 populi & principũ
 gentis, & seniorũ regionis nota facta sunt hæc.
 Quoniã frequenter facta sunt prælia in regio-
 ne nostra. Simon autē Matathia filius ex filijs
 Iarib, & fratres eius dederunt se periculo, &
 restiterunt aduersarijs gentis suæ, vt starent
 sancta ipsorum, & lex: & gloria magna glo-
 rificauerunt gentem suam. Et congregauit
 Ionathas gentem suam, & factus est illis sacer-
 dos magnus, & appositus est ad populum
 suum. Et voluerunt inimici eorũ calcare sancta,
 & atterere regionē ipsorum, & extendere ma-
 nus in sancta sanctorũ. Tunc restitit Simon, &
 pugnavit pro gente sua, & erogauit multas pe-
 cunias, & armavit viros virtutis gentis suæ, &
 dedit eis stipendia, & muniuit ciuitates Iudæ,
 & Bethsuram, quæ erat in finibus Iudæ, vbi e-
 rant arma hostiũ antea, & posuit illic præfidiũ
 viros Iudæos. Et Ioppen muniuit, quæ erat ad
 mare, & Gazaram, quæ est in finibus Azoti, in
 qua hostes antea habitabant, & collocauit illic
 Iudæos, & quæcunq; apta erant ad correptio-
 nem eorum posuit in eis. Et vidit populus actũ
 Simonis, & gloriam quã cogitabat facere gēti
 suæ, & posuerunt eum ducem suum, & princi-
 pem Sacerdotum, eo quod ipse fecerat hæc
 omnia

omnia, & iustitiam, & fidem, quam conserua-
 uit genti suæ: & exquisiuit omni modo exalta-
 re populum suum. Et in diebus eius prospera-
 tum est in manibus eius, vt tollerentur gentes
 de regione ipsorum, & qui in ciuitate Dauid
 in Ierusalem erant in arce. de qua procedebat,
 & contaminabant omnia, quæ in circuitu
 sanctorum sunt, & inferebant plagam magnã
 castitati. Et collocauit in ea viros Iudæos ad
 tutamentum regionis, & ciuitatis, & exaltauit
 muros in Ierusalẽ. Et Rex Demetrius statuit il-
 li summum sacerdotium: Secundum hæc fecit
 cum amicum suum, & glorificauit eum gloria
 magna. Audiuit enim, quod appellati sunt Iu-
 dæi à Romanis amici, & socij, & fratres: & quia
 susceperunt legatos Simonis gloriosè: & quia
 Iudæi, & Sacerdotes eorum consenserunt eum
 esse ducem suum, & summum Sacerdotem in
 æternum, donec surgat propheta fidelis, & vt
 sit super eos dux, & vt cura esset illi pro sanctis,
 & vt constitueret præpositos supra opera eo-
 rum; & super regionem, & super arma, & su-
 per præsidia, & cura sit illi de sanctis, & vt au-
 diatur ab omnibus, & scribantur in nomine
 eius omnes conscriptiones in regione, & vt
 operiatur purpura, & auro, & ne liceat vlli ex
 populo, & ex Sacerdotibus irritum facere
 aliquid horum, & contradicere his, quæ ab
 eo dicuntur, aut conuocare conuentum in
 regione sine ipso, & vestiri purpura, & vt
 fibula aurea. Qui autem fecerit contra hæc,
 aut irritum fecerit aliquid horum reus e-
 rit. Et complacuit omni populo statuere
 Simonem: & facere secundum verba ista. F

Et

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Octauadecima die mensis Elul. Id est, Augusti.
 2 Anno cente. septuagesimo. secundum. Regni Graecorum.
 3 Et anno tertio sub Simo. sa. ma. Et sic patet, quod descri-
 ptio huius institutionis, vel decreti facta est valde solemniter, scilicet
 per tempora Regum, & Pontificum, sicut prædicatio beati Iohannis
 Baptista Luc. 3.
 4 In conuentu magno Sacerdotũ, & po. In quo describitur
 notabilis cæsus populi.
 5 Simon autem Matathia. Hic secundò consequenter describi-
 tur multiplex ratio, propter quam pontificalis dignitas concessa est
 Simoni, & eius filijs, cum dicitur: Simon autem Matathia fi-
 lius ex filijs Iarib. Fuit enim ille Matathias Sacerdos de sorte, seu
 vice Iarib, sicut dictum est supra cap. 2. sicut Zacharias pater Iohannis
 dicitur de vice Abia Luc. 1.
 6 Dederunt se periculo. Vt patet ex prædictis.
 7 Vt starent sancta ipsorum. Id est, templum.
 8 Et lex. Quam valebat Antiochus abolere.
 9 Et gloria magna. Id est, diuinus cultus, quem volebat destrue-
 re. Cetera patent ex prædictis vsque ibi.
 10 Tunc restitit Simon. Vt patet ex prædictis cap. præcedenti.
 11 Et erogauit pe. mul. De substantia sua pro sua gente defen-
 denda.
 12 Et quæcunq; apta erant ad cor. corum. Id est, ad repre-
 hensionem aduersariorum: vt balistas, arcus, & consimilia.
 13 Et vidit populus. Hic tertio consequenter ponitur dicta con-
 stitutions, siue institutionis actus, cum dicitur: Et vidit populus
 actum Simonis. Id est, eius facta valde notabilia.
 14 Et posuerunt. Supra cap. præced. posuerunt eum ducem suum.
 pro persona sua, & simplici verbo: hic autem posuerunt eum ducem,
 & pontificem, non solum pro se, sed pro posteritate sua, & hoc firma-
 uerunt, immutabili decreto. Cetera patent vsque ibi.
 15 Et inferebant pla. ma. Id est, munditie templi, & cultus di-
 ni:

- ni: & qua mulieres Hebræas rapiabant aliquando, illis abiucentes.
 16 Et rex Demet. & c. Capitulo præcedenti.
 17 Audiuit enim quod appellati sunt Iudæi. Id est, non solum
 honorauit eum ex amore, vt ab eo iuuaretur vt dictum est capitulo
 præcedenti: sed ne a Romanis puniretur si ostenderet se aduersarium
 Simoni, & Iudæorum genti.
 18 Et quia Iudæi & sacer. & c. Repetitio est eiusdem, quod præ-
 missum est, ad maiorem affirmationem.
 19 In æternum. Id est, pro se, & sua posteritate.
 20 Donec surgat propheta fi. Id est, Messias a Iudæis expecta-
 tus, & à prophetis promissus Deut. 18. c. Prophetam sus. eis & c.
 & tunc est adimpletum, quia filij Simonis tenuerunt principatum,
 & Sacerdotium vsque ad Herodem Agrippam, cuius tempore na-
 tus est Christus Matth. 2. qui est Rex, & Sacerdos in æternum.
 21 Et vt sit super eos dux. In regimine temporalium.
 22 Et vt cura esset illi pro sanctis. In regimine spiritualium.
 23 Et vt constituc. præposi. Sub se in vtroque regimine.
 24 Et super arma & su. Vt nullus moueat bellum sine eius li-
 centia.
 25 Et vt audiatur ab omnibus. Id est, obediatur in omnibus.
 26 Et scribantur, & c. Id est, acta publica, dicendo: Actum anno
 tali Simonis.
 27 Et vt operiatur purpura, & auro. Id est, vestibus auro tex-
 tis, vel aurea corona.
 28 Et ne liceat. Hic quarto ponitur dicta concessio confirmatio
 cum dicitur. Et ne liceat vlli. De populo cuiuscunq; conditionis,
 aut status.
 29 Irritum facere aliquid horum. Et subditur consequenter
 pena transgressorum, cum dicitur.
 30 Qui autem fecerit contra hæc, & c. reus erit. Scilicet
 mortis, vel alterius pænæ secundum modum, & quantitatem culpæ.
 31 Et cōplacuit omni populo. Dicta ordinatio, Et quia ad hoc
 requirebatur consensus Simonis, subditur: Et suscepit Simon, & c.
 * Et scri.

A Et suscepit Simon, & placuit ei ut summo sacerdoti fungeretur, & c. in peribolo. *περιβολος* Græcè dicitur murus atrij domus Domini, qui totum templum per quadrum ambiebat in circuitu: sicut beatus Hieronymus in expositione Ezechielis propheta libro 13. ostendit. In loco ergo celebri atrij interioris domus Domini ponebantur tabulae aereae: in quibus confirmatum fuerat per scripturam sacerdotium Simonis, & filiorum eius.

Rabanus. Eccl. 42. b.

Mystice autem Christi sacerdotium, & filiorum eius, hoc est populi Christiani in atrio domus Domini, hoc est in praesenti Ecclesia scriptura testificante confirmatur, & in omnibus Gentibus stabile, & perpetuum esse declaratur. Vnde est illud quod in Psalmo scriptum est: *Iuravit Dominus, & non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.* Et iterum: *Semel (inquit) iuravi in sancto meo, si David mentiar, semen eius in aeternum manebit. Et sedes eius sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in aeternum, & testis in caelo fidelis, & c.* Hominum consuetudo est frequenter iurare, ut eis possit aliquis credere. Deus enim semel iuravit, quia nulla varietate temporis immutatur. Iurare enim illi diximus esse ventura promittere. Nam eius se religioni constringit, qui non habet fortiolem. Dicit etiam in sancto suo, id est, in Christo qui dixit: *Custodi animam meam quoniam sanctus sum.* Addit quoque, *si David mentiar, si negatiue*

Psal. 109. a

Ibi. 88.

Deus quare per se, & non per alium iuret.

Pf. 85. a.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et scripturam istam decreuit ponere in tabulis aereis. *ad perpetuam memoriam.*
- 2 Et ponere eas in peribolo sancto. *Id est, in muro cingente templum.*
- 3 Exemplum autem eorum ponere in arario. *Id est, in loco magis publico.*
- 4 Ut habeat Simon, & filij eius: *videant cum voluerint.*

C A P. XV.

A T misit rex, & c. Antiochus hic, qui Assidetes cognominatus est, filius fuit Demetrii Sortheris, frater autem Demetrii minoris, qui post Alexandrum Philobalem regem in Syria regnavit. Demetrius autem Sorther post Antiochum Eupatorem filium Antiochi Epiphani, ut Chronicon Eusebij, & Hieronymi testatur, regnavit annis 12. Post quem Alexander Philopalus annos regnavit, 10. Post hunc Demetrius filius Demetrii annos tres; qui captus a Parthis in Hircana ab Artacide Rege retruditur. Post quem Antiochus Assidetes frater eiusdem Demetrii tenuit regnum annis 14. Post cuius interitum iterum restituitur Demetrio, quod postea tenuit annis 4.

Raban. junioris.

Diuisio.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XV.

ET misit rex, & c. Hic consequenter describitur ducatus Simonis sub Antiocho ultimi Demetrii filio, & diuiditur in duas partes, quia primo describitur huiusmodi ducatus: secundo, ipsius Simonis obitus, circa medium se. ca. ibi: Et Ptolemæus. & c. Prima in tres: quia primo ponitur Antiochi cum Simone confederatio, secundo fœderis ruptio. ibi: Antiochus autem. tertio ruptionis punitio, in principio sequentis c. Prima, adhuc in tres, nam primo ponitur dicta confederatio, secundo Triphonis insectio, ibi: Anno centes. & c.

M O R A L I T E R.

1 Et misit rex, & c. Per istum Antiochum, qui antequam obtineret patris sui regnum, scripsit epistolas amicales Simoni, ut ab ipso haberet auxilium, & postea obtento regno

positum est, quod etiam communis usus habet. Semen D Christi sunt omnes, qui ei fideli mente crediderunt, quia in ipsis futurum regnum seminatum est, quod futura messis ostendit. Sicut & in 21. Psalmo ipse dicit: *semen meum seruet illi.* Manebunt ergo sancti in aeternum, qui in excellenti, ac beata conuersatione demorantur: vnde illos proprie manere non dicimus, quia a regno Domini repelluntur.

Psal.

Et suscepit Simon, & placuit ei ut summo sacerdotio fungeretur: & esset dux, & princeps gentis Iudæorum, & sacerdotum: & praesesset omnibus. Et scripturam istam decreuit ponere in tabulis aereis, & ponere eas in peribolo sanctorum in loco celebri. Exemplum autem eorum ponere in arario, ut habeat Simon, & filij eius.

Thronus autem Dei hic intelligenda est anima fidelis, in qua reuera incider, quando eam maiestatis

sua illuminatione compleuerit. Sic enim scriptum est: *sedes sapientiae anima iusti.* Addidit: *sicut Sol in conspectu meo.* Lucida quippe erat anima illa iusti, quam sedem diximus Saluatoris. Dicendo autem, sicut Sol comparisonem rerum visibilium facit. Nam si magnum est de creatura clarere, multo melius de creatore lucere. Luna perfecta significat transmutationem corporum de corruptione in incorruptionem. Tunc enim perfecta erit corporum nostrorum natura, quando mortalitas, vel corruptio iam non erit vlla. Quod enim ipsa Luna quae crescit, & decrescit, carnis humanae mutabilitatem significet, in multis scripturarum locis demonstrari potest. Hæc quidem testimonia de Psalms posuimus ad ostendendum veri Simonis firmissimum, & sempiternum esse sacerdotium.

Sap. secur. liam

templum. & c. *περι quod est circum.*

- 3 Exemplum autem eorum ponere in arario. *Id est, in loco magis publico.*
- 4 Ut habeat Simon, & filij eius: *videant cum voluerint.*

C A P V T XV.

ET misit rex Antiochus filius Demetrii epistolas ab insulis maris, Simoni Sacerdoti, & Principi gentis Iudæorum, & vniuersæ genti, & erant continentes hunc modum: Rex Antiochus Simoni Sacerdoti magno, & Genti Iudæorum salutem. Quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum, volo autem vendicare regnum, & restituere illud sicut erat antea, & electam feci multitudinem exercitus, & feci naues bellicas. Volo autem procedere per regionem, ut vlciscar in eos,

Qualiter autem Demetrio, & Antiocho fratribus regni successus proueniret, non graue videri debet lectori, si aliqua hinc de historia Pompeij Trogi intromittamus, qui in li. 36. de hoc ita refert: Igitur Antiochus memor quod & pater propter superbiam inuisus, & frater propter se-

Pompe Trogu

riem contemptus fuisset, ne in eadem vitia incideret, recepta in matrimonium Cleopatra vxore fratris, ciuitates, quæ in initio fraterni imperij defecerat, summa industria persequitur, regni terminis adiecit. Iudeos quoque in Macedonico imperio sub Demetrio patre armis se in libertate vëdicauerat, subegit. Quorum vires tãtę fuere, ut post

hæc nullum Macedonum Regem tulerint, domesticisque imperijs vsi Syriam magnis infestauerint bellis.

Item in

tes. & c. tertio cuiusdam superius dicti declaratio, ibi: Venit autem. Prima in duas: quia primo ponit scriptura confederationis motinum, secundo, fœderis modum, ibi: Nunc ergo. Circa primum dicitur.

- 1 Et misit rex, & c. Iosephus dicit ipsum fuisse fratrem eius: sed dicto Iosephi non est credendum contra auctoritatem huius libri, ut supra dictum est.
- 2 Epistolas ab insulis. Adhuc enim non obtinebat regnum Syrię, idco querebat confederari cum Simone.
- 3 Quoniam quidem pe. Scilicet Triphon, & ei adherentes: Cetera patent.

Iosephus

* Nunc

gno alienauit se ab eo, & afflixit eum: significatur qui libet fraudulentus, qui positus in necessitate humiliat se coram illis, qui possunt eum iuuare, sed cum inualuerit, eis malefacit quantum potest.

† Et

A Item in libro 7. atq; 39. priori narrationi suae ista sub-
 neſcit. Namque Demetrius sicut, supra dictum est, cum
 bellum Parthis intulisset, multisque congressionibus vi-
 ctus fuisset, repente insidijs circumuentus, amisso exerci-
 tu capitur, cui Arsacides in Hircania non cultum tantum
 regni praestitit, sed
 & filiam in matrimo-
 nium dedit, regnu-
 que Syriae, quae prius
 absentia Thriphon
 occupauerat, resti-
 tuiturum promittit.
 Post huius mortem
 desperato reditu,
 non ferens captiuita-
 tem Demetrius, priua-
 ta, et opulenta vita
 pertusus tacitus in
 regnum fugam me-
 ditatur. Horrator il-
 li, & omnes Galli-
 mander amicus e-
 rat, qui post captiui-
 tatem eius a Syria
 per Arabiae deserta

B ducibus pecunia com-
 paratis Parthico ha-
 bitu Babylonem per-
 uenerat. Sed effugit
 eum Phrahartes, qui
 Arsacidi successer-
 at, equitum celerita-
 te per compendiosos
 tramites occupatum
 retrahit. Ut est de-
 ductus ad Regem,
 Gallimandro quidem
 non tantum venia,
 verum etiam praemium
 fidei datum. Deme-
 trium autem & graui-
 ter castigatum ad con-
 iugem in Hircaniam
 remittit, arcibus
 que custodijs obser-
 uari iubet. Interie-
 cto tempore cum fide

C illi etiam suscepti liberi faceret, eodem amico comite, re-
 petita fuga est. Sed pari infelicitate prope fines regni sui
 deprehenditur, ac denuo perductus ad regem, ut inuisus,
 a conspectu submouetur. Tunc quoque uxori, & liberis
 dominatus in Hircaniam poenalem sibi ciuitatem remit-
 titur, talisque aureis in exprobrationem puerilis lenitatis
 donatur. Sed hanc Parthorum tam mitem in Demetrium cle-
 mentiam non misericordia gentis faciebat, nec respectus
 cognationis, sed quod Syriae regnum affectabat: vsurum Demetrio
 aduersus Antiochum fratrem prout res, vel tempus, vel
 fortuna belli exegisset. His auditis Antiochus, occupandum
 bellum ratus, exercitum quem multis finitimorum bellis
 indurauerat aduersus Parthos ducit. Sed luxuria non mi-
 nor apparatus, quam militiae fuit. Quippe octo millia
 armorum secuta sunt trecenta millia lixatum, & quibus
 cocorum pistorumque maior numerus fuit. Argenti certe,
 auriq; tantum, vt etiam gregarij milites auro caligas fige-
 rent,

rent, proculcarentq; materiam, cuius amore populi ferro
 dimicant. Culinarum quoque argentea instrumenta fuere
 prorsus, quasi ad epulas non ad bellum pergerent. Adu-
 nienti Antiochio multi orientales Reges occurrere traden-
 tes se, regnaque sua cum execratione superbiae Parthicae. Nec

qui corruerunt regionem nostram, & qui desolauerunt ci-
 uitates multas in regno meo. Nunc ergo statuo tibi omnes
 oblationes, quas remiserunt tibi ante me omnes Reges, &
 quaecunque alia dona remiserunt tibi, & permitto tibi face-
 re percussuram proprii nummismatis in regione tua. Ierusa-
 lem autem sanctam esse, & liberam, & omnia arnia, quae fabricata
 sunt, & praesidia, quae conlruixisti, quae tenes, maneat tibi. Et
 omne debitum Regis, & quae futura sunt Regi, ex hoc, & in to-
 tum tempus remittuntur tibi. Cum autem obtinuerimus regnum
 nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templum gloria ma-
 gna, ita vt manifestetur gloria vestra in vniuersa terra. Anno
 centesimo septuagesimo quarto, exijt Antiochus in terram
 patrum suorum, & conuenerunt ad eum omnes exercitus,
 ita vt pauci relictis essent cum Triphone. Et insecutus est
 eum Antiochus Rex, & venit Doram fugiens per maritimam.
 Sciebat enim, quod congregata sunt in eum mala, & reli-
 quit eum exercitus. Et applicuit Antiochus super Doram
 cum centum viginti millibus virorum bellatorum, & octo
 millibus equitum. Et circuiuit ciuitatem, & naues a mari
 accesserunt, & vexabant ciuitatem a terra, & mari, & nemi-
 nem sinebant ingredi, vel egredi. Venit autem Numenius,
 & qui cum eo fuerant ab vrbe Roma, habentes epistolas Re-
 gibus, & regionibus scriptas, in quibus continebantur haec.
 Lucius consul Romanorum, Ptolemeo Regi salutem. Legati
 Iudaeorum venerunt ad nos amici nostri, renouantes pristi-
 nam amicitiam, & societatem, missi a Simone principe Sacer-
 dotum, & populo Iudaeorum. Attulerunt autem & clypeum
 aureum mmarum mille. Placuit itaque nobis scribere Regibus

lium proximis laturus, cum ea manu, quae secum hie-
 mabat, progreditur. In itinere obuium Regem Parthorum
 habuit aduersus quem fortius quam exercitus eius dimi-
 cauit. Sed postremum tamen cum virtutes hostes vince-
 rent, metu suorum desertus occiditur. Cui Phrahartes
 exequias regio more fecit, filiamque Demetrii quam se-
 cum Antiochus adduxerat, captus amore virginis, vxo-
 rem duxit. Poenitere deinde dimissi Demetrii coepit: ad
 quem retrahendum cum turmas equitum festinato misit
 set, Demetrium hoc iptum metu etiam iam in regno missi
 inuenerunt, frustra; omnia conati ad Regem suum reuersi
 sunt. Antiocho in Parthia cum exercitu delero, frater eius
 Demetrius obsidione Parthorum liberatus, ac restitutus in
 regnum, cum omnis Syria in luctu propter amissum exercitum
 esset, quasi Parthica ipsius ac fratris bella, quibus alter captus,
 alter occisus erat, prospere gessisset, Aegypto bellum inferre
 statuit Regnum Aegypti Cleopatra focum precium auxilij ad-
 uersus

mora congressioni
 fuit Antiochus trib.
 plijs victor, cum Ba-
 byloniam occupaf-
 set, magnus haberi
 coepit itaque ad eum
 omnibus populis
 defluentibus, nihil
 Parthis reliqui pro-
 pter patrios fines
 fuit, cum Phrahar-
 tes Demetrium in
 Syriam ad occupan-
 dum regnum cum
 Parthico praesidio
 mittit, vt eo pacto
 Antiochus ad sua
 tuenda ad Parthiam
 reuocaret. Interim
 quonia viribus non
 poterat, insidijs An-
 tiochum vbique re-
 tabat propter multi-
 tudinem hominum
 omnem exercitum
 suum Antiochus p-
 ciuitatem in Hiber-
 nia dimiserat, quae
 res exitij causa fuit.
 Na cum grauari se
 copiarum perditio-
 ne, & iniurijs mili-
 tum ciuitates videret,
 ad Parthos defici-
 unt, & in die statuta
 omnes apud se diui-
 sum exercitum per in-
 fidias, ne inuicem fer-
 re auxilia possent,
 aggrediuntur. Quae
 cum nuntiata An-
 tiocho essent, auxi-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Nunc et. hic consequenter ponitur considerationis modus, cum dicitur: Nunc et. Id est, gratias, & concessiones Regum praecedentium.
- 2 Et permitto tibi, &c. Hoc addit ad concessiones Regum praecedentium. Caetera patent vsque ibi.
- 3 Cum autem obtinuerimus. Vbi fit promissio de futuro, quae tamen non fuit impleta, vt habetur infra: nam obtento regno alienauit se a Simone & ideo tales promissiones videbantur simulatae, quousque esset in Regni possessione.
- 4 Anno cent. Post haec aederatione cum Simone, hic consequenter ponitur insecutio Triphonis a Rege, & patet littera vsque ibi.
- 5 Cum cen. vi. scilicet pedum.
- 6 Et circui. Ponens in circuitu eius obsidionem a parte terra,

- & naues a mari accesserunt, & sic fuit obsessa ciuitas per terram, & per mare.
- 7 Et vexabant ciui. Telis, & machinis.
- 8 Venit autem. Hic ponitur cuiusdam supradicti declaratio. Dicitur enim fuit capitulo praecedenti quod statuerunt Romani Simoni libertatem, & descriperunt in tabulis aereis, & non fuit ibi dictum quis esset tenor illius scripturae, & quis fuit nuntius: ideo hic declarantur ista, & primo quantum ad nuntium cum dicitur: Venit autem Numenius, & qui cum. Secundo quantum ad scripturae tenorem, cum dicitur.
- 9 Lucius consul Romano. Tunc enim Romana ciuitas per consules regebatur.
- 10 Ptolemeo Regi salutem. Scilicet Aegyptij. Caetera patent vsque ibi.

* Visum

A uerfus fratrem suum pollicente. Sed dum aliena affectat (vt allolet fieri) propria per defectionem Syriæ amisit. Si quidem Antiochenes primi duce Triphone execrantis superbiam Regis, quæ conuersatione crudelitate is Parthiæ intolerabilis facta erat, mox Apenenij, ceteriq; ciuitates exemplum secuta per absentiam Regis à Demetrio defecere. Ptolemæus quoq; Rex Aegypti bello ab eodem petitus, cum cognouisset Cleopatram sororem suam opibus Aegypti nauibus impositis ad filiū, & Demetrium generum suū in Syriam profugisse, immittit iuuenē quēdam Aegyptium, Protachi negotiatoris filiū, qui regnū Syriæ, & armis peteret, & composita fabula quasi per adoptionem Antiochi Regis receptus in familiam regiā esset, ne Syrijs quemlibet Regem aspernantibus, ne Demetrii superbiam pateret, nomen iuueni Alexander imponitur auxiliari; ab Aegypto ingentia mittuntur. Interea corpus Antiochi in perfecti à Rege Parthorum in loculo argenteo ad sepulturam in Syriā remissum peruenit. Quod cum ingenti studio ciuitatū, & Regis Alexandri ad confirmandā fabulæ fidem excipitur: quæ res illi magnū fauorē populariū conciliauit, omnibus non fictas in eo, sed veras effundi lachrymas existimantibus. Demetrius autem victus ab Alexandro, cum vndiq; circumstantibus malis premeretur, ad postremum etiam ab vxore filijque deseritur. Relictus igitur cum paucis seruis:

regionibus: vt non inferant illis mala, neque impugnent eos, & ciuitates eorum, & regiones eorum, & vt non ferant auxilium pugnātib; aduersus eos. Vltimum est autem nobis ab eis accipere clypeum. Si qui ergo pestilentes fugerint de regione ipsorū ad vos, tradite eos Simoni principi Sacerdotum, vt vindicet in eos secundum legem suam. Hæc eadem scripta sunt Demetrio Regi, & Attalo, & Arabæ, & Arfaci: & in oēs regiones, & Santamæ, & spartanis & Delo, & Mydo, & Sidoni, & Cariæ, & Samum, & Pamphiliam & Lyciā, & Alicarnalim, & Rhodū, & Phaselida, & Choo, & Sidē, & Arado, & Gortinam, & Cnidum, & Cyprum, & Cyrenem. Exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi Sacerdotum, & populo Iudæorum. Antiochus autem Rex applicuit castra in Doram secundo adiuuens ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Triphonem ne procederet. Et misit ad eum Simon duo millia virorum electorū in auxilium, & argentum, & aurū, & vasa copiosa: & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cū eo antea, & alienauit se ab eo. Et misit ad eum Athenobium vnū de amicis suis, vt tractaret cum ipso dicens: Vos tenetis Ioppen, & Gazaram, & arcem, quæ est in Ierusalem ciuitates regni mei: fines earum desolatis: & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo: Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis: & tributa locorum, quibus dominati estis extra fines Iudææ. Sin autem, date pro eis quingenta talenta argenti, & exterminij quod exterminastis, & tributorum ciuitatū alia talenta quingenta. Sin autem veniemus & expugnabimus vos. Et venit Athenobius amicus Regis in Ierusalem, & vidit gloriā Simonis, & claritatem in auro & argento, & apparatus copiosum, & obstupuit, & retulit ei verba Regis. Et respōdit ei Simon, & dixit ei: Neq; alienam terram sumpsimus, neq; alienam detine-

seruis, cum Tyrum religionem templi defensusus perditisset, nauis egrediens præfecti iussu interficitur.

Predictis autem causis existentibus Rex Antiochus quæ commotus est vndique ab aduersantibus varijs, quasi blādiens per epistolas loquitur Simoni, quatenus sibi eum conciliet ne maiori

multitudine hostiū oppressus vim sustinere non possit.

a Et misit ad eū, &c. sed r. om. &c. Diuersas calumnias per Athenobium missum suum falso opponēs illi quasi inuasor esset iuris alieni, indicens in super ei tributum de possessa hereditate.

Sed Simō inimico talia postulanti huiusmodi verba respondit.

b Neque alienam terram sumpsimus, &c. Quod Antiochus possessas per prælia ciuitates à Simone repetit, significat antiquum hostem semper sanctorum virtutibus inuidere, & iniusto seruitio sibi eos subiugare vellet, sed eas Simon spiritalis sibi vendicando sui iuris esse dixit, ac patrum suorum hereditatem, nec vllā ibi hostem habere debere communionem: quia possessio virtutum, proprie electorū est: nō reprobiorū Vnde terras Chanæorū in quas introductur filij Israel, filij Sem fuerant quondā in orbis diuisione sortiti, quas deinceps per

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

Antiochus possidit.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Vltimum est autem nobis accipi ab eis clypeum. In fœderis, & amicitie signum.
2 Si qui ergo pestilentes. Iudæi.
3 Vt vindicet in eos sec. leg. suam. Inferendo debitā pœnam.
4 Hæc eadem scri. sunt &c. scilicet Syriæ, Ex quo patet, quod istud ponitur hic per recapitulationem, nam hoc contigit Demetrio patre Antiochi adhuc regnante; hoc etiam patet per illud, quod habetur: cap. v. q. d. scilicet quod rex Demetrius fecit Simonem amicum suum, & glorificauit eum, & subditur ad hoc vna ratio, cum dicitur: Auduit n. quia appellati sunt Iudæi à Romanis amici, &c. ex quo patet quod tam reperat lucras istas de renouatione amicitie inter Romanos, & I. deos.
5 Attalo & Arabæ, &c. Vbi ponuntur plures Reges, & terræ, quibus Roma u. scripserunt pro Iudæis in forma premissa.
6 Exemplum autem eorum scripse. Sini. Vt sciret quid Regibus esset scriptum pro populo Iudæorum.

7 An-

MORALITER.

- † 10 Et misit ad eum Athenobium. Qui interpretatur peccator latrans. ideo significat heresiarcham, qui latrat contra Christi fidem, & repetit ciuitates, quas Simon recuperauerat,

7 Antiochus autem. Hic ponitur fœderis Antiochi cum Simone, ruptio. Et hoc tripliciter, primò per signum, quia refutauit Simonis donum, & auxilium, & hoc est quod dicitur: Antiochus autem Rex applicuit castra in doram. secundum. Obsidionem enim soluebat propter hyemem, vel aliam causam.

8 Adiuuens ei semper manus. Id est, faciens ei insultum.
9 Et misit ad eum Simō duo millia vi. &c. ar. & au. & va. copiosa, & nol. ea acci. Vt ostenderet dissolutionem fœderis, & amicitie.

10 Et misit ad eum. Hic ponitur ruptio, fœderis verbo, quia misit solummodo nuntium ad repetendum ciuitates plures, & tributa: & patet litera vsque ibi.

11 Fines ear. desol. Incedendo.

12 Et fecistis plagam. Homines interficiendo.

13 Et exterminij. Id est, pro exterminio locorum, & hominum. Cetera patent vsque ibi.

14 Et obstupuit. Id est, admiratus fuit de tanto statu Simonis. Cetera patent vsque ibi.

* Reuersus

uerat, per quas significantur personæ Catholicæ, quas bonus prælatus siue predicator de manu dæmonis eruerat, sed Hæresiarcha eas ad suam hæresim retrahere quantum potest festinat.

† Et consti.

A quæ profapia eorū in diuisione orbis fuerat deputata, restituit. Quæ figura in nobis quoq. stare certissima ratione cognoscitur. Nā voluntas Domini possessionem cordis nostri, nō vitiis, sed virtutibus naturaliter deputauit, quæ post præuaricationem Adæ inolestibus vitiis, id est, populis Chananaïs, a propria regione depulsa, cum ei rursus per Dei gratiam, diligentia nostra, ac labore fuerint restituta, nō tam alienas occupasse terras, quā proprias credendæ sunt recepisse.

mus, sed hereditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est: Nos vero tps habentes vendicamus hereditatem patrum nostrorum: Nam de Ioppe, et Gazara, quæ ex postulas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, et in regione nostra, horum damus talenta centū Et non respōdit ei Athenobius verbum. Reuersus aut cum ira ad regem renunciauit ei verba ista, et gloriam Simonis, et vniuersa, quæ vidit: et iratus est rex ira magna. Triphon aut fugit naui in Orthosiada. Et constituit rex Cendebæū ducē maritimū, et exercitum equitum, et peditum dedit illi. Et mandauit illi castra mouere contra faciem Iudæe, et mandauit ei edificare Cedronem: & obstruere portas ciuitatis: & debellare populū. Rex aut persequabatur Triphonem Et peruenit Cendebæus Iāniam, & cœpit irritare plebem, & conculcare Iudæam, & captiuare populū, et interficere, & edificare Cedronem. Et collocauit illic equites, et exercitum, ut egressi per ambularent viam Iudæe, sicut constituit ei rex.

videlicet inextermi D nium populi Christiani cum exercitu licetorum, atq. carnicum transmittit, vt conculcent veram Iudæam, hoc est, ecclesiam, & captiuent per errorē, siue interficiant per blasphemiam fidelium populū. Iubetur præterea Cendebæo, vt ædificet Cedronem, Cedro enim torrens, siue Ioan. 1. 8. 2. vallis iuxta Ierusalem est ad orientalem plagam, cuius & Ioannes Euangelista in passione Domini meminit: Ob hoc autem ædificari iussus est Cedro, vt obstruerentur portæ ciuitatis, &

C a Et consti. Quid per Cendebæum ducem maritimum, quem Antiochus ad debellandum Iudæos mittit, nisi potentatus istius mundi, & persecutores religionis Christianæ designatur? Quos Antioch. mysticus, Antichristus uide

coangustaretur populus. Interpretatur autem Cedron, tristitia, siue moeror, siue dolor. Et apud ille iussus est Cedronem ædificare, cui commendatum est Christi confessoribus poenarum dolorem infligere.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Reuersus autem cum ira ad regem. Eo quod Simon non responderat secundum suam uoluntatem.
- 2 Et iratus est rex. Hic consequenter ponitur ruptio federis facti, quia rex præcepit inuadere Iudæos, ideo subditur.
- 3 Et consti. rex Cen. duc. mari. i. in terra supra mare mediterraneum sua, & Iudæa propinqua.
- 4 Et manda. il. i. actus armatorum ducere.

- 5 Et man. ei. & c. Ce. : fortalicium, sic nominatum, ex eo quod super torrentem Cedron esset situm, ut ex hoc posset melius impugnarere Iudæam.
- 6 Et obstrue. s. Ierusalem hominibus armatis.
- 7 Rex aut. persequ. Qui de Doran latenter fugerat p nauem.
- 8 Et perue. Ad inuadendum Iudæā, ideo subditur. Et cœpit ir.
- 9 Vt egress. De Cedrone ex improviso ad deprædandum populū, & occidendum.

5 Et

MORALITER.

3 Et consti. Qui interpretatur zelotes, id est inuidus, ideo per ipsum significatur Diabolus tentans de inuidia, unde dicitur Sap. 2. d. Inuidia autem diaboli mors intrauit in orbem terrarum. Hunc autem inferni constituit ducem maritimum, id est, super terram mari coniunctam, per quam significatur populus cupiditati terrenæ infixus, & alienæ prosperitati inuidens, amaritudini coniunctus, super

per talem populum habet dictus Dæmon dominium, sed occurrentibus sibi Simonis filiis, i. prædicatoribus, & confessoribus deuotis, qui sunt filij boni prælati, & exclamantibus sacris tubis, quæ sunt prædicationis documenta, & in confessionibus sana consilia, in fugam conuertitur Cedebæus, & eius castra, id est, Diabolus principalis, & etiam eius satellites, qui sunt maligni spiritus, & homines mali instinctum eius sequentes.

Rabbanus.

† MO-

CAP. XVI.

a **E**t ascen. Jean. de Ga. * Iosephus. Antiochus auaritia, vel prauitate sua Simonis obliuionem, una cū ministratis pecuniis, & alimentis concepit, viretque militares cuidam Cendebæo amico tradēs, ad deprædationem Iudæe, captiuamque Simonis misit. Sed cum Simon audisset, licet senex esset, tamen quod nihil ab Antiocho iustum fieri uidebat, concitatus ad audaciam super ætatem suam, iuuenilem fortitudinem accepit, & disposuit quidem filios suos cum bellicosissima parte militum, ipse uero per aliam partem cum reliquis uiribus perrexit ad bellum, multosque in uallibus montium ad insidias locabat, nul-

nullusque conatus eius euasit, sed omnem hostium vincens exercitum, in pace reliquam uiram agebat &c.

Diximus superius, quod Simon summus Sacerdos significaret principem Sacerdotum, illum videlicet, qui pro obedientiam crucis obtulit semetipsum patri pro nobis.

Cuius duo filii duo sunt populi credentium, ex Iudæis. i. & Gentibus, his comēdat virtutem belli cōtra hostes uniuersos, & inimicos ueritatis, hoc est contra Iudæos, Paganos, & hæreticos, nec non & contra malignos spiritus, quatenus defendāt fidem Christianam & protegant ueros confessores Dei.

CAPVT XVI.

T ascendit Ioannes de Gazaris, & nūtiauit, patri suo Simoni, quæ fecit Cendebæus in populo ipsorum. Et uocauit Simō duos filios suos seniores Iudam, et Ioānem, et ait illis: Ego, et fratres mei, et domus patris mei expugnauimus hostes Israel ab adolescentia usque in hunc diem. Et prosperatum est in manib. nostris liberare Israel aliquoties. Nūc aut senui, sed estote loco meo

b Estote, inquit, loco meo fratres, &c. Qui sunt fratres isti, nisi de quibus ipsa ueritas resurgens a mortuis ad

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XVI.

- * Et ascen. Hic consequenter describitur prædictæ rptionis sceleris puniio, circa quam primo ponitur dispositio exercitus, secundo, conflictus, ibi: Et surrexerunt. Cuius p. imum dicitur.
- 1 Et ascendit Ioannes, &c. In Ierusalem, quæ est in altiori situ quam

- tu quam Gaza.
- 2 Et nuntiauit pa. & c. Quia sine eius licentia nolbat pugnare cum Cendebæo, sicut fuerat ordinatum supra ca. 11. per Sacerdotes & populū.
- 3 Et uocauit Simon duos filios, &c. Qui poterant ad bellum procedere. Cetera patet usque ibi.

A ad mulieres ipsius sepulcrum visitantes in Euāgelio ait: *Itē nuntiate fratribus meis, ut eant in Galilæam, ibi me videbunt?* In loco ergo Christi, & Apostolorum eius, sunt Sancti, qui facientes voluntatem cœlestis Patris, & veritatis vi-

Mt. 28. b.

toriam, & animarum quærūt salutem, quib. auxilium de cœlo est, ab ipso utiq. de quo in psalmo scriptum est. *Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel, ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.*

2 *Et elegit viginti milia viros bel.* Quia eos solummodo habiles ad spiritalem militiam deputat, qui in duobus præceptis charitatis, mandatorum Dei executores, atq. B operators fiunt.

b *Et adm.* Quod dux ipse cum videret populum trepidantem ad transfretandum torrentem, transfretauerit primus, ostendit quod illi qui magistrorū loco, & doctoris officio in ecclesia funguntur, timiditatem subiectorum suæ fidei, atque constantiæ exemplo confortare debent, ac sacris tubis, hoc est dogmatibus diuinis in aciem cōtra hostes

exacuere: Sicque Cendebæus spiritalis, & castra eius fugantur, & cadunt ex eis multi vulnerati, quia Diuinæ maiestatis virtutem tandem sentiunt timore concussi.

c *Tunc vulneratus, &c.* Quod Iudas vulneratus est in p̄lio, & Ioannes insecutus est hostes, illud (ni fallor) significat quod Paulus ait: *Ex parte cecitas contingit in Israel, donec plenitudo gentium subintraret, & tunc omnis Israel saluus fiet.* Quia tardante in fide Christi plebe Iudaica, gentium ecclesia fortiter hostes premit, donec eos aut salubri compunctione ad poenitentiam cōuertat, aut perseverantes in nequitia minis futuram poenam predicando puniat. Cum autem tempora gentiū complebūtur, & ipsarum plenitudo ad fidē subintraverit, tunc oīs Israel, hoc est oīs ecclesia ex utroque videlicet populo salubri cōfessione per fidē, spem, & charitatē Christi munere salua erit.

Rabban. Rom. 11. c.

d *Et Ptol.* * Hegesip. Rerū Iudaicarum summā Simon recepit, ad quam non rudis, sed iam probatus fraternæ societatis triumphis appropinquauit. Utinam & ipse tā perspicax ad fraudes cauendas, quam manu validus, belandique artib. fatis spectarus. Etenim cum, virtutis ope,

D Lib. xxi. hæret.

& 1 fratris mei, & egressi pugnate pro gente nostra. Auxilium vero de cœlo vobiscum sit. Et elegit de regione viginti millia virorū belligerorum, & equites, & profecti sūt ad Cendebæum, & dormierunt in Modin. Et surrexerūt mane, & abierunt in campum. Et ecce exercitus copiosus in obuiam illis peditum & equitum, & fluuius torrens erat inter mediū ipsorum. Et admouit castra contra faciē eorum ipse, & populus eius, & vidit populum trepidantē ad transfretandum torrentem, & transfretauit primus. Et viderunt eum viri, & transierunt post eū. Et diuisit populum, & equites in medio peditum. Erat autem equitatus aduersariorū copiosus nimis. Et exclamauerūt sacris tubis, & in fugam conuersus est Cendebæus, & castra eius, & ceciderunt ex eis multi vulnerati, residui aut in munitiōnem fugerunt. Tunc vulneratus est Iudas frater Ioannis: Ioannes aut insecutus est eos, donec venit Cedronem, quam edificauit, & fugerunt vsque ad turres, quæ erāt in agris Azoti, & succedit eas igni. Et ceciderunt ex illis duomillia virorum, & reuersus est in Iudæam in pace. Et Ptolemæus filius Abobi constitutus erat dux in campo Iericho, & habebat argentum, & aurum multum. Erat. n. gener summī Sacerdotis. Et exaltatum est cor eius, & uolebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduersus Si-

cum Romanorum ducibus, regibusq. gētum amicitiam foederatisset, Ptolemæi dolo generis sui, rogatus ad conuiuium, inter mensas, & pocula cum duob. filiis, qui aderant, circumuentus, atq; exutus armis, impiæ neci tradit.

Quid per Ptolemæum nisi hypocritæ, atque uersuti homines figurantur? Hi ergo ficto disciplina bonis magistris adherentes, simulantesque pietatem, cuius virtutem penitus ignorant, plerumque ad honorem ecclesiasticę dignitatis, ipsis magistris tribuentibus, perueniunt, hoc est enim summi Sacerdotis generum esse, illas utiq. personas, quas boni magistri aqua, & verbo regenerāt in potestatem regimīnis sui accipere. Sed

E Myst.

A&C.

cum accepto gradu propriæ potestatis esse cæperint, sæculi cupiditatibus seruiētes, ipsos sui honoris auctores doli circūuentionib. supplātare, atq; subuertere student. Occiduntque filios eorum, ac pueros pariter, cum nulli personæ secum cohabitanti parcunt, sed per pecunias, atque adulationes, potestatem ecclesiasticā occultis insidiis, seu manifestis persecutionibus infestant. Nec mirū talem nequitiam aliquando præualere in Ecclesia posse, cum legamus ecclesiæ caput per dolum Iudæ proditoris Iudæis traditum, atque captiuatum. Simō Magus à Philippo baptizatus est, sed nō a nequitia mentis purgatus. Iulianus apostata a lictore ad persecutionē ipsius Ecclesiæ excitatur vsq. ad finē uitæ hostis truculentius incepta malitia perseuerauit. Quales ēt istius temporis ætas nonnullos habet, qui licet magistrōs suos non occidant gladio, tamen inuidia, atque odio persequi non cessant.

F

Et præ-

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Et elegit de regione, &c. vi. millia. peditum.
- 2 Et dormierunt, &c. Accipientes requiem, ut essent magis expediti ad belli laborem.
- 3 Et surrexerunt mane. Hic consequenter ponitur belli conflictus, cum dicitur.
- 4 Et abierunt in campum. Parati ad bellum.
- 5 Et fluuius torrens erat inter medietim ipsorum. s. duorum exercituum.
- 6 Et admouit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius. s. ipse Ioannes.
- 7 Et transfretauit primus. Ut daret alijs audaciam transfretandi.
- 8 Et diuisit populum. Per acies.
- 9 Et equites in medio peditum. s. posuit ne equi ab aduersariis vulnerare uter.
- 10 Et exclamauerunt sacris tubis. Secundum præceptum legis Numeri.

- 11 Residuit autem in muniti. fu. s. in Cedronem.
- 12 Tunc vulne. est Iu. Hoc exprimitur ad denotandum animositate Ioannis, qui non dimisit aduersarius persequi propter uenerationem sui fratris.
- 13 Donec ve. Cedr. s. Cendebæus, quod patet ex hoc quod sequitur.
- 15 Quam edifi. & fug. &c. s. a'ij, quia fugientes de bello vadunt per vias plures dispersi.
- 15 Et succen. eas ign. s. Ioannes, & eius exercitus.
- 16 Et Ptole. filius Abo. Descripta superius vita Simonis virtuosus, hic consequenter describitur mors eius prodigiōsa, cuius motiū fuit ambitio, quæ ponitur, cum dicitur. Et Ptol. fi. Abo. &c. A scero suo Simon.
- 17 In campo. Ier. i. in vna parte Iudææ.
- 18 Et exal. est. Per superbiam.
- 19 Et vole. &c. i. totam Iudæam per ambitionem suam.
- 20 Et cogit. Hic secūdo ponitur obtinendi mediū, quod fuit nequissima proditio, ideo dicitur. Et cogita do. Simō autē perambu-

MORALITER.

18 Et exaltatum est cor eius, & uolebat, &c. Ideo per istum significatur homo malus in superbiam eleuatus. Et dicitur filius Abobi, qui interpretatur pater incantator, & significat Diabolum, qui nititur incantare illusionibus suis mentes hominum. Huius autem patris filii sunt omnes maligni, quibus dicitur Ioan. 8. f. Vobis ex patre Dia

Diabolo estis. Et sicut Diabolus aliquando transfiguratur se in Angelum lucis, ut decipiat, sic homo malignus fingit aliquando sanctitatem, ut ascendat, & sic efficitur gener regis quando obtinet dignitatem ecclesiasticam per deceptionem boni præfulis, qui per Simonem significatur. Sed quando inualecit diuinitus, mortem machinatur, sui promotoris intoxicatione vel alijs

A a Et præcurrens, &c. Ioannes quidem, patre per dolum necato, se cautius ab hoste obseruat, ac viros, qui eum venerant perdere, occidit. cum qui libet ex fidelium numero gratia Dei saluatus, prouidus, ac sollicitus de sua salute seruanda, audita deceptione aliorum, hostium in insidias præcanere, ac machinationes eorum perueras contere-re studet. Non enim solū simplicitas cuius; sufficit ad salutem seruandam, sed cum simplicitate pariter debet esse prudentia.

Vnde Saluator in Euangelio ait discipulis suis: *Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut colubæ.* Et Apostolus ait: *Nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote.* Debet ergo simplicitas a nobis haberi, ut nemini nocamus: debet & prudentia, ne decipiamur ab aliis.

B Nec multum distat inter decipere quemlibet, & ab alio decipi posse. *Et cetera sermonum Ioannis.* Iste Ioannes dux Iudeorum simul, & Pontifex virtutum vir fuit, ac multa opera mirifica confecit. Hic quoque aduersum Hyrcanum bellum gerens, & deuincens, Hyrcani nomen accepit, ac a Romanis ius amicitiae postulans, decreto Senatus inter amicos relatus est. Qualiter autem Iosephus de eodem Hyrcano narret ad manifestanda ea, quæ in fine libri Machabæorum breuiter dicta sunt, non incongruum videtur nobis hic ponere. Postquam enim de Simonis uictoria aliqua commemorauit, de fine eius taliter refert. Et hic autem moritur in conuiuio captus insidiis Ptolemæi generi sui, qui eius coniuge, duobusque filiis in custodiam conclusis, certos amicos misit, ut Ioannem tertium, cui & Hyrcanus fuit nomen, interficeret. Cognito autem imperu, qui parabat ur adolefcens ad ciuitatē properabat, populo fretus, & propter memoriam paternæ virtutis, & quod iniquitas Ptolemæi cunctis esset inuisa. Voluit autem Ptolemæus aliam portam ciuitatis ingredi, sed a populo reiectus est, qui maturius Hyrcanum susceperat. Et is quidem statim recessit in aliquod ultra Hiericon castellum, quod Dagon vocatur. Hyrcanus autem paternum honorem Pontificis affectus, postquam Deo sacrificia reddidit velociter Ptolemæum petiit, & matri simul & fratribus adiumento futurus, castellumque aggressus, aliis quidem rebus superior erat, iusto autē dolori cedebat. Ptolemæus enim

C decipiamur ab aliis. Nec multum distat inter decipere quemlibet, & ab alio decipi posse.

b Et cetera sermonum Ioannis. Iste Ioannes dux Iudeorum simul, & Pontifex virtutum vir fuit, ac multa opera mirifica confecit. Hic quoque aduersum Hyrcanum bellum gerens, & deuincens, Hyrcani nomen accepit, ac a Romanis ius amicitiae postulans, decreto Senatus inter amicos relatus est. Qualiter autem Iosephus de eodem Hyrcano narret ad manifestanda ea, quæ in fine libri Machabæorum breuiter dicta sunt, non incongruum videtur nobis hic ponere. Postquam enim de Simonis uictoria aliqua commemorauit, de fine eius taliter refert. Et hic autem moritur in conuiuio captus insidiis Ptolemæi generi sui, qui eius coniuge, duobusque filiis in custodiam conclusis, certos amicos misit, ut Ioannem tertium, cui & Hyrcanus fuit nomen, interficeret. Cognito autem imperu, qui parabat ur adolefcens ad ciuitatē properabat, populo fretus, & propter memoriam paternæ virtutis, & quod iniquitas Ptolemæi cunctis esset inuisa. Voluit autem Ptolemæus aliam portam ciuitatis ingredi, sed a populo reiectus est, qui maturius Hyrcanum susceperat. Et is quidem statim recessit in aliquod ultra Hiericon castellum, quod Dagon vocatur. Hyrcanus autem paternum honorem Pontificis affectus, postquam Deo sacrificia reddidit velociter Ptolemæum petiit, & matri simul & fratribus adiumento futurus, castellumque aggressus, aliis quidem rebus superior erat, iusto autē dolori cedebat. Ptolemæus enim

b Et cetera sermonum Ioannis. Iste Ioannes dux Iudeorum simul, & Pontifex virtutum vir fuit, ac multa opera mirifica confecit. Hic quoque aduersum Hyrcanum bellum gerens, & deuincens, Hyrcani nomen accepit, ac a Romanis ius amicitiae postulans, decreto Senatus inter amicos relatus est. Qualiter autem Iosephus de eodem Hyrcano narret ad manifestanda ea, quæ in fine libri Machabæorum breuiter dicta sunt, non incongruum videtur nobis hic ponere. Postquam enim de Simonis uictoria aliqua commemorauit, de fine eius taliter refert. Et hic autem moritur in conuiuio captus insidiis Ptolemæi generi sui, qui eius coniuge, duobusque filiis in custodiam conclusis, certos amicos misit, ut Ioannem tertium, cui & Hyrcanus fuit nomen, interficeret. Cognito autem imperu, qui parabat ur adolefcens ad ciuitatē properabat, populo fretus, & propter memoriam paternæ virtutis, & quod iniquitas Ptolemæi cunctis esset inuisa. Voluit autem Ptolemæus aliam portam ciuitatis ingredi, sed a populo reiectus est, qui maturius Hyrcanum susceperat. Et is quidem statim recessit in aliquod ultra Hiericon castellum, quod Dagon vocatur. Hyrcanus autem paternum honorem Pontificis affectus, postquam Deo sacrificia reddidit velociter Ptolemæum petiit, & matri simul & fratribus adiumento futurus, castellumque aggressus, aliis quidem rebus superior erat, iusto autē dolori cedebat. Ptolemæus enim

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ians ciuitates, ut videret & qualiter essent gubernatae & contra aduersarios munita.
2 Descendit in Ierich. Vbi gener suus erat dux ab eo constitutus.
3 Hic est mensis Sabath, & correspondet Ianuario.
4 Et suscepit. &c. Simulans amicitiam cum socero suo, & filiis eius, ut magis eos deciperet.
5 Et fecit eis conuiuium. &c. Ut facilius eos occideret, ideo subditur.
6 Et cum inebriatus cibo, & potu eo modo loquendi quo dicitur Can. 5. a. Comedite & bibite & inebriamini. Cetera patent.
7 Et misit, &c. Hic tertio ponitur intentionis Ptolemæi frustratio per Ioannem, qui euadens eius dolum pugnavit fortiter postea contra

MORALITER.
aliis modis malis. Per Ioannem autem filium bonum Simonis

enim quoties premeretur, matrem eius, fratresque in murum perductos palam, ut possent conspici, verberabat: eosdemque præcipitaturus, nisi quam primum recederet minabatur. Vnde Hyrcanum quidem plus timor, ac misericordia quam iracundia commouebat: Mater vero eius nihil plagis, aut intentata nece perterrita manus præterdens filium precabatur, ne uel suis fractus iniuriis parceret impio. Si quidem ipsa mortem sibi a Ptolemæo propositam immortalitate duceret meliorem, dummodo ille peccatas eorum, quæ in domum suam contra fas admisset expenderet. Ioannes autem nunc obstinationem matris cogitans, ac preces eius audiens ad irruendum impellebatur, motus verberari eam, lacerarique conspiciens effoeminabatur, totumque plenus doloris erat. Ob hoc autem diu tractata obsidione feriat annus aduenit, quem septimo quoque orbe apud Iudeos cessare moris est, exemplo septimorum dierum. Et in hoc Ptolemæi obsidionis requiem nactus, fratribus Ioannis una cum matre occisis, ad Zenonem confugit, qui Cothila cognominatus est, Phialdephic tyrannum. Antiochus autem ob ea, quæ per Simonem passus fuerat iratus, in Iudæam ducit exercitum, ibique assidens Ierolymis Hyrcanum obsidebat. Ille autem post factum sepulcro David, qui regum ditissimus fuerat, ablatiisque inde pecuniæ plus quam tribus millibus talentorum Antiocho persuasit trecentis ei talentis datis ab obsidione discedere, primusque Iudæorum priuatis opibus alere peregrina capit auxilia. Rursumque tunc quando Antiochus contra Mædos bello suscepto tempore vindictæ præbuit, confestim aduersus ciuitates Syriæ perrexit, vacuas propugnatoribus esse ratus, quod erat verum. Medabam quidem & Samogam cum proximis, nec non & Sicimam & Garizim ipse capit, & super his Cuthæorum genus adiacentia sano, loca incolentium exemplo eius quod est Ierolymis ædificato. Capit autem Idumæam quoque non paucas alias ciuitates, & præterea Aboracum & Marissam. In Samariam uero usque progressus (ubi nunc est Sebaste ciuitas ab Herode rege condita) ex omni parte eam concludit, filiosque suos Aristobolum & Antigonum obsidioni præfecit. Quibus nihil renitentibus ad hoc famis necessitate, qui erant intra ciuitatem uenerunt, ut etiam

1 bulans ciuitates, quæ erant in regione Iudææ, & sollicitudinem gerens earum descendit in Iericho ipse, & MATHIAS filius eius, & IUDAS, anno centesimo septuagesimo septimo, mensis undecimo. Hic est mensis Sabath. Et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam, quæ uocatur Doch, cum dolo, quam ædificauit, & fecit eis conuiuium magnum, & abscondit illic viros. Et cum inebriatus esset Simon, & filij eius, surrexit Ptolemæus cum suis, & sumpserunt arma sua, & intrauerunt in conuiuium, & occiderunt eum, & duos filios eius, et quosdam pueros eius. Et fecit deceptionem magnam in Israel, et reddidit mala pro bonis. Et scripsit hæc Ptolemæus, et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, et traderet ei regionem, et ciuitates eorum, et tributa. Et misit alios in Gazaram tollere Ioannem, et tribunis misit epistolas, ut uenirent ad se, et daret eis argentum, et aurum, et dona. Et alios misit occupare Ierusalem, et montem templi. Et præcurrens quidam nuntiauit Ioanni in Gazara quia perierat pater eius, et fratres eius, et quia misit te quoque interfici. Ut audiuit autem vehementer expaui, et comprehendit uiros, qui uenerant perdere eum, et occidit eos. Cognouit enim quia quærebant eum perdere. Et cetera sermonum Ioannis,

sidionis requiem nactus, fratribus Ioannis una cum matre occisis, ad Zenonem confugit, qui Cothila cognominatus est, Phialdephic tyrannum. Antiochus autem ob ea, quæ per Simonem passus fuerat iratus, in Iudæam ducit exercitum, ibique assidens Ierolymis Hyrcanum obsidebat. Ille autem post factum sepulcro David, qui regum ditissimus fuerat, ablatiisque inde pecuniæ plus quam tribus millibus talentorum Antiocho persuasit trecentis ei talentis datis ab obsidione discedere, primusque Iudæorum priuatis opibus alere peregrina capit auxilia. Rursumque tunc quando Antiochus contra Mædos bello suscepto tempore vindictæ præbuit, confestim aduersus ciuitates Syriæ perrexit, vacuas propugnatoribus esse ratus, quod erat verum. Medabam quidem & Samogam cum proximis, nec non & Sicimam & Garizim ipse capit, & super his Cuthæorum genus adiacentia sano, loca incolentium exemplo eius quod est Ierolymis ædificato. Capit autem Idumæam quoque non paucas alias ciuitates, & præterea Aboracum & Marissam. In Samariam uero usque progressus (ubi nunc est Sebaste ciuitas ab Herode rege condita) ex omni parte eam concludit, filiosque suos Aristobolum & Antigonum obsidioni præfecit. Quibus nihil renitentibus ad hoc famis necessitate, qui erant intra ciuitatem uenerunt, ut etiam

contra eum, & defendit, & tenuit Iudæam ualde magnifice post patrem suum ideo dicit: Et misit alios satellites suos.
7 In Gato. Io. i. cum capere & occidere.
8 Et tribu. Exercitus Ioannis.
9 Misit epist. ut ue. ad se, &c. & præc. f. satellites Ptolemæi missos ad prædicta loca.
10 Quidam. De pueris Simonis, quia Ptolemæus non omnes occiderat, sed aliquos ex eis, ut dictum est supra.
11 Nuntiauit Io. ut euaderet dicta pericula.
12 Ut audi. autē uehe. ex. i. admiratus fuit de dolo sitate tanta.
13 Et comprehendit ui. qui ue. perdere eum. Et eodem modo prouidit alijs periculis sol. ter, & prouide, & sic Ptolemæus de fraudatus fuit a sua pessima intentione.
14 Et cetera sermonum Ioannis. Quibus dicitur populam. Et

monis, qui remanet, significari potest spiritus boni Prelati qui non moritur, sed a Deo magnifice præmiatur.
Tom. 4. Ffii 2

placitas uerba. 10. b. 14. d. 1. b. 1. b. 1. c. 13. 1. c. 13. 1. c. 13. &

Feriat. annus.

Thesaurus Dau. d.

Ioseph. li. 13. act. 15.

Etiam infuetam carnē cogerētur attingere. Igitur Antiochum adiutorē sibi aduocāt, Spondium cognominatū, qui cū prompta eis voluntate paruisset, ab Aristobolo, & Antigono superatur, & ille quidē ad Scytopolim vsq. persequentib; commemoratis fratrib; effugit. Hi vero in Samariam reuersi, & multitudinē intra murū iterum compellūt, & expugnāt ciuitatē, ipsaq. diruunt, & habitatores captos abducunt. Propter autē gestis ita cedentib; alacritatem refrige-

& bello rū eius, & bonarum virtutum, quib; fortiter gessit, & ædificij murorum, quos extruxit, & rerum gestarū eius, ecce hæc scripta sunt in libro dierum Sacerdotij eius, ex quo factus est princeps Sacerdotum post patrem suum. *Finit liber primus Machabæorū habēs uersus duo millia trecetos.*

Ioan. morit; & eius laus.

Bellicose non sinebant, sed cū exercitu Scytopolim vsq; pcedentes, & ipsam percusserunt & agros intra Carmellum oēs inter se partiti sunt. Secundarū rerū Ioannis, & filiorū eius inuidia seditionē Gentiū cōcitauit, multiq. aduersus eos collecti non quiescebāt, donec aperto bello deuicti sunt. Reliqui vero tps Ioannes cum fortunatissimē uiueret, & optime res per ann. 33. administrasset, quinq. relictis liberis moritur vir plane beatissimus, & qui nullā dedisset occasionem cur eius cā de fortuna quispiam quereretur. Deniquetria, vel præcipua maximē solus habebat. Nā & gentis princeps, & Pontifex erat, & pterea propheta cū quo Deus colloquebatur, vt futurorū nihil penitus ignoraret, quia ē de duob; maiorib; filiis suis p rerū dñi permansuri non essent antē vidit, atque prædixit.

Ioseph. li. 13. antiq. c. 17.

C Tenuit autē ipsum Pontificatū post patris obitum (secundū Chronicorū fidem) annis 26. Pater autē eius Simon ante Pontifex fuit annis 8. Ante quem Ionath. frater eius. 18. Judas quoq. frater Ionathę, & Simonis trib. tantum annis Pontificatū habuit, licet bella plura cū duob; regum Syrię ante gesserit. Post Ioannē quippe Aristobolus filius eius pontificatū apud Iudæos accepit, qui & rex pariter fieri volēs diadematis sumpsit in signe post quadringentos octogintaquatuor annos Babylonicę captiuitatis. Hic Antigonū fratrem suū dolo interfecit, & vno anno in regno expleto miserabili morte fratricida vitā finiuit. Cui successit frater eius Anneus, qui & Alexander in regnum, quod tenuit 27. annis, tam crudeliter, vt ē irritata plebe sibi quærenti ab his, quidnam faciēs animos sibi plebis reconciliaret, responsum est, si moreretur. Vix. n. forte cum mortuo tam grauiā perpeffi in gratiā reuerterētur, vt odia aduersus defunctū deponerēt. Quib; excitatus, rebellandiq. assuetudine multis necatis, reliquos coegit in vrbē, cui nomen Beselel, cui expugnatione acerbiorē solito pestē inuexit, rā sauo crudelitatis processu, vt ex eo numero octogintos in medio ciuitatis crucifigeret. Quorū in conspectu coniuges eorum, filiosque iugulari iussit. Hæc spectabat accubans in medio concubinātū lætus inter uina, & pcula: sed magis sanguine quā vino inebriatus. Hoc solo facto, amplius populū, q̄ bello terruit, ita ut pxima nocte Iudæorū. 8. millia ultra Iudæam descenderēt. q̄bus fingæ finis mors Alexādrī foret. Eo mortuo Alexādra vxor eius, q̄ & Salima cognominata est, regnauit Ierosolymis annis 9. Dehinc, duob; fratrib; filiis Alexandri Hyrcano, & Aristobolo de iperiodimicātibus, occasionē habuere Romani vt Iudæā inuaderēt. Itaq. Pōpeius Hyrcano inuitate Ierosolimā venit, capta vrbe, & tēplo referato vsq; in sancta sanctorū, accessit. Aristobolū iuniorē fratrem suū secū ducit, Pōtificatū vero cōfirmat Hyrcano, atq; Antipatrū Hærodis Ascalonitę filiū procuratorē Palestinę facit. Sicque Hyrcanus aīo deses adiuuante Antipatro prædicto, & procuratore tenuit pōtificatū annis 34. Postea autē Antipatro puentū cōiuiuo necato, Hærodes filius eius successit in regnū. q̄ ē Hyrcanū interfecit. Hic ē Hærodes p̄dicti Antipatri Ascalonitę & matris Cypridis Arabicę filius a Romanis Iudæorū suscepit p̄cipatū, cuius tēpore Christi natiuitate vicina, regnū & sacerdotiū Iudæę, q̄ prius per successiones minorū tenebatur, distinctū est, cōpleta propheta, q̄ ita p Moysen loquitur: *Non deficiet princeps ex Iudæa, neque eorum de famoribus eius, donec ueniat cui repositū est, & ipse erit expectatio gentiū.* In hoc loco ē Christus, quē Danielis scriptura præfāt accipit finē. Nā vsq. ad Herodē, Christi. i. Sacerdotes erāt reges Iudæorū, q̄ imperare ceperunt a. 65. olympiade, & ab iustauratione tēpli sub Dario, vsq.

Aristobolus rex factus, Ioseph. li. 13. c. 18. & 19.

Ioseph. li. 13. antiq. c. 20.

Alexandra. Pōpeius Ierosolimā venit.

Ioseph. li. 14. antiq. c. 8.

Herodes Ascalonita.

Gen. 49. b

ad Hyrcanum, & centesimā, & octogesimā sextā Olympiade. annis quadringentis octoginta trib; & medio tranfactis. quos Daniel quoq. signat d. *Et scies, & intelliges ab initio sermonis respondendi, & ædificandi Ierusalem vsq. ad Christi principatum hebdomades. 7. & hebdomades. 62. Quæ 69. hebdomadæ faciūt annos quadringentos octoginta tres, in quib; Christi, i. Sacerdotes per uastationem consecrati regnauerunt vsq. ad Hyrcanum, quo extremo oīum a Parthis capto, Herodes*

Antipatri filius nihil ad se pertinentē Iudæam ab Augusto, & Senatu accepit. filiique eius post eū regnauerūt vsque ad nouissimā captiuitatem Ierosolymorū, nequāq. ex successione sacerdotalis generis Pontificib; constitutis, neq. perpetuitate vitæ secundū legem Moysi seruientib; Deo. Ignobiles vero quidā, & alio tpe alii, & nonnulli vnus anni, siue modico amplius, a Romanis Imperatorib; Sacerdotium emebāt. Quæ oīa ē Daniel propheta vaticinatur ita d. *Et post hebdomadas septem, & septuaginta duas interibit Chrisma, & iudicium non erit in eo, & templum sanctum corruptet populus duce ueniente, & cadēt in catablismo belli.* Et in sequentibus. *Et super templum, inquit, & abominatio desolationū, & vsq; ad consummationem temporis consummatio dabitur super desolationē.* Hærodes Ananelū quēdā de Babylone accitū Pontificē constituit Iudæorum, & post exiguum tēporis Aristobolū fratrem vxoris suę nepotē Hyrcanī successorem ei dedit. Quo post annū interfecto rursum Ananelo reddidit Sacerdotiū. Nec iā fuit successio legalis in Sacerdotium, sed, sine ipsius legis, & Sacerdotii appropinquante, confusa erant oīa. Hic autē Hærodes strenuus fuit in actib; belli, & in gubernatione regni atq; in restauratione ædificiorum, sed in fælicissimis, ac crudelissimis moribus. Apud Ierosolimā multas, & magnas ædes cōstruxit, Samariā olim in cinerib; sedentē, a fundamentis suscitās in honorē Augusti, Augustam, i. Sebasten, appellauit, & in Pamide id templum, quod Pamom vocatur extruxit. Cæsareā autē in nomine Cæsaris condidit, quę prius turris Strationis vocabatur. Cōdidit pterea Antidanā, & Antipatridā, atque Hærodianā in honorē patris Antipatri, & suum, extruxit. Innūmerabilia quoq. opera in singulis vrbib; quas regebat solertissimē ædificauit. Sed inter hæc Hyrcanū, qui olim Sacerdos Iudæorū fuerat, de captiuitate Parthica regressū, & filiū eius, q̄ Sacerdotio patri successerat, interfecit. Sororē quoque eius, vxorē suā cū duob; filiis propriis iā adolescētibus, & matrē uxoris occisę, socrum suā crudelissimē necauit. Sigdē ipse Hærodes ne ignobilis foret, & Iudæorū semine argueretur extraneus, cōbussit libros oēs, quibus nobilitas gētis Iudæę in tēplo seruabatur a scripta, ut deficiētibus pbamentis, & ipse ad hanc p̄tinere putaretur. Insup ēt vt suā sobolem regio illorū genere cōmiseret proiecta Doside fæmina Ierosolymitana, q̄ priuatus acceperat vxorem, & nato ex ea filio Antipatro, sociat sibi Mariannā filiā Alexādrī, neptē Aristoboli fratris Hyrcanī, q̄ ante eū rex erat gentis Iudæorū. Hæc quinq. filios ei genuit, quorū duos Alexandrū & Aristobolū ipse necauit in Samaria, nec mora, post ēt matrē illorū, quā nil carius nouerat, simili scelere peremit. E q̄bus Aristobolus Hærodē ex Beronice suscepit filiū, quē in actibus apostolorū ab Angelo percussum legimus. Nec non ad ea q̄ supra crudeliter gesserat, ēt hoc addidit, vt uirū sororis suę Salome interficeret. Et cū cā alii tradidisset vxorē ēt hūc necauit. Scribas quoq; & interpretes diuinę legis simili scelere occidit. Cū autē Christi Domini nostri natiuitatē q̄ in anno 32. regni eius in Bethlem natus est Magorū indicio cognouisset uniuersos paruulos iussit interfici. Sed postq̄ regni sui. 37. annū expleuerat, morbo intercutaneo, & icaturiētibus toto corpore vermibus, miserabiliter digne moritur. Qualiter autē de fine Hærodis Ioseph. narret. nō incōgruū v̄ huic opusculo nō iſerere, q̄ hoc mō refert. Nā febrisq̄dē nō mediocris erat, prurigo autē itollerabilis habebat oēm corporis superficie. assiduis autē vexabatur colli tormētis, p̄desq; tanq̄ ex intercutis a qua vitio tumerāt, q̄n ēt inflatio ventriculi, putredoq;

NICOLAUS DE LYRA.
 1 Et bellorum eius. Quibus descendit eum.
 2 Et bonarum vir. quibus. Inter quas fit uictoria notabilis quoniam habuit de Hyrcanis, ex qua cognominatus est Hyrcanus.
 3 Et edifi. mu. & c. in Ierusalē & i Iudæa ad terræ fortificationē

4 Et rerum ge. eius. Quę fuerunt mirabiles & multę, unde dicit Iosephus lib. 13. quod ipse habuit spiritum prophetiæ.
 5 Ecce hæc scrip. sunt in li. dierum Sacerdotii eius. Hęc autem librum non habemus, sicut nec plures alios de quibus fit mētio in libris Regum & Paralipomenon.

A testicularum vermiculos generans, ac præterea creber anhelitus, & interrupta eum suspiria, membrorumq; omnium contractio fatigabat, vt qui hæc ad diuinitatem referrent pœnas eas esse dicerent Sophistarum. Ille autem quamuis cum tot vitiorum cruciatibus luctaretur, vitæ tamen cupidus erat, & remedijs excogitatis salutem sperabat. Deniq; Iordanē transgressus apud † Calliroen aquis calidis utebatur, quæ in lacum feracem bituminis, qui Asphaltis vocatur effluēt, pro dulcedine potabiles sunt. Ibi autem corpus eius, quod medicis oleo calidiore foueri placuerat, in arcam plenam demersum ita dissolutum est, vt etiam lumina quasi mortuus resoluta torqueret. Deinde perturbatis qui eum curabant, ad clamorem quidem illorum respicere visus est. Desperata verò salute, & militibus quinquagenas drachmas, multamq; pecuniam rectoribus, atque amicis diuidi iussit. Cum autem rediēs ad Hierichuntem venisset, atra iam bili correptus, & ipsa pene morte immutatus, factum nefarium excogitauit: collectos enim cuiusque vici ex omni Iudæa nobiliores in locum cui nomen est Hippodromo cōcludi præcepit. Deinde sorore Salome, & † Alexandro marito eius ad se vocatis: Scio inquit mortem meam festis, gaudijs celebraturo esse Iudæos: verum per alios lugeri potero: & clarissimos honores assequi sepulturæ, si quæ ipse præcipio feceritis. Hos viros, qui habentur in custodia cum animam efflauero, statim militibus circumdatos occidite, vt etiam tinuisa mihi omnis Iudæa, omnisq; domus illachrymet, & simul cum his mandatis, legatorum, quos Romam miserat, epistolæ sunt allatæ, quibus Aemien ancillam iussu Cæsaris interempnam, & Antipatrum morte damnatum esse indicabatur. Quin, & si pater cum in exilium dare mallet, id permississe Cæsarem, scriptum erat. Herodes autem paululum hoc nuntio recreatus, rursusque doloribus victus, nam inedia, tussisq; pariter violentia distendebatur, flatum præuenire conatus est. Sumptoq; malo etiã cultellum poposcit, sectum enim comedere consueuerat. Deinde circumspecto ne quis arbiter impediret, tanquã se percussurus dextram sustulit. Cum verò † Adabus conforinus eius accurisset, & manum continuisset, vlulatus maximus in regia statim, quasi rex esset mortuus excitatus est. Eoque propere audito Antipater fiduciam repetit, lætusq; iam custodes promissa etiam pecunia rogabat, vt se soluerent, atque dimitterent. Quod eorum princeps nō solum ne fieret obstitit, sed etiam regi velociter nūtiavit. Ille autem fortius exclamans, quã vires ægrotantis valebant, continuo satellitibus missis occidit Antipatrū, mortuumque sepelire præcepit in Hircania. Deinde rursus corrigit testamentum, & successorem quidem Archelaū natu maximum Antipatri fratrem scribit, tetrarcham verò Antipam. Post interitum autem filij, 4. diebus exactis moritur, annos quidem 34. ex quo interfecit Antigonū regno potitus 30. verò & 7. postquam rex a Romanis declaratus est. Anno itaque Imperij Augusti 47. mortuus est, pro quo substitutus ab Augusto filius eius Archelaus regnavit annis 9. id est, vsq; ad ipsius Augusti finem. Tūc enim non ferentibus vltra, sed accusantibus apud Augustum, ferocitatem eius Iudæis, in Viennam urbem Gallie relegatur, & ad minuendam Iudaici regni potentiam, insolentiamq; domandam quatuor fratres pro eo sunt tetrarchæ creati, Hærodes, Antipater, Lysias, & Philippus. Quorum Philippus, & Hærodes, qui Antipas prius nuncupabatur, etiam viuente Archelao, tetrarchæ fuerant ordinati. Post Archelaum verò Hærodes tetrarcha Iudææ gentis tenuit principatum, annis 24. Cui Tyberius Imperator hanc dederat potestatem. Cuius anno 12. Pilatus Iudææ procurator ab eodem dirigitur, atque ibi per 10. annos continuos vsq; ad ipsum penè finem Tyberij perduravit. Anno autem 15. Tyberij Cæsaris similiter, & regni Hærodis 15. (vt historiæ produnt) Ioannes filius Zachariæ in deserto iuxta Iordanem fluiuium prædicans, Christum filium Dei in medio eorum adesse testatur: quem prædictus Hærodes Hærodiade vxore Philippi fratris sui suadente in conuiuio ob saltatrici puellæ petitionem decollari iussit, sicut sacrum Euangelium manifestè demonstrat. Ipse quoq; Dominus Iesus Christus hinc in populo salutarem viam annuntiat, signis, atq; virtutibus vera comprobans esse, quæ diceret. Similiter, & octauodecimo anno vtriusq; principatus Iesus Christus (secundū prophetias, quæ de eo fuerant prælocutæ) ad passionem venit. Vbi huic Hærodi per Pilati missos præsentatus, nō fidereceptus, sed per fastum mundanum spretus, indutus veste alba, iterum remissus est ad Pilatum, a quo per mi-

litum officium crucifixus, tertia die resurrexit a mortuis. D Refert autem diuina scriptura initium Euangelicæ prædicationis anno 15. Tyberij Cæsaris inchoasse, & ipsum Iesum omne doctrinæ suæ tempus exegisse sub pontificibus, Anna & Caipha; cuius scilicet Annæ Pontificatus tempore incipiente, docere cœperat, & vsque ad initium Caiphæ protenderat. In quibus spatijs vix toti quatuor concluduntur anni. Legalibus porro præceptis iam per illud tempus, & ambitione cessantibus nulli quippe Pontificatus honor, vitæ, vel generis merito reddebatur; sed Romana potestate alijs nunc item alijs summa Sacerdotij præstatur, ita vt annuis successionebus mutaretur. Denique iam idem Iosephus refert quatuor per ordinem vsque ad Caiphæ Pontificatus officio post Annam esse perfunctos, his verbis scribēs. Valerius Grachus, Anna sacerdotio deretur paro. Ismaelem Pontificem designauit, filium Bassi, sed & hunc non multo post abijciens, Eleazarum Ananiæ Pontificis filium Pontificatui subrogauit. Post annum verò etiam hunc arcet officio, & Simoni cuidam Canisi filio Pontificatus tradidit ministeriū. Quo nō amplius, & ipse q̄ vnius anni spacio perfunctus, Iosephū aliàs Iosippū cui, & Caiphæ nomen fuit, accepit successorem, ac per hoc, omne tempus, quo Dominus, & Saluator noster in terris docuisse describitur, intra quadriennij tēporis spatia coarctatur. In quo quatuor istæ (quas Iosephus memorat) successiones Pontificum describuntur. Qualiter autem Hærodes Tetrarcha regnum amiserit, Iosephus prodit dicens: **E** Accusator Hærodis Tetrarchæ Agrippa filius Aristoboli, quem pater Hærodis interfecit, ad Tyberium venit. Illo autem non suscipiente accusationem residens Romæ, aliorum quidem potētium notitias ambiebat. Maximis autem colebat officijs Germanici filium Gaium, cum ad huc esset priuatus, & quodam die inter copiosum epularum apparatus, qui apud eundem edebatur, ad vltimū extensis manibus apertè cœpit Deum precari, celeriter illum mortuo Tyberio dominum cūctorum videre. Hoc cum quidam de familiaribus eius Tyberio nuntiasset, statim concludi iussit Agrippam. Qui sub grandæ ærumna vsque ad mortem Tyberij in carcere per menses sex tenebatur. Sed defuncto eo post regnum annorum 22. dierū trium succedens in Imperiū Caius Cæsar, absoluit Agrippam a vinculis, & Tetrarchiam Philippi (iam enim iste decesserat) ei tradidit, regemque appellauit. Cumque venisset in regnum Agrippa, Hærodis Tetrarchæ cupiditates per inuidiam suscitauit. Irritabat autem eum maximè in spem regni Hærodis vxor, exprobrans ei concordiam, & dicens, quia per id quod noluerat ad Cæsarem nauigare, careret potestate maiore; nam cum Agrippam ex priuato regem fecisset, quomodo dubitaret illum ex Tetrarcha eodem honore donare? His adductus Hærodes venit ad Caium, a quo ob auaritiam vehementer increpatus ad Hispaniam fugit. Secutus quippe fuerat accusator Agrippa, cui etiam Tetrarchiam illius Caius adiecit. Atque Hærode quippe in Hispaniam peregrinante secum etiam vxore Hærodiade decessit. Pontius autem Pilatus præfese eodem anno, quo Saluator passus est, secreto noctis imagines Cæsaris in templo statuit, vt Iosephus tradit. Et hæc primè seditionis, & turbarum Iudæis causa extitit. Postea verò sacrum thesaurum, quem Corbonam Iudæi vocant in aqua ductum Ierosolymorum expendens secundè seditionis prebuit semina. Sed cum de Christianorū dōgmate idem Pilatus ad Tyberium referret, & de ipsius Redemptoris gestis passione, ac resurrectione aliqua memoraret, Tyberius retulit ad Senatum, vt inter sacra cetera reciperentur. Verum cum ex consulto patrum Christianos eliminari vrbe placuisset, Tyberius per edictum, accusatoribus Christianorum comminatus est mortem. Scribit Tertullianus in apologetico multos senatorum, & equitum Romanorum ab eodem interfectos. Igitur Iudæos pro commissō scelere virtus diuina damnabat. Sed & ipse Pilatus: qui in Saluatorem iniqui iudicis functus officio est, ipsidem temporibus Caij tantis, & talibus malorū cladibus cruciatus est, vt a propria se manu transferberat, & nefariam vitam vi abiecit referatur. Nec enim poterat tanti piaculi minister impunitus euadere; sicut in historijs Græcorum inuenimus, eorum duntaxat qui olympiades scribunt, & annales rerum gestarum libros ad posteritatis memoriam condunt. Agrippa autē, qui & Hærodes filius Aristoboli post interfectionem Iacobi filij Zebedei Petrum Apost. misit in carcerem, & persecutionem credentibus in Christum exciuit, sed non impunitus euasit, sicut Lucas in actibus Apost. ma- **A**ctu 12. a.

Iosephus.

Valerius Graccus.

E

F

Tertullian.

Anifestat, & Iosephus in 18 lib. antiquitatum commemorat: qui de eodem refert hoc modo. Tertium, inquit, annū Imperij Iudææ totius expleuerat, cum foris Cæsaream, quæ prius turris Strationis vocabatur, aduenit, ubi in honorem Cæsaris spectacula ciuibus erexit, votiuo, ut videbatur, salutis Cæsaris die. Cumque illuc totius prouinciæ viri honore, & facultatibus præditi conuenissent, secundo spectaculorum die indutus veste fulgenti ex auro, argentoque mirabiliter contexta, incipiente die processit ad theatrum, ubi cum primò solis radios argenteæ vestis gemio suscepisset, repercussio splendore duplicatam spectantibus lucem, fulgor metalli vibrantis effudit, ut intuentibus perstringeret aciem aspectus, & hoc plus aliquid de eo, quàm humanæ naturæ est, artifex arrogantia mentiretur. Illico adulantis vulgi concrepant voces honorem sonantes, sed exitium conferentes, & hinc, atque inde ab eis conclamantibus Deus appellatur: utque fieret propitius suppliciter exoratur, dicentibus populis, quòd nunc vsque, ut hominem te tenuimus, sed ex hoc iam supra humanam te esse naturam fatemur. Sed rex acclamationem contra fas habitam non repressit, nec impietatem illicitæ adulationis exhorruit, donec respiciens paulò post imminenti, atque insistentem capiti suo Angelum vidit, eumque sensit continuo exitij sui ministrum, quem prius non nouerat prouisorem honorum. Et ecce repente cruciatus eum ex dolore incredibili ventris, atque inflatione corripuit. Respiciensque ad amicos. En, inquit, ille ego Deus vester. Ecce propellor confestim, & deturbor ex vita. quoniam quidem diuina virtus nuper collatas in me falsas arguit voces, & qui modo dicebat immortalis a vobis, præcepit iam iam rapior in mortem. Sed suscipienda est sententia; quam Deus statuit. Nam, & viximus haud contemnendi, & longævitate, quæ beata putabatur, expleuimus. Et cum hæc dixisset, vi doloris vehementius agitatus, instanter ad palatium reporratur. Cumque diuulgatum esset eum propediem moriturum, ingens multitudo totius ætatis, & sexus conueniens, more patrio, superciliosa strati omnipotenti Deo pro regis incolumitate supplicabant. Omnis autem domus regia planctibus, & gemitibus personabat. Cum interim rex ipse in excelso solatio recubans, & deorsum respiciens, ac pronos prostratosque omnes cum fletibus præuidens, nec ipse quidem temperabat a lachrymis: verum continuis quinque diebus ventris doloribus cruciatus, vitam violenter abruptit, quinquagesimum ætatis, & quartum agens annum, regni verò septimū. Quatuor etenim sub Caio Cæsare annis regnauerat, Philippi Tetrarchiam tribus annis obtinens, quarto autem etiam Herodis sibi adiungens, tribus autem reliquis annis sub Claudio Cæsare exactis. Post Agrippam patrem regnum Iudææ tenentem annis septem; filius eius Agrippa a Claudio substituitur in regnum, quod tenuit annis 26. hoc est vsque ad secundum annum Vespasiani, quando vrbs excidium factum est. Qualiter autem Iosephus de hoc narret, hoc in loco ponendum esse censemus. Claudius, inquit, Agrippam filium Agrippæ Iudæorum regem constituit, Felicem verò totius prouinciæ, Samarię quoque, & Galileę, & regionis, quę dicitur trans Iordanem, procuratorē misit. Et post pauca addidit hæc etiam. Inflammatur autem, & seditio acerbissima a Pontificibus aduersum Sacerdotes, & primos plebis Ierosolymorum: Quorum singuli conquarentes sibimet perditorum iuuenum, & nouis rebus gaudentium manus, duces semetipsos proprię factionis instituebant. Qui confligentes ad inuicem, primò conuictijs lacescere, tum deinde & saxis inuicem sternere; nec quisquam erat qui coereret, sed agebantur omnia tanquam in vrbe non habente rectorem. Igitur Pontifices in tantam venere penuriam, ut seruis suis ad areas missis, inuaderent decimas, quæ Sacerdotibus debeban-

tur, & accidebat, ut nonnulli ex minoribus Sacerdotibus, quorum alimoniam direptæ vi fuerant inedia deperirent, ita seditio violentia ius, falsque confuderat. Item post pauca subiungit etiam hæc. Nonnunquam autem etiam in media ciuitate occurrentes sibi trucidabant, præcipue in diebus festis sicarij plebibus admixti, occultatis pugionibus oberrantes, ut quisque designatus eis si cominus incederet, eum perimebant, & arte nefaria cum corruisset is, quem occulto vulnere strauerant; tum idem ipsi percussores velut indignari se simulabant, aduersus eos, qui hæc in media vrbe committerent, atque hoc modo occulta eorum facinora permanebant, & primum omnium ab his Ionas Pontifex interficitur. Post illum quàm plurimi iugulantur, ita ut iam ipsis mortibus esset grauior metus mortis, dum vnusquisque quasi in procinctu semper positus, per momenta singula speraret interfici. Cum autem Claudius annis 14. in imperio expletis mensibus septem, diebus 28. defunctus esset, Nero accepit imperium, quod tenuit annis 14. mensibus 7. & diebus 28. Huius secundo anno Festus Iudææ procurator successit Felici, a quo Paulus Romam vincitus mittitur, biennium in libera manes custodia. Post hoc ad prædicandum dimittitur; nec dum Nerone in tanta erumpente scelera quanta de eo narrant Historiæ, Iacobus frater Domini cum 30. annis Ierosolymorum rexisset Ecclesiam, septimo Neronis anno lapidatur a Iudæis, vindicantibus in illo, quòd Paulum interficere nequiverunt. Festo magistratui Iudææ successit Albinus, Albino Florus, cuius luxuriam, & auaritiã, ceteraque flagitia non ferentes Iudæi contra Romanos rebellauerunt. Aduersum quos Vespasianus magister militiæ transmissus, plurimas vrbes Iudææ cepit. Primus Nero super omnia scelera sua etiam Christianos persequitur. Quorum eximios Romæ Petrum cruce, Paulum occidit gladio. Hic in re militari nihil omnino ausus, Britanniam penè amisit. Nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque euerfa sunt. Denique Nero cum a Senatu quæreretur ad poenam à palatio fugiens ad quartum vrbs miliarium in suburbano libertini sui inter Salariam, & Nomentanam viam semet interfecit, anno ætatis 32. atque in eo omnis Augusti familia consumpta est. Post Neronem verò Galba in Hiberia, Vitellius in Germania, Otho Romæ imperium arripuerunt. Galba. 7. mense imperij sui in medio Romanæ vrbs foro capite truncatur. Vespasianus duobus prælijs superatos Iudæos ad muros compulit. Otho tertio regni sui mense apud Vitricum, alias Venetium, propria manu occubuit. Vitellius a Vespasiani duobus occisus in Tyberim projicitur. Romanorum septimus regnauit Vespasianus annis 8. mensibus 11. diebus 22. Qui apud Iudæos Imperator ab exercitu appellatus, & bellum Tito filio commendans Romam per Alexandriam proficiscitur. Cuius secundo anno Titus Iudæa capta, & Ierosolymis subuersis sexcenta millia virorum interfecit. Iosephus verò sciens affirmat sexcenta millia virorum gladio & fame periisse, & alia centum millia captiuorum publicè venundata. Ut autem tanta multitudo Ierosolymis reperiretur, causam Azymorum fuisse refert. Ob quæ ex omni gente Iudæi ad templum confluentes, vrbe, quasi carcere sunt inclusi. Oportebat. n. in iisdem diebus Paschæ eos interfici, in quibus Saluatorem crucifixerant. Colligitur autem omne tempus in similem annum Vespasiani, & nouissimam Ierosolymorum euerfionem a quintodecimo anno Tyberij Cæsaris, & ab exordio Evangelicæ prædicationis anni 42. A captiuitate autem quam ab Antiocho perpeffi sunt, anni 238. Porro a Darij secundo anno, sub quo rursus templum edificatum est, anni quingenti nonaginta. A prima autem ædificatione templi sub Salomone vsque ad nouissimam eius ruinam, quæ sub Vespasiano facta est an. mil. cent 2.

Incipit

A Incipit Secundus liber Machabeorum.

Secundus liber historiae Machabeorum licet breuior sit priori eiusdem operis libro in historica narratione, antiquiora tamen quodam modo replicat tempora, excepto quod ille Alexandri magni Macedonis in principio sui facit breuem commemorationem; & Seleuci Regis cognomento Nicanoris in Iudaeos commemorat iste beneficia, quem historia antiquitatum Iosephi, & chronicon Eu-

sebii, testantur Iudaeos republica sua dignos efficere, & a D quum eis honorem cum habitatoribus Macedonibus, & Graecis deputasse. Similiter & Antiochus magnus (testantibus supra memoratis auctoritatibus) eos crebris epistolis laudat, & multiplicibus muneribus donat. Habet quoque idem liber diuersam a priore narrationem, sed tamen historiae non destruit veritatem, qui licet multa prioris libri contineat testimonia, tamen per plura interserit quae in illo non inueniuntur. Scriptus enim ab his videtur, qui morati sunt in terra Iuda, ad eos qui in exteris fuerunt regionibus, unde ita idem incipit.

C A P. I.

Fratribus qui sunt per Aegypt. * Comestor. Secundus liber Machabeorum non est historiae persecutio,

sed profectae recapitulatio. Est enim epistola quam scribit Iudas Machabeus, & Senatus Iudaeorum Hierosolymitanorum, dispersioni Iudaeorum, quae exulabat in diuersis regionibus, maxime in Aegypto, in qua insinuant eis duas solemnitates recenter institutas, vt eas obseruarent.

Incipit liber secundus Machabeorum qui non est de Canone Hebraeorum.

C A P. I.

Fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis, salutem dicunt fratres qui sunt in Ierosolymis Iudaei, &

Rupertus. In primis dicendum, cur Iudaei, vel ex quo tunc essent per Aegyptum, ad quos sic incipit prologus. *Fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis, salutem dicunt fratres qui sunt Hierosolymis Iudaei, &c.* Filius pontificis Onyx, & ipse Onyas dictus, videns quod Rex Antiochus patrem suum Menelaum interfecisset, & principatum Sacerdotij dedisset Alchimo, non existente de genere Sacerdotum, fugit ad Ptolemaeum Regem Aegypti, & locum petijt in Helio politana regione, vbi simile Hierosolymorum aedificaret templum. Hac occasione infinita examina Iudaeorum ad Aegyptum confugerunt. Asserebat enim Onyas se Esaiam implere vaticinium. *Erit altare Domino in medio terrae Aegypti.* Rursus Ptolemaeus filius Lagi multos captiuos a montanis Iudaeae trahens ad Aegyptum commigrauit, &c. Textus autem huius litterae demonstrat, quia fratribus qui erant per Aegyptum, non tantum semel, sed bis scripserunt fratres Iudaei, qui erant Hierosolymis: & inter vtrumque scriptum tempus interfuit ferme decem, & octo annorum. Simul & hoc sciendum quia regnate Demetrio, annus centesimus & sexagesimus nonus, quo primus scripserunt, quartus, idemque vltimus fuit principatus Ionathae fratris Iudae. Annus autem centesimus octogelimus octauus quando secundo scripserunt, annus fuit vndecimus post mortem Simonis fratris eiusdem Ionathae, ac Iudae. His ita se habentibus, claret quis ille Antiochus fuerit, de cuius interitu gratulantur, narrantes qualiter in Perside ceciderit, quod vide licet

licer fuerit Antiochus filius Demetrii, qui & persecutus est Triphonem impium, sed & Iudaeos in multis afflixit & Simone adhuc viuentem, & post Simonem filio eius Hyrcano principatum habente.

Demetrius hic sub quo se orasse pro Iudaeis in Aegy-

Rabanus.

pto constitutis Ierosolymis commemorant, ipse est qui post Antiochum Eupatorem Asiae, & Syriae regnauit, qui & ipse cognominatus est Sother, hoc est Saluator. In hunc enim annorum numerus, qui computatus est, hoc est centesimus sexagesimus nonus decurrit. Nam Antiochus Epiphanius qui post centesimum trigessimum septimum annum regni Graecorum coepit regnare: regnauit annis vndecim: Antiochus Eupator annis duobus, & Demetrius Sother annis duodecim: qui sunt anni a principio regni Seleuci Nicanoris Regis Syriae, a quo regni Graecorum computantur tempora vsque ad finem Demetrii centum sexaginta duo. Quibus si adijciantur anni septem de regno Alexandri, qui ignobilis, & viciosus, indignisque regia dignitate a Pompeio Trogo describitur, sed tamen regnum tenuisse narratur annis decem, fiunt centum sexaginta nouem. Dicamus & aliter. Primus post Alexandrum Asiae regnauit Antigonus annis decem, & octo, post quem Demetrius, qui & Poliaretas regnauit 17. annis. Hic Demetrius 17. anno regni sui semetipsum Seleuco tradidit, & coniuncta est Asia regno Syriae anno Seleuci Nicanoris 28. Si ergo ceperimus computare nunc seriem annorum a primo anno regni Antigoni, qui regnauit in Asia annis 7. antequam Seleucus in Syria regnare cepisset praeposcentes eisdem 7. annos regni Seleuci, & eo modo computum annorum regnum Syriae vsque ad nouissimum annum Demetrii Soteris perduxerimus, summa prioris numeri tota ibi inuenitur. Sed mirum quomodo in sequentibus dicatur Iudas centesimo octuagesimo octauo cum senatu Aristobolo magistro Ptolemaei Regis dixisse salutem, & mandasse de purificatione templi, quam ipsi facturi erant 5. & 20. die mensis Casleu, cum Iudas in priori libro supra dicto

Postilla Nicolai de Lyra super secundum librum Machabeorum incipit.

C A P. I.

Fratribus, &c. Liber iste secundus Machabeorum quaedam est abbreviatio cuiusdam magni voluminis a Iasone Cyrenaeo conscripti habentis 5. libros partiales, in quibus facta Iudae Machabeis, & sociorum eius diffuse tractantur, sed in hoc libro ponuntur breuiter, & succincte, vt patet in fine capituli secundi, vt qui propter paupertatem praedictum volumen magnum comparare non possent, vel propter eius prolixitatem atque diuinitatem, legere istud compendium possent & de facili, & sine radio percurrere legendo. Fuit autem compilatio haec facta tempore Demetrii secundi, vt magis videbitur infra. Et missa Iudaeis habitantibus in Aegypto ab illis, qui erant in Iudaea. Qui hoc in huius libri praefatione, rogauerunt eos aliquas solemnitates suscipere, quae ab eis fuerant rationabiliter institutae. Igitur iste liber in duas partes diuiditur. scilicet in prologum, & tractatum, qui incipit 3. cap. in prima vero parte ponitur inuitatio ad obseruationem duplicis festi. Secundo breuiter tangitur materia huius libri. c. se.

ibi. De Iuda vero Machab. Circa primum primo scribens captiuitatem illorum quibus scribunt benevolentiam. Secundo inuitant eos ad festi duplicis obseruationem, ibi. Regnante Deme. Tertio suam inferunt inuentionem, ibi. Facturi igitur. Circa primum captant dupliciter eorum benevolentiam. scilicet eos amabilius salutando, & pro eis humiliter exorando, ibi. Benefaciat vobis. Circa primum dicitur.

- 1 Fratribus, &c. Quod est nomen amabile: nam frater dicitur quasi se alter ipse. Et vocat eos fratres, eo quod erant de eadem gente, et sub eadem lege
- 2 Qui sunt per Aegyptum Iudaeis. scilicet dispersis. Ptolemaeus. scilicet Lagi filius, qui post Alexandrum magnum primus regnauit in Aegypto, sicut supra dictum est in primi libri principio, & multos Iudaeos captiuauit, quorum aliquos Ptolemaeus Philadelphus ei succedens relaxauit in fauorem Lxx. interpretum, qui sibi lib. Moysi, & secundum aliquos totum vetus testamentum transtulerunt de Hebraeo in Graecum, multi tamen in Aegypto remanserunt, & procedente tempore acquisierunt bona temporalia, & per proles procreationem multiplicati sunt, quibus Iudaei manentes in Iudaea scripserunt. Ideo subditur.
- 3 Salutem dicunt, &c. Et pacem bonam, nam bona guerra eligibilior est pace mala.

M O R A L I T E R.

I Fratribus qui sunt, &c. Hic ponitur quaedam praefatio huius secundi libri, & durat vsque ad tertium capitulum exclusiue. Haec autem praefatio est quaedam epistola a Iudaeis habitantibus in Ierusalem, & Iudaea ad eos, qui habitant in Aegypto missa.

Moraliter. autem per Iudaeos habitantes in Aegypto, quae tenebra interpretatur, significatur catholici qui sunt simpliciter laici carentes lumine scripturarum. Per habitantes autem in Ierusalem, & Iudaea, vbi viguit cognitio prophetica, significantur clerici in sacra pagina literati, a quibus laici salutantur, cum ad eos praedicatores mittuntur, pacem, & salutem gloriae fideliter nuntiantes.

dicto, legitur multo ante Demetrium, esse defunctus. Si-
A quidem sexto anno Demetrii idem secundum chronico-
rum fidem inuenitur occisus. Sed quia incerti sunt ipsi au-
ctores librorum, non absurde videntur in computatione
temporum discrepare. Maxime cum in legalibus libris
Septuaginta interpretū edi-
tio, cum Hebraica veritate a-

L. 10. de vict.
verb. c. 11.

Beneficiat vobis Deus, &c.

* Rupertus. Nunc appen-
dendum qualis ista saluta-
tio sit. Quomodo debuit
fraterna charitas, ita saluta-
uit, & imprecata est fratrib.
suis Iudæis, quorum utiq;
cor non fuerat ad apertum
in lege. Si enim ad apertum
habuissent, nequaquam fe-
cissent quod erat contra le-
gem, & præceptum Domi-
ni, ut ædificarent templum,
& altare in terra Aegypti,
clauso corde, & auribus ma-

I sa. 19.

B in medio terra Aegypti. Hoc namq; faciendo præuaria-
tores se constituerant legis, & præceptorum Domini, se-
cundum hanc prophetiam Danielis. *Filij præuicatorum po-
puli tui extollentur, ut impleant vultum, & corrumpant.* Idcirco di-
cunt. *Et reconcilietur vobis, &c.* Subaudiendum, quia præua-
ricatores, vel filij præuicatorum estis, habendo tem-
plum in terra Aegypti.

Dan. 11.

* Idem. Præmissio exordio, quo beneuolentia quaeri-
tur fratrum, sequitur narratio.

L. 10. de vict.
verb. c. 11.

b Regnante Demetrio, &c. Iam dictum est, quia ille an-
nus 169. quartus, idemque ultimus erat principatus Ion-
athæ, quando iam renouatum erat templum, atque
emundatum a contaminatione, atque defensum ab im-
pio Nicanore, qui rursus illud contaminare voluerat.
Blasphemo itaque Nicanore perempto, & Deo cœli col-
laudato, qui locum suum immaculatum seruauit, habi-

C

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Beneficiat. Hic consequenter captant eorum beneuolentiam,
pro eis exorando, dicentes. Beneficiat vobis Deus. In spiritalibus,
& temporalibus.

2 Et meminerit testamenti sui. i. firmæ promissionis.

3 Quod locutus est ad Abraham. Gen. 12.

4 Et Isaac. 26.

5 Et Iacob. 28. Et supplendum est, qui sunt de numero seruorum
suorum fidelium.

Vel aliter litera sic iungendo. Et meminerit testamenti sui.
i. promissionis firmæ. Seruorum suorum fidelium. i. pro suis
seruis fidelibus factæ. Quod ad Abraham, Isaac, & Iacob locu-
tus est. Primo quantum ad patres illius testamenti.

6 Et det vobis, &c. ut cola. Fide, spe, & charitate, quibus coli-
tur Deus cultu interuiri, ut dicit Augustinus in Enchiridii.

7 Et faciatis eius voluntatem, &c. Per effectum in cultu ex-
teriori.

8 Corde magno, & animo volenti. Quia Deo non placent
sacrificia coacta, sed voluntaria.

9 Adaperiat cor vestrum in lege sua. Et agenda, & intelli-
genda.

10 Et in præceptis, &c. Opere adimplendis.

11 Et faciat pacem. Ut vacare talibus valeatis.

12 Exaudiat orationes vestras. Vobis condescendendo.

13 Et reconcilietur vobis. Peccata præterita remittendo.

14 Nec vos deserat in tempore malo. Vos in tribulationibus
consolando.

15 Et nunc hic. i. in Ierusalem, & Iudæa.

16 Sumus orantes pro vobis. Q. d. ita debetis orare pro nobis,
& acquiescere petitionibus nostris, maxime de solemnitatibus deuotis.

17 Regnante Demetrio anno centesimo sexagesimo. Hic
consequenter invitant eos ad obseruantiam duplicis festi. Secundum
ponitur, ibi. Et diem ignis. Prima in tres: quia primo ponitur eorū
inuitatio. Secundo dicti confirmatio, ibi. Anno centesimo. Tertio:
intenta conclusio, ibi. Facturi igitur. Circa primum notatur tem-
pus, cum dicitur. Regnante Demetrio, &c. Dicit hic glo. Rabani,

rog; communi consilio, ac decreto, ut nullo modo dies il-
la absq; annua celebritate pertranseat. Vos, inquit, scri-
psimus vobis. Qui & ipsi debetis esse Iudæi, non solum gēte
sed fide Abraham, atque fidelis David, ad quos repromis-
sio facta, & confirmata est in loco quem elegit Deus, hoc

1 est, Hierosolymis. Scripsimus
2 (inquam) vobis, in tribulatio-
3 ne, & impetu, &c. Quæ fuit il-
4 la tribulatio, & impetus? Et
5 quo recessit Iafon, &c. Hoc fuit
6 initium idolorum, quod Iaf-
7 son impius, & non Sacer-
8 dos, sed ab impio rege fra-
9 tri Oniæ, contra fas, super-
10 positus, a sancta terra recessit,
11 primum mente, deinde
12 etiā corpore inuictus, & pro-
13 fugus. Cum. n. illi ambiēti,
14 & pecunias promittenti rex
15 annuisset, & obtinuisset prin-
16 cipatum statim ad gentile
17 ritum contribules suos trās
18 ferre cepit. Deinde cum in
19 malis proficiens, multas ci-

uium strages dedisset, finem insidiarum suarum confusio-
nem coepit, & profugus abiit, &c. Ex quo, inquit, talis re-
cessit, portas succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem. An-
te recessum, & apostasiam eius, sancta ciuitas in omni pa-
ce habitabatur, & ipsi reges locum summo honore di-
gnum ducebant, & templum muneribus illustrabant.

* Idem. Templum autem sanctum, sacrificia sancta, &c. Ibi. ca.
legitima, ciuitatem Hierusalem, & terram sanctam esse
vbique scriptura libri huius tota intentione declamat, ad
destruendam templorum adulterorum fiduciam, quo-
rum alterum in monte Gazirim, alterum in Aegypto fue-
rat edificatum.

c Nos Iafon autem ipse est frater Oniæ pontificis, quem Rabani
sequentia istius libri narrant ad Antiochum Epipha-
nem, hoc est nobilem propter ambitionem summi Sacer-
dotij conuolasse, eique persuasisse ut Gentilem ritum Ie-
rosolymis institueret.

* Rupertus

q. iste fuit Demetrius filius Seluici, qui regnauit tempore Iudæ Machabæi, ut patet 7. cap. 1. lib. Sed huic dicto manifestè contradicit qd
sequitur. Anno centesimo sexagesimo nono. Hic autem Deme-
trius ante tempus hoc fuit mortuus, nā filius eius intravit regnū pa-
trium suorum anno 165. ut habetur sup. 1. lib. 10. cap. & ante ipsum
regnauerat Alexander duobus annis, qui interfecerat patrem suum,
ut patet in principio eiusdem capituli 10. iste verò Demetrius filius
primi Demetrii, regnauit vsque ad annum 172. in quo fuit captus, &
in carceratus, ut habetur primo lib. 14. cap. Ex quo patet, q. iste Deme-
trius filius primi Demetrii adhuc regnabat anno centesimo sexagesi-
monono. Et ideo quod dicitur hic. Regnante Demetrio anno
centesimo sexagesimo nono. Intelligitur de ipso. Ipse vero an-
te captiuitatem suam, cum Simone summo sacerdote, & Gente Iudæo-
rum renouauit amicitiam, & concessit ei plures libertates, & priuile-
gia, quam ante concesserant tempore Ionathæ, a Iij reges prædecesso-
res sui, ut habetur, decimotertio capitulo primi libri, propter hoc sub-
ditur ibi: Ablatum est iugum gentium ab Israel. Et fuit populus in
magna letitia, & pace bona toto tempore Simonis. Et sic est veri-
simile ut dicit super locum istum dominus Hugo Cardinalis, q. illo tem-
pore scripserunt Iudæis habitantibus in Aegypto de solemnitatibus
istis recipiendis. Licet. n. tempore Iudæ primū festum fuerit institu-
tum, non tamen a Iudæis in Aegypto manentibus receptum, ut pa-
tet ex eius epistola sequente, in qua nulla fit mentio de hoc festo, li-
cet scribatur Iudæis manentibus in Aegypto.

18 Nos Iudæi. Manentes in Ierusalem, & Iudæa.

19 Scripsimus vobis. De solemnitatibus hic contentis, & de alijs
in hoc libro scriptis. Sed contra hoc obiicitur, quia sicut dictum est
hec scripserunt adepti libertate tempore Simonis, & Demetrio re-
gnante, hoc fuit anno 170. ut habetur cap. 3. primi libri. Ad hoc po-
test dici, q. hoc negotium fuit inchoatum anno centesimo sexagesimo
nono, & consummatum anno sequenti. Hic autem ponitur data pro
tempore inchoationis: ibi verò pro tempore consummationis. Dic-
tur autem. Nos Iudæi, &c. Quia idem populus fuit tempore Iudæ,
& Simonis, & cum hoc etiam eadem persone numero in multis, ut
patet de Iuda & Simone, qui fuerunt fratres, & contemporanei, ut
patet 2. cap. primi lib. Et idem erat de multis alijs.

* In

tur non multum sunt ad propositum: ideo ea dimitto.
Primum autem est exhortatio ad obseruationem diei
Scenophegiæ, seu dedicationis templi.

† MORALITER.

† 18 Nos Iudæi, &c. Scripserunt autem de duobus principali-
ter, licet aliqua alia in hac præfatione, quæ interponun-

Ruper. Commune decretum gentis Iudæorum factum Hierosolymis scripserunt ad eos qui erant in Aegypto, semel, & iterum. Per quod datur intelligi, quod ad primam vicem non obtemperauerint, videntur aliud templum habentes, & templum quod erat Hierosolymis cō-

Peripateticus Philosophus esse agnoscitur, qui ad Philometorem Ptolemæum explanationum in Moysen commentarios scripsit vt Chronographi produnt: quo etiam tempore Syriæ, & Asiæ regnabat Antiochus Epiphanes.

temnentes, atq; idcirco festum dedicationis illius suscipere detestabant. Proinde notandum quod prima admonitione, sequens aliquantulum acrior sit. Nam prima saluatio dulcis est: in secunda, fraterni nominis deest, dulcedo. Diciturque. *Populus qui est Hierosolymis, &c. adiecto*

b De magnis periculis a Deo liberati, &c. * Rupert. Vide quomodo secundum intentionem, quam diximus, procedant dicta venerabilia, sanctam terram, sanctam civitatem pronuntiantia; qui videlicet pulchri sermonis ornatus ab huiusmodi principio vt que ad finem vt per omne libri corpus seruat sine dubio contra emulationes eorum, qui alibi contra legem volebant habere tē-

B quasi cum supercilio, *senatusque. & Iudas, &c. Nomen quippe Senatus: iudicialis intentionis est signum. Porro, quis fuerit ille Iudas, non facile ex historijs potest agnosci, nisi forte ille sit Iudas Essæus genere, qui sub illis temporibus exiit, qui (vt ait Iosephus) nunquam in his quæ prædixit, mentitus est.*

17 alibi contra legem volebant habere tēplum, vel sancta sanctorum.

a Populus qui, &c. Aristobolus hic fuit natione Iudæus, sed Peripa-

Qualiter autem Antiochus Epiphanes, qui mala Iudæis ultra oēs reges, qui ante se fuerunt in Syria infligebat, regnum perdiderit, & vitam finierit, & liber prior historiarum istius commemorat, & Iosephus in historiarum, antiquitatis Iudæicæ libro duodecimo testatur, dicens; Rex Antiochus

NICOLAUS DE LYRA.

1 In tribulatione. *i. de tribulatione.*
2 Et impetu, &c. *Scribendo enim de sua libertatis ademptione, & festorum receptione, habuerunt tangere de præcedenti tribulatione.*
3 Ex quo recessit Iason a sancta terra, & a regno. *Hic enim ambiens sacerdotium, iussit ad regem Antiochum incitans eum de translatione Iudæorum ad Gentilium ritum, vt habetur, infra 4. cap. Et illud fuit principium malorum, quæ fecit Antiochus Epiphanes in Ierusalem vt habetur supra 1. lib. & etiam infra in hoc secundo. Ideo subditur.*
4 Portam succen. *Idest portas ciuitatis, & templi, vt habetur 4. cap. lib. 1.*
5 Et effuderunt. *Vt habetur 1. lib. & in hoc secundo.*
6 Et orauimus ad. *Magis pugnantes orationibus, quam armis.*
7 Et exauditi. *Antiochi ducibus debellatis.*
8 Et obtulimus sacrificium, & similaginem. *In templo recuperato, & purificato, vt habetur 1. lib. 4. cap. Et dicitur hic sacrificium, oblatio de animalibus. Similago, farina est frumenti delicatissima, de qua fiebant panes propositionum.*
9 Et nunc frequentate. *i. singulis annis celebrate.*
10 Dies Scænophægiæ. *i. purificationis templi, quam constituit Iudas octo diebus celebrari a quintadecima die mensis Casleu.*
11 Anno centesimo. *Hic consequenter ponitur declaratio, seu confirmatio dicti, s. de tribulatione, quæ superueniat eis tempore Antiochi: & hoc fit per quandam epistolam in Aegyptum tempore Iudæ missam, cuius tenor hic recolitur, cum dicitur: Anno centesimo octogesimo octauo populus, qui est Ierusalem, &c. Sed hoc videtur falsum, quia data epistola præcedentis, quæ fuit scripta post mortem Iudæ quasi viginti annis talis est, anno 169. vt dictum est. Et sic Iudas longo tempore scripsisset post mortem suam, dicendum quod in epistola Iudæ numeratio annorum non incipit a principio regni Græcorum sicut alia, sed ante, vt hic innuit glo. sed vbi incipit, non dicit. Potest autem dici rationabiliter, quod incipit*

12 Aristobolo magistro Ptolemæi. *s. Philometoris qui fuit nepos Antiochi Epiphanis, vt ostensum fuit Dan. 11. & adhuc ostenditur infra 4. cap. & per consequens fuit tempore Iudæ Machabæi, vt patet ex supradictis 1. lib. Huius autem Ptolemæi dicitur Aristobolus magister, quia fecit sibi commentarios super libros Moysi, & erat natione Iudæus. Ideo subditur.*
13 Qui est de genere. *Vnctorum: Christus enim a Chrismate dicitur, descendit enim ab Aaron, tamen linea recta sacerdotalis non peruenit vsque ad eum.*
14 Salutem. *s. animæ.*
15 Et sanitatem. *Corporis. Et subditur epistolæ narratio. In qua ponitur præmo euasio sui periculi. Secundò, prostratio Antiochi, vbi: Nam cum in Perfide. Circa primum dicitur.*
16 De magis periculis. *Tempore Antiochi Epiphanis.*
17 A Deo. *sua gratia, non virtute nostra vel meritis.*
 * Magnificè

MORALITER.

† Moral. autem templum Domini est quilibet fidelis ficut dicitur 1. Cor. 3. f. *Templum Domini sanctum est, quod estis vos.* Et hoc templum debet dedicari ad similitudinem materialis templi, in qua dedicatione Episcopus templum, vel ecclesiam circuit, & aqua aspergit. Et iste circuitus significat in nobis diligentem conscientie discussionem per peccatorum propriorum recordationem, & aspergio aque benedictæ effusionem lacrymarum per veram contritionem, de quibus dicitur Isa. 38. c. *Recegitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animi mei.*
 Item in pavemento ecclesiæ scribitur alphabetum Græcum ab angulo in angulum transfuersaliter, per quod significatur descriptio mandatorum in corde iusti. Pro. 7. a. *Scribe*

Scribe etiam in tabulis cordis tui.
 Item in parietibus pingitur crucis signum, per quod in nobis significatur mortificatio carnis 1. Cor. 4. a. *Semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, vt & vicia eius in nobis manifestetur.*
 Iterum ponuntur candelæ ardentes iuxta crucem, per quod significatur, quod carnis mortificatio, seu quodcumque aliud bonum, quod apparet exterius debet fieri ad honorem Dei, & ædificationem proximi, Matth. 5. b. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in caelis est.* Et Gregor. in homil. Sit autem opus bonum in publico, quatenus intentio maneat in occulto, vt de bono opere proximis præbeamus exemplum, tamen intentione, qua soli Deo placere querimus, semper optemus secretum.
 Secun-

A Antiochus superiorem prouinciam percurrans audiuit ciuitatem Persarum diuitijs excellentem Elimaidam nomine, preciosissimumque templum in ea Dianæ, & omni specie ornamentorum plenum: insuper & arma, & locas reliquias audierat filium Philippi Regem Macedonum Alexandrum.

Commotus ergo egreditur contra Elimaidam, & obsidebat eam. His verò, qui in ea erant minimè territis impetu eius, neque obsidione, sed pertinaciter repugnantibus, pene deceptus discessit. Nam exeuntes ciuitatē fugauerunt,

B & persequerentur eum vsque Babylo-niam, vbi cum post multam suorū militum amissionem, venisset quidam de Iudæis nunciauit illi: & ducum perditionē, quos pugna-

re contra Iudæos reliquerat, & creuisse fortitudinem Iudæorum. Super priorem itaque curam: hoc crescente malo incurrit in ægritudinem. Qua diu tenente, & crescentibus passionibus intellexit quòd moreretur. Conuocansq; amicos morbum suum eis atrocem esse indicauit, confessus hæc idè se pati quòd Iudæorum gentem affligens templum spoliasset. Deumque contempserat, quòd dicto illico expirauit. Vnde miror Polybium Megalopolitam (qui vir bonus existens) dixit idè perijisse Antiochū, quia voluit templum Dianæ in Perside deuastare. Nam

Polybius.

magnificè gratias agimus ipsi, vtpotè qui aduersus talem Regem dimicauimus. Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam ciuitatem. Nā cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus cecidit in templo Naneæ, consilio deceptus Sacerdotis Naneæ. Etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, sed vt acciperet pecunias multas dotis nomine. Cumque proposuissent eas Sacerdotes Naneæ, & ipse cum paucis esset ingressus intra ambitum phani, clausurunt templum. Cum autem intrasset Antiochus apertoque occulto aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem, & eos, qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. Per omnia Deus benedictus qui tradidit impios. Facturi igitur quinta, & vicésima die

qui nullatenus egit peccatum, sed tantum cogitauit, nullo reatu teneretur. Si autem Polybio videtur, idè Antiochū vitam fuisse multò plus verisimile creditur propter templi Ierosolymitani sacrilegium regem perijisse.

a Per omnia Deus benedictus, &c. * Rup. Ista gratulario de impiorum intentione, ad commendationem spectat loci sancti, & eius cuius in Aegypto si multitudinem fecerant templi Dei, & verè solum illud sanctū deberet haberi, quo solius apparuerit manifesta quedā Dei virtus, & vindictas exigens de his, quicunque inhonorassent illud, & quāuis propter peccata inhabitantium interdum acciderit circa locū despectio, non tamen impunè abirent, quicunque de

spectui locum habuissent.

b Facturi igitur, &c. Hęc quippe, quę Ierosolymitani Iudæi scribentes ad eos, qui per Aegyptum fuerunt, Iudæos, de igne reperto in puteo in similitudinem aquę crassę cōuerio, neque in Eldre, neq; in Neemie scriptis aut dictis alicubi reperire potuimus: Sicut nec illud quod in posterioribus de arce tabernaculi absconsione per Ieremiā asserunt, nullo modo in ipsius Ieremie lib. scriptum inueniri potest, vnde constat hęc illos aut maiorū suorū traditione didicisse, aut in apocryphis eorū libris exarata reperisse. Nos

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Magnificè. *Taquam de beneficijs eius gratis.*
 2 Vtpotè qui. *s. Syriæ, & Persidis, cuius regnum erat valde magnę potentię, & virtutis.*
 3 Dimicauimus. *Debellatis eius ducibus.*
 4 Ipse enim ebullire. *i. in magna multitudine venire.*
 5 Fecit de Perside eos, &c. *Et patet ex dictis primo libro.*
 6 Nam cum in Persi. *Hic consequenter fit narratio de Antiochi prostratione, cum subditur.*
 7 Cecidit in templo. *Dicunt aliqui quod hoc dicitur de Antiocho Epiphane, qui fuit contemporaneus Iudę Machabeo. Et sic videtur hæc expositio præcedentibus concordare. Sed huic obuiat quod dictum est supra I. lib. ca. 6. quòd Antiochus Epiphanes mortuus fuit languore in lecto suo, non in templo, nec gladio, sicut dicitur hic. Simile infra 9. cap. dicitur quòd mortuus fuit in montibus miserrimè reuertendo de Perside. Ad hoc autem respondent doctores, dicti, quòd pro tanto dicitur hic in templo Naneæ cecidisse, eò quòd ibi mortui fuerunt amici eius, vt hic dicitur, qui erant robur sui exercitus, sicut de homine cui contigit magnum infortunium, dicitur communiter quòd est mortuus, licet in persona sua sit viuus, & sic dicunt quòd de illo templo euasit Antiochus. Sed huic responsioni videtur obuiare quòd subditur. Clauserunt templum. Cum intrasset Antiochus, & sic non videtur quòd euaserit, quia Sacerdotes mortem eius magis querebant, quam aliorum. Idè subditur: Percusserunt ducem: primò & principaliter. Et eos, qui cum eo erant: consequenter. Et diuiserunt membratim. Quòd autem per ducem intelligatur rex Antiochus, patet ex principio partis huius, vbi dicitur: Nam cum in Perside esset dux ipse. Idèst, Antiochus Epiphanes, vt dicit istī, igitur propter ista dicunt aliqui, quòd scriptura loquitur hic de morte Antiochi magni, qui fuit pater Antiochi Epiphanis. Et quia pater, & filius sunt quasi vna persona, nam pater quodammodo manet in filio, secundum illud Eccles. 30. a. Mor-*

Mortuus est pater eius: & quasi non est mortuus: reliquit enim filium similem sibi. Idè non est mirandum si scriptura antè loquens immediatè transit de filio ad patrem. Frequenter enim in sacra scriptura fit talis transitus de vna persona ad aliam propter affinitatem, sicut ostendi in principio Gen. loquendo de modis exponendi scripturam sacram. Sic igitur intelligendo dicitur: Nam cum in Perside esset dux. Idèst, Antiochus magnus, cecidit in templo Naneæ. Nam fugatus de bello a Scipione Africano rediens ad terram suam, mortuus fuit in hoc templo, vt dixit plenius Danie. 11.

- 8 Consilio deceptus, &c. *Nam vt interficerent eum, eò quòd esset prædator templorum, induxerunt ad illud quòd subditur.*
 9 Etenim cum ea. *i. Naneæ.*
 10 Habitaturus venit. *i. facturus ei reuerentiam.*
 11 Et vt accipe. *pc. Hoc enim sibi promiserant Sacerdotes, quòd facta Dianę debita reuerentia traderent ei pecunias, quę erant in templo.*
 12 Dotis nomine. *i. quibus dotatum erat templum nec erant necessaria ad sumptus templi, vel sacrificiorum.*
 13 Cumque propo. *vt magis allicerent eum.*
 14 Clauserunt. *Quasi habentes ad eum negotium secretum.*
 15 Apertoque occul. *Per quem introierunt homines ad eius mortem parati.*
 16 Et diuise. *Propter quod corpus eius non fuit cognitum, nec honore regio sepulchrum, sicut di vi. Dan. 11.*
 17 Per omnia Deus benedict. *Hoc dixerunt non zelo vindictę, sed iustitię diuinę, & in hoc terminatur epistola Iudę.*
 18 Facturi, &c. *Hic ponitur conclusio Iudæorum, qui scripserunt Iudęis habitantibus in Aegypto tempore Demetrii intendentes eos inducere ad celebrationem purificationis templi: vt dictum est supra propter quod sic concludunt: Facturi igitur. i. nos celebraturi, vicésimaquin. men. Casleu. Idèst, Nouembris.*

* Purifica-

MORALITER.

† Secundum autem est exhortatio ad obseruationem solemnitatis de datione ignis de cælo tempore Neemie: de qua datione dicitur, quòd orationem faciebant Sacerdotes, & sol qui prius erat in nubilo refulsit, & accensus est ignis magnus. Per solem istum significatur Dominus noster Iesus Christus, de quo dicitur Malach. 4. *Orietur vobis timentibus Deum sol iustitię.* Iste sol fuit in nubilo quandiu fuit in corpore mortali, sed postea refulsit, & maximè quando

quando ad patris dexteram fuit assumptus. Per Sacerdotes orantes significantur Apostoli, & qui cum illis erant fideles, quibus oratibus Christus misit Spiritum sanctum in specie ignis super omnes in die Pentecostes: quo igne fuerunt illuminati intellectu scripturarum, & eloquentes effecti per donum linguarum, & sic ardentes in amore Christi, vt non timerent, sed magis gauderent pro ipso contumeliam pati. Et sic patet, quòd ignis iste fuit valde magnus virtute.

† MORALITER.

se. Nos ergo quod
A incertum est dere-
 linquentes, ad ea
 quæ certa canoni-
 corum librorum at
 testatione esse ma-
 nifestum est, cala-
 mum cōuertamus.
a Cum in Persidem
 ducerentur patres, etc.
 offic. * Ambros. Consi-
 deremus aliquid,
 quod in captiuitate
 gestum, summum
 tenuit honestatis
 decorem. Nullis
 enim aduersis hon-
 estas impeditur,
 quæ in his eminet,
 & magis præcellit
 quam in prosperis.
 Inter vincula ita-
 que, inter arma, flā-
 mas, seruitutem (q̄
 liberis omni suppli-
 cio grauior est) in-
 ter pœnas morien-
 tium, excidia patri-
 æ, viuorum for-
 midinem, sangui-
 nem peremptorū,
 non excidit, cura
 honestatis maiori-
 bus nostris; sed in-
 ter euerſæ patriæ ci-
 neres, & fauillas, in
 affectibus pijs re-
 splendit, & reful-
 sit. Nam cum in
 Persidem ducerentur
 patres nostri, q̄
 tunc Dei omnipo-
 tentis cultores erāt,
 acceptum ignem de altari Sacerdotes Domini occultè in
 valle absconderunt. Erat illic velut patens puteus aquæ, se-
 cessu in frequens nec populari vsui parens, ab arbitris re-
 moto loco: ibi obſignauerunt iudicio sacro pariter, ac si-
 lentio

mēſis Casleu purificationem templi, necessarium duximus
 significare vobis, vt & vos quoque agatis diem Scœnophe-
 giæ: & diem ignis qui datus est, quando Neemias ædificato
 templo, & altari obtulit sacrificia. † Nam cum in Persidem
 ducerentur patres nostri, Sacerdotes, qui tunc Dei erāt cul-
 tores, acceptum ignē de altari occultè absconderunt in val-
 le, vbi erat puteus altus, & siccus, & in eo cōtuitati sunt eum,
 ita vt omnibus ignotus esset locus. Cum autem præterissent
 anni multi, & placuit Deo vt mitteretur Neemias a rege Per-
 sidis, nepotes Sacerdotum illorum, qui absconderant, misit
 ad requirendum ignem, & sicut narrauerunt nobis, nō in-
 uenerunt ignem, sed aquam crassam. Et iussit eos haurire, &
 afferre sibi, & sacrificia, quæ imposita erant iussit Neemias
 Sacerdos aspergi aqua ipsa, & ligna, & quæ erant superpo-
 sita. Vtque hoc factum est, & tempus affuit, quo sol re-
 fulsit, qui prius erat in nubilo, accēsus est ignis magnus, ita
 vt omnes mirarentur. Orationem autem faciebant omnes
 Sacerdotes, dum consummaretur sacrificium Ionatha in-
 choante, ceteris autem respondentibus. Et Neemiæ erat ora-
 tio hunc habens modum: Domine Deus omnium crea-
 tor terribilis, & fortis, iustus, & misericors, qui solus es bo-
 nus rex, solus præstans, solus iustus, & omnipotens, &
 æternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres
 electos, & sanctificasti eos, accipe sacrificium pro vni-
 uerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & san-
 ctifica. Congrega dispersionem nostram, libera eos, qui
 seruiunt Gentibus, & contemptos, & abominatos respice,
 vt sciant gentes, quia tu es Deus noster. Afflige oppri-
 mente nos, & contumeliam facientes in superbia. † Consti-
 tue populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses.

Constituere populum in loco sancto tuo, &c. Nimirum locum
 Dei sanctum Hierosolymis esse volentes: contra cuius
 electionem locus in Aegypto præsumptus sanctus vtique
 esse non posset.

Sacerdotes

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Purificationem templi. Sicut statuit Iudas, & fratres eius.
 4. cap. 1. lib.
 2 Necessar. i. vile.
 3 Duxi. signi. vo. Amicis, & fratribus nostris.
 4 Vt & vos quoque aga. sicut & nos.
 5 Diem Scœno. i. purificationis dicte.
 6 Et diem ignis, qui datus est, quando Neemias ædifi-
 cato, &c. Hic consequenter ponitur inuitatio ad festum secundum.
 Circa quod primò ponitur f. s. ratio. Secundò eius celebratio, ibi: Ora-
 tionem autem. Tertiò eiusdem approbatio, ibi: Vt verò mani-
 festata. Circa primum dicitur. Et diem ignis qui datus est, i. A
 Deo de cælo, similiter celebratis. Et subditur dationis tempus: Quan-
 do Neemias. De hoc tamen nulla fit mentio in Esdra, & Neemia.
 Et subditur dationis modus cum dicitur.
 7 Nam cum in Persidem, &c. Iudei verò de regno decem tri-
 buum fuerunt ducti captiui in regnum Assyr. & Persidis, vt habe-
 tur 4. Reg. 18. a. Sed de illis non videtur hic scriptura loqui: sed de il-
 lis, & de regno Iudæ, in quo erat templum, & isti translati fuerunt
 in Babylonem, propter quod dicunt aliqui, quod nomine Persidis hic
 intelligitur totum regnum Nabuchodonosor regis, sicut totum in-
 telligitur per partem.
 Potest etiam aliter dici, quod cum Nabuchodonosor contra Ieru-
 salem venerunt multi de regno Persidis, qui habuerunt partem suam
 de captiuis, & sic duxerunt illos in Persidem.
 8 Acceptum. Holocaustorum.
 9 Absconderunt in valle. s. Iosaphat, vt dicunt aliqui eò quod
 est propinqua loco templi.
 10 Altus. Idest, profundus.
 11 Et siccus & in eo, &c. Idest, aqua carens. Cetera patent in
 littera

linera vsque ibi.

- 12 Accensus est ignis magnus, &c. Non humanitus, sed diui-
 nitus. Ideo subditur.
 13 Ita vt omnes mirarentur. Non enim esset mirabile, si accen-
 sus fuisset ab homine.
 14 Orationem autem, &c. Hic consequenter ponitur festi cele-
 brati: quantum ad eius initium, cum dicitur. Orationem propter sacri-
 ficium, & dationem ignis ad eius consumptionem, sicut datus fuerat
 tempore Eliæ post aspersionem aquæ 3. Reg. 18.
 15 Ionatha inchoante, ceteris aut. &c. Quia principalis erat
 inter cantores.
 16 Terribil. Peccatoribus.
 17 Iustus. Nam iustitia, & misericordia relucent in omnibus Dei
 operibus.
 18 Qui solus es bonus rex. Per essentiam, alij verò per partici-
 pationem tantum.
 19 Solus præstans. Scilicet beneficia, nam alij præstant nisi virtu-
 te diuina.
 20 Qui feci. Scilicet Abraham, Isaac, & Iacob, quos elegisti per
 tuam misericordiam.
 21 Et sanctificasti eos, &c. Per tuam gratiam.
 22 Et custodi partem tuam, &c. Idest, populum Israel, qui
 in pluribus locis veteris testamenti dicitur pars, & hereditas Do-
 mini.
 23 Congrega. Non enim redierant omnes de Babylone, & in
 alijs regnis multi erant dispersi.
 24 Afflige opprimentes nos. Hoc dixit Neemias non zelo vin-
 dicte, sed iustitiæ.
 25 Constituere populum. i. in Ierusalem, & Iudæa.
 26 Sicut dixit Moyses. Deut. 30. Si ad cardines cali fueris dissi-
 patus, inde retrahet te Dominus Deus tuus.

* Cum

A Sacerdotes autem psallebant, &c. * Hilarius. Quatuor genera orationū Apostolus esse significat ad Timotheū scribens, quæ complectitur hæc oratio. Exoro primò omnium fieri preces, orationes, gratiarū actiones, postulationes. Humilitatis nostræ est deprecari, magnificentiæ Dei est orari, fidei est postulare, confessionis & laudis est gratulari. * Amb. Neemias secum deduxit illum Sacerdotū nepotes, qui profecturi de patrio solo, sacrum (ne periret) ignem absconderant.

† r. q. r. ficut eunuchus. Lib. 3. offic. cap. 14.

Sacerdotes autem psallebant hymnos, vsquequo consumptum esset sacrificium. Cum autem consumptum esset sacrificium, ex residua aqua Neemias iussit lapides maiores perfundi. Quod ut factum est, ex eis flamma accensa est, sed ex lumine quod refulsit ab altari consumpta est. Ut verò manifestata est res, renuntiatum est regi Persarum, quòd in loco, in quo ignem absconderant hi, qui translati fuerant Sacerdotes, aqua apparuit, de qua Neemias, & qui cum eo erant purificauerunt sacrificia. Considerans autem rex, & rē diligenter examinans, fecit ei templum, ut probaret quod factum erat. Et cum probasset, Sacerdotib. donauit multa bona, & alia, atque alia munera, & accipiens manu sua tribuebat eis. † Appellauit autem Neemias hunc locum Nepthar, quod interpretatur purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

inuenerunt ignem, D sed aquā crassam, &c. Orabat Neemias psallebant Sacerdotes hymnum Deo, &c. b Appellauit autem Neemias, &c. * Rupertus. Diem illū, siue sacrificium illud appellauit Neemias, Nepthar, quòd interpretatur, Purificatio, quæ alia, vel alterius rationis erat, quam Purificatio mēsis Casleu, de qua supra diximus, quam appellabant purificationem templi. Istam verò diē ignis, qui videlicet dies, cuius mensis

B Venientes autem, ut patrum sermone est proditum, non inue-

quotus fuerit, non oportuit illis annuntiari, quia sciebāt, & olim celebrauerant.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Cum autem consum. Per ignem celitus datum; erat enim oblatum in holocaustum, quod incendebatur totaliter ad honorem diuinum.
- 2 Ex residua. Quæ non fuerat aspersa super sacrificia, & ligna.
- 3 Neemias, s. lapides laterales altaris.
- 4 Ex eis flam. Similiter diuinitus.
- 5 Sed ex lum. Quia maior flamma consumit minorem.
- 6 Ut verò, &c. Hic consequenter ponitur dicta celebrationis approbatio, cum dicitur. Ut verò, i. dicta consumptio sacrificiorum per ignem celitus datum.
- 7 Considerans, &c. Hoc non erat factum humanum, sed diuinum.
- 8 Et rem. Ne forte fuisset ibi aliquid fictitium.
- 9 Fecit ei tem. Si accipiatur hic factio proprie, iste rex fuit Darius, cuius anno 6. consummatum est templum secundum 1. Esd. 6. & hoc consonat dictis Hebræorum, qui inter Cyrum, & hunc Dariū ponunt tantum duos reges, s. Cambysem, & Assuerum, ut dictum fuit 1. Esd. & 9. Dan. Nec obuiat, quod alibi dicitur rex iste Artaxerxes: quia secundum Hebræos illo tempore omnes reges Persarum nomine regni vocabantur Artaxerxes, & cum hoc habebant nomen proprium persone: ut Cyrus, Cambyses, & huiusmodi, sicut reges Romani dicuntur Cæsares nomine cōmuni, & cū hoc habent nomen personale,

Jonate, ut Iulius, Augustus, Tyberius, &c. Secundum alios historographos, Neemias fuit missus post templi consummationem, & secundum hoc, factio accipitur large, cum dicitur. Fecit. i. factum decorauit, & honorauit. Non enim potest dici, quòd rex in Perside fecerit templum Sacerdoti Neemias; nam extra Ierusalem non erat licitum Iudæis templum erigere, seu sacrificare, propter quod Neemias, qui sanctus erat, hoc non sustinisset. 10 Ut probaret. i. ut factio approbaret, tanquam verum dictum miraculum in Ierusalem factum. 11 Et cum probat. approbasset. 12 Sacerd. Per ducem nomine ipsius Iudæam regentem. 13 Et Accip. ma. sua. i. non solum per prædictum ducem dedit eis munera, sed etiam in persona propria, quod tripliciter potest intelligi. Vno modo veniendo in Ierusalem ex deuotione; Alio modo per se metipsum disponendo in Perside dona Sacerdotibus in Ierusalem transmittenda; Terio modo, quia ciuitate reedificata Neemias Sacerdos redijt ad regem, & cum eo aliqui alij Sacerdotes, quibus manu propria dona dedit. 14 Appellauit autem Neemias hunc locum. i. festum in hoc loco notatum. 15 Nepthar: quod interpretatur purificatio. Et idem significat Nephi: Idem enim Idioma variatur secundum diuersas partes terræ: sicut Idioma Gallicum Parisijs, & in Picardia aliter pronuntiat.

CAP. II.

CAP. II.

I Nuenitur autem in descriptionibus Jerem. &c. * Rup. a Narrationibus tam veris, locum electum, templum sanctum, atque legitimum decertantes non potuisse illos habere in terra Aegypti, sed haberi in Hierosolymis, non nihil sibi deesse sentiebant: quia videlicet tabernaculū, & arcam, & altare incensi, quòd fecit Moyses non habebant. Profectò æmulis ipsorum Iudæis, habentibus in Aegypto templum, videbatur quod gloria translata fuisset a

Nuenitur autem in descriptionibus Ieremiæ prophetae, quòd iussit eos ignem accipere, qui transmigrabant, ut significatum est, & ut mandauit transmigratis. Et dedit illis legem, ne obliuiscerentur præcepta Domini, & ut non exerrarent mentibus, videntes simulachra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. Et alia huiusmodi dicens, hortabatur ne legem amouerent a corde suo. Erat autem in ipsa scriptura, quomodo Tabernaculum, &

set a Hierosolymis, quoniam non haberent illa insignia, super isto quasi gloriæ detrimento, consolantur seipso sic in ferendo: Inuenitur autem in descriptionibus, &c. Consolatio hæc oportuna tunc extitit; magnam pro Dei legitimo templo, quod erat Hierosolymis, super exaltans coronam Ipei, ne vel propter

hoc, quod non habebat tabernaculum, & arcam, & altare incensi, videretur Aegypto templo non posse præferri.

Et

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. II.

I Nuenitur, &c. Posita inuitatione ad obseruantiam duplicis festi, & hoc per verba; hic consequenter ponitur inuitatio ad idem per Prophetarum dicta. Et diuiditur in duas partes, s. in partem principalem, & incidentalem, quæ incipit, ibi: Et qualiter construēs. Prima in duas, quia inducit primò ad secundum festum, ut conueniuntur dicta ad eandem: Secundò ad primum, ibi: Similiter, & Salomon.

lomon. Circa primum primò ponuntur Ieremiæ dicta, cum dicitur. 1 Inuenitur autem, &c. Ista descriptiones non habebamus, nec etiam Hebræi. 2 Et ut mandauit, &c. Hoc bene habetur in epistola, quæ denominatur a Baruch, eo quòd fuit eius scriptor, & portitor; tamen tenetur communiter, quòd Ieremias fuit eius auctor. 3 Erat autem, &c. Scilicet, descriptionum prædictarum, quas non habemus. 4 Quomodo tabernaculum. Quæ scilicet Beseleel in deserto, Exod. 36.

* Iussit

A lum suum & reddidit hæreditatem omnibus
& regnum, & Sacerdotium & sanctificationem,
sicut promisit in lege, speramus quod cito no-
stri miserebitur, & congregabit de sub celo
in locum sanctum. Eripuit enim nos de ma-
gnis periculis, & locum purgavit. De Iuda ve-
ro Machabæo, & fratribus eius, & de templi
magni purificatione, & de Aræ dedicatione:
sed & de prælijs, quæ pertinent ad Antiochum
nobilem, & filium eius Eupatorem, & de illu-
minationibus, quæ de celo factæ sunt ad eos,
qui pro Iudæis fortiter fecerunt. ita ut vniuer-
sam regionem, cum pauci essent, vindicarent,
& barbaram multitudinem fugarent, & fa-
mosissimum in toto orbe templum recupe-
rarent, & ciuitatem liberarent, ut leges quæ
abolitæ erant restituerentur Domino cū om-
ni tranquillitate propitio facto illis. Itemque
ab Iasone Cyrenæo quinque libris compre-
hensa tentauimus nos vno volumine breuiare.
Considerantes enim multitudinem libro-
rum, & difficultatem volentibus aggredi nar-
rationes historiarum propter multitudinem
rerum, curauimus volentibus quidem legere,

vt esset animi oblectatio, studiosis verò, vt fa-
cilius possint memoriæ commendare, omni-
bus autem legentibus vtilitas conferatur. Et
nobis quidem ipsis, qui opus hoc breuiandi
causa suscepimus, non facilem laborem, imò
verò negotium plenum vigiliarum, & sudoris
assumpimus. Sicut hi, qui præparant cōuiuū,
& quærent aliorum voluntati parere, propter
multorum gratiam libenter laborem sustine-
mus: veritatem quidem de singulis auctoribus
concedentes: ipsi autem secundum datam for-
mam breuitati studentes. Sicut enim nouæ do-
mus architecto de vniuersa structura curandū
est, ei verò qui pingere curat, quæ apta sunt ad
ornatum exquirenda sunt, ita æstimandum est
& in nobis. Etenim intellectum colligere, &
ordinare sermonem, & curiosius partes singu-
las quasque disquirere, historiæ congruit au-
toritati: breuitatem verò dictionis sectari, &
executiones rerum vitare breuianti conceden-
dum est. Hinc igitur narrationem incipiemus
de præfatione tantum dixisse sufficiat. Stultum
etenim est ante historiam effluere, in ipsa au-
tem historia succingi.

NICOLAUS DE LYRA.

* filij Matthiæ vt dictum est supra lib. 1. cap. 13. quo tempore isti vi-
dentur scripsisse Iudæis commorantibus in Aegypto, vt dictum est
cap. præceden.

- C** 1 Et reddidit hereditatem. Scilicet habitantibus in Iudæa,
nam habita pace quilibet poterat habitare in hereditate sua.
2 Et regnum. idest, locum regni, qui est Ierusalem, vel per re-
gnum intelligitur regimen populi, quod habuerunt successiue fratres
Machabæi, similiter cū sacerdotio. Non enim potest dici, quod tūc
habuerunt regnum propriè, nam à captione regis Sedechiæ nullus
fuit rex de Iudæis vsque ad Aristobolum nepotem Simonis prædi-
cti, qui post captiuitatem Babylonicam primus sibi imposuit diadem-
a regni, vt dicit Iosephus lib. 13.
3 Et sanctificationem, idest, templum, & Dei cultum.
4 Sicut promisit, &c. Deut. 30. a. Si ad cardines cæli fueris dis-
sipatus, inde retrahet te Dominus Deus, &c.
5 Speramus. Ex hac promissione.
6 Quod cito, &c. Maiora bona tribuendo.
7 Et congregabit de sub coelo in locum, &c. Vos, & alios
Iudæos, qui estis dispersi per mundum: & hoc impletum fuit per
Christum, quia secundum quod dicitur Ioan. 11. g. Christus passus
est, vt filios Dei qui dispersi erant, congregaret in vnum:
idest, in vnam Ecclesiam charitate vnitam: Isti vero intelligebat de
congregatione corporali Iudæorum in Ierusalem, & Iudæa, sicut &
Iudæi moderni expectant hoc fieri in aduentu Messie: Inuentio tamè
legis, & prophetarū, est de congregatione fidelium fienda per Chri-
stum & de spiritali congregatione, quæ iam partim impleta est mo-
do dicto, & perfectius implebitur circa finem mundi, quando omnes
gentes conuerterentur ad fidem Christi.
8 Eripuit enim. Vt patet ex processu primi libri.
9 Et loc. Vt habetur supra primo libro cap. 4.
10 De Iuda. Præmissa inuitatione ad obseruantiam duplicis fe-
sti, hic compendiosè ponitur processus huius libri secundi: Et diuidi-
tur in tres partes, quia primò tangitur breuiter eius materia, secun-
dò scribentium ratio motiua, ibi: Considerantes enim, Tertio
scribendi modus, & forma, ibi: Veritatem quidem. Prima pars
patet ex dictis in primo libro vsque ibi.
11 Et de illumin. idest, diuinis reuelationibus, & Angelicis appa-
ritionibus, quæ in hoc secundo libro magis explicantur, vt patebit
locis suis prosequendo.
12 Cum pauci. Malos puniendo.
13 Et barbaram. Iudæi enim barbaros reputabant omnes, qui non
erant de lege sua.
14 Ut leges quæ. Per edictum regis Antiochi, vt patet. i. c. pri-
mi lib.
15 Restituerunt. Per Iudam Machabæum, & socios eius.
16 Domino.

- 16 Domino. Id est, hæc non fuerunt facta virtute humana, sed di-
uina,
17 Itemque ab. Quia scripsit diffusè Iudæ, & sociorum eius facta.
18 Tentauimus. Ex quo videtur, quod fuerint plures in hac com-
pilatione.
19 Vno volu. Scilicet in hoc secundo libro, qui est satis breuis.
20 Considerantes. Hi consequenter describitur scribentium mo-
tiuua ratio, quæ est vtilitas legentium, qui gaudent breuitate, & ideo
descripta breuiter, legunt libentius, & memoriæ cominedant melius:
propter quod isti, si plures fuerint, laborem abbreviandi sumpserunt,
& idem fuit motiuum, si vnus tantum abbreviauit, & ex his dictis
patet litera.
21 Veritatem. Hic consequenter ponitur scribendi modus, & for-
ma, cum dicitur: Veritatem quidem de singulis auctoribus
concedentes. Id est, concedimus vera esse, quæ scripserunt alij
diffusè.
22 Ipsi autem. Id est, nos.
23 Secundum datam. Quam breuitatis formam explicat per
exemplum, dicens.
24 Sicut enim. Id est, principali artificio.
25 De vniuersa structura curandum. Scilicet de dispositione
fundamenti, parietum, & tecti.
26 Ei verò qui pingere curat, &c. Nam ad eum non pertinet
factio domus sed eius ornatus.
27 Ita æstimandum est & in nobis, &c. Qui non habemus
historiam scribere, sed iam scriptam ab alijs abbreviare, & ideo sub-
dit opus historiographi, cum dicitur.
28 Etenim intellectum colligere, & ordi. &c. Et similiter
subdit offi-ium abbreviantis historiographi dicta, cum dicitur.
29 Breuitatem verò. Id est, sententiam longam in breuibus ver-
bis colligere.
30 Et executiones. Scilicet gestarum.
31 Vitare. Quando facimus magnam digressionem à principali in-
tentione. Breui. &c.
32 Hinc igitur. Scilicet in principio seq. cap. De præfat. factum
dixisse sufficiat.
33 Stultum etenim. Videtur autem quod iste, vel isti, si plures
fuerint, confiteantur suam stultitiam, quia multa posita sunt hic ante
narrationem respectu sequentium. Dicendum quo præfatio proprie
dicitur, illud quod narrationi, vel executioni præmittitur per mo-
dum prologi, in quo breuiter continetur materia libri: & hoc inci-
pit ab illo loco. De Iuda verò Machabæo &c. ubi satis breuiter tangi-
tur materia libri, breuiandi causa, & scribendi forma, vt dictum est.
Quod autem ponitur de inuitatione ad duorum festorum obseruan-
tiam, non proprie pertinet ad huius libri præfationem, sed magis est
aliquid adiunctum, vt præambulum sicut dictum est supra.

C A P. III.

Igitur cum, &c. Chrysolomus. Vbiq; pacem petimus: nihil enim illi adæquari potest In Ecclesijs pacem, in preceationibus, in supplicationibus, in præfationibus, & semel, atque iterum, & tertio, & sæpè, eandem, qui Ecclesiæ præest impertit dicens: Pax vobis. Quamobrem? Quoniam ipsa mater est honorum omnium, ipsa causa est, & materia gaudij. Tantum bonum est pax, vt filij Dei vocentur, qui ipsam efficiunt.

* Augustin. Tantum est pacis bonum, vt etiam in rebus terrenis nihil gratius soleat audiri, nihil desiderabilius concupisci, nihil melius inueniri.

Idem. Nemo est, qui pacem habere nolit, qui bella faciunt vincere volunt, vt pacem gloriosam habeant: qui pacem turbant, non eam oderunt, sed eam volunt commutari. Latrones, vt tutius infesti sint paci cæterorum, pacem volunt habere sociorum. Et saeuissimæ feræ genus proprium quadam pace custodiunt cocundo, gignendo, pariendo, foetus fouendo, &c.

Simon autem de tribu Benjamin, &c. Iosephus Heb. Abierunt quidam nebulones, impij, & filij Belial de populo nostro ad Seleucum, dixeruntque. En venimus ad te, vt ostendamus tibi diuitias templi Ierosolymitani. Siquidem argenti, auri, & lapidum pretiosorum, qui sunt in eo, non est finis. Et cerè hæc omnia supramodum decorare possent palatium regis Seleuci, &c.

Igitur quia varij sub diuersis regibus erant Pontifices, necessarium iudicauimus iuxta narrationem historiographorum nomina recitare illorum Pontificum, qui pontificatum regum temporibus habuerunt, necnon & eorum

C A P. III.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optimè custodirentur propter Oniæ pontificis pietatem, & animos odio habentes mala: fiebat vt & ipsi reges, & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent, ita vt Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret oēs sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinètes. Simon autem de tribu Benjamin præpositus templi constitutus contendebat, obsistente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri. Sed cum vincere

eorum qui post captiuitatem Babylonie in gente Iudæa defuerunt, vt eo clarior appareat historiæ veritas. Primus siquidem Sadoch Pontifex fuit templi, quod Salomon ædificauit. Post eum verò Achimaas filius in eius honorem successit, post hunc autem Ioram, & post eum Auxieramus. Deinde Nideas, post Nideam verò Sudeas, post hunc Hilus, Hilò vero successit: Ioathã, cui rursus Vrias, Vriæ vero Nerias, post Neriam autem Odeas fuit, post hunc vero Sellum. Deinde Helchias, post hunc Zara, & post hunc fuit Iosedech, qui captiuus in Babyloniam deductus est. Isti siquidem omnes in Pontificatum filij patribus per ordinem successerunt.

Post Iosedech autem filius eius Iesus sacerdotium accepit. Sub quo templum reedificatum est, & post hunc Ioachim filius eius. Defuncto autem & hoc, Ioannes filius eius honorem suscepit, finiente vero vitam Ioanne, succedit primatui Sacerdotum filius eius Iaddus, sub quo Alexander rex Macedo Ierosolimam venit. Post quem Onias filius eius clarus habetur, post hunc Simon filius eius, cui cognomentum iustus fuit, propter sollicitam in Deum religionem, & in ciues suos pronam clementiam. Deinde Iudæorum Pontifex Eleazarus frater Simonis suscepit templi ministerium, filio Simonis Onia paruo admodum derelicto, qui Eleazarus Ptolemæo Philadelpho pente septuaginta interpretes ad interpretandum legem diuinam transmisit. Post Eleazarum autem auunculus eius Manasses accepit sacerdotium, post Manassem vero Iudæorum pontifex Onias Simonis iusti filius clarus habetur, qui consuetam Ptolemæo regni tributum non reddens ad iram eum impulit. Verum Iosephus vir inter suos nobilis legatus

ad tempus Antiochi Epiphanis non leguntur Iuagi, ad idololatriam, seu ritum Gentilium declinasse. Propter Oniæ pontificis pietatem. Id est, diligentiam in diuino cultu, nam secundum Tullium pietas est cultus soli Deo debitus. Quod autem in aliquibus libris præmittitur, dispositionem, non est de textu, nec in libris correctis. Et animos. Scilicet aliorum Oniæ adherentium. Fiebat vt & ipsi reges. & princ. loc. in Ierusalem ad diuinum cultum electum. Summo honore dignum. In ea edificatum. Maximis muneribus illustrarent, ita quod non solum horo rabant verbo, sed etiam factò. Et ponitur exemplum cum dicitur. Ita vt Seleucus. Iste fuit filius Antiochi magni. & ei successit in regno, sicut ostensum est in principio primi libri. Simon. Hic consequenter describitur ipsius templi conculcatio: Cuius primò ponitur occasio, & secundò subditur executio ibi: Cum que retulisset. Circa primum dicitur: Simon. Quantum au res Diuiso. extiteres, quia non fuit Sacerdos, cum esset de tribu Benjamin. Contendebat. Scilicet Onia, Iniquum. Id est, cum difficultate aliquid attetare. Et dicitur à multis vnde etiam infra 4. cap. dicitur, quod amici huius Simonis sub alis ipsius homicidia perpetrabant. Sed cum vin. Vir se, & suos cogitauit hoc facere per regiam potestatem: idè subditur.

NICOLAUS DE LYRA. CAP. III.

Igitur Cum, &c. Sicut patet ex prædictis in libro secundo tanquam breuiter liberatio Iudæorum ab afflictionibus per Iudam Machabæum, & socios eius. In quo etiam aliqua ponuntur, quæ sæpe rursus in primo lib. sunt omisa. Sciendum etiam, quod historiographi communiter incipiunt ab aliquo præcedenti historiâ, quam intendunt principaliter describere, vt sic convenientius descendant ad suum propositum: & idè verisimile est, quod Iason Cyrenæus, qui hanc historiam Iudæ, & sociorum eius scripsit di Iusè, incepit à tempore Pontificis Oniæ: & eodem modo liber iste, qui est abbreviatio illius historie: vt dictum est, incipit simili modo. Propter quod in duas partes diuiditur: quia primò ponitur quadam liberatio templi tempore Oniæ, secundò subditur liberatio templi, & populi facta tempore Iudæ, cap. seq. ibi: Sed post Seleuci. Circa primum sciendum, quod opposita iuxta se posita magis elucescunt: & idè primò ponitur templi veneratio præcedens, secundò eius conculcatio sequens, ibi: Simon autem Circa primum dicitur.

- 1 Igitur cum sancta ciui. Scilicet Ierusalem. Que dicitur sancta, eo quod ibi iugiter cultus diuinus.
- 2 Habitaretur in omni pace. Sub tributo tamen regni Syriæ.
- 3 Leges etiam. Scilicet datæ Moysi.
- 4 Adhuc optimè. Nam à reditu captiuitatis Babylonice vsque ad

MORALITER.

Igitur cum sancta ciuitas. Per hoc patet, quod Sacerdotum bona conuersatio, & deuota diuinorum celebratio principes inducit ad Dei reuerentiam, & honorem ecclesiæ, & diuini cultus ampliationem.

Simon autem de tribu Benjamin, &c. Per istum qui persuasit spoliare templum, significantur illi, qui persuadent tyrannis Ecclesias spoliare. Per regem qui ad hoc misit Heliodorum, significatur præcipiens hoc fieri. Per Heliodorum executor huius mali. Per Oniam vero Pontificem significatur bonus Prælatus, qui quantum potest conseruat Ecclesiæ libertatem. Per equitem vero armis aureis adornatum, significatur Christus tutor Ecclesiæ in x, & defen-

defensor, sicut dicitur Apoc. 6. a. l. c. equus albus, & quis sedebat super eum habebat arcum, & data est ei corona, & exiit vincens vt vinceret. Per hoc autem quod Heliodori priores cæces elisit & in terram deiecit, significatur quod Christus damnificantes Ecclesiam, & ei iuferentes contumeliam punit grauius in hoc seculo, vel grauius in futuro. Per duos iuuenes ipsum Heliodorum flagellantes, significatur virtus angelica fortiter, & prouidè exequens mandata diuina. Per hoc autem, quod Dominus ad preces Oniæ Heliodorum liberauit à morte, significatur quod ad prælati deuoti deprecationem peccantes liberat non solum à malo temporali, sed etiam spirituali, vnde subditur, quod Heliodorus hostia pro oblata testabatur omnibus ea quæ sub oculis suis viderat opera magna Dei.

* Venit ad

Legatus à Iudæis ad Ptolemæum missus, cum familiaritatem regis ob plurima meruisset in eum obsequia, dux Iudææ, & regionum finitimarum constituitur. Post Oniam autem Simon Oniæ filius Iudæorum Pontifex clarus habetur. Sub quo Iesu filius Syrach sapientiæ librum componens, quem vocavit panarethon, idest, virtutum omnium capacem, etiam Simonis in eo fecit mentionem. Post Simonem autem Onias filius eiusdem Simonis insignis habetur. Ad quæ Lacedæmoniorum rex Artus legatos mittit, qui sacerdotium habuit regnare Syriæ, & Asiæ Antiocho magno, & Seleuco Philopatore filio eius usque ad Antiochum Epiphanem sub quo Pontifice oia hæc quæ de Simone præposito

Eccle. 50.2.

† Vt ue: sed post Seleuci vitæ excessu. &c. vbi incipit quartum capitulum secundum Rana Iſaie 56 c. Marc. 11. c. Psal. 92 a. Marc. 11. c. Ioan. 2 c.

Iſa. 53. a. Ibid 53. b. Myſtice.

Oniam nõ possit, venit ad Apollonium Tharsææ filiũ, qui eo tempore erat dux Cælesyriæ & Phœnicis, & nunciauit ei pecunijs innumerabilibus plenum esse erarium Ierosolymis, & cõmunes copias immensas esse, quæ non pertinet ad rationem sacrificiorũ, esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Cumq; retulisset ad regem Apollonium de pecunijs, quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorũ, qui erat super negotia eius, misit cũ mandatis, vt prædictã pecuniam transportaret. Statimq; Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Cælesyriam, et Phœnicem ciuitates esset peragraturus, re autem vera regis propositũ perfecturus. Sed cùm venisset Ierosolymã, et benignè à sũmo Sacerdote in ciuitate esset exceptus, narrauit de dato in

rem legis Dei falsis dogmatibus corrumpere gestiunt. Sed Dionia orante descendit eques terribilis, arma habens aurea. Ille videlicet de quo Ioan. in Apocalyp. sua scripsit dicens: *Vidi equum al. et. tum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum vocabatur fidelis, & verax, & cum iustitia iudicat. Oculi eius*

sicut flamma ignis, in capite eius diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse, & vestitus erat veste aspersa sanguine, & vocatur nomen eius verbum Dei. Orantibus quidem membris Christi, succurrit ipse eis in auxilium, qui est *via, veritas, & vita, & ad debellandos inimicos, & terrendas prauorum præsumptiones. Cuius equus erat albus, quia natiuitas eius erat incorrupta: & vestis sanguinolenta, quia*

templi narratur facta sunt regnante Syriæ & Asiæ Seleuco Philopatore. cui successit in regnum Antiochus Epiphanes. Simon autem præpositus templi Ierosolymorũ ad Apollonium Phœnicis ducem confugiens, multis ei muneribus repromissis sacerdotium sibi vindicare cœpit: Quo Seleucus audito, Heliodorum mittit ad negotiũ providendum: qui cum in Iudæam peruenisset, iniquè diiudicans, & multa perperam gerens diuinis aduersum se signis deterretur, & ad Seleucum reuertitur. Onias autem Sacerdos curauerat, vt Simon profugus fieret, &c.

¶ Denique hæc historia secundum Tropologia regulam insinuat: quia omnes qui superbia, atq; avaritia instigari sanctificationem Domini contaminare pollutis manibus indignè tractare præsumperint, cœlesti iudicio sunt puniendi, quia veritate attestante: *Domus Dei domus orationis est cunctis gentibus.* Nec licet eam cuiquam facere speluncam latronum. Hinc & Psal ait *Domum tuam de. Jero. 7. ubi n. di.* Nec licet ibi aliquid gerere, vel condere, sed solius Dei laudibus, & orationibus vacare, vnde & ipse Dominus in Euangelio eliminauit de templo vendentes, & ementes in illo, & numulariorũ effudit as, & cathedras vendentium columbas euerit. Hisq; peractis, erat quodidie docens in templo.

Iuxta Allegoriam autem, Onias sacerdos Dei magnus, & figuralis templi custos, significat Dominum Saluatorẽ, qui à Deo patre pontifex factus in æternum secundũ ordinem Melchisedech, veri Dei templi quod est ecclesia, custos, & inhabitator est, quod nomen Oniæ satis exprimere videtur. Interpretatur enim Onias, dolor domini, siue dolens dominus. Et quis dolens dominus melius dici potest quam Redemptor noster? De quo per Iſaiam dicitur: *Vidimus eum, & non erat aspectus, & aedificauimus cum des, & c. & nouissimum virorum, & virum dolorum, & scientem infirmitatem. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit.* Heliodorus autem inuasor, aut spoliator ærarij Domini, Paganos, siue Iudæos, siue etiam hæreticos significat, qui sine reuerentia Dei donis abuti, & in nefarium actũ ea conuertere volunt, inuadunt enim Pagani thesaurum templi Dei, cum fidem, ac cultum Christi destruere conantur. Inuadunt & Iudæi, cum religionem Christianam veteris legis ceremonijs confundere cupiunt. Inuadunt etiam hæretici, quando veritatem Euangelij, & sinceritatem

mors carnis eius erat innoxia, ipseque terribilis, quia valde mirabilis, atque iudex iustissimus est. Hic erat optimis operimentis adornatus, quia omnium virtutum decore splendet clarissimus. Cui arma erant aurea, quia opera eius mirifica. Ipsi enim dono, habet Ecclesia sua *scutum fidei, lorica iustitiæ, galeam salutis: & gladium spiritus, quod est verbum Dei:* Quibus armis ipse quotidie in membris suis pugnat contra hostes suos. Hic videlicet eques cum impetu Heliodoro priores calces elisit, quia eius incarnationis sacramentum omnes prosternit hostes, hoc est Paganos, Iudæos, & hæreticos, quatenus confusi ab immanitate scelerum aliquando desistant. Illi ergo duo iuvenes, qui cum ipso equite apparuerunt, decori virtute, optimi gloria, speciosique amictu, & circumsteterunt Oniam ex vtraque parte, & flagelabant sine intermissione Heliodorum multis plagis verberantes, significant doctores vtriusque testamenti, qui circumstantes Christi incarnationem virtute fidei, & bonorum operum decori, gloria miraculorum optimi, & amictu sanctæ scientiæ, & sapientiæ speciosissimi, varijs temporibus existentes, prædicationibus suis verberant prauorũ insensibilitatem, & ad terrè decidere cõpellunt. Sicq; fiet, vt iste, qui ante templũ aggressus est superb. p. correctionẽ disciplinæ appareat iualidus. *Quia non est sapientia non est, prudentia, non est consilium contra Dominum, quia omnia, quæcunque voluit fecit in celo, & in terra, & in mari, & in omnibus abyssis, & non est, qui possit resistere voluntati eius. Dominus vniuersorum ipse est.* Quod autem Onias offerens hostiam salutarem pro salute viri saluauit ipsum Heliodorum multa caligine circumfusum, significat, quod misericordia Redemptoris nostri sapè ingratis, & immeritis confert beneficium conuersionis, quatenus per eius gratiam (qui semetipsum obtulit hostiam salutarem pro mundi peccatis) exuantur ab erroribus suis, & liberentur à potestate Sathanæ (cui nequitia quondam captiuati erant, ad ipsius voluntatem) vt referant gratias Redemptori suo, & laudem eius prædicent in vniuersa terra.

¶ Sed cùm venisset Ierosolymam, &c. Iosephus Heb. Irruenti Heliodoro in ciuitatem Ierusalẽ, dixit Sacerdos. Ob quid venit dñs meus ad seruos suos? Respondit. Propter argentũ, & aurum, atque lapides preciosos, q sunt in sanctuario vestro, quique

5 Sub po. regis ca. vni. i. f. s. o regio applicari pro bono regni.

6 Cũque. Hic cõsequenter ponitur dicti contemptus executie, circa quam primò ponitur mandatum regis, cùm dicitur: Cũquẽ retulisset ad regem, &c. & patet Secundò obedientia ducis, cùm dicitur.

7 Statimque Heliod. &c. Vbi primò ponitur eius atteratio, secundò, populi trepidatio, ibi: Non modica verò. t. r. tiò attentantis percussio, ibi: Heliodorus autem. quarto percussio sanatio, ibi: Tunc vero. Circa primum dicitur: Statimque Heliodor. Ad exequendum regis mandatum.

8 Specie qui. Idest, simulatoriũ.

9 Quasi per Cælesyriam, & Phœnicem, &c. Ad sciendum earum dispositionem, tantum ne Iudæi se munirent ad defendendum ærarium contra ipsum, cetera patent vsque ibi.

* Oſten.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Venit ad Apollonium qui Gentilis erat: Vt sic per ducem regem inuaderet ad templi spoliationem.

2 Et nunciauit ei pec. Locus erat prope templum, in quo custodiebantur deposita valentium personarum, & etiam bona pro sustentatione pauperum collecta.

3 Communes copias immensas esse, quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum. Scilicet in illo ærario. Et dicuntur hic communes copias bona seruata pro communitate, quæ nõ pertinent ad rationem sacrificiorum, hoc addidit iste proditor, quia faciebat q rex, qui pro sacrificijs sumptus dabat vt præmissum est, non libenter acciperet bona pro sacrificijs custodita: idèõ subditur.

4 Esse autem possibile. Sine offensa Dei.

5 Sub

A vestro, quique sunt proditi domino meo regi. Ait Sacerdos. Et quare conatur rex diripere aurum, quod est in domo Dei magni, in cuius manu est omnis anima?

a *Tunc summus Sacerdos ostendit, &c. * Ambro. Illud sanè diligenter tuendum est, vt deposita viduarum intemera*

B ra mancant, & sine villa seruentur offensione, nec solum viduarum, sed etiã omnium. Fides. n. exhibenda omnibus, sed maior est viduarum causa, & pupillorum. Denique hoc solo viduarum nomine, sicut in libris Machabæorum legimus, commendatum templo omne seruatum est. Nam cum iudicium factum esset pecuniarum, quas in templo Hierosolymis maximas reperiri posse, Simo nefarius Antiocho Regi prodidit, missus in Hierusalem Heliodorus, ad templum venit, & summo Sacerdoti aperuit iudicij inuidiam, & aduentus sui causam. Tunc Sacerdos deposita dixit esse viduarum victualia, & pupillorum quædam autem Hircani Tobie viri sancti, ea que demonstrauit. Argenti talenta quadringenta erant, auri vero ducenta. Quæ cum Heliodorus ereptum ire vellet, & regis vendicare commodis, Sacerdotes ante altare iactauerunt se indui sacerdotes stolas, & Deum viuũ, qui depositis legẽ dederat

dicio pecuniarum, & cuius rei gratia adesset aperuit. Interrogabat autem si verè hæc ita essent. Tunc Summus Sacerdos ostendit deposita esse hæc ad victualia viduarum, & pupillorum, quædam vero esse Hircani Tobie viri ualde eminenti: in his, quæ detulerat impius Simon, uniuersa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta. Decipi uerò eos, qui credidissent loco, & templo, quod per uniuersum mundum honoratur pro sui ueneratione, & sanctitate impossibile omnino esse. At ille pro his, quæ habebat in mandatis a rege, dicebat omni genere regi ea esse deferenda. Constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus.

Non modica uerò per uniuersam ciuitatem erat trepidatio. Sacerdotes autem ante altare cum stolis sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabant de cælo eum, qui depositis legem posuit, ut his qui deposuerant ea salua custodiret. Iam uerò qui uideret summi Sacerdotis uultum mente uulnerabatur. Facies. n. & color immutatus declarabat internum animi dolorem. Circumfusa enim erat mœstitia quædam uiro, & horror corporis per quæ manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur.

Alij etiam congregati de domibus confluebant publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum locus esset uenturus. Accinctæque mulieres cilicij pectus, per plateas confluebant, sed & uirgines, quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam, aliæ autem ad muros. quædam uerò per fenestras aspiciebant, uniuersæ autem protendentes manus in cælum deprecabantur. Erat autem miseria commixtæ multitudinis,

autem eius erat insigni ornatus opertorio, &c.

Appa-

derat, flentes inuocabant custodem se præceptorum prædicare suorum &c. Seruanda est igitur filij, depositis fides, adhibenda diligentia. Egregiè hinc uestrum enitescit ministerium, si suscepta impressio potentis. quã vel uiduas, vel orphani tolerare non queant, Ecclesiæ subsidio coli

beat, si ostendatis plus apud uos mandatum Domini, quã diuitis ualere gratiã. Meministis ipsi quoties aduersus regales impetus pro viduarum, imo omnium depositis, certamen subierim. Cõmune hoc uobiscum mihi, recẽs exemplum ecclesiæ Ticinensis proferam, quæ uiduæ depositum, quod susceperat, amittere periclitabatur, &c. *Vide locum, &c.*

b *Alij etiam congregati, &c. * Ambrosi. Li. 2. off. c. 29*

12 Flebãt omnes, quod in contemptum locus uenturus foret, si nec in Dei templo

13 tuta fidei seruaretur custodia, accinctæque mulieres pectus, & clausæ uirgines pulsabãt ianuas, ad muros alij currebant, p fenestras alij prosperebãt, omnes ad cælum tendebant manus, orantes vt Deus suis adesset legibus.

14 Heliodorus autem ne his teritus, quod intenderat, urgebat, & satellitibus suis çraritũ sepebat, cum subito apparuit illi eques armis præfulgens aureis, equis

15 subito apparuit illi eques armis præfulgens aureis, equis

16 subito apparuit illi eques armis præfulgens aureis, equis

17 subito apparuit illi eques armis præfulgens aureis, equis

NICOLAUS DE LYRA.

1 Ostendit deposita esse, &c. In tribus. n. annis fiebat quædam decima pauperibus distribuenda, quæ aliquãdo uendebatur, & premium in templum ad custodiam mittebatur. Fiebant etiam cũ hoc aliqua coll. ctiones a diuitibus, quæ similiter ibi seruabantur.

2 Quædam uero, &c. i. deposita ab eo.

3 Viri ualde. In uirtute, & fama: & hoc dicitur ad ostendendum, quod ibi non id seruabantur deposita malorum hominum, uel infidelium. Vnde & Neemias fecit proj. i. uasa Tobie Gentilis de ga zophiliatio domus Domini, Neemia. 13. b.

4 Decipi uero, &c. i. commendassent deposita sua ibi custodienda, & suppleendum est, vt portarentur regi.

5 Impossibile omnino esse. Hæc est constructio suspensiuæ, propter quod refertur ad interrogationem Heliodori, quæ præmittitur. Si uere hæc ita essent, scilicet quæ dixerat Simon, scilicet quod sine offensa Dei possent ad regem di. & deportari, & propter hoc. Onias in sua responsione dicit impossibile esse, quia hoc non solum erat aliena rapere, sed etiam Dei templo contumeliam inferre.

6 At ille. s. Heliodorus.

7 Pro his quæ habebat in mandatis, &c. Cui uolebat simpliciter obedire.

8 Dicebat omni genere. i. omnibus modis.

9 Regi ea esse deferenda. Ideo subditur.

10 Constituta autem die intrabat de his &c. Ad exequendum regis mandat um.

11 Non modica uero per uniuersam ciuitatem erat trepidatio. Hic consequenter ponitur populi trepidatio, ne contemp-

afferretur Dei templo, ad quod euitandum subditur communis oratio: Et primo Sacerdotum, cum dicitur.

12 Sacerdotes autem ante altare. s. holocaustor um.

13 Cum stolis sacerdotalibus iactauerunt se, in signũ humiliationis, ut precorũ essent magis exaudibiles, secundum illud Ecclesi. 35. Oratio humiliantis se nubes penetrabit.

14 Et inuocabant de cælo. u. vt exirent ir de cælo.

15 Eum qui de depositis, &c. Exodi uigesimo secundo.

16 Vt his qui deposuerant ea selua custodi ret. Ab inuasiõne Heliodori.

17 Iam uero qui uideret. &c. Supple sibi cõpateretur. Et subditur ratio, cum dicitur.

18 Mente uulnerabatur, &c. Quod consequenter declaratur per immutationem faciei, in qua magis quam in alijs partibus. corporis relucet dispositio animi.

19 Pro eo quod in contemptum locus esset uenturus. Nisi Deus adiuuaret, propter quod eius. auxilium super hoc implorabant.

20 Accinctæque mulieres ciliciis pectus, &c. Se macerando, pro subsidio Dei impetando.

21 Sed & uirgines, quæ conclusæ erant, &c. i. domib. parentum, non exhibant ratione uerecundia, & pudicitia uirginalis, tamen in illa turbatione exhibant, præter morem solitum, currentes ad Oniam. Aliqui tamen exponunt hoc dicentes, quod aliquæ uirgines nobiles prope templum custodiebantur incluse, usquequo nuptiæ tradarentur.

22 Erat autem miseria commixtæ multitudinis. In eo rum cuiuscunque status, & sexus.

A Apparuit enim, illi quidam equus, &c.

In pl. 40.

* Ambrosius,
Hic equus in figura & ante est demonstratus tempore Machabæorum, super quem sedebat dux ille militiæ celestis, aureis armis refulgens, qui Heliodorum depeculatore illū depositi viduālis, ceterorumque, quæ sacre commendata fuerant custodie, & stravit, & percussit, & prostratū Oniæ Sacerdotis, precibus vitali vsui reformauit. Vnde verè in eo arma aurea refulserūt. quia solus equum hunc sedit, & vicit, in quo nullus culpæ immunis euasit.

Lib. 3. hist. Iud. cap. 1.

* Iosephus. Hebr. Ingressus Heliodorus cum omnibus satellitibus suis, deambulantem in medio sanctuarii & intrās in sancta sanctorum: Dominus fecit illum, & eos, quos secum habuit audire vocem strepitus, & vehementissimæ commotionis, quæ etiam mōres frangebatur, & disciebat petras, ut cuncti satellites eius fugere inciperent, abderenturque in

B quibus possent locis, & relinqueretur Heliodorus solus.

Qui cum leuasset oculos suos, vidit virum habentem

C aspectum valde horribilem indutū veste aurea, unde micabant gemmæ pre-

tiose, incedentem, atque ingredientem, saltantem atque currentem contra Heliodorum, &c.

b Considerans autem summus Sacerdos, &c. * Comestor. Sc-

& magni Sacerdotis in agone constituti expectatio. Et hi quidem inuocabant Deum omnipotentem, ut credita sibi his, qui crediderant cum omni integritate conferuarentur. Heliodorus autem quod decreuerat perficiebat, eodē loco ipse cū satellitibus circa arariū presens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidētiā, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute in dissolutionem, & formidinē conuerterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus, inque cū impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui autē ei sedebat videbatur arma habere aurea. Alij et apparuerunt duo iuuenes virtute decori, optimi gloria, speciosique amictu, qui circumsteterunt eum, & ex vtraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. Subito autem Heliodorus concidit in terrā, eūque multa caligine circumfusum rapuerūt, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. Et is, qui cum multis cursoribus & satellitibus prædictum ingressus est arariū, portabatur nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute. Et ille quidem per diuinam virtutem iacebat mutis, atque omni spe, & salute priuatus. Hi autē Dominum benedicebant, quia magnificabat locum suum, & templum, quod paulo ante timore, ac tumultu erat plenum, apparentē omnipotentē Domino, gaudio & lætitia impletum est. Tunc vero ex amicis Heliodori quidam rogabant confestim Oniam, ut inuocaret Altissimum, ut vitam donaret ei, qui in supremo spiritu erat constitutus. Considerans autem summus Sacerdos, ne fortē rex suspicaretur malitiam aliquam ex Iudæis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem; Cumque summus Sacerdos exoraret, iidem iuuenes ei sdem vestibus amicti astantes Heliodoro dixerunt: Oniæ Sacerdoti gratias age: Nam propter eum tibi Dominus vitam donauit. Tu autē a Deo flagellatus nuntia omnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis non comparuerunt. Heliodorus autem hostia Deo oblata, & uotis magnis promissis ei, qui viuere illi concessit, & Oniæ gratias agens, recepto exercitu

Seleucus de retribus suis mittere solebat sumptus ad ministerium sacrificiorū, sed ad suggestionem Simonis de tribu Benjamin qui erat præpositus templi, & inuidebat Oniæ summo Sacerdoti, misit Heliodorum ad spoliandum commune erarium. Frustra autem Heliodorus contra Dei prouidentiam innixus, iram Dei perferensit.

* Iosephus. Heb. lib. 3. hist. Iud. cap. 5.
Accedentes seniores Macedoniæ ad Oniam Sacerdotē, & flentes, rogabant eum. Obsecramus domine, ut ores pro nobis seruis tuis, & pro famulo tuo Heliodoro, ut viuam, & non moriamur. Cognouimus enim non esse Deum præter Deum vestrum, & omnes Deos gentium vanos esse, atque inanes. Deus autem vester fecit uniuersum mundum, & in manu eius est omnis viuētis anima. Orante itaque Sacerdote ad Dominum, & offerente holocausta, atque sacrificia, viderunt duos iuuenes dicentes ad Heliodorum: Surge, vade ad Oniam Sacerdotem, & prosternete ante pedes eius in terrā, quoniam propter eum miserabitur tui Deus: Surgēs verò, abiit, & procidēs coram illo in terram, benedixit Domi-

num Deum Israel, & Sacerdotem, offerens argentum, & aurum in thesaurum domus Domini, & Sacerdoti, surgensque festinanter, conscenso equo, fugit in Macedoniam, ad regem Seleucum.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Et magni Sacerdotis in agone constituti. i. in anxietate moris.

2 Et hi quidem, &c. Pro contemptu templi futuro. Cetera patent.

3 Heliodorus autem quod &c. Hic consequenter describitur exequens persecutio, cum dicitur: Heliodorum autem. i. perficere intendebat.

4 Sed spirit. omnip. Dei. i. eius virtus.

Diuisio.

5 Magnam fecit suæ ostensionis, &c. Conuertendo Heliodorum, & iuos satellites in tantam metis formidinē, & roboris dissolutionem, quod non poterant perficere illam executionem. Et subditur causa, cum dicitur.

6 Apparuit enim illis quidam equus, terribilem habens sessorem. i. Angelum loci defensorem, in specie hominis equiuis apparentem.

7 Heliodoro priores calces, &c. i. priores partes pedum, & inde dicitur calcitrare.

8 Alii etiam apparuerunt duo iuuenes. i. Angeli in specie iuuenum apparentes.

9 Virtute decori, &c. Apparebant enim fortes, & pulchri, & bene ornati ad designandum Angelorum fortitudinem & pulchritudinem nature & ornatum glorie.

10 Subito autem Heliodorus concidit in terram. Ex eorum percussione.

11 Eumque multa caligine circumfusum. Ad designandum tenebrositatem mentis sue.

12 Rapuerunt, atque in sella gestatoria positum eiecerunt. f. Sacerdotes, de loco sacro eum amouentes, eo quod videbatur mortuus, videlicet morti propinquus, ne ex cadauere mortui contaminaretur locus. Cetera patent.

13 Tunc vero. Hic consequenter describitur ipsius percussi sanatio, & secundo subditur sanantis infamatio in principio seq. ca. Circa primum primo ponitur percussi sanatio, cum dicitur: Tunc vero ex amicis Heliodori qui ro. Et patet litera. Secundo ponitur sanati gratiarum actio, cum dicitur: Testabatur autē. Et. Primum generaliter, cum subditur.

8 Alij

* Omni-

A repedabat ad regem. Testabatur autem omnibus ea, quæ sub oculis suis viderat opera magna Dei. Cum autem rex interrogasset Heliodorum, quis esset aptus adhuc semel Ierosolymam mitti, ait: Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagellatum eum recipies,

4 cipies, si tamen euaserit, eo quod in loco sit uere Dei quedam uirtus. Nam ipse qui habet in cælis habitationem uisitor, & adiutor est loci illius, & uenientes ad malefaciendum percutit, ac perdit. Igitur de Heliodoro, & ararij custodia ita res se habet.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Omnibus ea, quæ sub oculis. In sua flagellatione, & mirabili sanatione, secundo, coram rege specialiter, dicens.
2 Si quem habes hostem, aut regni tui, &c. De quo caute uelis te expedit.

3 Mitte illuc, & flagellatum eum recipies. Hoc enim erat expertus in seipso.

4 Si tamen euaserit. s. mortem: Hoc autem addidit, quia firmiter tenebat se mortem non euasisse, nisi per preces Onie. Cetera patent.

3 Mitte

CAP. IIII

Sed post Seleuc. &c. De hoc Iosephus ita narrat: Per idem tempus, Onia defuncto Principe Sacerdotum, fratri eius Antiochus Sacerdotii contulit principatum. Nam filius, quem Onias reliquerat, adhuc infans erat. Demon-

strabimus autem singula in loco proprio, quæ ad hunc puerum pertinere uidebuntur. Iesu uero (nam hic erat frater Onie) principatum Sacerdotii Rex abstulit iratus, & dedit eum minori fratri eius nomine Onie. Simoni namque tres filii hi fuerunt, ad quos principatus Sacerdotii sicut prædiximus peruenit, Et Iesus quidem Iasonem nominauit se, Onias autem Menelaus est nominatus. Seditione itaque prius princeps Sacerdotum Iesus aduersus Menelaum concitauit, & diuisa in utrumque populi multitudinem filij, pro parte Menelai, Tobie consistebant. Populi uero pars plurima Iasonem adiuuabat, unde laborantes Menelaus, & filij Tobie ad Antiochum discesserunt, ad notitiam eius producentes, quod uellent patrias relinquere leges, & conuersionem, & mores obseruare Græcorum. Rogauerunt ergo eum,

CAP. IIII

Simon autem prædictus pecuniarum, & patrie delator male loquebatur de Onia, tanquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, & ipse fuisset incetor malorum, prouisorque ciuitatis, ac defensor gentis suæ, & emulatore legis Dei audebat insidiatore regni dicere mendacium. Sed cum inimicitie inter se procederent, ut et per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent: considerans Onias periculum contentionis, & Apollonium insanire, utpote ducem Cælelytiæ, & Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, ad Regem se contulit, non ut ciuium accusator, sed communitatem apud semetipsum uniuersæ multitudinis considerans. Videbat. n. sine regali prouidentia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare a stultitia sua. Sed post Seleuci uitæ excessum, cum suscepisset

ut permitteret eis ædificare gymnasiū Ierosolymis. Cuius concessisset, circumcisionem suam uelauerunt, ut non apparerent in denudatione Græcis esse dissimiles, cæteraque omnia relinquentes, quæ illis mos patrius imponebat, aliarum facta Gentium ritusque sectabantur.

Hæc Iosephus. Sed miror, quomodo ipse, Onia defuncto, dicit Antiochum fratrem Iasonis Sacerdotium contulisse, cum hæc historia huic narrationi non concordet, sicut in sequentibus demonstrabitur. Denique Antiochus Epiphanes, cum de regione Ptolemæorum, quæ subito inuaserat Senatus præcepto recessisset, Iudæam uenit, ibique Iesu, qui & Iason, fratrem Onie Pontificatum tradidit, quo deinde expulso Oniam cognomento Menelaum successorem ei dedit. Itaque ob Sacerdotii dignitatem orta seditione inter principes ingentium miseriarum semina pullulauerunt. Hæc autem factum superborum, atque transgressorum legis Dei non allegoriam aliquam ad edificationem uilè nobis ingerit, sed, proh dolor, isto tpe Iason imitatores facinoris sui plures inuenit. cum hi, qui Ecclesia populo Dei, & sanguine filij eius unigeniti

gnitatem orta seditione inter principes ingentium miseriarum semina pullulauerunt. Hæc autem factum superborum, atque transgressorum legis Dei non allegoriam aliquam ad edificationem uilè nobis ingerit, sed, proh dolor, isto tpe Iason imitatores facinoris sui plures inuenit. cum hi, qui Ecclesia populo Dei, & sanguine filij eius unigeniti

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. IIII

Simon autem prædictus. Postquam descripta est Heliodori sanatio, hic consequenter ponitur sancti infamatio cum dicitur.

- 1** Simon autem prædictus. De tribu Benjamin de quo fit mentio prope principium ca. præced.
- 2** Pecuniarum & patr. de. i. accusator, ut habetur ibidem.
- 3** Male loquebatur de Onia. Volens eum infamare, & per hoc odiosum reddere populo.
- 4** Tanquam ipse. s. Onias.
- 5** Heliodorum instigat. ad. s. ad spoliandum ararium, licet exterius fingeret contrarium.
- 6** Prouisoremque ciuita. Ierusalem.
- 7** Ac defensorem gentis suæ. s. Iudaicæ.
- 8** Et emulatorem legis. i. eius amatorem, unde uersus. Aemulor, inflatur, amat, inuasit, ac imitatur.
- 9** Audebat insidiat. regni. s. Iudææ, quæ licet tunc non haberet regem, tamen erat unum regnum.
- 10** Dicere mendacium. Propriū crimen retorquens in Oniam.
- 11** Sed cum. Non solum uerbis, sed etiam factis.
- 12** Ut etiam. i. familiares amicos, & dicuntur a uelto, & tis, quia tales ad inuicem connectuntur.
- 13** Homi. s. Occidebat. n. aliquos de amicis Onie.
- 14** Considerans Onias. Intrinsicæ, quæ periculosior est illa, quæ

quæ est contra extraneos.

15 Et Apol. i. ardentem, & male conari.

16 Ad re. s. Seleucum qui adhuc uiebat, apud quem sperabat gratiam, & remedium inuenire per Heliodorum, quem suis precibus sanauerat.

17 Sed post. Descripta liberatione templi per Oniam, hic consequenter describitur liberatio templi, & populi per Iudam. Et primo tempore Antiochi Epiphani, secundo, Antiochi Eupatoris. ca. 10. ibi. Nunc autem de Eupa. Tertio, tempore Demetrii filij Seleuci. cap. 14. Prima in duas, quia primo describitur populitribulatio, secundo, tribulati liberatio, cap. 8. Prima adhuc in duas: quia primo ponitur inchoatio tribulationis per ambitionem Sacerdotij, secundo, tribulationis consummatio per inuasionem regis Antiochi. c. se. ibi. His itaque gestis. Prima diuiditur in duas: quia primo ponitur uisus ambitio, secundo uisus, scilicet, Iasonis miserabilis terminatio in prin. se. c. Prima diuiditur adhuc in tres secundum ambitionem trium in principatu Sacerdotij sibi succedentium, secunda ibi. Et post triennij tempus, tertia, ibi. Quam ob causam. Prima adhuc in duas, in partem, scilicet principalem, & incidentalem, quæ incipit ibi: Missio autem. Prima adhuc in duas, quia primo per ambitionem Iasonis ponitur Gentilitatis introductio, secundo, eiusdem consummatio, ibi Cum autem quinquennalis. Circa primum dicitur. Sed post Seleuci. i. ipso mortuo.

18 Cum success. Frater eius priuans regno nepotem suum, ut de claratum fuit in prin. primi lib.

* Am-

MORALITATE

1 Simon autem prædictus. Pecuniarum & patrie delator, &c. Per istum qui male loquebatur de Onia uiro sancto significatur detractores pessimi, qui libentius denigrare nituntur famam

mam bonorum, quæ malorum: De quibus dicitur Pro. 2. c. Qui letantur cum male fecerint, & exultant in rebus pessimis, quorum uicium peruersum, & infames gressus eorum.

17 Sed post. Sequitur.

A redempto præponuntur, deserta Euangelij doctrina ; & vera religione a cultu vnus Dei, qui ibi cõmẽdatur, ac insinuatur, pranis morib. ad occultani conuolant idolo latrãm, cum per ambitionem pecuniarũ. & diuitias potestatis, luxuriosam vitã, & Deo deestabile ducẽdo adu

desiderijs suis in inuicem, masculin masculos turpẽt id nrm ep- rantes, &c.

* Idem. Eiusmodi contumelias non saltem in occulto exercebant, verũ quod deterius est, publicẽ & passim gloriabundi frequentabant. Vnde de hoc homine sacrilego dictum est: qa

D Rom. i In cap. Apoc.

Titum 1. d 1. Tim. 6. b

fauorem, multos se cum trahũt ad perditionẽ. Isti profecto secundum Apostolum: *Confitentur quã se nosse Deum, sã. nteu ne. Nam quia victu, & vestitu moderato non sunt contenti,*

Sed uolentes diuites fieri, inci. in tenta. & uola. dia. & deside. multa & inuit. & noci. quã mer. h. mines in inre. &c. Ra dix enim omnium maiorum est auaritia, quã quidam appetentes, errauerunt a fide, & in se ruerunt se doloribus mult

Ib. dem.

In cap. 3. Lucis.

a Etenim ausus est sub ipsa arce, &c.

* Rupert. Quod dicitur a Ioelẽ: Et posuerunt pulcẽ in postribulum, &c. Respicit regnum Græcorũ, sub quo ita corrupti sũt Iudei quocquẽ imitatione illorum, vt puerũ ponerent in postribulum. Sic enim in libro Machabæorum legitur: Super hæc promittebat Iason fratres Oniẽ & alia talenta centũ quinquaginta si potestati eius, concederetur, gymnasũ. & ephœbiam ibi constituere.

regnũ Antiochus, qui nobilis appellabatur, ambiebat Iason frater Oniã summum Sacerdotium adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditib aliis talenta octoginta. Super hoc promittebat & alia centum quinquaginta, si potestati eius concederetur gymnasium, & Ephæbiã sibi constituere, & eos, qui in Ierosolymis erant Antiochenos scribere. Quod cum Rex annuisset, & obtinuisset principatũ, statim ad Gentilitẽritum contribules suos transferre cœpit, & amotis his, quæ humanitatis cã Iudæis a Regib. fuerant cõstitutã, per Ioannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, & locietate functus est legatione, legitima ciuitũ iura delituens praua instituta sanciebat. Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere, & optimos quosq; Ephæborum in lupanarib. ponere. Erat aut hoc non initium, sed incrementum quoddam, & profectus Gentilis, & alienigenæ conuersationis, pp impij, & non Sacerdotis Iasonis nefarium, & inauditũ scelus, ita vt Sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent, sed contempto tẽplo, & sacrificiis neglectis festinant participes fieri palestræ, & p̃bitionis eius iniustæ, & in exercitiis disci, & patrios quidem honores nihil habentes, Græcas glorias optimas arbitrabantur: Quaru gratia periculosa eos contentio habebat, & eorum instituta emulabantur, ac per oia his consimiles esse cupiebant, quos hostes, & peremptores habuerãt. In leges. n. diuinas impiẽ agere impunẽ non cedit, sed hoc sequens tempus declarabit. Cum autem quinquennalis agon Tyri

lego dictum est: qa secundũ exemplum gentium ausus est optimos quosq; ephæborum in lupanaribus ponere. Cum autẽ. Regnan te apud Iudæã Oziã qui & Azarias, rege leproso, & apud Ifrael Phæcea, apud Atheniẽses quoque Aeschylõ, & apud Latinos Amulio, secundo anno Aeschylõ iudicis Atheniensium, prima olympias acta, in qua Choresbus Helienfis victor extitit. Helij agunt quinquennale certamẽ quatuor annis in medio expletis, in quib. principes anni constituuntur quatuor, quam olympiadem Iphitus filius Praxonidis siue Aemonis primus instituit. Ab hoc tempore Græca de tẽporibus historia vera creditur: nã ante hoc ut cuique visum est, diuersas sententias protulerunt. Hunc autem quinquennale agonem tunc Antiochus apud Tyrum celebrasse describitur, & ea quæ deinde commemorantur de Iasone, & Menelao, postea facta sunt. Iason quidẽ, qui propriũ fratrem hoc est Oniam seniore Simonis filiu) captiuauebat, a Menelao (hoc est minore Oniã, q Binomius fuit) accusatus apud regẽ, atq; decept' pfug' i Ammanit. expulsus e regione. Menelaus autem

Rabbat 4. R. g. 2. Pa. 2

E

F

Et subinde. Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere, & optimos quosque ephæborum in lupanaribus ponere. Hoc (vt manifestius dicamus) illud est, quod Apostolus horribiliter detestans in gentibus; Mascululi (inquit) corum relicto usu naturali famina, exarserunt in de-

de commemorantur de Iasone, & Menelao, postea facta sunt. Iason quidẽ, qui propriũ fratrem hoc est Oniam seniore Simonis filiu) captiuauebat, a Menelao (hoc est minore Oniã, q Binomius fuit) accusatus apud regẽ, atq; decept' pfug' i Ammanit. expulsus e regione. Menelaus autem

NICOLAUS DE LYRA

* 1 Ambiebat. Ipso adhuc uiuente. 2 Sum. sa. Et quia nõ poterat hoc licite, p̃co quasi ut per uias illicitas obtinere, s. per pecuniam, p̃co subditur. 3 Adito re. Et per translationem populi ad ritum Gentilium, deo sequitur. 4 Si potestati. i. schela Gentilitatis, sicut dictum fuit. i. l. ca. 1. 5 Et Ephæ. i. postribulum pulcherrimorum iuuenum. 6 Et eos. quod profiteretur se Gentilitate uiuere. 7 Quod cum. Tum propter permissa, tum propter dilationem Gentilis ritus, qui sibi placebat, eo quod Gentilis erat. 8 Et obti. s. f. sacerdoti. 9 Statim. Illi enim libentius ei obediebant, eo quod de sua tribu erant, & per istos intendebat tradere alios, uico subditur. 10 Et amotis &c. Arc. Syria. 11 Fuerant con. ista impetrantem. 12 Patrem Eu. Eupolemi s. 13 Apud Ro. Vt habetur supra. i. li. 18. ca. Prædella enim favorabilia Iudæis, auferrebat ab illis, qui noiebat recipere uitam Gentilitatis, vt sic cogere ad recipiendum. 14 Etenim aut. propter templam Domini. 15 Gymnasium. i. scholam Gentilitatis. 16 Et op. quosque. i. pulcherrimos iuuenes. 17 In lupanaria. Vt exerceat ur in eis vitium contra naturã. Dicitur enim ephæbus, quasi valde lucidus.

18 Erat autem hoc. Tantum, scilicet 19 Sed. Cum hoc. 20 Incrementum. Gentilitatis apud Iudæos. Catero patet vsq; ibi. 21 Festinantem parti. Est autem palestra locus ubi exercetur luctus, sicut & gymnasium, & utrumque irabatur ad signandum scholam, eo quod ibi disputant studentes adinuicem. Et idem signatur hic nomine palestræ, eo quod supra nomen gymnasii. 22 Et p̃bitionis. i. traditionis suæ pessimæ doctrine. Et dicitur p̃batio a p̃rabet, her. 23 Et in exer. i. informari in exercitio talis doctrine. 24 Et patrios. i. diuinum cultum, in quo gloriabantur patres eorum. 25 Græcas glo. i. ritus & modos uiuendi in quibus gloriabantur Græci. 26 Quarum gratia. Aliquibus Iasoni assentientibus, alijs dissentientibus, & sic se hisma erat in populo, quod est valde periculosum. 27 In leges enim. Sicut enim pietas est cultus diuinus, ita impietas est eueria diuino cultu. 28 Impunẽ non ce. Quia non amittitur de decus culpæ sine de core iustitiæ. 29 Sed hoc. In sequentibus enim exprimentur multa grauiora, quæ uenerant super populum propter istas transgressiones. 30 Cum autem. Postquã postea est Gentilitatis introductio, hic consequenter ponitur eius consuminatio sal.ẽ quantum ad Iasonem * Sacer-

Erat

MORALITER.

† 1 Ambiebat. Per istum qui per dona multa, & magna procurauit Sacerdotium significantur simoniacẽ promoti in Ecclesia Dei, ex quo multa mala, scilicet. diuini cultus negligentia quantum ad clerum, & dissolutionis multimodæ, & luxuriæ exercitium, & per consequens recessus a Christiana conuersatione & uita quantum ad populum,

pulum, sicut tangitur in litera consequenter. 30 Cum autem. Per Iasonem pessimum Pontificem mittentem pecunias in sacrificium Herculis qui sicut dicit Isid etymol. lib. 8 dicitur Deus fortitudinis, significantur mali Pontifices, & prælati, qui bona Ecclesiæ expẽdunt in curiis regum, & principum, vt per hoc in suis maleficiis sustententur.

† Et post

Gomnibus cum pro-
Apellentibus ad inter-
 ritum: & tali lege
 præuaricatore legis contigit mori,
 nec terræ dari Men-
 claum. Et quidem
 satis iuste. Nā quia
 multa erga arā Dei
 delicta commisit,
 cuius ignis, & cinis
 erat sanctus, ipse in
 cineris morte dam-
 natus est. Refert au-
 tem Iosephus sicut
 in superiori libro
 ostēdimus, quod fi-
 lius principis sacer-
 dotum Oniæ, cum
 adhuc puerulus de-
 functo patre reli-
 ctus sit, videns quia
 auunculum suum
 Menelaum Rex inter-
 fecisset, & princi-
 patū sacerdotij Al-
 chimo dedisset, non
 existenti de genere
 sacerdotum: sed a
 Lysia flexus, vt tran-
 sponeret honorem
 ab ea familia ad al-
 iam domum fugit
 ad Ptolemæum re-
 gem Aegypti, & honorem meruit ab ipso, & vxore eius
 Cleopatra, locumq; petijt in regione Eliopolitana, vbi ci-
 uitatem nominis sui condidit. templo ad similitudinem
 templi patris constructo. Alchimus verò aduersum Iu-
 dam Machabæum inimicitias gerens post non multum
 temporis ira Dei percussus interiit: ac sic cum omnium

Iosephus an-
 t. lib. 12. c. 6.

summum sacerdotium, superponens Iasoni talenta argēci
 trecenta. Acceptisque a Rege mandatis venit, nihil qui-
 dem dignum habens sacerdotio. animos verò crudelis ty-
 ranni, & feræ belluæ iram gerens. Et Iason quidem, qui
 proprium fratrem captiuauerat, ipse deceptus profugus
 in Ammanitem expulsus est regionem. Menelaus autem
 principatum quidem obtinuit: de pecunijs verò Regi pro-
 missis nihil agebat, cum exactionem faceret Sosstratus, qui
 arci erat præpositus. Nam ad hunc exactio vectigalium
 pertinebat, quam ob causam vtrique ad Regem sunt euo-
 cati. Et Menelaus amorus est à sacerdotio, succedente Lysim-
 macho confratre suo: Sosstratus autem prælatus est Cy-
 prijs. Et cum hæc agerentur, contigit Tharsenses, &
 Mallotas seditionem mouere, eò quòd Antiochi Regis
 concubinæ dono essent dati. Festinanter itaque Rex ve-
 nit sedare illos, relicto suffecto vno ex comitibus suis An-
 dronico. Ratus autem Menelaus accepisse se tempus op-
 portunum aurea quædam vasa è templo furatus donauit
 Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuita-
 tes. Quod cum certissimè cognouisset Onias, arguebat
 eum, ipse in loco tuto se continens Antiochiæ secus
 Daphnem. Vnde Menelaus accedens ad Andronicum
 rogabat, vt Oniam interficeret. Qui cum venisset ad

Iudæorum fauore D.
 Iudæ Machabæo sa-
 cerdotium decernit-
 tur. Quæ quidem Moralit
 omnia magis mora-
 lem, quam allegori-
 cum ædificare vidē-
 tur intellectum, cū
 manifestè designēt
 iustissimum iudi-
 cem, atque æquissi-
 mum retributorē
 singulis prout debi-
 ta eorum postulaue-
 rint mercedem con-
 dignam restituere,
 hoc est, pijs, ac Deū
 timentibus præmia
 æterna, impijs au-
 tem, & peccatori-
 bus, & blasphemis
 pœnam ignis perpe-
 tui. Nec vllus debet
 sibi blandiri pro ter-
 rena felicitate, ac
 præsentis vitæ pro-
 speritate si in pecca-
 tis degere voluerit,
 quasi impunè pos-
 sit euadere. Nec
 etiam ille, qui bene
 agens validis tor-
 mentis, aut varijs
 tribulationibus in
 præsentī vita coangustatur, desperare debet de futura sa-
 lute, si in iustitiæ perseverauerit tramite: quia scriptū est.

Multæ tribulationes iustorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus. Psal. 34.
 Et: Multa flagella peccatorum, sperantes autem in Domino misericordia circumdabit. Letamini in Domino, & exultate iusti, & glo-
 riamini omnes recti corde. Ibid. 31.

CAP.

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Et Iason quidem, qui proprium fra. s. Oniam.
 2 Captiuauerat. ipso ex.istente in Antiochia officium eius ma-
 le impetrauerat.
 3 Ipse deceptus. Per Menelaum.
 4 Profugus. Tum quia priuatus erat sacerdotio, tum quia soluc-
 re non poterat impositam sibi summam.
 5 Menelaus autem principatum. s. sacerdotij.
 6 De pecunijs, & c. Vt dictum est.
 7 Nihil agebat. Et subditur causa, cum dicitur.
 8 Cum exactionem faceret. Ideo non permittebat, q. de leua-
 tione pecuniæ se intermitteret Menelaus.
 9 Quam ob causam. Hic consequenter agitur de ambitione Ly-
 simach: cuius primò ponitur institutio, secundo, eius destitutio, ibi.
 Multis autem sacrilegijs. Prima in duas: quia primò ponitur in-
 stitutio Lysimachi, secundo, mors Onie iusti, ibi. Et cum hæc age-
 rentur. Circa primum dicitur. Quam ob causam vtrique. s.
 Menelaus, & Sosstratus.
 10 Ad Regem sunt euocati. Eò q. pecuniam promissam non
 mittebant. Sosstratus verò quia Menelaum exactionem facere non si-
 nebat, propter quod Menelaus ipsum accusabat.
 11 Et Menelaus amo. Hoc procurante Sostrato, & alijs modis,
 qu. b. poterat per ambitionem, sicut dictum est supra de Iasone: quòd
 officium sui fratris Onie male procurauerat. Dicunt tamen hic expo-
 sitores aliqui sequentes dicta Iosephi, quòd iste Lysimachus non fuit
 frater Menelai, sed dicitur hic eius frater, eo q. fuit sibi similis in ma-
 litia sicut dicitur q. nihil, & Chimæra sunt fratres, sed hæc expositio

videtur extorta, maximè quando scribitur historia, vbi non est vicia
 dum metaphora, sicut est in proposito, propter quod melius videtur
 dici sequendo textum libri, q. isti tres. s. Lysimachus, Menelaus, & Si-
 mon templi præpositus fratres fuerunt.
 12 Sostra au. & c. Sicut frequenter mutantur Balliui Regis, insula
 verò Cypri sub. Et tunc ei at Antiocho Regi.
 13 Et cum hæc. Hic interponitur mors Onie, cuius primò describi
 tur occisio, secundo vindictio, ibi: Ob quam causam. Circa pri-
 mum premittitur temporis oportunitas, cum dicitur.
 14 Contigit Thar. & Mal. i. ciues duarum ciuitatum.
 15 Seditionem mo. Contra Regem Antiochum.
 16 Eò quòd an. re. con. In datiuo casu.
 17 Dono. el. da. Dolebant enim, q. sub dominio talis mulieris es-
 sent positi.
 18 Festinanter, & c. Ne maius malum oriretur contra ipsum, sed
 per quem modum non dicitur hic, sed verisimile est, quòd denuò il-
 lud retro et uir, & concub. ne sue aliter prouidit.
 19 Reli. suffe. sub se factio, locum eius tenente.
 20 Vno ex & c. In Antiochena ciuitate.
 21 Ratus. i. opinatus, & dicitur a reor. ris.
 22 Menelaus accepisse se tempus oportu. aurea, & c. Ad
 mortem Onie procurandam in Regis absentia per Andronicum cu-
 pidum. Cetera patent vsque ibi.
 23 Arguebat eum. De furto notabili rei sacræ.
 24 In loco tuto se conti. & c. In q. 10 nullus sub pena mortis au-
 debat aliquem ledere: propter quòd dicebatur asilum ab a quòd est si-
 ne, & silen quòd est i. Etus, quia non est fas alicui ibi tangere, & of-
 fendere alium. Cetera patent.

* Ob

quædam vasa è templo furatus conuenit Andronico, & alia vendi-
 derat Tyri, & per vicinas ciuitates. Per istum qui machinabatur
 in mortem Oniæ, eò q. eum arguebat de sacrilegijs suis, si-
 gnificatur quilibet criminofus, qui odit corripientem se
 de suis facinoribus. Vnde dicit Ioannes os aureum: Incur-
 rit odium qui arguit criminofos. Per Andronicum verò
 qui falsis promissionibus eum extra asilum exire fecit, &
 sic eum crudeliter interfecit, significatur Diabolus qui vi-
 ros iustos aliquando multis illusionibus pertrahit extra
 discretionis asilum, & sic eos iugulat, per peccatum, & ad
 hoc ponuntur exempla plurima in collatione Moyfi ab.

† Multis

MORALITER.

- † 13 Et cū hæc agerentur, contigit Tharsenses, & Mallotas seditionē
 mouere, eò quòd Antiochi Regis, & c. Per istos rebellantes Regi
 superbo, eò q. dedignabantur subijci mulieris concubinæ
 dominio, significantur illi, qui resistunt Diabolo regi su-
 perbiæ, eò quòd nolunt subijci sensualitati, quæ mulier
 dicitur ab Auguſt. super Gen. Et est lubrica ad corporis
 voluptatem.
 21 Ratus autem Menelaus accepisse se tempus oportunum, aurea

A Oniam, & datis dextris cū iureiurando, quā-
uis esset ei suspectus, & suasisset de asilo pro-
cedere, statim eum peremit non veritus iusti-
tiam. Ob quam causam non solum Iudæi, sed
etiam aliæ quoque nationes indignabantur,
& molestè ferebant de nece tanti viri iniusta.
Sed regressum Regem de Ciliciæ locis adie-
runt Iudæi apud Antiochiam simul, & Græci,
conquerentes de iniqua nece Oniæ. Contri-
stus itaq; animo Antiochus propter Oniã,
& flexus ad misericordiam lachrimas fudit,
recordatus defuncti sobrietatem, & mode-
stiam. Accensusq; animis Andronicum pur-
pura exutum per totam ciuitatem iubet cir-
cumduci, & in eo loco, in quo in Oniã impie-
ritatem commiserat, sacrilegum vita priuari,
Domino illi condignam pœnam tribuente.
B Multis autem sacrilegijs in templo a Lyfima-
cho commissis Menelai cõsilio, & diuulgata
fama, congregata est multitudo aduersum
Lyfimachum, multo iã auro exportato. Tur-
bis autẽ insurgentibus, & animis ira repletis
Lyfimachus armatis ferè tribus millibus, ini-
quis manibus vti cœpit, duce quodam ty-
ranno ætate pariter, & dementia prouecto. Sed

vt

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ob quam cau. Hic consequenter ponitur occisionis dictæ vin-
dicatio. Et patet litera vsque ibi.
2 Defuncti sobrietatem. In potibus, & cibis.
3 Et modestiam. In verbis, & factis.
C 4 Andronicum pur. Tanquam de statu dignitatis depositũ,
& degradatum.
5 Per totam ciui. &c. Vt vindicta sceleris omnibus appa-
reret.
6 Et in eo loco. &c. Vt sic culpa responderet pœna.
7 Multis autem. Postquam supra posita est Lyfimachi institu-
tio, hic ponitur eius destitutio, & secundo Menelai restitutio, ibi. De
his ergo. Circa primum dicitur. Multis autem, &c. com. s. in
diuini culius dissipacione, & vasorum aureorum furtiua subtra-
cione.
8 Menelai con. Vt de auro partem haberet, & vt populo con-
tra Lyfimachum concitato ipse Sacerdotium recuperaret, sicut & sa-
lum fuit, vt ex sequentibus patebit.
9 Et diuul. fa. De dictis sacrilegijs a Lyfimacho commissis.
10 Congre. est mul. &c. Iniquis manibus vti cœpit, multitudinẽ
contra se commotam interficiendo per iniquos, quos armauerat. Cæ-
tera patent vsque ibi.
11 Omnes vero in fu. con. sunt. scilicet, qui erant cum Lyfi-
macho.

MORALITER.

- † 7 Multis autem sa. in templo. Per istum Lyfimachum, qui
duce tyranno, ætate, & dementia prouecto, conciuēs suos
impugnabat, vt tẽplum Dñi spoliaret, significatur quilibet
sacrilegus crudelis, qui sequitur instinctũ demonis, qui est
tyrannus crudelis, & prouectus ætate, & dementia. s. a
principio sui casus. Per hoc autem q̄ Lyfimachus iuxta

vt intellexerūt conatum Lyfimachi, alij lapi-
des, alij fustes validos arripuerunt: quidam verò
cinerem in Lyfimachum iecere. Et multi qui
dem vulnerati, quidam aut, & prostrati, om-
nes verò in fugam cõuersi sunt. Ipsum etiam
sacrilegum secus ærarium interfecerunt. De
his ergo cœpit iudicium aduersus Menelaum
agitari. Et cum venisset rex Tyrum, ad ipsum
negociũ detulerūt missi viri tres a senioribus.
Et cum superaretur Menelaus, promisit Pto-
lemæo multas pecunias dari ad suadendum
Regi. Itaq; Ptolemæus in quodam atrio posi-
tum quasi refrigerandi gratia Regem adiit,
& deduxit à sententia, & Menelaum quidem
vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit:
miseros autem, qui etiam si apud Scythas cau-
sam dixissent, innocentes iudicarentur, hos
morte damnauit. Citò ergo iniustam pœnam
dederunt, qui pro ciuitate, & populo, & sa-
cris vasis causam profecuti sunt. Quamobrẽ
Tyrii quoque indignati, erga sepulturam eo-
rum liberalissimi extiterunt. Menelaus autẽ
propter eorum, qui in potentia erant, aua-
ritiam, permanebat in potestate, crescens
in malitia ad insidias ciuium.

CAP.

- 12 Ipsum etiam sacr. s. Lyfimachum secus ærarium interfecerunt.
13 De his ergo. Hic consequenter describitur Menelai restitutio,
qui cum predictis debuisset ad mortem condemnari: per pecunias ta-
men fuit restitutus ad principatum Sacerdotij. Dicit igitur. De his
ergo. s. de auro furtiue sublato de templo.
14 Cœpit iudi. &c. Quia factum fuerat eius consilio. Et quia ad
hoc secuta fuerat plurimum occisio.
15 Et cum superare. Menelaus, &c. i. conuinceretur de dictis
criminibus.
16 Promisit Ptole. Regi familiari.
17 Ad suadendum. Pro Menelao, & contra aduersarios suos.
18 Et dedu. à sententia. Quam cogitauerat dare contra Mene-
laum dans sententiã per contrarium.
19 Miseros autem. s. accusantes Menelaum.
20 Qui etiam si apud. Qui sunt barbari irracionales, & crude-
les populi.
21 Citò ergo. i. precipitanter, & malè.
22 Iniustam pœ. de. Supple eis.
23 Qui pro ciuita. Ierusalem.
24 Et po. Fideli.
25 Et sa. va. Furto sublatis.
26 Causam prose. Contra Menelaum.
27 Menelaus autem, &c. Quia propter dona eius commenda-
bant eum apud Regem.
28 Permanebat in potestate. Summi Sacerdotij.

* CAP.

ærarium fuit interfectus, significatur, q̄ homines rapti-
res, & cupidi frequenter iuxta suas diuitias iugulantur.
15 Et cum superaretur Menelaus. Per istum Ptolemæum, qui
pro pecunijs seduxit Regem ad dandum iniquam senten-
tiam, significantur cupidi Principum Cõsiliarij, qui pro-
pter munera inducunt eos suis falsis persuasionibus ad li-
berandum iniquos, & ad condemnandum iustos.

C A P. V.

Rabanus. A a Eodem tempore. Portenta ergo aliquando portendunt prospera, aliquando vero praefigurant aduersa: sed semper iuxta id quod summus arbiter singulis rebus, ac temporibus conuenire diiudicat. Nec mirum, quod in Ma-

chabæorum tempo- ribus equites auras stolas habentes, & hastis armatae cohortes per aerem discurrere visi, ac armorum aureorum splendor fulgens ad uersitatem praenuntiare futuram, & cladem Iudæis venturam; cū ante subuersionem Ierosolymorum sub Vespasiano, & Tito, Iosepho testante, didicimus quod stella praefulgens, gladio per omnia similis, imminere desuper ciuitati, & cometes praeterea exitalibus flammis ardere per totum visus est annus. Sed ante excidij tempus, ac belli, cum populi ad diem festum Azymorum conuenirent octaua die mensis Xandici, qui est aprilis, noctis tempore hora nona tantus luminis fulgor aram, templumque circumdedit, ut putarent omnes, diem clarissimum factum, & permansit spatio horae dimidiae. Quod imperitis quidem, & ignaris prosperum videbatur. Sed legisperitos, & probos quosque doctores non latuit exitiale portentum. In eadem quoque festiuitate vitula sacrificijs admota, & aris afflēs, inter ipsas ministrorum manus enixa est agnā. Sed & ianua interioris aedis, quae respiciebat orientem, cū esset solido aere induta, ac perinde in mensi ponderis, quae vix viginti viris summo conatu impellentibus clauderet, ferreis quoque

B cū ante subuersionem Ierosolymorum sub Vespasiano, & Tito, Iosepho testante, didicimus quod stella praefulgens, gladio per omnia similis, imminere desuper ciuitati, & cometes praeterea exitalibus flammis ardere per totum visus est annus. Sed ante excidij tempus, ac belli, cum populi ad diem festum Azymorum conuenirent octaua die mensis Xandici, qui est aprilis, noctis tempore hora nona tantus luminis fulgor aram, templumque circumdedit, ut putarent omnes, diem clarissimum factum, & permansit spatio horae dimidiae. Quod imperitis quidem, & ignaris prosperum videbatur. Sed legisperitos, & probos quosque doctores non latuit exitiale portentum. In eadem quoque festiuitate vitula sacrificijs admota, & aris afflēs, inter ipsas ministrorum manus enixa est agnā. Sed & ianua interioris aedis, quae respiciebat orientem, cū esset solido aere induta, ac perinde in mensi ponderis, quae vix viginti viris summo conatu impellentibus clauderet, ferreis quoque

C eadem quoque festiuitate vitula sacrificijs admota, & aris afflēs, inter ipsas ministrorum manus enixa est agnā. Sed & ianua interioris aedis, quae respiciebat orientem, cū esset solido aere induta, ac perinde in mensi ponderis, quae vix viginti viris summo conatu impellentibus clauderet, ferreis quoque

ve-

NICOLAUS DE LYRA: C A P. V.

* Eodem tempore. Postquam superius est descripta Iasonis fuga, hic describitur eius miserabilis terminatio, cuius primo signum praemittitur, secundo signatum subditur, ibi: Sed cum falsus rumor. Circa primum dicitur.

- 1 Eodem tempore. s. Epiphani.
- 2 Secundam profecionem. Prius. n. intrauerat Aegyptum quasi curam gerens nepotis sui. Sed alienatus a negotijs eius per primates Aegypti, ut dictum est cap. praec. secundo praeparauit exercitum ad intrandum, ibi.
- 3 Contigit autem. Illo tempore.
- 4 Per vni. Non est per hoc intelligendum, quod singulis diebus fieret apparitio ista: sed quod infra spatium quadraginta dierum pluries fuit visa, sicut Act. 1. c. dicitur, quod Christus post resurrectionem suam per dies 40. apparuit discipulis suis, & tamen non apparuit eis singulis diebus.
- 5 Aura. i. tunicas, quae induuntur super arma ad decorem.
- 6 Et cur. i. dispositos secundum artem militarem.
- 7 Et cong. i. de prope.
- 8 Et scu. Quae in pugna aliquando leuantur sursum, aliquando ad

M O R A L I T E R.

† Eodem tempore. Sequitur. Contigit autem. Secundum sensum literalem, significabant cladem Iudæorum de futuro propinquam ut ex sequentibus patet. Moraliter autem significant demones, qui dicuntur aereae potestates fidelē

C A P. V.

Odem tempore Antiochus secundam profecionem parauit in Aegyptum, Contigit autem per vniuersam Ierosolymorum ciuitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes, auratas stolas habentes, & hastas quasi cohortes armatas, & cursus equorum per ordines digestos, & congressiones fieri comminus: & scutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs districtis, & telorum iactus, & aureorum armorum splendorem, omnisque generis loricarum. Quapropter omnes rogabant in bonum monstra conuerti. Sed cum falsus rumor exisset, tanquam vita excessisset Antiochus, assumptis Iason non minus mille viris, repente aggressus est ciuitatem, & ciuibus ad murum conuolantibus ad vltimum apprehensa ciuitate Menelaus fugit in arcem; Iason vero non parcebat in caede ciuibus suis, nec cogitabat prosperitatem aduersum cognatos malum esse maximū, arbitrans hostium, & non ciuium trophaea se capturum. Et principatum quidem non obtinuit, sine vero insidiarum suarum confusione accepit, & profugus iterum abiit in Ammanitem. Ad vltimum in exitium sui conclusus ab Aretha Arabo tyranno fugiens de ciuitate in ciuitatem omnibus odiosus, ut refuga-

culorum repente clamare coepit. Vox ab oriente, vox ab occidente, vox a quatuor ventis, vox super Ierosolymam, & super templum, vox super sponso, & super sponfas, vox super populum: & indefinenter die, nocteque per omnes plateas circumiens haec clamabat, vsquequo quidam primores ex populo, viri velut in fausti praesagij indignatione commoti, correptum hominem multis verberibus afficiunt. At ille nequaquam pro se ali-

- 9 quid
- 10 dexteram, aliquando ad sinistram inuenitur.
- 11 Et gal. i. hominum galeas habentium.
- 12 Multi. id est, diuersimode motis, hanc feriendo punctum, nunc cessim.
- 13 Quapropter. quod talia essent signa futuri boni fuerunt. tamen signa mali. s. de populationis ciuitatis, primo per Iasonem, postea per Antiochum Epiphanem, sicut ante subuersionem Ierosolymae per Romanos, apparuerunt signa multa, sicut narrat Iosephus lib. 11. de Iudaeo bello, quae tamen hic propter prolixitatem omittit, & quae eorum aliqua ponuntur hic in glo.
- 14 Sed cum fal. Hic consequenter ponitur signatum quantum ad Iasonis impetum, cum dicitur. Sed cum fal. s. de morte Antiochi.
- 15 Assumptis. Immo magis pluribus.
- 16 Aggressus. Ierusalem unde fuerat profugus per factum Menelai, ut dictum est cap. praec. Credebat. n. Iason Regem mortuum, & sciebat eius filium adhuc esse puerum, & sic credebat habere tempus apertum ad recuperandum Sacerdotium, quo priuatus fuerat per Antiochum. Cetera patent. vsque ibi.
- 17 Abijt in Ammanitem. Unde venerat Ierusalem.
- 18 Ad vltimum in exitium sui. Ad suum exterminium.
- 19 Conclusus. Qui persequeretur eum. Et sic patet, quod non solum erat odiosus Iudæis sed etiam Gentibus extraneis.
- 20 Ut refuga. i. apostata a lege diuina.

* Peregre.

populum crudeliter impugnantes, Ephe. 6. d. Non est nobis colluctatio aduersus carnem, &c. 13 Assumptis Iason non minus mil. vi. &c. Per istum Iasonem, qui tot mala fecit suis ciuib. & finaliter mortuus est illamēra tus, & insepultus, significat quilibet odiosus Deo, & hoib. † de

vecibus. & feris munita, ac pessulis in altum demissis teneretur obstricta repente hora noctis sexta apparuit sponte patefacta. Sed & transacto die festo, post aliquot dies, prima & vicesima die mensis Artemisi, qui Maius apud nos vocatur, prodigiolus apparuit visus, & fidem penè excedēs: quod serè falsum putaretur, nisi oculorum fidē confirmasset, malorum eorum consecuta perniciēs. Etenim prope solis occasum visi sunt currus, & quadrigae in omni regione per aerem ferri, & armatorum cohortes misceri nubibus, & vrbes circumdari agminibus improuisis. In alio itidem festo die qui Pentecostes appellatur, noctu Sacerdotes ingressi templum ad ministeria ex more complenda: primo quidem, motus quosdam, strepitusque senserunt, deinde voces subitas audiunt dicentes: Migremus hinc. Additur etiā his aliud terribilius. Etenim quidam Ananiae filius, Iesus nomine, vir plebeius, & rusticus, ante quartum belli annum, cum ciuitas in pace, & abundantia perduraret, in die festo Taberna-

culorum repente clamare coepit. Vox ab oriente, vox ab occidente, vox a quatuor ventis, vox super Ierosolymam, & super templum, vox super sponso, & super sponfas, vox super populum: & indefinenter die, nocteque per omnes plateas circumiens haec clamabat, vsquequo quidam primores ex populo, viri velut in fausti praesagij indignatione commoti, correptum hominem multis verberibus afficiunt. At ille nequaquam pro se ali-

quid dexteram, aliquando ad sinistram inuenitur. Et gal. i. hominum galeas habentium. Multi. id est, diuersimode motis, hanc feriendo punctum, nunc cessim. Quapropter. quod talia essent signa futuri boni fuerunt. tamen signa mali. s. de populationis ciuitatis, primo per Iasonem, postea per Antiochum Epiphanem, sicut ante subuersionem Ierosolymae per Romanos, apparuerunt signa multa, sicut narrat Iosephus lib. 11. de Iudaeo bello, quae tamen hic propter prolixitatem omittit, & quae eorum aliqua ponuntur hic in glo. Sed cum fal. Hic consequenter ponitur signatum quantum ad Iasonis impetum, cum dicitur. Sed cum fal. s. de morte Antiochi. Assumptis. Immo magis pluribus. Aggressus. Ierusalem unde fuerat profugus per factum Menelai, ut dictum est cap. praec. Credebat. n. Iason Regem mortuum, & sciebat eius filium adhuc esse puerum, & sic credebat habere tempus apertum ad recuperandum Sacerdotium, quo priuatus fuerat per Antiochum. Cetera patent. vsque ibi. Abijt in Ammanitem. Unde venerat Ierusalem. Ad vltimum in exitium sui. Ad suum exterminium. Conclusus. Qui persequeretur eum. Et sic patet, quod non solum erat odiosus Iudæis sed etiam Gentibus extraneis. Ut refuga. i. apostata a lege diuina.

* Peregre.

populum crudeliter impugnantes, Ephe. 6. d. Non est nobis colluctatio aduersus carnem, &c. 13 Assumptis Iason non minus mil. vi. &c. Per istum Iasonem, qui tot mala fecit suis ciuib. & finaliter mortuus est illamēra tus, & insepultus, significat quilibet odiosus Deo, & hoib. † de

A quid loquens, sed nec eos quidem qui circumstiterant de precans eisdem voces pari obstinatione & clamore repe tebat. Tunc principes intelligentes (vt res erat) quod im munis esset motus in viro, perducunt eū ad iudicē Roma num, apud quē flagris ad ossa vsque laniatus, neq; preces, neq; lachrymas fu dit, sed eandem vo cem miserabiliter, & cum quodā vlu latu emittens per singula pene verba proferebat. Addēs etiam hoc. Ve vā Ierololymis. Hęc ergo omnia prodi gia misera ciuitas perpessa ideo est, q̄a semper secundum legislatoris testimo nium seditiosē egit contra Dominum, & ingrata benefi ciorum eius, seruos summi patris fami lias, qui ad eam ab illo missi sunt con uitiosē tractabant, atque interimebāt. Nouissimē verō ip sum interficientes heredem extra ca strā proiecerūt. Vnde ipse Dominus in Euangelio incre pans incredulam ci uitatem ait: *Ierusa lem, Ierusalem, quā oc cidis prophetas, & lapi das eos; qui ad te missi sunt. Quoties volui con gregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas suas, & noluisti? Ecce relinquetur vobis do. vestrā deserta.* Hoc enim prælagiebatur antiqui tus: hoc posterioribus completum est temporibus, vt homicidæ truculentissimi condignam reatus sui perci perent mercedem: ita vt partim fame necarentur, par tim pestilentia perirent, partimque occisi, & captiui in totius orbis partes ab hostibus ducerentur. Sicque im pletum

pletum est illud Ieremiæ, quod de eadem gente, & ciui D tate prophetauit dicens: *Migrant Iuda propter afflictionem, Tren. 1. a. & multitudinem seruitutis. Habitauit inter Gentes, nec in uenit re qui m. Omnes persecutores eius apprehenderunt eā inter angustiās. Vt Sion lugent, eō quod non sint qui veniant ad solemnitatem. Om nes porta eius destru*

legum, & execrabilis, vt patriæ, & ciuium hostis, in Ægy ptum extrusus est: & qui multos de patria sua expulerat, pe regrē† perijt Lacedæmonas profectus quasi pro cognatio ne ibi refugium habiturus: & qui in sepultus multos abiece rat, ipse & illamētatus, & insepultus abiicitur, sepultura ne que peregrina vsus, neque patrio sepulchro participans. His itaq; gestis suspicatus est Rex, societate deserturos Iudæos, & ob hoc profectus ex Ægypto efferatis animis ciuitatem quidem armis cœpit. Iussit autem militibus interficere, nec parcere occurrentibus, & per domos ascendentes trucidare. Fiebant ergo cædes iuuenum, ac seniorum, mulierum, & na torum exterminia, virginumque, & paruulorū neces. Erant autem toto triduo, octoginta millia interfecti, quadraginta millia uincti, non minus aut venundati, sed nec ista sufficiūt. Ausus est etiam intrare tēplum vniuersa terra sanctius, Me nelao ductore, qui legum, & patriæ fuit proditor, & scelestis manibus sumens sancta vasa, quæ ab alijs Regibus, & ciuita tibus erant posita ad ornatum loci, & gloriam, contrectabat indignē, & contaminabat. Ita alienatus mente Antiochus, non considerabat, quod propter peccata habitantium ciui tatem modicum Dominus fuerat iratus: propter quod & ac cidit circa locum despectio. Alioqui nisi contigisset eos multis peccatis esse inuolutos, sicut Heliodorus, qui missus est a Seleuco Rege ad expoliandum ærariū, etiam hic statim adueniens flagellatus, & repulsus vtique fuisset ab audacia.

Et, Sacerdotes eius ge mentes: Virgines eius, squallidæ, & ipsa op pressa amaritudi ne. a His itaque gestis suspicatus. Postquam scriptor historiæ narrauit de Lysima chi, & Iasonis im piorum, & sacrile gorum interitu, cō memorata insuper signorum, & prodi giorum visione in acre, ad narrationis ordinē redijt, hoc est ad Antiochi Epi phanis profectio nem de Ægypto: qui irritatus inde eō q̄ senatus præce pto de regione Pto lemæorum quam subito inuaserat, iussus est recedere, ef feratis animis Iu deam venit, sicut in superiori libro de monstratum est, & ciuitatem Ierusalē armis cœpit, gen temque multauit, templum spolia uit, & multa nefaria in ipsa terra cō misit.

Quod autem Antiochus ipse Antichristi figuram præ ferat, sanctorum patrum traditione manifestissimum est. Quia Saluator habet Salomonem, & cæteros in 19 pum aduentus sui: sic Antichristus pessimum regem An tiochum, qui sanctos persecutus est, templumque viola uit, rectē typum sui habuisse credendus est.

Non

- 11 Iussit. Generaliter, absque sexus, vel ætatis distinctione.
- 12 Erant autem. Quo durauit, illa occisio.
- 13 Octoginta millia. Quia quærebantur in locis occultis, vbi se abscondebant.
- 14 Quadraginta millia uincti. Vt ducerentur in captiuitatem.
- 15 Non minus autem venundati, &c. In seruos, & ancillas mercatoribus, qui ad hoc venerant.
- 16 Sed nec ista. Hic consequenter ponitur templi violatio, cum dicitur.
- 17 Ausus est, &c. Quia dedicatum erat cultui diuino, cætera ve rō cultibus idolorum.
- 18 Menelao du. Qui e contrario debuisset pro immunitate templi zelari, ideo sequitur.
- 19 Qui. Diuinarum.
- 20 Et patr. f. Iudæg.
- 21 Fuit proditor, &c. sumens sancta vasa, quæ ab alijs Re. &c. f. Cyro, & Dario, vt patet 1. Esai 45, & Seleuco sup. 3. ca.
- 22 Contrectabat indi. Proprijs manibus.
- 23 Et cont. Applicando alijs vsibus.
- 24 Ita alie. Non quia perdidisset vsum rationis, sed quia non con siderabat potentiam Dei, qui Heliodorum flagellauit at propter in uasionem templi supra 5. cap. quod factum erat per regnum Assy ria notorium, propter quod non est verisimile quin ad notitiam An tiochi deuenisset: sed Dominus propter peccata populi permittit locum contemni sicut dixerat Dominus Salomonis 3. Reg. 9. Cætera patent.

* Igitur.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Peregrē. i. in aliena terra.
- 2 Lacedæmonas. Isti erant Spartiata, qui erant Iudæis confæderati, vt dictum est supra 1. lib. cap. 12. propter quod credidit ibidē habere refugium: sed inuenit contrarium, quia Spartiata cognouerunt mala quæ fecerat Genti Iudæorum, ideo subditur.
- 3 Ipse, &c. Et sic videtur quod ibi fuerit occisus, & corpus eius proiectum bestijs, & auibus deuorandum.
- 4 His itaque. Postquam descripta est inchoatio tribulationis Iu dæorum propter ambitionem Sacerdotij: hic consequenter ponitur eius consummatio per oppressionem regis Antiochi. Circa quod pri mō ponitur vastatio plebis, secundo subuersio legis cap. seq. Prima in duas, quia primō ponitur vastatio plebis in Regis presentia, secundo in eius absentia, ibi: Igitur Antiochus. Circa primum, primō ponitur vastatio populi, secundo violatio templi, ibi. Sed nec ista. Cir ca primum dicitur: His, s. quod ciuitas Ierusalem a Iasone capta fuis set, & quod Menelaus ab eo Penitex destitutus in arcem confugis set, vt prædictum est.
- 5 Suspiciatus est. i. Rex Antiochus.
- 6 Societatem. i. tributum sibi negaturos.
- 7 Et ob. Vnde reuertebatur de mandato Romanorum.
- 8 Efferatis. Tum propter repulsionem sui de Ægypto: Tum quia credebatur Iudæos recessisse a suo dominio.
- 9 Ciuitatem. Qui Ierusalem.
- 10 Armis. Eo quod erat intra se diuisa, vt patet per prædicta.
- 11 Iussit

MORALITER.

† de cuius morte nullus tristat sed magis gaudet, & letatur.
 11 Iussit autem. Per istum Regem Antiochum, qui tota & tanta mala fecit Dei cultoribus significatur Antichri stus,

stus, sicut dictum fuit Dan. 11. qui circa finem mundi mul to plura mala est factururus.
 18 Menelao. Similiter Antichristus per potestates fidei, & religionis multa mala faciet Christianis.

† Qui

In cap. 8. Hofea.

a Non propter locum, &c. * Rup. Qui pro emerita fide dignus est, vt intret in sanctuarium Domini, causas alias audit & reddit, quare super illam domum Domini aquila semel, & iterum venire debuerit. Semel namque venit Nabuchodonosor, & eam domum incedit. Iterum venit Romanum imperium cum victribus aquilis, & locum, & gentem irrecuperabiliter tulit. Primo permittit Deo idcirco factum est, vt verus illud Sacerdotium corripere- tur. Secundo, vt omnino tolleretur. Corripiendi namque, atque instruendi erant illius temporis tam populus, quam Sacerdotes, vt scirent ipsi, & posteri, quia non propter locum gentem, sed propter gentem locum elegit Dominus. Et quia auro, & lapidibus quibus fulgebat illa domus, non magis quam fumo, aut fauilla delectatur, nisi cordium corporumque templa sibi ad habitandum prepararentur.

a Verum non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit. Ideoque & ipse locus particeps factus est populi malorum, postea autem fiet socius bonorum, & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est, iterum in magno Dei reconciliatione cum summa gloria exaltabitur. Igitur Antiochus mille, & octingentis ablatis de templo talentis velociter Antiochiam regressus est, existimans se praesuperbia terram ad nauigandum, pelagus vero ad iter agendum deducturum propter mentis elationem. Reliquit autem praepositos ad affligendam gentem: Ierolymis quidem Philippum genere phrygem moribus crudeliorem eo ipso a quo est constitutus, in Gazarim autem Andronicum, & Menelaum, qui grauius quam caeteri imminabant ciuibus. Cumque appositus esset contra Iudaeos, misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti, & duobus millibus, & praecipiens eis omnes perfectae aetatis interficere, mulieres, ac iuuenes, ac virgines vendere. Qui cum venisset Ierolymam pacem simulans quieuit vsque ad diem sanctum sabbathi, & tunc feriatis Iudaeis arma capere suis praecipit. Omnesque simul, qui ad spectaculum processerant trucidauit, & ciuitatem cum armatis discurrens in gentem multitudinem peremit. Iudas

b Cumque appositus, &c. Huius loci, & superior liber meminit: ubi & Iudaeorum in sabbathi quiete interfectio, & Apollonij nequitia simul, & interitus eius per Iudam narratur. Quod autem Antiochus praecipit Apollonio omnes perfectae aetatis interficere, mulieres ac iuuenes vendere, signat quod antiquus hostis eorum necem maxime meditatatur, quos perfectos in religione Christiana esse conspexerit. Eos autem qui molles, atque instabiles sunt, de quibus scriptum est: *Stultus vt luna mutatur*: ipsos varijs erroribus implicitos, per diuersa vitia ventilando de terra Ecclesiae separans in profundum scelerum procul iactat.

Rabbani Mythica.

Ecc. 27. b.

c Iudas. Quomodo autem dicat Iudam Machabaeum esse decimum non inuenio, nisi forte per enumerationem Pontificum, qui fuerunt in gente Iudaea temporibus regni Graecorum, fuerat autem temporibus Seleuci, & Nicanoris (a quo regni Graecorum historia computat annos)

primus Pontifex Onias Iaddi filius, secundus Simoni filius, tertius Eleazarus frater Simonis, quartus Manasses auunculus Eleazari, quintus Onias Simonis iusti filius, sextus Simon Onie filius, septimus Onias Simonis filius, octauus alter Onias qui Iason est nuncupatus frater Oniae prioris, nonus Menelaus frater Iasonis, decimus Iudas, qui Alchimo tentante pontificatum Iudeorum inuadere diuinoque iudicio, destructo mirabili consensu omnium primi Sacerdotij accepit dignitatem. Spiritualiter autem Iudas merito dicitur esse decimus, quia decalogi praecipua in fide, &

deuotione perfecte inuenitur seruasse, ipsamque legem zelando ab hostium manibus primus post patrem armis defendisse, qui bene inter feras scribitur cum suis in montibus vitam duxisse, & foeni cibo vesci quia sanctorum exempla secutus (ipsi enim sunt montes Dei) bestiales persecutorum mores contemnendo, vitam Deo placitam elegit, virtutum semper virenti pabulo se pauisse optimi duxit, quatenus indeficienti animae victu nutritus, famem non sentiret perpetuam. Nobis autem lectio Actuum Iudae ita solummodo proficit, si constantiae eius, ac sobrietatis virtutes imitari voluerimus; nec proponamus delicias

C NICOLAUS DE LYRA.

- * I Igitur. Hic consequenter describitur vastatio populi in Regis absentia. Et diuiditur in duas partes, scilicet, in principalem, & incidentalem, quae incipit, ibi: Iudas autem. Circa primum ponitur recessus Antiochi de Iudaea spoliato templo. Et patet lucra vsque ibi.
- 2 Existimans. Hyperbolica locutio est, ad exprimendum superbiae suae magnitudinem.
- 3 Reliquit. Iudeorum post suum recessum.
- 4 Ierolymis. Id est, oriundum de Phrygia, in qua regione est Troia.
- 5 Moribus. scilicet Antiocho.
- 6 In Giza. Qui est mons in regione Samaritiae.
- 7 Qui grauius. Quia Samaritani semper fuerunt molesti Iudaeis, vt patet in Esdra, & Neemia.
- 8 Cumque. id est, firmatus in proposito nocendi eis.
- 9 Misit. De cuius nequitia, & morte habetur 1. lib. 3. cap.
- 10 Pacem. Vt haberet ingressum in ciuitatem.
- 11 Omnesque, &c. Ex hoc videtur, quod armationem illam simul laret fieri ad aliquem ludum exercendum, vt hastiludium, & huiusmodi ad quod videndum conuenerunt plurimi: & illos primo iussit interfici quantum ad viros aetatis perfectae secundum iussum regis.
- 12 Iudas. Haec est pars incidentalis in qua ponitur fuga Iudae cum pluribus alijs ad loca deserta, eo quod non poterant mala, quae fiebant in Ierusalem impedire. Sic ergo dicitur: Iudas qui di. non in numero

Diuisio.

mero fratrum suorum, sed magis quintus, vt habetur supra 1. libro cap. 2. sed in numero summorum Sacerdotum, vt dicitur glo. non tamen incipiendo ab Aaron, quia multo plures fuerunt, sed a principio regni Graecorum, quod vt dicunt glosato. aliqui, incipit a Seleuco qui in Syria successit Alexandro magno, & tunc summus Sacerdos fuit Onias Iaddi filius, qui secundum hoc dictum fuit primus, Simon iustus secundus, Eleazarus filius Oniae tertius, quartus Manasses Eleazari auunculus, quintus Onias Simonis iusti filius, sextus Simon Oniae filius, septimus Onias huius Simonis filius, quem interfecit Andronicus, vt dictum est cap. praeced. 8. Iason. 9. Menelaus. 10. Iudas Machabaeus. Hoc accipitur de glo. Rabani super locum istum, quae accipitur de dictis Iosephi: sed videtur in duobus deficere quia. Primo Lysimachus successit Menelao secundum textum huius lib. supra 4. cap. qui maioris est auctoritatis, quam dictum Iosephi, videlicet Rabani: & sic eadem ratione, qua numerantur hic Iason, & Menelaus numerari debet Lysimachus in decimo loco, & non Iudas. Secundo deficit, quia ponitur regnum Graecorum incipere a Seleuco: quod tamen incipit ab Alexandro magno, vt dictum est, supra 1. cap. 1. lib. propter quod videtur, quod haec enumeratio incipere debeat tempore Alexandri magni: & tunc secundum omnes historiographos Iaddus erat summus Pontifex Iudeorum, cui successit Onias filius eius, & alij consequenter nominati vsque ad Oniam, quem interfecit Andronicus, inuenitur quod iste ultimus Onias fuit nonus, & per consequens Iudas decimus, quantum ad intrantes legitime, Iason autem, Menelaus, & Lysimachus sunt ab hoc numero eijciendi: Tum quia male intrauerunt. Tum quia cultum diuinum dissipauerunt, vt patet ex supradictis, & sic non fuerunt

MORALITER.

† Qui cum venisset. Per istum Apollonium, qui Iudaeos grauius impugnauit in die sabbathorum, significatur diabolus, qui diebus festiuis fideles dei iocere nititur in peccata, eo quod tunc duplicatur, scilicet, opus peccati, & transgressio festi.

12 Iudas. Per quem significatur bonus secularis decem praepceptorum obseruator: sed quia maiorem desiderat perfectionem, secedit in desertum religionis, ibi viuens austerius ne coinquinetur mundana pollutione.

† MORALITER.

delicias mundi, ac pompam huius saeculi iustitiae. & veritati Dei, memores semper istius sententiae domini

autem Machabaeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locum, ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat, & foeni cibo vescentes demorabantur, ne participes essent coinquinationis.

detrimentum patitur? Et iterum: Qui amat animam suam perdet. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

NICOLAUS DE LYRA.

men, & usurpationem.

* fuerunt summi Sacerdotes secundum rem: sed tantum secundum nomen.

1 Et foeni. i. terra nascentibus, quae poterunt in deserto reperiri: quia solo foeno non poterant sustentari.

Cap.

CAP. VI.

CAP. VI.

Ed. Hec eadem in lib. priori referuntur, quod Antiochus per legatos suos contaminaverit templum aedificando in illo idoli desolationis super altare Dei, cui loci

Sed non post multum temporis misit Rex senem quendam Antiochenum, qui compelleret Iudaeos, ut se transferrerent a patrijs, & Dei legibus, contaminare etiam quod in Ierosolymis erat templum, & cognominare Iouis Olympij, & in Garizim, prout

& exinde bibentes vinum: alienae luxuriae precium, propriae faciunt libidinis incedium. Hoc sub Graecorum regno non omnino tacetur factum. Sic enim scriptum est. Templum luxuria, & comestationibus erat plenum, & scortationibus, &c.

Nam templum luxuria, &c. * Rup. Quod dicit in Propheta. Et puellas vendiderunt pro vino, etc. Hoc lenonum est facere, qui puellas meretricari cogentes, luxuriam de luxuria mercantur, dum de corporum illarum turpi, & infamimercimonio, foeda, & canina sibi conuiuia faciunt, &

erant hi, qui locum inhabitabant Iouis hospitalis: pessima autem, & vniuersis grauis erat malorum incursum. Nam templum luxuria, & comestationibus Gentium erat plenum, & scortationum cum meretricibus: sacratisque aedibus. mulieres se vltro ingerebant, introferentes ea, quae non licebat. Altare etiam plenum erat illicitis, quae legibus prohibebantur. Neque autem sabbatha custodiebantur, neque dies solenes patrij seruabantur, nec simpliciter se quisquam Iudaeum confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis Regis ad sacrificia, & cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circumire.

c Nec simpliciter se quisquam Iudaeum confitebatur, &c. & cum Liberi sacra celebrarentur, &c. Liberum patrem Deum vini Gentiles esse dixerunt: cuius sacra Antiochus in natali suo maxime celebrari iussit, eod quod illum

NICOLAUS DE LYRA. CAP. VI.

9 Pessima autem, &c. Verè Iudaeis. 10 Grauis erat malis. &c. Na eis multa similia occurrerent mala. 11 Nam tem. Deo dicatum.

* Sed non. Postquam descripta est plebis viciatio. Hic consequenter describitur legis abolitio, & primo in regis absentia, secundo in eius praesentia, cap. seq. Prima in duas, quia primo introducit Gentilitatis forma, secundo rebellibus imponitur poena, ibi: Erat autem. Circa primum introducit forma Gentilitatis: & primo quantum ad modum viuendi, cum dicitur.

12 Luxuria & co. &c. oblationes idololatrias. 13 Altare etiam. Holocostorum. 14 Plenum erat illud. hostijs Gentilium immundis. 15 Neque autem. Hic tertio ponitur Gentilitatis introductio in uoluntate temporis sacri, cum dicitur: Neque autem sab. custo. quod tamen erat praeceptum Exod. 20. in memoriam beneficij creationis. 16 Neque dies so. pa. i. a patribus obseruati: sicut dies paschae in memoriam liberationis populi de Aegypto, & Pentecostes in memoriam dationis legis in monte Sinai: & sic de alijs, ut plenius fuit dictum in Exod. & Leui. 17 Nec simpliciter. i. manifestè. 18 Se quisquam iu. &c. Mortis timore, erant tamen aliqui, qui hoc constanter, & manifestè confitebantur, ut ex sequentibus apparebit, quia tamen erant pauci comparatiue, ideo pro nullis reputantur, sicut dicitur communiter, quod nullus est in Ecclesia quando sunt ibi pauci respectu multitudinis, quae deberet ibi esse, & 2. Physicorum dicitur, quod illud, quod modicum est, quasi nihil reputatur. 19 Ducebantur autem. Hic quarto ponitur Gentilitatis introductio in ueneratione idoli, cum dicitur: Ducebantur autem. s. Iudaei. 20 Cum amara ne. Nam hoc faciebant mortis timore. 21 In die na. re. Antiochi. 22 Ad sa. Quae tunc fiebant solemniter ad honorem Bacchi, nam Rex credebat eum fauisse suae natiuitati. 23 Et cum. i. Bacchi: vnde versus: Liber, id est, Bacchus, vel vtriusque compede natus. 24 Cogebantur. Iudaei. 25 Hedera coro. i. habentes ferta in capitibus de hedera: eod quod habet similitudinem cum vite, & inuenitur viridis omni tempore, non sic autem v. t. s. & maxime tempore natalis d. cti regis. 26 Libero cir. i. ad honorem eius chorizare. * Decretum.

2 Misit. i. vnum Sacerdotem Gentilem, idem enim significat senex in Graeco, quod presbyter in Latine. Vnde 1. de anima, ubi translatio nostra habet. Si senex haberet oculum iuuenis, videret vtrique vi iuuenis, in antiqua translatione habetur: Si presbyter haberet oculum iuuenis, &c. 3 Qui comp. Primo verbis persuasivis, postea tormentis. 4 Vt se. i. a legibus datis in monte Sinai patribus, secundo quantum ad contaminationem templi, cum dicitur. 5 Contami. Dedicando ipsum cultui Iouis Olympij, quod prius erat dedicatum cultui veri Dei. 6 Et in. Ad intellectum huius sciendum, quod sicut dicit Iosephus antiquitatis Iudaicae lib. 12. Sanaballath Samaritanus dedit filiam suam uxorem Manasse fratri summi Sacerdotis Iudeorum, qui volens habere honorem sacerdotalem, rogauit socerum ut edificaret sibi in monte Garizim templum, quod nominauit templum summi Dei, & hoc fuit tempore Alexandri magni: sed postea videntes Samaritani, quod Antiochus rex haberet Iudaeos exosos, scripserunt Antiocho se nihil habere communis cum Iudaeis, petentes quod templum apud eos aedificatum in monte Garizim Ioui d. d. caretur: & hoc est quod dicitur. Et in. supple. postulantes. 7 Hi qui. s. Samaritani. 8 Iouis. Idem erat cum Ioue Olympio: sed dupliciter nominabatur pro duobus locis, in quibus solemniter colebatur, sicut apud nos dicitur, sanctus Michael de monte Gargano, & de monte Tumba, licet sint talia multa loca, in quibus s. Michael veneratur.

9 Pessima

* Decretum.

MORALITER.

† Sed. Per istum Regem significatur Antichristus, qui per senes, & literatos decipit iuniores, & simplices, eos auertendo a religione Christiana, & faciet contaminari Ecclesiam, quae est templum Dei, & in tantum inualecet eius persecutio, quod pauci audebunt in publico se Christianos fateri.

23 Et cum Libero sacra. &c. Liber idem est quod Bacchus, qui dicitur vini Deus, ideo Liberi sacra celebrant qui vinum excessiue potant. Et dicuntur Libero circumire, i. chorizare, quia vini potatio excessiua inducit ad laetitiam ineptam, & ad luxuriam. Dicuntur etiam hedera coronati, quae dicitur ab herco heres, eod quod arboribus inharendo ascendit sursum: similiter ex nimio potu vini fumus ascendit ad cerebrum.

A illum natali suo fa-
uere credebatur. Nam
liberum a libera-
mento appellari vo-
luit, quod quasi ma-
res in coeundo per
eius beneficium emif-
sis feminibus libe-
rentur. Propter
quod idem Liber
muliebri, & delica-
to corpore depingi-
tur. Dicunt enim
mulieres ei attribu-
tas, & vinum, pro-
pter excitandam li-
bidinem. Vnde &
frons eius pampino
cingitur. Sed
ideo coronam vi-
team, & cornu ha-
ber, quia cum gra-
te, & moderate vi-
num bibitur, læti-
tiam præstat: cum
ultra modum exci-
tat lites. id est, quasi
cornua dat. Idem
autem, & Lyæus a
potu Lyæi, quod
multo vino mem-
bra soluantur. Iste
& Græce Nyfius a
monte Indiæ Nyfo, ubi dicitur esse nutritus. Cæterum est,
& Nyfa ciuitas, in qua colitur idem Liber, vnde Nilæus,
dictus est. Sacra Liberi patris i. Orphæus induxit in Græ-
ciam, primusque celebrauit in monte Beotie, ac Thabis,
ubi Liber natus est, proximo, qui cum frequenter citha-
ræ cantu personaret Citheron appellatus est, ea sacra etiã
nunc Orphica nominantur, in quibus ipse postea dilace-
ratus, & captus est, & fuit per eadem fere tempora, quib.

Decretum autem exijt in proximas Gentilium ciuitates sug-
gerentibus Ptolemæis, vt pari modo, & ipsi aduersus Iudæos
agerent, vt sacrificarent: eos autem, qui nollent transire ad
instituta Gentilium interficerent. Erat ergo videre mise-
riam. Duæ enim mulieres delatae sunt notos suos circumci-
disse, quas ad hubera infantibus suspensis cum publicè per
ciuitatem circumduxissent, per muros præcipitauerunt. Alij
verò ad proximas coeuntes speluncas, & latenter sabbathi diè
celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi
sunt: eò quòd verebantur, propter religionem, & obseruan-
tiam, manu sibi met auxiliu ferre. Obsecro autem eos qui
hunc librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter aduersos
casus, sed reputent ea, quæ acciderunt, non ad interitum, sed
ad correptionem esse generis nostri. Etenim multo tempore
non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultio-
nes adhibere, magni beneficij est indicium. Non enim sicut
in alijs nationibus Dominus patienter expectat, vt eas cum
iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat, ita
& in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuolutis, ita
demum in nos vindicet, propter quod quidem nunquam a
nobis misericordiã suam amouet, corripiens verò in aduersis
populũ suum nõ derelinquit. Sed hæc nobis ad commonitio-
nem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est

1 Faunus, sed quis D
2 etate præcesserit du
3 birari potest. Siqui-
4 dem per eosdem an
5 nos Latinus, Pria-
6 musque regnaue-
7 runt. Iidem patres
8 eorum Picus, &
9 Laomedon, quo re-
10 gnate Orphæus cū
11 Argonautis ad Illi-
12 sium licus accessit.
13 a *Dux. n. mulieres de*
14 *leis sunt. &c. & Rup.*
15 Quintũ caput Dra-
16 canis insidiãtis mu-
17 lieri prægnanti fuit
18 regnum Macedoni-
19 cum. Qualiter autẽ
20 regnatẽ Antiocho
21 Epiphane mulierẽ
22 istam infestauerit:
23 compellendo Iu-
24 deos, vt se transfer-
25 rēt a patrijs, & Dei
legibus: de quò vi-
delicet Antiocho
scriptum est, quod
misit contaminare
templum Hieroso-
& cognominare Io-
uis Olympij, Ma-
chabæorum passio-
nes, & prælia testantur. Nam illud quod maxime ad ne-
quissimam draconis intentionem pertinet, sic incipit, Duæ
mulieres delatae sunt natos suos circumcidisse, &c. Quid
enim intendebat per hoc, & per cætera quæ sequuntur, ni-
si hoc vt conceptus mulieres, id est, Seminis Abrahe fi-
des, cuius testimonium illis erat signaculum circumcisio-
nis, funditus extingueretur? Vide Iosephum Heb. lib. 3. histor.
Iudaicum, cap. 4.

IC

Faunus,

Igitur

NICOLAVS DE LYRA.

- * 1 Decretum. Hic quinto ponitur introductio Gentilitatis in ob-
latione sacrificij: nam multi Iudæi non solum in Ierusalem, & Iudæa,
sed etiam in ciuitatibus Gentilium habitab. n. dispersi: & illis ciui-
tatibus mandatum fuit per Regis decretum, vt Iudæos habitantes
ibi, compellerent ad dimissionem suæ legis: & susceptionem ritus
Gentilis: & hoc est quod dicitur. Decretum autem. & patet ex di-
ctis litera, hoc excepto.
- 2 Suggestentibus. Id est, sequacibus Ptolemæi, qui per falsam
suggestionem deduxit Regem a sententia contra Menelaum ferenda
sup. 4.
- 3 Erat ergo. Introducta Gentilitatis forma. Hic consequenter re-
mittentibus infligitur pœna, & primò pro circumfionis tenore, secun-
dò pro sabbathi honore, ibi: Alij verò. In tertio, pro illiciti cibi hor-
rore, ibi: Igitur Eleazarus. Circa primum dicitur. Erat ergo vi-
dere miseriam. Sic habent libri correcti: & est sensus: Erat au-
tem, id est, contingebat nunc omnibus assistentibus videre miseriam,
quæ subditur.
- 4 Duæ enim mulieres dela. sunt. i. accusatae.
- 5 Natos suos circum. Quod apparebat ex præputij præcisione.
- 6 Quas. Sic habent libri correcti.
- 7 Ad hubera infantibus. Quod erat valde miserabile. s. quod
pueri suspendio necarentur ad vbera, quibus deberent nutriri: pro-
pter quod præceptum fuit Iudæis Exod. 23. c. Non coquas hæc-
dum in lacte matris suæ: videbatur enim nimis durum, & cru-
dele quòd hædus coqueretur in lacte vnde solebat viuere, sicut ibidem
plenus fuit dictum.
- 8 Alij verò. Hic consequenter ponitur pœna obseruantium sab-
bathum, & primò ponitur hæc pœna, secundo remouetur opinio falsa,
ibi. Obsecro autem. Circa primum dicitur.
- 9 Ad proximas coeuntes. i. conuenientes.
- 10 Speluncas & la. Ibidem meditationibus diuinis, & orationi-
bus vacando.

Diuisio.

Diuisio.

11 Cum

Igitur.

MORALITER.

† 4 Duæ enim mulieres. Per istas duas mulieres, quæ cum
paruulis suis fuerunt crudeliter interfectæ, significantur
martyres in sexu muliebri, & etate puerili titulo fidei
Chri-

- 11 Cum indicati essent. Qui positus erat in Ierusalem ad affli-
gendum Iudæorum gentem, vt habetur cap. precedenti.
- 12 Flammis succensi sunt. s. sumiteris, vt dicit Iosephus, qui-
bus necati sunt in speluncis.
- 13 Eo quod ve. &c. Propter quod per Natathiam, et alios sapien-
tes fuit declaratum sup. 1. lib. 2. cap. quòd licitum erat eis se defende-
re in diebus sabbathorum.
- 14 Obsecro autem eos. Hic consequenter remouetur opinio fal-
sa, quia posset aliquis credere, quòd Deus permetteret Iudæis talia
contigisse, ex eius odio contra eos: ad quòd remouendum dicitur hic,
quòd talia non sunt signum odij Dei, sed dilectionis: sicut pius pater
proprium filium, quem diligit pro defectibus suis per flagella corri-
pit, non autem alienum quem negligit. Et ex his patet litera paucis
exceptis, quæ discurrentur.
- 15 Ne abhorre. Genus nostrum, s. Iudaicum.
- 16 Etenim multo. i. prout sentiunt secundum partem irrationabi-
lem peccata continere.
- 17 Sed statim. Per flagella cohibentia.
- 18 Magni beneficij. s. quòd non seruantur ad pœnam futuram: sed
purgantur ad vitam beatam.
- 19 Non enim sicut in alijs nationibus, &c. Idola colen-
tibus.
- 20 Dominus. Earum punitionem differendo, vt sic appareat Dei
misericordia maior expectando eorum penitentiam, & per conse-
quens eius puniitio inultior post talem expectationem, idè concluditur.
- 21 Propter quod quidem nunquam. Nam ex amore corri-
pit, vt dictum est.
- 22 In aduersis, &c. Ei patientiam tribuendo.
- 23 Sed hæc. Idem a nobis ad commonitionem legentium, ne cre-
dant pœnas nobis inflictas ex odio processisse.
- 24 Dicta sint. s. verbis, quia multa plura possent induci ad propo-
situm ostendendum.
- 25 Iam autem veniendum est. s. pœnarum, quas electi pro le-
gis obseruantia pertulerant.

Ioseph. Iudal.

Christianæ.

8 Alij verò ad proximas, &c. Hoc fuit moralizatum supra
1. lib. 2. cap.
14 Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi sunt, ne ab. &c. Hoc
est, de se morale, idè pertransio.

† Igitur

A Igitur Eleazarus. Eleazarus hic, quem Antiochi crudelis
 A simi regis impietas porcinam carnem in senectute sua
 edere cogebat: significat populum Christianum, quē An
 tichristi scititia iuxta finem mundi ad idololatiam, atq;
 spurcitiā vitæ conuertere sataget. Interpretatur autem
 Eleazarus, Deus me

us adiutor, quod no
 a mien aptissimè con
 uenit fidelium po
 pulo: Qui eum Psal
 mista Domino di
 cere nouit: *Adiutor*
 6.6. *meus es tu, Deus ne de
 relinquant me.* Et rur
 7.2. *sum: Liberator meus*
Deus meus sperabo in
eum. Sed sicut ne
 quissimi regis im
 manitas Eleazarum
 ad esum porcinae
 carnis compellere
 nequiuit; ita nec ele
 atorum cetum An
 tichristi crudelitas
 B contaminare aliqua
 immunditia vllō
 modo poterit.

* Ambrosi. Nec
 te Eleazare prater
 mittam, vt pote Sa
 cerdorem Sacerdos,
 sed tuis iuuandus
 oratis, qui genere Sa
 cerdos peritus in le

ge maturus qui, cum oblatu es Antiocho persecutori,
 ne tentamentis potuisti capi, nec praemijs inflecti nec sup
 plitiorum acerbitatibus frangi Denique à blandimentis
 coepit, quia iudicabat tormenta sua posse superari, Ern
 besco, inquit, canitiem tuam, & reuereor senectutem, mi
 ror prudentiam. Cur abstinentum bonis epulis putas;
 quas natura largitur? Relaxa istiusmodi peruiaciam, ex
 pergiscere aliquando dum adhuc malo tibi persuadere,
 quam extorquere; ne victus supplitijs facias, quod refutas
 ratione inuitatus. Ad hęc respondit senex Nos Antioche:
 non intentione ducimur, sed reuerentia legis tenemur;
 quæ à suilla carne abstinentum praecipit. Pulcherrimā iu
 dicas creaturam; negare tamen non potes, quod potior sit
 temperantia quam voluptas: potior legis obedientia, quā
 preuaricatio; Quod si hoc leuè putas, vt carne vescamur
 C suilla,

suilla, qui in minimis legem contempserit, quomodo in D
 magnis tenebit? Aut quomodo pretiosa est creatura hu
 iusmodi cum eo quod sit pulcherrimum, defraudemur?
 Abstinentia autem nostra disciplina est castimoniae. Di
 scimus etenim refecare luxuriam, cupiditates vincere,

ad narrationē. Igitur Eleazarus vnus de primorib. Scriba
 rū vir ætate prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians
 cōpellebatur carnem porcinam manducare: at ille glorio
 sissimā mortē, magis quam odibilem vitam complectēs,
 voluntariē preibat ad supplicium. Intuens autē quemad
 modum oporteret accedere patienter sustinens destinauit
 non admittere illicita propter vitæ amorē Hi autem qui
 astabant iniqua miseratione cōmoti propter antiquā vi
 ri amicitiam, tollentes eū secreto rogabant, afferri carnes,
 quib. vesci ei licebat, vt simularetur māducaste, sicut Rex
 imperauerat de sacrificij carnibus, vt hoc facto à morte li
 beraretur: & propter veterem viri amicitia hanc in eo fa
 ciebat humanitatem. At illē cogitare cepit ætatis, ac sene
 ctutis suæ eminentiam dignā, & ingenitæ nobilitatis can
 nitiem, atq; à puero optimæ conuersationis actus, & secū
 dum sanctæ & à Deo cōditæ legis cōstitutæ: respondit cito
 dicens: praemitti se velle in infernum. Non enim ætatē no
 stram dignum est, inquit, fingere, vt multi adolescentium
 arbitantes Eleazarum nonaginta annorū trāsisse ad vitā

1 excludere concupi
 2 scencias, delectatio
 3 nibus corporis ob
 4 uiare. Fortitudinis
 5 quoque exercitium
 6 est, poenis pro lege
 7 non cedere. Iustitiæ
 8 quoque insigne, at
 9 que prudentiæ, vt
 10 quod sequendum e
 11 legimus, timore Dei,
 12 morte proposita re
 13 feruimus. Non sum
 14 ita senex, vt mihi
 non iuuenescat ani
 mi fortitudo &c.

* Rupertus. Noli
 attendere quasi par
 uam passionis cotū
 causam, dum com
 pellerentur comē
 dere contra ius car
 nes porcinas. Illæ
 namq; non solū por
 cinae verumeriam
 immolatiæ erāt, i.
 dæmonibus immo
 latae. Duplex ergo
 certaminis causa, qa

videlicet carnes porcinas lex vt immundas prohibuerat,
 & immolatum idolis manducare.

b Hi autem qui astabant, &c. * Ambrosi. Et tunc quidam seu
 longenam miseratus ætatem, seu tentamentis eum circū
 uenire desiderans. Responde, inquit, tantum modo te mā
 ducaturum, nos te escæ eius immunem prestabimus. At
 ille clamans Nequaquam, inquit, continger mihi, vt fiam
 senex incētiuum, iuuenilis erroris, qui hucusq; erā for
 ma salutaris instituti. His ergo Indibrijs, vt paululū viuā
 lucrabor, & totius vitæ labores addicam breui viatico se
 nectutis? Senectus portus debet esse, non vitæ superioris
 naufragium. Non te negabo lex patria, non abiurabo vos
 sancta instituta maiorum, non decolorabo vos infulæ
 sacerdotales; non te perfidiæ puluere turpabo cani
 ties.

* Cyprianus.

NICOLAUS DE LYRA.

- * Igitur. Hic consequenter describitur pœna pro horrore illiciti ei
 bi inflicta, nam Eleazarus magis elegit mori, quam cibo legi prohibito
 coinguinari, non solum ex eius comestione, sed etiam ex comestio
 nis fictione: nam ex hoc probabiliter videbat sequi transgressio
 nem multorum, & hoc est quod dicitur.
- 2. Eleazarus. Id est excellentioribus in scientia, virtute, & fama.
- 3. Aperto. Per violentiam carnisicium.
- 4. Compellebatur. Quod est prohibitum in lege. Leui. 11.
- 5. At ille. Id est, gloriae meritoriam, Christi tamen tempore con
 sequenda.
- 6. Magis quam odibilem vitam. Id est vitiosam.
- 7. Voluntariē. Propter sequens praemium.
- 8. Intuens. Oculis cordis.
- 9. Quemadmodum oporteret. Ad beatitudinem.
- 10. Destinauit. Id est, peccare.
- 11. Illicita propter vitæ. Scilicet, presentis.
- 12. Amorem. Nam bonum virtutis maius est, quam bonum vitæ
 corporalis, maius autem bonum non est exponendum pro saluatione
 minoris

- minoris boni, sed magis è converso.
- 13. Hi autem. Ad exequendum regis mandatum.
- 14. Iniqua miser. Dicitur autem iniqua miseratione, eò quod indu
 cebat ad iniquitatem: licet enim comedere carnes illas, de quibus sua
 debant comedere Eleazaro esset ei licitum absolutè, tan en in illo
 casu erat illicitum, nam in tali fictione erat falsitas, & mendacium
 factio; & aliorum seductio, ex eò quia doctor legis erat, & ideo per
 illud factum alij tracti fuissent ad transgrediendum legem, idcò
 sequitur.
- 15. At ille. Propter virtutis, & scientiæ concomitantiam.
- 16. Et ingenitæ. Nobilitas enim generis provenit ex generatione,
 nobilitas vero virtutis ex operatione quantum ad virtutes acqui
 sitas, & ex datione diuino, quantum ad infusas: Et iste virtutes red
 dunt canitiem nobilem in ingenita nobilitate.
- 17. Respondit. Nam in habentibus habitum non requiritur longa
 deliberatio.
- 18. Dicens. Potius si sine pena omnem, quam facere talim fi
 ctionem, & subire ad hoc rationem dicens.
- 19. Non enim ætatem nostram dignum est inquit, &c.
 Et per hoc maculam infamiæ quantum ad homines.

* Atque

MORALITER.

I Igitur Eleazarus vnus de primorib. s scribarum vir, ætate prou
 ectus, & vultu decorus, &c. Per istum significatur homo vir
 tuosus & constans qui magis eligit mori pro Christiana
 veritate,

veritate, quam fictionem transgressionis fingere. Per car
 nifices autem constantiam eius imponentes superbia: si
 gnificantur maleuoli, qui virtutes bonorum hypocriti at
 tribuunt seu vanitati.

† MORAL-

C * Cyprianus. Non iuuenibus tantum, sed & senibus congruit fratrum imbecillitati consulere, ne senectus perire prouocet iuuentutem, ex qua debent omnia saluaria documenta procedere, sicut Eleazarus proficitur. Præmitti malo in infernum, quam patrias leges deserere. Non enim vitam nostram dignum est, &c. Ille maluit vitam suam tormētis obijcere, quam cuiquam magister perditionis existere: & nos ubi nulla tormēta sunt, luxibus solis nolumus saluandos fratres antepone, nec contenti sumus sine vllis cruciatib. tam nobis prodesse, quā cæteris, cum ille noluerit viuere moriturus.

B * Idem. Sincera prorsus fides, & virtus integra, & pura, non regem Antiochum cogitat, sed Deum iudicem; & scit proficere sibi ad salutem non posse, si hominem falleret, quando Deus, qui conscientie nostræ iudex est, & solus timendus, nec derideri possit omnino, nec falli.

C * Nazianzenus. Nobis occurrit Eleazarus primitiæ eorum, qui ante Christum passi sunt, quemadmodum Stephanus eorum, qui Christum secuti sunt, Sacerdos & ætate prouectus, nec minus prudentia, quā capite canus: antea quidem pro populo sacrificia, precesque offerens, nunc verò seipsum quoque Deo offerens hostiam ex omni parte perfectam, vniuersæque plebis expiaticæ; faustum, ac lætum certaminis præludium, loquens pariter, ac tacens cohortatio: septemque insuper filios offerēs, institutionis suæ fructum, hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, omni legali sacrificio clariorem, & puriorem: Liberos enim rectè facta parentibus adscribere, summæ est æquitatis, &c.

C * Iosephus. Eleazarus qui in pœna tacuerat, in sinistra D persuasione non tacuit; sed velut plus verbo suadentis L. b. edere carnes porcinas laceratus exclamat. Non ita imbecilles filij Hebræorum sumus, vt viam salutis deseramus, & tam citò transeunte affecti ludibrio. exemplum decipiēdis relinquamus. Modicū est q̄ vitam hic prorogat, nostra enim parua sūt quæ relinqm̄: maxima autem quæ indubitato speramus. Nun quid tyranno vestro persuasione hac vestra inducī placere poterimus? In tuis, o venerabilis pater Abrahamā, manibus, & in sinū ac gremium tuum venturi, grata voluntate moriemur, &c.

C * Iosephus. Sic igitur & nos dicati Deo viuimus, si suprà iustorum antiqua, & sancta uestigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem passionum martyria pergamus, hoc ampliorem gloriam computantes temporis nostri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante postmodum copia virtutis, ac fidei, numerari non possunt martyres Christiani, testante Apocalypsi.

alienigenarum, & ipsi propter meā simulationem, & propter modicū corruptibilis vitæ tēpus decipiātur: & per hoc maculam, atq; execrationem meæ senectuti conquiram. Nā & si in præsentī tempore supplitijs hominum eripiar, sed manū omnipotentis nec viuus, nec defunctus effugiā. Quamobrē vita fortiter excedēdo, senectute quidem dignus apparebo, adolescentib. aut exēplum forte relinqm̄: si prompto animo, ac fortiter pro grauissimis, ac sanctissimis legib. honesta morte perfungar. His dictis confestim ad suppliciū trahebatur. Hi aut qui eum ducebāt, & paulo ante fuerāt mitiores, in irā cōuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiā prolatos arbitrabantur. Sed cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifestè tu scis, quia cum à morte possē liberari, duros corporis sustineo dolores; Secundum animam verò pro timorē tuum libenter hæc patior. Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solū iuuenib. sed & vniuersæ genti memoriā mortis suæ ad exemplum virtutis, & fortitudinis derelinquens.

tem gerebat. Quid multa? In moriendo tormentis factus est cæteris magisterium perseuerantiæ, qui electus erat ad infirmitatis exemplum. Beatus igitur in quo non potuerunt tormenta rationem vincere. An non beatus, qui potuit virtute animi victor esse pœnarum, pietatisque remigio seruare integram in tantis fluctibus passionem? * Cyprianus. Sic igitur & nos dicati Deo viuimus, si suprà iustorum antiqua, & sancta uestigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem passionum martyria pergamus, hoc ampliorem gloriam computantes temporis nostri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante postmodum copia virtutis, ac fidei, numerari non possunt martyres Christiani, testante Apocalypsi.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Atque execrationem. Apud Deum, & Angelos sanctos.
- 2 Meæ senectuti conquiram. Et diuinum iudicium incurram, ideo subditur.
- 3 Nam & si in præ. Per talem fictionem. Sed manum omnipotentis. Ideo concluditur.
- 4 Quamobrē vita fortiter excedendo. Id est, eam pro lege Dei exponendo.
- 5 Senectute quidem dignus apparebo. Ad gloriam Dei, & adificationem proximi.

6 Pro

- 6 Pro grauissimis. Id est, honestissimis, sicut homo honestus dicitur grauis moribus. Cætera patent vsque ibi.
- 7 Per arrogantiam prolatos arbitrabam. Quod non erat verum, sed hoc dixerat per constantiam mentis ad Dei gloriam, & proximorum adificationem.
- 8 Cum à morte possē liberari. Per dictam fictionem.
- 9 Duros corporis sustineo dolores. Secundum partem sensitiuam.
- 10 Secundum animam verò. Intellectiuam.
- 11 Libenter hæc patior. Sicut patiens, pro sanitate consequenda, libenter accipit potionem sensui gustus amarā, Cætera patent.

CAPVT VII.

CAP. VII.

C Ontigit autem septem fratres vna cum matre sua apprehensos compelli à rege contra fas edere carnerunt. Stetit iniucta septē puerorū cohors regijs cincta legionibus

runt triumphū, quā parentes proprij: siquidem illi armati, isti sine armis vicerrunt. Stetit iniucta septē puerorū cohors regijs cincta legionibus

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. VII.

* 1 Contigit autē septem fratres. Postquam descripta est compulsiō

MORALITER.

† 1 Contigit autē. Per septenariū numerū vniuersitas figuratur

pulsiō ad Gentilitatem in regis absentia, vt patet ex dictis, hic consequēter fit idē in eius presentia, vt ex sequētib. apparebit, & primo fit hoc in generali, secūdo in speciali, ibi: Vnus autē Circa primū dicitur. tur, cō q̄ 7. dieb. reuoluitur totū tēpus. & ideo per illos 7. fratres, qui erant durissimè cruciati pro lege Mosaica, figuratur

gionibus, defecerunt supplicia, cessarunt tortores, non defecerunt martyres. Alius corio capitis exutus speciem mutauit erat, virtutem auxerat, &c.

Joseph Effera Antiochi crudelitas Eleazaro graui etate permota est, rediuitio insanæ mentis ardore; is. n. credens se sapientia victum maioris ætatis, septem illustres pueros Hebræorū Antiochiā adduci atrociter de eorū castello Susando, præcepit. Quos in tenebra adhuc ætate, ea que ad excipiendos dolores infirma versantes, vt fallaci oratione, ac varij cruciatus terrore peruerteret, talē

edicti sui legem proposuit, vt qui sacrificij carnem noluit ore accipere, exquisitis ex templo supplicijs subiaceret. Mater Salomona, natu maximus Machabæus, secundus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, sextus Areth, postremus Iacob nominabatur.

Quid per hanc matrem septem filiorum, nisi matris Ecclesie fecunditas; quæ per septiformis spiritus gratiam, adoptiuos Deo patri filios generat, designatur? Quos Antiochi typici; hoc est Antichristi atrocitas, licet partim p ministros suos, partim per semetipsum, similiter cum matre diuersis cruciatibus laniet: ad blasphemiam tamen eos nequaquã pertrahere valet. Quæ autem huic mulieri, & filijs eius pro labore quem in præsentia perpeffi sunt, merces maneat in futuro, Isaias ostendit dicens: *Lauda, sterilis, quæ non paris, decania laudem, & hymnum quæ non pariebas, quoniam multi filij desertæ, magis quam eius, quæ habet virum, dicit Dominus: Dilata locum tentorii tui, & pelles tabernaculorum tuorum extende: ne parcas, longos fac funiculos tuos, & clauos tuos consolida: Ad dexteram enim, & ad sinistram penetrabis, & semen tuum Gentes hereditabit. Non timebit, quia confunderis, neque erubescas. Non enim te pudebit, quia confusiois ad te, centiæ tuæ obliuisti eris, & opprobrii viduitatis tuæ non recordaberis amplius: quia dominabitur tui, qui fecit te; Dominius exercituum nomen eius, & redemptor tuus: sanctus Israel, dominus omnis terre vocabitur: Quia vt mulierem derelictam, & merentem spiritum vocauit te Dominus, & vxorem ab adolescentia abiectam dixit Deus tuus. Ad punctum in modico dereliqui te, & in miseracionibus magnis congregabo te: in momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna miserus sum tui: Dixit redemptor tuus Dominus pauperem in tempestate conuulsa absque vlla consolatione. Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fundabo te in Saphyris, & ponam Iaspidem propugnacula tua, & portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. Vniuersos filios doctos a Domino, & multitudinem pacis filijs tuis, & in iustitia fundaberis: recede procul a calumnia. Quod autem nouissimè post filios & mater consumpta est, demonstrat, quod post triumphos singulorum filiorum Ecclesie; qui hostes vincentes liberis animabus requiem intrabunt æternam, nouissimè ipsa mater fidelium omnium in fine mundi consummabitur, & trophæum gloriæ de omnibus inimicis suis capiens regnum possidebit perpetuum.*

Qualiter autem beatissimus doctor Cyprianus de eiusdem septem fratribus scribens ad Fortunatum more rhetorum, facundo sermone disserat: hoc loco inferendum celsuimus, qui inter cætera sic ait: Quid verò in Machabæis septem fratres, & natalium, & virtutum sorte consimiles signifi

NICOLAUS DE LYRA.

* dicitur. Contigit. Hoc non videtur contigisse in Ierusalem vel Iudæa: quia rex Antiochus non legitur illuc rediisse, postquam inde recesserat facta strage populi, & spoliatione templi, vt habetur sup. 5. c. propter quod videtur hoc contigisse in Antiochia, seu aliqua alia ciuitate notabili, ad quam venerat edictum regis de compulsionem Iudeorum ibidem habitantium ad ritum Gentilium, vt habetur ca. præc.

I Flagris

MORALITER.

† rata fuit vniuersitas martyrum pro lege Christiana, propter quod eorū martyrium in Ecclesia celebratur, per matrem autem ipsorū, quæ singulos hortabatur, vt cruciatū p lege

significent, nisi septenarium numerum sacrificio perfectæ consumptionis implentes? Sic enim septē fratres in martyrio coherentes, vt primi fuerunt in dispositione diurna septem dies, annorum septem millia continentes, vt septē spiritus, vt Angeli septem, qui assistunt, & conuersantur

antes faciē Dei, & lucerna septiformis in tabernaculo mar tyrij, & in Apocalypsi septem candelabra aurea, & apud Salomonē columnæ septem, super quas ædificat domum sapientia, ita & iste septem fratrum numerus, secundum q̄ in primo libro regnorum legitimus sterilem septē peperisse. Et apud Isaiam septem mulieres vnum hominē apprehendunt, cuius inuocari super se nomen exposcūt, & Apostolus Paulus, qui huius numeri legitimi, & certi meminit ad septem Ecclesias scribit. Et in Apocalypsi Dominus mandata sua diuina, & præcepta cælestia ad septē Ecclesias, & ad earum Angelos dirigit. Qui nunc istic, nūc inuenitur in fratribus, vt consummatio legitima cōpleatur cum septem liberis planè copulatur, & mater, & origo & radix, quæ Ecclesias septē postmodū peperit, ipsa prima, & vna supra petrā Domini voce fundata. Nec vacat, quod in passionibus sola cum liberis mater est. Martyres enim qui se Dei filios in passione testantur, iam non nisi Deo patre censentur, sicut in Euangelio Dominus docet, dicens: *Ne vocaueritis vobis patrem super terram: vnus est enim pater vester, qui in cælis est.* Qui verò ediderunt confessionū præconia, quam præclara quam magna documenta fidei præbuerunt. Rex Antiochus infestus, imo in Antiocho Antichristus expressus, ora martyrum gloriosa, & spiritu confessionis inuicta, contagio suilæ quærebat carnis maculare: Et cum flagellis grauius verberasset, ac nihil promouere potuisset, sartagine iussit igniri quib. ignitis, & accessum, qui primus locutus fuerat, & magis iram Regis virtutis, ac fidei constantia prouocauerat, admoueri præcepit, & frigi, producta, & extracta prius lingua, quæ confessa Dominum fuerat. Quid martyrio gloriosius contigit? Lingua enim confessa nomen Domini prior, ipsa ad Dominum debuit proficisci.

1 vnus autem ex illis qui erat primus, &c. * Ambr. Insultare licet tyranno, qui dū callidè a sene incipiendum putat, magistru eligit, quo discipulos faceret fortiores, quorū velut puerilem ætatem, præmijs prouocabat ad culpā, vrgebat terroribus ad formidinem. At illi non degeneres tãto duci respōdent. Quid nos cōtemnis vt pueros? Pueri sumus, sed fides cana est, sed valida disciplina. Experire certè, subijce quib. placet penis puerilia vitæ, non inuenies corda puerilia, nec potentiores erunt tormentorum machinæ, quam legitimæ obseruationis excubiæ. Quem vicit senectus, superabit æmula senectutis pueritia Sequimur patrē filij, discipuli doctorē. Iussit maximū natu eligi. At ille ridēs, Rectè inquit, naturæ ordinem seruas. Sed cur Dei legē temerandā putas? Et pro pietate quæ oēs maximi iūmus, sed tamen a me inchoatum gaudeo. Quid quæris Tyranne? confiteor nos summo Deo seruire. Quid plura? Adhibentur variarum genera penarum. Sed vicit pietas immanitatis furorem, exclusa est anima, non religio.

2 Vnus. Hic consequenter ponitur compulsiō in speciali: & primò ponitur ass̄ Eliō fratris primogeniti qui pro se, & alijs dixit. 3 Parati. Id est, leges a Deo datas patribus nostris in mōte Sinai. 4 Iussit sartag. Propter veritatis confessionem. 5 Iussit ei qui. Id est adhiberi, seu apponi.

† Quæmad-

lege fortiter tolerarent, significatur sancta mater Ecclesia, quæ filios suos hortatur, vbique pro lege Christi, & iustitia constanter grauias sustinere; per hoc autem q̄ ipsa etiā passa est, significatur quod Ecclesia patitur in filijs suis, sicut & Christus eorum pater pati dicitur in istis.

Apoc. 8. 2. Apoc. 1. d. Prou. 9. 2. 1. Reg. 2. d. 1. Reg. 4. 2. Apoc. 1. c. Matt. 23. 2. L. de Iacob. & vita beata. cap. 11.

† MO-

a *Mortuo illo primo &c.* * Ambros. Secundus accessit, nec degener fratri munia pæ confessionis implevit. Et cum detraberetur membrana capitis respondit. Aufertis quidem membranam, sed habeo galeam spiritalem, quã non potestis auferre. Et verè hanc galeam nemo auferre

potest, sicut postea Apostolus docuit in Ecclesia Domini, quia caput viri Christus est. & eius sumus membra. Exuebant immanes bestia coriù capitis, & pardaliciis feritatibus sauebant. At ille deficiens: Quàm dulce est inquit, mori p religione, q̄ suavis

B omnis acerbitas mortis pro pietate: quia manet horù remuneratio laborum. Tua sunt rex, grauiora tormèta, tu tuis vehemētius torqueris supplicijs, quia vides te vinci in potestate.

b *Post hunc tertius illuditur &c.* * Ambros. Tertium sibi statui iussit Et cum cum partim tēaret insidijs, partim cuperet terrore propellere, respōdit ad eum. Non faciã voluntatem tuam, nō succumbã imperio tuo. Per beatam illam fratrum meorum passionem, & nobilem vitam, nō negabo piam ger-

C manitatem. Quãuis adhibeto supplicia, quibus magis vigeas: hoc proficies asperitate poenarum, vt maiora testamenta nostræ germanitatis accipias. Iussit itaque ei linguã amputari. At ille exclamans. Victus es inquit. Antioche, qui organum vocis abscondi iubes. Confessus es te non posse respondere rationi, maioraque probas linguæ nostræ flagella, quam tua verbera Euadere te putas, si vocem eripias? Et tacentes Deus audit, & magis audit. Ecce aperui os meum laxavi linguam meam, absconde linguam: sed non abscondes constantiam, non virtutem auferes, nō rationem obliterabis, non eripies testimonium veritatis, non eripies cordis clamorem &c.

c *Et hoc ita defuncto, quartum vexabant &c.* * Ambrosi. Hoc precepto, iussit quartum vinciri ad rotam, vt eius vertigine membris omnibus solueretur. At ille cum torquebatur immaniter: Dissoluis inquit, corporis membra, sed adiungis gratiam passioni, nec eripis solatiuū morti. Est enim vox tonitruū rota &c. Teres enim vita sine vlla offensione in quavis passione versatur, & infra hanc quoq; gratiæ rota currit. Nã quo magis voluitur, plus probatur, &c.

Post in

Post in secundo excogitatis acrioribus poenis antequã D cætera membra torqueret, cutem capitis cum capillis de traxit odio scilicet certo. Nã cū viri caput Christus est, & caput Christi Deus qui caput laniabat in martyre, Deū & Christū persequabatur in capite. At ille in martyrio suo

ne, in qua cum diu cruciaretur cæteri vna cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses. † Et in seruis suis consolabitur. Mortuo itaque illo primo hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum, & cute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant si manducaret priusquam toto corpore per membra singula puniretur. At ille respōdens patri voce dixit: Non faciam; propter quod & iste sequenti loco primi tormenta suscepit, & in vltimo spiritu constitutus sic ait: Tu quidem scelestissime in præfenti vita nos perdis, sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. Post hūc tertius illuditur, & linguã postulatus citò protulit, & manus cōstanter extendit, & cum fiducia ait: Ex cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturū spero, ita vt rex, & qui cum ipso erant mirarentur adolescentis animum, quod tanquam nihilum duceret cruciatus. Et hoc ita defuncto, quartum vexabant similiter torquentes. Et cum iam esset ad mortem sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare à Deo iterum ab ipso resuscitandos. Tibi enim resurrectio ad vitam non erit, & cum admouissent quintum vexabāt eū. At ille respiciens in eum dixit; Potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis, facis quod vis. Noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum. Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius

d *Cum admouissent quintum vexabant.* * Ambrosius. Quintus cum susteretur, cæso prius eodem, iussit ignes admoueri, subijci incendia; Manabat è vulneribus cruor, & effusis vlcibus sanguis effusus ipsos flammarum extinguebat globos. At ille inter ignium crepitus audiebatur dicens, gratias tibi Domine, quod dedisti nobis dicere. *Transiimus per ignem.* Et alibi: *igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.* Astabo tibi, sicut aurum, purgatus incendio: & si quid fuit culpæ ignis exussit.

Quintus præter quam carnificinam rabiem, & duros, variosque cruciatus fidei vigore calcabat, ad præscientiã quoq; & notiã futurorum spiritu diuinitatis armatus, vel animatus, prophetauit regi indignationem Dei, & vltionem velociter secuturam.

e *Potestatem* (inquit) *inter homines habens cum sis corruptibilis, facis quod vis. Noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum: sustine, & videbis magnam potestatem eius qualiter te & semen tuum.* Quale illud leuamentum martyrij fuit, quàm magnum quàm grande solatiū in cruciatibus suis. nō tormèta propria cogitare, sed tortoris sui supplicia prædicare?

Post

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Quemadmodum. *Deu. 32.*
 2 Et in. *Hic consequenter ponitur afflictio secundi: & patet litera vsque ibi: Prima. Idest secundum doctrinam sanctorum patrum.*
 3 Tu quidem. *Idest, in supremo gradu sceleris existens.*
 4 Post. *Hic ponitur tormentatio terti.*
 5 Et linguam. *Non abhorrens eius præcisionem propter diuinæ legis obseruantiam, cætera patent.*
 6 Et hoc ita defuncto. *Hic ponitur vexatio quarti: & patet vsque ibi:*
 7 Tibi enim resurrectio ad vitam non erit. *Licet enim omnes in fine mundi resurgant immortales, quia tunc cessabit generatio, & corruptio, tamen soli boni resurgent ad vitam immortalem, quæ erit per gloriam animæ redundantem ad corpus per dotem impassibi-*

passibilitatis. Corpora verò malorum erunt immortalia, vt semper crucientur igne gehennæ, vt habetur Matth. 25. quæ est mors secunda. Apoca. 20.

8 Et cum ad. *Hic ponitur tormentatio quinti, cum dicitur &c. Et cum Idest applicassent quintum.*

9 Vexabant. *Simili modo sicut præceden.*

10 Facis quod. *voluntate nequissima.*

11 Noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum. *eo quod permittit nos à te cruciari, quia hoc facit ad augmentum meriti nostri.*

12 Patienter. *Idest modicum expecta, ita quod, ly patienter, non est hic nota virtutis, sed breuitatis vitæ temporalis, id est subdit. r.*

13 Et videbis. *citò,*

14 Magnam. *Cui non potest resisti.*

* Qualiter

A Post hunc, sextum ducunt. * Ambros. Sexto quoq; tor
 A menta admota sunt. At ille. Noli inquit, frustra errare, &
 sup: a. rux hoc adscribere potestati, q̄ ista aduersum nos exer-
 ceas Nostrorum hoc delictorum est pretium, vt peccan-
 tes puniamur. Et gratias Domino, quod hic a nobis dupli-
 cia peccata exigun-
 tur, vt ibi nobis con-
 solatio deferatur, a
 Gratias autem & ti b
 bi, q̄ iam durus, &
 immitis es, vt talib.
 nostris supplicijs
 Dominus in quem
 peccauimus, genti
 nostræ ppitius fiat.
 Nos quoq; ableua-
 mus ærumnam, dū
 fidei passionibus de-
 lectamur.

* Idem. Quod ver-
 bis gloriatus est san-
 ctus Laurentius fa-
 ctis probauit, vt vi-
 uis exureretur, &
 flammis superstes di-
 ceret Versa, & man-
 duca. Haud degener
 Abrahamidarum,
 & Machabæorum
 concertatus puero-
 rum, quorum alij
 super flammis cane-
 bant, alij cum exure-
 rentur, nō rogabāt
 vt parceretur, sed in-
 uehebantur, vt am-
 plius persecutor in-
 flammaretur.

In sexto verò nō
 virtus sola sed & hu-
 militas prædicanda
 est, nihil sibi marty-
 rem vendicasse, sed
 confessionis sue ho-
 norem superbis vo-
 cibus ventilasse, pec-
 catis potius suis ad-
 scripsisse, q̄ persecu-
 rionem a Rege pate-
 retur, ideo vero dedisse, quod postmodum vindicaretur.
 Docuit esse martyres verecundos, de vltione fidere, & ni-
 hil in passione iactare.

b Noli (inquit) frustra te. nos enim propter nosmetipsos hęc pati-
 mur peccantes in Deum nostrum, tu autem ne te exstimes tibi impu-
 futurum. Aggressus pugnare cum Deo. Admirabilis quoq;
 mater, quæ nec lexis infirmitate fracta, nec multiplici
 orbitate commota, morientes liberos spectabat libenter,
 nec pœnas illas pi gnotum, sed glorias computauit tam
 grande

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Qualiter te & i. imitatores tuos.
- 2 Torquebit. æternaliter in gehenna.
- 3 Post. Hic consequenter ponitur vexatio sexti, & patet vsq; ibi.
- 4 Nos. n. licet. n. sancti essent, & innocentes; tamen conuenitur se pati propter peccata, imputantes sibi aliorum delicta, eo q̄ essent de eodem populo, & similiter facit Dan. 9.
- 5 Tu aut. eius cultum auferendo, & eius populum crudeliter occidendo.
- 6 Supra. Hęc est pars septima, qua interponitur matris constantia, cum dicitur. Supra. Nam antea non legitur fuisse aliqua tanta constantia.
- 7 Quæ p̄ te un. quantum ad vitam presentem, sed saluato quantum ad futuram, ideo subditur.
- 8 Bono. s. a. t. r. ius vita.
- 9 Singulos. i. sanctorum patrum doctrina consona. ideo subditur
- 10 Repleta. sanctorum patrum.
- 11 Et foemineæ. quæ est de mollitie, & remissione.
- 12 Masculinum. Qui tendit ad ardua, & difficilia.
- 13 Dixit ad. ex magno seruore.
- 14 Nescio qua. tunc. n. apparct puer esse in utero matris, quando incipit se mouere; motus aut, & sensus sunt ab aia, quæ est in puero per infusionem; modus aut infusionis est soli Deo cognitus. 10 subditur.

grande martyrium Deo præbens virtute oculorū suorū, D
 quā præbuerunt filij eius tormētis, & passione mēbrorū.
 c Vocauit Rex matrem, & suadebat ei, &c. * Ambros. Puta-
 uit Antiochus videns matrem sollicitam, quod saluti fi-
 lij nouissimi timeret, ipsi quoq; suadere cœpit, vt filium

qualiter te, & semen tuum torquebit. Post hūc sextum du-
 cebant, & is mori incipiens sic ait. Noli frustra errare Nos
 .n. propter nosmetipsos hęc patimur peccantes in Deum
 nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis Tu au-
 tem ne existimes tibi impune futurum, q̄ contra Deū pu-
 gnare tentaueris. Supra modū aut mater mirabilis, & bo-
 norū memoria digna, quæ perētes septē filios sub vnus
 diei tpe conspiciens, bono animo ferebat, propter spem,
 quam in Deo habebat, singulos illorū hortabatur voce pa-
 tria fortiter repleta sapiētia, & femineæ cogitationi masculi-
 linū animum inferens, dixit ad eos, Nescio qualiter in vte-
 ro meo apparuistis. Neque. n. ego spiritum, & animam do-
 nauī vobis, & vitam, & singulorum mēbra nō ego ipsa cō-
 pegi. sed. n. mūdi creator qui formauit hominis natiuita-
 tem, quiq; omnium inuenit originē, & spiritū vobis ite-
 rum cū misericordia reddet, & vitam, sicut nunc vosmetip-
 sos despicitis pp leges eius Antiochus autem contemni-
 arbitratu, si nul, & exprobrantis voce despecta, cū adhuc
 adolescentior superesset, nō solū verbis hortabatur, sed &
 cū iuramento affirmabat diuitē se, & beatum facturū, &
 translatum a patrijs legib. amicū habiturū, & res neces-
 sarias ei præbiturum. Sed ad hęc cū adolescens nequaquā
 inclinaretur, vocauit Rex matrē, & suadebat ei, vt adolescē-
 ti fieret in salutem. Cum aut multis eam verbis esset horta-
 tus promisit se sua surā filio suo Itaq; inclinata ad illum ir-
 ridens crudelem tyrannū, ait patria voce, Fili mi, miserere
 mei, quæ te in vtero nouē mensib. portauī, & lac triennio
 dedi, & alui, & in atate istā perduxī. Petot nate, vt aspicias
 ad cēlū, & terrā, & ad omnia, quæ in eis sunt: & intelligas

ab intētionē sua re-
 uocaret. At illa vo-
 ce patria dicebat fi-
 lio, Tu solus supe-
 res fili, summa vo-
 torum meorum tu
 postremus clausisti
 partus meos, tu po-
 stemus conclude
 gaudia mea. Misere-
 re mei, quæ te in vte-
 ro tot mēsum cur-
 riculo portauī, ne
 vno momento con-
 fundas senectutem
 meam, ne decolo-
 res tot fratrum tuo-
 rum trophæa, nec
 sacrum eorum co-
 mitatum relin-
 quitas, nec cōsortium dese-
 ras. Te adhuc isti ex-
 pestant triumphī.
 Aspice in cœlum,
 vnde hausisti spiri-
 tum; & aspice in ter-
 ram, quæ tibi ante
 alimoniam mini-
 strauit, aspice ad fra-
 tres, qui collegam
 requirunt aspice ad
 matrē, quæ tibi lac
 dedit, redde merce-
 dem pij sanguinis,
 noli a fratrib. noli a
 matre diuelli, &c.
 * Ioseph Heb Ne
 timeas, fili mi, tyran-
 num istum, sed mo-
 rere pro Deo tuo:
 vtinam, fili mi, es-
 ses cum fratrib. tuis
 in magnifica gloria
 eorum, vt ego vos

simul inueniam, adsimque vobis in die desponsationis
 vestræ, &c.

d Et intelligas quia ex nihilo, &c. * Tertu. Regula fidei est
 illa, qua creditur. Vnum omnino Deum esse, nec alium
 præter mundi conditorem, qui vniuersa de nihilo produ-
 xerit, per verbum suum pri mō omnium emissum, &c.

* Cypria. Quid in Machab. beatorum martyrum graua
 tormenta, & multiformes septē fratrum pene & confortas
 filios suos mater in penis, & moriēs ipsa quoq; cū liberis,
 nonne

- 15 Neque. n. i. animam intellectuam, quæ est spiritali nature.
- 16 Et animam. i. potenti. am sensitiuam, quæ est ipsi coniuncta.
- 17 Et vitam. i. operationes vite.
- 18 Singulorum. quia virtus formatiua non est a matre, sed a pa- tre, & illa etiam nihil agit, nisi in virtute primæ causæ. ideo subditur.
- 19 Sed enim. & patet ex dictis vsque ibi.
- 20 Sicut nunc. quantum ad vitam corporalem.
- 21 Antiochus. Hęc est cetera pars, in qua ponitur martyrium se- p̄im; p̄. en. i. i. tamen eius persuasio, secundo ponitur eius vexa- tio, ibi. Cum hec illa. Circa primum primò ponitur persuasio a Rege: cum dicitur, Antiochus. per dictos filios, qui dicebant eum sceleratū: & incendio gehennæ reservatum.
- 22 Simul, &c. quia vocem dictorum fratrum reputabat despe- ctam, sicut personas eorum despicabiles reputabat, & sic duplici ra- tione reputabat se contemptum. s. ratione verborum, & personarum despicabilium.
- 23 Cum, &c. vt saltem illum superaret.
- 24 Non solum. Et patet litera vsque ibi.
- 25 Cum autem. Hic ponitur persuasio iuuenis a matre, quæ p̄- misi sua suram se filio suo, & verum dixit, quia promissio absoluta si- cut est ista, intel. genda est de bono. ideo subditur.
- 26 Irridens, &c. Quia persuasio sua erat ad virtutis bonum, & pa- tet litera vsque ibi.

nonne magna virtutis, ac fidei documenta testantur, & nos ad martirij triumphum suis passionibus adhortantur.

Robanus.
ex Cypr.

Cum sex occisis, & punitis superesset vnus ex fratribus, cui Rex diuitias, & potestas, & multa pollicebatur, vt crudelitas eius, ac feritas vel vnus subiecti solatio foueretur

& peteret, vt ad filium deiiciendum secum deprecaretur & mater, deprecata est filium, sed vt decebat martyrum matrem vt decebat legis, & Dei memorem, vt decebat filios suos non delicate, sed fortiter diligenter.

Deprecata est enim, sed vt Dominum conuinceretur, deprecata est ne a fratribus suis, frater in colorio laudis, & gloria separaretur, tunc se septem filiorum comitans matrem, si sibi contingeret filios septem Deo peperisset, potius quam saeculo. Armans itaque cum, & corroborans, & feliciori partu filium generans, Fili, ait, miserere mei, quae in vtero te nouem mensibus portavi, & lac triennio dedi, & alui, & ad aetatem istam produxi. Oro, fili, vt aspicias in caelum, & in terram, & omnibus quae in eis sunt aspectis, intelligas, quia ex nihilo fecit

illa Deus, & hominum genus ita fecit. Ne timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus suscipias mortem, vt in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Magna laus est matris in exhortatione virtutis, sed maior in Dei timore, & in fidei veritate, & nihil sibi, aut filio de sex martyrum honore permisit, nec fratrum precem profuturam credidit abneganti ad salutem, persuasit potius passionis participem fieri, vt in iudicij die possit cum fratribus inueniri. Post haec autem cum liberis suis commoritur, & mater. Neque enim aliud iam licebat, quam vt quae martyres pepererat, & fecerat, consortio illis gloriae iungeretur, & quos ad Deum praemisera, ipsa quoque sequeretur.

L. contra Constantium.
Augu

Tu autem o seculiste, & omnium hominum flagitiosissime, &c. * Hilar. Temerarium me forte quisquam putabit, quia dicam Constantium Antichristum esse. Quisquis petulantiam istud magis quam constantiam iudicabit, relegat Ioan nem dixisse ad Herodem. Non tibi haec facta esse istud. Sciat a martyre dictum esse Regi Antiocho. Tu quidem iniquus de vita praesenti nos perdes, sed Rex mundi defunctos pro suis legibus in aeternam vitam suscitabit. Et rursus. Non effugies manum Dei, &c. Non est istud temeritas, sed fides neque inconsideratio, sed ratio, neque furor, sed fiducia.

de Iacob c.
p. 11. & 12.

Novissimum autem pro filiis, &c. * Ambro. Quis non beatam dixit matrem Machabaeorum, quae septem filiorum fun

ribus octauam se addidit ad laudem coelestis triumpho. * Idem. Quis hanc beatam neget, quae septem vallata muralibus, inter corpora filiorum nullum sensit mortis incursum? Quis dubitet de eius beatitudine, quae septem turribus circumdata, in paradisi sedem caput extulit, quae

septem filiis cincta, sacratissimum Deo chorum, non solum canorum vocibus, sed etiam passionibus, ad concinendas Domini laudes, coelestibus inuexit altaribus? Aliae matres reuocare a martyrio solent filios, non vocare, ista mater num in hoc ponebat affectum, si filijs vitam magis perpetuam quam temporalem suaderet. Spectabat pia mater filiorum certamina, & quamuis mater norum viscerum compassione quateretur, tamen pietatis studio premebat dolorem, &c.

E

L. de Machabaeis.

* Ioseph. Nouissimum filijs singulis consumptis, admirabilis tantorum athletarum parens, in cruce penarum carnificina, flexis repente genibus corporis a Deo dissolutionem flagitabat. Non enim viuendi cupiditate, sed filiorum causa tantum tempus protulisset. Antiochus

faucibus stridet, matrem generosam affligi iubet, tyrannice rapitur, teneris nudatur artibus, in altum manus alligantur, sauis illiditur flagellis, lassis ceretuberibus, ac flammivomae addita sartagine, ambustos vltro filios comitatur in penas, ac oratione protensis, sursumque manibus, pro grauidis matribus, susa, coelibem effudit spiritum. O magistra iustitiae, filios comitata victores. O patientium forma non mulieribus solum sed viris futura, veneranda praesentibus, colenda posteris admirationi non solum genti nostrae, sed & saeculis futura. Splendoribus tuis luna succumbit, nec se quamuis mundum impleat, cum tuis suigoribus comparabit, &c.

F

* Nazian. Hos igitur & Sacerdotes & matres, & filij emulentur. Sacerdotes quidem, in Elezari spiritualis parentis honorem, qui non modo sermone sed etiam opere, quod optimum erat ostendit, ac docuit. Matres, in generosa matris honorem, verum amoris erga filios argumentum edentes, ac Christo liberos suos exhibentes, vt per huiusmodi sacrificij genus matrimonio quoque sanctitas comitaretur, filij denique, sacrosanctorum filiorum exemplo permoti, atque adolescentiam non in sedis, & obscenitatis affectibus, sed in certaminibus aduersus animi vitia susceptis conterentes, strenueque cum quotidiano nostro Antiocho confligentes, qui membra omnia bello laceffit, variisque modis persequitur, &c. Videatur Chrysolto. Tom. 1. hom. 4 de verbis Isaie, & Hom. de natiuitate septem Machabaeorum.

Orat. de Machabaeis.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Sed dignum consortio per palmam martyrij.
- 2 Vt in illa praesentis sanctis in resurrectione.
- 3 Cum fratribus, ad augmentum gloriae vestrae, & meae.
- 4 Cum haec illa, &c. Hic consequenter ponitur eius vexatio, cum dicitur. Cum illa adhuc, &c. Ex magno seruire non expectauit finem vobis matris compleri.
- 5 Quem sustinetis, i. differtis vexare sub spe vana, quod debeam Regi meae.
- 6 Nos enim pro peccatis nostris, &c. exponatur sicut supra de sexto fratre.

- 7 Domin. De. no. mo. est ira. Nam omnis poena in praesenti, modo dicitur respectu futuri.
- 8 Noli frust. extol. &c. Sic habent libri correcti, quasi dicat, non pertinges ad illud, quod speras Dei iudicio impeditus.
- 9 Nam fra. mei, &c. mo respectu doloris futuri.
- 10 Sub testamen. a. promissione firma.
- 11 Aeternae vitae esse. sunt. quam sine dubio consequentur.
- 12 Inuocans Deum mat. cum pondere affectus.
- 13 Teq; cum tor. &c. in hoc videtur prophetice loqui, quia sic fuit impletum de futuro, vt patet infra. 9. cap. Cetera patent.

C A P. VIII.

Iudas vero Machab. Ea quæ de Marathia patre Machabæi, & fratrum eius prioris libri narrat historia, scriptor præsentis libri breuitati studendo omittens, ad Iudæ actum, & prælia narranda se contulit, aliqua de eis narrans, sed plurima more suo omit

rēs. Sed quia iam al legoriam ipsius supra plurima ex parte exposuimus, quæ semel dictum est, non necesse credimus iterari. Si quis autem quæsierit quid sex millia virorum qui Iudæ in principio associati sunt significet? Agnoscat per senarii, & mille narii numeri perfectionem, militum Christi in fide, & sinceritate perfectam de signari deuotionem. Vnde in actibus, Apostolorum de primitiua Ecclesia in Iudæis scriptum est, Multitudinis autem creditum erat cor unum & anima una, Nec quæquam eorum, quæ possidebat aliquid esse suum dicebat, sed erant illis omnia communia, & virtute magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, gratia magna erat in omnibus illis.

Rupertus. Sicut in fornacem Babylonicam tres pueri missi, in animo contrito, & spiritu humilitatis susceptis sunt, ira septem fratres cum matre sua passi, meruere suscipi sacrificium beneplacitum, per quod loco, & omni populo iram Domini placari dignum fuit. Vnde & statim post passiones illorum subiunctum est, Quia Iudas Machabæus, & qui cum illo erant, conuocantes cognatos, & eos qui permanserant in Iudaismo, assumentes, & inuocantes Dominum, ut miseretur templo, & ciuitati.

NICOLAUS DE LYRA.
C A P. VIII.
Iudas vero, &c. Descripta Iudæorum tribulatione per Regem Antiochum, hic consequenter describitur liberatio eorum per Iudam Machabæum: circa quam primo ponitur liberatio populi, secundo, purgatio templi. x. ca. Prima in duas. Quia primo ponitur liberatio populi a Regis ducibus, secundo, a persona eius sequenti cap. Prima adhuc in duas. Quia primo ponitur Iudæ prosperatio, secundo, Principum Antiochi debellatio, ibi, Videns autem Philippus. Circa primum dicitur.

- 1 Iudas vero Machabæus, & c. ab aduersarijs occupata. Nō habebant tantum populum, quod possent patenter committere bellum.
- 2 Et conuocantes cognatos. de quibus magis confidebant, & qui ad hoc erant magis periti.
- 3 Et eos qui permanserant, & c. nam ad pugnandum pro lege erant voluntarij.
- 4 Et inuocabant Dominum, & c. sine cuius auxilio non poterant resistere tanto aduersariorum numero, Allegantes ad hoc rationes ex parte populi conculcati, & templi contaminati, & ciuitatis electæ ad cultum Dei, & sanguinis innocentis effusi, & nominis sui blasphemati, & patet litera vsque ibi.
- 5 Intolerabilis gen. quia non poterant ipsius impetus sustinere, &

MORALITER
1. Iudas vero, & qui cum illo erant. Sequitur: Adduxerunt ad se sex millia. Senarius est numerus perfectus, nam resultat ex suis partibus, unum enim, duo, & tria faciunt sex, similiter millenarius est numerus perfectus, quia resultat ex ductu centenarii per denarium qui est limes numerorum, ideo per istos significatur perfectio Apostolorum & alio-

ciuitati, & vocē sanguinis ad se clamatis audiret. memoraretur quoque iniquissimas mortes paruulorum, & blasphemias nomini suo illatas, & indignaretur super his. At Machab. congregata multitudine intolerabilis gentibus. efficiebatur. Ira. n. Domini in misericordiam conuersa est. Et superueniens castellis, & ciuitatibus. improuisus succedebat eas, & opportuna loca occupans non paucas hostium strages dabat, maxime autem noctibus. ad huiusmodi excursus ferebatur, & fama virtutis eius ubique diffundebatur. Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei cedere prospere, ad Ptolemæum ducem Cælesyriæ, & Phœnicis scripsit, ut auxilium ferret regijs negotijs. At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicis, datis ei de permixtis gentibus armatis, non minus viginti millibus. ut uniuersum Iudæorum genus, deleteret, adiuncto ei & Gorgia vi-

dit ei diadema & stolam suam & anulum, ut educaret Antiochum filium suum, & nutrieret eum, & regnaret. Quem prædictus Lysias simul cum Antiocho iunior reuertens Antiochiam, & inueniens dominantem ciuitati, expugnauit. Vnde queritur, quomodo dicatur Philippus ordinate per Ptolemæum transitum Nicanoris & Gorgia ad Iudæam, cum prior historia narret morante Antiocho seniore in Perside, & eundem Gorgia ducem, simul & Lysiam ordinatorem suum a Iudæis esse superatos, at que

C A P. V. T. VIII.
Iudas vero Machab. & qui cum illo erant, introibant latenter in castella, & conuocantes cognatos, & amicos, & eos qui permanserant in Iudaismo assumentes, adduxerunt ad se sex millia viros, Et inuocabant Dominum, ut respiceret in populū, qui ab omnibus calcabatur, & misereretur templo quod contaminabatur ab impiis. Misereretur et exterminio ciuitatis, quæ esset illico complananda, & uocē sanguinis ad se clamatis audiret, memoraretur quoque iniquissimas mortes innocētū paruulorū, & blasphemias nomini suo illatas, & indignaretur super his. At Machab. congregata multitudine intolerabilis gentibus. efficiebatur. Ira. n. Domini in misericordiam conuersa est. Et superueniens castellis, & ciuitatibus. improuisus succedebat eas, & opportuna loca occupans non paucas hostium strages dabat, maxime autem noctibus. ad huiusmodi excursus ferebatur, & fama virtutis eius ubique diffundebatur. Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei cedere prospere, ad Ptolemæum ducem Cælesyriæ, & Phœnicis scripsit, ut auxilium ferret regijs negotijs. At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicis, datis ei de permixtis gentibus armatis, non minus viginti millibus. ut uniuersum Iudæorum genus, deleteret, adiuncto ei & Gorgia vi-

- 6 Ira enim Domini in, & c. & sic habebant auxilium Dei.
- 7 Et superue. ca. i. ab aduersarijs, qui non prouiderant sibi contra aduentum ipsius.
- 8 Maxime au. quia tunc hostes minus poterat sibi prouidere.
- 9 Videns au. hic consequenter describitur principum Regis debellatio, & primo ponitur belli apparatus, secundo, conflictus ibi, Ad hoc etiam, Prima in duas. Quia primo describitur apparatus ex parte Gentilium, secundo ex parte Iudæorum, ibi, Iudas autem. Circa primum dicitur. Videns au. quem. s. Rex Antiochus reliquerat Ierosolimis ad affligendum populum Iudæorum, ut haberetur supra. v. cap. Et dicunt aliqui quod iste est Philippus ille, de quo dicitur in fine capituli sequen. quod transferebat corpus Antiochi defuncti. Sed hoc non uidetur uerum, primo, quia iste erat in Ierusalem, alius autem in Perside cum Antiocho Rege quando fuit illud bellum. Secundo quia iste fuit Phryges genere, ut habetur supra. v. c. alius uero Regis collactancus, ut habetur in si. c. sequentis. Cetera patet vsque ibi.
- 10 Misit Ni. filij.
- 11 De prim. ami. sic habentes libri correcti. Erat. n. de principibus amicis suis.
- 12 Datis ei de. p. Erat. n. collecti de diuersis locis & ciuitatibus. * Const.

& aliorum doctorum Ecclesiæ primitiue, qui deuotissime precibus, signis, & uirtutibus pugnabant contra infidelitatem Gentium, & Iudæorum, & ita prospere contigit eis, quod in breui tempore per orbem publicauerunt fidem Christianam, nam uiuentibus Apostolis hoc fuit impletum, sicut diffusius declarauimus super illud Psal. 18. 2. In omnem terram exiit sonus eorum, & c.

A que fugatos, & hæc innotuisse Antiocho reuertenti, ipsumque; ob hoc incidisse in languorem præ tristitia, quia non est factum de Iudæis sicut cogitabat. Hoc (nisi fallor) haud aliter soluitur, nisi quod Philippus cōmēdato sibi imperio hoc idem statutum rescripsit ducib. Syriæ faciendum quod Ly

B a *Constr. autem. &c.* Hoc in superiori libro breuiter cōmemoratum est. Tantum quod mercatores conuenerunt cum auro, & argento, ut coemerent filios Israel sibi in seruos, hic autē manifestius narratur, quod ab Nicanore qui Regi promisit de Mancipiis Iudæorum supplere tributum Romanis dandum, inuitati sunt ipsi mercatores ad coemptionem Iudæorum Mancipiorum.

b *Iud. autem.* De isto Nicanoris aduentu in Iudæam, qui sub Antiocho factus est, prior liber manifeste non dicit, tantum narrans per Lysiam eum electum esse simul cū Ptolemæo, & Gorgia uiribus potentibus adiuncta simili comitū turba, ut inuaderent, & disperderent Iudæam.

Sub

N I C O L A V S D E L Y R A.

- 1 Const. au. i. firmiter promisit.
- 2 Nica. Re. i. locum regis in hoc tenenti, nā Rex erat in Perside ut dictum est.
- 3 Ut tribut. Erat. n. rex Antiochus tūc tributarius Romanorū.
- 4 De captiuita. Iud. sup. i. de pretio Iudæorum, quos in seruos, & ancillas venderent. ideo subditur.
- C** 5 Statimque ad mari, &c. supra. i. li. ij. c. nō dicitur, quod miserit tamē datur intelligi per hoc quod dicitur, Et audierunt, merc. &c.
- 6 Nonaginta man. ta. f. vno.
- 7 Distractu. Dicitur autem Mancipium quasi manu capū, quia per bellum capiebantur & in seruos vendebantur: seu redigebantur.
- 8 Iudas au. Hic consequenter describitur apparatus belli ex parte Iudæorū, & primo ponitur aliquorum pusillanimitas: cū dicitur.
- 9 Ex quibus qui. formi. magnitudinem, & fortitudinem exercitus uenientis cum Nicanore.
- 10 Et non cre. Dei iusti. i. minus debito cōfidentes de auxilio diuino, & sic non credebant diuine iustitiæ, quia non credebant quod Deus faceret iustitiā. i. vindictam de aduersarijs eorum.
- 11 In fugam vertebantur. subtrahentes se occulte de societate Iudæ.
- 12 Alii uero. Hic consequenter ponitur aliorum animositas, & primo in generali, secundo, ipsius Iudæ in speciali ibi. Conuocatis autem. Circa primum dicitur. Alii uero, &c. accipitur hic si pro quia, quia cum Iuda remanserūt septē millia, ut habetur infra.
- 13 Veniebant, &c. cum Iuda ad pugnandum.
- 14 Simulque dom. depre. magis inuitentes diuina protectioni quam suæ uirtuti.
- 15 Qui eos pri. co. ve. i. priusquā ad bellandū appropinquaret.
- 16 Vendide. ut predictum est.
- 17 Et si non pro. i. propter eorum merita eriperet eos a Nicanore, saltem hoc faceret.
- 18 Propter te. i. propter promissionem factam a Deo patribus sanctis de conseruatione seminis eorum.

Vel

M O R A L I T E R.

- 1 Constituit autē Nicanor Regi, &c. Iste quod Iudæos uendidit antequam

Sub Demetrio autē eum esse illuc missum asserit, & per dolum uelle capere Iudam, atque inuadere Iudæam, sed non præualere. Quod autē ipse Nicanor hypocritarum, qui omnia fide faciunt, typum teneat, iam superius dictum est. Sed Iudas cum septem millibus contra Nicanorem, & socios eius

a ro militari, & in bellicis reb. experientissimo. Constituit autē Nicanor Regi, ut tributum, quod Romanis erat dandum duo millia talentorū de captiuitate Iudæorū suppleret. Statimque ad maritimas ciuitates misit, cōuocās ad coemptionem Iudæicorū Mancipiorū, promittens se nonaginta Mancipia talento distracturum, non respiciens ad vindictā, quæ eum ab Omnipotente esset consecutura. Iudas autē ubi comperit, indicauit his, qui secum erant Iudæis Nicanoris aduentum. Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei iustitiæ in fugam vertebantur. Alij uero si qui de his supererant, ueniebant, simulque Dominum deprecabantur, ut eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos priusquā cominus ueniret uendidit. Et si non propter eos, propter testamentum tamen, quod erat ad patres eorum, & propter inuocationem sancti, & magnifici nominis eius super ipsos. Cōuocatis autem Machab. septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent iniquos uenientium aduersum se multitudinem hostium, sed fortiter cōtenderent, ante oculos habentes contumeliā, quæ in loco sancto ab his iniuste esset illata. Itemque & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriam, adhuc et ueterum instituta cōmissa. Nam illi quidem armis confidū, ait, simul & audacia, nos autē in omnipotente Domino, qui potest & uenientes aduersum nos, & uniuersum mundum delere uo nutu cōfidimus. Admonuit autē eos, & de auxilijs Dei, quæ facta sunt erga pa-

fit in alijs castris, sed Dei supernæ auxiliū inuocabat, ut adesset, & opem ferret pro cuius gloria decertabant.

Et

Vel aliter, Propter testā. id est propter legem datam patribus, quam uolebat destruere totaliter Antiochus, ut patet ex supra dictis, & similiter uolebant hæc facere duces eius.

19 Et propter inuocat. quia dicebantur præ gentibus ceteris Dei populus.

20 Conuoc. au. Hic consequenter ponitur animositas Iudæ in speciali, & primo suos animando, secundo, exercitum ordinando ibi, Constituit itaque. Prima in duas, quia primo Iudas suos animat rationibus, secundo exemplis, ibi, Admonuit autem. Circa primum dicitur. Conuocatis au. Ma. ut existentes prope eum magis intelligerent eius uerba.

21 Septem mil. j. Mach. iij. dicitur quod fuerunt tantū tria millia, dicendum, quod ibi loquitur de sufficienter armatis, unde ibidem subditur quia tegumenta & gladios non habebant. s. ad armadum plures sufficienter, sed multi ex magno desiderio moti ad pugnandum pro patria, & lege Dei fuerunt ibi quasi inermes, & maxime quia dixerat Iudas melius esse mori quam uidere mala gentis & sanctorū, & sic in uniuerso fuerunt septem millia ut hic dicitur. Et primo allegat rationem sumptā ex parte aduersariorum, cum dicitur.

22 Rogabat ne host. reddēdo se eis sub aliquibus cōditionibus.

23 Neque metu. q. d. in suis iniquitatibus capientur secundo ad ducitur ratio ex parte Dei, cum dicitur.

24 Sed fortiter contend. dimicando.

25 An. oc. Mentis.

26 Haben. unde supra. j. lib. iij. c. ubi tangitur ista materia dixit Iudas, Melius est nobis mori in bello, quam uidere mala gentis nostre & sanctorum.

27 Itemque & ludibri. s. Ierusalem ad Dei cultum electe.

28 Adhuc etiam uet. Habebant. n. Iudæi aliquas ordinationes extra legem Moysi factas a senioribus propter bonum regimen populi. Tertio ponitur ratio ex parte auxilijs, cum dicitur.

29 Nā illi qui. ar. i. tantū in uirtute humana quæ est defectiua.

30 Nos aut. in omnipo. Do. cuius uirtus est firmitas infinita.

31 Admo. au. Hic consequenter Iudas suos animat exemplis, cū dicitur

* citur

teque eos cepisset reputans ante bellū eos quasi captos, significat quolibet ultra modū de sua potētia presumētem, qui

1 configit, ac uicit, quia
2 per septiformis gratiam Spiritus. populus
3 Ecclesiæ cum rectoribus suis uincit
4 hostes uniuersos, nec de eo unquam
5 uictoriam capit Iudas, siue Paganus,
6 seu hæreticus, uel schismaticus, siue
7 ullus hypocritarū, aut nequam, imo
8 ipse. uero Rege suo uincēte, trophæum
9 gloriæ possidebit in eternum.

In psal. 43.

13 *c. Admonuit. autem*
14 *eos, &c. & Chry. Nō pro uxoribus liberis,*
15 *& ancillis, patrieque euerfione, & captiuitate, sed pro lege,*
16 *& patria republica pugnabant. Eorum autē dux erat Deus.*
17 *Cum ergo aciem dirigerent, & suas animas prodigerent,*
18 *fundebant aduersarios, non armis fidentes, sed loco omnis armaturæ, pugnae cām sufficere ducentes. Ad bellū autē euntes non tragædias excitabāt, ut*

F

Diuisio.

D. uiso

A Et factō sibi adiutore Omnipotēte, &c. Joseph. Heb. veniēte
 A ergo Nicanore cōtumaciter cōtra Iudā, egressus est Iudas
 de acie fidelīū,
 & inuocās Do-
 minū ait, Deus
 excelsē, q̄ a die-
 bus antiquis vs̄
 que nūc domi-
 nio potitus es,
 & cōpescis bel-
 la, in cuius ma-
 nu virtus, & po-
 tētia est ad pro-
 sternendum &
 humiliādū, de-
 prime, & humili
 a gentē istam
 ante humilem
 populū tuū,
 q̄ tu potes no-
 bis subijcere
 populōs, & ster-
 nere nationes
 B sub pedib. no-
 stris. Qua oīo-
 ne cōpleta, clan-
 xerūt Sacerdo-
 tes buccinis fa-
 cris, vociferan-
 teque populo,
 irruit Iudas in
 praeliū, & p̄cuf-
 sit Nicanorē cē-
 de magna &c.
 b Et Philarcē,
 qui cū Timotheo
 erat, &c. Josephus.
 Heb. Apprehēdit Iu-
 das Philippū,
 quia mala intu-
 c lerat terrē Iuda.
 C Nā cum appro-

pinquaret Iudas. declinavit Philip. ab itinere. & diuertit D
 in domū quandā vicinā. Tunc precipiente Iuda deiecerūt
 domū super
 eum, cōbussē-
 rūtq; eum igni
 in loco illo, &
 vlti sunt Elea-
 zarum, & san-
 5 guinē aliorū
 bonorū viro-
 rum, quem ef-
 7 fuderat Philip-
 8 pus, reuersiq;
 9 ad cadauēta,
 10 diripuerūt ea,
 11 & miserūt spo-
 12 lia in Ierusalē.
 13
 14 Et cum epi-
 15 chia. Pro epini-
 16 chijs legi in a-
 17 lia editioē dies
 18 victorię. Supe-
 19 ratis ergo ho-
 20 stib. Iudas fe-
 21 stum celebrat,
 quia cum san-
 ctus quilibet
 p̄ gratiā Chri-
 sti de hoste an-
 tiquo iūphat
 22 gaudio spirita-
 li repletus lau-
 des condignas
 canere, ac gra-
 tia multipli-
 ces auctori suo
 dēt referre,
 nec decet fieri
 ingratiū, qui se
 meminit diui-
 na ope esse ad-
 iutum.
 CAP.

NICOLAVS DE LYRA:

* citur. Admonuit aut̄ eos. in exitu Israel de A. gypto, Exo. 14. ca.
 1 Et q̄ sub, &c. Ab Angelo Dei percussa, vt habetur. 4. Reg. 19.
 2 Et de praelio. Istud bellum non habetur in scriptura sacra, nec
 alibi potui reperire. propter quod non possum dicere, nisi illud quod
 hic est in textu.
 3 Vbi ad rem, &c. i. ad pugnandum actū.
 4 Macedonib. socijs. in eodē exercitu exiitibus cum Iudais.
 5 Hæsitantibus. i. formidantibus pugnare.
 6 Ipsi sex millia soli. f. Iud. ei.
 7 Peremerunt cen. vigin. non propria virtute, sed diuina.
 8 Et b. &c. con. f. a rege. Consequenter ponitur admonitionis ef-
 fectus cum dicitur. His verbis, &c.
 9 Consti. itaque. Hic consequenter ponitur exercitus ordinatio.
 cum dicitur. Constituit ita. &c. quia de eorum s̄ritudine, & si-
 delitate magis confidebat.
 10 Vtrique or. sequitum, & peditum, tamen in qualibet etiam
 acie erant aliqui equites, & pedites: & hoc secundum doctrinam Ve-
 getij lib. de re militari, potissimē quando bellum committitur in loco
 aspero, vbi equites non possunt bene coniungi.
 11 Simonem & Io. &c. supra. 1. li. 2. ca. vbi ponuntur fratres Iu-
 dae non nominatur ibi aliquis Iosephus. Propter quod dicitur aliqui, q̄
 iste non fuit frater carnalis Iudæ, sed tantum legalis, vt de eadē lege,
 vel de eadem cognatione. Sed non est verisimile, q̄ inter duos fratres
 Iudæ carnales, f. Simonem, & Ionathan ponatur tanquam frater eius
 alius, qui tamen sit extraneus. Propter quod videtur melius dicendū
 q̄ iste fuit frater carnalis Iudæ, qui primo lib. nominatur Eleazar-
 us, vnde 12. li. antiq. Iudais dicitur, q̄ iste Eleazarus cognomina-
 tus est Saphus, & videtur idem nomen quod Iosephus, abbreviatum
 tamen, sicut Nicolaus per abbreviationem aliquando dicitur Colaus.
 12 Subiect. vnicui. mil. &c. Retinens in acie sua duo millia quin-
 gentos.
 13 Ad hoc etiam. Postquam descriptus est belli apparatus, hic cō-
 sequenter describitur conflictus, & primō ponitur conflictus cum Ni-
 canore, secundō interponitur conflictus cū Timotheo, & Bachide, ibi

Et ex his. Tertio reuertitur auctor ad loquendum de Nicanoris con-
 fusione ibi. Facinorosissimi mus autem &c. Prima ad huc in duas,
 quia primō ponitur Nicanoris debellatio, secundō, gratiarum actio,
 ibi. Arma aut̄. Circa primū dicitur, Ad hoc, f. ad bellandū viriliter
 14 Ab Esdra lecto. &c. Vt precipitur Deut. 20. Ille Esdras non
 fuit ille, qui legē reparauit, nam ille mortuus fuerat diu ante, sed fuit
 vnus de Sacerdotibus, eiusdem tamen nominis tempore Iudæ.
 15 Et dato signo adiutorii Dei. Non dicitur hic quale fuerit,
 sed probabiliter potest dici, quod fuit clangor sacrarum tubarum in
 aggressu belli.
 16 In prima acie ipse dux commisit, &c. Iudas Machabæus.
 17 Interfecerunt super nouem millia hominum. Sed in
 1. lib. 4. c. dicitur q̄ ceciderunt vsque ad tria millia. Dicendum, q̄ illa
 tria millia ceciderunt in primo congressu belli, & in persecutione su-
 gentium tor, alij ceciderunt, ita q̄ in vniuerso fuerunt nouem mil-
 lia, & amplius, vt hic dicitur. Cetera patent vsq; ibi.
 18 Sed reuersi sunt hora conclusi. i. repressi. nam imminēbat
 hora decima, a qua incipiebat observatio sabbathi. Sed hoc non vi-
 debatur impedire, quia supra 1. lib. 2. ca. iam erat declaratum, q̄ licitum
 erat eis in sabbatho bellare. Dicendum, q̄ verum est se defen-
 dendo, nam hoc est necessitas, non autem inuadendo, seu persequēdo.
 19 Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, &c. Hic
 ob victoriā subditur gratiarum actio. cum subditur.
 20 Sabbathum agebant. ab operibus seruilibus quiescendo, &
 diuinis laudibus vacando, ideo subditur. benedicen. domi. &c.
 21 Post sabbathum verō debi. & orpha. dimi. sp. &c. Quia
 partem prædæ debilibus, & pauperibus dederunt. Cetera patent.
 22 Et ex his, qui cum Timotheo, & Bachide, &c. Hic conse-
 quenter interponitur de const. Elu cum Timotheo, & Bachide, qui ple-
 nius habetur 1. lib. 5. ca. Videtur tamen q̄ iste Bachides sit alius ab il-
 lo, quem misit Demetrius cum Alchimo contra Iudæos: vt habetur,
 supra 1. lib. 7. ca. nam plures erant principes, & milites eiusdem no-
 minis sicut & modo. Cetera patent vsque ibi.
 23 Et cum Epinichia agerent in Ierosolymis. i. solemnitates
 de victorijs contra Timotheū, & Bachidē obtentis. Et dicitur ab epi-
 * quod

A eos qui sacras ianuas incēderunt, idest Cali
 sthenem, cum in quoddam domicilium re-
 fugissent incenderunt, digna eis mercede
 pro impietatibus suis reddita. Facinoro-
 sissimus autem Nicanor, qui mille negotian-
 tes ad Iudæorum venditionem adduxerat,
 humiliatus auxilio Domini, ab his quos
 nullos existimauerat, deposita veste gloriæ

10 per mediterranea fugiens, solus venit Antio
11 chiam, summam infelicitatē de interitu sui
 exercitus consecutus. Et qui promiserat Ro-
12 manis se tributum restituere de captiuitate
 Ierosolymorum, prædicabat nunc protecto-
 rem Deum habere Iudæos, & ob ipsum in-
 uulnerabiles esse, eò quòd sequerentur leges
 ab ipso constitutas.

NICOLAUS DE LYRA.

quod est supra, & Nic. ius quod est victima, unde alia translatio ha-
 bet, Dies v. glorie, ut duntaxat in glo.

- 1 Eos qui sacras ianuas. remoli.
- 2 Incenderunt, idest, Calisthenem. Iam istos principalem.
- 3 Cum in quoddam domicilium refugissent. pro sui tui-
 tione.
- 4 Incenderunt, & sic pœna correspondet culpe.
- 5 Facinorosissimus autem. Hic vultum auctoris ad loque-
 dum de supra dicti Nicanoris confusione, cum dicitur.
- 6 Qui mille, &c. multos, ita q̄ ponitur hic numerus determi-

MORALITER.

natus pro numero indeterminato, sicut aliquando fit in scriptura, pro
 ut fuit ostensum in Apocalypsi.

- 7 Humiliati. Do. ab his, &c. s. Iudæis.
- 8 Quos nullos existimauerat. i. nullius esse virtutis.
- 9 Deposita veste gloriæ. ne cognosceretur.
- 10 Per mediterranea fugiens. per loca occulta.
- 11 Solus venit Antiochiam. cum valde paucis. Hoc. n. modo
 dicitur pri. ceps solus, quando habet paucos secum.
- 12 Prædicabat nunc, &c. Hoc dicebat magis ad excusationē sui
 de sua deuotione, & exercitus sui debellatione, quā ad exaltationē di-
 uini nominis, & commendationē diuinæ legis, & obseruationē ipsius.

milibus autem dat gratiam. Frequenter autem contingit,
 q̄ tales præsumptores a paucis de Deo, & non de se confi-
 dentibus debellantur, sicut contigit in proposito.

B quia sicut dicit beatus Iacob. 4. b Deus superbis resistit, hu

CAP. IX.

CAP. IX.

Rabbanus.
 Mistice.

Eodem temp. Anti-
 inbo. Quæ in a
 superiori libro de fi-
 ne Antiochi breui-
 ter annotata sunt,
 in hoc plenius ex-
 plicant. Mysticè autē
 ostendit persecuto-
 res Christianorum
 pro malefactis suis,
 atq; iniustitiæ operi-
 bus quæ gesserāt, in
 futuro iustā a Dño
 penarū recepturus
 retributionem. Et
 qui hic conturbare
 fidelium corda nō
 metuebant, in extre-
 ma vltione internis
 doloribus fera cru-
 ciari pœnitentia, de
 quo in Sapientiæ li-
 bro scriptū est, tunc
 stabunt iusti in magna
 constantia aduersus eos,
 qui se angustauerunt,
 & qui abstulerunt labo-
 res illorum. Vidētes tur-
 babūtur timore horribi-
 li, & mirabūtur in subitatione insperatæ salutis, gementes præ angu-

Odem tempore Antiochus inhonestè re-
 uertebatur de Perside. Intrauerat enim
 in eam, quæ dicitur Persopolis, & tenta-
 uit expoliare templum, & ciuitatem op-
 primere, sed multitudine ad arma con-
 currente in fugam versi sunt, & ita cōti-
 git, vt Antiochus post fugam turpiter rediret, & cum cir-
 ca Igbathanan venisset, recognouit quæ erga Nicanorē,
 & Timotheum gesta sunt. Elatus autem in ira, arbitraba-
 tur se iniuriam illorū, qui se fugauerant, posse in Iudæos
 retorquere. Ideoq; iussit agitari currum suum, sine inter-
 missione agens iter, cęlesti eum iudicio perurgente, eò q̄
 ita superbe loquutus est, se venturū Ierosolymam, & con-
 geriam sepulchri Iudæorum eam facturum. † Sed qui vni-
 uersa conspicit, Dominus Deus Israel percussit eum insa-
 nabili, & inuisibili plaga. Vt. n. finiuit hunc ipsum sermo-
 nem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara
 internorum tormenta. Et quidem satis iustè, quippe
 qui multis, & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera, 7

stia spiritus, dicentes in Ibidem.
 tra se, pœnitentiam a-
 gentes. Hi sunt quos ali-
 quando habuimus in de-
 risum, & in similitudi-
 nem improperij. Nos in
 sensati vitam illorum
 estimabamus insaniam,
 & finem illorū sine ho-
 nore. Quomodo cōputa-
 ti sunt inter filios Dei, et
 inter sanctos fors illorū
 est. Ergo errauimus a
 via veritatis, & iust. t. e.
 lumen nō illuxit nobis,
 & sol intelligentiæ non
 est ortus nobis. Lassati
 sumus in via iniquita-
 tis, & perditionis, &
 ambulauimus vias dis-
 ficiles, viam Domini
 ignorauimus. Quid nobis
 superbia profuit,
 aut quid diuitiarum ia-
 ctantia contulit nobis?
 Transie. om. il. ve. viii.
 &c.
 b Sed qui vniuersa
 conspicit, &c. * Iose-
 phus. Heb. Dominus
 zelum
 1. hist. Iu. c. 1.
 Et lib. 12. a
 tiq. c. 13.

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. IX.

* **E**odem temp. Descripta liberatione populi ab Antiochi duci-
 bus, hic consequenter describitur liberatio populi a persona ip-
 sius: & hoc per diuinam percussionem. Circa quā primò ponitur eius
 percussio: ratio: secundò ipsa percussio, ibi, Sed qui vniuersa. ter-
 tiò percussio humiliatio, ibi, Hic igitur. quartò, humiliati extermina-
 tio, ibi, Igitur homicida. Ratio verò percussio Antiochi fuit:
 quia non sufficiebant sibi mala, quæ Iudæis fecerat, vt patet ex supra
 dictis, sed cum hoc annelabat ad Gentem Iudæorum totaliter destru-
 endam, & ciuitatem Dei Ierusalem funditus subuertendam, vt sic re-
 pulsiōnem sui de Perside: & debellationem ducum suorum in Iudæos
 vindicaret. Et his dictis patet lītēra paucis exceptis, quæ discurrētur.
 2 Quæ di. &c. Hęc est illa ciuitas, quæ primo li. 6. ca. dicitur Eli-

maida, & hoc proprio nomine, & hic Persopolis, eo quod erant me-
 tropolis Persidis.

- 3 Circa Egba. Hęc est ciuitas quæ vocabatur Ecbathanis.
 1. Esdræ. 6. & Iudith. 1.
- 4 Cæl. iudi. perurgente. idest impellente. Ad cuius intelligen-
 tiam sciendum, quòd in hac festinatione duo erant. s. intentio Antio-
 chi peruersa ad populi deletionem, & ciuitatis subuersionem, Et hoc
 non erat à Deo impellente, qui non est auctor mali culpe, sed erat ab
 Antiochi malitia. Aliud erat velocitas, ad quam secutus fuit casus
 Antiochi, & eius quassatio grauis, & hoc fuit Deo impellente, qui est
 auctor mali pœne. de quo dicitur Amos. 3. b. Non est malum in
 ciuitate quod non fecerit Dominus.
- 5 Sed qui vniuersa. Hic consequenter ponitur Antiochi per-
 cussio, cum dicitur.
- 6 Percussit eū insana erat intra viscera, & mortuus fuit ex ea.
- 7 Qui mul. & no. cru. vt supra patuit in septem fratribus.
 * Licet

MORALITER.

1 Eodem temp. Antio. inbo. In hoc cap. describitur mors An-
 tiochi, q̄ (vt supra dictū est) figura fuit Antichristi. Et sicut
 iste mortuus fuit in montibus miserabiliter, intantū q̄ de
 eius

eius foetore suus exercitus grauabatur sic (vt dicunt no-
 stri doctores) Antichristus in monte Oliueti ictu fulmi-
 nis morietur, qui quidem ictus solet esse valde foetidus,
 & ibidem peribit magna pars sui exercitus.

A zelum habuit pro ciuitate, & tēplo suo, & requisit san- guinem fidelium hominum de manu Antiochi. Nam percussit eum vlcere pessimo, & dolore intestinorum, tamen sibi istam infirmitatem minimè humiliatus fuerit.

Dixit. n. Accelerate curus, & equites, ac militares copias, vt vadam contra Ieru salē, & exequar voluntatem meam.

Quis poterit stare contra faciem meā? Nonne mare, & arida in potestate mea sunt, vt pro arbitrio meo commutem creaturas eorū, ver- tam mare in terrā, & terram in mare? Contigit autem vt cum desit loqui, & vheretur, vt currus eius transiret cōtra

B elephantem quen- dam, & elephas vo- ciferari inciperet, at que ex rugitu eius equiterretur, calci- trarent, & subuer- rent currum, cade- retq; Antiochus de curru, & confringe- rentur ossa eius. Si- quidem erat homo grauis, crassus, & corpulentus. Et ad- didit Dñs plagā, sup plagā, vt inciperet totū corpus fœtore instar cadaueris pro- iecti tempore æsta- tis in superficiem campi, &c.

ad Quiri a Et cum nec ipse iam fœtorem, &c. * Cy- prianus. In nullo- gloriandum est quā do nostrum nihil sit in euāgelio *κατὰ* Ioā- nem: Nemo potest quicquā accipere, nisi datum fuerit ei de celo. De hoc ipso in Machabæis: Iustum est subditū Deo esse, & mortalem nō paria Deo sentire. Itē illic. Et verba viri pec- catoris ne timueritis.

C Orabat autem hic scelestus Dominū, &c. * Aug.

licet ille nullo modo à sua malitia cessaret. Super hoc au- tem repletus superbia, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione mem- bra vexari. Isq; qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humilia- tus ad terram in gestatorio porrabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans, ita vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuentes in doloribus carnes eius affluerēt, odore etiam illius, ac fœtore exercitus grauaretur. Et qui paulo ante sydera cœli contingere se arbitrabatur, eum nemo poterat propter intolerantiam fœtoris porta- re. Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus ad agni- tionem sui venire diuina admonitus plaga, per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus: Et cum nec ipsa iam fœtorem suum ferre posset, ita ait: Iustum est sub- ditum esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire. Ora- bat autem hic scelestus Dominum, a quo non esset mise- ricordiam consecuturus, & ciuitatem, ad quam festinans veniebat, vt eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nunc optat liberam reddere, & Iu- dæos quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed aubus, ac feris diripiendos traditurum, ac cum par- uulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Atheniensi- bus facturum pollicetur, templum etiam sanctum, quod prius expoliauerat, optimis donis ornaturum, & sancta va- sa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus, de redditibus suis præstaturum: super hæc & Iudæum se futurum, & omnem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. Sed non cessantibus do- loribus, (superuenerat enim in eum iustum iudicium Dei) desperans scripsit ad Iudæos in hunc modum deprecatio- nis epistolam hæc continentem: Optimis ciuibus Iudæis, plurimam salutem, & bene valere, & esse fœlices; Rex & Princeps Antiochus. Si bene valetis, & filij vestri, & ex sen- tentia vobis cūcta sunt, maximas agimus gratias. Et ego in infirmitate cōstitutus, vestri autem benigne memor, reuer- sus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehesus, neces-

* Aug. Omnes impij amaram habent in tormentis pē- nitentiam, sed non proficit eis ad remissionem: sed con- scientia torquet ad augmentum penarum, quas patiūtur.

* Idem. Vtilis erit pœnitentia si sit spontanea, Dominū quærens quem ami- sisse doleat, ad illum

anxius præter quē non est vita. Sunt plures quos peniter peccasse, sed nō om- nino, reseruantes si- bi quædam in qui- bus delectētur, &c. Quem ergo pœni- ter, omnino pœni- teat, & dolorem la- crymis ostendat, re- præsentet vitam suā Deo per Sacerdotē, præueniat iudicium Dei per confessio- nem. Laborer pœ- nitens in Ecclesia esse, & ad Ecclesiæ vni- tatem tendere. Nisi enim vnitas Eccle- siæ succurrat, nisi E- quod deest peccato- ri sua opitulatione compleat, de mani- bus inimici non eri- pierit anima mor- tui. Ideoque nemo dignè pœnitere po- test, quem non iusti- neat vnitas Ecclesiæ. Iudas penitens iuit ad Pharisæos, reli- quit Apostolus: ni- hil inuenit auxilij, sed augmentum de- sperationis.

* Idem. Nos plu- rimorum habemus exempla, per quæ probare sufficimus sceleratos, & impios peccatorum suorū sine cōpleto, & hoc tēpore iudicari, & præsentem eis vitā negari, non minus quā futuram. V. - ceatur idem Aug. lib. de prædestinatione, n. - tura, & gratia, cap. 15. Et Gratianus causa 23. quæstio. quarta, canone Nabuchodonosor: can. Vasis ira: & can. Ipsa pictas, &c.

CAP.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Licet ille nullo modo, &c. propter diſtam plagam, ideo Do minus addidit secundam cum subditur.
- 2 Contigit illum impetu euntem. per versationem currus ex tali festinatione.
- 3 Isque qui sibi videbatur, &c. Hyperbole est, ad designan- dum superbiæ suæ magnitudinem.
- 4 Manifestam Dei vittutem in semetipso. s. f. Etiam ex du- plici percussione.
- 5 Ita vt de corpore impij vermes scaturirent. ex putrefa- ctione intestinorum.
- 6 Ac viuentes in doloribus carnes. per saniem apostematū.
- 7 Et qui paulo ante sydera cœli contingere. Hyperbole est, ad exprimendum eius superbiam.
- 8 Hinc igitur. Hic consequenter describitur percussi humiliatio, & primò coram Deo, secundo coram hominibus, ibi. Sed non ces- santibus. Circa primum dicitur. Hinc igitur cœpit ex graui su- perbia deductus, ab alio ad v. simum.
- 9 Ad agnitionem sui venire. quia vexatio dat in. ellectum. Isa. 28. Cætera patent vsque ibi.

- 10 Orabat autem hic scelestus Dominum, &c. misericor- diam consecuturus. Quod dupliciter potest intelligi. Vno modo quantum ad relaxationem pœnæ corporalis, quæ non semper remitti- tur orantib. etiam verè pœnitentibus. Nā aliquando non expedit eis: & sic licet forsitan verè pœnituerit, tamen, quantum ad euasione m mortis corporalis, non fuit misericordiā consecutus, sed tantū quantū ad veniā peccatorū. Alio modo est quantum ad remissionē peccati- rum, quod tenetur communiter dicendo, q. eius pœnitentia non fuit vera: quia non fuit propter offensam Dei, sed tantum propter euasio- nem corporalis flagelli: & sic non fuit misericordiā consecutus, quantum ad remissionem culpæ, nec pœnæ. Cætera patent vsque ibi.
- 11 Aequales nunc Atheniensibus. qui multas libertates habe- bant propter sap. entis studium, quod vigeat ibidem.
- 12 Et prædicaturum Dei potestatem. omnia hæc ad euasio- nem pœnæ promittebat secundam communem opinionem.
- 13 Sed non cessantibus. Hic consequenter describitur eius humi- liatio coram hominibus. s. Iudæis, quos ante supra modum cont. mpse- rat, scribens eis epistolam deprecatoriam. Et patet vsque ibi.
- 14 Et ex sententia vobis cuncta sunt. i. ad voluntatem vestrā vobis cueniunt.

A sarium duxi pro communi utilitate curam habere, non desperans memetipsum, sed spē multam habens effugiendi infirmitatem. Respiciens autem, q̄ & pater meus quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum, ostendit qui post se susciperet principatum, ut si quid cōtrarium accideret, aut difficile nuntiaretur, scientes hi qui in regionibus erant cui esset summa rerum derelicta, non turbarentur: ad hęc considerans, de proximo **B** potentes quosque, & vicinos temporibus infidiantes, & euentum expectantes, designavi Antiochū filium meum Regem, quem saepe

7 recurrens in superiora regna multis vestrum **D**
8 commendabā, & scripsi ad eum quę subiecta
9 sunt. Oro itaq; vos, & peto memores benefici-
10 orū publicē, & priuatim, ut vnusquisq; con-
11 seruet fidem ad me, & ad filiū meum. Cōfido
12 .n. modeste eum & humane acturum, & se-
13 quentem propositum meum, cōem vobis fo-
14 re. Igitur homicida, & blasphemus pessimē
15 cussus, & ut ipse alios tractauerat, peregrē in
16 montibus miserabili obitu vita functus est.
17 Transferebat autē corpus Philippus collecta-
18 neus eius, qui metuens filiū Antiochi, ad Pto-
19 lemæum Philometorem in Ægyptum abiit.

NICOLAUS DE LYRA.

1 Non desperans memetipsum. De infirmitate curari: in hoc videtur manifeste mentiri, quia supra dicitur, q̄ non cessantibus doloribus desperans scripsit ad Iudæos, &c. Ex hoc enim videtur verum quod supra dictum est, scilicet quod eius penitentia non fuit vera.
2 Respiciens autem, q̄ & pater meus, adhuc vivens ordinavit de suo successore, ut in casibus magnis, & dubijs scirent homines regni ad quem deberent determinate recurrere.
3 Ad hęc considerans. iuxta hęc cogitans.
4 De proximo. i. q̄ Principes potentes iuxta regnum nostrum existentes diligenter attendant opportunitatem temporis, in quo possint nocere regno: quod potissimum contingit quando homines regni sunt in dubio ad quem debent recurrere pro regni defensione.
5 Designavi Antiochum. Qui adhuc inuenis erat.
6 Quem saepe recurrens. scilicet Medig, & Persidis.
7 Multis vestrum. Tali modo loquitur, ne mendacium eius percipiatur: quia si diceret se scripsisse communitati, vel aliquibus personis eas nominando, statim posset percipi falsitas dicti sui: sed quia dicit multis nullum nominando, non poterat sic percipi, quia poterat quilibet optinere talem commendationem cum fecisse in secreto, & hoc verbo, vel scripserit.
8 Et scripsi ad eum. scilicet de substitutione ipsius in regnum, & de eius recommendatione.
9 Memores beneficiorum. Ex superioribus non apparet ali-
C quod beneficium ab eo Iudæis prestitum, nisi vnum scilicet de vindicta

mortis O. i. e. supra posita cap. 4. & quantum ad hoc subditur.
10 Publice. Hoc enim fuit publicum.
11 Et priuatim. Licet hoc videatur falsum propter magna mala, quę fecit Iudæis, ut patet ex supradictis, tamen non poterat percipi in hoc suum mendacium: nam bene facta priuata non sic veniunt ad notitiam aliorum.
12 Sequentem propositum meum. i. voluntatem meam erga vos bonam.
13 Communem vobis. i. condescendentem vobis fore.
14 Igitur homicida. Hic ultimo ponitur eius exterminatio, cum dicitur. Igitur homicida. ut patet ex supra dictis in multis casibus.
15 Pessimē percussus. Nam ex hoc non fuit per veram penitentiam emendatus, ideo subditur.
16 Miserabili. Si enim emendatus fuisset, eius obitu miserabilis non diceretur.
17 Transferebat autem. Eius ad locum sepulturae patrum suorum.
18 Philippus collectaneus eius. i. de eodem late nutritus. Hic est Philippus, cui tradidit diadema, & stolam suam, & anulum, ut institueret Regem filium suum, ut habetur 1. lib. 6. cap.
19 Qui metuens filium. Tum quia Lysias, qui filium Antiochi nutrierat, eum contra Philippum incitauerat, ne propter eum a negotijs regni elongaretur, tum quia Philippus ciuitatem regiam occupauerat, ut habetur ibidem, & infra 13. cap. quam non potens descendere contra Regem, fuit ad Ptolemæum Ægypti Regem.

CAP. X.

Machabæus autem, & qui cum, &c. **Rabanus.**
a Qua die autem, &c.
Hęc festiuitas, quę vigesima quinta die mensis Casleu, qui apud Latinos vocatur Decembris, legitur celebrata, simili modo & in priori libro commemoratur. Quod autem tabernaculorum festiuitatem eos ante in montibus, & in speluncis egisse narrat, propter q̄ thyrsos, & ramos virides, & palmas p̄ferebāt ei, qui

cepto obtulerunt sacrificia post biennium: & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. Quibus gestis rogabant Dominum prostrati in terram, ne amplius talibus malis inciderent. Sed etsi quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperentur, & non Barbaris ac blasphemis hominibus traderentur. Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit

CAP. X.

Achabæus autem, & qui cum illo erant Domino se protegente templum quidem, & ciuitatem recepit. Aras autem quas alienigenę per plateas extruxerant, itemque delubra demolitus est. Et purgato templo aliud altare fecerunt, & de ignitis lapidibus igne con-

qui prosperabat mundare locum suum, ostendit nobis in presenti vita, vbi tribulationis, & doloris locus est, peregrinos nosmetipsos agnoscere debere, & ut ibi certem flores virtutum, & ramos bonorum operum semper virentes Deo patri, pro æternæ vitæ adeptu & cœlesti remunerationis mercede, offerre. Thyrsus. n. generaliter, est omnium herbarum, vel olerum medius frutex, dicitur eo quod

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. X.

* **M**achabæus autem, &c. Descripta liberatione populi, hic consequenter describitur purgatio templi, quę diffusius describitur supra primo lib. 4. ca. & ibidem exposita est: propter quod in hac parte non restat nisi breuiter aliqua vocabula discurrere.
2 Et de ignitis lapidibus igne concepto obtulerunt. i.

aptis ad hoc quod inde excutiat ignis.

3 Post biennium. scilicet in tertio anno a pollutione eius, eadem die, qua fuerat ante pollutum, ut habetur 1. lib. 4. ca. & infra parte ista, & sic hoc fuit in completionem triennij, sed non post triennium. Potest et aliter dici post biennium, non incipiendo a pollutione templi, sed a principio bellorum Iudę Machabęi, quibus post Regis recessum debellauit aduersarios Iudęorum.

* Propter

MORALITER.

† Machabæus autem, & qui cum illo erant, &c. Per istos qui recuperauerunt templum de manibus.

quod a terra sursum conscendit. Sic & ex terrena nostri corporis materia germen vrile debet ascendere, vt cultori cordis nostri qui per spiritus sui donum nos colit fructum acceptabilem semper reddamus.

Qua die autem. * Ioseph. Celebravit Iudas recepti templi festiuitate, per dies octo sacrificas, in quibus nullum honeste voluptatis genus omisum est: sed populo quidem sumptuosum, ac splendidum epulum est exhibitum, in Dei vero laudem hymnis, & canticis personabant omnia. Tanta vero letitia ob reductos ritus patrios, & priscam religionem occupauit plebis animos, maximè quod foelicitas ex insperato obtigerat, vt lex lata sit ad posteros, que iuberet quotannis hoc festum reparari cum ceremonijs templi, & p octo dies celebrari. Et ex eo tempore mos hic apud nostros obtinuit, vocamusque hanc festiuitatem luminum, opinor, ideo quia ex insperato nobis illuxerit tanta foelicitas.

eadem die purgationem fieri vicesima, & quinta mensis, qui fuit Casleu. Et cum letitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordantes quod ante modicum temporis diem solemnem tabernaculorum, in montibus, & in speluncis more bestiarum egerant: propter quod thyr sos, & ramos virides, & palmas preferebant ei, qui prosperauit mundare locum suum: & decreuerunt communi precepto, & decreto vniuersae genti Iudaeorum omnib. annis agere dies festos istos. Et Antiochi quidem, qui appellatus est nobilis, vitae excessus ita se habuit. Nunc autem de Eupatore Antiochi filio impij, quae sunt gesta narrabimus, breuiantes mala, quae in bellis gesta sunt. Hic enim suscepto regno constituit super negotia regni Lyfiam quendam Phoenicis, & Syriae principem militiae. Nam Ptolemæus qui dicebatur Macer, iusti tenax erga Iudaeos esse constituit, & praecipue propter iniquitatem, quae facta erat in eos, & pacifice agere cum eis. Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret, eo quod Cyprum creditam sibi a Philometore deseruisset, & ad Antiochum no-

culorum in montibus, & speluncis, more bestiarum, egerint. Claret igitur quid dicant. *Frequentate dies scanophegiae mensis Casleu.* Idem enim est, ac si dicant. In modum Scanophegiae, id est, festiuitatis tabernaculorum quae ex causa antiqua, mense septimo celebrabatur, celebrate mense nono istam quoque festiuitatem purificationis templi, quae inde purificatio dicitur, quia contaminatum fuerat ab alienigenis.

narratione mala, quae in bellis gesta sunt, ea quae Antiochus iunior bella per semetipsum gessit contra Iudaeos, quando cum elephantis, & multitudine magna tam de suis, quam de alijs nationibus congregata ibidem venit, & quando Eleazar filius saura maximum elephantorum interfecit, arbitratus in eo Regem consistere, ostendit se in ordine historiae praeteriisse.

Et cum leuia diebus octo egerunt in mo. * Ruper. Manifeste dicit, quia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, causamque reddit, cur non in modum priscae dedicationis quam fecit Salomon. Recordantes, ait, quod ante modicum temporis diem solemnem tabernaculorum

Et Antiochi quidem. Prioris libri historia narrat, quod Antiochus nobilis profecturus in Persidem constituerit Lyfiam super negotia regia a flumine Euphrate, vsque ad flumen Aegypti, & vt ipsum nutriret Antiochum filium suum donec rediret. Nunc autem narratur ipsum Antiochum filium Antiochi nobilis, hoc est, Eupatorem eundem Lyfiam super negotia regia constituere. Sed quia dicit se breuiasse in

C NICOLAUS DE LYRA

1 Propter quod thyr. Est autem thyrus frutex medius quantumcumque herbarum, vnde procedunt rami hinc, & inde, & est nomine compositum a terra, & sursum, eo quod a terra sursum conscendit. 2 Nunc autem de Eupatore. Antiochi, &c. Descripta liberatione populi per Iudam tempore Antiochi nobilis, hic consequenter ponitur eius liberatio tempore Antiochi Eupatoris. Et diuiditur in duas partes quia primo praemittitur duplex praecambulum, secundo acceditur ad propositum, ibi: Gorgias autem, primum praecambulum est de modo scribendi ea, quae sequuntur, cum dicitur. 3 Narrabimus, breuiantes mala, quae in bel. ge. sunt. Per hoc vt dicit gl. Rabani, innuitur, quod bellum huius Antiochi contra Iudaeos, quod 1. lib. 6. cap. diff. se scribitur: hic ab ordine historiae praetermittitur. Sed si Rabbanus intelligat, quod in hoc secundo libro praetermittatur simpliciter, non videtur verum nam infra. 1. 3. cap. plenius ponitur, vt ibidem videbitur Domino concedente. Si autem intelligat, quod praetermittatur secundum ordinem historiae tantum, sic habet apparentiam diuini suum: nam hoc bellum videtur fuisse in principio regni sui: quod tamen ponitur hic in fine. 4 Hic enim. Hic ponitur secundum praecambulum, quod est de regni ordinatione: nam principes a Rege ordinati mouerunt contra Iudaeos, vt ex sequentibus apparebit. Sic ergo dicitur: Hic enim, scilicet, Antiochus Eupator. 5 Constituit super, &c. Prius enim a patre eius fuerat constitutus super negotia regni in parte, scilicet a flumine Euphrate vsque ad flumen Aegypti, vt habetur 3. c. primi libri, sed iste constituit eum procuratorem suum super negotia regni generaliter. Et subditur causa huius institutionis, cum dicitur.

6 Nam Ptolemæus, &c. Iste enim videtur fuisse in eodem officio, sed fuit depositus duplici ratione. Prima est, quia erga Iudaeos se habebat modeste contra intentionem Antiochi Epiphanis. Secunda est, quia notabatur apud Regem de prodicione: quod cum esset primo cum Rege Aegypti, relinquendo Cyprum sibi traditam ad custodiendam, & postea transiens ad Antiochum Regem, non fideliter se habuisset: & sic dato sibi veneno periit, et loco eius Lyfias institutus fuit, & hoc est quod dicitur hic: Nam Ptolemæus, &c. q. d. ideo Lyfias institutus fuit, quia Ptolemæus fuit destitutus, & veneno interfectus. Et quia haec littera intricata est, & in aliquo detruncata, ideo iungatur sic, Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, scilicet, cognominatus, ad differentiam illius Ptolemæi, qui supra 3. cap. induxit Antiochum Epiphanem ad dandum sententiam iniquam. 7 Iusti tenax erga. Iustus seruator iustitiae ad eos. Et subditur casa cum dicitur. 8 Esse constituit, & praecipue propter, scilicet, cum Iudaeis iustè, & modeste. 9 Et praecipue propter iniqui. per Antiochum Epiphanem, vt patet per supradicta. 10 Et pacifice agere cum eis. in aliquam recompensationem dicitur malitiae contra eos factae. 11 Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupato. scilicet, ab amicis Eupatoris. 12 Cum frequenter proditor audiret. i. cum frequenter diceretur. Eupatori: hic Ptolemæus est vnus proditor. 13 Eo quod Cyprum creditam sibi. i. traditam suae custodit. 14 A Philometore. Aegypti Rege. 15 Deseruisset. infideliter eam custodiendo. 16 Et ad Antiochum nobilem translatus. de eius familia factus. * Etiam

Quare Ptolemæus fuit depositus.

MORALITER. nibus aduersariorum, & ipsum diligenter mundauerunt, significatur verè poenitentes catholici, qui malignis spiritibus viriliter repugnantes, de manibus eorum liberant semetipsos, qui sunt templum Dei. i. Cor. 3. d. Templum Dei sanctum est, quod estis vos. Et hoc templum emundant ab

ab omni pollutione cordis, & corporis per veram, & puram confessionem, & sic Deo gratias agunt de victoria contra diabolum, & Deo satisfaciunt de commissis per multiplicationem bonorum operum, quod significatur per palmarum deportationem, & thyrorum, & viridiarum ramorum.

† MORALITER

A *Gorgias autem.* Hunc Gorgiam, ut iam supra ostēdimus, a prior liber narrat Lyfiam simul cum Prolemæo, & Nicanore elegisse ad impugnandam Iudæam, cuius ad impugnationem qualiter fuerit in priore, & in presenti libro refertur: sed victoriam ad Iudæos cessisse declarat. Nā

quod ipse Gorgias, qui gentes diuersas prouocabat ad bellandum contra Iudæos diaboli typū teneat, superius iā dictum est, qui incitat infideles contra Ecclesiam Christi, & mouet bellum si delibus eius. Sed quia ibi quinque millia virorum Gorgiam elegisse in prælium scribitur, etiam hic secundum quinarium numeri in semetipso multiplicationē viginti quinque millia trucidare feruntur, significat, quod omnes qui quinque sensibus corporis per carnalia desideria diabolo militant, morte cōdignamulctentur.

B *Quidam autē, &c.* Machabæo spirituali dimicante compulsi hostes in duas turres confugiunt, cū hi qui fidem Christi expugnare nitebantur (licet nullo modo veritati Euāgelij resistere valentes, nec iudicium Domini futurū pertimescentes) magis

C eligunt in superbię, atque idololatrię turres effugere, quā penitentię doloribus cōpuncti errores suos relinquere: contra quos Iudas cū Simone, & Iosepho milites mittit, sed pecuniarū amore aliqui eorū detenti bellū cōmissum peragere neglexerunt, quia sepe contingit ut hi, quibus sacerdotalis dignitas, ac spiritualis agonis militia commissa est per cupiditatem terrenam decepti, magis avaritię suę satisfacere velint, quam contemptis terrenis commodis Christi

bilem translatus, etiam ab eo recessisset, veneno vitam finivit. Gorgias autem cum esset dux locorum, assumptis aduenis frequenter Iudæos debellabat. Iudæi verò qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare tentabant. Hi verò qui erāt cum Machabæo per orationes Dominum rogantes, ut esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorum: multaque videntes insistentes loca obtinuerunt, occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus a viginti quinque millibus trucidauerunt. Quidam autem cum confugissent in duas turres valde munitas, omnem apparatus ad repugnandū habentes, Machabæus ad eorum expugnationem relicto, & Simone, & Iosepho, itemque Zacchæo, eisque qui cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas quæ amplius perurgebant pugnas conuersus est. Hi verò qui cum Simone erant cupiditate ducti, a quibusdam qui in turribus erant suasi sunt pecunia, & septuaginta millibus didrachmis acceptis, dimiserunt quosdam effugere. Cum autem Machabæo nuntiatum esset quod factum est, congregatis principibus populi, accusauit, quod pecunia fratres vendidissent, aduersarijs eorū dimissis. Hos igitur proditores factos interfecit, & confestim duas turres occupauit. Armis autem, ac manibus omnia prosperè agendo in duabus munitionibus plusquā viginti millia peremit. Et Timotheus qui prius fuerat a Iudæis superatus, cōuocato exercitu peregrinæ multitudinis, & cōgregato equitatu Asiatico aduenit,

voluntatem legitimè pugnando explere. Sed tales pœnas demeritas non euadent: quin potius, cum veri Doctores spiritu Dei confortati hostes preliando, ac superando extinxerint, ipsi ab eis anathematis ultione iuste punientur.

c *Et Timo.* Timotheus iste tenet Typum hereticorum, sicut in superiori libro demonstraui-
mus, qui tam perse, quam per aliorū etiam suffragia fidē Christi ac veritatē Euāgelij destruere semper nititur. Sed contra istorum nequitiam Doctores sancti a Domino auxilium petunt, isque spe certa de celesti confidentes adiutorio cōtra hostes fortiter pugnāt.

Equites autē quinque, qui in equis apparuerunt cū frenis aureis decoris, ac Iudæis vocatum prestabant, quinque libros legis signāt, qui ad spiritualem scientiam redacti, ac de typico velamine literę ad sensum Euāgelij spirituali scientia retracti, oportunitate solatium suis prebent executoribus, ac veros cōfessores Christi per duo præcepta charitatis dextra, leuaque tuētes, in aduersarios igni

ta sententiarum tela iaciunt, è quibus cæcitate mentis cōfusi, & repleti perturbatione sensus cadunt. Ex his autem viginti millia, & quingenti prosternuntur, cum omnes qui catholicę doctrinę, quę in duabus testamentis est, & Spiritus sancti gratiæ contraria sapiunt, veritate vincite superantur, atque deiiciuntur. Similiter & equites sexcenti conteruntur, cum superbia mentis eorum, qui se preualere catholicis sperabant, superno nutu perfectè destruitur.

NICOLAUS DE LYRA.

* 1 Etiam ab eo rece. non exequendo circa Iudæos eius intentionem.

2 Vene. scilicet iniuste quantum ad causam de Iudæis quidquid sit ad alia.

3 Gorgias autem. Hic consequenter acceditur ad propositum, scilicet ad describendum consuetus Iudæ pro liberatione populi tempore Eupatoris. Et diuiditur in duas partes: quia primo describitur hic consuetus cum Regis ducibus, secundò cum persona ipsius. 13. cap. Primo diuiditur in quinque partes: secundum numerum ducum, & gentium, cum quibus Iudas, & eius socij pugnauerunt. Igitur primò ponitur eius consuetus cum Gorgia, & adherentibus sibi, cum dicitur: Gorgias autem cum esset dux locorum, propinquorum Iudæ. s. Idumæa,

mea, ut videtur per sequentia, & habetur expresse, 12. ca.

4 Io. ve. qui te. op. mu. inter Iudæam, & Idumæam.

5 Fuga. Gentiles.

6 Ab Iero. Per Iudæos ibidem existentes.

7 Suscipiebant. eis viriliter repugnando.

8 Impe. moti propter iniurias eorum. Cetera patent vsque ibi.

9 Accu quod, &c. Dimittendo effugere aduersarios Iudæorum, qui postea plures de Iudæis interfecerunt, & plures captiuauerunt.

10 Hos igitur Iudæos de dicta prodicione conuictos.

11 Interfecit. sicut meruerant.

12 Et Timo. Hec est secunda pars, in qua agitur de consuetu Iudæ cum dicitur. Et Timo. ut dictum est supra, 8. cap.

13 Conuo. ex. per. i. Gentium extraneorum.

14 Et cong. Asia. i. equitibus de Asia.

* Macha.

MORALITER.

† 3 Gorg. autem. Iste, qui multitudinem Gentium præparabat ad pugnam, figura fuit Arrij, qui multitudine populi stipatus disponebat se ad disputandum contra Alexandrum Alexandria Episcopum, qui tota nocte precedenti orationibus deuotis, & lachrymis, disponebat se ad resistendum; propter quod figuratus fuit per Iudam, & populum suum, & sicut pars Gorgiæ fuit confusa, ita pars Arrij sicut dicitur in Ecclesiastica historia. Per hoc autē quod aliqui Iudæi dimiserunt pro pecunia aliquos de socijs Gorgiæ effugere: propter quod Iudas puniuit eos morte, significatur, quod mali Christiani, qui fouent infideles in sua malignitate, puniuntur morte gehennæ, secundum

cundum illud. 3. Re. 20. g. Quia dimisisti virum morte dignum, erit anima tua pro anima illius.

12 Et Timotheus. In pugna huius Timothei contra Iudæos apparuerunt de cœlo quinque viri in equis frenis aureis decoris, quorū duo Iudam Machabæum incolumen seruabant, & in aduersarios tela iactabant. Per hoc significatur quod Angeli sancti dirigunt hoīes, iustum bellum habentes, & eos adiuuant, & personam principis specialiter conseruant, nō solum in campo, sed etiam in refugio malos destruendo. Et per quinque viros in adiutorio exercitus Iudæ apparentes, significantur quinque inferiores ordines, Angelorum, scilicet Virtutes, Potestates, Principatus, Archangeli, Angeli, qui secundum Doctores nostros mittuntur ad exequendum, circa creaturas, Domini voluntatem.

† MORALITER.

A quasi armis Iudæam capturus. Machabæus autem, 1
 & qui cum ipso erant appropiante illo deprecaban- 2
 tur Dominum caput terra aspergentes, lumbosque 3
 cilicij præcincti, ad altaris crepidinem prouoluti, ut 4
 sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, 5
 & aduersarijs aduersaretur, sicut lex dicit. Et ita post 6
 orationem sumptis armis longius de ciuitate proce- 7
 dentes, proximi hostibus effecti refederunt. Pri- 8
 mo autem solis ortu utriusque commiserunt, isti qui- 9
 dem victoriæ, & prosperitatis sponsores cum virtu- 10
 te Dominum habentes, illi autem ducem belli ani-
 mum habebant. Sed cum vehemens pugna esset, 11
 apparuerunt aduersarijs de cælo viri quinque in
 equis, frænis aureis decori ducatum Iudeis præstan-
 tes, ex quibus duo Machabeum medium habentes
 armis suis circumseptum incolumen conseruabant,
B in aduersarios autem tela, & fulmina iaciebant,
 ex quo, & cecitate con-
 fusi, & repleti pertur-
 batione cadebant. In-
 terfecti sunt autem vi-
 ginti millia quingenti
 peditum, & equites sex-
 centi. Timotheus au-
 tem confugit in Gaza-
 ram præsidium muni-
 tum, cui præerat Che-
 reas. Machabæus au-
 tem, & qui cum eo erant
 lætantes, obsederunt præ-

sidium diebus quatuor.
 At hi, qui intus erant lo-
 ci firmitate confisi, supra
 modum maledicebant,
 & sermones nefandos ia-
 ctabant. Sed cum dies
 quia illucesceret, viginti
 iuuenes ex his, qui cum
 Machabæo erant accen-
 si animis propter blasphemiam viriliter accesserunt
 ad murum, & feroci ani-
 mo incendentes turres
 ascendebant, sed & alij
 similiter ascendentes tur-
 res, portasque succende-
 re aggressi sunt, atque ip-
 sos maledicos viuos cõ-
 cremare. Per continuum
 autem biduum præsidio
 vastato Timotheum oc-
 cu tantem se, in quodam
 repertum loco pereme-
 runt, & fratrem illius Che-
 ream, & Apollophanem
 occiderunt. Quib. gestis
 in hymnis, & cõfessionib.
 benedicebant Dñm, qui
 magna fecit in Israel, &
 victoriam dedit illis.

maledictionis verba ia-
 ctant contra catholicos?
 Interpretatur enim Ti-
 motheus beneficus, siue
 magis veneficus, & Ga-
 za, diuisio, siue præcisio.
 Sed Iudas cū socijs qua-
 tuor diebus præsidium
 obsidens, tandem per vi-
 ginti iuuenes animis ac-
 census propter blasphemiam munitionem irru-
 pit, turres portasque succen-
 dit, atque ipsos maledi-
 cos viuos concremavit.
 Cū doctores sancti qua-
 tuor Euangelij libris ho-
 stes vndique obcluden-
 do, per eos qui legis man-
 data per duo præcepta
 charitatis custodiunt, illo-
 rum machinas destruxit,
 atque ipsos igne doloris,
 ac poenitentiae viuos cõ-
 burunt, sicque biduo duo-
 rum testamentorum præ-
 sidium cunctorum erro-
 rum deuastantes, verum
 Timotheum, hoc est dia-
 bolum, caput omnis er-
 roris, atque auctorem to-
 tius mali in sua nequitia
 latitare volentem gladio
 verbi Dei interficiunt.

C _____ F

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Macha autem, &c. Videntes quod virtute propria resistere non poterant.
- 2 Appro. il. de. ut ferret eis auxilium.
- 3 Caput ter. asper. s. in signum humiliationis: & afflictionis, quia sicut dicitur Eccl. 35. c. Oratio humiliantis se, nubes penetrabit.
- 4 Ad alta. s. holocausti.
- 5 Crepi. prouo. ut eorum oratio esset magis exaudibilis.
- 6 Sicut lex di. Dent. 7. a. ubi dicitur: Tradetque Reges eorum in manus tuas, nullus poterit resistere tibi.
- 7 Longi. de. ciui. s. Ierusalem.
- 8 Proce. non permittentes aduersarios terram intrare.
- 9 Refe-

- 9 Refederunt. ad aliquantulum quiescendum, & ad bellatores ordinandum.
- 10 Isti quidem. i. Iudei confidebant de virtute diuina: Gentiles vero de sui ducis animositate, & sic de potestate humana.
- 11 Appa. aduer. i. Angeli in specie virorum. Cetera patent vsque ibi.
- 12 Cui præ. Che. frater Timothei, ut patet ex litera sequenti.
- 13 Sup. mo. Iude. & socijs eius.
- 14 Et ser. ne. blasphemias contra Deum.
- 15 Iactabant. i. superbe pronuntiabant.
- 16 Accen. ani. contra Deum, quas magis horrebant, quam propriam mortem.
- 17 Quibus ge. fortiter. In hymnis & confessionibus benedi. do. attribuendo sibi totaliter victoriam.

CAP. XI.

S Ed pa. In priore huius historiae a libro scriptum est, quod Lyfias commedato sibi ab Antiocho, qui cognominatus est Epiphanes, siue nobilis, negotio regni, dimicauerit contra Iudeos: vbi commisso prelio interfecta sunt in exercitu Lyfise quinq; millia virorum. Vidensque Lyfias suorum fugam, & Iudeorum audaciam, abiit in

CAPVT XI.

Ed paruo post tempore Lyfias procurator Regis, & propinquus, ac negotiorum prepositus, grauiters ferens de his, quae acciderant congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerso veniebat aduersum Iudeos, existimans se ciuitatem

riochiam ut iterum congregaret copias exercitus profecturus rursu in Iudæam, Nunc autem quia refertur, quod iterum sub Antiocho Eupatore veniret in Iudæam, & ibi bello infeliciter gesto fugiens turpiter euaserit, apparet, quod idem Lyfias sub utroque Rege Antiocho, hoc est patre, & filio contra Iudeos pugnauerit,

NICOLAUS DE LYRA.

CAP. XI.

S Ed par. Hac est tertia pars, in qua ponitur conflictus contra Lyfiam. Et diuiditur in duas partes: quia primo describitur Lyfiae debellatio, secundò, ipsius cum Iudeis foederatio, ibi: Et quia non

- inlentatus. circa primum dicitur.
- 2 Lyfias procu. Regis. generaliter in regni negotijs, ut habetur cap. oraced.
- 3 Et propin. Nam erat de genere regali, ut habetur 1. lib. 3. ca.
- 4 Graui. ferens de his quae acci. s. de debellat. one ducum Regis.
- 5 Existimans se ciuita. scilicet Ierusalem.

MORALITER.

† 1 sed paruo post tem. Ingressu Iudæ, & sui exercitus de Ierusalem, ut irent obviam Lyfiae, qui cum exercitu magno

gno veniebat ad destruendum Iudæam ap paruit præcedens eos quidam eques in veste candida hastam vibrans, per quem significatur Christus, qui describitur Apoc. 6. a. sedens sup. r equum album, &c.

† Ipse

A gnauerit & in vtraq; pugna a Iudæis victus fuerit, sed tan-
de sua cōfusione coactus, ac Philippi irruptione in regnū
perterritus (sicut alibi demonstratum est) persuasit Regi pa-
cem facere cum Hebræis, quam tamen non conseruauit.

Li. 11. antiq.
cap. 14.

* Ioseph. His auditis Antiochus puer iratus est, accer-
tisq; amicis, & du-
cibus, iussit eos mer-
cenariū parare mili-
tem, & per totam
suam dictionem de-
lectus habere, ita vt
breui consecutus sit
exercitus peditum
circiter cētum mil-
lium, equitum ve-
rō viginti millium:
atque insuper duo,
& triginta elephan-
ti. Cum his copijs

B egressus est Antio-
chia, commissa Ly-
siæ administratione
vniuersi exerci-
tus: & progressus
vsque Idumæam,
inde ascēdit vsque
ad oppidū Bethsu-
ram benè munitū,
& expugnata non
facile, &c.

Rabbanus.
Bethsura.

a Et appro. Bethsu-
ra ciuitas in tribu
Iuda, siac Benia-
min fuit & est vsq;
hodie Bethsura vi-
cus euntibus nobis
ab Elia Chebron
vicefino lapide,
iuxta quē fons ad
radicē montis ebul-
liens, ab eadem in
qua gignitur sorbe-
tur humo. Et Apo-
stolorum actus re-
ferunt Eunucham
Cādacis reginæ in
hoc esse a Philippo
baptizatum.

Aa. s. c.

Mythic.

b *Vi autē Ma.* Quīd
Lysias Iudæorum hostis seuissimus, quī Paganorū tenet
principatum, qui Ecclesiam Dei grauissimis infestant per-
sequutionib. significet: iam dictum est. Is cum confessores
Christi grauissimis scādalis persequitur, ac fastu superbie
sue innitentes, inani fauore sibi subsequentiū extollitur
Dei sanctuariū prophanare, & legē Dei conculcare corde
moli-

molitur, sed in actibus suis secundum dispositam fraudē
non prosperatur: quin potius a militib. Christi, qui humi-
limis precibus supernum quærunt auxilium fugatur, at-
que prosternitur. Quibus ductor eques in veste candida,
& armis aureis mittitur, quia ipse mundissima Dei, &

quidem captam Gētibus habitaculum facturum, templum
verò in pecunię quæstum, sicut cetera delubra Gentium, ha-
biturum, & per singulos annos venale Sacerdotiū: nusquam
recogitans Dei potestatem: sed mente effrenatus in multitu-
dine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta ele-
phantis confidebat. Ingressus autem Iudæam, & appropians
Bethsurę, quæ erat in angusto loco ab Ierosolyma interual-
lo quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat. Vt au-
tem Machabæus, & qui cum eo erant, cognouerunt expu-
gnari præsidia, cum fletu, & lachrymis rogabāt Dominum,
& omnis turba simul, vt bonum Angelum mitteret ad salu-
tem Israel. Et ipse primus Machabæus sumptis armis cæte-
ros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre au-
xilium fratribus suis. Cumque pariter prompto animo pro-
cederent Ierosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste
candida, armis aureis hastam vibrans. Tunc omnes simul
benedixerunt misericordem Dominum, & conualuerunt
animis, non solum homines, sed & bestias ferocissimas, &
muros ferreos parati penetrare. Ibant igitur prompti de
cælo habentes adiutorem, & miserantem super eos Domi-
num. Leonum autem more impetu irruentes in hostes pro-
strauerunt ex eis vndecim millia peditum, & equitum mil-
le sexcentos: vniuersos autem in fugam verterunt: plures
verò ex eis vulnerati, nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias tur-
piter fugiens euasit, & quia non insensatus erat, secum ipse
reputans factam erga se diminutionem, & intelligens inui-
ctos esse Hebræos omnipotentis Dei auxilio innitentes,
misit ad eos, promisitque se consensurum omnibus quæ
iusta sunt, & regem compulsurum amicum fieri. An-
nuit autem Machabæus precibus Lysias in omnibus vti-

populo Dei, & pro fratrib. nostris, moriamurq; fortiter,
ne videamus mala, quæ inueniunt populū nostrum. Fa-
ctum itaq; est cum loqueretur verba ista, leuauit oculos
suos, & vidit inter cælum, & terram virum aurea indutū
veste, & sedentem super equum, eratque similitudo equi
instar flammei aspectus, in manu autem viri erat hasta,
verte

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Gentibus habita. Iudæis interfectis, vel inde eiectis.
- 2 Templum verò, nam oblationes, & omnes prouentus inten-
debat conuertere in lucrum Regis.
- 3 Nusquam recog. sed solum humanam.
- 4 Sed mente. i. sine freno rationis in superbiam eleuatus.
- 5 Interuallo quinque sta. quæ faciunt dimidium miliare, &
quartam partem vltra, nam stadia octo faciunt miliare. Cetera patet
vsque ibi.
- 6 Apparuit præce. eos. i. Angelus in specie hominis equitis,
per hastæ vibrationem. designans eis victoriam affuturam.
- 7 Et muros ferre. para. Hyperbole est: ad exprimendum magni-
tudinem constantiæ, quam conceperunt ex dicta apparitione.
- 8 Plures autem ex eis, &c. proijcientes arma sua, vt sic velo-
tius

tius currerent.

- 9 Et quia. Hic consequenter describitur ipse Lysias reconcilia-
tio cum Iudæis. Et diuiditur in duas partes: quia primò ponitur hæc
reconciliatio, secundò eiusdem confirmatio, ibi: Lysias. Circa pri-
mum dicitur: Et quia non. minus dicendo plus significat, iste Ly-
sias erat valde sensatus.
- 10 Secum ip. re. i. in animo suo considerans.
- 11 Factam erga se dimi. sui exercitus in bellatoribus, armis, ten-
torijs, & similibus, quæ fugientes solent perdere.
- 12 Et intelli. inui. non virtute propria, sed diuina.
- 13 Misit ad eos. pro pace reformanda, nolens pugnare contra
Deum.
- 14 Et Regem compul. non vi, sed precibus, & consilio, nam
erat eius nutritius, vt patet primo lib. 3. c. & eius procurator genera-
lis, vt dictum est cap. precedenti. & ita factum fuit. idco sequitur.

* Ea.

MORALITER.

† Ipse enim est qui prebet triumphum suis fidelib. non
solum de inimicis inuisibilibus, cuiusmodi sunt demon-
es, sed etiam de visibilibus, cuiusmodi sunt infideles. Per
hoc

hoc autem quod Lysias cōsiderans virtutem Dei pacem
fecit cum Iudæis, significatur quod quando infideles con-
siderant in operibus miraculosis virtutem Dei, ad pacem
catholicam conuertuntur.

† MORALITER.

vertebatque tergum
 A suum versus aciem
 Haimonā, facie au-
 tem sua respiciebat
 castra Græcorum, ha-
 bebatque manū ex-
 tentam ad percutiē-
 dum castra Græco-
 rum. Et ait Iudas. Be-
 nedictus Dominus,
 qui misit Angelum
 suum ad saluādum
 populū suum, & ad
 percutiendum aciē
 hostiū ipsorum, &c. a
 * Dionysius. Arco.
 Quia simplex illa,
 multiformisq; sapiē-
 tia nudos ēt operit,
 ipsi quoq; cælestium
 spirituum sacra ope-
 rimenta atq; instru-
 menta in quantum
 B possumus, explicare
 pergamus. Per luci-
 dā nēpe, atq; igneam
 vestem signare arbi-
 tror diuinam speciē
 secundū illam, quā
 diximus, ignis ima-
 ginem: illuminandi
 præterea vim, & q̄
 prorsus intelligibili-
 ter illustrat, siue in-
 tellectualiter illustra-
 tur. Hastas verò, atq;
 secures, vim dissimi-
 lia diuidendi, discer-
 nentiumq; uirtutū
 C habilitatem, & effi-
 cien-

litati consulens. Et quæcunq; Machabæus scripsit Lysia
 de Iudæis, ea Rex concessit. Nā erant Iudæis epistola scri-
 ptæ à Lysia hunc si quidē modum continentes. Lysias po-
 pulo Iudæorū salutem. Ioānes, & Abessalon qui missi sunt
 à vobis tradentes scripta postulabāt, vt ea quæ per illos si-
 gnificabantur implerem. Quæcunq; igitur Regi potuerūt
 perferri, exposui, & quæ res p̄mittebat, concessi. Si igitur
 in negotijs fidem conseruaueritis, & deinceps bonorum
 vobis causa esse tentabo. De cæteris autē per singula ver-
 ba mādauī, & istis, & his, qui à me missi sūt colloqui vobi-
 scū. Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octauo
 Dioscori mensis die vicesima, & quarta Regis autē episto-
 la ista cōtinebat. Rex Antiochus Lysia fratri salutē. Patre
 nostro inter Deos trās lato, nos volētes eos, qui sunt in re-
 gno nostro sine tumultu agere, & reb. suis adhibere dili-
 gentiam, audiuius Iudæos non consensisse patri meo, vt
 transferrentur ad ritum Græcorum, sed tenere velle suum
 institutū: ac propterea postulare à nobis cōcedi sibi legiti-
 ma sua. Volentes igitur hanc quoq; gentem quietam esse,
 statuentes iudicauimus templum restitui illis, vt agerēt se-
 cundū suorum maiorum consuetudinem. Bene ergo fece-
 ris, si miseris ad eos, & dextrā dederis, vt cognita noltra vo-
 luntate bono animo sint, & vtilitatib. proprijs deseruiāt.
 Ad Iudæos verò Regis epistola talis erat. Rex Antiochus
 senatui Iudæorū, & cæteris Iudæis, salutē. Si valetis, sic est
 vt volumus. sed & ipsi bene valemus. Adiit nos Menelaus
 dicēs, velle vos descēdere ad vestros, qui sūt apud nos. His
 ergo qui cōmeant vsq; ad diem tricesimū mensis Xādici,
 damus dextras securitatis, vt Iudæi vtantur cibis, & legi-

cientiam, atque stre- D
 nuitatem intelli-
 mus.

1 a Anno centesimo qua- Rabanus.
 dragesimo, &c. Mensis
 ille, qui apud Græcos
 dicitur Dioscorus, idē
 est qui & apud Lati-
 nos vocatur Iunius.
 Huic ergo mensi si-
 gna geminorū ascri-
 buntur: Vnde poeta Ouidius.
 ait: Iunius æquatos
 cæli videt ire Iaco-
 nas. Nam gemini, i.
 Castor, & Pollux
 Græcè Dioscori vo-
 cantur, cuius rei te-
 stis est vrbs Cholco-
 rū, quæ Amphio, &
 Cincio geminorū au-
 rigis facta, ex eorum E
 nomine Dioscori co-
 gnominata est. Nam
 Dioscori pleriq; au-
 rigæ interpretantur.
 Sunt autem gemini
 vt diximus Castores
 Quod autē Lysias ti-
 more Iudæorū coa-
 ctus Antiocho per-
 suasit cū Iudæis pa-
 ctum inire, demon-
 strat hostes Ecclesiæ
 virtute diuina sepe
 superatos: & licet nō
 voluntate, tamen ne-
 cessitate, illi cedere:
 cum id quod volūt
 ad effectum perduce-
 re non possunt. F

¶ Anno

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ea Rex concessit, quæ tamen decens erat concedi pro tempore,
 vt patet ex litera sequenti.
 2 Lysias. Hic consequenter ponitur reconciliationis confirmatio,
 & hoc per literas. Et diuiditur in quatuor partes secundum literas
 quadruplices, quæ patebunt prosequendo. Primò igitur ponitur tenor
 literarum Lysia ad Iudæos. Et patet litera vsque ibi.
 3 Quæcunq; igitur Rex, bono modo.
 4 Exposui, per literas, vel nuntium, quod patet ex rescripto Re-
 gis ad Lysiam, quod habetur in parte sequenti: & sic respondit sibi si-
 cut absenti.
 5 Et quæ res permittit, id est, quod decens, & iustum erat concessit,
 scilicet Rex. Sic enim habetur in libris correctis.
 6 Si igitur in nego. scilicet regni.
 7 Fidem conser. id est, fidelitatem.
 8 Bonorum. vobiscum: alias: bonorum vobis causa est.
 apud Regem pro vobis interpellando. De cæteris vero quæ Rex non
 concessit.
 9 Manda. & istis. quos ad me misistis.
 10 Et his qui à me missi sunt. ad vos.
 11 Collo. vo. Propter commune bonum. Et subditur data epistolæ,
 cum dicitur.
 12 Anno cente. regni Græcorum.
 13 Diosco. id est, in Iunio. qui sic nominatur, eo quod sol in illo
 mense intrat signum Geminorum, qui Græcè Dioscori nominantur,
 & ab eis mensis Iunii Dioscorus appellatur. Sed contra dicta vide-
 tur esse quod dicitur primò lib. 9. ca. quod Antiochus Epiphanes
 mortuus fuit anno centesimo quadragesimo nono. Hæc autem litera
 data fuit post eius mortem: vnde in responsione filij sui subditur. Pa-
 tre nostro inter Deos translato, &c. Similiter litera eius ad Iudæos
 data fuit anno 148. vt habetur infra eodem ca. dicendum, quod i lem
 annus fuit qui primo libro dicitur centesimus quadragesimus nonus,
 & hic centesimus quadragesimus octauus. Nam annus ali-
 ter incipit apud diuersos, sicut patet quod renouatio datæ anni, incipit
 in Italia à natiuitate Domini, in Francia verò ab eius resurrectione,
 propter

- propter quod illud quod fit tempore intermedio anno Domini 1329.
 secundum numerationem Franciæ diceretur esse factum anno Domi-
 ni 1330. secundum numerationem Italiæ. Et si renouatio datæ retar-
 daretur vsque ad festum omnium sanctorum, totum tempus inter-
 medium esset huius conditionis. Sic autem fuit in proposito, nam mor-
 tuo Antiocho Epiphane, filius eius Antiochus Eupator statim regna-
 re cepit: & secundū diuersas inceptions anni, ille annus centesimus
 quadragesimus nonus, & centesimus quadragesimus octauus dicitur.
 Et eodem modo in sequentibus soluantur.
 14 Regis autem. Hæc est secunda pars, in qua ponitur responsio
 Regis Lysia de negotio predicto, cum dicitur.
 15 Lysia fra. sa. Erat enim de cognatione eius sicut predictum est:
 propter quod vocat eum fratrem.
 16 Patre no. Erat enim opinio Gentilium, quod patres eorum in
 morte transferebantur ad consortium Deorum, sicut de bonis Christi-
 anis dicimus, quod transferuntur ad consortium Angelorum.
 17 Sine tu. id est, in pace viuere.
 18 Et re. Quod non possunt nisi habeant pacem.
 19 Audi. Sed magis volebant sustinere martyrium, vt patet per
 predicta ca. 6. & 7.
 20 Iudi. cultū templi liberum, nam iam templum habebant. Cete-
 ra patent.
 21 Ad Iud. Hæc est tertia pars, in qua ponitur tenor literæ Regis ad
 Iudæos, cum dicitur.
 22 Rex An. sc. i. collegio seniorum populorum regentium. Et dicitur
 senatus à senes, & natus, quia senes etate, & moribus ad hoc eligi-
 bantur.
 23 Si vale. id est, voluntas nostra est, vt bene sit vobis.
 24 Adijt nos. A vobis missus, & est hic alius à Menelao, qui vsur-
 pauit sibi sacerdotium, vt dictum est supra ca. 4.
 25 Dicens vel. sicut enim dictū est supra 1. cap. per Reges Aegy-
 pti, & Syriæ multi Iudæi erant dispersi extra Iudæam inter idolola-
 tras habitantes, propter quod aliqui periti in lege habitantes in Iu-
 dea volebant eos visitare, ad confirmandum eos in legis obseruantia,
 petentes ad hoc securitatem à Rege, quam ipse concessit vsque ad
 tempus.

* De

MORALITER.

† 12 Anno centesimo quadragesimo, &c. Hic ponuntur literæ
 de

de confirmatione dictæ pacis, vbi non apparet noua mo-
 ralitas. idcō pertranseo.

† MO-

A bus suis sicut & prius: & nemo eorum villo modo molestiam patitur de his, quæ per ignorantiam gesta sunt. Misimus autem & Menelaum qui vos alloquatur. Valete.

a Anno cente. Mensis Xandicus Apud Athenienses, ipse est qui apud nos Aprilis nuncupatur, & apud Hebræos Nisan: apud quos iuxta legis præceptum idem mensis primus est in mensibus anni, in quo etiã Pascha celebrant.

Xandicus mensis

NICOLAUS DE LYRA.

1 De his quæ. Hoc dicitur propter bella contra duces suos gesta. Et subditur huius littere data, cum dicitur.

2 Anno centesimo quadragesimo octavo. qui correspondet Aprilis, decima quinta, scilicet die.

C A P. XII.

B a *H*is fa. &c. * Iosephus Hebr. Viri Iapho. & Iabne facientes malum magnum, deceperunt Iudæos qui erant in medio eorum, suaderes vt ingrederentur naues suas cum vxoribus & liberis, abeuntisque Iudæis cum eis in mari. Porro illi credentes eis abierunt Cumque venissent ad locum profundum. submerferunt ex eis in mari ducentas animas Quod cum nuntiatum esset Iudæ, fleuit, & prædicans ieiuniū, abiit ad Iapho. & obsedit eam, tradiditque eam Deus in manum eius, &c.

Lib. 3. hist. Iud. 6. 17.

Rabban: Ioppitæ.

Mythic.

Ioppitæ verò isti de quib. narrat scriptura, habitatores fuerunt oppidi Palestinae, quod dicitur Ioppe: & est maritimum, in tribu Dan constitutum. Et vt de Gentiliū fabulis aliquid perstringam, ibi vsque hodie saxa monstrantur præcelsa in littore maris sita, in quibus Andromeda relegata Persei quondam viri ferrur liberata fuisse præsidio. Secundum autem mysticum sensum, iisdem Ioppitæ, qui habitantes iuxta mare Iudæis scadalum

C A P. XII.

His factis pactionibus Lysias pergebat ad Regem: Iudæi autem agriculturæ operam dabant. Sed hi qui resederant Timotheus, & Apollonius Gennei filius, sed & Hieronymus, & Demophon superbus, & Nicanor Cypriaches non sinebant eos in silentio agere, & quiete. Ioppitæ verò tale quoddam flagitium perpetrarunt. Rogauerunt Iudæos, cum quibus habitabant, ascendere scaphas, quas paraerant, cum vxoribus, & filijs, quasi nullus inimicitijs inter eos subiacentibus. Secundum commune itaque decretum ciuitatis, & ipsis acquiescentibus, pacisque causa nihil suspectum habentibus, cum in altum processissent submerferunt non minus ducentos. Quã crudelitatem Iudas in suæ gentis homines factam, vt cognouit, præcepit viris

rum, populo Iudæorum salutem. De his quæ D Lysias cognatus Regis concessit vobis, & nos concessimus: de quibus autem ad Regem iudicauit referendum, confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes, vt decernamus sicut congruit vobis. Nos enim Antiochiam accedimus. Ideoque festinate rescribere, vt nos quoque sciamus cuius estis voluntatis. Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octavo quinta decima die mensis Xandici:

3 Misc. au. Hic consequenter ponitur tenor littere Romanorum ad Iudæos, & patet litera, & est eiusdem data cum litera Regis precedente. Ex istis patet quod Lysias istas literas Regis, & Romanorum ad Iudæos procurauit, & postea scripsit Iudæis litteram suam supra positam, quæ data fuit eodem anno. 24. die mensis Iunij: & post illas.

dalum fecerant, significant hæreticos propè fluctus turbulentis seculi habitantes, qui Iudæis, hoc est veris confessoribus Christi semper insidiantur, & quoscunque possunt de eorum numero in erroris sui foueam pertrahere satagunt: quasi scaphas ergo Ioppitæ constituunt, in quibus Iudæos à littore abductos in profundum demergunt, cum hæretici dogmata iniqua condentes, pulchro sermone ea adornant. Quod bene significare potest Ioppitæ nomen. Interpretatur enim pulchritudo, quatenus facilius simplices quosque linguæ volubilitate decipiant, quos cum à stabilitate rectæ fidei abstrahentes sibi coadunant, in perditionis baratrum incautos præcipitant. Sed Iudas typicus hoc inultum fore non sinit, quin potius homicidas in erroris sui tenebris latitantes reperiens: iustæ ultionis excruciat vindicta: eorumque fraudes perpetuo igni debitas manifestans, cum ipsis auctoribus prauitatis anathematis gladio rectè percutit, nec eorum malitiæ virus vlt erius occultatum latere permittit.

Sed

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XII.

* **H**is fa. Hæc est quarta pars in qua describitur conflictus Iudæi cum Timotheo, & socijs eius. Et diuiditur in tres partes: quia primo huius conflictus causa ponitur, secundo dilatio interponitur, ibi: Ioppitæ verò. tertio propositum resumitur, ibi: Inde discesserunt. Circa primum, ponitur continuatio ad ca. præc. cum dicitur.

- 1 His fa. scriptis ca. præc.
- 2 Iu. autem. Datis treugis, & pactionibus prædictis, q. d. ante non poterant vacare propter urgentia bella. Consequenter subditur occasio conflictus Iudæi cum Timotheo, cum dicitur.
- 3 Sed hi. remanserunt in locis circa Iudæam post recessum Lysia.
- 4 Timo. Idest est alius ab illo qui supra. 10. ca. legitur occisus: Multi enim duces, & milites erant eiusdem nominis, sicut & modo.
- 5 Demo. su. Cognomen eius est.

6 Et Ni.

- 6 Et Ni. Cy. idest, princeps Cypri.
- 7 Non sine. nam insultus faciebant populo in extremitatibus Iudææ in absentia Lysia, propter quod Iudas decreuit debellare ipsum.
- 8 Ioppitæ ve. Hic consequenter ponitur dilatio conflictus Iudæi cum Timotheo propter quædam insurgentia, in quibus Iudas fuit occupatus: & primum fuit flagitium Gentiliū in Ioppe habitantium, cum quibus habitabant multi Iudæi, quorum Ioppitæ plures submerferunt proditiose, facientes eos ascendere nauiculas sub specie pacis, & amicitie, ad videndum Iudam quem debebant in mari exercere, quod flagitium voluit Iudas ante omnia vindicare. Et patet litera paucis exceptis.
- 9 Ascendere scaph. idest, paruas nauiculas.
- 10 Quas paraerant. Ioppitæ.
- 11 Cum vxoribus, & filijs. Iudæorum.
- 12 Secundum commune itaque decretum. Decreuerant enim Ioppitæ latenti dolo Iudæos sic submergere.

* Sed

M O R A L I T E R.

† 8 Ioppitæ verò. Per Ioppitas, qui pulchri seu decori interpretantur, qui dam hæretici, qui magnam sanctitatem exterioris

rius prætendunt significantur, qui per verba dulcia incautos ad se trahunt, & sic eos in errorem damnabilē demergunt. Per hoc autem, quod Iudas eos succendit, significatur, quod isti hæretici igne gehennæ sunt concremandi.

† Sed

A *Sed cum.* Per Iamniam, quæ interpretatur mare, schismaticorum conciliabulum, qui semper in tēpestare sunt intelligi potest. Schisma ergo (vt quidam volunt) ab scissura animorum est vocatum. Eodem enim cultu, eodem ritu credit vt ceteri, solo congregationis delectatur disidio. Fit autem schisma cum dicitur, omnes nos sanctificamus immundos & cetera similia. Cognoscit Iudas Iamnitatis pari modo facere vt Ioppitæ: ma-

B chinari insidias Iudæis secum habitantibus, cum doctores sancti dolum schismaticorum, fraudi hereticorum similem comperientes, deceptionē ab eis metuunt fidelium, contra quos bellū mouent, & in tenebris superstitionis eos inuenientes, simul cum machinis eorum per ignē excommunicationis exurunt, ita vt incendium eorum appareat Ierosolymis, id est, vt eorum erroris manifestaretur. damnatio omnibus cultorib. veræ religionis. vnde & Paulus scribit ad Timotheum, ac in-

qui cum ipso erant, & inuocato iusto iudice Deo, venit aduersus interfectores fratrum, & portum quidem nocte succendit, scaphas exussit, eos autem, qui ab igne refugerant gladio peremit. Et cum hæc ita egisset, discessit quasi iterum reuersurus, & vniuersos Ioppitæ eradicaturus. Sed cum cognouisset, & eos qui erant Iamniæ velle pari modo facere habitantibus secum Iudæis, Iamnitatis quoque nocte superuenit, & portum cum nauibus succendit, ita vt lumen ignis apparet Ierosolymis ab stadijs ducentis quadraginta. Inde cum iam abiissent nouem stadijs, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes quinque millia viri, & equites quingenti. Cumque pugna valida fieret, & auxilio Dei prosperè cessisset, residui victi Arabes petebant a Iuda dextras sibi dari, promittentes se pasqua duros, & in ceteris profuturos. Iudas autem arbitratus verè in multis eos vtiles, promisit pacem, dextrisque acceptis discessere ad tabernacula sua. Aggressus est autem ciuitatem quandam firmam, pontibus, & muris circumseptam, quæ a turbis habitabatur Gentium promiscuarum, cui nomen Casphin. Hi verò qui intus erant confidentes in stabilitate murorum, & apparatusu alimoniarum, remissius agebant, maledictis laceffentes Iudam, ac blasphemantes, & loquentes, quæ fas non est. Machabæus autem inuocato

b *Inde cum.* Arabes, qui interpretantur humiles, siue occidentales, possunt eos significare, qui mundanam, atq; sæcularem sapientiam diligunt, quæ meritò humilis, & occidentalis dicitur, quia veram sapientiam, quæ de cœlestibus venit, imitari nescit. Huic ergo intenti contra Iudæ, & socios eius cum quinque millib. virorum, & equitib. quingentis confligunt, quia carnis sensibus, ac studijs impliciti, omne quod eis p̄ doctores sanctos spiritualis sensus ingeritur quasi contrarium, ac prophanum esse videntur. vnde & rebella re eis contendunt. Sed clarescente veritate deiecti, ac cōstantia sanctorum predicatorum superati, sibi dextras dare petunt, ira vt errores suos relinquentes, catholicæ fidei unitatem appetant, seque cōfessorib. Christi associare desiderēt. Qui bus spiritualis Iudas videns eos in multis vtiles fieri posse, permittit pacē. dat dextras, & illatos abire permittit, quia sæpe tales, qui philosophia mūdi im-

buti fuerant, & cum ad fidem Christi conuertuntur ad destruendam stultitiam, atque errorem Gentilium aptiores atque habiliores fiunt, & cū eis verbum fidei pleniter predicatum fuerit, vtraque armatura instructi, cōtra perfidiā fortius pugnant. Hinc Salomon in edificationem templi, Hitam Regis Tyri ad cędenda ligna de Libano auxiliū petit: quia in hac arte doctiores erant serui Hiram seruis suis: sed non per seipsi soli huic operi instabant, quin etiā associari seruis Salomonis, strenuè, ac decentes illud perficiebant. Cuius rei figura in prompto est: quia nimirum Apostoli certius verbum Euāgelij quod a Dño audire non uerunt. Sed Gētiles ab errore conuersi atque ad veritatē Euāgelij per eosdem Apostolos transformati melius ipsos Gentium errores nouerant: & quò certius nouerunt, eò artificiosius eos expugnare, atq; euacuare dedicerunt.

c *Aggressus, &c.* Ciuitatem hanc sub cuius munitione plurimarum turbæ diuersarum Gentium conuenientes. habitauerunt, nihil melius quam mundi istius potentatum significare arbitror, sub cuius dominationem diuersæ adierunt

3. i.
3. d.

3. Reg. 5. b.
1 associatis.
Mysticæ.

C *Insipientium errores manifestando ait: Hoc autem scitote, quod in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa, & erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemæ, parentibus inobedientes, ingrati, scēlesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, proterui, timidi, voluptatum amatores, magis quam Dei: habentes quidē speciem pietatis, virtutem autem eius abnegantes, & hos deuita. Ex his enim sunt qui penetrant domos, & captiuas ducunt mulerculas, oneratas peccatis, quæ ducuntur varijs desiderijs, semper discētes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes: quemadmodum Iamnes, & Mambres resisterunt Moysi, ita & isti resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem: sed ultra non proficiunt. Insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. Similiter & princeps Apostolorum commonens dolum nefandorum hominum præcauendum, ad fideles ait: Vos ergo fratres præscientes custodite vos, ne insipientium errore transducti, excidatis a propria firmitate. Crescite verò in gratia, & cognitione Domini nostri: ipsi gloria, & nunc, & in die æternitatis. Amen.*

b Inde

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Sed cum cogno. Hic consequenter ponitur vindicta de Iamnitatis, qui similem dolum volebant facere. Et patet litera vsque ibi.
- 2 Ab stadijs ducentis qua. Faciunt autem octo stadia vnum miliare, & sexdecim vnam leucam.
- 3 Inde cum iam abiissent. Hic consequenter ponitur aliud impedimentum, si uelatio conflictus Iudæ cum Timotheo per Arabes mouentis in via bellū contra Iudam, & socios eius. Et patet vsq; ibi.
- 4 Promittentes se pasqua duros. Terra enim illorum erat

- multum pasqualis, & Iudæi prope illam terram habitantes habebat plura animalia: & sic pax cum illis vtilis erat Iudæis.
- 5 Discessere ad tabernacula sua. f. Arabes, qui non habitant in ciuitatibus, sed in tentorijs.
- 6 Aggressus est autem, &c. Hic ponitur alia dilationis causa ex obsidione cuiusdam ciuitatis nociue Iudæis, cuius nomen erat Casphin, & patet vsque ibi.
- 7 Remi age. Quasi parum curantes de obsidione, reputantes inexpugnabilem ciuitatem.
- 8 Et loquē, &c. blasphemias contra Deum Iudæorum.

MORALITER.

† 1 Sed cum cogno. Per Iamnitatis, qui marini interpretatur, schismatici, qui sunt in tumultu tanquam in mari, significantur, & ipsi simulantes, quòd zelo iustitię moueantur, incautos ad schisma suum trahere nituntur, & per hoc incauti aliquando decipiuntur.

† Cumque pugna va. fieret. Per istam pugnam inter Arabes, & Iudæos, significatur disputatio inter doctores Gētiles, & catholicos, & cum rationibus, & scripturis superantur, ad fidem,

fidem, & pacem catholicam conuertuntur, & vtiles Ecclesie efficiuntur, sicut patet de Augustino, & multis alijs.

6 Aggressus est autem in ciuitate qua. Per quam figurata fuit Ierosolyma, quam dux Godefridus cum exercitu Christiano viriliter aggressus fuit, & eā comprehēdens magnam stragem Saracenorum fecit, intantum quòd sanguis effusus ferè vsque ad equorum genua attingeret, vt dicitur in historia speculo Vincentij, sicut in hac ciuitate scribitur hæc effusio magna sanguinis fuisse.

† Dissi-

Adiacunt Gentes, vt sub eorum defensione corporaliter tuerentur, carnisque sue libitu fruere. Huiusmodi ergo conuentus confusus in stabilitate murorum, maledictis lacefferunt Iudam, ac blasphemantes loquebatur ea, que fas non erat: cum diuerse persone hominum fauente

magno mundi principe, qui sine arietibus, & machinis + re-
poribus Iesu precipitavit Iericho, irruit ferociter muris, &
capta ciuitate per Domini voluntatem innumerabiles cae-
des fecit, ita vt adiacens stagnum stadiorum duorum latitu-
dinis, sanguine interfectorum fluere videretur. Inde discesse-
runt stadia septingenta quinquaginta. Et venerunt in Cara-
cha ad eos, qui dicuntur Tibianai, Iudaeos, & Timotheum
quidem in illis locis non comprehenderunt, nulloque ne-
gotio perfecto regressus est, relicto in quodam loco firmissi-
mo praesidio. Dositheus autem, & Sosipater, qui erant du-
ces cum Machabaeo, peremerunt a Timotheo relictos in pre-
sidio decem millia viros. At Machabaeus ordinatis circum
se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timo-
theum processit habentem secum centum viginti millia
peditum, equitumque duo millia quingentos. Cognito au-
tem Iudae aduentu Timotheus praemisit mulieres, & filios, &
reliquum apparatus in praesidium, quod + Carmon dicitur.
Erat autem inexpugnabile, & accessu difficile propter lo-
corum angustias. Cumque cohors Iudae prima apparuisset,
timor hostibus incussus est ex praesentia Dei, qui vniuersa
conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita vt magis a
suis deicerentur, & gladio suorum ictibus debilitaren-
tur. Iudas autem vehementer instabat puniens prophanos,
& prostravit ex eis triginta millia virorum. Ipse vero Ti-
motheus incidit in partes Dosithei, & Sosipatris, & multis
precibus postulabat vt viuus dimitteretur, eò quod mul-
torum ex Iudaeis parentes haberet, ac fratres, quos mor-

lus ait: *Ego enim per legem Dei mortuus sum, vt domino viuam* D
Christo. Et item. Viuo autem iam non ego: viuunt verò in me Chri- Ibi
stus. Nec illud etiam sine mysterio est, quod adiacens sta- t
gnum propter caedes hominum + confectum sanguine t
fluere videbatur, quia sanguinis effusio cruentè vitæ t
amissionem signat.

1 Quasi sanguine aqua
2 infecta fluere vt, cū
3 in Baptismatis Sa-
4 cramento, vbi pec-
5 cato fideles moriū-
6 tur, sanguinolenta
7 opera, & carnalis vi-
8 tæ sordes abluuntur
9 cognoscuntur, quādo
10 exiit vetus homo cū
11 actibus suis, & induci-
12 tur nouus, qui secundū
13 Deum creatus est in in-
14 stitia, & sanctitate ve-
ritatis.

a Et vene. in Cara. Raba
b Audiui quendam E
c Hebreum differen-
tem Tubianæos Iu-
dæos illos nuncupa-
ri, qui ex alienige-
nis conuocati in ad-
iutorium Iudæ ve-
nerunt, & dictos Tu-
bianæos, quasi alic-
nis tubis conuocatos.
b Dosithe. &c. Isti
duo duces, hoc est
Dositheus, & Sosi-
pater, sanctos predi-
catores designant,
qui viri Machabæi
dispositione, hoc
est fortissimi prelia-
toris, de quo in Ps.
scriptum est: *Dom-* Psal.
inus fortis, & potens in
prælio: cōtra omnes
errores perfidorū

belligerare designantur. Qui apte binario numero notan-
tur, quia duorum testamentorum spiritali scientia satis
instructi, prelium Domini ritè conficere noscuntur. Hi er-
go a Timotheo relictos in praesidio decem millia virorū
interimunt cum socios hæresiarum ad tuendam ne-
quitiam suam, ab ipsis constitutos legi Dei contraria sen-
tientes, per eiusdem legis auctoritatem, atq; feueritatem
spiritali gladio iuste interficiunt.

c Iudas autem veb. Queritur quō Timotheus hic narretur ob precum suarū humilitatē a Iudæ ducib. viuus dimissus, eò quod multorū ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte eius decipi cōtingeret, si ipse esset occisus, & paulò antè narra, qd ipse fuisset in Gazaræ praesidio a Iudæ mili-

+ Carnion. Act. 10. b.

Ibidem.

Gal. 2. d.

C illa oēs Gentes significabant erroribus immundas, sed in nomine sanctæ Trinitatis sacro baptismo mundandas, quæ hominis imaginem relinquentes, per imitationem bestiarum, & serpentium sumpserunt figuras, quas iubet vox illa cœlestis Petro occidere, & manducare: quia illum occidere in Gentibus id quod fuerant, & facere eos id quod ipse erat præcipiebat. Qui enim manducat cibum foris positum, in suum corpus traicit. Præcepit ergo, vt nationes per incredulitatem ante fores positæ, interfecta præterita vita societati Ecclesie, quam significat Petrus, inferantur. Iuxta quod de seipso Apostolus Paulus

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Tempo. Iesu. qui alio nomine dicitur Iesus Naue.
- 2 Præci. Ieri. Vt habetur Iosue 6. Cetera parent.
- 3 Inde disce. Hic resumitur quod supra propositum fuit de consilio Iudæ cum Timotheo. Et primo ponitur conflictus contra Timotheum. Secundò debellatio cuiusdam ciuitatis aduersariæ Iudæorum, ibi: Post horum fugam. Circa primum ponitur Timothei insequutio, cum dicitur: Inde dis. Iudas, & exercitus eius.
- 4 Vene. in Ca. credentes inuenire Timotheum in locis illis.
- 5 Ad eos qui di. Secundum gl. erant quidam populi cum Iudæis fœderati, & inde dicebantur Iudæi Tibianæi, quasi Tubianæi. i. aliena tuba vocati, seu conducti.
- 6 Regref. est. f. Timotheus.
- 7 Reli. in quo. i. multitudine armatorum ad resistendum Iudæis.

Cetera

Cetera parent vsque ibi.

- 8 Timotheus præmi. Quia de facili ab aduersarijs capiuntur.
- 9 Timor hosti. in. est, &c. & non ex magnitudine, vel fortitudine exercitus Iudæ Machabæi.
- 10 Ita vt ma. Sicut contigit in exercitu Zeebe, et Salmana, Iud. 7. & 8. & in statione Philistinorum. 1. Reg. 14.
- 11 Iudas au. insta. fugientes persequendo.
- 12 Ipse ve. Ti. in. in par. i. in illam partem exercitus, quam regerant. Et ceperunt eum viuum. Et multis præcibus postulabat, &c. allegans quod subditur.
- 13 Eò quod mul. ex Iudæis pa. ha. ac fratres. in suis vinculis detentos.
- 14 Quos morte eius. id est, occidi in vindictam mortis eius. Cetera parent.

* Post

MORALITER.

+ † Dositheus autem, &c. Per istos duos duces significantur Ecclesie predicatorum, qui charitate combinati magnā stragem faciunt aduersarijs Christi, eos occidendo a pristina mala vita: de qua occisione dictum fuit Petro Act. 10. b.

Surge

Surge Petre, occide, & manduca: de cōuersione Cornelij, & eorum, qui cum eo erant a Gentilitate ad fidē Christianam.
12 Ipse ve. Ti. Per hoc autem, quod iste licet esset idololatra pessimus, tamen fuit viuens dimissus, ne Iudæi, quos tenebat captiuos, occiderentur, ostenditur, quod mala minora permittenda sunt, vt maiora euitentur.

+ Post

de militibus peremptus? Si enim ibi tunc fuisset occisus, a nullo modo tunc hic viuus esset dimissus. Quod haud aliter (ni fallor) solui potest, nisi quod aut ibi per anticipationem dicatur occisus, aut alius ille Timotheus intelligatur, qui in Gazara praesidio est interfectus, & alius iste, qui per Dositheum, & Sosipatrem legitur dimissus. Quod autem Iudae duces considerantes fratrum utilitatem, ac inorum redemptionem, Timotheo pepercerunt, ostendit, quod aliquando cum errantibus mitius est agendum: Non dico, ut eorum consentiatur iniquitati, sed pietate paterna comparatur illorum infirmitati, & maxime in illis locis, ubi fructus aliquis de errantium conversione speratur, quatenus mansuetudine ecclesiastica prouocetur a diaboli laqueis effugere, & conuenire ad catholicam libertatem. Vnde in Africano concilio de Donatistis Haereticis constitutum est, ut lenius cum eis ageretur, ubi ita scriptum est: Pertractatis, & consideratis omnibus quae utilitati Ecclesiae conuenire videbantur, annuente, atque admonente spiritu Dei, elegimus: cum memoratis hominibus quamuis de dominici corporis uinitate iniqua dissensione praecisis, leniter, & pacifice agere, ut quantum in nobis est, omnibus, qui eorum communiione, & societate irretiti sunt, per uniuersas prouincias Africanas penitus innotescat, quam miserabili errore deuicti sunt, ne forte sicut dicit Apostolus, nobis in mansuetudine corripientibus diuersa sentientes, det illis Deum penitentiam ad cognoscendam ueritatem, & respiciant de diaboli laqueis captiuati ab ipso in ipsius uoluntatem.

a Et cum fidem dedisset, &c. * Iosephus. Heb. Et ab eo tempore Timotheus non adiecit amplius inferre mala Iudaeis cunctis diebus uitae suae, sed iuramentum a se factum conseruauit. Proficiscens autem Iudas abiit in desertum Arabiae, & irruens in exercitum Regis Macedonum, superueniensque uesperis, percussit eos, & in fugam conuertit prosternens in terram uiginti quinque millia, &c.

b Iudas autem regressus est. Diximus in prioris libri expositione, ubi de Timotheo tractatum est, quod eius exercitus significaret turbam haereticorum, similiter & de Ephron urbis habitatoribus, quod illos figuraliter exprimerent, qui ritum Iudaismi temporibus gratiae sequi existimauerunt, ut fuerunt ipsi Iudaei & Ebionitae Haeretici, & caeteri, qui cum Euangelio legis caeremonias seruare uolebant. Sed quia isti carnaliter sentientes spirituales scientiam discere uolebant, nec intelligere poterant, quod finis legis est Christus ad iustitiam omni credenti, Iudaeo scilicet atque Gentili ideo uiginti quinque millia prostrata in bello Ephronitico leguntur, sicut in illo bello quod in Carmon

mon confectum est, quia sapientia huius mundi stultitia est apud Deum, & prudentia carnis mors est. *1. Cor. 3. d. occiuit, spiritus autem uiuificat.* Vnde ibidem per Paulum dicitur: *Stultam fecit Deus sapientiam huius mundi.* Et iterum: *Animalis homo non percipit ea, quae sunt spiritus Dei.* *Stultitia, uero, est illi, & non potest ea intelligere quae spiritualiter examinantur.* Hinc Iacobus Apostolus scribens ad dispersos ait: *Quod si uolumus uerum habetis, & contentiones in cordibus uestris, nolite gloriari, & mendaces esse aduersus ueritatem.* Non est ista sapientia desursum descendens a patre luminum, sed terrena, animalis, & diabolica. Cuius sectatores princeps Apostolorum fontes sine aqua, & nebulas turbinibus exagitatas appellat, quibus caligo tenebrarum reseruat. Sunt enim uanitates loquentes, pelliciunt in desiderijs carnis

luxuriae eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuersantur, libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis. Iudas enim cum suis usquequaque hostium turbas strauit, & uictoriam habuit, quia doctores sancti ueritatis assertores, & uniuersi erroris expugnatores diuina ope adiuti, ubique de hostibus suis trophaeum uictoriae capiunt. Vnde dicere cum Paulo possunt: *Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem uictoriae suae manifestat per nos in omni loco.* Inde ad ciuitatem Scytharum abierunt, &c. Scythopolitae, qui Iudaeos benigne tractantes, pro beneficiis suis a Iuda gratiam, & laudem promeruerunt, significant eos, qui doctores sanctos, & confessores recte fidei recipiunt, & solarijs corporalibus pro uiribus adiuuant, quorum merces in uacuum non peribit, maxime cum dominus in Euangelio de talibus ad Apostolos dicat. *Qui recipit uos, me recipit: & qui recipit prophetiam in nomine prophetae mercedem prophetae accipiet, & quicumque recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet, & quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli, amen dico uobis, non perdet mercedem suam.* Vnde & Ioannes scribens ad Gaium in epistola sua, ait: *Carissime, fideliter facis quicquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt charitati tuae in conspectu Ecclesiae, quos beneficiis deducis dignum Deo, qui pro nomine eius profecti sunt, nihil accipientes a gentibus. Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, ut cooperatores simus ueritatis.* Sic & Paulus huiusmodi laudauit scribens ad Corinthios. *Obsecro fratres nostris domum Stephanae, & Fortunati, quonia sunt primitiae Achaiae, & in ministerium sanctorum ordinauerunt seipsum, ut & uos subiecti sitis huiusmodi, & omni cooperanti, & laboranti. Gaudeo autem in praesentia Stephanae, & Fortunati, & Achaicis, quoniam id quod uobis decrat, ipsi suppleuerunt, refecerunt. Spiritum nostrum & uestrum. Cognoscite, ergo, qui huiusmodi sunt.*

In hac autem quibus poterant inuadentes repellere. Sed cum omnipotentem. Ex quo patet quod ciuitas illa non fuit capta uirtute humana, sed diuina. Inde ad ciuitatem cuius habitatores erant beneuoli Iudaeis, licet essent Gentiles, propter quod Iudas eis regratiando petrauit, rogando, ut essent beneuoli de futuro, sicut fuerant de praeterito, & sic patet litera usque ibi.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Post horum fugam. Hic consequenter describitur captio cuiusdam ciuitatis, quae multa mala fecerat Iudaeis.
- 2 Et robusti iuuenes. de ciuitate.
- 3 Pro muris. defendendis.
- 4 Consistentes fortiter repugnabant. exercitui Iudae. Et subditur repugnandi facultas, cum dicitur.

In

* 1 Die

MORALITER.

1 Post horum fugam, & necem mouit exercitum ad Ephron. quae interpretatur puluis moeroris. ideo per ipsam significatur mundana uanitas, quae, ut puluis euanesceat, & ad inferni moerorem deducit. Haec tamen ciuitas Dei operatione capitur, quando quis a mundana uanitate ad humilitatem uere

uerae poenitentiae conuertitur. 7 Inde ad ciuitatem Scytharum abierunt, quae ab Ierosolymis &c. Istis, qui beneuoli Iudaeis, Iudas, & eius socij gratias egerunt, quia sicut ad bonum principem pertinet aduersarios impugnare, sic ad beneuolos agere grates, & amicitiam conseruare.

A *Et post Pentec.* Gorgias præpositus Idumææ bene potest typum gerere diaboli, qui rubea, atque sanguinolenta semper delectatus conuersatione, specie tamen aliquando virtutum simulat, licet ipse pernitia sedulo contra virtutes pugnet, unde simplices quoslibet de fidelium numero astu deludens interficit, sed tamen victoria diuturna non potitur, quin potius per ducatum veri Iudæ militibus ipsius Dominum inuocantibus adiutorem, ac precibus, atque hymnis insistētibus, pars aduersa timore confusa in fugam vertitur, & totius triumphus honor veris Dei cultoribus tribuitur. vnde Petrus scribens ad credentes in epistola sua ait: *Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut uos exaltet in tempore visitationis, omnem sollicitudinem uestram proiecientes in eum, quoniam ipsi cura est de uobis. Sobrii estote, & uigilate, quia aduersarius uester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret, cui resistite fortes in fide.* Hinc & per Iacobum dicitur: *Resistite diabolo, & fugiet a uobis.* Quod uero Dositheus Gorgiam uolebat capere uiuum, sed non poterat quia humero eius amputato hostis de manibus eius euasit, hoc per figuram ostendit, quia non humana fortitudine, sed ope diuina hostis antiquus uincitur. Nam propria uirtute cum Pelagianis confidens uictoria se adipisci posse sperat de diabolo, is profecto non hostem vincit, sed nec sanitatis sue statum illæsum custodit.

B *Quibus congressis.* Iosephus Hebr. Cumque congressi fuissent, ceciderunt quidam ex fortissimis Hasmonæis in die illo. Nam vulneratus fuit Dositheus princeps militie, & percussus in humero suo, & parum abfuit quin retrocessissent electi milites Hasmonæorum. Videns ergo Iudas stragem militum suorum, orauit ad Dominum, confortatisque militibus suis, percussit ex castris Gorgiæ plurimos, fuditque in terram, & clamans ait: *Ad te o Gorgia. Transiliensque ad eum, extendit dexteram suam ut illum percuteret. At Gorgias conuersus*

retrosum fugit a facie Iudæ, pietatisque armis suis bellicis a se euasit, & non est ultra cognitus uiuus uel mortuus, &c. *Sequenti die.* Hi qui ab hoste propter idololatriam ocultam prostrati sunt, quos melius significat, quam eos qui se in secreto cordis per cupiditatem, atque auaritia contaminant. Quasi de idolorum donariis sub tunica gestant, qui virtutum opera causa cupiditatis terrenæ, seu ambitione humanæ laudis foris agitant, sed sub velamine pietatis, dolum nequitie intus celant: Tales merito ab hostibus prosternuntur, quia uirtus doli, quod coram aspectu hominum latuit, interni iudicis intuitum non fessellit. Quod autem cupiditas, atque auaritia idololatria sunt, ostendit Paulus dicens: *Radix omnium malorum est cupiditas, quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se dolibus multis.*

de cætero erga genus suum benignos esse, uenerunt Ierosolymam die solenni septimanarum instante. Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiam præpositum Idumææ. Exiit autem cum peditibus tribus milibus, & equitibus quadringentis. Quibus congressis contigit paucos rueri Iudæorum. Dositheus uero quidam de Bachinoris eques, uir fortis, Gorgiam tenebat, & cum illum uellet capere uiuum, eques quidam de Thracibus irruit in eum, humerumque eius amputauit, atque ita Gorgias effugit in Maresam. At illis, qui cum Esdrin erant, diutius pugnantibus & fatigatis, inuocauit Iudas Dominum adiutorem, & ducem belli fieri, incipiens uoce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgiæ militibus incussit: Iudas autem collecto exercitu uenit in ciuitatem Odollam. Et cum septima dies superueniret secundum consuetudinem purificati, in eodem loco sabbatum egerunt. Et sequenti die uenit cum suis Iudas, ut corpora prostratorum tollerent, & cum parentibus poneret in sepulchris paternis. Inuenerunt autem sub tunicis intersectorum de donariis idolorum, quæ apud Iamnam fuerunt, a quibus lex prohibet Iudæos.

Et iterum. Hoc autem, inquit, sciote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi, & Dei, propter hæc enim uenit ira Dei in filios dissidentia. Contra hoc uitium Saluator humanis mentibus medicari uolens, in Euangelio docet dicens: *Attendite ne iustitiam uestram faciatis coram hominibus, ut uideamini ab eis, Alioquin mercedem non habebitis apud patrem uestrum, qui in calis est.* Et iterum: *Uideate, inquit, & caute ab omni auaritia, quia non in abundantia cuiusquam uita est ex his quæ possidet.*

Mysticus Iudas militibus suis propter simulationem casum euenire considerans, non deserit eos, sed paterna pietate consulit, iam precibus pro peccatis eorum interueniendo, quam etiam uerbo prædicationis, atque exhortationis errorem illorum corrigendo, quatenus pietatis cultui iterum restituti, cautius deinceps se obseruent, ne simili ruina iterum in deterius cadant, iuxta illud Euangelicum: *Ecce sanus factus es, noli ultra peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.*

NICOLAUS DE LYRA.

* **1** Die solenni. i. die Pentecostes quæ enumeratis septem hebdomadibus plenis ab altero die sabbati, in quo obtulerunt manipulum primitiarum, precipitur celebrari Leuit. 23.

2 Et post Pentecostem. Hæc est pars quinta, in qua describitur bellum contra Gorgiam, & primo ponitur hæc pugna, secundo de Iudæis mortuis cura, ibi, Et sequenti die. Circa primum patet licet a vsque ibi: *Contigit paucos rueri Iudæorum Cuius causa ponitur infra eodē c.*

3 Dositheus uero. Dicunt aliqui quod Bachinori erant Gentiles confederati Iudæ, uel ab eo conducti: sed melius uidetur quod fuerunt Iudæi à ciuitate unde erant sic nominati.

4 Atque ita Gorgias. nomen est fortalicij.

5 At illis qui cum: Iste Esdrin fuit de socijs Gorgiæ, & remansit in bello ipso fugiente.

6 Et fatigatis. s. socijs Esdrin, ut dicunt aliqui. Sed melius uidetur

tur dici de socijs Iudæ: propter quod inuocauit auxilium diuina potentia.

7 Incipiens uoce. i. secundum doctrinam patrum sanctorum, & sic illa uictoria fuit magis oratione, quam gladio, sicut Exod. 17. orationibus Moysi uictus fuit Amalech.

8 Et cum septima dies, &c. i. sabbatum.

9 Secundum consuetudinem. aqua lustrationis post contactum in prelio mortuorum, ut precipitur Num. 19.

10 In eodem loco. Diuinis laudibus vacando.

11 Et sequenti die. Hic consequenter ponitur cura de Iudæis in bello mortuis, & primo ratione corporum, secundo ratione animarum, ibi: *Atque ita. Prima uero cura fuit de sepeliendis corporibus in paternis sepulchris secundum morem Iudæorum.*

12 Inuenerunt autem sub. id est, de rebus preciosis cultui eorum dedicatis.

13 A quibus lex. Deuter. 7. Cætera patent.

1 Atque

MORALITER.

2 Et post Pentecostem. quæ terrena interpretatur, ideo per eius præpositum diabolus significatur, qui licet gladio materiali non uincatur, tamen hymnis, & orationibus effugatur. Mar. 9. d. *Hoc genus demoniorum non eicitur, nisi oratione, & ieiunio.*

11 Et sequenti die, &c. Per hoc quod isti qui contra legem

acceperant de donariis idolorum fuerunt in bello prostrati, apparet, quod Deus culpas hominum non solum punit in futuro, sed etiam aliquando in præsentem. Per hoc autem quod Iudas misit Ierosolymam pecunias ad faciendum sacrificia pro eorum salute, apparet quod ipse Iudas eos credidit ante mortem poenituisset: unde subditur, quia considerabat quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant, optimam haberent repositam gratiam.

A *a. Omnis ergo manifestum, &c.* Rupertus. Si mortē dignus est, qui idola colit, quanto magis, qui pro amore idololatriæ furtum facit. Imo si iuste aliqui Hebræorū, idcirco cotruerunt, quia sub tunicis suis habebāt de donariis idolorum, quanto magis iuste necari debuerat, q̄ ipsa furat⁹ esset idola? Sed peccit Deus Jacob, ut lateret furtum sua prouidētia, simulque Rachelis que furtum fecerat astutia, &c.

B *b. At uero fortissimus &c.* Quod uero post exitum uitæ præsentis pro fidelium peccatis exorandum sit, & elemosynarum opus agendum, quatenus hi pro quorum remedio res agitur a peccatis soluantur. & præsens locus ostendit, & in Euangelio Dominus, ubi de Spiritu sancti blasphemia disputauit, irremissibile peccatū illud esse ostendens ait: *Qui dixerit uerbum contra Spiritum sanctum non remittetur ei, neque in seculo, neque in futuro.* Cum enim dixerit unum illud irremissibile esse peccatum, ostendit alia tam in præsentis, quam etiā in futura uita posse remitti. Qualiter autē pro defunctorū salute agendū sit, ostendunt sancti patres in scripturis suis. Vnde placuit unū capitulū de opusculis sancti Augustini huic opere inserere, lectori uiam dantes his similia in aliorum patrum dictis requirendi. Refert. n. memoratus pater in opere q̄ ad Laurentium de fide, & spe, & charitate cōscripsit ita dicēs: Tēpus autē q̄ inter hominis mortē, & ultimā resurrectionem interpositū est animas abditis receptaculis continet, sicut vna quæque digna est uel requie, uel ærumna pro eo quod sortitus est in carne cū uiueret: Neq. negandū est defunctorū animas pietate suorū uiuentiū releuari, cum pro illis sacrificiū mediatoris offertur, uel elemosynæ, quæ in Ecclesia fiunt, sed profunt eis, q̄ cū uiuerēt hæc sibi, ut postea possint p̄desse meruerunt. Est. n. quidam uiuendi modus, nec tã bonus, ut nō reqrat ista post mortem, nec tã malus, cui nō p̄sint ista post mortē. Est ergo talis in bono, ut hæc nō requirat. Et est rurſus talis in malis, ut nec his ualeat, cū hac uita trãserit, adiuuari quo circa hic oē meritū cōparatur, quo possit post hæc uitā releuari qui spiã, uel grauari. Nemo autē putet se qđ hic neglexerit cū obierit a Dño promereri. Nō igitur ista, quæ pro defunctis commendandis frequentat Ecclesia illi apostolicæ sunt aduersa sententiæ, quā dictū est: *Omnes enim stabimus ante tribunal Christi, ut referat unusquisque secundum ea, quæ per corpus gessit, siue bonum, siue malū,* quia etiam hoc meritū sibi quisque cum in corpore uiueret cōparauit. ut ei possint ita prodesse. Non. n. omnibus profunt. Et quare non omnibus profunt, nisi p̄ differentiã uitæ, quā quisque gessit in corpore. Cū ergo sacrificia siue altaris, siue quærūcūq. elemosynarū pro baptizatis defunctis offeruntur, p̄ ualde bonis. gratiarū actiones sunt, pro nō ualde malis, propitiationes sunt, p̄ ualde malis et si nulla sunt adiumenta mortuorū, qualescunq. uiuorū cōsolationes sunt: Quibus autē profunt, aut ad hoc profunt, ut plena sit remissio, aut. certē, ut tolerabilior sit damnatio.

C *c. 14. b.* *d. 1. c.* *e. 1. d.* *f. 1. e.* *g. 1. d.* *h. 1. c.* *i. 1. b.* *k. 1. a.* *l. 1. z.* *m. 1. y.* *n. 1. x.* *o. 1. w.* *p. 1. v.* *q. 1. u.* *r. 1. t.* *s. 1. s.* *t. 1. r.* *u. 1. q.* *v. 1. p.* *w. 1. o.* *x. 1. n.* *y. 1. m.* *z. 1. l.* *aa. 1. k.* *ab. 1. j.* *ac. 1. i.* *ad. 1. h.* *ae. 1. g.* *af. 1. f.* *ag. 1. e.* *ah. 1. d.* *ai. 1. c.* *aj. 1. b.* *ak. 1. a.* *al. 1. z.* *am. 1. y.* *an. 1. x.* *ao. 1. w.* *ap. 1. v.* *aq. 1. u.* *ar. 1. t.* *as. 1. s.* *at. 1. r.* *au. 1. q.* *av. 1. p.* *aw. 1. o.* *ax. 1. n.* *ay. 1. m.* *az. 1. l.* *ba. 1. k.* *bb. 1. j.* *bc. 1. i.* *bd. 1. h.* *be. 1. g.* *bf. 1. f.* *bg. 1. e.* *bh. 1. d.* *bi. 1. c.* *bj. 1. b.* *bk. 1. a.* *bl. 1. z.* *bm. 1. y.* *bn. 1. x.* *bo. 1. w.* *bp. 1. v.* *bq. 1. u.* *br. 1. t.* *bs. 1. s.* *bt. 1. r.* *bu. 1. q.* *bv. 1. p.* *bw. 1. o.* *bx. 1. n.* *by. 1. m.* *bz. 1. l.* *ca. 1. k.* *cb. 1. j.* *cc. 1. i.* *cd. 1. h.* *ce. 1. g.* *cf. 1. f.* *cg. 1. e.* *ch. 1. d.* *ci. 1. c.* *cj. 1. b.* *ck. 1. a.* *cl. 1. z.* *cm. 1. y.* *cn. 1. x.* *co. 1. w.* *cp. 1. v.* *cq. 1. u.* *cr. 1. t.* *cs. 1. s.* *ct. 1. r.* *cu. 1. q.* *cv. 1. p.* *cw. 1. o.* *cx. 1. n.* *cy. 1. m.* *cz. 1. l.* *da. 1. k.* *db. 1. j.* *dc. 1. i.* *dd. 1. h.* *de. 1. g.* *df. 1. f.* *dg. 1. e.* *dh. 1. d.* *di. 1. c.* *dj. 1. b.* *dk. 1. a.* *dl. 1. z.* *dm. 1. y.* *dn. 1. x.* *do. 1. w.* *dp. 1. v.* *dq. 1. u.* *dr. 1. t.* *ds. 1. s.* *dt. 1. r.* *du. 1. q.* *dv. 1. p.* *dw. 1. o.* *dx. 1. n.* *dy. 1. m.* *dz. 1. l.* *ea. 1. k.* *eb. 1. j.* *ec. 1. i.* *ed. 1. h.* *ee. 1. g.* *ef. 1. f.* *eg. 1. e.* *eh. 1. d.* *ei. 1. c.* *ej. 1. b.* *ek. 1. a.* *el. 1. z.* *em. 1. y.* *en. 1. x.* *eo. 1. w.* *ep. 1. v.* *eq. 1. u.* *er. 1. t.* *es. 1. s.* *et. 1. r.* *eu. 1. q.* *ev. 1. p.* *ew. 1. o.* *ex. 1. n.* *ey. 1. m.* *ez. 1. l.* *fa. 1. k.* *fb. 1. j.* *fc. 1. i.* *fd. 1. h.* *fe. 1. g.* *ff. 1. f.* *fg. 1. e.* *fh. 1. d.* *fi. 1. c.* *fj. 1. b.* *fk. 1. a.* *fl. 1. z.* *fm. 1. y.* *fn. 1. x.* *fo. 1. w.* *fp. 1. v.* *fq. 1. u.* *fr. 1. t.* *fs. 1. s.* *ft. 1. r.* *fu. 1. q.* *fv. 1. p.* *fw. 1. o.* *fx. 1. n.* *fy. 1. m.* *fz. 1. l.* *ga. 1. k.* *gb. 1. j.* *gc. 1. i.* *gd. 1. h.* *ge. 1. g.* *gf. 1. f.* *gg. 1. e.* *gh. 1. d.* *gi. 1. c.* *gj. 1. b.* *gk. 1. a.* *gl. 1. z.* *gm. 1. y.* *gn. 1. x.* *go. 1. w.* *gp. 1. v.* *gq. 1. u.* *gr. 1. t.* *gs. 1. s.* *gt. 1. r.* *gu. 1. q.* *gv. 1. p.* *gw. 1. o.* *gx. 1. n.* *gy. 1. m.* *gz. 1. l.* *ha. 1. k.* *hb. 1. j.* *hc. 1. i.* *hd. 1. h.* *he. 1. g.* *hf. 1. f.* *hg. 1. e.* *hh. 1. d.* *hi. 1. c.* *hj. 1. b.* *hk. 1. a.* *hl. 1. z.* *hm. 1. y.* *hn. 1. x.* *ho. 1. w.* *hp. 1. v.* *hq. 1. u.* *hr. 1. t.* *hs. 1. s.* *ht. 1. r.* *hu. 1. q.* *hv. 1. p.* *hw. 1. o.* *hx. 1. n.* *hy. 1. m.* *hz. 1. l.* *ia. 1. k.* *ib. 1. j.* *ic. 1. i.* *id. 1. h.* *ie. 1. g.* *if. 1. f.* *ig. 1. e.* *ih. 1. d.* *ii. 1. c.* *ij. 1. b.* *ik. 1. a.* *il. 1. z.* *im. 1. y.* *in. 1. x.* *io. 1. w.* *ip. 1. v.* *iq. 1. u.* *ir. 1. t.* *is. 1. s.* *it. 1. r.* *iu. 1. q.* *iu. 1. p.* *iw. 1. o.* *ix. 1. n.* *iy. 1. m.* *iz. 1. l.* *ja. 1. k.* *jb. 1. j.* *jc. 1. i.* *jd. 1. h.* *je. 1. g.* *jf. 1. f.* *jj. 1. e.* *jh. 1. d.* *ji. 1. c.* *jj. 1. b.* *jk. 1. a.* *jl. 1. z.* *jm. 1. y.* *jn. 1. x.* *jo. 1. w.* *jp. 1. v.* *jq. 1. u.* *jr. 1. t.* *js. 1. s.* *jt. 1. r.* *ju. 1. q.* *ju. 1. p.* *jw. 1. o.* *jx. 1. n.* *iy. 1. m.* *jz. 1. l.* *ka. 1. k.* *kb. 1. j.* *kc. 1. i.* *kd. 1. h.* *ke. 1. g.* *kf. 1. f.* *kg. 1. e.* *kh. 1. d.* *ki. 1. c.* *kj. 1. b.* *kk. 1. a.* *kl. 1. z.* *km. 1. y.* *kn. 1. x.* *ko. 1. w.* *kp. 1. v.* *kq. 1. u.* *kr. 1. t.* *ks. 1. s.* *kt. 1. r.* *ku. 1. q.* *ku. 1. p.* *kx. 1. o.* *ky. 1. n.* *kz. 1. l.* *la. 1. k.* *lb. 1. j.* *lc. 1. i.* *ld. 1. h.* *le. 1. g.* *lf. 1. f.* *lg. 1. e.* *lh. 1. d.* *li. 1. c.* *lj. 1. b.* *lk. 1. a.* *ll. 1. z.* *lm. 1. y.* *ln. 1. x.* *lo. 1. w.* *lp. 1. v.* *lq. 1. u.* *lr. 1. t.* *ls. 1. s.* *lt. 1. r.* *lu. 1. q.* *lu. 1. p.* *lx. 1. o.* *ly. 1. n.* *lz. 1. l.* *ma. 1. k.* *mb. 1. j.* *mc. 1. i.* *md. 1. h.* *me. 1. g.* *mf. 1. f.* *mg. 1. e.* *mh. 1. d.* *mi. 1. c.* *mj. 1. b.* *mk. 1. a.* *ml. 1. z.* *mm. 1. y.* *mn. 1. x.* *mo. 1. w.* *mp. 1. v.* *mq. 1. u.* *mr. 1. t.* *ms. 1. s.* *mt. 1. r.* *mu. 1. q.* *mu. 1. p.* *mx. 1. o.* *my. 1. n.* *mz. 1. l.* *na. 1. k.* *nb. 1. j.* *nc. 1. i.* *nd. 1. h.* *ne. 1. g.* *nf. 1. f.* *ng. 1. e.* *nh. 1. d.* *ni. 1. c.* *nj. 1. b.* *nk. 1. a.* *nl. 1. z.* *nm. 1. y.* *nn. 1. x.* *no. 1. w.* *np. 1. v.* *nq. 1. u.* *nr. 1. t.* *ns. 1. s.* *nt. 1. r.* *nu. 1. q.* *nu. 1. p.* *nx. 1. o.* *ny. 1. n.* *nz. 1. l.* *oa. 1. k.* *ob. 1. j.* *oc. 1. i.* *od. 1. h.* *oe. 1. g.* *of. 1. f.* *og. 1. e.* *oh. 1. d.* *oi. 1. c.* *oj. 1. b.* *ok. 1. a.* *ol. 1. z.* *om. 1. y.* *on. 1. x.* *oo. 1. w.* *op. 1. v.* *oq. 1. u.* *or. 1. t.* *os. 1. s.* *ot. 1. r.* *ou. 1. q.* *ou. 1. p.* *ox. 1. o.* *oy. 1. n.* *oz. 1. l.* *pa. 1. k.* *pb. 1. j.* *pc. 1. i.* *pd. 1. h.* *pe. 1. g.* *pf. 1. f.* *pg. 1. e.* *ph. 1. d.* *pi. 1. c.* *pj. 1. b.* *pk. 1. a.* *pl. 1. z.* *pm. 1. y.* *pn. 1. x.* *po. 1. w.* *pp. 1. v.* *pq. 1. u.* *pr. 1. t.* *ps. 1. s.* *pt. 1. r.* *pu. 1. q.* *pu. 1. p.* *px. 1. o.* *py. 1. n.* *pz. 1. l.* *qa. 1. k.* *qb. 1. j.* *qc. 1. i.* *qd. 1. h.* *qe. 1. g.* *qf. 1. f.* *qg. 1. e.* *qh. 1. d.* *qi. 1. c.* *qj. 1. b.* *qk. 1. a.* *ql. 1. z.* *qm. 1. y.* *qn. 1. x.* *qo. 1. w.* *qp. 1. v.* *qq. 1. u.* *qr. 1. t.* *qs. 1. s.* *qt. 1. r.* *qu. 1. q.* *qu. 1. p.* *qx. 1. o.* *qy. 1. n.* *qz. 1. l.* *ra. 1. k.* *rb. 1. j.* *rc. 1. i.* *rd. 1. h.* *re. 1. g.* *rf. 1. f.* *rg. 1. e.* *rh. 1. d.* *ri. 1. c.* *rj. 1. b.* *rk. 1. a.* *rl. 1. z.* *rm. 1. y.* *rn. 1. x.* *ro. 1. w.* *rp. 1. v.* *rq. 1. u.* *rr. 1. t.* *rs. 1. s.* *rt. 1. r.* *ru. 1. q.* *ru. 1. p.* *rx. 1. o.* *ry. 1. n.* *rz. 1. l.* *sa. 1. k.* *sb. 1. j.* *sc. 1. i.* *sd. 1. h.* *se. 1. g.* *sf. 1. f.* *sg. 1. e.* *sh. 1. d.* *si. 1. c.* *sj. 1. b.* *sk. 1. a.* *sl. 1. z.* *sm. 1. y.* *sn. 1. x.* *so. 1. w.* *sp. 1. v.* *sq. 1. u.* *sr. 1. t.* *ss. 1. s.* *st. 1. r.* *su. 1. q.* *su. 1. p.* *sx. 1. o.* *sy. 1. n.* *sz. 1. l.* *ta. 1. k.* *tb. 1. j.* *tc. 1. i.* *td. 1. h.* *te. 1. g.* *tf. 1. f.* *tg. 1. e.* *th. 1. d.* *ti. 1. c.* *tj. 1. b.* *tk. 1. a.* *tl. 1. z.* *tm. 1. y.* *tn. 1. x.* *to. 1. w.* *tp. 1. v.* *tq. 1. u.* *tr. 1. t.* *ts. 1. s.* *tt. 1. r.* *tu. 1. q.* *tu. 1. p.* *tx. 1. o.* *ty. 1. n.* *tz. 1. l.* *ua. 1. k.* *ub. 1. j.* *uc. 1. i.* *ud. 1. h.* *ue. 1. g.* *uf. 1. f.* *ug. 1. e.* *uh. 1. d.* *ui. 1. c.* *uj. 1. b.* *uk. 1. a.* *ul. 1. z.* *um. 1. y.* *un. 1. x.* *uo. 1. w.* *up. 1. v.* *uq. 1. u.* *ur. 1. t.* *us. 1. s.* *ut. 1. r.* *uu. 1. q.* *uu. 1. p.* *ux. 1. o.* *uy. 1. n.* *uz. 1. l.* *va. 1. k.* *vb. 1. j.* *vc. 1. i.* *vd. 1. h.* *ve. 1. g.* *vf. 1. f.* *vg. 1. e.* *vh. 1. d.* *vi. 1. c.* *vj. 1. b.* *vk. 1. a.* *vl. 1. z.* *vm. 1. y.* *vn. 1. x.* *vo. 1. w.* *vp. 1. v.* *vq. 1. u.* *vr. 1. t.* *vs. 1. s.* *vt. 1. r.* *vu. 1. q.* *vu. 1. p.* *vx. 1. o.* *vy. 1. n.* *vz. 1. l.* *wa. 1. k.* *wb. 1. j.* *wc. 1. i.* *wd. 1. h.* *we. 1. g.* *wf. 1. f.* *wg. 1. e.* *wh. 1. d.* *wi. 1. c.* *wj. 1. b.* *wk. 1. a.* *wl. 1. z.* *wm. 1. y.* *wn. 1. x.* *wo. 1. w.* *wp. 1. v.* *wq. 1. u.* *wr. 1. t.* *ws. 1. s.* *wt. 1. r.* *wu. 1. q.* *wu. 1. p.* *wx. 1. o.* *wy. 1. n.* *wz. 1. l.* *xa. 1. k.* *xb. 1. j.* *xc. 1. i.* *xd. 1. h.* *xe. 1. g.* *xf. 1. f.* *xg. 1. e.* *xh. 1. d.* *xi. 1. c.* *xj. 1. b.* *xk. 1. a.* *xl. 1. z.* *xm. 1. y.* *xn. 1. x.* *xo. 1. w.* *xp. 1. v.* *xq. 1. u.* *xr. 1. t.* *xs. 1. s.* *xt. 1. r.* *xu. 1. q.* *xu. 1. p.* *xx. 1. o.* *xy. 1. n.* *xz. 1. l.* *ya. 1. k.* *yb. 1. j.* *yc. 1. i.* *yd. 1. h.* *ye. 1. g.* *yf. 1. f.* *yg. 1. e.* *yh. 1. d.* *yi. 1. c.* *yj. 1. b.* *yk. 1. a.* *yl. 1. z.* *ym. 1. y.* *yn. 1. x.* *yo. 1. w.* *yp. 1. v.* *yq. 1. u.* *yr. 1. t.* *ys. 1. s.* *yt. 1. r.* *yu. 1. q.* *yu. 1. p.* *yx. 1. o.* *yy. 1. n.* *yz. 1. l.* *za. 1. k.* *zb. 1. j.* *zc. 1. i.* *zd. 1. h.* *ze. 1. g.* *zf. 1. f.* *zg. 1. e.* *zh. 1. d.* *zi. 1. c.* *zj. 1. b.* *zk. 1. a.* *zl. 1. z.* *zm. 1. y.* *zn. 1. x.* *zo. 1. w.* *zp. 1. v.* *zq. 1. u.* *zr. 1. t.* *zs. 1. s.* *zt. 1. r.* *zu. 1. q.* *zu. 1. p.* *zx. 1. o.* *zy. 1. n.* *zz. 1. l.*

De precibus, & oblationibus pro defunctis.
ex patribus Latinis.

* Augustinus. In Machabæorū libris legimus oblatum pro mortuis sacrificium. Sed & si nusquam in scripturis ueteribus legeretur, nō parua est uniuersæ Ecclesiæ, quæ in hac consuetudine claret, auctoritas, ubi in precibus Sacerdotis, quæ domino Deo ad altare funditur locū suū habet etiam commendatio mortuorum.

* Idē. Nō sunt prætermittendæ supplicationes pro spiritibus mortuorū, quas faciēdas pro omnibus in Christiana; & Catholica societate defunctis, etiā tacitis nominibus, quorūcūque sub generali cōmemoratione suscepit Ecclesiā, ut quibus ad ista defunt parētes, aut filii, aut cognati, uel amici ab vna ex eis exhibeātur pia matre cōmuni.

* Idē. Orationib⁹ sanctæ ecclesiæ, & sacrificio salutari, & elemosynis, quæ p̄ eorū spiritib⁹, erogātur, nō est du-

bitandum mortuos adiuuari, ut cum eis misericordius D agatur a Domino quam eorum peccata meruerūt. Hoc .n. a patribus traditum uniuersa obseruat Ecclesia, ut p̄ eis, qui in corporis & sanguinis Christi cōmunionē defuncti sunt, cum ad ipsum sacrificium cōmemorantur

oretur ac p̄ illis quo que id offerri cōmemoretur, &c. *Vide eū dem Aug. lib. 21. de ciuitate, c. 23. & 24. lib. 9. cōfessionum, c. 12. & 13. Epist. 64 lib. de heresibus, c. 53. Serm. 41. de sanctis Commen. in Ps. 37. lib. 50. humiliarū bo. 16. li. de uera & falsa penitētia, c. 17. & 18. et alibi sæpe, &c.*

* Ambrosius. Date manibus Valētiniani Imperat. sancta mysteria. Pio requiē eius poscamus affectu Date sacramēta, cælestia mysteria. Animā piā matris oblationibus prosequamur. Extollite populi, mecū manus in sancta, ut eo saltē munere uicē eius meritis rependamus.

* Idem. Tibi nunc omnipotens Deus, innoxiam commendo animam (Satyri fratris sui) tibi hostiam meā offero, cape prop̄tius. ac serenus fraternum munus, sacrificium Sacerdotis hæc mei iam liba præmitto, &c.

* Lactantius. Sed & iustos cum iudicauerit (Deus) et igni eos examinabit. Tum quorum peccata uel pondere, uel numero præualuerint præstringentur igni, atque amburentur, quos autem plena iustitia, & maturitas uirtutis incoxerit, ignem illum non sentient, &c.

* Arnob. Cur nostra scripta ignibus meruerunt dari? Cur immaniter conuenticula ditui. In quibus summus oratur Deus, pax cunctis & uenia postulatur magistratibus, exercitibus, regibus, familiaribus, inimicis, adhuc vitam degentibus & resolutis corporum uinctiōne.

* Cyr. Iam pridem Episcopi antecessores nostri in cōcilio censuerunt, ne quis frater excedens ad tutelam uel curam clericum nominaret, ac si quis hoc faceret, non offerretur pro eo, nec sacrificium pro dormitione eius celebraretur. Nequē enim apud altare Dei meretur nominari in Sacerdotū prece, qui ab altari Sacerdotes, ac ministros suos uoluerit auocare, &c.

* Idem. Aliud est ad gloriam peruenire, aliud missum in carcere, non exire inde donec soluat nouissimū quadrāte, aliud stari fidei, & uirtutis accipe mercedē, aliud pro peccatis longo dolore cruciatum emundari, & purgari diu igne, aliud peccata omnia passione purgasse, &c.

* Terrull. Oblationes pro defunctis, pro natalitiis, annua die facimus.

* Idem. Vxor pro anima eius (viri defuncti) oret, & refrigerium ad postulet ei, & in prima resurrectione confortium, & offerat annuis diebus dormitionis eius

* Idem. Repete apud Deum, pro cuius spiritu postules, p̄ qua annuas oblationes reddas. Stabis ergo ad Deū cum tot vxoribus, quot illa oratione commemoras, & offeres pro duab⁹. & commemorabis illas duas per Sacerdotem de monogamia, ob pristinum de uirginitate sanctum, circumdatum uirginibus, & vni uiris, & ascendet sacrificium tuum libera fronte, &c.

De eisdem, ex patribus Græcis.

* Damasc. Aduertite quid scriptura sacra de Iuda Machabæo memoriæ prodiderit, nimirū eū in Sion Regis magni ciuitate, cū populū cui p̄erat, ab exteris hostib⁹. cæsum uideret, sinuq; eorū excutiēs condita in ipsis idola cōperisset, statim expiādi hui⁹ sceleris cā dño ad nr̄iam p̄opto, atq. prop̄eso, p̄ uoquoq. eorū munera obtulisse, in eaq. re summæ pietatis, & charitatis munere perfunctū fuisse. Vnde et factū est, ut diuina scriptura quæadmodū omnib⁹. aliis nominibus, ita hoc quoq; nomine summis cum laudibus euerit, ac mirifice commendaret.

Theophyl. Oblationes, & distributiones, quæ sūt pro defunctis, nō parū cōferunt eis, qui ē in grauib⁹. peccatis mortui sunt. Non omnino igitur posteaquā occidit Dominus, mittit in gehēnam, sed potestatem habet mittendi. Ne igitur cesses per elemosynam, & intercessionem, propitium reddere Dominū, qui potestatem habet mittendi, non semper autem potestate hac utentem.

cati mortuorum, & pater litera. Sed forte uideretur alieni, quoniam illud factum fuisset frustra, eo quod uidentur ibi mortui fuisse in peccato mortali habentes secum donaria idolorum. Dicendum, quod Iudas, & socij eius debebant probabiliter iudicare quod illi penitentia sent in morte, & sic orationes & sacrificia habebant eis, eo quod illi tui fuerunt in statu salutis.

NICOLAUS DE LYRA.

1. Atque ita. Hic consequenter, ponitur cura de animabus: & hoc dupliciter, scilicet, in orandō.

2. Ut id quod fā. i. ut ad punitionem non referretur ultra coram Domino, in quo tamen nulla cadit obliuio. Et mittendo pecuniam in Ierusalem, ut ibi offerretur sacrificium pro remissione peccati

Tom. 4. Iiii

A *Theod. Pauperes quide socioru vnū quasi mortuū
effertentes accedūt (ad Epiphani.) rogantq; dari sibi ali-
qd, quo illū pōssint sepelire. Ille primū obsecrat b. obse-
quutus, statim p mortuū Desi rogat, vt dimissis illi pec-
catis, quæ dum viueret, admisset, impiorum numerum
asciscere dignaretur.

In Philoth.

Homil. 3. ad
Philippenses

* Chryt. Desleamus istos
(defunctos.) pro virib. iuue-
nius eos, p̄euremus illis ali-
quid auxilij, modici quidē,
atū iuuenius eos Quō? qua
rōne? Precātes exhortemur
& alios, vt pro ipsi orēt, pau-
perib. indefinenter pro illis
cleemotynas demus etc. Nō
temerē ab Apostolis sancitū
est, vt in celebratione vehē-

facta sunt pro peccatis eorū, qui prostrati
sunt. Et facta collatione, duodecim millia
drachmas argenti, misit Ierosolymam offer-
ri pro peccatis mortuorum sacrificiū, bene-
& religiosē de resurrectione cogitans. Nisi e-
nim eos qui ceciderant resurrecturos spera-
ret, superfluum uideretur, & vanum orare.

* Idem. De his qui genu-
runt in Ch̄o, postq̄ Diaco-
nus absoluit orationē, hæc
addit: Pro q̄sc̄tib. in Chri-
sto rogemus, vt Benignus
Deus, qui ipsius animā sus-
cepit, dimittat ei oē delictū
voluntariū, & inuoluntariū.
Et propitiū illi factus, col-
locet eū in regione piorū, in
sinu Abrahæ, Isaac, & Iacob,
vnde abest dolor, tristitia, &

Homil. 31. in
Matth.

* Idem. Cur post mortem inorum, pauperes conuo-
cas Cur presbyteros, ut peis velint orare, obsecras? Non
ignoro te respondurum, ut defunctus requiem adipisca-
tur, ut propitiū iudicem inueniat, &c.

Orat. func-
bri in laudē
Cæsarij fra-
tris sui.

* Nazianzen. Cæsarij laudabile cadauer cū multipli-
ci hymnorum cantu dēducitur, celebrique pōmpa ad
martyriū sedes effertur, matre accensas faces gestante,
lachrymis sapientiæ cedentibus, psalmodium cantu lu-
ctum consopiente. Atque alit quidem pertolimus, alia
vero datur sumus, anninersarios honores, & contine-
morationes offeretes. At tu diuinū caput, utinam calos
penetres, atq; in Abrahæ sinu cōquiescas, & Angelorū
choreā ispectes, & uha cū beatis airis exultes, &c. Et no-
stras & eorū q̄ ad nos p̄t̄itū p̄p̄t̄ pueneruat, aīas Deo cō-
mēdēmus. O Dñe. oīum creator suscipe nūc quidē Cæ-
sariū uelut primitias quasdā nostrę peregrinationis, &c.

In Liturgia.

* Basilus. Qui in ip̄o p̄fectissimo & salutarj festo,
supplices expiationes, pro his, qui in inferis detinentur,
suscipere dignatus es, te rogamus, &c. Memento Deus
omnium dormientium in spē resurrectionis uitę æter-
næ. Refrigerata eos, ubi uisitat lux vultus tuī, &c.

Catech.
mytag.

* Cyrillus Hierosol. Et nos p̄ defunctis deprecationes
adhibetes, quāuis sint peccatores nō quidē coronam ple-
ctimus, sed Ch̄m p̄ nostris peccatis mactatū offerimus,
vt & nobis & illis eū q̄ benignissimus, p̄p̄t̄iū reddāus.

Cont. hæref.
78.

* Epiphani. Profunt aut̄ & precēs, quæ pro vita defun-
ctis fiūt, et si torā culpā nō abscindāt, &c. Ecclesia neces-
sario hoc p̄ficat, traditione a patribus accepta. Quis aut̄
poterit statu tū matris dissoluere, aut legē patris, &c. In
his qui vita defuncti sunt, ex nomine memorias faciūt,
orationes ad Deū perficientes, ac cultus diuinos & my-
steriorum dispensationes.

In testamen-
to.

* Efrē Syrus. Post trāsitiū meū Fratres mei, assiduō in
vestris orationibus mei memoriā faciatis. Accedētes nūc
claudite mihi oculos, sup̄ eos manus ipōnētes reminisca-
mini aut̄ mei abiecti in vestris piis, & s̄ctis orationibus.

Quæst. 34.
ad Antioch.

* Athan. Nū sentiūt aliqua beneficia, etiam peccato-
rum anime, cum super illis fiunt conuentus, & peractio-
nes bonorum operum, & oblationum. Responsio. Nisi
aliqua beneficia participarent ex illo, non utique in cu-
ra, & exequijs fieret commemoratio. At sicut vitis flore-
scit extra in agro, & odorem sentit in uase, uinum reclu-
sum, sicque conflorescit etiam ipsum, ita quoque pecca-
torū aīa p̄iorū precibus, & bonis operibus consolantur.

L. 8. c. 10. in
epistol. ad
Rom.

* Orig. Ipsa purgatio, quæ per penā adhibetur, quātis
t̄poribus, quātisue sæculis de peccatoribus exigit crucia-
tus solus scire pōt ille, cui Pater oē iudiciū tradidit, &c.

Homil. 6. in
Exod.

* Idem. Veniendum est omnibus ad confiatorium. Si
quis plus plumbi illuc attulerit, plus exuritur, ut & si pa-
rum aliquid sit auri, purgatum tamen resideat.

Homil. 8. in
Num.

* Idem. Sunt peccata quæ si ignoranter admittimus,
decernitur nobis, credo, & p̄paratur ex p̄cepto Dei
locus, ubi ad certum tempus habitare debeamus, & ob
hoc discernuntur quædam ciuitates ad refugium.

L. eccles. hic
rat. c. 7.

* Dion. Arco. Accedēs diuinus antistes, sacrā depreca-
tionē sup̄ defunctū peragit. Peracta autem solemnī pre-
ce, cū ipse summus Sacerdos, tū ceteri quoque q̄ vna ad
sunt ipsum cōsalutant. Precātur aut̄ diuinā clementiā vt
defuncto vniuersa peccata, q̄ p̄ humanā infirmitatē cō-
traxerat, cōdonet eūq; in luce viuentiū regione cōstituāt.

L. 6. constit.
ap̄st. c. 30.

* Clemēs Ro. Sine ulla exceptione cōuenite in ceme-
teria, sacros libros i his legētes, & psallētes pro his q̄ dor-
mierūt, proque fratribus nostris qui in Domino obie-
rūt, & typum regalis corporis Christi, acceptabilemque
Eucha-

Elucharistiam offerre. Atque in exitu mortuorum psal-
lentes, eos deducite, si fideles fuerint in Domino.
* Idem. Sanctorum martyrum memoriā colamus,
vt digni efficiamur certaminis ipsorum. Pro ijs qui in fi-
de quiesuerunt, oremus.

* Idem. De his qui genu-
runt in Ch̄o, postq̄ Diaco-
nus absoluit orationē, hæc
addit: Pro q̄sc̄tib. in Chri-
sto rogemus, vt Benignus
Deus, qui ipsius animā sus-
cepit, dimittat ei oē delictū
voluntariū, & inuoluntariū.
Et propitiū illi factus, col-
locet eū in regione piorū, in
sinu Abrahæ, Isaac, & Iacob,
vnde abest dolor, tristitia, &

suspitium. Episcopus dicat. Respice nūc Dñe, super hunc
feruū tuū, quem recepisti in alteram uitam, & condona
ei si quid uolēs, nel in uitus deliquit. & Angelos placi-
dos cōstitue ei, & colloca eū in sinu patriarcharū, p̄phe-
tarū, Apostolorū, & oīum qui tibi a sæculo placuerunt.
* Idem. Peragatur dies tertius mortuorū in psalmis, in
lectionibus, atque orationibus, p̄p̄t̄iū qui tertia die re-
surrexit. Item nonis in cōmemorationē sup̄t̄iū, atque
defunctorū, et quadragesimus, sc̄dm̄ veterē formā Mo-
sem. n. hoc nōd̄ populus luxit. Nec s̄ō animarū p̄ me-
moria ipsius, deturq; de illius facultatib. paup̄ibus in cō-
memorationē ipsius. Hec de piis dicuntur, nā de impijs, & si
oēs mūdi facultates daret paup̄ibus, tñ nihil eis p̄desse.

* Iacobus. Frater Dom. Pro omni anima Christiana,
afflicta, & vexata, misericordia, & auxiliō Dei indigēte,
vt infirmi cōualescāt, captiui liberentur, patresq; ac fratres
nostri, q̄ ante obierūt i pace requecāt. Dñm oremus, &c.

* D. Marcus Euang. Animabus patrum, & fratrum no-
strorum, qui antea in Christi fide obdormierūt, dona re-
quiem Domine Deus noster. Diaconus deinde legis
cras tabulas, quibus defunctorū catalogus cōtinetur. Sacer-
dos aut̄ se inclinās p̄catur. Et horū omnium animabus
donā requiē Dominator Dñe Deus noster, i s̄ctis tuis
tabernaculis, i regno tuo largiēs eis promissionē tuā
bonā, q̄ oculus nō uidit, nec auris audituit. Eorū inquit
animabus donā requiē, easq; regno celorū dignare, &c.

*De eisdem, & igne Purgatorio, ex veteribus
Hebræorum Rabbis.*

* Rabbi Simeon, Ben Iochai, Deus sanctus, & benedi-
ctus, ubi a peccatorum sordibus (hominum defunctorū
spiritus) purgati sunt, ascendere eos ex eo loco faciūt, &c.
Deus sanctus, & benedictus, misericordia flectit, educitq;
eos, & ascendere facit in locū eis debitum, & congruatē.

* R. Menachem Cionæus. Defuncti peccatores Israe-
lis expectāt & citulātur, & postquā penas debitasauerint
ascendūt ad amēniorem locum, & delictis abundātem.

R. Isaac Alfeci. Tria hominum genera s̄suntur in iu-
dicio: perfecte iusti, omnino impij, & medij. Iusti
tenentes. Primi ad uitam futuri sæculi scribuntur, & ob-
signantur. Secundi perinde etiam ad Gehennam. Medij
quorum paria sunt merita, & demerita, descendunt in
gehennam, ibique expectantes, clamant, & ascendunt, si
cut scriptum est: Dominus dedit ab impijs, &c.

* R. Isaac Abuhab. His qui libidinibus peccauerunt,
non est omnimoda perditio, extrinsecusque decretum, sed
pena quædam temporaria, qua eorum peccata, purgen-
tur, quoad animus mundetur, & dealbetur, redeatque
ad locum suum. Ac de his quidem dicunt Doctores, de-
scendunt in gehennam, ibique cruciatur duodecim me-
ses. Quasi hoc dicat magister. Detineri eorum animos in
gehenna, quod sint praua desideria, sc̄dāt, ut ibi penas
liant, debitisque supplicijs expurgentur, & post expur-
gationem redeant ad mansiones sublimiores.

* R. Isaac Haramah. Aliquis reperitur cuius anima
magis uel minus adherescit corpori, quam alterius. Hec
ægre a corpore soluitur. Nā ea puritate, qua ornata est
se oportuit, destituta, moram trahat necesse est, ac minus
facile, ac expedite ad suum domiciliū redeat. Ideo ascen-
dere & descendere cogitur p̄ certa t̄porū interualla, quo
ad ultimo tadē pura ascendit nec ampli addit vt descendat.

* R. Rakanati Redde Deo spiritum tuū, quem, qualem
eum tibi dedit. Est, n. hoc simile Regi, q̄ pretiosas vestes
domesticis diuidit. Cordati eas plicant, & in armarijs
collo-

A collocant: stolidi tum cum sordidæ sunt, & inquinatæ hoc faciunt. Post tempus aliquod Rex requirit eas vestes: hi quidem producunt eas splendidas, & nitentes. hi verò sordidas. De illis lætatur Rex, his verò succenset. De prudentibus dicit: Condantur vestes meæ, in thesauris meis.

De stolidis verò: Dentur vestes meæ fulloni, ipsi verò sint in vinculis constricti vsque ad tempus, quo inde exeāt.

R. Rabuenachi. Necessè est peccato-

rem venire in infernum, ad deradendum, & expurgandum inquinamenta transgressionum, quas fecerit, donec mundetur, & ascendat in locum quietis suæ.

R. David Kimhi. Quamquam intelligeret David ob peccatum sibi poenam infligi, eamq; recepisset in hac vita; adhuc tamen de eo anxius erat, esset ne omnino peccatum abstersum, atque deletum in hac vita, an ne etiam in futuro sæculo poenam aliquam purgatoriam deberet sustinere.

pro mortuis. Et quia considerabat, quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant, optimam haberent repositam gratiam. Sancta ergo, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur.

* Hebræi. Libro Scholiorum Beth Ioseph, ad Iorede- hab. Annis singulis anniuersario die mortis patris ieiunā dum est, precesq; recitandæ. Quod si annus bissextilis est, primo quidem anno, primo mense Adar, ieiunabitur, & preces recitabuntur: sequentibus verò annis, secundo

Adar. Cuius ratio inde sumi viderur, quod finis primi anni pertingit finem duodecimi mensiū, iuxta illud vulgariū: Duodecim menses durat supplicium

impiorum Israhelitarum in gehenna: & postea ascendunt.

* Hebræi, lib. Mahzor. Indulge quæso, parce obsecro, tum patribus, tum filiis. Tua enim est o Domine propitiatio, & misericordia. Congregamini, & præstate vniuersi opera misericordie. Animæ vestræ, vita sempiterna perfruantur. Requiescat anima ipsius in cubili suo in pace. Iaceat in pace. Dormiat in pace, donec veniat consolator, qui pacem audire faciat, &c. Videatur in officio funtorum.

C A P. XIII.

A Nno centesimo quadragesimo nono cognouit Iudas Antiochum Eupatorem venire cum multitudine aduersus Iudeam, & cum eo Lysiam procuratorem, & præpositum negotiorum, secum habentem peditum centum decem millia, & equitum quinque millia, & elephantos viginti duos, currus cum falcibus trecentos. Commiscuit autem se illis & Menelaus, & cum multa fallacia deprecabatur Antiochum, non pro patriæ salute, sed sperans se constitui in principatum. Sed Rex Regum suscitauit animos Antiochi in

peccatorem, & suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum, iussit ut eis est consuetudo, comprehensum in eodem loco necari. Erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorum, aggestum vndique habens cineris. Hæc prospectum habebat in præceps. Inde in cinerem deiici iussit sacrilegum omnibus eum propellentibus ad interitum. Et tali lege præuaricatorem legis contigit mori, nec terræ dari Menelaum. Et quidem satis iuste: Nam quia multa erga aram Dei delicta commisit, cuius ignis, & cinis erat sanctus, ipse in cineris morte dānatus est. Sed Rex mēte effrenatus veniebat, nequiorē se patre suo Iudæis ostensurus. Quibus Iudas cognitis, præcepit

CAP. XIII.

a Sed rex. Historia quæ bellum Antiochi Eupatoris, & Lysia procuratoris eius contra Iudeos narrat in

Rabbanus. Historic.

ostenfurum.

NICOLAUS DE LYRA.

C A P. XIII.

* **A** Nno centesimo quadragesimo nono. Descripto conflictu Iudæ cum Regis ducibus, hic consequenter ponitur conflictus eiusdem cum persona ipsius. Et diuiditur in tres partes, quia primo ponitur belli apparatus, secundo, conflictus, ibi. Et dato signo. tertio Regis recessus, ibi. Ut autē cognouit. Prima in duas: quia primo ponitur apparatus belli ex parte Regis Antiochi: secundo, ex parte Iudæ Machabæi, ibi. Quibus Iudas cog. Prima in duas: quibus primo ponitur Regis apparatus, secundo Menelai interitus, ibi. Commiscuit autem. Circa primum autem sciendum, quod ille belli apparatus, & etiam conflictus magis diffusè ponitur primo lib. 6. cap. tamen hic aliqua ponuntur, quæ videntur dictis ibidem dissimulare. Primo quod dicitur, peditum centum, & decem millia, & equitum quinque millia, & elephantos viginti duos: nam ibi habetur. Centum millia peditum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo. Potest dici, quod primo fuerunt centum millia peditum tantum, ut dicitur 1. lib. & postea fuerunt additi decem millia, quæ cum primis hic numerantur. De equitibus verò dicendum quod in vniuerso fuerunt viginti millia, sed tamen erant quinque millia electi præ ceteris existentes in acie Regis, & illi soli hic numerantur, & alij tacentur, &c. Et de elephantis potest dici eodem modo, quod vigintiduo erant præ ceteris fortiores, qui numerantur hic, & residui 10. tacentur. in talibus enim frequenter numeratio diuersimodè accipitur.

2 Currus cum. Talibus enim antiquitus in preliis utebantur, ut habetur in libris Iosue, & Iudicum in pluribus locis: tamen de istis curribus non fit mentio in 1. lib. sicut etiam in Euangelij: quod vnus Euangelista tacet, alius exprimit.

3 Commiscuit autem. Hic consequenter describitur Menelai interitus, qui reuertit in se summum Sacerdotium supra 4. ca. de quo dicitur hic. Commiscuit aut. Iudæorum aduersarijs.

4 Deprecabatur Antio. &c. Pugnare fortiter contra Iudam Machabæum: ideo subditur.

5 Non pro pa. sa. sed pro contrario: ideo subditur.

6 Sperans se consti. summi Sacerdotij per victoriam Antiochi a quo fuerat amotus per patrem eius supra 4. cap.

7 Sed Rex regum. Qui iudex est cordium.

8 Suscitauit animos Antiochi in, &c. Menelaum.

9 Et sug. Lysia hunc. Nam propter eius ambitionem, & sacrilegia in templo commissa per eius consilium, ut habetur supra 4. cap. se quita est rebellio Iudeorum contra Regem. Cetera patenti vsque ibi.

10 Sed Rex. Nam ex morte Menelai possit aliquis credere Regem Iudæis pacatū esse, ideo remouetur hoc cum dicitur. Sed Rex mente effrenatus. i. sine freno rationis in superbiam elatus.

11 Veniebat. Contra Iudæam.

12 Nequiorē sepa. Sed per rumores contrarios ab hoc fuit impediuit, ut habetur infra eod. cap.

13 Quibus Iu. cognitis. Hic consequenter describitur apparatus

* Iudæ

M O R A L I T E R.

† 1 Anno centesimo quadr. &c. Sequitur.

3 Commiscuit autem. Per istum, qui se coniunxit cum aduersarijs suæ gentis, ut per hoc obtineret summum sacerdotium, significatur quilibet ambitiosus, qui pro sua promotione consequenda flagitia facere non formidat: sed Deo

iuste faciente non obtinuit propositum, sed magis interitum, quia de turri fuit præcipitatus in cineris acerrimum, per quod significatur quod tales ambitiosi præcipitandi sunt finaliter in cineres inferni.

7 Sed rex. Per illum significatur diabolus, qui Iob 41. d. dicit rex super omnes filios superbiæ, & quarit quantum potest fideles subuertere, per Iudam verò, qui malitiā eius cognoscens

in priori libro commemorata simul, & iuxta allegoriam explicata est. Sed illud quod consequenter narratur, quod in castris Regis nocte interfecta fuissent per Iudæos 14. millia, & maximus elephantorum cum his, qui superpositi erant, in priore narratione manifestius exprimitur,

1. Mach. 6. c. vbi refertur, quod Eleazarus filius Saura videns vnam de bestiis loricatoram lorice Regis, & eminentem super ceteras bestias, cum æstimaret, quod in ea esset Rex irrumpeus in legionem, subitus pedes elephantis curriterit, eumque interfecerit. Qui cadens super ipsum pondero lito eum oppressit, & mortuus est. Cuius significatio spiritalis ibi explanata est, cum iactantia superborum proprio nisu contrita monstratur, dicente scriptura. Omnis arrogans abominatio est apud Deum. Et item. Ante ruinam exaltatur cor, & ante gloriam humiliatur. Et alibi. Superbis autem resistit Deus, & humilibus dat gratiam. Et in euangelio dominus dicit. Omnis qui se exal. humili. & qui se humili. exal. Post hæc autem historia explicat qualiter Demetrius filius Seleuci Iudæam veniens, & regno potitus, per Al-

Prou. 16. a. 13. d. 18. b. Iaco. 4. b. Luc. 14. c.

populo, vt die, ac nocte Dominum inuocarent, quod sicut seper, & nunc adiuuaret eos, quippe qui lege, & patria, sanctoque templo priuari vererentur, ac populum, qui nuper paululum respirasset, ne sineret rursus blasphemis nationibus subdi. Omnibus itaque, id simul facientibus, & petentibus à Domino misericordiam cum fletu, & ieiunijs per tri-duum continuum prostratis, hortatus est eos Iudas, vt se præparent. Ipse verò cum senioribus cogitauit priusquam Rex aduocaret exercitum ad Iudæam, & obtineret ciuitatem, exire, & Domini iudicio committere exitum rei. Dàs igitur potestatem omnium Deo mundi creatori, & hortatus suos, vt fortiter dimicarent, & vsque ad mortem pro legibus, templo, ciuitate, patria, & ciuibus, starent, circa Modin exercitum constituit. Et dato signo suis Victoria, iuuenibus fortissimis electis, nocte aggressus aulam regiam in castris interfecit viros quatuordecim millia, & maximum elephantorum cum his qui suppositi erant. Summoque metu, ac perturbatione hostium repleuerunt castra, rebusque prospere gessis abierunt. Hoc autem factum est die illucescente, adiuuante eum Domini protectione. Sed Rex accepto gustu audaciæ Iudæorum arte difficultate locorum tentabat, & Bethsuræ quæ erat Iudæorum præsidium munitum, castra admouebat, sed fugabatur, impingebatur, mirrabatur. His autem qui intus erant, Iudas necessaria mittebat Enuntiauit autem mysteria hostibus. Rodochus quidam de Iudaico exercitu, qui requisitus, comprehensus est, & conclusus. Iterum Rex sermonem habuit ad eos, qui erant

Alchimum incitaretur aduersus Iudam, & socios eius, D vbi ita scriptum est. Alchim. autem, &c. a Omnibus itaque. * Chrysof. Igitur ieiunium mirare, pronisq; mentibus suscipe: quoniam quidem & in camino fert opem, atque in leonum custodit lacu, dæmonesque fugat, & Dei reuocat sententiam, vitiorumque furorem suppressit, & ad ipsam reducit libertatem, plurimamque in nostris cogitationibus quietem inueniat, &c. b Et dato. * Ioseph. Heb. factumque est in nocte, & accepit Iudas secum omnes milites Hasmonæos, irruentque nocte in castra Regis, occidit de fortissimis quatuor millia, sed & grandiorum elephantorum. Cumque mane illuxisset, ordinavit Rex aciem contra Iudam, & factum est prælium magnum. Videns autem Iudas vnum ex elephantis nitescerem lorica aurea, qui ceteros magnitudine excellebat, suspicatus est Regem insidere ei, idcirco exclamauit dicens. Quis est in vobis, o pueri? Et affiliens Eleazar frater eius, cum rrit contra elephantem, sternens in terram omnes, qui ei obuiam

NICOLAUS DE LYRA.

- * Iudæ Machabæi. Et primò per orationes deuotas: de quibus magis, quam de armis confidebat, & patet vsque ibi. 1 Ad populum, &c. pan. re. i. consolatus fuisset per ciuitatis, & templi recuperationem, & aduersariorum multiplicem repressionem vt patet ex supradictis. 2 Per tri. con. pro. Horis. f. ad hoc aptis quia in illo triduo oportuit eos refectionem accipere, & somnum, tempore competenti. Secundo ponitur apparatus per arma, & consilia, cum dicitur. 3 Hortatus est, &c. præ. Et per arma, & victualia. 4 Ipse ve. Occurrere Regi, antequam vastasset terram. Tertio ponitur apparatus per exhortationes optimas ad confortandum animos bellatorum ad fortiter dimicandum, & patet liera. 5 Et dato signo. Hic consequenter ponitur conflictus. Ad cuius intellectum sciendum, quod Iudas cum Rege habuit in campo duplicem conflictum. Vnum ei, ca. finem noctis, de quo tacetur in 1. libro. Alium de clara die, & sole resurgente in clypeos aureos, & arcus, qui diffusè scribitur 1. lib. 6. cap. Hic autem de utroque conflictu breuiter, & commissim fit mentio: nam hic liber secundus est quedam ab breuiatio, vt dictum est supra 2. cap. Igitur de primo conflictu dicitur. Et da. li. i. victorie a Deo consequendæ; quod autem fuerit hoc signum non dicitur hic, sed videtur fuisse quedam reuelatio facta Iudæ, quæ non explicatur propter breuitatem secunda. 6 Iuuenib. Ex hoc videtur quod in isto primo conflictu non fuerunt omnes, Iudæ socij, sed aliqui ad hoc specialiter electi: in secundo

- verò conflictu fuerunt omnes Iudæ bellatores, vt habetur 1. li. 6. ca. 7 Noctè aggressus, &c. i. partem exercitus in qua erant Regis tentoria. 8 Et maximum. Istud fuit in eo conflictu, qui fuit clara die, vt scribitur 1. lib. 6. cap. satis diffusè. 9 Hoc autem. Quia hoc fuit completum in fine noctis. f. quantum ad interfectionem duorum millium de hostibus. Aliqui tamen libri habent. Duodecim millia: & quantum ad perturbationem castrorum, non autem quantum ad elephantorum interfectionem, vt dictum est. 10 Sed Rex ac. nam per dictam inuasionem habuit experientiam de audacia eorum. 11 Arte. i. prudenter, & cautè. 12 Difficultatem locorum. i. fortalitia. 13 Tentabat. supple capere: deo subditur. 14 Et Bethsuræ quæ erat, &c. Iudæis armatis. 15 Castra ad. i. applicabat ad ipsum capiendum. 16 Sed fugabatur. nam intus existentes aliquando exeuntes subito repellebant propè existentes, & aliquos occidebant, & redibant ad fortalitium, antequam totus exercitus posset armari. 17 Enuntiauit autem, &c. i. secreta Iudæ, & eorum, qui erant Bethsuræ. 18 Rodochus quidam. qui captus ab aduersarijs per tormenta ad hoc fuit compulsus. 19 Iterum Rex. de fortalitia reddendo salis suis corporibus, qui consenserunt, eo quod victualia eis deficiebant, vt habetur 1. li. 6. ca. * r Abijt

MORALITER.

† monuit populum suum orationibus deuotis auxilium querere diuinum, significatur bonus prælatus, qui monet populum sibi subditum resistere spiritibus malignis per orationum suffragia, procedentium ex fide firma 1. Pe. 5. b. Fratres. f. bey estote, & vigilate, quia aduersarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit querens quem deuoret, cui resistite fortes in fide. Per hoc autem quod Iudas occurrit Regi antequam intraret terram Iudæ, significatur, quod bo-

nus pugnator contra diabolum non debet permittere, quod ingrediatur terram cordis per delectationem, vel consensum, sed in principio tentationis ipsum repellere secundum poeticum dictum: Principijs obsta, sero medicina paratur. Et Iacobi 4. b. Resistite diabolo, & fugiet a vobis. † Vt autem. Per hoc ostenditur quod Dominus aliquando brigam suscitatur inter malos, vt per hoc boni pacem habeant. Et sic dicit Aug. quod guerra dæmonum pax est hominum.

Cobuiā venerunt ex fortissi-
Amis Regis, percutiēs ad dex-
 teram, & sinistram, cadenti-
 bus ante ipsum interfecit
 hinc, & hinc, immergens
 itaque sese in medium pro-
 fundi belli, venit inter pe-
 des elephāti, & fixo in um-
 bilicū eius gladio suo, ceci-
 dit elephas super eū. mor-
 tuusq; est coram Dño, &
 coram populo suo, relin-
 quens nomen, & exemplū
 fortitudinis, atq; luctum
 apud populum suum, &c.

in Bethsuris, dexteram
 dedit, accepit, abijt,
 commisit cum Iuda,
 superatus est. Ut au-
 tē cognouit rebellasse
 Philippū Antiochiæ,
 qui relictus erat super
 negotia, mente con-
 sternatus, Iudæos de-
 precipans, subditusque
 eis, iurat de omnibus

5 quibus iustum visum est, & reconciliatus ob-
 6 tulit sacrificium, honoravit templum, & mu-
 nera posuit, Machabæum amplexatus est, &
 fecit eum à Ptolemaide vsque ad Gerrenos
 ducem, & principem. Ut autem venit Ptole-
 maidam, grauiter ferebant Ptolemenses ami-
 7 citiæ conuentionē, qui indignantes ne fortē
 8 fœdus irrumperet. Tunc ascendit Lyfias tribu-
 nal, & exposuit rationem, & populum seda-
 9 uit, regressusq; est Antiochiam. Et hoc modo
 Regis profectio, & reditus processit.

NICOLAUS DE LYRA.

- 1 Abijt. f. Rex de Bethsara relicta ibi suorum custodia: vt habe-
 tur. 1. lib. 6. cap.
- 2 Commisit cum Iuda. In hoc tangitur secundus conflictus, qui
 fuit de die clara, & alia die vt videtur, quā n̄ primus.
- 3 Superatus est. f. Iudas, & eius exercitus: nam videntes virtu-
 tem Regis, & impetum exercitus eius, diuerterunt se ab eis, vt habe-
 tur. 1. lib. 6. cap.
- 4 Ut autem cognouit. Hic consequenter describitur Regis re-
 cessus de Iudæa, vt iret contra Philippum, qui occupauerat Antio-
 chiam: ex quo patet, q̄ istud bellum Antiochi contra Iudæam est idē
 cum illo, quod scribitur 1. lib. 6. ca. nam ibidem ponitur recessus Re-
 gis propter eandem causam. Aliqua tamen hic ponuntur, que ibi ta-

MORALITER.

4 Ut autem cognouit. Per hoc ostenditur quod Dñs aliquan-

CAP. XIV.

Alehimus autem, &c. Quod dicitur Regi talos simul cū
 corona aurea, & palma Alchimū obtulisse ostendit
 quod ei regni dignitatem, & victoriam hostiū simul
 cum templi cultu per iudicium munerum suorum por-
 tando promissit. Talos. n. dicitur vala of-
 fertoria esse iuxta
 modum turriū fa-
 cta, cum quibus in
 precipuis festiuitati-
 bus offerēbant, quo-
 rum similitudo hā-
 ctenus in quibusdā
 locis habetur. Assi-
 dæi autem dicuntur
 illi esse Iudæi qui se
 per cultui diuino
 insudabant, ab assi-
 duitate vocati, dicitur
 que Assidæi, quasi
 assidui, quales Iudas
 & sui auxiliares
 in cultura Dei, &
 obseruatione legis
 ipsius fuerunt. Alij
 verò Assidæos a munditia vocatos asserunt, qua-
 si mundos Iudæos, eo quod se ab idololatria, & a ritu
 Gentilium separabant. Demetrius autem audita rela-
 tione

CAP. XIV.

Ed post triennij tempus cognouit Iu-
 das, & qui cum eo erat, Demetrium Se-
 leuci cum multitudine valida, & nauibus
 per portū Tripolis ascēdisse ad loca
 opportuna, & tenuisse regiones ad-
 uersus Antiochum, & eius ducem Ly-
 siam. Alchimus autem quidam, qui
 sumus Sacerdos fuerat, sed voluntariē coinquinatus est tē-
 porib; cōmixtionis, cōsiderans nullo modo sibi esse salutē, ne-
 que accessum ad altare, venit ad Demetrium Regē centesi-
 mo quinquagesimo anno, offerens ei auream coronam, &
 palmā, super hæc & talos, qui templi esse videbatur. Et ipsa

pli summum Sacer-
 dotem, qui Iudæam
 veniēs primum pa-
 cis se finxit fœdus cū
 Iudæis habere velle,
 postea manifestata
 inimicitia monstra-
 uit se esse hostē ne-
 quissimum, magis
 quam fidelem ami-
 cum. Sed diuina vir-
 tute prostratus, blas-
 phemię cōtra Deū
 prolata, & pertinacia
 suæ poenas luit, F
 quæ omnia in prio-
 ris libri historia cō-
 tinētur, licet aliqua,
 quæ ibi propter fe-
 stinationem narra-
 tis ommissa sunt, in

huius libri narratione inserta reperiantur. Allegoria au-
 tem sensus iuxta modum ingenij mei de hac eadem re
 ibi expositus est, nec iterare modo necesse est.

Allego.

a Razias

- 4 Alchimus autem. Hic cōsequenter describitur Iudæi socio-
 rumq; eius accusatio, cum dicitur. Alchimus autem non de iure,
 sed de factō intrusus, primò per Antiochum Epiphānem, quia licet
 esset de genere Aaron, tamen non descendebat ab eo per lineam Sacer-
 dotalem, vt dictum fuit supra 1. lib. cap. 7.
- 5 Sed voluntariē coin. cibis, & sacrificijs Gentilium.
- 6 Temporibus. i. quando Antiochus illustris cogebat Iudæos
 ad suscipiendum ritum Gentilium, ita q̄ inter Iudæos, & Gentiles
 nulla esset distinctio.
- 7 Considerans. corporis.
- 8 Neque accessum, & c. quamdiu Iudas staret in potestate.
- 9 Venit ad Dem. & sic in Regni sui principio.
- 10 Offerens ei. in signum victorię & dignitatis regię.
- 11 Super hæc, & c. i. vasa offerentoria in modum turrium facta, qui-
 bus utebantur Sacerdotes in solemnitatibus magnis.
- 12 Et ipsa quidem. Vt donum suum Regi magis esset gratiosum.
 Cetera patenti vsque, ibi.

* 1 Ipsū

MORALITER.

† Sed post triennij tēpus. Per Regē Demetriū, qui fuit aduer-

sarius fidelij, significatur diabolus, qui p portū Tripolis,
 .i. per concupiscentiam trip artitam .i. carnis, oculorum,
 Tom. 4. Iiii 4

A quidem die siluit. Tempus autem opportunum dementiae suae nactus, convocatus à Demetrio ad consilium: & interrogatus quibus rebus, & consilijs Iudaei niterentur, respondit: Ipsi qui dicuntur * Assidæ Iudaeorum, quibus praestitit Iudas Machabæus, bella nutriunt, & seditiones mouent, nec pariuntur regnum esse quietum. Nam & ego defraudatus patetum gloria, dico autem summo sacerdotio, huc veni primò quidem utilitatibus Regis fidem seruans, secundò autem etiam ciuibus consulens. Nam illorum prauitate vniuersum genus nostrum non minimè vexatur. Sed oro his singulis, ò Rex, cognitis, & regioni, & generi secundum humanitatem tuam promulgatam omnibus, prospice. Nam quamdiu superest Iudas, impossibile est pacem esse negotijs. Talibus autem ab hoc dictis, & cæteri amici hostiliter se habentes aduersus Iudam inflammauerunt Demetrium. Qui statim Nicanorem praepositum elephantorum ducem misit in Iudæam, datis mandatis, ut ipsum quidem Iudam caperet viuum: eos verò qui cum illo erant dispergeret, & constitueret Alchimum maximi templi summum Sacerdotem. Tunc Gentes, quae de Iudæa fugerant Iudam, segregatim se Nicanori miscebant, miseras, & clades Iudaeorum prosperitates rerum suarum existimantes. Audito itaque Iudaei Nicanoris aduentu, & conuentu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, in aeternum custodiret, quique suam portionem signis eidentibus protegit. Imperante autem duce, statim inde mouerunt, conueniuntque ad castellum Dessau. Simon verò frater Iudae commiserat cum Nicanore, sed contritus est repentino aduentu aduersariorum: Nicanor tamen audiens virtutem

* Assidæ uero cabantur Iudaei illi qui eductantes manserant in religione Mosi: nec minis aut tormentis Antiochi cesserant.

comitum Iudae, & animi magnitudinem, quam pro patriae certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat. Quamobrem praemisit Possidonium, & Theodotium, & Matthiam, ut darent dextras, atque acciperent. Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset, omnium vna fuit sententia amicitijs annuere. Itaque diem constituerunt, qua secretò inter se agerent, & singulis sellae prolatae sunt, & positae. Praecipit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne fortè ab hostibus repente mali aliquid oriretur, & congruum colloquium fecerunt. Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilque inique agebat, gregesque turbarum, quae congregatae fuerant dimisit. Habebat autem Iudam semper carum ex animo, & erat viro inclinatus. Rogauitque eum ducere uxorem, filiosque procreare. Nuptias fecit, quietè egit, communitèque viuebant. Alchimus autem videns charitatem illorum adinuicem, & conuentiones, venit ad Demetrium, & dicebat Nicanorem rebus alienis assentire, Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse. Itaque Rex exasperatus, & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori dicens, grauius quidem se ferre de amicitiae conuentione, iussitque Machabeum citius mittere victum Antiochiam. Quibus cognitis Nicanor consternabatur, & grauius ferebat, si ea quae conuenerant irrita faceret: nihil lesus a viro, sed quia Regi resistere non poterat, opportunitatem obseruabat, qua praecipit perficeret. At Machabeus videns austerius secum agere Nicanorem, & consuetum concursum ferotius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Ipsi qui dicuntur Assidæ Iudaeorum. i. assidue vacantes diuino cultui: temporibus tamen ad hoc apertis.
- 2 Primò quidem utilitatibus Regis fidem seruans. Mentitur sicut homo fallax, venerat enim ad obtinendum summum Sacerdotium.
- 3 Secundum humanitatem tuam promulgatam. i. secundum benignitatem tuam ubique famosam.
- 4 Et cæteri amici. s. Alchimi.
- 5 Qui statim Nicanorem praepositum elephantorum, &c. Hic consequenter ponitur iussio Regis de exterminio Iudaeicae gentis. Et diuiditur in tres partes: nam ad hoc agendum primò Nicanor mittitur, secundò cum Iuda sedere iungitur, ibi. Nicanor tamen. Tertio factus huiusmodi rumpitur, ibi. Alchimus autem. Primum patet usque ibi.
- 6 Tunc Gentes, quae de Iudæa fugerant Iudam. Eò quod erant praeuaticatores legis. Cætera patent usque ibi.
- 7 Et conuentu nationum. Nam in precibus deuotis, magis quam in armis confidebant.
- 8 Qui populum suum constituit. s. duraturum, nam lex uetus non est amota per Christum, sed magis perfecta, Mat. 5. b. Non ueni soluere legem, sed adimplere. nec per consequens populus eius est amotus, sed perfectior factus, sicut frequenter ostendi in libris noui, ac ueteris testamenti.

Diui suo.

- 9 Quique suam portionem signis eidentibus protegit. Sicut dictum est pluries in hoc libro. Cætera patent.
- 10 Nicanor tamen audiens virtutem. Hic consequenter ponitur confederatio Nicanoris, & Iudae, & patet litera paucis exceptis.
- 11 Sanguine iudicium. i. per effusionem sanguinis Iudaeorum: propter quod elegit pacem facere cum eo. Et patet usque ibi.
- 12 Gregesque turbarum. i. bellatorum.
- 13 Quae congregatae fuerant. Ad bellandum contra Iudam, & socios eius.
- 14 Dimisit. Ire ad loca sua, eò quod pax esset facta.
- 15 Alchimus autem. Hic consequenter ponitur ruptio dicti foederis. Et primò ponitur huius ruptionis procuratio, eius secundò manifestatio, ibi. At Machabæus. Circa primum dicitur. Alchimus autem. Quae sunt eam rumpere: eò quod haberet Iudam odiosum.
- 16 Et dicebat Nicanorem. s. ab utilitate regni.
- 17 Assentire. falso tum notans crimine, assererat.
- 18 Successorem sibi destinasse. Quod similiter erat falsum. Cætera patent.
- 19 At Machabæus. hic consequenter describitur foederis uoluntatis manifestatio. Et primò signis, cum dicitur.
- 20 Videns austerius. Quia dispositio cordis uix potest clari, quin appareat in exterioribus signis, ut in gellu, vultu, & aspectu.
- 21 Paucis suorum congregatis. Quibus dixit conceptum sui animi.

* 1 Occultauit

A Razias. Aug. Solent in literis gentilium ista laudari: in his autem Machabæorum libris quamuis homo ipse fuerit laudatus, factum tamen eius narratum est, non laudatum, & iudicando potius quam imitandum, quasi ante oculos constitutum, non sanè nostro iudicio iudicandū, quod nos quoque vt homines habere possemus, sed iudicio doctrine sobrie, quæ in ipsis quoq; libris veterib. clara est. Longè quippe fuit Razias iste a verbis illis vbi legitur: Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe. Nō fuit ergo iste vir eligendæ mortis sapiens, sed ferendæ humilitatis impatiens. Scriptum est quod voluerit nobiliter, & viriliter mori: sed nunquid ideo sapienter? Nobiliter scilicet, ne libertatem sui generis captiuus amitteret. Viriliter autem quod tantas vires animi haberet, quibus idoneus esset, vt seipse perimeret, quod gladius cum implere non posset. de muro se præcipitem dedit, & sic adhuc viuus abruptam cucurrit ad petram, atque ibi exanguis intestina sua produxit, quæ vtraque manu dissipata spergebat in populum, ac deinde postea defessus occubuit. Magna hæc sunt, nec tamen bona. Non enim bonum est omne, quod magnum est, quoniam sunt magna etiam mala. &c. Videatur Iosephus Hebræus lib. 3. historiarum Iudaicarum cap. 22.

C Rab. Hoc quidem legentes inuenietis ibi scriptum, quod Razias propria manu sibi inferens mortē, elegisset nobiliter mori potius, quā subditus fieri peccatoribus, & cōtra natales

natales suos indignis iniurijs agi: ne fortè simplicitates animi credant, cum necessitas viderit, potius sibi metipsis primo actu, aliquo modo inferendam esse mortem, quam incidendum viuum in manus peccatorum, vtile fore arbitratus sum ex dictis venerandi patris Augustini huic operi nostro aliqua inferere, vñ lector sobrius quid sibi de talibus rebus agendum sit possit intellegere. Refert autē memoratus pater primo suo lib. de ciuitate Dei vbi vtrū alicui liceat seipsū interficere copioso tractatu disputauit, ita dicens: At enim multi se interemerunt ne in manus hostium peruenirent. Non modo quærimus vtrum sit factum, sed vtrum fuerit faciendum. Sana quippe ratio est exemplis antepōnda est, cui quidem exempla cōcordant, sed illa, quæ tanto digniora sunt imitatione, quanto excellentiora pietate. Nō fecerūt patriarche, non prophete,

non Apostoli: quia & ipse dominus Christus, quā eos si persecutionem paterentur, fugere admonuit de ciuitate in ciuitatem, potuit admonere vt sibi manus inferrerent, ne in manus persecutorum peruenirent. Porro si hoc ille nō iussit, aut monuit: vt eo modo sui ex hac vita emigrarent, quibus emigrantibus se mansiones æternas præparaturum esse promisit, quælibet exempla opponant Gentes, quæ ignorant Deum, manifestum est hoc non licere colentibus vnum verum Deum. Restat vt de homine intelligamus, quod dictum est: Non occides. Non alterū, ergo nec te. Neque enim qui se occidit aliud quam hominē occidit. Quædam verò exceptiones, eadem ipsa diuina fecit aucto-

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Occultauit se, & c. ne subuē caperetur ab ipsi: si cūda manifestatur verbis, cum dicitur, Quod cum ille cognouit. & c. & sequitur.
- 2 Iussit tradi, & c. s. iudam.
- 3 Et tem. i. Baccho, sicut dictum est, sup. cap. 6.
- 4 Et his. Cum indignatione de templo.
- 5 Conserua. contra Nicanoris contaminationem.
- 6 Quæ mu. A sordibus luxurie, & idololatriæ, vt habetur supra. 10. cap.
- 7 Razias aut. Hic consequenter ponitur sceleris violati manifestatio

- statio factis, & primò in inuassone Razie, secundo in impugnatione Iude. cap. vlt. Circa primum dicitur. Razias autem quidam de seniori. etate, scientia, & moribus.
- 8 Delatus est Nicanori. i. accusatus, quod esset amicus, & fauor Iudæ.
- 9 Vir amator ciuitatis. i. boni communis.
- 10 Et bene audiens. pauperes, sicut & diuites ad eos instruendum, & dirigendum.
- 11 Hic multis tem. Ex quo patet quod continentia carnis tempore veteris testamenti fuit laudabilis.

* Puta

MORALITER.

† & vitæ superbiam, ascendit ad regnandum super mundum, propter quod huius mundi princeps nominatur Ioa. 12. Per Alchimium verò qui Demetrio coronam auream, & palmam obtulit, vt per hoc summum Sacerdotium obtineret, significatur ambitiosus intantum: quod facit diabolo sacrificium, vt per hoc promoueatur ad dignitatem, sicut refert Guillelmus in chronica de quodā nomine Gebertus, qui per hoc ascendit ad Archiepiscopatum Remensem, & postea ad Rauennensem, & post ad statum Papalem. Vnde factus fuit talis versus. scandit ad r. Gebertus ad r. post Papa mancus. r. Et per triplicem. r. significatur Remis, Rauenna, & Roma. Et de Theophilo legitur, quod homagium fecit diabolo, vt ad pristinam dignitatem restitueretur. Per hoc autem quod iste Alchimus accusauit falso Iudam, & socios eius, & amicitiam inter

inter Iudam, & Nicanorem dissolui procurauit, significatur quod promoti per diabolum in Ecclesia, cuiusmodi sunt omnes malè promoti, bonos infamant, & persequuntur, & per eos pax, & cōcordia inter principes dissipatur. 7 Razias au. De isto, qui comendari videtur hic, de hoc quod seipsū interfecit, dictum fuit diffusè in expositione literali. Mysticè verò, per istum, qui continentiam longo tempore seruauit, & pro vita bona, & affectu paterno ad populum suum pater Iudæorum vocatus fuit, significatur bonus prælatus habens ad populum sibi commendatum paternæ pietatis affectum, & vitam exemplarem ad opera virtutum inducentem, propter quod occidit se ipsum secundum hominem exteriorem per poenitiæ asperitatem, vt viuificetur homo interior, & populus edificetur. Et sic dicit Saluator Ioa. 12. d. Qui orit animam suam in hoc mundo, n vitam æternam custodit eam, per animam intelligens sensualitatem.

† MORA-

Gebertus notus in epi scopum per diabolum. Theophilus historici Theophili recitant Eurythianus.

Aug de ciui. Dei. c. 23.

Vtrum liceat alicui seipsū interficere.

E

† audens.

Mar. 20. c.

Aug. de ciui. Dei cap. 20. & 21.

F

Metaphras. Damianus, & Honorius Antoninus, &c. Myit. cē.

Auctoritas, vt nō liceat hominem occidi. Sed his exceptis quos Deus occidi iubet. siue dara lege. siue ad personam pro tempore expressa iussione. Non autem ipse occidit, qui ministerium debet iubenti, sicut adimmentū gladius est vteni. Et ideo nequaquam contra hoc præceptum fecerunt quod dictum

Exod. 20. c. est: *Non occides*, qui Deo auctore bella gesserunt, aut personam gerentes publicæ potestatis secundum diuinas leges, hoc est iustissimæ rationis imperium sceleratos morte punierunt. Et Abraham non solum non est culpatus crudelitatis crimine, verum etiam laudatus est nomine pietatis, quod voluit filium nequaquam sceleratè, sed obedièter occidere. Et merito queritur vtrum pro Dei iussu sit habendum, q̄ Iepthe filiâ que patri occurrit occidit, cum id se vouisset immolaturum Deo, quod ei redeunti de prælio victori primitus occurrisset. Nec Sanson aliter excusatur, qui semetipsum cū hostib. ruina domus oppressit,

Gen. 22. b.
Heb. 11. b.

Iud. 11. f.

An Iepthe secundum Dei voluntatē si iam immolauerit.

Iud. 16. g.

quingentos vt eum comprehenderent. Putabat enim si illū deceperit, sese cladem maximam Iudæis illaturum. Turbis autem irruere in domum eius, & ianuam dirumpere, atque ignem admouere cupiētibus, cum iam comprehenderetur, gladio se petijt, eligens nobiliter mori potius, quam subditus fieri peccatoribus, & cōtra natales suos indignis iniurijs agi. Sed cum per festinationem nō certo ictu plagam dedisset, & turbæ intra ostia irrumperent, audacter recurrens ad murum, præcipitavit semetipsum viriliter in turbas, quibus locum velociter dantib. casui eius, venit per mediam ceruicem. Et cum adhuc spiraret accensus animo surrexit, & cum sanguis eius magno fluxu deflueret, & grauissimis vulneribus esset suatius, cursu turbam pertransijt, & stans supra petram quandam præruptam, & iam exanguis effectus, complexus intestina sua utrisque manibus proiecit supra turbas, inuocans dominatorem vitæ, ac spiritus, vt hæc illi iterum redderet, atque ita vita defunctus est.

fit, nisi quia spiritus latenter hoc iusserat, qui per illū miracula faciebat. His ergo exceptis, quos vel lex generaliter iusta, vel ipse fons iustitiæ Deus specialiter occidi iubet, quisquis hominem, vel seipsum, vel quemlibet occiderit, homicidij crimine innectitur. Et quicumque hoc in seipsis perpetraverunt, animi magnitudine fortasse mirandi, non sapientiæ sanitate laudandi sunt: quamquam si ratio nē diligentius cōsulat, nec ipsa quidē animi magnitudo rectè nominatur, vbi quisque non valendo tolerare, vel quæque aspera, vel aliena peccata seipsum interemerit. Magis enim mens infirma deprehenditur, quæ ferre non potest, vel durā sui corporis seruitutē, vel stultā vulgi opinionem. Maior quæ aīus merito dicitur, qui vitam erumnosam magis potest ferre, quam

Aug. lib. ciu. dicit

fugere, & humanum iudicium, maximeque vulgare, quod plerumque caligine erroris inuoluitur, præ conscientia luce, ac puritate contemnere.

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Putabat enim si illum deceperit, alias deperisset, pertrahendo ad Gentium ritum.
  - 2 Sese cladem maximam Iudæis illaturum. nam eius exemplo multi fuisse in hoc pe tracti.
  - 3 Cum iam com. i. esset prope ad comprehensionem.
  - 4 Gladio se. pe. ipsius percutiendo.
  - 5 Eligens no. po. mo. Cuius duplex erat causa. Vna, ne forte vitormeno un inclinaretur ad Gentilem ritum, quod erat maximum malum, ideo subditur.
  - 6 Quam subditus. ipsum ad idololatriam trahere querentibus.
- C** Alia, vt in cōceptum Dei cæli eius vita in ludibrio haberetur, sicut Sanson se interfecit Iudic. 16. & Saul 1. Reg. vlii. vt dictum fuit ibidem. Et in his duobus casibus dicunt Hebræi, quod non solum licitum est, sed etiam meritum interficere seipsum: quia talis interfecit

ctio ordinatur in Deum. Si autem hoc faciat aliquis propter semetipsum, vt pote ad euadendum longum, vel grauem cruciatum, vel infamiam sui, & suorum si moriatur vili morte, hoc semper est illicitum. Et vt dicunt aliqui hoc modo intelligendum est dictum Augustini quod habetur hic in glosa, quæ talis est. His exceptis, quos lex iusta generaliter, & ipse fons iustitiæ Deus specialiter occidi iubet, quisquis hominum vel seipsum, vel quemlibet alium occiderit, homicidij crimine innectitur. Vnde & scriptura libri huius, quæ recepta est ab Ecclesia ad legendum pro informatione morum, non videtur hic Raziam arguere, sed magis commendare de suis ipsius interfectione. Si autem prædicta non sufficiunt ad eius excusationem, potest dici quod fecit hoc per specialem instinctum Spiritus sancti. Omnes enim homines sunt Deo mortis debitores: quod debitum Deus de quolibet potest repetere, quando cumque vult, & quomodocumque, vt pote per manum propriam, siue per aliam. Cetera patent in litera.

Aug. de c. Del. c. 21.

Heb. 9. g.

C A P. XV.

Nicanor autem vt comperit Iudæa esse in locis Samariæ, cogitauit die sabbathi cum omni impetu committere bellum, Iudæis verò qui illū per necessitatem sequebantur, dicentibus ne ita ferociter, & barbarè fe-

ceris, sed honorem tribue diei sanctificationis, & honora eum qui vniuersa conspicit. At ille infœlix interrogauit, & si est potens in cœlo, qui imperauit agi diem sabbathorum. Et respondentibus illis: est Dominus viuus, ipse in cœlo potens, qui iussit agi septimam diem. At ille ait: Et ego potens sum super terram, qui impero sumi arma, & negotia Regis

NICOLAUS DE LYRA. CAP. XV.

Diuisio.

Nica au. Hic consequenter ponitur manifestatio violati fœderis in impugnatione Iudæ. Circa quod ponitur primò belli apparatus, secūdo cōflictus, ibi: Nica. autem, tertio laudabilis terminus ibi: Cumque cessassent. Prima in duas, quia primò ponitur apparatus ex parte Nicanoris, secūdo ex parte Iudæ Machabæi, ibi:

- ibi: Machabæus autem. Circa primum dicitur.
- 2 Co. die sab. i. potestate sua.
- 3 Com. bel. credens quod Iudas, & socij sui minus se defenderent propter quietem diei sabbathi.
- 4 Iudæis. nam ad hoc sub pena mortis cogebantur: Dicentibus, &c. Sequitur.
- 5 Est dominus, &c. agi septimam diem. s. celebrem, & quietum, vt habetur Exod. 20.

* Ta-

MORALITER.

† **N**icanor autem vt com. Per istum qui contemnens actualiter Dei præceptum de obseruatione sabbathi, præcepit arma sumi, significantur illi, qui actualiter, & ex certa malitia

lita contemnunt Dei præcepta, vt suam faciant voluntatem. Per Iudam Machabæum qui cum Nicanore pugnaturus armavit suos optimis sermonib. ostenditur, quod bonus dux tam in spiritualibus, quam in corporalibus debet suos subditos monere, & munire exhortationibus sanctis, & bonorum operum exemplis.

† † Erat

A Erat autem huiusmodi visus. * Dionysius Arcopagita. Quod autem & iustorum preces etiam in vita ista, & nedum post mortem, iis solis proficiat, qui digni sunt, scriptura nos edocet sacrosancta traditio. &c.

* Origenes Omnes sancti, qui de hac vita decesserunt, habentes adhuc charitatem erga eos, qui in hoc mundo sunt, si dicantur curam gerere salutis eorum, & iuvare eos precibus suis, atque interuentu suo apud Deum, non erit inconueniens. Scriptum namque est in Machabæorum libris ita: Hic est Ieremias propheta Dei, qui semper orat pro populo, &c.

* Eusebius Cæsariensis. Certè, inquit, Plato, defunctorum animarum virtutem quãdam habent; qua vel post mortem rebus humanis auxiliantur. Vera enim hæc opinio est, sed nisi prolixis rationibus probari non potest.

Credere autem oportet huiusmodi sermonibus quoniã a patris valde viris traditi sunt. Credendum ergo est etiam illis,

impleri. Tamen non obtinuit, vt consilium perficeret. Et Nicanor quidem cum summa superbia electus cogitauerat commune trophæum statuere de Iuda. Machabæus autem confidebat semper cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum, & hortabatur suos, ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mente haberent adiutoria sibi de cælo facta, & nunc sperarent ab omnipotente affuturam sibi victoriam. Et alloquutus eos de lege, & prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos: Et ita animis eorum erectis simul ostendebat Gentium fallaciam, & iuramentorum præuaricationem. Singulos autem eorum armauit non clypei, & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus exposito digno fide somnio, per quod vniuersos lætificauit. Erat autem huiusmodi visus. Oniam, qui fuerat summus Sacerdos virum bonum, & benignum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudæorum. Post hoc apparuisse, & alium virum ætate, & gloria mirabilem, & magni decoris habitudinem circa illum. Respondentem verò Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, & populi Israel, hic est, qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate Ieremias propheta Dei. Extendisse autem Ieremiam dexteram, & dedisse Iudæ gladium aureum dicentem: Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo deiciet aduersarios populi mei Israel. Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortati, statuerunt dimicare, & configere fortiter; vt virtus de negotijs iudicaret, eò quòd ciuitas sancta, & templum periclitarentur. Erat enim pro vxoribus, & filijs, itemque pro fratribus, & cognatis minor sollicitatem significaret ordinem, & Ieremias propheta, qui interpretatur excelsus Domini, ipsum Dominum, & caput

illis, qui ita hæc se debere, legibus confirmat. Sic certè de Ieremia traditum fuisse Iudæi contendunt, Machabæorum liber retulit visum ipsum fuisse post mortem orare pro populo.

* Petrus Comestor. Hinc habes auctoritatem, quòd animas sanctorum efflagitare debemus, quæ pro nobis orent, & intercedant. Per quod confutantur Iudæi, qui negant alii cuius sanctorum auxilium deposedum.

* Cyprianus. Patriam nostram paradisum computamus. Magnus illic nos carorum numerus expectat, parentum, fratrum, filiorum, frequens nos, & copiosa turba desiderat, iam de sua incolumitate secura, & adhuc de nostra incolumitate sollicita, &c. Si quis autem quaesierit vtrum hæc visio ad mysterium aliquod referri possit? Hoc (ni fallor) in ea sententia re potest, quæ Onias Sacerdos Sacerdotalem significaret ordinem, & Ieremias propheta, qui interpretatur excelsus Domini, ipsum Dominum, & caput

illis, qui ita hæc se debere, legibus confirmat. Sic certè de Ieremia traditum fuisse Iudæi contendunt, Machabæorum liber retulit visum ipsum fuisse post mortem orare pro populo.

* Petrus Comestor. Hinc habes auctoritatem, quòd animas sanctorum efflagitare debemus, quæ pro nobis orent, & intercedant. Per quod confutantur Iudæi, qui negant alii cuius sanctorum auxilium deposedum.

* Cyprianus. Patriam nostram paradisum computamus. Magnus illic nos carorum numerus expectat, parentum, fratrum, filiorum, frequens nos, & copiosa turba desiderat, iam de sua incolumitate secura, & adhuc de nostra incolumitate sollicita, &c. Si quis autem quaesierit vtrum hæc visio ad mysterium aliquod referri possit? Hoc (ni fallor) in ea sententia re potest, quæ Onias Sacerdos Sacerdotalem significaret ordinem, & Ieremias propheta, qui interpretatur excelsus Domini, ipsum Dominum, & caput

NICOLAUS DE LYRA.

1 Tamen non obtinuit, vt consilium perficeret. Et Nicanor quidem cum summa, &c. s. de captione Iudæ, & sociorum suorum dispersione, secundum Regis mandatum cap. precedente.

2 Machabæus autem. Hic consequenter ponitur apparatus ex parte Iudæ, & primo per bonam exhortationem, secundò per deuotam orationem, ibi: Et cum iam omnes. Prima in duas, vna primò ponitur exhortationis actus, secundò effectus, ibi: Exhortati itaque. Prima in duas: quia primo ponitur exhortatio generalis, cum dicitur.

3 Confidebat semper cum omni spe auxiliu sibi a Deo. s. victorie affuturæ, non virtute humana, sed diuina: deo subditur.

4 Et hortabatur suos ne formidarent ad aduentu nationum. Allegans, quod manus auxilium habent, s. dicit, diuina.

5 Sed in mente haberet adiutoria sibi de cælo facta, & nunc sperarent, &c. Et sic ex beneficijs prestitis sperarent ac præstandis.

6 Et alloquutus eos de lege, & prophetis. Admonentibus pugnare pro patria, & legibus diuinis.

7 Admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, &c. Quorum perderent laudem, & meritum, si fugerent, vt essent uicti.

8 Simul ostendebat Gentium fallaciam, & iuramentorum. s. Nicanoris, & suorum, qui sædus pregerunt iuramento, vt tunc.

9 Singulos autem eorum armauit non clypei, & haste, &c. Hic consequenter ponitur exhortatio specialis per expositionem cuiusdam visionis factæ Iudæ. Cuius series p. m. tur, cum dicitur.

10 Erat autem huiusmodi visus. s. visio in somnis Iudæ ostensa.

11 Oniam qui fuerat summus Sacerdos. vt habetur sup. 3. c.

12 Virum bonum. quantum ad mentis virtutem.

13 Et benignum. Erga pauperes.

14 Verecundum visu. s. horrentem omnem turpitudinem.

15 Modestum moribus, & eloquio. s. in omni actu, & gestu.

16 Manus protendentem, orare pro omni populo Iudæorum. suppleendum est hoc, videbat Iudas in visione.

17 Post hoc apparuisse. Ipsi Iudæ.

18 Et alium virum ætate, & gloria mirabilem, &c. Ipsi Iudæ. Et propter hanc admirationem subditur.

19 Respondentem verò Oniam dixisse. Ipsi Iudæ.

20 Hic est fratrum amator, &c. Iudæorum: & subditur nomen suum, cum dicitur.

21 Ieremias propheta Dei. Fuit enim vnus de magnis prophetis.

22 Extendisse autem Ieremiam dexteram, &c. Videbatur enim Iudæ, quod Ieremias traderet sibi gladium, promittens quod aduersarios deuinceret per ipsum: & per istam visionem intellexit Iudas affuturam sibi victoriam, & sic exposuit bellatoribus suis, vt premitur. Exposito digna fide somnio, reuelatione diuina in somnis facta: nec istud tacetur primo lib. 7. c. vbi describitur istud bellum.

23 Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis valde, &c. Hic consequenter ponitur exhortationis effectus, cum dicitur: Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis, &c. sequitur.

24 Statuerunt dimicare. constanter, & strenue.

25 Vt virtus de negotijs iudicaret, &c. s. vt fortitudo bellantium: tunc inter eos, & aduersarios diuinceret.

26 Erat enim pro vxoribus, & filijs, itemque pro fratribus, &c. Atinus enim timebant de morte propria, & suorum, quam de violatione templi in contemptum Dei.

* 1 Et

MORALITER.

† 10 Erat autem huiusmodi visus, per hoc quod Onias pontifex apparuit protendens manum in celum orando pro populo Iudæorum, significatur quod quilibet bonus pontifex, & curans in oratione debet esse assiduus orando deuote pro Christiano populo. Per Ieremiam prophetam significatur

catur dominus noster Iesus Christus, qui Luc. 8. c. dicitur propheta magnus: & ipse dat Iudæ gladium aureum. i. prælato, vel doctori sacram scripturam, quæ secundum Apostolum Ephe. 6. dicitur gladius. Et gladium spiritus, quod est verbum Dei. Dicitur autem aureus charitate, quæ finis est totius sacræ scripturæ. 1. Tim. 1. a. Finis præcepti est charitas. Et Matt. 22. d. dicitur, quod in duob. præceptis charitatis tota lex pendet,

A exprimat propheta
 Deut. 18 c. rum. De quo Moy
 ses dicit. *Prophetum
 suscitat vobis Domi-
 nus de fratrib. vestris,
 ipsum tanquam me au-
 dieis. Et Isai. Quiesci-
 te, inquit, ab homine
 cuius spiritus in nari-
 bus eius, quia excelsus
 reputatus est ipse. Sa-
 cerdotalis ergo or-
 do per homines, q
 in templo Dei sub
 veteri testamento
 diuino officio ritè
 fungebantur, non
 solum pro populi
 delictis exorabat,
 sed etiam in carnationem mediatoris
 nostri futuram demon-
 strabat: cuius
 ope mundus salu-
 dus erat. De quo
 1. Ioan. 2. 2. Ioannes Apostolus
 in epistola sua ait:
*Aduocatum habemus
 apud patrem Iesum Chri-
 stum iustum, & ipse est
 propitiatio pro pecca-
 tis nostris, & non tan-
 tum pro peccatis no-
 stris, sed etiam pro
 totius mundi. Hic ergo
 dedit gladium au-
 reum Iudæ cum di-
 uinam scripturam
 sensu spiritali fulgè-
 tem ad munimè to-
 tius Ecclesie, defen-
 sionèq; populi sui
 sanctis cōcessit do-
 ctoribus, quatenus
 cōtra hostes vniuer-**

tudo: maximus verò, & pri-
 mus pro sanctitate timor
 erat templi, sed et eos, qui in
 ciuitate erant non minima
 sollicitudo habebat p his,
 qui congressuri erant. Et cū
 iam omnes sperarēt iudiciū
 futurum, hostesq; adessent,
 atq; exercitus esset ordina-
 tus, bestia, equitesq; oppor-
 tuno in loco compositi: cōsi-
 derans Machabæus aduen-
 tū multitudinis, & appara-
 tum varium armorum, ac fe-
 rocitatem bestiarum, exten-
 dens manus in cælum, pro-
 digia faciētem Dominum
 inuocauit, qui non secundū
 armorum potentiam, sed
 prout ipsi placet, dat dignis
 victoriam. Dixit autem in-
 uocans hoc modo: † Tu do-
 mine, qui misisti Angelum
 tuum sub Ezechia Rege Iu-
 da, & interfecisti de castris
 Sennacherib centum octo-
 gintaquinque millia, & nūc
 dominator cælorum mitte
 Angelum tuum bonum an-
 te nos in timore, & tremore
 magnitudinis brachij tui,
 vt metuant, qui cum bla-

phemia veniunt aduersus
 populum sanctū tuum. Et
 hic quidē ita perorauit. Ni-
 canor autem, & qui cū eo
 erant, & cum tubis, & canticis admouebant.
 Iudas verò, & qui cum eo erant, inuocato Deo
 per orationes congressi sunt, manu quidem
 pugnantes, sed & Dominum cordibus oran-
 tes, prostrauerunt non minus trigintaquin-
 que millia, præsentiæ Dei magnificè delecta-
 ti. Cumque cessassent, & cum gaudio redi-
 rent, cognouerunt Nicanorem ruisse cum ar-
 mis suis. Facto itaque clamore, & perturbatio-
 ne excitata, patria voce omnipotentem Do-
 minum benedicebant. Præcepit autem Iu-
 das, qui per omnia corpore, & animo mori
 pro ciuib. paratus erat, caput Nicanoris, &
 manum cum humero abscisam Ierosolymā
 perferri. Quò cum peruenisset, conuocatis
 contribulibus, & Sacerdotibus ad altare, ac-
 cersit & eos, qui in arce erant. Et ostenso
 capite Nicanoris, & manu nefaria, quam
 extenderat contra domum sanctam omni-
 potentis Dei, magnificè gloriatus est. Lin-
 guam etiam impij Nicanoris præcisam ius-
 sit particulatim aibus dari, manum au-
 tem dementis contra templum suspendi.
 Omnes igitur cæli benedixerunt Domi-
 num dicentes: Benedictus, qui locum
 suum incontaminatum conseruauit. Su-
 spendit autem Nicanoris caput in sum-
 ma arce, vt euidens esset, & manife-

C

NICOLAUS DE LYRA.

- * 1 Et cum iam omnes sperarent iudicium futurum, &c.
 Hic coniequenter ponitur apparatus per orationem deuotam, & pri-
 mo ponitur orandi necessitas, cum dicitur: Et cum iam omnes
 sperarent iudicium futurum, i. p̄grium, contentionem determi-
 nans Indæ, & aduersariorum.
 2 Hostesque adessent. de propinquo.
 3 Atque exercitus. Nicanoris.
 4 Esset ordinatus. secundum militarem disciplinam.
 5 Considerans Machabæus aduentū multitudinis, &c.
 videns se non posse resistere virtute humana.
 6 Extendens manus in cælum. inuocans diuinum auxilium.
 7 Tu domine qui misisti Angelum tuum sub Ezechia
 rege Iudæ, &c. Hæc historia habetur 4. Reg. 19.
 8 Nicanor autem. Præmisso apparatu, hic consequenter ponitur
 confictus, qui erat ex parte Nicanoris proteruus, & superbus, &
 pomposus. ideo subditur.
 9 Cum tubis, & can. admouebant. i. applicabant ad congressum

sum ita letanter, ac si Iudæ, & socios suos iam tenerent comprehen-
 sos, ex parte verò Iudæ humilis, & deuotus, ideo subditur.

- 10 Manu, &c. pugnante in eis dextera, ideo subditur: Præsentiæ
 Dei, &c.
 11 Cumque cessassent. Hic consequenter ponitur laudabilis ter-
 minus, p̄mo in gratiarum actione: secundo, in celebritatis institutio-
 ne, ibi, Itaque omnes. Circa primum primò ponitur laus diuina
 verbo, & patet. Secundo, facto, cum dicitur.
 12 Præcepit autem Iudas, &c. Motus enim animi fortis redun-
 dat ad membra corporis.
 13 Caput Nicanoris, & manum cum humero abscisam
 Ierosolymam perferri. sicut David ad Dei laudem ibi portauit
 caput Goliath Philistæi, vt habetur 1. Regum 18.
 14 Ad altare. ad offerendum Deo sacrificium.
 15 Accersit & eos, qui in arce erant. Et ostenso capite
 Nicanoris, ad eos deterrendum.
 16 Linguam etiam impij Nicanoris, &c. iussit particula-
 tim aibus dari. propter blasphemiam ab eo prolata. Cætera
 patent.

* 1 Itaque

MORALITER.

- † pendet, & propheta. Charitas autē quæ maior est cæteris vir-
 tutibus, per aurum significatur, quod preciosus est alijs
 metallis. Hoc autem gladio per prælatos, & doctores cum
 auxilio diuinæ gratiæ deiciuntur aduersarij tam visibi-
 les, quam inuisibiles fidei Christianæ.
 † Sed & eos, qui in ciuitate erant non minima, &c. Per hoc
 ostenditur, quod inferiores populi debent sollicitè pro
 prælatis, & doctoribus Dominum exorare, qui pugnant
 fideliter pro sua, & populi salute.
 12 Præcepit autem Iudas, qui per omnia corpore, & animo mori
 pro ciuib. paratus erat, caput Nicanoris, &c. Per hoc autē, quòd
 lin-

lingua Nicanoris fuit præcisā, & particulatim aibus da-
 ta, significatur, quòd anima blasphemij sit a demonib. gra-
 uiter puniēda, qui nominantur aues Marth. 13. a. in para-
 bola seminantis. Per hoc autem, quòd manus Nicanoris
 cum humero fuit præcisā, & contra templum suspen-
 sa, significatur, quòd potestas superbi, qua impiè vtitur,
 saltem in morte, si non ante, deficit, & eius anima inferni
 patibulo condemnatur. Per hoc autem, quòd hæc victo-
 ria instituta fuit solemniiter celebrari, ostenditur, quòd
 pro victoria contra diabolum habira debent a populo
 Christiano laudes, & gratiæ Christo perfolui: Cui est hon-
 nor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

A Itaque omnes communi, &c. Narrat liber Esther, quod Aman Agagite suadente Rex Assuerus iussit omnes Iudaeos in regno suo interfici, & ad hanc necē cōficiendam decreta fuit dies 13. mensis 12. qui vocatur Adar: bona quae eorum diriperent, sed Domini nutu eadem sententia conuersa est in percussores eorum, ita ut memoratus Rex mediante Mardochoeo Iudaeo post veteres conscriptiones nouis epistolis missis mandaret, ut Iudaei ipso die, quo sibi ab hostibus suis occisio parabatur illi hostes, ac persecutores suos interficerent. Quod & fecerunt in xiiij. & xiiij. eiusdem mensis die, de quo in eadem historia scriptum est

a sū signū auxiliij Dei. Itaque omnes communi cōsilio decreuerūt nullo modo diem istū absque celebritate praeterire: habere autē celebritatē tertia decima die mensis Adar, quae dicitur voce Syriaca, pridie Mardochoei die. Igitur his erga Nicanorē gestis, & ex illis temporibus ab Hebraeis ciuitate possessā, ego quoque in his faciā finem sermonis. Et siquidē benē, & ut historiae competit, & hoc ipse velim: si autē minus dignē, concedendum est mihi. Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam cōtrariū est, alter nis autem uti delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo, non erit gratus: hic ergo erit consummatus.

ita: Dies tertiusdecimus mensis Adar vnus apud omnes interfectio Dnis fuit, & 14. die cedere desierunt, quem constituerunt esse solemnem, ut in eo deinceps omni tempore vacarent epulis, gaudijs, atque conuiuijs. Vnde modo scriptum est, quod interfecto Nicanore, & manifestē auxilio Dei ostenso omnes Iudaei communi consilio decreuerūt tertiamdecimā diē mensis Adar, qui voce Syriaca pridie Mardochoei dies dicitur, omni tempore solemnem habere, & ita haec duae solennitates inuicem sibi conueniant. Haec est ista, quae in Machabaeorum, & illa, quae in Esther legitur, ut in tertiadecima die, & in quartadecima mensis Adar habitae pariter iungerentur.

NICOLAUS DE LYRA.

* I Itaque omnes communi consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate praeterire, &c. Hic consequenter ponitur celebritatis institutio pro eadem historia: Et patet litera. Notandū tamen, qd hic non fit aliqua mentio de inuitatione Iudaeorum in Aegypto habitantium ad huius solennitatis obseruatiōem, similiter nec primo lib. c. 7. vbi de hac solennitate fit mentio. Propter quod non videntur benē dicere illi, qui dicunt, quod positum est a principio tertij cap. huius secundi libri vsq; huc, positū. Et principia liter ad incitandum Iudaeos in Aegypto habitantes ad obseruationem huius solennitatis, propter quod processus, quem tenui videtur mihi consonus literae huius libri.

2 Igitur his erga Nicanorem. Hic in fine ponitur breuis epilo-

epilogatio circa praedicta. Et patet litera vsque ibi.

3 Ita legentibus si semper exactus. id est, disquisitus vsque ad partes singulas, qualis est sermo historicus cui competit partes singulas diligenter inquirere, ut dictum est supra cap. 1.

4 Non erit gratus. propter prolixitatem scripturae, & vnitatem materiae, quae solent fastidium generare, sed sermo abbreviatus (qualis est in hoc secundo libro, qui est quaedam historiarum abbreviatio, ut ibidem dictum fuit) est magis delectabilis: propter quod ibidem dicitur, ut legentibus sit animi oblectatio, &c.

5 Hic ergo erit consummatus. secundum illud Isa. 10. f. Consummationem, & abbreviationem dominus Deus exercituum faciet in medio omnis terrae: quod fecit per impletionem mysterij verbi incarnati, cui cum Patre, & Spiritu sancto sit honor, & gloria in secula seculorum, Amen.

FINIS LIBRI SECUNDI MACHABÆORVM.

